Ҳастӣ 1-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 1:1-5 маълум мешавад, ки дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офаридааст. Замин бешаклу холӣ буд, торикӣ фаро гирифт. Он гоҳ Худо гуфт: "Бигзор нур бошад" ва нур пайдо шуд. Худо дид, ки равшанӣ хуб аст, бинобар ин рӯшноиро аз торикӣ ҷудо карда, рӯшноиро «рӯз» ва торикиро «шаб» номид. Ин рӯзи аввали офариниш аст.

Параграфи 2: Дар рӯзи дуюми офариниш (Ҳастӣ 1:6-8), Худо васеъеро меофарад, ки «осмон» ном дорад, то обро дар поён аз об аз боло ҷудо кунад. Вай ин фазоро «осмон» меномад. Дар рӯзи сеюм (Ҳастӣ 1:9-13), Худо обро ҷамъ мекунад, то баҳрҳоро ташкил кунад ва ба пайдо шудани хушкӣ имкон медиҳад. Ӯ ба гиёҳҳо амр мекунад, ки гиёҳҳои сабзида бароянд, ки мувофиқи навъашон тухм ва дарахтони мевадор бароранд.

Сархати 3: Бо офариниш идома дода, дар рӯзи чорум (Ҳастӣ 1:14-19), Худо дар фазои осмон чароғҳоро барои рӯзона офтоб ва моҳро барои шаб ва инчунин ситораҳо мегузорад. Ин чисмҳои осмонӣ ҳамчун аломати фаслҳо, рӯзҳо, солҳо хизмат мекунанд ва ба рӯи Замин нур мебахшанд. Дар рӯзи панҷум (Ҳастӣ 1:20-23) Худо обҳоро аз моҳӣ ва паррандагон пур мекунад ва онҳоро баракат медиҳад, ки ба фаровонӣ афзоиш диҳанд. Ниҳоят, дар рӯзи шашум (Ҳастӣ 1:24-31), Худо ҳайвонҳои хушкиро мувофиқи намудҳояшон дар баробари одамизод ба сурати худаш нару мода меофарад. Ӯ ҳамаи онҳоро баракат медиҳад, ки онҳо хубанд.

Хулоса дар бораи офариниш дар Ҳастӣ 1:
Оят ба оят нишон медиҳад, ки чӣ гуна Худо дар тӯли шаш рӯз тартиботро аз бесарусомонӣ берун меорад:
Рӯзи аввал рӯшноиро муаррифӣ мекунад;
Рӯзи дувум як фазои ҷудокунандаи обро муқаррар мекунад;
Рӯзи сеюм замин ва растаниҳоро ба вуҷуд меорад;
Рӯзи чорум офариниши ҷисмҳои осмониро мебинад;
Рӯзи панҷум обҳо ва осмонро бо мавҷудоти зинда пур мекунад;
Рӯзи шашум шоҳиди офариниши ҳайвоноти заминӣ ва инсоният мебошад.
Дар тӯли ин раванд, Худо офаридаҳои Худро ҳамчун некӯ эълон мекунад ва дар офариниши одамон, ки ба сурати Ӯ офарида шудаанд, ба охир мерасад.

Ҳастӣ 1:1 Дар ибтидо Худо осмон ва заминро офарид.

Худо осмонҳо ва заминро дар ибтидо офарид.

1. Дасти созандаи Худо: Қудрати Худои Мутаол

2. Пайдоиши ҳаёт: Офаридгори илоҳӣ

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад?

2. Забур 33:6 - Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад; ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ.

Ҳастӣ 1:2 Ва замин бе шакл ва холӣ буд; ва торикӣ бар рӯи чуқурӣ буд. Ва Рӯҳи Худо бар рӯи об ҳаракат кард.

Замин бе шакл ва холӣ буд, ва торикӣ бар рӯи чуқурӣ буд. Рӯҳи Худо бар рӯи об ҳаракат мекард.

1. «Рӯҳи барқароркунандаи Худо»

2. «Қудрати нур бар зулмот».

1. Ишаъё 43:19 Инак, ман кори нав хоҳам кард; алҳол он берун хоҳад омад; Оё намедонед? Ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо хоҳам сохт.

2. Забур 36:9 Зеро ки чашмаи ҳаёт бо туст: дар нури Ту нурро хоҳем дид.

Ҳастӣ 1:3 Ва Худо гуфт: «Бигзор нур бошад, ва нур буд».

Худо нурро офарид ва онро хуб эълон кард.

1: Мо метавонем аз чизҳои хубе, ки Худо барои мо офарида ва барои мо таъмин кардааст, хурсандӣ пайдо кунем.

2: Мо метавонем ба қудрати Каломи Худо ва корҳои аҷибе, ки Ӯ карда метавонад, таваккал кунем.

1: Эфсӯсиён 2:10 Зеро ки мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудааст, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

2: Isaiah 55:11 Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад.

Ҳастӣ 1:4 Ва Худо рӯшноиро дид, ки он хуб аст; ва Худо нурро аз зулмот ҷудо кард.

Худо нурро дид ва онро хуб эълон кард. Пас аз он рӯшноиро аз торикӣ ҷудо кард.

1. Нури Худо равшанӣ ва умед меорад

2. Худо сарчашмаи ҳама некиҳост

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

2. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; бар касоне, ки дар замини торикии амиқ зиндагӣ мекунанд, нуре фурӯд омад.

Ҳастӣ 1:5 Ва Худо рӯшноиро рӯз номид ва торикиро шаб номид. Ва шом ва субҳ рӯзи аввал буд.

Офариниши ҷаҳон аз ҷониби Худо фарқи байни шаб ва рӯз буд.

1. Зебоии офариниши Худованд ва аҳамияти тавозуни миёни рӯшноӣ ва торикӣ.

2. Аҳамияти дарёфти истироҳат ва навсозӣ дар даврaҳои шабу рӯз.

1. Юҳанно 8:12 - "Ман нури ҷаҳон ҳастам. Ҳар кӣ аз паи Ман меравад, дар зулмот намеравад, балки нури ҳаётро соҳиб хоҳад шуд".

2. Ҳастӣ 2: 2-3 - "Ва дар рӯзи ҳафтум Худо кори худро, ки карда буд, ба анҷом расонд ва дар рӯзи ҳафтум аз тамоми коре, ки карда буд, истироҳат кард. Пас Худо рӯзи ҳафтумро баракат дод ва онро муқаддас гардонд. , зеро ки Худо аз тамоми корҳои Худ, ки дар офариниш карда буд, бар он ором гирифт».

Ҳастӣ 1:6 Ва Худо гуфт: «Бигзор дар миёни обҳо фалаке бошад, ва он обҳоро аз об ҷудо кунад».

Худо байни обҳои боло ва обҳои поён тақсимот офарид.

1. Қудрати Худо барои тақсим ва эҷоди тартибот аз бесарусомонӣ.

2. Қабули тақсимотҳое, ки Худо дар ҳаёти мо эҷод мекунад.

1. Ишаъё 45:18 - Зеро чунин мегӯяд Худованд, ки осмонро офарид (Ӯ Худост!), Ӯ заминро офарид ва онро ба вуҷуд оварад (Ӯ онро барпо кард; онро холӣ наофаридааст, онро барои сокинон сохтааст!): Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест.

2. Забур 33:6-9 - Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад, лашкари пурситораашон аз нафаси даҳони Ӯ. Ӯ оби баҳрро дар зарфҳо ҷамъ мекунад; чуқуриро ба анборҳо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигузор тамоми одамони руи замин уро эхтиром кунанд. Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

Ҳастӣ 1:7 Ва Худо фалакро офарид, ва обҳои зери фалакро аз обҳои болои фалак ҷудо кард; ва ҳамин тавр ҳам шуд.

Худо фалакро офарид ва обҳои болоиро аз обҳои поёнӣ ҷудо кард.

1. Қудрати Худо барои ҷудо кардан: Чӣ тавр Қувваи Эҷодии Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Тақсими осмон ва замин: Чӣ тавр мо метавонем ба муҳофизат ва ризқи Худо такя кунем

1. Ишаъё 40:22 - "Ӯ дар болои гирди замин нишастааст, ва мардуми он мисли малахҳо ҳастанд. Ӯ осмонро мисли соябон дароз мекунад, ва онҳоро ҳамчун хайма барои зиндагӣ паҳн мекунад".

2. Забур 103:2-3 - «Ӯ абрҳоро аробаи худ месозад ва бар болҳои бод савор мекунад; бодҳоро фариштагон, алангаи оташро бандагони Худ месозад».

Ҳастӣ 1:8 Ва Худо фалакро Осмон номид. Ва шом ва субҳ рӯзи дуюм буд.

Худованд дар рузи дуюми офариниш фарохи осмонро «Бихишт» номид ва шому субх гузашт.

1. Ҳукмронии Худо: Ҳатто дар достони офариниш

2. Худо Офаридгор аст: Ҷавоби сипос ва бими мо

1. Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ос-мон аз кори дастонаш хабар медихад.

2. Масалҳо 8: 27-29 - Вақте ки Ӯ осмонро барпо кард, ман дар он ҷо будам, вақте ки ӯ дар рӯи чуқурӣ доирае кашид, вақте ки осмонро мустаҳкам кард, вақте ки чашмаҳои қаърро барпо кард, Ҳадди худро барои баҳр муқаррар кард, то обҳо аз фармони Ӯ берун нашаванд, вақте ки пояҳои заминро нишон дод.

Ҳастӣ 1:9 Ва Худо гуфт: «Бигзор обҳои зери осмон дар як ҷо ҷамъ шаванд, ва хушкӣ пайдо шавад; ва ҳамин тавр ҳам шуд.

Худо ба обҳо амр дод, ки ҷои худро гиранд ва замин пайдо шаванд, ва ин рӯй дод.

1. Вақте ки Худо сухан мегӯяд, рӯй медиҳад

2. Итоати содиқона ба Каломи Худо

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Марқӯс 4:35-41 Ва худи ҳамон рӯз, вақте ки шом фаро расид, ба онҳо гуфт: «Биёед, ба тарафи дигар гузарем». Ва чун мардумро ҷавоб доданд, Ӯро, ҳамон тавре ки дар қаиқ буд, бурданд. Ва бо ӯ киштиҳои хурди дигар низ буданд. Ва тӯфони шадиде бархост, ва мавҷҳо ба киштӣ даромаданд, ба тавре ки он ҳоло пур шуд. Ва Ӯ дар ақиби қаиқ бар болин хуфта буд; ва Ӯро бедор карда, гуфтанд: «Эй Ӯстод! Оё Ту парвое нест, ки мо ҳалок мешавем? Ва бархоста, бодро манъ карда, ба баҳр гуфт: «Салом! Ва шамол қатъ шуд, ва оромии бузурге ба вуҷуд омад. Ба онҳо гуфт: «Чаро ин қадар ҳаросонед? Чӣ гуна шумо имон надоред? Ва онҳо бағоят тарсиданд ва ба якдигар мегуфтанд: «Ин чӣ одам аст, ки ҳатто бод ва баҳр ба ӯ итоат мекунанд?

Ҳастӣ 1:10 Ва Худо хушкиро Замин номид; ва ҷамъшавии обҳо Ӯро баҳрҳо номид; ва Худо дид, ки ин хуб аст.

Худо замин ва баҳрҳоро офарид ва онро хуб эълон кард.

1. Эҷоди неки Худованд: Ҷашнгирии кори Худо дар табиат

2. Дар офариниши комили Худо шодӣ пайдо кардан

1. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2. Забур 103:24 - "Эй Худованд, аъмоли Ту чӣ қадар гуногун аст! ҳамаро бо ҳикмат офаридай: замин аз сарвати Ту пур аст".

Ҳастӣ 1:11 Ва Худо гуфт: «Бигзор замин алаф, гиёҳи тухмӣ ва дарахти мевадиҳандаро, ки тухмаш дар худ аст, бар замин оварад, ва ҳамин тавр ҳам шуд».

Худо ба замин амр кард, ки мувофиқи навъаш наботот биёрад.

1. Вафодории Худо дар таъмини ниёзҳои мо

2. Муъчизаи растанихо

1. Матто 6:26 - "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо намекоранд ё дарав намекунанд ё дар анборҳо захира мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед?"

2. Забур 103:14 - «Ӯ барои чорпоён алаф мерӯёнад, ва барои одам кишт мекунад, то аз замин ғизо барорад».

Ҳастӣ 1:12 Ва замин алаф, ва гиёҳи тухмие, ки мувофиқи ҷинсаш, ва дарахти мевадор, ки тухмаш дар худ, мувофиқи ҷинсаш буд, ба вуҷуд овард; ва Худо дид, ки он хуб аст.

Худо дид, ки Замин хуб аст ва онро бо захираҳои зарурӣ барои рушд таъмин намуд.

1. Вафодории Худо барои таъмини мо

2. Чӣ тавр мо метавонем ба Замин ғамхорӣ кунем

1. Юҳанно 10:10, "Дузд на барои он меояд, ки дуздӣ, куштан ва нобуд кардан аст; Ман омадаам, то ки онҳо ҳаёт дошта бошанд, ва онро фаровонтар дошта бошанд".

2. Забур 103:14, "Ӯ алафро барои чорпоён мерӯёнад ва гиёҳро барои хидмати одамон, то ки аз замин ғизо барорад".

Ҳастӣ 1:13 Ва шом ва субҳ рӯзи сеюм буд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки рӯзи сеюми ҳафтаи офариниш бо як шом ва субҳ тамом шуд.

1. Вафодории Худо барои анҷом додани корҳои офариниши Ӯ.

2. Муҳимияти ҷудо кардани вақт барои таваққуф ва мулоҳиза.

1. Забур 33:9 - "Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад, фармон дод, ва устувор монд".

2. Ибриён 11:3 - «Ба воситаи имон мо мефаҳмем, ки ҷаҳониён бо каломи Худо сохта шудаанд, ба тавре ки чизҳои намоён аз чизҳои зоҳиршаванда сохта нашудаанд».

Ҳастӣ 1:14 Ва Худо гуфт: «Бигзор дар фалаки осмон чароғҳо бошанд, то рӯзро аз шаб ҷудо кунанд; ва бигзор онҳо барои аломатҳо, барои фаслҳо, ва рӯзҳо ва солҳо бошанд;

Худо ба офариниши чароғҳои осмонӣ амр кардааст, то аломатҳо, фаслҳо, рӯзҳо ва солҳоро таъмин кунанд.

1. Чароғҳо дар осмон ёдраскуниҳои Худо ва ғамхорӣ дар бораи мо мебошанд.

2. Вақти Худо комил аст ва Ӯ барои рӯзҳо, фаслҳо ва солҳои мо мақсад дорад.

1. Ҳастӣ 1:14

2. Ишаъё 40:26-31 - "Чашмони худро боло карда, ба осмон нигоҳ кунед: Кӣ ҳамаи инҳоро офаридааст? Он ки лашкари пурситорадорро як ба як мебарорад ва ҳар якеро ба ном мехонад. Ба сабаби қудрати бузург ва тавоноии худ, ҳеҷ яке аз онҳо гум нашудааст».

Ҳастӣ 1:15 Ва бигзор онҳо дар фалаки осмон чароғҳо бошанд, то бар замин рӯшноӣ диҳанд; ва ҳамин тавр ҳам шуд.

Худо дар Ҳастӣ барои замин рӯшноӣ дод.

1. Худо манбаи нур аст, ки дар торикии мо медурахшад.

2. Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки моро ҳидоят ва умед медиҳад.

1. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

2. Ишаъё 9:2 - «Касоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; онҳое ки дар замини торикии амиқ сокин буданд, нуре бар онҳо дурахшид».

Ҳастӣ 1:16 Ва Худо ду чароғҳои бузург офарид; нури бузургтар барои ҳукмронии рӯз ва нур камтар барои ҳукмронии шаб: Ӯ ситораҳоро низ офарид.

Худо ду чароғи бузург - офтоб ва моҳро офарид ва ситораҳоро низ офарид.

1. Худо офаридгори ҳама чиз аст

2. Зебоии осмони шаб

1. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2. Ишаъё 40:26 - «Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, кӣ ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад: Ӯ ҳамаро бо бузургии қудрати Худ ба номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қавӣ аст. қудрат; ҳеҷ кас ноком намешавад».

Ҳастӣ 1:17 Ва Худо онҳоро дар фалаки осмон гузошт, то бар замин рӯшноӣ диҳад,

Худо ситораҳоро дар осмон ҷойгир кард, то ба замин рӯшноӣ ованд.

1: Худо ситораҳоро офаридааст, ки манбаи нур ва зебоӣ дар ҷаҳон бошанд.

2: Мо бояд шукронаи Худоро барои зебоии ситораҳои осмони шаб кунем.

1: Забур 19:1 "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; осмон кори дасти Ӯро эълон мекунад."

2: Айюб 38:31-32 "Оё шумо метавонед занҷирҳои Плеядҳоро бибандед? Оё шумо камарбанди Орионро воз карда метавонед? Метавонед бурҷҳоро дар мавсимҳояшон ба вуҷуд ored ё Хирсро бо бачаҳояш берун кунед?"

Ҳастӣ 1:18 Ва бар рӯз ва бар шаб ҳукмронӣ кунад, ва рӯшноиро аз зулмот ҷудо кунад, ва Худо дид, ки ин хуб аст.

Худо дид, ки ҷудо кардани нур аз торикӣ хуб аст.

1. Худо сарчашмаи ҳама некиҳо ва нур аст.

2. Мо метавонем оромӣ ва тасаллӣ дар таъмини равшанӣ ва зулмот аз ҷониби Худованд ёфт.

1. Юҳанно 8:12 - «Боз Исо ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Ҳастӣ 1:19 Ва шом ва субҳ рӯзи чорум буд.

Ин порча нишон медиҳад, ки рӯзи чоруми офариниш ба анҷом расидааст.

1: Худо ҷаҳонро ба таври комил ва ба тартиб офарид ва боварӣ дошт, ки он ҳамон тавр пойдор хоҳад шуд.

2: Вақти Худо комил аст ва Ӯ дар роҳи комили худ амал мекунад.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 1:20 Ва Худо гуфт: «Бигзор об мавҷудоти ҳаракаткунандаро, ки ҳаёт дорад, ва паррандагонро, ки дар фалаки кушоди осмон дар болои замин парвоз кунанд, ба фаровонӣ оварад».

Худо ба об фармон дод, ки мавҷудоти зиндаро ба вуҷуд оранд.

1. Қудрати фармони Худо

2. Ҷустуҷӯи ҳаёт дар ҷойҳои ғайричашмдошт

1. Забур 148:7-10 - Худовандро аз замин ҳамду сано гӯед, эй офаридаҳои бузурги баҳрӣ ва тамоми қаъри уқёнусҳо; барқ ва жола, барфу абр, шамолҳои тундбод, ки фармони ӯро иҷро мекунанд; кӯҳҳо ва ҳама теппаҳо, ва дарахтони мевадиҳанда ва тамоми кедрҳо; ҳайвоноти ваҳшӣ ва тамоми чорпоён, ҳайвоноти хурд ва паррандагони парвозкунанда;

2. Ибриён 11:3 - Бо имон мо мефаҳмем, ки коинот бо фармони Худо ба вуҷуд омадааст, ба тавре ки он чи дида мешавад, аз он чизе, ки намоён буд, сохта нашудааст.

Ҳастӣ 1:21 Ва Худо наҳангҳои бузург ва ҳар ҳайвони зиндаеро, ки об ба таври фаровон ба вуҷуд овард, мувофиқи ҷинсашон ва ҳар паррандагони болдор мувофиқи ҷинсаш офарид; ва Худо дид, ки ин хуб аст.

Худо офаридаҳои гуногунро офарид ва дид, ки он хуб аст.

1. Эҷодиёти хуби Худо - чӣ гуна эҷодиёти Худо дар гуногунии офаридаҳои офаридааш ифода меёбад

2. Арзиши тамоми махлуқот - чӣ гуна Худо ба ҳамаи махлуқоташ, хурду бузург қадр мекунад

1. Забур 103:24-25 - Чӣ гуна ҳамаи онҳоро ин қадар оқилона офаридай! Замин аз офаридаҳои шумо пур аст.

26 Ҳайвоноти баҳрӣ, хурду калон ва тамоми мавҷудоти зинда, ки дар уқёнус шино мекунанд.

2. Румиён 8:19-22 - Зеро ки махлуқот бо бесаброна интизори зуҳури фарзандони Худост. 20 Зеро ки махлуқот на бо хоҳиши худ, балки ба сабаби он ки онро мутеъ карда буд, ба беҳуда мутеъ карда шуд, 21 ба умеди он ки худи махлуқот аз ғуломии фано озод шуда, озодии ҷалоли фарзандони Худоро ба даст меорад. 22 Зеро мо медонем, ки тамоми махлуқот то ҳол дар азоби зоиш нола мекард.

Ҳастӣ 1:22 Ва Худо онҳоро баракат дода, гуфт: «Борвар кунед, ва афзун шавед, ва обҳои баҳрҳоро пур кунед, ва паррандагон дар замин афзун шаванд».

Худованд инсоният ва ҳайвонотро баракат дод, ки пурсамар ва зиёд шаванд.

1. Омӯзиши пурсамар будан ва афзун шудан дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо.

2. Ваъдаи Худо дар бораи афзоиш ва фаровонӣ.

1. Забур 103:24 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, Замин пур аз сарвати туст.

2. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

Ҳастӣ 1:23 Ва шом ва субҳ рӯзи панҷум буд.

Дар рӯзи панҷуми офариниш Худованд рӯзро бо офариниши шом ва субҳ анҷом дод.

1: Худо офаринандаи ниҳоии ҳама чиз аст ва Ӯ тамоми паҳлӯҳои ҳаёти моро назорат мекунад.

2: Ҳама чиз ба воситаи Худо имконпазир аст ва Ӯ ҳамеша дар ҳаёти мо мавҷуд аст.

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед диҳам."

2: Забур 139:14 - "Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст аъмоли Ту; ҷони ман онро хуб медонад."

Ҳастӣ 1:24 Ва Худо гуфт: «Бигзор замин мавҷудоти зиндаро мувофиқи ҷинсаш, чорпоён ва хазандагон ва ҳайвоноти ваҳшии заминро мувофиқи ҷинсаш ба вуҷуд оварад; ва ҳамин тавр ҳам шуд.

Худо мавҷудоти зиндаро барои зиндагӣ дар рӯи замин офаридааст.

1: Қудрати эҷодии Худо дар Ҳастӣ 1:24 нишон дода шудааст. Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки моро таъмин кунад ва чизҳоро зинда кунад.

2: Дар Ҳастӣ 1:24 мо амри Худо ва қудрати Ӯро барои ба вуҷуд овардани ҳаёт мебинем. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки аз ҳеҷ чиз чизе ба вуҷуд меорад.

1: Забур 33:6-9 Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад; ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ. Ӯ оби баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ мекунад, умқи онро дар анборҳо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад, Бигзор тамоми сокинони ҷаҳон аз Ӯ битарсанд. Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2: Ибриён 11:3 Ба воситаи имон мо мефаҳмем, ки ҷаҳониён аз рӯи каломи Худо сохта шудаанд, ба тавре ки чизҳои намоён аз чизҳои зоҳирӣ сохта нашудаанд.

Ҳастӣ 1:25 Ва Худо ҳайвони ваҳшии заминро мувофиқи ҷинсаш, ва чорпоёнро мувофиқи ҷинсашон, ва ҳар он чиро, ки дар рӯи замин хазандагонро мувофиқи ҷинсашон ба вуҷуд овард, ва Худо дид, ки ин хуб аст.

Офариниши Худо дар замин ва сокинони он хуб ҳисобида мешуд.

1: Мо ба Худое хизмат мекунем, ки дар корҳои худ эҷодкор ва мақсаднок аст.

2: Мо бояд некии Худоро бо эҷодкорӣ ва мақсаднок дар корҳои худ инъикос кунем.

1: Қӯлассиён 1:16-17 Зеро ки ҳама он чи дар осмон аст ва чӣ дар замин аст, намоён ва нонамоён ба воситаи Ӯ офарида шудааст, хоҳ тахтҳо, хоҳ салтанатҳо, хоҳ салтанатҳо ва хоҳ қудратҳо; ҳама чиз аз ҷониби Ӯ офарида шудааст. Ӯ ва барои ӯ: Ва Ӯ пеш аз ҳама чиз аст, ва ҳама чиз ба воситаи Ӯст.

2: Забур 33:6 Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад; ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ.

Ҳастӣ 1:26 Ва Худо гуфт: «Биёед, одамро ба сурати худ, ба монанди мо ба вуҷуд оварем, ва бигзор онҳо бар моҳиёни баҳр, ва бар паррандагони ҳаво, ва бар чорпоён ва бар тамоми замин ҳукмронӣ кунанд. , ва бар ҳар хазандае, ки дар рӯи замин мехазад.

Худо фармудааст, ки инсоният ба сурати Ӯ офарида шавад ва ҳукмронӣ бар махлуқоти рӯи замин дода шавад.

1. Ҳукмронии инсон: Масъулият барои идора кардани офаридаҳои Худо

2. Симои Худо: Гирифтани шаъну шарафи тарҳи мо

1. Забур 8: 6-8 - "Ту ӯро бар аъмоли дастҳои Худ ҳоким сохтӣ; ҳама чизро зери пои ӯ гузоштӣ: тамоми гӯсфандон ва говҳо, ва ҳайвоноти ваҳшӣ, паррандагон дар осмон ва моҳӣ дар баҳр, ҳама онҳое, ки дар пайраҳаҳои баҳр шино мекунанд».

2. Яъқуб 3:7-9 - "Ва ҳеҷ кас наметавонад забонро бади ноором, пур аз заҳри марговарро ром кунад. Бо он мо Худованд ва Падари худро баракат медиҳем

ва бо он одамонеро, ки ба сурати Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. Аз як даҳон баракат ва лаънат мебарояд, бародарону хоҳарони ман, набояд ин тавр бошад».

Ҳастӣ 1:27 Пас, Худо одамро ба сурати Худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

Худо мард ва занро ба сурати худ офарид.

1: Мо ҳама инъикоси муҳаббати Худо ҳастем ва бояд кӯшиш кунем, ки арзишҳои Ӯро дар амалҳои худ таҷассум кунем.

2: Мо ҳама дар назди Худо баробар ҳастем ва бояд ба ҳама новобаста аз ҷинс эҳтиром ва меҳрубонӣ зоҳир кунем.

1: Эфсӯсиён 4:1-2 Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳишмандам, ки сазовори даъвате, ки шумо ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар рафтор кунед.

2: Ғалотиён 3:28 На яҳудӣ ҳасту на юнонӣ, на ғулом ҳасту на озод, на мард ҳасту на зан; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

Ҳастӣ 1:28 Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: «Борвар шавед, ва афзун шавед, ва заминро пур кунед, ва онро тасарруф намоед; ва бар моҳиёни баҳр ва бар паррандагони ҳаво ва бар ҳар мавҷуди зиндае, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунад.

Худованд башариятро баракат дода, дастур медиҳад, ки пурсамар ва афзун гарданд, заминро пур кунанд ва бар мавҷудоти баҳр, ҳаво ва хушкӣ ҳукмронӣ кунанд.

1. Баракатҳои Худо ва масъулиятҳои мудирият

2. Тӯҳфаи ҳукмронӣ ва қудрати масъулият

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. Румиён 8:18-25 - Офариниш дар дардҳои меҳнат нола мекунад

Ҳастӣ 1:29 Ва Худо гуфт: «Инак, Ман ба шумо ҳар алафи тухмие, ки дар рӯи тамоми замин аст, ва ҳар дарахте, ки дар он меваи дарахте, ки тухм медиҳад, додаам; барои шумо барои гӯшт хоҳад буд.

Худо ҳар як гиёҳ ва дарахтро дод, ки мева ва тухмро барои мардум ғизо медод.

1. Муқаррароти Худованд: Изҳори миннатдорӣ барои фаровонии ӯ

2. Ризои фаровони Худо: такя ба саховатмандии ӯ

1. Забур 104:14-15 - Ӯ алафро барои чорпоён мерӯёнад ва гиёҳро барои хизмати одамон, то ки аз замин ғизо барорад.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ва чӣ бинӯшед; на барои бадани худ чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт аз гӯшт ва ҷисм аз либос зиёдтар нест?

Ҳастӣ 1:30 Ва ба ҳар ҳайвони ваҳшии рӯи замин, ва ба ҳар мурғи ҳаво, ва ба ҳар чизе, ки бар замин мехазад, ки дар он ҳаёт вуҷуд дорад, ҳар алафи сабзро барои гӯшт додам, ва ҳамин тавр ҳам шуд.

Худованд тамоми махлуқоташ ризқу рӯзӣ додааст.

1. Саховати Худованд дар ризқи тамоми махлуқоташ

2. Садоқати Худо дар ғамхорӣ ба офаридаҳояш

1. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед, зеро онҳо на мекоранд, на дарав мекунанд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

2. Забур 103:14 - Ӯ алафро барои чорпоён мерӯёнад ва гиёҳҳоро барои хизмати инсон, то ки аз замин ғизо барорад.

Ҳастӣ 1:31 Ва Худо ҳар он чиро, ки Ӯ офаридааст, дид, ва инак, хеле хуб буд. Ва шом ва субҳ рӯзи шашум буд.

Худо тамоми офаридаҳояшро дид ва ин хеле хуб буд.

1. Офариниши Худо нек аст - чӣ гуна мо метавонем ин некиро дар ҳаёти худ инъикос кунем?

2. Қадр кардани Офаридгор - вақт ҷудо кардан барои лаззат бурдан аз ҷаҳони атроф.

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад."

2. Забур 19:1 - «Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болояш кори Ӯро эълон мекунад».

Ҳастӣ 2-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 2:1–3, нақли офариниш идома дорад. Худо кори худро дар рӯзи ҳафтум анҷом медиҳад ва истироҳат мекунад ва онро ҳамчун рӯзи истироҳат баракат медиҳад ва муқаддас мекунад. Сипас, дар Ҳастӣ 2:4-7 тавсифи муфассали офариниши инсоният оварда шудааст. Он нишон медиҳад, ки дар рӯи замин ҳеҷ гуна растанӣ ва зироат мавҷуд набуд, зеро Худо ҳанӯз борон нафиристода ва онҳоро ба воя нарасондааст. Ба ҷои ин, туман заминро об дод. Худованд инсонро аз хок офарид ва ба ӯ ҳаёт бахшад ва ӯро зинда гардонад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 2:8-17 Худо боғеро бо номи Адан дар шарқ шинонда, Одамро дар он ҷо ҷойгир мекунад. Боғ аз ҳар навъ дарахте пур аст, ки диданаш писанд аст ва барои ғизо хуб аст, алахусус ду дарахти муҳимро таъкид мекунанд: Дарахти Ҳаёт ва Дарахти Дониши Неку Бадӣ. Худованд ба Одам дастур медиҳад, ки ба ҷуз дарахти дониш аз ҳар дарахт бихӯрад. агар аз он бихӯрад, ҳатман мемирад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 2:18-25 идома дода, Худо мебинад, ки танҳо будан барои Одам хуб нест ва қарор мекунад, ки барои ӯ шарики мувофиқ офарад. Ӯ ҳама

ҳайвонотро ба назди Одам меорад, то онҳоро номбар кунад, аммо дар байни онҳо шарики мувофиқе наёфт. Ҳамин тавр, Худо Одамро ба хоби сахт меафтонад, яке аз қабурғаҳои ӯро мегирад ва онро ба Ҳавво зане месозад, ки зани ӯ мешавад. Ҳарду бараҳна ҳастанд, аммо шарм надоранд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 2 ҷанбаҳои мушаххаси офаринишро васеъ мекунад:
оромии Худо дар рӯзи ҳафтум;
Ҳисоботи муфассали офариниши инсоният, ки аз хок ташаккул ёфтааст;
Таъсиси Адан боғи пур аз дарахтон;
Фармони Худо дар бораи хурдан аз дарахтони мушаххас;
Эътироф кардани он, ки Одам ба шарикӣ ниёз дорад;
Офариниши Ҳавво аз қабурғаи Одам, шудан ҳамсари ӯ.
Ин боб барои рӯйдодҳои минбаъдаи боғи Адан замина мегузорад ва барои фаҳмидани муносибатҳои инсонӣ ва ниятҳои Худо нисбати инсоният замина мегузорад.

Ҳастӣ 2:1 Ҳамин тавр осмону замин ва тамоми лашкари онҳо ба анҷом расиданд.

Худо офариниши осмонҳову замин ва ҳар чизеро, ки дар онҳост, комил сохт.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна қудрати Худованд оламро офаридааст

2. Ҷустуҷӯи зебоӣ дар офариниш: қадр кардани мӯъҷизаҳои дастони Худованд

1. Қӯлассиён 1:16-17 Зеро ки ҳама чиз дар осмон ва дар замин, намоён ва нонамоён ба воситаи Ӯ офарида шудааст, хоҳ тахтҳо, хоҳ салтанатҳо, хоҳ ҳокимон ва хоҳ ҳукуматдорон ҳама чиз ба воситаи Ӯ ва барои Ӯ офарида шудааст. Ва Ӯ пеш аз ҳама чиз аст, ва ҳама чиз дар Ӯ муттаҳид аст.

2. Забур 19:1 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ос-мон аз кори дастонаш хабар медихад.

Ҳастӣ 2:2 Ва дар рӯзи ҳафтум Худо кореро, ки карда буд, анҷом дод; ва дар рӯзи ҳафтум аз тамоми корҳои кардааш истироҳат кард.

Кори офариниши Худо ба анҷом расид ва Ӯ дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард.

1. Чӣ тавр дар ҳаёти мо оромиро пайдо карда, ба намунаи оромии Худо пайравӣ кунем.

2. Муҳимияти гиромидошти рӯзи шанбе ҳамчун рӯзи истироҳат.

1. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст».

2. Ибриён 4:9-11 - Пас, барои халқи Худо рӯзи истироҳат боқӣ мондааст, зеро ҳар кӣ ба оромии Худо дохил шудааст, инчунин аз корҳои худ истироҳат кардааст, чунон ки Худо аз аъмоли худ. Пас, биёед саъй кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем, то ки ҳеҷ кас ба чунин беитоатӣ афтода нашавад.

Ҳастӣ 2:3 Ва Худо рӯзи ҳафтумро баракат дода, онро тақдис кард, зеро ки дар он аз тамоми кори худ, ки Худо офарида ва офаридааст, истироҳат карда буд.

Худо рӯзи ҳафтумро баракат дод ва онро ҳамчун рӯзи истироҳат аз тамоми корҳои худ тақдис кард.

1: атои Худо истироҳат.

2: Аҳамияти рӯзи шанбе.

1: Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2: Ибриён 4: 9-11 - Пас, барои халқи Худо оромӣ боқӣ мемонад.

Ҳастӣ 2:4 Инҳо наслҳои осмонҳо ва замин ҳастанд, вақте ки онҳо офарида шуданд, дар рӯзе ки Худованд Худо замин ва осмонро офарид,

Ин порча офариниши осмонҳо ва заминро, ки дар як рӯз рух додааст, тасвир мекунад.

1. Худо Офаридгори Осмон ва Замин аст - Ҳастӣ 2:4

2. Бузургии офариниш - Ҳастӣ 2:4

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад?

2. Ваҳй 10:6 - Ва қасам хӯред ба Он ки то абад Зинда аст, ки осмон ва он чи дар он аст, ва замин, ва он чи дар онҳост, ва баҳр ва он чи дар он аст, офарид. .

Ҳастӣ 2:5 Ва ҳар растании саҳро пеш аз он дар замин буд, ва ҳар алафи саҳро пеш аз нашъунамоаш, зеро ки Худованд Худо борон бар замин наборонда буд, ва касе набуд, ки заминро кишт кунад. замин.

Худо пеш аз инсон сарчашмаи ҳаёт буд.

1. Худо сарчашмаи ҳаёт ва ризқ аст

2. Муҳимияти эътирофи Худо ҳамчун сарчашмаи тамоми ҳаёт

1. Забур 104:14-15 Ӯ барои чорво алаф мерӯёнад ва барои одам кишт мекунад ва аз замин ғизо мебарорад: майе, ки дили одамро шод мегардонад, равған барои рӯшноӣ ва ноне, ки рӯяшро мебахшад. дилаш.

2. Юҳанно 15:5 Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Агар шумо дар Ман бимонед ва ман дар шумо, меваи бисьёр хоҳед овард; гайр аз ман шумо ягон кор карда наметавонед.

Ҳастӣ 2:6 Аммо туман аз замин баромад ва тамоми рӯи заминро об дод.

Худо аз замин тумане бароварда ва заминро об дод.

1. Таъмини Худованд - Чӣ гуна Худо ба офариниш ғамхорӣ мекунад ва моро тавассути файзи фаровони худ дастгирӣ мекунад.

2. Муъҷизаҳоро интизор шавед - Худо метавонад чизҳои ғайричашмдоштро барои анҷом додани корҳои аҷиб истифода барад.

1. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Забур 103:13-14 - Ӯ кӯҳҳоро аз утоқҳои болоии худ об медиҳад; замин аз самараи мехнаташ сер мешавад. Барои чорпоён алаф мерӯёнад ва мардумро кишт мекунад, то аз замин ғизо барорад.

Ҳастӣ 2:7 Ва Худованд Худо одамро аз хоки замин ба вуҷуд овард, ва ба бинии ӯ нафаси ҳаёт дамид; ва одам ба чони зинда табдил ёфт.

Худованд инсонро аз хоки замин офарид ва ба ӯ ҳаёт дамид ва ӯро рӯҳи зинда гардонид.

1. Худо ба мо ҳаёт дамид ва ба мо иҷозат дод, ки рӯҳ дошта бошем.

2. Муҳимияти эътирофи ҳаёте, ки Худо ба мо додааст.

1. Ҳизқиёл 37:1-10 - рӯъё дар бораи водии устухонҳои хушк.

2. Юҳанно 20:22 - Исо ба шогирдонаш нафас мекашад ва мегӯяд: Рӯҳулқудсро қабул кунед.

Ҳастӣ 2:8 Ва Худованд Худо дар Адан боғе шинонд; ва дар он ҷо одамеро, ки офарида буд, гузошт.

Худованд Худо ба тарафи шарқ дар Адан боғе шинонд ва аввалин одами офаридаашро дар он ҷо гузошт.

1. Таъмини Худо: Аз офариниш то боғи Адан

2. Парвариш ва нигоҳубини боғи Худо

1. Забур 65:9-13 - Шумо алаф мерӯёнед, то чорво ва растаниҳои одамон истифода баранд, то онҳо аз замин ғизо ованд.

2. Ишаъё 51:3 - Худованд бешубҳа Сионро тасаллӣ хоҳад дод ва ба тамоми харобаҳои вай раҳм хоҳад кард; биёбонҳои вайро мисли Адан хоҳад кард, ва биёбонҳояшро мисли боғи Худованд хоҳад кард. Дар вай шодию шодӣ пайдо мешавад, Шукрона ва садои суруд.

Ҳастӣ 2:9 Ва аз замин Худованд Худоро ба воя расонд, ки ҳар дарахте, ки ба назар писанд аст ва барои хӯрок хуб аст; дарахти ҳаёт низ дар миёни боғ ва дарахти маърифати неку бад.

Худо дарахтонро барои ғизо ва зебоии ҷаҳон офаридааст.

1: Дарахтони ҳаёт: дарёфти ғизо ва шодӣ дар офариниши Худо

2: Қувваи рамзии дарахти дониш: Фаҳмидани некиву бадӣ дар ҷаҳон

1: Забур 104:14-15 - Ӯ алафро барои чорпоён мерӯёнад ва гиёҳро барои хизмати одамон, то ки аз замин ғизо барорад; Ва май, ки дили одамро шод

мегардонад, ва равгане, ки чеҳраашро равшан мекунад, ва ноне, ки дили одамро қувват мебахшад.

2: Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам, шумо навдаҳо; Ҳар кӣ дар Ман бимонад, ва Ман дар вай, меваи фаровон меоварад, зеро бе Ман ҳеҷ кор карда наметавонед.

Ҳастӣ 2:10 Ва дарёе аз Адан берун омад, то боғро об диҳад; ва аз он ҷо ҷудо шуда, ба чор калла табдил ёфт.

Худо дарёҳоро муқаррар кард, ки боғи Аданро об кунанд.

1: Таъмини Худо барои ниёзҳои мо аниқ ва комил аст.

2: Нақшаҳои Худо комиланд ва ҳаёт ва фаровонӣ меоранд.

1: Забур 36:9 - Зеро чашмаи ҳаёт бо туст; дар нури ту мо нур мебинем.

2: Юҳанно 4:14 - Аммо ҳар кӣ аз обе ки Ман ба ӯ медиҳам, бинӯшад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд. Аммо обе ки Ман ба вай медиҳам, дар вай чашмаи обе хоҳад шуд, ки ба ҳаёти ҷовидонӣ медарояд.

Ҳастӣ 2:11 Номи якум Писон аст: он аст, ки тамоми замини Ҳавилоро, ки дар он тилло ҳаст, иҳота мекунад;

Ин порча макони Ҳавиларо, ки дар иҳотаи дарёи Писон аст ва бо тиллоаш машҳур аст, тасвир мекунад.

1. Арзиши сарвати ҳақиқӣ: Таваҷҷӯҳ ба сарватҳои маънавӣ на ба сарватҳои моддӣ.

2. Зиндагӣ дар ризқи Худо: Фаҳмидани он, ки Худо моро ба роҳҳои ғайричашмдошт ризқ медиҳад.

1. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мешавад ва дуздон даромада медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ҷамъ кунед, ки дар он ҷо куя ва занг несту нобуд намекунад, ва дуздон дар он ҷо надаромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Айюб 22:24-25 - Агар шумо тиллоро дар хок ва тиллои Офирро дар миёни сангҳои ҷӯйбор гузоред, Худои Қодири Мутлақ тилло ва нуқраи гаронбаҳои шумо хоҳад буд.

Ҳастӣ 2:12 Ва тиллои он замин хуб аст: дар он ҷо бделлиум ва санги оникс ҳаст.

Ҳастӣ 2:12 замини Ҳавилоро ҳамчун тилло ва ду санги қиматбаҳо тасвир мекунад: бделлиум ва оникс.

1. Ваъдаҳои Худо: Чӣ тавр баракати Худо дар бораи сарват ва сарват дар Библия пайдо мешавад

2. Зебоии Замин: Пайдо кардани арзиш дар неъматҳои Худованд

1. Такрори Шариат 8:7-9 - Зеро ки Худованд Худои ту туро ба замини нағз, ба замини ҷӯйборҳои обӣ, аз чашмаҳо ва қаъриҳое, ки аз водиҳо ва теппаҳо сарчашма мегиранд, меорад; 8 замини гандум ва ҷав, аз токҳо ва дарахтони анҷир ва анор, замини равғани зайтун ва асал; 9 замине, ки дар он шумо бе камёфт нон мехӯред, ва дар он ҳеҷ чиз намерасад; замине, ки сангаш охан аст ва аз теппахояш мис кандан мумкин.

2. Забур 24:1 - Замин аз ҷониби Худованд аст, ва тамоми пуррагии он, ҷаҳон ва сокинони он.

Ҳастӣ 2:13 Ва номи дарёи дуюм Ҷиҳӯн аст: ҳамон он аст, ки тамоми замини Ҳабаширо иҳота мекунад.

Дарёи дуюме, ки дар Ҳастӣ зикр шудааст, Ҷиҳон аст, ки сарзамини Эфиопияро иҳота мекунад.

1. Дасти дарози Худо: Тадқиқот дар бораи Ҷиҳон ва сарзамини Эфиопия

2. Аҳд дар бораи Худо: Омӯзиши вафодории Худо дар сарзамини Эфиопия

1. Ҳастӣ 21:22-23 - Ва дар он вақт чунин воқеъ шуд, ки Абималик ва сардори лашкари ӯ Фихол ба Иброҳим сухан ронда, гуфтанд: «Худо дар ҳар коре, ки мекунӣ, бо ту аст; Ба Худо савганд, ки на бо ман ва на бо писарам ва на бо писари писарам дурӯғ нагӯй.

2. Ишаъё 11:11 - Ва воқеъ хоҳад шуд, ки дар он рӯз, ки Худованд бори дуюм дасти Худро хоҳад гузошт, то бақияи қавми Худро, ки аз Ашшур ва аз Миср ва аз Миср боқӣ хоҳанд монд, баргардонад. Патрос, ва аз Куш, ва аз Элом, ва аз Шинор, ва аз Ҳамот, ва аз ҷазираҳои баҳр.

Ҳастӣ 2:14 Ва номи дарёи сеюм Ҳиддақил аст, ки он аз тарафи шарқи Ашшур меравад. Ва дарёи чорум Фурот аст.

Дар порча чаҳор дарё тасвир шудааст, ки аз боғи Адан меоянд ва дарёи сеюмро Ҳиддакел ва дарёи чорумро Фурот меноманд.

1. Дарёҳои ҳаёт: омӯхтани аҳамияти дарёҳо дар боғи Адан

2. Таъмини Худо дар боғи Адан: Баррасии баракатҳои чаҳор дарё

1. Ваҳй 22:1-2 - Ва ӯ ба ман дарёи поки оби ҳаётро нишон дод, ки мисли булӯр шаффоф аст ва аз тахти Худо ва Барра мебарояд. Дар миёнаи кӯчаи он ва дар ду тарафи дарё дарахти ҳаёт буд, ки дувоздаҳ мева медод ва ҳар моҳ меваи худро медод; ва баргҳои дарахт барои шифо додани миллатхо.

2. Юҳанно 7:38-39 - Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, чунон ки дар Навиштаҳо гуфта шудааст, аз шиками ӯ дарёҳои оби ҳаёт ҷорӣ хоҳад шуд. (Аммо инро Ӯ дар бораи Рӯҳе гуфт, ки имондорон онро бояд қабул кунанд, зеро ки Рӯҳулқудс ҳанӯз дода нашудааст, зеро ки Исо ҳанӯз ҷалол наёфта буд.)

Ҳастӣ 2:15 Ва Худованд Худо он мардро гирифта, ба боғи Адан гузошт, то ки онро бипӯшонад ва нигоҳ дорад.

Худо ба Одам масъулияти нигоҳубини боғи Аданро дод.

1: Худо ба мо масъулиятҳои муҳимро месупорад ва аз мо интизор аст, ки дар иҷрои онҳо боғайрат бошем.

2: Мо бояд масъулиятро дарк кунем, ки бо ҳар баракати Худо ба мо медиҳад.

1: Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

2: Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

Ҳастӣ 2:16 Ва Худованд Худо ба одам амр фармуда, гуфт: «Аз ҳар дарахти боғ бихӯред:

Худо ба одам озодӣ дод, ки дар боғи Адан аз кадом дарахтон бихӯрад.

1: Худо мехоҳад, ки мо озодии қабули қарорҳо дошта бошем ва дар натиҷа ба Ӯ эътимод кунем.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ҳатто дар замони номуайянӣ моро таъмин мекунад.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2: Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро нишон хоҳӣ дод: дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости туст, то абад ҳаловатҳост.

Ҳастӣ 2:17 Аммо аз дарахти маърифати неку бадӣ аз он нахӯр; зеро дар рӯзе ки аз он бихӯрӣ, ҳатман хоҳӣ мурд.

Фармони Худо равшан буд, аммо Одаму Ҳавво ба он аҳамият надоданд ва ба оқибатҳои вазнин дучор шуданд.

Фармонҳои равшани Худоро бояд иҷро кард, то моро аз бало эмин нигоҳ дорад.

1: Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо.

2: Муҳимияти риояи аҳкоми Худо барои таъмини амнияти мо.

1: Такрори Шариат 6:16-17, "Худованд Худои худро, чунон ки Ӯро дар Массо озмуда будӣ, наозмоиш накун; аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки Ӯ ба шумо фармудааст.

2: Ибриён 13:17, Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, ҳамчун касоне, ки бояд ҳисобот диҳанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ки ин ба шумо фоида надорад.

Ҳастӣ 2:18 Ва Худованд Худо гуфт: «Хуб нест, ки одам танҳо бошад; Ман ӯро барои ӯ ёваре хоҳам кард.

Худо барои инсон шарикиро офаридааст, зеро танҳо будан барояш хуб набуд.

1. Аҳамияти ҷомеа дар ҳаёти мо

2. Арзиши шарикӣ

1. 1 Юҳанно 4:7–12

2. Воиз 4:9–12

Ҳастӣ 2:19 Ва Худованд Худо аз замин ҳар ҳайвони ваҳшии саҳро ва ҳар паррандаи ҳаворо ба вуҷуд овард; ва онҳоро назди Одам овард, то бубинад, ки онҳоро чӣ гуна номид;

Худо ҳамаи ҳайвонотро офарид ва онҳоро ба назди Одам овард, то бубинад, ки онҳоро чӣ номгузорӣ мекунад.

1. Қудрати номгузорӣ: Худованд ба Одам масъулияти номгузории тамоми ҳайвонотро вогузор кардааст.

2. Масъулияти сарварӣ: Худо ба Одам масъулияти нигоҳубини тамоми офаридаҳояшро вогузор кардааст.

1. Ҳастӣ 1:26-28: Худо одамро ба сурати худ офарид ва ба ӯ ҳукмронӣ бар замин ва тамоми мавҷудоти он дод.

2. Забур 148:5-6: Бигзор онҳо исми Худовандро ҳамду сано гӯянд, зеро ки Ӯ фармудааст ва онҳо офарида шудаанд.

Ҳастӣ 2:20 Ва Одам ба ҳамаи чорпоён, ва мурғони ҳаво ва ҳар ҳайвони ваҳшии саҳро ном гузошт; Аммо барои Одам ёридиҳандае ёфт нашуд.

Одам ҳамаи ҳайвонотро номгузорӣ кард, аммо ҳеҷ кадоме мувофиқи ёриаш набуд.

1. Нақшаи комили Худо: Ҷустуҷӯи вохӯрии кӯмак

2. Аҳиби офариниш: Номгузории ҳайвонот

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

2. Ҳастӣ 1:26-28 - Ва Худо гуфт: «Биёед, одамро ба сурати худ, мувофиқи шабоҳати худ ба вуҷуд оварем; ва бигзор онҳо бар моҳиёни баҳр, ва бар паррандагони ҳаво ва бар чорпоён салтанат дошта бошанд, ва бар тамоми замин, ва бар ҳар хазандае, ки дар рӯи замин мехазад. Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид. Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: «Борвар кунед, ва афзун шавед, ва заминро пур кунед, ва онро тасарруф намоед; дар рӯи замин ҳаракат мекунад.

Ҳастӣ 2:21 Ва Худованд Худо бар Одам хоби сахте бурд, ва ӯ хобид; ва яке аз қабурғаҳои ӯро гирифта, ба ҷои он гӯштро банд кард;

Худо Одамро ба хоби амиқ бурд ва як қабурғаи ӯро гирифт, то Ҳавворо офарад.

Ду

1. Қудрати бебаҳои эҷодии Худо: чӣ гуна Худо барои офаридани Ҳавво аз қабурғаи Одам истифода бурд

2. Аҳамияти истироҳат ва хоб: мисоли Одам

Ду

1. Матто 11:28-30 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам". ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи Ман осон аст ва бори ман сабук аст».

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; вой бар ҳоли танҳоӣ, вақте ки меафтад; зеро ки дигаре надорад, ки ӯро бархезонад.Боз агар ду нафар бо ҳам хобанд, онҳо гармӣ доранд; ресмон зуд канда намешавад».

Ҳастӣ 2:22 Ва қабурғае ки Худованд Худо аз одам гирифта буд, вайро зан сохт, ва ӯро назди мард оварад.

Худованд Худо аз қабурғаи одам зане офарид ва ӯро ба ӯ тақдим кард.

1. Офариниши Ҳавво - Нақшаи Худо барои Муошират комил

2. Аҳамияти қабурға - Фаҳмидани пайдоиши зан

1. Ҳастӣ 1:27 - Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

2. Эфсӯсиён 5:31-32 - "Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, ба зани худ хоҳад пайваст, ва ҳардуи онҳо як тан хоҳанд буд. Ин сирри бузург аст: аммо ман дар бораи Масеҳ ва калисо».

Ҳастӣ 2:23 Ва Одам гуфт: «Ин аст алҳол устухони устухонҳои Ман ва гӯшти бадани Ман; вайро Зан хоҳанд гуфт, зеро ки вай аз Одам гирифта шудааст».

Муносибати Одаму Ҳавво ҳамчун зану шавҳар тасвири зебои ягонагӣ ва ҳамсафарӣ аст.

1. Муҳаббат ва Ваҳдат: Зебо кардани издивоҷ

2. Ҳамнишинӣ: баракати издивоҷ

1. Эфсӯсиён 5:21–33

2. Ҳастӣ 1:27–28

Ҳастӣ 2:24 Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

Ба мард дастур дода мешавад, ки падар ва модари худро тарк карда, бо занаш иттифоқ ташкил кунад.

1: Муҳимияти гиромӣ ва эҳтироми ниҳоди издивоҷ.

2: Қувваи муносибатҳои ягона.

1: Эфсӯсиён 5:22-33 - Зану шавҳар бояд якдигарро дӯст доранд ва эҳтиром кунанд.

2: Матто 19: 4-6 - Нақшаи Худо барои издивоҷ ин аст, ки мард ва зан як тан шаванд.

Ҳастӣ 2:25 Ва онҳо ҳарду бараҳна буданд, мард ва занаш, ва шарм надоштанд.

Одаму Ҳавво ҳам бараҳна ва ҳам шарм надоштанд.

1. Қувваи муҳаббати шарм надошта: Баррасии Ҳастӣ 2:25

2. Шарм надошта: Чӣ тавр мо метавонем ба худамон ва Худо эътимод дошта бошем

1. Румиён 8:31 - Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Эфсӯсиён 3:12 - Ба Ӯ ва ба воситаи имон ба Ӯ мо метавонем бо озодӣ ва эътимод ба Худо наздик шавем.

Ҳастӣ 3-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 3:1-7, гузориш дар бораи аз файз афтодани инсоният кушода мешавад. Мори махлуқи маккор ба Ҳавво наздик мешавад ва амри Худоро зери суол мебарад, ки аз дарахти маърифати неку бадӣ нахӯрад. Мор Ҳавворо фиреб дода, бовар мекунад, ки хӯрдани мева ӯро ба Худо монанд мекунад ва некиву бадро медонад. Ҳавво ба васвасаҳо тоб оварда, меваи онро мехӯрад ва бо Одам мубодила мекунад. Дар натиҷа чашмонашон ба аврати худ кушода шуда, шарм медоранд.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 3:8-13, Одаму Ҳавво ҳангоми шунидани роҳ рафтани Ӯ дар боғ аз Худо пинҳон мешаванд. Худо онҳоро нидо мекунад ва аз кирдорашон мепурсад. Одам иқрор мешавад, ки меваи мамнӯъро хӯрд, аммо айбро ба Ҳавво мегузорад, ки онро ба ӯ додааст. Ба ҳамин монанд, Ҳавво гуноҳи худро эътироф мекунад, аммо морро барои фиреб додани вай айбдор мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 3:14-24, Худо оқибатҳои ҳар як тараферо, ки дар ин беитоатӣ иштирок мекунанд, эълон мекунад. Ӯ морро аз ҳама чорпоён болотар лаънат мекунад ва душмании байни насли он ва насли инсониятро ваъдаи пирӯзии насле, ки сарашро мекӯбад, эълон мекунад. Барои Ҳавво, Худо дардро ҳангоми таваллуд ва тобеъ кардани ҳокимияти шавҳараш шадидтар мекунад. Ба Одам, аз замини лаъин, то марг ӯро ба хок баргардонад, сахтӣ мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 3 нақл мекунад:

Фиреби мор ба он оварда мерасонад, ки Одаму Ҳавво аз дарахти мамнӯъ хӯрданд;
Дарки бараҳна ва нангини онҳо;
Худо онҳоро нидо мекунад;
Одам Ҳавво ва Худоро айбдор мекунад;
Ҳавво морро айбдор мекунад.
Оқибатҳо пас аз он гуфта мешаванд:
Лаънат бар мор бо ваъдаи шикасти ниҳоӣ;
Зиёд шудани дард ҳангоми таваллуди занон;
Тобе кардани мардон барои занон;
Мушкилот дар меҳнати ризқу рӯзии мардон;
Ихроҷи Одаму Ҳавво аз боғи Адан, манъ кардани дастрасӣ ба дарахти ҳаёт.
Ин боб воридшавии гуноҳро ба мавҷудияти инсоният нишон медиҳад ва барои муборизаи давомдор байни некӣ ва бад дар тӯли таърихи башар замина мегузорад.

Ҳастӣ 3:1 Ва мор аз ҳар ҳайвони саҳрое, ки Худованд Худо офарида буд, маккоронатар буд. Ва ба зан гуфт: «Оре, Худо гуфтааст: "Аз ҳар дарахти боғ нахӯред?"

Мор Ҳавворо васваса кард, ки ба қудрати Худо шубҳа карда, ба фармони Худо итоат накунад.

1. Итоати фармони Худо: Дарс гирифтан аз хатои Ҳавво

2. Нозукии васвасаи васваса: истодан бар зидди душман

1. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас ҳангоми ба васвасаи ҳаваси бади худ кашида ва фирефта шуданаш озмуда мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад. , маргро таваллуд мекунад».

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан меравад».

Ҳастӣ 3:2 Ва зан ба мор гуфт: «Мо метавонем аз меваи дарахтони боғ бихӯрем;

Зан иҷоза дод, ки мор фирефта шавад ва меваи мамнӯъро бихӯрад.

1: Мо бояд аз васвасаҳо эҳтиёт бошем ва нагузорем, ки худро фиреб диҳем.

2: Мо бояд ҳамеша ба Худо ва каломи Ӯ таваккал кунем, на ба дурӯғи душман.

1: Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас, вақте ки аз ҳавасҳои худ дур мешавад ва фирефта мешавад, озмуда мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя расидааст, маргро ба вуҷуд меорад».

2: 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише ба шумо нарасидааст, ки барои одамизод маъмул нест. Худо амин аст, ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз имкони худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад овард. то ба он тоб оварда тавонед».

Ҳастӣ 3:3 Аммо дар бораи меваи дарахте, ки дар миёни боғ аст, Худо гуфтааст: "Аз он нахӯред ва ба он даст нарасонед, ки мабодо бимиред".

Худо Одаму Ҳавворо огоҳ кард, ки агар онҳо аз дарахти маърифати неку бадӣ бихӯранд, хоҳанд мурд.

1. Хатари нофармонии Худо

2. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо

1. Румиён 5:12, «Бинобар ин, чунон ки гуноҳ ба воситаи як одам ба ҷаҳон дохил шуд, ва мамот ба воситаи гуноҳ, ва ҳамин тавр мамот ба ҳамаи одамон омад, зеро ки ҳама гуноҳ карданд».

2. Такрори Шариат 30:19, "Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шоҳид менамоям, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам; бинобар ин ҳаётро интихоб мекунам, то ки ҳам худат ва ҳам насли ту зинда бимонанд".

Ҳастӣ 3:4 Ва мор ба зан гуфт: «Шумо ҳатман нахоҳед мурд;

Мор занро фиреб дода гуфт, ки вай намемирад.

1. Хатари афтодан ба доми фиреб

2. Қудрати дурӯғ

1. Юҳанно 8: 44-45: "Шумо ба падари худ, иблис тааллуқ доред ва мехоҳед, ки хоҳиши падари худро иҷро кунед. Ӯ аз ибтидо қотил буд, ба ростӣ пайравӣ намекард, зеро дар вай ҳақиқат нест. .Чун дурӯғ мегӯяд, бо забони модарии худ ҳарф мезанад, зеро ӯ дурӯғгӯ ва падари дурӯғ аст.

2. Масалҳо 14:12: «Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи мамот аст».

Ҳастӣ 3:5 Зеро Худо медонад, ки дар рӯзе ки шумо аз он мехӯред, чашмони шумо кушода хоҳад шуд, ва шумо ҳамчун худоён хоҳед буд, ки некиву бадро медонед.

Море дар боғи Адан Одаму Ҳавворо васваса мекунад, ки аз дарахти дониш бихӯранд ва ба онҳо ваъда медиҳад, ки агар бихӯранд, ҳикмати шинохти неку бадро ба даст хоҳанд овард.

1. Фиреби нозуки гуноҳ: Омӯзиш аз васвасаи Одаму Ҳавво

2. Хатарҳои ҳавас: шинохти васвасаҳо ва парҳез аз домҳои он

1. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳо бо хоҳиши бади худ кашида мешаванд ва фирефта мешаванд. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2. Масалҳо 1:10-11 - Писарам, агар гунаҳкорон туро фиреб диҳанд, ба онҳо таслим нашав. Агар гӯянд: "Бо мо биё; биёед дар камини хуни бегуноҳ бимонем, як ҷони безарарро камин кунем;

Ҳастӣ 3:6 Ва ҳангоме ки зан дид, ки дарахт барои хӯрок хуб аст, ва он ба чашм писанд аст ва дарахте, ки касро хирадманд кардан мехоҳад, аз меваи он гирифта, хӯрд ва дод. инчунин ба шавҳараш бо вай; ва ӯ хӯрд.

Зан дид, ки дарахт барои ғизо, зебоӣ ва дониш матлуб аст, аз ин меваҳо гирифта ба шавҳараш дод ва ӯ низ онро хӯрд.

1. Хатарҳои орзуи корҳои бад

2. Чӣ тавр мо бояд ба васвасаҳо ҷавоб диҳем

1. Луқо 4:13 - "Ва ҳангоме ки иблис тамоми васвасаро хотима дод, як муддат аз вай дур шуд."

2. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас озмуда мешавад, вақте ки аз ҳаваси худ дур мешавад ва фирефта мешавад. Он гоҳ ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки тамом мешавад, ба вуҷуд меорад. марг».

Ҳастӣ 3:7 Ва чашмони ҳардуи онҳо кушода шуд, ва донистанд, ки бараҳна ҳастанд; ва баргҳои анҷир дӯхта, барои худ пешдоман месозанд.

Одаму Ҳавво меваи ҳаромро аз дарахти маърифати неку бадӣ хӯрданд ва дар натиҷа чашмонашон кушода шуданд, ки бараҳна ҳастанд. Сипас барги анҷир дӯхта, барои худ пешдоман месозанд.

1. Нақшаи комили Худо - Чӣ гуна нақшаи Ӯ барои мо сарфи назар аз амалҳои мо муваффақ шуд

2. Баракат ва лаънати дониш - Чӣ гуна мо метавонем дониши худро барои некӣ истифода барем

1. Румиён 5:12 - Пас, чунон ки гуноҳ ба воситаи як одам ба ҷаҳон дохил шуд, ва мамот ба воситаи гуноҳ; ва ҳамин тавр марг бар ҳамаи одамон гузашт, зеро ки ҳама гуноҳ кардаанд;

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар кас, вақте ки аз ҳаваси худ дур мешавад ва фирефта мешавад, озмуда мешавад. Пас, ҳангоме ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад, ва гуноҳ, вақте ки тамом мешавад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 3:8 Ва овози Худованд Худоро шуниданд, ки дар сардии рӯз дар боғ қадам мезанад, ва Одам ва занаш аз ҳузури Худованд Худо дар миёни дарахтони боғ пинҳон шуданд.

Одаму Ҳавво овози Худованд Худоро, ки дар сардии рӯз дар боғи Адан мерафтанд, шуниданд ва аз ҳузури Худованд Худо пинҳон шуданд.

1. Муҳим будани будан дар ҳузури Худо ва иҷозат додан ба Ӯ барои роҳнамоии ҳаёти мо.

2. Оқибатҳои нофармонӣ ва чӣ гуна метавонад боиси пинҳон шудан аз Худо гардад.

1. Забур 139:7-12 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту куҷо бигрезам?

2. Румиён 5:12-14 - Пас, чунон ки ба воситаи як одам гуноҳ ба ҷаҳон дохил шуд, ва мамот ба воситаи гуноҳ, ва ба ин васила мамот ба ҳамаи одамон гузашт, зеро ҳама гуноҳ карданд.

Ҳастӣ 3:9 Ва Худованд Худо Одамро хонда, ба ӯ гуфт: «Ту куҷоӣ?

Худованд Худо аз Одам пурсид, ки ӯ дар куҷост.

1: Аз Худо пинҳон нашав - Ишаъё 45:15

2: Ҳузури Худоро биҷӯед - Ирмиё 29:13

1: Румиён 3:23 - Зеро ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд.

2: Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед. Агар бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт.

Ҳастӣ 3:10 Ва гуфт: «Овози туро дар боғ шунидам, ва тарсидам, зеро ки бараҳна будам; ва ман худамро пинҳон кардам.

Одаму Ҳавво гуноҳ карданд ва ҳоло аз аврати худ шарм мекунанд. Аз Худо пинҳон медоранд.

1. Қувваи гуноҳ: чӣ гуна шарм метавонад ба муносибати мо бо Худо таъсир расонад

2. Фаҳмидан аз фазли Худо: Чӣ гуна муҳаббати Худо шармандагии моро мағлуб мекунад

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 103:10-12 - Ӯ ба мо тавре муносибат намекунад, ки гуноҳҳои мо сазовори он аст ё ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо подош намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

Ҳастӣ 3:11 Ва ӯ гуфт: «Кӣ ба ту гуфт, ки ту бараҳна ҳастӣ? Оё аз он дарахте, ки ба ту фармудам, ки нахӯрӣ, хӯрдай?

Одаму Ҳавво ба Худо итоат накарданд ва аз дарахти мамнӯъ хӯрданд. Худо бо онҳо рӯ ба рӯ шуд ва аз нофармониашон пурсид.

1. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо

2. Қудрати интихоб ва масъулият

1. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳо бо хоҳиши бади худ кашида мешаванд ва фирефта мешаванд. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ҳастӣ 3:12 Ва он мард гуфт: «Зане, ки бо ман додӣ, аз он дарахт ба ман дод, ва ман хӯрдам».

Одам кӯшиш мекунад, ки айбро аз худ дур карда, ба Худо ва Ҳавво гузорад.

1: Мо бояд масъулиятро барои амалҳои худ қабул кунем ва кӯшиш накунем, ки айбро ба даст орем.

2: Худо Худои меҳрубон аст, ки ба мо озодии ирода медиҳад ва мехоҳад, ки интихоби дуруст кунем.

1: Яъқуб 1: 14-15 - "Аммо ҳар кас ба озмоиш дучор мешавад, вақте ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад. , маргро таваллуд мекунад».

2: Ғалотиён 6:7-8 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур кардан мумкин нест. Одам он чи мекорад, дарав мекунад. Ҳар кӣ мекорад, то ба ҷисми худ писанд ояд, аз ҷисм ҳалокат хоҳад даравид; ҳар кӣ мекорад, то ба Рӯҳ писанд ояд, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидониро дарав хоҳад кард».

Ҳастӣ 3:13 Ва Худованд Худо ба зан гуфт: «Ин чӣ кор аст, ки кардай? Зан гуфт: «Мор маро фireб дод, ва ман хӯрдам».

Худо аз зан пурсид, ки чаро ин меваро хӯрд ва ӯ ҷавоб дод, ки мор ӯро фireб додааст.

1. Хатари фireб: Омӯзиши фарқ кардани ҳақиқат аз дурӯғ.

2. Оқибатҳои гуноҳ: Фаҳмидани таъсири амалҳои мо.

1. Яъқуб 1:13-15 - Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ нагӯяд, ки маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки ӯ ба васваса ва фирефтаи хоҳиши худ афтодааст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

2. Масалҳо 1:10-19 - Писарам, агар гунаҳкорон туро фireб диҳанд, розӣ нашав. Агар гӯянд: «Бо мо биё, дар камини хун шавем; беасос бегуноҳро камин гирем; Бигзор онҳоро зинда фурӯ барем, мисли қабр, ва мисли онҳое, ки ба чоҳ фурӯ мераванд; ҳама гаронбаҳоро меёбем, хонаҳои худро аз ғорат пур мекунем; насиби худро дар миёни мо бипартоед; Мо ҳама як ҳамён дорем, писарам, бо онҳо монеъ нашав; пои худро аз роҳи онҳо боздошт, зеро пойҳояшон ба сӯи бадӣ давида, ба рехтани хун шитоб мекунанд.

Ҳастӣ 3:14 Ва Худованд Худо ба мор гуфт: «Азбаски ин корро кардай, ту бар ҳама чорпоён ва бар ҳар ҳайвони саҳро малъун шавӣ; бар шиками худ бирав, ва тамоми айёми умрат хок хоҳӣ хӯрд;

Худо морро барои фireб додани Одаму Ҳавво ҷазо медиҳад.

1. Адли Худо комил аст ва азобаш одилона аст.

2. Ҳатто вақте ки мо хато мекунем, Худо ҳамоно меҳрубон ва меҳрубон аст.

1. Матто 5:45 - То ки шумо фарзандони Падари осмонии худ бошед; зеро ки офтоби худро бар бадӣ ва бар некон тулӯъ мекунад ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад.

2. Забур 103:8-10 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмонҳо аз замин баланд аст, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст.

Ҳастӣ 3:15 Ва дар миёни ту ва зан, ва миёни насли ту ва насли вай адоват хоҳам гузошт; сари туро мекӯбад, ва ту пошнаи ӯро мекӯфт.

Худо ваъда медиҳад, ки байни Шайтон ва Ҳавво душманӣ меандозад ва насли ояндаи Ҳавво сари Шайтонро пахш хоҳад кард.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо

2. Умеди наҷот

1. Румиён 16:20 - Ва Худои сулҳу осоиштагӣ ба зудӣ шайтонро зери пойҳои шумо хоҳад зад.

2. Ваҳй 12:7-9 - Ва дар осмон ҷанг буд: Микоил ва фариштагонаш бар зидди аждаҳо меҷангиданд; ва аждаҳо ва фариштагонаш меҷангиданд, ва ғолиб наомаданд; ва ҷои онҳо дигар дар осмон ёфт нашуд. Ва аждаҳои бузург, он мори кӯҳна, ки иблис ва шайтон ном дорад, ки тамоми ҷаҳонро фиреб медиҳад, бадар ронда шуд; вай ба замин ронда шуд, ва фариштаҳояш бо вай ронда шуданд.

Ҳастӣ 3:16 Ӯ ба он зан гуфт: «Ғуссаи ту ва ҳомиладории туро бағоят зиёд хоҳам кард; дар ғам ту фарзандон хоҳӣ зоид; ва хоҳиши ту ба шавҳарат хоҳад буд, ва ӯ бар ту ҳукмронӣ хоҳад кард.

Зан ҳангоми зоидан ғаму андӯҳ ва душвории зиёдро паси сар мекунад ва хоҳиши ӯ ба шавҳараш хоҳад буд, ки бар ӯ фармонравост.

1. Аҳамияти итоаткорӣ дар издивоҷ

2. Мушкилии таваллуд ва баракати фарзандон

1. Эфсӯсиён 5:22-24 - Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст ва Худаш Наҷотдиҳандаи он аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд.

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

Ҳастӣ 3:17 Ва ба Одам гуфт: «Азбаски ту ба овози зани худ гӯш дода, аз он дарахте, ки ба ту амр фармудаам, хӯрдай: "Аз он нахӯр: замин ба хотири ту малъун аст" ; тамоми айёми умрат дар ғам аз он хоҳӣ хӯрд;

Худо ба хотири Одам заминро лаънат кард, зеро Одам ба сухани занаш гӯш медод ва меваи ҳаромро мехӯрад.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои амали мо

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас ҳангоми ба васваса афтодани ҳаваси бади худ ва фирефта шуданаш озмуда мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад. , маргро таваллуд мекунад».

Ҳастӣ 3:18 Он барои ту хорҳо ва дарахтҳо ба вуҷуд хоҳад овард; ва алафи саҳроро бихӯр;

Лаънати Одаму Ҳавво, ки меҳнат ва заҳматро дар бар мегирад, ҳамчун як қисми ҳосили замин бо хорҳо ва дарахтон мустаҳкам карда мешавад.

1: Лаънати Одаму Ҳавво - Мо бояд бифаҳмем, ки ҳарчанд мо лаънат шудаем, аммо Худо ба мо тавассути гиёҳҳои саҳро ризқ медиҳад.

2: Меҳнати зиндагӣ - Мо бояд меҳнату заҳматҳои худро бипазирем, аммо шукронаи ризқе, ки Худо дар гиёҳи саҳро додааст.

1: Румиён 8: 20-22 - «Зеро ки махлуқот на бо интихоби худ, балки бо иродаи касе, ки онро мутеъ кардааст, ба ноумедӣ дучор шуд, то умеди он ки худи махлуқот аз бандагии фаноро озод карда шавад ва ба озодӣ ва ҷалоли фарзандони Худо овард».

2: Яъқуб 5:7-8 - "Пас, эй бародарон ва хоҳарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки деҳқон чӣ гуна интизори он аст, ки замин ҳосили гаронбаҳои худро медиҳад ва бо сабр борони тирамоҳу баҳорро интизор аст. Шумо ҳам. , сабр кунед ва устувор бошед, зеро омадани Худованд наздик аст».

Ҳастӣ 3:19 Бо арақи рӯи худ нон хоҳӣ хӯрд, то даме ки ба замин баргардӣ; зеро ки аз он гирифта шудай, зеро ки хок ҳастӣ ва ба хок бармегардӣ.

Ин оят оқибатҳои гуноҳро нишон медиҳад, ки одамон бояд барои таъмини худ сахт меҳнат кунанд ва дар ниҳоят ба хоке, ки аз он гирифта шуда буданд, бармегарданд.

1. Нархи гуноҳ: Баррасии Ҳастӣ 3:19

2. Саъю кӯшиш ва эътимод ба Худованд: Мулоҳиза дар бораи Ҳастӣ 3:19

1. Воиз 3:20 - Ҳама ба як ҷо мераванд; ҳама аз хоканд ва ҳама боз ба хок табдил меёбанд.

2. Румиён 8:20-21 - Зеро ки махлуқот на бо хоҳиши худ, балки ба сабаби он ки онро мутеъ кардааст, ба умеди он ки худи махлуқот аз ғуломии фасод раҳо хоҳад шуд ва озодии ҷалолро ба даст хоҳад овард. аз фарзандони Худо.

Ҳастӣ 3:20 Ва Одам зани худро Ҳавво номид; зеро вай модари тамоми зиндагон буд.

Одам занашро Ҳавво номид, зеро вай модари тамоми мавҷудоти зинда буд.

1. «Аҳамияти номгузорӣ дар Китоби Муқаддас»

2. «Модари тамоми мавҷудоти зинда Ҳавво».

1. Ҳастӣ 2:18–24

2. Масалҳо 31:10–31

Ҳастӣ 3:21 Ба Одам ва ба занаш низ Худованд Худо аз пӯст куртаҳо сохта, ба онҳо пӯшонд.

Худо Одаму Ҳавворо бо пӯстҳо дод, то бадани онҳоро пас аз гуноҳ карданашон пӯшанд.

1. Муҳаббат ва бахшиши Худо: Омӯзиши умқи марҳамати Худо дар Ҳастӣ 3:21.

2. Теологияи либос: Чӣ гуна таъминоти Худо бо либос дар Ҳастӣ 3:21 ба шахсият ва ҳадафи мо нақл мекунад.

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Қӯлассиён 3:12 - Бинобар ин, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед.

Ҳастӣ 3:22 Ва Худованд Худо гуфт: «Инак, одам мисли яке аз мо шудааст, то некиву бадро донад; то абад зиндагӣ кунед:

Худованд Худо мефаҳмад, ки инсон дар бораи неку бад дониш дорад ва метарсад, ки агар аз дарахти ҳаёт бихӯрад, то абад зинда хоҳад монд.

1. Донистани некӣ ва бадӣ: Чӣ гуна бояд дар ҷаҳони мураккаби ахлоқӣ ҳаракат кард.

2. Ҳолати инсонӣ: Чӣ гуна бояд маҳдудиятҳои моро дарк кунем ва маънои онро пайдо кунем.

1. Воиз 7:15-17 Ман ҳамаи корҳоеро, ки дар зери офтоб анҷом дода мешаванд, дидаам; ва инак, ҳама чиз ботил ва ғамгинии рӯҳ аст. Он чи каҷ аст, наметавонад рост кунад, ва он чиро, ки нотавон аст, шуморида намешавад. Ман бо дили худ сухан ронда, гуфтам: "Инак, ман ба мулки бузург омадаам ва аз ҳамаи онҳое ки пеш аз ман дар Ерусалим буданд, ҳикмати бештаре ба даст овардаам; Оре, дили ман аз ҳикмат ва дониш таҷрибаи бузурге дошт".

2. Румиён 8:18-25 Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозира сазовори муқоиса кардан бо ҷалоле, ки дар мо зоҳир хоҳад шуд, нестанд. Зеро

интизории ҷиддии махлуқот мунтазири зуҳури фарзандони Худост. Зеро ки махлуқот на бо хоҳиши худ, балки ба сабаби он ки онро бо умед мутеъ кардааст, мутеъи ботил карда шудааст, зеро худи махлуқот низ аз ғуломии фано ба озодии ҷалоли фарзандони Худо раҳо хоҳад шуд. Зеро медонем, ки тамоми махлуқот то ҳол якҷоя бо дард нола мекунад ва азоб мекашад. Ва на танҳо онҳо, балки худи мо низ, ки аввалин самари Рӯҳ доранд, дар дохили худ оҳу нола мекунем ва мунтазири фарзандхонд шудан ва фидияи ҷисми худ мебошем.

Ҳастӣ 3:23 Бинобар ин Худованд Худо ӯро аз боғи Адан фиристод, то замине ки аз он гирифта шуда буд, кор кунад.

Одам ҳамчун ҷазо барои нофармонии Худо аз боғи Адан ронда шуд.

1: Мо аз оқибатҳои беитоатии Одаму Ҳавво омӯхта метавонем, ки Худо одил аст ва гуноҳро таҳаммул намекунад.

2: Мо метавонем аз раҳмати Худо тасаллӣ ёбем, зеро Ӯ барои мо роҳе фароҳам овард, ки ба сӯи Ӯ баргардонида шавем.

1: Румиён 5:12-21 - Оқибати гуноҳ ва чӣ гуна Худо роҳеро барои мо фароҳам овард, ки наҷот ёбем ва бо Ӯ оштӣ шавем.

2: Эфсӯсиён 2:1-10 - Файзи Худо дар фароҳам овардани роҳе барои наҷот ёфтан ва ба Ӯ баргардонидани мо.

Ҳастӣ 3:24 Пас он мардро пеш кард; ва ӯ дар шарқи боғи Адан каррубиён ва шамшери оташинро гузошт, ки ба ҳар тараф мегашт, то роҳи дарахти ҳаётро нигоҳ дорад.

Худованд одамро аз боғи Адан пеш кард ва каррубиҳо ва шамшери оташинро гузошт, то роҳи дарахти ҳаётро нигоҳ дорад.

1. Муҳофизати Худованд: Каррубиҳо ва шамшери оташ

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Аз боғи Адан ронда шуданд

1. Ҳастӣ 3:23–24

2. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ дар бораи ту амр хоҳад дод, то ки туро дар ҳама роҳҳои ту ҳифз кунанд.

Ҳастӣ 4-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 4:1-7, боб аз таваллуди ду писари нахустини Одаму Ҳавво, Қобил ва Ҳобил оғоз мешавад. Қобил деҳқон мешавад ва Ҳобил чӯпон мешавад. Ҳарду бародар барои Худо қурбонӣ меоранд Қобил аз замини худ меваҳоро пешкаш мекунад ва Ҳобил беҳтарин рамаи худро пешкаш мекунад. Аммо Худо қурбонии Ҳобилро қабул мекунад, аммо қурбонии Қобилро рад мекунад. Ин радд боиси хашм ва рашк нисбати бародараш мегардад. Худо Қобилро аз гуноҳ огоҳ мекунад ва ӯро ба кори дуруст ташвиқ мекунад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 4:8-16, ҳикоя дар ҳоле ки Қобил Ҳобилро ба саҳро даъват мекунад, ки ӯ аз ҳасад ҳамла мекунад ва ӯро мекушад. Худо Қобилро дар бораи рафтораш рӯ ба рӯ карда, аз ӯ мепурсад, ки Ҳобил дар куҷост. Дар

посух Қобил огоҳии бародарашро рад мекунад ва мегӯяд: "Оё ман посбони бародарам ҳастам?" Дар натиҷаи куштори бародараш, Худо Қобилро лаънат мекунад, ки саргардон дар рӯи замин бошад ва барои муҳофизат аз ҳар касе, ки қасос гирифтан мехоҳад, нишоне мегузорад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 4:17-26, боб бо пайгирии насли Одам дар тӯли якчанд насл анҷом меёбад. Дар он гуфта мешавад, ки пас аз куштани Ҳобил Қобил дар замини Нод маскан мегирад ва дар он ҷо ба номи писараш Ҳанӯх шаҳре месозад. Ба наслҳои Одам шахсони гуногун дохил мешаванд, ки ба касбҳои гуногун машғуланд, ба монанди чӯпонӣ ё навохтани асбобҳои мусиқӣ ба монанди Ҷубал, ки арфа ва най менавохтанд. Илова бар ин, аз Одаму Ҳавво писари дигаре таваллуд мешавад, ки бо номи Шет Ҳобилро ҳамчун насли одил иваз мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 4 тасвир мекунад:
Қобил ва Ҳобил ба Худо ҳадия меоранд;
Худо қурбонии Ҳобилро қабул кард, вале Қобилро рад кард;
Қобил ҳасад ва хашмгин шуд, ки Ҳобилро кушт;
Худо ба Қобил дар бораи аъмоли худ муқобилат мекунад;
Қобил лаънат шудааст, ки дар рӯи замин саргардон шуда, барои муҳофизат нишон дода шудааст;
Насли Одам дар тӯли якчанд наслҳо, аз ҷумла таваллуди Шет.
Дар ин боб оқибатҳои ҳасад, беитоатӣ ва зӯроварӣ нишон дода шуда, инчунин хати одилонаи Шет ҳамчун муқобили амалҳои Қобил оварда шудааст. Он боз ба муборизаи доимии байни неку бад дар дохили инсоният таъкид мекунад.

Ҳастӣ 4:1 Ва Одам занаш Ҳавворо шинохт; ва ҳомила шуда, Қобилро зоид ва гуфт: «Ман аз ҷониби Худованд марде гирифтаам».

Одаму Ҳавво писаре доштанд, ки Қобил ном дошт, ки ӯро атои Худо медонист.

1. Атои файзи Худо: Омӯзиши баракати Қобил дар Ҳастӣ 4:1

2. Таҷлили ризоияти илоҳӣ: Таҳқиқи дасти илоҳӣ дар таваллуди Қобил

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Забур 127:3 - «Инак, фарзандон мероси Худованданд; ва меваи батн подоши Ӯст».

Ҳастӣ 4:2 Ва боз бародараш Ҳобилро зоид. Ва Ҳобил гӯсфандбон буд, вале Қобил заминкор буд.

Ҳавво ду писар, Ҳобил ва Қобилро таваллуд кард. Ҳобил чӯпон ва Қобил деҳқон буд.

1. Нақшаи ризқу рӯзии Худо: Омӯзиши такя ба рӯзии Худо

2. Хизмат ба Худо бо истеъдодҳои худ: Истифодаи истеъдодҳои худ барои хидмат ба Худо

1. Забур 23:1-3 Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад, дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ ҷонамро барқарор мекунад, ба хотири исми Худ маро дар роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

2. Қӯлассиён 3:17 Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

Ҳастӣ 4:3 Бо гузашти вақт Қобил аз ҳосили замин ҳадияе барои Худованд овард.

Қобил аз ҳосили замин ба Худованд ҳадия дод.

1. Муҳимияти додан: Чаро мо ба Худо миннатдорем?

2. Аҳамияти тоъат: Иҷрои иродаи Худо муҳим аст

1. Ибодат 7:12 - Агар вай онро барои шукргузорӣ пешниҳод кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири омехта бо равған, варақҳои фатире, ки бо равған гудохта шудаанд, ва кулчаҳои орди маҳини бо равған омехташуда пешкаш кунанд.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

Ҳастӣ 4:4 Ва Ҳобил низ аз нахустзодаҳои рамаи худ ва чарбуи онро овард. Ва Худованд Ҳобил ва ҳадияи ӯро эҳтиром мекард:

Ҳобил беҳтарин рамаи худро ҳамчун ҳадия ба Худованд овард, ва Худованд аз ҳадияи ӯ хушнуд шуд.

1. Қувваи қурбониҳои мӯътамад - нишон додани садоқати мо ба Худо тавассути ҳадияҳои мо.

2. Баракатҳои тоъат - Намойиш додани тоъат ҳамчун роҳи гирифтани баракатҳои Худованд.

1. Ибриён 11:4 - Бо имон Ҳобил ба Худо қурбонии беҳтар аз Қобил овард.

2. Филиппиён 4:18 - Ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: Ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро гирифтам.

Ҳастӣ 4:5 Аммо Қобил ва ҳадияи ӯро эҳтиром намекард. Ва Қобил хеле хашмгин шуд, ва чеҳрааш афтод.

Вақте ки Худо ба қурбонии ӯ эҳтиром зоҳир накард, Қобил ба хашм омад.

1. Муҳим будани фурӯтанӣ ҳангоми наздик шудан ба Худо.

2. Ҳукмронии Худо дар доварӣ.

1. Яъқуб 4:10 Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 4:6 Ва Худованд ба Қобил гуфт: «Чаро хашмгин шудӣ? ва чаро рӯи ту афтодааст?

Худо Қобилро дар бораи хашми ӯ рӯбарӯ мекунад ва чаро чеҳрааш паст шудааст.

1. "Муқовимат бо гуноҳ: Омӯзиши эътироф ва тавба кардан"

2. "Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр ба Худованд ҷавоб додан мумкин аст"

1. Яъқуб 4:7-10 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2. Забур 34:18 - Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Ҳастӣ 4:7 Агар некӣ кунӣ, қабул нахоҳӣ шуд? ва агар хуб накунӣ, гуноҳ дар пеши дар аст. Ва хоҳиши ӯ ба ту хоҳад буд, ва ту бар вай ҳукмронӣ хоҳӣ кард.

Гуноҳ интихобест, ки аз он канорагирӣ кардан мумкин аст ва агар касе некӣ кунад, баракати Худо дода мешавад.

1. Интихоби некӣ ё бадӣ - Ҳастӣ 4:7

2. Ғалаба кардани гуноҳ бо амали одилона - Ҳастӣ 4:7

1. Румиён 6:12-14 - Пас, бигзоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ба ҳавасҳои бади он итоат кунед. Ҳеҷ як қисми худро ба гуноҳ ҳамчун олоти бадӣ насупоред, балки худро ба Худо пешкаш кунед, ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд; ва ҳар як қисми худро ба ӯ ҳамчун олоти адолат пешкаш кунед.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Ҳастӣ 4:8 Ва Қобил бо бародараш Ҳобил сӯҳбат кард; ва ҳангоме ки онҳо дар саҳро буданд, Қобил ба муқобили бародараш Ҳобил баромад ва ӯро кушт.

Қобил Ҳобилро ҳангоми дар саҳро буданашон кушт.

1: Мо бояд дӯст доштанро интихоб кунем, ҳатто вақте ки вазъият душвор аст.

2: Оқибатҳои амалҳои мо метавонанд шадид ва дардовар бошанд.

1: Матто 5:21-22 - "Шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қатл накун; ва ҳар кӣ кушад, ба доварӣ дучор хоҳад шуд". Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба бародари худ хашмгин бошад, ба доварӣ дучор хоҳад шуд.

2: Румиён 12: 17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд". Баръакс, «агар душманат гурусна бошад, ба вай сер деҳ, агар ташна бошад, ба вай нӯшон деҳ, зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт мерезӣ». Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

Ҳастӣ 4:9 Ва Худованд ба Қобил гуфт: «Бародарат Ҳобил куҷост? Ва гуфт: «Намедонам: оё ман посбони бародарам ҳастам?

Худо аз Қобил мепурсад, ки бародараш Ҳобил дар куҷост ва Қобил ҷавоб медиҳад, ки намедонам ва мепурсад, ки оё ӯ барои бародараш масъул аст?

1. "Саволи Худо: Оё мо нигаҳбони бародари худ ҳастем?"

2. "Масъулият ва масъулият: омӯзиши Қобил ва Ҳобил"

1. 1 Юҳанно 3:11-12 - "Зеро ки паёме ки шумо аз аввал шунидаед, ин аст, ки мо якдигарро дӯст дорем. На мисли Қобил, ки аз он иблис буд ва бародари худро кушт. Ва барои ҳамин вай кушт. зеро ки аъмоли худаш бад буд, ва бародараш одил буд».

2. Луқо 10:29-37 - "Аммо ӯ, ки мехост худро сафед кунад, ба Исо гуфт: "Ва ёри ман кист? Ва Исо дар ҷавоб гуфт: "Марде аз Ерусалим ба Ериҳӯ омада, ба миёни дуздон афтод, Ӯро аз ҷомааш захмдор карда, ниммурда гузошта, равона шуд.Ва тасодуфан коҳине аз он тараф фуруд омад, ва ӯро дида, аз он тараф гузашт.Ва ҳамчунин як левизодае, ки дар он ҷо буд, омада, ба ӯ нигарист ва аз он тараф гузашт. Аммо як сомарӣ ҳангоми сафар ба он ҷое ки буд, омад ва чун ӯро дид, ба ӯ раҳмаш омад ва назди ӯ рафт. ва захмҳои ӯро баста, равған ва шароб рехт, ва ӯро ба ҳайвони ваҳшии худ шинонд, ва ӯро ба меҳмонхона оварда, нигоҳубин кард».

Ҳастӣ 4:10 Ва ӯ гуфт: «Чӣ кор кардай? овози хуни бародарат аз замин ба суи ман нидо мекунад.

Қобил бародараш Ҳобилро мекушад ва Худо аз ӯ дар бораи куштор мепурсад.

1. Оқибатҳои гуноҳ ва аҳамияти тавба.

2. Қудрати гунаҳкорӣ ва аҳамияти эътирофи гуноҳҳои мо.

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Ҳастӣ 4:11 Ва алҳол ту лаънат шудай аз замине ки даҳони худро кушод, то хуни бародаратро аз дасти ту бигирад;

Дар порча дар бораи лаънати Қобил сухан меравад, ки дар натиҷаи куштани бародараш Ҳобил ба вуҷуд омадааст.

1. Омӯзиши бахшидан: дарёфти лутфи Худо дар паси раҷобати бародарон

2. Фаҳмидани оқибатҳои гуноҳ: Лаънати Қобил

1. Луқо 6:37 - "Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд: маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд: бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд".

2. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед: зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Ҳастӣ 4:12 Вақте ки ту заминро шудгор мекунӣ, он минбаъд ба ту қуввати худро намедиҳад; дар замин гуреза ва овора хоҳӣ буд.

Худо Қобилро барои гуноҳи куштор лаънат карда, ба ӯ гуфт, ки ӯ дигар заминро бомуваффақият кор карда наметавонад ва дар замин гуреза ва овора хоҳад шуд.

1. Табиати гунаҳкори мо: Амалҳои мо чӣ гуна оқибатҳо доранд

2. Табиати адолат ва раҳмати Худо

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масалҳо 11:31 - Инак, одилон дар рӯи замин ҷазо хоҳанд гирифт: шарир ва гунаҳкор бештар.

Ҳастӣ 4:13 Ва Қобил ба Худованд гуфт: «Ҷазои ман бузургтар аст, ки тоқат карда метавонам».

Қобил ғамгинии худро дар партави ҷазояш баён мекунад.

1. Омӯзиши қабул кардани интизоми Худо - Румиён 5:3-5

2. Баракати тавба - Масалҳо 28:13

1. Айюб 7:11 - "Бинобар ин даҳони худро нигоҳ намедорам; дар андӯҳи рӯҳи худ сухан хоҳам гуфт; дар талхии ҷонам шикоят хоҳам кард".

2. Забур 38:4 - "Зеро ки гуноҳҳои ман бар сарам гузаштааст; мисли бори гарон бар ман хеле гарон аст".

Ҳастӣ 4:14 Инак, имрӯз маро аз рӯи замин берун кардай; ва аз рӯи ту пинҳон хоҳам шуд; ва дар замин гуреза ва овора хоҳам буд; ва воқеъ хоҳад шуд, ки ҳар кӣ Маро ёбад, Маро хоҳад кушт.

Қобил метарсад, ки ҳар кӣ ӯро ёбад, ӯро бикушад, зеро Худо ӯро аз ҳузури ӯ берун кардааст.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Қиссаи Қобил ва Ҳобил

2. Тарс аз рад: Оқибатҳои берун шудан

1. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ! Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад.

2. Ишаъё 45:3 - Ва ман ба ту ганҷҳои зулмот ва сарвати ниҳонии маконҳои махфиро хоҳам дод, то бидонӣ, ки Ман, Худованде, ки туро ба исми Ту мехонад, Худои Исроил ҳастам.

Ҳастӣ 4:15 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Пас, ҳар кӣ Қобилро бикушад, аз вай ҳафт баробар интиқом гирифта мешавад». Ва Худованд бар Қобил нишоне гузошт, то ки касе ӯро ёбад, ӯро бикушад.

Қобилро аломати муҳофизати Худо аз зарар муҳофизат мекард.

1. Ҳимоя ва ризқи Худо дар ҳаёти мо

2. Аҳамияти аломати муҳофизати Худо

1. Забур 91:1-4 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳақҡи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам. Зеро ки Ӯ шуморо аз доми паррандагон ва аз вабои марговар раҳоӣ медиҳад. Туро бо пинҳонҳои худ мепӯшонад ва дар зери болҳои ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва ҷигарбанд аст.

2. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, пас чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад? Кӣ бар зидди баргузидаҳои Худо айбдор мешавад? Худост сафедкунанда. Кӣ бояд маҳкум кунад? Исои Масеҳ ҳамон касест, ки бештар аз он мурдааст, эҳьё шудааст, ки дар ямини Худост ва дар ҳақиқат барои мо шафоат мекунад. Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар, ё шамшер?... Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст медошт, ғолиб омадаем.

Ҳастӣ 4:16 Ва Қобил аз ҳузури Худованд берун рафта, дар замини Нуд, дар шарқи Адан сукунат кард.

Қобил аз ҳузури Худованд дур шуд ва ба сарзамини Нод рафт.

1: Худо моро дар куҷо ҷойгир кардааст? Ҳастӣ 4:16 моро бармеангезад, ки дар бораи он фикр кунем, ки чӣ тавр Худо ҳар яки моро дар ҷаҳон ҷой додааст ва чӣ гуна мо метавонем ҷои худро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

2: Ҳузури Худо ҳамеша бо мост. Ҳатто вақте ки Қобил аз назди Худованд рафт, ҳузури Худо ҳанӯз бо ӯ буд.

1: Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар бистарамро дар шеол созам, ту дар он ҷо ҳастӣ. Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад.

2: Масалҳо 15:3 - Чашмони Худованд дар ҳама ҷо буда, ба бадӣ ва некӣ нигоҳ мекунад.

Ҳастӣ 4:17 Ва Қобил зани худро шинохт; ва вай ҳомила шуда, Ҳанӯхро зоид; ва ӯ шаҳре бино кард ва шаҳрро ба номи писараш Ҳанӯх номид.

Қобил зан гирифта, соҳиби писаре шуд ва ӯро Ҳанӯх ном ниҳод ва барои ӯ шаҳре бино кард.

1. Аҳамияти бунёди мерос барои наслҳои оянда

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ дар бораи насл

1. Такрори Шариат 4:9–10; Айёми пешинро ба ёд овар, солҳои наслҳои зиёдеро ба ёд овар: аз падарат бипурс, ва ӯ ба ту хабар хоҳад дод; пирони ту, ва онҳо ба ту хоҳанд гуфт.

2. Забур 145:4; Як насл аъмоли Туро ба дигаре ситоиш хоҳад кард, ва мӯъҷизаҳои Туро эълон хоҳад кард.

Ҳастӣ 4:18 Ва аз Ҳанӯх Ирод таваллуд шуд, ва Ирод Маҳуёилро ба дунъё оварад, ва Меҳуёил Матусоилро ба дунъё оварад, ва Метусоил Ломекро ба дунъё оварад.

Ин порча насабномаи Ламек, падари Нӯҳро тасвир мекунад.

1: Муҳимияти оила ва насл дар Библия.

2: Садоқати Худо дар амалӣ кардани нақшаи наҷоти худ тавассути Нӯҳ.

1: Румиён 5: 12-14, "Бинобар ин, чунон ки гуноҳ ба воситаи як одам ба ҷаҳон ворид шуд, ва мамот ба воситаи гуноҳ, ва ҳамин тавр мамот ба ҳамаи одамон омад, зеро ҳама гуноҳ карда буданд. Албатта, гуноҳ дар ҷаҳон пештар буд шариат дода шудааст, аммо дар он ҷое ки шариат вуҷуд надорад, гуноҳ ба ҳеҷ кас айбдор намешавад, аммо марг аз замони Одам то замони Мусо, ҳатто бар касоне ҳукмрон буд, ки бо вайрон кардани фармон гуноҳ накарданд, чунон ки Одам низ. , ки намунаи ояндагон аст».

2: Ибриён 11:7, "Бо имон Нӯҳ, вақте ки дар бораи чизҳои ҳанӯз диданашуда огоҳ карда шуд, бо тарси муқаддас киштӣ сохт, то оилаи худро наҷот диҳад. Бо имонаш ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолате, ки ба воситаи имон меояд".

Ҳастӣ 4:19 Ва Ломак барои ӯ ду зан гирифт: номи яке Ода ва номи дигаре Зилоҳ.

Ломак ду зан гирифт, ки Ада ва Зилоҳ ном дошт.

1. Баракати издивоҷ: Омӯзиши Ламек дар Ҳастӣ

2. Муҳимияти ӯҳдадорӣ: Нигоҳе ба Ламак ва занҳояш

1. Ҳастӣ 2:18-25 - Тарҳи Худо барои издивоҷ

2. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занону шавҳарон дар Масеҳ

Ҳастӣ 4:20 Ва Одо Ёбалро зоид: вай падари онҳое буд, ки дар хаймаҳо сокинон ва чорводороне буданд.

Ада Чабалро зоид, ки вай аҷдоди чӯпонони бодиянишин ва чорводорон гардид.

1. Неъмати ризқ: Чӣ гуна Худо барои мардумаш рӯзӣ медиҳад

2. Маънои мерос: Аҷдодони мо чӣ гуна мо кӣ будани худро шакл медиҳанд

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Худро дар Худованд ҳаловат баред ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 4:21 Ва номи бародараш Ҷубол буд: ӯ падари ҳамаи онҳое буд, ки барфа ва гӯшадор.

Ҷубал падари онҳое буд, ки асбобҳои торӣ менавохтанд.

1: Худо ба мо атои мусиқӣ додааст. Биёед онро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

2: Мусиқиро барои ҳамду сано ва ҷалоли Худо истифода бурдан мумкин аст.

1: Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо забур ва арфа ҳамду сано гӯед. Ӯро бо тон ва рақс ҳамду сано кунед; бо асбобу узвхои тордор таърифу тавсиф кунанд. Ӯро бар санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед; Ӯро бар санҷҳои баланд садо диҳед.

2: Қӯлассиён 3:16 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед.

Ҳастӣ 4:22 Ва Зилло низ Тубалқоинро зоид, ки устоди ҳар ҳунарманди мис ва оҳан буд; ва хоҳари Тубалқоин Наама буд.

Зилло Тубалкайнро зоид, ки устоди металлкорӣ буд. Хоҳари ӯ Наама буд.

1. Арзиши таълим: Омӯзиш аз Tubalcain

2. Қувваи шарикӣ: Муносибати Тубалкайн ва Наама

1. Масалҳо 13:20, «Касе ки бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, вале рафиқи аблаҳон зарар мебинад».

2. Қӯлассиён 3:23-24, "Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

Ҳастӣ 4:23 Ва Ломек ба занони худ гуфт: «Одо ва Зилоҳ: «Овози маро бишнавед; Эй занони Ломек, ба сухани ман гӯш диҳед, зеро ки ман як одамро ба сабаби захми худ куштам, ва ҷавонеро барои осеби худ куштам.

Ламек аз кирдорҳои зӯроваронаи худ бар зидди як марду ҷавон фахр мекард.

1. "Хатари ғурур"

2. «Талабот ба шафқат ва худдорӣ»

1. Масалҳо 16:18 "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. Матто 5:38-42 «Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон; лекин Ман ба шумо мегӯям, ки ба бадӣ муқобилат накунед; балки ҳар кӣ туро бар ту бизанад, рухсораи рост, дигарашро низ ба ӯ бигардон».

Ҳастӣ 4:24 Агар Қобил ҳафт баробар интиқом гирифта шавад, дар ҳақиқат Ломак ҳафтоду ҳафт баробар.

Ломак, ки аз авлоди Қобил аст, фахр мекунад, ки барои ӯ ҳафтоду ҳафт маротиба қасос мегиранд.

1. Интиқом аз они Худост - Румиён 12:19

2. Хавфи ғурур - Масалҳо 16:18

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрурӣ пеш аз афтодан меравад.

Ҳастӣ 4:25 Ва Одам боз зани худро шинохт; ва писаре зоид ва ӯро Шет ном ниҳод: «Зеро, гуфт вай, Худо маро ба ҷои Ҳобил, ки Қобил кушта буд, насли дигаре таъин кардааст».

Одаму Ҳавво писари дигаре бо номи Шет доранд, ки ҷои Ҳобилро, ки Қобил кушта буд, иваз мекунад.

1: Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар вақти фоҷиа ва талафот.

2: Қувваи имон ва умед ба қадри кофӣ қавӣ аст, ки ҳатто дар лаҳзаҳои душвортарин ба мо кӯмак кунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Ҳастӣ 4:26 Ва барои Шет низ писаре таваллуд ёфт; ва ӯро Энос ном ниҳод; ва одамон ба хондани исми Худованд шурӯъ карданд.

Шет писаре дошт, ки Энос ном дошт, ва дар ҳамин вақт одамон исми Худовандро ба забон оварданд.

1. Қудрати ном: Омӯзиш аз Энос

2. Даъват ба номи Худованд: Пайравӣ будан чӣ маъно дорад

1. Румиён 10:13 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

2. Аъмол 2:21 - Ва ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

Ҳастӣ 5-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 5:1-20, боб бо сабти насабҳои насли Одам оғоз мешавад. Он наслро аз Одам то Нӯҳ пайгирӣ мекунад ва номҳои ҳар насл ва синну соли онҳоро номбар мекунад. Дар боб гузаштани наслҳо таъкид шуда, таъкид мешавад, ки ҳар як шахси зикршуда чандсад сол умр дидааст. Шахсони барҷастае, ки ба ин насабнома дохил мешаванд, Шет, Энош, Кенон, Маҳалалол, Ҷоред, Ҳанӯх (ки бо Худо роҳ мерафт ва аз ҷониби Ӯ гирифта шуда буд), Матушала (шахси дарозумртарин дар Китоби Муқаддас сабт шудааст) ва Ламек мебошанд.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 5:21-24, таваҷҷӯҳ ба Ҳанӯх насли ҳафтум аз Одам, ки бо Худо содиқона рафтор мекард, дода мешавад. Баръакси дигарон, ки пеш аз марг умри дароз доштанд, Ҳанӯх сарнавишти беназиреро аз сар гузаронд. Гуфта мешавад, ки ӯ намурдааст, балки аз рӯи адолаташ аз ҷониби Худо гирифта шудааст. Ин рафтан ӯро ҳамчун намунаи вафодорӣ фарқ мекунад ва ба намунаи умумии фавти инсон муқобилат мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 5:25–32, ҳисоби насли генеалогӣ бо таваҷҷӯҳ ба Нӯҳ насли даҳум аз Одам, ки дар бобҳои баъдӣ шахсияти муҳиме мешавад, анҷом меёбад. Падари Нӯҳ Ломак ӯро чунин номгузорӣ мекунад, зеро ӯ боварӣ дорад, ки Нӯҳ аз меҳнати онҳо дар замини лаънатӣ тасаллӣ ё сабукӣ меорад. Гуфта мешавад, ки Нӯҳ се писари Сом, Ҳом ва Ёфас дошт ва онҳо пас аз расидан ба синни панҷсадсолагӣ таваллуд шудаанд. Ин қисми ниҳоӣ робитаи байни ин насабнома ва рӯйдодҳои минбаъдаро, ки нақши Нӯҳро дар нигоҳ доштани инсоният тавассути тӯфони бузург доранд, муқаррар мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 5 пешниҳод мекунад:
Сабти муфассали генеалогӣ, ки наслҳоро аз Одам то Нӯҳ пайгирӣ мекунад;
Дарозии шахсони зикршуда;
Тақдири истисноии Ҳанӯх аз ҷониби Худо ба сабаби адолати ӯ гирифта мешавад;
Муаррифии Нӯҳ ва аҳамияти ӯ ҳамчун писари Ламек;
Се писари Нӯҳ Сом, Ҳом ва Ёфет, ки дар бобҳои баъдӣ нақшҳои муҳим мебозанд.
Ин боб гузаштани вақт, садоқати Ҳанӯхро таъкид мекунад ва барои гузориши ояндаи Нӯҳ ва тӯфони бузург замина мегузорад. Он ҳам идомаи наслҳо ва ҳам истисноҳои назаррасро дар таърихи инсоният таъкид мекунад.

Ҳастӣ 5-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 5:1-20, боб бо сабти насабҳои насли Одам оғоз мешавад. Он наслро аз Одам то Нӯҳ пайгирӣ мекунад ва номҳои ҳар насл ва синну соли онҳоро номбар мекунад. Дар боб гузаштани наслҳо таъкид шуда, таъкид мешавад, ки ҳар як шахси зикршуда чандсад сол умр дидааст. Шахсони барҷастае, ки ба ин насабнома дохил мешаванд, Шет, Энош, Кенон, Маҳалалол, Ҷоред, Ҳанӯх (ки бо Худо роҳ мерафт ва аз ҷониби Ӯ гирифта шуда буд), Матушала (шахси дарозумртарин дар Китоби Муқаддас сабт шудааст) ва Ламек мебошанд.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 5:21-24, таваҷҷӯҳ ба Ҳанӯх насли ҳафтум аз Одам, ки бо Худо содиқона рафтор мекард, дода мешавад. Баръакси дигарон, ки пеш аз марг умри дароз доштанд, Ҳанӯх сарнавишти беназиреро аз сар гузаронд. Гуфта мешавад, ки ӯ намурдааст, балки аз рӯи адолаташ аз ҷониби Худо гирифта шудааст. Ин рафтан ӯро ҳамчун намунаи вафодорӣ фарқ мекунад ва ба намунаи умумии фавти инсон муқобилат мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 5:25–32, ҳисоби насли генеалогӣ бо таваҷҷӯҳ ба Нӯҳ насли даҳум аз Одам, ки дар бобҳои баъдӣ шахсияти муҳиме мешавад, анҷом меёбад. Падари Нӯҳ Ломак ӯро чунин номгузорӣ мекунад, зеро ӯ боварӣ дорад, ки Нӯҳ аз меҳнати онҳо дар замини лаънатӣ тасаллӣ ё сабукӣ меорад. Гуфта мешавад, ки Нӯҳ се писари Сом, Ҳом ва Ёфас дошт ва онҳо пас аз расидан ба синни панҷсадсолагӣ таваллуд шудаанд. Ин қисми ниҳоӣ робитаи байни ин насабнома ва рӯйдодҳои минбаъдаро, ки нақши Нӯҳро дар нигоҳ доштани инсоният тавассути тӯфони бузург доранд, муқаррар мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 5 пешниҳод мекунад:
Сабти муфассали генеалогӣ, ки наслҳоро аз Одам то Нӯҳ пайгирӣ мекунад;
Дарозии шахсони зикршуда;
Тақдири истисноии Ҳанӯх аз ҷониби Худо ба сабаби адолати ӯ гирифта мешавад;
Муаррифии Нӯҳ ва аҳамияти ӯ ҳамчун писари Ламек;
Се писари Нӯҳ Сом, Ҳом ва Ёфет, ки дар бобҳои баъдӣ нақшҳои муҳим мебозанд.
Ин боб гузаштани вақт, садоқати Ҳанӯхро таъкид мекунад ва барои гузориши ояндаи Нӯҳ ва тӯфони бузург замина мегузорад. Он ҳам идомаи наслҳо ва ҳам истисноҳои назаррасро дар таърихи инсоният таъкид мекунад.

Ҳастӣ 5:1 Ин китоби наслҳои Одам аст. Дар рӯзе ки Худо инсонро офарид, ба сурати Худо ӯро офарид;

Ин порча дар бораи офариниши инсон дар сурати Худост.

1. Худо одамро дар симои худ офарид: Мулоҳиза дар бораи Ҳастӣ 5:1

2. Мисоли Худо: Ин барои мо ҳамчун инсон чӣ маъно дорад

1. «Биёед одамро ба сурати худ, мувофиқи шабоҳати худ ба вуҷуд оварем» (Ҳастӣ 1:26 ESV)

2. «Пас Худо одамро ба сурати Худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; онҳоро марду зан офарид» (Ҳастӣ 1:27 ESV)

Ҳастӣ 5:2 Онҳоро марду зан офарид; ва онҳоро баракат дод ва дар рӯзи офаринишашон Одам номиданд.

Худо одамонро ба сурати Худ офарид ва онҳоро баракат дод.

1: Мо ҳама дар сурати Худо офарида шудаем ва бояд кӯшиш кунем, ки дар муҳаббат ва файзи Ӯ зиндагӣ кунем.

2: Худо ба мо ҳаёт ато кардааст ва мо бояд онро барои ҷалоли номи Ӯ истифода барем.

1: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2: Забур 139:13-14 - Зеро ки узвҳои дарунии маро ба вуҷуд овардай; маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст корҳои шумо; рӯҳи ман онро хеле хуб медонад.

Ҳастӣ 5:3 Ва Одам саду сӣ сол бизист, ва ба сурати худ писаре ба дуньё овард; ва ӯро Шет номид:

Одам то 130 сола умр ба сар бурд ва писаре дошт, ки Шет ном дошт, ки дар сурат ва симои ӯ буд.

1. Зебоии симои Худо дар инсон - Ҳастӣ 5:3

2. Қувваи ҳаёт ва мерос - Ҳастӣ 5:3

1. Забур 139:13-14 - Зеро ки бандҳои маро соҳибӣ кардай; маро дар шиками модарам пӯшонидай. Туро ҳамду сано хоҳам гуфт; зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам: аъмоли Ту аҷоиб аст; ва нафси ман дуруст медонад.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:45 - Ва ҳамин тавр навишта шудааст: «Одами аввалин Одам ҷони зинда гардид; Одами охирин рӯҳи зиндакунанда сохта шудааст.

Ҳастӣ 5:4 Ва айёми Одам пас аз таваллуди Шет ҳаштсад сол буд, ва ӯ писарону духтарон ба дунё овард.

Одам умри дароз дошт ва фарзандони зиёде дошт, аз он ҷумла Шет.

1. Мероси Одам: Зиндагии пурмаънӣ ва иҷро

2. Неъмати насл: Тарбияи насли нав

1. Ҳастӣ 5:1–5

2. Забур 127:3–5

Ҳастӣ 5:5 Ва тамоми айёми зиндагӣ кардани Одам нӯҳсаду сӣ сол буд, ва ӯ мурд.

Одам 930 сол пеш аз маргаш умри дароз кашид.

1: Бо умри дароз зиндагӣ карданро омӯзед - вақти бештари худро дар рӯи замин истифода баред

2: Ҳаёти ҷовидонӣ тавассути Исои Масеҳ - Зиндагии абадӣ дар осмон

1: Воиз 7:17 - Аз ҳад зиёд шарир нашав ва беақл набош; чаро бояд пеш аз вақти худ бимирӣ?

2: Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ ба Ман имон оварад, мурда бошад ҳам, зинда хоҳад шуд; ва ҳар кӣ зинда бошад ва ба Ман имон оварад, ҳеҷ гоҳ нахоҳад мурд.

Ҳастӣ 5:6 Ва Шет саду панҷ сол бизист, ва Энӯшро ба дунё овард;

Шет 105 сол умр дид ва падари Энос шуд.

1: Мо метавонем аз намунаи Шет дар бораи зиндагии дароз ва пур аз зиндагӣ дарс гирем.

2: Мо бояд вақтамонро оқилона истифода барем, мисли Шет.

1: Забур 90:12 "Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем."

2: Воиз 7:17 "Аз ҳад зиёд шарир нашав ва беақл набош; чаро пеш аз вақти худ бимирӣ?"

Ҳастӣ 5:7 Ва Шет пас аз таваллуди Анӯс ҳаштсаду ҳафт сол бизист, ва писарону духтарон ба дуньё овард;

Сет 807 сол умр дида, соҳиби фарзанди зиёд шуд.

1. Мероси Сет: Чӣ тавр мо метавонем ба умри дароз ва пурмаҳсули ӯ тақлид кунем?

2. Бо Худо рафтор кардан: Мо аз намунаи бузурги Шет чӣ омӯхта метавонем?

1. 1 Қӯринтиён 5:17 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст; кухна рафт, нав омад!

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

Ҳастӣ 5:8 Ва тамоми айёми Шет нӯҳсаду дувоздаҳ сол буд, ва ӯ мурд.

Шет писари Одаму Ҳавво буд ва пеш аз маргаш ӯ 912 сол зиндагӣ кардааст.

1. Баракати умри дароз: Дарсҳо аз ҳаёти Шет.

2. Аҳамияти оила: Одам, Ҳавво ва Шет.

1. Забур 90:10 - "Солҳои умри мо ҳафтод аст, ё ҳатто бо қуввати ҳаштод; аммо дарозии онҳо танҳо заҳмат ва душворӣ аст; онҳо ба зудӣ мераванд, ва мо парвоз мекунем."

2. Воиз 12:1-7 - "Дар айёми ҷавонии худ Офаридгори худро ба ёд оваред, пеш аз он ки айёми бад фаро расад ва солҳое наздик шаванд, ки шумо мегӯед: "Ман аз онҳо лаззат надорам; пеш аз офтоб ва равшанӣ. ва моҳ ва ситорагон тира мешаванд ва абрҳо пас аз борон бармегарданд, дар рӯзе ки посбонони хона ба ларза меоянд, ва мардони тавоно хам мешаванд, ва суфтакунандаҳо аз сабаби кам будани онҳо ва онҳое ки аз тиреза менигаранд хира шудаанд ва дарҳои кӯча баста мешаванд, вақте ки садои гиря паст мешавад, ва касе аз садои парранда мехезад, ва ҳама духтарони сурудхонӣ паст мешаванд, онҳо низ аз баландӣ метарсанд, ва даҳшат дар сари роҳ аст; дарахти бодом мешукуфад, малах худро кашола мекунад ва хоҳиш ноком мешавад, зеро инсон ба хонаи абадии худ меравад, ва мотамдорон пеш аз канда шудани ресмони нуқра ва косаи тиллоӣ шикаста, кӯчаҳоро давр мезананд. , ва кӯза дар назди чашма пора-пора мешавад ва чарх дар назди чоҳ мешиканад ва

ғубор ба замин бармегардад ва рӯҳ ба сӯи Худое, ки онро додааст, бармегардад».

Ҳастӣ 5:9 Ва Энӯс навад сол бизист, ва Қобинро ба дуньё овард;

Энос умри дароз ва пурсамар дошт ва дар синни 90-солагӣ Кайнон ба дунё омад.

1. Шодии умри дарозу пурсамар

2. Неъмати падар

1. Забур 90:10 - Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар бо қуввати онҳо ҳаштсола бошанд, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем.

2. Масалҳо 17:6 - Фарзандони кӯдакон тоҷи пирон ҳастанд; ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

Ҳастӣ 5:10 Ва Энӯс баъд аз таваллуди Қоинон ҳаштсаду понздаҳ сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё овард.

Инос 815 сол умр дид ва соҳиби фарзанд шуд.

1. Арзиши вақт: омӯхтани истифодаи бештари ҳаёти худ

2. Қудрати неъмати Худо: Ворисии мероси имон

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

Ҳастӣ 5:11 Ва тамоми айёми Энӯс нӯҳсаду панҷ сол буд, ва ӯ мурд.

Инос аввалин наслҳои Шет буд, ки умри дароз ва мурданд.

1. Муҳимияти умри дарозу пурмазмун.

2. Фаҳмидани марги мо ва истифодаи бештари вақти мо дар рӯи замин.

1. Забур 90:12 - "Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем".

2. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

Ҳастӣ 5:12 Ва Қойнон ҳафтод сол бизист, ва Маҳалаъилро ба дуньё овард;

Ќайнон њафтод сол умр дида, Мањололилро ба дунё овард.

1. Вафодории Худо дар дароз кардани умр

2. Мероси имон аз авлод ба насл гузашт

1. Забур 90:10 - Солҳои умри мо ҳафтодсола аст, ё ҳатто бо қуввати ҳаштод; Ва ҳол он ки фосилаи онҳо танҳо заҳмат ва ранҷ аст. ба зудӣ рафтанд ва мо парвоз мекунем.

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

Ҳастӣ 5:13 Ва Қойнон пас аз таваллуди Маҳалалъил ҳаштсаду чил сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё овард:

Кайнон 840 сол умр дид ва соҳиби фарзанд шуд.

1. Муҳимияти доштани умри дароз ва истифодаи бештари он.

2. Баракати соҳиби фарзанд ва дар Худованд тарбия кардани онҳо.

1. Забур 90:12 Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Масалҳо 17:6 Фарзандони кӯдакон тоҷи пирон ҳастанд; ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

Ҳастӣ 5:14 Ва тамоми айёми Қойнон нӯҳсаду даҳ сол буд, ва ӯ мурд.

Кайнон 910 сол умр дида, аз олам гузашт.

1. Кӯтохии зиндагӣ ва аҳамияти истифодаи бештари он.

2. Худо қудрати ниҳоӣ аст ва Ӯ қарор мекунад, ки кай ҳаёти мо дар рӯи замин ба охир мерасад.

1. Яъқуб 4:14 - Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ меорад. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад ба даст орем.

Ҳастӣ 5:15 Ва Маҳалаъил шасту панҷ сол бизист, ва Ҷоредро ба дуньё овард;

Имони Маҳалалъил ба Худо ҳаёти дароз ва хушбахтона овард.

1: Худо садоқатро бо умри дароз ва баракат мукофот медиҳад.

2: Бар Парвардигор таваккал кун, ки Ӯ рӯзӣ медиҳад.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Забур 91:14-15 - Азбаски ӯ маро дӯст медорад, мегӯяд Худованд, Ман ӯро наҷот хоҳам дод; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ӯ номи маро эътироф мекунад. Ӯ Маро даъват хоҳад кард, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Бо ӯ дар тангӣ бошам, раҳонидам ва иззаташ хоҳам кард.

Ҳастӣ 5:16 Ва Маҳалаъил баъд аз таваллуди Ёред ҳаштсаду сӣ сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё овард:

Маҳалалъил бо аҳли оилааш умри дароз ва пур аз зиндагӣ дошт.

1: Вақте ки мо ба Ӯ таваккал мекунем, Худо ба мо умри дарозу пурмуҳаббат медиҳад.

2: Садоқати Худо то абад пойдор аст ва Ӯ мехоҳад, ки мо дар Ӯ ҳаёти комил дошта бошем.

1: Забур 119:90 - "Вафодории Ту то тамоми наслҳо пойдор аст; Ту заминро барпо кардаӣ, ва он устувор аст".

2: Такрори Шариат 7: 9 - "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазор насл аст."

Ҳастӣ 5:17 Ва тамоми айёми Маҳалалъил ҳаштсаду наваду панҷ сол буд, ва ӯ мурд.

Маҳалалъил 895 сол умри дароз кашид ва ниҳоят мурд.

1. Худо ризқдиҳанда ва нигаҳбони мо дар зиндагӣ аст ва мо бояд то он даме, ки Ӯ ба мо иҷозат медиҳад, зиндагӣ кунем.

2. Китоби Муқаддас ба мо намунаҳои одамони содиқ ва итоаткорро мисол меорад, ба монанди Маҳалалил ва мо бояд кӯшиш кунем, ки ба намунаи онҳо пайравӣ кунем.

1. Забур 90:10 - Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар бо қуввати онҳо ҳаштсола бошанд, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем.

2. Воиз 9:10 - Ҳар коре ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун; зеро дар гӯр, ки ту меравӣ, на кор аст, на даст, на дониш ва на ҳикмат.

Ҳастӣ 5:18 Ва Ҷоред саду шасту ду сол бизист, ва Ҳанӯхро ба дунё овард;

Ҳаёти Ҷаред шаҳодати имон ва садоқат ба Худо буд.

1: Биёед ба нақшаи Худо барои ҳаёти худ эътимод кунем, новобаста аз он ки он чӣ қадар дароз ё кӯтоҳ аст.

2: Мо метавонем ба дигарон намуна бошем, зеро ҳаёти худро мувофиқи иродаи Худо мегузаронем.

1: Яъқуб 4:13-15 - "Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва дар он ҷо як сол мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида мегирем" - аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. оварад. Зиндагии ту чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: "Агар Худованд бихоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем"».

2: Ибриён 11: 5-6 - "Бо имон Ҳанӯх бардошта шуд, то маргро набинад, ва ӯ ёфт нашуд, зеро ки Худо ӯро гирифта буд. Ҳоло пеш аз он ки гирифта шавад, вай

таъриф карда шуд, ки ба Худо писанд омадааст. бе имон ба ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Ҳастӣ 5:19 Ва Ҷоред баъд аз таваллуди Ҳанӯх ҳаштсад сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё оварда.

Ҷаред умри дарозе дошт ва наслҳои зиёде дошт.

1. Вафодории Худо дар таъмини наслҳо.

2. Ахамияти мерос ва оила.

1. Забур 100:5 - «Зеро ки Худованд некист ва муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст; вафодории Ӯ дар тамоми наслҳо боқӣ мемонад».

2. Забур 78: 4-7 - "Мо онҳоро аз насли онҳо пинҳон намекунем; мо ба насли оянда корҳои шоистаи Худованд, қудрати Ӯ ва мӯъҷизотеро, ки Ӯ кардааст, нақл хоҳем кард. Ӯ барои Яъқуб фармонҳо муқаррар кард ва шариат дар Исроил, ки ба аҷдодони мо амр фармудааст, ки фарзандони худро таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро ҳатто кӯдакони ҳанӯз таваллуднашуда бишносанд ва онҳо низ дар навбати худ ба фарзандони худ нақл мекарданд ва ба Худо таваккал мекарданд ва намехоҳанд. аъмоли худро фаромӯш кунад, вале фармонҳои ӯро риоя кунад».

Ҳастӣ 5:20 Ва тамоми айёми Ёред нӯҳсаду шасту ду сол буд, ва ӯ мурд.

Ҷаред 962 сол умр ба сар бурд ва сипас мурд.

1. Кутоҳ будани умр ва аҳамияти истифодаи бештари он чи ба мо дода шудааст.

2. Қудрат ва садоқатмандии Худо барои нигоҳ доштани халқи Ӯ ҳатто тавассути гузаштани онҳо.

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. 1 Қӯринтиён 15:55-57 - Эй марг, неши ту куҷост? Эй қабр, пирӯзии ту куҷост? Неши марг гуноҳ аст; ва қуввати гуноҳ шариат аст. Аммо шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо пирӯзӣ ато кардааст.

Ҳастӣ 5:21 Ва Ҳанӯх шасту панҷ сол бизист, ва Матушаларо ба дуньё овард;

Ҳаёти Ҳанӯх намунаи имон ва итоат ба Худо буд.

1. Бо Худо роҳ рафтан: Омӯзиш дар бораи ҳаёти Ҳанӯх

2. Рушди имон: Дарсҳо аз Ҳанӯх

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. Қӯлассиён 3:1-2 - "Аз он вақт инҷониб, шумо бо Масеҳ эҳё шудаед, дилҳои худро ба чизҳои болотар гузоред, дар он ҷо ки Масеҳ дар ямини Худо

нишастааст. Фикри худро дар бораи чизҳои болотар равона кунед, на дар заминӣ. чизҳо."

Ҳастӣ 5:22 Ва Ҳанӯх баъд аз сесад сол, баъд аз таваллуди Матушалоҳ, бо Худо роҳ рафт ва писарону духтарон ба дуньё оварда.

Пас аз таваллуди Ҳанӯх писари худ Матушалоҳ, ӯ 300 сол бо Худо роҳ рафт ва соҳиби фарзандони дигар шуд.

1. Қувваи шарикии мӯътамад: роҳ рафтан бо Худо мисли Ҳанӯх

2. Таъсири интихоби мо: Намунаҳои Итоати Ҳанӯх

1. Ибриён 11:5-6 - Бо имон Ҳанӯх бардошта шуд, то ки маргро набинад, ва ӯ ёфт нашуд, зеро Худо ӯро гирифта буд. Пеш аз он ки ӯро бигиранд, ӯро таъриф мекарданд, ки ба Худо писанд омадааст.

2. 1 Юҳанно 1:7 - Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар нур аст, мо бо якдигар муошоракат дорем ва хуни Писари Ӯ Исо моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

Ҳастӣ 5:23 Ва тамоми айёми Ҳанӯх сесаду шасту панҷ сол буд:

Ҳаёти Ҳанӯх ҳаёти имон ва итоат ба Худо буд.

1: Мо метавонем аз ҳаёти Ҳанӯх аз имон ва итоаткорӣ ба Худо биомӯзем ва кӯшиш кунем, ки ҳаёти муқаддас ва адолат дошта бошем.

2: Ҳаёти мо бояд ба хизмат ва ҷалоли Худо бахшида шавад, мисли Ҳанӯх.

1: Ибриён 11:5-6 - Бо имон Ҳанӯх аз ин ҳаёт гирифта шуд, то маргро надида бошад; Ӯро ёфта натавонист, зеро Худо ӯро гирифта буд. Зеро ки пеш аз он ки гирифта шавад, ӯ ҳамчун шахси писандидаи Худо таъриф карда шуд.

2: 1 Юҳанно 2:15-17 - Дунёро ё чизеро дар ҷаҳон дӯст надоред. Агар касе ҷаҳонро дӯст дорад, муҳаббат ба Падар дар онҳо нест. Зеро ки ҳама чиз дар ҷаҳон ҳаваси ҷисм, ҳаваси чашмон ва ғурури зиндагӣ на аз Падар, балки аз ҷаҳон аст. Дунё ва ҳавасҳои он мегузаранд, аммо ҳар кӣ иродаи Худоро ба ҷо меорад, то абад зинда мемонад.

Ҳастӣ 5:24 Ва Ҳанӯх бо Худо роҳ мерафт, вале ӯ набуд; зеро ки Худо ӯро гирифт.

Ҳанӯх марди одил буд, ки ҳаёти худро ба Худо бахшид ва бидуни марг ба осмон бурда шуд.

1. Бо Худо роҳ рав ва Ӯ туро абадан баракат медиҳад.

2. Иродаи Худоро биҷӯед ва Ӯ онро бо роҳҳои ғайричашмдошт иҷро хоҳад кард.

1. Ибриён 11:5-6 - Бо имон Ҳанӯх бардошта шуд, то ки маргро набинад, ва ӯ ёфт нашуд, зеро Худо ӯро гирифта буд. Пеш аз он ки ӯро бигиранд, ӯро таъриф мекарданд, ки ба Худо писанд омадааст.

2. 1 Таслӯникиён 4:13-18 - Аммо мо намехоҳем, ки шумо, эй бародарон, дар бораи онҳое, ки дар хобанд, бехабар бошед, то мисли дигарон, ки умед надоранд, ғамгин нашавед. Зеро, азбаски мо боварӣ дорем, ки Исо мурд ва эҳьё шуд, ба воситаи Исо Худо онҳоеро, ки хуфтаанд, бо худ хоҳад овард.

Ҳастӣ 5:25 Ва Матушалоҳ саду ҳаштоду ҳафт сол бизист, ва Ломекро ба дуньё овард;

Матушалоҳ 969 сол умр дида, Ломекро ба дунё овард.

1. Мероси имон: Дарсҳо аз умри дарози Метусела

2. Истифодаи бештари ҳаёти мо: Ҳикмат аз Метушала

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Воиз 7:17 - Аз ҳад зиёд шарир нашав ва беақл набош; чаро бояд пеш аз вақти худ бимирӣ?

Ҳастӣ 5:26 Ва Матушалоҳ баъд аз таваллуди Ломак ҳафтсаду ҳаштоду ду сол бизист, ва писарону духтарон ба дуньё овард;

Метусела умри дарозе дошт, ки пас аз соҳиби писару духтарчааш 782 сол зиндагӣ мекард.

1. "Умри дарози Метушела: Намунаи чӣ гуна бояд одилона зиндагӣ кард"

2. "Дарсҳо аз ҳаёти Метушела: Мо аз ҳаёти тӯлонии ӯ чӣ омӯхта метавонем"

1. Воиз 7:17 - "Аз ҳад зиёд шарир нашав ва беақл нашав: чаро бояд пеш аз вақти худ бимирӣ?"

2. Забур 90:10 - «Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар аз қуввати онҳо ҳаштод сол бошад, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғаму андӯҳ аст, зеро он ба зудӣ бурида мешавад, ва мо парвоз мекунем. "

Ҳастӣ 5:27 Ва тамоми айёми Матушалоҳ нӯҳсаду шасту нӯҳ сол буд, ва ӯ мурд.

Метусела умри дарозе дошт ва дар синни 969-солагӣ вафот кард.

1: Худо ба ҳамаи мо умри гуногун додааст ва мо бояд фаромӯш кунем, ки вақти ба мо додашударо бештар истифода барем.

2: Ҳаёти тӯлонӣ ва пур аз Метушела метавонад намунаи эътимод ба иродаи Худо ва ба нақша гирифтани оянда бошад.

1: Забур 39:4 - "Эй Парвардигори ман, ба ман нишон деҳ, ки анҷоми умри ман ва шумораи рӯзҳои манро нишон деҳ; бидонам, ки ҳаёти ман чӣ гуна зудгузар аст".

2: Воиз 7:17 - "Аз рӯзҳои бад, ки меояд, ғамгин нашавед, зеро шодии Худованд қуввати шумо хоҳад буд."

Ҳастӣ 5:28 Ва Ломек саду ҳаштоду ду сол бизист, ва писаре ба дуньё овард;

Ламек дар синни 182-солагӣ падари писаре буд.

1: Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ дар ҳаёти Ломек, ки дар пирӣ соҳиби писаре буд, дида мешавад.

2: Бо вуҷуди ноумедиҳои ҳаёт, муҳаббати Худо нисбати мо бетағйир мемонад ва мо метавонем ба ваъдаҳои Ӯ эътимод кунем.

1:1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамхории худро бар Ӯ мегузоред; зеро ки вай дар хакки шумо гамхорӣ мекунад.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагиро медонам, на дар бораи бадӣ, то ба шумо хотима бахшад.

Ҳастӣ 5:29 Ва ӯ номи худро Нӯҳ хонда, гуфт: «Ин моро дар бораи кор ва заҳмати дастҳои мо, ба сабаби замине ки Худованд лаънат кардааст, тасаллӣ хоҳад дод».

Номи Нӯҳ рамзи умед ва тасаллӣ бо вуҷуди заҳматҳои зиндагӣ аз лаънати замин аст.

1: Мо метавонем дар миёни заҳматҳои зиндагӣ бо номи Нӯҳ умед ва тасаллӣ пайдо кунем.

2: Ҳатто вақте ки зиндагӣ сахт ва лаънат аст, мо метавонем аз номи Нӯҳ умед ва тасаллӣ пайдо кунем.

1: Ишаъё 40:30-31 - Ҳатто ҷавонон беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон комилан меафтанд, аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2: Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур гардонад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс умедро афзун кунед.

Ҳастӣ 5:30 Ва Ломек баъд аз таваллуди Нӯҳ панҷсаду наваду панҷ сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё оварда:

Ламек падари Нӯҳ буд ва 595 сол зиндагӣ карда, соҳиби писарону духтарони зиёд буд.

1. Арзиши ҳаёт: чӣ гуна ҳар лаҳза муҳим аст

2. Мероси Ламак: вафодорӣ тавассути наслҳо

1. Забур 90:12: «Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор андозем».

2. Масалҳо 13:22: «Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одил гузошта мешавад».

Ҳастӣ 5:31 Ва тамоми айёми Ломек ҳафтсаду ҳафтод сол буд, ва ӯ мурд.

Ламек 777 сол умр дида, баъд мурд.

1. Исо ба мо ҳаёти ҷовидонӣ медиҳад - Юҳанно 3:16

2. Барои қадр кардани вақти мо вақт ҷудо кунед - Яъқуб 4:14

1. Воиз 7:2 - «Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро марг тақдири ҳар кас аст; зиндагон бояд инро дар дил бигиранд».

2. Забур 90:12 - «Моро таълим деҳ, ки рӯзҳои худро дуруст ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем».

Ҳастӣ 5:32 Ва Нӯҳ панҷсадсола буд, ва Нӯҳ Сом, Ҳом ва Ёфатро ба дунё оварад.

Нӯҳ 500 сола буд, вақте ки ӯ се писар дошт: Сом, Ҳом ва Ёфас.

1: Ҳаёти худро бештар истифода баред, зеро намедонед, ки он кай ба охир мерасад.

2: Файзи Худо ваъдаҳои Ӯро иҷро мекунад, ҳатто дар пирии мо.

1: Забур 90:12 - Ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем.

2: Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ҷунбида, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он вай ҷаҳонро маҳкум карда, вориси адолате гардид, ки аз имон аст.

Ҳастӣ 6-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 6:1-4, боб бо тавсифи як воқеаи муҳим дар таърихи инсоният оғоз мешавад. Гуфта мешавад, ки шумораи ахолии башар афзудааст ва «фарзандони Худо» (ба унвони махлуқоти илоҳӣ ё фариштаҳои афтода таъбир мешавад) ба зебоии занони инсонӣ аҳамият дода, онҳоро ба занӣ гирифтанд. Ин иттиҳоди байни мавҷудоти илоҳӣ ва одамон боиси таваллуди мардони тавоно гардид, ки дар замонҳои қадим шахсиятҳои машҳур гардиданд. Бо вуҷуди ин, ин омехташавии байни олами осмонӣ ва заминӣ ҳамчун фасоде ҳисобида мешавад, ки ба бадӣ дар рӯи замин мусоидат мекунад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 6:5–7 идома дода, Худо бадкирдории дар байни инсоният паҳншударо мушоҳида мекунад ва сахт андӯҳгин мешавад. Ӯ тасмим гирифтааст, ки онҳоро доварӣ карда, тӯфони азиме фиристод, то тамоми мавҷудоти зиндаи рӯи заминро нест кунад. Матн таъкид мекунад, ки ҳарчанд фикру аъмоли инсоният ҳамеша бад буд, Нӯҳ илтифоти Худоро пайдо кард. Нӯҳ ҳамчун марди одил тасвир шудааст, ки дар байни насли фосид бо Худо содиқона рафтор мекард.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 6:8-22, Худо нақшаи Худро ба Нӯҳ ошкор мекунад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки киштии азимеро созад, то худаш, оилааш ва намояндагони ҳама гуна ҳайвонотро аз тӯфони оянда наҷот диҳад. Оид ба сохти он андоза, ќисмњои барои њайвонот ва таъминоти хӯрокї дастурњои муфассал дода шудаанд. Нӯҳ ба аҳкоми Худо итоат мекунад, бидуни шубҳа ва шубҳа. Ин порча бо таъкид мекунад, ки Нӯҳ ҳама чизро ҳамон тавре ки Худо ба ӯ фармуда буд, анҷом дод.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 6 пешниҳод мекунад:
Омезиши мавҷудоти илоҳӣ (фарзандони Худо) ва занони инсонӣ, ки дар натиҷа насли маъруф ба вуҷуд меояд;
Фасоду зулм дар миёни башарият, ки боиси андӯҳи Худо мегардад;
Қарори Худо дар бораи доварӣ тавассути тӯфони бузург;
Нӯҳ ба сабаби адолати худ дар назди Худо илтифот ёфт;
Дастури Худо ба Нӯҳ барои наҷот додани худ, оила ва ҳайвоноти худ киштӣ созад;
Итоати содиқи Нӯҳ дар иҷрои аҳкоми Худо.
Ин боб заминаеро барои нақли тӯфони бузург мегузорад ва Нӯҳро ҳамчун шахсияти одил, ки Худо барои нигоҳ доштани ҳаёт дар миёни фасоди васеъ интихоб кардааст, таъкид мекунад. Он оқибатҳои бадиҳои инсонӣ ва муҳим будани итоат ба дастуроти Худоро таъкид мекунад.

Ҳастӣ 6:1 Ва воқеъ шуд, ки одамон дар рӯи замин ба афзуншавӣ шурӯъ карданд, ва барои онҳо духтарон таваллуд шуданд,

Вақте ки шумораи аҳолии рӯи замин афзоиш ёфт, онҳо духтарон таваллуд шуданд.

1. Ҳаёт берун аз шумора: Ҷустуҷӯи ҳадафи Худо дар ҳаёти мо

2. Баракатҳои Духтарон: Таҷлили атои Худо

1. Матто 6:26-27: Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед?

2. Забур 127:3: Кӯдакон мероси Худованд мебошанд, насли мукофоте аз Ӯст.

Ҳастӣ 6:2 Ва писарони Худо духтарони одамро диданд, ки онҳо одилонаанд; ва аз ҳар он чи баргузида буданд, ба онҳо зан гирифтанд.

Писарони Худо аз ҳар чизе ки аз духтарони одам интихоб карда буданд, занон гирифтанд, зеро онҳо одил буданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ӯҳдадориҳои худро дар издивоҷ риоя кунем ва муқаддасии Ӯро инъикос кунем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар одамоне, ки ба онҳо итоат карданро интихоб мекунем, доно бошем ва дар хотир дорем, ки мо ба дӯст доштани он даъват карда шудаем, ки Худо моро дӯст медорад.

1. 1 ба Қӯринтиён 7:2-3 - "Аммо азбаски бадахлоқии ҷинсӣ ба амал меояд, ҳар як мард бояд бо зани худ ва ҳар зан бо шавҳари худ алоқаи ҷинсӣ кунад. Шавҳар бояд вазифаи издивоҷи худро дар назди занаш иҷро кунад ва ҳамчунин зан ба шавҳараш».

2. Эфсӯсиён 5:25-27 - «Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай фидо кард, то ки вайро муқаддас гардонад ва бо об шустани калом вайро пок кунад ва ба Худ тақдим кунад. ҳамчун калисои дурахшон, бе доғ, чин ва ягон доғи дигар, вале муқаддас ва беайб».

Ҳастӣ 6:3 Ва Худованд гуфт: «Рӯҳи Ман ҳамеша бо одам нахоҳанд гашт, зеро ки ӯ низ ҷисм аст; лекин айёми ӯ саду бист сол хоҳад буд».

Худованд эълон кард, ки рӯҳи Ӯ на ҳамеша бо инсон ҷиҳод мекунад ва умри инсон то 120 сол маҳдуд мешавад.

1: Вақти мо дар рӯи замин маҳдуд ва қиматбаҳост: Ҳар лаҳза ганҷ гузоред

2: Рӯҳи Худо бо мост, аммо то абад нест: аз он бештар истифода баред

1: Воиз 3:1-2 - Ҳар чизе, ки барои ҳар як мақсад дар зери осмон вақт ва вақт дорад: вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан.

2: Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

Ҳастӣ 6:4 Дар он айём дар рӯи замин бузургҷуссаҳо буданд; Ва баъд аз он, ҳангоме ки писарони Худо назди духтарони одам даромаданд, ва онҳо ба онҳо фарзанд зоид, онҳо мардони тавоно ва мардони машҳур гардиданд.

Китоби Муқаддас дар бораи бузургҷуссаҳое нақл мекунад, ки дар замонҳои қадим дар байни одамони рӯи замин вуҷуд доштанд.

1. Мо метавонем аз бузургҷуссаҳои қадим омӯхта метавонем ва чӣ гуна таъсири онҳо то имрӯз дар ёд аст.

2. Қудрати Худо дар зиндагии афроди тавоно ва маъруф намоён аст.

1. Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва қудрати бузург аст: фаҳмиши Ӯ беохир аст.

2. Матто 5:16 - Бигзор нури шумо дар пеши одамон чунон дурахшон шавад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд.

Ҳастӣ 6:5 Ва Худо дид, ки шарорати инсон дар рӯи замин бузург аст, ва ҳар хаёли андешаҳои дили ӯ ҳамеша бад аст.

Бадии одам дар рӯи замин бузург буд ва фикрҳои онҳо ҳамеша бад буд.

1. Чӣ тавр дар ҷаҳони гунаҳкор адолатро пайгирӣ кардан мумкин аст

2. Оқибатҳои дили шарир

1. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист.

2. Ирмиё 17:9 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?

Ҳастӣ 6:6 Ва аз Худованд тавба кард, ки одамро дар рӯи замин офаридааст, ва дилаш ғамгин шуд.

Худованд аз офаридани инсон пушаймон шуд ва ин ӯро сахт андӯҳгин кард.

1. Муҳаббати Худо ба инсоният, сарфи назар аз ноумедии ӯ

2. Вақте ки нақшаҳои Худо ба назар намерасанд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 6:7 Ва Худованд гуфт: «Одамеро, ки ман офаридаам, аз рӯи замин нест мекунам; ҳам одам, ҳам ҳайвони ваҳшӣ, ва ҳам хазанда ва ҳам мурғони ҳаво; зеро ки ман онҳоро офаридаам, тавба мекунад.

Худо нақшаи Худро ошкор мекунад, ки одамонро ба сабаби бадӣашон нобуд созад.

1. Ғазаби Худо: Фаҳмидани оқибатҳои гуноҳ

2. Раҳмати Худо: Фаҳмидани имкони кафорат

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Юнус 3:10 - Вақте ки Худо дид, ки онҳо чӣ кор карданд, чӣ гуна онҳо аз роҳҳои бади худ баргаштанд, Худо фикри худро дар бораи мусибате, ки гуфта буд, ба сари онҳо хоҳад овард, дигар кард; ва ӯ ин корро накард.

Ҳастӣ 6:8 Аммо Нӯҳ дар назари Худованд файз ёфт.

Нӯҳ, сарфи назар аз шарорати замони худ, илтифоти Худоро ёфт.

1: Худо ҳамеша омода аст ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, ҳатто дар душвортарин замонҳо марҳамат ва марҳамат нишон диҳад.

2: Имонони мо ба Худо ҳеҷ гоҳ беҳуда нест ва Ӯ ҳамеша ба мо қувват мебахшад, то ҳар гуна душвориҳоро паси сар кунем.

1: Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2: Забур 18:25 - Бо раҳмдил Худро раҳмдил нишон хоҳӣ дод; Бо марди беайб Ту худро беайб нишон хоҳӣ дод.

Ҳастӣ 6:9 Инҳо наслҳои Нӯҳ мебошанд: Нӯҳ дар наслҳои худ одами одил ва комил буд, ва Нӯҳ бо Худо роҳ мерафт.

Нӯҳ марди одил ва худотарс буд.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки бештар ба Нӯҳ монанд бошем ва зиндагӣ кунем, ки ба Худо писанд бошад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки муқаддас бошем, мисли Нӯҳ муқаддас бошем ва зиндагӣ кунем, ки Худоро ҷалол диҳад.

1: Эфсӯсиён 5:1-2 Пас, мисли фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

2:1 Юҳанно 1:7 Аммо агар мо дар нур рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар нур аст, мо бо якдигар мушоракат дорем ва хуни Писари Ӯ Исо моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

Ҳастӣ 6:10 Ва Нӯҳ се писарро ба дуньё овард: Сом, Ҳом ва Ёфат.

Нӯҳ се писар дошт: Сом, Ҳом ва Ёфас.

1. Вафодории Худо дар баробари мусибат

2. Қувваи мероси Худо

1. Ҳастӣ 6:10

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Ҳастӣ 6:11 Замин низ дар пеши Худо фосид шуд, ва замин аз зӯроварӣ пур шуд.

Замин дар пеши Худо фосид ва аз зӯроварӣ пур шуд.

1. Эҳтиёҷ ба Худо дар замонҳои душворӣ

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Румиён 3:23 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

Ҳастӣ 6:12 Ва Худо ба замин нигоҳ кард, ва инак, вай фосид аст; зеро ки ҳар башар роҳи ӯро бар рӯи замин фосид карда буд.

Замин фосид шуд, зеро тамоми инсоният гуноҳ карда буд.

1: Мо бояд тавба кунем ва аз роҳҳои бади худ баргардем, зеро Худованд дилҳои моро медонад ва мо барои аъмоли худ доварӣ хоҳем шуд.

2: Мо бояд аз аъмоли худ бохабар бошем ва барои адолат кӯшиш кунем, зеро Худо биност ва аз бадиҳои мо чашм намепӯшад.

1: Ҳизқиёл 18:30-32 "Бинобар ин, ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми ҷиноятҳои худ рӯй гардонед; бинобар ин, шарорат харобии шумо нахоҳад буд. Ҳама гуноҳҳои худро, ки бо онҳо таҷовуз кардаед, аз худ дур кунед, ва шуморо дили нав ва рӯҳи нав созед, зеро чаро, эй хонадони Исроил, хоҳед мурд?»

2: Яъқуб 4:17 "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ кунад, ва накунад, барои вай гуноҳ аст".

Ҳастӣ 6:13 Ва Худо ба Нӯҳ гуфт: «Интиҳои тамоми башар пеши ман расидааст; зеро ки замин ба воситаи онҳо аз зӯроварӣ пур шудааст; ва инак, Ман онҳоро бо замин нест мекунам.

Замин аз зӯроварӣ пур аст ва Худо онро нобуд мекунад.

1. Ҳукми Худо: Даъват ба тавба

2. Бо вуҷуди гуноҳҳои инсонӣ раҳмати Худоро қабул кардан

1. Ишаъё 24:5-6 - "Замин низ дар зери сокинонаш палид шудааст; зеро ки онҳо қонунҳоро вайрон карданд, тартиботро тағир доданд, аҳди ҷовидонаро вайрон карданд. Бинобар ин лаънат заминро фурӯ бурд, ва сокинони он хароб; бинобар ин сокинони замин сӯхтаанд ва одамони кам мондаанд».

2. Румиён 2:4-5 - "Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, бурдборӣ ва пурсабрии Ӯ беэътиноӣ мекунед ва намефаҳмед, ки меҳрубонии Худо ният дорад шуморо ба тавба роҳнамоӣ кунад?"

Ҳастӣ 6:14 Худро аз чӯби гофер сандуқ бисоз; Дар киштӣ ҳуҷраҳо бисоз, ва онро дар дохил ва берун бо қатрон гузор.

Худованд ба Нӯҳ дастур дод, ки аз чӯби гофер киштӣ созад ва онро ҳам дарун ва ҳам аз берун бо қатрон пӯшонад.

1. Итоати Нӯҳ ба Худованд ва чӣ гуна намунаи имон аст.

2. Аҳамияти омодагӣ ба оянда ва дарси ибрат аз Нӯҳ.

1. Ибриён 11: 7 - "Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, бо тарс ҷунбида, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолат, ки ба воситаи имон аст».

2. Яъқуб 2:17-18 - "Ҳамчунин имон, агар амале надошта бошад, танҳо будан мурда аст. Оре, одам метавонад бигӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам: имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон деҳ". ва имони худро ба ту бо аъмоли худ нишон хоҳам дод».

Ҳастӣ 6:15 Ва чунин аст тарзи ороиши он: дарозии сандуқ сесад зироъ, бари он панҷоҳ зироъ ва баландии он сӣ зироъ.

Худо ба Нӯҳ фармуд, ки киштӣ созад, ки дарозиаш 300 зироъ, бараш 50 зироъ ва баландиаш 30 зироъ буд.

1. Киштии Нӯҳ: Дарси тоъат

2. Ёдоварӣ аз ғамхорӣ ва ризқи Худованд

1. Матто 7:24-27 - Масали Исо дар бораи бинокорони доно ва нодон

2. Ибриён 11:7 - Итоати Нӯҳ бо имон дар миёни тӯфон

Ҳастӣ 6:16 Барои сандуқ тирезае бисоз, ва онро дар як зироъ боло бисоз; ва дари сандуқро дар паҳлӯи он гузор; бо ҳикояҳои поёнӣ, дуюм ва сеюм онро бисоз.

Худованд ба Нӯҳ фармудааст, ки киштие созад, ки дару тиреза ва се ошёна дорад.

1. Нақшаи Худо барои сохтани: Дарси киштии Нӯҳ

2. Омодагӣ ба тӯфон: Сохтани киштии бехатарӣ

1. Масалҳо 22:3 - "Одами оқил бадиро пешгӯй мекунад ва худро пинҳон мекунад, аммо оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад".

2. Ибриён 11: 7 - "Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ карда шуда, бо тарс ҳаракат карда, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолат, ки ба воситаи имон аст».

Ҳастӣ 6:17 Ва инак, ман тӯфони обро бар замин меоварам, то ки ҳар башарро, ки дар он нафаси ҳаёт аст, аз зери осмон несту нобуд созам; ва ҳар он чи дар рӯи замин аст, хоҳад мурд.

Худо Нӯҳро аз тӯфони дарпешистода ҳушдор дод, ки ҷазои бадиҳои инсоният бошад.

1. Қувваи Доварии Худо: Дарс аз Қиссаи Нӯҳ ва Тӯфон

2. Раҳмат ва сабри Худо: Огоҳӣ аз тӯфон ва аҳамияти он барои мо имрӯз

1. Ҳизқиёл 18:30-32 - Бинобар ин Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонед; Пас шарорат харобии шумо нахоҳад буд. Ҳама гуноҳҳои худро, ки бо он таҷовуз кардаед, аз шумо дур кунед; ва шуморо дили нав ва рӯҳи нав ба вуҷуд оваред; зеро чаро хоҳед мурд, эй хонадони Исроил? Зеро ки марги мурдаи мурдаро намеписандам, мегӯяд Худованд Худо: бинобар ин рӯй гардонед ва зинда бошед.

2. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад: ва хашми худро то абад нигоҳ намедорад. Ӯ пас аз гуноҳҳои мо бо мо рафтор накард; ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои худ подош надод. Зеро, чунон ки осмон аз замин баланд аст, марҳамати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст. Ҳар қадар, ки шарқ аз мағриб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст. Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба тарсҳои ӯ раҳм мекунад. Зеро ки Ӯ чеҳраи моро медонад; ба ёд меорад, ки мо хокем.

Ҳастӣ 6:18 Аммо бо ту аҳди Худро барқарор хоҳам кард; ва ту ва писаронат ва занат ва занони писаронат бо ту ба киштӣ меоӣ.

Худо ба Нӯҳ ва оилаи ӯ ваъда дод, ки бо онҳо аҳд баст ва онҳоро аз тӯфон наҷот медиҳад ва ба онҳо иҷозат медиҳад, ки ба киштӣ дохил шаванд.

1. Вафодории Худо ва ваъдаҳои Ӯ ҳеҷ гоҳ барбод намераванд.

2. Муҳимияти эътимод ба Худованд, ҳатто вақте ки эҳтимолият имконнопазир аст.

1. Ишаъё 55: 10-11 - "Зеро ки борон ва барф аз осмон фуруд омада, ба он ҷо барнамегарданд, ки заминро об надиҳад ва онро шукуфон гардонад, ба тавре ки вай барои коранда тухм ва барои хӯранда нон медиҳад. , каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр аст: он ба сӯи ман холӣ барнамегардад, балки он чизеро, ки ман мехоҳам, амалӣ хоҳад кард ва ба ҳадафе, ки фиристодаам, хоҳад расид».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Ҳастӣ 6:19 Ва аз ҳар мавҷудоти зинда, аз ҳар навъ ду танро ба киштӣ хоҳӣ овард, то ки онҳоро бо ту зинда нигоҳ доранд; онҳо мард ва зан хоҳанд буд.

Худо ба Нӯҳ амр мекунад, ки аз ҳар мавҷуди зинда дутоашро ба киштӣ биёрад, то аз тӯфон наҷот ёбад.

1. Аҳамияти тоъати Худо ва паёмадҳои нофармонӣ.

2. Қудрати фазлу раҳмати Худо дар ҳифзи ҳаёт.

1. Румиён 5:20 - Илова бар ин, шариат ворид шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд.

2. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он вай ҷаҳонро маҳкум карда, вориси адолате гардид, ки аз имон аст.

Ҳастӣ 6:20 Аз паррандагон мувофиқи ҷинсашон, ва чорпоён мувофиқи ҷинсашон, аз ҳар хазанда дар замин мувофиқи ҷинсаш, дуто аз ҳар навъ назди ту хоҳанд омад, то ки онҳоро зинда нигоҳ доранд.

Худо ба Нӯҳ фармуд, ки аз ҳар гуна ҳайвон ду дона бигирад, то онҳоро аз тӯфон наҷот диҳад.

1. Худо ҳамеша дар назорат аст: Нигоҳе ба Нӯҳ ва Тӯфон

2. Раҳмат ва ризқи Худо: Ҳайвонҳое, ки аз тӯфон наҷот ёфтаанд

1. Матто 24:37-39 - Чӣ тавре ки дар айёми Нӯҳ буд, дар замони омадани Писари Одам низ ҳамин тавр хоҳад шуд.

2. 1 Петрус 3:20 - Худо дар айёми Нӯҳ, вақте ки киштӣ омода мешуд, пурсаброна интизор буд.

Ҳастӣ 6:21 Ва аз ҳар хӯроке, ки мехӯрад, барои худ бигир, ва онро барои худ ҷамъ хоҳӣ кард; ва он барои хӯроки ту ва барои онҳо хоҳад буд.

Худо ба Нӯҳ дастур медиҳад, ки тамоми ғизои барои худ ва оилааш лозимиро бигирад, то аз тӯфон наҷот ёбад.

1: Худо моро ҳатто дар вақти душвориҳои бузург таъмин мекунад.

2: Ба Худованд таваккал кунед, зеро ки Ӯ дар вақти ниёз ба мо рӯзӣ медиҳад.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Isaiah 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 6:22 Нӯҳ чунин кард; мувофиқи он чи Худо ба ӯ фармуда буд, ӯ низ ҳамин тавр кард.

Нӯҳ ба дастуроти Худо амал кард ва ба ҳар чизе ки Ӯ фармудааст, итоат кард.

1. Итоати Худо барои ҳаёти худовандӣ муҳим аст

2. Вафодорӣ ба Худо ба баракати Ӯ мебарад

1. Такрори Шариат 30:15-16 - Инак, ман имрӯз ҳаёт ва некиро, мамот ва бадро пеши шумо гузоштаам. Агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунед, Худованд Худои худро дӯст дошта, бо роҳҳои Ӯ рафтор кунед ва аҳкоми Ӯ ва фароиз ва қоидаҳои Ӯро риоя кунед, он гоҳ зинда ва афзун хоҳед шуд, ва Худованд Худои ту туро дар замине ки барои тасарруфи он медарӣ, баракат хоҳад дод.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Ҳастӣ 7-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 7:1-10, Худо ба Нӯҳ дастур медиҳад, ки ҳамроҳи оилааш ба киштӣ дарояд, зеро Ӯ Нӯҳро дар байни насли худ одил дидааст. Худованд шумора ва навъҳои ҳайвонҳоеро, ки бояд ба киштӣ дохил шаванд, ҳафт ҷуфт ҳайвон ва паррандаи пок ва як ҷуфт ҳайвони нопокро муайян кардааст. Нӯҳ ин дастурҳоро бо ҷидду ҷаҳд иҷро мекунад ва ҳама махлуқотро мувофиқи фармуда ҷамъ мекунад. Баъди хафт руз обхезй заминро фаро мегирад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 7:11-16, гуфта мешавад, ки вақте ки Нӯҳ шашсадсола буд, дар рӯзи ҳабдаҳуми моҳи дуюм, ҳама чашмаҳои об аз зери замин берун омада, борон аз боло мерехт. . Обхезй чил шабу чил руз хама чизи руи заминро фаро гирифт. Дар дохили киштӣ Нӯҳ ва аҳли оилааш бо тамоми мавҷудоти зиндае, ки бо онҳо ворид шуда буданд, дар амон буданд. Матн таъкид мекунад, ки Худо онҳоро худаш ба киштӣ бастааст.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 7:17-24 тасвир шудааст, ки чӣ тавр «обҳо дар тӯли саду панҷоҳ рӯз бар замин ҳукмфармо буданд». Тӯфон ҳатто кӯҳҳоро фаро гирифт, то он даме, ки ҳама мавҷудоти зиндаи берун аз киштӣ нобуд шуданд, одамон, ҳайвоноти хушкӣ, паррандагон ва хазандагон, ба истиснои онҳое, ки дар дохили киштии Нӯҳ буданд, ҳама чиз аз байн рафт. Обхезй дар рӯи замин ҳамагӣ як сол боқӣ монд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 7 пешниҳод мекунад:
Фармони Худо ба Нӯҳ, ки ҳамроҳи хонаводааш ба киштӣ дарояд;

Ҷамъ кардани намудҳои гуногуни ҳайвонот ба ҷуфтҳо мувофиқи дастури Худо;
Оғози боришот ва берун рафтани манбаъҳои об, ки боиси обхезии ҷаҳонӣ мегардад;
Итоати Нӯҳ дар дохил шудан ва дар дохили киштӣ эмин будан;
Ба воситаи об пурра нобуд шудани ҳар як мавҷудоти зиндаи берун аз он;
Давомнокии обхезӣ дар тӯли саду панҷоҳ рӯз ва вақти умумии дар киштӣ гузаштанаш як сол.
Ин боб иҷрошавии доварии Худоро бар ҷаҳони фосид тавассути тӯфон нишон медиҳад ва ҳамзамон содиқ будани Нӯҳро дар риояи аҳкоми Худо таъкид мекунад. Он ҳам ба шиддати доварии илоҳӣ ва ҳам таъмини наҷот тавассути итоат таъкид мекунад.

Ҳастӣ 7:1 Ва Худованд ба Нӯҳ гуфт: «Ту ва тамоми аҳли байти худ ба киштӣ бирав; зеро ки дар ин насл пеши худ одилро дидаам.

Худо ба Нӯҳ фармуд, ки оилаи худро ба киштӣ биёрад, зеро ӯ дар назди Худо одил буд.

1. Худо ба парҳезгорон менигарад ва ба неъмат подош медиҳад.

2. Одил будан ва ба Худо содиқона зиндагӣ кардан ризогии Худоро ба вуҷуд меорад.

1. Масалҳо 14:34 - "Адолат халқро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар халқ таҳқир аст".

2. Ибриён 11:7 - "Бо имон Нӯҳ, ки аз чизҳое, ки ҳанӯз дида нашудаанд, ба таври илоҳӣ огоҳ карда шуда, бо тарси илоҳӣ ҷунбида, барои наҷоти аҳли байти худ киштӣ тайёр кард, ки ба воситаи он ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолати аз рӯи имон».

Ҳастӣ 7:2 Аз ҳар ҳайвони ваҳшии пок барои худ нар ва модааш ҳафт дона бигир, ва аз ҳайвоноти ваҳшии нопок ду тан, нар ва модааш.

Худо ба Нӯҳ фармуд, ки аз ҳар ҳайвони нопок дуто ва аз ҳар ҳайвони пок ҳафт нафарро дар киштӣ бигирад.

1: Дастурҳои Худо нек ва одилонаанд

2: Мо бояд фармудаҳои Худоро иҷро кунем

1: Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. тамоми дили ту ва бо тамоми чони ту.

2: Забур 119:172 - Забони ман каломи Туро тараннум хоҳад кард, зеро ки ҳама аҳкоми Ту рост аст.

Ҳастӣ 7:3 Аз паррандаҳои ҳавоӣ низ нарина ва мода ҳафт нафар; ки дар руи тамоми замин тухмӣ зинда монад.

Худо ба Нӯҳ дастур дод, ки аз ҳар як парранда ҳафт ҷуфтро ба киштӣ бибарад, то ин навъро дар рӯи замин нигоҳ дорад.

1: Таъмини Худо барои ҳифзи ҳаёт.

2: Нақши имон дар замони душворӣ.

1: Матто 6:26, "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо намекоранд ё дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед?"

2: Матто 24: 36-44, "Аммо дар бораи он рӯз ё соат, ҳеҷ кас намедонад, на фариштагони осмон, на Писар, балки танҳо Падар. Чӣ тавре ки дар айёми Нӯҳ буд, ҳамон тавр хоҳад шуд. омадани Писари Одам, зеро дар айёми пеш аз тӯфон, одамон то рӯзи ба киштӣ даромадани Нӯҳ мехӯрданд ва менӯшиданд, ба шавҳар мебаромаданд ва ба шавҳар мебаромаданд; ҳамаро гирифта бурд, дар вақти омадани Писари Одам ҳамин тавр хоҳад шуд».

Ҳастӣ 7:4 Дар давоми ҳафт рӯз, ва Ман чил рӯзу чил шаб бар замин борон меборонам; ва ҳар чизи зиндаеро, ки ман офаридаам, аз рӯи замин нест хоҳам кард.

Худованд ба Нӯҳ мефармояд, ки чил шабу чил рӯз борон меборад ва тамоми мавҷудоти зиндаи рӯи заминро нобуд хоҳад кард.

1. Тӯфон: ҳукм ва раҳмати Худо

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

1. 1 Петрус 3:20-21 - ки баъзе вақтҳо беитоат буданд, вақте ки як вақтҳо пурсабрии Худо дар айёми Нӯҳ интизорӣ мекашид, дар ҳоле ки киштӣ тайёр буд, ки дар он шумораи ками одамон, яъне ҳашт ҷон бо об наҷот ёфтанд.

2. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он вай ҷаҳонро маҳкум карда, вориси адолате гардид, ки аз имон аст.

Ҳастӣ 7:5 Ва Нӯҳ мувофиқи он чи Худованд ба ӯ фармуда буд, ба ҷо овард.

Нӯҳ ба ҳамаи фармонҳои Худованд итоат кард.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Мисоли Нӯҳ

2. Нигоҳ доштани имон дар замонҳои душвор: Итоати Нӯҳ

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки ҳоло дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард;

2. Яъқуб 2:23 - Ва Навиштаҷот иҷро шуд, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард, ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд; ва ӯ Дӯсти Худо номида шуд".

Ҳастӣ 7:6 Ва ҳангоме ки тӯфони об дар рӯи замин буд, Нӯҳ шашсадсола буд.

Вақте ки тӯфони бузург заминро хароб кард, Нӯҳ шашсадсола буд.

1. Вафодории Худоро дар ҳаёти Нӯҳ ва тӯфони бузург дидан мумкин аст.

2. Ҳатто дар байни озмоишҳо ва мусибатҳо, Худо ҳанӯз ҳам дар зери назорат аст.

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, вақте ки дар бораи чизҳои ҳанӯз диданашуда огоҳ карда шуд, дар тарси муқаддас киштӣ сохт, то оилаашро наҷот диҳад.

2. Матто 24:37-39 - Чӣ тавре ки дар айёми Нӯҳ буд, дар замони омадани Писари Одам низ ҳамин тавр хоҳад шуд. Зеро дар айёми пеш аз тӯфон то рӯзи ба киштӣ даромадани Нӯҳ одамон мехӯрданд ва менӯшиданд, издивоҷ мекарданд ва ба шавҳар мебаромаданд; ва онҳо чизе намедонанд, ки чӣ мешавад, то даме ки тӯфон омада, ҳамаро нест кунад.

Ҳастӣ 7:7 Ва Нӯҳ ва писаронаш, ва занаш ва занони писаронаш бо худ, аз сабаби обҳои тӯфон ба киштӣ даромаданд.

Нӯҳ ва оилааш ба киштӣ даромаданд, то аз тӯфон наҷот ёбанд.

1. Муҳимияти омодагӣ ба ҳодисаҳои ғайричашмдошт.

2. Дар вақти тангӣ ба Худо паноҳ бурдан.

1. Матто 6:25-34 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки хавотир нашавем ва ба таъминоти Худо барои эҳтиёҷоти мо таваккал кунем.

2. Ибриён 11:7 - Нӯҳ бо сохтани киштӣ ва итоат кардан ба аҳкоми Худованд имон ба Худо нишон дод.

Ҳастӣ 7:8 Дар бораи ҳайвоноти пок, ва аз ҳайвоноти нопок, ва аз паррандагон, ва аз ҳар чизе ки дар рӯи замин мехазад,

Худо ба Нӯҳ фармуд, ки аз ҳар гуна ҳайвони пок ва нопок дутоашро ба киштӣ биёрад.

1. Нақшаи наҷоти Худо дар достони ҳазрати Нуҳ ва киштӣ ошкор шудааст.

2. Қудрат ва қудрати Худо дар таъмини киштӣ зоҳир мешавад.

1. Румиён 5:12-21 - Муҳаббат ва марҳамати Худо тавассути марги Масеҳ дар салиб зоҳир шуд.

2. 2 Петрус 3:3-7 - Сабри Худо дар интизори тавба кардани ҳама.

Ҳастӣ 7:9 Ду-ду-ду ба назди Нӯҳ, ки Худо ба Нӯҳ амр фармуда буд, марду зан савори киштӣ шуданд.

Нӯҳ ва аҳли оилааш фармони Худоро иҷро карданд, ки ду ба ду ба киштӣ ворид шаванд.

1. Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст.

2. Фармонҳои Худо барои амният ва муҳофизати мост.

1. Забур 119:66 - Ба ман хирад ва дониш омӯз, зеро ман ба аҳкоми Ту имон дорам.

2. Ибриён 11:7 Бо имон Нӯҳ, вақте ки дар бораи чизҳои ҳанӯз диданашуда огоҳ карда шуд, дар тарси муқаддас киштӣ сохт, то оилаашро наҷот диҳад.

Ҳастӣ 7:10 Ва баъд аз ҳафт рӯз чунин воқеъ шуд, ки обҳои тӯфон бар рӯи замин буд.

Баъди хафт руз заминро обхезй фаро гирифт.

1: Садоқати Худо дар он аст, ки Ӯ ваъдаи Худро оид ба овардани тӯфон вафо кард.

2: ғазаби Худо нишон дода мешавад, вақте ки Ӯ тӯфон мефиристад, то одамонро дар рӯи замин доварӣ кунад.

1: 2 Петрус 3: 6-7 - Бо ин обҳо ҷаҳони он вақт низ тӯфон шуда, нобуд карда шуд. Бо ҳамин калима осмон ва замини ҳозира барои оташ нигоҳ дошта мешаванд ва барои рӯзи доварӣ ва ҳалокати осиён нигоҳ дошта мешаванд».

2: Isaiah 54:9 - Зеро ки ин барои ман мисли айёми Нӯҳ аст: чунон ки қасам хӯрдам, ки оби Нӯҳ дигар аз болои замин нагузарад, қасам хӯрдам, ки аз ту хашм нахоҳам кард ва сарзаниш кунед.

Ҳастӣ 7:11 Дар соли шашсадуми ҳаёти Нӯҳ, дар моҳи дуюм, дар рӯзи ҳабдаҳуми моҳ, дар ҳамон рӯз ҳамаи чашмаҳои умқи азим шикаста, тирезаҳои осмон кушода шуданд.

Дар шашсадуми умри Нӯҳ чашмаҳои қаъри бузург шикаста шуданд ва дар рӯзи ҳабдаҳуми моҳи дуюм тирезаҳои осмон кушода шуданд.

1. Вақти Худо комил аст: Дар сафари мо ба Худованд эътимод дорем

2. Қудрати Худованд: Фаҳмидани ҳокимияти Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад? Ва чаро шумо дар бораи либос ғамхорӣ мекунед? Бинед, ки гулхои сахро чй тавр месабзанд. Онхо мехнат намекунанд ва ресандагй намекунанд. Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳатто Сулаймон бо тамоми ҷалоли худ мисли яке аз инҳо либос надошт. Агар Худо алафи саҳроро, ки имрӯз дар ин ҷост ва фардо ба оташ андохта мешавад, ҳамин тавр пӯшонад, магар шуморо, ки имони кам доранд, зиёдтар намепӯшонад? Пас хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки бутпарастон аз паи ҳамаи ин медаванд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба онҳо эҳтиёҷ доред. Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд.

Ҳастӣ 7:12 Ва борон бар замин чил рӯзу чил шаб борид.

Борон чил шабу чил руз ба замин борид.

1. Имон доштан дар имон: Чӣ тавр дар замонҳои душвор устувор мондан мумкин аст

2. Қудрати ваъдаҳои Худо: Таҷрибаи муҳаббат ва муҳофизати бепоёни Ӯ

1. Ишаъё 54:10, "Гарчанде ки кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барҳам хӯранд, аммо муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо наларзонад ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

2. Забур 61:5-8, Оре, ҷони ман, дар Худо оромӣ ёб; умеди ман аз ӯ аст. Дар ҳақиқат ӯ санги ман ва наҷоти ман аст; вай калъаи ман аст, ман намеларзонам. Наҷот ва шарафи ман аз Худост; вай санги тавонои ман, паноҳгоҳи ман аст. Ҳамеша ба Ӯ эътимод кунед, эй мардум; дилҳои худро ба ӯ рехт, зеро Худо паноҳгоҳи мост.

Ҳастӣ 7:13 Дар ҳамон рӯз Нӯҳ ва Сом ва Ҳом ва Ёфас, писарони Нӯҳ ва зани Нӯҳ ва се зани писарони ӯ бо онҳо ба киштӣ даромаданд;

Дар ҳамон рӯз Нӯҳ ва аҳли оилааш ба киштӣ даромаданд.

1. Вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

2. Муҳимияти таваккал ва итоати Худо

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки ҳоло дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард;

2. Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

Ҳастӣ 7:14 Онҳо, ва ҳар ҳайвони ваҳшӣ мувофиқи ҷинсашон, ва тамоми чорпоён мувофиқи ҷинсашон, ва ҳар ҳайвоноти хазанда дар рӯи замин мувофиқи ҷинс, ва ҳар паррандагон мувофиқи ҷинс, ва ҳар парранда.

Ғамхории Худо нисбати тамоми мавҷудоти зинда дар амри Ӯ ба Нӯҳ нишон дода шудааст, ки ду нафарро аз ҳар навъ наҷот диҳад.

1. Муҳаббати Худо ба офаридаҳои худ тавассути ғамхории Ӯ нисбати тамоми мавҷудоти зинда зоҳир мешавад.

2. Муҳимияти итоат кардан ба аҳкоми Худоро итоаткории Нӯҳ нишон медиҳад.

1. Забур 136:25 - Ба Худои осмон шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ абадӣ аст.

2. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

Ҳастӣ 7:15 Ва назди Нӯҳ ба киштӣ даромаданд, ду ва ду нафар аз ҳар башар, ки дар он нафаси ҳаёт аст.

Ҳама ҳайвонот ду-ду ба киштӣ даромаданд, то аз обхезӣ наҷот ёбанд.

1. "Қувваи ду: Чаро ду ба ду масъала"

2. "Ҷустуҷӯи қувват дар шарикӣ: якҷоя кор кардан барои зинда мондан"

1. Матто 19:5-6 - "Ва гуфт: "Аз ин сабаб мард падар ва модарро тарк карда, ба зани худ мепайвандад, ва онҳо як тан хоҳанд буд? Пас, онҳо дигар ду тан не, балки як тананд. "

2. Воиз 4:9-10 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтиданд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; вой бар ҳоли танҳоӣ, ки ҳангоми афтода афтодааст; зеро ки вай дигаре надорад, ки ба вай мадад расонад».

Ҳастӣ 7:16 Ва онҳое ки ба дарун даромаданд, аз ҳар гуна башар, чунон ки Худо ба ӯ амр фармуда буд, дохил мешуданд, ва Худованд ӯро ба дарун андохт.

Худованд ба Нӯҳ амр кард, ки аз ҳар як ҳайвон ду дона ба киштӣ биёрад ва дарро аз пасаш бибандад.

1. Вафодории Худо дар таъмини ҳимоя ва роҳнамоии халқаш.

2. Нақшаи комили наҷоти Худо.

1. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

2. Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд оред: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди Ман нест, Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чиро, ки ҳанӯз иҷро нашудаанд, эълон мекунад.

Ҳастӣ 7:17 Ва тӯфон чил рӯз дар рӯи замин буд; ва об зиёд шуд, ва киштӣ бардошт, ва он аз болои замин боло рафт.

Тӯфон чиҳил рӯз дар рӯи замин буд ва об зиёд шуда, киштиро аз болои замин боло бурд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душворӣ - чӣ гуна Худо тавассути киштӣ ҳангоми тӯфон роҳи наҷотро фароҳам овард.

2. Қувваи Намоз - киштӣ тавассути қуввати дуо аз болои замин бардошта шуд.

1. Ҳастӣ 6:13-22 - Фармони Худо ба Нӯҳ барои сохтани киштӣ.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қувват аст, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Ҳастӣ 7:18 Ва обҳо ғолиб омада, бар замин бағоят афзоиш ёфтанд; ва киштӣ бар рӯи об мерафт.

Об хеле баланд шуд ва киштӣ дар болои онҳо шино мекард.

1. Вафодории Худо дар баробари мусибат

2. Боварӣ ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт.

2. Забур 46:1 3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

Ҳастӣ 7:19 Ва об бар замин бағоят бузург буд; ва тамоми теппаҳои баланд, ки зери тамоми осмон буданд, фаро гирифта шуданд.

Об ба баландии баланд баромада, тамоми заминро фаро гирифт.

1: Қудрати Худо баробар нест ва Ӯ тавоноии ҳаракати кӯҳҳоро дорад.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва аз номаълум натарсем.

1: Забур 46: 2-3 "Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба қалби баҳр афтанд, гарчанде ки обаш ғуррон мекунад ва кафк мебарояд ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои онҳо."

2: Матто 17:20 Ӯ дар ҷавоб гуфт: "Азбаски имони шумо хеле кам аст. Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ гуфта метавонед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, ва он ҳаракат хоҳад кард. Ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

Ҳастӣ 7:20 Обҳо понздаҳ зироъ боло бартарӣ доштанд; ва куххо фаро гирифта шуданд.

Оби Тӯфони Бузург аз баландтарин кӯҳҳо боло рафт.

1: Ҳарчанд бузург бошад ҳам, ҳеҷ кӯҳе барои қудрати Худо баланд нест.

2: Қудрати Худо аз ҳама монеаҳое, ки мо дучор мешавем, бузургтар аст.

1: Забур 46:1-2 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

2: Хуруҷ 15: 4-7 "Аробаҳои Фиръавн ва лашкари ӯро ба баҳр андохт. Беҳтарин афсарони фиръавн дар баҳри Сурх ғарқ шуданд. Обҳои чуқур онҳоро фаро гирифта, мисли санг ба қаъри ғарқ шуданд."

Ҳастӣ 7:21 Ва тамоми башарҳое, ки дар рӯи замин ҳаракат мекарданд, ҳам аз паррандагон, ҳам чорпоён, ва ҳам ҳайвоноти ваҳшӣ, ва аз ҳар хазандае, ки бар замин мехазад, ва ҳар одам мурд.

Тӯфон дар китоби Ҳастӣ 7 боиси марги ҳар як мавҷудоти зинда гардид.

1. Раҳмати Худованд: Чӣ гуна Худо муҳаббати Худро ҳатто дар баробари ҳалокат нишон медиҳад

2. Қувваи имон: Чӣ тавр мо метавонем ҳатто дар пасманзари офатҳо истодагарӣ кунем

1. Ирмиё 33:3 - Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям.

2. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки Худо аз рӯйдодҳои то ҳол нонамоёнро огоҳ карда, бо тарси эҳтиром барои наҷоти аҳли байташ киштӣ сохт. Бо ин ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолате шуд, ки ба воситаи имон меояд.

Ҳастӣ 7:22 Ҳар касе ки дар бинии онҳо нафаси ҳаёт буд, ва ҳар он чи дар хушкӣ буд, мурданд.

Сели харобиовар тамоми мавҷудоти зиндаи замини хушкро нобуд кард.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр Худо табиатро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад

2. Тӯфон: Қиссаи умед ва барқароршавӣ

1. Матто 18:15 17 - Исо дастур медиҳад, ки чӣ тавр дар калисо бо гуноҳ мубориза бурдан мумкин аст

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Ҳастӣ 7:23 Ва ҳар мавҷудоти зинда, ки бар рӯи замин буд, нобуд шуд: ҳам одамон, ҳам чорпоён, ва ҳам хазандагон ва ҳам мурғони осмон; ва онҳо аз замин нест карда шуданд, ва танҳо Нӯҳ ва онҳое ки дар киштӣ бо ӯ буданд, зинда монданд.

Тӯфон дар китоби Ҳастӣ 7 тамоми мавҷудоти зиндаи рӯи заминро нобуд кард, ба истиснои Нӯҳ ва онҳое, ки дар киштӣ ҳамроҳ буданд.

1. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем.

2. Худо ҳатто дар замони ҳалокат низ назорат мекунад.

1. Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд оред: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест, Аз ибтидо ва аз қадим он чи ҳанӯз анҷом нашудааст, эълон карда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман устувор хоҳад буд, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 7:24 Ва обҳо саду панҷоҳ рӯз бар рӯи замин ҳукмронӣ карданд.

Обҳо дар рӯи замин 150 рӯз ҳукмфармо буданд.

1: Ғарқ шудан дар гуноҳ - Гуноҳ метавонад моро фаро гирад, ҳамон тавре ки обҳо заминро пахш карданд. Мо метавонем наҷотро дар файз ва марҳамати Худо пайдо кунем, мисли наҷот аз тӯфон.

2: Муҳофизати Худо - Бо вуҷуди тӯфон, халқи Худо ҳифз ва наҷот ёфт. Мо метавонем ба муҳофизати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо аз вазъиятамон ғамгин мешавем.

1: Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2: Забур 40:2 - Ӯ маро аз чоҳи ҳалокат, аз ботлоқи ботлоқ берун овард, ва пойҳоямро бар санг гузошт, ва қадамҳоямро бехатар сохт.

Ҳастӣ 8-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 8:1-5, пас аз он ки тӯфон заминро дар тӯли саду панҷоҳ рӯз фаро гирифт, Худо Нӯҳро ба ёд овард ва шамолро бар замин гузаронид. Борон бас шуд ва об ба кам шудан гирифт. Чашмаҳои чуқур ва тирезаҳои осмон баста шуданд. Дар рӯзи ҳабдаҳуми моҳи ҳафтум, киштӣ дар кӯҳи Арарат қарор гирифт. Камшавии об давом кард, то дар моҳи даҳум қуллаҳои кӯҳҳо намоён шуданд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 8:6-14 идома дода, Нӯҳ чил рӯзи дигар интизор шуд, то аз киштӣ зоғеро фиристод, то бубинад, ки замини хушк вуҷуд дорад ё на. Бо вуҷуди ин, он пасу пеш парвоз мекард, то ҷои истироҳат наёфт. Сипас Нӯҳ кабӯтареро фиристод, ки бо барги зайтун дар нӯшааш баргашт. Пас аз ҳафт рӯзи дигар Нӯҳ кабӯтарро боз раҳо кард; ин дафъа барнагашт. Аз ин аломати Худо Нӯҳ медонист, ки тарк кардани киштӣ бехатар аст.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 8:15-22, Худо ба Нӯҳ ва оилаи ӯ дастур дод, ки бо тамоми мавҷудоти зинда, ки бо онҳо паррандагон, чорпоён ва тамоми хазандагон буданд, аз киштӣ берун оянд. Онҳо бо амри Худо дар рӯзи бисту ҳафтуми моҳи дуюми шашсаду якуми ҳазрати Нӯҳ ба замини хушк баромаданд. Дар ҷавоб ба наҷоти онҳо аз нобудшавӣ бо об, Нӯҳ қурбонгоҳ сохт ва қурбониҳои сӯхтаниро ҳамчун ибодат ба Худое овард, ки бӯи хуши онҳоро бӯй мекард.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 8 пешниҳод мекунад:
Пас аз яксаду панҷоҳ рӯз кам шудани обхезӣ;
Истироҳати киштии Нӯҳ дар кӯҳи Арарат;
Пастшавии минбаъдаи сатҳи об то намоён шудани қуллаҳои кӯҳ;
Фиристодани Нӯҳ аз зоғ ва кабӯтар барои ёфтани замини хушк;
Бозгашти кабӯтар бо барги зайтун, ки аз нашъунамои растанӣ шаҳодат медиҳад;
Озодкунии ниҳоии кабӯтар ва барнагаштани он, ки шароити бехатари берун аз киштӣ мебошад;
Аз киштӣ баромадани Нӯҳ ҳамроҳи аҳли оилааш ва тамоми мавҷудоти зинда;
Ибодати Нӯҳ тавассути пешниҳоди қурбониҳои сӯхтанӣ ба Худо.
Дар ин боб ёдоварии Худо аз Нӯҳ ва ризқи Ӯ барои наҷоти онҳо аз тӯфон таъкид шудааст. Он ба раванди интизорӣ, ҷустуҷӯи аломатҳо ва дар ниҳоят гирифтани тасдиқи бехатарии тарк кардани киштӣ таъкид мекунад. Ибодати Нӯҳ маънои шукргузорӣ барои садоқати Худоро дорад.

Ҳастӣ 8:1 Ва Худо Нӯҳ ва тамоми мавҷудоти зинда ва тамоми чорпоёнеро, ки бо ӯ дар киштӣ буд, ба ёд овард;

Худо ба Нӯҳ ва тамоми мавҷудоти зинда раҳм карда, обҳоро ором кард.

1: Раҳмати Худо абадӣ аст.

2: Худо бахшандаи роҳат ва оромиш аст.

1: Забур 136: 1-3 - "Ба Худованд шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯ аст. Муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед. Муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худованди Худованд шукр гӯед: Муҳаббати Ӯ пойдор аст. то абад».

2: Марсияҳо 3: 22-23 - "Аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд нашудаем, зеро ки раҳмдилӣ ҳеҷ гоҳ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

Ҳастӣ 8:2 Чашмаҳои қаър ва тирезаҳои осмон баста шуданд, ва борон аз осмон бозист;

Аз боздоштани фавораҳои чуқурӣ ва тирезаҳои осмон, обхезӣ коҳиш ёфт ва борон бозистод.

1. Қудрати Худо барои боздоштани мусибат: Дарсҳо аз Тӯфон дар Ҳастӣ 8

2. Ҷустуҷӯи умед дар замонҳои душвор: Тадқиқоти Ҳастӣ 8

1. Матто 8:23-26 - Исо тӯфонро дар баҳр хомӯш мекунад

2. Айюб 38:8-11 - Қудрати Худо барои назорат кардани обҳои чуқур

Ҳастӣ 8:3 Ва об пайваста аз замин бармегашт, ва пас аз анҷоми саду панҷоҳ рӯз об кам шуд.

Обхо пас аз 150 руз аз замин фуромаданд.

1: Худованд ваъдаҳои Худро иҷро хоҳад кард; Ӯ моро дар вақти таъиншуда мерасонад.

2: Вақти Худо комил аст; ба Ӯ таваккал кунед ва сабр кунед.

1: Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Марсияҳо 3:25 - "Худованд ба онҳое, ки интизори Ӯ ҳастанд, ба ҷоне ки Ӯро меҷӯянд, некӣ мекунад".

Ҳастӣ 8:4 Ва киштӣ дар моҳи ҳафтум, дар рӯзи ҳабдаҳуми моҳ, бар кӯҳҳои Арарат истод.

Киштии Нӯҳ дар моҳи ҳафтум дар рӯзи ҳабдаҳум дар кӯҳҳои Арарат истод.

1. Қувваи Имон - Дарси сафари Нӯҳ дар киштӣ

2. Баракатҳои тоъат - Чӣ гуна тоат Нӯҳ ва аҳли оилаашро ба амн овард

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз ҷониби Худо дар бораи чизҳои ҳанӯз диданашуда огоҳ шуда буд, бо эҳтиром киштӣ барои наҷоти аҳли байти худ тайёр кард, ки ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолати мувофиқи мувофиқ гашт. ба имон.

2. Ҳастӣ 6:22 - Ҳамин тавр Нӯҳ кард; мувофиқи он чи Худо ба ӯ фармуда буд, ҳамин тавр кард.

Ҳастӣ 8:5 Ва об пайваста то моҳи даҳум кам мешуд: дар моҳи даҳум, дар рӯзи якуми моҳ қуллаҳои кӯҳҳо намоён шуданд.

Оби тӯфони бузург то моҳи даҳум, вақте ки қуллаҳои кӯҳҳо намоён шуданд, паст шуд.

1: Новобаста аз он ки душвориҳои мо то чӣ андоза амиқ ба назар мерасанд, Худо ҳамеша барои мо роҳ медиҳад.

2: Мо ҳамеша метавонем дар лаҳзаҳои ноумедӣ ба Худо умед бандем.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

2: Забур 18:16 Ӯ аз баланд фуромада, маро гирифт; маро аз обхои чукур берун кашид.

Ҳастӣ 8:6 Ва дар охири чиҳил рӯз чунин воқеъ шуд, ки Нӯҳ тирезаи киштии сохтаашро кушод:

Пас аз чиҳил рӯз Нӯҳ тирезаи киштии сохтаашро кушод.

1. Вафодории Нӯҳ: Омӯзиши тоъат

2. Нигоҳе ба нерӯи сабр

1. Ибриён 11: 7 - "Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, бо тарс ҷунбида, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолат, ки ба воситаи имон аст».

2. 1 Петрус 3:20 - "Онҳо чанд вақт беитоат буданд, вақте ки як вақтҳо пурсабрии Худо дар айёми Нӯҳ интизорӣ мекашид, дар ҳоле ки киштӣ тайёр буд, ки дар он шумораи ками одамон, яъне ҳашт нафар тавассути об наҷот ёфтанд."

Ҳастӣ 8:7 Ва зоғеро фиристод, ки он ба он сӯ мерафт, то даме ки об аз замин хушк шавад.

Худо зоғеро фиристод, то бубинад, ки пас аз Тӯфони Бузург кай обҳо аз замин кам мешаванд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо зоғеро истифода бурда, заминро пас аз тӯфони бузург барқарор кард

2. Раҳмат ва ризқи Худо: Чӣ гуна Ӯ дар Тӯфони Бузург барои мардумаш ризқ дод

1. Забур 147:3 - "Дилҳои шикастаро шифо мебахшад ва захмҳои онҳоро мебандад".

2. Луқо 6:36 - «Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

Ҳастӣ 8:8 Ва аз ӯ кабӯтареро фиристод, то бубинад, ки об аз рӯи замин паст шудааст ё не?

Худо кабӯтареро фиристод, то бубинад, ки обҳо фурӯ рафтаанд, то дар замин дубора сокин шаванд.

1. Худо садоқати Худро ба мо дар ризқ ва ҳифзи худ нишон медиҳад.

2. Муҳаббати Худо дар амалҳои меҳрубононаи барқарорсозии Ӯ зоҳир мешавад.

1. Ҳастӣ 8:8

2. Забур 36:7 - Чӣ қадар азиз аст меҳрубонии Ту, эй Худо! Ва фарзандони одамон дар сояи болҳои Ту паноҳ мебаранд.

Ҳастӣ 8:9 Аммо кабӯтар барои кафи пои вай оромӣ наёфт, ва вай назди Ӯ ба киштӣ баргашт, зеро об дар рӯи тамоми замин буд; вайро ба назди ӯ ба киштӣ кашид.

Кабӯтаре, ки Нӯҳ фиристода буд, аз сабаби тӯфон тамоми заминро фаро гирифта, ҷои истироҳат наёфт. Сипас Нӯҳ даст дароз карда, кабӯтарро боз ба киштӣ кашид.

1. Худо ҳамеша роҳи гурезро дар лаҳзаҳои тангӣ медиҳад.

2. Боварӣ дошта бошед, ки Худо шуморо ғамхорӣ мекунад, ҳатто вақте ки вазъият ноумед аст.

1. Ишаъё 26:3 Ту онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Ҳастӣ 8:10 Ва боз ҳафт рӯзи дигар монд; ва боз кабӯтарро аз киштӣ берун фиристод;

Нӯҳ ҳафт рӯзи дигар интизор шуд, то он ки кабутарро бори дуюм аз киштӣ берун кунад.

1. Сабр дар интизорӣ: нақшаи Худо амалӣ хоҳад шуд

2. Муҳимияти итоаткории содиқона

1. Яъқуб 5:7-8 - Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки дехкон чӣ гуна меваи гаронбахои заминро интизор аст, то он даме, ки борони барвакт ва дер борад, сабр мекунад. Ту ҳам сабр кун. Дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

2. Воиз 8:6 - Зеро барои ҳар як кор вақт ва тартиби мувофиқе ҳаст, гарчанде ки одамро бадбахтӣ вазн мекунад.

Ҳастӣ 8:11 Бегоҳӣ кабӯтар назди Ӯ даромад; ва инак, дар даҳони вай барги зайтун канда буд; Нӯҳ донист, ки обҳо аз замин кам мешаванд.

Кабӯтар бегоҳ бо барги зайтун ба назди Нӯҳ омад ва нишон дод, ки оби тӯфон паст шудааст.

1. Вафодории Худо дар вафо кардани ваъдаи наҷот

2. Муҳимияти эътимод ба вақти Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 107:28-29 - Он гоҳ онҳо дар изтиробашон сӯи Худованд фарьёд заданд, ва Ӯ онҳоро аз тангӣ раҳо кард. Ӯ тӯфонро бо пичиррос хомӯш кард; мавчи баҳр хомуш шуд.

Ҳастӣ 8:12 Ва боз ҳафт рӯзи дигар монд; ва кабӯтарро фиристод; ки дигар ба вай барнагашт.

Худо содиқ будани худро ба Нӯҳ ҳатто пас аз тӯфони бузург бо фиристодани кабӯтаре нишон дод, ки об паст шудааст.

1. Вафодории Худо - Чӣ тавр мо метавонем дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунем

2. Қувваи покӣ - Аҳамияти бозгашти кабӯтар

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Матто 7:24-27 - Пас ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, обхезиҳо борид, ва бодҳо вазида, он хонаро мезад, аммо наафтид, зеро ки бар санг бунёд шуда буд. Ва ҳар кӣ ин суханони маро бишнавад ва онҳоро иҷро накунад, мисли марди нодоне хоҳад буд, ки хонаашро бар рег бино кардааст. Ва борон борид, ва обхезиҳо омад, ва бодҳо вазида, бар он хона зад, ва он фурӯ рехт, ва фурӯпошии он бузург буд.

Ҳастӣ 8:13 Ва воқеъ шуд, ки дар соли шашсадуми якум, дар моҳи аввал, дар рӯзи якуми моҳ, обҳо аз замин хушк шуданд; , ва инак, рӯи замин хушк буд.

Пас аз паст шудани обҳои тӯфон, Нӯҳ киштиро кушод ва дид, ки замин хушк шудааст.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш.

2. Муҳимияти таваккал ба Худо сарфи назар аз вазъият.

1. Румиён 4:19-21 - Ва чун дар имон суст набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, мурда намешумурд, ва ҳанӯз мурдагии батни Соро набуд: Ӯ аз ваъдаи Худо ҳайрон нашуд. ба воситаи беимонӣ; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. Матто 17:20 - Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба

ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он хориҷ хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

Ҳастӣ 8:14 Ва дар моҳи дуюм, дар рӯзи ҳафтум ва бистуми моҳ, замин хушк шуд.

Дар моҳи дуюм, дар рӯзи 27, замин аз обҳои сел хушк шуд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ - Румиён 4:21

2. Зебоии сабр - Забур 27:14

1. Ҳастӣ 9:13-15 - Аҳди Худо, ки дигар ҳеҷ гоҳ заминро бо об нест намекунад

2. Ибриён 11:7 - имони Нӯҳ ба ваъдаи Худо, ки ӯ ва оилааш аз тӯфон наҷот хоҳанд ёфт

Ҳастӣ 8:15 Ва Худо ба Нӯҳ сухан ронда, гуфт:

Худо бо Нӯҳ сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Аз рӯи дастуроти Худо: Қиссаи Нӯҳ

2. Шунидани овози Худо ва итоат кардан

1. Ишаъё 1:19 - "Агар шумо ирода ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд."

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

Ҳастӣ 8:16 Ту ва занат ва писаронат ва занони писарат бо худ аз киштӣ берун шав.

Худо ба Нӯҳ ва оилааш дастур дод, ки киштиро тарк кунанд ва аз нав сар кунанд.

1. Файз ва марҳамати Худо ба мо имкон медиҳад, ки ҳатто пас аз муборизаҳои бузург аз нав оғоз кунем.

2. Мо бояд ҳамеша ба Худо такя кунем, ки моро ҳидоят кунад ва дар лаҳзаҳои душвор ба мо кӯмак кунад.

1. Ишаъё 43:18-19 Он чиро, ки пештараро ба ёд оред, ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. 2 Қӯринтиён 5:17 Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст. Пирон гузашт; инак, нав омад.

Ҳастӣ 8:17 Бо худ ҳар мавҷуди зиндаро, ки бо ту аст, аз ҳар гӯшти мурғ, ва чорпоён, ва ҳар хазандае, ки дар рӯи замин мехазад, бо худ биёр; то ки дар замин фаровон гарданд ва бордор шаванд ва дар замин афзун гарданд.

Фармони Худо ба Нӯҳ, ки тамоми махлуқотро ба вуҷуд оварад, то рӯи замин пур кунанд.

1: Вафодории Худо дар барқарор кардани замин пас аз тӯфон ва амри Ӯ ба Нӯҳ барои пур кардани он.

2: Аҳамияти итоъат ба фармудаҳои Худо ва неъматҳои иҷрои онҳо.

1: Isaiah 40:8 Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2: Ибриён 11:7 Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он вай ҷаҳонро маҳкум карда, вориси адолате гардид, ки аз имон аст.

Ҳастӣ 8:18 Ва Нӯҳ ва писаронаш, ва занаш ва занони писаронаш бо ӯ берун омаданд.

Нӯҳ ва оилаи ӯ киштиро тарк карданд, то ҷаҳонро дубора пур кунанд.

1. Вафодории Худо дар ҳифзи Нӯҳ ва оилаи ӯ аз ҳалокат.

2. Аҳамияти тоат ва таваккал ба Худо.

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Ибриён 11:7, "Бо имон Нӯҳ, вақте ки дар бораи чизҳои ҳанӯз диданашуда огоҳ карда шуд, бо тарси муқаддас киштӣ сохт, то оилаи худро наҷот диҳад. Бо имони худ ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолати мувофиқи имон шуд. ."

Ҳастӣ 8:19 Ҳар як ҳайвони ваҳшӣ, ҳар хазанда, ва ҳар парранда, ва ҳар он чи дар рӯи замин мехазад, мувофиқи навъҳои худ, аз киштӣ берун баромаданд.

Ҳайвонот аз киштӣ баромада, мувофиқи намудҳояшон дар рӯи замин паҳн шуданд.

1. Вафодории Худо дар ризқу рӯзии махлуқоташ

2. Муҳимияти пур кардани замин аз офаридаҳои тасбеҳи Ӯ

1. Забур 104:24-25 - "Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ту ҳамаро бо ҳикмат офаридай: замин пур аз сарвати Ту аст. Ҳамин тавр ин баҳри азим ва фарох аст, ки дар он чизҳои бешумор хазандагон ҳастанд, ҳарду ҳайвонҳои хурду бузург».

2. Айюб 12:7-10 - «Аммо алҳол аз ҳайвоноти ваҳшӣ бипурс, ва онҳо туро таълим хоҳанд дод, ва паррандагони ҳаво ба ту хоҳанд гуфт: Ё ба замин сухан гӯяд, ва он туро таълим хоҳад дод: ва моҳиён дар бораи баҳр ба ту хабар хоҳад дод: Кӣ дар ҳамаи инҳо намедонад, ки дасти Худованд ин корро кардааст? ҷони ҳар мавҷуди зинда ва нафаси тамоми инсоният дар дасти кист».

Ҳастӣ 8:20 Ва Нӯҳ қурбонгоҳе барои Худованд бино кард; ва аз ҳар ҳайвони ваҳшии пок ва аз ҳар мурғони пок гирифта, бар қурбонгоҳ қурбониҳои сӯхтанӣ оварданд.

Нӯҳ барои шукргузорӣ қурбониҳои сӯхтанӣ оварد.

1. Шукрона кардан ба Худованд барои неъматҳояш

2. Ба воситаи ибодат изҳори миннатдорӣ ба Худо

1. Эфсӯсиён 5:20 - Ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Ҳастӣ 8:21 Ва Худованд бӯи хушбӯйро бардошт; ва Худованд дар дили ӯ гуфт: «Ба хотири одам дигар заминро лаънат нахоҳам кард; зеро хаёли дили одам аз чавониаш бад аст; ва дигар ҳар чизи зиндаро, чунон ки кардаам, намезанам.

Худованд бӯи хушбӯй гирифт ва тасмим гирифт, ки дигар заминро лаънат накунад ва ба ҷонҳои зинда ба хотири инсон назанад, зеро тасаввури дили инсон аз ҷавонӣ бад аст.

1. Раҳмат ва раҳмати Худованд бо вуҷуди гуноҳи инсон

2. омурзиши Худо ва муҳаббати беандозаи Ӯ

1. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар меҳрубонии пурмуҳаббат. Ӯ на ҳамеша бо мо кӯшиш мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ ба мо мувофиқи гуноҳҳоямон муомила накардааст, ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо подош надодааст. Зеро ба қадре ки осмон аз замин баланд бошад, меҳрубонии Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст. Ҳар қадар, ки шарқ аз мағриб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Румиён 5:8-10 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд. Пас, бештар аз он, ки алҳол бо хуни Ӯ сафед шудаем, ба воситаи Ӯ аз ғазаби Худо наҷот хоҳем ёфт. Зеро, агар мо дар ҳоле ки душман будем, ба воситаи мамоти Писари Ӯ бо Худо мусолиҳа карда бошем, пас, пас аз он ки мусолиҳа шудаем, ба воситаи ҳаёти Ӯ наҷот хоҳем ёфт.

Ҳастӣ 8:22 Ҳангоме ки замин боқӣ мемонад, киштукор ва дарав, ва хунукӣ ва гармӣ, ва тобистон ва зимистон, ва шабу рӯз қатъ нахоҳад шуд.

Замин боқӣ мемонад ва фаслҳои он қатъ намешавад.

1. Табиати бепоёни офариниши Худо

2. Даравидани он чизе, ки мо коштаем

1. Воиз 3:1–8

2. Яъқуб 5:7–8

Ҳастӣ 9-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 9:1-7, Худо Нӯҳ ва писарони ӯро баракат дода, ба онҳо амр мекунад, ки бордор, афзоиш ва заминро пур кунанд. Ӯ бо онҳо аҳд баст ва онҳоро бар тамоми мавҷудоти зинда ҳукмронӣ мекунад. Худованд истеъмоли гӯштро иҷозат медиҳад, аммо истеъмоли хунро манъ мекунад, зеро он ҳаётро ифода мекунад. Илова бар ин, Ӯ эълон мекунад, ки ҳар касе, ки хуни инсонро мерезад, ҷони худро талаб мекунад, зеро одамон ба сурати Худо офарида шудаанд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 9:8-17 идома дода, Худо аҳди Худро бо Нӯҳ ва тамоми мавҷудоти зиндаи рӯи замин баст. Ӯ ваъда медиҳад, ки дигар ҳеҷ гоҳ тамоми ҷисмро тавассути тӯфон нест намекунад. Ҳамчун нишонаи ин аҳди абадӣ миёни Ӯ ва замин, Худо ҳар гоҳе ки борон бар замин борид, дар болои абрҳо рангинкамон мегузорад. Рангинкамон ҳамчун ёдраскунандаи ваъдаи Ӯ дар бораи нигоҳ доштани ҳаёт дар рӯи замин хизмат мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 9:18–29 насли Нӯҳ зикр шудааст. Нӯҳ токпарвар мешавад ва пас аз тӯфон токзор мешинонад. Аммо аз токзори худ шароб менӯшад ва дар хаймааш маст мешавад. Хам яке аз писарони Нух аврати падарашро мебинад ва ба чои эхтиром уро пушондан ба бародаронаш мегуяд. Сом ва Ёфас, вақте ки онҳо ба хайма ба ақиб медароянд, аз рӯи эҳтиром ба падарашон нигоҳ накарда ба падарашон ҷомае мепӯшанд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 9 пешниҳод мекунад:
Худо ба Нӯҳ ва писаронаш баракат диҳад, ки бар тамоми махлуқот насл ва ҳукмронӣ кунад;
Иҷозат барои истеъмоли гӯшт барои одамон, аммо манъи истеъмоли хун;
Барпо кардани аҳди абадӣ дар байни Худо, инсоният ва ҳар махлуқи зинда;
Нишонаи ин паймон пайдо шудани рангинкамон пас аз борон аст;
Фаъолиятҳои пас аз тӯфони Нӯҳ, аз ҷумла бунёди токзор;
Нӯҳ аз шароб маст шуд; Ҳом ба падараш беэҳтиромӣ мекунад ва Сом ва Ёфас аврати Нӯҳро эҳтиромона мепӯшонанд.

Ин боб ба аҳди байни Худо ва инсоният пас аз тӯфон таъкид карда, муқаддас будани ҳаёти инсонро, ки дар сурати Худо сохта шудааст, таъкид мекунад. Рангинкамон ҳамчун ёдраскунандаи намоёни ваъдаи Худо оид ба ҳифзи ҳаёт хизмат мекунад. Илова бар ин, он ҳам хатогии Нӯҳ ва ҳам ҷавобҳои муқобили писаронашро дар амалҳои онҳо ба ӯ нишон медиҳад.

Ҳастӣ 9:1 Ва Худо Нӯҳ ва писаронашро баракат дода, ба онҳо гуфт: «Борвар ва афзун шавед ва заминро пур кунед».

Худо Нуҳ ва писарони ӯро баракат дод ва онҳоро насиҳат дод, ки боровар ва афзун шаванд.

1. Неъмати фаровонии Худо

2. Масъулияти идоракунанда

1. Забур 103:24-30 - Чӣ гуна Худованд тамоми ҳаёти рӯи заминро таъмин мекунад

2. Ҳастӣ 1: 26-28 - Вазифаи инсоният барои пур кардан ва тасарруф кардани замин

Ҳастӣ 9:2 Ва тарси шумо ва тарси шумо бар ҳар ҳайвони ваҳшии рӯи замин, ва бар ҳар мурғони ҳаво, ва бар ҳамаи ҳайвоноти дар рӯи замин ва тамоми моҳиёни баҳр хоҳад буд; ба дасти ту супурда мешаванд.

Худо ба инсоният бар тамоми мавҷудоти зиндаи рӯи замин ҳукмронӣ дод.

1. Қудрати ҳукмронӣ: Тарснок ва аҷиб сохта шудан чӣ маъно дорад

2. Бозпас гирифтани ҳукмронии худ: Фаҳмидани нақши мо ҳамчун муҳофизони офариниш

1. Забур 8:4-9 - Одам кист, ки дар бораи ӯ дармеёбӣ ва писари одам, ки дар бораи ӯ ғамхорӣ мекунӣ?

2. Румиён 8:18-25 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

Ҳастӣ 9:3 Ҳар чизе, ки зинда аст, хӯроки шумо хоҳад буд; мисли алафи сабз ҳама чизро ба ту додаам.

Худо тамоми мавҷудоти зиндаро ҳамчун ғизои одамон ризқ додааст.

1. Рӯзи Худо: баракат барои ҳама

2. Шукронаи фаровонии Худо

1. Забур 104:24-26 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, Замин пур аз сарвати туст. Чунин аст ин баҳри бузург ва фарох, ки дар он чизҳои бешумори ҳайвоноти хурд ва бузург хазанда ҳастанд. Он ҷо киштиҳо мераванд: он Левиафан аст, ки дар он ҷо бозӣ кардай.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ва чӣ бинӯшед; на барои бадани худ чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт аз гӯшт ва ҷисм аз либос зиёдтар нест? Инак, мурғони ҳаво, зеро онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо беҳтар нестед? Кадоме аз шумо бо андеша кардан қомати худро як зироъ зиёд карда метавонад?

Ҳастӣ 9:4 Аммо гӯштро бо ҷони он, ки хуни он аст, нахӯред.

Худованд ба мардуми замин амр мекунад, ки ҳеҷ гӯштро бо хуни ҳаёт дар он нахӯранд.

1. Нақшаи Худо барои мо: Фаҳмидани қоидаҳои ҳаёт

2. Қувваи хун: эътирофи қонунҳои Худо

1. Ибодат 17:11-14 - Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад. .

2. Такрори Шариат 12:23-25 - Танҳо боварӣ ҳосил кунед, ки хунро нахӯред, зеро хун ҳаёт аст; ва ту ҳаётро бо ҷисм нахӯр.

Ҳастӣ 9:5 Ва албатта хуни ҷони туро талаб хоҳам кард; онро аз дасти ҳар ҳайвони ваҳшӣ талаб хоҳам кард ва аз дасти одам; ба дасти бародари хар кас чони одамро талаб хохам кард.

Худо аз ҳар як одам, ҳатто аз дасти ҳайвони ваҳшӣ, барои хуни ҷони онҳо талаб мекунад.

1. "Муқаддасоти ҳаёти инсон: Даъват ба идоракунӣ"

2. «Ҳокимияти Худо: ҳаёти мо дар дасти Ӯст»

1. Румиён 13:8–10

2. Ҳизқиёл 18:4, 20

Ҳастӣ 9:6 Ҳар кӣ хуни одамро рехт, хуни вай ба воситаи одам рехта мешавад, зеро ки вайро ба сурати Худо одам офарид.

Инсон барои ҷазо додани онҳое, ки ҷони бегуноҳро мегиранд, масъул аст, зеро тамоми одамон ба сурати Худо офарида шудаанд.

1. Худо ба мо масъулияти ҳифзи ҳаётро водор кардааст, зеро он ба сурати Ӯ офарида шудааст.

2. Адолати мо бо он муайян карда мешавад, ки мо ба онҳое, ки ҷони бегуноҳро мегиранд, чӣ гуна муносибат мекунем.

1. Ҳастӣ 1:27 - Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

2. Румиён 13:1-4 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд. Пас, ҳар кӣ ба қудрат муқобилат кунад, ба амри Худо мухолифат мекунад; Зеро ки ҳокимон на барои аъмоли нек, балки барои бадӣ даҳшатоваранд. Оё аз қудрат наметарсӣ? кори нек бикун, ва туро ҳамду сано хоҳӣ дошт: зеро ки вай ба некӣ хизматгори Худост. Аммо агар кори бад кунӣ, битарс; зеро ки вай шамшерро бар абас намебардорад, зеро ки вай хизматгори Худост ва интиқомгирандаест, ки аз бадкор ғазаб кунад.

Ҳастӣ 9:7 Ва шумо, борвар ва афзун шавед; Дар замин фаровонӣ оваред ва дар он афзун кунед.

Худо ба одамон амр мекунад, ки дар замин пурбор шаванд ва афзун шаванд.

1: Баракати Худо аз ҳосилхезӣ ва фаровонӣ

2: Масъулияти зарб

1: Забур 115: 14-16 - "Худованд ту ва фарзандонатро афзун хоҳад кард. Шумо аз Худованде, ки осмон ва заминро Офарид, баракат додаед. Осмон, ҳатто осмон, аз они Худованд аст; заминро ба фарзандони одам додааст».

2: Ҳастӣ 1:28 - "Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: "Борвар шавед, ва афзун шавед, ва заминро пур кунед ва онро тасарруф кунед; ва бар моҳиёни баҳр ва бар паррандагони ҳаво ва бар ҳар мавҷуди зиндае, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунад».

Ҳастӣ 9:8 Ва Худо ба Нӯҳ ва писаронаш бо ӯ сухан ронда, гуфт:

Худо пас аз тӯфон бо Нӯҳ ва писаронаш сухан меронад ва ба онҳо дастур медиҳад, ки заминро пур кунанд ва дигар ҳеҷ гоҳ онро бо тӯфон нобуд накунанд.

1: Ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат

2: Зиндагӣ дар итоат ба Худо

1: Isaiah 54:9-10 - Ин барои ман мисли обҳои Нӯҳ аст: чунон ки қасам хӯрдам, ки оби Нӯҳ дигар бар замин нагузарад; Пас қасам хӯрдам, ки ба ту хашм нахоҳам дод ва туро сарзаниш накунам.

Зеро ки кӯҳҳо кӯч хоҳанд рафт, ва теппаҳо барҳам хоҳанд рафт; вале эҳсони ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм кардааст.

2: 1 Петрус 3:20-21 - Он замонҳо беитоат буданд, вақте ки як вақтҳо пурсабрии Худо дар айёми Нӯҳ мунтазир меистод, дар ҳоле ки киштӣ тайёр буд, ки дар он шумораи ками одамон, яъне ҳашт нафар бо об наҷот ёфтанд.

Монанди тасвире, ки ҳатто таъмид низ моро ба воситаи эҳёи Исои Масеҳ наҷот медиҳад (на дур кардани ифлосии ҷисм, балки ҷавоби виҷдони пок дар назди Худо).

Ҳастӣ 9:9 Ва инак, ман аҳди Худро бо ту ва бо насли ту баъд аз ту бастаам;

Худо бо Нӯҳ ва насли ӯ аҳд баст.

1: Аҳди Худо дар бораи садоқат ва раҳмат

2: Қудрати аҳди Худо бо Нӯҳ

1:2 Қӯринтиён 1:20 - Зеро ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ ореи худро меёбанд.

2: Ибриён 8:6 - Аммо, тавре ки Масеҳ хидматеро ба даст овардааст, ки аз замони кӯҳна хеле аълотар аст, зеро аҳде, ки вай миёнарав мекунад, беҳтар аст, зеро он бар ваъдаҳои беҳтар баста шудааст.

Ҳастӣ 9:10 Ва бо ҳар ҳайвони зинда, ки бо ту аст, аз паррандагон, чорпоён ва ҳар ҳайвони ваҳшии рӯи замин бо ту; аз ҳамаи онҳое ки аз киштӣ мебароянд, ба ҳар ҳайвони ваҳшии рӯи замин.

Аҳди Худо дар бораи наҷот ба ҷаҳон пас аз тӯфони бузург.

1. Аҳди умеди Худо: Боварӣ ба ваъдаи кафорати Худо

2. Аҳди раҳмати Худо: Чӣ гуна муҳаббати Худо аз ҳама ҳолатҳо болотар аст

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Ҳизқиёл 16:60 - Бо вуҷуди ин, ман аҳди худро бо ту дар айёми ҷавонии ту ба ёд хоҳам овард ва барои ту аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт.

Ҳастӣ 9:11 Ва аҳди Худро бо ту барқарор хоҳам кард; ва дигар тамоми гӯшт бо оби тӯфон нобуд нахоҳад шуд; ва дигар тӯфоне нахоҳад буд, ки заминро хароб кунад.

Худованд ваъда дод, ки дигар ҳеҷ гоҳ заминро бо тӯфон нест намекунад.

1: Мо метавонем ба Худованд боварӣ дошта бошем, ки ваъдаҳои Ӯро иҷро мекунад, ҳатто дар ҳолатҳои душвор.

2: Мо бояд ба Худованд умед ҷӯем, ҳатто вақте ки корҳо ғайриимкон ба назар мерасанд.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт.

2: Румиён 8: 38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Ҳастӣ 9:12 Ва Худо гуфт: «Ин нишонаи аҳде аст, ки дар байни худам ва ту ва ҳар мавҷуди зинда, ки бо ту аст, барои наслҳои абадӣ мебандам:

Аҳди Худо бо Нӯҳ ва тамоми махлуқот нишонаи вафодорӣ ва файзи ӯ аст.

1: Мо метавонем ба садоқати Худо таваккал кунем, ки дар аҳди ӯ бо Нӯҳ ва тамоми офаридаҳо нишон дода шудааст.

2: Мо метавонем файзи Худоро дар аҳди ӯ бо Нӯҳ ва тамоми махлуқот эҳсос кунем.

1: Ирмиё 31:3-4 Дар гузашта Худованд ба мо зоҳир шуда, гуфт: «Ман шуморо бо муҳаббати абадӣ дӯст доштам; Туро бо мехрубонии бепоён кашидам.

2: Ибриён 13:20-21 Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки бо хуни аҳди абадӣ аз мурдагон Худованди мо Исои Масеҳро эҳё кард, он чӯпони бузурги гӯсфандон, шуморо бо ҳама чизи нек барои иҷрои иродаи Ӯ муҷаҳҳаз гардонад, ва Бигзор дар мо он чи ба Ӯ писандида бошад, ба воситаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Ҳастӣ 9:13 Камони худро бар абр мегузорам, ва он барои аломати аҳд дар байни ман ва замин хоҳад буд.

Ваъдаи Худо, ки дигар ҳеҷ гоҳ тӯфон наоварад, то тамоми ҳаётро дар рӯи замин нест кунад, бо рангинкамон тасвир шудааст.

1: Ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат

2: Рангинкамон ҳамчун аломати умед

1: Ибриён 6:13-20 - Табиати тағйирнопазири ваъдаи Худо

2: Ишаъё 54: 9-10 - Аҳди абадии Худо дар бораи сулҳ

Ҳастӣ 9:14 Ва ҳангоме ки абре бар замин меоварам, камон дар абр намоён хоҳад шуд;

Рангинкамон ёдраскунандаи аҳди Худо бо инсоният аст.

1: Аҳди Худо бо мо ваъдаи умед ва эътимод аст.

2: Рангинкамон рамзи муҳаббат ва садоқати Худост.

1: Isaiah 54:10 - Ҳарчанд кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барҳам хӯранд, аммо муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо ларзон нахоҳад шуд ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

2: Ибриён 6: 13-15 - Вақте ки Худо ваъдаи худро ба Иброҳим дод, азбаски ҳеҷ каси бузургтаре барои ӯ қасам хӯрдан надошт, ӯ ба худ қасам хӯрда гуфт: «Ман туро албатта баракат хоҳам дод ва насли зиёдеро ба ту хоҳам дод. Ҳамин тавр, пас аз интизории сабр Иброҳим он чизеро, ки ваъда дода шуда буд, гирифт.

Ҳастӣ 9:15 Ва аҳди Худро, ки дар байни ману ту ва ҳар мавҷудоти зиндаи ҳар башар аст, ба ёд хоҳам овард; ва обҳо дигар тӯфон нахоҳанд шуд, то тамоми башарро нест кунад.

Ваъдаи Худо, ки дигар ҳеҷ гоҳ ҷаҳонро бо тӯфон нест намекунад.

1. Ваъдаи бепоёни Худо

2. Қудрати Аҳд

1. Ишаъё 54:9-10 - Зеро ки ин барои ман мисли айёми Нӯҳ аст: чунон ки қасам хӯрдам, ки оби Нӯҳ дигар бар замин нагузарад, қасам хӯрдам, ки аз ту хашм нахоҳам кард ва шуморо сарзаниш намекунад. Зеро ки кӯҳҳо аз байн рафтанд ва теппаҳо аз байн раванд, аммо муҳаббати устувори ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

2. 2 Петрус 3:5-7 - Зеро онҳо дидаву дониста аз ин ҳақиқат чашм мепӯшанд, ки осмон аз қадим вуҷуд дошт ва замин аз об ва ба воситаи об ба воситаи каломи Худо ба вуҷуд омадааст ва ба воситаи ин ҷаҳон, ки он гоҳ вуҷуд дошт, дар об ғарқ шуд ва нобуд шуд. Аммо бо ҳамон калом осмонҳо ва замини ҳозира барои оташ нигоҳ дошта мешаванд ва то рӯзи доварӣ ва ҳалокати осиён нигоҳ дошта мешаванд.

Ҳастӣ 9:16 Ва камон дар абр хоҳад буд; ва ба он нигоҳ хоҳам кард, то ки аҳди ҷовидониро байни Худо ва ҳар махлуқи зиндаи тамоми башари рӯи замин ба ёд орам.

Аҳди Худо дар бораи муҳаббати абадӣ бо тамоми мавҷудоти рӯи замин бо рангинкамон тасвир шудааст.

Мавъизаи 1: Муҳаббати Худо абадӣ аст

2: Ваъдаи рангинкамон

1: Ирмиё 31:3 - Дар гузашта Худованд ба мо зоҳир шуда, гуфт: «Ман шуморо бо муҳаббати абадӣ дӯст доштам; Туро бо мехрубонии бепоён кашидам.

2: Isaiah 54:10 - Ҳарчанд кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барҳам хӯранд, аммо муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо ба ларза нахоҳад афтод ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба шумо раҳм мекунад.

Ҳастӣ 9:17 Ва Худо ба Нӯҳ гуфт: «Ин нишонаи аҳде аст, ки ман дар байни худ ва тамоми башари рӯи замин муқаррар кардаам».

Худо бо Нӯҳ ва тамоми инсоният аҳд баст.

1: Аҳди Худо дар бораи муҳаббат - чӣ гуна аҳди Худо бо Нӯҳ ба мо муҳаббати бечунучарои Ӯро нисбати тамоми инсоният нишон медиҳад.

2: Нишони Аҳд будан - чӣ гуна мо метавонем ҳаёти худро ҳамчун аломати аҳди Худо бо мо зиндагӣ кунем.

1: Румиён 5: 6-8 - Зеро, вақте ки мо ҳанӯз заиф будем, дар вақти лозима Масеҳ барои осиён мурд. Зеро ки касе барои одил намемирад, гарчанде ки шояд барои шахси некӣ ҳатто ҷуръат кунад, ки бимирад, аммо Худо муҳаббати худро ба мо аз он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2: Ирмиё 31:31-34 - Инак, айёме омада истодааст, мегӯяд Худованд, ки Ман бо хонадони Исроил ва хонадони Яҳудо аҳди нав хоҳам баст, на мисли аҳде, ки бо падарони онҳо дар замин баста будам. рӯзе ки дасти онҳоро гирифтам, то ки онҳоро аз замини Миср берун оварам, аҳди Маро, ки онҳо шикастанд, гарчанде ки шавҳари онҳо будам, мегӯяд Худованд. Аммо ин аст аҳде ки Ман баъд аз он айём бо хонадони Исроил хоҳам баст, мегӯяд Худованд: Қонуни Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт. Ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

Ҳастӣ 9:18 Ва писарони Нӯҳ, ки аз киштӣ берун омаданд, Сом, Ҳом ва Ёфас буданд; ва Ҳом падари Канъон аст.

Писарони Нӯҳ Сом, Ҳом ва Ёфас аз киштӣ баромаданд ва Ҳом падари Канъон буд.

1. Ахамияти фарзандони Нух ва накши онхо дар таърих

2. Садоқати Худо ва чӣ гуна Ӯ ваъдаҳояшро иҷро кард

1. Ҳастӣ 6:8-9 - Аммо Нӯҳ дар назари Худованд файз ёфт. Инҳо наслҳои Нӯҳ ҳастанд: Нӯҳ одами одил ва комил дар наслҳои худ буд ва Нӯҳ бо Худо роҳ мерафт.

2. Ҳастӣ 5:29 - Ва номи худро Нӯҳ хонда, гуфт: «Ин ба мо дар бораи кор ва заҳмати дастҳои мо, ба сабаби замине ки Худованд лаънат кардааст, тасаллӣ хоҳад дод».

Ҳастӣ 9:19 Инҳо се писари Нӯҳ ҳастанд, ва аз онҳо тамоми замин паҳн шудааст.

Нӯҳ се писар дошт ва ба воситаи онҳо тамоми замин аҳолинишин буд.

1. Нақшаи Худо: Чӣ тавр се писари Нӯҳ каломи Ӯро дар саросари замин паҳн карданд

2. Ваъдаи оғози нав: фарзандони Нӯҳ ва ояндаи башарият

1. Аъмол 17:26 Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи инсониятро ба вуҷуд овард, то ки дар тамоми рӯи замин зиндагӣ кунанд, даврaҳои муайян ва ҳудуди маскани онҳоро муайян карданд.

2. Ҳастӣ 11:6 Ва Худованд гуфт: «Инак, онҳо як қавманд, ва ҳамаашон як забон доранд, ва ин танҳо оғози корест, ки онҳо хоҳанд кард. Ва ҳеҷ коре, ки онҳо пешниҳод мекунанд, ҳоло барои онҳо ғайриимкон нахоҳад буд.

Ҳастӣ 9:20 Ва Нӯҳ ба деҳқонӣ шурӯъ карда, токзоре шинонд.

Нӯҳ ҳаёти навро ҳамчун деҳқон оғоз карда, токзор мекард.

1. Ваъдаи ҳаёти нав: Дарси Нӯҳ

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор: Қиссаи Нӯҳ

1. Ишаъё 43:18-19 - "Он чи пештараро ба ёд наоваред, ва чизҳои кӯҳнаро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; ҳоло он мебарояд, оё шумо онро намефаҳмед? Ман роҳеро дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон».

2. 2 ба Қӯринтиён 5:17 - "Бинобар ин, касе ки дар Масеҳ аст, вай махлуқи нав аст. Кӯҳна гузашт; инак, нав омад".

Ҳастӣ 9:21 Ва аз шароб нӯшида, маст шуд; ва ӯ дар хаймаи худ кушода шуд.

Нӯҳ аз шароб нӯшидан маст шуд ва худро дар хаймаи худ нишон дод.

1. Хатари аз ҳад зиёд

2. Таъсири бадмастӣ

1. Масалҳо 23:31 "Ба шароб нигоҳ накун, вақте ки сурх аст, вақте ки вай дар пиёла медурахшад ва ба осонӣ фурӯ меравад".

2. Ғалотиён 5: 19-21 "Акнун аъмоли ҷисм равшан аст: зино, нопокӣ, нафсонӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, адоват, ҷанҷол, рашк, хашм, рақобат, ихтилофот, ихтилофот, ҳасад, мастӣ, , ва чизҳои ба ин монанд."

Ҳастӣ 9:22 Ва Ҳом, падари Канъон, аврати падари худро дида, дар берун ба ду бародари худ хабар дод.

Хам аврати падарашро дида, ба ду бародараш хабар дод.

1. Ҳазрати Худо: Вақте ки мо онро эҳтиром намекунем, чӣ мешавад.

2. Қудрати намунаи хуб: эҳтиром кардани волидон.

1. Ибодат 20:11 - Агар марде бо зани падараш бихобад, аврати падарашро фош кардааст. Ҳам зан ва ҳам мард бояд кушта шаванд; хуни онхо бар сари худи онхо хохад буд.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

Ҳастӣ 9:23 Ва Сом ва Ёфат ҷомае гирифта, бар ду китфи худ гузоштанд, ва ба ақиб рафта, аврати падари худро пӯшиданд; ва чеҳраҳояшон ақиб буд, ва аврати падари худро надиданд.

Сом ва Ёфас ба падари худ эҳтиром зоҳир намуда, ба аврати падари худ нигоҳ накарда, бараҳнаашро пӯшонданд.

1. Муҳим будани эҳтиром ва эҳтиром нисбат ба волидон.

2. Дар рафтори худ хоксорӣ ва эҳтиром нишон додан.

1. Матто 15:4 - Зеро Худо фармудааст: "Падару модари худро иззат намо; ва ҳар кӣ падар ё модари худро дашном диҳад, бигзор мамот бимирад".

2. Эфсӯсиён 6:2 - Падару модари худро эҳтиром намо; ки аввалин амри бо ваъда аст.

Ҳастӣ 9:24 Ва Нӯҳ аз шароб бедор шуд ва донист, ки писари хурдиаш бо ӯ чӣ кардааст.

Нӯҳ аз мастиаш бедор шуд ва фаҳмид, ки писари хурдиаш бо ӯ чӣ кардааст.

1. Хатарҳои мастӣ: Дарси Нӯҳ

2. Гуноҳҳои Падар: Бо Нӯҳ чӣ шуд?

1. Масалҳо 20:1 Шароб масхара аст, нӯшокии сахт хашмгин аст; ва ҳар кӣ ба он фирефта шавад, доно нест.

2. Ғалотиён 6:7-8 Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунанд: зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад. Зеро ҳар кӣ барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; лекин ҳар кӣ барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Ҳастӣ 9:25 Ва гуфт: «Лаъун бод Канъон! барои бародарони худ хизматгори ғулом бошад.

Дар Ҳастӣ 9:25, Худо Канъонро лаънат карда, эълон мекунад, ки вай хизматгори бародарони худ хоҳад буд.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ ва хидмат ба ҳамватанамон.

2. Оқибатҳои нофармонӣ ба хости Худо.

1. Матто 25:40, Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини ман кардаед, ба ман ҳам кардаед.

2. Ғалотиён 3:28, На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

Ҳастӣ 9:26 Ва гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Сом! ва Канъон бандаи вай хоҳад буд.

Худо Сомро баракат дод ва ваъда дод, ки Канъон ба ӯ хизмат мекунад.

1. Баракатҳои Худо ва иҷрои ваъдаҳояш

2. Аҳамияти баракати Сом

1. Румиён 4:17-24 - Иброҳим ба Худо имон овард ва ин ба ӯ адолат ҳисоб карда шуд.

2. Матто 5:3-10 - Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

Ҳастӣ 9:27 Худо Ёфатро васеъ хоҳад кард, ва ӯ дар хаймаҳои Сом сокин хоҳад шуд; ва Канъон бандаи вай хоҳад буд.

Ёфас баракат хоҳад ёфт ва дар хаймаҳои Сом зиндагӣ хоҳад кард, ва Канъон хизматгораш хоҳад буд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ба сулҳу осоиштагӣ подош медиҳад.

2. Дили фурӯтанӣ ва хидмат баракатҳои Худоро меорад.

1. Ишаъё 26:3 - Ту касеро, ки ақли устувор аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед. Ҳар яки шумо бояд на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед.

Ҳастӣ 9:28 Ва Нӯҳ баъд аз тӯфон сесаду панҷоҳ сол зиндагӣ кард.

Нӯҳ пас аз тӯфони бузург 350 сол зиндагӣ кард.

1. Умри дарози ҳазрати Нуҳ: сабр ва имон дар баробари мусибат

2. Баракати Нӯҳ: Намунаи имон ва тоъат

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, вақте ки дар бораи чизҳои ҳанӯз диданашуда огоҳ карда шуд, дар тарси муқаддас киштӣ сохт, то оилаашро наҷот диҳад. Бо имони худ ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолате шуд, ки ба воситаи имон меояд.

2. Ишаъё 54:9 - Ин барои ман мисли айёми Нӯҳ аст: Ҳамон гуна ки ман қасам хӯрдам, ки оби Нӯҳ дигар ҳеҷ гоҳ заминро намепӯшонад, ҳамин тавр қасам ҳам кардам, ки аз ту хашм нахоҳам кард ва туро сарзаниш нахоҳам кард. .

Ҳастӣ 9:29 Ва тамоми айёми Нӯҳ нӯҳсаду панҷоҳ сол буд, ва ӯ мурд.

Умри Нӯҳ дароз ва пур аз ҳикмат буд ва дар синни 950 солагӣ даргузашт.

1: Ҳаёти мо кӯтоҳ ва пешгӯинашаванда аст, аз ин рӯ муҳим аст, ки вақтамонро оқилона истифода барем ва аз ҳаёте, ки ба мо дода шудааст, самараноктар истифода барем.

2: Зиндагии дароз метавонад баракат ва озмоиш бошад, чунон ки ҳаёти Нӯҳ 950 сол ба мо нишон медиҳад. Мо бояд вақт ва хирадамонро ба қадри имкон истифода барем.

1: Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили онҳо роҳи худро нақша мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2: Воиз 7:16-17 - Аз ҳад зиёд одил набошед ва аз ҳад зиёд хирад нашавед, чаро худро ҳалок кунед? Мабодо бадкорӣ макун ва аблаҳ нашав, ки чаро пеш аз вақт мурд?

Ҳастӣ 10-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 10:1-5, боб бо пешниҳоди насабномаи писарони Нӯҳ Сом, Ҳом ва Ёфас ва авлоди онҳо оғоз мешавад. Дар он миллатҳое оварда шудаанд, ки баъд аз тӯфон аз байни онҳо ба вуҷуд омадаанд. Аввалин наслҳои Ёфас, аз ҷумла Гомер, Маҷуҷ, Мадай, Ёвон, Тубол, Мешех ва дигарон зикр мешаванд. Пас аз он наслҳои Ҳом бо номҳо ба монанди Куш (падари Нимрӯд), Мизраим (Миср), Пут (Либия) ва Канъон номбар карда мешаванд. Насаби Сом инчунин бо авлоди ӯ, аз ҷумла Элам, Ашшур (Ашур), Арфаксад (аҷдоди Иброҳим), Луд (Лидия) ва дигарон сабт шудааст.

Параграфи 2: Дар Ҳастӣ 10:6-20 идома дода, таваҷҷӯҳ ба минтақаҳо ва халқҳои мушаххасе, ки бо авлоди Ҳом алоқаманданд, мегузарад. Замини Куш ҳамчун минтақаҳои фарогир ба монанди Эфиопия ва Судон тавсиф карда мешавад. Намрӯд ҳамчун шикорчии тавоно таъкид шудааст, ки дар Ашшур якчанд шаҳрҳо, аз ҷумла Нинве бунёд кардааст ва шаҳри зиштии Бобилро дар баробари дигар ҷойҳои Байнаннаамия бунёд кардааст. Мизраим Мисрро намояндагӣ мекунад, дар ҳоле ки Канъон бо қабилаҳои мухталифе, ки баъдтар қаламрави канъониён номида мешавад, алоқаманд мешавад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 10: 21-32, диққат ба насли Сом ва насли ӯ тавассути Эбер, махсусан Пелег, ки номи он "тақсим" аст, бармегардад. Ин боб бо номбар кардани қабилаҳои мухталифе, ки аз Сом буданд, дар минтақаҳои гуногун аз Меша (бо Арабистони муосири Саудӣ алоқаманд) то Сефар (эҳтимолан бо Сардиния алоқаманд) маскан гирифтаанд. Ин тақсимоти қабилавӣ парокандагии инсониятро пас аз ҳодисаи бурҷи Бобил нишон медиҳанд, ки баъдтар дар Ҳастӣ тасвир шудааст.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 10 пешниҳод мекунад:
Ҳисоботи насабнома дар бораи писарони Нӯҳ Сом, Ҳом ва Ёфас ва авлоди онҳо;
Миллатҳо ва минтақаҳое, ки пас аз обхезӣ аз онҳо ба вуҷуд омадаанд;
Насли Ёфас, аз ҷумла Ҷӯмар, Маҷуҷ, Модай, Ёвон, Тубол, Мешех;
Авлоди Ҳом аз ҷумла Куш (Эфиопия), Мизраим (Миср), Пут (Либия), Канъон;
Минтақаҳои мушаххасе, ки бо насли Ҳом алоқаманданд, ба монанди Куш (Эфиопия ва Судон) ва шаҳрҳои Нимрӯд дар Ашшур ва Бобул;
Насаби Сом тавассути Эбер бо қабилаҳои гуногун дар минтақаҳои гуногун зиндагӣ мекунанд.

Дар ин боб гуногунрангии миллатҳо ва қавмҳое, ки аз писарони Нӯҳ пас аз тӯфон ба вуҷуд омадаанд, нишон медиҳад. Он барои ривоятҳои ояндаи марбут ба ин наслҳои гуногун замина мегузорад ва барои фаҳмидани пайдоиши тамаддунҳои гуногуни қадим заминаи таърихӣ фароҳам меорад.

Ҳастӣ 10:1 Инҳо наслҳои писарони Нӯҳ, Сом, Ҳом ва Ёфас мебошанд; ва аз онҳо писароне буданд, ки баъд аз тӯфон таваллуд шуданд.

Писарони Нӯҳ, Сом, Ҳом ва Ёфас наслҳои пас аз тӯфон буданд.

1. Вафодории Худо дар наслҳои писарони Нӯҳ пас аз тӯфон дида мешавад.

2. Наслҳои Сом, Ҳом ва Ёфат ба мо ваъдаҳои аҳди Худоро хотиррасон мекунанд.

1. Ҳастӣ 9:9 - Ва инак, Ман аҳди Худро бо ту ва бо насли ту баъд аз ту бастаам.

2. Ҳастӣ 9:17 - Ва Худо ба Нӯҳ гуфт: «Ин нишонаи аҳде аст, ки ман дар байни худ ва тамоми башарият дар рӯи замин муқаррар кардаам.

Ҳастӣ 10:2 Писарони Ёфет; Ғӯмар, ва Маҷуҷ, ва Мадай, ва Ёвон, ва Тубол, ва Мешех ва Тирас.

Дар ин порча ҳафт писари Ёфет номбар шудааст: Ҷомер, Маҷуҷ, Мадай, Ёвон, Тубол, Мешех ва Тирас.

1. Содиқ будани Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ ба халқаш, ки дар насабномаҳои Китоби Муқаддас шаҳодат медиҳанд.

2. Муҳимияти содиқ мондан ба Худо, ҳатто ҳангоми дучор шудан ба озмоишҳо ва душвориҳо.

1. Ҳастӣ 22:17 - "ки дар баракат туро баракат хоҳам дод ва насли туро мисли ситораҳои осмон ва мисли реги дар соҳили баҳр зиёд хоҳам кард; ва насли ту дарвозаи душманони худро соҳиб хоҳанд шуд. "

2. Румиён 8:38-39 - «Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигари офаридашуда қодиранд моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кун».

Ҳастӣ 10:3 Ва писарони Ҷӯмер; Ашкеназ ва Рифат ва Тогармо.

Дар Ҳастӣ 10:3 се писари Ҷӯмер номбар шудаанд: Ашкеназ, Рифат ва Тогармо.

1. «Садоқати Худо: мероси бепоёни се писари Гомер»

2. «Иҷрои нақшаи Худо: муттаҳидшавӣ ба воситаи Ашкеназ, Рифат ва Тогарма»

1. Ишаъё 66:19 - Ва дар миёни онҳо аломате хоҳам гузошт, ва онҳоеро, ки аз онҳо гурехтаанд, ба халқҳо, ба Таршиш, Пул ва Луд, ки камон мекашанд, ба Тубол ва Ёвон, ба ҷазираҳои дур, ки шӯҳрати маро нашунидаанд ва ҷалоли маро надидаанд; ва ҷалоли Маро дар байни халқҳо эълон хоҳанд кард.

2. Румиён 9:24 - Ҳатто мо, ки Ӯ онҳоро на танҳо аз яҳудиён, балки аз халқҳо низ даъват кардааст?

Ҳастӣ 10:4 Ва писарони Ёвон; Элишоъ ва Таршиш, Китим ва Доданим.

Писарони Ёвон Элишоъ, Таршиш, Китим ва Доданим мебошанд.

1. Баракати гуногунрангӣ: омӯхтани сарвати оилаи инсон

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

1. Аъмол 17:26-27 - Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи инсониятро дар тамоми рӯи замин офарид, ки даврaҳои ҷудошуда ва сарҳади маҳалли зисти онҳоро муайян кард, 27 то онҳо Худоро биҷӯянд ва шояд роҳи худро ба сӯи ӯ ҳис кунед ва ӯро пайдо кунед.

2. Забур 33:6 - Бо каломи Худованд осмонҳо ва бо нафаси даҳони Ӯ тамоми лашкари онҳо ба вуҷуд омадаанд.

Ҳастӣ 10:5 Ба воситаи ин ҷазираҳои ғайрияҳудиён дар заминҳои онҳо тақсим карда шуданд; ҳар яке аз рӯи забони худ, аз рӯи хонаводаи худ, дар халқҳои худ.

Ҷазираҳои ғайрияҳудиён аз рӯи забон, оилаҳо ва миллатҳояшон тақсим карда шуданд.

1. Қудрати забон: Чӣ тавр Худо забонро барои аз ҳам ҷудо кардани миллатҳо истифода бурд

2. Ваҳдат дар гуногунрангӣ: қадршиносии неъматҳои гуногунрангӣ

1. Аъмол 2:5–11; Омадани Рӯҳулқудс дар Пантикост

2. Ғалотиён 3:26–29; Имондорон ба Масеҳ дар Рӯҳ як ҳастанд

Ҳастӣ 10:6 Ва писарони Ҳом; Куш, ва Мисраим, ва Фут ва Канъон.

Ин оят чор писари Ҳомро зикр мекунад: Куш, Мизраим, Фут ва Канъон.

1. Гуногунии офариниши Худо: Таҷлили хислатҳои беназири ҳар як писари Ҳом

2. Ифтихор аз мерос: Омӯзиш аз мероси фарзандони Ҳом

1. Аъмол 17:26 - «Ва Ӯ аз як хун ҳар халқи одамиро барои сокинон дар тамоми рӯи замин офарид, ва замонҳои пешакии онҳо ва ҳудуди манзилҳои онҳоро муайян кардааст».

2. Қӯлассиён 3:11 - "Дар ин ҷо ҳеҷ юнонӣ ё яҳудӣ, хатна ё номахтун, ваҳшӣ, скиф, ғулом ё озод нест, балки Масеҳ ҳама аст ва дар ҳама аст."

Ҳастӣ 10:7 Ва писарони Куш; Себо, ва Ҳавило, ва Сабто, ва Раамо, ва Сабтеҳо; ва писарони Раама; Шеба ва Дедон.

Писарони Куш номбар шудаанд, ки Сабо, Ҳавило, Сабто, Раамо, Сабтехо, Шеба ва Дедон мебошанд.

1. Таъмини содиқи Худо нисбати писарон

2. Баракатҳои оила

1. Эфсӯсиён 3:14-15 - Барои ҳамин ман дар пеши Падар зону мезанам, ки ҳар оила дар осмон ва замин аз Ӯ ном гирифтааст.

2. Аъмол 17:26-27 - Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи башариятро ба вуҷуд овард, ки дар тамоми рӯи замин зиндагӣ кунанд, даврaҳои ҷудошуда ва ҳудуди макони зисти худро муайян карданд, то ки онҳо Худоро бо умед биҷӯянд. то ки рохи худро ба У хис кунанд ва Уро пайдо кунанд.

Ҳастӣ 10:8 Ва Куш Нимрӯдро ба дуньё овард, ва ӯ дар рӯи замин тавоно шуд.

Куш писари Ҳом падари Намрӯд буд, ки дар рӯи замин пешвои тавоно шуд.

1. Қувваи таъсир: Истифодаи мисоли Намруд

2. Оқибатҳои нофармонӣ: мероси Куш

1. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе омӯзед, ки бояд биравад ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. 1 Петрус 1:17 Ва агар шумо Ӯро ҳамчун Падар даъват кунед, ки аз рӯи аъмоли ҳар кас беғаразона доварӣ мекунад, дар давоми асирӣ худро бо тарс рафтор кунед.

Ҳастӣ 10:9 Ӯ шикорчии тавоно дар ҳузури Худованд буд; бинобар ин гуфта шудааст: "Чунон ки Нимрӯди тавоно ба ҳузури Худованд шикорчии тавоно".

Намруд шикорчии тавоно дар назди Худованд буд ва дар бораи ӯ гуфта мешавад.

1. Кувваи хислати худованд: Дарси Намруд

2. Гирифтани қудрат ва тавоноии Худо дар ҳаёти мо

1. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо ранҷ кашиданро бо халқи Худо интихоб кард, на аз лаззатҳои гузарандаи гуноҳ.

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

Ҳастӣ 10:10 Ва ибтидои салтанати ӯ Бобил ва Эрах ва Аккад ва Калне дар замини Шинор буд.

Оғози салтанати Нимрӯд дар сарзамини Шинор буд, ки дар он Бобил, Эрах, Аккод ва Калне буд.

1. Қудрати мероси шоҳона

2. Неъмати тоат ба Худо

1. Масалҳо 16:18 (Мағрур пеш аз ҳалокат меравад ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ)

2. Румиён 1:21-32 (Ғазаби Худо бар ноинсофӣ)

Ҳастӣ 10:11 Аз он замин Ашшур баромада, Нинве ва шаҳри Раҳӯбӯт ва Калоҳро бино кард,

Ин порча аз Ҳастӣ 10:11 шаҳрҳоеро тасвир мекунад, ки Ашшур пас аз тарки замин сохтааст.

1. Қудрати баракати Худо: Чӣ тавр роҳбарии содиқи Ашшур боиси шукуфоӣ гардид

2. Зарурати суботкорӣ: Чӣ гуна ҷасорати Ашшур ба бунёди шаҳрҳои бузург оварда расонд

1. Такрори Шариат 8:18 - Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд лаззат бибар ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро медиҳад. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун ва Ӯ ин корро хоҳад кард: адолати туро чун субҳ, адолати кори туро чун офтоби нисфирӯзӣ равшан хоҳад кард.

Ҳастӣ 10:12 Ва Ресен дар байни Нинве ва Калоҳ: ҳамон як шаҳри бузург аст.

Ҳастӣ 10:12 дар бораи Ресен, як шаҳри бузурге, ки дар байни Нинве ва Калоҳ ҷойгир аст, зикр шудааст.

1. Шаҳри Ресен: Намунаи устуворӣ ва қувват

2. Аҳамияти Ресен дар таърихи Китоби Муқаддас

1. Юнус 4:11 - "Ва оё ман ба Нинве, он шаҳри бузург, ки дар он беш аз шаст ҳазор нафар одамон, ки дасти росту чапи худро фарқ намекунанд, ва инчунин чорвои зиёдеро амон надорам?"

2. Ишаъё 37:12 - "Оё худоёни халқҳо он чиро, ки падаронам нобуд карда буданд, наҷот додаанд, мисли Гӯзон, Ҳорон ва Ризеф ва банӣ-Адан, ки дар Таласор буданд?"

Ҳастӣ 10:13 Ва Мисраим Лудим ва Онимим ва Леҳабим ва Нафтуҳимро ба дунъё овард,

Ба наслҳои Мисраим Лудим, Анамим, Леҳабим ва Нафтуҳим дохил мешаванд.

1. Қудрати мерос: чӣ гуна мо метавонем аз аҷдодони худ омӯзем

2. Ба гуногунрангии ҷаҳони мо

1. Аъмол 17: 26-27 - "Ва аз як одам ҳар халқи башариятро ба вуҷуд овард, ки дар тамоми рӯи замин зиндагӣ кунанд, бо муайян кардани даврaҳои ҷудошуда ва сарҳади манзили онҳо"

2. Забур 139:13-16 - "Зеро ки узвҳои ботинамро ба вуҷуд овардай; маро дар шиками модарам бофтай. Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва

аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст аъмоли Ту; ҷони ман онро хуб медонад. Чаҳорчӯби ман аз ту пӯшида набуд, вақте ки ман дар қаъри замин пинҳон шудам, бо печида бофта шудам, Чашмони ту ҷавҳари номукаммали маро дид, дар китоби ту навишта шудааст, ҳар яки онҳо, рӯзҳое, ки барои офарида шудаанд. ман, дар ҳоле ки то ҳол ҳеҷ яке аз онҳо набуд».

Ҳастӣ 10:14 Ва Патрусим ва Қаслуҳим, (аз онҳо фалиштиён) ва Кафтӯрим.

Дар порча дар бораи чор миллат сухан меравад, ки аз авлоди писари Нӯҳ, Ҳом: Патрусим, Каслуҳим, Филистим ва Кафторим.

1. Таъмини Худо тавассути наслҳо: Чӣ гуна Ӯ моро дар ҳама чиз ҳидоят мекунад

2. Зарурати ваҳдат: рафъи тафриқа аз тариқи имон

1. Матто 28:19-20 Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед.

2. Румиён 5:5 Муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

Ҳастӣ 10:15 Ва Канъон нахустзодаи худ Сидӯн ва Ҳетро ба дунё овард,

Ин порча дар бораи писарони Канъон Сидӯн ва Ҳет нақл мекунад.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва осори онҳо.

2. Қудрати иродаи Худо дар тавлиди наслҳо.

1. Матто 1:2-3, Иброҳим Исҳоқро ба дунё овард; ва Исҳоқ Яъқубро ба дунё овард; ва Яъқуб Яҳудо ва бародаронашро ба дуньё овард.

2. Забур 78:5-6, Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд.

Ҳастӣ 10:16 Ва ябусиён, ва амӯриён ва ҷирҷозиён,

Дар порча се халқи қадим зикр шудааст: ябуситҳо, амориҳо ва гиргоситҳо.

1. Мо метавонем аз халқҳои қадимаи Китоби Муқаддас дарсҳои муҳим омӯзем ва онҳоро дар ҳаёти имрӯзаи худ татбиқ кунем.

2. Нақшаи Худо барои инсоният дар гуногунии фарҳангҳо дар тӯли таърих шаҳодат медиҳад.

1. Аъмол 17: 26-27 - "Ва [Худо] аз як хун ҳамаи халқҳои одамонро барои сокинон дар тамоми рӯи замин офарид, ва замонҳои пеш аз муқарраршуда ва ҳудуди зисти онҳоро муайян кардааст; онҳо бояд Худовандро биҷӯянд, шояд, ки Ӯро ҳис кунанд ва Ӯро пайдо кунанд, гарчанде ки Ӯ аз ҳар яки мо дур нест».

2. Румиён 10:12-13 - "Зеро ки ҳеҷ тафовуте дар байни яҳудӣ ва юнонӣ нест: зеро як Худованд бар ҳама сарватманд барои ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд. Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт. ."

Ҳастӣ 10:17 Ва ҳивӣ, ва арқитӣ ва синӣ,

Дар порча се гурӯҳи этникӣ зикр шудааст: хивитҳо, аркитҳо ва синитҳо.

1. Ҳамчун як муттаҳид шудан: Чӣ гуна гурӯҳҳои этникии гуногуни Библия имрӯз ҳам аҳамият доранд

2. Чӣ тавр таҷлили гуногунии ҳаёт ва ҷомеаҳои худамон

1. Аъмол 10:34-35 - "Он гоҳ Петрус ба сухан оғоз кард: акнун ман фаҳмидам, ки то чӣ андоза дуруст аст, ки Худо ғамхорӣ намекунад, балки аз ҳар халқе, ки аз Ӯ метарсад ва кори дуруст мекунад, қабул мекунад".

2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

Ҳастӣ 10:18 Ва Арводӣ, Земарӣ ва Ҳамотӣ, ва баъд аз он қабилаҳои канъониён дар ҳар тараф паҳн шуданд.

Оилаҳои Арвадӣ, Земарӣ ва Ҳамотӣ аз авлоди Канъон буданд ва дар ниҳоят дар тамоми минтақа паҳн шуданд.

1. Нақшаи наҷоти Худо: Чӣ тавр паҳншавии оилаҳои канъонӣ ҳадафи бузургтарро иҷро мекунад

2. Ваъдаи сарзамини муборак: чӣ гуна паҳншавии оилаҳои канъонӣ иҷрои аҳди Худост

1. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Такрори Шариат 28:11: Худованд ба ту дар ҳосили батни ту, бачаҳои чорпоёнат ва ҳосили замини ту дар замине, ки ба аҷдодони ту қасам хӯрда буд, ба ту нашъунамои фаровон ато хоҳад кард.

Ҳастӣ 10:19 Ва сарҳади канъониён аз Сидӯн буд, ки ту ба Ҷарор, то Ғазза меой; Чун меравӣ, ба Садӯм ва Амӯро ва Адмо ва Сабоим, ҳатто то Лаша.

Ин порча ҳудуди канъониёнро аз Сидӯн то Герор, Ғазза, Садӯм, Аморо, Адмо, Забоим ва Лаша тасвир мекунад.

1: Вафодории Худо дар аҳди Ӯ бо Иброҳим ва ҳудуди канъониён нишон дода мешавад.

2: Мо бояд имон дошта бошем, ки Худо ваъдаҳои худро ба мо иҷро хоҳад кард, ҳамон тавре ки Ӯ ваъдаҳои худро ба Иброҳим иҷро кард.

1: Ҳастӣ 15:18-21 - Дар он рӯз Худованд бо Абром аҳд баста, гуфт: «Ин заминро аз води Миср то дарёи бузурги Фурот ба насли ту медиҳам.

2: Еҳушаъ 1:2-5 - Мусо бандаи ман мурд. Пас, шумо ва ҳамаи ин қавм, омода бошед, ки аз дарёи Ӯрдун убур кунед, то ба замине ки Ман ба онҳо ба банӣ-Исроил медиҳам. Ҳар ҷое, ки пои худро гузоштай, ба ту хоҳам дод, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

Ҳастӣ 10:20 Инҳоянд писарони Ҳом, мувофиқи қабилаҳо, аз рӯи забонҳо, дар кишварҳо ва халқҳояшон.

Авлоди Хам аз руи оила, забон, кишвар ва миллаташон номбар шудаанд.

1. Фаҳмидани насли Ҳом: Ҳукмронии Худо дар тақсими халқҳо

2. Таҷлили наслҳои гуногуни Ҳом: ваҳдат тавассути муҳаббати Худо

1. Аъмол 17:26 - Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи башариятро дар тамоми рӯи замин ба вуҷуд овард, ки даврaҳои ҷудошуда ва сарҳади маҳалли зисти онҳоро муайян кард.

2. Ҳастӣ 11:1-9 - Акнун тамоми замин як забон ва як калима дошт. Ва чун мардум аз шарқ ҳиҷрат карданд, дар замини Шинор як дашт ёфтанд ва дар он ҷо маскан гирифтанд.

Ҳастӣ 10:21 Барои Сом низ, ки падари ҳамаи фарзандони Эбар, бародари Ёфети пир буд, фарзандони ӯ низ таваллуд ёфтанд.

Сом падари ҳамаи фарзандони Эбар, бародари Ёфас буд.

1. Садоқати Худо дар нигоҳ доштани халқи баргузидаи худ ба воситаи наслҳо

2. Муҳимияти гиромӣ доштани мероси оилавии мо

1. Румиён 9:7 - На, зеро ки онҳо насли Иброҳим мебошанд, ҳама фарзандонанд; балки: Насли ту дар Исҳоқ хонда хоҳанд шуд.

2. Масалҳо 17:6 - Кӯдакони кӯдакон тоҷи пиронсолон мебошанд; ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

Ҳастӣ 10:22 Фарзандони Сом; Элом ва Ашшур, ва Арфаксад, ва Луд ва Арам.

Насли Сом ҳамчун Элом, Ашшур, Арфаксад, Луд ва Арам номбар шудаанд.

1. Садоқати Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ дар наслҳо.

2. Аҳамияти оила ва арҷ гузоштан ба мероси ниёгон.

1. Румиён 4:13-17 - Ваъдаи Худо ба воситаи имон иҷро мешавад.

2. Қӯлассиён 3:12-15 - Муҳаббат ва эҳтиром нисбат ба оила ва аҷдодони мо.

Ҳастӣ 10:23 Ва писарони Арам; Уз, ва Ҳул, ва Гетер ва Маш.

Ин порча чор насли писарони Арамро зикр мекунад: Уз, Ҳул, Гетер ва Маш.

1. Қудрати наслҳо: Муҳимияти мероси имони мо ба авлоди мо.

2. Неъмати ваҳдат: Таҷлили гуногунӣ ва тавоноии фарҳангҳои мухталиф.

1. Забур 78:1–7; Эй қавми ман, ба таълимоти ман гӯш диҳед; гӯшҳои худро ба суханони даҳони Ман моил кун!

2. Эфсӯсиён 6:1–4; Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст).

Ҳастӣ 10:24 Ва Арфаксад Салоҳро ба дуньё овард; ва Салоҳ Эбарро ба дунё овард.

Арфаксад падари Салоҳ буд, ки дар навбати худ падари Эбар буд.

1. Пешниҳоди Худо дар авлоди башарият

2. Идомаи наслҳо

1. Луқо 3:34-35 - Ва худи Исо тақрибан сӣ сола шуд, ки писари Юсуф, ки писари Ҳелӣ буд,

2. Матто 1:1-6 - Китоби насли Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим. Иброҳим Исҳоқро ба дунё овард; ва Исҳоқ Яъқубро ба дунё овард; ва Яъқуб Яҳудо ва бародаронашро ба дуньё овард;

Ҳастӣ 10:25 Ва барои Эбар ду писар таваллуд ёфт; номи яке аз онҳо Фолаҷ буд; зеро ки дар айёми Ӯ замин аз ҳам ҷудо шуда буд; ва номи бародараш Ҷоктан буд.

Эбер ду писар дошт: Пелег ва Ҷоктан. Пелег дар замоне таваллуд шудааст, ки замин тақсим мешуд.

1: Мо метавонем ба нақшаи тақсимоти Худо бовар кунем, ҳатто вақте ки он аҷиб ё душвор ба назар мерасад.

2: Бо вуҷуди ихтилофҳо, Худо моро бо як ҳадаф муттаҳид мекунад.

1: Забур 46:9 - Ӯ ҷангҳоро то охири замин қатъ мекунад; Камонро мешиканад ва найзаро ду пора мекунад; Вай аробаро дар оташ месузонад.

2: Аъмол 17:26 - Ва Ӯ аз як хун ҳар халқи одамиро барои сокинон дар тамоми рӯи замин офарид, ва замонҳои пешакии онҳо ва ҳудуди манзилҳои онҳоро муайян кардааст.

Ҳастӣ 10:26 Ва Ҷӯқтан Алмӯдод ва Шалеф ва Ҳазармавет ва Ераҳро ба дуньё овард,

Наслҳои Ҷоктан дар тамоми Шарқи Наздик паҳн шуданд.

1: Нақшаи Худо барои халқи худ бояд дар тамоми ҷаҳон паҳн шавад.

2: Мо бояд наслҳои пайравони содиқро, ки пеш аз мо буданд, ба ёд орем ва эҳтиром кунем.

1: Забур 105:8-11 Ӯ аҳди Худро то абад, каломеро, ки фармудааст, ҳазор насл дар ёд дорад.

2: Забур 78: 5-7 Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ва ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад

ва бархоста, ба онҳо бигӯяд. ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

Ҳастӣ 10:27 Ва Ҳадорам ва Узал ва Дикло,

Писарони Ҷоктан Ҳадорам, Узал ва Дикла ном доранд.

1. Аҳамияти оила ва нақши он дар ҳаёти мо.

2. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, чӣ гуна подош медиҳад.

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Забур 127:3 - Кӯдакон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, насли мукофот аз Ӯст.

Ҳастӣ 10:28 Ва Убол ва Абимоил ва Сабаъ,

Дар порча номи наберагони Нӯҳ тасвир шудааст.

1. Вафодории Худо дар иҷрои аҳди худ бо Нӯҳ

2. Саховати Худо дар баракат додани халқаш

1. Ӯ аҳди муқаддаси худро, қасамеро, ки ба бандаи худ Иброҳим дода буд, ба ёд овард (Забур 104:42).

2. Зеро ки ваъдаи муқаддаси худ ва Иброҳим — бандаи Худро дар хотир дошт (Луқо 1:72-73).

Ҳастӣ 10:29 Ва Офир ва Ҳавило ва Юбоб; ҳамаи инҳо писарони Ёқтон буданд.

Ҷоктан дувоздаҳ писар дошт, ки Офир, Ҳавило ва Юбоб ном доранд, аз ҷумла дигарон.

1. Қудрати мероси наслӣ

2. Баракати гирифтани салиби худ

1. Матто 16:24-25 - Он гоҳ Исо ба шогирдонаш гуфт: «Ҳар кӣ шогирди Ман шудан мехоҳад, бояд худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад.

2. Аъмол 13:22 - Баъди аз байн бурдани Шоул, ӯ Довудро подшоҳи худ таъин кард. Ӯ дар бораи ӯ шаҳодат дод: «Ман Довуд ибни Йисой одамеро ёфтам, ки мувофиқи дили худам; вай ҳама чизеро, ки ман мехоҳам, иҷро кунад.

Ҳастӣ 10:30 Ва маскани онҳо аз Меша буд, чунон ки ту ба кӯҳи Сафари шарқ меравӣ.

Ин порча аз Ҳастӣ 10:30 мегӯяд, ки манзили баъзе одамон аз Меша то Сефар, ки кӯҳ дар шарқ аст, буд.

1. Кӯҳи Шарқ: Ҷустуҷӯи қувват дар ваъдаҳои Худо

2. Аз Меша то Сефар: Бо роҳи Худо

1. Ишаъё 2:1-5 - Кӯҳи хонаи Худованд дар болои кӯҳҳо барпо хоҳад шуд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 - Қавӣ ва далер бошед, зеро дар ҳар куҷое, ки биравед, Худованд бо шумост.

Ҳастӣ 10:31 Инҳоянд писарони Сом мувофиқи қабилаҳояшон, мувофиқи забонҳояшон, дар заминҳои онҳо, мувофиқи халқҳояшон.

Ин оят аз Ҳастӣ 10:31 писарони Сом ва халқҳо, забонҳо ва сарзаминҳои онҳоро тасвир мекунад.

1. "Миллатҳои сершумори Сом: мероси падар"

2. «Аҳамияти забон: Мулоҳиза дар бораи писарони Сом».

1. Аъмол 17:26-27 - «Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи инсониятро дар тамоми рӯи замин ба вуҷуд овард, ки мӯҳлатҳо ва ҳудуди макони зисти худро муайян намуда, Худоро дар умедворанд, ки онҳо роҳи худро ба сӯи ӯ ҳис кунанд ва ӯро пайдо кунанд ».

2. Румиён 10:12-13 - "Зеро ки ҳеҷ тафовуте дар байни яҳудӣ ва юнонӣ вуҷуд надорад; зеро ки ҳамон Худованд Худованди ҳама аст, ва сарвати Худро ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ато мекунад. Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад наҷот ёбад».

Ҳастӣ 10:32 Инҳоянд қабилаҳои банӣ-Нӯҳ, баъд аз наслҳояшон, дар халқҳои худ; ва халқҳое, ки баъд аз тӯфон дар замин аз ҳам ҷудо шуданд.

Наслҳои се писари Нӯҳ, Сом, Ҳом ва Ёфас ва оилаҳои онҳо пас аз тӯфони бузург барои аҳолии халқҳои рӯи замин масъул буданд.

1. «Раҳмати Худо дар Тӯфон ва чӣ гуна он халқҳоро аз ҳам ҷудо кард»

2. «Авлоди Нӯҳ ва халқҳои рӯи замин».

1. Ҳастӣ 9:18-19 - "Ва писарони Нӯҳ, ки аз киштӣ берун шуданд, Сом, Ҳом ва Ёфас буданд; Ҳом падари Канъон аст. Инҳо се писари Нӯҳ ҳастанд: ва онҳо дар тамоми замин паҳн шуда буданд».

2. Ҳастӣ 11:1-9 - "Ва тамоми замин як забон ва як забон буд. Ва ҳангоме ки онҳо аз шарқ мерафтанд, дар замини Шинор як дашт пайдо карданд; ва онҳо Дар он ҷо сукунат доштанд.Ва ба якдигар гуфтанд: «Бирав, биёед хишт бисозем ва онҳоро сӯзонем...Бинобар ин номи он Бобил аст, зеро ки Худованд дар он ҷо забони тамоми заминро омехта кардааст; Оё Худованд онҳоро дар рӯи тамоми замин пароканда кард».

Ҳастӣ 11-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 11:1-4, боб бо тавсифи замоне оғоз мешавад, ки ҳамаи одамон дар рӯи замин бо як забон гап мезаданд ва дар як ҷо зиндагӣ мекарданд. Вақте ки онҳо ба самти шарқ ҳиҷрат карданд, дар сарзамини Шинор (Бобил) маскан гирифтанд. Мардум тасмим гирифтанд, ки шаҳре

бисозанд, ки манорае ба осмон мерасад, рамзи иттиҳод ва хоҳиши шуҳрат аст. Онхо хишт ва катронро хамчун масолехи бинокорӣ истифода мебурданд. Бо вуҷуди ин, Худо ният ва амалҳои онҳоро мушоҳида карда, фаҳмид, ки ягонагии онҳо метавонад ба шарорати минбаъда оварда расонад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 11: 5-9 идома дода, Худо қарор мекунад, ки забони онҳоро омехта кунад, то онҳо сухани якдигарро нафаҳманд. Ин нофаҳмиҳои забонӣ лоиҳаи сохтмони онҳоро халалдор мекунад ва онҳоро дар рӯи замин пароканда мекунад. Аз ин рӯ, шаҳр Бобил номида мешавад, зеро дар он ҷо Худо забони ҳамаи одамонро омехта кардааст. Дар ин боб таъкид шудааст, ки аз он ҷо Худо инсониятро ба миллатҳои гуногун мувофиқи забонашон пароканда кард.

Параграфи 3: Дар Ҳастӣ 11:10-32, генеалогӣ пас аз пайгирии насл аз Сом то Абром (баъдтар бо номи Иброҳим маъруф аст) оварда шудааст. Он наслҳои гуногунро дар ин сатр таъкид мекунад, аз ҷумла Арпакшод, Шела, Эбер (эҳтимол аз онҳо "ибронӣ" гирифта шуда бошад), Пелег (ки маънояш "тақсим" аст), Реу, Серуҷ, Наҳор то расидан ба Тераҳ, ки падари Абром (Иброҳим) шуд. , Ноҳӯр ва Ҳорон падари Лут буданд, ки пеш аз он ки Тераҳ оилаи худро аз Ури Калдониён ба Канъон кӯчонида, дар Ҳорон маскан гирифт, мурд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 11 пешниҳод мекунад:
Забони ягона ва сукунати мардум дар Шинар;
Сохтмони манорае, ки ба осмон мерасад, ҳамчун ифодаи орзуҳои инсонӣ;
Дахолати Худо бо роҳи печида кардани забонашон ва пароканда кардани онҳо дар рӯи замин;
Бобил номида шудани шаҳр аз сабаби нофаҳмо будани забонҳо;
Насли генеалогӣ аз Сом то Абром (Иброҳим) бо шахсиятҳои калидӣ, ки дар роҳ зикр шудаанд.

Ин боб оқибатҳои ғурур ва шӯҳратпарастии инсониро нишон медиҳад, ки боиси дахолати Худо тавассути нофаҳмиҳои забонӣ мегардад. Он пайдоиши забонҳо ва миллатҳои гуногунро шарҳ дода, ҳукмронии Худоро бар кӯшишҳои инсонӣ таъкид мекунад. Ҳисоботи генеалогӣ робитаи байни насли Сом ва Иброҳимро муқаррар мекунад, ки барои ривоятҳои оянда дар бораи Иброҳим ва насли ӯ ҳамчун шахсиятҳои марказии нақшаи наҷотдиҳии Худо замина мегузорад.

Ҳастӣ 11:1 Ва тамоми замин як забон ва як забон буд.

Ҳама одамон бо як забон ҳарф мезаданд ва онро барои муошират бо ҳамдигар истифода мекарданд.

1. Ваҳдат дар гуногунрангӣ: Омӯзиши эҳтиром ба фарҳангҳои дигар

2. Қудрати муошират: Чӣ гуна забон холигоҳҳоро мепӯшонад

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Филиппиён 2:2 - «Шоди маро ба амал оваред, то ки ҳамфикр бошед, ки як муҳаббат, якдил ва якдил бошед».

Ҳастӣ 11:2 Ва ҳангоме ки онҳо аз шарқ мерафтанд, дар замини Шинор даштеро ёфтанд; ва дар он ҷо зиндагӣ мекарданд.

Мардуми шарқ сафар карда, дар сарзамини Шинор як дашт ёфтанд ва дар он ҷо маскан гирифтанд.

1. Таъмини Худо барои халқи худ - Ҳастӣ 11:2

2. Бо дастури Худо амал кунед - Ҳастӣ 11:2

1. Матто 6:33 - Аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Ишаъё 58:11 - Худованд туро ҳамеша ҳидоят хоҳад кард; Вай эхтиёчоти шуморо дар замини офтобсухта конеъ мегардонад ва кадри шуморо мустахкам мекунад.

Ҳастӣ 11:3 Ва онҳо ба якдигар гуфтанд: «Биравед, биёед хишт созем ва онро хуб сӯзонем». Ва онҳо ба ҷои санг хишт, ва ба ҷои оҳан лой доштанд.

Мардуми Бобил барои мақсадҳои худ хишт месозанд.

1: Мо ҳама нақшаи ҳаёти худро дорем, аммо нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст.

2: Мо метавонем тасаллӣ ёбем, ки медонем, ки нақшаи Худо дар ниҳоят ғолиб меояд.

1: Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 11:4 Ва гуфтанд: «Бирав, биёед шаҳр ва бурҷе бино кунем, ки қуллаи онҳо то осмон мерасад; ва моро ном гузорем, то ки дар рӯи тамоми замин пароканда нашавем.

Мардум мехостанд манорае бисозанд, ки то ба осмон мерасад, то ном баранд ва парокандашавиро пешгирӣ кунад.

1. Хатарҳои мағрурӣ: Мо аз бурҷи Бобил чӣ омӯхта метавонем.

2. Масъулияти мо дар назди Худо: Фаромӯш накунед, ки ин дунё аз они кист.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 4:10 - Дар пеши Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Ҳастӣ 11:5 Ва Худованд фуруд омад, то ки шаҳр ва бурҷеро, ки фарзандони одам сохта буданд, бубинад.

Худованд барои дидани шаҳр ва бурҷи аз ҷониби инсоният сохташуда фуруд омад.

1. Худованд ба халқи худ содиқ аст ва ҳамеша бо онҳо хоҳад буд.

2. Мағрури инсон ва дастовардҳои ӯ дар баробари қудрати Худо ҳеҷ нест.

1. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед. Агар бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт.

2. Ишаъё 40:12-14 - Кӣ обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст ё бо паҳнои дасташ дар осмон нишон дода шудааст? Ки ғубори заминро дар сабад нигоҳ доштааст, ё кӯҳҳоро дар тарозу ва теппаҳо баркашидааст? Кӣ метавонад Рӯҳи Худовандро дарк кунад, ё Худовандро ҳамчун мушовири худ таълим диҳад? Худованд бо кӣ машварат кард, то ӯро равшан кунад ва кӣ ба ӯ роҳи ростро таълим дод? Кист, ки ба ӯ илм омӯхт, ё ба ӯ роҳи ақлро нишон дод?

Ҳастӣ 11:6 Ва Худованд гуфт: «Инак, қавм як аст, ва ҳамаашон як забон доранд; ва онҳо ба ин кор шурӯъ мекунанд; ва акнун ҳеҷ чиз аз онҳо боздошта нахоҳад шуд, ки он чиро, ки онҳо мехостанд, иҷро кунанд.

Мардум як забон доранд ва як андеша доранд ва ҳеҷ чиз онҳоро аз расидан ба ҳадафҳояшон боздошта наметавонад.

1. Қудрати Худо ва тасаввуроти мо

2. Вахдати максад ва амал

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Эфсӯсиён 3:20 Ба Ӯ, ки қодир аст, аз рӯи қуввате ки дар мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо талаб кунем ё фикр кунем, аз ҳад зиёд ба амал оварад.

Ҳастӣ 11:7 Ба назди шумо биравед, ба поён биравем, ва дар он ҷо забони онҳоро омехта кунем, то сухани якдигарро нафаҳманд.

Ҳукми Худо бар ифтихори мардум: Худованд мардумро бо иштибоҳ задани забонашон ва дар рӯи замин пароканда кардани мардум доварӣ кард.

1: Мағрурӣ пеш аз афтодан меравад.

2: Доварии Худо метавонад бо роҳҳои ғайричашмдошт ба амал ояд.

1: Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат, ва рӯҳи мағрур пеш аз афтодан.

2: Дониёл 4:37 - Ҳоло ман Набукаднесар Подшоҳи Осмонро ҳамду сано мегӯям ва ситоиш мекунам ва ҷалол медиҳам, ки ҳама аъмолаш ростӣ ва роҳҳои Ӯ доварӣ аст; ва онҳоеро, ки бо мағрур рафтор мекунанд, Ӯ қодир аст паст занад.

Ҳастӣ 11:8 Ва Худованд онҳоро аз он ҷо бар рӯи тамоми замин пароканда кард; ва онҳо барои сохтани шаҳр рафтанд.

Худованд мардумро аз бурҷи Бобил ба тамоми ҷаҳон пароканда кард.

1: Худо содиқ аст ва ҳамеша моро таъмин мекунад, ҳатто вақте ки мо пароканда бошем.

2: Қувваи итоат кардан ба иродаи Худо аз нақшаҳои худи мо бузургтар аст.

1: Яъқуб 4:7-8 Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. 8 Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

2: Ирмиё 29:11 Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - андешаҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

Ҳастӣ 11:9 Бинобар ин номи он Бобил аст; зеро ки Худованд дар он ҷо забони тамоми заминро омехта кард, ва аз он ҷо Худованд онҳоро бар рӯи тамоми замин пароканда кард.

Худо забони мардуми Бобилро омехта кард, то онҳо якдигарро нафаҳманд ва онҳоро дар рӯи замин пароканда кард.

1. Адолат ва раҳмати Худо дар ошуфтагии Бобил

2. Муттаҳидшавӣ дар баробари гуногунрангӣ

1. Аъмол 2:1-4 - Омадани Рӯҳулқудс дар Пантикост

2. Забур 132:1 - Чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд.

Ҳастӣ 11:10 Инҳоянд наслҳои Сом: Сом садсола буд, ва баъд аз ду соли тӯфон Арфаксадро ба дуньё овард;

Сом ду сол пас аз Тӯфони Бузург падари Арфаксад буд.

1. Вафодории ваъдаҳои Худо: Баррасии наслҳои Сом

2. Сом: Намунаи итоати мӯъмин

1. Ҳастӣ 6:9-22 - ваъдаи Худо ба Нӯҳ ва оилаи ӯ пеш аз Тӯфон.

2. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, вақте ки дар бораи чизҳои ҳанӯз диданашуда огоҳ карда шуд, дар тарси муқаддас киштӣ сохт, то оилаашро наҷот диҳад.

Ҳастӣ 11:11 Ва Сом баъд аз таваллуди Арфаксад панҷсад сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё оварад.

Сом панҷсад сол умр дид ва писарону духтарон дошт.

1. Қудрати мерос: чӣ гуна зиндагии мо пас аз мо идома меёбад

2. Неъмати умри дароз: гирифтани фоидаи дарозумр

1. Ибриён 11:7-8 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ

киштӣ тайёр кард; ба воситаи он вай ҷаҳонро маҳкум карда, вориси адолате гардид, ки аз имон аст.

2. Забур 90:10 - Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар бо қуввати онҳо ҳаштсола бошанд, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем.

Ҳастӣ 11:12 Ва Арфаксад сӣ панҷ сол бизист, ва Салоҳро ба дуньё оварад;

Дар порчаи Библия дар Ҳастӣ 11:12 гуфта мешавад, ки Арфаксад 35 сол зиндагӣ карда, Салоҳро ба дунё оварад.

1. Нақшаи Худо барои мо аз нақшаҳое, ки барои худамон дорем, бузургтар аст.

2. Ҳаёти Арпаҳсад ба мо дар бораи аҳамияти вафодорӣ ва меҳнатдӯстӣ таълим медиҳад.

1. Румиён 12:2 - "Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед".

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

Ҳастӣ 11:13 Ва Арфаксад баъд аз таваллуди Салоҳ чорсаду се сол бизист, ва писарону духтарон ба дуньё оварад.

Арпахсад умри дарозу пурфайз ва серфарзанд дошт.

1: Ҳаётро пурра зиндагӣ кунед ва ҳар рӯзро самаранок истифода баред.

2: Неъмати оила ва шодии фарзанддор шуданро қадр кунед.

1: Воиз 3:1-2 - Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон вуҷуд дорад: вақти таваллуд ва вақти мурдан.

2: Забур 127:3-4 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ.

Ҳастӣ 11:14 Ва Салоҳ сӣ сол бизист, ва Эбарро ба дуньё оварад;

Салоҳ пас аз сӣ соли зиндагӣ соҳиби писари Эбер шуд.

1. Подоши сабр - Худо касонеро подош медиҳад, ки сабрро интизори амалӣ шудани нақшаи ӯ ҳастанд.

2. Боварӣ ба замони Худо - Вақти Худо комил аст ва ҳамеша натиҷаи беҳтаринро ба бор меорад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 5:7-8 - Пас, эй бародарон ва хоҳарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бинед, ки дехкон чӣ тавр мунтазири хосили гаронбахои замин аст, бо

сабру токат борони тирамоху бахорро интизор аст. Шумо низ сабр кунед ва устувор бошед, зеро омадани Худованд наздик аст.

Ҳастӣ 11:15 Ва Салоҳ баъд аз таваллуди Эбар чорсаду се сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё оварда.

Салоҳ пас аз соҳиби писаре бо номи Эбер ва соҳиби фарзандони зиёде 403 сол зиндагӣ кард.

1. Муҳимияти умри дароз ва пурбаракат

2. Баракати соҳиби фарзанд ва набера

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

Ҳастӣ 11:16 Ва Эбар сӣ сол бизист, ва Фалегро ба дуньё оварда;

Эбер писаре дошт, ки Палег ном дошт.

1. Зебоии садоқати Худо дар ҳаёти Эбер.

2. Аҳамияти оила дар нақшаи Худо.

1. Забур 104:8-11 - Ӯ аҳди Худро то абад, каломеро, ки фармудааст, дар тӯли ҳазор насл дар хотир дорад.

2. Ҳастӣ 17:7-8 - Ва Ман аҳди Худро дар миёни худам ва ту ва насли ту баъд аз ту дар тӯли наслҳояшон барои аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт, то ки барои ту ва насли ту баъд аз ту Худо бошам.

Ҳастӣ 11:17 Ва Эбар баъд аз таваллуди Фолаҷ чорсаду сӣ сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё оварда.

Эбер 430 сол умр дида, писарону духтарони зиёде дошт.

1. Аҳамияти оила ва баракати насли худотарс.

2. Аҳамияти дарозмуддати вафодорӣ ва итоаткорӣ.

1. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

Ҳастӣ 11:18 Ва Пелег сӣ сол бизист, ва Реуро ба дуньё оварда;

Ҳаёт ва насли Пелег дар Ҳастӣ 11:18 сабт шудааст.

1. Мероси Пелег - Чӣ гуна муносибатҳо ва садоқати мо ба Худо тавассути наслҳо идома меёбанд.

2. Реу - Зиндагии вафодор - Дар сояи ниёгони бузург содиқона зиндагӣ карданро омӯзед.

1. Эфсӯсиён 3:14-21 - Дуои Павлус барои қувват барои фаҳмидани муҳаббати Масеҳ.

2. Румиён 8:16-17 - Кафолати рӯҳи Худо дар дохили мо ҳамчун фарзандони фарзандхондаи Худо.

Ҳастӣ 11:19 Ва Пелег баъд аз таваллуди Реу дусаду нӯҳ сол бизист, ва писарону духтарон ба дуньё овард.

Пелег падари Реу буд ва баъд аз таваллуди Реу 209 сол зиндагӣ кард ва дар давоми он ӯ соҳиби фарзандони дигар шуд.

1. Зиндагии хуб гузашта: Мисоли Пелег.

2. Арзиши оила: Пелег ва авлоди ӯ.

1. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Забур 128:3 Зани ту мисли токи пурбор дар хонаи ту хоҳад буд; фарзандони шумо мисли навдаҳои зайтун дар гирди дастархонатон хоҳанд буд.

Ҳастӣ 11:20 Ва Реу сӣ сол бизист, ва Саруҷро ба дуньё овард;

Реу падаре буд, ки то синни пирӣ зиндагӣ мекард ва Серуғ ном писаре дошт.

1: Новобаста аз он ки мо чандсолаем, барои анҷом додани кори бузург ҳеҷ гоҳ дер нест.

2: Худо ҳеҷ гоҳ дар ҳаёти мо кор карданро қатъ намекунад, новобаста аз он ки мо чандсолаем.

1: Isaiah 46:4 - Ҳатто то пирӣ ва мӯйҳои сафедат Ман ҳастам, Ӯ ҳастам, ки туро дастгирӣ мекунам. Ман туро офаридаам ва туро мебарам; Ман туро дастгирӣ мекунам ва туро наҷот медиҳам.

2: Забур 91:14 - Онҳо ҳанӯз дар пирӣ мева хоҳанд дод, тару тоза ва сабз хоҳанд монд.

Ҳастӣ 11:21 Ва Реу баъд аз таваллуди Саруғ дусаду ҳафт сол бимонд, ва писарону духтарон ба дуньё овард.

Реу 207 сол умр дид ва соҳиби фарзанд шуд.

1. Аҳамияти оила ва мерос.

2. Арзиши умри дароз.

1. Забур 90:10, «Айёми солҳои мо шаст солу даҳ аст, ва агар аз қуввати онҳо ҳаштод сол бошад, аммо қуввати онҳо меҳнат ва андӯҳ аст, зеро ки ба зудӣ бурида мешавад, ва мо парвоз мекунем. "

2. Масалҳо 16:31, "Сари гиря тоҷи ҷалол аст, агар он дар роҳи адолат пайдо шавад".

Ҳастӣ 11:22 Ва Саруҷ сӣ сол бизист, ва Ноҳӯрро ба дуньё овард;

Дар порча гуфта мешавад, ки Серуҷ сӣ сол зиндагӣ карда, Ноҳӯрро ба дунё оварад.

1: Муҳимияти самаранок истифода бурдани вақти мо дар рӯи замин.

2: Неъмати падар.

1: Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2: Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; ки аҳкоми аввалин бо ваъда аст; То ки бар ту некӯ бошад ва дар рӯи замин умри дароз дорӣ.

Ҳастӣ 11:23 Ва Серуҷ баъд аз таваллуди Ноҳӯр дусад сол зиндагӣ карда, писарону духтарон ба дуньё оварад.

Серуғ 200 сол умр дида, писарону духтарони зиёде дошт.

1. Худо сарчашмаи ниҳоии ҳаёт ва баракат аст.

2. Худо ба мо атоҳои зиёде медиҳад, ҳатто дар пиронсолӣ.

1. Забур 90:10 - Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар бо қуввати онҳо ҳаштсола бошанд, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем.

2. Воиз 11:8 - Пас, эй ҷавон, дар ҷавонии худ шодӣ кун; ва бигзор дили ту дар айёми ҷавонии худ шод гардад, ва бо роҳҳои дили худ ва дар назари чашмони худ рафтор намо;

Ҳастӣ 11:24 Ва Ноҳӯр бисту нӯҳ сол бизист, ва Тераҳро ба дуньё оварад;

Наҳор писаре дошт, ки Тераҳ ном дошт.

1. Аҳамияти оила ва мерос

2. Қудрати наслҳо

1. Луқо 16:10 - "Ба ҳар кӣ ба чизи андак бовар кардан мумкин аст, ба чизи зиёд низ бовар кардан мумкин аст; ва ҳар кӣ дар чизи хеле кам беинсоф бошад, ба чизи зиёд низ беинсофӣ хоҳад кард."

2. Забур 71:17-18 - "Аз ҷавониам, эй Худо, Ту маро таълим додӣ, ва то имрӯз ман аъмоли аҷоиби Туро эълон мекунам. Ҳатто вақте ки пир шудам ва пирам,

маро тарк накун, эй Худои ман, то даме ки ман қудрати Худро ба насли оянда эълон намо, мӯъҷизаҳои Худро ба ҳамаи ояндагон эълон кун».

Ҳастӣ 11:25 Ва Ноҳӯр, баъд аз таваллуди Тераҳ, саду нуздаҳ сол бизист, ва писарону духтарон ба дуньё овард.

Наҳор 119 сол умр дида, соҳиби серфарзанд шуд.

1. Вафодории Худо дар ҳаёти Наҳор аён аст.

2. Муҳимияти оила дар нақшаи наҷоти Худо.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 90:10 - Солҳои умри мо ҳафтодсола аст, ё ҳатто бо қуввати ҳаштод; Ва ҳол он ки фосилаи онҳо танҳо заҳмат ва ранҷ аст. ба зудӣ рафтанд ва мо парвоз мекунем.

Ҳастӣ 11:26 Ва Тераҳ ҳафтод сол бизист, ва Абром, Ноҳӯр ва Ҳоронро ба дуньё овард.

Тераҳ ҳафтод сол умр дид ва се писар дошт: Абром, Ноҳӯр ва Ҳорон.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш - Ҳастӣ 11:26

2. Муҳимияти наслҳо - Ҳастӣ 11:26

1. Луқо 1:73-75 - Қасаме, ки Ӯ ба падари мо Иброҳим қасам хӯрдааст:

2. Малокӣ 4:4-6 - Шариати бандаи Ман Мусо, фароизҳо ва ҳукмҳоеро, ки дар Ҳӯриб барои тамоми Исроил ба ӯ амр фармудаам, ба ёд ored.

Ҳастӣ 11:27 Инҳоянд наслҳои Тераҳ: Тераҳ Абром, Ноҳӯр ва Ҳоронро ба дуньё овард; ва Ҳорон Лутро ба дуньё овард.

Оилаи Тераҳ дар Ҳастӣ 11:27 сабт шудааст.

1. Аҳамияти оила ва меросе, ки аз он пас аз он мегузорад.

2. Ваъдаи Худо дар насли Иброҳим иҷро шуд.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст.

Ҳастӣ 11:28 Ва Ҳорон дар замини зодгоҳи худ, дар Ури калдииён пеши падараш Тераҳ мурд.

Ҳорон дар зодгоҳи худ Ури калдониён пеш аз падараш Тераҳ мурд.

1. Арзиши баракати падар - Ҳастӣ 27:1-4

2. Вақти Худо комил аст - Воиз 3:1-8

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳастӣ 48:15-16 - Ӯ Юсуфро баракат дод ва гуфт: Худое, ки падаронам Иброҳим ва Исҳоқ дар пеши ӯ содиқона рафтор мекарданд, Худое, ки тамоми умри ман то имрӯз чӯпони ман буд, Фариштае, ки маро аз ҳар бало наҷот додааст ин писаронро баракат диҳад. Бигзор онҳо ба исми Ман ва номҳои падаронам Иброҳим ва Исҳоқ хонда шаванд, ва онҳо дар рӯи замин бағоят зиёд шаванд.

Ҳастӣ 11:29 Ва Абром ва Ноҳӯр ба онҳо зан гирифтанд; номи зани Абром Сорай буд; ва номи зани Ноҳӯр, Милко, духтари Ҳорон, падари Милко ва падари Иско.

Абром ва Ноҳӯр зан гирифтанд; Аз они Абром Сорай буд ва аз Ноҳӯр Милко духтари Ҳорон буд.

1. Қувваи вафодорӣ ва вафодорӣ дар издивоҷ

2. Баракати робитаҳои оилавӣ дар издивоҷ

1. Ибриён 13:4 - Издивоҷ бояд аз ҷониби ҳама эҳтиром карда шавад ва бистари издивоҷ пок нигоҳ дошта шавад, зеро Худо зинокор ва ҳама бадахлоқиро доварӣ хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 5:22-33 - Эй занҳо, худро ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат мекунед. Зеро ки шавҳар сардори зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, ҷисми вай аст, ки Ӯ Наҷотдиҳандаи он аст.

Ҳастӣ 11:30 Аммо Сорай нозой буд; вай фарзанд надошт.

Сарой нозой буд ва фарзанд надошт.

1. Қувваи имон дар баробари нозойӣ

2. Нақшаҳои Худо: Умед дар миёни муборизаҳо

1. Румиён 4:17-21

2. Ибриён 11:11-12

Ҳастӣ 11:31 Ва Тераҳ писари худ Абром ва Лутро писари писари худ Ҳорун, ва келинаш Соро, зани писараш Абромро гирифт; ва онҳо бо онҳо аз Ури калдониён баромаданд, то ба замини Канъон бираванд; ва ба Ҳорон омада, дар он ҷо сокин шуданд.

Тераҳ ҳамроҳи писараш Абром, набераш Лут ва келинаш Сорай аз Ури калдониён баромада, ба замини Канъон рафтанд.

1. Пешравӣ: Дарсҳо аз сафари имони Тераҳ

2. Бартараф кардани тарс: Гузоштани қадамҳои имон бо вуҷуди номуайянӣ

1. Ибриён 11:8 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва ӯ берун рафт, зеро намедонист, ки ба куҷо меравад".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

Ҳастӣ 11:32 Ва айёми Тераҳ дусаду панҷ сол буд, ва Тераҳ дар Ҳорон мурд.

Тераҳ 205 сол умр дида, дар Ҳорон даргузашт.

1. Дар бораи ҳаёти худ фикр кунед ва ҳангоми рафтани шумо он чӣ гуна ба ёд хоҳад монд.

2. Муҳимияти пос доштани муносибатҳо ва истифодаи бештари вақти худ дар рӯи замин.

1. Воиз 7:1–4

2. Воиз 12:1–7

Ҳастӣ 12-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 12:1-3, Худо Абромро (баъдтар бо номи Иброҳим маъруф аст) даъват мекунад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки кишвараш, хешовандон ва хонаи падарашро тарк кунад. Худо ваъда медиҳад, ки Абромро ба халқи бузург табдил медиҳад, ӯро баракат медиҳад, номи ӯро бузург мекунад ва ба воситаи ӯ тамоми оилаҳои рӯи замин баракат медиҳад. Абром ба амри Худо итоат мекунад ва ҳамроҳи занаш Сорай (баъдтар бо номи Соро маъруф аст) ва ҷиянаш Лут аз Ҳорон меравад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 12:4-9 идома дода, Абром мувофиқи дастури Худо ба сарзамини Канъон сафар мекунад. Вақте ки ӯ ба он ҷо мерасад, Худо боз ба ӯ зоҳир мешавад ва ваъда медиҳад, ки ин заминро ба насли Абром хоҳад дод. Абром дар Шакем қурбонгоҳ месозад, то ки ба Худованде, ки ба ӯ зоҳир шуд, ибодат кунад. Сипас ӯ ба сӯи Байт-Ил ҳаракат мекунад ва дар он ҷо қурбонгоҳи дигаре месозад ва номи Худовандро мехонад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 12:10-20, дар Канъон гуруснагӣ рух медиҳад, ки Абром барои паноҳгоҳи муваққатӣ ба Миср меравад. Вақте ки онҳо ба Миср наздик мешаванд, Абром аз он хавотир мешавад, ки азбаски Сорай зебо аст, мисриён метавонанд ӯро бикушанд, то ӯро ба худ гиранд. Аз ин рӯ, ӯ аз Сарай хоҳиш мекунад, ки ба ҷои ошкор кардани муносибатҳои издивоҷашон хоҳари ӯст. Тавре ки тарси Абром интизор буд, фиръавн Сорайро ба сабаби зебоии вай ба хонаи худ мегирад. Аммо, Худо Фиръавн ва аҳли байти ӯро ба сабаби ин амал бар зидди Сорай, ки воқеан бо Абром издивоҷ кардааст, ба бало гирифтор мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 12 пешниҳод мекунад:
Худо Абромро аз ватанаш даъват карда, ваъда дод, ки ӯро ба халқи бузург табдил медиҳад;
Итоати Абром дар тарки Ҳорон ҳамроҳи Сорай ва Лут;
Сафари Абром дар Канъон, ки дар он Худо борҳо зоҳир мешавад;
Худо ба насли Абром замини Канъонро ваъда дод;

Абром дар Шакем ва Байт-Ил қурбонгоҳҳо месозад ва Худоро ибодат мекунад; Иқомати муваққатии Абром дар Миср, тарси ӯ аз амнияти Сарай ва оқибатҳои минбаъда.

Ин боб нуқтаи гардиши муҳимро дар ривояти Библия нишон медиҳад, зеро Худо аҳди худро бо Абром оғоз мекунад. Он имон ва итоаткории Абромро дар ҷавоб додан ба даъвати Худо таъкид мекунад. Ваъдаҳое, ки ба Абром дода шуда буданд, пешгӯии таъсиси ояндаи Исроилро ҳамчун миллат нишон медиҳанд ва дар ниҳоят ба иҷроиши нақшаи наҷотдиҳии Худо барои ҳамаи оилаҳои рӯи замин ба воситаи Исои Масеҳ, ки аз насли Иброҳим бармеояд, ишора мекунанд.

Ҳастӣ 12:1 Ва Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ ва аз хешовандони худ ва аз хонаи падарат ба замине бирав, ки ба ту нишон диҳам».

Худо ба Абром мегӯяд, ки ватанашро тарк кунад ва ба замини наве биравад, ки Худо ба ӯ нишон медиҳад.

1. "Ба он ҷо равед, ки Худо шуморо роҳнамоӣ мекунад"

2. «Ба даъвати Худо итоат кунед»

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Ишаъё 43:18-19 - чизҳои пештараро фаромӯш кунед; дар бораи гузашта фикр накунед. Бинед, ман кори нав мекунам! Акнун он ба вуҷуд меояд; дарк намекунед? Ман дар биёбон роҳ месозам ва ҷӯйҳо дар биёбон.

Ҳастӣ 12:2 Ва аз ту халқи бузурге хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод, ва номи туро бузург гардонам; ва ту баракат хоҳӣ буд:

Худо ба Иброҳим ваъдаи бузургӣ ва баракат дод.

1. Ваъда ва баракатҳои Худо ба Иброҳим

2. Қувваи имон ба ваъдаҳои Худо

1. Ғалотиён 3:8-9 - "Ва Навиштаҳо, ки пешгӯӣ мекард, ки Худо ғайрияҳудиёнро ба воситаи имон сафед мекунад, Инҷилро пешакӣ ба Иброҳим мавъиза карда, гуфт: "Ҳамаи халқҳо дар Ту баракат хоҳанд ёфт. Пас, онҳое ки имон доранд бо Иброҳим, ки марди имондор буд, баракат доранд.

2. Румиён 4:13-16 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст. Зеро, агар пайравони шариат ворисон бошанд, имон ботил ва ваъда ботил аст. Зеро ки шариат ғазаб меорад, аммо дар ҷое ки шариат нест, вайронкорӣ ҳам нест. Аз ин рӯ, он ба имон вобаста аст, то ки ваъда бар файз асос ёбад ва на танҳо ба пайравони шариат, балки ба ҳамаи насли ӯ, ки ба имони Иброҳим, ки падари мост, низ кафолат дода шавад. ҳама

Ҳастӣ 12:3 Ва Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва лаънаткунандагони туро лаънат хоҳам гуфт: ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

Худо онҳоеро, ки Абромро баракат медиҳанд, баракат хоҳад дод ва лаънаткунандагони ӯро лаънат мекунад; тамоми қабилаҳои рӯи замин ба воситаи Абром баракат хоҳанд ёфт.

1. Неъмати тоъат: Омӯзиши баракати Худо

2. Неъмати имон: дидани баракати Худо дар зиндаги

1. Яъқуб 1:25 - Аммо ҳар кӣ ба қонуни комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он устувор мемонад, на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, ин шахс дар аъмоли худ баракат хоҳад ёфт.

2. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъдае, ки ӯ вориси ҷаҳон бошад, на ба Иброҳим ва на ба насли ӯ тавассути шариат, балки ба воситаи адолати имон дода шудааст.

Ҳастӣ 12:4 Ва Абром, чунон ки Худованд ба ӯ гуфта буд, равона шуд; ва Лут бо ӯ рафт, ва Абром ҳафтоду панҷсола буд, вақте ки аз Ҳорон рафт.

Абром ба Худованд итоат кард ва дар синни ҳафтоду панҷсолагӣ бо ҷиянаш Лут аз Ҳорон рафт.

1. Итоати Парвардигор дар ҳама чиз подош меорад.

2. Бо имон ва таваккал ба Худо зиндагӣ кардан метавонад моро ба ҷойҳои ғайричашмдошт расонад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардани Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2. Ишаъё 1:19 - «Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд».

Ҳастӣ 12:5 Ва Абром зани худ Сорай ва писари бародараш Лутро, ва тамоми дороии онҳо, ки ҷамъ карда буданд, ва ҷонҳоеро, ки дар Ҳорон ба даст оварда буданд, гирифт; ва онҳо барои рафтан ба замини Канъон баромаданд; ва ба замини Канъон омаданд.

Абром ва Сорай ҳамроҳи Лут ва дороияшон аз Ҳорон баромада, ба сарзамини Канъон даромаданд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ба қадри кофӣ ба Ӯ таваккал кунем, то аз минтақаи бароҳатии худ берун шавем ва аз паи Ӯ ба номаълум равем.

2: Қудрати гузоштани мерос аз тарк кардани минтақаи бароҳати худ ва эътимод ба Худо барои роҳнамоӣ оғоз мешавад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Ибриён 11: 8-10 - Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват шуда буд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад.

Ҳастӣ 12:6 Ва Абром аз замин то мавзеи Сикем, ба дашти Мӯре гузашт. Ва канъонӣ он вақт дар замин буд.

Абром ба сарзамини Канъон сафар мекунад ва бо мардуми канъонӣ вомехӯрад.

1. Даъвати Ибром: Итоати фармудаҳои Худо бо вуҷуди мушкилот

2. Имони Абром: Бо вуҷуди номуайянӣ эътимод ба ваъдаҳои Худо

1. Ибриён 11: 8-12 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, вале намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ дар замини ваъда, чунон ки дар кишвари бегона, ва дар хаймаҳо бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, сукунат дошт, зеро интизори шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост; Худи Соро низ бо имон қувват гирифт. ки насле ҳомила шавад, ва дар синни балоғат тифл зоид, зеро ки Ӯро, ки ваъда дода буд, амин донист.

2. Румиён 4:18-21 - "Он ки бар хилофи умед, бо умед имон овард, ба тавре ки вай падари халқҳои бисьёр гашт, мувофиқи он чи гуфта шудааст, насли ту ҳамин тавр хоҳанд шуд. Ва дар имон суст набуда, вай ҷисми худро, ки аллакай мурда буд (азбаски ӯ тақрибан садсола буд) ва мурдагии шиками Сороро нашуморид, ӯ ба ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ тоб наовард, балки дар имон мустаҳкам шуда, Худоро ҳамду сано хонд. , ва комилан боварии комил дошт, ки он чизеро, ки Ӯ ваъда дода буд, низ иҷро карда метавонад.

Ҳастӣ 12:7 Ва Худованд ба Абром зоҳир шуда, гуфт: «Ин заминро ба насли ту хоҳам дод, ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд, ки ба ӯ зоҳир шуд, бино кард».

Худованд ба Абром замини Канъонро ваъда карда буд ва бар ивазаш қурбонгоҳе сохт.

1. Ваъдаҳои Худо - Чӣ тавр қабул кардан ва ҷавоб додан

2. Қувваи ҳаёти бахшидашуда

1. Юҳанно 14:23 Ҳар кӣ Маро дӯст дорад, каломи Маро риоя хоҳад кард, ва Падари Ман вайро дӯст хоҳад дошт, ва мо назди ӯ омада, бо ӯ хонаи худ хоҳем сохт.

2. Румиён 4:20-21 Ягон беимонӣ ӯро нисбат ба ваъдаи Худо ноумед намекард, балки ӯ дар имонаш қавӣ мешуд, вақте ки Худоро ҷалол дод ва комилан боварӣ дошт, ки Худо ваъдаашро иҷро карда метавонад.

Ҳастӣ 12:8 Ва аз он ҷо ба кӯҳе дар шарқи Байт-Ил кӯч карда, хаймаи худро бино кард, ки Байт-Ил дар ғарб ва Ҳай дар шарқ буд; ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд бино кард, ва номи онро хонд. аз Худованд.

Абром аз Ҳорон ба Байт-Или, ки дар тарафи шарқии кӯҳ ҷойгир аст, сафар кард. Вай дар он ҷо хаймаи худро бино кард, ки рӯ ба Байт-Ил дар ғарб ва ба

Ҳай аз тарафи шарқ рӯ ба рӯ шуд. Сипас ӯ қурбонгоҳ сохт ва исми Худовандро хонд.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: Сафари Ибром.

2. Вафодории Худо дар замонҳои мубориза: Сафари умеди Абром.

1. Румиён 4:3-4 Зеро Навиштаҳо чӣ мегӯянд? Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд. 4 Ба касе ки кор мекунад, муздаш на ҳамчун ҳадя, балки ҳамчун ҳаққи ӯ ҳисоб карда мешавад.

2. Ибриён 11: 8-10 Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. 9 Бо имон вай дар замини ваъдашуда сукунат дошт, чунон ки дар кишвари бегона, ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт; 10 Зеро ки Ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

Ҳастӣ 12:9 Ва Абром ба тарафи ҷануб равон шуд.

Абром хонаи худро тарк карда, ба ҷануб сафар кард.

1. Даъват ба тоъат: вокуниши Абром ба фармудаҳои Худо.

2. Даъват ба имон: Рафтан ба ҷое, ки Худо ҳидоят мекунад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15, "Ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард".

2. Ибриён 11:8, "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва ӯ намедонист, ки ба куҷо меравад".

Ҳастӣ 12:10 Ва дар замин гуруснагӣ рӯй дод, ва Абром барои иқомат кардан ба Миср омад; зеро ки қаҳтӣ дар замин сахт буд.

Абром аз сабаби гуруснагии шадид дар ин кишвар ба Миср кӯчид.

1. Қуввати имон дар баробари душвориҳо

2. Ризки Худованд дар замони ниёз

1. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Яъқуб 2:23 - Ва Навиштаҷот иҷро шуд, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд".

Ҳастӣ 12:11 Ва ҳангоме ки ӯ барои дохил шудан ба Миср наздик шуд, ба зани худ Сорай гуфт: «Инак, акнун ман медонам, ки ту зани одилона ҳастӣ, ки ба назараш менигарад;

Иброҳим ва Сорай ба Миср даромаданд ва Иброҳим пай бурд, ки Сорай зани зебост.

1. Вафодории Худо дар замонҳои озмоиш

2. Зебоии итоат ба хости Худо

1. Матто 4:1-11 Васвасаи Исо дар биёбон

2. 1 Қӯринтиён 10:13 Худо роҳи раҳоӣ аз васвасаро фароҳам меорад.

Ҳастӣ 12:12 Бинобар ин чунин воқеъ хоҳад шуд, ки мисриён туро диданд, гӯянд: "Ин зани вай аст; ва маро хоҳанд кушт, аммо туро зинда нақот хоҳанд дод".

Абром аз сабаби муносибаташ бо Сорай дар Миср ба хатари бузург дучор шуд.

1: Худо моро аз хатарҳо муҳофизат мекунад, ҳатто вақте ки мо хато мекунем.

2: Ба Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки натиҷааш номуайян аст.

1: Забур 91:1-2 "Он ки дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Қодири Мутлақ бимонад. Ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

2: Дониёл 3:16-18 «Шадрах, Мешак ва Абднаҷу ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфтанд: «Эй Набукаднесар, мо дар ин бора ба ту ҷавоб додан ҳоҷат надорем; Моро аз кӯраи оташин, ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ, Аммо агар не, ба ту маълум бошад, эй подшоҳ, ки мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард ва ба ҳайкали тиллоие, ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард. .

Ҳастӣ 12:13 Бигӯ: "Лутфан, ту хоҳари ман ҳастӣ, то ки ба хотири ту бароям хуб бошад"; ва ҷони ман ба хотири Ту зинда хоҳад шуд.

Абром имон ва итоаткории худро ба Худо бо таваккал кардан ба Ӯ ва ба ваъдаҳои Ӯ такя кардан, ҳатто вақте ки душвор буд, нишон дод.

1. Ҳаёти бо имон: эътимод кардан ба ваъдаҳои Худо сарфи назар аз вазъият

2. Итоат ба Худо: Бо вуҷуди душворӣ амал кардан

1. Матто 6:33-34 - "Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо дар бораи худ ғамхорӣ хоҳад кард. Ҳар рӯз ба қадри кофӣ душворӣ дорад. аз худ».

2. Ибриён 11:1-2 - "Акнун имон эътимод ба он чизест, ки мо ба он умед мебандем ва итминон ба он чизе ки мо намебинем. Ин аст он чизе ки пешиниён таъриф шуда буданд."

Ҳастӣ 12:14 Ва чунин воқеъ шуд, ки вақте ки Абром ба Миср омад, мисриён он занро диданд, ки вай хеле зебост.

Абром ва занаш Сорай ба Миср сафар карданд ва мисриёнро зебоии вай бурд.

1. Дарк кардани неъматҳои Худо дар ҳаёти мо ва тарзи дуруст истифода бурдани он.

2. Фаҳмидани аҳамияти нигоҳ доштани қалбҳо аз васвасаҳо.

1. Масалҳо 4:23 - Дили худро бо тамоми ҳушёр нигоҳ доред, зеро аз он чашмаҳои ҳаёт ҷорӣ мешавад.

2. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ҳастӣ 12:15 Сардорони фиръавн низ ӯро дида, дар ҳузури фиръавн таъриф карданд, ва занро ба хонаи фиръавн бурданд.

Вафодории Иброҳим вақте мукофотонида шуд, ки ӯ ва занаш дар хонаи фиръавн истиқбол шуданд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, подош медиҳад.

2. Вафодорӣ як фазилати бебаҳост, ки савоби бузурге хоҳад дод.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:23-24 - Ва Навиштаҷот иҷро шуд, ки мегӯяд: Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисобида шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд. Шумо мебинед, ки одам бо аъмол сафед мешавад, на танҳо бо имон.

Ҳастӣ 12:16 Ва ӯ аз Абром ба хотири вай илтиҷо кард, ва ӯ гӯсфандон ва говҳо, ва харон, ва ғуломон ва канизон ва харон ва шутур дошт.

Худо ба Абром баракат дод ва бар ивазаш бо некӣ муносибат кард.

1: Вақте ки мо ба дигарон меҳрубонӣ зоҳир мекунем, Худо моро баракат медиҳад.

2: Худо касонеро, ки ба дигарон саховатманданд, подош медиҳад.

1: Луқо 6:38 - "Деҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда шуда, бо ҳам ҷунбида ва печида аст, ба зонуи ту рехта мешавад. Зеро бо андозае, ки шумо истифода мебаред, ба андозаи он чен карда мешавад. шумо».

2: Матто 7:12 - "Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чизеро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад."

Ҳастӣ 12:17 Ва Худованд фиръавн ва хонадони ӯро ба сабаби зани Сараи Абром ба балоҳои бузург гирифтор кард.

Худо Фиръавн ва хонадони ӯро ба сабаби Сорай ҷазо дод.

1: Мо бояд дар бораи амалҳои худ ва чӣ гуна онҳо метавонанд ба дигарон таъсир расонанд, дар хотир дошта бошем, ҳатто агар мо оқибатҳои онро нафаҳмем.

2: Худо ҳамеша содиқ ва одил аст ва Ӯ ҳамеша онҳоеро, ки ба Ӯ содиқанд, муҳофизат мекунад.

1: Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2: Масалҳо 3:3-4 - Бигзор муҳаббат ва садоқат шуморо ҳеҷ гоҳ тарк накунад; ба гардан баста, дар лавҳи дил бинавис. Он гоҳ дар назди Худо ва инсон соҳиби лутфу номи нек хоҳед шуд.

Ҳастӣ 12:18 Ва фиръавн Абромро ҷеғ зада, гуфт: «Ин чӣ кор аст, ки бо ман кардӣ? чаро ба ман нагуфтӣ, ки вай зани туст?

Фиръавн аз Абром пурсид, ки чаро ба ӯ нагуфт, ки Сорай зани ӯ аст.

1. Вафодории Худо дар замони озмоиш ва озмоиш

2. Муҳимияти ростқавлӣ ва шаффофият дар муносибатҳо

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 4:25. Бинобар ин, ҳар яке аз шумо бояд дурӯғро тарк кунед ва ба ёри худ рост бигӯед, зеро ҳамаи мо аъзои як бадан ҳастем.

Ҳастӣ 12:19 Чаро гуфтӣ, ки вай хоҳари ман аст? Пас, вайро ба занӣ гирифтан мехостам; акнун зани худро инак, вайро гирифта, бирав».

Абром дурӯғ гуфт ва даъво кард, ки Сорай хоҳари ӯ аст, то худро муҳофизат кунад, аммо Худо дахолат кард ва ӯро муҳофизат кард.

1: Худо муҳофизи мост ва мо метавонем ба Ӯ таваккал кунем, ки моро эмин нигоҳ дорад.

2: Мо бояд ҳамеша ростқавл бошем ва ҳеҷ гоҳ дурӯғ нагӯем, зеро он метавонад ба оқибатҳои хатарнок оварда расонад.

1: Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2: Эфсӯсиён 4:15 - Баръакс, ростиро дар муҳаббат гӯем, мо бояд дар ҳар ҷиҳат дар он ки Сардор аст, ба Масеҳ табдил ёбад.

Ҳастӣ 12:20 Ва фиръавн ба одамонаш дар бораи ӯ амр фармуд, ва онҳо ӯро, занаш ва тамоми дороияшро фиристоданд.

Вафодорӣ ва итоати Иброҳим ба Худо замоне подош гирифт, ки Фиръавн ӯро бо зан ва дороияш гусел кард.

1. Садоқати Худо ҳамеша аз мо бузургтар аст.

2. Итоати Иброҳим ба Худо баракат гирифт.

1. Ибриён 11:8-10 Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт.

2. Яъқуб 2:14-26 Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё имон ӯро наҷот дода метавонад?

Ҳастӣ 13-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 13:1-7, Абром ва ҷияни ӯ Лут аз Миср ба сарзамини Канъон бармегарданд. Ҳам Абром ва ҳам Лут аз ҷиҳати чорво ва молу мулк сарвати зиёд ба даст оварданд. Аз сабаби афзоиши андозаи онҳо ва маҳдуд будани захираҳои барои чарогоҳ мавҷудбуда, байни чӯпонони Абром ва Лут низоъҳо ба амал меоянд. Бо эътирофи зарурати бо роҳи осоишта ҳал кардани ин масъала, Абрам пешниҳод мекунад, ки онҳо ҷудо шаванд. Ӯ саховатмандона ба Лут имкон медиҳад, ки ҳар самте, ки мехоҳад биравад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 13:8-13 идома дода, Лут ба водии серобшудаи Урдун нигоҳ мекунад ва онро ҳамчун қисми худ интихоб мекунад. Ӯ аз Абром ҷудо шуда, дар шаҳрҳои Садӯм дар миёни сокинони шарираш маскан гирифт. Аз тарафи дигар, Абром дар Канъон зиндагӣ мекунад, ки дар наздикии дубҳои Мамре дар Ҳеброн зиндагӣ мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 13:14-18, пас аз рафтани Лут, Худо ба Абром бори дигар сухан мегӯяд, ки ваъдаи худро дар бораи он ки тамоми заминеро, ки мебинад, ба ӯ ва насли ӯ то абад медиҳад. Худо Абромро ташвиқ мекунад, ки дарозӣ ва паҳнои ин замини ваъдашударо омӯзад, зеро он ҳамчун мерос дода мешавад. Бо ваъдаи Худо, Абром хаймаи худро ба ҷанубтар дар наздикии Байт-Ил мекӯчонад ва дар он ҷо қурбонгоҳе месозад, ки барои ибодати Худо бахшида шудааст.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 13 пешниҳод мекунад:
Бозгашти Абром аз Миср бо Лут;
Дар байни чорводорон аз сабаби афзудани сарваташон низоъ ба миён меояд;
Абром барои онҳо ҷудоии осоиштаро пешниҳод мекунад;
Лут водии серобро интихоб карда, дар байни одамони шарир дар Садӯм қарор гирифт;
Абром дар Канъон дар назди дубҳои Мамре дар Ҳеброн монд;
Худо ваъдаи худро дар бораи додани тамоми заминеро, ки Абром дида буд, ҳамчун мерос барои ӯ ва насли ӯ то абад тасдиқ кард;
Абром ҷавоб дод, ки ба Байт-Ил наздик шуда, дар он ҷо қурбонгоҳе барои ибодат месозад.

Ин боб ҳикмати Абромро дар ҳалли низоъҳо ва саховатмандии ӯро нисбат ба Лут таъкид мекунад. Он инчунин оқибатҳои интихоби Лут дар Садӯм, шаҳре, ки бо шарорataш машҳур буд, нишон медиҳад. Худо ваъдаи худро ба Абром бори дигар тасдиқ мекунад ва тафсилоти заминеро, ки ба ӯ ва насли ӯ медиҳад, васеъ мекунад. Ҷавоби Абром бо имон нишон дода мешавад, зеро ӯ ба ваъдаҳои аҳди Худо таваккал мекунад ва садоқати худро тавассути ибодатҳо нишон медиҳад.

Ҳастӣ 13:1 Ва Абром бо занаш ва тамоми дороияш ва Лут бо ӯ аз Миср ба ҷануб равона шуд.

Абром ва Лут бо оила ва дороии худ Мисрро тарк мекунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Абром бо вуҷуди хатари тарк кардани тамоми дороии худ фармони Худоро дар бораи тарки Миср ва аз паи Ӯ рафтан итоат мекунад.

2. Подошҳои вафодорӣ – Худо Абромро барои садоқат ва итоаткорӣ баракат медиҳад ва барои ӯ ва оилааш ояндаи беҳтареро фароҳам меорад.

1. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Такрори Шариат 8:18 - Ва Худованд Худои худро ёд хоҳӣ кард, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст.

Ҳастӣ 13:2 Ва Абром аз чорпоён, нуқра ва тилло хеле бой буд.

Абром аз чорво, нуқра ва тилло бениҳоят бой буд.

1. Фаровонӣ дар пешгӯии Худо - Чӣ гуна Худо фарзандонашро таъмин мекунад.

2. Сарват дар баракати Худо - Қудрати таваккал ба нақшаи Худо.

1. Такрори Шариат 8:18 - Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қобилияти ба даст овардани сарват ато мекунад.

2. Забур 111:3 - Сарват ва сарват дар хонаҳои онҳост, ва адолати онҳо то абад пойдор аст.

Ҳастӣ 13:3 Ва ӯ аз ҷануб ба Байт-Ил, ба он ҷое ки хаймаи ӯ дар ибтидо, дар байни Байт-Ил ва Ҳай буд, рафт;

Иброҳим аз ҷануб ба Байт-Ил сафар кард, ки хаймаи ӯ ибтидо дар байни Байт-Ил ва Ҳай буд.

1. Чӣ тавр дар сафарҳои душвор истодагарӣ кардан мумкин аст

2. Муҳимияти дар хотир доштан, ки мо аз куҷо оғоз кардем

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

Ҳастӣ 13:4 Ба маконе ки қурбонгоҳе, ки дар аввал дар он ҷо сохта буд, ва дар он ҷо Абром исми Худовандро хонд.

Абром қурбонгоҳе барои Худо месозад ва Худовандро мехонад.

1: Худо ҳамеша дар ҳаёти мо афзалият дорад.

2: Итоат ба Худо подош меорад.

1:1 Вақоеънома 16:29 - Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ ато кунед; ҳадия биёред ва пеши ӯ биё.

2: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Ҳастӣ 13:5 Ва Лут низ, ки бо Абром мерафт, гӯсфандон ва говҳо ва хаймаҳо дошт.

Лут бо Абром ҳамроҳӣ мекард ва гӯсфандон, говҳо ва хаймаҳои шахсии худро дошт.

1. Фаровонӣ дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Ҳавасманд кардани зиндагии саховатмандона

1. Луқо 12:15 - "Ва Ӯ ба онҳо гуфт: "Эҳтиёт бошед ва аз тамаъкорӣ ҳазар кунед, зеро ҳаёти одам аз фаровонии дороии вай иборат нест".

2. Ибриён 13:5 - «Суҳбати шумо бе тамаъ бошад ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед: зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳаргиз тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

Ҳастӣ 13:6 Ва замин қодир набуд, ки онҳоро бардошт, то ки якҷоя сокин шаванд;

Замин натавонист, ки дороии фаровони Иброҳим ва Лутро нигоҳ дорад.

1: Худованд ба мо фаровонӣ медиҳад, аммо муҳим аст, ки тавозуни баракатҳои мо ва чӣ гуна он метавонад ба муносибатҳои мо бо дигарон таъсир расонад.

2: Баракатҳои Худо метавонад шамшери дудама бошад, ки ба мо фаровонӣ мебахшад, аммо инчунин имкон медиҳад, ки ба муносибатҳои мо зарар расонад.

1: Эфсӯсиён 4:2-3 Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар бо муҳаббат сабр кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2: Филиппиён 2:3-4 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Ҳастӣ 13:7 Ва дар байни чӯпонони чорпоёни Абром ва чӯпонони Лут низоъ ба амал омад; ва канъониён ва фариззиён дар он замин сукунат доштанд.

Дар байни чорводорони Абром ва Лут низоъ бархост ва дар он вақт мардуми канъонӣ ва фариззитӣ дар он сарзамин зиндагӣ мекарданд.

1. Омӯзиши ҳалли низоъҳоро бо роҳи осоишта - Ҳастӣ 13:7

2. Мо ҳама дар назари Худо баробар ҳастем - Ҳастӣ 13:7

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Тамоми кӯшишро ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Ҳастӣ 13:8 Ва Абром ба Лут гуфт: «Лутфан, дар миёни ману ту, ва чӯпонони ман ва чӯпонони ту низоъ набошад; зеро ки мо бародарем.

Абром Лутро ташвиқ мекунад, ки аз ҷанҷол канорагирӣ кунад ва дар хотир дошта бошад, ки онҳо бародаранд.

1. Дар сулҳ бо бародарону хоҳарони мо дар Масеҳ зиндагӣ кардан

2. Аҳамияти ягонагӣ дар калисо

1. Матто 5:23-24 - Пас, агар ҳадияи худро ба қурбонгоҳ биёрӣ, ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародарат бар зидди ту гуноҳе кардааст; Дар он ҷо ҳадияи худро пеши қурбонгоҳ бигузор ва ба роҳи худ бирав; аввал бо бародари худ оштӣ кун ва баъд омада, ҳадяи худро тақдим кун.

2. Филиппиён 2:2 - Шодии маро ба амал оваред, то ки ҳамфикр бошед, дар як муҳаббат, якдил ва якдил бошед.

Ҳастӣ 13:9 Оё тамоми замин пеши ту нест? Аз ман ҷудо шав; агар дасти чапро гирӣ, ман ба тарафи рост меравам; ё агар ба тарафи рост равӣ, ман ба тарафи чап хоҳам рафт.

Абром ва Лут бо ҳам зиндагӣ кардан душвор буданд, аз ин рӯ, Абром ба Лут имконият дод, ки кадом тарафи заминро барои оилааш интихоб кунад.

1. "Қувваи созиш"

2. «Фоидаҳои саховатмандӣ»

1. Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон болотар арзёбӣ кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шумо ба манфиати дигарон."

2. Луқо 6:31 - "Ба дигарон ҳамон тавре ки мехостед, ки бо шумо кунанд".

Ҳастӣ 13:10 Ва Лут чашмони худро боло карда, тамоми дашти Урдунро дид, ки он пеш аз он ки Худованд Садӯм ва Амӯроро хароб кунад, дар ҳама ҷо об фаровон буд, чунон ки боғи Худованд, мисли замини Миср, ту ба Зоар меой.

Лут ба водии Ӯрдун нигарист ва дид, ки он чӣ гуна сабзу хуррам аст, ба боғи Худованд ва мисли Миср, пеш аз он ки Худо Садӯм ва Амӯроро хароб кунад.

1. Вафодории Худо дар доварӣ: Баррасии харобшавии Садӯм ва Амӯра

2. Иродаи Худоро чӣ тавр фаҳмидан мумкин аст: Фаҳмидани интихоби Лут дар водии Урдун

1. Забур 145:17 - Худованд дар ҳама роҳҳои Худ одил аст, ва дар ҳама аъмоли Ӯ муқаддас аст.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Ҳастӣ 13:11 Он гоҳ Лут дар тамоми дашти Урдун ӯро баргузид; ва Лут ба тарафи шарқ равона шуд, ва онҳо якдигарро аз якдигар ҷудо карданд.

Лут дашти Урдунро интихоб кард ва аз амакаш Иброҳим ҷудо шуда, ба шарқ сафар кард.

1. Қудрати интихоб: Омӯзиши қабули қарорҳои оқилона аз мисоли Лут.

2. Сафар барои кашф кардани ҳадафи худ: Қадамҳои имон ба мисли Лут.

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Такрори Шариат 30:19 - "Имрӯз ман осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас ҳаётро интихоб кунед, то ки шумо ва насли шумо зиндагӣ кунед".

Ҳастӣ 13:12 Абром дар замини Канъон сукунат дошт, ва Лут дар шаҳрҳои дашт сокин шуда, хаймаи худро сӯи Садӯм барафрохт.

Абром ва Лут дар замини Канъон сукунат доштанд, ва Лут дар шаҳрҳои дашт зиндагӣ мекард ва хаймаи худро сӯи Садӯм мезадааст.

1. Роҳнамоии Худо барои мо метавонад моро ба ҷойҳои хатарнок ва васвасаҳо расонад.

2. Мо бояд дар вақти зиндагӣ дар ҷаҳон итоаткор бошем.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише шуморо фаро нагирифтааст, ҷуз он чизе ки барои инсоният маъмул аст. Ва Худо мӯътамад аст; Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз он чи ки тоқат карда метавонед, озмуда шавед. Аммо вақте ки шумо озмуда мешавед, Ӯ ҳамчунин озмоишеро фароҳам меорад. роҳи халосӣ, то ки шумо ба он тоб оваред."

2. Эфсӯсиён 6:11-13 - «Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед, зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон ва ҳукуматдорон аст, бар зидди қувваҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар олами осмонӣ.Бинобар ин зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба мавқеи худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама корро кард, истодан».

Ҳастӣ 13:13 Аммо мардуми Садӯм дар ҳузури Худованд бағоят бад ва гуноҳкор буданд.

Мардуми Садӯм дар назари Худованд хеле бад ва гунаҳкор буданд.

1. Доварии Худо дар бораи гуноҳ: Омӯзиши мардони Садӯм

2. Оқибатҳои бадӣ: Дарсҳо аз Садӯм

1. Ҳизқиёл 16:49–50; Инак, ин гуноҳи хоҳари ту Садӯм буд, ки ғурур ва серии нон ва фаровонии бекорӣ дар вай ва духтаронаш буд, ва дасти мискинон ва мискинонро мустаҳкам накард.

2. Румиён 6:23; Зеро ки музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ҳастӣ 13:14 Ва Худованд ба Абром, баъд аз он ки Лут аз ӯ ҷудо шуд, гуфт: «Акнун чашмонатро боло бардошта, аз ҷое ки ту ҳастӣ, ба шимол ва ҷануб ва шарқ ва ғарб нигоҳ кун.

Худо ба Абром гуфт, ки пас аз он ки Лут аз ӯ ҷудо шуд, ба шимол, ҷануб, шарқ ва ғарб нигоҳ кунад.

1. Боварӣ ба Худо ва роҳе, ки Ӯ медиҳад

2. Пайравӣ ба даъвати Худо барои сафари нав

1. Масалҳо 3:5-6: Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ирмиё 29:11: Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

Ҳастӣ 13:15 Зеро тамоми заминеро, ки ту мебинӣ, ба ту ва ба насли ту то абад хоҳам дод.

Худо ба Иброҳим замини Канъонро ҳамчун мулки абадӣ ваъда дод.

1: Ваъдаҳои Худо абадӣ ва боэътимод мебошанд.

2: Мо метавонем ба инъомҳо ва баракатҳои Худо таваккал кунем.

1: Румиён 4:13-17 - Зеро ваъдаи ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2: Ибриён 6: 13-20 - Зеро, вақте ки Худо ба Иброҳим ваъда дод, азбаски ӯ ҳеҷ каси бузургтаре надошт, ки ба вай қасам хӯрад, ба худ қасам хӯрда, гуфт: «Албатта туро баракат хоҳам дод ва туро афзун хоҳам кард».

Ҳастӣ 13:16 Ва насли туро мисли хоки замин хоҳам кард, то ки агар касе ғубори заминро шумурда тавонад, насли ту низ шумурда хоҳад шуд.

Худо ба Абром ваъда дод, ки насли ӯ мисли донаҳои қум дар соҳили баҳр хоҳад буд.

1. Ваъдаҳои Худо ҷовидонаанд - Ҳастӣ 13:16

2. Ваъдаи фаровонии Худо - Ҳастӣ 13:16

1. Румиён 4:18-21 - Иброҳим ба Худо имон оварда ва ин ба ӯ адолат ҳисоб карда шуд.

2. Ибриён 11:11-12 - Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад.

Ҳастӣ 13:17 Бархез ва дар замин дар дарозию фарохии он сайр кунед; зеро ки онро ба ту хоҳам дод.

Худо ба Иброҳим ваъда медиҳад, ки замини Канъонро мегирад.

1: Вафодории Худо дар ваъдаи ӯ ба Иброҳим дар бораи додани замини Канъон дида мешавад.

2: Ваъдаҳои Худо аниқанд ва дар замони ӯ иҷро хоҳанд шуд.

1: Румиён 4: 20-21 "Ҳеҷ беимонӣ ӯро дар бораи ваъдаи Худо ноумед накард, балки ӯ дар имонаш қавӣ шуд, вақте ки Худоро ҷалол дод ва комилан боварӣ дошт, ки Худо ваъдаашро иҷро карда метавонад."

2: Ибриён 11: 11-12 "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва ӯ намедонист, ки ба куҷо меравад".

Ҳастӣ 13:18 Ва Абром хаймаи худро бардошт, ва омада, дар дашти Мамре, ки дар Ҳеброӯн аст, сокин шуд, ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд бино кард.

Абром хаймаи худро аз даштҳои Канъон бардошт ва дар Ҳеброӯн қурбонгоҳе барои Худованд сохт.

1. Итоати содиқона: Намунаи Абром

2. Баракат дар бинои қурбонгоҳ

1. Такрори Шариат 6: 4-5 "Гӯш кунед, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва бо тамоми қуввати худ дӯст доред.

2. Ибриён 11: 8-10 "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, ба куҷо рафтанашро намедонист. Бо имон вай дар замин сокин шуд. Ваъда, чунон ки дар кишвари бегона, дар хаймаҳо бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, сукунат дошт, зеро ки вай мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост».

Ҳастӣ 14-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 14:1-12 ҷанг байни якчанд подшоҳони минтақа сар мезанад. Чаҳор подшоҳ бо роҳбарии Чедорлаомери Элом ҳудудҳои гуногун, аз ҷумла Садӯм ва Амӯроро забт мекунанд. Дар натиҷа, онҳо молро мусодира мекунанд ва Лут, бародарзодаи Абромро асир мегиранд. Вақте ки Абром аз асир шудани Лут хабардор мешавад, ӯ ғуломони таълимдидаи худро 318 нафар ҷамъ мекунад ва подшоҳони душманро то Дон таъқиб мекунад. Бо як ҳамлаи ногаҳонӣ, Абром Лут ва тамоми дороии забтшударо наҷот медиҳад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 14:13-16, пас аз миссияи бомуваффақияти наҷотдиҳии Абром, ӯро Малкисодақ подшоҳи Салим (баъдтар Ерусалим номид) ва инчунин коҳини Худои Таоло вохӯрд. Малкисодақ Абромро баракат дода, ба ӯ нон ва шароб медиҳад. Дар навбати худ, Абром ба Малкисодақ даҳяки тамоми ғанимати аз мағлуб кардани подшоҳони душман ба даст овардаашро медиҳад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 14:17-24, подшоҳи дигаре бо номи Бера, подшоҳи Садӯм, назди Абром меояд, то ба ӯ барои наҷоти қавмаш миннатдорӣ кунад, аммо аз Абром хоҳиш мекунад, ки танҳо мардумро баргардонад ва молу мулкро барои худ нигоҳ дорад. Аммо, Абрам аз Бера чизеро қабул намекунад, то гуфтан мумкин нест, ки Бера ӯро бой кардааст. Ба ҷои ин, ӯ исрор мекунад, ки ҳама чизро ба соҳибони қонунии худ баргардонад, аммо ба иттифоқчиёнаш, ки ӯро дар ҷанг ҳамроҳӣ мекарданд, иҷозат медиҳад, ки ҳиссаи худро бигиранд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 14 пешниҳод мекунад:
Ҷанг байни подшоҳони минтақавӣ, ки дар натиҷа Лут ба асорат оварда шуд;
Абром лашкар ҷамъ карда, Лутро бомуваффақият наҷот дод;
Абром бо Малкисодақ рӯ ба рӯ мешавад, ки ӯро баракат медиҳад ва аз ӯ даҳяк мегирад;
Вохӯрӣ бо шоҳ Бера, ки мукофот пешниҳод мекунад, аммо Абром онро рад мекунад;
Исрори Абром дар бораи баргардонидани тамоми молу мулк ба соҳибони қонунии худ.

Ин боб далерӣ ва маҳорати низомии Абромро ҳангоми наҷот додани Лут аз асирӣ нишон медиҳад. Он шахсияти пурасрор Малкисодақро муаррифӣ мекунад, ки Абромро баракат медиҳад ва аз ӯ даҳяк мегирад, ки консепсияи баъд аз коҳинон дар Исроилро пешгӯӣ мекунад. Саркашии Абром аз гирифтани мукофот аз шоҳ Бера, беайбии ӯ ва намехоҳад ба созиш аз принсипҳои худ шаҳодат медиҳад. Умуман, Ҳастӣ 14 садоқати Абром ба Худо ва садоқати ӯро ба адолат ва адолат таъкид мекунад.

Ҳастӣ 14:1 Ва дар айёми Амрофал подшоҳи Шинор, Арьёх подшоҳи Элласор, Кадорломер подшоҳи Элом ва подшоҳи халқҳо Тидал;

Чаҳор подшоҳи Шинор, Элласор, Элом ва халқҳо ба ҷанг рафтанд.

1. Ҳукмронии Худо дар чор подшоҳи халқҳои қадим, ки ба ҷанг мераванд, дида мешавад.

2. Мо бояд дар ҳама ҳолат ва натиҷаи ҷангҳои худ ба Худо таваккал кунем.

1. Забур 46:10 "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Ҳастӣ 14:2 Ва онҳо бо Бера подшоҳи Садӯм ва бо Биршо подшоҳи Амӯро, Шиноб подшоҳи Адмо ва Шемабар подшоҳи Сабӯим ва подшоҳи Бело, ки Сӯар аст, ҷанг карданд.

Подшоҳони Садӯм, Амӯро, Адмо, Забоим ва Бела ба ҷанг рафтанд.

1: Дар замони ҷанг мо бояд дар хотир дошта бошем, ки имонамонро ба Худо нигоҳ дорем.

2: Мо метавонем аз подшоҳони Садӯм, Амӯро, Адмо, Забоим ва Бела ёд гирем, ки ба Худованд таваккал кунем.

1: Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 14:3 Ҳамаи инҳо дар водии Сиддим, ки баҳри шӯр аст, ба ҳам пайвастанд.

Подшо[они чор ша[р дар водии Сиддим, ки дар наздикии ба[ри Намак воғеъ буд, мутта[ид шуданд.

1. Қудрати ваҳдат: Чӣ гуна тавоноии ҷомеа метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад

2. Гирифтани фарқиятҳои мо: Чӣ гуна гуногунрангӣ ҳаёти моро ғанӣ мегардонад

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Монанди равғани қиматбаҳо бар сар, ба риш, бар риши Ҳорун, ба гиребони ҷомааш мерезад! Он мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад! Зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонист.

2. Филиппиён 2:2-3 - Шодии маро бо як ақл, доштани як муҳаббат, дар якдилӣ ва якдил будан пурра кунед. Аз рӯи рақобат ва кибр ҳеҷ коре накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худатон бузургтар донед.

Ҳастӣ 14:4 Дувоздаҳ сол онҳо ба Кадорломер хизмат карданд, ва дар соли сенздаҳум исён бардоштанд.

Дар Ҳастӣ 14:4 гуфта мешавад, ки мардуми сарзамини Канъон дувоздаҳ сол ба Кадорлаомер хизмат карда, пеш аз он ки дар соли сенздаҳум исён бардоштанд.

1. Иродаи Худо на ҳамеша фаврӣ аст: Ба мо хотиррасон мекунем, ки шояд мо бояд интизор шавем, ки иродаи Худо иҷро шавад, ҳамон тавре ки мардуми Канъон бояд дувоздаҳ сол интизор шаванд, то онҳо бар зидди Чедорлаомер исён кунанд.

2. Муҳимияти истодагарӣ: Мо аз аҳамияти субот ва имон ёдовар мешавем, ҳатто вақте ки роҳи пеш метавонад душвор ба назар расад, зеро мардуми Канъон пас аз дувоздаҳ соли ғуломӣ тавонистанд бар зидди Чедорлаомер исён кунанд.

1. Забур 37:7 "Дар ҳузури Худованд ором бош ва барои Ӯ пурсаброна интизор шав; барои касе, ки дар роҳи Ӯ комёб мешавад, аз касе ки найрангҳои бад мекунад, ғамгин нашав!"

2. Румиён 8:28-29 "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Ӯ инчунин барои онҳое, ки Ӯ пешакӣ шинохт, муқаррар кардааст, ки ба сурати Худо мувофиқат кунанд. Писари Ӯ, то ки дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад».

Ҳастӣ 14:5 Ва дар соли чордаҳум Кадорлаӯмер ва подшоҳоне ки бо ӯ буданд, омада, рафоимиёнро дар Аштерӯт-Карнаим ва зузимиёнро дар Ҳом ва эмимиёнро дар Шове-Қирьётайм торумор карданд,

Дар соли чордаҳум, Чедорлаомер ва дигар подшоҳон бо ӯ ба Рефаимҳо, Зузимҳо ва Эмимҳо ҳамла карда, онҳоро мағлуб карданд.

1. Ҳукмронии Худо - Чӣ гуна Худо тамоми таърихро барои мақсадҳои худ истифода мебарад

2. Қувваи Имон - Чӣ гуна Худованд касонеро, ки бар Ӯ таваккал мекунанд, баракат медиҳад

1. Еҳушаъ ибни Нун 23:14 - Инак, имрӯз ман бо роҳи тамоми замин меравам. Ва шумо дар тамоми дилҳои худ ва дар тамоми ҷони худ медонед, ки ҳеҷ як чиз аз ҳамаи он чизҳои нек, ки Худованд Худои шумо дар бораи шумо гуфта буд, ноком нашудааст. Ҳама чиз барои шумо воқеъ шуд; ягон сухани онхо беэътибор намондааст.

2. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд рост ва рост аст; Ӯ дар ҳар коре, ки мекунад, содиқ аст.

Ҳастӣ 14:6 Ва ҳӯриён дар кӯҳи Сеир, то Элпарон, ки дар биёбон аст.

Дар Ҳастӣ 14:6, ҳӯриён ёдовар мешаванд, ки дар кӯҳи Сеир дар наздикии Элпаран, ки дар биёбон ҷойгир аст, зиндагӣ мекунанд.

1. Муҳимияти донистани он ки шумо аз куҷо омадаед

2. Чӣ тавр дар биёбон самт ва ҳадафро пайдо кардан мумкин аст

1. Забур 139:7-10 "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло равам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту он ҷо ҳастӣ! Агар Ман болҳои саҳар бигир ва дар қаъри баҳр сокин шав, ва дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ хоҳад дошт».

2. Такрори Шариат 8:2-3 «Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар биёбон ба шумо бурдааст, ба ёд оваред, то ки шуморо фурӯтан созад ва шуморо бисанҷад, то бидонед, ки он чи дар дил доред, оё аҳкоми Ӯро риоят кунед ё не.Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонид ва бо манн ғизо дод, ки на шумо медонистед ва на падаронатон медонистанд, то бидонед, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад, балки одам зинда аст. бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд.

Ҳастӣ 14:7 Ва онҳо баргашта, ба Энмишпат, ки Қодеш аст, омаданд, ва тамоми сарзамини Амолеқиён ва амӯриёнро, ки дар Ҳассонтамар сокин буданд, торумор карданд.

Амолеқиён ва амӯриён аз лашкари баргашта дар Энмишпат, ки Қодеш аст, мағлуб шуданд.

1. Қудрати Худо ва халқи Ӯ муттаҳид аст

2. Бартараф кардани душвориҳо тавассути имон

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 14:8 Ва подшоҳи Садӯм, подшоҳи Амӯро ва подшоҳи Адмо, ва подшоҳи Сабоим ва подшоҳи Бела, (ки ҳамон аст, ки Сӯар аст) берун омада, бо онҳо ба ҷанг омаданд. водии Сиддим;

Панҷ шоҳ дар водии Сиддим бар зидди душмани номаълум ба ҷанг рафтанд.

1. Ҳимояи Худоро метавон дар маконҳои нодир пайдо кард.

2. Мо бояд омода бошем, ки барои одилона ва дуруст мубориза барем.

1. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. 2 Вақоеънома 20:15b ... зеро ки ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост.

Ҳастӣ 14:9 Бо Кадорлаӯмер, подшоҳи Элом, ва бо Тидал, подшоҳи халқҳо, ва Амрофал, подшоҳи Шинор, ва Арьёх, подшоҳи Элласор; чор подшоҳ бо панҷ.

Ин порча чаҳор подшоҳи Чедорлаомер, Тидал, Амрафел ва Ариохро тасвир мекунад, ки барои мубориза бо панҷ подшоҳи дигар муттаҳид шуда буданд.

1. Қудрати Худо тавассути ваҳдат зоҳир мешавад.

2. Аҳамияти якҷоя истодан дар замони муноқиша.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад.

2. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

Ҳастӣ 14:10 Ва водии Сиддим пур аз лоғар буд; ва подшоҳони Садӯм ва Амӯро гурехта, дар он ҷо афтоданд; ва боқимонда ба кӯҳ гурехтанд.

Подшоҳони Садӯм ва Амӯра дар ҷанг шикаст хӯрда, ба водии Сиддим, ки пур аз лӯбиё буд, гурехтанд. Онҳое, ки монда буданд, ба кӯҳ гурехтанд.

1. Ҳукми Худо: Қиссаи Садӯм ва Амӯра

2. Қувваи устуворӣ бо вуҷуди душвориҳо

1. Луқо 17:28-30 - Масали Исо дар бораи омадани Писари Одам.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Ҳастӣ 14:11 Ва онҳо тамоми дороии Садӯм ва Амӯро ва тамоми хӯроки онҳоро гирифта, ба роҳи худ рафтанд.

Лут ва оилаи ӯро одамони Иброҳим аз харобшавии Садӯм ва Амӯра наҷот доданд ва тамоми дороии ин ду шаҳрро гирифтанд.

1. Қувваи дуо: чӣ гуна Худо ба дуои Иброҳим ҷавоб дод, то Лут ва оилаашро наҷот диҳад.

2. Хавфи гуноҳ: окибатҳои фосиқии Садӯму Амӯра.

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт.

9 Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли он ки дар кишвари бегона маскан гирифта, бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт.

10 Зеро ки Ӯ дар ҷустуҷӯи шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

2. Забур 91:14-16 - Азбаски ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро баланд хоҳам гузошт, зеро ки исми Маро шинохт.

15 Маро бихонад, ва Ман ба ӯ ҷавоб хоҳам дод: Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард.

16 Бо умри дароз вайро сер хоҳам кард, ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод.

Ҳастӣ 14:12 Ва Лут, писари бародари Абромро, ки дар Садӯм сукунат дошт, ва дороияшро гирифта, рафтанд.

Лут, ҷияни Абром, бо молу мулкаш аз Садӯм асир шуд.

1. Асир шудани Лут: Қувваи ҳифзи Худо

2. Донистани нақшаи Худо: Сафари Абром ва Лут

1. Забур 91:4, «Ӯ туро бо парҳои Худ хоҳад пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт».

2. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ҳастӣ 14:13 Ва касе ки гурехта буд, омада, ба Абром ибрӣ хабар дод; зеро ки вай дар дашти Мамри амӯрӣ, бародари Эшкӯл ва бародари Анер сукунат дошт; ва онҳо бо Абром шарик буданд.

Марде, ки фирор карда буд, ба Абром дар бораи ҷанге, ки рӯй дода буд, хабар дод. Вай инчунин ба Абром хабар дод, ки се шарики ӯ, Мамри амӯрӣ, Эшкол ва Анер қисми ҷанг буданд.

1. Аҳамияти вафодорӣ ва дӯстӣ дар замони бӯҳронӣ.

2. Қудрати Худо дар баробари душвориҳо.

1. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Ҳастӣ 14:14 Ва Абром шунид, ки бародараш асир шудааст, ғуломони таълимдидаи худро, ки дар хонаи худ таваллуд шудаанд, сесаду ҳаждаҳ нафарро мусаллаҳ карда, то Дон таъқиб кард.

Абром хизматгорони худро мусаллаҳ кард, то бародарашро аз асирӣ наҷот диҳад.

1: садоқатмандии Худо дар муҳофизат ва таъмини мо.

2: Муҳимияти истодан барои оила ва дӯстони худ.

1: Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро ба бар кунед.

2: Масалҳо 18:24 - Шахсе, ки дӯстон дорад, бояд дӯстона бошад.

Ҳастӣ 14:15 Ва ӯ шабона бо навкаронаш бар зидди онҳо ҷудо шуд, ва онҳоро зада, то Ҳуба, ки дар тарафи чапи Димишқ аст, таъқиб кард.

Абром ва хизматгоронаш аз ҳам ҷудо шуда, шабона ба душманонаш ҳамла карданд ва онҳоро ба Ҳуба дар наздикии Димишқ таъқиб карданд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна ғалабаи Абром бар душманонаш шаҳодати имони ӯ ба Худо буд

2. Қувваи ягонагӣ: чӣ гуна ходимони Абром барои мубориза барои кори умумии худ муттаҳид мешаванд

1. Забур 18:29 - Зеро ки ман ба василаи Ту аз лашкар гузаштаам; ва қасам ба Худои худ, ман аз девор ҷаҳидаам.

2. Забур 118:6 - Худованд тарафи ман аст; Ман наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Ҳастӣ 14:16 Ва ӯ тамоми дороии худро баргардонд, ва инчунин бародараш Лут ва дороияш, ва занон ва мардумро боз оварад.

Худованд Лут ва дороиаш ва занонеро, ки бо ӯ буданд, наҷот дод.

1. Муҳофизати Худо ба ҳамаи онҳое, ки аз они Ӯст, новобаста аз вазъияташон, фаро мерасад.

2. Тавассути имон Худо метавонад моро аз ҳама гуна вазъият наҷот диҳад.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва Ӯ онҳоро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо аз шумо нахоҳанд рафт. Вакте ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд ва шӯъла туро намесузонад.

Ҳастӣ 14:17 Ва подшоҳи Садӯм, пас аз бозгашташ аз қатли Кадорлаӯмер ва подшоҳони ӯ, ба водии Шове, ки дарёи подшоҳ аст, ба пешвози ӯ баромад.

Подшоҳи Садӯм ба пешвози Абром баромад, пас аз он ки ӯ Кадорлаӯмер ва подшоҳонро, ки дар водии Шове бо ӯ буданд, мағлуб кард.

1. Қудрати Худо дар Ғалаба - Чӣ гуна Худо ба мо қудрат медиҳад, ки душманонро мағлуб кунем.

2. Раҳмати Худо - Чӣ гуна Худо ба подшоҳи Садӯм дар мағлубият раҳм кард.

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - "Ва ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ фахр мекунам, то ки қуввати Масеҳ бар он такя кунад. ман."

2. Румиён 8:37 - «Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

Ҳастӣ 14:18 Ва Малкисодақ подшоҳи Салим нон ва шароб баровард, ва ӯ коҳини Худои Таоло буд.

Малкисодақ, подшоҳи Салим, ҳамчун коҳини Худои Таоло хизмат карда, нону шароб меовард.

1. Хизмати коҳинон дар Малкисодақ: Намунаи хидмати содиқона ба Худо

2. Аҳамияти нону май дар зиндагии муъмин

1. Ибриён 5:6: Чӣ тавре ки дар ҷои дигар низ мегӯяд: "Ту, мувофиқи фармони Малкисодақ, то абад коҳин ҳастӣ".

2. 1 ба Қӯринтиён 11:23-26: Зеро он чиро, ки ба шумо супурдаам, аз Худованд гирифтаам: Исои Худованд дар шабе, ки Ӯ таслим карда шуд, нонро гирифт ва чун шукрона гуфт, пора кард ва гуфт: , Ин бадани Ман аст, ки барои шумост; ин корро ба хотири ман бикун. Ҳамин тавр, пас аз хӯроки шом косаро гирифта, гуфт: «Ин коса аҳди ҷадид дар хуни ман аст; Ҳар гоҳ, ки онро бинӯшед, ба ёди Ман ин корро кунед. Зеро ки ҳар вақте ки шумо ин нонро мехӯред ва ин косаро менӯшед, марги Худовандро эълон мекунед, то даме ки Ӯ биёяд.

Ҳастӣ 14:19 Ва ӯро баракат дода, гуфт: «Муборак аст Абром аз Худои Таоло, соҳиби осмону замин!

Худо Абромро баракат дод ва ӯро соҳиби осмон ва замин эълон кард.

1. Баракати Худоро метавон дар ҷойҳои ғайричашмдошт ёфт.

2. Моликияти дунё масъулияти азим аст.

1. Забур 24:1-2 - "Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва онҳое ки дар он сокинанд, зеро ки Ӯ онро бар баҳрҳо бунёд кардааст, ва бар об устувор кардааст."

2. Матто 5:5 - «Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд».

Ҳастӣ 14:20 Ва муборак аст Худои Таоло, ки душманонатро ба дасти ту таслим кардааст. Ва ба ӯ аз ҳама даҳьяк дод.

Абром қудрати Худоро эътироф мекунад ва ба ӯ барои муваффақияти худ эътибор медиҳад ва ба ӯ даҳяки ҳама чизеро, ки дорад, медиҳад.

1. Қудрати Худо метавонад ба мо дар ҳама чиз муваффақ гардад.

2. Қудрати Худоро эътироф намуда, ба Ӯ эътибор диҳед ва ба Ӯ даҳяк диҳед.

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Такрори Шариат 14:22 - Ту дар ҳақиқат тамоми ҳосили насли худро, ки киштзор сол ба сол медиҳад, даҳяк хоҳӣ дод.

Ҳастӣ 14:21 Ва подшоҳи Садӯм ба Абром гуфт: «Ин одамонро ба ман деҳ ва молро барои худ бигир».

Подшоҳи Садӯм аз Абром хоҳиш кард, ки одамонеро, ки наҷот дода буд, баргардонад ва молро барои худ бигирад.

1. Саховатмандии Абром: Намунаи саховатмандӣ дар ҳаёти мо

2. Қувваи фидокорӣ: Мо аз Абром чӣ омӯхта метавонем

1. Матто 10:8 - Ба таври ройгон гирифтаед, ба таври ройгон бидиҳед.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад.

Ҳастӣ 14:22 Ва Абром ба подшоҳи Садӯм гуфт: «Ман дасти Худро ба сӯи Худованд, Худои Таоло, соҳиби осмону замин, бардоштам,

Абром содиқ будани худро ба Худованд, олитарин ва тавонотарин Худо эълон мекунад.

1. Вафодории мо ба Худованд аз ҳама муҳим аст

2. Худо соҳиби замину осмон аст

1. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 24:1 - Замин ва ҳар чизе, ки дар он аст, аз они Худованд аст, ҷаҳон ва ҳамаи онҳое ки дар он зиндагӣ мекунанд.

Ҳастӣ 14:23 То ки аз ришта ҳатто то кафши нахоҳам гирифт, ва ҳеҷ чизи аз они туро нагирифтаам, то нагӯӣ: "Ман Абромро бой кардам".

Абром аз ғаниматҳои ҷангӣ даст кашид, то ки ӯро дар сарватдор шудан айбдор накунанд.

1: Фурӯтании Абром дар рад кардани ҳар гуна ғанимати ҷанг

2: Намунаи Абром дар бораи фидокорӣ ва беайбӣ

1: Луқо 14:11 "Зеро ҳар кӣ худро баланд кунад, фурӯтан хоҳад шуд, ва ҳар кӣ худро фурӯтан созад, сарафроз хоҳад шуд."

2: Масалҳо 22: 1 "Номи нек бояд аз сарвати бузург баргузида шавад, ва муҳаббат аз нуқра ва тилло."

Ҳастӣ 14:24 Фақат он чизеро, ки ҷавонон хӯрдаанд, ва ҳиссаи мардоне, ки бо ман буданд, Анер, Эшқул ва Мамре; бигзор онхо хиссаи худро бигиранд.

Иброҳим ба хизматгоронаш мегӯяд, ки он чиро, ки ҷавонон хӯрда буданд, захира кунанд ва ба ҳампаймононаш Анер, Эшкол ва Мамре қисме диҳанд.

1. Қувваи дӯстӣ: Омӯзиш аз намунаи Иброҳим.

2. Неъмати саховат: Садақа ба ниёзмандон.

1. Масалҳо 18:24 - "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2. Забур 111:5 - «Хуб аст ба одаме, ки саховатмандӣ мекунад ва қарз медиҳад, ва корҳои худро аз рӯи адолат пеш мебарад».

Ҳастӣ 15-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 15:1-6, пас аз ғалабаи Абром аз ҷанг, каломи Худованд дар рӯъё ба ӯ меояд. Худо ба Абром итминон медиҳад, ки натарсад ва ба ӯ мукофоти бузург ваъда медиҳад. Бо вуҷуди ин, Абром изҳори нигаронӣ мекунад, ки меросхӯр надошта бошад, зеро ӯ фарзанд надорад. Худо дар ҷавоб ба Абром итминон медиҳад, ки ӯ писаре хоҳад дошт, ки ҷисм ва хуни худи ӯ хоҳад буд ва насли ӯ мисли ситораҳои осмон зиёд хоҳад буд. Абром ба ваъдаи Худо бовар мекунад ва ин ба ӯ адолат ҳисобида мешавад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 15:7-16 идома дода, Худо боз ба Абром аҳди худро бо ӯ ва насли ӯ итминон медиҳад. Ӯ ба Абром супориш медиҳад, ки ҳайвонҳои мушаххасро барои қурбонӣ биёрад. Ҳангоме ки Абром ҳадияро тайёр мекунад, паррандаҳои дарранда ба ҷасадҳо мефароянд, вале ӯ онҳоро меронад. Баъдтар, вақте ки офтоб ғуруб мекунад, хоби амиқ ба Абром меафтад ва торикии даҳшатовар ӯро фаро мегирад. Он гоҳ Худо ба Абром ваҳй мекунад, ки насли ӯ чорсад сол дар замини бегона ғариб хоҳанд буд, вале ба ӯ итминон медиҳад, ки онҳо бо молу мулки бузург хоҳанд омад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 15:17-21, Худо аҳди Худро бо Абром тавассути маросими рамзӣ бо қурбонии ҳайвонҳо муқаррар мекунад. Ӯ танҳо дар байни пораҳои ҷудошудаи ҳайвонҳо як амали анъанавиеро мегузаронад, ки қасам ё созишномаеро нишон медиҳад, ки ӯҳдадории Ӯро барои иҷро кардани ваъдаҳои худ ба насли Абром дар бораи мероси замин нишон медиҳад. Сарҳадҳои мушаххаси ин сарзамини ваъдашуда аз дарёи Миср (Нил) то дарёи

Фурот тасвир шудаанд, ки халқҳои гуногунро дар бар мегиранд, аз ҷумла онҳое, ки дар Канъон зиндагӣ мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 15 пешниҳод мекунад:
Худо ба Абром мукофотҳо ваъда медиҳад;
Абром изҳори нигаронӣ аз надоштани меросхӯр;
Худо ваъдаи худро дар бораи наслҳои сершумор бори дигар тасдиқ мекунад;
Эътиқоди Абром ба ӯ адолат ҳисобида мешуд.

Худо Абромро ба аҳди худ бовар кунонд ва ба ӯ дастур дод, ки қурбонии қурбонӣ омода кунад;
Паррандаҳои дарранда ба лошаҳо мефароянд;
Худо ошкор мекунад, ки насли Абром чорсад сол дар замини бегона ғариб хоҳанд буд, вале бо молу мулки бузург берун хоҳанд омад.

Худо аҳди Худро бо Абром ба воситаи расму оинҳои рамзӣ, ки қурбонии ҳайвонҳоро дар бар мегирад;
Сарҳадҳои мушаххаси замини ваъдашуда, ки аз дарёи Миср то дарёи Фурот тасвир шудаанд, халқҳои гуногунро фаро мегиранд.

Дар ин боб эътиқод ва эътимоди Абром ба ваъдаҳои Худо сарфи назар аз шароити ҳозирааш таъкид мешавад. Он ба ӯҳдадории Худо оид ба иҷрои аҳди худ бо Абром ва насли ӯ таъкид мекунад. Маросими рамзӣ ҷиддият ва доимии ин аҳдро таъкид мекунад ва барои рӯйдодҳои оянда замина мегузорад, ки дар он Худо ваъдаҳои Худро тавассути насли Иброҳим иҷро мекунад.

Ҳастӣ 15:1 Баъд аз ин каломи Худованд дар рӯъё ба Абром нозил шуда, гуфт: «Натарс, эй Абром! Ман сипари ту ва мукофоти бузурги ту ҳастам».

Худо сипар ва мукофотест барои итоаткунандагон.

1: Итоати Худо мукофотҳои бузург меорад.

2: Худо нигаҳбон ва ризқдиҳандаи мост.

1: Psalm 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ҳастӣ 15:2 Ва Абром гуфт: «Худовандо!

Абром аз Худо мепурсад, ки чаро бо вуҷуди тамоми кӯшишҳояш ба ӯ фарзанд надодааст.

1: Мо метавонем ба вақти Худо боварӣ дошта бошем, ҳатто вақте ки фаҳмидан душвор аст.

2: Худо барои ҳар яки мо нақша дорад, ҳатто агар он дарҳол маълум набошад.

1: Ғалотиён 6:9 Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро ки дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

2: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 15:3 Ва Абром гуфт: «Инак, ту ба ман насле надодӣ; ва инак, касе ки дар хонаи ман таваллуд ёфтааст, вориси ман аст».

Имони Абром ба ваъдаи Худо дар бораи писар бори дигар аз ҷониби Худо тасдиқ карда шуд ва ӯ ваъда дод, ки писар вориси худи ӯ хоҳад буд.

1. Худо ҳеҷ гоҳ ваъдаҳои Худро тарк намекунад ва вафодории Ӯ дар ҳаёти Абром аён аст.

2. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо, ҳатто вақте ки ба назар имконнопазир аст, ба мо хурсандӣ ва пирӯзӣ меорад.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод, Оре, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ҳастӣ 15:4 Ва инак, каломи Худованд бар ӯ нозил шуда, гуфт: «Ин вориси ту нахоҳад буд; лекин ҳар кӣ аз даруни ту берун ояд, вориси ту хоҳад буд.

Худованд ба Абром сухан ронда, ба ӯ гуфт, ки вориси ӯ на бандаи ӯ Элиезар, балки аз оилаи худаш хоҳад буд.

1. Эътимод ба нақшаи Худо: Омӯзиш ба такя ба ваъдаи Худо дар бораи вориси оянда

2. Итоати содиқона: Уҳдадории Абром ба Худованд сарфи назар аз номуайянӣ

1. Румиён 4:13-17: Имони Абром ба ваъдаи Худо

2. Ибриён 11:8-10: Итоати Абром ба даъвати Худо

Ҳастӣ 15:5 Ва ӯро берун оварда, гуфт: «Акнун ба сӯи осмон нигоҳ кун ва ба ситорагон бигӯ, ки агар тавонӣ онҳоро шумурда дорӣ;

Ваъдаи Худо ба Абром, ки насли зиёде дорад.

1: Худо ваъда додааст, ки агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Ӯ моро бо фаровонӣ баракат медиҳад.

2: Худо манбаи умед ва қуввати мост, новобаста аз мушкилот.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 15:6 Ва ӯ ба Худованд имон овард; ва онро барои ӯ адолат ҳисоб кард.

Иброҳим ба Худованд имон овард ва ба туфайли имонаш одил ҳисобида шуд.

1. Қувваи Имон - Чӣ тавр эътимоди Иброҳим ба Худованд ба ӯ дар назари Худо ростқавлӣ дод.

2. Адолат тавассути имон - Худованд касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, подош медиҳад.

1. Румиён 4:3-5 - Барои Навиштаҳо чӣ мегӯяд? «Иброҳим ба Худо имон овард ва ин ба ӯ адолат ҳисоб карда шуд».

2. Ғалотиён 3:6 - Чӣ тавре ки Иброҳим «ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд», инчунин бифаҳмед, ки касоне, ки имон овардаанд, фарзандони Иброҳим мебошанд.

Ҳастӣ 15:7 Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Ман Худованде ҳастам, ки туро аз Ури калдониён берун овардаам, то ин заминро ба ту бидиҳам, то ки онро мерос гузорам».

Худо аҳд баст, ки замини Исроилро ба Иброҳим диҳад.

1: Ваъдаҳои Худо ҳеҷ гоҳ иҷро намешаванд - Ба садоқати Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба Иброҳим нигоҳ кардан.

2: Аз Ур ба Исроил - Баррасии сафари Иброҳим аз Ур ба замини ваъдашудаи Исроил.

1: Румиён 4:13-17 - Иброҳим ба ваъдаҳои Худо.

2: Ибриён 11: 8-10 - Сафари имони Иброҳим.

Ҳастӣ 15:8 Ва ӯ гуфт: «Худовандо Худо!

Ваъдаи Худо дар бораи замин ба Иброҳим тасдиқ шудааст.

1: Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем, зеро Ӯ содиқ аст ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2: Худо ба мо рӯъёи умедеро медиҳад, ки мо метавонем ба он эътимод кунем.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед диҳам.

2: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Ҳастӣ 15:9 Ва ба ӯ гуфт: «Гови сесола ва модабузи сесола ва қӯчқори сесола ва кабӯтар ва кабӯтаре ба ман бигир».

Худо ба Абром амр мекунад, ки қурбонӣ биёрад: як гови сесола, модабузи сесола, қӯчқори сесола, сангпушт ва кабӯтаре.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ ҳамчун василаи нишон додани имон ва итоат ба Худо.

2. Бо омодагии Худо ба қабули қурбонии хоксоронаи имон бар нишони бузурги сарват.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки Худо ӯро озмуд, Исҳоқро ҳамчун қурбонӣ овард. Касе, ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ карданӣ буд.

2. Масалҳо 21:3 - Кори дуруст ва адолат барои Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

Ҳастӣ 15:10 Ва ҳамаи инҳоро ба назди худ гирифта, дар миёна тақсим кард, ва ҳар як порчаро ба якдигар бардошт, аммо паррандагон ҷудо накарданд.

Абром ба Худо қурбониҳо овард, онҳоро дар байни онҳо тақсим мекард, аммо паррандагонро тақсим намекард.

1. Қувваи имон - таваккал ба Худо, ҳатто вақте ки ин маъно надорад

2. Аҳамияти тоъат - иҷрои фармудаҳои Худо агарчи норавшан бошанд

1. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2. 1 Юҳанно 2:3-4 - Ва аз ин мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ гӯяд, ки ӯро мешиносам, вале аҳкоми ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва дар вай ростӣ нест.

Ҳастӣ 15:11 Ва ҳангоме ки паррандагон ба лошаҳо афтоданд, Абром онҳоро пеш кард.

Абром паррандагонеро, ки барои хӯрдани ҷасади мурда омада буданд, пеш кард.

1. Худо моро аз бало эмин медорад, чунон ки бо Абром кард.

2. Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки моро таъмин мекунад.

1. Забур 91:3-4 - «Албатта Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои марговар наҷот хоҳад дод. Ӯ туро бо парҳои худ мепӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; вафодории ӯ сипар ва қалъаи ту хоҳад буд. ».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Ҳастӣ 15:12 Ва ҳангоме ки офтоб ғуруб мекард, бар Абром хоби сахт афтод; ва инак, даҳшати торикии азиме бар сари ӯ афтод.

Абром хоби амиқ ва даҳшати торикии бузургро аз сар гузаронд.

1: Имони мо ба Худо метавонад моро ҳатто дарториктарин замонҳо гузаронад.

2: Мо метавонем дар замонҳои сахт ва тарсу ҳарос ба Худо таваккал кунем.

1:1 Юҳанно 4:18 "Дар муҳаббат тарс нест, аммо муҳаббати комил тарсро берун мекунад ..."

2: Филиппиён 4: 6-7 "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард ва фикрҳои шумо дар Исои Масеҳ».

Ҳастӣ 15:13 Ва ба Абром гуфт: «Ҳаминро бидон, ки насли ту дар замине ки аз они онҳо нест, ғарибе хоҳад буд ва ба онҳо хизмат хоҳад кард; ва чорсад сол онҳоро азоб хоҳанд дод;

Худо ба Абром хабар медиҳад, ки насли ӯ дар давоми 400 сол аз ҷониби халқҳои бегона зулм хоҳанд шуд.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Каломи Худо метавонад ба мо дар бартараф кардани душвориҳо кӯмак кунад

2. Санҷишҳо ва озмоишҳои тобовар: Қувваи сабр

1. Забур 34:19 - "Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ҳастӣ 15:14 Ва он халқеро, ки онҳо ба ӯ хизмат мекунанд, доварӣ хоҳам кард, ва баъд аз он онҳо бо сарвати бузург берун хоҳанд омад.

Худо халқе, ки исроилиён хидмат мекунанд, доварӣ хоҳад кард ва ҳангоми рафтанашон онҳоро бо сарвати бузург мукофот хоҳад дод.

1: Ваъдаи Худо дар бораи сарвати бузург ба онҳое, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд.

2: Адолат ва подоши Худо барои фармонбардорон.

1: Матто 6:33 - Аввал Малакути Худоро биҷӯед ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2: Такрори Шариат 28: 1-14 - Баракатҳое, ки ба онҳое, ки аҳкоми Худоро риоя мекунанд, ваъда дода шудааст.

Ҳастӣ 15:15 Ва ту ба саломатӣ назди падарони худ меравӣ; туро дар пирии нек ба хок супоранд.

Худо ба Иброҳим ваъда медиҳад, ки дар пирӣ оромона мемирад ва ба хок супурда мешавад.

1. «Марги осоиштаи Иброҳим: Аҳди Худо дар бораи тасаллӣ».

2. «Баракати дарозумр: Зиндагӣ бо вафо».

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ибриён 11:13-16 - Ҳамаи онҳо дар имон мурданд, ки ваъдаҳоро нагирифтанд, балки аз дур диданд ва ба онҳо бовар карданд, ва онҳоро ба оғӯш гирифтанд ва иқрор шуданд, ки дар рӯи замин бегона ва ҳоҷиён буданд. Зеро онҳое, ки чунин мегӯянд, ошкоро мегӯянд, ки дар ҷустуҷӯи ватан ҳастанд. Ва воқеан, агар онҳо дар бораи он кишваре, ки аз куҷо берун омадаанд, ба ёд меоварданд, шояд имкон доштанд, ки баргарданд. Аммо акнун онҳо мехоҳанд кишвари беҳтаре, яъне осмонӣ дошта бошанд, бинобар ин Худо шарм надорад, ки Худои онҳо номида шавад, зеро ки барои онҳо шаҳре муҳайё кардааст.

Ҳастӣ 15:16 Аммо дар насли чорум онҳо ба ин ҷо хоҳанд омад, зеро ки гуноҳи амӯриён ҳанӯз пурра нашудааст.

Худо ба Абром ҳушдор медиҳад, ки гуноҳи амӯриён ҳанӯз ба андозаи пурра нарасидааст ва он чор насл хоҳад буд, ки насли Абром замини ваъдашударо баргардонад.

1. "Сабр ва омурзиши Худо: Дарси Ҳастӣ 15:16"

2. "Оқибатҳои гуноҳ: Омӯзиши амориён дар Ҳастӣ 15:16"

1. Ирмиё 5:25 - "Зиноятҳои шумо ин чизҳоро рад карданд, ва гуноҳҳои шумо чизҳои некро аз шумо нигоҳ доштаанд."

2. Масалҳо 11:21 - "Гарчанде ки даст ба даст мепайвандад, шарир бечазо намемонад, аммо насли одил наҷот хоҳад ёфт".

Ҳастӣ 15:17 Ва ҳангоме ки офтоб фурӯ рафта, торик шуд, инак кӯраи дудкаш ва чароғе, ки аз миёни он пораҳо мегузашт.

Аҳди Худо бо Абром бо кӯраи тамокукаш ва чароғе, ки сӯзонда буд, мӯҳр баста буд.

1: Аҳди Худо бо мо бо муҳаббат ва садоқати Ӯ мӯҳр баста шудааст.

2: Ваъдаҳои Худо ба василаи ӯҳдадории устувори Ӯ иҷро мешаванд.

1: Ирмиё 31:33-34 "Ман шариати Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳояшон хоҳам навишт. Ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд; ва дигар ҳар кас ёри худро таълим надиҳад ва Ҳар яке бародари худро гуфта, мегӯяд: "Худовандро бишнос, зеро ки ҳама Маро хоҳанд шинохт, аз хурд то бузург".

2: Ибриён 6:17-18 Ҳамин тавр, вақте ки Худо мехост, ки ба ворисони ваъда хусусияти тағйирнопазири нияти худро ба таври боварибахштар нишон диҳад, Ӯ онро бо қасам кафолат дод, то бо ду чизи тағйирнопазире, ки дар онҳо ин барои Худо ғайриимкон аст Дурӯғ гуфтан, мо, ки барои паноҳгоҳ гурехтаем, шояд рӯҳбаландии қавӣ дошта бошем, ки умеди дар пеши мо гузошташударо нигоҳ дорем.

Ҳастӣ 15:18 Дар ҳамон рӯз Худованд бо Абром аҳд баста, гуфт: «Ин заминро аз дарёи Миср то дарёи бузург, яъне дарёи Фурот ба насли ту додаам.

Худо бо Абром аҳд баст, ки заминро аз дарёи Миср то дарёи Фурот ба насли ӯ медиҳад.

1. Ваъдаҳои Худо бечунучаро ва бебозгаштанд

2. Аҳди баракат ва мерос

1. Румиён 4:13-16 - Зеро ваъдае, ки ӯ вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба Иброҳим ва на ба насли ӯ тавассути шариат, балки ба воситаи адолати имон буд.

2. Эфсӯсиён 2:11-13 - Пас, дар хотир доред, ки шумо, эй ғайрияҳудиён, ки як вақтҳо ба ҳасби ҷисм номахтунӣ номида шуда буданд, ба воситаи он чи ном дорад, ки хатна дар ҷисм ба воситаи дастҳо сохта шуда буд, ки дар он вақт шумо бе Масеҳ будед ва аз ҷамоати ҷамоати Худо бегона будед. Исроил ва бегонагон аз аҳдҳои ваъда, ки умед надоранд ва бе Худо дар ҷаҳон.

Ҳастӣ 15:19 Қениён, Қениззиён ва Қадмӯниён,

Ваъдаи Худо ба Абром, ки замини Канъонро ба насли худ медиҳад, дар Ҳастӣ 15:19 бори дигар тасдиқ карда шуд.

1. Худо мӯъмин аст Мо метавонем ба Ӯ такя кунем, то ваъдаҳояшро иҷро кунем

2. Худо саховатманд аст Ӯ моро аз он чизе ки сазовори он ҳастем, баракат медиҳад

1. Ибриён 10:23 Биёед ба умеде, ки мо изҳор менамоем, бемайлон нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

2. Румиён 8:32 Он ки Писари Худро дареғ надошт, балки Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ тавр Ӯ низ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад?

Ҳастӣ 15:20 Ва Ҳиттиён ва Фариззиён ва Рефоимиён,

Ба халқи баргузидаи Худо ваъда дода шуда буд, ки замини Канъон, замине, ки дар он гурӯҳҳои гуногуни одамон, аз ҷумла Ҳиттиён, Периззиён ва Рефоимҳо зиндагӣ мекарданд.

1: Мо бояд дар хотир дорем, ки замине, ки ба мо ваъда шудааст, замини аз одамон нест, балки заминест, ки дар он одамонро истиқбол ва эҳтиром кардан лозим аст.

2: Мо бояд тақсим кардани заминро бо онҳое, ки аз мо фарқ мекунанд, ёд гирем, зеро Худо онро ба ҳамаи мо ваъда додааст.

1: Ибодат 19:33-34 Ва агар бегонае дар замини ту бо ту бимонад, ӯро хафа накун. Аммо ғарибе, ки бо ту сокин аст, барои шумо мисли зодаи шумо хоҳад буд, ва ту ӯро мисли худ дӯст хоҳӣ дошт; зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

2: Такрори Шариат 10:19 Пас, шумо бегонаро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

Ҳастӣ 15:21 Ва амӯриён, ва канъониён, ва гирҷошиён ва ябусиён.

Дар Ҳастӣ 15:21 дар бораи амӯриён, канъониён, гиргошиён ва ябусиён зикр шудаанд.

1. Нақшаи илоҳии Худо: Омӯзиши халқҳо дар Ҳастӣ 15:21

2. Масъулияти мо барои дӯст доштани душманонамон дар партави Ҳастӣ 15:21

1. Ибодат 19:18 - "Шумо интиқом нагиред ва аз фарзандони қавми худ кина надоред, балки ёри худро мисли худ дӯст доред: Ман Худованд ҳастам".

2. Матто 5:43-45 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Лекин Ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то ки писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед. Зеро ки Ӯ офтоби худро бар бадӣ ва бар некӣ тулӯъ мекунад ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад.

Ҳастӣ 16-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 16:1-3, Сорай, зани Абром, ҳомиладор шуда наметавонад. Вай худро ноумед ва бесаброна ҳис карда, пешниҳод мекунад, ки Абром аз канизи мисриаш Ҳоҷар фарзанде дошта бошад. Абром ба пешниҳоди Сорай розӣ мешавад ва Ҳоҷарро ба занӣ мегирад. Ҳоҷар ҳомила мешавад ва аз сабаби мақоми наваш ҳамчун модари насли Абром ба Сарой нигоҳ мекунад.

Параграфи 2: Дар Ҳастӣ 16:4-8 идома дода, байни Сорай ва Ҳоҷар аз сабаби рафтори беэҳтиромонаи онҳо ихтилофҳо ба вуҷуд меоянд. Сорай ба Абром аз бадрафторӣ аз Ҳоҷар шикоят мекунад. Дар ҷавоб Абром ба Соро иҷозат медиҳад, ки бо Ҳоҷар мувофиқи хости худ муносибат кунад. Дар натиҷа, Сарай бо Ҳоҷар сахт рафтор карда, ӯро ба биёбон гурехт.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 16:9-16, фариштаи Худованд Ҳоҷарро дар назди чашма дар биёбон ёфта, бо ӯ сӯҳбат мекунад. Фариштаи ба вай дастур медиҳад, ки ба Сорай баргардад ва худро зери фармони худ таслим кунад ва инчунин ваъда медиҳад, ки насли ӯ беш аз ҳисоб зиёд хоҳад буд. Фариштаи ҳамчунин ошкор мекунад, ки ӯ ба писаре ҳомиладор аст, ки ӯро бояд Исмоил номид, зеро Худо мусибати ӯро шунидааст. Ҳоҷар ҳузури Худоро эътироф мекунад ва бо итоат бармегардад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 16 пешниҳод мекунад:
Ҳомиладор нашудани Сорай ӯро водор кард, ки Абром аз канизи худ фарзанддор шавад;
Абром розӣ шуд ва Ҳоҷарро ба занӣ гирифт;
Ҳоҷар ҳомила шуда, ба Сарой нигоҳ мекунад.

Таниш дар байни Сараю Ҳоҷар аз рафтори беэҳтиромӣ ба вуҷуд омадааст;
Сарой аз бадрафторӣ аз Ҳоҷар шикоят мекунад;
Абром ба Сорай иҷозат дод, ки вазъиятро ҳал кунад;
Сарой Ҳоҷарро бад карда, ӯро ба гурез овард.

Фариштаи Худованд Ҳоҷарро дар биёбон ёфт;
Фаришта ба Ҳоҷар дастур дод, ки баргардад ва ба Сорай итоат кунад;
Ваъдаи наслҳои сершумор барои писари Ҳоҷар Исмоил;
Ҳоҷар ҳузури Худоро эътироф карда, итоаткорона бармегардад.

Ин боб оқибатҳои бесабрии Абром ва Сороро дар ҷустуҷӯи иҷрои ваъдаи Худо бо воситаҳои худ нишон медиҳад. Он муносибатҳои тезутунд дар байни Сарай ва Ҳоҷарро дар натиҷаи амалҳои онҳо ошкор мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо ғамхории худро нисбати Ҳоҷар бо фиристодани фариштае нишон медиҳад, ки ӯро ором мекунад ва роҳнамоӣ мекунад. Таваллуди Исмоил як пешрафти назаррасро дар ривояти библиявӣ нишон медиҳад, зеро ӯ падари бисёр халқҳо мегардад ва як қисми нақшаи Худоро иҷро мекунад ва инчунин пешгӯии низоъҳои ояндаи байни насли ӯ ва фарзандони Исҳоқ, писари ваъдашудаи Абром тавассути Сорай мебошад.

Ҳастӣ 16:1 Ва зани Сараи Абром ӯро фарзанде надод; ва канизи мисрӣ дошт, ки Ҳоҷар ном дошт.

Сорай, зани Абром, фарзанд таваллуд карда натавонист, аз ин рӯ канизи мисрии худ Ҳоҷарро ба Абром дод.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо бо вуҷуди нотавон будани мо ваъдаҳояшро иҷро мекунад

2. Ҳукмронии Худо: иродаи илоҳии Ӯ тавассути амали инсон зоҳир мешавад

1. Румиён 4:19-21 - Ва азбаски дар имон заъиф набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, ва ҳанӯз мурдагии батни Сороро мурда нашумурд: Ӯ аз ваъдаи Худо ҳайрон нашуд. ба воситаи беимонӣ; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. Ғалотиён 4:22-28 - Зеро навишта шудааст, ки Иброҳим ду писар дошт, яке аз каниз ва дигаре аз зани озод. Аммо он ки аз каниз буд, ба ҳасби ҷисм таваллуд ёфтааст; аммо вай аз зани озод мувофиқи ваъда буд. Ки инҳо масал аст: зеро ин ду аҳд ҳастанд; яке аз кӯҳи Сино, ки ба ғуломӣ тааллуқ дорад, яъне Агар. Зеро ки ин Агар кӯҳи Сино дар Арабистон аст, ва ба Ерусалим, ки ҳоло мавҷуд аст ва бо фарзандони худ ғулом аст, ҷавоб медиҳад. Аммо Ерусалим, ки дар боло аст, озод аст, ва он модари ҳамаи мост. Зеро ки навишта шудааст: "Шод бош, эй нозой, ки зоидан нест"; бархоста, фарьёд кун, эй ки азоб накаш; Акнун мо, эй бародарон, мисли Исҳоқ фарзандони ваъда ҳастем.

Ҳастӣ 16:2 Ва Сорай ба Абром гуфт: «Инак, Худованд маро аз бардоштан боздорад; илтимос, назди канизи ман даро; Шояд аз вай фарзанд пайдо кунам. Ва Абром ба овози Сорай гӯш дод.

Сорай ба Абром мегӯяд, ки аз канизи худ фарзанде дошта бошад, то онҳо соҳиби фарзанд шаванд. Абром ба хоҳиши Сорай розӣ мешавад.

1. «Садоқати Абром: Намунае барои мо»

2. "Иҷрои нақшаи Худо: итоаткорӣ дар замонҳои душвор"

1. Ибриён 11: 8-10 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, вале намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ дар замини ваъда, чунон ки дар кишвари бегона, ва дар хаймаҳо бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, сукунат дошт, зеро ки ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост».

2. Масалҳо 19:21 - "Дар дили одам фитнаҳои зиёде вуҷуд дорад, аммо маслиҳати Худованд амал мекунад."

Ҳастӣ 16:3 Ва зани Сараи Абром Ҳоҷари канизи худ, ки мисрӣ буд, пас аз даҳ сол дар замини Канъон сукунат дошта, ӯро ба шавҳараш Абром дод, то ки зани ӯ шавад.

Сорай, зани Абром, канизи худ Ҳоҷарро пас аз даҳ сол дар Канъон зистан ба ӯ ба занӣ дод.

1. Вақти Худо комил аст - Ҳаст. 16:3

2. Вафодорӣ дар издивоҷ - Ҳаст. 16:3

1. Малокӣ 2:14-16 - Ба Худованд итоат кунед ва дар издивоҷ ба якдигар содиқ бошед.

2. Масалҳо 18:22 - Ҳар кӣ зане меёбад, чизи хубе меёбад ва аз Худованд илтифот мегирад.

Ҳастӣ 16:4 Ва ӯ назди Ҳоҷар даромад, ва ӯ ҳомиладор шуд;

Ҳоҷар аз ҷониби хонумаш Сорай бадрафторӣ карда шуд, вале ба ин нигоҳ накарда, ӯ боз ҳам қувват ва далерӣ нишон медод.

1. «Қувват дар муқобили душвориҳо»

2. «Рӯзи Худо дар ҳолатҳои душвор»

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Румиён 8:31, "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Ҳастӣ 16:5 Ва Сорай ба Абром гуфт: «Айби ман бар ту аст: канизи худро ба оғӯши ту додам; ва чун дид, ки ҳомила шудааст, ман дар назари вай нафрат шудам: Худованд дар миёни ману ту доварӣ кунад.

Сорай Абромро айбдор мекунад, ки канизи худро ба ӯ дод ва каниз ҳомиладор шуд ва аз Худованд хоҳиш кард, ки миёни онҳо ҳукм кунад.

1. "Худованд Довари мост: Ҳикояи Сорай дар Ҳастӣ 16:5"

2. "Умеди адолат: Дарсҳо аз Сарай дар Ҳастӣ 16:5"

1. Забур 9:8 - Ӯ ҷаҳонро аз рӯи адолат доварӣ хоҳад кард, ва барои мардум доварӣ хоҳад кард.

2. Ишаъё 33:22 - Зеро ки Худованд довари мост, Худованд қонунгузори мост, Худованд подшоҳи мост; вай моро наҷот хоҳад дод.

Ҳастӣ 16:6 Аммо Абром ба Сорай гуфт: «Инак, канизи ту дар дасти туст; бо вай ончунон ки ба ту писанд аст, бикун. Ва Сарой бо вай базӯр коре кард, вай аз рӯи худ гурехт.

Абром ба Сорай иҷозат дод, ки ба ғуломаш ҳамон тавре ки мехост, муносибат кунад, ки дар натиҷа ғулом аз Сорай гурехт.

1. Мо бояд дар муносибат бо дигарон бодиққат бошем, зеро рафтори мо метавонад оқибатҳо дошта бошад.

2. Мо бояд ҳатто ба онҳое, ки аз мо фарқ мекунанд, ҳамдардӣ ва меҳрубонӣ зоҳир кунем.

1. Матто 7:12 Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

2. Яъқуб 2:13 Зеро ки доварӣ ба касе, ки раҳм накардааст, бе марҳамат аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

Ҳастӣ 16:7 Ва фариштаи Худованд вайро дар назди чашмаи об дар биёбон, дар канори чашма дар роҳи Шур ёфт.

Фариштаи Худованд Ҳоҷарро дар назди чашмаи об дар биёбон ёфт.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар биёбон.

2. Худо гумроҳшудагонро рӯзӣ медиҳад.

1. Ишаъё 41:17-18 - Вақте ки камбағалон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонда, дар канори обҳои ором мебарад.

Ҳастӣ 16:8 Ва гуфт: «Эй Ҳоҷар, канизи Сорай, аз куҷо омадӣ? ва ба куҷо меравӣ? Ва гуфт: «Аз рӯи хонум Сорай мегурезам».

Ҳоҷарро Худо пурсид, ки пас аз гурехтан аз хонумаш Сорай куҷо меравад.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба саволҳои Худо ҷавоб диҳем.

2: Вақте ки Худо моро даъват мекунад, мо бояд бо имон ва далерӣ ҷавоб диҳем.

1: Аъмол 5:29 - Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба ҳокимияти инсон.

2: Ибриён 11:8 - Иброҳим ба Худо итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое ки пештар набуд, биравад.

Ҳастӣ 16:9 Ва фариштаи Худованд ба вай гуфт: «Назди хонуми худ баргард ва зери дасти вай таслим шав».

Фариштаи Худованд ба Ҳоҷар гуфт, ки назди хонумаш баргардад ва ба ӯ итоат кунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши тарзи риояи дастурҳо

2. Баракати итоаткорӣ: Чӣ тавр пайравӣ аз дастурҳо мукофот медиҳад

1. Қӯлассиён 3:18-20 - "Эй занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ин дар Худованд мувофиқ аст. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред ва бар онҳо хашмгин нашавед. Фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед: зеро ин ба Худованд писанд аст».

2. 1 Петрус 2:13-17 - «Ба ҳар фармони инсонӣ ба хотири Худованд итоат кунед: хоҳ ба подшоҳ бошад, хоҳ олӣ бошад, хоҳ ба ҳокимон, хоҳ ба ҳокимоне, ки барои ҷазои бадкорон фиристода шудааст. , ва барои ситоиши неккорон.Зеро иродаи Худо чунин аст, ки бо некӣ шумо надонистани одамони нодонро хомӯш кунед: Ҳамчун озод, на аз озодии худ барои либоси бадкорӣ, балки ҳамчунон бандагони Худо, ҳамаро иззат кунед, бародариро дӯст доред, аз Худо битарсед, подшоҳро иззат кунед».

Ҳастӣ 16:10 Ва фариштаи Худованд ба вай гуфт: «Насли туро бағоят афзун хоҳам кард, то ки аз рӯи шумор нахоҳанд шуд».

Ваъдаи Худо дар бораи зиёд кардани насли Иброҳим ба таври беандоза.

1. Ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд.

2. Худо тавоност рӯзии фаровон.

1. Румиён 4:17-21 - Иброҳим боварӣ дошт, ки Худо ваъдаи Худро иҷро мекунад.

2. Матто 19:26 - Бо Худо ҳама чиз имконпазир аст.

Ҳастӣ 16:11 Ва фариштаи Худованд ба вай гуфт: «Инак, ту ҳомила ҳастӣ, ва писаре хоҳӣ дошт, ва ӯро Исмоил хоҳӣ дод; зеро ки Худованд андӯҳи туро шунидааст.

Фариштаи Худованд ба Ҳоҷар гуфт, ки писаре хоҳад зоид ва ӯро Исмоил номгузорӣ кунад, зеро Худованд мусибати ӯро шунидааст.

1. Худованд гиряҳои моро мешунавад

2. Ваъдаи Исмоил

1. Забур 34:17-18 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2. Марсияҳо 3:55-56 - Номи Туро, эй Худованд, аз қаъри чоҳ нидо кардам; Илтиҷои маро шунидӣ, Гӯшатро ба доди ман набанд! Ту наздик омадӣ, вақте ки туро даъват кардам; гуфтӣ: «Натарс!

Ҳастӣ 16:12 Ва ӯ одами ваҳшӣ хоҳад буд; дасти вай бар зидди ҳар кас хоҳад буд, ва дасти ҳар кас бар зидди ӯ хоҳад буд; ва дар ҳузури ҳамаи бародарони худ сокин хоҳад буд.

Ин порча дар бораи Исмоил писари Иброҳим сухан мегӯяд, ки ба ӯ сарнавишти нубувват дода шудааст, ки зиндагии пур аз ҷангу душворӣ хоҳад дошт.

1. Омӯхтани душвориҳои мо: гирифтани қувват аз достони Исмоил

2. Қудрати ваъдаҳои Худо: Чӣ гуна мероси Исмоил идома дорад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки Худо ӯро озмуд, Исҳоқро ҳамчун қурбонӣ оварда. Касе ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ карданӣ буд, гарчанде ки Худо ба ӯ гуфта буд: «Насли ту ба воситаи Исҳоқ ҳисоб карда мешавад». Иброҳим фикр мекард, ки Худо ҳатто метавонад мурдагонро эҳё кунад ва аз ин рӯ, ӯ Исҳоқро аз марг баргардонд.

Ҳастӣ 16:13 Ва вай номи Худовандро, ки ба вай сухан мегуфт, хонд: «Худо маро мебинӣ;

Ҳоҷар, бандаи Соро, Исмоилро ба дунё овард ва Худовандро номид, ки бо ӯ сухан гуфт: «Худоё маро мебинӣ» ва изҳори эътиқоди ӯ ба он ки Худо ӯро дидааст.

1: Мо ҳама вақтҳоеро аз сар мегузаронем, ки мо худро нодида ва фаромӯшшуда ҳис мекунем, аммо мо бояд дар хотир дорем, ки Худо ҳамеша бо мост ва дарториктарин лаҳзаҳои мо моро мебинад.

2: Ҳамаамонро Худо мебинад ва мешиносад, ҳатто дар лаҳзаҳои осебпазиртарин. Мо боварӣ дошта метавонем, ки Ӯ ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад ва ҳамеша ҳозир аст.

1: Ишаъё 43: 1-3 "Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба исми худ хондаам; ту Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва шӯъла бар ту намеафрӯзад, зеро ки Ман ҳастам. Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи туст».

2: Ибриён 13: 5-6 "Суҳбати шумо бе тамаъ бошад ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед; зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳаргиз тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард. То ки мо далерона бигӯем: "Худовандо! ёвари ман аст ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ хоҳад кард».

Ҳастӣ 16:14 Бинобар ин чоҳ Баэрлаҳайрӯй ном дошт; инак, он дар байни Қодеш ва Бередаст.

Ин порча дар бораи он нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо барои Ҳоҷар дар биёбон байни ду ҷой — Қодеш ва Бередчоҳе муҳайё кардааст ва он Беэрлаҳайрой ном дошт.

1: Худо моро дар ториктарин лаҳзаҳои мо таъмин хоҳад кард.

2: Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки эҳтиёҷоти моро қонеъ кунад, ҳатто вақте ки корҳо ногувор ба назар мерасанд.

1: Isaiah 41: 17-20 - Вақте ки камбағалон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

2: Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад, дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ ҷонамро барқарор мекунад, ба хотири исми Худ маро дар роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

Ҳастӣ 16:15 Ва Ҳоҷар Абромро писаре зоид, ва Абром писари худро, ки Ҳоҷар зоид, Исмоил номид.

Муҳаббати бечунучарои Худо дар достони Абром ва Ҳоҷар нишон дода шудааст, ки дар он Абром нисбати Ҳоҷар ва писараш Исмоил ҳамдардӣ мекунад.

1. Қувваи муҳаббати бечунучаро: Тадқиқоти достони Абром ва Ҳоҷар

2. Ҳамдардӣ дар Китоби Муқаддас: Баррасии муносибати Абром бо Ҳоҷар

1. Ҳастӣ 16:15 - Ва Ҳоҷар ба Абром писаре зоид; ва Абром писари худро, ки Ҳоҷар зоид, Исмоил номид.

2. Яъқуб 2:13 - "Зеро ки доварӣ ба касе марҳамат намекунад, марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд".

Ҳастӣ 16:16 Ва Абром ҳашту шашсола буд, вақте ки Ҳоҷар Исмоилро ба Абром зоид.

Ҳоҷар Исмоилро замоне таваллуд кард, ки Абром 86-сола буд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Мохияти аҳди Худо бо Иброҳим

1. Ғалотиён 4:22-31 - Аллегорияи Ҳоҷар ва Соро

2. Румиён 9:6-13 - Интихоби Ҳокими Худо дар интихоби Исҳоқ

Ҳастӣ 17-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 17:1-8, вақте ки Абром наваду нӯҳсола шуд, Худо ба ӯ зоҳир мешавад ва аҳди Худро тасдиқ мекунад. Худо худро Худои Қодири Мутлақ муаррифӣ мекунад ва ба Абром амр мекунад, ки пеши Ӯ роҳ равад ва беайб бошад. Ӯ ваъда медиҳад, ки бо Абром аҳд баст, ӯро хеле афзун гардонад ва номи ӯро аз Абром (падари олӣ) ба Иброҳим (падари мардум) иваз мекунад. Худо эълон мекунад, ки аҳди Худро на танҳо бо Иброҳим, балки бо насли пас аз ӯ низ ҳамчун аҳди ҷовидонӣ хоҳад сохт. Замини ваъдашудаи Канъон низ ҳамчун мероси онҳо тасдиқ карда мешавад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 17:9-14 идома дода, Худо аломати хатна кардани аҳдро муқаррар мекунад. Ҳар як писарбача аз насли Иброҳим бояд дар рӯзи ҳаштуми баъди таваллуд хатна карда шавад. Ин амал ҳамчун аломати ҷисмонии иштироки онҳо дар муносибатҳои аҳд бо Худо хизмат мекунад. Ҳар марди номахтун аз миёни қавми худ маҳв карда мешавад, зеро вай аҳдро вайрон кардааст.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 17:15-27, Худо боз ба Соро (собиқ Сорай), зани Иброҳим ваъда медиҳад, ки вай ба пирӣ нигоҳ накарда, писаре хоҳад зоид ва ӯ Соро (малика) номида мешавад. Иброҳим ба рӯи худ меафтад ва аз ин хабар

механдад, вале хоҳиши Исмоилро баён мекунад, ки дар зери раҳмати Худо зиндагӣ кунад. Бо вуҷуди ин, Худо тасдиқ мекунад, ки худи Соро писаре таваллуд хоҳад кард, ки Исҳоқ ном дорад, аҳди Ӯ ба воситаи ӯ муқаррар хоҳад шуд. Тавре ки Худо фармудааст, Иброҳим ҳамроҳи тамоми мардони хонадонаш, аз ҷумла Исмоилро хатна мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 17 пешниҳод мекунад:
Худо дар наваду нӯҳсолагӣ ба Абром зоҳир шуд;
Худо аҳди худро бори дигар тасдиқ кард ва номи Абромро ба Иброҳим иваз кард;
Ваъдаи наслҳои сершумор ва Канъон ҳамчун мероси онҳо.

Таъсиси хатна ҳамчун аломати аҳд;
Фармони ҳар писарбача дар рӯзи ҳаштум хатна шавад;
Оқибатҳои вайрон кардани аҳд бо мондани номахтун.

Худо ба Соро нигоҳ накарда писаре ваъда дод ва номи ӯро ба Соро иваз кард;
Ханда ва орзуи Иброҳим барои Исмоъил дар зери раҳмати Худо зиндагӣ кардан;
Худо тасдиқ кард, ки худи Соро Исҳоқ ном писаре хоҳад зоид, ки аҳди Ӯ ба василаи вай пойдор хоҳад шуд;
Итоати Иброҳим дар хатна кардани худ ва ҳамаи мардони хонадонаш.

Ин боб садоқати Худоро дар иҷрои ваъдаҳояш таъкид мекунад. Он ба Худо эътимоди амиқ доштани Иброҳимро таъкид мекунад, гарчанде ки баъзе ҷанбаҳои ваъдаҳои Ӯ имконнопазир менамуданд. Ҷорӣ шудани хатна ҳамчун аломати аҳд ифодаи ҷисмонии мансубият ба халқи баргузидаи Худоро ифода мекунад. Тағйир додани номи Иброҳим ва Соро нишон медиҳад, ки шахсияти нави онҳо ҳамчун барандагони ваъдаи Худо. Ҳастӣ 17 марҳилаи муҳимро дар таъсис ва рушди аҳди Худо бо Иброҳим нишон медиҳад ва барои рӯйдодҳои ояндаи Исҳоқ, таваллуди мӯъҷизавии ӯ ва нақши ӯ дар ин нақшаи илоҳӣ замина мегузорад.

Ҳастӣ 17:1 Ва ҳангоме ки Абром наваду нӯҳсола буд, Худованд ба Абром зоҳир шуда, ба ӯ гуфт: «Ман Худои Қодири Мутлақ ҳастам; пешопеши ман рафтор кун ва комил бош.

Худо ба Абром зоҳир шуд ва ба ӯ амр дод, ки пеши Ӯ роҳ равад ва комил бошад.

1: Ба фармони Худо итоат кунед ва ба камол биравед

2: Ҳаёти муқаддас ва итоат ба Худо зиндагӣ кунед

1:1 Юҳанно 1:5-7 - Ин аст хабаре ки мо аз Ӯ шунидаем ва ба шумо эълон мекунем: Худо нур аст; дар вай тамоман торикӣ нест. 6 Агар мо даъво кунем, ки бо Ӯ мушоракат дорем, вале дар торикӣ рафтор кунем, дурӯғ мегӯем ва аз рӯи ростӣ зиндагӣ намекунем. 7 Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар рӯшноӣ аст, мо бо якдигар мушоракат дорем ва хуни Исо, Писари Ӯ, моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

2: Қӯлассиён 3:1-4 - Аз он вақт инҷониб, шумо бо Масеҳ эҳё шудаед, дилҳои худро ба чизҳои болотар равона кунед, ки дар он ҷо Масеҳ дар тарафи рости Худо нишастааст. 2 Дар бораи чизҳои болотар фикр кунед, на дар бораи чизҳои заминӣ. 3 Зеро ки шумо мурд, ва ҳаёти шумо ҳоло бо Масеҳ дар Худо

ниҳон аст. 4 Вақте ки Масеҳ, ки ҳаёти шумост, зоҳир мешавад, шумо низ бо Ӯ дар ҷалол зоҳир хоҳед шуд.

Ҳастӣ 17:2 Ва дар байни худ ва ту аҳди худ хоҳам баст, ва туро бағоят афзун хоҳам кард.

Худо бо Иброҳим аҳд баст ва ваъда медиҳад, ки ӯро афзун гардонад.

1. Ба ваъдаҳои Худованд эътимод кунед - Румиён 4:20-21

2. Аҳди саховатманди Худо - Ҳастӣ 15:18-21

1. Ибриён 6:13-15 Ваъдаи умеди Худо

2. Ғалотиён 3:6-9 Имони Иброҳим ба Аҳд

Ҳастӣ 17:3 Ва Абром рӯй ба замин афтод, ва Худо бо ӯ сухан ронда, гуфт:

Худо ваъда медиҳад, ки Абромро халқи бузург месозад ва ба ӯ аҳди хатна медиҳад.

1: Аҳди Худо бо Абром намунаи садоқат ва эътимоднокии Ӯст.

2: Муҳимияти фаҳмидан ва риоя кардани Аҳди хатна дар ҳаёти мо.

1: Ирмиё 33:20-21 Бинобар ин Худованд чунин мегӯяд: Агар шумо метавонед аҳди Маро дар рӯз ва аҳди шабро вайрон кунед, ва шабу рӯз дар вақти онҳо набошад;

2: Ибриён 11:8-10 Бо имон Иброҳим, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт.

Ҳастӣ 17:4 Ман бошам, инак, аҳди ман бо ту аст, ва ту падари халқҳои бисьёр хоҳӣ шуд.

Худо бо Иброҳим аҳд баста, ваъда медиҳад, ки ӯро падари халқҳои бисёр хоҳад кард.

1. Аҳди Иброҳим - вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Имонро бар тарс интихоб кардан-- Осори Иброҳим

1. Румиён 4:17-21 - имони Иброҳим ба Худо ва иҷрои ваъдаҳои Ӯ

2. Ибриён 11: 8-12 - Таваҷҷуҳи Иброҳим ба Худо ва ваъдаи наслҳое, ки мисли ситорагон дар осмон зиёданд.

Ҳастӣ 17:5 Ва номи ту дигар Абром хонда нахоҳад шуд, балки номи ту Иброҳим хоҳад буд; зеро ки туро падари халқҳои бисьёр гардондаам.

Худо номи Иброҳимро ба Иброҳим иваз кард, то халқҳои зиёдеро, ки ӯ ба дунё меорад, нишон диҳад.

1: Худо ба мо номҳои нав медиҳад, то шахсияти нави моро дар Ӯ нишон диҳанд.

2: Ба Иброҳим номи нав дода шуд, то мероси нави ӯро дар ваъдаҳои Худо нишон диҳад.

1: Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошад, ворисон; ворисони Худо ва ворисони Масеҳ; Агар ин тавр бошад, ки бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ якҷоя ҷалол ёбем.

2: Ғалотиён 3:29 - Ва агар шумо аз они Масеҳ бошед, пас насли Иброҳим ва ворисони мувофиқи ваъда ҳастед.

Ҳастӣ 17:6 Ва туро бағоят боровар хоҳам кард, ва аз ту халқҳо ба вуҷуд хоҳам овард, ва аз ту подшоҳон берун хоҳанд омад.

Худо ба Иброҳим ваъда медиҳад, ки ӯ бениҳоят пурбор хоҳад шуд ва аз насли ӯ халқҳо ва подшоҳони зиёде хоҳанд шуд.

1: Ваъдаҳои Худо дақиқ ва дурустанд ва Ӯ ҳамеша роҳеро барои мо пурсамар ва муваффақ хоҳад сохт.

2: Худо ба фарзандони худ содиқ аст ва ваъдаҳои Худро иҷро мекунад, ҳатто вақте ки натиҷааш имконнопазир аст.

1: Румиён 4:18-22 - Иброҳим ба Худо имон овард ва ин ба ӯ адолат ҳисоб карда шуд.

2: Ибриён 11: 8-10 - Иброҳим итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад.

Ҳастӣ 17:7 Ва аҳди Худро дар байни худам ва ту ва насли ту баъд аз ту дар наслҳои онҳо барои аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт, то ки барои ту ва насли ту баъд аз ту Худо бошад.

Худо бо Иброҳим ва насли ӯ аҳди абадӣ мебандад, ки Худои онҳо бошанд.

1. Аҳди ҷовидонаи Худо - Чӣ гуна ваъдаҳои Худо устуворанд

2. Мардуми мӯъмин - паймони Худо бо Иброҳим ва авлодаш

1. Румиён 4:13-16 - Ба Иброҳим ваъда дода шуда буд, ки ӯ падари халқҳои бисёр хоҳад буд ва ин ваъда ҳатто пеш аз хатна шуданаш дода шуда буд.

2. Ғалотиён 3:26-29 - Ҳама имондорон, новобаста аз мансубияти этникӣ ва миллии онҳо, қисми як оила мебошанд ва ворисони ҳамон ваъдаҳо тавассути имон ба Исои Масеҳ мебошанд.

Ҳастӣ 17:8 Ва ба ту ва баъд аз ту ба насли ту заминеро, ки дар он ғарибӣ, тамоми замини Канъонро ба мулки абадӣ хоҳам дод; ва Ман Худои онҳо хоҳам буд.

Ваъдаи Худо ба Иброҳим, ки ба ӯ ва насли ӯ замини Канъонро ҳамчун мулки абадӣ медиҳад.

1. Ваъдаҳои бепоёни Худо - Ҳастӣ 17:8

2. Муҳаббати ҷовидонаи Худо - Ҳастӣ 17:8

1. Забур 105:8-11 - Ӯ аҳди худро то абад, ваъдаи додаашро дар тӯли ҳазор насл дар хотир дорад.

2. Ишаъё 54:10 - Ҳарчанд кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барканда шаванд ҳам, муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо ба ларза нахоҳад афтод ва аҳди сулҳи ман аз байн нахоҳад рафт.

Ҳастӣ 17:9 Ва Худо ба Иброҳим гуфт: «Пас, ту ва насли ту дар наслҳои худ ба аҳди Маро риоя хоҳӣ кард».

Худо ба Иброҳим хотиррасон кард, ки аҳди худро риоя кунад, то ба насли ӯ гузарад.

1: Мо бояд аҳди Худоро риоя кунем, то насли оянда Ӯро донад ва пайравӣ кунад.

2: Аҳди Худо ба Иброҳим дода шудааст ва ҳоло мо вазифадорем, ки онро ба наслҳои оянда супорем.

1: Такрори Шариат 6:4-7 Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2: Забур 78:1-7 Ба таълимоти ман гӯш деҳ, эй қавми ман; гӯшҳои худро ба суханони даҳони Ман моил кун! Даҳонамро бо масал мекушоям; Ман суханони сиёҳро аз қадим, чизҳое хоҳам гуфт, ки мо шунидаем ва медонем, ки падаронамон ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем. Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ва ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ба фарзандони худ бигӯяд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунед, балки аҳкоми Ӯро риоя кунед.

Ҳастӣ 17:10 Ин аст аҳди Ман, ки онро риоя хоҳӣ кард: дар байни ману ту ва насли ту баъд аз ту; Ҳар як писар дар байни шумо хатна карда шавад.

Худо ба Иброҳим ва насли ӯ дастур дод, ки ҳар як писарро хатна кунанд.

1. Аҳамияти хатна: Омӯзиши моҳияти аҳдномаи маросими қадимӣ

2. Даъват ба итоаткорӣ: Фаҳмидани аҳде, ки Худо бо Иброҳим ва авлоди ӯ бастааст

1. Ҳастӣ 17:10 - "Ин аст аҳди Ман, ки онро дар байни ман ва ту ва насли ту баъд аз ту риоя хоҳӣ кард; ҳар як кӯдак дар миёни шумо хатна хоҳад шуд".

2. Румиён 4:11 - "Ва ӯ аломати хатна, мӯҳри адолати имонро, ки ҳанӯз номахтунӣ буд, гирифт."

Ҳастӣ 17:11 Ва гӯшти пӯсти суннати худро хатна кунед; ва он нишонаи аҳди байни ману ту хоҳад буд.

Ин порча дар бораи амри Худо ба Иброҳим дар бораи хатна кардани худ ва писаронаш ҳамчун нишонаи аҳди байни онҳост.

1: Мо бояд аҳкоми Худоро ҳамчун аломати аҳди худ бо Ӯ риоя кунем.

2: Хатна ҳамчун нишонаи аҳд байни Худо ва одамон.

1: Такрори Шариат 10:16 - Пас, пӯсти суннати дили худро хатна кунед, ва дигар гарданбанд нашавед.

2: Еҳушаъ 5:2-7 - Дар он вақт Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Бароят кордҳои тез бисоз ва банӣ-Исроилро бори дуюм хатна кун».

Ҳастӣ 17:12 Ва ҳар кӣ дар миёни шумо ҳаштрӯза бошад, бояд хатна карда шавад, хоҳ писаре ки дар наслҳои шумо бошад, хоҳ дар хона таваллуд шуда бошад, ё ба пули ягон бегонае, ки аз насли ту нест, харида шудааст.

Худованд ба исроилиён фармуд, ки ҳар як писарро дар давоми ҳашт рӯзи таваллудаш хатна кунанд.

1: Аҳди Худо дар бораи хатна - ӯҳдадории мо барои риояи аҳкоми Ӯ

2: Аҳамияти итоаткорӣ дар ҳаёти худотарсӣ

1: Яъқуб 1: 22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе каломро мешунавад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт.

2: Такрори Шариат 6: 4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

Ҳастӣ 17:13 Ҳар кӣ дар хонаи ту таваллуд шудааст ва он ки бо пули ту харида шудааст, бояд хатна шавад; ва аҳди Ман дар ҷисми шумо барои аҳди ҷовидонӣ хоҳад буд.

Худо фармон дод, ки ҳамаи мардони хонадони Иброҳим ҳамчун аломати аҳди байни Худо ва Иброҳим хатна карда шаванд.

1: Аҳди Худо бо Иброҳим абадӣ аст ва нишонаи садоқати Ӯст.

2: Аҳд байни Худо ва Иброҳим ба воситаи аломати хатна мӯҳр баста шудааст, ки нишонаи вафодорӣ ва вафодорӣ аст.

1: Румиён 4:11-12 - Ва ӯ аломати хатнаро гирифт, ки мӯҳри адолатро, ки ҳанӯз номахтун буд, ба воситаи имон дошт. Пас, вай падари ҳамаи касонест, ки имон овардаанд, вале хатна нашудаанд, то ки адолат бар онҳо ҳисоб карда шавад.

2: Қӯлассиён 2: 11-12 - Дар Ӯ шумо низ хатна шудаед, ки бо дасти одамон иҷро нашудааст. Тамоми нафси шумо, ки ба ҳасби ҷисм ҳукмронӣ мекардед, ҳангоме ки шумо аз ҷониби Масеҳ хатна карда шудаед, ва дар таъмид бо Ӯ дафн шудаед, ва дар он шумо низ ба воситаи имони худ ба кори Худо, ки Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, бо Ӯ эҳьё шудаед.

Ҳастӣ 17:14 Ва кӯдаки номахтуне, ки гӯшти пӯсти ӯ хатна нашудааст, он ҷон аз миёни қавми худ маҳв карда хоҳад шуд; аҳди маро вайрон кард.

Худо фармудааст, ки ҳамаи писарон бояд хатна карда шаванд, зеро нишонаи аҳди байни Ӯ ва халқи Ӯст. Онҳое ки хатна нашудаанд, аз миёни халқи Худо хориҷ карда мешаванд.

1. Аҳди Худо ва нишонаи хатна

2. Вафо кардани аҳди Худо бо вафо

1. Ғалотиён 3:26-29 - Зеро ки ҳамаи шумо ба воситаи имон ба Исои Масеҳ писарони Худо ҳастед. Зеро ҳамаи шумо, ки дар Масеҳ таъмид гирифтаед, Масеҳро дар бар кардаед. На яҳудӣ ҳасту на юнонӣ, на ғулом ҳасту на озод, на мард ҳасту на зан; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед. Ва агар шумо Масеҳ бошед, пас шумо насли Иброҳим ва ворисони мувофиқи ваъда ҳастед.

2. Хуруҷ 12:48 - Ва ҳангоме ки аҷнабӣ бо ту иқомат кунад, ва иди фисҳро барои Худованд риоя кунад, бигзор ҳамаи писарони вай хатна шаванд, ва бигзор вай наздик омада, онро нигоҳ дорад; ва ӯ мисли золи дар ин замин хоҳад буд, зеро ки ҳеҷ як номахтун аз он нахӯрад.

Ҳастӣ 17:15 Ва Худо ба Иброҳим гуфт: «Дар бораи занат Сорай бошад, вайро Сорай нагӯй, балки номи вай Соро хоҳад буд».

Худо номи Сororо ҳамчун аломати аҳде, ки бо Иброҳим баста буд, иваз кард.

1. Қудрати ном: Таҷдиди аҳди Худо бо Иброҳим

2. Аҳамияти аҳди Худо бо Иброҳим: ёдоварӣ аз садоқати ӯ

1. Румиён 4:17-18 Чунон ки навишта шудааст: «Ман туро падари халқҳои бисьёр гардондам. Ӯ падари мо дар назди Худост, ки ба Ӯ имон овард, ки ба Худое, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳоеро, ки гӯё нестанд, мехонад.

2. Забур 105:8-11 Ӯ аҳди худро то абад, каломеро, ки фармуда буд, дар тӯли ҳазор наслҳо, аҳде, ки бо Иброҳим бастааст, қасамеро, ки ба Исҳоқ дода буд, дар хотир дорад. Ӯ онро ба Яъқуб ҳамчун аҳди абадӣ ва ба Исроил ҳамчун аҳди абадӣ тасдиқ кард: замини Канъонро ба ту медиҳам, ки насиб хоҳӣ буд.

Ҳастӣ 17:16 Ва ӯро баракат хоҳам дод, ва аз вай ба ту писаре низ хоҳам дод; бале, ӯро баракат хоҳам дод, ва вай модари халқҳо хоҳад шуд; подшоҳони қавм аз вай хоҳанд буд.

Худо ваъда дод, ки Соро писаре хоҳад зоид ва модари бисёр халқҳо мешавад.

1. Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст - Ибриён 10:23

2. Ваъдаҳои Худо ифодаи Муҳаббати Ӯ мебошанд - Румиён 8:38-39

1. Румиён 4:17-21

2. Ғалотиён 4:28–31

Ҳастӣ 17:17 Ва Иброҳим рӯй ба замин афтода, хандид ва дар дили худ гуфт: «Оё барои садсола кӯдаке таваллуд мешавад? ва оё Соро, ки навадсола аст, зоид?

Иброҳим аз фикри дар синни худ соҳиби фарзанд шудан хандид.

1. Худо метавонад корҳои ғайриимконро иҷро кунад - Луқо 1:37

2. Боварӣ ба вафодории Худо - Ибриён 11:11

1. Ишаъё 40:28–31

2. Румиён 4:18-21

Ҳастӣ 17:18 Ва Иброҳим ба Худо гуфт: «Эй кош, Исмоил пеши ту бимонад!

Иброҳим аз Худо талаб мекард, ки Исмоилро дар ҳузури ӯ зинда кунад.

1. Худои меҳрубон ва меҳрубон аст; Ӯ ба мо имкон медиҳад, ки барои эҳтиёҷоти худ дархост кунем.

2. Мо бояд ба Худованд ва меҳрубонии Ӯ таваккал кунем, ҳатто агар ба назар чунин менамояд, ки хоҳишҳои мо иҷро намешаванд.

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад».

2. Ҳастӣ 18:14 - "Оё чизе барои Худованд душвор аст? Дар вақти муайяншуда, мувофиқи замони ҳаёт назди ту бармегардам, ва Соро писаре хоҳад дошт."

Ҳастӣ 17:19 Ва Худо гуфт: «Занатат Соро воқеан ба ту писаре хоҳад зоид; ва ӯро Исҳоқ хоҳӣ хонд;

Худо ба Иброҳим ваъда дод, ки Соро писаре Исҳоқро таваллуд мекунад ва бо ӯ ва насли ӯ аҳди абадӣ мебандад.

1. Худо ваъдаҳои Худро иҷро мекунад - Ҳастӣ 17:19

2. Қувваи Аҳд - Ҳастӣ 17:19

1. Румиён 4:18-22 - имони Иброҳим ба ваъдаи Худо

2. Ғалотиён 3:15-18 - Ваъдаи аҳд ба насли Иброҳим

Ҳастӣ 17:20 Ва аммо дар бораи Исмоил, ман туро шунидаам: инак, Ман ӯро баракат додам, ва ӯро боровар хоҳам кард, ва ӯро бағоят афзун хоҳам кард; вай дувоздаҳ мирон ба дунё хоҳад омад, ва Ман ӯро халқи бузург хоҳам сохт.

Ваъдаи Худо ба Иброҳим, ки Исмоилро миллати бузург кунад, бо вуҷуди шубҳааш.

1. Вафодории Худо аз шубҳаҳои мо бузургтар аст.

2. Ваъдаҳои Худо аз тарси мо бузургтаранд.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 17:21 Аммо аҳди Худро бо Исҳоқ хоҳам баст, ки Соро онро дар ин вақти муқарраршудаи соли оянда ба ту хоҳад зоид.

Худо аҳде, ки бо Иброҳим бастааст, бори дигар тасдиқ мекунад, ки Исҳоқ ҳамон касе хоҳад буд, ки ваъдаҳои Ӯ ба воситаи ӯ иҷро мешаванд.

1: Ваъдаҳои Худо аниқанд ва дар вақти комили Ӯ иҷро хоҳанд шуд.

2: Мо метавонем ба садоқати Худо ва ваъдаи Ӯ оид ба иҷрои нақшаҳои Ӯ таваккал кунем.

1: 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро ки ҳама ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ Омин, барои ҷалоли Худо ба воситаи мо.

2: Isaiah 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони Ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба сӯи Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад.

Ҳастӣ 17:22 Ва ӯ сӯҳбатро бас кард, ва Худо аз пеши Иброҳим баромад.

Худо бо Иброҳим сухан гуфт ва сипас рафт.

1. Даъвати Худо ба Иброҳим: Зиндагӣ доштани имони мо ба Худо.

2. Вафодории Иброҳим: Итоати Худо бидуни тардид.

1. Ибриён 11:8-12 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? Агар бародар ё хоҳаре либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?"

Ҳастӣ 17:23 Ва Иброҳим писари худ Исмоил ва ҳамаи зодагони хонаи ӯ ва ҳар он чиро, ки бо пули вай харида шуда буданд, ҳар як мардони хонадони Иброҳимро гирифт; ва гӯшти пӯсти ҷанобонашонро дар худи ҳамон рӯз хатна карданд, чунон ки Худо ба ӯ гуфта буд.

Дар ҳамон рӯзе, ки Худо фармуд, Иброҳим тамоми мардони хонадони худро, аз ҷумла писараш Исмоилро хатна кард.

1. Итоати Иброҳим: Намунае барои мо

2. Аҳамияти иљрои содиќонаи аҳкоми Худо

1. Румиён 4:19-21 - Ва азбаски дар имон заъиф набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, ва ҳанӯз мурдагии батни Сороро мурда нашумурд: Ӯ аз ваъдаи Худо ҳайрон нашуд. ба воситаи беимонӣ; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт;

Ҳастӣ 17:24 Ва Иброҳим наваду нӯҳсола буд, ҳангоме ки ӯ бо гӯшти пӯсти ҷиноҳи худ хатна шуд.

Иброҳим дар синни наваду нӯҳсолагӣ хатна карда шуд.

1. Вафодории Иброҳим: Чӣ тавр Иброҳим ҳаёти худро дар итоат ба Худо гузаронд

2. Аҳамияти рӯҳонии хатна: раҳо кардани хоҳишҳои ҷисмонии мо

1. Румиён 4:11-12 Ва ӯ аломати хатна, мӯҳри адолатро, ки ҳанӯз номахтун буд, ба воситаи имон дошт, гирифт. Пас, вай падари ҳамаи касонест, ки имон овардаанд, вале хатна нашудаанд, то ки адолат бар онҳо ҳисоб карда шавад.

2. Ғалотиён 5:13-14 Зеро ки шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун фурсат барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед. Зеро ки тамоми шариат дар як калима иҷро шудааст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

Ҳастӣ 17:25 Ва писараш Исмоил сездаҳсола буд, ҳангоме ки ӯ дар гӯшти пӯсти ҷанобаш хатна шуд.

Исмоил дар синни 13-солагӣ хатна карда шуд, ки дар Китоби Муқаддас гуфта шудааст.

1. Муҳимияти риояи аҳкоми Китоби Муқаддас.

2. Аҳамияти хатна дар Китоби Муқаддас.

1. Ибодат 12:3, "Дар рӯзи ҳаштум гӯшти пӯсти ӯ хатна мешавад".

2. Аъмол 7:8, "Ва ӯ аҳди хатнаро ба ӯ дод; ва ҳамин тавр Иброҳим Исҳоқро ба дуньё оварда, ва дар рӯзи ҳаштум ӯро хатна кард; ва Исҳоқ Яъқубро ба дуньё оварда; ва Яъқуб дувоздаҳ сарбозро ба дуньё оварда."

Ҳастӣ 17:26 Дар ҳамон рӯз Иброҳим ва писараш Исмоил хатна шуданд.

Дар ҳамон рӯз Иброҳим ва Исмоил хатна карда шуданд.

1. Иҷрои аҳди Худо: Нишонаи хатна

2. Иброҳим ва Исмоил: Дарси тоъат

1. Қӯлассиён 2:11-12 Шумо низ дар Ӯ хатна шудаед, ки бе дастҳо ба амал оварда шуда буд, ба воситаи кашидани ҷисми ҷисм, ба воситаи хатна кардани Масеҳ, бо Ӯ дар таъмид дафн карда шудаед, ва шумо низ дар он эҳьё шудаед. бо вай ба воситаи имон ба кори пурқудрати Худо, ки Ӯро аз мурдагон эҳьё кард.

2. Румиён 4:11-12 Ӯ аломати хатнаро ҳамчун мӯҳри адолате, ки дар замони номахтун буданаш бо имон дошт, қабул кард. Мақсад аз он иборат буд, ки Ӯро падари ҳамаи имондороне, ки бидуни хатна нашудаанд, гардонад, то ки адолат барои онҳо низ ҳисоб карда шавад, ва ӯро падари махтуноне гардонад, ки на танҳо хатнашудагонанд, балки бо пои муқаддасон роҳ мераванд. имоне, ки падари мо Иброҳим пеш аз хатна шуданаш дошт.

Ҳастӣ 17:27 Ва ҳамаи мардони хонаи ӯ, ки дар он хона таваллуд ёфта, бо пули бегона харида буданд, бо ӯ хатна карда шуданд.

Иброҳим ҳамаи мардони хонадони худро, ҳам онҳоеро, ки дар оила таваллуд шудаанд ва ҳам онҳоеро, ки аз берун харида шудаанд, хатна кард.

1. Ахамияти анъанахои оилавй

2. Аҳамияти хатна дар хонадони Иброҳим

1. Қӯлассиён 3:20 - Эй фарзандон, дар ҳама чиз ба падару модари худ итоат кунед, зеро ин ба Худованд писанд аст.

2. Хуруҷ 12:48 - Агар шахси бегона бо ту иқомат кунад ва фисҳро барои Худованд риоя кунад, бигзор ҳамаи писарони вай хатна карда шаванд, ва бигзор вай наздик омада, онро нигоҳ дорад.

Ҳастӣ 18-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 18:1-8, боб аз он оғоз мешавад, ки Иброҳим дар даромадгоҳи хаймаи худ нишастааст, вақте мебинад, ки се мард дар наздикӣ истодаанд. Иброҳим онҳоро ҳамчун меҳмон эътироф намуда, меҳмоннавозии бузург нишон медиҳад ва онҳоро водор мекунад, ки истироҳат кунанд ва дар хӯрок иштирок кунанд. Вай зуд зиёфат ташкил мекунад, аз он ҷумла нони тару тоза, гӯсолаи интихобӣ ва ҷӯробу шир. Ҳангоми хӯрокхӯрӣ меҳмонон дар бораи Соро, зани Иброҳим мепурсанд. Яке аз онҳо мегӯяд, ки вақте ки соли оянда бармегардад, Соро соҳиби писар мешавад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 18:9-15, Соро сӯҳбатро аз дохили хайма мешунавад ва ҳангоми шунидани он, ки дар пиронсолӣ кӯдак таваллуд

мекунад, ба худ хандид. Худованд мепурсад, ки чаро вай хандид ва ҳайрон мешавад, ки оё чизе барои Ӯ душвор аст? Соро аз тарс хандиданро рад мекунад, аммо Худованд мегӯяд, ки вай дар ҳақиқат хандид. Худованд ваъдаи худро такрор мекунад, ки соли оянда бармегардад, вақте ки Соро писар таваллуд мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 18: 16-33, пас аз хӯрокхӯрии якҷоя, меҳмонон барои рафтан ба Садӯм омода мешаванд, дар ҳоле ки Иброҳим онҳоро дар роҳ ҳамроҳӣ мекунад. Худованд фикр мекунад, ки оё Ӯ нақшаҳои худро дар бораи Садӯм ба Иброҳим ошкор кунад, зеро Ӯ ӯро барои халқи бузург интихоб кардааст. Худо нияти худро барои тафтиш кардани шарорати Садӯм ва муайян кардани он, ки он чунон сахт аст, ки пеш аз андешидани чораҳо алайҳи он хабар дода мешавад, шарик аст.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 18 пешниҳод мекунад:
Иброҳим ба се меҳмон меҳмоннавозӣ нишон медиҳад;
Эълони он ки Соро соҳиби писар мешавад;
Нобоварии Соро аз паи хандааш;
Худованд аксуламали Сороро зери суол мебарад;
Бори дигар ваъдаи Худо дар бораи таваллуди Исҳоқ.

Ба суи Садом рафтани мехмонон;
Худо фикр мекард, ки оё нақшаҳои худро дар бораи доварии Садӯм ошкор мекунад ё не;
Қарори ӯ дар бораи тафтиш кардани бадкирдории Садом пеш аз андешидани чора.

Дар ин боб меҳмоннавозии Иброҳим ва мулоқоти ӯ бо Худованд ва ду фариштa дар симои инсон таъкид шудааст. Он ба нобоварии Соро ба умеди таваллуди фарзанд дар пиронсолӣ таъкид мекунад, ки боиси хандаи ӯ мегардад. Худо ваъдаи худро дар бораи таваллуди Исҳоқ бори дигар тасдиқ мекунад ва дониши худро дар бораи андешаҳои Соро нишон медиҳад. Ҳикоя инчунин доварии дарпешистодаро дар Садӯм ва Амӯроро муаррифӣ мекунад, ки рӯйдодҳои ояндаро пешгӯӣ мекунад. Умуман, Ҳастӣ 18 садоқати Худоро дар иҷрои ваъдаҳои Ӯ ҳангоми ҳалли шубҳаҳо ва нигарониҳои инсон нишон медиҳад.

Ҳастӣ 18:1 Ва Худованд дар даштҳои Мамре ба ӯ зоҳир шуд, ва ӯ дар гармии рӯз дари хайма нишаст;

Худо ба Иброҳим дар даштҳои Мамре зоҳир шуд.

1. Ҳузури Худо: Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо дар бораи бо мо будан такя кунем

2. Зиндагӣ дар ҳузури Худо: Таҷрибаи вафодорӣ ва тасаллии Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Ҳастӣ 18:2 Ва ӯ чашмони худро боло карда, нигарист, ва инак, се мард дар паҳлӯи ӯ истода буданд, ва чун онҳоро дид, аз дари хайма ба пешвози онҳо давида, ба рӯи замин хам шуд.

Иброҳим се мардро дид ва ба пешвози онҳо давид ва ба замин саҷда кард.

1. Қудрати фурӯтанӣ

2. Бо эҳтиром ба дигарон хизмат кардан

1. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. 1 Петрус 5:5-6 - Ҳамин тавр, шумо, ки ҷавонтар ҳастед, ба пирон итоат кунед. Ҳамаатон дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

Ҳастӣ 18:3 Ва гуфт: «Худовандо!

Худованд Иброҳимро зиёрат мекунад ва Иброҳим аз Худованд илтиҷо мекунад, ки бо ӯ бимонад.

1. Қудрати илтиҷо ба Худо дар намоз

2. Ташрифи Худо ва таъсири он ба зиндагии мо

1. Ибриён 4:16 - Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат гирем ва дар вақти зарурӣ файз пайдо кунем.

2. Забур 103:13 - Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, раҳм мекунад.

Ҳастӣ 18:4 Бигзор каме об биёред, ва пойҳои худро бишӯед ва дар зери дарахт истироҳат кунед.

Худованд барои хастагон тароват медиҳад.

1. Истироҳат ва таровати Худо: Омӯзиши такя ба Худованд

2. Қувваи тароватбахш: Чӣ тавр имонамонро пур кардан мумкин аст

1. Забур 23:2 - "Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад".

2. Ишаъё 40:31 - «Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати нав ба даст хоҳанд овард; Онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, Медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва хаста намешаванд.

Ҳастӣ 18:5 Ва ман як луқма нон хоҳам овард, ва шумо дилҳои шуморо тасаллӣ медиҳам; пас аз он хоҳӣ рафт, зеро ки ту назди бандаи худ омадай». Ва гуфтанд: «Ҳамин тавр, чунон ки гуфтӣ, бикун».

Иброҳим пешниҳод кард, ки барои се меҳмони ба хонааш омада нон диҳад.

1. Қудрати меҳмоннавозӣ – Иброҳимро мисол оварда, мо мебинем, ки то чӣ андоза мо бояд барои атрофиёнамон пазирой ва меҳмоннавоз бошем.

2. Қуввати имон – омодагии Иброҳим ба таваккал ва итоат ба Худо имони ӯро ҳатто дар баробари номуайянӣ нишон дод.

1. Румиён 12:13 - «Ба эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед».

2. Яъқуб 2:14-17 - "Эй бародарони ман, ин чӣ фоида дорад, агар касе гӯяд, ки имон дорад, аммо аъмол надорад? Оё ин имон ӯро наҷот дода метавонад? Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо мегӯяд: "Ба саломатӣ биравед ва гарм шавед ва сер шавед, бе он ки чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?"

Ҳастӣ 18:6 Ва Иброҳим ба назди Соро шитофта, ба хайма даромада, гуфт: «Зудтар се ченак орди хуштаъм тайёр кун, ва хамир кун ва бар оташдон кулча паз».

Иброҳим ба Соро дастур медиҳад, ки зуд хӯрок хӯрад.

1: Худо ниёзҳои моро сари вақт таъмин мекунад.

2: Вақте ки Худо моро ба амал даъват мекунад, мо бояд зуд амал кунем.

1: Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ талаб кунад, мегирад; ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2: Яъқуб 4:8 Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Ҳастӣ 18:7 Ва Иброҳим назди гала давида, гӯсолаи нарм ва хубе оварда, ба ҷавоне дод; ва ӯ шитофт, ки онро пӯшонад.

Иброҳим зуд барои як ҷавон гӯсолаи нарм ва хубе оварда, омода кард.

1. Қудрати меҳрубонӣ: Чӣ гуна саховатмандии Иброҳим барои мо имрӯз намуна шуда метавонад.

2. Аҳамияти зудбоварӣ: шитоби Иброҳим дар омода кардани гӯсола барои ҳавон.

1. Яъқуб 2:15-16 - "Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед", бе он ки ба онҳо чизҳои зарурӣро надиҳад. бадан, ин чӣ фоида дорад?»

2. Масалҳо 19:17 - "Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад".

Ҳастӣ 18:8 Ва равған, шир ва гӯсолаеро, ки пӯшонда буд, гирифта, пеши онҳо гузошт; ва назди онҳо дар зери дарахт истод, ва онҳо хӯрданд.

Иброҳим барои се меҳмон дар зери дарахт хӯрок тайёр мекунад ва онҳо онро мехӯранд.

1. Аҳамияти меҳмондорӣ: Дарси Иброҳим

2. Ғамхорӣ дар бораи дигарон: Вазифаи мо ҳамчун пайравони Иброҳим

1. Луқо 10:30-37 - Масал дар бораи сомарии нек

2. Яъқуб 2:14-17 - Имон бе аъмол мурда аст

Ҳастӣ 18:9 Ва ба ӯ гуфтанд: «Занатат Соро куҷост? Ва гуфт: «Инак, дар хайма».

Меҳмонони Иброҳим аз ӯ пурсиданд, ки занаш Соро дар куҷост ва ӯ ҷавоб дод, ки вай дар хайма аст.

1. Садоқати Худо: Мо дар мисоли Иброҳим садоқати Худоро мебинем, ки ҳатто вақте ки ӯ дар қаламрави ношинос буд, ӯро таъмин мекард.

2. Меҳмоннавозӣ: Иброҳим меҳмононро дар хонааш истиқбол мекард ва ҳатто вақте ки ӯ аз хона дур буд, меҳмоннавозӣ нишон медод.

1. Ҳастӣ 18:9 - Ва онҳо ба ӯ гуфтанд: «Зани ту Соро куҷост? Ва гуфт: «Инак, дар хайма».

2. Ибриён 13:2 - Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки инро намедонанд.

Ҳастӣ 18:10 Ва гуфт: «Ман ба ҳасби замони ҳаёт назди ту бармегардам; ва инак, занат Соро писаре хоҳад дошт. Ва Соро инро дар дари хайма, ки аз паси ӯ буд, шунид.

Соро ваъдаи писареро аз ҷониби Худо мешунавад ва ин ба ӯ шодӣ меорад.

1. Ваъдаҳои Худо: Шод шудан аз вафодории ӯ

2. Иҷозат додан ба ваъдаҳои Худо ҳаёти моро шакл диҳад

1. Ишаъё 55:11, "Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чи нияти манро ба амал оварад ва дар он чи ман фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд".

2. Румиён 4:21, «ба таври комил итминон доштам, ки Худо қудрати иҷрои ваъдаашро дорад».

Ҳастӣ 18:11 Ва Иброҳим ва Соро пир шуда, пир шуда буданд; ва он ба Соро мувофиқи тарзи занон қатъ шуд.

Соро ба сабаби пиронсолиаш ҳомиладор шуда натавонист.

1. Вафодории Худо дар байни заъфи инсонии мо

2. Қувваи имон дар баробари имконнопазирӣ

1. Румиён 4:19-21 - Иброҳим боварӣ дошт, ки Худо қодир аст он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро кунад, гарчанде ки ин имконнопазир менамуд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Роҳҳои Худо роҳҳои мо нестанд ва андешаҳои Ӯ фикрҳои мо нестанд.

Ҳастӣ 18:12 Бинобар ин Соро дар дили худ хандида, гуфт: «Оё пас аз пир шуданам ҳаловат мебарам, дар сурате ки оғоям низ пир шуда бошад?

Соро ба ваъдаи Худо, ки ӯ ва Иброҳим дар пирӣ соҳиби писар хоҳанд шуд, шубҳа дошт.

1. Ваъдаҳои Худо аз шубҳаҳои мо бузургтаранд.

2. Ба қудрати ваъдаҳои Худо бовар кунед.

1. Румиён 4:18-21 - Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисобида шуд.

2. Ишаъё 40:31 - Онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард.

Ҳастӣ 18:13 Ва Худованд ба Иброҳим гуфт: «Чаро Соро хандида, гуфт: «Оё ман ҳатман кӯдаке зоидаам, ки пир бошад?»

Соро аз шунидани ваъдаи Худо, ки дар пирӣ соҳиби фарзанд мешавад, ҳайрон шуд ва хандид.

1: Худо метавонад корҳои аҷибе кунад ва мо набояд ин қадар зуд ба ваъдаҳои Ӯ даст кашем.

2: Ҳарчанд мо шубҳа дорем, Худо содиқ аст ва ҳеҷ гоҳ ваъдаҳояшро тарк намекунад.

1: Румиён 4: 17-20 - Тавре ки навишта шудааст: Ман туро падари халқҳои бисёр кардам. Ӯ падари мо дар назари Худост, ки ба Ӯ имон овард, ки ба Худое, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои набударо ба вуҷуд меорад.

2: Ибриён 11:11 - Бо имон Иброҳим, гарчанде ки синну солаш гузашта буд ва худи Соро нозой буд, падар шудан гирифт, зеро ӯро содиқ медонист, ки ваъда додааст.

Ҳастӣ 18:14 Оё чизе барои Худованд душвор аст? Дар вақти муайяншуда, ба ҳасби замони ҳаёт назди ту бармегардам, ва Соро писаре хоҳад дошт.

Худо ба ҳама чиз қодир аст ва ваъдаҳояшро дар замони худ иҷро мекунад.

1. Боварӣ ба вақти Худо - Чӣ гуна вақтҳои Худо ҳамеша комил аст

2. Ваъда ва қудрати Худо - Чӣ тавр мо метавонем ба ваъдаҳои Худо такя кунем

1. Ирмиё 32:17 - Эй Худованд Худо! инак, бо қудрати бузурги худ осмон ва заминро офаридӣ ва бозуи худро дароз кардаӣ, ва ҳеҷ чизи душворе барои ту нест.

2. Луқо 1:37 - Зеро дар назди Худо ҳеҷ чиз ғайриимкон нахоҳад буд.

Ҳастӣ 18:15 Он гоҳ Соро инкор карда, гуфт: «Ман нахандидам; зеро вай метарсид. Гуфт: «Не; аммо ту хандидӣ.

Соро хандаи худро ба Худо рад кард, аммо Худо ҳақиқатро медонист.

1. Худо фикру ҳиссиёти ботинии моро медонад, ҳатто вақте ки мо онҳоро пинҳон карданӣ мешавем.

2. Мо бояд дар назди Худо ростқавл бошем, ҳатто агар он душвор бошад.

1. Забур 139:1-4 - "Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман менишинам ва вақте ки бархезам; Ту фикрҳои маро аз дур мефаҳмӣ. Ту роҳ ва хоби маро месанҷӣ аз тамоми роҳҳои Ман огоҳанд, ҳатто пеш аз он ки сухане дар забони ман наояд, инак, эй Худованд, Ту онро комилан медонӣ».

2. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт".

Ҳастӣ 18:16 Ва одамон аз он ҷо бархоста, сӯи Садӯм нигоҳ карданд, ва Иброҳим бо онҳо рафт, то ки онҳоро дар роҳ биёрад.

Иброҳим ин мардонро ҳамроҳӣ мекунад, то онҳоро дар роҳи Садӯм биёрад.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки дӯстони худро дар сафарашон ҳамроҳӣ кунем.

2: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо ҳамфикр будан метавонад ба нур ва умед оварда расонад.

1: Қӯлассиён 3: 12-14 - Пас, ҳамчун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуби дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабрӣ, ки нисбат ба якдигар пурсабрӣ кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, бахшанда бошед. ҳамдигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

2: Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, ва як кас дигареро тез мекунад.

Ҳастӣ 18:17 Ва Худованд гуфт: «Оё он чи мекунам, аз Иброҳим пинҳон кунам?

Худо ба Иброҳим чизҳоеро, ки Ӯ бояд ба амал оварад, ошкор кард.

1: Худо шаффофият ва муошрати ошкоро бо халқи худро мехоҳад.

2: Мо метавонем ба Худо бовар кунем, ки ваъдаҳояшро иҷро мекунад.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Такрори Шариат 7:9 - Пас, бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббатро бо дӯстдорони Ӯ ва риояи аҳкоми Ӯ то ҳазор насл нигоҳ медорад.

Ҳастӣ 18:18 Магар ин ки Иброҳим халқи бузург ва тавоно хоҳад шуд, ва ҳамаи халқҳои рӯи замин дар вай баракат хоҳанд ёфт?

Худо ба Иброҳим ваъда медиҳад, ки вай халқи бузург ва тавоно хоҳад шуд ва ҳамаи халқҳои дигари рӯи заминро баракат медиҳад.

1. Баракати Иброҳим: Омӯзиши ваъдаи иҷрошудаи Худо

2. Бузургии Иброҳим: Таҳқиқи вафодорӣ ва итоаткорӣ

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Ғалотиён 3:6-9 - Чӣ тавре ки Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд?

Ҳастӣ 18:19 Зеро ки ӯро мешиносам, ки ӯ ба фарзандони худ ва аҳли байташ пас аз ӯ амр хоҳад дод, ва онҳо роҳи Худовандро риоя кунанд, то адолат ва доварӣ кунанд; то ки Худованд он чиро, ки дар бораи ӯ гуфта буд, ба сари Иброҳим биёрад.

Худо ҳамеша онҳоеро баракат медиҳад, ки ба Ӯ содиқона итоат мекунанд.

1: Итоати содиқона баракати Худоро меорад

2: Итоати фармудаҳои Худо подош меорад

Румиён 2: 6-8 - "Худо" ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардааст, подош хоҳад дод. Ба касоне, ки бо исрор дар кори нек ҷӯёи ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ мешаванд, ҳаёти ҷовидонӣ ато хоҳад кард, аммо барои касоне, ки нафсонанд ва ҳақро рад мекунанд ва ба бадӣ пайравӣ мекунанд, ғазаб ва хашм хоҳад буд».

Ғалотиён 6:7-8 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур кардан мумкин нест. Одам он чи мекорад, дарав мекунад. Ҳар кӣ мекорад, то ба ҷисми худ писанд ояд, аз ҷисм ҳалокат хоҳад даравид; ҳар кӣ барои писанд омадани Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ хоҳад шуд. ҳаёти ҷовидониро дарав кунед».

Ҳастӣ 18:20 Ва Худованд гуфт: «Азбаски доди Садӯм ва Амӯро бузург аст, ва гуноҳашон хеле вазнин аст;

Худованд гиряи мӯҳтоҷонро мешунавад ва барои бадкорон инсоф медиҳад.

1: Худо одил аст ва ҳама чизро мебинад

2: Худо гиряҳои моро мешунавад ва ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад

1: Забур 145: 18-19 - Худованд ба ҳар касе ки Ӯро мехонад, ба ҳар касе ки Ӯро ба ростӣ мехонад, наздик аст. Ӯ хоҳиши касонеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро мекунад; низ доди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот медиҳад.

2: Забур 10:17 - Ту, эй Худованд, хоҳиши дардмандонро бишнав; шумо онҳоро рӯҳбаланд мекунед ва ба гиряяшон гӯш медиҳед.

Ҳастӣ 18:21 Ман ҳозир меравам ва бубинам, ки оё онҳо ҳама мувофиқи нидое ки ба ман расидааст, ба ҷо овардаанд? ва агар не, ман медонам.

Худо омода аст, ки гиряҳои халқи Худро тафтиш кунад.

1: Худо нолаҳои моро мешунавад ва вақте ки мо ба Ӯ муроҷиат мекунем, ба мо ҷавоб хоҳад дод.

2: Худо манбаи ҳақиқати мост ва Ӯ ҳамеша ҷавобҳоеро, ки мо меҷӯем, медиҳад.

1: Забур 34:17 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2: Isaiah 65:24 - Ва чунин хоҳад шуд, ки пеш аз он ки даъват кунанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; ва ҳангоме ки онҳо сухан мегӯянд, Ман мешунавам.

Ҳастӣ 18:22 Ва одамон аз он ҷо рӯй гардонда, сӯи Садӯм рафтанд, аммо Иброҳим ҳанӯз ба ҳузури Худованд меистод.

Иброҳим дар пеши Худованд истода буд, вақте ки одамон бо ӯ рафта, ба Садӯм рафтанд.

1. Дар баробари васваса ба Худованд таваккал кардан.

2. Аҳамияти итоаткорӣ дар ҳаёти мо.

1. Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро мегирад, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Ҳастӣ 18:23 Ва Иброҳим наздик омада, гуфт: «Оё одилонро бо шарир низ нобуд мекунӣ?

Иброҳим адолати Худоро зери шубҳа мегузорад, ки одилонро дар баробари шарир нест мекунад.

1: Худо дар ҳама роҳҳои худ одил ва одил аст - Забур 145:17

2: Мо метавонем ба доварии Худо таваккал кунем - Румиён 3:3-4

1: Ирмиё 12:1 - Одилонро Худо тарк намекунад

2: Ишаъё 45:21 - Адолати Худоро эълон мекунад

Ҳастӣ 18:24 Шояд дар шаҳр панҷоҳ одил бошад; оё ту низ ҳалок хоҳӣ кард ва барои панҷоҳ одил дар он ҷо ҷои худро дареғ намедорӣ?

Иброҳим аз Худо илтиҷо мекунад, ки Садӯм ва Амӯраро наҷот диҳад, агар дар он ҷо 50 нафар одил зиндагӣ кунанд.

1. Раҳмати Худо ва шафоъати Иброҳим

2. Қувваи адолат

1. Румиён 5:20-21 - "Ва шариат дохил шуд, то ки васваса зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд:"

2. Масалҳо 11:4 - «Сарват на дар рӯзи ғазаб фоида меорад, балки адолат аз марг наҷот медиҳад».

Ҳастӣ 18:25 Аз ту дур аст, ки одилонро бо шарир бикушӣ, ва одилон мисли шарирон бошанд, ки аз ту дур бошанд: Оё Довари тамоми замин дуруст рафтор намекунад?

Худо ба зулм омехтани некӯкорону фосиконро раво намебинад.

1: Худо аз мо интизор аст, ки бо одил ва шарир дигар хел муносибат кунем ва ба ҳама адолат зоҳир кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки бо дигарон мисли Худо бо марҳамат ва адолат муносибат кунем.

1: Яъқуб 2:13 - Зеро ба касе, ки раҳм накардааст, доварӣ бе раҳм аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

2: Isaiah 30:18 - Бинобар ин, Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад ва аз ин рӯ Худро сарафроз мекунад, то ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои адолат аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд.

Ҳастӣ 18:26 Ва Худованд гуфт: «Агар дар Садӯм панҷоҳ нафар одилро дар шаҳр пайдо кунам, ҳама ҷойро ба хотири онҳо амон хоҳам дод».

Худованд ваъда дод, ки агар дар шаҳр панҷоҳ нафар одил пайдо шаванд, Садӯмро наҷот медиҳад.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо: Қиссаи Садӯм

2. Қувваи одамони содиқ: Имтиҳони Иброҳим ва Садӯм

1. Ҳизқиёл 16: 49-50 - "Инак, ин гуноҳи хоҳарат Садӯм буд, ки ғурур, пур аз нон ва фаровонии бекорӣ дар вай ва духтаронаш буд, ва дасти камбағалон ва мискинонро мустаҳкам накард. .Ва онҳо мағрур шуда, пеши ман корҳои зишт мекарданд, бинобар ин Ман онҳоро, чунон ки некӣ дидам, гирифтам».

2. Яъқуб 2:14-17 - "Эй бародарони ман, чӣ фоида дорад, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад? Оё имон ӯро наҷот дода метавонад? Агар бародар ё хоҳар бараҳна бошад ва аз ғизои ҳаррӯза нарасида бошад, Ва яке аз шумо ба онҳо мегӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед; гарчанде ки он чи барои бадан лозим аст, ба онҳо намедиҳед; ин чӣ фоида дорад? Пас, имон, агар амал накунад, мурда аст, танҳо будан."

Ҳастӣ 18:27 Ва Иброҳим дар ҷавоб гуфт: «Инак, ман ба худ гирифтаам, ки ба Худованд сухан гӯям, ки он хоку хокистар аст.

Иброҳим фурӯтанона эътироф мекунад, ки барои сухан гуфтан бо Худо нолозим аст.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ дар назди Худо

2. Намунаи вафодории Иброҳим

1. Ишаъё 6:5 "Вой бар ман! Зеро ки ман гум шудаам, зеро ки ман одами лабони нопок ҳастам, ва дар миёни қавми лабони нопок сокин ҳастам; зеро ки чашмони ман Подшоҳ, Худованди лашкарҳоро дидаанд. !"

2. Яъқуб 4:10 «Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт».

Ҳастӣ 18:28 Шояд аз панҷоҳ нафар одилон панҷ нафар намерасанд: оё аз набудани панҷ нафар тамоми шаҳрро несту нобуд мекунӣ? Ва гуфт: «Агар дар он ҷо чилу панҷ ёбам, онро вайрон намекунам».

Иброҳим аз Худо илтиҷо мекунад, ки агар ҳамагӣ 45 нафар одил пайдо шаванд, шаҳри Садӯмро аз харобшавӣ наҷот диҳад.

1. Қудрати шафоъат: Чӣ тавр илтиҷои Иброҳим дар бораи Садӯм шаҳрро наҷот дод

2. Чӣ гуна раҳмати Худо аз ҳукми ӯ бузургтар аст: Баррасии муроҷиати Иброҳим ба Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед".

2. Ҳизқиёл 33:11 - "Ба онҳо бигӯй: "Ба ҳангоме ки Ман зинда ҳастам, мегӯяд Худованд Худо, ман мамоти шарирро намеписандам, балки аз он ки шарир аз роҳи худ рӯй гардонад ва зиндагӣ кунад; баргардед, аз худ рӯй гардонед. Барои чӣ шумо, эй хонадони Исроил, хоҳед мурд?»

Ҳастӣ 18:29 Ва боз ба вай сухан ронда, гуфт: «Шояд дар он ҷо чил нафар ёфт шавад». Ва гуфт: «Ба хотири чиҳил ин корро намекунам».

Иброҳим бо Худо гуфтугузор карда, хоҳиш кард, ки агар дар шаҳри Садӯм чил нафар одил пайдо шаванд, Худо ин шаҳрро раҳо хоҳад кард.

1. Раҳмати Худо: Иброҳим шафоати пур аз имон нишон медиҳад

2. Адолати Худо: адолати илтиҷои Иброҳим

1. Яъқуб 5:16 (Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст)

2. Румиён 8:26-27 (Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад; мо намедонем, ки чӣ тавр бояд дуо гӯем, аммо Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳои хеле чуқур барои сухан шафоат мекунад)

Ҳастӣ 18:30 Ва ба вай гуфт: «Бигзор Худованд хашмгин нашавад, ва ман мегӯям: шояд дар он ҷо сӣ нафар пайдо шаванд». Ва гуфт: «Агар дар он ҷо сӣ нафар ёбам, ин корро намекунам».

Иброҳим аз Худо илтиҷо мекунад, ки Садӯм ва Амӯроро раҳо кунад, агар дар шаҳрҳо сӣ нафар одил зиндагӣ кунанд. Худо розӣ аст, ки шаҳрҳоро вайрон накунад, агар Иброҳим дар он ҷо сӣ нафар одилро пайдо кунад.

1. Қувваи истодагарӣ - омодагии Иброҳим ба илтиҷо бо Худо барои бехатарии Садӯм ва Амӯра.

2. Ҷустуҷӯи одил дар миёни золимон - ваъдаи Худо дар бораи наҷот додани Садӯм ва Амӯра, агар Иброҳим дар он ҷо сӣ нафар одилро пайдо кунад.

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Луқо 18:1-8 - "Масал дар бораи бевазани доимӣ"

Ҳастӣ 18:31 Ва ӯ гуфт: «Инак, ман ба ҳузури худ гирифтаам, ки ба Худованд сухан гӯям: шояд дар он ҷо бист нафар пайдо шавад». Ва гуфт: «Ба хотири бист кас онро вайрон намекунам».

Худо раҳмдилӣ ва раҳмдилӣ зоҳир кард, вақте ки шаҳри Садӯмро аз ҳалокат наҷот дод, агар дар он ҷо ҳадди аққал 10 нафар одил пайдо шаванд.

1. Нерӯи раҳмат: Омузиши раҳм ва омурзиши Худованд

2. Қувваи ададҳои хурд: аҳамияти ҳар як ҷон

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард.

2. Ҳизқиёл 18:4 - Инак, ҳама ҷонҳо аз они Мананд; чунон ки ҷони падар, ҷони писар низ аз они Ман аст: ҷони гуноҳкор, хоҳад мурд.

Ҳастӣ 18:32 Ва ӯ гуфт: «Бигзор Худованд хашмгин нашавад, ва ман фақат як бор мегӯям: шояд даҳ нафар дар он ҷо пайдо шаванд». Ва гуфт: «Ба хотири даҳ кас онро вайрон намекунам».

Иброҳим аз Худо илтиҷо мекунад, ки агар дар он ҷо даҳ нафар одил пайдо шавад, шаҳри Садӯмро раҳо кунад. Худо розӣ аст, ки агар даҳ нафар одил пайдо шаванд, шаҳрро хароб накунад.

1. Шафоъати Иброҳим: Қувваи Намоз

2. Раҳмати Худо: Раҳмати парҳезгорон

1. Яъқуб 5:16 - «Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст».

2. Ҳизқиёл 33: 14-16 - "Боз, агарчи ба бадкорон мегӯям, ки шумо ҳатман хоҳед мурд, аммо агар ӯ аз гуноҳи худ рӯй гардонад ва кори адолат ва адолатро ба ҷо оварад, агар шарир гаравро баргардонад, он чиро бармегардонад вай бо ғорат гирифтааст, ва тибқи қонунҳои ҳаёт рафтор мекунад, беадолатӣ намекунад, ӯ албатта зинда хоҳад шуд, намемирад; ҳеҷ яке аз гуноҳҳои кардааш бар зидди ӯ ёд нахоҳад шуд; Ӯ кори одилона ва дурустро кардааст. ; ҳатман зинда хоҳад монд».

Ҳастӣ 18:33 Ва Худованд, ҳамин ки бо Иброҳим гуфтугӯ карданро тарк кард, ба роҳи худ рафт, ва Иброҳим ба ҷои худ баргашт.

Иброҳим ва Худованд гуфтугӯ карданд ва Худованд рафт ва Иброҳим ба хона баргашт.

1: Имон доштан ба Худо метавонад дар замонҳои душвор ба мо сулҳ оварад.

2: Худо ҳамеша омода аст, ки моро гӯш кунад, вақте ки мо ба Ӯ бештар ниёз дорем.

1: Забур 46:10 Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

2: Яъқуб 1:5-8 Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст. Зеро он кас набояд гумон кунад, ки аз Худованд чизе хоҳад гирифт; вай одами ду-руст аст, ки дар хама рохаш ноустувор аст.

Ҳастӣ 19-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 19:1-11, ду фариштае, ки Иброҳимро диданд, бегоҳ ба Садӯм меоянд. Лут, бародарзодаи Иброҳим, онҳоро ба хонааш қабул мекунад ва барои онҳо таом омода мекунад. Аммо пеш аз он ки ба хоб раванд, мардуми Садӯм хонаи Лутро иҳота намуда, аз ӯ талаб мекунанд, ки меҳмононашро берун оварад, то бо онҳо алоқаи ҷинсӣ кунанд. Лут аз шарорати онҳо ба ташвиш афтода, ба ҷои онҳо духтарони худро пешниҳод мекунад, аммо издиҳом онро нодида мегиранд. Фариштагон дахолат карда, мардуми Садӯмро кӯр мекунанд, то Лут ва меҳмонони ӯро муҳофизат кунанд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 19:12-22 идома дода, фариштагон Лутро огоҳ мекунанд, ки Худо қарор дод, ки Садӯмро аз сабаби шарорати бузургаш нест кунад. Онҳо ба ӯ дастур доданд, ки оилаи худ зану ду духтарашро ҷамъ кунад ва аз шаҳр гурезад, то аз ҳукми Худо раҳо шавад. Бо вуҷуди дудилаҳои баъзе аъзоёни оила, аз ҷумла домодаш, ки ин огоҳиро ҷиддӣ қабул намекунанд, дар ниҳоят Лут бо зану духтаронаш меравад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 19: 23-38, вақте ки субҳ бар Садӯм ва Амӯрра меафтад, Худо ба ин шаҳрҳо ҳамчун доварии илоҳӣ барои гуноҳҳои онҳо сулфури сӯзон меборад. Аммо, бар хилофи дастурҳои возеҳ дар бораи ба қафо нигоҳ накардан ба ҳалокат, зани Лут итоат намекунад ва ба сутуни намак табдил меёбад. Лут ва духтаронаш аз тарси бехатарии худ дар наздикии Зоар (шаҳри наҷотёфта) аз тарси ҷони худ ба ғоре дар кӯҳҳо мераванд. Духтарон дар бораи ҳифзи насли худ ғамхорӣ мекунанд, зеро ба ғайр аз худ ва падарашон дигар мард боқӣ намондааст. Дар натиҷа, онҳо нақшае таҳия мекунанд, ки ҳар як духтар бо навбат падари худро маст мекунад, то онҳо бо ӯ ҳамхоба шаванд ва фарзанддор шаванд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 19 пешниҳод мекунад:
Ба Садӯм омадани ду фариштa ва меҳмоннавозии Лут ба онҳо;
Бадкории мардуми Садӯм ва талаби онҳо барои алоқаи ҷинсӣ бо меҳмонон;
Дахолати фариштагон, ки мардумро нобино месозад.

Огоҳӣ аз фариштагон дар бораи қарори Худо барои несту нобуд кардани Садӯм ва Амӯра;
Дудиди Лут ва дар ниҳоят бо аҳли байташ рафтан, ба истиснои домодҳои ӯ, ки имон надоранд;
Ҳалокати Худо Садӯм ва Амӯраро тавассути боронҳои сулфури сӯзон.

Зани Лут фармони Худоро нофармонӣ кард, ки ба ақиб нигоҳ накунад ва ба сутуни намак табдил ёфт;
Лут ва духтаронаш аз тарси ҷони худ дар ғор паноҳ меҷӯянд;
Духтарон нақша доранд, ки тавассути ҳамхобагӣ бо падарашон дар ҳолати мастӣ фарзанддор шаванд.

Ин боб шарорати шадиди Садӯм ва Амӯроро тасвир мекунад, ки боиси нобудшавии онҳо бо доварии илоҳӣ мегардад. Он Лутро ҳамчун марди одил нишон медиҳад, ки бо аҳли оилааш ба туфайли раҳмати Худо наҷот ёфтааст. Бо вуҷуди ин, он инчунин созишҳои ахлоқиро дар оилаи Лут ошкор мекунад, зеро онҳо кӯшиш мекунанд, ки наслҳои худро тавассути муносибатҳои хешутаборӣ нигоҳ доранд. Ҳастӣ 19 ҳамчун ҳикояи огоҳкунанда дар бораи оқибатҳои бадахлоқӣ, беитоатӣ ва поймол кардани арзишҳои худ хизмат мекунад.

Ҳастӣ 19:1 Бегоҳӣ ду фариштаи ба Садӯм омаданд; ва Лут дар дарвозаи Садӯм нишаст; ва Лут онҳоро дид, ба пешвози онҳо бархост; ва рӯи худро ба замин хам кард;

Лут дар Садӯм бо ду фариштаи вомехӯрад ва ба онҳо саҷда мекунад.

1. Ба паёмбарони Худо таваккал кунед.

2. Дар ҳама коре, ки мо мекунем, Худоро дар ҷои аввал мегузорем.

1. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

2. Ишаъё 66:2 - Зеро ки ҳама чизҳои дасти Ман сохта шудаанд, ва ҳама чиз ҳаст, мегӯяд Худованд: лекин Ман ба ин Одам нигоҳ хоҳам кард, ҳатто бечора ва рӯҳи пушаймон ва аз сухани ман.

Ҳастӣ 19:2 Ва ӯ гуфт: «Инак, эй оғоёни ман, ба хонаи бандаи худ дароед ва тамоми шаб бимонед, ва пойҳои худро бишӯед, ва шумо барвақт бархоста, ба роҳҳои худ хоҳед рафт». Гуфтанд: «Не; вале мо тамоми шаб дар куча хохем монд.

Мардони Садӯм аз Лут хоҳиш карданд, ки ба онҳо меҳмоннавозӣ кунад, аммо ӯ рад кард.

1. Худо моро ба меҳмоннавозӣ даъват мекунад, ҳатто ба онҳое, ки аз мо фарқ мекунанд.

2. Мо бояд аҳкоми Худоро гӯш кунем, ҳатто агар онҳо душвор бошанд.

1. Ибриён 13:2 - «Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ки ба василаи он баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд».

2. Луқо 6:31 - "Ва чунон ки мехоҳед, дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ ҳамин тавр кунед".

Ҳастӣ 19:3 Ва Ӯ ба онҳо сахт фишор овард; Ва онҳо ба ӯ таслим шуда, ба хонаи ӯ даромаданд; ва ба онҳо зиёфат дод, ва нони фатир мепухт, ва онҳо хӯрданд.

Лут ду нафари бегонаро ба хонааш даъват кард ва барои онҳо аз нони фатир таоме омода кард.

1. Меҳмоннавозии Лут: Намунае барои мо

2. Қувваи Даъват: Имконияти Тағйирдиҳандаи Ҳаёт

1. Ибриён 13:2: «Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро бо ин кор баъзеҳо фариштаҳоро меҳмоннавозӣ кардаанд, ки худашон надонистаанд».

2. Луқо 14:12-14: «Он гоҳ Исо ба соҳибхонааш гуфт: «Вақте ки шумо хӯроки нисфирӯзӣ ё шом медиҳед, дӯстон, бародарон ё хоҳарони худ, хешовандон ва ҳамсояҳои сарватманди худро даъват накунед; агар ин тавр кунед, онҳо метавонанд туро боз даъват кун ва мукофот хоҳӣ дод.Вале чун зиёфат додӣ, мискинон, маъюбон, лангон ва кӯронро даъват кун ва баракат хоҳӣ ёфт. одил.

Ҳастӣ 19:4 Аммо пеш аз он ки онҳо бинишинанд, мардуми шаҳр, ҳатто мардони Садӯм, ҳама пиру ҷавон, аз ҳар маҳалла хонаро давр заданд.

Мардони Садӯм хонаи Лутро иҳота карда, талаб карданд, ки ду меҳмонро таслим кунад.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо дар вақти мусибат.

2. Қувваи меҳмоннавозӣ ва аҳамияти он дар фарҳанги библиявӣ.

1. Ибриён 13:2 - «Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ки ба василаи он баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд».

2. Забур 91:9-11 - "Азбаски Худовандро маскани Худи Ҳаққи Таоло қарор додай, ки паноҳгоҳи ман аст, ҳеҷ бадӣ ба ту нахоҳад расид, ва ҳеҷ вабо ба хаймаи ту наздик нахоҳад шуд, зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ дар бораи то ки туро дар тамоми роҳҳои худ нигоҳ дор».

Ҳастӣ 19:5 Ва онҳо Лутро хонда, гуфтанд: «Одамоне, ки имшаб назди ту омада буданд, куҷоянд? онҳоро назди мо берун овар, то ки онҳоро бидонем.

Лут кӯшиш кард, ки ду фариштаеро, ки ба аёдати ӯ омада буданд, муҳофизат кунад ва ба ӯ ва оилааш ҳимоят кунад.

1. Худо одамонро барои иҷрои кори худ истифода мебарад.

2. Амалҳои мо оқибатҳои хуб ва бад доранд.

1. Матто 10:40-42 - Ҳар кӣ шуморо қабул кунад, Маро қабул мекунад ва ҳар кӣ Маро қабул кунад, Фиристандаи Маро қабул мекунад. Ҳар кӣ паёмбареро ба номи паёмбар қабул кунад, мукофоти паёмбарӣ хоҳад гирифт; ва ҳар кӣ одилро ба исми некӯ қабул кунад, мукофоти солеҳро хоҳад гирифт; ва ҳар кӣ ба яке аз ин тифлон ба номи шогирд ҳатто як пиёла оби хунук диҳад, ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ҳеҷ яке аз онҳо мукофоти худро аз даст нахоҳанд дод.

2. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро бо ин кор баъзеҳо фариштаҳоро меҳмоннавозӣ кардаанд, ки худашон надонистаанд.

Ҳастӣ 19:6 Ва Лут аз дар назди онҳо баромада, дарро аз ақиби худ баста,

Лут одамони ношиносро ба хонааш истиқбол кард ва дарро аз пасаш баст.

1. Мо бояд ҳамеша бо бегонагон, ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ пазироӣ кунем.

2. Аҳамияти меҳмоннавозӣ ва меҳмоннавозӣ нисбат ба ниёзмандон.

1. Румиён 12:13 - Тақсим кардан ба зарурати муқаддасон; ба мехмоннавозӣ дода шудааст.

2. Ибриён 13:2 - Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки инро намедонанд.

Ҳастӣ 19:7 Ва гуфт: «Аз шумо, эй бародарон, илтимос мекунам, ки ин қадар бадкорӣ накунед».

Дар ин порча муҳимияти канорагирӣ аз бадӣ таъкид шудааст.

1. «Қувваи адолат: мағлуб кардани бадӣ»

2. "Огоҳӣ аз бадӣ: интихоби дуруст"

1. Масалҳо 16:6 - «Ба воситаи муҳаббат ва вафодорӣ гуноҳ кафорат карда мешавад; ба воситаи тарси Худованд бадӣ пешгирӣ карда мешавад».

2. Яъқуб 1:13-15 - Вақте ки озмоиш мешавад, ҳеҷ кас набояд бигӯяд, ки Худо маро озмуда истодааст. Зеро ки Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва ҳеҷ касро намеозмояд; вале ҳар кас ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳоро аз ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 19:8 Инак, ман ду духтар дорам, ки онҳо одамро нашинохтаанд; Ба ман иҷозат диҳед, ки онҳоро назди шумо берун оварам ва ба онҳо ончунон ки дар назари шумо некӣ аст, рафтор кунед; фақат ба ин одамон ҳеҷ коре накунед; зеро ки онҳо зери сояи боми Ман афтодаанд.

Ин порча нишон медиҳад, ки Лут барои муҳофизати меҳмонони худ, ҳатто духтарони худро пешниҳод мекард, то мардуми шаҳрро ором кунад, то чӣ андоза мехост, биравад.

1. Қудрати меҳмоннавозӣ: Чӣ тавр адолат ва саховатмандӣ моро муҳофизат карда метавонад

2. Қурбонии падар: Муҳаббати Лут ба меҳмонони худ

1. Румиён 12:13, "Бо халқи Худованд, ки мӯҳтоҷанд, мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед."

2. Эфсӯсиён 5:2, «Ҳаёти муҳаббатро ба сар гузаронед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо ҳамчун қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо таслим кард».

Ҳастӣ 19:9 Ва гуфтанд: «Бозист». Ва боз гуфтанд: «Ин шахс барои муҳоҷирӣ омадааст, ва ӯ бояд довар шавад; акнун бо ту бадтар аз онҳост». Ва онҳо ба он мард, яъне Лут, захм заданд ва наздик омаданд, то дарро бишкананд.

Мардуми Садӯм ба Лут таҳдид карданд ва онҳо ӯро маҷбур мекарданд, ки дарро бишканад.

1. Худо дар ранҷ нигаҳбони мост.

2. Натарсед, ки ба тарафдории дуруст баромад кунед.

1. Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

2. Матто 5:10 Хушо онҳое ки аз рӯи адолат таъқиб мешаванд, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

Ҳастӣ 19:10 Аммо одамон дасти худро дароз карда, Лутро ба хона бурданд ва дарро бастанд.

Мардуми Садӯм Лутро аз дасти издиҳом наҷот дода, ба хонаи худ оварданд ва дарро бастанд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин замонҳои мо.

2. Кӯмак ба ниёзмандон масъулияти мост.

1. Румиён 8:38-39 Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кун.

2. Эфсӯсиён 4:32 Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 19:11 Ва мардонеро, ки дар назди дари хона буданд, хурду бузургро ба нобиноӣ заданд, ба тавре ки онҳо аз ёфтани дар хаста шуданд.

Мардоне, ки дар назди дари хонаи Лут буданд, пиру ҷавон нобино шуданд ва пайдо кардани дарро душвор сохт.

1. Худо ҳатто душвортарин вазъиятҳоро назорат мекунад.

2. Худо нигаҳбон аст ва метавонад аз ҳар монеа кор кунад.

1. 2 ба Қӯринтиён 4:8-9 - «Мо аз ҳар тараф сахт фишор меорем, вале танг нахӯрдаем; дар ҳайрат мондаем, вале ноумед намешавем; таъқиб карда мешаванд, вале партофта нашудаанд; зарба мезананд, вале нобуд нашудааст».

2. Забур 33:7 - «Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва онҳоро наҷот медиҳад».

Ҳастӣ 19:12 Ва одамон ба Лут гуфтанд: «Оё ту ғайр аз ин дар ин ҷо ҳастӣ? домод ва писарон ва духтарони худ ва он чи дар шаҳр дорӣ, онҳоро аз ин макон берун овар;

Он ду мард аз Лут пурсиданд, ки оё ӯ ягон аъзои оилае дорад, ки бояд аз шаҳр берун орад.

1. Муҳимияти оила: Муҳофизати Худо ҳамаи наздикони моро фаро мегирад.

2. Қувваи имон: Ҳатто дар муқобили хатари бениҳоят, Лут ба иродаи Худо итоат мекард.

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҳаракат даромад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард.

2. Забур 91:4 - Туро бо парҳои худ бипӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ дошт;

Ҳастӣ 19:13 Зеро ки мо ин маконро хароб хоҳем кард, зеро ки фарьёди онҳо дар пеши назари Худованд баланд аст; ва Худованд моро фиристод, то ки онро нобуд созем.

Худованд ду фариштаро фиристод, то шаҳри Садӯмро аз сабаби фарёди азиме, ки бар зидди он буд, нобуд созанд.

1: Интихоботи мо тақдири моро муайян мекунад.

2: Худо меҳрубон аст, вале одил аст.

1: Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд.

2: Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад, ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

Ҳастӣ 19:14 Ва Лут берун рафта, ба домодҳои худ, ки духтарони худро ба занӣ гирифта буданд, сухан ронда, гуфт: «Бархезед, аз ин ҷо биравед; зеро ки Худованд ин шаҳрро несту нобуд хоҳад кард. Аммо вай ба назар чунин менамуд, ки домодҳои худро масхара мекард.

Лут домодҳояшро аз харобшавии шаҳр огоҳ кард, вале онҳо ӯро ҷиддӣ қабул накарданд.

1. "Огоҳҳои Худоро масхара накунед"

2. «Гӯш додан ба огоҳиҳои Худо»

1. Масалҳо 14:9 "Беақлҳо гуноҳро масхара мекунанд, аммо дар миёни одилон файз ҳаст".

2. Румиён 10:17 "Пас, имон ба воситаи шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Худо меояд."

Ҳастӣ 19:15 Вақте ки субҳ бархост, фариштагон Лутро шитоб карда, гуфтанд: «Бархез, зани худ ва ду духтари худро, ки дар ин ҷо ҳастанд, бигир; мабодо дар шарорати шаҳр нобуд нашавед.

Фариштагон Лутро огоҳ карданд, ки зан ва ду духтарашро гирифта, пеш аз он ки шаҳр бо шарорат хароб шавад, тарк кунад.

1. Хатарҳои гуноҳ ва аҳамияти гӯш кардани огоҳиҳо

2. Қувваи Имон: Чӣ гуна Лут эътиқоди худро ба Худо нишон дод

1. Яъқуб 2:26 (Зеро, чунон ки ҷисм бе рӯҳ мурда аст, ончунон имон бе аъмол низ мурда аст.)

2. Румиён 12:2 (Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.)

Ҳастӣ 19:16 Ва ҳангоме ки ӯ дер кашид, мардон дасти ӯ ва дасти занаш ва ду духтарашро дастгир карданд; Худованд ба вай раҳм кард, ва ӯро берун оварда, берун аз шаҳр гузоштанд.

Худованд ба Лут ва оилаи ӯ раҳм кард ва ба онҳо имкон дод, ки аз харобии Садӯм ва Амӯрра раҳо ёбанд ва фариштагон аз дасти онҳо гирифта, онҳоро аз шаҳр берун кунанд.

1. Раҳмати Худоро дар ҷойҳои ғайричашмдошт дидан мумкин аст.

2. Қудрати раҳмати Худо аз ҳар офат бузургтар аст.

1. Забур 136:1 "Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯ аст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад аст".

2. Румиён 5: 20-21 "Гузашта аз ин, шариат дохил шуд, ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд, ба тавре ки гуноҳ дар мамот ҳукмронӣ мекард, ончунон файз низ ба воситаи адолат барои ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Исои Масеҳ ҳукмрон шавад. Парвардигори мо».

Ҳастӣ 19:17 Ва ҳангоме ки онҳоро берун оварданд, гуфт: «Ҷони худ раҳо шав; ба паси худ нигоҳ накун ва дар тамоми дашт намонед; ба кӯҳ гурез, мабодо нобуд шавӣ.

Худованд ба Лут фармуд, ки барои ҷони худ гурезад ва ба ақиб нигоҳ накунад ва дар дашт намонад.

1: Ба дастуроти Худованд итоат кардан муҳим аст, ҳатто агар онҳо барои мо маъно накунанд.

2: Мо бояд ба Худованд таваккал кунем ва итоат кунем, новобаста аз он ки чӣ арзише дорад.

1: Луқо 9:62 - Исо ба вай гуфт: «Касе ки дасташро ба амоч гузошта, ба ақиб нигоҳ кунад, ба Малакути Худо мувофиқ нест.

2: Такрори Шариат 4:2 - Ба каломе ки ман ба ту амр мефармоям, чизе илова накун ва аз он чизе нагир, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба ту амр мефармоям, риоя кунӣ.

Ҳастӣ 19:18 Ва Лут ба онҳо гуфт: «Эй Парвардигори ман, ин тавр не!

Лут аз ду фариштa илтимос мекунад, ки ӯро аз шаҳр дур накунанд.

1: Ҳангоме ки зиндагӣ душвор мешавад, аз Худо кӯмак ва роҳнамоӣ интизор шавед.

2: Худо содиқ аст, ки ба илтимосҳои мо барои кӯмак ҷавоб диҳад.

1: Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2:2 ба Қӯринтиён 12:9 Аммо ӯ ба ман гуфт: «Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил аст». Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

Ҳастӣ 19:19 Инак, бандаи Ту дар назари Ту файз ёфт, ва ту марҳамати Худро, ки барои наҷоти ҷонам ба ман зоҳир кардай, афзун намудӣ; ва ман ба кӯҳ гурехта наметавонам, мабодо бадӣ маро бигирад ва бимирам.

Лут аз Худо илтиҷо мекунад, ки ҷони ӯро наҷот диҳад, зеро ӯ наметавонад ба кӯҳҳо гурезад.

1. Худо раҳим аст ва ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, ки ҳангоми ба Ӯ ниёз доштани мо муҳофизат кунад.

2. Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худоро дар лаҳзаҳои муҳтоҷ даъват кунем ва Ӯ рӯзӣ медиҳад.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман.

2. Ибриён 4:16 - Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳаматро қабул кунем ва дар вақти зарурӣ файзро пайдо кунем.

Ҳастӣ 19:20 Инак, ин шаҳр наздик аст, ки гурезад, ва он шаҳр хурд аст: бигзор ман дар он ҷо бигрезам, (оё он хурд нест?) ва ҷонам зинда хоҳад шуд.

Лут аз фариштагон илтиҷо мекунад, ки ба ӯ иҷозат диҳанд, ки ба шаҳри ҳамсояи Зоар биравад, ки ба бовари ӯ, барои ӯ ва оилааш бехатарӣ хоҳад дошт.

1. Худо метавонад дар ҷойҳои ғайричашмдошт амният ва паноҳ диҳад.

2. Мо бояд ба Худо имон дошта бошем ва ба нақшаи Ӯ боварӣ дошта бошем, ҳатто агар он чизе ки мо интизор набудем, бовар кунем.

1. Ишаъё 26:20 - "Биё, эй қавми ман, ба утоқҳои худ дароед ва дарҳои худро ба рӯи худ пӯшед: худро пинҳон кунед, чунон ки як лаҳзае буд, то даме ки ғазаб фаро расад".

2. Забур 91:1-2 - "Он ки дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст: Худои ман, дар Ӯ оё ман бовар кунам."

Ҳастӣ 19:21 Ва ба ӯ гуфт: «Инак, ман туро дар ин бора низ қабул кардам, ки ин шаҳрро, ки дар бораи он гуфтай, хароб нахоҳам кард».

Худо ваъда дод, ки дар асоси илтиҷои Иброҳим шаҳри Садӯмро несту нобуд намекунад.

1. Қувваи шафоъат: Илтиҷои Иброҳим барои раҳм ба Садӯм.

2. Ваъдаи кафорат: омодагии Худо барои бахшидан ва барқарор кардан.

1. Яъқуб 5:16 - «Дуои одами одил пурқувват ва таъсирбахш аст».

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Ҳастӣ 19:22 Шитоб кун, ба он ҷо гурез; зеро то он даме ки ту ба он ҷо нашавӣ, ман коре карда наметавонам. Аз ин рӯ, номи шаҳр Зоар номида шуд.

Пас аз он ки Лут ва оилааш аз Садӯму Амӯра гурехтанд, Худованд ба онҳо мегӯяд, ки ба Сӯар гурезанд ва Лут ин корро мекунад.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар лаҳзаҳои хатар ва бесарусомонӣ.

2. Вақте ки Худо моро ба коре даъват мекунад, мо бояд бидуни тардид итоат кунем.

1. Такрори Шариат 31:8 "Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад; Ӯ бо шумо хоҳад буд; Ӯ шуморо ноумед нахоҳад кард ва шуморо тарк нахоҳад кард; Натарсед ва ҳаросон нашавед".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 «Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Ҳастӣ 19:23 Вақте ки Лут ба Сӯар даромад, офтоб бар замин тулӯъ кард.

Лут ҳангоми тулӯи офтоб ба шаҳри Зоар даромад.

1. Офтоби тулӯъ: раҳмати Худо дар баробари доварӣ

2. Паноҳ бурдан: Ҷустуҷӯи бехатарӣ дар шаҳри Зоар

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 19:24 Ва Худованд бар Садӯм ва бар Амӯро кибрит ва оташе аз ҷониби Худованд аз осмон борид;

Худованд Садӯм ва Амӯроро бо оташ ва кибрит аз осмон нобуд кард.

1. Ғазаби одилонаи Худо: Ҳалокати Садӯм ва Амӯра

2. Оқибатҳои нофармонӣ ва исён

1. Ишаъё 13:19 Ва Бобил, ҷалоли салтанатҳо, зебоии бузургии калдониён, мисли он хоҳад буд, ки Худо Садӯм ва Амӯроро сарнагун кард.

2. Луқо 17:28-29 Ҳамчунин, чунон ки дар айёми Лут буд; мехӯрданд, менӯшиданд, мехариданд, мефурӯхтанд, кишт мекарданд, бино мекарданд; Аммо ҳамон рӯзе, ки Лут аз Садӯм баромад, аз осмон оташ ва кибрит борид ва ҳамаро несту нобуд кард.

Ҳастӣ 19:25 Ва он шаҳрҳо, ва тамоми даштҳо, ва тамоми сокинони шаҳрҳо ва он чи бар замин мерӯяд, хароб кард.

Худо шаҳрҳои Садӯм ва Амӯро, бо тамоми мардум ва набототи атрофи дашти атрофро несту нобуд кард.

1. Ҳукми Худо: Огоҳӣ барои ҳамаи мо

2. Тавба: Ягона роҳи наҷот

1. Матто 10:15 - «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки дар рӯзи доварӣ ҳолати Садӯм ва Амӯраро нисбат ба он шаҳр тоқатовартар хоҳад буд».

2. Луқо 17:32 - "Зани Лутро ба ёд ор!"

Ҳастӣ 19:26 Аммо занаш аз қафо нигоҳ карда, ба сутуни намак табдил ёфт.

Зани Лут ба дастуроти Худо итоат накард ва ба Садӯму Амӯра нигоҳ кард ва дар натиҷа ӯ ба сутуни намак табдил ёфт.

1. Хатари нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои исён

1. Такрори Шариат 28: 45-46 - "Гузашта аз ин, ҳамаи ин лаънатҳо бар шумо хоҳанд омад, ва таъқиб хоҳанд кард ва ба шумо хоҳанд расид, то даме ки шумо нобуд нашавед, зеро шумо ба овози Худованд Худои худ итоат накардед, то аҳком ва фароизи Ӯро риоя кунед. ки Ӯ ба ту амр фармудааст, ва онҳо барои ту ва барои насли ту то абад нишона ва мӯъҷиза хоҳанд буд».

2. Забур 19: 7-8 - "Қонуни Худованд комил аст, рӯҳро тағйир медиҳад; шаҳодати Худованд боэътимод аст, оддиро хирадманд мекунад; аҳкоми Худованд дуруст аст, дилро шод мегардонад; ҳукми Худованд пок аст, чашмҳоро равшан мекунад».

Ҳастӣ 19:27 Ва Иброҳим субҳи барвақт ба ҷое ки ба ҳузури Худованд истода буд, бархост.

Иброҳим садоқати худро ба Худо нишон медиҳад, ки субҳи барвақт ба ҷое ки пештар дар назди Худованд истода буд, бармехезад.

1. Қувваи вафодорӣ: Чӣ гуна ибодати субҳи барвақти Иброҳим ҳаёти ӯро тағир дод

2. Неъматҳои тоъат: Кашф кардани он чизе, ки Худо барои касоне, ки аз ӯ пайравӣ мекунанд, дар ихтиёр дорад

1. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед.

Ҳастӣ 19:28 Ва ӯ ба сӯи Садӯм ва Амӯро ва ба тамоми замини дашт нигоҳ карда, дид, ва инак, дуди кишвар мисли дуди кӯраи кӯра баланд шуд.

Лут ба Садӯм ва Амӯро ва ҳамвории гирду атроф нигоҳ карда, дид, ки дуди ғафс мисли танӯр баланд мешавад.

1. Худо ҳамеша зери назорат аст, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки бесарусомонӣ ва харобӣ ҳукмрон аст.

2. Оқибатҳои қарорҳои мо воқеӣ мебошанд ва метавонанд таъсири васеъ дошта бошанд.

1. Ишаъё 64:8 - "Аммо алҳол, эй Худованд, Ту падари мо ҳастӣ; мо гил ҳастем, ва Ту кулолгари мо; ва ҳамаи мо кори дасти Ту ҳастем".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ҳастӣ 19:29 Ва ҳангоме ки Худо шаҳрҳои даштро хароб кард, Худо Иброҳимро ба ёд овард ва Лутро аз миёни харобазор фиристод, вақте ки шаҳрҳоеро, ки Лут дар онҳо сукунат дошт, хароб кард.

Раҳмати Худо ва ҳифзи Лут дар миёни ҳалокат.

1: Худо нигаҳбон ва ризқу рӯзии мост.

2: Мо метавонем дар лаҳзаҳои душвор ба раҳмат ва ризқи Худо таваккал кунем.

1: Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, агарчи обҳои он ғуррон шаванд. ва кафк мекунанд, гарчанде ки аз варами он кӯҳҳо меларзанд.

2: Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳеҷ гоҳ тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд они ман аст. ёридиҳанда; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Ҳастӣ 19:30 Ва Лут аз Сӯар баромада, бо ду духтараш бо ӯ дар кӯҳ сокин шуд; зеро ки ӯ метарсид, ки дар Зоар сокин шавад, ва ӯ бо ду духтараш дар ғор сукунат дошт.

Лут ва ду духтараш Зоарро тарк карда, аз тарс ба ғоре дар кӯҳистон рафтанд.

1. Дарёфти қувват дар тарс - Чӣ гуна далерии Лут дар муқобили тарс метавонад ба мо кӯмак кунад, ки бо тарси худамон рӯ ба рӯ шавем.

2. Бартараф кардани душвориҳо - Чӣ гуна имони Лут дар муқобили замонҳои душвор метавонад моро ба сабр ташвиқ кунад.

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва Ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст". Бинобар ин, бо камоли майл бо заъфиятҳои худ фахр мекунам, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 19:31 Ва нахустзода ба хурдӣ гуфт: «Падари мо пир шудааст, ва дар рӯи замин касе нест, ки ба мисли тамоми замин назди мо ояд;

Ду духтари Лут дар Ҳастӣ 19:31 изҳори нигаронии худро аз пирии падарашон ва набудани шавҳар барои издивоҷ карданашон баён мекунанд.

1. Аҳамияти оила ва зарурати нигоҳубини волидони пиронсол

2. Қувваи имон ва эътимод ба нақшаи Худо

1. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро эҳтиром намо.

2. 1 Тимотиюс 5:8 - Аммо агар касе барои худ ва махсусан аҳли хонаи худ ғамхорӣ накунад, вай имонро инкор кардааст ва аз кофир бадтар аст.

Ҳастӣ 19:32 Биёед, ба падари худ шароб нӯшонем, ва бо ӯ бихобем, то насли падари худро нигоҳ дорем.

Ду духтари Лут қасд доранд, ки падарашонро маст кунанд ва бо ӯ ҳамхоба шаванд, то фарзанддор шаванд.

1. Хатархои машрубот ва таъсири он ба хукм

2. Аҳамияти қабули қарорҳои оқилона

1. Масалҳо 20:1 - "Шароб масхара аст, нӯшокии сахт хашмгин аст; ва ҳар кӣ ба он фирефта шавад, доно нест".

2. Ғалотиён 5:19-21 - «Акнун аъмоли ҷисм ошкор аст, ки инҳоянд: зино, зино, нопокӣ, зинокорӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, нафрат, ихтилоф, тақлид, ғазаб, ҷанҷол, фитна, бидъатҳо, ҳасадҳо. , куштор, мастигарӣ, айшу ишрат ва монанди инҳо: дар бораи онҳо пештар ба шумо мегӯям, чунон ки дар гузашта низ ба шумо гуфтам, ки онҳое ки ин корро мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд».

Ҳастӣ 19:33 Ва он шаб ба падарашон шароб нӯшониданд; ва нахустзода ба хона даромада, бо падари худ хобид; ва ӯ пай набурд, ки вай хобида ва бархост.

Ду духтари Лут ӯро маст мекунанд ва калонӣ бо ӯ ҳамхоба мешавад, бехабар аз ӯ.

1. Хавфи мастигарӣ

2. Қувваи гуноҳ

1. Румиён 13:13 - «Биёед, мисли рӯзона, поквиҷдонона рафтор кунем: на бо шӯриш ва мастигарӣ, на дар хонабозӣ ва беадолатӣ, на бо ҷанҷол ва ҳасад».

2. Ғалотиён 5:19-21 - "Акнун аъмоли ҷисм ошкор аст, ки инҳоянд: зино, зино, нопокӣ, зинокорӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, нафрат, ихтилоф, тақлид, ғазаб, ҷанҷол, фитна, бидъатҳо, ҳасадҳо. , куштор, майзадагӣ, айшу ишрат ва монанди инҳо».

Ҳастӣ 19:34 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки нахустзода ба хурдӣ гуфт: «Инак, ман дирӯз назди падарам хобидаам; ва ба дарун даромада, бо ӯ бихобед, то ки насли падари худро нигоҳ дорем».

Гузаргоҳ Ду духтари Лут шаби бо ӯ ҳамхоба шудан аз падарашон хоҳиш карданд, ки шароб бинӯшанд, то насли падарашонро нигоҳ доранд.

1. Қувваи фидокорӣ: Қиссаи духтарони Лут

2. Баракати таъмини хонаводаҳои мо

1. Рут 3:13 - "Ин шаб бимон, ва саҳар хоҳад шуд, ки агар ӯ вазифаи хеши наздики худро барои шумо некӣ кунад, бигзор онро иҷро кунад. Аммо агар нахоҳад, ки вазифаи худро барои шумо иҷро кунад. ту, он гоҳ ман вазифаи туро ба ҷо хоҳам овард, ба қадри ҳаёти Худованд, то саҳар хоб кун.

2. 1 Тимотиюс 5:8 - Аммо агар касе ба хешовандони худ ва хусусан аъзоёни хонаводааш ғамхорӣ накунад, вай имонро инкор кардааст ва аз беимонон бадтар аст.

Ҳастӣ 19:35 Ва он шаб ба падарашон низ шароб нӯшонданд, ва хурдӣ бархоста, бо ӯ хобид; ва ӯ пай набурд, ки вай хобида ва бархост.

Дар порчаи Китоби Муқаддас гуфта мешавад, ки чӣ тавр ду духтари Лут ба падарашон шароб менӯшиданд ва бехабар аз ӯ бо ӯ хобидаанд.

1. "Гуноҳи фиреб: ошкор кардани ҳақиқати дурӯғ"

2. «Хатархои машрубот: тафтиши таъсири мастй».

1. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи мамот аст".

2. Эфсӯсиён 5:18 - "Ва бо шароб маст нашавед, зеро ин фаҳшо аст, балки аз Рӯҳ пур шавед".

Ҳастӣ 19:36 Ҳамин тавр, ҳарду духтари Лут аз падари худ таваллуд шуданд.

Ду духтари Лут аз падари худ ҳомиладор шуданд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Дарсҳо аз достони Лут

2. Раҳмати Худо дар баробари хатоҳои бузург

1. 2 Петрус 2:7-9 ва агар ӯ Лути одилро наҷот диҳад, аз рафтори нафсонии шарир сахт ғамгин мешуд

2. Румиён 1:26-27 Аз ин сабаб Худо онҳоро ба ҳавасҳои нангин таслим кард. Зеро занони онҳо муносибатҳои табииро ба муносибатҳои хилофи табиат иваз мекарданд; ва мардон низ аз муносибатҳои табии бо занон даст кашиданд ва аз ишқу ҳаваси якдигар буданд

Ҳастӣ 19:37 Ва нахустзода писаре зоид ва ӯро Мӯоб номид; падари мӯобиён то имрӯз ҳамон аст.

Писари нахустини Лут ва занаш Мӯоб ном дошт, ки аҷдоди мӯобиён аст.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо: Фаҳмидани насли Лут

2. Ваъдаи наслҳо: таваккал ба ризқи Худо

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Забур 139:13-14 Зеро ки ҳастии маро офаридай; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам.

Ҳастӣ 19:38 Ва хурдӣ низ писаре зоид, ва ӯро Бенаммӣ номид; вай то имрӯз падари банӣ-Аммӯн аст.

Таваллуди Бенаммӣ дар Ҳастӣ 19:38 сабт шудааст ва ӯ падари қавми Аммонист.

1. Баракати авлодон: дарёфти ҳадафи Худо ва иҷрои нақшаҳои Ӯ

2. Қудрати мерос: Таъсири пойдор ба наслҳои оянда гузоштан

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд".

2. Забур 127:3, «Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд, меваи батн мукофот аст».

Ҳастӣ 20-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 20:1-7, Иброҳим ба Ҷерор меравад ва дар он ҷо Сороро ба ҷои занаш хоҳари худ муаррифӣ мекунад. Абималик, подшоҳи Ҷарор, Сороро ба хонаи худ мегирад. Аммо Худо ба Абималик дар хоб зоҳир шуда, ӯро огоҳ мекунад, ки зани дигареро гирифтанӣ аст. Абималик дар назди Худо бегуноҳ эълон мекунад ва Сороро ба Иброҳим бармегардонад. Худо беайбии Абималикро эътироф мекунад ва ӯро аз гуноҳ кардан дар муқобили Ӯ раҳо мекунад, ки бо Соро издивоҷ кунад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 20:8-13 идома дода, субҳи рӯзи дигар Абималик бо Иброҳим дар бораи фиребаш дар бораи шахсияти Соро рӯбарӯ мешавад. Иброҳим мефаҳмонад, ки ӯ боварӣ дошт, ки дар Герор тарси Худо вуҷуд надорад ва фикр мекард, ки ӯро ба хотири занаш мекушанд. Вай амалҳои худро бо он асоснок мекунад, ки аз ҷиҳати техникӣ Соро хоҳари ӯ аст, зеро онҳо падари якхела доранд, вале модарони гуногун доранд. Сарфи назар аз ин тавзеҳот, Иброҳим барои он мазаммат карда мешавад, ки дигаронро бо роҳи нимҳақиқат гумроҳ кардааст.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 20:14-18, пас аз ҳал кардани масъала бо Абималик, Иброҳим ҳамчун як ишораи оштӣ аз подшоҳ ҷубронпулӣ дар шакли гӯсфандон, говҳо, канизон ва канизон мегирад. Илова бар ин, Абималик ба Иброҳим иҷозат медиҳад, ки дар ҳар ҷое, ки хоҳад, дар заминаш зиндагӣ кунад. Ғайр аз ин, бо хоҳиши Иброҳим барои дуо гуфтан аз сабаби дарди безурётӣ ба ҳамаи занони хонадони Абималик, ки Худо шиками онҳоро аз муҳофизати Соро бастааст, Худо онҳоро бо шунидани шафоати Иброҳим шифо медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 20 пешниҳод мекунад:
Иброҳим ба ҷои занаш Сороро хоҳари худ муаррифӣ мекунад;
Абималик Сороро ба хонаи худ гирифт;
Худо ба воситаи хоб Абималикро дар бораи гирифтани зани марди дигар огоҳ кард;
Абималик Сороро назди Иброҳим бармегардонад.

Абималик ба Иброҳим дар бораи фиреби худ муқобилат мекунад;
Иброҳим амалҳои худро бо шарҳ додани набудани тарси Худо дар Герор сафед мекунад;
Сарзаниш барои гумроҳ кардани дигарон тавассути нимҳақиқат.

Иброҳим аз Абималик ҷуброн ва мусолиҳа гирифт;
Иҷозат барои истиқомат дар ҳама ҷо дар замини Абималик, ки ба Иброҳим дода шудааст;
Худо дар дуои Иброҳим ба тамоми занони хонадони Абималик шифо бахшид.

Дар ин боб мавзӯи такроршавандаи фиреб ва оқибатҳои он таъкид шудааст. Он тасвир мекунад, ки Иброҳим ба як тактикаи шиноси муаррифии Соро ҳамчун хоҳари худ, ки боиси зарари эҳтимолӣ ва нофаҳмиҳо мегардад. Бо вуҷуди ин, Худо тавассути хоб дахолат карда, Абималикро огоҳ мекунад ва Сороро аз наҷис муҳофизат мекунад. Ин эпизод ҳокимияти Худоро нишон медиҳад, ки баргузидагони Ӯро сарфи назар аз амалҳои нодурусташон нигоҳ медорад. Дар ин боб инчунин беайбии Абималик ва омодагии ӯ барои ислоҳ кардани вазъият, вақте ки ӯ аз ҳақиқат огоҳ мешавад, нишон медиҳад. Дар ниҳояти кор, он садоқати Худоро дар ҳалли низоъҳо ва шифо бахшидан ҳатто дар байни нокомиҳои инсонӣ таъкид мекунад.

Ҳастӣ 20:1 Ва Иброҳим аз он ҷо ба тарафи ҷануб кӯч карда, дар байни Қодеш ва Шур сокин шуд, ва дар Герор маскан гирифт.

Иброҳим ба кишвари ҷанубӣ сафар карда, дар байни Қодеш ва Шур монд ва дар Герор низ зиндагӣ мекард.

1. Худо ба мо ҷои зист медиҳад, ҳатто вақте ки мо худро гумроҳ ва бе роҳ ҳис мекунем.

2. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар вақтҳое, ки мо ба ҷои нав сафар мекунем.

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 139:7-10 Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ! Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад.

Ҳастӣ 20:2 Ва Иброҳим дар бораи занаш Соро гуфт: «Вай хоҳари ман аст; ва Абималик подшоҳи Ҷарор фиристода, Сороро гирифт.

Иброҳим ба подшоҳ Абималик дурӯғ гуфт, ки Соро ба ҷои занаш хоҳари ӯ аст.

1. Хатари дурӯғгӯй: Чӣ гуна тасаввуроти нодурусти Иброҳим дар бораи Соро метавонад ба фалокат оварда расонад

2. Қудрати адолат: чӣ гуна садоқати Иброҳим ба Худо ба мӯъҷиза оварда расонд

1. Яъқуб 5:12: "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, ба осмон, ба замин ва ба чизи дигаре қасам нахӯред. Бигзор ореи шумо оре бошад, "не" бошад, не, вагарна маҳкум хоҳед шуд".

2. Масалҳо 6:16-19: «Шаш чиз Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафратовар аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯй, дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки макрҳои бад мекашад, пойҳое, ки зуд ба бадӣ шитофт, шоҳиди бардурӯғе, ки дурӯғ мегӯяд ва шахсе, ки дар ҷомеа низоъ барангехтааст».

Ҳастӣ 20:3 Аммо Худо шабона ба Абималик дар хоб дид ва ба ӯ гуфт: «Инак, ту барои зане ки гирифтаӣ, мурда ҳастӣ; зеро вай зани мард аст.

Худо Абималикро дар хобаш огоҳ карда, аз гуноҳи бузург муҳофизат кард.

1. Муҳимияти гӯш кардани огоҳиҳои Худо.

2. Раҳмату раҳмати Худо барои тавбакунандагон аз гуноҳон.

1. Ирмиё 33:3 - "Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям".

2. Масалҳо 8:20 - "Ман бо роҳи адолат, дар роҳҳои адолат қадам мезанам, то ба онҳое, ки маро дӯст медоранд ва тамоми ҷаҳонро мероси худ мегардонанд, мероси фаровоне бидиҳам".

Ҳастӣ 20:4 Аммо Абималик ба вай наздик нашуд, ва гуфт: «Худовандо!

Вақте ки бо қарори душвор дучор мешавад, Абималик роҳнамоии Худоро меҷӯяд.

1. «Ҳикмат дар ҷустуҷӯи ҳидояти Худо».

2. «Адолати Абималик»

1. Ишаъё 55:9 - «Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Ҳастӣ 20:5 Оё ӯ ба ман нагуфт: "Ӯ хоҳари ман аст?" ва худи вай низ гуфта буд: "Ӯ бародари ман аст; ман ин корро аз рӯи покии дили худ ва бегуноҳии дастҳои худ кардам".

Дар ин порча ростқавлӣ ва ростқавлии Иброҳим таъкид шудааст.

1: «Беайбии Иброҳим»

2: "Қувваи ростқавлӣ"

1: Яъқуб 5:12 - "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, ба осмон ё ба замин ва ба ҳеҷ чизи дигар қасам нахӯред. Бигзор ореи шумо оре бошад, ва не, не, вагарна маҳкум хоҳед шуд.

2: Масалҳо 10:9 - Ҳар кӣ беайб рафтор мекунад, бехатар меравад, аммо ҳар кӣ роҳи каҷро пеш мегирад, ошкор хоҳад шуд.

Ҳастӣ 20:6 Ва Худо дар хоб ба ӯ гуфт: «Бале, медонам, ки ин корро аз рӯи беайбии дили худ кардай; зеро ки Ман низ туро аз гуноҳ кардан бар зидди худ нигоҳ доштам, бинобар ин ба ту иҷозат надодам, ки ба вай даст нарасонӣ».

Худо пок будани дили инсонро медонад ва ӯро аз гуноҳ нигоҳ медорад.

1. Қудрати Худо, ки моро аз гуноҳ ҳифз мекунад

2. Беайбии қалб ҳамчун фазилати муҳим

1. Забур 32:5 - "Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард, ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидӣ".

2. Масалҳо 4:23 - «Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор, зеро ки масъалаҳои ҳаёт аз он аст.

Ҳастӣ 20:7 Пас, акнун мардро зани худ баргардон; зеро ки вай пайғамбар аст, ва дар ҳаққи ту дуо хоҳад кард, ва ту зинда мемонӣ;

Иброҳим аз номи Абималик шафоат мекунад ва ӯро огоҳ мекунад, ки агар Соро ба Иброҳим баргардонад, Абималик ва тамоми қавмаш хоҳанд мурд.

1. Қувваи Намоз

2. Вазни аъмоли мо

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Ғалотиён 6:7 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

Ҳастӣ 20:8 Ва Абималик субҳи барвақт бархоста, ҳамаи навкарони худро ҷеғ зада, ҳамаи инро ба гӯши онҳо нақл кард, ва мардум сахт тарсиданд.

Худо Абималикро дар бораи оқибатҳои гирифтани Соро, зани Иброҳим огоҳ кард ва роҳи дурустро интихоб кард.

1. Огоҳии Худоро гӯш кунед ва ба овози Ӯ гӯш диҳед - Ҳастӣ 20:8

2. Доварии Худоро эътироф кунед ва бо тарс ҷавоб диҳед - Ҳастӣ 20:8

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Масалҳо 3:5-7 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Ҳастӣ 20:9 Ва Абималик Иброҳимро ҷеҳ зада, ба ӯ гуфт: «Ту бо мо чӣ кор кардӣ? ва туро чӣ ба васваса андохтаам, ки бар ман ва бар салтанати ман гуноҳи бузурге овардӣ? ту бо ман корҳое кардаӣ, ки набояд карда шавад.

Абималик барои макри худ ба Иброҳим муқобилат мекунад.

1. Аҳамияти ростқавлӣ дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо.

2. Оқибатҳои беинсофӣ дар муносибатҳои мо.

1. Эфсӯсиён 4:15-16 - Агар ростро бо муҳаббат сухан ронем, мо аз ҳар ҷиҳат ба ҷисми баркамоле, ки Сарвар аст, яъне Масеҳ хоҳем шуд.

2. Ба Қӯлассиён 3:9 - Ба якдигар дурӯғ нагӯед, дар ҳоле ки шумо шахси кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед.

Ҳастӣ 20:10 Ва Абималик ба Иброҳим гуфт: «Чӣ дидӣ, ки ин корро кардаӣ?

Абималик аз Иброҳим мепурсад, ки чаро ӯ дар бораи хоҳари Соро дурӯғ гуфтааст.

1. Омӯзиши ростқавл будан дар муносибатҳои мо

2. Аҳамияти масъулиятшиносӣ дар ҳаёти мо

1. Масалҳо 12:22 - "Лабони дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое, ки росткор ҳастанд, лаззати Ӯст".

2. Матто 5:37 - "Бигзор он чизе, ки шумо мегӯед, танҳо "Ҳа" ё "Не" бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд."

Ҳастӣ 20:11 Ва Иброҳим гуфт: «Азбаски ман фикр мекардам, ки тарси Худо дар ин ҷо нест; ва ба хотири занам маро хоҳанд кушт.

Иброҳим метарсид, ки ба хотири занаш кушта мешавад, аз ин рӯ дурӯғ мегӯяд, ки вай хоҳараш аст.

1. Худо муҳофизи мост ва ҳатто дар байни хатарҳо бехатариро таъмин хоҳад кард.

2. Мо набояд бигзорем, ки тарс моро ба қабули қарорҳои бад барад, балки ба нақшаи Худо таваккал кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Ҳастӣ 20:12 Ва аммо вай хоҳари ман аст; вай духтари падари ман аст, аммо духтари модари ман нест; ва вай зани ман шуд.

Омодагии Иброҳим барои ҳифзи зани худ болотар аз шаъну шарафи худ як намунаи муҳаббати ҳақиқӣ аст.

1: Муҳимияти беҳбудии дигаронро болотар аз шарафи худ гузоштан.

2: Қувваи муҳаббати ҳақиқӣ байни зану шавҳар.

1: Филиппиён 2:3-4 Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2: Эфсӯсиён 5:25 Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард.

Ҳастӣ 20:13 Ва ҳангоме ки Худо маро аз хонаи падарам саргардон кард, ба вай гуфтам: «Ин аст эҳсони ту, ки ба ман зоҳир хоҳӣ кард; дар ҳар ҷое ки биёем, дар бораи ман бигӯед: "Ӯ бародари ман аст".

Вафодории Иброҳим ба Худо дар омодагии ӯ барои риоя кардани дастурҳои Худо ва ба Ӯ таваккал кардан зоҳир мешавад.

1. Дарси таваккал: Омӯзиши таваккал ба Худо дар миёни мушкилот.

2. Қувваи меҳрубонӣ: Чӣ гуна Худо моро ба меҳрубонӣ ба дигарон даъват мекунад.

1. 1 ба Қӯринтиён 2:5 - То имони шумо на дар ҳикмати одамон, балки дар қудрати Худо бошад.

2. Ғалотиён 5:22-23 - Аммо самари Рӯҳ муҳаббат, шодмонӣ, осоиштагӣ, пурсабрӣ, меҳрубонӣ, некӣ ва садоқат аст.

Ҳастӣ 20:14 Ва Абималик гӯсфандон ва говҳо, ва ғуломон ва канизон гирифт, ва онҳоро ба Иброҳим дод, ва занаш Соро ба ӯ баргардонд.

Абималик Сороро ба Иброҳим баргардонд ва ба ӯ ҳадяҳои саховатманд дод.

1: Дили саховатманд баракатҳо меорад - Ҳастӣ 20:14

2: Қувваи бахшидан - Ҳастӣ 20:14

1: Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба ту дода мешавад. Андозаи хубе, ки пахш карда, якҷоя ҷунбонда, давида, ба домани шумо гузошта мешавад.

2: Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо раҳм хоҳанд шуд.

Ҳастӣ 20:15 Ва Абималик гуфт: «Инак, замини ман пеши туст; дар ҳар ҷое ки ба ту писанд аст, сукунат кун».

Абималик ба Иброҳим ҷои зист пешниҳод мекунад.

1. Худо ниёзҳои моро ба таври ғайричашмдошт қонеъ мекунад.

2. Саховати Худо тавассути меҳрубонии дигарон зоҳир мешавад.

1. Матто 6:33-34 - "Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро

фардо дар бораи худ ғамхорӣ хоҳад кард. Ҳар рӯз ба қадри кофӣ душворӣ дорад. аз худ».

2. Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард".

Ҳастӣ 20:16 Ва ба Соро гуфт: «Инак, ба бародарат ҳазор тангаи нуқра додаам; инак, вай барои ту пардаи чашмҳост, барои ҳамаи онҳое ки бо ту ҳастанд ва барои ҳама дигарон; танбеҳ дод.

Ба Соро ҳазор тангаи нуқра дода шуд, то барои гуноҳе, ки Абималик ба вай карда буд.

1. Қувваи ҷуброн - Чӣ гуна ҷуброни хатоҳои шумо метавонад шифо ва барқарорсозӣ оварад.

2. Бартараф кардани хиёнат - Чӣ тавр пас аз ранҷидани касе, ки шумо боварӣ доштед, дубора бовар кунед.

1. Матто 5:23-24 - "Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш мекунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ бимонед. Аввал рафта, бо ӯ оштӣ шавед. пас биёед ва ҳадяи худро пешкаш кунед».

2. Румиён 12:17-19 - "Ба касе ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама кори дуруст кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед. Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Ҳастӣ 20:17 Ва Иброҳим ба Худо дуо гуфт, ва Худо Абималик, занаш ва канизонашро шифо дод; ва онҳо фарзанд зоид.

Иброҳим ба Худо дуо гуфт ва Худо Абималик ва оилаашро шифо дод ва ба онҳо иҷозат дод, ки фарзанддор шаванд.

1. Имон ба қудрати дуо метавонад шифо бахшад.

2. Худованд ба касоне, ки бар Ӯ таваккал мекунанд, рӯзӣ медиҳад.

1. Яъқуб 5:15-16 - "Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард. Ва агар ӯ гуноҳ карда бошад, омурзида мешавад. Пас, ба гуноҳҳои худ иқрор шавед. дигаре ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Ҳастӣ 20:18 Зеро ки Худованд тамоми шиками хонадони Абималикро ба сабаби зани Соро Иброҳим баста буд.

Хонаводаи Абималик аз ҷониби Худованд баракат ёфт, вақте ки Ӯ шиками хонаи ӯро ба сабаби Соро, зани Иброҳим баста буд.

1. Худованд онҳоеро, ки аз Ӯ метарсанд, мукофот медиҳад - Масалҳо 16:7

2. Ваъдаҳои Худо аниқанд - Ишаъё 55:11

1. Имон ва итоаткории Иброҳим - Ибриён 11:8-10

2. Худованд онҳоеро, ки ба Ӯ итоат мекунанд, баракат медиҳад - Эфсӯсиён 1:3-4

Ҳастӣ 21-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 21:1-7, Худо ваъдаи худро ба Иброҳим ва Соро иҷро карда, ба Соро имкон дод, ки ҳомила шуда Исҳоқ ном писаре таваллуд кунад. Ин ҳодиса вақте рух медиҳад, ки Иброҳим садсола шуд. Таваллуди Исҳоқ ба Соро шодӣ меорад, ки қаблан аз умеди фарзанддор шудан дар пирӣ нобоварона хандид. Тавре ки Худо фармуда буд, Иброҳим Исҳоқро дар рӯзи ҳаштум хатна мекунад. Иҷрои ваъдаи Худо тавассути таваллуди Исҳоқ як марҳилаи муҳимро дар ривоят нишон медиҳад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 21:8-14, Исмоил, писари Иброҳим тавассути Ҳоҷар, Исҳоқро ҳангоми ҷашни аз шир ҷудо карданаш масхара мекунад ва механдад. Ин Сороро хеле ғамгин мекунад ва аз ӯ водор мекунад, ки аз Иброҳим талаб кунад, ки Ҳоҷар ва Исмоилро аз хонадони онҳо берун кунад. Ҳарчанд ин Иброҳимро сахт ба ташвиш меорад, аммо Худо ӯро итминон медиҳад, ки аз Исмоил низ халқи бузурге хоҳад сохт, зеро ӯ насли ӯ аст. Субҳи барвақт Иброҳим ба Ҳоҷар нону об дод, пеш аз он ки ӯ ва Исмоилро ба биёбон гусел кунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 21:15-34, вақте ки Ҳоҷар дар биёбон саргардон мешавад ва Исмоил аз об тамом мешавад, вай ӯро дар зери бутта мегузорад ва худро дур мекунад, то ӯ маҷбур нашавад, ки азоби ӯро бубинад. Аммо Худованд нолаҳои Исмоилро мешунавад ва ба воситаи фариштае бо Ҳоҷар сӯҳбат мекунад ва ба ӯ итминон медиҳад, ки аз Исмоил ҳам миллати бузурге хоҳад сохт. Худо чашмони ӯро мекушояд, то дар наздикии он чоҳеро бубинад, ки вай захираи оби онҳоро пур мекунад. Дар ҳамин ҳол, Абималик (подшоҳи Ҷерор) назди Иброҳим меояд, то дар ҷустуҷӯи қасам ба дӯстӣ байни онҳо бошад, зеро шоҳиди он аст, ки Худо ӯро баракат додааст.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 21 пешниҳод мекунад:
Иҷрои ваъдаи Худо бо таваллуди Исҳоқ ба Иброҳим ва Соро;
Хатна кардани Исҳоқ дар рӯзи ҳаштум;
Шодии Соро ва итоаткории Иброҳим ҳангоми хатна кардани Исҳоқ.

Исмоъилро масхара кардан ва талаби Соро барои берун кардани Хочару Исмоил;
Худо ба Иброҳим дар бораи ояндаи Исмоил ҳамчун миллати бузург итминон дод;
Иброҳим Ҳоҷар ва Исмоилро ба биёбон фиристод.

Ҳоҷару Исмоил дар биёбон аз об тамом мешаванд;
Худованд фарёди Исмоилро мешунавад ва Ҳоҷарро бовар кунонд ва барояшон чоҳе фароҳам оварад;
Абималик дар ҷустуҷӯи қасами дӯстӣ бо Иброҳим буд, зеро шаҳодати баракатҳои Худо бар ӯ буд.

Ин боб садоқати Худоро дар иҷрои ваъдаҳояш нишон медиҳад. Таваллуди Исҳоқ нишон медиҳад, ки Худо қобилияти ба вуҷуд овардани ҳаётро ҳатто дар ҳолатҳои ба назар ғайриимкон дорад. Он ҳамчунин ташаннуҷеро, ки байни Соро ва Ҳоҷар ба вуҷуд омада, ба ҷудо шудани писаронашон оварда мерасонад, ошкор мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо ҳам Иброҳим ва ҳам Ҳоҷарро дар бораи насли онҳо итминон медиҳад. Дар ин боб таъкид шудааст, ки чӣ тавр Худо барои касоне, ки Ӯро мехонанд, ризқ медиҳад, ки тавассути дахолати Ӯ аз номи Ҳоҷар ва Исмоил дар вақти эҳтиёҷашон дида мешавад. Илова бар ин, он обрӯи афзояндаи Иброҳимро дар байни подшоҳони ҳамсоя бо баракатҳои Худо бар ӯ нишон медиҳад.

Ҳастӣ 21:1 Ва Худованд Сороро, чунон ки гуфта буд, дид, ва Худованд ончунон ки гуфта буд, ба Соро амал кард.

Худованд ваъдаи худро ба Соро иҷро кард ва ӯро баракат дод.

1: Мо метавонем ба ваъдаҳои Худованд боварӣ дошта бошем, ки Ӯ онҳоро иҷро мекунад.

2: Вақте ки мо ба Ӯ содиқ ва итоаткор бошем, Худо ҳамеша моро таъмин мекунад ва моро баракат медиҳад.

1: Isaiah 55:11 - "Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодам, муваффақ хоҳад шуд. "

2: Ибриён 11:11 - "Ба воситаи имон худи Соро низ қувват гирифт, ки насли ҳомила шавад ва дар синни пирӣ таваллуд шуд, зеро вайро, ки ваъда дода буд, содиқ донистааст."

Ҳастӣ 21:2 Зеро ки Соро ҳомила шуда, Иброҳимро дар пирӣ писаре зоид, ки дар вақти муайянкардаи Худо ба ӯ гуфта буд.

Соро тавонист дар пиронсолиаш писаре ҳомила кунад, айнан ҳамон тавре ки Худо ваъда дода буд.

1: Худо содиқ аст ва ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2: Худо метавонад моро новобаста аз синну сол ва вазъиятамон истифода барад.

1: Луқо 1:37 - Зеро ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нест.

2: Ибриён 10:23 - Биёед иқрор шудани умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро ваъда додааст, ки амин аст.

Ҳастӣ 21:3 Ва Иброҳим писари худро, ки Соро ба ӯ зоид, Исҳоқ ном ниҳод.

Иброҳим писарашро Исҳоқ номид, ки аз ӯ ва Соро таваллуд шуд.

1. Қудрати ном ва аҳамияти гиромидошти Худо ба воситаи он.

2. Вафодории Худо ва чӣ гуна он дар иҷрои ваъдаҳои Ӯ дида мешавад.

1. Луқо 1:59-60 - Вақте ки вақти покшавии онҳо мувофиқи Қонуни Мусо ба охир расид, Юсуф ва Марям ӯро ба Ерусалим бурданд, то ки ӯро ба Худованд тақдим кунанд.

60 Ва мувофиқи он чи дар Тавроти Худованд гуфта шудааст, қурбонӣ кунед: як ҷуфт кабӯтар ё ду ҷавони кабӯтар.

2. Луқо 2:21-22 - Дар рӯзи ҳаштум, вақте ки вақти хатна кардани ӯ фаро расид, ӯро Исо номиданд, ки фариштаи пеш аз ҳомиладор шуданаш ба ӯ дода буд. 22 Вақте ки вақти покшавии онҳо мувофиқи шариати Мусо анҷом ёфт, Юсуф ва Марям ӯро ба Ерусалим бурданд, то ки ӯро ба Худованд тақдим кунанд.

Ҳастӣ 21:4 Ва Иброҳим писари худ Исҳоқро дар ҳаштрӯзааш хатна кард, чунон ки Худо ба ӯ амр фармуда буд.

Иброҳим писараш Исҳоқро дар ҳаштрӯзагӣ хатна кард, мувофиқи амри Худо.

1. Итоати аҳкоми Худо - Ҳастӣ 21:4

2. Аҳамияти хатна - Ҳастӣ 21:4

1. Румиён 4:11 - Ва ӯ аломати хатна, мӯҳри адолати имонеро, ки ҳанӯз номахтунӣ дошт, гирифт.

2. Ғалотиён 5:6 - Зеро дар Исои Масеҳ на хатна ва на номахтунӣ ҳеҷ фоидае надорад, балки имоне ки бо муҳаббат амал мекунад.

Ҳастӣ 21:5 Ва Иброҳим садсола буд, вақте ки писараш Исҳоқ аз ӯ таваллуд шуд.

Вақте ки писараш Исҳоқ таваллуд шуд, Иброҳим 100 сола буд.

1. Имони Иброҳим: Намунае барои ҳама

2. Қувваи сабр: Қиссаи Иброҳим

1. Румиён 4:19-21: Иброҳим бо умед бар хилофи умед имон оварда, ки вай падари халқҳои бисьёр гардад, чунон ки ба ӯ гуфта шуда буд, ки насли ту чунин хоҳад буд.

2. Ибриён 11:11: Худи Соро бо имон қудрати ҳомиладор шудан гирифт, ҳатто вақте ки синну солаш гузашта буд, зеро вайро, ки ваъда дода буд, содиқ медонист.

Ҳастӣ 21:6 Ва Соро гуфт: «Худо маро ханда кардааст, то ҳамаи онҳое ки мешунаванд, бо ман ханданд».

Соро аз баракати Худованд ва шодие, ки ин ба ӯ овард, шод шуд.

1: Агар мо аз баракатҳои Худо шод шавем, шодии мо сирояткунанда хоҳад буд ва ба ҳама гирду атрофамон шодӣ мебахшад.

2: Мо метавонем аз баракатҳои Худованд, ҳатто дар миёни озмоишҳо шодӣ пайдо кунем.

1: Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо низ бо уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2: Яъқуб 1:2-3 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии холис ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 21:7 Ва ӯ гуфт: «Кӣ метавонист ба Иброҳим гуфт, ки Соро кӯдак шир диҳад? зеро ки дар пириаш писар таваллуд кардаам.

Соро Исҳоқро дар пирӣ таваллуд кард, мӯъҷизае буд, ки ҳеҷ кас онро пешгӯӣ карда наметавонист.

1. Ваъдаҳои Худо беэътиноӣ мекунанд: Таваллуди мӯъҷизавии Исҳоқ

2. Қувваи ғайримуқаррарии Худо: Намунаи имони Иброҳим ва Соро

1. Румиён 4:18-21 - Имони Иброҳим ба ӯ адолат ҳисоб карда шуд

2. Ибриён 11:11-12 - Соро ба гуфтаҳои Худо бовар кард, гарчанде ки ин имконнопазир менамуд

Ҳастӣ 21:8 Ва кӯдак калон шуда, аз шир ҷудо шуд; ва Иброҳим дар ҳамон рӯзе ки Исҳоқ аз сина ҷудо шуд, зиёфати бузурге дод.

Иброҳим аз шир ҷудо кардани писараш Исҳоқ бо зиёфати бузурге ҷашн гирифт.

1. Шодии волидайн: Таҷлили марҳалаҳои зиндагӣ

2. Итоати Иброҳим: Таҷлили вафодории Худо

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад."

2. Забур 127:3 - «Инак, фарзандон мероси Худованданд, меваи батн мукофот аст».

Ҳастӣ 21:9 Ва Соро писари Ҳоҷари мисриро, ки барои Иброҳим таваллуд карда буд, дид, ки тамасхур мекунад.

Соро писари худро, ки аз Иброҳим таваллуд шуда буд ва канизи мисрӣ Ҳоҷарро тамасхур кард.

1. Хатари тамасхур

2. Неъмати тоат

1. Ғалотиён 4:30: "Аммо Навиштаҳо чӣ мегӯяд? "Чумон ва писари ӯро берун кунед, зеро писари каниз бо писари зани озод мерос нахоҳад гирифт".

2. Матто 7:12: «Пас, он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Ҳастӣ 21:10 Бинобар ин вай ба Иброҳим гуфт: «Ин каниз ва писарашро берун кун, зеро ки писари ин каниз бо писари ман, ҳатто бо Исҳоқ вориси насл нахоҳад буд».

Соро аз Иброҳим хоҳиш кард, ки Ҳоҷар ва писараш Исмоилро фиристад, зеро Исмоил дар мерос бо Исҳоқ шарик намешавад.

1. Баракати итоаткорӣ: Чӣ тавр посухи содиқи Иброҳим ба аҳкоми Худо баракат овард

2. Арзиши беитоатӣ: чӣ гуна бевафоии Иброҳим дард ва низоъ овард

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:21-22 - Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писараш Исҳоқро бар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмоли худ сафед нашуд? Шумо мебинед, ки имон дар баробари аъмоли ӯ фаъол буд, ва имон бо аъмоли ӯ комил буд.

Ҳастӣ 21:11 Ва ин дар назари Иброҳим аз сабаби писараш хеле ғамгин буд.

Иброҳим дар бораи он ки писараш Исмоилро фиристодан лозим аст, хеле ғамгин шуд.

1. Худо аксар вақт моро даъват мекунад, ки дар имон қадам гузорем, ҳатто вақте ки ин душвор аст.

2. Худо ҳамеша дар вақти тангӣ ризқи моро медиҳад.

1. Ибриён 11: 8-10 - "Бо имон Иброҳим, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва берун рафт, дар сурате ки намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ иқомат кард. Дар замини ваъда, чунон ки дар кишвари бегона, ки бо Исҳоқ ва Яъқуб дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд, ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд;

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ҳастӣ 21:12 Ва Худо ба Иброҳим гуфт: «Бигзор ин барои писарбача ва канизат дар назари ту ғамгин набошад; дар ҳар он чи Соро ба ту гуфтааст, ба овози вай гӯш андоз; зеро ки насли ту дар Исҳоқ хонда хоҳад шуд.

Худованд ба Иброҳим дастур медиҳад, ки ба фармони Соро итоат кунад ва дар бораи Исмоил ғамхорӣ накунад, зеро Исҳоқ ҳамон касест, ки насли ӯ ба василаи ӯ идома меёбад.

1. Муҳимияти итоати Худо ва риояи ваъдаҳои Ӯ.

2. Қувваи имон ва эътимод ба нақшаи Худо.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида

шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ.

Ҳастӣ 21:13 Ва аз писари каниз низ халқе хоҳам сохт, зеро ки вай насли туст.

Худованд ваъда дод, ки аз Исмоил писари каниз уммате офарид, зеро ӯ аз насли Иброҳим буд.

1. Ваъдаҳои Худо ҳақ аст

2. Имони Иброҳим ба Худо

1. Румиён 4:18-21 - Иброҳим ба умед бар зидди умед имон дошт ва ҳамон тавре ки Худо ваъда дода буд, падари халқҳои бисёр гардид.

2. Румиён 9:6-13 - Ҳарчанд Исмоил писари каниз буд, Худо ба сабаби ваъдааш ба Иброҳим ӯро халқи бузург сохт.

Ҳастӣ 21:14 Ва Иброҳим субҳи барвақт бархоста, нон ва як шиша об гирифт, ва ба Ҳоҷар дод ва бар китфи вай ва кӯдак гузошт, ва вайро ҷавоб дод; ва вай рафта, саргардон шуд. дар биёбони Беэр-Шобаъ.

Иброҳим ба Ҳоҷар нон ва як шиша об дод ва ӯро ба биёбони Беэр-Шобаъ фиристод.

1. Худо ҳамеша дар муҳтоҷӣ ҳаст, ки моро ризқ диҳад.

2. Ҳатто дар миёни сахтиҳо, Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ибриён 13:5 Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

Ҳастӣ 21:15 Ва об дар шиша сарф шуд, ва кӯдакро зери яке аз буттаҳо андохт.

Ҳоҷар, ки худ ва писараш Исмоилро дар ҳолати ногуворе дид, маҷбур шуд, ки ӯро дар биёбон зери буттае гузорад.

1. Дар душворӣ Худо роҳи раҳоӣ медиҳад.

2. Ҳатто дар шароити ноумедӣ, Худо содиқ аст ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:5 Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

Ҳастӣ 21:16 Ва вай рафта, худро ба рӯ ба рӯи ӯ шинонд, дар масофаи дуртар, мисли тири камон, зеро ки гуфт: «Марги кӯдакро набинам». Ва вай ба муқобили ӯ нишаст ва овози худро баланд карда, гирист.

Модари Исмоили Ҳоҷар аз изтироби писараш чунон ғамгин шуд, ки дар дур нишаст, то шоҳиди марги ӯ нашавад.

1. Файзи Худо дар замонҳои тангӣ

2. Қудрати меҳри модар

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Ишаъё 49:15 Оё зан кӯдаки ширдеҳи худро фаромӯш карда метавонад, ки ба писари шиками худ раҳм накунад? Инҳо ҳам шояд фаромӯш кунанд, вале ман туро фаромӯш намекунам.

Ҳастӣ 21:17 Ва Худо овози писарро шунид; ва фариштаи Худо аз осмон Ҳоҷарро нидо карда, ба вай гуфт: «Эй Ҳоҷар, ба ту чӣ шудааст? натарс; зеро ки Худо овози писарбачаро дар куҷост, шунид.

Худованд гиряи Исмоилро шунид ва дуъои Ҳоҷарро иҷобат кард.

1: Худо гиряҳои моро мешунавад ва ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад.

2: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо он ҷост, ки моро гӯш кунад ва тасаллӣ диҳад.

1: Матто 7: 7-8 "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ онро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

2: Забур 34:17 "Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад".

Ҳастӣ 21:18 Бархез, бачаро бардошта, дар дасти худ бигир; зеро ки Ман ӯро халқи бузург хоҳам сохт.

Худо ба Иброҳим ваъда дод, ки Исҳоқро халқи бузург месозад.

1: Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва халқи Худро таъмин хоҳад кард.

2: Мо бояд ба Худо ва нақшаҳои Ӯ барои мо таваккал кунем.

1: Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Румиён 4: 20-21 - "Вай ба ваъдаи Худо беимонӣ наовард, балки дар имонаш қавитар шуд ва Худоро ҷалол дод ва комилан боварӣ дошт, ки Худо барои иҷрои ваъдааш қудрат дорад".

Ҳастӣ 21:19 Ва Худо чашмони вайро кушод, ва вай чоҳи обро дид; ва вай рафта, шишаро аз об пур кард ва ба бача об дод.

Худованд чашмони Ҳоҷарро боз кард, то чоҳи оберо бубинад, ки ризқу рӯзии ӯ ва писарашро медиҳад.

1. Вафодории Худо бетаваҷҷӯҳ аст ва дар лаҳзаҳои ниёз ба он метавон такя кард.

2. Худованд таваккалкунандагонро ҳаргиз аз роҳат ва ризқу рӯзӣ маҳрум намекунад.

1. Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

2. Ишаъё 41:17-18 - Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд, онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард. Дар баландкӯҳҳо дарёҳо мекушоям, ва дар миёни водиҳо чашмаҳоро мекушоям: биёбонро ҳавзи об ва замини хушкро чашмаҳои об хоҳам сохт.

Ҳастӣ 21:20 Ва Худо бо писар буд; ва калон шуда, дар биёбон сокин шуд ва камонвар шуд.

Исҳоқ дар биёбон зиндагӣ мекунад ва камонвар мешавад.

1. Худо дар замонҳои гузариш бо мост ва метавонад инкишоф диҳад.

2. Аз паи ягон маҳорат хурсандӣ оварад ва ба мо кӯмак мекунад, ки бо Худо робита дошта бошем.

1. Ҳастӣ 21:20 - "Ва Худо бо писар буд, ва ӯ калон шуд, ва дар биёбон сокин шуд ва камонвар шуд".

2. Ром. 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, аз рӯи марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

Ҳастӣ 21:21 Ва ӯ дар биёбони Форан сукунат дошт, ва модараш ба вай аз замини Миср зане гирифт.

Писари Иброҳим Исҳоқ дар биёбони Паран зиндагӣ мекард ва модараш дар Миср ба ӯ зане ёфт.

1. Имони Иброҳим - Чи гуна таваккали Иброҳим ба Худо имкон дод, ки дар зиндагӣ ба роҳи Худо равад.

2. Нерӯи муҳаббати волидайн - Чӣ гуна муҳаббат ва имони волидайн метавонад дар ҳаёти фарзандашон тағйироте ба вуҷуд орад.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад».

2. Ҳастӣ 24:1-4 - Ҳоло Иброҳим пир шуда буд, ки хеле калон буд. Ва Худованд Иброҳимро дар ҳама чиз баракат дод. Ва Иброҳим ба калонтарин ғуломи хонаи худ, ки бар тамоми дороияш ҳукмронӣ мекард, гуфт: «Дасти худро зери рони ман бигузор, то туро ба Худованд, Худои осмон ва Худои замин қасам хӯрам, ки барои писарам аз духтарони канъониён, ки дар миёни онҳо сокинам, зане бигир, вале ба кишвари худ ва назди хешовандони худ хоҳам рафт, ва барои писарам Исҳоқ зан бигир.

Ҳастӣ 21:22 Ва дар он вақт чунин воқеъ шуд, ки Абималик ва мири лашкараш Фихол ба Иброҳим сухан ронда, гуфтанд: «Худо дар ҳар коре, ки мекунӣ, бо ту аст;

Абималик ва Фихол ба Иброҳим сухан ронда, ба ӯ гуфтанд, ки Худо дар ҳама кораш бо ӯ аст.

1. Худо ҳамеша бо мост - Бифаҳмед, ки чӣ тавр ба Иброҳим дар бораи ҳузури Худо дар ҳаёти худ хотиррасон карда шуд ва чӣ гуна мо метавонем ҳузури Худоро дар ҳаёти худамон ба ёд орем.

2. Қудрати ваъдаҳои Худо - Муайян кунед, ки чӣ гуна ваъдаҳои Худо оид ба дастгирӣ ва роҳнамоӣ ҳамеша барои мо дастрасанд.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Ҳастӣ 21:23 Пас, дар ин ҷо ба Худо қасам хӯр, ки на бо ман ва на бо писари ман ва на бо писари писари ман дурӯғ нахоҳӣ дошт; ва ба замине ки дар он сукунат доштай.

Иброҳим аз Абималик хоҳиш мекунад, ки қасам хӯрад, ки ӯ ва авлодаш ба Иброҳим ва авлоди ӯ некӣ хоҳанд кард.

1. Қудрати меҳрубонӣ: Баррасии аҳди байни Иброҳим ва Абималик

2. Савганд ва ваъдаҳо: Аҳамияти вафодорӣ ба сухан

1. Матто 5:33-37 - Исо дар бораи аҳамияти каломи худ ва риояи қасамҳо таълим медиҳад.

2. Яъқуб 5:12 - Китоби Муқаддас аз шикастани савганд огоҳ мекунад.

Ҳастӣ 21:24 Ва Иброҳим гуфт: «Қасам мехӯрам».

Иброҳим ваъда медиҳад, ки қасам ёд мекунад.

1: Вафодории Худо ба воситаи эътимоди Иброҳим ба Ӯ собит мешавад.

2: Вафодории Худо дар садоқати халқаш ба Ӯ зоҳир мешавад.

1: Ибриён 11: 8-10 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, зеро намедонист, ки ба куҷо меравад. Бо имон ӯ дар замини ваъда, чунон ки дар кишвари бегона, ва дар хаймаҳо бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, сукунат дошт, зеро ки ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост».

2: Яъқуб 2:21-23 - "Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писари худ Исҳоқро дар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмоли худ сафед нашуд? Оё мебинед, ки имон бо аъмоли ӯ амал мекард ва имон ба воситаи аъмол комил шуд? Ва Навиштаҷот иҷро шуд, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд"».

Ҳастӣ 21:25 Ва Иброҳим Абималикро барои чоҳи обе, ки навкарони Абималик бо зӯрӣ кашида гирифта буданд, танбеҳ дод.

Иброҳим Абималикро сарзаниш кард, ки ба хизматгоронаш чоҳи обро кашида гирад.

1. Қувваи сарзаниш: ҷасорат барои гуфтани ҳақиқат.

2. Ҳифзи захираҳои дигарон: амали имон.

1. Матто 7:1-5 - "Ҳукм накунед, ки ба доварӣ дучор нашавед. Зеро бо он ки доварӣ мегӯй, маҳкум карда хоҳӣ шуд ва ба он андозае ки истифода мекунӣ, ба ту чен карда мешавад."

2. Масалҳо 25:2 - "Ҷалоли Худо пинҳон кардани чизҳост, аммо ҷалоли подшоҳон он аст, ки чизҳоро ошкор кунад."

Ҳастӣ 21:26 Ва Абималик гуфт: «Намедонам, ки кӣ ин корро кардааст; ту ба ман нагуфтӣ, ва ман дар ин бора ҳанӯз нашунидаам, балки имрӯз.

Абималик ва Иброҳим ихтилофоти худро оштӣ медиҳанд ва шартномаи сулҳ мебанданд.

1. Худо ниҳоии сулҳҷӯ аст ва мо бояд дар ҳаёти худ барои сулҳ кӯшиш кунем.

2. Мо бояд барои фаҳмидан ва қабули дурнамои дигарон кушода бошем.

1. Румиён 12:18 "Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед."

2. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд».

Ҳастӣ 21:27 Ва Иброҳим гӯсфандон ва говонро гирифта, ба Абималик дод; ва ҳар ду аҳд бастанд.

Иброҳим ва Абималик бо якдигар аҳд бастанд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки бо ҳамдигар аҳд бандем, то сулҳу суботро таъмин кунем.

2: Мо метавонем аз мисоли Иброҳим ва Абималик дар бастани аҳд бо ҳамдигар омӯзем.

1: Матто 5:23-24 Пас, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш мекунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2: Яъқуб 5:12 Пеш аз ҳама, эй бародарон ва хоҳарони ман, ба осмон ё ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як ҳа ё Не гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

Ҳастӣ 21:28 Ва Иброҳим ҳафт барраи мешро аз рама ҷудо кард.

Иброҳим аз рамаи худ ҳафт барраи меш ҷудо кард.

1. "Қудрати ҷудошавӣ"

2. «Аҳамияти ҳафт».

1. Луқо 9:23 - "Ва Ӯ ба ҳама гуфт: "Ҳар кӣ аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад".

2. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - «Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз Худо доред? Худо дар бадани ту».

Ҳастӣ 21:29 Ва Абималик ба Иброҳим гуфт: «Ин ҳафт барраи меш, ки барои худ гузоштай, чӣ маъно дорад?

Абималик аз Иброҳим мепурсад, ки чаро ҳафт барраи мешро ҷудо кардааст.

1. Қурбонӣ - Чӣ гуна омодагии Иброҳим барои даст кашидан аз чизи гаронбаҳо ба мо дар бораи қудрати худдиҳиро таълим медиҳад.

2. Фаровонии Худо - Чӣ гуна саховати Худо дар фаровонии ҳадияи Иброҳим зоҳир мешавад.

1. Юҳанно 3:16 - «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад».

2. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - "Зеро ки шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақири Ӯ сарватдор шавед".

Ҳастӣ 21:30 Ва гуфт: «Барои ин ҳафт барраи мешро аз дасти ман бигир, то ки онҳо бар ман шаҳодат диҳанд, ки ман ин чоҳро кофтам».

Иброҳим ҳафт барраи мешро ба Абималик тақдим кард, то ки шоҳиди он чоҳ кофта бошад.

1. Саховатмандии Иброҳим: Намоиши баракати Худо ба воситаи саховатмандӣ

2. Қурбонии Шоҳидон: Фаҳмидани нақши шоҳидон дар нақшаи Худо.

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Масалҳо 19:5 - Шоҳиди козиб бечазо наmemонад ва ҳар кӣ дурӯғ мегӯяд, раҳо нахоҳад шуд.

Ҳастӣ 21:31 Бинобар ин ӯ он ҷойро Беэр-Шобаъ номид; зеро дар он ҷо ҳардуро қасам хӯрданд.

Иброҳим ва Абималик дар Беэр-Шобаъ сулҳу созиш бастанд.

1: Худо манбаи сулҳ дар ҳаёти мост ва вақте ки мо Ӯро меҷӯем, Ӯ ҳатто дар вазъиятҳои душвор ба мо осоиштагӣ меорад.

2: Ваъдаҳои Худо бовариноканд ва вақте ки мо ба охир расидани муомилотро нигоҳ дорем, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Ӯ ваъдаҳояшро иҷро мекунад.

1: Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки болотар аз ҳар хирад аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2: Ишаъё 26:3 - "Онҳоеро, ки ақлашон устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд".

Ҳастӣ 21:32 Ҳамин тавр, онҳо дар Беэр-Шобаъ аҳд бастанд, ва Абималик ва Фихол, сардори лашкари худ бархостанд, ва онҳо ба замини филиштиён баргаштанд.

Абималик ва Фихол дар Беэр-Шобаъ аҳд баста, сипас ба Филистия баргаштанд.

1. Қувваи Аҳд - Ҳастӣ 21:32

2. Дарки иродаи Худо дар муносибатҳои аҳд - Ҳастӣ 21:32

1. Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки ба воситаи хуни аҳди абадӣ аз мурдагон Худованди мо Исои Масеҳро эҳё кард, Чӯпони бузурги гӯсфандонро, барои иҷрои иродаи Ӯ шуморо бо ҳар чизи нек муҷаҳҳаз гардонад, ва дар мо он чи ба Ӯ писандида бошад, ба василаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

2. Ирмиё 31:31-33 - Айёме меояд, - мегӯяд Худованд, ки Ман бо банӣ-Исроил ва бо халқи Яҳудо аҳди нав хоҳам баст. Он мисли аҳде, ки бо аҷдодони онҳо бастаам, нахоҳад буд, вақте ки онҳоро аз Миср гирифтам, то ки онҳоро аз Миср берун кунам, зеро ки онҳо аҳди Маро шикастанд, гарчанде ки ман барои онҳо шавҳар будам, мегӯяд Худованд. Ин аст аҳде, ки Ман бо банӣ-Исроил баъд аз он вақт хоҳам баст, мегӯяд Худованд. Қонуни Худро дар зеҳни онҳо мегузорам ва дар дилашон нависам. Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

Ҳастӣ 21:33 Ва Иброҳим дар Беэр-Шобаъ дарахте шинонд, ва дар он ҷо исми Худованд Худои ҷовидонаро хонд.

Иброҳим дар Беэр-Шобаъ дарахте шинонд ва исми Худовандро хонд.

1: Дарси имон аз Иброҳим: ба Худованд Худои ҷовидонӣ таваккал кунед.

2: Намунаи имони Иброҳим: эҳтиром кардани Худованд тавассути шинонидан.

1: Румиён 4:17-22 (Ва чун дар имон заъиф набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, мурда нашуморид, ва ҳанӯз мурдагии батни Соро набуд: Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ, вале дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано хонд; ва пурра итминон дошт, ки он чи ваъда дода буд, низ ба амал оварад ва аз ин рӯ, ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд; ин барои ӯ навишта нашудааст. Танҳо ба хотири он ки ин ба Ӯ ҳисоб карда шудааст; балки барои мо низ, ки ба Ӯ ҳисоб карда мешавад, агар ба Он ки Худованди мо Исоро аз мурдагон эҳьё кард, имон оварем, ки Ӯ барои гуноҳҳои мо таслим шуд ва барои гуноҳҳои мо эҳьё шуд. асоснок.)

2: Яъқуб 2:20-23 (Аммо ту медонӣ, эй одами беҳуда, имони бе аъмол мурдааст? Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писари худ Исҳоқро бар қурбонгоҳ қурбонӣ карда буд, бо аъмоли сафед намешуд? Оё дидӣ, ки имон чӣ гуна ба амал омад? Бо аъмоли худ, ва имон ба воситаи аъмол комил шуд?» Ва Навиштаҷоте ба амал омад, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард, ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд, ва ӯ Дӯсти Худо номида шуд.)

Ҳастӣ 21:34 Ва Иброҳим чанд рӯз дар замини фалиштиён сукунат кард.

Иброҳим муддати тӯлонӣ дар сарзамини фалиштиён зиндагӣ мекард.

1. Сафари имон: Намунаи устуворӣ ва сабри Иброҳим

2. Зиндагӣ барои Худо дар ҷойҳои ношинос: Нигоҳе ба сафари Иброҳим бо фалиштиён

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Аъмол 7:2-4 - Ва ӯ гуфт: «Эй бародарон ва падарон, гӯш кунед: Худои ҷалол ба падари мо Иброҳим, вақте ки дар Байнаннаҳрайн буд, пеш аз сокин шуданаш дар Ҳорон зоҳир шуда, ба ӯ гуфт: «Аз кишвари худ биравед. ва аз хешу табори худ биёед ва ба замине биёед, ки ба ту нишон диҳам.

Ҳастӣ 22-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 22:1-8, Худо имони Иброҳимро озмуда, ба ӯ амр медиҳад, ки писари ягонааш Исҳоқро ба сарзамини Мӯриё бурда, бар кӯҳе, ки ба ӯ нишон медиҳад, ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ биёрад. Субҳи барвақт Иброҳим бо Исҳоқ ва ду хизматгор ба роҳ мебарояд. Баъди се руз сафар кардан ба чои таъиншуда мерасанд. Иброҳим ба хизматгорон дастур медиҳад, ки интизор шаванд, то вақте ки ӯ ва Исҳоқ ба кӯҳ мебароянд. Исҳоқ аз падараш дар бораи набудани ҳайвони қурбонӣ мепурсад, ки Иброҳим ба он ҷавоб медиҳад, ки Худо онро таъмин мекунад.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 22:9-14, вақте ки Иброҳим ба ҷои таъиншуда дар кӯҳ расид, қурбонгоҳ месозад ва бар он ҳезум месозад. Сипас Исҳоқро баста, болои ҳезум мегузорад. Ҳангоме ки Иброҳим барои қурбонии писараш корди худро боло мекунад, фариштаи Худованд аз осмон нидо карда, ӯро боздошт. Фариштa садоқати Иброҳимро таъриф мекунад ва ошкор мекунад, ки ин

озмоиши Худо буд. Дар ин лаҳза Иброҳим дид, ки қӯчқореро, ки Худо ба ҷои Исҳоқ дода буд, дар бешае афтодааст.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 22:15-24, пас аз гузаштани ин имтиҳони амиқи имон, Худо аҳди худро бо Иброҳим нав мекунад ва ӯро барои итоаткорӣ баракатҳои фаровон медиҳад. Фариштаи Худованд ваъдаи худро дар бораи зиёд кардани насли Иброҳим бори дигар тасдиқ мекунад, зеро ӯ писари ягонаи худро аз Ӯ дареғ надошт. Илова бар ин, Худо ваъда медиҳад, ки ба воситаи насли Ӯ ҳамаи халқҳо ба туфайли итоаткории Ӯ баракат хоҳанд ёфт.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 22 пешниҳод мекунад:
Худо имони Иброҳимро озмуда, ба ӯ амр дод, ки Исҳоқро қурбонӣ кунад;
Итоати фаврии Иброҳим дар омодагӣ ба ин қурбонӣ;
Сафар ба кӯҳи Мория ва расидани онҳо ба ҷои таъиншуда.

Иброҳим ба қурбонии Исҳоқ аз ҷониби фариштаи боздошта шуд;
Худо ба ҷои Исҳоқ як қӯчқор дод;
Тасдиқи вафодории Иброҳим ва ошкор шудани он, ки имтиҳон буд.

Худо аҳди Худро бо Иброҳим таҷдид мекунад ва ӯро баракатҳои фаровон медиҳад;
Ваъдаи зиёд кардани насли Иброҳим;
Кафолати он, ки ба воситаи насли ӯ ҳамаи халқҳо баракат хоҳанд ёфт.

Ин боб имон ва итоаткории фавқулодаи Иброҳимро нишон медиҳад, зеро ӯ омодагии худро ба писари маҳбуби худ Исҳоқ дар таваккали комил ба Худо пешкаш мекунад. Он умқи садоқати Иброҳимро ошкор мекунад ва имтиҳони Худоро бар бандаи интихобкардаашро таъкид мекунад. Таъмини қӯчқор ҳамчун ивазкунанда марҳамати Худо ва нақшаи ниҳоии Ӯро барои наҷотдиҳӣ таъкид мекунад. Ҳастӣ 22 аҳамияти итоаткорӣ ва садоқатро дар муносибат бо Худо таъкид мекунад, дар ҳоле ки ваъдаҳои аҳди Ӯ дар бораи баракат ва афзун намудани насли Иброҳимро тасдиқ мекунад.

Ҳастӣ 22:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Худо Иброҳимро озмуда, ба ӯ гуфт: «Иброҳим».

Худо имон ва итоаткории Иброҳимро озмоиш кард.

1. Имоне, ки итоат мекунад: Аз намунаи Иброҳим омӯхтан

2. Имтиҳони имон: дарёфти нерӯ дар замонҳои душвор

1. Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро бишнавад ва онҳоро иҷро кунад, Ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст:

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба амал меорад.

Ҳастӣ 22:2 Ва гуфт: «Акнун писари худ, писари ягонаи худ Исҳоқро, ки дӯст медорӣ, гирифта, ба замини Мӯриё бирав; ва дар он ҷо ӯро барои қурбонии сӯхтанӣ бар яке аз кӯҳҳо, ки дар бораи он ба ту мегӯям, тақдим кун.

Худо ба Иброҳим амр дод, ки писари маҳбуби худ Исҳоқро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ дар кӯҳе пешкаш кунад, ки Ӯ онро ошкор хоҳад кард.

1. Имтиҳони Иброҳим: Омӯзиши итоаткории содиқона

2. Аҳамияти Мориё: Омӯзиш аз қурбонии Иброҳим

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:21-24 - Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писараш Исҳоқро бар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмоли худ сафед нашуд? Ту мебинӣ, ки имон дар баробари аъмоли Ӯ фаъол буд, ва имон бо аъмоли Ӯ комил шуд; ва Навишта ба амал омад, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард, ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд".

Ҳастӣ 22:3 Ва Иброҳим субҳи барвақт бархоста, хари худро зин кард, ва ду ҷавони худ ва писараш Исҳоқро бо худ гирифт, ва ҳезумро барои қурбонии сӯхтанӣ тарошида, бархоста, сӯи ҷое ки Худо ба ӯ гуфта буд.

Иброҳим субҳи барвақт бархоста, ба фармони Худо итоат мекунад ва омода мешавад, ки писараш Исҳоқро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ пешкаш кунад.

1. Қувваи Итоат - Намунаи Иброҳим дар бораи итоаткории самимӣ ба Худо.

2. Подоши имон - садоқати ниҳоии Худо ба Иброҳим бо вуҷуди имтиҳони сахти ӯ.

1. Румиён 4:19-21 - Имони Иброҳим ба ӯ барои адолат ҳисоб карда шуд.

2. Ибриён 11:17-19 - Имони Иброҳим озмуда шуд ва ӯ омода буд Исҳоқро қурбонӣ кунад.

Ҳастӣ 22:4 Ва дар рӯзи сеюм Иброҳим чашмонашро боло карда, он ҷоро аз дур дид.

Иброҳим ба Худо итоат кард ва тайёр буд, ки писараш Исҳоқро қурбон кунад, то имонашро нишон диҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ гуна садоқати Иброҳим ба Худо қудрати итоаткориро нишон дод.

2. Имтиҳони имон - Баррасии мушкилоти имоне, ки Иброҳим дар ҳаёташ рӯ ба рӯ шуд.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард, ва касе ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ мекард; Ӯст, ки ба ӯ гуфта шуда буд, ки насли ту дар Исҳоқ даъват хоҳанд шуд. Ӯ фикр мекард, ки Худо қодир аст, ки одамонро ҳатто аз мурдагон эҳё кунад ва аз он ҷо ӯро ҳамчун як навъ бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:23 - Ва Навиштаҷот иҷро шуд, ки мегӯяд: ВА Иброҳим ба Худо имон овард ва ин дар назди ӯ адолат дониста шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд.

Ҳастӣ 22:5 Ва Иброҳим ба ҷавонони худ гуфт: «Бо хар дар ин ҷо бимонед; ва ман ва писарбача он ҷо рафта, саҷда мекунем ва боз назди ту хоҳем омад.

Иброҳим ба ҷавонони худ дастур медиҳад, ки дар ҳоле ки ӯ ва писараш ба ибодат мераванд, дар назди хар бимонанд ва сипас баргарданд.

1. Зиндагӣ бо имон: Намунаи Иброҳим

2. Омӯзиши тоъат аз сафари Иброҳим

1. Ибриён 11: 17-19 (Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард, ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ мекард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯро аз мурдагон бозпас гирифт.)

2. Яъқуб 2:21-24 (Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писараш Исҳоқро бар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмол сафед нашуд? Шумо мебинед, ки имон дар баробари аъмоли ӯ фаъол буд ва имон бо аъмоли ӯ комил шуд; ва Навиштаҳо иҷро шуд, ки мегӯяд: Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисобида шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд.)

Ҳастӣ 22:6 Ва Иброҳим ҳезуми қурбонии сӯхтаниро гирифта, бар писараш Исҳоқ гузошт; ва оташ ва кордро ба дасташ гирифт; ва ҳарду бо ҳам рафтанд.

Вақте ки Худо аз ӯ хоҳиш кард, ки писараш Исҳоқро қурбонӣ кунад, имони Иброҳим озмуда шуд. Ӯ ҳезуми қурбонии сӯхтаниро гирифта, бар Исҳоқ гузошт ва оташ ва кордро бо худ гирифт, вақте ки онҳо якҷоя мерафтанд.

1. Қувваи имон дар баробари душвориҳо

2. Итоат ба Худо дар замонҳои сахт

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:22-23 - Шумо мебинед, ки имон дар баробари аъмоли ӯ фаъол буд ва имон ба воситаи аъмоли ӯ анҷом ёфт; ва Навишта ба амал омад, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард, ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд".

Ҳастӣ 22:7 Ва Исҳоқ ба падараш Иброҳим сухан ронда, гуфт: «Падарам! Ва гуфт: «Инак, оташ ва ҳезум; аммо барра барои қурбонии сӯхтанӣ куҷост?

Иброҳим мувофиқи амри Худо писараш Исҳоқро қурбонӣ карданӣ буд, вақте ки Исҳоқ аз ӯ дар бораи барраи қурбонӣ мепурсад.

1. Қувваи имон: омодагии Иброҳим барои қурбонии писараш ба фармони Худо.

2. Қувваи Пурсишҳо: Пурсиш кардани Исҳоқ аз фармони Худо ба падараш.

1. Румиён 4:19-21 - "Ва чун дар имон заъиф набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, мурда намешумурд, ва ҳанӯз мурдагии батни Соро: Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ, балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано хонд; ва азбаски итминон дошт, ки он чи ваъда дода буд, низ қодир ба амал ояд».

2. Ибриён 11: 17-19 - "Бо имон Иброҳим, вақте ки ӯ озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард; ва касе ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро, ки дар бораи Ӯ гуфта шуда буд, насли ту аз Исҳоқ хоҳад буд, қурбонӣ кард. номида шуд: «Ҳисоб кунед, ки Худо қодир буд, ки Ӯро аз мурдагон эҳьё кунад; аз куҷо Ӯро дар сурате қабул кард».

Ҳастӣ 22:8 Ва Иброҳим гуфт: «Писарам, Худо барои қурбонии сӯхтанӣ баррае барои қурбонии сӯхтанӣ таъмин хоҳад кард;

Худо моро дар вақти эҳтиёҷ таъмин хоҳад кард.

1: Худо ризқдиҳандаи мост - Забур 23:1 Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам.

2: имони Иброҳим ба ризқи Худо - Ибриён 11: 17-19 Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва касе ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ мекард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд. , Насли ту ба воситаи Исҳоқ ном хоҳанд дошт. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

1: Матто 6:25-34 Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё ту аз онҳо арзишмандтар нестӣ?...

2: Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Ҳастӣ 22:9 Ва онҳо ба ҷое расиданд, ки Худо дар бораи ӯ гуфта буд; ва Иброҳим дар он ҷо қурбонгоҳе сохт, ва ҳезумро ба тартиб оварда, ва писараш Исҳоқро баста, бар қурбонгоҳ бар ҳезум гузошт.

Иброҳим ба фармони Худо итоат кард, ки писараш Исҳоқро қурбонӣ кунад ва қурбонгоҳ сохта, ӯро бар чӯб гузошт.

1. Итоати бечунучарои Иброҳим: Намунаи имон

2. Қувваи имон дар баробари интихоби мушкил

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:21-24 - Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писараш Исҳоқро бар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмоли худ сафед нашуд? Ту мебинӣ, ки имон дар баробари аъмоли Ӯ фаъол буд, ва имон бо аъмоли Ӯ комил шуд; ва Навишта ба амал омад, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард, ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд". Шумо мебинед, ки одам бо аъмол сафед мешавад, на танҳо бо имон.

Ҳастӣ 22:10 Ва Иброҳим дасти худро дароз карда, кордро гирифт, то писарашро бикушад.

Аз ҷониби Худо ба Иброҳим амр шуд, ки писараш Исҳоқро қурбонӣ кунад ва ӯ итоат кард ва корди худро бароварад.

1. Итоати Худо новобаста аз он: Қиссаи Иброҳим ва Исҳоқ

2. Эътимод ба Худо дар миёни душвориҳо: қурбонии содиқи Иброҳим

1. Румиён 4:19-21 - Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисобида шуд.

2. Ибриён 11: 17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва касе ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард.

Ҳастӣ 22:11 Ва фариштаи Худованд аз осмон Ӯро нидо карда, гуфт: «Эй Иброҳим, Иброҳим!

Фариштаи Худованд ба Иброҳим нидо кард, ки ӯ ҷавоб дод: «Инак ман ҳастам».

1. Эътимод ба даъвати Худо - Чӣ тавр вокуниши Иброҳим ба даъвати Худованд метавонад моро таълим диҳад, ки ба нақшаи Худо эътимод кунем

2. Қувваи имон - Чӣ гуна посухи Иброҳим ба даъвати Худованд метавонад моро таълим диҳад, ки ба қудрати Худо таваккал кунем

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:23 - Ва Навиштаҷот иҷро шуд, ки мегӯяд: Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисобида шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд.

Ҳастӣ 22:12 Ва ӯ гуфт: «Дасти худро бар писарак нагузор ва ба ӯ ҳеҷ коре накун; зеро алҳол медонам, ки ту аз Худо метарсӣ, зеро ки писари худ, писари ягонаи худро аз ман дареғ надоштай».

Худо имони Иброҳимро озмуда, аз ӯ хоҳиш кард, ки писараш Исҳоқро қурбонӣ кунад, аммо Худо ӯро аз ин кор бозмедорад, вақте маълум буд, ки Иброҳим итоаткор аст ва омода аст, ки аз муҳаббат ва имонаш ба Худо ин корро кунад.

1. Вақте ки Худо имони моро месанҷад, муҳаббат ва итоаткории моро месанҷад.

2. Итоат ба Худо баландтарин ифодаи ишқ аст.

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Ҳастӣ 22:13 Ва Иброҳим чашмонашро боло карда, нигарист, ва инак, дар паси вай қӯчқоре дар чӯби шохҳояш мондааст; ва Иброҳим рафта, қӯчқорро гирифта, ба ҷои писараш барои қурбонии сӯхтанӣ бароварد. .

Иброҳим ба ҷои писараш қӯчқореро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ пешкаш мекунад.

1. Қувваи Итоат – таҳқиқи оқибатҳои итоаткории Иброҳим ба фармони Худо.

2. Қувваи қурбонӣ - санҷиши фидокорие, ки Иброҳим омода буд барои Худо кунад.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва касе ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард.

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

Ҳастӣ 22:14 Ва Иброҳим он маконро Худованд Ҷире номид, чунон ки то имрӯз гуфта мешавад: "Дар кӯҳи Худованд намоён хоҳад шуд".

Иброҳим ҷоеро, ки Исҳоқро қурбонӣ карда буд, «Яҳуваҷире», яъне «Худованд таъмин хоҳад кард» номид.

1. Худованд ризқ медиҳад: таваккал ба ризқи Худо.

2. Худо мӯъмин аст: Омӯзиш аз имтиҳони имони Иброҳим.

1. Ҳастӣ 22:14 - Ва Иброҳим он маконро Худовандоҷире номид: чунон ки то имрӯз гуфта мешавад: "Дар кӯҳи Худованд зоҳир хоҳад шуд".

2. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард; ва ҳар кӣ ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи Ӯ гуфта шуда буд, ки насли ту дар Исҳоқ хонда хоҳад шуд. : Дар бораи он ки Худо қодир буд, ки Ӯро аз мурдагон эҳьё кунад; аз он ҷо низ ӯро дар як сурат қабул кард.

Ҳастӣ 22:15 Ва фариштаи Худованд бори дуюм аз осмон Иброҳимро нидо дод:

Худованд дар ҳадияи Исҳоқ итоаткорӣ ва садоқати Иброҳимро ба Ӯ санҷид ва Иброҳим аз имтиҳон гузашт.

1. Итоат ба Худо - Фазилати зарурӣ

2. Қуввати имони Иброҳим

1. Ибриён 11: 17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва касе ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард.

2. Яъқуб 2:21-24 - Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писараш Исҳоқро дар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмоли сафед нашуд?

Ҳастӣ 22:16 Ва гуфт: «Ба худ қасам хӯрдам, мегӯяд Худованд, зеро ки ту ин корро кардаӣ ва писари худ, писари ягонаатро дареғ надоштаӣ.

Худо имони Иброҳимро озмуд ва ӯ бо омодагӣ ба қурбонии писараш Исҳоқ аз имтиҳон гузашт.

1: Худо аксар вақт имони моро месанҷад ва вазифаи мост, ки новобаста аз қимат содиқ монем.

2: Имони Иброҳим ба Худо аҷиб буд ва ин илҳомбахш аст, ки кӯшиш кунем, ки дар имони худамон мисли ӯ бошем.

1: Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Ибриён 11: 17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ ту хоҳад буд" насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

Ҳастӣ 22:17 То ки бо баракат туро баракат хоҳам дод, ва насли туро мисли ситораҳои осмон ва мисли реги дар соҳили баҳр афзун гардонам; ва насли ту дарвозаи душманони ӯро соҳиб хоҳад шуд;

Худо ба Иброҳим ваъда медиҳад, ки насли ӯ мисли ситорагон дар осмон ва рег дар соҳили баҳр зиёд мешавад ва душманони худро мағлуб хоҳанд кард.

1. Қувваи ваъдаҳои Худо - Истифодаи достони Иброҳим барои нишон додани он, ки ваъдаҳои Худо чӣ гуна эътимоднок ва пурқувватанд.

2. Имони Иброҳим - Санҷиши имон Иброҳим бояд ба ваъдаи Худо таваккал мекард.

1. Румиён 4:17-21 - Фаҳмонед, ки чӣ тавр Иброҳим бо имон сафед карда шуд.

2. Ибриён 11:17-19 - Омӯзиши имон ва омодагии Иброҳим барои итоат кардан ба амри Худо.

Ҳастӣ 22:18 Ва аз насли ту ҳамаи халқҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт; зеро ки ту ба овози ман итоат кардӣ.

Худо ба Иброҳим ваъда медиҳад, ки ҳамаи халқҳо ба воситаи насли ӯ баракат хоҳанд ёфт.

1. Итоат ба садои Худо: баракати тоъат

2. Баракати Иброҳим: ваъдаи баракат барои тамоми халқҳо

1. Матто 7:21-23: На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

2. Ғалотиён 3:7-9: Пас бидонед, ки онҳо фарзандони Иброҳим ҳастанд. Ва Навиштаҳо, чун дид, ки Худо ғайрияҳудиёнро бо имон сафед хоҳад кард, ба Иброҳим пешакӣ башорат дода, гуфта буд: «Дар Ту ҳама халқҳо баракат хоҳанд ёфт».

Ҳастӣ 22:19 Ва Иброҳим назди ҷавонони худ баргашт, ва онҳо бархоста, якҷоя ба Беэр-Шобаъ рафтанд; ва Иброҳим дар Беэр-Шобаъ сукунат дошт.

Иброҳим ва хизматгоронаш ба Беэр-Шобаъ баргаштанд ва Иброҳим дар он ҷо маскан гирифт.

1. Вафодории Иброҳим: Чӣ гуна итоаткории ӯ ба Худо боиси баракатҳои бузург шуд

2. Пайравӣ аз пои Иброҳим: Чӣ тавр мо метавонем дар ҳаёти худ иродаи Худоро ҷӯем

1. Ҳастӣ 22:1-19 Иброҳим барои қурбонӣ кардани Исҳоқ

2. Ибриён 11:17-19 Иброҳим ба ваъдаҳои Худо

Ҳастӣ 22:20 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки ба Иброҳим хабар дода, гуфтанд: «Инак, Милко, вай низ аз бародарат Ноҳӯр фарзанд зоид;

Вақте ки маълум шуд, ки бародараш Наҳор аз Милко фарзанд таваллуд кардааст, оилаи бузурги Иброҳим боз ҳам васеътар шуд.

1: Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад. Ҳатто вақте ки мо фикр мекунем, ки оилаи мо комил аст, Худо ба ҳаёти мо одамони бештар меорад.

2: Нақшаи Худо барои мо аз нақшаи мо бузургтар аст. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки баракатҳо ва тӯҳфаҳои Ӯро дар ҳаёти худ қабул кунем.

1: Ғалотиён 6: 9-10 "Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем. Пас, ба қадри имкон, ба ҳама некӣ кунем, ва бахусус барои касоне, ки аз аҳли имонанд».

2: Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 22:21 Нахустзодааш Ҳус ва бародараш Буз ва падари Арам Камуил,

Иброҳим ба Худо итоат кард ва писараш Исҳоқро ба қурбонӣ овард.

1. Итоати Худо ҳамеша арзанда аст

2. Қувваи имон ба Худо

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Яъқуб 2:21-24 - Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писараш Исҳоқро бар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмоли худ сафед нашуд? Ту мебинӣ, ки имон дар баробари аъмоли Ӯ фаъол буд, ва имон бо аъмоли Ӯ комил шуд; ва Навишта ба амал омад, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард, ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд". Шумо мебинед, ки одам бо аъмол сафед мешавад, на танҳо бо имон.

Ҳастӣ 22:22 Ва Чесед, ва Ҳазо, ва Пилдош, ва Ҷидлоф ва Байтуил.

Инҳо писарони Байтуил мебошанд.

Ин порча аз Библия дар бораи панҷ писари Байтуил - Чесед, Ҳазо, Пилдош, Ҷидлап ва Байтуил нақл мекунад.

1: Чӣ гуна наслҳои халқи Худо баракат ва нигоҳ дошта мешаванд.

2: Муҳимияти гиромӣ ва эҳтироми ниёгонамон.

1: Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст.

2: Матто 10:37 - Ҳар кӣ падар ё модарашро аз Ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ва ҳар кӣ писар ё духтарашро аз Ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест.

Ҳастӣ 22:23 Ва Байтуил Ривқоро ба дунъё овард; ин ҳашт Милко ба Ноҳӯр, бародари Иброҳим, зоид.

Вафодории Худо дар нигоҳ доштани насли Иброҳим тавассути Ноҳӯр ва фарзандони ӯ.

1: Худо амин аст ва Ӯ ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2: Худо ба аҳди худ содиқ аст ва ба халқаш баракат хоҳад дод.

1: Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2: Ибриён 10:23 - Биёед ба умеде, ки мо изҳор мекунем, бемайлон нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

Ҳастӣ 22:24 Ва суррияи ӯ, ки Реумо ном дошт, вай низ Тебаҳ ва Гаҳам ва Таҳош ва Макоро зоид.

Вафодории Худо ба Иброҳим тавассути наслҳои сершумори ӯ дида мешуд.

1: Худо ҳамеша ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва моро аз он чизе ки мо тасаввур карда метавонем, баракат медиҳад.

2: Ба Худо ва ваъдаҳояш таваккал кун, ки рӯзии фаровон медиҳад.

1: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар

аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 23-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 23:1-9, Соро, зани Иброҳим, дар Ҳеброн дар синни 127-солагӣ мурд. Иброҳим аз марги ӯ мотам мегирад ва мекӯшад, ки барои ӯ ҷои дафн кунад. Ӯ ба Ҳиттиён, мардуми маҳаллии ин сарзамин наздик шуда, барои дафни занаш қитъаи замин талаб мекунад. Ҳиттиён ба хоҳиши Иброҳим эҳтиромона ҷавоб медиҳанд ва ба ӯ интихоби макони дафнро дар байни қабрҳои худ пешниҳод мекунанд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 23:10-16 идома дода, Иброҳим исрор меварзад, ки майдони мушаххасеро бо номи ғори Махпела аз Эфрӯни Ҳиттӣ бихарад. Эфрон дар аввал пешниҳод мекунад, ки онро ба Иброҳим ҳамчун тӯҳфа бидиҳад, аммо Иброҳим исрор мекунад, ки арзиши онро пурра пардохт кунад. Раванди гуфтушунид дар назди шоҳидон, ки қонунии муомилотро тасдиқ мекунанд, ошкоро сурат мегирад. Дар ниҳоят, Иброҳим соҳиби саҳро ва ғор ба ивази чорсад шекел нуқра мегардад.

Параграфи 3: Дар Ҳастӣ 23:17-20, пас аз он ки макони дафни Соро дар Макпела муҳофизат карда шуд, Иброҳим ӯро дар он ҷо бо эҳтиром ва эҳтиром дафн мекунад. Гор барои ӯ ва авлодаш ба қабри оилавӣ табдил меёбад, ки барои наслҳои оянда хидмат хоҳад кард. Ин боб бо зикри он, ки ин майдон дар наздикии Мамре дар Ҳеброн ҷойгир аст, анҷом меёбад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 23 пешниҳод мекунад:
Марги Соро ва мотами Иброҳим;
Хоҳиши Иброҳим барои гирифтани қабр барои занаш;
Муносибати ӯ бо Ҳиттиён, ки қабрҳои худро ба ӯ пешниҳод мекунанд.

Исрори Иброҳим дар бораи харидани ғори Махпела аз Эфрӯн;
Раванди гуфтушунид дар назди шоҳидон;
Иброҳим бо пардохти чорсад сиқл нуқра соҳиби моликият шуд.

Дафни Соро дар Махпела бо эҳтиром;
Таъсиси ин макон ҳамчун оромгоҳи оилавӣ барои наслҳои оянда;
Гуфта мешавад, ки он дар наздикии Мамре дар Ҳеброн ҷойгир аст.

Ин боб аҳамияти марги Соро ва хоҳиши Иброҳимро барои эҳтиром кардани ӯ бо таъмини ҷои дафни мувофиқ таъкид мекунад. Он муносибатҳои Иброҳимро бо Ҳиттиён тасвир мекунад ва посухи эҳтиромонаро ба дархости ӯ нишон медиҳад. Раванди гуфтушунид беайбии Иброҳимро нишон медиҳад, зеро ӯ исрор меварзад, ки нархи саҳро ва ғори Махпеларо пардохт кунад. Дар ин боб аҳамияти расму оинҳои дафни аҷдодӣ таъкид шуда, ин макон ҳамчун қабри муҳими оилавӣ барои Иброҳим ва авлоди ӯ муқаррар шудааст. Ҳастӣ 23 дар бораи урфу одатҳои қадимии марбут ба марг, мотам ва моликияти замин фаҳмиш медиҳад ва инчунин содиқ будани ваъдаҳои Худоро ба наслҳои оянда таъкид мекунад.

Ҳастӣ 23:1 Ва Соро яксаду ҳафту бистсола буд: ин солҳои умри Соро буд.

Сара дар синни 127-солагӣ вафот кард.

1. Вақти комили Худо: Ҳаёти Соро

2. Подшоҳи ёди наздикон: Ёди Соро

1. Забур 90:10 «Солҳои умри мо ҳафтод аст, ё ҳатто бо қуввати ҳаштод; аммо дарозии онҳо танҳо заҳмат ва душворӣ аст; онҳо ба зудӣ аз байн мераванд, ва мо меравем».

2. Воиз 7:1 «Номи нек аз атрафшони гаронбаҳо ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуд беҳтар аст».

Ҳастӣ 23:2 Ва Соро дар Қирьятарба мурд; ҳамон аст Ҳебрӯн дар замини Канъон; ва Иброҳим омад, то барои Соро навҳа кунад ва барои вай гиря кунад.

Марги Соро дар Ҳеброн ёдоварӣ аз кӯтоҳ будани зиндагӣ ва ба пуррагӣ зиндагӣ кардан аст.

1. "Зиндагӣ зудгузар аст: Ҳар рӯз то пурраш зиндагӣ кардан"

2. «Гам ва мотам дар баробари марг».

1. Воиз 7:2 - «Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро марг тақдири ҳар кас аст; зиндагон бояд инро дар дил бигиранд».

2. Яъқуб 4:14 - "Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд аз байн меравад."

Ҳастӣ 23:3 Ва Иброҳим аз пеши мурдаи худ бархоста, ба писарони Ҳет сухан ронда, гуфт:

Иброҳим ба писарони Ҳет сухан гуфт ва аз пеши мурдагон бархост.

1. Қудрати сухан гуфтан - Ҳастӣ 23:3

2. Муҳимияти эҳтиром - Ҳастӣ 23:3

1. Яъқуб 1:19 - Дар гӯш кардан зуд ва дар гуфтан суст бошед

2. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст

Ҳастӣ 23:4 Ман дар назди ту ғариб ва муҳоҷир ҳастам; ба ман қабристоне бо худат бидеҳ, то мурдагонамро аз пеши назари худ дафн кунам.

Иброҳим аз Ҳиттиён макони дафн талаб мекунад, то занаш Сороро дафн кунад.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва мероси гузоштаи онҳо.

2. Фаҳмидани он, ки вақти раҳоӣ додан ва пеш рафтан аст.

1. Забур 39:12 - "Дуои маро бишнав, эй Худованд, ва ба фарьёди ман гӯш деҳ; аз ашкҳои ман хомӯш набош, зеро ки ман бо Ту ғариб ва ғарибам, мисли ҳамаи падарони ман".

2. Ибриён 11: 13-16 - "Ин ҳама дар имон мурданд, ки ваъдаҳоро нагирифтанд, балки аз дур диданд ва ба онҳо бовар карданд, ва онҳоро ба оғӯш гирифтанд ва эътироф карданд, ки дар рӯи замин ғариб ва ҳоҷиён буданд. .Зеро онҳое, ки ин суханонро мегӯянд, ошкоро мегӯянд, ки дар ҷустуҷӯи кишваре ҳастанд.Ва дар ҳақиқат, агар он кишвареро, ки аз он ҷо берун омадаанд, ба ёд меоварданд, имкон доштанд, ки баргарданд. осмонӣ аст, бинобар ин Худо шарм надорад, ки Худои онҳо номида шавад, зеро ки Ӯ барои онҳо шаҳре омода кардааст».

Ҳастӣ 23:5 Ва писарони Ҳет ба Иброҳим ҷавоб дода, гуфтанд:

Иброҳим бо Ҳиттиён дар бораи ҷои дафни занаш Соро гуфтушунид мекунад.

1: Мо метавонем аз Иброҳим ёд гирем, ки ба мурдагон эҳтиром ва эҳтиром нишон диҳем, новобаста аз фарҳанг ва миллат.

2: Худо моро дарториктарин замонҳои мо ҳидоят мекунад ва ҳатто дар марг низ тасаллӣ ва осоиштагӣ медиҳад.

1: Ишаъё 25:8 Ӯ маргро то абад фурӯ хоҳад бурд; ва Худованд Худо ашкро аз ҳама чеҳраҳо пок хоҳад кард.

2: Румиён 8:38-39 Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кун.

Ҳастӣ 23:6 Ба мо гӯш деҳ, эй оғоям: Ту мири тавоно дар миёни мо ҳастӣ; мурдаҳои худро дар интихоби қабрҳои мо дафн кун; ҳеҷ яке аз мо қабри худро аз ту нигоҳ намедорад, магар ин ки ту мурдаҳои худро дафн кунӣ.

Мардуми шаҳр омода буданд, ки ба Иброҳим ҷой пешниҳод кунанд, то мурдаашро бе ягон арзиш ба хок супорад.

1. Халқи Худо омода аст ба дигарон хизмат кунад, ҳатто бо арзиши худ.

2. Саховатманд бошед ва омода бошед, ки ба ниёзмандон кумак кунед.

1. Румиён 12:13 - "Бо халқи Худо, ки мӯҳтоҷанд, мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед."

2. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Миқдори хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. Зеро бо андозае, ки шумо истифода мебаред, ба андозаи он чен карда мешавад. шумо».

Ҳастӣ 23:7 Ва Иброҳим бархоста, ба мардуми ин замин, ҳатто ба банӣ-Ҳет саҷда кард.

Иброҳим ба нишони эҳтиром ба мардуми Ҳет таъзим кард.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Дарсҳои Иброҳим дар Ҳастӣ 23:7

2. Муҳимияти эҳтиром: Омӯзиши Иброҳим дар Ҳастӣ 23:7

1. Матто 5:5 - «Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд».

2. Мико 6:8 - "Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз ту чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кардан, меҳрубонӣ кардан ва бо фурӯтанона рафтор кардан бо Худои худ?"

Ҳастӣ 23:8 Ва ӯ бо онҳо гуфтугӯ карда, гуфт: «Агар шумо хоҳед, ки мурдаҳои худро аз пеши назари худ дафн кунам; Маро бишнав ва барои ман ба Эфрӯн ибни Зӯҳар илтиҷо кун,

Дар ин порча дархости Иброҳим аз Эфрон писари Зӯҳар дар бораи харидани ҷои дафн барои зани фавтидааш тасвир шудааст.

1. Аҳамияти гиромии мурдагон ва тасаллӣ ёфтан дар лаҳзаҳои ғам.

2. Қувваи хоксорӣ ва эҳтиром ҳангоми дархости кӯмак.

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Яъқуб 4:6 - "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад.

Ҳастӣ 23:9 То ки ӯ ғори Маҳпелоро, ки вай дорад, дар охири киштзори худ ба ман бидиҳад; ба қадре ки арзишаш дошта бошад, онро ба ман медиҳад, то ки дар миёни шумо қабристоне дошта бошам.

Иброҳим аз Эфрон хоҳиш мекунад, ки ғори Махпелоро, ки дар охири киштзораш ҷойгир аст, ҳамчун ҷои дафн барои оилааш бихарад.

1. Муҳимияти доштани ҷои таъиншуда барои наздиконамон.

2. Арзиши дурусти ташкили дафни мурдаи мо.

1. Воиз 6:3 - Агар касе сад фарзанд ба дунё оварад, ва солҳои зиёд зиндагӣ кунад, то ки айёми солаш зиёд бошад, ва ҷонаш аз некӯӣ пур нашавад, ва инчунин дафн надошта бошад; Ман мегӯям, ки таваллуди нобаҳангоми ӯ беҳтар аст.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:20 - Аммо акнун Масеҳ аз мурдагон эҳьё шуд ва аввалин самари хуфтагон шуд.

Ҳастӣ 23:10 Ва Эфрӯн дар миёни банӣ-Ҳит сукунат дошт; ва Эфрӯни Ҳиттӣ ба Иброҳим дар ҳузури банӣ-Ҳет, ҳатто аз ҳамаи онҳое ки аз дарвозаи шаҳри худ меомаданд, ҷавоб дода, гуфт:

Эфрӯн дар миёни қавми Ҳиттӣ сукунат дошт, ва дар пеши назари тамоми қавме ки дар дарвозаи шаҳр буданд, ба Иброҳим ҷавоб дод.

1. Аз рӯи иродаи Худо, ҳатто дар ҷойҳои ношинос - Ҳастӣ 23:10

2. Итоати содиқона ба он чизе ки Худо моро ба кор даъват кардааст - Ҳастӣ 23:10

1. Ибриён 13:14 - Зеро дар ин ҷо мо шаҳри пойдор надорем, балки шаҳри ояндаро меҷӯем.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ҳастӣ 23:11 Не, эй оғоям, маро бишнав: киштзорро ба ту медиҳам, ва ғорро ки дар он аст, ба ту медиҳам; дар ҳузури писарони қавми Ман онро ба ту медиҳам: мурдаҳои худро дафн кун».

Дар ин порча нақл мекунад, ки Иброҳим ба Ҳиттиён барои зани фавтидааш Соро қабр пешниҳод кардааст.

1. Худо Худои лутфу марҳамат аст, ҳатто барои касоне, ки аз они Ӯ нестанд.

2. Саховатмандӣ ва меҳмоннавозии Иброҳим ҳамчун ёдраскунандаи он аст, ки мо бояд бо дигарон чӣ гуна муносибат кунем.

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - "Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед. Ва ин кори шумо нест; ин атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад."

2. Луқо 6:35 - "Аммо душманони худро дӯст доред, ва некӣ кунед, ва қарз диҳед, дар ҳоле ки ба ивази он чизе интизор нестед, ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо писарони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипосон меҳрубон аст ва бад».

Ҳастӣ 23:12 Ва Иброҳим дар пеши мардуми ин замин саҷда кард.

Иброҳим алайҳис-салом одамларга сажда қилиб, ҳурмат кўрсатди.

1. Қувваи эҳтиром: Омӯзиш аз Иброҳим

2. Фурӯтанӣ зоҳир кардан: Намунае аз Ҳастӣ

1. Масалҳо 3:34 - "Ӯ масхаракунандагони мағрурро масхара мекунад, аммо ба фурӯтанон ва мазлумон илтифот мекунад".

2. Матто 5:5 - «Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд».

Ҳастӣ 23:13 Ва ӯ дар миёни мардуми ин замин ба Эфрӯн сухан ронда, гуфт: «Агар онро бидиҳӣ, маро бишнав: ба ту барои киштзор пул хоҳам дод; онро аз ман бигир, ва ман мурдагонамро дар он ҷо дафн мекунам.

Эфрон пешниҳод мекунад, ки ба Иброҳим киштзоре фурӯшад, то мурдаашро дафн кунад.

1. Аҳамияти дарёфти сулҳ дар гиромидошти мурдагон.

2. Ахамияти ба рох мондани муносибатхо бо рохи гуфтушунид ва созиш.

1. Воиз 3:1-2 - "Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон аст: вақти таваллуд ва вақти мурдан;"

2. Матто 5:23-24 - "Пас, агар ту ҳадяи худро дар назди қурбонгоҳ тақдим карда истода бошӣ ва дар он ҷо ба ёд овар, ки бародарат аз ту шикоят дорад, ҳадяи худро дар он ҷо пеши қурбонгоҳ гузошта, бирав. Аввал бо бародари худ оштӣ кун ва баъд биёед ва туҳфаи худро пешкаш кунед».

Ҳастӣ 23:14 Ва Эфрӯн ба Иброҳим ҷавоб дода, гуфт:

Иброҳим ва Эфрон дар бораи хариди ҷои дафн гуфтушунид мекунанд.

1. Қувваи гуфтушунид: Омӯзиш аз Иброҳим ва Эфрон

2. Қудсияти дафн: Мулоҳизаҳо аз Ҳастӣ 23:14

1. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, ки он ба шунавандагон файз бахшад.

2. Масалҳо 25:11 - Сухани дуруст гуфташуда мисли себҳои тилло дар ҷои нуқра аст.

Ҳастӣ 23:15 Эй оғоям, ба ман гӯш деҳ: замин ба чорсад сиқл нуқра арзиш дорад; ки миёни ману ту чист? Пас, мурдаҳои худро дафн кунед.

Соро Иброҳимро ташвиқ мекунад, ки заминро барои дафни мурдаҳояш харад.

1: Ҳаёт кӯтоҳ аст ва охират ҷовидона аст - боварӣ ҳосил кунед, ки бо сари вақт ғамхорӣ кардани масъалаҳои заминӣ барои абадият нақша гиред.

2: Худо ба мо захираҳое медиҳад, ки иродаи Худро иҷро кунем - онҳоро барои эҳтироми Ӯ ва онҳое, ки пеш аз мо гузаштаанд, истифода баранд.

1: Матто 6: 19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дар он ҷо дуздон нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

Ҳастӣ 23:16 Ва Иброҳим ба Эфрӯн гӯш дод; ва Иброҳим нуқраеро, ки дар шунавандагони банӣ-Ҳет номида буд, барои Эфрӯн баркашид, чорсад сиқл нуқра ва пули ҷорӣ бо тоҷир.

Иброҳим ба Эфрон гӯш дода, барои киштзор ба ӯ чорсад сиқл нуқра дод.

1. Иродаи Худо ба таври комил иҷро мешавад: Итоати Иброҳим дар Ҳастӣ 23

2. Қурбонии Иброҳим: Намунаи итоати содиқона

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим, вақте ки барои рафтан ба ҷое даъват карда шуд, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад.

Ҳастӣ 23:17 Ва саҳрои Эфрӯн, ки дар Макпело буд, ки дар пеши Мамре буд, саҳро ва ғоре ки дар он буд, ва ҳамаи дарахтони саҳро, ки дар тамоми ҳудудҳои гирду атроф буданд, итминон дод

Майдони Эфрӯн аз ҷониби Иброҳим харида шуда, амн карда шуд.

1: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки эҳтиёҷоти моро таъмин ва таъмин кунад.

2: Мо метавонем ба Худованд такя кунем, ки ҳатто дар замонҳои душвор ба мо ғамхорӣ мекунад.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2:1 Петрус 5:7 Тамоми ғамҳои худро ба Ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Ҳастӣ 23:18 Ба Иброҳим барои тасарруф дар ҳузури банӣ-Ҳет, дар пеши ҳамаи онҳое ки аз дарвозаи шаҳри ӯ медаромаданд.

Иброҳим аз Ҳиттиён қитъаи дафнро мехарад.

1: Мо бояд ба якдигар эҳтиром зоҳир кунем, ҳатто дар лаҳзаҳои ғамгин, чунон ки Иброҳим бо Ҳиттиён карда буд.

2: Мо бояд омода бошем, ки дороии худро ба Худованд таслим кунем, чунон ки Иброҳим барои дафни занаш Соро кард.

1: Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷо дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Воиз 5:15 Вақте ки Ӯ аз шиками модари худ омад, бараҳна бармегардад, то ҳамон тавре ки омад, биравад; ва аз меҳнати худ чизе гирифта наметавонад, ки онро дар дасташ бардошта метавонад.

Ҳастӣ 23:19 Ва баъд аз ин, Иброҳим зани худ Сороро дар ғори саҳрои Махпело дар пеши Мамре дафн кард; ҳамон аст Ҳебрӯн дар замини Канъон.

Иброҳим занаш Сороро дар ғори Махпело дар Ҳебрӯн, дар замини Канъон дафн кард.

1. Муҳаббати Иброҳим ба Соро

2.Мукаддас будани марг ва дафн

1. Ибриён 11: 17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шудааст: "Насли ту дар Исҳоқ хонда хоҳад шуд. ," ба хулосае омад, ки Худо қодир буд, ки ӯро ҳатто аз мурдагон эҳё кунад, ки аз он низ ӯро ба маънои рамзӣ қабул кард.

2. Матто 22:22-24 - Вақте ки онҳо ин суханонро шуниданд, дар ҳайрат монданд ва Ӯро тарк карда, ба роҳ рафтанд. Худи ҳамон рӯз саддуқиён, ки мегӯянд, ки эҳё нест, назди ӯ омада, пурсиданд: «Устод! .

Ҳастӣ 23:20 Ва саҳро ва ғоре ки дар он аст, аз ҷониби писарони Ҳет барои Иброҳим қабристоне дода шуд.

Иброҳим дар сарзамини Ҳиттиён қитъаи дафн харид.

1. Арзиши қитъаи дафн: Мулоҳиза дар бораи хариди Иброҳим дар Ҳастӣ 23:20

2. Даъват ба ёдоварӣ ва эҳтиром кардани наздикони худ: Мулоҳизаҳо дар бораи Ҳастӣ 23:20

1. Забур 16:10-11 (Зеро ки ҷони маро дар дӯзах нахоҳӣ гузошт ва нахоҳӣ дод, ки Қуддуси Худ фасодро бубинад.)

2. Ишаъё 25:8 (Вай маргро дар ғалаба фурӯ хоҳад бурд; ва Худованд Худо ашкро аз ҳама чеҳраҳо пок хоҳад кард; ва мазаммати қавми Худро аз тамоми замин дур хоҳад кард, зеро ки Худованд инро гуфтааст. .)

Ҳастӣ 24-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 24:1-9, Иброҳим, ки ҳоло синну солаш калон аст, ба ғуломи калонтарини худ супориш медиҳад, ки барои писараш Исҳоқ аз байни хешовандонаш дар Байнаннаҳрайн зане ёбад. Ба ғулом дастур дода шудааст, ки барои Исҳоқ аз канъониён зан нагирад, балки аз сарзамин ва хешовандони Иброҳим. Иброҳим аз эҳтимоли рафтани Исҳоқ аз сарзамини ваъда нигарон шуда, ба хизматгор маҷбур мекунад, ки қасам хӯрад, ки ин вазифаро содиқона иҷро кунад. Ғулом бо даҳ шутури пур аз ҳадяҳои қиматбаҳо рафта, ба шаҳри Ноҳӯр, дар наздикии чоҳе, ки берун аз шаҳр воқеъ буд, мерасад.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 24:10-27, ғулом дар назди чоҳ аз Худо барои роҳнамоӣ дуо мекунад ва барои муайян кардани зани мувофиқ барои Исҳоқ озмоиш мекунад. Аз Худованд талаб мекунад, ки ваќте аз як љавонзан об талаб мекунад ва он зан на танҳо ба ӯ, балки ба шутурҳояш низ об пешкаш мекунад, ин нишонаи баргузидаи ӯ аз љониби Худованд бошад. Ривқо, ки набераи Наҳӯр аст, ба назди чоҳ меояд ва тамоми паҳлӯҳои дархости дуохонии бандаро иҷро мекунад. Банда Худоро барои ҳидоят ва ризқаш дуруд мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 24:28-67 Ривқо хизматгорро ба хонаи оилааш даъват мекунад ва дар он ҷо ӯ дар бораи рисолати худ нақл мекунад ва худро хизматгори Иброҳим муаррифӣ мекунад. Лобон бародари Ривқо эътироф мекунад, ки ин воқеан як амали илоҳӣ аст ва ӯро самимона истиқбол мекунад. Пас аз шунидани вохӯрии онҳо дар назди чоҳ, Лобон розӣ мешавад, ки Ривқо мувофиқи нақшаи Худо Исҳоқро ба занӣ гирад. Рӯзи дигар, вақте ки онҳо барои рафтан ба Канъон бо Ривқо омодагӣ мегиранд, оилааш ӯро баракат дода, бо орзуҳои неки худ гусел мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 24 пешниҳод мекунад:
Иброҳим ба ғуломи бовариноки худ супориш дод, ки барои Исҳоқ зане ёбад;
Савганд ва рафтани банда бо тӯҳфаҳои қиматбаҳо;
Дуои ӯ барои ҳидоят ва имтиҳон дар чоҳ.

Ривқо имтиҳони ғуломро иҷро карда, ба ӯ ва шутурҳояш об дод;
Банда, ки ҳидояти Худоро эътироф мекунад ва ӯро баракат медиҳад;
Ривқо ҳамчун зани баргузидаи Исҳоқ шинохта мешавад.

Хизматгор дар бораи рисолати худ ба оилаи Ривқо нақл мекунад;
Лобон дар вохӯрии онҳо пешгӯии Худоро эътироф мекунад;
Хонаводаи Ривқо ба издивоҷи ӯ бо Исҳоқ розӣ шуда, ӯро баракат дода, гусел карданд.

Ин боб ӯҳдадории Иброҳимро барои ёфтани зани мувофиқ барои Исҳоқ, на дар байни канъониён, балки дар хешу табори худ нишон медиҳад. Он роҳнамоии пешакии Худоро тавассути дуоҳои ҷавобшуда ва аломатҳои мушаххас нишон медиҳад. Дар ривоят Ривқоро ҳамчун арӯси интихобшуда таъкид мекунад, ки бо меҳрубонии худ дар чоҳ машҳур аст. Он ҳамчунин Лобонро ҳамчун шахси доно тасвир мекунад, ки дахолати илоҳӣ дар вохӯрии онҳоро эътироф мекунад. Ҳастӣ 24 аҳамияти ҷустуҷӯи роҳнамоии Худоро дар масъалаҳои издивоҷ таъкид мекунад ва садоқатмандии Ӯро дар ташкили рӯйдодҳои муҳим тибқи нақшаи Ӯ таъкид мекунад.

Ҳастӣ 24:1 Ва Иброҳим пир шуда, пир шуда буд, ва Худованд Иброҳимро дар ҳама чиз баракат дод.

Иброҳим пир шуда буд ва Худованд дар ҳама роҳҳои худ баракат дод.

1. Баракатҳои Худо дар пиронсолӣ - Чӣ гуна бояд аз солҳои охирамон, ки Худо моро баракат додааст, бештар истифода барем.

2. Боварӣ ба Худованд - таваккал ба Худо, ки сарфи назар аз синну соламон моро таъмин мекунад.

1. Забур 91:16 - «Бо умри дароз вайро сер хоҳам кард ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод».

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос?»

Ҳастӣ 24:2 Ва Иброҳим ба ғуломи калонии худ, ки бар тамоми дороии ӯ ҳукмронӣ мекард, гуфт: «Лутфан, дасти худро зери рони ман гузор;

Иброҳим ба ғуломи калониаш дастур медиҳад, ки дасташро зери ронаш гузорад.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Имон ба Худо гузоштан

1. Матто 17:20 - Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он хориҷ хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. 1 Юҳанно 5:14 - Ва ин итминони мо дар Ӯст, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад:

Ҳастӣ 24:3 Ва туро ба Худованд, Худои осмон ва Худои замин қасам хӯрам, ки барои писари ман аз духтарони канъониён, ки дар миёни онҳо сокинам, зан нагир.

Иброҳим ба ғуломаш фармуд, ки барои писараш аз канъониён зан нагирад.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Издивоҷ ва иродаи Худо

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Титус 2:3-5 - Занони солхӯрда низ бояд дар рафтор эҳтиром дошта бошанд, на тӯҳматгарон ё ғуломи шароби зиёд. Онҳо бояд кори некро таълим диҳанд ва ба ҳамин тариқ, ҷавондухтаронро тарбия кунанд, ки шавҳару фарзандони худро дӯст доранд, худдорӣ, покиза, дар хона кор, меҳрубон ва итоаткор ба шавҳарони худ бошанд, то каломи Худо дашном доданд.

Ҳастӣ 24:4 Аммо ту ба кишвари ман ва назди хешовандони ман бирав, ва ба писарам Исҳоқ зан хоҳӣ гирифт.

Иброҳим ба ғуломаш супориш медиҳад, ки барои писараш Исҳоқ дар ватанаш зане ёбад.

1. Итоати вафодор: Намунаи Иброҳим ва бандааш

2. Ҷавоб додан ба даъвати Худо: Чӣ гуна имони Иброҳим ӯро ба амал овард

1. Румиён 4:18-20 - Иброҳим ба Худо бовар карда, ба ваъдаи Ӯ таваккал мекард ва бар зидди ҳар гуна умед бовар мекард.

2. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард. Ӯ ваъдаҳоро гирифта буд, аммо омода буд, ки писари ягонаашро пешниҳод кунад.

Ҳастӣ 24:5 Ва ғулом ба ӯ гуфт: «Шояд он зан намехоҳад, ки аз ақиби ман ба ин замин биёяд: оё писаратро бояд ба замине, ки аз он ҷо омадай, боз оварам?

Ғуломи Иброҳим пурсид, ки оё ӯ бояд Исҳоқро ба замине, ки аз он омада буд, баргардонад, агар зани интихобшуда намехоҳад, ки ӯро пайравӣ кунад?

1. Эмоне, ки мо ба Худо мегузорем: Имтиҳони итоаткории содиқи Иброҳим

2. Ғалаба кардани тарс: Ҷасорати бандаи Иброҳим

1. Румиён 4:19-21 - Ва дар имон суст набуда, ӯ ҷисми худро, ки аллакай мурда буд (азбаски ӯ тақрибан 100 сола буд) ва мурдагии батни Сороро ҳисоб намекард. Ӯ дар ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ нотавон нагашт, балки дар имон мустаҳкам шуд, Худоро ҳамду сано хонд ва комилан итминон дошт, ки ваъдаи Ӯро низ иҷро карда метавонад.

2. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли

дар кишвари бегона сокин буд, ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат кард.

Ҳастӣ 24:6 Ва Иброҳим ба вай гуфт: «Эҳтиёт шав, ки писари маро дигар ба он ҷо наовар».

Иброҳим ба ғуломаш огоҳ кард, ки писарашро ба ҷои таваллудаш барнагардонад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки гузаштаи худро паси сар гузорем ва ба Ӯ пайравӣ кунем.

2: Мо бояд барои ояндаи худ ба роҳнамоии Худо такя кунем.

1: Матто 19:29 "Ва ҳар кӣ ба хотири исми Ман хонаҳо ё бародарон ё хоҳарон ё падар ё модар ё фарзандон ё заминро тарк кардааст, сад баробар хоҳад гирифт ва вориси ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад шуд."

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 «Ин рӯзро интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда бошанд, хоҳ ба худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо зиндагӣ мекунед. Худованд.

Ҳастӣ 24:7 Худованд Худои осмон, ки маро аз хонаи падарам ва аз замини хешовандонам гирифт, ва бо ман сухан ронда, қасам хӯрда, гуфт: "Ин заминро ба насли ту хоҳам дод". вай фариштаи худро пешопеши ту хоҳад фиристод, ва ту аз он ҷо барои писари ман зан хоҳӣ гирифт.

Ин порча дар бораи ваъдаи Худо сухан меравад, ки фариштаеро мефиристад, то ба бандаи Иброҳим дар ёфтани зане барои Исҳоқ аз хешовандони худ роҳнамоӣ кунад.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо: Омӯзиши такя ба Худованд дар замонҳои номуайян

2. Қабули нақшаи Худо: Кашф кардани баракатҳои вафодорӣ

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

Ҳастӣ 24:8 Ва агар зан намехоҳад, ки туро пайравӣ кунад, аз ин савганди ман пок хоҳӣ шуд: фақат писари маро дигар ба он ҷо наовар.

Ба ғуломи Иброҳим супориш дода мешавад, ки барои писараш Исҳоқ зане ёбад. Агар зан намехоҳад, ки ба ӯ пайравӣ кунад, хизматгори Иброҳим аз савганди ӯ озод мешавад.

1. Қувваи савганд: Чӣ гуна Худо аҳдҳоро барои ҳидоят кардани мо истифода мебарад

2. Садоқати Иброҳим: Чӣ тавр мо метавонем ба намунаи ӯ пайравӣ кунем

1. Ишаъё 24:5 - "Замин аз ҷониби мардуми он палид шудааст; онҳо ба қонунҳо итоат накарданд, қонунҳоро вайрон карданд ва аҳди ҷовидонаро шикастанд".

2. Такрори Шариат 7:9 - "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои амин аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазор наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад".

Ҳастӣ 24:9 Ва ғулом дасташро зери рони оғояш Иброҳим гузошта, дар ин бора ба ӯ қасам хӯрд.

Бандаи Иброҳим ба оғои худ қасам хӯрд.

1. Арзиши савгандҳо ва ӯҳдадориҳо

2. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдааш

1. Ибриён 6: 16-18 - Зеро ки одамон дар ҳақиқат ба бузургтар қасам мехӯранд: ва қасам барои тасдиқ барои онҳо анҷоми ҳама ҷанҷол аст.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидед, ки аз замонҳои қадим гуфта шудааст: "Ба худ қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд вафо кун".

Ҳастӣ 24:10 Ва ғулом даҳ шутурро аз шутурони оғои худ гирифта, равона шуд; зеро ки тамоми дороии оғои ӯ дар дасти ӯ буд, ва ӯ бархоста, ба Байнаннаҳра, ба шаҳри Ноҳӯр рафт.

Хизматгор моли оғои худро гирифта, ба Байнаннаҳрайн сафар кард, то ба Исҳоқ арӯс ёбад.

1. Вафодории бандагон: Тадқиқот дар бораи бандаи Иброҳим дар Ҳастӣ 24.

2. Қувваи итоаткорӣ: Мулоҳиза дар бораи бандаи Иброҳим дар Ҳастӣ 24.

1. Ҳастӣ 24:10 (NIV): Ғулом даҳ шутурро аз шутурони оғои худ гирифта, равона шуд; зеро ки тамоми дороии оғои ӯ дар дасти ӯ буд, ва ӯ бархоста, ба Байнаннаҳра, ба шаҳри Ноҳӯр рафт.

2. Матто 25: 14-30 (NIV): "Зеро он мисли марде хоҳад буд, ки ба сафар мебарояд, ки ғуломони худро даъват карда, молу мулки худро ба онҳо супурдааст. Ба яке панҷ талант, ба дигаре ду ва ба дигаре як талант дод. , ба хар кас мувофики кобилияташ.. Баъд аз он рафт.

Ҳастӣ 24:11 Ва ӯ шутурони худро дар канори шаҳр назди чоҳи об ба зону зад, то шомгоҳон, ҳатто вақте ки занон барои обкашӣ мебароянд.

Ғуломи Иброҳим бегоҳ, вақте ки занон барои обкашӣ берун рафтанд, шутурони худро берун аз шаҳри Ноҳӯр дар назди чоҳи об боздошт.

1. Қувваи итоаткорӣ - Истифода аз бандаи Иброҳим ҳамчун намуна дар бораи он, ки чӣ тавр итоат кардан ба иродаи Худо метавонад баракатҳо ва муваффақият оварад.

2. Ба Худо содиқона хизмат кардан - Омӯзиши тарзи содиқона ба Худо ҳатто дар корҳои хурду ба назар ночиз.

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Эфсӯсиён 6:6-7 - На бо хидмати чашмон, чун писандидагон; балки чун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо меоваранд; Бо иродаи нек хизмат кунед, чунон ки ба Худованд, на ба одамон.

Ҳастӣ 24:12 Ва ӯ гуфт: «Худовандо Худои оғои ман Иброҳим, аз ту хоҳишмандам, ки имрӯз маро бо суръати баланд бифирист ва ба оғоям Иброҳим эҳсон кун».

Бандаи Иброҳим аз Худованд барои ҳидоят ва мадад дар рисолаташ дуо мекунад.

1. Худо ба ҷӯяндагони Ӯ ҳамеша меҳрубонӣ зоҳир мекунад.

2. Дар ҳама корҳоятон аз Худо ҳидоят талаб кунед.

1. Яъқуб 1:5, «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад, ва ба вай дода мешавад».

2. Ишаъё 30:21, "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, дар он роҳ рав", вақте ки шумо ба тарафи рост ё чап мегардед."

Ҳастӣ 24:13 Инак, ман дар назди чоҳи об истодаам; ва духтарони мардони шаҳр барои обкашӣ берун меоянд;

Ривоятгар дар назди чоҳ истода, духтарони мардони шаҳрро барои обкашӣ берун мебароянд, мушоҳида мекунад.

1: Худо барои мо роҳе фароҳам овардааст, ки он чизеро, ки ба мо лозим аст, қабул кунем.

2: Мо бояд ҳамеша ҳушёр бошем, ки ризқу рӯзии худро аз Худо талаб кунем.

1: Юҳанно 4:14 - "Аммо ҳар кӣ аз обе ки Ман ба вай медиҳам, бинӯшад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд; балки обе, ки ба вай медиҳам, дар вай чоҳи обе хоҳад буд, ки ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарояд."

2: Забур 23: 1-2 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонд, ва маро дар канори обҳои ором мебарад".

Ҳастӣ 24:14 Ва бигзор чунин воқеъ шавад, ки духтаре, ки ба ӯ гӯям: "Илтимос, кӯзаи худро бигзор, то бинӯшам"; ва вай гӯяд: "Бӯш, ва ман шутурони туро низ менӯшонам; бигзор вай ҳамон бошад, ки барои бандаи худ Исҳоқ таъин кардай"; ва аз он хоҳам донист, ки ту ба оғои ман эҳсон кардай.

Ғуломи Иброҳим барои писари оғоаш Исҳоқ ҳамсар меҷӯяд ва дуо мекунад, ки Худо ӯро бо нишонае ба сӯи зани дуруст ҳидоят кунад.

1. Қувваи Дуо - Чӣ гуна Худо ба дуоҳои мо бо роҳҳои ғайричашмдошт ҷавоб медиҳад

2. Ҷустуҷӯи иродаи Худо - Чӣ тавр мо метавонем нақшаи Худоро барои ҳаёти худ беҳтар дарк кунем

1. Яъқуб 1:5-7 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст.

2. Матто 7:7-8 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

Ҳастӣ 24:15 Ва ҳангоме ки ӯ суханашро тамом накунад, инак, Ривқо берун омад, ки аз Байтуил ибни Милко, зани Ноҳӯр, бародари Иброҳим таваллуд шудааст, кӯзаи худро бар китфаш дошт.

Ривқо, духтари Байтуил ва Милко, зани Ноҳӯр, бародари Иброҳим, дар ҳоле ки ғуломи Иброҳим ҳанӯз сухан мегуфт, берун омад.

1. Вафодории Худо дар роҳҳои ғайричашмдошт

2. Қувваи дуои шафоат

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Ҳастӣ 24:16 Ва духтарак хеле зебо буд, ки бокира буд, ва ҳеҷ кас ӯро намешинохт; ва вай назди чоҳ фуромада, кӯзаи худро пур карда, баромад.

Духтар зебо ва покиза буд, ки онро ҳеҷ кас намешинохт. Вай ба назди чоҳ рафта, кӯзаи худро пур кард.

1. Зебоии покӣ: Таҷлили зиндагии бакорат

2. Қувваи итоаткорӣ: итоат ба хости Худо

1. 1 ба Қӯринтиён 7:34 ва 35 - Ва зани бешавҳар ё шавҳардор дар бораи чизҳои Худованд ғамхорӣ мекунад, ки чӣ тавр дар ҷисм ва рӯҳ муқаддас бошад. Аммо зани шавҳардор дар ғами чизҳои дунявӣ аст, ки чӣ тавр шавҳарашро хушнуд созад.

2. Эфсӯсиён 5:25-27 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай фидо кард, то ки вайро муқаддас гардонад ва бо шустани об бо калом пок гардонад, Калисоро дар ҷалоли худ, бе доғ, узв ё ягон чизи дигар, то ки муқаддас ва беайб бошад.

Ҳастӣ 24:17 Ва ғулом ба пешвози вай давида, гуфт: «Иҷозат диҳед, ки аз кӯзаи худ каме об бинӯшам».

Хизматгор аз Ривқо об хост.

1: Вақте ки мо хаста мешавем, Худо ба мо умед ва тароват медиҳад.

2: Вақте ки мо талаб мекунем, Худо ба мо захираҳои лозимаро медиҳад.

1: Юҳанно 4:14 - Аммо ҳар кӣ аз обе ки Ман ба вай медиҳам, бинӯшад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд; балки обе, ки ба вай медиҳам, дар вай чоҳи об хоҳад буд, ки ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарояд.

2: Isaiah 41:17-18 - Вақте ки камбағалон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард. Дар баландкӯҳҳо дарёҳо мекушоям, ва дар миёни водиҳо чашмаҳоро мекушоям: биёбонро ҳавзи об ва замини хушкро чашмаҳои об хоҳам сохт.

Ҳастӣ 24:18 Ва вай гуфт: «Эй оғоям, бинӯш!

Ба бандаи Иброҳим нӯшокӣ дода шуд.

1: Худо ҳама ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

2: Бандаи Иброҳим намунаи имон ва тоъат буд.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Ҳастӣ 22:18 - Ва дар насли ту ҳамаи халқҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт; зеро ки шумо ба овози Ман итоат кардаед.

Ҳастӣ 24:19 Ва ҳангоме ки вай ба ӯ об доданро ба анҷом расонд, гуфт: «Барои шутурҳои ту низ об хоҳам кашид, то даме ки об нӯшанд».

Ривқо ба ғуломи Иброҳим меҳмоннавозӣ нишон дод, ки пас аз нӯшидан ба шутурҳояш об кашад.

1. Нерӯи меҳмоннавозӣ дар истиқболи бегонагон.

2. Муҳимияти ғамхорӣ дар бораи ниёзҳои дигарон.

1. Румиён 12:13: «Ба эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед».

2. Қӯлассиён 4:5-6: «Бо одамони бегона бо хирад рафтор кунед ва аз вақт беҳтарин истифода баред. Бигзор сухани шумо ҳамеша пурфайз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст».

Ҳастӣ 24:20 Ва вай шитоб карда, кӯзаи худро ба охур холӣ кард, ва боз ба сӯи чоҳ давида, об кашид ва барои ҳамаи шутурони ӯ об кашид.

Ривқо барои обкашӣ назди чоҳ рафт ва кӯзаи худро барои шутурони Иброҳим пур кард.

1. Қувваи дили фурӯтан: омӯхтани намунаи Ривқо

2. Зиндагӣ бо қурбонӣ: Аз Ривқо омӯхтан

1. Филиппиён 2:3-4 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Матто 25:40 Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки шумо ба яке аз хурдтарин бародарони ман кардаед, ба ман ҳам кардаед.

Ҳастӣ 24:21 Ва марде, ки аз вай тааҷҷуб кард, хомӯш монд, то бифаҳмад, ки оё Худованд сафари ӯро обод кардааст ё не?

Мард аз дидани ин зан дар ҳайрат монд ва аз Худо дуо мекард, ки сафараш муваффақ гардад.

1. Дуо барои муваффақият: Чӣ тавр Худо метавонад ба мо барои расидан ба ҳадафҳои худ кӯмак кунад

2. Қувваи мӯъҷизаҳои Худо: Таҷрибаи мӯъҷизаҳои Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Ишаъё 55:6 - "Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад, ва дар ҳоле ки Ӯ наздик аст, ӯро бихонед".

Ҳастӣ 24:22 Ва ҳангоме ки шутурҳо нӯшиданд, он мард як гӯшвораи тиллои вазнаш ним сиқл ва ду дастпона барои дастони вай бо даҳ сиқл тилло гирифт;

Ғуломи Иброҳим ба Ривқо як гӯшвораи тилло ва ду дастпонаи тиллоро ҳамчун нишонаи муҳаббати оғоаш дод.

1. Қувваи меҳрубонӣ: Чӣ тавр бандаи Иброҳим ба Ривқо муҳаббат зоҳир кард

2. Арзиши саховатмандӣ: аҳамияти ҳадяҳои тиллоӣ ба Ривқо

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ва ба якдигар меҳрубон ва меҳрубон бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст».

2. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Ҳастӣ 24:23 Ва гуфт: «Ту духтари ки ҳастӣ? Ба ман бигӯ, ки оё дар хонаи падарат ҷой ҳаст, ки мо нишинем?

Ғуломи Иброҳим аз Ривқо мепурсад, ки оё дар хонаи падараш барои хобгоҳаш ҷой ҳаст?

1.Меҳмоннавозӣ: истиќболи ѓарибї

2. Вафодорӣ: омода будан барои ҷавоб додан ба саволҳо

1. Матто 25:35-36 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, бегона будам ва маро пазироӣ кардед.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Ҳастӣ 24:24 Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Ман духтари Байтуил ибни Милко ҳастам, ки вайро ба Ноҳӯр зоид».

Ривқо духтари Байтуил, писари Милко аст.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ, ки аз достони Ривқо дида мешавад.

2. Муҳимияти муносибатҳои оилавӣ, ки тавассути достони Ривқо дида мешавад.

1. Ҳастӣ 24:15 - Ва пеш аз он ки ӯ сухан ронд, инак, Ривқо берун омад, ки аз Байтуил ибни Милко, зани Ноҳӯр, бародари Иброҳим таваллуд шудааст.

2. Ҳастӣ 22:23 - Ва Байтуил Ривқоро ба дуньё оварад: ин ҳашт Милко ба Ноҳӯр, бародари Иброҳим, зоид.

Ҳастӣ 24:25 Вай боз ба ӯ гуфт: «Мо коҳ ва ҳоҷатҳои кофӣ дорем ва барои иқомат кардан ҷой дорем».

Ривқо ба ғуломи Иброҳим хӯрок ва хобгоҳи шаб пешкаш кард.

1. Пешниҳоди Худо: Чӣ гуна Худо одамонро барои қонеъ кардани ниёзҳои мо истифода мебарад

2. Қудрати меҳмондорӣ: Чӣ тавр мо метавонем ба бегонагон муҳаббат ва ғамхорӣ зоҳир кунем

1. Матто 10:42; Ва ҳар кӣ ба яке аз ин тифлон барои шогирд буданаш як пиёла оби хунук диҳад, ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки мукофоти худро аз даст нахоҳад дод.

2. Румиён 12:13; Ба эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

Ҳастӣ 24:26 Ва он мард сари худро хам карда, ба Худованд сиҷда кард.

Марде дар Ҳастӣ 24:26 фурӯтанӣ карда, ба Худованд сиҷда кард.

1: Фурӯтанӣ ба ибодат мебарад

2: Бо фурӯтанӣ ба Худованд сиҷда кунед

1: Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард".

2: Забур 95:6 - "Биё, биё, сиҷда кунем ва сиҷда кунем; ба ҳузури Худованд, Офаридгори худ зону шавем!"

Ҳастӣ 24:27 Ва ӯ гуфт: «Муборак аст Худованд Худои оғои ман Иброҳим, ки оғои маро аз марҳамати худ ва ростии худ бенасиб нагузоштааст;

Худованд ба воситаи марҳамат ва ростии ӯ бандаи Иброҳимро ба хонаи хешовандони оғои худ бурд.

1. «Вафодорӣ ва ризқи Худованд»

2. "Ба Худо таваккал кардан дар ҳар қадам"

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 24:28 Ва духтар давида, дар бораи хонаи модараш ба онҳо хабар дод.

Љавонзан давида ба хонаводааш мужда расонд, ки барояш домоди муносиб пайдо кардааст.

1. Вақти Худо комил аст - Ҳастӣ 24:14

2. Муҳимияти ҳаёти беайбӣ - Ҳастӣ 24:1-5

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

6. Филиппиён 4:4-7 Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегӯям: шод бошед!

Ҳастӣ 24:29 Ва Ривқо бародаре дошт, ки Лобон ном дошт; ва Лобон назди он мард, сӯи чоҳ давид.

Ривқо бародари Лобон дошт, ки ҳангоми расидан ба назди чоҳ давида давид.

1. Муҳимияти оила ва чӣ гуна Худо онҳоро дар ҳаёти мо истифода мебарад.

2. Меҳмоннавозӣ нисбат ба бегонагон, чунон ки Лобон ба марди назди чоҳ буд.

1. 1 Юҳанно 4:7-8 "Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост; ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Касе ки дӯст намедорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст. ."

2. Румиён 12:13 "Тақсим кардан ба эҳтиёҷоти муқаддасон; ба меҳмондорӣ дода мешавад."

Ҳастӣ 24:30 Ва ҳангоме ки гӯшвор ва дастпонаҳоро дар дасти хоҳараш дид, ва суханони хоҳараш Ривқоро шунида, гуфт: «Он шахс ба ман чунин гуфт; ки вай назди он одам омад; ва инак, дар назди чоҳ назди шутурҳо истода буд.

Бародари Ривқо чун ҳадяҳои гӯшвору дастпонаҳоеро, ки марде ба ӯ додааст, дида, назди чоҳ ба пешвози ӯ рафт.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ тавр тӯҳфаҳои хурд фарқияти калон эҷод мекунанд

2. Санъати гӯш кардан: Чӣ тавр пайравӣ кардан ба суханони дигарон метавонад ба мӯъҷизаҳо оварда расонад

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад; зеро ки ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке вафодор шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва Мамон хизмат кунед.

2. Масалҳо 18:13 Касе, ки пеш аз шунидани масъала ҷавоб диҳад, ин барои ӯ аблаҳӣ ва нанг аст.

Ҳастӣ 24:31 Ва гуфт: «Дарой, эй баракати Худованд! Чаро бе он истодай? зеро ки ман хона ва барои шутурҳо ҷой тайёр кардам.

Ғуломи Иброҳимро дар хонаи Ривқо истиқбол мекунанд ва барои шутурҳояш паноҳгоҳ медиҳанд.

1. Неъматҳои Худо: Шинохтан ва пазируфтани неъматҳое, ки мо мегирем

2. Боварӣ ба нақшаҳои Худо: Фаҳмидани таъминоти Ӯ барои ҳаёти мо

1. Ирмиё 29:11 - «Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, - мегӯяд Худованд, - нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зарар расонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад».

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Ҳастӣ 24:32 Ва он мард ба хона даромад, ва камари шутурҳои худро кушода, коҳ ва паз барои шутурҳо дод, ва об барои шустани пойҳояш ва пойҳои мардоне ки бо ӯ буданд, дод.

Ғуломи Иброҳим ба назди чоҳ омад ва Ривқоро пешвоз гирифт ва ӯ ӯро пазирой кард ва барои шутурҳояш коҳ ва ғизо дод ва барои ӯ ва одамонаш барои шустани пойҳояшон об дод.

1. Меҳмоннавозии Ребекка: Раҳмдилӣ ба бегонагон

2. Аз Иброҳим қувват гирифтан: дар асоси имони падарони мо зиндагӣ кардан

1. Матто 25:35-36 "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман нӯшидан додед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед".

2. Ибриён 11: 8-9 "Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват шуда буд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки намедонист, ки куҷо меравад".

Ҳастӣ 24:33 Ва дар назди ӯ хӯрок гузошта шуда буд, то бихӯрад; лекин ӯ гуфт: «То даме ки кори худро нагӯям, намехӯрам». Ва гуфт: «Гуфтор кун».

Бандаи Иброҳим имон ва итоаткорӣ нишон медиҳад, ки пеш аз хӯрокхӯрӣ ба дастуроти оғои худ амал мекунад.

1. Аҳамияти имон ва тоъат дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо.

2. Чӣ тавр бо намунаи бандаи Иброҳим зиндагӣ кардан.

1. Луқо 9:23-25 - Ва ба ҳама гуфт: «Агар касе хоҳад, ки аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад; лекин ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро наҷот хоҳад дод. Зеро ба одам чӣ фоида дорад, ки агар тамоми ҷаҳонро ба даст оварад, ва худро аз даст диҳад, ё партофта шавад?

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт;

Ҳастӣ 24:34 Ва гуфт: «Ман бандаи Иброҳим ҳастам».

Бандаи Иброҳим шахсияти ӯро баён мекунад.

1. Мо ҳама бандагони Худо ҳастем.

2. Шахсияти мо дар Худост.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

Ҳастӣ 24:35 Ва Худованд оғои маро бағоят баракат дод; ва ӯ бузург шуд, ва ба ӯ гӯсфандон ва говҳо, ва нуқра ва тилло, ва ғуломон, ва канизон, ва шутурҳо ва харҳо дод.

Худованд Иброҳимро бисёр баракат дод ва ӯро бо молу ғулом таъмин намуд.

1: Мо бояд барои неъматҳое, ки Худованд ба мо додааст, шукргузор бошем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки баракатҳои худро барои пешрафти кори Худованд истифода барем.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2:1 Вақоеънома 29:14 - Аммо ман кистам ва қавми Ман кист, ки мо метавонем ин қадар бо омодагӣ қурбонӣ кунем? зеро ки ҳама чиз аз они туст ва мо ба ту додем».

Ҳастӣ 24:36 Ва зани оғоям Соро дар пирӣ ба оғоям писаре зоид, ва ҳар он чи дорад, ба ӯ дод.

Соро, зани Иброҳим, писари онҳо Исҳоқро дар пирӣ таваллуд кард ва Иброҳим ҳама чизеро, ки дошт, ба ӯ дод.

1. Нерӯи имон ва тоъат: Падару модар шудан дар пирӣ

2. Неъмати саховатмандӣ: ҳадяи Иброҳим ба Исҳоқ

1. Румиён 4:18-21 (Ва чун дар имон заъиф набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, ва ҳанӯз мурдагии батни Сороро мурда ҳисоб намекард: Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ, вале дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано хонд; ва пурра итминон дошт, ки он чи ваъда дода буд, низ ба амал оварад ва аз ин рӯ, ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд; ин барои ӯ навишта нашудааст. танҳо ба хотири он ки ин ба ӯ нисбат дода шудааст;)

2. Масалҳо 3: 9-10 (Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо: анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва прессҳои ту аз шароби нав берун хоҳанд шуд.)

Ҳастӣ 24:37 Ва оғоям маро қасам хӯрда гуфт: "Ба писари ман аз духтарони канъониён, ки дар замини онҳо сокинам, зан нагир".

Ба ғуломи Иброҳим амр шуда буд, ки аз канъониёни ин сарзамин барои Исҳоқ зан нагирад.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Интихоби оқилона: Муҳимияти фаҳмиш

1. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2. Филиппиён 4:5 - Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд дар даст аст.

Ҳастӣ 24:38 Аммо ту ба хонаи падари ман ва назди хешовандони ман бирав, ва барои писарам зан хоҳӣ гирифт.

Иброҳим ба ғуломаш дастур медиҳад, ки ба хонаи падар ва оилааш рафта, барои писараш Исҳоқ зане пайдо кунад.

1. Муҳимияти оила дар нақшаи Худо.

2. Қувваи имон дар дарёфти иродаи Худо.

1. Ҳастӣ 24:38

2. Матто 19:5-6 - "Ва гуфт: "Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва ҳарду як тан хоҳанд шуд? Пас, онҳо дигар ду тан не, балки як тананд. "

Ҳастӣ 24:39 Ва ман ба оғои худ гуфтам: «Эҳтимол он зан аз ақиби ман наояд».

Хизматгори Иброҳим ба Иброҳим изҳори нигаронӣ кард, ки оё зане, ки ӯ барои Исҳоқ интихоб карда буд, бо омодагӣ ба ӯ пайравӣ мекунад.

1. Боварӣ ба нақшаи Худованд - Чӣ тавр бандаи Иброҳим бо вуҷуди шубҳаҳояш тавонист ба нақшаи Худо таваккал кунад.

2. Гӯш додан ба маслиҳати Худо - Бандаи Иброҳим чӣ гуна хирадманд буд, ки фикри оғои худро биҷӯяд.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. 1 Петрус 4:10 - Вақте ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо.

Ҳастӣ 24:40 Ва ӯ ба ман гуфт: «Худованде ки ман пеши Ӯ меравам, фариштаи Худро бо ту фиристода, роҳи туро муваффақ хоҳад кард; ва барои писари ман аз хешовандони ман ва аз хонаи падарам зан хоҳӣ гирифт.

Иброҳим ба ғуломаш супориш медиҳад, ки барои писараш Исҳоқ аз оилаи худ зане ёбад.

1. Қувваи таваккал ба Худо ва ваъдаҳои Ӯ

2. Ахамияти оила ва анъана

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардиш кунед, бо он рафтор кунед".

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Ҳастӣ 24:41 Ва ҳангоме ки назди хешовандони ман меоӣ, аз ин савганди ман пок хоҳӣ шуд; ва агар ба ту надиҳанд, аз савганди ман пок хоҳӣ шуд.

Ғуломи Иброҳим барои пайдо кардани зане барои писари Иброҳим Исҳоқ рафт ва ба Худо қасам хӯрд, ки агар хонаводае, ки ӯ меомад, ба ӯ зане барои Исҳоқ надиҳад, ӯ аз савганд озод мешавад.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ ва фармудаҳои Ӯ содиқанд, гиромӣ медорад.

2. Худо ҳамеша роҳи раҳоӣ аз озмоишҳо ва мусибатҳои моро фароҳам меорад.

1. Яъқуб 1:12 - "Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 24:42 Ва ман имрӯз назди чоҳ омада, гуфтам: «Худовандо Худои оғоям Иброҳим!

Бандаи Исҳоқ барои пайдо кардани зан барои Исҳоқ сафар кардааст ва дар сафараш аз Худо барои муваффақият дуо мекунад.

1. Вафодории Худо: Такя ба ваъдаҳои Ӯ дар замонҳои душвор

2. Дуо кардан бо ҳадаф: Ҷустуҷӯи иродаи Худо дар сафари ҳаёт

1. Ҳастӣ 24:42 - Ва ман имрӯз назди чоҳ омада, гуфтам: «Худовандо Худои оғоям Иброҳим, агар алҳол роҳи маро, ки меравам, муваффақ шавӣ;

2. Филиппиён 4:6 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Ҳастӣ 24:43 Инак, ман дар назди чоҳи об истодаам; ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки ҳангоме ки бокира берун меояд, то об кашад, ва ба вай мегӯям: "Лутфан, аз кӯзаи худ каме об деҳ, то бинӯшам";

Ғуломи Исҳоқ дар назди чоҳ мунтазири он аст, ки ҷавонзане омада об кашад, то аз ӯ нӯшидан талаб кунад.

1. Вақте ки мо роҳнамоӣ меҷӯем, Худо ба мо ёрӣ медиҳад.

2. Мо бояд ба онҳое, ки бо онҳо вомехӯрем, меҳрубонӣ ва меҳмоннавозӣ зоҳир кунем, мисли бандаи Иброҳим.

1. Ҳастӣ 24:43

2. Луқо 10:25-37 (Масал дар бораи сомарии нек)

Ҳастӣ 24:44 Ва ӯ ба ман гуфт: "Ҳар ду бинӯш, ва ман низ шутурҳои туро мекашам; бигзор ҳамон зане бошад, ки Худованд барои писари оғои ман таъин кардааст".

Ривқо пешниҳод мекунад, ки ба ғуломи Иброҳим бо об таъмин кардани шутурҳояш ва худаш кӯмак кунад ва пешниҳод мекунад, ки вай занест, ки Худо барои Исҳоқ интихоб кардааст.

1. Қувваи саховатмандӣ - Чӣ гуна расонидани кӯмак ба дигарон метавонад боиси баракат гардад.

2. Итоати содиқона - Чӣ тавр иҷро кардани иродаи Худо метавонад боиси хурсандии ғайричашмдошт гардад.

1. Ғалотиён 6:7-10 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. 8 Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид. 9 Ва аз корҳои нек монда нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем. 10 Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама, хусусан ба аҳли имон некӣ кунем.

2. Матто 7:12 - Пас, он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Ҳастӣ 24:45 Ва пеш аз он ки ман дар дили худ сухан ронам, инак, Ривқо бо кӯзаи худ бар китфаш берун омад; ва вай назди чоҳ фуромада, об кашид; ва ба вай гуфтам: "Иҷозат деҳ, бинӯшам".

Хизматгори Иброҳим дар назди чоҳ бо Ривқо вохӯрда, аз ӯ нӯшидан мехоҳад.

1. Қувваи Дуо: Чӣ тавр Дуои Иброҳим Иҷобат шуд

2. Зиндагӣ бо хидмат: Чӣ тавр Ривқо ҳамдардӣ зоҳир кард

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Матто 25:35-40 - "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, ман бегона будам ва маро пазирой кардед".

Ҳастӣ 24:46 Ва вай шитоб карда, кӯзаи худро аз китфи худ фуроварда, гуфт: «Нӯш, ва шутурони туро низ менӯшонам; ҳамин тавр ман нӯшидам, ва вай ба шутурҳо низ об дод».

Зане ба мусофире аз кӯзааш об менӯшад ва барои шутурҳояш об медиҳад.

1. Амалҳои нек: Қувваи некӣ дар амал

2.Меҳмоннавозї: истиќболи ѓарибї

1. Матто 25:35, "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман нӯшидан додед"

2. Луқо 10:25-37, Масал дар бораи сомарии нек

Ҳастӣ 24:47 Ва ман аз вай пурсидам, ва гуфтам: "Ту духтари ки ҳастӣ?" Ва вай гуфт: «Духтари Байтуил, писари Ноҳӯр, ки Милко барои ӯ зоид;

Ривқо волидайни худро ба ғуломи Иброҳим ошкор мекунад ва ӯ ба ӯ ҷавоҳирот медиҳад.

1. Қудрати номи нек: Чӣ тавр Худо аз насабномаи мо барои баракат додани мо истифода мебарад

2. Қимати саховатмандӣ: Садақа ҳамчун баёни имон

1. Румиён 4:13-14 - Зеро ваъдаи ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон бошад, на ба Иброҳим ва на ба насли ӯ тавассути шариат, балки ба воситаи адолати имон буд.

14 Зеро, агар аҳли шариат ворисон бошанд, имон ботил аст ва ваъда ботил аст.

2. Ғалотиён 3:16-18 - Ин ваъдаҳо ба Иброҳим ва насли ӯ дода шудаанд. Ӯ нагуфтааст: "Ва ба тухмиҳо, мисли бисёриҳо"; балки барои як насли ту, ки Масеҳ аст.

17 Ва ҳаминро мегӯям, ки аҳде, ки аз ҷониби Худо пештар дар Масеҳ собит шудааст, шариат, ки баъд аз чорсаду сӣ сол буд, наметавонад бекор кунад, то ки ваъдаро беэътибор накунад.

18 Зеро, агар мерос аз рӯи шариат бошад, он дигар аз рӯи ваъда нест, балки Худо онро бо ваъда ба Иброҳим додааст.

Ҳастӣ 24:48 Ва сарамро хам карда, ба Худованд саҷда кардам ва Худованд Худои оғоям Иброҳимро муборак хондам, ки маро бо роҳи рост ҳидоят карда буд, ки духтари бародари оғоямро назди писараш бигирам.

Ин порча аз Ҳастӣ лаҳзаеро тасвир мекунад, ки бандаи Иброҳим саҷда мекунад ва Худовандро саҷда мекунад, то ӯро ба роҳи рост ҳидоят кунад, то хоҳиши Иброҳимро иҷро кунад.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем ва итоат кунем, Худо моро ҳамеша ба роҳи рост ҳидоят мекунад.

2. Худо сазовори парастиш ва ситоиши мост барои некие, ки дар ҳаёти мо меорад.

1. Забур 18:30 - Дар бораи Худо, роҳи Ӯ комил аст: каломи Худованд озмуда шудааст: Ӯ барои ҳамаи онҳое ки ба Ӯ таваккал мекунанд, поймолкунанда аст.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 24:49 Ва алҳол, агар бо оғои ман меҳрубонӣ ва самимӣ хоҳед, ба ман бигӯед; ва агар не, ба ман бигӯед; то ки ман ба дасти рост ё ба чап гардам.

Ходими Иброҳим мекӯшад бидонад, ки оё Лобон ва Байтуил пешниҳоди издивоҷи Исҳоқро қабул мекунанд ё не.

1. Садоқатмандии Худо дар он зоҳир мешавад, ки Ӯ моро ба мо таъмин мекунад, ҳатто вақте ки мо онро интизор набудем.

2. Новобаста аз он ки натиҷааш чӣ мешавад, мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба иродаи Худо таваккал кунем.

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 24:50 Ва Лобон ва Байтуил ҷавоб дода, гуфтанд: «Ин кор аз ҷониби Худованд аст: мо наметавонем ба ту бадӣ ва нек бигӯем».

Лобон ва Бетуил эътироф мекунанд, ки Худованд вазъиятро назорат мекунад.

1: Худо ҳамеша зери назорат аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душвортарин.

2: Мо бояд ба нақшаи Худо барои ҳаёти худ эътимод кунем, ҳатто вақте ки мо онро дарк карда наметавонем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 24:51 Инак, Ривқо пеши ту аст, варо бигир ва бирав, ва бигзор вай зани писари оғои ту шавад, чунон ки Худованд гуфтааст.

Ривқоро Худо ба зани Исҳоқ интихоб кард.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти халқаш

2. Қудрати ваъдаҳои Худо

1. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад пойдор аст, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳо.

2. Ишаъё 46:10-11 - Интиҳоро аз ибтидо ва аз қадимтарин чизҳое, ки ҳанӯз иҷро нашудаанд, эълон намуда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард: Аз шарқ мурғи раҳнашавандаро мехонад. , Шахсе ки маслиҳати Маро аз кишвари дур иҷро мекунад; Ман онро мақсад кардаам, ман ҳам иҷро мекунам.

Ҳастӣ 24:52 Ва ҳангоме ки бандаи Иброҳим суханони онҳоро шунид, ба замин саҷда карда, ба Худованд саҷда кард.

Бандаи Иброҳим бо шунидани суханони мардум ба Худованд саҷда кард.

1. Дар ҳама ҳолат Худовандро парастиш кунед.

2. Имони худро бо амалҳои худ нишон диҳед.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

Ҳастӣ 24:53 Ва ғулом ҷавоҳироти нуқра ва ҷавоҳироти тилло ва либос баровард, ва онҳоро ба Ривқо дод, ва ба бародараш ва ба модараш чизҳои гаронбаҳо дод.

Бандаи Иброҳим ба Ривқо, бародараш ва модараш тилло, нуқра ва либос ҳадя дод.

1. Саховатмандӣ: Қудрати додан (Луқо 6:38)

2. Қурбонӣ: Коре ки дар назари Худованд дуруст аст (Ҳастӣ 22:2-3)

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо.

2. Ҳастӣ 22:2-3 - "Ӯ гуфт: "Писари худ, писари ягонаи худ, ки Исҳоқро дӯст медорӣ, бигир ва ба минтақаи Мӯриё бирав ва дар он ҷо ӯро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ бар кӯҳе қурбонӣ кун, ки ман ба ту нишон медиҳам.

Ҳастӣ 24:54 Ва ӯ ва одамоне ки бо ӯ буданд, хӯрданд ва менӯшиданд, ва тамоми шаб монданд; ва саҳар бархоста, гуфт: «Маро назди оғоям бифирист».

Ғуломи Иброҳим ба назди хонадони Ривқо меравад, то аз ӯ хоҳиш кунад, ки Исҳоқро ба занӣ гирад; кабул карда, бо дастархон ид мекунанд.

1. Қувваи имони Иброҳим ба нақшаи Худо

2. Муҳимияти итоат ба иродаи Худо

1. Ибриён 11: 8-12 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

9 Бо имон вай дар замини ваъдашуда сукунат дошт, чунон ки дар кишвари бегона, ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт;

10 Зеро ки Ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 24:55 Ва бародараш ва модараш гуфтанд: «Бигзор духтарак, ҳадди ақал даҳ рӯз бо мо бимонад; пас аз он вай меравад.

Бародар ва модари Ривқо розӣ ҳастанд, ки пеш аз он ки ӯ ба сафар барояд, ӯ ҳадди аққал даҳ рӯз дар назди онҳо бимонад.

1. "Вақти Худо: Оғӯши сабр дар интизорӣ"

2. "Қувваи муносибатҳо: баракат тавассути оила"

1. Забур 27:14 - "Интизори Худованд бош; қавӣ бош, ва дилат далер бош; мунтазири Худованд бош!"

2. Румиён 12:12 - "Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед".

Ҳастӣ 24:56 Ва ба онҳо гуфт: «Ба ман халал нарасонед, зеро ки Худованд роҳи маро обод кардааст; маро гусел кун, то назди оғои худ равам.

Ғуломи Иброҳим аз хешовандонаш хоҳиш кард, ки ба сафараш монеъ нашаванд, зеро Худованд ӯро баракат додааст.

1. "Зиндагӣ ҳамчун баракат дар шукуфоии Худованд"

2. "Роҳи Худо ба сӯи муваффақият"

1. «Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард» (Масалҳо 3:5-6).

2. «Роҳи худро ба Худованд вогузор, ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро ба амал оварад» (Забур 36:5).

Ҳастӣ 24:57 Ва гуфтанд: «Духтарро даъват карда, аз даҳони вай мепурсем».

Хонаводаи ғуломи Иброҳим аз оилаи Ривқо пурсиданд, ки оё бо ӯ сӯҳбат карда, фикри ӯро пурсанд.

1. Худо мехоҳад, ки мо пеш аз қабули қарорҳо ба маслиҳати оқилона муроҷиат кунем.

2. Муҳимияти гӯш кардани овози насли наврас.

1. Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе машварат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

2. Забур 32:8 - Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: Бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард.

Ҳастӣ 24:58 Ва Ривқоро ҷеғ зада, ба вай гуфтанд: «Оё бо ин одам меравӣ?» Ва вай гуфт: «Меравам».

Уҳдадории фидокоронаи Ривқо ба иродаи Худованд.

1. Қадами имон гузоштан - ӯҳдадории Ривқо ба хидмат ба Худованд сарфи назар аз номаълум.

2. Қурбонӣ кардан барои нақшаи Худо - омодагии Ривқо барои тарк кардани оилааш барои рисолати Худованд.

1. Матто 16:24-25 - Ҳар кӣ мехоҳад шогирди Ман шавад, бояд худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад.

2. 1 Подшоҳон 3:4-9 - Худованд Самуилро даъват мекунад, ки дар маъбад ба Ӯ хизмат кунад.

Ҳастӣ 24:59 Ва хоҳари худ Ривқо ва ҳамшираи вай ва навкари Иброҳим ва одамонашро фиристоданд.

Ғуломи Иброҳим ва одамонаш Ривқо, ҷияни Иброҳим ва ҳамшираи вайро фиристоданд.

1. Арзиши итоаткорӣ: Бандаи Иброҳим ба Иброҳим итоат кард ва Ривқоро ҳамон тавре ки Иброҳим фармуда буд, фиристод.

2. Қудрати оила: Иброҳим ҷияни худро бо муҳаббат ва меҳрубонӣ гусел кард ва қудрати оиларо нишон дод.

1. Ҳастӣ 24:10 - Ва ғулом даҳ шутурро аз шутурони оғои худ гирифта, равона шуд; зеро ки тамоми дороии оғои ӯ дар дасти ӯ буд, ва ӯ бархоста, ба Байнаннаҳра, ба шаҳри Ноҳӯр рафт.

2. Ҳастӣ 24:58 - Ва Ривқоро ҷеғ зада, ба вай гуфтанд: «Оё бо ин одам меравӣ? Ва вай гуфт: «Меравам».

Ҳастӣ 24:60 Ва Ривқоро баракат дода, гуфтанд: «Ту хоҳари мо ҳастӣ, модари ҳазорҳо миллионҳо бош, ва насли ту соҳиби дарвозаи бадбинони онҳо гардад».

Ривқо баракат гирифт ва гуфт, ки насли ӯ зиёд мешавад ва душманони худро соҳиб мешаванд.

1. Қувваи баракат: Чӣ гуна Худо қодир аст атои моро афзун кунад

2. Бартараф кардани душвориҳо: Чӣ гуна Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки бар душманонамон ғалаба кунем

1. Ҳастӣ 22:17 - "Ман туро албатта баракат хоҳам дод ва насли туро мисли ситорагон дар осмон ва мисли реги соҳили баҳр зиёд хоҳам кард"

2. Луқо 18:27 - Исо гуфт: "Он чи барои инсон ғайриимкон аст, барои Худо имконпазир аст".

Ҳастӣ 24:61 Ва Ривқо ва духтаронаш бархостанд, ва онҳо ба шутурон савор шуда, аз ақиби он мард рафтанд; ва ғулом Ривқоро гирифта, ба роҳи худ равона шуд.

Ривқо ва канизонаш аз ақиби он мард савори шутур рафтанд ва ғулом Ривқоро бо худ бурд.

1. Рушди имон: Омӯзиши пайравӣ ба иродаи Худо, ҳатто вақте ки он равшан нест

2. Ғамхории пешакии Худо: такя кардан ба нақшаи Худо, ҳатто дар ҳолатҳои душвор

1. Ҳастӣ 24:61 - Ва Ривқо ва духтаронаш бархостанд, ва онҳо ба шутурон савор шуда, аз ақиби он мард рафтанд; ва ғулом Ривқоро гирифта, ба роҳи худ равона шуд.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ҳастӣ 24:62 Ва Исҳоқ аз роҳи чоҳ Лаҳайрӯй омад; зеро ки вай дар мамлакати чанубй сукунат дошт.

Исҳоқ аз чоҳи Лаҳайрой баргашт ва дар қисми ҷанубии замин маскан гирифт.

1. Сафари имон: Бозгашти Исҳоқ ба сарзамини ваъдашуда

2. Ҷустуҷӯи тасаллӣ дар ҷойҳои ғайричашмдошт: устувории Исҳоқ дар кишвари ҷанубӣ

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ҳастӣ 12:1-3 Ва Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ, аз хонадони худ ва аз хонаи падарат ба замине рав, ки ба ту нишон диҳам». Ман шуморо халқи бузург хоҳам сохт; Туро баракат хоҳам дод ва номи туро бузург гардонам; ва ту баракат хоҳӣ буд. Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод ва касеро, ки туро лаънат мекунад, лаънат хоҳам гуфт; ва дар шумо тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

Ҳастӣ 24:63 Ва Исҳоқ дар бегоҳирӯзӣ барои мулоҳиза дар саҳро баромад, ва чашмонашро боло карда, дид, ва инак, шутурҳо меоянд.

Исҳоқ дид, ки шутурҳои арӯси ояндааш Ривқо омада истодаанд.

1. Қувваи сабр: Интизори вақти комили Худо

2. Дидан фаротар аз ошкор: шинохти ризқи Худо

1. Ибриён 11: 10-12, "Зеро ки Ӯ шаҳреро меҷуст, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост. Худи Соро низ ба воситаи имон қувват гирифт, ки насли ҳомиладор шавад ва дар синни пирӣ таваллуд ёфт. зеро ки вайро, ки ваъда дода буд, амин донист, бинобар ин, дар он ҷо ҳатто аз як нафар ба воя расид, ва Ӯ мисли мурда, чунон ки ситораҳои осмон ба миқдори зиёд ва мисли реги дар соҳили баҳр бешумор аст».

2. Забур 27:14, "Ба Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард: Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав".

Ҳастӣ 24:64 Ва Ривқо чашмони худро боло кард, ва чун Исҳоқро дид, аз шутур фуруд омад.

Ривқо бо Исҳоқ вомехӯрад ва аз шодӣ пур мешавад.

1. Ҷустуҷӯи шодӣ дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Шод шудан аз замони Худованд

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Аъмол 16:25-26 - Ва дар нисфи шаб Павлус ва Сило дуо гуфтанд ва Худоро ҳамду сано хонданд, ва маҳбусон онҳоро шуниданд. Ва ногаҳон заминҷунбии азиме рӯй дод, ки таҳкурсии зиндон ба ларза афтид;

Ҳастӣ 24:65 Зеро ки вай ба ғулом гуфта буд: "Ин кист, ки дар саҳро барои пешвози мо меравад?" «Ва ғулом гуфта буд: "Ин оғои ман аст" ва пардае гирифта, худро пӯшидааст.

Ребекка чунон бо Исҳоқ гирифта шуд, ки худро бо парда пӯшид.

1. Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр Муҳаббати Ребекка ба Исҳоқ ӯро дигар кард

2. Баракати итоаткорӣ: Чӣ тавр итоаткории Ребекка ӯро шодӣ оварда

1. Суруди Сулаймон 2:10-13 - Маҳбуби ман сухан мегӯяд ва ба ман мегӯяд: Бархез, эй ишқи ман, зебои ман, ва дур шав, зеро инак, зимистон гузаштааст; борон тамом шуду рафт. Дар руи замин гулхо пайдо мешаванд, замони суруд фаро расидааст, дар сарзамини мо садои кабутар шунида мешавад.

2. Масалҳо 31:25 - Қувват ва шаъну шараф либоси вай аст ва ӯ дар вақти оянда механдад.

Ҳастӣ 24:66 Ва ғулом ҳар он чи карда буд, ба Исҳоқ нақл кард.

Он ғулом ба Исҳоқ дар бораи корҳои кардааш хабар дод.

1: Вафодории Худо дар тамоми ҳаёти мо аён аст.

2: Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки ҳатто дар замонҳои душвортарин моро таъмин кунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Ҳастӣ 24:67 Ва Исҳоқ ӯро ба хаймаи модараш Соро овард, ва Ривқоро гирифт, ва вай зани вай шуд; ва ӯро дӯст медошт, ва Исҳоқ пас аз марги модараш тасаллӣ ёфт.

Исҳоқ Ривқоро ба хаймаи модараш Соро меорад ва онҳо издивоҷ мекунанд. Исҳоқ пас аз марги Соро Ривқоро тасаллӣ медиҳад.

1. Муҳаббати тасаллибахш: Қиссаи Ривқо ва Исҳоқ дар бораи имон

2. Дар байни талафот шодӣ ёфтан: Дарси Исҳоқ ва Ривқо

1. 1 Қӯринтиён 13:7-8 Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад. Муҳаббат ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад.

2. Румиён 12:15 Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

Ҳастӣ 25-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 25:1-11, боб бо муаррифии зани дуюми Иброҳим, Кетура оғоз мешавад. Пас аз марги Соро Иброҳим Кетураро ба занӣ мегирад ва онҳо соҳиби чанд писар мешаванд. Бо вуҷуди ин, Иброҳим тамоми дороии худро ба Исҳоқ мегузорад ва ба писарони дигараш ҳадяҳо медиҳад, пеш аз он ки онҳоро дар вақти зинда буданаш ба шарқ фиристад. Пас аз он ривоят диққати худро ба ҷузъиёти марги Иброҳим дар синни пирӣ равона мекунад. Ӯро дар ғори Махпела дар паҳлӯи Соро дафн мекунанд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 25:12-18 идома дода, наслҳои Исмоил номбар шудаанд. Исмоил дувоздаҳ писар дорад, ки бо шаҳракҳо ва қаламравҳои худ пешвоёни қабила мешаванд. Ин дувоздаҳ сибт аз Ҳавило ба Шур, ки дар шарқи Миср ба сӯи Ашшур воқеъ аст, маскан гирифтанд. Дар ин боб умри Исмоъил ва насабнома таъкид шуда, насаби ӯро тавассути наслҳои гуногун пайгирӣ мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 25:19-34, диққат ба Исҳоқ ва Ривқо нигаронида шудааст. Бо вуҷуди он ки аз сабаби нозории Ривқо бист сол бефарзанд буд, Исҳоқ барои ҳосилхезии ӯ дуо мекунад. Худо ба дуоҳои онҳо ҷавоб медиҳад, ки ба Ривқо имкон дод, ки дугоникҳоеро, ки дар шикамаш мубориза мебаранд, ҳомиладор кунад. Дар ҷустуҷӯи тавзеҳот аз Худо дар бораи ин муноқиша дар давраи ҳомиладории худ, Ривқо ваҳйи илоҳӣ мегирад, ки вай дар дохили худ ду халқро аз дигараш қавитар дорад ва калонсол ба хурдӣ хизмат мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 25 пешниҳод мекунад:
Иброҳим баъд аз марги Соро Кетураро ба занӣ гирифт;
Таваллуди якчанд писарон тавассути Кетура;
Иброҳим тамоми дороии худро ба Исҳоқ гузошта, пеш аз фиристодани писарони дигараш ҳадяҳо дод;

Марги Иброҳим ва дафн дар баробари Соро.

Номгӯи дувоздаҳ писари Исмоил, ки пешвоёни қабила мешаванд;
Маҳаллаҳои онҳо аз Ҳавило то Шур тӯл мекашанд;
Ҷустуҷӯи насли Исмоил тавассути наслҳои гуногун.

Бист соли нозойии Исҳоқ ва Ривқо ва дуои Исҳоқ барои ҳосилхезӣ;
Ривқо ҳомила шудани дугоникҳое, ки дар шикамаш мубориза мебаранд;
Ривқо ваҳйи илоҳӣ гирифт, ки вай дар дохили худ ду халқро дорад, ки яке аз дигараш қавитар аст ва калонӣ ба хурдӣ хизмат мекунад.

Ин боб гузаришро аз ривояти Иброҳим ба насли ӯ нишон медиҳад. Он ба идомаи ваъдаҳои Худо тавассути Исҳоқ, сарфи назар аз мушкилоти аввал дар издивоҷаш таъкид мекунад. Насабномаи Исмоил иҷро шудани ваъдаи Худо дар бораи миллати бузургеро нишон медиҳад. Ваҳй дар бораи дугоникҳои Ривқо пешгӯии муноқишаҳои ояндаро нишон медиҳад ва интихоби ҳукмронии Худоро дар бораи сарнавишти онҳо ошкор мекунад. Ҳастӣ 25 гузаштани наслҳоро таъкид мекунад ва барои рӯйдодҳои минбаъда дар достони исроилӣ замина мегузорад.

Ҳастӣ 25:1 Ва Иброҳим боз зан гирифт, ва номи вай Кетура буд.

Иброҳим зани дуюмаш Кетураро ба занӣ гирифт.

1. Муҳимияти вафодорӣ ҳатто пас аз озмоиши душвор.

2. Қудрати Худо, ки аз хокистар зебоӣ меорад.

1. Воиз 7:8, Анҷоми чизе беҳтар аз ибтидои он аст; сабр дар рӯҳ беҳтар аз рӯҳи мағрур аст.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 25:2 Ва ба ӯ Зимрон, ва Йӯқшон, ва Мадон, ва Мидён, ва Ишбоқ ва Шуаҳро зоид.

Ин порча таваллуди шаш писари Иброҳим ва Кетураро тасвир мекунад.

1. Аҳамияти шодӣ аз неъмати фарзанд ва хонавода.

2. Зебоии узви оилаи калонтар будан, ҳатто вақте ки он бо хун алоқаманд нест.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Забур 127:3-5 - Кӯдакон мероси Худованд мебошанд, насли мукофоти Ӯст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар кӯдаконе ҳастанд, ки дар ҷавонӣ таваллуд шудаанд. Хушбахт аст он касе, ки кӯзааш пур аз онҳо аст. Вақте ки онҳо дар додгоҳ бо рақибони худ мубориза мебаранд, шарманда нахоҳанд шуд.

Ҳастӣ 25:3 Ва Йӯқшон Сабо ва Дедонро ба дунъё оварад. Ва писарони Дедон Ашшӯрим ва Летушим ва Леумим буданд.

Ҷокшон ду писар дошт: Шебо ва Дедон. Писарони Дедон Ашшурим, Летушим ва Леуммим буданд.

1. Нерӯи оила ва баракати авлодӣ

2. Ба Худо хизмат кардан дар тамоми наслҳо бахшида шудааст

1. Хуруҷ 20:6 - "вале ба ҳазорон нафароне ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, муҳаббати устувор нишон медиҳам."

2. Забур 127:3 - «Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст».

Ҳастӣ 25:4 Ва писарони Мидьён; Эфо, ва Эфер, ва Ҳанӯҷ, ва Абидо ва Элдо. Ҳамаи инҳо фарзандони Кетура буданд.

Ин порча писарони Мидьёнро нишон медиҳад, ки онҳо Эфо, Эфер, Ҳанӯх, Абидо ва Элдо буданд ва онҳо фарзандони Кетура буданд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ - Ҳастӣ 25:4

2. Муҳимияти риоя кардани Каломи Худо - Ҳастӣ 25:4

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Эфсӯсиён 2:8-10 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

Ҳастӣ 25:5 Ва Иброҳим тамоми он чи дошт, ба Исҳоқ дод.

Иброҳим тамоми дороии худро ба Исҳоқ дод.

1: Мо бояд саховатманд бошем ва омода бошем, ки он чи дорем, бо дигарон мубодила кунем.

2: Мо бояд ба намунаи Иброҳим оид ба идоракунии содиқ пайравӣ кунем.

1: Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад.

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Ҳастӣ 25:6 Аммо Иброҳим ба писарони суррияҳое, ки Иброҳим дошт, ҳадяҳо дод ва онҳоро аз дасти писари худ Исҳоқ, дар ҳоле ки ӯ ҳанӯз зиндагӣ мекард, ба самти шарқ, ба кишвари шарқӣ фиристод.

Иброҳим аз суррияҳояш ба писаронаш ҳадя дод ва онҳоро аз писараш Исҳоқ фиристод.

1: Муҳаббати беандозаи Иброҳим ба ҳамаи наслҳои худ

2: Дарсҳои ҳаёте, ки мо аз Иброҳим омӯхта метавонем

1: Ғалотиён 3:7-9 Пас бидонед, ки онҳо фарзандони Иброҳим ҳастанд. Ва Навиштаҳо, чун дид, ки Худо ғайрияҳудиёнро бо имон сафед хоҳад кард, ба Иброҳим пешакӣ башорат дода, гуфта буд: «Дар Ту ҳама халқҳо баракат хоҳанд ёфт». Пас, касоне, ки имон овардаанд, дар баробари Иброҳим, марди имондор, баракат доранд.

2: Яъқуб 2: 21-24 Оё падари мо Иброҳим, вақте ки писараш Исҳоқро бар қурбонгоҳ қурбонӣ кард, бо аъмоли худ сафед нашуд? Ту мебинӣ, ки имон дар баробари аъмоли Ӯ фаъол буд, ва имон бо аъмоли Ӯ комил шуд; ва Навишта ба амал омад, ки мегӯяд: "Иброҳим ба Худо имон овард, ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд". Шумо мебинед, ки одам бо аъмол сафед мешавад, на танҳо бо имон.

Ҳастӣ 25:7 Ва ин айёми солҳои умри Иброҳим аст, ки ӯ яксаду шасту понздаҳ сол умр дидааст.

Иброҳим ҳамагӣ 175 сол умр дид.

1. Баракати умри дароз: Омӯзиши Ҳастӣ 25:7

2. Истифодаи бештари вақти мо: Ҳаёти Иброҳим ҳамчун намуна

1. Забур 90:10 - Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар бо қуввати онҳо ҳаштсола бошанд, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем.

2. Воиз 12:1 - Ҳоло Офаридгори худро дар айёми ҷавонии худ ба ёд овар, дар ҳоле ки айёми бад намеояд ва солҳо наздик намешаванд, вақте ки ту бигӯй: "Ман аз онҳо лаззат надорам".

Ҳастӣ 25:8 Ва Иброҳим ҷон дод ва дар пирӣ, пир ва пур аз солҳо мурд; ва назди қавми худ ҷамъ карда шуд.

Иброҳим дар пирӣ дар иҳотаи оилааш мурд.

1: Вақти бо наздиконатонро қадр кунед.

2: Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва анҷоми сулҳро таъмин хоҳад кард.

1: Воиз 3:1-2 Ҳар чизе барои ҳар як мақсад дар зери осмон вақт ва вақт дорад: вақти таваллуд ва вақти мурдан

2: Isaiah 46:4 Ва ҳатто то пирии ту Ман ҳамонам; ва туро то мӯи хирра хоҳам бурд; Ман ҳам мебарам ва туро таслим хоҳам кард.

Ҳастӣ 25:9 Ва писаронаш Исҳоқ ва Исмоил ӯро дар ғори Макпело, дар саҳрои Эфрӯн ибни Сӯҳари ҳиттӣ, ки дар пеши Мамре воқеъ аст, дафн карданд;

Исҳоқ ва Исмоил падари худ Иброҳимро дар ғори Макпело дар саҳрои Эфрӯн ибни Зоҳири Ҳиттӣ, дар наздикии Мамре дафн карданд.

1. Намунаи Иброҳим: Омӯзиши зиндагӣ дар имон ва итоат

2. Мероси Иброҳим: Қувваи итоаткории пур аз имон

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт.

2. Яъқуб 2:20-24 - Аммо оё ту медонӣ, эй одами беҳуда, ки имони бе аъмол мурда аст?

Ҳастӣ 25:10 Киштзоре, ки Иброҳим аз писарони Ҳет харида буд: дар он ҷо Иброҳим ва занаш Соро дафн карда шуданд.

Иброҳим ва Соро дар саҳрое, ки Иброҳим аз писарони Ҳет харида буд, дафн карда шуданд.

1. Зиндагии имон: мероси Иброҳим ва Соро

2. Интиқоли арзишҳои мо: мероси Иброҳим ва Соро

1. Ибриён 11:8-10 - имони Иброҳим ва Соро ба Худо сарфи назар аз синну солашон.

2. Масалҳо 13:22 - Аз насл ба насл гузаштани мерос.

Ҳастӣ 25:11 Ва баъд аз марги Иброҳим Худо писараш Исҳоқро баракат дод; ва Исҳоқ дар канори чоҳи Лаҳайрӯй сукунат дошт.

Баракати Худо бар Исҳоқ пас аз марги падараш Иброҳим.

1. Садоқати Худо дар баракат додани фарзандонаш бо вуҷуди душвориҳои зиндагӣ.

2. Ҳузури Худо дар ғамҳои мо, тасаллӣ ва умед.

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Ҳастӣ 25:12 Инҳоянд наслҳои Исмоил писари Иброҳим, ки Ҳоҷари мисрӣ канизи Соро ба Иброҳим зоид:

Ин порча аз наслҳои Исмоил, писари Иброҳим ва Ҳоҷари мисрӣ, канизи Соро нақл мекунад.

1. Садоқати Худо ҳатто вақте ки нақшаҳои мо барбод мераванд

2. Муҳаббат ва ризқи бепоёни Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 107:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад.

Ҳастӣ 25:13 Ва инҳоянд номҳои писарони Исмоил, мувофиқи наслҳояшон: нахустзодаи Исмоил — Набоҷот; ва Қадор ва Адбаил ва Мибсом,

Ин порча номҳои писарони Исмоилро тавсиф мекунад, ки бо тартиби таваллудашон номбар шудаанд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаи худ - Ҳастӣ 25:13

2. Аҳамияти мерос - Ҳастӣ 25:13

1. Румиён 4:17-18 - Тавре ки навишта шудааст, ман туро падари халқҳои бисьёре дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон оварда буд, сохтаам, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои вуҷуд надоштаро ба вуҷуд меорад. .

2. Ҳастӣ 17:20 - Ва аммо дар бораи Исмоил, ман туро шунидам: инак, Ман ӯро баракат додам ва ӯро боровар ва афзун хоҳам кард. Ӯ дувоздаҳ подшоҳро ба дунё хоҳад овард, ва Ман ӯро ба халқи бузург табдил хоҳам дод.

Ҳастӣ 25:14 Ва Мишма, ва Думо ва Масса,

Дар порча се писари Исмоил зикр шудааст: Мишма, Дума ва Масса.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Исмоилро се писар баракат дод

2. Ваъдаи Худо ба Исмоил: мероси баракат

1. Ҳастӣ 17:20 - Ва дар бораи Исмоил, ман шуморо шунидам; инак, Ман ӯро баракат додам, ва ӯро боровар ва бағоят афзун мегардонам. Ӯ дувоздаҳ подшоҳро ба дунё хоҳад овард, ва Ман ӯро ба халқи бузург табдил хоҳам дод.

2. Ибриён 11: 17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

Ҳастӣ 25:15 Ҳадар ва Темо, Йетур, Нофиш ва Қадемо;

Дар порча панҷ писари Исмоил тасвир шудааст.

1. Аҳамияти пайвандҳои оилавӣ: Таҳқиқи достони писарони Исмоил

2. Вафодории Худо: Баррасии он ки Худованд ваъдаи худро ба Исмоил чӣ гуна иҷро кард

1. Ғалотиён 4:28 31 Ёдоварии Павлус дар бораи достони Исмоил ва оқибатҳои он дар бораи чӣ гуна бояд имондорон бо ҳамдигар муносибат кунанд

2. Румиён 9:7 8 Павлус ба ваъдаи Худо ба Исмоил ва аҳамияти доимии он барои халқи Худо имрӯз

Ҳастӣ 25:16 Инҳоянд писарони Исмоил, ва инҳоянд номҳои онҳо, аз рӯи шаҳрҳо ва қалъаҳояшон; дувоздаҳ мирон мувофиқи халқҳояшон.

Исмоил дувоздаҳ писар дошт, ки ҳар як шаҳр ва қалъаи худро дошт.

1: Худо барои оила қувват ва муҳофизат мекунад.

2: Худо барои ҳар як шахс ва оила нақша дорад.

1: Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2: Такрори Шариат 6:6-9 - Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

Ҳастӣ 25:17 Ва ин солҳои умри Исмоъил аст, ки яксаду сию ҳафт сол аст; ва ӯ ҷон дод ва мурд; ва назди қавми худ ҷамъ карда шуд.

Исмоил 137 сол умр дид ва вафот кард.

1. Кӯтохии зиндагӣ ва аҳамияти истифодаи бештари он.

2. Оғӯши анҷоми зиндагӣ ва сафар ба ҷои беҳтар.

1. Забур 39:4–6; Эй Парвардигори ман, ба ман бифаҳмонам, ки охири худ ва андозаи рӯзҳои ман чист, то бидонам, ки чӣ гуна нотавон ҳастам. Инак, айёми маро чун паҳнои дасте сохтӣ; ва синну соли ман пеши ту ҳеҷ нест. Ҳар кас дар беҳтарин ҳолати худ ботил аст. Села.

2. Воиз 7:2; Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи базм, зеро ин аст анҷоми кори ҳама; ва зинда онро ба дили ӯ хоҳад гузошт.

Ҳастӣ 25:18 Ва онҳо аз Ҳавило то Шур, ки пеш аз Миср воқеъ аст, сукунат карданд, ки ту сӯи Ашшур меравӣ, ва ӯ дар ҳузури ҳамаи бародарони худ мурд.

Насли Исҳоқ аз Ҳавило то Шур, ки дар наздикии Миср ва Ашшур воқеъ аст, зиндагӣ мекарданд ва Исҳоқ дар ҳузури бародаронаш мурд.

1. Баракати ҳузури оила - Ҳастӣ 25:18

2. Ваъдаи мерос - Ҳастӣ 25:18

1. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро нишон хоҳӣ дод: дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости туст, то абад ҳаловатҳост.

2. Матто 18:20 - Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам.

Ҳастӣ 25:19 Ва инҳоянд наслҳои Исҳоқ писари Иброҳим: Иброҳим Исҳоқро ба дунё оварад:

Ин порча насабномаи Исҳоқ ибни Иброҳимро нақл мекунад.

1. Муҳимияти оила: чӣ гуна наслҳои бандагони мӯътамад бо ҳам пайванданд

2. Иброҳим ва Исҳоқ: Муносибати Падару Писар дар Библия

1. Матто 1:2: «Иброҳим Исҳоқро ба дуньё овард; ва Исҳоқ Яъқубро ба дуньё овард; ва Яъқуб Яҳудо ва бародаронашро ба дуньё овард».

2. Румиён 4: 16-18: "Бинобар ин аз имон аст, то ки он бо файз бошад; то охир ваъда барои тамоми насл устувор бошад; на танҳо барои он чизе ки аз шариат аст, балки барои он низ ки аз имони Иброҳим аст, ки падари ҳамаи мост, (чунон ки навишта шудааст: "Ман туро падари халқҳои бисьёре кардаам," пеш аз он ки Ӯ имон оварда буд, Худое, ки мурдагонро зинда мекунад ва онҳоро мехонад. чизҳое, ки гӯё онҳо нестанд».

Ҳастӣ 25:20 Ва Исҳоқ чилсола буд, ки Ривқоро ба занӣ гирифт, духтари Байтуили арамии Паданарам, хоҳари Лобони арамӣ.

Исҳоқ Ривқо, духтари Байтуили сурии Паданарамро, вақте ки ӯ чиҳилсола буд, ба занӣ гирифт. Ривқо хоҳари Лобон буд.

1. Вақти Худо: Чӣ гуна интизор шудан дар вақти Худо иҷрошавии онро меорад

2. Ривқо: Намунаи таслим ва итоаткорӣ

1. Воиз 3:1-8 - Ҳар коре, ки дар зери осмон аст, вақт ва мавсими ҳар коре ҳаст.

2. 1 Петрус 3:1-6 - Ба ҳамин монанд, шумо занон низ бояд ҳокимияти шавҳарони худро қабул кунед. Он гоҳ, ҳатто агар баъзеҳо аз итоат кардан ба Хушхабар саркашӣ кунанд, ҳаёти худотарсии шумо ба онҳо бе ягон сухан сухан хоҳад гуфт. Онҳо тавассути мушоҳидаи ҳаёти пок ва эҳтиромонаи шумо ғолиб хоҳанд шуд.

Ҳастӣ 25:21 Ва Исҳоқ барои зани худ аз Худованд илтиҷо кард, зеро ки нозой буд; ва Худованд аз вай илтимос кард, ва занаш Ривқо ҳомила шуд.

Исҳоқ дуо кард, ки нозории занаш шифо ёбад ва Худо дуои ӯро қабул кард.

1. Қувваи дуо ва таваккал ба Худо барои иҷобат

2. Вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

1. Яъқуб 5:16б - Дуои таъсирбахш ва гарми марди одил бисёр фоида меорад.

2. Ишаъё 54:1 - Суруд хонед, эй нозоён, эй зодагони! Суруд хонед ва бо овози баланд гиря кунед, эй эй кӣ заҳмат накашидаед!

Ҳастӣ 25:22 Ва кӯдакон дар дохили вай мубориза мебурданд; ва вай гуфт: «Агар ин тавр бошад, чаро ман чунин ҳастам? Ва вай рафт, то ки аз Худованд бипурсад.

Ривқо аз муборизае, ки дар дохили худ ҳис мекард, ба ташвиш афтод ва аз Худованд роҳнамоӣ пурсид.

1. Омӯзиши таваккал ба Худо дар замони номуайянӣ

2. Боварӣ ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

Ҳастӣ 25:23 Ва Худованд ба вай гуфт: «Ду халқ дар батни ту ҳастанд, ва ду халқ аз шиками ту ҷудо хоҳанд шуд; ва як қавм аз қавми дигар қавитар хоҳад буд; ва калон ба хурдӣ хизмат мекунад.

Худованд ба Ривқо гуфт, ки шиками вай ду халқро дар бар мегирад ва яке аз дигараш қавитар хоҳад буд ва пираш ба хурдӣ хизмат мекунад.

1. Қувваи заъф 2. Подшоҳии Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. 2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 25:24 Ва ҳангоме ки айёми таваллуди вай анҷом ёфт, инак, дар шиками вай дугоникҳо буд.

Ривқо ҳомиладор буд ва интизори дугоник буд.

1. Вақти комили Худо: Қиссаи Ривқо

2. Мӯъҷизаи Дугоникҳо: Қиссаи Ривқо

1. Ҳастӣ 25:24

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 25:25 Ва якумин сурх баромад, ки ҳамааш мисли ҷомаи мӯйсафед; ва ӯро Эсов номиданд.

Эсов, бародари дугоники Яъқуб, аввалин касе буд, ки ӯ сурх ва мӯйсафед буд.

1. Беҳамтоии Эсов - Муайян кардани он, ки чӣ тавр таваллуд ва номи Эсов рамзи шахсияти беназири ӯ мебошанд.

2. Наҷот додани Эсов - Муайян кардани он, ки чӣ тавр Яъқуб муносибати худро бо Эсов сарфи назар аз ихтилофоти онҳо наҷот медиҳад.

1. Ибриён 12:16 - Баррасии он, ки чӣ тавр таваллуди Эсов рамзи ғояи оштӣ дар Китоби Муқаддас аст.

2. Румиён 9:13 - Бифаҳмед, ки чӣ тавр достони Эсов ва Яъқуб ҳукмронии Худоро нишон медиҳад.

Ҳастӣ 25:26 Ва баъд аз он бародараш берун омад, ва дасташ пошнаи Эсовро гирифт; ва номи ӯ Яъқуб буд, ва Исҳоқ ҳаштсола буд, ки онҳоро зоид.

Исҳоқ ва Ривқо ду писар доштанд: Эсов ва Яъқуб. Эсов нахустзода буд, аммо Яъқуб дуюмбора таваллуд шуд ва аз пошнаи бародараш гирифт. Вақте ки онҳо таваллуд шуданд, Исҳоқ шастсола буд.

1. Таваллуди ғайриоддии Яъқуб: Пешниҳоди Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт

2. Аҳамияти Эсов: Тадқиқот дар муқоиса

1. Ғалотиён 4:28-29 Акнун шумо, эй бародарон ва хоҳарон, мисли Исҳоқ, фарзандони ваъда ҳастед. Дар он вақт писари ба ҳасби ҷисм таваллудёфта писареро, ки бо қуввати Рӯҳ таваллуд шудааст, таъқиб мекард. Ҳоло ҳам ҳамин тавр аст.

2. Румиён 9:10-13 На танҳо ин, балки фарзандони Ривқоро ҳамзамон падари мо Исҳоқ ҳомила шуда буданд. Бо вуҷуди ин, пеш аз он ки дугоникҳо таваллуд шаванд ё кори хуб ё бад кунанд, то ки нияти Худо дар интихоб пойдор гардад: на бо аъмол, балки ба воситаи касе, ки вайро даъват мекунад, гуфта шудааст: "Калонсол ба хурдӣ хизмат мекунад". Чунон ки навишта шудааст: Яъқубро дӯст медоштам, аммо Эсовро нафрат мекардам.

Ҳастӣ 25:27 Ва писарон калон шуданд; ва Эсов шикорчии маккор ва марди саҳро буд; ва Яъқуб марди оддӣ буд, ки дар хаймаҳо зиндагӣ мекард.

Эсов ва Яъқуб бародароне буданд, ки шавқу ҳавас ва истеъдодҳои гуногун доштанд.

1. Оғӯш кардани ихтилофҳои мо барои ҷалол ба Худо

2. Истифодаи инъомҳои беназири худ барои хидмат ба Худо

1. Румиён 12:4–8

2. Эфсӯсиён 4:11–16

Ҳастӣ 25:28 Ва Исҳоқ Эсовро дӯст медошт, зеро ки ӯ аз гӯсфанди вай мехӯрд, аммо Ривқо Яъқубро дӯст медошт.

Исҳоқ Эсовро дӯст медошт, зеро ӯ аз хӯрдани гӯште, ки Эсов медод, лаззат мебурд, дар ҳоле ки Ривқо Яъқубро дӯст медошт.

1. Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр Муҳаббат метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Қудрати ғизо: чӣ гуна ғизо метавонад ба муносибатҳои мо таъсир расонад

1. 1 Юҳанно 4:7-10 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост; ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад; зеро Худо муҳаббат аст. Муҳаббати Худо ба мо дар ин зоҳир шуд, зеро Худо Писари ягонаи Худро ба ҷаҳон фиристод, то ки мо ба воситаи Ӯ зиндагӣ кунем. Муҳаббат дар ин ҷост, ки мо Худоро дӯст надоштем, балки Ӯ моро дӯст дошт ва Писари Худро фиристод, то ки кафорати гуноҳҳои мо шавад.

2. Масалҳо 15:17 - Хӯроки наботот дар он ҷое ки муҳаббат аст, беҳтар аст аз барзагови дармонда ва нафрат бо он.

Ҳастӣ 25:29 Ва Яъқуб кӯза кард, ва Эсов аз саҳро омад, ва беҳол шуд.

Яъқуб ва Эсов бародароне буданд, ки барои хӯрокхӯрӣ муноқиша мекарданд.

1: Худо муноқишаҳои моро истифода мебарад, то ба мо дарсҳои пуразриш диҳад.

2: Мо бояд аҳамияти оиларо қадр кунем.

1: Ғалотиён 5: 16-17 - "Аммо ман мегӯям, ки мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ки ҳавасҳои ҷисм бар зидди Рӯҳ аст, ва хоҳишҳои Рӯҳ бар зидди Рӯҳ аст. ҷисм, зеро ки онҳо ба якдигар мухолифанд, то шуморо аз иҷрои корҳое, ки мехоҳед кардан мехоҳед, боздоред».

2: Яъқуб 4:1 - "Чӣ боиси ҷанҷол мегардад ва чӣ дар байни шумо ҷанҷол мешавад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар дохили шумо ҷанг мекунанд?"

Ҳастӣ 25:30 Ва Эсов ба Яъқуб гуфт: «Илтимос, аз ҳамон кӯзаи сурх ба ман хӯрок деҳ; зеро ки ман бемадорам, бинобар ин номи ӯро Адӯм хонданд.

Эсов чунон сахт мехост, ки гуруснагии худро қонеъ созад, ки нахустзодагии худро ба Яъқуб барои як косаи наски сурх фурӯхт.

1: Нагузоред, ки гуруснагии шумо барои қаноатмандии муваққатӣ қарори шуморо дар бораи чизи воқеан арзишманд абрнок кунад.

2: Ҳатто вақте ки бо васвасаи шадид рӯ ба рӯ мешавем, қарори дуруст қабул кардан мумкин аст, агар мо арзишҳои худро бартарӣ диҳем.

1: Масалҳо 11:25 - Саховатманд муваффақ мешавад; касе, ки дигаронро тароват бахшад, тароват меёбад.

2: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ҳастӣ 25:31 Ва Яъқуб гуфт: «Имрӯз нахустзодагии худро ба ман бифурӯш».

Яъқуб аз Эсов хоҳиш кард, ки нахустзодагии худро ба ӯ бифурӯшад.

1. Қувваи афзалиятҳо: Чӣ гуна бояд зиндагии бо ният дошта бошад

2. Арзиши таваллуд: Мо аз Яъқуб ва Эсов чӣ омӯхта метавонем?

1. Луқо 14:28-30 - Ҳисоб кардани хароҷоти пайравӣ аз Исо

2. Ибриён 12:16 - Мисли Эсов нашавед, ки нахустзодагии худро ба як хӯрок иваз кард.

Ҳастӣ 25:32 Ва Эсов гуфт: «Инак, ман дар арафаи мурданам ҳастам; ва ин нахустзодагӣ ба ман чӣ фоида хоҳад овард?

Эсов ҳангоми марги ӯ аз нахустзодаш ва беқадр будани он норозигии худро баён мекунад.

1. Табиати гузарандаи зиндагӣ ва беҳуда будани матолиби дунявӣ

2. Қувваи тавба ва кафорат

1. Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад, ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва занг фасод намекунад, ва Дар он ҷое ки дуздон намедароянд ва намедузданд: Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Луқо 15:11-32 "Масал дар бораи Писари исроф"

Ҳастӣ 25:33 Ва Яъқуб гуфт: «Имрӯз ба ман қасам хӯред; ва ба вай қасам хӯрд, ва нахустзодагии худро ба Яъқуб фурӯхт.

Яъқуб ба ивази хӯрок нахустзодагии Эсовро харид.

1. Қудрати интихоб: Чӣ гуна қарорҳои мо ба ҳаёти мо таъсир мерасонанд

2. Арзиши қурбонӣ: Фаҳмидани манфиатҳои даст кашидан аз чизе, ки мо қадр мекунем

1. Ғалотиён 6:7-8 "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур кардан мумкин нест. Одам он чи мекорад, дарав мекунад. Ҳар кӣ мекорад, то ба ҷисми худ писанд ояд, аз ҷисм ҳалокат хоҳад даравид; ҳар кӣ мекорад, то ба Рӯҳ писанд ояд, аз Рӯҳ. ҳаёти ҷовидониро дарав хоҳад кард».

2. Масалҳо 21:20 "Дар хонаи ҳакимон захираҳои ғизо ва равғани интихобшуда мавҷуданд, аммо одами нодон тамоми дороияшро мехӯрад."

Ҳастӣ 25:34 Ва Яъқуб ба Эсов нону наск дод; ва хӯрд ва менӯшид, ва бархоста, равона шуд, ва Эсов нахустзодагии худро рад кард.

Эсов нахустзодагии худро барои хӯрокхӯрӣ нафрат кард.

1: Неъмати Худо аз моли дунё арзишмандтар аст.

2: Ба васвасаи лаззатҳои ҷисмонии фаврӣ дучор нашавед, диққати худро ба рӯҳонӣ ва абадӣ равона кунед.

1: Ибриён 11: 24-25 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ ба воя расид, рад кард, ки писари духтари фиръавн номида шавад; Бартар аз он ки бо халқи Худо азоб кашидан, аз лаззатҳои гуноҳ барои як мавсим баҳравар шудан.

2: Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад, ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фасод намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намешикананд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ҳастӣ 26-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 26:1-11, дар замин гуруснагӣ рӯй медиҳад ва Исҳоқ, писари Иброҳим, ба Герор меравад. Худо ба Исҳоқ зоҳир шуда, ба ӯ амр медиҳад, ки ба Миср нафурояд, балки дар замине, ки ба ӯ нишон медиҳад, сокин шавад. Худо аҳди худро бо Исҳоқ бори дигар тасдиқ мекунад ва ваъда

медиҳад, ки ӯро баракат медиҳад ва ба хотири итоаткории Иброҳим насли ӯро афзун мекунад. Исҳоқ дар Герор зиндагӣ мекунад ва дар он ҷо метарсад, ки сокинон ӯро аз зебогии занаш Ривқо бикушанд. Исҳоқ барои муҳофизат кардани худ дурӯғ мегӯяд ва мегӯяд, ки Ривқо хоҳари ӯст. Бо вуҷуди ин, шоҳ Абималик фиреби онҳоро мебинад, ки онҳо нисбати ҳамдигар меҳрубонона рафтор мекунанд.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 26:12-22, сарфи назар аз фиреби аввалини Исҳоқ дар бораи Ривқо, Худо ӯро баракатҳои фаровон медиҳад. Ӯ бо рама ва молу мулки азим, вақте ки дар миёни фалиштиён зиндагӣ мекунад, сарватманд мешавад. Фалиштиён ба сарвати ӯ ҳасад мебаранд ва аз рӯи ғазаб чоҳҳои ӯро бозмедоранд. Дар ниҳоят, Абималик аз Исҳоқ хоҳиш мекунад, ки тарк кунад, зеро ӯ барои онҳо аз ҳад зиёд қавӣ шудааст. Ҳамин тавр, Исҳоқ аз Герор кӯчида, дар водие маскан гирифт, ки дар он ҷо чоҳҳои кофтаи падараш Иброҳимро боз мекушояд.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 26:23-35, пас аз кӯчидан ба Беэр-Шобаъ аз водии Герор, Худо бори дигар ба Исҳоқ зоҳир мешавад ва ӯро бо ваъдаи баракатҳое, ки бо аҳди худ бо Иброҳим бастааст, итминон медиҳад. Абималик бо ҳамроҳии мушовири худ Аҳуззат бо Фикол, фармондеҳи лашкараш Исҳоқро аёдат мекунад. Онҳо пас аз дидани неъмати Худо бар Исҳоқ паймон бастанд. Боби мазкур бо таъкид ба никоҳи Эсов ду зани ҳиттиро бар хилофи хоҳиши волидонаш Ҷудит духтари Беерӣ ва Басемат духтари Элон ба анҷом мерасонад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 26 пешниҳод мекунад:
Сафари Исҳоқ ба Герар ҳангоми гуруснагӣ;
Тасдиқи аҳди Худо бо Исҳоқ;
Тарси Исҳоқ аз ҷони худ ва фиреби ӯ дар бораи Ривқо ҳамчун хоҳараш;
Абималик фиреби онҳоро ошкор кард.

Шукуфоии Исҳоқ дар байни фалиштиён, сарфи назар аз фиреби аввал;
Ҳасади фалиштиён боиси баста шудани чоҳҳои Исҳоқ гардид;
Абималик аз Исҳоқ хоҳиш кард, ки аз сабаби қудрати афзояндааш биравад;
Исҳоқ ба ҷои дигар мекӯчид, чоҳҳоро боз мекунад ва дар Беэр-Шобаъ маскан гирифт.

Худо ба Исҳоқ зоҳир шуда, аҳди Худро тасдиқ кард ва баракатҳо ваъда дод;
Абималик мехост бо Исҳоқ аҳд бибандад, зеро ки файзи Худо бар ӯ шаҳодат медиҳад;
Эсов бар хилофи хоҳиши волидонаш Ҷудит ва Басемат ба ду зани Ҳиттӣ издивоҷ мекунад.

Ин боб мавзӯи садоқатмандии Худоро дар иҷрои ваъдаҳояш таъкид мекунад. Он ҳам лаҳзаҳои вафодории Исҳоқ ва ҳам ҳолатҳоеро, ки ӯ ба тарс ва фиреб дода мешавад, тасвир мекунад. Бо вуҷуди ин норасоиҳо, Худо ба ӯ баракатҳои фаровон медиҳад. Муноқиша бо Абималик нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо баргузидагони Худро ҳатто дар шароити душвор муҳофизат мекунад. Дар ин боб ҳамчунин шиносоӣ мешавад, ки Эсов бо занҳои хориҷӣ издивоҷ карда, барои муноқишаҳои оянда дар оила замина мегузорад. Ҳастӣ 26 аҳамияти эътимод ба таъминоти Худоро таъкид мекунад ва ҳамзамон иштироки доимии Ӯро дар ташаккули ҳаёти насли Иброҳим нишон медиҳад.

Ҳастӣ 26:1 Ва дар замин қаҳтие ба амал омад, дар баробари қаҳтии аввалине ки дар айёми Иброҳим буд. Ва Исҳоқ назди Абималик, подшоҳи фалиштиён, ба Ҷерор рафт.

Исҳоқ ба Герор рафт, то аз гуруснагӣ наҷот ёбад, чунон ки падараш Иброҳим пеш аз ӯ карда буд.

1. Вафодории Худованд: Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро дар замони қаҳтӣ ва сахтӣ таъмин мекунад.

2. Қудрати Намуна: Чӣ гуна имони ниёгони мо метавонад дини моро ташаккул диҳад.

1. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофташуда ва фарзандонаш нон талаб кунанд.

2. Ибриён 11: 17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

Ҳастӣ 26:2 Ва Худованд ба ӯ зоҳир шуда, гуфт: «Ба Миср нарав; дар замине ки дар бораи он ба ту хоҳам гуфт, сокин шав:

Худо ба Исҳоқ зоҳир шуда, ба ӯ амр дод, ки ба Миср наравад, балки дар замин бимонад.

1. Худоро итоъат кунед ва ба фармони Ӯ таваккал кунед

2. Дар замине, ки Худо бароятон муқаррар кардааст, қаноатмандӣ ёб

1. Такрори Шариат 30:20 - то ки Худованд Худои худро дӯст дорӣ, ва ба овози Ӯ итоат намо, ва ба Ӯ часпида бошӣ, зеро ки Ӯ ҳаёти ту ва дарозии рӯзҳои туст.

2. Ададҳо 23:19 - Худо одам нест, ки дурӯғ гӯяд; на Писари Одам, ки тавба кунад; ё гуфт, ки вай онро хуб намекунад?

Ҳастӣ 26:3 Дар ин замин сукунат кун, ва Ман бо ту хоҳам буд ва туро баракат хоҳам дод; зеро ки ҳамаи ин кишварҳоро ба ту ва ба насли ту хоҳам дод, ва қасамеро, ки ба падарат Иброҳим додаам, иҷро хоҳам кард;

Худо ваъда медиҳад, ки Исҳоқ ва насли ӯро бо тамоми замине, ки онҳо истиқомат мекунанд, баракат медиҳад ва қасамеро, ки ба падари Исҳоқ Иброҳим дода буд, иҷро мекунад.

1. Худо мӯътамад аст - Ҳатто вақте ки мо сазовори он нестем, Худо ба Каломи худ содиқ аст ва ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2. Аҳди Худо - Паймони Худо бо Иброҳим ва Исҳоқ ёдоварӣ аз қудрати ваъдаҳои Ӯ ва кафолати фазли Ӯст.

1. Ибриён 13:5-6 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо метавонем бо итминон бигӯем:

Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2. Румиён 4:13-15 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст. Зеро, агар пайравони шариат ворисон бошанд, имон ботил ва ваъда ботил аст. Зеро ки шариат ғазаб меорад, аммо дар ҷое ки шариат нест, вайронкорӣ ҳам нест.

Ҳастӣ 26:4 Ва насли туро мисли ситораҳои осмон афзун хоҳам кард, ва ҳамаи ин кишварҳоро ба насли ту хоҳам дод; ва дар насли ту тамоми халқҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт;

Худо ваъда дод, ки насли Исҳоқро зиёд мекунад ва ба воситаи онҳо тамоми халқҳои рӯи заминро баракат медиҳад.

1. Ваъдаи баракат - Чӣ гуна ваъдаҳои Худо ба Исҳоқ садоқатмандии Ӯро нишон медиҳанд.

2. Баракати бисёриҳо - Чӣ гуна ваъдаи Худо ба насли Исҳоқ намунаи фаровонии Ӯст.

1. Ғалотиён 3:8 - Ва Навиштаҳо пешгӯӣ карда буданд, ки Худо халқҳоро ба воситаи имон сафед мекунад, пеш аз Инҷил ба Иброҳим мавъиза карда, гуфта буд: «Дар ту ҳама халқҳо баракат хоҳанд ёфт».

2. Аъмол 3:25 - Шумо фарзандони анбиё ва аҳде ҳастед, ки Худо бо падарони мо баста, ба Иброҳим гуфтааст: "Ва дар насли ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт".

Ҳастӣ 26:5 Зеро ки Иброҳим ба овози ман итоат кард ва фармони Маро, аҳком ва фароизи Маро ва қонунҳои Маро риоя кард.

Иброҳим ба овози Худованд итоат кард ва аҳком, фароиз ва қонунҳои Ӯро риоят кард.

1. Муҳимияти итоат кардан ба овози Худованд

2. Неъмати риояи фармудаҳои Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 (ин рӯзро интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат мекунед)

2. Яъқуб 1:22 (иҷрокунандагони калом, на танҳо шунавандагон)

Ҳастӣ 26:6 Ва Исҳоқ дар Герор сукунат дошт:

Исҳоқ ба Худованд таваккал кард ва аз Ӯ баракат гирифт.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худованд таваккал кунем, зеро Ӯ моро баракат медиҳад ва рӯзии моро хоҳад дод.

2: Ба воситаи имон ба Худо, мо метавонем баракатҳо ва ризқҳои Ӯро эҳсос кунем.

1: Ибриён 11: 8-10 "Бо имон Иброҳим, вақте ки барои рафтан ба ҷое даъват шуда буд, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки намедонист, ки куҷо меравад. замини ваъдашуда мисли аҷнабӣ

дар кишвари бегона буд, ва ӯ мисли Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд, зеро ки ӯ мунтазири шаҳри таҳкурсӣ буд, ки меъмор ва бинокори он Худост. "

2: Масалҳо 3: 5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Ҳастӣ 26:7 Ва мардони он ҷо аз ӯ дар бораи занаш пурсиданд; ва гуфт: «Вай хоҳари ман аст, зеро метарсид, ки бигӯяд: "Зани ман аст"; Мабодо, — гуфт ӯ, — одамони он ҷо маро барои Ривқо накушанд; зеро вай нисбат ба вай одил буд.

Исҳоқ метарсид, ки ба мардум гӯяд, ки Ривқо зани ӯ аст, зеро фикр мекард, ки ӯро барои зебоии вай мекушанд.

1. Хатарҳои тарс ва чӣ гуна бартараф кардани он

2. Зебоӣ бо чашми Худо дидан

1. Яъқуб 4:17 - "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Забур 139:14 - "Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст аъмоли Ту; ҷони ман онро хуб медонад".

Ҳастӣ 26:8 Ва ҳангоме ки муддати тӯлонӣ дар он ҷо буд, Абималик подшоҳи филиштиён ба тиреза нигоҳ карда, дид, ва инак, Исҳоқ бо зани худ Ривқо бозӣ мекунад.

Исҳоқ ва Ривқо хурсандона вақт мегузаронданд, ки Абималик, подшоҳи филиштиён, ба тирезаи худ нигоҳ карда, онҳоро дид.

1. Худо барои шодмонӣ дар миёни душвориҳо имконият фароҳам меорад

2. Баракатҳои издивоҷ: бахше аз хайри Худо

1. Забур 16:11 Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2. 1 Қӯринтиён 7:2-4 Аммо аз сабаби васвасаи бадахлоқии ҷинсӣ, ҳар як мард бояд зани худро ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад. Шавҳар бояд ҳуқуқи заношӯии худро ба занаш диҳад ва зан низ ба шавҳари худ. Зеро ки зан бар ҷисми худ қудрат надорад, балки шавҳар аст. Ҳамчунин шавҳар бар ҷисми худ қудрат надорад, балки зан қудрат дорад.

Ҳастӣ 26:9 Ва Абималик Исҳоқро ҷеғ зада, гуфт: «Инак, вай бешубҳа зани туст; Ва Исҳоқ ба ӯ гуфт: «Зеро ки гуфтам: "Мабодо барои вай бимирам".

Вохӯрии Исҳоқ ва Абималик аҳамияти ростқавлӣ ва ростиро дар муносибатҳои мо нишон медиҳад.

1: Ростқавлӣ асоси муносибатҳои солим аст

2: Натарс, Рост гӯй

1. Масалҳо 12:22, "Лабони дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое, ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст".

2. Яъқуб 5:12, "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародаронам, на ба осмон, на ба замин ва на ба ягон қасами дигаре қасам нахӯред, балки бигзор оре, ки шумо бале бошад ва не, не бошад, то ки зери фишор наафтед. маҳкумият."

Ҳастӣ 26:10 Ва Абималик гуфт: «Ин чӣ аст, ки бо мо кардӣ? Шояд яке аз мардум бо зани ту ба андак ба гарав гузошта шавад ва ту бар мо гунаҳкор мешудӣ.

Абималик Исҳоқро мазаммат мекунад, ки сокинони Геррро зери хатари зино кардан қарор додааст.

1. Хавфи васвасаҳо: чӣ гуна бояд аз домҳои зино худдорӣ кард.

2. Қувваи бахшидан: Ҷавоби Абималик ба иштибоҳи Исҳоқ.

1. Яъқуб 1:13-15 - Вақте ки озмоиш мешавад, ҳеҷ кас набояд бигӯяд, ки Худо маро озмуда истодааст. Зеро ки Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва ҳеҷ касро намеозмояд; 14 Аммо ҳар кас ба озмоиш дучор мешавад, вақте ки бо ҳаваси бади худ кашида ва фирефта мешавад. 15 Баъд аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ҳастӣ 26:11 Ва Абималик тамоми қавми худро таъкид карда, гуфт: «Ҳар кӣ ба ин мард ё зани вай ламс кунад, ҳатман кушта хоҳад шуд».

Абималик халқи худро огоҳ мекунад, ки ба Исҳоқ ва занаш даст нарасонанд, вагарна ба марг дучор мешаванд.

1. Мо бояд баргузидаи Худоро муҳофизат кунем.

2. Аҳди Худо бар он аст, ки мо ҳифз кунем ва ҳифз кунем.

1. 1 Юҳанно 4:20-21 - "Агар касе гӯяд, ки "ман Худоро дӯст медорам", аммо аз бародари худ нафрат дорад, вай дурӯғгӯй аст. Зеро ҳар кӣ бародари худро, ки дидааст, дӯст надорад, наметавонад Худоро, ки Ӯро дӯст дорад, дӯст дорад. надидааст ва ба мо чунин амр додааст: ҳар кӣ Худоро дӯст дорад, бародари худро низ дӯст дорад».

2. Луқо 10:27-28 - Ӯ ҷавоб дод: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор; ва, Ёри худро мисли худ дӯст бидор.

Ҳастӣ 26:12 Ва Исҳоқ дар он замин кошт, ва дар ҳамон сол сад баробар ҳосил гирифт, ва Худованд ӯро баракат дод.

Исҳоқ дар замин кошт ва аз ҷониби Худованд баракат ёфт ва дар иваз сад баробар ҳосил гирифт.

1. Баракатҳои Худо бар ивази итоати содиқ меоянд

2. Худованд саховатмандиро бо фаровонӣ подош медиҳад

1. Малокӣ 3:10-11 Даҳякро пурра ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро имтиҳон кун, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям ва бароят баракат нарезам, то даме ки эҳтиёҷе дигар намонад.

2. Луқо 6:38 Бидеҳ, он гоҳ ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки пахш карда, якҷоя ҷунбонда, давида, ба домани шумо гузошта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мекунед, он ба шумо бармегардад.

Ҳастӣ 26:13 Ва он мард калон шуда, пеш рафт ва калон шуд, то даме ки хеле бузург шуд.

Исҳоқ дар замини Герор обод шуд ва сарват ва нуфузи ӯ бағоят зиёд шуд.

1. Шукуфоии имон: чӣ гуна эътимоди Исҳоқ ба Худо ба фаровонӣ оварда расонд

2. Неъмати Худо: Зиндагӣ дар адолат ва дарёфти ризогии Худо

1. Такрори Шариат 8:18 Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ҳастӣ 26:14 Зеро ки ӯ дорои гӯсфандон ва рамаи рама ва захираи зиёди ғуломон буд; ва филиштиён ба ӯ ҳасад бурданд.

Исҳоқ дорои сарват ва молу мулк буд, ва филиштиён ба ӯ ҳасад бурданд.

1. Неъмати ҳасад бурдан

2. Неъмати фаровонӣ

1. Масалҳо 10:22 - Баракатҳои Худованд одамро бой мегардонад ва бо он ғам намеандозад.

2. Такрори Шариат 28:1-2 - Агар ту пурра ба Худованд Худои худ итоат кунӣ ва ҳамаи аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту медиҳам, бодиққат иҷро кунӣ, Худованд Худоят туро аз ҳамаи халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

Ҳастӣ 26:15 Барои ҳамаи чоҳҳое ки навкарони падараш дар айёми падараш Иброҳим кофта буданд, филиштиён онҳоро бездошта, аз хок пур карданд.

Хизматгорони Исҳоқ чоҳҳоеро, ки навкарони Иброҳим кофтанд, кофтанд, вале филиштиён онҳоро аз хок пур карда буданд.

1. «Санҷиши устуворӣ: Уэллс Исҳоқ»

2. «Рӯзи Худо дар замонҳои душвор»

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:13 - Зеро ки Ман, Худованд Худои ту, дасти ростатро нигоҳ медорам; Ман ҳастам, ки ба шумо мегӯям: "Натарс, ки ман ба ту ёрӣ медиҳам".

Ҳастӣ 26:16 Ва Абималик ба Исҳоқ гуфт: «Аз пеши мо бирав; зеро ки ту аз мо тавонотар ҳастӣ».

Абималик ба Исҳоқ мегӯяд, ки тарк кунад, зеро ӯ аз Абималик ва қавмаш тавонотар аст.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти халқаш

2. Дар баробари мусибат ба Худо таваккал кардан

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 26:17 Ва Исҳоқ аз он ҷо баромада, дар водии Ҷерор хаймаи худро бино кард ва дар он ҷо сукунат кард.

Исҳоқ аз як ҷо кӯчида, дар водии Герор маскан гирифт.

1. Новобаста аз он ки дар куҷо набошем, Худо метавонад барои мо ҷои амн ва бароҳат фароҳам оварад.

2. Ҳеҷ гоҳ аз гузаштан аз як ҷо ба ҷои дигар натарс - Худо ҳамеша бо шумо хоҳад буд.

1. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту ба куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон сууд кунам, Ту дар он ҷо ҳастӣ; Агар бистари худро дар дӯзах созам, инак, дар он ҷо ҳастӣ. Агар болҳои саҳар бигирам ва дар қаъри баҳр сокин шавам, Дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти рости Ту маро хоҳад гирифт.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; Ва дар дарёҳо аз шумо набарояд. Чун аз оташ гузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, Шӯъла туро намесузад.

Ҳастӣ 26:18 Ва Исҳоқ чоҳҳои оберо, ки дар айёми падараш Иброҳим кофта буданд, боз кофт; зеро ки фалиштиён пас аз марги Иброҳим онҳоро боздоштанд, ва ӯ онҳоро ба номҳое, ки падараш онҳоро хонда буд, хонд.

Исҳоқ чоҳҳои оберо, ки падараш Иброҳим кофта буд, боз кофт, ки онро фалиштиён пас аз марги Иброҳим бозdошта буданд. Ӯ чоҳҳоро бо ҳамон номҳое, ки падараш ба онҳо дода буд, номгузорӣ кард.

1. Ахамияти пайравӣ кардан аз паи гузаштагони мо

2. Қувваи номгузорӣ: Чӣ тавр суханони мо воқеияти моро эҷод мекунанд

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт;

Ҳастӣ 26:19 Ва навкарони Исҳоқ дар водӣ кофта, дар он ҷо чоҳи оби чашма пайдо карданд.

Хизматгорони Исҳоқ дар водӣ як чоҳи оби чашма ёфтанд.

1. Худо ниёзҳои моро қонеъ мекунад - Ҳастӣ 26:19

2. Ҳатто вақте ки зиндагӣ душвор аст, ба Худо таваккал кунед - Ҳастӣ 26:19

1. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2. Ирмиё 17:7-8 - Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва эътимоди ӯ ба Ӯст. Онҳо мисли дарахте хоҳанд буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро аз ҷӯй берун мекунад. Вақте ки гармӣ меояд, наметарсад; баргхои он хамеша сабзанд. Вай дар як соли хушксолӣ ташвише надорад ва хеч гох мева намедихад.

Ҳастӣ 26:20 Ва чӯпонони Ҷарор бо чӯпонони Исҳоқ ҷанҷол карда, гуфтанд: «Об аз они мост; ва ӯ чоҳро Эсек номид; зеро онҳо бо ӯ мубориза мебурданд.

Чӯпонони Герор бо чӯпонони Исҳоқ барои як манбаи об ҷанҷол карданд, бинобар ин Исҳоқ онро "Эсек" номид, ки маънояш "ҷанг" аст.

1. «Оқибатҳои ҷанҷол — дарси Исҳоқ ва чӯпонони Герор».

2. «Зиндагӣ дар ҳамоҳангӣ – ҳалли низоъ аз достони Исҳоқ ва чӯпонони Герар».

1. Масалҳо 17:14 - "Оғози ҷанҷол монанди раҳо кардани об аст; Пас, пеш аз сар задани ҷанҷол, ҷанҷолро бас кунед."

2. Яъқуб 3:16 - "Зеро дар ҷое ки ҳасад ва худхоҳӣ вуҷуд дорад, ошуфтагӣ ва ҳар чизи бадӣ вуҷуд дорад".

Ҳастӣ 26:21 Ва чоҳи дигаре кофта, барои он низ кӯшиш карданд, ва Ӯ онро Ситно номид.

Исҳоқ ва хизматгоронаш барои пайдо кардани об лозим омад, ки чоҳ кофта, онро Ситна номиданд.

1. Ахамияти суботкорӣ дар замони мубориза.

2. Кувваи исм ва ахамияти маънии он.

1. Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро мегирад, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда кардааст.

2. Масалҳо 22:1 - Номи нек аз сарвати бузург матлубтар аст; обруманд шудан аз нуқра ва тилло беҳтар аст.

Ҳастӣ 26:22 Ва аз он ҷо баромада, чоҳи дигаре кофт; ва барои ин саъй накарданд; ва онро Раҳобӯт номид; ва ӯ гуфт: «Ҳоло Худованд барои мо ҷой дод, ва мо дар замин борвар хоҳем шуд».

Худованд барои Исҳоқ ва оилаи ӯ ҷои бештаре дод ва ба онҳо шукуфоии бештар ато кард.

1: Худо ҳамеша омода аст, ки дар ҳаёти мо фазои бештар ва имконият фароҳам оварад.

2: Тавассути меҳнат ва имон ба Худо, мо метавонем пурсамар ва муваффақ бошем.

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 26:23 Ва аз он ҷо ба Беэр-Шобаъ рафт.

Ин порча сафари Исҳоқро аз Герор то Беэр-Шобаъ нақл мекунад.

1: Садоқати Худо дар роҳнамоии мо дар сафарҳои худамон.

2: Ба нақшаи Худо пайравӣ кунед, ҳатто вақте ки он душвор аст.

1: Ишаъё 48: 17-18 - "Худованд, Наҷотдиҳандаи Ту, Қуддуси Исроил, чунин мегӯяд: Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки ба ту фоида мебахшад ва туро бо роҳи рафтанат мебарад. шумо ба аҳкоми Ман гӯш медодед, он гоҳ осоиштагии шумо мисли дарё мебуд, ва адолати шумо мисли мавҷҳои баҳр мебуд».

2: Забур 32:8 - "Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Ман туро бо чашми Худ ҳидоят хоҳам кард".

Ҳастӣ 26:24 Ва худи ҳамон шаб Худованд ба ӯ зоҳир шуда, гуфт: «Ман Худои падарат Иброҳим ҳастам; натарс, зеро ки ман бо ту ҳастам, ва туро баракат хоҳам дод, ва насли туро ба хотири бандаам Иброҳим афзун гардонам».

Ваъдаи Худо барои бо Исҳоқ будан ва баракат додан ба хотири Иброҳим.

1. Ваъдаи Худо дар бораи баракат ва ризқ

2. Вафодории Худо ба аҳди худ

1. Румиён 4:16-17 Пас, он аз имон аст, то ки он ба воситаи файз бошад; то охир ваъда барои тамоми насл боварибахш бошад; на танҳо ба он чи аз рӯи шариат аст, балки ба он чизе ки аз имони Иброҳим аст; ки падари хамаи мост.

2. Ғалотиён 3:14 То баракати Иброҳим ба воситаи Исои Масеҳ бар ғайрияҳудиён ояд; то ки мо ваъдаи Рӯҳро ба воситаи имон қабул кунем.

Ҳастӣ 26:25 Ва дар он ҷо қурбонгоҳе бино кард, ва исми Худовандро хонд, ва хаймаи худро дар он ҷо сохт, ва дар он ҷо навкарони Исҳоқ чоҳ кофтанд.

Исҳоқ қурбонгоҳе сохт ва исми Худовандро хонда, хаймаи худро бардошт. Он гоҳ хизматгоронаш чоҳ кофтанд.

1. Аҳамияти намоз дар ҳаёти мо.

2. Ба Худо таваккал кардан дар қувват ва ризқ.

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки болотар аз ҳар хирад аст, шуморо муҳофизат хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Матто 6:25-27 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва бадан бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

Ҳастӣ 26:26 Ва Абималик аз Ҷарор назди ӯ рафтанд, ва Аҳузат яке аз дӯстонаш ва Фихол, сардори лашкари худ.

Абималик ҳамроҳи дӯсташ Аҳузат ва сардори лашкараш Фихол ба пешвози Исҳоқ аз Герор сафар карданд.

1. Қувваи дӯстӣ: омӯхтани муносибати байни Абималик, Аҳуззат ва Фихол

2. Бо пои имон рафтан: Аз намунаи Исҳоқ омӯхтан

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? Агар бародар ё хоҳаре либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?"

Ҳастӣ 26:27 Ва Исҳоқ ба онҳо гуфт: «Чаро назди ман омадед, дар сурате ки аз ман нафрат доред ва маро аз пеши худ дур кардед?

Исҳоқ фурӯтанона пурсид, ки чаро ин одамон ба назди ӯ омадаанд, сарфи назар аз кинаю адоват нисбат ба ӯ.

1. Худо моро ҳатто дар вақти душвориҳо баракат медиҳад.

2. Ҳангоми дучор шудан бо адовати дигарон мо бояд фурӯтан бошем.

1. Матто 5:11-12 - "Хушо шумо, вақте ки одамон ба хотири ман шуморо дашном медиҳанд ва таъқиб мекунанд ва бар шумо ҳар гуна дашном медиҳанд, ки бардурӯғ мегӯянд. Шод бошед ва бениҳоят шод бошед, зеро бузург аст мукофот дар осмон аст, зеро онҳо анбиёи пеш аз туро ҳамин тавр таъқиб мекарданд».

2. Румиён 12:14-16 - "Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд: баракат диҳед ва лаънат накунед. Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед ва бо гирякунандагон гиря кунед. Бо якдигар як фикр кунед. Ба чизҳои баланд фикр накунед, балки ба одамони камбағал сарпечӣ кунед, дар кибрҳои худ доно набошед».

Ҳастӣ 26:28 Ва онҳо гуфтанд: «Ба ростӣ дидем, ки Худованд бо ту буд;

Насли Иброҳим бо Исҳоқ дар асоси ҳузури Худо аҳд баст.

1: Ҳузури Худо ҳамеша бо мост, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

2: Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем ва дар асоси ҳузури Ӯ бо ҳамдигар аҳд бандем.

1: Ибриён 13: 5-6 - зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳаргиз тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард". То ки далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:5 - Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту биистад: чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо ту хоҳам буд: туро ноумед нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард.

Ҳастӣ 26:29 То ба мо осебе нарасонӣ, чунон ки мо ба ту даст нарасонидем ва ба ту ҷуз некӣ накардаем ва туро ба саломатӣ фиристодем: акнун ту баракати Худованд ҳастӣ.

Исҳоқ Абималик ва халқашро барои меҳрубониашон баракат дода, онҳоро ба саломатӣ гусел мекунад.

1. Неъмати некӣ - Чӣ гуна меҳрубонӣ метавонад ба ҳаёти мо баракатҳо ворид кунад.

2. Баракат додан ба онҳое, ки моро баракат медиҳанд - Чӣ гуна неъмат метавонад нишонаи сипос бошад.

1. Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

18 Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед.

19 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худ нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед; Худоро масхара намекунанд, зеро ҳар чи мекорӣ, медаравӣ. 8 Агар ба ҷисми худ мекорад, фано аз ҷисм дарав хоҳед кард; лекин агар шумо ба Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидониро даравед.

Ҳастӣ 26:30 Ва ба онҳо зиёфат дод, ва онҳо мехӯрданд ва менӯшиданд.

Исҳоқ ва хизматгоронаш зиёфат дода, якҷоя хӯрок мехӯрданд.

1. Шодии мушорикат: Якҷоя дар Худованд ҷашн гирифтан

2. Мубодила ва ғамхорӣ: баракати будан дар ҷомеа

1. Ибриён 10: 24-25 "Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар, чунон ки мебинед, рӯз наздик мешавад».

2. Воиз 4:9-10 "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Вале вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва на дигаре, ки ӯро боло барад!"

Ҳастӣ 26:31 Ва онҳо саҳар бархоста, ба якдигар қасам хӯрданд, ва Исҳоқ онҳоро ҷавоб дод, ва онҳо ба саломатӣ аз пеши ӯ рафтанд.

Исҳоқ бо душманонаш оштӣ карда, онҳоро осоиштагӣ фиристод.

1. Қувваи бахшидан

2. Бартараф кардани низоъ тавассути оштӣ

1. Матто 5:23-24 Пас, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш мекунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳари шумо зиддият дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. Қӯлассиён 3:13-14 Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад.

Ҳастӣ 26:32 Ва дар ҳамон рӯз навкарони Исҳоқ омада, дар бораи чоҳе ки кофтанд, ба ӯ хабар дода, гуфтанд: «Об ёфтем».

Исҳоқ ва хизматгоронаш ҳамон рӯз об ёфтанд.

1. Баракатҳои тоҷат: Мо метавонем итминон дошта бошем, ки Худо тоати моро бо баракатҳо подош медиҳад.

2. Қувваи дуо: Вақте ки мо дар дуо Худоро меҷӯем, Ӯ иҷобат мекунад ва ниёзҳои моро таъмин мекунад.

1. Ишаъё 58:11 - Худованд туро доимо ҳидоят хоҳад кард, ва ҳавасҳои туро дар ҷойҳои сӯзонда қонеъ гардонад ва устухонҳоятро қавӣ гардонад; ва ту мисли боғи сероб хоҳӣ буд, мисли чашмаи обе, ки обҳояш суст намешавад.

2. Яъқуб 4:2 - Шумо надоред, зеро намепурсед.

Ҳастӣ 26:33 Ва онро Сабо номид, бинобар ин номи шаҳр Беэр-Шобаъ аст.

Шабаҳ Беэр-Шобаъ номида шуд ва ин ном то имрӯз боқӣ мондааст.

1. Вафодории ваъдаҳои Худо - Ҳастӣ 26:33

2. Қудрати ном - Ҳастӣ 26:33

1. Румиён 4:13-16 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Ишаъё 62:2 - Халқҳо адолати Туро хоҳанд дид, ва тамоми подшоҳон ҷалоли Туро хоҳанд дид; ва шумо бо номи наве хонда хоҳед шуд, ки даҳони Худованд хоҳад дод.

Ҳастӣ 26:34 Ва Эсов чилсола буд, ки Юдитро духтари Беерии ҳиттӣ ва Башимат духтари Элӯни ҳиттиро ба занӣ гирифт.

Эсов дар синни 40-солагӣ ба Юдит, духтари Биерии Ҳиттӣ ва Бошемат, духтари Элони Ҳиттӣ издивоҷ кард.

1. Аҳамияти издивоҷ ва оила дар нақшаи Худо.

2. Иҷрои мақсади Худо дар бораи ҳаёти шумо новобаста аз синну сол.

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд.

2. 1 Қӯринтиён 7:1-16 - Барои мард хуб аст, ки ба зан даст нарасонад.

Ҳастӣ 26:35 Ин барои Исҳоқ ва Ривқо ғамгин буд.

Исҳоқ ва Ривқо аз рафтори фарзандонашон ғамгин шуданд.

1. Биёед аз таҷрибаи Исҳоқ ва Ривқо ёд гирем, то дар бораи қарорҳои фарзандонамон бохабар бошем.

2. Дар миёни андӯҳ мо бояд имон ва таваккал ба Худо дошта бошем.

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 27-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 27:1-17 Исҳоқ, ки ҳоло пир ва кӯр аст, қарор мекунад, ки писари калониаш Эсовро пеш аз марги дар пешистода баракат диҳад. Бо вуҷуди ин, Ривқо нақшаи Исҳоқро мешунавад ва нақшае таҳия мекунад, ки ба ҷои писари хурдиашон Яъқуб баракат диҳад. Вай ба Яъқуб дастур медиҳад, ки худро бо либоси Эсов пӯшида, дастҳо ва гарданашро бо пӯсти ҳайвонот пӯшонад. Яъқуб дудила аст, аммо нақшаи модарашро иҷро мекунад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 27:18-29 идома дода, Яъқуб ба Исҳоқ наздик мешавад, ки худро Эсов вонамуд мекунад. Исҳоқ пас аз шикор зуд баргаштани "Эсов"-ро зери шубҳа мегузорад ва аз набудани овоз ё бӯи шинос шубҳа мекунад. Барои сабук кардани шубҳаҳои Исҳоқ, Яъқуб бори дигар дурӯғ мегӯяд, ки Худо ба ӯ

дар шикори шикор муваффақ шудааст. Исҳоқ аз фиреб бовар карда, «Эсов»-ро бо ҳосили фаровон, ҳукмронӣ бар халқҳо ва баракатҳои онҳое, ки ӯро баракат медиҳанд, баракат медиҳад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 27:30-46, чанде пас аз гирифтани баракати барои Эсов, Яъқуб ҳангоми аз шикор баргаштани Эсов базӯр меравад. Дарк кард, ки бародараш ӯро фиреб додааст ва баракат аллакай дода шудааст, Эсов пур аз хашм ва ғамгин мешавад. Ӯ аз падарашон барои гирифтани баракати алоҳида илтимос мекунад, аммо дар мавриди истиқомат дар дур аз заминҳои ҳосилхез танҳо баракати камтар мегирад. Ривқо дар бораи нияти Эсов пас аз марги падарашон ба Яъқуб зарар расонданро фаҳмид ва ба Яъқуб маслиҳат медиҳад, ки то паст шудани хашми Эсов ба назди бародараш Лобон дар Ҳорон гурезад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 27 пешниҳод мекунад:
Исҳоқ ният дошт, ки писари калониаш Эсовро пеш аз маргаш баракат диҳад;
Ривқо ин нақшаро шунида, нақшаеро бо иштироки Яъқуб таҳия кард;
Яъқуб бо либос ва пӯсти ҳайвонот худро ҳамчун Эсов пинҳон кард.

Яъқуб ба Исҳоқ наздик шуда, худро Эсов вонамуд мекунад;
Исҳоқ изҳори шубҳа мекунад ва Яъқуб дурӯғ мегӯяд, то шубҳаҳоро бартараф кунад;
Исҳоқ «Эсов»-ро бо ҳосили фаровон, салтанат ва баракатҳо баракат дод.

Эсов аз шикор баргашт ва фиребро ошкор кард;
Ғазаб ва андӯҳи Эсов аз аз даст додани баракат;
Ривқо ба Яъқуб маслиҳат дод, ки то даме ки ғазаби Эсов паст шавад, ба Лобон гурезад.

Ин боб оқибатҳои фиребро дар оила нишон медиҳад. Ривқо масъаларо ба дасти худ гирифта, нақшаи ба даст овардани баракати Яъқубро тартиб дода, боиси ихтилофи байни Эсов ва Яъқуб мегардад. Он осебпазирии Исҳоқро бинобар пирӣ ва нобино буданаш ошкор мекунад, ки ба фиреб имкон медиҳад. Ин боб ташаннуҷи байни бародаронро таъкид мекунад, зеро Эсов ҳангоми фаҳмидани он, ки бародараш ду маротиба дар бораи ҳуқуқи таваллуд ва баракат фирефта шудааст, эҳсосоти шадидро аз сар мегузаронад. Ҳастӣ 27 ба оқибатҳои дуру дарози фиреб диққат дода, барои рӯйдодҳои ояндаи ҳаёти Яъқуб ва Эсов замина мегузорад.

Ҳастӣ 27:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки вақте Исҳоқ пир шуда, чашмонаш хира шуд, ба тавре ки дида натавонист, ӯ писари калонии худ Эсовро хонд ва ба ӯ гуфт: «Писарам» ва ба вай гуфт: Инак, ман дар ин ҷо ҳастам.

Исҳоқ ба писари калонии худ Эсовро даъват мекунад, бо вуҷуди он ки чашмонаш аз ҳад хира буданд, барои дидани онҳо.

1. Аҳамияти таваккал ва тоъат дар эҳтироми падару модар.

2. Баракати Иброҳим ба Эсов тавассути имони Исҳоқ расид.

1. Эфсӯсиён 6: 1-3 "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъда, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо баҳраи дароз кашед. ҳаёт дар рӯи замин».

2. Румиён 4:16-17 «Бинобар ин ваъда ба воситаи имон меояд, то ки он бо файз бошад ва ба насли Иброҳим на танҳо ба аҳли шариат, балки барои онҳое ки имон доранд, кафолат дода шавад. Иброҳим падари ҳамаи мост».

Ҳастӣ 27:2 Ва ӯ гуфт: «Инак, ман пир шудаам ва рӯзи маргамро намедонам;

Ин порча дар бораи эътирофи марги Исҳоқ аст.

1. "Тӯҳфаи ҳаёт: Оғози марги мо"

2. "Пешвои Худо: Омӯзиши эътимод дар соатҳои охирини мо"

1. Воиз 12:1–7

2. Яъқуб 4:13–15

Ҳастӣ 27:3 Пас, алҳол, аз ту илтимос мекунам, аслиҳаи худ, ҷӯйбор ва камонатро гирифта, ба саҳро баромада, ба ман гӯшти гӯсфанд бигир;

Худо моро даъват мекунад, ки инъомҳо ва истеъдодҳоеро, ки Ӯ ба мо додааст, истифода барем, то ба якдигар кӯмак кунем.

1. "Даъват ба хидмат: Истифодаи истеъдодҳои худ барои некӣ"

2. "Баракати баракати дигарон: Омӯзиши Ҳастӣ 27:3"

1. Матто 25:14-30 (Масал дар бораи истеъдодҳо)

2. Яъқуб 1:17 (Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст)

Ҳастӣ 27:4 Ва гӯшти болаззатеро, ки дӯсташ медорам, ба ман бисоз, ва онро назди ман биёр, то бихӯрам; то ки ҷонам туро пеш аз мурданам баракат диҳад.

Яъқуб ба Эсов дастур медиҳад, ки хӯроки болаззат тайёр кунад, то ӯро пеш аз маргаш баракат диҳад.

1. Қувваи баракат: Чӣ тавр баракати Яъқуб дар бораи Эсов намунаи мо барои баракат додани дигарон аст

2. Эҳтироми пиронсолон: Дарс гирифтан аз дархости охирини Яъқуб ба Эсов

1. Матто 5:44-45 - Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то фарзандони Падари осмонии худ бошед.

2. Масалҳо 16:31 - Мӯи хокистарӣ тоҷи ҷалол аст; дар рохи адолат ба даст оварда мешавад.

Ҳастӣ 27:5 Ва Ривқо шунид, ки Исҳоқ ба писараш Эсов сухан гуфт. Ва Эсов ба саҳро рафт, то ки гӯсфандро шикор кунад ва онро биёрад.

Ривқо шунид, ки Исҳоқ бо Эсов сухан меронад ва Эсов барои шикори хӯрок баромад.

1. Қувваи гӯш кардан: Омӯзиш аз мисоли Ривқо

2. Баракати итоаткорӣ: Чӣ тавр Эсов ба хоҳиши падараш ҷавоб дод

1. Масалҳо 1:5: «Бигзор хирад бишнавад ва донишро афзун кунад, ва ҳар кӣ фаҳмад, ҳидоят ёбад».

2. 1 Подшоҳон 3:10: «Худованд омада, истода, мисли пештара даъват кард, Самуил! Самуил!

Ҳастӣ 27:6 Ва Ривқо ба писараш Яъқуб сухан ронда, гуфт: «Инак, шунидам, ки падарат ба бародарат Эсов сухан ронда, гуфтааст:

Ривқо Яъқубро ташвиқ мекунад, ки падараш Исҳоқро фиреб диҳад ва аз баракати Эсов истифода барад.

1: Мо набояд барои ба даст овардани баракатҳои Худо аз фиреб истифода барем.

2: Ба неъматҳое, ки Худованд ба дигарон додааст, ҳасад набарем.

1: Масалҳо 12:22 - "Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд нафратовар аст, аммо онҳое ки росткоранд, писанди Ӯ ҳастанд."

2: Яъқуб 3:14-17- "Аммо агар дар дилҳои шумо ҳасад ва худхоҳии талх дошта бошед, фахр накунед ва бар зидди ростӣ дурӯғ нагӯед. Ин ҳикмат аз боло нозил намешавад, балки заминӣ, нафсонӣ ва девона аст. Зеро. ки дар он ҷо ҳасад ва худхоҳӣ вуҷуд дорад, ошуфтагӣ ва ҳар чизи бад вуҷуд дорад».

Ҳастӣ 27:7 Ба ман гӯсфанд биёред, ва барои ман гӯшти болаззат тайёр кун, то бихӯрам, ва пеш аз маргам туро ба ҳузури Худованд баракат гӯям.

Исҳоқ аз Эсов хоҳиш мекунад, ки ба ӯ гӯшти болаззат диҳад, то ӯ бихӯрад ва Эсовро пеш аз маргаш дар ҳузури Худованд баракат диҳад.

1. Баракати итоаткорӣ - Чӣ гуна баракати Исҳоқ ба Эсов қудрати итоаткорро ошкор мекунад.

2. Баракати қурбонӣ - Чӣ гуна талаби Исҳоқ барои гӯшти болаззат арзиши қурбониро ошкор мекунад.

1. Масалҳо 27:18 Ҳар кӣ дарахти анҷирро мепарварад, меваи онро мехӯрад, ва касе ки оғои худро нигоҳ дорад, иззату эҳтиром хоҳад дошт.

2. Румиён 12:1 Бинобар ин, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, тақдим кунед.

Ҳастӣ 27:8 Пас, эй писарам, ба овози ман итоат кун, мувофиқи он чизе ки ба ту амр мефармоям.

Худо ба Исҳоқ амр мекунад, ки ба овози ӯ итоат кунад ва мувофиқи гуфтаҳои ӯ амал кунад.

1. Қувваи Итоат – Фаҳмидан, ки то чӣ андоза итоат кардан ба каломи Худо ба зиндагии пурбаракат мебарад.

2. Неъмати итоъати Худо - Чаро муҳим аст, ки итоъати аҳкоми Худо барои эҳсоси неъмати Ӯст.

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз ҳамаи халқҳои Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ».

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Ҳастӣ 27:9 Акнун назди рама бирав ва аз он ҷо маро ду нари бузғола биёр; ва онҳоро барои падарат, чунон ки ӯ дӯст медорад, гӯшти болаззат хоҳам дод;

Яъқуб барои баракати падараш ба ҷои бародараш Эсов аз ҳунар истифода мебарад.

1: Мо аз достони Яъқуб омӯхта метавонем, ки Худо метавонад заифиҳои моро ба манфиати худ истифода барад.

2: Мо аз достони Яъқуб дида метавонем, ки нақшаи Худо метавонад муваффақ шавад, ҳатто вақте ки мо ном мешавем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Ҳастӣ 27:10 Ва онро назди падарат биёр, то ки бихӯрад, ва пеш аз маргаш туро баракат диҳад.

Дар ин порча аҳамияти эҳтироми падар ва гирифтани дуои ӯ таъкид шудааст.

1. "Падарон: баракат барои фарзандони онҳо"

2. «Арзиши эҳтиром ба падару модар»

1. Эфсӯсиён 6:2-3 «Падару модари худро иззат намо, ки ҳукми аввалин бо ваъдаест, ки ба ту некӣ кунад ва дар рӯи замин умри дарозе бархурдор шавӣ».

2. Масалҳо 15:20 «Писари оқил падари худро шод мекунад, вале беақл модари худро хор мекунад».

Ҳастӣ 27:11 Ва Яъқуб ба модараш Ривқо гуфт: «Инак, бародари ман Эсов мӯйсафед аст, ва ман марди ҳамвор ҳастам;

Яъқуб падараш Исҳоқро фиреб медиҳад, то баракатеро, ки барои бародараш Эсов дода шуда буд, бигирад.

1: Мо аз намунаи Яъқуб омӯхта метавонем, ки дар гирифтани баракатҳои худ хирад ва хирадро истифода барем.

2: Баракатҳои Худо тавассути вафодорӣ ва итоаткорӣ ба даст меояд, на фиреб.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

Ҳастӣ 27:12 Падарам шояд маро ҳис кунад, ва ман дар назари ӯ ҳамчун фиребгар намонам; ва бар ман лаънат хоҳам овард, на баракат.

Исҳоқ аз он нигарон аст, ки ҳангоми баракат доданаш ба Яъқуб фирефта мешавад ва ин гуна фиреб ба ҷои баракат бар ӯ лаънат меорад.

1. Қувваи фиреб: чӣ гуна бояд шинохт ва аз он канорагирӣ кард.

2. Баракати итоъат: Чӣ тавр ба ваъдаҳои Худо расидан.

1. Масалҳо 14:5 - "Шоҳиди мӯътамад дурӯғ намегӯяд, аммо шоҳиди козиб дурӯғ мебарорад".

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ҳастӣ 27:13 Ва модараш ба ӯ гуфт: «Лаънати ту бар ман бод, писарам, фақат ба овози ман итоат кун ва бирав, онҳоро ба ман биёр».

Яъқуб бо дуои модараш падарашро фиреб медиҳад, то мероси бародараш Эсовро ба даст орад.

1: Мо бояд ҳамеша ба падару модари худ итоат кунем, мисли Яъқуб, ҳатто вақте ки ин душвор бошад ҳам.

2: Мо бояд аз рафтори фиребанда эҳтиёт бошем ва кӯшиш кунем, ки ростқавл ва ростқавлона амал кунем.

1: Эфсӯсиён 6:1-3 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2: Қӯлассиён 3:20 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ки ин ба Худованд писанд аст.

Ҳастӣ 27:14 Ва ӯ рафта, овард ва онҳоро назди модари худ овард; ва модараш гӯшти болаззате тайёр кард, ки падараш дӯст медошт.

Яъқуб падараш Исҳоқро фиреб медиҳад, то баракатеро, ки барои Эсов пешбинӣ шудааст, ба даст орад.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба иродаи Худо содиқ бошем ва дигаронро фиреб надиҳем.

2: Мо бояд амалҳои худ ва оқибатҳои онҳоро дар хотир дошта бошем.

1: Яъқуб 1:22-25 - Аммо худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2: Қӯлассиён 3: 9-10 - Ба якдигар дурӯғ нагӯед, зеро мебинед, ки шумо шахсияти кӯҳнаро бо амалияҳои он тарк кардаед ва шахсияти навро пӯшидаед, ки он дар дониш аз рӯи симои офаринандаи худ нав мешавад.

Ҳастӣ 27:15 Ва Ривқо либоси зебои писари калонии худ Эсовро, ки дар хона бо ӯ буданд, гирифта, ба писари хурдии худ Яъқуб пӯшид.

Ривқо либоси Эсовро гирифта, ба Яъқуб пӯшид.

1. Қувваи итоаткорӣ: Қиссаи Ривқо ва Яъқуб.

2. Баракати фиреб: Қиссаи Яъқуб ва Эсов.

1. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Ҳастӣ 27:16 Ва пӯстҳои нари бузҳоро бар дастони ӯ ва бар гардани ҳамвораш гузошт;

Эсовро модар ва бародараш фирефта мекунанд, то ки баракати падарашро ба даст оранд.

1. Фикру хирад: Чи гуна бояд шинохт ва аз фиреб дурӣ ҷуст

2. Қувваи баракат ва чӣ гуна он ба ҳаёти мо таъсир мерасонад

1. Масалҳо 3:13-15 - "Хушо касе ки ҳикмат ёбад ва хирад ба даст орад, зеро ки фоидааш аз нуқра беҳтар аст ва фоидааш аз тилло беҳтар аст. Вай аз ҷавоҳирот гаронтар аст. ва ҳеҷ чизе, ки шумо мехоҳед, бо вай муқоиса карда наметавонад».

2. Яъқуб 3:17 - "Аммо ҳикмате, ки аз боло омадааст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ".

Ҳастӣ 27:17 Ва гӯшти болаззат ва нони тайёркардаашро ба дасти писараш Яъқуб дод.

Яъқуб гӯшту нони болаззатеро, ки модараш барои ӯ омода карда буд, гирифт.

1: Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад.

2: Мо бояд ба Худованд ва рӯзии Ӯ таваккал кунем.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад?

Ҳастӣ 27:18 Ва ӯ назди падараш омада, гуфт: «Падарам! ту кистӣ, писарам?

Исҳоқ аз писараш, ки худро Эсов вонамуд карда буд, пурсид, ки худро муаррифӣ кунад.

1. Худо метавонад ба воситаи фиребу дурӯғҳои мо бубинад

2. Дар ҳама корҳоятон поквиҷдон ва ростгӯ бошед

1. Забур 51:6 - "Инак, Ту дар ботин аз ростӣ лаззат мебарӣ, ва дар дили ниҳон ба ман ҳикмат меомӯзӣ".

2. Масалҳо 12:22 - "Лабони дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое, ки содиқ рафтор мекунанд, лаззати Ӯст".

Ҳастӣ 27:19 Ва Яъқуб ба падараш гуфт: «Ман Эсов нахустзодаи ту ҳастам; Ман он чи ба ман фармудай, иҷро кардам: бархез, бинишин ва аз гӯсфанди ман бихӯр, то ҷони ту маро баракат диҳад.

Яъқуб падараш Исҳоқро бовар мекунонад, ки ӯро баракат диҳад ва ба ӯ гӯшти гӯсфанд ҳадя кунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз намунаи Яъқуб барои эҳтироми ҳокимият.

2. Аҳамияти неъмат: эҳсоси шодии баракати падар.

1. Румиён 13:1-7: Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2. Масалҳо 3:1-7: Писарам, шариати маро фаромӯш макун; балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад: ба ту умри дароз, умри дароз ва осоиштагиро афзун хоҳанд кард.

Ҳастӣ 27:20 Ва Исҳоқ ба писараш гуфт: «Эй писарам, чӣ тавр онро ин қадар зуд ёфтай? Ва гуфт: «Зеро ки Худованд Худои ту онро назди ман овардааст».

Писари Исҳоқ роҳнамоии Худоро дар муваффақияти худ эътироф мекунад.

1. "Роҳнамоии Худо: неъматест, ки барои шукргузорӣ кардан"

2. "Ба Худо таваккал кардан дар ҳама ҳолат"

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Ҳастӣ 27:21 Ва Исҳоқ ба Яъқуб гуфт: «Наздик биё, эй писарам, туро ҳис кунам, хоҳ писари ман Эсов ҳастӣ ё не».

Исҳоқ мехост боварӣ ҳосил кунад, ки Яъқуб воқеан писари ӯ Эсов аст.

1: Муҳаббати Худо шубҳаҳоро мағлуб мекунад - Чӣ тавр Исҳоқ ба Худо эътимод кард ва шубҳаро паси сар кард, то Яъқубро ҳамчун писари худ қабул кунад.

2: Муҳимияти тасдиқ - Муҳимияти тасдиқ ҳангоми қабули қарорҳои муҳим.

1: Забур 37:5 - Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2: Ибриён 11:11 - Худи Соро низ бо имон қувват гирифт, ки насли ҳомила шавад ва дар синни балоғат кӯдаке зоид, зеро Ӯро, ки ваъда дода буд, содиқ донистааст.

Ҳастӣ 27:22 Ва Яъқуб ба падараш Исҳоқ наздик шуд; ва вайро ҳис карда, гуфт: «Овоз овози Яъқуб аст, вале дастҳо дасти Эсов аст».

Падари Яъқуб ва Эсов Исҳоқ писараш Яъқубро дар либоси пӯшида пас аз ҳис кардани дастҳояш шинос мекунад.

1. Худо Худои тафсил аст. Ӯ моро аз худамон беҳтар медонад.

2. Мо набояд ба намуди зоҳирӣ фирефта шавем, балки бояд ба Худо таваккал кунем, ки моро ба сӯи ҳақ роҳнамой кунад.

1. Ибриён 11:20, «Бо имон Исҳоқ Яъқуб ва Эсовро дар бораи чизҳои оянда баракат дод».

2. Юҳанно 10:27, "Гӯсфандони Ман ба овози ман гӯш медиҳанд; Ман онҳоро мешиносам, ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд".

Ҳастӣ 27:23 Ва ӯро нафаҳмид, зеро дастҳояш мисли дастони бародараш Эсов мӯйсафед буданд, ва ӯро баракат дод.

Эсовро бародараш Яъқуб фиреб дода, баракаташро тарк кард.

1: Файзи Худо аз хатогиҳои мо бузургтар аст - Румиён 5:20-21

2: Худо одамонро истифода мебарад, ки кори Ӯро иҷро кунанд - Луқо 1:26-38

1: Яъқуб марди нокомил буд, ки Худо сарфи назар аз камбудиҳояш истифода мекард - Ибриён 11:21

2: Ваъдаҳои Худо аз кӯшишҳои мо вобаста нестанд - Румиён 4:13-17

Ҳастӣ 27:24 Ва ӯ гуфт: «Оё ту писари ман Эсов ҳастӣ? Ва гуфт: «Ман ҳастам».

Исҳоқ аз писараш Яъқуб пурсид, ки оё ӯ Эсов аст ва Яъқуб ҷавоб дод, ки ӯ ҳамин аст.

1. Қудрати шахсият: Худи ҳақиқии мо дар симои Худо

2. Табиати фиреб: Сафари Яъқуб бо риёкорӣ

1. Юҳанно 1:12 - Аммо ба ҳамаи онҳое ки Ӯро қабул карданд ва ба исми Ӯ имон оварданд, Ӯ ҳақ дод, ки фарзандони Худо шаванд.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Ҳастӣ 27:25 Ва гуфт: «Онро ба ман наздик кун, ва ман аз гӯсфанди писарам мехӯрам, то ки ҷонам туро баракат диҳад». Ва ба ӯ наздик овард, ва хӯрд, ва ба ӯ шароб овард, ва нӯшид.

Исҳоқ ба писараш Яъқуб амр мекунад, ки ба ӯ гӯшти гӯсфанд биёрад, то рӯҳаш ба Яъқуб баракат диҳад. Яъқуб гӯсфандро ба Исҳоқ меорад, ки ӯ онро мехӯрад ва шароб менӯшад.

1. Баракатҳои Худо ба фармонбардорон мерасад.

2. Дуруди падару модар атои хос аст.

1. 1 Подшоҳон 15:22 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқор».

2. Матто 7:21 - «На ҳар кӣ ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

Ҳастӣ 27:26 Ва падараш Исҳоқ ба ӯ гуфт: «Эй писарам, наздик омада, маро бибӯс».

Исҳоқ писараш Эсовро даъват мекунад, ки наздикаш омада, ӯро бибӯсад.

1. Қувваи пайванди эҳсосӣ дар оила

2. Аҳамияти тасдиқ дар тарбияи фарзанд

1. Ҳастӣ 33:4 - "Ва Эсов ба пешвози ӯ давида, ӯро ба оғӯш гирифт ва бар гарданаш афтод ва ӯро бӯсид, ва онҳо гиря карданд".

2. Рут 1:14 - "Ва онҳо овози худро баланд карда, боз гиря карданд; ва Орфо хушдоманашро бӯсид, аммо Рут ба вай писанд омад".

Ҳастӣ 27:27 Ва наздик омада, ӯро бӯсид, ва бӯи ҷомаашро бӯиду, ӯро баракат дод ва гуфт: «Инак, бӯи писари ман мисли бӯи киштзорест, ки Худованд онро баракат додааст.

Эътироф кардани Эсов баракати Худо бар Яъқуб.

1. Баракатҳои Худо метавонад моро дигаргун созад

2. Эътироф кардани неъмати Худо дар зиндагии дигарон

1. Юҳанно 1:17 - Зеро шариат ба воситаи Мусо дода шудааст; файз ва ростӣ ба воситаи Исои Масеҳ омад.

2. Эфсӯсиён 1:3 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар Масеҳ бо ҳар баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ баракат додааст.

Ҳастӣ 27:28 Пас, Худо ба ту аз шабнами осмон, ва фарбеҳии замин, ва фаровонии ҷуворимакка ва шароб ато кунад.

Худованд баргузидагони Худро бо шабнам, фарбеҳ, ҷуворимакка ва шароб баракат хоҳад дод.

1. Фаровонии баракат: даравидани фоидаи тоъати мӯъмин

2. Саховати Худованд: Неъмати фаровон

1. Такрори Шариат 28:8-12: Худованд бар ту дар анборҳо ва дар ҳар он чизе, ки ба он даст медиҳӣ, баракат хоҳад дод, ва Ӯ туро дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, баракат хоҳад дод.

2. Забур 104:27-28: Ин ҳама ба Ту менигаранд, то ба онҳо дар сари вақт ғизо диҳед. Чун ба онҳо додӣ, ҷамъ мекунанд; вақте ки шумо даст кушоед, онҳо аз чизҳои нек пур мешаванд.

Ҳастӣ 27:29 Бигзор одамон ба ту хизмат кунанд, ва халқҳо ба ту саҷда кунанд: бар бародарони худ оғо бошед, ва писарони модарат ба ту саҷда кунанд: лаънат бод ҳар касе ки туро дашном медиҳад, ва баракат гӯяд.

Худо мехоҳад, ки мо барои дигарон баракат бошем ва эҳтиром дошта бошем.

1. Неъмати тоат: аз Худо битарсед ва ба дигарон хизмат кунед

2. Қувваи баракат: Неъмат барои дигарон будан

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо ба хотири Масеҳ шуморо бахшидааст».

2. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард".

Ҳастӣ 27:30 Ва ҳангоме ки Исҳоқ баракати Яъқубро ба анҷом расонд, ва Яъқуб ҳанӯз аз ҳузури падари худ Исҳоқ берун мерафт, бародараш Эсов аз шикори худ омад.

Муносибати Эсов ва Яъқуб вақте озмоиш мешавад, ки Эсов аз шикор бармегардад ва мебинад, ки Яъқуб баракати ӯро гирифтааст.

1. Вафодории Худоро ҳатто дар байни муносибатҳои вайроншуда дидан мумкин аст.

2. Бо вуҷуди хатогиҳои мо, Худо ҳанӯз ҳам омода аст, ки моро баракат диҳад ва ба мо файз диҳад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

Ҳастӣ 27:31 Ва ӯ низ гӯшти болаззат тайёр карда, назди падараш оварда ба падараш гуфт: «Бигзор падарам бархоста, аз гӯсфанди писараш бихӯрад, то ки ҷони ту маро баракат диҳад».

Писари Исҳоқ, Яъқуб, гӯшти болаззат тайёр карда, ба падараш Исҳоқ оварда, то Исҳоқ ӯро баракат диҳад.

1. Қувваи баракат: Чӣ тавр Яъқуб баракати Исҳоқро гирифт

2. Атои итоаткорӣ: Намунаи вафодории Яъқуб

1. Ибриён 11:20 - Бо имон Исҳоқ Яъқуб ва Эсовро баракат дод, гарчанде ки ӯ фарқияти хислатҳои онҳоро медонист.

2. Румиён 12:14-16 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед. Бо шодмонон шод бошед; бо мотамдорон мотам гиред. Бо хамдигар хамфикр зиндагӣ кунед. Мағрур нашавед, балки омода бошед, ки бо одамони пастсифат муошират кунед. Мағрур нашавед.

Ҳастӣ 27:32 Ва падараш Исҳоқ ба ӯ гуфт: «Ту кистӣ? Ва гуфт: «Ман писари ту, нахустзодаи ту Эсов ҳастам».

Исҳоқ аз писараш Эсов пурсид, ки ӯ кист ва Эсов ҷавоб дод, ки вай писари нахустзодаи Исҳоқ аст.

1. Ҷавобҳои Худо ба дуоҳои мо аксар вақт дар шаклҳои ғайричашмдошт меоянд.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва ба волидони худ итоаткор бошем, тавре ки Эсов нишон дод.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; ки аҳкоми аввалин бо ваъда аст; То ки бар ту некӯ бошад ва дар рӯи замин умри дароз дорӣ.

Ҳастӣ 27:33 Ва Исҳоқ бағоят ларзида, гуфт: «Кист? Куҷост он касе ки гӯшти гӯсфандро гирифта, ба ман овард, ва ман пеш аз омадани ту аз ҳама чиз хӯрдам ва ӯро баракат додаам? оре, ва ӯ баракат хоҳад ёфт.

Исҳоқ меларзад, вақте мефаҳмад, ки Яъқубро ба ҷои Эсов баракат додааст.

1. Аҳамияти неъматҳои Худо дар ҳаёти мо.

2. Вақт ва ҳадафи комили Худо дар ҳама чиз.

1. Масалҳо 16:9 "Одамон дар дили худ роҳи худро тарҳрезӣ мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

Ҳастӣ 27:34 Ва ҳангоме ки Эсов суханони падарашро шунид, бо нидои азиме ва бениҳоят талх нидо карда, ба падараш гуфт: «Эй падар, маро низ баракат деҳ».

Эсов суханони падарашро шунида, аз изтироб фарьёд мезанад.

1: Арзиши фурӯтанӣ - Мо бояд аз фурӯтании Эсов дар баробари сарзаниши падараш ибрат гирем.

2: Қувваи бахшидан - омодагии Эсов барои бахшидани падараш сарфи назар аз ноумедии ӯ як намунаи пурқуввати файз ва марҳамат аст.

1: Яъқуб 4:10 - Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2: Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 27:35 Ва гуфт: «Бародарат бо макр омада, баракати туро аз даст дод».

Эсов Яъқубро айбдор кард, ки баракати ӯро аз даст додааст.

1. Неъматҳои Худо ба осонӣ гирифта намешаванд.

2. Оқибати фиреб метавонад сахт бошад.

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Яъқуб 1:15 - Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба дунё меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 27:36 Ва гуфт: «Оё ӯро Яъқуб дуруст номгузорӣ накардаанд? зеро ки ин ду бор маро иваз кард: нахустзодагии маро аз худ гирифт; ва инак, вай баракати маро аз даст додааст. Ва гуфт: «Оё барои ман баракат нагирифтай?

Яъқуб ҳам нахустзодагии бародараш ва ҳам баракатро бо фиреб ба даст овард.

1. Хатари фиреб: чӣ гуна фиреби Яъқуб ба оқибатҳо овард

2. Қувваи баракат: Чӣ гуна Худо итоаткории моро эҳтиром мекунад

1. Яъқуб 1:17-18 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Масалҳо 10:22 - Баракати Худованд сарват меорад, ва Ӯ ба он ҳеҷ душворӣ намедиҳад.

Ҳастӣ 27:37 Ва Исҳоқ ба Эсов ҷавоб дода, гуфт: «Инак, ман ӯро оғои ту кардаам, ва ҳамаи бародаронашро ба ӯ хизматгорон додаам; ва бо гандум ва шароб ӯро таъмин кардаам; ва акнун бо ту чӣ кор кунам, писарам?

Исҳоқ қудрати Эсовро бар Яъқуб ва оилааш эътироф мекунад ва ба ӯ дастгирии минбаъдаро пешниҳод мекунад.

1. "Қувваи итоаткорӣ: омӯзиши Эсов ва Яъқуб дар Ҳастӣ 27"

2. "Мукофоти имон ва итоаткорӣ дар Ҳастӣ 27"

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Ибриён 11: 8-10 - "Бо имон Иброҳим, вақте ки ба ҷое даъват шуд, ки ба он ҷое ки баъдтар ҳамчун мероси худ гирифта мешуд, биравад, итоат кард ва рафт, гарчанде ки намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон вай хонаи худро сохт. дар замини ваъдашуда мисли ғарибе дар кишвари бегона; вай дар хаймаҳо зиндагӣ мекард, мисли Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, зеро ӯ мунтазири шаҳри мустаҳкаме буд, ки меъмор ва меъмори он Худост ."

Ҳастӣ 27:38 Ва Эсов ба падараш гуфт: «Эй падар, ту фақат як баракат дорӣ? маро баракат диҳед, эй падар, маро низ. Ва Эсов овози худро баланд карда, гирист.

Эсов аз падараш Исҳоқ хоҳиш мекунад, ки дуюмбора баракат диҳад.

1: Худо ба мо дар Ҳастӣ нишон медиҳад, ки ҳарчанд корҳо бо роҳи мо пеш нарафтанд, мо бояд ба ҳар ҳол фурӯтан бошем ва ба Ӯ таваккал кунем.

2: Мо аз мисоли Эсов дар Ҳастӣ омӯхта метавонем, ки вокуниши мо ба вазъиятҳои душвор метавонад имони моро ба Худо инъикос кунад.

1: Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2: Яъқуб 1:2-4, эй бародарон, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Ҳастӣ 27:39 Ва падараш Исҳоқ дар ҷавоби вай гуфт: «Инак, маскани ту фарбеҳии замин ва шабнам аз осмон хоҳад буд;

Исҳоқ Яъқубро бо мероси фаровон баракат медиҳад.

1: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин мекунад, ҳатто дар вақти зарурӣ.

2: Худо ваъда додааст, ки вақте ки мо ба Ӯ содиқ бошем, моро бо фаровонӣ баракат медиҳад.

1: Забур 34:10 - шерҳои ҷавон намерасанд ва гуруснагӣ мекашанд; Аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз некӣ кам нахоҳанд монд.

2: Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед; на дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

Ҳастӣ 27:40 Ва ту бо шамшери худ зинда хоҳӣ шуд ва ба бародари худ хизмат хоҳӣ кард; ва ҳангоме ки салтанатро ба даст оварӣ, юғи ӯро аз гардани худ мешиканад.

Исҳоқ ба писараш Эсов мегӯяд, ки ӯ бояд ба бародараш хизмат кунад ва қудрати ӯ вақте пайдо мешавад, ки вай ҳукмронии бародарашро бар ӯ шикаста метавонад.

1. Қувваи бартараф кардани душвориҳо

2. Қувваи низоми патриархалӣ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:37 - На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Ҳастӣ 27:41 Ва Эсов аз Яъқуб нафрат дошт, зеро ки падараш ӯро баракат додааст; ва Эсов дар дили худ гуфт: «Айёми мотам барои падарам наздик аст; пас ман бародарам Яъқубро мекушам.

Эсов ба сабаби баракати падараш ба Яъқуб нафрати сахт дошт. Аз нафрати ӯ чунон фурӯ рафта буд, ки нияти куштани бародарашро дошт.

1. Нагузоред, ки ҳасад шуморо фурӯ барад ва шуморо ба гуноҳ ҳидоят кунад.

2. Бо вуҷуди ихтилофҳоятон бародари худро дӯст доред.

1. 1 Юҳанно 3:15 - Ҳар касе, ки аз бародари худ нафрат дорад, қотил аст ва шумо медонед, ки ҳеҷ қотил дар вай ҳаёти ҷовидонӣ надорад.

2. Румиён 12:20 - Агар душмани шумо гурусна бошад, ӯро сер кунед; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад.

Ҳастӣ 27:42 Ва ин суханони писари калониаш Эсовро ба Ривқо шуниданд, ва ӯ фиристода, писари хурдии худ Яъқубро хонда, ба ӯ гуфт: «Инак, бародарат Эсов, вақте ки туро ламс карда, худро тасаллӣ медиҳад, то ки туро бикушад. .

Ба Ривқо дар бораи суханони писари калониаш Эсов, ки қасди куштани бародараш Яъқубро, писари хурдиаш дошт, шуниданд.

1. Ҳеҷ кас ҷавон нест, ки дар баробари душвориҳо истодагарӣ кунад

2. Мо бояд ҳатто дар ҳолатҳои вазнинтарин ба Худо таваккал кунем

1. Ирмиё 17:7-8 (Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва эътимоди ӯ ба Ӯст.)

2. Яъқуб 1:2-3 (Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, хурсандии покро ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад.)

Ҳастӣ 27:43 Пас, эй писарам, ба овози ман итоат кун; ва бархоста, ба назди бародарам Лобон, ба Ҳорон гурез;

Ин порча дар бораи итоат кардан ба овози падару модар ва гурехтан ба Лобон дар Ҳорон сухан меронад.

1. Муҳим будани эҳтироми падару модар ва итоат ба садои онҳо

2. Паноҳ бурдан ба Парвардигор ва таваккал ба Ӯ

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки он ба шумо хуб ояд ва шумо баҳра баред. умри дароз дар руи замин.

2. Забур 91:2 - «Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

Ҳастӣ 27:44 Ва бо ӯ чанд рӯз бимон, то хашми бародарат рафъ шавад;

Дар порча муҳокима карда мешавад, ки чӣ гуна бояд интизор шавад, то хашми бародари худ паст шавад.

1. Интизори вақти Худо: Омӯзиши сабр дар ҳолатҳои душвор

2. Бартараф кардани ғазаб: ёфтани сулҳ дар замони ноором

1. Масалҳо 15:1 - «Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

2. Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

Ҳастӣ 27:45 То даме ки ғазаби бародарат аз ту дур нашавад, ва он кореро, ки ба ӯ кардай, фаромӯш накунад; он гоҳ ман фиристода, туро аз он ҷо мебарам; чаро ман ҳам дар як рӯз аз шумо маҳрум шавам?

Ривқо аз писараш Яъқуб хоҳиш кард, ки то ғазаби бародараш Эсов паст нашавад, бо ӯ бимонад.

1. Омӯзиши бахшидан: Илтиҷои Ривқо аз Яъқуб то фурӯ рафтани хашми Эсов дарси бахшидан аст.

2. Бартараф кардани низоъ: Илтиҷои Ривқо аз Яъқуб то он даме, ки хашми бародараш Эсов паст нашавад, бо ӯ бимонад, ба мо нишон медиҳад, ки рафъи низоъ муҳим аст.

1. Матто 5:43-44 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Лекин Ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед».

2. Қӯлассиён 3:13 - "Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст".

Ҳастӣ 27:46 Ва Ривқо ба Исҳоқ гуфт: «Ман аз духтарони Ҳет хаста шудаам; ҳаёт маро мекунад?

Ривқо норозигии худро аз духтарони Ҳет баён мекунад ва аз Исҳоқ мепурсад, ки агар Яъқуб ба яке аз онҳо издивоҷ кунад, зиндагии ӯ барояш чӣ фоидае хоҳад овард.

1: Мо бояд дар хотир дорем, ки дар ҳама чиз Худовандро дар ҷои аввал гузорем. Ҳастӣ 28:20-22 мегӯяд: «Ва Яъқуб назр карда, гуфт: «Агар Худо бо ман бошад, ва маро дар ин роҳе ки меравам, нигоҳ дорад, ва ба ман нон барои хӯрдан ва либоси пӯшидан диҳад, то ки Ман боз ба хонаи падарам оромона меоям; он гоҳ Худованд Худои ман хоҳад буд: Ва ин санг, ки барои сутун гузоштаам, хонаи Худо хоҳад буд; ва аз ҳар он чи ба ман медиҳӣ, даҳякашро ба ту хоҳам дод.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба нақшаи Худованд барои ҳаёти худ эътимод дошта бошем. Дар Масалҳо 3:5-6 гуфта мешавад: «Бо тамоми дили ҳуд ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1: Ҳастӣ 28:20-22

2: Масалҳо 3:5–6

Ҳастӣ 28-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 28:1-9 Исҳоқ Яъқубро баракат медиҳад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки аз занони канъонӣ зан нагирад, балки ба назди оилаи модараш ба Паддон-Арам равад. Исҳоқ аҳди Худоро бо Яъқуб тасдиқ карда, ӯро бо ваъдаи насл ва замин баракат медиҳад. Эсов фаҳмид, ки занони канъониаш волидони ӯро норозӣ мекунанд, аз оилаи Исмоил низ зан мегиранд. Яъқуб ба дастури падараш итоат карда, ба Паддон-арам меравад.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 28:10-17, дар вақти сафари Яъқуб, ӯ дар ҷои муайяне шаб меистад ва дар он ҷо истироҳат мекунад. Дар хоб нардбонеро мебинад, ки аз замин ба осмон мерасад ва фариштагон бар он мефароянду фуруд меоянд. Худо дар болои нардбон истода, ваъдаҳои аҳди Худро ба замини Яъқуб, наслҳо ва баракатҳо барои ҳамаи халқҳо тавассути ӯ такрор мекунад. Вақте ки Яъқуб бедор шуд, дарк мекунад, ки дар он ҷо бо ҳузури Худо дучор шудааст.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 28:18-22, ки аз ин вохӯрӣ бо Худо сахт таъсир карда, Яъқуб сангеро, ки ҳангоми хобаш ҳамчун болишт истифода мекард, гирифта, ҳамчун сутун гузошт. Ӯ онро бо равған тадҳин карда, ҳамчун амали муқаддасот ва ин ҷойро Байт-Ил (маънои «хонаи Худо») номид. Яъқуб ваъда медиҳад, ки ба Худо содиқона хизмат мекунад, агар Ӯ ваъдаҳояшро иҷро кунад ва ӯро дар сафар таъмин кунад ва ӯро саломат ба хонаи падараш баргардонад. Ӯ эълон мекунад, ки ин санг ҳамчун хонаи Худо гузошта мешавад, ки дар он ҷо ба Ӯ ҳадияҳо хоҳад дод.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 28 пешниҳод мекунад:
Исҳоқ Яъқубро пеш аз рафтанаш ба Паддон-Аром баракат медиҳад;
Ба Яъқуб дастур дода шуд, ки занҳои канъонӣ нагирад;
Эсовро аз хонадони Исмоил ба занӣ гирифтан;
Яъқуб ба амри падараш итоат карда, ба Паддон-Арам равон шуд.

Орзуи Яъқуб дар бораи нардбоне, ки аз замин ба осмон мерасад;
Худо ваъдаҳои аҳди худро ба Яъқуб тасдиқ мекунад;
Яъқуб дарк кард, ки ҳузури Худо дар он ҷо.

Яъқуб сутуни сангиро ҳамчун ёдгорӣ дар Байт-Ил тақдис мекунад;
Қавли ӯ, ки ба Худо содиқона хизмат мекунад ва дар он ҷо қурбонӣ мекунад;
Орзуи ризқи Худо ва саломат ба хонаи падар баргаштанаш.

Ин боб гузаришро дар ҳаёти Яъқуб ҳангоми сафараш ба Паддан-арам таъкид мекунад. Он аҳамияти баракатҳои оилавӣ, итоаткорӣ ва риояи дастурҳои Худоро таъкид мекунад. Орзуи нардбон рамзи иртиботи илоҳии байни осмон ва замин буда, ҳузури Худо ва иштироки Яъқубро дар ҳаёти Яъқуб таъкид мекунад. Яъқуб бо эҳтиром сутуни сангинро дар Байт-Ил тақдис намуда, онро ҳамчун макони муқаддас эълон мекунад. Ҳастӣ 28 огоҳии афзояндаи Яъқубро аз ваъдаҳои Худо тасвир мекунад ва барои рӯйдодҳои ояндаи ҳаёти ӯ замина мегузорад, вақте ки ӯ бо озмоишҳо ва дигаргуниҳои гуногун дучор мешавад.

Ҳастӣ 28:1 Ва Исҳоқ Яъқубро ҷеғ зада, баракат дод, ва ба ӯ фармуд ва гуфт: «Аз духтарони Канъон зан нагир».

Падараш Исҳоқ ба Яъқуб дастур дод, ки бо зани Канъон издивоҷ накунад.

1: Иродаи Худо ба амалҳои мо сахт вобаста аст

2: Муҳимияти гӯш кардани волидони мо

1: Масалҳо 3:1-2 - Писарам, қонуни маро фаромӯш накун; балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад: ба ту умри дароз, умри дароз ва осоиштагиро афзун хоҳанд кард.

2: Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

Ҳастӣ 28:2 Бархез ва ба Паданарам, ба хонаи падари модарат Байтуил бирав; ва аз он ҷо аз духтарони бародари модарат Лобон зане бигир».

Ин порча аз Ҳастӣ 28:2 Яъқубро ташвиқ мекунад, ки аз оилаи падари модараш Бетуил зане ҷустуҷӯ кунад.

1. Ҳикмати Худо дар интихоби муносиботи дуруст

2. Чӣ тавр фаҳмидани иродаи Худо дар ёфтани ҳамсар

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, то Ӯ роҳҳои шуморо рост гардонад.

2. Эфсӯсиён 5:21-33 - Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай фидо кард.

Ҳастӣ 28:3 Ва Худои Қодири Мутлақ туро баракат диҳад, ва туро боровар гардонад, ва афзун гардонад, то ки мардуми бисьёре гардӣ;

Худо ба Яъқуб ваъда медиҳад, ки ӯро баракат медиҳад, ӯро пурбор мекунад ва ба шумораи зиёди одамон афзун мекунад.

1: Худо касонеро, ки бар Ӯ таваккал мекунанд, баракат медиҳад.

2: Худо метавонад аз ибтидои хурд бузургӣ барорад.

1: Румиён 10:11 - "Зеро ки Навиштаҳо мегӯяд: "Ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, хиҷил нахоҳад шуд."

2: Луқо 1:37 - "Зеро ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нест."

Ҳастӣ 28:4 Ва баракати Иброҳимро ба ту ва насли ту бо ту ато кун; то ки заминеро, ки дар он ғарибӣ, ки Худо ба Иброҳим додааст, мерос ёбӣ.

Худо ба Иброҳим ваъда дод, ки ба ӯ замин диҳад ва ҳамон ваъда ба насли ӯ дода шуд.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо: Чӣ гуна ваъдаҳои Худо ба ҳаёти мо таъсир мерасонанд

2. Баракати Иброҳим: Чӣ тавр мо баракатҳои Худоро ба даст оварда метавонем

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад."

2. Ҳастӣ 12:2-3 - "Ва ман аз ту халқи бузург хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва исми туро бузург хоҳам кард, то ки ту баракат хоҳӣ дошт. туро таҳқир мекунам, лаънат хоҳам кард ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт».

Ҳастӣ 28:5 Ва Исҳоқ Яъқубро ҷавоб дод, ва ӯ ба Паданором назди Лобон ибни Байтуили суриягӣ, бародари Ривқо, модари Яъқуб ва Эсов рафт.

Яъқуб барои ёфтани зан ба сафар мебарояд ва бо Лобон, бародари Ривқо вомехӯрад.

1. Фаҳмидани нақшаи Худо барои ҳаёти мо - Ҳастӣ 28:5

2. Боварӣ ба роҳнамоии Худо - Ҳастӣ 28:5

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 28:6 Вақте ки Эсов дид, ки Исҳоқ Яъқубро баракат дода, ӯро ба Паданарам фиристод, то ки аз он ҷо ба ӯ зан бигирад; ва ҳангоме ки ӯро баракат дод, ба вай амр дода, гуфт: "Аз духтарони Канъон зан нагир";

Исҳоқ Яъқубро баракат дод ва ба ӯ дастур дод, ки ба Паданарам биравад, то берун аз духтарони Канъон зане ёбад.

1. Ҳадафи Худо барои халқаш: Чӣ гуна баракатҳо ва дастуроти Худо моро роҳнамоӣ мекунанд

2. Ғалаба кардани васвасаҳо: Омӯзиши гӯш кардан ва итоат кардан ба овози Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

Ҳастӣ 28:7 Ва Яъқуб ба падар ва модари худ итоат карда, ба Паданарам рафт;

Яъкуб ба падару модараш итоат карда, ба Паданарам рафт.

1. Итоати падару модар эҳтироми Худост.

2. Итоати мо ба падару модар намунаи тоъати мост.

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Қӯлассиён 3:20 - Эй фарзандон, дар ҳама чиз ба падару модари худ итоат кунед, зеро ин ба Худованд писанд аст.

Ҳастӣ 28:8 Ва Эсов чун дид, ки духтарони Канъон падараш Исҳоқро писандиданд;

Эсов дид, ки падараш аз занони канъонӣ розӣ нест.

1. Мо бояд кӯшиш кунем, ки мувофиқи хости Худо падару модаронамонро хушнуд созем.

2. Ҳангоми интихоби ҳамсар бояд ҳикматро истифода барем.

1. Эфсӯсиён 6:1-2 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин бо ваъда аст.

2. Масалҳо 1:8-9 Писарам, насиҳати падаратро бишнав, ва таълимоти модаратро тарк накун, зеро онҳо барои сари ту гулчанбар ва гулӯлаҳо барои гарданат мебошанд.

Ҳастӣ 28:9 Ва Эсов назди Исмоил рафта, ба заноне, ки Маҳалатро духтари Исмоили Иброҳим, хоҳари Набоҷот дошт, гирифт, то ки зани ӯ шавад.

Эсов Маҳолат духтари Исмоил ва хоҳари Набоҷотро ба занӣ гирифт.

1. Аҳамияти оила ва эҳтироми анъанаҳои оилавӣ.

2. Издивоҷ, ниҳоди илоҳӣ ва аҳамияти пайдо кардани ҳамсаре, ки дорои арзишҳои якхела аст.

1. Матто 19:5-6 Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва ҳарду як тан хоҳанд шуд. Пас, онҳо дигар ду тан не, балки як тананд.

2. Эфсӯсиён 5:21-33 Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед. Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат мекунед. Зеро ки шавҳар сардори зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, ҷисми вай аст, ки Ӯ Наҷотдиҳандаи он аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд.

Ҳастӣ 28:10 Ва Яъқуб аз Беэр-Шобаъ баромада, сӯи Ҳорон равона шуд.

Яъқуб Беэр-Шобаъро тарк карда, ба Ҳорон равон мешавад.

1. Вафодории Худо ҳатто вақте ки мо беимон бошем

2. Сафари имон

1. Румиён 4:19-20 - Ва чун дар имон заъиф набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, мурда нашуморид ва ҳанӯз мурдагии батни Соро набуд: Ӯ аз ваъдаи Худо ҳайрон нашуд. ба воситаи беимонӣ; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҷалол медод.

2. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки пас аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард.

Ҳастӣ 28:11 Ва Ӯ бар ҷое равшанӣ андохта, тамоми шаб дар он ҷо монд, зеро ки офтоб ғуруб карда буд; ва аз сангҳои он ҷо гирифта, барои болиштҳои худ гузошт ва дар он ҷо хобид.

Дар порча сафари Яъқуб ва чӣ гуна ӯ барои шаб ҷои истироҳат пайдо кард, тасвир мекунад.

1. Аҳамияти истироҳат дар Худованд ва таваккал ба ризқи Ӯ.

2. Чӣ тавр Худо моро дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ тасаллӣ медиҳад.

1. Забур 23:2 - Ӯ маро водор мекунад, ки дар чарогоҳҳои сабз хобонам; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шаванд; ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Ҳастӣ 28:12 Ва ӯ хоб дид, ва инак, нардбоне бар замин гузошта шудааст, ва қуллаи он ба осмон мерасид; ва инак, фариштагони Худо бар он сууд ва фуруд меоянд.

Орзуи Яъқуб дар бораи нардбоне, ки ба осмон мерасад.

1. Боварӣ ба роҳнамоии Худо дар зиндагӣ

2. Неъмати имон ва тоъат

1. Ибриён 11:9 - Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда хонаи худро мисли бегонае дар кишвари бегона сохт; ӯ мисли Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд.

2. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд; туро ба дасти худ боло хоҳанд кард, то пои худро ба санг назанӣ.

Ҳастӣ 28:13 Ва инак, Худованд дар болои он истода, гуфт: «Ман Худованд Худои падарат Иброҳим ва Худои Исҳоқ ҳастам; заминеро, ки бар он хобидаӣ, ба ту ва ба насли ту хоҳам дод. ;

Худо заминро ба Яъқуб ва насли ӯ ваъда дод.

1. Аҳди Худо бо Яъқуб: баракати тоъат

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад

1. Забур 104:8-9 - Ӯ аҳди худро то абад, каломеро, ки фармуда буд, барои ҳазор насл дар хотир нигоҳ медорад.

2. Румиён 4:13-14 - На ба воситаи шариат, ки Иброҳим ва насли ӯ ваъда доданд, ки вориси ҷаҳон хоҳад шуд, балки ба воситаи адолате, ки ба воситаи имон меояд.

Ҳастӣ 28:14 Ва насли ту мисли ғубори замин хоҳад буд, ва ту дар ғарб, ва ба шарқ, ва ба шимол ва ба ҷануб паҳн хоҳӣ шуд; ва дар ту ва дар насли ту ҳама оилахои руи замин муборак бошад.

Дар ин оят ваъдаи Худо ба Яъқуб тасвир шудааст, ки насли ӯ ба мисли хоки замин зиёд хоҳад шуд ва ба воситаи онҳо тамоми оилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

1. Ваъдаҳои Худо барои халқи худ: Чӣ гуна Худо онҳоеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд баракат медиҳад

2. Фаровонии баракатҳои Худо: Чӣ гуна баракати Худо ба тамоми халқҳо паҳн мешавад

1. Ишаъё 54:2-3 - Ҷои хаймаи худро васеъ кун, ва бигзор онҳо пардаҳои манзилҳои туро дароз кунанд: дареғ надеҳ, риштаҳои худро дароз ва сутунҳои худро мустаҳкам намо; Зеро ки ту аз дасти рост ва чап берун хоҳӣ шуд; ва насли ту вориси ғайрияҳудиён хоҳад шуд, ва шаҳрҳои харобаро сокин хоҳанд кард.

2. Эфсӯсиён 3:6 - То ки халқҳо ворисон ва аз як бадан бошанд ва шарикони ваъдаи Ӯ дар Масеҳ ба воситаи Инҷил бошанд.

Ҳастӣ 28:15 Ва инак, Ман бо ту ҳастам, ва туро дар ҳар ҷое ки меравӣ, нигоҳ медорам, ва туро боз ба ин замин хоҳам овард; зеро ки ман туро тарк намекунам, то он даме ки он чи ба ту гуфтаам, ба ҷо наоварам.

Ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат ва ҳузур.

1: Худо ҳамеша бо шумо хоҳад буд - Такрори Шариат 31:8

2: Ваъдаҳои содиқи Худо - Ишаъё 55:11

1: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Ҳастӣ 28:16 Ва Яъқуб аз хоби худ бедор шуд, ва гуфт: «Ба дурустӣ ки Худованд дар ин ҷост; ва ман намедонистам.

Яъқуб ҳузури Худовандро дар ҷое, ки интизор набуд, шинохт.

1. Омӯзиши шинохти ҳузури Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Чӣ гуна метавон ҳузури Худоро дарк кард, ҳатто вақте ки шумо онро ҳис намекунед

1. Ишаъё 6:1-8 Нигоҳи Ишаъё дар бораи Худованд

2. Забур 139:7-12 Аз Рӯҳи Ту ба куҷо равам?

Ҳастӣ 28:17 Ва ӯ тарсид ва гуфт: «Ин ҷо чӣ қадар даҳшатнок аст! Ин ҷои дигаре ҷуз хонаи Худо нест ва ин дарвозаи биҳишт аст.

Яъқуб ба ҷое дучор мешавад, ки бовар дорад, хонаи Худост ва тарсу ҳаросро фаро мегирад.

1. Ҳузури Худо басанда аст, ки моро аз тарс пур кунад

2. Чӣ тавр дуруст ҷавоб додан ба ҳузури Худо

1. Ишаъё 6:1–5

2. Ваҳй 14:1–5

Ҳастӣ 28:18 Ва Яъқуб субҳи барвақт бархоста, сангеро, ки барои болишташ гузошта буд, гирифта, барои сутун гузошт, ва бар болои он равған рехт.

Яъқуб сангеро ҳамчун сутуни зикри Худо тақдис кард.

1. Қувваи ёдоварӣ: Сутуни Яъқуб чӣ гуна метавонад моро ба ёди Худо илҳом бахшад

2. Тарбияи муносибати миннатдорӣ: Дарсҳо аз сутуни Яъқуб

1. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед.

2. Эфсӯсиён 2:19-20 - Пас, шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги кунҷ.

Ҳастӣ 28:19 Ва номи он ҷойро Байт-Ил номид, аммо номи он шаҳр аввал Луз ном дошт.

Вохӯрии Яъқуб бо Худо дар Байт-Ил, ки қаблан Луз ном дошт.

1. Раҳмати Худо дар тағир додани зиндагии мо аз дарун

2. Омӯзиши шинохти ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1. Юҳанно 1:14 - Ва Калом ҷисм шуд ва дар миёни мо сокин шуд, ва мо ҷалоли Ӯро дидем, ки ҷалоли Писари ягонаи Падар аст, пур аз файз ва ростӣ аст.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Ҳастӣ 28:20 Ва Яъқуб назр карда, гуфт: «Агар Худо бо ман бошад, ва маро дар ин роҳе ки меравам, нигоҳ дорад ва ба ман нон барои хӯрдан ва либосе барои пӯшидан диҳад,

Яъқуб ба Худо назр мекунад, ки агар ба ӯ ризқ диҳад, ба Ӯ хизмат мекунад.

1. Эътироф кардани ризқи Худо: Омӯзиши қадр кардани он чизе, ки дорем

2. Хизмат ба Худо бо шукр: эътирофи ризқи содиқи Ӯ

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи эътимод ба таъминоти Худо

2. Забур 23:1-6 - садоқат ва таъминоти Худо дар ҳама паҳлӯҳои ҳаёт

Ҳастӣ 28:21 То ки боз ба хонаи падарам ба саломатӣ биёям; он гоҳ Худованд Худои ман хоҳад буд;

Яъқуб ваъда дод, ки ба хонаи падараш бармегардад ва ба Худованд хизмат мекунад.

1. Ба Худо таваккал кардан: ваъдаи Яъқуб барои пайравӣ ба Худованд

2. Такя ба ваъдаҳои Худо: Уҳдадории Яъқуб барои баргаштан ба хона

1. Ирмиё 29:11 "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунам".

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Ҳастӣ 28:22 Ва ин санг, ки ман барои сутун гузоштаам, хонаи Худо хоҳад буд; ва аз ҳар он чи ба ман медиҳӣ, даҳякашро ба ту хоҳам дод.

Ин порча дар бораи Яъқуб сухан меравад, ки даҳяки тамоми дороияшро ба хонаи Худо бахшидааст.

1. "Бозгашт ба Худо: баракати саховатмандӣ"

2. «Аҳди Худо бо Яъқуб: Қиссаи вафодорӣ»

1. Малокӣ 3: 10-11 - "Ҳамаи даҳьякҳоро ба анбор биёред, то дар хонаи ман гӯшт бошад, ва ҳоло бо ин маро имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар тирезаҳои осмонро ба шумо накушоям. , ва баракатеро ба шумо бирезед, ки барои қабули он ҷой кофӣ нахоҳад буд».

2. Такрори Шариат 14: 22-23 - "Ту дар ҳақиқат тамоми ҳосили насли худро, ки киштзор сол ба сол мерӯёнад, даҳяк хоҳӣ дод. Ва ту ба ҳузури Худованд Худои худ, дар ҷое ки Ӯ барои гузоштани тухми худ интихоб кунад, бихӯр. Дар он ҷо даҳяки ғалла, шароби худ ва равғани худ ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро ном гузор, то ки ҳамеша аз Худованд Худои худ тарсиданро ёд гир».

Ҳастӣ 29-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 29:1-14, Яъқуб ба замини Паддон-Арам меояд ва ба чоҳе дучор мешавад, ки дар он чӯпонон рамаҳои худро ҷамъ мекунанд. Ӯ мефаҳмад, ки онҳо аз Ҳорон, зодгоҳи модараш ҳастанд. Яъқуб дар бораи Лобон, бародари модараш мепурсад ва чӯпонон шахсияти ӯро тасдиқ мекунанд. Роҳел, духтари Лобон, бо гӯсфандони падараш меояд. Яъқуб дарҳол ба зебоӣ ва тавоноии ӯ ҷалб мешавад ва сангро аз чоҳ дур мекунад, то рамаашро об диҳад. Яъқуб ҳангоми вохӯрии Роҳел аз эҳсосот фаро гирифта шуда, ӯро мебӯсад ва гиря мекунад.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 29:15-30, пас аз як моҳ бо Лобон мондан, Яъқуб ба ӯ пешниҳод мекунад, ки бар ивази издивоҷ бо Роҳел кор кунад. Лобон розӣ аст, аммо пеш аз иҷозат додан ба издивоҷ ҳафт сол хизмат кардан лозим аст. Яъқуб барои он солҳо содиқона хизмат мекунад, зеро муҳаббаташ ба Роҳел; аз мехру муҳаббати амик ба назари у хамагй чанд руз ба назар мерасад. Вақте ки Яъқуб ба Роҳел издивоҷ мекунад, Лобон ӯро фиреб дода, дар шаби арӯсӣ ба ҷои ӯ Лиаҳро медиҳад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 29: 31-35, вақте ки Яъқуб фаҳмид, ки ӯро бо сабаби арӯси пӯшида дар шаб фиреб дода, ба ҷои Роҳел издивоҷ карда, бо Лобон дар бораи ин амали фиребхӯрда рӯ ба рӯ мешавад. Лобон мефаҳмонад, ки расман пеш аз калонӣ ба шавҳар додан духтари хурдӣ нест, балки ваъда медиҳад, ки агар Яъқуб ҳафтаи арӯсии Лиёро мувофиқи нақша ба анҷом расонад, ӯ низ метавонад баъд аз ҳафт соли дигар кор карда, Роҳелро ба занӣ гирад. Ин боб бо нишон додани илтифоти Худо ба Леа, сарфи назар аз он ки Яъқуб ӯро дӯст намедошт, вай дар аввал ҳомиладор шуда, чаҳор писар таваллуд мекунад: Реубен, Шимъӯн, Левӣ ва Яҳудо.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 29 пешниҳод мекунад:
Яъқуб ба Паддон-Арам расид ва дар назди чоҳ Роҳелро пешвоз гирифт;
Ҷалби фаврии ӯ ба Роҳел ва омодагии ӯ барои кор кардан барои Лобон барои издивоҷ бо ӯ;
Созиши Лобон барои Яъқуб пас аз ҳафт соли хидмат бо Роҳел издивоҷ кард.

Яъқуб ҳафт сол содиқона хизмат карда, иштибоҳан ба ҷои Роҳел бо Леё издивоҷ кард;
Шарҳ ва ваъдаи Лобон дар бораи иҷозат додан ба Яъқуб пас аз анҷоми ҳафтаи арӯсии Леа бо кор кардан ҳафт соли дигар ба Роҳел издивоҷ мекунад;
Лея ҳомила шуда, чор писар таваллуд кард: Реубен, Шимъӯн, Левӣ ва Яҳудо.

Ин боб оғози замони Яъқуб дар Паддон-Арам ва воҳӯриҳои ӯ бо оилаи Лобонро нишон медиҳад. Он муҳаббати Яъқубро ба Роҳелро таъкид мекунад ва ӯро водор мекунад, ки ба Лобон чордаҳ сол хидмат кунад, то бо ӯ издивоҷ кунад. Фиреб бо иштироки Лиа оқибатҳои фиребро дар муносибатҳо нишон медиҳад. Сарфи назар аз он ки дар аввал Яъқуб ӯро дӯст намедошт, Худо ба Лея марҳамат карда, ба ӯ таваллуд мекунад. Ҳастӣ 29 барои рӯйдодҳои ояндаи Яъқуб, занони ӯ ва фарзандони онҳо замина мегузорад, дар ҳоле ки мавзӯъҳои муҳаббат, садоқат, фиреб ва пешгӯии Худоро дар ҳолатҳои ғайричашмдошт омӯхтааст.

Ҳастӣ 29:1 Ва Яъқуб ба сафар баромада, ба замини мардуми шарқ омад.

Яъқуб ба сарзамини мардуми шарқ сафар мекунад.

1. Саёҳати мо бо Худо - қабул кардани тағирот ва эътимод ба нақшаи Ӯ.

2. Неъмати тоъат - Намунаи Яъқуб дар вафодорӣ.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ рафт, то дар замини ваъдашуда зиндагӣ кунад, чунон ки дар замини бегона ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард. Зеро вай бесаброна мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост.

Ҳастӣ 29:2 Ва Ӯ назар андохта, дар саҳро чоҳе дид, ва инак, се рамаи гӯсфандони назди он хобидаанд; зеро аз он чоҳ рамаро об медоданд, ва санги бузурге бар даҳони чоҳ буд.

Яъқуб ба чоҳе дар саҳро расид, ки дар он ҷо дид, ки се рамаи гӯсфандро аз чоҳ об медоданд ва даҳони чоҳро санги бузурге пӯшидааст.

1. Исо оби зинда аст, ки ҳеҷ гоҳ хушк намешавад

2. Санги Наҷот ягона Сангест, ки метавонад моро аз торикии рӯҳонӣ муҳофизат кунад

1. Юҳанно 4:10-14 - Исо ба вай гуфт: "Ҳар кӣ аз ин об менӯшад, боз ташна хоҳад шуд, аммо ҳар кӣ аз обе ки Ман ба вай медиҳам, бинӯшад, дигар ташна нахоҳад монд. Обе ки Ман ба вай медиҳам. дар Ӯ чашмаи обе хоҳад шуд, ки то ҳаёти ҷовидонӣ ҷорӣ мешавад».

2. Забур 61:6 - Ӯ танҳо санги ман ва наҷоти ман, қалъаи ман аст; Ман намеларзонам.

Ҳастӣ 29:3 Ва дар он ҷо тамоми гӯсфандон ҷамъ шуданд, ва сангро аз даҳони чоҳ ғелонда, гӯсфандонро об доданд ва сангро боз бар даҳони чоҳ ба ҷои худ гузоштанд.

Гӯсфандонро дар назди чоҳ ҷамъ меоварданд ва сангро аз даҳони чоҳ дур мебурданд, то гӯсфандонро пеш аз иваз кардан об диҳад.

1. Муҳимияти идоракунӣ - ғамхорӣ дар бораи захираҳое, ки ба мо дода шудаанд.

2. Қимати меҳнат ва ғайрат дар ҳама корҳое, ки мо мекунем.

1. 1 ба Қӯринтиён 4:2 - Илова бар ин, аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки одам содиқ бошад.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

Ҳастӣ 29:4 Ва Яъқуб ба онҳо гуфт: «Бародарони ман, аз куҷоед? Ва гуфтанд: «Мо аз Ҳоронем».

Яъқуб бо оилаи калонаш дар Ҳорон вомехӯрад.

1. Ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунед, ки аз куҷо омадаед.

2. Худо аз ҷойҳо ва одамони ғайричашмдошт истифода мебарад, то моро ба Ӯ наздик созад.

1. Румиён 10:12-15, Зеро ки ҳеҷ тафовуте байни яҳудӣ ва юнонӣ нест, зеро ки як Худованди ҳама барои ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, сарватманд аст. 13 Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт. 14 Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба Ӯ имон наовардаанд, бихонанд? ва чӣ гуна онҳо ба касе ки дар бораи Ӯ нашунидаанд, имон оваранд? ва бе воиз чӣ гуна мешунаванд? 15 Ва чӣ гуна онҳо мавъиза кунанд, магар он ки фиристода шаванд? чунон ки навишта шудааст: «Чӣ зебост пои онхое ки башорати сулхро башорат дода, аз некй башорат медиханд!

2. Забур 145:4, Як насл аъмоли Туро ба дигаре ситоиш хоҳад кард, ва аъмоли бузурги Туро эълон хоҳад кард.

Ҳастӣ 29:5 Ва ба онҳо гуфт: «Шумо Лобон ибни Ноҳӯрро мешиносед? Ва гуфтанд: «Мо Ӯро мешиносем».

Яъқуб бо хешовандонаш вохӯрда, аз куҷо будани амаки деринааш Лобон хабардор мешавад.

1: Худо моро дар муҳтоҷимон ҳидоят мекунад, чунон ки Яъқубро ба наздиконаш роҳнамоӣ кард, то амакаш Лобонро пайдо кунад.

2: Ҳатто вақте ки мо ҳис мекунем, ки танҳо ҳастем, Худо ҳамеша бо мост ва ҳамеша роҳ медиҳад.

1: Ишаъё 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 23:4 "Гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд."

Ҳастӣ 29:6 Ва ба онҳо гуфт: «Оё вай сиҳат аст? Ва гуфтанд: «Вай сиҳат аст, ва инак, духтараш Роҳел бо гӯсфандон меояд».

Яъқуб бо хешовандонаш вохӯрд ва онҳо ба ӯ хабар медиҳанд, ки Роҳел бо гӯсфандон меояд.

1. Пешгӯии Худо дар вақти омадани Роҳел аён аст.

2. Файзи Худо моро иҳота мекунад, ҳатто вақте ки мо онро намешиносем.

1. Забур 145:18-19 "Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳар касе ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст. Ӯ хоҳиши онҳоеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро мекунад, инчунин доди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот медиҳад".

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 29:7 Ва гуфт: «Инак, ҳанӯз рӯзи баланд аст, ва вақти он расидааст, ки чорпоён ҷамъ шаванд; гӯсфандонро об диҳед ва биравед ва онҳоро бихӯред».

Лобон аз Яъқуб хоҳиш кард, ки гӯсфандонашро об диҳад ва онҳоро бихӯрад, зеро ҳанӯз субҳ буд.

1. Худо ба мо баракатҳои фаровон медиҳад, ҳатто дар корҳои рӯзмарра.

2. Мо набояд ин қадар зуд доварӣ кунем, ки корҳои ночиз аз мо талаб карда мешаванд, зеро онҳо шояд аз ҷониби Худованд бошанд.

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки болотар аз ҳар хирад аст, шуморо муҳофизат хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва ҷисм бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

Ҳастӣ 29:8 Ва онҳо гуфтанд: «Мо наметавонем, то даме ки тамоми рамаҳо ҷамъ нашаванд ва сангро аз даҳони чоҳ ғелонда накунанд; баъд гусфандонро об медихем.

Яъқуб бо писарони Лобон вомехӯрад ва онҳо мефаҳмонанд, ки онҳо наметавонанд ба гӯсфандон об диҳанд, то даме ки рамаҳо ҷамъ нашаванд ва санг аз чоҳ берун карда шавад.

1. Таъмини Худо барои эҳтиёҷоти мо - Ҳастӣ 29:8

2. Ба дигарон содиқона хизмат кардан - Ҳастӣ 29:8

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

2. Яъқуб 2:18 - Ба ман имони худро ба ғайр аз аъмоли худ нишон диҳед, ва ман ба шумо имони худро бо аъмоли худ нишон хоҳам дод.

Ҳастӣ 29:9 Ҳанӯз ӯ бо онҳо сухан мегуфт, Роҳел бо гӯсфандони падараш омад, зеро ки вай онҳоро нигоҳ медошт.

Яъқуб бо Лобон вохӯрд ва дар ҳоле ки онҳо сӯҳбат мекунанд, Роҳел бо гӯсфандони падараш меояд.

1. Пешниҳоди Худо: Чӣ тавр Худо бо роҳҳои ғайричашмдошт кор мекунад

2. Қимати меҳнат: баракати меҳнат

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо дар бораи худаш ғамхорӣ мекунад.

2. Воиз 9:10 - Ҳар он чизе, ки дастат кунад, онро бо тамоми қуввати худ иҷро кун.

Ҳастӣ 29:10 Ва ҳангоме ки Яъқуб Роҳел духтари бародари модараш Лобон ва гӯсфандони бародари модари худ Лобонро дид, Яъқуб наздик омада, сангро аз даҳони чоҳ ғелонда, гӯсфандонро об дод. Бародари модараш Лобон.

Яъқуб ва Роҳел дар назди чоҳ вомехӯранд.

1: Худо ба мо имконият медиҳад, ки бо одамони нав вохӯрем, ҳамон тавре ки Ӯ ба Яъқуб ва Роҳел имкон дод, ки вохӯранд.

2: Тайёрии Яъқуб ба хизмат ба рамаи Лобон ба мо нишон медиҳад, ки омода будан ба дигарон муҳим аст.

1: Филиппиён 2:3-4 "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худ муҳимтар ҳисоб кунед. Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед."

2:1 Юҳанно 3:18 "Эй фарзандон, биёед на дар сухан ё гуфтор, балки дар амал ва дар ростӣ дӯст дорем."

Ҳастӣ 29:11 Ва Яъқуб Роҳелро бӯсид ва овози худро баланд карда, гиря кард.

Яъқуб ва Рейчел аз нав муттаҳид шуданд ва ба оғӯши эҳсосотӣ тақсим шуданд.

1: Вохӯрии наздикон як лаҳзаи бебаҳост ва мо бояд ҳар лаҳзаро бо оила ва дӯстонамон қадр кунем.

2: Худо содиқ аст ва дар ҳама озмоишҳо ва шодиҳои мо бо мост.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

Ҳастӣ 29:12 Ва Яъқуб ба Роҳел гуфт, ки вай бародари падараш аст, ва ӯ писари Ривқо аст; ва ӯ давида, ба падараш хабар дод.

Яъқуб ба Роҳел ошкор мекунад, ки ӯ бародари падар ва писари Ривқо аст.

1. Ташаккул додани ҳисси шахсият ва садоқат дар оила.

2. Муҳимияти ростқавлӣ дар муносибатҳо.

1. Румиён 12:10 Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарӣ муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

2. Эфсӯсиён 4:25, Бинобар ин, дурӯғгӯиро тарк карда, бигзор ҳар яке аз шумо ба ёри худ рост бигӯяд, зеро ки мо узвҳои якдигарем.

Ҳастӣ 29:13 Ва ҳангоме ки Лобон хабари писари хоҳари худ Яъқубро шунид, давида ба истиқболаш омад ва ӯро ба оғӯш гирифт ва бӯсид ва ба хонаи худ овард. Ва ӯ ҳамаи инро ба Лобон гуфт.

Лобон, вақте ки хабари омадани Яъқубро шунид, ӯро бо оғӯш кушод.

1. Қувваи бахшидан: Тадқиқот аз муносибати Яъқуб ва Лобон

2. Қувваи оштӣ: Қиссаи Яъқуб ва Лобон

1. Луқо 15:20 - Ӯ бархоста, назди падараш омад. Аммо вақте ки ӯ ҳанӯз дур буд, падараш ӯро дида, ба ӯ дилсӯзӣ кард; ба назди писараш давида, уро ба огуш кашида бусид.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба ҷои ин, ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо ба воситаи Масеҳ шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 29:14 Ва Лобон ба ӯ гуфт: «Ту ростӣ устухон ва гӯшти ман ҳастӣ». Ва як моҳ бо ӯ монд.

Лобон Яъқубро ба оилаи худ қабул кард ва ба ӯ имкон дод, ки муддати тӯлонӣ бимонад.

1. Қудрати меҳмондорӣ: Оғӯш гирифтани бегонагон бо бозуи кушод

2. Маънои оила: шарикӣ ба муҳаббат ва файзи Худо

1. Румиён 15:7 - Пас, якдигарро пазироӣ кунед, чунон ки Масеҳ шуморо қабул кардааст, барои ҷалоли Худо.

2. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштаҳоро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

Ҳастӣ 29:15 Ва Лобон ба Яъқуб гуфт: «Азбаски бародари ман ҳастӣ, оё бефоида Маро ибодат мекунӣ? Ба ман бигӯ, ки музди ту чӣ мешавад?

Лобон ва Яъқуб дар бораи музди кори Яъқуб сӯҳбат мекунанд.

1: Худо ба мо имконият медиҳад, ки сахт меҳнат кунем ва барои он мукофот гирем.

2: Мо бояд дар музди худ саховатманд бошем ва барои атоҳое, ки Худо ба мо додааст, шукргузор бошем.

1: Эфсӯсиён 4:28 "Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то ки чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад."

2: Хуруҷ 20:15 "Дуздӣ накун".

Ҳастӣ 29:16 Ва Лобон ду духтар дошт: номи калонашро Лея ва номи хурдиро Роҳел ном дошт.

Леа ва Роҳел ду духтари Лобон буданд.

1. Нақшаи Худо: Омӯзиши қабули тағйирот

2. Қувваи хоҳарон: Ҷустуҷӯи рӯҳбаландӣ дар достони Леа ва Роҳел

1. Рут 1:16-17 Аммо Рут ҷавоб дод: «Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз ту баргардам». Ба куҷое, ки ту меравӣ, меравам ва ҳар ҷое, ки ту мемонӣ, ман мемонам. Халқи ту халқи ман ва Худои ту Худои ман хоҳад буд.

2. Масалҳо 17:17 Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад.

Ҳастӣ 29:17 Леа чашмони меҳрубон буд; Аммо Роҳел зебо ва писанд буд.

Лиа мисли хоҳараш Роҳел, ки зебо ва хушрӯй буд, ҷолиб набуд.

1. Қувваи муҳаббати бебозгашт: омӯзиши Яъқуб ва Лиа

2. Қадр кардани зебоӣ ва қудрати ботинӣ: омӯзиши Лиа ва Роҳел

1. 1 Юҳанно 4:7-12 Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад.

2. Румиён 12:9-10 Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред. Якдигарро бо мехри бародарӣ дуст доред.

Ҳастӣ 29:18 Ва Яъқуб Роҳелро дӯст медошт; ва гуфт: «Барои духтари хурдиат Роҳел ба ту ҳафт сол хизмат мекунам».

Яъқуб Роҳелро дӯст медорад ва розӣ мешавад, ки барои падараш ҳафт сол кор кунад.

1: Муҳаббат сазовори қурбонӣ аст.

2: Иҷрои ӯҳдадориҳои худ муҳим аст.

1: Марк 12:30-31 - "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Дуюм ин аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Фармони дигаре аз ин бузургтар нест.

2: 1 ба Қӯринтиён 13: 4-7 - "Муҳаббат пурсабр ва меҳрубон аст; муҳаббат ҳасад ва фахр намекунад; он мағрур ё дағалӣ нест. Вай дар роҳи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ кунед, вале бо ростӣ шодӣ кунед: Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад».

Ҳастӣ 29:19 Ва Лобон гуфт: «Беҳтар аст, ки вайро ба ту диҳам, аз он ки вайро ба каси дигар диҳам; бо ман бимон».

Лобон ба Яъқуб мегӯяд, ки барои ӯ духтари худро ба занӣ гирифтан беҳтар аст, аз он ки ба ягон каси дигар издивоҷ кунад.

1. Аҳамияти оила ва садоқат дар муносибатҳо.

2. Зебоии ризқи Худованд дар ҳолатҳои душвор.

1. Масалҳо 18:22 - Ҳар кӣ зане меёбад, чизи хубе меёбад ва аз Худованд илтифот мегирад.

2. Забур 91: 14-15 - "Азбаски вай ба ман дар муҳаббат нигоҳ дорад, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро вай исми Маро медонад. Вақте ки ӯ маро мехонад, ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Ман бо ман хоҳам буд. вай дар мусибат аст; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард».

Ҳастӣ 29:20 Ва Яъқуб барои Роҳел ҳафт сол хизмат кард; ва онҳо ба назари ӯ чанд рӯз менамуданд, зеро муҳаббате ки ба вай дошт.

Яъқуб барои зани дӯстдоштааш Роҳел ҳафт сол хизмат кард ва ин ба назари ӯ ҳамагӣ чанд рӯз менамуд.

1: Муҳаббат ҳама чизро имконпазир месозад

2: Қувваи муҳаббат барои тағир додан

1:1 Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пурсабр аст, муҳаббат меҳрубон аст. На ҳасад мебарад, на фахр намекунад, на ғурур. 5 Он дигаронро беобрӯ намекунад, худпарастӣ намекунад, ба осонӣ ба хашм намеояд, хатогиҳоро сабт намекунад. 6 Муҳаббат аз бадӣ лаззат намебарад, балки аз ростӣ шод мешавад. 7 Ҳамеша муҳофизат мекунад, ҳамеша бовар мекунад, ҳамеша умед дорад, ҳамеша устувор аст.

2: Матто 22:37-40 - Исо ҷавоб дод: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. 38 Ин ҳукми аввалин ва бузургтарин аст. 39 Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. 40 Тамоми Таврот ва анбиё бар ин ду ҳукм асос ёфтаанд.

Ҳастӣ 29:21 Ва Яъқуб ба Лобон гуфт: «Зани маро ба ман деҳ, зеро ки айёми ман тамом шуд, то ки назди вай дохил шавам».

Яъқуб аз Лобон хоҳиш кард, ки зани худро ба ӯ диҳад, то ӯ вазифаи худро дар назди вай иҷро кунад.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ӯҳдадориҳои худро дар назди наздиконамон иҷро кунем.

2: Мо бояд ба вақти Худо барои ҳаёти мо боварӣ дошта бошем.

1: Воиз 3:1-8 - Ҳар бир нарсанинг ӯз вақти бор, осмондаги ҳар бир ишнинг ӯз вақти бор.

2: Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд.

Ҳастӣ 29:22 Ва Лобон тамоми мардуми он ҷоро ҷамъ карда, зиёфат дод.

Лобон тамоми мардони он ҷоро ҷамъ карда, зиёфат дод.

1. Чӣ тавр бояд дигаронро ҷамъ оваранд, то баракатҳои Худоро ҷашн гиранд

2. Қудрати ҷашнҳои ҷомеа

1. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чуноне ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва ҳама чизи бештаре, ки шумо мебинед руз наздик мешавад.

2. Аъмол 2:42-47 - Ва онҳо худро ба таълимоти ҳавворион ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд. Ва ҳар касро тарсу ҳарос фаро гирифт, ва ба воситаи ҳавворион мӯъҷизот ва аломоти зиёде ба амал меомаданд. Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд. Ва рӯз аз рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд ғизои худро мехӯрданд ва Худоро ҳамду сано хонда, дар миёни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

Ҳастӣ 29:23 Ва бегоҳӣ вай духтари худ Леёро гирифта, назди ӯ оварад; ва назди вай даромад.

Пас аз он ки падарарӯсаш Лобон ӯро фиреб дод, Яъқуб бегоҳирӯзӣ бо Леё издивоҷ кард.

1. Аҳамияти фаҳмиш дар муносибатҳо

2. Неъмати тоат

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

6 Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. 1 Қӯринтиён 7:10-16 - Зан набояд аз шавҳараш ҷудо шавад. Аммо агар чунин кунад, вай бояд муҷаррад бимонад ва ё бо шавҳараш оштӣ шавад. Ва шавҳар набояд аз занаш ҷудо шавад.

Ҳастӣ 29:24 Ва Лобон канизи худ Леё Зилфоро ба канизи худ дод.

Лобон ба духтараш Лея каниз Зилфоро дод, то ки ба вай хизмат кунад.

1. Ҳадяи эҳсон: Гирифтан ва додани ҳадяҳо бо муҳаббат

2. Вафодорӣ дар тоъат: Намунаи Зилфо ва Лиё

1. Матто 7:12, "Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чиро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад."

2. Масалҳо 31:15, "Вай ҳанӯз шаб аст, бархоста, барои оилаи худ хӯрок медиҳад ва барои канизони худ қисмат медиҳад".

Ҳастӣ 29:25 Ва чунин воқеъ шуд, ки саҳар инак, Леё буд, ва ба Лобон гуфт: «Ин чӣ кор аст, ки бо ман кардӣ? Оё ман бо ту барои Роҳел хизмат накардаам? Пас чаро маро гумроҳ кардӣ?

Ёқубро Лобон фирефта кард, ки ба ҷои Роҳел, зане ки дар тӯли ҳафт сол ба Лобон хизмат мекард, Леаро ба занӣ гирад.

1. Хатарҳои фиреб: Фаҳмидани оқибатҳои хатои Яъқуб

2. Вафодорӣ ба ваъдаҳо: арзиши вафо кардани каломи худ

1. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс: Агар душманат гурусна бошад, таъом дех; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед. Бо ин кор ба сари ӯ ангиштҳои сӯзон мерезед. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Яъқуб 5:12 - Аммо пеш аз ҳама, бародарону хоҳарони ман, ба осмон ё ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як ҳа ё Не гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

Ҳастӣ 29:26 Ва Лобон гуфт: «Дар кишвари мо набояд ин тавр шавад, ки хурдиро пеш аз нахустзода бидиҳем».

Лобон эътироз мекунад, ки Яъқуб Роҳелро дар пеши духтари калониаш Лиё арӯс кунад.

1. Вақти Худо комил аст: Омӯзиши эътимод ба нақшаи Ӯ

2. Адолати иззат ва эҳтиром: Дарк кардани вазифаи худ дар назди дигарон

1. Рут 1:16 17 - Аммо Рут гуфт: Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз паи ту баргардам. Зеро ба он ҷое, ки ту меравӣ, ман меравам, ва ба он ҷое ки ту иқомат мекунӣ, ман хоҳам буд. Халқи ту халқи ман хоҳад буд, ва Худои ту Худои ман хоҳад буд.

2. Масалҳо 3:1 2 - Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳо ва солҳои дарози ҳаёт ва осоиштагӣ ба ту илова кунанд.

Ҳастӣ 29:27 Ҳафтаи вайро ба итмом расон, ва мо инро низ ба ту ба ивази хизмате ки бо ман боз ҳафт соли дигар хизмат хоҳӣ кард, хоҳем дод.

Яъқуб розӣ мешавад, ки ба ивази издивоҷ бо Роҳел ҳафт соли дигар кор кунад.

1: Ҳамаи мо чизе дорем, ки мо омодаем барои чизҳои дӯстдоштаамон қурбонӣ кунем.

2: Муҳаббат метавонад барангезандаи пурқувват барои иҷрои корҳои душвор бошад.

1: Филиппиён 3:8 Бале, ҳама чизи дигар дар муқоиса бо арзиши беохири шинохтани Худованди ман Исои Масеҳ бефоида аст. Ба хотири ӯ ман ҳама чизи дигарро партофта, ҳамаашро партов ҳисоб кардам, то ки Масеҳро ба даст орам.

2: Луқо 14:25-27 Мардуми зиёде ҳамроҳи Исо сафар мекарданд ва ба онҳо рӯ оварда, гуфт: «Агар касе назди ман ояду падар ва модар, зану фарзандон, бародарону хоҳарон, бале, ҳатто аз ҷони худаш нафрат накунад. одам шогирди ман шуда наметавонад. Ва ҳар кӣ салиби худро бардошта, Маро пайравӣ намекунад, шогирди Ман шуда наметавонад.

Ҳастӣ 29:28 Ва Яъқуб ҳамин тавр кард, ва ҳафтаи худро ба анҷом расонд, ва духтараш Роҳелро низ ба вай ба занӣ дод.

Яъқуб ҳафтаи Леаро иҷро кард ва сипас бо духтараш Роҳел издивоҷ кард.

1. Шодии издивоҷ - Ҳастӣ 29:28

2. Иҷрои ваъдаҳои Худо - Ҳастӣ 29:28

1. Эфсӯсиён 5:25-33 - Шавҳарон бояд занони худро дӯст доранд, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст медорад.

2. 1 Қӯринтиён 7:2-5 - Издивоҷ аҳди муқаддас аст ва ҳамсарон набояд аз ҳам ҷудо шаванд.

Ҳастӣ 29:29 Ва Лобон канизи худ Билҳоро ба Роҳел дод, то канизи вай шавад.

Лобон духтараш Билҳоро ба Роҳел ба каниз дод.

1. Қудрати саховатмандӣ: Намунаи Лобон дар бораи ба Роҳел додани канизи духтараш.

2. Аҳамияти издивоҷ: Нигоҳе ба муносибати байни Лобон, Роҳел ва Билҳо.

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад".

Ҳастӣ 29:30 Ва ӯ низ назди Роҳел даромад, ва Роҳелро низ аз Леё бештар дӯст медошт ва ҳафт соли дигар бо ӯ хизмат кард.

Яъқуб Роҳелро бештар аз Лиё дӯст медошт ва ҳафт соли дигар ба Лобон хидмат кард, то ӯро ба занӣ гирад.

1. Муҳаббате, ки масофаи бештарро тай мекунад - Ҳастӣ 29:30

2. Баракатҳои дили пурмуҳаббат - Ҳастӣ 29:30

1. Луқо 16:10 - Ҳар кӣ дар чизи андак мӯътамад бошад, дар чизи зиёд низ амин аст

2. 1 Қӯринтиён 13:4-8 - Муҳаббат пурсабр ва меҳрубон аст; ишқ ҳасад ва фахр намекунад; такаббур ва дагалӣ нест. Вай дар рохи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ намекунад, балки аз ростӣ шод мешавад. Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад.

Ҳастӣ 29:31 Ва Худованд дид, ки ба Лея нафрат дорад, шиками ӯро кушод, вале Роҳел нозой буд.

Леа новобаста аз нописандӣ бо ҳосилхезӣ баракат гирифт, дар ҳоле ки Роҳел нозой монд.

1: Сарфи назар аз эҳсосоти дӯстдоштаи мо, Худо то ҳол моро бо ҳосилхезӣ баракат медиҳад.

2: Худо раҳим аст, ҳатто вақте ки мо не.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Марсияҳо 3: 22-23 - Аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро ки шафқати Ӯ ҳеҷ гоҳ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

Ҳастӣ 29:32 Ва Леа ҳомила шуда, писаре зоид, ва ӯро Реубен ном ниҳод; акнун шавҳарам маро дӯст хоҳад дошт.

Писари Леа Рубен дар натиҷаи баракати Худованд ба вай нигоҳ накарда ба ранҷу азобаш таваллуд шуд.

1. Муҳаббат ва муҳофизати бепоёни Худованд ба халқаш

2. Рубен: Нишони вафодории Худо

1. Забур 7:10 - "Ва муҳофизати ман аз Худост, ки ростдилонро наҷот медиҳад".

2. Забур 34:19 - "Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад".

Ҳастӣ 29:33 Ва боз ҳомила шуда, писаре зоид; Ва гуфт: «Азбаски Худованд шунид, ки ман нафрат дорам, ин писарро низ ба ман дод, ва ӯро Шимъӯн ном ниҳод».

Леё ҳомила шуда, писаре зоид, ва ӯро Шимъӯн номид, зеро Худованд шунид, ки вай нафрат дорад ва ин писарро ба вай дод.

1. Худо ба ранҷу азоб гӯш медиҳад ва ба онҳо умед ва тасаллӣ мебахшад.

2. Худо ба мо ҳатто дар миёни кинаву зулм ғамхорӣ мекунад.

1. Ишаъё 61:1-2 Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ Маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро барои бастагон эълон кунам; ки соли файзи Худованд эълон карда шавад.

2. Забур 34:18 Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

Ҳастӣ 29:34 Ва боз ҳомила шуда, писаре зоид; ва гуфт: «Акнун шавҳари ман ба ман хоҳад пайваст, зеро ки ман ба вай се писар таваллуд кардаам; бинобар ин номаш Левӣ буд.

Лиа писари сеюмро ҳомила шуд, ки ӯро Левӣ номид ва боварӣ дошт, ки ин ӯро ба шавҳараш наздиктар мекунад.

1. Умеди оштӣ: Чӣ гуна муҳаббати Худо оилаҳоро ба ҳам меорад

2. Қудрати номҳо: Чӣ тавр интихоби мо метавонад ба ояндаи мо таъсир расонад

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - «бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Қӯлассиён 3:13-14 - "ба якдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама ин муҳаббатро дар бар кунед, ки ҳама чизро дар ҳамоҳангии комил ба ҳам мепайвандад».

Ҳастӣ 29:35 Ва боз ҳомила шуда, писаре зоид, ва гуфт: «Акнун Худовандро ҳамду сано хоҳам гуфт; бинобар ин вайро Яҳудо номид; ва подшипник чап.

Роҳел ҳомила шуда, писаре зоид ва ӯро Яҳудо номид ва дар ин вақт Худовандро ҳамду сано хонд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна ҳамду санои Худованд метавонад баракат ба вуҷуд оварад

2. Эътиқоди Роҳел: Чӣ гуна имони ӯ миллатеро ба вуҷуд овард

1. Забур 150:6 "Ҳар он ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд".

2. Румиён 4:17-18 «Чунон ки навишта шудааст, ман туро падари халқҳои бисьёре дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон оварда буд, ва Ӯ мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои вуҷуд надоштаро ба вуҷуд меорад. Бо умеде ки вай бар хилофи умед имон овард, ки падари халқҳои бисьёр гардад, чунон ки ба ӯ гуфта шуда буд: "Насли ту ҳамин тавр хоҳад шуд".

Ҳастӣ 30-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 30:1-13, Роҳел, ки нозой аст, ба қобилияти хоҳараш Леа дар таваллуди фарзанд ҳасад мебарад. Вай бо Яъқуб рӯ ба рӯ мешавад ва аз ӯ талаб мекунад, ки фарзандони худро диҳад. Яъқуб бо ноумедӣ ҷавоб медиҳад ва Роҳелро барои безурётӣ айбдор мекунад. Сипас Роҳел канизи худ Билҳаро ба Яъқуб ба занӣ медиҳад, то ки аз вай фарзанддор шавад. Билҳо ҳомила шуда, ду писаре зоид, ки Дон ва Нафталӣ ном доранд. Лиё инро дида, канизи худ Зилфоро низ ба Яъқуб ба занӣ медиҳад ва Зилфо ду писаре ба дунё меорад, ки Ҷод ва Ошер ном доранд.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 30:14-24, Рубен дар саҳро мандраҳоро ёфта, ба модараш Лея меорад. Ройчел аз Лея ба ивази иҷозаи шабро бо ӯ гузаронидани Яъқуб чанд мандракро талаб мекунад. Вақте ки Яъқуб аз саҳро ба хона бармегардад, Леа ба ӯ дар бораи тартибе, ки дар бораи мандракҳо чӣ гуна буд, нақл мекунад. Дар натиҷа, Худо дуоҳои Леёро мешунавад ва ӯ дубора ҳомиладор мешавад ва ду писари дигарро бо номи Иссокор ва Забулун ва духтаре бо номи Дино таваллуд мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 30:25-43, пас аз таваллуди Юсуф ба Роҳел, пас аз солҳои нозоӣ, Яъқуб ба Лобон муроҷиат мекунад, то иҷозат диҳад, ки бо занону фарзандонаш ба хона баргардад. Бо вуҷуди ин, Лобон ӯро бовар мекунонад, ки барои кораш музди беҳтаре пешниҳод кунад. Онҳо шартнома мебанданд, ки Лобон ба Яъқуб тамоми гӯсфандону бузҳои хасу холдорро ҳамчун музд медиҳад ва ҳамаи онҳоеро, ки доғ ва доғ надоранд, барои худ нигоҳ медорад. Тавассути усулҳои маккоронаи зотпарварӣ, ки асоҳои рахдоре, ки пеш аз ҷуфт кардани ҳайвонҳо дар чуйборҳои обёрӣ дар мавсими насл гузошта шудаанд, миқдори рамаи худро хеле зиёд мекунад, дар ҳоле ки рамаи Лобон кам мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 30 пешниҳод мекунад:
Ҳасад аз Роҳел ба қобилияти таваллуди Леа ва талаби фарзанд аз Яъқуб;
Муаррифии Билҳо ва Зилфо ҳамчун занҳои иловагӣ ба Яъқуб;
Таваллуди Дон, Нафталӣ, Ҷод ва Ошер ба воситаи Билҳо ва Зилфо.

Мубодилаи байни Роҳел ва Леа дар бораи мандракҳо;
Леё бори дигар ҳомила шуда, Иссокор, Забулун ва Диноро зоид;
Таваллуди Юсуф ба Роҳел пас аз солҳои безурётӣ.

Яъқуб аз Лобон иҷозат мехоҳад, ки бо оилааш ба хона баргардад;
Лобон бо пешниҳоди маоши беҳтар Яъқубро бовар мекунонад, ки боқӣ монад;

Яъқуб бо усулҳои маккорона парвариши рамаи худро зиёд мекунад, дар ҳоле ки рамаи Лобон кам мешавад.

Ин боб динамикаи мураккаби хонаводаи Яъқубро нишон медиҳад, зеро ҳам Роҳел ва ҳам Лиа барои таваҷҷӯҳ ва кӯдакон мубориза мебаранд. Он истифодаи канизонро ҳамчун модарони суррогат дар ҷустуҷӯи насл таъкид мекунад. Ҳикоя инчунин дахолати Худоро дар ҷавоб додан ба дуоҳо, бахусус дар додани ҳосилхезӣ ба Лея, сарфи назар аз он ки Яъқуб дар аввал дӯст намедошт, нишон медиҳад. Илова бар ин, он нишон медиҳад, ки Яъқуб моҳир будани чорвои худро таҳти роҳбарии Лобон идора мекунад. Ҳастӣ 30 барои рӯйдодҳои оянда бо иштироки оилаи афзояндаи Яъқуб замина мегузорад ва ҳангоми омӯхтани мавзӯъҳо ба монанди ҳасад, мубоизаҳои ҳосилхезӣ, дахолати илоҳӣ ва суботкорӣ.

Ҳастӣ 30:1 Ва Роҳел дид, ки Яъқубро фарзанде надорад, Роҳел ба хоҳараш ҳасад бурд; ва ба Яъқуб гуфт: «Ба ман фарзанд деҳ, вагарна мемирам».

Рашки Роҳел ба ҳосилхезии хоҳараш ӯро водор мекунад, ки бо Яъқуб барои фарзандони худаш илтиҷо кунад.

1. Ғалаба кардани ҳасад тавассути имон ба Худо

2. Боварӣ ба вақти Худо дар иҷрои ваъдаҳои Ӯ

1. Яъқуб 3:16 - "Зеро дар ҷое ки ҳасад ва ҷанҷол аст, дар он ҷо нофаҳмӣ ва ҳар кори бадӣ вуҷуд дорад."

2. Забур 31:15 - "Замонам дар дасти туст: маро аз дасти душманонам ва аз таъқибкунандагонам раҳоӣ деҳ".

Ҳастӣ 30:2 Ва хашми Яъқуб бар Роҳел аланга зад, ва ӯ гуфт: «Оё ман ба ҷои Худо ҳастам, ки аз ту меваи бачадонро нигоҳ доштааст?

Ғазаби Яъқуб ба Роҳел барои нозории ӯ ӯро водор мекунад, ки нақши Худоро дар набудани ҳосилхезии ӯ зери шубҳа гузорад.

1. Дар вақти мубориза ба иродаи Худо таваккал карданро ёд гиред

2. Фаҳмидани аҳамияти он ки Худоро барои ранҷу азобҳои худ айбдор накунем

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 30:3 Ва ӯ гуфт: «Инак, канизи ман Билҳо, назди вай даро; ва вай зонуҳои маро хоҳад бардошт, то ки ман низ аз вай фарзанддор шавам».

Худо моро офарид, ки пурбор ва афзун гардем, то ки Ӯро ҷалол диҳем.

1. Меваҳои имон: чӣ гуна Худо аз эътимоди мо барои овардани баракатҳои пурҷалол истифода мебарад

2. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ гуна ато кардани мо ба Худо шодӣ меорад

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ҳастӣ 30:4 Ва канизи худ Билҳоро ба вай дод, ва Яъқуб ба назди вай даромад.

Яъқуб канизи занаш Роҳел Билҳоро ба занӣ гирифт.

1. Қувваи ишқ: омӯзиши Яъқуб ва Билҳа

2. Уҳдадорӣ ба Аҳд: Омӯзиши мисоли Яъқуб ва Билҳа

1. Ҳастӣ 2:24 - "Бинобар ин мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд".

2. Румиён 7:2-3 - «Зеро зане ки шавҳар дорад, тибқи шариат ба шавҳараш то даме ки ӯ зинда аст, вобаста аст; лекин агар шавҳар мурда бошад, вай аз шариати шавҳари худ озод мешавад. агар дар вақти зинда будани шавҳараш ба марди дигаре издивоҷ кунад, зинокор номида мешавад».

Ҳастӣ 30:5 Ва Билҳо ҳомила шуда, Яъқубро писаре зоид.

Билҳо, ки яке аз занони Яъқуб буд, писаре зоид.

1. Баракати ҳаёти нав - Румиён 8:22

2. Вафодории Худо - Марсияҳо 3:22-23

1. Ишаъё 66:9 - "Оё ман ба таваллуд меоварам, то таваллуд накунам?"

2. Забур 127:3 - «Инак, фарзандон мероси Худованданд, меваи батн мукофот аст».

Ҳастӣ 30:6 Ва Роҳел гуфт: «Худо маро доварӣ кард, ва овози маро низ шунид, ва ба ман писаре дод; бинобар ин вайро Дон номид».

Роҳел Худоро ҳамду сано хонд, ки ба вай писаре додааст ва ӯро Дан ном ниҳод.

1. Дар ҳама ҳолат Худоро ситоиш кунед

2. Ба вақти Худо таваккал кунед

1. Забур 33:1 - «Худовандро ҳамеша ҳамду сано хоҳам гуфт; ҳамду санои Ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд».

2. Марсияҳо 3: 25-26 - Худованд ба онҳое, ки интизори Ӯ ҳастанд, ба ҷоне, ки Ӯро меҷӯянд, некӣ мекунад. Хуб аст, ки оромона интизори наҷоти Худованд бошад.

Ҳастӣ 30:7 Ва канизи Билҳо Роҳел бори дигар ҳомила шуда, Яъқубро писари дуюм зоид.

Канизи Роҳел Билҳо ҳомила шуда, писари дуюми Яъқубро таваллуд мекунад.

1. Вафодории Худо: Қиссаи Яъқуб - Румиён 8:28

2. Қувваи умед дар шароити душвор - Ишаъё 40:31

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Ҳастӣ 30:8 Ва Роҳел гуфт: «Ман бо хоҳари худ мубориза бурдам, ва ғолиб омадам, ва ӯро Нафталӣ номид».

Роҳел бо хоҳараш ҷанги душворе дошт, вале ӯ ғолиб омад ва писарашро Нафталӣ ном гузошт.

1. Ҳеҷ гоҳ таслим нашавед: Худо шуморо дар набардҳои душвор хоҳад дид

2. Ҳикмати Худо ба таври ғайричашмдошт ошкор мешавад

1. Румиён 8:37 Аммо дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст медошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 30:9 Вақте ки Леё дид, ки зоидан мондааст, канизи худ Зилфоро гирифта, Яъқубро ба занӣ дод.

Лиё канизи худ Зилфоро ба Яъқуб ба занӣ дод.

1. Нақшаи Худо барои издивоҷ ҳамеша равшан аст

2. Маънои хидмати содиқона

1. Эфсӯсиён 5:22–33

2. Ҳастӣ 2:24–25

Ҳастӣ 30:10 Ва канизи Зилфо Леа Яъқубро писаре зоид.

Зилфо, канизи Лиё, писари Яъқубро таваллуд кард.

1. Таваллудҳои мӯъҷизавӣ дар Китоби Муқаддас

2. Нерӯи имон ва сабр

1. Забур 113:9 - Ӯ зани нозоянро водор мекунад, ки хонадор шавад ва модари хушбахти фарзандон бошад. Худовандро ҳамду сано кунед.

2. Ишаъё 54:1 - Суруд хон, эй нозой, ки тоқат накардӣ; Сурудхонӣ кун ва бо овози баланд фарьёд кун, эй эй ки кӯдакро азоб надод; зеро ки фарзандони харобазор бештар аз фарзандони зани шавҳардор ҳастанд, мегӯяд Худованд.

Ҳастӣ 30:11 Ва Леё гуфт: «Сипоҳ меояд, ва ӯро Ҷод номид».

Леа писарашро Ҷод номид ва гуфт, ки ин ном маънои «аскарон меояд».

1. Худо дар замонҳои душворӣ ба мо қувват ва умед мебахшад

2. Қудрати ном: Фаҳмидани маънои паси он чизе, ки мо дигаронро меномем

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Масалҳо 22:1 - "Номи нек бартарӣ дорад аз сарвати бузург ва муҳаббат аз нуқра ва тилло."

Ҳастӣ 30:12 Ва канизи Зилфо Леа Яъқубро писари дуюм зоид.

Зилфо, канизи Лея, писари дуюми Яъқубро таваллуд кард.

1. Қувваи имон: ризқи Худо тавассути озмоишҳои мо

2. Неъмати Модар: Тухфаи Худованд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 30:13 Ва Леё гуфт: «Хушо ман, зеро ки духтарон маро хушбахт хоҳанд хонд, ва вайро Ошер номид».

Лиа таваллуди писараш Ашерро ҷашн мегирад ва эҳсоси хушбахтӣ мекунад, ки духтаронаш ӯро "муборак" мехонанд.

1. «Муборак ба номи Ашер» - А дар бораи қудрати баракат ва чӣ гуна амали баракат ба насл гузаштан мумкин аст.

2. «Шодии волидайн» - А дар бораи шодие, ки волидайн ҳангоми таваллуди фарзанд эҳсос мекунад ва он чӣ гуна метавонад манбаи қувват ва тасаллӣ бошад.

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Масалҳо 17:6 - «Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост».

Ҳастӣ 30:14 Ва Реубен дар айёми дарави гандум рафт, ва дар саҳро мандраҳо ёфт, ва онҳоро назди модараш Леё овард. Он гоҳ Роҳел ба Лея гуфт: «Лутфан, мандраҳои писаратро ба ман деҳ».

Реубен дар вақти дарави гандум дар саҳро мандраҳо ёфт ва ба модараш Лея овард. Пас аз он Роҳел аз Лиё чанд мандрак пурсид.

1. Муҳимияти саховатмандӣ ва хайр кардан ба дигарон

2. Кувваи мехри модар

1. Масалҳо 11:25 - «Саховатманд муваффақ мешавад, ҳар кӣ дигаронро тароват медиҳад, тароват мебахшад».

2. Масалҳо 31:28 - "Фарзандони вай бархоста, ӯро хушбахт мехонанд; шавҳараш низ, ва ӯро ситоиш мекунад:"

Ҳастӣ 30:15 Вай ба вай гуфт: «Оё кори хурде ҳаст, ки шавҳари маро гирифтӣ? ва оё метавонӣ мандраҳои писари маро низ бигирӣ? Ва Роҳел гуфт: «Бинобар ин ӯ барои мандраҳои писарат шаб бо ту хоҳад хобид».

Роҳел розӣ мешавад, ки Лиа дар ивази мандраки писари Лиа бо шавҳараш Яъқуб ҳамхоба шавад.

1. Қувваи қурбонӣ: омӯзиши Роҳел дар Ҳастӣ 30

2. Баргардонидани муносибатҳо: Қувваи бахшидан дар Ҳастӣ 30

1. Эфсӯсиён 5:21-33 - ба якдигар аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ итоат кардан

2. Румиён 12: 17-21 - мағлуб кардани бадӣ бо некӣ

Ҳастӣ 30:16 Ва Яъқуб шомгоҳон аз саҳро баромад, ва Леа ба пешвози ӯ баромада, гуфт: «Ту бояд назди ман даромӣ; зеро ки ман туро бо мандраҳои писарам киро кардам. Ва он шаб бо вай хобид.

Муносибати Яъқуб ва Леа дар ин порча боз ҳам ошкор карда мешавад ва нишон медиҳад, ки Яъқуб бо Леа муносибати ҷисмонӣ дошт.

1. Нақшаи Худо оид ба муҳаббат ва издивоҷ - Ҳастӣ 30:16

2. Қувваи ӯҳдадорӣ - Ҳастӣ 30:16

1. Суруди Сулаймон 4:10-12 - «Чӣ қадар дилпазир аст ишқи ту, эй хоҳарам, арӯси ман! Муҳаббати ту аз шароб ва бӯи атри ту аз ҳар гуна ҳанут хуштар аст! эй арӯси ман, ширу асал зери забони ту аст, бӯи либосат мисли бӯи Лубнон аст».

2. 1 ба Қӯринтиён 7:2-5 - "Аммо азбаски бадахлоқии ҷинсӣ рӯй медиҳад, ҳар як мард бояд бо зани худ ва ҳар зан бо шавҳари худ алоқаи ҷинсӣ кунад. Шавҳар бояд вазифаи издивоҷи худро дар назди занаш иҷро кунад ва ҳамчунин зан ба шавхар.Зан бар бадани худ хукмронӣ надорад, балки ба шавхараш медихад.Ба хамин тариц, шавхар бар бадани худ хукмронӣ надорад, балки ба

занаш месупорад.Аз хамдигар махрум нашавед. магар ба ризояти тарафайн ва муддате бошад, то ба намоз гузоред ва боз ҳам ҷамъ шавед, то шайтон шуморо ба сабаби нафси худ васваса накунад».

Ҳастӣ 30:17 Ва Худо ба сухани Леё гӯш дод, ва ӯ ҳомила шуд ва Яъқуб писари панҷумро зоид.

Худо дуоҳои Леаро шунид ва ӯ писари панҷуми ӯ Яъқубро таваллуд кард.

1. Худо ҳамеша дуоҳои моро мешунавад.

2. Худо ба дуоҳои мо дар вақти худ ҷавоб медиҳад.

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст.

2. 1 Юҳанно 5:14-15 - Ин боварӣест, ки мо дар наздик шудан ба Худо дорем: агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ ҳар чизеро, ки мо талаб кунем, мешунавад, мо медонем, ки он чизеро, ки аз Ӯ талаб карда будем, дорем.

Ҳастӣ 30:18 Ва Леё гуфт: «Худо муздашро ба ман дод, зеро ки канизамро ба шавҳарам додам, ва вай ӯро Иссокор номид».

Худо онҳоеро, ки ба дигарон саховатманданд, подош медиҳад: 1. Худо онҳоеро, ки ба ӯҳдадориҳои худ риоя мекунанд, подош медиҳад: 2. 1: Воиз 11:1, «Нони худро бар об парто, зеро пас аз чанд рӯз онро хоҳӣ ёфт». 2: Масалҳо 19:17, "Касе ки ба камбағалон раҳм кунад, ба Худованд қарз медиҳад; ва он чи додааст, ба вай бармегардонад".

Ҳастӣ 30:19 Ва Леё бори дигар ҳомила шуда, Яъқуб писари шашумро зоид.

Леа писари шашуми худ Яъқуб дошт.

1. Вафодории Худо: Қиссаи Лиё ва Яъқуб

2. Қувваи итоаткорӣ: Қиссаи Лиё ва Яъқуб

1. Ҳастӣ 30:19

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Ҳастӣ 30:20 Ва Леё гуфт: «Худо маро маҳри хубе насиб кардааст; алҳол шавҳари ман бо ман сокин хоҳад шуд, зеро ки ман ӯро шаш писар таваллуд кардаам, ва вайро Забулун ном ниҳод.

Ба Лея маҳри хубе дода шуд ва ӯ аз шавҳараш шаш писар таваллуд кард. Вай писари хурдиро Забулун номид.

1. Баракатҳои ҳосилхезӣ: Таҷлили атои Худо аз ҳаёт

2. Қудрати ном: Фаҳмидани маънои паси номҳои Китоби Муқаддас

1. Луқо 1:45 - "Ва хушбахт аст он зане, ки имон овардааст, зеро он чи аз ҷониби Худованд ба вай гуфта шудааст, иҷро хоҳад шуд".

2. Забур 127:3 - «Инак, фарзандон мероси Худованданд; ва меваи батн подоши Ӯст».

Ҳастӣ 30:21 Пас аз он вай духтаре зоид ва ӯро Дино ном ниҳод.

Зани Яъқуб Леа духтаре зоид ва ӯро Дина ном ниҳод.

1. Вафодории Худо дар ҳаёти мо, ҳатто дар шароити душвор - Ҳастӣ 30:21

2. Қудрати ном ва аҳамияти номҳое, ки Худо ба мо медиҳад - Ҳастӣ 30:21

1. Матто 1:22-23 - "Ҳамаи ин ба амал омад, то он чи Худованд ба воситаи пайғамбар гуфта буд: "Бокира ҳомила шуда, писаре хоҳад зоид, ва ӯро Иммануил меноманд". маънои «Худо бо мост».

2. Ишаъё 43:1 - Аммо алҳол, Худованд чунин мегӯяд: Он ки туро офарид, Яъқуб, ки туро ба вуҷуд овард, Исроил: «Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном даъват кардам; ту аз они ман.

Ҳастӣ 30:22 Ва Худо Роҳелро ба ёд овард, ва Худо ба сухани вай гӯш дода, шиками ӯро кушод.

Худо ба дуои Роҳел ҷавоб дод ва шиками ӯро кушод ва ба ӯ иҷозат дод, ки ҳомиладор шавад.

1. Худо дуъои мардумашро мешунавад

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

1. Луқо 1:37 - Зеро ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нахоҳад буд

2. Забур 145:18-19 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст. Хоҳиши касонеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро хоҳад кард; Ӯ низ доди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот хоҳад дод.

Ҳастӣ 30:23 Ва ҳомила шуда, писаре зоид; ва гуфт: «Худо маломати маро дур кардааст;

Худо моро бо атои фарзандон баракат дода, нишон дод, ки Ӯ ба ваъдаҳои худ содиқ аст.

1: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки ваъдаҳои Ӯро иҷро кунад.

2: Муҳаббати Худо тавассути атои кӯдакон нишон дода мешавад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 40:31 - аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Ҳастӣ 30:24 Ва вайро Юсуф ном ниҳод; ва гуфт: «Худованд ба ман писари дигар хоҳад дод».

Духтари Лобон Роҳел писаре зоид ва ӯро Юсуф гузошт, зеро боварӣ дошт, ки Худованд дар оянда ба вай писари дигар медиҳад.

1. Неъмати фаровон: Ваъдаҳои рӯзии Худо

2. Қудрати ном: Қиссаи Юсуф

1. Такрори Шариат 28:11-12 - Худованд ба ту дар ҳосили батни ту, насли чорпоёнат ва ҳосили замини ту дар замине, ки ба аҷдодони ту қасам хӯрдааст, ба ту баракати фаровон ато хоҳад кард.

12Худованд осмонро, ки анбори файзи Худро мекушояд, то ки дар сари замин ба замини шумо борон бифиристад ва тамоми кори дастҳои шуморо баракат диҳад. Шумо ба бисёр халқҳо қарз медиҳед, аммо аз ҳеҷ кас қарз нахоҳед гирифт.

2. Ишаъё 49:15 - Оё модар метавонад кӯдакро дар синаи худ фаромӯш кунад ва ба кӯдаке, ки таваллуд кардааст, раҳм намекунад? Ҳарчанд ӯ фаромӯш кунад, ман туро фаромӯш намекунам!

Ҳастӣ 30:25 Ва ҳангоме ки Роҳел Юсуфро таваллуд кард, Яъқуб ба Лобон гуфт: «Маро ҷавоб деҳ, то ки ба макони худ ва ба кишвари худ равам».

Яъқуб хоҳиш мекунад, ки аз Лобон бо оилааш дур карда шавад, то ки ӯ ба ватанаш баргардад.

1. Масъулиятро ба дӯш гирифтан: Нақши Яъқуб дар достони Юсуф.

2. Иҷрои иродаи Худо: Омӯзиши таваккал ба Худо дар замони номуайянӣ.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ҳастӣ 30:26 Занон ва фарзандонамро, ки барои онҳо ба ту хизмат кардаам, ба ман бидеҳ ва маро раҳо деҳ, зеро ки Ту хизмати маро медонӣ, ки ба ту кардам.

Яъқуб хоҳиш мекунад, ки аз хизмати Лобон озод карда шавад ва зану фарзандонашро бо худ бибарад.

1: Худо ба мо қувват мебахшад, ки ба замонҳои душвор тоб орем.

2: Мо бояд барои имкониятҳое, ки ба мо дода шудаанд, миннатдор бошем.

1:2 Қӯринтиён 12:9-10 Аммо ӯ ба ман гуфт: «Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил аст». Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2: Забур 25:4-5 Маро роҳҳои Ту бидон, эй Худованд; ба ман роххои худро омуз. Маро дар ростии Худ роҳнамоӣ кун ва таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; барои ту ман тамоми рӯз интизорам.

Ҳастӣ 30:27 Ва Лобон ба ӯ гуфт: «Лутфан, агар дар назари ту илтифот ёфта бошам, бимон, зеро ки аз таҷрибаи худ фаҳмидам, ки Худованд ба хотири ту маро баракат додааст».

Лобон ба Яъқуб миннатдории худро баён мекунад, ки Худованд ӯро ба воситаи ҳузури Яъқуб баракат додааст.

1.Неъматҳои Худо ба воситаи дигарон меояд

2. Худоро барои ҳар неъмат эътироф ва шукр гӯед

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2.1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо барои шумо дар Исои Масеҳ.

Ҳастӣ 30:28 Ва гуфт: «Музди худатро ба ман таъин кун, ва ман онро медиҳам».

Яъқуб барои Лобон сахт меҳнат карда, муздашро талаб мекард.

1: Худо кори душворро мукофот медиҳад.

2: Ахамияти мехнати халол.

1: Масалҳо 12:14 - Аз меваи лабҳои худ одамон аз чизҳои нек пур мешаванд, ва кори дасти онҳо ба онҳо мукофот меорад.

2: Қӯлассиён 3: 23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

Ҳастӣ 30:29 Ва ӯ ба вай гуфт: «Ту медонӣ, ки ман ба ту чӣ гуна хизмат кардаам ва чорвои ту чӣ гуна бо ман буд».

Яъқуб ба Лобон хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр ба ӯ хизмат мекард ва чӣ гуна чорвои Лобон бо ӯ буданд.

1. Бо дили рост ба дигарон хизмат кардан

2. Арзиши меҳнат

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! ту дар андак чиз вафодор будӣ, туро бар чизҳои бисьёр ҳоким гардонам.

2. Воиз 9:10 - Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун; зеро дар гӯр, ки меравӣ, кору дастгоҳ ва донишу хирад нест.

Ҳастӣ 30:30 Зеро ки пеш аз омаданам он чизе, ки ту дорӣ, кам буд, ва ҳоло он ба шумораи зиёд афзудааст; ва Худованд туро аз замони омаданам баракат дод; ва акнун кай хонаи худро низ таъмин кунам?

Шукуфоии Яъқуб ба туфайли баракати Худованд аз замони омаданаш хеле зиёд шуд. Ҳоло ӯ мехоҳад, ки барои хонаводаи худ низ ҳамин баракатро диҳад.

1.Худо моро баракат медиҳад, агар мо ба Каломи Ӯ пайравӣ кунем

2. фаровонӣ аз итоат ба Худо меояд

1.Забур 1:1-3 - Хушо касе ки ба маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва дар роҳи гуноҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад. Ӯ мисли дарахтест, ки дар канори ҷӯйборҳо шинонда шуда, дар мавсимаш мева медиҳад ва баргаш хушк намешавад. Дар хар коре, ки вай мекунад, муваффакият пайдо мекунад.

2. Такрори Шариат 28: 1-2 - Ва агар шумо ба садои Худованд Худои худ итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат иҷро кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. . Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ.

Ҳастӣ 30:31 Ва ӯ гуфт: «Ба ту чӣ диҳам? Ва Яъқуб гуфт: «Ба ман чизе надиҳӣ; агар ин корро барои ман бикунӣ, боз рамаи туро мечаронам ва рамаатро нигоҳ медорам».

Яъқуб ва Лобон ба мувофиқа расиданд, ки Яъқуб рамаи Лобонро нигоҳубин мекунад, ки Лобон чизе талаб намекунад.

1. Худо моро рӯзӣ медиҳад, ҳатто агар он тавре ки мо интизор будем, набошад.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки барои он чизе, ки дар зиндагӣ мехоҳем, сахт меҳнат кунем.

1. Матто 6:33-34 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода мешаванд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо дар бораи худаш ғамхорӣ мекунад. Ҳар рӯз ба қадри кофӣ душвориҳои худро дорад.

2. Воиз 5:19 - Гузашта аз ин, вақте ки Худо ба ҳар кас сарват ва дороиҳо медиҳад ва ба ӯ имкон медиҳад, ки аз он баҳра барад, насибашро қабул кунад ва дар кораш хушбахт бошад, ин атои Худост.

Ҳастӣ 30:32 Ман имрӯз аз тамоми рамаи ту мегузарам, ва аз он ҷо тамоми чорпоёни холӣ ва холӣ, ва тамоми чорпоёни қаҳварангро дар байни гӯсфандон, ва гӯсфандони доғ ва хасро дар байни бузҳо хоҳам бурд; ва музд аз онҳо хоҳад буд.

Яъқуб розӣ мешавад, ки ба ивази чорвои доғдор ва холҳои рамааш ба Лобон кор кунад.

1. Худо барои зиндагии мо нақшае дорад: Қиссаи Яъқуб

2. Қувваи баракат: аҳдномаи Лобон ва Яъқуб

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 1:11 - Мо низ дар Ӯ баргузида шудаем, ки мувофиқи нақшаи Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи мақсади иродаи Ӯ ба амал мебарорад, пешакӣ муайян шудаем.

Ҳастӣ 30:33 Ҳамин тавр адолати ман дар вақти оянда барои ман ҷавоб хоҳад дод, вақте ки музди ман пеши ту меояд: ҳар касе ки дар миёни бузҳо холӣ ва доғ нест ва дар миёни гӯсфандон қаҳваранг нест, дуздида ҳисоб карда мешавад. ҳамроҳӣ ман.

Яъқуб ба Лобон ваъда медиҳад, ки ҳар ҳайвони рамаи вай, ки дар байни бузҳо холӣ ва доғ надошта бошад, ё дар байни гӯсфандон қаҳваранг набошад, вай дуздидашуда ҳисобида мешавад.

1. Қудрати ваъда: Чӣ тавр адолати Яъқуб Худоро ҷалол медиҳад

2. Баракати беайбӣ: Даъват барои вафо кардан ба ваъдаҳои мо

1. Масалҳо 11:3 (Беайбии росткорон онҳоро ҳидоят мекунад, вале каҷи хоин онҳоро несту нобуд мекунад.)

2. Матто 5:33-37 (Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чи қасам хӯрдаед, ба назди Худованд ба ҷо оваред. Аммо ман ба шумо мегӯям: қасам нахӯред. Ба ҳар ҳол, ё ба осмон, зеро ки тахти Худост, ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст, ё бо Ерусалим, зеро ки он шаҳри Подшоҳи бузург аст, ва ба сари худ қасам нахӯред, зеро ки шумо наметавонед як мӯйро сафед ё сиёҳ гардонед, бигзор он чизе ки шумо мегӯед, ҳа ё не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.)

Ҳастӣ 30:34 Ва Лобон гуфт: «Инак, ман мехоҳам, ки мувофиқи каломи ту бошад».

Лобон бо хоҳиши Яъқуб розӣ мешавад.

1: Муҳимияти кушода будан ба иродаи Худо.

2: Омӯзиши чандир будан барои ба даст овардани ризогии Худо.

1: Матто 6:33 - "Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

2: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Ҳастӣ 30:35 Ва дар он рӯз ӯ бузу гӯсфандони ҳалқадор ва доғдор ва тамоми модабузҳои холӣ ва доғро, ва ҳар ки дар он каме сафед буд, ва тамоми қаҳварангро аз гӯсфандон ҷудо карда, ба онҳо дод. ба дасти писаронаш.

Яъқуб бузу гӯсфандони доғдор ва доғро, инчунин гӯсфандони доғи сафед ва қаҳварангро ҷудо мекунад, то ба писаронаш диҳад.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ гуна саховатмандии Яъқуб дили Худоро ошкор мекунад

2. Ҷустуҷӯи зебоӣ дар оддӣ: Чӣ тавр Яъқуб чизҳои хурдро ҷашн гирифт

1. Матто 10:8: "Муфт гирифтаед, муфт диҳед"

2. Аъмол 20:35: "Додан аз гирифтан баракаттар аст"

Ҳастӣ 30:36 Ва ӯ дар байни худ ва Яъқуб се рӯз роҳ тай кард, ва Яъқуб рамаи боқимондаи Лобонро мечаронд.

Яъқуб ва Лобон розӣ шуданд, ки байни худ се рӯз сафар кунанд ва Яъқуб рамаи боқимондаи Лобонро нигоҳубин мекард.

1. Сабр ва таваккал ба Худо: Қиссаи Яъқуб ва Лобон

2. Иҷрои ӯҳдадориҳои мо: Намунаи Яъқуб ва Лобон

1. Ҳастӣ 31:41 - Ҳамин тавр ман бист сол дар хонаи ту будам; Ман барои ду духтарат чордаҳ сол ва барои рамаат шаш сол хизмат кардам; ва музди маро даҳ бор иваз кардай.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 30:37 Ва Яъқуб чубҳои сафедор ва дарахти фунду ва шоҳбулутро гирифт; ва дар онҳо раҳҳои сафед рехт, ва сафедеро, ки дар асо буд, намудор намуд.

Яъқуб асоҳоро истифода мебурд, то ҳайвоноти худро нишон диҳад ва онҳоро фарқ кунад.

1. Қувваи шиносоии шахсӣ: чӣ гуна Худо ба мо роҳҳои шинохтан ва фарқ кардани худро медиҳад.

2. Муҳимияти даъвои моликияти мо: чӣ гуна Худо ба мо қувват мебахшад, то он чизеро, ки аз они мост, муҳофизат кунем.

1. Ҳизқиёл 34:11-12 - Зеро ки Худованд Худо чунин мегӯяд: Инак, Ман Худам гӯсфандони Худро ҷустуҷӯ хоҳам кард ва онҳоро ҷустуҷӯ хоҳам кард. Чӣ тавре ки чӯпон дар рӯзе, ки дар миёни гӯсфандони парокандаи худ рамаи худро меҷӯяд, Ман низ гӯсфандони Худро меҷӯям ва онҳоро аз ҳама ҷойҳое, ки дар рӯзи абрнок ва торик пароканда буданд, раҳо хоҳам кард.

2. Забур 23:1-2 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

Ҳастӣ 30:38 Ва асоҳоеро, ки дар пеши рамаҳо ҷамъ карда буд, дар чуйборҳо дар чуйборҳо гузошт, ки гӯсфандон барои нӯшидан ҳомила шаванд.

Яъқуб асоҳои пӯхташударо дар ҷӯйборҳои обкашӣ гузошт, то гӯсфандон ҳангоми обхӯрӣ ҳомиладор шаванд.

1. Қудрати ризқи Худо - Румиён 8:28

2. Боварӣ ба мӯъҷизаҳо - Ибриён 11:1

1. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонда, дар канори обҳои ором мебарад

2. Матто 6:25-26 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

Ҳастӣ 30:39 Ва гӯсфандон дар пеши асо ҳомила шуда, чорпоёни ҳалқадор, холӣ ва доғдор шуданд.

Гӯсфандони Яъқуб аз асоҳое, ки дар пеши онҳо гузошта буданд, насли гуногунранг меоварданд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Яъқуб ба Худо ба рамаи ӯ имкон дод, ки насли гуногунранг ба вуҷуд оранд.

2. Фаровонӣ дар офариниши Худо: Чӣ гуна фазлу ризқи Худоро дар гуногунии зиндагӣ дидан мумкин аст.

1. Юҳанно 10:11, "Ман чӯпони нек ҳастам. Чӯпони нек ҷони худро барои гӯсфандон фидо мекунад".

2. Яъқуб 1:17, "Ҳар як атои нек ва комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад".

Ҳастӣ 30:40 Ва Яъқуб барраҳоро ҷудо карда, чеҳраи рамаҳоро ба сӯи гӯсфандони ҳалқадор ва тамоми қаҳваранг дар рамаи Лобон гузошт; ва гӯсфандони худро танҳо гузошт, ва онҳоро ба чорпоёни Лобон нагузошт.

Яъқуб гӯсфандони худро аз гӯсфандони Лобон бомуваффақият ҷудо кард, сарфи назар аз кӯшиши Лобон рамаҳоро ба иштибоҳ андохтан.

1. Рӯзи Худованд барои рафъи ҳар монеа басанда аст.

2. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Ҳастӣ 30:41 Ва ҳангоме ки чорпоёни пурқувват ҳомила мешуданд, Яъқуб асоҳоро пеши чашмони чорпоён дар ҷӯйборҳо мегузошт, то ки онҳо дар миёни чубҳо ҳомиладор шаванд.

Яъқуб асоҳоро истифода мебурд, то чорвои пурқувваттар ҳомиладор шавад.

1. Ҳукмронии Худо дар хурдтарин ҷузъиёти ҳаёт

2. Қувваи имон дар иҷрои вазифаҳои бузург

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 30:42 Аммо, вақте ки чорпоён нотавон буданд, онҳоро нагузошт, бинобар ин, заифтар аз они Лобон буд, ва қавитараш аз они Яъқуб.

Мехнати диловаронаи Яъкуб бо чорвои пуркувват мукофотонида шуд.

1: Худо меҳнати вазнинро бо баракат мукофот медиҳад.

2: Дар сахтиҳо сабр кун, ки Худо рӯзӣ медиҳад.

1: Масалҳо 10:4 - Касе ки бо дасти сусткор камбағал мешавад, вале дасти меҳнатдӯст бой мешавад.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 30:43 Ва он мард бағоят зиёд шуд ва чорпоён ва канизон, ва ғуломон, ва шутур ва харҳо дошт.

Яъқуб хеле сарватманд шуда, соҳиби ҳайвонот, хизматгорон ва чорвои зиёд буд.

1. Неъмати фаровонӣ: омӯхтани қадршиносӣ ва шарики ризқи Худо

2. Қаноатмандӣ: Дар ҳақиқат қаноатманд будан дар зиндагӣ чӣ маъно дорад?

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед? Ва кадоме аз шумо бо изтироб метавонад як соат умри худро дароз кунад?

Ҳастӣ 31-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 31:1-16 Яъқуб аз кинаву ғазаби писарони Лобон нисбат ба ӯ афзоянда мефаҳмад ва мефаҳмад, ки муносибати Лобон низ тағйир ёфтааст. Худо ба Яъқуб дастур медиҳад, ки ба сарзамини падаронаш баргардад. Яъқуб занҳо, кӯдакон ва чорвои худро пинҳонӣ ҷамъ мекунад ва ба Лобон хабар надода, ба Канъон бармегардад. Роҳел бутҳои хонаи падарашро медуздад, ки Яъқуб бехабар буд. Пас аз чанде сафар Лобон фаҳмид, ки Яъқуб рафтааст ва бо хешовандонаш ӯро таъқиб мекунад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 31:17-35 идома дода, Худо Лобонро дар хоб огоҳ мекунад, ки ба Яъқуб зарар нарасонад. Вақте ки ӯ ба ӯрдугоҳи Яъқуб дар

кӯҳҳои Ҷилъод мерасад, бо ӯ дар бораи рафтани пинҳонӣ рӯ ба рӯ мешавад ва ӯро ба дуздии худоёни хонадони худ айбдор мекунад. Бехабар аз он ки Роҳел онҳоро гирифта буд, Яъқуб ба Лобон иҷозат медиҳад, ки дороии онҳоро кофтуков кунад, аммо ҳушдор медиҳад, ки ҳар касе ки бо бутҳо ёфт шавад, зинда нахоҳад монд. Роҳел бутҳоро дар зери зини шутури худ моҳирона пинҳон мекунад ва вақте ки Лобон хаймаҳои онҳоро мекофт, аз ошкор шудан худдорӣ мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 31:36-55, пас аз пайдо кардани бутҳои дуздидашуда, Лобон ва Яъқуб дар Миспа ҳамчун аломати оштӣ байни онҳо аҳд мебанданд. Ба сифати шоҳид як теппае санг гузошта, розӣ мешаванд, ки бо ниятҳои зарарнок нисбат ба якдигар аз он нагузаранд ва сирри якдигарро фош накунанд. Онҳо пас аз табодули савганд оромона аз ҳам ҷудо мешаванд. Боби мазкур бо нишон додани он, ки чӣ тавр Яъқуб сафари худро ба хона идома медиҳад ва ҳангоми бунёди шаҳракҳои нав дар роҳ анҷом меёбад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 31 пешниҳод мекунад:
Яъқуб фаҳмид, ки хашми писарони Лобон меафзояд;
Худо ба ӯ дастур дод, ки ба Канъон баргардад;
Яъқуб ба Лобон хабар надода, бо аҳли оила ва чорвои худ пинҳонӣ меравад;
Лобон ҳангоми фаҳмидани рафтани онҳо онҳоро таъқиб мекард.

Лобон бо Яъқуб дар бораи рафтани пинҳонӣ рӯ ба рӯ шуд ва ӯро ба дуздӣ айбдор кард;
Роҳел бутҳои хонагии Лобонро дуздида, онҳоро моҳирона пинҳон мекард;
Яъқуб ба Лобон иҷозат дод, ки молу мулки онҳоро ҷустуҷӯ кунад, аммо бутҳо пинҳон монданд.

Лобон ва Яъқуб дар Мисфо ҳамчун аломати оштӣ аҳд бастанд;
Барпо кардани тӯдаи сангҳо ҳамчун шоҳиди аҳдашон;
Пас аз табодули савганд бо роҳи осоишта ҷудо шудан.

Ин боб муносибатҳои муташанниҷ байни Яъқуб ва Лобонро нишон медиҳад, ки ба қарори Яъқуб барои баргаштан ба Канъон оварда мерасонад. Он муҳофизати Худоро бар Яъқуб нишон медиҳад, ки Лобонро огоҳ мекунад, ки дар хоб ба ӯ зарар нарасонад. Ҳикоя ба фиреби Роҳел дар дуздидани бутҳои падараш таъкид мекунад, ки оқибатҳои ояндаро пешгӯӣ мекунад. Аҳде, ки байни Лобон ва Яъқуб баста шудааст, нишон медиҳад, ки сарфи назар аз ихтилофи онҳо кӯшиши ҳалли осоиштаро дорад. Ҳастӣ 31 сафари давомдори Яъқубро ба ватани худ тасвир мекунад ва ҳангоми баррасии мавзӯъҳо ба монанди динамикаи оила, эътимод, фиреб, дахолати илоҳӣ ва оштӣ.

Ҳастӣ 31:1 Ва ӯ суханони писарони Лобонро шунид, ки мегуфтанд: «Яъқуб ҳар он чи аз они падари моро гирифт; ва аз он чи падари мо буд, тамоми ин ҷалолро ба даст овардааст.

Яъқуб аз писарони Лобон он чи аз они падарашон буд, гирифта буд.

1. Неъмати тоъат - Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо метавонад аљру савоби бузурге ба бор орад.

2. Ризки Худо - Чӣ гуна Худованд дар вақти ниёзмандӣ қувват ва ҳидоят медиҳад.

1. 1 Петрус 5:6-7 - Фурӯтан бошед ва ба Худо таваккал кунед.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред.

Ҳастӣ 31:2 Ва Яъқуб чеҳраи Лобонро дид, ва инак, мисли пештара ба сӯи ӯ набуд.

Яъқуб пай бурд, ки муносибати Лобон ба ӯ дигар шудааст ва дигар дӯстона нест.

1. Худо хамеша нигахбон аст ва дар лахзахои душвор моро хифз мекунад.

2. Нагузоред, ки вазъиятатон шуморо муайян кунад; ба нақшаи Худо диққат диҳед.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 25:4-5 - Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, Худовандо, ба ман роҳҳои Худро омӯз. Маро дар ростии худ ҳидоят кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои Наҷотдиҳандаи ман ҳастӣ, ва умеди ман тамоми рӯз ба ту аст.

Ҳастӣ 31:3 Ва Худованд ба Яъқуб гуфт: «Ба замини падарони худ ва назди хешовандони худ баргард; ва ман бо ту хоҳам буд.

Худо ба Яъқуб амр мекунад, ки ба назди оилааш баргардад ва ваъда медиҳад, ки бо ӯ хоҳад буд.

1: Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто вақте ки мо аз хона дур бошем.

2: Ба нақшаи Худованд барои ҳаёти худ эътимод кунед, ҳатто вақте ки он шуморо аз дӯстдоштаатон дур мекунад.

1: Матто 28:20 "Дар хотир доред, ки Ман ҳамеша бо шумо ҳастам, ҳатто то охири замон."

2: Isaiah 43:2 "Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо ту хоҳам буд; ва вақте ки шумо аз дарёҳо мегузаред, онҳо бар шумо нахоҳанд зад; вақте ки шумо аз оташ мегузаред, шумо сӯхта нахоҳед шуд; алангаҳо туро оташ нахохад дод».

Ҳастӣ 31:4 Ва Яъқуб фиристода, Роҳел ва Леёро ба саҳро назди рамаи худ даъват кард,

Яъқуб Роҳел ва Леёро ба саҳро даъват мекунад, то ӯро дар рамааш пешвоз гиранд.

1. Қувваи оштӣ: Намунаи Яъқуб дар бораи шифо додани муносибатҳои вайроншуда

2. Пайравӣ ба даъвати Худо: Итоати Яъқуб ба нақшаи Худо

1. Матто 5:23-24 - "Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш мекунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ бимонед. Аввал рафта, бо ӯ оштӣ шавед. пас биёед ва ҳадяи худро пешкаш кунед».

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақ шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад".

Ҳастӣ 31:5 Ва ба онҳо гуфт: «Чеҳраи падари шуморо мебинам, ки ба ман мисли пештара нест; лекин Худои падарам бо ман буд.

Яъқуб тағйироти муносибати Лобонро нисбат ба ӯ пай бурд ва дасти Худоро дар ҷои кор эътироф кард.

1. Худо дарториктарин замонҳои мо бо мост ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2. Худо содиқ аст ва барои мо барои некӣ кор хоҳад кард.

1. Ишаъё 41:10: Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 31:6 Ва шумо медонед, ки ман бо тамоми қуввати худ ба падари шумо хизмат кардам.

Яъқуб ба Лобон мегӯяд, ки ӯ хизматгори содиқи ӯ ва падараш буд.

1. Хидмат кардан ба Худо ва дигарон

2. Баракатҳои хидмати содиқона

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Масалҳо 22:29 - Оё шумо одамеро мебинед, ки дар кораш моҳир аст? Ӯ пеши подшоҳон хоҳад истод; дар назди одамони норавшан намеистад.

Ҳастӣ 31:7 Ва падарат маро фиреб дода, музди маро даҳ маротиба иваз кард; аммо Худо ба ӯ иҷозат дод, ки маро озор надиҳад.

Лобон Яъқубро фиреб дода, даҳ маротиба муздашро иваз кард, вале Худо ӯро аз бало нигоҳ дошт.

1. Худо ҳамеша барои муҳофизати мо ҳаст - Ҳастӣ 31:7

2. Чӣ тавр ба муҳофизати Худо эътимод кардан мумкин аст - Ҳастӣ 31:7

1. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

2. Забур 121:3 - Ӯ намегузорад, ки пои туро ҷунбонад: ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, хоб намекунад.

Ҳастӣ 31:8 Агар ӯ чунин гуфта бошад: "Музди ту доғҳост; ва агар чунин гӯяд: "Онҳо музди ту хоҳад буд"; баъд луч тамоми чорво ringstraked.

Лобон ба Яъқуб аз рӯи аломатҳои чорво музди гуногун дод ва тамоми чорво он нишонаеро, ки ба Яъқуб пешниҳод шуда буд, ба даст оварад.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, бо баракати меҳнаташон эҳтиром мекунад.

2. Худо ба мо он чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад, ҳатто агар он ғайричашмдошт бошад.

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ҳастӣ 31:9 Ҳамин тавр Худо чорвои падаратро гирифта, ба ман дод.

Худо чорвои Лобонро гирифта, ба Яъқуб дод.

1. Худо касонеро, ки мӯъмину фармонбардорро подош медиҳад.

2. Худо ниҳоии ризқдиҳанда ва нигаҳбони ҳаёт аст.

1. Такрори Шариат 28:1-14 Ваъдаи Худо дар бораи баракат барои итоаткорӣ.

2. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кунед, ва Ӯ таъмин хоҳад кард.

Ҳастӣ 31:10 Ва ҳангоме ки чорпоён ҳомила шуданд, ман чашмонамро боло карда, дар хоб дидам, ва инак, қӯчқорҳое, ки ба болои чорпоён мепариданд, доғдор, холӣ ва чиркин буданд.

Яъқуб хоб дид, ки дар он қӯчқорҳое, ки ба болои чорпоён ҷаҳиш мекарданд, ҳалқадор, холӣ ва гулӯла доранд.

1. Ҳидояти Худо: Дидани дасти Худо дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо: Фаҳмидани қудрати хобҳо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ирмиё 33:3 - Ба ман занг занед ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва ҷустуҷӯнашавандаро, ки шумо намедонед, мегӯям.

Ҳастӣ 31:11 Ва фариштаи Худо дар хоб ба ман сухан ронда, гуфт: «Яъқуб;

Фариштаи Худо дар хоб бо Яъқуб сухан мегӯяд, ки Яъқуб ба он ҷавоб медиҳад: "Инак ман ҳастам".

1. Худо бо мо сухан мегӯяд: Омӯзиши гӯш кардани овози Худо

2. Қувваи вокуниши бегумон итоаткор

1. Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2. Яъқуб 4:7-8 Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, то Ӯ ба шумо наздик шавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо.

Ҳастӣ 31:12 Ва ӯ гуфт: «Акнун чашмонатро боло кун ва бубин, ки ҳамаи қӯчқорҳое, ки ба чорпоён медароянд, доғдор, холҳо ва гӯсфанд мебошанд;

Яъқуб пай бурд, ки ҳамаи қӯчқорҳое, ки ба болои чорпоён мепаранд, ҳалқадор, доғдор ва гулӯла доранд ва ҳама корҳоеро, ки Лобон бо ӯ карда буд, ба хотир меорад.

1. Қувваи дарк: Омӯзиши қадр кардани неъматҳои ҳаёти мо

2. Сафари имон: рафъи мушкилот ва монеаҳо

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

Ҳастӣ 31:13 Ман Худои Байт-Ил ҳастам, ки дар он ҷо сутунро тадҳин кардай ва дар он ҷо назди ман назр кардай: алҳол бархез, аз ин замин берун шав ва ба замини хешовандони худ баргар.

Худо ба Яъқуб гап мезанад ва ба ӯ мегӯяд, ки заминро тарк карда, ба назди оилаи худ баргардад.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

2. Аҳамияти тоъату итоати Худо

1. Ҳастӣ 28:10-22 - Таҷрибаи Яъқуб дар Байт-Ил ва назри ӯ ба Худованд

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Худовандро бо тамоми дилу ҷони худ дӯст доштан ва итоат кардан.

Ҳастӣ 31:14 Ва Роҳел ва Леё ба ӯ ҷавоб дода, гуфтанд: «Оё дар хонаи падарамон барои мо ҳанӯз ягон ҳисса ё мерос ҳаст?

Роҳел ва Леа аз Яъқуб мепурсанд, ки оё дар хонаи падарашон барои онҳо мерос ҳаст?

1. Муҳимияти пурсидани он чи лозим аст

2. Дарси қаноатмандӣ аз Роҳел ва Лиа

1. Матто 7:7 - Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд.

2. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате ки бошам, бо он қаноатманд бошам.

Ҳастӣ 31:15 Оё мо дар миёни Ӯ бегона нестем? зеро ки Ӯ моро фурӯхта, пули моро низ хӯрдааст.

Муносибати Яъқуб ва Лобон ба дараҷае бад шуд, ки Яъқуб ҳис мекард, ки бо ӯ ҳамчун бегона муносибат мекунанд.

1. Қувваи нобахшиданӣ: Чӣ тавр ҳатто муносибатҳои наздиктарини моро вайрон кардан мумкин аст

2. Арзиши пул: чӣ гуна тамаъ метавонад муносибатҳои моро заҳролуд кунад

1. Эфсӯсиён 4:31-32 - "Бигзор ҳама кудурат ва ғазаб, ғазаб, фиғон ва тӯҳмат ва ҳар гуна кина аз шумо дур шавад. Нисбат ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст. ».

2. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед».

Ҳастӣ 31:16 Зеро тамоми сарвате, ки Худо аз падари мо гирифтааст, аз они мо ва фарзандони мост; акнун, ҳар он чи Худо ба ту гуфтааст, ба ҷо овар.

Яъқуб ба Лобон хотиррасон кард, ки Худо ба ӯ ва фарзандонаш сарвати падарашро додааст ва ӯ Лобонро ташвиқ мекунад, ки аҳкоми Худоро риоя кунад.

1: Новобаста аз он ки арзише набошад, мо бояд ба фармонҳои Худо итоат кунем.

2: Мо бояд атоҳои Худоро дар ҳаёти худ эътироф кунем, новобаста аз он ки чӣ қадар ногаҳонӣ.

1: Такрори Шариат 10: 12-13 - "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ ибодат кунӣ. бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?»

2: Забур 37: 4-5 - "Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту медиҳад. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ амал хоҳад кард."

Ҳастӣ 31:17 Ва Яъқуб бархоста, писарон ва занони худро бар шутурҳо савор кард;

Яъқуб бо оила, молу мулк ва рамаи худ аз Лобон рафт.

1: Худо барои ба даст овардани ҳадафҳоямон роҳ медиҳад.

2: Вақте ки мо дар хатар ҳастем, Худо моро муҳофизат мекунад.

1: Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2: Забур 91:11 - "Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи Ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои Ту туро муҳофизат кунанд".

Ҳастӣ 31:18 Ва ӯ тамоми чорвои худ ва тамоми дороии худ, ки ба даст оварда буд, ва чорпоёни ба даст овардааш, ки дар Паданарам гирифта буд, бурд, то ки назди падараш Исҳоқ ба замини Канъон биравад.

Лобон аз паи Яъқуб рафт, вақте ки ӯ бо оила ва молу мулкаш Паданарамро тарк карда, ният дошт, ки ба замини Канъон назди падараш Исҳоқ баргардад.

1. Аҳамияти оила ва эҳтироми падару модар.

2. Муҳимияти вафо кардани ваъда ва иҷрои ӯҳдадориҳои худ.

1. Хуруҷ 20:12 - "Падару модари худро иззат намо, то ки дар замине, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, умри дароз бинӣ".

2. Воиз 5: 4-5 - "Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; назри худро иҷро кунед. Назр накардан беҳтар аст, ки назр надиҳед. иҷро кунед».

Ҳастӣ 31:19 Ва Лобон барои тарошидани гӯсфандони худ рафт, ва Роҳел пайкарҳои падарашро дуздида буд.

Роҳел худоёни хонадони падараш Лобонро дуздид, вақте ки ӯ барои тарошидани гӯсфандони худ буд.

1. Қувваи мавқеъ гирифтан: Қиссаи Роҳел ва Лобон

2. Кори дурустро иҷро кардан, ҳатто вақте ки он душвор аст: Дарсҳо аз дуздии Роҳел

1. Хуруҷ 20:3-5 Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Масалҳо 21:6 Бо забони дурӯғ ба даст овардани ганҷҳо буғи зудгузар, аз паи марг аст.

Ҳастӣ 31:20 Ва Яъқуб беихтиёр Лобони Сурияро дуздид, зеро ба вай нагуфт, ки гурехтааст.

Яъқуб Лобонро фиреб дода, ба ӯ нагуфтааст, ки меравад.

1: Мо бояд бо бародарони худ ростқавл бошем, ҳатто вақте ки душвор аст.

2: Мо набояд худро ва дигаронро бо аъмоли худ фиреб диҳем.

1: Эфсӯсиён 4:15 Агар ростро дар муҳаббат гӯем, мо бояд дар ҳама ҷиҳат ба Ӯ, ки Сардор аст, ба камол расад, ҳатто Масеҳ.

2: Матто 5:37 Бигзор он чизе ки шумо мегӯед, ҳа ё не; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.

Ҳастӣ 31:21 Ва ӯ бо тамоми дороияш гурехт; ва бархоста, аз дарё гузашт ва рӯй ба сӯи кӯҳи Ҷилъод ниҳод.

Яъқуб аз Лобон гурехта, ба ватанаш бармегардад.

1: Дар эътиқоди худ устувор бошед ва нагузоред, ки тарс қарорҳои шуморо ҳидоят кунад.

2: Ба Худо имон биёвар, ки Ӯ роҳи туро ҳидоят кунад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Ҳастӣ 31:22 Ва дар рӯзи сеюм ба Лобон хабар доданд, ки Яъқуб гурехтааст.

Яъқуб пас аз он ки хабардор шуд, ки Лобон ӯро ҷустуҷӯ мекунад, аз Лобон гурехт.

1: Худо метавонад ҳама гуна вазъиятро истифода барад, то моро муҳофизат кунад ва моро таъмин кунад, ҳатто вақте ки ба назар мерасад, ки Ӯ моро партофтааст.

2: Имон ва итоаткории Яъқуб ба амри Худо дар бораи бозгашт ба сарзамини падаронаш шаҳодати эътимоди ӯ ба ваъда ва роҳнамоии Худо буд.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Ҳастӣ 28:15 - "Инак, Ман бо ту ҳастам ва ҳар ҷое ки биравӣ, туро нигоҳ медорам ва туро ба ин замин бармегардонам; зеро то он даме ки он чи ба ту гуфтаам, ба ҷо наоварам, туро тарк нахоҳам кард."

Ҳастӣ 31:23 Ва бародарони худро бо худ гирифта, ҳафт рӯз роҳро таъқиб кард; ва дар кӯҳи Ҷилъод ба ӯ расиданд.

Вафодории Худо дар муҳофизати Яъқуб дида мешавад.

1: Худо ҳамеша содиқ хоҳад буд ва новобаста аз вазъият моро муҳофизат мекунад.

2: Мо метавонем ба садоқати Худо таваккал кунем, ки моро бехатар ва бехатар нигоҳ дорад.

1: 2 Тимотиюс 2:13 - "Агар мо беимон бошем, Ӯ содиқ мемонад; Ӯ Худро инкор карда наметавонад."

2: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Ҳастӣ 31:24 Ва Худо шабона ба Лобони суриягӣ дар хоб дида, ба ӯ гуфт: «Эҳтиёт шав, ки ба Яъқуб на некӣ ва на бадӣ сухан нагӯй».

Худо ба Лобон дар хоб зоҳир шуда, ӯро огоҳ мекунад, ки бо Яъқуб на мусбат ва на манфӣ сухан нагӯяд.

1. "Қудрати огоҳиҳои Худо: Омӯзиш аз достони Лобон"

2. "Худо донотар аст: Гӯш додан ба бимдиҳандагон"

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Матто 7:24-27 "Бинобар ин ҳар касе, ки ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро ба кор мебарад, ба марди доное монанд аст, ки хонаи худро бар санг бино кард. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, шамолҳо вазида, мезаданд. ба муқобили он хона афтод, вале он наафтид, зеро таҳкурсии он бар санг буд. Аммо ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро ба амал наоварад, мисли одами беақл аст, ки хонаи худро бар рег бино кард; борон борид. , ҷӯйборҳо баланд шуданд ва шамолҳо вазида, ба он хона заданд ва он бо як зарбаи сахт фурӯ рехт.

Ҳастӣ 31:25 Ва Лобон ба Яъқуб расид. Ва Яъқуб хаймаи худро дар кӯҳ бино карда буд, ва Лобон бо бародаронаш дар кӯҳи Ҷилъод ӯрду заданд.

Яъқуб ва Лобон дар кӯҳи Ҷилъод вомехӯранд.

1. Вақте ки Худо моро ба ҳам меорад - Бо вуҷуди тафовутҳо якҷоя кор карданро омӯзед

2. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳо - Намунаи Яъқуб ва Лобон

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Ҳастӣ 31:26 Ва Лобон ба Яъқуб гуфт: «Ту чӣ кор кардай, ки бехабар аз ман дуздидай ва духтарони маро ҳамчун асирӣ, ки бо шамшер гирифта шудаанд, бурдӣ?

Лобон бо Яъқуб барои он ки духтаронашро бе огоҳии ӯ бурдааст, рӯ ба рӯ мешавад.

1. Дили мо бояд ба ниёзҳои дигарон боз бошад.

2. Мо наметавонем дар бораи аъмоли дигарон зуд баҳо диҳем.

1. Матто 7:1-2 Доварӣ накунед, ки шумо маҳкум нашавед. Зеро ба ҳамон ҳукме, ки ба забон ронӣ, маҳкум хоҳӣ шуд, ва ба он андозае ки ба кор мекунӣ, ба ту чен карда мешавад.

2. Филиппиён 2:4 Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед.

Ҳастӣ 31:27 Бинобар ин ту пинҳонӣ гурехта, аз ман дуздӣ; «Ва ба ман нагуфта буд, ки ман туро бо шодмонӣ ва сурудҳо, бо табрет ва барфа мефиристам?

Яъқуб ба ӯ чизе нагуфта аз Лобон гурехт ва Лобонро изтироб оварад.

1. Қудрати ростқавлӣ ва муошират дар муносибатҳо

2. Таъсири бевиҷдонӣ дар муносибатҳо

1. Эфсӯсиён 4:15 - Агар ростро бо муҳаббат сухан ронем, мо дар ҳар ҷиҳат ба ҷисми баркамоле, ки Сарвар аст, яъне Масеҳ хоҳем шуд.

2. Яъқуб 5:12 - Аммо пеш аз ҳама, бародарону хоҳарони ман, ба осмон ё ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як ҳа ё Не гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

Ҳастӣ 31:28 Оё ба ман иҷозат надодааст, ки писарону духтаронамро бибӯсам? ту бо ин кор беақлӣ кардай.

Лобон аз Яъқуб хашмгин мешавад, ки хайрухуш нагуфта рафт ва ба ӯ иҷозат надод, ки фарзандонашро бибӯсад.

1. Муҳимияти изҳори сипос ва эҳтиром.

2. Оқибатҳои худхоҳӣ ва беақлӣ.

1. Эфсӯсиён 6:2-3: Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки он ба шумо нек ояд ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 15:5: Нодон насиҳати падари худро рад мекунад, аммо касе, ки мазаммат мекунад, оқил аст.

Ҳастӣ 31:29 Дар дасти ман аст, ки туро озор диҳам; лекин Худои падарат дирӯз ба ман сухан ронда, гуфт: «Эҳтиёт бош, ки ба Яъқуб на некӣ ва на бадӣ сухан нагӯй».

Худо ба Лобон дастур дод, ки ба Яъқуб на некӣ ва на бадӣ нагӯяд.

1. Қудрати Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад

2. Дар доварӣ шитоб накунед

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:11-12 - Эй бародарон, дар ҳаққи якдигар бадӣ нагӯед. Касе ки бар зидди бародар сухан мегӯяд ё бародари худро доварӣ мекунад, бар зидди шариат бадгӯӣ мекунад ва шариатро доварӣ мекунад. Аммо агар шумо шариатро доварӣ кунед, шумо иҷрокунандаи шариат нестед, балки довар ҳастед.

Ҳастӣ 31:30 Ва алҳол, гарчанде ки мехостӣ биравӣ, чунки хонаи падари худро сахт орзу мекардӣ, вале чаро худоёни маро дуздӣ?

Яъқуб Лобонро айбдор мекунад, ки худоёни ӯро дуздид, пас аз он ки Лобон ба Яъқуб иҷозат дод, ки ба зодгоҳаш равад.

1. Қувваи Имон: Бо вуҷуди васвасаҳо эътимод ба нақшаи Худо

2. Аҳамияти ростқавлӣ ва поквиҷдонӣ

1. Матто 6:24-25 "Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад. Ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медоред, ё ба яке содиқ шуда, дигареро хор хоҳед дид. Шумо наметавонед ҳам ба Худо ва ҳам ба пул хизмат кунед."

2. Масалҳо 11:3 "Беайбии одил онҳоро ҳидоят мекунад, вале бевафоён аз духрати худ нобуд мешаванд".

Ҳастӣ 31:31 Ва Яъқуб ба Лобон ҷавоб дода, гуфт: «Чун тарсидам;

Яъқуб метарсид, ки Лобон духтарони ӯро бо зӯрӣ мегирад ва бо онҳо гурехт.

1. Ҳимояи Худо ҳамеша бо мост, ҳатто дар вақти тарс.

2. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо метарсем.

1. Забур 118:6 - "Худованд тарафи ман аст; наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад?"

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Ҳастӣ 31:32 Ҳар кӣ худоёни худро ёбӣ, бигзор вай зинда нашав; пеш аз он ки бародарони мо бифаҳмӣ, ки аз они худат бо ман чӣ дорӣ, ва онро ба назди худ бигир. Зеро Яъқуб намедонист, ки Роҳел онҳоро дуздидааст.

Яъқуб ба оилаи худ гуфт, ки ҳар кӣ худоёни ӯро гирифта бошад, зинда намонад ва онҳо бояд муайян кунанд, ки чӣ аз они ӯ аст.

1. Дуздӣ накунед: А дар бораи оқибати дуздӣ.

2. Ростқавлии Яъқуб: А дар бораи беайбии кори дуруст.

1. Масалҳо 6:30-31 - «Одамон дуздро беэътиноӣ намекунанд, агар ӯ дуздӣ кунад, то гуруснагии худро ҳангоми гуруснагӣ сер кунад. Аммо агар ӯро дастгир кунанд, бояд ҳафт баробар пардохт кунад, гарчанде ки ин ба ӯ тамоми сарвати хонааш арзиш дорад. "

2. Марқӯс 10:19 - "Шумо аҳкомро медонед: одамкушӣ накун, зино накун, дуздӣ накун, шаҳодати бардурӯғ надиҳӣ, фиреб надиҳӣ, падар ва модари худро эҳтиром намо.

Ҳастӣ 31:33 Ва Лобон ба хаймаи Яъқуб, ба хаймаи Леё ва ба хаймаи ду каниз даромад; вале наёфт. Он гоҳ аз хаймаи Леё баромада, ба хаймаи Роҳел даромад.

Лобон Яъқуб, Леё ва ду канизро кофтуков кард, вале он чиро, ки меҷуст, наёфт ва ниҳоят ба хаймаи Роҳел даромад.

1. Боварӣ ба вақт ва таъини Худо ба ҷои худамон.

2. Қувваи вафодорӣ ва садоқат дар муносибатҳои мо.

1. Ирмиё 29:11 - «Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, - мегӯяд Худованд, - нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зарар расонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад».

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

Ҳастӣ 31:34 Роҳел ҳайкалҳоро гирифта, дар чӯбини шутур гузошта, бар онҳо нишаст. Ва Лобон тамоми хаймаро кофтукоб кард, вале наёфт.

Роҳел бутҳои падарашро гирифта, дар чӯбини шутур пинҳон кард.

1. Қувваи фиреб дар ҳаёти мо

2. Зарурати тавба ва вафодорӣ

1. Масалҳо 12:23 - Оқил донишро пинҳон мекунад, аммо дили аблаҳон аблаҳиро эълон мекунад.

2. Румиён 10:9-10 - ки агар шумо бо даҳони худ Исои Худовандро эътироф кунед ва бо дили худ бовар кунед, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳед ёфт. Зеро ки кас бо дили худ имон меоварад, ки ба адолат рафтор мекунад, ва бо даҳон эътироф мекунад, ки наҷот меёбад.

Ҳастӣ 31:35 Ва вай ба падари худ гуфт: «Бигзор оғоямро норозӣ накунад, ки ман пеши ту барҳоста наметавонам; зеро ки урфу одати занон бар ман аст. Ва ӯ ҷустуҷӯ кард, аммо тасвирҳоро наёфт.

Яъқуб ва Лобон бо роҳи осоишта ҷудо мешаванд, аммо Лобон терафимашро ҷустуҷӯ мекунад ва мефаҳмад, ки онҳо бо Яъқуб нестанд.

1. Қудрати пешакии Худо: Чӣ тавр баракат ва муҳофизати Худо ҳаёти моро роҳнамоӣ мекунад

2. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳо: Иҷрои ӯҳдадориҳои мо дар назди якдигар

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:17-19 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама дуруст рафтор кунед. Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй дӯстони азиз, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Ҳастӣ 31:36 Ва Яъқуб ба ғазаб омада, бо Лобон зад, ва Яъқуб ба Лобон ҷавоб дода, гуфт: «Гуноҳи ман чист? Гунохи ман чист, ки ин кадар аз паси ман меравӣ?

Яъқуб дар бораи ниятҳои Лобон барои таъқиби ӯ шубҳа мекунад.

1. Вафодории Худо дар миёни низоъ

2. Ба Худо таваккал кардан, вақте ки мо аз ҳад зиёд эҳсос мекунем

1. Румиён 8:31: "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 23:4: «Бале, гарчанде ки аз дараи сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам; зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; Асои Ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд».

Ҳастӣ 31:37 Ҳангоме ки шумо тамоми ашёи маро кофтуковед, аз тамоми ашёи хонагии худ чӣ ёфтед? онро дар ин ҷо пеши бародарони ман ва бародарони худ гузор, то ки онҳо дар миёни мо доварӣ кунанд.

Яъқуб ва Лобон баҳси худро бо роҳи осоишта ва одилона ҳал мекунанд.

1. Ахамияти ба таври осоишта ва одилона хал намудани бахсхо.

2. Ҳалли низоъ тавассути созиш ва ҳамдигарфаҳмӣ.

1. Матто 18:15-17 - "Агар бародарат бар зидди ту гуноҳ кунад, бирав ва айби ӯро ба ӯ бигӯ, ки танҳо миёни худат ва ӯ. Агар ба ту гӯш диҳад, бародари худро ба даст овардай. Аммо агар гӯш надиҳад, бигир. Як ё ду нафари дигарро ҳамроҳи шумо бигиред, то ки ҳар як айб бо далели ду ё се шоҳид собит шавад: Агар ба суханони онҳо гӯш надиҳад, ба калисо бигӯед, ва агар ба калисо низ гӯш надиҳад, бигзор вай барои ту ҳамчун халқӣ ва андозгир бош».

2. Масалҳо 15:1 - "Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад".

Ҳастӣ 31:38 Ин бист сол аст, ки ман бо ту ҳастам; мешҳои ту ва бузҳои ту бачаҳои худро напартофтаанд, ва гӯсфандони рамаи туро нахӯрдаам.

Яъқуб бист сол дар назди Лобон кор кард, ва дар давоми он ҳеҷ насли рамаро нахӯрд.

1. Арзиши меҳнат: Намунаи Яъқуб дар бораи хизмати содиқонаи бист сол ба Лобон.

2. Идоракунии содиқона: бахшидани Яъқуб барои ҳифзи рамаи Лобон.

1. Масалҳо 12:11 - Ҳар кӣ замини худро кор мекунад, аз нон сер мешавад;

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон; Чун медонед, ки аз Худованд мукофоти меросро хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Ҳастӣ 31:39 Он чизе ки аз ҳайвоноти ваҳшӣ дарида буд, назди ту наовардаам; Ман аз даст додани он даст кашидам; Аз дасти ман талаб кардӣ, хоҳ рӯзона дуздӣ, хоҳ шабона дуздӣ.

Ин порча нишон медиҳад, ки Яъқуб эътироф мекунад, ки як қисми рамааш гум шудааст ва ӯ масъулияти онро ба дӯш гирифт.

1. Қабули масъулият: Аз намунаи Яъқуб омӯхтан

2. Бартараф кардани душвориҳо: Нигоҳе ба нерӯи Яъқуб

1. 2 Қӯринтиён 4:8-10 - Мо аз ҳар тараф сахт фишор меорем, аммо пахш карда намешавад; парешон, вале дар ноумедӣ нест; таъқиб мешаванд, вале партофта нашудаанд; задаанд, вале нобуд нашудааст.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

Ҳастӣ 31:40 Ман ҳамин тавр будам; дар рӯз хушксолӣ маро фурӯ бурд, ва шабнам шаб; ва хобам аз чашмонам дур шуд.

Яъқуб хастагии худро аз шароити шадиди обу ҳаво изҳор мекунад.

1. Муборизаи имон: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

2. Рӯзи Худо дар биёбон: Омӯзиш аз сабри Яъқуб

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Яъқуб 1:2-4 - Вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки озмоиши имони шумо сабр меорад.

Ҳастӣ 31:41 Ҳамин тавр, бист сол дар хонаи ту будам; Ман чордаҳ сол барои ду духтарат ва шаш сол барои чорпоёнат хизмат кардам, ва музди маро даҳ бор иваз кардай.

Яъқуб ба Лобон нақл мекунад, ки чӣ тавр ӯ 20 сол ба ӯ содиқона хизмат кардааст.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ содиқона хизмат кунем, чунон ки Яъқуб барои Лобон карда буд.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки бо атрофиёнамон чӣ гуна муносибат мекунем, зеро Лобон ба ваъдааш бо Яъқуб вафо накард.

1: Ғалотиён 5:13 - Зеро, эй бародарон, шумо ба озодӣ даъват шудаед; Фақат озодиро барои ҷисм истифода набаред, балки бо муҳаббат ба якдигар хизмат кунед.

2:1 Петрус 4:10 - Чӣ тавре ки ҳар кас инъомро гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед.

Ҳастӣ 31:42 Магар Худои падарам, Худои Иброҳим ва тарси Исҳоқ бо ман намебуд, акнун ту маро тиҳидаст фиристодӣ. Худо ранҷҳои ман ва меҳнати дасти маро дида, дирӯз туро сарзаниш кард.

Яъқуб ҳимояти Худои Иброҳим ва Исҳоқро эътироф мекунад ва Худо азобу меҳнати ӯро дида, шаби гузашта Лобонро сарзаниш кардааст.

1. Худо вафодории моро мебинад ва подош медиҳад

2. Ҳимояи Худо дар замони мусибат

1. Яъқуб 5:7-8 - Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки дехкон чӣ гуна меваи гаронбахои заминро интизор аст, то он даме, ки борони барвакт ва дер борад, сабр мекунад. Ту ҳам сабр кун. Дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 31:43 Ва Лобон ба Яъқуб ҷавоб дода, гуфт: «Ин духтарон духтарони ман ҳастанд, ва ин кӯдакон фарзандони мананд, ва инҳо чорвои ман ҳастанд, ва он чи ту мебинӣ, аз они Ман аст; ва ман имрӯз ба онҳо чӣ кор кунам? духтарон, ё ба фарзандони худ, ки таваллуд кардаанд?

Лобон эътироф мекунад, ки Яъқуб духтарон, фарзандон ва чорпоёнашро гирифтааст ва мепурсад, ки барои онҳо чӣ кор карда метавонад.

1. Таъмини Худо дар замонҳои эҳтиёҷ - Ҳастӣ 31:43

2. Қудрати эътирофи ҳокимияти Худо - Ҳастӣ 31:43

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ғалотиён 6:9 - Ва биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем.

Ҳастӣ 31:44 Акнун ту биё, эй ману ту аҳд бандем; ва миёни ману ту шоҳид бошад».

Яъқуб ва Лобон байни онҳо аҳд бастанд.

1: Муҳимияти риояи аҳдҳо.

2: Қудрати шоҳид.

1: Воиз 5:4 - Вақте ки ба Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардай, адо кун.

2: Матто 5:33-37 - Боз шунидед, ки аз замонҳои қадим гуфта шудааст: "Ба худ қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд вафо кун".

Ҳастӣ 31:45 Ва Яъқуб сангеро гирифта, барои сутун гузошт.

Яъқуб ба ёди аҳди худ бо Лобон сангеро ҳамчун сутун мегузорад.

1: Дар хотир доштани садоқати Худо - Яъқуб ҳамчун намунаи он хизмат мекунад, ки чӣ тавр мо садоқат ва баракатҳои Худоро дар ҳаёти худ дар хотир дорем.

2: Аҳд кардан бо Худо - Намунаи Яъқуб ба мо аҳамияти бастан ва риояи аҳд бо Худоро нишон медиҳад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:26-27 - "Ва Еҳушаъ ин суханонро дар китоби шариати Худо навишт. Ва санги калонеро гирифта, дар он ҷо дар зери дарахти дуб, ки назди маъбади Худованд буд, гузошт."

2: 2 Подшоҳон 18:18 - «Акнун Абшолӯм дар замони ҳаёташ сутуне гирифта, барои худаш, ки дар водии Подшоҳ аст, барпо карда буд, зеро гуфта буд: "Писаре надорам, ки исми Маро ба ёд оварад". сутун ба номи худаш буд ва он то имрӯз муҷассамаи Абшолӯм номида мешавад».

Ҳастӣ 31:46 Ва Яъқуб ба бародарони худ гуфт: «Сангҳо ҷамъ кунед; ва сангҳоро гирифта, теппае сохтанд, ва дар он ҷо бар теппа хӯрданд.

Яъқуб ва бародаронаш дар болои анбӯҳи сангҳо якҷоя хӯрок мехӯрданд.

1. Қудрати хӯрокҳои муштарак - чӣ гуна ҷамъоварӣ барои хӯрок метавонад одамонро ба ҳам наздик кунад

2. Қувваи ваҳдат - чӣ гуна ҷамъ омадан дар оила барои муваффақият муҳим аст

1. Аъмол 2: 42-47 - Муҳимияти хӯрокҳои умумӣ ва муошират дар калисои аввал.

2. Забур 133 - Чӣ гуна ягонагии байни бародарон аз ҷониби Худо шодӣ ва баракат меорад.

Ҳастӣ 31:47 Ва Лобон онро Егарсаҳадуто номид, ва Яъқуб онро Ҷалид номид.

Лобон ва Яъқуб вохӯрӣ доштанд, ва Лобон он ҷоро Егарсаҳадута номид, ва Яъқуб онро Ҷалид номид.

1. Қудрати номҳо: Чӣ гуна калимаҳои интихобкардаи мо метавонанд ба ҳаёти мо таъсир расонанд

2. Маънои ахд: Ахамияти додан ва вафо кардан

1. Ишаъё 62:2 Ва халқҳо адолати туро хоҳанд дид, ва ҳамаи подшоҳон ҷалоли туро хоҳанд дид;

2. Матто 28:19 Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед.

Ҳастӣ 31:48 Ва Лобон гуфт: «Имрӯз ин тӯда миёни ману ту шоҳид аст». Бинобар ин номи он Ҷалид буд;

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Лобон ва Яъқуб ба аҳд розӣ шуданд ва тӯдаи сангҳоеро, ки дар байни онҳо шаҳодат медоданд, Ҷалид номид.

1. Файзи Худо метавонад ба мо ёрӣ диҳад, ки бо ҳамдигар аҳд созем.

2. Амалҳо ва суханони мо бояд аҳдҳоеро, ки мо бастаем, инъикос кунанд.

1. Ғалотиён 5:22-23 "Аммо самари Рӯҳ ин муҳаббат, шодмонӣ, осоиштагӣ, пурсабрӣ, меҳрубонӣ, некӣ, садоқат, фурӯтанӣ, худдорӣ аст; бар зидди ин чизҳо қонун нест."

2. Румиён 12:9-10 "Муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; аз некӣ нигоҳ доред. Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

Ҳастӣ 31:49 Ва Мисфо; зеро ки ӯ гуфта буд: «Худованд миёни ману ту посбон бошад, вақте ки мо аз якдигар дур бошем».

Миспа ба Яъқуб ва Лобон ёдрас кардани ҳузури Худованд дар ҳаёти онҳо буд, ҳатто вақте ки онҳо ҷудо буданд.

1. Новобаста аз он ки дар куҷо набошем, Худо ҳамеша бо мост.

2. Биёед дар хотир дорем, ки ҳатто дар лаҳзаҳои душвор аз Худованд барои қувват ва роҳнамоӣ даъват кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Ҳастӣ 31:50 Агар духтарони маро озор диҳӣ, ё ба ҷуз духтарони ман занони дигар бигирӣ, ҳеҷ кас бо мо нест; Бингар, ки Худо дар миёни ману ту шоҳид аст.

Яъқуб ва Лобон аҳд мебанданд, ки дар пеши Худо ба сифати шоҳид ба якдигар ва аҳли оилаашон зарар нарасонанд.

1: Мо бояд ҳамеша аҳдҳо ва ваъдаҳои худро эҳтиром кунем, ҳатто агар онҳо дар назди Худо баста бошанд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки бо вафо кардани ваъдаи худ эътимодро дар муносибатҳои худ мустаҳкам кунем.

1: Матто 5:33-37 - Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, барои Худованд ба ҷо оваред". Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ ба осмон қасам нахӯред, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. . Ва ба сари худ савганд нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Бигзор он чизе ки шумо мегӯед, танҳо Ҳа ё Не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.

2: Воиз 5: 4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, адо кардани онро таъхир накунед, зеро Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест. Он чизеро, ки ваъда додаед, пардохт кунед. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

Ҳастӣ 31:51 Ва Лобон ба Яъқуб гуфт: «Ин теппаро бубин, ва ин сутунро, ки дар миёни худам ва ту андохтаам;

Дар ин порча амалҳои Лобон дар бораи гузоштани сутун ва тӯда байни худ ва Яъқуб ҳамчун роҳи бастани аҳд баррасӣ мешавад.

1: Аҳдҳои Худо набояд сабукфикрона қабул карда шаванд ва онҳо бояд эҳтиром ва эҳтиром карда шаванд.

2: Мо даъват карда мешаванд, ки шарту шартҳои аҳдҳоеро, ки бо дигарон бастаем, эҳтиром кунем.

1: Ирмиё 34: 18-20 - "Ва ба одамоне хоҳам дод, ки аҳди Маро вайрон карданд, ки суханони аҳдеро, ки пеш аз ман баста буданд, иҷро накардаанд, вақте ки гӯсоларо ду тақсим карда, аз байни онҳо гузаштанд. бахшҳои он: мирони Яҳудо ва мирони Ерусалим, хоҷасароён ва коҳинон, ва тамоми қавми ин замин, ки аз миёни қисматҳои гӯсола гузаштанд, ва онҳоро ҳатто ба дасти душманонашон хоҳам дод, ва ба дасти онҳое ки ҷони худро меҷӯянд, ва ҷасадҳои онҳо барои хӯрок барои мурғони осмон ва ҳайвоноти замин хоҳад буд».

2: Ҳизқиёл 17: 18-20 - "Вақте ки вай аҳдро вайрон карда, қасамро нафрат кард, ва инак, дасти Худро дода, ҳамаи ин корҳоро кардааст, раҳо нахоҳад шуд. Бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: Ман зиндаам, ҳатман қасамро, ки вай нафрат кардааст, ва аҳди Маро, ки вай вайрон кардааст, ман бар сари ӯ подош хоҳам дод."Худовандо Худо чунин мегӯяд: "Ман бар вай подшоҳии даҳшатнокро ба ҳасби даҳшат хоҳам овард. аз он ки дар дасти вай аст, ва ҳар кӣ аз дарвоза мегузарад, ва ҳар кӣ аз ҷанг бармегардад, маҳв хоҳам кард».

Ҳастӣ 31:52 Ин тӯда ва ин сутун шоҳид аст, ки ман аз ин тӯда ба сӯи ту намегузарам, ва ту аз ин теппа ва ин сутун ба ман нагузаронӣ, то ки зарареро дошта бошам.

Ин оят ба аҳамияти сулҳ ва эҳтироми ду тараф таъкид мекунад.

1. «Арзиши вафо кардани ваъдаҳо», ки қудрати созиши тарафайнро барои нигоҳ доштани сулҳ таъкид мекунад.

2. «Баракати эҳтироми ҳамдигар», ки аҳамияти эҳтироми ҳамдигарро таъкид мекунад.

1. Масалҳо 6:1-5, ки аҳамияти иҷрои ӯҳдадориҳоро таъкид мекунанд.

2. Филиппиён 2:3-4, ки аҳамияти фурӯтанӣ ва эҳтиромро дар муносибатҳо таъкид мекунад.

Ҳастӣ 31:53 Худои Иброҳим ва Худои Ноҳӯр, Худои падарашон, дар миёни мо доварӣ мекунанд. Ва Яъқуб ба тарси падараш Исҳоқ қасам хӯрд.

Яъқуб ва Лобон ихтилофи худро бо истинод ба Худои Иброҳим ва Ноҳӯр ҳал карданд ва Яъқуб ба тарси падараш Исҳоқ қасам хӯрд.

1. Манфиатҳои бо роҳи осоишта ҳал кардани низоъ

2. Қудрати дуои Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед».

2. Забур 46:10 - «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам».

Ҳастӣ 31:54 Ва Яъқуб бар кӯҳ қурбонӣ карда, бародарони худро ба хӯрдани нон даъват кард; ва онҳо нон хӯрда, тамоми шаб дар кӯҳ истоданд.

Яъқуб ва бародаронаш аҳди худро бо қурбонӣ кардан ва дар болои кӯҳ якҷоя хӯрок хӯрдан ҷашн гирифтанд.

1. Аҳамияти таҷлил ва риояи аҳдҳо.

2. Қувваи хӯрдани якҷоя дар ваҳдат.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Аъмол 2:42-45 - Ва онҳо худро ба таълимоти ҳавворӣён ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд. Ва ҳар касро тарсу ҳарос фаро гирифт, ва ба воситаи ҳавворӣён мӯъҷизот ва аломоти зиёде ба амал меомаданд. Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд. Ва рӯз то рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд хӯрок мехӯрданд.

Ҳастӣ 31:55 Ва Лобон субҳи барвақт бархоста, писарону духтарони худро бӯсид ва онҳоро баракат дод; ва Лобон рафта, ба ҷои худ баргашт.

Лобон пас аз баракат додан аз хонадони худ рафт.

1. Баракати Худо дар замони ҷудоӣ

2. Қудрати оғӯши падару модар

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Такрори Шариат 11:19 - Шумо онҳоро ба фарзандони худ таълим диҳед, вақте ки шумо дар хонаи худ нишастаед, ва вақте ки шумо дар роҳ меравед, ва ҳангоми хобидан ва бархезед, дар бораи онҳо сухан гӯед.

Ҳастӣ 32-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 32:1-8 Яъқуб ҳангоми баргаштан ба Канъон бо бародари бегонааш Эсов омодагӣ мегирад. Яъқуб пешопеши ӯ фиристодагони худро мефиристад, то Эсовро аз бозгашташ хабардор кунанд ва ниятҳои ӯро муайян кунанд. Фариштагон бо хабаре бармегарданд, ки Эсов бо чорсад нафар наздик мешавад. Яъқуб аз тарси амнияти худ ва аҳли хонаводааш лагери

худро ба ду гурӯҳ тақсим мекунад ва умедвор аст, ки агар ба яке ҳамла кунанд, дигаре гурехта метавонад. Ӯ аз Худо паноҳ талаб мекунад ва ваъдаҳояшро ба ёд меорад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 32:9-21 идома дода, Яъқуб тӯҳфаҳоро ҳамчун қурбонии осоиштагӣ мефиристад, то ғазаби эҳтимолии Эсовро ором кунад. Ӯ рамаҳои чорворо гурӯҳ-гурӯҳ мефиристад ва ба хизматгоронаш дастур медиҳад, ки ҳангоми дучор шудан бо Эсов чӣ гуна бояд наздик шаванд. Он шаб марде дар дарёи Ҷаббок танҳо буд, то субҳ бо Яъқуб даст ба гиребон шуд. Мард дарк мекунад, ки ӯ наметавонад Яъқубро мағлуб кунад ва ба сурохии буғуми паҳлӯяш ламс карда, онро аз ҷой ҷудо мекунад. Аммо, Яъқуб, агар он мард ӯро баракат надиҳад, рад мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 32:22-32, вақте ки субҳ пас аз муборизаи онҳо кушода мешавад, мард худро ҳамчун Худо ё фариштае, ки Худоро муаррифӣ мекунад, нишон медиҳад. Ӯ номи Яъқубро ба Исроил иваз кард, зеро ӯ ҳам бо Худо ва ҳам бо одамон мубориза бурда, ғолиб омад. Яъқуб дарк мекунад, ки ӯ бо Худо рӯ ба рӯ шудааст, аммо бо вуҷуди дидани Ӯ воқеаи аҷибе дар худ зинда мемонад. Дар натиҷаи ин бархӯрд, Исроил аз сабаби канда шудани буғуми хиш аз мубориза бо Худо ланг шуд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 32 пешниҳод мекунад:
Яъқуб пас аз солҳои ҷудоӣ ба пешвози Эсов омодагӣ мебинад;
Пешопеш фиристодагон ва гирифтани хабари наздикшавии Эсов;
Аз тарси бехатарии онҳо лагери худро ба ду гурӯҳ тақсим кардан;
Дуо кардан аз Худо барои муҳофизат ва ёдрас кардани ваъдаҳои Ӯ.

Яъқуб ҳадяҳоро ҳамчун қурбонии осоиштагӣ ба Эсов мефиристад;
Тамоми шаб дар лаби дарёи Ҷаббок бо марде мубориза бурдан;
Марде, ки буғуми паҳлӯи Яъқубро ҷудо мекунад, вале бар ӯ ғолиб омада наметавонад;
Яъқуб то гирифтани баракат раҳо карданро рад кард.

Марде, ки худро ҳамчун Худо нишон медиҳад ё фариштае, ки Худоро муаррифӣ мекунад;
Иваз кардани номи Яъқуб ба Исроил ба сабаби муборизааш бо Худо ва одамон;
Яъқуб дарк кард, ки бо Худо рӯ ба рӯ шудааст ва бо вуҷуди он ки Ӯро мустақиман дидааст, аз ин дидор наҷот ёфт;
Исроил аз сабаби канда шудани буғуми хучаш дар натиҷаи мубориза бо Худо ланг шуд.

Дар ин боб тарси Яъқуб ва омодагии Яъқубро ҳангоми вохӯрии дарпешистода бо Эсов нишон медиҳад. Он эътимоди ӯро ба дуо, стратегия ва пешниҳоди тӯҳфаҳо дар кӯшиши оштӣ бо бародараш таъкид мекунад. Мусобиқаи пурасрор муборизаи Яъқубро на танҳо бо рақиби ҷисмонӣ, балки бо худи Худо низ нишон медиҳад. Ин як гардиши назаррасро дар ҳаёти Яъқуб нишон медиҳад, ки ҳам ба осеби ҷисмонӣ ва ҳам дигаргунии рӯҳонӣ оварда мерасонад. Ҳастӣ 32 мавзӯъҳоро ба монанди тарс, оштӣ, вохӯриҳои илоҳӣ, суботкорӣ ва тағирёбии шахсӣ тавассути мубориза бо Худо таъкид мекунад.

Ҳастӣ 32:1 Ва Яъқуб роҳи худро пеш гирифт, ва фариштагони Худо ӯро пешвоз гирифтанд.

Яъқуб дар сафараш бо фариштагони Худо вомехӯрад.

1: Ҳузури Худо дар сафарҳои мо бо мост.

2: Ҳангоми саёҳат дар тӯли ҳаёт мо бояд ба Худо таваккал кунем.

1: Забур 23:4 "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд."

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

Ҳастӣ 32:2 Ва Яъқуб онҳоро дида, гуфт: «Ин лашкари Худост; ва он маконро Маҳанаим номид.

Яъқуб бо лашкари Худо вохӯрда, маконро Маҳанаим номид.

1. Ҳузур ва ҳифозати Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

2. Муҳимияти эътирофи кори Худо дар ҳаёти мо.

1. Забур 46:7 - Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Ҳастӣ 32:3 Ва Яъқуб қосидонро пеш аз ӯ назди бародараш Эсов ба замини Сеир, сарзамини Адӯм фиристод.

Яъқуб барои гирифтани ризоият ва баракати ӯ ба Эсов қосидон мефиристад.

1: Худо мехоҳад, ки мо бо онҳое, ки ситам кардаем, сулҳ кунем ва ризоияти дигаронро ҷӯем.

2: Мо метавонем аз намунаи Яъқуб дар ҷустуҷӯи оштӣ бо касоне, ки мо ситам кардаем, дарс гирем.

1: Матто 5:24 "Тӯҳфаи худро дар он ҷо дар пеши қурбонгоҳ бигузор; аввал рафта, бо онҳо оштӣ намо; баъд омада, ҳадияи худро тақдим кун".

2: Румиён 14:19 "Пас, биёед тамоми кӯшишро ба харҷ диҳем, ки он чизеро ба амал оварем, ки ба сулҳ ва ободии ҳамдигар оварда мерасонад."

Ҳастӣ 32:4 Ва ба онҳо амр фармуда, гуфт: «Ба оғоям Эсов чунин бигӯед; Бандаи ту Яъқуб чунин мегӯяд: "Ман бо Лобон муҳоҷир шуда, то ҳоло дар он ҷо мондаам".

Яъқуб қосидонро назди Эсов мефиристад, то ба ӯ дар бораи иқоматаш бо Лобон ва то ҳозир дар он ҷо монданаш хабар диҳад.

1. Аҳамияти сабр ва омодагӣ дар зиндагӣ.

2. Садоқати Худо дар роҳнамоии мо дар роҳи ҳаёт.

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 32:5 Ва ман говҳо ва харон, гӯсфандон ва ғуломон ва ғуломон дорам;

Яъқуб ба Эсов паём фиристода, аз файз хоҳиш мекунад, ки ӯ бехатар ба қаламрави худ ворид шавад.

1. Омӯзиши талаб кардани файз дар ҳолатҳои душвор

2. Қувваи фурӯтанӣ дар ҳаёти ҳаррӯза

1. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад.

2. Филиппиён 4:6 - Ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад.

Ҳастӣ 32:6 Ва қосидон назди Яъқуб баргашта, гуфтанд: «Мо назди бародарат Эсов омадем, ва ӯ низ ба пешвози ту меояд, ва чорсад нафар бо ӯ буданд».

Фариштагон, ки Яъқуб ба Эсов фиристода буд, бо хабаре баргаштанд, ки Эсов бо чорсад нафар ба пешвози Яъқуб меояд.

1. Қувваи оштӣ: Сафари Яъқуб ва Эсов ба сӯи муттаҳидшавӣ

2. Қувваи бахшидан: Омӯзиш аз достони Яъқуб ва Эсов

1. Румиён 12:14-16 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед. Бо шодмонон шод бошед; бо мотамдорон мотам гиред. Бо хамдигар хамфикр зиндагӣ кунед. Мағрур нашавед, балки омода бошед, ки бо одамони пастсифат муошират кунед. Мағрур нашавед.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

Ҳастӣ 32:7 Ва Яъқуб бағоят тарсид ва ба изтироб афтод; ва қавме ки бо ӯ буданд, ва гӯсфандон ва говҳо ва шутуронро ба ду гурӯҳ тақсим кард;

Яъқуб тарсид ва ҳизби худро барои муҳофизат ба ду гурӯҳ тақсим кард.

1: Ҳангоми дучор шудан бо вазъияти душвор, муҳим аст, ки ба Худо таваккал кунед ва дар хотир доред, ки Ӯ шуморо муҳофизат мекунад.

2: Худо ҳатто дар ҳолатҳои ба назар ғайриимкон ба мо роҳ медиҳад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Ҳастӣ 32:8 Ва гуфт: «Агар Эсов назди як даста ояд ва онро бизанад, гурӯҳи дигари боқимонда раҳо хоҳад шуд».

Яъқуб ба Эсов паём фиристода, ба ивази тӯҳфаҳо сулҳ хост. Ӯ қавми худро ба ду лагер тақсим кард, то ки агар Эсов ба як ӯрдугоҳ ҳамла кунад, дигараш гурезад.

1. Ҳикмати Яъқуб: Чӣ тавр мо аз намунаи ӯ омӯхта метавонем

2. Саломи Худо: оштӣ ва омурзиш

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Масалҳо 15:18 - "Одами оташин ҷанҷолро бармеангезад, аммо касе ки сабр мекунад, ҷанҷолро ором мекунад".

Ҳастӣ 32:9 Ва Яъқуб гуфт: «Эй Худои падарам Иброҳим ва Худои падарам Исҳоқ, Худованде ки ба ман гуфта буд: "Ба кишвари худ ва назди хешовандони худ баргард, ва ман бо ту некӣ хоҳам кард".

Яъқуб ҳангоми бозгашт ба Ватан аз Худо паноҳ ва ризқу рӯзӣ талаб мекунад.

1. Дуои содиқи Яъқуб - донистани Худо ба Ӯ таваккал кардан

2. Таъмини мӯътамади Худо - Таҷрибаи ваъдаҳои Ӯ дар ҳаёти мо

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

Ҳастӣ 32:10 Ман лоиқи хурдтарини ҳамаи марҳамат ва тамоми ростие нестам, ки ба бандаи худ нишон додай; зеро ки бо асоям аз ин Урдун гузаштам; ва ҳоло ман ду гурӯҳ шудаам.

Яъқуб дар бораи саёҳати худ аз болои дарёи Урдун андешаронӣ карда, нолоиқ будани марҳамат ва файзи Худовандро эътироф мекунад.

1. Қувваи шукргузорӣ: омӯхтани қадр кардани неъматҳои Худо

2. Саёҳат ба сӯи имон: Фаҳмидани қудрати пешгӯии Худо

1. Забур 103:2-4 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо меҳрубонӣ ва марҳамати меҳрубонӣ тоҷ мегузорад.

2. Румиён 11:33-36 - Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазир аст доварӣ ва роҳҳои Ӯ аз ошкор! Зеро кист, ки ақли Худовандро медонист? ё кист, ки машваратчии ӯ буд? Ё кист, ки аввал ба ӯ ато кардааст, ва он ба вай боз хоҳад шуд? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯст, ва ба воситаи Ӯ ва барои Ӯст: Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Ҳастӣ 32:11 Лутфан, маро аз дасти бародарам, аз дасти Эсов раҳоӣ деҳ; зеро ки ман аз ӯ метарсам, ки мабодо омада, маро ва модарамро бо кӯдакон назанад.

Яъқуб аз Худо хоҳиш мекунад, ки бародараш Эсовро муҳофизат кунад, ки метарсад, ки ба ӯ ва оилааш ҳамла кунад.

1. Хатари тарс аз бародарони мо

2. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои тарс

1. Матто 10:28 - Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Балки битарсед аз касе, ки метавонад ҳам рӯҳу ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд кунад.

2. Забур 56:3-4 - Вақте ки ман метарсам, ба ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; Ман наметарсам. Гӯшт ба ман чӣ кор карда метавонад?

Ҳастӣ 32:12 Ва ту гуфтӣ: "Ман ба ту ҳатман некӣ хоҳам кард, ва насли туро мисли реги баҳр хоҳам овард, ки аз рӯи шумор наметавонад".

Ваъдаи Худо дар бораи баракат ва фаровонӣ.

1: Бо имон Худо моро аз он чизе ки мо тасаввур карда метавонем, баракат медиҳад.

2: Худо қудрат дорад, ки ба мо бештар аз он чизе ки ҳисоб карда метавонем, диҳад.

1: Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд: андозаи хубе, ки фишурда, ларзонда шуда, дар оғӯши ту андохта мешавад. Зеро ба ҳамон андозае, ки шумо истифода мекунед, он ба шумо бармегардад.

2: Забур 112:2 - Насли ӯ дар замин тавоно хоҳанд шуд; насли одил баракат хохад ёфт.

Ҳастӣ 32:13 Ва ӯ ҳамон шаб дар он ҷо иқомат кард; ва аз он чи ба дасташ омад, барои бародараш Эсов ҳадя гирифт;

Яъқуб барои бародараш Эсов тӯҳфа тайёр кард, то дар байни онҳо сулҳ кунад.

1. Қувваи оштӣ ва ҳамдигарфаҳмӣ байни аъзои оила.

2. Муҳимияти фурӯтанӣ дар дарк кардани масъулиятҳои худ дар назди дигарон.

1. Румиён 12:18, "Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед".

2. Масалҳо 17:17, "Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад".

Ҳастӣ 32:14 Дусад мода буз, ва бист мода буз, дусад меш ва бист қӯчқор,

Яъқуб қурбонии осоиштагӣ тайёр кард, то ғазаби Эсовро ором кунад.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки бо душманонамон сулҳ созем. Матто 5: 43-44 "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Лекин Ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед».

2: Худо саховатманд аст ва моро бо фаровонӣ баракат медиҳад. Яъқуб 1:17 "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад."

1: Румиён 12:18 "Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед."

2: Забур 34:14 "Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулҳҷӯй ва аз паи он гард."

Ҳастӣ 32:15 Сӣ шутур бо курраҳошон, чил гов ва даҳ гов, бист мода хар ва даҳ гӯсола.

Яъқуб аз чорвои фаровон баракат гирифт.

1: Худо моро дар вақти ниёзамон таъмин хоҳад кард.

2: Худо метавонад ва моро бартарӣ диҳад, ки интизори он аст.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Такрори Шариат 28: 1-6 Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва ҳамаи аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

Ҳастӣ 32:16 Ва онҳоро ба дасти навкаронаш супурд, ҳар як рама якка-якка; ва ба навкаронаш гуфт: «Аз пеши ман убур кунед ва дар байни мошинҳо ва рондашудаҳо фосила гузоред».

Яъқуб чорвои худро ба ду гурӯҳ тақсим кард ва ба хизматгоронаш фармуд, ки ҳангоми гузаштан аз дарё онҳоро ҷудо кунанд.

1. Муҳимияти дастурҳои зерин - Ҳастӣ 32:16

2. Пешниҳоди Худо дар сафари Яъқуб - Ҳастӣ 32:16

1. Масалҳо 19:20 - Насиҳатро гӯш кунед ва насиҳат гиред, то ки дар охири худ хирад шавӣ.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Ҳастӣ 32:17 Ва ба пешвоён амр фармуда, гуфт: «Вақте бародарам Эсов бо ту вохӯрда, аз ту мепурсад: "Ту аз они кистӣ?" ва ба куҷо меравӣ? ва инҳо пеши ту аз они кистанд?

Гузаргоҳ Яъқуб ба пешвози бародараш Эсов қосидонро мефиристад ва ба онҳо дастур медиҳад, ки ба ҳар саволе, ки ӯ дошта бошад, ҷавоб диҳанд.

1. Қувваи омодагӣ: Чӣ тавр андешаи пешакии Яъқуб барои мо намунаи ибрат буд.

2. Оштии оила: Муҳимияти эҷод ва нигоҳ доштани робитаҳои мустаҳкам бо наздикон.

1. Масалҳо 22:3 - Оқил бадиро пешгӯй мекунад ва худро пинҳон мекунад, вале оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

Ҳастӣ 32:18 Он гоҳ бигӯй: "Онҳо аз они бандаи ту Яъқуб ҳастанд; ин тӯҳфаест, ки ба оғоям Эсов фиристода шудааст, ва инак, вай низ дар қафои мост.

Яъқуб ба Эсов ҳадя мефиристад, то аз ӯ бахшиш пурсад.

1: Худо моро ташвиқ мекунад, ки омурзиш бихоҳем ва бо касоне, ки ба мо ситам кардаанд, оштӣ шавем.

2: Мо аз намунаи фурӯтанӣ ва далерӣ дар муқобили душвориҳо аз Яъқуб омӯхта метавонем.

1: Луқо 23:34 - Исо гуфт: «Эй Падар!

2: Эфсӯсиён 4:32 - Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо низ шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

Ҳастӣ 32:19 Ва ӯ ба дуюм ва сеюм ва ба ҳамаи онҳое ки аз ақиби рамаҳо мерафтанд, чунин фармуда, гуфт: «Вақте ки ӯро ёфтед, бо Эсов ҳамин тавр сухан гӯед».

Яъқуб ба хизматгоронаш дастур медиҳад, ки бо Эсов ба таври муайян сухан гӯянд.

1. Муҳимияти доштани нақша пеш аз он ки дар сӯҳбатҳои душвор.

2. Қувваи сухан дар муносибатҳои мо бо дигарон.

1. Масалҳо 16:1 "Нақшаҳои дил аз они одам аст, аммо ҷавоби забон аз ҷониби Худованд аст".

2. Яъқуб 3:5-6 "Ҳамин тавр забон низ як қисми хурди бадан аст, вале бо чизҳои бузург фахр мекунад. Бингар, ки чӣ гуна ҷангали бузурге аз чунин оташи хурд аланга мезанад! Ва забон оташ аст, худи ҷаҳони шарорат; забон дар миёни андоми мо ҳамчун он чизест, ки тамоми баданро палид мекунад ва роҳи ҳаёти моро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад».

Ҳастӣ 32:20 Ва боз ҳам бигӯед: "Инак, бандаи шумо Яъқуб аз паси мост". Зеро ки гуфт: «Ӯро бо ҳадяе ки пеши ман меояд, ором хоҳам дод, ва баъд чеҳраи ӯро хоҳам дид; шояд ӯ маро қабул кунад.

Яъқуб ба Эсов ҳадя мефиристад, то ӯро ором созад ва умедвор аст, ки Эсов ӯро қабул мекунад.

1. Қудрати тӯҳфа: чӣ гуна тӯҳфаҳоро барои бартараф кардани фарқиятҳо байни одамон истифода бурдан мумкин аст.

2. Ҷасорати Яъқуб: чӣ гуна ӯ бо тарси худ рӯ ба рӯ шуд ва барои оштӣ бо бародараш ташаббус нишон дод.

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед».

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Ҳастӣ 32:21 Ҳамин тавр ҳадя аз пеши ӯ рафт, ва худаш он шаб дар назди ӯ иқомат кард.

Яъқуб ба бародараш Эсов тӯҳфаҳо фиристод, то ӯро ором кунад ва шабро ҳамроҳи навкаронаш гузаронд.

1. Қувваи қурбониҳои осоиштагӣ: Яъқуб ба мо қудрати фурӯтанона пешниҳод кардани сулҳро ба онҳое, ки мо ситам кардаем, нишон медиҳад.

2. Аҳамияти тавба: Қиссаи Яъқуб пандест аз аҳамияти тавба ва сулҳ кардан бо душманон.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2. Матто 5:23-24 - Пас, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

Ҳастӣ 32:22 Ва ӯ он шаб бархоста, ду зани худ ва ду каниз ва ёздаҳ писари худро гирифта, аз дараи Яббӯқ гузашт.

Яъқуб тайёр шуд, ки ду зан, ду каниз ва ёздаҳ писарашро бо худ гирифта, аз дараи Ҷаббук убур карда, ба замини хусураш Лобон биравад.

1. Бо душвориҳои зиндагӣ: Сафари Яъқуб

2. Зиндагӣ бо имон: Намунаи Яъқуб

1. Забур 18:30 - Дар бораи Худо, роҳи Ӯ комил аст: каломи Худованд озмуда шудааст: Ӯ барои ҳама таваккалкунандагон аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ҳастӣ 32:23 Ва онҳоро гирифта, аз болои ҷӯй фиристод ва он чи дошт, фиристод.

Яъқуб дороии худро аз ҷӯйе фиристод ва аз болои худ гузашт.

1. Воиз 9:10 - Ҳар он чизе, ки дастат кунад, онро бо тамоми қуввати худ иҷро кун.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар коре, ки шумо дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд кунед.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Ҳастӣ 32:24 Ва Яъқуб танҳо монд; ва дар он ҷо марде бо ӯ то субҳ меҷангид.

Яъқуб бо Худо мубориза мебарад ва танҳо мемонад.

1: Муборизаи Яъқуб бо имон

2: Бартараф кардани душвориҳо бо кӯмаки Худо

1: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

2: Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

Ҳастӣ 32:25 Ва чун дид, ки бар ӯ ғолиб наомадааст, ба ковоки рони Ӯ ламс кард; ва ковоки рони Яъқуб, вақте ки бо ӯ мубориза мебурд, аз буғум баромад.

Яъқуб бо Худо меҷангад ва ғолиб меояд, аммо бо нархи гарон.

1: Мо метавонем дар муборизаи худ бо Худо ғолиб бошем, аммо он метавонад бе нарх наояд.

2: Тавассути имон мо метавонем ҳама гуна монеаҳоро паси сар кунем, аммо он метавонад арзиш дошта бошад.

Луқо 9:23 Ва ба ҳама гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро ҳар рӯз бардошта, Маро пайравӣ кунад».

Юҳанно 15:13 Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

Ҳастӣ 32:26 Ва гуфт: «Иҷозат диҳед биравам, зеро ки рӯз мешавад». Ва гуфт: «Туро намегузорам, магар ин ки маро баракат диҳӣ».

Яъқуб бо фариштаи мубориза мебарад ва баракат мегирад.

1: Баракатҳои Худо пас аз сабр меояд.

2: Баракатҳои Худо ба касоне мерасад, ки омодаанд барои онҳо биҷанганд.

1: Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс аз озмоиш гузашта, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2: Эфсӯсиён 6:10-12 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро бипӯшед, то бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст.

Ҳастӣ 32:27 Ва ба вай гуфт: «Номи ту чист? Ва гуфт: «Яъқуб».

Худованд аз Яъқуб номи ӯро пурсид.

1. Қудрати номҳо: Номи мо дар бораи мо чӣ мегӯяд?

2. Донистани кӣ будани мо: Аз Яъқуб омӯхтан

1. Хуруҷ 3:13-15 - Худо номи худро ба Мусо ошкор мекунад

2. Ишаъё 43:1-3 - ваъдаи Худо дар бораи фидия ба халқи худ, Яъқуб, Исроил

Ҳастӣ 32:28 Ва ӯ гуфт: «Номи ту дигар на Яъқуб, балки Исроил хонда хоҳад шуд, зеро ки ту ҳамчун подшоҳ бо Худо ва бо одамон қудрат дорӣ, ва ғолиб омадаӣ».

Номи Яъқуб пас аз он ки бо Худо мубориза бурд ва ғолиб омад, ба Исроил табдил ёфт.

1. Қуввати имон: Чӣ гуна Яъқуб тавассути эътиқодаш ғолиб омад

2. Ваъдаи Худо ба халқаш: Аҳамияти тағйири номи Яъқуб

1. Румиён 8:31-39 - Чӣ тавр ҳеҷ чиз моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонад

2. Қӯлассиён 1:13-14 - Чӣ тавр қудрати хуни Исо моро аз зулмот ба Малакути нур раҳо мекунад.

Ҳастӣ 32:29 Ва Яъқуб аз ӯ пурсида, гуфт: «Ба ман бигӯй, ки исми ту». Ва гуфт: «Чаро аз номи ман мепурсӣ? Ва дар он ҷо ӯро баракат дод.

Яъқуб аз шахси номаълум номи ӯро пурсид, аммо ин рақам ба ҷои он пурсид, ки чаро Яъқуб мехоҳад ӯро донад ва баракат диҳад.

1. Неъматҳои Худо бидуни сатр меояд.

2. Худо ҳамеша омода аст ба дуоҳои мо ҷавоб диҳад.

1. Юҳанно 15:7 "Агар шумо дар Ман бимонед ва каломи Ман дар шумо бимонад, ҳар чӣ хоҳед, биталабед, ва он барои шумо хоҳад шуд".

2. Яъқуб 4:2-3 "Шумо надоред, зеро аз Худо наметалабед. Вақте ки шумо талаб мекунед, қабул намекунед, зеро бо ниятҳои нодуруст талаб мекунед, то он чи ба даст меоред, барои ҳаловати худ сарф кунед."

Ҳастӣ 32:30 Ва Яъқуб ин ҷойро Пениил номид, зеро ки ман Худоро рӯ ба рӯ дидаам, ва ҷони ман нигоҳ дошта мешавад.

Яъқуб пас аз вохӯрии шахсӣ бо Худо ва ҳифз шуданаш ҷойеро Пениел номид.

1. Қудрати Худо барои нигоҳ доштани мо

2. Баракат аз дидани Худо дар рӯ ба рӯ

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 33:8 - "Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯ аст! Хушо касе ки ба Ӯ паноҳ мебарад!"

Ҳастӣ 32:31 Ва ҳангоме ки ӯ аз Пануил мегузашт, офтоб бар ӯ тулӯъ кард, ва ӯ бар рони худ истод.

Яъқуб дар назди дарёи Ҷаббук бо Худо вохӯрд ва дар он ҷо тамоми шаб то тулӯъи офтоб бо Ӯ мубориза бурд.

1. Мубориза бо Худо: Чаро мо набояд аз замонҳои душвор натарсем

2. Тағйир додани муборизаи мо: Чӣ тавр дар байни душвориҳо ғалаба пайдо кардан мумкин аст

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед ва дар дуо устувор бошед.

Ҳастӣ 32:32 Бинобар ин банӣ-Исроил аз риштаҳои кандашуда, ки бар ковоки рон аст, то имрӯз намехӯранд, зеро ки ӯ ба ковоки рони Яъқуб дар рагҳои тангшуда ламс кард.

Яъқуб бо фариштаи мубориза мебурд ва аз ронаш захмӣ шуд ва дар натиҷа ба исроилиён иҷозати хӯрдани ин рагҳои махсусро надоранд.

1. Неъматҳои Худо бо нархе меояд ва бе қурбонӣ нест. 2. Қудрати Худо аз қудрати мо бузургтар аст ва мо бояд дар хотир дошта бошем, ки дар назди Ӯ фурӯтан бошем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад. 2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард.

Ҳастӣ 33-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 33:1-7 Яъқуб бо тарсу ҳарос ба Эсов наздик мешавад, аммо Эсов ба ҷои душманӣ давида ба пешвози ӯ меравад ва ӯро гарм ба оғӯш мегирад. Ҳарду баъд аз солҳои ҷудоӣ оштӣ карда гиря мекунанд. Яъқуб оилаи худро бо Эсов шинос мекунад, аз он ҷумла зану фарзандонаш. Эсов мақсади

инъомҳои пешқадам фиристодаи Яъқубро пурсон мекунад ва дар аввал онҳоро рад мекунад. Бо вуҷуди ин, Яъқуб исрор меварзад, ки Эсов ҳадияҳоро ҳамчун як нишонаи некӣ ва сулҳи байни онҳо қабул кунад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 33:8–15 идома дода, Эсов дар ниҳоят розӣ мешавад, ки тӯҳфаҳои Яъқубро қабул кунад. Ӯ пешниҳод мекунад, ки онҳо якҷоя ба сӯи Сеир сафар кунанд, аммо баъзе аз мардони ӯро барои муҳофизат бо Яъқуб ҳамроҳӣ мекунанд. Бо вуҷуди ин, Яъқуб ин пешниҳодро рад мекунад ва мефаҳмонад, ки фарзандонаш ҷавонанд ва ҳангоми сафар ба истироҳат ниёз доранд. Ба ҷои ин, ӯ ваъда медиҳад, ки Эсовро дертар дар Сеир вохӯрад. Бо вуҷуди оштӣ шудани онҳо, Яъқуб роҳи дигарро пеш гирифта, дар наздикии Шакем маскун мешавад ва дар он ҷо қурбонгоҳ месозанд.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 33:16-20, пас аз ҷудо шудан бо Эсов, Яъқуб ба Шакем меояд, ки дар он ҷо аз писарони Ҳамор заминеро ба сад танга мехарад. Вай дар он ҷо қурбонгоҳе месозад, ки Эл-Элохе-Исроил номида мешавад (маънои “Худо Худои Исроил аст”). Ин боб бо нишон додани вохӯрии нохуши Дина бо Шакем (писари Ҳамор) анҷом меёбад, вақте ки вай ӯро вайрон мекунад; ин ҳодиса барои рӯйдодҳои оянда, ки бо иштироки бародарони Дина қасос гирифтанӣ мешаванд, замина мегузорад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 33 пешниҳод мекунад:
Тарси Яъқуб ба вохӯрии гарм бо Эсов табдил меёбад;
оштии эҳсосии онҳо пас аз солҳои ҷудо;
Яъқуб оилаи худро бо Эсов шинос мекунад;
Эсов дар аввал тӯҳфаҳои Яъқубро рад кард, вале дар ниҳоят қабул кард.

Эсов ба онҳо пешниҳод кард, ки якҷоя ба сӯи Сеир сафар кунанд;
Яъқуб ин пешниҳодро рад кард ва ваъда дод, ки баъдтар Эсов вохӯрад;
Яъқуб дар наздикии Шакем маскан гирифт ва дар он ҷо қурбонгоҳ сохт.

Яъқуб замини Шакемро аз писарони Ҳамӯр мехарид;
Барпо кардани қурбонгоҳ бо номи Эл-Элохе-Исроил;
Дина вохӯрии ногувор бо Шакем, ки боиси оқибатҳои оянда мегардад.

Ин боб мусолиҳаи муҳими байни Яъқуб ва Эсовро пас аз солҳои дурӣ таъкид мекунад. Он ба ҳамбастагии эмотсионалии онҳо, бахшидан ва мубодилаи тӯҳфаҳо ҳамчун рамзи сулҳ таъкид мекунад. Ҳикоя инчунин шаҳри Шакемро ҳамчун маконе муаррифӣ мекунад, ки Яъқуб муваққатан истиқомат мекунад. Ҳодисае, ки бо Дина алоқаманд буд, пешгӯии муноқишаҳои оянда ва рӯйдодҳои марбут ба бародаронаш дар ҷустуҷӯи адолат аст. Ҳастӣ 33 мавзӯъҳоро ба монанди мусолиҳа, бахшидан, динамикаи оила, ба даст овардани замин ва оқибатҳои амалҳои бадахлоқона омӯхтааст.

Ҳастӣ 33:1 Ва Яъқуб чашмони худро боло карда, нигоҳ кард, ва инак, Эсов ва бо ӯ чорсад нафар омад. Ва ӯ кӯдаконро ба Леё ва Роҳел ва ду каниз тақсим кард.

Яъқуб ва Эсов пас аз солҳои ҷудоӣ дубора ба ҳам меоянд.

1. Қувваи шифобахши оштӣ

2. Баракати омурзиш

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Ҳастӣ 33:2 Ва канизон ва фарзандони онҳоро дар ҷои аввал гузошт, ва Леё ва фарзандони ӯро дар ҷои аввал гузошт, ва Роҳел ва Юсуфро аз ҳама бозмонд.

Яъқуб канизони худ ва фарзандони онҳоро дар ҷои аввал, Леё ва фарзандони ӯ дуюм, ва Роҳел ва Юсуф дар навбати охир.

1. Тартиби афзалият: Дар ҷои аввал гузоштани дигарон

2. Аҳамияти оила: эҳтироми муносибатҳои мо

1. Матто 6:33, Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. 1 ба Қӯринтиён 13:13, "Ва ҳоло ин се боқӣ мондаанд: имон, умед ва муҳаббат. Аммо бузургтарини онҳо муҳаббат аст.

Ҳастӣ 33:3 Ва аз пеши онҳо гузашта, ҳафт бор ба замин саҷда кард, то даме ки ба бародараш наздик шуд.

Яъқуб фурӯтанона дар назди бародараш бо оштӣ таъзим мекунад.

1. Фурӯтанӣ дар оштӣ: Омӯзиш дар назди дигарон

2. Қувваи бахшидан: Қиссаи Яъқуб ва Эсов

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Ҳастӣ 33:4 Ва Эсов ба истиқболи ӯ давида, ӯро ба оғӯш гирифт ва бар гарданаш афтод ва ӯро бӯсид, ва онҳо гиря карданд.

Эсов ва Яъқуб пас аз муддати тӯлонӣ аз ҳам ҷудо шуданд ва шодии худро бо ашк ва якдигарро ба оғӯш кашида изҳор карданд.

1: Муҳаббат ва марҳамати Худо, ҳатто пас аз дурударозӣ, оштӣ оварда метавонад.

2: Мо бояд муносибатҳоро бо аъзоёни оилаамон ҷустуҷӯ ва қадр кунем, зеро онҳо дар ҳаёти мо манбаи бузурги шодӣ ва тасаллӣ мебошанд.

1: Луқо 15:11-32 - Масал дар бораи Писари исроф

2: Румиён 12:18 - "Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед."

Ҳастӣ 33:5 Ва ӯ чашмони худро боло карда, занон ва кӯдаконро дид; ва гуфт: «Онҳое ки бо ту ҳастанд? Ва гуфт: «Фарзандоне ки Худо ба бандаи ту бахшидааст».

Яъқуб чашмонашро боло карда, зану фарзандонашро мебинад. Аз ӯ мепурсад, ки онҳо кистанд ва мегӯянд, ки онҳо фарзандоне ҳастанд, ки Худо ба ӯ ато кардааст.

1. Неъматҳои Худо: Шод шудан аз фарзандоне, ки Худо ато кардааст

2. Боварӣ ба ризқи Худо: дидани фарзандоне, ки Худо ато кардааст

1. Матто 6:26-27 "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо намекоранд ё дарав намекунанд ё дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз Шумо бо нигаронӣ умратонро як соат меафзоед?"

2. Забур 127:3 Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

Ҳастӣ 33:6 Он гоҳ канизон бо фарзандонашон наздик омада, саҷда карданд.

Канизакҳо дар Ҳастӣ 33:6 бо фарзандони худ таъзим карданд.

1. Қувваи эҳтиром: Омӯзиши Ҳастӣ 33:6.

2. Мероси фурӯтанӣ: Чӣ тавр итоаткорӣ ба фарзандони мо таъсир мерасонад.

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 22:6-7 - Кӯдаконро ба роҳе, ки бояд бираванд, оғоз кунед ва ҳатто вақте ки онҳо пир шаванд, аз он рӯй нахоҳанд гирифт. Сарват бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад ва қарзгир ғуломи қарздиҳанда аст.

Ҳастӣ 33:7 Ва Леё низ бо фарзандонаш наздик омада, саҷда карданд; ва баъд аз он Юсуф ва Роҳел наздик омаданд, ва онҳо саҷда карданд.

Яъқуб ва аҳли оилааш дар назди Юсуф таъзим мекунанд, вақте ки дар ҷои муайян вомехӯранд, аз он ҷумла Леа ва фарзандонаш, аз паси Юсуф ва Роҳел.

1. Қувваи фурӯтанӣ: Тадқиқот дар бораи Яъқуб ва оилаи ӯ

2. Саҷда кардан ё накардан: Намунаи эҳтироми Яъқуб

1. Ҳастӣ 33:7 - "Ва Леё низ бо фарзандонаш наздик омада, саҷда карданд; ва пас аз он Юсуф ва Роҳел наздик шуданд, ва онҳо саҷда карданд."

2. Матто 5:3-5-"Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт. Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд".

Ҳастӣ 33:8 Ва ӯ гуфт: «Ту бо ин ҳама рона, ки ман вохӯрдам, чӣ маъно доред? Ва гуфт: «Инҳо дар назари оғоям иноят хоҳанд ёфт».

Эсов ва Яъқуб пас аз муддати тӯлонии ҷудоӣ оштӣ мекунанд.

1. Ахамияти оштишавӣ

2. Дарёфти файз тавассути бахшиш

1. Румиён 12:18 Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

2. Ба Қӯлассиён 3:13 Ба якдигар фурӯтанӣ кунед ва якдигарро бахшед, агар касе бо касе ихтилоф дошта бошад: чунон ки Масеҳ шуморо бахшида бошад, шумо низ ҳамин тавр кунед.

Ҳастӣ 33:9 Ва Эсов гуфт: «Ба ман бас аст, бародарам; он чиро, ки дорӣ, барои худ нигоҳ дор.

Эсов саховатмандона Яъқубро барои фиребаш бахшид ва ба ӯ иҷозат дод, ки дороии худро нигоҳ дорад.

1. Бахшидан нишонаи тавоноӣ ва фурӯтанист.

2. Бахшидани кина беҳтар аст.

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 33:10 Ва Яъқуб гуфт: «Не, илтимос, агар алҳол дар назари ту файз ёфта бошам, тӯҳфаи маро аз дасти ман бигир, зеро ки ман рӯи туро дидаам, ки гӯё рӯи Худоро дидаам. ва аз ман хушнуд буди.

Яъқуб файзи Худоро дар ҳаёти худ эътироф ва эътироф мекунад.

1. Эътироф кардани файзи Худо дар ҳаёти мо

2. Зиндагӣ бо шукрона

1. Забур 23:5-6 - Ту пеши ман дар ҳузури душманонам дастархон меорӣ: сари маро бо равған молидай; косаи ман мерезад. Албатта некӣ ва марҳамат тамоми айёми умрамро пайравӣ хоҳад кард, ва ман то абад дар хонаи Худованд сокин хоҳам буд.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед; ва на аз шумо, балки атои Худост: на аз аъмол, то ки касе фахр накунад.

Ҳастӣ 33:11 Илтимос, баракати маро, ки ба ту оварда шудааст, бигир; зеро ки Худо ба ман лутфу марҳамат кардааст, ва барои он ки ман кофӣ дорам. Ва ӯро талқин карда, гирифт.

Вохӯрии Яъқуб ва Эсов бо саховатмандии Яъқуб дар додани баракати Эсов нишон дода мешавад.

1. Файзи Худо метавонад моро муттаҳид созад ва моро ба саховатмандӣ расонад.

2. Ҷавоби мо ба фазли Худо бояд фурӯтанӣ ва шукргузорӣ бошад.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Матто 5:7 "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

Ҳастӣ 33:12 Ва ӯ гуфт: «Биёед, сафар кунем ва биравем, ва ман пешопеши ту хоҳам рафт».

Яъқуб розӣ мешавад, ки Эсовро ба сӯи Сеир роҳбарӣ кунад.

1. Худо аксар вақт тавассути сарчашмаҳои эҳтимолӣ кор намекунад, то иродаи Ӯро иҷро кунад.

2. Вақте ки мо роҳбарии Худоро қабул мекунем, ҳаёти мо ғанӣ мешавад.

1. Ишаъё 45:2-3 Ман пешопеши ту меравам ва ҷойҳои баландро ҳамвор хоҳам кард, дарҳои биринҷиро пора-пора хоҳам кард ва панҷараҳои оҳанинро пора-пора хоҳам кард, ганҷҳои зулмот ва сарватҳои ниҳонии маконҳои махфиро ба ту хоҳам дод.

2. Юҳанно 14:6 Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам; ҳеҷ кас назди Падар намеояд, ҷуз ба воситаи Ман.

Ҳастӣ 33:13 Ва ба ӯ гуфт: «Оғои ман медонад, ки кӯдакон нарм ҳастанд, ва гӯсфандон ва говҳо бо ман ҳастанд;

Яъқуб ба Эсов меҳрубонии фарзандон ва рамаи худро хотиррасон мекунад ва ӯро аз оқибатҳои аз ҳад зиёд рондани онҳо огоҳ мекунад.

1. Аз ҳад зиёд нашавед: Оқибатҳои тела додани аз ҳад зиёд

2. Ғамхорӣ дар бораи осебпазир: Огоҳии Яъқуб ба Эсов

1. Масалҳо 14:1 - «Зани оқил хонаи худро месозад, вале нодон онро бо дасти худ вайрон мекунад».

2. Масалҳо 12:10 - "Одами одил ба ҷони ҳайвони худ таваҷҷӯҳ мекунад, аммо ҳатто марҳамати шарир бераҳм аст".

Ҳастӣ 33:14 Бигзор оғоям аз пеши бандаи худ бигзарад, ва ман нармӣ хоҳам бурд, чунон ки чорпоёне ки аз пеши ман мераванд ва кӯдакон тоб оварда метавонанд, то даме ки назди оғоям ба Сеир биёям.

Яъқуб аз Эсов хоҳиш мекунад, ки пеш аз ӯ гузарад, дар ҳоле ки ӯ оҳиста-оҳиста бо оила ва ҳайвоноти худ аз паи он меравад.

1. Аҳамияти сабр дар роҳбарӣ

2. Фоидаҳои меҳрубонӣ ва фаҳмиш

1. Яъқуб 5:7-8 - "Пас, эй бародарон ва хоҳарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки деҳқон чӣ гуна интизори он аст, ки замин ҳосили гаронбаҳои худро медиҳад ва бо сабр борони тирамоҳу баҳорро интизор аст. Шумо ҳам. , сабр кунед ва устувор бошед, зеро омадани Худованд наздик аст».

2. Ғалотиён 5:22-23 - "Аммо самари Рӯҳ ин муҳаббат, шодмонӣ, осоиштагӣ, пурсабрӣ, меҳрубонӣ, некӣ, садоқат, ҳалимӣ ва худдорӣ аст. Бар зидди ин чизҳо қонун нест."

Ҳастӣ 33:15 Ва Эсов гуфт: «Акнун иҷозат деҳ, ки баъзе аз қавмеро, ки бо ман ҳастанд, бо ту бимонам». Гуфт: «Ин чӣ лозим? бигзор маро дар назари оғои худ файз ёбам.

Эсов ва Яъқуб пас аз ҷудоии тӯлонӣ оштӣ мекунанд.

1: Оштӣ бо файз ва фурӯтанӣ имконпазир аст.

2: Мо аз мисоли Эсов ва Яъқуб омӯхта метавонем, ки бахшидан ва пеш рафтанро омӯзем.

1: Эфсӯсиён 4:32 - «Ба якдигар меҳрубон ва меҳрубон бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст».

2: Қӯлассиён 3:13 - "Ба якдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бахшед."

Ҳастӣ 33:16 Ҳамин тавр, Эсов он рӯз ба сӯи Сеир баргашт.

Эсов ба Сеир бармегардад.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ - Ҳастӣ 33:14

2. Муҳимияти риояи ӯҳдадориҳои худ - Ҳастӣ 33:16

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ибриён 13:5 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

Ҳастӣ 33:17 Ва Яъқуб ба Суккӯт рафт, ва барои ӯ хона сохт, ва барои чорпоёнаш хаймаҳо сохт, бинобар ин номи он ҷой Суккӯт ном дорад.

Яъқуб ба Суккӯт сафар кард ва барои ҳайвоноти худ хона ва паноҳгоҳ сохт, бинобар ин он ҷо Суккӯт номида шуд.

1. Таъмини Худо - Қиссаи Яъқуб дар Сукот

2. Дарси эътимод ба Худо - Сафари Яъқуб ба Суккот

1. Забур 23:1 - "Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам."

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад".

Ҳастӣ 33:18 Ва Яъқуб ба Шалим, шаҳри Шакем, ки дар замини Канъон воқеъ аст, омад, вақте ки аз Паданарам омад; ва дар назди шаҳр хаймаи худро барафрохт.

Яъқуб ба замини Канъон бармегардад ва дар беруни шаҳри Шакем хаймаи худро барпо мекунад.

1. Шодии бозгашт ба хона: дар ҷои ваъдаи Худо оромӣ ва тасаллӣ пайдо кардан

2. Қувваи сабр: Чӣ гуна имон ва азми Яъқуб ӯро ба хона бурданд

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт; зеро ки вай мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

2. Румиён 8:18-21 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозира сазовори муқоиса кардан бо ҷалоле, ки дар мо зоҳир хоҳад шуд, нестанд. Зеро интизории ҷиддии махлуқот ошкор шудани фарзандони Худоро бесаброна интизор аст. Зеро ки махлуқот на бо хоҳиши худ, балки ба сабаби он ки онро бо умед мутеъ карда буд, ба беҳуда гирифтор шуд; зеро худи махлуқот низ аз ғуломии фано ба озодии ҷалоли фарзандони Худо раҳо хоҳад шуд. Зеро мо медонем, ки тамоми махлуқот то ҳол якҷоя бо дарди таваллуд нола мекунад ва меҳнат мекунад.

Ҳастӣ 33:19 Ва ӯ як қитъаи саҳроеро, ки дар он ҷо хаймаи худро густурда буд, аз дасти фарзандони Ҳамор, падари Шакем ба сад танга харид.

Яъқуб аз фарзандони Ҳамор, падари Шакем, як қитъаи заминро ба сад танга харид.

1. Муҳимияти сармоягузорӣ дар оянда - Ҳастӣ 33:19

2. Кишт ва дарав - Ҳастӣ 33:19

1. Масалҳо 13:22 - "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад".

2. Масалҳо 22:7 - «Бой бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад, ва қарзгир хизматгори қарздиҳанда аст».

Ҳастӣ 33:20 Ва дар он ҷо қурбонгоҳе сохта, онро Элохими Исроил номид.

Яъқуб қурбонгоҳе месозад ва онро ба хотири вохӯрии ӯ бо Эсов "Элеллоҳи Исроил" номид.

1. Қувваи оштӣ: Дарсҳо аз Яъқуб ва Эсов

2. Вафодорӣ ба Худованд: Изҳори миннатдории Яъқуб

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Забур 107:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббати Ӯ то абад поянда аст».

Ҳастӣ 34-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 34:1-12, Дино духтари Яъқуб ва Леё ба дидани занони ин кишвар меравад. Шакем, мири ҳивиён ва писари Ҳамор, Динаро дида, ба ӯ дилбастагӣ пайдо мекунад. Уро бо зурӣ гирифта, вайрон мекунад. Сипас Шакем ба падараш Ҳамор меояд, то Диноро ба шавҳар диҳад. Вақте ки Яъқуб дар бораи ҳодисаи бо Дино рӯйдоди худ шунид, то даме ки писаронаш аз саҳро баргарданд, хомӯш мемонад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 34:13-24, вақте ки писарони Яъқуб дар бораи вайрон кардани хоҳари худ аз ҷониби Шакем хабардор мешаванд, онҳо аз хашм пур мешаванд ва қасд гирифтанро бо роҳи фиреб қасд мегиранд. Онҳо розӣ ҳастанд, ки бо Ҳамор ва Шакем як шарт бастанд: тамоми мардони шаҳри худ мисли онҳо хатна шаванд. Ҳивиён ба ин пешниҳод розӣ ҳастанд, зеро онҳо мехоҳанд муносибатҳои осоишта ва издивоҷ бо оилаи Яъқуб.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 34:25-31, дар ҳоле ки мардон ҳанӯз дар рӯзи сеюми пас аз ҷарроҳӣ аз дарди хатна шифо меёбанд, Шимъӯн ва Левӣ аз осебпазирии худ истифода мебаранд. Онҳо якҷоя ба шаҳр даромада, ҳама мардонро, аз ҷумла Ҳамӯр ва Шакемро дар он ҷо мекушанд. Онҳо Динаро аз хонаи Шакем наҷот дода, ба хона бармегардонанд. Яъқуб Шимъӯн ва Левиро барои амалҳои зӯроваронаашон сарзаниш мекунад, аз сабаби интиқом аз қабилаҳои ҳамсоя.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 34 пешниҳод мекунад:
Дина аз тарафи Шакем вайрон карда мешавад;
Шакем аз падараш барои издивоҷ иҷозат мехоҳад;
Яъқуб то бозгашти писаронаш хомӯш монд.

Писарони Яъқуб қасди қасос гирифтан аз Шакем;
Аҳди фиребанда барои ҳамаи мардони шаҳр хатна карда шавад;
Шимъӯн ва Левӣ пас аз хатна аз мардони осебпазир истифода бурда, онҳоро мекушанд.

Дина начот дода, ба хона оварда шуд;
Яъқуб Шимъӯн ва Левиро барои амалҳои зӯроваронаашон сарзаниш мекунад.

Дар ин боб ҳодисаи ғамангезе тасвир шудааст, ки бо вайрон кардани Дина аз ҷониби Шакем, ки боиси як қатор воқеаҳои пур аз фиреб, қасос ва зӯроварӣ мегардад. Он табиати муҳофизатии писарони Яъқубро нисбат ба хоҳарашон нишон медиҳад, аммо инчунин истифодаи аз ҳад зиёди қувваи онҳоро дар ҷустуҷӯи адолат нишон медиҳад. Ҳикоя саволҳоро дар бораи ҷавобҳои мувофиқ ба рафтори нодуруст ва оқибатҳои амал аз рӯи хашм ба миён меорад. Ҳастӣ 34 мавзӯъҳоро ба монанди адолат, интиқом, садоқати оилавӣ, бархӯрдҳои фарҳангӣ ва оқибатҳои эҳтимолии амалҳои шитобкорона омӯхтааст.

Ҳастӣ 34:1 Ва Дино духтари Леё, ки ӯро ба Яъқуб зоид, барои дидани духтарони ин замин баромад.

Дина барои дидани духтарони замин баромад.

1. Қувваи кунҷковӣ: Омӯзиши манфиатҳои таваҷҷӯҳи тафтишотӣ

2. Озодии иктишоф: Таҷлили шодии кашф

1. Масалҳо 25:2 - Пинҳон кардани кор ҷалоли Худост; кофтукови кор ҷалоли подшоҳон аст.

2. Такрори Шариат 11:19 - Шумо онҳоро ба фарзандони худ таълим диҳед, вақте ки шумо дар хонаи худ нишастаед, ва вақте ки шумо дар роҳ меравед, ва ҳангоми хобидан ва бархезед, дар бораи онҳо сухан гӯед.

Ҳастӣ 34:2 Ва ҳангоме ки Шакем ибни Ҳамӯри ҳивӣ, мири кишвар, вайро дид, варо гирифта, бо вай хобид ва палид кард.

Шакем ибни Ҳамӯри ҳивӣ Дино духтари Яъқубро дид, ва ӯро гирифта, бо вай хобид ва палид кард.

1.Муқаддасоти издивоҷ ва покии қалб

2. Қувваи бахшидан ва муҳаббати бебозгашт

1. Матто 5:27-30 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Зино накун". Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба зане бо нияти шаҳват назар мекунад, аллакай дар дили худ бо вай зино кардааст.

2. Эфсӯсиён 4:31-32 Бигзор ҳама кудурат ва ғазаб, ва хашм, ва доду фиғон ва тӯҳмат бо ҳар кина аз шумо дур шавад. Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 34:3 Ва ҷони ӯ ба Дино духтари Яъқуб пайваст, ва ӯ духтарро дӯст медошт ва ба духтар меҳрубонона гуфт.

Писари Яъқуб Шакем ба Дина сахт муҳаббат дошт.

1. Қувваи муҳаббат ва чӣ гуна он метавонад моро барои беҳтар кардани худ илҳом бахшад.

2. Муҳимияти меҳрубонӣ ва чӣ гуна он метавонад моро ба Худо наздик созад.

1. 1 ба Қӯринтиён 13:4-7 "Муҳаббат пурсабр ва меҳрубон аст; муҳаббат ҳасад ва фахр намекунад; он мағрур ё дағалӣ нест. Вай дар роҳи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; шодӣ намекунад. аз бадӣ, балки аз ростӣ шодӣ мекунад: Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама тоб меорад.

2. Матто 22:37-40 "Ва ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин аст ҳукми бузург ва якум. Ва дуюмаш Ба ин монанд: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм вобаста аст"».

Ҳастӣ 34:4 Ва Шакем ба падараш Ҳамӯр гуфт: «Ин духтарро ба ман ба занӣ деҳ».

Шакем аз падараш хоҳиш кард, ки духтаракро ба занӣ гирад.

1. Муҳимияти қабули қарорҳои оқилона дар муносибатҳо.

2. Аҳамияти қадр кардани муқаддасоти издивоҷ.

1. Масалҳо 10:23 - Бадӣ кардан барои аблаҳ мисли шӯхӣ аст, аммо хирад барои одами хирад лаззатбахш аст.

2. 1 Қӯринтиён 7:1-2 Акнун дар бораи чизҳое, ки шумо дар бораи он навиштаед: Барои мард хуб аст, ки бо зан алоқаи ҷинсӣ накунад. Аммо аз сабаби васвасаи бадахлоқии ҷинсӣ ҳар мард бояд зани худро дошта бошад ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад.

Ҳастӣ 34:5 Ва Яъқуб шунид, ки духтари худ Диноро палид кардааст; ҳоло писаронаш бо чорпоёнаш дар саҳро буданд, ва Яъқуб то омадани онҳо хомӯш монд.

Яъқуб вақте фаҳмид, ки Дина палид шудааст, сахт дар изтироб афтод, аммо то баргаштани писаронаш хомӯш мемонад.

1. Қувваи сабр: Чӣ тавр хомӯшии Яъқуб метавонад ба мо дар мубориза бо вазъиятҳои душвор кӯмак кунад

2. Вазни ҳарфҳои шумо: Оқибатҳои суханронии зуд

1. Масалҳо 15:28 - Дили одилон барои посух додан меомӯзад, вале даҳони шарир чизҳои бадро мерезад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад: зеро ки ғазаби инсон адолати Худоро ба амал намеоварад.

Ҳастӣ 34:6 Ва Ҳамӯр падари Шакем назди Яъқуб рафт, то ки бо ӯ гуфтугӯ кунад.

Ҳамор ба назди Яъқуб меравад, то бо ӯ муошират кунад.

1. Ахамияти муошират дар муносибатхо

2. Ҷустуҷӯи оштӣ ва ҳамдигарфаҳмӣ дар лаҳзаҳои душвор

1. Масалҳо 17:27-28 - Ҳар кӣ сухани худро нигоҳ дорад, дониш дорад ва ҳар кӣ рӯҳи сард дорад, марди хирадманд аст. Ҳатто нодоне, ки сукут мекунад, доно ҳисобида мешавад; ҳангоме ки лабҳояшро мебандад, ӯро соҳибақл меҳисобанд.

2. Яъқуб 3:17-18 - Аммо ҳикмат аз боло аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ. Ва аз ҷониби онҳое ки сулҳҷӯён ҳосили адолатро дар осоиштагӣ мекоранд.

Ҳастӣ 34:7 Ва писарони Яъқуб, чун шуниданд, аз саҳро баромаданд, ва мардум ғамгин шуданд ва бағоят хашм гирифтанд, зеро ки ӯ бо духтари Яъқуб хобида, дар Исроил беақлӣ карда буд; ки ин корро набояд кард.

Писарони Яъқуб ҳангоми шунидани рафтори хоҳарашон пур аз андӯҳ ва хашм шуданд.

1. Аҳамияти ҳифзи шаъну шарафи оила ва оқибатҳои поймол кардани он.

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо ва паёмадҳои сарфи назар аз он.

1. 1 Таслӯникиён 4:3-5 - Зеро иродаи Худо, тақдиси шумо ин аст, ки шумо аз зино парҳез кунед: то ҳар яке аз шумо бидонад, ки зарфи худро дар қудсият ва иззат чӣ гуна соҳибӣ кунад; На дар ҳаваси шаҳватпарастӣ, мисли халқҳое, ки Худоро намешиносанд.

2. Масалҳо 6:20-23 - Писарам, амри падаратро риоят кун ва шариати модаратро тарк накун: онҳоро ҳамеша дар дили худ банд кун, ва онҳоро ба гарданат баста кун. Вақте ки меравӣ, он туро хоҳад бурд; вақте ки ту хоб шавӣ, он туро нигоҳ медорад; ва ҳангоме ки ту бедор шавӣ, бо ту гуфтугӯ хоҳад кард. Зеро ки ҳукм чароғ аст; ва шариат нур аст; ва сарзаниш аз насиҳат роҳи ҳаёт аст.

Ҳастӣ 34:8 Ва Ҳамӯр бо онҳо гуфтугӯ карда, гуфт: «Ҷони писари ман Шакем духтари шуморо орзу мекунад;

Ҳамор пешниҳод мекунад, ки байни писараш Шакем ва духтари Яъқуб иттифоқ баста шавад.

1: Вақте ки бо қарори душвор рӯ ба рӯ мешавад, муҳим аст, ки аз шахсони мансабдор маслиҳат пурсед.

2: Муҳимияти ягонагии оила ва зарурати ҷустуҷӯи сулҳ дар муносибатҳои мо.

1: Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2: Эфсӯсиён 4: 1-3 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва сабр бо якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

Ҳастӣ 34:9 Ва бо мо издивоҷ кунед, ва духтарони худро ба мо бидиҳед, ва духтарони моро назди худ бигиред.

Писарони Яъқуб аз шаҳрвандони Шакем хоҳиш карданд, ки бо иваз кардани духтарони худ бо онҳо издивоҷ кунанд.

1. Аҳамияти издивоҷи байниякдигарӣ дар эҷоди муносибатҳои мустаҳкам байни ҷомеаҳо.

2. Зарурати дидани фаротар аз монеаҳои фарҳангӣ ва фарогирии гуногунрангӣ дар муносибатҳо.

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - "Тамоми фурӯтан ва нарм бошед; пурсабр бошед ва бо муҳаббат ба якдигар таҳаммул кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред."

Ҳастӣ 34:10 Ва шумо бо мо сокин хоҳед шуд, ва замин пеши шумо хоҳад буд; Дар он ҷо сукунат кунед ва тиҷорат кунед ва молу мулк ба даст оред.

Мардуми Шакем оилаи Яъқубро даъват мекунанд, ки дар байни онҳо зиндагӣ кунанд ва заминро ҳамчун роҳи ба даст овардани молу мулк истифода баранд.

1.Худованд ба мо василаи ба даст овардани молу мулк медиҳад, вақте ки мо ба Ӯ итоат кунем.

2. Агар ба Худо таваккал кунем, мо метавонем ба воситаи саховатмандии дигарон молу мулк ва муваффақият ба даст орем.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ҳастӣ 12:2 - Ва ман аз ту халқи бузург хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва номи туро бузург гардонам, то ки баракат хоҳӣ буд.

Ҳастӣ 34:11 Ва Шакем ба падараш ва ба бародарони худ гуфт: «Иҷозат диҳед, ки дар назари шумо файз пайдо кунам, ва он чи ба ман гӯед, медиҳам».

Шакем аз падар ва бародарони Дино лутфу марҳамат талаб мекунад ва пешниҳод мекунад, ки ҳар чӣ аз ӯ талаб кунанд, диҳад.

1. Файзи Худо ва ишқи беғаразона

2. Қувваи бахшидан ва муҳаббат

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ба якдигар меҳрубон ва меҳрубон бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст».

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Ҳастӣ 34:12 Ҳаргиз аз ман ин қадар маҳр ва тӯҳфа нахоҳед, ва ман мувофиқи он ки ба ман мегӯед, медиҳам; лекин духтарро ба ман ба занӣ деҳ.

Шакем ба Дина духтари Яъқуб муҳаббати худро баён мекунад ва ба ивази дасти вай маҳри калон ва ҳадя медиҳад.

1. Нақшаи Худо барои издивоҷ: Фаҳмидани муқаддас будани аҳд

2. Арзиши зан: Чӣ гуна бояд нақши беназири занон дар ҷомеа

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Дастурҳо оид ба дӯст доштани якдигар дар издивоҷи масеҳӣ.

2. Масалҳо 31:10-31 - порча дар бораи арзиши зани солеҳ ва арзиши вай дар ҷомеа.

Ҳастӣ 34:13 Ва писарони Яъқуб ба Шакем ва падараш Ҳамӯр бо макр ҷавоб дода, гуфтанд, ки хоҳарашон Диноро палид карда буд:

Писарони Яъқуб Шакем ва Ҳаморро фиреб доданд, то ки Диноро нопок кард.

1. Интиқом ҳеҷ гоҳ ҷавоб намедиҳад: Дар вазъиятҳои душвор бахшидан ва раҳм кардан.

2. Муҳаббат ва адолати Худо: Эътироф кардани ҳокимияти Худо дар ҳаёти мо.

1. Масалҳо 24:17-18 - Вақте ки душманат меафтад, шодӣ накун, ва ҳангоми пешпо хӯрдан дили ту шод нашав, мабодо Худованд инро бубинад ва ғазаб накунад ва хашми ӯро аз ӯ дур кунад.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

Ҳастӣ 34:14 Ба онҳо гуфтанд: «Мо наметавонем ин корро кунем, ки хоҳари худро ба номахтуне диҳем; зеро ки ин барои мо мазаммат буд:

Писарони Яъқуб хоҳари худро ба марде, ки хатна нашуда буд, рад карданд.

1: Хатна нишонаи имон ба Худованд ва садоқат ба аҳди Ӯст.

2: Амалҳои мо бояд эҳтиром ва эҳтиром ба оила ва имони мо бошанд.

1: Такрори Шариат 10:16 - Пас, пӯсти суннати дили худро хатна кунед, ва дигар гарданбанд нашавед.

2: Румиён 2:29 - Аммо вай яҳудӣ аст, ки дар ботин як аст; ва хатна аз дилҳост, дар рӯҳ аст, на дар ҳарф; ки ситоиши вай на аз они одамон, балки аз они Худост.

Ҳастӣ 34:15 Аммо дар ин бора ба шумо розӣ хоҳем шуд: агар шумо хоҳед, ки мисли мо бошед, ҳар як марди шумо хатна шавад;

Мардуми Шакем хоҳиш доранд, ки мардони оилаи Яъқуб, агар онҳо узви ҷомеаи онҳо шаванд, хатна карда шаванд.

1. Аҳамияти ҷомеа ва омодагӣ ба қабули тағйирот ба хотири мансубият.

2. Қудрати ваъдаҳои Худо, ки имони Яъқуб ба хатна буданаш нишон дод.

1. Ғалотиён 5:6 - "Зеро ки дар Исои Масеҳ на хатна ва на номахтунӣ фоида надорад, балки имоне, ки бо муҳаббат амал мекунад".

2. Румиён 4:11 - «Вай аломати хатнаро ҳамчун мӯҳри адолате, ки дар замони номахтун буданаш ба воситаи имон дошт, қабул кард».

Ҳастӣ 34:16 Он гоҳ мо духтарони худро ба ту хоҳем дод, ва духтаронатро ба назди худ хоҳем гирифт, ва бо ту сокин хоҳем шуд, ва мо як қавм хоҳем шуд.

Мардуми Шакем ва писарони Яъқуб омода буданд, ки бо ҳам издивоҷ кунанд, то як халқ шаванд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан муваффақият меорад

2. Аҳамияти издивоҷи байни динҳо

1. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2. Эфсӯсиён 4:3-6 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо, вақте ки шумо даъват шудаед, ба як умед даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид; як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст.

Ҳастӣ 34:17 Аммо агар ба мо гӯш надиҳед, хатна шавед; он гоҳ духтарамонро мегирем ва меравем.

Бародарони Дино, Шимъӯн ва Левӣ, аз мардони Шакем талаб мекунанд, ки ба хатна розӣ шаванд, то ки ӯро ба занӣ гиранд, вагарна вайро мегиранд.

1. Қувваи Аҳд: Чӣ тавр додан ва иҷро кардани ваъдаҳо метавонанд муносибатҳои моро мустаҳкам кунанд

2. Иҷрои иродаи Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр итоаткорӣ ба Худо сулҳ ва шодмонӣ меорад

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; Дар замин сокин шавед ва вафодор бошед. Аз Худованд лаззат баред; Ва хостаҳои дилатро ато хоҳад кард. Роҳи худро ба Худованд вогузор, ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ ин корро хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ, дар муҳаббат нисбат ба якдигар таҳаммул нишон диҳед ва кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

Ҳастӣ 34:18 Ва суханони онҳо ба Ҳамӯр ва писари Шакем Ҳамӯр писанд омад.

Шакем ва Ҳамор ба созиш расиданд, ки ҳардуро шод кард.

1. Иродаи Худо барои ҳаёти мо: Боварӣ ба нақшаҳои Ӯ.

2. Худо мӯъмин аст: такя ба ваъдаҳояш.

1. Румиён 8:28 (Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба нафъи якҷоя кор мекунад).

2. Масалҳо 3:5-6 (Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард).

Ҳастӣ 34:19 Ва ҷавон ба ин кор даст накашид, зеро ки духтари Яъқубро дӯст медошт, ва ӯ аз тамоми хонадони падари худ азизтар буд.

Ҷавоне бо омодагӣ розӣ мешавад, ки духтари Яъқубро ба занӣ гирад, зеро ӯро дӯст медошт ва дар назди аҳли оилааш эҳтироми зиёд дошт.

1. Арзиши муҳаббат ва эҳтиром дар муносибатҳо

2. Фоидаҳои иззатманд будан

1. Эфсӯсиён 5:33 - Аммо, бигзор ҳар яке аз шумо зани худро мисли худ дӯст дорад ва зан бинад, ки шавҳари худро эҳтиром мекунад.

2. Масалҳо 3:3-4 - Бигзор марҳамат ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат бибанд; онҳоро бар сари суфраи дилат бинавис: Пас дар назари Худо ва инсон лутф ва фаҳми нек хоҳӣ ёфт.

Ҳастӣ 34:20 Ва Ҳамӯр ва писараш Шакем ба дарвозаи шаҳри худ омада, бо мардуми шаҳри худ гуфтугӯ карда, гуфтанд:

Дар ин порча омадани Ҳамор ва писараш Шакем ба дарвозаи шаҳр барои музокира бо мардони шаҳр тасвир шудааст.

1. Қувваи гуфтушунид: Чӣ тавр самаранок истифода бурдани муколама барои ҳалли низоъ

2. Мустаҳкамии муносибатҳо: Чӣ гуна бояд робитаҳои пурмазмунро бо дигарон инкишоф дод

1. Масалҳо 15:1: Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

2. Румиён 12:18: Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Ҳастӣ 34:21 Ин одамон бо мо сулҳҷӯ ҳастанд; Пас бигзор онҳо дар он сарзамин сокин шаванд ва дар он тиҷорат кунанд. замин, инак, барои онҳо кофӣ аст; духтарони онҳоро ба занӣ гирем ва духтарони худро ба онҳо диҳем.

Мардуми Шакем пешниҳод мекунанд, ки ба бегонагон иҷозат диҳанд, ки дар замини худ бимонанд ва тиҷорат кунанд ва духтарони худро ба занӣ диҳанд.

1. Қувваи меҳмоннавозӣ дар он аст, ки дигарон дар сарзамини мо бимонанд ва тиҷорат кунанд.

2. Аҳамияти издивоҷ ва зарурати эҳтироми ҳамдигар дар муносибатҳо.

1. Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек.

2. Румиён 12:12-13 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

Ҳастӣ 34:22 Танҳо дар ин ҷо мардон розӣ хоҳанд шуд, ки бо мо сокин шавем ва як қавм бошем, агар ҳар як мард дар байни мо хатна шавад, чунон ки онҳо махтун мешаванд.

Ин порча мефаҳмонад, ки чаро мардони Шакем розӣ шуданд, ки бо писарони Яъқуб издивоҷ кунанд: онҳо танҳо ба шарти хатна кардани ҳамаи мардон ин пешниҳодро қабул карданд.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр мо метавонем бо роҳи худкорӣ худдорӣ нишон диҳем

2. Мақсади Аҳд: Чӣ тавр Худо моро барои иҷрои ваъдаҳояш истифода мебарад

1. Филиппиён 2:8 - "Ва чун дар намуди одам пайдо шуд, Худро фурӯтан кард ва то дараҷаи мамот, ҳатто мамот дар салиб итоат кард."

2. Ирмиё 31:33 - "Аммо ин аст аҳде, ки Ман баъд аз он айём бо хонадони Исроил хоҳам баст, мегӯяд Худованд: Ман шариати Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт. Худои онҳо бошед, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд».

Ҳастӣ 34:23 Оё чорпоён ва молу мулки онҳо ва ҳар ҳайвони ваҳшии онҳо аз они мо нест? танҳо ба онҳо розӣ шавем, ва онҳо бо мо сокин хоҳанд шуд.

Сокинони Шакем пешниҳод карданд, ки бо оилаи Яъқуб созиш кунанд ва ба онҳо иҷозат доданд, ки чорво, мол ва ҳайвоноти ваҳшии худро дар ивази қабули оила соҳиб шаванд.

1. Созишнома метавонад боиси ҳалли осоишта гардад.

2. Мо бояд ҳатто дар шароити душвор барои оштӣ талош кунем.

1. Румиён 12:18 (Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.)

2. Филиппиён 4:5-7 (Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама аён бошад. Худованд наздик аст. Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.)

Ҳастӣ 34:24 Ва ба Ҳамӯр ва писараш Шакем ба ҳар кӣ аз дарвозаи шаҳри худ мерафтанд, гӯш доданд; ва ҳар мард, ки аз дарвозаи шаҳри худ берун мерафт, хатна мешуд.

Ин порча нишон медиҳад, ки Ҳамор ва Шакем ба мардуми шаҳри худ таъсир расониданд, ки хатна шаванд.

1. Қувваи таъсир: Чӣ гуна амалҳо ва қарорҳои мо ба дигарон таъсир мерасонанд

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба аҳкоми Худо

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Эфсӯсиён 5:1-2 - Пас, ҳамчун фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

Ҳастӣ 34:25 Ва дар рӯзи сеюм, вақте ки онҳо дард доштанд, ду писари Яъқуб, Шимъӯн ва Левӣ, бародарони Дино, шамшери худро гирифта, далерона бар шаҳр омаданд ва ҳамаро куштанд. мардон.

Писарони Яъқуб, Шимъӯн ва Левӣ, барои хоҳари худ Дино интиқоми ҳамаи мардони шаҳрро куштанд.

1. Қудрати ваҳдати оила: Қиссаи Дина ва бародарони ӯ ба мо қудрати робитаҳои оилавӣ ва ҳимояи ҳамдигарро хотиррасон мекунад.

2. Нархи интиқом: Оқибатҳои интиқом метавонад бузург бошад ва ин достони ёдоварӣ аз арзиши чунин амалҳост.

1. Масалҳо 20:22 - Нагӯед, ки ман ба бадӣ ҷазо медиҳам; Худовандро интизор шавед, ва Ӯ шуморо наҷот хоҳад дод.

2. Румиён 12:17-19 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

Ҳастӣ 34:26 Ва Ҳамор ва писараш Шакемро ба дами шамшер куштанд, ва Диноро аз хонаи Шакем бароварда, берун рафтанд.

Писарони Яъқуб Шимъӯн ва Левӣ аз Шакем ва Ҳамор барои таҷовуз ба хоҳарашон Дино интиқом гирифтанд ва ҳардуро бо шамшер куштанд ва Диноро аз хонаи Шакем гирифтанд.

1. Қувваи бахшидан: Интихоби ғалаба бар интиқом

2. Аҳамияти оила: Якҷоя паси сар кардани душвориҳо

1. Эфсӯсиён 4:31-32 - "Бигзор ҳама кудурат, ғазаб, хашм, фиғон ва тӯҳмат аз шумо дур шавад, бо ҳар кина. Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ бахшидааст. шумо».

2. Қӯлассиён 3:13 - "Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст".

Ҳастӣ 34:27 Писарони Яъқуб бар кушташудагон омада, шаҳрро ғорат карданд, зеро ки хоҳари худро палид карда буданд.

Писарони Яъқуб аз шаҳр барои ифлосии хоҳарашон қасос гирифтанд.

1. Масалҳо 19:11 - "Ҳушёрии солим кас хашмро суст мекунад, ва ҷалоли ӯ аст, ки ба хафагӣ чашм пӯшонад."

2. Матто 5:38-39 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Лекин Ман ба шумо мегӯям: ба бадкор муқобилат накунед».

1. Ибодат 19:18 - «Аз писарони қавми худ қасос нагир ва кина нахоҳӣ дошт, балки ёри худро мисли худ дӯст бидор: Ман Худованд ҳастам».

2. Румиён 12:17-19 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, то он чи дар назари ҳама шарафманд бошад. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ. интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд"».

Ҳастӣ 34:28 Онҳо гӯсфандон ва говҳо ва харони худро, ва он чи дар шаҳр буд, ва он чи дар саҳро буд, гирифтанд,

Писарони Яъқуб мулки шаҳр ва саҳроро мегиранд.

1. Муҳимияти гирифтани молу мулк

2. Дарки неъмати моликият

1. Такрори Шариат 8:18 - «Лекин Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст».

2. Забур 24:1 - «Замин аз они Худованд аст, ва ҳар чизе ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи сокинони он».

Ҳастӣ 34:29 Ва тамоми дороии онҳо, ва тамоми кӯдакон ва занони онҳоро асир гирифтанд, ва ҳатто ҳар он чи дар хона буд, ғорат карданд.

Хонаводаи Шакем тамоми сарват, фарзандон ва занони хонадони Яъқубро ба асирӣ гирифта, ҳама чизи хонаро ғорат карданд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ ҳатто дар рӯзҳои душвор.

2. Оқибатҳои гуноҳ ва таваккал ба чизҳои дунявӣ.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 37:3-4 Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Худро дар Худованд ҳаловат баред ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард.

Ҳастӣ 34:30 Ва Яъқуб ба Шимъӯн ва Левӣ гуфт: «Шумо маро водор кардед, ки маро дар миёни сокинони ин замин, дар миёни канъониён ва фариззиён бадбӯй кунам; ва ман камшуморам, онҳо бар зидди ман ҷамъ хоҳанд шуд, ва маро бикушед; ва ман ва хонаи ман нобуд хоҳам шуд.

Яъқуб писаронаш Шимъӯн ва Левиро сарзаниш мекунад, ки дар байни канъониён ва фариззиён нооромиҳо ба вуҷуд овардаанд, зеро шумораи онҳо аз ҳад зиёд буд ва кушта шуданаш мумкин аст.

1. Қувваи Калом - Чӣ тавр Каломи мо метавонад ба дигарон таъсир расонад

2. Оқибатҳои гуноҳ - Таъсири гуноҳ ба худамон ва дигарон

1. Яъқуб 3:5-6 - "Инчунин забон низ узвҳои хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Чӣ қадар ҷангали бузурге аз ин оташи хурд аланга мезанад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсофӣ. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда, тамоми баданро олуда мекунад, тамоми умрро оташ меандозад ва дар дӯзах оташ мезанад».

2. Забур 37:8 - Аз хашм худдорӣ кун ва ғазабро тарк кун! Худро ғамгин накунед; он танҳо ба бадӣ майл мекунад.

Ҳастӣ 34:31 Ва онҳо гуфтанд: «Оё бо хоҳари мо мисли фоҳиша рафтор кунад?

Писарони Яъқуб аз он ки бо хоҳарашон ҳамчун фоҳиша муносибат кардаанд, ба хашм омада буданд.

1. Одил будан дар ҷаҳони афтода

2. Муқаддасоти оила

1. Масалҳо 31:10 - Кӣ зани солеҳро ёфта метавонад? зеро нархи вай аз ёқут хеле болотар аст.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ҳастӣ 35-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 35:1-8 Худо ба Яъқуб дастур медиҳад, ки ба Байт-Ил биравад ва дар он ҷо қурбонгоҳ созад. Яъқуб ба хонадони худ амр медиҳад, ки худоёни бегонаи худро дур кунанд ва худро пок кунанд. Ҳама бутҳои худро ба Яъқуб медиҳанд, ва ӯ онҳоро дар зери дарахти дуб дар наздикии Шакем дафн мекунад. Ҳангоме ки онҳо ба сӯи Байт-Ил сафар мекунанд, даҳшати Худо ба шаҳрҳои гирду атроф афтода, касеро аз таъқиб кардан намемонад. Яъқуб сиҳат-саломат ба Байт-Ил мерасад ва қурбонгоҳе бо номи Эл-Байт-Ил (маънои «Худои Байт-Ил») месозад. Худо Яъқубро бори дигар баракат медиҳад ва номи ӯро ҳамчун Исроил тасдиқ мекунад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 35:9-15 идома дода, Худо боз ба Исроил зоҳир мешавад ва ваъдаҳои аҳди Худро такрор мекунад. Ӯ ба Исроил итминон медиҳад, ки вай пурсамар хоҳад шуд ва ба халқи бузург табдил меёбад. Илова бар ин, Худо тасдиқ мекунад, ки замине, ки ба Иброҳим ва Исҳоқ ваъда дода буд, аз насли Исроил хоҳад буд. Пас аз вохӯрии онҳо бо Худо, исроилиён сутуни сангинро дар ҷое ки Худо бо ӯ гуфтугӯ мекард, гузошта, бар он ҳадияи нӯшокӣ мерезад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 35:16-29, Роҳел ҳангоми сафар аз Байт-Ил ба Эфрат (Байт-Лаҳм) гирифтори таваллуд мешавад. Вай писари дуюмашро таваллуд мекунад, аммо ҳангоми таваллуд ба таври фоҷиавӣ мемирад. Роҳелро дар наздикии Байт-Лаҳм дафн мекунанд, ки Яъқуб дар қабри ӯ сутунеро ҳамчун ёдгорӣ мегузорад. Саёҳати худро аз Байт-Лаҳм ба сӯи Мамре (Ҳеброн) идома дода, Рубен бо Билҳа (канизи Роҳел) ҳамхоба мешавад ва боиси низоъҳои бештар дар дохили оила мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 35 пешниҳод мекунад:
Худо ба Яъқуб дастур дод, ки ба Байт-Ил биравад;
Яъқуб хонадони худро бо нест кардани худоёни бегона пок мекунад;
Дафн кардани бутҳо дар наздикии Шакем;
Сафари бехатар ба сӯи Байт-Ил;
Сохтани қурбонгоҳ бо номи Эл-Байт-Ил.

Худо ваъдаҳои аҳди худро ба Исроил бори дигар тасдиқ мекунад;
Исроил сутуни сангин барпо карда, ҳадияи нӯшокӣ мерехт;
Худо ба Исроил зоҳир шуда, баракатҳои Худро такрор мекунад.

Рейчел писари дуюмашро таваллуд мекунад, вале ба таври фоҷиавӣ мемирад;
Яъқуб дар болои қабри Роҳел сутуни ёдгорӣ гузошт;

Идомаи сафар ба сӯи Мамре, ки дар он ҷо Реубен бо Билҳа ҳамхоба мешавад.

Дар ин боб итоаткории Яъқуб ба дастуроти Худо ва пок шудани оилааш аз таъсири бегона таъкид мекунад. Он таъкид мекунад, ки Худо ваъдаҳои аҳди худро, аз ҷумла кафолати замин ва наслҳои сершуморро тасдиқ мекунад. Марги фоҷиавии Роҳел ҳангоми таваллуд ба оила андӯҳ меорад, дар ҳоле ки амали Рубен муносибатҳои онҳоро боз ҳам мушкилтар мекунад. Ҳастӣ 35 мавзӯъҳоро ба монанди итоаткорӣ, покозӣ, вохӯриҳои илоҳӣ, вафодории аҳд, талафот ва динамикаи оилавӣ омӯхтааст.

Ҳастӣ 35:1 Ва Худо ба Яъқуб гуфт: «Бархез, ба Байт-Ил бирав ва дар он ҷо сокин шав ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худо бисоз, ки ҳангоми гурехтатон аз пеши бародари худ Эсов ба ту зоҳир шуд».

Худо ба Яъқуб амр медиҳад, ки ба Байт-Ил биравад ва ба ёди вохӯрии онҳо, вақте ки Яъқуб аз Эсов гурехт, барои Ӯ қурбонгоҳ созад.

1. Таъмини мӯътамади Худо дар замонҳои душвор

2. Ёдоварӣ аз вафодории Худо дар замонҳои душвор

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9-10 - "Лекин ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қудрати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ бо камоли хурсандӣ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ метавонад бар ман ором гирад.

2. Забур 86:17 - Нишонаи файзи Худро ба ман нишон деҳ, то онҳое ки аз ман нафрат доранд, онро бубинанд ва хиҷил шаванд, зеро ки Ту, эй Худованд, ба ман кумак кардай ва тасаллӣ додай.

Ҳастӣ 35:2 Ва Яъқуб ба аҳли байти худ ва ба ҳамаи онҳое ки бо ӯ буданд, гуфт: «Худои бегонаро, ки дар миёни шумо ҳастанд, дур кунед, ва пок шавед ва либосҳои худро иваз кунед;

Яъқуб ба аҳли байти худ фармуд, ки худоёни бегонаро аз худ дур кунанд ва покиза шаванд ва либосҳои худро иваз кунанд.

1. Қувваи тавба: дур кардани бутҳои ботил аз ҳаёти мо

2. Пок кардани худ аз гуноҳ: Даъвати Яъқуб ба қудсият

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро, ва бигзор вай сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Ҳастӣ 35:3 Ва биёед бархоста, ба Байт-Ил биравем; ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худо хоҳам сохт, ки дар рӯзи тангии ман ба ман ҷавоб дод ва дар роҳе ки рафтам, бо ман буд.

Яъқуб оилаашро даъват мекунад, ки ба Байт-Ил бираванд ва барои Худо қурбонгоҳ созанд, ки дар вақти эҳтиёҷ ба ӯ ҷавоб дод ва дар сафар бо ӯ буд.

1. Худо ҳамеша дар ҳаёти мо, ҳатто дар лаҳзаҳои тангӣ ҳузур дорад.

2. Мо бояд омода бошем, ки ба Байт-Ил биравем ва ба Худо барои ҳузури Ӯ дар ҳаёти мо шукр гӯем.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Матто 28:20 - Ва инак, Ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

Ҳастӣ 35:4 Ва ҳамаи худоёни бегонаро, ки дар дасташон буданд, ва тамоми гӯшворҳои дар гӯшҳошон бударо ба Яъқуб доданд; ва Яъқуб онҳоро дар зери дарахте, ки назди Шакем буд, пинҳон кард.

Яъқуб ва аҳли оилааш тамоми бутҳо ва гӯшвораҳоеро, ки бо худ доштанд, ба ӯ доданд ва ӯ онҳоро дар зери дарахти дуб дар наздикии Шакем пинҳон карданд.

1. Аҳамияти аз бутҳо ва тамаркуз ба Худо.

2. Омӯзиш аз намунаи Яъқуб дар фурӯтанӣ ва садоқат ба Худо.

1. Такрори Шариат 7: 25-26 - "Сайкалҳои кандакоришудаи худоёни онҳоро ба оташ месӯзонед; ба нуқра ва тиллои бар онҳо тамаъ надиҳед ва онро барои худ нагиред, мабодо ба доми он гирифтор шавед; барои Худованд Худои худ кори нафратовар аст. Ва чизи зиштро ба хонаи худ наовар, то ки мисли он ба ҳалокат дучор нашавӣ; аз он нафрат хоҳӣ кард ва аз он нафрат хоҳӣ кард, зеро ки ин чизи малъун аст».

2. Ишаъё 42:8 - "Ман Худованд ҳастам, исми Ман ин аст; ва ҷалоли Худро ба дигаре нахоҳам дод, ва ҳамду санои Худро ба ҳайкалҳои кандакорӣ нахоҳам дод".

Ҳастӣ 35:5 Ва онҳо сафар карданд, ва даҳшати Худо бар шаҳрҳои гирду атрофи онҳо фаро гирифта шуд, ва онҳо писарони Яъқубро таъқиб накарданд.

Яъқуб ва аҳли оилааш сафар мекарданд ва аз тарси Худо аз шаҳрҳои гирду атрофашон муҳофизат мешуданд.

1. "Ҳимояи Худо" - Дар бораи он ки чӣ тавр Худо моро аз ҳар гуна хатар муҳофизат карда метавонад.

2. "Тарси Худованд" - А дар бораи қудрати тарс аз Худо ва он чӣ метавонад дар ҳаёти мо кунад.

1. Масалҳо 1:7 - "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Забур 33:7 - «Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад».

Ҳастӣ 35:6 Ва Яъқуб бо тамоми қавме ки бо ӯ буданд, ба Луз, ки дар замини Канъон, яъне Байт-Ил воқеъ аст, омад.

Яъқуб ва қавмаш ба замини Канъон, ба шаҳри Байт-Ил расиданд.

1: Натарсед, ки роҳи Худоро дар пешатон қарор диҳед.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки моро дар сафар ҳидоят кунад.

1: Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 35:7 Ва дар он ҷо қурбонгоҳе сохт ва он ҷоро Эл-Байт-Ил номид, зеро ки дар он ҷо Худо ба ӯ зоҳир шуд, вақте ки ӯ аз пеши бародараш гурехт.

Худо ба Яъқуб дар вақти тангӣ зоҳир шуд ва ӯро тасаллӣ ва роҳнамоӣ дод.

1: Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2: Муҳаббат ва ризқи Худо барои ҳамаи онҳое, ки ба сӯи Ӯ рӯй меоранд, дастрас аст.

1: Забур 46:1 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2: Матто 28:20 «Ва инак, Ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

Ҳастӣ 35:8 Аммо ҳамшираи Дебӯро Ривқо мурд, ва ӯро дар зери Байт-Ил дар зери дарахти дуб дафн карданд; ва номи он Аллонбачут буд.

Дебӯро, ҳамшираи Ривқо, мурд ва дар зери Байт-Ил дар зери дарахти дуб, ки Аллонбачут ном дошт, дафн карда шуд.

1. Ғамхории Худо ба онҳое, ки ба Ӯ хизмат мекунанд: Намунаи Дебӯро

2. Қувваи марг: Мотами аз даст додани дӯсти маҳбуб

1. Ибриён 13:2 - «Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ки ба василаи он баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд».

2. Матто 5:4 - «Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт».

Ҳастӣ 35:9 Ва Худо боз ба Яъқуб зоҳир шуд, вақте ки ӯ аз Паданарам баромад, ва ӯро баракат дод.

Пас аз тарки Паданарам Худо ба Яъқуб бори дигар зоҳир шуд ва ӯро баракат дод.

1. Вафодории Худо дар замони озмоиш

2. Қуввати неъмати Ӯ

1. Ишаъё 43:2 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро намехӯрад. "

2. Масалҳо 10:22 "Баракати Худованд бой мегардонад, ва ба он ғам намеандозад".

Ҳастӣ 35:10 Ва Худо ба ӯ гуфт: «Номи ту Яъқуб аст; исми ту дигар Яъқуб хонда нахоҳад шуд, балки номи ту Исроил хоҳад буд; ва ӯ номи худро Исроил номид.

Худо Яъқубро ба Исроил иваз кард ва ин маънои тағир додани хислат ва нияти ӯро нишон дод.

1. Худо қудрат дорад, ки моро тағир диҳад ва шахсияти моро аз нав муайян кунад.

2. Мо метавонем ба воситаи файзи Худо нав шавем.

1. Румиён 12:2 «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. 2 ба Қӯринтиён 5:17 "Бинобар ин, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст. Кӯҳна гузашт; инак, нав омад".

Ҳастӣ 35:11 Ва Худо ба ӯ гуфт: «Ман Худои Қодири Мутлақ ҳастам; боровар ва афзун шав; Аз ту халқе ва гурӯҳе аз халқҳо хоҳанд буд, ва подшоҳон аз камари ту берун хоҳанд омад;

Худо ба Яъқуб гуфт, ки ӯ падари бисёр халқҳо мешавад ва подшоҳон аз насли ӯ хоҳанд буд.

1. Ваъдаҳои Худо ба Яъқуб: Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Аҳди Худо бо Яъқуб: баракати ваъдаи бечунучаро

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Ибриён 11:20 - Бо имон Исҳоқ баракатҳои ояндаи Яъқуб ва Эсовро талаб кард.

Ҳастӣ 35:12 Ва заминеро, ки ба Иброҳим ва Исҳоқ додаам, ба ту хоҳам дод, ва он заминро ба насли ту баъд аз ту хоҳам дод.

Худованд ваъда дод, ки замини Канъонро ба насли Иброҳим ва Исҳоқ медиҳад.

1: Ваъдаи Худо дар бораи замин: мероси имони мо

2: Аҳди Худо дар бораи замин: Кафолати умеди мо

1: Isaiah 54:10 Ҳарчанд кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барҳам хӯранд, аммо муҳаббати бепоёни ман ба шумо ба ларза нахоҳад афтод ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба шумо раҳм мекунад.

2: Ғалотиён 3:29 Ва агар шумо ба Масеҳ тааллуқ дошта бошед, пас шумо насли Иброҳим ҳастед, мувофиқи ваъда ворисонед.

Ҳастӣ 35:13 Ва Худо дар ҷое ки бо ӯ гуфтугӯ мекард, аз ӯ боло рафт.

Худо бо Яъқуб сухан гуфт ва баъд аз он ҷое ки онҳо сӯҳбат мекарданд, тарк кард.

1. Омӯзиши гӯш кардан: Диққат додан ба садои Худо.

2. Иқомат дар ҳузури Худо: дарёфти роҳат дар вақти ниёз.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Ҳастӣ 35:14 Ва Яъқуб дар ҷое ки бо ӯ гуфтугӯ мекард, сутуне сохт, ҳатто як сутуни сангин; ва бар он ҳадияи нӯшокӣ рехт, ва бар он равған рехт.

Яъқуб барои ёдоварӣ ба ҳузури Худо дар ҳаёти худ ёдгорӣ мегузорад.

1: Худо ҳамеша бо мост - Ҳастӣ 35:14

2: Қудрати ёдбудҳо - Ҳастӣ 35:14

1: Такрори Шариат 6: 7-9 "Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайратона таълим деҳ, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва ҳангоми роҳ рафтан ва ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй. ."

2: Матто 28:20 "...Инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. Омин."

Ҳастӣ 35:15 Ва Яъқуб он ҷоеро, ки Худо бо ӯ гуфтугӯ мекард, Байт-Ил номид.

Яъқуб ҷойеро, ки Худо бо ӯ гуфтугӯ мекард, Байт-Ил номид.

1. Худо бо мо дар ҷойҳои ғайричашмдошт сухан мегӯяд

2. Дарк кардан ва шунидани овози Худо

1. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Ирмиё 33:3 - "Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям."

Ҳастӣ 35:16 Ва онҳо аз Байт-Ил равона шуданд; ва барои расидан ба Эфрот танҳо каме роҳ монда буд, ва Роҳел азоб мекашид, ва заҳмати сангине мекашид.

Роҳел бо меҳнати худ мубориза мебурд, вақте ки ӯ ва оилааш аз Байт-Ил то Эфрат масофаи каме тай мекарданд.

1. Худо дар ҳама ҳолатҳо содиқ аст - Ҳастӣ 35:16

2. Қувваи Модар ҳангоми меҳнат - Ҳастӣ 35:16

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

Ҳастӣ 35:17 Ва ҳангоме ки вай дар меҳнати сангин буд, доя ба вай гуфт: «Натарс; ин писарро ту низ хоҳӣ дошт.

Ин порча аз суханони ташвиқкунандаи доя ба зани дар ҳоли таваллуд нақл мекунад.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда - Чӣ тавр суханони мо метавонанд ба дигарон таъсир расонанд

2. Бардошти бори якдигар - тасаллии ҷомеа дар замони душворӣ

1. Филиппиён 4:4-7 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед; боз мегӯям: шод бошед. Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар, чунон ки мебинед, руз наздик мешавад.

Ҳастӣ 35:18 Ва ҳангоме ки ҷони вай дар вақти рафтанаш буд, вайро Бенонӣ номид, вале падараш ӯро Биньёмин номид.

Роҳел ҳангоми таваллуд мемирад ва писарашро Бенонӣ номид, аммо падараш Яъқуб ӯро Бинёмин номид.

1. Аҳамияти ном – Таҳқиқи маъно ва аҳамияти қарори Яъқуб дар бораи иваз кардани номи писараш Бинёмин.

2. Қувваи муҳаббати волидайн - Баррасии қудрати муҳаббати волидайн ва чӣ гуна он метавонад ҳатто маргро мағлуб кунад.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Матто 19:13-15 - Баъд кӯдаконро назди Ӯ оварданд, то дастҳои худро бар онҳо гузошта дуо гӯяд. Шогирдон мардумро сарзаниш карданд, вале Исо гуфт: «Кӯдаконро бигзоред, ки назди Ман оянд ва ба онҳо монеъ нашавед, зеро Малакути Осмон аз они онҳост». Ва дастҳои Худро бар онҳо гузошта, рафт.

Ҳастӣ 35:19 Ва Роҳел мурд ва дар роҳи Эфрат, ки Байт-Лаҳм аст, дафн карда шуд.

Роҳел мурд ва дар Байт-Лаҳм дафн карда шуд.

1. Тасаллии марг дар Худованд

2. Вафодории Худо дар замонҳои ғам

1. 2 ба Қӯринтиён 5:8 - Ман мегӯям, ки мо боварии комил дорем ва беҳтараш мехоҳем, ки аз бадан ғоиб бошем ва бо Худованд ҳузур дошта бошем.

2. Забур 116:15 - Дар назари Худованд марги муқаддасони Ӯ азиз аст.

Ҳастӣ 35:20 Ва Яъқуб сутуне бар қабри вай гузошт; он сутуни қабри Роҳел то имрӯз аст.

Яъқуб бар сари қабри Роҳел сутуне гузошт, ки он то имрӯз боқӣ мондааст.

1. Вафодории Худо тавассути ёдгории ҷовидонаи қабри Роҳел дида мешавад.

2. Муҳаббати Худо ба мо тавассути ёдбуди доимии Роҳел нишон дода мешавад.

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

Ҳастӣ 35:21 Ва Исроил сафар карда, хаймаи худро аз он тарафи бурҷи Эдор густурданд.

Исроил сафар кард ва хаймаи худро дар канори бурҷи Эдор гузошт.

1. Садоқати Худо дар таъмини сафари мо

2. Дар замони номуайянӣ ба Худованд таваккал кардан

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Ҳастӣ 35:22 Ва ҳангоме ки Исроил дар он замин сукунат дошт, Реубен рафта, бо суррияи падараш Билҳо хобид, ва Исроил инро шуниданд. Ва писарони Яъқуб дувоздаҳ буданд:

Гуноҳи хешовандии Реубен бо Билҳа, суррияи Яъқуб, исбот мекунад, ки мо метавонем бо гуноҳҳо ва хатоҳои худамон фирефта шавем.

1. Файз ва марҳамати Худо метавонад моро ҳатто аз сахттарин гуноҳҳо наҷот диҳад.

2. Мо бояд ҳушёр бошем, ки диламонро аз фиреби гуноҳ нигоҳ дорем.

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас ҳангоми фирефтаи ҳаваси худ озмуда мешавад. Он гоҳ ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба дунё меорад, ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад."

Ҳастӣ 35:23 Писарони Леё; Реубен, нахустзодаи Яъқуб, ва Шимъӯн, ва Левӣ, ва Яҳудо, ва Иссокор ва Забулун;

Ин порча писарони Леёро тасвир мекунад, ки онҳо Реубен, нахустзодаи Яъқуб, Шимъӯн, Левӣ, Яҳудо, Иссокор ва Забулун буданд.

1. Қувваи сабр: Омӯзиш аз намунаи Лиё

2. Баракати оила: Таъмини Худо тавассути писарони Леё

Салиб-

1. Матто 1:2-3 - Насабномаи Исо тавассути насли Яҳудо

2. Забур 127:3 - «Инак, фарзандон мероси Худованданд, меваи батн мукофот аст».

Ҳастӣ 35:24 Писарони Роҳел; Юсуф ва Бинёмин:

Худо касонеро мукофот медиҳад, ки содиқ ва ростқавл бошанд.

1: Мо бояд ба Худо содиқ ва содиқ бошем ва Ӯ моро мукофот хоҳад дод.

2: Вафодорӣ ба Худо муҳим аст, агар мо хоҳем, ки мукофотҳои Ӯро ба даст орем.

1: Масалҳо 3:3-4, Бигзор марҳамат ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат банд; онҳоро бар сари суфраи дилат бинавис: Пас дар назари Худо ва инсон лутф ва фаҳми нек хоҳӣ ёфт.

2: Ибриён 11:6, Аммо бе имон ба вай писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Ҳастӣ 35:25 Ва писарони Билҳо, канизи Роҳел; Дан ва Нафталӣ:

Худо ба воситаи писарони Билҳо Роҳелро баракат дод.

1: Бо файзи Худо, Роҳел бо таваллуди писарони Билҳо баракат гирифт.

2: Ба воситаи имон Роҳел тавонист шодии модариро эҳсос кунад.

1: Ҳастӣ 1:27 - Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

2: Рут 4:13 Бӯаз Рутро гирифт, ва вай зани вай буд; ва ҳангоме ки ӯ назди вай даромад, Худованд ба вай ҳомиладор шуд, ва вай писаре зоид.

Ҳастӣ 35:26 Ва писарони Зилфо, канизи Леё; Ҷод ва Ошер: инҳоянд писарони Яъқуб, ки барои ӯ дар Паданарам таваллуд ёфтаанд.

Яъқуб дувоздаҳ писар дорад, ки барои ӯ дар Паданарам таваллуд ёфт, ки ду нафарашон Ҷод ва Ошер, писарони канизи Леё Зилфо мебошанд.

1. Муҳаббати Худо дар фаровонии фарзандони Яъқуб аён аст.

2. Мо имконият дорем, ки ҳамон фаровонӣ ва шодии Яъқубро эҳсос кунем.

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Такрори Шариат 7: 13-14 - "Ва туро дӯст хоҳад дошт ва баракат хоҳад дод ва туро афзун хоҳад кард. Ӯ инчунин бар меваи батни ту ва меваи замини ту, ғалла ва шароб ва равғани ту баракат хоҳад дод. гӯсфандони ту ва гӯсфандони ту, дар замине ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад; ту бар ҳамаи қавмҳо баракат хоҳӣ буд; дар миёни шумо ва чорпоёни шумо нару мода нозой нахоҳад буд».

Ҳастӣ 35:27 Ва Яъқуб назди падараш Исҳоқ ба Мамре, ба шаҳри Арбо, ки Ҳебрӯн аст, омад, ки Иброҳим ва Исҳоқ дар он ҷо иқомат доштанд.

Яъқуб ба шаҳри Ҳебрӯн бармегардад, ки дар он ҷо пештар Иброҳим ва Исҳоқ зиндагӣ мекарданд.

1. Муҳимияти бозгашт ба решаҳои рӯҳонии мо

2. Ҳеҷ гоҳ мероси имони худро фаромӯш накунем

1. Ибриён 11: 9-10 (Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард)

2. Ҳастӣ 12:6-7 (Ва Абром аз ин замин ба мавзеи Сикем, ба дашти Мӯре рафт. Ва канъониён дар он замин буд. Ва Худованд ба Абром зоҳир шуда, гуфт: "Ба насли ту Ман ин заминро медиҳам :)

Ҳастӣ 35:28 Ва айёми Исҳоқ саду шаст сол буд.

Исҳоқ 180 сол умр дид.

1. Вафодорӣ ва ризқи Худо аз умри дарози Исҳоқ аён аст.

2. Худо ба мо намунаи зиндагии бо имон ба воситаи Исҳоқро медиҳад.

1. Такрори Шариат 34:7 - «Вақте Мӯсо 120 сола буд, ки мурд, аммо чашмонаш суст набуданд ва қувваташ кам набуданд».

2. Забур 90:10 - «Солҳои умри мо ҳафтод ва ҳатто бо қуввати ҳаштод аст».

Ҳастӣ 35:29 Ва Исҳоқ арвоҳро таслим кард, ва мурд, ва дар пирӣ ва пур аз айём назди қавми худ ҷамъ шуд; ва писаронаш Эсов ва Яъқуб ӯро дафн карданд.

Исҳоқ дар синни калонӣ даргузашт ва ӯро ду писараш Эсов ва Яъқуб дафн карданд.

1: Ҳатто ҳангоми марг, оила метавонад манбаи бузурги тасаллӣ бошад.

2: Синну сол неъмате аз ҷониби Худост ва ҳангоми ба даст овардани он бояд ҷашн гирифта шавад.

1: Забур 90:10 - «Айёми солҳои мо шаст солу даҳ аст; ва агар аз қуввати онҳо ҳаштод сол бошад, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғаму андӯҳ аст; зеро ки ба зудӣ бурида мешавад, ва мо меравем. "

2: Воиз 7:1 - "Номи нек аз равғани атрафшон беҳтар аст; ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуди худ."

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 36 пешниҳод мекунад:
Насабномае, ки дар бораи насли Эсов (Эдом) тафсилот медиҳад;
Эсов занони канъонро гирифт;
Номи писаронаш дар баробари ҳудудҳояшон;
Барҷастаи ин қабилаҳо аз насли Яъқуб ҷудо.

Идомаи сабтҳои насабӣ, аз ҷумла номҳои бештар,
Тафсилот дар бораи мавқеъҳои ҳукмронӣ дар қабилаҳои Эдомит,
Ҳисобот дар бораи қабилаҳое, ки аз Сеири Ҳӯрӣ фаромаданд,
Номҳо дар баробари маълумот дар бораи оилаҳо ва ҳудудҳо сабт шудаанд.

Ин боб пеш аз ҳама ба пайгирии насл ва рушди насли Эсов (эдомиҳо) нигаронида шудааст. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр онҳо худро ҳамчун қабилаҳои алоҳида дар минтақае, ки дар атрофи насли Яъқуб ҷойгиранд, таъсис доданд. Сабтҳои генеалогӣ дар бораи роҳбарӣ ва тақсимоти ҳудудӣ дар байни Эдомиён маълумот медиҳанд. Ҳастӣ 36 мавзӯъҳоро ба монанди насл, шахсияти қабилавӣ ва иҷрои ваъдаҳои Худо ба Эсов ҳамчун миллати ҷудогона аз Исроил меомӯзад.

Ҳастӣ 36:1 Инҳоянд наслҳои Эсов, ки Адӯм аст.

Наслҳои Эсов дар Ҳастӣ 36 навишта шудаанд.

1. Садоқати Худо дар сабти ҳикояҳои мо.

2. Ахамияти насаб ва таърихи оила.

1. Ибриён 11: 20-22 - "Бо имон Исҳоқ Яъқуб ва Эсовро дар бораи ояндаи онҳо баракат дод. Бо имон Яъқуб, вақте ки ӯ мурдан буд, ҳар яке аз писарони Юсуфро баракат дод ва ба болои сари худ такя карда, саҷда мекард. Юсуф, ҳангоме ки анҷомаш наздик буд, дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил сухан ронда, дар бораи устухонҳои худ дастур дод».

2. Забур 78: 4-7 - "Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои ҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем. Ӯ шаҳодате дар Яъқуб муқаррар кардааст. ва дар

Исроил шариат муқаррар намуд, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносанд ва бархоста, ба фарзандони худ нақл кунанд, то онҳо ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунед, балки аҳкоми Ӯро риоя кунед».

Ҳастӣ 36:2 Эсов занони худро аз духтарони Канъон гирифт; Ода духтари Элӯни ҳиттӣ ва Аҳолибомо духтари Анаҳ духтари Сибъӯни ҳивӣ;

Эсов занони канъонро гирифт.

1. Огоҳии Худо аз издивоҷҳои байниҳамдигарӣ

2. Хавфи ассимилятсия

1. Такрори Шариат 7:3-4, Бо онҳо издивоҷ накунед ва духтарони худро ба писарони онҳо надиҳед ва духтарони онҳоро ба писарони худ нагиред, зеро онҳо писарони шуморо аз пайравии Ман дур мекунанд, то худоёни дигарро ибодат кунанд. Он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга зада, шуморо ба зудӣ несту нобуд мекард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 23:11-13, Бодиққат бодиққат бошед, ки Худованд Худои худро дӯст доред. Дар акси ҳол, агар шумо ба ҳеҷ ваҷҳ баргардед ва ба бақияи ин халқҳо, ки дар миёни шумо боқӣ мондаанд, часпида, бо онҳо издивоҷ кунед, ва назди онҳо дохил шавед, ва онҳо назди шумо, аниқ бидонед, ки Худованд Худои шумо дигар ин халқҳоро аз пеши худ берун кунед. Аммо онҳо барои шумо домҳо ва домҳо, ва дар паҳлуҳои шумо тозиёнаҳо ва хорҳо дар чашмони шумо хоҳанд буд, то даме ки аз ин замини нек, ки Худованд Худои шумо ба шумо додааст, нобуд шавед.

Ҳастӣ 36:3 Ва духтари Башимат Исмоил, хоҳари Набоҷот.

Башимат духтари Исмоил ва хоҳари Набоҷот буд.

1. Дарсҳо аз Башемат: Чӣ тавр мо метавонем душвориҳои оилаамонро паси сар кунем

2. Қудрати хоҳарон: Қиссаи Бошемат ва Набаҷот

1. Ҳастӣ 25:12-18 - Таваллуди Эсов ва Яъқуб, писарони Исҳоқ ва Исмоил

2. Румиён 9:6-8 - Ваъдаи Худо ба Иброҳим ва насли ӯ тавассути Исҳоқ ва Исмоил

Ҳастӣ 36:4 Ва Одо ба Эсов Элифоз зоид; ва Башимат Реуилро зоид;

Ада ва Бошемат занони Эсов буданд, ки ба ӯ ду писар, Элифоз ва Реуилро ба дунё оварданд.

1. Нақшаи комили Худо барои оила дар Ҳастӣ 36.

2. Чӣ тавр Худо оилаҳои моро барои амалӣ кардани иродаи Худ истифода мебарад.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; ки аҳкоми

аввалин бо ваъда аст; То ки бар ту некӯ бошад ва дар рӯи замин умри дароз дорӣ.

2. Такрори Шариат 5:16 - Падару модари худро эҳтиром намо, чунон ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст; то ки айёми ту дароз шавад, ва дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, некӣ гардад.

Ҳастӣ 36:5 Ва Аҳолибомо Еуш, Яълом ва Қӯраҳро зоид: инҳо писарони Эсов мебошанд, ки барои ӯ дар замини Канъон таваллуд ёфтаанд.

Эсов се писар дошт: Еуш, Яълом ва Қӯраҳ, ки барои ӯ дар замини Канъон таваллуд ёфтанд.

1. Вафодории Худо дар додани ваъдаи иҷрошуда ба Эсов

2. Қудрати оила ва таъсири наслҳо

1. Ирмиё 33:22 - Чӣ тавре ки лашкари осмон шумурда намешавад, ва реги баҳр чен карда намешавад: ҳамин тавр ман насли бандаи Худ Довуд ва левизодагонро, ки ба ман хизмат мекунанд, афзун хоҳам кард.

2. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошанд, ворисон; ворисони Худо ва ворисони Масеҳ; Агар ин тавр бошад, ки бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ якҷоя ҷалол ёбем.

Ҳастӣ 36:6 Ва Эсов занон ва писарон ва духтарони худро, ва тамоми аҳли байти худ, ва чорпоёнаш, ва тамоми ҳайвоноти ваҳшӣ ва тамоми дороии худро, ки дар замини Канъон ба даст оварда буд, гирифт; ва аз рӯи бародараш Яъқуб ба кишвар рафт.

1: Худо моро бо оила ва тамоми захираҳое, ки барои зиндагии шукуфон лозим аст, баракат медиҳад.

2: Мо бояд барои атоҳое, ки Худо ба мо додааст, шукргузор бошем ва онҳоро барои эҳтироми Ӯ истифода барем.

1: Такрори Шариат 8:18 - "Лекин ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст овардан медиҳад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст".

2: Забур 107:9 - "Зеро ки Ӯ ҷони ҳаваскро сер мекунад ва ҷони гуруснаро аз некӣ сер мекунад".

Ҳастӣ 36:7 Зеро ки сарвати онҳо бештар аз он буд, ки дар якҷо зиндагӣ кунанд; ва замине, ки дар он бегона буданд, ба сабаби чорпоёнашон тоқат карда натавонист.

Замин хеле хурд буд, ки сарвати оилаи Эсовро дар бар намегирад.

1: Худо он чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад, на ҳатман он чизе ки мо мехоҳем.

2: Мо набояд ба дороиҳои моддӣ аз ҳад зиёд вобаста бошем.

1: Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷо дуздон медароянд ва медузданд, балки

барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2:1 Тимотиюс 6:7-10 Зеро ки мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз ҷаҳон чизе гирифта наметавонем. Аммо агар мо хӯрок ва либос дошта бошем, бо ин қаноат хоҳем кард. Аммо онҳое, ки сарватманд шудан мехоҳанд, ба васвасаҳо, ба дом афтода, ба бисёр ҳавасҳои бемаънӣ ва зараровар меафтанд, ки одамонро ба харобӣ ва ҳалокат меандозанд. Зеро ишқи пул решаи ҳар гуна бадӣ аст. Маҳз бо ҳамин иштиёқ баъзеҳо аз имон дур шуданд ва дардҳои зиёде худро сӯрох карданд.

Ҳастӣ 36:8 Ҳамин тавр Эсов дар кӯҳи Сеир маскан гирифт: Эсов Адӯм аст.

Эсов дар кӯҳи Сеир маскан гирифт ва аҷдоди адӯмиён шуд.

1: Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад ва агар мо ба Ӯ пайравӣ кунем, моро ба сарнавишти худ ҳидоят мекунад.

2: Худо метавонад вазъиятҳои моро ба манфиати ниҳоии мо истифода барад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

Ҳастӣ 36:9 Ва инҳоянд наслҳои Эсов падари адӯмиён дар кӯҳи Сеир:

Эсов падари адӯмиён буд, ки дар кӯҳи Сеир зиндагӣ мекард.

1: Худо ризқдиҳандаи ниҳоӣ аст ва Ӯ барои Эдӯмиён, ки насли Эсов буданд, ризқ дод.

2: Мо аз мисоли Эсов омӯхта метавонем, ки Худо ба онҳое ки Ӯро мехонанд, содиқ аст.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

Ҳастӣ 36:10 Инҳоянд номҳои писарони Эсов; Элифоз ибни Одо зани Эсов, Реуил ибни Бошемат, зани Эсов.

Писарони Эсов Элифоз ва Реуил ном доранд.

1: Содиқ будани Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ ҳатто дар ҳаёти Эсов аён аст.

2: Нақшаи Худоро барои ҳаёти мо дар ҳикояҳои касоне, ки пеш аз мо омадаанд, дидан мумкин аст.

1: Румиён 9:13 Чунон ки навишта шудааст: «Яъқубро дӯст медоштам, лекин Эсовро нафрат мекардам».

2: Ибриён 11:20 Бо имон Исҳоқ Яъқуб ва Эсовро дар бораи ояндаашон баракат дод.

Ҳастӣ 36:11 Ва писарони Элифоз: Темон, Умар, Сафӯ ва Ғатом ва Кеназ буданд.

Элифоз чор писар дошт, ки Темон, Умар, Сафо ва Ғатам ва Кеназ ном доштанд.

1. Қувваи пайвандҳои оилавӣ: омӯхтани муносибати байни Элифоз ва писарони ӯ

2. Мо аз аломатҳои Китоби Муқаддас Теман, Умар, Зефо, Гатам ва Кеназ чӣ омӯхта метавонем?

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

Ҳастӣ 36:12 Ва Тимно суррияи писари Элифоз Эсов буд; ва вай ба Элифози Амолеқ зоид: инҳо писарони зани Одо Эсов буданд.

Тимна суррияи Элифоз буд, ки писари Эсов буд. Вай аз Элифоз Амолеқ ном писаре дошт. Ада зани Эсов ва модари Элифоз буд.

1. Аҳамияти оила ва насл дар Китоби Муқаддас.

2. Аҳамияти насли Эсов.

1. Ҳастӣ 36:12

2. Румиён 9:13 - "Чунон ки навишта шудааст: "Ман Яъқубро дӯст доштам, аммо аз Эсов нафрат дорам".

Ҳастӣ 36:13 Ва инҳоянд писарони Реуил; Наҳот ва Зераҳ, Шаммо ва Миззо: инҳо писарони зани Башимат Эсов буданд.

Ин порча нишон медиҳад, ки зани Эсов Бошемат чор писар дошт: Наҳот, Зера, Шаммо ва Миззо.

1. Аҳамияти оила дар Китоби Муқаддас

2. Вафодории зани Эсов

1. Масалҳо 18:22 - "Ҳар кӣ зане ёбад, чизи нек пайдо мекунад ва аз Худованд илтифот мегирад".

2. Эфсӯсиён 5:21-33 - «Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед».

Ҳастӣ 36:14 Ва инҳо писарони Аҳолибомо, духтари Анаҳ, духтари Сибъӯн, зани Эсов буданд, ва вай ба Эсов Еуш ва Ёалом ва Қӯраҳро зоид.

Аҳолибомо, духтари Анаҳ, духтари Сибъӯн, зани Эсов буд, ва барои ӯ се писар зоид: Еуш, Яълом ва Қӯраҳ.

1. Садоқати Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ тавассути наслҳо

2. Аҳамияти насли хонаводагӣ ва нерӯи дар он пайдошуда

1. Румиён 4:13-17 - ваъдаи Худо ба Иброҳим ва насли ӯ

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Кӯдакон падару модари худро дар Худованд эҳтиром мекунанд

Ҳастӣ 36:15 Инҳо амирони писарони Эсов буданд: писарони Элифоз, писари нахустзодаи Эсов; герцог Теман, герцог Умар, герцог Зефо, герцог Кеназ,

Ин порча панҷ подшоҳи писарони Эсовро тасвир мекунад.

1. Садоқати Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ ба Иброҳим ва Исҳоқ, новобаста аз он ки чанд насл мегузарад (Ҳастӣ 12:1-3, 17:1-8, 26:1-5).

2. Муҳимияти имон ва эътимод ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо (Ибриён 11:8-10).

1. Румиён 9:7-13 - Дар ин порча Павлус дар бораи садоқати Худо дар вафо кардани ваъдаҳояш ба халқи Исроил сухан меронад, гарчанде ки онҳо беитоат буданд.

2. Забур 37:23-24 - Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки ба Худованд ва нақшаи Ӯ барои ҳаёти мо таваккал кунем ва Ӯ онро амалӣ хоҳад кард.

Ҳастӣ 36:16 Қӯраҳ, миқдор Ғатом ва амолек: инҳоянд ҳокимони Элифоз дар замини Адӯм; инҳо писарони Одо буданд.

Элифоз, ки аз Адӯм буд, се писар дошт: Қӯраҳ, Ғатом ва Амолеқ, ки дар замини Адӯм подшоҳ шуданд.

1. Қудрати оила - Чӣ гуна мероси падар метавонад ба наслҳо таъсир расонад.

2. Сабр кардани содиқ - Чӣ гуна садоқати Элифоз тавассути писаронаш мукофотонида шуд.

1. Ҳастӣ 28:3-4 - Ва Худои Қодири Мутлақ туро баракат диҳад, ва туро боровар гардонад ва афзун гардонад, то ки шумораи зиёди одамон гардӣ; Ва баракати Иброҳимро ба ту ва насли ту бо ту ато кун; то ки заминеро, ки дар он ғарибӣ, ки Худо ба Иброҳим додааст, мерос ёбӣ.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одил гузошта мешавад.

Ҳастӣ 36:17 Ва инҳоянд писарони писари Реуил Эсов; Герц Наҳот, миқдор Зера, миқдор Шаммо, мизоҷ Миззо: инҳо ҳокимони Реуил дар замини Адӯм мебошанд; инҳо писарони зани Бошемат Эсов мебошанд.

Реуил ибни Эсов чор писар дошт, ки дар Адӯм ҳокимон шуданд.

1. Қудрати оила: Мо аз мероси оилавии Реуэл чӣ омӯхта метавонем

2. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо Реуил ва насли ӯро барои ба амал овардани иродаи худ истифода бурд

1. Ҳастӣ 36:17 - Реуил, писари Эсов, чор писар дошт, ки дар Адӯм ҳокимон шуданд.

2. Рут 4:18-22 - Қудрати оила, ки насли Рут ва Бӯаз нишон дод

Ҳастӣ 36:18 Ва инҳоянд писарони зани Аҳолибомо Эсов; Герц Еуш, миқдор Яълом, шоҳ Қӯраҳ: инҳо ҳокимон буданд, ки аз Аҳолибомо, духтари Анаҳ, зани Эсов буданд.

Ин порча писарони Аҳолибомо, духтари Ана ва зани Эсовро тасвир мекунад, ки подшоҳон Еуш, Яалом ва Қӯраҳ мебошанд.

1. Пешниҳоди Худо: Чӣ гуна Худо рӯйдодҳоро барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ ташкил мекунад

2. Баракати оила: шодиву масъулият дар оила будан

1. Ҳастӣ 28:15, "Инак, Ман бо ту ҳастам ва ҳар ҷое ки биравӣ, туро нигоҳ медорам ва туро ба ин замин бармегардонам; зеро ки ман туро тарк нахоҳам кард, то он даме ки он чиро, ки ба ту ваъда додаам, ба ҷо наоварам.

2. Забур 128:3, Зани ту мисли токи пурбор дар хонаи ту хоҳад буд; фарзандони шумо мисли навдаҳои зайтун дар гирди дастархонатон хоҳанд буд.

Ҳастӣ 36:19 Инҳоянд писарони Эсов, ки Адӯм аст, ва инҳо раисони онҳо ҳастанд.

Эсов, ки бо номи Эдӯм низ маъруф аст, писароне дошт, ки ҳоким буданд.

1. "Мероси ишқ: Писарони Эсов ҳамчун Герцог"

2. "Эсов: Намунаи Падари содиқ"

1. Румиён 9:13, "Чунон ки навишта шудааст: "Ман Яъқубро дӯст доштам, аммо аз Эсов нафрат дорам".

2. Луқо 12:13-14, "Касе аз байни мардум ба ӯ гуфт: "Устод, ба бародарам бигӯ, ки меросро бо ман тақсим кунад". Исо дар ҷавоб гуфт: «Эй мард, кӣ Маро дар миёни ту қозӣ ё довар таъин кардааст?»».

Ҳастӣ 36:20 Инҳоянд писарони Сеири ҳӯрӣ, ки дар он замин сокин буданд; Лутон ва Шӯбол ва Сибъӯн ва Аноҳ,

Ин порча чор писари Сеири ҳӯриро, ки дар замини Адӯм зиндагӣ мекарданд, тасвир мекунад.

1: Мо метавонем аз Сеири Ҳӯрӣ биомӯзем, ки чӣ тавр ҳаёти имон ва эътимод ба Худо доштан лозим аст.

2: Худо моро даъват мекунад, ки мӯътамад ва итоаткор бошем, новобаста аз он ки мо кӣ ҳастем ва дар куҷо зиндагӣ мекунем.

1: Румиён 12:12 Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

2: Ибриён 11:7 Бо имон Нӯҳ, ки Худо аз рӯйдодҳои то ҳол нонамоёнро огоҳ карда, бо тарси эҳтиром барои наҷоти аҳли байти худ киштӣ сохт.

Ҳастӣ 36:21 Ва Дишон, ва Эзер ва Дишон: инҳо амирони ҳӯриён, зодагони Сеир дар замини Адӯм мебошанд.

Ин порчаи Навиштаҷот ба мо мегӯяд, ки Дишон, Эзер ва Дишон пешвоёни ҳӯриён буданд, ки аз авлоди Сеир буданд ва дар Адӯм зиндагӣ мекарданд.

1. Нақшаи Худо барои оила: Ҳикояи Ҳӯриён

2. Мо аз ҳӯриён дар Ҳастӣ 36 чӣ омӯхта метавонем

1. Ҳастӣ 36:6–30

2. Такрори Шариат 2:12, 22

Ҳастӣ 36:22 Ва писарони Лутон Ҳӯрӣ ва Ҳемом буданд; ва хоҳари Лотон Тимна буд.

Лутон ду писар дошт, ки Хорӣ ва Ҳемом ва хоҳаре бо номи Тимна буд.

1. Худо метавонад бо роҳҳои пурасрор кор кунад ва ҳатто одамон ва ҳолатҳои аз ҳама ногуворро барои иҷрои нақшаи худ истифода барад.

2. Ягон оила он қадар хурд нест, ки қисми нақшаи Худо бошад ва ҳеҷ як шахс хеле ночиз нест, ки қисми достони Худо бошад.

1. Аъмол 4:27-28 - Зеро ки воқеан дар ин шаҳр бар зидди бандаи муқаддаси Худ Исо, ки Ӯро тадҳин кардай, Ҳиродус ва Понтиюс Пилотус, ҳамроҳи халқҳо ва халқҳои Исроил ҷамъ омада буданд, то ҳар кори дасти ту ва накшаи шумо пешакӣ ичро шуда буд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 36:23 Ва писарони Шубол инҳоянд; Алвон ва Маноҳат, ва Эбол, Шефӯ ва Онам.

Ин ояти Ҳастӣ 36 номҳои панҷ фарзанди Шуболро тасвир мекунад.

1. Баракати имони чанд насл: Омузиши осори Шобал

2. Қудрати номҳо: Фаҳмидани моҳияти фарзандони Шобал

1. Матто 7:21-23 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо! Дар он рӯз бисьёр касон ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва девҳоро ба исми Ту

берун накардем ва ба исми Ту мӯъҷизаҳои зиёде ба амал наовардем?" Ва он гоҳ ба онҳо хоҳам гуфт, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо нашинохтаам; аз ман дур шавед, эй шароратгарон.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

Ҳастӣ 36:24 Ва инҳоянд писарони Сибъӯн; Ҳам Оё ва ҳам Аноҳ: ин ҳамон Анаҳ буд, ки дар биёбон хачирҳоро ёфт, вақте ки харони падари худ Сибъӯнро мечаронд.

Анаҳ ибни Сибъӯн, ҳангоме ки харони падари худро чӯпон мекард, хачир ёфт.

1. Ахамияти мехнатдустӣ дар кори мо.

2. Подоши тоъати падару модар.

1. Масалҳо 12:11 - Ҳар кӣ замини худро кор мекунад, аз нон сер мешавад;

2. Қӯлассиён 3:20-21 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ин ба Худованд писанд аст. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, то ки онҳо рӯҳафтода нашаванд.

Ҳастӣ 36:25 Ва писарони Ано инҳоянд; Дишон ва Аҳолибомо духтари Аноҳ.

Оҳ Дишон ва Аҳолибома ном ду фарзанд дошт, ки духтараш буд.

1. Нақшаи Худо барои оилаҳо: Баррасии хонаводаи Аноҳ

2. Эҳтиром ба мероси Аноҳ ва авлоди ӯ

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ҳастӣ 36:26 Ва инҳоянд писарони Дишон; Ҳемдон ва Эшбон ва Итрон ва Черон.

Ин ояти Ҳастӣ 36 чор писари Дишонро зикр мекунад: Ҳемдон, Эшбон, Итрон ва Черон.

1) Аз одатҳои ношоиста даст кашед

2) Эҳтироми падарони мо

1) Масалҳо 20:7, "Одиле, ки дар беайбии худ рафтор мекунад, хушбахт аст фарзандони вай баъд аз ӯ!"

2) Эфсӯсиён 6:1-3, "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки аҳкоми аввалин аст, бо ваъдае, ки ин ба шумо хуб ояд ва шумо баҳраи дароз бардоред. ҳаёт дар рӯи замин.

Ҳастӣ 36:27 Фарзандони Эзер инҳоянд; Билҳон, Заавон ва Акон.

Ин порча аз Ҳастӣ 36:27 се писари Эзер, Билҳон, Завон ва Аконро тасвир мекунад.

1. Тӯҳфаи оила: Тадқиқот дар бораи писарони Эзер

2. Вафодории Худо: Санҷиши маънои паси номҳо дар Ҳастӣ 36:27

1. Забур 68:6 - "Худо танҳоҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, бандиҳоро бо суруд пеш мебарад, аммо исёнгарон дар замини офтобӣ зиндагӣ мекунанд".

2. Қӯлассиён 3:12-13 - "Бинобар ин, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, нармӣ ва пурсабрро дар бар кунед. Ба якдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо дард дошта бошад. шиква аз касе, бубахш, чунон ки Худованд туро бахшидааст».

Ҳастӣ 36:28 Фарзандони Дишон инҳоянд; Уз ва Аран.

Ин порча фарзандони Дишонро тасвир мекунад.

1. Муҳимияти ба наслҳои оянда интиқол додани имони мо.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон.

1. Забур 78:5-7 - "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармудааст, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста шавад. ва ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд».

2. Такрори Шариат 6: 6-9 - "Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд: онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми дар хонаи худ нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан дар бораи онҳо сухан гӯй. роҳ, ва ҳангоми хобидан ва бархостан, онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд, ва онҳоро бар панҷараҳои дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис. "

Ҳастӣ 36:29 Инҳо ҳокимони аз ҳӯриён будаанд; герцог Лотон, герцог Шубол, герцог Сибъӯн, герцог Ана,

Дар ин порча панҷ герцог зикр шудааст, ки аз ҳуриҳо ба вуқӯъ омадаанд.

1: Мо метавонем насли худро аз халқи баргузидаи Худо пайгирӣ кунем.

2: Худо гузашта, ҳозира ва ояндаи моро медонад.

1: Ҳастӣ 12:3 - "Ва Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва лаънаткунандагони туро лаънат хоҳам гуфт: ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт".

2: Румиён 11: 17-18 - "Ва агар баъзе шохаҳо канда шаванд, ва ту, ки зайтуни ваҳшӣ ҳастӣ, дар миёни онҳо пайванд шуда бошӣ ва бо онҳо аз реша ва фарбеҳии дарахти зайтун баҳра дорӣ; фахр кун. на бар шохаҳо, балки агар фахр кунӣ, на решаро, балки решаро бар худ медорӣ».

Ҳастӣ 36:30 Дук Дишон, миқдор Эзер, дук Дишон: инҳоянд волиёне ки аз Ҳӯрӣ, дар миёни ҳокимони худ дар замини Сеир омадаанд.

Ҳори се писар дошт: герцог Дишон, герцог Эзер ва герцог Дишон, ки ҳама герцоксоне буданд, ки дар замини Сеир сукунат доштанд.

1. Бартараф кардани душвориҳо барои расидан ба потенсиали худ - Ҳастӣ 36:30

2. Тавассути худтанзимкунӣ ба ҳадафҳои худ расед - Ҳастӣ 36:30

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 36:31 Ва инҳоянд подшоҳоне ки дар замини Адӯм подшоҳӣ мекарданд, пеш аз он ки подшоҳе бар банӣ-Исроил подшоҳӣ кунад.

Ин порча подшоҳонеро тасвир мекунад, ки пеш аз он ки ягон подшоҳ бар банӣ-Исроил ҳукмронӣ кунад, дар Адӯм ҳукмронӣ мекарданд.

1. Ҳукмронии Худо: Нақшаи Худо барои подшоҳон

2. Аҳамияти подшоҳӣ: Намунаҳои Китоби Муқаддас

1. Румиён 13:1-2, "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

2. 1 Подшоҳон 8:5-7, "Онҳо ба ӯ гуфтанд: "Инак, ту пир шудай ва писаронат бо роҳҳои Ту намераванд. Акнун барои мо подшоҳе таъин кун, то ки моро мисли тамоми халқҳо доварӣ кунад. Аммо ин ба Самуил писанд омад. Вақте ки онҳо гуфтанд: "Ба мо подшоҳе деҳ, то ки моро доварӣ кунад" ва Самуил ба Худованд дуо гуфт».

Ҳастӣ 36:32 Ва Бело ибни Баӯр дар Адӯм подшоҳӣ кард, ва номи шаҳри ӯ Динҳабо буд.

Бела дар Адӯм подшоҳӣ кард, ва шаҳри ӯ Динҳоба буд.

1: Дасти Ҳокими Худо дар таъини ҳокимон дида мешавад.

2: Подшоҳон аз ҷониби Худо таъин шудаанд ва барои аъмоли худ ҷавоб хоҳанд дод.

1: Дониёл 4:17 - "Таъоло бар Малакути одамон ҳукмронӣ мекунад ва онро ба ҳар кӣ хоҳад, медиҳад."

2: Масалҳо 21: 1 - "Дили подшоҳ дар дасти Худованд аст, мисли дарёҳои об; Ӯ онро ба ҳар ҷое ки хоҳад, бармегардонад."

Ҳастӣ 36:33 Ва Бело мурд, ва ба ҷои ӯ Юбоб ибни Зераҳи Босро подшоҳӣ кард.

Бело мурд ва Ҷобоб ибни Зера аз Босро ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Қудрати мерос: Чӣ тавр ҳаёти Бела ба атрофиёнаш таъсир расонд

2. Аҳамияти роҳбарӣ: Мо аз салтанати Айюб чӣ омӯхта метавонем

1. Воиз 3:1-2 - "Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизи зери осмон вуҷуд дорад: вақти таваллуд ва вақти мурдан."

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

Ҳастӣ 36:34 Ва Юбоб мурд, ва ба ҷои ӯ Ҳушоми замини Темонӣ подшоҳӣ кард.

Аюбоб мурд ва ба ҷои ӯ Ҳушом аз замини Темонӣ нишаст.

1. Вақти комили Худо - Румиён 8:28

2. Ҳикмати Худо - Масалҳо 3:19-20

1. Айюб 34:14–15

2. Румиён 13:1-2

Ҳастӣ 36:35 Ва Ҳушом мурд, ва Ҳадад ибни Бадод, ки Мидьёнро дар саҳрои Мӯоб зад, ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард; ва номи шаҳри ӯ Авит буд.

Ҳушом мурд ва Ҳадад ибни Бедод, ки Мидьёнро дар саҳрои Мӯоб мағлуб карда буд, ба ҷои ӯ ҳокими шаҳри Авитро гирифт.

1. Қудрати нақшаи Худо ва чӣ гуна он метавонад тавассути як фард амал кунад.

2. Муҳимияти фурӯтанона пайравӣ кардани иродаи Худо барои ноил шудан ба муваффақият.

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Матто 6:33, «Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

Ҳастӣ 36:36 Ва Ҳадад мурд, ва ба ҷои ӯ Самло аз Масреко подшоҳӣ кард.

Ҳадад мурд ва ба ҷои ӯ Самло аз Масрекоҳ подшоҳӣ кард.

1. Аҳамияти банақшагирии мерос

2. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти одамон

1. Румиён 13:1-2 "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

2. Матто 20:25-26 "Лекин Исо онҳоро назди худ хонда, гуфт: "Ту медонӣ, ки сарварони халқҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд ва бузургони онҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд. Дар миёни шумо ин тавр нахоҳад шуд."

Ҳастӣ 36:37 Ва Самло мурд, ва ба ҷои ӯ Шоул аз Раҳобӯти назди дарё подшоҳӣ кард.

Самло мурд ва ба ҷои ӯ Шоул подшоҳ шуд.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти подшоҳ

2. Муҳимияти итоат ба ҳокимияти Худо

1. Такрори Шариат 17:14-20 - Дастурҳои Худо дар бораи таъини подшоҳ

2. Румиён 13:1-7 - Ухдадории мо барои итоат кардан ба ҳокимиятҳои роҳбарикунанда

Ҳастӣ 36:38 Ва Шоул мурд, ва Баалҳонон ибни Ахбор ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Шоул мурд ва Баалҳонон, писари Ахбор, ҳокими нав шуд.

1. Аҳамияти банақшагирии ворисонӣ дар роҳбарӣ

2. Чӣ тавр паймоиш кардани тағирот дар ҳаёт

1. Румиён 13: 1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ҳастӣ 36:39 Ва Баалҳонон ибни Ахбор мурд, ва ба ҷои ӯ Ҳадар подшоҳӣ кард; ва номи шаҳри ӯ Пау буд; ва номи занаш Меҳетабел, духтари Матред, духтари Мезаҳоб буд.

Баалҳонон, писари Ахбор, мурд ва Ҳадар ҳокими нави шаҳри худ Пау шуд. Занаш Меҳетабел, духтари Матред ва Мезаҳоб буд.

1. Аҳамияти мерос: Чӣ тавр мо метавонем ба ҳаёт пас аз рафтани мо таъсир расонем

2. Бартараф кардани душвориҳо: Чӣ тавр беҳтар аз вазъиятҳои душвор

1. Воиз 7:1 - Номи нек аз атри хушбӯй ва рӯзи марг беҳтар аз рӯзи таваллуд беҳтар аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 36:40 Ва инҳоянд номҳои ҳокимони Эсов, мувофиқи қабилаҳояшон, мувофиқи ҷойҳояшон, ба номашон; герцог Тимна, герцог Алва, герцог Йетет,

Эсов се писар дошт: Тимно, Алво ва Йит, ки ҳар кадоме аз онҳо подшоҳӣ доштанд.

1. Худо садоқатро мукофот медиҳад: мисоли Эсов

2. Қудрати оила: намунаи писарони Эсов

1. Румиён 9:13 - Тавре ки навишта шудааст: "Ман Яъқубро дӯст медоштам, аммо аз Эсов нафрат мекардам".

2. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ҳастӣ 36:41 Герцог Аҳолибомо, герцог Элоҳ, герцог Пинон,

Дар порча чор герсоқ, Аҳолибомо, Элоҳ ва Пинон зикр шудааст.

1. Муҳимияти эҳтиром ба шахсони дар мансабҳои қудратӣ.

2. Кувваи ягонаи халк.

1. Масалҳо 24:21 - Писарам, аз Худованд ва подшоҳ битарс, ва бо онҳое, ки тартиби дигаре мекунанд, ҳамроҳ нашав.

2. Аъмол 4:32-35 - Ва шумораи зиёди имондорон аз як дил ва як ҷо буданд; ва ҳеҷ яке аз онҳо даъво намекард, ки чизе аз они ӯ аст, балки ҳама чиз дар байни онҳо маъмул буд. Ва ҳавворион бо қудрати бузург дар бораи эҳёи Исои Худованд шаҳодат доданд. Ва файзи бузург бар ҳамаи онҳо буд.

Ҳастӣ 36:42 Герцог Кеназ, герцог Теман, герцог Мибсор,

Дар порча се герцог зикр шудааст: Кеназ, Теман ва Мибзар.

1. Қувваи ваҳдат: Баррасии нерӯе, ки аз кори якҷоя ба даст омадааст

2. Арзи ҳикмат: Фоидаҳои шунидан ва омӯхтан

1. Масалҳо 11:14 "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният аст"

2. Воиз 4:9-12 "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро ки онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, яке рафиқи худро боло хоҳад кард; лекин вой бар ҳоли танҳост, ки ҳангоми меафтад. Дигаре надорад, ки ӯро бархостанд: Боз, агар ду нафар бо ҳам хобанд, гармӣ доранд; "

Ҳастӣ 36:43 Ҳастӣ Маҷдиел, миқдор Ирам: инҳо амрикоиҳои Адӯм, мувофиқи масканашон дар замини тасарруфашон ҳастанд; вай Эсов падари Эдӯмиён аст.

Ин оят подшоҳони Адӯм ва пешвои онҳо Эсов, падари Эдӯмиёнро тасвир мекунад.

1. Муҳимияти донистани таърихи оилаи худ

2. Таъмини Худо барои мардумаш

1. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. Румиён 9:13 - Тавре ки навишта шудааст: "Ман Яъқубро дӯст доштам, аммо аз Эсов нафрат дорам".

Ҳастӣ 37-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 37:1-11, боб Юсуф, писари дӯстдоштаи Яъқубро муаррифӣ мекунад. Юсуф ҳабдаҳсола аст ва дар паҳлӯи бародаронаш рамаи падарашро мечаронад. Яъқуб ба Юсуф куртаи махсуси рангоранг тӯҳфа мекунад, ки ба ӯ писанд будани ӯро бештар таъкид мекунад. Юсуф хобҳо мебинад, ки дар онҳо худро як шахсияти барҷаста мебинад, дар ҳоле ки бародаронаш ба ӯ саҷда мекунанд. Вақте ки ӯ ин орзуҳоро бо хонаводааш, аз ҷумла падар ва бародаронаш нақл мекунад, онҳо нисбат ба ӯ ҳасад ва кина мекунанд.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 37:12-24, Яъқуб Юсуфро мефиристад, то аз бародаронаш, ки дар наздикии Шакем рама мечаранд, тафтиш кунад. Вақте ки Юсуф аз дур ба онҳо наздик мешавад, онҳо аз ҳасадашон бар зидди ӯ қасд карданд. Онҳо нақша доранд, ки ӯро бикушанд ва ба чоҳ партоянд, вале баъдан тасмим гирифтанд, ки ӯро ба ғуломӣ бифурӯшанд, вақте ки корвони исмоилиён аз он ҷо мегузарад. Онҳо Юсуфро аз ҷомаи махсусаш мекашанд ва падарашонро фиреб дода, онро ба хун пӯшонида, Яъқубро бовар мекунонанд, ки ҳайвонҳои ваҳшӣ Юсуфро хӯрдаанд.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 37:25-36 бародарон Юсуфро ба исмоилиён ба бист тангаи нуқра мефурӯшанд. Исмоъилиён Юсуфро ба Миср мебаранд ва дар он ҷо ӯро ҳамчун ғулом ба Фӯтифар, афсари фиръавн ва сардори посбонҳо мефурӯшанд. Дар ҳамин ҳол, ба Канъон баргашта, бародарон куртаи Юсуфро бори дигар ба хуни буз тар карда, ҳамчун далели марги Юсуф ба пеши падарашон меоранд. Яъқуб аз гум кардани писари маҳбубаш дилтанг шуда, рӯзҳои зиёд мотами сахт мегирад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 37 пешниҳод мекунад:
Муаррифии Юсуф ҳамчун писари дӯстдоштаи Яъқуб;
Юсуф хоб дид, ки дар миёни бародаронаш ҳасад барангехт;
Сафари ӯ барои тафтиши онҳо дар Шакем;
Фитна алайҳи ӯ ва қарори фурӯхтани ӯ ба ҳайси ғулом.

Юсуфро ба исмоилиён фурӯхта, ба Миср бурданд;
Бародарон Яъқубро фиреб дода, ҷомаи хунолуди Юсуфро пешниҳод карданд;
Яъқуб барои талафоти писараш мотами сахт дорад.

Ин боб барои сафари Юсуф аз писари писандида то ғуломӣ дар Миср замина мегузорад. Он мавзӯъҳои рақобати бародарону хоҳарон, рашк, хиёнат ва оқибатҳои табъиз дар дохили оиларо меомӯзад. Хобҳое, ки Юсуф шарик аст, пешгӯии ояндаи ӯ ба қудрат дар Миср аст. Ҳастӣ 37 ҳамчун нуқтаи муҳим дар достони Юсуф хидмат мекунад ва барои рӯйдодҳои минбаъда, ки ҳаёти ӯро ташаккул медиҳанд ва дар ниҳоят ӯро ба мавқеи таъсири бузург мерасонад, замина мегузорад.

Ҳастӣ 37:1 Ва Яъқуб дар замине, ки падараш дар он ҷо бегона буд, дар замини Канъон сукунат дошт.

Яъқуб дар замини Канъон маскан гирифт, ҳамон замине ки падараш дар он ҷо бегона буд.

1. Худо метавонад вазъиятҳои душвор ва ношиноси моро истифода барад, то моро ба макони баракат биёрад.

2. Мо метавонем дар сарзамини ваъда зиндагӣ кунем, сарфи назар аз ҳама гуна номуайянӣ ё ношиносӣ.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Ибриён 11:9: "Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли замини бегона, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард, ки бо Исҳоқ ва Яъқуб ворисони ҳамон ваъда буд."

Ҳастӣ 37:2 Инҳо наслҳои Яъқуб мебошанд. Юсуф, ки ҳабдаҳсола буд, бо бародарони худ рамаро мечаронд; ва писар бо писарони Билҳо ва бо писарони Зилфо, занони падараш буд, ва Юсуф ба падараш хабари бади онҳоро овард.

Юсуф, писари ҳабдаҳсолаи Яъқуб, ҳамроҳи бародаронаш рамаро мечаронд ва ҳар кори бадие, ки дида буд, ба падараш хабар медод.

1. Муҳимияти сухани ростқавлона, ҳатто вақте ки душвор аст.

2. Зарурати эҳтиёт ҳангоми муносибат бо муносибатҳои душвор.

1. Масалҳо 12:17 - Ҳар кӣ рост мегӯяд, далели ростқавлона медиҳад, аммо шоҳиди козиб фиреб медиҳад.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Ҳастӣ 37:3 Ва Исроил Юсуфро бештар аз ҳамаи фарзандонаш дӯст медошт, зеро ки ӯ писари пирии ӯ буд, ва ба ӯ ҷомаи рангоранг сохт.

Юсуф писари пиронсолӣ буд ва падараш Исроилро бештар аз дигар фарзандонаш дӯст медошт.

1. Худо моро бечуну чаро дӯст медорад, новобаста аз он.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки фарзандонамонро баробар дӯст дорем.

1. Румиён 5:8 - «Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо дар ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд».

2. Қӯлассиён 3:14 - "Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате ба бар кунед, ки ҳама онҳоро дар ягонагии комил мепайвандад."

Ҳастӣ 37:4 Ва бародаронаш чун диданд, ки падарашон ӯро бештар аз ҳамаи бародаронаш дӯст медорад, аз ӯ нафрат карданд ва бо ӯ осоиштагӣ гуфта натавонистанд.

Писарони Яъқуб ба муносибати бартарии ӯ ба Юсуф ҳасад бурданд.

1: Мо набояд онро шахсан қабул кунем, вақте ки дигарон ба мо ҳасад мебаранд ва бо мо муносибати бад мекунанд.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба фарзандонамон ғамхорӣ накунем.

1: Яъқуб 3:16 - Зеро дар ҷое, ки ҳасад ва шӯҳратпарастӣ вуҷуд дорад, бетартибӣ ва ҳар амали нопок хоҳад буд.

2: Масалҳо 14:30 - Дили ором ба ҷисми солим мебарад; рашк мисли саратон дар устухон аст.

Ҳастӣ 37:5 Ва Юсуф хобе дид, ва онро ба бародарони худ нақл кард, ва онҳо боз ҳам бештар аз ӯ нафрат доштанд.

Бародарони Юсуф аз ӯ нафрат доштанд, ки хобашро бо онҳо нақл кард.

1. Нақшаҳои Худо метавонанд моро ҳасад баранд: Омӯзиши бародарони Юсуф дар Ҳастӣ 37

2. Ғалаба кардани ҳасад: Омӯзиши дӯст доштани дигаронро ҳатто вақте ки мо ҳасад мебарем

1. Яъқуб 3:14-16 - "Аммо агар шумо дар дилҳои худ ҳасад ва шӯҳратпарастии худхоҳона дошта бошед, фахр накунед ва ба ростӣ дурӯғ нагӯед. Ин ҳикмате нест, ки аз боло нозил мешавад, балки заминӣ ва рӯҳонӣ нест. Зеро ки дар ҷое, ки ҳасад ва шӯҳратпарастӣ вуҷуд дорад, бетартибӣ ва ҳар амали зишт хоҳад буд. Аммо ҳикмате, ки аз боло омадааст, аввал пок, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ аст».

2. Масалҳо 14:30 - «Дили ором ба ҷисм ҳаёт мебахшад, аммо ҳасад устухонҳоро пӯсида мекунад».

Ҳастӣ 37:6 Ва ба онҳо гуфт: «Гӯш кунед, ки хобе дидаам:

Бародарони Юсуф ба ӯ ва хобҳои ӯ ҳасад бурданд ва бар зидди ӯ макр карданд.

Бародарони Юсуф аз хобаш ба ӯ ҳасад бурданд ва ба ӯ қасд карданд, ки ба ӯ зиён расонанд.

1. Нақшаи Худо бузургтар аз ҳасад ва ихтилофоти кӯчаки мост.

2. Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем ва васвасаи ҳасадро рад кунем.

1. Яъқуб 3:16 - Зеро дар ҷое ки ҳасад ва худхоҳӣ вуҷуд дорад, ошуфтагӣ ва ҳар чизи бадӣ вуҷуд дорад.

2. Масалҳо 14:30 - Дили солим барои бадан ҳаёт аст, аммо ҳасад пӯсидаи устухон аст.

Ҳастӣ 37:7 Зеро ки инак, мо дар саҳро бандҳо баста будем, ва инак, банди ман бархоста, рост истода буд; ва инак, бандҳои шумо дар гирду атроф истода, ба бастаи ман саҷда карданд.

Бародарони Юсуф дар саҳро кор мекарданд ва банди ғаллаи Юсуф бархост, дар ҳоле ки нонҳои дигар ба он саҷда мекарданд.

1. Файзи Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Мағрурӣ ва фурӯтанӣ

1. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Луқо 12:48 - Зеро ба ҳар кӣ бисьёр дода шавад, аз вай бисьёр талаб карда мешавад.

Ҳастӣ 37:8 Ва бародаронаш ба ӯ гуфтанд: «Оё дар ҳақиқат бар мо подшоҳӣ хоҳӣ кард? ё бар мо подшоҳӣ хоҳӣ кард? Ва онҳо аз ӯ барои хобҳо ва суханони ӯ бештар нафрат доштанд.

Бародарони Юсуф ба хобу гуфтори ӯ ҳасад мебаранд ва барои онҳо бештар аз ӯ нафрат доранд.

1. Хатари ҳасад: Тадқиқот дар бораи бародарони Юсуф

2. Қувваи орзуҳо: Дарсҳо аз достони Юсуф

1. Ғалотиён 5:19-21: «Акнун аъмоли ҷисм равшан аст: зино, нопокӣ, нафсонӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, адоват, ҷанҷол, рашк, хашм, ҷанҷол, ихтилофот, ихтилофот, ҳасад, мастӣ, ориёӣ ва чизҳои ба ин монанд, шуморо огоҳ мекунам, чунон ки пештар шуморо огоҳ карда будам, ки онҳое ки чунин мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд».

2. Масалҳо 14:30: «Дили ором ба бадан ҳаёт мебахшад, вале ҳасад устухонҳоро мепузад».

Ҳастӣ 37:9 Ва ӯ хоби дигаре дида, ба бародарони худ нақл карда, гуфт: «Инак, ман боз хоб дидаам; ва инак, офтобу моҳ ва ёздаҳ ситора бар ман саҷда карданд.

Юсуф дар хоб офтоб, моҳ ва 11 ситораро мебинад, ки ба ӯ саҷда мекунад ва сипас ба бародаронаш мегӯяд.

1. Ҳукмронии Худо: Маънои хоби Юсуф (Ҳастӣ 37:9)

2. Дар партави нақшаи Худо зиндагӣ кардан: Аз хоби Юсуф омӯхтан (Ҳастӣ 37:9)

1. Забур 103:19 - "Худованд тахти Худро дар осмон омода кардааст; ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст".

2. Дониёл 4:35 - "Ва ҳамаи сокинони замин ҳеҷ чиз шинохта шудаанд: ва ӯ мувофиқи иродаи худ дар лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад аз дасти ӯ бимонад, ё бигӯяд ба ӯ гуфт: "Ту чӣ кор мекунӣ?"

Ҳастӣ 37:10 Ва инро ба падараш ва ба бародарони худ нақл кард, ва падараш ӯро сарзаниш карда, гуфт: «Ин чӣ хобест, ки ту дидаӣ? Оё дар ҳақиқат ман ва модарат ва бародаронат биёем, то дар пеши ту ба замин саҷда кунем?

Юсуф хобашро ба бародарон ва падараш нақл мекунад, ки дар он хонадонаш ба ӯ саҷда мекунанд, вале падараш ӯро барои ин сарзаниш мекунад.

1. Хатари кибр: Баррасии хоби Юсуф

2. Қувваи орзуҳо: Омӯзиш аз таҷрибаи Юсуф

1. Масалҳо 16:18: Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 1:17: Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло, аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Ҳастӣ 37:11 Ва бародаронаш ба Ӯ ҳасад бурданд; вале падараш ин суханро риоя кард.

Бародарони Юсуф ба ӯ ҳасад бурданд, вале падараш ба хабари хуше, ки дар бораи Юсуф гирифта буд, таваҷҷӯҳ кард.

1. "Қувваи ҳасад"

2. «Ҳокимияти Худо дар замони ҳасад»

1. 2 ба Қӯринтиён 12:20-21, "Зеро метарсам, ки вақте ки меоям, шуморо тавре наёбам, ки ончунон ки мехостам, наёбам ва шумо маро тавре ки мехоҳед, наёбед, то ки шояд ҷанҷол, ҳасад, ғазаб ва адоват ба амал ояд. , тӯҳмат, ғайбат, ғурур ва бетартибӣ.Метарсам, ки вақте ки боз омадаам, Худои ман маро дар пеши шумо фурӯтан гардонад ва барои бисёре аз онҳое, ки пештар гуноҳ кардаанд ва аз нопокӣ, зино ва зино тавба накардаанд, мотам гирифта бошам. шаҳвонӣ, ки онҳо ба амал овардаанд."

2. Яъқуб 4:5, «Оё шумо гумон мекунед, ки Навиштаҳо бемаънӣ гуфтаанд: "Ӯ ба рӯҳе ки дар мо сокин шуданаш офаридааст, ҳасад мебарад?"

Ҳастӣ 37:12 Ва бародаронаш барои чидани рамаи падари худ ба Шакем рафтанд.

Бародарони Юсуф барои нигоҳубини гӯсфандони падарашон ба Шакем рафтанд.

1. Қимати тоъат: Қиссаи Юсуф ва бародаронаш

2. Қувваи имон ва масъулият: Юсуф ва бародаронаш дар Шакем

1. Ҳастӣ 37:12

2. Ҳастӣ 28:10-22, рӯъёи Яъқуб дар Байт-Ил.

Ҳастӣ 37:13 Ва Исроил ба Юсуф гуфт: «Оё бародаронат дар Шакем рамаро намечаронанд? биё, ва ман туро назди онҳо мефиристам». Ва ба вай гуфт: «Инак Ман ҳастам».

Юсуфро падараш Исроил ба Шакем фиристодааст, то аз бародаронаш, ки рамаро мечаронанд, тафтиш кунад.

1. Вафодории Юсуф: Чӣ тавр ӯ бо вуҷуди вазъиятҳои душвор итоаткорӣ ба падарашро нишон дод

2. Қувваи итоаткорӣ: чӣ гуна садоқати Юсуф ба падараш боиси чизҳои бузург шуд

1. Қӯлассиён 3:20 Эй фарзандон, дар ҳама чиз ба падару модари худ итоат кунед, зеро ки ин ба Худованд писанд аст.

2. Ибриён 11: 8-10 Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ хонаи худро дар замини ваъдашуда мисли бегона дар кишвари бегона сохт; ӯ мисли Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд.

Ҳастӣ 37:14 Ва ба вай гуфт: «Бирав, бубин, ки оё ахволи бародаронат хуб аст ва гӯсфандон? ва боз ба ман хабар диҳед. Ва ӯро аз водии Ҳеброн фиристод, ва ӯ ба Шакем омад.

Ӯ Юсуфро фиристод, то ки бародаронаш ва рамаи онҳоро тафтиш кунад.

1. Қувваи хидмати содиқона: Чӣ тавр мо ба роҳнамоии Худо пайравӣ мекунем

2. Даъвати масъулият: Чӣ тавр мо ба он чизе, ки ба мо дода шудааст, ғамхорӣ мекунем

1. Юҳанно 15:16 - "Шумо Маро интихоб накардаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва таъин кардам, то ки биравед ва меваи ҷовидона оваред ва ҳар он чи ба исми Ман талаб кунед, Падар ба шумо ато кунад."

2. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд».

Ҳастӣ 37:15 Ва марде Ӯро ёфт, ва инак, дар саҳро саргардон буд;

Юсуф дар саҳро гум шудааст ва марде аз ӯ мепурсад, ки чӣ меҷӯяд.

1. "Ҳомил бошед ва бидонед, ки ман Худо ҳастам: оромӣ дар номуайянӣ"

2. "Бигзор дили шумо ташвиш накашад: дар замонҳои душвор роҳат пайдо кунед"

1. Забур 46:10, Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

2. Юҳанно 14:1, Бигзор дили шумо музтариб нашавад; шумо ба Худо имон доред, ба Ман низ имон оваред.

Ҳастӣ 37:16 Ва гуфт: «Ман бародарони худро меҷӯям; ба ман бигӯй, ки онҳо рамаи худро дар куҷо мечаронанд».

Юсуф бародарони худро меҷӯяд ва аз марде ҷои будубоши онҳоро мепурсад.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо ҳатто вақте ки мо онро намефаҳмем

2. Дар сахтӣ ба ҳидояти Худо такя кардан

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

Ҳастӣ 37:17 Он мард гуфт: «Онҳо аз ин ҷо рафтанд; зеро шунидам, ки мегуфтанд: «Биёед, ба Дӯтон биравем». Ва Юсуф аз ақиби бародарони худ рафт, ва онҳоро дар Дӯтон ёфт.

Юсуф шунид, ки бародаронаш дар бораи рафтан ба Дӯтон гап мезананд, аз паи онҳо дар он ҷо рафт ва онҳоро ёфт.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо моро ба он ҷое, ки бояд бошем, ҳидоят мекунад.

2. Аз паи Юсуф пайравӣ кунед ва ба иродаи Худованд гӯш диҳед.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 37:18 Ва ҳангоме ки Ӯро аз дур диданд, ҳанӯз пеш аз он ки Ӯ ба онҳо наздик шавад, онҳо қасд карданд, ки ӯро бикушанд.

Бародарони Юсуф, чун ӯро аз дур диданд, қасд карданд, ки ӯро бикушанд.

1. Қувваи ҳасад: чӣ гуна метавон ҳасадро мағлуб кард ва шодиро бозпас гирифт

2. Неъмати омурзиш: Чӣ гуна бояд кинаро мағлуб кард ва оромӣ пайдо кард

1. Ҳастӣ 45:4-5 - "Ва Юсуф ба бародарони худ гуфт: "Ба ман наздик шавед, илтимос, ба ман наздик шавед" ва онҳо наздик омаданд. Ва ӯ гуфт: "Ман Юсуф бародари шумо ҳастам, ки шумо ӯро ба Миср фурӯхтаед. Акнун Аз он ки маро дар ин ҷо фурӯхтаед, ғамгин нестед ва аз худ хашмгин нестед, зеро Худо маро пеш аз шумо фиристод, то ки ҳаёт наҷот бахшам».

2. Румиён 12:19-21 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед: зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Пас, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер кун; агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро ки бо чунин рафтор бар сари ӯ ангиштҳои оташ хоҳӣ зад: бар бадӣ мағлуб нашав, балки бадро бо некӣ мағлуб кун».

Ҳастӣ 37:19 Ва онҳо ба якдигар гуфтанд: «Инак, ин хоббин меояд».

Бародарони Юсуф омадани ӯро муҳокима карданд ва қайд карданд, ки ӯ хоббин аст.

1. Қувваи орзуҳо - Чӣ гуна хоби Юсуф ҷараёни таърихро тағир дод

2. Арзиши дӯстӣ - Чӣ гуна муносибати Юсуф бо бародаронаш дар ниҳоят ба муваффақияти ӯ оварда расонд

1. Забур 105:17-19 - Ӯ пешопеши онҳо шахсеро фиристод, ҳатто Юсуфро, ки ба ғулом фурӯхта шуда буд: Пойҳояшро бо занҷир захмӣ карданд, дар оҳан гузошта шуд: То он даме, ки каломи Ӯ биёяд: каломи Худованд ӯро озмуд.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад; Пас одам чеҳраи дӯсти худро тезтар мекунад.

Ҳастӣ 37:20 Пас, биёед ва ӯро бикушем, ва дар чоҳе афканем, ва мегӯем: "Ягон ҳайвони ваҳшие ӯро хӯрдааст; ва мебинем, ки хобҳои ӯ чӣ мешавад".

Бародарони Юсуф қасд доштанд, ки ӯро бикушанд, вале ба ҷои он ӯро ба чоҳ партофтанд ва дар бораи он чӣ бо ӯ рӯй дод, дурӯғ мегуфтанд.

1. «Қувваи шафқат бар нафрат»

2. «Арзиши орзуҳо»

1. Румиён 12:21 - «Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун».

2. Забур 37:23 - "Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад".

Ҳастӣ 37:21 Ва Реубен инро шунид, ва ӯро аз дасти онҳо раҳо кард; ва гуфт: «Ӯро накушем».

Рубен Юсуфро аз нақшаи куштани бародарони дигараш наҷот медиҳад.

1. Фаъолияти беғаразонаи Рубен ба бародараш Юсуф.

2. Қувваи омурзиш ва файз ҳатто дарториктарин лаҳзаҳо.

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ва ба якдигар меҳрубон ва меҳрубон бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст».

2. Луқо 6:36 - «Пас раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

Ҳастӣ 37:22 Ва Реубен ба онҳо гуфт: «Хун нарезед, балки ӯро ба ин чоҳе ки дар биёбон аст, бипартоед ва бар вай даст назанед; то ки вайро аз дасти онҳо раҳо карда, боз ба падараш супорад.

Рубен ба бародаронаш пешниҳод мекунад, ки ҷони Юсуфро раҳо кунанд ва ӯро ба чоҳе дар биёбон партоянд.

1. Қудрати шафқат: Қиссаи Юсуф ва Рубен

2. Муҳимияти қабули қарорҳои оқилона: Намунаи Реубен

1. Забур 103:8 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон.

2. Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳар сухан бовар мекунад, вале оқил ба рафтани худ нигоҳ мекунад.

Ҳастӣ 37:23 Ва ҳангоме ки Юсуф назди бародаронаш омад, онҳо Юсуфро аз куртааш, ки дар бар ӯ буд, аз куртаи рангоранг кашида гирифтанд;

Бародарони Юсуф аз куртаи рангорангаш кашиданд.

1. Қувваи ҳасад: Баррасии достони Юсуф

2. Қувваи бахшидан: Омӯзиш аз намунаи Юсуф

1. Яъқуб 1:14-15 "Аммо ҳар кас ба озмоиш дучор мешавад, вақте ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя расидааст, маргро таваллуд мекунад».

2. Луқо 6:37-38 "Ҳукм накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва бахшида хоҳед шуд".

Ҳастӣ 37:24 Ва ӯро гирифта, ба чоҳ андохтанд; ва чоҳ холӣ буд, дар он об набуд.

Юсуфро ба чоҳи холии беоб партофтанд.

1. Худо ҳатто бадтарин ҳолатҳоро барои ҷалоли худ истифода мебарад.

2. Худованд моро дар роҳҳое истифода хоҳад кард, ки мо интизор набудем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 37:25 Ва онҳо барои хӯрдани нон нишастанд, ва чашмони худро боло карда, диданд, ва инак, гурӯҳе аз исмеъилиён аз Ҷилъод бо шутурҳои худ хушбӯй, малҳам ва мур меоварданд, то ки онро ба Миср кашонанд.

Ишмоилиён аз Ҷилъод бо молу ашё омаданд, то ба Миср баранд.

1. Пешгӯии Худо дар байни душвориҳо - Ҳастӣ 37:25

2. Арзиши меҳнат ва қатъият - Ҳастӣ 37:25

1. Масалҳо 19:21 - "Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст."

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва ҷисм бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмониатон онҳоро мехӯронад, оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? соат ба ҳаёти шумо?"

Ҳастӣ 37:26 Ва Яҳудо ба бародарони худ гуфт: «Агар мо бародари худро бикушем ва хуни ӯро пинҳон кунем, чӣ фоида дорад?

Яҳудо аз бародарони худ дар бораи арзиши куштани бародарашон ва пинҳон кардани марги ӯ мепурсад.

1. Арзиши ҳаёт: Баррасии арзиши гирифтани ҳаёт.

2. Қувваи Калом: Чӣ тавр суханони мо қарорҳои моро ташаккул дода метавонанд.

1. Румиён 12:17-21 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Азизон! интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом диҳед, агар ташна бошад, чизе бидеҳ. нӯшидан, зеро ки бо ин рафтораш бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Матто 18:15-17 - "Агар бародарат бар зидди ту гуноҳ кунад, бирав ва айби ӯро ба ӯ бигӯ, ки танҳо миёни ту ва ӯ. Агар ба ту гӯш диҳад, бародаратро ба даст овардаӣ. Аммо агар гӯш надиҳад, бигир. Як ё ду нафари дигарро ҳамроҳи шумо бигиред, то ки ҳар як айб бо далели ду ё се шоҳид собит шавад: Агар ба суханони онҳо гӯш надиҳад, ба калисо бигӯед, ва агар ба калисо низ гӯш надиҳад, бигзор вай барои ту ҳамчун як ғайрияҳудӣ ва андозгир бош.

Ҳастӣ 37:27 Биё, ва ӯро ба исмеъилиён бифурӯшем, ва дасти мо бар ӯ наафтад; зеро ки вай бародар ва ҷисми мост. Ва бародаронаш қаноатманд буданд.

Бародарони Юсуф тасмим гирифтанд, ки ӯро ба исмоилиён бифурӯшанд, ба ҷои он ки худашон ба ӯ зарар расонанд.

1. Муҳимияти ваҳдати оила ва ҷустани манфиатҳои ҳамдигар.

2. Қувваи қаноатмандӣ дар ҳолатҳои душвор.

1. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

2. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам.

Ҳастӣ 37:28 Он гоҳ тоҷирони Мидьёнӣ мегузаштанд; ва Юсуфро кашида, аз чоҳ бардоштанд, ва Юсуфро ба исмеъиён ба бист сикка фурӯхтанд, ва Юсуфро ба Миср оварданд.

Юсуфро мидьёниён ба исмеъилиён ба бист сикка фурухтанд ва ба Миср бурданд.

1. Худо барои ба амал баровардани иродаи Худ вазъиятҳои душворро истифода мебарад - Ҳастӣ 37:28

2. Қудрати қарорҳои мо - Ҳастӣ 37:28

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 37:29 Ва Реубен ба чоҳ баргашт; ва инак, Юсуф дар чоҳ набуд; ва либосашро киро кард.

Рубен фаҳмид, ки Юсуф дар чоҳ нест, бинобар ин ӯ дар изтироб либосҳояшро пора мекунад.

1. Худо метавонад ҳатто азториктарин ҳолатҳо чизи хубе барорад.

2. Ҳатто вақте ки мо бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавем, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо то ҳол дар дасти худ аст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Ҳастӣ 37:30 Ва назди бародарони худ баргашта, гуфт: «Кӯдак нест; ва ман ба куҷо равам?

Бародарони Юсуф ӯро ба ғуломӣ фурӯхта буданд ва чун ба назди онҳо баргашт, аз онҳо пурсид, ки кӯдаке, ки меҷӯяд, куҷост?

1. Қувваи бахшидан

2. Арзиши оила

1. Ҳастӣ 50:20 - "Аммо шумо дар бораи ман бадиро дар назар доштед, аммо Худо онро барои некӣ ният кард, то ки онро мисли имрӯз ба амал оварад ва бисёр одамонро зинда наҷот диҳед."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ҳастӣ 37:31 Ва ҷомаи Юсуфро гирифта, як бузғоларо куштанд, ва куртаро ба хун тар карданд;

Куртаи Юсуфро бародаронаш гирифта, дар нақшаи фиреб додани падарашон ба хуни буз ғӯтонданд.

1. Ба Худо таваккал кардан дар миёни хиёнат

2. Қувваи бахшидан

1. Матто 18:21-35 - Масал дар бораи ғуломи набахшанда

2. Ҳастӣ 45: 4-8 - Юсуф шахсияти худро ба бародаронаш ошкор мекунад

Ҳастӣ 37:32 Ва куртаҳои рангоранг фиристода, ба падари худ оварданд; ва гуфт: «Инро ёфтаем; акнун бидонед, ки ин куртаи писари туст ё не».

Бародарони Юсуф ба падарашон куртаи рангоранг фиристоданд, то тасдиқ кунанд, ки оё ин ҷома аз Юсуф аст.

1: Мо бояд ҳамаамон омода бошем, ки мисли Юсуф, вақте ки бародаронаш ӯро ба Миср фиристоданд, бахшанд.

2: Мо ҳама бояд лутфу марҳамат зоҳир кунем, ҳатто вақте ки мо ситам мекунанд.

1: Луқо 6:37 - "Доварӣ накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд".

2: Матто 6: 14-15 - "Зеро, агар шумо ба одамон гуноҳҳои онҳоро бибахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад; лекин агар шумо ба одамон гуноҳҳои онҳоро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид".

Ҳастӣ 37:33 Ва ӯ инро дарьёфта, гуфт: «Ин куртаи писари ман аст; ҳайвони бад ӯро хӯрдааст; Юсуф, бешубҳа, пора-пора иҷора мегирад.

Яъқуб пас аз фирефтаи бародаронаш барои талафоти писараш Юсуф мотам мегирад.

1: Худо метавонад зебоиро аз фоҷиа, ҳатто дар миёни ғаму ғуссаҳои амиқи мо биёрад.

2: Имони мо ба Худо метавонад моро дар лаҳзаҳои талафоти бузург ва дард нигоҳ дорад.

1: Ишаъё 43:1-3 (Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо онҳо нахоҳанд буд. туро мағлуб намо; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд хӯрд, зеро ки Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам.)

2: Румиён 8:28 (Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.)

Ҳастӣ 37:34 Ва Яъқуб либоси худро дарронда, палос ба камар пӯшида, барои писараш рӯзҳои зиёд мотам гирифт.

Яъқуб барои талафоти писараш Юсуф андӯҳгин аст.

1. Дарди талафот: Чӣ тавр дар замонҳои мотам роҳат пайдо кардан мумкин аст

2. Қуввати имон: чӣ гуна эътимоди Яъқуб ба Худо ӯро ба даст овард

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо тавони тасаллӣ додани онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, бо тасаллое, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

Ҳастӣ 37:35 Ва ҳамаи писаронаш ва ҳамаи духтаронаш барҳоста, ӯро тасаллӣ доданд; вале вай тасаллӣ доданро рад кард; ва гуфт: «Зеро ки ман назди писари худ мотам гирифта, ба қабр меафтам». Ҳамин тавр падараш барои ӯ гирист.

Яъқуб пас аз марги писараш Юсуф аз тасаллӣ даст кашид ва пур аз ғамгин шуд.

1. Омӯзиши қабули тасаллӣ дар замони андӯҳ

2. Бартараф кардани аз даст додани шахси наздик

1. Румиён 12:15: Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

2. Забур 34:18: Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Ҳастӣ 37:36 Ва мидьёниён ӯро ба Миср ба Фӯтифар, ки нозири фиръавн ва сардори посбонон буд, фурӯхтанд.

Юсуф, яке аз писарони Яъқуб, аз ҷониби мидёниён ба Миср фурӯхта шуд ва дар он ҷо ӯро Фӯтифар, афсари фиръавн ва сардори посбонон харид.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти Юсуф

2. Қувваи устуворӣ дар миёни душвориҳо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Ҳастӣ 38-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 38:1–11, ин боб ба Яҳудо, яке аз писарони Яъқуб нигаронида шудааст. Яҳудо бо зани канъонӣ бо номи Шуа издивоҷ мекунад ва се писар дорад: Эр, Онон ва Шела. Яҳудо писари нахустзодааш Эрро ба зане бо номи Тамар издивоҷ мекунад. Аммо Эр дар назари Худованд бад аст ва бармаҳал мемирад. Тибқи анъанаи издивоҷи левиратӣ, Онан пас аз он супориш дода мешавад, ки вазифаи худро бо Тамар издивоҷ карда, барои бародари фавтидааш насл диҳад. Аммо Онон аз ичрои ин ухдадорӣ худхо-на саркашӣ карда, ба чои он тухмипошакро ба замин мерезад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 38:12-19, пас аз марги ҳам Эр ва ҳам Онон, Яҳудо ба Тамар ваъда медиҳад, ки писари хурдиаш Шеларо вақте калон мешавад, ба шавҳар медиҳад. Аммо солхо мегузаранд, ки ин кавлро ичро накарда. Тамар дарк мекунад, ки ӯро оилаи Яҳудо фиреб медиҳанд ва барои таъмини насли ояндаи худ корҳоро ба дасти худ мегирад. Вай худро фоҳиша пинҳон карда, дар роҳи Тимно мунтазири Яҳудо мешавад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 38:20-30, вақте ки Яҳудо бо Тамар рӯ ба рӯ мешавад, ки дар либоси фоҳиша буд, аммо ӯро ба сабаби рӯйпӯшаш нашинохт, вай ба ивази музд ба ӯ алоқаи ҷинсӣ мекунад. Онҳо ба алоқаи ҷинсӣ машғул мешаванд ва Тамар аз вохӯрии онҳо дугоник таваллуд мекунад. Баъдтар, вақте маълум мешавад, ки Тамар берун аз издивоҷ ҳомиладор аст (ки ҷазо дода мешуд), вай далелҳо пешниҳод мекунад, ки дар асл Яҳудо фарзандонро тавассути ашёе, ки ҳангоми вохӯрӣ ба ӯ ҳамчун гарав дода буд, падари худ кардааст.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 38 пешниҳод мекунад:
Яҳудо бо зани канъонӣ издивоҷ мекунад;
Марги писаронаш Эр ва Онон;
рад кардани Онан аз ичрои вазифаи никохи левиратӣ;
Яҳудо ба Тамар ваъда дод, ки писари хурдии худ Шеларо ба занӣ мегирад.

Тамар худро фоҳиша пӯшонда, бо Яҳудо муносибат мекунад;
Тамар аз вохӯрии онҳо дугоник таваллуд мекунад;
Ваҳйи Яҳудо ҳамчун падари фарзандони Томар.

Ин боб ба рӯйдодҳои марбут ба Яҳудо ва Тамар тамаркуз карда, мавзӯъҳоро ба монанди ӯҳдадориҳои оилавӣ, фиреб ва масъулияти шахсӣ таъкид мекунад. Он оқибатҳои нофармонӣ ва худхоҳиро дар муносибатҳо ошкор мекунад. Ҳикоя инчунин ба заҳмати Тамар дар таъмини насли ояндаи худ, сарфи назар аз муносибати бад аз ҷониби оилаи Яҳудо таъкид мекунад. Ҳастӣ 38 ҳамчун фосилаи нақли Юсуф хидмат мекунад, аммо барои фаҳмидани рӯйдодҳои минбаъдаи ҳаёти Юсуф контексти муҳимро фароҳам меорад.

Ҳастӣ 38:1 Ва дар он вақт чунин воқеъ шуд, ки Яҳудо аз пеши бародарони худ фурӯд омада, ба як нафари адулломӣ, ки Ҳиро ном дошт, афтод.

Яҳудо бародарони худро тарк карда, бо шахсе бо Ҳиро ном ба Адуллом меравад.

1: Иҷрои иродаи Худо, ҳатто вақте ки он хилофи хоҳишҳои мост, муҳим аст.

2: Кори дуруст кардан, ҳатто вақте ки он маъмул нест, барои иҷрои нақшаи Худо зарур аст.

1: Матто 6:33: "Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

2: Юҳанно 14:15: "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед".

Ҳастӣ 38:2 Ва Яҳудо дар он ҷо духтари канъониеро дид, ки Шуаҳ ном дошт; ва вайро гирифта, назди вай даромад.

Яҳудо бо зани канъоние, ки Шуаҳ ном дошт, вохӯрд ва ӯро ба занӣ гирифт.

1. Издивоҷ аҳди Худо ва ҳамсар аст.

2. Нақшаи Худо оид ба издивоҷ ҳамеша, ҳатто дар ҳолатҳои душвор, ғолиб меояд.

1. Малокӣ 2:14-16 - "Бо вуҷуди ин шумо мепурсед, ки чаро? Ин аст, ки Худованд дар байни шумо ва зани ҷавонии шумо шаҳодат медиҳад, зеро шумо бо вай имонро шикастед, гарчанде ки вай шарики шумост, зани аҳди издивоҷи ту».

2. Матто 19:3-6 - «Баъзе фарисиён назди Ӯ омаданд, то Ӯро озмоиш кунанд. Онҳо пурсиданд: «Оё ҷоиз аст, ки мард бо ҳар сабаб аз занаш ҷудо шавад? Оё дар аввал нахондаед, ки ӯ ҷавоб дод Офаридгор онҳоро марду зан офарид ва гуфт: «Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст ва ҳарду як тан мешаванд?Пас онҳо дигар ду не, балки як тананд. Худо ба ҳам пайваст, ҳеҷ кас ҷудо нашавад.

Ҳастӣ 38:3 Ва ҳомила шуда, писаре зоид; ва номашро Эр хонд.

Тамар ҳомила писаре дорад ва ба ӯ Эр ном мегузорад.

1. Аҳамияти номгузории фарзандон ба ҷалоли Худо.

2. Чӣ тавр Худо барои ба вуҷуд овардани ҳаёт вазъиятҳои душворро истифода мебарад.

1. Ишаъё 9:6 Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд шудааст, ба мо писаре дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Мушовири аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд.

2. Юҳанно 1:12-13 Аммо ба ҳамаи онҳое ки Ӯро қабул карданд ва ба исми Ӯ имон оварданд, Ӯ ҳақ дод, ки фарзандони Худо гарданд, ки на аз хун, на аз иродаи ҷисм ва на аз рӯи ирода таваллуд шудаанд. аз одам, балки аз Худо.

Ҳастӣ 38:4 Ва боз ҳомила шуда, писаре зоид; ва ӯро Онон номид.

Тамар писаре таваллуд кард, ки Онан ном дошт.

1. Маънои номи Онон: Мо аз достони ӯ чӣ омӯхта метавонем?

2. Қудрати номи кӯдак: Мо фарзандонамонро чӣ гуна номгузорӣ мекунем.

1. Матто 18:3-5 "Ва гуфт: "Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо рӯҳафтода нашавед ва мисли кӯдакон нашавед, ба Малакути Осмон дохил нахоҳед шуд. Пас, ҳар кӣ худро мисли ин кӯдак фурӯтан созад, он дар Малакути Осмон бузургтар аст; ва ҳар кӣ як чунин кӯдакро ба исми Ман қабул кунад, Маро қабул мекунад».

2. Масалҳо 22:1 «Номи нек бартарӣ аст аз сарвати бузург ва муҳаббат аз нуқра ва тилло».

Ҳастӣ 38:5 Ва боз ҳомила шуда, писаре зоид; ва ӯро Шело ном ниҳод, ва ӯ дар Касиб буд, вақте ки вай ӯро зоид.

Ин порча дар бораи писари сеюми Тамар, Шела, ки дар Чезиб таваллуд шудааст, нақл мекунад.

1. Садоқати Худо дар иҷрои ваъдаҳояш сарфи назар аз вазъиятҳои душвор

2. Муҳимияти эътимод ба нақшаи Худо, ҳатто вақте ки он барои мо маъно надорад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Ҳастӣ 38:6 Ва Яҳудо барои нахустзодаи худ Эр зан гирифт, ки номаш Томор буд.

Яҳудо писари нахустзодааш Эрро ба Томар ба занӣ гирифт.

1. Хатогиҳо кардан ва аз онҳо омӯхтан (Ҳастӣ 38:6)

2. Баракатҳои издивоҷ (Ҳастӣ 38:6)

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ибриён 13:4 - Бигзор ақди никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад, ва бистари издивоҷ беайб бошад, зеро Худо бадахлоқии ҷинсӣ ва зинокоронро доварӣ хоҳад кард.

Ҳастӣ 38:7 Ва Эр, нахустзодаи Яҳудо, дар назари Худованд бад буд; ва Худованд ӯро кушт.

Эр, писари нахустзодаи Яҳудо, дар назари Худованд шарир ҳисобида мешуд ва дар натиҷа кушта шуд.

1. Адолат ва марҳамати Худо - Румиён 3:23-25

2. Оқибатҳои гуноҳ - Румиён 6:23

1. Масалҳо 11:21 - Боварӣ ҳосил кунед, ки шахси бад бечазо наmemонад, аммо насли одил раҳо хоҳад шуд.

2. Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад: адолати одил бар вай аст, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

Ҳастӣ 38:8 Ва Яҳудо ба Онон гуфт: «Назди зани бародари худ даро ва ӯро ба занӣ гир, ва барои бародари худ насле ба вуҷуд овар».

Яҳудо ба Онан дастур медиҳад, ки бо зани бародари марҳумаш издивоҷ кунад ваворисоне диҳад.

1. Муҳимияти иззат ва оила: Омӯзиши Ҳастӣ 38:8

2. Яъқуб ва Яҳудо: Мулоҳиза дар бораи иҷрои ӯҳдадориҳо

1. Рут 4:10 - "Гир аз ин, Рути мӯобӣ, зани Маҳлӯн, ман харидаам, ки зани худ шавад, то исми мурдагонро бар мероси ӯ эҳё кунад, то ки номи мурдагон аз миёни онҳо маҳв нашавад. бародарони вай ва аз дарвозаи макони Ӯ: шумо имрӯз шоҳидон ҳастед».

2. Такрори Шариат 25: 5-10 - «Агар бародарон бо ҳам сокин бошанд, ва яке аз онҳо бимирад ва фарзанд надошта бошад, зани мурда набояд ба бегонае никоҳ кунад: бародари шавҳараш назди вай даромада, вайро ба занӣ бидиҳед ва вазифаи бародари шавҳарро дар назди вай ба ҷо оваред, ва нахустзодае ки вай зоид, ба исми бародари мурдаи худ вориси хоҳад буд, то ки исми вай аз Исроил маҳв нашавад. "

Ҳастӣ 38:9 Ва Онон медонист, ки насл набояд аз они ӯст; Ва ҳангоме ки ӯ назди зани бародараш даромад, онро ба замин рехт, то ки ба бародараш тухм надиҳад.

Онан аз иҷрои вази-фаи тухмӣ ба зани бародараш даст кашида, ба чои он тухмиро ба замин рехт.

1. Қувваи беайбӣ: Иҷрои ӯҳдадориҳои мо

2. Гуноҳи худхоҳӣ: даст кашидан аз зиндагӣ барои дигарон

1. Ғалотиён 6:5-7 "Зеро ҳар кас бояд бори худашро бардошт. Ва касе ки калом омӯзонида шудааст, бигзор бо касе ки таълим медиҳад, ҳама чизҳои некро шарик созад. Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунад, зеро ҳар чӣ яке мекорад, онҳо низ дарав мекунанд».

2. Масалҳо 3:27-28 "Некиро аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, дареғ надор, вақте ки ин корро кардан дар ихтиёрат аст. Ба ёри худ нагӯ: "Бирав ва боз биё, фардо онро медиҳам, вақте ки шумо онро бо худ доред.

Ҳастӣ 38:10 Ва коре, ки ӯ карда буд, ба Худованд писанд омад, бинобар ин ӯро низ кушт.

Писари Яҳудо Эр коре кард, ки ба Худованд писанд омад, бинобар ин Худованд ӯро кушт.

1. Зиндагие, ки писанди Худованд аст.

2. Оқибатҳои нофармонии Худо.

1. Эфсӯсиён 5:10 - "кӯшиш барои омӯхтани он чизе ки ба Худованд писанд аст".

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст..."

Ҳастӣ 38:11 Он гоҳ Яҳудо ба келини худ Томор гуфт: «То ба воя расидани писари ман Шело дар хонаи падарат бевазана бимон, зеро ки ӯ гуфтааст: «Мабодо ӯ низ мисли бародаронаш мурд». Ва Томор рафта, дар хонаи падари худ сокин шуд.

Яҳудо ба келинаш Томор гуфт, ки то калон шудани писараш Шело дар хонаи падараш мунтазир шавад, зеро метарсид, ки писараш мисли бародарони дигараш бимирад. Тамар итоат карда, дар хонаи падараш монд.

1. Боварӣ ба замони Худо - мунтазири иҷрои ваъдаҳои Худо

2. Вафодорӣ дар итоъат - Иҷрои иродаи Худо, ҳатто вақте ки душвор аст

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Ҳастӣ 38:12 Ва бо гузашти вақт духтари зани Шуа Яҳудо мурд; ва Яҳудо тасаллӣ ёфт, ва ӯ ва дӯсташ Ҳирои адулломӣ назди гӯсфандони худ ба Тимнат рафт.

Яҳудо пас аз марги духтари занаш тасаллӣ ёфт ва бо дӯсти худ Ҳиро ба Тимнат рафт.

1. Тасаллии Худо дар замони мотам

2. Кувваи дустӣ

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо ба ивази меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке ба дигаре кӯмак карда метавонад. ба онҳо ёрӣ деҳ. Ҳамчунин, агар ду бо ҳам нишинанд, гарм мешаванд. Аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар худро муҳофизат карда метавонанд. Риштаи се ришта зуд канда намешавад."

Ҳастӣ 38:13 Ва ба Томор хабар дода, гуфтанд: «Инак, падарарӯси ту барои тарошидани гӯсфандони худ ба Тимнат меравад».

Тамар мефаҳмад, ки падарарӯсаш барои тарошидани гӯсфандонаш ба Тимнат меравад.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо бо роҳҳои ғайричашмдошт ошкор мешавад.

2. Фурӯтанӣ барои фаҳмидани нақшаҳои Худо муҳим аст.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 38:14 Ва либоси бевазани худро аз сараш кашид, ва парда пӯшид, ва худро печонд, ва дар ҷои кушод, ки дар роҳи Тимнат воқеъ аст, нишаст; зеро дид, ки Шело калон шудааст, ва ба вай ба занӣ дода нашудааст.

Тамар либоси бевазани худро кашида, рӯймоле пӯшида, дар ҷои ҷамъиятӣ дар роҳи Тимнат нишаст, зеро дид, ки Шела калон шудааст ва ӯро ба шавҳар надодаанд.

1. Вақти Худо ҳамеша комил аст - Ҳастӣ 38:14

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор - Ҳастӣ 38:14

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эстер 4:14 - Зеро ки агар ту дар ин вақт ором бошӣ, дар он ҷо васеъшавӣ ва раҳоӣ барои яҳудиён аз ҷои дигар пайдо хоҳад шуд; вале ту ва хонаи падарат хароб хоҳӣ шуд; ва кӣ медонад, ки ту ба ин муддат ба салтанат омадай?

Ҳастӣ 38:15 Вақте ки Яҳудо вайро дид, гумон кард, ки вай фоҳиша аст; зеро вай руяшро пушида буд.

Яҳудо Тамарро барои фоҳиша гумон кард, зеро вай рӯяшро пӯшидааст.

1. Хавфи тахмин кардан: Тадқиқот оид ба ҳаёти Яҳудо

2. Кафолати Худо: Тадқиқот дар бораи ҳаёти Тамар

1. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст".

2. Матто 7:1-5 - "Ҳукм накунед, ки ба доварӣ дучор нашавед. Зеро ба ҳар гуна доварӣ, ки ҳукм мекунед, шумо низ маҳкум хоҳед шуд; ва ба ҳар андозае, ки чен кунед, ба шумо чен карда мешавад."

Ҳастӣ 38:16 Ва ӯ дар роҳ ба вай рӯ оварда, гуфт: «Иҷозат деҳ, ки назди ту дароям; (Зеро намедонист, ки вай келини вай аст.) Ва ӯ гуфт: «Ба ман чӣ медиҳӣ, ки назди ман даройӣ?

Яҳудо дар роҳ бо зане рӯ ба рӯ шуд ва ба ӯ пешниҳод кард, вале нафаҳмид, ки келини ӯ аст. Вай ба ивази ризоияташ пул талаб кард.

1. Арзиши муносибатҳо: Омӯзиши Ҳастӣ 38

2. Қувваи фаҳмиш: Омӯзиш аз хатои Яҳудо дар Ҳастӣ 38

1. Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳар сухан бовар мекунад, вале оқил ба рафтани худ нигоҳ мекунад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Ҳастӣ 38:17 Ва гуфт: «Ман ба ту аз рама мефиристам». Ва вай гуфт: «Оё ба ман гарав медиҳӣ, то он даме ки онро бифиристӣ?

Яҳудо ваъда дод, ки ба Тамар гӯсфандеро аз рама мефиристад ва ӯ ба ивази он гарав хост.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба ваъдаҳои худ содиқ бошем.

2. Мо бояд имон дошта бошем, ки Худо ваъдаҳояшро иҷро мекунад.

1. 1 Юҳанно 5:14-15 "Ва ин эътимоде, ки мо ба Ӯ дорем, ин аст, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе биталабем, Ӯ моро мешунавад; Мо медонем, ки дархостҳое дорем, ки аз ӯ мехостем."

2. Забур 37:5 "Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро ба амал хоҳад овард".

Ҳастӣ 38:18 Ва ӯ гуфт: «Ба ту чӣ гарав диҳам? Ва гуфт: «Мӯҳри ту, ва дастбандҳои ту ва асои ту, ки дар дасти туст». Ва ба вай дод, ва назди вай даромад, ва вай аз вай ҳомила шуд.

Яҳудо ваъда дод, ки ба Тамар мӯҳр, дастпона ва асо медиҳад ва сипас бо ӯ ҳамхоба шуд, ки дар натиҷа ӯ ҳомиладор шуд.

1. Вафодории Худо, ҳатто дар вазъиятҳои душвор (Ҳастӣ 38:18)

2. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳоямон (Ҳастӣ 38:18)

1. Воиз 5:5 - «Назр накардан беҳтар аз назр кардан ва иҷро накардани он».

2. Румиён 13:7 - «Ба ҳар кас он чиро, ки аз онҳо қарздоред, бидиҳед: Агар андоз дорӣ, андоз бидеҳ, агар даромад бошад, пас даромад, агар эҳтиром бошад, эҳтиром бикун, агар иззат бошад, эҳтиром».

Ҳастӣ 38:19 Ва вай бархоста, рафт ва пардаи худро аз вай бардошт, ва либоси бевазании худро бардошт.

Тамар пардаи худро бардошт ва либоси бевазанашро пушид.

1. Қудрати интихоб: Фаҳмидани қарорҳои Тамар.

2. Бевазани мӯътамад: тафтиш кардани ӯҳдадории Тамар ба иродаи Худо.

1. Рут 1:16-17 - Уҳдадории Рут ба Ноомӣ сарфи назар аз шароити душвораш.

2. 2 Қӯринтиён 5:17 - Навоварии ҳаёт дар Масеҳ.

Ҳастӣ 38:20 Ва Яҳудо тифлро бо дасти дӯсти худ адулломӣ фиристод, то ки гаравашро аз дасти зан бигирад, вале вайро наёфт.

Яҳудо дӯсташро мефиристад, то аз зане гарави худро бигирад, аммо вай ёфт нашуд.

1. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳои худ

2. Ноумедиҳои зиндагӣ

1. Матто 5:33 37 - "Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба назди Худованд ба ҷо оваред. Аммо ман ба шумо мегӯям: Ҳама қасам хӯред, хоҳ ба осмон, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро он зери пои Ӯст, ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст, ва ба сари худ қасам нахӯред. , зеро ки шумо наметавонед як мӯйро сафед ё сиёҳ кунед, Бигзор он чизе, ки шумо мегӯед, ҳа ё не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.

2. Воиз 4:8 10 - Як шахсе, ки танҳо аст, боғайратона меҳнат мекунад ва сарвати зиёд ба даст меорад. Ду нафар якҷоя метавонанд ба ҳамдигар кӯмак кунанд, аммо чӣ гуна як шахс муваффақ мешавад? Бо ресмоне, ки аз се ришта иборат аст, ба осонӣ канда намешавад. Бечорае, ки ба бечорагон зулм мекунад, мисли борони равон аст, ки ғизое наемонад.

Ҳастӣ 38:21 Пас аз мардуми он ҷо пурсид: «Фоҳишае, ки дар канори роҳ ошкоро буд, куҷост?» Ва гуфтанд: «Дар ин ҷо фоҳиша набуд».

Яҳудо барои ёфтани фоҳиша ба ҷое рафта буд, вале мардум дар он ҷо ба ӯ гуфтанд, ки фоҳиша ҳозир нест.

1. Пешгӯии Худо дар маконҳои ночиз ошкор аст.

2. Худо моро аз балоҳо нигоҳ медорад, ҳатто вақте ки мо қарорҳои нодуруст қабул кардаем.

1. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро устувор мекунад".

2. Забур 121:7-8 - "Худованд туро аз ҳар бадӣ нигоҳ медорад; Ӯ ҷони туро нигоҳ медорад. Худованд рафтан ва омадани туро аз ин замон то абад нигоҳ хоҳад дошт".

Ҳастӣ 38:22 Ва ӯ ба Яҳудо баргашта, гуфт: «Вайро ёфта наметавонам; ва мардуми он ҷо низ гуфтанд, ки дар ин ҷо фоҳиша нест.

Яҳудо фоҳишаро меҷуст, вале ӯро пайдо карда натавонист. Мардуми ин маҳал ҳам тасдиқ карданд, ки дар ин минтақа фоҳиша вуҷуд надорад.

1. Муҳимияти зиндагии дуруст, озод аз васвасаҳо.

2. Раҳмати Худо дар муҳофизати мо аз тарзи ҳаёти гунаҳкор.

1. 1 Петрус 5:8 - Ҳушёр бошед; ҳушёр бошед. Рақиби шумо иблис мисли шери ғуррон давида, касеро меҷӯяд, то бихӯрад.

2. Масалҳо 27:12 - Оқил хатарро мебинад ва худро пинҳон мекунад, аммо оддӣ барои он идома медиҳад ва азоб мекашад.

Ҳастӣ 38:23 Ва Яҳудо гуфт: «Бигзор вай онро назди вай барад, мабодо хиҷил нашавем; инак, ман ин кӯдакро фиристодам, ва ту вайро наёфтай».

Яҳудо аз тарси шарманда шудан ба Тамар иҷозат дод, ки бузғолаеро, ки ба ӯ ваъда карда буд, нигоҳ дорад.

1. Вафодории Худо дар барқарор кардани обрӯи мо.

2. Ахамияти бошарафона ба чо овардани ухдадорихоямон.

1. Забур 51:7–12

2. Матто 5:33–37

Ҳастӣ 38:24 Ва тақрибан пас аз се моҳ чунин воқеъ шуд, ки ба Яҳудо хабар дода, гуфтанд: «Келинат Томор фоҳиша кардааст; ва инак, вай аз зино ҳомила аст. Ва Яҳудо гуфт: «Вайро берун овар, ва бигзор вай сӯзонида шавад».

Яҳудо фаҳмид, ки келинаш Тамар хиёнат кардааст ва талаб кард, ки ӯро сӯзонанд.

1. Марҳамати Худо дар байни гуноҳҳои инсонӣ - Ҳаст. 38:24

2. Хатари бевафоӣ - Ҳаст. 38:24

1. Яъқуб 2:13 - "Зеро ки доварӣ ба касе, ки раҳм накардааст, бе марҳамат аст. Марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд".

2. Румиён 5:20 - "Ва шариат дохил шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд".

Ҳастӣ 38:25 Вақте ки вай таваллуд шуд, назди падарарӯсаш фиристода, гуфт: «Қасам ба шахсе, ки инҳо аз они ӯ ҳастанд, ман ҳомила ҳастам; ва дастбандҳо, ва кормандон.

Тамар худро фоҳиша пинҳон карда, ба хусураш Яҳудо маълум мекунад, ки аз фарзандаш ҳомиладор аст.

1. Қувваи барқарорсозӣ: Чӣ гуна Худо хатоҳои моро раҳо мекунад

2. Итоати имон: Худо таслими моро чӣ гуна подош медиҳад

1. Рут 3:11 - "Ва алҳол, эй духтарам, натарс; Ман ба ту ҳар он чи ки ту талабӣ, ба ҷо хоҳам овард: зеро тамоми шаҳри қавми Ман медонад, ки ту зани солеҳ ҳастӣ".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

Ҳастӣ 38:26 Ва Яҳудо онҳоро эътироф карда, гуфт: «Вай аз ман одилтар аст; зеро ки ӯро ба писари худ Шело надодаам. Ва ӯ дигар ӯро намешинохт.

Яҳудо хатогии худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки Тамар аз ӯ одилтар буд.

1. Адолати Худо аз адолати мо бузургтар аст.

2. Тавба фидя меорад.

1. Ишаъё 55: 7 - "Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор вай сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард".

2. Забур 25:11 - "Ба хотири исми Ту, эй Худованд, гуноҳи маро бубахш, зеро ки он бузург аст".

Ҳастӣ 38:27 Ва воқеъ шуд, ки дар айёми зоишаш, инак, дар батни вай дугоникҳо буданд.

Таваллуди дугоникхо вокеаи ачоиб аст.

1. Мӯъҷизаҳои Худо: таваллуди дугоникҳо

2. Зебоии падару модар шудан

1. Луқо 1:41-44 - Ва ҳангоме ки Элисобаъ саломи Марямро шунид, кӯдак дар батни вай ба ҷунбиш омад; ва Элисобаъ аз Рӯҳулқудс пур шуд: Ва бо овози баланд хитоб карда, гуфт: «Ту дар миёни занон муборак ҳастӣ, ва муборак аст меваи батни ту».

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованданд, ва меваи бачадон мукофоти Ӯст. Чунон ки тирҳо дар дасти марди тавоно ҳастанд; фарзандони наврас низ чунинанд. Хушбахт аст он касе, ки ҷавҳари пур аз онҳо дорад: хиҷил нахоҳанд шуд, балки бо душманон дар дарвоза сухан хоҳанд гуфт.

Ҳастӣ 38:28 Ва ҳангоме ки вай зоиш мекард, он кас дасти худро дароз кард; ва доя риштаи арғувонӣ гирифта, ба дасти ӯ баста, гуфт: «Ин аввал баромад».

Ин порча нишон медиҳад, ки момодоя аз риштаи арғувонӣ барои фарқ кардани дугоникҳои нахустзода ҳангоми таваллуди мушкил истифода кардааст.

1. Риштаи арғувонии кафорат: Чӣ тавр Худо моро наҷот медиҳад

2. Қувваи як риштаи оддӣ: Чӣ гуна амалҳои хурд метавонанд натиҷаҳои калон дошта бошанд

1. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд".

2. Ададҳо 15: 38-41 - «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед, ки онҳоро дар сарҳадҳои ҷомаҳои худ дар тӯли наслҳои худ ҳалқаҳо созанд, ва бар домани марзҳо тасмаи кабуд гузоранд: Ва ин барои шумо як канораест, ки ба он нигоҳ кунед, ва тамоми аҳкоми Худовандро ба ёд оваред, ва онҳоро ба ҷо оваред, ва дар ҷустуҷӯи дили худ ва чашмони худ нашавед, ки пас аз он меравед. фоҳиша».

Ҳастӣ 38:29 Ва ҳангоме ки ӯ дасташро ба ақиб кашид, инак, бародараш берун омад, ва вай гуфт: «Чӣ гуна баромадӣ? ин бало бар ту бод, бинобар ин номи ӯро Форес хонданд.

Раҳмати Худо ҳамеша аз хатоҳои мо бузургтар аст.

1: Раҳмати Худо абадӣ аст

2: Бартараф кардани монеаҳо тавассути раҳмати Худо

1. Румиён 5:20 - Илова бар ин, шариат ворид шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд.

2. Забур 136:15-16 - Аммо фиръавн ва лашкари ӯро дар баҳри Сурх сарнагун карданд, зеро ки марҳамати ӯ то абад пойдор аст. Ба касе ки баҳри Сурхро ба қисмҳо тақсим кард, зеро ки марҳамати Ӯ то абад поянда аст.

Ҳастӣ 38:30 Пас аз он бародараш, ки дар дасташ риштаи арғувонӣ дошт, берун омад, ва номаш Зора буд.

Таваллуди Зора, ки бо риштаи арғувонӣ дар дасташ шинохта шуда буд, писари дуюми Яҳудо ва Томор буд.

1. Қудрати ҳувият: Шинохти ҳувияти аслии худ дар миёни номуайянӣ.

2. Мукофоти вафодорӣ: садоқати Худо дар нигоҳ доштани насли Исои Масеҳ.

1. Румиён 8: 28-29 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

29 Зеро ки Ӯ пешгӯӣ карда буд, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари худ мувофиқат кунад, то ки дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

2. Матто 1:3 - Ва Яҳудо Форес ва Зараҳро аз Томор ба дунё овард; ва Форес Эсрӯмро ба дуньё овард; ва Эсром Арамро ба дунё овард.

Ҳастӣ 39-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 39:1-6, боб ба ҳаёти Юсуф дар Миср диққат медиҳад. Ӯ ҳамчун ғулом ба Фӯтифар, афсари фиръавн ва сардори посбонҳо фурӯхта мешавад. Сарфи назар аз вазъияташ, Юсуф дар назари Фӯтифар илтифот пайдо мекунад ва дар хонааш ба ӯ масъулиятҳои гуногун гузошта шудааст. Худо ҳар кори Юсуфро баракат медиҳад ва Фӯтифар инро эътироф мекунад. Дар натиҷа, Юсуф дар хонаи Фӯтифар ба мақоми қудратманд мерасад.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 39:7-18, нақл вақте сурат мегирад, ки зани Фӯтифар ба Юсуф дилбастагӣ пайдо мекунад ва кӯшиш мекунад, ки ӯро фиреб диҳад. Бо вуҷуди ин, Юсуф ба Худо содиқ мемонад ва пешравиҳои ӯро рад мекунад. Бо вуҷуди рад кардани ӯ, вай бардурӯғ ӯро дар кӯшиши таҷовуз ба номус аз хашм ва қасос айбдор мекунад. Айбномаи бардурӯғи ӯ боиси он мегардад, ки Юсуф беадолатона ба зиндон андохта шавад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 39:19-23, Худо ҳангоми ҳабс буданаш ба Юсуф марҳамат зоҳир мекунад. Сардор ӯро ба маҳбусони дигар таъин мекунад, зеро мебинад, ки ҳар коре, ки Юсуф мекунад, зери парастории ӯ хуб мешавад. Ҳатто дар зиндон ҳам Худованд ба ӯ комёбӣ ва хирад медиҳад. Дар тӯли ин вақт, Худованд бо Юсуф аст ва нисбати ӯ муҳаббати устувор зоҳир мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 39 пешниҳод мекунад:
Юсуфро ба ғуломӣ ба Фӯтифар мефурӯхтанд;
Дар назари Фӯтифар илтифот ёфтан;
Дар дохили хонадонаш ба мансаби роҳбарикунанда боло меравад.

Зани Фӯтифар Юсуфро фиреб доданӣ шуд;

Юсуф содиқ монд, вале бардурӯғ айбдор мешавад;
Беадолатона ба зиндон андохта шуданд.

Юсуф ҳатто дар ҳабс буданаш илтифот пайдо мекунад;
Бо муваф-факияташ аз чониби сардор гузошта шуда буд;
Худо дар давоми ин озмоишҳо нисбати ӯ муҳаббати устувор зоҳир мекунад.

Ин боб садоқат ва беайбии Юсуфро сарфи назар аз он ки бо вазъиятҳои душвор, аз қабили ғуломӣ ва иттиҳомоти бардурӯғ дучор мешуд, таъкид мекунад. Он ба ҳузур ва лутфу марҳамати Худо дар ҳаёти Юсуф, ҳатто дар миёни душвориҳо таъкид мекунад. Ҳикоя муҳимияти устувор мондан дар имон ва принсипҳои ахлоқии худро, ҳатто ҳангоми дучор шудан бо васвасаҳо ё муносибати ноодилона таъкид мекунад. Ҳастӣ 39 ҳамчун як нуқтаи муҳим дар сафари Юсуф хидмат мекунад ва барои рӯйдодҳои оянда замина мегузорад, ки дар ниҳоят ӯро ба мавқеи таъсири бузург дар Миср мерасонад.

Ҳастӣ 39:1 Ва Юсуф ба Миср оварда шуд; ва Фӯтифар, ки нозири фиръавн, сардори посбонон, мисрӣ буд, ӯро аз дасти исмоилиён, ки ӯро ба он ҷо оварда буданд, харид.

Юсуфро исмоилиён ба ғуломӣ дар Миср мефурӯхтанд ва аз ҷониби Фӯтифар, капитани посбонони фиръавн харида мешавад.

1. Худо барои ба амал баровардани иродаи худ ва амалӣ намудани нақшаҳои худ аз тамоми шароит истифода мебарад.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои душвор, Худо метавонад аз бадӣ некӣ барорад.

1. Ҳастӣ 50:20 - Шумо ният доштед ба ман зарар расонед, аммо Худо онро ба некӣ ният кард, то коре, ки ҳоло анҷом дода мешавад, наҷот бахшад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 39:2 Ва Худованд бо Юсуф буд, ва ӯ марди муваффақ буд; ва ӯ дар хонаи оғояш мисрӣ буд.

Юсуф аз ҷониби Худованд баракат гирифт ва дар кори худ дар назди як оғои мисрӣ муваффақ шуд.

1. Неъмат ва баракати Худо метавонад дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо шавад.

2. Вафодор будан ба вазифадои мудими мо боиси муваффакиятдои калон шуда метавонад.

1. Масалҳо 22:29 - Оё шумо мардеро мебинед, ки дар кори худ боғайрат аст? Ӯ дар назди подшоҳон хоҳад истод.

2. Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар набудани ман, наҷоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед, зеро ки ин Худост. ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

Ҳастӣ 39:3 Ва оғояш дид, ки Худованд бо ӯ аст, ва Худованд ҳар кореро, ки ӯ мекард, дар дасти ӯ муваффақ сохт.

Юсуфро Худованд баракат дод ва ҳар коре, ки ӯ мекард, муваффақ шуд.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти мо - Чӣ гуна таваккал ба Худо ва ризқи Ӯ метавонад муваффақият ва баракат оварад.

2. Вафодории Худо - Чӣ гуна Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқ мондаанд, иззату подош медиҳад.

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Хуруҷ 23:25 - "Ба Худованд Худои худ саҷда кун, ва баракати Ӯ бар ғизо ва оби ту хоҳад буд. Ман бемориро аз миёни шумо дур хоҳам кард".

Ҳастӣ 39:4 Ва Юсуф дар назари ӯ илтифот ёфт, ва ба вай хизмат кард, ва ӯро бар хонаи худ нозир таъин кард, ва ҳар он чи дошт, ба дасти ӯ дод.

Меҳнатдӯстӣ ва садоқатмандии Юсуф ӯро водор сохт, ки дар назди оғои худ Фӯтифар илтифот пайдо кунад ва дар хонааш ба ӯ мақоми қудратӣ дода шуд.

1. Вафодории Худо ба мо боиси илтифот ва пешрафт дар ҳаёт мегардад.

2. Тавассути меҳнат ва фидокорӣ, Худо моро бо имкониятҳо ва қудратҳо баракат медиҳад.

1. Ҳастӣ 39:4 - Ва Юсуф дар назари ӯ файз ёфт, ва ба вай хизмат кард, ва ӯро бар хонаи худ нозир таъин кард, ва ҳар он чи дошт, ба дасти ӯ супурдааст.

2. Яъқуб 2:17 - Ҳамин тавр, имон, агар амал накунад, мурда аст, танҳо будан.

Ҳастӣ 39:5 Ва аз замоне ки ӯро дар хонаи худ ва бар тамоми дороияш нозир таъин карда буд, Худованд хонаи мисриро ба хотири Юсуф баракат дод; ва баракати Худованд бар он чи дар хона ва дар саҳро дошт.

Вафодории Юсуф баракати Худовандро ба хонаи Миср овард.

1. Амалҳои содиқона баракат меорад

2. Худо ба вафо мукофот медиҳад

1. Масалҳо 10:22 - «Баракати Худованд сарват меорад, бе заҳмати дарднок».

2. Матто 25:21 - "Оғои ӯ ҷавоб дод: "Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! Ту дар баъзе чизҳо содиқ будӣ; Ман туро ба чизҳои бисьёр масъул хоҳам кард. Биё ва ба хушбахтии оғои худ шарик шав!

Ҳастӣ 39:6 Ва ҳар он чи дошт, дар дасти Юсуф монд; ва ӯ намедонист, ки ба ҷуз ноне, ки мехӯрд, чизе надошта бошад. Ва Юсуф шахси некӯ ва некӯкор буд.

Юсуф шахси боваринок ва писандида буд, ки тамоми корҳои Фӯтифарро бар ӯҳда дошт.

1: Мо аз мисоли Юсуф дар бораи садоқат ва эътимоднокӣ омӯхта метавонем.

2: Ҳатто вақте ки ба вазъияти душвор дучор мешавем, мо метавонем ба нақшаи Худо таваккал кунем.

1: Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2: Забур 37:5 Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Ҳастӣ 39:7 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки зани оғояш ба Юсуф нигоҳ кард; ва вай гуфт: «Бо ман бихобе».

Юсуф ба васвасаҳо муқобилат кард ва ба Худо содиқ монд.

1. Арзиши беайбӣ: устувор истодан дар муқобили васвасаҳо

2. Муқовимат ба васвасаҳо: Дарсҳои Юсуф

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. Яъқуб 1:12-15 - Хушо марде, ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст. Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ бигӯяд, ки маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки ӯ ба васваса ва фирефтаи хоҳиши худ афтодааст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 39:8 Аммо ӯ рад карда, ба зани оғои худ гуфт: «Инак, оғоям он чиро, ки бо ман дар хона аст, намедонад, ва ҳар он чи дорад, ба дасти ман супурдааст;

Юсуф ба пешравиҳои зани Фӯтифар муқобилат карда, ба Худо имон овард.

1: Мо бояд ҳамеша ба васвасаҳо муқобилат кунем ва ба Худованд таваккал кунем, зеро Ӯ Ӯст, ки ояндаи моро дар дасти Ӯ нигоҳ медорад.

2: Вақте ки мо ба озмоиш дучор мешавем, Худо ҳамеша роҳи наҷотро фароҳам меорад. Мо бояд ба Ӯ содиқ бошем ва ба роҳнамоии Ӯ таваккал кунем.

1: 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, ба шумо дучор нашудааст. Худо амин аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз имкони худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад овард. то ба он тоб оварда тавонед».

2: Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Ҳастӣ 39:9 Дар ин хона касе аз ман бузургтар нест; ва ба ҷуз ту чизеро аз ман бознадошт, зеро ки ту зани ӯ ҳастӣ; пас чӣ гуна метавонам ин кори азимро ба ҷо оварам ва пеши Худо гуноҳ кунам?

Юсуф бо зани Фӯтифар зино карда, пеши Худо гуноҳ карданро рад кард.

1. Файзи Худо ба мо имкон медиҳад, ки ба васвасаҳо муқобилат кунем.

2. Мо метавонем ҳатто дар вазъиятҳои душвор ба Худо содиқ бимонем.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише ба шумо нарасидааст, ки барои одамизод маъмул нест. Худо амин аст, ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз имкони худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад оварда. то ба он тоб оварда тавонед».

2. Яъқуб 1:12-15 - "Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст. Ҳеҷ кас нагӯяд, ки кай вай меозмояд, маро Худо меозмояд, зеро ки Худо бо бадӣ озмуда намешавад, ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд, аммо ҳар кас вақте фирефта мешавад ва фирефтаи нафси худ аст.Ва ҳавас ҳангоми ҳомиладор шуданаш таваллуд мекунад. гуноҳ, ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад».

Ҳастӣ 39:10 Ва ҳангоме ки вай рӯз ба рӯз ба Юсуф сухан мегуфт, вай ба вай гӯш намедод, на назди вай бихобад, на бо вай бошад.

Юсуф ба васвасаҳо муқобилат кард ва ба Худо содиқ монд.

1: Вафодории Юсуф дар муқобили озмоишҳо барои ҳамаи мо намуна аст.

2: Худо содиқ аст ва ба мо дар мағлуб кардани васвасаҳо кӯмак мекунад.

1:1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, ба шумо дучор нашудааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2: Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст. Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ бигӯяд, ки маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки ӯ ба васваса ва фирефтаи хоҳиши худ афтодааст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 39:11 Ва чунин воқеъ шуд, ки Юсуф барои анҷоми кори худ ба хона даромад; ва дар он ҷо касе аз аҳли хона набуд.

Юсуф барои анҷоми кораш ба хона даромад, аммо касе дар он ҷо набуд.

1. Вақти Худо комил аст - Ҳастӣ 39:11

2. Кори дурустро дар вақти лозима кардан - Ҳастӣ 39:11

1. Воиз 3:1 - "Барои ҳама чиз як мавсим ва вақт барои ҳар мақсад дар зери осмон аст".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Ҳастӣ 39:12 Ва вай ӯро аз ҷомааш дастгир карда, гуфт: «Бо ман бихох; ва ӯ ҷомаи худро дар дасти вай гузошта, гурехт ва ӯро берун овард».

Зани Фӯтифар Юсуфро фирефтанӣ шуд, вале ӯ аз ӯ гурехта, ҷомаашро гузошта монд.

1. Қувваи имон: устувор истодан дар васваса - Намунаи Юсуф дар истодан устувор дар баробари васваса.

2. Қудсияти амалӣ: арзиши хидмат ба Худо - омодагии Юсуф барои аз даст додани талафоти шахсӣ барои содиқ мондан ба Худо.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише ба шумо нарасидааст, ки барои одамизод маъмул нест. Худо амин аст, ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз имкони худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад овард. то ба он тоб оварда тавонед».

2. Яъқуб 1:12 - "Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст".

Ҳастӣ 39:13 Ва чунин воқеъ шуд, ки вай дид, ки Ӯ ҷомаи Худро дар дасти вай гузошта, гурехтааст,

Юсуф ба васвасаҳо муқобилат кард ва аз зани Фӯтифар гурехт.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, ки ба васвасаҳо муқобилат кунем ва интихоби дуруст кунем.

2. Мо набояд нагузорем, ки ба хоҳишҳои нодурусти диламон таслим шавем.

1. Масалҳо 4:23 - Дили худро бо тамоми ҳушёр нигоҳ доред, зеро аз он чашмаҳои ҳаёт ҷорӣ мешавад.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Ҳастӣ 39:14 Ва вай одамони хонаи худро даъват намуда, ба онҳо гуфт: «Инак, ӯ забони иброниро назди мо овард, то ки моро тамасхур кунад; вай назди ман омад, то бо ман бихобад, ва ман бо овози баланд нидо кардам:

Юсуфро бардурӯғ айбдор карданд, ки кӯшиши фирефтани зани Фӯтифарро дошт.

1. Дар муқобили иттиҳомоти бардурӯғ устувор истодан

2. Муҳимияти нигоҳ доштани обрӯи беайб

1. Масалҳо 18:17 - Касе, ки аввал даъвои худро баён мекунад, дуруст ба назар мерасад, то он даме ки дигаре омада, ӯро тафтиш кунад

2. Забур 15:1-2 - Эй Худованд, кӣ дар хаймаи Ту сукунат хоҳад дошт? Кӣ дар теппаи муқаддаси Ту сокин хоҳад шуд? Он ки беайб рафтор мекунад ва кори нек мекунад ва дар дил рост мегӯяд.

Ҳастӣ 39:15 Ва чун шунид, ки ман овози худро баланд карда, фарьёд задам, ӯ ҷомаи худро бо ман гузошта, гурехта, ӯро берун овард.

Юсуфро бардурӯғ муттаҳам карданд ва зани хоҷааш ӯро фиреб доданӣ шуд ва ӯ гурехт.

1. Эътимод ба Худо дар ҳолатҳои душвор - Қиссаи Юсуф дар Ҳастӣ 39:15 ба мо нишон медиҳад, ки ҳатто вақте ки моро бардурӯғ айбдор мекунанд ва бо вазъиятҳои душвор рӯ ба рӯ мешавем, мо метавонем ба Худо таваккал кунем ва аз васвасаҳо гурезем.

2. Нерӯи имон - Ҷасорат ва имони Юсуф дар миёни душвориҳо барои мо имрӯз намуна аст.

1. Ҳастӣ 39:15 - Ва чун шунид, ки ман овози худро баланд карда, фарьёд задам, ӯ ҷомаи худро бо ман гузошта, гурехта, ӯро берун овард.

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

Ҳастӣ 39:16 Ва либоси ӯро назди худ гузошт, то даме ки оғояш ба хона омад.

Зани Фӯтифар ҷомаи Юсуфро нигоҳ дошт, то шавҳараш ба хона баргардад.

1. Вафодории Юсуф: Намунае барои зиндагии мо

2. Қувваи васвасаҳо: Огоҳӣ барои ҳамаи мо

1. Айюб 31:1 - "Ман бо чашмони худ аҳд бастаам, пас чаро ба ҷавонзан нигоҳ кунам?"

2. Масалҳо 5: 3-5 - "Зеро ки аз лабони зани мамнӯъ асал мечакад ва суханаш аз равған нармтар аст, аммо дар ниҳоят вай мисли явшон талх аст, мисли шамшери дудама тез аст. Поёнаш поён меравад. ба марг; қадамҳои вай бо роҳи шеол меравад ».

Ҳастӣ 39:17 Ва вай ба ин суханон гуфт: «Ғуломи ибрӣ, ки назди мо овардай, назди ман омад, то ки маро тамасхур кунад;

Беайбии Юсуфро зани Фӯтифар озмуда буд.

1: Ҳамаамон бо ин ё он роҳ озмуда мешавем. Маҳз ҳамин тавр мо ба он озмоишҳо ҷавоб медиҳем, ки хислати аслии моро ошкор мекунанд.

2: Худо барои ҳар яки мо нақша дорад, ҳатто дар шароити душвор ва душвор.

1: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии холис ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад.

2: Румиён 5:3-4 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо низ бо уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

Ҳастӣ 39:18 Ва ҳангоме ки ман овози худро баланд карда, фарьёд задам, ӯ ҷомаи худро бо ман гузошта, гурехта рафт.

Юсуфро бардурӯғ айбдор карданд ва ҳангоми гурехтан ҷомаашро гузошта монд.

1: Қудрати дуои марди одил ва оқибатҳои айбдоркуниҳои бардурӯғ.

2: Муҳимияти нигоҳ доштани беайбии худ сарфи назар аз душвориҳо.

1: Яъқуб 5:16 - Дуои пурсамари одами одил фоидаи зиёд дорад.

2: Масалҳо 19:5 - Шоҳиди козиб бечазо нахоҳад монд, ва ҳар кӣ дурӯғ мегӯяд, раҳо нахоҳад шуд.

Ҳастӣ 39:19 Ва чунин воқеъ шуд, ки оғояш суханони зани худро шунид, ки вай ба ӯ гуфта, гуфт: «Бандаи ту бо ман ҳамин тавр рафтор кард; ки хашму газаби у аланга зад.

Хоҷаи Юсуф пас аз он ки Юсуф барои ӯ коре кард, аз суханони занаш ба хашм омад.

1. Омӯзиши ҳалли осоиштаи низоъ

2. Қувваи Калом

1. Масалҳо 15:1 - «Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

2. Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

Ҳастӣ 39:20 Ва оғои Юсуф ӯро гирифта, ба зиндоне, ки асирони подшоҳ баста буданд, андохт; ва ӯ дар он ҷо дар зиндон буд.

Юсуфро беадолатона ба зиндон мепартоянд ва дар он ҷо ӯ бо асирони дигари подшоҳ баста мешавад.

1. Азоби беадолатонаи Юсуф – Истифодаи достони Юсуф барои омӯхтани сирри иродаи Худо дар ранҷу азоб.

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор - Санҷиши вафодории Юсуф дар миёни озмоиш ва мушкилот.

1. Ишаъё 53: 7 - «Ӯ мазлум шуд, ва ранҷу азоб кашид, вале даҳони худро накушод: вай мисли барра барои забҳ оварда мешавад, ва мисли гӯсфанд дар пеши пашмтарошҳои вай гунг аст, бинобар ин даҳони худро намекушояд. ».

2. Ибриён 11:23 - "Бо имон Мусо, ҳангоме ки таваллуд шуд, се моҳ аз падару модараш пинҳон шуд, зеро диданд, ки вай кӯдаки солим аст, ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд."

Ҳастӣ 39:21 Аммо Худованд бо Юсуф буд, ва ба ӯ марҳамат намуд, ва дар назари посбони зиндон ба ӯ илтифот бахшид.

Вафодории Юсуф ба Худо аз ҷониби Худо ба ӯ раҳм ва марҳамат нишон дод.

1: Худо садоқатро мукофот хоҳад дод

2: Раҳмат ва раҳмати Худо барои ҳама дастрас аст

1: Матто 25:21 Оғои ӯ ба вай гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад!

2: Румиён 5:20-21 Ва шариат низ ворид шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд шуд, файз боз ҳам зиёд мешуд: то онҷунон ки гуноҳ то мамот ҳукмронӣ кард, онҷунон файз низ ба воситаи адолат барои ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ҳукмрон шавад.

Ҳастӣ 39:22 Ва посбони зиндон ҳамаи маҳбусони дар зиндон бударо ба дасти Юсуф супурд; ва ҳар коре, ки дар он ҷо карданд, худи ӯ буд.

Сардори зиндон ба Юсуф масъулияти бузург бовар карда буд.

1. Худо садоқатро бо масъулиятҳои баланд мукофот медиҳад.

2. Худо метавонад моро истифода барад, ҳатто дар вазъиятҳои душвор низ ниятҳояшро амалӣ созад.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Матто 25:21 - "Оғои ӯ ба ӯ гуфт: "Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад. Ту бар андак мӯътамад будӣ; Ман туро бар бисьёр таъин хоҳам кард. Ба шодии оғои худ дохил шав".

Ҳастӣ 39:23 Нозири зиндон ба ҳеҷ чизи зери дасташ нигоҳ накард; зеро ки Худованд бо ӯ буд ва коре ки ӯ мекард, Худованд онро муваффақ гардонд.

Худованд бо Юсуф буд ва ҳар коре, ки ӯ мекард, муваффақ мешуд.

1. Ҳузур ва баракати Худо барои ҳамаи мо дастрас аст.

2. Худоро бигзоред, ки амалатонро ҳидоят кунад, то ӯ ризоият диҳад.

1. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 "Нагузоред, ки ин Китоби шариат аз даҳони шумо дур нашавад; шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ки ҳар чизе ки дар он навишта шудааст, бодиққат бошед. Он гоҳ шумо муваффақ ва муваффақ хоҳед шуд".

Ҳастӣ 40-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 40:1-8, боб бо ҳабс шудани Юсуф дар Миср оғоз мешавад. Ҳангоми дар зиндон сарвари соқии Фиръавн ва нонвой низ дар зиндон ҳастанд. Шабе ҳарду хобҳои ғамангез мебинанд ва Юсуф дарди онҳоро пай мебарад. Вакте ки аз чехраи пурташвишашон пурсад, хобхои худро ба у ошкор мекунанд. Соқ дар хобаш токеро мебинад, ки се шохааш навда ва ҳосил медиҳад ва онро ба косаи Фиръавн мефишурдааст. Нонвой хоб мекунад, ки дар сараш се сабад пур аз нонпазӣ аст, ки паррандагон мехӯранд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 40:9-19 идома дода, Юсуф хобҳои соқиб ва нонворо таъбир мекунад. Ӯ ба соқиш мегӯяд, ки дар давоми се рӯз ӯ ба мақоми соқии Фиръавн бармегардад. Юсуф аз ин таъбир рӯҳбаланд шуда, аз соқиб хоҳиш мекунад, ки ӯро ба ёд оварад ва ҳангоми барқарор шуданаш ба Фиръавн қазияашро баён кунад. Мутаассифона, Юсуф пешгӯӣ мекунад, ки дар давоми се рӯз аз ҷониби Фиръавн овехта мешавад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 40:20-23, маҳз ҳамон тавре ки Юсуф тафсир кард, дар рӯзи сеюми зодрӯзи Фиръавн Фиръавн барои амалдоронаш зиёфат медиҳад ва саркоҳири соқиро ба мақоми пештарааш бармегардонад. Аммо, чунон ки таъбири хоби Юсуф пешгӯӣ карда буд, сарнонвой ҳамон замоне ба дор овехта мешавад, ки Фиръавн ҷашни зодрӯзашро ҷашн мегирад. Сарфи назар аз таъбири дақиқи хобҳои онҳо ва дархости кӯмак аз соқии барқароршуда барои озод шудан аз зиндон, Юсуфро ӯ фаромӯш мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 40 пешниҳод мекунад:
Юсуфро дар баробари саркоҳири фиръавн ва сари нонвой зиндонӣ карданд;
Орзухои пурташвиши хар ду махбус;
Юсуф хобҳои онҳоро дақиқ таъбир мекунад.

Юсуф пешгӯӣ кард, ки дар давоми се рӯз:
Соқӣ ба ҷои худ бармегардад;
Нонворо Фиръавн ба дор меовезад;
Иҷрои тафсирҳои Юсуф.

Хоҳиши Юсуф аз соқиб, ки ӯро ёд кунад, ки фаромӯш шудааст;
Фиръавн соқиро барқарор мекунад, вале нонвойро ба қатл мерасонад;
Юсуф дар зиндон монд ва мунтазири рӯйдодҳои минбаъдаест, ки сарнавишти ӯро муайян мекунанд.

Дар ин боб қобилияти Юсуф дар таъбири хоб ва дурустии таъбирҳои ӯ таъкид шудааст. Он хислат ва омодагии ӯро барои кӯмак ба дигарон ҳатто ҳангоми зиндон нишон медиҳад. Ҳикоя ба мавзӯи пешгӯии илоҳӣ ва чӣ гуна Худо хобҳоро ҳамчун воситаи муошират истифода мебарад, таъкид мекунад. Ҳастӣ 40 ҳамчун санги зинапоя дар сафари Юсуф хидмат мекунад ва ӯро ба иҷрои тақдири худ ҳамчун шахсияти муҳим дар Миср наздиктар мекунад.

Ҳастӣ 40:1 Ва баъд аз ин воқеъ шуд, ки нонвойи подшоҳи Миср ва нонпази ӯ оғои худ подшоҳи Мисрро ба васваса андохтанд.

Сари косахона ва нонвойи подшоҳи Миср ӯро хафа карда буданд.

1: Кори дурустро иҷро кардан, ҳатто вақте ки касе онро тамошо намекунад, роҳи бузургии ҳақиқӣ аст. Масалҳо 11:3

2: Мо ҳама метавонем, ҳатто дар замонҳои душвор, ба ризқу рӯзии Худо умед пайдо кунем. Филиппиён 4:6-7

1: Забур 37: 23-24 - Қадамҳои одами нек аз ҷониби Худованд амр карда мешавад ва Ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад. Ҳарчанд афтода бошад ҳам, вай тамоман сарнагун нахоҳад шуд, зеро ки Худованд ӯро бо дасташ нигоҳ медорад.

2: Масалҳо 24:16 - Зеро ки одил ҳафт бор афтода, бархоста, аммо шарир ба фитна афтод.

Ҳастӣ 40:2 Ва фиръавн бар ду нозири худ, бар сарвари нонвойҳо ва сардори нонвойҳо хашмгин шуд.

Фиръавн аз ду нафар аз амалдорони худ хашмгин шуд.

1: Вақте ки ба мо вазифаҳои ҳокимият бовар карда мешаванд, мо бояд ҳамеша дар хотир дорем, ки онро оқилона ва фурӯтанӣ истифода барем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар ҳар як қарори худ Худоро эҳтиром кунем ва ба атрофиёнамон эҳтиром гузорем.

1: Масалҳо 16:32 Касе, ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавоно аст, ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, аз он касе ки шаҳрро забт мекунад.

2: Матто 5:5 Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.

Ҳастӣ 40:3 Ва онҳоро дар хонаи сардори посбонон, дар зиндон, ҷое ки Юсуф баста буд, дар ҳавза гузошт.

Дар Ҳастӣ 40:3 ҳабс шудани Юсуф дар хонаи сардори посбон тасвир шудааст.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор - Хуруҷ 14:13-14

2. Мусибатҳои Юсуф - Ҳастӣ 37:19-20

1. Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 40:4 Сардори посбонон Юсуфро ба онҳо супориш дод, ва ӯ ба онҳо хизмат мекард, ва онҳо як мавсим дар посбонӣ монданд.

Юсуфро капитани посбонҳо барои хидмати ду мард дар зиндон таъин мекунад.

1. Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки вазъиятҳои душвори моро ба манфиати нек истифода мебарад.

2. Худо метавонад моро дар ҳар вазъият истифода барад.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Эфсӯсиён 2:10 - «Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст».

Ҳастӣ 40:5 Ва онҳо хоб диданд, ки ҳардуи онҳо дар як шаб хоб диданд, ҳар яке мувофиқи таъбири хобаш, косабон ва нонпази подшоҳи Миср, ки дар зиндон баста буданд.

Ду нафар, нонвой ва нонвойи подшоҳи Миср, зиндонӣ шуданд ва ҳарду дар як шаб хоб диданд.

1. Қувваи хобҳо: Чӣ тавр Худо хобҳоро барои сӯҳбат бо мо истифода мебарад

2. Имон дар миёни мусибат: дарёфти умед дар зиндонҳои зиндагӣ

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

Ҳастӣ 40:6 Ва саҳар Юсуф назди онҳо даромад ва ба онҳо нигоҳ кард, ва инак, онҳо ғамгин шуданд.

Юсуф пай бурд, ки соқиву нонвойи Фиръавн ғамгин аст ва аз онҳо пурсид, ки чаро.

1. Қувваи шафқат: Чӣ гуна кушодагии Юсуф ба дигарон ба муваффақияти ӯ оварда расонд

2. Арзиши хидмат ба дигарон: Намунаи Юсуф дар хидмати Фиръавн

1. Матто 25:40 - Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ, ба шумо мегӯям, чунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини ман кардаед, ба ман ҳам кардаед.

2. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштаҳоро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

Ҳастӣ 40:7 Ва ӯ аз нозирони фиръавн, ки бо ӯ дар ҳавлии хонаи оғои худ буданд, пурсид: «Чаро шумо имрӯз ин қадар ғамгинед?

Юсуф аз афсарони фиръавн пурсид, ки чаро онҳо ин қадар ғамгинанд.

1. Худо ба эҳсосоти мо ғамхорӣ мекунад - ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

2. Дар лаҳзаҳои ғамгинӣ тасаллии Худоро ҷӯем.

1. Забур 33:18 "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Ҳастӣ 40:8 Ва ба ӯ гуфтанд: «Мо хоб дидем, ва касе онро таъбир намекунад». Ва Юсуф ба онҳо гуфт: «Оё таъбир аз они Худо нест? ба ман бигӯед, ман аз шумо илтимос мекунам.

Юсуф ба ду маҳбус мефаҳмонад, ки Худо таъбири хоб аст.

1. Худо Тарҷумони ниҳоӣ аст - Ҳастӣ 40:8

2. Қувваи хобҳо - Ҳастӣ 40:8

1. Матто 28:20 - Ва дар хотир доред, ки ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 40:9 Сардор хоби худро ба Юсуф нақл карда, гуфт: «Дар хобам, инак, токи ток пеши ман буд;

Юсуф хобҳои сари косабон ва нонвойро таъбир мекунад.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки хобҳои моро таъбир кунад ва моро дар қабули қарорҳоямон ҳидоят кунад.

2: Худо ба мо дар миёни душвориҳо умед ва фаҳмиш медиҳад.

1: Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Isaiah 65:24 "Пеш аз он ки онҳо бихонанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; ҳангоме ки онҳо ҳанӯз сухан мегӯянд, Ман хоҳам шунид."

Ҳастӣ 40:10 Ва дар токи ток се шоха буд; ва хӯшаҳои он ангури пухтааст.

Худованд ба Юсуф токи пурсамар дод, то дар он умед пайдо кунад.

1: Мо метавонем аз ризқи Худо умед пайдо кунем.

2: Биёед барои ниёзҳои худ ба Худованд назар кунем.

1: Забур 84:11 - "Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файз ва ҷалол хоҳад дод: ҳеҷ кори некро аз росткорон дареғ нахоҳад дошт".

2: Матто 7: 7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад; ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

Ҳастӣ 40:11 Ва косаи фиръавн дар дасти ман буд, ва ман ангурро гирифта, ба косаи фиръавн фишурдам, ва косаро ба дасти фиръавн додам.

Юсуф хоби Фиръавнро таъбир мекунад ва ба ӯ як пиёла ангури фишурда медиҳад.

1: Худо барои шумо ҳатто дарториктарин вақтҳои шумо роҳ медиҳад.

2: Худо ба шумо нақшаи Худро тавассути одамони ногаҳонӣ нишон медиҳад.

1: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:19 - Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

Ҳастӣ 40:12 Ва Юсуф ба ӯ гуфт: «Тафсири он чунин аст: се шоха се рӯз аст;

Юсуф хоби Фиръавнро таъбир карда, ба ӯ мегӯяд, ки ин маънои онро дорад, ки се рӯзи фаровонӣ ва пас аз се рӯзи қаҳтӣ меояд.

1. Тағйирнопазирии бахт: Ҳукмронии Худо дар замони фаровонӣ ва гуруснагӣ

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор: қувват тавассути озмоишҳо пайдо кардан

1. Забур 34:10 - "Шерони ҷавон дар муҳтоҷӣ ва гуруснагӣ азоб мекашанд, аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек маҳруманд".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 40:13 Аммо дар давоми се рӯз фиръавн сари туро боло карда, туро ба ҷои худ баргардонад, ва ту косаи Фиръавнро ба дасти ӯ хоҳӣ дод, чунон ки пештар, вақте ки посбонаш будӣ.

Фиръавн ваъда медиҳад, ки Юсуфро дар муддати се рӯз ба мақоми пештарааш ҳамчун косабардори худ баргардонад.

1. Худо метавонад моро аз ҳар вазъият баргардонад, новобаста аз он ки чӣ қадар ноумедӣ.

2. Худо ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Ҳастӣ 40:14 Аммо дар бораи ман фикр кун, ки кай бар ту некӣ хоҳад шуд, ва эҳсон кун, ва маро ба фиръавн ёд кун, ва маро аз ин хона берун кун.

Юсуф хобҳои Фиръавнро таъбир кард ва дар зиндагӣ як зина боло шуд; аммо бародаронашро ба ёд овард ва аз Фиръавн хохиш кард, ки мехрубонӣ кунад ва уро аз зиндон барорад.

1. Фаромӯш накунед, ки аз куҷо омадаед - новобаста аз он ки шумо чӣ қадар дур рафтаед, ҳеҷ гоҳ онҳоеро фаромӯш накунед, ки ба шумо дар расидани шумо кӯмак кардаанд.

2. Дар хотир доред, ки ба онҳое, ки аз шумо камтар бахт доранд, меҳрубонӣ кунед.

1. Луқо 6:31 - Бо дигарон ҳамон гунае кунед, ки шумо мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд.

2. Матто 25:40 - Ба ростӣ ба шумо мегӯям: он чи шумо барои яке аз хурдтарин бародарону хоҳарони ман кардаед, барои ман кардаед.

Ҳастӣ 40:15 Зеро ки ман аз замини ибриён дуздида шудаам, ва дар ин ҷо низ ҳеҷ коре накардаам, ки маро ба зиндон андозанд.

Юсуфро бардурӯғ айбдор карданд ва зиндонӣ карданд, аммо ӯ ба Худо содиқ монд ва ба Худо таваккал кард.

1: Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад, ҳатто дар вақти ранҷу азоб ва беадолатӣ.

2: Бо вуҷуди душвориҳои зиндагӣ мо бояд ба Худо содиқ ва эътимод дошта бошем.

1: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо ҳама чиз ба фоидаи нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2: Ибриён 10: 35-36 - "Бинобар ин эътимоди худро, ки мукофоти бузург дорад, аз даст надиҳед. Зеро ба шумо сабр лозим аст, то вақте ки иродаи Худоро ба ҷо овардед, он чиро, ки ваъда дода шудааст, ба даст ored."

Ҳастӣ 40:16 Сарнонвой чун дид, ки таъбири хуб аст, ба Юсуф гуфт: «Ман низ дар хоб будам, ва инак, дар сарам се сабади сафед доштам;

Дар достони Ҳастӣ 40 сарнонвой хобе мебинад, ки Юсуф онро ҳамчун пешгӯии марги дар пешистодаи худ маънидод мекунад.

1. Каломи Худо ҳақ аст: Дарс аз достони Юсуф ва нонвой

2. Қувваи хобҳо: омӯхтани аҳамияти тафсири Юсуф

1. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд рост ва рост аст; дар хар кораш содик аст.

2. Воиз 5:7 - Зеро дар бисёре аз хобҳо ва суханҳои зиёд ҳам ботил ҳастанд; лекин аз Худо битарс.

Ҳастӣ 40:17 Ва дар сабади болоӣ аз ҳар гуна нонпазӣ барои фиръавн буд; ва паррандагон онҳоро аз сабади болои сари ман хӯрданд.

Нонвои Фиръавн дид, ки дар сари ӯ паррандагон аз сабад нонпазӣ мехӯранд.

1. Худо медиҳад: Нонпази Фиръавн роҳи ғайриоддӣ барои додани хӯрок барои Подшоҳро ёфт.

2. Ба Худо таваккал кунед: Ҳатто дар замонҳои душвор, Худо барои зиндагии мо нақшае дорад.

1. Матто 6:25-34 Дар бораи ниёзҳои ҳаррӯзаи худ ғамхорӣ накунед; Худо медиҳад.

2. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; Ӯ ниёзҳои шуморо таъмин хоҳад кард.

Ҳастӣ 40:18 Ва Юсуф дар ҷавоб гуфт: «Тафсири он чунин аст: се сабад се рӯз аст;

Юсуф хоби Фиръавн дар бораи се сабад нонро се рӯз таъбир мекунад.

1: Мо ҳама хобҳо дорем, аммо танҳо тавассути таъбири Худо мо маънои аслии онҳоро мефаҳмем.

2: Ҳамон гуна ки Юсуф хоби Фиръавнро таъбир карда тавонист, мо низ метавонем барои фаҳмидани хобҳои худ роҳнамоии Худоро биҷӯем.

1: Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Яъқуб 1: 5-6 "Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки саховатмандона ба ҳама бе маломат ато мекунад, ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон ва бидуни шубҳа барои як шахс талаб кунад. Он ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва партоб мекунад».

Ҳастӣ 40:19 Аммо дар давоми се рӯз фиръавн сари туро аз ту бардошта, бар дарахт овезон хоҳад кард; ва паррандагон гӯшти туро аз ту бихӯранд.

Фиръавн ваъда дод, ки Юсуфро дар муддати се рӯз ба мақоми қудрataш баргардонад, аммо ӯро ба дарахт овехта кушта, гӯшти ӯро паррандагон мехӯранд.

1: Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад. Ҳикояи Юсуф ба мо хотиррасон мекунад, ки ҳатто дар байни ранҷу азоб, Худо нақшае дорад.

2: Мо бояд содиқ бошем ва ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо душвориҳоро аз сар мегузаронем, нафаҳмем.

1: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 55:8-9 Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 40:20 Ва рӯзи сеюм, ки зодрӯзи фиръавн буд, ӯ барои ҳамаи навкаронаш зиёфат дод, ва ӯ сари нонвой ва нонвойро дар миёни навкарони худ боло бардошт.

Саховатмандии Фиръавн тавассути ҷашн ва пешбарии бандагонаш нишон дода мешавад.

1. Саховатмандии Худованд: Чӣ тавр мо метавонем миннатдорӣ баён кунем ва шукр гӯем.

2. Қувваи ҷашн: Чӣ тавр мо метавонем якдигарро боло бардошт ва дастгирӣ кунем.

1. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, ки он ба шунавандагон файз бахшад.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуб, дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабрро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар касро бахшед. дигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

Ҳастӣ 40:21 Ва ӯ сарпарастро боз ба хизмати худ баргардонд; ва косаро ба дасти фиръавн дод:

Сарпараст ба ҷои худ баргашт ва косаро ба фиръавн баргардонд.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна Худо моро пас аз ноком шуданамон барқарор мекунад

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад

1. Ишаъё 43:25 Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

2. Марсияҳо 3:22-23 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

Ҳастӣ 40:22 Аммо ӯ сарвари нонвойро ба дор овехт, чунон ки Юсуф ба онҳо тафсир карда буд.

Сарнонвой мувофики таъбири Юсуф ба дор овехта шуд.

1: Адолати Худо ҳатто дар замонҳои душвор иҷро мешавад.

2: Ҳикмат ва садоқати Юсуф ба Худо подош гирифт.

1: Масалҳо 19:20-21 - "Насиҳат гӯш кунед ва насиҳатро қабул кунед, то ки дар оянда хирад ба даст ored. Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд."

2: Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад».

Ҳастӣ 40:23 Аммо сардор Юсуфро ба ёд наовард, балки ӯро фаромӯш кард.

Сардор Юсуфро фаромӯш кард.

1. Худо моро ёд мекунад, ҳатто вақте ки дигарон фаромӯш мекунанд

2. Кувваи кори хайр

1. Ибриён 13:2 - «Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки онро намедонанд».

2. Масалҳо 19:17 - "Ҳар кӣ ба мискинон некӣ кунад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ онҳоро барои коре, ки карда буданд, подош хоҳад дод".

Ҳастӣ 41-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 41:1-13, боб аз он оғоз мешавад, ки фиръавн ду хоби муҳимеро мебинад, ки ӯро сахт ба ташвиш меоранд. Дар хобаш мебинад, ки ҳафт гови фарбеҳро ҳафт гови лоғар ва ҳафт хӯшаи лоғарро ҳафт хӯшаи борик ва сӯхта мехӯранд. Фиръавн таъбири хобҳояшро меҷӯяд, аммо дар миёни хирадмандонаш касеро намеёбад, ки тавзеҳоте диҳад. Дар ин лахза саркураби хобхои Юсуфро аз замони зиндон буданаш ба ёд меорад ва Фиръавнро аз ӯ хабар медиҳад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 41:14-36 идома дода, Юсуф аз зиндон даъват карда мешавад, то ба назди фиръавн ҳозир шавад. Пеш аз таъбири хобҳо, Юсуф эътироф мекунад, ки Худо таъбир медиҳад, на худаш. Ӯ тавзеҳ медиҳад, ки ҳарду хоб маънои ягона доранд - Миср ҳафт соли фаровонӣ ва пас аз қаҳтии шадид ҳафт соли дигар идома хоҳад ёфт. Юсуф ба Фиръавн маслиҳат медиҳад, ки марди доно ва доноеро таъин кунад, то дар солҳои фаровонӣ ба ҷамъоварӣ ва идоракунии ғизо назорат кунад, то Миср ба гуруснагии дарпешистода омода шавад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 41:37-57, фиръавн аз хирад ва фаҳмиши Юсуф мутаассир шуда, ӯро ба унвони фармондеҳи дуввум бар тамоми Миср таъин мекунад. Ӯ ба Юсуф ангуштарин, либоси зебо ва занҷири тилло дар гарданаш ва бар тамоми замин, ҷуз худи Фиръавн ҳукмфармост. Тавре ки Юсуф дар таъбири хоб пешгӯӣ карда буд, Миср ҳафт соли шукуфоиро аз сар мегузаронад, ки дар он дар тамоми замини таҳти идораи ӯ ҳосили фаровон ба даст меояд. Дар ин муддат Юсуф бо Асенат издивоҷ мекунад ва онҳо ду писар доранд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 41 пешниҳод мекунад:
Фиръавн хобҳои ғамангезе мебинад;
Юсуфро барои таъбири ин хобҳо даъват мекунанд;
Пешгӯии ҳафт соли фаровонӣ ва пас аз гуруснагии шадид.

Юсуф Худоро сарчашмаи тафсир эътироф мекунад;
Насиҳат ба Фиръавн то як марди доноеро барои идораи захираи ғизо таъин кунад;
Юсуф ба унвони фармондеҳи дуввуми Миср таъйин шуд.

Ба қудрат ва қудрат расидани Юсуф;
Иҷрои пешгӯиҳои хоб дар солҳои фаровонӣ;
Юсуф Асенатро ба занӣ мегирад ва соҳиби ду писар мешавад.

Дар ин боб нақши асосии Юсуф дар таъбири хобҳо ва болоравии минбаъдаи ӯ ба мақоми таъсири бузург нишон дода шудааст. Он ҳидоят ва ҳикмати Худоро тавассути Юсуф таъкид мекунад ва ба ӯ имкон медиҳад, ки барои наҷоти Миср дар давраи гуруснагии дарпешистода маслиҳати муҳим диҳад. Ҳикоя мавзӯъҳои пешгӯии илоҳӣ, омодагӣ ва оқибатҳои гӯш кардан ё нодида гирифтани огоҳиҳои пешгӯиро таъкид мекунад. Ҳастӣ 41 нуқтаи гардишро дар ҳаёти Юсуф нишон медиҳад, вақте ки ӯ аз маҳбус ба шахсияти муҳим дар ҷомеаи Миср табдил меёбад.

Ҳастӣ 41:1 Ва воқеъ шуд, ки дар охири ду соли пурра фиръавн хоб дид, ва инак, дар канори дарё истода буд.

Орзуи Фиръавн аз гуруснагӣ дар Миср пешгӯӣ мекунад.

1. Нақшаҳои Худо аксар вақт тавассути хобҳо ва рӯъёҳо ошкор мешаванд.

2. Пешгӯии Худоро дар рӯйдодҳои ҳаёти мо дидан мумкин аст.

1. Дониёл 2:28-29 - Пас аз он дар рӯъёи шабона ба Дониёл ваҳй омад. Худои осмонро баракат дод ва гуфт: Муборак бод номи Худои то абад, ки аз они ҳикмат ва қудрат аст.

2. Матто 2:13-14 - Вақте ки онҳо рафтанд, инак, фариштаи Худованд дар хоб ба Юсуф зоҳир шуда, гуфт: «Бархез ва кӯдак ва модари ӯро бигир ва ба Миср гурез ва то даме ки ман дар он ҷо бимонам. ба шумо мегӯям, ки Ҳиродус мехоҳад кӯдакро ҷустуҷӯ кунад ва ӯро нобуд созад.

Ҳастӣ 41:2 Ва инак, ҳафт гови хушзот ва фарбеҳ аз дарё баромад; ва дар марғзор ғизо медоданд.

Фиръавнн Миср дид, ки ҳафт гови солим аз дарё мебароянд.

1: Таъмини Худо ба Фиръавн бо вуҷуди мушкилоти ҷисмонӣ.

2: Чӣ тавр Худо метавонад моро бо роҳҳои ғайричашмдошт таъмин кунад.

1:2 Қӯринтиён 9:8-9 - Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро бар шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз ҳамеша кофӣ бошед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед. Чунон ки навишта шудааст: "Муфт тақсим кард, ба мискинон дод"; адолати ӯ то абад пойдор аст.

2: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Ҳастӣ 41:3 Ва инак, ҳафт гови дигар аз қафои онҳо аз дарё баромаданд, ки лоғар ва лоғар буданд; ва дар канори гови дигар дар лаби дарё истод.

Сарпарасти Фиръавн бинад, ки ҳафт гов аз дарё берун меоянд, ки бадбахт ва лоғар ҳастанд.

1. Қудрати Худо: мӯъҷизаи ҳафт гови лоғар (Ҳастӣ 41:3)

2. Бартараф кардани душвориҳо: Қувваи имон (Ҳастӣ 41:3)

1. Ҳастӣ 41:3 - "Ва инак, ҳафт гови дигар аз қафои онҳо аз дарё баромаданд, ки лоғар ва лоғар буданд, ва дар канори гови дигар дар лаби дарё истоданд."

2. Матто 17:20 - "Ва Исо ба онҳо гуфт: "Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он нест хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд».

Ҳастӣ 41:4 Ва гови нарм ва лоғар ҳафт гови хушзот ва фарбеҳро хӯрд. Фиръавн бедор шуд.

Орзуи Фиръавн, ки ҳафт гови фарбеҳро ҳафт гови лоғар мехӯрад, амалӣ шуд ва ӯро бедор кард.

1. Иродаи Худоро фаҳмидан баъзан душвор аст, аммо он ҳамеша иҷро хоҳад шуд.

2. Худо барои амалӣ кардани аҳдофи худ ҳам хушоянду ҳам нохушро истифода мебарад.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 41:5 Ва ӯ хобида, бори дуюм хоб дид, ва инак, ҳафт хӯшаи ҷуворимакка дар як поя ва навъ ва хуб баромад.

Фиръавн хоб дид, ки ҳафт хӯшаи ҷуворимакка бар як поя баромад, ки ҳам дараҷа ва ҳам хуб буд.

1. Қувваи хобҳо: Чӣ гуна Худо тавассути хобҳои мо бо мо сухан мегӯяд

2. Таъмини Худо: Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад

1. Аъмол 2:17-21 - Тӯҳфаи хобҳо ва таъбирҳои онҳо

2. Забур 37:25 - Вафодории Худо барои қонеъ кардани ниёзҳои мо

Ҳастӣ 41:6 Ва инак, ҳафт хӯшаи лоғар ва аз шамоли шарқӣ тарошида, аз ақиби онҳо сабзид.

Фиръавн хоб дидааст, ки пас аз ҳафт хӯшаи солим ҳафт хӯшаи борик рӯёнад.

1. Худо метавонад ҳама гуна вазъиятро ба сӯи беҳтар табдил диҳад.

2. Эътироф кардани ҳокимияти Худо дар ҳаёти мо.

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони

шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Ҳастӣ 41:7 Ва ҳафт хӯшаи борик ҳафт хӯшаи ҳамвор ва пурро хӯрд. Ва Фиръавн бедор шуд, ва инак хоб буд.

Орзуи Фиръавн дар бораи гӯшҳои борик, ки гӯшҳои пурро мехӯрад, хотиррасон мекунад, ки Худо соҳибихтиёр аст ва Ӯ метавонад ҳатто бадтарин ҳолатҳои моро барои амалӣ кардани нақшаҳои неки худ истифода барад.

1: Ҳукмронии Худо: Донистани он ки Худо дар ихтиёр аст

2: Дидани баракат дар муборизаҳои мо

1: Румиён 8: 28-29 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2: Isaiah 41:10 "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам".

Ҳастӣ 41:8 Ва саҳаргоҳ рӯҳи ӯ музтариб шуд; ва ӯ фиристода, тамоми ҷодугарони Миср ва тамоми хирадмандони онро даъват намуд, ва фиръавн хоби худро ба онҳо гуфт; Аммо касе набуд, ки онҳоро ба Фиръавн тафсир кунад.

Рӯҳи Фиръавн ҳангоми таъбири хоби худаш ноором шуд.

1. "Ба Худованд таваккал кунед: Дар замонҳои душвор қувват пайдо кунед"

2. "Ҳикмати Худованд: Донистани он чизе ки мо наметавонем"

1. Ишаъё 40:31 "Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Ҳастӣ 41:9 Он гоҳ сарпараст ба фиръавн гуфт: «Имрӯз гуноҳҳои худро ба ёд овардаам:

Сардори фиръавн айбҳои ӯро ба ёд меорад.

1. Қувваи ба ёд овардани хатоҳои мо

2. Ислоҳ кардан ва аз хатогиҳои худ омӯхтан

1. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Румиён 8:1 - Пас, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест.

Ҳастӣ 41:10 Фиръавн ба навкарони худ ба ғазаб омад, ва маро дар хонаи сардори посбонҳо дар паҳлӯ гузошт, ҳам ман ва ҳам сари нонвой.

Ғазаби Фиръавн ба он оварда мерасонад, ки Юсуф ва нонвойро ба сардори хонаи посбон таъин мекунанд.

1. Қувваи ғазаб: Чӣ гуна хашм метавонад ба оқибатҳои нек ва бад оварда расонад

2. Юсуф: Намунаи сабр ва имон ба Худо

1. Масалҳо 29:11 - "Беақл рӯҳи худро пурра мебахшад, аммо хирад оромона онро нигоҳ медорад".

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

Ҳастӣ 41:11 Ва мо дар як шаб хоб дидем, ману ӯ; ҳар касро мувофиқи таъбири хобаш хоб дидем.

Юсуф хобҳои Фиръавн ва хизматгоронашро таъбир кард ва ба онҳо насиҳат дод.

1. Хобҳо метавонанд иродаи Худоро ошкор кунанд ва онҳоро барои пешбурди замонҳои душвор истифода бурдан мумкин аст.

2. Мо бояд ба тафсири дигарон гӯш диҳем ва ба маслиҳат кушода бошем.

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

Ҳастӣ 41:12 Ва дар он ҷо бо мо як ҷавонмарди иброние буд, ки ғуломи сардори посбонон буд; Ва ба ӯ гуфтем ва ӯ хобҳои моро ба мо таъбир дод. ба ҳар кас мувофиқи хобаш таъбир мекард.

Юсуф хобҳои Фиръавнро бо муваффақият таъбир кард.

1: Худо ба мо атои тафсирро баракат додааст ва ба мо имкон медиҳад, ки маънои паси таҷрибаҳои худро дарк кунем.

2: Худо метавонад одамонро истифода барад, то нияти Худро иҷро кунад ва нақшаҳои худро ошкор кунад.

1: Масалҳо 3: 5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Дониёл 2: 27-28, Дониёл ба подшоҳ ҷавоб дод ва гуфт: "Ҳеҷ доноён, ҷодугарон, ҷодугарон ё ситорашиносон сирри подшоҳро нишон дода наметавонанд, аммо дар осмон Худое ҳаст, ки онро ошкор мекунад. асрор.'"

Ҳастӣ 41:13 Ва воқеъ шуд, чунон ки Ӯ ба мо тафсир кард, ҳамон тавр шуд; маро ба вазифаи худ баргардонд ва ӯро ба дор овехт.

Тафсири дақиқи хоби фиръавн Юсуфро ба мақоми қудрати худ овард ва нонвой кушта шуд.

1. Мавқеи қудрати худро як чизи муқаррарӣ нагиред ва онро бо масъулият ва фурӯтанӣ истифода баред.

2. Иродаи Худо дар ниҳояти кор аст, пас аз ҳидояти Ӯ ва дастури Ӯ огоҳ бош.

1. Масалҳо 16:18, "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. Ишаъё 55:8, "Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд."

Ҳастӣ 41:14 Ва фиръавн фиристода, Юсуфро даъват кард, ва ӯро шитобон аз зиндон берун оварданд; ва ӯ мӯйсарашро тарошида, ҷомаашро иваз карда, назди фиръавн омад.

Юсуфро аз зиндон берун оварданд ва худро ба Фиръавн нишон доданд.

1: Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад ва Ӯ метавонад ҳатто вазъиятҳои душвор ва душворро ба манфиати мо баргардонад.

2: Мо метавонем ба вақти Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо дар зиндон ҳастем, зеро Ӯ моро бо вақт ва роҳи худ берун хоҳад овард.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 40:1-3 - Ман бо сабр интизори Худованд будам; ба ман ру оварда, доди маро шунид. Маро аз чохи лалмӣ, аз лой ва ботлок бароварда; пои маро болои санг гузошта, ба ман чои устувор дод. Дар даҳони ман суруди наве гузошт, Суруди ҳамду санои Худои мо. Бисёриҳо хоҳанд дид ва метарсанд ва ба Худованд таваккал хоҳанд кард.

Ҳастӣ 41:15 Ва фиръавн ба Юсуф гуфт: «Ман хоб дидам, ва касе онро таъбир намекунад;

Хоби Фиръавнро Юсуф таъбир кард.

1: Худо ҳамеша дар лаҳзаҳои душворӣ бо мост ва Ӯ метавонад ба мо роҳҳои ҳалли лозимаро пешкаш кунад.

2: Худо метавонад ҳар касро барои корҳои бузург истифода барад, ҳатто дар муқобили душвориҳо.

1: Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2:2 ба Қӯринтиён 12:9 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

Ҳастӣ 41:16 Ва Юсуф дар ҷавоби фиръавн гуфт: «Ин дар ман нест: Худо ба фиръавн ҷавоби осоиштагӣ хоҳад дод».

Юсуф хоби Фиръавнро таъбир мекунад ва эълон мекунад, ки Худо ҷавоби сулҳро хоҳад дод.

1. Худо бахшандаи сулҳ аст

2. Ба Худо таваккал кунед, ки ба шумо ҷавобҳоеро, ки меҷӯед, медиҳад

1. Ишаъё 26:3 - Ту онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Ҳастӣ 41:17 Ва фиръавн ба Юсуф гуфт: «Дар хобам, инак, дар соҳили дарё истодаам:

Юсуф хоби Фиръавнро чунин таъбир мекунад, ки ҳафт соли фаровонӣ пас аз ҳафт соли қаҳтӣ меояд.

Фиръавн хоб дид, ки дар лаби дарё меистад ва Юсуф ин хобро таъбир мекунад, ки ҳафт соли фаровонӣ ва ҳафт соли гуруснагӣ дорад.

1. Таъмини Худо ба воситаи хоб - Чӣ гуна Худо метавонад хобҳоро ҳамчун василаи роҳнамоӣ ва тасаллӣ истифода барад.

2. Мубориза бо қаҳтӣ - Чӣ гуна бояд ба мавсими гуруснагӣ омодагӣ гирифт ва бо имон ва эътимод ба ваъдаҳои Худо.

1. Ҳастӣ 41:17 - Ва фиръавн ба Юсуф гуфт: «Дар хобам, инак, ман дар соҳили дарё истодаам:

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

Ҳастӣ 41:18 Ва инак, ҳафт гови фарбеҳ ва хушбӯй аз дарё баромад; ва дар марғзор ғизо медоданд:

Аз дарьё хафт гови фарбеху дилрабо баромада, дар чаманзор мечаронданд.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо қодир аст, ки бо роҳҳои ғайричашмдошт фаровонӣ биёрад

2. Дидани фаровонии Худо: шинохти ризқи Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

1. Забур 34:10 - Ҷавонони шерон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд, аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, чизи нек нахоҳанд дошт.

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Ҳастӣ 41:19 Ва инак, ҳафт гови дигар аз ақиби онҳо баромаданд, ки камбағалон ва бағоят маъюбон ва лоғар буданд, ки дар тамоми замини Миср барои бадӣ надидаам.

Фиръавн хоб дид, ки ҳафт гови фарбеҳро ҳафт гови лоғару камбағал мехӯранд.

1. Нақшаҳои Худо баъзан дарҳол намоён намешаванд, аммо Ӯ ҳамеша бо роҳҳои пурасрор амал мекунад.

2. Вақте ки бо мушкилот рӯ ба рӯ мешавед, ба Худованд таваккал кунед, ки Ӯ шуморо аз душвориҳо раҳо мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 41:20 Ва гови лоғар ва лоғар ҳафт гови фарбеҳро хӯрд;

Аз таъбири Юсуф хоби Фиръавн маълум мешавад, ки ҳафт соли фаровонӣ пас аз ҳафт соли гуруснагӣ меояд.

1. Пешниҳоди Худо: Таъбири хоби фиръавн аз ҷониби Юсуф маълум мешавад, ки Худо нақшае дорад ва ҳатто дар замони фаровонӣ ва гуруснагӣ зиндагии моро роҳнамоӣ мекунад.

2. Сабти вафодор: Таъбири хоби Фиръавн аз ҷониби Юсуф моро ташвиқ мекунад, ки содиқ бимонем ва дар рӯзҳои нек ва бад сабр кунем.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умеде диҳам."

Ҳастӣ 41:21 Ва ҳангоме ки онҳоро хӯрданд, маълум нашуд, ки онҳо хӯрдаанд; вале ба онхо мисли пештара хануз хам маъкул шуданд. Ҳамин тавр ман бедор шудам.

Фиръавн хоб мебинад, ки ҳафт гови фарбеҳ ва ҳафт гови лоғарро ҳафт гови лоғар мехӯранд, аммо ҳафт гови лоғар лоғар боқӣ мемонад.

1. Роҳҳои Худо пурасрор аст, аммо Ӯ ниёзҳои моро медонад.

2. Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин мекунад, ҳатто вақте ки чизҳои ғайриимкон ба назар мерасанд.

1. Матто 6:25-34 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки хавотир нашавем ва ба Худо таваккал накунем.

2. Ишаъё 41:10 - Худо моро тарк намекунад ва қувват мебахшад.

Ҳастӣ 41:22 Ва ман дар хоб дидам, ва инак, ҳафт хӯшаи пур ва хуб дар як поя баромад.

Орзуи Юсуф дар бораи он ки ҳафт хӯшаи ҷуворимакка дар як поя пайдо мешавад, рамзи фаровонии Миср дар солҳои оянда аст.

1. Худо ризқу рӯзии мост ва Ӯ ниёзҳои моро ҳатто дар вақти душвор қонеъ хоҳад кард.

2. Худо метавонад хобҳои моро истифода барад, то ба мо чизи бузургтар аз худамонро бигӯяд.

1. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Юил 2:28 Ва баъд аз он воқеъ хоҳад шуд, ки Ман Рӯҳи Худро бар ҳар башар мерезам; писарон ва духтарони шумо нубувват хоҳанд кард, пирони шумо хоб хоҳанд дид, ва ҷавонони шумо рӯъёҳо хоҳанд дид.

Ҳастӣ 41:23 Ва инак, ҳафт хӯшаи пажмурда, борик ва аз шамоли шарқ вазида, аз паси онҳо сабзид;

Худо хоби Фиръавнро дар бораи ҳафт хӯшаи борик ва хушкшударо истифода бурда, ҳафт соли қаҳтиро пешгӯй кард.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти мо - эътирофи дасти Худо дар замони шукуфоӣ ва камбизоатӣ

2. Вафодорӣ дар мусибат - таваккал ба Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор

1. Ҳастӣ 41:25-28 - Фаҳмони Юсуф ба Фиръавн маънои хобашро

2. Яъқуб 1: 2-4 - Ҳисоб кардани он ҳама хурсандӣ ҳангоми дучор шудан бо озмоишҳо ва мусибатҳо

Ҳастӣ 41:24 Ва гӯшаҳои борик ҳафт хӯшаи хубро хӯрданд; ва инро ба ҷодугарон гуфтам; вале касе набуд, ки инро ба ман баён кунад.

Орзуи Фиръавн, ки ҳафт хӯшаи ҷуворимаккаро ҳафт хӯшаи борик хӯрда, ба ҷодугарон хабар доданд, вале ҳеҷ яке аз онҳо маънои онро шарҳ дода натавонист.

1. Ба Худо таваккал кун, на ба инсон – танҳо Худо метавонад хобҳои моро таъбир кунад ва ба мо равшанӣ ва роҳнамоӣ диҳад.

2. Ҳикмати Худоро биҷӯед - Вақте ки мо бо мушкилот ё масъалаҳое рӯ ба рӯ мешавем, ки мо намефаҳмем, Худо сарчашмаи ҳикмат ва фаҳмиши ҳақиқӣ аст.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Ҳастӣ 41:25 Ва Юсуф ба фиръавн гуфт: «Орзуи Фиръавн як аст: Худо ба фиръавн он чизеро, ки мехоҳад бикунад, нишон дод».

Юсуф хоби Фиръавнро ба маънии он таъбир мекунад, ки Худо як давраи шукуфоиро, ки пас аз он давраи гуруснагӣ хоҳад овард.

1: Худо метавонад ҳама гуна вазъиятро барои ба даст овардани некӣ истифода барад.

2: Нақшаи Худо барои ҳаёти мо хуб аст, ҳатто вақте ки ба назар чунин наояд.

1: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиёне расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад.

Ҳастӣ 41:26 Ҳафт гови хушзот ҳафт сол аст; ва ҳафт хӯшаи нек ҳафт сол аст: хоб як аст.

Юсуф хоби Фиръавнро чунин таъбир мекунад, ки ҳафт соли фаровонӣ ва ҳафт соли гуруснагӣ меояд.

1. Қувваи хобҳо: Чӣ тавр Худо хобҳоро барои роҳнамоии мо истифода мебарад

2. Вафодории Юсуф: Чӣ гуна таваккали ӯ ба Худо ӯро подош дод

1. Ҳастӣ 50:20 - "Аммо шумо дар ҳаққи ман бад фикр мекардед, аммо Худо онро ба некӣ хоста буд, то ба амал ояд, чунон ки имрӯз аст, то бисёр одамонро зинда нақот диҳад."

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро меандешад, аммо Худованд қадамҳояшро ҳидоят мекунад".

Ҳастӣ 41:27 Ва ҳафт гови лоғар ва хушбӯй, ки пас аз онҳо пайдо шуд, ҳафт сол аст; ва ҳафт хӯшаи холӣ, ки бо шамоли шарқ вазида, ҳафт соли қаҳтӣ хоҳад буд.

Ҳафт соли фаровонӣ, ки Фиръавн аз сар гузаронида буд, ҳафт соли гуруснагӣ омад.

1. Ҳукмронии Худо дар замони фаровонӣ ва камӣ

2. Тайёрӣ ба оянда дар замони фаровонӣ

1. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем" 14 Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. 15 Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: "Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем".

2. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

Ҳастӣ 41:28 Ин аст он чизе ки ман ба фиръавн гуфтам: он чи Худо хоҳад кард, ба фиръавн нишон медиҳад.

Худо нақшаҳои худро ба воситаи Юсуф ба Фиръавн ошкор мекунад.

1. Нақшаҳои Худо барои мо: Чӣ гуна Худо иродаи Худро дар ҳаёти мо ошкор мекунад

2. Гӯш додан ба овози Худо: посух додан ба даъвати Худо

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Матто 7:7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ба рӯятон кушода хоҳад шуд. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ба касе ки дарро бикӯбад, он кушода мешавад».

Ҳастӣ 41:29 Инак, дар тамоми замини Миср ҳафт соли фаровонии фаровон меояд.

Ҳафт соли фаровонӣ ба Миср меояд.

1: Рӯзи Худо неъматест ва мо бояд барои он шукр кунем.

2: Ҳаёти мо бояд фаровонии неъматҳои Худоро инъикос кунад ва мо бояд ин фаровониро бо дигарон мубодила кунем.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як ҳадяи хуб ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё соя вуҷуд надорад.

2:2 Қӯринтиён 9:8-10 - Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро бар шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз ҳамеша кофӣ бошед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед. Чунон ки навишта шудааст: "Муфт тақсим кард, ба мискинон дод"; адолати ӯ то абад пойдор аст. Он ки ба коранда тухм ва нон таъмин мекунад, барои кишт тухмии туро таъмин ва афзун хоҳад кард ва ҳосили адолати Туро афзун хоҳад кард.

Ҳастӣ 41:30 Ва пас аз онҳо ҳафт соли қаҳтӣ рӯй хоҳад дод; ва тамоми фаровонӣ дар замини Миср фаромӯш хоҳад шуд; ва қаҳтӣ заминро фурӯ хоҳад бурд;

Фиръавн хоб дидааст, ки ҳафт соли гуруснагӣ ва фаровонии Миср фаромӯш хоҳад шуд.

1. Огоҳии Худо: Ба нишонаҳои қаҳтӣ гӯш диҳед

2. Омӯзиши таваккал ба Худо дар замони гуруснагӣ

1. Ҳастӣ 41:30–32

2. Масалҳо 3:5–6

Ҳастӣ 41:31 Ва фаровонӣ дар замин ба сабаби қаҳтии баъдӣ маълум нахоҳад шуд; зеро ки ин хеле аламовар аст.

Фиръавн дар Миср гуруснагиро аз сар гузаронд, ки он чунон сахт буд, ки онро андоза кардан ғайриимкон буд.

1. Ризки Худо дар вақти ниёз басанда аст

2. Қудрати Худо аз ҳар озмоишу мусибат бузургтар аст

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Ҳастӣ 41:32 Ва барои ин хоб ду маротиба ба фиръавн дучанд шуд; зеро он кор аз ҷониби Худо муқаррар шудааст ва Худо онро ба зудӣ ба амал хоҳад овард.

Нақшаҳои Худо ҳамеша муқаррар карда мешаванд ва амалӣ мешаванд.

1. Нақшаҳои Худо ҳамеша ғалаба хоҳанд кард - Ҳастӣ 41:32

2. Аниқии иродаи Худо - Ҳастӣ 41:32

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Матто 24:35 - Осмон ва замин гузарон аст, аммо суханони Ман гузарон нест.

Ҳастӣ 41:33 Пас, бигзор фиръавн одами доно ва доноеро дида, ӯро бар замини Миср таъин кунад.

Фиръавн бояд марди доно ва доноеро пайдо кунад, ки бар Миср ҳукмронӣ кунад.

1. Ҳикмати Худо дар роҳбарӣ - Масалҳо 11:14

2. Таъмини Худо дар замонҳои зарурӣ - Забур 45:1-2

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

Ҳастӣ 41:34 Бигзор фиръавн ин корро кунад, ва бигзор вай нозиронро бар замин таъин кунад, ва дар ҳафт соли фаровонӣ панҷяки замини Мисрро ишғол намояд.

Ба фиръавн аз ҷониби Худо дастур дода шуд, ки нозиронро бар замин таъин кунад ва дар давоми ҳафт соли фаровонӣ панҷяки замини Мисрро ишғол кунад.

1. Худо барои мо дар вақти фаровонӣ ва дар тангӣ нақшае дорад.

2. Боварӣ ба нақша ва ризқи Худо дар замони фаровонӣ боиси амниву баракатҳои дарозмуддат мегардад.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Такрори Шариат 8:18 - «Лекин Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст».

Ҳастӣ 41:35 Ва бигзор онҳо тамоми ғизои солҳои неки ояндаро ҷамъ оваранд, ва дар зери дасти фиръавн ғалла гузоранд, ва дар шаҳрҳо ғизо нигоҳ доранд.

Фиръавн ба қавми худ дастур медиҳад, ки тамоми ғизои солҳои хубро ҷамъоварӣ кунанд ва дар шаҳрҳо барои истифодаи оянда захира кунанд.

1. Худованд мефармояд: Қиссаи Юсуф ва Фиръавн

2. Боварӣ ба ризқи Худо

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи ғамхорӣ накардан дар бораи таъминот

2. Забур 37:25 - Худо касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, таъмин мекунад

Ҳастӣ 41:36 Ва он ғизо барои замин дар баробари ҳафт соли қаҳтӣ, ки дар замини Миср хоҳад буд, хоҳад буд; ки замин аз гуруснагӣ нобуд нашавад.

Фиръавни Миср Юсуфро барои ташкили захираҳои кишвар дар замони гуруснагӣ таъин кард.

1: Нақшаи илоҳии Худо барои Юсуф барои таъмини мардуми Миср дар замони гуруснагӣ.

2: Таъмини Худо барои мо дар рӯзҳои душвор.

1: Матто 6:25-34 - Дар бораи фардо хавотир нашав.

2: Матто 7: 7-11 - Бипурс ва ба шумо дода мешавад.

Ҳастӣ 41:37 Ва ин дар назари Фиръавн ва дар назари ҳамаи навкаронаш хуб буд.

Фиръавн ва хизматгоронаш аз нақшаи Юсуф хушнуданд.

1. Нақшаҳои Худо беҳтаринанд ва аксар вақт аз нақшаҳои мо фарқ мекунанд.

2. Мо бояд дар ҳаёти худ ба роҳнамоии Худо кушода бошем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Ҳастӣ 41:38 Ва фиръавн ба навкарони худ гуфт: «Оё метавонем чунин шахсеро пайдо кунем, ки Рӯҳи Худо дар он аст?

Фиръавн аз хизматгоронаш пурсид, ки оё онҳо касеро ба мисли Юсуф доно, ки дар ӯ Рӯҳи Худо дошт, пайдо карда метавонанд?

1. Қудрати Рӯҳи Худо: Чӣ тавр итоаткории содиқи Юсуф ҳаёти ӯро дигар кард

2. Иҷрои нақшаи Худо: Чӣ тавр ба роҳнамоии Худо таваккал кардан мумкин аст

1. Румиён 8:26-27: Ба ин монанд, Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад. Зеро ки мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, аммо Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки барои суханон хеле амиқ аст. Ва ҳар кӣ дилҳоро меҷӯяд, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро Рӯҳ барои муқаддасон мувофиқи хости Худо шафоат мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6: Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 41:39 Фиръавн ба Юсуф гуфт: «Азбаски Худо ҳамаи инро ба ту нишон додааст, ҳеҷ кас ба мисли ту доно ва доно нест.

Худо Юсуфро барои ҳикмат ва хирадмандиаш бо мақоми баланди ҳокимият подош дод.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ хидмат мекунанд, бо ҳикмат ва хирад подош медиҳад.

2. Дар назди Худованд доно ва доно буданро биҷӯед.

1. Масалҳо 2:6-7 Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим захира мекунад.

2. Масалҳо 3:13-14 Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки хирад мегирад, зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст.

Ҳастӣ 41:40 Ту бар хонаи ман хоҳӣ буд, ва бар тибқи каломи Ту тамоми қавми ман ҳукмронӣ хоҳанд кард; танҳо дар тахт ман аз ту бузургтар хоҳам буд.

Юсуфро Фиръавн ба ҳокими Миср таъин кард.

1. Худо метавонад ҳар касро барои амалӣ кардани нақшаҳои худ истифода барад.

2. Аҳамияти фурӯтанӣ ва фармонбардорӣ.

1. Дониёл 4:17 - "Ҳукм аз рӯи фармони посдорон ва талаби муқаддасон бо каломи муқаддас аст: то зиндагон бидонанд, ки Ҳақҳи Таоло дар Малакути Одамҳо ҳукмронӣ мекунад ва онро ба ҳар кӣ бихоҳад, медиҳад ва бар он пасттарин одамонро таъин мекунад».

2. Румиён 13:1 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд".

Ҳастӣ 41:41 Ва фиръавн ба Юсуф гуфт: «Инак, туро бар тамоми замини Миср таъин кардам».

Фиръавн Юсуфро ҳокими тамоми Миср таъин кард.

1. Худо атоҳои моро барои баракат додани дигарон истифода мебарад - Ҳаст. 41:41

2. Нақшаҳои Худо ҳамеша аз нақшаҳои мо бузургтаранд - Ҳаст. 41:41

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст.

Ҳастӣ 41:42 Ва фиръавн ҳалқаи худро аз дасташ кашид, ва онро бар дасти Юсуф гузошт, ва ба ӯ ҷомаҳои катони маҳин ниҳод, ва занҷири тиллоро ба гарданаш ниҳод;

Фиръавн Юсуфро ба эътирофи қобилияти таъбири хобаш мақоми фахрӣ дод.

1: Худо касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд ва ба Ӯ итоат мекунанд, подош медиҳад.

2: Ҳатто дар байни душвориҳо, Худо метавонад имкониятҳои бузург фароҳам оварад.

1: Масалҳо 3: 5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 41:43 Ва ӯро водор сохт, ки ба аробаи дуюме ки дошт, савор шавад; ва пешопеши ӯ фарьёд заданд: «Зону хам кунед, ва ӯро бар тамоми замини Миср ҳоким таъин кард».

Фиръавн Юсуфро ҳокими Миср кард ва ба ӯ шарафи бузурге дод.

1. Нақшаи Худо барои Юсуф: таваккал кардан ба Худо дар вақти мусибат

2. Худо бо роҳҳои ғайричашмдошт кор мекунад

1. Ҳастӣ 37:1-36 - Қиссаи Юсуф дар бораи душвориҳо ва имон

2. Румиён 8:28 - Худо ҳама чизро барои некӣ барои дӯстдорони Ӯ кор мекунад

Ҳастӣ 41:44 Ва фиръавн ба Юсуф гуфт: «Ман Фиръавн ҳастам, ва ҳеҷ кас бе ту дар тамоми замини Миср даст ё пои худро боло нахоҳад кард».

Ба Юсуф қудрати ҳукмронии тамоми Миср дода шуд.

1. Муҳимияти эътимод ба нақшаи Худо

2. Қудрати ҳокимияти Худо

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Ҳастӣ 41:45 Ва фиръавн Юсуфро Зафнатфаноё номид; ва ӯро ба зани Осенат духтари Пӯтифераи коҳини Он дод. Ва Юсуф бар тамоми замини Миср баромад.

Фиръавн ба Юсуф номи нав бо номи Зафнатфаноё дод ва ба ӯ духтараш Асинатро ба занӣ дод. Пас Юсуф бар тамоми Миср баромад.

1. Қудрати номи нав - чӣ гуна ном метавонад ҳадаф ва шахсияти моро инъикос кунад

2. Намунаи Юсуф дар вафодорӣ ва итоаткорӣ дар ҳама шароит

1. Ишаъё 62:2 Ва халқҳо адолати туро хоҳанд дид, ва ҳамаи подшоҳон ҷалоли туро хоҳанд дид;

2. Яъқуб 1:2-4 Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Ҳастӣ 41:46 Ва ҳангоме ки Юсуф дар назди фиръавн подшоҳи Миср меистод, сиюсола буд. Ва Юсуф аз пеши фиръавн берун шуда, тамоми сарзамини Мисрро давр зад.

Юсуф ба сабаби ҳикмати Худо ба Миср роҳбарии Миср таъин шуд.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд ва Ӯ моро барои ҷалоли худ истифода мебарад.

2. Марҳамат ва ризқи Худо моро ҳатто дар лаҳзаҳои душвор дастгирӣ хоҳад кард.

1. Ишаъё 55:8-9: «Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд», мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

2. 2 Қӯринтиён 4:7-9 Аммо мо ин ганҷро дар зарфҳои гил дорем, то нишон диҳем, ки ин қудрати аз ҳама болотар аз Худост, на аз мост. Мо аз ҳар тараф сахт фишор меорем, вале накӯфтаем; парешон, вале дар ноумедӣ нест; таъқиб мешаванд, вале партофта нашудаанд; задаанд, вале нобуд нашудааст.

Ҳастӣ 41:47 Ва дар ҳафт соли фаровон замин бо муштҳо ба вуҷуд омад.

Дар давоми хафт соли фаровон замин хосили фаровон дод.

1. Худо мӯъмин аст: таваккал кардан ба фаровонии Худо дар замони фаровонӣ

2. Қувваи ризқ: омӯхтани қадри неъматҳои Худо

1. Такрори Шариат 28:11-12 - Худованд туро дар тамоми аъмоли дастат, дар меваи баданат, ва дар меваи чорпоёни ту ва дар меваи замини ту, ба нафъи некӯӣ афзун хоҳад кард: зеро Худованд боз бар ту шодӣ хоҳад кард, чунон ки аз падарони ту шодӣ карда буд.

2. Забур 65:9-13 - Ту ба замин меравӣ ва онро об медиҳӣ: Ту онро аз дарёи Худо, ки пур аз об аст, ғанӣ медиҳӣ: Ту ба онҳо ҷуворимакка омода мекунӣ, ҳангоме ки онро таъмин кардай. Ту пуштаҳои онро фаровон об медиҳӣ, ҷӯякҳояшро сокин мекунӣ, борони борон нарм мекунӣ, чашмаҳои онро баракат медиҳӣ.

Ҳастӣ 41:48 Ва тамоми ғизои ҳафтсоларо, ки дар замини Миср буд, ҷамъ карда, дар шаҳрҳо ҷамъ кард; хӯроки саҳро, ки гирду атрофи ҳар шаҳр буд, дар ҳамин гуна.

Юсуф дар давоми ҳафт соли фаровон ғизо захира мекунад, то ба ҳафт соли гуруснагӣ омода шавад.

1. Худо ҳамеша ризқ медиҳад, ҳатто дар миёни гуруснагӣ.

2. Вафодорӣ ва итоаткории Юсуф мисолест, ки чӣ тавр дар лаҳзаҳои душворӣ ба Худо таваккал кардан мумкин аст.

1. Забур 37:25 "Ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофта шудааст, ва насли ӯ нон талаб мекунад."

2. Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то комил бошед. ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз камбудӣ».

Ҳастӣ 41:49 Ва Юсуф ғалларо мисли реги баҳр бағоят зиёд ҷамъ оварда, то даме ки шуморишро тарк кард; зеро он бешумор буд.

Орзуҳои Юсуф амалӣ шуданд ва ӯ барои тамоми халқи Миср таъминкунандаи бузурге гардид.

1: Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

2: Муҳимияти эътимод ба нақшаҳои Худо барои ҳаёти мо.

1: Ирмиё 29:11, "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

2: Ибриён 11: 6, "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад."

Ҳастӣ 41:50 Ва пеш аз фаро расидани солҳои қаҳтӣ Юсуф ду писар таваллуд кард, ки Асенат духтари коҳини Пӯтифараи Он ба ӯ зоид.

Зани Юсуф Асинат пеш аз фаро расидани солҳои қаҳтӣ ба ӯ ду писар зоид.

1. Бо имон бо қаҳтӣ рӯбарӯ шудан - Чӣ гуна эътимоди Юсуф ба Худо ба ӯ кӯмак кард, ки ба солҳои гуруснагӣ омода шавад.

2. Рӯзи Худо - чӣ гуна Худованд пеш аз солњои гуруснагї ба Юсуф ва хонаводааш ризќ дода буд.

1. Ҳастӣ 41:14-36 - Таъбири Юсуф хоби Фиръавн ва ба қудрат расидани ӯ дар Миср.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Ҳастӣ 41:51 Ва Юсуф нахустзодаро Менашше номид: «Зеро ки Худо гуфт, ки маро тамоми заҳматҳои худ ва тамоми хонадони падарам фаромӯш кардааст».

Юсуф ба писари нахустзодаи худ Менашше ном гузошт ва Худоро ҳамду сано хонд, ки ба ӯ кӯмак кард, ки душвориҳо ва хонаи падарашро фаромӯш кунад.

1. Қудрати файзи Худо, ки ба мо кӯмак мекунад, ки душвориҳои худро фаромӯш кунем.

2. Аҳамияти шукри Худо барои ҳамаи неъматҳои Ӯ.

1. Ишаъё 43:18-19: "Он чи пештараро ба ёд наоваред, ва чизҳои кӯҳнаро ба назар нагиред. Инак, Ман чизи нав хоҳам кард, ҳоло он пайдо мешавад; магар шумо онро намедонед? роҳ дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон».

2. Филиппиён 4:6-7: «Ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо ва бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад; ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақлҳо ба воситаи Исои Масеҳ».

Ҳастӣ 41:52 Ва номи дуюмиро Эфроим хонд: зеро ки Худо маро дар замини андӯҳи худ боровар кардааст.

Фиръавн ба ду писари Юсуф, Менашше ва Эфроим номҳои мисрӣ дод, то баракатҳои Худоро дар ҳаёти Юсуф сарфи назар аз ранҷу азоби ӯ нишон диҳанд.

1. Баракатҳои Худо дар миёни мусибат

2. Чӣ тавр дар замонҳои душвор самарабахшро пайдо кардан мумкин аст

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, 3 зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. 4 Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонад, то баркамол ва комил шавӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо [а] бо уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; 4 матонат, характер; ва характер, умед. 5 Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

Ҳастӣ 41:53 Ва ҳафт соли фаровонӣ, ки дар замини Миср буд, ба охир расид.

Ҳафт соли фаровонӣ дар Миср ба охир расид.

1. Таъмини Худо дар замонҳои зарурӣ - Ҳастӣ 41:53

2. Вафодории Худо дар пастиву баландиҳои зиндагӣ - Ҳастӣ 41:53

1. Такрори Шариат 8:18 - «Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрда буд, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тафовут ё сояи гардиш вуҷуд надорад".

Ҳастӣ 41:54 Ва ҳафт соли қаҳтӣ, чунон ки Юсуф гуфта буд, фаро расид; ва қаҳтӣ дар ҳама кишварҳо буд; балки дар тамоми замини Миср нон буд.

Юсуф пешгӯӣ кард, ки қаҳтии ҳафтсола дар Миср рӯй хоҳад дод, ва он воқеъ шуд, ва тамоми замини Миср барои хӯрдан ноне дошт.

1. Қудрати Каломи Худо: Омӯзиши эътимод ва итоаткорӣ

2. Вафодорӣ дар миёни гуруснагӣ: чӣ гуна Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад

1. Матто 4:4 (Лекин ӯ дар ҷавоб гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон, балки бо ҳар сухане, ки аз даҳони Худо мебарояд, зиндагӣ мекунад».

2. Забур 33:18-19 (Инак, чашми Худованд бар тарсиёни Ӯст, бар касонест, ки ба марҳамати Ӯ умед мебанданд; то ҷони онҳоро аз марг наҷот диҳад ва дар қаҳтӣ зинда нигоҳ дорад.)

Ҳастӣ 41:55 Ва ҳангоме ки тамоми замини Миср қаҳтӣ шуд, мардум аз Фиръавн барои нон фарьёд заданд; ва фиръавн ба тамоми мисриён гуфт: «Назди Юсуф биравед; он чи ба ту гӯяд, бикун.

Вақте ки қаҳтии шадид ба Миср расид, фиръавн ба мардум гуфт, ки ба назди Юсуф бираванд.

1. Эътимод ба нақшаи Худо - Чӣ тавр достони Юсуф моро ташвиқ мекунад, ки ба Худо таваккал кунем

2. Бартараф кардани душвориҳо - Чӣ гуна имони Юсуф ба ӯ имкон дод, ки сарфи назар аз душвориҳо муваффақ шавад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Ҳастӣ 41:56 Ва қаҳтӣ дар тамоми рӯи замин фаро гирифт; ва Юсуф тамоми анборҳоро кушода, ба мисриён фурӯхт; ва қаҳтӣ дар замини Миср шадид шуд.

Гуруснагӣ васеъ паҳн шуд ва Юсуф анборҳоро кушод, то мардуми Мисрро таъмин кунад.

1: Худо ба халқи худ дар муҳтоҷӣ рӯзӣ медиҳад.

2: Намунаи Юсуф дар фидокорӣ ва додан ба ниёзмандон.

1: Матто 6:25-34 - Исо таълим медиҳад, ки хавотир нашавед ва ба Худо таваккал кунед.

2: Филиппиён 4:6-7 - Ғамхорӣ накунед, балки хоҳишҳои худро дар дуо ба Худо расонед.

Ҳастӣ 41:57 Ва ҳамаи кишварҳо ба Миср барои харидани гандум назди Юсуф омаданд; зеро ки гуруснагӣ дар тамоми мамлакатхо хеле сахт буд.

Қаҳтӣ чунон сахт буд, ки ҳамаи кишварҳо маҷбур шуданд, ки аз Юсуф ғалла бихаранд.

1. Нерӯи ризқи Худо дар замони ниёз

2. Аҳамияти нигоҳубини камбағалон ва эҳтиёҷот

1. Забур 33:18-19 - "Инак, чашми Худованд ба тарсҳои Ӯст, бар касонест, ки ба муҳаббати устувори Ӯ умед мебанданд, то ки ҷони онҳоро аз марг наҷот диҳад ва дар қаҳтӣ зинда нигоҳ дорад".

2. Забур 145:15-16 - "Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва ба онҳо ғизои худро дар вақташ медиҳӣ. Дасти Худро мекушӣ, хоҳиши ҳар мавҷуди зиндаро қонеъ мегардонӣ".

Ҳастӣ 42-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 42:1-17, боб аз он оғоз мешавад, ки Яъқуб даҳ писарашро ба Миср барои харидани ғалла аз сабаби гуруснагии шадид дар Канъон фиристод. Аммо Юсуф, ки ҳоло дар як мақоми салоҳиятдор ва масъули тақсими ғизо аст, вақте бародаронашро пеши ӯ меоянд, мешиносад. Онҳоро ба ҷосусӣ муттаҳам карда, се рӯз дар ҳабс қарор медиҳад. Дар рӯзи сеюм, Юсуф барои исботи бегуноҳии онҳо озмоиш пешниҳод мекунад: ӯ розӣ

мешавад, ки як бародарро озод кунад ва боқимондаро то он даме, ки бародари хурдии худ Бинёминро бо худ баргардонанд, дар зиндон нигоҳ дорад.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 42:18-28 идома дода, бародарони Юсуф дар бораи гуноҳи худ дар бораи он ки солҳои пеш Юсуфро ба ғуломӣ фурӯхта буданд, муҳокима мекунанд. Онҳо мушкилоти кунунии худро дар натиҷаи амалҳои худ нисбат ба ӯ медонанд. Юсуф бехабар аз онҳо, ҳарчанд ба воситаи тарҷумон сӯҳбат мекунад, сӯҳбати онҳоро мефаҳмад. Юсуф аз шунидани ин ваҳӣ аз эҳсосот фаро гирифта, аз бародаронаш рӯй гардонад ва гиря мекунад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 42:29-38, пас аз он ки дубора ҷамъ омаданд ва фаҳмиданд, ки онҳо бояд бо Бинёмин ба хона баргарданд, мувофиқи дастури Юсуф, бародарон фаҳмиданд, ки тамоми пуле, ки барои хариди ғалла сарф шудааст, ба халтаҳояшон баргардонида шудааст. Ин боиси изтироби онҳо мегардад, зеро ба назар чунин мерасад, ки касе бо онҳо найрангбозӣ мекунад ё онҳоро ба дуздӣ муттаҳам мекунад. Вақте ки онҳо ин маълумотро ба Яъқуб пас аз баргаштан ба хона мерасонанд ва шарҳ медиҳанд, ки дар Миср дар бораи зиндони Шимъӯн ва талаби ҳузури Бинёмин ҳангоми боздидҳои оянда чӣ ҳодиса рӯй дод, Яъқуб аз фикри аз даст додани писари маҳбуби дигар ғамгин мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 42 пешниҳод мекунад:
Яъқуб писарони худро дар вақти гуруснагӣ ба Миср барои ғалла мефиристод;
Юсуф бародарони худро шинохт, вале онҳоро ба ҷосусӣ айбдор кард;
Юсуф пешниҳод мекунад, ки озмоишеро дар бар мегирад, ки Бинёминро баргардонад.

Бародарон дар бораи гуноҳе, ки бо Юсуф рӯй дод, муҳокима мекарданд;
Юсуф сӯҳбати онҳоро шунида, гиря мекард;
Эҳёи нооромиҳои эмотсионалӣ дар оила.

Дар халтаҳо пайдо шудани пулҳои баргардондашуда боиси изтироби бародарон;
Яъқуб аз фикри аз даст додани писари дигар ғамгин шуд;
Марҳила барои рӯйдодҳои оянда, ки дар атрофи иштироки Бенҷамин рӯй медиҳанд.

Ин боб ба мавзӯъҳо, аз қабили гунаҳкорӣ, пушаймонӣ, муносибатҳои оилавӣ, ки дар натиҷаи амалҳои гузашта ташаннуҷ ёфтаанд ва пешгӯии илоҳӣ, ки дар шароити душвор кор мекунанд, омӯхта мешавад. Он нишон медиҳад, ки чӣ гуна гуноҳҳои гузашта ҳатто баъд аз солҳо ба ҳаёти одамон таъсир мерасонанд ва инчунин ба имкониятҳои эҳтимолӣ барои оштӣ ва кафорат ишора мекунанд. Ҳастӣ 42 нуқтаи гардиши муҳимро нишон медиҳад, ки дар он масъалаҳои ҳалношуда аз гузашта дар байни мушкилоти наве, ки оилаи Яъқуб дар давраи гуруснагӣ рӯбарӯ шуда буд, дубора пайдо мешавад.

Ҳастӣ 42:1 Ва Яъқуб дид, ки дар Миср ғалла ҳаст, Яъқуб ба писаронаш гуфт: «Чаро ба якдигар нигоҳ мекунед?

Яъқуб дарк мекунад, ки дар Миср ғалла ҳаст ва аз писаронаш мепурсад, ки чаро онҳо ба ҳамдигар нигоҳ мекунанд.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замони номуайянӣ

2. Дар лахзахои душвор ташаббус нишон додан

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Матто 4:1-4 "Он гоҳ Исоро Рӯҳ ба биёбон бурд, то ки иблис озмуда шавад. Пас аз чил рӯзу чил шаб рӯза доштан, ӯ гурусна монд. Васвасакунанда назди ӯ омада гуфт: "Агар Ту Писари Худо, ба ин сангҳо бигӯ, ки нон шаванд!» Исо ҷавоб дод: «Навишта шудааст: «Одам на танҳо бо нон, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд, зиндагӣ хоҳад кард».

Ҳастӣ 42:2 Ва ӯ гуфт: «Инак, шунидам, ки дар Миср ғалла ҳаст; аз он ҷо фуруд омада, барои мо аз он ҷо бихар; то ки мо зинда монем, на намурем.

Ба бародарони Юсуф дастур дода шуд, ки барои харидани ғалла ба Миср бираванд, то онҳо ва аҳли оилаашон аз гуруснагӣ намиранд.

1. Муҳимияти итоат ба иродаи Худо

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор

1. Луқо 17:7-10 - Исо ба шогирдонаш дастур медиҳад, ки имон дошта бошанд ва ба иродаи Худо итоат кунанд.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Вақте ки мо ба Ӯ содиқ бошем, Худо дар вақти ниёзмандӣ таъмин хоҳад кард.

Ҳастӣ 42:3 Ва даҳ бародари Юсуф барои харидани ғалла ба Миср рафтанд.

Бародарони Юсуф барои харидани ғалла ба Миср сафар карданд.

1. "Қувваи итоаткорӣ: Сафари бародарони Юсуф ба Миср"

2. "Қувваи ризқ: вафодории Худованд дар ризқи бародарони Юсуф"

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Ваъдаи Худо дар бораи таъмини итоаткорӣ

2. Филиппиён 4:19 - ваъдаи Худо барои қонеъ кардани ниёзҳои мо

Ҳастӣ 42:4 Аммо Биньёмин, бародари Юсуф, Яъқуб бо бародарони худ нафиристод; зеро гуфта буд: «Мабодо бадбахтӣ ба ӯ расад».

Яъқуб аз бехатарии Биньёмин тарсид ва ӯро ҷавоб дод.

1: Мо бояд бехатарии оилаамонро дар хотир дошта бошем ва ҳангоми зарурат муҳофизат кунем.

2: Мо бояд ба Худо боварӣ дошта бошем, ки мо ва наздиконамонро ҳатто ҳангоми хатар муҳофизат мекунад.

1: Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд.

2: Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд.

Ҳастӣ 42:5 Ва банӣ-Исроил барои харидани ғалла аз миёни омадагон омаданд, зеро ки қаҳтӣ дар замини Канъон буд.

Қаҳтӣ дар замини Канъон боиси он шуд, ки банӣ-Исроил ҷуворимакка харанд.

1: Худо душвориҳо ва озмоишҳоро истифода мебарад, то моро ба Ӯ наздик созад.

2: Бартараф кардани душвориҳо сабр, имон ва ҷасоратро талаб мекунад.

1: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии холис ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2: Филиппиён 4:11-13 - Ман инро аз он сабаб намегӯям, ки мӯҳтоҷ ҳастам, зеро ман омӯхтам, ки новобаста аз вазъият қаноатманд бошам. Ман медонам, ки муҳтоҷ будан чист ва ман медонам, ки фаровонӣ чист. Ман сирри қаноатмандӣ дар ҳама гуна вазъиятро омӯхтам, хоҳ серӣ бошад, хоҳ гурусна, хоҳ дар фаровонӣ ва хоҳ дар камбизоат. Ман ҳамаи инро ба воситаи Ӯ, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро карда метавонам.

Ҳастӣ 42:6 Ва Юсуф ҳокими замин буд, ва ӯ он буд, ки ба тамоми мардуми ин замин мефурӯхт; ва бародарони Юсуф омада, дар пеши ӯ рӯй ба замин зада, саҷда карданд.

Юсуфро ҳокими замин таъин карданд ва ба мардум ғалла фурӯхт. Бародаронаш омада, пеши ӯ саҷда карданд.

1. Нақшаи Худо: ба қудрат расидани Юсуф

2. Зиндагӣ дар фурӯтанӣ: бародарони Юсуф (с) сари таъзим фуруд меоянд

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили онҳо роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Забур 61:11-12 - Як бор Худо сухан гуфт; Ду бор шунидаам, ки қудрат аз они Худост ва муҳаббат аз они Ту, эй Худованд.

Ҳастӣ 42:7 Ва Юсуф бародарони худро дид, ва онҳоро шинохт, вале худро ба онҳо бегона кард ва бо онҳо дағалона гуфт; ва ба онҳо гуфт: «Аз куҷо омадаед? Ва гуфтанд: «Аз замини Канъон барои харидани хӯрок».

Вақте ки бародаронаш барои харидани хӯрок ба Миср омаданд, Юсуф либоси худро пӯшида, пурсид.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо метавонад аз мо талаб кунад, ки худро пинҳон кунем ва шахсияти нав гирем.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст.

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 42:8 Ва Юсуф бародарони худро мешинохт, вале онҳо ӯро намешинохтанд.

Бародарони Юсуф, вақте ки ӯро дар Миср вохӯрданд, ӯро нашинохтанд.

1. Шинохти дасти Худо дар ҳолатҳои ношинос

2. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11:22 - Бо имон Юсуф, вақте ки анҷоми ӯ наздик буд, дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил аз Миср сухан ронда, дар бораи дафни устухонҳои ӯ дастур дод.

Ҳастӣ 42:9 Ва Юсуф хобҳоеро, ки дар бораи онҳо дида буд, ба ёд оварда, ба онҳо гуфт: «Шумо ҷосус ҳастед; барои дидани бараҳнаи замин омадаед.

Юсуф бародарони худро ба ҷосусӣ айбдор кард, то ки аврати заминро бубинанд.

1: Мо бояд хобҳоеро, ки Худо ба мо додааст, ба ёд орем ва онҳоро барои роҳнамоии амалҳои худ истифода барем.

2: Мо бояд ба аломатҳои огоҳкунандае, ки Худо ба мо медиҳад, диққат диҳем ва содиқона ҷавоб диҳем.

1: Забур 37:5-6 "Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро ба амал оварад. Ва адолати туро ҳамчун нур, ва доварии Туро чун нисфирӯзӣ берун хоҳад овард."

2: Масалҳо 3: 5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

Ҳастӣ 42:10 Ва онҳо ба Ӯ гуфтанд: «Не, оғоям, балки бандагони ту барои харидани хӯрок омадаанд».

Даҳ бародари Юсуф дар вақти қаҳтӣ ба Миср барои харидани хӯрок меоянд.

1: Ҳар яки мо баъзан ба кӯмаки дигарон эҳтиёҷ дорем ва дар хотир доштан муҳим аст, ки Худо ба онҳо кӯмак мекунад.

2: Мо бояд омода бошем, ки кӯмаки дигаронро қабул кунем, новобаста аз он ки онҳо кӣ ҳастанд ё чӣ гуна мо дар гузашта ба онҳо ситам кардаем.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 42:11 Мо ҳама фарзандони як одам ҳастем; мо мардони ҳақиқӣ ҳастем, бандагони ту ҷосус нестанд.

Бародарони Юсуф аз ӯ хоҳиш карданд, ки онҳоро ба ҷосусӣ айбдор накунад.

1. Зиндагӣ бо поквиҷдонӣ: Аҳамияти гуфтани ҳақиқат.

2. Боварӣ ба нақшаи Худо: имони бародарони Юсуф дар миёни мушкилот.

1. Масалҳо 12:22: "Лабони дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки вафодор ҳастанд, лаззати Ӯст".

2. Румиён 8:28: «Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо, ҳама чиз барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст».

Ҳастӣ 42:12 Ба онҳо гуфт: «Не, шумо барои дидани бараҳнаи замин омадаед».

Бародарони Юсуф барои харидани ғалла ба Миср сафар мекунанд ва Юсуф онҳоро айбдор мекунад, ки барои ҷосусӣ кардани замин омадаанд.

1. Пешниҳоди Худо - бародарони Юсуф мувофиқи нақшаи Худо барои халқаш ба Миср фиристода шуданд (Ҳастӣ 45:5-8).

2. Зарурати фурӯтанӣ - Ҳатто дар лаҳзаҳои душвор, мо бояд фурӯтан бошем ва роҳнамоии Худоро ҷӯем (Яъқуб 4:6-10).

1. Ҳастӣ 45:5–8

2. Яъқуб 4:6–10

Ҳастӣ 42:13 Ва гуфтанд: «Бандагони ту дувоздаҳ бародаранд, писарони як одам дар замини Канъон; ва инак, хурдӣ имрӯз назди падари мост, ва яке нест.

Дувоздаҳ писари Яъқуб барои харидани ғалла дар Миср буданд ва ба ҳоким гуфтанд, ки бародари хурдиашон ҳанӯз бо падарашон дар Канъон аст.

1. Нерӯи ваҳдати оила

2. Таъсири суханони мо

1. Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст

2. Ҳастӣ 12:1-4 Ва Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ ва аз хешовандони худ ва аз хонаи падарат ба замине бирав, ки ба ту нишон диҳам;

Ҳастӣ 42:14 Ва Юсуф ба онҳо гуфт: «Ин ҳамон аст, ки ба шумо гуфтам, ки шумо ҷосус ҳастед;

Юсуф бародаронашро ба ҷосусӣ айбдор мекунад.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва ҳама чизро якҷоя ба манфиати нек кор мекунад.

2. Муҳимияти ростқавлӣ, ҳатто вақте ки он душвор аст.

1. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Масалҳо 12:22 "Худованд аз лабони дурӯғ нафрат дорад, аммо аз одамони боэътимод хушҳол мешавад".

Ҳастӣ 42:15 Бо ин шумо имтиҳон хоҳед шуд: савганд ба ҷони фиръавн шумо аз ин ҷо берун нахоҳед рафт, магар ин ки бародари хурдии шумо ба ин ҷо наояд.

Ба бародарони Юсуф иҷозат дода нашуд, ки бе бародари хурдии худ бираванд.

1 - Бародарони Юсуф натавонистанд, ки Биньёминро биёваранд, аз он ҷо берун раванд, ки аҳамияти оила ва ваҳдатро нишон доданд.

2 - Бародарони Юсуф аз қудрати Худо ва Фиръавн ёдовар шуданд, вақте ки ба онҳо иҷозат надоданд, ки бидуни Биньёмин бираванд.

1 - Матто 18:20 (Зеро дар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам.)

2 - Масалҳо 18:24 (Касе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад; ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.)

Ҳастӣ 42:16 Яке аз шуморо бифирист, ва бародари худро биёрад, ва шумо дар зиндон нигоҳ дошта мешавед, то ки суханони шумо исбот шавад, ки оё дар шумо ҳақиқате ҳаст ё не; .

Бародарони Юсуфро ба ҷосусӣ айбдор карданд ва дар зиндон буданд, то даме ки яке аз онҳо бародари худро баргардонад.

1. Вафодории Худоро дар вазъиятҳои душвор дидан мумкин аст.

2. Худованд метавонад шароити моро ба манфиати худ ва рушди мо истифода барад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Ҳастӣ 42:17 Ва ҳамаро дар се рӯз дар ҳабс гузошт.

Бародарони Юсуф се рӯз дар зиндон буданд.

1. Қувваи сабр: Омӯзиши интизорӣ дар замони Худо.

2. Озмоишҳо ва мусибатҳо: Чӣ тавр Худо вазъиятҳои душворро барои наздик кардани мо истифода мебарад.

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 42:18 Ва Юсуф рӯзи сеюм ба онҳо гуфт: «Ин тавр кунед ва зинда бошед; зеро ман аз Худо метарсам:

Юсуф бародаронашро огоҳ мекунад, ки кори дуруст кунанд, вагарна бо оқибатҳои доварии Худо рӯ ба рӯ шаванд.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки дар назари Худо дуруст рафтор кунем, вагарна мо ба доварии Ӯ дучор мешавем.

2: Мо бояд ҳамеша зиндагӣ кунем, ки ба Худо писанд бошад, зеро Ӯ довари одил ва одил аст.

1: Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2: Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Ҳастӣ 42:19 Агар шумо мардони ҳақиқӣ бошед, бигзор яке аз бародаронатон дар хонаи зиндони шумо баста шавад; биравед ва барои қаҳтии хонаҳои худ дандон кашонед.

Бародарони Юсуф барои харидани ғалла ба Миср меоянд ва Юсуф онҳоро меозмояд ва аз онҳо хоҳиш мекунад, ки яке аз бародарони худро ҳамчун асир гузоранд.

1. Қувваи озмоиш: Чӣ гуна Худо имони моро бо роҳҳои ғайричашмдошт меозмояд

2. Аҳамияти Ҳақиқат: Зиндагӣ бо адолат дар замонҳои душвор

1. Яъқуб 1:2-4, эй бародарон, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаашро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Масалҳо 16:3 Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд.

Ҳастӣ 42:20 Аммо бародари хурдии худро назди ман биёр; Ҳамин тавр суханони шумо тасдиқ хоҳанд шуд, ва шумо нахоҳед мурд. Ва онҳо чунин карданд.

Юсуф аз бародарон талаб кард, ки бародари хурдии худро ба Миср биёранд, то ҳикояти онҳоро тафтиш кунанд.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба Худо таваккал кунем.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки таваккал кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Худо ба онҳо медиҳад.

1: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 42:21 Ва онҳо ба якдигар гуфтанд: «Дар ҳақиқат мо дар ҳаққи бародари худ гунаҳкорем, ки дарди ҷони ӯро дидем, вақте ки Ӯ ба мо илтиҷо кард, ва мо нашунидем; бинобар ин ин мусибат ба сари мо омадааст.

Бародарони Юсуф худро гунаҳкор донистанд, ки ба илтиҷои ӯ гӯш надоданд ва акнун барои амали худ бо оқибати ҷазо дучор шуданд.

1: Ҳатто вақте ки мо фикр мекунем, ки кори дуруст карда истодаем, мо бояд ҳамеша фикр кунем, ки амалҳои мо ба дигарон чӣ гуна таъсир мерасонанд.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ ҳиссиёти дигаронро нодида гирем ё хоҳишҳои онҳоро нодида гирем.

1: Яъқуб 2:13 - Зеро ба касе, ки раҳм накардааст, доварӣ бе раҳм аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

2: Масалҳо 21:13 - Ҳар кӣ гӯши худро ба фарёди мискинон пӯшад, худаш нидо мекунад ва ҷавоб намедиҳад.

Ҳастӣ 42:22 Ва Реубен ба онҳо ҷавоб дода, гуфт: «Ба шумо нагуфтаам, ки дар ҳаққи кӯдак гуноҳ накунед; ва намешунавед? бинобар ин инак, хуни вай низ талаб карда мешавад.

Реубен аз бародаронаш илтиҷо мекунад, ки бар зидди Юсуф гуноҳ накунанд ва онҳоро огоҳ мекунад, ки рафтори онҳо оқибат хоҳад дошт.

1: Мо он чизеро, ки мекорем, дарав мекунем. Ғалотиён 6:7–8

2: Мо бояд барои амалҳои худ масъулиятро ба дӯш гирем. Луқо 6:37-38

1: Масалҳо 12:14 - Одам аз меваи даҳони худ аз некӣ сер мешавад.

2: Яъқуб 3:10 - Аз як даҳон баракат ва лаънат мебарояд.

Ҳастӣ 42:23 Ва онҳо намедонистанд, ки Юсуф онҳоро фаҳмид; зеро ки бо онҳо ба воситаи тарҷумон сухан мегуфт.

Бародарони Юсуф дар Миср надониста бо ӯ сӯҳбат карданд, бехабар аз он ки ӯ онҳоро тавассути тарҷумон мефаҳмид.

1. Қудрати бахшиш: Намунаи Юсуф

2. Иродаи Худо ба амал меояд: Сафари Юсуф

1. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 42:24 Ва аз онҳо рӯй гардонда, гирист; Ва боз назди онҳо баргашта, бо онҳо гуфтугӯ кард ва Шимъӯнро аз онҳо гирифта, дар пеши назари онҳо баст.

Юсуф, вақте ки бародарони худро дар Миср дид, гирист ва бо онҳо гуфт, ки Шимъӯнро гирифта, дар пеши назари онҳо бибандад.

1. Файз ва раҳмати Худо ба мо имкон медиҳад, ки бо душманонамон оштӣ кунем ва онҳоро бибахшем.

2. Намунаи Юсуф дар фурӯтанӣ ва раҳмдилӣ ба мо таълим медиҳад, ки бо бародарону хоҳарон чӣ гуна муносибат кунем.

1. Матто 5:44 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 42:25 Ва Юсуф фармуд, ки халтаҳои онҳоро аз ҷуворимакка пур кунад, ва пули ҳар касро ба халтаи худ баргардонад ва ба онҳо барои роҳ таъмин кунад, ва ба онҳо чунин кард.

Юсуф ба бародаронаш шафқат ва меҳрубонӣ зоҳир намуда, онҳоро бо ғизо таъмин мекард ва пулашонро барқарор мекард.

1. Қувваи шафқат ва меҳрубонӣ: Чӣ тавр рафтори Юсуф метавонад моро таълим диҳад, ки дилсӯзтар бошем

2. Бахшиш ва барқароршавӣ: Чӣ тавр намунаи Юсуф метавонад моро ба навсозӣ ҳидоят кунад

1. Луқо 6:35-36 - "Аммо душманони худро дӯст доред, некӣ кунед ва қарз диҳед, ба ҳеҷ чиз умед надоред; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо писарони Ҳаққи Таоло хоҳед буд. Зеро Ӯ ба Худо меҳрубон аст. носипос ва бад».

2. Румиён 12:17-21 - "Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Дар назари ҳама чизҳои ҳалолро таъмин кунед. Агар имконпазир бошад, ба қадри ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Азизон, қасос нагиред. худатонро, балки ба хашму ғазаб диҳед, зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Бинобар ин, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер кун; агар ташна бошад, нӯшон деҳ; бар сари ӯ ангиштҳои оташ хоҳӣ зад, Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадро бо некӣ мағлуб кун».

Ҳастӣ 42:26 Ва онҳо харони худро бор карда, аз он ҷо рафтанд.

Бародарони Юсуф ба харҳои худ гандум бор карда, Мисрро тарк карданд.

1. Ба Худованд таваккал кунед, ки Ӯ ҳама ниёзҳои шуморо қонеъ мекунад.

2. Бародарони Юсуф сарфи назар аз вазъияташон роҳи таъмини оилаи худро пайдо карданд.

1. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Матто 6:25-34 Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ва чӣ бинӯшед; на барои бадани худ чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт аз гӯшт ва ҷисм аз либос зиёдтар нест? Инак, мурғони ҳаво, зеро онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо беҳтар нестед? Кадоме аз шумо бо андеша кардан қомати худро як зироъ зиёд карда метавонад? Ва чаро шумо барои либос фикр мекунед? Ба савсанҳои саҳро нигаред, ки онҳо чӣ гуна мерӯянд; на меҳнат мекунанд ва на мересанд; лекин ба шумо мегӯям, ки ҳатто Сулаймон дар тамоми ҷалоли худ мисли яке аз инҳо либос напӯшида буд. Пас, агар Худо алафи саҳроро, ки имрӯз ҳасту фардо ба танӯр андохта мешавад, ҳамин тавр пӯшонад, магар шуморо, эй сустимонҳо, зиёдтар пӯшонад? Бинобар ин фикр накунед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё: «Чӣ бинӯшем? ё: "Моро бо чӣ бипӯшем?" (Зеро ки ғайрияҳудиён пас аз ҳамаи ин чизҳо меҷӯянд,) зеро Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи ин чизҳо эҳтиёҷ доред. Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Ҳастӣ 42:27 Ва ҳангоме ки яке аз онҳо халтаи худро кушод, то ки хари худро дар меҳмонхона бидиҳад, пулашро ҷосусӣ кард; зеро инак, дар даҳони халтаи ӯ буд.

Бародарони Юсуф пулҳои худро дар халтаҳояшон меёфтанд, вақте ки онҳо дар меҳмонхонае шабнишинӣ мекунанд.

1. Таъмини Худованд - Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро қонеъ мекунад

2. Ҳукмронии Худо - Чӣ гуна Худо ҳамеша зери назорат аст

1. Эфсӯсиён 3:20-21 - Ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, беандоза бештар кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. наслҳо, то абад ва то абад! омин.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Ҳастӣ 42:28 Ва ӯ ба бародарони худ гуфт: «Мули ман баргардонида шуд; Ва инак, он дар халтаи Ман аст; ва дилашон ғамгин шуд, ва тарсиданд ва ба якдигар мегуфтанд: "Ин чӣ аст, ки Худо бо мо кардааст?"

Бародарони Юсуф вақте фаҳмиданд, ки пули Юсуф ба ӯ баргардонида шуд, тарсиданд ва дар ҳайрат монданд, ки Худо чӣ кардааст.

1. Худо назорат мекунад - Фаҳмидани ҳокимияти Худо дар ҳаёти мо

2. Натарс - Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 42:29 Ва назди падари худ Яъқуб ба замини Канъон омада, ҳар он чи ба сари онҳо омад, ба ӯ нақл карданд; гуфт,

Бародарони Юсуф ба Яъқуб ҳар он чиро, ки дар Миср бо онҳо рӯй дода буд, нақл карданд.

1. Қувваи шаҳодат: чӣ гуна бародарони Юсуф дар баробари душвориҳо содиқ будани худро исбот карданд

2. Арзиши рӯҳбаландӣ: Чӣ тавр Яъқуб писарони худро дар замонҳои душвор дастгирӣ мекард

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Румиён 12:14-15 - "Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат диҳед ва лаънат накунед. Бо шодӣ шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред".

Ҳастӣ 42:30 Марде, ки ҳокими замин аст, бо мо дағалона сухан ронда, моро ба ҷосусони кишвар гирифт.

Бародарони Юсуфро оғои замин ба ҷосусии кишвар айбдор мекунанд.

1. Аҳамияти ростқавлӣ дар ҳаёти мо.

2. Дасти ҳокимияти Худо дар ҳаёти мо.

1. Қӯлассиён 3:9 - «Ба якдигар дуруғ нагӯед, модоме ки шумо шахси кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед».

2. Ҳастӣ 50:20 - "Ту бошад, ту бар зидди ман бадиро дар назар доштӣ, аммо Худо инро барои некӣ ният кард, то ки бисёр одамон зинда нигоҳ дошта шаванд, чунон ки имрӯз ҳастанд."

Ҳастӣ 42:31 Ва мо ба ӯ гуфтем: «Мо одамони ҳақиқӣ ҳастем; мо ҷосус нестем:

Бародарони Юсуф бегуноҳ будани худро дар назди Юсуф исбот мекунанд, ки онҳо марди ҳақиқӣ ҳастанд, на ҷосус.

1. Аҳамияти ҳақиқат гуфтан дар ҳаёти мо.

2. Қувваи ростқавлӣ дар барқарорсозии муносибатҳо.

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. 1 Юҳанно 1:6-7 - Агар мо гӯем, ки дар торикӣ рафтор мекунем, бо Ӯ мушоракат дорем, мо дурӯғ мегӯем ва ростиро иҷро намекунем. Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар нур аст, мо бо якдигар мушоракат дорем ва хуни Писари Ӯ Исо моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

Ҳастӣ 42:32 Мо дувоздаҳ бародарон, писарони падари худ ҳастем; яке нест, ва ҷавонтарин имрӯз бо падари мо дар замини Канъон аст.

Дувоздаҳ писари Яъқуб бо бародари хурдии худ дар Канъон якҷоя буданд.

1. Аҳамияти ваҳдати оила ва наздикон

2. Қуввати имон дар замони сахтӣ

1. Филиппиён 2:2-4 - "Шодии маро пурра гардонед, ки аз як ақл, дорои як муҳаббат, якдилӣ ва якдил будан. Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро муҳимтар аз он ҳисоб кунед. худатон. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед».

2. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

Ҳастӣ 42:33 Ва он мард, ҳокими кишвар, ба мо гуфт: «Аз ин хоҳам донист, ки шумо мардони ҳақиқӣ ҳастед; яке аз бародарони худро дар ин ҷо бо ман гузошта, барои қаҳтии хонадони худ хӯрок бигир ва бирав;

Юсуф бародарони худро озмуда, яке аз онҳоро дар Миср мегузорад ва дигарон ба хона мераванд, то барои оилаҳои худ ғизо биёранд.

1. Муҳимияти эътимод - Ҳастӣ 42:33

2. Қувваи озмоиш - Ҳастӣ 42:33

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Ҳастӣ 42:34 Ва бародари хурдии худро назди ман биёред; он гоҳ хоҳам донист, ки шумо ҷосус нестед, балки мардони ҳақиқӣ ҳастед; ҳамин тавр ман бародари шуморо наҷот медиҳам, ва шумо дар замин савдо хоҳед кард.

Яъқуб писаронашро барои харидани ғалла ба Миср мефиристад, аммо ҳокими Миср гумон мекунад, ки онҳо ҷосусанд. Ӯ аз онҳо талаб мекунад, ки бародари хурдии худро биёранд, пеш аз он ки ба онҳо иҷозат диҳад, ки ғалла бихаранд.

1. Қудрати имтиҳон: Чӣ гуна Худо моро меозмояд ва мо аз он чӣ омӯхта метавонем

2. Эътимод ба нақшаи Худо: Чӣ тавр дарк кардани роҳнамоии Худо дар замонҳои душвор

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 42:35 Ва ҳангоме ки онҳо халтаҳои худро холӣ мекарданд, инак, бастаи пули ҳар кас дар халтаи худ буд; ва онҳо ва падарашон бандҳои пулро дида, ҳаросон шуданд.

Вақте ки ба Миср баргаштанд, бародарон дар халтаҳояшон пул ёфтанд.

1: Гуноҳҳои худро эътироф кунед ва баракатҳо гиред

2: Қабули хатоҳои мо ва ризқи Худо

1: Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро рад мекунад, марҳамат мекунад.

2: Забур 32:1-2 - Хушо касе ки гуноҳҳояш омурзида шуда, гуноҳҳояш пӯшида мешавад. Хушо касест, ки Худованд гуноҳашро бар онҳо ҳисоб намекунад ва дар рӯҳаш макр нест.

Ҳастӣ 42:36 Ва падарашон Яъқуб ба онҳо гуфт: «Шумо аз фарзандони ман маҳрум шудед: Юсуф нест, ва Шимъӯн нест, ва шумо Биньёминро хоҳед бурд; ҳамаи ин бар зидди ман аст».

Яъқуб аз фикри аз даст додани писари маҳбубаш Бинёмин ноумедӣ мекунад.

1: Дар лаҳзаҳои ноумедӣ Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳо, Худо нақша дорад, ки моро барои ҷалоли худ истифода барад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Ҳастӣ 42:37 Ва Реубен ба падараш сухан ронда, гуфт: «Агар ӯро назди ту наоварам, ду писари маро бикуш; вайро ба дасти ман супор, ва боз назди ту хоҳам овард».

Реубен пешниҳод мекунад, ки ду писари худро қурбонӣ кунад, агар бародари хурдии худро аз Миср баргардонад.

1. Қурбонии Рубен: Тадқиқот дар муҳаббати бечунучаро

2. Санади беғаразонаи Рубен: Намунаи меҳрубонии Китоби Муқаддас

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ҳастӣ 42:38 Ва гуфт: «Писари ман бо ту фуруд нахоҳад омад; зеро ки бародараш мурдааст ва танҳо мондааст: агар дар роҳе, ки меравед, ба ӯ мусибате расад, мӯйҳои сафеди маро бо алам ба гӯр хоҳед бурд.

Яъқуб иҷозат намедиҳад, ки писараш Бинёминро ҳамроҳи бародаронаш ба Миср ҳамроҳӣ кунад, аз тарси бехатарии ӯ, зеро бародараш Юсуф аллакай мурдааст.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор - Ҳикояи рад кардани Яъқуб аз фиристодани Бинёмин ба Миср нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо моро ҳатто дар вақти душворӣ муҳофизат карда метавонад.

2. Қудрати оила - Муҳаббат ва ғамхории амиқи Яъқуб ба писараш Бинёмин ёдоварӣ аз аҳамияти пайвандҳои мустаҳками оилавӣ аст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

Ҳастӣ 43-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 43:1-14, боб аз гуруснагии давомдор дар Канъон оғоз мешавад. Яъқуб ба писаронаш дастур медиҳад, ки ба Миср баргарданд, то ғаллаи бештар бихаранд, аммо ин дафъа ӯ исрор мекунад, ки Бинёмин онҳоро ҳамроҳӣ кунад. Бо вуҷуди ин, Яъқуб ба сабаби гум шудани Юсуф аз фиристодани Бинёмин худдорӣ мекунад ва метарсад, ки ба писари хурдиаш зарар расонад. Яҳудо ба Яъқуб итминон медиҳад, ки ӯ барои амнияти Бинёмин масъулияти шахсӣ хоҳад гирифт ва худро ҳамчун гарав барои бозгашти Бинёмин пешниҳод мекунад. Яъқуб нохоҳам розӣ мешавад ва ба писаронаш дастур медиҳад, ки тӯҳфаҳо ва дучанд пули сафари пешинаашон бигиранд.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 43:15-25, бародарони Юсуф ба Миср меоянд ва ба назди ӯ меоранд. Вақте ки Юсуф Биньёминро дар миёни онҳо дид, ба мудири худ дастур медиҳад, ки дар хонааш зиёфат тайёр кунад ва фармуд, ки бо онҳо меҳмоннавозӣ кунанд. Бародарон аз тарси он, ки онҳо мисли вохӯрии қаблӣ боз ба дуздӣ муттаҳам мешаванд, вазъияташонро ба мудири Юсуф мефаҳмонанд, ки онҳоро таскин медиҳад ва пулҳояшонро аз сафари қаблӣ бармегардонад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 43:26-34 Юсуф ба хонаи худ меояд, ки дар он ҷо бародарон ба ӯ тӯҳфаҳои падарашон медиҳанд. Пас аз дидани бори дигар бо Бенҷамин пас аз солҳои тӯлонӣ аз эҳсосот фаро гирифта шуда, Юсуф дигар худро нигоҳ дошта наметавонад ва аз ҳуҷра берун мешавад, то танҳо гиря кунад. Пас аз омода кардани худ, ӯ бармегардад ва барои хӯроки шом ба онҳо ҳамроҳ мешавад. Барои махфӣ нигоҳ доштани шахсияти ҳақиқии худ, ки бародари онҳо Юсуф аст, ӯ мувофиқи тартиби таваллуд ҷойгоҳро тартиб

медиҳад ва ба Бинёмин аз бародарони дигараш панҷ маротиба зиёдтар ҳисса медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 43 пешниҳод мекунад:
Яъқуб ба Бинёмин иҷозат дод, ки бародаронашро ҳамроҳӣ кунад;
Яҳудо масъулияти амнияти Бинёминро ба дӯш гирифт;
Бозгашт ба Миср бо пул ва тӯҳфаҳо.

Юсуф ҳангоми дидани Биньёмин барои бародаронаш зиёфат дод;
Идоракунанда пули онҳоро бармегардонад;
Ташвиш дар атрофи айбдоркуниҳои эҳтимолӣ дубора пайдо мешавад, аммо сабук карда мешавад.

Юсуф ҳангоми вохӯрӣ бо Бинёмин танҳо гиря мекард;
Ҳамроҳ шудан бо онҳо барои хӯроки шом ҳангоми пинҳон доштани шахсияти худ;
Тартиби нишаст мувофиқи тартиби таваллуд ва илтифот ба Бенҷамин нишон дода шудааст.

Ин боб мавзӯъҳои вафодории оила, машқҳои эҷоди боварӣ пас аз хиёнат ё хатогиҳои гузашта, вохӯриҳои эмотсионалӣ пас аз ҷудоиҳои тӯлонӣ ва шахсиятҳои пинҳоншударо, ки дар ташаккули рӯйдодҳо нақши муҳим мебозанд, омӯхтааст. Он ҳам майл надоштани Яъқуб аз ҷудо шудан бо аъзоёни маҳбуби оила аз тарси талафот ва инчунин ҳамчун шахсияти масъулиятнок дар динамикаи оила қадам задани Яҳудоро нишон медиҳад. Ҳастӣ 43 барои муошират минбаъдаи Юсуф ва бародаронаш замина мегузорад ва дар ҳоле ки шубҳа дар бораи он ки оё онҳо шахсияти ҳақиқии Юсуфро кашф хоҳанд кард ё не.

Ҳастӣ 43:1 Ва қаҳтӣ дар замин сахт шуд.

Дар замин гуруснагӣ сахт буд.

1. Рӯзеи Худо дар вақти ниёз

2. Бартараф кардани душвориҳо тавассути имон

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехт.

Ҳастӣ 43:2 Ва ҳангоме ки онҳо ғаллаеро, ки аз Миср оварда буданд, хӯрданд, падарашон ба онҳо гуфт: «Боз рафта, ба мо каме хӯрок бихаред».

Писарони Яъқуб тамоми хӯроке, ки аз Миср оварда буданд, хӯрда буданд ва падарашон аз онҳо хоҳиш кард, ки боз рафта хӯроки бештар бихаранд.

1: Худо моро дар вақти ниёзмандӣ, ҳатто дар байни хатоҳои худамон таъмин мекунад.

2: Новобаста аз он ки мо чӣ қадар дорем, мо бояд ҳамеша дар ёд дошта бошем, ки шукр ва саховатманд бошем.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Матто 6:25-34 Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад?

Ҳастӣ 43:3 Ва Яҳудо ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Он шахс ба мо эътироз карда, гуфт: "Рӯи маро нахоҳӣ дид, магар ин ки бародарат бо ту набошад".

Яҳудо бо падараш Яъқуб сӯҳбат карда, ба ӯ мегӯяд, ки марде, ки онҳо ҳангоми сафари қаблӣ ба Миср вохӯрда буданд, исрор карда буд, ки агар бародарашон Биньёмин ҳузур надошта бошад, онҳо ӯро дида наметавонанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Зиндагӣ бо содиқ дар миёни номуайянӣ

2. Хароҷоти нофармонӣ: Оқибатҳои нодида гирифтани иродаи Худо

1. Такрори Шариат 28:1-2 Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт. Агар ба Худованд Худои худ итоат кунед, ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳад омад ва ҳамроҳи шумо хоҳад буд.

2. Ибриён 11:8-9 Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват шуда буд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ хонаи худро дар замини ваъдашуда мисли бегона дар кишвари бегона сохт; ӯ мисли Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд.

Ҳастӣ 43:4 Агар бародари моро бо мо бифиристӣ, мо фурӯд омада, ба ту хӯрок мехарем.

Бародарони Юсуф мепурсанд, ки оё онҳо метавонанд Биньёминро ҳамроҳи худ биёранд, то барои хонаводаашон ғизо биёранд?

1: Мо аз бародарони Юсуф омӯхта метавонем, ки муҳим аст, ки оилаамонро эҳтиёт кунем ва ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор далерӣ дошта бошем.

2: Мо бояд мисли бародарони Юсуф бо фурӯтанӣ ва имон рафтор кунем, зеро медонем, ки Худо дар вақти эҳтиёҷ ба мо ғамхорӣ мекунад.

1:1 Петрус 5:6-7 - Пас, дар зери дасти пурқуввати Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ баланд кунад. Тамоми изтироби худро ба ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Ҳастӣ 43:5 Аммо агар ту ӯро нафиристӣ, мо поён намеравем, зеро он шахс ба мо гуфт: "Магар он ки бародарат бо шумо набошад, рӯи Маро нахоҳед дид".

Бародарон намехостанд ба Миср бираванд, агар бародарашон Биньёмин бо онҳо набошад.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ гуна якҷоя кор кардан метавонад муваффақияти бузург ба даст орад.

2. Аҳамияти оила - Чӣ гуна воҳиди оила барои фаъолияти муваффақи ҷомеа муҳим аст.

1. Матто 18:20 - Зеро ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман бо онҳо ҳастам.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

Ҳастӣ 43:6 Ва Исроил гуфт: «Чаро бо ман ин қадар бад кардед, то ба он мард бигӯед, ки оё шумо ҳанӯз бародар доред?

Исроил аз писаронаш пурсид, ки чаро ба мард гуфтанд, ки бародари дигар доранд.

1. Муҳимияти ростқавлӣ ва ростқавлӣ дар муносибатҳои мо

2. Дар ҳолатҳои душвор ба Худо таваккал кардан

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 43:7 Ва гуфтанд: «Он шахс аз мо аҳволи мо ва хешовандонамонро сахт пурсида, гуфт: «Оё падарат зинда аст? бародари дигар доред? ва мо аз рӯи мазмуни ин суханон ба ӯ гуфтем: оё мо медонистем, ки ӯ мегӯяд: "Бародаратро фуруд овар"?

Бародарони Юсуф аз падар ва бародарашон пурсиданд ва ба ӯ дар бораи онҳо нақл карданд. Онҳо интизор набуданд, ки ӯ аз онҳо хоҳиш мекунад, ки бародари худро ба Миср биёранд.

1. Боварӣ ба нақшаҳои Худованд - Румиён 8:28

2. Сабр ва имон ба вақти таъини Худованд - Воиз 3:11

1. Ҳастӣ 37:14 - Бародарони Юсуф ба ӯ ҳасад бурда, ӯро ба ғуломӣ фурӯхтанд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 43:8 Ва Яҳудо ба падараш Исроил гуфт: «Писарро бо ман бифирист, ва мо бархоста, биравем; то ки мову шумо ва фарзандони мо зинда бошем ва намирем.

Яҳудо падари худ Исроилро ташвиқ мекунад, ки Биньёминро бо онҳо ба Миср фиристад, то онҳо ғизо бихаранд ва ҷони худро наҷот диҳанд.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Чӣ тавр даъвати Яҳудо як оиларо наҷот дод

2. Омӯзиши мағлуб кардани тарс: Чӣ тавр Яъқуб ба суханони Яҳудо гӯш дод

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 43:9 Ман барои ӯ зомин хоҳам буд; Ӯро аз дасти ман талаб хоҳӣ кард;

Яъқуб Бинёминро бо бародаронаш ба Миср мефиристад, то хӯрок бихарад ва ваъда медиҳад, ки агар Бинёмин ба ӯ барнагардад, тамоми масъулиятро ба дӯш мегирад.

1. Қувваи ваъда - Чӣ гуна ваъда додан метавонад як намоиши пурқуввати имон ва эътимод бошад.

2. Масъулиятро ба дӯш гирифтан - Фаҳмидани он, ки кай ва чӣ гуна моро даъват мекунанд, ки барои амалҳои худ ва дигарон масъулият ба дӯш гирем.

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки қасамҳои худро ба Худованд вафо кунед". «Лекин ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ қасам нахӯред: на ба осмон, зеро ки тахти Худост; на савганд ба замин, зеро он зери пои Ӯст; на ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Ба сари худ қасам нахӯред, зеро шумо наметавонед як мӯйро сафед ё сиёҳ кунед. Аммо бигзор ореи шумо оре бошад ва не, не.

Ҳастӣ 43:10 Зеро, агар мо дер намекардем, ҳоло бори дуюм бармегаштем.

Ин гурӯҳ тасмим гирифт, ки дар сарзамини бегона бештар аз он ки дар аввал ба нақша гирифта буданд, бимонанд, зеро онҳо метарсиданд, ки дар акси ҳол бори дувум ба ватан бармегарданд.

1. Нақшаҳои Худо метавонанд амал ва қурбониро тақозо кунанд

2. Ба Худо таваккал кардан ҳатто вақте ки вазъият душвор аст

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз

замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки пас аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард.

Ҳастӣ 43:11 Ва падарашон Исроил ба онҳо гуфт: «Агар ин тавр бошад, ҳамин тавр кунед; Аз беҳтарин меваҳои замин дар зарфҳои худ бигир, ва ба он мард ҳадя, каме малҳам ва андаке асал, ҳанут ва мур, чормағз ва бодом овар.

Исроил ба писаронаш фармуд, ки беҳтарин меваҳои заминро дар зарфҳои худ гирифта, ба он мард ҳадя оваранд. Тӯҳфа аз бальзам, асал, ҳанут, мур, чормағз ва бодом иборат аст.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ гуна додан метавонад ҳаётро тағир диҳад

2. Омодагӣ ба ҳодисаҳои ғайричашмдошт: Омодагӣ ба ҳар он чизе ки зиндагӣ ба сари мо меандозад

1. Филиппиён 4:12-13 - Ман медонам, ки мӯҳтоҷ будан чист ва ман медонам, ки фаровонӣ чист. Ман сирри қаноатмандӣ дар ҳама гуна вазъиятро омӯхтам, хоҳ серӣ бошад, хоҳ гурусна, хоҳ дар фаровонӣ ва хоҳ дар камбизоат.

2. Масалҳо 11:24-25 - Як кас озодона медиҳад, аммо боз ҳам зиёдтар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, вале ба фақир меояд. Шахси саховатманд обод мешавад; касе, ки дигаронро тароват бахшад, тароват меёбад.

Ҳастӣ 43:12 Ва ба дасти худ пули дучандон бигир; ва пулеро, ки боз дар даҳони халтаҳои худ оварда буд, боз дар даст бардор; эҳтимол ин як нодида гирифта шудааст:

Юсуф ба бародаронаш супориш дод, ки вақте онҳо барои харидани ғалла ба Миср бармегарданд, дучанд пул биёранд.

1. Пешниҳоди Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт - чӣ гуна дастуроти Юсуф як қисми пешгӯии Худо дар таъмини халқи худ буд.

2. Қувваи итоаткорӣ - чӣ гуна бародарони Юсуф ба дастуроти ӯ итоат карданд, гарчанде ки намедонистанд, ки чаро.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард; ва ҳар кӣ ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард.

18 Дар бораи онҳо гуфта шуда буд, ки насли ту дар Исҳоқ хонда хоҳад шуд;

19 «Дар бораи он ки Худо тавонист ӯро аз мурдагон эҳьё кунад; аз он ҷо низ ӯро дар як сурат қабул кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 43:13 Бародари худро низ гирифта, бархез ва боз назди он мард бирав;

Ин порча касро ташвиқ мекунад, ки бародарашро гирифта ба назди он мард баргардад.

1. Муҳимияти оила: Чӣ гуна пайванди оила метавонад ба муваффақият оварда расонад.

2. Қувваи сабр: расидан ба комёбӣ бо душвориҳо.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - «бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Қӯлассиён 3:13 - "ба якдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бахшед".

Ҳастӣ 43:14 Ва Худои Қодири Мутлақ ба ту пеши ин одам марҳамат бахшад, то ки бародари дигарат ва Биньёминро бифиристад. Агар аз фарзандонам махрум шавам, ман махрум мешавам.

Яъқуб писаронашро ба Миср барои харидани хӯрок мефиристад, вале ӯ исрор мекунад, ки Биньёмин дар хона бимонад. Ӯ дуо мекунад, ки Худо ба онҳо раҳм кунад ва ба онҳо иҷозат диҳад, ки ғизо харанд ва Бинёминро ба хона баранд.

1. Раҳмати Худо дар замони ниёз

2. Қувваи Намоз

1. Забур 86:5 - "Зеро ки Ту, эй Худованд, некӯ ва барои омурзиш омода ҳастӣ, ва ба ҳамаи онҳое ки Туро мехонанд, дар марҳамати фаровон ҳастӣ".

2. Яъқуб 5:16 - "Айбҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои боҳашамати одами одил фоидаи зиёд дорад".

Ҳастӣ 43:15 Ва он одамон ин ҳадяро гирифтанд, ва пулҳои дучандон ва Биньёминро ба дасти худ гирифтанд; ва бархоста, ба Миср фуромад ва дар пеши Юсуф истод.

Мардон ҳадя, пул ва Биньёминро ба Миср бурданд, то ба Юсуф тақдим кунанд.

1. Пешгӯии Худо моро дар ҳаёти мо ҳидоят мекунад, ҳатто вақте ки фаҳмидани сабабаш душвор аст.

2. Худо моро барои корҳое муҷаҳҳаз мекунад, ки Ӯ моро ба иҷрои он даъват мекунад, ҳатто вақте ки он аз мо талаб мекунад, ки берун аз минтақаи бароҳати худ биравем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 43:16 Ва ҳангоме ки Юсуф Биньёминро бо онҳо дид, ба ҳокими хонаи худ гуфт: «Ин одамонро ба хона оварда, бикушед ва тайёр кунед; зеро ки ин одамон нисфирӯзӣ бо ман хӯрок мехӯранд.

Юсуф бародаронашро ба зиёфат даъват мекунад.

1: Мо метавонем аз намунаи меҳмоннавозӣ ва меҳрубонии Юсуф омӯхта метавонем, ки одамонро дар ҳаёти худ истиқбол кунем ва барои зоҳир кардани муҳаббат ва ғамхорӣ ба онҳо вақт ҷудо кунем.

2: Худо метавонад вазъиятҳои душворро ҳал кунад ва онҳоро ба некӣ табдил диҳад, чунон ки аз табдили Юсуф аз ғуломи ҷавон ба ҳокими тавоно дида мешавад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Луқо 6:27-28 - Аммо ба шумо, ки маро мешунаванд, мегӯям: душманони худро дӯст доред, ба нафраткунандагони худ некӣ кунед, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, барои онҳое, ки ба шумо зулм мекунанд, дуо гӯед.

Ҳастӣ 43:17 Ва он мард ончунон ки Юсуф фармуда буд, амал кард; ва он мард одамонро ба хонаи Юсуф овард.

Он мард ба дастури Юсуф амал кард ва мардонро ба хонаи Юсуф овард.

1. Муҳимияти риояи дастурҳо.

2. Ризкӣ ва ҳифзи Худо.

1. Ҳастӣ 22:3-4 - Ва Иброҳим субҳи барвақт бархоста, хари худро зин кард, ва ду ҷавони худ ва писараш Исҳоқро бо худ гирифт, ва ҳезумро барои қурбонии сӯхтанӣ пора кард, ва бархост. , ва ба ҷое ки Худо ба ӯ гуфта буд, рафт.

4. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ҳастӣ 43:18 Ва мардум тарсиданд, зеро ки онҳоро ба хонаи Юсуф оварданд; ва гуфтанд: «Аз барои пуле, ки дар халтаҳои мо бори аввал баргардонида шуда буд, мо овардаем; то ки бар зидди мо баҳонае биҷӯяд, ва бар мо афтад ва моро ба ғулом ва харони мо бигирад.

Мардон метарсиданд, ки пуле, ки дар халтаҳояшон баргардонида шуда буд, онҳоро ба хонаи Юсуф овардаанд.

1: Дар вақти тарс, мо метавонем ба Худо барои муҳофизат ва роҳнамоӣ такя кунем.

2: Мо метавонем итминон дошта бошем, ки медонем, ки Худо ҳатто дар байни тарс ва номуайянии мо нақшае дорад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 91: 14-16 - "Азбаски вай ба ман бо муҳаббат часпид, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ки исми Маро медонад. Вақте ки Ӯ Маро мехонад, Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Ман бо ман хоҳам буд. Ӯро дар мусибат наҷот медиҳам ва ӯро иззат хоҳам дод; Бо умри дароз вайро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод».

Ҳастӣ 43:19 Ва ба мудири хонаи Юсуф наздик шуда, дар назди дари хона бо ӯ гуфтугӯ карданд.

Бародарони Юсуф барои сӯҳбат бо мудирияти Юсуф меоянд.

1. Қувваи муносибат: Чӣ тавр бародарони Юсуф бо ӯ робитаи барқарор карданд

2. Пайвастшавӣ: Муҳимияти муошират хуб

1. Ҳастӣ 45:1-14, Юсуф худро ба бародаронаш нишон медиҳад

2. Масалҳо 18:24 Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

Ҳастӣ 43:20 Ва гуфт: «Эй оғо, мо бори аввал барои харидани хӯрок омада будем:

Бародарони Юсуф барои харидани хӯрок ба Миср мераванд.

1. Муҳимияти муҳаббат ва ғамхории бародарона, тавре ки бародарони Юсуф дар Ҳастӣ 43:20 нишон доданд.

2. Қувваи имон ва таваккал ба Худо дар вақтҳои ниёзманд, ки бародарони Юсуф дар Ҳастӣ 43:20 мисол овардаанд.

1. Филиппиён 2:3-4 - Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё худписандӣ накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад.

Ҳастӣ 43:21 Ва ҳангоме ки ба меҳмонхона расидем, халтаҳои худро кушодем, ва инак, пули ҳар кас дар даҳони халтааш буд, пули мо ба вазни пурра; ва мо онро боз овардем. дар дасти мо.

Мусофирон халтаҳои худро кушода диданд, ки пулашон дар он аст ва дар вазни пурра.

1. Ҳар гоҳ ба Ӯ таваккал кунед, Худо рӯзӣ медиҳад.

2. Ба Худо имон овар, ки Ӯ рӯзии ту медиҳад.

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи он ки чӣ мехӯред, чӣ менӯшед ё мепӯшед, хавотир нашавед, балки аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ҳастӣ 43:22 Ва пулҳои дигареро барои харидани хӯрок ба дасти худ фуровардаем: наметавонем бигӯем, ки пули моро кӣ дар халтаҳои мо гузоштааст.

Бародарони Юсуф бо пул барои харидани хӯрок ба Миср омадаанд, аммо намедонанд, ки пулро дар халтаҳояшон кӣ андохтааст.

1. Ба Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки ҷавобашро намедонед.

2. Ҳама чиз бо сабабе рӯй медиҳад, ҳатто вақте ки мо онро дида наметавонем.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 43:23 Ва ӯ гуфт: «Салом бар шумо бод, натарсед: Худои шумо ва Худои падари шумо дар халтаҳоятон ба шумо ганҷ додааст: пулатон дар ман буд». Ва Шимъӯнро назди онҳо берун овард.

Юсуф худро ба бародаронаш нишон медиҳад ва ба онҳо ганҷе, ки бо худ оварда буданд, мебахшад.

1. Қудрати бахшиш: Намунаи Юсуф

2. Ризки Худованд дар замони ниёз

1. Румиён 12:19-21 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд". Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Эфсӯсиён 4:32 Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 43:24 Ва он мард одамонро ба хонаи Юсуф овард, ва ба онҳо об дод, ва онҳо пойҳои онҳоро шустанд; ва харони онҳоро ба ҳоли худ дод.

Юсуф бародарон ва аҳли оилаи онҳоро ба хонааш истиқбол намуда, ба онҳо об дод, то пойҳояшонро бишӯянд ва барои чорвои онҳо хӯрок диҳанд.

1. Қудрати меҳмондорӣ: истиқболи бегонагон бо оғӯши кушод

2. Қимати эҳсон: Саховат кардан дар чизҳои хурд

1. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

2. Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек.

Ҳастӣ 43:25 Ва онҳо ҳадияро ба муқобили Юсуф тайёр карданд, ки нисфирӯзӣ омад, зеро шуниданд, ки дар он ҷо нон хӯранд.

Бародарони Юсуф, вақте ки барои хӯроки нисфирӯзӣ омаданд, барояш тӯҳфа омода карданд.

1: Вафодории Худо дар мусолиҳаи Юсуф ва бародаронаш дида мешавад.

2: Муҳимияти оила ва муҳаббате, ки мо бояд нисбати ҳамдигар дошта бошем.

1: Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарӣ содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2: Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 43:26 Ва ҳангоме ки Юсуф ба хона омад, ҳадяеро, ки дар дасташон буд, ба хона оварданд ва ба ӯ саҷда карданд.

Бародарони Юсуф ба ӯ туҳфа меоранд ва бо эҳтиром саҷда мекунанд.

1. Қувваи омурзиш - чӣ гуна Юсуф тавонист бародаронашро бибахшад ва ҳадяи онҳоро бо вуҷуди хатоҳои гузаштаашон қабул кунад.

2. Аҳамияти эҳтиром - эҳтиром ба Юсуф аз ҷониби бародаронаш.

1. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

2. Масалҳо 3:3 - Бигзор муҳаббати устувор ва садоқат шуморо тарк накунад; онҳоро ба гардани худ бибандед; онҳоро дар лавҳаи дилатон нависед.

Ҳастӣ 43:27 Ва аз онҳо аҳволпурсӣ карда, гуфт: «Оё падари шумо, пирамардеро, ки шумо дар бораи ӯ гуфтед, сиҳат аст?» Оё ӯ ҳанӯз зинда аст?

Юсуф аз бародаронаш аз аҳволи падарашон Яъқуб пурсид.

1. Қудрати пурсиш: Чӣ гуна кунҷковии Юсуф ҷараёни таърихро тағйир дод

2. Чӣ тавр садоқати Яъқуб фарзандонашро мукофот дод: Омӯзиш дар итоаткорӣ

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Забур 37:25-26 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одилон партофта шудаанд ва ё фарзандони онҳо нон талаб мекунанд. Онҳо ҳамеша озодона медиҳанд ва фарзандонашон баракат мешаванд.

Ҳастӣ 43:28 Онҳо дар ҷавоб гуфтанд: «Бандаи шумо падари мо сиҳат аст, вай ҳанӯз зинда аст». Ва сари худро хам карда, саҷда карданд.

Писарони Яъқуб Юсуфро бовар кунонданд, ки падарашон ҳанӯз зинда аст ва дар пеши ӯ бо эҳтиром саҷда карданд.

1. Тасдиқи имон: итминон додан ба ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Эҳтиром: Эҳтиром ба касоне, ки Худо неъмат додааст

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ [Исо] ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем.

Ҳастӣ 43:29 Ва ӯ чашмонашро боло карда, бародараш Биньёминро, писари модараш, дид, ва гуфт: «Оё ин бародари хурдии шумост, ки дар бораи ӯ ба ман гуфтед? Ва гуфт: «Эй писарам, Худо бар ту раҳмат кунад».

Юсуф бародари хурдии худ Бинёминро мебинад ва аз эҳсосот пур шуда, ӯро баракат медиҳад.

1. Қувваи муҳаббати бародарону хоҳарон - омӯхтани он, ки чӣ тавр вохӯрии Юсуф бо Бинёмин лутфу марҳамати Худоро инъикос мекунад.

2. Қувваи шинохти - омӯхтани он, ки чӣ гуна эътирофи Юсуф аз Бинёмин нақшаи илоҳии Худоро инъикос мекунад.

1. Луқо 15:20-24 - Масал дар бораи Писари гумшуда.

2. Румиён 8:28 - Худо ҳама чизро барои некӣ кор мекунад.

Ҳастӣ 43:30 Ва Юсуф шитоб кард; зеро ки дарҳои ӯ ба бародари худ меафтод, ва ӯ дар куҷое меҷуст, ки гиря кунад; ва ба утоқи худ даромад ва дар он ҷо гирист.

Юсуфро эҳсосот ва меҳру муҳаббат нисбат ба бародараш фаро гирифта буд ва хиссиёти худро дошта натавонист.

1: Муҳаббат нисбат ба бародарони мо бояд мисли Юсуф қавӣ ва дилчасп бошад.

2: Мо набояд аз эҳсосоти худ шарм надорем, балки онҳоро мисли Юсуф берун кунем.

1:1 Юҳанно 3:14-18 - Мо бояд якдигарро ҳамчун бародарону хоҳарон дар Масеҳ дӯст дорем.

2: Румиён 12: 9-13 - Мо бояд ба якдигар муҳаббат ва муҳаббати самимӣ зоҳир кунем.

Ҳастӣ 43:31 Ва рӯяшро шуст ва берун рафт ва худро нигоҳ дошта, гуфт: «Нон бипӯш».

Юсуф шахсияти аслии худро ба бародаронаш ошкор мекунад ва онҳоро ба дастархон даъват мекунад.

1. Худо озмоишҳои моро барои ошкор кардани қудрат ва муҳаббати Худ истифода мебарад.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва ба нақшаи Худо бовар кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман такя кунад.

Ҳастӣ 43:32 Ва барои ӯ яккаю худашон, барои худашон ва барои мисриёне ки бо ӯ хӯрок мехӯрданд, яккаю танҳо савор шуданд, зеро ки мисриён наметавонист бо ибриён нон нахӯранд; зеро ки ин барои мисриён зишт аст.

Мисриён ва ибриён алоҳида хӯрок мехӯрданд, зеро мисриён бо ибриён хӯрданро кори зишт меҳисобиданд.

1. Халқи Худо: Фарқият, вале муттаҳид

2. Қувваи муттаҳидшавӣ тавассути гуногунрангӣ

1. Ғалотиён 3:28: "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на мард ва на зан; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед".

2. Аъмол 10:28: «Ва Ӯ ба онҳо гуфт: «Шумо медонед, ки барои шахси яҳудӣ муошират кардан ё назди як халқи дигар омадан ҳаром аст, лекин Худо ба ман нишон дод, ки касеро авом ё нопок нагӯед».

Ҳастӣ 43:33 Ва пешопеши Ӯ нишастанд: нахустзода мувофиқи нахустзодааш ва хурдӣ мувофиқи нахустзодаш;

Бародарони Юсуф мувофиқи нахустзодагӣ ва синну солашон нишаста буданд, ва мардон дар ҳайрат монданд.

1. Худо метавонад фарқиятҳои моро истифода барад, то иродаи Худро амалӣ созад.

2. Мо метавонем ба нақшаи Худо барои ҳаёти худ эътимод кунем.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Ишаъё 46:10 - «Интиҳоро аз ибтидо ва аз замонҳои қадим эълон карда, чизҳои ҳанӯз ба амал наомадаро эълон намуда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми ҳаловати худро ба ҷо хоҳам овард".

Ҳастӣ 43:34 Ва аз пеши худ гирифта, ба онҳо нохунак фиристод, аммо ғаму андӯҳи Биньёмин аз ҳар яке аз онҳо панҷ баробар зиёдтар буд. Ва онҳо менӯшиданд ва бо Ӯ шодӣ мекарданд.

Хонаводаи Яъқуб аз ҷониби Юсуф пазироӣ ва саховатмандона таъмин карда шуд.

1. Саховатмандӣ нишонаи муҳаббат ва садоқати ҳақиқӣ аст, ки аз мисоли Юсуф дар Ҳастӣ 43:34 дида мешавад.

2. Мо бояд ба намунаи меҳмоннавозӣ ва саховатмандии Юсуф ба атрофиёнамон пайравӣ кунем.

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

2. 1 Юҳанно 3:17 - Агар касе дорои дороии моддӣ бошад ва бародар ё хоҳареро дар мӯҳтоҷ бубинад, вале ба онҳо раҳм накунад, чӣ гуна метавонад дар он шахс муҳаббати Худо вуҷуд дошта бошад?

Ҳастӣ 44-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 44:1–13 Юсуф нақшаеро таҳия мекунад, то хислати бародаронашро санҷад ва муайян кунад, ки оё онҳо воқеан тағир ёфтаанд ё не. Ӯ ба идоракунандаи худ фармон медиҳад, ки косаи нуқраи Юсуфро пинҳонӣ дар халтаи Бинёмин гузорад. Субҳи рӯзи дигар, вақте ки бародарон ба Канъон баргаштанд, Юсуф мудири худро аз ақиби онҳо фиристод, то онҳоро ба дуздии коса айбдор кунад. Бародарон дар ҳайратанд ва айбномаро қатъиян рад мекунанд ва дар сурати исбот шудани гуноҳ оқибатҳои вазнин хоҳанд дошт.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 44:14-34, идоракунанда ба кофтукови халтаи ҳар як бародар сар карда, аз калонӣ сар карда, дар ниҳоят косаи нуқраро дар халтаи Бинёмин пайдо мекунад. Бародарон аз ин кашфиёт ба ғаму андӯҳ афтода, либосҳои худро дарида, ба хонаи Юсуф бармегарданд. Онҳо ба пеши ӯ меафтанд ва марҳамат мепурсанд, дар ҳоле ки омодагии худро барои ғулом шудан изҳор мекунанд, на аз дидани зараре, ки ба Бинёмин меояд.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 44:35–34 Яҳудо аз номи худ ва бародаронаш дар назди Юсуф илтиҷо мекунад. Вай нақл мекунад, ки чӣ тавр Яъқуб Бинёминро бо сабаби аз даст додани Юсуф солҳои пеш хеле дӯст медорад ва чӣ тавр падари онҳо аз даст додани писари дигар токат карда наметавонад. Яҳудо худро ҳамчун ҷойгузини Бинёмин пешниҳод мекунад ва омода аст, ки ба ҷои он ҳамчун ғулом бимонад, то Бинёмин саломат ба хона баргардад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 44 пешниҳод мекунад:
Юсуф хислати бародарони худро озмуда, косаи нуқрагини худро дар халтаи Бинёмин андохт;
Айбдор кардани дуздӣ бар Бинёмин;
Мушкилоти бародарон ҳангоми дарёфти коса.

Ҷустуҷӯи далелҳо аз бародари калонӣ;
Илтиҷои ашковар дар назди Юсуф;
Яҳудо худро ба ҷои Бинёмин пешниҳод кард.

Яҳудо дар бораи муҳаббати Яъқуб ба Бинёмин нақл мекунад;
Изҳори нигаронӣ аз марги падарашон писари дигар;
Худро ба ҷои Бинёмин ҳамчун ғулом пешниҳод кард.

Ин боб мавзӯъҳои тавба, бахшидан, вафодорӣ дар муносибатҳои оилавӣ ва муҳаббати қурбониро баррасӣ мекунад. Он нақшаи мураккаби Юсуфро нишон медиҳад, ки барои муайян кардани он, ки бародаронаш воқеан тағир ёфтаанд ё оё онҳо ҳангоми дучор шудан бо душворӣ ба якдигар хиёнат мекунанд. Ин ҳикоя табдил ёфтани Яҳудоро аз иштирок дар фурӯхтани Юсуф ба ғуломӣ ба шахсе, ки мехоҳад худро барои беҳбудии бародараш қурбон кунад, таъкид мекунад. Ҳастӣ 44 шубҳаеро ба вуҷуд меорад, ки Юсуф пас аз шоҳиди ин пушаймонии самимии бародаронаш чӣ гуна муносибат хоҳад кард.

Ҳастӣ 44:1 Ва ӯ ба мудири хонаи худ амр фармуда, гуфт: «Халтаҳои он одамонро аз хӯрок пур кунед, то он чи ки метавонанд бардошта тавонанд, ва пули ҳар касро ба даҳони халтаи худ андозед».

Юсуф косаи нуқраашро дар халтаи ғаллаи Бинёмин пинҳон карда, садоқати бародаронашро месанҷад.

1. Қувваи имтиҳон дар имон: Имтиҳони тасмими мо дар баробари мушкилот.

2. Сафари наҷоти Юсуф: Бо вуҷуди мушкилоти ғайричашмдошт пайравӣ аз нақшаи Худо.

1. Масалҳо 17:3 - "Кор барои нуқра ва танӯр барои тилло, аммо Худованд дилро месанҷад".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Ҳастӣ 44:2 Ва косаи ман, косаи нуқраро ба даҳони хурдии хурдӣ ва пулаш гузор. Ва ӯ мувофиқи каломе ки Юсуф гуфта буд, амал кард.

Юсуф ба бародаронаш фармуд, ки косаи нуқраашро ба халтаи хурдии Биньёмин ва инчунин пулаш гузоранд.

1. Роҳҳои Худо нофаҳмоанд: Омӯзиши асрори нақшаи Юсуф дар Ҳастӣ 44

2. Итоат: Бародарони Юсуф сарфи назар аз номуайянӣ дар Ҳастӣ 44 итоат мекунанд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11:22 - Бо имон Юсуф дар охири умраш дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил ёдовар шуд ва дар бораи устухонҳои худ дастур дод.

Ҳастӣ 44:3 Ҳамин ки субҳ равшан шуд, мардон ва харҳояшон равона карда шуданд.

Субҳ ба мардон иҷозат доданд, ки бо харҳояшон бираванд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр пайравӣ кардани дастурҳо метавонад баракатҳои бузург оварад

2. Арзиши вақт - Чӣ тавр истифодаи оқилонаи вақт метавонад мукофотҳои бузург оварад

1. Забур 19:7-11 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро зинда мекунад; шаҳодати Худованд дуруст аст, ки соддаро хирадманд мекунад; аҳкоми Худованд дуруст аст, дилро шод мегардонад; амри Худованд пок аст ва чашмҳоро равшан мекунад; Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст; аҳкоми Худованд рост аст ва комилан одил аст.

2. Масалҳо 15:22 - Нақшаҳо бе маслиҳат барбод мераванд, аммо бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд.

Ҳастӣ 44:4 Ва ҳангоме ки онҳо аз шаҳр берун рафтанд, ҳанӯз дур набуд, Юсуф ба маъмури худ гуфт: «Бархез ва аз ақиби одамон бирав; ва ҳангоме ки ба онҳо расидӣ, ба онҳо бигӯ: "Чаро ба некӣ бадӣ додӣ?"

Юсуф идоракунандаеро мефиристад, то аз паи он мардон пурсад ва бипурсад, ки чаро онҳо ба некӣ бадӣ мукофот додаанд.

1. Адолати Худо тавонотар аз шарри инсон аст.

2. Ба бадӣ бо бадӣ не, балки бо некӣ ҷавоб деҳ.

1. Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

20 Агар душманат гурусна бошад, ӯро сер кун; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. 21 Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. 1 Петрус 3:9 - Ба бадӣ бо бадӣ ва таҳқирро бо таҳқир ҷавоб надиҳед. Баръакс, ба бадӣ бо баракат ҷавоб деҳ, зеро ки шумо ба ин даъват шудаед, то вориси баракат шавед.

Ҳастӣ 44:5 Оё ин ҳамон нест, ки оғои ман аз он менӯшад ва дар ҳақиқат ба воситаи он фол мекунад? шумо бо ин кор бадӣ кардаед.

Бародарони Юсуф барои дуздидани коса рӯбарӯ мешаванд.

Бародарони Юсуф сарзаниш мекунанд, ки косаи ӯро дуздида, онро барои илоҳӣ истифода бурданд.

1. Мо набояд ба васвасаи атоҳои Худо барои мақсадҳои худхоҳонаи худ истифода барем.

2. Қарорҳо ва амалҳои мо оқибатҳое доранд, ки метавонанд дурандеш бошанд.

1. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2. Матто 7:12 - Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ин аст Таврот ва анбиё.

Ҳастӣ 44:6 Ва Ӯ ба онҳо расид ва ба онҳо ҳамин суханонро гуфт.

Бародарони Юсуф дар сафар буданд ва Юсуф ба онҳо расид ва ҳамон суханонеро, ки қаблан гуфта буд, гуфт.

1. Қувваи Калом: Чӣ гуна суханони Юсуф нуқтаи назари бародаронашро дигар карданд

2. Мо аз бародарони Юсуф чӣ омӯхта метавонем: Чӣ тавр ба вазъиятҳои ногувор ҷавоб додан мумкин аст

1. Масалҳо 18:21 - "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 44:7 Ва онҳо ба Ӯ гуфтанд: «Чаро оғоям ин суханонро мегӯяд? Худо накунад, ки бандагонат чунин коре кунанд.

Бародарон иттиҳоми Юсуфро дар дуздӣ рад мекунанд.

1: Мо бояд айбҳои нодурустро рад кунем ва дар имони худ ба Худо устувор истода бошем.

2: Мо бояд ба айбдоркуниҳо бо эҳтиром ва эҳтиром ҷавоб диҳем.

1: Матто 5:11-12 - Хушо шумо, вақте ки одамон ба хотири ман шуморо дашном медиҳанд ва таъқиб мекунанд ва бардурӯғ бар шумо ҳар гуна бадгӯӣ хоҳанд гуфт. Шод бошед ва хеле шод бошед, зеро ки мукофоти шумо дар осмон бузург аст.

2: Масалҳо 29:25 - Тарси одам дом меорад, аммо ҳар кӣ ба Худованд таваккал кунад, эмин хоҳад буд.

Ҳастӣ 44:8 Инак, пулеро, ки дар даҳони халтаҳои худ ёфтем, аз замини Канъон назди ту боз овардем: пас чӣ гуна мо аз хонаи оғои ту нуқра ё тиллоро дуздем?

Бародарони Юсуф аз ӯ пурсиданд, ки агар пулеро, ки дар халтаҳояшон ёфта буданд, чӣ гуна метавонистанд аз хонааш тилло ё нуқра дуздиданд.

1) Қудрати беайбӣ: худдорӣ аз рафтори нодуруст

2) Вафодории Худо: Муҳофизати Ӯ аз халқи худ

1) Масалҳо 10: 9 - Касе ки дар беайбӣ рафтор мекунад, бехатар қадам мезанад, аммо касе ки роҳҳои ӯро вайрон мекунад, ошкор хоҳад шуд.

2) Еҳушаъ 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Ҳастӣ 44:9 Ва ҳар кӣ аз бандагони ту пайдо шавад, бигзор вай бимирад, ва мо низ ғуломони оғоям хоҳем буд.

Яҳудо пешниҳод мекунад, ки барои аъмоли бародараш пурра гунаҳкор шавад ва агар коса бо яке аз онҳо пайдо шавад, барои худ ва бародаронаш ҷазои қатлро ба дӯш гирад.

1. Масъулият барои амалҳои худ

2. Қувваи муҳаббати ҳақиқии бародарона

1. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт.

2. Румиён 14:12 - Пас ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод.

Ҳастӣ 44:10 Ва Ӯ гуфт: «Акнун бигзор, мувофиқи суханони ту бошад; ва шумо беайб хоҳед буд.

Юсуф барои мубориза бо гуноҳҳои бародаронаш марҳамат ва адолатро истифода мебарад.

1. Қудрати раҳмат: Чӣ гуна Юсуф бародаронашро бахшид

2. Меъёрҳои адолат: Чӣ тавр Юсуф гуноҳи бародаронашро ҳал кард

1. Луқо 6:36 - «Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

2. Масалҳо 24:12 - "Агар шумо гӯед, ки инак, мо инро надонистаем, оё касе ки дил вазн мекунад, онро намебинад? Оё касе, ки ҷони туро посбон аст, инро намедонад, ва оё ба одам мувофиқи он подоше намедиҳад. кори ӯ?»

Ҳастӣ 44:11 Он гоҳ онҳо зуд халтаи худро ба замин фуровардand ва ҳар кас халтаи худро кушоданд.

Мардони гузар халтаҳои худро зуд гузошта, кушоданд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр пайравӣ аз дастурҳо ба баракатҳо мебарад.

2. Дар озмоишҳо қувват ёфтан - Чӣ тавр эътимод ба Худо метавонад ба мо дар бартараф кардани мушкилот кӯмак кунад.

1. Матто 7:24-27 - Масали Исо дар бораи бинокорони доно ва нодон.

2. 1 Петрус 1:6-7 - Озмоиши имон, ки истодагарӣ ва умедро ба вуҷуд меорад.

Ҳастӣ 44:12 Ва ӯ ҷустуҷӯ карда, аз калонӣ оғоз кард ва аз хурдӣ рафт; ва коса дар халтаи Биньёмин ёфт шуд.

Бародарони Юсуф косаи ӯро дуздида буданд, ва ҳангоми кофтукови халтаҳои онҳо, онро дар халтаи Биньёмин ёфт.

1. Қувваи бахшидан - Чӣ гуна амали меҳрубонии Юсуф бародаронашро дигар кард

2. Қувваи беайбӣ - Чӣ гуна садоқати Юсуф ба Худо ба оилааш баракат оварد

1. Матто 18:21-35 - Масали Исо дар бораи ғуломи раҳм

2. Румиён 12:17-21 - Вазифаи имондор барои дӯст доштани дигарон дар бахшиш ва меҳрубонӣ.

Ҳастӣ 44:13 Он гоҳ онҳо ҷомаҳои худро дарида, хари худро бор карда, ба шаҳр баргаштанд.

Бародарони Юсуф бо шунидани суханони ӯ, аз ғам либосҳои худро дарронда, ба харҳо бор карданд, пеш аз он ки ба шаҳр баргарданд.

1. Каломи Худо тавоно ва дигаргунсозанда аст

2. Таъсири алам

1. Яъқуб 1:17 Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Румиён 12:15 Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

Ҳастӣ 44:14 Ва Яҳудо ва бародаронаш ба хонаи Юсуф омаданд; зеро ки Ӯ ҳанӯз дар он ҷо буд, ва пешопеши Ӯ ба замин афтоданд.

Яҳудо ва бародаронаш ба хонаи Юсуф рафта, ба ӯ сачда карданд.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ дар назди Худо.

2. Қувваи тавба ва омурзиш.

1. Луқо 17: 3-4 - "Худтанро эҳтиёт кунед: агар бародарат ба ту гуноҳе кунад, ӯро сарзаниш кун ва агар тавба кунад, ӯро биомурз. Ва агар дар як рӯз ҳафт бор ва дар як рӯз ҳафт бор бар зидди ту гуноҳ кунад. рӯз боз ба ту рӯй оварда, бигӯй: "Тавба кардам, ва ӯро мебахшӣ".

2. Яъқуб 4:10 - "Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

Ҳастӣ 44:15 Ва Юсуф ба онҳо гуфт: «Ин чӣ корест, ки шумо кардаед? Оё шумо намедонед, ки чунин шахсеро, ки ман бешубҳа илоҳӣ карда метавонам?

Юсуф дар ҳайрат монд ва аз бародарон барои рафторашон пурсид ва қайд кард, ки ӯ қобилияти илоҳӣ кардани ҳақиқатро дорад.

1.Худованд аз ниҳони мо огоҳ аст ва ҳеҷ чиз бар Ӯ пӯшида нест.

2. Мо наметавонем Худоро фиреб диҳем ва дар ҳама корҳоямон бояд ростгӯ бошем.

1. Забур 139:1-4 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ. Пеш аз он ки сухане бар забонам ояд, инак, эй Парвардигори ман, Ту онро ҳама донӣ.

2. Масалҳо 5:21 - Зеро ки роҳҳои инсон пеши назари Худованд аст, ва Ӯ тамоми роҳҳои Ӯро андеша мекунад.

Ҳастӣ 44:16 Ва Яҳудо гуфт: «Ба оғоям чӣ гӯем? чи гап занем? ё чӣ тавр мо худро пок кунем? Худо гуноҳи бандагонатро ошкор кард: инак, мо бандагони оғоям ҳастем, ҳам мо ва ҳам он ки коса назди Ӯст.

Яҳудо ва бародаронаш ба гуноҳи худ дар назди Юсуф иқрор шуда, зону зада, итоат мекунанд.

1: Мо метавонем дар эътироф кардани гуноҳи худ ва эътимод ба доварии Худо қувват пайдо кунем.

2: Дар назди Худо фурӯтании мо метавонад моро ба Ӯ наздиктар кунад.

1: Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2: Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Ҳастӣ 44:17 Ва гуфт: «Худо накунад, ки ин корро кунам; ва ту бошад, ба саломатӣ назди падарат бархез.

Юсуф барои муайян кардани хислати аслии онҳо дар халтаи Бинёмин як косаи нуқра шинондани бародарони худро озмоиш мекунад.

1. Қувваи санҷиш: Омӯзиши паймоиш дар душвориҳои зиндагӣ

2. Фазилати омурзиш: бечунучаро озод кардани гуноҳ

1. Филиппиён 4:12-13 - Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ тавр фаровон шуданро медонам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Матто 18:21-22 - Он гоҳ Петрус омада, ба Ӯ гуфт: «Худовандо! Ҳафт маротиба? Исо ба вай гуфт: «Ба ту на ҳафт бор, балки ҳафтоду ҳафт бор мегӯям».

Ҳастӣ 44:18 Ва Яҳудо ба ӯ наздик шуда, гуфт: «Эй оғоям, бигзор бандаат ба гӯши оғоям сухан бигӯяд, ва хашми ту бар зидди бандаи худ аланга назанад, зеро ки ту мисли фиръавн ҳастӣ. .

Яҳудо ба Юсуф наздик мешавад, то Бинёминро озод кунад.

1. Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад ва мо бояд иродаи Ӯро қабул кунем, ҳатто агар он душвор бошад.

2. Барои ноил шудан ба ҳалли мусолиматомез, мо бояд ба муноқишаҳо бо фурӯтанӣ ва эҳтиром муносибат кунем.

1. Яъқуб 4:10 Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

Ҳастӣ 44:19 Оғои ман аз навкарони худ пурсид: «Оё шумо падар ё бародар доред?

Юсуф муҳаббати бародаронашро месанҷад, ки онҳо падар ё бародар доранд.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки муҳаббати худро ба наздиконамон исбот кунем, новобаста аз арзиш.

2: Мо бояд омода бошем, ки муҳаббат ва садоқати худро ба онҳое, ки ба мо ғамхорӣ мекунанд, зоҳир кунем, ҳатто агар ин қурбониро талаб кунад.

1: Румиён 12:10 Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2:1 Юҳанно 4:20-21 Агар касе гӯяд, ки ман Худоро дӯст медорам ва аз бародари худ нафрат дорам, вай дурӯғгӯй аст; зеро касе ки бародари худро, ки дидааст, дӯст надорад, наметавонад Худоро, ки надидааст, дӯст дорад. Ва мо аз Ӯ чунин ҳукм дорем: ҳар кӣ Худоро дӯст дорад, бояд бародари худро низ дӯст дорад.

Ҳастӣ 44:20 Ва мо ба оғои худ гуфтем: «Мо падар дорем, як пирамард ва як кӯдаки пирӣ, хурдсол; ва бародараш мурд ва аз модараш танҳо ӯ монд, ва падараш ӯро дӯст медорад.

Бародарони Юсуф ба ӯ мефаҳмонанд, ки падарашон бародари хурдиашро дӯст медорад, ки ягона фарзанди аз модар боқӣ мондааст.

1. Қудрати муҳаббат: омӯхтани муҳаббати падаронаи Яъқуб ба Юсуф

2. Пешравӣ: Бартараф кардани талафот ва дарёфти нерӯ дар худ

1. «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад». Юҳанно 3:16

2. «Касе ки дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст». 1 Юҳанно 4:8

Ҳастӣ 44:21 Ва ту ба бандагони худ гуфтӣ: "Ӯро назди ман фуруд оваред, то ки ман бар ӯ нигоҳ кунам".

Бародарони Юсуф Биньёминро назди ӯ оварданд, то ки ӯро бо чашмони худ бубинад.

1. Мо ҳамеша метавонем ба нақшаи Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки фаҳмидан душвор аст.

2. Ростқавл ва ошкоро будан бо аъзои оилаи мо ҳамеша интихоби дуруст аст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 4:25-26 - Пас, ҳар яке аз шумо дурӯғро дур карда, бигзор ба ёри худ рост бигӯяд, зеро мо узвҳои якдигарем. хашмгин шавед ва гуноҳ накунед; нагузоред, ки хуршед ба хашми худ фуру равад.

Ҳастӣ 44:22 Ва мо ба оғои худ гуфтем: "Писарбача наметавонад падари худро тарк кунад; зеро ки агар падарашро тарк кунад, падараш мемирад".

Бародарон бояд ба Юсуф фаҳмонанд, ки чаро Биньёмин падарашро тарк карда наметавонад.

1: Худо Падари меҳрубон аст, ки барои фарзандонаш беҳтарин чизҳоро мехоҳад.

2: Муҳаббати Худо ба қадри кофӣ қавӣ аст, ки ба ҳар душворӣ тоб оварад.

1: Румиён 8: 38-39, Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ягон қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

2:1 Юҳанно 3:16, Мо ҳамин тавр медонем, ки муҳаббат чист: Исои Масеҳ ҷони худро барои мо фидо кард. Ва мо бояд ҷони худро барои бародарону хоҳаронамон фидо кунем.

Ҳастӣ 44:23 Ва ту ба бандагони худ гуфтӣ: "Агар бародари хурдии худ бо шумо наояд, дигар рӯи Маро нахоҳед дид".

Юсуф талаб кард, ки Биньёмин ба бародарони худ дар Миср ҳамроҳ шавад, пеш аз он ки Юсуф ба онҳо иҷозат диҳад, ки чеҳраи ӯро дубора бубинанд.

1. Аҳамияти оила: омӯхтани муҳаббат ва ғамхорӣ нисбати ҳамдигар

2. Боварӣ ба ризқи Худо: Ҳатто дар шароити душвор

1. Луқо 15:11-32 - Масал дар бораи Писари исроф

2. Румиён 8:28 - Худо ҳама чизро ба нафъи онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд, мекунад.

Ҳастӣ 44:24 Ва ҳангоме ки назди бандаи ту падарам омадем, суханони оғоямро ба ӯ нақл кардем.

Ду бародар, Юсуф ва Яҳудо, назди падари худ омаданд, то суханони оғои худро нақл кунанд.

1. Муҳимияти гузоришдиҳӣ: Чӣ гуна огоҳ кардани дигарон метавонад робитаҳоро мустаҳкам кунад

2. Интихоби дуруст: Истифодаи хирад ва хирад барои рафтори дуруст

1. Масалҳо 1:5 - "Бигзор хирад бишнавад ва донишро афзун кунад, ва ҳар кӣ фаҳмад, ҳидоят ёбад".

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед".

Ҳастӣ 44:25 Падари мо гуфт: «Боз рафта, ба мо каме хӯрок бихар».

Падарашон аз бародарони Юсуф хоҳиш кард, ки барои онҳо хӯрок бихаранд.

1. Омӯзед, ки чӣ тавр ба Худо бовар карданро бо имон ҳатто дар вақти бӯҳрон.

2. Фаҳмидани аҳамияти оила дар лаҳзаҳои зарурӣ.

1. Луқо 12:22-24 - "Ва ба шогирдони Худ гуфт: "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ва дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Зеро ки ҳаёт бештар аст. Ба зоғҳо нигаред: онҳо на мекоранд ва на медараванд, на анбор доранд ва на анбор, вале Худо онҳоро мехӯронад».

2. Румиён 12:15 - «Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, бо гирьякунандагон гиря кунед».

Ҳастӣ 44:26 Ва гуфтем: «Мо наметавонем фуруд ояд: агар бародари хурдии мо бо мо бошад, поён меравем, зеро ки чеҳраи он мардро намебинем, магар он ки бародари хурдии мо бо мо набошад».

Бародарони Юсуф ба ӯ фаҳмонданд, ки бе бародари хурдии худ Биньёмин ба Миср рафта наметавонанд.

1. Наќшањои Худо шояд осонтарин роњ набошанд, вале онњо роњест, ки ба натиљаи бењтарин мебарад.

2. Худо аксар вақт аз вазъиятҳои душвор истифода мебарад, то моро ба Ӯ наздик созад.

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ҳастӣ 44:27 Ва ғуломат падарам ба мо гуфт: «Шумо медонед, ки занам ба ман ду писар зоид.

Вақте ки Юсуф худро ба онҳо ошкор кард, бародарони Юсуф маҷбур шуданд, ки бо оқибатҳои рафторашон рӯ ба рӯ шаванд.

1: Мо бояд ҳамеша барои амалҳои худ масъулиятро ба дӯш гирем.

2: Худо адолат мекунад ва некӯкоронро подош медиҳад.

1: Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2: Матто 7:2 - Зеро ки ба ҳар гуна доварӣ, ки мегӯй, маҳкум хоҳӣ шуд ва ба он андозае, ки истифода мекунӣ, ба ту чен карда мешавад.

Ҳастӣ 44:28 Ва он кас аз пеши ман берун рафт, ва ман гуфтам: «Ба ростӣ вай пора-пора шудааст; ва ман ӯро надидаам:

Бинёмин, бародари Юсуф, аз назди ӯ баромада буд ва ӯ фикр мекард, ки гум шудааст ё осеб дидааст, вале аз он вақт вайро надидааст.

1. Қувваи имон ба номуайянӣ - Чӣ гуна эътимод ба Худо метавонад ба мо дар душвортарин лаҳзаҳои ҳаёт кӯмак кунад.

2. Далерӣ барои истодагарӣ - Ҷустуҷӯи қувват барои идома додан ҳатто ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор.

1. Румиён 5:3-5 - "На танҳо ин тавр, балки мо низ дар уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр, сабр, хислат ва хислат, умедро ба вуҷуд меорад. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро Худо муҳаббат ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст».

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин роҳ ёбад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтиданд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои худ».

Ҳастӣ 44:29 Ва агар шумо инро низ аз ман бигиред, ва ба ӯ бадбахтӣ расад, мӯйҳои сафеди маро бо алам ба гӯр хоҳед бурд.

Яҳудо талаб мекунад, ки Биньёмин озод карда шавад ва огоҳ мекунад, ки агар вайро бурда шаванд, ин боиси марги падараш аз ғаму андӯҳ мегардад.

1. Даъвати самимии Яҳудо - Зиндагӣ бо ҳамдардӣ

2. Масъулияти мудирияти хуб будан - Муҳофизати онҳое, ки ба мо наздиктаранд

1. Забур 116:15 - Дар назари Худованд марги муқаддасони Ӯ азиз аст.

2. Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як динор намефурӯшанд? Вале ҳеҷ яке аз онҳо бе иродаи Падари шумо ба замин намеафтад.

Ҳастӣ 44:30 Пас, ҳангоме ки назди бандаи ту падарам меоям, ва он писар бо мо нахоҳад буд; диданд, ки умраш ба зиндагии писарбача вобаста аст;

Хонаводаи Юсуф сахт нигаронанд ва аз амнияти Бинёмин нигаронанд.

1: Ба садоқати Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки ҳама чизи дигар гум шудааст.

2: Новобаста аз он ки чӣ қадар вазнин бошад, Худо ҳама вазъиятро назорат мекунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 44:31 Ва ҳангоме ки мебинад, ки ин писарбача бо мо нест, бимирад, ва бандагони ту мӯйҳои сафеди бандаи ту падари моро бо андӯҳ ба гӯр хоҳанд бурд.

Бародарони Юсуф метарсанд, ки падарашон Яъқуб агар бе бародари хурдии Юсуф Бинёмин ба хона баргарданд, аз ғам мемуранд.

1. "Қувваи ғам"

2. «Аҳамияти оила»

1. Румиён 12:15 - «Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед; бо гирьякунандагон гиря кунед».

2. Забур 37:25 - «Ҷавон будам, ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофта шудааст, ва насли ӯ нон талаб мекунад».

Ҳастӣ 44:32 Зеро ки бандаи ту зомини писарбача дар назди падари ман шуда, гуфт: "Агар ӯро назди ту наоварам, то абад айби падарамро ба дӯш хоҳам овард".

Юсуф омода буд, ки масъулияти амнияти бародарашро ба дӯш гирад ва ба падараш ваъда дод, ки ӯро сиҳату саломат бармегардонанд ва ё масъулияти амнияти бародарашро ба дӯш мегиранд.

1. Боварӣ ҳосил кунед, ки ӯҳдадориҳои мо иҷро мешаванд.

2. Масъулияти нигоҳубини бародаронамон.

1. Масалҳо 27:3 - Санг вазнин аст ва қум вазнин; аммо ғазаби аблаҳ аз ҳардуи онҳо сахттар аст.

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарона муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

Ҳастӣ 44:33 Пас, аз ту илтимос мекунам, бигзор бандаат ба ҷои он писар ғуломи оғои ман бимонад; ва бигзор он ҷавон бо бародарони худ биравад.

Яҳудо аз Юсуф илтимос мекунад, ки Биньёминро ба ҷои он ки бо бародаронаш ба Канъон баргардонанд, дар Миср ғулом монад.

1. Қувваи Муҳаббат: Қурбонии Яҳудо барои бародараш

2. Ҷустуҷӯи иродаи Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Румиён 5:7-8 Зеро ки барои одил касе наметавонад мурд; аммо шояд барои як шахси хуб касе ҳатто ҷуръат кунад мурд. Аммо Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Яъқуб 1:5-6 Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, биталабад, ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон, бидуни шубҳа бипурсад, зеро ҳар кӣ шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол ронда ва парронда аст.

Ҳастӣ 44:34 Зеро чӣ гуна ман назди падарам биравам, ва писарбача бо ман набошад? Мабодо бадиеро, ки ба сари падарам меояд, набинам.

Бародарони Юсуф метарсанд, ки падарашон вақте бе бародарашон Биньёмин бармегарданд, ғамгин мешавад.

1. Қувваи ғам - Чӣ гуна бояд бо дарди талафот мубориза барад.

2. Қувваи оила - Чаро риштаҳои оилавӣ набояд ҳеҷ гоҳ канда нашавад.

1. 2 ба Қӯринтиён 1:3-5 - «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо метавонем онҳоеро тасаллӣ диҳем. ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба тасаллое ки худамон аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем, зеро, чунон ки мо дар уқубатҳои Масеҳ ба фаровонӣ шарик ҳастем,ончунон мо низ ба воситаи Масеҳ ба тасаллияти фаровон шарик мешавем».

2. Масалҳо 17:17 - "Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад".

Ҳастӣ 45-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 45:1-15 Юсуф дигар эҳсосоти худро нигоҳ дошта наметавонад ва шахсияти аслии худро ба бародаронаш ошкор мекунад. Аз ашк лабрез шуда, ба ҷуз бародаронаш ба ҳама фармон медиҳад, ки аз ҳуҷра берун шаванд. Юсуф онҳоро бовар мекунонад, ки нақшаи Худо буд, ки ӯ ба ғуломӣ фурӯхта шуда, дар Миср ба мақоми ҳокимият барояд. Ӯ ба онҳо мегӯяд, ки барои аъмоли худ ғамгин нашаванд ва аз худ хашм нагиранд, зеро ин ҳама қисми нияти бузурги Худо буд. Юсуф ба бародаронаш фармуд, ки ба Канъон баргарданд ва падарашон Яъқуб ва аҳли байти онҳоро ба Миср оваранд ва дар он ҷо дар замини Ҷӯшан зиндагӣ кунанд.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 45:16-24, хабари вохӯрии Юсуф бо бародаронаш ба қасри Фиръавн мерасад ва Фиръавн аз ин таҳаввулот хушнуд шуд. Ӯ оилаи Юсуфро ташвиқ мекунад, ки дар Миср иқомат кунанд ва ба онҳо беҳтарин заминро барои чорво ва дороиҳояшон пешкаш кунад. Юсуф ба бародаронаш вагонҳои пур аз маводи ғизоӣ медиҳад, то ба хона баргарданд ва ба онҳо либосҳои нав ҳадя кард. Вай инчунин ба Бенямин назар ба бародарони дигар панҷ маротиба зиёдтар тӯҳфаҳо медиҳад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 45:25-28, тавре ки Юсуф дастур дод, бародарон ба хонаҳои Канъон бармегарданд ва хабари ҳайратангезро мерасонанд, ки Юсуф зинда аст ва дар Миср мавқеи қудрат дорад. Яъқуб дар аввал бовар кардан душвор аст, аммо вақте мебинад, ки вагонҳои пур аз хӯрокҳои фиристодаи Юсуф ва Бинёмин ҳанӯз зиндаанд, ӯ боварӣ ҳосил мекунад, ки писари маҳбубаш дар ҳақиқат зинда аст. Пас аз шунидани ин хабари аҷиб рӯҳи Яъқуб дар даруни ӯ эҳё мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 45 пешниҳод мекунад:
Юсуф худро бародари деринаи онҳо нишон дод;
Ба онҳо итминон диҳед, ки Худо ҳама чизро барои ҳадафи бузургтар ташкил кардааст;
Ба онҳо дастур дод, ки Яъқуб ва оилаҳои онҳоро ба Миср оваранд.

Фиръавн аз вохӯрии Юсуф хабардор мешавад;
Пешниҳоди замин дар Миср барои сукунат;
Юсуф ғизо, либоси нав ва тӯҳфаҳои махсус дод.

Хабари ҳайратангез ба Яъқуб расид;
Нобоварии ибтидоӣ бо дидани далелҳо ба эътиқод табдил меёбад;
Рӯҳи Яъқуб аз зинда будани писараш зинда мешавад.

Дар ин боб мавзӯъҳои бахшидан, оштӣ дар муносибатҳои оилавӣ пас аз чанд соли ҷудоӣ ва ба некӣ табдил ёфтани фиреб бо нишон додани саховатмандӣ нисбат ба ҳамдигар баррасӣ мешавад. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо дар вазъиятҳои душвор кор мекунад, ки дар ниҳоят ба барқароршавӣ ва иҷрои нақшаҳои Ӯ оварда мерасонад. Ҳастӣ 45 нуқтаи гардиши муҳимеро нишон медиҳад, ки дар он оилаи Яъқуб табобат оғоз меёбад, вақте ки онҳо барои кӯчидан аз Канъон ба Миср таҳти сарпарастии Юсуф омода мешаванд.

Ҳастӣ 45:1 Ва Юсуф натавонист дар пеши ҳамаи ҳозирон худдорӣ кунад; ва фарьёд зад: «Ҳар кас аз пеши ман берун равад». Ва ҳеҷ кас бо ӯ намеистод, дар ҳоле ки Юсуф худро ба бародарони худ маълум кард.

Юсуф худро ба бародаронаш нишон медиҳад ва аз эҳсосот фаро гирифта мешавад.

1. Қувваи бахшидан: Аз Юсуф омӯхтан

2. Фоидаҳои кори дуруст: Намунаи Юсуф

1. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

2. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст.

Ҳастӣ 45:2 Ва ӯ бо овози баланд гиря кард, ва мисриён ва хонадони фиръавн шуниданд.

Юсуф дар ҳузури мисриён ва хонадони Фиръавн бо овози баланд гиря кард.

1. Қувваи эҳсосот: омӯхтани он, ки чӣ тавр ашкҳои Юсуф таърихро тағир доданд.

2. Бартараф кардани хиёнати хонавода: Қиссаи Юсуф дар бораи устуворӣ ва фидя.

1. Айюб 42:6 - "Бинобар ин ман аз худ нафрат дорам ва дар хок ва хокистар тавба мекунам".

2. Қӯлассиён 3:12-13 - «Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуби дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, бахшанда бошад. якдигарро, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед».

Ҳастӣ 45:3 Ва Юсуф ба бародарони худ гуфт: «Ман Юсуф ҳастам; оё падари ман ҳанӯз зинда аст? Ва бародаронаш ба ӯ ҷавоб дода натавонистанд; зеро ки аз ҳузури Ӯ ба изтироб афтода буданд.

Бародарони Юсуф аз зинда дидани ӯ чунон ҳайрон шуданд, ки ба саволи ӯ ҷавоб дода натавонистанд.

1. Қудрати кафорат: Юсуф тавонист пас аз гузаштаи пурталотум бо бародаронаш дубора ба ҳам бипайвандад ва қудрати омурзиш ва кафоратро нишон дод.

2. Мӯъҷизаи оштӣ: Бародарони Юсуф ҳангоми зинда дидани ӯ аз эҳсосот пур шуданд ва ба мо хотиррасон карданд, ки агар мо имони худро нигоҳ дорем, мӯъҷизаҳо рӯй медиҳанд.

1. Қӯлассиён 3:13 - якдигарро таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. Матто 18:21-22 - Он гоҳ Петрус омада, ба Ӯ гуфт: «Худовандо! Ҳафт маротиба? Исо ба вай гуфт: «Ба ту на ҳафт бор, балки ҳафтоду ҳафт бор мегӯям».

Ҳастӣ 45:4 Ва Юсуф ба бародарони худ гуфт: «Илтимос, ба ман наздик шавед». Ва онҳо наздик омаданд. Ва гуфт: «Ман Юсуфам бародари шумо, ки шумо ӯро ба Миср фурӯхтаед».

Юсуф худро ба бародаронаш нишон медиҳад ва барои хиёнати онҳо мебахшад.

1. Қувваи бахшидан - омӯхтани намунаи Юсуф дар Ҳастӣ 45:4

2. Вобаста ба оила - Чӣ гуна Юсуф бародарони аз ҳам ҷудошудаашро ба ҳам меорад

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Қӯлассиён 3:13 - якдигарро таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

Ҳастӣ 45:5 Пас, ғамгин нашавед ва ба худ хашм нашавед, ки маро дар ин ҷо фурӯхтаед, зеро Худо маро пеш аз шумо фиристод, то ки ҳаётро нигоҳ дорем.

Юсуф бародаронашро бахшид, ки ӯро ба ғуломӣ фурӯхтаанд ва фаҳмид, ки Худо нақша дорад, ки вазъиятро ба манфиати нек истифода барад.

1. Худо ҳамеша зери назорат аст ва нақшаи зиндагии моро дорад.

2. Мо бояд дигаронро бахшем, ҳатто вақте ки онҳо ба мо ситам кардаанд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

Ҳастӣ 45:6 Зеро ки ин ду сол дар замин қаҳтӣ ҳукмфармост, вале панҷ сол ҳаст, ки дар он на гӯшвора хоҳад буд, на дарав.

Юсуф ба бародаронаш мегӯяд, ки қаҳтӣ дар замин ҳафт сол давом мекунад.

1. Таъмини Худо дар замони гуруснагӣ - Чӣ тавр ба Худо таваккал кардан мумкин аст, вақте ки вазъият ноумед ба назар мерасад

2. Қувваи бахшиш: Ғалаба кардани кина ва адоват

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Матто 5:44-45 - «Лекин ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то ки фарзандони Падари осмонии худ бошед».

Ҳастӣ 45:7 Ва Худо маро пешопеши шумо фиристод, то ки дар рӯи замин насли шуморо ҳифз кунам ва ҷони шуморо бо наҷоти бузург наҷот диҳам.

Худо моро наҷот дод ва бо наҷоти бузург нигоҳ дошт.

1. Худо ризқдиҳанда ва нигаҳбони мост; дар ҳама чиз ба Ӯ таваккал кунед.

2. Вафодорӣ ва раҳмати Худо сарчашмаи умед ва тасаллӣ аст.

1. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 45:8 Пас, акнун маро на шумо ба ин ҷо фиристодед, балки Худо буд; ва Ӯ маро падари фиръавн ва оғои тамоми хонадони ӯ ва ҳокими тамоми замини Миср қарор дод.

Худо Юсуфро ба Миср фиристод, то ки падари Фиръавн, оғои тамоми хонадони ӯ ва ҳокими тамоми замини Миср шавад.

1. Нақшаи Худо барои Юсуф: Боварӣ ба нақшаҳои Худо барои ҳаёти мо

2. Подшоҳии Худо: Чӣ гуна Худо дар ихтиёри ҳама чиз аст

1. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Ҳастӣ 45:9 Шитоб кунед ва назди падари ман биравед ва ба ӯ бигӯед: "Писарат Юсуф чунин мегӯяд: "Худо маро оғои тамоми Миср кардааст;

Юсуф ба бародаронаш мегӯяд, ки биравед ва ба падараш бигӯед, ки Худо Юсуфро ҳокими тамоми Миср таъин кардааст ва дарҳол назди Юсуф фуруд ояд.

1. Дасти Худо дар ҳаёти мо: эътимод ба нақшаи Худо

2. Имон дар миёни озмоишҳо: тасаллӣ ёфтан аз ваъдаи Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Ҳастӣ 45:10 Ва ту дар замини Ҷӯшан сокин хоҳӣ шуд, ва ту, ва фарзандонат, ва фарзандонат, ва гӯсфандонат, ва говҳоят, ва ҳар он чи дорӣ, ба ман наздик хоҳӣ буд.

Юсуф оилаи худро ташвиқ мекунад, ки ба Ҷӯшан кӯчанд ва ба онҳо ваъда медиҳад, ки дар зери ҳимояи ӯ амният ва таъмин хоҳанд буд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор равшан мешавад

2. Вақте ки Худо ҳидоят мекунад, ба Ӯ таваккал кунед ва пайравӣ кунед

1. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 45:11 Ва дар он ҷо туро ғизо хоҳам дод; зеро ки ҳанӯз панҷ сол қаҳтӣ аст; мабодо ту ва аҳли байти ту ва ҳар он чи дорӣ, ба фақирӣ нагардӣ.

Юсуф ба бародаронаш зинда будани худро ошкор мекунад ва ваъда медиҳад, ки дар солҳои ояндаи гуруснагӣ онҳоро таъмин хоҳад кард.

1. Нерӯи бахшиш: Сафари Юсуф аз хиёнат то баракат

2. Вафодории Худо дар миёни мусибат

1. Румиён 12:17-19 - "Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама дуруст рафтор кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед. Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Юҳанно 14:27 - "Осоиштро ба шумо мегузорам; осоиштагии Худро ба шумо медиҳам. Ман ба шумо ончунон, ки ҷаҳон медиҳад, намедиҳам. Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад ва натарсед".

Ҳастӣ 45:12 Ва инак, чашмони шумо ва чашмони бародарам Биньёминро мебинанд, ки даҳони Ман аст, ки ба шумо сухан мегӯяд.

Юсуф шахсияти худро ба бародаронаш ошкор мекунад ва беҳбудии онҳоро тасдиқ мекунад.

1: Юсуф ба мо таълим медиҳад, ки мо бояд содиқ бошем ва ба Худо таваккал кунем, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2: Мо бояд ҳамеша фурӯтан ва саховатманд бошем, ҳатто дар лаҳзаҳои пирӯзии худ.

1: Яъқуб 1:2-3 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Ҳастӣ 45:13 Ва шумо дар бораи тамоми ҷалоли ман дар Миср ва ҳар он чи дидаед, ба падарам нақл кунед; ва шумо шитоб кунед ва падари маро ба ин ҷо оваред.

Юсуф ба бародаронаш мегӯяд, ки ба падараш дар бораи шӯҳрати дар Миср ба даст овардааш нақл кунанд ва ӯро ба Миср биёранд.

1. Нерӯи сабр: Қиссаи Юсуф

2. Неъмати тоъат: бародарони Юсуф

1. Филиппиён 3:13-14 - Эй бародарон, ман худамро дарк накардаам, балки як кореро мекунам, ки он чиро, ки дар қафо мондааст, фаромӯш карда, ба он чи пеш аст, даст мекашам. Ман ба суи нишона барои мукофоти даъвати олии Худо дар Исои Масеҳ фишор медиҳам.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Ҳастӣ 45:14 Ва ӯ бар гардани барадараш Биньёмин афтода, гирист; ва Биньёмин бар гарданаш гирист.

Вохӯрии Юсуф ва Бинёмин пур аз эҳсосот буд.

1. Қувваи бахшидан: Вохӯрии Юсуф ва Бинёмин ба мо нишон медиҳад, ки бахшидан метавонад ба мо шодӣ ва осоиштагӣ оварад.

2. Табиати наҷотбахши ишқ: Вохӯрии Юсуф ва Бинёмин ба мо нишон медиҳад, ки ишқ метавонад захмҳоро шифо диҳад ва моро ба ҳам биёрад.

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст».

2. Румиён 12: 14-18 - "Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат диҳед ва лаънат накунед. Бо шодӣ шодӣ кунед; бо мотамдорон гиря кунед. Бо ҳамдигар дар мувофиқа зиндагӣ кунед. Мағрур нашавед, балки омода бошед бо одамони паст муошират кунед.. Мағрур нашавед, ба касе бадӣ бадӣ надиҳед, эҳтиёт шавед, ки дар назари ҳама кори нек кунед. Агар имконпазир бошад, то он ҷо ки аз шумо вобаста аст, бо сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ кунед. ҳама».

Ҳастӣ 45:15 Ва Ӯ ҳамаи бародарони худро бӯсид ва бар онҳо гирист; ва баъд аз он бародаронаш бо ӯ гуфтугӯ карданд.

Юсуф бо бародаронаш дубора ба ҳам мепайвандад ва ба онҳо бо буса кардан ва гиря кардан муҳаббати худро нишон медиҳад.

1: Худо метавонад ҳатто бадтарин лаҳзаҳои моро барои ба даст овардани некӣ истифода барад, чунон ки дар кафорати Юсуф тавассути вохӯрии ӯ бо бародаронаш дида мешавад.

2: Худо ҳама чизро якҷоя кор мекунад, ҳатто вақте ки дар аввал чунин ба назар намерасад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

Ҳастӣ 45:16 Ва овозаи он дар хонаи фиръавн шунида шуд, ки мегуфт: "Бародарони Юсуф омаданд, ва ин ба фиръавн ва навкаронаш писанд омад".

Бародарони Юсуф ба Миср сафар мекунанд ва Фиръавн аз омадани онҳо розӣ шуд.

1. Вақти комили Худо - эътимод ба нақшаи Худованд ба ҷои худамон.

2. Қувваи бахшиш – муносибати меҳрубононаи Юсуф нисбати бародаронаш.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Эфсӯсиён 4:32 - «Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо ба хотири Масеҳ шуморо бахшидааст».

Ҳастӣ 45:17 Ва фиръавн ба Юсуф гуфт: «Ба бародарони худ бигӯ: «Шумо ҳамин тавр мекунед; ҳайвонҳои худро бор кунед ва рафта, ба замини Канъон биравед;

Ба бародарони Юсуф фармон дода мешавад, ки бо чорвои худ ба замини Канъон баргарданд.

1. Бахшида шудани Юсуф: Чӣ гуна метавон аз таҷовузи гузашта ғолиб омад

2. Ҷустуҷӯи ҳадаф дар вазъияти душвор: Қиссаи Юсуф

1. Луқо 6:37-38: "Ҳукм накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд".

2. Ибриён 11:22: «Бо имон Юсуф дар охири умраш дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил ёдовар шуд ва дар бораи устухонҳои худ дастур дод».

Ҳастӣ 45:18 Ва падар ва аҳли байти худро бигиред, ва назди ман биёед, ва ман ба шумо неъмати замини Мисрро хоҳам дод, ва чарбуи заминро хоҳед хӯрд.

Юсуф бародаронашро ташвиқ мекунад, ки падар ва оилаҳои худро ба Миср биёранд, то аз неъматҳои замин баҳравар шаванд.

1: Худо ниёзҳои моро бо роҳҳои ғайричашмдошт қонеъ мекунад.

2: Вафодорӣ ва омурзиши Юсуф барои мо намуна аст.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Ба Қӯлассиён 3:13 Бо якдигар муомила кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

Ҳастӣ 45:19 Акнун ба ту амр шудааст, ки ҳамин тавр кун; Барои фарзандони худ ва занони худ аз замини Миср аробаҳо бибаред, ва падари худро биёред ва биёед.

Юсуф ба бародаронаш амр мекунад, ки бо аҳли оилаашон ба Канъон баргарданд, то падарашон Яъқубро ба Миср баргардонанд.

1: Мо бояд ба намунаи Юсуф ва бародаронаш пайравӣ кунем ва ҳамеша ба оилаи худ садоқат ва садоқат зоҳир кунем.

2: Дар лаҳзаҳои душворӣ Худо роҳеро фароҳам меорад, ки мо бо оилаамон боз ҳам пайваст шавем.

1: Румиён 12:10 - Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарӣ муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

2: Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, ба якдигар дар муҳаббат муносибат кунед ва кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

Ҳастӣ 45:20 Ва ба чизҳои худ аҳамият надиҳед; зеро ки манфиати тамоми замини Миср аз они шумост.

Юсуф ба бародаронаш мегӯяд, ки дар бораи дороии худ ғам нахӯранд, зеро беҳтарини Миср аз они онҳост.

1. «Баракати саховат: Тадқиқот дар бораи Юсуф ва бародаронаш»

2. "Қувваи имон: чӣ гуна эътимоди Юсуф ба Худо зиндагии ӯ ва бародаронашро дигар кард"

1. Матто 6:19-21, «Барои худ ганҷҳо дар рӯи замин ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Ибриён 11:22, «Бо имон Юсуф дар охири умраш дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил ёдовар шуд ва дар бораи устухонҳои худ дастур дод».

Ҳастӣ 45:21 Ва банӣ-Исроил чунин карданд, ва Юсуф ба онҳо мувофиқи амри фиръавн аробаҳо дод, ва ба онҳо роҳ дод.

Юсуф мувофиқи дастури Фиръавн ба банӣ-Исроил вагонҳо ва лавозимот дод.

1. Вақти комили Худо - Юсуф дар ҷои лозима дар вақти лозима буд, то халқи Худоро таъмин кунад.

2. Муқаррарот барои сафар - Худо ба мо ҳама чизеро, ки барои сафари ҳаёт лозим аст, медиҳад.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад.

Ҳастӣ 45:22 Ба ҳамаи онҳо либоси дигар дод; вале ба Биньёмин сесад сиккаи нуқра ва панҷ иваз либос дод.

Яъқуб ба Бинёмин писанд омада, ба ӯ сесад сиккаи нуқра ва панҷ иваз либос дод, дар ҳоле ки ба дигарон танҳо як либос дод.

1. Файзи Худо аксаран аз доираи адолат ва баробарӣ берун аст.

2. Тавассути Яъқуб нисбат ба Бинёмин ёдоварӣ аз муҳаббат ва файзи беандозаи Худост.

1. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо Масеҳ зинда сохт.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ҳастӣ 45:23 Ва назди падараш чунин фиристод; даҳ хари пур аз неъматҳои Миср, ва даҳ хари пур аз гандум ва нон ва гӯшт барои падараш дар роҳ.

Юсуф ба падари худ, Яъқуб, даҳ хари пур аз неъматҳои Миср ва даҳ хари пур аз гандум, нон ва гӯшт барои сафар фиристод.

1. Рӯзи Худо барои мо дар њолат.

2. Муҳим будани муҳаббат ва меҳрубонӣ ба дигарон.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 5:2 - Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

Ҳастӣ 45:24 Пас, Ӯ бародарони худро фиристод, ва онҳо рафтанд; ва ба онҳо гуфт: «Бохабар бошед, ки дар роҳ наафтед».

Юсуф бародаронашро бо ҳушдор медиҳад, ки дар роҳ ҷанҷол накунанд.

1. Ахамияти ягонагӣ дар муносибатхои мо.

2. Бартараф кардани кудурат ва низоъ дар зиндагии мо.

1. Забур 133:1 «Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!»

2. Эфсӯсиён 4:31-32 "Бигзор ҳама кудурат, ва ғазаб, ва хашм, ва фарьёд ва сухани бад аз шумо бо ҳар кина дур карда шавад; ва ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо ба хотири Масеҳ шуморо бахшидааст».

Ҳастӣ 45:25 Ва онҳо аз Миср баромада, ба замини Канъон назди падари худ Яъқуб омаданд,

Писарони Яъқуб пас аз зиндагӣ дар Миср ба Канъон бармегарданд.

1: Мо аз писарони Яъқуб омӯхта метавонем, ки ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки аз куҷо омадаем, новобаста аз он ки чӣ қадар дур сафар кунем.

2: Писарони Яъқуб ҳамчун намунаи садоқат ва садоқат ба оила ва решаҳои мо хизмат мекунанд.

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:2-3 Ва Еҳушаъ ба тамоми қавм гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: падарони шумо дар замони қадим дар он тарафи тӯфон, яъне Тераҳ, падари Иброҳим ва падари Нахор: ва онҳо худоёни дигарро ибодат мекарданд.

2: Ибриён 11:22 Бо имон Юсуф, вақте ки мурд, аз рафтани банӣ-Исроил ёдовар шуд; ва дар бораи устухонҳои худ амр дод.

Ҳастӣ 45:26 Ва ба ӯ хабар дода, гуфт: «Юсуф ҳанӯз зинда аст, ва ӯ бар тамоми замини Миср ҳоким аст». Ва дили Яъқуб беҳуш шуд, зеро ки ба онҳо бовар накард.

Вақте ки Яъқуб писаронаш мегӯянд, ки Юсуф зинда аст ва ҳокими Миср аст, бовар намекунад.

1. Ба нақшаи Худо эътимод кунед, ҳатто вақте ки он маъно надорад.

2. Қувваи имон ва эътиқод ҳатто вақте ки шумо намефаҳмед.

1. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 45:27 Ва онҳо тамоми суханони Юсуфро, ки ба онҳо гуфта буд, ба ӯ нақл карданд; ва чун аробаҳоеро, ки Юсуф барои бурдани ӯ фиристода буд, дид, рӯҳи падарашон Яъқуб зинда шуд.

Вагонҳоеро, ки Юсуф барои ӯ фиристода буд, дид, рӯҳи Яъқуб зинда шуд.

1. Чӣ тавр қувват ва умеди худро дар замонҳои душвор нав кардан мумкин аст

2. Қудрати неъмати Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 5:12 Зеро ки Ту, эй Худованд, одилонро баракат хоҳӣ дод; бо файз ӯро иҳота хоҳӣ кард, мисли сипар.

Ҳастӣ 45:28 Ва Исроил гуфт: «Бас аст; Писарам Юсуф ҳанӯз зинда аст: ман пеш аз мурданам рафта, ӯро бубинам.

Вақте ки ӯ бо писараш Юсуф пайваст шуд, имони Исроил тасдиқ карда шуд.

1. Худо касонеро, ки дар лаҳзаҳои душвор содиқ мемонанд, подош медиҳад.

2. Вақте ки вохӯриҳо имконпазир мешаванд, дар Худованд шодӣ кунед.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 126:3 - Худованд барои мо корҳои бузург кард ва мо аз шодӣ пур шудем.

Ҳастӣ 46-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 46:1-7, Худо шабона бо Яъқуб дар рӯъё гап мезанад ва ӯро итминон медиҳад, ки аз рафтан ба Миср натарсад. Худо ваъда медиҳад, ки ӯро дар он ҷо халқи бузург месозад ва ба Яъқуб итминон медиҳад, ки насли худро ба замини Канъон бармегардонад. Яъқуб аз ин паёми илоҳӣ рӯҳбаланд шуда, тамоми оилаашро ҷамъ мекунад ва ба Миср меравад. Дар ин боб номҳои писарони Яъқуб ва оилаҳои онҳо оварда шудааст, ки ӯро дар ин сафар ҳамроҳӣ мекунанд.

Сархати 2: Идомаи Ҳастӣ 46:8–27, ин боб маълумоти муфассалро дар бораи насли Яъқуб, ки ба Миср муҳоҷират кардаанд, овардааст. Дар он маълумот дар бораи писарон, набераҳо, келинҳо ва фарзандони онҳо оварда шудааст. Шумораи умумии одамоне, ки бо Яъқуб меоянд, ҳафтод нафар аст. Дар байни онҳо Юсуф ва ду писараш Менашше ва Эфроим ҳастанд.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 46:28-34 Юсуф худро барои омадани падар ва бародаронаш ба Миср омода мекунад. Ӯ аробаи худро савор карда, ба пешвози онҳо дар Гӯшен мебарояд. Юсуф падарашро дида, пас аз чанд соли ҷудоӣ ӯро сахт ба оғӯш мегирад ва дар гарданаш гиря мекунад. Сипас Юсуф маъмурони фиръавнро ба аъзоёни оилааш шинос мекунад, то онҳо дар сарзамини Ҷӯшан маскун шаванд, ки дар он ҷо рамаи худро чӯпонӣ кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 46 пешниҳод мекунад:
Худо Яъқубро ба воситаи рӯъёе, ки ба Миср фуруд меояд, бовар кунонд;
Яъқуб тамоми аъзоёни оилаашро барои сафар ҷамъ мекунад;
Рӯйхати номҳо дар байни онҳое, ки ӯро ҳамроҳӣ мекунанд.

Ҳисоботи муфассал дар бораи ҳиҷрати авлоди Яъқуб;
Шумораи умумии ҳафтод нафар;
Юсуф ҳамроҳи ходимони Фиръавн ҳузур дошт.

Юсуф худро барои омадани онҳо омода мекард;
Пас аз солҳои ҷудоӣ Яъқубро сахт ба оғӯш гирифта;
Шиносоии амалдорони Фиръавн ва ба тартиб даровардани сукунат дар Гӯшен.

Ин боб роҳнамоии Худоро бар Яъқуб ҳангоми ба Миср рафтанаш таъкид мекунад ва ваъдаи қаблан додаашро дар бораи ба халқи бузург табдил додани ӯ дар он ҷо иҷро мекунад. Он аҳамияти ягонагии оиларо нишон медиҳад, ки онҳо якҷоя ба сӯи сарзамини наве, ки дар он ҷо таҳти ҳимояи Юсуф қарор мегиранд, сафар мекунанд. Ҳастӣ 46 вохӯриҳои эҳсосотии Юсуф ва падарашро нишон медиҳад ва инчунин барои рӯйдодҳои оянда, ки дар заминаи сукунати онҳо дар Миср ба амал меоянд, замина мегузорад.

Ҳастӣ 46:1 Ва Исроил бо тамоми дороии худ сафар карда, ба Беэр-Шобаъ омад, ва барои Худои падараш Исҳоқ қурбонӣ овард.

Исроил ба Беэр-Шобаъ сафар карда, ба Худо қурбонӣ овард.

1. Муҳимияти эҳтироми падаронамон

2. Ќурбонї: амале аз садоќат

1. Хуруҷ 20:12 - Эҳтироми волидонамон

2. Ибодат 1:2-9 - дастурҳои Худо оид ба қурбониҳо

Ҳастӣ 46:2 Ва Худо дар рӯъёҳои шаб ба Исроил сухан ронда, гуфт: «Эй Яъқуб, Яъқуб! Ва гуфт: «Инак Ман ҳастам».

Худо дар шаб бо Яъқуб дар рӯъё сухан гуфт ва номи ӯро ду маротиба хонд ва Яъқуб ҷавоб дод: «Инак ман ҳастам».

1. Худо даъват мекунад: ба овози Ӯ посух медиҳад.

2. Вақте ки Худо сухан мегӯяд: шунидан ва итоат кардан ба каломи Ӯ.

1. Ишаъё 6:8, "Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегӯяд: "Киро бифиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва гуфтам: "Инак Ман ҳастам. Маро бифирист!

2. Юҳанно 10:27, "Гӯсфандони Ман овози Маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам, ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд".

Ҳастӣ 46:3 Ва гуфт: «Ман Худои падари ту ҳастам; натарс, ки ба Миср фуруд ояд; зеро ки дар он ҷо аз ту халқи бузурге хоҳам сохт.

Худо ба Яъқуб мегӯяд, ки аз рафтан ба Миср натарсад, зеро дар он ҷо ӯро халқи бузурге месозад.

1. Донистани ваъдаҳои Худо: итминони Худо дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба нақшаи Худо: Оғози номуайянӣ бо имон

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

Ҳастӣ 46:4 Ман бо ту ба Миср меравам; ва Ман низ туро ҳатман боз хоҳам овард, ва Юсуф дасти худро бар чашмони ту хоҳад гузошт.

Худо ваъда дод, ки дар сафар ба Миср бо Яъқуб хоҳад буд ва ӯро ба хона бармегардонад.

1: Вафодории Худо дар ваъдаи Ӯ дар бораи он ки новобаста аз вазъият бо мост, дида мешавад.

2: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки ваъдаҳои Ӯро иҷро кунад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Ибриён 13: 5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Ҳастӣ 46:5 Ва Яъқуб аз Беэр-Шобаъ бархост, ва банӣ-Исроил падари худ Яъқуб ва фарзандони худ ва занони худро дар аробаҳое, ки фиръавн барои бурдани вай фиристода буд, бурданд.

Яъқуб ва оилааш ба Миср мекӯчанд, то бо Юсуф пайваст шаванд.

1: Худо ҳамеша содиқ аст ва барои халқи худ таъмин хоҳад кард.

2: Новобаста аз вазъият ба Худо таваккал кунед.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 33:20 - Ҷони мо интизори Худованд аст; вай мададгор ва сипари мост.

Ҳастӣ 46:6 Ва чорпоён ва дороии худро, ки дар замини Канъон гирифта буданд, гирифта, Яъқуб ва тамоми насли ӯ бо ӯ ба Миср омаданд.

Тамоми оилаи Яъқуб бо чорво ва молҳои худ ба Миср сафар мекунад.

1. Сафари мӯътамад - эътимод ба Худо барои қадами оянда

2. Баракати хонавода - Қуввати ваҳдат

1. Ҳастӣ 46:3–7

2. Забур 37: 23-24 - "Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад; ҳарчанд афтад, вай сарнагун нахоҳад шуд, зеро ки Худованд дасти ӯро нигоҳ медорад.

Ҳастӣ 46:7 Писаронаш ва писарони писаронаш бо худ, духтаронаш ва духтарони писаронаш ва тамоми насли ӯ ӯро бо худ ба Миср бурданд.

Худованд Яъқубро ва тамоми аҳли байташ ба Миср овард.

1: Мо ҳамеша метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худованд новобаста аз вазъият моро таъмин хоҳад кард.

2: Мо даъват шудаем, ки ба Худо итоат кунем, ҳатто вақте ки ин душвор аст.

1: Хуруҷ 3: 7-8, "Ва Худованд гуфт: "Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва фарьёди онҳоро ба сабаби сарварони онҳо шунидам, зеро ки андӯҳи онҳоро медонам; ва омадаам. фурӯд оварад, то ки онҳоро аз дасти мисриён раҳо кунад, ва онҳоро аз он замин ба замини хуб ва калон, ба замине, ки шир ва асал равон аст, барорад.

2: Ирмиё 29:11, Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

Ҳастӣ 46:8 Ва инҳоянд номҳои банӣ-Исроил, ки ба Миср омаданд, Яъқуб ва писаронаш: Реубен, нахустзодаи Яъқуб.

Яъқуб ва писаронаш, аз ҷумла нахустзодааш Реубен, ба Миср омаданд.

1. Сафари содиқи Яъқуб: Тадқиқоти қарори Яъқуб дар баробари номуайянӣ.

2. Ҳадафи навшудаи Реубен: Омӯзиши таъминоти Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт.

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт.

9 Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли он ки дар кишвари бегона маскан гирифта, бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт.

10 Зеро ки Ӯ дар ҷустуҷӯи шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Ҳастӣ 46:9 Ва писарони Реубен; Ҳанӯх, ва Фаллу, ва Ҳесрӯн ва Кармӣ.

Дар ин порча чаҳор писари Реубен номбар шудаанд: Ҳанӯх, Фаллу, Ҳезрон ва Карми.

1. Аҳамияти оила ва ёди ниёгон

2. Ахамияти насаби Рубен

1. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2. Матто 5:16 - Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд.

Ҳастӣ 46:10 Ва писарони Шимъӯн; Ямуил, ва Ёмин, ва Оҳад, ва Ёкин, ва Зӯҳар, ва Шоул писари зани канъонӣ.

Дар ин порча аз Ҳастӣ 46:10 писарони Шимъӯн номбар шудаанд, ки ба онҳо Ямуил, Ёмин, Оҳад, Ёкин, Зӯҳар ва Шоул, писари зани канъонӣ дохил мешаванд.

1. Нақшаи мукаммали Худо: Чӣ тавр Худованд барои иҷро кардани иродаи худ аз ҳолатҳои ғайриоддӣ истифода мебарад

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худованд ваъдаҳои худро ҳатто тавассути одамони ногаҳон иҷро мекунад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 1:3-6 - Ҳамду сано ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар олами осмонӣ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар Масеҳ баракат додааст. Зеро ки Ӯ моро пеш аз офариниши ҷаҳон дар Ӯ баргузид, то дар назари Ӯ муқаддас ва беайб бошем. Ӯ дар муҳаббат моро пешакӣ муайян кардааст, ки ба воситаи Исои Масеҳ ба фарзандӣ ба фарзандӣ қабул карда шавад, мувофиқи ирода ва хушнудии Худ, ба ситоиши файзи ҷалоли Худ, ки дар Шахси дӯстдоштааш ба мо озодона ато кардааст.

Ҳастӣ 46:11 Ва писарони Левӣ; Гершон, Коҳот ва Мерорӣ.

Ин оят аз китоби Ҳастӣ се писари Левӣ: Ҷершӯн, Қаҳот ва Мерориро зикр мекунад.

1. «Мероси Левӣ: омӯзиши се писар».

2. «Вафодории падарон: Дарсҳо аз ҳаёти Левӣ».

1. Ибриён 11:21 - Бо имон Яъқуб, вақте ки мурдан буд, ҳар яке аз писарони Юсуфро баракат дода, бар сари асои худ саҷда мекард.

2. Такрори Шариат 10:8 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то ба ҳузури Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо бигӯянд, чунон ки имрӯз ҳам мекунанд.

Ҳастӣ 46:12 Ва писарони Яҳудо; Эр, ва Онон, ва Шело, ва Форес ва Зоро; аммо Эр ва Онон дар замини Канъон мурданд. Ва писарони Форес Ҳесрӯн ва Ҳомул буданд.

Ин порча аз Ҳастӣ 46:12 дар бораи писарони Яҳудо, аз ҷумла Эр, Онон, Шело, Форес ва Зараҳ нақл мекунад. Эр ва Онон дар замини Канъон мурданд, ва Форес падари Ҳесрӯн ва Ҳомул буд.

1. Аҳамияти вафодорӣ ва зикр дар баробари марг дар китоби Ҳаст.

2. Аҳамияти насаб ва мерос дар китоби Ҳастӣ.

1. Такрори Шариат 7:9; Чун медонед, ки Худованд Худои ту Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазорон насл риоя мекунад.

2. Забур 111:1–2; Худовандро ҳамду сано кунед. Хушо касе ки аз Худованд метарсад, ва аз аҳкоми Ӯ хеле лаззат мебарад. Насли Ӯ дар рӯи замин тавоно хоҳад буд: насли одил баракат хоҳад ёфт.

Ҳастӣ 46:13 Ва писарони Иссокор; Толо, ва Фуво, ва Айюб ва Шимрӯн.

Писарони Иссокор Тӯло, Фуво, Айюб ва Шимрӯн буданд.

1. Баракати хонавода: Дарки арзиши пайванди хонаводагӣ

2. Зиндагӣ бо ҳадаф: Ҷустуҷӯи нерӯ дар ҷомеа

1. Забур 68:6 - «Худо бекасонро дар хонадон ҷойгир мекунад, асиронро бо суруд пеш мебарад, вале исёнгарон дар замини офтобсӯз зиндагӣ мекунанд».

2. Масалҳо 18:1 - «Ҳар кӣ худро ҷудо мекунад, нафси худро меҷӯяд; вай бар зидди ҳар гуна доварии солим баромад мекунад».

Ҳастӣ 46:14 Ва писарони Забулун; Серед ва Элон ва Яҳлил.

Дар ин порча писарони Забулун номбар шудаанд, ки Серед, Элон ва Яҳлиил буданд.

1. Нақшаи Худо барои ҳар як оила: Писарони Забулун

2. Баракати оила: Тадқиқот дар бораи писарони Забулун

1. Такрори Шариат 33:18-19, Дар бораи Забулун гуфт: «Эй Забулун, аз баромаданат шодӣ кун, ва Иссокор, дар хаймаҳои худ. Онҳо қавмҳоро ба кӯҳ даъват хоҳанд кард, ва дар он ҷо қурбониҳои адолат хоҳанд овард; зеро ки онҳо аз фаровонии баҳрҳо ва ганҷҳои ниҳони рег хоҳанд гирифт.

2. Матто 4:13-15, Носираро тарк карда, ба Кафарнаҳум, ки дар канори кӯл дар минтақаи Забулун ва Нафталӣ буд, рафт ва зиндагӣ кард, то он чизе ки ба воситаи Ишаъё-пайғамбар гуфта шудааст, иҷро шавад: замини Забулун ва замини Нафтали, Роҳи баҳр, дар он тарафи Урдун, Ҷалили ғайрияҳудиён, ки дар торикӣ зиндагӣ мекунанд, нури азиме дидаанд; бар онхое, ки дар сарзамини сояи марг зиндагӣ мекунанд, нуре фуруд омад.

Ҳастӣ 46:15 Инҳоянд писарони Леё, ки вай онҳоро дар Паданарам барои Яъқуб бо духтараш Дино зоид: тамоми ҷонҳои писарон ва духтаронаш сию се нафар буданд.

Дар порча сию се писару духтарони Яъқуб ва Леа, ки дар Паданарам таваллуд шудаанд, зикр шудааст.

1: Худо содиқона таъмин мекунад. Ҳастӣ 22:14 Ва Иброҳим он маконро Худованд Ҷире номид, чунон ки то имрӯз гуфта мешавад: "Дар кӯҳи Худованд намоён хоҳад шуд".

2: Оилаи Худо. Эфсӯсиён 3:14-15 Аз ин рӯ, ман ба Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки тамоми аҳли байти осмон ва замин аз Ӯ ном бурда шудаанд, зону задаам.

1: Ададҳо 26:33-34 Ва дар шумори онҳо, мувофиқи шумораи ҳамаи мардон, аз якмоҳа ва болотар, ҳатто шумораи онҳо бисту ду ҳазору дусаду ҳаштод буд. чор. Инҳоянд қабилаҳои Шимъӯн, бисту ду ҳазору дусад нафар.

2: Ҳастӣ 29:31-30 Ва Худованд чун дид, ки Лея нафрат дорад, шиками ӯро кушод, вале Роҳел нозой буд. Ва Леё ҳомила шуда, писаре зоид, ва ӯро Реубен ном ниҳод; акнун шавҳарам маро дӯст хоҳад дошт.

Ҳастӣ 46:16 Ва писарони Ҷод; Зифиён ва Ҳаҷҷӣ, Шуни ва Эзбон, Эрӣ ва Ародӣ ва Аралӣ.

Дар ин порча аз Ҳастӣ 46:16 писарони Ҷод номбар шудаанд, ки ба онҳо Зифюн, Ҳаҷҷӣ, Шуни, Эзбон, Эрӣ, Ародӣ ва Аралӣ дохил мешаванд.

1. «Маънои оила: Мулохиза дар бораи писарони Гад».

2. «Қувваи мерос: Дарсҳо аз фарзандони Ҷод»

1. Матто 12:46-50 Таълимоти Исо дар бораи аҳамияти оила

2. Забур 68:6 - садоқат ва муҳофизати Худо ба оилаҳо ва наслҳо

Ҳастӣ 46:17 Ва писарони Ошер; Ҷимно ва Ишуо, ва Исуй ва Бариё ва хоҳарашон Сераҳ; ва писарони Бариё; Хебер ва Малкиел.

1: Худо ҳамеша барои мо нақша дорад, ҳатто вақте ки ҳаёт ба мо тӯби кач мепартояд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мисли Ошер ва оилаи ӯ бошем, ки ба Худованд таваккал карданд ва Ӯ онҳоро ризқ дод.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зарар нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Ҳастӣ 46:18 Инҳо писарони Зилфо ҳастанд, ки Лобон онҳоро ба духтари худ Леё дод, ва онҳоро вай ба Яъқуб зоид, яъне шонздаҳ ҷон.

Леё, духтари Лобон, ба воситаи Яъқуб шонздаҳ фарзанд зоид, ва модараш Зилфо буд.

1. Баракатҳои тоъат: Тадқиқот дар бораи ҳаёти Яъқуб

2. Қувваи муҳаббати бечунучаро: омӯзиши муносибати байни Лобон ва Леа

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ҳастӣ 30:22 - Ва Худо Роҳелро ба ёд овард, ва Худо ба вай гӯш дода, шиками ӯро кушод.

Ҳастӣ 46:19 Писарони зани Роҳел Яъқуб; Юсуф ва Бинёмин.

Зани Яъқуб Роҳел ду писар дошт: Юсуф ва Бинёмин.

1. Қудрати оила - Ҳастӣ 46:19

2. Вафодории Худо - ду писари Яъқуб аз Роҳел

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 91:14-15 - Азбаски ӯ муҳаббати худро бар Ман гузоштааст, бинобар ин Ман ӯро наҷот хоҳам дод; Ӯро сарбаланд хоҳам гузошт, зеро ки ӯ исми Маро шинохт. Ӯ Маро бихонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Дар мусибат бо ӯ хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард.

Ҳастӣ 46:20 Ва барои Юсуф дар замини Миср Менашше ва Эфроим таваллуд ёфтанд, ки онҳоро Асенат духтари коҳини Пӯтифараи Он ба ӯ зоид.

Ду писари Юсуф, Менашше ва Эфроим, аз занаш Осенат, духтари Фӯтифара, коҳини Он, дар Миср ба ӯ таваллуд ёфтанд.

1. Имони Юсуф: таваккал ба Худо дар миёни мусибат.

2. Қудрати оила: чӣ гуна Худо тавассути наслҳо кор мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 127:3 - Кӯдакон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, насли мукофот аз Ӯст.

Ҳастӣ 46:21 Ва писарони Биньёмин буданд: Бела ва Беҳер, ва Ашбел, Ҷеро, ва Наамон, Эҳӣ, ва Рош, Муппим ва Ҳупим ва Ард.

Дар ин порча писарони Биньёмин номбар шудаанд.

1. Арзиши оила: Нигоҳе ба писарони Бинёмин

2. Падари мӯътамад: мероси Бинёмин

1. Ҳастӣ 35:18-19 "Ва ҳангоме ки ҷони вай дар вақти рафтанаш буд, (зеро вай мурд) вайро Бенонӣ номид, вале падараш ӯро Биньёмин номид. Ва Роҳел мурд ва дар қабр дафн карда шуд. роҳи Эфрат, ки Байт-Лаҳм аст».

2. Забур 68:25-26 "Овозхонон пеш мерафтанд, навозандагони асбобҳо аз ақиб меомаданд; дар байни онҳо духтароне буданд, ки бо най менавохтанд. Худоро дар ҷамоатҳо, Худовандро аз чашмаи Исроил ҳамду сано гӯед".

Ҳастӣ 46:22 Инҳоянд писарони Роҳел, ки аз Яъқуб таваллуд шудаанд: ҳамаи ҷонҳо чордаҳ нафар буданд.

Писарони Яъқуб ба воситаи Роҳел шумораи умумии онҳо чордаҳ нафар буданд.

1. Вафодории Худо ба воситаи наслҳо.

2. Аҳамияти оила.

1. Забур 78:5-6 "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард, ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ шинос кунанд; то насли оянда онҳоро бишносад, ҳатто фарзандоне, ки бояд таваллуд шаванд; кӣ бархоста, онҳоро ба фарзандони худ эълон кунад».

2. Эфсӯсиён 6:4 "Ва эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед".

Ҳастӣ 46:23 Ва писарони Дон; Хушим.

Писарони Дон Ҳушим мебошанд.

1. Муҳимияти донистани решаҳои худ

2. Эътироф кардани неъмати Худо дар мероси мо

1. Такрори Шариат 32:7–9

2. Забур 78:2–4

Ҳастӣ 46:24 Ва писарони Нафталӣ; Яҳзиил, ва Гунӣ, ва Изер ва Шилем.

Рӯйхати писарони Нафталӣ оварда шудааст.

1: Ба ёд овардани ниёгон ва неъматҳое, ки Худованд ба онҳо ато кардааст, муҳим аст.

2: Донистани мероси худ ва эътиқоди аҷдодони мо барои фаҳмидани имони худ муҳим аст.

1: Забур 127: 3-5 "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд аст, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст марде, ки ҷавҳари худро пур мекунад. ки дар назди дарвоза бо душманонаш сухан меронад, хиҷил нахоҳад шуд».

2: Луқо 16:19-31 "Марди сарватманде буд, ки дар тан либоси арғувон ва катон дошт ва ҳар рӯз базми боҳашамат мекард. Ва дар назди дарвозаи вай Лаъзор ном камбағале хобида буд, ки дар он захмҳо пушида буд ва мехост, ки сер шавад. бо он чи аз дастархони сарватдор афтода буд.Гир аз ин, сагҳо омада захмҳои ӯро лесиданд.Бечора мурд ва фариштагон ба паҳлӯи Иброҳим бурданд.Бой низ мурд ва дафн карда шуд ва дар дӯзах азоб мекашид. , вай чашмонашро боло карда, аз дур Иброҳим ва Лаъзорро дар паҳлӯяш дид».

Ҳастӣ 46:25 Инҳоянд писарони Билҳо, ки Лобон онҳоро ба духтари худ Роҳел дод, ва вай онҳоро ба Яъқуб зоид; ҳамаи ҷонҳо ҳафт нафар буданд.

Лобон Билҳо, канизи Роҳелро ба Роҳел ҳадя дод, ва ӯ ба Яъқуб ҳафт писар зоид.

1. Қувваи атои саховатманд - Ҳастӣ 46:25

2. Муҳимияти оила - Ҳастӣ 46:25

1. Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як фартинг фурӯхта намешавад? ва яке аз онҳо бе Падари шумо ба замин нахоҳад афтод.

2. Масалҳо 19:17 - Касе ки ба камбағалон раҳм мекунад, ба Худованд қарз медиҳад; ва он чи додааст, ба вай бозпардохт.

Ҳастӣ 46:26 Ҳамаи ҷонҳое ки бо Яъқуб ба Миср омада буданд, ки аз камараш баромадаанд, ғайр аз занони писарони Яъқуб, ҳамаи ҷонҳо шаст шаш нафар буданд;

66 нафар аз хонадони Яъқуб ӯро ба Миср ҳамроҳӣ карданд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ: Яъқуб ва оилаи ӯ ҳангоми кӯчидан ба Миср аз ризқи Худо баракат гирифтанд.

2. Қувват дар ягонагӣ: Ҳатто дар замонҳои душвор, Худо моро даъват мекунад, ки дар як оила муттаҳид бошем.

1. Ҳастӣ 46:26

2. Эфсӯсиён 4:2-3 «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Ҳастӣ 46:27 Ва писарони Юсуф, ки ӯро дар Миср таваллуд карданд, ду ҷон буданд: ҳамаи ҷонҳои хонадони Яъқуб, ки ба Миср омада буданд, шасту даҳ нафар буданд.

Насли Яъқуб, аз он ҷумла ду писари Юсуф, ки дар Миср таваллуд шудаанд, дар маҷмӯъ ҳафтод нафар буданд.

1. Вафодории Худо дар ризқҳои худ

2. Қувваи баракат ва иҷрои ваъдаҳояш

1. Румиён 8:28-29 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст. Зеро ки Ӯ пешакӣ медонист, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

2. Эфсӯсиён 3:20-21 Ба касе ки қодир аст, аз рӯи қуввате ки дар мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё фикр мекунем, аз ҳад зиёд ба ҷо оварад, Ӯро дар Калисо ба воситаи Исои Масеҳ дар тамоми асрҳо ҷалол бод. беохир. омин.

Ҳастӣ 46:28 Ва ӯ Яҳудоро пешопеши худ назди Юсуф фиристод, то ки рӯяшро ба Ҷӯшен равона кунад; ва ба замини Ҷӯшен омаданд.

Оилаи Яъқуб бо роҳнамоии Яҳудо ба Ҷӯшен сафар карданд.

1: Мо дар мисоли Яҳудо роҳнамоӣ ёфта метавонем, ки ӯ мехост оилаашро ба ҷои беҳтаре барад.

2: Мо бояд ба Худо боварӣ дошта бошем, ки новобаста аз монеаҳо моро ба ҷои беҳтаре расонад.

1: Забур 16:11 - "Ту роҳи ҳаётро ба ман маълум мекунӣ; дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; дар дасти рости Ту ҳаловат абадӣ аст".

2: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ҳастӣ 46:29 Ва Юсуф аробаи худро тайёр кард, ва ба пешвози падари худ Исроил, ба Ҷӯшан баромад, ва худро назди ӯ нишон дод; ва ба гарданаш афтода, муддате бар гарданаш гирист.

Юсуф дар Гӯшан бо падараш вохӯрд ва ӯро дар вохӯрии гирён ба оғӯш гирифт.

1. Шодии оштӣ - Дарси мулоқоти Юсуф ва Исроил.

2. Қувваи баёни эҳсосот - Таҳқиқи моҳияти ашкҳои Юсуф.

1. Румиён 12:15 - Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва пурсабрӣ ба якдигар дар муҳаббат; Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Ҳастӣ 46:30 Ва Исроил ба Юсуф гуфт: «Ҳоло бигзор маро бимирам, зеро ки рӯи туро дидаам, зеро ки ту ҳанӯз зинда ҳастӣ».

Исроил аз зинда дидани Юсуф хеле шод шуд.

1: Ҳамеша дар Худованд шод бошед

2: Мушкилотро бо имон паси сар кунед

1: Забур 28:7 - Худованд қуввати ман ва сипари ман аст; Дилам ба Ӯ таваккал кард, ва ман ёрӣ додам; ва бо суруди худ ӯро ситоиш хоҳам кард.

2: 1 Петрус 1: 3-5 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро аз рӯи марҳамати фаровони худ ба василаи эҳёи Исои Масеҳ аз мурдагон ба умеди зинда ба дунё овард, то мероси бефано , ва беайб, ва пажмурда намешавад, дар осмон барои шумо маҳфуз аст, ки бо қуввати Худо ба василаи имон нигоҳ дошта шудаед, то наҷоте, ки дар замони охир зоҳир шавад.

Ҳастӣ 46:31 Ва Юсуф ба бародарони худ ва ба хонаи падараш гуфт: «Ман рафта, ба фиръавн хоҳам гуфт ва ба ӯ мегӯям: бародаронам ва хонаи падарам, ки дар замини Канъон буданд, ба назди ман;

Юсуф имони худро ба Худо нишон медиҳад, ки ба ваъдае, ки Ӯ ба Иброҳим дода буд ва ба Миср рафта, бо оилааш дубора муттаҳид мешавад.

1. Вафодории Худо: Чӣ тавр Юсуф ба ваъдаи Худо таваккал кард.

2. Муҳофизати Худо: Чӣ гуна Юсуф ҳангоми сафар ба Миср эмин нигоҳ дошта шуд.

1. Ҳастӣ 15:13-14 - ваъдаи Худо ба Иброҳим.

2. Забур 90:4 - Муҳофизати Худо аз халқи худ.

Ҳастӣ 46:32 Ва мардон чӯпонанд, зеро ки савдои онҳо чорпоён буд; ва гӯсфандон ва рамаҳои худ ва тамоми дороияшонро оварданд.

Яъқуб ва оилааш бо чорвои худ ба Миср сафар карданд.

1. Худо ба халқи худ, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор рӯзӣ медиҳад.

2. Худо метавонад инъомҳо ва истеъдодҳои халқи худро барои нигоҳ доштани онҳо истифода барад.

1. Забур 23:1 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам."

2. Матто 6:31-33 - "Бинобар ин хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем? ё чӣ бинӯшем? ё чӣ бипӯшем? Зеро ки халқҳо дар пайи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи онҳо эҳтиёҷ доред, лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

Ҳастӣ 46:33 Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки фиръавн туро даъват карда, гӯяд: «Шуғли ту чист?

Вақте ки оилаи Юсуф ба Миср кӯчид, фиръавн аз онҳо хоҳиш кард, ки ба ӯ дар бораи шуғли худ хабар диҳанд.

1: Ҳадафи ҳаёти моро на бояд атрофиёнамон, балки Худо муайян кунанд.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба даъвати Худо ҷавоб диҳем, ҳатто агар он моро ба ҷойҳои бегона мебарад.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

2: Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Ҳастӣ 46:34 То бигӯед: "Мо ва падарони мо аз айёми ҷавонии мо то ба имрӯз тиҷорати бандагони ту ба чорпоён буд, то ки шумо дар замини Ҷӯшан сокин шавед"; зеро ки ҳар чӯпон барои мисриён зишт аст.

Бандагони Исроил хоҳиш карданд, ки дар замини Ҷӯшен зиндагӣ кунанд, зеро чӯпонон барои мисриён зишт буданд.

1. Зиндагӣ мувофиқи хости Худо сарфи назар аз меъёрҳои фарҳангӣ

2. Аҳамияти фурӯтанӣ дар назди Худо ва инсон

1. Матто 6:33 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед

2. Эфсӯсиён 4:1-2 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар сазовори даъват рафтор кунед.

Ҳастӣ 47-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 47:1-12 Юсуф падараш Яъқубро ба назди фиръавн меорад, то ӯро шинос кунад. Яъқуб ба фиръавн баракат медиҳад ва фиръавн ба онҳо замини Ҷӯшанро барои истиқоматашон ато мекунад. Аз сабаби шиддати гуруснагӣ, Юсуф тақсимоти ғизоро дар саросари Миср идома медиҳад. Бо шиддат гирифтани гуруснагӣ мардум барои харидани ғалла аз Юсуф пул наметонанд. Барои таъмини зинда мондани онҳо, Юсуф нақшаеро пешниҳод мекунад, ки онҳо чорво ва замини худро ба ғизо иваз мекунанд. Мардум бо хохиши худ рози мешаванд ва ба ивази ризк ба Фиръавн хизматгор мешаванд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 47:13-26 идома дорад, гуруснагӣ идома дорад ва Юсуф тамоми пул ва чорворо аз мардуми Миср ҳамчун як қисми нақшаи худ ҷамъ мекунад. Аммо ӯ замини коҳинонро намегирад, зеро онҳо аз фиръавн тақсимоти муқаррарӣ мегиранд. Бо гузашти вақт ва ноумедӣ дар байни аҳолӣ аз сабаби нарасидани ғизо афзоиш меёбад, Юсуф системаеро амалӣ мекунад, ки вай барои кишт тухмӣ медиҳад, аммо аз онҳо талаб мекунад, ки панҷяки ҳосили худро ба Фиръавн баргардонанд.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 47:27-31, оилаи Яъқуб дар сарзамини Ҷӯшен, ки дар Миср ҷойгир аст, дар он ҷо обод ва афзун мешаванд. Яъқуб дар он ҷо ҳабдаҳ сол зиндагӣ мекунад ва то ба синни 147-солагӣ мерасад. Ҳангоме ки умраш ба охир мерасад, Яъқуб писараш Юсуфро даъват мекунад ва аз ӯ хоҳиш мекунад, ки ӯро дар Миср не, балки бо аҷдодонаш дар қабри Канъон дар ғори Махпела дафн кунад. Юсуф ба ин дархост розӣ мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 47 пешниҳод мекунад:
Яъқуб ба Фиръавн шинос мешавад;
Додани замин дар Гӯшен барои истикоматашон;
Юсуф ҳангоми гуруснагии шадид тақсимоти ғизоро идора мекард.

Юсуф системаи мубодилаи чорво ва заминро пешниҳод мекунад;
Мардум ғуломи Фиръавн шуданд, то рӯзӣ кунанд;
Юсуф нақшаеро иҷро мекунад, ки дар он панҷяки ҳосил ба Фиръавн бармегардад.

Хонаводаи Яъқуб дар Ҷӯшен маскан гирифта, обод шуданд;
Яъқуб то пирӣ дар он ҷо зиндагӣ мекард;
Дархости ӯ дар бораи дафн бо ниёгон ба ҷои Миср.

Ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили таъминот дар замони камобӣ, динамикаи қудрат байни ҳокимон ва тобеон дар давраи бӯҳронҳо, шаҳракҳои оилавӣ, ки берун аз сарзаминҳои аҷдодӣ ба сӯи шукуфоӣ мебаранд ё мушкилоти эҳтимолӣ, ки аз вобастагӣ аз қудратҳои хориҷӣ бармеоянд, омӯхтааст. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр пешгӯии Худо тавассути шахсоне мисли Юсуф кор мекунад, ки аз ҷиҳати стратегӣ дар дохили мавқеъ ҷойгир шудаанд, ки ба онҳо имкон медиҳанд, ки дар вақти бӯҳрон ҳаётро наҷот диҳанд. Ҳастӣ 47

марҳилаи муҳимест, ки дар он оилаи Яъқуб дар зери ҳукмронии Миср паноҳ ёфта, шахсияти хоси худро дар замине, ки фиръавн додааст, нигоҳ медорад.

Ҳастӣ 47:1 Ва Юсуф омада, ба фиръавн хабар дод ва гуфт: «Падари ман ва бародарони ман, ва гӯсфандон ва рамаҳои онҳо ва ҳар он чи доранд, аз замини Канъон берун омадаанд; ва инак, онҳо дар замини Ҷӯшен ҳастанд.

Юсуф ба Фиръавн хабар медиҳад, ки оилааш ва дороии онҳо аз Канъон ба Ҷӯшан омадаанд.

1. Таъмини Худо: Хонаводаи Юсуф ҷои истиқомат ва рушд дар Ҷӯшен фароҳам оварда шудааст.

2. Вафодории Худо: имони Юсуф ба Худо боиси он мегардад, ки оилааш дар Ҷӯшен дубора муттаҳид шавад.

1. Забур 37:25 "Ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофта шудааст, ва насли ӯ нон талаб мекунад."

2. Забур 121:2 "Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд, ки осмон ва заминро офарид, меояд".

Ҳастӣ 47:2 Ва баъзе аз бародарони худ, ҳатто панҷ нафарро гирифта, ба фиръавн пешниҳод намуд.

Фиръавн бародарони Юсуфро ба Миср истиқбол кард.

1. Новобаста аз он ки мо аз куҷоем, ҳама моро Худо пазирой мекунад.

2. Қудрати Худо аз ҳудуди миллатҳо ва қабилаҳо фаротар аст.

1. Румиён 8:38-39: Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 139:1-4: Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ. Пеш аз он ки сухане бар забонам ояд, инак, эй Парвардигори ман, Ту онро ҳама донӣ.

Ҳастӣ 47:3 Фиръавн ба бародарони худ гуфт: «Шуғли шумо чист? Ва ба фиръавн гуфтанд: «Бандагони ту чӯпон ҳастем, ҳам мо ва ҳам падарони мо».

Фиръавн аз бародарони худ дар бораи шуғли онҳо пурсид ва онҳо ҷавоб доданд, ки онҳо низ чун падаронашон чӯпонанд.

1. Муҳимияти шинохти ниёгон ва таъсири он ба шахсияти мо.

2. Чӣ гуна Худованд моро дар касбҳои мухталифе, ки барои мо интихоб кардааст, баракат медиҳад.

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо.

2. Ҳастӣ 45:5-8 - Юсуф худро ба бародаронаш нишон медиҳад.

Ҳастӣ 47:4 Ва боз ба фиръавн гуфтанд: «Зеро омадаем, ки дар замин сукунат кунем; зеро ки бандагони ту барои рамаи худ чарогоҳ надоранд; зеро ки қаҳтӣ дар замини Канъон сахт аст; алҳол аз ту илтимос мекунем, ки бандагонат дар замини Ҷӯшан сокин шаванд.

Ба сабаби гуруснагӣ дар замини Канъон, халқи Исроил аз фиръавн хоҳиш карданд, ки дар замини Гӯшен зиндагӣ кунад.

1. Чӣ тавр Худо дар замонҳои гуруснагӣ дастгирӣ мекунад

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 33:18-19 «Инак, чашми Худованд ба тарсҳои Ӯст, бар касонест, ки ба муҳаббати устувори Ӯ умед мебанданд, то ки ҷони онҳоро аз марг наҷот диҳад ва дар қаҳтӣ зинда нигоҳ дорад.

2. Матто 6:25-34 "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест? ва бадан аз либос бештар аст? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?...».

Ҳастӣ 47:5 Ва фиръавн ба Юсуф сухан ронда, гуфт: «Падарат ва бародаронат назди ту омадаанд;

Фиръавн бо Юсуф гап зада, падар ва бародаронашро ба наздаш даъват мекунад.

1: Таъмини Худо ҳамеша дар кор аст, ҳатто дар шароити душвор.

2: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин мекунад, ҳатто дар замонҳои душвортарин.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ҳастӣ 47:6 Замини Миср пеши туст; Падар ва бародарони худро дар беҳтарин замин сукунат намо; Бигзор онҳо дар замини Ҷӯшан сокин шаванд; ва агар дар байни онҳо касеро донӣ, онҳоро бар чорпоёни ман сарварӣ кун.

Юсуф ба бародаронаш амр мекунад, ки дар беҳтарин минтақаҳои Миср сокин шаванд ва тавонотаринашонро сарварони чорвои худ таъин кунанд.

1. Вақте ки Худо моро дар муҳити нав ҷойгир мекунад, мо бояд кӯшиш кунем, ки вазъиятро беҳтар истифода барем ва малака ва қобилиятҳои худро барои роҳбарӣ ва хидмат истифода барем.

2. Мо бояд истеъдод ва қобилиятҳои дигаронро ҷустуҷӯ ва эътироф кунем ва онҳоро барои иҷрои иродаи Худо истифода барем.

1. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

Ҳастӣ 47:7 Ва Юсуф падари худ Яъқубро оварда, ва ӯро назди фиръавн гузошт, ва Яъқуб фиръавнро баракат дод.

Юсуф падараш Яъқубро назди Фиръавн оварда ва Яъқуб Фиръавнро баракат дод.

1. Муҳимияти эҳтироми бузургсолон.

2. Ҳимояи Худо бар халқаш.

1. Масалҳо 17:6 - «Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост».

2. Ҳастӣ 26:24 - "Ва худи ҳамон шаб Худованд ба ӯ зоҳир шуда, гуфт: "Ман Худои падарат Иброҳим ҳастам; натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам, ва туро баракат хоҳам дод ва насли туро барои ман афзун гардонам. ба хотири ғулом Иброҳим».

Ҳастӣ 47:8 Фиръавн ба Яъқуб гуфт: «Ту чандсола ҳастӣ?

Яъқуб ба Фиръавн ҷавоб дод, ки ӯ саду сӣ сола аст.

Яъқуб ҳангоми пурсидани синну солаш ба фиръавн гуфт, ки ӯ 130 сола аст.

1. Аҳамияти синну сол ва хирад: Дар мисоли Яъқуб мо арзиши синну сол ва таҷрибаи ҳаётро мебинем.

2. Қувваи имон: Сарфи назар аз синну соли бузурги Яъқуб, ӯ ба Худованд таваккал мекард ва ба иродаи Ӯ пайравӣ мекард.

1. Масалҳо 16:31 Мӯи сафед тоҷи ҷалол аст; дар хаёти одилона ба даст оварда мешавад.

2. Забур 90:12 Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем.

Ҳастӣ 47:9 Ва Яъқуб ба фиръавн гуфт: «Айёми солҳои ҳаҷҷи ман саду сӣ сол аст; айёми солҳои умри ман кам ва бад буд, ва ба айёми солҳои умри ман нарасидааст. хаёти падаронам дар айёми зиёрати онхо.

Яъқуб ба Фиръавн мегӯяд, ки умри ӯ дар муқоиса бо аҷдодони ӯ, ки умри дарозтар ва беҳтар доштанд, кӯтоҳ ва душвор буд.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Зиндагӣ бо шодӣ ва қаноат дар мусибат

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Ҳастӣ 47:10 Ва Яъқуб фиръавнро баракат дод ва аз пеши фиръавн берун рафт.

Яъқуб Фиръавнро баракат дод ва сипас аз ҳузури ӯ берун рафт.

1. Итоати мо ба ҳокимиятдорон (Ҳастӣ 47:10)

2. Баракат додани шахсони ҳокимият (Ҳастӣ 47:10)

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд.

2. Масалҳо 24:26 - Ҳар кӣ ҷавоби дуруст диҳад, лабҳоро мебӯсад.

Ҳастӣ 47:11 Ва Юсуф падар ва бародарони худро ҷой дода, ба онҳо мулке дод, ки фиръавн фармуда буд, дар замини Миср, дар беҳтарин замин, дар замини Рамсес.

Юсуф ба фармони Фиръавн итоат кард ва ба аҳли оилааш дар беҳтарин қитъаи Миср, бахусус сарзамини Рамсес мулк дод.

1. Худо моро ба фармонбардорӣ амр мекунад; Юсуф мисоли ин итоаткорист.

2. Имони Юсуф ба Худо имкон дод, ки ба фармони Фиръавн пайравӣ кунад ва хонаводаашро таъмин кунад.

1. Ҳастӣ 22:18 - Ва дар насли ту тамоми халқҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт, зеро ки шумо ба овози Ман итоат кардаед.

2. Такрори Шариат 28: 1-2 - Акнун чунин хоҳад шуд, ки агар шумо ба овози Худованд Худои худ бодиққат итоат кунед, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, бодиққат риоя кунед, ки Худованд Худои шумо шуморо болотар хоҳад гузошт. хамаи халкхои руи замин.

Ҳастӣ 47:12 Ва Юсуф падар ва бародаронаш ва тамоми аҳли байти падарашро мувофиқи қабилаҳояшон бо нон ғизо дод.

Юсуф мувофиқи шумораи ҳар хонавода барои хонаводааш ғизо ва рӯзӣ медод.

1. Худо ба эҳтиёҷоти мо ғамхорӣ мекунад - Филиппиён 4:19

2. Қудрати саховатмандӣ - Луқо 6:38

1. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 - Ба сарватмандони ин ҷаҳон амр фармоед, ки онҳо сарбаланд набошанд ва ба сарвати номуайян, балки ба Худои Ҳай таваккал накунанд, ки Ӯ ҳама чизро ба мо ба фаровонӣ ато мекунад, то баҳра баранд; ки онҳо некӣ кунанд, аз корҳои нек сарватманд бошанд, барои тақсим кардан

омода бошанд, ба муошират омода бошанд; Бар зидди замони оянда таҳкурсии хубе барои худ андӯхт, то ки ҳаёти ҷовидониро нигоҳ доранд.

Ҳастӣ 47:13 Ва дар тамоми замин нон набуд; зеро ки қаҳтӣ хеле сахт буд, ба тавре ки замини Миср ва тамоми замини Канъон аз қаҳтӣ беҳуш шуданд.

Сарзамини Миср ва Канъон гуруснагии азиме буд.

1: Таъмини Худо: Чӣ гуна Худо моро дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ таъмин мекунад

2: Имон дар муқобили мушкилот: бартараф кардани мушкилот бо таваккал ба Худо

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

Ҳастӣ 47:14 Ва Юсуф тамоми пулеро, ки дар замини Миср ва дар замини Канъон ёфт шуда буд, барои ҳосили харидаашон ҷамъ кард, ва Юсуф пулро ба хонаи фиръавн овард.

Юсуф тамоми дороии Миср ва Канъонро ҷамъ мекунад, то ба хонаи Фиръавн биёрад.

1. Зиндагӣ бо саховат - Чӣ тавр мисоли Юсуф нишон медиҳад, ки мо дороии худро барои баракат додани дигарон истифода барем.

2. Неъмати тоъат - Подоши риояи фармудаҳои Худо дар зиндагии мо.

1. Такрори Шариат 15:7-11 - Фармони ба камбағалон қарз додан ва фоиз нагирифтан.

2. Матто 6:19-21 - Таълимоти Исо дар бораи ҷамъ кардани ганҷҳо дар Осмон, на дар замин.

Ҳастӣ 47:15 Ва ҳангоме ки пул дар замини Миср ва дар замини Канъон кам шуд, тамоми мисриён назди Юсуф омада, гуфтанд: «Ба мо нон деҳ, зеро чаро мо дар ҳузури Ту бимирем? зеро пул барбод меравад.

Юсуф дар замони қаҳтӣ ба мисриён ба ивази чорвоашон нон дод.

1. Худо дар вақти душворӣ таъмин мекунад - Ҳастӣ 47:15

2. Муҳимияти омода будан ба ҳолатҳои ғайричашмдошт - Ҳастӣ 47:15

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 6:6-8 - Ба назди мӯрча рав, эй танбал; роҳҳои ӯро дида бароед ва хирадманд бошед. Вай бе ягон сардор, афсар ва ҳоким дар тобистон нони худро омода мекунад ва дар дарав ғизо ҷамъ мекунад.

Ҳастӣ 47:16 Ва Юсуф гуфт: «Чорвои худро бидеҳ; ва агар пул кам шавад, ба ту барои чорпоёнат медиҳам.

Юсуф пешниҳод кард, ки агар мардум пул надошта бошанд, чорпоёнро ба мол иваз кунад.

1. "Худо ризқ медиҳад: Чӣ гуна роҳбарии содиқи Юсуф моро ба ризқи Худо нишон медиҳад"

2. "Садоқати Юсуф: Чӣ гуна садоқат ва садоқати ӯ ба Худо ба баракат мебарад"

1. 2 ба Қӯринтиён 9:8-10 - "Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро бар шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз ҳамеша кофӣ бошед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед".

2. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Ҳастӣ 47:17 Ва чорвои худро назди Юсуф оварданд, ва Юсуф ба онҳо ба ивази аспҳо ва гӯсфандон, ва чорпоён ва харон нон дод; ва онҳоро барои тамоми чорпоёнашон нон медод барои он сол.

Юсуф ба мардум ба ивази чорвоашон нон дод.

1. Худо моро ҳатто дар вақти камобӣ низ рӯзӣ медиҳад.

2. Қувваи мубодилаи мутақобила ва аҳамияти мубодила.

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

2. Аъмол 20:35 - "Дар ҳама чиз ман ба шумо нишон додам, ки бо ин роҳ сахт меҳнат карда, мо бояд ба нотавонон кӯмак кунем ва суханони Исои Худовандро дар хотир нигоҳ дорем, ки чӣ тавр худи Ӯ гуфтааст: "Додан аз гирифтани гирифтан хушбахттар аст". .

Ҳастӣ 47:18 Вақте ки он сол ба охир расид, соли дуюм назди Ӯ омада, гуфтанд: «Мо инро аз оғоям пинҳон намекунем, ки пули мо чӣ гуна сарф мешавад; оғои ман рамаи чорпоёни моро низ дорад; дар назари оғоям набояд, балки ҷисми мо ва заминҳои мо боқӣ монад;

Мардуми Миср ба Юсуф хабар медиҳанд, ки пул ва рамаи чорпоёнашон харҷ шудааст ва танҳо ҷасад ва замини онҳо боқӣ мондааст.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки новобаста аз он ки вазъияти мо то чӣ андоза вазнин аст, ба ризқи Худо таваккал кунем

2. Мо бояд омода бошем, ки захираҳои худро барои манфиати атрофиёнамон истифода барем

1. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Ҳастӣ 47:19 Чаро мо ва замини худ пеши назари ту бимирем? моро ва замини моро барои нон бихаред, ва мо ва замини мо бандагони фиръавн хоҳем буд; ва ба мо насл деҳ, то ки зинда бошем, на намурем, то ки замин хароб нашавад.

Банӣ-Исроил аз Фиръавн хоҳиш мекунанд, ки замини онҳоро бихарад ва ба ивази ғизо ва тухм хизматгор шаванд, то ки онҳо зиндагӣ кунанд ва аз гуруснагӣ намуранд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор: Дарсҳои исроилиён дар Ҳастӣ 47:19

2. Қувваи истодагарӣ: Чӣ тавр исроилиён дар муқобили душвориҳо имон зоҳир карданд

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Ҳастӣ 47:20 Ва Юсуф тамоми замини Мисрро барои фиръавн харид; зеро ки мисриён ҳар яке замини худро фурӯхтанд, зеро ки қаҳтӣ бар онҳо ғолиб омад, ва замин аз они фиръавн шуд.

Юсуф тамоми замини Мисрро харид, то мардумро аз гуруснагӣ наҷот диҳад.

1. Худо метавонад моро истифода барад, то дигаронро дар вақти зарурӣ таъмин намояд.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро дар ҳама фаслҳо таъмин мекунад.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Ҳастӣ 47:21 Ва қавмро аз як канори сарҳади Миср то канори дигари он ба шаҳрҳо бурд.

Юсуф мардуми Мисрро ба шаҳрҳои гуногуни кишвар кӯчид.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро ҳатто дар вақти эҳтиёҷмандӣ таъмин мекунад.

1. Ишаъё 46:10-11 - «Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим дар бораи он чи ки ҳанӯз ба амал наомадааст, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми ҳаловати худро ба ҷо хоҳам овард":

2. Филиппиён 4:19 - «Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Ҳастӣ 47:22 Ӯ танҳо замини коҳинон нахарид; зеро ки коҳинон аз фиръавн ба онҳо насибе дода буданд, ва насибе, ки фиръавн ба онҳо дода буд, хӯрданд, бинобар ин онҳо заминҳои худро нафурӯхтанд.

Фиръавн ба коҳинон як қисми замини худро дод, бинобар ин онҳо лозим набуданд, ки заминҳои худро фурӯшанд.

1. Худо ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

2. Мо бояд бо он чи дорем, қаноат кунем.

1. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар хар холат асрори ру ба ру шудан бо фаровониву гуруснагӣ, фаровонию ниёзмандиро омухтаам.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

Ҳастӣ 47:23 Ва Юсуф ба мардум гуфт: «Инак, ман имрӯз шуморо ва замини шуморо барои фиръавн харидам; инак, инак барои шумо тухм аст, ва шумо заминро мекоред».

Юсуф ба мардуми Миср итминон дод, ки фиръавн замини онҳоро харида, ба онҳо тухмӣ дод, то барои соли оянда кишт кунанд.

1. Қувваи таъмин: Омӯзиши эътимод ба Худо барои ниёзҳои худ

2. Неъмати саховатмандӣ: Шукргузорӣ дар замони фаровонӣ

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Ҳастӣ 47:24 Ва ҳангоме ки дар афзоиш хоҳад буд, ки ҳиссаи панҷумро ба фиръавн бидиҳед, ва чор ҳисса аз они шумо хоҳад буд, яъне барои тухми саҳро ва ғизои шумо ва барои онҳо аз аҳли байти шумо, ва барои ғизои кӯдакони худ.

Таъмини Худо барои ниёзҳои мо.

1: Худо ба мо рӯзии фаровон медиҳад, то мо баракатҳои худро бо дигарон мубодила кунем.

2: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо дар ҳама ҳолатҳо моро таъмин мекунад.

1: Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

2: Забур 37:25 - "Ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ё фарзандонаш нон талаб мекунанд."

Ҳастӣ 47:25 Ва онҳо гуфтанд: «Ҷони моро наҷот додӣ; биёед дар назари оғоям файз пайдо кунем, ва мо бандагони фиръавн хоҳем буд».

Меҳрубонӣ ва меҳрубонии Юсуф нисбат ба бародаронаш имкон дод, ки онҳо дар назари Фиръавн илтифот пайдо кунанд.

1: Мо бояд нисбати атрофиёнамон раҳмдил ва меҳрубон бошем, чунон ки Юсуф ба бародарони худ раҳм кард.

2: Фазлу раҳмати Худо метавонад ҳар монеаро паси сар кунад, ҳамон гуна ки раҳмати Юсуф нисбат ба бародаронаш ба онҳо имкон дод, ки дар назари Фиръавн хушнуд шаванд.

1: Матто 5:7, "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2: Луқо 6:36, «Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

Ҳастӣ 47:26 Ва Юсуф то имрӯз бар замини Миср қонун эълон кард, ки қисми панҷум ба фиръавн дода шавад; ҷуз замини коҳинон, ки аз они Фиръавн набуд.

Юсуф дар Миср қонуне бароварда, ки фиръавн панҷяки заминро мегирад, ба истиснои замини коҳинон.

1. Нақшаи Худо барои таъминот: Намунаи Юсуф дар Миср

2. Итоат ба ҳокимият: Итоати Юсуф ба Фиръавн

1. Ҳастӣ 47:26

2. Матто 25:14-30 (Масал дар бораи истеъдодҳо)

Ҳастӣ 47:27 Ва Исроил дар замини Миср, дар сарзамини Ҷӯшан сукунат дошт; ва дар он ҷо молу мулке доштанд, ва афзоиш ёфтанд ва бағоят зиёд шуданд.

Исроил дар замини Миср, алалхусус дар замини Гӯшен маскан гирифт, ки дар он ҷо обод ва зиёд шуданд.

1. Неъматҳои тоъат: Худованд касонеро, ки фармонбардори Ӯст, бо фароҳам кардани ҷои зист ва ободӣ подош медиҳад.

2. Вафодории Худо: Бо вуҷуди вазъиятҳои душвор, Худо ба халқи худ содиқона ризқ медиҳад.

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои итоаткорӣ ва лаънати беитоатӣ.

2. Забур 33:18-22 - садоқат ва пешгӯии Худо.

Ҳастӣ 47:28 Ва Яъқуб дар замини Миср ҳабдаҳ сол сукунат дошт, ва тамоми синни Яъқуб саду чилу ҳафт сол буд.

Яъқуб 17 сол дар Миср зиндагӣ кард ва дар синни 147-солагӣ вафот кард.

1. Кӯтохии зиндагӣ ва чӣ гуна аз он бештар истифода бурдан.

2. Ахамияти эхтироми пиронсолон ва хиради онхо.

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Ибодат 19:32 - Ту пеши сари баланд бархоста, ва чеҳраи пирамардро эҳтиром намо, ва аз Худои худ битарс: Ман Худованд ҳастам.

Ҳастӣ 47:29 Ва замоне, ки бояд бимирад, наздик шуд, ки Исроил бимирад, ва писари худ Юсуфро хонда, ба вай гуфт: «Агар алҳол дар назари ту файз ёфта бошам, илтимос, дасти худро зери рони ман бигузор, бо ман меҳрубонона ва самимона; Илтимос, маро дар Миср дафн накун;

Исроил аз Юсуф хоҳиш кард, ки ваъда диҳад, ки ӯро дар ватанаш дафн мекунад, на дар Миср пеш аз маргаш.

1. Қувваи мерос: Қиссаи Исроил ва Юсуф

2. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳо: Мулоҳиза дар бораи аҳди Юсуф бо Исроил

1. Такрори Шариат 7:9 (Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои амин аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазор наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад.)

2. Воиз 5:4-5 (Вақте ки назди Худо назр мекунӣ, дар иҷрои он таъхир накун. Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; назри худро иҷро кун. Аҳд надиҳдан беҳтар аст, ки назр надиҳӣ ва иҷро накун. он.)

Ҳастӣ 47:30 Аммо ман назди падарони худ хоҳам хобид, ва ту маро аз Миср берун хоҳӣ бурд, ва маро дар қабри онҳо дафн хоҳӣ кард. Ва гуфт: «Ман он чи гуфтӣ, ба ҷо меоварам».

Яъқуб ба Юсуф мегӯяд, ки ӯро дар замини Канъон дафн мекунанд ва Юсуф розӣ мешавад.

1. Ёдоварӣ аз мероси Яъқуб - Чӣ гуна имони Яъқуб ба ваъдаҳои Худо дар бораи замин мардуми Исроилро дигаргун сохт.

2. Вафодории Юсуф - Вафодории Юсуф ба хости Худо ва ваъдаи падараш.

1. Матто 7:7-8 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2. 1 Петрус 4:10 - Вақте ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо.

Ҳастӣ 47:31 Ва гуфт: «Ба ман қасам хӯр». Ва ба ӯ қасам хӯрд. Ва Исроил бар сари бистар хам шуд.

Исроил ба Фиръавн ваъда дод, ки ба ивази ҷои зист дар Миср хидмат кунад.

1. Муҳимияти ӯҳдадорӣ: Дарси Исроил

2. Вафо кардани ваъдаҳо: Намунае аз Исроил

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба назди Худованд ба ҷо оваред". Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ ба осмон қасам нахӯред, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. . Ва ба сари худ савганд нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Бигзор он чизе ки шумо мегӯед, танҳо Ҳа ё Не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.

Ҳастӣ 48-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 48:1-7 Юсуф хабари бемор будани падараш Яъқубро мегирад ва бо ду писараш Менашше ва Эфроим ба аёдати ӯ меравад. Яъқуб дар бораи аҳди Худо бо ӯ нақл мекунад ва ба Юсуф ваъда медиҳад, ки насли ӯ халқҳои сершумор хоҳанд шуд. Вақте ки Яъқуб писарони Юсуфро мебинад, онҳоро ба фарзандӣ қабул мекунад ва эълон мекунад, ки ба онҳо мероси баробар ба Реубен ва Шимъӯн хоҳанд буд. Бо вуҷуди ин, ҳар кӯдакони ояндаи Юсуф як қисми қабилаҳои онҳо ҳисобида мешаванд.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 48:8-16, Яъқуб писарони Юсуфро баракат дода, дасти росташро бар Эфроим, писари хурдӣ ва дасти чапашро ба нахустзода — Менашше мегузорад. Ин баръакс Юсуфро ба ҳайрат меорад, зеро ӯ интизор аст, ки баракат риояи қонуни таваллуд мешавад. Аммо, Яъқуб мефаҳмонад, ки ин қасдан аст, зеро Худо Эфроимро барои баракатҳо ва шукуфоии оянда аз Менашше бузургтар интихоб кардааст.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 48:17-22 Юсуф вақте дид, ки падараш дар маросими баракат дастҳояшро ба ҳам мепайвандад, изҳори нигаронӣ мекунад. Ӯ кӯшиш мекунад, ки онро бо иваз кардани дасти Яъқуб ислоҳ кунад, аммо гуфта мешавад, ки он дидаву дониста мувофиқи нақшаи Худо анҷом дода шудааст. Яъқуб дар хотима бо такрори ваъдаи Худо дар бораи мероси замин барои насли Юсуф ва ба ӯ як қисми замини иловагӣ аз замине, ки ба бародаронаш дода шудааст, медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 48 пешниҳод мекунад:
Юсуф бо ду писараш ба аёдати падари бемораш;
Яъқуб Менашше ва Эфроимро ба худ қабул кард;
Эъломияи мероси ояндаи онҳо.

Яъқуб Эфроимро бар Менашше баракат дод, ки бар хилофи қонуни наслӣ;
Фаҳмонед, ки ин як қисми нақшаи Худо барои баракатҳои бештар ба Эфроим аст;
Юсуф изҳори нигаронӣ мекунад, аммо ба нияти илоҳӣ итминон медиҳад.

Яъқуб ваъдаи Худоро дар бораи мероси замин барои насли Юсуф такрор мекунад;

Ба ӯ бахше аз он чӣ ба бародарони дигар дода шуда буд, додан;
Ин боб интиқоли баракатҳоро аз як насл ба насл дар доираи динамикаи оила таъкид мекунад ва ҳамзамон ба ҳокимияти илоҳӣ бар анъанаҳои наслӣ таъкид мекунад. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр Яъқуб писарони Юсуфро ба қабилаҳои комилҳуқуқ дар баробари наслҳои амаки худ қабул мекунад. Ҳастӣ 48 як лаҳзаи муҳимеро нишон медиҳад, ки баракатҳои аҷдодӣ ба Эфроим ва Менашше мувофиқи нияти Худо дода мешаванд, на интизориҳои муқаррарӣ, ки танҳо аз рӯи тартиби таваллуд.

Ҳастӣ 48:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки касе ба Юсуф гуфт: «Инак, падарат бемор аст, ва ду писари худ Менашше ва Эфроимро бо худ бурд.

Ба Юсуф гуфта мешавад, ки падараш бемор аст ва ӯ ду писараш Менашше ва Эфроимро бо худ мебарад.

1. Муҳимияти овардани фарзандони худ дар лаҳзаҳои душвор

2. Қувваи имон дар баробари душвориҳо

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Такрори Шариат 31:8 - "Худованд пешопеши ту меравад ва бо ту хоҳад буд; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарс, рӯҳафтода нашав".

Ҳастӣ 48:2 Ва касе ба Яъқуб хабар дода, гуфт: «Инак, писарат Юсуф назди ту меояд, ва Исроил қувват гирифта, бар бистар нишаст.

Ба Яъқуб мегӯянд, ки Юсуф ба дидани ӯ меояд, бинобар ин ӯ худро қавӣ мегардонад ва дар бистар нишастааст.

1. Муҳимияти имон ва эътимод ба нақшаи Худо.

2. Вақте ки мо аз Худо қувват меҷӯем, мо метавонем бештар аз он ки фикр кунем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ҳастӣ 48:3 Ва Яъқуб ба Юсуф гуфт: «Худои Қодири Мутлақ дар Луз дар замини Канъон ба ман зоҳир шуда, маро баракат дод,

Яъқуб шаҳодат медиҳад, ки чӣ тавр Худои Қодири Мутлақ дар Луз ба ӯ зоҳир шуд ва ӯро баракат дод.

1. Омӯзиши эътимод ба вақти Худо

2. Қудрати неъмати Худо

1. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Ҳастӣ 48:4 Ва ба ман гуфт: "Инак, Ман туро боровар ва афзун хоҳам кард, ва аз ту мардуми бисёре ба вуҷуд хоҳам овард; ва ин заминро баъд аз ту ба насли ту ба мулки абадӣ хоҳад дод.

Худо ба Яъқуб ояндаи фаровон ва заминро барои насли ӯ ваъда дод.

1: Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо ваъдаҳои худро ба мо иҷро хоҳад кард.

2: Худо содиқ аст, ки халқашро новобаста аз вазъияташон таъмин кунад.

1: Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2: Ибриён 10:23, "Биёед, имони худро бидуни тардид маҳкам нигоҳ дорем; (зеро Ӯ амин аст, ки ваъда дода шудааст;)."

Ҳастӣ 48:5 Ва алҳол ду писари ту, Эфроим ва Менашше, ки пеш аз он ки назди ту ба Миср биёям, дар замини Миср барои ту таваллуд ёфтаанд, аз они мананд; мисли Реубен ва Шимъӯн аз они Ман хоҳанд буд.

Яъқуб писарони Юсуф Эфроим ва Менашшеро ба фарзандӣ гирифта, ба ҳар яки онҳо баракат дод.

1. Қудрати фарзандхондӣ: Чӣ тавр Яъқуб Эфроим ва Менашшеро ба оғӯш гирифт

2. Баракати Яъқуб: Чӣ гуна Худо рафти таърихро тағйир дод

1. Румиён 8:15-17 - Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро нагирифтед, ки дубора ба тарс афтода бошед, балки Рӯҳи фарзандхондагиро қабул кардаед, ки мо ба воситаи Ӯ нидо мекунем, Аббо! Падар!

2. Эфсӯсиён 1:3-5 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар Масеҳ бо ҳар як баракати рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ баракат додааст, чунон ки Ӯ моро пеш аз таъсиси ҷаҳон дар Ӯ баргузидааст, ки мо дар назди Ӯ муқаддас ва беайб бошем. Дилдода

Ҳастӣ 48:6 Ва насли ту, ки баъд аз онҳо ба дунё меоӣ, аз они ту хоҳад буд ва ба номи бародарони онҳо дар мероси онҳо номида хоҳад шуд.

Худованд ваъда дод, ки ба насли Яъқуб баъд аз бародаронашон мерос медиҳад.

1. Ваъдаи содиқи Худо: Чӣ тавр аҳди Худо бо насли Иброҳим пурра иҷро мешавад

2. Дар баракат зиндагӣ кардан: Чӣ тавр мероси ваъдаи Худоро эҳсос кардан мумкин аст

1. Румиён 4:13, 16-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст. Аз ин рӯ, он аз имон вобаста аст, то ки ваъда бар файз асос ёбад ва на танҳо ба

пайравони шариат, балки ба ҳамаи насли ӯ кафолат дода шавад, ки ба имони Иброҳим, ки падари мост, шарик аст. ҳама.

2. Ибриён 6:13-15 - Зеро, вақте ки Худо ба Иброҳим ваъда дод, азбаски ӯ ҳеҷ каси бузургтаре надошт, ки ба вай қасам хӯрад, ӯ ба худ қасам хӯрда, гуфт: «Албатта туро баракат хоҳам дод ва туро афзун хоҳам кард». Ва ҳамин тавр Иброҳим, ки сабр карда, ба ваъда расид. Зеро ки одамон ба чизи бузургтар аз худ қасам мехӯранд ва дар ҳама баҳсҳои онҳо қасам барои тасдиқи ниҳоӣ аст.

Ҳастӣ 48:7 Ва ман, вақте ки аз Падон омадам, Роҳел дар замини Канъон дар роҳ ба василаи ман мурд, дар ҳоле ки барои расидан ба Эфрот ҳамагӣ роҳ монда буд; ва ӯро дар он ҷо, дар роҳи Эфрат; ҳамон Байт-Лаҳм аст.

Яъқуб Роҳел ва аҳамияти ҷои дафни ӯро ба ёд меорад.

1. Худо муборизаҳои моро ба ёд меорад ва ба мо қувват мебахшад, ки идома диҳем.

2. Ишқ аз марг болотар аст ва ҳамеша дар ёд хоҳад монд.

1. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2. Юҳанно 11:25-26 - "Исо ба вай гуфт: "Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар бимирад, вай зинда хоҳад шуд ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, ҳеҷ гоҳ нахоҳад мурд."

Ҳастӣ 48:8 Ва Исроил писарони Юсуфро дида, гуфт: «Инҳо кистанд?

Исроил писарони Юсуфро дида, пурсид, ки онҳо кистанд.

1. Пешниҳоди Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт - Ҳастӣ 48:8

2. Қудрати баракати Падар - Ҳастӣ 48:8

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 1 Вақоеънома 22:11 - Акнун, эй писарам, Худованд бо ту бод, то ки дар бино кардани хонаи Худованд Худои худ, чунон ки Ӯ дар бораи ту гуфта буд, муваффақ шавӣ.

Ҳастӣ 48:9 Ва Юсуф ба падараш гуфт: «Онҳо писарони ман ҳастанд, ки Худо онҳоро дар ин ҷо ба ман додааст». Ва гуфт: «Илтимос, онҳоро назди ман биёр, ва ман онҳоро баракат хоҳам дод».

Юсуф мегӯяд, ки писаронаш атои Худо ҳастанд ва аз падар хоҳиш мекунад, ки онҳоро баракат диҳад.

1. Тӯҳфаи Худо, ки чӣ тавр мо баракатҳои ӯро қабул мекунем ва мубодила мекунем

2. Эътироф кардани ғамхории Худо дар ҳаёти худамон

1. Матто 7:11 - Пас, агар шумо, гарчанде ки бад ҳастед, ба фарзандони худ тӯҳфаҳои нек доданро донед, пас Падари шумо, ки дар осмон аст, ба онҳое, ки аз Ӯ мепурсанд, чӣ қадар зиёдтар тӯҳфаҳои нек хоҳад дод!

2. Забур 145:8-9 - Худованд меҳрубон ва раҳмдил аст, дар хашм оҳиста ва дар муҳаббат бой аст. Худованд ба ҳама некӯст; ба ҳар коре, ки кардааст, раҳм мекунад.

Ҳастӣ 48:10 Ва чашмони исроилиён аз синну сол хира шуданд, ба тавре ки ӯ дида наметавонист. Ва онҳоро ба наздаш овард; ва онҳоро бӯсид ва ба оғӯш гирифт.

Исроил новобаста аз чашмони пираш ба писаронаш муҳаббат ва муҳаббат зоҳир мекард.

1: Биёед фаромӯш накунем, ки новобаста аз синну сол ё маҳдудияти ҷисмонӣ ба наздиконамон муҳаббат ва муҳаббат зоҳир кунем.

2: Мо метавонем аз Исроил омӯзем ва муҳаббат ва муҳаббати худро ба ҳама нишон диҳем, ҳатто агар мо онро ҷисман баён карда натавонем.

1: Румиён 13:8 Аз касе чизе қарздор нест, ҷуз дӯст доштани якдигар, зеро касе ки дигареро дӯст медорад, шариатро ба ҷо овардааст.

2:1 Юҳанно 4:7-8 Дӯстони азиз, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост. Ҳар касе, ки дӯст медорад, аз Худо таваллуд шудааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст.

Ҳастӣ 48:11 Ва Исроил ба Юсуф гуфт: «Ман гумон надоштам, ки рӯи туро бубинам; ва инак, Худо насли туро низ ба ман нишон дод».

Худо ба Исроил ваҳй кард, ки Юсуф насл дорад.

1. Нақшаҳои Худо аз интизориҳои мо бузургтаранд

2. Баракати Худо бечунучаро аст

1. Ҳастӣ 48:11

2. Румиён 8:28-29 Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Барои онҳое ки Ӯ пешакӣ шинохт, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунанд, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

Ҳастӣ 48:12 Ва Юсуф онҳоро аз миёни зонуҳои худ берун овард, ва рӯй ба замин хам кард.

Юсуф набераҳояшро аз миёни зонуҳояш берун оварда, ба замин саҷда карда, баракат дод.

1. Тӯҳфаи баракат: Чӣ тавр Юсуф набераҳояшро дар Ҳастӣ 48:12 баракат дод.

2. Эҳтироми самимӣ: Чӣ тавр Юсуф дар Ҳастӣ 48:12 ба замин саҷда кард.

1. Ҳастӣ 27:27-29 - Исҳоқ Яъқубро баракат медиҳад, ҳамон тавре ки Эсовро баракат медиҳад.

2. Матто 5:44 - Исо ба мо амр медиҳад, ки душманони худро дӯст дорем ва барои онҳое, ки моро таъқиб мекунанд, дуо гӯем.

Ҳастӣ 48:13 Ва Юсуф ҳардуи онҳоро: Эфроим ба дасти росташ ба тарафи чапи Исроил ва Менашше бо дасти чапаш ба тарафи рости Исроил гирифта, онҳоро ба назди ӯ овард.

Яъқуб набераҳояш Эфроим ва Менашшеро баракат медиҳад ва дасти росташро бар Эфроим ва дасти чапашро бар Менашше мегузорад.

1) Баракати оила: эътироф ва қадр кардани атои Худо

2) Қудрати волидайни қасдан: Гузаштан ба мерос

1) Масалҳо 17:6: «Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост».

2) Забур 127: 3-5: "Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст марде, ки ҳаёти худро пур мекунад. бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

Ҳастӣ 48:14 Ва Исроил дасти рости худро дароз карда, бар сари Эфроим, ки хурдӣ буд, ва дасти чапашро бар сари Менашше гузошта, дастҳояшро огоҳона роҳнамоӣ мекард; зеро ки Менашше нахустзода буд.

Исроил ду набераи худ — Эфроим ва Менашшеро баракат дода, дасти росташро бар сари Эфроим ва дасти чапашро бар сари Менашше гузоштанд.

1. Нерӯи баракат: Чӣ гуна меҳри бобо миллатро дигар кардааст

2. Муҳаббати бебозгашти Худо: Чӣ гуна баракатро гирифтан ва васеъ кардан

1. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4: Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо тавони тасаллӣ додани онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, бо тасаллое, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

2. Эфсӯсиён 1:3-5: Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар Масеҳ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар маконҳои осмонӣ баракат додааст, чунон ки Ӯ моро пеш аз таъсиси ҷаҳон дар Ӯ баргузидааст, ки мо дар назди Ӯ муқаддас ва беайб бошем. Бо муҳаббат Ӯ моро пешакӣ таъин кард, ки мувофиқи иродаи худ ба воситаи Исои Масеҳ ба фарзандӣ қабул карда шавем.

Ҳастӣ 48:15 Ва Юсуфро баракат дода, гуфт: «Худое, ки падаронам Иброҳим ва Исҳоқ дар пеши Ӯ роҳ мерафтанд, Худое, ки тамоми умри маро то имрӯз ғизо медод;

Вафодории Худо дар таъмини халқи худ бо мурури замон.

1. Вафодорӣ дар ҳар фасл: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Вафодории устувор: ризқи Худо дар тӯли таърих

1. Забур 34:10 - Шерони ҷавон аз гуруснагӣ азоб мекашанд; Аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек камӣ мекунанд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 48:16 Фариштае ки маро аз ҳар бадӣ раҳоӣ дод, писаронро баракат деҳ; ва исми Ман бар онҳо ном бурда шавад, ва номи падаронам Иброҳим ва Исҳоқ; ва бигзор онҳо дар миёни замин шумораи зиёд ба вуҷуд оянд.

Фариштаи Худованд ба писарони Яъқуб баракат дод ва мероси Иброҳим ва Исҳоқро барқарор кард.

1: Худованд амин аст ва моро барои садоқати мо баракат хоҳад дод.

2: Худо бар ҳаёти мо ҳукмрон аст ва моро ба таври худ баракат медиҳад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зарар нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Ҳастӣ 48:17 Ва ҳангоме ки Юсуф дид, ки падараш дасти рости худро бар сари Эфроим гузоштааст, ба вай писанд омад, ва ӯ дасти падари худро боло бурд, то ки онро аз сари Эфроим то сари Менашше бигирад.

Вақте ки падараш дасти росташро бар сари Эфроим гузошт, Юсуф норозӣ шуд ва дасти падарашро бардошта, ба сари Менашше бурд.

1. Дарси фурӯтанӣ: Намунаи Юсуф дар бораи фурӯтанона қабул кардани иродаи Худо.

2. Баракати Эфроим ва Менашше: баракати Худо бар ҳамаи фарзандонаш.

1. Филиппиён 2:3-5: Ҳеҷ кореро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ болотар арзёбӣ кунед.

2. Ҳастӣ 48:20: Ӯ он рӯз онҳоро баракат дода, гуфт: «Исроил дар шумо баракатҳо эълон карда, хоҳанд гуфт: "Худо шуморо ҳамчун Эфроим ва Менашше гардонад"».

Ҳастӣ 48:18 Ва Юсуф ба падараш гуфт: «Не, падарам, зеро ки ин нахустзода аст; дасти ростатро бар сари ӯ гузор.

Юсуф ба падараш фармуд, ки дасти росташро бар сари писари нахустзодааш гузорад.

1. Муҳимияти эҳтиром кардани фарзандонамон.

2. Донистани он ки кай ба фарзандони мо ҳокимият ва эътирофи худро бидиҳем.

1. Масалҳо 17:6 - «Фарзандони кӯдакон тоҷи пирон ҳастанд, ва волидон ифтихори фарзандони онҳо мебошанд».

2. Қӯлассиён 3:20 - «Фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ин ба Худованд писанд аст».

Ҳастӣ 48:19 Ва падараш рад карда, гуфт: «Медонам, писарам, медонам; вай низ қавм хоҳад шуд, ва ӯ низ бузург хоҳад шуд; насл ба халқҳои сершумор табдил хоҳад ёфт.

Яъқуб набераҳояш Эфроим ва Менашшеро баракат медиҳад, вақте ки онҳо дар пеши ӯ меистанд, ва ба хурдӣ Эфроим баракати бештар медиҳад.

1. Қувваи баракат: чӣ гуна суханони мо метавонанд ояндаи моро ташаккул диҳанд.

2. Муҳимияти фурӯтанӣ: омӯхтани фаҳмидани он ки ягон каси дигар сазовортар аст.

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст.

2. Матто 5:3-5 - Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

Ҳастӣ 48:20 Ва он рӯз онҳоро баракат дода, гуфт: «Исроил дар ту баракат хоҳад дод ва бигӯяд: "Худо туро мисли Эфроим ва Менашше гардонад" ва Эфроимро пеши Менашше гузошт.

Яъқуб набераҳояш Эфроим ва Менашшеро баракат дод ва ба онҳо баракати бузургтареро ато кард, ки ба падарашон Юсуф дода буд.

1. Баракатҳои Худо - Чӣ гуна баракатҳои мо аз ҷониби Худо метавонанд ҳаёти мо ва дигаронро ташаккул диҳанд.

2. Афзалиятҳо дар ҳаёт - Баррасии аҳамияти дар ҷои аввал гузоштани Худо ҳангоми қабули қарор.

1. Забур 115:15 - «Бигзор ту аз ҷониби Худованд, Офаридгори осмон ва замин баракат бод».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад".

Ҳастӣ 48:21 Ва Исроил ба Юсуф гуфт: «Инак, ман мемирам, лекин Худо бо ту хоҳад буд ва туро ба замини падаронат бармегардонад».

Исроилиён имони худро ба ризқи Худо барои Юсуф ҳатто ҳангоми марг нишон доданд.

1. Эътимод ба рӯзии Худо: Дарси Исроил

2. Ёдоварӣ аз вафодории Худо дар ҳар фасли зиндагӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад, дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ ҷонамро барқарор мекунад, ба хотири исми Худ маро дар роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

Ҳастӣ 48:22 Илова бар ин, ба ту як насиберо бар бародаронат додам, ки онро бо шамшер ва камони худ аз дасти амӯриён гирифтам.

Ба Юсуф насибе аз бародаронаш дода шуд, ки Худо онро бо шамшер ва камон гирифт.

1. Худо вафодориро бо неъматҳои зиёд подош медиҳад.

2. Ҳатто дар шароити душвор, Худо ба касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ризқ медиҳад.

1. Ҳастӣ 22:17 - Ва ҳатман туро баракат хоҳам дод, ва насли туро ҳамчун ситораҳои осмон ва мисли реги дар соҳили баҳр афзун хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ҳастӣ 49-ро дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 49:1-12, Яъқуб писарони худро ҷамъ мекунад ва пеш аз маргаш ба ҳар яки онҳо баракатҳои алоҳида мегӯяд. Ӯ бо муроҷиат ба Реубен, нахустзодааш оғоз мекунад ва ӯро барои рафтори беғаразонааш ва аз даст додани имтиёзҳои нахустзодаш сарзаниш мекунад. Сипас Яъқуб барои баракат додани Шимъӯн ва Левӣ идома медиҳад, аммо амалҳои зӯроварии онҳоро маҳкум мекунад. Ӯ Яҳудоро ҳамчун пешво дар байни бародаронаш ситоиш мекунад ва эълон мекунад, ки асо то омадани Шилӯ аз насли Яҳудо дур нахоҳад шуд (ишора ба Масеҳ). Бародарони боқимонда барои хислатҳои хислатҳо ва нақшҳои ояндаашон баракатҳо мегиранд.

Сархати 2: Дар Ҳастӣ 49:13-21 идома дода, Яъқуб Забулунро барои истиқомат дар соҳили баҳр баракат медиҳад ва иштироки онҳоро дар тиҷорати баҳрӣ пешгӯӣ мекунад. Иссахор барои коргари қавӣ баракат дода шудааст, аммо пешгӯӣ шудааст, ки ба сабаби бартариятро бар озодӣ интихоб кардани хизматгор мешавад. Дэн ҳамчун қозӣ тасвир шудааст, ки адолатро ба халқи худ меорад, дар ҳоле ки пешгӯӣ карда мешавад, ки Гад аз ҷониби рейдерҳо ҳамла мекунад, аммо дар ниҳоят онҳоро мағлуб мекунад. Ашер баракатҳои марбут ба фаровонӣ ва таъминоти кишоварзӣ мегирад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 49:22-33 Яъқуб Юсуфро бо баракатҳои сершуморе, ки ҳосилхезӣ, шукуфоӣ, қувват ва илтифоти илоҳӣ дар бар мегирад, баракат медиҳад. Бинёмин ҳамчун гурги дарранда тасвир шудааст, ки ҷанговаронро ба вуҷуд меорад. Вақте ки Яъқуб баракатҳои худро бар ҳамаи писаронаш анҷом медиҳад, ба онҳо дастур медиҳад, ки дар ғори Макпела дар Канъон дар баробари Иброҳим ва Исҳоқ дафн карда шавад. Пас аз иҷрои ин дастурҳои ниҳоӣ, Яъқуб нафаси охирини худро мегирад ва мемирад.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 49 пешниҳод мекунад:
Яъқуб бар ҳар як писараш баракатҳои алоҳида мегуфт;
Реубенро барои рафтори беғаразона сарзаниш кардан;

То омадани Шилӯ (Масеҳ) Яҳудоро бо шӯҳрати роҳбарӣ баракат диҳед.

Баракатҳое, ки ба хислатҳои хислате, ки ба бародарони дигар дода мешаванд;
Пешгӯиҳо дар бораи нақшҳо ва сарнавиштҳои оянда;
Яъқуб Юсуфро бо ҳосилхезӣ, шукуфоӣ ва қувват баракат медиҳад.

Бинёмин ҳамчун ҷанговарон тавсиф карда шуд;
Яъқуб дар бораи ҷои дафн дар ғори Махпела дастур дод;
Марги Яъқуб пас аз расонидани дастурҳои ниҳоӣ.

Ин боб ба табиати пешгӯии баракатҳои Яъқуб бар ҳар як писар пеш аз маргаш равона шудааст. Он фаҳмишҳоро дар бораи нақшҳои ояндаи онҳо дар таърихи исроилиён ошкор мекунад ва инчунин ба ҷиҳатҳои қавӣ ё заифии инфиродӣ муроҷиат мекунад. Баракате, ки ба Яҳудо дода шудааст, дар бораи насле, ки Исои Масеҳ ба воситаи он мефарояд, аҳамияти муҳими Масеҳиро дорад. Ҳастӣ 49 як лаҳзаи муҳимест, ки пешгӯиҳои аҷдодӣ пеш аз бистари марги Яъқуб ба вуҷуд омадаанд ва интизориҳои саҳми ҳар як қабила дар ҷомеаи Исроилро муқаррар мекунанд.

Ҳастӣ 49:1 Ва Яъқуб писарони худро хонда, гуфт: «Ҷамъ шавед, то он чиро, ки дар рӯзҳои охир ба шумо хоҳад омад, ба шумо хабар диҳам».

Яъқуб писаронашро даъват мекунад, то дар бораи ояндаи онҳо суханони пешгӯиро нақл кунанд.

1: Худо барои ҳаёти мо нақша дорад ва мо метавонем ба Ӯ боварӣ дошта бошем, ки онро иҷро кунад.

2: Мо бояд аз пирони худ хирад биҷӯем ва ба фаҳмиши онҳо қадр кунем.

1: Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили онҳо роҳи худро нақша мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2: Забур 32:8 - Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми пурмуҳаббати худ ба ту маслиҳат медиҳам.

Ҳастӣ 49:2 Ҷамъ шавед ва гӯш кунед, эй писарони Яъқуб! ва ба падари худ Исроил гӯш диҳед.

Яъқуб писаронашро ҷамъ карда, ба онҳо муроҷиат мекунад ва онҳоро даъват мекунад, ки ба маслиҳати ӯ гӯш кунанд.

1. Муҳимияти гӯш кардани насиҳати хирадмандона аз пирони мо.

2. Арзиши ягонагии оила.

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Филиппиён 2:2-4 - Шодии маро пурра гардонед, ки як ақида бошед, як муҳаббат дошта бошед, якдилӣ ва якдил бошед. Аз рӯи рақобат ва кибр ҳеҷ коре накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худатон бузургтар донед.

Ҳастӣ 49:3 Реубен, ту нахустзодаи ман ҳастӣ, қудрати ман ва ибтидои қуввати ман, барҷастаи шаъну шараф ва бузургии қувват!

Рубенро барои қувват ва шаъну шарафаш ситоиш карданд.

1. Қувваи шаъну шараф

2. Қувва ва аълои Рубен

1. Масалҳо 20:29 - Ҷалоли ҷавонон қуввати онҳост, ва зебоии пирон сари хокистарӣ аст.

2. 1 Петрус 5:5 - Ҳамин тавр, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Оре, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад.

Ҳастӣ 49:4 Мисли об ноустувор, бартар нахоҳӣ шуд; зеро ки ту ба бистари падари худ рафтӣ; он гоҳ онро палид кардӣ: ӯ ба суфраи ман баромад.

Яъқуб ба писаронаш, алалхусус Реубенро огоҳ кард, ки аз сабаби қудрати падарашон ноустувор ва мағрур нашаванд.

1: Мағрурӣ ба ҳалокат мебарад - Масалҳо 16:18

2: Фурӯтанӣ шаъну шараф меорад - 1 Петрус 5:6

1:2 Қӯринтиён 10:12 - На ин ки мо ҷуръат мекунем, ки худро бо баъзе касоне, ки худро таъриф мекунанд, гурӯҳбандӣ кунем ё муқоиса кунем. Аммо вақте ки якдигарро андоза мекунанд ва худро бо якдигар муқоиса мекунанд, бефаҳманд.

2: Яъқуб 4:10 - Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

Ҳастӣ 49:5 Шимъӯн ва Левӣ бародаронанд; олоти бераҳм дар манзили онҳост.

Ояти Ҳастӣ 49:5 аз хатари рафтори зӯроваронаи Шимъӯн ва Левӣ ҳушдор медиҳад ва нишон медиҳад, ки дар манзилҳои онҳо асбобҳои бераҳмӣ мавҷуданд.

1. Хатарҳои хашми беназорат

2. Зарурати худтанзимкунӣ

1. Воиз 7:9 - "Дар рӯҳияи худ шитоб накунед, ки хашмгин шавед, зеро ки ғазаб дар оғӯши аблаҳон ҷойгир аст".

2. Масалҳо 16:32 - "Касе ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавоно аст; ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, аз касе ки шаҳрро мегирад".

Ҳастӣ 49:6 Эй ҷони ман, ба сирри онҳо нарав; ба ҷамъомади онҳо, эй ҷалоли ман, муттаҳид нашав; зеро ки онҳо дар хашми худ як одамро куштанд, ва бо хоҳиши худ девор кофтаанд.

Яъқуб рӯҳи худро ҳушдор медиҳад, ки бо онҳое, ки ба хашм ва худхоҳона гирифтор шудаанд, муттаҳид нашаванд, зеро он метавонад ба оқибатҳои вазнин оварда расонад.

1. Фаҳмидани хатарҳои хашм ва худхоҳӣ

2. Нерӯи хирад ва фаҳмиш

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Масалҳо 17:14 - Оғози ҷанҷол мисли озод кардани об аст; аз ин рӯ пеш аз сар задани ҷанҷол баҳсро бас кунед.

Ҳастӣ 49:7 Лаънат бод хашми онҳо, зеро ки хашмгин буд; ва хашми онҳо, зеро ки ин бераҳмона буд: Ман онҳоро дар Яъқуб тақсим хоҳам кард, ва онҳоро дар Исроил пароканда хоҳам кард.

Яъқуб писарони худро барои хашми шадид ва бераҳмонаашон лаънат мекунад ва ваъда медиҳад, ки онҳоро дар байни қабилаҳои Исроил тақсим мекунад.

1. Қувваи хашм: Омӯзиши идора кардани эҳсосоти мо

2. Баракати интизом: Фаҳмидани оқибатҳои амалҳои мо

1. Масалҳо 15:1 - Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Ҳастӣ 49:8 Эй Яҳудо, ту ҳастӣ, ки бародаронат ӯро ҳамду сано гӯянд: дасти ту дар гардани душманонат хоҳад буд; фарзандони падарат пеши ту саҷда хоҳанд кард.

Яҳудо аз ҷониби бародаронаш ситоиш карда мешавад ва бар душманонаш ғалаба хоҳад кард. Фарзандони падараш ба ӯ таъзим хоҳанд кард.

1. Ситоиши Яҳудо ва пирӯзиҳои ӯ

2. Баракати саҷда дар назди одил

1. Забур 149:6-9 - Бигзор ҳамду санои баланди Худо дар даҳони онҳо бошад, ва шамшери дудама дар дасташон бошад;

2. Филиппиён 2:5-11 - Бигзор ин ақида дар шумо бошад, ки он дар Исои Масеҳ низ буд: Ӯ, ки дар сурати Худо буд, бо Худо баробар буданро ғорат нест.

Ҳастӣ 49:9 Яҳудо чӯби шер аст: аз сайд, эй писарам, ту боло рафтӣ; вай хам шуда, мисли шер ва мисли шери пир бистари шуд; ки ӯро бархезонад?

Яҳудо пешво ва муҳофизи тавоно аст, мисли шер, ки ба ҳаяҷон овардан мумкин нест.

1. Қувваи Яҳудо: Қудрати Пешво

2. Далерии Яҳудо: Қувваи боздоштнашаванда

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

2. Масалҳо 28:1 - Шарир мегурезад, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

Ҳастӣ 49:10 Асо аз Яҳудо дур нахоҳад шуд, ва шариатгузор аз миёни пойҳои ӯ, то даме ки Шилӯ биёяд; ва ҷамъомади мардум аз они Ӯ хоҳад буд.

Худованд ваъда дод, ки оилаи Яҳудо баракат хоҳад ёфт ва то омадани Шилӯ ҳукмронӣ хоҳанд кард, ки мардум ба назди ӯ ҷамъ мешаванд.

1. Ваъдаи Худо дар бораи Подшоҳ: Омӯзиши Ҳастӣ 49:10

2. Омадани Шилӯ: ваъдаи иҷронашуда дар Ҳастӣ 49:10

1. 2 Подшоҳон 7:12-13 - Ва ҳангоме ки айёми ту ба охир расад, ва ту бо падарони худ бихобӣ, насли туро пас аз ту ба вуҷуд хоҳам овард, ки аз даруни ту берун хоҳад омад, ва подшоҳии ӯро барқарор хоҳам кард. Ба исми Ман хона хоҳад сохт, ва тахти подшоҳии ӯро то абад устувор хоҳам сохт.

2. Румиён 15:12 - Ва боз мегӯяд, Ишаъё мегӯяд: "Решаи Йисой хоҳад буд, ва Он ки бар халқҳо подшоҳӣ хоҳад кард; халқҳо ба Ӯ таваккал хоҳанд кард.

Ҳастӣ 49:11 Ва золи худро ба токи ток ва курраи хари худро ба токи интихобшуда мебандад; либоси худро бо май шуст ва либосашро дар хуни ангур.

Яъқуб пеш аз марг ба писаронаш баракат дода, хислатҳои ҳар яки онҳоро таъриф мекунад.

1. Баракати Худо: Тӯҳфа барои қадр кардан

2. Қувваи баракати Яъқуб

1. Румиён 10:17 - Пас, имон ба воситаи шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Худо меояд.

2. Эфсӯсиён 1:3-6 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳама баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

Ҳастӣ 49:12 Чашмонаш аз шароб сурх ва дандонҳояш аз шир сафед хоҳанд шуд.

Ӯ мисли шер тавоно ва тавоно хоҳад буд.

Яъқуб писари худ Яҳудоро баракат дода, мегӯяд, ки ӯ мисли шер қавӣ ва тавоно хоҳад буд, чашмонаш аз май сурх ва дандонҳои аз шир сафед хоҳад буд.

1. Қувваи Яҳудо: Дар баракати Худо қувват пайдо кардан

2. Аҳамияти шир ва шароб: Маънои рамзии баракати Яъқуб

1. Такрори Шариат 33:22 - Юсуф шохаи пурбор аст, Шохаи пурбор дар канори чашма; Шохахои у аз болои девор мегузаранд.

2. Забур 103:20 - Худовандро ҳамду сано гӯед, эй фариштагони Ӯ!

Ҳастӣ 49:13 Забулун дар паноҳгоҳи баҳр сокин хоҳад шуд; ва ӯ паноҳгоҳи киштиҳо хоҳад буд; ва сарҳади вай то Сидӯн хоҳад буд.

Забулунро хонаи соҳили баҳр ва бандари ободи тиҷоратӣ баракат дод.

1. Баракатҳои Худо дар шаклҳои гуногун, аз ҷумла мавқеъи ҷуғрофӣ ва сарвати моддӣ.

2. Биёед кӯшиш кунем, ки атои худро барои ҷалоли Худо истифода барем.

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 - Дар бораи сарватмандон дар ин замони ҳозира, онҳоро водор кунед, ки на ғурур кунанд ва на ба номуайянии сарват, балки ба Худо, ки моро бо ҳама чиз барои лаззат бурдан ба таври фаровон таъмин мекунанд, умед банданд. Онҳо бояд некӣ кунанд, дар корҳои нек сарватманд бошанд, саховатманд бошанд ва барои тақсим омода бошанд ва аз ин рӯ ганҷеро барои худ ҳамчун таҳкурсии неки оянда ҷамъ оваранд, то он чиро, ки ҳаёти ҳақиқӣ аст, ба даст оранд.

Ҳастӣ 49:14 Иссакор хари қавӣ аст, ки дар байни ду бори гарон нишастааст:

Иссакар ҳамчун хари қавӣ тасвир шудааст, ки қодир аст якбора ду бори вазнинро бар дӯш гирад.

1. Қувваи Иссокор: Омӯзиш дар қудрати имон

2. Бори зиндагӣ: Ҷустуҷӯи нерӯ дар душвориҳо

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Ҳастӣ 49:15 Ва ӯ дид, ки оромӣ хуб аст, ва замин хуш аст; ва китфи худро хам кард, то бардорад ва ғуломи хироҷ шуд.

Истироҳат қаноатмандӣ ва шодӣ меорад.

1: Дар Масеҳ оромӣ ёфтан

2: Зебоии хидмат ба дигарон

1: Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам. Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз ман

биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2: Филиппиён 2:5-8 Дар байни худ чунин фикр кунед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки вай гарчанде ки дар сурати Худо буд, баробарии Худоро чизи қобили қабул ҳисоб намекард, балки худро ҳеҷ чиз намедонист, шакли ғулом, ки дар симои одамон таваллуд шудааст. Ва ӯ дар шакли одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард ва то дами марг, ҳатто марг дар салиб итоаткор шуд.

Ҳастӣ 49:16: Дон қавми худро, ҳамчун яке аз қабилаҳои Исроил доварӣ хоҳад кард.

Дон дар байни қабилаҳои Исроил пешво хоҳад буд.

1. "Нақшаи Худо барои роҳбарӣ: Нақши Дан дар қабилаҳои Исроил"

2. "Даъват ба роҳбарӣ: Намунаи Дан дар Ҳастӣ 49:16"

1. Ишаъё 9: 6-7, "Зеро ки ба мо тифле таваллуд шудааст, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Маслиҳатчии аҷиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Шоҳзода хонда хоҳад шуд. сулх».

2. Масалҳо 11:14, "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

Ҳастӣ 49:17 Дон дар роҳ море хоҳад буд, ва пошнаи аспро газад, ва саворааш ба ақиб афтад.

Дан барои душманонаш манбаи мусибат ва зарар хоҳад буд.

1: Аз хатарҳои ҳасад ва бадбинӣ ҳазар кунед, зеро он метавонад ба хатари бузург гирифтор шавад.

2: Вақте ки сухан дар бораи онҳое, ки ба шумо мухолифат мекунанд, бодиққат қадам занед, зеро шуморо газанд ва оқибатҳои онро азоб кашед.

1: Масалҳо 24: 17-18 "Вақте ки душманат меафтад, шод нашав; вақте ки вай пешпо мехӯрад, дилат шод нашав, вагарна Худованд мебинад ва норозӣ хоҳад шуд ва ғазаби Худро аз ӯ дур мекунад."

2: Румиён 12: 17-19 "Ба ҳеҷ кас дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама дуруст рафтор кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед. Интиқом нагиред, эй дӯстони азизам, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Ҳастӣ 49:18 Ман мунтазири наҷоти Ту будам, эй Худованд.

Яъқуб, падари дувоздаҳ сибти Исроил, эътимоди худро ба наҷоте, ки Худо меорад, изҳор мекунад.

1. Интизори Худованд: Сабру имон дар баробари номуайянӣ

2. Бо таваккал ба Худованд душвориро паси сар кардан

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 27:14 - Ба Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард: Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав.

Ҳастӣ 49:19 Ҷод, лашкар бар вай ғолиб хоҳад шуд, аммо ӯ дар охир ғолиб хоҳад шуд.

Яъқуб писари худ Ҷодро баракат дода, пешгӯй мекунад, ки ҳарчанд бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавад, дар ниҳоят ғалаба хоҳад кард.

1. Бартараф кардани душвориҳо: Омӯзиши баракати Яъқуб ба Ҷод

2. Сабр дар баробари душвориҳо: Чӣ тавр аз пешгӯии Яъқуб қувват пайдо кардан мумкин аст

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Ибриён 12: 1-2 - "Бинобар ин, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва дар мусобиқаи муқарраршуда бо сабр давем. дар пеши назари мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигарист, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад кард ва дар тарафи рости тахти Худо нишастааст».

Ҳастӣ 49:20 Нони ӯ аз Ошер фарбеҳ хоҳад шуд, ва ӯ хӯрокҳои шоҳона хоҳад дод.

Ашер аз ғизои фаровон, бо лазизҳои шоҳона баракат дорад.

1. фаровонӣ дар ризқи Худо

2. Баракатҳои Худо аз лазизҳои шоҳона

1. Забур 65:11 - Ту бо файзи худ солро тоҷ мекунӣ; роҳҳои вагонҳои шумо аз фаровонӣ пур мешавад.

2. Ишаъё 25:6 - Дар ин кӯҳ Худованди лашкарҳо барои ҳамаи халқҳо зиёфати хӯроки серғизо, зиёфати майҳои кӯҳна, аз хӯроки пур аз илик ва майҳои кӯҳнае, ки хуб тоза карда шудаанд, хоҳад кард.

Ҳастӣ 49:21 Нафталӣ қафо аст, сухани нек мегӯяд.

Нафталиро барои гуфтор ва гуфтораш таъриф мекунанд.

1: Калимаҳо василаи тавонои некӣ мебошанд ва бояд оқилона истифода шаванд.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки бо лутфу меҳрубонӣ сухан гӯем.

1: Қӯлассиён 4:6 - Бигзор сухани шумо ҳамеша пурфайз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст.

2: Масалҳо 15:4 - Забони нарм дарахти ҳаёт аст, аммо каҷравӣ дар он рӯҳро мешиканад.

Ҳастӣ 49:22 Юсуф шохаи пурбор аст, ҳатто навдаи пурбор дар назди чоҳ; ки шохахояшон аз болои девор мегузарад:

Юсуфро як шохаи пурсамаре тавсиф мекунанд, ки шохаҳояш аз ҳудуди худ берун мебароянд.

1. Баракатҳои Юсуф: Намунаи фаровонии мӯъмин

2. Неъмати Худо бар Юсуф: Иҷрои ваъдаҳои Худо

1. Забур 1:3 - «Ӯ монанди дарахтест, ки дар канори ҷӯйҳои об шинонда шудааст, меваи худро дар мавсим медиҳад ва баргаш пажмурда мешавад.

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Ҳастӣ 49:23 Камонварон ӯро сахт ғамгин карданд, ва ба сӯи ӯ тир андохтанд ва аз ӯ нафрат карданд.

Камонварон ба Яъқуб дард ва ранҷу азобҳои шадид оварда буданд.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ ба дигарон ранҷ надиҳем, балки ба ҷои он меҳрубонӣ ва дилсӯзӣ зоҳир кунем.

2: Мо бояд таваҷҷуҳи худро ба лутфу марҳамати Худо равона созем, на ба дарди дунё.

1: Матто 5:44-45 - Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед».

2: Румиён 12:14-15 - Баракат диҳед онҳоеро, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва онҳоро лаънат накунед. Бо шодиён шодӣ кун, бо гирякунандагон гиря кун.

Ҳастӣ 49:24 Аммо камони ӯ пурқувват буд, ва бозуҳои дастҳои ӯ бо дастони Худои тавонои Яъқуб қавӣ гашт; (аз он ҷо чӯпон, санги Исроил аст:)

Яъқуб писари худ Яҳудоро баракат медиҳад ва қувватеро, ки Худои тавонои Яъқуб ба ӯ додааст, эътироф мекунад.

1. Қувват дар Худованд: Чӣ гуна Худои тавонои Яъқуб ба мо қувват мебахшад

2. Дар чӯпон истироҳат кардан: дар санги Исроил тасаллӣ ёфтан

1. Забур 18:32 34 - Худост, ки маро қувват мебахшад ва роҳи маро комил мекунад.

2. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва ба дилаш наздик мебарад; ба онхое, ки чавон доранд, мулоимона рохбарӣ мекунад.

Ҳастӣ 49:25 Ба Худои падарат, ки ба ту мадад хоҳад кард; ва савганд ба Худои Қодири Мутлақ, ки туро бо баракатҳои осмон дар боло, баракатҳои умқи зери ниҳон, баракатҳои синаҳо ва бачадон баракат хоҳад дод.

Баракатҳои Худо бар Яъқуб ҳам аз ҷониби Худои падараш ва ҳам аз ҷониби Худои Қодир аст.

1. Баракатҳои Худо: Таҷрибаи фаровонии осмон

2. Наздик шудан ба Худо: гирифтани баракат ва лутфи Ӯ

1. Румиён 8:32 - Ва он ки Писари Худро дареғ надошт, балки Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ гуна бо Ӯ ҳама чизро ба мо ба таври ройгон намедиҳад?

2. Эфсӯсиён 1:3 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳама баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

Ҳастӣ 49:26 Баракатҳои падари ту бар баракатҳои аҷдодони ман то дами теппаҳои абадӣ бартарӣ доранд: онҳо бар сари Юсуф ва бар тоҷи сари касе, ки аз бародаронаш ҷудо буд, хоҳад буд. .

Дар ин порча аз неъматҳои Юсуф сухан меравад, ки аз неъмати ниёгон бузургтар аст ва ҳатто то теппаҳои ҷовидонӣ фаро мерасад.

1. Аҳамияти имон: Чӣ гуна баракатҳои Юсуф қудрати имонро нишон медиҳанд

2. Баракати Юсуф: Чӣ тавр баракати Худоро барои ҳаёти мо қабул кунем

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Ҳастӣ 49:27 Биньёмин мисли гург дара хоҳад зад: саҳар ӯ сайдро хоҳад хӯрд, ва шабона ғаниматро тақсим хоҳад кард.

Бенҷамин ҳамчун як ҷанговари қавӣ ва ҷасур тасвир шудааст, ки барои ҷанг кардан ва даъвои ғалаба омода аст.

1. Дар баробари душвориҳо қавӣ ва далер бошед.

2. Неъматҳои вафодор будан ба Худо ба пирӯзӣ подош дода мешавад.

1. Ҳастӣ 22:14 - "Бинобар ин Иброҳим он маконро номид: Худованд муҳайё хоҳад кард, чунон ки то имрӯз гуфта мешавад: "Дар кӯҳи Худованд таъмин хоҳад шуд".

2. 1 ба Қӯринтиён 15:57 - Аммо шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад.

Ҳастӣ 49:28 Ҳамаи инҳо дувоздаҳ сибти Исроил мебошанд; ва ин аст, ки падарашон ба онҳо сухан ронда, онҳоро баракат дод; ҳар кас мувофиқи баракати худ онҳоро баракат дод.

Ин оят дар бораи он ки чӣ тавр Яъқуб дувоздаҳ писари худро, ки ҳар яке мувофиқи баракати худаш, баракат дод, нақл мекунад.

1. Баракатҳои Худо: Имтиҳони баракатҳои Яъқуб ба дувоздаҳ писараш

2. Қувваи баракат: Чӣ тавр гирифтан ва ба дигарон баракат додан

1. Ғалотиён 3:7-9 - Пас бидонед, ки фарзандони Иброҳим аҳли имон ҳастанд. Ва Навиштаҳо, чун дид, ки Худо ғайрияҳудиёнро бо имон сафед хоҳад кард, ба Иброҳим пешакӣ башорат дода, гуфта буд: «Дар Ту ҳама халқҳо баракат хоҳанд ёфт». Пас, касоне, ки имон овардаанд, дар баробари Иброҳим, марди имондор, баракат доранд.

2. Эфсӯсиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар Масеҳ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар маконҳои осмонӣ баракат додааст, чунон ки Ӯ моро пеш аз бунёди ҷаҳон дар Ӯ баргузидааст, ки мо дар назди Ӯ муқаддас ва беайб бошем.

Ҳастӣ 49:29 Ва онҳоро фармуда, гуфт: «Ман назди қавми худ ҷамъ мешавам: маро дар ғоре ки дар саҳрои Эфрӯни Ҳиттӣ аст, назди падаронам дафн кунед.

Яъқуб ба писаронаш супориш медиҳад, ки ӯро дар ғори Эфрӯни Ҳиттӣ бо падаронаш дафн кунанд.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва осори онҳо.

2. Қудрати дархости охирин ва масъулияти мо барои иҷрои он.

1. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2. Такрори Шариат 5:16 - Падару модари худро иззат намо, чунон ки Худованд Худои худ ба ту амр фармудааст, то ки рӯзҳои ту дароз гардад, ва дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, бароят некӣ кунад.

Ҳастӣ 49:30 Дар ғоре ки дар саҳрои Махпело, ки дар пеши Мамре воқеъ аст, дар замини Канъон аст, ки онро Иброҳим бо киштзори Эфрӯни ҳиттӣ барои мулки қабр харида буд.

Иброҳим замини Махпелоро аз Эфрӯни Ҳиттӣ харид, то ки барои худ ва аҳли оилааш қабристон диҳад.

1. Аҳамияти дафн ва ёдбуд - Ҳастӣ 49:30

2. Итоати Иброҳим ба Худо - Ҳастӣ 49:30

1. Яъқуб 2:23 - Ва Навиштаҷот иҷро шуд, ки мегӯяд: Иброҳим ба Худо имон овард ва ин ба ӯ адолат ҳисоб карда шуд ва ӯ дӯсти Худо номида шуд.

2. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки Худо ӯро озмуд, Исҳоқро ҳамчун қурбонӣ овард. Он ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ карданӣ буд, гарчанде ки Худо ба ӯ гуфта буд: «Насли ту ба воситаи

Исҳоқ ҳисоб карда мешавад». Иброҳим фикр мекард, ки Худо ҳатто метавонад мурдагонро эҳё кунад ва аз ин рӯ, ӯ Исҳоқро аз марг баргардонд.

Ҳастӣ 49:31 Дар он ҷо Иброҳим ва занаш Соро дафн карданд; дар он ҷо Исҳоқ ва занаш Ривқоро дафн карданд; ва дар он ҷо Леёро дафн кардам.

Ин порча дар бораи дафн кардани оилаи Яъқуб дар замини Канъон нақл мекунад.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва мероси гузоштаи онҳо.

2. Вафодории Худованд дар таъмини манзил ва макони истироҳати мардумаш.

1. Забур 16:5-6 "Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; қуръаи маро Ту нигоҳ медорӣ. Дар ҷойҳои некӯ барои ман хатҳо афтодаанд; дар ҳақиқат, ман мероси зебое дорам".

2. Ибриён 11: 13-16 "Ҳама онҳо дар имон мурданд, ки ваъдаҳои ваъдашударо қабул накарданд, балки онҳоро дида, аз дур салом доданд ва эътироф карданд, ки дар рӯи замин ғариб ва асир буданд. Барои одамоне, ки чунин мегӯянд возеҳ бигӯед, ки онҳо дар ҷустуҷӯи ватан ҳастанд.Агар онҳо дар бораи он сарзамине, ки аз он берун рафта буданд, фикр мекарданд, имкони баргаштан доштанд.Аммо чун ҳаст, онҳо мехоҳанд кишвари беҳтар, яъне биҳиштӣ дошта бошанд. Бинобар ин Худо шарм намекунад, ки Худои онҳо номида шавад, зеро ки барои онҳо шаҳре омода кардааст».

Ҳастӣ 49:32 Харидани киштзор ва ғоре ки дар он аст, аз банӣ-Ҳет буд.

Майдон ва ғоре, ки Яъқуб харида буд, аз фарзандони Ҳет буд.

1. Қувваи харид: Мо бо захираҳои худ чӣ харида метавонем?

2. Мероси Яъқуб: Таъсири қарорҳои ӯ ба наслҳои оянда

1. Эфсӯсиён 5:15-16 - "Пас, бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст".

2. Масалҳо 31:16 - «Вай киштзорро мебинад ва онро мехарад, бо меваи дастони худ токзор мешинонад».

Ҳастӣ 49:33 Ва ҳангоме ки Яъқуб амри писарони худро ба охир расонд, пойҳои худро дар бистар бардошт, ва арвоҳро таслим кард ва назди қавми худ ҷамъ шуд.

Суханони охирини Яъқуб ба писаронаш пеш аз марг.

1. Қудрати сухани ниҳоӣ: Ёдоварӣ аз мероси Яъқуб

2. Қимати лаҳзаҳои охир: Мо аз Яъқуб чӣ омӯхта метавонем

1. Такрори Шариат 31:8 - Он Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; вай туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарсед ё хавотир нашавед.

2. Воиз 12:1 - Дар айёми ҷавонии худ Офаридгори худро ба ёд овар, пеш аз он ки айёми мусибат фаро расад ва солҳое наздик шаванд, ки ту мегӯй, ки ман аз онҳо хушнуд нестам.

Ҳастӣ 50-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ҳастӣ 50:1-14 Юсуф барои марги падараш Яъқуб мотам мегирад ва ҳамроҳи аҳли оилааш ва мисриён як давраи мотамро мушоҳида мекунад. Пас аз мотам Юсуф аз Фиръавн иҷоза мехоҳад, ки Яъқубро мувофиқи хоҳиши падараш дар Канъон дафн кунад. Фиръавн хоҳиши Юсуфро қонеъ мекунад ва ҷасади бузурге, ки аз аъзои оилаи Юсуф, амалдорони мисрӣ ва аробаҳо иборат буд, ҷасади Яъқубро то макони дафн дар ғори Махпела ҳамроҳӣ мекунанд. Пас аз баргаштан аз дафн бародарони Юсуф изҳори тарсиданд, ки ӯ метавонад барои бадрафторӣ дар гузашта қасос бигирад. Аммо Юсуф онҳоро итминон медиҳад, ки ба онҳо зиёне намерасонад, зеро Худо амалҳои онҳоро барои некӣ истифода бурдааст.

Сархати 2: Идома дар Ҳастӣ 50:15-21, пас аз марги падар, бародарони Юсуф мустақиман ба ӯ муроҷиат мекунанд ва гуноҳи худро барои фурӯхтани ӯ ба ғуломии солҳои пеш иқрор мекунанд. Онҳо аз Юсуф бахшиш мепурсанд. Юсуф аз эътирофи пушаймононаи онҳо сахт таъсир карда, гиря мекунад ва бори дигар онҳоро бовар мекунонад, ки нисбати онҳо кина надорад. Ӯ таъкид мекунад, ки он чизе, ки онҳо барои бадӣ қасд доштанд, Худо ба некӣ табдил дода, ӯро дар мақоми қудратманд гузошт, то дар давраи гуруснагӣ ҷони зиёдеро наҷот диҳад.

Сархати 3: Дар Ҳастӣ 50:22-26 Юсуф рӯзҳои боқимондаи худро дар Миср бо оилаҳои бародаронаш мегузаронад. Вай шоҳиди он аст, ки дар байни наслҳои ӯ наслҳои сершумор таваллуд мешаванд. Юсуф пеш аз марги худ дар синни 110-солагӣ пешгӯй мекунад, ки Худо ваъдаи Худро иҷро мекунад, ки Исроилро аз Миср берун мекунад ва онҳоро ба замине, ки ба Иброҳим ҳамчун мерос дода шудааст, бармегардонад. Ӯ ба насли худ дастур медиҳад, ки ҳангоми тарк кардани Миср устухонҳои ӯро бо худ бибаранд.

Дар ҷамъбаст:
Ҳастӣ 50 пешниҳод мекунад:
Юсуф барои марги Яъқуб мотам мехӯрад;
Аз Фиръавн барои дафн дар Канъон иҷоза пурсидан;
Раҳпаймоии бузурге, ки ҷасади Яъқубро ҳамроҳӣ мекунад.

Юсуф бародаронашро пас аз эътирофи онҳо таскин дод;
Изҳори бахшиш барои бадрафторӣ дар гузашта;
Тавассути амалҳои худ нақшаи пешгирикунандаи Худоро таъкид мекунанд.

Юсуф солҳои боқимонда дар Миср бо оилааш зиндагӣ мекунад;
Шоҳиди таваллуди наслҳои сершумор дар байни наслҳо;
Пешгӯй кардани Исроил дар бораи тарки Миср ва устухонҳои вай.

Ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили бахшиш ва оштӣ дар дохили оилаҳо, сарфи назар аз шикоятҳо ё рафторҳои нодурусти гузашта, омӯхтааст. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо метавонад дар вазъиятҳои душвор кор кунад, то наҷот ёбад ва ваъдаҳои Ӯ иҷро шавад. Ҳастӣ 50 хулосаи муҳимеро нишон медиҳад, ки дар он Яъқуб мувофиқи хоҳишҳои ӯ ба оромӣ гузошта мешавад ва таъкид мекунад, ки чӣ гуна пешгӯии илоҳӣ воқеаҳоро дар тӯли ҳаёти Юсуф, ки то ба ин нуқта расида буд, роҳнамоӣ мекунад.

Ҳастӣ 50:1 Ва Юсуф бар рӯи падараш афтода, гирист ва ӯро бӯсид.

Юсуф мухаббат ва эхтироми беандозаашро нисбат ба падараш ба руяш афтода, гиряву буса мекард.

1) Қудрати муҳаббат: Чӣ гуна эҳтироми амиқи Юсуф нисбати падараш муҳаббати Худоро нисбати мо нишон медиҳад

2) Зиндагӣ бо эҳтиром: Дарсҳое, ки мо аз мисоли Юсуф омӯхта метавонем

1) 1 Юҳанно 4:10-11 - "Муҳаббат дар ин аст, ки мо Худоро дӯст дошта бошем, на ин ки Ӯ моро дӯст дошт ва Писари Худро фиристод, то ки кафорати гуноҳҳои мо бошад. Маҳбубон, агар Худо моро ин тавр дӯст медошт, мо низ бояд муҳаббати худро дошта бошем. якдигарро дӯст доштан».

2) Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

Ҳастӣ 50:2 Ва Юсуф ба хизматгорони худ амр фармуд, ки падари худро муҷаррад кунанд, ва табибон Исроилро мумбӯй карданд.

Юсуф ба табибон амр дод, ки падарашро мумбӯй кунанд ва онҳо чунин карданд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш, ҳатто ҳангоми марг.

2. Аҳамияти эҳтироми падару модар, ҳатто ҳангоми марг.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. Хуруҷ 20:12 - "Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои шумо дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад".

Ҳастӣ 50:3 Ва барои ӯ чил рӯз гузашт; зеро ки айёми муйсафедшудагон анҷом ёфт, ва мисриён барои ӯ шасту даҳ рӯз мотам гирифтанд.

Падари Юсуф Яъқуб мувофиқи урфу одати Миср 70 рӯз мотам гирифта буд.

1. Тасаллии мотам: Омӯзиши роҳ рафтан бо Худо тавассути ғаму андӯҳ

2. Қувваи мерос: Чӣ тавр мо метавонем аз онҳое, ки пеш аз мо омадаанд, биомӯзем

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Юҳанно 16:20-22 - "Ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо мегӯям: шумо гиря ва навҳа хоҳед кард, аммо ҷаҳон шод хоҳад шуд. Шумо ғамгин хоҳед шуд, аммо ғами шумо ба шодӣ мубаддал мешавад. Вақте ки зан таваллуд мекунад , вай ғамгин аст, зеро соаташ фаро расидааст, аммо вақте ки кӯдакро таваллуд кард, дигар андӯҳро ба ёд намеорад, аз шодии он ки инсон дар ҷаҳон

таваллуд шудааст. боз ва дилҳои шумо шод хоҳад шуд, ва ҳеҷ кас шодии шуморо аз шумо намегирад».

Ҳастӣ 50:4 Ва ҳангоме ки рӯзҳои мотами ӯ гузаштанд, Юсуф ба хонаи фиръавн сухан ронда, гуфт: «Агар алҳол дар назари шумо илтифот ёфта бошам, ба гӯши фиръавн бигӯед:

Юсуф дар назари Фиръавн лутфу марҳамат ёфт ва аз ӯ хоҳиш кард, ки бо ӯ сухан гӯяд.

1: Мо метавонем файзи Худоро дар ҳаёти худ, ҳатто дар лаҳзаҳои мотам пайдо кунем.

2: Мо ҳамеша метавонем ба Худо муроҷиат кунем, ҳатто дар лаҳзаҳои душвортарин.

1: Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файз ва ҷалол хоҳад дод: ҳеҷ кори некро аз росткорон дареғ нахоҳад дошт. (Забур 84:11)

2: Ва Худованд аз пеши ӯ гузашта, хитоб кард: «Худовандо, Худованд Худои меҳрубон ва меҳрубон, пурсабр ва фаровон дар некӣ ва ростӣ». (Хуруҷ 34:6)

Ҳастӣ 50:5 Падарам маро қасам хӯрда гуфт: "Инак, мемирам; дар қабри худ, ки барои ман дар замини Канъон кофтам, маро дар он ҷо дафн хоҳӣ кард". «Пас, алҳол иҷозат деҳ, ки баромада равам ва падарамро дафн кунам, ва боз меоям».

Хохиши Юсуф падарашро дар кабри худаш дафн кунад.

1. Муҳимияти эҳтироми хонаводаи худ ва вафо кардани ваъдаҳо.

2. Қувваи имон, ҳатто дар замони душвориҳои зиёд.

1. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Ҳастӣ 50:6 Ва фиръавн гуфт: «Бирав ва падаратро мувофиқи қасам хӯрда дафн кун».

Фиръавн ба Юсуф амр кард, ки ваъдаи ба хок супурдани падарашро иҷро кунад.

1. Вафо кардан ба ваъдаҳо: Намунаи Юсуф

2. Қувваи назр: Иҷрои ӯҳдадорие, ки мо мегирем

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардай, адо кун.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидед, ки аз замонҳои қадим гуфта шудааст: "Худат қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд иҷро намо: Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ кас қасам нахӯр. ; на ба осмон; зеро он тахти Худост, на савганд

ба замин. зеро ки он зери пои Ӯст: на ба Ерусалим; зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Ба сари худ қасам нахӯр, зеро ки наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Аммо бигзор муошират шумо оре, оре; Не, не, зеро он чи бештар аз ин бошад, аз бадӣ меояд.

Ҳастӣ 50:7 Ва Юсуф барои дафни падараш рафт, ва ҳамаи навкарони фиръавн, пирони хонадони ӯ ва ҳамаи пирони замини Миср, бо ӯ баромаданд.

Юсуф ва як гурӯҳи калони ходимони Фиръавн, пирони хонадонаш ва пирони сарзамини Миср барои дафни падараш сафар карданд.

1. Қувваи мерос: Амалҳои Юсуф ба ояндаи ӯ чӣ гуна таъсир расониданд

2. Мотам ва таҷлил: Дар замони ғам қувват ёфтан

1. Воиз 3:1–8

2. 1 Таслӯникиён 4:13-18

Ҳастӣ 50:8 Ва тамоми хонадони Юсуф, ва бародаронаш ва хонаи падараш: танҳо фарзандони онҳо, ва гӯсфандонашон ва рамаҳои онҳо, дар замини Ҷӯшан монданд.

Хонаводаи Юсуф аз замини Ҷӯшан ба Миср кӯчида, фарзандон, чорво ва дигар дороии худро гузоштанд.

1. Боварӣ ба ризқи Парвардигор: Қиссаи Юсуф ёдоварист, ки новобаста аз шароити мо, Худо ҳамеша ниёзҳои моро таъмин мекунад.

2. Қувваи омурзиш: омодагии Юсуф барои бахшидани бародаронаш, ҳатто пас аз хиёнати онҳо, шаҳодати қудрати раҳмат аст.

1. Ҳастӣ 50:8 - Ва тамоми хонадони Юсуф, ва бародаронаш ва хонаи падараш: танҳо фарзандони онҳо, ва гӯсфандонашон ва рамаҳои онҳо, дар замини Ҷӯшан монданд.

2. Матто 6:25 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

Ҳастӣ 50:9 Ва бо ӯ аробаҳо ва саворон мерафтанд, ва он як гурӯҳи хеле бузург буд.

Юсуф ва ҳамроҳони зиёде барои дафни Яъқуб ба Канъон рафтанд.

1. Аҥамияти љамъ омадан дар ѓам

2. Зарурати дастгирӣ дар замони ғамгинӣ

1. Воиз 4:9–12

2. Румиён 12:15–16

Ҳастӣ 50:10 Ва онҳо ба хирмангоҳи Отад, ки дар он тарафи Урдун воқеъ аст, омаданд, ва дар он ҷо бо гиряи азиме ва сахт мотам гирифтанд, ва ӯ барои падари худ ҳафт рӯз мотам гирифт.

Юсуф ва оилаи ӯ барои марги падараш Яъқуб дар хирмангоҳи Отад, ки дар он тарафи дарёи Урдун воқеъ аст, ҳафт рӯз мотам гирифтанд.

1. Қувваи мотам: Чӣ тавр дар замони талафот тасаллӣ пайдо кардан мумкин аст

2. Ёдоварии наздикони мо: Чӣ тавр бояд хотираҳои онҳоро гиромӣ кунем

1. Воиз 3:4 вақти гиря кардан ва вақти хандидан; вақти мотам ва вақти рақс кардан.

2. Забур 23:4 Бале, гарчанде ки аз дараи сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ.

Ҳастӣ 50:11 Ва сокинони он замин, канъониён, мотамро дар фарши Отад диданд, гуфтанд: «Ин мотами сахт барои мисриён аст; бинобар ин номи онро Абелмизраим, ки дар он тарафи Урдун воқеъ аст, хонданд.

Канъониён фазои ғамангези ошёнаи Отадро пай бурда, онро Абелмизраим, ки дар канори дарёи Урдун воқеъ буд, номиданд.

1. Қувваи мотам

2. Қудрати ном

1. Забур 34:18 Худованд ба онҳое, ки дили шикастаанд, наздик аст, ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон доранд, наҷот медиҳад.

2. Матто 12:21 Ва халқҳо ба исми Ӯ таваккал хоҳанд кард.

Ҳастӣ 50:12 Ва писаронаш ба ӯ мувофиқи фармудааш амал карданд:

Писарони Юсуф ба дастуроти ӯ итоат карданд.

1. Муҳим будани итоат ба падару модар.

2. Қудрати гиромидошти мерос.

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 1:8 - Эй писарам, ба насиҳати падарат гӯш деҳ ва таълимоти модаратро тарк накун.

Ҳастӣ 50:13 Зеро ки писаронаш ӯро ба замини Канъон бурда, дар ғори саҳрои Макпело дафн карданд, ки онро Иброҳим бо саҳро барои мулки қабристони Эфрӯни ҳиттӣ, дар пеши Мамре харида буд.

Юсуф бародарони худро бахшид ва кафолат дод, ки падараш дар замини Канъон дафн карда шавад.

1. Бахшидан оромӣ ва шодмонӣ меорад.

2. Ёд доштан ва гиромӣ доштани ниёгонамон муҳим аст.

1. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. Забур 104:4 - Худованд ва қуввати Ӯро биҷӯед; ҳамеша ҳузури Ӯро биҷӯед.

Ҳастӣ 50:14 Ва Юсуф бо бародаронаш ва ҳамаи онҳое, ки бо ӯ барои дафни падари худ рафтанд, пас аз дафни падараш ба Миср баргашт.

Юсуф пас аз дафни ӯ ба Миср баргашта, ба падараш садоқат зоҳир мекунад.

1: Мо бояд ба оила ва наздикони худ садоқат ва садоқат зоҳир кунем.

2: Ҳатто дар замонҳои ғамгин, Худо метавонад ба мо қувват бахшад, то идома диҳем.

1: Румиён 12:10 - Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ҳастӣ 50:15 Ва бародарони Юсуф чун диданд, ки падарашон мурдааст, гуфтанд: «Шояд Юсуф аз мо нафрат кунад ва ҳамаи бадиҳое, ки ба ӯ кардаем, ҷазои мо хоҳад дод».

Бародарони Юсуф хавотир буданд, ки Юсуф аз онҳо интиқом мегирад, ки акнун падарашон мурд.

1. Худо аз гуноҳи мо бузургтар аст ва метавонад хатоҳои моро бартараф кунад.

2. Бо таваккал ба Худо мо метавонем пушаймонии худро ба умед ва шодмонӣ табдил диҳем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

Ҳастӣ 50:16 Ва онҳо назди Юсуф қосиде фиристода, гуфтанд: «Падарат пеш аз маргаш амр фармуда, ки гуфт:

Падари Юсуф пеш аз маргаш фармуд, ки писаронаш назди Юсуф бираванд ва омурзиш бихоҳанд.

1. Муҳаббат ва омурзиши Худо ҳамеша аз хатоҳои мо бузургтар аст.

2. Мо ҳамеша метавонем мусолиҳаро дар файзи Худо пайдо кунем.

1. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. 2 ба Қӯринтиён 5:18-19 Ҳамаи ин аз ҷониби Худост, ки ба воситаи Масеҳ моро бо Худ оштӣ дод ва хизмати мусолиҳаро ба мо ато кард; яъне дар Масеҳ Худо ҷаҳонро бо Худ оштӣ медод, гуноҳҳои онҳоро бар зидди онҳо ҳисоб намекард ва паёми мусолиҳаро ба мо супурд.

Ҳастӣ 50:17 Пас, ба Юсуф бигӯй: "Алҳол бибахш, ки гуноҳи бародаронат ва гуноҳи онҳоро бибахш"; зеро ки онҳо ба ту бадӣ карданд; ва алҳол, аз ту илтимос мекунем, ки гуноҳи бандагони Худои падаратро бубахш». Ва Юсуф, вақте ки онҳо бо ӯ сухан гуфтанд, гирист.

Юсуф барои бародарони худ гуноҳи онҳоро бахшид ва ҳангоме ки аз ӯ омурзиш хостанд, гирист.

1: Мо бояд ҳамеша онҳоеро, ки ба мо зулм мекунанд, бубахшем, новобаста аз он ки дард чӣ қадар чуқур бошад ва ба Худо таваккал кунем, ки шифо мебахшад.

2: Мо ҳама хато мекунем, аммо вақте ки мо тавба мекунем ва бахшиш мепурсем, мо метавонем барқарор шавем.

1: Қӯлассиён 3:13 - "Ба якдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст".

2: Луқо 6:37 - "Ҳукм накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд".

Ҳастӣ 50:18 Ва бародаронаш низ рафта, пеши рӯи Ӯ афтоданд; ва гуфтанд: «Инак, мо бандагони ту ҳастем».

Бародарони Юсуф дар пеши ӯ саҷда карданд ва худро хизматгорони ӯ эълон карданд.

1. Қувваи фурӯтанӣ: Омӯзиш аз бародарони Юсуф

2. Мағфират: Ҷавоби Юсуф ба бародаронаш

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст».

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ ба якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо кунед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

Ҳастӣ 50:19 Ва Юсуф ба онҳо гуфт: «Натарсед, зеро ман дар ҷои Худо ҳастам?

Юсуф бародаронашро ташвиқ мекунад, ки натарсанд ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки ӯ дар ҷои Худо нест.

1. Амнияти ҳокимияти Худо

2. Донистани он ки мо дар нақшаи Худо кӣ ҳастем

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 103:19 - Худованд тахти худро дар осмон омода кардааст; ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад.

Ҳастӣ 50:20 Аммо шумо дар ҳаққи Ман бад мепиндоштед; лекин Худо нияти нек кард, то ба амал ояд, чунон ки имрӯз аст, мардуми бисьёрро зинда наҷот диҳад.

Худо ҳатто ниятҳои бади дигаронро барои некӣ истифода бурд.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки аз ҳама гуна вазъият некӣ мебарорад.

2: Новобаста аз он ки вазъият торик бошад, Худо метавонад равшанӣ оварад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод кунад, на ба шумо зарар расонад, ба шумо умед ва оянда бахшиданист.

Ҳастӣ 50:21 Пас, акнун натарсед: Ман ба шумо ва кӯдаконатон ғизо медиҳам. Ва онҳоро тасаллӣ дод ва ба онҳо меҳрубонона гуфт.

Юсуф бародаронашро бовар кунонд, ки ба онҳо ва оилаҳои онҳо ғамхорӣ мекунад.

1. Розӣ аз ризқи Худо

2. Меҳрибонии Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

Ҳастӣ 50:22 Ва Юсуф ва ӯ ва хонаи падараш дар Миср сукунат карданд, ва Юсуф саду даҳ сол бизист.

Юсуф 110 сол дар Миср зиндагӣ кард.

1. Вафодории Юсуф - Чӣ гуна Юсуф дар миёни мусибатҳо вафодорона зиндагӣ мекард.

2. Қувваи омурзиш - Чӣ гуна Юсуф тавонист бародаронашро бо вуҷуди гуноҳҳои онҳо бибахшад.

1. Забур 23:6 - Албатта, некӣ ва марҳамат тамоми айёми умрамро пайравӣ хоҳанд кард ва ман то абад дар хонаи Худованд сокин хоҳам буд.

2. Румиён 12:19-21 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад,

ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

Ҳастӣ 50:23 Ва Юсуф писарони Эфроимро аз насли сеюм дид: фарзандони Мокир ибни Менашше низ бар зонуи Юсуф тарбия ёфта буданд.

Юсуф дид, ки наберагонаш — фарзандони Мочир ибни Менашше, зону зада тарбия меёбанд.

1. Мероси имон: Амалҳои мо чӣ гуна ба наслҳои оянда таъсир мерасонанд

2. Қиссаи фидя: Сафари Юсуф аз хиёнат то баракат

1. Забур 103:17: Аммо муҳаббати устувори Худованд аз абад то абад ба тарсандагон аст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон.

2. Забур 128:3: Зани ту мисли токи пурбор дар хонаи ту хоҳад буд; фарзандони шумо мисли навдаҳои зайтун дар гирди дастархонатон хоҳанд буд.

Ҳастӣ 50:24 Ва Юсуф ба бародарони худ гуфт: «Ман мемирам, ва Худо ҳатман ба шумо ташриф оварда, шуморо аз ин замин ба замине, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, берун хоҳад овард».

Юсуф ба бародаронаш мегӯяд, ки ӯ мемирад, аммо онҳоро итминон медиҳад, ки Худо онҳоро ғамхорӣ мекунад ва онҳоро ба замине, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ваъда карда буд, меорад.

1. "Ваъдаи Худо пойдор аст: паёми умеди Юсуф"

2. "Имон дар замонҳои душвор: таваккали Юсуф ба Худо"

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

Ҳастӣ 50:25 Ва Юсуф ба банӣ-Исроил қасам хӯрда, гуфт: «Худо ҳатман ба шумо хоҳад омад, ва шумо устухонҳои маро аз он ҷо хоҳед бурд».

Юсуф аз банӣ-Исроил қасам хӯрд, ки ҳангоми баромадан аз Миср устухонҳои ӯро бо худ хоҳанд бурд.

1: Мо метавонем аз намунаи вафодорӣ ва садоқати Юсуф ҳатто дар муқобили душвориҳо дарс гирем.

2: Савганди Юсуф ба мо хотиррасон мекунад, ки ҳатто дар замонҳои душвор ба ӯҳдадориҳои худ риоя кардан муҳим аст.

1: Ибриён 11:22 - Бо имон Юсуф дар охири умраш дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил ёдовар шуд ва дар бораи устухонҳои худ дастур дод.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:32 - Ва устухонҳои Юсуфро, ки банӣ-Исроил аз Миср берун оварда буданд, дар Шакем, дар замине дафн карданд, ки онро Яъқуб аз писарони Ҳамӯр падари Шакем ба сад танга харида буд. аз нуқра.

Ҳастӣ 50:26 Ва Юсуф, ки саду даҳсола буд, мурд, ва ӯро мумбӯй карданд, ва дар Миср дар тобут гузоштанд.

Ҳаёти Юсуф дар синни 110-солагӣ ба поён расид ва ӯро дар Миср мумбӯй ва дар тобут гузоштанд.

1. Ҳаёти Юсуф: Намунаи вафодорӣ

2. Сафари як умр: Қиссаи Юсуф

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Хуруҷи 1-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 1:1-7, боб бо пешниҳоди шарҳи авлоди Яъқуб, ки ба Миср муҳоҷират кардаанд, оғоз мешавад. Дар он номҳои писарони Яъқуб, ки бо оилаҳои худ ба Миср омадаанд, дар маҷмӯъ ҳафтод нафарро дар бар мегирад. Бо гузашти вақт, ин исроилиён хеле зиёд шуданд ва ба халқи сершумор табдил ёфтанд. Онхо пурсамар буда, шумораашон хеле зиёд мешуд, дар сарзамин боз хам пуркувват ва нашъунамо меёфт.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 1:8-14 идома дода, фиръавн наве пайдо мешавад, ки Юсуф ва саҳмҳои ӯро ба Миср намешинохт. Ин фиръавн аз афзоиши аҳолии исроилиён нигарон аст ва метарсад, ки онҳо метавонанд дар замони ҷанг таҳдид кунанд ё бо душманони Миср муттаҳид шаванд. Фиръавн исроилликларни ғулом қилиб, уларнинг сони ва уларнинг таъсирини тўхтатиш учун қаттиқ меҳнат қилади. Ӯ ба болои онҳо сардорон таъин мекунад ва онҳоро ба корҳои сангин, ки бо хиштчинӣ ва сохтмонҳои гуногун машғуланд, водор мекунад.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 1:15-22, сарфи назар аз зулм дар зери ғуломии Миср, аҳолии исроилӣ ба туфайли баракати Худо бар онҳо афзоиш ёфта истодааст. Фиръавн баъдан ба дояҳои ибрӣ бо номи Шифра ва Пуаҳ дастур медиҳад, ки ҳама кӯдакони ибрӣ писаронро ҳангоми таваллуд кушта, дар ҳоле ки ба кӯдакони духтар иҷозат медиҳанд. Аммо ин дояҳо бештар аз фармони Фиръавн аз Худо метарсанд ва аз иҷрои фармони ӯ худдорӣ мекунанд. Вақте ки бо Фиръавн барои риоя накардани дастурҳои ӯ рӯ ба рӯ мешаванд, онҳо моҳирона даъво мекунанд, ки занони ибрӣ пеш аз омадан ба таваллуд зуд таваллуд мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 1 пешниҳод мекунад:
Баррасии авлоди Яъқуб, ки ба Миср муҳоҷират кардаанд;
Зиёд шудани онҳо ба шумораи зиёди одамон;
Нигарониҳои афзояндаи фиръавн аз таҳдиди эҳтимолии онҳо.

Фиръавн банӣ-Исроилро аз тарс ғулом мекунад;
ба души онхо бор кардани мехнати сахт;

Барои назорат аз болои онҳо сардорони вазифаҳоро таъин мекунанд.

Фиръавн ба дояҳои ибрӣ амр дод, ки кӯдакони писарро бикушанд;
Дояҳо аз тарси Худо саркашӣ мекунанд;
Фиръавнро, ки дар бораи кирдорашон пурсиш мекунанд, бо маккорона фиреб медоданд.

Ин боб барои рӯйдодҳои ояндаи Хуруҷ замина мегузорад, ки шароити золимонаи исроилиёнро дар зери ҳукмронии Миср қарор медиҳад. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр бо вуҷуди азобу уқубат дар зери ғуломӣ, Худо халқи баргузидаи Худро бо афзоиш ва шукуфоӣ баракат медиҳад. Муқовимате, ки Шифро ва Пуаҳ нишон доданд, амалҳои далеронаеро нишон медиҳанд, ки дар вафодорӣ ба аҳкоми Худо реша гирифтаанд, ҳатто дар шароити душвор.

Хуруҷ 1:1 Инҳоянд номҳои банӣ-Исроил, ки ба Миср омаданд; ҳар кас ва аҳли байташ бо Яъқуб омаданд.

Номҳои исроилиёне, ки бо Яъқуб ба Миср омада буданд, дар Хуруҷ 1:1 оварда шудаанд.

1. Худованд ҳар фардро, ҳатто дар миёни миллате, ёд мекунад.

2. Шахсияти мо дар Худо ва аҳди Ӯ бо мост.

1. Забур 56:8 - Ту саргардонии маро сабт кардай; ашкҳои маро дар шишаи худ андоз; Оё онҳо дар китоби Ту нестанд?

2. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол, мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба номи худ хондаам; Ту аз они ман. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва аз дарёҳо аз шумо нахоҳанд рафт. Вакте ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд ва шӯъла туро намесузонад. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

Хуруҷ 1:2 Реубен, Шимъӯн, Левӣ ва Яҳудо,

Дар порча дар бораи чор писари Яъқуб: Реубен, Шимъӯн, Левӣ ва Яҳудо сухан меравад.

1. Аҳамияти оила ва бародарӣ

2. Қувваи имон ва устуворӣ

1. Ҳастӣ 49:3-4 Реубен, ту нахустзодаи ман ҳастӣ, қудрати ман, нишонаи аввалини қуввати ман, дар иззат ва бартарӣ дар қудрат.

2. Матто 5:9 Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд.

Хуруҷ 1:3 Иссакор, Забулун ва Биньёмин,

Дар порчаи Китоби Муқаддас номҳои писарони Яъқуб, ки Иссокор, Забулун ва Биньёмин буданд, муҳокима карда мешаванд.

1: Вафодории Худо дар наслҳои халқи баргузидаи Ӯ дида мешавад.

2: Худо ба воситаи халқи баргузидаи худ ба ҷаҳон тартибот меорад.

1: Ҳастӣ 35: 23-26 - Писарони Яъқуб аз ҷониби падарашон номбар шудаанд ва баракат медиҳанд.

2: Забур 78: 4-7 - садоқатмандии Худо ба наслҳои одамон.

Хуруҷ 1:4 Дон ва Нафталӣ, Ҷод ва Ошер.

Дар порча чаҳор қабилаи Исроил зикр шудааст: Дан, Нафталӣ, Ҷод ва Ашер.

1: Вафодории Худо дар муттаҳид кардани фарзандонаш

2: Баракати Худо дар ягонагии халқаш

1: Эфсӯсиён 4:3-6 - таъкид кардани зарурати ягонагии имондорон дар калисо

2: Румиён 12:5 - аҳамияти ягонагии бадани Масеҳро таъкид мекунад

Хуруҷ 1:5 Ва ҳамаи ҷонҳое, ки аз камари Яъқуб баромаданд, ҳафтод ҷон буданд, зеро ки Юсуф аллакай дар Миср буд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки ҳамаи рӯҳҳое, ки аз Яъқуб авлоди буданд, дар маҷмӯъ ҳафтод нафар буданд, аз ҷумла Юсуф, ки аллакай дар Миср буд.

1. Вафодории Худо дар ваъдаи миллате аз насли Яъқуб дида мешавад.

2. Кучидани Юсуф ба Миср як қисми нақшаи бузурги Худо буд.

1. Ҳастӣ 46:26-27 - Ҳамаи шахсони Яъқуб, ки ба Миср омада буданд, аз насли худи ӯ буданд, ба истиснои занони писарони Яъқуб, ҳамагӣ шасту шаш нафар буданд.

2. Ҳастӣ 12:1-2 - Худованд ба Абром гуфта буд: «Кишвари худ, қавми худ ва хонадони падаратро тарк кун ва ба замине бирав, ки ба ту нишон медиҳам, ман туро халқи бузург хоҳам кард ва туро баракат хоҳам дод. .

Хуруҷ 1:6 Ва Юсуф бо ҳамаи бародаронаш ва тамоми он насл мурд.

Юсуф ва тамоми насли ӯ дар китоби Хуруҷ мурданд.

1. Гузариши зиндагӣ: Таҳқиқи кӯтоҳии зиндагӣ ва аҳамияти истифодаи бештари он.

2. Сабр кардан дар миёни ранҷҳо: Чӣ гуна бояд дар лаҳзаҳои душворӣ қавӣ ва умедбахш монд.

1. Яъқуб 4:14 - "Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Воиз 9:10 - «Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба сӯи он меравӣ, ҳеҷ кор ё фикр, ё дониш ва ҳикмат нест».

Хуруҷ 1:7 Ва банӣ-Исроил борвар буданд, ва ба фаровонӣ меафзуданд, ва афзун мегардид, ва бағоят тавоно мегаштанд; ва замин аз онҳо пур шуд.

Банӣ-Исроил дар афзоиш ва афзоиши шумора ба таври бениҳоят муваффақ буданд.

1: Вафодории Худо ба халқи худ дар фаровонии банӣ-Исроил дида мешавад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки пурсамар бошем ва афзун гардем, то иродаи Худоро иҷро кунем.

1: Ҳастӣ 1:28 - "Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: "Борвар шавед, ва афзун шавед, ва заминро пур кунед ва онро таслим кунед".

2: Забур 115:14 - "Худованд туро, ту ва фарзандонат, торафт бештар хоҳад кард."

Хуруҷ 1:8 Ва подшоҳи нав бар Миср бархост, ки Юсуфро намешинохт.

Подшоҳи нав дар Миср эҳё шуд: Ин порча вазъиятеро тасвир мекунад, ки дар Миср подшоҳи нав пайдо шуд, ки Юсуфро намешинохт.

1: Мо аз ин порча омӯхта метавонем, ки Худо метавонад ҳатто вазъиятҳои душворро барои ба амал баровардани иродаи худ истифода барад.

2: Худованд метавонад ҳар гуна вазъиятро истифода барад, новобаста аз он ки чӣ қадар душвор аст, барои амалӣ кардани нақшаҳо ва мақсадҳои худ.

1: Румиён 8:28, Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Isaiah 55:8, Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

Хуруҷ 1:9 Ва ӯ ба қавми худ гуфт: «Инак, қавми банӣ-Исроил аз мо бештар ва тавонотаранд.

Халқи Исроил аз ҷиҳати шумора ва тавоноӣ аз мисриён зиёдтар буд.

1: Қудрати Худо аз ҳама қудрати инсонӣ бузургтар аст.

2: Мо бояд ба қудрати Худо таваккал кунем ва ба худамон такя накунем.

1: Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2: Isaiah 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

Хуруҷ 1:10 Биёед, бо онҳо оқилона рафтор кунем; Мабодо зиёд нашаванд, ва чунин воқеъ шавад, ки вақте ки ягон ҷанг ба вуқӯъ ояд, онҳо низ ба душманони мо ҳамроҳ шуда, бо мо меҷанганд ва онҳоро аз замин берун кунанд.

Исроилиён аз афзудани ахолии мисрихо хавотир буданд ва хавотир буданд, ки агар чанг сар шавад, онхо ба душманони худ хамрох шуда, ба мукобили онхо мечангиданд.

1. Муҳимияти қарорҳои оқилона ва оқибатҳои қарорҳои бад.

2. Имон доштан ба он ки Худо моро ҳатто дар замони номуайянӣ ҳифз хоҳад кард.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Румиён 8:31 - Пас, мо дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Хуруҷ 1:11 Бинобар ин, онҳо бар сари онҳо мудироне таъин карданд, то ки бори гарони худро ба онҳо баранд. Ва барои фиръавн шаҳрҳои ганҷӣ Питом ва Раамсес бино карданд.

Мисриён кори вазнини исроилиёнро бор карда, онҳоро маҷбур мекарданд, ки барои фиръавн шаҳрҳои ганҷӣ созанд.

1. Файзи Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки ҳатто душвортарин бори вазнинро паси сар кунем.

2. Мо бояд дар имони худ устувор бошем, ҳатто вақте ки бо душвориҳои зиёд рӯ ба рӯ мешавем.

1. Ибриён 12:1-3 - Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва дар мусобиқае, ки дар пеш гузошта шудааст, бо истодагарӣ давем. мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигаристаем, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад карда, дар тарафи рости тахти Худо нишастааст.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Хуруҷ 1:12 Аммо ҳар қадар ки онҳо онҳоро азоб медоданд, ҳамон қадар зиёд мешуданд ва меафзоянд. Ва онҳо аз банӣ-Исроил ғамгин шуданд.

Мисриён исроилиёнро ситам мекарданд, аммо ҳар қадаре ки онҳо бештар азоб мекашанд, шумораи онҳо ҳамон қадар зиёд мешуд.

1: Худованд ҳамеша халқашро дар паноҳаш нигоҳ дорад ва аз талоши золимон баҳри афзун намудани неъматашон истифода мекунад.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ дар баробари душвориҳо таслим нашавем, зеро Худо озмоишҳои моро истифода мебарад, то барои мо некӣ кунад.

1: Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2: Забур 37:39, "Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост".

Хуруҷ 1:13 Ва мисриён банӣ-Исроилро маҷбур карданд, ки ба таври қатъӣ хизмат кунанд.

Мисриён исроилиёнро сахт ва бо душвориҳои зиёд ба кор андохтанд.

1. Вафодории Худо дар миёни сахтиҳо

2. Ахамияти суботкорӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Хуруҷ 1:14 Ва онҳо ҳаёти худро бо ғуломии сангин, бо ганҷ ва хишт ва бо ҳар гуна хизмат дар саҳро талх карданд; тамоми хизмати онҳо, ки дар он ба онҳо хизмат мекарданд, бо ҷидду ҷаҳд буд.

Исроилиён маҷбур буданд, ки корҳои вазнин, аз қабили хиштрезӣ ва дар саҳро кор кунанд, бо шиддати зиёд машғул шаванд.

1. Қувваи истодагарӣ: Омӯзиши истодагарӣ дар замонҳои душвор

2. Қувваи имон: таваккал ба Худо дар замонҳои сахт

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Хуруҷ 1:15 Ва подшоҳи Миср ба дояҳои ибрӣ, ки номи яке аз онҳо Шифро ва номи дигаре Фуаҳ буд, гуфт:

Подшоҳи Миср бо дояҳои ибрӣ Шифраҳ ва Пуаҳ сухан гуфт.

1: Мо метавонем аз мисоли Шифро ва Пуоҳ омӯзем, ки далер бошанд ва ҳатто дар ҳолати душвор ҳам барои ҳақ истодагарӣ кунанд.

2: Новобаста аз оқибатҳои он, мо бояд ба Худо таваккал кунем ва ба Ӯ имон оварем, мисли Шифро ва Пуаҳ.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; бале, туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Хуруҷ 1:16 Ва гуфт: «Вақте ки шумо ба занони ибрӣ доягӣ мекунед, ва онҳоро дар тахтаҳо мебинед; агар писар бошад, вайро бикушед; ва агар духтар бошад, зинда хоҳад монд.

Фиръавн ба дояҳои ибрӣ фармон дод, ки ҳамаи писарбачаҳои аз исроилиён таваллудшударо бикушанд.

1: Мо ҳама ба сурати Худо офарида шудаем ва ҳеҷ кас набояд бо хости каси дигар аз ҳаёт маҳрум бошад.

2: Худо соҳибихтиёр аст ва ҳеҷ кас наметавонад нақшаҳои Ӯро боздорад.

1: Isaiah 44:24 Чунин мегӯяд Худованд, раҳокунандаи ту, ва Он ки туро аз батни ба вуҷуд овардааст: "Ман Худованд ҳастам, ки ҳама чизро меофаринам". ки танҳо осмонро паҳн мекунад; ки худам заминро паҳн мекунад;

2: Забур 139:13 Зеро ки бандҳои маро соҳибӣ кардай; маро дар шиками модарам пӯшонидай.

Хуруҷ 1:17 Аммо дояҳо аз Худо метарсиданд, ва ончунон ки подшоҳи Миср ба онҳо фармуда буд, амал накарданд, балки мардони кӯдаконро зинда нақот доданд.

Дояҳо ба фармони подшоҳи Миср сарпечӣ карда, писаронро зинда нақот дода, имони худро ба Худо нишон доданд.

1. Сарфи назар аз мухолифат дар ҳимоят аз ҳақ будан

2. Имон доштан ба Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор

1. Дониёл 3:17-18 - Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо хизмат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон нақот диҳад ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ. Аммо агар ин тавр набошад, ба ту маълум бошад, эй подшоҳ, мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард, ва ба ҳайкали тиллоие ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард.

2. Аъмол 5:29 - Он гоҳ Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

Хуруҷ 1:18 Ва подшоҳи Миср дояҳоро ҷеҳ зада, ба онҳо гуфт: «Чаро ин корро кардаед ва мардонро зинда нақот додед?

Фиръавни Миср дояҳоро даъват кард ва пурсид, ки чаро онҳо писарони навзодро зинда нақот додаанд?

1. Муҳаббати Худо ба инсоният: Нигоҳе ба дояҳои Миср

2. Нақшаи Худо барои ҳаёт: Баррасии вокуниши Фиръавн ба дояҳо

1. Ибриён 11:23-29 - Имони дояҳо ба нақшаи Худо

2. Забур 127:3-5 - баракати Худо бар онҳое ки аз Ӯ метарсанд ва ба роҳҳои Ӯ таваккал мекунанд

Хуруҷ 1:19 Ва дояҳо ба фиръавн гуфтанд: «Зеро ки занони ибрӣ мисли занони мисрӣ нестанд; зеро ки онҳо зиндаанд ва пеш аз он ки дояҳо ба назди онҳо наоянд, таваллуд мешаванд.

Дояҳо ба Фиръавн гуфтанд, ки занони ибрӣ мисли занони мисрӣ нестанд, зеро онҳо зиндатар буданд ва кӯдакони худро пеш аз он ки дояҳо ба назди онҳо расанд, таваллуд карданд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ ва душворӣ.

2. Мо метавонем далер бошем ва ҳатто дар байни вазъиятҳои душвор ба қудрати Худо таваккал кунем.

1. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 1:20 Бинобар ин Худо ба дояҳо некӣ кард, ва мардум афзун мешуданд ва бағоят тавоно мешуданд.

Худо дояҳоро барои садоқат ва итоаткорӣ подош дод ва халқи Исроилро ба афзоиши шумора ва қувваташон бурд.

1: Худо касонеро, ки мӯъмину фармонбардорро подош медиҳад.

2: Худо онҳоеро, ки ба Ӯ хизмат мекунанд, баракат медиҳад.

1: Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад? Оё чунин имон метавонад онҳоро наҷот диҳад? Фарз мекунем, ки бародар ё хоҳаре бе либос ва ғизои ҳаррӯза аст. Агар яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед"; гарм ва серғизо нигоҳ доред, аммо дар бораи ниёзҳои ҷисмонии онҳо чизе намегӯяд, ин чӣ фоида дорад? Ҳамин тавр, имон худ ба худ, агар бо амал ҳамроҳ набошад, мурда аст.

2: Матто 25:35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро даъват кардед, ба ман либос лозим буд ва шумо маро пӯшондед, Ман бемор будаму ту маро нигохубин мекарди, дар зиндон будаму ба хабаргириам омади. Он гоҳ одилон ба Ӯ ҷавоб медиҳанд: "Худовандо! Кай мо туро гурусна дидем ва туро сер додем, ё ташна будем ва ба ту нӯшокӣ додем?" Кай туро бегона дидему ба дарун даъват кардем, ё ниёзи либосу пӯшонидан? Кай шуморо бемор ё дар зиндон дида ба аёдати шумо мерафтем? Подшоҳ ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ ба ту мегӯям: он чи барои яке аз хурдтарин бародарони ман кардай, барои ман кардай».

Хуруҷ 1:21 Ва чунин воқеъ шуд, ки дояҳо аз Худо метарсиданд, Ӯ ба онҳо хонаҳо сохт.

Дояҳо аз Худо метарсиданд, бинобар ин Ӯ онҳоро бо хонаҳо мукофот дод.

1. Худо касонеро, ки аз Ӯ метарсанд, подош медиҳад.

2. Ба Худо таваккал кун, ки Ӯ туро баракат медиҳад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, то Ӯ роҳҳои шуморо рост гардонад.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Хуруҷ 1:22 Ва фиръавн ба тамоми қавми худ амр фармуда, гуфт: «Ҳар писари таваллудшударо ба дарё партоед, ва ҳар духтарро зинда нақот диҳед».

Фиръавн фармуд, ки ҳамаи писарони навзодро ба дарё партоянд ва ҳамаи духтарони навзодро зинда нигоҳ доранд.

1. Қудрати интихоб: Чӣ тавр қарорҳои мо ба дигарон таъсир мерасонанд

2. Қимати зиндагӣ: қадр кардани ҳар як умр ҳамчун тӯҳфа

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 31:8-9 - Барои гунг даҳони худро кушо, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён. Даҳонат кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун, аз ҳаққи фақиру бечора дифоъ кун.

Хуруҷи 2-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 2:1-4, марди левизода аз хонадони левӣ бо зани левӣ издивоҷ мекунад. Онҳо писаре доранд ва аз тарси бехатарии ӯ аз фармони Фиръавн дар бораи куштани ҳамаи писарони ибрӣ ӯро се моҳ пинҳон мекунанд. Вақте ки онҳо дигар ӯро пинҳон карда наметавонанд, модар сабад месозад ва кӯдакро дар дохили он мегузорад ва дар байни камишҳо дар соҳили дарёи Нил мегузорад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 2:5-10 идома дорад, духтари Фиръавн барои оббозӣ дар дарё меояд ва сабадро бо кӯдак пайдо мекунад. Вай ба ӯ раҳм мекунад ва эътироф мекунад, ки ӯ яке аз фарзандони ибрӣ аст. Хоҳари кӯдак аз дур тамошо мекунад ва ба духтари Фиръавн наздик мешавад ва пешниҳод мекунад, ки зани ибрӣ пайдо кунад, ки кӯдакро ширдор ва нигоҳубин кунад. Духтари Фиръавн розӣ мешавад ва надониста модари Мӯсо ҳамшираи ӯ мешавад ва аз ҷониби духтари Фиръавн маош мегирад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 2:11-25, вақте ки Мусо ба воя мерасад, ӯ шоҳиди он мешавад, ки як устои мисрӣ ғуломи иброниро латукӯб мекунад. Мусо аз хашми одилона пур шуда, мисриро мекушад ва ҷасади ӯро дар рег пинҳон мекунад. Рӯзи дигар ӯ кӯшиш мекунад, ки ба баҳси байни ду ибриён дахолат кунад, аммо аз ҷониби яке аз онҳо дар бораи амалҳои худ пурсида мешавад ва мепурсад, ки оё ӯ нияти куштани онҳоро дорад, мисли мисрӣ. Фахмид, ки хабари кори у аллакай пахн шудааст; Мусо аз ҷони худ метарсад ва аз Миср ба сӯи Мидён гурехт.

Дар ҷамъбаст:

Exodus 2 пешниҳод мекунад:
Як ҷуфти левизода писари худро аз фармони фиръавн пинҳон мекунанд;
Ӯро дар сабад дар миёни камишҳо дар канори дарёи Нил гузошта;
Духтари Фиръавн ӯро кашф кард ва ӯро ба фарзандӣ гирифт.

Хоҳари Мӯсо, ки модарашон ба ӯ доя шавад;
Мусо дар зери ҳимояи Фиръавн ба воя мерасид;
Шоҳиди он аст, ки як устои мисрӣ бо ғуломи ибрӣ бадрафторӣ мекунад.

Мусо аз ғазаб як мисриеро мекушт;
Фирор аз Миср пас аз бозпурсӣ дар бораи аъмоли ӯ;
Аз тарси ҷони худ дар Мидён паноҳ меҷӯяд.

Ин боб заминаи муҳимеро барои ҳаёти аввали Мусо пеш аз шуданаш ба яке аз пешвоёни барҷастаи Исроил мегузорад. Он пешгӯии Худоро тавассути ҳолатҳои ғайричашмдошт таъкид мекунад, масалан, Мусоро духтари Фиръавн сарфи назар аз кӯшиши қатли навзод алайҳи писарони ибрӣ наҷот дод. Он инчунин нақши ояндаи Мусоро ҳамчун наҷотдиҳанда тавассути ғазаби одилонаи ӯ нисбат ба беадолатӣ пешгӯӣ мекунад, аммо инчунин нишон медиҳад, ки чӣ тавр ин амал ӯро ба асирӣ аз Миср аз Миср мебарад, ки Худо дар ниҳоят ӯро барои мақсадҳои бузургтар даъват мекунад.

Хуруҷ 2:1 Ва марде аз хонадони Левӣ рафта, духтари Левиро ба занӣ гирифт.

Марде аз хонадони Левӣ духтари Левиро ба занӣ гирифт.

1. Аҳамияти издивоҷҳои Худо

2. Эҷоди пояҳои мустаҳками оила

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд.

2. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падару модари худро тарк карда, ба зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд шуд.

Хуруҷ 2:2 Ва зан ҳомила шуда, писаре зоид, ва чун дид, ки вай кӯдаки солим аст, ӯро се моҳ пинҳон кард.

Зан ҳомила шуд ва писаре зоид, ки кӯдаки солим буд ва ӯро се моҳ пинҳон кард.

1: Муҳофизати Худоро дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо кардан мумкин аст.

2: Худо метавонад ҳама гуна вазъиятро ба неъмат табдил диҳад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

Хуруҷ 2:3 Ва ҳангоме ки дигар ӯро пинҳон карда натавонист, барои ӯ як сандуқи буттаҳоро гирифт, ва онро бо лой ва қатрон пошида, кӯдакро дар он ҷо гузошт; ва онро дар назди парчамхои лаби дарьё гузошт.

Модаре барои ҳифзи писараш ӯро дар як киштии булуса, ки бо лой ва қатрон пошида буд, гузошта, дар парчамҳои лаби дарё гузошт.

1. Қувваи бебаҳои меҳри модар

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

Хуруҷ 2:4 Ва хоҳараш аз дур истода, фаҳмид, ки бо ӯ чӣ мешавад.

Хоҳари Мусо аз дур нигоҳ мекард, то бубинад, ки бо ӯ чӣ мешавад.

1. Худо моро дар лаҳзаҳои душвор назорат мекунад.

2. Новобаста аз вазъият, мо бояд ҳамеша ба Худо таваккал кунем.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Хуруҷ 2:5 Ва духтари фиръавн барои шустушӯй дар дарё фуромад; ва канизонаш дар канори дарё мерафтанд; Ва чун сандуқро дар миёни парчамҳо дид, канизи худро фиристод, то онро биёрад.

Духтари Фиръавн ҳангоми шустушӯй киштии Мӯсоро дар миёни парчамҳои дарё пайдо мекунад.

1. Муносибат ҳангоми дучор шудан бо мушкилоти ғайричашмдошт зарур аст.

2. Мо бояд бодиққат бошем, то ҳадяҳои Худоро ҳатто ҳангоми ниқобпӯшон эътироф кунем.

1. Масалҳо 2:3-5 - «Бале, агар ту барои хирад нидо кунӣ, ва овози худро барои фаҳм баланд кунӣ, агар вайро мисли нуқра биҷӯӣ, ва ӯро чун ганҷҳои ниҳон биҷӯӣ; он гоҳ тарси Худовандо ва дониши Худоро ёбед».

2. Марқӯс 4:24-25 - "Ва Ӯ ба онҳо гуфт: "Эҳтиёт кунед, ки он чи мешунавед. Ба ҳамон андозае, ки мешунавед, ба шумо чен карда мешавад ва ба шумо, ки мешунаванд, боз ҳам зиёдтар дода мешавад. , ба ӯ бештар дода мешавад, лекин ҳар кӣ надорад, ҳатто он чи низ дорад, аз вай гирифта мешавад.

Хуруҷ 2:6 Ва ҳангоме ки онро кушод, кӯдакро дид, ва инак, кӯдак гирист. Ва ба ӯ раҳмаш омад ва гуфт: «Ин яке аз фарзандони ибриён аст».

Духтари Фиръавн дар дарёи Нил тифле ёфт ва фаҳмид, ки ӯ кӯдаки ибрӣ аст. Вай ба ӯ дилсӯзӣ дошт ва ба ӯ ғамхорӣ кард.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ба эҳтиёҷмандон раҳм ва ғамхорӣ кунем.

2: Мо ҳама дар Малакути Худо ҷой дорем ва Ӯ моро таъмин хоҳад кард.

1: Матто 25: 35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро даъват кардед.

2: Яъқуб 1:27 - Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: ба ятимон ва бевазанон дар тангдастӣ ғамхорӣ кардан ва худро аз олуда кардани ҷаҳон нигоҳ доштан.

Хуруҷ 2:7 Он гоҳ хоҳараш ба духтари фиръавн гуфт: «Оё ман рафта, як ҳамшираи занони ибриро назди ту даъват кунам, то ки кӯдакро барои ту шир диҳад?

Хоҳари Мусо ба духтари Фиръавн пешниҳод мекунад, ки барои Мусо як ҳамшираи ибрӣ киро кунад.

1. Муҳимияти оила: хоҳари Мусо, ҳатто дар шароити душвор, садоқат ва ғамхорӣ нисбати бародараш нишон медиҳад.

2. Рӯзи Худо: Бо вуҷуди ғурбат будани онҳо, Худованд ба воситаи заковати хоҳараш барои Мӯсо ҳамширае дод.

1. Ҳастӣ 50:20 - "Шумо бар зидди ман бадиро дар назар доштед, аммо Худо онро барои некӣ ният кард, то ин натиҷаи ҳозираро ба даст оварад, то бисёр одамонро зинда нигоҳ дорад."

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз дараиториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Хуруҷ 2:8 Ва духтари фиръавн ба вай гуфт: «Бирав». Ва каниз рафта, модари кӯдакро ҷеғ зад.

Духтари Фиръавн ба каниз мегӯяд, ки рафта модари кӯдакро даъват кунад.

1. Иҷрои иродаи Худо: Баррасии достони Мусо

2. Аҳамияти итоаткорӣ дар Китоби Муқаддас

1. Ишаъё 55:8-9 - «Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нест», мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

2. Такрори Шариат 11: 26-28 - "Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро пеши шумо мегузорам: баракат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунӣ, ва лаънат, агар ту ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накун, балки аз роҳе ки имрӯз ба ту амр мефармоям, рӯй гардон, то худоёни дигареро, ки нашинохтаӣ, пайравӣ кун.

Хуруҷ 2:9 Ва духтари фиръавн ба вай гуфт: «Ин кӯдакро гирифта, барои ман шир бидеҳ, ва ман музди туро ба ту медиҳам». Ва зан кӯдакро гирифта шир дод.

Духтари Фиръавн аз зане хост, ки кӯдакро нигоҳубин кунад, ки он зан ба ивази музд розӣ шуд.

1. Худо моро ба таври ғайричашмдошт рӯзӣ медиҳад.

2. Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода хоҳад кард.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Хуруҷ 2:10 Ва кӯдак калон шуд, ва ӯро назди духтари фиръавн овард, ва ӯ писари вай шуд. Ва ӯро Мусо номид, ва гуфт: «Зеро ки ӯро аз об берун кашидам».

Қиссаи таваллуд ва фарзандхондии Мусо аз ҷониби духтари Фиръавн дар Хуруҷ 2:10 нақл шудааст.

1. Чӣ гуна Худо одамонро барои иҷрои нақшаи илоҳии худ истифода мебарад.

2. Қувваи имон дар муқобили ихтилофоти зиёд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Хуруҷ 2:11 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар он айём, вақте ки Мусо ба воя расид, назди бародарони худ рафта, ба бори онҳо назар кард;

Мусо дид, ки як мисрӣ бо яке аз ибриёнаш бад рафтор мекунад ва ӯ барои дифоъ аз ӯ амал кард.

1. Мисоли ҳазрати Мӯсо: ба дифоъ аз адолат ва дифоъ аз мазлум.

2. Ҳамаи мо даъват шудаем, ки нур дар торикӣ бошем, чунон ки Мусо буд.

1. Хуруҷ 2:11 - Ва чунин воқеъ шуд, ки дар он айём, вақте ки Мусо ба воя расид, назди бародарони худ рафта, ба бори онҳо назар кард;

2. Масалҳо 31:8-9 - Даҳонатро барои гунгон дар роҳи ҳамаи онҳое ки барои ҳалокат таъин шудаанд, кушо. Даҳонатро кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун ва дар ҳаққи мискинону бечорагон даъво кун.

Хуруҷ 2:12 Ва ӯ ба он тараф ва он тараф нигоҳ кард, ва чун дид, ки касе нест, мисриро кушта, дар рег пинҳон кард.

Мусо дар як лаҳзаи ноумедӣ як мисриро барои бадрафторӣ бо як ибрӣ мекушад ва ҷасадро дар рег пинҳон мекунад.

1. Қувваи ноумедӣ: Чӣ гуна бояд ба мушкилоти зиндагӣ посух гӯед

2. Вазни масъулият: Чӣ гуна бояд қарорҳои душвор қабул кард

1. Ҳастӣ 4:8-9 - "Ва Қобил бо бародараш Ҳобил гуфтугӯ кард; ва ҳангоме ки онҳо дар саҳро буданд, Қобил ба муқобили бародараш Ҳобил баромад ва ӯро кушт. Ва Худованд ба Қобил гуфт: , Бародарат Ҳобил куҷост?» Гуфт: «Намедонам: оё ман посбони бародарам ҳастам?»

2. Масалҳо 24:17-18 - "Вақте ки душманат афтод, шодӣ накун, ва дилат шод нашав, вақте ки вай пешпо хӯрад: мабодо Худованд инро бубинад, ва ин ба ӯ писанд наояд, ва хашми худро аз ӯ дур кунад".

Хуруҷ 2:13 Ва рӯзи дуюм, вақте ки ӯ берун рафт, инак, ду марди ибриён бо ҳам ҷанҷол карданд, ва ӯ ба бадкирдор гуфт: "Чаро рафиқи худро мезанӣ?"

Мусо шоҳиди муноқишаи ду ибриён шуд ва пурсид, ки чаро ин гунаҳкор ҳамроҳашро мезанад.

1. Қувваи бахшидан: Ҷойгир кардани сулҳ

2. Таъсири амалҳои мо: Чӣ гуна мо бо дигарон муносибат мекунем

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва пурсабрӣ ба якдигар дар муҳаббат; саъй кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Хуруҷ 2:14 Ва ӯ гуфт: «Кӣ туро бар мо подшоҳ ва қозӣ таъин кардааст? Оё мехостӣ маро бикушӣ, чунон ки мисриро куштай? Ва Мусо тарсид ва гуфт: «Ба ростӣ, ки ин маълум аст».

Мусоро ба куштани як мисрӣ муттаҳам карданд ва дар бораи қудрати ӯ бар онҳо ҳукмронӣ карданд.

1: Худо метавонад ба воситаи ҳар кас, новобаста аз синну сол ва таҷриба кор кунад.

2: Худо метавонад хатогиҳои моро истифода барад, то барои ҷалоли худ кор кунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2:1 Петрус 4:10 - Чӣ тавре ки ҳар кас инъомро гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед.

Хуруҷ 2:15 Фиръавн ин суханонро шунида, хост Мӯсоро бикушад. Аммо Мусо аз пеши фиръавн гурехта, дар замини Мидён сукунат кард, ва ӯ дар канори чоҳ нишаст.

Мӯсо ба сабаби кӯшиши Фиръавн барои куштани ӯ маҷбур шуд, ки аз Фиръавн гурезад. Ӯ ба сарзамини Мидён гурехта, дар назди чоҳ истироҳат кард.

1. Худо моро аз бало халос мекунад, ҳатто вақте ки ин имконнопазир аст.

2. Мо метавонем оромӣ ва оромиро бо иродаи Худо пайдо кунем.

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, туро сӯзонда нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард; ."

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

Хуруҷ 2:16 Ва коҳини Мидьён ҳафт духтар дошт; ва онҳо омада, об кашиданд, ва чуякҳоро пур карданд, то рамаи падари худро об кунанд.

Коҳини Мидьён ҳафт духтар дошт, ки барои об додани рамаи падарашон омада буданд.

1: Дар лаҳзаҳои душворӣ, Худо ба мо қувват ва далерӣ медиҳад, то ба ниёзмандон кӯмак расонем, ҳатто вақте ки он душвор аст.

2: Мо даъват шудаем, ки ба дигарон хизмат кунем ва ба ҳар роҳе, ки аз дастамон меояд, ба онҳо кӯмак кунем, новобаста аз душворӣ.

1: Isaiah 1:17 - "Нақш кор карданро омӯзед; адолатро ҷӯед; мазлумонро муҳофизат кунед. Даъвои ятимонро бигиред; парвандаи бевазанро даъво кунед".

2: Яъқуб 1:27 - "Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: ба ятимон ва бевазанон дар тангдастӣ ғамхорӣ кардан ва худро аз олуда кардани ҷаҳон нигоҳ доштан."

Хуруҷ 2:17 Ва чӯпонон омада, онҳоро ронданд, вале Мусо бархоста, ба онҳо кӯмак кард ва рамаи онҳоро об дод.

Мусо далерӣ ва дилсӯзии худро вақте нишон дод, ки ӯ барои духтарони Йитрӯ бархост ва ба онҳо дар об додани рамаи онҳо кӯмак кард.

1. Ҷасорати шафқат

2. Барои рост истодан

1. Масалҳо 31:8-9 - "Барои онҳое, ки наметавонанд аз номи худ сухан гӯянд, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён сухан гӯед. Бигӯед ва одилона доварӣ кунед; ҳуқуқи мискинон ва мискинонро ҳимоя кунед".

2. 1 Юҳанно 3:16-18 - "Ин аст, ки мо медонем, ки муҳаббат чист: Исои Масеҳ ҷони Худро барои мо фидо кард. Ва мо бояд ҷони худро барои бародарону хоҳарони худ фидо кунем. Агар касе дорои дороии моддӣ бошад ва бародар ё хоҳаре мӯҳтоҷ, вале ба онҳо раҳм надорад, чӣ гуна муҳаббати Худо дар он кас бошад? Фарзандони азиз, биёед на бо сухану гуфтор, балки бо амал ва ба ростӣ дӯст бидорем."

Хуруҷ 2:18 Ва ҳангоме ки назди падари худ Реуил омаданд, ӯ гуфт: «Чӣ гуна аст, ки имрӯз ин қадар зуд омадед?

Реуил аз духтаронаш пурсид, ки чаро онҳо аз чоҳ зуд баргаштанд.

1. Вақти Худо комил аст: Ногаҳонии Реуэл ба мо таълим медиҳад, ки ба вақти комили Худо эътимод кунем.

2. Ба Худо таваккал кунед: Ҷавоби Реуэл ба мо хотиррасон мекунад, ки ба нақшаи Худо таваккал кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Хуруҷ 2:19 Ва онҳо гуфтанд: «Як мисрӣ моро аз дасти чӯпонон раҳо кард, ва инчунин барои мо ба қадри кофӣ об кашида, рамаро об дод».

Як мисрӣ исроилиёнро аз дасти чӯпонон наҷот дода, барои онҳо ва рамаи онҳо ба қадри кофӣ об дода буд.

1. Худованд бо роҳҳои пурасрор кор мекунад

2. Ҳимоя ва ризқи Худо

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Забур 23:1 Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Хуруҷ 2:20 Ва ба духтарони худ гуфт: «Вай куҷост? Чаро шумо он мардро тарк кардаед? ӯро даъват кунед, то нон бихӯрад.

Духтарони Мусо дар бораи марди бегонае, ки дар назди чоҳ ёфтанд, нақл мекунанд ва аз ӯ хоҳиш мекунанд, ки он марди бегонаро бо онҳо хӯрок хӯрад.

1. Қудрати даъват кардани дигарон

2.Гарибро бо мехмоннавозӣ кабул кардан

1. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

2. Луқо 14:12-14 - Баъд Исо ба вай гуфт: «Вақте ки шумо зиёфат медиҳед, дӯстон ё бародарони худ, хешовандон ва ҳамсоягони сарватмандро даъват накунед, ки онҳо низ шуморо даъват накунанд ва ба шумо музд дода шавад. . Аммо вақте ки шумо зиёфат медиҳед, мискинон, маъюбон, лангон ва кӯронро даъват кунед, ва шумо баракат хоҳед ёфт, зеро онҳо ба шумо баргардонида наметавонанд. Зеро ки дар эҳьёи одил подош хоҳед гирифт.

Хуруҷ 2:21 Ва Мусо розӣ шуд, ки бо он мард зиндагӣ кунад, ва духтари худ Сипӯра ба Мусо дод.

Мӯсо розӣ шуд, ки бо он мард зиндагӣ кунад ва он мард ба Мусо духтараш Сипурарро ба шавҳар дод.

1. Қурбонӣ: Чӣ тавр Мусо дар кишвари бегона муҳаббат пайдо кард

2. Аҳамияти муносибатҳои аҳд: Нигоҳе ба издивоҷи Мусо ва Сипура

1. Рут 1:16-17 Аммо Рут гуфт: «Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз паи ту баргардам. Зеро ба он ҷое, ки ту меравӣ, ман меравам, ва ба он ҷое ки ту иқомат мекунӣ, ман хоҳам буд. Халқи ту халқи ман хоҳад буд, ва Худои ту Худои ман хоҳад буд.

2. Ибриён 13:4 Бигзор ақди никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад, ва бистари никоҳ нақис бошад, зеро Худо ба зинокорон ва зинокорон доварӣ хоҳад кард.

Хуруҷ 2:22 Ва ӯ писаре зоид, ва ӯ ӯро Ҷершӯм ном ниҳод, зеро ки ӯ гуфтааст: "Дар замини бегона ғариб будам".

Муҳаббати Худо дар он зоҳир мешавад, ки ба мо иҷозат медиҳад, ки дар сарзамини бегона ғариб бошем ва ба мо қувват мебахшад, то пеш равем.

1: Муҳаббати Худо бечунучаро аст

2: Қувват барои истодагарӣ дар замонҳои душвор

1: Румиён 8: 37-39 - Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2:1 Юҳанно 4:7-8 - Дӯстони азиз, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз ҷониби Худост. Ҳар касе, ки дӯст медорад, аз Худо таваллуд шудааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст.

Хуруҷ 2:23 Ва бо мурури замон подшоҳи Миср мурд, ва банӣ-Исроил аз ғуломӣ оҳ кашиданд, ва фарьёд заданд, ва фарьёди онҳо ба сабаби ғуломӣ ба сӯи Худо расид.

Банӣ-Исроил дар асорат буданд ва доду фарёди ёриашон ба Худо расид.

1.Худо фарёди ғуломонро мешунавад.

2. Худо касонеро, ки бандаро раҳоӣ медиҳад.

1. Забур 34:17-18 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

Хуруҷ 2:24 Ва Худо нолаи онҳоро шунид, ва Худо аҳди худро бо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ба ёд овард.

Худо ранҷу азоби халқашро мешунавад ва ба ёд меорад.

1.Худованд Худои меҳрубон ва саховатманд аст, ки дар ранҷу азоб моро ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунад.

2. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки вазъиятамон вазнин аст.

1. Ишаъё 43:1-3 - "Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва онҳо аз дарёҳо хоҳанд рафт. шуморо фаро нагиред; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузаред, сӯхта нахоҳед шуд, ва шӯъла шуморо нахоҳад сӯзонд».

2. Забур 34:17-18 - «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Хуруҷ 2:25 Ва Худо ба банӣ-Исроил нигоҳ кард, ва Худо онҳоро эҳтиром мекард.

Худо ба банӣ-Исроил раҳм кард, ки ба онҳо нигоҳ кард.

1: Мо набояд дар имони худ рӯҳафтода шавем, зеро Худо ба мо бо муҳаббат ва ҳамдардӣ менигарад.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки ба муҳаббати Худо тақлид кунем ва ба одами худ дилсӯзӣ зоҳир кунем.

1:1 Юҳанно 4:11-12 "Эй маҳбубон, агар Худо моро ин тавр дӯст дошт, мо низ бояд якдигарро дӯст дорем. Ҳеҷ кас Худоро ҳеҷ гоҳ надидааст. Агар мо якдигарро дӯст дорем, Худо дар мо сокин аст, ва муҳаббати Ӯст. дар мо мукаммал шудааст».

2: Румиён 12:15 "Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед".

Хуруҷи 3-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 3:1-6, Мусо, ки дар Мидён зиндагӣ мекард, ба рамаи падарарӯси худ Йитрӯ дар наздикии Ҳориб, кӯҳи Худо чӯпонӣ мекунад. Вақте ки ӯ рамаро ба тарафи дури биёбон мебарад, вай бо манзараи аҷибе дучор мешавад, ки буттаи сӯзондаро оташ нахӯрдааст. Вақте ки ногаҳон Худо аз даруни бутта бо ӯ сухан гуфт, Мусо барои таҳқиқи ин падидаи аҷиб рӯ мегардонад. Худованд Худро Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб муаррифӣ мекунад ва ба Мусо амр медиҳад, ки пойафзоли худро бардорад, зеро ӯ дар хоки муқаддас истода аст.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 3:7-15 идома дода, Худо ҳамдардии Худро нисбати халқи худ, ки зери зулми Миср азоб мекашанд, ошкор мекунад. Ӯ ба Мӯсо мегӯяд, ки нолаи онҳоро шунидааст ва аз ранҷу азоби онҳо огоҳ аст. Аз ин рӯ, Ӯ нақша дорад, ки онҳоро аз Миср раҳо карда, ба замине, ки аз ширу асал равон аст, заминеро, ки ба аҷдодони онҳо ваъда шуда буд, оварад. Худо эълон мекунад, ки Мӯсоро ҳамчун асбоби интихобкардаи худ барои муқобила бо Фиръавн мефиристад ва исроилиёнро аз Миср берун мекунад.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 3:16–22 Худо ба Мусо дастуроти мушаххас медиҳад, ки ӯ чӣ гуна бояд ба фиръавн муроҷиат кунад ва ӯ чӣ гуна хабарро расонад. Ӯ

Мӯсоро итминон медиҳад, ки фиръавн онҳоро ба осонӣ раҳо намекунад, балки пеш аз таслим шудан ба намоиши қудрати илоҳӣ ниёз хоҳад дошт. Ғайр аз ин, Худо ваъда медиҳад, ки ба воситаи ин воқеаҳо Миср аз ҷониби исроилиён ғорат карда мешавад, ки онҳо аз ғуломиро тарк мекунанд. Илова бар ин, Мусо мефаҳмад, ки вақте ки мардумро аз Миср берун меорад, онҳо бояд дар кӯҳи Ҳӯреб ба Худо саҷда кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 3 пешниҳод мекунад:
Мусо дар кӯҳи Ҳӯреб ба буттаи сӯзон дучор омад;
Худо аз даруни бутта сухан мегӯяд;
Ба Мусо дастур дода шуд, ки пойафзоли худро аз сабаби хоки муқаддас бардорад.

Худо ба мардуми мазлуми худ раҳм мекунад;
Фош кардани нақшаҳои раҳоӣ аз Миср;
Мӯсоро ҳамчун роҳбари интихобкардаи худ барои ин вазифа таъин кардан.

Дастурҳои мушаххас оид ба муқобила бо Фиръавн;
Кафолати қудрати илоҳӣ, ки талаботи онҳоро дастгирӣ мекунад;
Ваъдаи горатгарии Миср хангоми рафтан;
Фармон барои ибодати оянда дар кӯҳи Ҳориб.

Ин боб нуқтаи гардиши муҳим дар ҳаёти Мусоро нишон медиҳад, вақте ки ӯ бо ҳузури Худо тавассути таҷрибаи буттаи сӯзон дучор мешавад. Он даъвати ӯро ҳамчун пешвое муайян мекунад, ки бо фиръавн аз номи озодии исроилиён аз ғуломӣ дар Миср муқобилат мекунад. Табиати дилсӯзии Худо нисбат ба халқаш дар баробари ваъдаҳо дар бораи мероси ояндаи онҳо ва бо пирӯзӣ аз Миср ба воситаи аломот ва мӯъҷизаҳои мӯъҷизавӣ нишон дода шудааст. Хуруҷ 3 рӯйдодҳои калидиро ба ҳаракат меорад, ки ба сӯи хуруҷи ниҳоии Исроил таҳти роҳбарии илоҳӣ оварда мерасонад.

Хуруҷ 3:1 Ва Мусо рамаи падарарӯсаш Йитрӯ, коҳини Мидьёнро нигоҳ дошт; ва рамаро ба ақибгоҳи биёбон бурд, ва ба кӯҳи Худо, ҳатто ба Ҳӯреб омад.

Мусо рамаи Йитрӯро ба сӯи кӯҳи Худо мебарад.

1. Муҳимияти эътимод ба иродаи Худо, ҳатто вақте ки он моро ба ҷойҳои ғайричашмдошт мебарад.

2. Қувваи имон дар роҳнамоии мо дар замонҳои душвор.

1. Забур 121:1-2 - "Чашмамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид".

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад".

Хуруҷ 3:2 Ва фариштаи Худованд дар шӯълаи оташ аз миёни бутта ба ӯ зоҳир шуд, ва ӯ нигоҳ кард, ва инак, бутта дар оташ сӯхтааст, ва бутта нест нашудааст.

Фариштаи Худованд дар буттаи сӯзон ба Мусо зоҳир шуд.

1: Бутаи сӯзон: Боварӣ ба муҳофизати Худо

2: Дидани ғайб: Вақте ки Худо дар муқаррарӣ зоҳир мешавад

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Ибриён 11: 23-29 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ таваллуд шуд, волидонаш ӯро се моҳ пинҳон карданд, зеро диданд, ки кӯдак зебо аст ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд. Бо имон Мусо, ҳангоме ки калон шуд, писари духтари фиръавн хонда шуданро рад кард, ва аз ҳаловатҳои зудгузари гуноҳ баҳра бурдан беҳтар аст, ки дар назди қавми Худо бадрафторӣ кунад. Ӯ таҳқири Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро дар интизори мукофот буд.

Хуруҷ 3:3 Ва Мусо гуфт: «Акнун ман як сӯ мегардам ва ин манзараи бузургро мебинам, ки чаро бутта сӯхта нашудааст».

Мусо ба буттае дучор меояд, ки бе сӯхтааст, ва қарор мекунад, ки тафтиш кунад.

1. Қудрати Худо: Баррасии мӯъҷизаҳои Библия

2. Вохӯриҳои ғайриоддӣ: Мусо ва буттаи сӯзон

1. Хуруҷ 3:3

2. Ибриён 11:23-29 (Бо имон Мусо, вақте ки ӯ таваллуд шуд, волидонаш ӯро се моҳ пинҳон карданд, зеро диданд, ки ӯ кӯдаки зебост ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд.)

Хуруҷ 3:4 Ва ҳангоме ки Худованд дид, ки ӯ барои дидани он ба як сӯ баргашт, Худо ӯро аз миёни бутта хонда, гуфт: «Мусо, Мусо! Ва гуфт: «Инак Ман ҳастам».

Мӯсоро Худо аз як буттаи сӯзон даъват мекунад.

1. Худо моро аз минтақаи бароҳати худ даъват мекунад, то иродаи Ӯро иҷро кунем.

2. Худо дар миёни мусибатҳои мо бо мост.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 6:28-30 - "Ва чаро шумо дар бораи либос ғамхорӣ мекунед? Ба савсанҳои саҳро назар кунед, ки онҳо чӣ гуна мерӯянд: онҳо на меҳнат мекунанд ва на мересанд, лекин ба шумо мегӯям, ки ҳатто Сулаймон дар тамоми ҷалоли худ мисли либос пӯшида нашуда буд. Аммо агар Худо алафи саҳроро, ки имрӯз зинда аст ва фардо ба танӯр андохта мешавад, ҳамин тавр бипӯшонад, оё шуморо, эй сустимонҳо, зиёдтар пӯшонад?»

Хуруҷ 3:5 Ва гуфт: «Ба ин ҷо наздик нашав; кафшҳои худро аз пои худ каш, зеро ҷое ки дар он истодаӣ, хоки муқаддас аст».

Ин порча дар бораи муқаддас будани замине, ки Мӯсо бар он меистад ва амри Худо ба Мӯсо барои кашидани кафшҳояш сухан меравад.

1. Даъват ба муқаддасот: Омӯзиши эҳтиром ба макони муқаддас

2. Қувваи итоаткорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо ҳатто вақте ки мо намефаҳмем

1. Ишаъё 6:1-8 - Рӯёи Ишаъё дар маъбад

2. Ададҳо 20:8 - Мӯсо дар Мериба ба санг мезанад

Хуруҷ 3:6 Ва гуфт: «Ман Худои падари ту, Худои Иброҳим, Худои Исҳоқ ва Худои Яъқуб ҳастам». Ва Мусо рӯи худро пинҳон кард; зеро ки аз нигоҳи Худо метарсид.

Мӯсо аз ҷониби Худо ваъдаи ба падарон, Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб додаашро ёдрас мекунад ва Мусо аз Худо метарсад, ки аз нигоҳи Ӯ метарсад.

1. Ваъдаҳои Худо - Ӯ вафодор аст ва ба каломи худ содиқ аст

2. Эҳтиром аз Худо - Эҳтиром ва тарс аз Худованди мутаъол

1. Ишаъё 41:8 "Аммо ту, эй Исроил, бандаи Ман ҳастӣ, Яъқуб, ки ман баргузидаам, насли дӯсти ман Иброҳим ҳастӣ"

2. 2 Қӯринтиён 5:7 "Зеро ки мо бо имон рафтор мекунем, на аз рӯи бино"

Хуруҷ 3:7 Ва Худованд гуфт: «Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва фарьёди онҳоро аз сарварони онҳо шунидам; зеро ки андӯҳи онҳоро медонам;

Худо мусибати халқи Худро дар Миср мебинад ва фарёди онҳоро аз бадрафторӣ мешунавад. Аз андӯҳи онҳо огоҳ аст.

1. Худо ҳамаро мебинад: тасаллои шинохти Худо аз муборизаҳои мо огоҳ аст

2. Қудрати фарёд: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ

1. Румиён 8:26-27 - Ба ин монанд, Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад. Зеро ки мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, аммо Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки барои суханон хеле амиқ аст.

27 Ва касе ки дилҳоро меҷӯяд, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро Рӯҳ барои муқаддасон мувофиқи хости Худо шафоат мекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 3:8 Ва ман фуруд омадаам, то ки онҳоро аз дасти мисриён раҳо намоям, ва онҳоро аз он замин ба замини нағз ва калон, ба замине, ки шир ва асал равон аст, барорам; ба ҷои канъониён, ва ҳиттиён, ва амӯриён, ва фариззиён, ва ҳивиён, ва ябусиён.

Худо фуруд омад, то банӣ-Исроилро аз мисриён раҳо кунад ва онҳоро ба замине, ки шир ва асал ҷорӣ аст, ки замини канъониён, ҳиттиён, амӯриён, фариззиён, ҳивиён ва ябусиён аст, биёрад.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо: таваккал ба наҷоти Худованд

2. Ваъдаи Худо дар бораи сарзамини фаровон: умеди оянда

1. Такрори Шариат 8:7-10 - Зеро ки Худованд Худои ту туро ба замини нағз, ба замини ҷӯйборҳои обӣ, аз чашмаҳо ва қаъриҳое, ки аз водиҳо ва теппаҳо сарчашма мегиранд, меорад;

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 3:9 Ва инак, фарьёди банӣ-Исроил сӯи Ман расидааст;

Худованд ранҷу азоби банӣ-Исроил ва зулми онҳоро аз ҷониби мисриён мебинад.

1. Худованд мебинад: Омӯзиши такя ба Худо барои кӯмак

2. Зулму ситам: Фаҳмидани масъулияти мо дар истодан бо мазлум

1. Ишаъё 58:6–12

2. Забур 81:3–4

Хуруҷ 3:10 Пас, ҳозир биё, ва ман туро назди фиръавн мефиристам, то ки қавми ман банӣ-Исроилро аз Миср берун оварӣ.

Худо Мусоро даъват кард, ки исроилиёнро аз Миср берун кунад.

1: Мо метавонем ба нақшаи Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки ин имконнопазир аст.

2: Вақте ки Худо моро даъват мекунад, мо бояд бо итоат ҷавоб диҳем.

1: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 3:11 Ва Мусо ба Худо гуфт: «Ман кистам, ки назди фиръавн равам ва банӣ-Исроилро аз Миср берун оварам?

Мусо худро дар иҷрои вазифае, ки Худо ба ӯ дода буд, нокофӣ ҳис кард ва барои роҳнамоӣ пурсид.

1: Худо метавонад ҳар касро барои иҷрои иродаи Худ истифода барад, новобаста аз он ки онҳо худро нокофӣ ҳис мекунанд.

2: Вақте ки худро нокофӣ ҳис мекунем, мо метавонем ба ваъдаҳои Худо эътимод дошта бошем.

1: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Хуруҷ 3:12 Ва гуфт: «Ман бо ту хоҳам буд; ва ин барои ту аломате хоҳад буд, ки туро фиристодаам: вақте ки қавмро аз Миср берун овардӣ, бар ин кӯҳ Худоро ибодат хоҳӣ кард.

Худо ваъда дод, ки бо Мусо хоҳад буд, вақте ки ӯ мардумро аз Миср берун овард ва дар кӯҳ ба хидмати Худо бурд.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш

2. Муҳимияти ёдоварӣ ва гиромидошти садоқати Худо

1. Ибриён 13:5 - «Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Хуруҷ 3:13 Ва Мусо ба Худо гуфт: «Инак, вақте ки ман назди банӣ-Исроил омада, ба онҳо мегӯям: Худои падарони шумо маро назди шумо фиристод; ва ба ман хоҳанд гуфт: "Номи ӯ чист?" ба онҳо чӣ гӯям?

Мусо бо Худо рӯ ба рӯ мешавад ва мепурсад, ки ҳангоми суханронӣ бо исроилиён кадом номро истифода бурдан лозим аст.

1. Шахсияти Худо: Донистани он ки мо киро мепарастем

2. Ошкор кардани номи Парвардигори мо: Шиносоии Худои мо

1. Такрори Шариат 6:4: Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст.

2. Ишаъё 40:28: Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст.

Хуруҷ 3:14 Ва Худо ба Мусо гуфт: «МАН КИ ҲАСТАМ; ва ӯ гуфт: «Ба банӣ-Исроил чунин бигӯй: «Ман Маро назди шумо фиристодаам».

Худо худро ба Мӯсо ҳамчун мавҷуди илоҳӣ, худидора ва абадӣ нишон медиҳад.

1. Табиати тағйирнопазири Худо

2. Сарчашмаи тавоноӣ ва эътимоди мо

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст".

2. Юҳанно 8:58 - «Исо ба онҳо гуфт: «Ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки пеш аз он ки Иброҳим пайдо шавад, Ман ҳастам.

Хуруҷ 3:15 Ва Худо боз ба Мусо гуфт: «Ба банӣ-Исроил чунин бигӯй: Худованд Худои падарони шумо, Худои Иброҳим, Худои Исҳоқ ва Худои Яъқуб, маро назди шумо фиристод; ин аст номи ман то абад, ва ин ёдгории ман барои наслҳост.

Худо ба Мусо гуфт, ки ба исроилиён бигӯяд, ки Ӯ, Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб, Ӯро фиристодааст ва номи Ӯ то абад дар ёд хоҳад монд.

1. Номи ҷовидонаи Худованд: Омӯзиши Хуруҷ 3:15

2. Худованд Худои падарони мо: Таҳқиқи мероси илоҳӣ

1. Румиён 4:17 - Чунон ки навишта шудааст, ман туро дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон оварда буд, падари халқҳои бисьёр гардондам, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои мавҷуд набударо ба вуҷуд меорад.

2. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ рафт, то дар замини ваъдашуда зиндагӣ кунад, чунон ки дар замини бегона ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард.

Хуруҷ 3:16 Рафта, пирони Исроилро ҷамъ кунед ва ба онҳо бигӯед: «Худованд Худои падарони шумо, Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ба ман зоҳир шуда, гуфт: «Ман ба ростӣ омадам, ва дидам он чиро, ки дар Миср ба шумо карда шудааст:

Худованд Худои падарони Исроил ба Мусо зоҳир шуда, ба ӯ аз ранҷу азоби банӣ-Исроил дар Миср хабар дод.

1. Худованд дар ранҷу азоби мо ҳамеша бо мост, ба мо умед ва тасаллӣ медиҳад.

2. Мо бояд ҳамеша ваъдаи наҷоти Худовандро дар хотир дошта бошем ва ба садоқати Ӯ такя кунем.

1. Забур 34:17-19 "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми андӯҳҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисёр аст, вале Худованд ӯро аз ҳамаи онҳо халос мекунад».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Хуруҷ 3:17 Ва ман гуфтам: "Ман шуморо аз андӯҳи Миср ба замини канъониён, ҳиттиён ва амӯриён, ва фариззиён, ва ҳивиён ва ябусиён, ба замине хоҳам бурд. бо ширу асал равон аст.

Худо ҳатто дар вазъияти душвор ба ваъдаҳои худ содиқ аст.

1: Ваъдаҳои Худо дар замонҳои душвор

2: Вафодории Худо тавассути мусибат

1: Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд ва аланга туро нахоҳанд хӯрд. "

2: Забур 91:15 - "Ӯ Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ӯро наҷот медиҳам ва Ӯро эҳтиром хоҳам кард".

Хуруҷ 3:18 Ва онҳо ба овози ту гӯш хоҳанд дод, ва ту ва пирони Исроил, назди подшоҳи Миср меоӣ, ва ба ӯ хоҳӣ гуфт: «Худованд Худои ибриён бо мо вохӯрд». биёед се рӯз ба биёбон равем, то ки барои Худованд Худои худ қурбонӣ кунем.

Мусо ва пирони Исроил назди подшоҳи Миср мераванд, то аз ӯ хоҳиш кунанд, ки ба онҳо иҷозат диҳад, ки ба биёбон се рӯз рафта, ба Худованд қурбонӣ кунанд.

1. Даъвати Худо ба итоаткорӣ - Хуруҷ 3:18

2. Гӯш кардани овози Худо - Хуруҷ 3:18

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 7:24-25 Бинобар ин ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва шамолҳо вазида, ба он хона зада шуданд; вале он наафтид, зеро пояаш бар санг буд.

Хуруҷ 3:19 Ва ман боварӣ дорам, ки подшоҳи Миср шуморо бо дасти пурзӯр намегузорад.

Худо ба Мӯсо хабар медиҳад, ки фиръавн аз Миср иҷозат намедиҳад, ки банӣ-Исроил, ҳатто бо дасти қавӣ, тарк кунанд.

1. Худо Ҳоким аст: Вақте ки мо нақшаҳои Ӯро намефаҳмем, чӣ гуна бояд ҷавоб диҳем

2. Қудрати Худо бар ҳама ҳолатҳо ғолиб меояд

1. Ишаъё 46:10-11 - Маслиҳати ман устувор хоҳад буд, ва ман тамоми нияти худро иҷро хоҳам кард ... Ман гуфтам, ва онро иҷро хоҳам кард; Ман ният доштам ва онро иҷро мекунам.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 3:20 Ва ман дасти Худро дароз карда, Мисрро бо тамоми мӯъҷизоти худ, ки дар миёни он ба амал хоҳам овард, зарба хоҳам дод, ва баъд аз он Ӯ шуморо раҳо хоҳад кард.

Худо халқи Худро ҷазо медиҳад ва муҳофизат мекунад.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро муҳофизат мекунад ва бар зидди онҳое, ки ба мо муқобилат мекунанд, адолатро муқаррар мекунад.

2: Қудрати Худо беохир аст ва онро дар корҳои аҷоиби Ӯ дидан мумкин аст.

1: Такрори Шариат 7:8 - "Худованд ба шумо муҳаббати Худро нагузошт ва шуморо баргузид, зеро шумо аз ҳама қавм бештар будед, зеро шумо аз ҳама камтар будед."

2: Румиён 8: 37-39 - "На, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо ва на чизҳо на ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо карда наметавонанд».

Хуруҷ 3:21 Ва Ман ба ин қавм дар назари мисриён илтифот хоҳам дод; ва воқеъ хоҳад шуд, ки вақте ки меравед, холӣ нахоҳед рафт.

Худо ба халқи худ рӯзӣ медиҳад ва онҳоро дар назари дигарон илтифот хоҳад дод.

1: Новобаста аз вазъият, Худо ҳамеша моро таъмин мекунад.

2: Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо метавонад моро дар назари дигарон илтифот диҳад.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Ҳастӣ 39:21 Аммо Худованд бо Юсуф буд ва ба ӯ муҳаббати устуворе зоҳир намуд ва дар назари посбони зиндон ба ӯ илтифот бахшид.

Хуруҷ 3:22 Аммо ҳар зан аз ҳамсояи худ ва аз сокини хонаи худ ҷавоҳироти нуқра ва ҷавоҳироти тилло ва либос бигирад; ва онҳоро бар писарон ва духтарони худ бигузор; ва мисриёнро ғорат хоҳед кард.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки ҳангоми тарк кардани Миср аз мисриён нуқра, тилло ва либос бигиранд.

1. Худованд таъмин мекунад: Омӯзиши таваккал ба Худо дар замонҳои зарурӣ

2. Саховатмандии Худованд: Он чи дорем, ба дигарон додан

1. Забур 37:25 Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. Масалҳо 22:7 Сарват бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад, ва қарзгир хизматгори қарздиҳанда аст.

Хуруҷи 4-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 4:1-9 Мусо изҳори шубҳа мекунад ва намехоҳад нақши худро ҳамчун роҳбари баргузидаи Худо иҷро кунад. Вай дар бораи

эътимоднокӣ ва қобилияти бовар кунонидани исроилиён ва Фиръавн нигаронӣ мекунад. Барои бартараф кардани шубҳаҳои Мусо, Худо қудрати худро нишон медиҳад, ки асои Мусоро ба мор ва сипас ба асо табдил медиҳад. Илова бар ин, Худо ба Мӯсо дастур медиҳад, ки дасташро дар дохили ҷомааш гузорад, ки махав мешавад ва сипас онро барқарор мекунад. Ин аломатҳо барои итминон додан ба Мӯсо ҳастанд, ки Худо ӯро бо қобилиятҳои мӯъҷизавӣ ҳамчун далели ҳузури худ муҷаҳҳаз хоҳад кард.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 4:10-17 идома дода, Мусо ба даъвати Худо муқобилат карданро идома медиҳад, зеро худро дар нутқи нокофӣ ҳис мекунад. Вай иддао мекунад, ки барои иҷрои вазифаи дар пешистода ба қадри кофӣ сухангӯй ва боварибахш нест. Дар ҷавоб, Худо Мусоро хотиррасон мекунад, ки Ӯст, ки ба одамон қобилиятҳои онҳо, аз ҷумла суханронӣ медиҳад ва ваъда медиҳад, ки ҳангоми суханронӣ бо ӯ хоҳад буд. Ғайр аз он, Худо Ҳорун, бародари Мӯсоро ҳангоми суханронӣ ба исроилиён ва фиръавн ҳамчун сухангӯи ӯ таъин мекунад.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 4:18-31, пас аз гирифтани ин ваъдаҳо аз Худо, Мусо ба назди падарарӯси худ Йитрӯ бармегардад ва барои баргаштан ба Миср иҷозат мепурсад. Ҷетро хоҳиши ӯро қонеъ карда, бо ӯ хайрухуш мекунад. Мусо бо занаш Сипура ва писаронашон асои Худоро дар даст гирифта, ба Миср бармегардад. Дар роҳ, ҳодисае рӯй медиҳад, ки Сипура писари онҳоро хатна мекунад, зеро ин амали муҳими аҳдро пештар беэътиноӣ кардааст. Дар ниҳоят, онҳо ба Миср расиданд, ки дар он ҷо Ҳорун мувофиқи дастури Худо бо онҳо вохӯрд. Якҷоя онҳо пирони Исроилро ҷамъ мекунанд ва дар ҳузури онҳо аломатҳо нишон медиҳанд, ки аз супориши илоҳии онҳо шаҳодат медиҳанд.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 4 пешниҳод мекунад:
Мусо дар бораи иҷрои вазифаи худ шубҳа изҳор кард;
Худо қудрати худро ба воситаи мӯъҷизаҳо нишон медиҳад;
Кафолати муҷаҳҳаз кардани Мусо барои роҳбарӣ.

Мусо дар бораи суханронии нокофӣ изҳори нигаронӣ мекунад;
Худо Ӯро ба ҳузури худ эътимод мебахшад;
Ба ҳайси сухангӯ таъин кардани Ҳорун.

Мусо аз Йитрӯ иҷозат гирифт;
Бозгашт ба Миср бо оила;
Ҳангоми расидан дар назди пирони Исроил аломатҳо нишон медоданд.

Ин боб ҳам шубҳаҳои инсонӣ ва ҳам итминони илоҳиро дар бораи нақши роҳбарии Мусо дар раҳони Исроил аз ғуломии Миср ошкор мекунад. Он таъкид мекунад, ки чӣ тавр Худо ба ҳар як нигаронии ба миён омада тавассути нишон додани қудрати худ тавассути мӯъҷизаҳои мӯъҷизавии худи Мӯсо ё тавассути ашёе, ки ба монанди асо анҷом дода мешавад, ҳал мекунад. Таъин кардани Ҳорун на танҳо ҳамчун дастгирӣ хизмат мекунад, балки кори дастаро дар ин рисолати аз ҷониби Худо супурдашуда таъкид мекунад. Хуруҷ 4 барои вохӯриҳои минбаъдаи Мусо, Фиръавн ва рӯйдодҳои озодкунии минбаъда, ки дар давоми Хуруҷ ба вуҷуд меоянд, замина мегузорад.

Хуруҷ 4:1 Ва Мусо ҷавоб дода, гуфт: «Аммо инак, ба ман бовар намекунанд ва ба овози ман гӯш намедиҳанд, зеро хоҳанд гуфт: "Худованд ба ту зоҳир нашудааст".

Мусо метарсанд, ки исроилиён ба ӯ бовар намекунанд ва гӯш намекунанд, зеро онҳо мегӯянд, ки Худованд ба ӯ зоҳир нашудааст.

1. Қувваи имон: таваккал ба ваъдаҳои Худо дар замони шубҳа

2. Имтиҳони итоаткорӣ: посух додан ба даъвати Худо бо вуҷуди тарс

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Хуруҷ 4:2 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Ин чӣ дар дасти туст? Ва гуфт: «Асо».

Худованд аз Мӯсо пурсид, ки дар дасташ чӣ аст ва Мусо ҷавоб дод, ки ин асо аст.

1: Худо моро даъват мекунад, ки захираҳоеро, ки мо аллакай барои иҷрои кори Ӯ дорем, истифода барем.

2: Худо моро дар ҷойе мегузорад, ки бо он чизе, ки дорем, беҳтарин коре кунем.

1: Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо.

2: Луқо 16:10 - Масал дар бораи мудири мӯътамад.

Хуруҷ 4:3 Ва гуфт: «Онро ба замин парто». Ва онро бар замин андохт, ва он ба мор мубаддал шуд; ва Мусо аз пеши он гурехт.

Вақте ки Мӯсо ба воқеаи аҷибе дучор шуд, вақте ки Худо ба ӯ амр кард, ки асояшро ба замин партофт ва он гоҳ ба мор мубаддал шуд.

1. Қудрати Худо бузургтар аз он чизест, ки мо тасаввур карда метавонем.

2. Худо моро даъват мекунад, ки ҳатто ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо номаълум ба Ӯ таваккал кунем.

1. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав хоҳанд ёфт. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард. Медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва беҳуш намешаванд."

2. Ибриён 11:1 - "Акнун имон эътимод ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон дар бораи он чизе ки намебинем".

Хуруҷ 4:4 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Дасти худро дароз карда, аз думаш бигир». Ва дасташро дароз карда, гирифт, ва он асо дар дасташ шуд.

Худованд ба Мӯсо дастур дод, ки мореро аз думаш бигирад, ки дар дасти Мусо ба асо табдил ёфт.

1. Имон ба Худо метавонад дар ҳаёти мо дигаргунӣ оварад.

2. Худо қодир аст, ки корҳои ғайриимконро анҷом диҳад.

1. Матто 17:20 - Ӯ ҷавоб дод: «Азбаски шумо имони хеле кам доред». Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, метавонед ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, он ҷо ҳаракат мекунад". Ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Луқо 1:37 - Зеро ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нест.

Хуруҷ 4:5 То онҳо имон оваранд, ки Худованд Худои падаронашон, Худои Иброҳим, Худои Исҳоқ ва Худои Яъқуб ба ту зоҳир шудааст.

Худо ба Мусо зоҳир шуд, то ба исроилиён исбот кунад, ки Ӯ ҳамон Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб аст.

1. Вафодории Худо: Аҳди Ӯ бо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб чӣ гуна иҷро мешавад

2. Қудрати Худо: Чӣ тавр Ӯ худро ба халқаш ошкор мекунад

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш аст, ва далели чизҳои нонамоён».

2. Румиён 4:17 - «Чунон ки навишта шудааст, ман туро падари халқҳои бисьёр, пеши Худое, ки Ӯ имон оварда буд, сохтаам, ки мурдагонро эҳьё мекунад ва чизҳоеро, ки гӯё набуда, мехонад».

Хуруҷ 4:6 Ва Худованд боз ба ӯ гуфт: «Алҳол дасти худро ба оғӯши худ андоз». Ва дасташро ба синааш бурд, ва чун берун овард, инак, дасташ мисли барф махав буд.

Худованд ба Мӯсо дастур дод, ки дасташро ба синааш гузорад ва ҳангоме ки онро берун овард, дасташ махав шуда, мисли барф сафед шуда буд.

1. Қудрати Худо: Таҳқиқи табдили мӯъҷизавии дасти Мӯсо

2. Фоидаҳои итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худованд метавонад ба мӯъҷизаҳо оварда расонад

1. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд".

2. Юҳанно 5:19-20 - "Пас, Исо ба онҳо гуфт: "Ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо мегӯям: Писар наметавонад аз худаш коре кунад, ҷуз он чи мебинад, ки Падар мекунад. Зеро ҳар он чи Падар мекунад, ки Писар низ ҳамин тавр мекунад, зеро ки Падар Писарро дӯст медорад ва ҳар он чи Худаш мекунад, ба Ӯ нишон медиҳад».

Хуруҷ 4:7 Ва гуфт: «Дасти худро боз ба оғӯши худ андоз». Ва боз дасташро ба синааш гузошт; ва онро аз синааш канда гирифт, ва инак, боз мисли гӯшти дигари ӯ табдил ёфт.

Худо ба Мӯсо дастур дод, ки дасташро боз ба синааш гузорад ва вақте ки дасташ шифо ёфт.

1: Худо қодир аст, ки моро пурра барқарор кунад, ҳатто вақте ки мо худро шикаста ҳис мекунем.

2: Мо метавонем ба қудрати шифобахши Худованд таваккал кунем, ки моро аз нав шифо медиҳад.

1: Isaiah 1:18 - "Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд."

2: Луқо 5:17 - «Дар яке аз он рӯзҳо, вақте ки Ӯ таълим медод, фарисиён ва шариатдонон, ки аз ҳар деҳаи Ҷалил, Яҳудо ва аз Ерусалим омада буданд, дар он ҷо нишаста буданд. Ва қудрати Худованд буд. бо ӯ шифо бахшад».

Хуруҷ 4:8 Ва чунин хоҳад шуд, ки агар ба ту имон наоваранд ва ба овози аломати аввал гӯш надиҳанд, ба овози аломати охирин имон хоҳанд овард.

Худо ба Мусо ваъда дод, ки агар банӣ-Исроил ба аломати якум бовар накунанд, онҳо ба аломати дуюм бовар хоҳанд кард.

1. Чӣ тавр ваъдаҳои содиқи Худо метавонанд имони моро мустаҳкам кунанд

2. Қувваи аломатҳо ва мӯъҷизот дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Румиён 4:17-21 - (Чунон ки навишта шудааст: "Ман туро падари халқҳои бисьёре кардаам, ки ман туро падари халқҳои бисьёре кардаам) пеши Ӯ Худое, ки Ӯ имон оварда буд, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳоеро, ки гӯё онҳо нест буданд.

Хуруҷ 4:9 Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар онҳо ба ин ду аломат бовар накунанд ва ба овози худ гӯш надиҳанд, аз оби дарё гирифта, бар хушкӣ рехт; ва обе ки Ту аз дарё берун оварӣ, дар замини хушк хун хоҳад шуд.

Худованд ба Мӯсо мегӯяд, ки агар Фиръавн ба ин ду мӯъҷиза бовар накунад, бояд аз дарё об гирифта, ба хушкӣ бирезад ва он хун мешавад.

1. Қудрати Худованд - Омӯзиши нишонаҳои мӯъҷизаи Худо дар Хуруҷ

2. Вақте ки Каломи Худо сарфи назар карда мешавад - омӯхтани оқибатҳои рад кардани аҳкоми Худо

1. Забур 78:43 - Чӣ гуна Ӯ аломоти Худро дар Миср ва мӯъҷизаҳои Худро дар саҳрои Сӯон ба амал овард.

2. Ададҳо 14:22 - Зеро ҳамаи он одамоне, ки ҷалоли Маро ва мӯъҷизаҳоеро, ки Ман дар Миср ва дар биёбон нишон додам, дидаанд, вале даҳ бор Маро озмудаанд ва ба овози Ман гӯш надоданд.

Хуруҷ 4:10 Ва Мусо ба Худованд гуфт: «Худовандо!

Мӯсо нотавон будани худро ба Худованд баён карда, мегӯяд, ки ӯ суст сухан ва забони суст аст.

1. Худо тавассути заъфҳои мо кор мекунад

2. Беҳамтоии мо дар хидмати Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9-10 - "Ва ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст: зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ фахр мекунам, то ки қудрати Масеҳ бар ман оромӣ».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Хуруҷ 4:11 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Кӣ даҳони одамро сохтааст? ё кист, ки гунгонро ё карро, ё биноро ё кӯрро месозад? Оё ман Худованд нестам?

Худо ба Мусо қудрат ва қудрати худро бар тамоми махлуқот, аз ҷумла қобилияти гунгон, кар, бино ва кӯр карданро хотиррасон мекунад.

1. Мо метавонем ба қудрат ва қудрати Худо бар ҳама чиз таваккал кунем.

2. Мо метавонем ба ҳузури Худо ҳатто дар вазъиятҳои душвортарин эътимод дошта бошем.

1. Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад?

Хуруҷ 4:12 Пас, акнун бирав, ва Ман бо даҳони ту хоҳам буд, ва ба ту чӣ мегӯй, таълим диҳам.

Худо ба Мусо мегӯяд, ки бо ӯ хоҳад буд ва ба ӯ чӣ гуфтанро таълим медиҳад.

1. Гӯш кардани овози Худо - Чӣ тавр фаҳмидани иродаи Худо дар ҳаёти мо

2. Қувваи имон дар ҳолатҳои душвор

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон низ беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон комилан фурӯ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Хуруҷ 4:13 Ва гуфт: «Эй Парвардигори ман, ба дасти касе ки мефиристӣ, бифирист».

Мусо хоҳиш мекунад, ки Худо касеро барои кӯмак ба ӯ дар рисолати нубувваташ фиристад.

1. Эътимоди мо ба Худо бояд дар лаҳзаҳои душворӣ устувор бошад.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки дар рисолати мо ба мо кӯмак расонад.

1. Яъқуб 1:5-8 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2. Хуруҷ 33:14-15 - Ва ӯ гуфт: "Ҳузури Ман бо шумо хоҳад рафт, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод". Ва ба вай гуфт: «Агар ҳузури ту бо ман наравад, моро аз ин ҷо набар».

Хуруҷ 4:14 Ва хашми Худованд бар зидди Мусо аланга зад, ва ӯ гуфт: «Оё Ҳоруни левизода бародари ту нест? Ман медонам, ки вай хуб гап мезанад. Ва инак, вай ба пешвози ту мебарояд, ва чун туро бубинад, дар дилаш шод мешавад.

Мусо ба аҳкоми Худо итоат накард ва дар натиҷа хашми Худованд бар ӯ аланга зад.

1. Итоати фармудаҳои Худо аз муҳаббат ва имон аст.

2. Саркашӣ аз фармудаҳои Худо метавонад боиси хашм ва ноумедӣ гардад.

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Ишаъё 1:19 - Агар шумо ирода ва итоаткор бошед, аз неъмати замин хоҳед хӯрд.

Хуруҷ 4:15 Ва ту ба ӯ сухан гӯй, ва суханонро дар даҳони ӯ бимон;

Худо ба Мӯсо мегӯяд, ки бо Фиръавн сухан гӯяд ва ба ӯ кӯмак мекунад, ки ин суханонро ба ӯ бирасонад ва ба Мусо чӣ кор кунад.

1. Қудрати роҳнамоии Худо - чӣ гуна Худо метавонад роҳнамоӣ диҳад ва дар вазъиятҳои душвор ба мо кӯмак расонад

2. Итоати фармудаҳои Худо - чӣ гуна Мӯсо бо вуҷуди тарс ва тардид омода буд ба даъвати Худо итоат кунад

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Румиён 10:13-15 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт.

Хуруҷ 4:16 Ва ӯ сухангӯи ту дар назди мардум хоҳад буд, ва ӯ хоҳад буд, ва ӯ барои ту ба ҷои даҳон хоҳад буд, ва ту барои ӯ ба ҷои Худо хоҳӣ буд.

Худо Мусоро сухангӯи худ дар байни халқи Исроил таъин кард.

1. Худо ба мо вазифаҳои муҳимро вогузор мекунад

2. Имон ба Худо ба мо барои анҷом додани ҳама чиз кӯмак мекунад

1. Ирмиё 1: 7-9 - "Аммо Худованд ба ман гуфт: "Нагӯй, ки ман ҷавонам; зеро ба ҳар касе ки туро мефиристам, хоҳӣ рафт ва ҳар он чи ба ту амр фармоям, хоҳӣ гуфт. Аз онҳо натарсед, зеро ки Ман бо шумо ҳастам, то шуморо наҷот диҳам, мегӯяд Худованд.

2. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: Ман инак ҳастам! Маро фиристонед.

Хуруҷ 4:17 Ва ин асоро ба дасти худ бигир, ки бо он мӯъҷизот нишон хоҳӣ дод.

Ин порча аз Хуруҷ 4:17 қудрати Худоро таъкид мекунад, зеро ба Мусо дастур дода шудааст, ки асоро ҳамчун аломати қудрати Худо истифода барад.

1. Қудрати Худо: Фаҳмидани нишонаҳои мӯъҷизавии Хуруҷ

2. Асои Мусо: Нишони қудрати Худо

1. Юҳанно 6:63 - Рӯҳ аст, ки ҳаёт мебахшад; гӯшт ҳеҷ кӯмаке нест.

2. Яъқуб 5:17 - Илёс шахсе буд, ки табиати мо мисли мо буд ва бо ҷидду ҷаҳд дуо мекард, ки борон наборад ва се солу шаш моҳ дар рӯи замин борон наборад.

Хуруҷ 4:18 Ва Мусо рафта, назди падарарӯсаш Йитрӯ баргашт ва ба ӯ гуфт: «Иҷозат деҳ, ки биравам ва назди бародарони худ, ки дар Миср ҳастанд, баргардам ва бубинам, ки оё онҳо ҳанӯз зиндаанд». Ва Йитрӯ ба Мусо гуфт: «Ба саломатӣ бирав».

Мусо ба хонаи падарарӯсаш бармегардад ва иҷозат медиҳад, ки ба назди қавми худ дар Миср баргардад.

1. Вафодории Худо дар вохӯрии Мусо бо падарарӯсаш Йитрӯ дида мешавад.

2. Худованд ба воситаи наздиконамон дар замони нооромӣ ба мо оромӣ ато мекунад.

1. Румиён 5:1 - "Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳ дорем."

2. Филиппиён 4:7 - «Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард».

Хуруҷ 4:19 Ва Худованд дар Мидён ба Мусо гуфт: «Бирав ва ба Миср баргард, зеро ки ҳамаи одамон мурдаанд, ки ҷони туро кофтанд».

Ба Мусо гуфта шуд, ки ба Миср баргардад, зеро одамоне, ки ҷони ӯро меҷӯянд, мурданд.

1. Мукофоти вафодор: Қиссаи Мусо

2. Сабр дар баробари мусибат: Қиссаи Мӯсо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 27:14 - Бар Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард: Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав.

Хуруҷ 4:20 Ва Мусо зан ва писарони худро гирифта, ба хар савор кард, ва ба замини Миср баргашт, ва Мусо асои Худоро ба дасти худ гирифт.

Мусо бо оилааш ва асои Худо дар дасташ ба Миср бармегардад.

1. Қувваи Итоат: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад.

2. Аҳамияти оила: Чӣ тавр якҷоя истодан ба мо дар муборизаҳои мо кӯмак карда метавонад.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Хуруҷ 4:21 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Вақте ки ба Миср бармегардӣ, бубин, ки ҳамаи он мӯъҷизаҳоро дар ҳузури фиръавн, ки ман ба дасти ту супурдаам, ба амал овар; лекин дили ӯро сахт хоҳам кард, то ки ӯ одамон мераванд.

Худованд ба Мӯсо дастур медиҳад, ки мӯъҷизаҳоеро, ки ба ӯ ато кардааст, дар назди Фиръавн анҷом диҳад, вале огоҳ мекунад, ки дили Фиръавн сахт мешавад, то мардумро раҳо накунад.

1. Худо бар вазъияти мо ҳукмфармост

2. Қудрати тоъат дар баробари мухолифат

1. Ишаъё 46:10-11 - Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Ман мегӯям: нияти Ман устувор хоҳад буд, ва ҳар он чи мехоҳам, мекунам. Аз шарқ мурғи даррандаро даъват мекунам; аз диёри дур одаме, ки максадамро ичро кунад. Он чи гуфтам, ба амал оварам; он чизеро, ки ман ба нақша гирифтаам, иҷро мекунам.

2. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Барои онҳое ки Ӯ пешакӣ шинохт, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунанд, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

Хуруҷ 4:22 Ва ба фиръавн бигӯ: «Худованд чунин мегӯяд: «Исроил писари ман, нахустзодаи ман аст;

Худо эълон мекунад, ки Исроил Писари Ӯ, ҳатто нахустзодаи Ӯст.

1. Муҳаббати Падар: Фаҳмидани муносибати Худо бо Исроил

2. Аҳди Падар: ваъдаҳои Худо ба халқи худ

1. Румиён 9:4-5, "Онҳо банӣ-Исроил ҳастанд, ва фарзандхондӣ, ҷалол, аҳдҳо, додани шариат, ибодат ва ваъдаҳо аз они онҳост. Падарон ва аз насли онҳо аз они онҳост. , ба ҳасби ҷисм, Масеҳ аст, ки Худои ҳама аст ва то абад муборак аст».

2. Такрори Шариат 7: 6-8, "Зеро ки шумо қавми муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастед. Худованд Худои шумо шуморо баргузидааст, то ки аз байни ҳамаи халқҳое, ки дар рӯи замин ҳастанд, барои мулки ганҷинаи худ қавме бошед. На аз он сабаб буд, ки шумо аз ҳар қавми дигар бештар будед, ки Худованд шуморо дӯст дошта, шуморо баргузид, зеро шумо дар байни ҳамаи халқҳо камтар будед, балки аз он сабаб аст, ки Худованд шуморо дӯст медорад ва ба қасам вафо мекунад, ба падарони шумо қасам хӯрд, ки Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун оварда, шуморо аз хонаи ғуломӣ, аз дасти фиръавн подшоҳи Миср фидия додааст».

Хуруҷ 4:23 Ва ман ба ту мегӯям: писари маро бигзор, то ки ба ман хизмат кунад;

Худо ба Фиръавн амр мекунад, ки баргузидаи худро раҳо кунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чаро Худо онҳоеро, ки аҳкоми Ӯро риоя мекунанд, подош медиҳад?

2. Арзиши беитоатӣ: Вақте ки мо аз итоаткории Худо саркашӣ мекунем, чӣ мешавад

1. Румиён 6:16-17 - «Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор пешниҳод кунед, ғуломи касе ҳастед, ки ба ӯ итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки боиси марг мегардад ба адолат?

2. Матто 7:21-23 - "На ҳар кӣ ба ман мегӯяд: "Худовандо, Худовандо", ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки он касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меорад. Дар он рӯз бисёриҳо хоҳанд шуд. ба ман бигӯ: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва девҳоро ба исми Ту берун наовардем ва ба исми Ту мӯъҷизотҳои зиёде ба амал намеовардем?" Ва он гоҳ ба онҳо хоҳам гуфт: "Ман ҳеҷ гоҳ шуморо нашинохтам; аз ман дур шавед, эй бадкорон"».

Хуруҷ 4:24 Ва воқеъ шуд, ки дар роҳ дар меҳмонхона Худованд ӯро пешвоз гирифт ва хост, ки ӯро бикушад.

Худованд Мусоро ҳангоми сафараш вохӯрд ва хост, ки ӯро бикушад.

1. Қудрати файзи Худо: Чӣ гуна Худо моро бо роҳҳои ғайричашмдошт муҳофизат мекунад

2. Имони бепоён дар баробари мусибат

1. Румиён 5:20-21 - Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз боз ҳам зиёдтар мешуд, то ончунон ки гуноҳ дар мамот ҳукмронӣ мекард, файз низ ба воситаи адолат ҳукмронӣ кунад, то ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ҳаёти ҷовидонӣ биёрад.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Хуруҷ 4:25 Он гоҳ Сипура санги тезеро гирифта, пӯсти ҷанозаи писарашро бурида, пеши пойҳои ӯ партофта, гуфт: «Ту барои ман шавҳари хунхор ҳастӣ».

Сипура писари худро хатна мекунад, то шавҳараш Мусоро аз ғазаби Худо муҳофизат кунад.

1. Аҳамияти тоъати Худо дар издивоҷ.

2. Қувват ва фидокории меҳри модар.

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Итоат, муҳаббат ва эҳтиром дар издивоҷ.

2. Масалҳо 31:25-31 - Зани некӯкор ва муҳаббати ӯ ба оилааш.

Хуруҷ 4:26 Ӯ ӯро ҷавоб дод, ва вай гуфт: «Ту шавҳари хунхор ҳастӣ, аз сабаби хатна».

Ин порча дар бораи он аст, ки Худо ба Мусо иҷозат дод, ки пас аз хатна кардани писараш занаш равад.

1: Файзи Худо аз хатогиҳои мо бузургтар аст.

2: Хатна рамзи аҳди Худо бо мост.

1: Румиён 5:20-21 - "Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз боз ҳам зиёдтар мешуд, то чунон ки гуноҳ дар мамот ҳукмронӣ мекард, файз низ ба воситаи адолат ҳукмронӣ кунад, то ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ҳаёти ҷовидонӣ биёрад."

2: Ғалотиён 6:15 - "Зеро ки на хатна ва на номахтунӣ чизест; балки офариниши нав ҳама чиз аст!"

Хуруҷ 4:27 Ва Худованд ба Ҳорун гуфт: «Ба биёбон бирав, то Мусоро пешвоз гир». Ва ӯ рафта, дар кӯҳи Худо бо ӯ вохӯрда, ӯро бӯсид.

Худованд ба Ҳорун дастур дод, ки ба биёбон равад, то Мусоро пешвоз гирад, ва ӯ ин корро кард, ва онҳо ҳангоми вохӯрӣ ба оғӯш гирифтанд.

1. Худо дар кори ба ҳам овардани одамон ва барқарор кардани муносибатҳо аст.

2. Бӯса ифодаи тавонои муҳаббат, қабул ва шодӣ аст.

1. Луқо 15:20-24 - Масал дар бораи Писари гумшуда.

2. Румиён 12:9-10 - Муҳаббат дар амал.

Хуруҷ 4:28 Ва Мусо ба Ҳорун тамоми суханони Худованд, ки ӯро фиристода буд, ва тамоми мӯъҷизаҳоеро, ки ба ӯ фармуда буд, нақл кард.

Мусо суханони Худованд ва аломатҳои Худовандро ба Ҳорун расонд.

1. Риояи Каломи Худо: Муҳимияти Итоати Фармонҳои Худо

2. Далерӣ ва итоаткорӣ: Бо вуҷуди тарс пайравӣ аз дастурҳои Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Воиз 12:13 - Аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин вазифаи тамоми инсоният аст.

Хуруҷ 4:29 Ва Мусо ва Ҳорун рафта, ҳамаи пирони банӣ-Исроилро ҷамъ карданд;

Мусо ва Ҳорун пешвоёни банӣ-Исроилро ҷамъ карданд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар калисо

2. Њамаро ба вањдат љамъ овардан

1. Ишаъё 12:3-4 - Бо шодӣ шумо аз чоҳҳои наҷот об хоҳед гирифт

2. Қӯлассиён 3:14-15 - Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббатеро дар бар кунед, ки ҳама онҳоро дар ягонагии комил мепайвандад

Хуруҷ 4:30 Ва Ҳорун ҳар он чиро, ки Худованд ба Мусо гуфта буд, гуфт, ва мӯъҷизотеро дар пеши назари мардум ба амал овард.

Ҳорун тамоми суханонеро, ки Худованд ба Мусо гуфта буд, гуфт ва дар пеши мардум мӯъҷизот нишон дод.

1. Мо бояд омода бошем, ки ба ҳидояти Худо амал кунем.

2. Ба Худо итоат кардан муҳим аст, ҳатто вақте ки душвор ва нороҳат аст.

1. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки калон шуд, рад кард, ки писари духтари фиръавн шинохта шавад. Ӯ интихоб кард, ки дар баробари халқи Худо бадрафторӣ кунад, на аз ҳаловатҳои зудгузари гуноҳ. Ӯ расвоиро ба хотири Масеҳ аз ганҷҳои Миср гаронтар меҳисобад, зеро ки мукофоти худро интизор буд.

2. Юҳанно 8:31-32 - Ба яҳудиёне, ки ба ӯ имон оварда буданд, Исо гуфт: «Агар ба таълимоти Ман пайравӣ кунед, дар ҳақиқат шогирдони Ман ҳастед. Он гоҳ шумо ҳақиқатро хоҳед донист ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард.

Хуруҷ 4:31 Ва мардум имон оварданд, ва чун шуниданд, ки Худованд банӣ-Исроилро дидааст, ва ба андӯҳи онҳо нигоҳ кардааст, онҳо сар хам карда, саҷда карданд.

Халқи Исроил пас аз шунидани ташрифи Ӯ ба ин сарзамин ва дидани раҳмдилии Ӯ ба андӯҳи онҳо ба Худо имон оварданд ва Ӯро ибодат карданд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Неъмати ибодати Худои меҳрубон

1. Забур 33:18-19 - "Инак, чашми Худованд ба тарсҳои Ӯст, бар касонест, ки ба муҳаббати устувори Ӯ умед мебанданд, то ки ҷони онҳоро аз марг наҷот диҳад ва дар қаҳтӣ зинда нигоҳ дорад".

2. Ишаъё 25:1 - "Эй Худованд, Ту Худои ман ҳастӣ; Ман Туро сарафроз хоҳам кард; Ман исми Туро ҳамду сано хоҳам гуфт, зеро ки Ту корҳои аҷибе кардаӣ, нақшаҳои аз қадим, содиқ ва боэътимод сохташуда."

Хуруҷи 5-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Дар Хуруҷ 5:1-9 Мусо ва Ҳорун назди Фиръавн назди фиръавн хоҳиш мекунанд, ки ба исроилиён иҷозат диҳад, ки ба биёбон рафта зиёфат барпо кунанд ва Худои худро ибодат кунанд. Аммо Фиръавн саркашӣ мекунад ва дархости онҳоро рад мекунад. У максади онхоро зери суол мебарад ва онхоро ба он айбдор мекунад, ки мардумро аз корашон дур карданӣ мешаванд. Ба ҷои ин, фиръавн сарбории исроилиёнро зиёд карда, аз онҳо талаб мекунад, ки истеҳсоли хиштро идома диҳанд, бе он ки ба онҳо коҳ маводи зарурӣ барои хиштсозиро таъмин кунанд. Ин меҳнати пуршиддат дар байни исроилиён, ки талабҳои Фиръавнро қонеъ карда наметавонистанд, изтироби зиёдеро ба вуҷуд меорад.

Параграфи 2: Идома дар Хуруҷ 5:10-21, дар натиҷаи фармони сахти фиръавн, сардорон ва устоҳое, ки бар коргарони исроилӣ таъин шудаанд, ба онҳо фишор меоранд, то квотаҳои ғайриимконро иҷро кунанд. Исроилиён аз Мусо ва Ҳорун шикоят мекунанд, ки ин мусибатро ба сари онҳо овард. Ҳам аз фармони Фиръавн ва ҳам қавми худашон бар сари корбарон қарор гирифтаанд, онҳо худро ситам мекунанд. Худи Мусо аз ин ҷавоби халқи худ рӯҳафтода мешавад, вале ба Худо муроҷиат карда, мепурсад, ки чаро Ӯ бидуни наҷот додани халқи худ ба чунин ранҷу азоб роҳ додааст.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 5:22-23 Мусо ноумедӣ ва ноумедии худро дар назди Худо баён мекунад. Ӯ савол медиҳад, ки чаро Худо бо вуҷуди ваъдаи наҷот халқи Худро наҷот надодааст. Мусо чунин мешуморад, ки аз замоне ки ӯ бо фармони Худо бо Фиръавн рӯ ба рӯ шуд, вазъият барои исроилиён ба ҷои беҳтар шуданаш бадтар шуд. Аммо, бо вуҷуди шубҳаҳо ва шикоятҳои худ, Мусо то ҳол вобастагии худро аз Худо эътироф мекунад ва аз Ӯ ҷавоб меҷӯяд.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 5 пешниҳод мекунад:
Мусо ва Ҳорун барои ибодат иҷозат талаб карданд;
Фиръавн талаби онҳоро рад кард.
Зиёд кардани сарбории исроилиён бе додани кох.

Мастерҳо бо сабаби зиёд шудани квотаҳо ба коргарон фишор меоранд;
Исроилиён аз Мусо ва Ҳорун шикоят мекунанд;
Мусо дар ҳолати ноумедӣ ба Худо дуо мекунад.

Мусо дар назди Худо ноумедиро баён мекунад;
Пурсидан, ки чаро наҷот ба амал наомадааст;
Эътироф кардани вобастагӣ ба Худо сарфи назар аз шубҳа.

Ин боб афзоиши шиддати байни Мусо, Ҳорунро ифода мекунад, ки хоҳиши исроилиёнро барои озодӣ аз ғуломӣ ва Фиръавн рамзи ҳокимияти ситамгарро ифода мекунад, ки боиси афзоиши душвориҳои халқи ғуломшудаи Исроил мегардад. Он нишон медиҳад, ки чӣ гуна умедҳои ибтидоӣ барои озодӣ бо муқовимат аз ҷониби шахсони қудратманд рӯ ба рӯ мешаванд ва дар ҳоле ки

боиси ноумедии ҳарду пешво ба монанди Мусо ва инчунин дар байни ибриёни одӣ, ки зери зулми шадид азоб мекашанд, оварда мерасонад. Бо вуҷуди ин мушкилот, Хуруҷ 5 инчунин нишон медиҳад, ки чӣ тавр имон тавассути шубҳа озмуда мешавад, аммо дар ҷустуҷӯи ҷавобҳо аз Худо дар байни душвориҳо устувор мемонад.

Хуруҷ 5:1 Ва баъд аз он Мусо ва Ҳорун ба фиръавн даромада, гуфтанд: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: қавми Маро бигзоред, то ки барои Ман дар биёбон ид барпо кунанд».

Мусо ва Ҳорун назди фиръавн рафтанд ва ба ӯ гуфтанд, ки Худованд Худои Исроил ба ӯ амр мекунад, ки қавми ибриро иҷозат диҳад, то ки барои Ӯ дар биёбон ид барпо кунанд.

1. Қувваи итоъат ба фармони Худо

2. Баракатҳои таҷлили идҳо барои Худованд

1. Аъмол 5:29 - «Он гоҳ Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

2. Ибодат 23:43 - "То наслҳои шумо бидонанд, ки Ман банӣ-Исроилро дар хаймаҳо сокин кардаам, вақте ки онҳоро аз замини Миср берун овардам: Ман Худованд Худои шумо ҳастам".

Хуруҷ 5:2 Ва фиръавн гуфт: «Худованд кист, ки ба овози Ӯ итоат кунам, то Исроилро раҳо кунам? Ман Худовандро намешиносам ва Исроилро намегузорам.

Фиръавн қудрати Худоро эътироф намекунад ва амр мекунад ва намегузорад, ки банӣ-Исроилро биравад.

1. Монанди Фиръавн мабош, ки аз эътироф ва фармонбардории қудрати Худо сарпечӣ кард.

2. Ҳокимияти Худоро эҳтиром кардан ва итоат кардан лозим аст, ҳатто вақте ки он хилофи хоҳишҳои мост.

1. Румиён 13:1-7 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд".

2. Дониёл 3:16-18 - "Шадрах, Мешак ва Абднаҷу ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфтанд: "Эй Набукаднесар, мо дар ин бора ба ту ҷавоб додан намехоҳем. Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст моро аз кӯраи сӯзон наҷот деҳ, ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ».

Хуруҷ 5:3 Ва онҳо гуфтанд: «Худои ибриён бо мо вохӯрд; биёед се рӯз роҳ ба биёбон биравем ва барои Худованд Худои мо қурбонӣ кунем; мабодо бо вабо ё бо шамшер бар мо наафтад.

Ибриён ба Фиръавн гуфтанд, ки Худои онҳо бо онҳо вохӯрд ва аз Фиръавн хоҳиш кард, ки ба онҳо иҷозат диҳад, ки ба сафари серӯза ба биёбон раванд, то ба Худои худ қурбонӣ кунанд, мабодо онҳоро бо вабо ё шамшер ҷазо диҳад.

1. Омӯзиши эътимод ба Худованд: Ҳикояи ибриён дар Хуруҷ 5:3

2. Қувваи имон: Чӣ тавр ибриён тарсро мағлуб карданд ва ба Худо таваккал карданд

1. Хуруҷ 5:3

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Хуруҷ 5:4 Ва подшоҳи Миср ба онҳо гуфт: «Чаро шумо, эй Мусо ва Ҳорун, қавмро аз аъмоли худ дур мекунед? шуморо ба бори худ бирасонад.

Фиръавн ба Мусо ва Ҳорун амр мекунад, ки мардумро ба кору бори худ баргардонанд.

1. Дар кори худ содиқ бошед - 1 Таслӯникиён 4:11-12

2. Ба дигарон ҳамдардӣ кунед - Луқо 10:25-37

1. Хуруҷ 1:13–14

2. Матто 11:28–30

Хуруҷ 5:5 Ва фиръавн гуфт: «Инак, мардуми ин замин ҳоло бисьёранд, ва шумо онҳоро аз бори худ ором мегузоред».

Фиръавн афзудани шумори мардумро дар ин сарзамин эътироф мекунад ва ба мардум амр мекунад, ки аз бори худ истироҳат кунанд.

1. Дар бори вазнини худ оромӣ ёфтан - Хуруҷ 5:5

2. Ба Худо такя кардан дар замонҳои фаровон - Хуруҷ 5:5

1. Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Хуруҷ 5:6 Ва фиръавн ҳамон рӯз ба сардорони қавм ва нозирони онҳо амр фармуда, гуфт:

Фиръавн ба сардорон ва афсарони онҳо фармон дод, ки ба халқи Исроил ситам кунанд.

1. Мо набояд нагузорем, ки худро ба бадӣ мағлуб созем, балки бар зидди беадолатӣ ва зулм муқобилат кунем.

2. Ҳатто вақте ки ба мо беадолатона рафтор мекунанд, мо бояд фурӯтан ва ба Каломи Худо содиқ бошем.

1. Румиён 12:21 - Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Хуруҷ 5:7 Дигар ба мардум коҳ надиҳед, то ки хишт созад, чунон ки қаблан буд; бигзор онҳо рафта, барои худ коҳ ҷамъ кунанд.

Фиръавн ба банӣ-Исроил фармуд, ки дигар коҳро барои хиштҳое, ки барои сохтани онҳо лозим аст, таъмин накунанд ва ба ҷои он бояд худашон онро ҷамъ кунанд.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: Ҳатто вақте ки зиндагӣ душвор ба назар мерасад

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи хавотир нашав

2. Румиён 8:28 - кори Худо дар ҳама ҳолатҳо

Хуруҷ 5:8 Ва достони хиштҳоеро, ки онҳо пештар сохта буданд, бар онҳо бигузоред; Аз он кам нахоҳед кард, зеро онҳо бекоранд; бинобар ин фарьёд зада, мегӯянд: «Биёед, биравем ва барои Худои худ қурбонӣ кунем».

Аз мардуми Исроил талаб карда мешавад, ки бидуни кам кардани квотаи худ хишт созанд, гарчанде ки онҳо бекоранд ва мехоҳанд барои Худо қурбонӣ кунанд.

1. Кор кардан барои Худо бори гарон нест, балки баракат аст.

2. Ҳатто дар байни душвориҳо, имони мо бояд қавӣ боқӣ монад.

1. Қӯлассиён 3:23 Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед.

2. Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Хуруҷ 5:9 Бигзор кори бештар бар сари одамон гузошта шавад, то ки дар он меҳнат кунанд; ва сухани беҳуда набинанд.

Худо ба Мусо амр дод, ки аз исроилиён кори бештар талаб кунад, то онҳо ба суханони дурӯғ гӯш надиҳанд.

1. Қувваи Калом: Мулоҳиза дар бораи Хуруҷ 5:9

2. Эҳтиёт бошед, ки чӣ гӯш мекунед: Омӯзиши Хуруҷ 5:9

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Масалҳо 10:19 - Вақте ки сухан бисёр аст, гуноҳ кам нест, аммо ҳар кӣ лабҳои худро нигоҳ дорад, оқил аст.

Хуруҷ 5:10 Ва сардорони қавм ва нозирони онҳо берун рафта, ба мардум сухан ронда, гуфтанд: «Фиръавн чунин мегӯяд: «Ман ба шумо коҳ намедиҳам».

Муаллифони Фиръавн ба мардум фармуданд, ки кори худро бидуни кох барои хишташон таъмин кунанд.

1. Худо дар миёни озмоишҳо ва мусибатҳо бо мост.

2. Худо моро даъват мекунад, ки кори беҳтаринамонро иҷро кунем, ҳатто вақте ки ин кор имконнопазир аст.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 5:11 Биравед ва коҳро аз ҷое, ки ёбед, биёред, лекин аз кори шумо ҳеҷ чиз кам нахоҳад шуд.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки рафта, барои корашон коҳ ҷамъ кунанд, гарчанде ки сарбории онҳо кам намешавад.

1. Файзи Худо ҳеҷ гоҳ заҳматро кам намекунад

2. Бо вуҷуди вазъиятҳои рӯҳафтода сахт меҳнат кардан

1. Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор касе ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба эҳтиёҷманд бидиҳад.

2. 1 Таслӯникиён 4:11-12 - Ва шумо омӯзед, ки хомӯш бошед, ва кори шахсии худро анҷом диҳед ва бо дасти худ кор кунед, чунон ки ба шумо амр фармудаем; То ки дар назди онҳое ки дар берунанд, ростқавлона рафтор кунед, ва аз ҳеҷ чиз камӣ надоред.

Хуруҷ 5:12 Ҳамин тавр, мардум дар тамоми замини Миср пароканда шуданд, то ки ба ҷои коҳ хошок ҷамъ кунанд.

Халқи Исроил дар тамоми Миср пароканда шуда буданд, то ба ҷои коҳ хошок ҷамъ кунанд.

1. Худо ҳама гуна вазъиятро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад.

2. Кувваи тоъат дар баробари мусибат.

1. Ишаъё 55:8-9: «Зеро ки андешаҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нест, мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

Хуруҷ 5:13 Ва сардорон онҳоро шитоб карда, гуфтанд: «Амалҳои худ, супоришҳои ҳаррӯзаи худро, чунон ки коҳ буд, иҷро кунед».

Масъулон дар Хуруҷ 5:13 исроилиёнро маҷбур мекарданд, ки супоришҳои ҳаррӯзаи худро бидуни коҳ таъмин кунанд.

1. Худо барои мо дар корҳои ҳаррӯзаи мо қувват мебахшад.

2. Мо бояд дар кори худ боғайрат бошем, ҳатто вақте ки ин имконнопазир аст.

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Матто 11:28-30 - Ба назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Хуруҷ 5:14 Ва нозирони банӣ-Исроилро, ки мудирони фиръавн бар онҳо таъин карда буданд, латукӯб карда, гуфтанд: «Чаро шумо вазифаи худро дар сохтани хишт дирӯз ва имрӯз иҷро накардаед, мисли пештара?

Афсарони банӣ-Исроил, ки аз ҷониби мудирони Фиръавн таъйин шуда буданд, барои иҷро накардани супориши хиштсозӣ латукӯб шуданд.

1. Қувваи истодагарӣ: Кор бо душвориҳо

2. Ваъдаҳои Худо: таваккал ба муҳаббати бепоёни Ӯ

1. Ибриён 12:1-3 - Бинобар ин, азбаски мо дар иҳотаи чунин абри бузурги шоҳидон ҳастем, биёед ҳама чизеро, ки монеа мешавад ва гуноҳеро, ки ба осонӣ печида мешавад, дур кунем. Ва биёед бо истодагарӣ дар мусобиқае, ки барои мо муқаррар шудааст, давем ва чашмони худро ба Исо, пешрав ва комилкунандаи имон, нигоҳ кунем.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Хуруҷ 5:15 Он гоҳ нозирони банӣ-Исроил омада, назди фиръавн фарьёд зада, гуфтанд: «Чаро бо бандагони худ чунин рафтор мекунӣ?

Муносибати ноодилонаи Фиръавн ба исроилиён маҳкум карда мешавад.

1. Худо нисбат ба дигарон беадолатона рафтор намекунад.

2. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки кори дурустро анҷом диҳем, ҳатто вақте ки шахсони мансабдор ин корро намекунанд.

1. Яъқуб 2:12-13 - Ҳамчун шахсоне сухан гӯед ва амал кунед, ки аз рӯи қонуне, ки озодӣ медиҳад, доварӣ карда мешавад. Зеро ба касе, ки раҳм накардааст, доварӣ бе марҳамат хоҳад буд. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

2. Матто 7:12 - Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чиро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад.

Хуруҷ 5:16 Ба бандагонат коҳ дода нашудааст, ва онҳо ба мо мегӯянд: "Хишт бисоз; ва инак, бандагони ту зада шудаанд; лекин айб дар қавми туст.

Халқи Исроилро барои он ки коҳ барои сохтани хишт кофӣ набуд, бадрафторӣ ва латукӯб мекарданд.

1: Мо набояд ба дигарон бадрафторӣ кунем, балки ба ҷои он ҳамдардӣ ва фаҳмиш нишон диҳем, зеро ин айби халқи Исроил набуд.

2: Мо набояд ҳангоми дучор шудан ба душвориҳо таслим нашавем, зеро халқи Исроил ҳатто вақте ки ба онҳо бадрафторӣ мерасид, идома медоданд.

1: Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2: Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо раҳм хоҳанд шуд.

Хуруҷ 5:17 Аммо ӯ гуфт: "Шумо бекор ҳастед, бекор ҳастед; бинобар ин шумо мегӯед: "Биёед, биравем ва барои Худованд қурбонӣ кунем".

Исроилиёнро ба бекорӣ айбдор карданд ва ташвиқ карданд, ки бираванд ва барои Худованд қурбонӣ кунанд.

1. Муҳимияти истифодаи вақтамон барои хидмат ба Худо.

2. Қувваи амалҳо ва муносибатҳои мо дар хидмат ба Худо.

1. Эфсӯсиён 5:15-16 Пас, бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст.

2. Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Хуруҷ 5:18 Пас, ҳоло бирав ва кор кун; зеро ки кох ба шумо дода нахоҳад шуд, аммо афсонаи хиштро хоҳед дод.

Гузариши мухтасар: Фиръавн ба исроилиён амр медиҳад, ки бе коҳ кор кунанд, аммо ба ҳар ҳол ҳамон миқдор хиштро супоранд.

1. Қувваи сабр - Чӣ гуна мо метавонем душвориҳоро тавассути имон ба Худо паси сар кунем.

2. Кор кардан дар душвориҳо - омӯхтани кор кардан бо он чизе, ки мо дорем, новобаста аз вазъият.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Хуруҷ 5:19 Ва нозирони банӣ-Исроил диданд, ки дар ҳолати бад қарор доранд, баъд аз он ки гуфта шуда буд: "Аз хишти худ аз кори ҳаррӯзаи худ чизе кам накунед".

Афсарони банӣ-Исроил дар ҳолати вазнин қарор гирифтанд, ки ба онҳо гуфтанд, ки ҳар рӯз хиштро кам накунанд.

1. Вақте ки мо дар вазъиятҳои душвор қарор дорем, мо метавонем тавассути имон ба Худо қувват пайдо кунем.

2. Ҳатто вақте ки замонҳои душвор аст, мо метавонем устувор боқӣ монем ва вазифаҳои худро бо рӯҳияи мусбӣ анҷом диҳем.

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:31 - Пас, мо дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Хуруҷ 5:20 Ва онҳо бо Мусо ва Ҳорун, ки аз пеши фиръавн берун меомаданд, пеши роҳ меистоданд, вохӯрданд.

Исроилиён ҳангоми баромадан аз фиръавн бо Мусо ва Ҳорун дучор шуданд.

1. Худованд дар вақти эҳтиёҷманди мо кӯмак мефиристад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро қувват ва роҳнамоӣ диҳад.

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Хуруҷ 5:21 Ва онҳо ба онҳо гуфтанд: «Худованд ба шумо нигоҳ карда, ҳукм кунад; зеро ки шумо маззаи моро дар назари Фиръавн ва дар назари навкаронаш нафратангез сохтед, то ки шамшере ба дасти онҳо бизананд, то ки моро бикушанд.

Банӣ-Исроил аз дуруштӣ ва шафқати Фиръавн азоб мекашиданд ва аз Худо хостанд, ки ӯро доварӣ кунад.

1. Худо довари одил аст ва ҳамеша адолатро барои мазлумон пойдор месозад.

2. Ҳамдардӣ ва марҳамат ҷузъҳои асосии Малакути Худо мебошанд ва бояд дар ҳаёти мо зоҳир карда шаванд.

1. Хуруҷ 5:21 - Худованд ба ту менигарад ва доварӣ мекунад; зеро ки шумо маззаи моро дар назари Фиръавн ва дар назари навкаронаш нафратангез сохтед, то ки шамшере ба дасти онҳо бизананд, то ки моро бикушанд.

2. Забур 9:7-8 - Аммо Худованд то абад пойдор хоҳад буд: Ӯ тахти Худро барои доварӣ омода кардааст. Ва ҷаҳонро аз рӯи адолат доварӣ хоҳад кард, ба доварӣ ба мардум аз рӯи адолат хизмат хоҳад кард.

Хуруҷ 5:22 Ва Мусо назди Худованд баргашта, гуфт: «Худовандо! чаро маро фиристодӣ?

Мусо аз Худо пурсид, ки чаро халқаш азоб мекашад.

1: Худо ҳамеша дар назорат аст ва дар вақти ранҷу азоб ҳозир аст.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва дар душвориҳо ба Ӯ таваккал кунем.

1: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Юҳанно 16:33 - Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар дунё шумо мусибат хоҳед дошт. Аммо дил гиред; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

Хуруҷ 5:23 Зеро, азбаски ман назди фиръавн омадам, то аз исми Ту сухан ронам, вай ба ин қавм бадӣ кардааст; ва ҳеҷ гоҳ қавми худро наҷот надодай.

Фиръавн ба банӣ-Исроил бадӣ карда буд, бо вуҷуди амри Худо, ки онҳоро раҳо кунад, ва Худо онҳоро ҳанӯз наҷот надода буд.

1. Қувваи имон дар шароити номусоид

2. Боварӣ ба вақти Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷи 6-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 6:1-9 Худо Мусоро ба қудрати худ ва садоқати Ӯ барои иҷрои ваъдаҳояш итминон медиҳад. Ӯ Худро Худованде эълон мекунад, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб зоҳир шуда буд, вале онҳо ба воситаи номи «Яҳува» пурра шинохта нашуданд. Худо тасдиқ мекунад, ки нолаи исроилиёнро, ки дар Миср зери зулми онҳо буданд, шунидааст ва тасмим гирифтааст, ки онҳоро аз ғуломӣ раҳо кунад. Ӯ ваъда медиҳад, ки онҳоро ба замине, ки қасам хӯрда буд, ба аҷдодони онҳо ҳамчун мерос хоҳад овард. Бо вуҷуди шубҳаҳои аввалини Мусо, Худо нақши ӯро ҳамчун роҳбар тасдиқ мекунад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки бори дигар ба назди Фиръавн биравад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 6:10-13 идома дода, Мусо дар бораи сухан гуфтан дар назди фиръавн аз сабаби «лабони номахтун»-и худ изҳори нигаронӣ мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо исрор мекунад, ки Мусо ва Ҳорун ҳам барои ин вазифа интихоб шудаанд ва фармони Худро барои онҳо такрор мекунад, ки исроилиёнро аз Миср берун ованд. Дар ин ҷо насабномаи Мусо ва Ҳорун низ оварда шудааст, ки насабашон ба Левӣ бармегардад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 6:14-30 дар бораи насабҳои гуногуни қабилаҳои Рубен, Шимъӯн, Левӣ (аз ҷумла Коҳот), Ҷершӯн (писари Левӣ), Мерарӣ (писари Левӣ), Ҳорун, насабномаҳои муфассал оварда шудааст. наслҳо тавассути Элазар ва Итамар шахсиятҳои калидӣ дар байни роҳбарияти Исроилро нишон медиҳанд. Илова бар ин, он қайд мекунад, ки Ҳорун, вақте ки онҳо бо фиръавн рӯ ба рӯ шуданд, аз номи Мусо сухан мегуфт.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 6 пешниҳод мекунад:
Худо ба Мӯсо ба қудрат ва садоқати Худ боварӣ мебахшад;
Худро ҳамчун Худованд зоҳир кардан;
Ваъдаи начот аз зулми Миср;

Тасдиқи нақши Мусо ҳамчун роҳбар.

Мусо дар бораи сухан дар назди Фиръавн шубҳа дошт;
Худо ба нақшҳои Мусо ва Ҳорун исрор мекунад;
Фармони такрорӣ барои рисолати худ.

Ҳисоботи муфассали генеалогӣ, ки рақамҳои асосии дохили қабилаҳоро нишон медиҳад;
Таъкид кардани нақшҳои роҳбарӣ дар байни исроилиён.
Ёдоварӣ кардани иштироки Ҳорун дар муқобила бо Фиръавн.

Ин боб ваъдаи бепоёни Худоро барои наҷот додани исроилиён аз ғуломӣ, сарфи назар аз нокомиҳо ё шубҳаҳои аввалаи Мусо ва Ҳорун таъкид мекунад. Он бештар дар бораи табиати Худо тавассути ваҳйи худаш бо истифода аз номи "Яҳува" ошкор мекунад ва ваъдаҳои аҳди Ӯро, ки бо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб дода буданд, тақвият медиҳад. Дохил кардани тафсилоти генеалогӣ аҳамияти насабро дар ҷомеаи ибрӣ таъкид мекунад ва ҳамзамон нишон додани шахсиятҳои муҳиме, ки дар пешбурди Исроил аз Миср нақши муҳим мебозанд. Хуруҷ 6 барои муқовиматҳои минбаъда байни Мусо, Ҳорун ва Фиръавн замина мегузорад ва ҳамзамон ваколати илоҳии онҳоро дар байни халқи худ мустаҳкам мекунад.

Хуруҷ 6:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Акнун ту бубинӣ, ки Ман бо фиръавн чӣ кор хоҳам кард, зеро ки онҳоро бо дасти қавӣ раҳо хоҳад кард, ва бо дасти қавӣ онҳоро аз замини худ берун хоҳад кард».

Худо ба Мусо гуфта буд, ки фиръавн бояд банӣ-Исроилро бо дасти қавӣ раҳо кунад ва аз Миср ронда шавад.

1. Раҳо кардани назорат: Чӣ тавр ба Худо таслим шудан

2. Имони бепоён: эътирофи тавоноии Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Хуруҷ 6:2 Ва Худо ба Мусо сухан ронда, ба ӯ гуфт: «Ман Худованд ҳастам;

Худо Мусоро итминон медиҳад, ки Ӯ Худованд аст.

1. Муҳаббат ва садоқати Худоро дар замонҳои шубҳа қабул кунед

2. Тавассути ваъдаҳои ӯ ҳузури Худоро эҳсос кардан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Хуруҷ 6:3 Ва ман ба Иброҳим, ба Исҳоқ ва ба Яъқуб бо исми Худои Қодири Мутлақ зоҳир шудам, лекин ба онҳо номи худ ЯҲУВА набудам.

Худо худро ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб бо номи Худои Қодири Мутлақ зоҳир кард, аммо на ба номи Яҳува.

1. Муҳимияти донистани номи Худо

2. Ҳукмронии Худо дар ошкор кардани худ

1. Хуруҷ 3: 14-15, "Худо ба Мусо гуфт: "Ман он ки ҳастам". Ин аст он чизе ки шумо ба банӣ-Исроил бигӯед: Ман ҳастам, маро назди шумо фиристодааст.

2. Ҳастӣ 17:1-8, Вақте ки Абром наваду нӯҳсола буд, Худованд ба ӯ зоҳир шуда, гуфт: «Ман Худои Қодири Мутлақ ҳастам; пеши ман содиқона рафтор кун ва беайб бош. Он гоҳ ман дар миёни худ ва ту аҳди худ бандем ва шумораҳои шуморо хеле зиёд хоҳам кард.

Хуруҷ 6:4 Ва Ман низ бо онҳо аҳди Худро бастаам, то замини Канъонро, замини зиёрати онҳоро, ки дар он ғариб буданд, ба онҳо бидиҳам.

Худо бо халқи худ аҳд баст, то замини Канъонро ба онҳо хона диҳад.

1: Ваъдаи Худо дар бораи хона - Румиён 8:15-17

2: Вафодории аҳди Худо - Забур 88:34

1: Ибриён 11: 9-10

2: Ирмиё 29:10-14

Хуруҷ 6:5 Ва ман оҳу нолаи банӣ-Исроилро, ки мисриён дар ғуломӣ нигоҳ медоранд, шунидаам; ва аҳди худро ба ёд овардам.

Худо нолаи банӣ-Исроилро, ки мисриён дар асорати ғуломӣ буданд, шунид ва аҳди Худро ба ёд овард.

1. Худо ҳамеша гӯш мекунад - Чӣ тавр аҳд ва ғамхории Худо дар бораи халқи Ӯ бояд моро ташвиқ кунад, ки дар вақти тангӣ ба назди Ӯ биёем.

2. Ғуломӣ ба озодӣ - Чӣ гуна Худо қудрат дорад, ки моро аз ҳар гуна ғуломӣ раҳо кунад ва ба макони озодӣ расонад.

1. Забур 34:17-18 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 54:10 - Зеро ки кӯҳҳо метавонанд аз байн раванд ва теппаҳо барҳам хӯранд, аммо муҳаббати устувори ман аз шумо дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии Ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба шумо раҳм мекунад.

Хуруҷ 6:6 Бинобар ин ба банӣ-Исроил бигӯ: «Ман Худованд ҳастам, ва шуморо аз зери бори гарони мисриён берун хоҳам овард, ва шуморо аз ғуломии онҳо раҳо хоҳам кард, ва шуморо бо дасти дароз фидия хоҳам дод. бозу ва бо ҳукмҳои бузург:

Худо ваъда дод, ки банӣ-Исроилро аз ғуломии мисриён озод мекунад ва онҳоро бо бозуи тавоно ва довариҳои бузурги Худ наҷот медиҳад.

1. Қудрати Худо барои наҷотдиҳӣ: Ҳикояи исроилиён

2. Қуввати ваъдаҳои Худо: Тадқиқот дар Хуруҷ 6:6

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ ба синни балоғат расид, рад кард, ки писари духтари фиръавн номида шавад; Бартар аз он ки бо қавми Худо уқубат кашад, аз ҳаловати гуноҳ як вақт баҳра барад; Ва дашномҳои Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро ки подошро эҳтиром мекард.

Хуруҷ 6:7 Ва шуморо назди худ ҳамчун қавм хоҳам бурд, ва барои шумо Худо хоҳам буд; ва хоҳед донист, ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам, ки шуморо аз зери бори гарони мисриён берун меоварад.

Худо ба исроилиён ваъда медиҳад, ки Худои онҳо хоҳад буд ва онҳоро аз зулми онҳо озод мекунад.

1. Худо Наҷотдиҳанда ва Наҷотдиҳандаи мост, ки ҳамеша моро озодӣ ва умед мебахшад.

2. Таваҷҷуҳи мо ба Худованд ба мо имкон медиҳад, ки ҳар гуна монеа ва душвориҳои зиндагиро паси сар кунем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Хуруҷ 6:8 Ва шуморо ба замине хоҳам овард, ки дар бораи он қасам хӯрда будам, ки онро ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб медиҳам; ва онро ба шумо мерос хоҳам дод: Ман Худованд ҳастам.

Худо ваъда дод, ки банӣ-Исроилро ба замини ваъдашуда меорад ва онро ба онҳо ҳамчун мерос медиҳад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

2. Итоат ба Худо савоб меорад.

1. Такрори Шариат 7: 12-13 - Бинобар ин чунин хоҳад шуд, ки агар шумо ба ин ҳукмҳо гӯш диҳед, ва риоя кунед ва онҳоро ба ҷо оваред, ки Худованд Худои шумо аҳд ва марҳаматеро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, бо ту риоя хоҳад кард. : Ва туро дӯст хоҳад дошт, ва баракат хоҳад дод, ва туро афзун хоҳад кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 21:43-45 - Ва Худованд тамоми заминеро, ки қасам хӯрда буд, ба падарони онҳо дод, ба Исроил дод; ва онро тасарруф намуда, дар он сокин шуданд. Ва Худованд ба онҳо мувофиқи он чи ба падаронашон қасам хӯрда буд, оромӣ дод; Худованд ҳамаи душманони онҳоро ба дасти онҳо супурд. Ҳеҷ чизи хубе ки Худованд ба хонадони Исроил гуфта буд, барбод рафт; хама ба амал омад.

Хуруҷ 6:9 Ва Мусо ба банӣ-Исроил чунин гуфт, вале онҳо ба Мусо гӯш надоданд, то ки андӯҳи рӯҳӣ ва ғуломии бераҳмона.

Мусо ба исроилиён сухан гуфт, аммо онҳо аз ғуломии сахташон хеле рӯҳафтода шуданд, то гӯш надиҳанд.

1. Дар замонҳои душвор умедро аз даст надиҳед

2. Дар миёни ранҷу азоб ба Худо имон оваред

1. Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. 2 Қӯринтиён 4:16-18 Аз ин рӯ, мо рӯҳафтода намешавем. Ҳарчанд шахсияти берунии мо нобуд мешавад, ботинии мо рӯз аз рӯз нав мешавад. Зеро ин андӯҳи сабуки лаҳзае барои мо вазни абадии ҷалолеро омода мекунад, зеро мо на ба чизҳои намоён, балки ба чизҳои нонамоён назар мекунем. Зеро чизҳои намоён гузарандаанд, вале он чи нонамоён аст, ҷовидонӣ аст.

Хуруҷ 6:10 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо бо Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Ҳидоят аз ҷониби Худо ва аҳамияти гӯш кардан.

2. Чӣ тавр ба иродаи Худо итоат кардан мумкин аст.

1. Забур 25:4-5 - Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд, роҳҳои Худро ба ман омӯз. Маро дар ростии худ ҳидоят кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои Наҷотдиҳандаи ман ҳастӣ, ва умеди ман тамоми рӯз ба ту аст.

2. Яъқуб 1:22-25 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун. Касе, ки суханро мешунавад, вале он чи гуфта мешавад, амал намекунад, монанди касест, ки дар оина ба чеҳрааш менигарад ва пас аз нигоҳ кардан ба худ меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад. Аммо ҳар кӣ ба шариати комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки ба ҷо оварад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Хуруҷ 6:11 Дароед ва ба фиръавн подшоҳи Миср бигӯед, ки вай банӣ-Исроилро аз замини худ берун кунад.

Ин порча аз Китоби Муқаддас ба Мусо дастур медиҳад, ки ба фиръавн бигӯяд, ки исроилиёнро озод кунад.

1. Наҷот додани халқи Худо: Чӣ гуна муҳаббат ва файзи Худо аз зулм раҳоӣ медиҳад

2. Итоати фармудаҳои Худо: Қувваи Итоат ва чӣ гуна он озодиро меорад

1. Юҳанно 8:36 - "Пас, агар Писар шуморо озод кунад, дар ҳақиқат озод хоҳед буд"

2. Ишаъё 61:1 - "Рӯҳи Худованди Подшоҳ бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро барои асирон эълон кунам ва озод кунам. аз торикӣ барои маҳбусон».

Хуруҷ 6:12 Ва Мусо ба ҳузури Худованд сухан ронда, гуфт: «Инак, банӣ-Исроил ба ман гӯш надоданд; Пас чӣ гуна Фиръавн маро мешунавад, ки аз лабони номахтунам?

Мусо дар бораи қобилияти Худо дар муошират бо Фиръавн шубҳа мекунад.

1: Худо қодир аст ба амалҳои ғайриимкон.

2: Ба Худованд таваккал кунед, ҳатто вақте ки ихтилофҳо бар зидди шумо ҳастанд.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Хуруҷ 6:13 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, ба онҳо ба банӣ-Исроил ва ба фиръавн подшоҳи Миср супориш дод, ки банӣ-Исроилро аз замини Миср берун ованд.

Хулосаи порча: Худо ба Мусо ва Ҳорун амр дод, ки исроилиёнро аз Миср берун ованд.

1. Даъвати Худо барои иҷрои рисолаташ.

2. Бираву дар пеши Фиръавн далер бош.

1. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Хуруҷ 6:14 Инҳоянд сардорони хонадони онҳо: писарони Реубен, нахустзодаи Исроил; Ҳанӯх ва Палу, Ҳесрӯн ва Кармӣ: инҳоянд қабилаҳои Реубен.

Ин порча аз Хуруҷ 6:14 чор оилаи Реубен, нахустзодаи Исроилро номбар мекунад.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо: Омӯзиши писарони Реубен

2. Эҳтироми гузаштагони мо: мероси Реубен ва писарони ӯ

1. Ҳастӣ 49:3-4 - "Рубен, нахустзодаи ман, тавоноии ман ва ибтидои қуввати ман, барҷастаи шаъну шараф ва бартарии қувват: Ту мисли об ноустувор, бартар нахоҳӣ шуд; зеро ки ту рафтӣ. то бистари падарат, он гоҳ онро палид кардӣ: ӯ ба суфраи ман баромад».

2. Матто 1:1-2 - "Китоби насли Исои Масеҳ, писари Довуд, ибни Иброҳим. Иброҳим Исҳоқро ба дуньё оварад; Исҳоқ Яъқубро ба дуньё оварад; Яъқуб Яҳудо ва бародаронашро ба дуньё оварад."

Хуруҷ 6:15 Ва писарони Шимъӯн; Ямуил, ва Ёмин, ва Оҳад, ва Ёкин, ва Зӯҳар, ва Шоул писари зани канъонӣ: инҳоянд қабилаҳои Шимъӯн.

Ин оят дар Хуруҷ писарон ва оилаи Шимъӯнро зикр мекунад.

1. «Аҳамияти оила»

2. «Писари содиқи Худо: Шимъӯн»

1. Ҳастӣ 35:23-26 (Писарони Яъқуб, аз ҷумла Шимъӯн)

2. Забур 78:67-71 (Содиқ будани Худо ба халқи худ, аз ҷумла Шимъӯн)

Хуруҷ 6:16 Ва инҳоянд номҳои писарони Левӣ мувофиқи наслҳояшон; Ҷершӯн ва Қаҳот ва Мерорӣ; ва солҳои умри Левӣ саду сию ҳафт сол буданд.

Ин оят номҳои се писари Левӣ ва дарозии умри ӯро медиҳад.

1. Ҳаёти Левӣ: дарси вафодорӣ

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад?

2. Хуруҷ 12:37-42 - Сафари исроилиён аз Миср ба Замини ваъдашуда.

Хуруҷ 6:17 Писарони Гершон; Либнӣ ва Шимӣ, мувофиқи оилаашон.

Дар ин порча ду писари Гершон, Либнӣ ва Шимӣ тасвир шудааст.

1. Аҳамияти донистани насаби хонаводагии мо.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон.

1. Румиён 11:29 - «Зеро ки инъомҳои Худо ва даъвати Ӯ бебозгаштанд».

2. Забур 104:6 - "Эй насли Иброҳим, бандаи ӯ, фарзандони Яъқуб, баргузидагони Ӯ!"

Хуруҷ 6:18 Ва писарони Қаҳот; Амрам, ва Исҳор, ва Ҳебрӯн ва Узиил; ва солҳои умри Қоҳот саду сию се сол буд.

Қоҳот чор писар дошт: Амрам, Исҳор, Ҳебрӯн ва Узиил. Вай 133 сол умр дид.

1. Вафодории Худо: Қиссаи Коҳот

2. Баракати умри дароз

1. Забур 90:10: «Солҳои умри мо ҳафтод сол аст, ё ҳатто бо қуввати ҳаштод».

2. Такрори Шариат 4:30: "Вақте ки шумо дар мусибат ҳастед, ва ҳамаи ин чизҳо дар рӯзҳои охир ба сари шумо меоянд, шумо ба сӯи Худованд Худои худ бармегардед ва ба овози Ӯ итоат хоҳед кард".

Хуруҷ 6:19 Ва писарони Мерорӣ; Маҳалӣ ва Мушӣ: инҳо мувофиқи наслҳояшон қабилаҳои Левӣ мебошанд.

Дар ин порча оилаҳои Левӣ, яке аз дувоздаҳ сибти Исроил, мувофиқи наслҳои онҳо тасвир шудааст.

1. Ахамияти риояи анъанахои оилавй

2. Аҳамияти 12 қабилаи Исроил

1. Такрори Шариат 10:9 - Аз ин рӯ, Левӣ дар назди бародаронаш насибе ва мерос надорад; Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ гуфта буд.

2. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Хуруҷ 6:20 Ва Амром ӯро хоҳари падараш Юҳабедро ба занӣ гирифт; ва ӯ Ҳорун ва Мусоро ба ӯ зоид, ва солҳои умри Амром яксаду сию ҳафт сол буд.

Амрам бо хоҳари падараш Юҳабед ба занӣ гирифт ва онҳо ду писар, Ҳорун ва Мусоро ба дунё овард. Амрам 137 сол умр дид.

1. Қувваи издивоҷи содиқ – Бо истифода аз мисоли Амрам ва Ҷочебед, мо метавонем қувваи издивоҷи содиқро бубинем.

2. Мустаҳкамии оила - Издивоҷи Амрам ва Ҷочебед ёдоварӣ аз мустаҳкамии оила аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт.

2. Қӯлассиён 3:12-17 - Пас, ҳамчун баргузидагон, муқаддас ва маҳбуби Худо, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсабриро дар бар кунед.

Хуруҷ 6:21 Ва писарони Исҳор; Қӯраҳ ва Нафаҷ ва Зикрӣ.

Ин оят аз китоби Хуруҷ се писари Изҳор, Қӯраҳ, Нафаҷ ва Зикриро зикр мекунад.

1. Қувваи оила - Чӣ тавр писарони Изҳор қудрати воҳиди оиларо нишон медиҳанд

2. Пайравони мӯъмин - Дарсҳо аз фарзандони Изҳор дар бораи тоъати вафодор

1. Матто 12:48-50 - Масали Исо дар бораи ғуломи ҳаким ва мӯътамад

2. Еҳушаъ 24:15 - Вазифаи Еҳушаъ дар интихоби байни хидмат ба Худо ё не

Хуруҷ 6:22 Ва писарони Узиил; Мишоил ва Элсофон ва Зитрӣ.

Ин оят аз Хуруҷ се писари Узиилро зикр мекунад: Мишоил, Элсофон ва Зитри.

1. Худо фарзандони худро ба ёд меорад: омӯзиши Узиил ва писаронаш

2. Таъмин ва ҳифзи Худо: Қиссаи Узиил ва писарони ӯ

1. 1 Қӯринтиён 10:13 Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, ба шумо дучор нашудааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. Забур 103:13 Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, раҳм мекунад.

Хуруҷ 6:23 Ва Ҳорун ба ӯ Элишебо, духтари Амминодоб, хоҳари Наашӯнро ба занӣ гирифт; ва ба вай Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итоморро зоид.

Ҳорун Элишобаро ба занӣ гирифт, ва ӯ ба ӯ чор писар зоид.

1. Аҳамияти издивоҷ ва оила

2. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида, як тан хоҳанд шуд.

2. Хуруҷ 4:22 - Он гоҳ шумо ба фиръавн бигӯед: "Худованд чунин мегӯяд: Исроил писари нахустзодаи ман аст".

Хуруҷ 6:24 Ва писарони Қӯраҳ; Ассир ва Элқоно ва Абиёсоф: инҳоянд қабилаҳои Қӯрҳиён.

Ин порча дар бораи авлоди Қӯраҳ, ки Ассир, Элқоно ва Абиософро дар бар мегиранд.

1. Садоқати Худо дар ҳифзи авлоди мардумаш

2. Қудрати баракати Худо дар нигоҳ доштани халқаш

1. Хуруҷ 6:24

2. Румиён 8:28-29 - «Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд».

Хуруҷ 6:25 Ва писари Элъозор Ҳорун ӯро яке аз духтарони Пӯтиил ба занӣ гирифт; ва вай ба ӯ Финҳосро зоид: инҳоянд сарони падарони левизодагон мувофиқи қабилаҳошон.

Элъозор, писари Ҳорун, яке аз духтарони Пӯтиилро ба занӣ гирифт ва онҳо Финҳос ном писаре ба дунё оварданд. Ин як шарҳи аҷдодони левизодагон аст.

1. Мероси имон: Аҷдодони мо ояндаи моро чӣ гуна ташаккул медиҳанд

2. Иҷрои нақшаи Худо: насли левизодагон

1. Румиён 4:17-18 «Чунон ки навишта шудааст, Ман туро падари халқҳои бисьёр гардондам: Ӯ ба Худое имон овард, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои набударо ба вуҷуд меорад.

2. Матто 22:32 "Ман Худои Иброҳим, Худои Исҳоқ ва Худои Яъқуб ҳастам? Худо на Худои мурдагон, балки Худои зиндагон аст".

Хуруҷ 6:26 Инҳоянд Ҳорун ва Мусо, ки Худованд ба онҳо гуфта буд: «Банӣ-Исроилро мувофиқи лашкарҳояшон аз замини Миср берун кунед».

Худованд ба Мусо ва Ҳорун амр фармуд, ки исроилиёнро аз Миср берун кунанд.

1. Нақшаи Худо барои наҷот

2. Андешидани амал дар имон

1. Ишаъё 43:2-3 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Хуруҷ 6:27 Инҳоянд касоне ки ба фиръавн подшоҳи Миср, то ки банӣ-Исроилро аз Миср берун кунанд, инҳоянд Мусо ва Ҳорун.

Мусо ва Ҳорун ба фиръавн подшоҳи Миср сухан ронданд, то банӣ-Исроилро аз Миср берун ованд.

1. Қувваи имон: Истифодаи имон барои бартараф кардани монеаҳо

2. Роҳбарии мӯътамад: Намунаи Мусо ва Ҳорун

1. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ ба синни балоғат расид, рад кард, ки писари духтари фиръавн номида шавад; Бартар аз он ки бо қавми Худо уқубат кашад, аз ҳаловати гуноҳ як вақт баҳра барад; Ва дашномҳои Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро ки мукофоти мукофотро эҳтиром мекард.

2. Хуруҷ 4:10-12 - Ва Мусо ба Худованд гуфт: «Эй Парвардигори ман, ман сухангӯ нестам, на аз ин пеш ва на аз он замоне ки ту бо бандаи худ сухан гӯӣ; Ва Худованд ба вай гуфт: «Кӣ даҳони одамро сохтааст? ё кист, ки

гунгонро ё карро, ё биноро ё кӯрро месозад? Оё ман Худованд нестам? Пас, алҳол бирав, ва ман бо даҳони ту хоҳам буд, ва он чиро, ки бигӯй, ба ту ёд диҳам.

Хуруҷ 6:28 Ва дар рӯзе воқеъ шуд, ки Худованд дар замини Миср ба Мусо сухан гуфт:

Худованд дар Миср ба Мусо сухан гуфт.

1: Мо бояд ба Худованд гӯш диҳем ва ба овози Ӯ итоат кунем.

2: Худо дар вақти зарурӣ бо мо меҳрубонона сухан мегӯяд.

1: Isaiah 55: 3 - "Гӯши худро моил кун ва назди ман биё: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд".

2: Яъқуб 1:19 - "Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад."

Хуруҷ 6:29 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ман Худованд ҳастам; ҳар он чи ба ту мегӯям, ба фиръавн подшоҳи Миср бигӯ».

Аз ҷониби Худо ба Мусо амр шуд, ки бо Фиръавн, подшоҳи Миср, аз номи ӯ сухан гӯяд.

1. Итоат ба даъвати Худо - Хуруҷ 6:29

2. Вафодорӣ дар хидмат ба Худо - Хуруҷ 6:29

1. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2. 1 Подшоҳон 3:10 - Худованд омада, дар он ҷо истода, мисли пештара нидо кард, Самуил! Самуил! Он гоҳ Самуил гуфт: «Гуфтор, зеро ки бандаи ту гӯш мекунад».

Хуруҷ 6:30 Ва Мусо ба ҳузури Худованд гуфт: «Инак, ман лабони номахтун ҳастам, ва фиръавн чӣ гуна ба ман гӯш медиҳад?

Мусо бо ноамнии худ дар назди Худо дар бораи қобилияти сухан гуфтан ва шунидани Фиръавн мубориза мебурд.

1. Ғалаба кардани ноамнӣ: Ба Худо таваккал кунед, ки тавассути шумо сухан гӯяд

2. Қудрати Худо: Ғалаба кардани тарс ва шубҳа

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 28:7 - Худованд қувват ва сипари ман аст; дилам ба вай бовар мекунад ва вай ба ман ёрӣ мерасонад. Дилам аз шодӣ ба ларза меояд, бо сурудам уро васф мекунам.

Хуруҷи 7-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 7:1-7 Худо Мусоро намояндаи худ ва Ҳорунро пайғамбари худ барои муқобила бо Фиръавн таъин мекунад. Ӯ онҳоро итминон медиҳад, ки дили фиръавн сахт хоҳад шуд, аммо ба воситаи аломот ва мӯъҷизоте, ки Худо ба амал меорад, Миср хоҳад донист, ки Ӯ Худованд аст. Ба Мусо ва Ҳорун дастур дода шудааст, ки дар назди Фиръавн мӯъҷизаҳо нишон диҳанд, то қудрати Худоро нишон диҳанд. Аммо, бо вуҷуди ин огоҳиҳо ва дастурҳо, Фиръавн муқовимат мекунад.

Сархати 2: Идома дар Хуруҷ 7:8-13, Мусо ва Ҳорун мувофиқи амри Худо ба назди Фиръавн меоянд. Онҳо аломате нишон медиҳанд, ки асои Мусоро ба мор табдил медиҳанд. Аммо ҷодугарони Фиръавн низ ин корнамоиро тавассути ҳунарҳои махфии худ такрор мекунанд. Ин намоиши қудрат Фиръавнро бовар намекунонад, ки исроилиёнро озод кунад, балки дили ӯро боз ҳам сахттар мекунад. Муқовимат шиддат мегирад, зеро ҳарду ҷониб ба намоиши қобилиятҳои ғайриоддӣ машғул мешаванд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 7:14-25, Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки бо фиръавн дар дарёи Нил субҳи барвақт, вақте ки ӯ ба об мебарояд, вохӯрад. Дар он ҷо Мусо бояд ӯро дар бораи балои хун дар пешистода огоҳ кунад, ки тамоми обҳои Мисрро ба хун мубаддал мекунад, зеро ӯ ба Исроил иҷозат надод. Тавре ки Худо фармудааст, Мӯсо бо асояш дарёи Нилро мезанад ва он дарҳол дар саросари Миср ба хун мубаддал мешавад ва дар байни мардуми он, ки барои нӯшидан ва обёрӣ оби тоза пайдо карда наметавонанд, сахт изтироб меорад.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 7 пешниҳод мекунад:
Худо Мӯсо ва Ҳорунро барои муқобила бо Фиръавн таъин кард;
Кафолати дилҳои сангдил, вале нишонаҳое, ки қудрати илоҳӣ нишон медиҳанд;
Дастурҳо барои нишон додани мӯъҷизаҳо дар назди Фиръавн.

Мусо ва Ҳорун ба ҳузури Фиръавн зоҳир шуданд;
Иҷрои нишона бо асо ба мор табдил меёбад;
Ҷодугарони Фиръавн ин корнамоиро такрор мекунанд.

Мусо дар бораи балои хун огоҳ мекунад;
Зарбаи дарёи Нил бо асои онро ба хун табдил додан;
Дар байни мисриён аз сабаби нарасидани оби тоза ба изтироб оварда мерасонад.

Ин боб оғози муқовиматҳои мустақим байни Мусо, Ҳорун, ки қудрат ва қудрати Худоро муаррифӣ мекунад ва Фиръавн рамзи муқовимати якрав бар зидди озод кардани Исроил аз ғуломӣ мебошад. Он нишон медиҳад, ки чӣ гуна намоишҳои аввалини аломатҳои мӯъҷизавӣ ба қарори фиръавнӣ таъсир намерасонанд, дар ҳоле ки нишон додани қобилиятҳои ғайритабиӣ, ки ҳам намояндагони Худо (Мӯсо, Ҳорун) ва ҳам ҷодугарони мисрӣ нишон медиҳанд, ки нишонаи шиддат ёфтани муноқиша байни қувваҳои муқобил мебошад. Ҷорӣ кардани балоҳо ҳамчун доварии илоҳӣ дар Миср хидмат мекунад ва бартарии Худовандро бар худоёни мисрӣ, ки бо унсурҳои табиӣ ба монанди об алоқаманд аст, нишон медиҳад (чунон ки дар тағирёбии Нил дида мешавад). Хуруҷ 7 барои балоҳои минбаъда замина мегузорад, ки дар тамоми бобҳои Хуруҷ ба сӯи озодии ниҳоӣ ба вуҷуд меоянд.

Хуруҷ 7:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Инак, ман туро худои фиръавн сохтаам; ва бародарат Ҳорун набии ту хоҳад буд».

Худо Мусо ва Ҳорунро таъин кард, ки исроилиёнро аз Миср берун кунанд.

1. Худо қудрати олӣ аст ва мо бояд ба Ӯ таваккал кунем ва итоат кунем.

2. Ҳамеша дар хотир дошта бошед, ки Худо дар дасти худ аст ва ба мо қувват мебахшад, то бо душвориҳои мо мубориза барем.

1. Хуруҷ 3:7-12 - Даъвати Худо ба Мусо барои берун кардани исроилиён аз Миср.

2. Ибриён 11:24-27 - имони Мусо ба Худо сарфи назар аз мушкилот.

Хуруҷ 7:2 Ҳар он чи ба ту амр мефармоям, ту бигӯй, ва бародарат Ҳорун ба фиръавн бигӯяд, ки ӯ банӣ-Исроилро аз замини худ фиристад.

Худо ба Мусо амр дод, ки бо фиръавн сухан гӯяд ва аз ӯ талаб кунад, ки банӣ-Исроилро раҳо кунад.

1: Мо даъват шудаем, ки аҳкоми Худоро бо имон ва итоаткорӣ иҷро кунем, новобаста аз он ки қимат бошад.

2: Худо ба мо Каломи Худро додааст, то моро ҳидоят кунад ва мо бояд онро ҷиддӣ қабул кунем.

1: Юҳанно 4:23-24 - Аммо соате мерасад, ва ҳоло аст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ саҷда хоҳанд кард, зеро Падар чунин меҷӯяд, ки ба Ӯ саҷда кунанд. Худо Рӯҳ аст, ва онҳое ки Ӯро парастиш мекунанд, бояд Ӯро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9 - Фақат ту қавӣ ва далер бош, то мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, ба ҷо овар: аз он ба дасти рост ё чап нагардон, ки Ҳар ҷо, ки биравӣ, муваффақ шавӣ. Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар; Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Хуруҷ 7:3 Ва дили фиръавнро сахт хоҳам кард, ва аломот ва мӯъҷизоти Худро дар замини Миср афзун хоҳам кард.

Қудрати Худо тавассути аломот ва мӯъҷизот дар Миср зоҳир хоҳад шуд.

1: Қудрат ва қудрати Худо аз бисёр ҷиҳат зоҳир мешавад.

2: Мо бояд аз бузургии Худо ва корҳои Ӯ битарсем.

1: Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва роҳҳои Ӯ аз ошкор шудан!

2: Забур 66:4 - Тамоми замин Туро парастиш мекунад; Туро месароянд; номи Туро тараннум мекунанд.

Хуруҷ 7:4 Аммо фиръавн ба шумо гӯш нахоҳанд дод, то ки дасти Худро бар Миср гузорам, ва лашкарҳои худ ва қавми худ, яъне банӣ-Исроилро аз замини Миср бо ҳукмҳои бузург берун оварам.

Фиръавн ба фармони Худо гӯш намедиҳад, ки банӣ-Исроилро аз Миср берун кунанд, аз ин рӯ Худо ба Миср доварӣ хоҳад кард, то халқи Худро озод кунад.

1. Худо таъмин хоҳад кард: Чӣ гуна имон ба Худо ҳама муборизаҳоро мағлуб мекунад

2. Қувваи доварии Худо: Чӣ гуна дахолати Худо ба пирӯзӣ мерасонад

1. Ишаъё 43:2-3 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Хуруҷ 7:5 Ва мисриён хоҳанд донист, ки Ман Худованд ҳастам, вақте ки дасти Худро бар Миср дароз карда, банӣ-Исроилро аз миёни онҳо берун оварам.

Вақте ки исроилиёнро аз Миср берун мекунад, Худованд қудрати Худро нишон медиҳад ва ҳокимияти Худро исбот хоҳад кард.

1. Қудрати Худованд: дар раҳоии исроилиён аз Миср зоҳир шуд

2. Ҳукмронии Худо: Дар наҷоти исроилиён аз Миср маълум аст

1. Хуруҷ 4:21 - "Ва Худованд ба Мусо гуфт: "Вақте ки ба Миср меравӣ, бубин, ки ҳамаи он мӯъҷизотро дар ҳузури фиръавн, ки ман ба дасти ту супурдаам, ба амал овар; аммо дили ӯро сахт хоҳам кард, ки мардумро нагузорад.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - «Шуморо озмоише нагирифтааст, магар он чизе ки барои одамизод маъмул аст; лекин Худо амин аст, ки Ӯ намегузорад, ки шуморо аз ҳад зиёд озмуда, аз он чи ки шумо тавонед, озмоиш кунед; роҳи гурехтан, то тавони он таҳаммул кунед».

Хуруҷ 7:6 Ва Мусо ва Ҳорун ончунон ки Худованд ба онҳо фармуда буд, амал карданд, онҳо низ ҳамон тавр карданд.

Мусо ва Ҳорун ба амрҳои Худованд итоат карданд.

1. Ба аҳкоми Худованд итоат кунед - Хуруҷ 7:6

2. Ба роҳнамоии Худованд эътимод кунед - Хуруҷ 7:6

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Хуруҷ 7:7 Ва ҳангоме ки онҳо бо фиръавн сухан мегуфтанд, Мусо ҳаштсола ва Ҳорун ҳаштсола ва сесола буданд.

Мусо ва Ҳорун ҳангоми 80-солагӣ ва 83-солагӣ бо фиръавн сӯҳбат карданд.

1. Қувваи пиршавӣ: Чӣ гуна таҷрибаи мо овози моро мустаҳкам мекунад

2. Мавқеъ гирифтан: Ҷасорати Мусо ва Ҳорун

1. Ишаъё 46:4 Ва ҳатто то пирии ту Ман ҳамонам; ва туро то мӯи хирра хоҳам бурд; Ман ҳам мебарам ва туро таслим хоҳам кард.

2. Забур 71:9 Маро дар айёми пирӣ дур макун; вақте ки қуввати ман суст мешавад, маро тарк макун.

Хуруҷ 7:8 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мусо ва Ҳорун сухан гуфт ва ба онҳо дастур дод.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад ва агар мо гӯш карданро дошта бошем, Ӯ бо мо сӯҳбат хоҳад кард.

2. Мо даъват шудаем, ки дастурҳои Ӯро барои ҳаётамон иҷро кунем, ҳатто агар ин душвор бошад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

Хуруҷ 7:9 Вақте ки фиръавн ба ту сухан гуфта, гӯяд: "Барои ту мӯъҷизае нишон диҳ"; пас ту ба Ҳорун бигӯ: "Асои худро гирифта, ба пеши фиръавн парто, ва он ба мор мубаддал хоҳад шуд".

Хуруҷ 7:9 фармони Худоро ба Ҳорун ошкор мекунад, ки асояшро пеши Фиръавн партофт ва он ҳамчун мӯъҷиза ба мор табдил меёбад.

1: Худо мӯъҷизаҳои зарурiро барои нишон додани қувват ва ҷалоли Ӯ фароҳам меорад.

2: Худо ба мо фармон медиҳад, то тавоноӣ ва қудрати Ӯро нишон диҳем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қувваи мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Хуруҷ 7:10 Ва Мусо ва Ҳорун назди фиръавн даромаданд, ва ончунон ки Худованд фармуда буд, ба ҷо оварданд; ва Ҳорун асои худро пеши фиръавн ва пеши навкаронаш партофт, ва он ба мор мубаддал шуд.

Мусо ва Ҳорун ба фармонҳои Худо итоат карданд ва Ҳорун асои худро ба замин партофт, то ба мор табдил ёбад.

1. Мӯъҷизаҳои Худо: Чӣ гуна итоаткорӣ қудрат меорад

2. Аҳамияти мӯъҷизаҳо: Дарси Хуруҷ 7

1. Ибриён 11:23-29 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ таваллуд шуд, волидонаш ӯро се моҳ пинҳон карданд, зеро диданд, ки ӯ кӯдаки зебост; ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд.

2. Дониёл 6:16-23 - Он гоҳ подшоҳ фармон дод, ва Дониёлро оварда, ба чоҳи шер партофтанд. Ва подшоҳ сухан ронда, ба Дониёл гуфт: «Худои ту, ки ҳамеша ба Ӯ хизмат мекунӣ, туро наҷот хоҳад дод».

Хуруҷ 7:11 Он гоҳ фиръавн низ хирадмандон ва ҷодугаронро даъват кард; акнун ҷодугарони Миср низ бо ҷодуҳои худ низ ҳамин тавр рафтор мекарданд.

Фиръавн аз хирадмандон ва ҷодугарон даъват кард, ки аз сеҳру ҷодуҳои худ бо мӯъҷизаҳои Мусо ва Ҳорун рақобат кунанд.

1. Қудрати Худо аз ҳар қудрати инсонӣ бузургтар аст.

2. Дар охир Худованд ҳамеша пирӯз мешавад.

1. 1 Юҳанно 4:4 - «Шумо, эй фарзандони азиз, аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он касе ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст».

2. Ишаъё 40:28-29 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад».

Хуруҷ 7:12 Зеро ки онҳо ҳар кас асои худро партофта, ба мор мубаддал шуданд, аммо асои Ҳорун асои онҳоро фурӯ бурд.

Банӣ-Исроил ва мисриён асоҳои худро партофта, ба море мубаддал шуданд, аммо асои Ҳорун асои мисриёнро фурӯ бурд.

1. Қудрати Каломи Худо: Омӯзиш аз мӯъҷизаҳои Асои Ҳорун

2. Боварӣ ба Худо дар баробари имтиҳон: пирӯзӣ бо имон

1. Юҳанно 1:1-5 Дар ибтидо Калом буд, ва Калом бо Худо буд, ва Калом Худо буд ва Калом ҷисм шуд ва дар миёни мо сокин шуд.

2. Румиён 8:31-39 Пас, ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Хуруҷ 7:13 Ва ӯ дили фиръавнро сахт гардонид, ки ба суханони онҳо гӯш надод; чунон ки Худованд гуфта буд.

Дили Фиръавн аз ҷониби Худованд сахт шуд ва ӯ ба талабҳои Мусо ва Ҳорун гӯш надод.

1. Қудрати Каломи Худо - Чӣ тавр Худо Каломи Худро барои ба амал баровардани иродаи худ истифода мебарад

2. Қалби сахтшудаи Фиръавн - Чӣ гуна Фиръавн бо вуҷуди огоҳиҳо ба иродаи Худо муқобилат кард

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ҳизқиёл 36:26-27 - Ба ту дили нав хоҳам дод, ва рӯҳи навро дар дохили ту хоҳам гузошт: ва дили сангинро аз ҷисми ту дур хоҳам кард, ва ба ту дили ҷисм хоҳам дод . Ва ман рӯҳи Худро дар дохили шумо хоҳам гузошт, ва шуморо водор хоҳам кард, ки бар тибқи фароизҳои Ман рафтор кунед, ва шумо ҳукмҳои Маро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оваред.

Хуруҷ 7:14 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Дили Фиръавн сахт шудааст, ва ӯ намехоҳад мардумро биравад.

Қудрати Худо бар қалби сангини Фиръавн: Саркашии Фиръавн аз рафтани мардум нишон дод, ки дили ӯ аз ҷониби Худо сахт шудааст.

1. Қудрати Худо аз сангдилии дилҳои мо бузургтар аст.

2. Худо метавонад ҳатто дарториктарин дилҳо кор кунад.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 51:10 - Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи ростро дар ман нав кун.

Хуруҷ 7:15 Бомдодон назди фиръавн бирав; инак, вай ба об мебарояд; ва назди лаби дарё ба муқобили омаданаш меистӣ; ва асоеро, ки ба мор мубаддал шудааст, ба дасти худ бигир.

Худованд ба Мӯсо фармуд, ки субҳ назди Фиръавн биравад ва дар канори дарё истад, то Фиръавн биёяд. Мусо бояд асоеро, ки ба мор табдил ёфта буд, ба дасташ мегирифт.

1. Боварӣ ба Худованд: Омӯзиши интизор шудан дар вақти Ӯ

2. Қудрати тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Юҳанно 15:14 Шумо дӯстони ман ҳастед, агар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваред.

Хуруҷ 7:16 Ва ту ба ӯ бигӯ: "Худованд Худои ибриён маро назди ту фиристода, гуфтааст: "Қавми маро бигзор, то ки дар биёбон ба Ман хизмат кунанд; ва инак, то ҳол нашунидай.

Худо ба Мӯсо амр мекунад, ки ба фиръавн бигӯяд, ки қавми ибриёнро бигзоред, то онҳо дар биёбон ба Ӯ хизмат кунанд, аммо фиръавн гӯш надод.

1. Қудрати тоат ва гӯш кардани Худо

2. Имон ба миёни озмоишҳо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

Хуруҷ 7:17 Худованд чунин мегӯяд: «Ба ин ту хоҳед донист, ки Ман Худованд ҳастам; инак, Ман бо асои дар дастам буда, ба обҳои дар наҳр аст, зарба хоҳам зад, ва онҳо ба хун мубаддал хоҳанд шуд.

Худованд ба Мӯсо амр мекунад, ки оби дарёро ба хун табдил диҳад, чун нишонаи қудрати худ.

1. Қудрати Қодири Мутлақ: А дар Хуруҷ 7:17

2. Ҳокимияти Худо барои тағир додан: А дар Хуруҷ 7:17

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ибриён 4:12 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дилро мефаҳмад. .

Хуруҷ 7:18 Ва моҳӣ, ки дар дарё аст, хоҳанд мурд, ва дарё бадбӯй хоҳад кард; ва мисриён нӯшидани оби дарёро дӯст намедоранд.

Вабои дарё боиси марги моҳӣ мегардад, ки обро палид ва нонӯшӣ мекунад.

1. Зиндагӣ дар ҳузури Худо: Омӯзиши таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Эътимод ба нақшаи Худо: Қувваи имон дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Хуруҷ 7:19 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба Ҳорун бигӯ: «Асои худро бигир ва дасти худро бар обҳои Миср, бар ҷӯйборҳо, бар дарёҳо ва ҳавзҳояшон ва бар тамоми ҳавзҳои обашон дароз кун». , то онҳо хун шаванд; ва дар тамоми замини Миср, ҳам дар зарфҳои ҳезум ва ҳам дар зарфҳои сангин хун рехта шавад.

Худо ба Мусо амр дод, ки ба Ҳорун бигӯяд, ки асои худро истифода барад, то оби Мисрро ба хун табдил диҳад.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр Худо метавонад ҳама гуна вазъиятро тағир диҳад ва наҷот диҳад

2. Боварӣ ба Худо: Омӯзиши раҳо шудан ва имон ба Худо гузоштан

1. Юҳанно 3:16 Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Хуруҷ 7:20 Ва Мусо ва Ҳорун чунин карданд, чунон ки Худованд фармуда буд; ва асоро бардошт, ва ба обҳое, ки дар дарё буд, дар назари Фиръавн ва дар назари навкаронаш зад; ва тамоми обҳои дарё ба хун мубаддал шуданд.

Мусо ва Ҳорун ба фармони Худо амал карданд ва бо асо оби дарёро дар пеши назари Фиръавн ва хизматгоронаш ба хун табдил доданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: достони Мусо ва Ҳорун ва вафодории онҳо ба фармудаҳои Худо

2. Таъсири нофармонӣ: дарси Фиръавн ва саркашӣ аз гӯш кардани огоҳии Худо

1. Румиён 1: 18-21 - ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноадолатии одамон зоҳир шуд

2. Ирмиё 17: 5-10 - Хушо марде, ки ба Худованд таваккал мекунад ва Худованд умеди вай аст

Хуруҷ 7:21 Ва моҳӣ, ки дар дарё буд, мурд; ва дарё бӯй кард, ва мисриён натавонистанд аз оби дарё бинӯшанд; ва дар тамоми замини Миср хун шуд.

Оби дарёи Нил ба хун мубаддал шуд, ки дар натиҷа моҳиён дар дарё нобуд шуданд ва буи даҳшатнок ба вуҷуд омад. Мисриён аз дарё об нӯшидан натавонистанд ва тамоми заминро хун фаро гирифт.

1. Қувваи ғазаби Худо: Омӯзиши балоҳо дар Хуруҷ

2. Садоқати Худо: Чӣ гуна Худо халқи Худро сарфи назар аз эҳтимолияти ба назар ғайриимкон наҷот дод

1. Румиён 1:18-20 - Зеро ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноинсофии одамон зоҳир мешавад, ки бо ноинсофии худ ҳақиқатро пахш мекунанд.

2. Забур 105:5-7 - Аъмоли мӯъҷизаҳои Ӯро, ки Ӯ кардааст, ва мӯъҷизаҳои Ӯ ва ҳукмҳои даҳони Ӯро ба ёд оред, эй насли бандаи ӯ, Иброҳим, эй фарзандони Яъқуб, баргузидагони Ӯ! Ӯ Худованд Худои мост; доварии Ӯ дар тамоми замин аст.

Хуруҷ 7:22 Ва ҷодугарони Миср бо ҷодуҳои худ чунин карданд, ва дили фиръавн сахт шуд, ва ба онҳо гӯш надод; чунон ки Худованд гуфта буд.

Дили Фиръавн сахт шуд ва ӯ ба ҷодугарони Миср нигоҳ накарда, чунон ки Худованд пешгӯӣ карда буд, гӯш надод.

1. Бо вуҷуди мушкилот ва нокомиҳо чӣ гуна бояд дар имон устувор бошад

2. Табиати пешгӯии Худо ва ҳокимияти Ӯ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Хуруҷ 7:23 Ва фиръавн рӯй гардонда, ба хонаи худ даромад, ва дили худро ба ин ҳам наовард.

Фиръавн ба огоҳиҳои Худо гӯш надод ва ба ҷои он, ки ба дастуроти Худо гӯш надод, ба хонаи худ баргашт.

1. Њатто дар ваќти шакку шубња њам дастурњои Худоро риоя кардан лозим аст.

2. Мо набояд аз ваъдаҳои Худо даст кашем, ҳатто вақте ки дигарон бовар надоранд.

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Хуруҷ 7:24 Ва тамоми мисриён гирди дарёро кофтанд, то об барои нӯшидан; зеро аз оби дарьё нӯшида наметавонистанд.

Мисриён оби дарёро нӯшидан натавонистанд ва маҷбур шуданд, ки атрофи онро кофтанд, то манбаи дигари об пайдо кунанд.

1. Қувваи Имон - Ҳатто дар замонҳои ноумедӣ, имон метавонад ба мо дар ёфтани роҳҳои ҳалли масъала кӯмак расонад.

2. Арзиши об - Об як сарвати бебаҳост ва бояд онро ҳамчунон баррасӣ ва қадр кард.

1. Хуруҷ 7:24 - Ва тамоми мисриён гирди дарёро кофтанд, то об барои нӯшидан; зеро аз оби дарьё нӯшида наметавонистанд.

2. Забур 41: 1-2 - Чӣ тавре ки охуҳо ҷӯйҳои обро дард мекашанд, ҷони ман низ барои Ту, эй Худо. Ҷони ман ташнаи Худост, ба Худои зинда. Кай ман метавонам рафта бо Худо мулоқот кунам?

Хуруҷ 7:25 Ва ҳафт рӯз гузашт, пас аз он ки Худованд дарёро зад.

Пас аз он ки Худованд дарёро зад, ҳафт рӯз гузашт.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти мо ва ҷаҳон зоҳир мешавад.

2. Худованд содиқ аст ва ваъдаҳояш боэътимод аст.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қалби баҳр ҳаракат кунанд.

Хуруҷи 8-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 8:1-7 Мусо ва Ҳорун боз ба назди Фиръавн ҳозир мешаванд, ин дафъа барои озод кардани исроилиён талаб мекунанд. Фиръавнро ҳушдор медиҳанд, ки агар ӯ рад кунад, Мисрро тӯдаи қурбоққаҳо фаро хоҳад гирифт. Бо вуҷуди худдории аввалияи Фиръавн, ӯ дар ниҳоят розӣ мешавад, ки мардумро раҳо кунад ва аз Мусо хоҳиш мекунад, ки бо Худо шафоат кунад, то қурбоққаҳоро аз Миср дур кунад. Мусо ба Фиръавн интихоб медиҳад, ки кай мехоҳад қурбоққаҳо фавран ё дар рӯзи муайян хориҷ карда шаванд ва Фиръавн талаб кунад, ки онҳо дар рӯзи дигар нест шаванд. Худо хоҳиши Мӯсоро иҷро мекунад ва ҳамаи қурбоққаҳо мемиранд ва дар саросари Миср тӯдаҳо ҷамъ мешаванд.

Сархати 2: Идома дар Хуруҷ 8:8-15, пас аз шоҳиди бартараф кардани балои қурбоққа, Фиръавн аз ваъдаи худ саркашӣ мекунад ва дилашро сахт мекунад. Дар натиҷа, Худо балои дуюмро ба Миср тӯдаи пашшаҳо ё шапушҳо мефиристад, ки ҳам одамон ва ҳам ҳайвонотро сироят мекунанд. Ҷодугарон кӯшиш мекунанд, ки ин мӯъҷизаро такрор кунанд, аммо ноком мешаванд ва эътироф мекунанд, ки он «ангушти Худо» аст. Бо вуҷуди он ки ин мусибатро дар якҷоягӣ бо халқаш аз сар гузаронд, фиръавн якрав мемонад ва аз озод кардани Исроил худдорӣ мекунад.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 8: 16-32, Худо ба Мусо амр медиҳад, ки асояшро бар Миср дароз кунад, то ки тӯдаи пашшаҳо ҳама гӯшаҳои заминро пур кунанд, ба истиснои Ҷӯшан, ки Исроил дар он ҷо зиндагӣ мекунад. Ин вабо дар байни мисриён боиси изтироби бузург мегардад, зеро пашшаҳо дар хонаҳо ва киштзорҳои онҳо тӯда мешаванд. Бори дигар, Фиръавн кӯшиш мекунад, ки гуфтушунид кунад ва пешниҳод кунад, ки Исроил ба ҷои пурра озод шудан ба Худои худ дар дохили Миср парастиш кунад. Аммо Мусо исрор меварзад, ки мувофиқи амри Худованд ба биёбон се рӯз сафар кунад. Ниҳоят, Фиръавн дар зери фишори ин вабои сеюм ба чорвои Миср, ки аз бемориҳо азоб мекашанд, таслим шуда, фиръавн ба исроилиён рабт медиҳад, розӣ мешавад, аммо то ҳол қайду шартҳоро нигоҳ медорад.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 8 пешниҳод мекунад:
Мусо талаби озод кардани Исроилро дар назди фиръавн;
Огоҳӣ дар бораи вабои қурбоққа;
Фиръавн дар аввал тавба кард, вале баъдтар талаб кард, ки хориҷ карда шавад.

Қурбоққаҳое, ки Мисрро фаро мегиранд;
Фиръавн хостори берун кардани онҳост;
Худо хоҳиши онҳоро қонеъ гардонад, ки боиси марги онҳост.

Селаи пашшаҳо, шапушҳое, ки мисриёнро азоб медоданд;
Ҷодугарон эътирофи дахолати илоҳӣ;

Фиръавн бо вуҷуди азобу уқубатҳо нофармон монд.

Фармон ба пашшаҳо дар саросари Миср, ба ҷуз Гӯшен;
Мушкилоти Миср аз сабаби сирояти пашша;
Музокироти фиръавн дар бораи ибодат дар дохили Миср рад карда шуд.

Дар ин боб тасвири барҳӯрдҳои байни Мусо, Ҳорун, ки ҳокимияти илоҳӣ ва як ҳокими якрав фиръавнро тасвир мекунад, ваъдаҳои зери фишор аз балоҳое, ки ба салтанати худ расида буданд, такроран хилоф мекунад. Он нишон медиҳад, ки чӣ гуна балоҳои мухталиф ҳаёти ҳаррӯзаи ҷомеаи Мисрро аз нооромиҳо ба мисли қурбоққаҳо ё ҳашаротҳо (пашаҳо, шапушҳо) то халалдоршавии бештаре ба монанди бемориҳои чорво ё сирояти пашшаҳо ва нишон додани қудрати Худованд бар унсурҳои табиӣ дар заминаи динии Миср, ки аксар вақт бо худоёни рамзи ҳосилхезӣ алоқаманданд, ҳадаф қарор медиҳанд. ё аз хашароти зараррасон, касалихо (масалан, Хекет) мухофизат кардан. Хуруҷ 8 ҳам шиддатнокии ҳукмҳои илоҳӣ бар саркаширо таъкид мекунад ва ҳамзамон муқовимати фиръавнро ба озодии комиле, ки ибриён бо роҳбарии Мусо, Ҳорун мехостанд, таъкид мекунад.

Хуруҷ 8:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Назди фиръавн бирав ва ба ӯ бигӯ: «Худованд чунин мегӯяд: "Қавми Маро бигзоред, то ки Маро ибодат кунанд".

Худо ба Мусо амр дод, ки ба фиръавн бигӯяд, ки исроилиёнро аз ғуломӣ озод кунад, то онҳо ба Худо хизмат кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр Худо моро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад

2. Озодии эътиқод: Чӣ тавр мо тавассути хидмат ба Худо озодии ҳақиқӣ пайдо мекунем

1. Румиён 6:15-17 - Зеро вақте ки шумо ғуломи гуноҳ будед, дар адолат озод будед. Аммо дар он вақт шумо аз чизҳое, ки ҳоло аз онҳо шарм медоред, чӣ мева меовардед? Зеро ки охири ин корҳо марг аст. Аммо акнун, ки шумо аз гуноҳ озод шудаед ва бандагони Худо шудаед, мевае, ки шумо ба даст меоред, ба қудсият ва анҷоми он, ҳаёти ҷовидонӣ мебарад.

2. Эфсӯсиён 6:5-8 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларзон ва бо дили самимӣ итоат кунед, чуноне ки ба Масеҳ мехоҳед, на ба воситаи хидмати чашм, ҳамчун писандидагон, балки ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо оваред, бо иродаи нек ба Худованд хизмат кунед, на ба одам, ва бидонед, ки ҳар кӣ кори нек кунад, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, аз Худованд бозгардонад.

Хуруҷ 8:2 Ва агар аз рафтани онҳо сарпечӣ кунӣ, инак, ман тамоми ҳудуди туро бо қурбоққаҳо мезанам.

Худо касонеро, ки ба фармони Ӯ итоат намекунанд, ҷазо медиҳад.

1. Дар баробари неъмат ба Худо ва фармудаҳои Ӯ итоат кунед

2. Ба хости Худованд амал кунед ва аз оқибатҳои нофармонӣ бипарҳезед

1. Ишаъё 1:19 - Агар шумо ирода ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд.

2. Ҳизқиёл 18:30 - Бинобар ин, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо.

Хуруҷ 8:3 Ва дарё қурбоққаҳоро ба таври фаровон ба вуҷуд оварад, ки онҳо баромада, ба хонаи ту, ва ба хобгоҳи ту, ва бар бистари ту, ва ба хонаи бандагони ту, ва бар қавми ту, ва дар танӯрҳои ту хоҳанд омад. , ва ба хамиркунии худ:

Дарё қурбоққаҳои фаровонеро ба вуҷуд оварад, ки онҳо ба хонаҳо, хобгоҳҳо, катҳо, хонаҳои хизматгорон, хонаҳои мардум, танӯрҳо ва охурҳои хамиркунии мисриён дохил мешаванд.

1. Қурбоққа дар бистари шумо: Эҳсос кардани қудрати Худо дар замонҳои душворӣ

2. Қурбоққа дар танӯр: Омӯзиши дарёфти баракат дар миёни бесарусомонӣ

1. Хуруҷ 10:1-2 - Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Назди Фиръавн бирав, зеро ки ман дили ӯ ва дили бандагонашро сахт кардам, то ин аломоти худро пеши ӯ нишон диҳам; ва ту Ба гӯши писари ту ва писари писарат он чи ман дар Миср кардаам, ва мӯъҷизаҳое ки дар миёни онҳо кардаам; то бидонед, ки чӣ гуна Ман Худованд ҳастам.

2. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

Хуруҷ 8:4 Ва қурбоққаҳо ҳам бар ту, ҳам бар қавми ту ва ҳам бар ҳамаи бандагони ту хоҳанд баромад.

Худованд қурбоққаҳоро фиристод, то Фиръавн ва қавми ӯро вабо кунанд.

1. Балоҳои Худованд: Қудрати Худо барои назорат кардани офариниш

2. Чї гуна бояд ба ҳукм ва баракатҳои Худо посух дод

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. 2 Қӯринтиён 5:17 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст: чизҳои кӯҳна гузашт; инак, ҳама чиз нав шудааст.

Хуруҷ 8:5 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ба Ҳорун бигӯ: «Дасти худро бо асои худ бар ҷӯйборҳо, бар дарёҳо ва ҳавзҳо дароз кун, ва қурбоққаҳоро бар замини Миср ба вуҷуд овар».

Худо ба Мусо амр дод, ки ба Ҳорун бигӯяд, ки асои худро бар обҳои Миср дароз кунад ва балои қурбоққаҳоро ба вуҷуд оварад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо метавонад мӯъҷизаҳоро ба вуҷуд орад

2. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо имони моро барои мӯъҷизаҳо истифода мебарад

1. Матто 17:20 - "Ӯ ҷавоб дод: "Азбаски шумо имони хеле кам доред. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ

гуфта метавонед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, ва он хоҳад буд". ҳаракат кунед, ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Румиён 10:17 - "Бинобар ин, имон аз шунидани паём ба вуҷуд меояд ва паём ба воситаи калом дар бораи Масеҳ шунида мешавад."

Хуруҷ 8:6 Ва Ҳорун дасти худро бар обҳои Миср дароз кард; ва қурбоққаҳо баромада, замини Мисрро фаро гирифтанд.

Ҳорун дасти худро дароз карда, замини Мисрро қурбоққаҳо фаро гирифт.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо мӯъҷиза меорад

2. Таъсири мӯъҷизавии имон: чӣ гуна таваккал ба Худо метавонад ба тағирот оварда расонад

1. Матто 17:20 - "Ӯ ҷавоб дод: "Азбаски шумо имони хеле кам доред. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ гуфта метавонед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, ва он хоҳад буд". ҳаракат кунед, ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Луқо 24:1-3 - Рӯзи аввали ҳафта, субҳи барвақт, занон ҳанутеро, ки тайёр карда буданд, гирифта, ба сӯи қабр рафтанд. Онҳо диданд, ки санг аз қабр ғелонда шудааст, вале вақте ки даромаданд, ҷасади Исои Худовандро наёфтанд.

Хуруҷ 8:7 Ва ҷодугарон бо ҷодуҳои худ чунин карданд, ва дар замини Миср қурбоққаҳо парвариш карданд.

Ҷодугарони Миср бо истифода аз сеҳру ҷодуҳои худ аз сарзамини Миср қурбоққаҳоро берун оварданд.

1. Қувваи ҷодуҳо ва ҳудуди қудрати инсонӣ.

2. Худо ҳамеша дар назорат аст ва тавассути одамон ва ҳолатҳои аз эҳтимол дуртарин кор мекунад.

1. Айюб 12:7-10, Аммо аз ҳайвонҳо пурс, ва онҳо туро таълим хоҳанд дод; мурғони осмон, ва онҳо ба ту хабар хоҳанд дод; ё буттаҳои замин, ва онҳо ба шумо таълим медиҳанд; ва моҳии баҳр ба шумо хабар хоҳад дод. Кист аз ҳамаи инҳо намедонад, ки дасти Худованд ин корро кардааст? Дар дасти у умри хар як мавчудоти зинда ва нафаси тамоми инсоният аст.

2. Аъмол 10:34-35, Петрус даҳони худро кушода гуфт: Ба ростӣ, ман мефаҳмам, ки Худо рӯйбинӣ намекунад, балки дар ҳар халқе, ки аз Ӯ метарсад ва кори дуруст мекунад, ба Ӯ мақбул аст.

Хуруҷ 8:8 Он гоҳ фиръавн Мусо ва Ҳорунро даъват карда, гуфт: «Ба Худованд илтиҷо кунед, то ки қурбоққаҳоро аз ман ва қавми ман дур кунад; ва ман қавмро мегузорам, то ки барои Худованд қурбонӣ кунанд.

Фиръавн Мусо ва Ҳорунро даъват мекунад ва аз онҳо хоҳиш мекунад, ки ба Худованд дуо гӯянд, то қурбоққаҳоро аз Миср дур кунад ва пешниҳод кунад, ки банӣ-Исроил, агар ин корро кунанд, раҳо кунанд.

1. Аз тарсҳои худ раҳо шудан - Омӯзиши эътимод ба Худо, ҳатто вақте ки вазъият тоқатфарсо ба назар мерасад.

2. Раҳо кардани қудрати мо дар назорат - эътироф кардани қудрати Худо ва иҷозат додан ба иҷрои иродаи Ӯ.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 8:9 Ва Мусо ба фиръавн гуфт: «Бар ман ҷалол ёбед: кай барои ту ва барои бандагони ту ва қавми ту илтимос кунам, то қурбоққаҳоро аз ту ва хонадонат нобуд созам, то ки онҳо танҳо дар дарё бимонанд?

Худованд Мӯсоро назди Фиръавн фиристод, то қурбоққаҳоро аз қасри Фиръавн берун кунад, то онҳо танҳо дар дарё бимонанд.

1. Қудрати Каломи Худо: Мисоли Мусо ва Фиръавн

2. Боварӣ ба нақшаи Худо: бартараф кардани монеаҳо тавассути имон

1. Матто 17:20 - Ва ба онҳо гуфт: «Аз сабаби кам будани имони шумо; зеро ба ростӣ ба ту мегӯям: агар ба андозаи донаи хардал имон дошта бошӣ, ба ин кӯҳ хоҳӣ гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо кӯч кун, вай ҳаракат мекунад"; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони Ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд; Ба суи Ман холӣ барнамегардад, бе он чӣ ки ман мехоҳам, ва дар коре, ки фиристодаам, муваффақ нашавад.

Хуруҷ 8:10 Ва гуфт: «Фардо». Ва гуфт: «Мувофиқи каломи ту бош, то бидонӣ, ки ҳеҷ кас монанди Худованд Худои мо нест».

Бузургӣ ва қудрати Худо беназир ва бемисл аст.

1. Қудрати Худо беҳамто аст - Хуруҷ 8:10

2. Худо аз ҳама бузургтар аст - Хуруҷ 8:10

1. Ишаъё 40:25 - Пас Маро ба кӣ монанд мекунед, ё ман баробар мешавам? мегӯяд муқаддас.

2. Ирмиё 10:6-7 - Зеро ки ҳеҷ кас монанди Ту нест, эй Худованд; Ту бузург ҳастӣ, ва исми Ту дар қудрат бузург аст. Кӣ аз ту наметарсад, эй Подшоҳи халқҳо? зеро ки ин ба ту тааллуқ дорад, зеро ки дар миёни тамоми хирадмандони халқҳо ва дар тамоми салтанатҳои онҳо ҳеҷ кас ба ту монанд нест.

Хуруҷ 8:11 Ва қурбоққаҳо аз ту, ва аз хонаҳои ту, ва аз навкарони ту ва аз қавми ту дур хоҳанд шуд; онҳо танҳо дар дарё хоҳанд монд.

Вабои қурбоққаҳо аз мардуми Миср бардошта мешавад, аммо қурбоққаҳо то ҳол дар дарё боқӣ мемонанд.

1. Раҳмати Худо дар миёни доварӣ - Хуруҷ 8:11

2. Табдил додани балоҳо ба ҳамду сано - Хуруҷ 8:11

1. Забур 107:43 - Ҳар кӣ доно бошад, бигзор ба ин кор машғул шавад; бигзор онҳо дар бораи муҳаббати устувори Худованд фикр кунанд.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Хуруҷ 8:12 Ва Мусо ва Ҳорун аз назди фиръавн баромаданд, ва Мусо аз барои қурбоққаҳое, ки бар зидди фиръавн оварда буд, сӯи Худованд нидо карданд.

Мусо ва Ҳорун назди фиръавн рафтанд, то ки қурбоққаҳоеро, ки Худованд бар зидди фиръавн оварда буд, талаб кунанд.

1. Қувваи Намоз: Чӣ гуна Мусо барои Фиръавн шафоат кард

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ба гиряи Мусо ҷавоб дод

1. Ишаъё 41:17 - Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

2. Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Хуруҷ 8:13 Ва Худованд мувофиқи суханони Мусо амал кард; ва қурбоққаҳо дар хонаҳо, дар деҳаҳо ва дар саҳро мурданд.

Худованд дастуроти Мусоро иҷро кард ва қурбоққаҳо аз тамоми хонаҳо, деҳот ва киштзорҳо мурданд.

1. Худо амин аст: омӯзиши Хуруҷ 8:13

2. Мо ба итоат даъват карда мешавем: Мулоҳиза дар бораи Хуруҷ 8:13

1. Ишаъё 55:11 Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Воиз 12:13-14 Анҷоми масъала; ҳама шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин ҳама вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ некӣ ва хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

Хуруҷ 8:14 Ва онҳоро дар болои теппаҳо ҷамъ карданд, ва замин бӯй кард.

Ин порча аз Хуруҷ 8:14 ба мо мегӯяд, ки ҷодугарони Фиръавн қурбоққаҳоро теппа-гурӯҳ ҷамъ карданд ва замин бӯи бад дошт.

1. Ба куҷо рафтан намехоҳем: Мубориза бо оқибатҳои қарорҳои мо

2. Қудрати Худо бар табиат: мӯъҷизаҳои хуруҷ ва берун аз он

1. Забур 104:30 Замини онҳо дар хонаҳои подшоҳони худ қурбоққаҳо ба вуҷуд овард.

2. Румиён 8:20-21 Зеро ки махлуқот на бо интихоби худ, балки бо иродаи касе, ки онро мутеъ кардааст, бо умеди он ки худи махлуқот аз бандагии фаноро раҳо карда, ба рӯҳафтодагӣ дучор шудааст. озодӣ ва ҷалоли фарзандони Худо.

Хуруҷ 8:15 Аммо фиръавн чун дид, ки мӯҳлат аст, дили худро сахтгир кард ва ба сухани онҳо гӯш надод; чунон ки Худованд гуфта буд.

Фиръавн чун дид, ки мӯҳлате ҳаст, дилаш сахт шуд ва ба фармони Парвардигор гӯш надод.

1. Мо набояд фирефтаи замонҳои осуда ва оромӣ нашавем ва бояд ба Худованд таваккал кунем.

2. Мо бояд аз дилҳои худ эҳтиёт бошем ва барои иродаи Худованд омода бошем.

1. Масалҳо 16:18: Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Эфсӯсиён 4:26: хашмгин шавед ва гуноҳ накунед; нагузоред, ки хуршед ба хашми худ фуру равад.

Хуруҷ 8:16 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба Ҳорун бигӯ: «Асои худро дароз карда, ғубори заминро бизан, то ки он дар тамоми замини Миср шапуш шавад».

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки ба Ҳорун бигӯяд, ки асои худро дароз кунад ва ғубори заминро бизанад, то ки шапушҳо дар тамоми Миср паҳн шаванд.

1: Қудрати Худовандро тавассути аҳкоми ӯ дидан мумкин аст.

2: Вақте ки мо ба Худо итоат мекунем, Ӯ моро барои иҷро кардани иродаи Худ истифода мебарад.

1: Луқо 6:46-49 - Чаро шумо маро "Худовандо, Худовандо" мегӯеду он чиро, ки ба шумо мегӯям, иҷро намекунед?

2:1 Юҳанно 2:3-4 - Ва аз ин мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ гӯяд, ки ӯро мешиносам, вале аҳкоми ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва дар вай ростӣ нест.

Хуруҷ 8:17 Ва онҳо чунин карданд; зеро ки Ҳорун дасти худро бо асои худ дароз карда, ғубори заминро зад, ва он дар одам ва дар ҳайвон шапуш шуд; тамоми хоки замин дар тамоми замини Миср шапуш шуд.

Ҳорун асои худро барои задани ғубори замин истифода бурд, ки он ба шапуш табдил ёфт, ки дар тамоми замини Миср паҳн шуд.

1. Қудрати Худо беҳамто аст: Мӯъҷизаи мӯъҷизавии Лис дар Миср

2. Итоат ба Худо подош аст: Таҷрибаи баракатҳои Худо аз тариқи таслим

1. Хуруҷ 8:17 - Ва онҳо чунин карданд; зеро ки Ҳорун дасти худро бо асои худ дароз карда, ғубори заминро зад, ва он дар одам ва дар ҳайвон шапуш шуд; тамоми хоки замин дар тамоми замини Миср шапуш шуд.

2. Матто 17:20 - Ӯ ҷавоб дод: «Азбаски шумо имони хеле кам доред». Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, метавонед ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, он ҷо ҳаракат мекунад". Ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

Хуруҷ 8:18 Ва ҷодугарон бо сеҳру ҷодуҳои худ чунин карданд, ки шапушро ба вуҷуд оранд, аммо натавонистанд, ки шапушҳо бар одамон ва бар ҳайвоноти ваҳшӣ буданд.

Ҷодугарон натавонистанд балоҳоеро, ки Худо ба Миср овард, такрор кунанд, аз он ҷумла шапушҳо, ки ҳам одамон ва ҳам ҳайвонотро таъсир мекарданд.

1. Худо тавоност ва ҳеҷ кас бо он баробар нест

2. Биёед ба Худо ва роҳҳои Ӯ пайравӣ кунем

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад, зеро ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Хуруҷ 8:19 Ва ҷодугарон ба фиръавн гуфтанд: «Ин ангушти Худост; чунон ки Худованд гуфта буд.

Ҷодугарон ба Фиръавн гуфтанд, ки балоҳо аз ҷониби Худост, вале Фиръавн гӯш надод ва дилаш сахт шуд.

1. Қудрати ангушти Худо - Баррасии балоҳо дар Хуруҷ ва сахтии қалби Фиръавн.

2. Гӯш додан ба Каломи Худо - Бо вуҷуди мухолифатҳо, риояи фармудаҳои Худованд.

1. Аъмол 7:51 - «Эй гарданбанд ва номахтунон, дилҳо ва гӯшҳо, шумо ҳамеша ба Рӯҳулқудс муқобилат мекунед: чунон ки падарони худ карда буданд, шумо низ ҳамин тавр рафтор мекунед».

2. Масалҳо 28:14 - "Хушо касе ки ҳамеша метарсад; аммо ҳар кӣ дилаш сахтгир аст, ба фитна меафтад".

Хуруҷ 8:20 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Субҳари барвақт бархез ва пеши фиръавн биист; инак, вай ба назди об мебарояд; ва ба ӯ бигӯед: "Худованд чунин мегӯяд: "Қавми Маро бигзоред, то ки Маро ибодат кунанд".

Худо ба Мусо амр мекунад, ки бо Фиръавн муқобилат кунад ва барои исроилиён озодиро талаб кунад.

1. Худо қудрати олӣ аст ва Ӯ барои мардумаш адолат хоҳад овард.

2. Имон ва тоъати мо ваќте подош хоњад гирифт, ки ба Худо таваккал кунем.

1. Ишаъё 40:31 "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Румиён 8:31 "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Хуруҷ 8:21 Вагарна, агар қавми Маро роҳ надиҳӣ, инак, туда пашшаҳоро бар ту ва бар бандагони ту, ва бар қавми ту ва ба хонаҳои ту хоҳам фиристод; ва хонаҳои мисриён пур хоҳанд шуд. аз селаи пашшаҳо, инчунин замине, ки дар он ҳастанд.

Худованд Фиръавнро ҳушдор дод, ки агар ӯ қавми худро раҳо накунад, ӯ села пашшаҳоро мефиристад.

1: Вақте ки Худо ваъда медиҳад, ба он вафо мекунад.

2: Худо ҳамеша халқи Худро муҳофизат мекунад.

1: Ишаъё 55:10-11 Зеро, чунон ки борон ва барф аз осмон фуруд омада, ба он ҷо барнамегарданд, бе он ки заминро об надиҳад ва онро шукуфон гардонад, ба тавре ки вай барои коранда тухм ва барои хӯранда нон медиҳад, ҳамин тавр ин сухани ман, ки аз даҳони ман мебарояд: он ба сӯи ман холӣ барнамегардад, балки он чизеро, ки ман орзу мекунам, амалӣ хоҳад кард ва ба ҳадафе, ки фиристодаам, хоҳад расид.

2: Юҳанно 10:27-28 Гӯсфандони Ман ба овози ман гӯш медиҳанд; Ман онҳоро мешиносам ва онҳо маро пайравӣ мекунанд. Ман ба онҳо ҳаёти ҷовидонӣ медиҳам, ва онҳо ҳеҷ гоҳ нобуд нахоҳанд шуд; ҳеҷ кас онҳоро аз дасти ман кашида наметавонад.

Хуруҷ 8:22 Ва дар он рӯз замини Ҷӯшанро, ки қавми Ман дар он сокин аст, хоҳам бурида, дар он ҷо тӯдаи магасҳо нахоҳад буд; то охир бидонӣ, ки Ман Худованд дар миёни замин ҳастам.

Худованд ваъда медиҳад, ки замини Ҷӯшанро аз тӯдаи пашшаҳо муҳофизат мекунад, то ки мардум ҳузури Ӯро дар миёни онҳо дарк кунанд.

1. Худованд муҳофизи мо: Қиссаи Гӯшен

2. Ҳузури Худованд: Намунае аз Хуруҷ 8:22

1. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Хуруҷ 8:23 Ва Ман байни қавми Худ ва қавми ту ҷудоӣ хоҳам гузошт: фардо ин аломат хоҳад буд.

Ин порча аз Хуруҷ 8:23 нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо байни халқи худ ва қавми фиръавн ҷудоӣ мегузорад.

1. Худо нигаҳбони мост; Ӯ моро рӯзӣ медиҳад ва моро дар амон нигоҳ медорад.

2. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ки моро роҳнамоӣ мекунад ва аҳкоми Ӯро иҷро мекунад.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 8:24 Ва Худованд чунин кард; ва ба хонаи фиръавн ва ба хонаҳои навкаронаш ва ба тамоми сарзамини Миср як селаи пашшаҳои сахт омад; замин аз тӯдаи пашшаҳо вайрон шуд.

Худованд ба хонаи фиръавн, навкаронаш ва тамоми сарзамини Миср тӯдаи бузурги пашшаҳо овард, ки онро фосид кард.

1. Қудрат ва тавоноии Худо: Чӣ гуна Худованд тавоноии худро тавассути мӯъҷизаҳои худ дар Хуруҷ нишон дод

2. Оқибати нофармонии Худо: Мо аз хатогиҳои Фиръавн дар Хуруҷ чӣ омӯхта метавонем

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Такрори Шариат 28:15 - Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид.

Хуруҷ 8:25 Ва фиръавн Мӯсо ва Ҳорунро даъват карда, гуфт: «Биравед ва барои Худои худ дар замин қурбонӣ кунед».

Фиръавн ба Мусо ва Ҳорун фармон дод, ки дар замини Миср барои Худо қурбонӣ кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо метавонад ба баракатҳо расонад

2. Чӣ гуна монеаҳоро паси сар кардан мумкин аст: Бо вуҷуди душвориҳо ба Худо содиқ мондан

1. Румиён 5:19 - Зеро, чунон ки ба воситаи беитоатии як кас бисьёр касон гуноҳкор шудаанд, ончунон ба воситаи итоаткории як кас бисьёр касон одил мешаванд.

2. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ ба синни балоғат расид, рад кард, ки писари духтари фиръавн номида шавад; Бартар аз он ки бо қавми Худо уқубат кашад, аз ҳаловати гуноҳ як вақт баҳра барад; Ва дашномҳои

Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро ки подошро эҳтиром мекард.

Хуруҷ 8:26 Ва Мусо гуфт: «Ин корро кардан ҷоиз нест; зеро ки мо корҳои зишти мисриёнро ба Худованд Худои худ қурбонӣ хоҳем кард: инак, оё зишти мисриёнро дар пеши назари онҳо қурбонӣ мекунем, ва оё онҳо моро сангсор намекунанд?

Мусо савол медиҳад, ки оё ба Худованд қурбонии ҳайвони муқаддаси мисриён мувофиқ аст.

1. Аҳамияти имон ба Худо ва фармудаҳои Ӯ, ҳарчанд дар ҳоле ки ба ақл дарнамеёбад.

2. Қудрати Худо барои ба неъмат табдил додани вазъияти душвор.

1. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Дониёл 3:17-18: Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон наҷот диҳад ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ. Аммо агар ин тавр набошад, ба ту маълум бошад, эй подшоҳ, мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард, ва ба ҳайкали тиллоие ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард.

Хуруҷ 8:27 Мо ба биёбон се рӯз рафта, барои Худованд Худои худ қурбонӣ хоҳем кард, чунон ки Ӯ ба мо фармудааст.

Банӣ-Исроил розӣ шуданд, ки се рӯз ба биёбон сафар кунанд ва мувофиқи амри Худованд барои қурбонӣ қурбонӣ кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна Худо аз мо талаб мекунад, ки аҳкоми Ӯро иҷро кунем

2. Қувваи қурбонӣ: Ба Худо додани чизе чӣ маъно дорад

1. Такрори Шариат 5:32-33 - Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармуда, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бимонӣ.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Хуруҷ 8:28 Ва фиръавн гуфт: «Ман шуморо ҷавоб медиҳам, то ки барои Худованд Худои худ дар биёбон қурбонӣ кунед; фақат дур нахоҳед рафт: барои ман илтиҷо кунед».

Фиръавн розӣ шуд, ки банӣ-Исроил иҷозат дод, ки ба биёбон раванд, то ки ба Худованд қурбонӣ кунанд, аммо танҳо ба шарте ки онҳо аз ҳад дур нараванд.

1. Наздик мондан ба Худо: Чӣ тавр вақти бештари худро бо Худованд истифода бурдан

2. Фоидаҳои тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо ба подошҳои бузург мерасонад

1. Такрори Шариат 11:8-9 - Пас, ҳамаи аҳкомеро, ки имрӯз ба шумо амр медиҳам, риоя кунед, то ки тавоно бошед ва дохил шавед ва заминеро, ки барои тасарруфи он меравед, тасарруф намоед; Ва шумо умри худро дар замине, ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, ки ба онҳо ва ба насли онҳо, замине, ки аз шир ва асал ҷорист, бидиҳад, дароз кунед.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Хуруҷ 8:29 Ва Мусо гуфт: «Инак, ман аз ту берун меравам ва аз Худованд илтимос хоҳам кард, ки селаи пашшаҳо то фардо аз Фиръавн, аз навкаронаш ва аз қавмаш дур шаванд; лекин Фиръавн фиреб надиҳад. дигар нагузорад, ки мардум ба қурбонии Худованд бираванд.

Мусо Фиръавнро ҳушдор медиҳад, ки агар Фиръавн ба мардум иҷоза надиҳад, ки барои Худованд қурбонӣ кунад, аз Худованд талаб мекунад, ки селаи пашшаҳоро нест кунад.

1. Қувваи шафоъат: Чӣ гуна бояд далерона ва муассир дуо кард

2. Нигоҳ доштани имон дар замонҳои душвор: Чаро мо бояд сабр кунем

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Хуруҷ 8:30 Ва Мусо аз назди фиръавн баромада, Худовандро илтиҷо кард.

Мусо аз номи банӣ-Исроил ба Худованд илтиҷо кард.

1: Мо метавонем аз намунаи Мусо дарс гирем ва дар лаҳзаҳои душвор аз Худованд кӯмак пурсем.

2: Мо бояд имон дошта бошем, ки Худованд ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад ва ба мо қувваи лозимаро медиҳад.

1: Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо осеб дидааст? Бигзор вай дуо кунад. Оё ягон хурсандӣ? Бигзор ӯ таронаҳо бихонад.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Хуруҷ 8:31 Ва Худованд мувофиқи суханони Мусо амал кард; ва тудаи пашшаҳоро аз Фиръавн ва аз бандагони худ ва қавмаш дур кард; якто хам намонд.

Худованд хоҳиши Мӯсоро ба ҷо овард ва тӯдаи пашшаҳоро аз Фиръавн, хизматгорон ва қавмаш комилан дур кард.

1. Худо ба дуоҳои мӯътамад ҷавоб медиҳад

2. Мӯъҷизаҳои қудрати Худо

1. Матто 17:20 - "Ӯ ҷавоб дод: "Азбаски шумо имони хеле кам доред. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ гуфта метавонед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, ва он хоҳад буд". ҳаракат кунед, ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ ба якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо кунед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

Хуруҷ 8:32 Ва фиръавн дар ин вақт низ дили худро сахтгир кард ва намегузошт, ки мардумро бираванд.

Фиръавн ба як қатор балоҳо нигоҳ накарда, ба исроилиён иҷозат надод.

1. Қувваи пойдорӣ ва имон ҳатто дар баробари душвориҳо.

2. Фаҳмидани оқибати сангдил шудани дил.

1. Ибриён 11:24-29

2. Матто 5:3–10

Хуруҷи 9-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 9:1-7, Худо Мӯсоро бори дигар ба назди фиръавн мефиристад ва ӯро аз балои шадид огоҳ мекунад, ки агар ӯ минбаъд низ аз озод кардани исроилиён саркашӣ кунад, Мисрро фаро хоҳад гирифт. Ин дафъа, вабо ба чорвои Миср таъсир карда, чорвои Исроилро раҳо мекард. Мувофиқи каломи Худо, эпидемияи харобиовар тамоми чорвои Мисрро фаро гирифта, боиси марги онҳо мегардад. Аммо ба ягон чорвои исроилӣ зарар намебинад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 9:8-12 идома дода, Мусо ва Ҳорун пас аз шоҳиди азоби чорвои мисрӣ бо фиръавн рӯ ба рӯ мешаванд. Онҳо боз як вабои дарпешистодаро эълон мекунанд, ки ҳам одамон ва ҳам ҳайвонотро дар тамоми Миср азоб мекашанд. Аз ҷониби Худо ба Мӯсо дастур дода мешавад, ки аз танӯр як мушт ҳӯсро гирифта, дар пеши назари Фиръавн ба сӯи осмон пошад. Ҳангоме ки Мусо чунин мекунад, дар Миср ҷӯшишҳои дарднок ҳам дар сари одамон ва ҳам ҳайвонот пайдо мешаванд.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 9:13-35, Худо ба Мусо амр медиҳад, ки фиръавнро дар бораи жолаи наздик огоҳ кунад, ки дар муқоиса бо ҳеҷ гуна роҳе, ки қаблан дар Миср дида нашудааст. Ин жола ҳосили дар саҳро боқӣ монда, дар баробари касе ё чизе, ки дар вақти хашм дар берун афтода буд, нобуд хоҳад шуд. Бархе аз мисриён ба ин огоҳӣ гӯш медиҳанд ва хизматгорону чорвои худро барои муҳофизат дар дохили хона меоранд, дигарон бошанд, ба он аҳамият намедиҳанд. Тавре ки Мусо пешгӯӣ карда буд, жолаи азим бо раъду барқ ба Миср зад ва киштзорҳоро нобуд кард ва ҳам одамон ва ҳам ҳайвонҳои ҳангоми ҳамлаи он дучоршударо нобуд кард.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 9 пешниҳод мекунад:

Огоҳӣ дар бораи вабо дар назди чорвои Миср;
Чорводорон дар саросари Миср мемурданд, вале дар байни исроилиён наҷот ёфтанд.

Эълони ҷӯшишҳое, ки ба одамон ва ҳайвонот таъсир мерасонанд;
Мӯсо дудро мепошад, ки боиси хурӯҷи ҷӯшони дарднок мегардад;
Мисриён аз ин мусибат азоб мекашанд.

Огоҳӣ дар бораи нобудшавии бесобиқаи жола;
Мисриён имкони муҳофизатро доданд, аммо баъзеҳо онро нодида мегиранд;
Тӯфони жола боиси харобии киштзорҳо, одамон ва ҳайвонот мегардад.

Ин боб намунаи ҳукмҳои илоҳӣ дар бораи салтанати Фиръавнро идома медиҳад, ки бинобар саркашӣ кардани ӯ аз озод кардани Исроил аз ғуломӣ. Он таъкид мекунад, ки чӣ гуна вабоҳо аз ҳадафи ҷанбаҳои мушаххасе ба монанди воситаҳои зиндагии Миср (чорводорӣ) то ба дардҳои васеътаре, ки ба саломатии инсон таъсир мерасонанд (ҷӯшҳо) ё шукуфоии кишоварзӣ (жола) тадриҷан шиддат мегиранд. Тафовут байни азобу уқубатҳое, ки мисриён аз сар мегузаронанд ва аз нигоҳдории исроилиён, қудрати интихобии Худовандро бар ин балоҳо таъкид мекунад ва дар ҳоле, ки муҳофизати Ӯро нисбат ба халқи баргузидаи Худ дар миёни фалокати густурдае, ки ба сарзамини золимони онҳо меояд, таъкид мекунад. Хуруҷи 9 ҳамчун ёдрас кардани оқибатҳои шиддатёбанда ҳангоми саркашӣ кардани аҳкоми илоҳӣ васиятест, ки на танҳо бар зидди ҳокимияти фиръавнӣ, балки бар зидди эътиқоди динии Миср, ки бо унсурҳои табиӣ ё худоёни ҳосилхезӣ алоқаманданд, ки бо шукуфоӣ дар заминаи Шарқи Наздик алоқаманданд.

Хуруҷ 9:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Назди фиръавн даромада, ба ӯ бигӯ: «Худованд Худои ибриён чунин мегӯяд: қавми Маро бигзоред, то ки Маро ибодат кунанд».

Худо ба Мусо мегӯяд, ки ба фиръавн фармон диҳад, ки ба ибриён иҷозат диҳад, ки ба Ӯ хизмат кунанд.

1. Қувваи тоъат: Қиссаи Мӯсо ва Фиръавн ба мо хотиррасон мекунад, ки ҳамеша фармонҳои Худоро новобаста аз қимат иҷро кунем.

2. Қувваи Имон: Мусо тавонист ба ваъдаи Худо таваккал кунад ва ибриёнро озод кунад ва ба мо қудрати имонро нишон дод.

1. Румиён 6:16, Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

2. Яъқуб 2:17. Ҳамин тавр, имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст.

Хуруҷ 9:2 Зеро ки агар ту онҳоро раҳо накунӣ ва онҳоро нигоҳ дошта бошӣ,

Худованд фиръавнро огоҳ мекунад, ки агар банӣ-Исроилро раҳо накунад, Худо балоҳои бештаре мефиристад.

1. Омӯзиши итоат ба иродаи Худо

2. Боварӣ ба Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

1. Такрори Шариат 10:20 - Аз Худованд Худои худ битарс, ба Ӯ хизмат кун ва ба исми Ӯ қасам хӯр.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Хуруҷ 9:3 Инак, дасти Худованд бар чорпоёни ту, ки дар саҳро аст, бар аспон, харон, бар шутурҳо, бар говон ва гӯсфандон аст: ваҳши хеле сахт хоҳад буд.

Худованд мисриёнро бо марги сахт бар чорпоёнашон ҷазо медиҳад.

1. Азоби Худо одил ва одилона аст

2. Даъват ба тавба

1. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед: зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Хуруҷ 8: 1 - "Ва Худованд ба Мусо гуфт: "Назди фиръавн бирав ва ба ӯ бигӯ: "Худованд чунин мегӯяд: қавми Маро бигзоред, то ки Маро ибодат кунанд".

Хуруҷ 9:4 Ва Худованд чорпоёни Исроил ва чорпоёни Мисрро ҷудо хоҳад кард, ва аз ҳар он чи аз они банӣ-Исроил аст, чизе нахоҳад мурд.

Худованд чорвои банӣ-Исроил ва мисриёнро аз ҳам ҷудо хоҳад кард, то ки ҳеҷ як ҳайвони банӣ-Исроил намирад.

1. Худованд ҳамеша халқи Худро муҳофизат мекунад.

2. Худо роҳеро месозад, вақте ки ин имконнопазир аст.

1. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ бар ту амр хоҳад дод, то ки туро дар ҳама роҳҳои ту нигоҳ доранд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. туро қувват хоҳам дод; бале, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рости адолати Худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 9:5 Ва Худованд вақт муқаррар карда, гуфт: «Фардо Худованд ин корро дар замин хоҳад кард».

Худованд ваъда дод, ки вақти муайянеро дар рӯи замин амал кунад.

1. Сабр: Интизори вақти Худо

2. Боварӣ ба Худо, ки ваъдаҳояшро иҷро кунад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад:

Хуруҷ 9:6 Ва фардо Худованд ин корро кард, ва тамоми чорпоёни Миср мурд;

Худо исроилиёнро аз вабои марг бар чорпоёни Миср муҳофизат кард, дар ҳоле ки чорвои исроилиёнро раҳо кард.

1: Худо бар халқи баргузидаи Худ нигоҳ мекунад.

2: Худо соҳибихтиёр аст ва иродаи Ӯ иҷро мешавад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Хуруҷ 9:7 Ва фиръавн фиристод, ва инак, аз чорпоёни банӣ-Исроил касе намурдааст. Ва дили Фиръавн сахт шуд ва мардумро нагузошт.

Фиръавн пай бурд, ки ҳеҷ кадоме аз банӣ-Исроил пас аз гирифтор шудан ба вабо намурданд, вале ӯ ба ҳар ҳол намегузошт, ки мардумро раҳо кунанд.

1. Қудрати раҳмати Худо: Омӯзиши таваккал ба Худо сарфи назар аз вазъиятамон

2. Хатари сангдил шудани қалбҳо: Саркашӣ кардан ба некиҳои Худо

1. Румиён 9:18, "Бинобар ин ба ҳар ки хоҳад, марҳамат мекунад ва ҳар киро хоҳад, сахтгир мекунад".

2. Ибриён 3:13, "Лекин ҳар рӯз, то даме ки имрӯз номида мешавад, якдигарро насиҳат кунед, то ки ҳеҷ яке аз шумо бо макри гуноҳ сахтгир нашавад".

Хуруҷ 9:8 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун гуфт: «Муште аз хокистари танӯрро барои худ бигиред, ва Мусо онро дар назари фиръавн сӯи осмон пошад».

Худованд ба Мусо ва Ҳорун дастур медиҳад, ки хокистарро аз танӯр гирифта, дар пеши Фиръавн ба сӯи осмон пошанд.

1. Имон дар баробари душвориҳо: таваккал ба қудрати Худо ҳатто ҳангоми дучор шудан бо душмани пурқувват.

2. Итоат ба иродаи Худо: риояи дастуроти Ӯ ҳатто вақте ки онҳо ғайриимкон ба назар мерасанд.

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки ҳоло дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он вай ҷаҳонро маҳкум карда, вориси адолате гардид, ки аз имон аст.

2. Аъмол 5:29 - Он гоҳ Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

Хуруҷ 9:9 Ва он дар тамоми замини Миср ба хоки хурде мубаддал хоҳад шуд, ва ҷӯшае хоҳад шуд, ки дар тамоми замини Миср доғҳо бар одамон ва бар ҳайвоноти ваҳшӣ ба вуҷуд меояд.

Дар Хуруҷ 9:9 маълум мешавад, ки вабои ҷӯшон ҳам дар тамоми Миср ба сари одамон ва ҳам дар ҳайвонот паҳн мешавад.

1. Қудрати Худо: Баррасии балоҳои Миср

2. Аҳамияти ҷӯйборҳо ва блейнҳо: Дарсҳо аз Библия

1. Такрори Шариат 28:27 - Худованд туро бо варами Миср, ва бо зуком, ва бо хориш ва хориш, ки аз он шифо наёбӣ, хоҳад зад.

2. Айюб 2:7 - Ҳамин тавр, шайтон аз ҳузури Худованд берун рафт ва Айюбро бо ҷӯшишҳои дарднок аз кафи пояш то тоҷи ӯ зад.

Хуруҷ 9:10 Ва хокистари танӯрро гирифта, дар назди фиръавн истоданд; ва Мусо онро ба сӯи осмон пошид; ва он ҷӯшае шуд, ки доғҳо бар одамон ва бар ҳайвоноти ваҳшӣ ба вуҷуд омад.

Мӯсо хокистарро ба сӯи осмон пошид ва он дар ҳузури Фиръавн ба сари одамон ва ҳайвоноти ваҳшӣ ҷӯшишҳо падид омад.

1. Адолати Худо: Дарси Хуруҷ

2. Оқибатҳои саркашӣ аз Худо

1. Ишаъё 1:18-20 - Биёед, акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд.

2. Румиён 11:33-36 - Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазир аст доварӣ ва роҳҳои Ӯ аз ошкор!

Хуруҷ 9:11 Ва ҷодугарон аз сабаби варамҳо дар пеши Мусо истода натавонистанд; зеро ки ҷӯшон бар ҷодугарон ва тамоми мисриён буд.

Сӯбҳое, ки ба сари ҷодугарон ва мисриён мерасид, нишонаи қудрати Худо буд, ки ҳатто ҷодугарон дар пеши Мусо истода наметавонанд.

1: Қудрати Худо аз ҳама қувваҳои дигари ин ҷаҳон бузургтар аст.

2: Мо бояд ба қудрати Худо таваккал кунем, ки моро муҳофизат мекунад ва моро ҳидоят мекунад.

1: Isaiah 40:28-31 - "Оё намедонед? Оё нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст. Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе, ки қудрат надорад, қувват мебахшад, ҳатто ҷавонон бемадор мешаванд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд, аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард, бо болҳо боло хоҳанд рафт. мисли уқобҳо давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт, ва аз ҳуш намераванд».

2: Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

Хуруҷ 9:12 Ва Худованд дили фиръавнро сахт гардонид, ва ӯ ба сухани онҳо гӯш надод; чунон ки Худованд ба Мусо гуфта буд.

Худованд дили Фиръавнро сахт кард ва ӯ аз гӯш кардани Мусо саркашӣ кард, чунон ки Худованд пешгӯӣ карда буд.

1. Иродаи Ҳокими Худо: Чӣ тавр нақшаҳои Худо ҳамеша ғолиб меоянд

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо метавонад боиси баракат гардад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои наслҳо.

Хуруҷ 9:13 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Субҳари барвақт бархез ва пеши фиръавн биист ва ба ӯ бигӯ: «Худованд Худои ибриён чунин мегӯяд: қавми Маро бигзоред, то ки Маро ибодат кунанд».

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ба назди Фиръавн равад ва талаб кунад, ки ибриён озод карда шаванд, то онҳо ба Худо хизмат кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Даъвати Худо ба Мӯсо барои озод кардани қавми худ.

2. Қуввати имон: таваккал ба Худо дар миёни мушкилоти бузург.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 9:14 Зеро ки дар айни замон Ман тамоми балоҳои худро бар дили ту ва бар бандагони ту ва бар қавми ту хоҳам фиристод; то бидонӣ, ки дар тамоми рӯи замин мисли Ман касе нест.

Худо ягона аст, ки дар тамоми рӯи замин мисли Ӯст.

1: Худо ягона касест, ки корҳоеро иҷро карда метавонад, ки ҳеҷ кас наметавонад онро иҷро кунад.

2: Худо қодир аст, ки ба нофармонии Ӯ балоҳо ва ҳалокат расонад.

1: Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд оред: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди Ман нест, Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чиро, ки ҳанӯз иҷро нашудаанд, эълон мекунад.

2: Румиён 11:33-36 - Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазир аст доварӣ ва роҳҳои Ӯ аз ошкор! Зеро кист, ки ақли Худовандро медонист? ё кист, ки машваратчии ӯ буд? Ё кист, ки аввал ба ӯ ато кардааст,

ва он ба вай боз хоҳад шуд? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯст, ва ба воситаи Ӯ ва барои Ӯст: Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Хуруҷ 9:15 Ҳоло ман дасти Худро дароз хоҳам кард, то ки ту ва қавми туро ба вабо гирифтор созам; ва ту аз замин маҳв хоҳӣ шуд.

Худованд Фиръавнро огоҳ мекунад, ки агар итоат накунад, ӯ ва қавмашро ба вабо гирифтор хоҳад кард.

1. Ба Парвардигор итоат кунед ва баракатҳои ӯро бигиред

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Хуруҷ 9:16 Ва барои ҳамин ман туро эҳьё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам; ва исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад.

Худо Фиръавнро эҳьё кард, то қудрати Худро нишон диҳад ва номи Ӯро дар тамоми замин эълон кунад.

1. Қудрати Худо: Қиссаи Фиръавн

2. Бузургии номи Худо: Эълони он дар саросари ҷаҳон

1. Эфсӯсиён 1:20-23 - Худо Масеҳро аз мурдагон эҳьё кард ва Ӯро ба ямини Худ дар ҷойҳои осмонӣ, болотар аз ҳама салтанат ва қудрат, қудрат ва салтанат ва ҳар номе, ки ном дорад, шинонд.

2. Румиён 9:17 - Зеро Навиштаҳо ба Фиръавн мегӯяд: "Маҳз барои ҳамин Ман туро эҳьё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам, ва исми Ман дар тамоми ҷаҳон эълон шавад".

Хуруҷ 9:17 Ҳанӯз ту худро бар қавми Ман сарафроз мекунӣ, ки онҳоро равона намекунӣ?

Худованд ба Фиръавн амр мекунад, ки қавмашро раҳо кунад ва ӯро аз оқибатҳои он огоҳ мекунад, ки агар накунад.

1: Худо аз мо интизор аст, ки ба одами худ марҳамат ва меҳрубонӣ зоҳир кунем.

2: Мо бояд оқибатҳои амали худро дар хотир дошта бошем.

1: Яъқуб 2:13 - "Зеро ки доварӣ ба касе марҳамат намекунад, марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд."

2: Луқо 10:37 - Ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми қуввати худ ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор; ва ёри худро мисли худат дӯст бидор".

Хуруҷ 9:18 Инак, фардо тақрибан дар ҳамин вақт жолаи сахте борид, ки жолаи сахтеро борид, ки дар Миср аз замони бунёди он то ҳоло ҳам надида буд.

Худо ба воситаи Мусо Фиръавнро огоҳ мекунад, ки рӯзи дигар ба Миср жолаи хеле харобиовар хоҳад фиристод.

1. Вақте ки Худо огоҳ мекунад, мо бояд панд гирем

2. Ҳукми Худо боздошташаванда аст

1. Яъқуб 4:17 Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2. Воиз 8:11 Азбаски ҳукми бадӣ ба зудӣ иҷро намешавад, аз ин рӯ дили писарони инсон дар онҳо пурра ба корҳои бад омода шудааст.

Хуруҷ 9:19 Пас, ҳоло фиристода, чорпоёнат ва тамоми он чи дар саҳро дорӣ, ҷамъ кун; зеро бар ҳар одам ва ҳайвони ваҳшӣ, ки дар саҳро ёфт шуда, ба хона оварда нашавад, жола бар онҳо борид, ва онҳо хоҳанд мурд.

Худо моро ҳушдор медиҳад, ки барои амалҳои худ масъулият ба дӯш гирем ва ба оқибатҳои он омода бошем.

1: Аз доварии Худо гурез нест; мо бояд барои кори худ масъулият хис кунем.

2: Мо бояд ба доварии Худо омода бошем, новобаста аз он ки он чӣ гуна душвориҳо меорад.

1: Isaiah 1:19-20 Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, аз неъмати замин хоҳед хӯрд; Аммо агар рад карда, исён кунед, шамшер хоҳед хӯрд, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст.

2: Матто 7:21-23 На ҳар кӣ ба ман гӯяд: "Худовандо! Худовандо! балки касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меоварад. Дар он рӯз бисьёр касон ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем?" ва ба исми Ту девҳоро берун кардай? ва ба исми Ту бисьёр корҳои аҷоибро ба ҷо овардааст? Ва он гоҳ ба онҳо иқрор хоҳам кард, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо нашинохтам; аз Ман дур шавед, эй бадкорон.

Хуруҷ 9:20 Касе ки аз каломи Худованд дар миёни бандагони фиръавн метарсид, ғуломон ва чорпоёнашро ба хонаҳо гурезонд;

Каломи Худо одамонро амр мекунад, ки ҳатто дар муқобили хатар амал кунанд.

1: Мо набояд аз Каломи Худованд тарсем, балки онро қабул кунем ва амал кунем.

2: Итоати Худо беҳтар аст аз тарси одам.

1 Аъмол 5:29 Аммо Петрус ва расулон ҷавоб доданд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ин рӯзро интихоб кун, ки ба кӣ хизмат хоҳӣ кард... аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Хуруҷ 9:21 Ва ҳар кӣ ба каломи Худованд аҳамият надод, ғуломон ва чорвои худро дар саҳро тарк кард.

Одамоне, ки ба каломи Худо эътибор надоданд, коргарон ва чорвои худро дар сахро партофта рафтанд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Каломи Худоро сарфи назар накунед

2. Баракати тоат: Ба дастуроти Худо гӯш диҳед

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

Хуруҷ 9:22 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Дасти худро ба сӯи осмон дароз кун, то жола дар тамоми замини Миср, бар одамон ва бар ҳайвоноти ваҳшӣ ва бар ҳар алафи саҳро, дар тамоми замини Миср жола борид. .

Худо ба Мусо амр фармуд, ки дасти худро ба осмон дароз кунад ва бар тамоми Миср, аз ҷумла одамон, ҳайвоноти ваҳшӣ ва ҳар алафи саҳро жола борид.

1. Қудрати Худо: Тасдиқи ҳокимияти Худо тавассути мӯъҷизаҳо

2. Суботи имон: расидан ба дастнорас

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Хуруҷ 9:23 Ва Мусо асои худро ба сӯи осмон дароз кард; ва Худованд раъд ва жола фиристод, ва оташ бар замин давид; ва Худованд бар замини Миср жола борид.

Худованд ба замини Миср раъд, жола ва оташ фиристод, ки асои худро ба сӯи осмон дароз кардани Мусо раъд кард.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна имон метавонад кӯҳҳоро ба ҷунбиш расонад ва ҳатто ғазаби Худоро барад.

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо метавонад ба натиҷаҳои аҷиб ва мӯъҷизавӣ оварда расонад.

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Яъқуб 1:22 - «Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед».

Хуруҷ 9:24 Ҳамин тавр жола борид, ва оташ бо жола омехта, хеле сахт буд, ки дар тамоми замини Миср аз замоне ки халқ шуд, монанди он набуд.

Худо барои ҷазо ба сарзамини Миср жола ва оташ фиристод ва ин бадтарин ҳодисае буд, ки то ҳол аз сар гузаронида буд.

1. Қудрати ҳукми Худо

2. Иродаи Худо боздошташаванда аст

1. Ишаъё 28:2 - Инак, Худованд Подшоҳи пурқувват ва тавоно дорад, ки он ҳамчун тӯфони жола ва тӯфони харобиовар, мисли сели обҳои пурқувват, бо дасташ ба замин хоҳад андохт.

2. Ҳабаққуқ 3:17 - Ҳарчанд дарахти анҷир намешукуфад, дар токҳо мева нахоҳад буд; меҳнати зайтун барбод хоҳад рафт, ва саҳроҳо гӯшт нахоҳанд дод; рама аз оғил бурида мешавад, ва дар оғилҳо гала нахоҳад буд.

Хуруҷ 9:25 Ва жола дар тамоми замини Миср тамоми он чи дар саҳро буд, ҳам одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ борид; ва жола ҳар алафи саҳроро зад, ва ҳар дарахти саҳроро мешиканад.

Жола дар Миср тамоми мавҷудоти зинда, растаниҳо ва дарахтони он заминро зад.

1. Худо тавоност ва ба ҳар коре қодир аст.

2. Мо бояд барои ҳар чизе, ки Худо медиҳад, шукргузор бошем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Хуруҷ 9:26 Фақат дар замини Ҷӯшан, ки банӣ-Исроил дар он ҷо буданд, жола набуд.

Дар замини Гӯшен, ки исроилиён дар он ҷо зиндагӣ мекарданд, жола наборид.

1. Муҳофизати Худо: Чӣ гуна Худо нисбати халқи худ ғамхорӣ мекунад

2. Қувваи Имон: Чӣ гуна имон ба Худо метавонад моро қувват бахшад

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ битарсам?

Хуруҷ 9:27 Ва фиръавн фиристода, Мусо ва Ҳорунро даъват намуда, ба онҳо гуфт: «Ин дафъа гуноҳ кардам: Худованд одил аст, ва ман ва қавми ман шарир ҳастем».

Фиръавн шаририи худ ва қавмашро эътироф мекунад ва адолати Худовандро эътироф мекунад.

1. Муҳимияти эътирофи адолати Худованд

2. Хатари зистан дар вазъияти бад

1. Румиён 3: 10-12 - "Чунон ки навишта шудааст: "Ҳеҷ кас одил нест, на як кас; ҳеҷ кас намефаҳмад; ҳеҷ кас Худоро намеҷӯяд. Ҳама рӯйгардон шуданд; якҷоя онҳо бебаҳо шуданд; ҳеҷ кас некӣ намекунад. , ҳатто якто ҳам нест.'"

2. Забур 33:8 - "Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯ аст! Хушо касе ки ба Ӯ паноҳ мебарад!"

Хуруҷ 9:28 Аз Худованд илтиҷо кунед, зеро кифоя аст, ки дигар раъдҳои шадид ва жола нашавад; ва ман шуморо раҳо хоҳам кард, ва шумо дигар намемонед.

Мусо аз Фиръавн илтиҷо кард, ки ибриёнро раҳо кунад ва дар ҷавоб Фиръавн розӣ шуд, ки раъду барқро қатъ кунад, агар онҳо тарк кунанд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна илтиҷои Мусо ба Фиръавн тавоноии имонро нишон медиҳад

2. Иҷозат додан: Қиссаи созишномаи Фиръавн барои озод кардани ибриён

1. Румиён 10:13, Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт.

2. Яъқуб 5:16, Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Хуруҷ 9:29 Ва Мусо ба вай гуфт: «Ҳамин ки аз шаҳр берун шавам, дастҳоямро сӯи Худованд дароз хоҳам кард; ва раъд қатъ хоҳад шуд, ва жола дигар нахоҳад борид; то бидонӣ, ки замин аз они Худованд аст.

Мусо имони худро ба Худо ва қудрати Ӯ барои хотима додани жола ҳангоми вабои Миср нишон медиҳад.

1: Худо ҳамеша зери назорат аст ва мо метавонем ба Ӯ таваккал кунем, новобаста аз он ки дар роҳи мо чӣ мешавад.

2: Мо метавонем ба Худо имон дошта бошем, ҳатто вақте ки тағир додани вазъият имконнопазир аст.

1: Матто 8:23-27 - Исо тӯфонро дар баҳр хомӯш мекунад.

2: Isaiah 26:3 - Касоне, ки ба Худованд таваккал мекунанд, осоиштагии комил хоҳанд ёфт.

Хуруҷ 9:30 Аммо ту ва бандагони ту медонам, ки шумо ҳанӯз аз Худованд Худо натарсед.

Фиръавн ва хизматгоронаш ҳатто пас аз дидани балоҳо аз Худованд Худо натарсиданд.

1. Хатари саркашӣ аз тарс аз Худо

2. Муҳимияти эътирофи қудрати Худо

1. Луқо 1:50 Марҳамати Ӯ бар касонест, ки аз Ӯ метарсанд, насл ба насл аст.

2. Забур 111:10 Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; ҳар касе, ки аҳкоми Ӯро риоят мекунад, фаҳмиши хубе дорад.

Хуруҷ 9:31 Ва зағир ва ҷав зада шуд, зеро ки ҷав дар хӯша буд, ва зағир ғӯзапоя буд.

Зағир ва ҷав дар Хуруҷ 9:31 зада шуданд, зеро онҳо мутаносибан дар гӯш ва ғӯзапоя буданд.

1. Доварии одилонаи Худо: Фаҳмидани он ки чӣ тавр доварии Худоро дар ҳаёти мо татбиқ кунем.

2. Муҳимияти вақт: Фаҳмидани он ки чӣ гуна бояд ба неъмат ва доварии Худо омода шавад.

1. Хуруҷ 9:31

2. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

Хуруҷ 9:32 Аммо ба гандум ва ҷав осеб нарасид, зеро ки онҳо калон нашуда буданд.

Вабои жола ба гандуму чавдор таъсир нарасонд, зеро онхо хануз на-руёнда буданд.

1. Худои мехрубон аст ва моро дар лахзахои душвор нигох дорад.

2. Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки ҳатто вақте ки чизҳои бад рӯй медиҳанд, ғамхорӣ мекунад.

1. Яъқуб 4:17 "Бинобар ин, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Забур 33:8 "Эй бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушбахт аст касе ки ба Ӯ таваккал мекунад".

Хуруҷ 9:33 Ва Мусо аз назди фиръавн берун шуда, дастҳои худро сӯи Худованд дароз кард; ва раъду барқ ва жола қатъ шуд, ва борон бар замин наборад.

Мусо дастҳои худро сӯи Худо дароз кард ва раъду барқ, жола ва борон қатъ шуд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо ба илтиҷои Мусо ҷавоб дод

2. Чӣ тавр Худованд дар вақти ниёз ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад

1. Яъқуб 5:16 "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст".

2. Ирмиё 33:3 «Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва беақлро, ки шумо намедонед, ба шумо мегӯям».

Хуруҷ 9:34 Ва фиръавн чун дид, ки борон, жола ва раъдҳо бас шудааст, боз гуноҳ кард ва дили худро сахт кард, худаш ва навкаронаш.

Вақте ки Фиръавн аз итоаткории Худо сарпечӣ кард, ӯ дилашро сахттар мекард.

1. Хатари саркашӣ аз итоат ба Худо

2. Оқибатҳои сахт шудани қалбҳои мо

1. Ишаъё 6:9-10: Бирав ва ба ин мардум бигӯ: Ҳамеша шунаво бошед, аммо ҳеҷ гоҳ нафаҳмед; ҳамеша бубинад, вале ҳеҷ гоҳ дарк накунад. Дили ин мардумро беоб гардон; гушхояшонро хира карда, чашмонашонро пушанд. Вагарна бо чашмонашон мебинанд, бо гӯш мешунаванд, бо дил мефаҳманд ва рӯй мегардонанд ва шифо меёбанд.

2. Румиён 2:5: Аммо аз якравии худ ва дили тавбанакардаи худ, барои рӯзи ғазаби Худо, вақте ки доварии одилонаи Ӯ зоҳир мешавад, бар зидди худ ғазаб ҷамъ меоварӣ.

Хуруҷ 9:35 Ва дили фиръавн сахт шуд ва ӯ намегузошт, ки банӣ-Исроилро бираванд; чунон ки Худованд ба воситаи Мусо гуфта буд.

Фиръавн ба амри Худо ба воситаи Мусо иҷозат надод, ки исроилиёнро тарк кунанд.

1. Иродаи Худо бояд иҷро шавад, ҳатто вақте ки қабул кардан душвор аст.

2. Вафодорӣ дар баробари душвориҳо имтиҳони ҳақиқии имон аст.

1. Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2. Ибриён 11: 24-26 - "Бо имон Мусо, вақте ки калон шуд, писари духтари фиръавн номида шуданро рад кард, ва аз ҳаловатҳои зудгузари гуноҳ баҳра бурдан беҳтар аст, ки бо қавми Худо азоб кашад".

Хуруҷи 10-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 10:1-11 Мусо ва Ҳорун бори дигар ба назди Фиръавн меоянд, то паёми Худоро расонанд. Онҳо фиръавнро аз балои малах ҳушдор медиҳанд, ки агар ӯ минбаъд низ аз раҳоии исроилиён саркашӣ кунад, ба Миср фаро мерасад. Мусо нақл мекунад, ки чӣ тавр ин малахҳо тамоми растаниҳои пас аз жола боқимондаро мехӯранд ва заминро холӣ мегузоранд. Бо вуҷуди огоҳиҳои мушовирони худ, Фиръавн таслим шуданро рад мекунад ва Мусо ва Ҳорунро аз ҳузури худ дур мекунад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 10:12-20 идома дода, Худо селаи малахҳоро, ки Мусо пешгӯй карда буд, меорад. Ин ҳашаротҳо тамоми сарзамини Мисрро фаро гирифта, ҳар як гиёҳ ва дарахтро мехӯранд, то он даме, ки ягон сабза боқӣ намонад. Ҳалокати аз ин вабо аз ҳад зиёд буда, Мисрро ба сабаби тӯдаи малахҳо аз офтоб манъ карда, ба торикӣ меафтонад. Фиръавн хатогии худро фаҳмид ва Мӯсо ва Ҳорунро даъват карда, гуноҳи худро бар зидди Худо ва

Исроил эътироф мекунад. Ӯ омурзиш мехоҳад ва аз онҳо хоҳиш мекунад, ки дар назди Худо шафоат кунанд, то малаххоро нест кунанд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 10: 21-29, Худо ба Мусо амр мекунад, ки дасти худро ба сӯи осмон дароз кунад, то торикӣ Мисрро дар тӯли се рӯз торикӣ фаро гирад, то ғафси он эҳсос шавад. Дар ин муддат ҳеҷ кас наметавонад дигареро бубинад ё аз макони худ ҳаракат кунад. Бо вуҷуди ин, дар дохили Гӯшен, ки дар он Исроил зиндагӣ мекунад, чун маъмулӣ равшанӣ аст. Сарфи назар аз он ки ин торикии амиқро дар тамоми Миср муддати тӯлонӣ аз сар гузаронд, фиръавн дар рад кардани иҷозати рафтани Исроил худдорӣ мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 10 пешниҳод мекунад:
Огоҳӣ дар бораи вабои малах;
Радди Фиръавн бо вуҷуди маслиҳати мушовирон;
Малах тамоми набототи Мисрро мехурад.

Селаи малах тамоми заминро фаро гирифтааст;
Аз сабаби шумораи онҳо харобӣ боиси торикӣ мегардад;
Фиръавн гуноҳга иқрор бӯлиб, мағфират сӯради.

Фармони торикии Мисрро ба ҷуз Ҷӯшан фаро гирифтааст;
Се рӯзи торикии ғафс, ки ҳаракат ё намоёнро пешгирӣ мекунад;
Фиръавн ба ранҷу азоби тӯлонӣ нигоҳ накарда, якрав монд.

Ин боб як давраи давомдори бархӯрдҳои байни Мусо, Ҳорун, ки ҳокимияти илоҳӣ аст ва ҳокими якрав фиръавнро, ки дар рад кардани талабҳои Яҳува дар бораи озод кардани Исроил аз ғуломӣ истодагарӣ мекунад, таъкид мекунад. Он нишон медиҳад, ки чӣ гуна вабоҳо ҳам аз ҷиҳати миқдор (малаххо, ки растаниҳоро мехӯранд) ва инчунин таъсири онҳо ба ҳаёти ҳаррӯза (торикии ғафс, ки ба фаъолияти муқаррарӣ монеъ мешаванд) афзоиш меёбанд. Дохил шудани тавбаи муваққатии Фиръавн дар байни шоҳиди оқибатҳои харобиовар лаҳзаҳои тағирёбии эҳтимолиро инъикос мекунад, аммо дар ниҳоят таъкид мекунад, ки дили сахтшудаи ӯ ӯро дубора ба саркашӣ мебарад, вақте ки изтироби фаврӣ коҳиш меёбад, умқи муқовимати рӯҳониеро, ки онҳое, ки дар даврони қадим озод шудан мехоҳанд, бар зидди қудратҳои ситамгар дучор мешаванд.

Хуруҷ 10:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Назди Фиръавн бирав, зеро ки дили ӯ ва дили бандагонашро сахт кардам, то ки ин аломоти Худро пеши ӯ нишон диҳам.

Худо қалбҳои Фиръавн ва бандагонашро сахт гардонид, то оёти Худо бар онҳо ошкор шавад.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо ҳаёти моро назорат мекунад

2. Чаро Худо дили Фиръавнро сахт кард?

1. Румиён 9:17 - Зеро Навиштаҳо ба фиръавн гуфта шудааст: "Ман туро барои ҳамин эҳьё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам, ва исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад".

2. Забур 105:25 - Ӯ дили онҳоро ба нафрат ба халқи худ табдил дод, то ки бо бандагони Худ маккорона рафтор кунанд.

Хуруҷ 10:2 Ва то ба гӯши писари худ ва писари писарат бигӯй, ки ман дар Миср чӣ кор кардаам ва мӯъҷизаҳои Худро дар миёни онҳо кардаам; то бидонед, ки чӣ гуна Ман Худованд ҳастам.

Худо Худованд аст ва Ӯ худро дар Миср ба воситаи мӯъҷизаҳое, ки карда буд, нишон дод.

1. Қудрати Худо дар Миср: он барои мо имрӯз чӣ маъно дорад

2. Шиносоии Худо ба воситаи оёташ

1. Такрори Шариат 6:20–24

2. Забур 77:14–16

Хуруҷ 10:3 Ва Мусо ва Ҳорун назди фиръавн даромада, ба ӯ гуфтанд: «Худованд Худои ибриён чунин мегӯяд: «То ба кай ту дар пеши ман фурӯтанӣ кардан намехоҳӣ?» халқи Маро бигзоред, то ки ба Ман хизмат кунанд.

Мусо ва Ҳорун аз фиръавн хоҳиш карданд, ки исроилиёнро озод кунад, то онҳо ба Худо хизмат кунанд.

1: Мо бояд дар назди Худо фурӯтан бошем ва қудрати Ӯро дар ҳаёти худ эътироф кунем.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба аҳкоми Худо итоат кунем ва бигузорем, ки онҳое, ки зери фармони мо ҳастанд, рафта ба Ӯ хизмат кунанд.

1: Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба назари шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед;

Хуруҷ 10:4 Дар акси ҳол, агар қавми Маро нагузоред, инак, фардо малахҳоро ба соҳили ту хоҳам овард.

Худованд огоҳ мекунад, ки агар Фиръавн аз озод кардани банӣ-Исроил даст кашад, малахро ба замини Фиръавн меорад.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худованд барои ноил шудан ба ҳадафҳои худ аз офатҳои табиӣ истифода мебарад

2. Оқибатҳои исён: чӣ гуна мо он чизеро, ки мекорем, дарав мекунем

1. Хуруҷ 10:4

2. Яъқуб 5:7-8 Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Инак, деҳқон мунтазири меваи гаронбаҳои замин аст ва барои он сабри зиёд дорад, то даме ки борони барвақт ва охирин борид. Шумо низ сабр кунед. дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

Хуруҷ 10:5 Ва рӯи заминро пӯшонанд, ки касе заминро дида наметавонад; ва бақияи он чиро, ки аз жола бароятон мондааст, хоҳанд хӯрд, ва ҳар

дарахтеро, ки аз жола бароятон боқӣ мондааст, хоҳанд хӯрд. барои шумо аз саҳро мерӯяд:

Худо селаи малахҳоро фиристод, то ки зироатҳо ва растаниҳои Мисрро ҳамчун вабо бихӯранд.

1. Рӯзи Худо дар замони мусибат

2. Қудрати ҳукми Худо

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 10:6 Ва хонаҳои ту, ва хонаҳои ҳамаи бандагони ту, ва хонаҳои тамоми мисриёнро пур хоҳанд кард; ки на падарони ту ва на падарони ту аз он рузе ки дар руи замин буданд, то имруз надидаанд. Ва ӯ рӯй гардонда, аз пеши фиръавн берун рафт.

Фиръавн огоҳ карда мешавад, ки Худо селаи малахҳоро барои вабои Миср мефиристад ва хонаҳои онҳоро аз онҳо пур мекунад, ки ҳеҷ яке аз падаронашон ҳеҷ гоҳ надида буд. Фиръавн пас аз он меравад.

1. Қудрати Худо аз қудрати инсонӣ бузургтар аст ва Ӯ метавонад ҳатто тавонотарин одамонро ба зонуи онҳо бирасонад.

2. Мо набояд тарсем, ки ҳатто дар муқобили мухолифатҳо аз ҳимояи он чизе, ки ба он бовар дорем, истодагарӣ кунем.

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Хуруҷ 10:7 Ва навкарони фиръавн ба ӯ гуфтанд: «То ба кай ин шахс доми мо хоҳад буд? Мардумро бигзоред, то ки Худованд Худои худро ибодат кунанд;

Хизматгорони Фиръавн аз Фиръавн мепурсанд, ки чаро ӯ намегузорад, ки исроилиён бираванд ва ба Худованд хизмат кунанд ва ба ӯ хотиррасон кунанд, ки Миср хароб шудааст.

1. Худо ҳамеша ба ваъдаҳояш вафодор аст.

2. Ба касе нагузоред, ки хости Худоро ба ҷо оранд, доми касе нашавед.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Шуморо озмоише нагирифт, магар он чизе ки барои одамизод маъмул аст; балки бо васваса низ роҳи раҳоӣ хоҳад ёфт, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

Хуруҷ 10:8 Ва Мусо ва Ҳорунро боз назди фиръавн оварданд, ва ӯ ба онҳо гуфт: «Биравед ва Худованд Худои худро ибодат кунед; лекин онҳо кистанд, ки бираванд?

Фиръавн Мусо ва Ҳорунро фармуд, ки бираванд ва Худованд Худои худро ибодат кунанд ва пурсиданд, ки киҳо хоҳанд рафт?

1. Итоати Мусо ва Ҳорун: Намунаи хидмати содиқона

2. Подшоҳии Худо: Ӯ дар ихтиёри ҳама чиз аст

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Хуруҷ 10:9 Ва Мусо гуфт: «Мо бо ҷавонон ва пирони худ, бо писарон ва духтарони худ, бо гӯсфандон ва говҳои худ хоҳем рафт; зеро ки мо бояд барои Худованд ид кунем.

Мусо исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки ба зиёрати Худованд, аз ҷумла пиронсолон, ҷавонон ва ҳайвонот сафар кунанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ҳатто дар пирӣ ва тавассути фарзандонамон ба Ӯ содиқ бошем.

2. Итоат ба Худо боиси баракат ва шодмон мегардад.

1. Такрори Шариат 6:4–9

2. Забур 84:10

Хуруҷ 10:10 Ва ба онҳо гуфт: «Бигзор Худованд бо шумо бошад, чунон ки Ман шумо ва кӯдаконатонро мегузорам; ба он нигоҳ кунед; зеро ки бадӣ дар пеши шумост.

Фиръавн ба исроилиён иҷозат медиҳад, ки бо фарзандонашон Мисрро тарк кунанд ва онҳоро аз хатарҳои дар пеш истода огоҳ кунанд.

1. Худро ба сафари дарпешистода омода кунед: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ

2. Мулоҳизаҳо дар бораи хуруҷи исроилиён аз Миср: устуворӣ дар имон

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Хуруҷ 10:11 Чунин нест: акнун шумо, эй одамон, биравед ва Худовандро ибодат кунед; Барои он ки шумо мехостед. Ва аз пеши Фиръавн ронда шуданд.

Ба халқи банӣ-Исроил аз ҷониби Худо амр шуда буд, ки Худовандро ибодат кунанд ва аз пеши Фиръавн ронда шуданд.

1. Хизмат ба Худо бояд вазифаи аввалиндараҷаи мо бошад.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ нагузорем, ки чизе садди роҳи итоати Худо шавад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Вале агар ибодат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас барои худ интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё худоёни амӯриёнро, ки дар замини онҳо шумо Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, мисли он ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

Хуруҷ 10:12 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Дасти худро бар замини Миср барои малах дароз кун, то ки онҳо бар замини Миср омада, ҳар гиёҳи заминро бихӯранд, ҳатто тамоми он чиро, ки жола боқӣ мондааст, бихӯранд. .

Худо ба Мусо амр фармуд, ки балои малахро ба сарзамини Миср фиристад, то тамоми растаниҳои аз жола боқӣ мондаро бихӯрад.

1. Қудрати Худо: Дарси балоҳои Миср

2. Ба таъминоти Худо эътимод кунед: Дарси Хуруҷ 10:12

1. Айюб 38: 22-23 - "Оё шумо ба анборҳои барф даромадед ё анборҳои жоларо дидаед, ки ман онро барои вақти душворӣ, барои рӯзи ҷанг ва ҷанг нигоҳ доштам?"

2. Матто 6:26-27 - "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед, зеро онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?"

Хуруҷ 10:13 Ва Мусо асои худро бар замини Миср дароз кард, ва Худованд дар тамоми он рӯз ва тамоми он шаб боди шарқӣ бар замин фиристод; ва чун субҳ шуд, шамоли шарқӣ малахҳоро овард.

Худованд боди шарқӣ бар замини Миср фиристод, ки малах овард.

1. Қудрат ва қудрати Худо: эътирофи назорати Ӯ дар ҳар вазъият

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Фаҳмидани оқибатҳои нофармонии Худо

1. Ирмиё 5:11-13 - Зеро ки онҳо дарди духтари халқи Маро андаке шифо бахшида, гуфтаанд: "Салом! вакте ки сулх нест.

2. Ваҳй 9:7-9 - Ва шаклҳои малахҳо ба аспҳои ба ҷанг омодашуда монанд буданд; ва бар сари онҳо мисли тоҷҳо мисли тилло буд, ва рӯйҳошон мисли чеҳраи одамон буд.

Хуруҷ 10:14 Ва малахҳо бар тамоми замини Миср баромада, дар тамоми соҳилҳои Миср ором гирифтанд; Пеш аз онҳо малах монанди онҳо набуд ва баъд аз онҳо нахоҳад буд.

Малах тамоми сарзамини Мисрро фаро гирифта, харобии бузурге ба амал овард. Ин вабои малах аз ҳар чизе ки қаблан дида шуда буд, бузургтар буд ва аз он вақт инҷониб ҳеҷ кас монанди онҳо дида нашудааст.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо балои малахро барои ноил шудан ба ҳадафҳои худ истифода бурд

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо назорати худро бар офариниш нишон медиҳад

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Ишаъё 45:7 - Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам; Ман сулҳ мекунам ва бадӣ меофарам; Ман Худованд, ҳама чизро мекунам.

Хуруҷ 10:15 Зеро ки онҳо рӯи тамоми заминро пӯшониданд, ба тавре ки замин тира шуд; ва ҳар гиёҳи замин ва тамоми меваҳои дарахтонеро, ки жола монда буд, хӯрданд, ва дар тамоми замини Миср дар дарахтон ва набототи саҳро ҳеҷ чизи сабзе намонд.

Жола тамоми набототи Мисрро нобуд кард.

1. Доварии Худо ҳалокат меорад

2. Ҷавобҳои мо ба табиати Худо

1. Румиён 8:20-21 - Зеро офариниш на бо интихоби худ, балки бо иродаи касе, ки онро мутеъ кардааст, ба умеди он ки худи махлуқот аз ғуломии худ ба фаноъ раҳоӣ ёфта, ба рӯҳафтодагӣ дучор шудааст. ба озодӣ ва ҷалоли фарзандони Худо.

2. Ваҳй 6:14 - Осмон мисли туморе ба қафо афтода, чарх мезад ва ҳар кӯҳ ва ҷазира аз ҷои худ дур карда шуд.

Хуруҷ 10:16 Фиръавн шитобон Мусо ва Ҳорунро даъват кард; ва ӯ гуфт: «Ман пеши Худованд Худои ту ва бар зидди ту гуноҳ кардам».

Фиръавн гуноҳи худро дар назди Худованд ва Мусо ва Ҳорун эътироф мекунад.

1. Қудрати эътироф кардани гуноҳҳои мо

2. Даравидани он чизе, ки мо мекорем: оқибатҳои гуноҳ

1. Забур 51:3-4 Зеро ки ман гуноҳҳои худро эътироф мекунам, ва гуноҳи ман ҳамеша пеши ман аст. Бар зидди Ту, эй танҳо Ту, ман гуноҳ кардаам ва дар назари Ту ин бадӣ кардаам.

2. Румиён 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Хуруҷ 10:17 Пас, алҳол, аз ту илтимос мекунам, гуноҳи маро танҳо ҳамин як бор бубахш ва ба Худованд Худои худ илтиҷо кун, то ки танҳо ин маргро аз ман дур кунад.

Фиръавн аз Мӯсо хоҳиш мекунад, ки ба Худо дуо кунад, то ҷони ӯро аз балои марг наҷот диҳад.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо дар замони душворӣ

2. Қувваи дуо дар рафъи вазъиятҳои душвор

1. Луқо 18: 13-14 - "Аммо андозгир, ки дур истода буд, ҳатто чашмони худро ба осмон боло намекард, балки синаашро зада мегуфт: "Худоё, ба ман, эй гунаҳкор, раҳм кун!" Ба шумо мегӯям, ки ин шахс ба хонаи худ рост омад, на аз дигаре, зеро ҳар кӣ худро баланд бардорад, фурӯтан хоҳад шуд, вале ҳар кӣ худро фурӯтан созад, сарафроз хоҳад шуд.

2. Яъқуб 5:13-14 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад. Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд.

Хуруҷ 10:18 Ва аз назди фиръавн баромада, Худовандро илтиҷо кард.

Мусо аз Худованд илтиҷо кард.

1. Қувваи дуои бовафо

2. Худованд дуоҳои моро мешунавад ва ҷавоб медиҳад

1. 1 Юҳанно 5:14-15 - Ва ин боварӣест, ки мо ба Ӯ дорем, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе биталабем, Ӯ моро мешунавад: Ва агар донем, ки Ӯ моро мешунавад, ҳар чи бихоҳем, мо медонем, ки мо дархостҳое дорем, ки аз ӯ мехостем.

2. Яъқуб 5:16-17 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Хуруҷ 10:19 Ва Худованд шамоли сахти ғарбиро баргардонд, ки малахҳоро бурда, ба баҳри Сурх партофт; дар тамоми соҳилҳои Миср як малах намонд.

Худованд шамоли сахт фиристод, то ки малахҳоро аз Миср дур кунад ва онҳоро ба баҳри Сурх партояд.

1. Қудрати Худо: Фаҳмидани роҳҳои мӯъҷизавии Худованд

2. Имон ва итоат: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

1. Хуруҷ 14:21-22 - Он гоҳ Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонид, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Хуруҷ 10:20 Аммо Худованд дили фиръавнро сахт кард, то ки банӣ-Исроилро раҳо накунад.

Худованд дили фиръавнро сахт кард, то банӣ-Исроилро раҳо накунад.

1: Худо қодир аст, ки дилҳоро сахт гардонад ва қарорҳоеро, ки мо идора кунем, ғайриимкон гардонад.

2: Мо метавонем аз достони Фиръавн ибрат гирем ва ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо бо мухолифати азим дучор мешавем.

1: Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ дар дасти Худованд аст, мисли дарёҳои об; Ҳар ҷо, ки бихоҳад, мегардонад.

2: Румиён 9:17-18 - Зеро Навиштаҳо ба фиръавн гуфта шудааст: "Маҳз барои ҳамин Ман туро эҳьё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам, ва исми Ман дар тамоми ҷаҳон эълон шавад". Пас бар ҳар ки бихоҳад, раҳмат меоварад ва ҳар киро бихоҳад, сахтгир мекунад.

Хуруҷ 10:21 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Дасти худро ба сӯи осмон дароз кун, то ки бар замини Миср торикӣ ҳукмфармо шавад, ҳатто торикие ки эҳсос шавад».

Худо ба Мӯсо фармуд, ки дасташро ба сӯи осмон дароз кунад, то бар Миср торикӣ биёрад.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Қувваи имон дар замони торикӣ

1. Ишаъё 50:10 Кист аз шумо, ки аз Худованд метарсад, ва ба овози бандаи Худ итоат мекунад, ки дар торикӣ роҳ меравад, ва нур надорад? бигзор ба исми Худованд таваккал кунад ва бар Худои худ бимонад.

2. Забур 91:1 Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад.

Хуруҷ 10:22 Ва Мусо дасти худро ба сӯи осмон дароз кард; ва се рӯз дар тамоми замини Миср торикии ғафс буд;

Мусо дасти худро сӯи осмон дароз кард ва то се рӯз торикии ғафсро бар Миср фурӯ бурд.

1. Қувваи Имон: Истифодаи Мусо ҳамчун намунаи он, ки чӣ тавр имон метавонад баториктарин ҷойҳо рӯшноӣ оварад.

2. Пешниҳоди Худо: Дарсест, ки чӣ гуна қудрати Худо новобаста аз вазъият, иродаи ва доварии Ӯро ба амал оварда метавонад.

1. Матто 17:20 - Ӯ ҷавоб дод: «Азбаски шумо имони хеле кам доред». Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, метавонед ба

ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, он ҷо ҳаракат мекунад". Ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 10:23 Онҳо якдигарро надиданд, ва ҳеҷ кас дар давоми се рӯз аз ҷои худ бархостаанд; балки тамоми банӣ-Исроил дар манзилҳои худ равшанӣ доштанд.

Ҳама банӣ-Исроил дар хонаҳои худ се рӯз равшанӣ доштанд, ки дар давоми он ҳеҷ яке аз онҳо якдигарро дида наметавонист.

1. Нури Худо дар торикӣ: Кашф кардани умеди ваъдаҳои Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи якҷоя: Чӣ гуна ваҳдат дар Худо ба мо нур ва умед меорад

1. Ишаъё 9:2 - «Касоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; онҳое ки дар замини торикии амиқ сокин буданд, нуре бар онҳо дурахшид».

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Хуруҷ 10:24 Ва фиръавн Мусоро хонда, гуфт: «Биравед ва Худовандро ибодат кунед; Бигзор гӯсфандон ва рамаҳои шумо бимонанд: фарзандони шумо низ бо шумо бираванд.

Фиръавн ба Мусо иҷозат дод, ки биравад ва ба Худованд хизмат кунад, аммо хоҳиш кард, ки гӯсфандон, говҳо ва аъзоёни ҷавони гурӯҳаш низ бираванд.

1. Уҳдадорӣ ба Худованд: раҳо кардани замимаҳои мо - Хуруҷ 10:24

2. Ба Худованд таваккал кунед: Даъватро қабул кунед - Хуруҷ 10:24

1. Румиён 8: 38-39 "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодир хоҳанд буд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Румиён 12:2 «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Хуруҷ 10:25 Ва Мусо гуфт: «Ба мо низ қурбониҳо ва қурбониҳои сӯхтанӣ бидеҳ, то ки барои Худованд Худои худ қурбонӣ кунем».

Худованд Худо ба Мусо амр фармуд, ки барои Ӯ қурбонӣ ва қурбониҳои сӯхтанӣ биёрад.

1: Қурбони тоат - Ибодати ниҳоии Худо ба сӯи Худованд итоат ба фармудаҳои Ӯст.

2: Хароҷоти нофармонӣ - Саркашӣ аз фармудаҳои Худоро ба фақири рӯҳонӣ ва бе баракат мебарад.

1: Юҳанно 15:14 Шумо дӯстони ман ҳастед, агар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваред.

2: Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 10:26 Чорвои мо низ бо мо хоҳанд рафт; аз паси он наъл намонад; зеро ки мо бояд аз он бигирем, то ба Худованд Худои худ хизмат кунем; ва мо намедонем, ки то даме ки ба он ҷо биёем, бо чӣ бояд ба Худованд ибодат кунем.

Ба банӣ-Исроил гуфта шуд, ки тамоми чорвои худро бо худ биёранд, вақте ки онҳо аз Миср барои ибодат ба Худованд мерафтанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки бо ҳар чизе ки дорем, ба Ӯ хизмат кунем.

2. Вақте ки мо ҳама чизи худро ба Ӯ медиҳем, Худованд итоаткорро мукофот медиҳад.

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ бо тамоми дили худ ва бо тамоми чони худ.

2. Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одамизод, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад? Ба адолат рафтор кунед ва марҳаматро дӯст доред ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунед.

Хуруҷ 10:27 Аммо Худованд дили фиръавнро сахт кард, ва ӯ нагузошт, ки онҳоро бираванд.

Новобаста аз он ки фиръавн ба иҷозаи тарк кардани исроилиён иҷозат дод, ки Мисрро тарк кунад, Худованд дили ӯро сахт кард ва ба озодии онҳо монеъ шуд.

1. Иродаи Худо тавонотар аз иродаи инсон аст.

2. Сахт кардани дилҳои мо бар хилофи иродаи Худо метавонад ба оқибатҳои ногувор оварда расонад.

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Хуруҷ 10:28 Ва фиръавн ба ӯ гуфт: «Аз ман дур шав, худатро эҳтиёт кун ва рӯи маро дигар набин; зеро дар он рӯз рӯи маро бубинӣ, хоҳӣ мурд.

Фиръавн ба Мӯсо амр мекунад, ки ӯро тарк кунад ва барнагардад, вагарна ӯ мемирад.

1. «Қудрати Худо: Чӣ тавр дар муқобили ҳокимият устувор истодан мумкин аст»

2. "Арзиши итоаткорӣ: чӣ гуна бояд бидонед, ки кай бояд хат кашед"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13:6 - "Пас, мо бо итминон гуфта метавонем: Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Хуруҷ 10:29 Ва Мусо гуфт: «Ту хуб гуфтӣ, дигар рӯи туро дигар намебинам».

Мӯсо бо Фиръавн видоъ кард, зеро медонист, ки ӯро дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳанд дид.

1: Худо медонад, ки кай вақти ҳаракат кардан расидааст ва вақташ комил аст.

2: Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо дарҳои дурустро барои мо барои пеш рафтан дар зиндагӣ мекушояд.

1: Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

2: Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Хуруҷи 11-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 11:1-3, Худо Мусоро дар бораи як балои ниҳоӣ, ки ба Миср марги ҳар нахустзодаи ин сарзамин дучор хоҳад шуд, хабар медиҳад. Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ин хабарро бо исроилиён нақл кунад ва онҳоро барои озод шудани онҳо аз ғуломӣ омода созад. Илова бар ин, Мусо бояд ба фиръавн дар бораи вазнинии ин балои ниҳоӣ ва чӣ гуна он ба тамоми мисриён, аз ҷумла ба писари нахустзодаи Фиръавн таъсир мерасонад, хабар диҳад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 11:4-8 идома дода, Мусо бори дигар бо фиръавн рӯ ба рӯ мешавад ва паёми Худоро дар бораи марги дар пешистодаи ҳар як нахустзода мерасонад. Фиръавн бо вуҷуди донистани оқибатҳои он ва шоҳиди балоҳои харобиовар пеш аз ин, нофармонӣ мекунад ва ба Исроил иҷозат намедиҳад. Матн таъкид мекунад, ки чӣ тавр Худо дили фиръавнро боз ҳам сахттар мекунад ва муқовимати ӯро бар зидди озод кардани исроилиён тақвият медиҳад.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 11:9-10 Мусо пешгӯӣ мекунад, ки дар нисфи шаб марги ҳар нахустзода дар саросари Миср чӣ мешавад. Ба ин ҳам одамон ва ҳам ҳайвонот аз қасри Фиръавн то ҳатто онҳое, ки дар асирӣ ё дар байни чорво ҳастанд, дохил мешаванд. Шиддати ин вабои ниҳоӣ бо зикри он таъкид мешавад, ки дар саросари Миср фиғон садои баланд хоҳад буд, мисли пештара ё дигар. Дар натиҷа, ҳамаи мисриён маҷбуранд эътироф кунанд, ки танҳо Яҳува қудрати ҳаёт ва маргро дорад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 11 пешниҳод мекунад:
Худо Мусоро дар бораи марги ҳар як нахустзода хабар дод;
Дастурҳо оид ба омода кардани исроилиён барои озод кардани онҳо;
Мусо ин хабарро бо Фиръавн нақл мекунад.

Мубориза байни Мусо ва Фиръавн дар бораи балои ниҳоӣ;
Фиръавн новобаста аз огоҳии оқибаташ нофармон монд.
Худо дили Фиръавнро боз ҳам сахттар гардонад.

Пешгӯии Мусо дар бораи марги ҳар нахустзодаи нисфи шаб;
Таваҷҷӯҳ ба таъсири васеъ аз қаср ба асирон ба чорво;
Эътироф дар байни мисриён дар бораи қудрати Яҳува бар ҳаёт ва марг.

Ин боб як лаҳзаи авҷест, ки пеш аз амали ниҳоӣ, ки озодии Исроилро аз ғуломии мисрӣ таъмин мекунад, балои харобиоваре, ки боиси аз даст додани ҳар нахустзода дар саросари Миср мегардад, хизмат мекунад. Он муқовимати афзояндаи қудрати илоҳӣ, ки аз ҷониби Мусо, Ҳорун ва як ҳокими фиръавн якрав, ки бо вуҷуди шоҳиди таъсири харобиовари балоҳои қаблӣ ба салтанати ӯ дар муқобилият ба талаботи Худованд истодагарӣ мекунад, тасвир мекунад. Фоҷиаи дарпешистода ҳам адолати Худоро бар зидди қудратҳои золим таъкид мекунад ва ҳамзамон ҳамчун як рӯйдоди муҳиме, ки нуқтаи гардиш ба сӯи озодӣ барои Исроилро нишон медиҳад ва хотиррасон мекунад, ки озодӣ аксар вақт дар байни доварҳои илоҳӣ ба онҳое, ки адолат ва марҳаматро, ки тавассути овозҳои пешгӯишуда пешниҳод карда мешаванд, рад мекунанд, бо нархи гарон меояд. аз ҷониби Мусо, Ҳорун.

Хуруҷ 11:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Бо вуҷуди ин Ман боз як бало бар фиръавн ва бар Миср хоҳам овард; Пас аз он туро аз он ҷо раҳо хоҳад кард: ҳангоме ки шуморо раҳо кунад, ҳатман шуморо аз ин ҷо берун хоҳад кард.

Худованд ваъда дод, ки пеш аз рафтани банӣ-Исроил ба сари фиръавн ва Миср як балои охиринро хоҳад овард.

1. Ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд

2. Вафодории Худо дар ҳама ҳолат

1. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; Раҳмати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 11:2 Ба гӯши мардум сухан гӯед, ва бигзор ҳар мард аз ёри худ ва ҳар зан аз ҳамсояи худ ҷавоҳироти нуқра ва тиллоро қарз гирад.

Худованд ба мардум фармуд, ки аз ҳамсояҳояшон ҷавоҳироти тилло ва нуқраро қарз гиранд.

1. Қудрати додан ва гирифтан

2. Омӯзиши мубодилаи чизе, ки мо дорем

1. Аъмол 20:35 - Дар ҳама чиз ман ба шумо нишон додам, ки бо ин роҳ сахт меҳнат карда, мо бояд ба нотавонон ёрӣ диҳем ва суханони Исои Худовандро дар хотир нигоҳ дорем, ки чӣ тавр худи Ӯ гуфтааст: "Додан аз гирифтан баракаттар аст".

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

Хуруҷ 11:3 Ва Худованд ба мардум дар назари мисриён илтифот бахшид. Ва он марди Мусо дар замини Миср, дар назари навкарони фиръавн ва дар назари мардум хеле бузург буд.

Худованд банӣ-Исроилро дар назари мисриён лутфу марҳамат бахшид, ва Мӯсо дар ин замин обрӯманд буд.

1. Қудрати Худо барои роҳ додан, вақте ки ин имконнопазир аст.

2. Вафодории Худо вақте ки мо дар вазъияти душвор қарор дорем.

1. Дониёл 3:17-18 Агар мо ба кӯраи сӯзон андохта шавем, Худое, ки мо ибодат мекунем, қодир аст моро аз он раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти Аълоҳазрат раҳо хоҳад дод. Аммо агар ин тавр накунад, мо мехоҳем, ки шумо донед, Аълоҳазрат!

2. Забур 46:11 Худованди Қодири Мутлақ бо мост; Худои Яъқуб қалъаи мост.

Хуруҷ 11:4 Ва Мусо гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: тақрибан нисфи шаб ба миёни Миср хоҳам рафт.

Мусо эълон мекунад, ки Худованд дар нисфи шаб ба миёни Миср мебарояд.

1: Худованд дар ториктарин соатҳои мо бо мост.

2: Худо моро новобаста аз душвориҳо наҷот медиҳад.

1: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Ибриён 13:5 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

Хуруҷ 11:5 Ва ҳамаи нахустзодагон дар замини Миср, аз нахустзодаи фиръавн, ки бар тахти ӯ нишастааст, то нахустзодаи каниз, ки дар паси осиёб аст, хоҳанд мурд; ва ҳамаи нахустзодаҳои ҳайвоноти ваҳшӣ.

Худованд ҳамаи нахустзодагони Мисрро, аз фиръавн то нахустзодаи каниз ва нахустзодаи ҳайвоноти ваҳшӣ хоҳад кушт.

1. Ҳукми Худованд: Огоҳӣ ба ҳамаи халқҳо

2. Қудрати ҳукми Худованд: табиати ногузири он

1. Ишаъё 46:9-10 - «Он чи пештараро ба ёд оред: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди Ман нест, Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳоро эълон мекунад. он чи ҳанӯз иҷро нашудааст, мегӯянд: "Маслиҳати Ман иҷро хоҳад шуд, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Воиз 8:11 - "Азбаски ҳукми бадӣ ба зудӣ иҷро намешавад, аз ин рӯ, дили писарони инсон дар онҳо пурра ба корҳои бад омода шудааст".

Хуруҷ 11:6 Ва дар тамоми замини Миср фарьёди азиме хоҳад буд, ки мисли он ҳеҷ кас набуд ва дигар мисли он нахоҳад буд.

Худованд фарьёди бузурге дар тамоми замини Миср эълон мекунад, ки мисли ҳеҷ каси дигар нест.

1. Ваъдаи Худованд дар бораи фарёди бузург - бовар кардан ба ваъдаҳои Худо новобаста аз он ки бовар кардан ба онҳо душвор аст.

2. Қуввати доварии Худованд – қудрати доварии Худо барои овардани тарс ва тавба.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 11:7 Аммо саг бар зидди ҳеҷ як аз банӣ-Исроил забонашро набарояд, на бар зидди одам ё ҳайвони ваҳшӣ, то бидонед, ки Худованд дар байни мисриён ва Исроил чӣ гуна фарқият мегузорад.

Худованд байни мисриён ва исроилиён тафовут гузошт, то ки ягон саг забони худро бар зидди банӣ-Исроил ҷунбонда накунад.

1. "Қудрати муҳофизати Худованд"

2. «Раҳмати Худо моро аз дигарон ҷудо мекунад»

1. Забур 91:1-4 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ ором хоҳад гирифт. Ман дар бораи Худованд хоҳам гуфт: «Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам».

2. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забоне ки бар зидди ту бархоста, ту маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ҷониби Ман аст, мегӯяд Худованд.

Хуруҷ 11:8 Ва ҳамаи ин бандагони ту назди ман фуромада, ба ман саҷда карда, хоҳанд гуфт: "Ту ва тамоми қавме ки аз ақиби ту меоянд, берун шав; ва баъд аз он ман берун хоҳам рафт". Ва бо хашми сахт аз пеши Фиръавн берун рафт.

Мардуми Миср аз Мусо илтиҷо карданд, ки ҳамроҳи ҳамаи пайравонаш биравад ва ӯ бо ғазаби азиме рафт.

1. Донистани кай тарк кардан: Омӯзиши фаҳмидани ҳаракати Худо

2. Ғазаб: Вокуниши муносиб ба муносибати беадолатона

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Воиз 7:9 - Дар рӯҳияи худ шитоб накунед, ки хашмгин шавед, зеро ки ғазаб дар оғӯши аблаҳон ҷойгир аст.

Хуруҷ 11:9 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Фиръавн ба ту гӯш нахоҳанд дод; то ки мӯъҷизотҳои ман дар замини Миср афзун шаванд.

Худо ба Мусо гуфт, ки фиръавн ба ӯ гӯш намедиҳад, то мӯъҷизаҳои Худо дар Миср ошкор шаванд.

1. Иҷозат додан ба Худо дар ҳаёти мо мӯъҷизаҳо ба амал оварад

2. Фаҳмидани вақти Худо дар озмоишҳои мо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Хуруҷ 11:10 Ва Мусо ва Ҳорун ҳамаи ин мӯъҷизотро ба ҳузури фиръавн ба амал оварданд, ва Худованд дили фиръавнро сахт гардонид, то ки банӣ-Исроилро аз замини худ берун набарад.

Мусо ва Ҳорун дар назди Фиръавн мӯъҷизаҳои зиёде нишон доданд, аммо Худованд дили фиръавнро сахт кард, то банӣ-Исроил аз Миср берун нашаванд.

1. Қудрати ҳокимияти Худо

2. Тағйирпазирии табиати инсон

1. Румиён 9:18 - Пас, ба ҳар кӣ бихоҳад, марҳамат мекунад ва ҳар киро, ки бихоҳад, сахтгир мекунад.

2. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; ба ҳар ҷое, ки хоҳад, мегардонад.

Хуруҷи 12-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 12:1-13, Худо ба Мусо ва Ҳорун дар бораи иди Фисҳ дастур медиҳад. Ӯ онро ҳамчун моҳи аввали сол барои исроилиён муқаррар мекунад ва дастурҳои муфассалро оид ба чӣ гуна ҷашн гирифтани ин ҷашни муқаддас медиҳад. Ҳар як хонавода бояд дар рӯзи даҳуми моҳ барраи беайб интихоб карда, то рӯзи чордаҳум нигоҳ дошта, баъд дар шом забҳ кунад. Хуни

гӯсфандро ба сутунҳои дар ва панҷараҳои онҳо пошидан лозим аст, то вақте ки Худо инро бубинад, аз он хона мегузарад ва онҳоро аз доварии худ раҳо мекунад. Ин амри абадӣ барои наслҳои оянда мегардад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 12:14-20 идома дода, Мусо дастуроти Худоро дар бораи Иди фатир, ки фавран пас аз иди Фисҳ фаро мерасад, нақл мекунад. Ба исроилиён фармон дода шудааст, ки дар давоми ин ид ҳама хамиртурушро дар давоми ҳафт рӯз аз хонаҳои худ дур кунанд. Ба онҳо инчунин дастур дода шудааст, ки ҳам дар рӯзҳои аввал ва ҳам дар ҳафтум даъвати муқаддас баргузор кунанд, ки дар он ҷо ба ҷуз омода кардани хӯрок коре карда намешавад. Ин маросимҳо ҳамчун ёдраскуниҳои нақоти онҳо аз Миср хизмат мекунанд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 12:21-51, Мусо ҳамаи пирони Исроилро даъват мекунад ва дастурҳои Худоро дар бораи Фисҳ мустақиман ба онҳо мерасонад. Исроилиён ин дастурҳоро содиқона иҷро намуда, барраҳои беайбро интихоб мекунанд, ба дари хонаҳояшон хун мепошанд ва Иди фатирро маҳз ҳамон тавре ки Худо ба воситаи Мусо фармудааст, риоя мекунанд. Нисфи шаб, Худо ҳар нахустзодаи Мисрро мекушад ва онҳоеро, ки дар дари онҳо бо хун нишон дода шудаанд, нақот медиҳад, то ваъдаи қаблан додаашро иҷро кунад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 12 пешниҳод мекунад:
Таъсиси иди Фисҳ ҳамчун иди муқаддас;
Дастурҳои муфассал оид ба интихоб ва забҳ кардани барраҳои беайб;
Барои хифз ба сутунхои дархо молидани хуни барра.

Дастурҳо дар бораи иди фатир пас аз иди фисҳ;
Фармон, ки дар ин даврa хамиртурушро аз хонаҳо дур кунанд;
Даъватҳои муқаддас дар рӯзҳои якум ва ҳафтум бидуни кор ба ҷуз омода кардани хӯрок.

Мусо бевосита ба пирони исроилӣ дастур медиҳад;
Риояи содиқона аз ҷониби исроилиён, ки барраҳои беайбро интихоб мекунанд,
Татбиқи аломати хун дар хонаводаҳои муҳофизатшуда дар давоми ҳукми нисфи шаб.

Ин боб як гардиши назаррас дар таърихи исроилиёнро нишон медиҳад, ки таъсиси ду маросими калидӣ, ки ҷузъи асосии шахсияти динии онҳо хоҳанд буд: Фисҳ бахшида ба нақот аз ғуломии мисрӣ тавассути қурбонии қурбонии хуни барра ва Иди фатир ба онҳо на танҳо дар бораи шитобкорӣ хотиррасон мекунад. ки бо хуруҷ алоқаманд аст, аммо инчунин таъкид мекунад, ки покӣ ё нест кардани нақосат, ки бо хамиртуруш дар контексти фарҳангии қадимаи Шарқи Наздик ифода ёфтааст, аксар вақт бо фасод ё фаношавӣ дар рамзи динӣ алоқаманд аст. Хуруҷ 12 итоаткории дақиқеро нишон медиҳад, ки исроилиён ҳангоми гирифтани фармонҳои илоҳӣ тавассути Мусо ва Ҳорун фиристода шуда буданд ва садоқатмандии Худовандро дар иҷрои ваъдаҳое, ки дар бораи доварӣ бар зидди Миср дода шудаанд, нишон медиҳад ва фарқ мекунад, ки байни онҳое, ки дастурҳои Ӯро ба таври эътимодбахш риоя мекунанд ва онҳое, ки ба оқибатҳои беэътиноӣ сарпечӣ мекунанд. озодиро, ки иброниён дар зери ҳукмронии фиръавниён меҷустанд.

Хуруҷ 12:1 Ва Худованд дар замини Миср ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Худованд дар Миср ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, ба онҳо амр дод, ки иди Фисҳро офаранд.

1. Худованд моро даъват мекунад, ки Каломи Ӯро риоя кунем

2. Қудрати тоъату итоъат ба Худо

1. Такрори Шариат 6:17 - "Аҳкоми Худованд Худои худ, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, боғайрат риоя кун".

2. 1 Петрус 1:14-16 - «Чун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои нодонии пештараи худ мутобиқ нашавед, балки чунон ки Он ки шуморо даъват кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафтори худ муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

Хуруҷ 12:2 Ин моҳ барои шумо ибтидои моҳҳо хоҳад буд; он барои шумо моҳи аввали сол хоҳад буд.

Ин порча моҳи аввали солро дар тақвими ибронӣ эълон мекунад.

1. Вақти Худо комил аст: Чӣ тавр мо метавонем ба роҳнамоии Худованд такя кунем

2. Қувваи ибтидоҳои нав: Чӣ тавр мо метавонем тағиротро қабул кунем

1. Ғалотиён 4:4-5 - Аммо вақте ки пуррагии вақт фаро расид, Худо Писари Худро фиристод, ки аз зан офарида шуда, зери шариат офарида шудааст.

2. Забур 25:4-5 - Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд; ба ман роҳҳои худро омӯз. Маро дар ростии Худ роҳнамоӣ кун ва ба ман таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; Туро тамоми рӯз интизорам.

Хуруҷ 12:3 Ба тамоми ҷамоати Исроил сухан ронда, бигӯед: дар рӯзи даҳуми ин моҳ ба ҳар кас як барра, мувофиқи хонадони падарони худ, як барра барои хона бигиранд;

Ба халқи Исроил дастур дода шудааст, ки дар рӯзи даҳуми моҳ мувофиқи хонаашон барра бигиранд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Аҳамияти барра дар Китоби Муқаддас.

1. Хуруҷ 12:3 - «Шумо ба тамоми ҷамоати Исроил сухан ронда, бигӯед: дар рӯзи даҳуми ин моҳ барои онҳо ҳар кас як барра, мувофиқи хонадони падарони худ, як барра барои хона бигиранд; "

2. Юҳанно 1:29 - «Рӯзи дигар Яҳё Исоро дид, ки назди ӯ меояд ва мегӯяд: «Инак Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад».

Хуруҷ 12:4 Ва агар хонавода барои барра хеле кам бошад, бигзор вай ва ҳамсояи ҳамсояи хонаи худ онро мувофиқи шумораи ҷонҳо бигиранд; ҳар кас мувофиқи хӯрдани худ барои барра ҳисоб хоҳад кард.

Гузаргоҳ Агар як хонавода барои истеъмоли як гӯсфанд кофӣ набошад, онҳо бояд онро ба ҳамсояи худ мувофиқи шумораи одамон дар ҳарду хонавода тақсим кунанд.

1. Муҳимияти ҷомеа ва кӯмак ба ҳамсоя дар вақти зарурӣ.

2. Қувваи мубодила ва чӣ гуна он метавонад моро ба ҳам биёрад.

1. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

2. Аъмол 2:42-47 - Ва онҳо дар таълимоти ҳаввориён ва мушоракат, ва дар шикастани нон ва дар дуо устувор монданд.

Хуруҷ 12:5 Барраи шумо беайб, нари яксола хоҳад буд: онро аз гӯсфандон ё аз бузҳо берун кунед;

Ба исроилиён дастур дода шуда буд, ки барои иди фисҳ барраи нари беайбро аз байни гӯсфандон ё бузҳо аз соли аввал интихоб кунанд.

1. Барраи комил: Тадқиқот дар қурбонӣ

2. Барраи Худо: Чаро мо иди Фисҳро ҷашн мегирем

1. Юҳанно 1:29 - «Рӯзи дигар Яҳё Исоро дид, ки назди ӯ меояд ва мегӯяд: «Инак Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад».

2. Ишаъё 53:7 - «Ӯ мазлум шуд, ва ранҷу азоб кашид, вале даҳони худро накушод: вай мисли барра барои забҳ оварда мешавад, ва мисли гӯсфанд дар пеши пашмтарошҳои вай гунг аст, бинобар ин даҳони худро намекушояд. ».

Хуруҷ 12:6 Ва шумо онро то рӯзи чордаҳуми ҳамон моҳ нигоҳ доред, ва тамоми ҷамоати ҷамоати Исроил онро бегоҳ хоҳанд кушт.

Ин порча дастурҳоро оид ба куштани барраи Фисҳ дар рӯзи чордаҳуми моҳ тасвир мекунад.

1. Барраи Худо: Чӣ тавр Исо иди Фисҳро иҷро кард

2. Маънои итоаткорӣ: Иҷрои аҳкоми Худо дар Хуруҷ 12

1. Юҳанно 1:29 - "Рӯзи дигар Яҳё Исоро дид, ки ба сӯи ӯ меояд ва гуфт: "Инак, Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад!"

2. 1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ва аҳкоми Ӯ гарон нест."

Хуруҷ 12:7 Ва аз хун гирифта, ба ду паҳлӯ ва бар сутуни дари хонаҳо бизананд, ва дар он хоҳанд хӯрд.

Худованд ба исроилиён мефармояд, ки хуни барраи иди Фисҳро гирифта, ба сутунҳои паҳлӯ ва сутуни дари болои хонаҳояшон гузоранд.

1. Хуни Барра: Аҳамият ва аҳамияти он барои мо имрӯз

2. Чӣ тавр Барраи Фисҳ моро ба Масеҳ нишон медиҳад

1. Юҳанно 1:29 - "Рӯзи дигар ӯ Исоро дид, ки ба сӯи ӯ меояд ва гуфт: "Инак, Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад!"

2. Эфсӯсиён 1:7 - «Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, ва омурзиши гуноҳҳои мо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ».

Хуруҷ 12:8 Ва онҳо дар он шаб гӯштро хоҳанд хӯрд, дар оташ бирён ва нони фатир; ва бо гиёҳҳои талх хоҳанд хӯрд.

Дар Хуруҷ 12:8 гуфта шудааст, ки исроилиён таоми фисҳро бо гӯшти бирён, нони фатир ва гиёҳҳои талх бихӯранд.

1. Аҳкоми Худо: Хӯрдани таоми фисҳ

2. Аҳамияти рамзии таоми фисҳ

1. Луқо 22:19-20 - Исо Таоми шоми Худовандро ҳамчун ёдбуди маргаш таъсис медиҳад

2. Юҳанно 6:48-58 - Исо нони ҳақиқии ҳаёт ва нони Худост, ки аз осмон нозил мешавад

Хуруҷ 12:9 Аз он на хом ва на хушк бо об, балки дар оташ бирён кунед; сарашро бо пойҳояш ва бо покии он.

Ин оят ба мардум дастур додааст, ки гӯштро хом ё ҷӯшонида нахӯранд, балки онро бо оташ, аз ҷумла сар, пой ва узвҳои дарун бирёнанд.

1. Дастурҳои Худованд оид ба хӯрдани гӯшт: Омӯзиши Хуруҷ 12:9

2. Омӯзиши пайравӣ ба роҳнамоии Худо: Мулоҳиза дар бораи маънои Хуруҷ 12:9

1. Ибодат 7: 26-27 - "Ғайр аз ин, дар ҳеҷ як манзили худ ҳеҷ гуна хунро, хоҳ аз парранда бошад, хоҳ аз ҳайвоноти ваҳшӣ нахӯред. Ҳар касе, ки хунро мехӯрад, ҳамон ҷон хоҳад буд. аз мардумаш дур шуд».

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - «Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред».

Хуруҷ 12:10 Ва набояд аз он то саҳар бимонад; ва он чи аз он то субҳ боқӣ мемонад, дар оташ хоҳед сӯзонд.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки ягон барраи қурбониро шабона нагузоранд ва боқимондаашро дар оташ сӯзонанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қувваи имон дар ҳаёти муқаддас.

1. Луқо 6:46-49, "Чаро шумо маро "Худовандо, Худовандо" мехонед ва он чиро, ки ба шумо мегӯям, иҷро намекунед?

2. Ибриён 11: 4-7, "Бо имон Ҳобил ба Худо қурбонии мақбултар аз Қобил пешниҳод кард, ки ба василаи он ӯ ҳамчун одил таъриф карда шуд ва Худо ӯро бо қабули ҳадяҳояш таъриф кард".

Хуруҷ 12:11 Ва онро ҳамин тавр хоҳед хӯрд; камар баста, кафш бар по ва асо дар даст; ва онро зуд бихӯред: ин фисҳи Худованд аст.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки хӯроки иди Фисҳро бо либоси худ барои сафар тайёр, камарбанд, пойафзол дар пой ва асо дар даст хӯранд.

1. Муҳимияти омода будан - Даъвати Худо ба исроилиён барои омода будан ба сафар ба мо ёдрас мекунад, ки ҳамеша ба мушкилот ва имкониятҳои зиндагӣ омода бошем.

2. Аҳамияти иди Фисҳ – Фисҳ ёдоварӣ аз садоқати Худо ба халқи худ аст, зеро Ӯ онҳоро аз ғуломии Миср раҳо кард.

1. Матто 24:44 - Пас шумо низ бояд омода бошед, зеро Писари Одам дар соате меояд, ки шумо интизор набудед.

2. Хуруҷ 15:13 - Шумо бо муҳаббати устувори худ одамонеро, ки фидия додаед, роҳнамоӣ кардед; Ту онҳоро бо қуввати худ ба макони муқаддаси худ раҳнамун кардай.

Хуруҷ 12:12 Зеро ки Ман имшаб аз замини Миср убур хоҳам кард, ва ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср, ҳам одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ мезанам; ва бар ҳамаи худоёни Миср доварӣ хоҳам кард: Ман Худованд ҳастам.

Худо худоёни Мисрро ҷазо дода, ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср мекушад.

1. Подшоҳии Худо: Дарки қудрат ва ҳукми Ӯ

2. Вафодории Худо: Он чиро, ки ваъда дода буд, ба ҷо хоҳад овард

1. Ишаъё 45:5-7 - "Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест; ғайр аз Ман Худое нест. Ман туро баста хоҳам кард, гарчанде ки ту Маро нашинохтай, то мардум аз эҳё то ғуруб бидонанд. аз офтоб, ки ҷуз ман касе нест; Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест, ки рӯшноиро ба вуҷуд оварда, зулмотро меофарад, ва осоиш ва мусибат ба вуҷуд меоварад; Ман Худованд ҳастам, ки ҳамаи инҳоро ба амал меоварад».

2. Забур 103:19 - "Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст".

Хуруҷ 12:13 Ва хун барои шумо нишонае барои хонаҳое хоҳад буд, ки шумо дар он ҷо ҳастед; ва ҳангоме ки хунро бубинам, аз болои шумо хоҳам гузашт, ва вабо бар шумо нахоҳад буд, ки шуморо нобуд созам, вақте ки замини Миср.

Хуни барра нишонаи муҳофизат аз балои Худо дар сарзамини Миср буд.

1. Қудрати Хуни Барра

2. Файзи наҷотбахши муҳофизати Худо

1. Румиён 5:9 - Пас, хеле бештар, ки мо бо хуни Ӯ сафед шудаем, ба воситаи Ӯ аз ғазаб наҷот хоҳем ёфт.

2. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

Хуруҷ 12:14 Ва ин рӯз барои шумо хотира хоҳад буд; ва онро дар тӯли наслҳои худ як ид барои Худованд нигоҳ доред; онро то абад бар тибқи қонун ид хоҳед дошт.

Ин порча аҳамияти нигоҳ доштани иди Фисҳро ҳамчун маросими абадии ҷашн таъкид мекунад.

1. Шодии абадӣ: Таҷлили иди Фисҳ ва ваъдаи наҷот

2. Баракати ёдбуди муқаддас: Дар хотир доштани аҳамияти иди Фисҳ

1. Хуруҷ 12:14

2. Такрори Шариат 16:1–8

Хуруҷ 12:15 Ҳафт рӯз нони фатир бихӯред; ҳатто дар рӯзи аввал хамиртурушро аз хонаҳои худ дур кунед; зеро ҳар кӣ аз рӯзи аввал то рӯзи ҳафтум хамиртурушро бихӯрад, он ҷон аз Исроил маҳв хоҳад шуд.

Ба исроилиён амр шудааст, ки дар давоми ҳафт рӯз нони хамиртуруш бихӯранд ва агар касе дар ин муддат нони хамиртуруш бихӯрад, аз миёни Исроил маҳв карда мешавад.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои нофармонии Худо

1. Такрори Шариат 4:2 - "Ба каломе ки ман ба ту амр мефармоям, илова накун ва аз он чизе нагир, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба ту амр мефармоям, риоя кунӣ".

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Хуруҷ 12:16 Ва дар рӯзи аввал ҷамъомади муқаддас, ва дар рӯзи ҳафтум барои шумо ҷамъомади муқаддас барпо хоҳад шуд; дар онҳо ҳеҷ гуна коре карда намешавад, ҷуз он чизе ки ҳар кас бояд бихӯрад, то ки танҳо бо шумо анҷом дода шавад.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки дар рӯзи якум ва ҳафтуми ҳафта ҷамъомади муқаддасро риоя кунанд ва ба ҷуз аз тайёр кардани хӯрок дигар коре лозим нест.

1. Муҳимияти як рӯзи истироҳат ва таваҷҷӯҳ ба Худо

2. Иҷрои фармудаҳои Худо дар ҳаёти мо

1. Қӯлассиён 2:16-17 Пас, бигзор ҳеҷ кас шуморо дар масъалаи хӯрок ва нӯшидан, ё дар бораи ид, ё моҳи нав ё рӯзи шанбе доварӣ накунад. Инҳо сояи чизҳои оянда мебошанд, аммо моҳият аз они Масеҳ аст.

2. Матто 11:28 Назди Ман биёед, эй ҳамаи заҳматкашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Хуруҷ 12:17 Ва шумо иди фатирро риоя кунед; зеро ки дар ҳамин рӯз Ман лашкарҳои шуморо аз замини Миср берун овардаам; бинобар ин шумо ин рӯзро дар наслҳои худ то абад риоя кунед.

Ин порча аз Хуруҷ дар бораи таҷлили Иди фатир, ки ба хотири раҳоии исроилиён аз Миср буд, сухан меронад.

1. Қудрати наҷоти Худо: Таҷлили иди фатир.

2. Аҳамияти ёдоварӣ: Фаҳмидани моҳияти иди фатир.

1. Такрори Шариат 16:3 - "Бо он нони хамиртурушро нахӯред; ҳафт рӯз онро бо хамиртуруш бихӯред, нони андӯҳ барои шумо аз замини Миср шитобон берун омад, ки тамоми айёми умри худ шояд он рузеро, ки шумо аз замини Миср баромадед, ба хотир оваред.

2. Забур 136:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

Хуруҷ 12:18 Дар моҳи аввал, дар рӯзи чордаҳуми моҳ, бегоҳӣ, то шоми яку бистуми моҳ, нони фатир бихӯред.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки аз рӯзи чордаҳуми моҳи аввал дар давоми ҳафт рӯз нони фатир бихӯранд.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Нигоҳ доштани вақтҳои таъинкардаи Худо

1. Такрори Шариат 16: 3-4 - "Бо он нони хамиртурушро нахӯред. Ҳафт рӯз бо он нони хамиртурушро бихӯред, яъне нони андӯҳи шумо аз замини Миср ба зудӣ берун омад, то ки шумо метавонед рӯзеро, ки дар тамоми айёми умрат аз замини Миср берун омадай, ба ёд овар.

2. Матто 26:26-28 - Вақте ки онҳо мехӯрданд, Исо нонро гирифт ва баъд аз баракат додан онро пора карда, ба шогирдон дод ва гуфт: «Бигиред, бихӯред; ин бадани ман аст. Ва косаро гирифта, шукргузорӣ карда, онро ба онҳо дода, гуфт: «Ҳамаи шумо аз он бинӯшед, зеро ин Хуни Ман аст, ки барои аҳд барои бисёриҳо барои омурзиши гуноҳҳо рехта мешавад».

Хуруҷ 12:19 Ҳафт рӯз дар хонаҳои шумо хамиртуруш нахоҳанд ёфт: зеро ҳар кӣ хамиртурушро бихӯрад, хоҳ ғарибе бошад, хоҳ дар замин таваллудшуда аз ҷамоати Исроил маҳв карда мешавад.

Банӣ-Исроил бояд ҳафт рӯз дар хонаҳои худ хамиртуруш набошанд ва ҳар кӣ хамиртуруш мехӯрд, аз ҷамъомад хориҷ карда мешуд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Намунаи исроилиён

2. Қимати муқаддасот: Пок кардани ҳаёти мо ба воситаи тоат

1. Ибодат 23:6-7 - Ва дар рӯзи понздаҳуми ҳамон моҳ иди фатир барои Худованд аст: ҳафт рӯз шумо бояд нони фатирро бихӯред. Дар рӯзи аввал шумо анҷумани муқаддас доред: дар он ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед.

2. 1 ба Қӯринтиён 5:7-8 - Пас, хамиртуруши кӯҳнаро тоза кунед, то ки хамиртуруши нав бошед, чунон ки фатир ҳастед. Зеро ки Масеҳ низ фисҳи мо барои мо қурбон шудааст: Пас биёед идро на бо хамиртуруши кӯҳна ва на бо хамиртуруши кина ва бадӣ ба ҷо оварем; балки бо фатири самимият ва ростӣ.

Хуруҷ 12:20 Ҳеҷ хамиртуруш нахӯред; дар ҳама манзилҳои худ нони фатир хӯред.

Дар китоби Хуруҷ Худо ба исроилиён амр мекунад, ки дар ҳама манзилҳои худ нони фатир бихӯранд ва аз хӯрдани хамиртуруш худдорӣ кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо метавонад дар ҳаёти шумо баракатҳо ба вуҷуд орад

2. Нони ҳаёт: чӣ гуна қурбонии беғаразонаи Исо рамзи олии муҳаббат аст

1. Такрори Шариат 16:3 - "Бо он нони хамиртурушро нахӯред. Ҳафт рӯз бо он нони хамиртурушро бихӯред, яъне нони андӯҳи шумо аз замини Миср зуд берун омад, то ки рӯзе ки шумо тамоми айёми умри худ аз замини Миср берун омадед.

2. Юҳанно 6:35 - Исо ба онҳо гуфт: «Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

Хуруҷ 12:21 Ва Мусо тамоми пирони Исроилро даъват намуда, ба онҳо гуфт: «Баррае баррае аз қабилаатон бигиред ва фисҳро бикушед».

Мусо ба пирони Исроил дастур дод, ки мувофиқи оилаашон як барра гирифта, иди Фисҳро бикушанд.

1. Вафодории Худо - Чӣ гуна садоқати Худо дар қурбонии барраи иди Фисҳ зоҳир мешавад.

2. Қурбонии иди фисҳ - Чӣ тавр барраи фисҳ рамзи қурбонии ниҳоии Исо мебошад.

1. Юҳанно 1:29 - "Рӯзи дигар Яҳё Исоро дид, ки ба сӯи ӯ меояд ва гуфт: "Инак, Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад!"

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Хуруҷ 12:22 Ва шумо як хӯшаи иссопро гирифта, дар хуни дар базон аст, ғӯтонед, ва хуни дар барг мавҷудбуда ба поя ва ду сутуни паҳлӯ бизанед; ва ҳеҷ яке аз шумо то субҳ аз дари хонаи худ берун наравад.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки як хӯшаи иссоп гирифта, онро ба хуне, ки дар базон буд, тар кунанд, ва сипас хунро барои нишон додани линтел ва ду сутуни паҳлӯи дари хонаҳои худ истифода баранд. Онҳо бояд то субҳ дар дохили хона мемонданд.

1. Қувваи хун: омӯхтани он, ки чӣ тавр Худо хунро барои муҳофизат ва муқаддас кардани халқи худ истифода бурд

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: Муайян кардани он, ки мо бояд то чӣ андоза ба аҳкоми Худо пайравӣ кунем

1. Ибриён 9:22 - Дар асл, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад ва бе рехтани хун омурзиш вуҷуд надорад.

2. Ибодат 17:11 - Зеро ки ҷони махлуқ дар хун аст, ва Ман онро ба шумо додаам, то ки худро дар қурбонгоҳ кафорат кунед; он хунест, ки ҷони касро кафорат мекунад.

Хуруҷ 12:23 Зеро ки Худованд барои зарба задан ба мисриён убур хоҳад кард; ва ҳангоме ки хунро бар поя ва ду сутуни паҳлӯ бубинад, Худованд аз дари хона мегузарад ва намегузорад, ки харобкунанда ба хонаҳои шумо дарояд, то шуморо бизанад.

Гузаргоҳ Худованд барои зарба задан ба мисриён убур хоҳад кард, ва аз дари онҳое ки дар панҷара ва ду сутуни паҳлӯяшон хун доранд, гузашта, онҳоро аз харобкунанда муҳофизат мекунад.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафодор аст

2. Қудрати Хуни Исо

1. Ишаъё 43:2-3 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга намехоҳад сӯзонд. зеро ки Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам».

2. Ибриён 9:22-23 "Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо нест. Ҳамин тавр лозим буд, ки нусхаҳои чизҳои осмонӣ бо ин чизҳо пок шаванд. расму оинҳо, балки худи чизҳои осмонӣ бо қурбониҳои беҳтар аз инҳоянд».

Хуруҷ 12:24 Ва инро барои худ ва писарони худ то абад ба ҷо оваред.

Фармон дода шудааст, ки иди Фисҳ ҳамчун дастуре, ки исроилиён ва насли онҳо то абад риоя карда мешаванд.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо - омӯхтани аҳди Фисҳ

2. Бозгашти гузашта - Аҳамияти абадии иди Фисҳ

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва ман бо ту аҳди абадӣ хоҳам баст, ҳатто марҳамати Довуд."

2. Ибриён 9:14-15 - "То чӣ андоза бештар Хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ Худро беайб ба Худо қурбон кардааст, виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок хоҳад кард, то ба Худои Ҳай хизмат кунед? Ва барои ҳамин Ӯ миёнарави аҳди ҷадид аст, то ки ба воситаи мамот барои кафорати ҷиноятҳои зери аҳди аввал даъватшудагон ваъдаи мероси абадӣ гиранд».

Хуруҷ 12:25 Ва ҳангоме ки шумо ба замине ки Худованд ба шумо медиҳад, мувофиқи ваъдааш, меоед, ин хизматро риоя кунед.

Худо ваъда дод, ки ба банӣ-Исроил замин медиҳад ва ба онҳо амр дод, ки ҳангоми расидан ба Ӯ хидмат кунанд.

1: Мо бояд ба Худованд ва ваъдаҳои Ӯ таваккал кунем.

2: Мо бояд ба Худованд ва фармонҳои Ӯ итоат кунем.

1: Забур 37: 3-5 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; то дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва ба ростӣ сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд лаззат бибар: ва Ӯ хоҳишҳои туро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор, ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ ба амал хоҳад овард».

2: Такрори Шариат 10: 12-13 - "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худоят аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, ва Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд хизмат намоӣ. Худои ту бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, то ки аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту барои некӯаҳволии ту амр медиҳам, риоя намоӣ?»

Хуруҷ 12:26 Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки фарзандони шумо ба шумо гӯянд: "Бо ин хидмат чӣ маъно доред?"

Ин порча аҳамияти фаҳмонидани маънои иди Фисҳро ба кӯдакон тасвир мекунад.

1. Гузаронидани иди Фисҳ: Қудрати таълим додани фарзандони мо

2. Маънои иди Фисҳ: Фаҳмондани моҳияти ба фарзандони мо

1. Юҳанно 14:6 - Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам». Ҳеҷ кас назди Падар намеояд, магар ба воситаи Ман.

2. Ишаъё 43:1-2 - Аммо алҳол, мегӯяд Худованд, ки Туро Офарид, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Хуруҷ 12:27 Бигӯед: "Ин қурбонии иди фисҳи Худованд аст, ки Ӯ дар Миср аз хонаҳои банӣ-Исроил убур карда, мисриёнро зада, хонаҳои моро таслим кард". Ва мардум сар хам карда, саҷда мекарданд.

Иди фисҳи Худованд ҳамчун қурбонӣ ва ёди он ҷашн гирифта мешуд, вақте ки Худованд аз хонаҳои банӣ-Исроил дар Миср гузашта, онҳоро наҷот дод, ва мардум сари худро хам карда, саҷда мекарданд.

1. Қудрат ва ризқу рӯзии Худованд

2. Баракати ибодати Худованд

1. Забур 136:1-2 - Эй Худовандро шукр гӯй; зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст. Эй Худои худоёнро шукр гӯй, зеро ки марҳамати Ӯ абадӣ аст.

2. Ишаъё 12:4-5 - Ва дар он рӯз шумо бигӯед: "Худовандро ҳамду сано хонед, исми Ӯро бихонед, аъмоли ӯро дар миёни мардум эълон кунед, исми Ӯ баланд

аст". Барои Худованд суруд хонед; зеро ки Ӯ корҳои хуб кардааст: ин дар тамоми замин маълум аст.

Хуруҷ 12:28 Ва банӣ-Исроил рафтанд, ва он чиро ки Худованд Мусо ва Ҳорун амр фармуда буд, иҷро карданд.

Исроилиён ба амри Мусо ва Ҳорун пайравӣ карданд.

1. Итоати аҳкоми Худо баракат меорад

2. Итоат ба ҳокимият ваҳдат меорад

1. 1 Юҳанно 2:3-5 - Мо медонем, ки агар мо ба аҳкоми Ӯ итоат кунем, Ӯро мешиносем. Шахсе, ки «ман ӯро мешиносам» гӯяд, вале он чи фармудааст, иҷро намекунад, дурӯғгӯ аст ва ҳақ дар ӯ нест.

2. Румиён 13:1-7 - Ҳар кас бояд худро ба ҳокимиятҳои роҳбарикунанда итоат кунад, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст.

Хуруҷ 12:29 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар нисфи шаб Худованд ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср, аз нахустзодаи фиръавн, ки бар тахти ӯ нишаста буд, то нахустзодаи асир, ки дар зиндон буд, зарба зад; ва тамоми нахустзодаи чорво.

Дар нисфи шаб Худованд ҳамаи нахустзодагони Мисрро, аз фиръавн то асирони зиндон ва тамоми ҳайвонотро нест кард.

1. Худои бузург аст ва ҳукми ӯ ногузир аст

2. Қувваи итоъат: Фарқи байни ҳаёт ва марг

1. Ишаъё 48:12-13 Ба ман гӯш диҳед, эй Яъқуб, ва Исроил, ки онҳоро даъват кардаам: Ман он ҳастам, ман аввалин ҳастам, ва ман охирин ҳастам. Дасти Ман пояи заминро гузошт, ва дасти рости Ман осмонро паҳн кард; вақте ки ман онҳоро даъват мекунам, онҳо якҷоя истодаанд.

2. Хуруҷ 9:16 Аммо барои ҳамин ман шуморо эҳьё кардам, то ки қудрати Худро ба шумо нишон диҳам, то ки исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад.

Хуруҷ 12:30 Ва фиръавн шаб бо тамоми навкаронаш ва тамоми мисриён бархостанд; ва дар Миср фарьёди азиме баланд шуд; зеро хонае набуд, ки дар он касе мурда набошад.

Фиръавн ва тамоми мисриён шаб аз хоб бедор шуданд ва диданд, ки дар ҳар хона ҳадди аққал як узви мурдаи оила мавҷуд аст.

1. Қудрати Худо барои овардани адолат

2. Ҳақиқати марг дар зиндагӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

Хуруҷ 12:31 Ва ӯ шабона Мусо ва Ҳорунро даъват карда, гуфт: «Бархезед ва аз миёни қавми Ман, эй шумо ва банӣ-Исроил берун шавед; ва рафта, ба Худованд хизмат кунед, чунон ки шумо гуфтаед.

Худо ба Мусо ва Ҳорун амр дод, ки исроилиёнро аз Миср берун баранд, то ба Ӯ хидмат кунанд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо

2. Итоати фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 5: 32-33 "Пас, эҳтиёт шавед, ки Худованд Худои худ ба шумо амр фармудааст; ба дасти рост ё чап нагардед; бо ҳар роҳе ки Худованд Худои худ аст, рафтор кунед. Худо ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ ва бароят некӯ бошад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри дароз бикашед.

2. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. фикрхои шумо.

Хуруҷ 12:32 Ва гӯсфандон ва рамаҳои худро, чунон ки гуфтаед, бигиред ва биравед; ва маро низ баракат диҳед.

Ин порча аз Хуруҷ 12:32 фармони Худоро ба исроилиён инъикос мекунад, ки тамоми ҳайвоноти худро гирифта, бо баракати Ӯ аз Миср бираванд.

1: Рӯзе, ки Худо барои мо додааст, бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем. Ҳатто вақте ки мо бо душвориҳои ба назар бартарафнашаванда дучор мешавем, Ӯ нақша дорад, ки дар бораи мо ғамхорӣ кунад ва моро баракат диҳад.

2: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки ба роҳнамоии Худо таваккал кунем, на ба роҳнамоии худ. Ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки ҳеҷ умеде нест, ризқи Худо ҳамеша барои нигоҳ доштани мо хоҳад буд.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 12:33 Ва мисриён ба қавм шитоб мекарданд, то ки онҳоро аз замин зуд фиристанд; зеро мегуфтанд: «Ҳамаамон мурдаем».

Мисриён мехостанд, ки исроилиён зуд ин заминро тарк кунанд, зеро онҳо метарсиданд, ки ҳама хоҳанд мурд.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки минтақаи бароҳатии худро тарк кунем ва ба аҳкоми Худо итоат кунем, ҳатто вақте ки ин ба вазъиятҳои душвор оварда мерасонад.

2: Ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин мекунад ва моро аз зарар муҳофизат мекунад.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

2: Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

Хуруҷ 12:34 Ва мардум хамирашонро пеш аз хамиртуруши хамир кардан гирифтанд, ва косаҳои хамирро дар либоси худ ба китфи худ баста буданд.

Банӣ-Исроил хамирашонро пеш аз хамиртуруш гирифта, дар либоси худ печонданд.

1. Вафодории исроилиён - Чӣ гуна исроилиён дастурҳои Худоро содиқона иҷро мекарданд, ҳатто вақте ки он нороҳат буд.

2. Аҳамияти тоъат - Чаро итоъати фармудаҳои Худоро муҳим аст, ҳатто дар ҳоле ки душвор бошад?

1. 1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест".

2. Ибриён 11:8 - "Бо имон Иброҳим, вақте ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва берун рафт, вале намедонист, ки куҷо рафт".

Хуруҷ 12:35 Ва банӣ-Исроил мувофиқи каломи Мусо амал карданд; ва аз мисриён ҷавоҳироти нуқра ва ҷавоҳироти тилло ва ҷома қарз гирифтанд.

Банӣ-Исроил ба дастуроти Мусо пайравӣ намуда, аз мисриён тилло, нуқра ва либос қарз гирифтанд.

1: Худо метавонад ниёзҳои моро қонеъ гардонад, агар мо имон ва итоаткор бошем.

2: Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем ва онро риоя кунем, ҳатто агар он маъно надошта бошад.

1: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Isaiah 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. фикрхои шумо.

Хуруҷ 12:36 Ва Худованд қавмро дар назари мисриён илтифот бахшид, ба тавре ки онҳо он чиро, ки талаб мекарданд, ба онҳо қарз доданд. Ва онҳо мисриёнро ғорат карданд.

Худованд ба исроилиён дар назари мисриён лутфу марҳамат бахшид ва банӣ-Исроил тавонистанд он чиро, ки аз онҳо лозим буд, қарз гиранд. Ба ивази ин онҳо аз мисриён гирифтанд.

1. Неъмати Худованд: баракат барои гирифтан ва баракат барои додан

2. Таъмини Худо: таваккал ба Ӯ барои баровардани ниёзҳои мо

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

Хуруҷ 12:37 Ва банӣ-Исроил аз Рамсес ба Суккӯт кӯч карданд, ки тақрибан шашсад ҳазор пиёда мардон буданд, ғайр аз кӯдакон.

Банӣ-Исроил бо 600 000 мардон ва кӯдакон аз Рамесес ба Суккӯт равона шуданд.

1: Вафодории Худо дар нақоти халқи Ӯ зоҳир мешавад.

2: Файз ва ризқи Худо ҳатто дар замонҳои душвор ба таври фаровон зоҳир мешавад.

1: Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

2: Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

Хуруҷ 12:38 Ва мардуми омехта низ бо онҳо равона шуданд; рамахо ва рамахо, хатто бисьёр чорвои калон.

Вақте ки исроилиён аз Миср баромаданд, бо омехтаи зиёди одамон, ҳайвонот ва чорпоён ҳамроҳ буданд.

1. Қудрати Худо барои муттаҳид кардани одамони дорои ақидаҳои гуногун

2. Аҳамияти ҷомеа дар замони бӯҳрон

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-13 - «Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои он як бадан, ки бисьёранд, як бадан мебошанд; Масеҳ низ ҳамин тавр аст».

Хуруҷ 12:39 Ва аз хамирҳое, ки аз Миср бароварда буданд, нонпазӣ карданд, зеро ки хамир набуд; зеро ки онҳо аз Миср бадар ронда шуда буданд, ва натавонистанд бимонанд, ва барои худ чизе тайер накарда буданд.

Банӣ-Исроил, ки маҷбур шуданд Мисрро саросема тарк кунанд, бо худ ҳеҷ ғизо наоварданд ва маҷбур шуданд, ки аз хамири бо худ овардаашон кулчаҳои фатир бипазанд.

1. Муҳимияти омода будан ба ҳодисаҳои ғайричашмдошт

2. Рӯзи Худо дар ҳолат

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: «Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ меорад». Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

Хуруҷ 12:40 Ва муҳлати муҳоҷирати банӣ-Исроил, ки дар Миср сокин буданд, чорсаду сӣ сол буд.

Исроилиён 430 сол дар Миср буданд.

1. Мо аз садоқатмандии исроилиён ҳангоми дар Миср буданашон бо душвориҳо дарк карда метавонем.

2. Вафодории Худо ҳатто дар замонҳои душвор устувор аст.

1. Такрори Шариат 6:20-23 - Худо ба исроилиён амр дод, ки Худованд ва вақти дар Миср доштаашонро ба ёд оранд.

2. Румиён 8:28 - Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо ҳама чизро ба манфиати мо кор мекунад.

Хуруҷ 12:41 Ва воқеъ шуд, ки дар охири чорсаду сӣ сол, худи ҳамон рӯзе ки тамоми лашкари Худованд аз замини Миср берун шуд.

Пас аз 430 сол Худованд халқи Исроилро аз Миср берун овард.

1. Қувваи имон: чӣ гуна садоқати Худованд халқи Исроилро аз Миср раҳо кард

2. Вафодории Худованд: Чӣ тавр ваъдаи Худованд ба озодии халқи Исроил оварда расонд

1. Такрори Шариат 5:15 - Ту дар хотир дорӣ, ки ту дар замини Миср ғулом будӣ, ва Худованд Худоят туро бо дасти пурзӯр ва бозуи дароз аз он ҷо берун овард. Бинобар ин Худованд Худои шумо ба шумо амр фармудааст, ки рӯзи шанберо риоя кунед.

2. Ибриён 11:22 - Бо имон Юсуф дар охири умраш дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил ёдовар шуд ва дар бораи устухонҳои худ дастур дод.

Хуруҷ 12:42 Ин шабест, ки барои Худованд барои берун овардани онҳо аз замини Миср эҳтироми хоса дорад; ин шаби Худованд аст, ки тамоми банӣ-Исроил дар наслҳои онҳо риоя карда шавад.

Ин порча дар бораи шабе, ки банӣ-Исроил аз замини Миср берун оварда шуданд ва чӣ гуна бояд онро банӣ-Исроил дар ҳар насл риоя кунанд.

1) Қувваи ёдоварӣ: Таҷлили наҷоти Худо

2) Аҳамияти урфу одат: зинда нигоҳ доштани имон

1) Такрори Шариат 4:9-10 - Фақат худатро эҳтиёт кун ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмонат дидааст, фаромӯш накун ва тамоми айёми умрат аз дилат дур нашаванд; балки ба онҳо писарони худ ва писарони худро писарон омӯзед.

2) Еҳушаъ ибни Нун 4:21-24 - Сипас ба банӣ-Исроил сухан ронда, гуфт: «Вақте ки фарзандони шумо дар оянда аз падарони худ мепурсанд, ки ин сангҳо чист? он гоҳ ба фарзандони худ хабар дода, бигӯед: «Исроил аз ин Урдун дар хушкӣ убур кардааст; зеро ки Худованд Худои ту обҳои Урдунро пешопеши ту хушк кард, то даме ки ту аз он убур кунӣ, чунон ки Худованд Худои ту ба баҳри Сурх кард, ва онро пешопеши мо хушк кард, то даме ки мо убур кардем.

Хуруҷ 12:43 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун гуфт: «Фармони иди фисҳ ин аст: ҳеҷ кас бегона аз он нахӯрад;

Фисҳ маросимест, ки дар он танҳо шахсони наздик ба Худо иштирок карда метавонанд.

1. Фармонҳои Худо муқаддасанд ва бояд танҳо ба онҳое, ки бо Ӯ робитаи наздик доранд, дастрас бошанд.

2. Иштирок дар иди Фисҳ амали итоаткорӣ ва имон ба Худост.

1. Матто 26:17-30 - Исо Таоми шоми Худовандро ҳамчун хотираи марги худ таъсис медиҳад.

2. Румиён 6:15-23 - Мо бояд худро ҳамчун қурбониҳои зинда ба Худо пешниҳод кунем.

Хуруҷ 12:44 Аммо ғуломи ҳар кас, ки ба пул харида шудааст, ҳангоме ки ӯро хатна кардаӣ, аз он бихӯрад.

Ин порча дар бораи талаби хатна барои хизматгоре, ки бо пул барои хӯрдани таоми фисҳ харида шудааст, сухан меравад.

1. Аҳамияти хатна: Омӯзиши Хуруҷ 12:44

2. Таъмини Худо барои халқаш: Чаро мо иди Фисҳро ҷашн мегирем

1. Ҳастӣ 17:10-14 - Аҳди Худо бо Иброҳим: Хатна ҳамчун аломати аҳд.

2. Қӯлассиён 2:11-12 - Хатна ҳамчун аломати покшавии рӯҳонӣ ва навсозӣ тавассути имон ба Исо.

Хуруҷ 12:45 Аҷнабиён ва муздур набояд аз он нахӯранд.

Ин порча аз Хуруҷ 12:45 мегӯяд, ки ба хориҷиён ва хизматгорони кироя иҷозат дода намешавад, ки таоми фисҳро бихӯранд.

1. «Муқаддасоти таоми фисҳ» - дар бораи аҳамияти эҳтироми муқаддаси таоми фисҳ.

2. «Дохил кардан ва истисно кардан ба таоми фисҳ» - дар бораи оқибатҳои хориҷ кардани хориҷиён ва хизматгорони кироя аз таоми фисҳ.

1. Ибодат 19:33-34 - Вақте ки аҷнабие дар миёни шумо дар сарзамини шумо зиндагӣ мекунад, ба онҳо бадрафторӣ накунед. Ба хориҷие, ки дар миёни шумо зиндагӣ мекунад, бояд ҳамчун зодаи шумо муносибат кунад. Онҳоро мисли худ дӯст бидор, зеро ки шумо дар Миср аҷнабиён будед.

2. Такрори Шариат 1:16 - "Ва ман дар он вақт ба доварони шумо супориш дода, гуфтам: "Мушкилоти байни бародарони худро бишнавед ва дар байни ҳар кас ва бародари ӯ ва ғарибе, ки бо вай аст, аз рӯи адолат доварӣ кунед".

Хуруҷ 12:46 Он дар як хона хӯрда мешавад; ҳеҷ чизи гӯштро аз хона берун набар; ва устухони онро нашиканед.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки таоми фисҳро дар як хона бихӯранд ва гӯштро аз хона набаранд ва устухонҳоро нашикананд.

1. Супориши Худо бояд то ҳадди имкон иҷро шавад.

2. Мукаддас будани хӯроки муштаракро қадр кунед.

1. Луқо 22:14-22 - Исо ва шогирдонаш зиёфати охиринро ҷашн мегиранд.

2. Такрори Шариат 16:7 - Ба исроилиён фармон дода шуд, ки Иди фатирро риоя кунанд.

Хуруҷ 12:47 Тамоми ҷамоати Исроил онро риоя хоҳад кард.

Ҳама исроилиён бояд иди Фисҳро ҷашн гиранд.

1. Муҳимияти ҷамъ омадан ҳамчун як ҷомеа барои иҷрои фармудаҳои Худо.

2. Чӣ тавр иди Фисҳ дар Хуруҷ 12:47 ёдраскунандаи садоқати Худо ба халқи худ аст.

1. Такрори Шариат 16: 16-17 - "Ҳамаи писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар маконе ки Ӯ интихоб мекунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо. ва онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

2. Ибриён 11:28 - Бо имон ӯ иди Фисҳ ва пошидани хунро риоя мекард, то ки нахустзодагонро нобуд накунад.

Хуруҷ 12:48 Ва ҳангоме ки аҷнабӣ бо ту иқомат кунад ва фисҳро барои Худованд ба ҷо оварад, бигзор ҳамаи писаронаш хатна шаванд, ва бигзор вай наздик омада, онро нигоҳ дорад; ва ӯ мисли золи дар ин замин хоҳад буд, зеро ки ҳеҷ як номахтун аз он нахӯрад.

Ин оят аз Хуруҷ 12:48 дар бораи шарти хатна шудан барои нигоҳ доштани иди Фисҳ барои Худованд сухан меронад.

1. Аҳамияти хатна дар нигоҳ доштани иди Фисҳ

2. Аҳамияти иҷрои аҳкоми Худованд

1. Ҳастӣ 17:10-14 - Фармони Худо ба Абром дар бораи хатна шудан

2. Румиён 2:25-29 - Муҳимияти нигоҳ доштани қонун дар дили худ

Хуруҷ 12:49 Барои зодаи модар ва барои ғарибе, ки дар миёни шумо иқомат дорад, як қонун аст.

Дар ин порча муҳим будани муносибат бо ҳама дар доираи як қонун, сарфи назар аз асли онҳо, таъкид шудааст.

1: "Ёри худро дӯст доред: меҳрубонии якхелаи Худоро иҷро кунед

2: Бетарафӣ: Адолат барои ҳама

1: Ғалотиён 3:28 На яҳудӣ вуҷуд дорад, на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад, на озод, на мард ва на зан; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2: Яъқуб 2:1 Бародарони ман, ба Худованди мо Исои Масеҳ, ки Худованди ҷалол аст, аз рӯи эҳтиром имон наоваред.

Хуруҷ 12:50 Ҳамаи банӣ-Исроил чунин карданд; чунон ки Худованд ба Мусо ва Ҳорун амр фармуда буд, онҳо низ ҳамон тавр карданд.

Банӣ-Исроил аҳкоми Худовандро, ки Мусо ва Ҳорун ба онҳо дода буданд, иҷро карданд.

1. Итоати фармудаҳои Худо боиси баракат мегардад.

2. Аҳамияти риояи дастуроти Худованд.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Хуруҷ 12:51 Ва воқеъ шуд дар ҳамон рӯз, ки Худованд банӣ-Исроилро бо лашкарҳояшон аз замини Миср берун овард.

Дар ҳамон рӯз Худованд банӣ-Исроилро бо намоиши лашкарҳои пурқувват аз Миср берун овард.

1. Наҷот додани исроилиён аз ҷониби Худо ёдоварӣ аз садоқати Ӯ ба халқи худ аст.

2. Ҳатто дар муқобили ихтилофҳои зиёд, Худо ҳамеша бо мо аст, то моро муҳофизат ва ҳидоят кунад.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

Хуруҷи 13-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 13:1-10, Худо ба Мусо дар бораи тақдис кардани ҳар нахустзодаи исроилиён дастур медиҳад. Худованд эълон мекунад, ки ҳамаи нахустзодагон, чӣ аз одамон ва чӣ ҳайвонот, аз они Ӯ мебошанд. Ба исроилиён фармон дода шудааст, ки писарони нахустзодаи худро бо бахшидани онҳо ба Худо тақдис кунанд ё онҳоро бо қурбонӣ фидия диҳанд. Илова бар ин, Худо Иди фатирро ҳамчун ҷашни абадӣ ба хотири наҷоти онҳо аз Миср муқаррар мекунад. Мусо ин дастурҳоро ба мардум мерасонад ва муҳимияти ба наслҳои оянда интиқол додани ин анъанаро таъкид мекунад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 13:11-16 идома дода, Мусо дастурҳои минбаъдаро дар бораи кафорати нахустзодагон ва чӣ гуна риоя кардани он мефаҳмонад. Ӯ ба мардум мегӯяд, ки вақте фарзандони онҳо дар бораи ин амал дар солҳои оянда мепурсанд, онҳо бояд фаҳмонанд, ки ин ёдоварӣ аст, ки чӣ гуна Худо онҳоро бо дасти тавонои худ аз Миср берун овард. Ба исроилиён инчунин хотиррасон карда мешавад, ки аломати дар дастонашон ва дар байни чашмонашон зикри қонуни Худоро, ки бо нони фатир тасвир шудааст, фаромӯш накунанд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 13:17-22 Мусо нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо исроилиёнро пас аз озод кардани фиръавн аз Миср берун овард. Ба ҷои он ки онҳоро аз қаламрави филистиён гузаронад, ки метавонад боиси ҷанг ва рӯҳафтодагии ҷангиёни бетаҷриба гардад, Худо онҳоро бо роҳи дарозтар аз биёбон ба сӯи Баҳри Сурх мебарад. Дар ин сафар онҳоро сутуни абрӣ дар рӯз ва сутуни оташ дар шаб, ки зуҳуроти намоёни ҳузури Худоро ифода мекунад, роҳнамоӣ мекунад ва то расидан ба макони таъиншуда бехатар сафар кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 13 пешниҳод мекунад:
Дастури Худо дар бораи тақдис ё кафорати нахустзода;
Таъсиси Иди хамиртуруш барои риояи доимӣ;
Мусо ин дастурҳоро барои насл ба насл интиқол медиҳад.

Тавсифи минбаъда дар бораи харид ва аҳамияти он;
Фармон барои фаҳмиш ва тавзеҳи наслҳои оянда;
Ёдрас мекунем, ки фаромӯш накунед, ки бо аломати нони фатир нишон дода шудааст.

Ҳисобот, ки чӣ тавр исроилиён пас аз раҳоии Фиръавн берун карда шуданд;
Раҳнамоии илоҳӣ тавассути сутунҳои абр дар рӯз ва оташ дар шаб зоҳир мешавад;
Гузариши бехатар дар масири дарозтар аз муноқиша то расидан ба таъинот.

Ин боб ҷанбаҳои муҳими марбут ба тақдис, амалҳои фидия дар байни ҷамоаи исроилиёнро таъкид мекунад, ки махсусан ба бахшидан ё фидияи марбут ба ҳар як писари нахустзода ҳангоми таъсиси Иди фатир ҳамчун ёдбуд бо таҷрибаи хуруҷ бар зидди ҳукмронии фиръавнӣ дар доираи контексти қадимаи Шарқи Наздик, ки моликияти дивиниро таъкид мекунад, таъкид мекунад. дар тамоми офаринишҳо, аз ҷумла одамон, инчунин аҳамияти ёдоварӣ ё интиқол дар бораи рӯйдодҳои калидӣ, ки ҳувияти диниро ташаккул медиҳанд, ки бо амалҳои наҷотбахши Худованд дар тӯли таърих зич

алоқаманданд, таъкид дар доираи ривоятҳои библиявӣ садо медиҳад, ки аксар вақт дар расму оинҳо, амалияҳое, ки ба таҳкими хотираи ҷамъиятӣ ё садоқат ба онҳо нигаронида шудаанд, мушоҳида мешавад. муносибати аҳди байни худо (Яҳудо) ва халқи баргузида (Исроил).

Хуруҷ 13:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, дастур дод.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худованд.

2. Салтанат ва қудрати Худо дар роҳнамоии халқи худ.

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 13:2 Ҳамаи нахустзодагонро, ки дар миёни банӣ-Исроил шиками мекушояд, хоҳ одам ва ҳам аз ҳайвоноти ваҳшӣ, барои Ман тақдис намо: он аз они Ман аст.

Ин порча аз Хуруҷ 13:2 ҳамчун ёдрас кардани ҳокимияти Худо хизмат мекунад, ки ҳама нахустзодагон аз они Ӯст.

1. Худованди Худо: Фаҳмидани ҳокимияти Худо

2. Худоро ба воситаи нахустзодааш эҳтиром кардан

1. Забур 24:1 - Замин аз ҷониби Худованд аст, ва тамоми пуррагии он, Ҷаҳон ва сокинони он.

2. Забур 50:10-11 - Зеро ки ҳар ҳайвони ҷангал аз они Ман аст, ва чорпоён дар ҳазорон теппа. Ҳама мурғони кӯҳистонро медонам, Ҳайвони ваҳшии саҳро аз они Ман аст.

Хуруҷ 13:3 Ва Мусо ба мардум гуфт: «Он рӯзеро, ки шумо аз Миср, аз хонаи ғуломӣ берун омадаед, ба ёд ored; зеро ки Худованд шуморо бо қуввати дасташ аз ин макон берун овард: дар он ҷо нони хамиртуруш хӯрда нахоҳад шуд.

Мусо ба мардум хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр Худо онҳоро аз Миср озод кард ва онҳо набояд дар ин рӯз нони хамиртурушро нахӯранд.

1. Қувваи Худо бемисл аст: Мулоҳиза дар бораи Хуруҷ 13:3

2. Қувваи ёдоварӣ: Омӯзиш аз мардуми Хуруҷ 13:3

1. Такрори Шариат 16:3 - "Бо он нони хамиртурушро нахӯред. Ҳафт рӯз бо он нони хамиртурушро, яъне нони андӯҳро бихӯред, зеро ки шумо аз замини Миср шитобон берун омадаед, ки шумо рӯзеро, ки аз замини Миср берун омадаед, тамоми айёми умри худ ба ёд оваред».

2. Забур 136:10-12 - «Ба Он ки нахустзодаи Мисрро куштааст, зеро ки меҳрубонии Ӯ абадӣ аст; Ва Исроилро аз миёни онҳо берун овард, зеро ки

меҳрубонии Ӯ абадӣ аст; Бо дасти қавӣ ва бозуи дароз, зеро Муҳаббати Ӯ абадӣ аст».

Хуруҷ 13:4 Шумо ин рӯз дар моҳи Абиб баромадед.

Худо ба исроилиён дастур дод, ки озодшавии худро аз Миср ҳар сол ҷашн гирифта, дар ҳамон рӯзи моҳи Абиб тарк кунанд.

Худо ба исроилиён дастур дод, ки ҳар сол дар ҳамон рӯзи моҳи Абиб озод шудани худро аз Миср ҷашн гиранд.

1. Қувваи ёдоварӣ: Ҷашни наҷоти Худо

2. Вафодории Худо: Ба ёд овардани ваъдаҳои Ӯ

1. Такрори Шариат 16:1 - "Моҳи Абибро риоя кунед ва иди Фисҳро барои Худованд Худои худ нигоҳ доред"

2. Еҳушаъ 24:17 - "Барои Худованд Худои мо, Ӯст, ки моро ва падарони моро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ ба воя расонд"

Хуруҷ 13:5 Ва ҳангоме ки Худованд туро ба замини канъониён, ҳиттиён ва амӯриён ва ҳивиён ва ябусиён, ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад, хоҳад овард, замини ҷорӣ бо шир ва асал, ки ин хизматро дар ин моҳ нигоҳ доред.

Худованд ваъда дод, ки Исроилро ба замини ваъдашудаи Канъон, замини фаровонӣ меорад. Ӯ ба Исроил фармон дод, ки ин хидматро дар ин моҳ риоя кунад.

1. Вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳои худ - Хуруҷ 13:5

2. Муҳимияти итоат кардан ба аҳкоми Худо - Хуруҷ 13:5

1. Такрори Шариат 6:3 - Пас, эй Исроил, бишнав ва риоят кун, ки онро ба ҷо овар; то ки бар ту некӣ бошад, ва шумо, чунон ки Худованд Худои падаронатон ба ту ваъда додааст, дар замине ки шир ва асал ҷорист, афзун шавед.

2. Ишаъё 43:20 - Ҳайвони ваҳшии саҳро маро, аждаҳо ва бумҳоро эҳтиром хоҳад кард, зеро ки Ман дар биёбон об медиҳам, ва дар биёбон наҳрҳо медиҳам, то ба қавми Худ, ки баргузидаам, об диҳам.

Хуруҷ 13:6 Ҳафт рӯз нони фатир бихӯр, ва дар рӯзи ҳафтум ид барои Худованд хоҳад буд.

Ин порча аз китоби Хуруҷ ҷашни иди фатирро аз ҷониби исроилиён тасвир мекунад. 1. Муҳимияти итоат кардани аҳкоми Худо 2. Ҷой кардан барои Худо дар ҳаёти мо. 1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд. 2. Такрори Шариат 6:5 - Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Хуруҷ 13:7 Ҳафт рӯз нони фатир хӯрда мешавад; ва нони хамиртуруш бо ту дида нахохад шуд, ва хамиртуруш бо ту дар тамоми гирду атрофат дида нахохад шуд.

Ба исроилиён фармуда шуда буд, ки дар давоми ҳафт рӯз нони хамиртуруш бихӯранд ва дар хонаҳояшон хамиртуруш набошанд.

1. Муҳимияти итоати фармудаҳои Худо

2. Ахамияти иди хамиртуруш

1. 1 Таслӯникиён 5:19-22 - "Рӯҳро хомӯш накунед, пешгӯиҳоро беэътиной накунед, балки ҳама чизро санҷед; некиро маҳкам нигоҳ доред. Аз ҳар намуди бадӣ парҳез кунед".

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

Хуруҷ 13:8 Ва дар он рӯз ба писари худ хабар дода, бигӯй: "Ин ба сабаби он коре ки Худованд ба ман кард, вақте ки ман аз Миср берун омадам, ба амал омад".

Ин порча дар бораи аҳамияти нақл кардани нақлоти исроилиён аз Миср ба фарзандонашон нақл мекунад.

1. Садоқати Худо: Ёдоварӣ аз нақлоти Ӯ

2. Қувваи шаҳодат: Интиқоли достони файзи Худо

1. Такрори Шариат 6:20-23 Вақте ки писарат дар вақти оянда аз ту мепурсад: "Маънои шаҳодатҳо ва фароизҳо ва қоидаҳое, ки Худованд Худои мо ба ту амр кардааст, чӣ маъно дорад?" он гоҳ ба писарат бигӯй: «Мо дар Миср ғуломони Фиръавн будем». Ва Худованд моро бо дасти пурзӯр аз Миср берун овард. Ва Худованд дар пеши назари мо бар зидди Миср ва бар зидди фиръавн ва тамоми аҳли байташ аломот ва мӯъҷизот нишон дод, бузург ва сахт.

2. Забур 78:3-7 Он чи мо шунидаем ва медонистем, ва падарони мо ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем. Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ва ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва барҳоста, ба фарзандони худ бигӯяд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунед, балки аҳкоми Ӯро риоя кунед.

Хуруҷ 13:9 Ва ин барои ту бар дасти ту аломате хоҳад буд ва дар миёни чашмони ту ёдгорие хоҳад буд, то ки шариати Худованд дар даҳони ту бошад, зеро ки Худованд туро бо дасти қавӣ аз Миср берун овардааст.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки дар дастҳо ва пешонии онҳо нишона гузоранд, то ба онҳо шариат ва чӣ гуна Худо онҳоро бо дасти қавӣ аз Миср берун овард, хотиррасон кунанд.

1. Итоати мо ба фармудаҳои Худо

2. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо барои мардумаш

1. Такрори Шариат 6:6–9

2. Забур 123:1–2

Хуруҷ 13:10 Пас, шумо ин дастурро сол то сол дар мавсими худ риоя кунед.

Ин порча аз Хуруҷ амр мекунад, ки фармон бояд сол аз сол риоя карда шавад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна аҳкоми Худо ба баракат мебарад

2. Зебоии Фармонҳо: Ҷашн гирифтани ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам;

2. Такрори Шариат 6:24-25 - Ва Худованд ба мо амр дод, ки ҳамаи ин фароизҳоро ба ҷо орем, то аз Худованд Худои худ битарсем, то ки ҳамеша ба некии мо, то ки Ӯ моро зинда нигоҳ дорад.

Хуруҷ 13:11 Ва ҳангоме ки Худованд туро ба замини канъониён хоҳад овард, чунон ки ба ту ва падаронат қасам хӯрда, онро ба ту хоҳад дод,

Худо ваъдаҳои Худро иҷро карда, исроилиёнро ба Замини ваъдашуда меорад.

1: Худо содиқ аст ва ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2: Худо тавоност ва қодир аст, ки ваъдаҳояшро иҷро кунад, ҳатто вақте ки ин имконнопазир ба назар мерасад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 21:45 - Ягон калимаи ҳамаи ваъдаҳои неке ки Худованд ба хонадони Исроил дода буд, барбод нарафт; хама ба амал омад.

2: Румиён 4:21 - Ва пурра боварӣ дошт, ки ваъдаи додаашро низ иҷро карда метавонист.

Хуруҷ 13:12 То ки ҳар он чиро мекушояд, ва ҳар нахустзодаеро, ки аз ҳайвони ваҳшӣ дорӣ, барои Худованд ҷудо намо; писарон аз они Худованд хоҳанд буд.

Худо фармон дод, ки нахустзодаи ҳар як хонадони исроилӣ ва ҳар як ҳайвони нахустзода барои Худованд ҷудо карда шавад.

1. Қувваи бахшидан: беҳтарини худро ба Худо бахшидан

2. Баракати итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо иҷро шуданро меорад

1. 1 Вақоеънома 29:14, "Зеро ки ҳама чиз аз ҷониби Ту аст ва мо ба Ту аз дасти Ту додем".

2. Румиён 12:1, "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

Хуруҷ 13:13 Ва ҳар нахустзодаи харро бо барра фидия хоҳӣ дод; ва агар фидия надиҳӣ, гардани вайро мешиканад; ва ҳамаи нахустзодаи одамро аз миёни фарзандони худ фидия хоҳӣ дод.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки писарони нахустзодаи худро бо барра фидия кунанд ё гардани хари нахустзодаи худро бишкананд.

1. Қудрати наҷотбахши Исои Масеҳ: Чӣ тавр Худо моро аз гуноҳ наҷот дод

2. Аҳамияти нахустзода дар Китоби Муқаддас: баракат ва масъулияти роҳбарӣ

1. Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, омурзиши гуноҳҳо, мувофиқи сарвати файзи Худо.

2. Қӯлассиён 1:14 - Дар Масеҳ мо кафорат, омурзиши гуноҳҳоро дорем.

Хуруҷ 13:14 Ва ҳангоме ки писарат дар оянда аз ту мепурсад: "Ин чист?" ки ба вай бигӯй: «Худованд моро бо қуввати дастӣ аз Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард;

Худо қувваташро истифода бурда, исроилиёнро аз Миср ва аз ғуломӣ берун овард.

1. Қувваи Худо: Чӣ гуна Худо метавонад ҳар гуна монеаро паси сар кунад

2. Озодие, ки Худо меорад: шодӣ аз наҷоти мо

1. Забур 34:17 - «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Хуруҷ 13:15 Ва чунин воқеъ шуд, ки фиръавн моро базӯр раҳо кард, ки Худованд ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср, ҳам нахустзодаи одам ва нахустзодаи ҳайвонотро кушт; бинобар ин ҳамаро ба Худованд қурбонӣ мекунам. ки матритсаро мекушояд, мардон мебошанд; балки ҳамаи нахустзодаҳои фарзандонамро фидия медиҳам.

Ин порча мефаҳмонад, ки Худо ҳамаи нахустзодаҳои Мисрро кушт, зеро фиръавн ба рафтани банӣ-Исроил рад кард ва дар натиҷа Мусо қасам хӯрд, ки барои Худованди тамоми нахустзодаҳои чорвои худ қурбонӣ кунад ва нахустзодаи фарзандони худро фидия диҳад.

1. Қудрати доварии Худо: Чӣ тавр ғазаби Худованд ба исроилиён фидия оварда

2. Аҳамияти фидияи нахустзода: маънои қурбонӣ ва кафорат дар Исроили қадим

1. Хуруҷ 4:22-23 - "Он гоҳ шумо ба фиръавн бигӯед: "Худованд чунин мегӯяд: Исроил писари нахустзодаи ман аст, ва ман ба ту мегӯям: "Писари маро бигзор, то ба ман хизмат кунад." Агар шумо рад кунед. то ки вай биравад, инак, писари нахустзодаи туро хоҳам кушт».

2. Ададҳо 3:45-46 - "Ба ҷои ҳамаи нахустзодагони банӣ-Исроил левизодагонро бигиред, ва чорвои левизодагонро ба ҷои чорпоёнашон бигиред. Левизодагон аз они Ман хоҳанд буд: Ман Худованд ҳастам".

Хуруҷ 13:16 Ва он барои нишонае бар дасти ту, ва барои пеши чашмони ту хоҳад буд, зеро ки Худованд моро бо дасти худ аз Миср берун овард.

Қудрат ва қудрати Худо он чизест, ки ба исроилиён имкон дод, ки аз Миср озод шаванд.

1. Қувваи Худованд: Такя ба нерӯи Худо дар замонҳои душворӣ

2. Нишони Худованд: Чӣ тавр ба ёд овардани қувват ва вафодории Худованд

1. Забур 107: 13-15 - "Он гоҳ онҳо дар изтироби худ сӯи Худованд фарьёд заданд, ва Ӯ онҳоро аз тангӣ раҳоӣ дод. Ӯ онҳоро аз зулмот ва сояи марг берун овард, ва занҷирҳои онҳоро пора-пора кард. Бигзор онҳо шукр гӯянд. Худованд барои муҳаббати устувори худ, барои корҳои мӯъҷизааш ба фарзандони одам!"

2. Ишаъё 58:6-7 - "Оё ин рӯза нест, ки ман интихоб мекунам: воз кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлум ва шикастани ҳар юғ? Оё ин нест? то ки нони худро ба гуруснагон тақсим намо ва мискинони бехонаро ба хонаи худ биёр, чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?»

Хуруҷ 13:17 Ва ҳангоме ки фиръавн қавмро ҷавоб дод, Худо онҳоро аз роҳи замини фалиштиён нагузаронид, гарчанде ки он наздик буд; зеро ки Худо гуфтааст: «Мабодо мардум ҳангоми дидани ҷанг тавба накунанд ва ба Миср баргарданд;

Худо халқи Худро аз хатар раҳо мекунад, зеро онҳоро ба озодӣ мебарад.

1. Худованд моро аз хатар дур ва ба сӯи озодї мебарад.

2. Худо моро муҳофизат мекунад, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки Ӯ кор мекунад.

1. Ишаъё 48:17-18, Худованд, Наҷотдиҳандаи Ту, Қуддуси Исроил чунин мегӯяд: Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро ба фоида меомӯзад, Туро бо роҳи рафтанат мебарад. Кошки аҳкоми Маро риоя мекардӣ! Он гоҳ оромии шумо мисли дарё, ва адолати шумо мисли мавҷҳои баҳр мебуд.

2. Юҳанно 10:3-4, Дарвоза ба рӯяш мекушояд, ва гӯсфандон овози ӯро мешунаванд; ва гӯсфандони худро ба ном хонда, берун мебарорад. Ва чун гӯсфандони худро барорад, пешопеши онҳо меравад; ва гӯсфандон аз ақиби Ӯ мераванд, зеро ки овози Ӯро медонанд.

Хуруҷ 13:18 Аммо Худо қавмро аз роҳи биёбони Баҳри Сурх пеш бурд, ва банӣ-Исроил дар танӯр аз замини Миср баромаданд.

Худо исроилиёнро аз Миср ва аз биёбони баҳри Сурх раҳнамун кард.

1. Худо ҳамеша назорат мекунад, ҳатто вақте ки нақшаи Ӯ норавшан ба назар мерасад.

2. Вақте ки мо ба Худо содиқ мемонем, ҳатто вақте ки роҳ норавшан аст, имони мо мустаҳкам мешавад.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Такрори Шариат 1:30 Худованд Худои ту, ки пешопеши ту аст, Ӯ барои ту ҷанг хоҳад кард, мувофиқи он ки дар Миср барои ту дар пеши назари шумо кардааст.

Хуруҷ 13:19 Ва Мусо устухонҳои Юсуфро бо худ бурд, зеро ки ӯ ба банӣ-Исроил қасам хӯрда, гуфта буд: "Худо ба шумо ҳатман хабар хоҳад дод". ва устухонҳои Маро бо худ аз он ҷо хоҳед бурд.

Мӯсо устухонҳои Юсуфро бо худ бурд, то ваъдае, ки ба банӣ-Исроил дода буд, то онҳоро бо худ биёрад, то ваъдаи Худоро ёдовар шавад.

1. Дар хотир доштани ваъдаҳои Худо: Таҳқиқи Хуруҷ 13:19

2. Вафо кардан ба ваъдаҳои худ ба Худо: Дарсҳо аз устухонҳои Юсуф

1. Ибриён 11:22 - Бо имон Юсуф дар охири умраш дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил ёдовар шуд ва дар бораи устухонҳои худ дастур дод.

2. Ҳастӣ 50:25 - Пас Юсуф банӣ-Исроилро қасам хӯрда, гуфт: «Худо ҳатман ба шумо ғамхорӣ хоҳад кард, ва шумо устухонҳои маро аз ин ҷо хоҳед бурд».

Хуруҷ 13:20 Ва онҳо аз Суккӯт кӯч карда, дар Этом, дар канори биёбон ӯрду заданд.

Исроилиён аз Суккӯт кӯч карда, дар канори биёбон дар Этом ӯрду заданд.

1. Сафар ба сарзамини ваъдашуда: таваккал ба ризқи Худо

2. Гузоштани қадамҳои имон дар замонҳои номуайян

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Масалҳо 3:5-6: «Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳми худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард».

Хуруҷ 13:21 Ва Худованд рӯзона дар сутуни абр пешопеши онҳо мерафт, то ки онҳоро роҳ намоӣ кунад; ва шабона дар сутуни оташ, то ба онҳо равшанӣ бахшад; шабу рӯз рафтан:

Худованд исроилиёнро дар сафарашон бо сутуни абр рӯзона ва шабона сутуни оташ ҳидоят мекард.

1. Роҳнамои мо Худованд: Чӣ тавр Худо моро дар роҳи ҳаёт роҳнамоӣ мекунад

2. Сутуни ҳузури Худо: Таҷрибаи роҳати ҳузури Ӯ дар лаҳзаҳои зарурӣ

1. Забур 48:14 - Зеро ин Худо Худои мо то абад аст: Ӯ то мамот роҳнамои мо хоҳад буд.

2. Ишаъё 58:11 - Ва Худованд туро доимо ҳидоят хоҳад кард, ва ҷони туро дар хушксолӣ сер хоҳад кард, ва устухонҳои туро фарбеҳ хоҳад кард: ва ту мисли боғи сероб ва мисли чашмаи обе, ки обҳояш суст намешавад.

Хуруҷ 13:22 Ӯ рӯзона сутуни аброо ва сутуни оташро шабона аз пеши мардум дур накард.

Худованд ба исроилиён ҳангоми сафарашон аз Миср роҳнамоӣ мекард, ки рӯзона сутуни абр ва шабона сутуни оташ аст.

1. "Худованд роҳнамои мост"

2. "Сутуни Худованд"

1. Забур 48:14, зеро ин Худо то абад Худои мост: Ӯ то мамот роҳнамои мо хоҳад буд.

2. Матто 28:20, Ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. омин.

Хуруҷи 14-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 14:1-9 Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки исроилиёнро ба ақиб баргардонанд ва дар канори баҳр, дар рӯ ба рӯи Баал-Сефон ӯрду заданд. Вақте ки Фиръавн аз тағйири самти онҳо огоҳ шуд, аз раҳоии онҳо пушаймон мешавад ва лашкарашро барои таъқиби онҳо сафарбар мекунад. Исроилиён худро дар байни баҳр ва аскарони мисрӣ наздик мемонанд. Вақте ки онҳо ба Мӯсо фарёд мезананд, дилҳои онҳоро тарс фаро мегирад ва мепурсанд, ки чаро онҳо аз Миср танҳо барои мурдан дар биёбон оварда шудаанд?

Сархати 2: Дар Хуруҷ 14:10-18 идома дода, Мусо мардумро итминон медиҳад, ки на тарс, балки устувор истода, ба наҷоти Худо шаҳодат диҳанд. Худованд ба Мӯсо амр медиҳад, ки дасти худро бар баҳр дароз кунад ва онро аз ҳам ҷудо кунад ва роҳи хушке созад, ки банӣ-Исроилро аз замини хушк убур кунанд. Худо ваъда медиҳад, ки дили Фиръавнро бори дигар сахт хоҳад кард, то онҳоро дар баҳр таъқиб кунад. Тавассути ин воқеаи мӯъҷизавӣ ҳам Миср ва ҳам Исроил хоҳанд донист, ки Яҳува Худост.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 14:19-31, фариштаи Худо пешопеши исроилиён меравад, вақте ки онҳо шабона аз обҳои тақсимшудаи Баҳри Сурх мегузаранд. Сутуни абр аз пешбурди онҳо дар пешашон ҳаракат мекунад ва дар паси онҳо ҷойгир шуда, дар байни артиши Миср ва лагери исроилӣ монеа эҷод мекунад, ки як тарафро торикӣ таъмин мекунад ва дар тӯли ин сафар роҳи онҳоро дар тарафи дигар равшан мекунад. Вақте ки субҳ фаро мерасад, Мӯсо дасти худро бори дигар бар баҳр дароз мекунад ва он ба ҳолати муқаррарии худ бармегардад. Артиши Мисрро, ки таъқибкунанда буданд, об пахш мекунад, зеро он ба болои онҳо меафтад, касе зинда намемонад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 14 пешниҳод мекунад:
Исроилиён дар байни таъқиби артиши Миср ва Баҳри Сурх дармонда буданд;
Тарсу ҳарос дар байни мардум аз наҷоти онҳо аз Миср шубҳа дорад.

Мусо одамонро таскин медиҳад; Худо фармон медиҳад, ки даст бар баҳр дароз кунанд;
Бахр ба таври мӯъҷизавӣ қисмҳои хушкро барои гурези исроилиён ташкил медиҳанд;
Ваъдаи сахтгир кардани дили Фиръавн барои намоиши илоҳӣ.

Фариштаи исроилиёнро шабона тавассути обҳои тақсимшуда мебарад;
Сутуни абре, ки торикиро бар зидди мисриён таъмин мекунад ва барои Исроил равшанӣ мебахшад;
Армияи Миср аз обҳои баргашта сарнагун шуд; ҳеҷ кас зинда наmemонад.

Ин боб як лаҳзаи авҷгириро тасвир мекунад, ки дар он Худо қудрат ва садоқати Худро тавассути наҷоти мӯъҷизавӣ убури Баҳри Сурх аз ҷониби мардуми баргузидаи худ нишон медиҳад ва ҳангоми таъқиби нерӯҳои мисрӣ, ки дар ҷустуҷӯи дубора ё нобуд кардани онҳо дар Шарқи Наздик, ки аксар вақт бо низоъҳои кайҳонӣ алоқаманданд, нобуд мекунад. байни худоёне, ки миллатҳо ё қудратҳои муқобилро намояндагӣ мекунанд, як ҳодисае, ки хотираи дастаҷамъиро дар байни ибриён дар бораи дахолати илоҳӣ дар байни монеаҳои ба назар бартарафнашавандае, ки ҳангоми сафари озодӣ бар зидди ҳукмронии фиръавнӣ дучор мешуданд, васият мекунад, ки на танҳо бар зидди золимони инсонӣ, балки ҳамчунин нишон додани қудрати қудрати Худованд ё қудрати табиии дар доираи ҷаҳонбинии қадима, ки дар он вақт дар саросари фарҳангҳои гуногун дар саросари минтақа ҳукмфармо буд, чаҳорчӯбаи ҳикояи библиявиро дар бар мегирад.

Хуруҷ 14:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Роҳнамоии Худо роҳи дурусттарин ба сӯи муваффақият аст.

2. Ваъдаҳои Худо ҳамеша боэътимоданд.

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 14:2 Ба банӣ-Исроил бигӯ, ки онҳо рӯй гардонда, пеши Пиҳоҳирӯт, дар байни Миҷдол ва баҳр, дар муқобили Баал-Сафӯн ӯрду заданд: пеш аз он, дар канори баҳр ӯрду заданд.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки дар Пиҳаҳирот, дар байни Миҷдол ва баҳр, дар муқобили Баал-Сефон қарор гиранд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти ҷомеа: Чӣ тавр исроилиён дар ягонагӣ қувват пайдо мекунанд

1. Забур 46:1-2 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар мусибат аст. Бинобар ин, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо ба миёнаи баҳр бурда шаванд."

2. Яъқуб 1:22-24 "Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва нафси худро фиреб дода,. Зеро, агар касе каломро мешунавад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба калом нигоҳ мекунад. чеҳраи табии дар шиша: Зеро ӯ худро дида, ба роҳи худ меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна одам буд».

Хуруҷ 14:3 Зеро фиръавн дар бораи банӣ-Исроил хоҳад гуфт: "Онҳо дар замин печидаанд, биёбон онҳоро маҳкам кардааст".

Фиръавн бовар дорад, ки исроилиён дар биёбон мондаанд ва гурехта наметавонанд.

1. Худо назорат мекунад: Ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки умед нест

2. Бартараф кардани душвориҳо: раҳо шудан аз биёбон

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Хуруҷ 14:4 Ва дили фиръавнро сахт хоҳам кард, ки вай аз ақиби онҳо хоҳад рафт; ва бар фиръавн ва бар тамоми лашкари ӯ иззат хоҳам ёфт; то ки мисриён бидонанд, ки Ман Худованд ҳастам. Ва онҳо чунин карданд.

Худованд дили фиръавнро сахт гардонид, то ки ӯ аз паи банӣ-Исроил равад ва Ӯ бар фиръавн ва лашкари ӯ иззату эҳтиром дошт.

1. Подшоҳии Худо бар ҳама чиз, ҳатто бар дили Фиръавн.

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш, ҳатто вақте ки Фиръавн аз итоат кардан сарпечӣ кард.

1. Ишаъё 43:13 - "Бале, пеш аз он ки рӯзе буд, ки Ман ҳастам; ва касе нест, ки аз дасти ман раҳоӣ диҳад: Ман кор хоҳам кард, ва кӣ иҷозат медиҳад?"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Хуруҷ 14:5 Ва ба подшоҳи Миср хабар дода шуд, ки мардум гурехтаанд; ва дили фиръавн ва навкаронаш ба муқобили қавм афтода, гуфтанд: «Чаро мо чунин кардем, ки Исроилро аз бандагӣ раҳо кардем. мо?

Фиръавн ва хизматгоронаш вақте шуниданд, ки банӣ-Исроил гурехтаанд, ба изтироб афтоданд ва пурсиданд, ки чаро онҳо иҷозат доданд, ки хизмати худро тарк кунанд.

1. Нақшаи Худо ҳамеша аз нақшаи мо бузургтар аст.

2. Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо иродаи Худро дар ҳаёти мо иҷро мекунад.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Хуруҷ 14:6 Ва аробаи худро тайёр кард, ва қавми худро бо худ бурд.

Худованд аробаи Фиръавнро омода кард ва қавми Худро бо худ овард.

1. Қудрат ва ризқи Худованд дар муқобили мухолифат

2. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш

1. Ишаъё 31:5 - "Мисли паррандагон, ки дар болои сар мепаранд, Худованди Қодири Мутлақ Ерусалимро муҳофизат хоҳад кард; Ӯ онро сипар хоҳад кард ва наҷот медиҳад, аз болои он мегузарад ва наҷот хоҳад дод".

2. Ирмиё 46:3-4 - "Сипарҳои хурду калони худро омода кунед ва ба ҷанг биравед! Аспҳоро савор кунед, ба аспҳо савор шавед! Бо кулоҳҳо мавқеъ гиред, найзаҳои худро сайқал диҳед, зиреҳҳои худро бипӯшед. !"

Хуруҷ 14:7 Ва ӯ шашсад аробаи баргузида ва тамоми аробаҳои Миср ва сардоронро бар ҳар яке аз онҳо гирифт.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки шашсад аробаи баргузидаи Мисрро бо сардорони онҳо бигирад.

1. Ризкї ва њифзи Худо дар гоњи сахтї.

2. Аҳамияти тоъат дар иҷрои дастуроти Худо.

1. Матто 6:31-34 - Пас, хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? 32 Зеро ки халқҳо дар ҷустуҷӯи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи онҳо эҳтиёҷ доред. 33 Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад. 34 Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро ки фардо барои худаш ғамхорӣ хоҳад кард. Ба рӯз басанда аст ранҷи худ.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. 2 Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин ба замин афтад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қаъри баҳр ҳаракат кунанд.

Хуруҷ 14:8 Ва Худованд дили фиръавн подшоҳи Мисрро сахт гардонид, ва ӯ банӣ-Исроилро таъқиб кард, ва банӣ-Исроил бо дасти баланд берун шуданд.

Дили Фиръавн аз ҷониби Худованд сахт шуд ва ӯро водор сохт, ки банӣ-Исроилро таъқиб кунад, вақте ки онҳо бо қудрати бузург аз Миср баромаданд.

1. Қудрати Худо барои мубориза бурдан ҳатто якравтарин - Хуруҷ 14:8

2. Дидани дасти Худо дар ҳар вазъият - Хуруҷ 14:8

1. Ишаъё 63:17 - "Чаро ту дар либоси худ сурх ҳастӣ, ва либосҳои ту мисли касе ки дар равғани шароб мехезад?"

2. Румиён 9:17 - "Зеро ки Навиштаҳо ба Фиръавн мегӯяд: "Ман туро барои ҳамин эҳё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам, ва исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад".

Хуруҷ 14:9 Аммо мисриён тамоми аспҳо ва аробаҳои фиръавн ва сараҳояш ва лашкари ӯро таъқиб намуда, ба онҳо расиданд, ки дар соҳили баҳр, дар канори Пиҳоҳирӯт, дар пеши Баал-Сафӯн ӯрду заданд.

Мисриён бо аспҳо, аробаҳо, сараҳо ва лашкари фиръавн ба банӣ-Исроил таъқиб карданд, то ба соҳили Баҳри Сурх дар наздикии Пиҳоҳирут ва Баал-Сафон расиданд.

1. Агар бар Ӯ таваккал кунем, Худо пешопеши мо хоҳад рафт ва дар ҷангҳои мо меҷангад.

2. Худо метавонад ҳолатҳои ғайриимкони моро ба мӯъҷизаҳои раднашаванда табдил диҳад.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Хуруҷ 14:10 Ва ҳангоме ки фиръавн наздик шуд, банӣ-Исроил чашмони худро боло карданд, ва инак, мисриён аз ақиби онҳо равона шуданд; ва онҳо сахт тарсиданд, ва банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд.

Исроилиён вақте диданд, ки мисриён ба онҳо наздик мешаванд, ба ҳарос афтоданд. Онҳо аз Худованд мадад хостанд.

1. Худо паноҳгоҳи мо дар замонҳои душворӣ аст - Забур 45:1

2. Ба Масалҳои 3:5–6 ба Худо имон оваред ва таваккал кунед

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 14:11 Ва онҳо ба Мусо гуфтанд: «Азбаски дар Миср қабр набуд, оё моро бурд, то дар биёбон бимирем? Чаро бо мо чунин рафтор кардӣ, то ки моро аз Миср берун оварӣ?

Исроилиён тарсиданд ва ба Мусо шикоят карданд, ки чаро Худо онҳоро аз Миср гирифтааст.

1. Дар замонҳои тарсу шубҳа ба Худо таваккал кардан

2. Ба Худо таваккал кардан дар ризқу ҳифозат

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 23:4 Ҳарчанд аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Хуруҷ 14:12 Оё ин сухане нест, ки мо дар Миср ба ту гуфта будем: "Моро ором гузор, то ба мисриён хизмат кунем?" Зеро барои мо беҳтар буд, ки ба мисриён хизмат кунем, аз он ки дар биёбон бимирем.

Пештар исроилиён изҳори хоҳиш карда буданд, ки дар Миср бимонанд, то ба мисриён хизмат кунанд, гарчанде ки барои онҳо дар биёбон мурдан беҳтар аз он ки дар Миср мондан беҳтар мебуд.

1. Зиндагӣ мувофиқи нақшаи Худо беҳтар аз пайравӣ ба нафси мост.

2. Мо бояд омода бошем, ки аз минтақаҳои бароҳати худ баромада, ба иродаи Худо амал кунем.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Хуруҷ 14:13 Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод; зеро мисриёнро, ки имрӯз дидаед, боз хоҳед дид. дигар то абад нест.

Худованд наҷоти Худро ба мардум нишон хоҳад дод, ва мисриён то абад нест хоҳанд шуд.

1. Худо ҳамеша дар паҳлӯи мост, то ба мо роҳи наҷотро нишон диҳад.

2. Ба Худо имон оваред ва Ӯ роҳи озодиро фароҳам мекунад.

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтоданд, гарчанде ки обҳои он ғуррон мекунанд. ва кафк ва кӯҳҳо аз баландшавии онҳо ба ларза меоянд».

2. Ишаъё 41:10-13 "Пас натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард. Ҳама. Ҳар кӣ бар зидди ту хашм оварад, ҳатман хиҷил ва расво хоҳанд шуд, онон, ки ба ту мухолифат мекунанд, ночиз хоҳанд буд ва нобуд хоҳанд шуд, ҳарчанд душманони худро меҷӯӣ, нахоҳӣ ёфт. Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки дасти ростатро гирифта, ба ту мегӯяд: "Натарс; Ман ба ту ёрӣ хоҳам дод".

Хуруҷ 14:14: Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд.

Худованд барои халқи худ ҷанг хоҳад кард ва онҳо бояд ором ва осоишта бошанд.

1: Худо муҳофизи мост ва мо бояд ба муҳофизати Ӯ таваккал кунем.

2: Бовар кунед, ки Худо барои мо меҷангад ва мо бояд дар сулҳ бимонем.

1: Ишаъё 41:10-13 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қалби баҳр ҳаракат кунанд.

Хуруҷ 14:15 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Чаро Маро гиря мекунӣ? ба банӣ-Исроил бигӯ, ки пеш раванд:

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ба исроилиён бигӯяд, ки пеш раванд.

1. Бартараф кардани тарс дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Хуруҷ 14:16 Аммо ту асои худро боло бардор, ва дасти худро бар баҳр дароз кун, ва онро тақсим кун; ва банӣ-Исроил ба хушкӣ аз миёни баҳр хоҳанд рафт.

Худо ба Мӯсо фармуд, ки дасти худро бар баҳр дароз кунад ва онро тақсим кунад, то банӣ-Исроил аз замини хушк убур кунанд.

1. Қудрати Худо дар бартараф кардани тарс - таваккал ба Худо дар ҳолатҳои душвор

2. Иҷрои фармудаҳои Худо – тоату вафо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ ба ту маслиҳат медиҳам.

Хуруҷ 14:17 Ва инак, ман дилҳои мисриёнро сахт хоҳам кард, ва онҳо ба онҳо пайравӣ хоҳанд кард, ва ман бар фиръавн ва бар тамоми лашкари ӯ, бар аробаҳои ӯ ва саворонаш иззат хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки бо шикасти Фиръавн дили Фиръавнро сахттар мекунад ва Худро иззату эҳтиром мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо: Чӣ гуна нақшаҳои Ӯ ҳамеша ба ҷалоли Ӯ мебаранд

2. Бо қудрати Худо фурӯтан: Чӣ гуна Ӯ танҳо сарнавишти моро идора мекунад

1. Ишаъё 43:7 - Ҳар касе, ки бо номи Ман хонда мешавад, ва онҳоро Ман барои ҷалоли Худ офаридаам, ва Ӯро ман ба вуҷуд овардаам ва офаридаам.

2. Румиён 9:17 - Зеро Навиштаҳо ба фиръавн мегӯяд: "Маҳз барои ҳамин Ман туро эҳьё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам, ва исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад".

Хуруҷ 14:18 Ва мисриён хоҳанд донист, ки Ман Худованд ҳастам, ҳангоме ки ман бар фиръавн, бар аробаҳои ӯ ва савораҳояш иззату ҳурмат пайдо кардам.

Худо қудрати худро бар Фиръавн, аробаҳои ӯ ва савораҳояш нишон хоҳад дод, то мисриёнро аз бузургии Ӯ огоҳ созанд.

1. Қувват ва иззати Худо дар баробари балоҳо

2. Қувваи имон ба Худои таъоло

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

Хуруҷ 14:19 Ва фариштаи Худо, ки пешопеши ӯрдуи Исроил мерафт, дур шуда, аз ақиби онҳо рафт; ва сутуни абр аз пеши рӯи онҳо баромада, дар паси онҳо истод;

Фариштаи Худо ӯрдуи Исроилро роҳбарӣ мекард ва сутуни абр аз пеши онҳо ҳаракат карда, дар паси онҳо меистод.

1.Худованд дар ваќти душворї аз пешу пушти мо меравад.

2. Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад, ҳатто вақте ки ҳис мекунад, ки Ӯ дур аст.

1. Ишаъё 43:2 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд гузаронд. Вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, ту нахоҳӣ сӯхт, ва на алангаи аланга туро сӯзонд. ».

2. Забур 139:5-6 "Ту маро аз пасу пеш муҳофизат кардаӣ ва дасти Худ бар ман ниҳодӣ. Чунин дониш барои ман хеле аҷиб аст; Баланд аст, ман ба он расида наметавонам."

Хуруҷ 14:20 Ва он дар байни ӯрдуи мисриён ва ӯрдуи Исроил омад; ва барои онҳо абр ва торикӣ буд, вале шабро равшан мекард, ба тавре ки яке тамоми шаб ба дигаре наздик нашуд.

Абри зулмот, ки дар байни лагерҳои Исроил ва Миср омад, барои ҷудо кардани онҳо монеа эҷод кард.

1. Муҳофизати Худованд ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар миёниториктарин соат.

2. Қувваи имон ва таваккал ба Худо метавонад байни мо ва душманони мо садде эҷод кунад.

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо пинҳонҳои худ пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва ҷигарбанд аст.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки бар зидди шумо мебарояд, дар доварӣ рад хоҳед кард. Шумо ҳеҷ гуна низоъро бо қувваи худ ғолиб нахоҳед кард.

Хуруҷ 14:21 Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонд, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд.

Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард ва Худованд баҳрро ҷудо кард ва хушкиро ба вуҷуд овард.

1. Худо қодир аст, ки мӯъҷизаҳо анҷом диҳад ва монеаҳои ба назар ғайриимконро рахна кунад.

2. Қувваи имон метавонад ба натиҷаҳои аҷиб оварда расонад.

1. Юҳанно 16:33 - "Ин чизҳоро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ин ҷаҳон душворӣ хоҳед дошт. Аммо дилгир шавед! Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад. Вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

Хуруҷ 14:22 Ва банӣ-Исроил бар замини хушк ба миёнаи баҳр даромаданд, ва обҳо аз ҷониби рост ва чапашон барои онҳо деворе буд.

Муҳофизати Худо аз ҷудошавии мӯъҷизавии баҳри Сурх барои исроилиён аён аст.

1. Ба қудрати бузурги Худованд эътимод кунед

2. Аз вазъиятҳои душвор қувват гирифтан

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 107:29 - Ӯ тӯфонро ором кард, ва мавҷҳои баҳр хомӯш шуданд.

Хуруҷ 14:23 Ва мисриён, тамоми аспҳои фиръавн, аробаҳои ӯ ва савораҳояшро таъқиб намуда, то миёнаи баҳр даромаданд.

Артиши Фиръавн банӣ-Исроилро бо аробаҳо, аспҳо ва саворони Фиръавн то баҳри Сурх таъқиб карданд.

1. Ҷустуҷӯи халқи Худо: бартараф кардани душвориҳо дар қудрати Худо

2. Қувваи имон: устувор истодан дар муқобили эҳтимолияти ғайриимкон

1. Ибриён 11:29 Бо имон мардум аз Баҳри Сурх, мисли дар хушкӣ убур карданд, аммо вақте ки мисриён кӯшиш карданд, ғарқ шуданд.

2. Хуруҷ 14:14 Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

Хуруҷ 14:24 Ва чунин воқеъ шуд, ки бомдодон Худованд аз сутуни оташ ва абр ба лашкари мисриён нигоҳ карда, лашкари мисриёнро ба изтироб овард,

Худо бо нишон додани қувват ва қудрати худ исроилиёнро аз мисриён наҷот дод.

1: Худо Муҳофиз ва Наҷотдиҳандаи мост.

2: Биёед барои роҳҳое, ки Худо барои мо фароҳам меорад, шукргузор бошем.

1: Забур 46: 1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо ба миёнаҳои баҳр бурда шаванд; обҳои он ғуррон мешаванд ва ба изтироб меоянд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он ба ларза меоянд».

2: Ибриён 13:6 "То ки мо далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

Хуруҷ 14:25 Ва чарххои аробаҳои онҳоро кашиданд, то ки онҳоро сахт кашанд; ба тавре ки мисриён гуфтанд: «Аз пеши Исроил бигрезем; зеро ки Худованд барои онҳо бар зидди мисриён меҷангад.

Худованд барои исроилиён бар зидди мисриён ҷангида, онҳоро гурехт.

1. Худо нигаҳбони мост ва вақте ки мо дармондаем, барои мо меҷангад.

2. Мо метавонем ба Худо имон оварем ва Ӯ дар лаҳзаҳои душворӣ қувват ва далерӣ медиҳад.

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 14:26 Ва Худованд ба Мӯсо гуфт: «Дасти худро бар баҳр дароз кун, то ки об бар сари мисриён, бар аробаҳои онҳо ва саворони онҳо боз ояд».

Худованд ба Мусо гуфт, ки дасти худро бар баҳр дароз кунад, то об бар сари мисриён, аробаҳо ва саворони онҳо баргардад.

1. Қудрати Худоро дар рӯйдодҳои мӯъҷизавӣ дидан мумкин аст.

2. Итоати фармудаҳои Худо боиси ҳифзи Ӯ мегардад.

1. Забур 66:5 - Биёед ва корҳои Худоро бубинед; вай дар кори худ нисбат ба фарзандони одам олиҷаноб аст.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Хуруҷ 14:27 Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард, ва вақте ки субҳ намоён шуд, баҳр ба қуввати худ баргашт; ва мисриён ба муқобили он гурехтанд; ва Худованд мисриёнро дар миёнаи баҳр сарнагун кард.

Мӯсо дасташро бар баҳр дароз кард ва субҳ ба ҳолати муқаррарӣ баргашт. Мисриён кӯшиш карданд, ки гурезанд, вале Худованд онҳоро дар миёнаи баҳр ғарқ кард.

1. Қудрати Худо метавонад ҳар монеаро паси сар кунад

2. Чун Худо ҳидоят кунад, ба ризқи Ӯ таваккал кун

1. Ишаъё 43:16-17 - «Худованд чунин мегӯяд, ки роҳе дар баҳр ва пайраҳае аз обҳои пурқувват мебахшад, ва ароба ва асп, лашкар ва қувватро берун меоварад; онҳо якҷоя хоҳанд хобид, онҳо бархоста нахоҳанд шуд; онҳо хомӯш мешаванд, онҳо мисли пилта хомӯш карда мешаванд "

2. Забур 107:29-30 - "Ӯ тӯфонро ором кард, ва мавҷҳои баҳр хомӯш шуд. Он гоҳ шод шуданд, ки ором буданд, ва онҳоро ба паноҳгоҳи дилхоҳашон раҳнамоӣ кард".

Хуруҷ 14:28 Ва об баргашта, аробаҳо ва саворон ва тамоми лашкари фиръавнро, ки аз паси онҳо ба баҳр омада буданд, фаро гирифт; на он қадар зиёд, ки яке аз онҳо боқӣ монд.

Оби баҳри Сурх ба сари мисриён баста шуд ва ҳеҷ яке аз онҳо зинда намонд.

1. Қудрати Худо метавонад ҳар монеаро паси сар кунад.

2. Вақте ки Худо дар паҳлӯи мост, ҳеҷ чиз монеи роҳи мо шуда наметавонад.

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтоданд, гарчанде ки обҳои он ғуррон мекунанд. ва кафк ва кӯҳҳо аз баландшавии онҳо ба ларза меоянд».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

Хуруҷ 14:29 Аммо банӣ-Исроил бар хушкӣ дар миёни баҳр қадам мезаданд; ва обҳо аз тарафи рост ва чапашон барои онҳо деворе буд.

Банӣ-Исроил ба таври мӯъҷиза аз баҳри Сурх дар хушкӣ гузаштанд.

1. Худо Санг ва Наҷотдиҳандаи мост

2. Қудрати Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

Хуруҷ 14:30 Ҳамин тавр Худованд дар он рӯз Исроилро аз дасти мисриён наҷот дод; ва Исроил мисриёнро дар соҳили баҳр мурда диданд.

Дар рӯзи хуруҷ Худованд Исроилро аз мисриён, ки дар соҳили баҳр мурда буданд, наҷот дод.

1. Худо ҳамеша моро аз душманонамон наҷот медиҳад.

2. Мо метавонем ба Худованд бовар кунем, ки моро аз хатар наҷот диҳад.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 14:31 Ва Исроил он кори бузургеро, ки Худованд бар мисриён кард, диданд, ва қавм аз Худованд тарсиданд, ва ба Худованд ва ба бандаи ӯ Мусо имон оварданд.

Кори мӯъҷизавии Худо дар болои мисриён қудрати Ӯро нишон дод ва мардум аз Ӯ ва бандааш Мусо метарсиданд ва имон оварданд.

1. Қудрати Худо дар амал

2. Зарурати имон ва тоъат

1. Ишаъё 40:28–31

2. Румиён 1:20-21

Хуруҷи 15-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 15:1-12 Мусо ва исроилиён пас аз наҷоти мӯъҷизавӣ аз лашкари таъқиби Миср дар баҳри Сурх суруди ҳамду санои Худоро мехонанд. Онҳо Худовандро барои ғалабаи Ӯ бар душманонашон ҳамду сано хонда, қудрат ва тавоноии Ӯро эътироф мекунанд. Ин тарона аз нобудшавии аробаҳои Фиръавн ва лашкари ӯ дар баҳр нақл мекунад ва нақши Худоро ҳамчун ҷанговар ва наҷотдиҳанда таъкид мекунад. Исроилиён барои наҷоташон миннатдорӣ баён мекунанд ва Яҳуваро Худои худ эътироф мекунанд ва ваъда медиҳанд, ки Ӯро маъбад бино мекунанд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 15:13-18 идома дода, суруди ҳамду сано ба эълон кардани садоқати Худо ва нақшаҳои оянда барои халқи Ӯ мегузарад. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр Яҳува онҳоро бо муҳаббати устувор роҳнамоӣ мекунад ва онҳоро ба сӯи макони муқаддаси худ, ба кӯҳи мероси Худ ҳидоят

мекунад. Халққо аз ин мӯъҷизот мешунаванд ва аз тарс меларзанд. Халқи Худо итминон дорад, ки Ӯ онҳоро ба замини ваъдашуда ба Канъон меорад ва дар он ҷо бехатар мешинонад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 15: 19-27, Мириам як қатор занонеро роҳбарӣ мекунад, ки ба сурудхонӣ ва рақс ҳамроҳ шуда, ғалаба бар Мисрро ҷашн мегиранд. Онҳо бо танбӯр ва оҳангҳои шодмонӣ шодӣ ва шукронаи худро ба Худо барои аъмоли бузурги Ӯ баён мекунанд. Пас аз ин ҷашн, Мусо исроилиёнро ба биёбони Шур мебарад, ки дар он ҷо се рӯз бе об сафар мекунанд. Вақте ки онҳо ниҳоят ба Мора расиданд, онҳо оби талхро пайдо мекунанд, ки бо дастури Мусо аз дарахте, ки ба он андохта шудааст, ширин мекунад. Дар он ҷо, дар Мора, Худо барои халқи худ қонунҳо ва қоидаҳоро муқаррар мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 15 пешниҳод мекунад:
Суруди ҳамду сано аз Мусо ва банӣ-Исроил пас аз раҳоии баҳри Сурх;
Эътироф кардани қудрати Яҳува бар душманон;
Ваъда додан барои сохтани осоишгоҳ; миннатдорӣ баён карданд.

Эълони садоқати Худо ба сӯи замини ваъдашуда;
Кафолати кишти бехатар дар Канъон;
Халққо дар бораи мӯъҷизоте, ки Худованд ба амал меоварад, мешунаванд.

Ҷашн аз ҷониби Мириам тавассути сурудхонӣ, рақс;
Сипосгузорӣ ба воситаи даф, оҳангхои форам баён мешавад;
Саёҳат тавассути биёбон; расидан ба Мара бо оби талх бо дахолати илоҳӣ ширин; муқаррар кардани қонунҳо, қоидаҳо аз ҷониби Худо.

Ин боб ҳамду санои Мусо ва банӣ-Исроилро пас аз фирори мӯъҷизавӣ аз Миср нишон медиҳад, ки ҳам шукргузорӣ барои раҳоӣ аз қувваҳои золим ва ҳам эътирофи сифатҳои илоҳӣ ба монанди қудрат ё садоқат, ки дар тӯли сафари озодӣ нишон дода шудаанд, як ҷашне, ки иштироки занонро дар бар мегирад. Мириам, ки дар чаҳорчӯбаи ривоятҳои ибрӣ нақши муҳим мебозад, ки ифода ё таҷассуми марбут ба шодии ҷомеаро дар байни амалҳои ибодатӣ инъикос мекунад, ки амалияҳои фарҳангии дар шароити Шарқи Наздик паҳншуда аксар вақт бо мусиқӣ, расму оинҳои рақсӣ ҳамроҳӣ мекунанд, ки аксуламалҳои эмотсионалӣ дар натиҷаи мудохилаи илоҳӣ ё шаклгирии динӣ ба вуҷуд меоянд. ҳувият дар байни одамони интихобшуда (Исроил) ҳангоми таҳкими хотираи дастаҷамъӣ дар бораи лаҳзаҳои муҳиме, ки дар марҳилаҳои ташаккулёбӣ дар таърихи библия дучор омадаанд, мавзӯъҳоро дар бар мегиранд, ба монанди фидя аз қудратҳои ситамгар ё роҳнамое, ки ба иҷрои ваъдаҳои аҳдномавӣ, ки бо мероси замин дар тӯли наслҳо алоқаманданд.

Хуруҷ 15:1 Ва Мусо ва банӣ-Исроил ин сурудро барои Худованд хонда, гуфтанд: «Барои Худованд суруд хоҳам гуфт, зеро ки Ӯ ба таври ҷалол ғалаба кардааст; асп ва савораи худро дар баҳр андохт».

Мусо ва банӣ-Исроил суруди ҳамду сано барои пирӯзии Худованд бар душманонашон хонданд.

1. Қувваи ҳамду сано: пирӯзиҳои Худо дар ҳаёти мо

2. Суруди ситоиш: Шод шудан аз пирузии Худо

1. Забур 150:6 - Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано кунед.

2. Румиён 15:11 - Ва боз ҳамду сано кунед: Худованд, эй ҳамаи халқҳо! ва Ӯро ситоиш кунед, эй тамоми мардум.

Хуруҷ 15:2 Худованд қувват ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шуд; Ӯ Худои ман аст, ва Ман барои ӯ маскан омода хоҳам кард; Худои падарам аст ва ман ӯро сарафроз хоҳам кард.

Ин порча Худовандро ҳамчун манбаи қувват, наҷот ва шодӣ ситоиш мекунад.

1. Шод шудан аз наҷоти Худованд

2. Эҳсоси қувват ва шодии Худованд

1. Забур 118:14 - Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; вай наҷоти ман шудааст.

2. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед шуморо дар имон аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур гардонад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс умеди фаровон дошта бошед.

Хуруҷ 15:3 Худованд марди ҷанговар аст: номи ӯ Худованд аст.

Ин порча аз Хуруҷ дар бораи қудрат ва қудрати Худованд ҳамчун ҷанговар сухан меронад.

1. Худованд: Ҷанговари тавоно

2. Ҳукмронии Худо дар ҷанг

1. Ишаъё 59: 16-17 - "Вай дид, ки касе нест, вай дар ҳайрат афтод, ки касе нест, ки дахолат кунад; бинобар ин бозуи худ барои ӯ наҷот ёфт, ва адолати худ ӯро дастгирӣ кард. Ӯ адолатро ба бар кард. синаи худ ва кулоҳи наҷот бар сараш; либоси интиқомӣ ба бар кард ва худро мисли ҷомае бо ғайрат печонд».

2. Забур 24:8 - "Ин Подшоҳи ҷалол кист? Худованди тавоно ва тавоно, Худованд дар ҷанг пурқувват"

Хуруҷ 15:4 Аробаҳои фиръавн ва лашкари ӯро ба баҳр андохт; сардорони баргузидаи ӯ низ дар баҳри Сурх ғарқ шуданд.

Қудрати Худо тавассути доварӣ бар зидди Фиръавн ва лашкари ӯ нишон дода мешавад.

1. Доварии Худо ҳамеша мавҷуд аст ва қудрати Ӯ беҳамто аст.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба Худованд таваккал кунем, зеро Ӯ моро аз ҳар вазъият наҷот медиҳад.

1. Забур 33:4-5: Зеро каломи Худованд рост ва рост аст; дар хар кораш содик аст. Худованд адолат ва адолатро дӯст медорад; замин аз мехри бепоёни у пур аст.

2. Хуруҷ 15:13: Ту бо марҳамати Худ қавмеро, ки фидия додай, пеш бурдӣ; онҳоро бо қуввати худ ба манзили муқаддаси Худ роҳнамоӣ кардӣ.

Хуруҷ 15:5 Умрҳо онҳоро пӯшониданд; онҳо мисли санг дар қаъри қаър афтоданд.

Ин порча ба қудрати Худо барои мағлуб кардани душманони халқи худ аст.

1: Худо тавоност ва метавонад ҳама монеаҳоро паси сар кунад.

2: Мо метавонем ба қудрат ва садоқати Худо таваккал кунем, то моро аз душманонамон муҳофизат кунад.

1: Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2: Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Хуруҷ 15:6 Дасти рости Ту, эй Худованд, дар қувват ҷалол ёфт; дасти рости Ту, эй Худованд, душманро пора-пора кард.

Дасти рости Худованд пурқувват аст, ва Ӯ душманони Худро шикастааст.

1: Қудрати Худо бемисл аст ва Ӯ метавонад ҳар як душманро мағлуб кунад.

2: Вақте ки мо заифем, Худо қавӣ аст ва барои мо меҷангад.

1: Isaiah 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам."

2: Забур 118:15 - "Овози шодӣ ва наҷот дар хаймаҳои одилон аст; дасти рости Худованд далерона амал мекунад".

Хуруҷ 15:7 Ва бо бузургии бузургии худ онҳоеро, ки бар зидди ту қиём карданд, сарнагун сохтай;

Бузургӣ ва бузургии Худо бо қудрати ӯ барои мағлуб кардан ва нобуд кардани душманонаш нишон дода мешавад.

1. Қудрати Худо дар ғалаба нишон дод

2. Ғазаби Худо ва оқибатҳои он

1. Забур 68:1-2 - "Бигзор Худо бархезад, душманонаш пароканда шаванд; нафратоварон аз Ӯ бигрезанд; чунон ки дуд берун меравад, онҳоро низ дур кунед; чунон ки муми пеши оташ гудохта мешавад, бигзор шарир дар ҳузури Худо нобуд мешаванд».

2. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед: зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Хуруҷ 15:8 Ва бо садои бинии ту обҳо ҷамъ шуданд, обхезиҳо мисли тӯда рост истода, қаъри баҳр дар қалби баҳр ҷамъ шуданд.

Қудрати Худо бар табиат дар ҷудошавии баҳри Сурх нишон дода мешавад.

1. Қудрати Худо дар убури баҳри Сурх: Таҳқиқот оид ба имон дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба ризқи Худованд: Дарс гирифтан аз убури баҳри Сурх

1. Хуруҷ 14:21-31 - Гузаргоҳи баҳри Сурх

2. Забур 64:7 - Қудрати Худо бар табиат

Хуруҷ 15:9 Душман гуфт: "Таъқиб хоҳам шуд, ба даст меорам, ғаниматро тақсим мекунам"; шаҳватам бар онҳо сер шавад. Шамшери худро хоҳам кашид, дасти ман онҳоро несту нобуд кунад.

Муҳофизати Худо аз душманон як пандест, ки мо ба Ӯ таваккал кунем.

1: Имони мо ба Худо моро аз ҳар гуна душманоне, ки ба роҳи мо меоянд, муҳофизат мекунад.

2: Ҳеҷ як душман барои Худо аз ҳад қавӣ нест ва мо метавонем барои муҳофизати худ ба Ӯ такя кунем.

1: Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2: Isaiah 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 15:10 Ту бо шамоли худ вазид, баҳр онҳоро фаро гирифт; онҳо мисли сурб дар обҳои пурқувват ғарқ шуданд.

Худованд қудрати худро бо шамол нишон дод, то лашкари Фиръавнро бо баҳр пӯшонад.

1. Ба воситаи имон, ҳатто тавонотарин монеаҳоро паси сар кардан мумкин аст

2. Қудрати Худо тавоно ва боздошташаванда аст

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 107:29 - Ӯ тӯфонро ором кард, ва мавҷҳои баҳр хомӯш шуданд.

Хуруҷ 15:11 Дар байни худоён, эй Худованд, кист ба Ту монанд? Кист мисли ту, дар қудсият ҷалол, дар ҳамду сано тарсон ва мӯъҷизот?

Худо дар ҷалол ва қудсияти худ беҳамто аст ва Ӯ барои корҳои аҷоибаш ситоиш карда мешавад.

1. Аҷиби ягонагии Худо

2. Ҷашни бузургии Худованди мутаъол

1. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ!

2. Забур 145:3-7 - Худованд бузург аст, ва бузург аст ситоиш, ва бузургии Ӯ ақлнопазир аст.

Хуруҷ 15:12 Ту дасти рости Худро дароз кардӣ, замин онҳоро фурӯ бурд.

Худо қудрати худро бо он нишон дод, ки дасти росташро дароз карда, заминро фурӯ барад.

1. Қудрати Худо беҳамто аст: Омӯзиши Хуруҷ 15:12

2. Қувваи Худо ва адолати Ӯ: Нигоҳе ба Хуруҷ 15:12

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 89:13 - "Дасти рости Ту аз адолат пур аст. Бигзор кӯҳи Сион шод шавад; духтарони Яҳудо аз довариҳои Ту шод шаванд".

Хуруҷ 15:13 Ту бо марҳамати Худ қавмеро, ки фидия додай, пеш бурдӣ; онҳоро бо қуввати худ ба манзили муқаддаси Худ роҳнамоӣ кардӣ.

Раҳмат ва қудрати Худо моро ба сӯи амният ва муқаддасот мебарад.

1. Раҳмат ва қудрати Худо: Роҳ ба сӯи амният ва қудсият

2. Қудрати раҳмат ва қудрати Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро, чӯпони бузурги гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди абадӣ, шуморо бо ҳар кори нек муҷаҳҳаз гардонад, то ки шумо кори Ӯро ба ҷо оваред. ба воситаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Хуруҷ 15:14 Мардум мешунаванд ва метарсанд: андӯҳи сокинони Фаластинро фаро хоҳад гирифт.

Мардуми Фаластин аз қудрати Худо мешунаванд ва аз ӯ метарсанд ва боиси андӯҳи онҳо мешаванд.

1. Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст

2. Қудрати Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 8:13 - "Худованди лашкарҳоро тақдис намо, ва бигзор ӯ тарси шумо бошад, ва бигзор вай бими шумо бошад".

2. Забур 19:9 - "Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст: доварии Худованд комилан рост ва одилона аст".

Хуруҷ 15:15 Он гоҳ мири Адӯм дар ҳайрат хоҳанд монд; мардони Мӯоб, ки онҳоро ларзон хоҳанд гирифт; тамоми сокинони Канъон об хоҳанд шуд.

Сардорони Адӯм ва мардони Мӯоб аз ҳайрат хоҳанд шуд, ва сокинони Канъон аз тарс пур хоҳанд шуд.

1. Аз Худо битарсед, на аз одам - Ишаъё 8:12-13

2. Ба вафодории Худо дил гирифтан - Такрори Шариат 7:9

1. Худованд одами ҷанг аст - Хуруҷ 15:3

2. Худованд тавоно аст - Забур 89:8

Хуруҷ 15:16 Ва тарсу ҳарос ба сари онҳо хоҳад афтод; аз бузургии бозуи ту онҳо мисли санг ором хоҳанд буд; То он даме ки қавми Ту аз убур гузаранд, эй Худованд, то он даме ки қавм аз он бигзарад, ки Ту онро харидӣ.

Худо тарсу ваҳмро бар душманонаш хоҳад овард, то ки халқи Ӯ аз он бе осеб бигзарад.

1. Донистани ваъдаи муҳофизати Худо

2. Дар баробари тарс чӣ гуна ба Худо таваккал кардан мумкин аст

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

Хуруҷ 15:17 Ту онҳоро овар ва онҳоро дар кӯҳи мероси Худ, дар маконе, эй Худованд, ки дар он сукунат сохтай, дар қудсе, эй Худованд, бинишин, эй Худованд, ки онро дастҳои Ту мустаҳкам кардай.

Худованд ба мо макони зист ва макони зист додааст.

1.Худованд ба мо маконе додааст, ки худамон бигӯем: Ҷойгоҳи паноҳгоҳ ва амн.

2. Худованд барои мо маконе муқаррар кардааст, ки дар он сокин шавем: Ҷойгоҳи паноҳгоҳ ва муҳофизат.

1. Забур 91:1-2 "Он ки дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст: Худои ман, дар Ӯ хоҳад буд. Ман боварӣ дорам."

2. Ишаъё 4:5-6 «Ва Худованд бар ҳар як манзили кӯҳи Сион ва бар анҷуманҳои он рӯзона абр ва дуд, ва дар шаб дурахши оташи алангаро хоҳад офарид, зеро ки бар тамоми ҷалол хоҳад буд. Ва дар он ҷо хайма барои сояе дар рӯз аз гармӣ, ва барои паноҳгоҳ, ва барои пинҳон аз тӯфон ва аз борон хоҳад буд».

Хуруҷ 15:18: Худованд то абад подшоҳӣ хоҳад кард.

Худованд то абад подшоҳӣ хоҳад кард.

1. Малакути бепоёни Худо - Ёдрас кардани ҳукмронии абадии Худо ва чӣ гуна он бояд ба ҳаёти мо таъсир расонад.

2. Имони бепоён - Чӣ гуна ҳукмронии бепоёни Худо ба мо дар лаҳзаҳои шубҳа ва ноумедӣ умед ва қувват мебахшад.

1. Забур 145:13 - Малакути Ту салтанати ҷовидонӣ аст, ва салтанати Ту дар тӯли наслҳо боқӣ мемонад.

2. Ишаъё 9:7 - Афзоиши ҳукумати ӯ ва осоиштагии ӯ, бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ, барои барқарор кардани он ва бо адолат ва адолат дастгирӣ кардани он аз ин вақт ва то абад хотима нахоҳад дошт. .

Хуруҷ 15:19 Зеро ки аспи фиръавн бо аробаҳои худ ва савораҳояш ба баҳр даромад, ва Худованд оби баҳрро бар онҳо боз овард; вале банӣ-Исроил ба хушкӣ дар миёнаи баҳр рафтанд.

Худованд оби баҳрро бар аробаҳо ва саворони фиръавн овард, дар ҳоле ки банӣ-Исроил аз баҳр дар хушкӣ мерафтанд.

1. Худо муҳофизи ниҳоии қавми худ аст.

2. Вақте ки мо ба Худованд таваккал мекунем, мо ҳеҷ гоҳ танҳо нестем.

1. Забур 91:14-15 - Азбаски ӯ маро дар муҳаббат нигоҳ медорад, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро муҳофизат мекунам, зеро ӯ номи маро медонад. Вақте ки ӯ маро даъват мекунад, ман ба ӯ ҷавоб медиҳам; Дар мусибат бо ӯ хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард.

2. Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

Хуруҷ 15:20 Ва Марьями набӣ, хоҳари Ҳорун, най ба дасташ гирифт; ва тамоми занон аз ақиби ӯ бо найҳо ва рақсҳо баромаданд.

Мириам раҳпаймоии занонро бо тембр ва рақсҳо мебарад.

1. Қудрати занон дар ибодат

2. Шоди ибодат

1. 1 Подшоҳон 18:6,7 - Довуд бо тамоми қувваи худ ба ҳузури Худованд рақс мекард

2. Луқо 19:37-40 - Исо бо шодӣ, суруд ва ҳамду санои Худо ба Ерусалим даромад

Хуруҷ 15:21 Ва Марям ба онҳо ҷавоб дод: «Барои Худованд суруд хонед, зеро ки Ӯ ба таври ҷалол ғалаба кардааст; асп ва савораашро ба баҳр андохт.

Ин порча дар бораи Мириам дар ҷашни пирӯзии Худо бар мисриён суруд мехонад.

1. Наҷотбахшии Худо - Таҷлили пирӯзии Худо дар ҳаёти мо

2. Нерӯи ҳамду сано - Сурудхонӣ дар ситоиши мӯъҷизаҳои Худо

1. Забур 13:5-6 - Аммо ман ба марҳамати Ту таваккал кардам; дили ман аз наҷоти Ту шод хоҳад шуд. Ман барои Худованд суруд хоҳам гуфт, зеро ки Ӯ ба ман эҳсон кардааст.

2. Забур 118:15-16 - Овози шодӣ ва наҷот дар хаймаҳои одилон аст: дасти рости Худованд далерона амал мекунад. Дасти рости Худованд баланд аст, дасти рости Худованд далерона мекунад.

Хуруҷ 15:22 Ва Мусо Исроилро аз баҳри Сурх овард, ва онҳо ба биёбони Шур баромаданд; ва се рӯз дар биёбон рафтанд, ва об наёфтанд.

Мусо банӣ-Исроилро аз Баҳри Сурх ва ба биёбони Шур бурд, ва дар он ҷо се рӯз об ҷустуҷӯ карданд, вале наёфтанд.

1. Худо моро имтиҳон мекунад, ҳатто вақте ки моро рӯзӣ медиҳад.

2. Ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо номаълум имон муҳим аст.

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Хуруҷ 15:23 Ва ҳангоме ки ба Мора расиданд, аз оби Мора нӯшида натавонистанд, зеро ки онҳо талх буд; бинобар ин номи онро Мора хонданд.

Банӣ-Исроил ба Мора расиданд, вале обро нӯшидан натавонистанд, зеро онҳо талх буданд.

1. Пешниҳоди Худо барои мо на ҳамеша ба он чизе ки мо интизор ҳастем.

2. Ҳатто агар талх бошад ҳам, Худо ба ҳар ҳол ризқ медиҳад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 15:24 Ва мардум аз Мусо шикоят карда, гуфтанд: «Чӣ бинӯшем?

Банӣ-Исроил аз Мусо шикоят карда, пурсиданд, ки дар биёбон чӣ менӯшанд.

1. Омӯзиши қадр кардани он чизе, ки мо дорем - омӯзиши миннатдорӣ

2. Вақте ки кор сахт мешавад: Бартараф кардани мушкилот бо имон

1. Юҳанно 4:14 - "Аммо ҳар кӣ аз обе ки Ман ба вай медиҳам, менӯшад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд. Аммо обе, ки ба вай медиҳам, дар вай чашмаи обе хоҳад шуд, ки ба ҳаёти ҷовидонӣ мерезад".

2. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи эҳтиёҷ гап мезанам, зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате, ки набошам, қаноатманд бошам: Ман медонам, ки чӣ гуна хор шавам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. Дар ҳама ҷо ва дар Ҳар он чиро, ки ман сер шудан ва гурусна буданро омӯхтам, ҳам фаровон шудан ва ҳам дар мӯҳтоҷ буданро омӯхтаам.

Хуруҷ 15:25 Ва ӯ сӯи Худованд нидо кард; ва Худованд ба ӯ дарахтеро нишон дод, ки ҳангоме ки ӯ ба об андохт, обҳо ширин гашт; дар он ҷо барои онҳо қонун ва дастуре ба вуҷуд овард, ва дар он ҷо онҳоро имтиҳон кард,

Мусо аз Худованд фарёд зада, мадад хост, ва Худованд ба ӯ дарахтеро нишон дод, ки ҳангоми ба об андохтан онҳо ширин мешуданд. Дар он ҷо Мӯсо қонун ва дастуроте бароварда ва мардумро озмуд.

1. Худо Манбаи ёри мо дар замонҳои зарурӣ аст

2. Худо моро барои исботи имонамон меозмояд

1. Ишаъё 41:17-18 Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард. Дар баландкӯҳҳо дарёҳо мекушоям, ва дар миёни водиҳо чашмаҳоро мекушоям: биёбонро ҳавзи об ва замини хушкро чашмаҳои об хоҳам сохт.

2. Забур 145:18 Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

Хуруҷ 15:26 Ва гуфт: «Агар ту ба овози Худованд Худои худ боғайрат гӯш диҳӣ, ва он чи дар назари Ӯ дуруст аст, ба ҷо оварӣ, ва ба аҳкоми Ӯ гӯш диҳӣ ва тамоми фароизи Ӯро риоя кунӣ, ҳеҷ чизро Аз ин бемориҳое, ки бар сари мисриён овардаам, бар ту, зеро ки Ман Худованде ҳастам, ки туро шифо мебахшад.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба овози Худо гӯш диҳем, дар назари Ӯ дуруст рафтор кунем, ба аҳкоми Ӯ гӯш диҳем ва қонунҳои Ӯро риоя кунем, то аз бемориҳо канорагирӣ кунем.

1. Итоати Худо калиди саломатӣ ва беҳбудӣ аст

2. Фаҳмидани манфиатҳои тоат ба Худо

1. Забур 91:10-11 - Ба ту бадӣ нахоҳад расид, вабо ба манзили ту наздик нашавад; зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ бар шумо супориш хоҳад дод, то ки шуморо дар ҳама роҳҳоятон нигоҳ доранд.

11. Ишаъё 53:5 - Аммо Ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд, Ӯ барои гуноҳҳои мо латукӯб шуд; азоби осоиштагии мо бар Ӯ буд ва бо ҷароҳатҳои Ӯ шифо ёфтаем.

Хуруҷ 15:27 Ва ба Элим омаданд, ки дар он ҷо дувоздаҳ чоҳи об ва шасту даҳ дарахти хурмо буд, ва дар он ҷо дар канори об ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил ба Элим омада, дувоздаҳ чоҳ ва ҳафтод дарахти хурмо ёфтанд.

1. Омӯзиш ба Худо таваккал карданро ҳатто ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор.

2. Тавассути қувват ва ваҳдат дар баробари душвориҳо.

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Масалҳо 3:5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳми худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Хуруҷи 16-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 16:1-12, исроилиён саёҳати худро дар биёбон идома медиҳанд ва бо мушкилоти нави нарасидани ғизо дучор меоянд. Онҳо аз Мусо ва Ҳорун шикоят карда, изҳори орзу мекунанд, ки ризқу рӯзии дар Миср доштаашон. Худо шикоятҳои онҳоро мешунавад ва ваъда медиҳад, ки аз осмон ба онҳо нон медиҳад. Ӯ ба Мӯсо мегӯяд, ки бегоҳ онҳо гӯшт хӯранд ва саҳар нон хоҳанд дошт. Ин озмоиши садоқати онҳо барои риояи дастурҳои Худост.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 16:13-21 идома дода, он шом бедона бо ваъдаи Худо ӯрдугоҳро мепӯшонад. Мардум онҳоро ҷамъ мекунанд ва барои хӯрдан гӯшти фаровон доранд. Саҳар як қабати шабнам рӯи заминро мепӯшонад, ки дар баробари баромадани офтоб бухор мешавад ва моддаи хуби пора-монанди маннаро пайдо мекунад. Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки танҳо ба қадри кофӣ барои эҳтиёҷоти ҳаррӯзаи ҳар кас на бештар ва на камтар ҷамъ кунанд. Онҳое, ки бештар ҷамъ мешаванд, дар як шаб вайрон мешавад, магар дар рӯзи ҷумъа, вақте ки ду маротиба бештар ҷамъ мешаванд, зеро рӯзи шанбе рӯзи истироҳат аст.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 16:22-36, Мусо ба мардум дастур медиҳад, ки дар рӯзҳои корӣ манна ҷамъоварӣ кунанд ва дар рӯзи шанбе истироҳат кунанд, ки дар он рӯзе, ки Худо аз ҷониби Худо тақдис карда шудааст, дар он ҷо манна таъмин карда намешавад ва дар саҳро пайдо намешавад. Баъзеҳо ин дастурро сарфи назар мекунанд, вале дарк мекунанд, ки қисмҳои зиёдатии онҳо дар як шабонарӯз кирмҳо сироят мекунанд ё бадбӯй мешаванд. Аммо, дар рӯзҳои ҷумъа, вақте ки онҳо барои риояи рӯзи шанбе ду маротиба бештар ҷамъ меоянд, он то ба охир расидани рӯзи шанбе ҳангоми ғуруби офтоб вайрон намешавад ва кирмҳоро ба худ ҷалб намекунад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 16 пешниҳод мекунад:
Исроилиён аз нарасидани ғизо дар биёбон шиква мекарданд;
Ваъдаи Худо дар бораи аз осмон нон додан;
Дастурҳо оид ба ҷамъ овардани захираҳои ҳаррӯза дода шудаанд.

Бошишгохи бедона барои хуроки бегохй гушт таъмин мекунад;
Манна ҳамчун пораҳои хубе пайдо мешавад, ки шабнам бухор мешавад;

Фармон диҳед, ки барои ниёзҳои ҳаррӯза ба қадри кофӣ ҷамъ кунед; қисми дукарата пеш аз шанбе.

Дастур оид ба риояи оромии рӯзи шанбе бе ҷамъоварии манна;
Беэътиноӣ ба қисмҳои вайроншуда ё сироятшуда оварда мерасонад;
Истисно барои ҷамъоварӣ кардани қисми дукарата пеш аз рӯзи шанбе бе вайроншавӣ то пас аз ғуруби офтоб.

Ин боб як ҳодисаи дигари душворро ҳангоми саёҳати исроилиён тавассути биёбон пас аз раҳоӣ аз Миср тасвир мекунад, ки даврае, ки бо камбудӣ ё норасоии ғизо дар байни контексти қадимии Шарқи Наздик қайд карда мешавад, таъкид мекунад, ки таъминоти илоҳӣ аксар вақт бо минтақаҳои биёбонӣ алоқаманд аст, ки дар он ҷо тарзи ҳаёти бодиянишин такя ба дахолати ғайриоддӣ дар байни ҳаётро таъкид мекунад. эътимод, вафодорӣ ва шубҳа, норозигӣ дар байни ҷомеаи ибрӣ, ки бо душвориҳо рӯбарӯ мешаванд, ҳангоми ҷустуҷӯи иҷрои ваъдаҳои аҳд, ки бо мероси замин алоқаманданд, дар тӯли наслҳо ҷустуҷӯ карда мешуданд, воқеае, ки на танҳо ҳамчун ёдоварӣ дар бораи садоқати Худованд хизмат мекунад, балки инчунин озмоиши итоаткорӣ нисбат ба аҳкоми аҳкоми Худоро инъикос мекунад. муносибати байни одамони баргузида (Исроил), ки аз ҷониби Мусо, Ҳорун муаррифӣ шудааст, ҳангоми таҳкими хотираи амалҳои мӯъҷизавӣ, ки ҳангоми сафари озодӣ бар зидди ҳукмронии фиръавнӣ дар чаҳорчӯби ривоятҳои библиявӣ дар атрофи мавзӯъҳо ба монанди ғизо, таъминоти мӯъҷизавӣ дар заминаи таҷрибаҳои фарҳангии қадима мушоҳида мешавад. расму оинҳо, расму оинҳое, ки бо қурбониҳои хӯрокворӣ алоқаманданд, ки бо ибодати зич алоқаманданд, ки ифодаҳои бо миннатдории зич алоқаманд, вобастагӣ ба худоӣ (Яҳве) дар ҷаҳонбинии қадимаи Шарқи Наздик эҳтиром карда мешаванд, ки дар он давра дар фарҳангҳои мухталиф дар саросари минтақа ҳукмфармо буданд, ки чаҳорчӯбаи ривоятҳои библиявиро дар бар мегиранд.

Хуруҷ 16:1 Ва онҳо аз Элим кӯч карданд, ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроил дар рӯзи понздаҳуми моҳи дуюм пас аз баромадан аз замин ба биёбони Син, ки дар байни Элим ва Сино воқеъ аст, омаданд. аз Миср.

Банӣ-Исроил пас аз тарки замини Миср дар рӯзи понздаҳуми моҳи дуюм аз Элим ба биёбони Син сафар карданд.

1. Омӯзиши эътимод ба вақти Худо

2. Боварӣ ба ризқи Парвардигор

1. Забур 33:18-19 - Инак, чашми Худованд ба тарсҳои Ӯст, ба онҳое ки ба муҳаббати устувори Ӯ умед мебанданд, то ҷони онҳоро аз марг раҳо карда, дар қаҳтӣ зинда нигоҳ доранд.

2. Хуруҷ 15:26 - гуфт: "Агар ту ба овози Худованд Худои худ бодиққат гӯш диҳӣ, ва он чи дар назари Ӯ дуруст аст, ба ҷо оварӣ, ва ба аҳкоми Ӯ гӯш диҳӣ ва тамоми фароизи Ӯро риоят кунӣ, ҳеҷ яке аз бемориҳоеро, ки бар шумо бар мисриён гузоштаам, зеро ки Ман Худованд, шифобахши шумо ҳастам.

Хуруҷ 16:2 Ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроил дар биёбон аз Мусо ва Ҳорун шикоят карданд:

Банӣ-Исроил дар биёбон аз Мусо ва Ҳорун шикоят карданд.

1. Шикоят кардан ва шикоят кардан моро ба ҷое намебарад. Мо бояд ба нақшаи Худо имон дошта бошем.

2. Ҳатто вақте ки корҳо душвор ба назар мерасанд, Худо ҳанӯз ҳам дар дасти худ аст ва моро таъмин хоҳад кард.

1. Матто 19:26 - Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

Хуруҷ 16:3 Ва банӣ-Исроил ба онҳо гуфтанд: «Кош ба Худо, дар замини Миср, вақте ки назди дегҳои гӯштӣ менишастем, ва ҳангоме ки нон хӯрда будем, аз дасти Худованд мемурдем; зеро ки шумо моро ба ин биёбон овардед, то ки тамоми ин ҷамоатро аз гуруснагӣ бикушед.

Банӣ-Исроил аз тарки Миср пушаймон мешаванд, зеро онҳо ҳоло дар биёбон мубориза мебаранд ва аз гуруснагӣ метарсанд.

1. Таъмини Худо дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 139:7-10 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту он ҷо ҳастӣ! Агар Ман болҳои субҳро гирифта, дар ақсои баҳр сокин мешавам, ҳатто дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ хоҳад дошт».

Хуруҷ 16:4 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Инак, Ман аз осмон барои ту нон меборонам; ва мардум берун рафта, ҳар рӯз миқдори муайяне ҷамъ хоҳанд кард, то ки онҳоро исбот кунам, ки оё онҳо мувофиқи шариати Ман рафтор хоҳанд кард ё не.

Худо маннаро аз осмон дод, то ки исроилиён содиқ будани онҳоро ба шариати худ санҷанд.

1. "Худо вафодории моро месанҷад"

2. «Нон аз осмон: манна ва маънои он».

1. Такрори Шариат 8:3-4 - Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ кард, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро намедонӣ ва падаронат низ медонистанд; то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад.

2. Юҳанно 6:31-35 - Падарони мо дар биёбон манна мехӯрданд; чунон ки навишта шудааст: «Ӯ ба онҳо аз осмон нон дод, то бихӯранд». Он гоҳ Исо ба онҳо гуфт: «Ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо мегӯям: Мусо он нонро аз осмон ба шумо надодааст; лекин Падари Ман нони ҳақиқиро аз осмон ба шумо медиҳад. Зеро нони Худо Он аст, ки аз осмон нозил шуда, ба ҷаҳон ҳаёт мебахшад. Он

гоҳ ба Ӯ гуфтанд: «Худовандо! То абад ин нонро ба мо деҳ». Исо ба онҳо гуфт: «Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, ҳаргиз гурусна нахоҳад монд; ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

Хуруҷ 16:5 Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки дар рӯзи шашум он чи меоваранд, тайёр хоҳанд кард; ва он аз он ки ҳар рӯз ҷамъоварӣ мекунанд, ду баробар зиёд хоҳад шуд.

Ба халқи Исроил супориш дода шуд, ки дар рӯзи шашум ду баробар зиёдтар манн ҷамъоварӣ кунанд.

1. Муҳимияти тоат ва имон ба нақшаи Худо.

2. Қувваи омодагӣ ва банақшагирӣ.

1. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

2. Луқо 12:16-21 - Масал дар бораи аблаҳи сарватманд.

Хуруҷ 16:6 Ва Мусо ва Ҳорун ба тамоми банӣ-Исроил гуфтанд: «Бегоҳӣ хоҳед донист, ки Худованд шуморо аз замини Миср берун овардааст.

Мусо ва Ҳорун ба исроилиён гуфтанд, ки бегоҳ хоҳанд донист, ки Худованд онҳоро аз Миср берун овардааст.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо исроилиёнро ба воситаи имонашон баракат дод

2. Сафари озодӣ: Қиссаи банӣ-Исроил, ки аз Миср фирор мекунанд

1. Румиён 8:31-34 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ибриён 11: 1-3 - Ҳоло имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

Хуруҷ 16:7 Ва бомдодон ҷалоли Худовандро хоҳед дид; зеро ки ӯ шикоятҳои шуморо аз Худованд мешунавад; ва мо чӣ ҳастем, ки шумо аз мо шикоят мекунед?

Банӣ-Исроил бар зидди Худованд шикоят мекарданд ва Мусо пурсид, ки онҳо чӣ кор карда буданд, то сазовори он шуданд.

1. Мо бояд муносибат ва рафтори худро нисбат ба Худо, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор, дар хотир дошта бошем.

2. Эҳтиёт бошем, ки неъмат ва ризқу рӯзии худро як чизи муқаррарӣ нагирем.

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки Ӯ наздик аст.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Хуруҷ 16:8 Ва Мусо гуфт: «Ин ҳамон вақт хоҳад буд, ки Худованд ба шумо шомгоҳон гӯшт медиҳад, то бихӯред, ва бомдодон ба серӣ нон диҳад; зеро ки

Худованд шикоятҳои шуморо, ки аз Ӯ шикоят мекунед, мешунавад; ва мо чӣ ҳастем? шикоятҳои шумо на бар зидди мо, балки бар зидди Худованд аст.

Мусо ба мардум мегӯяд, ки Худованд онҳоро шом ва субҳ рӯзӣ медиҳад ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки шикояти онҳо на бар зидди онҳо, балки бар зидди Худованд аст.

1. «Рӯзии Худо дар вақти зарурӣ».

2. "Қувваи миннатдорӣ барои тағир додани нуқтаи назари мо"

1. Забур 23:1 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам."

2. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан сухан намегӯям, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар ҳар ҳолат, ман сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандиро омӯхтам».

Хуруҷ 16:9 Ва Мусо ба Ҳорун гуфт: «Ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил бигӯ: «Ба ҳузури Худованд наздик шавед, зеро ки Ӯ шикоятҳои шуморо шунидааст».

Мусо ба Ҳорун дастур дод, ки исроилиёнро даъват кунад, ки ба ҳузури Худованд ҷамъ шаванд, зеро ки Ӯ шикояти онҳоро шунидааст.

1. Қаноатмандӣ аз Худованд: Омӯзиши сулҳ бо нақшаи Худованд

2. Эътимод бар шикоят кардан: Рад кардани васвасаи шиква ва таваккал ба ризқи Худо

1. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар Туст, зеро ӯ ба Ту таваккал мекунад.

2. 1 Петрус 5:6-7 - Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақти лозима сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо ба гардани Ӯ вогузор кунад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Хуруҷ 16:10 Ва ҳангоме ки Ҳорун ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил сухан мегуфт, онҳо сӯи биёбон нигоҳ карданд, ва инак, ҷалоли Худованд дар абр зоҳир шуд.

Ҳорун ба ҷамоати банӣ-Исроил сухан гуфт, ва ҷалоли Худованд дар абр зоҳир шуд.

1. Қудрати суханронии Каломи Худо

2. Ҷалоли Худованд ошкор шуд

1. Ибриён 4:12 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дилро мефаҳмад. .

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

Хуруҷ 16:11 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ба исроилиён аз осмон нони мӯъҷизавӣ дода мешавад.

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба исроилиён аз осмон нони фаровон дод.

1. Рӯзеи Худо дар вақти ниёз

2. Боварӣ ба Худованд дар миёни номуайянӣ

1. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

2. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва аз садоқати Ӯ бихӯред. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд супоред, ба Ӯ таваккал кунед, ва Ӯ онро иҷро хоҳад кард.

Хуруҷ 16:12 Ман шикоятҳои банӣ-Исроилро шунидаам: ба онҳо сухан ронда, бигӯ: «Бегоҳӣ гӯшт хоҳед хӯрд, ва субҳ аз нон сер хоҳед шуд; ва хоҳед донист, ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худованд шикоятҳои банӣ-Исроилро шунид ва ба онҳо ваъда дод, ки шомгоҳон гӯшт ва субҳ нон медиҳанд, то ба онҳо нишон диҳанд, ки Ӯ Худованд Худои онҳост.

1: Худо ҳамеша гӯш мекунад ва Ӯ ҳамеша таъмин хоҳад кард.

2: Худованд ҳама ниёзҳои моро таъмин мекунад.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

Хуруҷ 16:13 Ва чунин воқеъ шуд, ки бегоҳ бедонаҳо баромада, ӯрдугоҳро пӯшониданд; ва саҳар шабнам гирди лашкарро фаро гирифт.

Бегохй бедонахо омада, бошишгохро пушонданд, субх дар гирду атрофи онхо шабнам хобидааст.

1. Худо ҳамеша он чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад - Хуруҷ 16:13

2. Ғамхорӣ аз ҷониби Худо - Хуруҷ 16:13

1. Матто 6:25-34 (Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва ҷисм аз либос?)

2. Забур 23:1-3 (Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро барқарор мекунад.)

Хуруҷ 16:14 Ва ҳангоме ки шабнами рехташуда боло рафт, инак, бар рӯи биёбон чизи хурди мудавваре, ки мисли шабнам бар замин буд, хобида буд.

Ин порча аз Хуруҷ 16:14 як қабати чизҳои хурди мудавварро тасвир мекунад, ба монанди шабнам, ки дар рӯи биёбон пайдо шуданд.

1. Таъмини Худо: Омӯзиши таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои зарурӣ

2. Вафодории Худо: Дар ҳар ҳолат эҳсоси лутфи Ӯ

1. Матто 6:25-34 - Боварӣ ба рӯзии Худо

2. Таронаи 136 - Вафодории Худо ва Муҳаббати Бузург

Хуруҷ 16:15 Ва чун банӣ-Исроил инро диданд, ба якдигар гуфтанд: «Ин манна аст, зеро намедонанд, ки ин чӣ буд». Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Ин аст ноне, ки Худованд ба шумо барои хӯрдан додааст».

Банӣ-Исроил ғизои аҷиберо ёфтанд, ки то ҳол надида буданд, ва Мусо онро ҳамчун ноне муайян кард, ки Худованд ба онҳо додааст.

1. Худо рӯзӣ медиҳад - Чӣ гуна Худо моро ба роҳҳои ғайричашмдошт ризқ медиҳад

2. Донистани овози Худо - Чӣ гуна бояд овози Худоро дар миёни мушкилоти зиндагӣ шинохт

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё менӯшед, ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед.

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

Хуруҷ 16:16 Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст: аз он ҳар кас мувофиқи хӯрдани худ ҷамъ кунед, ва барои ҳар кас, мувофиқи шумораи одамонатон, як омер; ҳар якеро барои онҳое ки дар хаймаҳои худ ҳастанд, бигиред.

Худованд ба банӣ-Исроил фармуд, ки барои ҳар кас дар хаймаҳои худ як омери манна ҷамъ кунанд.

1. Омӯзиши итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Таъмини ғамхории Худо

1. Луқо 6:46 - "Чаро Маро Худованд, Худовандо мехонед ва он чиро, ки ман мегӯям, иҷро намекунед?"

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Хуруҷ 16:17 Ва банӣ-Исроил чунин карданд, ва баъзе бештар ва баъзе камтар ҷамъ карданд.

Исроилиён барои гирифтани қисми ҳаррӯзаи манна аз Худо ҷамъ шуданд.

1: Мо даъват шудаем, ки баракатҳои Худоро бо фурӯтанӣ ва шукрона қабул кунем.

2: Мо набояд ба неъматҳое, ки Худо ба дигарон медиҳад, ҳасад набарем, балки бо насиби худ қаноат кунем.

1: Филиппиён 4:11-13 "Инро аз он сабаб намегӯям, ки мӯҳтоҷ ҳастам, зеро ман омӯхтам, ки новобаста аз вазъият қаноатманд бошам. Ман медонам, ки мӯҳтоҷ будан чист ва ман медонам, ки фаровонӣ чист Ман сирри қаноатманд буданро дар ҳама гуна вазъият, хоҳ серӣ ва хоҳ гурусна будан, хоҳ дар фаровонӣ ва хоҳ дар камбизоатӣ омӯхтам.

2: Яъқуб 1:17 "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои тағирёбанда тағир намеёбад."

Хуруҷ 16:18 Ва ҳангоме ки онҳо онро бо омер вохӯрданд, ҳар кӣ бисьёр ҷамъ кард, чизе надошт, ва ҳар кӣ кам ҷамъ кард, камӣ надошт; ҳар касро мувофиқи хӯрокаш ҷамъ мекарданд.

Банӣ-Исроил ҳар рӯз барои ғизо аз ҳар кас як омер ҷамъ меоварданд ва касе аз ҳад зиёд ё кам наемонд.

1. Худо таъмин мекунад: Имони исроилиён ба ризқи Худо дар Хуруҷ 16:18 нишон дода шудааст.

2. Рӯзеи фаровон: Худо ба исроилиён ҳар рӯз ба қадри кофӣ ризқ медод, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар ҷамъ меомаданд, тавре ки дар Хуруҷ 16:18 дида мешавад.

1. Матто 6:25-34 - Паёми эътимод ба рӯзии Худо

2. Филиппиён 4:19 - Таъмини фаровони Худо аз ҳама чизҳои зарурӣ

Хуруҷ 16:19 Ва Мусо гуфт: «Ҳеҷ кас аз он то саҳар набарояд».

Ин порча дастури Мусоро дар бораи он ки ҳеҷ кадоме аз манн то саҳар намонад, тасвир мекунад.

1. Таъмини Худованд: Боварӣ ба Худо барои нони ҳаррӯза

2. Фарқият: қабули қарорҳои оқилона

1. Забур 78:24-25, "Ӯ маннро барои хӯрдани мардум борид, ба онҳо донаи осмонро дод. Одамон нони фариштаҳоро хӯрданд; Ӯ ба онҳо тамоми хӯроке, ки мехӯрданд, фиристод".

2. Матто 6:11, «Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ».

Хуруҷ 16:20 Аммо онҳо ба Мусо гӯш надоданд; «Лекин баъзеи онҳо аз он то саҳар монданд, ва кирмҳо ба вуҷуд омада, бадбӯй шуд, ва Мусо аз онҳо хашмгин шуд.

Баъзе аз исроилиён ба Мусо итоат накарда, як қисми маннаро дар як шабонарӯз нигоҳ медоштанд, ки дар натиҷа он кирмҳо ва бӯи ногувор мебароварад.

1. Итоати ҳақиқӣ: Дарс гирифтан аз хатогиҳои исроилиён

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Дарси ҳазрати Мусо

1. Такрори Шариат 8:3 - «Ва туро фурӯтан кард, ва гурусна гардонд, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистай, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

2. Масалҳо 13:13 - "Ҳар кӣ каломро рад мекунад, нобуд хоҳад шуд, аммо ҳар кӣ аз ҳукм метарсад, мукофот хоҳад гирифт".

Хуруҷ 16:21 Ва ҳар саҳар ҳар кас мувофиқи хӯрдани худ онро ҷамъоварӣ мекарданд; ва ҳангоме ки офтоб гарм шуд, он об мешуд.

Исроилиён ҳар саҳар мувофиқи он чизе ки барои он рӯз лозим буд, манна ҷамъ мекарданд. Вақте ки офтоб гарм шуд, манна об шуд.

1. Боварӣ ба Худо барои таъмини рӯзгор

2. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдааш

1. Матто 6:11, «Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ».

2. 2 ба Қӯринтиён 9:8-9, «Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро бар шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз ҳамеша кофӣ бошед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед».

Хуруҷ 16:22 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар рӯзи шашум онҳо ду баробар зиёдтар нон ҷамъ карданд, яъне ду омер барои як кас; ва ҳамаи сардорони ҷамоат омада, ба Мусо хабар доданд.

Дар рӯзи шашум исроилиён назар ба рӯзи пеш ду баробар зиёд нон ҷамъ оварданд. Сардорони ҷамоат инро ба Мусо хабар доданд.

1. Ризки Худо - Худо барои қонеъ кардани ниёзҳои исроилиён беш аз кофист.

2. Вафодорӣ - исроилиён дар ҷамъоварии манна садоқат нишон доданд.

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё менӯшед, ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ эҳтиром намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

Хуруҷ 16:23 Ва ба онҳо гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд гуфтааст: "Фардо рӯзи боқимондаи шанбеи муқаддас барои Худованд аст; он чиро, ки имрӯз мепазед, бипазед, ва бубинед, ки бинед"; ва он чи аз ҳад зиёд боқӣ мондааст, барои шумо то субҳ нигоҳ дошта мешавад.

Худо ба исроилиён дастур дод, ки барои рӯзи шанбе хӯрок тайёр кунанд ва боқимондаро то субҳ захира кунанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки барои истироҳат вақт ҷудо кунем ва рӯзи шанберо эҳтиром кунем.

2. Мо даъват шудаем, ки дастуроти Худоро риоя кунем ва ба ризқи Ӯ таваккал кунем.

1. Забур 94:7-8 "Зеро ки Ӯ Худои мост, ва мо мардуми чарогоҳи Ӯ ва гӯсфандони дасти Ӯ ҳастем. Имрӯз, агар овози Ӯро бишнавед, дилҳои худро сахт накунед".

2. Матто 11:28-30 «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки Ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳад ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Хуруҷ 16:24 Ва онро то саҳар гузоштанд, чунон ки Мусо гуфта буд, ва он бӯй надод, ва дар он ҳеҷ кирм набуд.

Банӣ-Исроил дар биёбон манна ҷамъ карда, аз рӯи дастури Мусо амал карданд, ки онро то субҳ нигоҳ доранд, ва дар он вақт он на пӯсида буд ва на ба кирмҳо гирифтор шуда буд.

1. Итоати дастуроти Худо баракат меорад

2. Рӯзи Худованд дар замонҳои душвор

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед ва ба ризқи Худо таваккал накунед

2. Забур 23 - Худо Чӯпон ва Таъминкунандаи мост

Хуруҷ 16:25 Ва Мусо гуфт: «Имрӯз онро бихӯр; зеро ки имрӯз рӯзи шанбе барои Худованд аст; имрӯз онро дар саҳро нахоҳед ёфт.

Дар рӯзи шанбе Мусо ба исроилиён дастур дод, ки онҳо дар саҳро ғизо ёфта наметавонанд.

1: Худо ба мо тӯҳфаи шанберо додааст, ки рӯзи махсуси истироҳат ва мулоҳиза аст.

2: Мо бояд барои рӯзи шанбе миннатдор бошем ва онро ҳамчун имконияти таваҷҷӯҳ ба Худо истифода барем.

1: Ибриён 4: 9-10 "Пас, барои халқи Худо рӯзи истироҳат боқӣ мондааст, зеро ҳар кӣ ба оромии Худо дохил шудааст, аз аъмоли худ ором гирифтааст, чунон ки Худо аз аъмоли худ."

2: Ишаъё 58: 13-14 "Агар шумо рӯзи шанберо ҳаловат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед, ва агар шумо онро бо роҳи худ нарафтед ва он чиро, ки хостед, анҷом надиҳед ва ё сухани беҳуда нагӯед, эҳтиром мекунед, пас шодӣ дар Худованд, ва ман туро ба қуллаҳои замин савор хоҳам кард ва аз мероси падарат Яъқуб зиёфат хоҳам дод, ки даҳони Худованд гуфтааст.

Хуруҷ 16:26 Шаш рӯз онро ҷамъ кунед; аммо дар рӯзи ҳафтум, ки рӯзи шанбе аст, дар он ҳеҷ чиз нахоҳад буд.

Ин порча мефаҳмонад, ки шаш рӯз барои ҷамъоварии манна таъин шудааст, аммо дар рӯзи ҳафтум, яъне рӯзи шанбе, ҷамъоварӣ набояд анҷом дода шавад.

1. "Зарурати риояи рӯзи шанбе"

2. "Арзиши истироҳат"

1. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси ман рӯй гардонед ва рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед; агар онро эҳтиром намоӣ, ба роҳи худ нарафтӣ, ё дар пайи хушнудии худ набошӣ, ё беҳуда сухан гӯӣ, он гоҳ аз Худованд ҳаловат мебарӣ, ва ман туро дар баландиҳои замин савор хоҳам кард.

2. Луқо 4:16 - Ва ӯ ба Носира омад, ки дар он ҷо тарбия ёфта буд. Ва аз рӯи одати худ, рӯзи шанбе ба куништ рафт ва барои хондан бархост.

Хуруҷ 16:27 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар рӯзи ҳафтум баъзе аз мардум барои ҷамъоварӣ баромаданд, вале ҳеҷ кас наёфтанд.

Дар рӯзи ҳафтум чанде аз мардум барои ҷамъоварии хӯрок берун рафтанд, вале чизе наёфтанд.

1. Вафодории Худо дар замони камобӣ.

2. Муҳимияти таваккал ба Худованд.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Такрори Шариат 8:3 - Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонд ва бо манн ғизо дод, ки на шумо медонистед ва на падаронатон медонистанд, то бидонед, ки одам на танҳо бо нон, балки одам зиндагӣ мекунад. бо ҳар сухане, ки аз даҳони Худованд мебарояд, зиндагӣ мекунад.

Хуруҷ 16:28 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «То ба кай шумо аҳком ва қонунҳои Маро риоя намекунед?

Худованд аз Мусо мепурсад, ки то кай халқи Исроил аз риояи аҳком ва қонунҳои Ӯ даст мекашанд?

1: Саркашӣ аз иҷрои фармудаҳои Худо ҷазоро меорад

2: Ба Худо итоат кунед ва ба адолат зиндагӣ кунед

1: Такрори Шариат 6:24 - Ва Худованд ба мо амр фармуд, ки ҳамаи ин фароизҳоро ба ҷо оварем, ва аз Худованд Худои мо битарсем, то ки ҳамеша ба некии мо, то ки Ӯ моро зинда нигоҳ дорад, чунон ки дар ин рӯз низ.

2: Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

Хуруҷ 16:29 Инак, Худованд ба шумо рӯзи шанбе додааст, бинобар ин дар рӯзи шашум ба шумо нони дурӯза медиҳад; ҳар кас дар ҷои худ бимонед; ҳеҷ кас дар рӯзи ҳафтум аз ҷои худ берун наравад.

Худо ба мо рӯзи шанбе ва ду рӯзи нон додааст ва мо бояд дар рӯзи ҳафтум дар ҷои худ бимонем.

1. Таъмини Худо дар рӯзи шанбе ва ду рӯзи нон ёдоварӣ аз садоқат ва ғамхорӣ нисбати мост.

2. Мо бояд ба Худо барои ризқаш шукр гӯем ва дар рӯзи ҳафтум содиқона дар ҷои худ бимонем.

1. Ишаъё 58: 13-14 - Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси Ман баргардонед, ва рӯзи шанберо ҳаловат меномед, рӯзи муқаддаси Худованди гиромӣ, ва Ӯро эҳтиром хоҳад кард, на ба кор. Роҳҳои худро наёбӣ, На писанд ояд, На сухани худро нагӯй, Он гоҳ аз Худованд ҳаловат хоҳӣ кард; Ва туро бар теппаҳои баланди замин савор хоҳам кард, Ва туро аз мероси падарат Яъқуб ғизо медиҳам. Даҳони Худованд сухан гуфтааст.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи заҳматкашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки Ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи Ман осон аст ва бори Ман сабук аст.

Хуруҷ 16:30 Ва мардум дар рӯзи ҳафтум истироҳат карданд.

Халқи Исроил дар рӯзи ҳафтум истироҳат карданд.

1. Фармони Худо дар бораи истироҳат дар рӯзи ҳафтум як қисми муҳими нақшаи Ӯ барои ҳаёти мост.

2. Мо метавонем оромӣ ва қаноатмандиро бо риояи фармудаҳои Худо пайдо кунем.

1. Ибриён 4:9-11 - Барои халқи Худо оромии шанбе боқӣ мондааст.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Хуруҷ 16:31 Ва хонадони Исроил онро Манно номиданд, ва он мисли донаи кориандр сафед буд; ва таъми он мисли вафли бо асал пухташуда буд.

Исроилиён ғизои Худоро Манна номиданд, ки таъми он ба вафли аз асал омехташуда монанд буд.

1. Худо моро ба таври ғайричашмдошт рӯзӣ медиҳад.

2. Аҳамияти имон доштан ба рӯзии Худо.

1. Матто 6:31-33 - "Бинобар ин хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем? ё чӣ бинӯшем? ё чӣ бипӯшем? Зеро ки халқҳо дар пайи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи онҳо эҳтиёҷ доред, лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2. Юҳанно 6:35 - Исо ба онҳо гуфт: «Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

Хуруҷ 16:32 Ва Мусо гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст: як омери онро пур кунед, то ки барои наслҳои шумо нигоҳ дошта шавад; то ки нонеро, ки Ман шуморо аз замини Миср берун овардам, дар биёбон бо он сер кардаам, бубинанд.

Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки вақте ки онҳо аз Миср бароварда шуданд, Худованд онҳоро дар биёбон ғизо додааст.

1. Худованд барои мардумаш ризқ медиҳад: таваккал ба ризқи Худо

2. Вафодории Худованд: Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад

1. Забур 23:1–6

2. Матто 6:25–34

Хуруҷ 16:33 Ва Мусо ба Ҳорун гуфт: «Дӯзае бигир, ва як омери пур аз манн дар он гузор, ва онро ба ҳузури Худованд гузор, то ки барои наслҳои шумо нигоҳ дошта шавад».

Ин ояти Хуруҷ 16:33 дар бораи Мусо гуфта мешавад, ки ба Ҳорун дастур дод, ки дегеро гирифта, онро бо омери манн пур кунад, то ки барои наслҳои оянда ёдрас кардани ризқи Худованд бошад.

1: Мо метавонем аз нақли Мусо ва Ҳорун бифаҳмем, ки Худованд дар вақти эҳтиёҷ ба мо ризқ медиҳад.

2: Биёед, ризқу рӯзии Худовандро ба мо ёдовар шавем ва ин донишро ба насли оянда расонем.

1: Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки хавотир нашавем ва ба таъминоти Худо таваккал кунем.

2: Забур 55:22 - Ғамхориҳои худро ба Худованд андозед, ва Ӯ шуморо дастгирӣ хоҳад кард.

Хуруҷ 16:34 Чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, Ҳорун онро пеши шаҳодат гузошт, то ки нигоҳ дошта шавад.

Ҳорун маннаро дар хайма гузошт, то мувофиқи амри Худованд нигоҳ дошта шавад.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худованд

2. Вафодории Ҳорун дар иҷрои дастуроти Худо

1. Такрори Шариат 8:3 - «Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонид ва бо манн ғизо дод, ки шумо онро намедонистед ва падарони шумо низ медонистанд, то бидонед, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки одам бо ҳар сухане, ки аз даҳони Худованд мебарояд, зиндагӣ мекунад.

2. Ибриён 10:5-7 - Бинобар ин, вақте ки Масеҳ ба ҷаҳон омад, гуфт: Қурбонҳо ва ҳадияҳоро шумо нахостед, балки баданеро барои ман омода кардаед; ба қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳ писанд наомадаед. Он гоҳ ман гуфтам: «Инак, омадаам, ки иродаи Туро ба ҷо оварам, эй Худо, чунон ки дар тумори китоб дар бораи ман навишта шудааст».

Хуруҷ 16:35 Ва банӣ-Исроил чил сол, то даме ки ба сарзамине, ки сокин буданд, расиданд, манн хӯрданд; то ба ҳудуди замини Канъон расиданд, манн хӯрданд.

Исроилиён дар давоми чиҳил сол ҳангоми сафар ба замини Канъон манна хӯрданд.

1. "Ваққи Худо: Таҷрибаи ризқу рӯзии Худо дар замони гузариш"

2. "Қувваи сабр: содиқ мондан дар сафарҳои дуру дароз"

1. Забур 78:24 - Ва бар онҳо манн борид, то бихӯранд, ва ба онҳо аз ғаллаи осмон дод.

2. Такрори Шариат 8:3 - Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ дод, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро намедонистӣ ва падаронат низ медонистанд; то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад.

Хуруҷ 16:36 Акнун омер қисми даҳуми эфа аст.

Дар ин оят шарҳи андозагирии омор нисбат ба эфа оварда шудааст.

1. Омӯзиши чен кардани ҳаёт аз рӯи меъёрҳои Худо

2. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

Хуруҷи 17-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 17:1-7 исроилиён саёҳати худро дар биёбон идома медиҳанд ва бори дигар бо нарасидани об рӯбарӯ мешаванд. Онҳо аз Мусо шикоят карда, барои нӯшидани об талаб мекунанд. Мусо аз Худо ёрӣ мепурсад ва изҳори нигаронӣ мекунад, ки мардум ӯро сангсор кунанд. Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки бо асояш ба санги мушаххасе дар Ҳӯреб бизанад ва ба таври мӯъҷиза аз он об ҷорӣ мешавад. Ба мардум об барои нӯшидан дода мешавад ва Мусо аз шикояти исроилиён ин ҷойро Масса (маънои «озмоиш») ва Мерибо (ба маънои «ҷанҷол») номидааст.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 17:8-16 идома дода, Амолеқиён омада, дар Рефидим ба муқобили исроилиён меҷанганд. Мусо ба Еҳушаъ фармуд, ки барои ҷанг мардон интихоб кунад, дар ҳоле ки худаш бо Ҳорун ва Ҳур ба кӯҳ мебарояд. То даме ки Мусо дастҳои худро бо асояш ба сӯи осмон боло мебарад, Исроил дар ҷанг ғолиб меояд; вале вакте ки вай аз хастагӣ дастонашро паст мекунад, Амалек бартарӣ пайдо мекунад. Барои дастгирии Мӯсо, Ҳорун ва Ҳур ба ӯ сангеро медиҳанд, ки бар он нишинанд ва то ғуруби офтоб дастҳои ӯро бардоштанд. Бо кӯмаки онҳо Еҳушаъ лашкари исроилиёнро ба ғалаба бар Амолеқ мебарад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 17:14-16, Худо ба Мусо амр медиҳад, ки дар бораи ин ғалаба бар Амолеқ ҳамчун ёдбуд барои наслҳои оянда нақл кунад. Ӯ эълон мекунад, ки ҳама гуна хотираи Амолеқро аз зери осмон тамоман нест мекунад, зеро онҳо ба халқи Ӯ душманӣ мекарданд. Мусо қурбонгоҳеро бо

номи Яҳве-Нисси месозад (маънои «Худованд парчами ман аст»), ки рамзи ғалабаи Худо бар душманони онҳост.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 17 пешниҳод мекунад:
Исроилиён дар биёбон бо норасоии об дучор шуданд;
Мӯсо ба санг бархӯрд, ки дар Ҳӯроб оби мӯъҷизавӣ дод;
Номи ҷои Масса, Мериба бинобар шикоят.

Ҷанги байни исроилиён ва амалеқиён дар Рефидим;
Мусо даст бардошта, Исроил ғалаба мекунад; паст кардани Амалек фоида меорад;
Ёрии Ҳорун, Ҳур Мусоро дастгирӣ мекунад, то ғалаба ба даст ояд.

Фармони Худо барои навиштани ҳисоб ҳамчун ёдгор;
Ваъдаи нест кардани хотираи Амолеқ аз зери осмон;
Бинои қурбонгоҳ бо номи Яҳве-Нисси рамзи ғалабаи илоҳӣ.

Ин боб як ҳодисаи дигари душворро ҳангоми саёҳати исроилиён тавассути биёбон пас аз раҳоӣ аз Миср тасвир мекунад, ки он даврае, ки бо камёфтӣ ё набудани захираҳои муҳим ба монанди об дар байни контексти қадимаи Шарқи Наздик қайд карда шудааст, таъкид мекунад, ки таъминоти илоҳӣ аксар вақт бо минтақаҳои биёбонӣ алоқаманд аст, ки зинда мондан аз дахолати ғайриоддӣ, ки зинда мондани ҳаётро таъкид мекунад, таъкид мекунад. байни эътимод, вафодорӣ ва шубҳа, норозигӣ дар байни ҷамоати ибрӣ, ки бо душвориҳо рӯбарӯ мешаванд, ҳангоми ҷустуҷӯи иҷрои ваъдаҳои аҳд, ки бо мероси замин алоқаманданд, дар тӯли наслҳо ҷустуҷӯ мешуданд, воқеае, ки на танҳо ҳамчун ёдоварӣ дар бораи вафодории Худованд хизмат мекунад, балки инчунин озмоиши итоаткорӣ ба фармони Худоро инъикос мекунад. Муносибати аҳд байни одамони баргузида (Исроил), ки аз ҷониби Мусо, Ҳорун муаррифӣ шудааст, ҳангоми таҳкими хотираи амалҳои мӯъҷизавӣ, ки ҳангоми сафари озодӣ бар зидди ҳукмронии фиръавнӣ дар чаҳорчӯби ривояти библиявӣ дар атрофи мавзӯъҳо ба монанди ғизо, таъминоти мӯъҷизавӣ дар заминаи таҷрибаҳои фарҳангии қадим ташаккул ёфтаанд, алоқаманд аст. расму оинҳои динӣ, расму оинҳои қурбонӣ бо ибодати зич алоқаманд, ки ифодаҳои бо миннатдории зич алоқамандро ифода мекунанд, вобастагӣ ба худоӣ (Яҳува) дар ҷаҳонбинии қадимаи Шарқи Наздик, ки дар он давра дар фарҳангҳои мухталиф дар саросари минтақа ҳукмфармо буд, чаҳорчӯбаи ривоятҳои библиявиро дар бар мегирад.

Хуруҷ 17:1 Ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроил, пас аз сафарҳо, мувофиқи амри Худованд, аз биёбони Син кӯч карда, дар Рафидим ӯрду заданд, ва барои нӯшидани мардум об набуд.

Банӣ-Исроил мувофиқи амри Худованд аз биёбони Син ба Рафидим рафтанд, аммо обе набуд, ки нӯшанд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худованд

2. Бо вуҷуди вазъиятҳои душвор таваккал кардан ба ризқи Худо

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон кунад, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё аҳкоми ӯро риоя кунед, ё не.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Хуруҷ 17:2 Бинобар ин мардум Мӯсоро маззаммат карда, гуфтанд: «Об деҳ, то бинӯшем». Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Чаро бо ман маззаммат мекунед? Чаро шумо Худовандро меозмоед?

Банӣ-Исроил аз нарасидани об ба Мусо шикоят карданд, вале Мусо ба онҳо хотиррасон кард, ки ин озмоиши Худост.

1. Худованд моро меозмояд: Омӯзиш ба таваккал ба рӯзии Худо

2. Фарқият дар замони бӯҳрон: Чӣ гуна бояд муайян кард ва ба озмоишҳои Худо посух дод

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Хуруҷ 17:3 Ва мардум дар он ҷо ташнаи об буданд; ва қавм аз Мусо шикоят карда, гуфтанд: «Чаро ин аст, ки моро аз Миср берун овардӣ, то ки мо ва фарзандони мо ва чорпоёнамонро ташнагӣ бикушӣ?

Банӣ-Исроил ҳангоми сафар дар биёбон ба Мусо аз беобӣ шикоят карданд.

1. Худо ҳамеша дар вақти ниёз ризқ медиҳад.

2. Мо бояд сабр кунем ва ба нақшаи Худованд эътимод кунем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

Хуруҷ 17:4 Ва Мусо сӯи Худованд фарьёд зада, гуфт: «Бо ин қавм чӣ кор кунам? кариб тайёранд маро сангсор кунанд.

Мӯсо дар тангӣ буд ва аз Худо мадад хост.

1. Ба Худо таваккал кардан дар замонҳои душвор

2. Такя ба Худованд дар замонҳои сахт

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Хуруҷ 17:5 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба пеши қавм бирав ва аз пирони Исроил бо худ бибар; ва асои худ, ки бо он ба дарё задай, дасти худро гирифта, бирав.

Аз ҷониби Худованд ба Мусо амр дода шуд, ки чанде аз пирони Исроил ва асои худро бигирад, то ба мардум роҳбарӣ кунад.

1. Итоат: Калиди баракати Худо

2. Қувваи роҳбарӣ

1. Ишаъё 30:21, "Чӣ ба тарафи рост ё чап гардӣ, гӯшҳоят аз пушти ту овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст, бо он роҳ рав.

2. Матто 28:19-20, Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудаам, итоат кунанд.

Хуруҷ 17:6 Инак, Ман дар он ҷо бар санги Ҳӯреб пеши ту хоҳам истод; ва сангро бизан, ва аз он об берун меояд, то ки мардум бинӯшанд. Ва Мусо дар пеши назари пирони Исроил чунин кард.

Худо ба Мусо дастур дод, ки сангро дар Ҳӯреб бизанад ва аз он об ҷорӣ шуд, то исроилиён бинӯшанд.

1. Рӯзи Худо барои халқаш - Чӣ гуна Худо моро ҳатто дар биёбон рӯзӣ медиҳад

2. Боварӣ ба Худо дар лаҳзаҳои ниёз - Омӯзиши таваккал ба Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор

1. Забур 78: 15-16 - Ӯ сангҳоро дар биёбон пора кард ва ба онҳо чун аз қаъри замин об дод.

2. Ишаъё 48:21 - Вақте ки Ӯ онҳоро аз биёбонҳо мебурд, ташна набуданд; барои онҳо обҳоро аз санг берун кард

Хуруҷ 17:7 Ва ӯ номи ин ҷойро Массо ва Мерибо номид, зеро ки банӣ-Исроил, ва Худовандро озмуда, мегуфтанд: «Оё Худованд дар миёни мост ё не?

Банӣ-Исроил ҳузури Худовандро санҷида, пурсиданд, ки оё Ӯ дар миёни онҳост ва Худо дар ҷавоби он ҷойро Масса ва Мерибо номид, ки ба ёди дашномҳои онҳо.

1. Худованд ҳамеша бо мост: омӯзиши Масса ва Мериба

2. Имтиҳони Худо: Мулоҳиза дар бораи иштибоҳи банӣ-Исроил

1. Такрори Шариат 6:16 - Худованд Худои худро ба озмоиш нагузоред, чунон ки дар Массо кардаед.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

Хуруҷ 17:8 Он гоҳ Амолеқ омада, дар Рафидим бо Исроил ҷангид.

Исроилиён дар Рафидим бо Амолеқ рӯ ба рӯ шуданд ва бо онҳо ҷанг карданд.

1. Мо бояд омода бошем, ки дар сафари имони худ ба муқобилият дучор шавем.

2. Худо ба мо қувват мебахшад, то бо душманони рӯҳонии худ мубориза барем.

1. Эфсӯсиён 6:12-13 - "Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем."

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо амин аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қобилияти худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад оварда. то ба он тоб оварда тавонед».

Хуруҷ 17:9 Ва Мусо ба Еҳушаъ гуфт: «Моро мардон интихоб кун, ва берун рафта, бо Амолеқ ҷанг кун; фардо бо асои Худо дар дасти худ бар сари теппа хоҳам истод».

Мусо ба Еҳушаъ фармуд, ки мардонро интихоб кунад ва бо Амолеқ ҷанг кунад. Мусо дар болои теппа бо асои Худо дар дасташ хоҳад буд.

1: Қудрати Худо возеҳ аст, вақте ки мо ба Ӯ таваккал кунем ва ба қувваи Ӯ такя кунем.

2: Мо даъват шудаем, ки дастурҳои Худоро далерона иҷро кунем ва ба ҳикмати Ӯ таваккал кунем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Хуруҷ 17:10 Ва Еҳушаъ ончунон ки Мусо ба ӯ гуфта буд, амал карда, бо Амолеқ ҷанг кард; ва Мусо, Ҳорун ва Ҳур ба қуллаи теппа баромаданд.

Еҳушаъ ба дастуроти Мусо пайравӣ кард ва бо Амолеқ ҷанг кард. Мусо, Ҳорун ва Ҳур ба болои кӯҳ баромаданд.

1. Вафодорӣ ва эътимоди Худо дар роҳнамоии мо ва ба пирӯзии мо.

2. Муҳимияти фурӯтанӣ ва итоат ба хости Худо.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 121: 1-2 - Ман чашмони худро ба теппаҳо хоҳам бурд, ки кӯмаки ман аз куҷо меояд. Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

Хуруҷ 17:11 Ва ҳангоме ки Мусо дасти худро бардошт, Исроил ғалаба кард, ва ҳангоме ки ӯ дасти худро фуровард, Амолеқ ғолиб омад.

Ҳангоме ки Мусо дасташро боло бардошт, Исроил дар ҷанг бар зидди Амолеқ пирӯз шуд ва вақте ки ӯ дасти худро поён дод, Амолеқ ғолиб омад.

1. Такя ба нерӯи Худо барои пирӯзӣ

2. Қувваи устуворӣ дар намоз

1. 1 Вақоеънома 5:20 - Ва ба онҳо бар зидди онҳо кӯмак расонида шуд, ва ҳоҷариён ва ҳамаи онҳое ки бо онҳо буданд, ба дасти онҳо таслим карда шуданд; зеро ки онҳо дар ҷанг сӯи Худо илтиҷо мекарданд, ва Ӯ аз онҳо илтиҷо мекард; зеро ба У боварӣ доранд.

2. 2 Вақоеънома 20:17 - Ба шумо лозим нест, ки дар ин ҷанг ҷанг кунед: худро биистед, истода бошед, ва наҷоти Худовандро бо шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед: натарсед ва ҳаросон нашавед; то фардо ба муқобили онҳо бирав, зеро ки Худованд бо шумо хоҳад буд.

Хуруҷ 17:12 Аммо дастони Мусо вазнин буданд; ва сангеро гирифта, зери вай гузоштанд, ва Ӯ бар он нишаст; ва Ҳорун ва Ҳур дастҳои ӯро боло бардоштанд, яке аз як тараф ва дигаре дар тарафи дигар; ва дастонаш то ғуруби офтоб устувор буданд.

Дастони Мӯсо ҳангоми ҷанг вазнин шуданд ва Ҳорун ва Ҳур то ғуруби офтоб дасти ӯро дастгирӣ карданд.

1. Муҳимияти дастгирии ҳамдигар дар лаҳзаҳои душвор.

2. Чӣ тавр Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

1. Эфсӯсиён 4:16 - «Аз Ӯ тамоми бадан ба воситаи он чи ҳар буғум ба вуҷуд меорад, мувофиқи таъсири самарабахши ҳар як узв баданро афзун мекунад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад. "

2. Забур 121:3-4 - "Вай намегузорад, ки пои туро ҷунбонад: ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, ба хоб нахоҳад рафт.

Хуруҷ 17:13 Ва Еҳушаъ Амолеқ ва қавмашро бо дами шамшер ба ташвиш андохт.

Еҳушаъ Амолеқ ва қавмашро бо шамшер мағлуб кард.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Еҳушаъ бар Амолеқ ғолиб омад

2. Қувваи шамшер: Ғалаба тавассути қувва

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ишаъё 40:30-31 - Ҳатто ҷавонон хаста ва хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Хуруҷ 17:14 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Инро барои ёдгорӣ дар китобе бинавис, ва дар гӯши Еҳушаъ бишнав, зеро ки Ман ёдгории Амолеқро аз зери осмон комилан хомӯш хоҳам кард».

Ин порча ваъдаи Худоро дар бораи раҳоӣ аз Амолеқ, балои исроилиён таъкид мекунад.

1: Ваъдаҳои Худо содиқ ва беохиранд.

2: Мо бояд ба Худо ва ваъдаҳои Ӯ имон дошта бошем.

1: Забур 33:4 "Зеро ки каломи Худованд рост ва рост аст; Ӯ дар ҳар коре, ки мекунад, амин аст".

2: Румиён 10:17 "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд."

Хуруҷ 17:15 Ва Мусо қурбонгоҳе сохт ва онро Яҳоваҳнисси номид.

Мӯсо қурбонгоҳе сохт ва онро Яҳованисси номид.

1. Муҳимияти доштани таҳкурсии имон дар ҳаёти мо.

2. Кувваи номи пурмазмун.

1. Забур 20:1-2 - Бигзор Худованд ба шумо ҷавоб диҳад, вақте ки шумо дар тангӣ ҳастед; номи Худои Яъқуб шуморо ҳифз кунад.

2. Ишаъё 25:1 - Худовандо, Ту Худои ман ҳастӣ; Туро сарафроз хоҳам кард ва исми Туро ситоиш хоҳам кард, зеро ки ту дар вафодории комил корҳои аҷоиб кардаӣ.

Хуруҷ 17:16 Зеро ки ӯ гуфт: «Зеро ки Худованд қасам хӯрдааст, ки Худованд бо Амолеқ аз насл ба насл ҷанг хоҳад кард».

Ин порча аз Хуруҷ 17:16 тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худо бар зидди Амолеқиён ҷанги абадӣ эълон кардааст.

1. Фаҳмидани Ҷанги абадии Худо

2. Маънои эълони ҷанги Худо

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. 1 Петрус 3:9 - Ба бадӣ дар ивази бадӣ ва дашном бар ивази дашном ҷавоб надиҳед, балки баракат диҳед, зеро ки шумо ба ин даъват шудаед, то ки баракат пайдо кунед.

Хуруҷи 18-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 18:1-12, падарарӯси Мусо, Йитрӯ, дар бораи тамоми мӯъҷизоте, ки Худо барои исроилиён карда буд, мешунавад ва ба дидани Мусо дар биёбон меояд. Йитро зани Мусо Сипӯра ва ду писари онҳоро бо худ меорад. Ҳангоми вохӯрӣ бо Мусо, Йитро шодӣ мекунад ва ба Худо қурбонӣ меорад. Рӯзи дигар, чун дид, ки Мусо аз саҳар то шом бо доварӣ кардани баҳсҳои байни мардум саргарм аст, Ҷетро ба ӯ маслиҳат медиҳад, ки роҳбарони қобилиятнок таъин кунанд, ки метавонанд дар ҳалли масъалаҳои хурд кӯмак расонанд ва парвандаҳои калонро ба Мусо вогузор кунанд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 18:13-26 идома дода, мувофиқи маслиҳати Йитрӯ, Мусо одамони боэътимодро аз байни исроилиён ба ҳайси сардорони ҳазорҳо, садҳо, панҷоҳҳо ва даҳҳо нафарҳо таъин мекунад. Ин роҳбарон кӯмак мекунанд, ки баҳсҳои мардумро мувофиқи қонунҳо ва аҳкомҳои Худо ҳал кунанд. Онҳо худашон масъалаҳои хурдтарро ҳал мекунанд ва дар ҳоле ки парвандаҳои муҳимтарро ба назди Мусо меоранд. Ин ҳайати масъулиятҳо бори Мӯсоро сабук мекунад ва системаи муассиртари идоракуниро таъмин мекунад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 18:27, пас аз амалӣ кардани маслиҳати Йетро дар бораи сохтори роҳбарӣ дар ҷамоати исроилиён ҳангоми сафари биёбонашон ба замини ваъдашуда Мусо бо хусураш, ки ба замини худ бармегардад, хайрухуш мекунад. , меҳру муҳаббат, ки муносибати мусбӣ байни ду фарди намояндагии фарҳангҳои гуногун, ки тавассути эътиқоди муштарак ё эътирофи амалҳои илоҳӣ, ки аз ҷониби Худованд дар тӯли сафари озодӣ бар зидди ҳукмронии фиръавнӣ анҷом дода мешавад, рӯйдодест, ки аҳамияти маслиҳати хирадмандонаро нишон медиҳад, маслиҳат аксар вақт дар заминаи Шарқи Наздик, ки аз ҷониби қадим талаб карда мешавад. таҷрибаҳои фарҳангӣ, ки равандҳои қабули қарорҳои ҷамъиятиро дар бар мегиранд, ки дар он пирони ботаҷриба нақши муҳим доранд, ки роҳнамоӣ ё дастгирӣ дар асоси ҳикмати ҷамъшуда, донише, ки аксар вақт бо нигоҳ доштани ҳамбастагии иҷтимоӣ алоқаманданд, тартибот дар байни мушкилоте, ки дар марҳилаҳои ташаккулёбӣ дар таърихи библия дучор меоянд, мавзӯъҳоро дар бар мегиранд, ба монанди роҳбарӣ, идоракунӣ бо муносибати аҳди байни худо (Яҳве) тавассути одамони баргузида (Исроил) муаррифӣ шудааст, ки бо шахсиятҳо ба монанди Мусо, Ҷетро ҳамчун намунаи ҳамкорӣ дар сарҳадҳои наслӣ ва фарҳангӣ хидмат мекунанд, ки ба ноил шудан ба ҳадафҳои умумӣ нигаронида шудаанд, ки дар атрофи иҷрои ҳадафҳои илоҳӣ ташаккул меёбанд дар он давра дар тамоми минтақа мушоҳида шудааст

Хуруҷ 18:1 Вақте ки Йитрӯ, коҳини Мидьён, падарарӯси Мӯсо, шунид, ки ҳар он чи Худо барои Мусо ва барои қавми ӯ Исроил карда буд, ва Худованд Исроилро аз Миср берун овард;

Йитро аз раҳони Худо исроилиён аз Миср шодӣ мекунад.

1: Дар Худованд барои ҳар коре ки Ӯ кардааст, шодӣ кунед.

2: Худо раҳокунанда аст ва Ӯ ба халқи худ содиқ аст.

1: Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2: Isaiah 12:2 - Албатта Худо наҷоти ман аст; Ман бовар мекунам ва наметарсам. Худованд, худи Худованд, қуввати ман ва муҳофизати ман аст; вай наҷоти ман шудааст.

Хуруҷ 18:2 Ва Йитрӯ, падарарӯси Мӯсо, зани Мусо Сипурароро, ки ӯро баргардонд, гирифт.

Падарарӯси Мусо Йитро баъд аз фиристодани Мусо ва занаш Сипӯра дубора ба ҳам пайваст.

1: Издивоҷ як муносибати аҳдист ва ҳеҷ гоҳ набояд сабукфикрона ворид карда шавад.

2: Новобаста аз вазъият, Худо дар ниҳояти кор аст ва натиҷаи дурустро ба вуҷуд меорад.

1: Малокӣ 2:14-16 Аммо шумо мегӯед: "Чаро не? Зеро ки Худованд миёни ту ва зани ҷавониат, ки ба ӯ бевафо будӣ, шоҳид буд, гарчанде ки ӯ ба аҳд шарики ту ва зани ту аст. Оё Ӯ онҳоро бо як қисми Рӯҳ дар иттиҳоди онҳо як нагардонд? Ва он касе, ки Худо дар ҷустуҷӯи чӣ буд? Насли худотарс.

2: Эфсӯсиён 5:22-33 Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст ва Худаш Наҷотдиҳандаи он аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай фидо кард, то ки вайро бо шустани об бо калом пок намуда, муқаддас гардонад.

Хуруҷ 18:3 Ва ду писараш; Номи яке аз онҳо Ҷершӯм буд; зеро ки гуфта буд: «Дар замини бегона ғарибе будам».

Падарарӯси Мусо Йитро ӯро ва аҳли оилаашро ба хонааш қабул кард ва ба онҳо ҷои паноҳгоҳ дод.

1. Қудрати меҳмоннавозӣ: истиқболи бегонагон дар ҳаёти мо

2. Ба оғӯш гирифтани бегона: Нигоҳе ба мисоли Мусо

1. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

2. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

Хуруҷ 18:4 Ва номи дигаре Элиезер буд; зеро ки Худои падарам, гуфт ӯ, мададгори ман буд ва маро аз шамшери фиръавн наҷот дод.

Падарарӯси Мусо Йитро ду набера дошт, ки яке Гершом ва дигаре Элиезар ном дошт. Номи Элиезар ба ӯ дода шуд, зеро Худо ба ӯ кӯмак кард, ки ӯро аз шамшери фиръавн раҳо кунад.

1. Худо мададгори мо дар замонҳои душвор аст

2. Бузургтарин наҷот: озодӣ аз гуноҳ

1. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Румиён 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Хуруҷ 18:5 Ва Йитрӯ, падарарӯси Мусо, бо писаронаш ва занаш назди Мусо ба биёбон омад, ва дар он ҷо дар кӯҳи Худо ӯрду заданд.

Йитро, падарарӯси Мусо, бо аҳли оилааш барои дидани Мусо дар биёбон ба кӯҳи Худо меояд.

1. Қудрати муносибатҳо: Аҳамияти оила

2. Пайравӣ ба даъвати Худо ҳатто дар биёбон

1. Матто 19:5 - "Ва гуфт: "Аз ин сабаб мард падар ва модарро тарк карда, ба зани худ хоҳад пайваст, ва ҳарду як тан хоҳанд буд".

2. Хуруҷ 3:1 - "Акнун Мусо рамаи падарарӯсаш Йитрӯ, коҳини Мидьёнро нигоҳ дошт; ва рамаро ба паси биёбон бурд ва ба кӯҳи Худо, ҳатто ба Ҳӯреб омад".

Хуруҷ 18:6 Ва ӯ ба Мусо гуфт: «Ман падарарӯсат Йитрӯ ва занат ва ду писараш бо вай назди ту омадаам».

Падарарӯси Мусо Йитро бо зану ду писараш ба аёдати ӯ омад.

1. Бо меҳрубонӣ истиқбол кардани дигарон: Дарси Мусо

2. Аҳамияти оила: Мулоҳизаҳо аз достони Мусо

1. Хуруҷ 18:6

2. Матто 10:34-37 Гумон накунед, ки ман омадаам, то осоиштагӣ бар замин биёрам. На барои овардани сулҳ, балки шамшер омадаам. Зеро ки омадаам, ки одамро бар зидди падараш ва духтарро бар модараш ва келинро бар зидди хушдоманаш гузорам.

Хуруҷ 18:7 Ва Мусо ба истиқболи падарарӯси худ баромад ва саҷда кард ва ӯро бӯсид; ва аҳволи худро пурсиданд; ва ба хайма даромаданд.

Мусо бо падарарӯсаш вохӯрда, бо эҳтиром салом медиҳад.

1. Эҳтироми бузургонамон

2. Аҳамияти оила

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 23:22 - Ба суханони падарат, ки ба ту ҳаёт бахшидааст, гӯш кун ва модаратро дар пирӣ хор накун.

Хуруҷ 18:8 Ва Мусо падарарӯсашро нақл кард, ки Худованд ба фиръавн ва ба мисриён ба хотири Исроил карда буд, ва тамоми азобҳое, ки дар роҳ ба сари онҳо омада буд, ва чӣ гуна Худованд онҳоро наҷот дод.

Мусо дар бораи корҳои Худованд барои Исроил ба хусураш нақл мекунад.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Таъмини Худованд барои халқаш

1. Такрори Шариат 7:8 - "Худованд муҳаббати Худро бар шумо муқаррар накардааст ва шуморо интихоб накардааст, зеро шумо аз ҳар қавми дигар бештар будед, зеро шумо аз ҳама қавмҳо камтар будед".

2. Забур 107:6 - "Он гоҳ онҳо дар мусибаташон сӯи Худованд фарьёд заданд, ва Ӯ онҳоро аз тангӣ раҳоӣ дод".

Хуруҷ 18:9 Ва Йитрӯ аз тамоми некие ки Худованд ба Исроил карда буд, ва онҳоро аз дасти мисриён раҳо карда буд, шод шуд.

Йитро аз меҳрубонии Худо ба Исроил, ки онҳоро аз мисриён раҳо кард, шод шуд.

1. Начоти Худо: Даъват ба ситоиш ва шукргузорӣ

2. Қудрат ва ишқи Худо: Сарчашмаи шодӣ

1. Забур 34:1-3 - "Худовандро ҳамеша ҳамду сано хоҳам гуфт; ҳамду санои Ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд. Ҷони ман фахр мекунад бо Худованд; Бигзор фурӯтанон бишнаванд ва шод шаванд. Эй Худовандро ҳамду сано кун. бо ман, ва биёед исми Ӯро якҷоя баланд бардорем!»

2. Ишаъё 12:2-6 - "Инак, Худо наҷоти ман аст; ман таваккал хоҳам кард ва натарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст. Бо шодӣ шумо мекашед об аз чоҳҳои наҷот.Ва ту дар он рӯз хоҳӣ гуфт: Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли Ӯро дар миёни қавмҳо маълум намо, исми Ӯро мавъиза кунед, Худовандро ҳамду сано хонед, зеро ки Ӯ ба таври ҷалол иҷро шудааст, бигзор ин дар тамоми замин маълум шавад: фарёд занед ва бо шодӣ суруд хонед, эй сокини Сион, зеро ки дар миёни шумо Подшоҳи Исроил бузург аст.

Хуруҷ 18:10 Ва Йитрӯ гуфт: «Муборак аст Худованде, ки шуморо аз дасти мисриён ва аз дасти фиръавн раҳо кард, ки қавмро аз зери дасти мисриён раҳо кард».

Йитрӯ Худовандро барои он ки халқи Исроилро аз дасти мисриён ва фиръавн наҷот дод, баракат дод.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҷлили наҷоти Худо

2. Боварӣ ба муҳофизати Парвардигор

1. Забур 33:2-3 - ҷони ман бо Худованд фахр хоҳад кард; Хоксорон инро мешунаванд ва шод мешаванд. Эй Худовандро бо ман ҳамду сано кун, Ва исми Ӯро якҷоя баланд бардорем.

2. Такрори Шариат 6:23 - Пас, Ӯ ба шумо аҳди Худро эълон кард, ки ба шумо амр фармудааст, ки ба ҷо оваред, яъне Даҳ Аҳком; ва онҳоро бар ду тахтаи сангин навишт.

Хуруҷ 18:11 Акнун ман медонам, ки Худованд аз ҳама худоён бузургтар аст, зеро ки дар он чизе ки онҳо фахр мекарданд, Ӯ аз онҳо болотар буд.

Худо аз ҳама худоёни дигар бузургтар аст.

1: Мо метавонем дар Худо қувват ва амният пайдо кунем, зеро Ӯ аз ҳама худоёни дигар бузургтар аст.

2: Ба Худованд таваккал кардан муҳим аст, зеро Ӯ аз ҳама худоёни дигар болотар аст.

1: Ишаъё 40:25-26 Пас Маро ба кӣ монанд мекунед, ё ман баробар мешавам? мегӯяд муқаддас. Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офарид, ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад: Ӯ ҳамаро бо бузургии қудрати худ ном мебарад, зеро ки Ӯ дар қудрат қавӣ аст; касе ноком намешавад.

2: Забур 135:5-6 Зеро ман медонам, ки Худованд бузург аст ва Худованди мо аз ҳама худоён болотар аст. Ҳар он чи Худованд мехост, дар осмон ва дар замин, дар баҳрҳо ва дар ҳама умқҳо ҳамин тавр мекард.

Хуруҷ 18:12 Ва Йитрӯ, падарарӯси Мусо, барои Худо қурбонии сӯхтанӣ ва забҳҳо гирифт; ва Ҳорун ва тамоми пирони Исроил омаданд, то ки бо падарарӯси Мусо ба ҳузури Худо нон бихӯранд.

Падарарӯси Мусо Йитрӯ барои Худо қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳо оварда ва Ҳорун ва пирони Исроил бо ӯ ҷамъ омаданд, то ки дар ҳузури Худо хӯрок хӯранд.

1. Қувваи мушоракат: Чӣ тавр якҷоя омадан барои ибодат моро муттаҳид мекунад

2. Аҳамияти қурбонӣ: Фаҳмидани маънои паси қурбонӣ

1. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чуноне ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва ҳама чизи бештаре, ки шумо мебинед руз наздик мешавад.

2. Ибодат 1:1-3 - Худованд Мусоро даъват карда, аз хаймаи ҷомеъ бо ӯ сухан гуфт. Ӯ гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Ҳар гоҳ касе аз шумо қурбоние барои Худованд биёрад, ҳамчун қурбонии худ ҳайвонеро аз рама ё гӯсфанд биёред».

Хуруҷ 18:13 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки Мусо барои доварӣ бар қавм нишаст, ва мардум аз субҳ то шом дар назди Мусо истоданд.

Рӯзи дигар Мусо аз субҳ то шом мардумро доварӣ кард.

1. Аҳамияти сабр дар ҷустуҷӯи адолат.

2. Зарурати судяи одил ва беғараз.

1. Масалҳо 18:17 - "Касе, ки аввал даъвои худро баён мекунад, дуруст ба назар мерасад, то даме ки дигаре омада, ӯро тафтиш кунад".

2. Ибодат 19:15 - "Дар суд беадолатӣ накун. Ба мискинон рӯйбинӣ накун ва ба бузургон рӯй нагардон, балки ёри худро бо адолат доварӣ кун".

Хуруҷ 18:14 Ва ҳангоме ки падарарӯси Мусо ҳама корҳоеро, ки ба мардум кард, дид, гуфт: «Ин чӣ корест, ки ба мардум мекунӣ? Чаро танҳо худат нишастаӣ, ва тамоми мардум аз субҳ то шом дар паҳлӯи ту истодаанд?

Падарарӯси Мусо тамоми корҳоеро, ки Мусо барои мардум мекард, дид ва пурсид, ки чаро ӯ танҳо нишастааст, дар ҳоле ки дигарон бояд истода бошанд.

1. Муҳимияти супурдани кор - Хуруҷ 18:14

2. Зарурати истироҳат дар хизмат - Хуруҷ 18:14

1. Масалҳо 12:24 - Дасти меҳнатдӯст ҳукмронӣ мекунад, дар ҳоле ки танбал ба кори маҷбурӣ кашида мешавад.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Хуруҷ 18:15 Ва Мусо ба падарарӯсаш гуфт: «Зеро ки мардум назди ман меоянд, то аз Худо бипурсанд:

Исроил халқи Мусо билан имон масаласида маслаҳатлашган.

1. Аҳамияти имон ва таваккал ба Худо

2. Донистани кай аз дигарон роҳнамоӣ кардан

1. Матто 7:7-11 - Бипурс, ба ту дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед ва дари шумо ба рӯи шумо кушода мешавад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 18:16 Вақте ки онҳо коре доранд, назди Ман меоянд; ва ман дар байни якдигар доварӣ мекунам ва фароизи Худо ва қонунҳои Ӯро ба онҳо мефаҳмонам.

Йитро ба Мусо маслиҳат дод, ки мардони ростӣ ва хирадмандро таъин кунад, то мардумро доварӣ кунанд ва ба онҳо қонунҳои Худоро таълим диҳанд.

1. Ҳикмати Ҷетро: таъини судяҳо дар калисо

2. Намунаи роҳбарии Худо: Таълими Қонуни Худо

1. Такрори Шариат 16:18-20 - Дар ҳамаи дарвозаҳои худ доварон ва афсарон таъин кунед.

2. 2 Тимотиюс 2:2 - Ва он чиро, ки аз ман дар миёни шоҳидони бисьёр шунидаед, ба мардони мӯътамад супоред, ки метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд.

Хуруҷ 18:17 Ва падарарӯси Мӯсо ба вай гуфт: «Коре, ки мекунӣ, хуб нест».

Падарарӯсаш Мусоро аз ин кирдораш маслиҳат дод.

1: Мо бояд ҳамеша аз дигарон маслиҳати оқилона гирем.

2: Мо бояд омода бошем, ки танқидро ба манфиати худ қабул кунем.

1: Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе маслиҳат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

2: Масалҳо 19:20 - Насиҳат бишнав ва насиҳат бигир, то ки дар охири худ хирад шавӣ.

Хуруҷ 18:18 Ту ва ин қавме ки бо ту ҳастанд, ҳатман хаста хоҳӣ шуд; зеро ки ин барои ту гарон аст; Ту худат наметавонӣ онро иҷро кунӣ.

Мусо масъулияти роҳбарӣ ба исроилиёнро фаро гирифт ва падарарӯсаш маслиҳат дод, ки вазифаҳоро ба дигарон супорад.

1. Гузоштани масъулият дар замонҳои вазнин 2. Фурӯтанӣ ва эътирофи маҳдудиятҳои худамон

1. 1 Петрус 5:5-7 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба мағрурон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад: тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад». 2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

Хуруҷ 18:19 Акнун ба овози ман гӯш андоз, ба ту насиҳат хоҳам дод, ва Худо бо ту хоҳад буд: Ту барои мардум ба Худопараст бош, то ки сабабҳоро ба Худо расонӣ.

Ин порча аҳамияти ҳидоят ва насиҳати Худоро таъкид мекунад.

1. "Манбаи ҳидоят: маслиҳати Худоро биҷӯед"

2. "Ҷустуҷӯи роҳ: таваккал ба ҳикмати Худо"

1. Ирмиё 33:3 - "Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Хуруҷ 18:20 Ва ба онҳо фароизҳо ва қонунҳоро омӯз, ва ба онҳо роҳеро, ки бояд дар куҷо бираванд ва кореро, ки бояд ба ҷо ованд, нишон деҳ.

Ба Мусо дастур дода шуд, ки ба исроилиён аҳком ва қонунҳои Худоро таълим диҳад ва ба онҳо роҳеро, ки бояд бираванд ва кореро, ки бояд иҷро кунанд, нишон диҳад.

1. Аз рӯи қонун зиндагӣ кардан: Итоати аҳкоми Худо

2. Пайравӣ дар зиндагӣ: Пайравӣ бо роҳи Худо

1. Матто 7:13-14 - "Аз дарвозаи танг дароед. Зеро он дарвоза васеъ аст ва роҳ осон аст, ки ба ҳалокат мебарад, ва онҳое ки аз он медароянд, бисьёранд. Аммо дарвоза танг аст ва роҳ душвор аст. ки ба ҳаёт мебарад ва онҳое, ки онро меёбанд, каманд».

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Хуруҷ 18:21 Ва аз миёни тамоми қавм мардони тавоно, ба мисли худотарс, мардони росткор ва тамаъро бад мебинанд; ва онҳоро бар онҳо гузоред, то ки ҳокими ҳазорон ва ҳокими садҳо, ҳокимони панҷоҳ ва ҳокими даҳҳо бошанд.

Аз ҷониби Худо ба Мӯсо дастур дода шуд, ки пешвоёнеро интихоб кунад, ки парҳезгорӣ, ростгӯй ва ҳарис набошанд, то мардумро роҳбарӣ кунанд.

1. Сифатҳои пешвои худотарс

2. Зарурати адолат дар роҳбарӣ

1. Масалҳо 11:3 - Беайбии одилон онҳоро ҳидоят мекунад, вале бадкирдориҳои ҷиноятқорон онҳоро несту нобуд хоҳад кард.

2. Ишаъё 33:15 - Он ки одилона рафтор мекунад ва рост мегӯяд; он ки аз фоидаи зулм беэътиноӣ мекунад, дастҳояшро аз гирифтани ришва меафканад, гӯшҳояшро аз шунидани хун мебандад ва аз дидани бадӣ чашмонашро мебандад.

Хуруҷ 18:22 Ва бигзор онҳо дар ҳар фасл мардумро доварӣ кунанд; ва чунин хоҳад шуд, ки ҳар кори бузургро назди ту хоҳанд овард, вале ҳар кори хурдро онҳо доварӣ хоҳанд кард; ин барои худ осонтар хоҳад буд, ва бар ту бор кунам.

Ба Мусо супориш дода шуд, ки доваронро таъин кунад, то ба ӯ дар иҷрои қонунҳои Худо ва қабули қарорҳо кӯмак кунанд. Доварон барои доварӣ кардани масъалаҳои хурд масъул буданд, дар ҳоле ки Мусо қарори ниҳоиро оид ба масъалаҳои муҳимтар мебарорад.

1. Муҳимияти додани масъулият барои кӯмак дар иҷрои кори Худо.

2. Омӯзиши эътимод ба доварии дигарон ҳангоми қабули қарорҳои муҳим.

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Матто 18:20 - Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам.

Хуруҷ 18:23 Агар ту ин корро кунӣ, ва Худо ба ту чунин амр диҳад, пас ту қодир хоҳӣ буд, ки тоб оварӣ, ва тамоми ин қавм низ ба ҷои худ осоишта хоҳанд рафт.

Ба Мусо дастур дода шудааст, ки мардони қобилиятнокро интихоб кунад, то ба ҳайси роҳбарон ва доварон хизмат кунанд, то ба ӯ дар идора кардани халқи Исроил ёрӣ расонанд, то онҳо дар осоиштагӣ зиндагӣ кунанд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ ва оқилӣ

2. Нерӯи ваҳдат ва ҳамкорӣ

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

Хуруҷ 18:24 Ва Мусо ба овози падарарӯсаш гӯш дода, ҳар он чи гуфта буд, ба ҷо овард.

Мӯсо ба маслиҳати падарарӯсаш гӯш медод ва ҳар чизе ки ӯ мегуфт, иҷро мекард.

1. Дарси тоҷат: Чӣ гуна Мӯсо ба маслиҳати падарарӯсаш таваккал кард ва пайравӣ кард.

2. Муҳимияти гӯш кардани насиҳати хирадмандона: Пайравӣ аз Мусо.

1. Масалҳо 19:20-21 Маслиҳатро гӯш кунед ва дастуротро қабул кунед, то дар оянда хирад пайдо кунед. Нақшаҳои зиёде дар зеҳни одам ҳастанд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. 1 Петрус 5:5 Ҳамин тавр, шумо, ки ҷавонтар ҳастед, ба пирон итоат кунед. Ҳамааторн дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

Хуруҷ 18:25 Ва Мусо мардони қобилиятро аз тамоми Исроил интихоб карда, онҳоро сардорони қавм, ҳокимони ҳазорон, сардорони садҳо, панҷоҳҳо ва сардорони даҳҳо нафар таъин намуд.

Мусо аз тамоми Исроил мардони хирадманд ва қобилиятнокро таъин кард, ки чун ҳокими ҳазорҳо, садҳо, панҷоҳҳо ва даҳҳо нафарҳо хизмат кунанд.

1. Арзиши роҳбарии оқилона: Чӣ тавр мо метавонем аз Мусо таълим гирем

2. Таъин кардани роҳбарон дар калисо: Намунаи Мусо

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

Хуруҷ 18:26 Ва онҳо мардумро дар ҳар фасл доварӣ мекарданд: дар бораи сабабҳои вазнин ба Мусо оварда буданд, вале дар ҳар кори хурд худашон ҳукм мекарданд.

Исроилиён довароне таъин карданд, ки барои ҳал кардани ҳама масъалаҳои ҳуқуқӣ масъул буданд ва парвандаҳои ҷиддиро ба Мӯсо меоварданд ва парвандаҳои камтар вазнинро доварон ҳал мекарданд.

1. «Ҷавоб додан ба даъват: Нақши роҳбарӣ дар калисо».

2. "Масъулияти фаҳмиш: Омӯзиш аз доварони исроилӣ"

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

Хуруҷ 18:27 Ва Мусо падарарӯсашро иҷозат дод; ва ӯ ба замини худ рафт.

Мусо падарарӯсашро озод карда, фурӯтанӣ ва меҳрубонӣ нишон дод.

1. Қудрати фурӯтанӣ

2. Меҳрубонӣ дар амал

1. Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ кореро аз рӯи рақобат ё кибр накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худ муҳимтар ҳисоб кунед. Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед."

2. Матто 7:12 - «Пас, он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Хуруҷи 19-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 19:1-9 исроилиён пас аз се моҳи тарки Миср ба кӯҳи Сино меоянд. Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ба мардум бигӯяд, ки онҳоро аз Миср берун оварда, онҳоро мулки ганҷинаи худ, подшоҳии коҳинон ва халқи муқаддас гардонид. Мӯсо ин паёмро ба мардум мерасонад ва онҳо бо итоаткорӣ ва омодагӣ ба иҷрои ҳар коре, ки Худо фармудааст, ҷавоб медиҳанд. Сипас Мусо ҷавоби онҳоро ба Худо мерасонад.

Сархати 2: Идома дар Хуруҷ 19:10-15, Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки мардумро тақдис кунад ва либосҳои худро бишӯяд, то ба зуҳури Ӯ дар кӯҳи Сино омода шавад. Дар атрофи кӯҳ марзҳо гузошта шуда, мардумро огоҳ мекунанд, ки аз дарди марг ба он наздик нашаванд ва ба пояи он даст нарасонанд. Ба онҳо дастур дода мешавад, ки ду рӯз пеш аз дидани ҳузури Худо худро пок кунанд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 19: 16-25, дар рӯзи сеюми пас аз тақдиси онҳо, раъдҳо, барқҳо, абрҳои ғафс ва садои карнай ҳангоми фуромадани Худо ба кӯҳи Сино ҳамроҳӣ мекунанд. Кӯҳро дуд фаро гирифтааст, зеро он сахт ларза мекунад. Мардум аз тарс меларзанд, зеро Мусо онҳоро ба сӯи ҳузури Худо мебарад ва онҳоро огоҳ мекунад, ки сарҳадҳои муқарраркардаи Худовандро нагузаранд. Мусо ба кӯҳе мебарояд, ки дар он ҷо бо Худо сӯҳбат мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 19 пешниҳод мекунад:
Исроилиён, ки ба кӯҳи Сино меоянд;
Худо мақоми махсуси онҳоро ҳамчун моликияти гаронбаҳои худ эълон мекунад;
Одамон бо итоаткорӣ, омодагӣ ҷавоб медиҳанд.

Тайёрӣ ба зуҳури Худо дар кӯҳи Сино;
Дастурҳо оид ба тақдис, шустани либос;
Муқаррар кардани сарҳад дар атрофи кӯҳ; тоза кардан лозим аст.

Фуруд омадани Худо бар кӯҳи Сино дар миёни раъд, барқ, дуд ва ларзиш;
Одамон аз тарс меларзиданд; Мӯсо онҳоро ба сӯи ҳузури Худо мебарад.
Мусо барои муошират бо Худованд ба кӯҳ боло мебарояд.

Ин боб як лаҳзаи муҳим дар таърихи исроилиён омадан ба кӯҳи Сино мебошад, ки дар он ҷо онҳо бо ваҳйи илоҳӣ дар байни контексти қадимии Шарқи Наздик дучор меоянд, ки вохӯриҳои муқаддасро, ки аксар вақт бо кӯҳҳо ё маконҳои баланде алоқаманданд, нишон медиҳанд, ки ҳузури илоҳӣ ё иртиботро таъкид мекунанд, ки мавзӯъҳоро ба монанди муносибатҳои аҳди байни худо (Яҳува) муаррифӣ мекунанд. тавассути одамони баргузида (Исроил), ки бо намунаҳое ба мисли Мӯсо ҳамчун миёнарав хизмат мекунанд, миёнарав интиқоли паёмҳои илоҳӣ, дастурҳои ташаккули шахсияти ҷомеа, ки дар доираи анъанаҳои қадимии динӣ реша давондаанд, дар он давра дар тамоми минтақа мушоҳида мешуданд, ки омехтаи тарс ва тарсу ҳаросро, ки исроилиён ҳангоми вохӯриҳо бо табиати ғайриоддӣ эҳсос мекарданд, тасвир мекунанд. падидаҳое, ки вокунишҳои зич бо эҳтиром алоқаманданд, итоаткорӣ дар ҳоле ки таъкид кардани аҳамият ба покии расму оинҳо, омодагӣ бо наздик шудан ба ҳузури илоҳӣ, аксар вақт бо амалҳои рамзӣ тавсиф мешаванд, ба монанди шустани либос ё муқаррар кардани марзҳо, ки ба нигоҳ доштани ороиши дуруст нигаронида шудаанд, эҳтиром дар заминаҳои муқаддас, ки бо амалҳои ибодати зич алоқаманданд. амалияҳои фарҳангӣ, ки дар тӯли ҷаҳонбинии қадимаи Шарқи Наздик паҳн шудаанд, чаҳорчӯбаи ривоятҳои библиявӣ дар бораи муносибати байни инсоният, илоҳият дар доираи тартиботи васеътари кайҳонӣ, ки мавзӯъҳоро дар бар мегиранд, ба монанди муқаддасӣ, ҷудоӣ бо ӯҳдадориҳои аҳдномавӣ зич алоқаманданд, одамони интихобшударо зери ҳокимияти илоҳӣ ба ҳам мепайвандад ба коҳиният, миллате, ки ҳамчун намоянда хизмат мекунанд, ки дар бораи садоқат ба худоӣ шаҳодат медиҳанд, ки дар доираи анъанаҳои диние, ки дар байни ҷамоати ибрӣ паҳн шудаанд, дар ҷустуҷӯи иҷрошавии мероси замин, ки дар тӯли наслҳо ваъда шудаанд

Хуруҷ 19:1 Дар моҳи сеюм, вақте ки банӣ-Исроил аз замини Миср берун шуданд, дар ҳамон рӯз ба биёбони Сино омаданд.

Банӣ-Исроил аз Миср баромада, дар ҳамон рӯз ба биёбони Сино расиданд.

1. Қудрати вақти Худо - Чӣ гуна Худо хуруҷи исроилиёнро аз Миср ба таври комил ташкил кард.

2. Саёҳат тавассути биёбон - Мулоҳиза дар бораи сафари банӣ-Исроил аз Миср то Сино.

1. Забур 81:10 - Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз Миср берун овард. Даҳонатро васеъ кушо ва ман онро пур мекунам.

2. Матто 19:26 - Барои одам ин ғайриимкон аст, аммо бо Худо ҳама чиз имконпазир аст.

Хуруҷ 19:2 Зеро ки онҳо аз Рафидим дур шуда, ба биёбони Сино омаданд ва дар биёбон ӯрду заданд; ва дар он ҷо Исроил дар пеши кӯҳ ӯрду заданд.

Исроил аз Рафидим ба биёбони Сино рафт ва дар назди кӯҳ ӯрду заданд.

1: Ҳатто дар вақти душворӣ, Худо ҳамеша барои халқи худ роҳ медиҳад.

2: Бовар кунед, ки Худо шуморо ба маконе, ки бароятон интихоб кардааст, ҳидоят мекунад.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Матто 6:26 Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

Хуруҷ 19:3 Ва Мусо сӯи Худо баромад, ва Худованд аз кӯҳ назди ӯ нидо карда, гуфт: «Ба хонадони Яъқуб чунин бигӯй, ва ба банӣ-Исроил бигӯй;

Мусоро Худованд аз кӯҳ даъват кард, то он чиро, ки Худованд фармудааст, ба банӣ-Исроил нақл кунад.

1. Худованд моро ба иродаи худ даъват мекунад

2. Итоат ба фармудаҳои Худованд

1. Матто 28:19 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед;

2. Румиён 10:14-15 - Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба Ӯ имон наовардаанд, бихонанд? ва чӣ гуна онҳо ба касе ки дар бораи Ӯ нашунидаанд, имон оваранд? ва бе воиз чӣ гуна мешунаванд? Ва чӣ гуна мавъиза кунанд, магар он ки фиристода шаванд? чунон ки навишта шудааст: «Чӣ зебост пои онхое ки башорати сулхро башорат дода, аз некӣ башорат медиханд!

Хуруҷ 19:4 Шумо дидед, ки ман бо мисриён чӣ кор кардам, ва чӣ гуна шуморо дар болҳои уқобҳо бардошта, назди Худ овардам.

Худованд исроилиёнро муҳофизат ва роҳнамоӣ кард, вақте ки онҳоро назди Худ меовард.

1. Ризки Худо: Қувваи ҳифзи ӯ

2. Болҳои уқоб: Таҷрибаи вафодории Худо

1. Такрори Шариат 32:10-12 - Ӯро дар замини биёбон ва дар биёбони нолае ёфт; Ба гирдаш раҳнамун кард, панд дод, Ҳамчу гавҳараки чашм нигоҳ дошт.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Хуруҷ 19:5 Пас, агар шумо дар ҳақиқат ба овози Ман итоат кунед ва аҳди Маро риоя кунед, он гоҳ барои Ман аз тамоми мардум ганҷи хосе хоҳед буд, зеро ки тамоми замин аз они Ман аст.

Худованд исроилиёнро даъват мекунад, ки ба овози Ӯ итоат кунанд ва аҳди Ӯро риоя кунанд, то онҳо барои Ӯ ганҷи махсус бошанд.

1. Аҳди Худо: ганҷи махсус

2. Итоати овози Худо: Роҳ ба сӯи ризогии Худо

1. Забур 135:4 - Зеро ки Худованд Яъқубро барои худ интихоб кардааст, Исроилро мулки худаш

2. Ишаъё 43:21 - Ин мардумро ман барои худ офаридаам; Онҳо маро ситоиш хоҳанд кард.

Хуруҷ 19:6 Ва шумо барои Ман Малакути коҳинон ва халқи муқаддас хоҳед буд. Инҳоянд суханоне ки ту ба банӣ-Исроил бигӯй.

Худо исроилиёнро ба салтанати коҳинон ва халқи муқаддас даъват кард.

1. Даъвати Худо ба қудсият: Зиндагӣ бо хидмати содиқона ба Худо

2. Вафодории Худо: Даъват барои вафодорӣ ба Ӯ дар ҳар коре, ки мо мекунем

1. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавме ҳастед, ки аз они худаш ҳастед, то ки бартарии Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

2. Ваҳй 1:5-6 - Ва аз ҷониби Исои Масеҳ шоҳиди мӯътамад, нахустзодаи мурдагон ва ҳокими подшоҳони рӯи замин. Ба касе ки моро дӯст медорад ва моро аз гуноҳҳои мо бо Хуни Худ раҳо кардааст ва моро подшоҳӣ кардааст, коҳинони Худо ва Падари Худ аст, то абад ҷалол ва салтанат бод. омин.

Хуруҷ 19:7 Ва Мусо омада, пирони қавмро даъват кард ва ҳамаи ин суханонеро, ки Худованд ба ӯ фармуда буд, пеши рӯи онҳо гузошт.

Мусо пирони қавмро ҷамъ карда, ҳамаи аҳкоми Худовандро ба онҳо нақл кард.

1. Фармони Худо: Итоати дастуроти Худо бо фармонбардорӣ ва фурӯтанӣ

2. Муҳимияти гӯш кардан: Фаҳмидани овози Худованд тавассути фаҳмиш

1. Ирмиё 7:23 - Ба овози ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо ҳар роҳе ки ба шумо амр фармудаам, рафтор кунед, то ки ин бароятон нек бошад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Хуруҷ 19:8 Ва тамоми қавм дар ҷавоб гуфтанд: «Ҳар он чи Худованд гуфтааст, ба ҷо меоварем». Ва Мусо суханони қавмро ба Худованд баргардонд.

Халқи Исроил ба фармонҳои Худо розӣ шуданд ва Мусо суханони мардумро ба Худованд расонд.

1. Итоат ба фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Қувваи ӯҳдадории муттаҳид

1. Такрори Шариат 5:32-33, Пас шумо эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бинӣ.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15, Пас, акнун аз Худованд битарсед ва ба Ӯ бо самимият ва садоқат хизмат кунед. Худоҳоеро, ки падарони шумо дар он тарафи дарё ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед ва Худовандро ибодат кунед. Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Хуруҷ 19:9 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Инак, Ман назди ту дар болои абри ғафс омадаам, то ки қавм вақте ки Ман бо ту сухан мегӯям, бишнаванд ва то абад ба ту имон оваранд». Ва Мусо суханони қавмро ба Худованд нақл кард.

Худованд ба Мусо сухан гуфт ва ваъда дод, ки дар абри ғафс назди ӯ биёяд, то мардум бишнаванд ва имон оваранд.

1. Қудрати ҳузури Худо

2. Фоидаҳои тоҷати мӯъмин

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. Румиён 10:17 - "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд".

Хуруҷ 19:10 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Назди қавм бирав, ва онҳоро имрӯз ва фардо тақдис намо, ва бигзор онҳо либосҳои худро бишӯянд.

Худованд ба Мусо амр дод, ки мардумро тақдис кунад ва либосҳои худро бишӯяд.

1. Қувваи муқаддасгардонӣ: Чӣ тавр мо метавонем барои Худованд ҷудо шавем

2. Тозаӣ дар паҳлӯи парҳезгорӣ аст: Муҳимияти шустани либосҳои мо

1. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз бадӣ даст кашидан, некӣ карданро ёд гирифтан;

адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Титус 2:11-12 - Зеро файзи Худо зоҳир шуд, ки барои ҳамаи одамон наҷот овард ва моро таълим дод, ки аз шарорат ва ҳавасҳои дунявӣ даст кашем ва дар замони ҳозира зиндагии худсарона, ростқавл ва парҳезгорона зиндагӣ кунем.

Хуруҷ 19:11 Ва ба рӯзи сеюм омода бошед: барои рӯзи сеюм Худованд ба пеши назари тамоми қавм бар кӯҳи Сино фуруд хоҳад омад.

Худованд дар рӯзи сеюм ба кӯҳи Сино фурӯд хоҳад омад.

1. Ҳузури Парвардигори мо барои ҳамаи мо баракат аст.

2. Ваъдаи Худованд дар бораи ҳузури худ сарчашмаи умед аст.

1. Забур 121:1-2 Ман чашмонамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Хуруҷ 19:12 Ва ба қавми гирду атроф бандҳо гузошта, бигӯй: «Эҳтиёт бошед, ки ба кӯҳ наравед ва ба сарҳади он даст нарасонед; ҳар кӣ ба кӯҳ ламс кунад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Худо исроилиёнро ба халқи муқаддас даъват кард ва барои нишон додани ин қудсият Худо сарҳадҳое муқаррар кард, ки исроилиён набояд убур кунанд.

1. Худо моро ба қудсият ва итоат даъват мекунад, бо ваъдаи ҳаёт, агар мо ба Ӯ пайравӣ кунем.

2. Вафодории мо дар эҳтиром ва итоат ба ҳудуди Худо зоҳир мешавад.

1. 1 Таслӯникиён 4:3-5 - Зеро иродаи Худо, тақдиси шумо ин аст, ки шумо аз зино парҳез кунед: то ҳар яке аз шумо бидонад, ки зарфи худро дар қудсият ва иззат чӣ гуна соҳибӣ кунад; На дар ҳаваси шаҳватпарастӣ, мисли халқҳое, ки Худоро намешиносанд.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Хуруҷ 19:13 Дасте ба он нарасад, балки сангсор хоҳад шуд, ё тир мезананд; хоҳ ҳайвони ваҳшӣ бошад, хоҳ одам, зинда нахоҳад монд; вақте ки карнай дароз кашад, онҳо ба кӯҳ хоҳанд баромад.

Ба исроилиён амр шуда буд, ки кӯҳи Худоро муқаддас нигоҳ доранд ва ба он даст нарасонанд, вагарна онҳоро сангсор хоҳанд кард ё парронанд.

1: Қудсият роҳи ҳаёт аст ва муҳим аст, ки ба қонунҳо ва аҳкоми Худо афзалият дод.

2: Мо бояд кӯҳи муқаддаси Худоро ғамхорӣ кунем ва ба ҳудуди муқарраркардаи Ӯ эҳтиром гузорем ва аз он берун нашавем.

1: Матто 5:17-20 - "Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё анбиёро бекор кунам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад. то он даме ки ҳама чиз ба амал ояд, аз шариат на заррае, на нуқтае намегузарад, бинобар ин ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро сабук карда, ба дигарон низ чунин амалро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, вале ҳар кӣ ба ҷо меоварад, онҳо ва таълим медиҳанд, дар Малакути Осмон бузург номида хоҳанд шуд; зеро ба шумо мегӯям, агар адолати шумо аз шариатдонон ва фарисиён зиёд набошад, шумо ҳаргиз ба Малакути Осмон дохил нахоҳед шуд».

2: Ибриён 12: 18-24 - "Зеро ки шумо ба он чизе, ки ламс кардан мумкин аст, наомадаед, ки оташи сӯзон ва зулмот ва тира ва тӯфон ва садои карнай ва овозе, ки суханонаш шунавандагонро маҷбур карданд, ки дигар хабаре надиҳанд. ба онҳо гуфта шавад, зеро онҳо натавонистанд ба фармони додашуда тоб оваранд: "Агар ҳайвони ваҳшӣ ба кӯҳ бирасад, сангсор мешавад." Дар ҳақиқат он манзара чунон даҳшатовар буд, ки Мусо гуфт: "Ман аз тарс меларзам. Аммо шумо омадаед. Кӯҳи Сион ва ба шаҳри Худои Ҳай, Ерусалими осмонӣ, ва ба фариштагони бешумор дар ҷамъомади идона, ва ба калисои нахустзодагон, ки дар осмон номнавис шудаанд, ва ба Худо, ки Довари ҳама ва ба рӯҳҳои одил ва ба Исо, ки миёнарави аҳди нав аст, ва ба хуни пошидашуда, ки каломи беҳтар аз хуни Ҳобилро мегӯяд».

Хуруҷ 19:14 Ва Мусо аз кӯҳ назди мардум фуромада, мардумро тақдис кард; ва либосҳои худро шустаанд.

Халқи Исроил ба воситаи шустани либосҳои худ дар омодагӣ ба мулоқот бо Худо муқаддас ва пок гаштанд.

1. «Пеш аз мулоқот бо Худо худро шустан»

2. «Тавассути тавба пок шудан»

1. Матто 3:4-6 - Ва Яҳёи Таъмиддиҳанда дар биёбон зоҳир шуда, таъмиди тавбаро барои омурзиши гуноҳҳо мавъиза мекард.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Хуруҷ 19:15 Ва ба мардум гуфт: «Ба рӯзи сеюм тайёр бошед;

Худо ба банӣ-Исроил фармуд, ки барои рӯзи сеюм омодагӣ бинанд ва ба онҳо фармуд, ки ба занони худ наздик нашаванд.

1. Зиндагии муқаддас: Аз мардуми Исроил омӯхтан

2. Итоат ба Худо ва аҳамияти он

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати

ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор.

Хуруҷ 19:16 Ва дар рӯзи сеюми саҳар раъду барқ ба амал омад, ва бар кӯҳ абри ғафс ба амал омад, ва овози карнай бағоят баланд баромад; то ки тамоми одамони дар лагерь буда ларзиданд.

Дар рӯзи сеюми Хуруҷ раъдҳо, барқҳо, абри ғафс ва садои карнайи баланде ба амал омад, ки тамоми аҳли бошишгоҳро ба ларза овард.

1. Садои Худо: Гӯш додан ва посух додан ба даъвати ӯ

2. Қудрати Худо ва бим аз ҳузури Ӯ

1. Такрори Шариат 4:24, "Зеро ки Худованд Худои ту оташи сӯзонанда аст, ҳатто Худои ҳасаднок аст."

2. Забур 29:3-9, "Овози Худованд бар об аст: Худои ҷалол раъд мезанад: Худованд бар обҳои бисьёр аст. Овози Худованд пурқувват аст; овози Худованд пур аз азамат аст. Овози Худованд арзҳоро мешиканад, оре, Худованд кедрҳои Лубнонро мешиканад, онҳоро низ мисли гӯсола ҷаззоб мекунад; Лубнон ва Сириёнро мисли шохи ҷавон. Овози Худованд биёбонро ба ларза меандозад, Худованд биёбони Қодешро ба ларза меандозад; Овози Худованд пӯлодонро ба гӯсола медарорад, ва ҷангалҳоро кашф мекунад, ва ҳар кас дар маъбади Ӯ аз ҷалоли Худ сухан меронад».

Хуруҷ 19:17 Ва Мусо қавмро аз ӯрдугоҳ берун овард, то ки бо Худо мулоқот кунанд; ва онҳо дар поёни кӯҳ истоданд.

Мусо мардумро аз ӯрдугоҳ ба домани кӯҳи Сино барои мулоқот бо Худо бурд.

1. Итоати даъвати Худо: Намунаи Мусо

2. Эътимод ба роҳнамоии Худо дар биёбон

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

2. Ибриён 12: 18-19 - "Шумо ба кӯҳе наомадаед, ки онро ламс кардан мумкин аст ва он дар оташ фурӯзон аст; ба торикӣ, тира ва тӯфон; ба садои карнай ё ба чунин овозе, ки суханонеро, ки шуниданд илтимос кард, ки дигар ба онҳо ҳарфе нагӯяд».

Хуруҷ 19:18 Ва кӯҳи Сино ҳама дар болои дуд буд, зеро ки Худованд дар оташ бар он фуруд омад;

Худованд ба кӯҳи Сино дар оташ ва дуд фуромада, кӯҳро ба ларза овард.

1. Ҳузури Худо тавоност ва боздошташаванда

2. Даъват барои истодан дар тарс аз Худованд

1. Ишаъё 64:1–3

2. Забур 18:7–15

Хуруҷ 19:19 Ва ҳангоме ки овози карнай дароз ва баландтар ва баландтар мешуд, Мусо ба сухан баромад, ва Худо ба вай бо овоз ҷавоб дод.

Мусо бо Худо сухан гуфт ва Худо ба воситаи карнайи баланд ва пурқувват ба ӯ ҷавоб дод.

1. Қувваи дуо: Фаҳмидани тавоноии садои мо бо Худо

2. Гирифтани даъвати Худо: Гӯш кардани садои Ӯ дар миёни садо

1. Яъқуб 5:16 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Забур 95:6 Эй биёед, саҷда кунем ва саҷда кунем; биёед ба ҳузури Худованд, ки Офаридгори мост, зону шавем!

Хуруҷ 19:20 Ва Худованд бар кӯҳи Сино, бар қуллаи кӯҳ фуруд омад; ва Худованд Мусоро ба қуллаи кӯҳ хонд; ва Мусо боло рафт.

Ҳузури Худо ба Мусо дар болои кӯҳи Сино ошкор шуд.

1. Қудрати ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Аҳамияти кӯҳи Сино дар нақшаи Худо

1. Ишаъё 6:1-5 - Рӯёи пайғамбар Ишаъё дар бораи Худованд дар маъбад

2. Забур 11:4 - Худованд дар маъбади муқаддаси Худ аст; тахти Худованд дар осмон аст.

Хуруҷ 19:21 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Фуруд ва мардумро амр деҳ, то ки онҳо сӯи Худованд рахна накунанд, то ки бингаранд, ва бисёре аз онҳо нобуд шаванд».

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки мардумро огоҳ кунад, ки ба кӯҳ наздик нашаванд, вагарна онҳо мемиранд.

1. Сабри Худоро имтиҳон накунед

2. Худованд Худои меҳрубон ва адолат аст

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Хуруҷ 19:22 Ва бигзор коҳинон низ, ки ба Худованд наздик мешаванд, худро тақдис кунанд, мабодо Худованд бар онҳо ҳамла накунад.

Худованд ба коҳинон амр медиҳад, ки худро тақдис кунанд, то ки Худованд бар онҳо ҳамла накунад.

1. Аҳамияти муқаддасот

2. Қувваи ғазаби Худо

1. Ибриён 12:14 - Саъю кӯшиш кунед, ки бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед ва муқаддас бошед; бе қудсият ҳеҷ кас Худовандро нахоҳад дид.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:11 - Ин чизҳо бо онҳо рӯй дода буд, то намунае бошад, аммо онҳо барои таълимоти мо, ки охири замонҳо ба онҳо расидааст, навишта шудааст.

Хуруҷ 19:23 Ва Мусо ба Худованд гуфт: «Мардум ба кӯҳи Сино баромада наметавонанд; зеро ки Ту ба мо супориш дода, гуфта будӣ: "Дар атрофи кӯҳ ҳудудҳо гузошта, онро тақдис кун".

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки дар атрофи кӯҳи Сино ҳудуди муайян кунад ва онро муқаддас созад.

1. Ахамияти сархадхо дар хаёти мо

2. Муќаддасоти људо кардани љой барои ибодат

1. Забур 99:5 - "Худованд Худои моро тасбеҳ гӯед; дар зери пои Ӯ саҷда кунед! Ӯ муқаддас аст!"

2. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

Хуруҷ 19:24 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Дав, фуруд ояд, ва ту ва Ҳорун бо ту боло хоҳӣ шуд; лекин коҳинон ва қавм нагузаранд, то назди Худованд бароянд, мабодо Ӯ мешиканад. ба болои онҳо.

Худо ба Мусо ва Ҳорун дастур медиҳад, ки ба кӯҳи Сино баромаданд, вале онҳоро огоҳ мекунад, ки нагузоранд, ки мардум ва коҳинон ба ҳузури Худованд рахна кунанд.

1. Итоати фармонҳои Худо: Дарси Хуруҷ 19:24

2. Содиқ будан ба дастуроти Худо: Намунае аз Хуруҷ 19:24

1. Такрори Шариат 5:22-24 Ин суханонро Худованд ба тамоми ҷамоати шумо дар кӯҳ аз миёни оташ, абр ва торикии ғафс бо овози баланд гуфт; ва ӯ дигар илова накард. Ва онҳоро бар ду тахтаи сангин навишта, ба ман дод. Ва ҳангоме ки овозро аз миёни торикӣ шунидӣ, дар ҳоле ки кӯҳ дар оташ месӯхт, шумо, ҳамаи сарони қабилаҳои худ ва пирони худ, назди ман омадед.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 19:25 Ва Мусо назди мардум фуруд омада, ба онҳо сухан гуфт.

Мусо ба мардум сухан гуфт, то аҳкоми Худовандро ба онҳо бигӯяд.

1. Ба Парвардигор ва фармудаҳои Ӯ итоат кунед

2. Ба онҳое, ки аз номи Худованд сухан мегӯянд, гӯш кунед

1. Юҳанно 14:15-17 "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард. Ва Ман аз Падар хоҳиш хоҳам кард, ва Ӯ ба шумо Ёвари дигаре хоҳад дод, то то абад бо шумо бошад, яъне Рӯҳи ростиро, ки ҷаҳон Ӯро қабул карда наметавонад, зеро ки на Ӯро мебинад ва на мешиносад: шумо Ӯро мешиносед, зеро ки Ӯ бо шумо сокин аст ва дар шумо хоҳад буд.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки он ба шумо хуб ояд ва шумо дар замин умри дароз бинанд.

Хуруҷи 20-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 20:1-11 Худо бо Мусо ва исроилиён аз кӯҳи Сино сухан мегӯяд. Ӯ аз эълон кардани Даҳ Аҳком оғоз мекунад, ки барои халқи Ӯ ҳамчун қонунҳои асосии ахлоқӣ хизмат мекунанд. Дар аҳком дастур дода шудааст, ки танҳо ба Худованд саҷда кунед, бутҳо насозед ё парастиш накунед, беҳуда номи Худоро нагиред ва рӯзи шанберо ҳамчун рӯзи истироҳат ва ибодат риоя кунед. Ин аҳкомҳо аҳамияти садоқати истисноӣ ба Худо ва эҳтироми дуруст ба номи Ӯро таъкид мекунанд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 20:12-17 идома дода, Худо аҳкоми дигаре медиҳад, ки ба муносибатҳои одамон дахл доранд. Ӯ ба исроилиён дастур медиҳад, ки падару модари худро эҳтиром кунанд, одамкушӣ, зино, дуздӣ, шаҳодати бардурӯғ бар зидди дигарон ва чашмгуруснагӣ ба чизи дигаронро манъ мекунад. Ин аҳкомҳо принсипҳои адолат ва якпорчагӣ дар дохили ҷомеаро муқаррар мекунанд, ки эҳтиром ба шахсиятҳои ҳокимият, ба монанди волидайнро тарғиб мекунанд ва дар баробари манъ кардани амалҳои зараровар нисбат ба дигарон, ба монанди дурӯғ гуфтан ё хоҳиши он чизе, ки ба каси дигар тааллуқ доранд, манъ мекунад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 20: 18-26, пас аз шунидани раъдҳо ва дидани барқ дар кӯҳи Сино ҳангоми ваҳйи Даҳ Аҳкоми Худо мардум аз тарсу ҳарос пур мешаванд ва аз Мусо хоҳиш мекунанд, ки байни онҳо ва Худо миёнарав хизмат кунад. Онҳо мехоҳанд, ки танҳо Мусо дастуроти илоҳӣ бигирад, зеро метарсанд, ки тамоси мустақим бо Яҳува метавонад боиси ҳалокати онҳо гардад. Мӯсо онҳоро итминон медиҳад, ки ин намоиши қудрат барои бедор кардани эҳтиром аст, аммо ба онҳо зарар нарасонад. Илова бар ин, Худо дар бораи қурбонгоҳҳое, ки барои Ӯ сохта шудаанд, дастур медиҳад, то онҳо бе истифода аз асбобҳои сохтаи одамон сохта шаванд, то онҳоро палид накунанд.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 20 пешниҳод мекунад:

Худо Даҳ Аҳкомро аз кӯҳи Сино эълон мекунад;
Таваҷҷӯҳ ба ибодати танҳо ба Яҳува;
Дастурҳо оид ба риояи рӯзи шанбе.

Фармонҳо дар бораи муносибатҳои одамон;
Тарғиби эҳтиром нисбат ба волидон; манъи куштор, зино, дуздӣ, шоҳиди бардурӯғ, тамаъ;
Муқаррар намудани принципхое, ки рафтори одилонаро дар дохили чамъият рохбарй мекунанд.

Вокуниши ҳаросонаи одамоне, ки шоҳиди зуҳури илоҳӣ дар кӯҳи Сино;
Дархости миёнаравии Мӯсо миёни онҳо ва Худо;
Боварӣ аз Мусо дар бораи ҳадафи паси намоиш; дастурҳо оид ба қурбонгоҳҳо.

Ин боб як лаҳзаи муҳим дар таърихи Исроил, додани Даҳ Аҳком дар кӯҳи Сино мебошад, ки дар он қонунҳои ахлоқии илоҳӣ дар заминаи шарқи қадимаи Наздик ошкор карда мешаванд, ки ба ӯҳдадориҳои аҳдномавӣ бо рафтори ахлоқӣ зич алоқаманданд, ки аксар вақт бо вохӯриҳои муқаддаси иртиботи байни худо (Яҳува) намояндагӣ мекунанд. тавассути одамони баргузида (Исроил), ки дар мисоли шахсиятҳое ба мисли Мусо ҳамчун миёнарав хизмат мекунанд, миёнарав ташаккул додани ҳувияти ҷамъиятие, ки дар доираи анъанаҳои қадимии динии дар тамоми минтақа мушоҳидашуда дар он давра мушоҳида мешуданд, омехтаи тарс ва тарс аз ҷониби исроилиён ҳангоми вохӯриҳо бо зуҳуроти ғайриоддӣ эҳсос мекунанд, ки аксуламали бо онҳо зич алоқаманданд. эҳтиром, итоат дар ҳоле ки таъкиди аҳамият ба риояи принсипҳои ахлоқие, ки ҳам садоқати диниро танзим мекунанд, таҷрибаҳои ибодат дар баробари муносибатҳои иҷтимоӣ дар дохили ҷомеаи васеътар, ки мавзӯъҳоро дар бар мегиранд, ба монанди тавҳид, истисноӣ бо муносибатҳои аҳдӣ зич алоқаманд аст, ки одамони интихобшударо зери ҳокимияти илоҳӣ ба ҳам мепайвандад. мафҳумҳои марбут ба адолат, адолат, ки ҳамчун рукнҳои дастгирии некӯаҳволии ҷамъиятӣ дар байни тартиботи васеътари кайҳонӣ хидмат мекунанд, ки ҷаҳонбинии қадимии Шарқи Наздикро инъикос мекунанд, ки чаҳорчӯбаи ривоятҳои библиявиро дар бораи муносибати байни инсоният, илоҳият огоҳ мекунанд.

Хуруҷ 20:1 Ва Худо ҳамаи ин суханонро гуфта, гуфт:

Худо ба халқи Исроил Даҳ Аҳкомро дод, то ба онҳо одилона зиндагӣ кунанд.

1: Даҳ Аҳком имрӯз ҳам аҳамияти худро дорад ва онҳоро метавон ҳамчун дастур барои зиндагии одилона истифода бурд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мувофиқи Даҳ Аҳком зиндагӣ кунем, то ки иродаи Худоро беҳтар дарк кунем.

1: Матто 22:37-40 - Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

2: Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ.

Худо ба халқи Исроил Даҳ Аҳкомро дод, то дар бораи тарзи ҳаёти одилона роҳнамоӣ кунанд.

Хуруҷ 20:2 Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардаам.

Худо исроилиёнро аз ғуломии Миср раҳо кард ва ба онҳо хотиррасон кард, ки ба Ӯ эҳтиром гузоранд.

1: Мо бояд ҳамеша садоқати Худовандро ба халқи худ дар хотир дошта бошем ва кӯшиш кунем, ки дар ҳама корамон ба Ӯ итоат кунем.

2: Мо бояд шукргузор бошем, ки Худо моро аз ғуломии мо раҳо кардааст ва Ӯро ҳамду сано ва ҷалоли Ӯ сазовори он аст.

1: Такрори Шариат 6:20-22 - Ва ҳангоме ки писарат дар вақти омадан аз ту мепурсад: "Маънои шаҳодатҳо ва фароизҳо ва ҳукмҳое ки Худованд Худои мо ба ту амр фармудааст?" Он гоҳ ба писари худ бигӯй: "Мо дар Миср ғуломони фиръавн будем; ва Худованд моро бо дасти пурзӯр аз Миср берун овард; ва Худованд аломот ва мӯъҷизот нишон дод, ки бузург ва аламовар бар Миср, бар фиръавн ва тамоми аҳли байташ дар пеши назари мо.

2: Isaiah 43:1-3 - Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба номи худ хондаам; ту аз они ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад. Зеро ки ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам.

Хуруҷ 20:3 Ту пеши ман худоёни дигаре нахоҳӣ дошт.

Ин порча амри Худованд аст, ки ба љуз У худои дигареро напарастед.

1. «Аҳамияти содиқ мондан ба Худо»

2. «Эътироф кардани Худо ба унвони Худои ягона»

1. Такрори Шариат 6:4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Забур 96:5 - "Зеро ки ҳамаи худоёни қавмҳо бутҳои ночиз ҳастанд, аммо осмонро Худованд офарид".

Хуруҷ 20:4 Барои ту ҳеҷ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё он чи дар замин дар зери замин аст, ё дар оби зери замин аст.

Китоби Муқаддас моро аз офаридани тасвирҳои ҷисмонии Худо огоҳ мекунад.

1. Танҳо Худоро бипарастед, на бутҳоро.

2. Фирефтаи худоёни козиб нашавед.

1. Ирмиё 10:5 - Зеро урфу одатҳои халқҳо ботил аст; зеро кас аз чангал дарахт мебурад, кори дасти коргар бо табар.

2. Матто 4:10 - Он гоҳ Исо ба вай гуфт: «Рӯй кун, эй шайтон! Зеро ки навишта шудааст: "Худованд Худои худро парастиш кун, ва танҳо Ӯро ибодат хоҳӣ кард".

Хуруҷ 20:5 Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун; зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳое ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам;

Худо ба мо амр мекунад, ки саҷда накунем ва бутҳоро ибодат накунем ва ӯ Худои ҳасад аст, ки гуноҳҳои падаронро бар фарзандонашон ҷазо медиҳад.

1. Худо дилҳои моро мехоҳад ва ҳеҷ чиз ба пеши Ӯ наояд.

2. Мо бояд дар бораи амалҳои худ ва оқибатҳои онҳо ба оилаҳои мо дар хотир дошта бошем.

1. Матто 22:37-38 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аввалин ва бузургтарин ҳукм аст.

2. 1 Юҳанно 4:20-21 - Агар касе гӯяд, ки ман Худоро дӯст медорам, вале аз бародари худ нафрат дорад, вай дурӯғгӯй аст. Зеро ҳар кӣ бародари худро, ки дидааст, дӯст надорад, Худоро, ки надидааст, дӯст дошта наметавонад. Ва ба мо чунин фармудааст: Ҳар кӣ Худоро дӯст дорад, бародари худро низ дӯст дорад.

Хуруҷ 20:6 Ва ба ҳазорон нафароне ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоят мекунанд, марҳамат намо.

Ин порча аз Библия дар бораи марҳамати пурмуҳаббати Худо ба онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд, сухан меронад.

1: Раҳмати пурмуҳаббати Худо - Хуруҷ 20:6

2: Шодии риояи аҳкоми Худо - Хуруҷ 20:6

1: Такрори Шариат 5:10 - "Ва марҳамат ба ҳазорон нафароне ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд".

2: Матто 22:37-40 - "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюмаш ба он монанд аст. , Ёри худро мисли худ дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овехта шудааст».

Хуруҷ 20:7 Номи Худованд Худои худро беҳуда нагӯ; зеро ки Худованд касеро, ки исми Ӯро бар абас мегирад, бегуноҳ нахоҳад монд.

Ин порча аз Хуруҷ муҳимияти эҳтиром кардани номи Худоро таъкид мекунад ва онро сабукфикрона истифода набаред.

1. Қудрати як ном: Эҳтиром ба номи Худованд

2. Беҳуда номи Худоро гирифтан чӣ маъно дорад?

1. Ибодат 19:12 - «Ва ба исми Ман бардурӯғ қасам нахӯр ва исми Худои худро палид накун: Ман Худованд ҳастам.

2. Забур 111:9 - «Вай фидияро ба қавми Худ фиристод: аҳди Худро то абад амр фармуд: исми Ӯ муқаддас ва мӯҳтарам аст».

Хуруҷ 20:8 Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то ки онро муқаддас нигоҳ доред.

Дар хотир доред, ки рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ доред.

1: Вақте ки мо дар хотир дорем, ки рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ дорем, мо Худоро эҳтиром мекунем ва ба худ як рӯзи истироҳат медиҳем.

2: Ҳар ҳафта як рӯз барои истироҳат кардан ва эҳтиром кардани Худо барои солимии рӯҳонӣ, равонӣ ва ҷисмонии мо муҳим аст.

1: Ибриён 4:9-11 - Пас, барои халқи Худо рӯзи истироҳат боқӣ мемонад; зеро ҳар кӣ ба Худо дохил мешавад, оромии онҳо низ аз аъмоли худ ором мегирад, чунон ки Худо аз аъмоли худ.

2: Қӯлассиён 2: 16-17 - Пас, бигзор ҳеҷ кас шуморо дар хӯрок ё нӯшокӣ, ё дар бораи ид, ё моҳи нав ё шанбеҳо, ки сояи чизҳои оянда аст, доварӣ накунад, аммо моҳияти он аз Масеҳ аст.

Хуруҷ 20:9 Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар;

Шаш рузи кор бояд хар хафта бо гайрат ва гайрат ичро карда шавад.

1. Саъю кӯшиш ва содиқона меҳнат кунед, зеро он чизест, ки Худо аз мо талаб мекунад.

2. Дар Худованд истироҳат кардан муҳим аст, аммо боғайратона кор кардан муҳим аст.

1. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

2. Воиз 9:10 - «Ҳар коре, ки дастат кунад, бо тамоми қуввати худ бикун, зеро дар мулки мурдагон, ки меравӣ, на кор ҳаст, на нақша, на дониш ва на ҳикмат».

Хуруҷ 20:10 Аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбеи Худованд Худои туст: дар он на ту, на писарат, на духтарат, ғуломат, на канизат, на чорпоёни ту, на ғаризаи ту ҳеҷ коре накун. ки дар дохили дарвозаҳои туст:

Рӯзи ҳафтум рӯзи шанбе аст, ки барои Худованд муқаддас нигоҳ дошта мешавад. Дар ин рӯз бояд аз ҳама корҳо, аз ҷумла аъзоёни оила, хизматгорон ва ҳатто чорво худдорӣ кунанд.

1. "Муқаддасоти рӯзи шанбе: муқаддас нигоҳ доштани рӯз"

2. «Аҳамияти рӯзи шанбе: рӯзи истироҳат барои ҳама».

1. Ишаъё 58:13 - "Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои писанди худ дар рӯзи муқаддаси ман дур гардонед, ва рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро гиромӣ хонед";

2. Ибриён 4: 9-11 - "Пас, барои халқи Худо рӯзи истироҳат боқӣ мемонад, зеро ҳар кӣ ба оромии Худо дохил шудааст, аз аъмоли худ ором гирифтааст, чунон ки Худо аз аъмоли Ӯ. Пас биёед кӯшиш кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем. , то ки ҳеҷ кас ба ҳамон гуна беитоатӣ афтода нашавад».

Хуруҷ 20:11 Зеро ки Худованд дар шаш рӯз осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард; бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас донист.

Худо ҷаҳонро дар шаш рӯз офарид ва рӯзи ҳафтумро (шанберо) баракат ва муқаддас гардонид.

1. Рӯзи шанбе: Рӯзи истироҳат ва мулоҳиза

2. Қиссаи офариниш: илҳомбахш барои ҳамаи мо

1. Ҳастӣ 2:1–3

2. Матто 11:28–30

Хуруҷ 20:12 Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту бар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад.

Падару модарро иззату эҳтиром кунед ва ба Худо итоат кунед, то баракат ёбад.

1. Муҳимияти эҳтироми падару модар

2. Итоат ба Худо неъматест

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Қӯлассиён 3:20 - Эй фарзандон, дар ҳама чиз ба падару модари худ итоат кунед, зеро ин ба Худованд писанд аст.

Хуруҷ 20:13 Накушед.

Ин порча аз Хуруҷ аҳамияти эҳтиром кардани ҳаёт ва нагирифтани онро аз дигаре таъкид мекунад.

1. Ҳаётро эҳтиром кунед: Чӣ тавр ба дигарон ҳамдардӣ кардан мумкин аст

2. Муқаддасоти зиндагӣ: Қувваи бахшидан

1. Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

2. Матто 5:21-26 - Шумо шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қатл накун; ва ҳар кӣ одамкушӣ кунад, ба доварӣ хоҳад расид.

Хуруҷ 20:14 Зино накун.

Ин порча аҳамияти содиқ монданро дар издивоҷ таъкид мекунад ва ба мо амри Худоро дар бораи зино накардан хотиррасон мекунад.

1. "Уҳдадорӣ дар издивоҷ: вафо кардан ба ваъдаҳои худ"

2. "Ваъдаи вафодории Худо: Намунае барои пайравӣ"

1. Ибриён 13:4 Бигзор ақди никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад, ва бистари никоҳ нақис бошад, зеро Худо ба зинокорон ва зинокорон доварӣ хоҳад кард.

2. 1 ба Қӯринтиён 7:2 Аммо аз сабаби васвасаи бадахлоқии ҷинсӣ, ҳар мард бояд зани худро дошта бошад ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад.

Хуруҷ 20:15 Ту дуздӣ накун.

Ин порча аз Хуруҷ ба мо хотиррасон мекунад, ки дуздӣ нодуруст аст ва хилофи аҳкоми Худост.

1. Гуноҳи дуздӣ: Баррасии оқибатҳои нофармонӣ

2. Зиндагии поквиҷдонона: Фаҳмидани аҳамияти ростқавлӣ

1. Масалҳо 28:24: Ҳар кӣ падар ё модари худро ғорат карда, гӯяд: «Ин гуноҳ нест, шарики одами ҳалоккунанда аст».

2. Эфсӯсиён 4:28: Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ меҳнати ҳалол кунад, то чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад.

Хуруҷ 20:16 Бар зидди ёри худ шаҳодати бардурӯғ надиҳед.

Худо ба мо амр мекунад, ки дар бораи ҳамсоягонамон дурӯғ нагӯем ва овоза накунем.

1. Хатари дурӯғгӯӣ: Чаро мо набояд бар зидди ҳамсоягон шаҳодати бардурӯғ надиҳем?

2. Қувваи ростқавлӣ: Каломи худро ба ҳамсоягон нигоҳ доред

1. Масалҳо 12:17-22 - Касе, ки рост мегӯяд, рост мегӯяд, аммо шоҳиди бардурӯғ фиреб аст.

2. Эфсӯсиён 4:25 - Пас, дурӯғро дур карда, бигзор ҳар яке аз шумо ба ёри худ рост бигӯяд, зеро мо узвҳои якдигарем.

Хуруҷ 20:17 Ба хонаи ёри худ тамаъ накун, ба зани ҳамсоя, на канизи ӯ, на ба канизи вай, на гови ӯ, на ба хари ӯ, на ба чизе, ки аз они ҳамсояат аст, тамаъ накун.

Худо ба мо амр мекунад, ки ба молу мулки ҳамсоя, аз ҷумла ба хона, ҳамсар, хизматгорон ва ҳайвоноти онҳо тамаъ накунем.

1. Дилҳои мо аз они Худост - на ба тамаъ

2. Аз ҳама чиз қаноатмандӣ - даст кашидан аз хоҳиши гирифтани чизе, ки аз они мо нест

1. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар ҳолате бошам, бо он қаноатманд бошам. Дар ҳар ҷо ва дар ҳама чиз ба ман дастур дода шудааст, ки сер шавам ва гурусна бошам, сер шавам ва мӯҳтоҷ шавам; ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2. Румиён 7:7-8 - "Пас чӣ гӯем? Оё шариат гуноҳ аст? Худо накунад. На, ман гуноҳро намедонистам, балки ба воситаи шариат, зеро ман шаҳватро намедонистам, магар ин ки шариат гуфта буд: тамаъ накун».

Хуруҷ 20:18 Ва тамоми мардум раъдҳо, ва барқҳо, ва садои карнай ва дудкаши кӯҳро диданд, ва мардум, чун диданд, кӯч карда, аз дур истоданд.

Мардуми Исроил дар ваќти аз кӯњи Сино фуромадан ќудрат ва бузургии Худоро диданд ва дар тарс ва эњтиром истоданд.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва моро ба эҳтироми Ӯ даъват мекунад.

2. Итоат аз эҳтиром ва эҳтиром ба Худост.

1. Такрори Шариат 5:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 33:8 - Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд.

Хуруҷ 20:19 Ва онҳо ба Мусо гуфтанд: «Бо мо сухан гӯй, ва мо бишнавем; лекин Худо бо мо сухан нагӯяд, мабодо бимирем».

Исроилиён метарсиданд, ки бевосита аз Худо бишнаванд, зеро метарсиданд, ки тоқат кардан барои онҳо аз ҳад зиёд аст.

1. Каломи Худо тавоност ва бояд эҳтиром карда шавад

2. Бо вуҷуди тарс ба Худо таваккал кардан

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 56:3 - Вақте ки ман метарсам, ба Ту таваккал мекунам.

Хуруҷ 20:20 Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, зеро Худо омадааст, ки шуморо имтиҳон кунад, ва тарси Ӯ пеши рӯи шумо бошад, то гуноҳ накунед.

Мусо ба мардум мегӯяд, ки натарсед, зеро Худо барои имтиҳонашон омадааст ва мехоҳад, ки онҳо аз гуноҳ парҳез кунанд.

1. Қувваи тарс дар парҳез аз гуноҳ

2. Ба огоҳии Худо гӯш диҳед, то аз гуноҳ худдорӣ намоед

1. Масалҳо 16:6 - «Аз тарси Худованд кас аз бадӣ рӯй мегардонад».

2. Забур 34:11 - «Биёед, эй фарзандон, ба ман гӯш диҳед; Ман ба шумо тарси Худовандро таълим хоҳам дод».

Хуруҷ 20:21 Ва мардум аз дур истоданд, ва Мусо ба торикии ғафс, ки Худо буд, наздик омад.

Ин порча лаҳзаеро тасвир мекунад, ки Мусо ба торикии ғафс, ки дар он Худо ҷойгир буд, наздик шуд.

1. Худо аксар вақт дар торикӣ пайдо мешавад; Ӯ то ҳол ҳозир аст, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки Ӯ пинҳон аст.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал карданро омӯзем, ҳатто вақте ки мо Ӯро дида наметавонем, зеро Ӯ дар вақти худ ба мо ҷавобҳои лозимиро медиҳад.

1. Забур 139:12 - Ҳатто торикӣ барои Ту торик нест; шаб мисли рӯз равшан аст, зеро торикӣ бароят равшан аст.

2. Ишаъё 45:3 - Ман ба ту ганҷҳои зулмот ва сарвати маконҳои пинҳониро хоҳам дод, то бидонӣ, ки Ман, Худованде, ки туро ба исми Ту мехонад, Худои Исроил ҳастам.

Хуруҷ 20:22 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба банӣ-Исроил чунин бигӯй: «Шумо дидед, ки бо шумо аз осмон сухан рондаам».

Худо аз осмон ба Мусо сухан гуфт ва ба ӯ гуфт, ки он чиро, ки гуфта буд, ба банӣ-Исроил бигӯяд.

1. «Худо ба воситаи Каломи Худ бо мо сухан мегӯяд»

2. "Худо ҳамеша бо мост"

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ! Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад.

Хуруҷ 20:23 Бо ман худоёни нуқра насозед ва барои худ худоёни тилло насозед.

Ин порча ба мо дастур медиҳад, ки бутҳоро аз нуқра ва тилло насозем.

1. Бутпарастӣ: Хатари гузоштани чизҳо аз болои Худо

2. Баракати хидмати танҳо ба Худо

1. Такрори Шариат 5:7-10 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт.

2. Ишаъё 44:9-20 - Натарсед ва натарсед; Оё ман аз қадим ба шумо гуфтам ва эълон накардаам? Шумо шоҳидони ман ҳастед! Оё ҷуз ман худое ҳаст? Санг нест; Ман ҳеҷ чизро намедонам.

Хуруҷ 20:24 Қурбонгоҳи заминро барои ман бисоз ва бар он қурбониҳои сӯхтании худ, ва қурбониҳои осоиштагии худ, гӯсфандони худ ва говҳои худро забҳ намо; дар ҳама ҷое ки исми Худро сабт мекунам, назди ту хоҳам омад, ва туро баракат медиҳад.

Ин порча амри Худоро дар бораи сохтани қурбонгоҳ ва қурбониҳо тасвир мекунад.

1. Қувваи қурбонӣ: Омӯзиши таслим шудан ва ба Худо иҷозат додан

2. Ваъдаи баракати Худо: Таҷлили ризқи Худо

1. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исо, биёед пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ишаъё 1:11-17 - Қурбониҳои сершумори шумо барои ман чист? мегӯяд Худованд. Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи ҳайвоноти серхӯр сер шудаам; Ман аз хуни говҳо ва барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам.

Хуруҷ 20:25 Ва агар барои ман қурбонгоҳи сангӣ созӣ, онро аз санги тарошида насоз; зеро ки агар асбоби худро бар он боло бардорӣ, онро палид кардай.

Худованд ба исроилиён дастур медиҳад, ки қурбонгоҳе бо сангҳои тарошида насозанд, зеро истифодаи асбобҳо барои шакл додани сангҳо онро ифлос мекунад.

1. Омӯзиши итоат ба иродаи Худо

2. Подшоҳии Худо ва ниёз ба эҳтиром

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Забур 111:9 - "Вай фидияро ба қавми Худ фиристод; аҳди худро то абад фармудааст. Номи Ӯ муқаддас ва олиҷаноб аст!"

Хуруҷ 20:26 Ва ба қурбонгоҳи ман зина боло нарав, то ки аврати ту бар он ошкор нашавад.

Ин порча ба амре дахл дорад, ки Худо ба исроилиён додааст, то ба қурбонгоҳи хаймаи муқаддас зина набароянд, то худро фош накунанд.

1. "Муҳаббат ва эҳтиром ба Худо: аҳамияти ҳаё ва эҳтиром дар ибодат"

2. "Ҳадафи хайма: Фаҳмидани дастуроти Худо барои ибодат"

1. Ибодат 19:30 - Шумо аз маъбади ман эҳтиром хоҳед кард: Ман Худованд ҳастам.

2. Такрори Шариат 22:30 - Мард набояд зани падари худро бигирад ва домани падари худро напӯшад.

Хуруҷи 21-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 21:1-11, Худо қонунҳо ва қоидаҳоро дар бораи муносибат бо ғуломони ибрӣ таъмин мекунад. Агар ғуломи ибрӣ шаш сол хизмат кунад, онҳо бояд дар соли ҳафтум бе музд озод карда шаванд. Аммо, агар банда ба сабаби ишқ ё дилбастагӣ бо хоҷаи худ бимонад, гӯши онҳо ҳамчун нишонаи банагии якумрӣ сӯрох мешавад. Агар хоҷа ба ғуломи худ бадрафторӣ карда, боиси ҷароҳати вазнин ё марг гардад, ҷазои сахт муқаррар карда мешавад. Ҳадафи ин қоидаҳо таъмини муносибати одилона ва ҳифзи ҳуқуқи ғуломон дар ҷомеаи ибрӣ.

Параграфи 2: Дар Хуруҷ 21:12-27 идома дорад, қонунҳои гуногун дар бораи амалҳое, ки боиси зарар ё талафоти одамон мешаванд, дода мешаванд. Принсипи «чашм ба чашм» муқаррар шудааст, ки ҷазо бояд ба ҷинояти содиршуда мутаносиб бошад. Қонунҳо парвандаҳоеро баррасӣ мекунанд, аз қабили куштор, ҳамлае, ки дар натиҷаи захмӣ, зиён аз гов ё дигар ҳайвоноти чорводорӣ ва ҷароҳатҳое, ки ҳангоми задухӯрд байни мардон расидаанд. Ҷуброн ва ҷуброн вобаста ба вазнинӣ ва ҳолатҳои ҳар як ҳолат муқаррар карда мешавад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 21:28-36, қонунҳо дар бораи зарари молу мулкие, ки аз ҷониби ҳайвонот расонида шудаанд, пешбинӣ шудаанд. Агар барзагов аз беэҳтиётии соҳибаш касеро лату кӯб кунад, ҳам соҳибаш ва ҳам барзагов ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд, вақте ки барзагов ба қатл расонида мешавад, соҳиби он метавонад ҷазои қатл шавад. Агар хайвон аз хунукназарии сохибаш ба молу мулки шахси дигар ё чорвои он зарар расонад ё халок шавад, товони зарар талаб карда мешавад. Ин қоидаҳо масъулиятро барои зарареро, ки ҳайвоноти хонагӣ расонидаанд, муқаррар мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 21 пешниҳод мекунад:
Қонунҳое, ки муносибатро бо ғуломони ибрӣ танзим мекунанд;
Муқаррарот дар бораи озодӣ пас аз шаш сол; ғуломии якумрӣ агар хоҳиш дошта бошад;
Ҷазо барои бадрафторӣ; хифзи хукукхои гуломхо.

Муқаррарот дар бораи кирдорҳое, ки боиси зарар ё талафоти одамон мешаванд;
Принсипи ҷазои мутаносиб; ҷуброни муқарраршуда;
Баррасии парвандаҳо ба монанди куштор, ҳамла, ҷароҳатҳои марбут ба ҳайвонот.

Қонунҳо дар бораи зарари молу мулкие, ки аз ҷониби ҳайвонот расонида шудаанд;
Ҷавобгарӣ барои беэҳтиётӣ, ки ба зарар оварда мерасонад; ҷуброн талаб карда мешавад;
Мукаррар намудани чавобгарй барои зарареро, ки хайвоноти хонагй расондааст.

Ин боб бо пешниҳоди дастурҳои муфассал оид ба тартиботи ҷамъиятӣ дар ҷамоати исроилиён идома дорад, ки дар бораи сенарияҳои мушаххаси марбут

ба ғуломӣ, ғуломии басташуда дар баробари принсипҳое, ки рафтори одилро бо рафтори ахлоқӣ зич алоқаманд мекунанд, ки аксар вақт бо вохӯриҳои муқаддаси иртиботи байни худо (Яҳве) тавассути одамони интихобшуда намояндагӣ мекунанд. (Исроил) тавассути шахсиятҳое, ба монанди Мусо, ки миёнарав хидмат мекунанд, миёнаравӣ ташаккул додани ҳувияти ҷамоатӣ, ки дар доираи анъанаҳои қадимии динии дар тамоми минтақа мушоҳидашуда дар он давра мушоҳида мешуданд, ки омехтаи байни нигоҳдорӣ, барқарорсозӣ инъикоскунандаи ғамхории илоҳӣ нисбат ба аъзоёни осебпазири дар сохтори васеътари иҷтимоӣ мавҷудбуда, ки мавзӯъҳоро дар бар мегиранд, мисол оварда шудаанд. адолат бо муносибатҳои аҳд зич алоқаманд аст, одамони интихобшударо дар зери ҳокимияти илоҳӣ муттаҳид мекунад, ки ба иҷрои ҳадафҳо барои ташаккули сарнавишти коллективӣ нигаронида шудааст, ки мафҳумҳои марбут ба баробарии иҷтимоӣ, ҷубронпулӣ ҳамчун рукнҳои дастгирии некӯаҳволии ҷамъиятӣ дар байни тартиботи васеътари кайҳонӣ, ки инъикоскунандаи ҷаҳонбинии қадимии Шарқи Наздик мебошад муносибати байни инсоният, илоҳият

Хуруҷ 21:1 Инҳо доварҳое ҳастанд, ки ба ҳузури онҳо мегузорӣ.

Худованд ба Мусо дар бораи қонунҳо ва ҳукмҳое, ки дар назди банӣ-Исроил гузошта мешаванд, дастур медиҳад.

1. Фармони Худованд: Итоат ва эҳтиром

2. Фаҳмидани қудрати қонун дар Китоби Муқаддас

1. Ғалотиён 5:13-14 - Зеро шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун фурсат барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед. Зеро ки тамоми шариат дар як калима иҷро шудааст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд. Зеро ки ҳокимон на барои рафтори нек, балки барои бадӣ даҳшатоваранд. Оё аз касе, ки фармонраво аст, наметарсад? Пас кори нек кун ва ризояти уро хохӣ гирифт, зеро у бандаи Худост барои хайри ту. Аммо агар гуноҳ кунӣ, битарс, зеро ки ӯ шамшерро беҳуда намебардорад. Зеро ӯ бандаи Худост, интиқомгирандаест, ки ғазаби Худоро бар ситамкор мебарад. Аз ин рӯ, кас бояд итоаткор бошад, на танҳо аз ғазаби Худо дурӣ ҷӯяд, балки ба хотири виҷдон низ. Зеро ки шумо низ барои ҳамин андоз месупоред, зеро ки ҳукуматдорон хизматгузорони Худо ҳастанд ва маҳз ба ҳамин кор машғуланд. Ба ҳама он чи аз онҳо қарздор аст, пардохт кунед: андозҳое, ки аз онҳо андоз қарздор аст, даромад ба касе, ки даромад аз онҳо қарздор аст, эҳтиром ба ҳар кӣ эҳтиром аст, иззат ба касе, ки иззату эҳтиром дорад.

Хуруҷ 21:2 Агар ғуломи ибрӣ бихарӣ, вай шаш сол хизмат хоҳад кард, ва дар ҳафтум вай бепул озод хоҳад рафт.

Ин порча мефаҳмонад, ки агар ибрӣ харида шавад, онҳо бояд шаш сол хидмат кунанд, то дар соли ҳафтум ройгон озод шаванд.

1. Муҳимияти озодӣ ва чӣ гуна онро тавассути ӯҳдадорӣ ба даст овардан мумкин аст.

2. Қимати хизмат ва подошҳое, ки он метавонад оварда расонад.

1. Матто 10:10 - "Он чи муқаддас аст, ба сагон надиҳед ва марворидҳои худро пеши хукон напартоед, то ки онҳо онҳоро зери пойҳои худ поймол кунанд ва боз гардиш карда, шуморо пора кунанд".

2. Ғалотиён 5:13 - "Зеро, эй бародарон, шумо ба озодӣ даъват шудаед; танҳо озодиро барои ҷисм истифода набаред, балки бо муҳаббат ба якдигар хизмат кунед".

Хуруҷ 21:3 Агар вай худаш дарояд, худаш хоҳад рафт; агар шавҳардор бошад, занаш бо ӯ берун хоҳад рафт.

Ин порча аҳамияти издивоҷ дар ҳаёти исроилиёнро таъкид мекунад, зеро дар он гуфта мешавад, ки зани шавҳардор бояд бо ӯ берун равад, агар ӯ аз ғуломӣ озод шавад.

1. Нақшаи Худо барои издивоҷ: Мулоҳиза дар бораи Хуруҷ 21:3

2. Муҳимияти шарикӣ дар издивоҷ: Таҳқиқи Хуруҷ 21:3

1. Ҳастӣ 2:18-24 - Нақшаи Худо барои издивоҷ

2. Рут 1: 16-17 - Муҳимияти шарикӣ дар издивоҷ

Хуруҷ 21:4 Агар оғояш ба ӯ зане дода бошад, ва вай барои ӯ писарон ё духтарон таваллуд карда бошад; зан ва фарзандонаш азони оғои вай хоҳанд буд, ва ӯ танҳо берун хоҳад рафт.

Ин порча дар бораи ғуломе сухан меравад, ки аз ҷониби оғои худ ба зане дода шудааст ва аз ӯ фарзанддор шудааст. Зан ва фарзандон моли хоҷа боқӣ мемонанд ва ғулом ҳангоми озод шуданаш бояд онҳоро тарк кунад.

1. Зиндагӣ дар озодӣ: Омӯзиши тарк кардани он чизе, ки мо фикр мекунем, аз они мост

2. Баракат ва масъулияти устод будан

1. Луқо 4:18-19 "Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то ки озодии зиндониён ва барқарор шудани биноҳои кӯронро эълон кунам. мазлумонро озод кунад.

2. Ғалотиён 5:1 Масеҳ моро барои озодӣ озод кардааст. Пас устувор бошед ва нагузоред, ки бори дигар бори юғи ғуломӣ гардад.

Хуруҷ 21:5 Ва агар ғулом ошкоро гӯяд: "Ман оғои худ, зан ва фарзандони худро дӯст медорам"; Ман озод намеравам:

Ғулом муҳаббати худро ба оғо, зан ва фарзандони худ эълон кардааст ва омода аст, ки хизматгор боқӣ монад.

1: Муҳаббати ҳақиқӣ бо қурбонӣ зоҳир мешавад.

2: Муҳаббати мо ба Худо бояд дар итоаткории мо инъикос ёбад.

1: Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтар аз ин ҳеҷ кас надорад, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2: Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Хуруҷ 21:6 Он гоҳ оғояш ӯро назди доварон хоҳад овард; Ӯро низ назди дар ё ба сутуни дар меорад; ва оғояш гӯши ӯро бо авул медарояд; ва ба вай то абад хизмат хоҳад кард.

Дар порча аз устоде сухан меравад, ки бандаашро назди қозиён меорад ва сипас ба гӯшаш оул мезанад, то абад хидмати хоҷаи худ кунад.

1. Ҳаёти худро ҳамчунон қабул кунем ва ба Худо содиқона хизмат кунем

2. Аҳди вафодорӣ ва тоъати абадӣ

1. Ғалотиён 5:1 Барои озодии Масеҳ моро озод кардааст; Пас устувор бошед ва дигар ба юғи ғуломӣ итоат накунед.

2. Эфсӯсиён 6:5-7 Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларзон ва бо дили самимӣ итоат кунед, чунон ки ба Масеҳ итоат кунед, на ба воситаи хидмати чашм, ҳамчун писандидагон, балки ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худо аз дил.

Хуруҷ 21:7 Ва агар марде духтари худро барои канизӣ фурӯхт, вай набояд мисли ғуломон берун равад.

Духтаре, ки канизӣ фурӯхта мешавад, наметавонад мисли мардикор равад.

1. Қувваи муҳаббати бешартона: шаъну шарафи занон дар Библия

2. Арзиши зан дар Китоби Муқаддас

1. Масалҳо 31:10–31

2. Ғалотиён 3:28–29

Хуруҷ 21:8 Агар вай ба оғои худ, ки вайро ба никоҳи худ гузоштааст, писанд наояд, бигзор вай фидия дода шавад: вайро ба халқи бегона бифурӯшад, вай қудрате нахоҳад дошт, зеро ки вай бо вай маккор кардааст.

Агар оғо ба ғуломеро издивоҷ кунад ва ӯ ба ӯ писанд наояд, ба ӯ иҷозат дода намешавад, ки вайро ба халқи бегона бифурӯшад, зеро ӯ дар муомила бо ӯ фиреб карда буд.

1. Раҳмат ва раҳмати Худо барои мазлумон

2. Гуноҳи фиреб ва оқибатҳои он

1. Ишаъё 1:17: некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Луқо 6:36: Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст.

Хуруҷ 21:9 Ва агар вай ӯро бо писари худ никоҳ карда бошад, бо вай мувофиқи тарзи духтарон рафтор кунад.

Падар бо канизе, ки бо писараш хостгор аст, бояд мисли духтараш рафтор кунад.

1. "Вазифаҳои падарон: Муносибат бо хидматгор ҳамчун духтар"

2. «Муҳаббат ва эҳтиром: бархӯрд бо хизматгорон».

1. Луқо 6:31-36 - "Ба дигарон ҳамон гунае кунед, ки шумо мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд".

2. Эфсӯсиён 6:5-9 - «Эй ғуломон, ба онҳое ки ба ҳасби ҷисм оғоёни шумо ҳастанд, бо тарсу ларз, дар якдилагии дили худ, мисли Масеҳ, итоат кунед».

Хуруҷ 21:10 Агар вай ба вай зани дигар бигирад; таъом ва либоси вай ва вазифаи издивочи вайро кам накунад.

Дар ин порча омадааст, ки агар мард зани дигаре бигирад, набояд ризқу рӯзие, ки ба ӯ дода мешавад, аз қабили ғизо, либос ва вазифаҳои заношӯӣ кам кунад.

1. Масъулияти шавҳар: қонеъ кардани ниёзҳои асосии ҳамсаратон

2. Издивоҷ: Аҳди муҳаббат ва эҳтиром

1. 1 Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пуртоқат ва меҳрубон аст; ишқ ҳасад ва фахр намекунад; такаббур ва дагалӣ нест. Вай дар рохи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ намекунад, балки аз ростӣ шод мешавад. Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад.

2. Эфсӯсиён 5:25 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард.

Хуруҷ 21:11 Ва агар ин серо ба вай ба ҷо наоварад, вай бепул озод хоҳад рафт.

Хуруҷ 21:11 мегӯяд, ки агар мард ба зан се шартро иҷро накунад, зан метавонад ӯро ройгон тарк кунад.

1. Қувваи озодӣ: Баррасии мандати Библия аз Хуруҷ 21:11

2. Парадокси баробарӣ: Омӯзиши аҳамияти Хуруҷ 21:11

1. Ғалотиён 3:28 - "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед".

2. Такрори Шариат 10:17-19 - "Зеро ки Худованд Худои ту Худои худоён ва Худованди оғоён, Худои бузург, тавоно ва бузург аст, ки рӯйбин нест ва ришва намегирад. Ӯ барои ятимон адолат мекунад. ва бевазанро дӯст медорад ва муҳоҷирро дӯст медорад ва ба ӯ хӯрок ва либос медиҳад; ғарибро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед».

Хуруҷ 21:12 Ҳар кӣ ба одам зарба зада, бимирад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки ҳар касе, ки одамро мекушад, бояд ба қатл расонида шавад.

1. Оқибатҳои гирифтани ҷони инсон

2. Ҳукми Худо дар бораи куштор

1. Ҳастӣ 9:6 - "Ҳар кӣ хуни одамро мерезад, хуни вай ба воситаи одам рехта мешавад, зеро Худо одамро ба сурати худ офаридааст".

2. Матто 5:21-22 - "Шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қатл накун; ва ҳар кӣ одамкушӣ кунад, ба доварӣ кашида мешавад. Аммо ман ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба бародари худ хашм дорад, ба хукм чавобгар бошанд».

Хуруҷ 21:13 Ва агар касе камин нагирад, балки Худо ӯро ба дасти вай таслим кунад; он гоҳ барои ту маконе муқаррар мекунам, ки ӯ ба он ҷо гурезад.

Худо метавонад одамонро ба дасти душманонашон таслим кунад, аммо барои онҳо ҷои паноҳгоҳ низ фароҳам меорад.

1. Худо паноҳгоҳи мо дар замонҳои душворӣ аст - Забур 45:1

2. Қудрати Худо барои наҷот - Хуруҷ 14:14

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯшии худро нигоҳ доред".

Хуруҷ 21:14 Аммо агар касе аз рӯи такаббур ба ёри худ ояд, то ки ӯро бо макр бикушад; ӯро аз қурбонгоҳи ман бигир, то бимирад.

Агар касе қасдан каси дигареро бикушад, бояд аз қурбонгоҳ гирифта кушта шавад.

1. Хавфи тахмин

2. Оқибатҳои куштори қасдан

1. Масалҳо 6:16-19 - Шаш чиз Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафратовар аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯй, дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад мекашад, пойҳое, ки зуд шитоб мекунанд. ба бадӣ, шоҳиди бардурӯғ, ки дурӯғ мерезад ва шахсе, ки дар ҷомеа низоъ барангехтааст.

2. Яъқуб 4:11-12 - Эй бародарон ва хоҳарон, дар ҳаққи якдигар бадгӯй накунед. Ҳар кӣ бар зидди каси дигар бадгӯй кунад ё дигареро доварӣ кунад, бар зидди шариат бад мегӯяд ва шариатро доварӣ мекунад. Аммо агар шумо шариатро доварӣ кунед, шумо иҷрокунандаи шариат нестед, балки довар ҳастед.

Хуруҷ 21:15 Ва ҳар кӣ падар ё модари худро бизанад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Ҳар кӣ падар ё модари худро мезанад, бояд мувофиқи Хуруҷ 21:15 кушта шавад.

1. Меъёрҳои адолати Худо: Баррасии Хуруҷ 21-23

2. Подшоҳии оила: Чӣ дар Хуруҷ 21-23 ба мо дар бораи эҳтироми волидон таълим медиҳад

1. Такрори Шариат 5:16 - «Падару модари худро иззат намо, чунон ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, то ки рӯзҳои ту дарозтар шавад, ва дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, бароят некӣ кунад. ».

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъда эҳтиром кунед, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо баҳра баред. умри дароз дар руи замин».

Хуруҷ 21:16 Ва ҳар кӣ одамро дуздида, фурӯшад, ё агар дар дасташ ёбад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Ин порча аз Хуруҷ 21:16 гуфта мешавад, ки дуздии шахс ва фурӯхтани онҳо ё дар ихтиёри онҳо пайдо кардани онҳо ҳукми қатл мегардад.

1. Қонуни Худо: адолат, марҳамат ва кафорат

2. Фаҳмидани фарқияти байни гуноҳ ва ҷиноят

1. Масалҳо 11: 1-3 - Тарозуи бардурӯғ барои Худованд нафратовар аст, аммо вазни одилона лаззати Ӯст. Вақте ки ғурур ояд, пас расвоӣ меояд, вале бо фурӯтанӣ хирад аст. Беайбии росткорон онҳоро ҳидоят мекунад, вале каҷи хоин онҳоро нобуд мекунад.

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд. Зеро ки ҳокимон на барои рафтори нек, балки барои бадӣ даҳшатоваранд. Оё аз касе, ки фармонраво аст, наметарсад? Пас кори нек кун ва ризояти уро хохй гирифт, зеро у бандаи Худост барои хайри ту. Аммо агар гуноҳ кунӣ, битарс, зеро ки ӯ шамшерро беҳуда намебардорад. Зеро ӯ бандаи Худост, интиқомгирандаест, ки ғазаби Худоро бар ситамкор мебарад. Аз ин рӯ, кас бояд итоаткор бошад, на танҳо аз ғазаби Худо дурӣ ҷӯяд, балки ба хотири виҷдон низ. Зеро ки шумо низ барои ҳамин андоз месупоред, зеро ки ҳукуматдорон хизматгузорони Худо ҳастанд ва маҳз ба ҳамин кор машғуланд. Ба ҳама он чи аз онҳо қарздор аст, пардохт кунед: андозҳое, ки аз онҳо андоз қарздор аст, даромад ба касе, ки даромад аз онҳо қарздор аст, эҳтиром ба ҳар кӣ эҳтиром аст, иззат ба касе, ки иззату эҳтиром дорад.

Хуруҷ 21:17 Ва ҳар кӣ падар ё модари худро дашном диҳад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Ҳар кӣ падар ё модари худро лаънат мекунад, мувофиқи Хуруҷ 21:17 кушта мешавад.

1. Эҳтироми волидон: Дарси Хуруҷ 21:17

2. Қувваи Калом: Нигоҳе ба Хуруҷ 21:17

1. Ибодат 20:9 - "Зеро ҳар кӣ падар ё модари худро дашном диҳад, бояд кушта шавад: вай падар ё модари худро лаънат кардааст; хуни вай бар вай аст".

2. Эфсӯсиён 6:2-3 - "Падару модари худро эҳтиром намо, ки ин ҳукми аввалин бо ваъда аст; то ки бар ту некӣ гардад, ва ту дар рӯи замин умри дароз бинӣ".

Хуруҷ 21:18 Ва агар одамон бо ҳам ҷиҳод карда, якдигарро бо санг ё мушти худ бизананд, ва ӯ намемирад, балки бистари худро нигоҳ дорад.

Ду нафар задухӯрд карданд ва як нафари онҳо маҷрӯҳ шуд, вале намурд.

1. «Қувваи бахшидан»

2. «Қуввати шафқат»

1. Матто 18:21-35 (контексти бахшидан ва марҳамат)

2. Луқо 23:32-34 (контексти марҳамати Исо дар салиб)

Хуруҷ 21:19 Агар вай аз нав бархоста, бар асои худ роҳ равад, он гоҳ касе ки ӯро занад, тарк карда хоҳад шуд: танҳо ӯ ҷуброни талафоти вақташро пардохт карда, ӯро комилан шифо хоҳад дод.

Агар касе маҷрӯҳ шуда, дубора бархезад ва метавонад бо асо роҳ равад, шахсе, ки осеб расонидааст, сафед карда мешавад, аммо бояд вақти талафшуда ва хароҷоти тиббиро пардохт кунад.

1. Кори дуруст дар баробари бадӣ: Чӣ гуна Худо моро амр мекунад, ки ҷавоб диҳем

2. Барқарорсозӣ: Нақшаи Худо барои шифо ва навсозӣ

1. Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

2. Яъқуб 5:13-16 - Барои якдигар дуо кунед, то шифо ёбед. Дуои одил тавоно ва таъсирбахш аст.

Хуруҷ 21:20 Ва агар касе ба ғулом ё канизи худ асо занад, ва зери дасти вай бимирад; Ӯ албатта азоб хоҳад шуд.

Агар касе ба хизматгор ё канизи худ занад ва онҳо бимиранд, он мард ҷазо дода мешавад.

1. Муҳимияти муомилаи бо эҳтиром ва эҳтиром ба ҳама.

2. Оқибатҳои бадрафторӣ ва сӯиистифода бо онҳое, ки дар нигоҳубини мо ҳастанд.

1. Эфсӯсиён 6:9 "Ва шумо, эй оғоён, бо онҳо низ ҳамин корро кунед ва аз таҳдид даст кашед: бидонед, ки Оғои шумо низ дар осмон аст, ва бо Ӯ эҳтироме нест."

2. Матто 7:12 "Бинобар ин ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ки ин аст Таврот ва анбиё."

Хуруҷ 21:21 Бо вуҷуди ин, агар як ё ду рӯз давом кунад, вай ҷазо дода намешавад, зеро ки вай пули ӯст.

Дар ин порча омадааст, ки агар хоҷа ғуломи худро зиёда аз як ё ду рӯз нигоҳ дорад, пас барои ин кор ҷазо намебинад.

1. Худо ба мо озодӣ медиҳад, то интихоб кунем, ки бо дигарон чӣ гуна муносибат кунем

2. Мо ҳама дар назди Худо баробар ҳастем

1. Эфсӯсиён 6:5-9 - «Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат хоҳед кард. мисли бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо оваред, аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат мекунед, на ба одамон, зеро медонед, ки Худованд ҳар якеро барои ҳар кори некашон, хоҳ ғулом ва хоҳ озод, мукофот хоҳад дод. ».

2. Яъқуб 2:1-4 - "Бародарон ва хоҳарони ман, ки ба Худованди ҷалоли мо Исои Масеҳ имон овардаанд, набояд аз худпарастӣ рафтор кунанд. Фарз мекунем, ки марде бо ангуштарини тилло ва либоси зебо ва камбағале дар либоси кӯҳнаи палид ба вохӯрии шумо меояд. низ меояд. Агар шумо ба марди либоси зебое таваҷҷӯҳи махсус зоҳир карда, гӯед: "Ин ҷо барои шумо курсии хуб аст, аммо ба он марди камбағал бигӯед: "Ту дар он ҷо биистӣ ё дар паҳлӯи пойҳои ман дар фарш бинишинӣ, оё байни худ табъиз накардай. ва бо андешаҳои бад довар мешавед?»

Хуруҷ 21:22 Агар мардон саъй карда, зани кудакро озор диҳанд, то ки меваи вай аз вай дур шавад, вале ҳеҷ бадбахтӣ аз паи ӯ наояд: ӯ ҳатман ҷазо дода хоҳад шуд, чунон ки шавҳари он зан ба гардани ӯ меафтад; ва ончунон ки доварон муайян кардаанд, пардохт хоҳад кард.

Агар мардон зани ҳомиларо озор диханд, то фарзандаш зиён расонад ё бача афтад, шавҳари он зан метавонад ҷазоро барои мардон интихоб кунад ва қозӣ муздашро муайян мекунад.

1. Муҳимияти ҳифзи ҳаёт аз бордоршавӣ то марги табиӣ.

2. Адолат ва раҳмати Худо дар азобу омурзиш.

1. Забур 139:13–16

2. Хуруҷ 22:22-24

Хуруҷ 21:23 Ва агар ягон бадбахтӣ аз паи он ояд, ту ҳаёт барои ҳаёт мебахшӣ,

Ин порча қонуни Аҳди Қадимро дар бораи «чашм ба чашм» мустаҳкам мекунад ва мегӯяд, ки агар касе зарар расонад, онҳо бояд дар иваз ба андозаи баробар зарар бинанд.

1. Муҳимияти адолат ва риояи қонуни Худо.

2. Оқибатҳои расонидани зарар ба дигарон.

1. Матто 5:38-42 - Исои Масеҳ дар бораи қонуни «чашм ба чашм» таълим медиҳад.

2. Масалҳо 17:15 - Ҳар кӣ шарирро сафед мекунад ва касе ки одилро маҳкум мекунад, ҳарду барои Худованд зишт ҳастанд.

Хуруҷ 21:24 Чашм дар ивази чашм, дандон ба ивази дандон, даст ба даст, пой ба по,

Ин порча дар бораи қонуни ҷазо аст, ки бо номи lex talionis маъруф аст, ки дар он гуфта мешавад, ки ҷазо бояд ба ҷиноят мутаносиб бошад.

1. "Адолати интиқом: Принсипи Лекс Талионис"

2. «Адолат ва шафқат: мувозинати тарозуи ҷазо»

1. Ибодат 24:19-20 - «Агар касе ёри худро маҷрӯҳ кунад, он чи карда буд, бояд ба ӯ бикунад: шикаста дар ивази шикаста, чашм дар ивази чашм, дандон дар ивази дандон. захмдор шудааст».

2. Такрори Шариат 19: 15-21 - "Як шоҳид барои маҳкум кардани касе ки дар ҳама гуна ҷиноят ё ҷинояте, ки онҳо содир карда бошад, кифоя нест. Ин масъала бояд бо шаҳодати ду ё се шоҳид муайян карда шавад. Агар касе ба ҳамсояи худ ситам кунад ва Агар ҷазо дода шавад, онҳо бояд ҳар чизеро, ки бо роҳи ғорат гирифтаанд ва ё ҳар гуноҳе, ки карда буданд, баргардонанд."

Хуруҷ 21:25 Сӯхтан барои сӯхтан, захм дар ивази захм, рах барои захм.

Ин порча дар бораи адолати ҷубронпулӣ аст, ки кас бояд барои гуноҳҳои худ ҳамон ҷазоеро гирад, ки онҳо ба дигаре дода буданд.

1. "Тавозуни адолат: ҷуброн ва ҷазо дар Хуруҷ 21:25"

2. "Қувваи бахшидан: бартараф кардани хоҳиши қасосгирӣ"

1. Матто 5:38-39 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Аммо ба шумо мегӯям: ба бадкирдор муқобилат накунед. Аммо агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, дигарашро низ ба ӯ бигардонед.

2. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

Хуруҷ 21:26 Ва агар касе ба чашми ғуломи худ ё чашми канизи худ занад, он нобуд мешавад; вайро ба хотири чашмаш озод хоҳад кард.

Агар касе чашми ғулом ё канизи онҳоро захмдор кунад, бояд онҳоро озод кунанд.

1. Қувваи ҳамдардӣ: Чӣ тавр мо метавонем аз Хуруҷ 21:26 дарс гирем

2. Масъулияти корфармоён: аҳамияти озодӣ ва бехатарӣ дар ҷои кор

1. Қӯлассиён 4:1 - Эй оғоён, бо ғуломони худ адолат ва инсоф рафтор кунед, зеро бидонед, ки шумо низ дар осмон Оғо доред.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

Хуруҷ 21:27 Ва агар дандони ғуломи худ ё канизи худро бизанад; вайро ба хотири дандонаш озод хоҳад кард.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки агар касе дандони хизматгорро бикӯбад, бояд озод карда шавад.

1. Ҳамдардӣ ба дигарон: Даъват барои раҳоӣ аз беадолатиҳои мо

2. Қувваи бахшидан: озод кардани дигарон

1. Матто 18:23-35 - Масал дар бораи бандаи раҳм

2. Румиён 12:17-21 - Дар ҳамоҳангӣ ва бахшидан бо дигарон зиндагӣ кардан

Хуруҷ 21:28 Агар барзагов мард ё занро занад, то бимирад, он гоҳ барзагов ҳатман сангсор карда мешавад, ва гӯшти вай хӯрда нахоҳад шуд; балки соҳиби гов хориҷ мешавад.

Соҳиби гов агар зану мардро дарафтад ва кушад, масъул нест.

1. Худо довар ва ҳомии адолат аст

2. Муҳимияти дӯст доштан ва нигоҳубин кардани ҳайвонот

1. Масалҳо 12:10 - "Ҳар кӣ одил аст, ба ҷони ҳайвони ваҳшии худ таваҷҷӯҳ мекунад, аммо марҳамати шарир бераҳм аст".

2. Румиён 13:10 - "Муҳаббат ба ёри бадӣ намекунад; бинобар ин муҳаббат иҷроиши шариат аст".

Хуруҷ 21:29 Аммо, агар барзагов дар гузашта одати шохи худро тела медод, ва ин ба соҳиби худ шаҳодат дода шуда бошад, ва вай ӯро дар дохили худ нигоҳ надошта бошад, балки мард ё занеро куштааст; барзагов сангсор карда, соҳиби вай низ кушта хоҳад шуд.

Ин порча оқибати говеро, ки мард ё занро мекушад, тасвир мекунад: бояд сангсор карда, соҳиби он кушта шавад.

1. Адолати Худо комил ва беғараз аст - Хуруҷ 21:29

2. Масъулият барои амалҳои мо - Хуруҷ 21:29

1. Такрори Шариат 17: 2-7 - Зарурати адолати дуруст дар Исроил.

2. Румиён 13:1-7 - Муҳимияти итоат кардан ба ҳукуматдорон.

Хуруҷ 21:30 Агар ба ӯ маблағи пуле гузошта шавад, вай бояд барои фидияи ҷони худ ҳар он чи бар ӯ гузошта шудааст, бидиҳад.

Барои ҷони одам фидя дода мешавад, агар ӯ ба ҷиноят муттаҳам шуда бошад ва маблағи пул муқаррар карда шуда бошад.

1. Арзиши ҳаёт: Баррасии аҳамияти фидя дар Хуруҷ 21:30

2. Кафолати гуноҳ: Фаҳмидани зарурати фидя дар Хуруҷ 21:30

1. Матто 20:28 - чунон ки Писари Одам на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

2. 1 Тимотиюс 2:5-6 - Зеро Худои якто ва миёнарав байни Худо ва инсоният ягона аст, яъне Исои Масеҳ, ки Худро ҳамчун фидияи тамоми одамон фидо кардааст.

Хуруҷ 21:31 Новобаста аз он ки ӯ писаре дард кардааст ё духтаре, мувофиқи ин доварӣ ба ӯ дода мешавад.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки ҳар шахсе, ки писар ё духтарашро дашном додааст, бояд тибқи ҳамон меъёрҳо доварӣ карда шавад.

1. Оқибатҳои амалҳои мо: Омӯзиши Хуруҷ 21:31

2. Адолати Худо: Оқибатҳои Хуруҷ 21:31

1. Масалҳо 24:12 - "Агар ту гӯй: "Инак, мо инро намедонистем; магар ҳар кӣ дар дил фикр мекунад, онро намебинад? ва ҳар кӣ ҷони туро нигоҳ медорад, магар онро намедонад? аз рӯи асарҳояш?»

2. Матто 16:27 - "Зеро Писари Одам дар ҷалоли Падари Худ бо фариштагони Худ хоҳад омад; ва он гоҳ ҳар касро мувофиқи аъмоли худ подош хоҳад дод".

Хуруҷ 21:32 Агар барзагов ғулом ё канизро тела диҳад; ба оғои онҳо сӣ сиқл нуқра хоҳад дод, ва барзагов сангсор хоҳад шуд.

Дар ин оят аз китоби Хуруҷ омадааст, ки агар барзагов ғуломро тела диҳад, соҳиби он бояд сӣ сиқл нуқра ба оғои худ пардохт кунад ва барзагов сангсор карда шавад.

1. Арзиши ҳаёти инсон: Омӯзиши Хуруҷ 21:32

2. Масъулияти моликият: Оқибатҳои Хуруҷ 21:32

1. Такрори Шариат 24: 14-15 - "Ба ғуломи муздур, ки фақир ва мӯҳтоҷ аст, хоҳ аз бародарони шумо бошад, хоҳ яке аз муҳоҷири шумо, ки дар замини шумо дар шаҳрҳои шумост, ситам накун. Музди ӯро ба ӯ бидеҳ. дар ҳамон рӯз, пеш аз ғуруби офтоб, (зеро ӯ камбағал аст ва ба он умед мебандад), мабодо ӯ бар зидди шумо сӯи Худованд фарёд занад, ва шумо гунаҳкор хоҳед шуд.

2. Ирмиё 22:13 - «Вой бар ҳоли он касе, ки хонаи худро бо ноинсофӣ месозад, ва ҳуҷраҳои болоии худро бо беадолатӣ месозад, ва ёри худро беҳуда ба ӯ хизмат мекунад ва муздашро ба вай намедиҳад».

Хуруҷ 21:33 Ва агар касе чоҳе кушояд, ё касе чоҳ кофта, онро напӯшонад, ва гов ё хар дар он меафтад;

Ин порча қонунеро аз китоби Хуруҷ тасвир мекунад, ки дар он одам барои ҳар ҳайвоне, ки ба чоҳе, ки вай кушодааст, меафтад, ҷавобгар аст.

1: Масъулияти мо барои ғамхорӣ ба дигарон.

2: Оқибатҳои беэътиноӣ ба вазифаҳои мо.

1: Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек.

2: Масалҳо 12:10 - Ҳар кӣ одил аст, ба ҳаёти ҳайвони ваҳшии худ таваҷҷӯҳ мекунад.

Хуруҷ 21:34 Соҳиби чоҳ онро хуб карда, ба соҳиби он пул медиҳад; ва ҳайвони мурда аз они ӯст.

Соҳиби чоҳ барои ҳар ҳайвоне, ки дар он мемурад, масъул аст ва бояд ба соҳиби ҳайвон ҷуброн диҳад.

1. Масъулияти моликият - Чӣ гуна моликияти чоҳ ба моликияти амалҳои мо табдил меёбад

2. Масъулият барои худ - чӣ гуна Худо аз мо интизор аст, ки мо соҳиби худамон ва амалҳои худро гирем

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; 20 Зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супоред, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

Хуруҷ 21:35 Ва агар гови як кас ба гови каси дигар зарар расонад, бимирад; он гоҳ гови зиндаро фурӯшанд ва пули онро тақсим кунанд; ва гови мурдаро низ тақсим хоҳанд кард.

Вакте ки барзагови ду кас чанг мекунанд, гови зинда бояд фурухта шавад ва пулаш таксим шавад, гови мурда низ таксим шавад.

1. Зиндагӣ бо ҳамсоягон

2. Оқибатҳои низоъ

1. Эфсӯсиён 4:2-3 «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Румиён 12:18 «Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед».

Хуруҷ 21:36 Ё агар маълум шавад, ки барзагов дар гузашта тела дода буд, ва соҳиби он ӯро нигоҳ накардааст; Ӯ ба ивази гов барзагов хоҳад дод; ва мурдагон аз они ӯст.

Соҳиби барзагов, ки дар гузашта хисороташ маълум буд, барои зарари расонидааш масъул аст ва бояд бо барзагови арзишаш баробар пардохт кунад.

1. Худо моро барои амалҳоямон масъул медонад, ҳатто вақте ки мо шояд қасди зиён надошта бошем.

2. Мо бояд амалҳои худро соҳибӣ кунем ва омода бошем, ки оқибатҳои онро қабул кунем.

1. Ғалотиён 6:7-8 «Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

2. Яъқуб 1:12-13 «Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст. 13 Бигзор ҳеҷ кас нагӯяд, ки кай Ӯ меозмояд, маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад, ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд».

Хуруҷи 22-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Дар Хуруҷ 22:1-15, қонунҳо ва қоидаҳо оид ба дуздӣ ва зарари молу мулк оварда шудаанд. Агар дузде, ки шабона ба хонаи касе даромадааст, дастгир шавад ва дар ин миён кушта шавад, барои касе, ки аз манзили онҳо дифоъ мекунад, гуноҳе надорад. Аммо, агар дуздӣ дар давоми рӯз рух диҳад, дузд бояд маблағи дуздидашударо ҷуброн кунад. Агар чорво ба киштзор ё токзори каси дигар зарар расонад, бояд аз махсули бехтарини худаш чуброн карда шавад.

Параграфи 2: Идома дар Хуруҷ 22:16-31, қонунҳо дар бораи масъалаҳои ахлоқи ҷинсӣ ва ӯҳдадориҳои динӣ дода мешаванд. Агар марде бокираеро, ки никоҳ накардааст, фирефта кунад, бояд ба падараш маҳр бидиҳад ва бо ӯ издивоҷ кунад, магар ин ки падараш рад накунад. Ҷодугарӣ ва зӯроварӣ дар зери ҳукми қатл қатъиян манъ аст. Ба исроилиён амр карда шудааст, ки ба аҷнабиёне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, бадрафторӣ ва зулм накунанд, зеро онҳо як вақтҳо дар Миср аҷнабиён буданд. Инчунин қонунҳо дар бораи қарз додан, баргардонидани чизҳои ба қарз гирифташуда, меҳрубонӣ ба камбағалон, эҳтиром кардани Худо бо қурбонии ҳайвоноти нахустзода ва нахустнавард низ баён шудаанд.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 22:31 дастурҳо дар бораи қонунҳои ғизо ва тақдис ба Худо дода шудаанд. Ба исроилиён хӯрдани гӯшти ҳайвонҳои ваҳшӣ манъ аст, аммо ба ҷои он онро ба сагҳо додан мумкин аст. Онҳо инчунин даъват карда мешаванд, ки одамони муқаддас бошанд, ки барои хизмати Худо ҷудо шудаанд ва аз хӯрдани ҳар гӯшти паррандаҳои даранда худдорӣ мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 22 пешниҳод мекунад:
Қонунҳо дар бораи дуздӣ; ҳолатҳои гуногуне, ки гуноҳро муайян мекунанд; ҷуброн барои амволи дуздидашуда талаб карда мешавад; товони зарари расонидашуда.

Қоидаҳои марбут ба ахлоқи ҷинсӣ; пардохти маҳр; манъи ҷодугарӣ, ваҳшипарастӣ;
Фармонҳо бар зидди бадрафторӣ, зулми бегонагон;

Дастурҳо дар бораи қарз додан, баргардонидани ашёи қарзӣ, меҳрубонӣ кардан, эҳтиром кардани Худо бо ҳадия.

Манъи хӯрдани гӯшти даррандаи ҳайвоноти ваҳшӣ;
Даъват ба муқаддасот тавассути маҳдудиятҳои ғизо;
Таваҷҷӯҳ ба тақдис ҳамчун халқи муқаддасе, ки барои хидмати илоҳӣ ҷудо шудаанд.

Ин боб бо пешниҳоди дастурҳои муфассали Худо идома дорад, ки ҷанбаҳои гуногуни тартиботи ҷамъиятиро дар дохили ҷамоати исроилиён дар бар мегирад, ки сенарияҳои мушаххасро дар бар мегиранд, масалан, дуздӣ, зарари молу мулк дар баробари принсипҳое, ки рафтори одилонаеро, ки бо рафтори ахлоқӣ зич алоқаманданд, аксар вақт бо вохӯриҳои муқаддаси иртиботи байни худо (Яҳве) намояндагӣ мекунанд. тавассути одамони баргузида (Исроил), ки тавассути шахсиятҳое ба мисли Мусо ҳамчун миёнарав хидмат мекунанд, миёнаравӣ ташаккул додани ҳувияти ҷамоатӣ, ки дар доираи анъанаҳои қадимии динии дар тамоми минтақа мушоҳидашуда дар он давра мушоҳида мешавад, омехтаи байни нигоҳдорӣ, барқарорсозӣ, ки нигаронии илоҳӣ ба адолати иҷтимоӣ, аъзоёни осебпазирро дар доираи васеътари иҷтимоӣ ҳузур доранд. матоъе, ки мавзӯъҳоро дар бар мегирад, ба монанди адолат, адолат, ки бо муносибатҳои аҳдӣ зич алоқаманд аст, одамони интихобшударо дар зери ҳокимияти илоҳӣ бо ҳам мепайвандад Ҷаҳонбинии шарқӣ, ки чаҳорчӯбаи ривоятҳои библиявӣ дар бораи муносибати байни инсоният, илоҳиятро огоҳ мекунад

Хуруҷ 22:1 Агар касе гов ё гӯсфандро дуздида, бикушад ё бифурӯшад; вай панҷ барзаговро ба ивази гов ва чор гӯсфандро ба як гӯсфанд баргардонад.

Дар ин порча дар бораи товони зарари дуздии чорво сухан меравад.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки гуноҳҳои худро ҷуброн кунем.

2: Мо даъват карда мешаванд, ки дар муносибат бо дигарон ростқавл бошем.

1: Луқо 6:37 - "Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва бахшида хоҳед шуд".

2: Матто 7:12 - "Пас, он чи мехоҳед, ки одамон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон".

Хуруҷ 22:2 Агар дузд пайдо шавад, ки вайро шикаста, ба вай зарба зананд, ки вай бимирад, хун барои вай рехта нахоҳад шуд.

Агар дузде дар рахна дастгир карда шавад, онҳо метавонанд бидуни ҷавобгарӣ барои маргашон кушта шаванд.

1. "Дарсҳои адолат аз Хуруҷ 22:2"

2. "Дарки қудрати Каломи Худо дар Хуруҷ 22:2"

1. Румиён 13:1–7

2. Такрори Шариат 19:15–21

Хуруҷ 22:3 Агар офтоб бар ӯ тулӯъ кунад, барои ӯ хун рехта хоҳад шуд; зеро ки ӯ бояд ҷуброни пурраи худро баргардонад; агар чизе надошта бошад, барои дуздиаш фурӯхта мешавад.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки агар дузд ҳангоми дуздӣ дастгир шавад, ӯ бояд маблағи дуздидаашро пурра ҷуброн кунад ва ё ҳамчун ғулом фурӯхта шавад.

1. Оқибатҳои дуздӣ: Тадқиқот оид ба Хуруҷ 22:3

2. Нархи дуздӣ: Мулоҳиза дар бораи арзиши гуноҳ

1. Масалҳо 6:30-31 - Одамон дуздро хор намекунанд, агар ӯ дуздӣ кунад, то гуруснагии худро ҳангоми гуруснагӣ қонеъ гардонад. Аммо агар ӯро дастгир кунанд, бояд ҳафт баробар пардохт кунад, гарчанде ки тамоми сарвати хонааш ба ӯ арзиш дорад.

2. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мешавад ва дуздон даромада медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад, ва дуздон ба он ҷо намедароянд ва намедузданд; зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Хуруҷ 22:4 Агар дуздӣ дар дасти ӯ зинда ёфт шавад, хоҳ гов, хоҳ хар, хоҳ гӯсфанд; ӯ дучандон баргардонад.

Ин порча дар бораи шахсе сухан меронад, ки агар молу мулки дуздидашуда ошкор шавад, бояд дучанд баргардонад.

1. Худованд касонеро, ки некӯкоронро подош медиҳад ва бадкоронро ҳатто дар корҳои хурде, ки ба назар менамуд, ҷазо медиҳад.

2. Мо бояд аз аъмоли худ бохабар бошем ва худро аз дуздӣ нигоҳ дорем, зеро Худованд моро мувофиқи он доварӣ хоҳад кард.

1. Масалҳо 6:30-31 Одамон дуздро беэътиноӣ намекунанд, агар ӯ ҳангоми гуруснагӣ барои қонеъ кардани иштиҳои худ дуздӣ кунад, аммо агар ба даст афтад, бояд ҳафт баробар баргардонад, гарчанде ки тамоми сарвати хонааш ба ӯ арзиш дорад.

2. Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон кор мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Хуруҷ 22:5 Агар касе киштзор ё токзорро хӯрда, ҳайвони ваҳшии худро меандозад ва дар киштзори каси дигар мечаронад; аз беҳтарин киштзори худ ва аз беҳтарин токзори худаш ҷуброн кунад.

Агар чорвои касе ба киштзор ё токзори каси дигар зарар расонад, чорводор бояд бо беҳтарин киштзор ё токзори худ баргардонад.

1. Муҳимияти гирифтани масъулият барои амалҳои худ

2. Ахамияти баркарор намудани он чи гирифта шудааст

1. Масалҳо 6:30-31 - «Одамон дуздро хор намекунанд, агар ӯ дуздӣ кунад, то гуруснагиашро ҳангоми гуруснагӣ қонеъ гардонад. Аммо агар ӯро дастгир кунанд, бояд ҳафт баробар баргардонад, гарчанде ки ин ба ӯ тамоми сарвати хонааш арзиш дорад. ».

2. Ибодат 19:13 - "Ёри худро фиреб надиҳед ва ғорат накунед. Музди коргарро дар як шабонарӯз нигоҳ надоред".

Хуруҷ 22:6 Агар оташ ба амал ояд, ва хорҳоро дар бар гирад, ба тавре ки хирманҳои ҷуворимакка ё ҷуворимаккаи истода ё киштзор бо онҳо фурӯ равад; ҳар кӣ оташ афрӯхт, ҳатман ҷуброн хоҳад кард.

Ин порча дар бораи шахсе сухан меравад, ки сӯхторро сар мезанад, ки ба молу мулк зарар мерасонад ва зарари расонидаашро ҷуброн мекунад.

1. Қувваи масъулият: Фаҳмидани оқибатҳои амалҳои мо

2. Нигоҳубин ба молу мулки дигарон: Мулоҳиза дар бораи аҳамияти барқарорсозӣ

1. Матто 5:23-24 - Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳари шумо зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. Луқо 19:8 - Аммо Заккай бархоста, ба Худованд гуфт: «Инак, Худовандо! Ман дар ин ҷо ва ҳоло нисфи дороии худро ба камбағалон медиҳам ва агар касеро аз чизе фиреб дода бошам, чор баробарашро бармегардонам.

Хуруҷ 22:7 Агар касе ба ёри худ пул ё ашёе диҳад, ки нигоҳдорӣ кунад, ва он аз хонаи он мард дуздида шавад; агар дузд пайдо шавад, дучанд пардохт намояд.

Агар аз хонаи ҳамсоя чизе дуздида шавад, дузд ҳангоми дастгир шуданаш бояд ду баробар арзиши ашёи дуздидашударо диҳад.

1. Оқибатҳои дуздӣ: А дар Хуруҷ 22:7

2. Қувваи ҷуброн: А Дар Хуруҷ 22:7

1. Луқо 19:8-10 - Исо масали марди ашрофро таълим медиҳад, ки дороии худро ба бандагони худ бовар мекунонад ва ба онҳое, ки бо он содиқ буданд, мукофот медиҳад.

2. Масалҳо 6:30-31 - Одамон аз дуздӣ ва оқибатҳои ин кор огоҳ карда мешаванд.

Хуруҷ 22:8 Агар дузд пайдо нашавад, соҳиби хона бояд ба назди доварон оварда шавад, то бубинад, ки оё ӯ дасти худро ба моли ҳамсояи худ гузоштааст?

Вақте ки дузд пайдо нашавад, соҳиби хона бояд ба назди судяҳо ҳозир шавад, то муайян кунад, ки ӯ аз ҳамсояаш дуздӣ кардааст ё на.

1. Оқибатҳои дуздӣ: Баррасии Хуруҷ 22:8

2. Арзиши ростқавлӣ: Омӯзиш аз Хуруҷ 22:8

1. Забур 15:2-3 Он ки беайб рафтор мекунад ва кори нек мекунад ва дар дили худ рост мегӯяд; он ки бо забонаш тухмат намекунад ва ба ёри худ бад намекунад.

2. Масалҳо 11:1 Тарозуи бардурӯғ барои Худованд зишт аст, аммо вазни одил лаззати Ӯст.

Хуруҷ 22:9 Барои ҳар гуна гуноҳ, хоҳ гов, хоҳ хар, гӯсфанд, хоҳ либос, хоҳ барои ҳар чизи гумшудае, ки каси дигар ба вай даъво мекунад, бояд пеши доварон ояд. ; ва ҳар касро, ки доварон маҳкум кунанд, ба ёри худ дучанд хоҳад дод.

Худованд дар ҳама мавридҳои баҳс масъулият ва адолатро талаб мекунад.

1: Мо бояд ҳамеша адолатро ҷустуҷӯ кунем ва ба ниёзмандон раҳм кунем.

2: Дар ҳеҷ ваҷҳ аз дигарон истифода макун, зеро Худо ба аъмоли ту доварӣ мекунад.

1: Яъқуб 2:13 - Зеро ба касе, ки раҳм накардааст, доварӣ бе раҳм аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

2: Матто 7:12 - Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Хуруҷ 22:10 Агар касе ба ёри худ хар, ё гов, ё гӯсфанд, ё ягон ҳайвони ваҳшӣ диҳад, то нигоҳ дорад; ва он мемирад, ё осеб дидааст ё ронда мешавад, ва ҳеҷ кас онро намебинад;

Мард барои ҳар ҳайвоне, ки ба ҳамсояаш бовар карда супурдааст, ҳатто агар он бимирад, осеб дида бошад ё бедарак гардад, ҷавобгар аст.

1. Муҳимияти масъулият дар муносибатҳои мо бо дигарон.

2. Қудрати ба ҳамсоягон супурдани дороии худ.

1. Ғалотиён 6:5 - "Зеро ки ҳар кас бори худро хоҳад бардошт".

2. Луқо 16:10 - «Касе ки дар чизи андак мӯътамад аст, дар чизи бисьёр низ мӯътамад аст, ва касе ки дар чизи андак беинсоф аст, дар чизи бисьёр низ беинсоф аст».

Хуруҷ 22:11 Он гоҳ дар миёни онҳо қасами Худованд хоҳад буд, ки дасти Худро ба моли ёри худ надиҳад; ва соҳиби он аз он бипазирад ва онро хуб намекунад.

Ин порча аҳамияти ростқавлии ду тарафро дар мавриди дороияшон таъкид мекунад.

1. «Росткорӣ беҳтарин сиёсат аст» - Масалҳо 16:13

2. «Арзиши беайбӣ» - Масалҳо 20:7

1. Масалҳо 16:11 - "Тарозуи одил ва тарозу аз они Худованд аст; тамоми вазнҳои халта ғамхории Ӯст".

2. Масалҳо 24:3-4 - "Хона бо ҳикмат сохта мешавад, ва бо фаҳм он устувор мешавад; ва бо дониш ҳуҷраҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва гуворо пур мешаванд".

Хуруҷ 22:12 Ва агар он аз вай дуздида шавад, бояд ба соҳиби он ҷуброн кунад.

Китоби Муқаддас одамонро ташвиқ мекунад, ки агар чизе аз онҳо дуздида шавад, ҷуброн кунанд.

1. Баракати баргардонидан: Нақшаи Худо барои баргардонидани қарзи мо

2. Қудрати барқарорсозӣ: Чӣ тавр барқароркунӣ шифо ва барқарор мекунад

1. Луқо 19:8-9 "Ва Заккай истода, ба Худованд гуфт: "Инак, Худовандо, нисфи дороии худро ба мискинон медиҳам; чор баробар.

2. Яъқуб 5:16 Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Хуруҷ 22:13 Агар он пора-пора шавад, бигзор онро барои шаҳодат биёрад, ва он чи дарида буд, ислоҳ нахоҳад кард.

Одамон бояд ашёи кандашударо ҳамчун далел ба суд оваранд ва барои барқарор кардани онҳо кӯшиш накунанд.

1. Худо ба адолат ғамхорӣ мекунад ва мо низ бояд.

2. Мо бояд дар ҳама корҳоямон ростӣ ва ростқавлиро ҳифз кунем.

1. Масалҳо 20:23 - "Вазнҳои гуногун ва андозаҳои гуногун Худованд аз ҳардуи онҳо нафрат дорад."

2. Забур 15:1-2 - "Эй Худованд, кист дар маъбади Ту сокин бошад? Кӣ дар теппаи муқаддаси Ту сокин бошад? Он ки роҳаш беайб аст ва кори одилона мекунад, аз дили худ рост мегӯяд".

Хуруҷ 22:14 Ва агар касе чизе аз ҳамсояи худ қарз гирад, ва он зарар дида бошад ё бимирад, ва соҳиби он бо он набошад, вай ҳатман онро ҳал мекунад.

Шахс бояд ҳамсояи худро ҷуброн кунад, ки ба ашёи ба қарз гирифташуда ҳангоми набудани соҳиби он зарар расонидааст.

1. "Масъулияти моликият: Вазифаи мо барои нигоҳубини моликияти дигарон"

2. «Аҳамияти ростқавлӣ ва масъулиятшиносӣ дар муносибатҳои мо»

1. Матто 22:36-40 — «Устод, кадом ҳукм дар шариат бузургтар аст?»

2. Эфсӯсиён 4:25 - "Бинобар ин ҳар яке аз шумо бояд дурӯғро тарк кунед ва ба ёри худ рост бигӯед, зеро ҳамаи мо аъзои як бадан ҳастем."

Хуруҷ 22:15 Аммо, агар соҳиби он бо он бошад, онро обод намекунад; агар он муздур бошад, ба ивази музд гирифта шудааст.

Соҳиби чорво ё ашёи кироя барои зарари аз он расонидашуда масъул нест.

1. Таъмини Худованд барои кӯмаки кироя

2. Масъулияти моликият

1. Матто 22:21 - Пас, он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед; ва он чи аз они Худост, аз они Худост

2. Такрори Шариат 24:14 - Ба ғуломи муздур, ки бенаво ва бечора аст, хоҳ аз бародарони ту бошад, хоҳ аз ғарибони ту, ки дар замини ту дар дохили дарвозаат аст, ситам накун.

Хуруҷ 22:16 Ва агар марде канизеро, ки издивоҷ накардааст, фирефта, бо вай бихобад, ҳатман ба вай зани худ хоҳад дод.

Канизонро аз фитна муҳофизат кардан лозим аст.

1: Каломи Худо устувор ва равшан аст, ки канизонро аз фитна муҳофизат мекунад.

2: Ба васвасаи васвасаи дунявии канизон дучор нашав, балки онҳоро эҳтиром ва эҳтиром кун.

1: Масалҳо 6:27-28 - Оё одам дар синаи худ оташ мегирад, ва либосаш намесузад? Оё касе метавонад ба болои ангиштҳои тафсон равад, ва пойҳояшро сӯзондан мумкин нест?

2:1 Қӯринтиён 6:18 - Аз зино гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз ҷисм аст, аммо шахси зино бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад.

Хуруҷ 22:17 Агар падараш аз додани вай комилан саркашӣ кунад, вай бояд мувофиқи маҳри бокирагон пул диҳад.

Дар порча дар бораи маҳри бокираҳо дар сурате, ки падарашон аз додани онҳо худдорӣ мекунанд, сухан меравад.

1. Аҳамияти падарони худотарс дар издивоҷ

2. Қувваи ӯҳдадориҳои молиявӣ дар издивоҷ

1. Эфсӯсиён 5:22–33

2. Масалҳо 18:22

Хуруҷ 22:18 Ба ту иҷозат надиҳад, ки ҷодугаре зиндагӣ кунад.

Ин порча ҳукми Худост, ки дар Библия дар китоби Хуруҷ омадааст, ки ҷодугаронро нагузоранд.

1. "Қудрати Каломи Худо: Боварӣ ба қудрати Худо"

2. "Хатари ҷодугарӣ: Муқовимат ба васвасаҳо барои пайравӣ"

1. 1 Юҳанно 4:1 - "Эй маҳбубон, ба ҳар рӯҳ бовар накунед, балки рӯҳҳоро бисанҷед, то бубинед, ки оё онҳо аз Худо ҳастанд, зеро ки анбиёи бардурӯғ ба ҷаҳон омадаанд".

2. Ғалотиён 5:19-21 - "Акнун аъмоли ҷисм равшан аст: зино, нопокӣ, нафсонӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, адоват, ҷанҷол, ҳасад, хашм, рақобат, ихтилофот, ихтилофот, ҳасад, мастӣ, ориёӣ ва чизҳои ба ин монанд, шуморо огоҳ мекунам, чунон ки пештар шуморо огоҳ карда будам, ки онҳое ки чунин мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд».

Хуруҷ 22:19 Ҳар кӣ бо ҳайвони ваҳшӣ бихобад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Ҳар кӣ бо ҳайвон алоқаи ҷинсӣ кунад, мувофиқи Хуруҷ 22:19 бояд кушта шавад.

1. Гуноҳи ваҳшӣ: Назари амиқ ба Хуруҷ 22:19

2. Хавфи хоҳишҳои ғайритабиӣ: Омӯзиши мамнӯъиятҳо дар Хуруҷ 22:19

1. Ибодат 18:23 - "На бо ҳеҷ ҳайвони ваҳшӣ бихобед, ки худро бо он палид созад, ва ҳеҷ зан набояд дар пеши ҳайвони ваҳшӣ биистад, то ки бар он бихобад: ин ошӯб аст".

2. Румиён 1: 26-27 - "Аз ин сабаб Худо онҳоро ба ишқҳои зишт таслим кард: зеро ҳатто занони онҳо истифодаи табииро ба он чизе, ки хилофи табиат аст, иваз карданд: Ва инчунин мардон низ истифодаи табиии занро тарк карданд. , дар шаҳвати худ ба якдигар оташ мезаданд; мардон бо мардон кори зишт мекунанд ».

Хуруҷ 22:20 Ҳар кӣ барои ҳар худое, ҷуз барои Худованд, қурбонӣ кунад, вай комилан нобуд хоҳад шуд.

Онҳое ки ба ғайр аз Худованд ба ягон худое қурбонӣ мекунанд, нобуд хоҳанд шуд.

1. Барои наҷот ба Худованд таваккал кунед, на ба худоёни дигар.

2. худоёни козибро рад кунед ва ба Худованд пайравӣ кунед.

1. Такрори Шариат 6: 13-14 - "Аз Худованд Худои худ битарс, Ӯро ибодат намо, ва ба Ӯ часпида хоҳӣ ва ба исми Ӯ қасам хӯр. Ба худоёни дигар, худоёни халқҳое, ки дар атрофи шумо ҳастанд."

2. Ишаъё 45:22 - "Ба ман рӯ оваред ва наҷот ёбед, эй тамоми ақсои замин! Зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест."

Хуруҷ 22:21 Ҳеҷ каси бегонаро ба хашм наоваред ва ба вай фишор надиҳед, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

Худо ба мо амр мекунад, ки бо бегонагон бо меҳрубонӣ ва эҳтиром муносибат кунем, зеро мо худамон дар Миср замоне бегона будем.

1. Қоидаи тиллоӣ: Муносибат бо одамони бегона

2. Дидани муҳаббати Худо аз муносибати меҳрубонона бо бегонагон

1. Ибодат 19:33-34 - "Вақте ки бегонае дар замини шумо бо шумо сукунат кунад, ба ӯ ситам накун; ба ғарибе ки бо ту иқомат мекунад, ҳамчун зодаи байни худ рафтор намо, ва ӯро мисли худат дӯст бидор, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед».

2. Матто 25:35-40 - "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, ман бегона будам ва маро пазирой кардед ..."

Хуруҷ 22:22 Ба ҳеҷ як бевазан ё кӯдаки ятим гирифтор нашавед.

Занони бева ва фарзандони бепадар набояд бадрафтор шаванд.

1. Мо бояд бо одамони осебпазир дар ҷомеаи худ чӣ гуна муносибат кунем

2. Қувваи муҳаббат ва раҳмдилӣ дар Китоби Муқаддас

1. Такрори Шариат 10:18-19 - Ӯ ҳукми ятим ва бевазанро иҷро мекунад, ва бегонаро дӯст медорад ва ба ӯ хӯрок ва либос медиҳад. Пас, аҷнабиёнро дӯст доред, зеро ки дар замини Миср ғариб будед.

2. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст, ки ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ дорад.

Хуруҷ 22:23 «Агар онҳоро бо ягон ҳикмат озор диҳӣ, ва онҳо ба сӯи Ман нола кунанд, фарьёди онҳоро хоҳам шунид;

Худованд ба мо амр мекунад, ки ба осебдидагон ғамхорӣ кунем ва бо онҳо бо адолат ва меҳрубонӣ муносибат кунем.

1. Дили Худо барои осебпазирон аст - чӣ гуна мо метавонем ба намунаи Ӯ пайравӣ кунем?

2. истодан бо мазлум: даъват ба адолат ва раҳмат.

1. Забур 81:3-4 - "Идомаи заифон ва ятимонро муҳофизат кунед; ҳуқуқи мискинон ва мазлумонро нигоҳ доред. Заифону мискинонро наҷот диҳед; онҳоро аз дасти шарирон раҳо кунед".

2. Ишаъё 1:17 - "Нақл карданро омӯзед; адолатро ҷӯед. мазлумонро дифоъ кунед. Даъвои ятимонро ба даст гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед".

Хуруҷ 22:24 Ва хашми Ман аланга хоҳад зад, ва ман туро бо шамшер хоҳам кушт; ва занони шумо бева ва фарзандони шумо ятим хоҳанд монд.

Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, ба марг азоб мекунад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Огоҳӣ аз Хуруҷ 22:24

2. Даравидани он чизе ки мо мекорем: Фаҳмидани шиддати нофармонӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масалҳо 28:9 - Агар касе гӯши худро аз шунидани шариат рӯй гардонад, ҳатто дуои ӯ зишт аст.

Хуруҷ 22:25 Агар ба касе аз қавми Ман, ки аз ту камбағал аст, қарз диҳӣ, ба вай судхур набош ва ба вай рибо ҳам накаш.

Худованд фармудааст, ки пулро ба камбағалон бо фоиз қарз надиҳанд.

1. Раҳмати Худо: Қарз додан ба ниёзмандон бидуни фоиз

2. Саховат ва шафқат: қарз додан ба ниёзмандон бидуни фоида

1. Луқо 6:30-36 - Душманони худро дӯст доред, ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва ба ивази ҳеҷ чиз интизор нашавед.

2. Масалҳо 19:17 - Касе, ки ба камбағалон меҳрубон аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ӯро барои кори кардааш подош медиҳад.

Хуруҷ 22:26 Агар ту либоси ёри худро ба гарав бигирӣ, онро ба василаи ғуруби офтоб ба вай бидеҳ.

Китоби Муқаддас моро ташвиқ мекунад, ки ба ҳамсоягонамон саховатманд бошем ва он чизеро, ки аз онҳо гирифтаем, барқарор кунем.

1. Саховатмандӣ: нуқтаи назари Китоби Муқаддас

2. Қувваи барқарорсозӣ

1. Луқо 6:27-36 - Душманони худро дӯст доред

2. Забур 111:5 - Ба саховатмандон некӣ меояд

Хуруҷ 22:27 Зеро ки ин танҳо пӯшиши ӯст, либоси пӯсти вай аст: дар куҷо хобад? ва ҳангоме ки Ӯ сӯи Ман фарьёд кунад, мешунавад; зеро ки ман меҳрубонам.

Худо бар онон, ки ба сӯи Ӯ мехонанд, меҳрубон аст ва ҳоҷатҳояшонро мебахшад.

1. Раҳмати Худо

2. Ба Худои ниёзманд фарёд кун

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ишаъё 41:13 - "Зеро ки Ман, Худованд Худои ту, дасти рости туро нигоҳ медорам; Ман ҳастам, ки ба ту мегӯям: натарс, ки ман ба ту ёрӣ медиҳам.

Хуруҷ 22:28 Ту худоёнро дашном накун, ва ҳокими қавми худро лаънат накун.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки мардум набояд раҳбарони худро таҳқир ва лаънат кунанд.

1. Муҳимияти эҳтиром ба ҳокимият.

2. Кувваи суханони мо ва таъсири онхо.

1. Масалҳо 15:1-4: Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад. Забони доно донишро таъриф мекунад, аммо даҳони аблаҳон аблаҳӣ мерезад. Чашмони Худованд дар ҳама ҷост, ки ба бадӣ ва некӣ нигоҳ мекунад. Забони нарм дарахти ҳаёт аст, аммо каҷравӣ дар он рӯҳро мешиканад.

2. Румиён 13:1-3: Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд. Зеро ки ҳокимон на барои рафтори нек, балки барои бадӣ даҳшатоваранд.

Хуруҷ 22:29 Барои тақдим кардани аввалин меваҳои пухтаи худ ва шаробҳои худ таъхир накун; нахустзодаи писарони худро ба ман бидеҳ.

Худо ба банӣ-Исроил амр медиҳад, ки меваҳои аввалини худ ва нахустзодаи писарони худро ҳамчун ҳадия ба Ӯ тақдим кунанд.

1. Пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо - Хуруҷ 22:29

2. Баракати итоаткорӣ - Хуруҷ 22:29

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми зироатҳои худ ҷалол намо.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Хуруҷ 22:30 Бо говони худ ва гӯсфандони худ низ ҳамин тавр бикун: ҳафт рӯз бо сарбанди вай хоҳад буд; дар рӯзи ҳаштум ба ман бидеҳ.

Худо аз мо хоҳиш мекунад, ки ба ҳайвонҳоямон муносибат кунем ва онҳоро нигоҳубин кунем.

1. Ғамхорӣ дар бораи офариниш: Масъулияти моликияти ҳайвонот

2. Раҳму шафқат ба ҳайвонҳое, ки мо дорем

1. Масалҳо 12:10 - Одами одил дар бораи эҳтиёҷоти ҳайвони худ ғамхорӣ мекунад, аммо нектарин аъмоли шарир бераҳмона аст.

2. Матто 25:40 - Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ, ба шумо мегӯям, чунон ки шумо ба яке аз хурдтарин бародарони ман кардаед, ба ман ҳам кардаед.

Хуруҷ 22:31 Ва шумо барои Ман муқаддас хоҳед буд; ва ҳеҷ гӯштеро, ки дар саҳро аз ҳайвони ваҳшӣ канда шудааст, нахӯред; шумо онро ба сагон мепартоед.

Дар ин порча сухан меравад, ки исроилиён аз ҳамсоягони худ аз истеъмоли гӯшти ҳайвоне, ки аз ҷониби ҳайвонҳо дарида шудааст, худдорӣ мекунанд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки муқаддас бошем ва зиндагӣ кунем, ки моро аз ҷаҳон ҷудо мекунад.

2: Мо метавонем Худоро ҷалол дода, мувофиқи меъёрҳои муқаддасии Ӯ зиндагӣ кунем.

1:1 Петрус 1:16 - Зеро навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2: Ибодат 11:44 - Зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам; бинобар ин, худро тақдис кунед, ва муқаддас хоҳед буд; зеро ки Ман муқаддас ҳастам; шумо низ худро бо ягон намуди хазандае, ки дар рӯи замин мехазад, палид накунед.

Хуруҷи 23-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Дар Хуруҷ 23:1-9, Худо қонунҳо ва қоидаҳоро дар бораи адолат ва адолат дар дохили ҷомеа пешниҳод мекунад. Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки хабарҳои бардурӯғ паҳн накунанд ва ба шарирон ҳамроҳ нашаванд, то адолатро вайрон кунанд. Онҳо даъват карда шудаанд, ки аз ҳақ сухан гӯянд ва нисбат ба камбағалу сарватманд ғамхорӣ накунанд. Адолат хатто бар душмани худ хам галаба кунад. Қонунҳо дар бораи баргардонидани молу мулки гумшуда, кӯмак ба ҳайвони душман дар тангно ва зулм накардан ба хориҷиён дода шудаанд, зеро худи исроилиён як вақтҳо дар Миср аҷнабиён буданд.

Параграфи 2: Идома дар Хуруҷ 23:10-19, дастурҳо оид ба амалҳои кишоварзӣ ва идҳои динӣ дода мешаванд. Ба банӣ-Исроил амр шудааст, ки соли истироҳатро барои киштзорҳои худ дар соли ҳафтум риоя кунанд, то ки замин корам накунад ва барои мискинон ва ҳайвонот ғизо диҳад. Ба онҳо инчунин дастур дода шудааст, ки шаш рӯз кор кунанд, аммо дар рӯзи ҳафтум истироҳат кунанд, ба намунаи Худо дар вақти офариниш эҳтиром гузоранд. Қоидаҳо дар бораи се иди ҳарсола, Иди фатир, Иди ҳосил (Пантикост) ва Иди ҷамъоварӣ (хайрҳо) оварда шудаанд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 23:20-33, Худо ваъда медиҳад, ки фариштаеро пеш аз исроилиён мефиристад, ки онҳо ба сӯи Канъон сафар мекунанд. Ин фариштa онҳоро ба сарзамини ваъдашудаашон ҳидоят мекунад ва дар роҳ онҳоро аз душманонашон муҳофизат мекунад. Ба исроилиён ҳушдор дода мешавад, ки бо дигар халқҳо аҳд ё иттиҳод банданд, ки онҳоро аз ибодати танҳо Яҳува гумроҳ карда метавонад, ки ӯҳдадории онҳо бояд танҳо ба Ӯ бахшида шавад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 23 пешниҳод мекунад:
Қонунҳое, ки адолат, адолатро тарғиб мекунанд; манъи паҳн кардани гузоришҳои бардурӯғ;
Даъват ба беғаразӣ; кӯмак ба душманон; хифзи хукукхои хоричиён.

Дастурҳо оид ба усулҳои кишоварзӣ; риояи соли шанбе, истирохат;
Амрҳо оид ба риояи ҳарҳафтаинаи шанбе;
Қоидаҳое, ки ҷашнҳои солонаро ба муносибати рӯйдодҳои муҳим дар таърихи Исроил танзим мекунанд.

Ваъдаи ҳидояти илоҳӣ, муҳофизат тавассути фариштa ҳангоми сафар;
Огоҳӣ аз ташкили иттифоқҳое, ки ба ибодати истисноии Худованд халал мерасонанд;

Таваҷҷӯҳ ба вафодории аҳд, вафодорӣ ба Худо танҳо, вақте ки одамони интихобшуда ба сӯи замини ваъдашуда сафар мекунанд.

Ин боб бо пешниҳоди дастурҳои муфассали Худо идома дорад, ки ҷанбаҳои гуногуни тартиботи ҷамъиятиро дар дохили ҷамоати исроилӣ дар бар мегирад, масалан, адолат, адолат дар баробари принсипҳое, ки рафтори ахлоқиро роҳнамоӣ мекунанд, ки аксар вақт бо вохӯриҳои муқаддаси иртибот байни худо (Яҳу) тавассути одамони интихобшуда (Исроил) намояндагӣ мекунанд. шахсиятҳое ба мисли Мусо, ки миёнарав хидмат мекунанд, миёнараве, ки шахсияти ҷамъиятиро дар доираи анъанаҳои қадимии динии дар тамоми минтақа мушоҳидашуда дар он давра мушоҳида шудааст, тасвир мекунад, ки омехтаи байни нигоҳдорӣ, барқарорсозӣ инъикоскунандаи нигаронии илоҳӣ нисбати адолати иҷтимоӣ, аъзоёни осебпазир дар сохтори васеътари иҷтимоӣ, ки мавзӯъҳоро дар бар мегиранд, ба монанди адолат, адолат алоқаманданд. зич бо муносибатҳои аҳдномавӣ ба ҳам пайвастани одамони интихобшуда дар зери ҳокимияти илоҳӣ, ки ба иҷрои ҳадафҳои ташаккули сарнавишти дастаҷамъӣ нигаронида шудааст, мафҳумҳои марбут ба рафтори ахлоқӣ, масъулияти иҷтимоӣ ҳамчун рукнҳои дастгирии некӯаҳволии ҷомеа дар байни тартиботи васеътари кайҳонӣ, ки инъикоси ҷаҳонбинии қадимии Шарқи Наздик мебошад, маълумот дар бораи муносибатҳои библиявӣ байни инсоният, илоҳият

Хуруҷ 23:1 Бардурӯғ хабар надиҳед: дасти худро ба шарир нагузоред, то шоҳиди ноинсоф бошед.

Маълумоти бардурӯғ паҳн накунед ва ба бадкорон ҳамроҳ нашавед.

1: Дар паҳн кардани дурӯғ ва дурӯғ набошед.

2: Барои бадкорӣ бо бадкорон муттаҳид нашавед.

1: Забур 15:3 Касе, ки бо забони худ тӯҳмат намекунад, ба ёри худ бад намекунад, ва бар дӯсти худ маломат намекунад

2: Масалҳо 19:5 Шоҳиди козиб бечазо наmemонад, ва касе ки дурӯғ мегӯяд, раҳо нахоҳад шуд.

Хуруҷ 23:2 Аз ақиби мардум нашав, то ки бадӣ кунанд; ва пас аз он ки бисьёр касон ба доварӣ дучор шаванд, ба сабаби интиқодӣ сухан нагӯй.

Ҳангоми рафтори ношоиста ба мардум пайравӣ макун ва ҳангоми суханронӣ аз рӯи инсоф инсоф накун.

1. Қудрати издиҳом: Чӣ тавр ба фишори манфии ҳамсолон муқовимат кардан мумкин аст

2. Муқовимат ба адолат: Чӣ тавр бар зидди беадолатиҳо сухан гуфтан мумкин аст

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён бехатарӣ ҳаст".

2. Эфсӯсиён 4:15 - "Аммо агар ростиро дар муҳаббат гӯяд, дар ҳама чиз, ки сар аст, дар Ӯ ба воя расад, ҳатто Масеҳ."

Хуруҷ 23:3 Ва ба камбағале дар роҳи ӯ муқобилат накун.

Ин порча ба мо таълим медиҳад, ки мо набояд дар мавриди кӯмак ба одамони ниёзманд рӯйбинӣ накунем.

1: Вақте ки сухан дар мавриди кӯмак ба ниёзмандон меравад, мо набояд табъиз ва ё хайрхоҳӣ зоҳир кунем.

2: Мо бояд адолат ва инсофро риоя кунем ва ба ҳама ниёзмандон новобаста аз кӣ будани онҳо кумак кунем.

1: Яъқуб 2:1-13 - Вақте ки сухан дар бораи кӯмак ба ниёзмандон меравад, ғамхорӣ накунед.

2: Isaiah 1:17 - Кори дуруст ва дӯст доштани марҳамат ва фурӯтанона бо Худои худ рафтор карданро омӯзед.

Хуруҷ 23:4 Агар барзагови душманат ё хари ӯро вохӯрӣ, ки гумроҳ шудааст, ҳатман онро боз ба ӯ бармегардонӣ.

Худованд мардумро амр мекунад, ки хайрхоҳ бошанд ва ба душманонашон ёрӣ расонанд, то дар сурати саргардон шудани ҳайвоноти онҳоро баргардонанд.

1. Ба дигарон некӣ кардан: Мисоли баргардонидани ҳайвони гумшуда.

2. Душманони худро дӯст доред: меҳрубонӣ кардан ҳатто нисбат ба онҳое, ки ба мо маъқул нестанд.

1. Луқо 6:27-36 - Душманони худро дӯст доред ва ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед.

2. Румиён 12:20-21 - Ба бадӣ дар ивази бадӣ ҷавоб надиҳед, балки ба ҷои он касонеро, ки шуморо таъқиб мекунанд ва ба бадӣ бо некӣ ғолиб меоянд, баракат диҳед.

Хуруҷ 23:5 Агар хари касеро бубинӣ, ки аз ту нафрат дорад, ки дар зери бори ӯ хобидааст ва аз ёриаш даст кашиданӣ бошӣ, ҳатман бо ӯ ёрӣ хоҳӣ дод.

Мо набояд аз кумаки ниёзмандон даст кашем, ҳатто агар онҳо душмани мо бошанд ҳам.

1. «Қувваи шафқат: раҳмдилӣ ба душманони мо»

2. "Душманони худро дӯст доред: меҳрубонӣ ба онҳое, ки аз мо нафрат мекунанд"

1. Луқо 6:27–35

2. Румиён 12:14-21

Хуруҷ 23:6 Ба доварии камбағалони худ дар роҳи ӯ даст назан.

Худо ба мо амр мекунад, ки бо касоне, ки аз мо камтар бахт доранд, бадрафторӣ накунем.

1. Адолати Худо: Зарурати шафқат ва инсоф

2. Қоидаи тиллоӣ: Муносибат бо дигарон ҳамон гунае, ки мо мехоҳем бо мо муносибат кунем

1. Мико 6:8 - Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат кунед, ва меҳрубониро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

2. Масалҳо 31:8-9 - Барои гунг даҳони худро кушо, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён. Даҳонат кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун, аз ҳаққи фақиру бечора дифоъ кун.

Хуруҷ 23:7 Туро аз кори дурӯғ дур нигоҳ дор; ва бегуноҳ ва одилро накуш, зеро ки Ман шарironро сафед намекунам.

Худованд ба мо амр кардааст, ки ростгӯ бошем ва бегуноҳонро ҳифз кунем. Ӯ ба бадкорӣ роҳ намедиҳад.

1. Аҳамияти ҳақиқат дар ҳаёти мо

2. Қудрати адолати Худо

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Забур 37:27-29 - Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; то ҷовидона бимонед. Зеро ки Худованд адолатро дӯст медорад; муқаддасони худро тарк нахоҳад кард. Онҳо то абад нигоҳ дошта мешаванд, вале фарзандони шарирон маҳв хоҳанд шуд.

Хуруҷ 23:8 Ва ту ҳадя нагир, зеро ин ҳадя хирадмандонро кӯр мекунад ва суханони одилонро таҳриф мекунад.

Тӯҳфаҳо метавонанд доноонро кӯр кунанд ва суханони одилонро таҳриф кунанд.

1. Хавфи қабули тӯҳфаҳо

2. Қувваи фасодкунандаи тамаъ

1. Масалҳо 15:27 - Ҳар кӣ ба фоидаи худ тамаъ мекунад, хонаи худро ба изтироб меорад; лекин ҳар кӣ аз ҳадяҳо нафрат дорад, зинда хоҳад монд.

2. 1 Тимотиюс 6:9-10 - Аммо онҳое, ки сарватдор хоҳанд шуд, ба васваса ва дом ва ба ҳавасҳои зиёди аблаҳона ва зараровар меафтанд, ки одамонро дар ҳалокат ва ҳалокат ғарқ мекунанд. Зеро ки муҳаббати пул решаи ҳама бадӣ аст: баъзе касон ба он тамаъ мекарданд, аз имон гумроҳ шуда, худро ба андӯҳҳои зиёд гирифтор кардаанд.

Хуруҷ 23:9 Ҳамчунин ба бегона ситам накун, зеро ки дили бегонаро мешиносӣ, зеро ки дар замини Миср бегона будӣ.

Худо ба мо амр медиҳад, ки ба бегонагон зулм накунем, чунон ки мо дилҳои онҳоро медонем, ки дар Миср низ ҳаминро аз сар гузаронидаем.

1. Муҳаббат ва истиқболи бегона: Даъвати Худо барои раҳмдилӣ

2. Ғарибе дар миёни мо: Омӯзиши зиндагӣ дар ҳамбастагӣ

1. Ибодат 19:33-34 Вақте ки як аҷнабӣ дар замини шумо бо шумо зиндагӣ мекунад, ба ӯ ситам накун. Ба ғарибе ки назди шумо иқомат мекунад, ҳамчун зодаи дар миёни худ рафтор кунед, ва ӯро мисли худ дӯст бидоред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

2. Матто 25:35 Зеро ки ман гурусна будам, ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, бегона будам ва маро пазирой кардед.

Хуруҷ 23:10 Ва шаш сол замини худро бикор, ва аз ҳосили он ҷамъ хоҳӣ кард;

Парчае аз Хуруҷ 23:10 одамонро ташвиқ мекунад, ки замини худро дар тӯли шаш сол кишт карда, ҳосили меҳнати худро ҷамъоварӣ кунанд.

1. Баракатҳои меҳнати сахт: Омӯзиши Хуруҷ 23:10

2. Шодии гирифтани фоидаи меҳнати шумо: Таҳқиқи Хуруҷ 23:10

1. Масалҳо 10:4, «Касе ки бо дасти сусткор камбағал мешавад, вале дасти меҳнатдӯст бой мешавад».

2. Қӯлассиён 3:23-24, "Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон; зеро медонед, ки аз Худованд мукофоти мерос хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед. "

Хуруҷ 23:11 Аммо дар соли ҳафтум онро ором гузор ва ором гузор; то ки камбағалони қавми ту бихӯранд, ва он чиро, ки онҳо гузоштаанд, ҳайвоноти саҳро хоҳанд хӯрд. Бо токзори худ ва бо зайтунзори худ низ ҳамин тавр рафтор намо.

Соли ҳафтум бояд ҳамчун соли шанбе нигоҳ дошта шавад, то ки камбағалони мардум бихӯранд ва ба ҳайвоноти саҳро иҷозат дода шавад, ки боқимондаро бихӯранд. Бо токзору зайтунзор низ хамин тавр бояд кард.

1.Худованд ба мо мефармояд, ки ба мискинон ва ҳайвонот ғамхорӣ кунем.

2. Ваъдаи Худо дар бораи соли шанбе моро таълим медиҳад, ки истироҳат кунем ва шукр гӯем.

1. Ишаъё 58: 13-14 - "Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси Ман рӯй гардонед, ва шанберо лаззат, рӯзи муқаддаси Худовандро гиромӣ хонед ва Ӯро эҳтиром кунед, на на ба таври худ рафтор кунед, на хушнудии худро пайдо кунед ва на сухани худро бигӯед».

2. Масалҳо 14:31 - "Ҳар кӣ ба камбағалон ситам мекунад, Офаридгори худро мазаммат мекунад, аммо касе ки Ӯро эҳтиром мекунад, ба мискинон раҳм мекунад".

Хуруҷ 23:12 Шаш рӯз кори худро ба ҷо овар, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат намо, то ки гову хари ту ором гардад, ва писари канизи ту ва ғарибе ором гардад.

Худованд ба мо амр мекунад, ки шаш рӯз кор кунем ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кунем, то чорвову хизматгорон ва бегонагонамонро истироҳат кунем.

1. Неъмати ғайби истироҳати рӯзи шанбе

2. Ғамхории меҳрубононаи Худо

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси ман рӯй гардонед ва рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро гиромӣ хонед; Агар онро гиромӣ кунӣ, ба роҳи худ наравӣ ва ё дар пайи хушнудии худ нашавӣ ва беҳуда сухан гӯй.

Хуруҷ 23:13 Ва дар ҳар он чи ба шумо гуфтам, боэҳтиёт бошед ва исми худоёни дигарро ба забон наоваред, ва набояд аз даҳони худ шунида шавад.

Худованд ба мардумаш амр мекунад, ки боэҳтиёт бошанд ва аз худоёни дигар ёд накунанд.

1. Қудрати номи Худо: Фаҳмидани аҳамияти итоат ба аҳкоми Худо

2. Худоро дар ҷои аввал гузоред: баракати риоя кардани Каломи Худо

1. Забур 33:3 - «Эй Худовандро бо ман ҷалол деҳ, ва биёед исми Ӯро якҷоя сарафроз гӯем».

2. Матто 4:10 - "Он гоҳ Исо ба вай гуфт: "Аз ин ҷо дур шав, эй шайтон, зеро навишта шудааст: "Худованд Худои худро парастиш кун ва танҳо Ӯро ибодат кун".

Хуруҷ 23:14 Дар як сол се маротиба барои ман зиёфат бикун.

Худованд ба исроилиён амр медиҳад, ки ҳар сол се ид ҷашн гиранд.

1. Муҳимияти таҷлили ҷашнҳои Худо

2. Баракати риояи фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 16:16-17 - Ҳама писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар маконе ки Ӯ интихоб мекунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо; ва онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

2. Ибодат 23:4 - Инҳо идҳои Худованд, ҷамъомадҳои муқаддас мебошанд, ки шумо дар вақти муайянашон эълон кунед.

Хуруҷ 23:15 Иди хамиртурушро риоя намо: (ҳафт рӯз, чунон ки ман ба ту амр фармудаам, дар вақти муқарраршудаи моҳи Абиб, нони фатирро бихӯр; зеро ки дар он аз Миср берун омадай, ва ҳеҷ кас ба пеши ман холӣ :)

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки иди фатирро дар моҳи Абиб ба хотири наҷоти онҳо аз Миср ҷашн гиранд.

1. Зиндагӣ бо шукронаи наҷоти Худо

2. Муҳимияти ёдоварӣ аз вафодории Худо

1. Забур 105:1-5 - Худовандро ҳамду сано гӯед, исми Ӯро эълон кунед; кори кардаашро дар байни халкхо маълум кун. Бар ӯ суруд хонед, ӯро ҳамду сано хонед; дар бораи тамоми кирдорхои аҷоиби у накл мекунад. Ба исми муқаддаси Ӯ ҷалол бод; дили толибони Худованд шод бод. Ба Худованд ва қуввати Ӯ нигоҳ кунед; ҳамеша чеҳраи ӯро биҷӯед.

2. 1 Қӯринтиён 5:7-8 - Аз хамиртуруши кӯҳна халос шавед, то ки шумо ҳамчун як фатири нав бошед, ки дар ҳақиқат ҳастед. Барои Масеҳ, барраи фисҳи мо, қурбонӣ шудааст. Пас, биёед идро на бо хамиртуруши бо кина ва бадӣ, балки бо хамиртуруши самимият ва ростӣ нигоҳ дорем.

Хуруҷ 23:16 Ва иди ҳосил, яъне ҳосили аввалини меҳнати худ, ки дар саҳро коштай; ва иди ҷамъоварӣ, ки дар охири сол, вақте ки шумо дар меҳнати худ аз саҳро ҷамъ кардаед. .

Гузариш Иди ҳосил ва иди ҷамъоварӣ ду ҷашни ҳосили аввалини меҳнат ва ҳосили охири сол мебошанд.

1. Аз ҳосил шодӣ кунед: Ҷашни меваҳои меҳнати худ; 2. Охири сол: Мулоҳиза дар бораи баракатҳои шумо.

1. Забур 65:11 - Ту бо некии худ солро тоҷ мекунӣ; ва роҳҳои ту фарбеҳро мефурӯшанд. 2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор, беқувват ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

Хуруҷ 23:17 Дар як сол се маротиба ҳамаи писаронат ба ҳузури Худованд Худо ҳозир шаванд.

Ба ҳамаи мардони Исроил фармон дода шудааст, ки соле се маротиба ба ҳузури Худованд ҳозир шаванд.

1. "Вақти ибодат: аҳамияти зуҳур дар назди Худованд"

2. «Фоидаҳои рӯҳонии зуҳур дар назди Худованд»

1. Такрори Шариат 16:16 - "Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо. хаймаҳо: ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад».

2. Ибриён 10:22 - «Биёед, бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, то ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва бадани мо бо оби пок шуста шавад».

Хуруҷ 23:18 Хуни қурбонии Маро бо хамиртуруш наовар; ва фарбеҳи қурбонии ман то саҳар нахоҳад монд.

Худованд мефармояд, ки бо нони хамиртуруш қурбонӣ накунанд ва равғани қурбонӣ то саҳар намонад.

1. Қурбонӣ: ибодати худовандӣ

2. Қудрати аҳкоми муқаддаси Худо

1. Ибодат 2:11 - Ҳеҷ ҳадияи ордие, ки шумо барои Худованд меоваред, бо хамиртуруш тайёр карда намешавад, зеро ки на хамиртуруш ва на асалро дар ҳар ҳадияи оташин барои Худованд бисӯзонед.

2. Забур 40:7-8 - Он гоҳ ман гуфтам: "Инак, меоям: дар ҳаҷми китоб дар бораи Ман навишта шудааст: "Иродаи Туро, эй Худои ман, ба ҷо овардан мехоҳам; бале, шариати Ту дар дили ман аст.

Хуруҷ 23:19 Аввалин ҳосили замини худро ба хонаи Худованд Худои худ биёр. Бачаро дар шири модар набинӣ.

Худованд ба мардумаш амр мекунад, ки аввалин меваи замини худро ба хонаи худ биёранд ва тифлро дар шири модараш напазанд.

1. Тарбияи дили саховатманд: омӯхтани меваҳои аввалини меҳнати мо ба Худо

2. Иҷрои аҳком: Итоат ба Каломи Худо

1. Такрори Шариат 14:22-26 - Дастурҳо оид ба ҷудо кардани аввалин ҳосили замин барои Худованд.

2. Ибодат 27:30-32 - Қонунҳо дар бораи ҳадияҳои аввалин ба Худованд.

Хуруҷ 23:20 Инак, ман фариштаеро пешопеши ту мефиристам, то ки туро дар роҳ нигоҳ дорад ва ба маконе ки ман тайёр кардаам, биёрад.

Худованд фариштаеро пеш аз мо мефиристад, то моро дар сафар ҳидоят кунад ва ҳифз кунад.

1. Худо барои мо ҳамеша роҳ ва роҳе хоҳад дод.

2. Мо метавонем ба ҳимоя ва роҳнамоии Худо таваккал кунем.

1. Забур 23:3 - Ӯ ҷони маро барқарор мекунад. Ба хотири исми Худ маро бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 23:21 Аз ӯ ҳазар кунед ва ба овози ӯ итоат кунед ва ӯро ба хашм наоваред; зеро ки гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид, зеро ки исми Ман дар Ӯст.

Аз Худованд ёд кунед ва ба аҳкоми Ӯ гӯш диҳед, зеро ки Ӯ ҳеҷ гуна гуноҳро намебахшад.

1. Такя ба раҳмати Худованд - Хуруҷ 23:21

2. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо - Хуруҷ 23:21

1. Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад? Ба адолат рафтор кунед ва марҳаматро дӯст доред ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунед.

2. Ишаъё 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту туро аз Худои худ ҷудо кардааст; гуноҳҳои ту чеҳраи ӯро аз ту пинҳон кардааст, то нашунавад.

Хуруҷ 23:22 Аммо агар ба овози Ӯ итоат намоӣ ва ҳар он чи мегӯям, ба ҷо оварӣ; он гоҳ ман душмани душманони ту ва душмани душманони ту хоҳам буд.

Дар ин порча аҳамияти итоат кардан ба овози Худо таъкид шудааст.

1: Итоат ба овози Худо муҳофизат меорад

2: Фоидаҳои тоат

1: Яъқуб 1:22 - "Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед".

2: Такрори Шариат 11: 26-28 - "Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат мегузорам; баракатест, ки агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед, ки онро имрӯз ба шумо амр мефармоям; ва лаънат, агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат нахоҳед кард, балки аз роҳе ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, дур шавед, то ки худоёни дигареро, ки нашинохтаед, пайравӣ кунед».

Хуруҷ 23:23 Зеро ки фариштаи ман пешопеши ту рафта, туро назди амӯриён, ва ҳиттиён ва фариззиён, ва канъониён, ҳивиён ва ябусиён хоҳад овард; ва Ман онҳоро нест хоҳам кард.

Фариштаи Худо банӣ-Исроилро ба сӯи амӯриён, ҳитиён, фариззиён, канъониён, ҳивиён ва ябусиён мебарад, ва Худо бар онҳо доварӣ хоҳад кард.

1. Ҳукмронии Худо: Эътироф кардани қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ваъдаҳояшро иҷро мекунад

1. Ишаъё 46:10-11 - Интиҳоро аз ибтидо ва аз замонҳои қадим эълон кардани он чи ки ҳанӯз ба амал наомадааст, гуфта, мегӯяд: "Маслиҳати Ман устувор хоҳад буд, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард"

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст

Хуруҷ 23:24 Ба худоёни онҳо саҷда накун, ва ба онҳо ибодат накун, ва аз рӯи аъмоли онҳо рафтор накун; балки онҳоро ба куллӣ сарнагун хоҳӣ кард ва пайкарҳои онҳоро вайрон хоҳӣ кард.

Ин порча ҳушдорест аз парастиши худоён ва бутҳои бегона.

1. Хатари бутпарастӣ: Чаро мо набояд ба худоёни козиб саҷда кунем

2. Қудрати тоъат: сарнагун кардани бутҳои ботил

1. Такрори Шариат 6:14-15 - Ту аз паи худоёни дигар, худоёни қавмҳое, ки дар атрофи ту ҳастанд, нарав, 15 зеро ки Худованд Худои ту дар миёни ту Худои

ҳасаднок аст, то ки хашми Худованд Худои ту бар зидди худ аланга назад. ва Ӯ шуморо аз рӯи замин нест мекунад.

2. Қӯлассиён 3:5 - Пас, он чиро, ки дар шумост, бикушед: зино, нопокӣ, ҳавас, ҳаваси бад ва тамаъкорӣ, ки бутпарастист.

Хуруҷ 23:25 Ва Худованд Худои худро ибодат кунед, ва Ӯ нону оби шуморо баракат хоҳад дод; ва бемориро аз миёни ту дур хоҳам кард.

Агар мо ба Ӯ содиқона хизмат кунем, Худо моро таъмин мекунад ва муҳофизат мекунад.

1. Хизмати содиқона баракат меорад

2. Ба Худо таваккал кунед, ки ризқу ҳифозат мекунад

1. 2 ба Қӯринтиён 9:8 - Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро ба шумо афзун гардонад; То ки шумо, ки ҳамеша дар ҳама чиз кофӣ ҳастед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед.

2. Филиппиён 4:19 - Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

Хуруҷ 23:26 Дар замини ту ҳеҷ чиз насли онҳоро нахоҳад партофт ва нозой нахоҳад монд: шумораи рӯзҳои туро ба анҷом хоҳам дод.

Ин оят дар бораи ваъдаи Худо дар бораи ҳосилхезӣ ва фаровонӣ дар замини Исроил сухан меронад.

1: Баракати Худо аз ҳосилхезӣ ва фаровонӣ

2: Эътимод ба ваъдаи ризқи Худо

1: Забур 23:1 - "Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам."

2: Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва бадан бештар аст. аз либос?"

Хуруҷ 23:27 Ман тарси худро пешопеши ту хоҳам фиристод, ва тамоми қавмеро, ки назди онҳо меоӣ, несту нобуд хоҳам кард, ва ҳамаи душманонатро ба сӯи ту пушт мегардонам.

Худо ваъда додааст, ки қавми худро аз душманонашон муҳофизат мекунад ва ба пешашон тарс мефиристад ва душманонро аз онҳо рӯйгардон мекунад.

1. Ҳимояи Худо: Чӣ гуна Худо мардумашро аз душманонашон ҳифз мекунад

2. Натарс: Чӣ гуна бояд тарсро мағлуб кард ва ба муҳофизати Худо таваккал кард

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо аз шумо нахоҳанд рафт. Вакте ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд ва шӯъла туро намесузонад.

Хуруҷ 23:28 Ва ман пешопеши ту шоххо хоҳам фиристод, ки онҳо ҳивӣ, канъонӣ ва ҳиттиро аз пеши ту берун кунанд.

Худо ваъда дод, ки халқҳои ҳивӣ, канъонӣ ва ҳиттиро аз замини банӣ-Исроил берун карда, пеши онҳо шоххо мефиристад.

1. Қудрати Худо барои берун кардани душман.

2. Ҳеҷ чиз барои Худо ғайриимкон нест.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:12 - "Ва ман шохро пешопеши ту фиристодам, ки онҳоро, ду подшоҳи амӯриёнро аз пеши ту берун кард, аммо на бо шамшери ту ва на бо камони ту".

2. Забур 10:12 - "Бархез, эй Худованд; эй Худо, дасти Худро боло кун: фурӯтанонро фаромӯш накун".

Хуруҷ 23:29 Дар давоми як сол онҳоро аз пеши ту берун нахоҳам кард; мабодо замин хароб шавад, ва ваҳшии саҳро бар зидди ту зиёд шавад.

Худо фармудааст, ки сокинони замини ваъдашударо дар як сол берун накунанд, то замин хароб шавад ва ҳайвоноти саҳро бар зидди онҳо афзоиш наёбад.

1. Худо барои мо нақшае дорад ва ба мо ғамхорӣ мекунад ва роҳнамоӣ мекунад, ки чӣ гуна муваффақ шудан мумкин аст.

2. Ҳангоми зиндагӣ дар Замини ваъдакардаи Худо, ба сокинони он замин ва муҳити атроф диққат диҳед.

1. Такрори Шариат 7:22 - "Ва Худованд Худои ту он халқҳоро аз пеши ту оҳиста-оҳиста берун хоҳад кард: онҳоро якбора нахӯр, мабодо ҳайвоноти саҳро бар ту зиёд шаванд".

2. Ибодат 25:18 - "Бинобар ин шумо фароизи Маро ба ҷо оваред, ва ҳукмҳои Маро риоя кунед, ва онҳоро ба ҷо оваред; ва дар замин бехатар сокин хоҳед шуд".

Хуруҷ 23:30 Оҳиста-оҳиста онҳоро аз пеши ту берун хоҳам кард, то даме ки ту афзоиш ёфта, вориси замин мешавӣ.

Худо душманони халқашро берун мекунад ва онҳоро ба комёбиву ободӣ ҳидоят мекунад.

1. Худо ризқдиҳанда ва нигаҳбон аст

2. Ваъдаи ғамхории Худо

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Хуруҷ 23:31 Ва ҳудуди туро аз баҳри Сурх то баҳри фалиштиён ва аз биёбон то дарё муқаррар хоҳам кард, зеро ки сокинони ин заминро ба дасти ту хоҳам супурд; ва онҳоро аз пеши худ берун хоҳӣ кард.

Худо ваъда медиҳад, ки ба исроилиён барои забт кардани замини Канъон бо роҳи берун рондани сокинон ва муайян кардани сарҳадҳо аз баҳри Сурх то баҳри Филиштиён ва аз биёбон то дарё кӯмак мекунад.

1. Худо ба мардумаш рӯзӣ медиҳад ва ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки барои мағлуб кардани душманон ба мо қувват мебахшад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:5-9 - Қавӣ ва далер бош, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Забур 33:18-22 - Худованд аз осмон менигарад ва тамоми инсониятро мебинад; аз истикомати худ хамаи сокинони руи заминро тамошо мекунад.

Хуруҷ 23:32 Бо онҳо ва бо худоёни онҳо аҳд набанд.

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки бо мардуми замине, ки онҳо медароянд, ё худоёни онҳо ҳеҷ аҳд набанданд.

1. Хатари бастани иттифоқҳои нопок

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Хуруҷ 23:33 Онҳо дар замини ту сокин нахоҳанд шуд, то ки туро бар зидди ман гуноҳ накунанд; зеро ки агар худоёни онҳоро ибодат кунӣ, ин албатта доми ту хоҳад буд.

Худо моро аз хатари ибодати худоёни дигар огоҳ мекунад.

1: Биёед фирефтаи худоёни козиб нашавем, балки ба Худои ягонаи ҳақиқӣ таваккал кунем.

2: Хизмат ба худоёни дигар метавонад ҷолиб ба назар расад, аммо он метавонад ба ҳалокат оварда расонад.

1: Такрори Шариат 4: 23-24 - Худро эҳтиёт кунед, мабодо аҳди Худованд Худои худро, ки бо шумо бастааст, фаромӯш накунед, ва ба шумо ҳайкали

кандакорӣ ё шабоҳати ҳар чизеро, ки Худованд Худои шумост, созед. туро ҳаром кардааст. Зеро ки Худованд Худои ту оташи сӯзонанда аст, ҳатто Худои ҳасаднок аст.

2: Ирмиё 10:2-4 - Худованд чунин мегӯяд: "Роҳи халқҳоро наомӯзед ва аз аломатҳои осмон ҳаросон нашавед; зеро ки халқҳо аз онҳо ба ҳарос афтодаанд. Зеро урфу одатҳои мардум беҳуда аст: касе дарахтро аз ҷангал мебурад, кори дасти коргар бо табар. Онро бо нуқра ва тилло ороиш медиҳанд; онро бо мех ва болга маҳкам мекунанд, то ки ҳаракат накунад.

Хуруҷи 24-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 24:1-8, Мусо аз ҷониби Худо даъват карда мешавад, ки ҳамроҳи Ҳорун, Нодоб, Абиҳу ва ҳафтод пири Исроил ба кӯҳ барояд. Ба онҳо дастур дода мешавад, ки аз дур ибодат кунанд, дар ҳоле ки танҳо Мусо ба Худо наздиктар мешавад. Мусо қонунҳо ва дастурҳои Худоро ба мардум нақл мекунад ва онҳо бо овози ягона ҷавоб медиҳанд, ки ӯҳдадориҳои худро барои итоат кардани ҳар чизе ки Худованд фармудааст, тасдиқ мекунанд. Сипас Мусо суханони аҳдро дар китоб менависад ва дар домани кӯҳ қурбонгоҳ месозад. Ӯ аз номи мардум қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбонии сулҳ оварда, нисфи хунро ба қурбонгоҳ мепошад ва аз Китоби Аҳд бо овози баланд мехонад.

Сархати 2: Давомаш дар Хуруҷ 24:9-14, Мусо, Ҳорун, Нодоб, Абиҳу ва ҳафтод пирон ба кӯҳи Сино мебароянд. Онҳо бо Худо вохӯрии аҷибе доранд, зеро онҳо мебинанд, ки Ӯ дар болои кори сангфарши санги ёқут истодааст, ки далели равшани ҳузури илоҳии Ӯст. Гарчанде ки онҳо дар ин вохӯрӣ, ки чил шабу чил рӯз давом мекунад, нахӯранду на менӯшанд, таҷрибаи онҳо бори дигар содиқ будани онҳоро ба Худованд тасдиқ мекунад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 24:15-18, пас аз он ки дар кӯҳи Сино чиҳил шабу рӯз гузаронд ва аз ҷониби Худо дастур гирифт, Мусо бо гирифтани ду лавҳа, ки дар он аҳкоми хаттии Худованд дода шудааст, Даҳ Аҳкоми бо дасти илоҳӣ дар лавҳаҳои сангӣ, ки рамзи муносибатҳои аҳдномавӣ навишта шудааст, бармегардад. байни худое (Яҳве), ки тавассути халқи баргузида (Исроил) муаррифӣ мешавад. Вақте ки ӯ ба лагер бармегардад, Мӯсо шоҳиди амалҳои бутпарастонаест, ки гӯсолаи тиллоие, ки исроилиён сохта буданд, дар вақти набудани ӯ гумроҳ шуда, ӯро водор карданд, ки лавҳаҳои аҳди вайроншударо, ки дар натиҷаи беитоатии Исроил ба вуҷуд омадаанд, шикастанд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 24 пешниҳод мекунад:
Даъвати рақамҳои асосӣ; аз дур ибодат кардан; Муносибати Мусо;
Тасдиқи ӯҳдадории итоаткорӣ; навиштани аҳд;
Қурбонӣ дар қурбонгоҳ; пошидани хун; хондан бо овози баланд аз Китоб.

Вохӯрии аҷиб бо ҳузури илоҳӣ дар болои кӯҳи Синай;
Зуҳуроти визуалӣ аз ҷониби шахсони интихобшуда дида мешавад, ки садоқатмандиро тасдиқ мекунанд.

Бозгашт пас аз чиҳил рӯз, шабҳо дастур гирифтан;
Даҳ Аҳкомеро, ки дар лавҳаҳои сангин навишта шудаанд;
Шоҳиди амалҳои бутпарастӣ, ки боиси шикастани лавҳаҳои рамзи аҳди вайроншуда мегардад.

Ин боб як лаҳзаи муҳимро дар таърихи Исроил таъсис додани аҳди расмии байни Худованд ва халқи баргузидаи Ӯ дар заминаи шарқи қадимаи Наздик қайд мекунад, ки вохӯриҳои муқаддасро, ки аксар вақт бо кӯҳҳо ё маконҳои баланде алоқаманданд, ки рамзи ҳузури илоҳӣ ё муоширатро таъкид мекунанд, ба монанди вафодорӣ, итоаткорӣ тавассути рақамҳо нишон дода шудаанд. ба монанди Мӯсо ҳамчун миёнарав хидмат мекунад, миёнарав расонидани паёмҳои илоҳӣ, дастурҳое, ки шахсияти ҷамъиятиро дар доираи анъанаҳои қадимии динӣ дар тамоми минтақа мушоҳида карда буданд, ки омехтаи байни тарсу ҳарос, тарсу ҳарос ҳангоми вохӯриҳо бо зуҳуроти ғайритабиӣ эҳсос мешавад, ки вокунишҳои зич бо эҳтиром, итоаткорӣ ва таъкид доранд. аҳамияти ба ҳуҷҷатҳои хаттӣ додашуда, ӯҳдадориҳои аҳдномавӣ, ки одамони интихобшударо дар зери ҳокимияти илоҳӣ муттаҳид мекунанд, ба иҷрои ҳадафҳои ташаккули сарнавишти дастаҷамъӣ нигаронида шудаанд, ки мафҳумҳои марбут ба коҳиниятро дар бар мегиранд, миллат будан ба сифати намояндагон шаҳодат медиҳанд, ки дар бораи садоқат ба худоӣ эҳтиром мекунанд, ки дар доираи анъанаҳои диние, ки дар байни ҷомеаи ибрӣ паҳн шудаанд, дар ҷустуҷӯи иҷрои онҳо. мерос ба наслҳо ваъда дода шудааст

Хуруҷ 24:1 Ва ӯ ба Мусо гуфт: «Ту ва Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу ва ҳафтод нафар аз пирони Исроил назди Худованд бирав; ва аз дур парастиш кунед.

Худо ба Мусо, Ҳорун, Нодоб, Абиҳу ва ҳафтод пири Исроил амр мекунад, ки аз дур ба Ӯ саҷда кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Мо бояд ба фармонҳои Худо итоат кунем, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар душвор ба назар мерасанд.

2. Аҳамияти ибодат: Ибодат дар робитаи мо бо Худо муҳим аст.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 12:28-29 - Аз ин рӯ, азбаски мо салтанатеро қабул карда истодаем, ки ба ларза наметавонист, биёед шукргузор бошем ва Худоро ба таври мақбул бо эҳтиром ва тарс ибодат кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Хуруҷ 24:2 Ва танҳо Мусо ба Худованд наздик хоҳад шуд, вале онҳо наздик нахоҳанд шуд; ва мардум бо ӯ нахоҳанд рафт.

Ба Мусо дастур дода шуд, ки танҳо ба Худованд наздик шавад ва ба мардум иҷозат надод, ки бо ӯ биёянд.

1. Мо бояд омода бошем, ки танҳо ва бе дастгирии одамони дигар ба Худо наздик шавем.

2. Муҳимияти эътимод ба дастуроти Худо ва нагузоред, ки тарс моро аз итоат бознадоранд.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:5-6 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо метавонем бо итминон бигӯем: Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Хуруҷ 24:3 Ва Мусо омада, тамоми суханони Худованд ва тамоми ҳукмҳоро ба мардум нақл кард, ва тамоми мардум якдилона ҷавоб дода, гуфтанд: «Ҳамаи суханонеро, ки Худованд гуфтааст, ба ҷо меоварем».

Банӣ-Исроил ба суханони Мусо гӯш доданд ва розӣ шуданд, ки ҳамаи суханони Худовандро риоя кунанд.

1. Муҳимияти гӯш кардани Худо ва риояи фармудаҳои Ӯ

2. Итоат ба Худо баракат меорад

1. Такрори Шариат 11: 27-28 - "Ва Худованд овози пурҷалоли Худро ба гӯш хоҳад расонд, ва равшании бозуи Ӯро бо хашми ғазаби Худ ва бо алангаи оташи фурӯбаранда, бо парокандашавӣ нишон хоҳад дод. , ва тундбод ва жола, зеро ки Ашшур, ки бо асо мезад, ба василаи овози Худованд латукӯб хоҳад шуд».

2. Матто 7:21 - "На ҳар кӣ ба ман гӯяд: "Худовандо! Худовандо!

Хуруҷ 24:4 Ва Мусо тамоми суханони Худовандро навишт, ва субҳи барвақт бархоста, дар зери теппа қурбонгоҳ ва бар тибқи дувоздаҳ сибти Исроил дувоздаҳ сутун бино кард.

Мусо суханони Худовандро навишт ва қурбонгоҳ ва дувоздаҳ сутун бино кард, мувофиқи дувоздаҳ сибти Исроил.

1. Бартараф кардани душвориҳо бо имон: Омӯзиш аз намунаи Мусо

2. Аҳди Худо бо Исроил: Аҳди муҳаббат ва ӯҳдадорӣ

1. Румиён 10:17: "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд".

2. 2 ба Қӯринтиён 1:20: "Зеро ки ҳама ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре доранд. Барои ҳамин мо ба воситаи Ӯ ба Худо барои ҷалоли Ӯ омин мегӯем."

Хуруҷ 24:5 Ва ӯ ҷавононро аз банӣ-Исроил фиристод, ки онҳо қурбониҳои сӯхтанӣ меовардand, ва қурбониҳои осоиштагии говҳоро барои Худованд забҳ мекарданд.

Мусо ҷавононро фиристод, то барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбонӣ кунанд.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ барои Худованд.

2. Барои хидмати Худованд аз ҳама беҳтаринаш додан.

1. Забур 50: 14-15 "Ба Худо қурбонии шукргузорӣ кунед, ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред, ва маро дар рӯзи тангӣ бихонед; Ман туро наҷот хоҳам дод, ва Маро ҷалол хоҳӣ дод.

2. Ибриён 13:15-16 "Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ба некӣ кардан ва бо он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Хуруҷ 24:6 Ва Мусо нисфи хунро гирифта, дар зарфҳо андохт; ва нисфи хунро ба қурбонгоҳ пошид.

Мусо хуни ҳайвонҳои қурбониро тақсим кард ва нисфи онро дар ҳавзаҳо гузошт ва нисфи дигарашро ҳамчун қурбонӣ барои Худо бар қурбонгоҳ пошид.

1. Қудрати қурбонӣ: Чӣ тавр хуни Исо моро наҷот дод

2. Қурбонии муҳаббат: Чӣ тавр мо метавонем миннатдории худро ба Худо нишон диҳем

1. Ибриён 9:22 - «Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

2. Ибодат 17:11 - "Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва Ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад".

Хуруҷ 24:7 Ва ӯ китоби аҳдро гирифта, дар миёни шунавандагони қавм хонд, ва онҳо гуфтанд: «Ҳар он чи Худованд гуфтааст, ба ҷо меоварем ва итоат мекунем».

Халқи Исроил розӣ шуданд, ки ба амрҳои Худованд итоат кунанд.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Гӯш додан ба Каломи Худованд муҳим аст

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Такрори Шариат 11:26-27 Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро ба ҳузури ту мегузорам: баракат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунӣ ва лаънат, агар не ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед.

Хуруҷ 24:8 Ва Мусо хунро гирифта, бар мардум пошида, гуфт: «Инак, хуни аҳде, ки Худованд дар бораи ҳамаи ин суханон бо шумо бастааст».

Мусо хуни аҳдро бар мардум пошид, то аҳди байни онҳо ва Худовандро нишон диҳад.

1. Аҳамияти аҳд: пайравӣ аз Худо чӣ маъно дорад

2. Хуни аҳд: Итоат ва садоқат ба Худованд

1. Такрори Шариат 5:2-3 - "Худованд Худои мо бо мо дар Ҳӯриб аҳд баст. Худованд ин аҳдро на бо падарони мо, балки бо мо, ки имрӯз дар ин ҷо зинда ҳастем, баст."

2. Ибриён 9:20-22 - "Бинобар ин ҳатто аҳди аввал бе хун ба амал наомад. Вақте ки Мусо ҳар як амри шариатро ба тамоми қавм эълон кард, хуни гӯсолаҳоро бо об гирифт, пашми арғувон ва шохаҳои иссоп пошида, тумор ва тамоми мардумро пошид».

Хуруҷ 24:9 Ва Мусо ва Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу ва ҳафтод нафар аз пирони Исроил баромаданд.

Мусо, Ҳорун, Нодоб, Абиҳу ва 70 пирони Исроил ба кӯҳи Сино баромаданд.

1. Ба боло рафтан: Вақте ки Худо моро ба қуллаҳои баланд даъват мекунад

2. Ҷаҳиш ба имон: Тадқиқот дар бораи итоаткории Мусо ва пирони Исроил

1. Хуруҷ 24:9

2. Ибриён 11: 8-9 "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, ба куҷо рафтанашро намедонист. Бо имон вай дар замин сокин шуд. Ваъдае, ки дар кишвари бегона аст, бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекунанд».

Хуруҷ 24:10 Ва онҳо Худои Исроилро диданд, ва дар зери пойҳои Ӯ мисли санги ёқути сангфарш буд, ва он мисли ҷисми осмон дар равшании Ӯ буд.

Исроилиён Худоро диданд ва пай бурданд, ки дар зери пойҳои Ӯ санги ёқут ба назар мерасад, ки намуди осмонро дошт.

1. Дидани Худо: қадри ҷазрати Ӯ

2. Шукӯҳи биҳишт дар рӯи замин

1. Забур 97:2 Гирду атрофаш абрҳо ва зулмот аст: адолат ва доварӣ маскани тахти Ӯст.

2. Ҳизқиёл 1:22 Ва шабоҳати фалак бар сари махлуқоти зинда мисли булӯри даҳшатборе буд, ки дар болои сари онҳо дароз кашида буд.

Хуруҷ 24:11 Ва бар бузургони банӣ-Исроил дасти Худро нагузошт; онҳо низ Худоро диданд, ва мехӯрданд ва менӯшиданд.

Ба исроилиён тобеи дасти Худо набуданд, балки иҷозат доданд, ки Ӯро бубинанд ва бо Ӯ бихӯранд ва бинӯшанд.

1. Тасаввур ва сипос: Эҳсоси муҳаббати Худо дар миёни бузургдошти ӯ

2. Қабули файзи Худо: Чӣ тавр ба даст овардани неъмат ҳатто вақте ки мо сазовори он нестем

1. Забур 33:8 Бичаш ва бубин, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Хуруҷ 24:12 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Назди ман ба кӯҳ баромада, дар он ҷо бош; то онҳоро таълим диҳӣ.

Худованд ба Мусо амр дод, ки ба кӯҳ барояд, то Даҳ Аҳкомро қабул кунад.

1. Итоаткорӣ беҳтар аз қурбонӣ аст - 1 Подшоҳон 15:22

2. Муҳаббат бузургтарин аҳком аст - Марк 12:30-31

1. Ваҳй 11:19 - Ва маъбади Худо дар осмон кушода шуд, ва дар маъбади Ӯ сандуқи аҳди Ӯ зоҳир шуд; ва баркҳо, ва садоҳо, ва раъдҳо, ва заминҷунбӣ ва жолаи азим ба амал омаданд.

2. Ибриён 8:10 - Зеро ин аст аҳде, ки Ман бо хонадони Исроил баъд аз он рӯзҳо хоҳам баст, мегӯяд Худованд; Ман қонунҳои Худро дар зеҳни онҳо хоҳам гузошт, ва дар дилҳояшон нависам, ва Ман барои онҳо Худо хоҳам буд, ва онҳо барои Ман қавм хоҳанд буд.

Хуруҷ 24:13 Ва Мусо ва хизматгораш Еҳушаъ бархостанд, ва Мусо ба кӯҳи Худо баромад.

Мусо ва Еҳушаъ ба кӯҳи Худо мебароянд.

1.Худоро дар ногаҳонӣтарин ҷойҳо ёфтан мумкин аст.

2. Қувваи имон ва ҳамнишинӣ.

1. Забур 121:1-2: "Чашмамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид".

2. Ибриён 11:6: «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Хуруҷ 24:14 Ва ӯ ба пирон гуфт: «Дар ин ҷо барои мо бимонед, то даме ки мо назди шумо баргардем; ва инак, Ҳорун ва Ҳур бо шумо ҳастанд; агар касе коре дошта бошад, бигзор назди онҳо биёяд».

Мусо аз пирон хоҳиш кард, ки ҳангоми баромадан ба кӯҳ, Ҳорун ва Ҳур бо ӯ дар ҳама гуна масъалаҳо ҳамроҳӣ кунанд.

1. Боварӣ ба пешвоёни таъинкардаи Худо.

2. Аҳамияти ҳамсафарӣ дар лаҳзаҳои зарурӣ.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигараш кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад.

Хуруҷ 24:15 Ва Мусо ба кӯҳ баромад, ва абре кӯҳро фаро гирифт.

Мусо ба кӯҳи Сино баромад ва абре болои кӯҳро фаро гирифт.

1. Вафодории ваъдаҳои Худо: омӯзиши Хуруҷ 24:15

2. Ҳузури Худо дар байни муборизаҳои мо: Баррасии Хуруҷ 24:15

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 18:9 - Ӯ низ ба осмон хамида, фуруд омад, ва торикӣ зери пои ӯ буд.

Хуруҷ 24:16 Ва ҷалоли Худованд бар кӯҳи Сино сокин буд, ва абр онро шаш рӯз пӯшонид, ва дар рӯзи ҳафтум ӯ Мусоро аз миёни абр хонд.

Ҷалоли Худованд бар кӯҳи Сино нозил шуда, шаш рӯз дар он ҷо монд, ва баъд аз он Худо Мусоро дар рӯзи ҳафтум аз абр нидо дод.

1. Ҷалоли Худо: Даъват барои қабули ҳузури Ӯ

2. Ҷавоб додан ба садои Худо дар миёни абр

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Забур 29:3 - Овози Худованд бар об аст: Худои ҷалол раъд мезанад: Худованд бар обҳои бисьёр аст.

Хуруҷ 24:17 Ва назари ҷалоли Худованд дар назари банӣ-Исроил мисли оташе буд, ки дар қуллаи кӯҳ фурӯ мебурд.

Ҷалоли Худованд ба банӣ-Исроил ҳамчун оташи фурӯзон дар болои кӯҳи Сино зоҳир шуд.

1: Мо метавонем аз мисоли исроилиён омӯзем ва кӯшиш кунем, ки ҷалоли Худовандро дар ҳаёти худ эҳсос кунем.

2: Ҷалоли Худованд ба мо бо роҳҳои гуногун зоҳир мешавад ва мо бояд омода бошем, ки онҳоро эътироф кунем ва ба онҳо ҷавоб диҳем.

1: Isaiah 6:1-7 - Дар соле ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки олӣ ва баланд бар тахт нишастааст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард.

2: Ибриён 12:18-29 - Шумо ба кӯҳе наомадаед, ки онро ламс кардан мумкин аст ва он дар оташ фурӯзон аст; ба торикӣ, тира ва тӯфон; ба садои карнай ё ба чунин овозе, ки суханоне мегуфт, ки шуниданд, илтимос мекарданд, ки дигар ба онҳо ҳарфе нагӯянд.

Хуруҷ 24:18 Ва Мусо ба миёни абр даромад ва ӯро ба кӯҳ бароварда; ва Мусо чил рӯзу чил шаб дар кӯҳ буд.

Мӯсо ба кӯҳи Сино баромад, то чил рӯзу чил шаб бо Худо гуфтугӯ кунад.

1. Нигоҳ доштани таваҷҷӯҳи мо дар замонҳои душвор

2. Қувваи фидокорӣ ва суботкорӣ

1. Ибриён 11:24-27 - Бо имон Мусо интихоб кард, ки дар баробари халқи Худо бадрафторӣ шавад, на аз лаззатҳои зудгузари гуноҳ.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад.

Хуруҷи 25-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 25:1-9, Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки аз банӣ-Исроил барои сохтмони маъбад қурбонӣ ҷамъ кунад. Мардум даъват карда шудаанд, ки бо омодагӣ маводе, аз қабили тилло, нуқра ва сангҳои қиматбаҳо барои сохтани хаймаи муқаддас барои ҳузури Худо дар байни халқи худ саҳм гузоранд. Худо таъкид мекунад, ки қурбониҳо бояд аз ҷониби шахсони дилсӯз омада бошанд ва онҳо бояд хаймаи муқаддасро мувофиқи намунаи мушаххасе, ки ба Мусо дар кӯҳи Сино нозил шуда буд, созанд.

Параграфи 2: Дар Хуруҷ 25:10-22 идома дода, дастурҳои муфассал оид ба сохтани Сандуқи Аҳд дода мешаванд. Ин сандуқи муқаддас бояд аз чӯби акация сохта шавад, ки бо тиллои холис пӯшонида шуда, бо каррубиён аз тиллои кӯфта ороиш дода шудааст. Дар дохили сандуқ бояд ду лавҳаи сангине, ки даҳ Аҳкомро доранд, ҳамчун шаҳодати аҳди Худо бо Исроил гузошта шаванд. Кишти муқаддас ҳисобида мешавад ва ҳамчун нуқтаи марказии ибодат ва муошрати байни Худованд ва халқи Ӯ хизмат мекунад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 25:23-40 дастурҳо барои сохтани унсурҳои дигар дар дохили хайма оварда шудаанд. Ба онҳо суфрае, ки аз чӯби акация сохта шуда буд, бо тилло пӯшонида шуда буд, ки барои он дувоздаҳ нон нони ҳузурро ҳамчун қурбонӣ ба ҳузури Худо нишон медод. Илова бар ин, дастурҳо оид ба чароғдони тиллоӣ бо номи Менора бо ҳафт шохаи нури илоҳӣ, ки ҳеҷ гоҳ хомӯш намешавад, дода шудаанд. Ниҳоят, дар бораи пардаҳо, чаҳорчӯбаҳо ва рӯйпӯшҳо, ки қисмҳои гуногунро дар дохили хайма ташкил медиҳанд, тафсилот дода мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 25 пешниҳод мекунад:
Барои пешниҳоди ихтиёрӣ даъват кунед; маводе, ки барои сохтани хайма ҷамъ оварда шудаанд;
Таваҷҷӯҳ ба дилҳои хоҳишманд; риояи намунаи мушаххасе, ки Худо ошкор кардааст.

Дастурҳои муфассал оид ба сохтани Сандуқи Аҳд;
Истифодаи чуби акация, тилло; зинати каррубӣ; ҷойгир кардани лавҳаҳои сангӣ;
Аҳамият ҳамчун зарфи муқаддасе, ки муносибатҳои аҳди байни худо (Яҳве) тавассути одамони интихобшуда (Исроил) ифода карда мешавад.

Дастурҳо дар бораи унсурҳои иловагӣ дар дохили хайма;
Ҷадвали нишон додани Нони ҳузур; чароғдони тиллоӣ рамзи нури илоҳӣ;
Тафсилоти сохтмонӣ ба пардаҳо, чаҳорчӯбаҳо, рӯйпӯшҳо, ки фазои муқаддасро ташкил медиҳанд.

Ин боб як марҳилаи муҳими таърихи Исроилро нишон медиҳад, ки нақшаҳои таъсис ва сохтмони маъбад, ки ҳузури Худованд дар байни мардуми баргузидаи Ӯ дар байни контексти қадимаи Шарқи Наздик сокин хоҳад буд, ки

ба ҷойҳои муқаддас, маъбадҳо, ки аксар вақт бо вохӯриҳои илоҳӣ алоқаманданд ё амалҳои ибодат алоқаманданд, ки мавзӯъҳоро ба монанди эҳтиром, қурбонӣ таъкид мекунанд. тавассути саҳмҳои пешниҳодкардаи шахсони алоҳида, ки ҳувияти ҷамоатӣ, ки дар доираи анъанаҳои қадимии динӣ реша давондаанд, дар тамоми минтақа мушоҳида шудааст, ки омехтаи байни тарс, тарс ҳангоми вохӯриҳо бо зуҳуроти ғайритабиӣ эҳсос мешавад, ки вокунишҳои бо садоқат, омодагӣ алоқамандро ба вуҷуд меорад ва дар ҳоле ки аҳамияти ба тасвирҳои ҷисмонӣ гузошташударо таъкид мекунад. ҷузъҳое, ки ҳамчун ёдраскуниҳо хидмат мекунанд, ҳифзкунандаҳо, ки муносибатҳои аҳдиро инъикос мекунанд, ки одамони интихобшударо дар зери ҳокимияти илоҳӣ ба ҳам мепайвандад, ки ба иҷрои ҳадафҳои ташаккули сарнавишти дастаҷамъӣ нигаронида шудаанд, ки мафҳумҳои марбут ба коҳиниятро дар бар мегиранд, миллат, ҳамчун намояндае хизмат мекунанд, ки дар бораи садоқат ба худо шаҳодат медиҳанд, ки дар доираи анъанаҳои динӣ, ки дар байни ҷомеаи ибрӣ паҳн шудаанд, иҷро мешаванд. мероси замин дар тӯли наслҳо ваъда дода шудааст

Хуруҷ 25:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Каломи Худо: Итоат калиди муваффақияти мост.

2. Аҳкомҳои Худованд: Нақшаи зиндагӣ барои зиндагии худотарсӣ.

1. Такрори Шариат 6:5-6 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Еҳушаъ 1:7-8 - Қавӣ ва хеле далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Хуруҷ 25:2 Ба банӣ-Исроил бигӯ, ки ба ман ҳадия биёранд: аз ҳар касе ки онро бо хоҳиши худ бо дили худ диҳад, қурбонии Маро бигиред.

Худо аз банӣ-Исроил хоҳиш мекунад, ки бо омодагӣ ва аз таҳти дил барои Ӯ қурбонӣ оваранд.

1. Қалби садақа - Чӣ гуна саховатмандӣ метавонад ба Худо наздиктар кунад

2. Қувваи ҳадя - Чӣ тавр тӯҳфаи дуруст метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Хуруҷ 25:3 Ва ин ҳадияест, ки шумо аз онҳо бигиред; тилло, нуқра ва мис,

Дар ин порча гуфта мешавад, ки тилло, нуқра ва мис ҳадия барои Худо мебошанд.

1: Мо метавонем муҳаббати худро ба Худо бо пешниҳоди беҳтарин захираҳои худ – тилло, нуқра ва мис нишон диҳем.

2: Ҳатто гаронбаҳотарин дороии мо дар муқоиса бо бузургии Худо ҳеҷ чиз нест ва мо бояд омода бошем, ки ҳар чизе ки аз дастамон меояд, ба Ӯ пешниҳод кунем.

1: Луқо 12:13-21 - Масал дар бораи аблаҳи сарватманд.

2: 1 Вақоеънома 29: 1-9 - ҳадияи Довуд аз сарватҳои Исроил ба Худованд.

Хуруҷ 25:4 Ва кабуд, бунафш ва арғувон, ва катони маҳин ва мӯйҳои буз,

Худо даъват мекунад, ки барои сохтани хаймаи муқаддас дар шакли масолеҳи кабуд, арғувон, арғувонӣ, катони маҳин ва мӯйҳои буз хайрия диҳанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки Калисои Ӯро тавассути қурбонӣ созем.

2. Зебогии хайма тавассути хайрияҳои саховатмандонаи халқи Худо имконпазир гардид.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Хуруҷ 35:21-22 - "Ҳар кӣ дилаш ӯро ба ларза меовард, ва ҳар кӣ рӯҳаш ӯро ба ларза меовард, омада, ҳадияи Худовандро барои кор дар хаймаи ҷомеъ, барои тамоми хизмати он ва либосҳои муқаддас меовард. Онҳо омаданд, хоҳ мардон ва чи занон, ва ҳамаи онҳое ки аз дил гузаронд, риштаҳо ва гӯшворҳо ва ангуштаринҳо ва дастбандҳо, ва ҳар гуна ашёи тиллоӣ оварданд, ва ҳар кас барои Худованд ҳадияи тилло мебахшид».

Хуруҷ 25:5 Ва пӯсти қӯчқорҳои сурх рангшуда, ва пӯсти нарс, ва чӯби лоғар,

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки хаймаро бо пӯсти қӯчқори сурх рангшуда, пӯсти болс ва аз чӯби чӯб сохтанд.

1: Мо бояд ба фармонҳои Худо итоат кунем, ҳатто вақте ки онҳо аҷиб ё душвор ба назар мерасанд.

2: Мо бояд омода бошем, ки барои сохтани Малакути Худо қурбонӣ кунем.

1: Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2: 1 Петрус 4:10 - Ҳар яки шумо ҳар як ҳадяеро, ки гирифтаед, барои хидмат ба дигарон, ҳамчун идоракунандагони содиқи файзи Худо дар шаклҳои гуногун истифода баред.

Хуруҷ 25:6 Равған барои рӯшноӣ, ҳанут барои равғани тадҳин ва барои бухури ширин,

Худо ба мо амр медиҳад, ки беҳтарин ҳадияҳоро ба Ӯ биҷӯем.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар ҳама паҳлӯҳои ҳаёти худ беҳтарини худро ба Худо бахшем.

2: Худо ба мо муҳаббат ва файзи Худро нишон медиҳад, ки аз мо хоҳиш мекунад, ки беҳтарини худро ба Ӯ бахшем.

1: Матто 6:33 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2: Забур 37:4 - Дар Худованд ҳаловат бахш, Ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро ато хоҳад кард.

Хуруҷ 25:7 Сангҳои оникс, ва сангҳое, ки дар эфӯд ва синабанд гузошта шаванд.

Ин порча ба сангҳое дахл дорад, ки барои эфод ва синаи саркоҳин дар хаймаи исроилиён истифода мешуданд.

1. Қувваи сангҳо: Чӣ гуна сангҳо итоаткории содиқи моро ифода мекунанд

2. Пайвастшавӣ бо Худо тавассути Эфод ва нишони сари сина: Либоси коҳинон ҳамчун аломати аҳд

1. Матто 17:2 - Ва Ӯ дар пеши назари онҳо дигаргун шуд, ва чеҳрааш мисли офтоб дурахшид, ва либосаш мисли нур сафед шуд.

2. 1 Петрус 2:5 - шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед, то ки коҳини муқаддас бошед, то ки ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳонии писандидаи Худо бошед.

Хуруҷ 25:8 Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам.

Худо ба исроилиён амр дод, ки маъбад созанд, то дар миёни онҳо сокин шавад.

1. Ҷои зисти Худо: Чӣ гуна итоаткории мо ҳузури Ӯро таъмин мекунад

2. Даъват барои сохтани маъбад: Фаҳмидани эҳтиёҷоти мо барои риояи аҳкоми Худо

1. 1 Қӯринтиён 3:16-17 Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст? Агар касе маъбади Худоро вайрон кунад, Худо ӯро вайрон мекунад. Зеро ки маъбади Худо муқаддас аст ва шумо он маъбад ҳастед.

2. 2 Қӯринтиён 6:16 Зеро ки мо маъбади Худои Ҳай ҳастем; чунон ки Худо гуфтааст: Ман дар миёни онҳо маскани худ хоҳам сохт ва дар миёни онҳо рафтор хоҳам кард, ва Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

Хуруҷ 25:9 Мувофиқи ҳар он чи ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи тамоми асбобҳои он онро бисоз.

Худо ба Мусо дастур дод, ки мувофиқи намунае, ки ба ӯ нишон дода буд, хайма ва асбобҳои онро созад.

1. Итоати дастуроти Худо: Мисоли Мусо ва хайма

2. Аз рӯи дастуроти Худо: Чӣ гуна бояд хаймаро мувофиқи намуна сохт

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Эфсӯсиён 5:1-2 - "Пас, мисли фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо таслим кард".

Хуруҷ 25:10 Ва сандуқе аз чӯби ақл бисозанд: дарозии он дувуним зироъ, ва бари он якуним зироъ, ва баландии он якуним зироъ хоҳад буд.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки сандуқи аҳдро барои хаймаи муқаддас созанд.

1. Супориши Худо бояд то ҳадди имкон иҷро шавад.

2. Итоат ба Худо барои нишон додани имонамон муҳим аст.

1. Такрори Шариат 10:5 - Ва ман ба шумо аҳком, фароиз ва ҳукм хоҳам дод, ки агар касе ба амал оварад, дар онҳо зиндагӣ хоҳад кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:7 - Фақат ту қавӣ ва далер бош, то мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, риоя кунӣ: аз он ба дасти рост ё чап рӯй нагардон, то ки Ҳар ҷо, ки меравӣ, муваффақ бош.

Хуруҷ 25:11 Ва онро бо тиллои холис, дарун ва беруни онро пӯшонед, ва бар он тоҷи тиллоро гирдогирд бисоз.

Дар ин порча аз пӯшонидани сандуқи аҳд бо тиллои холис чи дарун ва чи берун ва сохтани тоҷ аз тилло дар атрофи он сухан меравад.

1. Зебоии муқаддасот: аҳамияти эҳтироми Худо тавассути корҳои худ.

2. Ҷалоли Худо ошкор шуд: чӣ гуна мо метавонем ҳузури Ӯро тавассути ҳаёти худ ошкор созем.

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Хуруҷ 25:12 Ва барои он чор ҳалқаи тилло парто, ва онҳоро дар чор гӯшаи он гузор; ва ду ҳалқа дар як тарафи он ва ду ҳалқа дар тарафи дигараш бошад.

Худо ба Мӯсо фармуд, ки барои хаймаи муқаддас як миз созад ва ба гӯшаҳои он чор ҳалқаи тилло, ки аз ҳар тараф дута бошад, часпонад.

1. Аҳамияти бахшидан дар ҳаёти мо

2. Қудрати риояи дастурҳои Худо

1. Такрори Шариат 5:33 - «Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор хоҳӣ кард, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бимонӣ. .

2. Ибриён 10:19-22 - Пас, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем, ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисми худро бо оби пок шуста.

Хуруҷ 25:13 Ва аз чӯби ақл таякҳо сохта, онҳоро бо тилло пӯшон.

Худо ба Мӯсо амр мекунад, ки аз чӯби шит таяҳо созад ва онҳоро бо тилло бипӯшонад.

1. Зебоии тоат: Худо ба вафо чӣ гуна подош медиҳад

2. Қувваи ӯҳдадориҳо: содиқ мондан ба Каломи Худо

1. Хуруҷ 25:13

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Хуруҷ 25:14 Ва асоҳоро ба ҳалқаҳо дар паҳлӯи сандуқ бигузор, то ки сандуқ бо онҳо бардошта шавад.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки асоҳоро ба ҳалқаҳо дар паҳлӯҳои сандуқ гузоранд, то онро интиқол диҳанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Масъулияти иҷрои каломи Худо.

1. Матто 7:24 - "Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро ба ҷо оварад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст".

2. Румиён 6:16 - "Оё намедонед, ки ба ҳар кӣ худатонро бандагони итоат мекунед, бандагони вай ҳастед, ки ба вай итоат мекунед: хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоат ба адолат?"

Хуруҷ 25:15 Асоҳо дар ҳалқаҳои сандуқ хоҳанд буд: онҳо аз он гирифта намешаванд.

Асои сандуқи Аҳд бояд дар ҳалқаҳои худ бимонанд ва наканда шаванд.

1. Аҳамияти тоъату вафодорӣ ба фармудаҳои Парвардигор.

2. Аҳамияти рамзии Сандуқи Аҳд.

1. Такрори Шариат 10:2-5 Амри Худованд дар бораи сохтани сандуқи аҳд.

2. Ибриён 9:4 Сандуқи Аҳд, ки ҳузури Худоро ифода мекунад.

Хуруҷ 25:16 Ва шаҳодатеро, ки ба ту хоҳам дод, ба сандуқ андоз.

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки шаҳодатеро, ки ба ӯ медиҳад, дар сандуқи аҳд гузорад.

1. Қувваи шаҳодат - Чӣ тавр таҷрибаи мо бо Худо метавонад ба дигарон таъсир расонад

2. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ гуна риояи дастуроти Худо ба баракати Ӯ мебарад

1. Ибриён 10:1-22 - Қурбонии комили Исо

2. Румиён 12:1-2 - Зиндагӣ бо қурбонӣ ва хидмат ба Худо

Хуруҷ 25:17 Ва курсии шафқат аз тиллои холис бисоз: дарозии он дувуним зироъ ва бари он якуним зироъ хоҳад буд.

Курси шафқат рамзи лутфу марҳамати Худост.

1. Курси раҳматӣ: Ёдовар аз муҳаббати беандозаи Худо

2. Зебоии курсии раҳматӣ: Инъикоси ҳазрати Худо

1. Румиён 3:23-25 - Зеро ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва ба воситаи файзи Ӯ ба воситаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, ки Худо Ӯро ҳамчун кафорат бо Хуни Худ ба воситаи имон сафед карда буд. , барои нишон додани адолати худ, зеро бо пурсабрии худ Худо аз гуноҳҳои қаблан содиршуда гузашт.

2. Ибриён 9:11-15 - Аммо Масеҳ ҳамчун Саркоҳини некиҳои оянда омад, бо хаймаи бузургтар ва мукаммалтаре, ки бо дастҳо сохта нашудааст, яъне на аз ин офариниш. На бо хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки бо хуни Худ Ӯ як бор ба Қудси муқаддас даромада, кафорати абадӣ пайдо кард. Зеро, агар хуни говҳо ва бузҳо ва хокистари гов, ки пошидани чизи нопокро барои поксозии ҷисм тақдис мекунад, чӣ қадар зиёдтар Хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ Худро беайб ба Худо қурбон кардааст, шуморо пок хоҳад кард. виҷдон аз корҳои мурда барои хизмат ба Худои Ҳай? Ва аз ин сабаб Ӯ миёнарави аҳди ҷадид аст, ки ба воситаи мамот барои кафорати гуноҳҳо дар аҳди аввал аст, то ки даъватшудагон ваъдаи мероси абадӣ гиранд.

Хуруҷ 25:18 Ва ду каррубиро аз тилло бисоз, ки онҳоро дар ду канори курсии раҳматӣ бисоз.

Худо ба Мусо амр дод, ки ду каррубиро аз тиллои кӯфта барои курсии раҳматӣ созад.

1. Раҳмати Худо: Фаҳмидани моҳияти курсии раҳмат

2. Зебои тоъат: Ҳунар дар хайма

1. Забур 103:8-10 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон.

2. Ибриён 9:24 - Зеро ки Масеҳ ба ҷойҳои муқаддасе, ки бо дастҳо сохта шудааст, дохил нашудааст, ки симои ҳақиқӣ мебошанд; балки дар худи осмон бошад, то ки барои мо дар ҳузури Худо зоҳир шавад.

Хуруҷ 25:19 Ва як каррубиро аз як канор, ва карруби дигарро аз тарафи дигар бисоз; ҳатто аз курсии марҳамат каррубиҳоро бар ду канори он бисоз.

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки ду каррубиро бисозанд, ки яке дар ду канори курсии раҳматӣ.

1. Раҳмати Худо: омӯзиши каррубиҳо

2. Дидани раҳмати Худо: Мулоҳиза дар курсии раҳмат

1. Забур 103:8–13

2. Ибриён 4:14–16

Хуруҷ 25:20 Ва каррубиён болҳои худро ба боло дароз карда, курсии шафқатро бо болҳои худ пӯшонанд, ва чеҳраҳояшон ба якдигар нигоҳ хоҳад кард; чеҳраи каррубиён ба сӯи курсии раҳматӣ хоҳад буд.

Каррубиён болҳое доранд, ки болои курсии раҳматӣ паҳн шуда, ба ҳамдигар рӯ ба рӯ мешаванд.

1. Раҳмати Худо: Чӣ тавр каррубиҳо моро ба тахти файз нишон медиҳанд

2. Зебоии раҳмати Худо: аҳамияти каррубиён

1. Ишаъё 6:1-2 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд аст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард. Дар болои ӯ серафим меистод. Ҳар яке шаш бол дошт: бо ду бол рӯяшро мепӯшид ва бо ду пойи худро мепӯшид ва бо ду бол парвоз мекард.

2. Забур 103:11-12 - Зеро ҳар қадар ки осмон болотар аз замин аст, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар чӣ шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур мекунад.

Хуруҷ 25:21 Ва курсии марҳаматро дар болои сандуқ гузор; ва шаҳодатеро, ки ба ту медиҳам, дар сандуқ бигузор».

Худованд ба Мӯсо фармуд, ки дар болои сандуқи аҳд курсии раҳматӣ гузорад ва шаҳодати Худоро дар дохили сандуқ гузорад.

1. Қувваи шафқат: он барои ҳаёти мо чӣ маъно дорад

2. Аҳди Худо: Аҳамияти он дар ҳаёти мо

1. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст.

2. Румиён 5:8 - Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Хуруҷ 25:22 Ва дар он ҷо бо ту вомехӯрам ва бо ту аз болои курсии раҳмат, аз миёни ду каррубиён, ки бар сандуқи шаҳодат ҳастанд, дар бораи ҳар он чи ба ту дар амри Худо хоҳам дод, гуфтугӯ хоҳам кард. фарзандони Исроил.

Худо ваъда дод, ки бо Мусо вомехӯрад ва бо ӯ аз миёни ду каррубим, ки дар болои курсии шафқат дар сандуқи шаҳодат аст, гуфтугӯ хоҳад кард ва ба ӯ барои банӣ-Исроил амр хоҳад дод.

1.Курси раҳмати Худо: Ҷойгоҳи наздикӣ бо Худованд

2. Аҳди Худо бо банӣ-Исроил: амали муҳаббати илоҳӣ

1.Забур 34:8 - Бичаш ва бубин, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2.Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбат ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Хуруҷ 25:23 Ту низ аз чӯби ақоқ суфра бисоз: дарозии он ду зироъ ва бари он як зироъ ва баландии он якуним зироъ хоҳад буд.

Худо ба Мӯсо амр дод, ки мувофиқи андозаҳои додашуда аз чӯби шитим суфра созад.

1. Супориши Худо комил аст ва бояд бидуни шубҳа риоя шавад.

2. Мо бояд ба тафсилоти ҳаёти худ диққат диҳем ва кӯшиш кунем, ки ба Худо итоат кунем.

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худои Падар шукр гӯед.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

Хуруҷ 25:24 Ва онро бо тиллои холис пӯшон, ва бар он гирду атрофаш тоҷи тилло бисоз.

Худованд фармудааст, ки тоҷи тиллоӣ сохта, гирди сандуқи аҳд гузошта шавад.

1. Аҳамияти Сандуқи Аҳд ва тоҷи он дар таърихи Китоби Муқаддас

2. Дастури Худо: Итоати фармудаҳои Худо ва пайдо кардани тоҷи худ

1. Ибриён 9:4 - "Оне ки маҷмири тиллоӣ дошт, ва сандуқи аҳд гирдогирд бо тилло пӯшонида шуда буд, ва дар он деги тиллои манна ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд".

2. 1 Петрус 5:4 - "Ва ҳангоме ки Сарвари Чӯпон зоҳир мешавад, шумо тоҷи ҷалоле хоҳед гирифт, ки пажмурда намешавад".

Хуруҷ 25:25 Ва бар он сарҳади паҳнои дасте бисоз, ва бар сарҳади он тоҷи тиллоӣ бисоз.

Худо ба Мӯсо дастур дод, ки тоҷи тиллое созад, ки дар атрофи он сарҳад дорад.

1. Зебоии итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи дастурҳои Худо метавонад ба натиҷаҳои ғайричашмдошт оварда расонад

2. Зиндагӣ бо саховатмандӣ: Чӣ гуна даъвати Худо ба зиндагии саховатманд ҳузури Ӯро эҳтиром мекунад

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

2. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мешавад ва дуздон даромада медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад, ва дуздон ба он ҷо намедароянд ва намедузданд; зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Хуруҷ 25:26 Ва барои он чор ҳалқаи тилло бисоз, ва ҳалқаҳоро дар чор гӯшаи чор пои он гузор.

Худо ба Мӯсо фармуд, ки чаҳор ҳалқаи тилло созад ва онҳоро ба чор пои сандуқи аҳд часпонад.

1. Дастурҳои Худо фармон ва ғамхории Ӯро нисбати мо нишон медиҳанд.

2. Сандуқи Аҳд ёдоварӣ аз садоқат ва муҳофизати меҳрубононаи Худост.

1. Забур 37:5-6 "Роҳи худро ба Худованд супоред; ба Ӯ таваккал кунед, ва Ӯ ин корро хоҳад кард: адолати шуморо мисли субҳ, адолати кори шуморо мисли офтоби нисфирӯзӣ дурахшон хоҳад кард."

2. Ишаъё 40:31 "Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

Хуруҷ 25:27 Ҳалқаҳо дар рӯ ба рӯи сарҳад барои ҷойгоҳҳои сутунҳо бошанд, то ки суфраро бардоранд.

Ҳалқаҳои суфраи Худованд дар як саф гузошта мешаванд, ва асоҳо дар ҳалқаҳо гузошта мешаванд, то мизро нигоҳ доранд.

1. Муҳимияти вафодорӣ - Хуруҷ 25:27

2. Нигоҳубини хонаи Худо - Хуруҷ 25:27

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 4:16 - Пас биёед бо боварӣ ба тахти файзи Худо наздик шавем, то ки мо марҳамат гирем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ба мо кӯмак кунад.

Хуруҷ 25:28 Ва асоҳоро аз чӯби ақл бисоз, ва онҳоро бо тилло пӯшон, то ки дастархон бо онҳо бардошта шавад.

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки асоҳои суфраи хаймаро аз чӯби лоғар созад ва онҳоро бо тилло пӯшонад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи дастуроти Худо мукофот медиҳад

2. Зебоии Қудсият: Чӣ тавр Худо барои эҷод кардани чизи махсус аз оддӣ истифода мебарад

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

Хуруҷ 25:29 Ва табақҳои он, ва қошуқҳои он, ва рӯйпӯшҳо ва косаҳои онро бисоз, то ки бо онҳо пӯшанд: онҳоро аз тиллои холис бисоз.

Худованд фармудааст, ки аз тиллои холис зарфҳо созанд.

1: Фармонҳои Худо ҳеҷ гоҳ сабукфикрона қабул карда намешаванд, биёед кӯшиш кунем, ки онҳоро пурра иҷро кунем.

2: Фармони Худованд сарчашмаи баракат аст, биёед бо фурӯтанӣ онҳоро бо шодӣ қабул кунем.

1: Такрори Шариат 10:12-13 «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат намоӣ. тамоми дили ту ва бо тамоми чони ту.

2: Рум. 12:1-2 Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Хуруҷ 25:30 Ва ту бар суфра гузор, ки ҳамеша дар пеши ман нони нишон дода шавад.

Худо ба Мӯсо амр дод, ки ҳамеша дар рӯи миз нони худро ба ҳузури Ӯ гузорад.

1. Рӯзи Худо: Аҳамияти нони намоишӣ

2. Ҳузури Худо: гиромидошти иззати ӯ ба воситаи ибодат

1. Ибриён 9:3-4 - Ва баъд аз пардаи дуюм, хаймаи муқаддас, ки муқаддастарин аз ҳама номида мешавад; Ки дорои бухури тилло, ва сандуқи аҳд гирдогирд бо тилло пӯшонида шуда буд, ва дар он деги тиллои манна, ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд.

4. Юҳанно 6:35 - Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, ҳаргиз гурусна нахоҳад монд; ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

Хуруҷ 25:31 Ва шамъдоне аз тиллои холис бисоз: шамъдон аз кори кӯфта сохта хоҳад шуд: шон ва шохаҳои он, косаҳо, гиреҳҳо ва гулҳои вай аз ҳамон хоҳад буд.

Худо ба Мӯсо амр мекунад, ки аз тиллои холис шамъдоне созад, аз он ҷумла чоҳ, шохаҳо, косаҳо, гиреҳҳо ва гулҳо аз ҳамон мавод.

1. Нури Худо: Мунаввар кардани зиндагии мо бо имон

2. Зебоии Худованд: Эҷоди зиндагии муқаддас

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

2. Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки ба воситаи хуни аҳди абадӣ Худованди мо Исои Масеҳро аз мурдагон эҳё кард, Ҷӯпони бузурги гӯсфандон, шуморо бо ҳама чизи нек барои иҷрои иродаи Ӯ муҷаҳҳаз гардонад ва Бигзор дар мо он чи ба Ӯ писандида бошад, ба воситаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Хуруҷ 25:32 Ва шаш шоха аз паҳлӯҳои он берун хоҳад омад; се шохаи шамъдон аз як тараф ва се шохаи шамъдон аз тарафи дигар:

Ин порча дастурҳоро оид ба сохтани менора барои хаймаи муқаддас тавсиф мекунад.

1. Нурпошӣ: Чӣ тавр ҳаёти моро барои равшан кардани ҷалоли Худо истифода бурдан мумкин аст

2. Ҷанбаҳои зиёд, як шӯъла: Ҷустуҷӯи ваҳдат дар гуногунӣ

1. Матто 5:14-16 - Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳреро, ки дар теппа ҷойгир шудааст, пинҳон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери сабад намегузоранд, балки дар болои тахтача мегузоранд ва он ба ҳама аҳли хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд.

2. Юҳанно 8:12 - Исо боз ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам». Ҳар кӣ Маро пайравӣ кунад, дар торикӣ роҳ намеравад, балки нури ҳаёт хоҳад дошт.

Хуруҷ 25:33 Се косаи мисли бодом сохташуда, ки гиреҳ ва гул дар як шоха доранд; ва се косаи мисли бодом дар шохаи дигар, ки гиреҳ ва гул доранд: ҳамин тавр дар шаш шохае, ки аз шамъдон мебароянд.

Дар порча шамъдоне тасвир шудааст, ки шаш шоха дорад, ки ҳар кадоме аз се косаи шаклаш ба бодом ва кулча ва гул доранд.

1. Худо метавонад моро истифода барад, то барои дигарон нур шавем.

2. Мо бояд неъматҳои худро истифода барем, то ба ҷаҳон зебоӣ ва шодӣ оварем.

1. Матто 5:14-16 - "Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳре, ки дар болои теппа сохта шудааст, пинҳон шуда наметавонад. Мардум низ чароғро даргиронда, дар зери коса намегузоранд. Ба ҷои он, онро бар пояи худ мегузоранд ва он ба ҳар як хонадон равшанӣ мебахшад, ҳамин тавр, бигзор нури шумо пеши дигарон бипошад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:4-7 - "Намудҳои тӯҳфаҳо ҳастанд, аммо як Рӯҳ онҳоро тақсим мекунад. Намудҳои хидмат гуногунанд, аммо Худованд як аст. Намудҳои корҳо гуногунанд, аммо дар ҳамаашон ва Дар ҳама як Худо дар кор аст, Ба ҳар кас зуҳури Рӯҳ ба манфиати умумӣ дода мешавад: Ба яке тавассути Рӯҳ паёми ҳикмат ва ба дигаре паёми дониш ба воситаи ҳамон Рӯҳ».

Хуруҷ 25:34 Ва дар шамъдон чор косаи мисли бодом сохташуда бо гиреҳҳо ва гулҳошон хоҳад буд.

Ин оят шамъдонеро дар хайма тасвир мекунад, ки бояд чор косаи шаклаш ба бодом дошта, гиреҳҳо ва гулҳо дошта бошанд.

1. Зебоии хайма: омӯхтани аҳамияти шамъдон

2. Санъати тоъат: Баррасии фармони сохтани хайма

1. 1 Вақоеънома 28:19 - Ва ҳамаи ин, - гуфт Довуд, - Худованд ба воситаи навиштан ба ман фаҳмонд, ки бо дасти худ бар ман, ҳатто ҳамаи корҳои ин намуна.

2. Хуруҷ 37:17-22 - Ва чароғдонро аз тиллои холис сохт; чоҳ, ва шохааш, косаҳои ӯ, гиреҳҳо ва гулҳои ӯ аз як буд: ва шаш шоха аз паҳлӯяш берун мебарояд; се шохаи шамъдон аз як тараф ва се шохаи шамъдон аз тарафи дигараш: Се косаи бодом дар як шоха, гиреҳ ва гул; ва се косаи мисли бодом дар шохаи дигар сохташуда, як гиреҳ ва як гул, ва дар тамоми шаш шоха аз шамъдон берун мебароянд.

Хуруҷ 25:35 Ва гиреҳ дар зери ду шохаи як шоха, ва дар зери ду шохаи як шоха, ва дар зери ду шохаи ҳамон як гиреҳ хоҳад буд, мувофиқи шаш шохае, ки аз шамъдон мебарояд.

Худо ба исроилиён амр дод, ки шамъдоне созанд, ки шаш шоха дошта, дар зери ҳар як ҷуфт кунҷӣ дошт.

1. Аҳамияти риояи дастурҳои Худо то ҳарф

2. Рамзи шамъдон

1. Хуруҷ 25:35

2. Юҳанно 8:12 - Исо боз ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам». Ҳар кӣ Маро пайравӣ кунад, дар торикӣ роҳ намеравад, балки нури ҳаёт хоҳад дошт.

Хуруҷ 25:36 Тугмаҳо ва шохаҳои онҳо якхела хоҳад буд: ҳамааш як маснуоти зарби тиллои холис хоҳад буд.

Ин порча сохтмони чароғдони тиллоиро дар хаймаи муқаддас тасвир мекунад.

1. Кори Худо комил аст ва бояд бо ҳамон дараҷаи аъло анҷом дода шавад.

2. Зебоии хаймаи Худованд бозгӯи қудсияти Ӯст.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати

ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо кунед.

Хуруҷ 25:37 Ва ҳафт чароғҳои онро бисоз, ва онҳо чароғҳои онро даргиронанд, то ки бар он равшанӣ диҳанд.

Худо ба Мӯсо дастур дод, ки ҳафт чароғ созад ва онҳоро даргиронад, ки чароғҳои муқаддасро равшанӣ мебахшанд.

1: Худо нури мо дар торикӣ аст.

2: Мо бояд имон дошта бошем, ки Худо моро дар ҳаёти мо нур медиҳад.

1: Юҳанно 8:12 - Исо гуфт: "Ман нури ҷаҳон ҳастам: ҳар кӣ аз ақиби Ман меравад, дар зулмот роҳ нахохад рафт, балки нури ҳаётро соҳиб хоҳад шуд".

2: Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

Хуруҷ 25:38 Ва тоҷҳо ва нӯшокиҳои он аз тиллои холис бошанд.

Худо ба банӣ-Исроил фармуд, ки аз тиллои холис тоҷчаҳо ва нӯшокҳо созанд.

1. Қимати итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо ба баракатҳо меорад

2. Зебоии Қудсият: Чаро мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳама корамонро муқаддас ва покиза гардонем

1. Ишаъё 6:3, Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

2. Ибодат 11:44, зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам; бинобар ин, худро тақдис кунед, ва муқаддас хоҳед буд; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

Хуруҷ 25:39 Ӯ аз як талант тиллои холис онро бо ҳамаи ин зарфҳо хоҳад сохт.

Дар ин порча дар бораи сохтани хайма ва зарфҳои он бо истифода аз як талант аз тиллои холис сухан меравад.

1. Хайма: рамзи муносибати мо бо Худо

2. Қимати ато ба Худо

1. Ибриён 9:1-3 - Ҳоло ҳатто аҳди аввал қоидаҳои ибодат ва ҷои муқаддаси заминӣ дошт. Барои он ки хайма тайёр карда шуда буд, қисми якум, ки дар он чароғдон, миз ва нони ҳузур буданд. Он ҷои муқаддас номида мешавад. Дар паси пардаи дуюм қисмати дуюме буд, ки Ҷои муқаддас ном дошт.

2. Хуруҷ 35:4-7 - Мусо ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст. Аз миёни худ садақа барои Худованд бигиред. Ҳар кӣ дили саховатманд аст, саҳми Худовандро биёрад: тилло, нуқра ва биринҷӣ; риштаҳои кабуд ва бунафш ва арғувон ва катони маҳини дугона; мӯи буз, пӯсти гӯсфанд ва пӯсти буз; чӯби акация, равған барои рӯшной, ҳанут барои

равғани тадҳин ва барои бухури хушбӯй, ва сангҳои оникс ва сангҳо барои ғурубгоҳ, барои эфӯд ва барои синабанд.

Хуруҷ 25:40 Ва бубин, ки онҳоро аз рӯи намунаи онҳо, ки дар кӯҳ ба ту нишон дода шудааст, месозӣ.

Худованд ба Мӯсо фармуд, ки чизҳоеро, ки дар кӯҳ ба ӯ нишон дода шуда буд, созад.

1. Худованд интизор аст, ки мо ба намунаи Ӯ пайравӣ кунем

2. Аҳамияти итоат ба аҳкоми Худованд

1. Ибриён 8:5 - "Инак, мегӯяд ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи намунае ки дар кӯҳ ба шумо нишон дода шудааст, месозед".

2. Румиён 6:17 - "Лекин Худоро шукр, ки шумо бандагони гуноҳ будед, вале шумо аз таҳти дил ба он шакли таълимот итоат кардед, ки ба шумо таслим шудааст".

Хуруҷи 26-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Дар Хуруҷ 26:1-14, Худо дастурҳои муфассалро оид ба сохтани дарунии хаймаи пӯшиш пардаҳои хайма медиҳад. Ин пардаҳо бояд аз катони маҳин сохта шаванд ва бо накшу нигори бадеии каррубиҳо оро дода шаванд. Пардаҳо бояд бо ҳалқаҳо ва кулчаҳои аз тилло сохташуда якҷоя карда шаванд, ки як сохтори калони ба хайма монандро ташкил медиҳанд. Хаймаи муқаддас бояд дар маҷмӯъ ёздаҳ парда дошта бошад, ки ҳар кадоми онҳо дарозӣ ва паҳнии муайянро чен мекунанд. Илова бар ин, дастурҳо оид ба тайёр кардани мӯи буз, ки ҳамчун қабати берунии хаймаи муқаддас хизмат мекунанд, мавҷуданд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 26:15-30 идома дода, Худо дар бораи сохтани чаҳорчӯбаи хаймаи муқаддас дастур медиҳад. Ин чаҳорчӯба аз тахтаҳои росте иборат аст, ки аз чӯби акация сохта шудаанд, ки бо тилло пӯшонида шудаанд. Ин тахтаҳо бояд бо пояҳои нуқра дар ҷои худ нигоҳ дошта шаванд ва бо панҷараҳои ба ҳалқаҳо дар паҳлӯяшон гузошташуда пайваст карда шаванд. Пардае, ки Ҷойгоҳи муқаддасро аз муқаддастарин макон ҷудо мекунад, инчунин тасвир шудааст, ки аз риштаҳои кабуд, бунафш ва арғувонӣ бо катони маҳин бофта шудааст.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 26:31-37, Худо ба Мусо дар бораи унсурҳои иловагӣ дар сохтори хайма дастур медиҳад. Пардае, ки аз риштаҳои кабуд, бунафш ва қирмиз бо катони маҳин бофта шудааст, бояд дар даромадгоҳи хайма деворе байни ҳавлии берунии он ва ҳуҷраҳои дарунии он овезон шавад. Қалмоқҳои тиллоии ба сутунҳо пайвастшуда ин пардаи даромадгоҳро дастгирӣ мекунанд. Ниҳоят, барои сохтани қурбонгоҳ барои қурбониҳои сӯхтанӣ бо истифода аз чӯби акацияи бо биринҷӣ пӯшидашуда дастурҳо мавҷуданд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 26 пешниҳод мекунад:
Дастурҳои муфассал оид ба пардаҳои хайма;
Истифодаи катонҳои хуб; тарҳҳои бадеӣ; усулҳои пайвастшавӣ бо истифода аз ҳалқаҳои тиллоӣ, бандҳо;
Сарпӯшҳое, ки аз мӯйҳои буз сохта шудаанд, ҳамчун қабати берунӣ хизмат мекунанд.

Дастурҳо дар бораи чаҳорчӯбаи сохтмон;
Тахтаҳои росте, ки аз чӯби акация сохта шудаанд, бо тилло пӯшонида шудаанд;
Пойгоҳҳои нуқра; сутунҳо, ки ба ҳалқаҳо гузошта шудаанд, тахтаҳоро якҷоя нигоҳ медоранд;
Тавсифи парда, ки ҷои муқаддас, ҷои муқаддасро ҷудо мекунад.

Дастурҳо дар бораи пардаи даромадгоҳ дар даромадгоҳи хайма;
Истифодаи риштаҳои кабуд, бунафш, арғувон, ки бо катони маҳин бофта шудаанд;
Қалмоқҳои тиллоӣ, ки аз ҷониби сутунҳо дастгирӣ карда мешаванд;
Тафсилоти сохтмонии қурбонгоҳ барои қурбониҳои сӯхтанӣ бо истифода аз чӯби акация бо биринҷӣ.

Дар ин боб нақшаҳои муфассали сохтани фазои муқаддас, хайма, ки дар он ҳузури Худованд дар байни одамони интихобшуда сокин хоҳад буд, ки ҷузъҳои меъморӣ, хусусиятҳои меъморӣ, ки аксар вақт бо анъанаҳои динии қадимии Шарқи Наздик алоқаманданд, ки мавзӯъҳоро ба монанди эҳтиром, қурбонӣ тавассути тасвирҳои ҷисмонӣ нишон медиҳанд, ки ҳамчун ёдраскуниҳо, муҳофизаткунанда инъикос мешаванд. муносибате, ки одамони интихобшударо дар зери ҳокимияти илоҳӣ бо ҳам мепайвандад, барои иҷрои ҳадафҳо ташаккул додани сарнавишти дастаҷамъӣ, ки мафҳумҳои марбут ба коҳиниятро дар бар мегирад, миллат, ҳамчун намоянда дар бораи садоқат ба худое, ки дар доираи анъанаҳои диние, ки дар байни ҷамоати ибрӣ паҳн шудааст, барои иҷро кардани мероси замин, ки дар тӯли наслҳо ваъда шудааст, шаҳодат медиҳанд.

Хуруҷ 26:1 Илова бар ин, хаймаи муқаддасро бо даҳ парда аз катони маҳин духташуда, кабуд, бунафш ва қирмиз бисоз; онҳоро бо каррубиён аз кори ҳила бисоз.

Худо ба Мӯсо амр мекунад, ки хаймаи муқаддасро бо даҳ пардаи катони маҳин духташуда, кабуд, бунафш ва қирмиз бино кунад ва онҳоро бо каррубиён оро диҳад.

1. Хайма: Нишони вафодории Худо

2. Хайма: Тасвири кафорат

1. Хуруҷ 26:1

2. Ваҳй 21:2-3 Ва ман Юҳанно шаҳри муқаддас, Ерусалими навро дидам, ки аз ҷониби Худо аз осмон нузул мекард ва ҳамчун арӯсе барои шавҳараш ороста шудааст. Ва овози баланде аз осмон шунидам, ки мегуфт: "Инак, хаймаи Худо бо одамон аст, ва Ӯ бо онҳо сокин хоҳад шуд, ва онҳо қавми Ӯ хоҳанд буд, ва Худи Худо бо онҳо хоҳад буд, ва Худои онҳо хоҳад буд".

Хуруҷ 26:2 Дарозии як парда ҳашту бист зироъ, ва паҳнои як парда чор зироъ хоҳад буд; ва ҳар яке аз пардаҳо як андоза дошта бошад.

Ин порча андозагириҳои яке аз пардаҳои хаймаи муқаддасро дар китоби Хуруҷ тасвир мекунад.

1. Андозаи инсон: Фаҳмидани меъёрҳои Худо

2. Зиндагӣ бо андозагирӣ: мувофиқи меъёрҳои Худо зиндагӣ кардан

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Қӯлассиён 3:13-15 - Ба якдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад. Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо дар як Бадан ба он даъват шудаед. Ва шукр кунед.

Хуруҷ 26:3 Панҷ парда ба ҳам пайваст хоҳанд шуд; ва панҷ пардаи дигар ба ҳамдигар пайваст карда мешаванд.

Панҷ парда бояд бо ҳам пайваст карда шавад ва панҷ пардаи дигар низ ба ҳам пайваст карда шаванд.

1. Камолияти Худо: Зебоии хайма дар симметрияи комил ва таваҷҷуҳи он ба ҷузъиёт буд.

2. Қувваи ваҳдат: Дар ҳоле ки ду ҳамеша беҳтар аз як аст, дар хайма панҷ ададӣ нерӯ ва ҷомеа буд.

1. Қӯлассиён 2:2-3: То ки дилҳои онҳо дар муҳаббат бо ҳам муттаҳид шавад, то ба тамоми сарвати пурраи фаҳмиш ва донистани сирри Худо, ки Масеҳ аст, бирасанд.

2. Эфсӯсиён 4:11-13: Ва Ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

Хуруҷ 26:4 Ва дар канори як парда аз канори пайванд ҳалқаҳои кабуд бисоз; ва инчунин дар канори канори пардаи дигар, дар пайванди пардаи дуюм бисоз.

Мусо ба исроилиён дастур дод, ки ҳалқаҳои риштаи кабудро ба кунҷҳои ду парда часпонанд, то онҳоро бо ҳам пайваст кунанд.

1. Дастурҳои Худо аксар вақт хурд ва ночиз ба назар мерасанд, аммо онҳо муҳиманд ва бояд риоя шаванд.

2. Итоат ба Худо барои дарёфти неъматаш зарур аст.

1. Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, ба аҳкоми Ман итоат хоҳед кард".

2. 1 Подшоҳон 15:22-23 - "Аммо Самуил ҷавоб дод: "Барои Худованд чӣ писанд аст: қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои шумо ё итоат ба овози Ӯ? Гӯш кунед! Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст, ва итоаткорӣ беҳтар аз қурбонӣ фарбеҳи гӯсфандҳо».

Хуруҷ 26:5 Дар як парда панҷоҳ ҳалқа бисоз, ва дар канори парда, ки дар пайванди дуюм аст, панҷоҳ ҳалқа бисоз; ки ҳалқаҳо якдигарро дошта бошанд.

Супоришҳое, ки ба Мусо оид ба сохтани хайма дар биёбон дода шудаанд, иборатанд аз сохтани панҷоҳ ҳалқа дар канори ҳар ду парда, то ки бо ҳам пайваст шаванд.

1. Аҳамияти риояи дастурҳои илоҳӣ бо дақиқ.

2. Тарҳи илоҳии ваҳдат ва пайванд.

1. Масалҳо 3:5-6, «Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард».

2. Яъқуб 1:22, "Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед".

Хуруҷ 26:6 Ва аз панҷоҳ колои тилло бисоз, ва пардаҳоро бо тахтаҳо пайванд намо, ва он як хайма хоҳад буд.

Худо ба Мӯсо фармуд, ки панҷоҳ тангаи тилло созад, то пардаҳоро барои хаймаи муқаддас пайванд кунад.

1. Зебоии ваҳдат: Чӣ гуна ҳадафи Худо моро муттаҳид мекунад

2. Қудрати итоаткорӣ: Иҷрои дастуроти Худо

1. Юҳанно 17:21-23 - То ҳама як бошанд; чунон ки Ту, эй Падар, дар Ман ҳастӣ, ва Ман дар Ту, то ки онҳо низ дар мо як бошанд, то ҷаҳон имон оварад, ки Ту Маро фиристодаӣ.

22 Ва ҷалолеро, ки ба Ман додаӣ, ба онҳо додаам; то ки онҳо як бошанд, чунон ки мо як ҳастем;

23 Ман дар онҳо ва ту дар Ман, то ки онҳо дар як комил шаванд; ва ҷаҳон бидонад, ки Ту Маро фиристодаӣ ва онҳоро дӯст доштаӣ, чунон ки Маро дӯст доштаӣ.

2. Забур 32:8 - Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: Бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард.

Хуруҷ 26:7 Ва пардаҳоро аз пашми буз бисоз, то ки рӯйпӯши хаймаи муқаддас бошад: ёздаҳ парда бисоз.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки аз пашми буз ёздаҳ парда бисозад, то барои хаймаи муқаддас рӯйпӯш шавад.

1. Хайма: Таъмини муҳофизати Худо

2. Аҳамияти пӯшидани хайма

1. Ибриён 9:1-5 - Нақшаи Худо барои хаймаи муқаддас ва маънои рамзии он

2. Ишаъё 54:5 - ваъдаи Худо дар бораи муҳофизати халқи худ

Хуруҷ 26:8 Дарозии як парда сӣ зироъ, ва паҳнои як парда чор зироъ хоҳад буд; ва ёздаҳ парда ҳамагӣ як андоза хоҳад буд.

Ёздаҳ парда барои хайма бояд як андоза, дарозиаш 30 зироъ ва бараш 4 зироъ бошад.

1. Тарҳи комили Худо: Хайма ҳамчун намуна барои мо

2. Тадбири бепоёни Худо: Хайма ҳамчун рамзи вафодорӣ

1. Ибриён 10:20 - "Ба воситаи роҳи нав ва зинда барои мо тавассути парда, яъне бадани Ӯ кушода шудааст"

2. Румиён 12:2 - «Бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист».

Хуруҷ 26:9 Ва панҷ пардаро алоҳида, ва шаш пардаро як-як ҷуфт кун, ва пардаи шашумро дар пеши хаймаи муқаддас дучандон кун.

Дар Хуруҷ 26:9 дастуре, ки ба Мусо дода шуда буд, ин буд, ки панҷ пардаро бо ҳам ва шаш пардаро бо ҳам пайванд кунед ва пардаи шашумро дар пеши хаймаи муқаддас дучанд кунед.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Аҳамияти хайма дар Китоби Муқаддас

1. Матто 5:17-19 - Фикр накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва пайғамбаронро бекор кунам; Ман на барои аз байн бурдани онҳо, балки барои иҷро кардани онҳо омадаам.

2. Ибриён 10: 1-4 - Азбаски шариат ба ҷои шакли аслии ин воқеиятҳо танҳо сояи чизҳои неки ояндаро дорад, вай ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки ҳамасола ҳамеша пешкаш карда мешаванд, онҳоро комил созад. ки наздик мешаванд.

Хуруҷ 26:10 Ва дар канори як парда, ки дар канори берунӣ аст, панҷоҳ ҳалқа бисоз, ва дар канори парда, ки панҷоҳ ҳалқаро ба ҳам мепайвандад, бисоз.

Ин порча дастурҳоро дар бораи чӣ гуна сохтани панҷоҳ ҳалқа дар ҳар як канори ду парда барои пайвастшавӣ баррасӣ мекунад.

1. "Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан як тамоми қавитарро эҷод мекунад"

2. "Тафсилот муҳим аст: Мувозинати дақиқ ва комилият дар ҳар як вазифа"

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Қӯлассиён 3:23 - «Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ ба он кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон».

Хуруҷ 26:11 Ва аз мисин панҷоҳ коғаз бисоз, ва чӯбҳоро ба ҳалқаҳо гузор, ва хаймаро бо ҳам пайванд кун, то ки як бошад.

Худо ба Мусо дастур дод, ки панҷоҳ пораи хурди мисин созад ва онҳоро ба ҳам пайваст, то як хаймаи комил созад.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя шудан моро қавитар мекунад

2. Қувваи қисмҳои хурд: Чӣ тавр ҳатто хурдтарин параҳо метавонанд таъсири калон расонанд

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; ба хамаи онхо ном мегузорад.

Хуруҷ 26:12 Ва боқимондаи пардаҳои хайма, яъне нимпардаи боқимонда, бар пушти хаймаи муқаддас овезон хоҳад шуд.

Дар ин порча дастурҳо оид ба матои боқимондаи хайма, ки дар қафои хайма овезон карда мешаванд, муҳокима карда мешавад.

1. «Зебоии махдудият» - Омӯзиши он, ки чӣ тавр мо метавонем дар истифодаи захираҳо оқилона ва боинтизом бошем.

2. «Зебоии њайрат» - Баррасии неруи зиндагї дар интизори њузури Худо.

1. 1 Петрус 1:13-16 - "Бинобар ин, бо ақли ҳушёр ва комилан ҳушёр, умеди худро ба файзе, ки вақте ки Исои Масеҳ дар вақти омадани ӯ зоҳир мешавад, ба шумо ато хоҳад шуд. Ҳамчун фарзандони итоаткор, риоя накунед. ҳавасҳои бади шумо, ки дар замони бехабарӣ зиндагӣ мекардед, лекин, чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, дар ҳар коре, ки мекунед, муқаддас бошед, зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Забур 29:2 - «Ҷалоли Худовандро ба исми Ӯ васф кунед; Худовандро дар ҷалоли қудсияти Ӯ саҷда кунед».

Хуруҷ 26:13 Ва як зироъ аз як тараф ва як зироъ аз тарафи дигар, ки дар дарозии пардаҳои хайма боқӣ мемонад, он аз он тараф ва он тараф бар паҳлӯҳои хайма овезон хоҳад буд, пӯшонидани он.

Пардаҳои хайма бояд бар паҳлӯҳо аз як зироъ ба ҳар ду тарафи дарозии пардаҳои хайма овезон мешуданд.

1. Аҳамияти пӯшиш: Фаҳмидани зарурати муҳофизат дар ҳаёти мо

2. Кушодани ҷамоли хайма: ошкор кардани ҷалоли хонаи Худо

1. Такрори Шариат 6:5-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор

2. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

Хуруҷ 26:14 Ва барои хайма аз пӯсти қӯчқори сурх рангшуда рӯймол бисоз, ва аз пӯсти бангҳо рӯймоле бисоз.

Худованд ба Мӯсо фармуд, ки хаймае созад, ки аз пӯсти қӯчқорҳо ба сурх ранг карда шуда, аз пӯсти бангҳо пӯшонида шавад.

1. Таъмини Худованд: Чӣ гуна Худо моро дар замонҳои душвор дастгирӣ мекунад

2. Фидяшуда ва пӯшида: Чӣ тавр Худо моро аз нав нав месозад

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. Румиён 8:31-34 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, пас чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад? Кӣ бар зидди баргузидаҳои Худо айбдор мешавад? Худост сафедкунанда. Кӣ бояд маҳкум кунад? Исои Масеҳ ҳамон касест, ки бештар аз он мурдааст, эҳьё шудааст, ки дар ямини Худост ва дар ҳақиқат барои мо шафоат мекунад.

Хуруҷ 26:15 Ва барои хаймаи муқаддас тахтаҳо бисоз, ки рост истода аз чӯби ақлӣ.

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки барои хаймаи муқаддас тахтаҳо аз чӯби лӯбиё созад.

1. Фармони Худованд дар бораи итоаткорӣ: Фаҳмидани аҳамияти сохтани хайма дар Хуруҷ 26

2. Сифатҳои Худоии Шиттим Вуд дар Хуруҷ 26

1. Такрори Шариат 10:3-5 - Зеро ки Худованд Худои ту Худои худоён ва Худованди оғоён аст, Худои бузург, тавоно ва даҳшатнок аст, ки ба одамон аҳамият намедиҳад ва мукофот намегирад: Ӯ ҳукми ятим ва бевазан аст, ва бегонаро дӯст медорад ва ба ӯ хӯрок ва либос медиҳад.

2. Ибриён 9:11 - Аммо Масеҳ ҳамчун саркоҳини некиҳои оянда ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар омад, ки бо дастҳо сохта нашудааст, яъне на аз ин бино.

Хуруҷ 26:16 Дарозии тахта даҳ зироъ ва бари як тахта якуним зироъ хоҳад буд.

Тахтаҳое, ки барои сохтани хайма истифода мешуданд, бояд даҳ зироъ дарозӣ ва якуним зироъ бараш дошта бошанд.

1. Бунёди таҳкурсӣ дар замини мустаҳкам - вақт ҷудо кардан барои банақшагирӣ ва омодагӣ барои сохтани чизи пойдор.

2. Нотакрор будани хайма – дастури хоси Худо барои ибодатгоҳи махсус.

1. Матто 7:24-27 - Ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва онҳоро амалӣ мекунад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

25 Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва бодҳо вазида, ба он хона зарба заданд; вале он наафтид, зеро пояаш бар санг буд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Хуруҷ 26:17 Дар як тахта ду дандон хоҳад буд, ки ба якдигар муқобили якдигар ҷойгир шудаанд; барои ҳамаи тахтаҳои хаймаи муқаддас ҳамин тавр бисоз.

Дастурҳо оид ба сохтани тахтаҳои хаймаи муқаддас дар ҳар як тахта ду дандон мавҷуд аст.

1. Дастурҳои муфассали Худо оид ба сохтани хаймаи муқаддас аҳамияти риояи нақшаҳои Ӯро то ҳарф нишон медиҳанд.

2. Мо бояд дар иҷрои иродаи Худо содиқ бошем, ҳатто агар он диққати ҷиддӣ ба ҷузъиётро талаб кунад.

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

2. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

Хуруҷ 26:18 Ва тахтаҳо барои хаймаи муқаддас бист тахта аз тарафи ҷанубӣ ба ҷанубӣ бисоз.

Тахтаҳои хаймаи Худованд аз ҷониби ҷанубӣ бист адад бошанд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдааш дар бораи сохтани хайма

2. Итоати содиқона ба фармудаҳои Худо

1. Ибриён 11:6 «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. Яъқуб 4:17 "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст".

Хуруҷ 26:19 Ва дар зери бист тахта аз нуқра чиҳил поя бисоз; ду розетка дар зери як тахта барои ду дандонаш ва ду розетка дар зери тахтаи дигар барои ду дандонаш.

Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки чил пояи нуқра бисозад, то бист тахтаи хаймаи муқаддасро ба ҳам часпонад, ва дар зери ҳар тахта ду ҷӯроб барои ду дандон.

1. Дастурҳои Худо ба Мусо: Иҷрои дастурҳои Худо барои ҳаёти мо

2. Хайма: Намоиши ҷисмонии муносибати мо бо Худо

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - "Пас, шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзои хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавриён ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки тамоми бино дар он муттаҳид шуда, ба маъбади муқаддаси Худованд табдил меёбад, ва шумо низ дар Ӯ ба василаи Рӯҳ ба маскани Худо сохта мешавед».

Хуруҷ 26:20 Ва барои паҳлӯи дуюми хаймаи муқаддас аз тарафи шимол бист тахта хоҳад буд:

Дар порча тасвир шудааст, ки барои тарафи шимолии хаймаи муқаддас бист тахта истифода шудааст.

1. Аҳамияти бахшидан: Истифодаи хайма ҳамчун намуна

2. Қудрати Худо: Чӣ тавр Ӯ барои пайвастан бо халқи худ хаймаро истифода бурд

1. Хуруҷ 26:20

2. Ибриён 9:1-5 (Зеро, вақте ки Мусо ҳар аҳкомро ба тамоми қавм мувофиқи шариат гуфт, хуни гӯсолаҳо ва бузҳоро бо об ва пашми арғувон ва иссоп гирифта, ҳарду китобро пошид. , ва тамоми мардум, мегуфтанд: "Ин аст хуни аҳд, ки Худо ба шумо амр фармудааст, ва Ӯ бар хаймаи муқаддас ва тамоми зарфҳои хизмат бо хун пошид, ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат аз хун пок карда шудааст. ва бе рехтани хун омурзиш нест, бинобар ин лозим буд, ки намунаҳои чизҳои осмонӣ бо инҳо пок карда шаванд, вале худи чизҳои осмонӣ бо қурбониҳои беҳтар аз инҳо пок карда шаванд, зеро Масеҳ ба ҷойҳои муқаддас дохил нашудааст. дастҳо, ки симои ҳақиқӣ мебошанд, вале дар худи осмон, то ки ҳоло дар ҳузури Худо барои мо зоҳир шаванд:)

Хуруҷ 26:21 Ва онҳо чил пояи нуқра; ду розетка дар зери як тахта ва ду розетка дар зери тахтаи дигар.

Дар порча дастурҳо оид ба сохтани хайма муҳокима карда мешаванд, ки он чиҳил васлаки нуқрагиро дар бар мегирад, ки дар зери ҳар як тахта ҷуфт-ҷуфт гузошта мешаванд.

1. Дастурҳои Худо барои хаймаи муқаддас бозгӯи тартиб ва тарҳи комили Ӯст.

2. Мо даъват шудаем, ки ба дастуроти Худо итоат кунем ва нақшаи комили Ӯро барои ҳаёти худ риоя кунем.

1. Хуруҷ 26:21 - Ва чил пояи нуқра; ду розетка дар зери як тахта ва ду розетка дар зери тахтаи дигар.

2. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худои ҷовидон, Худованд, Офаридгори ақсои замин, На хаста мешаваду на хаста. Фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Хуруҷ 26:22 Ва барои паҳлӯҳои хайма ба самти ғарб шаш тахта бисоз.

Худованд ба Мусо амр дод, ки барои паҳлӯҳои хайма ба самти ғарб шаш тахта созад.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Қувваи итоаткорӣ

1. 1 Таслӯникиён 5:18 - «Дар ҳама чиз шукр гӯед, зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ дар бораи шумо».

2. Филиппиён 4:6-7 - "Ҳеҷ чиз эҳтиёт нашавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо нигоҳ хоҳад дошт ва ақлҳо ба воситаи Исои Масеҳ».

Хуруҷ 26:23 Ва барои кунҷҳои хаймаи муқаддас аз ду паҳлӯ ду тахта бисоз.

Дастурҳо оид ба хаймаи муқаддас дар Хуруҷ 26 сохтани ду тахта барои кунҷҳоро дар бар мегиранд.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки барои имони худ таҳкурсии мустаҳкам ва бехатар бунёд кунем, чунон ки Худованд ба исроилиён амр фармуд, ки барои хаймаи муқаддас таҳкурсии мустаҳкам бунёд кунанд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мувофиқи иродаи Худованд зиндагӣ кунем, чунон ки исроилиён ба дастуроти Худованд оиди сохтани хаймаи муқаддас амал карданд.

1: Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2: Матто 7: 24-27 - "Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро бишнавад ва онҳоро ба ҷо оварад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст".

Хуруҷ 26:24 Ва онҳо аз зери он пайванд хоҳанд шуд, ва аз болои сари он ба як ҳалқа пайваст хоҳанд шуд: барои ҳардуи онҳо чунин хоҳад буд; онҳо барои ду кунҷ хоҳанд буд.

Дар ин порча пайванди ду кунҷи иншоот тавассути як ҳалқа баррасӣ мешавад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар ягонагӣ ва қувват муттаҳид шавем.

2. Мо метавонем аз сохторҳои ҷаҳони атрофамон ва чӣ гуна бо ҳам алоқаманд будани онҳо омӯхта метавонем.

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Хуруҷ 26:25 Ва онҳо ҳашт тахта, ва пояҳошон аз нуқра, шонздаҳ поя хоҳад буд; ду розетка дар зери як тахта ва ду розетка дар зери тахтаи дигар.

Ин байт дар Хуруҷ сохти хаймаи муқаддасро тасвир мекунад, ки аз 8 тахта ва 16 васлаки аз нуқра сохташуда иборат буд.

1. Хайма: Нишони тоат ва имон ба Худо

2. Хайма: Нишони пешакии Худо

1. Такрори Шариат 10:1–5

2. Ибриён 9:1–5

Хуруҷ 26:26 Ва сутунҳо аз чӯби ақл бисоз; панҷ барои тахтаҳои як тарафи хаймаи муқаддас,

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки барои тахтаҳои як тарафи хаймаи муқаддас панҷ чӯбчаи чӯбӣ бисозад.

1: Исо хаймаи зинда аст ва мо бояд ҳаёти худро дар атрофи Ӯ бунёд кунем.

2: Мо бояд дар имон ва садоқати худ ба Худованд мисли чӯби шикам, қавӣ ва устувор бошем.

1: Ибриён 11:10 - Зеро ки Ӯ шаҳреро меҷуст, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

2:1 Қӯринтиён 3:11 - Зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсии дигаре гузорад, ҷуз он ки гузошта шудааст, ки он Исои Масеҳ аст.

Хуруҷ 26:27 Ва панҷ панҷара барои тахтаҳои он тарафи хайма, ва панҷ панҷара барои тахтаҳои паҳлуи хайма, барои ду тарафи ғарб.

Дар порча сохтмони хайма тасвир шудааст, ки барои ҳар як тараф панҷ панҷара дорад.

1. Нерӯи бунёди якҷоя: Ҳамкорӣ барои бунёди ибодатгоҳ

2. Қувваи панҷгона: Ҷустуҷӯи дастгирӣ дар муттаҳидсозии сохторҳо

1. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

Хуруҷ 26:28 Ва сутуни мобайнии тахтаҳо аз он то ба охир мерасад.

Бари мобайнии сандуқи Аҳд бояд аз як канори тахтаҳо ба канори дигари тахтаҳо расад.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ тавр Сандуқи Аҳд қудрати доштани ҳадафи ягонаро нишон медиҳад.

2. Маънои бари миёна - Омӯзиши рамзи бари миёна дар Хуруҷ 26:28.

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!"

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Хуруҷ 26:29 Ва тахтаҳоро бо тилло пӯшон, ва ҳалқаҳои онҳоро барои сутунҳо аз тилло бисоз, ва сутунҳоро бо тилло пӯшон.

Дастурҳо оид ба сохтани хаймаи муқаддас нишон медиҳанд, ки тахтаҳо ва панҷараҳо бо тилло пӯшонида шаванд.

1. Ҷалоли тоҷат: Дарки зебоии риояи дастуроти Худо

2. Неъмати саховат: баракати садақа ба хонаи Худо

1. Румиён 6:17-18 - Аммо Худоро шукр, ки шумо бандагони гуноҳ будед, вале аз таҳти дил ба он шакли таълимот, ки ба шумо таслим шудааст, итоат кардед. Пас аз гуноҳ озод шуда, бандагони адолат шудед.

2. 2 Подшоҳон 7:1-2 - Ва чунин воқеъ шуд, ки подшоҳ дар хонаи худ нишаст, ва Худованд ба ӯ аз тамоми душманонаш оромӣ бахшида буд; Ки подшоҳ ба Нотони набӣ гуфт: "Инак, ман дар хонаи арзӣ сокин ҳастам, аммо сандуқи Худо дар дохили пардаҳо сокин аст".

Хуруҷ 26:30 Ва хаймаро мувофиқи тарзи он, ки дар кӯҳ ба ту нишон дода шуда буд, боло намо.

Худо ба Мусо дастур дод, ки хаймаро мувофиқи намунае, ки дар кӯҳ ба ӯ ваҳй карда буд, созад.

1. Итоати содиқона: Омӯзиш аз намунаи Мусо

2. Баракатҳои итоат кардан ба дастуроти Худо

1. Ибриён 11:7-8 - Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, аз тарс ба ҷунбиш омад ва барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он вай ҷаҳонро маҳкум карда, вориси адолате гардид, ки аз имон аст.

2. Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

Хуруҷ 26:31 Ва парда аз кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони дутофтаи маҳин аз ҳила бисоз: бо каррубиён бисоз.

Дастурҳои Худо ба Мусо оид ба сохтани хайма иборатанд аз сохтани парда аз кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳин духташуда. Онро бо махорат сохта, бо каррубихо оро додан лозим буд.

1. Пардаи хайма: тасвири қурбонии Масеҳ

2. Маҳорат ва ҳунари хайма: инъикоси камолоти Худо

1. Ибриён 10:19-22 - Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи

ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем, ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисми худро бо оби пок шуста.

2. Ишаъё 6:1-3 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд аст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард. Дар болои ӯ серафим меистод. Ҳар яке шаш бол дошт: бо ду бол рӯяшро мепӯшид ва бо ду пойи худро мепӯшид ва бо ду бол парвоз мекард. Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

Хуруҷ 26:32 Ва онро бар чор сутуни чӯби чӯби бо тилло рӯйпӯшшуда овезон хоҳӣ кард: гиреҳҳои онҳо аз тилло, бар чор пояи нуқра бошад.

Ин порча сохтмони хаймаро тасвир мекунад, ки барои он чор сутуни чӯби шиттии бо тилло пӯшидашуда ва чор ҷӯйкаи нуқра лозим аст, ки сутунҳо бо гулӯлаҳои тиллоӣ ба онҳо часпонида шудаанд.

1. Зебоии хаймаи Худо ҷалоли Худоро ошкор мекунад.

2. Уҳдадории мо ба хаймаи Худо инъикоси ӯҳдадории мо ба Ӯст.

1. Хуруҷ 25:8 - "Ва бигзор маро маъбад созанд, то ки дар миёни онҳо сокин шавам".

2. Забур 83:1 - «Чӣ зебост манзили ту, эй Худованди лашкарҳо!»

Хуруҷ 26:33 Ва пардаро дар зери чӯбчаҳо овез, то ки даруни парда сандуқи шаҳодатро ба он ҷо оварӣ;

Дар порчаи Хуруҷ 26:33 дар бораи овехтани парда дар хаймаи муқаддас сухан меравад, то ки макони муқаддасро аз муқаддастарин макон ҷудо кунад ва сандуқи шаҳодатро ба муқаддастарин макон оварад.

1. Пардаи ҷудоӣ: Фаҳмидани моҳияти парда дар хайма

2. Ҳузури ӯ муқаддас аст: Маънои сандуқи шаҳодат дар макони муқаддас

1. Ибриён 10:19-20 - Пас, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем.

2. 1 Қӯринтиён 6:19-20 - Ё шумо намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз ҷониби Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳо харида шудай. Пас дар бадани худ Худоро ҳамду сано хонед.

Хуруҷ 26:34 Ва курсии марҳаматро бар сандуқи шаҳодат дар ҷои муқаддас бигузор.

Куртаи раҳматӣ дар сандуқи шаҳодат дар ҷои муқаддас гузошта шуд.

1. Раҳмати Худо: Асоси равобити мо бо Ӯ

2. Аҳамияти курсии раҳматӣ дар муқаддастарин макон

1. Забур 103:11-14 - «Зеро ки осмон аз замин баланд аст, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсҳои Ӯ он қадар бузург аст; то он қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро дур мекунад. «Чунон ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, раҳм мекунад, зеро ки Ӯ чеҳраи моро медонад ва дар хотир дорад, ки мо хок ҳастем».

2. Ибриён 4:14-16 - «Аз он вақт инҷониб мо саркоҳини бузурге дорем, ки аз осмон гузаштааст, Исо, Писари Худо, биёед иқроршавии худро маҳкам нигоҳ дорем. Зеро мо саркоҳине надорем, ки қодир бошад. то ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ кунем, аммо касе ки мисли мо дар ҳама ҷиҳат озмуда шудааст, вале бегуноҳ.Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат бигирем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ёрӣ ёбем. ».

Хуруҷ 26:35 Ва дастархонро бе парда бигузор, ва шамъдонро дар муқобили суфра дар паҳлӯи хаймаи муқаддас ба тарафи ҷануб бигузор; ва суфраро ба тарафи шимол гузор.

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки миз ва шамъдонро дар дохили хаймаи муқаддас гузорад, миз дар тарафи шимол ва шамъдон дар тарафи ҷануб.

1. Маънои рамзии мебели хайма

2. Зиндагӣ дар ҳузури Худо: омӯзиши хайма

1. Ибриён 9:1-5 - Хаймаи муқаддас рамзи воқеияти осмонии ҳузури Худост.

2. Юҳанно 1:14 - Исо, Каломи Худо, омад, то дар миёни мо сокин шавад ва ба мо имкон дод, ки дар ҳузури Худо сокин шавем.

Хуруҷ 26:36 Ва барои дари хайма овезон бисоз, ки аз кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони маҳини дутофта, бо сӯзанӣ дӯхта шудааст.

Барои даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад бояд овезони боҳашамате сохта мешуд, ки бо истифода аз матоъҳои кабуд, арғувон, арғувонӣ ва катони маҳин духташуда истифода мешуд.

1: Худо мехоҳад, ки мо эҷодкор бошем ва имони худро тавассути корҳои худ баён кунем.

2: Вақте ки мо як чизи махсусе барои Худо эҷод мекунем, он бояд бо аъло ва беҳтарин мавод анҷом дода шавад.

1: Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт.

2: Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд.

Хуруҷ 26:37 Ва барои овезон панҷ сутун аз чӯби ақл бисоз, ва онҳоро бо тилло пӯшон, ва гиреҳҳошон аз тилло бошад, ва барои онҳо панҷ поя аз мис биандоз.

Ин порча аз Библия ба хонанда дастур медиҳад, ки панҷ сутун аз чӯби шитӣ созад ва онҳоро бо тилло пӯшонад ва барои сутунҳо панҷ пояи мисин гузорад.

1. Зебоии тоъат - Чї тавр пайравї аз дастуроти Худо метавонад зебої ва љалол оварад

2. Қувваи ваъда - Чӣ тавр ваъдаҳои Худо дар ҳаёти мо ба мо қувват ва умед мебахшанд

1. Такрори Шариат 10:1-5 - Дастурҳои Худованд оид ба итоаткорӣ

2. Забур 118:105 - ваъдаи Худо дар бораи ҳидоят ва ростӣ

Хуруҷи 27-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 27:1-8 Худо барои сохтани қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ дастур медиҳад. Қурбонгоҳ бояд аз чӯби акация сохта шуда, бо биринҷӣ пӯшонида шавад. Он бояд шакли чоркунҷа дошта, дар чор кунҷаш шохҳо дошта бошад. Дар дохили қурбонгоҳ панҷараи биринҷӣ гузошта мешавад ва он инчунин ҳалқаҳо ва сутунҳо барои бардоштан дошта бошад. Бу қурбонгоҳ Яҳовага қурбонликлар келтириш жойи бўлади.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 27:9-19 идома дода, дар бораи сохтмони ҳавлии гирду атрофи хайма дастур дода мешавад. Саҳни ҳавлӣ бояд росткунҷа бошад ва бо пардаҳои аз катони маҳин дӯхташуда иҳота карда шавад. Пардаҳо бо сутунҳои дар пояҳои биринҷӣ гузошташуда пуштибонӣ карда мешаванд ва бо қалмоққо ва чӯбҳои нуқра пайваст мешаванд. Даро-мадгохи сахни хавлӣ аз як тараф аст, ки дар он пардае гузошта мешавад, ки аз риштахои кабуд, бунафш ва аргувонӣ бо катони махин бофта шудааст.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 27:20-21, Худо ба Мусо дар бораи нигоҳубини чароғдон дар дохили хаймаи Менора дастур медиҳад. Ҳорун ва писаронаш фармудаанд, ки чароғҳои онро аз шом то субҳ дар ҳузури Худованд нури абадӣ фурӯзон нигоҳ доранд, ки рамзи ҳузури илоҳӣ дар байни халқи Ӯст.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 27 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба сохтани қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ;
Истифодаи чӯби акацияи бо биринҷӣ пӯшидашуда; шакли мураббаъ; шохҳо дар кунҷҳо;
Панҷараи биринҷӣ; ҳалқаҳо, сутунҳо барои бардоштан; ҳадаф ҳамчун ҷои қурбониҳо.

Дастурҳо дар бораи сохтани ҳавлӣ дар атрофи хайма;
Пардаҳои катони маҳин бо сутунҳои дар пояҳои биринҷӣ гузошташуда;
Ќалмчањои нуќра, чубњои пайвасткунандаи сутунњо; экрани даромадгоҳ, ки аз риштаҳои рангоранг бофта шудааст.

Амри ғамхорӣ, сӯхтани доимии чароғдон (Менора);
Ҳорун ва писаронаш барои нигоҳубини чароғҳо масъуланд;
Намоиши рамзии нури абадӣ дар пеши ҳузури Худованд.

Ин боб бо дастурҳои марбут ба сохтмони фазои муқаддас, хайма, ки ҷузъҳои меъмориро таъкид мекунад, хусусиятҳои меъморӣ, ки аксар вақт бо анъанаҳои динии қадимии Шарқи Наздик алоқаманданд, ки мавзӯъҳоро таъкид мекунанд, ба монанди эҳтиром, қурбонӣ тавассути тасвирҳои ҷисмонӣ, ки ҳамчун ёдраскуниҳо хидмат мекунанд, ҳифзкунандаҳо, ки муносибатҳои аҳдномаи одамони интихобшударо ба ҳам мепайвандад. зери ҳокимияти илоҳӣ, ки ба иҷрои ҳадафҳои ташаккули сарнавишти дастаҷамъӣ нигаронида

шудааст, ки мафҳумҳои марбут ба коҳиният, миллатро дар бар мегирад, ки ҳамчун намоянда дар бораи садоқат ба худо шаҳодат медиҳанд

Хуруҷ 27:1 Ва қурбонгоҳе аз чӯби ақл бисоз, ки дарозиаш панҷ зироъ ва бараш панҷ зироъ аст; қурбонгоҳ чоркунҷа бошад, ва баландии он се зироъ бошад.

Дастур дода шудааст, ки қурбонгоҳе аз чӯби шитим сохта шавад, дарозиаш панҷ зироъ ва бари панҷ зироъ, шакли чоркунҷа ва баландиаш се зироъ.

1. Қудсияти Худо: Аҳамияти қурбонгоҳ дар Хуруҷ 27:1

2. Сохтани таҳкурсии имон: Дарсҳо аз қурбонгоҳ дар Хуруҷ 27:1

1. Ҳастӣ 8:20-22 - Қурбонгоҳ: рамзи ибодат ва шукргузорӣ

2. Хуруҷ 20:24-25 - Сохтани қурбонгоҳ барои ёдрас кардани бузургии Худо

Хуруҷ 27:2 Ва шохҳои онро бар чор кунҷи он бисоз: шохҳои он аз ҳамон хоҳад буд, ва онро бо мис пӯшон.

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки қурбонгоҳе бисозад, ки дар ҳар гӯшааш чор шох дорад ва ҳамааш аз ҳамон мавод сохта шуда, бо мис пӯшонида шаванд.

1. Қудрати ягонагӣ: Чӣ тавр тарҳи қурбонгоҳ аз ҷониби Худо ба мо арзиши якҷоя кор карданро таълим медиҳад

2. Ғалаба кардани тарс: Чӣ гуна шохҳои қурбонгоҳ ба мо муҳофизат ва ризқи Худоро хотиррасон мекунанд

1. Забур 118: 6-7: "Худованд аз ҷониби ман аст; Ман наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад? Худованд ба ман кӯмак мекунад, ки ба ман кӯмак мекунад; пас оё хоҳиши худро бар нафраткорон бубинам. ман."

2. Румиён 8:31: "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Хуруҷ 27:3 Ва дегҳои ӯро барои қабул кардани хокистараш, ва белҳо ва табақҳои ӯ, ва гӯшти ӯ ва оташдонҳояш бисоз; тамоми зарфҳои онро аз мис бисоз.

Аз ҷониби Худо дастур дода шудааст, ки чизҳои гуногунро аз мис барои истифода дар хаймаи муқаддас созанд.

1. Қудрати дастуроти Худо - Чӣ гуна мо метавонем аз иҷрои фармудаҳои Худо чизе зебо созем.

2. Ќимати тоат - Аҳамияти риояи гуфтаҳои Худо то ҳарф.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нуре барои роҳи ман аст.

Хуруҷ 27:4 Ва барои он аз шабакаи мисин анборе бисоз; ва бар тӯр дар чор гӯшаи он чор ҳалқаи мисин бисоз.

Худо ба Мӯсо дастур медиҳад, ки аз мисин панҷарае созад, ки дар гӯшаҳои он чор ҳалқа дорад.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр ба нақшаҳои Худо итоат кардан мумкин аст

2. Қувваи сохтор: Фоидаҳои пайравӣ аз тарҳи Худо

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 27:5 Ва онро дар зери қутббачаи қурбонгоҳ гузор, то ки тӯр то миёнаи қурбонгоҳ бошад.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки дар зери қурбонгоҳ тӯр гузорад, то онро ҳамвор созад.

1. Зарурати комил шудан дар роҳ бо Худо

2. Худо метавонад ҳар вазъиятро бигирад ва онро комил кунад

1. Ишаъё 26:3-4 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Забур 37:23 - Қадамҳои одами некӯкор аз ҷониби Худованд амр мешавад, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад.

Хуруҷ 27:6 Ва барои қурбонгоҳ таякҳо, аз чӯби ақоқ, таякҳо бисоз, ва онҳоро бо мис пӯшон.

Ин порча нишон медиҳад, ки сутунҳои қурбонгоҳ бояд аз чӯби акация сохта шуда, бо мис пӯшонида мешуданд.

1: Сутунҳои қурбонгоҳ: рамзи қувват ва зебоӣ

2: Асои қурбонгоҳ: Аломати аҳди Худо

1: Ибриён 9:4 - Қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бо сутуни биринҷиаш, сутунҳо ва тамоми асбобу анҷомаш.

2: Хуруҷ 25:31-37 - Ва аз тиллои холис чароғдон бисоз. Чароғдон бояд аз кори болға сохта шавад; пояаш, пояаш, косааш, косачааш ва гулаш бо он як пора бошад.

Хуруҷ 27:7 Ва асоҳо бояд ба ҳалқаҳо гузошта шаванд, ва асоҳо бояд бар ду тарафи қурбонгоҳ бошанд, то ки онро бардоранд.

Таякҳои қурбонгоҳ бояд аз байни ҳалқаҳо гузошта шаванд ва сипас ба ҳар ду тарафи қурбонгоҳ гузошта шаванд, то онро бардошта баранд.

1. Бардошти бори хидмат: Чӣ тавр мо салиби худро мебарем

2. Эътироф кардани дастгирии дигарон: Қувваи ҷомеа

1. Матто 16:24-25 - Он гоҳ Исо ба шогирдони Худ гуфт: «Ҳар кӣ мехоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро наҷот додан мехоҳад, онро барбод медиҳад, вале ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

2. Ғалотиён 6:2-5 - Борҳои якдигарро бардошта, қонуни Масеҳро иҷро кунед. Зеро, агар касе худро чизе ҳисоб кунад, вакте ки вай ҳеҷ аст, вай худро фиреб медиҳад. Аммо бигзор ҳар кас кори худро тафтиш кунад, ва он гоҳ танҳо ба худаш шодӣ хоҳад кард, на дар дигаре. Зеро ки ҳар кас бори худро хоҳад бардошт. Касе ки калом омӯхта шудааст, бигзор бо касе ки таълим медиҳад, дар ҳама некиҳо шарик бошад.

Хуруҷ 27:8 Онро бо тахтаҳо холӣ кун; чунон ки дар кӯҳ ба ту нишон дода шудааст, ҳамон тавр хоҳанд сохт.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки мувофиқи намунае ки дар кӯҳ ба ӯ нишон дода шуда буд, хайма бисозад.

1. Намунаи Худованд барои комилият

2. Аз рӯи нақшаи Худо барои ҳаёти мо

1. Хуруҷ 25:9 - Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он, ҳамон тавр онро бисоз.

2. Ибриён 8:5 - Онҳое ки ба намуна ва сояи чизҳои осмонӣ хизмат мекунанд, чунон ки Мусо ҳангоми сохтани хайма аз ҷониби Худо насиҳат карда буд, зеро: "Инак, мегӯяд Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи намунаи нишон додашуда меофарин". ба ту дар кӯҳ.

Хуруҷ 27:9 Ва ҳавлии хаймаи муқаддасро бисоз: аз тарафи ҷануб, барои саҳни аз катони маҳин духташуда, ки дарозиаш як тарафаш сад зироъ аст, овезонҳо хоҳад дошт.

Худованд ба Мӯсо амр дод, ки барои хаймаи муқаддас саҳние созад, ки бо овезонҳои катони маҳин духташуда, ки дарозиаш сад зироъ аз тарафи ҷануб буд, созад.

1. Зиндагӣ дар ҳузури Худованд - Чӣ тавр Хайма ва ҳавлии он ёдоварӣ аз ҳузури Худо дар ҳаёти мост.

2. Зебоии муқаддасот - Муҳимияти нигоҳ доштани зебоӣ ва қудсият дар хонаи Худованд.

1. Ваҳй 21:21 - Ва дувоздаҳ дарвоза дувоздаҳ марворид буданд; Ҳар як дарвоза аз як марворид буд; ва кӯчаи шаҳр тиллои холис буд, мисли шишаи шаффоф.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Хуруҷ 27:10 Ва бист сутуни он ва бист пояи онҳо аз мис бошад; гиреҳҳои сутунҳо ва ҷӯякҳои онҳо аз нуқра бошад.

Ин порча дар бораи сохтани қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ дар хаймаи Худованд сухан меронад.

1: Мо аз сохтмони хаймаи муқаддас омӯхта метавонем, ки мо бояд Худоро дар маркази ҳаёти худ гузорем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мисли исроилиён дар сохтмони хаймаи муқаддас ба Худо бахшида шуда бошем.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Хуруҷ 27:11 Ва инчунин барои паҳлӯи шимолӣ овезонҳои дарозии сад зироъ, ва бист сутуни ӯ ва бист пояи мисин хоҳад буд; гиреҳҳои сутунҳо ва филеҳои онҳо аз нуқра.

Худованд амр фармудааст, ки бист сутун ва ҷӯробҳои онҳо дар тарафи шимолии хаймаи муқаддас гузошта шаванд, ва дарозии ҳар як сутун як зироъ ва бо гулӯлаҳо ва ҷӯйборҳои нуқра.

1. Комилияти Худованд дар амри хайма

2.Каддасияти хайма ва ахамияти он барои муъминон

1. Хуруҷ 25:8-9 - Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он онро бисоз.

2. Ибриён 9:11-12 - Аммо Масеҳ ҳамчун саркоҳини некиҳои оянда, ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар омад, ки бо дастҳо сохта нашудааст, яъне на аз ин бино; На бо хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки бо хуни худ як бор ба макони муқаддас даромада, барои мо кафорати абадӣ пайдо кард.

Хуруҷ 27:12 Ва бар фарохии саҳн аз тарафи ғарб панҷоҳ зироъ овезон хоҳад буд: сутунҳошон даҳ, ва пояҳошон даҳ.

Ҳавлии хайма дар тарафи ғарбӣ панҷоҳ зироъ овезон дошт, ки даҳ сутун ва даҳ поя дошт.

1: Худо моро даъват мекунад, ки дар додани худ саховатманд бошем, ҳатто то ҳадде ки қурбониҳои бузург кунем.

2: Садокати мо ба Худованд бояд дар амалҳои ҷисмонии мо, ба монанди сохтани хаймаи муқаддас мувофиқи дастуроти Худо инъикос ёбад.

1:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо касеро дӯст медорад, ки бо шодмонӣ диҳад.

2:1 Вақоеънома 29:2-3 - Ва подшоҳ Довуд ба тамоми калисо гуфт: Писари ман Сулаймон, ки Худо ӯро интихоб кардааст, ҷавон ва бетаҷриба аст. Вазифа бузург аст, зеро ин бинои қаср на барои одам, балки барои Худованд Худост.

Хуруҷ 27:13 Ва паҳнои саҳн аз тарафи шарқ ба шарқ панҷоҳ зироъ хоҳад буд.

Ин порча дар бораи дарозии саҳни хаймаи муқаддас, ки аз тарафи шарқ панҷоҳ зироъ буд, сухан меравад.

1. Хайма: Муҷассамаи Ҳазрати Худо

2. Аҳамияти муқаррар кардани сарҳад дар ҳаёти мо

1. Хуруҷ 25:8-9 - Маро маъбад созед, то дар миёни онҳо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ба шумо нишон медиҳам, яъне намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи тамоми асбобу анҷоми он, ҳамон тавр бисозед.

2. 1 Қӯринтиён 6:19-20 - Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз ҷониби Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳо харида шудай. Пас дар бадани худ Худоро ҳамду сано хонед.

Хуруҷ 27:14 Понздаҳ зироъ овезонҳои як тарафи дарвоза хоҳад буд: сутунҳошон се, ва пояҳошон се.

Дар порча андозаҳои овезон ва сутунҳои дарвозаи хайма тасвир шудааст.

1: Мо низ метавонем ҳаёти худро бар пояи мустаҳкам бунёд кунем, ҳамон тавре ки дарвозаи хаймаи муқаддас бар пояи мустаҳкам сохта шудааст.

2: Дарвозаи хайма барои бардавом сохта шудааст ва ҳаёти мо низ бояд то пойдор бошад.

1: Масалҳо 10:25 Чӣ тавре ки тундбод мегузарад, шарир дигар нест, балки одилон таҳкурсии ҷовидонӣ аст.

2: Матто 7:24-25 Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро ба ҷо оварад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо ва шамолҳо борид. вазида, ба он хона зад; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

Хуруҷ 27:15 Ва аз тарафи дигар овезон хоҳад буд понздаҳ зироъ: сутунҳояшон се, ва пояҳошон се.

Дастурҳои Хуруҷ 27:15 сохтмони хайма, аз ҷумла ченакҳои чӯбҳо ва шумораи сутунҳо ва васлкунакҳоро тасвир мекунанд.

1. Тарҳи Худо барои хаймаи муқаддас дар Хуруҷ 27 ба мо дар бораи аҳамияти дақиқ ва муфассал дар хидмати мо ба Худо таълим медиҳад.

2. Хаймаи муқаддас дар Хуруҷ 27 ба мо нишон медиҳад, ки Худованд ӯҳдадорӣ ва итоаткории моро дар иҷрои ҳадафҳои худ қадр мекунад.

1. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. 2 Тимотиюс 2:15 - Ҳар кори аз дастатон меомадаро кунед, то худро ба Худо ҳамчун як шахси писандида, коргаре, ки шарм надошта бошад ва каломи ростиро дуруст истифода мебарад, нишон диҳед.

Хуруҷ 27:16 Ва барои дарвозаи ҳавлӣ овезони бист зироъ аз кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони дутофта, ки бо сӯзанӣ дӯхта шудааст, хоҳад буд; ва сутунҳошон чор аст, ва пояҳошон чор аст.

Дар ҳавлии хайма бояд овезони ороишӣ дошта бошад, ки дарозиаш бист зироъ буд, аз кабуд, бунафш, қирмиз ва катони маҳин духташуда ва бо сӯзанӣ зинат дода шуда буд. Он бояд чор сутун ва чор розетка дошта бошад.

1. Ороиши дарбор: Дарси зебоӣ ва муқаддасӣ

2. Хайма: Нишони ҳузури Худо бо мардумаш

1. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуб, дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед.

2. Забур 83:1-2 - Чӣ зебост манзили ту, эй Худованди лашкарҳо! Оре, ҷони ман ба ҳавлиҳои Худованд орзу мекунад; дил ва ҷисми ман барои Худои Ҳай аз шодӣ месароянд.

Хуруҷ 27:17 Ҳама сутунҳои гирду атрофи саҳн аз нуқра пур карда шаванд; қалмоқҳояшон аз нуқра ва пояҳошон аз мис бошад.

Ҳавлии хайма бояд бо сутунҳои пур аз нуқра, бо гулӯлаҳои нуқра ва васлаки мисин иҳота карда мешуд.

1. Зебоии муқаддасот: тарҳи Худо барои хайма ва саҳни он.

2. Муҳимияти сарпарастӣ: Нигоҳубин ва эҳтиром ба чизҳои Худо.

1. 1 Вақоеънома 22:14 Ва инак, ман дар изтироби худ барои хонаи Худованд сад ҳазор талант тилло ва ҳазор ҳазор талант нуқра тайёр кардам; ва аз мис ва оҳан бе вазн; зеро ки он фаровон аст: чӯбу санг низ тайёр кардаам; ва шумо метавонед ба он илова кунед.

2. Ишаъё 40:18 Пас Худоро ба кӣ монанд мекунед? ё ӯро ба чӣ монанд кардан мехоҳед?

Хуруҷ 27:18 Дарозии саҳн бояд сад зироъ, ва фарохии он дар ҳар ҷо панҷоҳ зироъ, ва баландиаш панҷ зироъ аз катони маҳин духташуда, ва пояҳои онҳо аз мис.

Ин порча андозаҳои саҳни хаймаро тасвир мекунад, ки он бояд 100 зироъ дарозӣ, 50 зироъ бараш ва 5 зироъ баландӣ дошта бошад, ки аз катони маҳин дучанд ва ва суротҳои мис сохта шуда буд.

1. Дидани ғайб: Чӣ гуна нақшаҳои Худо бо мурури замон иҷро мешаванд

2. Сохтмони Хонаи Худо: Аҳамияти бахшидани захираҳо ба Худо

1. Ибриён 11:10: Зеро ӯ бесаброна интизори шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост.

2. Қӯлассиён 3:17: Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Хуруҷ 27:19 Ҳама зарфҳои хаймаи муқаддас дар тамоми хидмати он, ва тамоми чӯбҳои он ва тамоми кунҷҳои ҳавлӣ аз мис бошад.

Хаймаи муқаддас ва ҷузъҳои он бояд аз мис сохта мешуд.

1. Аҳамияти покӣ дар ибодат

2. Подшоҳии Худо ва зарурати қурбонӣ

1. Ибриён 9:1–7

2. Хуруҷ 25:1–9

Хуруҷ 27:20 Ва ба банӣ-Исроил бигӯй, ки зайтуни равғани покро барои рӯшноӣ кӯфта ба ту биёранд, то чароғ ҳамеша фурӯзон шавад.

Худо ба исроилиён фармуд, ки равғани зайтуни тозаи кӯфта биёранд, то чароғ доимо фурӯзон шавад.

1. Зарурати вафодорӣ дар итоаткорӣ - Хуруҷ 27:20

2. Қудрати пешакии Худо - Хуруҷ 27:20

1. Масалҳо 21:20 - "Дар хонаи ҳаким ганҷе ҳаст ва равған ҳаст"

2. Ишаъё 45:7 - "Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам; сулҳро меофарам ва бадро меофарам; Ман Худованд, ҳама чизро мекунам".

Хуруҷ 27:21 Ҳорун ва писаронаш дар хаймаи ҷамоат бе парда, ки дар пеши шаҳодат аст, онро аз шом то саҳар ба ҳузури Худованд амр хоҳанд кард; ин барои наслҳои онҳо то абад аз номи фарзандони Исроил.

Дар ин порча аз Хуруҷ гуфта мешавад, ки Ҳорун ва писаронаш барои нигоҳубини хаймаи ҷамъомад аз шом то субҳ ба ҳузури Худованд ҳамчун ҳукми доимӣ барои исроилиён масъуланд.

1: Садоқати Худо дар таъин кардани Ҳорун ва писаронаш то ба хаймаи муқаддас машғул шаванд ва ҳар рӯз ба Ӯ содиқона хизмат кунанд.

2: Муҳимияти содиқ мондан ба Худованд дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо.

1:1 Вақоеънома 28:20 - Ва Довуд ба писари худ Сулаймон гуфт: «Қавӣ ва далер бош, ва ин корро бикун: натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо ту хоҳад буд; туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард, то даме ки тамоми кори хизмати хонаи Худовандро анҷом надиҳӣ».

2: Забур 84: 10-11 - "Зеро як рӯз дар ҳавлиҳои Ту беҳтар аз ҳазор рӯз аст. Ман беҳтар аст, ки дар хонаи Худои худ посбон бошам, аз он ки дар хаймаҳои шарорат сокин шавам. Зеро Худованд Худо офтоб ва сипар: Худованд файз ва ҷалол ато хоҳад кард; ҳеҷ кори некро аз онҳое, ки аз рӯи адолат рафтор мекунанд, нигоҳ намедорад».

Хуруҷи 28-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 28:1-5, Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки Ҳорун, бародараш ва писаронаш Надоб, Абиҳу, Элъазор ва Итомарро ба назди Ӯ коҳинон оваранд. Ин коҳинон бояд барои вазифаҳои муқаддаси хизмат дар хаймаи муқаддас ҷудо карда, тақдис карда шаванд. Онҳо бояд либосҳои махсусе ба бар кунанд, ки мавқеъ ва шарафи онҳоро инъикос мекунанд. Либосҳо дорои синабандест, ки бо сангҳои қиматбаҳо оро дода шудаанд, ки дувоздаҳ сибти Исроилро ифода мекунанд.

Параграфи 2: Дар Хуруҷ 28:6-30 идома дода, дар бораи тарҳи махсуси либосҳои коҳинон дастурҳои муфассал дода мешаванд. Эфоди саркоҳин аз риштаҳои тилло, кабуд, бунафш ва қирмиз бо катони маҳин бофта шудааст. Он бо пораҳои китф, ки дар он ду санги оникс, ки дар он номи дувоздаҳ қабила нақш баста шудаанд, оро дода шудааст. Сарпӯши сарисинагӣ бо танзимоти тиллоӣ бо дувоздаҳ сангҳои қиматбаҳои ҳар як қабила сохта шудааст.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 28:31-43 дастурҳои иловагӣ оид ба либоси иловагии коҳинон оварда шудаанд. Саркоҳин бояд ҷомаеро дар бар кунад, ки комилан аз матои кабуд, ки дари сараш ва зангӯлаҳо ба домани он часпонида шуда бошад, то ки ҳангоми даромадан ё баромадан ба ҷои муқаддас садои онҳо шунида шавад. Дар болои саллае, ки Ҳорун ҳамчун рамзи тақдиди худ пӯшидааст, табақи тиллоие, ки дар он навишта шудааст, ки дар он "Муқаддас барои Худованд" нақш баста шудааст, гузошта шудааст.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 28 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба тақдис кардани Ҳорун ва писаронаш ба коҳинон;
Либосҳои махсусе, ки мавқеъ, шаъну шарафи онҳоро инъикос мекунанд;
Сина бо сангҳои қиматбаҳо, ки намояндагии қабилаҳоро ифода мекунад.

Дастурҳои муфассал оид ба тарҳрезии либосҳои коҳинон;
Эфоди саркоҳин аз маводи гуногун; пораҳои китф, ки сангҳои кандакорӣ доранд;
Сарпӯши мураккаб бо сангҳои қиматбаҳо, ки қабилаҳоро намояндагӣ мекунанд.

Дастурҳо оид ба либоси иловагии коҳинон;
Либоси аз матои кабуд духташуда, дар домани зангула;
Дар болои саллае, ки саркоҳин мепӯшид, лавҳаи тиллоие, ки дар он «Муқаддас барои Худованд» навишта шудааст.

Ин боб таъсиси коҳинияти хосро дар ҷомеаи исроилӣ таъкид мекунад ва нақши онҳо ҳамчун миёнарав байни Худо ва мардумро таъкид мекунад. Дастурҳои муфассал оид ба либосҳои коҳинон тақдис кардани онҳоро инъикос мекунанд ва мавқеи беназири онҳоро дар хидмат дар назди Худованд нишон медиҳанд. Либосҳо, аз ҷумла сари сина ва эфод, бо сангҳои қиматбаҳо, ки ҳар як қабиларо ифода мекунанд, зебу зинат ёфтаанд, ки рамзи ягонагӣ ва робитаи байни халқи баргузидаи Худо мебошанд. Либос ҳамчун ёдоварии

визуалии вазифаҳои муқаддаси онҳо хидмат мекунад ва қудрати онҳоро дар иҷрои расму оинҳои ибодат дар дохили хайма, як тасвири ҷисмонии муносибатҳои аҳди Исроил бо Худованд, ки анъанаҳои қадимии динии Шарқи Наздикро, ки дар он давра паҳн шуда буданд, тақвият медиҳад.

Хуруҷ 28:1 Ва бародари худ Ҳорун ва писаронашро бо худ аз банӣ-Исроил назди худ бигир, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад, яъне Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар, писарони Ҳорун. .

Худо ба Мӯсо амр медиҳад, ки Ҳорун ва писаронашро барои коҳинон дар вазифаи Худованд бигирад.

1. Баракати хидмат ба Худованд: Омӯзиши Хуруҷ 28:1

2. Вафодории Ҳорун: Санҷиши Хуруҷ 28:1

1. Ибриён 5:1-4 - Саркоҳинии Исо

2. 1 Петрус 2:9-10 - Каҳонати шоҳонаи имондорон

Хуруҷ 28:2 Ва барои бародарат Ҳорун барои ҷалол ва зебоӣ либоси муқаддас бисоз.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки барои Ҳорун либосҳои муқаддас бисозанд, то ки ҷалол ва зебоӣ дошта бошанд.

1. Қувваи коҳинон: Чӣ гуна Худо ба бандагонаш барои роҳнамоии мардум қувват мебахшад

2. Зебоӣ ва муқаддасӣ: Маънои паси ҳукми Худо дар бораи сохтани либоси коҳинон

1. Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷони ман дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, мисли домод, мисли коҳине бо сару либоси зебо ва арӯс худро бо ҷавоҳироташ зебу зинат медиҳад.

2. Эфсӯсиён 4:24 - ва дар бар кардани шахсияти нав, ки ба сурати Худо дар адолат ва қудсияти ҳақиқӣ офарида шудааст.

Хуруҷ 28:3 Ва ту ба ҳамаи хирадмандоне, ки онҳоро аз рӯҳи ҳикмат пур кардаам, сухан гӯй, то ки либоси Ҳорунро барои тақдисаш бисозанд, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад.

Худо одамони хирадмандро аз рӯҳи хирад пур кардааст, то барои Ҳорун либос бисозад, то ки ӯ коҳин бошад.

1. Арзиши ҳикмат: Чӣ тавр истифода бурдани он чӣ Худо ба мо додааст

2. Даъвати Худо: Гирифтани баракати хидмат ба Худованд

1. Масалҳо 8:11 - Зеро хирад беҳтар аз ёқут аст; ва ҳар он чиро, ки орзу кардан мумкин аст, бо он муқоиса кардан мумкин нест.

2. 1 Қӯринтиён 12:7-11 - Аммо зуҳури Рӯҳ ба ҳар кас дода мешавад, то ки бо он фоида бахшад. Зеро ки ба кас аз Рӯҳ каломи ҳикмат дода мешавад; ба дигаре

каломи донишро бо ҳамон Рӯҳ; Ба имони дигар бо ҳамон Рӯҳ; ба дигаре бахшоишҳои шифобахшро бо ҳамон Рӯҳ; Ба дигаре мӯъҷизаҳо; ба пешгӯии дигар; ба дигар фаҳмиши рӯҳҳо; ба дигар забонҳои гуногун; ба дигаре тафсири забонҳо: Аммо ҳамаи ин як Рӯҳро ба амал меоварад, ки ба ҳар кас мувофиқи хости худ тақсим мекунад.

Хуруҷ 28:4 Ва инҳоянд либосҳое, ки онҳо хоҳанд дӯхт; синабанд, ва эфод, ва ҷома, ва ҷомаи дузанда, митр ва камарбанд; ва онҳо барои бародарат Ҳорун ва писаронаш либосҳои муқаддас бисозанд, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад.

Ин порча либосҳоеро тасвир мекунад, ки бояд барои Ҳорун ва писаронаш дӯхта мешуданд, то онҳо вазифаи коҳинро иҷро кунанд.

1. Аҳамияти рамзии либос: Тадқиқот аз Хуруҷ 28:4

2. Бодиққат назар ба либосҳои коҳинон: Баррасии тафсилоти Хуруҷ 28:4

1. Матто 22:1-14 - Масал дар бораи либоси арӯсӣ

2. Ибодат 8:7-9 - Тадҳин кардани Ҳорун ва писарони ӯ бо либоси коҳинон

Хуруҷ 28:5 Ва тилло, кабуд, бунафш ва қирмиз ва катони маҳин хоҳанд гирифт.

Дар Хуруҷ 28:5 ба коҳинон дастур дода шудааст, ки барои сохтани либос тилло, кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳин гиранд.

1. Либосҳои коҳинон: тасвири муқаддасот

2. Маънои рангҳои либосҳои коҳинон

1. Ибодат 21:10 - Ва касе ки саркоҳин дар байни бародарони худ аст, ки равғани тадҳин бар сараш рехта шудааст ва барои пӯшидани либос тақдис шудааст, набояд сари худро накушояд ва либоси худро надарорад.

2. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, чунон ки домод худро бо зинатҳо пӯшидааст, ва мисли арӯс бо ҷавоҳироти худ ороиш медиҳад.

Хуруҷ 28:6 Ва эфодро аз тилло, кабуд ва бунафш, қирмиз ва катони маҳин дутофта, бо ҳила бисозанд.

Ин порча дастурҳоро оид ба сохтани эфод тасвир мекунад, ки аз тилло, кабуд, арғувон, арғувон ва катони маҳин духташуда иборат аст.

1. Зебоии муқаддасот: эҷоди зиндагии бо имон

2. Даъват ба аъло: кор бо ҷидду ҷаҳд ва маҳорат

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон.

24 Азбаски шумо медонед, ки мерос аз Худованд ба сифати мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо кунед.

Хуруҷ 28:7 Он бояд ду китфи он аз ду канори он пайваст бошад; ва аз ин рӯ ба ҳам пайваст хоҳад шуд.

Ин порча дастурҳои муфассалеро, ки Худо ба Мусо дар бораи сохтани либоси коҳинон додааст, тасвир мекунад.

1: Вақте ки мо дастурҳои Худоро риоя мекунем, мо баракат ва муҳофизати Ӯро дорем.

2: Мо бояд дар ҳама корҳо ба Худо итоат кунем, ҳатто дар хурдсолон.

1: 1 Подшоҳон 15:22-23 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳо мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст ва гӯш кардан аз қурбонӣ фарбеҳи қӯчқорҳо, зеро исён мисли гуноҳи ҷодугарӣ аст, ва якравӣ мисли шарорат ва бутпарастӣ аст».

2: Ишаъё 1: 19-20 - "Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд; аммо агар саркашӣ кунед ва исён кунед, шамшер хоҳед хӯрд, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст. ».

Хуруҷ 28:8 Ва камарбанди аҷиби эфӯд, ки бар он аст, мувофиқи кори он аз ҳамон хоҳад буд; ҳатто аз тилло, кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони дугонаи маҳин.

Эфоди банӣ-Исроил камарбанде дошт, ки аз тилло, кабуд, бунафш, қирмиз ва катони маҳин духташуда буд.

1. Зебоии муқаддасот: Чӣ тавр Аҳди Ҷадид моро таълим медиҳад, ки худро дар муҳаббати Худо оро диҳем

2. Аҳамияти Эфод дар Исроили қадим: чӣ гуна маънои он аз вақт болотар аст

1. Румиён 13:14 - Ва Исои Масеҳи Худовандро дар бар кунед, ва барои ҷисм чизе ғамхорӣ накунед, то ки ҳавасҳои онро иҷро кунад.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Аз ин рӯ, чун баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуб, марҳамат, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсабрӣ зоҳир намоед; ба якдигар сабр кунед ва якдигарро бахшед, агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад; чунон ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ бояд амал кунед. Аммо, пеш аз ҳама, муҳаббатро дар бар кунед, ки риштаи камолот аст.

Хуруҷ 28:9 Ва ду санги оникс гирифта, бар онҳо номҳои банӣ-Исроилро гӯр намо.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ду санги ониксро бигирад ва номи банӣ-Исроилро бар онҳо нақш кунад.

1. Қудрати номҳо: Чӣ гуна шахсияти моро Худо ба мо додааст

2. Нақши ваъдаҳои Худо: Дар хотир дорем, ки мо кӣ ҳастем ва ба кӣ тааллуқ дорем

1. Такрори Шариат 6:4-9, Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст.

2. Забур 139:13-14, Зеро ки узвҳои дарунии маро ба вуҷуд овардай; маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам.

Хуруҷ 28:10 Шаш номи онҳо дар як санг ва шаш номи боқимонда дар санги дигар, мувофиқи таваллудашон.

Хуруҷ 28:10 усули кандакории номҳои дувоздаҳ писари Исроилро дар ду санг бо шаш ном дар ҳар як санг тибқи тартиби таваллудашон тасвир мекунад.

1. Ягонагии банӣ-Исроил: Баррасии Хуруҷ 28:10

2. Муҳимияти шахсияти инфиродӣ дар Китоби Муқаддас: Таҳқиқи Хуруҷ 28:10

1. 1 Қӯринтиён 12:12-21 - Тафтиши ягонагии Бадани Масеҳ

2. Эфсӯсиён 4:3-7 - Омӯзиши аҳамияти нигоҳ доштани ягонагӣ дар бадани имондорон

Хуруҷ 28:11 Бо кори кандакорӣ дар санг, мисли нақшҳои мӯҳр, ду сангро бо номҳои банӣ-Исроил нақш хоҳӣ кард: онҳоро дар чӯбҳои тилло гузор.

Худо ба банӣ-Исроил амр дод, ки ду санге созанд, ки бо исми фарзандонашон нақш кандакорӣ карда шуда, онҳоро дар қубурҳои тилло гузоранд.

1. Аҳамияти овезаньо ва кандакорї дар Исроили ќадим

2. Аҳамияти дидани номи фарзандони мо ва донистани қадри онҳо

1. Ишаъё 49:16 - "Инак, Ман туро бар кафи дастҳои худ кандаам; деворҳои ту ҳамеша дар пеши ман ҳастанд."

2. Забур 127: 3-5 - "Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд; ва меваи бачадон мукофоти ӯст. Чӣ тавре ки тирҳо дар дасти марди тавоно ҳастанд, ва фарзандони ҷавонӣ. Хушбахтанд! касе, ки танаи пур аз онҳо дорад: хиҷил нахоҳанд шуд, балки бо душманон дар дарвоза сухан хоҳанд гуфт».

Хуруҷ 28:12 Ва ин ду сангро бар китфҳои эфӯд барои сангҳои ёдгории банӣ-Исроил бигузор; ва Ҳорун номҳои онҳоро ба ҳузури Худованд бар ду китфи худ барои ёдгорӣ бардоранд.

Ҳорун бояд ду сангро бар китфи эфӯд мепӯшид, то ёдгории банӣ-Исроил бошад.

1. Бардошти бори мо: Омӯзиши пайравӣ аз паи Ҳорун

2. Ёдоварии имони мо: Ёдоварӣ аз мероси бани Исроил

1. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамҳои худро ба Ӯ вогузоред, зеро Ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

2. 2 ба Қӯринтиён 4:7 - Аммо мо ин ганҷро дар зарфҳои гил дорем, то нишон диҳем, ки қудрати болотар аз они Худост, на аз они мо.

Хуруҷ 28:13 Ва аз тилло уҳҳо бисоз;

Дар ин порча дар бораи сохтани очаҳои тилло сухан меравад.

1: Баракатҳои Худо ба воситаи итоат ба даст меояд

2: Аҳамияти тилло дар Салтанати Худо

1: Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест."

2: Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

Хуруҷ 28:14 Ва ду занҷир аз тиллои холис дар нӯг; Онҳоро аз гулчанбарҳо бисоз, ва занҷирҳои гулчанбарро ба оҷҳо маҳкам намо.

Худо ба Мӯсо фармуд, ки ду занҷири гулчанбар аз тиллои холис созад ва онҳоро ба оҳакҳо часпонад.

1. Зебоии итоаткорӣ: Омӯзиши Хуруҷ 28:14

2. Қувваи ибодат: Аҳамияти занҷирҳои гулчанбар дар Навиштаҳо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед.

Хуруҷ 28:15 Ва синаи доварӣ бо кори ҳила бисоз; пас аз кори эфӯд онро бисоз; аз тилло, аз кабуд ва бунафш, ва қирмиз ва аз катони маҳин духташуда бисоз.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки синаи доварӣ мувофиқи намунаи эфӯд бисозад, ва он бояд аз тилло, кабуд, бунафш, қирмиз ва катони маҳин духташуда бошад.

1. Муҳимияти иҷрои корҳо аз рӯи амри Худо

2. Зебоии итоат ба хости Худо

1. Эфсӯсиён 2:10: Зеро ки мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

2. 1 Вақоеънома 28:19: «Ҳамаи ин, — гуфт Довуд, — Худованд ба воситаи навиштаҷоти худ бар ман фаҳмонд, ки тамоми корҳои ин намунаро ба ман фаҳмонд.

Хуруҷ 28:16 Он бояд дучанд карда шавад; як фосила дарозии он аст ва як фосила фарохи он аст.

Тавсифи нишони сарисинагии мураббаъ оварда шудааст, ки андозааш як фосилаи дарозӣ ва бар аст.

1. Камолияти Худованд дар офариниш: Баррасии ҷузъиёти синабанд

2. Андозаи комил: Фаҳмидани аҳамияти фосила

1. Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ва фалак кори дасти ӯро нишон медиҳад.

2. 2 ба Қӯринтиён 5:17 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, офариниши нав омадааст: кӯҳна рафт, нав дар ин ҷост!

Хуруҷ 28:17 Ва дар он сангҳо, ҳатто чор қатори сангҳо бигузор: қатори якум сардиус, топаз ва карбункул бошад; ин қатори аввал хоҳад буд.

Дар ин порча ороиши сари синаи Ҳорун бо чор қатор сангҳои қиматбаҳо тасвир шудааст.

1. Қимати зебоӣ: қадр кардани ҳунари Худо

2. Дар сурати Худо зинат ёфтан: Зиндагӣ бо зебоӣ ва муқаддасот

1. 1 Петрус 3:3-4 - Нагузоред, ки ороиши шумо аз бофтани мӯй ва пӯшидани ҷавоҳироти тиллоӣ ё либосе, ки шумо мепӯшед, берунӣ бошад, балки ороиши шумо шахси пинҳонии дил бо зебогии бебозгашт бошад. рӯҳи ҳалим ва ором, ки дар назди Худо хеле азиз аст.

2. Масалҳо 31:25 - Қувват ва шаъну шараф либоси вай аст ва ӯ дар вақти оянда механдад.

Хуруҷ 28:18 Ва қатори дуюм зумуррад, ёқут ва алмос хоҳад буд.

Дар қатори дуюми синаи Ҳорун бояд зумуррад, ёқут ва алмос бошад.

1. Зебоии ризқи Худо - Хуруҷ 28:18

2. Арзиши муқаддасот - Хуруҷ 28:18

1. Масалҳо 18:15 - Дили оқил дониш меомӯзад ва гӯши хирад донишро меҷӯяд.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Хуруҷ 28:19 Ва дар қатори сеюм лигур, ақиқ ва аметист.

Ин порча қатори сеюми сангҳои сари синаи саркоҳинро тасвир мекунад, ки аз он лигур, агат ва аметист иборат аст.

1. Нишони сарисинагии коҳинон: Намунаи ризқи Худо

2. Саркоҳин: рамзи дастрасии мо ба Худо

1. Ирмиё 17:9 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?"

2. 1 Петрус 2:4-5 - «Ба онҳое ки меояд, мисли назди санги зинда, аз ҷониби одамон манъ карда шудааст, вале баргузидаи Худо ва гаронбаҳо; шумо низ мисли сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ ва муқаддас сохта шудаед. коҳинон, то ки қурбониҳои рӯҳоние, ки ба Худо писандидаи Исои Масеҳ писанд аст, тақдим кунанд».

Хуруҷ 28:20 Ва дар қатори чорум бурил, ва оникс ва яшм; онҳо дар зарфҳои худ бо тилло гузошта мешаванд.

Дар ин порча қатори чоруми сангҳо дар синаи коҳинон, ки бояд бо тилло гузошта мешуданд, тасвир шудааст: берилл, оникс ва яшма.

1. Зебоии муқаддасот: Чӣ гуна меъёрҳои баланди зиндагӣ ҷалоли Худоро инъикос мекунанд

2. Ороиши маъбади Худованд: Нақши қурбонӣ дар рушди рӯҳонӣ

1. 1 Петрус 1:13-16 - Аз ин рӯ, бо ақли ҳушёр ва комилан ҳушёр, умеди худро ба файзе, ки вақте ки Исои Масеҳ дар вақти омаданаш зоҳир мешавад, ба шумо расонида мешавад. 14 Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои бади шумо, ки дар замони ҷоҳилӣ зиндагӣ мекардед, итоат накунед. 15 Аммо, чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, дар ҳар коре ки мекунед, муқаддас бошед; 16 Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Хуруҷ 28:2-3 - Ба ҳамаи коргарони моҳир, ки ман дар ин бора ба онҳо ҳикмат додаам, бигӯед, ки онҳо барои Ҳорун либосе бисозанд, то ки ӯ ба ман ҳамчун коҳин хизмат кунад. 3 Либосҳое, ки онҳо бояд дӯзанд, инҳоянд: синабанд, эфод, ҷома, ҷомаи бофташуда, салла ва камар. Онҳо бояд ин либосҳои муқаддасро барои бародарат Ҳорун ва писаронаш бисозанд, то ки ба ман коҳин хизмат кунанд.

Хуруҷ 28:21 Ва сангҳо бо номҳои банӣ-Исроил, дувоздаҳ нафар, мувофиқи номашон, мисли нақшҳои мӯҳр; ҳар яке бо номи худ, мувофиқи дувоздаҳ сибт хоҳад буд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр дар дувоздаҳ санги сари синаи Саркоҳин бояд номи дувоздаҳ сибти Исроил нақш баста мешуд.

1. Худо беназир ва фардияти моро қадр мекунад.

2. Мо ҳама дар назари Худо узви як оила ҳастем.

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

5. Эфсӯсиён 4:1-6 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми

фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

Хуруҷ 28:22 Ва бар сари сина занҷирҳо аз тиллои холис бо гулчанбарҳо бисоз.

Худо ба Мӯсо амр дод, ки барои Ҳорун синабанд созад, ки бо занҷирҳои гулчанбар аз тиллои холис.

1. Зебоии итоаткорӣ: Чӣ гуна мо ба дастуроти Худо итоат мекунем

2. Тӯҳфаҳои қиматбаҳо: Қимати тилло дар назари Худо

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Хуруҷ 28:23 Ва бар сари сина ду ҳалқаи тилло бисоз, ва ду ҳалқаро бар ду канори синабанд бигузор.

Худо ба Ҳорун фармуд, ки ду ҳалқаи тилло созад ва онҳоро ба ду канори синабанд часпонад.

1. Дастурҳои Худо: Иҷрои фармудаҳои Худованд

2. Таъмини Худо: Ба мо чизҳои зебо ато кардан

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: барраҳоро бо бозуи худ ҷамъ хоҳад кард, ва онҳоро дар оғӯши худ мебарад, ва бо нармӣ кӯдаконро хоҳад бурд.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Хуруҷ 28:24 Ва ду занҷири тиллоии гулчанбарро дар ду ҳалқае, ки дар нӯги синабанд ҳастанд, бигузор.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки аз тилло ду занҷири гулчанбар созад ва онҳоро ба ду ҳалқаи канори синабанд бибандад.

1. Арзиши итоаткорӣ: Чӣ тавр риояи дастуроти Худо ба муваффақият мебарад

2. Қуввати нишони сарисинагӣ: Чӣ тавр зиреҳ метавонад моро дар замонҳои душворӣ муҳофизат кунад

1. 1 Петрус 5:8 - Ҳушёр бошед, ҳушёр бошед; зеро ки душмани шумо иблис мисли шери ғуррон гаштугузор мекунад ва меҷӯяд, ки касеро бихӯрад.

2. Ишаъё 59:17 - Зеро ки Ӯ адолатро чун синабанд, ва кулоҳи наҷотро бар сараш пӯшидааст; ва либоси интиқомӣ ба бар кард, ва бо ғайрат ҳамчун ҷома дар бар дошт.

Хуруҷ 28:25 Ва ду нӯги дигари ду занҷири гулчанбарро дар ду чӯб маҳкам карда, пеши он бар китфҳои эфӯд бигузор.

Гузариш Ду занҷири гулчанбар дар эфӯд бояд ба ду рахи китф баста шавад.

1. Муҳимияти замима кардани ҳадяҳои рӯҳонӣ ба ҳаёти мо

2. Аҳамияти пӯшидани зиреҳи Худо

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар бар кардани зиреҳи Худо

2. Ишаъё 61:10 - Либоси Худо аз адолат ва ҳамду сано

Хуруҷ 28:26 Ва аз ду ҳалқаи тилло бисоз, ва онҳоро бар ду канори синабанд дар ҳошияи он, ки дар паҳлӯи эфӯд дарун аст, бигузор.

Худо ба Ҳорун фармуд, ки ду ҳалқаи тилло созад ва онҳоро ба ду канори синабанд, ки қисми эфӯд буд, часпонад.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти тилло дар Китоби Муқаддас

1. Яъқуб 1:22-25 - Иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон.

2. 1 Петрус 1:18-19 - Шумо бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ фидия дода шудаед.

Хуруҷ 28:27 Ва ду ҳалқаи тиллоии дигар бисоз, ва онҳоро бар ду паҳлӯи эфӯд, ки дар поёни он, ба тарафи пеши он, дар муқобили пайванди дигари он, дар болои камарбанди аҷиби эфод бигузор.

Худо ба Мусо амр дод, ки ду ҳалқаи тилло созад ва онҳоро ба паҳлӯҳои эфӯд дар пеш, дар наздикии ҷое, ки камарбанд баста буд, часпонад.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Зебогии зинат додан бо фармудаҳои Худованд

1. Такрори Шариат 6:6-7 - "Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ менишинӣ, вакте ки аз назди хонаи худ меравӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. роҳ, вақте ки шумо хобидан, ва вақте ки шумо бархезед.

2. Матто 28:20 - Ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, ҳатто то охири замон бо шумо ҳастам.

Хуруҷ 28:28 Ва синабандро аз ҳалқаҳои он ба ҳалқаҳои эфӯд бо тӯри кабуд мебанданд, то ки он болои камарбанди аҷиби эфӯд бошад, ва синабанд аз эфод кушода нашавад.

Синабанд бояд ба эфӯд бо тӯри кабуд баста шавад, то ки он болои камарбанди эфӯд маҳкам баста шавад.

1. Муҳимияти амният дар имони мо

2. Аҳамияти кабуд дар Китоби Муқаддас

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забоне, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард".

2. Эфсӯсиён 6:14 - "Пас, истода, камари худро бо ростӣ баста, синаи адолатро дар бар кунед"

Хуруҷ 28:29 Ва Ҳорун номҳои банӣ-Исроилро дар синаи доварӣ бар дили худ хоҳад гирифт, вақте ки ба макони муқаддас меравад, то ҳамеша ба ҳузури Худованд ёдгор шавад.

Ҳорун бояд синаи доварӣ буд, ки ба банӣ-Исроил ва аҳди онҳо бо Худованд ёдрас мекард.

1. Муҳимияти ба ёд овардани аҳди мо бо Худованд ва эҳтироми ӯҳдадориҳои худ дар назди Ӯ.

2. Қувваи рамзҳо дар хотиррасон кардани имон ва ӯҳдадориҳои мо дар назди Худо.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд.

2. 2 Қӯринтиён 5:17-21 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст. Пирон гузашт; инак, нав омад. Ҳамаи ин аз ҷониби Худост, ки Ӯ моро ба воситаи Масеҳ бо Худ оштӣ дод ва хизмати мусолиҳаро ба мо дод.

Хуруҷ 28:30 Ва ба синаи доварӣ Урим ва Туммимро гузор; ва ҳангоме ки ба ҳузури Худованд дохил мешавад, дар дили Ҳорун хоҳанд буд; ва Ҳорун доварии банӣ-Исроилро бар дили худ ба ҳузури Худованд пайваста хоҳад бардошт.

Ҳорун бояд дар сари синаи худ Урим ва Туммим мепӯшид, то ки доварии банӣ-Исроилро ба ҳузури Худованд бардошт.

1. Қудрати бардошти доварӣ: иҷро кардани нақшаи Худо барои ҳаёти мо

2. Бардоштани дили мардум: Масъулияти намояндагӣ

1. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад? 10 Ман, Худовандо, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмолаш бидиҳам.

2. Матто 5:8 - Хушо покдилон, зеро ки онҳо Худоро хоҳанд дид.

Хуруҷ 28:31 Ва ҷомаи эфӯдро аз ранги кабуд бисоз.

Либоси эфӯд бояд комилан аз кабуд мебуд.

1: Зебоии ӯҳдадорӣ - Омӯзиши Хуруҷ 28:31

2: Маънои кабуд - Омӯзиши Хуруҷ 28:31

1: Матто 6:33 "Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

2: Румиён 12: 1-2 "Пас, эй бародарон, бо марҳамати Худо аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешниҳод кунед. Ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

Хуруҷ 28:32 Ва дар болои он, дар мобайни он сӯрох хоҳад буд: дар атрофи сӯрохи он бофтаи бофташуда хоҳад дошт, мисли сӯрохи галангей, то ки дарида нашавад. .

Дар дастур оид ба сохтани эфоди коҳинон гуфта мешавад, ки дар болои он сӯрохе дошта бошад, ки дар атрофи он бофта шуда бошад, то канда нашавад.

1. Эфоди коҳинӣ: рамзи қувват ва доимӣ

2. Аҳамияти сӯрох дар Эфоди коҳинон

1. Матто 6:19 21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашаротҳо нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Хуруҷ 28:33 Ва аз зери домани он анорҳо аз кабуд ва бунафш ва қирмиз бисоз, ки гирди домани он бошад; ва зангӯлаҳои тилло дар миёни онҳо гирду атроф:

Дастурҳо оид ба сохтани либос барои Ҳорун, саркоҳини Исроил, анорҳои кабуд, бунафш ва қирмиз ва зангӯлаҳои тиллоӣ дар канори домани онро дар бар мегиранд.

1. Либоси коҳини Ҳорун: Аҳамияти рӯҳонии тарҳи он

2. Аз ҷониби Худованд мустаҳкам карда шудааст: Санҷиши аҳамияти анор ва зангӯла дар либоси коҳинон

1. Хуруҷ 28:33

2. Луқо 12:22-34 - Исо дар бораи аҳамияти омодагӣ ва имон ба Худованд сухан меронад.

Хуруҷ 28:34 Зангӯлаи тиллоӣ ва анор, занги тиллоӣ ва анор, ки бар домани ҷома гирдогирд аст.

Ин порча дар бораи домани ҷомае, ки саркоҳин дар Исроили қадим мепӯшид, бо занги тиллоӣ ва анор зинат дода шуда буд.

1. Рамзи занги тиллоӣ ва анор Чӣ тавр Худо барои таълим додани мо аз забони рамзӣ истифода мебарад

2. Пӯшидани либоси адолат чӣ маъно дорад, ки ба иродаи Худо пайравӣ кунед

1. Хуруҷ 28:15-30 Контексти порча

2. Ибриён 9:14 Чӣ тавр Масеҳ Саркоҳини мост ва чӣ гуна Ӯ барои мо шафоат мекунад.

Хуруҷ 28:35 Ва бар ӯҳдаи Ҳорун хизмат хоҳад кард, ва садои вай, вақте ки ба ҷои муқаддас ба ҳузури Худованд дохил мешавад, шунида хоҳад шуд, ва ҳангоме ки берун меояд, намирад.

Ҳорун бояд дар ҷои муқаддаси Худованд хизмат мекард, ва садои ӯ ҳам ҳангоми даромадан ва ҳам ҳангоми баромадан шунида мешуд, то ки ӯ намурд.

1: Муҳимияти хизмат дар хонаи Худованд ва шунидани ӯ аз ҷониби Ӯ.

2: Ба дастуроти Худо амал кунем, то ки мо зиндагӣ кунем.

1: Ибриён 10:19-22 Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем. зеро ки мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили соф бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисмамон бо оби пок шуста.

2: Хуруҷ 25:8 Ва бигзор маро маъбад созанд, то ки дар миёни онҳо сокин шавам.

Хуруҷ 28:36 Ва ту табақи тиллои холис бисоз, ва бар он қабр хоҳӣ кард, мисли нақшҳои мӯҳр, муқаддас ба Худованд.

Худованд ба Мӯсо амр дод, ки табақе аз тиллои холис созад, ки дар он кандакории «Муқаддас ба Худованд» навишта шудааст.

1. Маъно ва аҳамияти муқаддасот

2. Дар ҳар рӯз амал кардани муқаддасот

1. Ишаъё 6:3 «Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

2. 1 Петрус 1:15-16 "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Хуруҷ 28:37 Ва онро бар тӯри кабуд гузор, то ки он бар митр бошад; дар сафи пеши митер бошад.

Худованд фармуд, ки табақи тиллои холисро, ки дар он навиштаҷоти «Муқаддас барои Худованд» навишта шуда буд, бар пешонии митери саркоҳин гузошта, бо тӯри кабуд баста шавад.

1. Митери Саркоҳин: Рамзи Қудсият

2. Зиндагие, ки писанди Худо бошад

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, чунон ки домод худро бо зинатҳо пӯшидааст, ва мисли арӯс бо ҷавоҳироти худ ороиш медиҳад.

2. Матто 22:37-40 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор". Бар ин ду ҳукм тамоми шариат ва анбиё овезон аст.

Хуруҷ 28:38 Ва бар пешонии Ҳорун хоҳад буд, то ки Ҳорун гуноҳи муқаддасоти муқаддасро бар дӯш гирад, ки банӣ-Исроил онро бо тамоми ҳадияҳои муқаддаси худ тақдис хоҳанд кард; ва он ҳамеша бар пешонии ӯ хоҳад буд, то ки онҳо ба ҳузури Худованд мақбул шаванд.

Ин порча мефаҳмонад, ки ба Ҳорун рамзе дода шудааст, ки дар пешонии худ пӯшад, ки он ба исроилиён ёдрас мекунад, ки муқаддас ва писандидаи Худованд бошанд.

1. "Ҳузури муқаддаси Худо: рамзи пешонии Ҳорун"

2. "Зиндагии муқаддас: мақбули Худованд"

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон: балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, мақбул ва комил аст».

Хуруҷ 28:39 Ва куртаро аз катони маҳин гулдӯзӣ хоҳӣ кард, ва аз катони маҳин митра бисоз, ва камарбанди сӯзанӣ бисоз.

Худо ба Мӯсо дастур дод, ки барои саркоҳин либоси коҳинӣ бисозад, ки аз он ҷома аз катони маҳин, як матои маҳин ва камарбанди сӯзанӣ иборат буд.

1: Мо бояд омода бошем, ки кореро, ки Худо ба мо таъин кардааст, иҷро кунем.

2: Қурбониҳои мо набояд нимдил бошанд, балки бояд бо саъю кӯшиши мо анҷом дода шаванд.

1: Эфсӯсиён 6:7-8 - Аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат карда истодаед, на ба одамон, зеро медонед, ки Худованд ҳар якеро барои ҳар кори некашон, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, мукофот хоҳад дод.

2: Қӯлассиён 3: 23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

Хуруҷ 28:40 Ва барои писарони Ҳорун ҷомаҳо бисоз, ва барои онҳо камарбандҳо бисоз, ва барои онҳо барои ҷалол ва зебоӣ кулоҳҳо бисоз.

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки барои писарони Ҳорун барои ҷалол ва зебоӣ куртаҳо, камарҳо ва кулоҳҳо бисозад.

1. Ҷалоли муқаддасот: Омӯзиши дастуроти Худо ба Мусо дар Хуруҷ 28:40

2. Қувваи Зебоӣ: Чӣ гуна Худо зинатҳои моро барои ҷалоли худ истифода мебарад

1. 1 Петрус 3:3-4 - «Бигзор ороиши шумо берун аз бофтани мӯй ва пӯшидани ҷавоҳироти тиллоӣ, ё либосе, ки мепӯшед, набошед, балки ороиши шумо шахси пинҳонии дил бо зебоии бефаноӣ бошад. рӯҳи ҳалим ва ором аст, ки дар назари Худо хеле гаронбаҳост».

2. Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷони ман дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, мисли домод мисли коҳине бо сару либоси зебо ва мисли арӯс худро бо ҷавоҳироташ зинат медиҳад».

Хуруҷ 28:41 Ва онҳоро бар бародари худ Ҳорун ва писаронаш бо ӯ бигузор; ва онҳоро тадҳин намуда, тақдис намо ва тақдис намо, то ки ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунанд.

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки Ҳорун ва писарони ӯро тадҳин, тақдис ва тақдис кунанд, то онҳо ҳамчун коҳин хизмат кунанд.

1. Қудрати Қудсият: Чӣ тавр муқаддас шудан ба мо имкон медиҳад, ки ба Худо хизмат кунем

2. Даъвати Худо ба каҳонат: хизмат кардан ба Ӯ чӣ маъно дорад

1. Хуруҷ 28:41 - Ва онҳоро бар бародари худ Ҳорун ва писаронаш бо ӯ бигузор; ва онҳоро тадҳин намуда, тақдис намо ва тақдис намо, то ки ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунанд.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Хуруҷ 28:42 Ва ба онҳо ҷомаҳои катон бисоз, то ки аврати онҳоро пӯшонанд; аз камар то ронҳо хоҳанд расид;

Супориш дода мешавад, ки шимҳои катонӣ бипӯшанд, то аврати одамонро аз камар то рон пӯшонад.

1. «Адолатро бипӯш»

2. «Нанги худро бо фурӯтанӣ бипӯшонед»

1. Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд бағоят шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст, ва маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, мисли домоди домод. худро бо зеварҳост, ва мисли арӯс худро бо ҷавоҳироти худ зинат медиҳад».

2. Масалҳо 16:19 - «Беҳтар аст, ки бо фурӯтанон фурӯтан бошед, аз он ки ғаниматро бо мағрурон тақсим кунед».

Хуруҷ 28:43 Ва онҳо бар Ҳорун ва писаронаш хоҳанд буд, вақте ки онҳо ба хаймаи ҷомеъ медароянд, ё вақте ки онҳо ба қурбонгоҳ наздик мешаванд, то дар қудс хизмат кунанд; то ки гуноҳ накунанд ва бимиранд; ин барои ӯ ва насли ӯ баъд аз ӯ ҳукми абад хоҳад буд.

Ҳорун ва писаронаш ҳангоме ки ба хаймаи муқаддас медароянд ё ба қурбонгоҳ барои хизмат наздик мешаванд, бояд либоси коҳинонеро, ки дар Хуруҷ 28:43 гуфта шудааст, дар бар кунанд, то ки ба гуноҳ дучор нашаванд ва намиранд.

1. Қудрати раҳмати Худо дар наҷоти мо аз шарорат

2. Аҳамияти либоси коҳинон дар хидмат ба Худо

1. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

Хуруҷи 29-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Дар Хуруҷ 29:1-9 Худо дастур медиҳад, ки Ҳорун ва писарони ӯро ҳамчун коҳин тақдис кунанд. Раванд аз шустани онҳо бо об ва пӯшидани онҳо дар либосҳои коҳинон, ки дар боби қаблӣ тавсиф шудааст, иборат аст. Сипас онҳо бо равғани тадҳинкунандаи муқаддас тадҳин карда мешаванд, ки рамзи мақоми ҷудогонаи онҳо барои хидмат ба Яҳува мебошад. Барзаговро ҳамчун қурбонии гуноҳ пешкаш мекунанд, ва хуни онро ба қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва шохҳои қурбонгоҳ мемоланд. Қисмҳои боқимондаи барзагов дар беруни бошишгоҳ сӯзонда мешаванд.

Параграфи 2: Дар Хуруҷ 29:10-28 идома дода, дастурҳои муфассал оид ба пешниҳоди қӯчқор ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ дода шудаанд. Хуни он ба ҳар тарафи қурбонгоҳ пошида мешавад, ки маънои покшавӣ ва кафоратро дорад. Он гоҳ қӯчқорро ҳамчун накҳати писандидаи Худованд дар қурбонгоҳ пурра сӯзонданд. Қӯчқори дигар ҳамчун қурбонии муқаддас оварда мешавад; хуни он ба гӯши рости Ҳорун, ангушти ангушт ва ангушти калон гузошта мешавад, ки рамзи бахшида шудани ӯ барои шунидани каломи Худо, иҷрои корҳои нек ва бо итоат рафтор кардан аст.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 29:29-46, Худо ба Мусо дар бораи расму оинҳои минбаъдаи марбут ба муқаддас кардани Ҳорун ва писарони ӯ ба ҳайси коҳин дастур медиҳад. Сарпӯше, ки Ҳорун мепӯшидааст, ҳамчун насибе аз ҳадияҳои Исроил ба ҳузури Худованд нигоҳ дошта мешавад. Мусо равғани тадҳинро, ки бо хун омехта шудааст, аз қурбонгоҳ гирифта, ба Ҳорун ва либосҳои писаронаш мепошад, то онҳоро барои хизмат ба ҳузури Худо тақдис кунад. Дар давоми ҳафт рӯз онҳо дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ мемонанд ва ҳадияҳои гуногун ба ҷо меоранд, то даме ки таъини онҳо анҷом ёбад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 29 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба тақдис кардани Ҳорун ва писаронаш ба коҳинон;

Шустан, пӯшидани либоси коҳинон, бо равған тадҳин кардан;
Барзаговро ҳамчун қурбонии гуноҳ пешкаш кунед ва қисмҳои онро берун аз ӯрдугоҳ сӯзонед.

Дастурҳои муфассал оид ба пешниҳоди қӯчқор ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ;
Пошидани хун ба қурбонгоҳ; пурра сӯхтани қӯчқор;
Пешниҳоди қӯчқори дигар ҳамчун қурбонии муқаддас.

Маросимҳои минбаъда барои тақдис кардани Ҳорун ва писаронаш ба коҳинон;
Ҳиссаи ҷовидона аз қурбониҳои Исроил ба ҳузури Худованд нигоҳ дошта мешавад;
Бо равғани бо хун омехташуда тадҳин кардан; ҳафт рӯзи таъин дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ.

Ин боб ба раванди тақдис кардани Ҳорун ва писаронаш ба ҳайси коҳин таъкид шуда, мақоми ҷудогонаи онҳо ва нақши онҳоро дар миёнаравӣ байни Худо ва халқи Ӯ таъкид мекунад. Маросимҳо шустан, тадҳин кардан ва қурбонӣ карданро дар бар мегиранд, то рамзи поксозӣ, кафорат, бахшидан ва итоаткорӣ гардад. Либосҳои коҳинон ҳамчун ёдраскуниҳои визуалии вазифаҳои муқаддаси онҳо хизмат мекунанд. Раванди тақдис якчанд рӯзро дар бар мегирад ва пешниҳодҳои гуногунро дар бар мегирад, ки нақши онҳоро дар ибодати исроилиён мустаҳкам мекунанд, инъикоси анъанаҳои динии қадимаи Шарқи Наздик, ки дар ин давра паҳн шудаанд.

Хуруҷ 29:1 Ва ин аст коре ки ту ба онҳо бикун, то онҳоро тақдис намо, то ки ба ман дар вазифаи коҳин хизмат намо: як гови ҷавон ва ду қӯчқори беайб бигир,

1: Худо ба мо амр медиҳад, ки ба Ӯ бо муқаддасӣ ва покӣ хизмат кунем.

2: Мо бояд Худоро бо беҳтарин ҳадияҳои худ ибодат кунем.

1: Левитиён 1:3-5 Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор вай нари беайб қурбонӣ кунад: вай онро бо хоҳиши худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд.

2:1 Петрус 2:5 Шумо низ чун сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ, коҳинияти муқаддасро бино кардаед, то қурбониҳои рӯҳонии ба Худо мақбули Исои Масеҳро тақдим кунед.

Хуруҷ 29:2 Ва нони хамиртуруш, ва кулчаҳои фатири бо равған пухташуда, ва фатирҳои фатири бо равған тадҳиншуда; онҳоро аз орди гандумӣ бисоз.

Ин порча дастурҳоро оид ба тайёр кардани нони фатир, кулча ва вафли аз орди гандумӣ тавсиф мекунад.

1. Нони ҳаёт: омӯхтани аҳамияти рамзии нони фатир дар Китоби Муқаддас

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракат меорад

1. Юҳанно 6:35 - Исо гуфт: "Ман нони ҳаёт ҳастам". Ҳар кӣ назди ман ояд, ҳеҷ гоҳ гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

2. 1 Подшоҳон 15:22 - Аммо Самуил ҷавоб дод: «Оё Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳро мисли гӯш кардани овози Худованд дӯст медорад? Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст ва панд додан беҳтар аз равғани гӯсфанд аст.

Хуруҷ 29:3 Ва онҳоро дар як сабад гузор, ва онҳоро бо гов ва ду қӯчқор дар сабад биёр.

Ба Мусо супориш дода мешавад, ки як сабадро дар он гов ва ду қӯчқор барои қурбонӣ барои Худованд биёрад.

1. "Қувваи қурбонӣ: чӣ гуна пешниҳод кардани чизи арзишманд ба Худованд баракат меорад"

2. "Муқаддасоти Худованд: Тавассути ҳадия нишон додани қудсияти Худо"

1. Ибодат 1:3-4 - «Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор вай нари беайб тақдим намояд: вай онро бо хоҳиши худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд. ."

2. Ҳастӣ 8:20 - "Ва Нӯҳ қурбонгоҳе барои Худованд сохт, ва аз ҳар ҳайвони ваҳшии пок ва аз ҳар мурғони пок гирифта, бар қурбонгоҳ қурбониҳои сӯхтанӣ оварад".

Хуруҷ 29:4 Ва Ҳорун ва писаронашро ба дари хаймаи ҷомеъ биёр, ва онҳоро бо об бишӯй.

Дар ин порча дастур дода мешавад, ки Ҳорун ва писаронашро ба дари хаймаи муқаддас биёранд ва онҳоро бо об бишӯянд.

1. Исо моро пок мекунад - Ваҳй 1:5

2. Қувваи маросим - Ибодат 8:6

1. Ҳизқиёл 36:25 - Ман бар шумо оби пок мепошам, ва шумо пок хоҳед буд.

2. Румиён 6:3-4 - Оё намедонед, ки бисёре аз мо, ки дар Исои Масеҳ таъмид ёфтаем, дар мамоти Ӯ таъмид гирифтаем? Бинобар ин, мо бо Ӯ ба воситаи таъмид ба мамот дафн карда мешавем.

Хуруҷ 29:5 Ва либосҳоро гирифта, ба Ҳорун ҷома, ва ҷомаи эфӯд, ва эфӯд ва синабанд бипӯш, ва камарбанди аҷиби эфӯдро ба вай бибанд;

Мусо ба Ҳорун дастур дод, ки либоси коҳин, аз ҷумла курта, ҷома, эфод, синабанд ва камарбандро ба бар кунад.

1. Аҳамияти либосҳои коҳинон: Омӯзиши Хуруҷ 29:5

2. Хизмат ба сифати коҳин: Нигоҳе ба талаботи Хуруҷ 29:5

1. Ибриён 10:19-22 ба муқаддастарин бо хуни Исо дохил мешаванд

2. Ибодат 8:7-9 Таъин кардани Ҳорун ва писаронаш ба коҳин

Хуруҷ 29:6 Ва бар сари ӯ митра бигузор, ва тоҷи муқаддасро бар митр бигузор.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки бар сари Ҳорун тоҷи муқаддас гузорад.

1. Масъулияти тоҷгузории пешвоёни тадҳиншудаи Худо

2. Рамзи тоҷ дар Салтанати Худо

1. Забур 8:5 - Ту ӯро бо ҷалол ва ҷалол тоҷи худ гузоштай.

2. 1 Петрус 5:4 - Ва ҳангоме ки Сарчӯпон зоҳир мешавад, шумо тоҷи ҷалолро хоҳед гирифт, ки ҳеҷ гоҳ пажмурда намешавад.

Хуруҷ 29:7 Он гоҳ равғани тадҳинро гирифта, бар сари ӯ бирез ва ӯро тадҳин кун.

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки Ҳорунро бо равған тадҳин кунад, то ӯро барои вазифаҳои коҳиниаш тақдис кунад.

1. Даъвати Худо ба хидмат - Омӯзиши аҳамияти тадҳин дар Китоби Муқаддас.

2. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр иҷро кардани дастуроти Худо метавонад баракатҳои Ӯро ба бор орад.

1. Хуруҷ 29:7 - "Пас равғани тадҳинро гирифта, бар сари ӯ бирез ва ӯро тадҳин кун".

2. Ибодат 8:12 - «Ва аз равғани тадҳин бар сари Ҳорун рехт ва ӯро тадҳин кард, то ки Ӯро тақдис кунад».

Хуруҷ 29:8 Ва писарони ӯро оварда, ба онҳо ҷома бипӯш.

Мусо ба Ҳорун фармуд, ки писаронашро биёрад ва ба онҳо ҷома бипӯшонад.

1. Итоати мо ба дастуроти Худо: омӯзиши Хуруҷ 29:8

2. Пӯшидани либос барои ризоияти Худо: Худо чӣ гуна либосро талаб мекунад?

1. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуби дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар касро бахшед. дигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

14 Ва пеш аз ҳама, муҳаббатеро дар бар кунед, ки ҳама чизро бо ҳам мувофиқи комил мепайвандад.

2. Матто 22:1-14 - Ва Исо боз ба онҳо бо масалҳо сухан ронда, гуфт: «Малакути Осмонро метавон ба подшоҳе монанд кард, ки барои писараш тӯй ороста, хизматгорони худро фиристод, то даъватшудагонро ба хона даъват кунанд. базми арӯсӣ, вале онҳо намеомаданд. Боз хизматгорони дигарро фиристода, гуфт: «Ба даъватшудагон бигӯед, ки ман хӯроки шом тайёр кардам, говҳо ва гӯсолаҳои фарбеҳамро забҳ карданд, ва ҳама чиз тайёр аст». Ба тӯй биёед. Аммо онҳо эътибор надода, яке ба ферма, дигаре ба тиҷорат, ... рафтанд.

Хуруҷ 29:9 Ва онҳоро, Ҳорун ва писаронаш, камарбанд бипӯш, ва кулоҳҳо бар онҳо бипӯш, ва вазифаи коҳинӣ барои онҳо ҳукми абадӣ хоҳад буд; ва Ҳорун ва писаронашро тақдис хоҳӣ кард.

Худо ба Мӯсо амр медиҳад, ки Ҳорун ва писаронашро камарбанд бибандад ва ба онҳо калоҳакҳо пӯшад, то ки онҳоро барои ҳукми абадӣ коҳин кунад.

1. Каҳонати Ҳорун: Оинномаи абадӣ

2. Аҳамияти рамзии камарбандҳо ва боннетҳо

1. Ададҳо 3:10, "Ва Ҳорун ва писаронашро таъин хоҳӣ кард, ва онҳо дар вазифаи коҳини худ мунтазир хоҳанд шуд; ва ғарибе ки наздик меояд, кушта хоҳад шуд".

2. Ибодат 8: 7-9, "Ва ӯ куртаро бар вай пӯшид, ва камарбандашро баст, ва ҷома ба вай пӯшид, ва эфодро бар вай гузошт, ва камарбанди аҷиби эфӯдро баст. , ва онро бо он ба вай баста, ва синабандро бар вай гузошт, ва синабанд урим ва туммимро гузошт, ва митраро бар сараш гузошт; табақи тилло, тоҷи муқаддас, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд».

Хуруҷ 29:10 Ва барзаговеро пеши хаймаи ҷомеъ меоварӣ, ва Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари гов мегузоранд.

Худо ба Ҳорун ва писаронаш фармуд, ки дастҳои худро бар сари гове, ки назди хаймаи ҷамъомад оварда шуда буд, гузоранд.

1. Муҳимияти тоат: Иҷрои фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти қурбониҳо: эътироф кардани гуноҳ ва ниёз ба бахшиш

1. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Ибриён 9:22 Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

Хуруҷ 29:11 Ва говро ба ҳузури Худованд дар назди дари хаймаи ҷомеъ бикуш.

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки барзагови дари хаймаи муқаддасро қурбонӣ кунад.

1. Қудрати тоъат: Омӯзиш аз мисоли Мусо

2. Аҳамияти қурбонии ҳайвонҳо дар дини Исроили қадим

1. Такрори Шариат 10:12-13 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо ва Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ бо ҳама хизмат кунӣ. дили худ ва бо тамоми ҷони ту ва риоя кардани аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯ, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Ибодат 17:11 Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва Ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед; зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад.

Хуруҷ 29:12 Ва аз хуни гӯсола гирифта, бо ангушти худ бар шохҳои қурбонгоҳ бимол, ва тамоми хунро ба қаъри қурбонгоҳ бирез.

Худо ба Мусо амр фармуд, ки хуни говро гирифта, бо ангушташ ба шохҳои қурбонгоҳ бимолад ва хуни боқимондаро ба қаъри қурбонгоҳ бирезад.

1. Қурбонии барзагов ва қудрати тоъат

2. Аҳамияти хун ва муқаддасоти қурбонгоҳ

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Ибодат 4:7 - Ва коҳин як қисми хунро бар шохҳои қурбонгоҳи бухур ба ҳузури Худованд, ки дар хаймаи ҷомеъ аст, мемолад; ва тамоми хуни говро ба поёни қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ рехт.

Хуруҷ 29:13 Ва тамоми чарбуеро, ки дарунро мепӯшонад, ва говро, ки болои ҷигар аст, ва ду гурда ва чарбуи бар онҳост, гирифта, бар қурбонгоҳ бисӯз.

Ин порча аз Хуруҷ тасвир мекунад, ки чӣ тавр сӯзондани равғани узвҳои гуногуни ҳайвони қурбонӣ дар қурбонгоҳ.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо баракат меорад

2. Аҳамияти каффорат: Фаҳмидани моҳияти қурбонӣ

1. Ибодат 3:4-5: «Ва ду гурда, ва чарбуеро, ки бар онҳост, ки дар паҳлуҳост, ва гурдаро, ки болои ҷигар аст, бо гурдаҳо бибарад... Ва писарони Ҳорун онро бар қурбонгоҳ бар қурбонии сӯхтанӣ, ки бар ҳезуми бар оташ аст, хоҳанд сӯзонд: ин қурбонии оташин аст, ки атри хуш барои Худованд аст».

2. Ибриён 9: 11-14: "Аммо Масеҳ, ки саркоҳини некиҳои оянда аст, ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар, ки бо дастҳо сохта нашудааст, яъне на аз ин бино аст; на бо хун; аз бузҳо ва гӯсолаҳо, балки бо хуни худ як бор ба муқаддас даромада, барои мо кафорати абадӣ ба даст овардааст, зеро ки агар хуни говҳо ва бузҳо ва хокистари гове, ки нопок мепошад, барои покшавандагон тақдис мекунад. Хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ беайб худро ба Худо қурбон кардааст, чӣ қадар зиёдтар виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок мекунад, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?»

Хуруҷ 29:14 Аммо гӯшти гов, ва пӯсташ ва саргини онро дар беруни ӯрдугоҳ дар оташ бисӯз; ин қурбонии гуноҳ аст.

Хатти нав: Худо ба исроилиён амр дод, ки гӯшт, пӯст ва саргини говро барои қурбонии гуноҳ берун аз ӯрдугоҳ сӯзонанд.

1. Муҳимияти қурбонӣ ба Худо.

2. Қувваи тавба ва омурзиш.

1. Ибодат 4:11-12 - Худованд ба Мусо гуфт: Ин аст қонуни расмие, ки Худованд фармудааст: Ба банӣ-Исроил бигӯед, ки агар касе аз рӯи ягон амри Худованд беихтиёр гуноҳ кунад ва кори нодуруст кунад,

2. Ибриён 13:11-13 - Саркоҳин хуни ҳайвонҳоро ҳамчун қурбонии гуноҳ ба Қудси муқаддас мебарад, аммо ҷасадҳо берун аз ӯрдугоҳ сӯзонда мешаванд. Ҳамин тавр, Исо низ дар беруни дарвозаи шаҳр азоб кашид, то мардумро бо хуни Худ муқаддас гардонад.

Хуруҷ 29:15 Ту низ як қӯчқор бигир; ва Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари қӯчқор бигузоранд.

Ин порча тартиби қурбонии қӯчқорро дар китоби Хуруҷ шарҳ медиҳад.

1. Қувваи қурбонӣ: Омӯзиши Хуруҷ 29:15

2. Қудсияти ибодат: Иҷрои қурбонӣ мувофиқи Хуруҷ 29:15

1. Ибриён 9:14 - Чӣ қадар бештар хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ Худро беайб ба Худо қурбон кардааст, виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок мекунад, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

2. Ибодат 1:3-4 - Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтанӣ аз рама бошад, ӯ бояд нари беайб тақдим кунад. Ӯ онро ба даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ меорад, то ки дар ҳузури Худованд пазирофӣ шавад. Ӯ дасти худро бар сари қурбонии сӯхтанӣ бигузорад, ва барои ӯ қабул хоҳад шуд, ки ӯро кафорат кунад.

Хуруҷ 29:16 Ва қӯчқорро бикуш, ва хуни ӯро гирифта, гирду атроф бар қурбонгоҳ бипош.

Фармони Худо дар бораи пошидани хуни қӯчқор дар атрофи қурбонгоҳ рамзи аҳди байни Худо ва халқи Ӯст.

1. Қувваи Аҳд: Фаҳмидани аҳамияти Хуни Рам

2. Маънои қурбонӣ: қадр кардани аҳамияти хун дар аҳд

1. Ҳастӣ 17:7-14 - Аҳамияти аҳдҳо дар Навиштаҳо

2. Ибриён 9:22 - Самаранокии хун дар Аҳди Аҳди Қадим

Хуруҷ 29:17 Ва қӯчқорро пора-пора намо, ва дарун ва пойҳояшро бишӯй, ва онҳоро ба пораҳо ва сараш бигузор.

Қӯчқорро пора-пора карда, дарун ва пояшро шуста, бо пораҳо ва сараш мегузоранд.

1. Дастурҳои Худо: Намунаи итоаткорӣ - Истифодаи дастурҳои Худованд дар Хуруҷ 29:17 ҳамчун намуна барои чӣ гуна мо бояд дар ҳаёти ҳаррӯзаи худ ба Худо итоат кунем.

2. Қурбонӣ ва хизмат - Баррасии қӯчқори қурбонӣ дар Хуруҷ 29:17 ҳамчун рамзи хизмат ва фурӯтанӣ.

1. Ибодат 1:3-17 - Дастурҳо оид ба қурбониҳо ва ҳадияҳо барои Худованд.

2. Ибриён 13:15-16 - Ҳавасмандкунӣ барои пешкаш кардани қурбониҳои рӯҳонӣ ба Худо.

Хуруҷ 29:18 Ва тамоми қӯчқорро бар қурбонгоҳ бисӯз: ин қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд аст; он атри хушбӯй, ҳадияи оташин барои Худованд аст.

Тамоми қӯчқор бояд дар қурбонгоҳ ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд сӯзонда шавад, ва он накҳати писандидаи Худованд аст.

1. Бӯи писандидаи ҳадия барои Худованд

2. Аҳамияти сӯзондани як қӯчқор дар қурбонгоҳ

1. Ибодат 1:17 - Ва онро бо болҳои он пора-пора хоҳад кард, вале онро пора нахоҳад кард; ва коҳин онро бар қурбонгоҳ, бар ҳезум, ки бар оташ аст, хоҳад сӯзонд: ин қурбонии сӯхтанӣ аст. ҳадияи оташин, аз атри ширин барои Худованд.

2. Ишаъё 43:24 - Ту ба ман асои ширин нахаридай ва аз чарбуи қурбониҳои худ маро пур накардай; балки маро бо гуноҳҳои худ хизмат кардан водор сохтӣ, бо гуноҳҳои худ маро хаста кардӣ.

Хуруҷ 29:19 Ва қӯчқори дигарро бигир; ва Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари қӯчқор бигузоранд.

Ҳорун ва писаронаш дастур дода мешавад, ки дастҳои худро бар сари қӯчқори дуюм гузоранд.

1. Аҳамияти ламси ҷисмонӣ дар ибодат

2. Итоат дар риояи хости Худо

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Хуруҷ 29:20 Он гоҳ қӯчқорро кушта, аз хуни вай бигир, ва онро бар нӯги гӯши рости Ҳорун ва бар нӯги гӯши рости писаронаш ва бар ангушти дасти рости онҳо бимол. , ва бар ангушти пои рости онҳо, ва хунро бар қурбонгоҳ гирду атроф пошед.

Худованд ба Мусо амр дод, ки қӯчқорро бикушад ва хуни онро барои тадҳин кардани Ҳорун ва писаронаш истифода бурда, онро ба гӯшҳои рост, ангуштони рост ва ангуштони рости пои росташон гузорад, пеш аз он ки онро дар атрофи қурбонгоҳ пошад.

1. Муҳимияти истифодаи дастурҳои Худо барои тадҳин кардан ва дар хонаи Ӯ хизмат кардан.

2. Аҳамияти тақдис кардани худ тавассути пошидани хуни қӯчқор.

1. 1 Петрус 1:18-19 - Чунки шумо медонед, ки шумо бо чизҳои фосид, мисли нуқра ва тилло, аз суханони беҳудаи шумо, ки аз ҷониби падаронатон гирифта шудааст, фидия дода нашудаед; Аммо бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ, мисли барраи беайб ва беайб.

2. Ибриён 9:19-22 - Зеро, ҳангоме ки Мусо ҳар аҳкомро ба тамоми қавм мувофиқи шариат гуфт, хуни гӯсолаҳо ва бузҳоро бо об ва пашми арғувон ва иссоп гирифта, ҳарду китобро пошид. , ва тамоми мардум мегуфтанд: "Ин хуни аҳде аст, ки Худо ба шумо фармудааст". Ва бар хаймаи муқаддас ва тамоми зарфҳои хизмат хун пошид. Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок карда мешавад; ва бе рехтани хун тавба нест.

Хуруҷ 29:21 Ва аз хуне ки бар қурбонгоҳ аст, ва аз равғани тадҳин бигир, ва онро бар Ҳорун ва бар либосҳои ӯ, ва бар писаронаш, ва бар либосҳои писаронаш бо ӯ бипош; ва ва либосҳояш, ва писаронаш, ва либосҳои писаронаш бо ӯ муқаддас хоҳанд шуд.

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки хуни қурбонгоҳ ва равғани тадҳинро бар Ҳорун, либоси ӯ ва писаронаш пошад, то онҳоро муқаддас созад.

1. Қудрати тақдис: Чӣ тавр тадҳини Худо метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Даъват ба муқаддасот: Нигоҳе ба тақдиси Ҳорун ва писарони ӯ

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. 1 Петрус 1:13-14 - Аз ин рӯ, ақли худро барои амал омода кунед; худдорӣ кардан; Умеди худро пурра ба файзе, ки ҳангоми зоҳир шудани Исои Масеҳ ба шумо ато мешавад, баста бошед. Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба хоҳишҳои бадие, ки дар замони ҷоҳилият зиндагӣ мекардед, мувофиқат накунед.

Хуруҷ 29:22 Ҳамчунин аз қӯчқор чарбу ва қафас, ва чарбуеро, ки дарунро мепӯшонад, ва гӯсфанди болои ҷигар, ва ду гурда, ва чарбуи бар онҳост, ва китфи ростро бигир; зеро он қӯчқори тақдис аст;

Худованд ба Мусо амр мекунад, ки қисмҳои муайяни қӯчқори муқаддасро ҳамчун қурбонӣ бигирад.

1. Чӣ тавр мо метавонем ҳаёти худро ба Худованд пешкаш кунем

2. Қувваи муқаддасот дар ҳаёти мо

1. Ибодат 3:3-5 - Ва ӯ аз қурбонии саломатӣ қурбонии оташин барои Худованд тақдим мекунад; чарбуи он ва тамоми сутунро аз сутунмӯҳрааш сахт бигирад; ва чарбуе ки дарунро пӯшонад, ва тамоми чарбуе ки бар дарун аст,

2. Филиппиён 2:17 - Бале, ва агар ман барои қурбонӣ ва хидмати имони шумо қурбонӣ кунанд, ман шодам ва бо ҳамаи шумо шодам.

Хуруҷ 29:23 Ва як нон, ва як кулчаи нони равғанин ва як варақ аз сабади фатире, ки ба ҳузури Худованд аст;

Худованд амр фармуд, ки як нон, як кулча аз равғани зайтун ва як варақе аз сабади фатир ба ҳузури Ӯ биёранд.

1. Худованд беҳтаринро талаб мекунад: тамоми қалби худро ба ибодат гузоред

2. Ҳадяи нон: Рамзи шукронаи мо ба Худо

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. Забур 34:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

Хуруҷ 29:24 Ва ҳамаро ба дасти Ҳорун ва ба дасти писарони ӯ хоҳӣ дод; ва онҳоро ҳамчун қурбонии мавҷ ба ҳузури Худованд ҷунбонд.

Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки тамоми қурбониҳои қурбониро ба дасти Ҳорун ва писаронаш гузорад ва онҳоро ҳамчун қурбонии ҷунбонда ба ҳузури Худованд ҷунбонад.

1. Қурбонии ҳамду сано: Қурбонии ибодат барои Худованд

2. Қудрати тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо бо имон

1. Забур 50:14-15 - Барои Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред ва дар рӯзи душворӣ маро бихонед; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Хуруҷ 29:25 Ва онҳоро аз дасти онҳо қабул хоҳӣ кард, ва онҳоро бар қурбонгоҳ барои қурбонии сӯхтанӣ, барои атри ширин ба ҳузури Худованд бисӯзон; ин қурбонии оташин барои Худованд аст.

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки аз мардум қурбонӣ бигирад ва онҳоро дар қурбонгоҳ ҳамчун накҳати хушбӯй барои Худованд сӯзонад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ гуна қурбонӣ ба Худованд писанд меояд

2. Ризки Худо: Чӣ гуна ба мо имкон медиҳад, ки Ӯро парастиш кунем

1. Ибодат 1:1-17 - Дастурҳои Худо оид ба қурбониҳо

2. Румиён 12:1-2 - Бадани худро ҳамчун қурбониҳои зинда ба Худо муаррифӣ кунем

Хуруҷ 29:26 Ва синаи қӯчқори тақдиси Ҳорунро бигир, ва онро ҳамчун қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбон, ва он насиби ту хоҳад буд.

Аз ҷониби Худо ба Ҳорун дастур дода шудааст, ки синаи қӯчқори тақдиди худро гирифта, онро ҳамчун ҳадия ба ҳузури Худованд ҷунбонда кунад, зеро он қисми худи ӯ хоҳад буд.

1. Омӯзиши пешниҳод кардани чизи аз ҳама гаронбаҳо: омӯзиши Хуруҷ 29:26

2. Аз беҳтарин чизе, ки мо дорем, ба Худо додан: Зиндагӣ бо итоат ба Хуруҷ 29:26

1. Филиппиён 4:18 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Малокӣ 3:10 - Даҳякро пурра ба анбор оваред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро озмуда, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар ман

тирезаҳои осмонро бароят накушоям ва баракатро бароят нарезам, то даме ки эҳтиёҷе дигар намонад.

Хуруҷ 29:27 Ва синаи қурбонии ҷунбонӣ ва китфи қурбонии баландро, ки ҷунбишшаванда ва боло бардошта мешавад, аз қӯчқори тақдис, ҳатто аз он чи барои Ҳорун ва он чи барои писаронаш аст:

Ин порча тақдиси Ҳорун ва писаронашро бо пешниҳоди сина ва китфи қӯчқор ба Худованд тасвир мекунад.

1. Қурбонии Худованд: Чӣ тавр тақдиси Ҳорун ва писаронаш моро таълим медиҳад, ки худро ба Худо тақдим кунем

2. Даъвати муқаддасот: Аз ҷониби Худованд ҷудо шудан чӣ маъно дорад

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибодат 10:10-11 - Шумо бояд байни муқаддас ва маъмул ва байни нопок ва пок фарқ кунед; ва шумо бояд ба банӣ-Исроил тамоми ҳукмҳоеро, ки Худованд ба воситаи Мусо ба онҳо гуфтааст, таълим диҳед.

Хуруҷ 29:28 Ва он аз они Ҳорун ва писаронаш бар тибқи қонуни абадӣ аз банӣ-Исроил хоҳад буд, зеро ки ин қурбонии баланд аст, ва ин қурбонии баланд аз банӣ-Исроил аз қурбонии осоиштагии онҳо хоҳад буд. , ҳатто ҳадияи осмонии онҳо барои Худованд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Ҳорун ва писарони ӯ қонуни ҷовидона дар бораи қурбонии сулҳ ба Худо аз банӣ-Исроил хоҳанд буд.

1. Аҳамияти пешниҳоди қурбониҳои осоиштагӣ ба Худо

2. Муқаррар намудани муқаррароти ҷовидонаи қурбониҳои осоиштагӣ ба Худо

1. Забур 107:22 - Ва бигзор онҳо қурбониҳои шукргузорӣ кунанд, ва корҳои Ӯро бо шодӣ эълон кунанд.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне меваи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем.

Хуруҷ 29:29 Ва либосҳои муқаддаси Ҳорун баъд аз ӯ аз они писаронаш хоҳанд буд, то ки дар он тадҳин шаванд ва дар онҳо тақдис карда шаванд.

Худо ба Ҳорун амр дод, ки либоси муқаддаси худро ба писаронаш, ки бояд дар онҳо тадҳин ва тақдис шаванд, бидиҳад.

1. "Мероси имон: Интиқоли ҳазрати мо ба наслҳои оянда"

2. «Зиндагӣ бо мерос: тадҳиншуда ва муқаддас дар насли мо»

1. 1 Петрус 1:15-16 - «Лекин, чунон ки Даъват кардааст, муқаддас аст, дар ҳар коре, ки мекунед, муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

2. Такрори Шариат 6:4-7 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сӯҳбат кунед."

Хуруҷ 29:30 Ва он писаре ки ба ҷои ӯ коҳин аст, бояд онҳоро дар ҳафт рӯз, вақте ки ба хаймаи ҷомеъ меояд, то ки дар ҷои муқаддас хизмат кунад.

Писари коҳине, ки ҷои онҳоро мегирад, ҳангоме ки онҳо ба хаймаи ҷомеъ дохил мешаванд, то ки дар ҷои муқаддас хидмати худро иҷро кунанд, бояд ҳафт рӯз либоси коҳинӣ дар бар кунад.

1. Қудрати коҳинон: эътирофи вазифаи илоҳии хизмат дар ҷои муқаддас

2. Бахшида ба вазорат: Фаҳмидани аҳамияти пӯшидани либоси рӯҳонӣ

1. Ибриён 8:2-6 - Саркоҳини чизҳои нек дар оянда

2. 1 Петрус 2:5, 9 - Ҳамчун хонаи рӯҳонӣ ва каҳонати шоҳона сохта шудан

Хуруҷ 29:31 Ва қӯчқори тақдисро бигир, ва гӯшти ӯро дар ҷои муқаддас бубин.

Дар ин порча дар бораи тақдиси қӯчқор ва пухтани гӯшти он дар макони муқаддас сухан меравад.

1. Қувваи тақдис дар кори Худо

2. Ҷои муқаддас барои ҷашн гирифтани ҳузури Худо

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабони худро бо эътирофи исми Ӯ. Нек кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ибодат 1:3-4 - Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтанӣ аз рама бошад, вай бояд онро нари беайб тақдим намояд. Онро ба даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ меорад, то ки дар ҳузури Худованд пазироӣ шавад. Ӯ дасти худро бар сари қурбонии сӯхтанӣ мегузорад, ва аз номи ӯ қабул карда мешавад, то ки ӯро кафорат кунад.

Хуруҷ 29:32 Ва Ҳорун ва писаронаш гӯшти қӯчқор ва нони дар сабад бударо дар назди дари хаймаи ҷомеъ хоҳанд хӯрд.

Ҳорун ва писаронаш дастур дода шудааст, ки гӯшти қӯчқор ва нони сабадро дар назди даромадгоҳи хайма бихӯранд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи дастуроти Худо баракат меорад

2. Подшоҳии ибодат: Таҷрибаи ҳузури Худо ба воситаи қурбонӣ

1. Забур 51:17 - Қурбонии ман, эй Худо, рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро Ту, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

2. Ибодат 1:1-2 - Худованд Мусоро хонда, аз хаймаи ҷомеъ бо ӯ сухан гуфт. Ӯ гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Ҳар гоҳ касе аз шумо қурбоние барои Худованд биёрад, ҳамчун қурбонии худ ҳайвонеро аз рама ё гӯсфанд биёред».

Хуруҷ 29:33 Ва он чиро, ки кафорат карда шудааст, хоҳанд хӯрд, то ки онҳоро тақдис кунанд ва тақдис кунанд; лекин бегона аз он нахӯрад, зеро ки онҳо муқаддасанд.

Ба исроилиён фармон дода шуда буд, ки қурбониҳои кафоратро барои тақдис ва тақдис кардани онҳо бихӯранд, вале ба ҳеҷ каси бегона иҷозат намедод, ки қурбониҳои муқаддасро бихӯранд.

1. Қудси кафорат: Чӣ тавр системаи қурбонӣ халқи Исроилро муқаддас кард

2. Қудрати ҷудоӣ: Чаро муқаддасоти каффорат маҳдуд шуд

1. Ибодат 22:3-4 - Ба онҳо бигӯ: «Ҳар кӣ аз насли шумо дар тӯли наслҳои шумо, ба муқаддасоте, ки банӣ-Исроил ба Худованд мебахшад, наздик шавад, дар ҳоле ки вай нопокӣ дорад, аз байн бурда мешавад. ҳузури ман: Ман Худованд ҳастам.

4 Ҳеҷ кас аз насли Ҳорун, ки гирифтори бемории махавӣ ё хунравӣ аст, то пок нашавад, наметавонад аз чизҳои муқаддас бихӯрад. Ҳар кӣ ба чизи нопок дар тамос бо мурда ё марде, ки нутфааш хориҷ шудааст, ламс кунад,

2. Ададҳо 18:8-9 - Ва Худованд ба Ҳорун гуфт: «Инак, Ман ба ту ӯҳдадориҳои ҳадяҳоеро, ки ба ман дода шудаанд,, яъне тамоми чизҳои муқаддаси банӣ-Исроилро супурдаам. Ман онҳоро ба ту ҳамчун насибе ва ба писаронат ҳамчун ҳаққи абадӣ додаам. 9Ин аст аз они шумо муқаддастарин чизҳои аз оташ нигоҳ дошташуда: ҳар ҳадияи онҳо, ҳар ҳадияи ордии онҳо, ва ҳар қурбонии гуноҳи онҳо, ва ҳар қурбонии гуноҳи онҳо, ки барои ман тақдим мекунанд, муқаддастарин хоҳад буд. шумо ва барои писаронатон.

Хуруҷ 29:34 Ва агар чизе аз гӯшти тақдисҳо ё аз нон то саҳар бимонад, бақияашро дар оташ бисӯз: онро хӯрдан мумкин нест, зеро ки он муқаддас аст.

Боқимондаҳои қурбонии тақдис ва нон бояд субҳро сӯзонданд ва нахӯранд, зеро онҳо муқаддасанд.

1. Мақсади ҳадияҳои Худо - омӯхтани он, ки чаро қурбониҳои Худо муқаддасанд ва набояд сабукфикрона қабул карда шаванд.

2. Қудсияти ҳадияҳои Худо – Фаҳмидани моҳияти ҳадияҳои Худо ва вазнинии истеъмол накардани онҳо.

1. Ибодат 22:10-11 - Ба ҳеҷ кас берун аз коҳинон иҷозат дода намешавад, ки аз қурбониҳои муқаддас бихӯрад, бинобар ин онҳо бояд сӯзонда шаванд ва нахӯранд.

2. Ададҳо 18:9 - Коҳинон бояд дар бораи қурбониҳо барои Худованд, аз ҷумла сӯзондани боқимондаҳо ғамхорӣ кунанд.

Хуруҷ 29:35 Ва бо Ҳорун ва писаронаш аз рӯи ҳар он чи ба ту амр фармудаам, чунин амал намо: ҳафт рӯз онҳоро тақдис намо.

Худо ба Мӯсо амр медиҳад, ки Ҳорун ва писаронашро мувофиқи амри Ӯ ҳафт рӯз тақдис кунад.

1. Фармонҳои Худо барои баракат ва ҳифзи мост

2. Қудрати ҳафт

1. Такрори Шариат 28:1-2 - «Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш диҳӣ, то аҳком ва фароизи Ӯро, ки дар ин китоби шариат навишта шудааст, риоя намо, ва агар ба Худованд Худои худ рӯй оварӣ. бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту.

2. Ибодат 8:33 - "Ва шумо дар ҳафт рӯз аз дари хаймаи ҷомеъ берун наравед, то даме ки рӯзҳои тақдиси шумо ба охир нарасад: барои ҳафт рӯз Ӯ шуморо тақдис хоҳад кард".

Хуруҷ 29:36 Ва ҳар рӯз як говро барои қурбонии гуноҳ барои кафорат тақдим намо; ва қурбонгоҳро, вақте ки онро кафорат кардай, пок намо, ва онро тадҳин намо, то ки онро тақдис намо.

Барои кафорати қурбонгоҳ ва тақдис кардани он ҳар рӯз як гов қурбонӣ карда мешавад.

1. Қувваи кафорат: Чӣ гуна мо бахшишро қабул мекунем

2. Қудсияти қурбонгоҳ: муқаддас нигоҳ доштани ҷойҳои муқаддас

1. Румиён 3:23-25 - Зеро ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд; Ӯ ба воситаи файзи Худ ба воситаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, сафед карда шудааст: Худо Ӯро ба воситаи имон ба Хуни Ӯ кафорат муқаррар кардааст, то ки адолати Худро барои омурзиши гуноҳҳои гузашта, ба василаи пурсабрии Худо эълон кунад.

2. Ибриён 10:19-22 - Пас, эй бародарон, ҷуръат дошта бошед, ки ба муқаддастарин ба воситаи хуни Исо дохил шавед, бо роҳи нав ва зинда, ки Ӯ онро барои мо ба воситаи парда, яъне ба воситаи парда бахшидааст. гӯшт; Ва дорои саркоҳин бар хонаи Худо; Биёед бо дили содиқ бо итминони комили имон наздик шавем, ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисмамон бо оби пок шуста шудааст.

Хуруҷ 29:37 Ҳафт рӯз қурбонгоҳро кафорат карда, онро тақдис намо; ва он қурбонгоҳи муқаддастарин хоҳад буд: ҳар чизе ки ба қурбонгоҳ бирасад, муқаддас хоҳад буд.

Қурбонгоҳ бояд ҳафт рӯз тақдис ва муқаддас карда шавад, ва ҳар чизе ки ба он мерасад, муқаддас хоҳад шуд.

1. Қудси қурбонгоҳ: Чӣ гуна мо бояд ба хонаи Худо наздик шавем.

2. Худро барои ибодат муқаддас кардан: омодагӣ ба дидор бо илоҳӣ.

1. Ибодат 6:11 - Ва ин тавр онро (қурбонии ордиро) ба Худованд тақдим кунед: аз беҳтарин орди орди худ як кулчаро барои қурбонии болоӣ тақдим кунед; ва коҳин онро аз дасти ту хоҳад гирифт. ва онро ҳамчун қурбонии ҷунбонда ба ҳузури Худованд ҷунбонда хоҳад кард.

2. Ибриён 13:10 - Мо қурбонгоҳ дорем, ки онҳое ки ба хаймаи муқаддас хизмат мекунанд, ҳақ надоранд аз он бихӯранд.

Хуруҷ 29:38 Ин аст он чизе ки ту бар қурбонгоҳ қурбонӣ хоҳӣ кард; ду барраи соли якумро руз аз руз пай дар пай.

Ин порча аз Хуруҷ дастурҳоро оид ба пешниҳоди ду барраи яксола ҳамчун қурбонии доимӣ дар қурбонгоҳ тасвир мекунад.

1. Қурбонии доимӣ: Омӯзиш дар ибодати Худо

2. Қудрати ҳадя: Аҳамияти ҳадияҳо дар Хуруҷ

1. Ибриён 10:1-18: Фаҳмидани робитаи байни аҳдҳои кӯҳна ва нав

2. Румиён 12:1-2: Ҳаёти қурбонӣ ва ибодат ба Худо

Хуруҷ 29:39 Як баррaро саҳарӣ қурбонӣ кун; ва барраи дигарро бегоҳ қурбонӣ намо;

Дар порча қурбонии ду барра тасвир шудааст, ки яке саҳар ва дигаре бегоҳ.

1. Қувваи қурбонӣ: нуқтаи назари Китоби Муқаддас

2. Аҳамияти итоаткорӣ дар Аҳди Қадим

1. Ишаъё 53:7 - Ӯ мазлум ва ранҷу азоб мекашид, вале даҳони худро накушод; Ӯро мисли барра ба забҳ бурданд, ва чун гӯсфанд дар назди пашмтарошҳо хомӯш аст, бинобар ин ӯ даҳон накушод.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Хуруҷ 29:40 Ва бо як барра ҳиссаи даҳьяки орд бо чоряки як ҳин равғани кӯфта омехта; ва чорумин як ҳин шароб барои ҳадияи нӯшокӣ.

Дар Хуруҷ 29:40 миқдори даҳуми орд бо чоряки як ҳин равғани кӯфта омехта ва чаҳорумин ҳин шароб ҳамчун ҳадияи нӯшокӣ бо як барра пешниҳод карда шуд.

1. Қудрати қурбониҳо: Санҷиши Хуруҷ 29:40

2. Қудсияти додан: Омӯзиши қурбонӣ дар Хуруҷ 29:40

1. Ибодат 2:1-2 Ва ҳангоме ки касе хоҳад қурбонии ордӣ барои Худованд тақдим кунад, ҳадияи ӯ аз орди маҳин хоҳад буд; ва бар он равған рехт, ва бар он бухур бимолад, ва онро назди писарони Ҳорун — коҳинон хоҳад овард; ва аз он як мушти худро аз орди он, ва аз равғани он, бо тамоми ладанаш, бигирад; ва коҳин ёдгории онро бар қурбонгоҳ месӯзонад, то ки ҳадияи оташин барои Худованд атри гуворо бошад.

2. Ададҳо 28:14 Ва ҳадияҳои нӯшокии онҳо бояд ним ҳин шароб барои гов, ва сеяки ҳин барои қӯчқор, ва чаҳоряки ҳин барои барра; ин аст қурбонии сӯхтании ҳар як моҳ дар тамоми моҳҳои сол.

Хуруҷ 29:41 Ва барраи дигарро шомгоҳӣ тақдим намо, ва барои он мувофиқи ҳадияи ордии саҳарӣ ва бар тибқи ҳадияи нӯшокии он, барои атри ширин, ҳадияи оташин барои Худованд бикун.

Ин порча дар бораи қурбонии барра ҳамчун маззаи ширин, қурбонии оташин барои Худованд муҳокима карда мешавад.

1. Қудрати қурбонӣ: Таҳқиқи аҳамияти қурбонии барра

2. Бӯи ширин: Аҳамияти қурбонии барра

1. Такрори Шариат 16:2, Пас шумо фисҳро барои Худованд Худои худ, аз гӯсфандон ва говон, дар ҷое ки Худованд баргузидааст, барои гузоштани номи Ӯ дар он ҷо қурбонӣ кунед.

2. Ибодат 1:9, Аммо дарун ва пойҳояшро дар об бишӯяд; ва коҳин ҳамаашро бар қурбонгоҳ месӯзонад, то ки қурбонии сӯхтанӣ, ҳадияи оташин ва атри ширин барои Худованд бошад.

Хуруҷ 29:42 Ин қурбонии сӯхтании доимии наслҳои шумо дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд хоҳад буд: дар он ҷо бо ту вохӯрам, то ки дар он ҷо ба ту сухан гӯям.

Ин порча қурбонии сӯхтании доимиро тасвир мекунад, ки бояд дар назди дари хаймаи ҷамъомад дар ҳузури Худованд оварда шавад.

1. Муҳимияти қурбонӣ барои Худо: Дарсҳо аз Хуруҷ 29:42

2. Аҳамияти ибодат ва тарс дар назди Худованд

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. 1 Қӯринтиён 9:25 - Ҳар касе, ки дар бозиҳо рақобат мекунад, ба тамрини сахт мегузарад. Онҳо ин корро барои ба даст овардани тоҷе мекунанд, ки пойдор нахоҳад монд, аммо мо ин корро мекунем, то тоҷе, ки то абад боқӣ мемонад.

Хуруҷ 29:43 Ва дар он ҷо бо банӣ-Исроил вомехӯрам, ва хайма бо ҷалоли Ман тақдис хоҳад шуд.

Худо бо исроилиён дар хаймаи муқаддас вомехӯрад ва он бо ҷалоли Ӯ муқаддас мегардад.

1. Муқаддасоти хайма: Дарси муқаддасот

2. Чӣ тавр ҷалоли Худо дар ҳаёти мо зоҳир мешавад

1. Забур 29:2 - Ҷалолеро, ки исми Ӯст, ба Худованд васф кунед; Худовандро дар ҷалоли қудсият парастиш кунед.

2. Ишаъё 60:1-2 - Бархез, дурахшид, зеро нури ту омад, ва ҷалоли Худованд бар ту боло рафт. Зеро инак, зулмот рӯи заминро фаро хоҳад гирифт, ва

зулмотҳои ғафс қавмҳоро; балки Худованд бар шумо эҳьё хоҳад шуд, ва ҷалоли Ӯ бар шумо зоҳир хоҳад шуд.

Хуруҷ 29:44 Ва хаймаи ҷомеъ ва қурбонгоҳро тақдис хоҳам кард: Ҳорун ва писарони ӯро низ тақдис хоҳам кард, то ки ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунанд.

Худо хайма ва қурбонгоҳро, инчунин Ҳорун ва писаронашро тақдис хоҳад кард, то ки ба ӯ ҳамчун коҳин хизмат кунанд.

1. Даъват ба хизмат: чӣ гуна имони мо ба хидмати мо таъсир мерасонад

2. Подшоҳии Худо ва таъсири он ба ҳаёти мо

1. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои касеро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед

2. 1 Петрус 4:10-11 - Чӣ тавре ки ҳар кас ҳадия гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед. Агар касе сухан гӯяд, бигзор он кас мисли суханони Худо сухан гӯяд; Агар касе хизмат кунад, бигзор онро мувофиқи қобилияте ки Худо ато кардааст, ба ҷо оварад, то ки Худо дар ҳама чиз ба воситаи Исои Масеҳ ҷалол ёбад, ки ҳамду сано ва салтанат то абад Ӯро бод. омин.

Хуруҷ 29:45 Ва ман дар миёни банӣ-Исроил сокин шуда, Худои онҳо хоҳам буд.

Худо ваъда медиҳад, ки дар байни исроилиён зиндагӣ мекунад ва Худои онҳо хоҳад буд.

1. Ваъдаи Худо ба халқи худ: Чӣ гуна Худо аҳди худро бо Исроил иҷро мекунад.

2. Қувваи Имон: Зиндагӣ бо ҳузури Худо.

1. Ишаъё 43:3-4 - "Зеро ки Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам; Мисрро ба фидияи ту медиҳам, Куш ва Себоро ба ивази ту медиҳам. Зеро ки ту дар назари ман азиз ва гиромӣ ҳастӣ. ва азбаски туро дӯст медорам, ба ивази ту ба одамон, ба ивази ҷони ту халқҳо хоҳам дод».

2. Ирмиё 31:33 - "Аммо ин аст аҳде ки Ман бо банӣ-Исроил баъд аз он вақт хоҳам баст," мегӯяд Худованд. «Қонуни Худро дар зеҳни онҳо хоҳам гузошт ва дар дили онҳо хоҳам навишт: Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо халқи Ман хоҳанд буд».

Хуруҷ 29:46 Ва хоҳанд донист, ки Ман Худованд Худои онҳо ҳастам, ки онҳоро аз замини Миср берун овардаам, то ки дар миёни онҳо сокин шавам; Ман Худованд Худои онҳо ҳастам.

Худо ба исроилиён қудрат ва муҳаббати худро ҳамчун наҷотдиҳандаи онҳо хотиррасон мекунад, вақте ки онҳоро аз Миср берун мебарад ва дар миёни онҳо сокин аст.

1. Қудрати Муҳаббати бепоёни Худо

2. Сукунат дар назди Худованд

1. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба исми худ хондаам; ту аз они ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Забур 23 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад, дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ ҷонамро барқарор мекунад, ба хотири исми Худ маро дар роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

Хуруҷи 30-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 30:1-10 Худо барои сохтани қурбонгоҳи бухур дастур медиҳад. Қурбонгоҳ бояд аз чӯби акация сохта шуда, бо тиллои холис пӯшонида шавад. Он бояд дар ҷои муқаддас, дар пеши пардае, ки онро аз муқаддастарин макон ҷудо мекунад, гузошта шавад. Ҳорун, ҳамчун саркоҳин, бояд ҳар саҳар ва шом дар ин қурбонгоҳ бухур сӯзонад, то ки бӯи хушбӯйи Худованд бошад. Қурбонгоҳи бухур ҳамчун рамзи ибодат ва дуое, ки коҳинон аз номи Исроил пешкаш мекунанд, хизмат мекунад.

Сархати 2: Давомаш дар Хуруҷ 30:11-16, Худо ба Мусо амр медиҳад, ки дар байни исроилиён саршуморӣ гузаронад ва аз ҳар кас як ним шекел ҳамчун ҳадия барои Худованд ҷамъ кунад. Ин ҳадяро «пули кафорат» меноманд ва ҳамчун воситаи кафорати ҳаёти онҳо хизмат мекунад. Маблағи ҷамъшуда барои мақсадҳои гуногуне, ки бо нигоҳдории хайма ва хидматҳои он алоқаманданд, истифода мешавад.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 30:17-38, Худо дар бораи дигар чизҳои муқаддас дар хаймаи муқаддас дастур медиҳад. Барои Ҳорун ва писаронаш ҳавзаи биринҷӣ сохтан лозим аст, ки пеш аз ворид шудан ё дар қурбонгоҳ хизмат кардан дасту пойҳои худро бишӯянд. Илова бар ин, равғани тадҳинӣ, ки аз компонентҳои мушаххас тайёр карда мешавад, ба шарте ки ин равған танҳо барои тадҳин кардани коҳинон ва чизҳои муқаддас дар хаймаи муқаддас нигоҳ дошта мешавад. Дар ниҳоят, дастурҳо оид ба тайёр кардани омехтаи бухури хушбӯй бо истифода аз ҳанутҳои гуногун дода мешаванд, ки формулаи махсус танҳо барои истифода дар ибодат маҳфуз аст.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 30 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо барои сохтани қурбонгоҳи бухур;
Истифодаи чӯби акация бо тилло; ҷойгиркунӣ дар ҷои муқаддас;
Ҳар саҳару шом бухур сӯзондан; рамзи ибодат, намоз.

Амри барӯйхатгирии аҳолӣ ва ҷамъоварии пули кафорат;
Қурбонии нимшекел ҳамчун фидия барои ҷон;
Маблағҳое, ки барои нигоҳдории хайма ва хидматҳои он истифода мешаванд.

Дастурҳо дар бораи ҳавзаи биринҷӣ барои шустан, равғани тадҳин ва омехтаи бухури хушбӯй;
ҳавза барои поксозии коҳинон; тадҳин кардани равғани барои мақсадҳои муқаддас нигоҳ дошташуда;
Формулаи махсуси ҳанут танҳо дар ибодат истифода мешавад.

Ин боб ба унсурҳои иловагии дохили хайма, ки барои амалҳои динии исроилиён муҳиманд, тамаркуз мекунад. Қурбонгоҳи бухур ҳамчун ҷои ибодат ва ибодат хизмат мекунад, ки рамзи қурбонии хушбӯй ба ҳузури Худованд аст. Ҷамъоварии пули кафорат мафҳуми кафоратро таъкид мекунад ва захираҳоро барои нигоҳ доштани хаймаи муқаддас таъмин мекунад. Дастурҳо дар бораи ҳавзаи биринҷӣ, равғани тадҳинӣ ва бухури хушбӯй аҳамияти тозагӣ, тақдис ва эҷоди фазои муқаддасро дар маъбад, инъикоси анъанаҳои динии қадимаи Шарқи Наздик, ки дар он давра паҳн шудаанд, таъкид мекунанд.

Хуруҷ 30:1 Ва қурбонгоҳе бисоз, ки бар он бухур сӯзонад: онро аз чӯби ақл бисоз.

Худованд ба банӣ-Исроил фармуд, ки қурбонгоҳе аз чӯби акация бисозанд, то бухур сӯзонанд.

1. Қувваи Итоат - чӣ гуна фармудаҳои Худо ба баракат ва шодмонӣ мерасонад, агар риоя кунанд.

2. Дар Каломи Худо қувват ва тасаллӣ ёфтан - чӣ тавр истифода бурдани Навиштаҳо барои кӯмак дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо.

1. Яъқуб 1:22 - «Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед».

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

Хуруҷ 30:2 Дарозии он як зироъ ва бари он як зироъ хоҳад буд; чоркунҷа бошад, ва баландии он ду зироъ бошад: шохҳои он аз якхела бошад.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки қурбонгоҳи бухур бояд мураббаъ бошад, ки паҳлӯҳояш як зироъ ва баландии ду зироъ буда, шохҳояш аз ҳамон мавод аст.

1. Қудсияти Худо: қурбонгоҳи бухур дар Хуруҷ 30.

2. Бо қурбонии муқаддас ба Худо саҷда кардан: Маънои қурбонгоҳи бухур дар Хуруҷ 30.

1. Хуруҷ 30:1–5

2. Ибодат 16:12–15

Хуруҷ 30:3 Ва онро бо тиллои холис пӯшон, болояш ва паҳлӯҳояшро гирдогирд, ва шохҳояшро; ва дар гирди он тоҷе аз тилло бисоз.

Дар ин порча дастурҳо оид ба сохтани қурбонгоҳи муқаддаси тилло бо тоҷ оварда шудаанд.

1. Зебоии муқаддасот: Чӣ тавр мо метавонем ҳаёти худро қурбонгоҳи муқаддас гардонем

2. Қудрати тилло: Аҳамияти сармоягузорӣ дар он чизе, ки аз ҳама муҳим аст

1. 1 Петрус 2:5 - шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед.

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Хуруҷ 30:4 Ва дар зери тоҷи он ду ҳалқаи тиллоӣ бисоз, аз ду кунҷи он, аз ду тарафи он бисоз; ва онҳо бояд ҷойҳое бошанд, ки тағоҳо онро бардоранд.

Дар ин оят дастур оид ба сохтани ду ҳалқаи тиллоӣ ба кунҷҳои ашёи муқаддас, ки бо асоҳо барои бурдани он пайваст карда мешаванд, тасвир шудааст.

1. Зебоии муқаддасот: қадр кардани арзиши каломи Худо

2. Иҷрои фармудаҳои Худованд: Итоати дастуроти Худо

1. Забур 118:105: «Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст».

2. Румиён 12:2: «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Хуруҷ 30:5 Ва асоҳоро аз чӯби ақл бисоз, ва онҳоро бо тилло пӯшон.

Худо ба Мӯсо фармуд, ки аз чӯби акация ду асо сохта, онҳоро бо тилло пӯшонад.

1) Зебоии тоат: Чӣ гуна Худо хидмати содиқи моро подош медиҳад

2) Арзиши қурбонӣ: Омӯзиши эътимод ба Худо бо он чизе, ки мо аз ҳама азиз дорем

1) Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва хаста нашаванд."

2) Ибриён 11: 6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад".

Хуруҷ 30:6 Ва онро дар назди пардае ки назди сандуқи шаҳодат аст, ба пеши курсии шафқат, ки болои шаҳодат аст, бигузор, ки дар он ҷо бо ту вомехӯрам.

Ба Мусо дастур дода шуд, ки қурбонгоҳи бухурро дар назди пардае, ки дар наздикии сандуқи шаҳодат дар Қудси муқаддас ҷойгир буд, ҷойгир кунад, ки дар он ҷо Худо бо ӯ вомехӯрад.

1. Аҳамияти парда дар Китоби Муқаддас

2. Подшоҳии сандуқи шаҳодат

1. Ибриён 10:20 - Бо роҳи нав ва зинда, ки Ӯ онро барои мо ба воситаи парда, яъне ҷисми Худ бахшоидааст

2. Хуруҷ 25:22 - Ва дар он ҷо бо ту вомехӯрам ва аз болои курсии раҳмат, аз миёни ду каррубиён, ки бар сандуқи шаҳодат ҳастанд, бо ту гуфтугӯ хоҳам кард.

Хуруҷ 30:7 Ва Ҳорун ҳар саҳар бар он бухур хоҳад сӯзонд; ҳангоме ки чароғҳоро мепӯшонад, бар он бухур хоҳад сӯзонд.

Ҳорун дастур дода шуда буд, ки ҳар саҳар ҳангоми фурӯзон кардани чароғҳо дар қурбонгоҳ бухур сӯзонад.

1. Қувваи дуоҳо: Аҳамияти бухур дар замонҳои қадим

2. Тарбияи маросими саҳарӣ: муқаддас будани ҳаёти ҳаррӯза

1. Забур 141:2 - Бигзор дуои ман пеши ту чун бухур гузорад; ва боло кардани дастҳои ман ҳамчун қурбонии шом.

2. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо осеб дидааст? Бигзор вай дуо кунад. Оё ягон хурсандӣ? Бигзор ӯ таронаҳо бихонад.

Хуруҷ 30:8 Ва ҳангоме ки Ҳорун чароғҳоро шомгоҳ даргиронда, бар он бухур хоҳад сӯзонд, ва дар наслҳои шумо ба ҳузури Худованд бухури абадӣ хоҳад буд.

Худо ба Ҳорун амр фармуд, ки ҳар бегоҳ дар хаймаи муқаддас бухур сӯзонад, то ки қурбонии абадӣ барои Худованд бошад.

1. Дастурҳои Худо барои ибодат: Чӣ тавр мо метавонем Худоро ба воситаи тоат ҷалол диҳем

2. Чаро мо ба Худованд бухур пешкаш мекунем: Омӯзиши Хуруҷ 30:8

1. Юҳанно 4:23-24 - "Вале замоне меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро онҳо ҳамон гуна парастандагоне ҳастанд, ки Падар меҷӯяд. Худо рӯҳ аст ва парастандагони Ӯ. бояд дар рӯҳ ва ростӣ ибодат кунад».

2. Ибриён 13:15 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем."

Хуруҷ 30:9 Бар он на бухури бегона, на қурбонии сӯхтанӣ ва на қурбонии ордӣ тақдим накунед; ва бар он ҳадияи нӯшокӣ нарезед.

Ин порча дар Хуруҷ 30:9 қурбонии бухури аҷиб, қурбонии сӯхтанӣ, қурбонии гӯштӣ ё ҳадияи нӯшокӣ ба Худоро рӯҳафтода мекунад.

1. Худо итоаткорӣ мехоҳад, на қурбонӣ - 1 Подшоҳон 15:22

2. Худоро бо тамоми дили худ ибодат кунед - Такрори Шариат 6:5

1. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба василаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Хуруҷ 30:10 Ва Ҳорун дар як сол як бор шохҳои онро бо хуни қурбонии гуноҳ кафорат хоҳад кард: дар як сол як маротиба онро дар наслҳои шумо кафорат хоҳад кард; он барои Худованд муқаддас аст. .

Ҳорун барои кафорати қурбонгоҳи Худованд соле як маротиба масъул буд.

1: Ҳаёти мо бояд ба кафорати пайваста гуноҳҳои худ бахшида шавад, то ки мо дар робита бо Худо бимонем.

2: Мо даъват шудаем, ки якдигарро кафорат кунем, чунон ки ба Ҳорун амр шуда буд, ки қурбонгоҳи Худовандро кафорат кунад.

1: Ибриён 10: 4-5 Зеро мумкин нест, ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кунад. Бинобар ин, ҳангоме ки ба ҷаҳон омад, мегӯяд: "Қурбонӣ ва қурбонӣ кардан намехоҳӣ, балки бадане барои ман омода кардаӣ".

2: Румиён 3:23-25 Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд; Бо файзи Худ ба василаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, сафед шуда, Ӯро Худо ба воситаи имон ба Хуни Ӯ кафорат муқаррар кардааст, то ки адолати Худро барои омурзиши гуноҳҳои гузашта, ба василаи пурсабрии Худо эълон кунад.

Хуруҷ 30:11 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо бо Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Қудрати тоъат: Омӯзиш аз намунаи Мусо

2. Муҳимияти гӯш кардани овози Худо

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Хуруҷ 30:12 Ва ҳангоме ки ту ҷамъи банӣ-Исроилро аз рӯи шумораашон бигирӣ, онҳо бояд ҳар яке барои ҷони худ фидяе ба Худованд ато кунанд, вақте ки шумо онҳоро ҳисоб мекунед; ки дар байни онҳо ҳеҷ вабое набошад, вақте ки онҳоро шумораед.

Ин порча аз Хуруҷ тасвир мекунад, ки чӣ тавр ҳар як исроилӣ ҳангоми ҳисоб кардани шумораи онҳо ба Худованд фидя медод, то аз бало пешгирӣ кунад.

1. Қувваи додан: Чӣ гуна Худо барои мардумаш ризқ медиҳад

2. Аҳамияти фидя: Таҳқиқи муҳаббати Худо

1. 1 Петрус 1:18-19 - Чунки шумо медонед, ки шумо бо чизҳои фосид, мисли нуқра ва тилло, аз суханони беҳудаи шумо, ки аз ҷониби падаронатон гирифта шудааст, фидия дода нашудаед; Аммо бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ, мисли барраи беайб ва беайб.

2. Ишаъё 55:1 - Эй ҳар ташна, ба об биёед ва касе ки пул надорад; биёед, харед ва бихӯред; Оре, биё, май ва ширро бе пул ва бе нарх бихар.

Хуруҷ 30:13 Инро ба ҳар касе, ки аз миёни шуморашудагон мегузарад, бояд ним сикел пас аз сиқли маъбад бидиҳад: (як шекел бист гера аст,) ним сикел ҳадияи Худованд хоҳад буд.

Худованд моро даъват мекунад, ки бахше аз дороии худро ба Ӯ бидиҳем.

1: Мо бояд ба Худо вақт, пул ва захираҳои худро саховатмандона бахшем.

2: Худо мехоҳад, ки мо баракатҳои худро мубодила кунем ва садоқати худро тавассути ҳадияҳоямон нишон диҳем.

Салиби 1: Масалҳо 3:9-10 Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо: анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва прессҳои ту аз шароби нав дарида хоҳад шуд.

Салиби 2: 2 Қӯринтиён 9:6-7 Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Хуруҷ 30:14 Ҳар кӣ аз миёни шумори шумор меравад, аз бистсола ва болотар, бояд барои Худованд ҳадия диҳад.

Ин оят мефаҳмонад, ки ҳамаи одамони аз бистсола ва калонтар бояд ба Худованд ҳадия кунанд.

1. Ҳадяи шукргузорӣ: Муҳимияти бозгашт ба Худо

2. Қувваи итоаткорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худованд

1. Такрори Шариат 16:16-17 - «Ҳамаи писарони ту дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб хоҳад кард, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди нони фатир, иди ҳафтаҳо ва хаймаҳо. Онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд;

2. Аъмол 5: 1-2 - "Аммо Ҳанониё ном марде бо занаш Сафира як пораи амволро фурӯхт; бо огоҳии пурраи занаш як қисми даромадро нигоҳ дошт ва танҳо як қисми онро оварда, ба назди пойҳои ҳавориён».

Хуруҷ 30:15 Сарватдорон бештар нахоҳанд дод, ва мискинон камтар аз ним сиқл надиҳанд, вақте ки онҳо ба Худованд ҳадия медиҳанд, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунанд.

Дар ин порча аз Хуруҷ гуфта мешавад, ки ҳангоми қурбонӣ ба Худованд, ҳама новобаста аз сарват, бояд ҳамон миқдор бидиҳад.

1. Баробарии қурбонӣ: Фаҳмидани даъвати Худо барои саховатмандӣ дар Хуруҷ 30:15

2. Саховатмандӣ дар баробари нобаробарӣ: риояи адолат дар ҳадияҳо ба Худо

1. Ибодат 5:15-16 - «Агар касе имони худро вайрон кунад ва дар ягон чизи муқаддаси Худованд беихтиёр гуноҳ кунад, вай ҳамчун ҷуброн ба Худованд қӯчқори беайб аз рама оварад, ки дар сиқли нуқра, мувофиқи сиқили маъбад, барои қурбонии гуноҳ; вай инчунин барои гуноҳе, ки дар чизи муқаддас кардааст, ҷуброн хоҳад кард, ва бар он панҷяки онро илова карда, ба коҳин

медиҳад; коҳин кафорат мекунад. барои ӯ бо қӯчқори қурбонии гуноҳ, ва ӯ омурзида хоҳад шуд».

2. 2 ба Қӯринтиён 8:13-14 - "Зеро ки ман дар назар надорам, ки дигарон сабук шаванду шумо гаронии шумо шавад, балки он аст, ки фаровонии шумо дар айни ҳол эҳтиёҷоти онҳоро қонеъ гардонад, то фаровонии онҳо ба шумо кӯмак расонад. лозим аст, то инсоф бошад, чунон ки навишта шудааст: "Ҳар кӣ бисьёр ҷамъ кард, ҳеҷ чиз бақия надошт, ва ҳар кӣ кам ҷамъ кард, камӣ надошт".

Хуруҷ 30:16 Ва пули кафорати банӣ-Исроилро гирифта, онро барои хизмати хаймаи ҷомеъ таъин намо; То ки он ба ҳузури Худованд ёдгорие барои банӣ-Исроил бошад, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунад.

Ин оят аз Хуруҷ тасвир мекунад, ки чӣ тавр банӣ-Исроил бояд пули кафоратро барои хидмати хаймаи муқаддас ҳамчун ёдгорие ба ҳузури Худованд истифода баранд, то ҷонҳои худро кафорат кунанд.

1. Кафолати Исо: Ёдбуди ниҳоӣ

2. Ҳадафи каффорат: кафорати ҷони мо

1. Ибриён 9:11-14 - Қурбонии Масеҳ ҳамчун кафорати яквақта барои гуноҳҳои мо

2. Ишаъё 53: 5-6 - Худованд гуноҳи моро ҷазо медиҳад ва ғаму андӯҳи моро барои кафорати гуноҳҳои мо бардошт.

Хуруҷ 30:17 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо бо Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Итоати Мусо: Намунае барои мо имрӯз

2. Ҳидояти Худо: Чӣ гуна бояд дастуроти Ӯро қабул ва риоя кард

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Юҳанно 14:15-17 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард. Ва Ман аз Падар хоҳиш хоҳам кард, ва Ӯ ба шумо Ёвари дигаре хоҳад дод, ки то абад бо шумо бошад, ҳатто Рӯҳи ростиро, ки ҷаҳон Ӯро қабул карда наметавонад, зеро ки Ӯро на мебинад ва на мешиносад. Шумо Ӯро мешиносед, зеро ки Ӯ бо шумо сокин аст ва дар шумо хоҳад буд.

Хуруҷ 30:18 Ҳамчунин лӯхтак аз мисин ва пои ӯро низ аз мисин бисоз, то ки онро шуст; ва онро дар миёни хаймаи ҷомеъ ва қурбонгоҳ бигузор, ва дар он об гузор.

Худо ба Мусо амр дод, ки як лӯлаи мисин бо пои мисин созад, то дар байни хаймаи муқаддас ва қурбонгоҳ гузорад ва аз об пур шавад.

1. Муҳимияти шустан: Омӯзиши Хуруҷ 30:18

2. Покӣ дар паҳлӯи худотарсӣ аст: Мулоҳиза дар лаби Лавер

1. Юҳанно 13:10 - "Касе ки шуста шудааст, на танҳо ба шустани пойҳои худ эҳтиёҷ дорад, балки ҳар ҷиҳат пок аст".

2. Ишаъё 1:16 - "Туро бишӯй, пок кун; бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; бадӣ карданро бас кун".

Хуруҷ 30:19 Зеро ки Ҳорун ва писаронаш дасту пойҳои худро дар он бишӯянд.

Хуруҷ 30:19 ба мо хотиррасон мекунад, ки муҳимияти пок нигоҳ доштани худро ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам рӯҳонӣ.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки худро ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам рӯҳонӣ пок ва пок нигоҳ дорем.

2: Пок кардани худро аз гуноҳ қадами зарурӣ дар сафари рӯҳонии мост ва онро метавон тавассути дуо, тавба ва имон ба Исои Масеҳ анҷом дод.

1: Юҳанно 13:10 - Шахсе, ки шуста шудааст, на танҳо ба шустани пойҳои худ эҳтиёҷ дорад, балки ҳар ҷиҳат пок аст.

2: Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Хуруҷ 30:20 Вақте ки онҳо ба хаймаи ҷомеъ даромаданд, бояд бо об шуста шаванд, то ки намиранд; ё ҳангоме ки ба қурбонгоҳ барои хизмат кардан наздик меоянд, то ки қурбонии оташин барои Худованд сӯзонанд;

Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки пеш аз ворид шудан ба хаймаи муқаддас ё ба қурбонгоҳ наздик шудан бо об шуста шаванд, то ки барои Худованд қурбонӣ кунанд.

1. Аҳамияти муқаддасот ва тозагӣ пеш аз дохил шудан ба ҳузури Худо.

2. Дастур барои шустушӯ: Нишонаи раҳмат ва муҳаббати Худованд ба мардумаш.

1. Ибодат 8:6 - «Ва Мусо Ҳорун ва писаронашро оварда, бо об шуст».

2. Ҳизқиёл 36:25-27 - "Он гоҳ Ман бар шумо оби пок мепошам, ва шумо пок хоҳед буд: аз ҳар нопокии шумо ва аз тамоми бутҳои худ, шуморо пок хоҳам кард. Дили нав низ ба шумо хоҳам дод, ва рӯҳи навро дар дохили шумо хоҳам гузошт, ва дили сангинро аз ҷисми шумо дур хоҳам кард, ва ба ту дили ҷисм хоҳам дод, ва рӯҳи Худро дар дохили шумо хоҳам гузошт, ва шуморо водор хоҳам кард, ки мувофиқи фароизи худ рафтор кунед. , ва шумо ҳукмҳои Маро риоя намуда, ба амал оваред».

Хуруҷ 30:21 Пас, онҳо дастҳо ва пойҳои худро бишӯянд, то ки намиранд; ва ин барои онҳо, ҳатто барои ӯ ва насли ӯ дар наслҳои онҳо ҳукми абад хоҳад буд.

Ин порча расми шустани дасту пойро ҳамчун қонуни абадӣ тавсиф мекунад, ки Худо ба Мусо ва банӣ-Исроил додааст, то онҳо намиранд.

1. Қудси тоъат: Мо бояд ба фармудаҳои Худо итоат кунем ва аҳкоми Ӯро иҷро кунем, то дар файзи Ӯ зиндагӣ кунем.

2. Қувваи расму оинҳо: Шустани дасту по як маросими амиқест, ки метавонад ғизои рӯҳонӣ оварад.

1. Матто 15:1-20 - Исо дар бораи аҳамияти эҳтиром кардани қонуни Худо таълим медиҳад.

2. Забур 118:9-16 - Забурнавис қонунҳо ва аҳкомҳои Худоро баланд мекунад.

Хуруҷ 30:22 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд Мусоро насиҳат дод.

1. Иҷрои дастурҳои Худованд

2. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо

1. Такрори Шариат 10:12–13

2. Матто 7:24–27

Хуруҷ 30:23 Ту низ барои худ ҳанутҳои асосӣ бигир: аз мури холис панҷсад сиқл, ва аз дорчини ширин нисфи ҳамин қадар, ҳатто дусаду панҷоҳ сиқл, ва аз каламус дусаду панҷоҳ сиқл,

Дар ин порча дар бораи амри Худо ба Мӯсо сухан меравад, ки панҷсад шекел мури холис, дусаду панҷоҳ сикел дорчини ширин ва дусаду панҷоҳ сиқл каломи ширин бигирад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки беҳтарин ва бебаҳотарин дороии худро ба назди Ӯ биёрем.

2: Вақте ки Худо ба мо дастур медиҳад, мо бояд ба онҳо итоат кунем ва ба Ӯ таваккал кунем.

1: Масалҳо 3: 5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Румиён 12:1-2 "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат кунед, аммо бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

Хуруҷ 30:24 Ва аз кассия панҷсад сиқл, бар ивази шекели маъбад ва аз зайтуни равғанин як хин;

Худо ба Мусо амр дод, ки панҷсад сиқл кассия ва як ҳин равғани зайтун бигирад, то дар маъбад истифода шавад.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Мукаддас ва мукаддасоти Хонаи Худо

1. Хуруҷ 20: 3-6 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкаеро ба сурати чизе дар осмон ё дар замин дар зери ва ё дар обҳои поёнӣ насоз. Саҷда накун. ба онҳо фурӯд овар ё ба онҳо саҷда кун, зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам, ва фарзандонро барои гуноҳи падару модар то насли сеюм ва чоруми онҳое ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам».

2. Ибодат 19:2 - Ба тамоми ҷамоати Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: муқаддас бошед, зеро Ман, Худованд Худои шумо, муқаддас ҳастам.

Хуруҷ 30:25 Ва онро равғани атрафшони муқаддас, омехтаи атрафшон мувофиқи санъати дорусозӣ бисоз: он равғани тадҳинкунандаи муқаддас хоҳад буд.

Худо ба Мӯсо амр дод, ки мувофиқи ҳунари дорусозӣ равғани муқаддаси тадҳин созад.

1. Қувваи тадҳин: Чӣ тавр баракати Худо метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Принсипҳои библиявии тадҳин: Фаҳмидани ҳадафи тадҳин дар Навиштаҳо

1. Яъқуб 5:14 - Оё касе дар байни шумо бемор аст? бигзор пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор дар бораи ӯ дуо гӯянд, ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд;

2. Забур 23:5 - Ту дар ҳузури душманонам дастархон меорӣ: сари маро бо равған молидай; косаи ман мерезад.

Хуруҷ 30:26 Ва бо он хаймаи ҷомеъ ва сандуқи шаҳодатро тадҳин намо,

Худованд фармуд, ки хаймаи муқаддас ва сандуқи шаҳодат тадҳин карда шавад.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қудрати тадҳин дар хизмати Худо.

1. Хуруҷ 30:26 - "Ва бо он хаймаи ҷомеъ ва сандуқи шаҳодатро тадҳин хоҳӣ кард".

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Хуруҷ 30:27 Ва миз ва тамоми зарфҳои вай, ва шамъдон ва зарфҳои вай, ва қурбонгоҳи бухур,

Худо ба исроилиён амр дод, ки барои хайма миз, зарфҳо, шамъдон ва қурбонгоҳи бухур созанд.

1: Худо ба тафсилот ғамхорӣ мекунад ва моро низ амр мекунад, ки ҳамин тавр кунем.

2: Мо бояд ба аҳкоми Худо итоат кунем ва омода бошем, ки он чизеро, ки Ӯ аз мо талаб кардааст, созем.

1: Масалҳо 4:23 - Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ доред; зеро масъалахои хаёт аз он иборат аст.

2: Matthew 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Хуруҷ 30:28 Ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бо тамоми зарфҳояш, ва ҷӯйбор ва пояш.

Дар ин порча қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва зарфҳои ба он алоқаманд, аз ҷумла ҷӯйбор ва пои он тасвир шудааст.

1. Муҳимияти қурбонӣ барои Худованд.

2. Аҳамияти ашёи гуногуне, ки дар ќурбонї истифода мешаванд.

1. Ибодат 1:3-9 - Дастурҳо оид ба овардани қурбонӣ ба Худованд.

2. Ибриён 9:22 - Хуни Исо, қурбонии комил.

Хуруҷ 30:29 Ва онҳоро тақдис намо, то ки аз ҳама муқаддас бошанд; ҳар он чи ба онҳо мерасад, муқаддас хоҳад буд.

Худо моро даъват мекунад, ки муқаддас бошем ва ҷудо шавем.

1: "Зиндагӣ дар ҳаёти муқаддас"

2: "Ҷудо шудан барои мақсадҳои Худо"

1:1 Петрус 1:16 - Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2: Титус 2:11-14 - Зеро файзи Худо, ки наҷот меорад, ба ҳамаи одамон зоҳир шуда, ба мо таълим медиҳад, ки беимонӣ ва ҳавасҳои дунявиро инкор карда, дар ин ҷаҳони ҳозира бояд оқилона, одил ва парҳезгорона зиндагӣ кунем; Дар ҷустуҷӯи он умеди муборак ва зуҳури ҷалоли Худои бузург ва Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ; Он ки Худро барои мо фидо кард, то ки моро аз ҳар бадӣ раҳоӣ диҳад ва барои Худ халқи хоси ғаюр дар аъмоли некро пок гардонад.

Хуруҷ 30:30 Ва Ҳорун ва писаронашро тадҳин намо, ва онҳоро тақдис намо, то ки онҳо ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунанд.

Худо ба Мусо амр дод, ки Ҳорун ва писаронашро тадҳин кунад ва онҳоро тақдис кунад, то онҳо дар вазифаи коҳинӣ хизмат кунанд.

1. Даъвати коҳинон: Омӯзиши Хуруҷ 30:30

2. Қудси коҳинон: Чӣ тавр Худо халқи махсусро ҷудо кардааст

1. Ибриён 5:1-4 - Хизмати Саркоҳини Масеҳ

2. 1 Петрус 2:5-9 - Сангҳои зиндаи хонаи рӯҳонӣ

Хуруҷ 30:31 Ва ту ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: «Ин равғани тадҳинкунандаи муқаддас барои ман дар наслҳои шумо хоҳад буд».

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки равғани тадҳини муқаддас тайёр кунанд, то дар наслҳои худ ҳамчун аломати муқаддас истифода шаванд.

1. «Аҳамияти равғани тадҳин: рамзи муқаддасӣ ва вафодорӣ»

2. "Ваъдаи аҳди Худо: равғани тадҳин ҳамчун нишонаи баракат"

1. Ишаъё 61:1-3 - Тадҳини Рӯҳ барои расонидани хушхабар ба мазлумон.

2. Ибриён 9:11-14 - Хуни Масеҳ ҳамчун рамзи аҳди нав.

Хуруҷ 30:32 Он бар ҷисми одам нарезед, ва аз рӯи таркиби он чизи дигаре насозед: он муқаддас аст, ва он барои шумо муқаддас хоҳад буд.

Ин порча моро ҳидоят мекунад, ки равғани тадҳини муқаддасро ба гӯшти мардум нарезем ва дигар равғани монанди он насозем.

1. Қудсияти равғани тадҳин: Фаҳмидани муқаддас будани ҳадяҳои Худо

2. Муҳимияти риояи дастуроти Худо: риояи Каломи Худо барои ҳаёти мо

1. 2 Қӯринтиён 1:21-22 - Худост, ки ҳам моро ва ҳам шуморо дар Масеҳ устувор месозад. Ӯ моро тадҳин кард, мӯҳри моликияти Худро бар мо гузошт ва Рӯҳи Худро дар дилҳои мо ҳамчун амонат гузошт ва кафолати ояндаро дод.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Хуруҷ 30:33 Ҳар кӣ монанди он омехта кунад, ё ҳар кӣ аз он бар шахси бегона бимолад, ҳатто аз миёни қавми худ маҳв карда хоҳад шуд.

Ин порча ҳушдор медиҳад, ки ба равғани тадҳини муқаддас илова кардани ягон компонент ё истифода аз он ба ҳар касе, ки аз халқи Худованд нест.

1. Қувваи равғани тадҳин: тӯҳфаи махсуси Худо ба халқаш

2. Чаро итоат кардан ба аҳкоми Худованд муҳим аст?

1. Ибриён 13:20-21 Акнун Худои осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро аз мурдагон эҳё кард, он чӯпони бузурги гӯсфандон, ба воситаи хуни аҳди ҷовидонӣ, туро дар ҳар кори нек барои иҷрои иродаи Ӯ комил гардонад. , ба воситаи Исои Масеҳ он чи дар назари Ӯ писанд аст, дар шумо ба амал оваред; ки то абад ҷалол бод. омин.

2. 1 Юҳанно 2:27 Аммо тадҳине ки шумо аз Ӯ гирифтаед, дар шумо сокин аст, ва шумо эҳтиёҷ надоред, ки касе шуморо таълим диҳад; ва чунон ки ба шумо таълим додааст, дар Ӯ бимонед.

Хуруҷ 30:34 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Барои худ ҳанутҳои ширин, стакта, оника ва галбану бигир; ин ҳанутҳои ширин бо бухури холис: аз ҳар як вазн яксон хоҳад буд;

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ҳанутҳои мушаххас бигирад ва онҳоро бо бухур барои сохтани равғани тадҳини муқаддас истифода барад.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худо

2. Муқаддас будани равғани тадҳин

1. Забур 133:2 - Он мисли равғани қиматбаҳо бар сари риш, риши Ҳорун ва дар канори либосҳои ӯ мерезад.

2. Яъқуб 5:14 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд.

Хуруҷ 30:35 Ва онро атри атриёт, яъне қаннодӣ мувофиқи санъати дорусозӣ, бо ҳам тафсон, пок ва муқаддас гардон;

Худованд ба Мӯсо дастур медиҳад, ки атри махсусе созад, ки мувофиқи ҳунари аптека, бо ҳам мутавассит ва пок ва муқаддас нигоҳ дошта шавад.

1. Қудрати атр: Чӣ тавр Худо аз бӯи ширин истифода мебарад, то моро бо Ӯ пайваст кунад

2. Санъати аптека: Фаҳмидани аҳамияти дастуроти Худо

1. Ишаъё 57:15 - Зеро чунин мегӯяд, ки баланд ва баланд, ки сукунат дорад, абадият аст, ки номи Ӯ муқаддас аст: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокин ҳастам, ва инчунин бо он ки аз рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, рУхи камбагалонро зинда гардонад ва дили пушаймононро зинда кунад.

2. Ваҳй 8:3-4 - Ва фариштаи дигар омада, назди қурбонгоҳ бо бухури тилло истод, ва ба ӯ бухури зиёде дода шуд, ки бо дуоҳои ҳамаи муқаддасон бар қурбонгоҳи тиллоии пеши тахт ва дуди бухур бо дуои муқаддасон аз дасти фариштаба ҳузури Худо бархост.

Хуруҷ 30:36 Ва як қисми онро хеле хурд кӯфта, пеши шаҳодат дар хаймаи ҷомеъ, ки дар он ҷо бо ту вомехӯрам, бигузор: он барои шумо муқаддас хоҳад буд.

Худо ба Мӯсо амр дод, ки як миқдор бухурро гирифта, онро майда карда, дар назди сандуқи шаҳодат дар хаймаи муқаддас гузорад.

1. Қудрати тоъат: Иҷрои дастурҳои Худо

2. Ҳазрати Худо: Эҳтиром ва тарс дар ҳузури Ӯ

1. Луқо 10:27: Ва ӯ дар ҷавоб гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми қуввати ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор; ва ёри худро мисли худат.

2. Яъқуб 1:22: Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед.

Хуруҷ 30:37 Ва дар бораи атри хушбӯй, ки месозӣ, мувофиқи таркиби он барои худ насоз: он барои ту барои Худованд муқаддас хоҳад буд.

Ин оят аз Хуруҷ ба мо дастур медиҳад, ки барои худамон ҳамон атр тайёр накунем, зеро он барои Худованд муқаддас аст.

1. Муҳимияти эҳтироми Худо бо аъмоли худ

2. Чаро муҳим аст, ки чизҳои махсусро барои Худо нигоҳ дорем?

1. Такрори Шариат 14:2 Зеро ки ту қавми муқаддаси Худованд Худои худ ҳастӣ, ва Худованд туро баргузидааст, то ки бар ҳамаи халқҳои рӯи замин қавми хосе бошӣ.

2. Матто 22:37-40 Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор". Бар ин ду ҳукм тамоми шариат ва анбиё овезон аст.

Хуруҷ 30:38 Ҳар кӣ ба он монанд кунад, то бӯи онро бӯй кунад, ҳатто аз миёни қавми худ маҳв карда мешавад.

Фармонҳои Худоро бояд иҷро кард ва нофармонҳо аз байни мардум бурида мешаванд.

1. Итоат – баракат ва лаънати пайравӣ аз Каломи Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 28:15 - Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Хуруҷи 31-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 31:1-11, Худо Басалъил ва Оҳолиобро ҳамчун ҳунармандони моҳир, ки аз Рӯҳи Худо пур шуда буданд, таъин мекунад, то сохтмони хайма ва асбобҳои онро назорат кунанд. Онҳо дар ҳунарҳои гуногун, аз қабили кандакорӣ, кандакорӣ, бофандагӣ ва кор бо тилло, нуқра ва биринҷӣ истеъдод доранд. Ба ин ҳунармандон муваззаф шудаанд, ки ҳама чизеро, ки барои ибодат ва хидмат дар хайма лозим аст, мувофиқи мушаххасоти Худо офаридаанд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 31:12-17 идома дода, Худо аҳамияти риоя кардани рӯзи шанберо ҳамчун аломати байни Ӯ ва халқаш таъкид мекунад. Ӯ ба онҳо амр мекунад, ки дар он рӯз аз кор худдорӣ карда, онро муқаддас нигоҳ доранд. Риояи рӯзи шанбе аҳди абадӣ дар наслҳои онҳо эътирофи нақши Яҳува ҳамчун Офаридгори онҳо ва муносибати беназири онҳо бо Ӯ мебошад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 31:18, пас аз он ки бо Мусо дар кӯҳи Сино чил рӯзу шаб сӯҳбат кард, Худо ба ӯ ду лавҳаи сангин дод, ки дар он аҳкоми Ӯ Даҳ Аҳком мавҷуд аст. Ин лавҳаҳо ҳамчун шаҳодати хаттии қонунҳои ахлоқии Худо хизмат мекунанд, ки муносибати Исроилро бо Ӯ ва бо ҳамдигар танзим мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 31 пешниҳод мекунад:
Басалъил ва Оҳолиобро устои моҳир таъин кардан;
Дар ҳунарҳои гуногун барои сохтани хайма, асбобу анҷом;
Масъул барои эҷоди ҳама унсурҳои зарурӣ тибқи мушаххасоти илоҳӣ.

Диққат ба риояи рӯзи шанбе;
Фармони муқаддас нигоҳ доштани он; худдорӣ аз кор;
Рӯзи шанбе ҳамчун аҳди ҷовидона хизмат мекунад, ки нақши Яҳуваро ҳамчун Офаридгор эътироф мекунад.

Худо ба Мусо ду лавҳаи сангин медиҳад, ки даҳ Аҳкомро дар бар мегиранд;
Шаҳодатномаи хаттӣ дар бораи қонунҳои ахлоқие, ки муносибати Исроилро бо Худо ва ҳамдигар танзим мекунанд.

Дар ин боб интихоби ҳунармандони моҳир барои анҷоми сохтмони хайма таъкид шуда, аҳамияти ҳунармандӣ ва таваҷҷуҳ ба ҷузъиёт дар эҷоди фазои муқаддас барои ибодат таъкид шудааст. Риояи рӯзи шанбе ҳамчун аломати муносибати аҳди онҳо бо Худо таъкид шуда, ба онҳо хотиррасон мекунад, ки барои истироҳат ва ибодат вақт ҷудо кунанд. Додани лавҳаҳои сангине, ки даҳ Аҳкомро дар бар мегиранд, қонунҳои ахлоқии Худоро ҳамчун чаҳорчӯбаи роҳнамо барои рафтори исроилиён мустаҳкам мекунанд ва ҳамчун ёдраскунандаи масъулиятҳои онҳо дар муносибатҳои аҳдиашон бо Яҳува хизмат мекунанд.

Хуруҷ 31:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба ӯ хабар дод.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр мо метавонем ҳангоми суханронии Худованд ҷавоб диҳем

2. Итоат дар посух ба даъвати Худо: Мо аз Мусо чӣ омӯхта метавонем

1. Хуруҷ 31:1 - Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

2. Румиён 10:17 - Пас, имон ба воситаи шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Худо меояд.

Хуруҷ 31:2 Инак, Ман Басалъил ибни Урӣ ибни Ҳурро аз сибти Яҳудо ном бурдам:

Худо Базалилро бандааш интихоб кардааст.

1. Даъвати Худо: Сафари пайравӣ аз иродаи Худо

2. Халқи баргузидаи Худо: Нақши худро ҳамчун бандагони Худованд қабул кардан

1. Забур 25:4-5 - «Роҳҳои Худро ба ман бидон, эй Худованд; роҳҳои Худро ба ман таълим деҳ. Маро ба ростии Худ роҳнамоӣ кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; Ман ҳама чизро интизорам. рӯз."

2. Ишаъё 6:8 - "Ман низ овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: "Киро бифиристам ва кӣ барои мо хоҳад рафт? Он гоҳ гуфтам: "Инак ман ҳастам; маро бифирист".

Хуруҷ 31:3 Ва ман ӯро аз рӯҳи Худо, аз ҳикмат, ва дар ақл, ва дониш ва аз ҳар гуна ҳунар пур кардам,

Худо Басалъилро аз тамоми рӯҳи Худо пур кардааст, то ки хирад, фаҳм, дониш ва маҳорат дар ҳунар дошта бошад.

1: Ҳеҷ гоҳ нодида нагиред, ки Худо бо як шахс чӣ кор карда метавонад, вақте ки Ӯ онҳоро бо рӯҳи Худо пур мекунад.

2: Бо рӯҳи Худо Басалъил тавонист бо хирад, фаҳмиш, дониш ва ҳунармандӣ корҳои бузургро ба анҷом расонад.

1: Isaiah 54: 2 "Ҷои хаймаи худро васеъ кун, ва бигзор онҳо пардаҳои манзилҳои туро дароз кунанд: дареғ надеҳ, риштаҳои худро дароз ва сутунҳои худро мустаҳкам кун".

2: Қӯлассиён 1: 9-10 "Бинобар ин мо низ, аз рӯзе, ки онро шунидем, дар ҳаққи шумо дуо гуфтанро бас намекунем ва мехоҳем, ки шумо аз дониши иродаи Ӯ бо тамоми ҳикмат ва фаҳмиши рӯҳонӣ пур шавед. ; То ки шумо сазовори Худованд ба ҳар гуна писандида рафтор кунед, дар ҳар кори нек пурсамар бошед ва дар шинохти Худо афзун гардед».

Хуруҷ 31:4 Барои сохтани корҳои маккор, кор кардан дар тилло, нуқра ва мис,

Худованд ба исроилиён дастур дод, ки аз тилло, нуқра ва мис асарҳои санъат созанд.

1. Қувваи офариниш: Чӣ гуна ҳунарҳои мо симои Худоро инъикос мекунанд

2. Зебоии ҳунармандӣ: Ҷустуҷӯи маъно дар раванд

1. Ҳастӣ 1:27 - Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; онҳоро марду зан офаридааст.

2. Воиз 3:11 - Ӯ ҳама чизро дар вақти худ зебо кардааст. Дар дили инсон низ абадиятро гузоштааст; вале ҳеҷ кас дарк карда наметавонад, ки Худо аз аввал то ба охир чӣ кардааст.

Хуруҷ 31:5 Ва дар буридани сангҳо, гузоштани онҳо ва дар кандакории чӯб, ба ҳар гуна ҳунар кор кардан.

Худо Базалил ва Аҳолиёбро таъин кард, ки кори ҳунармандӣ ва сохтани ашё барои хайма ва асбобу анҷоми онро назорат кунанд.

1. Қувваи кор: Чӣ тавр меҳнати мо Малакути Худоро бунёд карда метавонад

2. Даъвати ҳунармандӣ: Истеъдодҳои худро барои ҷалоли Худо истифода баред

1. 1 Қӯринтиён 3:9-11 - Зеро мо ҳамкорон дар хизмати Худо ҳастем; шумо майдони Худо ҳастед, бинои Худо ҳастед. Аз рӯи файзи Худо, ки ба ман ато кардааст, ман мисли устои моҳир таҳкурсӣ гузоштам ва каси дигар бар он бино мекунад. Бигзор ҳар кас ғамхорӣ кунад, ки чӣ тавр ба он бино мекунад.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Хуруҷ 31:6 Ва инак, ман Аҳолиоб ибни Аҳисамакро аз сибти Донро ба ӯ додаам; ва дар дили ҳамаи хирадмандон хирад гузоштаам, то онҳо ҳар он чи дорам, ба вуҷуд оваранд. ба ту фармудааст;

Худо Аҳолиобро таъин кард ва ба ӯ ҳикмат дод, ки ба Мусо дар сохтани хайма кӯмак кунад.

1. Аҳамияти хирад дар хидмат ба Худо

2. Аз љониби Худо ба маќсад таъиншуда

1. Масалҳо 3:19-20 - Худованд бо ҳикмат заминро бунёд кардааст; бо фаҳмиш осмонро барпо кард; бо дониши ӯ қаъри замин кушода шуд ва абрҳо шабнамро мепартоянд.

2. Яъқуб 3:17-18 - Аммо ҳикмат аз боло аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ. Ва аз ҷониби онҳое ки сулҳҷӯён ҳосили адолатро дар осоиштагӣ мекоранд.

Хуруҷ 31:7 Хаймаи ҷомеъ, ва сандуқи шаҳодат, ва курсии шафқат, ки бар он аст, ва тамоми асбобу анҷоми хаймаи муқаддас,

Хаймаи ҷамъомад сохта шуда буд ва дар он сандуқи шаҳодат ва курсии раҳматӣ мавҷуд буд.

1. Аҳамияти хаймаи ҷамъомад дар Хуруҷ.

2. Аҳамияти сандуқи шаҳодат ва курсии раҳмат.

1. Забур 78:60-61 - Пас, ӯ хаймаи Шилӯро, ки хаймаеро, ки дар миёни мардум гузошта буд, тарк кард; ва қувваташро ба асирӣ ва ҷалоли худро ба дасти душман супурд.

2. Ададҳо 7:89 - Ва ҳангоме ки Мӯсо ба хаймаи ҷомеъ рафт, то бо ӯ сӯҳбат кунад, он гоҳ овози касеро шунид, ки бо ӯ сухан мегуфт, аз болои курсии шаҳодат, ки бар сандуқи шаҳодат буд, аз миёни ҳар ду каррубиён буд, ва Ӯ ба вай сухан гуфт.

Хуруҷ 31:8 Ва миз ва асбобу анҷомаш, ва шамъдончаи пок бо тамоми асбобу анҷомаш, ва қурбонгоҳи бухур,

Дар порчаи Хуруҷ 31:8 дар бораи ҷиҳози хаймаи муқаддас, яъне миз ва мебели он, шамъдончаи пок бо мебели он ва қурбонгоҳи бухур сухан меравад.

1. «Таҷҳизонидани хайма: дарси бахшидан»

2. «Аҳамияти ҷиҳози хайма: Қувваи рамзӣ»

1. Ибриён 9:1-2: "Ҳоло ҳатто аҳди аввал қоидаҳои ибодат ва маъбади заминӣ дошт. Зеро хаймаи берунӣ, ки дар он чароғдон, дастархон ва нони Ҳузур буд, тайёр карда шуда буд. "

2. 1 Вақоеънома 28:19: «Ҳамаи ин, — гуфт Довуд, — ман дар навиштаҷоти дасти Худованд бар ман дорам, то ба ман тамоми ҷузъиёти нақшаро омӯзам».

Хуруҷ 31:9 Ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бо тамоми асбобу анҷомаш, ва зарф ва пояш,

Фармонҳои Худо дар бораи сохтани қурбонгоҳ ва чӯҷаи қурбонии сӯхтанӣ иҷро шуданд.

1: Иҷрои фармудаҳои Худо баракат меорад

2: Итоат подош меорад

1: Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Ин китоби шариатро ҳамеша дар лабони худ нигоҳ доред; Дар бораи он шабу рӯз мулоҳиза кунед, то ҳар чизе ки дар он навишта шудааст, эҳтиёт кунед. Он гоҳ шумо обод ва муваффақ хоҳед шуд.

Хуруҷ 31:10 Ва либосҳои хизматӣ ва либосҳои муқаддас барои Ҳоруни коҳин ва либосҳои писаронаш, ки дар коҳин хизмат кунанд,

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки барои Ҳорун ва писаронаш либосҳои муқаддас бисозанд, то дар коҳинӣ хизмат кунанд.

1. Муҳимияти доштани қалби муқаддас ва итоаткор дар назди Худо.

2. Даъват ба хидмат ба Худо бо дили пок ва рӯҳи хоксор.

1. Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад? Ба адолат рафтор кунед ва марҳаматро дӯст доред ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунед.

2. Титус 2:14 - Ӯ Худро барои мо фидо кард, то ки моро аз ҳар бадӣ раҳоӣ диҳад ва барои Худ халқеро пок созад, ки аз они Ӯст ва ба некӣ майл доранд.

Хуруҷ 31:11 Ва равғани тадҳин ва бухури ширин барои макони муқаддас: мувофиқи он чи ба ту амр фармудаам, хоҳанд кард.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки барои макони муқаддас равғани тадҳин ва бухури ширин биёрад.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба аҳкоми Худованд итоат кунем, зеро Ӯ манфиатҳои беҳтарини моро дар назар дорад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки муқаддас бошем, бо риояи аҳкоми Худованд ва ҷустуҷӯи кори дуруст.

1:1 Юҳанно 2:3-6 - Ва аз ин мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ гӯяд, ки ман ӯро мешиносам, вале аҳкоми Ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва ростӣ дар вай нест, балки ҳар кӣ ба каломи Ӯ вафо кунад, дар вай муҳаббати Худо комил аст. Аз ин мо метавонем донем, ки мо дар Ӯ ҳастем: ҳар кӣ гӯяд, ки дар Ӯ сокин аст, бояд ҳамон тавре рафтор кунад, ки Ӯ дар он роҳ мерафт.

2:1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ва аҳкоми Ӯ гарон нест.

Хуруҷ 31:12 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба ӯ дастур дод.

1. Каломи Худо тавоно ва муҳим аст

2. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Хуруҷ 31:13 Ту низ ба банӣ-Исроил бигӯ: «Ба ростӣ, шумо рӯзҳои шанбеҳои Маро риоя хоҳед кард, зеро ки ин аломати байни ман ва шумо дар тӯли наслҳои шумост; то бидонед, ки Ман Худованде ҳастам, ки шуморо тақдис мекунад.

Ин порча аҳамияти риоя кардани шанберо ҳамчун аломати байни Худо ва исроилиён мефаҳмонад, то нишон диҳад, ки Ӯст, ки онҳоро тақдис мекунад.

1. Қудрати рӯзи шанбе: Фаҳмидани аҳамияти истироҳат дар ҳаёти як мӯъмин

2. Қудсияти рӯзи шанбе: Тағрибаи муқаддасоти рӯз

1. Румиён 6:19-22 - Ман озодии худро истифода бурда, тамоми умрам ба Худо хизмат мекунам.

2. 1 ба Қӯринтиён 1:30 - Ба туфайли Ӯ шумо дар Исои Масеҳ ҳастед, ки барои мо ҳикмат аз ҷониби Худост, яъне адолат, қудсият ва кафорати мо.

Хуруҷ 31:14 Пас, шумо рӯзи шанберо риоя кунед; зеро ки он барои шумо муқаддас аст: ҳар кӣ онро палид кунад, ҳатман кушта хоҳад шуд; зеро ҳар кӣ дар он коре кунад, вай аз миёни қавми худ маҳв карда хоҳад шуд.

Рӯзи шанбе муқаддас аст ва бояд риоя карда шавад; ҳар кӣ онро палид кунад, кушта хоҳад шуд.

1. Аҳамияти муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе

2. Оқибатҳои вайрон кардани рӯзи шанбе

1. Ишаъё 58: 13-14 "Агар пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои писанди худ дар рӯзи муқаддаси ман дур гардонӣ, ва шанберо ҳаловат, муқаддаси Худованд, гиромӣ донӣ; ва ӯро эҳтиром намо, на ба кор роҳҳои худ, на писандидаи худ, ва на сухани худро ба забон овар: он гоҳ ту аз Худованд лаззат хоҳӣ дошт; ва ман туро бар баландиҳои замин савор хоҳам кард, ва аз мероси падарат Яъқуб ба ту ғизо медиҳам. : зеро ки даҳони Худованд гуфтааст».

2. Ибриён 4:9-11 "Пас, барои қавми Худо оромӣ боқӣ мемонад. Зеро касе ки ба оромии Ӯ дохил шудааст, вай низ аз аъмоли худ қатъ шудааст, чунон ки Худо аз корҳои Худ. Пас, биёед кӯшиш кунем, ки дохил шавем. дар он оромӣ, мабодо касе ба ҳамон мисоли беимонӣ афтода бошад.

Хуруҷ 31:15 Шаш рӯз кор кардан мумкин аст; Аммо дар ҳафтум рӯзи шанбеи оромӣ муқаддас аст, ки барои Худованд муқаддас аст: ҳар кӣ дар рӯзи шанбе коре кунад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Худованд мефармояд, ки кор танҳо шаш рӯз анҷом дода шавад ва рӯзи ҳафтум рӯзи истироҳат ва муқаддас бошад. Касоне, ки ин амрро риоя намекунанд, ба қатл хоҳанд расид.

1. Фармони Худованд: Даъват ба муқаддасот ва оромиш

2. Огоҳӣ аз саркашӣ аз фармони Худованд

1. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо пойҳои худро аз вайрон кардани рӯзи шанбе нигоҳ доред ва дар рӯзи муқаддаси ман он чизеро, ки мехоҳед, кунед, агар шумо рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед, ва агар шумо онро эҳтиром кунед ки ба роҳи худ наравед, ва он чи ки мехостед, амал накунед, ё суханҳои беҳуда нагӯед, он гоҳ шодии худро дар Худованд хоҳӣ ёфт, ва ман туро ба қуллаҳои замин савор хоҳам кард ва аз мероси падарат Яъқуб зиёфат хоҳам дод.

2. Забур 91:1-2 - Хуб аст, ки Худовандро шукр гӯй, исми Худро ҳамду сано гуфтан, эй Ҳаққи Таоло; то субҳ ишқи устувори худро ва вафодории худро дар шаб эълон кунад.

Хуруҷ 31:16 Бинобар ин банӣ-Исроил бояд рӯзи шанберо риоя кунанд, то ки шанберо дар тӯли наслҳои худ риоя кунанд, то ки аҳди ҷовидонӣ бошад.

Ба исроилиён фармон дода шудааст, ки рӯзи шанберо ҳамчун аҳди абадӣ риоя кунанд.

1. "Рӯзи Худованд: Аҳамияти риояи рӯзи шанбе"

2. "Аҳди абадӣ: Чаро рӯзи шанбе имрӯз ҳам аҳамият дорад"

1. Ишаъё 58:13 - "Агар шумо пойҳои худро аз вайрон кардани шанбе нигоҳ доред ва дар рӯзи муқаддаси ман он чизеро, ки мехоҳед, кунед, агар шумо рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед, ва агар онро эҳтиром кунед ба роҳи худ биравед ва ҳар чи ки хоҳед, накунед ва ё сухани беҳуда нагӯед».

2. Ибриён 4:9 - "Пас, барои халқи Худо рӯзи шанбе оромӣ боқӣ мемонад; зеро ҳар кӣ ба Худо дохил мешавад, оромии онҳо низ аз аъмоли худ ором мегирад, чунон ки Худо аз аъмоли Ӯ."

Хуруҷ 31:17 Ин аломати то абад миёни ман ва банӣ-Исроил аст, зеро ки Худованд дар шаш рӯз замину осмонро офарид, ва дар рӯзи ҳафтум ором гирифт ва ором гирифт.

Худо дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард ва ин аломати байни Ӯ ва банӣ-Исроил то абад аст.

1. Худо манбаи оромиву осоиштагии мост.

2. Мо метавонем дар оромии Худо хурсандӣ пайдо кунем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ бигир ва аз ман биомӯз; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Хуруҷ 31:18 Ва ба Мусо, вақте ки дар кӯҳи Сино муошират бо ӯ анҷом дод, ду лавҳаи шаҳодат, лавҳаҳои сангинро дод, ки бо ангушти Худо навишта шудааст.

Мусо пас аз гуфтугӯ бо Худо дар кӯҳи Сино ду лавҳаи санг гирифт, ки бо ангушти Худо навишта шуда буд.

1. Ангушти Худо: Таҳқиқи қудрати илоҳӣ

2. Шаҳодатномаи санг: Қудрати Навиштаҳо

1. Такрори Шариат 4:13, Ва Ӯ ба шумо аҳди Худро эълон кард, ки ба шумо амр фармудааст, ки ба ҷо оваред, ҳатто даҳ аҳкомро; ва онҳоро бар ду лавҳаи сангин навишт.

2. Юҳанно 1:17, зеро шариат аз ҷониби Мусо дода шудааст, аммо файз ва ростӣ ба воситаи Исои Масеҳ омад.

Хуруҷи 32-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 32:1-6, вақте ки Мусо дар кӯҳи Сино аз Худо дастур мегирифт, исроилиён бесаброна шуда, ба Ҳорун наздик мешаванд ва аз ӯ талаб мекунанд, ки барои онҳо худо созад. Ҳорун гӯшвораҳои тиллои онҳоро ҷамъ карда, бути гӯсолаи тиллоӣ месозад. Мардум ба бут саҷда мекунанд ва наҷоти худро аз Миср ба он марбут медонанд. Онҳо ба айшу ишрат машғул мешаванд ва ба гӯсолаи тиллоӣ қурбонӣ мекунанд, ки аҳкоми Худоро ошкоро вайрон мекунанд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 32:7-14 идома дода, Худо ба исроилиён барои бутпарастии онҳо хашмгин мешавад. Ӯ ба Мӯсо дар бораи аъмоли онҳо хабар медиҳад ва нияти худро барои нобуд кардани онҳо баён мекунад. Аммо Мусо аз номи мардум шафоат карда, аз Худо илтиҷо мекунад, ки ба сари онҳо мусибате наоварад. Мусо ваъдаҳои аҳди Худоро, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб дода буд, даъват мекунад ва аз Ӯ илтиҷо мекунад, ки марҳамат нишон диҳад ва садоқати Ӯро ба ёд орад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 32:15-35 Мусо ду лавҳаи сангине, ки аз ҷониби Худо Даҳ Аҳком навишта шудааст, аз кӯҳи Сино фуруд меояд. Вакте ки ба бошишгох наздик шуда, рафтори бутпарастонаи одамонро мебинад, ба хашму газаб меояд. Вай лавҳаҳоро мепартояд ва онҳоро ҳамчун як амали рамзӣ вайрон кардани аҳди Худоро аз ҷониби Исроил нишон медиҳад. Мусо Ҳорунро дар бораи нақши ӯ дар сохтани гӯсолаи тиллоӣ рӯ ба рӯ мекунад; Ҳорун узрҳо пешниҳод мекунад, аммо гуноҳи худро эътироф мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 32 пешниҳод мекунад:
Бесабрии исроилиён ҳангоми набудани Мусо;
Талабот ба худоён; ҳунари бути гӯсолаи тиллоӣ аз ҷониби Ҳорун;
Парастиши бут; айшу ишрат; қурбонӣ кардан, ки аҳкомро вайрон мекунанд.

хашми Худо ба исроилиён; нияти нест кардани онҳо;
Мусо дар асоси ваъдаҳои аҳд барои раҳмат шафоат мекунад;
Даъват ба ёди садоқати Худо ва раҳони мардум.

Мусо бо тахтаҳои сангин фуруд меояд; шоҳиди рафтори бутпарастона;
Таблетҳоро ба таври рамзӣ мешиканад; Ҳорунро дар бораи иштирокаш рӯ ба рӯ мекунад;
Ҳорун ба гуноҳи худ иқрор шуда, барои аъмоли худ узр пешниҳод мекунад.

Ин боб нуқтаи гардиши муҳимро дар сафари исроилиён тасвир мекунад. Дар ғайби Мӯсо онҳо ба бесабрӣ таслим шуда, ба гӯсолаи тилло парастиш карда, ба бутпарастӣ машғул мешаванд. Ғазаби Худо аланга мезанад, аммо Мусо аз номи мардум шафоат карда, ба ваъдаҳои аҳд ва раҳмати Худо муроҷиат мекунад. Шикастани лавҳаҳои сангин ифодаи вайрон кардани аҳдест, ки дар натиҷаи беитоатии Исроил ба вуҷуд омадааст. Оқибатҳои амалҳои онҳо дар бобҳои минбаъда ошкор хоҳанд шуд, вақте ки онҳо бо оқибатҳои исёни худ бар зидди Худованд мубориза мебаранд.

Хуруҷ 32:1 Ва ҳангоме ки мардум диданд, ки Мусо барои аз кӯҳ фуромадан таъхир мекунад, мардум назди Ҳорун ҷамъ шуда, ба ӯ гуфтанд: «Бархез, барои мо худоён бисоз, ки пешопеши мо хоҳанд рафт; зеро ки ин Мусо, ки моро аз замини Миср берун овард, мо намедонем, ки ба вай чӣ шуд.

Халқи Исроил, ки аз таъхири Мусо рӯҳафтода шуда, тасмим гирифтанд, ки худоёни худро созанд.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худованд таваккал кунем ва вақти Ӯро интизор бошем, ҳатто вақте ки душвор аст.

2: Мо набояд ба васвасаи бо хоҳишҳои худ ва ноумедии худ аз Худо рӯй гардонем.

1: Забур 27:14 - Ба Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард; Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав.

2: Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки ба озмоиш тоб меорад, зеро ки ҳангоме ки озмуда мешавад, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки онро Худованд ба дӯстдорони Худ ваъда додааст. Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ нагӯяд: "Ман аз ҷониби Худо озмуда шудаам", зеро ки Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва ҳеҷ касро намеозмояд; Аммо ҳар кас, вақте ки аз ҳаваси худ дур шуда, фирефта мешавад, озмуда мешавад. Пас, ҳангоме ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад, ва гуноҳ, вақте ки тамом мешавад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Хуруҷ 32:2 Ва Ҳорун ба онҳо гуфт: «Гӯшвораҳои тиллоиро, ки дар гӯши занон, писарон ва духтарони шумост, канда, назди ман биёред».

Ҳорун аз банӣ-Исроил хоҳиш кард, ки гӯшвораҳои тиллоро аз занҳо, писарон ва духтарони худ кашида, назди ӯ биёранд.

1. Қудрати итоаткорӣ - Хуруҷ 32:2

2. Тарбияи дили саховатманд - Хуруҷ 32:2

1. Румиён 6:16 - Шумо намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони вай ҳастед, ба ҳар кӣ итоат мекунед; хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоаткорӣ барои адолат?

2. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Хуруҷ 32:3 Ва тамоми мардум гӯшворҳои тиллоиро, ки дар гӯшҳошон буданд, канда, назди Ҳорун оварданд.

Халқи Исроил гӯшворҳои тиллоии худро ба Ҳорун доданд.

1. Қувваи додан: Омӯзиш дар бораи маънои Хуруҷ 32:3

2. Аҳамияти қурбониҳо: Омӯзиши итоаткории исроилиён ба Худо дар Хуруҷ 32:3

1. Аъмол 20:35 - «Дар ҳама чиз ман ба шумо нишон додам, ки бо ин роҳ сахт меҳнат карда, мо бояд ба нотавонон ёрӣ диҳем ва суханони Исои Худовандро дар хотир нигоҳ дорем, ки чӣ тавр худи Ӯ гуфтааст: "Додан аз гирифтани гирифтан хушбахттар аст". .

2. Марқӯс 12:41-44 - Ва ӯ дар рӯ ба рӯи хазина нишаст ва тамошо кард, ки одамон ба қуттии қурбонӣ пул мегузоранд. Бисьёр одамони сарватманд маблаги калон гузоштанд. Ва бевазани камбағале омада, ду тангаи хурди мисин гузошт, ки як динор аст. Ва шогирдони худро наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳамаи онҳое ки дар сандуқи қурбонӣ саҳм мегузоранд, зиёдтар гузоштааст». Зеро ки ҳама аз фаровонии худ саҳм гузоштанд, вале вай аз камбизоатии худ ҳар чи дошт, ва ҳар он чизеро, ки барои зиндагӣ кардан лозим буд, гузоштааст.

Хуруҷ 32:4 Ва онҳоро ба дасти онҳо қабул карда, онро бо асбобе сохт, баъд аз он ки онро гӯсолаи гудохта сохт, ва онҳо гуфтанд: «Инҳо худоёни туст, эй Исроил, ки туро аз замини Миср.

Банӣ-Исроил гӯсолаи гудохта сохта, онро худои худ эълон карданд, ки онҳоро аз замини Миср берун оварда буд.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки танҳо Худо Наҷотдиҳанда ва Наҷотдиҳандаи мост.

2. Бутпарастӣ боиси ҳалокати рӯҳонӣ мегардад.

1. Хуруҷ 3:13-15 - Ва Мусо ба Худо гуфт: «Инак, вақте ки ман назди банӣ-Исроил меоям ва ба онҳо мегӯям: Худои падарони шумо маро назди шумо фиристод; ва ба ман хоҳанд гуфт: "Номи ӯ чист?" ба онҳо чӣ гӯям? Ва Худо ба Мусо гуфт: «МАН КИ ҲАСТАМ, ва ӯ гуфт: «Ба банӣ-Исроил чунин бигӯй: «Ман Маро назди шумо фиристодаам».

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - Пас, эй маҳбуби азизи ман, аз бутпарастӣ бигрезед.

Хуруҷ 32:5 Ва Ҳорун инро дида, пеши он қурбонгоҳ сохт; ва Ҳорун эълон карда, гуфт: «Фардо ид барои Худованд аст».

Ҳорун барои Худованд ид эълон кард, ки рӯзи дигар баргузор мешавад.

1. Таҷлили идҳои Худованд чӣ аҳамият дорад?

2. Чӣ тавр мо метавонем дар ибодати худ ба Худованд содиқтар бошем?

1. Забур 95:6 - "Эй биё, биё, саҷда кунем ва саҷда кунем: ба ҳузури Худованди офаринандаи худ зону шавем".

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед".

Хуруҷ 32:6 Ва фардо барвақт бархоста, қурбониҳои сӯхтанӣ оварданд ва қурбониҳои саломатӣ оварданд; ва мардум барои хӯрдану нӯшидан нишастанд ва барои бозӣ бархостанд.

Халқи Исроил қурбониҳои сӯхтанӣ ва сулҳ меоварданд ва пеш аз он ки бархоста, барои бозӣ кардан якҷоя хӯрок мехӯрданд.

1. Эҳтиёҷоти мо ба омурзиши Худо ва шодии фидияи Ӯ

2. Хатари бутпарастӣ ва ниёз ба зиндагии худотарсӣ

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро, ва бигзор вай сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Хуруҷ 32:7 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Бирав, фуруд ояд; зеро ки қавми Ту, ки аз замини Миср берун овардай, фосид шудаанд;

Халқи Исроил, гарчанде ки Мусо аз Миср берун оварда буд, худро фосид карданд.

1. Муҳимияти вафодорӣ ва итоъат ба Худо.

2. Оқибатҳои гумроҳӣ аз фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 8:11-20 - Огоҳии Худованд аз фаромӯш кардани Худо ва хоҳиши чизҳои дунё.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - Интихоб байни хизмат ба Худованд ва ибодати бутҳо.

Хуруҷ 32:8 Онҳо зуд аз роҳе ки ба онҳо амр фармудаам, рӯй гардонданд; онҳо гӯсолаи гудохта сохтанд, ва ба он саҷда карданд, ва барои он қурбонӣ карданд ва гуфтанд: «Инҳо худоёни ту, эй Исроил, Ту аз замини Миср берун шав.

Банӣ-Исроил ба гӯсолаи тиллоие, ки онҳо сохтаанд, саҷда мекарданд ва боварӣ доштанд, ки он Худои онҳост, ки онҳоро аз Миср берун овард.

1. Чӣ тавр дар ҳаёти мо бутҳои бардурӯғро муайян кардан мумкин аст

2. Хатари бутпарастӣ

1. Такрори Шариат 4:15–19

2. Румиён 1:21-25

Хуруҷ 32:9 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ман ин қавмро дидаам, ва инак, ин қавми гарданкаш аст.

Худованд ба Мӯсо гуфт, ки банӣ-Исроил қавми саркаш буданд.

1: Даъват ба адолат - Мо набояд мисли халқи гарданкаши Исроил бошем, балки кӯшиш кунем, ки дар ҳузури Худованд одилона зиндагӣ кунем.

2: Қудрати Худо - Ҳатто вақте ки бо халқи якрав рӯ ба рӯ мешавад, Худо ба ҳар ҳол метавонад иродаи Худро иҷро кунад.

1: Ирмиё 7:23 - "Ба овози ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд".

2:1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоят кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест."

Хуруҷ 32:10 Пас, акнун маро ором деҳ, то ки ғазаби Ман бар онҳо аланга занад, ва онҳоро несту нобуд кунам; ва аз ту халқи бузурге хоҳам сохт.

Худо Мусоро огоҳ кард, ки агар мардумро аз парастиши гӯсолаи тилло манъ накунад, онҳоро мехӯрад.

1: ғазаб ва раҳмати Худо - Мо бояд байни оқибатҳои бадӣ ва баракати тоъатро интихоб кунем.

2: Қувваи Дуо - Тавассути дуо, мо аксар вақт метавонем ғазаби Худоро пешгирӣ кунем ва раҳмати Ӯро қабул кунем.

1: Ҳизқиёл 18:30-32 - Бинобар ин, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонед; Пас шарорат харобии шумо нахоҳад буд. Ҳама гуноҳҳои худро, ки бо он таҷовуз кардаед, аз шумо дур кунед; ва шуморо дили нав ва рӯҳи нав ба вуҷуд оваред; зеро чаро хоҳед мурд, эй хонадони Исроил?

2: Яъқуб 4:7-10 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ. Дарднок бош ва гиря кун: хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба гарон мубаддал гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Хуруҷ 32:11 Ва Мусо аз Худованд Худои худ илтиҷо карда, гуфт: «Худовандо! Чаро ғазаби Ту бар қавми Худ, ки аз замини Миср бо қуввати бузург ва бо дасти пурзӯр берун овардай, аланга мезанад?

Мусо аз номи халқи Худо шафоат карда, мепурсад, ки чаро хашми Худованд бар онҳо ин қадар сахт аст?

1: Ғазаби Худо сафед аст - Чаро мо бояд қонунҳои Ӯро эҳтиром кунем ва итоат кунем?

2: Имон доштан ба Худо сарфи назар аз хашми ӯ - Донистани он ки Ӯ ҳамеша ризқ медиҳад.

1: Isaiah 48: 9-11 Ман ғазаби худро ба хотири исми Худ ба таъхир хоҳам дод, ва барои ҳамду санои худ аз Ту худдорӣ хоҳам кард, то ки онро бурида натавонам. Инак, ман туро тоза кардам, аммо на бо нуқра; Ман туро дар кӯраи андӯҳ интихоб кардам. Оё ба хотири худам, ҳатто ба хотири худам ҳам ин корро мекунам: чӣ гуна номи ман палид шавад? ва ҷалоли Худро ба дигаре нахоҳам дод.

2: Забур 103:8-14: Яҳова раҳимли ва раҳмли, ғазабга тез ва марҳаматлидир. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад: ва хашми худро то абад нигоҳ намедорад. Ӯ пас аз гуноҳҳои мо бо мо рафтор накард; ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои худ подош надод. Зеро, чунон ки осмон аз замин баланд аст, марҳамати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст. Ҳар қадар, ки шарқ аз мағриб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст. Чунон ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба тарсҳои ӯ раҳм мекунад. Зеро ки Ӯ чеҳраи моро медонад; ба ёд меорад, ки мо хокем.

Хуруҷ 32:12 Чаро мисриён бояд сухан ронанд ва бигӯянд: "Оё онҳоро барои фасод берун овардааст, то дар кӯҳҳо бикушад ва аз рӯи замин нест кунад?" Аз хашми шадиди худ рӯй гардон ва аз ин бадӣ бар зидди қавми худ тавба кун.

Ин порча як илтиҷо аз Мӯсо ба Худо аст, ки аз ғазаби ӯ рӯй гардонад ва барои бадие, ки ба қавмаш карда буд, тавба кунад.

1. Раҳмати Худо дар замони озмоиш

2. Қувваи бахшидан

1. Ишаъё 55:7 - "Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор вай ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард".

2. Мико 7:18-19 - "Кист Худое мисли ту, ки шароратро мебахшад ва аз гуноҳи бақияи мероси худ мегузарад? Ӯ хашми худро то абад нигоҳ намедорад, зеро ки ӯ аз марҳамат лаззат мебарад. бозгард, ба мо раҳм хоҳад кард, гуноҳҳои моро тоб хоҳад дод, ва ту тамоми гуноҳҳои онҳоро ба қаъри баҳр меандозӣ».

Хуруҷ 32:13 Бандагони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Исроилро, ки ба онҳо қасам хӯрдай, ба ёд овар ва ба онҳо гуфтай, ки насли туро мисли ситораҳои осмон афзун хоҳам кард, ва тамоми ин заминро, ки дар бораи он гуфтаам, хоҳад кард. Ман ба насли ту медиҳам, ва онҳо то абад мерос хоҳанд гирифт.

Ин порча дар бораи ваъдаи Худо ба Иброҳим, Исҳоқ ва Исроил сухан меронад, ки ваъдаи зиёд кардани насли онҳоро иҷро мекунад ва заминеро, ки дар бораи онҳо гуфта буд, ба онҳо медиҳад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш

2. Раҳмат ва файзи Худо ба Иброҳим, Исҳоқ ва Исроил

1. Ҳастӣ 12:2-3 - Ва ман аз ту халқи бузурге хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод, ва номи туро бузург гардонам; ва ту баракат хоҳӣ буд: ва Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва лаънаткунандагони туро лаънат хоҳам гуфт: ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

2. Ададҳо 23:19 - Худо одам нест, ки дурӯғ гӯяд; на Писари Одам, ки тавба кунад; ё гуфт, ки вай онро хуб намекунад?

Хуруҷ 32:14 Ва Худованд аз бадӣ, ки мехост ба қавми Худ кунад, тавба кард.

Худо фикри худро дар бораи ҷазо додани халқаш дигар кард.

1. Раҳмати Худо: баракат барои мардумаш

2. Чӣ тавр ба файзи Худо ҷавоб додан мумкин аст

1. Румиён 5:20-21 - «Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз боз ҳам зиёд мешуд, то ки гуноҳ дар мамот ҳукмронӣ мекард, файз низ ба воситаи адолат ҳукмронӣ кунад, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарад».

2. Ибриён 4:15-16 - "Зеро ки мо саркоҳине надорем, ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ карда натавонад, балки касе ки дар ҳар ҷиҳат мисли мо озмуда шудааст, вале гуноҳе надорад. Пас биёед бо эътимод ҷалб кунем. наздик ба тахти файз, то ки марҳамат бигирем ва файзро дар вақти зарурӣ дарёбем».

Хуруҷ 32:15 Ва Мусо рӯй гардонда, аз кӯҳ фуромад, ва ду лавҳаи шаҳодат дар дасташ буд; аз як тараф ва аз тарафи дигар навишта шуда буданд.

Мусо аз кӯҳ баргашт, ки ду лавҳаи шаҳодат дар ду тараф навишта шуда буд.

1. Қувваи итоаткории мӯътамад

2. Муҳимияти риояи Аҳд

1. Дониёл 6:10-11 - Вақте Дониёл донист, ки ин навиштаҷот имзо шудааст, ба хонаи худ даромад; ва тирезаҳои вай дар ҳуҷраи худ ба сӯи Ерусалим кушода буд, ва ҳар рӯз се бор зону зада, ба ҳузури Худои худ дуо мегуфт ва шукр мегуфт, чунон ки пештара.

2. Қӯлассиён 2:2-3 - То дилҳои онҳо тасаллӣ ёфта, дар муҳаббат ва ба тамоми сарвати эътимоди пурраи фаҳм, эътирофи сирри Худо, Падар ва Масеҳ муттаҳид шаванд. ; Ҳама ганҷҳои хирад ва дониш дар Ӯст.

Хуруҷ 32:16 Ва мизҳо кори Худо буданд, ва навиштаҷот навиштаҷоти Худо буд, ки бар мизҳо канда шуда буд.

Ин порча мефаҳмонад, ки ҷадвалҳое, ки дар хайма истифода мешуданд, аз ҷониби Худо сохта шудаанд ва навиштаҷоти болои онҳо низ аз ҷониби Худо навишта шудааст.

1. Асари Худо - Чӣ гуна ҳунари Худо дар хайма мавҷуд аст

2. Қувваи Каломи Навишта - Таҳқиқи аҳамияти Навиштаҳои Худо

1. Ишаъё 41:20 - "То онҳо бубинанд, ва донанд, ва андеша кунанд ва дарк кунанд, ки дасти Худованд ин корро кардааст, ва Қуддуси Исроил онро офаридааст".

2. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

Хуруҷ 32:17 Ва ҳангоме ки Еҳушаъ садои мардумро шунид, ки онҳо дод мезаданд, ба Мусо гуфт: «Дар ӯрдугоҳ садои ҷанг аст».

Еҳушаъ аз ӯрдугоҳ садое шунид ва ба Мусо хабар дод, ки он ба ҷанг монанд аст.

1. Огоҳ будан: Омӯзиши гӯш кардан

2. Қувваи интихоби мо

1. Эфсӯсиён 5:15-17 Пас, бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. Луқо 12:35-36 Барои амал либос бипӯшед ва чароғҳои худро фурӯзон нигоҳ доред ва мисли мардоне бошед, ки мунтазири омадани оғои худ аз тӯйи арӯсӣ ҳастанд, то вақте ки ӯ меояд, дарро ба рӯи ӯ боз кунанд. ва мекӯбад.

Хуруҷ 32:18 Ва Ӯ гуфт: «На овози фарьёдкунандагоне, ки барои соҳибистагӣ фарёд мезананд, ва овози фарьёдгароне, ки барои мағлуб шудан нест; балки садои сурудхононро мешунавам».

Худо новобаста аз доду фарёди мағлубият суруди шодии мардумро мешунавад.

1. Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед: А бар шодии Худо дар ҳамду санои Ӯ.

2. Садои ситоиш: А бар неруи ситоиши Худо дар миёни мушкилиҳо.

1. Забур 100:2 - Бо шодӣ ба Худованд хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

2. Забур 95:1-2 - Эй биё, биёед ба Худованд суруд хонем; ба санги начоти худ садои шодмонӣ кунем! Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

Хуруҷ 32:19 Ва ҳангоме ки ӯ ба ӯрдугоҳ наздик шуд, гӯсола ва рақсро дид, ва хашми Мӯсо аланга зад, ва мизҳоро аз дастонаш партофт, ва онҳоро пора кард. дар зери кӯҳ.

Мӯсо вақте дид, ки исроилиён ба гӯсолаи тилло саҷда мекунанд, хашмгин шуд ва лавҳаҳои аҳдро ба замин партофт.

1. Вақте ки мо аз фармонҳои Ӯ саркашӣ мекунем, ғазаби Худоро дидан мумкин аст.

2. Мо бояд сарфи назар аз озмоишҳои ҷаҳон ба Худо содиқ бошем.

1. Ғалотиён 5:16-17: Ҳамин тавр мегӯям: мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ки ҷисм мехоҳад, ки бар хилофи Рӯҳ бошад, ва Рӯҳ он чиро, ки бар хилофи ҷисм аст, мехоҳад. Онҳо бо ҳам ихтилоф доранд, то шумо ҳар чӣ мехоҳед, накунед.

2. Яъқуб 1:14-15: Аммо ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Хуруҷ 32:20 Ва гӯсолаеро, ки онҳо сохта буданд, гирифта, дар оташ сӯзонд, ва хокаи хок андохт, ва бар об кофта, ба банӣ-Исроил аз он менӯшонд.

Мӯсо гӯсолаи тиллоиро сӯзонд, хокаи онро реза кард ва ба исроилиён нӯшонд.

1. Оқибатҳои бутпарастӣ

2. Аҳамияти тоъат

1. Такрори Шариат 9:7-21 - Илтиҷои Мусо аз Худо барои раҳм нисбати исроилиён

2. Ишаъё 31:1-3 - Огоҳии Худо аз таваккал ба бутҳо ба ҷои Ӯ

Хуруҷ 32:21 Ва Мусо ба Ҳорун гуфт: «Ин қавм ба ту чӣ кор кард, ки ба сари онҳо ин қадар гуноҳи бузург овардӣ?

Мусо аз Ҳорун пурсид, ки мардум бо ӯ чӣ кор карданд, ки ин қадар гуноҳи азимро ба сари онҳо овард.

1. Кадом гуноҳро нодида гирифтан хеле бузург аст?

2. Қудрати як амали ягона

1. Ғалотиён 6:7-8 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, вай низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид, аммо касе касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

2. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт".

Хуруҷ 32:22 Ва Ҳорун гуфт: «Ғазаби оғоям баланд нашавад;

Ҳорун кӯшиш мекард, ки исроилиёнро аз ғазаби Худо муҳофизат кунад ва ба Худо хотиррасон кард, ки мардум ба фасод майл доранд.

1. Қудрати шафоат: Чӣ тавр Ҳорун овози худро барои наҷоти исроилиён истифода бурд

2. Хавфи фасод: Чӣ гуна гуноҳ метавонад ба ҳалокат расонад

1. Масалҳо 15:1 - «Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

2. Забур 106:23 - "Бинобар ин ӯ гуфт, ки онҳоро несту нобуд хоҳад кард, агар Мусо, баргузидаи Ӯ, дар рахи пеши ӯ намеистод, то ки ғазаби Худро аз нобуд кардани онҳо дур кунад."

Хуруҷ 32:23 Зеро ки онҳо ба ман гуфтанд: "Барои мо худоён бисоз, ки пешопеши мо хоҳанд рафт; зеро ки ин Мусо, ки моро аз замини Миср берун овард, мо намедонем, ки ба вай чӣ шудааст".

Банӣ-Исроил аз Ҳорун хоҳиш карданд, ки онҳоро худоён созад, зеро онҳо намедонистанд, ки бо Мусо, ки онҳоро аз Миср берун оварда буд, чӣ шудааст.

1. Хатари бутпарастӣ - Хуруҷ 32:23

2. Оқибатҳои беитоатӣ - Хуруҷ 32:23

1. Румиён 1:25 - "Онҳо ҳақиқатро дар бораи Худо ба дурӯғ иваз карданд ва ба ҷои Офаридгор, ки абадан муборак аст, чизеро ибодат карданд ва ибодат карданд!

2. Забур 106:20 - "Худованд ба воситаи тамоми анбиёи худ ва ҳар як бинанда Исроил ва Яҳудоро огоҳ кард: "Аз роҳҳои бади худ рӯй гардон. Фармонҳо ва фармонҳои Маро риоя кун, мувофиқи тамоми шариат, ки ба аҷдодони ту амр фармудаам, итоат кунанд ва Ман ба воситаи бандагони худ анбиёро ба шумо таслим кардам”».

Хуруҷ 32:24 Ва ман ба онҳо гуфтам: «Ҳар кӣ тиллое дорад, бигзоред онро бишкананд». Пас онро ба ман доданд: он гоҳ онро ба оташ андохтам, ва ин гӯсола берун омад.

Мусо ба банӣ-Исроил фармуд, ки тиллоҳои худро ба ӯ супоранд ва ӯ онро ба оташ андохт ва аз он гӯсолаи тиллоӣ баромад.

1. Қудрати Худо барои тағир додани ҳаёт ва шароити мо, новобаста аз он ки то чӣ андоза даҳшатнок аст.

2. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худо.

1. Румиён 12:2: «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Ирмиё 29:11: "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунам".

Хуруҷ 32:25 Ва ҳангоме ки Мусо дид, ки мардум урёнанд; (Зеро ки Ҳорун онҳоро дар миёни душманонашон бараҳна карда буд, то расвоӣ кунанд.)

Мусо дид, ки Ҳорун банӣ-Исроилро бараҳна карда, ба душманонашон фош кардааст.

1. Муҳимияти хоксорӣ ва оқилӣ

2. Хатари кибр ва такаббур

1. Масалҳо 11:22 - "Чун гавҳари тилло дар бӯи хук аст, зани одил, ки беэҳтиёт аст".

2. Воиз 10:1 - "Пашшаҳои мурда аз равғани атрафшон бӯи бад мебароранд: он ки бо ҳикмат ва иззат номдор аст, ҳамин тавр андаке аблаҳӣ мекунад".

Хуруҷ 32:26 Ва Мусо дар назди дарвозаи ӯрдугоҳ истода, гуфт: «Кӣ аз ҷониби Худованд аст? бигзор вай назди ман биёяд. Ва тамоми банӣ-Левӣ назди Ӯ ҷамъ шуданд.

Мусо даъват кард, ки ҳамаи онҳоеро, ки дар паҳлӯи Худованд истодан мехоҳанд, назди Ӯ оянд.

1: Биёед, назди Худованд биёем ва дар паҳлӯи Ӯ бошем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар тарафи Худованд бошем ва ба таълимоти Ӯ пайравӣ кунем.

1: Isaiah 55:6 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст.

2: Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор.

Хуруҷ 32:27 Ва ба онҳо гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Ҳар кас шамшери худро ба паҳлӯи худ гузоред, ва дар тамоми ӯрдугоҳ аз дарвоза ба дарвоза даромада ва берун шавед, ва ҳар кас бародари худро ва ҳар касро бикушед. шарики худ ва ҳар кас ҳамсояи худ аст.

Мусо ба исроилиён фармон дод, ки шамшерҳои худро бардошта, ҳамаи ҳамсоягони худро бикушанд.

1. «Хатари бутпарастӣ»

2. «Қудрати фармони Худо»

1. Ишаъё 45:23 - «Ба Худ қасам хӯрдам; Калом аз даҳони Ман бо адолат берун шуд, Ва барнамегардад, ки ҳар зонуе назди Ман хам мешавад, Ҳар забон қасам хӯрад.

2. Қӯлассиён 3:13 - ба якдигар сабр кунед ва якдигарро бахшед, агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад; чунон ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ бояд амал кунед.

Хуруҷ 32:28 Ва банӣ-Левӣ мувофиқи суханони Мусо амал карданд, ва дар он рӯз аз миёни қавм тақрибан се ҳазор нафар кушта шуданд.

Дар рӯзе, ки Мусо бо Даҳ Аҳком аз кӯҳи Сино фуромад, тақрибан се ҳазор нафар мурданд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз иштибоҳи исроилиён

2. Қудрати Каломи Худо: Чаро мо бояд ба аҳкоми Ӯ итоат кунем

1. Ирмиё 26:19 "Оё Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо ва тамоми Яҳудо ӯро куштанд? Оё ӯ аз Худованд натарсид ва аз Худованд илтиҷо намекард, ва Худованд аз бадӣ, ки бар онҳо гуфта буд, тавба кард? оё мо бар ҷони худ бадии бузурге ба бор оварем».

2. Румиён 6:23 "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Хуруҷ 32:29 Зеро Мусо гуфта буд: «Имрӯз худро ба Худованд бахшед, ҳатто ҳар кас бар писари худ ва бародари худ; то ин рӯз бар ту баракат ато кунад.

Мусо банӣ-Исроилро ташвиқ кард, ки худро барои Худованд ҷудо кунанд ва якдигарро баракат диҳанд.

1. Қувваи баракат додан ба дигарон

2. Муҳимияти ҷудо кардани худро барои Худованд

1. Ғалотиён 6:10 - Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама, хусусан ба аҳли имон некӣ кунем.

2. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо ҳеҷ сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз ато кунад.

Хуруҷ 32:30 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки Мусо ба қавм гуфт: «Шумо гуноҳи азиме кардаед; ва акнун ман назди Худованд хоҳам рафт; шояд ман барои гуноҳи ту кафорат кунам.

Мусо ба мардум гуноҳи онҳоро хотиррасон мекунад ва пешниҳод мекунад, ки барои онҳо кафорат кунад.

1. Хатари гуноҳ ва қудрати кафорат

2. Даъват ба тавба дар баробари гуноҳ

1. Ишаъё 59:2 «Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудо шудааст, ва гуноҳҳои ту рӯи Ӯро аз ту пинҳон кардаанд, то ки ӯ нашунавад».

2. Румиён 5:8 "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Хуруҷ 32:31 Ва Мусо назди Худованд баргашта, гуфт: «Оҳ, ин қавм гуноҳи азим карда, онҳоро худоёни тилло сохтаанд».

Мусо гуноҳи бузурги исроилиёнро дарк кард, ки барои ибодат гӯсолаи тиллоӣ сохтанд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Аз гуноҳ ба сӯи Худо рӯ овардан

1. Такрори Шариат 5:8-9 Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Забур 51:10-11 "Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи ростро дар ман нав кун. Маро аз ҳузури Худ дур нагардон ва Рӯҳулқудсро аз ман нагир".

Хуруҷ 32:32 Аммо алҳол, агар гуноҳи онҳоро бибахшӣ; ва агар не, аз китоби худ, ки навиштаӣ, маро маҳв кун».

Ин порча дар бораи омодагии Мӯсо барои қабули ҳукми Худо дар бораи қавмаш сухан меравад, ҳатто агар ин маънои аз китоби Худо маҳв шуданро дошта бошад.

1. Қувваи дили беғараз - омӯхтани мисоли омодагии Мусо барои қурбонии номи худ барои халқи худ.

2. Худои раҳмат - танҳиҳои ҳамоли раҳмат ва фазли Худованд дар миёни имтиҳон ва машғулиятҳо.

1. Матто 16:24-25 - «Он гоҳ Исо ба шогирдони Худ гуфт: «Ҳар кӣ хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт».

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Хуруҷ 32:33 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ҳар кӣ бар зидди ман гуноҳ карда бошад, ӯро аз китоби худ маҳв хоҳам кард».

Худованд ба Мӯсо мегӯяд, ки ҳар кӣ бар зидди Ӯ гуноҳ кардааст, аз китоби Ӯ ҳазф мешавад.

1. Муҳимияти содиқ мондан ба Худо ҳатто вақте ки мо ба гуноҳ дучор мешавем.

2. Раҳмат ва раҳмати Худо дар омурзиши гуноҳони мо.

1. Ҳизқиёл 18:21-23 - Аммо агар шахси шарир аз тамоми гуноҳҳои содиркардааш рӯй гардонад ва тамоми фармонҳои Маро риоя кунад ва кори адолат ва дурустро ба ҷо оварад, он кас албатта зинда хоҳад монд; намемиранд. Ҳеҷ як ҷинояти содиркардаи онҳо дар бораи онҳо ёд намешавад. Ба туфайли корҳои одилонае, ки кардаанд, зиндагӣ хоҳанд кард.

2. Забур 32:1-2 - Хушо касе ки гуноҳҳояш омурзида шуда, гуноҳҳояш пӯшида шудааст. Хушо касест, ки Худованд гуноҳашро бар онҳо ҳисоб намекунад ва дар рӯҳаш макр нест.

Хуруҷ 32:34 Пас, алҳол бирав ва қавмро ба он ҷое ки ман ба ту гуфтаам, бибар: инак, фариштаи ман пешопеши ту хоҳад рафт; лекин дар рӯзе, ки мебинам, гуноҳи онҳоро ба гардани онҳо хоҳам дод.

Худованд ба Мӯсо амр мекунад, ки мардумро ба макони нав роҳнамоӣ кунад ва ҳушдор медиҳад, ки гуноҳҳои мардум ҳангоми зиёраташон ҷазо хоҳанд дод.

1. Худованд ҷазои гуноҳро ваъда медиҳад

2. Иҷрои фармудаҳои Худо ба баракат мебарад

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Хуруҷ 32:35 Ва Худованд мардумро азоб дод, зеро онҳо гӯсолаеро, ки Ҳорун сохта буд, сохтанд.

Худованд мардумро барои сохтани бути гӯсола, ки Ҳорун сохта буд, ҷазо дод.

1. Муҳимияти ибодати танҳо ба Худованд.

2. Оқибатҳои бутпарастӣ.

1. Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Ишаъё 44:9-10 - "Ҳар касе, ки бутҳо месозанд, ҳеҷ нестанд, ва он чи ки аз онҳо лаззат мебаранд, фоида надорад. Шоҳидони онҳо намебинанд ва намедонанд, ки онҳо хиҷил шаванд. Он ки худоро месозад ё ҳайка меандозад. «Он чи аз ҷониби ӯ сохта шудааст, фиреб аст».

Хуруҷи 33-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 33:1-6, Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки исроилиёнро ба Замини ваъдашуда барад, аммо эълон мекунад, ки шахсан бо онҳо намеравад, зеро табиати саркашашон. Мардум ба нишони тавба мотам гирифта, зебу зинатро аз байн мебаранд. Мусо дар беруни ӯрдугоҳ хаймаи вохӯриро барпо мекунад, ки дар он ҷо бо Худо вохӯрда, аз Ӯ роҳнамоӣ мепурсад. Ҳангоме ки Мӯсо ба хайма медарояд, сутуни абрӣ мефарояд ва дар даромадгоҳи он меистод, ки ба ҳузури Худо ишора мекард.

Сархати 2: Идома дар Хуруҷ 33: 7-11, вақте ки Мусо ба хаймаи вохӯрӣ медарояд, Еҳушаъ ҳамчун ёрдамчии худ боқӣ мемонад. Вақте ки Мусо бо Худо рӯ ба рӯ сӯҳбат мекунад, мардум аз дур мушоҳида мекунанд ва дар хаймаҳои худ ба Худованд саҷда мекунанд. Муносибати наздики Мусо ва Худо таъкид карда мешавад, зеро Худо бо ӯ бевосита сухан мегӯяд, имтиёзи беназире, ки танҳо ба Мусо дода шудааст.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 33:12-23 Мусо аз Худо барои ҳузури доимии Ӯ дар байни исроилиён илтиҷо мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки вобастагии худро аз роҳнамоӣ ва илтифоти Худо барои роҳнамоии халқи худ медонад. Дар посух ба дархости Мӯсо, Худо ба ӯ итминон медиҳад, ки ҳузури Ӯ бо онҳо хоҳад рафт ва ба ӯ имкон медиҳад, ки пушти Ӯро бубинад ва дар пораи санг ӯро муҳофизат кунад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 33 пешниҳод мекунад:
Дастури Худо дар бораи сафари исроилиён бидуни ҳузури шахсӣ;
Мотами мардум; канда кардани зеварҳо ҳамчун нишонаи тавба;
Мусо дар беруни ӯрдугоҳ хаймаи вохӯриро барпо мекунад; сутуни абр маънои ҳузури илоҳӣ.

Муошарати Мусо бо Худо;
Еҳушаъ дар ин вохӯриҳо ба ҳайси ёвари ӯ хизмат мекунад;
Одамоне, ки аз дур мушохида мекунанд; дар хаймаҳои худ ба Худованд саҷда мекунанд.

Илтиҷои Мусо дар бораи ҳузури доимии Худо дар байни исроилиён;
Эътироф кардани вобастагӣ аз ҳидояти илоҳӣ;
Кафолати Худо ба ҳузури Ӯ; ба Мусо як ҷалоли Худро ато кунад.

Дар ин боб оқибатҳои бутпарастии Исроил ва вокуниши Худо ба исёни онҳо тасвир шудааст. Ҳангоме ки Ӯ ба Мӯсо дастур медиҳад, ки мардумро роҳбарӣ кунад, Худо эълон мекунад, ки шахсан ба сабаби беитоатӣ бо онҳо ҳамроҳӣ намекунад. Бо вуҷуди ин, Мусо ҷои махсусе таъсис медиҳад, хаймаи вохӯрӣ, ки дар он метавонад бо Худо муошарат кунад ва роҳнамоии Ӯро биҷӯяд. Муносибати наздики Мусо ва Яҳова ҳангоми гуфтугӯи онҳо таъкид карда мешавад ва нақши беназири Мусоро ҳамчун миёнарав байни Худо ва мардум таъкид мекунад. Сарфи назар аз ҷиноятҳои гузаштаи онҳо, Мусо дар бораи ҳузури доимии Худо дар байни исроилиён илтиҷо мекунад ва дар ниҳоят итминон медиҳад, ки Ӯ бо онҳо дар сафари онҳо хоҳад рафт.

Хуруҷ 33:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ту ва қавме ки аз замини Миср берун овардаӣ, ба он замине ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрдаам, бирав ва аз ин ҷо бирав, гуфт: «Ба насли ту хоҳам дод;

Худо ба Мусо амр мекунад, ки исроилиёнро аз Миср ба замини ваъдашуда барад.

1. Ваъдаи Худо: Сафари Имон

2. Дар пайи даъвати Худо: Сафари тоъат

1. Румиён 4:13-17

2. Ибриён 11:8–10

Хуруҷ 33:2 Ва ман фариштаеро пешопеши ту мефиристам; ва канъониён, амӯриён ва ҳиттиён ва фариззиён, ҳивӣ ва ябусиро бадар хоҳам бурд.

Худо ваъда дод, ки фариштаеро мефиристад, то канъониён, амӯриён, ҳитиён, фариззиён, ҳивиён ва ябусиёнро аз замини Исроил берун кунад.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо - Чӣ тавр Худо барои муҳофизат кардани халқи Исроил дахолат кард

2. Таъмини Худо - Чӣ гуна Худо барои халқи худ дар вақти ниёзашон раҳоӣ дод

1. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ бар ту амр хоҳад дод, то ки туро дар ҳама роҳҳои ту нигоҳ доранд. Туро дар дасти худ бардоранд, мабодо пои худро ба санг назанӣ.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Хуруҷ 33:3 Ба замине ки шир ва асал ҷорист, зеро ки ман дар миёни ту намеравам; зеро ки шумо қавми саркаш ҳастед, мабодо шуморо дар роҳ нобуд накунам.

Худо ба исроилиён заминеро ваъда дода буд, ки аз ширу асал ҷорист, вале онҳоро огоҳ кард, ки агар онҳо саркашӣ ва саркашӣ идома диҳанд, ҳамроҳи онҳо нахоҳад буд.

1. Ваъдаҳои Худо бо шартҳо меоянд

2. Якравӣ ва исён дар ғоиби Худо мешавад

1. Такрори Шариат 8:7-10 - Зеро ки Худованд Худои ту туро ба замини нағз, ба замини ҷӯйборҳои обӣ, аз чашмаҳо ва қаъриҳое, ки аз водиҳо ва теппаҳо сарчашма мегиранд, меорад;

2. Румиён 2:4-6 - Ё ба сарвати некӣ ва пурсабрӣ ва пурсабрии Ӯ беэътиноӣ мекунӣ; Оё намедонед, ки некии Худо туро ба тавба мебарад?

Хуруҷ 33:4 Ва мардум ин хабари бадро шунида, мотам гирифтанд, ва ҳеҷ кас зебу зинатҳои худро бар ӯ напӯшид.

Мардум бо шунидани хабари бад мотам гирифтанд ва зебу зинатро аз худ дур карданд.

1: Дар вақти сахтӣ мо бояд ба нерӯи Худо таваккал кунем, на дороии моддӣ.

2: Мо бояд фурӯтан бошем ва дар хотир дошта бошем, ки манбаи аслии шодии мо аз Худост.

1: Матто 6: 19-21 "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. шиканед ва дуздӣ накунед, зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2:2 Қӯринтиён 4:17-18 Зеро андӯҳи сабуки мо, ки танҳо як лаҳза аст, барои мо вазни хеле бузургтар ва абадии ҷалолро ба бор меорад, дар ҳоле ки мо на ба чизҳои намоён, балки ба чизҳои намоён нигоҳ мекунем. чизҳое, ки дида намешаванд. Зеро он чи намоён аст, муваққатист, вале он чи нонамоён аст, абадӣ.

Хуруҷ 33:5 Зеро ки Худованд ба Мусо гуфта буд: «Ба банӣ-Исроил бигӯ: «Шумо қавми гарданбандед: Ман дар як лаҳза ба миёни шумо омада, шуморо нобуд хоҳам кард; пас алҳол зинатҳои худро аз худ дур кунед. , то бидонам, ки бо ту чӣ кор кунам.

Худованд ба Мусо фармуд, ки ба банӣ-Исроил насиҳат диҳад, ки онҳо қавми якрав ҳастанд ва ба назди онҳо омада, онҳоро мехӯрад, агар онҳо зебу зинатҳои худро накананд.

1. "Қувваи итоаткорӣ: итоат ба хости Худо"

2. "Огоҳии Худо: Ба огоҳиҳои Ӯ гӯш диҳед ё бо оқибаташ рӯ ба рӯ шавед"

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Хуруҷ 33:6 Ва банӣ-Исроил дар кӯҳи Ҳӯреб зинатҳои худро аз худ кашиданд.

Вақте ки ба кӯҳи Ҳӯреб расиданд, исроилиён ҷавоҳироти худро бардоштанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Аз чизҳои парешон дур карда, ба Худо диққат диҳед.

1. Ишаъё 58:2 - Аммо онҳо ҳар рӯз Маро меҷӯянд ва аз донистани роҳҳои Мая лаззат мебаранд, чун халқе ки адолатро ба ҷо оварда, аҳкоми Худои худро тарк накардаанд; Онҳо аз наздик шудан ба Худо лаззат мебаранд.

2. Ибриён 12:1-2 - Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпида аст, як тараф гузорем ва биёед бо сабр дар мусобиқае, ки дар пеш гузошта шудааст, давем. мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигаристаем, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад карда, дар тарафи рости тахти Худо нишастааст.

Хуруҷ 33:7 Ва Мусо хаймаи муқаддасро гирифта, онро берун аз ӯрдугоҳ, дуртар аз ӯрдугоҳ сохт, ва онро хаймаи ҷомеъ номид. Ва чунин воқеъ шуд, ки ҳар касе ки Худовандро меҷуст, ба хаймаи ҷамоат, ки берун аз ӯрдугоҳ буд, мерафт.

Мусо хаймаро гирифта, дар беруни ӯрдугоҳ гузошт ва онро хаймаи ҷамъомад номид. Ҳар касе ки Худовандро меҷуст, ба хаймаи муқаддас, ки берун аз ӯрдугоҳ буд, мерафт.

1. Чӣ тавр мо Худовандро меҷӯем?

2. Муҳимияти берун рафтан аз минтақаи бароҳати мо барои ҷустуҷӯи Худованд.

1. Ирмиё 29:13 Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2. Такрори Шариат 4:29 Аммо аз он ҷо шумо Худованд Худои худро хоҳед ҷуст ва Ӯро хоҳед ёфт, агар Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ биҷӯед.

Хуруҷ 33:8 Ва ҳангоме ки Мусо ба хаймаи муқаддас баромад, тамоми мардум бархоста, ҳар яке назди дари хаймаи худ истода, ба Мусо нигоҳ карданд, то даме ки ӯ ба хаймаи муқаддас рафт.

Халқи Исроил ҳангоми рафтани Мусо ба хаймаи муқаддас эҳтиром зоҳир карданд.

1: Ба шахсони мансабдор бояд эҳтиром зоҳир карда шавад.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба хизматгорони Худо эҳтиром зоҳир кунем.

1:1 Петрус 2:17 - Ба ҳама эҳтироми дуруст нишон диҳед, оилаи имондоронро дӯст доред, аз Худо битарсед, подшоҳро эҳтиром кунед.

2: Румиён 13:1 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст.

Хуруҷ 33:9 Ва ҳангоме ки Мусо ба хайма даромад, сутуни абрнок фуромада, дар назди дари хайма меистод, ва Худованд бо Мусо гуфтугӯ мекард.

Мусо ҳангоми ворид шудан ба хаймаи муқаддас лаҳзаи махсусеро бо Худо аз сар гузаронд.

1: Ҳузури Худо як таҷрибаи махсус ва муқаддас аст, ки бояд қадр карда шавад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки бо Худо сӯҳбатҳои пурмазмун дошта бошем.

1: Юҳанно 14:23 - Исо ҷавоб дод: «Ҳар кӣ Маро дӯст дорад, ба таълимоти Ман итоат хоҳад кард; Падари Ман вайро дӯст хоҳад дошт, ва мо назди ӯ омада, бо ӯ хонаи худ хоҳем кард.

2: Забур 27:4 - Ман аз Худованд як чизро талаб кардам, ки онро ҷустуҷӯ хоҳам кард: то тамоми айёми умрам дар хонаи Худованд сокин бошам, ба зебоии Худованд нигарам ва пурсам дар маъбади худ.

Хуруҷ 33:10 Ва тамоми мардум диданд, ки сутуни абрнок дар назди дари хайма истодааст, ва тамоми мардум бархоста, саҷда карданд, ҳар яке дар дари хаймаи худ.

Банӣ-Исроил сутуни абрнокеро диданд, ки дар назди дари хайма истода буд ва ҳар яке дар хаймаи худ барои ибодат бархостанд.

1. Қудрати ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Бо сипос ва шодмонӣ Худовандро ибодат кардан

1. Забур 95:2 - Биёед, ба ҳузури Ӯ бо шукргузорӣ биёем, ва бо таронаҳои забур ба ӯ садои шодмоне хоҳем зад.

2. Юҳанно 4:24 - Худо Рӯҳ аст, ва онҳое ки Ӯро парастиш мекунанд, бояд Ӯро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд.

Хуруҷ 33:11 Ва Худованд бо Мусо рӯ ба рӯ гуфт, чунон ки одам бо дӯсти худ сухан мегӯяд. Ва боз ба ӯрдугоҳ баргашт, аммо ғуломаш Еҳушаъ ибни Нун, ҷавонмарде, аз хайма берун нарафт.

Мусо ҳис кард, ки Худованд бо ӯ рӯ ба рӯ гуфт, чунон ки одам бо дӯсти худ сухан меронад.

1. Қудрати дӯстӣ бо Худо

2. Ягона будани муносибати Мусо бо Худо

1. Масалҳо 18:24 Шахсе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад, ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Айюб 29:4 Чунон ки ман дар айёми ҷавонии худ будам, вақте ки сирри Худо бар хаймаи ман буд.

Хуруҷ 33:12 Ва Мусо ба Худованд гуфт: «Инак, ту ба ман мегӯӣ: "Ин қавмро баровар"; Аммо ту гуфтӣ: "Ман туро ба ном мешиносам, ва ту низ дар назари ман файз ёфтаӣ".

Мусо ба қарори Худо дар бораи он ки ӯ бар исроилиён сарварӣ кунад, шубҳа дорад, зеро намедонад, ки кӣ ӯро дар сафар ҳамроҳӣ мекунад.

1. Бо вуҷуди номуайянӣ эътимод ба нақшаи Худо

2. Дар баробари мусибат файз ёфтан

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11:1 - Ҳоло имон ин боварӣ ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки мо намебинем.

Хуруҷ 33:13 Пас, аз ту илтимос мекунам, ки агар ман дар назари ту файз ёфта бошам, алҳол роҳи худро ба ман нишон деҳ, то ки туро бишносам, то ки дар назари Ту файз пайдо кунам; ва бидон, ки ин халқ қавми туст.

Мусо аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба ӯ роҳи Худро нишон диҳад, то Ӯро бишносад ва халқи Исроилро роҳбарӣ кунад.

1. Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи ҳидояти Худо

2. Муҳимияти шинохти Худо

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Юҳанно 17:3 Ва ин ҳаёти ҷовидонӣ аст, то ки Ту Худои ягонаи ҳақиқӣ ва Исои Масеҳро, ки фиристодаӣ, бидонанд.

Хуруҷ 33:14 Ва гуфт: «Ҳузури Ман бо ту хоҳад рафт, ва ба ту оромӣ хоҳам дод».

Худо ваъда медиҳад, ки бо мо хоҳад буд ва ба мо оромӣ ва осоиштагии лозимаро медиҳад.

1. "Ҳузури Худо оромӣ меорад"

2. «Роҳати шинохти Худо бо туст»

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 11:28 - Ба назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Хуруҷ 33:15 Ва ба вай гуфт: «Агар ҳузури Ту бо ман наравад, моро аз ин ҷо берун набар».

Мусо аз Худо хоҳиш мекунад, ки исроилиёнро дар сафарашон аз Миср ҳамроҳӣ кунад.

1. Ҳузури Худо: Чӣ гуна бояд онро дар ҳаёти мо шинохт ва ҷустуҷӯ кунем

2. Чаро муҳим аст, ки бо Худо рафтор кунем?

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 139:7-8 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту дар он ҷо ҳастӣ!"

Хуруҷ 33:16 Зеро ки дар ин ҷо маълум мешавад, ки ман ва қавми Ту дар назари Ту файз ёфтаем? Магар аз он нест, ки ту бо мо меравӣ? Ҳамин тавр мо, эй қавми ту, аз тамоми мардуми рӯи замин ҷудо хоҳем шуд.

Худованд ваъда дод, ки бо банӣ-Исроил бошад, то ки онҳо аз тамоми мардуми рӯи замин ҷудо шаванд.

1. Ҳузури Худованд: дарёфти файз дар назди Ӯ

2. Подшоҳии Худо: Ҷудо кардани мардумаш аз ҷаҳон

1. Ишаъё 43:1-3 - "Вале алҳол Худованде, ки туро офарид, чунин мегӯяд: эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба номи худ хондаам; ту аз они Ман ҳастӣ, ҳангоме ки аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга бар ту намеафрӯзад».

2. Юҳанно 17:14-18 - «Ман каломи Туро ба онҳо додам, ва ҷаҳон аз онҳо нафрат кард, зеро онҳо аз ҷаҳон нестанд, чунон ки Ман аз ҷаҳон нестам. аз ҷаҳон, балки барои он ки Ту онҳоро аз бадӣ нигоҳ дор; онҳо аз ҷаҳон нестанд, чунон ки Ман аз ҷаҳон нестам.

Хуруҷ 33:17 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ин кореро, ки ту гуфтаӣ, иҷро хоҳам кард, зеро ки ту дар назари ман файз ёфтаӣ, ва ман туро ба ном мешиносам».

Худо ваъда дод, ки он чизеро, ки Мусо аз Ӯ талаб кард, иҷро хоҳад кард, зеро Ӯ имон ва муҳаббати Мусоро дид.

1. Қувваи фурӯтанӣ ва имон ба Худованд

2. Худо касонеро, ки Ӯро эҳтиром мекунанд, ҳамеша эҳтиром хоҳад кард

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Хуруҷ 33:18 Ва ӯ гуфт: «Аз ту илтимос мекунам, ки ҷалоли худро ба ман нишон деҳ».

Мусо аз Худо хоҳиш кард, ки ҷалоли худро ба ӯ нишон диҳад.

1. Қувваи пурсиш: Вақте ки мо ҷалоли Ӯро меҷӯем, Худо чӣ гуна ҷавоб медиҳад

2. Ошкор кардани ҷалоли Худо: Он чизе ки мо ҳангоми фаҳмиши бузургии Худо меомӯзем

1. Ишаъё 66:1-2 - Худованд чунин мегӯяд: "Осмон тахти ман аст, ва замин тахтаи пойҳои ман аст: хонае, ки барои ман бино мекунед, куҷост? ва ҷои оромии ман куҷост? Зеро ки ҳамаи ин чизҳоро бо дасти Ман сохтааст, ва ҳама чиз буд, мегӯяд Худованд, лекин ба ин одам назар хоҳам бурд, ки бечора ва рӯҳи пушаймон ва аз каломи Ман меларзад.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Хуруҷ 33:19 Ва гуфт: «Тамоми некиҳои худро пеши ту хоҳам гузаронд, ва исми Худовандро пеши ту мавъиза хоҳам кард; ва ба ҳар кӣ раҳм кунам, раҳм хоҳам кард ва ба ҳар кӣ раҳм кунам, раҳм хоҳам кард.

Худо некии Худро ошкор хоҳад кард ва исми Худовандро дар пеши ҳама пайравони Ӯ эълон хоҳад кард.

1. Некӯии Худо: Шинохтан ва шодмонӣ аз ишқу раҳмати Ӯ

2. Номи Худо: Фаҳмидан ва гиромидошти ҳузури Ӯ

1. Румиён 9:15-16 - Зеро ки ӯ ба Мусо мегӯяд: ба ҳар кӣ раҳм кунам, марҳамат хоҳам кард ва ба ҳар кӣ раҳм кунам, раҳм хоҳам кард. Пас, на аз ҷониби касе, ки бихоҳад ва на аз давида, балки аз Худост, ки марҳамат мекунад.

2. Забур 103:8 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон.

Хуруҷ 33:20 Ва гуфт: «Ту рӯи маро намебинӣ, зеро ки ҳеҷ кас маро дида, зинда нахоҳад монд».

Худованд ба Мусо ваҳй кард, ки ҳеҷ кас рӯи Ӯро бубинад ва зиндагӣ карда наметавонад.

1. Ҳазрати Худо - чеҳраи нофаҳмо

2. Хислати бепоёни Худо - Ҳеҷ кас наметавонад бубинад ва зиндагӣ кунад

1. Ишаъё 6:1-3 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва боло аст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард. Дар болои ӯ серафим меистод. Ҳар яке шаш бол дошт: бо ду бол рӯяшро мепӯшид ва бо ду пойи худро мепӯшид ва бо ду бол парвоз мекард. Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. Дониёл 10:5-6 - Ман чашмонамро боло карда, нигоҳ кардам, ва инак, марде аз катон дар бар ва камарбанди тиллои маҳин аз Уфоз дар камараш дорад. Баданаш мисли берилл, чеҳрааш мисли зуҳури барқ, чашмонаш мисли машъалҳои фурӯзон, дасту пояш мисли дурахши биринҷи сӯзон ва садои суханаш мисли гурриши издиҳом.

Хуруҷ 33:21 Ва Худованд гуфт: «Инак, дар назди ман ҷойе ҳаст, ва ту бар санг хоҳӣ истод;

Худованд ҷойеро фароҳам меорад, ки мо бехатар истода метавонем.

1. Санги наҷоти мо: истода бар ваъдаҳои Худо

2. Паноҳгоҳ дар замонҳои душвор: Ҷустуҷӯи амният дар Худованд

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ман ба Ӯ таваккал мекунам.

2. Матто 7:24-25 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро бишнавад ва онҳоро иҷро кунад, ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, ва обхезиҳо омад, ва бодҳо вазида, ба он хона зад; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

Хуруҷ 33:22 Ва ҳангоме ки ҷалоли Ман бигзарад, ман туро дар қаъри харсанг хоҳам гузошт, ва ҳангоми гузаштан туро бо дасти худ хоҳам пӯшонад;

Худо ваъда медиҳад, ки Мусоро ҳангоми гузаштанаш муҳофизат мекунад.

1. Муҳофизати бепоёни Худо - Хуруҷ 33:22

2. Санги бехатарӣ - Паногоҳ дар Худованд

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, дар он паноҳ мебарам.

2. Такрори Шариат 32:4 - Ӯ санг аст, аъмолаш комил ва ҳама роҳҳои Ӯ одил аст. Худои мӯътамад, ки бадӣ намекунад, росткор ва одил аст.

Хуруҷ 33:23 Ва ман дасти Худро хоҳам бурд, ва ту узвҳои пушти Маро хоҳед дид, аммо чеҳраи Ман дида нахоҳад шуд.

Худо ба Мусо ваъда дод, ки узвҳои пушти Ӯро бубинад, аммо чеҳраи Ӯро не.

1: Мо ҳеҷ гоҳ бузургии Худоро пурра дарк карда наметавонем ва ин мисол дар ваъдаи Мусо аст, ки қодир аст узвҳои пушти Ӯро бубинад, вале чеҳраи Ӯро намебинад.

2: Худо ба мо дар бораи бузургии худ нишон медиҳад, аммо ин танҳо як фаҳмиши қисман аст. Мо набояд ба маҳдудиятҳои инсонии худ такя кунем, то Ӯро дарк кунем.

1: Isaiah 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. назар ба фикрҳои шумо."

2: Айюб 42: 2-3 "Ман медонам, ки ту ҳама чизро карда метавонӣ, ва ҳеҷ фикре аз ту боздошта намешавад; кист, ки бе дониш маслиҳат пинҳон мекунад? Пас, ман гуфтам, ки нафаҳмидам; чизҳои аҷиб барои ман, ки намедонистам».

Хуруҷи 34-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 34:1-9, Худо ба Мусо супориш медиҳад, ки ду лавҳаи нави сангинро бурида, дар кӯҳи Сино бо Ӯ пешвоз гирад. Мӯсо он чи фармуда буд, амал мекунад ва Худо дар абр фуруд меояд ва номи Худро ба Мусо эълон мекунад. Ӯ хислатҳои шафқат, лутфу марҳамат, сабр ва садоқатро баён мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо инчунин огоҳ мекунад, ки гунаҳкоронро беҷазо намегузорад, балки гуноҳи падаронро бар фарзандонашон ҷазо медиҳад. Мусо зуд саҷда мекунад ва саҷда мекунад, то аз Худо илтифот талаб кунад, то исроилиёнро дар сафар ҳамроҳӣ кунад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 34:10-17 идома дода, Худо бори дигар бо Исроил аҳд баст. Вай ваъда медихад, ки муъчизахое ба амал меоварад, ки то ин дам дар байни ягон халк дида нашуда буд. Ӯ ба онҳо амр мекунад, ки аҳд банданд ё худоёни дигарро ибодат накунанд, балки қурбонгоҳҳо ва сутунҳои муқаддаси онҳоро вайрон кунанд. Ба онҳо дастур дода шудааст, ки бо халқҳои гирду атроф издивоҷ накунанд ва дар амалҳои бутпарастии онҳо иштирок накунанд ва огоҳ мекунанд, ки ин амалҳо онҳоро аз Худованд гумроҳ мекунанд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 34:18-35, дастурҳо оид ба идҳои гуногун аз ҷониби Худо дода шудаанд. Иди хамиртуруш ҳамчун ҷашни раҳоии Исроил аз Миср муқаррар карда мешавад, ки ба мардум фармон дода мешавад, ки ҳар сол ҳафт рӯз онро риоя кунанд. Нахустзодаҳои ҳам аз одамон ва ҳам ҳайвонот низ ба Худованд бахшида шудаанд, то ки Ӯ дар иди Фисҳ нахустзодаи Исроилро наҷот диҳад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 34 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба буридани лавҳаҳои нави сангӣ; мулоқот бо Худо дар кӯҳи Сино;
Худо сифатҳои худро баён мекунад; дар бораи чазо барои гунох огох мекунад;
Мусо саҷда мекунад; барои ҳамроҳии исроилиён илтифот талаб мекунад.

Таъсиси аҳди навшуда бо Исроил;
Ваъдаи иҷрои мӯъҷизаҳои бесобиқа дар байни онҳо;
Фармон медиҳад, ки бо худоёни дигар аҳд банданд, қурбонгоҳҳоро вайрон накунанд;
Огоҳӣ аз издивоҷи байниҳамдигарӣ ва иштирок дар амалҳои бутпарастӣ.

Таъсиси Иди хамиртуруш ҳамчун ҷашн;
Такдифи писарони нахустзода ҳамчун ёдрас кардани фидияи Фисҳ.

Ин боб таҷдиди аҳди байни Худо ва Исроилро пас аз ҳодиса бо гӯсолаи тиллоӣ таъкид мекунад. Худованд сифатҳои худро баён мекунад ва аз оқибатҳои гуноҳ огоҳ мекунад ва ҳамзамон шафқат ва садоқати худро баён мекунад. Вай дастурҳоро барои ибодат муқаррар мекунад, ки истисноии вафодорӣ ба Худовандро таъкид мекунад ва аз омехта шудан бо урфу одатҳои бутпарастии халқҳои дигар огоҳ мекунад. Ташкили идҳо ҳамчун воситаи таҷлили рӯйдодҳои муҳим дар таърихи Исроил хизмат мекунад ва шахсияти онҳоро ҳамчун халқи наҷотёфта мустаҳкам мекунад.

Хуруҷ 34:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба ту ду лавҳаи сангинро мисли пешинааш бикан; ва Ман бар ин лавҳаҳо суханонеро хоҳам навишт, ки дар лавҳаҳои аввал буданд, ки ту онҳоро шикаста».

Ба Мусо амр шудааст, ки ду лавҳаи нави сангӣ биканад ва Худованд ҳамон суханонеро, ки дар лавҳаҳои аввал буд, бар онҳо хоҳад навишт.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Вафодории Худо дар баргардонидани чизи гумшуда

1. Такрори Шариат 10:3-5 - Ва ман сандуқе аз чӯби ақл сохтам, ва ду лавҳаи сангинро мисли аввалинаш тарошида, ба кӯҳ баромадам, ва он ду тахта дар дасти худам буд. Ва бар мизҳо, мувофиқи навиштаҷоти аввал, даҳ ҳукмеро, ки Худованд дар рӯзи калисо дар кӯҳ аз миёни оташ ба шумо гуфта буд, навишт, ва Худованд онҳоро ба ман дод.

2. Ирмиё 31:35-36 - Ҳамин тавр мегӯяд Худованд, ки офтобро рӯзона барои рӯшноӣ медиҳад, ва дастурҳои моҳ ва ситораҳоро дар шаб барои равшанӣ мебахшад, вақте ки мавҷҳои он баҳрро тақсим мекунад; Номи ӯ Худованди лашкарҳост: агар он фароизҳо аз пеши ман дур шаванд, мегӯяд Худованд, он гоҳ насли Исроил низ аз халқ будан дар пеши ман то абад қатъ хоҳад шуд.

Хуруҷ 34:2 Ва саҳарӣ омода бош, ва саҳар ба кӯҳи Сино баромада, дар он ҷо, дар қуллаи кӯҳ назди ман ҳозир шав.

Худованд ба Мӯсо дастур медиҳад, ки саҳар ба қуллаи кӯҳи Сино биравад, то бо Ӯ мулоқот кунад.

1. Даъвати Худо ба итоаткорӣ: риояи дастурҳои Худо дар Хуруҷ 34:2.

2. Қувваи омодагӣ: омода будан ба ҳузури Худо дар Хуруҷ 34:2.

1. Юҳанно 14:21 Ҳар кӣ аҳкоми Маро дорад ва риоя кунад, вай Маро дӯст медорад.

2. Яъқуб 1:22 Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Хуруҷ 34:3 Ва ҳеҷ кас бо ту набарояд, ва ҳеҷ кас дар тамоми кӯҳ намоён нашавад; на бигзоред, ки гӯсфандон ва рамаҳо пеш аз он кӯҳ нахӯранд.

Худованд ба Мӯсо фармуд, ки касе ӯро то кӯҳ ҳамроҳӣ накунад ва чорворо дар он ҷо нагузаронад.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Ҳукмронии Худо ва қудрати Ӯ бар ҳаёти мо

1. Такрори Шариат 11:16-17 Худро эҳтиёт кунед, ки дили шумо фирефта нашавад, ва шумо рӯй гардонед ва худоёни дигарро ибодат кунед ва ба онҳо саҷда кунед; Ва он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга зад, ва Ӯ осмонро бастааст, то ки борон наборад, ва замин меваи худро надиҳад; ва мабодо аз замини некӯе, ки Худованд ба шумо медиҳад, зуд нобуд нашавед.

2. Матто 28:18-20 Ва Исо омада, ба онҳо сухан ронда, гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст». Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо ованд; ва инак, Ман ҳамеша бо шумо ҳастам. , ҳатто то охири ҷаҳон. омин.

Хуруҷ 34:4 Ва ӯ ду лавҳаи сангинро мисли аввалинаш канад; ва Мусо субҳи барвақт бархоста, ба кӯҳи Сино баромад, чунон ки Худованд ба ӯ фармуда буд, ва ду лавҳаи сангинро ба дасти ӯ гирифт.

Мусо амри Худоро иҷро кард ва ба кӯҳи Сино баромад, то ду лавҳи сангинро гирад.

1. Фармонҳои Худо: Итоат кардан ҳатто вақте ки душвор аст - Хуруҷ 34:4

2. Қуввати итоаткорӣ - Хуруҷ 34:4

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Хуруҷ 34:5 Ва Худованд бар абр фуромада, дар он ҷо бо ӯ истода, исми Худовандро мавъиза намуд.

Худованд дар болои абр фуруд омад ва номи Худро ба Мусо эълон кард.

1. Худо номи Худро ба мо ошкор мекунад - Хуруҷ 34:5

2. Дарк кардани Қудрати Номи Худо - Хуруҷ 34:5

1. Ишаъё 43:10-11 - Шумо шоҳидони ман ҳастед, мегӯяд Худованд ва бандаи Ман, ки ман баргузидаам, то ки шумо Маро донед ва бовар кунед ва бифаҳмед, ки Ман Ӯ ҳастам. Пеш аз ман ҳеҷ худое офарида нашудааст ва баъд аз ман ҳеҷ худое нахоҳад буд.

2. Забур 83:18 - То мардум бидонанд, ки Ту, ки исми Ӯ Худованд ҳастӣ, танҳо Ту Таоло Таоло бар тамоми замин ҳастӣ.

Хуруҷ 34:6 Ва Худованд аз пеши ӯ гузашта, хитоб кард: «Худовандо, Худованд Худои меҳрубон ва меҳрубон, пурсабр ва фаровон дар некӣ ва ростӣ,

Худои мехрубону мехрубон аст.

1. Фаровонии раҳмату фазли Худо

2. Таҷрибаи вафодории муҳаббати Худо

1. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор фаровон аст.

2. Эфсӯсиён 2:4-7 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо Масеҳ зинда сохт.

Хуруҷ 34:7 Барои ҳазорон нафар марҳамат нигоҳ дошта, шарорат, ҷиноят ва гуноҳро мебахшад, ва ин гунаҳкоронро ҳеҷ гоҳ пок намекунад; гуноҳи падаронро бар фарзандон ва бар фарзандони фарзандон то насли сеюм ва чорум ҷазо медиҳад.

Ин порча дар бораи раҳмати Худо сухан меронад, ки ба ҳазорон нафар мерасад ва гуноҳ, ҷиноят ва гуноҳро мебахшад, вале Ӯ гунаҳкоронро пок намекунад. Оқибатҳои бадӣ ба фарзандон ва фарзандони онҳо дар тӯли якчанд наслҳо дучор мешаванд.

1. Раҳмати Худо - Тафаккур дар бораи раҳмати бепоёни Худо

2. Оқибатҳои гуноҳ - Баррасии оқибатҳои дарозмуддати гуноҳ.

1. Забур 103:11-12 - Зеро, чунон ки осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Юнус 4:2 - Ӯ ба Худованд дуо гуфт: "Эй Парвардигори ман, оё ин чизе нест, ки ман дар хона будам? Барои ҳамин ман ин қадар зуд ба Таршиш гурехтам. Ман медонистам, ки Ту меҳрубон ва меҳрубон ҳастӣ. Худои меҳрубон, оҳиста хашмгир ва дар муҳаббати фаровон, Худое, ки аз фиристодани мусибат тавба мекунад.

Хуруҷ 34:8 Ва Мусо шитоб карда, сари худро ба рӯи замин хам карда, саҷда кард.

Мусо Худовандро бо фурӯтанӣ ва эҳтиром ибодат мекард.

1. Зарурати фурӯтанӣ дар назди Худованд

2. Нерӯи ибодат ва ибодат

1. Филиппиён 2:5–11

2. Забур 95:6–7

Хуруҷ 34:9 Ва ӯ гуфт: «Агар алҳол дар назари Ту файз ёфта бошам, эй Худованд, бигзор Худованди ман дар миёни мо бирав; зеро он мардуме саркаш аст; ва гуноҳ ва гуноҳи моро бубахш ва моро ба мероси худ бигир.

Мусо аз Худованд илтиҷо мекунад, ки исроилиёнро барои гуноҳашон бубахшад ва онҳоро ҳамчун мероси худ бигирад.

1. Муҳаббат ва омурзиши беандозаи Худо

2. Қувваи фурӯтанӣ ва тавба

1. Забур 103:12 - «Чун қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст».

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Хуруҷ 34:10 Ва ӯ гуфт: «Инак, ман аҳд мебандам: пеши тамоми қавми Ту мӯъҷизаҳое ба амал хоҳам овард, ки дар тамоми рӯи замин ва дар ҳеҷ халқе ба амал наомадааст; ва тамоми қавмеро, ки дар миёни онҳо хоҳӣ дид, кори Худованд, зеро ки ин кори даҳшатнок аст, ки бо ту хоҳам кард.

Худо ваъда медиҳад, ки ба халқи худ корҳои аҷоиб ва пурқудратеро нишон медиҳад, ки то ҳол надида буданд.

1. Мӯъҷизаҳои Худои мо: Чӣ тавр Қудрат ва ҷалоли Худо дар корҳои Ӯ зоҳир мешавад

2. Аҳд: Чӣ тавр ваъдаҳои Худо ба мо умед ва рӯҳбаландӣ меоранд

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад;

2. Ишаъё 40:5 - Ва ҷалоли Худованд зоҳир хоҳад шуд, ва тамоми башар онро якҷоя хоҳанд дид, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст.

Хуруҷ 34:11 Он чиро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя кун: инак, ман амӯриён ва канъониён ва ҳиттиён ва фариззиён ва ҳивиён ва ябусиро аз пеши ту берун мекунам.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки ба амрҳои Ӯ амал кунанд ва амориён, канъониён, ҳиттиҳо, фариззиҳо, ҳивиҳо ва ябусиёнро бадар ронанд.

1. Фармонҳои Худоро бидуни шубҳа бояд иҷро кард.

2. Худо ба мо рисолати бузурге додааст, ки онро иҷро кунем.

1. Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

5. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар онҳо замине ки шумо сокинед, лекин ман ва хонаи ман бошад, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Хуруҷ 34:12 Худро эҳтиёт кун, то ки бо сокинони он замине ки ба он ҷое ки меравӣ, аҳд набандӣ, мабодо он дар миёни ту доме нагардад;

Ин порча ҳушдор медиҳад, ки бо сокинони замине, ки медарояд, аҳд набандед, зеро он метавонад ба дом гардад.

1: "Дар аҳдҳо эҳтиёт бошед"

2: "Пешгирӣ аз домҳо: Аз аҳдҳо эҳтиёт шавед"

1: Масалҳо 11: 3 - "Беайбии одил онҳоро ҳидоят мекунад, аммо фитнагарии ҷиноятқорон онҳоро несту нобуд мекунад".

2: Яъқуб 1: 14-15 - "Аммо ҳар кас озмуда мешавад, вақте ки аз ҳаваси худ дур мешавад ва фирефта мешавад. Пас ҳангоме ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки тамом мешавад, ба вуҷуд меорад. марг».

Хуруҷ 34:13 Аммо шумо қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон хоҳед кард, бутҳояшонро бишканед ва боғҳои онҳоро буред.

Фармони Худо барои несту нобуд кардани қурбонгоҳҳо ва суратҳои бутпарастӣ.

1: Мо бояд худоҳои козибро эътироф ва рад кунем ва ба ҷои он ба Худои ягонаи ҳақиқӣ таваккал кунем.

2: Мо набояд ба васвасаи парастиши бутҳо дучор шавем, балки ба аҳкоми Худованд итоат кунем.

1: Такрори Шариат 7: 5-6 "Лекин шумо бо онҳо чунин рафтор кунед: қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон кунед, ва бутҳои онҳоро вайрон кунед, ва дарахтони онҳоро бурида, ҳайкалҳои кандакориашонро дар оташ сӯзонед."

2: Румиён 1: 23-25 "Ва ҷалоли Худои бефаноро ба ҳайкате табдил дод, ки ба одами фосид ва паррандагон, ва ҳайвоноти чорпоя ва хазандагон монанд шудааст."

Хуруҷ 34:14 Зеро ки ба худои дигаре саҷда накун, зеро ки Худованд, ки исми Ӯ рашк аст, Худои рашк аст.

Ин порча тавзеҳ медиҳад, ки Худо Худои ҳасад аст ва набояд ҳеҷ худои дигареро парастиш кард.

1.Худованд Худои ҳасаднок ва шоистаи ибодати мост

2. Оқибатҳои парастиши худоёни дигар

1. Юҳанно 4:23-24 - Аммо соате меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунин одамонро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо рӯҳ аст ва онҳое ки Ӯро ибодат мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ ибодат кунанд.

2. Забур 115:3-8 - Худои мо дар осмон аст; ҳар он чиро, ки дилаш хоҳад, мекунад. Бутҳои онҳо нуқра ва тилло аст, ки кори дасти инсон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан намегӯянд; чашмон, вале намебинанд. Гӯш доранд, аммо намешунаванд; бинӣ, вале бӯй накунад. Онҳо даст доранд, аммо эҳсос намекунанд; пойҳо, вале роҳ нараванд; ва дар гулӯяшон садое намебаранд. Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳо мешаванд; Хамаи касоне, ки ба онхо бовар мекунанд, хамин тавр рафтор мекунанд.

Хуруҷ 34:15 Мабодо бо сокинони ин замин аҳд бандед, ва онҳо ба худоёни худ зино карда, барои худоёни худ қурбонӣ кунанд, ва яке туро даъват кунад, ва ту аз қурбонии ӯ бихӯрӣ;

Дар порча аҳамияти худдорӣ аз бастани аҳд бо мардуми ин сарзамин баррасӣ мешавад, зеро онҳо аксар вақт худоёни дигарро мепарастанд ва барои онҳо қурбонӣ мекунанд.

1. Аз худоёни козиб ҳазар кунед: Омӯзиши Хуруҷ 34:15

2. Хатарҳои бутпарастӣ: Омӯзиши огоҳиҳо дар Хуруҷ 34:15

1. Такрори Шариат 7:3-4 - Бо онҳо издивоҷ накун; духтари худро ба писари худ надиҳед ва духтари ӯро ба писари худ нагиред. Зеро ки онҳо писари туро аз паи Ман дур хоҳанд кард, то худоёни дигарро ибодат кунанд.

2. Масалҳо 11:20 - Касоне, ки дилашон ғафс аст, дар назари Худованд зишт аст, аммо онҳое ки дар роҳи худ росткоранд, лаззати Ӯст.

Хуруҷ 34:16 Ва духтарони онҳоро ба писарони худ мебарӣ, ва духтарони онҳо ба худоёни худ фоҳиша мешаванд, ва писарони худро ба худоёни худ фоҳиша месозанд.

Худо ҳушдор медиҳад, ки бо афроди пайрави мазҳаби дигар издивоҷ накунед, зеро духтарони онҳо метавонанд писарони худро аз Худо дур кунанд.

1. Хатари созиш бо бутпарастӣ

2. Фиребҳои динҳои бардурӯғ

1. Такрори Шариат 7: 3-4 - "На бо онҳо издивоҷ накун; духтари худро ба писари худ надиҳӣ, ва духтари ӯро ба писари худ нагир; зеро онҳо писари туро аз паи ман дур хоҳанд кард, то ки онҳо метавонанд худоёни дигарро ибодат кунанд, ва хашми Худованд бар шумо аланга зада, туро ногаҳон нобуд хоҳад кард».

2. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

Хуруҷ 34:17 Ту худоёни гудохта насоз.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки набояд ҳеҷ худои гудохта созад.

1. Хатари бутпарастӣ - Хуруҷ 34:17

2. Қудрати риояи аҳкоми Худо - Хуруҷ 34:17

1. Ишаъё 40:18-20 - Шумо Худоро ба кӣ муқоиса мекунед? Шумо чӣ гуна бутро сохта метавонед, то бо Ӯ рақобат кунед?

2. Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, бародарон ва хоҳарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ олиҷаноб аст, чӣ дуруст аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, чӣ ҷоиз аст, - агар чизе олиҷаноб ё шоистаи таъриф аст - дар бораи чунин чизҳо фикр кунед.

Хуруҷ 34:18 Иди фатирро риоя намо. Ҳафт рӯз, чунон ки ба ту амр фармудаам, дар вақти моҳи Абиб, нони фатир бихӯр, зеро ки дар моҳи Абиб ту аз Миср берун омадай.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо ба мо амр фармуд, ки ҳар сол дар моҳи Абиб ҳафт рӯз Иди фатирро риоя кунем, то замоне, ки исроилиён аз ғуломии Миср озод шуданд.

1. Қудрати ризқи Худо: Таҷлили иди фатир

2. Вафодор мондан ба фармудаҳои Худо: Аҳамияти иди фатир

1. Хуруҷ 12: 17-20 - Худованд ба Мусо ва Ҳорун гуфт: «Ин аст фарзияи иди Фисҳ: Ҳеҷ як аҷнабӣ онро нахӯрад. Аммо ҳар ғуломи ба пул харидашуда, ҳангоме ки шумо ӯро хатна кардаед, вай метавонад онро бихӯрад. Муҳоҷир ва муздур набояд онро бихӯранд. Дар як хона хӯрда мешавад; ҳеҷ як гӯштро берун аз хона набар ва устухонашро нашикан. Тамоми ҷамоати Исроил онро нигоҳ дорад.

2. Такрори Шариат 16:1-8 - Моҳи Абибро риоя кунед ва Фисҳро барои Худованд Худои худ нигоҳ доред, зеро дар моҳи Абиб Худованд Худои шумо шуморо шабона аз Миср берун овард. Ту фисҳро барои Худованд Худои худ, аз гӯсфанд ё рама, дар ҷое ки Худованд баргузидааст, қурбонӣ кун, то ки исми Ӯ дар он ҷо сокин гардад. Бо он нони хамиртурушро нахӯред. Ҳафт рӯз онро бо хамиртуруш бихӯред, нони андӯҳи шумо аз замини Миср шитобон берун омад, то ки тамоми айёми умри худ он рӯзеро, ки аз замини Миср берун омадаед, ба ёд оваред.

Хуруҷ 34:19 Ҳар чизе ки матритсаро мекушояд, аз они Ман аст; ва ҳар нахустзодаи чорпоёнат, хоҳ гов ё гӯсфанд, нарина аст.

Худо даъво дорад, ки ҳамаи ҳайвоноти нахустзода, ҳам барзагов ва ҳам гӯсфандони нарина соҳиби моликият аст.

1. Баракати бахшидан: эътирофи қудрати Худо дар ҳама чиз

2. Ваъдаи ризқу рӯзӣ: таваккал ба вафодории Худо барои ризқ додан

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад? Ва чаро шумо дар бораи либос ғамхорӣ мекунед? Бинед, ки гулхои сахро чй тавр месабзанд. Онхо мехнат намекунанд ва ресандагй намекунанд. Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳатто Сулаймон бо тамоми ҷалоли худ мисли яке аз инҳо либос надошт. Агар Худо алафи саҳроро, ки имрӯз дар ин ҷост ва фардо ба оташ андохта мешавад, ҳамин тавр пӯшонад, магар шуморо,

ки имони кам доранд, зиёдтар намепӯшонад? Пас хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки бутпарастон аз паи ҳамаи ин медаванд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба онҳо эҳтиёҷ доред. Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо дар бораи худаш ғамхорӣ мекунад. Ҳар рӯз ба қадри кофӣ душвориҳои худро дорад.

Хуруҷ 34:20 Аммо нахустзодаи харро бо барра фидия хоҳӣ дод; ва агар вайро фидия надиҳӣ, гардани вайро мешиканад. Ҳамаи нахустзодаҳои писарони худро фидия хоҳӣ дод. Ва ҳеҷ кас ба ҳузури ман холӣ нахоҳад омад.

Худо талаб мекунад, ки ҳамаи писарони нахустзода фидия дода шаванд ва ҳеҷ кас ба ҳузури Ӯ дасти холӣ наояд.

1. Муҳимияти кафорат дар назди Худо

2. Аҳамияти ба ҳузури Худо бо дасти холӣ ҳозир нашудан

1. Хуруҷ 34:20

2. Луқо 9:23-24 - "Ва ба ҳама гуфт: "Ҳар кӣ хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва ҳар рӯз салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро наҷот диҳад, онро барбод медиҳад. : лекин ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро наҷот хоҳад дод».

Хуруҷ 34:21 Шаш рӯз кор хоҳӣ кард, аммо дар рӯзи ҳафтум истироҳат хоҳӣ дод: дар вақти шустан ва дарав истироҳат хоҳӣ кард.

Ин порча муҳимияти ҷудо кардани вақт барои истироҳат ва лаззат бурдан аз баракатҳои Худоро таъкид мекунад.

1. Оромии Худо: қадр кардани атои рӯзи шанбе

2. Гирифтани баракати истироҳати рӯзи шанбе

1. Ибриён 4:9-11 - Пас, барои халқи Худо рӯзи истироҳат боқӣ мемонад; зеро ҳар кӣ ба Худо дохил мешавад, оромии онҳо низ аз аъмоли худ ором мегирад, чунон ки Худо аз аъмоли худ. Пас, биёед тамоми кӯшишро ба харҷ диҳем, ки ба он оромӣ дохил шавем, то ҳеҷ кас аз пайравӣ аз беитоатии онҳо ҳалок нашавад.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам. Юғи маро ба гардани худ бигиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Хуруҷ 34:22 Ва ту иди ҳафтаҳо, аз ҳосили аввалини гандум ва иди ҷамъоварӣ дар охири солро риоя намо.

Худо ба исроилиён фармуд, ки Иди Ҳафтаҳо, ки дар аввали ҳосили гандум ҷашн гирифта мешуд ва дар охири сол Иди Ҷамъоварӣ ҷашн гирифта мешуд.

1. Тарбияи садоқат: Дарсҳо аз идҳои Исроил

2. Таҷлили фаровонӣ: Санҷиши идҳои Исроил

1. Такрори Шариат 16:10-12 - Иди ҳафтаҳо ва ҷашни ҷамъомадро ҷашн гиред

2. Ибодат 23:15-17 - Вақти ҳосили аввал ва вақти ҷамъоварӣ

Хуруҷ 34:23 Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худо, Худои Исроил ҳозир хоҳанд шуд.

Ҳама писарони Исроил бояд дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд ҳозир шаванд.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани Худо дар маркази ҳаёти мо

2. Қувваи гирд омадан барои ибодати Худо

1. Ибриён 10:25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем.

2. Аъмол 2: 42-47 - Ва онҳо худро ба таълим додани ҳаввориён ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд.

Хуруҷ 34:24 Зеро ки Ман халқҳоро аз пеши ту берун хоҳам бурд, ва сарҳадҳои туро васеъ хоҳам кард; ва ҳеҷ кас замини туро орзу нахохад кард, вақте ки ту дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ ҳозир шавӣ.

Дар ин порча муҳокима карда мешавад, ки чӣ тавр Худованд халқҳоро аз пеши банӣ-Исроил берун мекунад ва сарҳадҳои онҳоро васеъ мекунад, то ки ҳеҷ кас дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд баромада, замини онҳоро орзу накунад.

1. "Зиндагӣ бо зиндагӣ, ки ба Худо писанд аст: баракати марзҳои васеъ"

2. "Аҳамияти ибодат: Дар як сол се бор ба ҳузури Парвардигор омадан"

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. 1 Вақоеънома 16:29 - Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ диҳед: ҳадия биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед: Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кунед.

Хуруҷ 34:25 Хуни қурбонии Маро бо хамиртуруш наовар; ва қурбонии иди фисҳ то саҳар гузошта нашавад.

Худо фармудааст, ки хуни қурбонии Ӯро бо хамиртуруш тақдим накунанд ва қурбонии фисҳро то саҳар гузоштан лозим нест.

1. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти қурбонии иди фисҳ

1. Забур 119:105, "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

2. Матто 5:17-19, «Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва анбиёро бекор кунам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. то он даме ки ҳама чиз ба амал ояд, аз шариат на заррае, на

нуқтае намегузарад, бинобар ин ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро сабук карда, ба дигарон низ чунин амалро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, вале ҳар кӣ ба ҷо меоварад, ва таълим медиҳад, ки дар Малакути Осмон бузург номида хоҳанд шуд».

Хуруҷ 34:26 Аввалин ҳосили замини худро ба хонаи Худованд Худои худ биёр. Бачаро дар шири модар набинӣ.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки аввалин ҳосили замини худро ба хонаи Худованд биёранд ва гӯсоларо дар шири модараш напазанд.

1: "Қувваи аввалин меваҳо"

2: "Ҳурмати падару модари мо"

1: Такрори Шариат 14: 22-23 - "Ба ростӣ тамоми ҳосили насли худ, ки киштзор сол ба сол мерӯёнад, даҳяк хоҳӣ дод; ва ту ба ҳузури Худованд Худои худ, дар ҷое ки Ӯ барои гузоштани тухми худ интихоб кунад, бихӯр. Дар он ҷо даҳяки ғалла, шароби худ ва равғани худ ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро бигузор, то ки ҳамеша аз Худованд Худои худ тарсиданро ёд гир».

2: Масалҳо 23:22 - "Ба падари худ, ки туро ба дунё овардааст, гӯш деҳ, ва модаратро, ки пир шуда бошад, хор накун".

Хуруҷ 34:27 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ин суханонро бинавис, зеро ки мувофиқи моҳияти ин суханон Ман бо ту ва бо Исроил аҳд бастаам.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки суханони аҳди байни Ӯ ва Исроилро бинависад.

1. Аҳди Худо: ваъдаи муҳаббат ва муҳофизат

2. Қувваи калимаҳои хаттӣ: Мулоҳиза дар бораи аҳди хуруҷ

1. Матто 26:28 - Зеро ин Хуни Ман аз Аҳди Ҷадид аст, ки барои бисёриҳо барои омурзиши гуноҳҳо рехта мешавад.

2. Ибриён 9:15 - Ва аз ин сабаб ӯ миёнарави Аҳди Ҷадид аст, то ки ба воситаи мамот, барои кафорати ҷиноятҳои зери аҳди аввал даъватшудагон ваъдаи мероси абадӣ гиранд. .

Хуруҷ 34:28 Ва ӯ чил рӯзу чил шаб дар он ҷо бо Худованд буд; на нон мехӯрд ва на об менӯшид. Ва бар мизҳо суханони аҳд ва даҳ аҳкомро навишт.

Мусо 40 шабу рӯз дар кӯҳи Сино бо Худованд буд ва дар ин муддат рӯза гирифт ва Даҳ Аҳкомро дар ду лавҳа навишт.

1. Муҳимияти вақтгузаронӣ бо Худованд дар намоз ва рӯзадорӣ.

2. Қудрати Даҳ Аҳком ҳамчун асоси аҳди Худо бо халқи худ.

1. Хуруҷ 34:28 - Ва ӯ чил рӯзу чил шаб дар он ҷо бо Худованд буд; на нон мехӯрд ва на об менӯшид. Ва бар мизҳо суханони аҳд ва даҳ аҳкомро навишт.

2. Матто 6:16-18 - Ва ҳангоме ки рӯза медоред, мисли риёкорон хира нашавед, зеро онҳо чеҳраи худро таҳқир мекунанд, то рӯзаашонро дигарон бубинанд.

Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки онҳо мукофоти худро гирифтаанд. Аммо вақте ки рӯза медоред, сари худро тадҳин кунед ва рӯи худро бишӯед, то ки рӯзадории шуморо на дигарон, балки Падари шумо, ки ниҳон аст, бубинад. Ва Падари шумо, ки ниҳонбин аст, ба шумо мукофот хоҳад дод.

Хуруҷ 34:29 Ва ҳангоме ки Мусо бо ду лавҳаи шаҳодат дар дасти Мусо аз кӯҳи Сино фуромад, ҳангоме ки аз кӯҳ фуромад, Мусо намедонист, ки пӯсти рӯи ӯ ҳангоми суханронӣ дурахшон мешавад. бо ӯ.

Мӯсо пас аз гуфтугӯ бо Худо дар кӯҳи Сино аз равшании чеҳрааш бехабар буд.

1. Неъматҳои ғайбӣ, ки аз вақте, ки дар намоз аст

2. Қувваи Тағйирдиҳандаи Ҳузури Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 3:18 - "Ва ҳамаи мо, бо чеҳраи кушод, ҷалоли Худовандро мебинем, аз як дараҷаи ҷалол ба дараҷаи дигар ба як сурат мубаддал мешавем. Зеро ин аз ҷониби Худованд аст, ки Рӯҳ аст. "

2. Қӯлассиён 3:12 - «Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуб, дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабрро дар бар кунед».

Хуруҷ 34:30 Ва ҳангоме ки Ҳорун ва тамоми банӣ-Исроил Мӯсоро диданд, инак пӯсти рӯи ӯ дурахшид; ва тарсиданд, ки ба ӯ наздик шаванд.

Чеҳраи Мусо пас аз сӯҳбат бо Ӯ аз ҷалоли Худо дурахшид.

1. Ҷалоли Худо дар мо инъикос ёфтааст

2. Қуввати имони мо

1. 2 ба Қӯринтиён 3:18 - Ва ҳамаи мо, бо чеҳраи кушода, ҷалоли Худовандро мебинем, аз як дараҷаи ҷалол то дараҷаи дигар ба як сурат табдил ёфта истодаем.

2. 1 Юҳанно 4:17 - Муҳаббат бо ин ба мо комил аст, то ки мо ба рӯзи доварӣ эътимод дошта бошем, зеро ки мо дар ин ҷаҳон мисли Ӯ ҳастем.

Хуруҷ 34:31 Ва Мусо онҳоро даъват кард; ва Ҳорун ва тамоми сардорони ҷамоат назди ӯ баргаштанд, ва Мусо бо онҳо гуфтугӯ кард.

Мусо бо Ҳорун ва роҳбарони ҷамъомад сӯҳбат кард.

1: Мо бояд бо роҳбарони худ муошират кунем, то ҳамдигарфаҳмӣ ва ягонагӣ ба даст орем.

2: Мо бояд барои сӯҳбат бо одамони миллатҳои гуногун кушода бошем, то ҳамдигарфаҳмӣ ва сулҳро ба даст орем.

1: Масалҳо 16:7 Ҳангоме ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, Ӯ ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳу осоиштагӣ мегардонад.

2: Филиппиён 4:2-3 Ниҳоят, эй бародарон, ҳар чи рост аст, ҳар чи ҳалол аст, ҳар он чи одилона аст, ҳар чи пок аст, ва ҳар чизи зебост, ва ҳар он чи хушхабар аст; Агар ягон фазилат бошад ва агар ҳамду сано бошад, дар бораи ин чизҳо фикр кунед.

Хуруҷ 34:32 Ва баъд аз он тамоми банӣ-Исроил наздик омаданд, ва ҳар он чиро, ки Худованд дар кӯҳи Сино ба ӯ гуфта буд, ба онҳо амр дод.

Худованд ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо амр дод.

1. Фармони Худованд: Итоат ва баракат

2. Гӯш додан ба Худованд ва итоат кардан ба каломи Ӯ

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Забур 118:1-2 - Хушо касоне, ки роҳи онҳо беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд!

Хуруҷ 34:33 Ва то даме ки Мусо бо онҳо сухан ронд, ба рӯи худ парда пӯшид.

Мусо бо банӣ-Исроил сухан гуфт ва сипас рӯйи худро бо парда пӯшонд.

1. Эҳтиром ба Каломи Худо: Намунаи Мусо

2. Аҳамияти пардаҳо дар Китоби Муқаддас

1. 2 Қӯринтиён 3:13-18 - Шарҳи Павлус дар бораи ҳадафи пардаи Мусо

2. Ишаъё 25:7 - Пешгӯӣ дар бораи замони оянда, ки парда бардошта мешавад

Хуруҷ 34:34 Аммо ҳангоме ки Мусо ба ҳузури Худованд дохил шуд, то ки бо ӯ сухан гӯяд, пардаро бардошт, то даме ки берун омад. Ва берун омада, ба банӣ-Исроил он чи ба ӯ амр шуда буд, гуфт.

Мусо ҳангоми суханронӣ бо Худованд пардаи худро бардошт ва ба исроилиён он чизе ки ба ӯ дастур дода шуда буд, нақл кард.

1. Муҳимияти фурӯтанона ҷустуҷӯи роҳнамоии Худованд.

2. Иҷрои дастурҳои Худо ва мубодилаи Каломи Ӯ ба дигарон.

1. Ибриён 4:16 - Пас, биёед далерона сӯи тахти файз биёем, то ки марҳамат ба даст орем ва дар вақти зарурӣ файз пайдо кунем, то ки ёрӣ диҳем.

2. Румиён 10:13-15 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт. Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба ӯ имон наовардаанд, бихонанд? ва чӣ гуна онҳо ба касе ки дар бораи Ӯ нашунидаанд, имон ованд? ва бе воиз чӣ гуна мешунаванд? Ва чӣ гуна мавъиза кунанд, магар он ки фиристода шаванд? Чунон ки навишта шудааст: «Чӣ зебост пои онхое ки башорати сулхро башорат дода, аз некй башорат медиханд!

Хуруҷ 34:35 Ва банӣ-Исроил чеҳраи Мусоро диданд, ки пӯсти чеҳраи Мусо дурахшид; ва Мусо пардаро аз нав бар рӯи ӯ гузошт, то даме ки ӯ барои гуфтугӯ бо ӯ даромад.

Мусо ҳангоми аз кӯҳи Сино бо Даҳ Аҳком фуруд омадан бо нури илоҳӣ медурахшид ва ҳангоми сӯҳбат бо исроилиён рӯйи худро бо парда мепӯшид.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо ҷалол ва нур меорад.

2. Дурахшӣ бо илоҳӣ: Чӣ гуна ҳузури Худо тавассути амалҳои мо зоҳир мешавад.

1. Ишаъё 60:1-2 Бархез, дурахшон шав; зеро ки нури ту омад, ва ҷалоли Худованд бар ту боло рафтааст.

2. 2 ба Қӯринтиён 3:18 Аммо ҳамаи мо, бо чеҳраи кушод, ки дар шиша ҷалоли Худовандро мебинем, ба ҳамон сурат аз ҷалол ба ҷалол табдил ёфтаем, чунон ки аз Рӯҳи Худованд.

Хуруҷи 35-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 35:1-19 Мусо тамоми ҷамоати Исроилро ҷамъ мекунад ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки рӯзи шанбе ҳамчун истироҳати муқаддас муҳим аст. Ба онҳо дастур медиҳад, ки дар он рӯз аз кор худдорӣ кунанд. Сипас Мусо ба ҳукми Худо дар бораи ҷамъоварии қурбониҳо барои сохтмони хаймаи муқаддас шарик мешавад. Мардум бо шавку хавас чавоб дода, бисьёр масолехи пуркимат, аз кабили тилло, нукра, биринчӣ, матоъхои нафис, сангхои киматбахо, хушахо меоранд. Онҳо инчунин малака ва ҳунарҳои худро пешниҳод мекунанд, то дар лоиҳаи сохтмон саҳм гузоранд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 35:20-29 идома дода, Мусо ба ҳамаи онҳое, ки дар ҳунарҳои гуногуне, ки барои сохтани хайма лозиманд, дуредгарӣ, оҳангарӣ, бофандагӣ ва гулдӯзӣ доранд, мурочиат мекунад ва онҳоро даъват мекунад, ки қобилиятҳои худро истифода баранд. Мардум бо омодагӣ таҷрибаи худро пешниҳод мекунанд ва зери роҳбарии Басалил ба сохтани унсурҳои гуногуни хаймаи муқаддас шурӯъ мекунанд. Бо ресандагии ресандагӣ ва бофтани матоъ ҳам мардон ва ҳам занон саҳм мегузоранд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 35:30-35, Мусо эълон мекунад, ки Худо махсусан Базалилро аз сибти Яҳудо интихоб кардааст ва ӯро барои ин вазифа аз ҳикмат, фаҳмиш, дониш ва ҳунари илоҳӣ пур кардааст. Дар баробари Басалъил Оҳолиоб аз Дон аст, ки ӯ низ дар ҳунармандӣ қобилият дорад. Ин шахсон аз ҷониби Худо таъин шудаанд, то тамоми ҷанбаҳои сохтмони хаймаи муқаддасро аз тарҳрезии сохтори он то коркарди ҷузъиёти мураккаб бо истифода аз маводи гуногун назорат кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 35 пешниҳод мекунад:
Ёдоварӣ дар бораи рӯзи шанбе ҳамчун истироҳати муқаддас;
Фармони ҷамъ овардани қурбониҳо барои сохтмони хайма;
Ҷавоби ҳассос; пешниҳоди маводи арзишманд; малакаҳои волонтёрӣ.

Даъват ба шахсони ботаҷриба барои саҳмгузорӣ дар таҷрибаи худ;
Хоҳиши ҳам мардон ва ҳам занон;
Оғози сохтмон таҳти роҳбарии Безалел.

Интихоби Худо Басалъилро аз Яҳудо; бахшоиш бо ҳикмати илоҳӣ;
Таъинот дар баробари Оҳолиоб аз Дан; назорат кардани вазифахои сохтмон супурда шудааст.

Ин боб ба омодагӣ барои сохтани хаймаи муқаддас, ки дар он Худо дар байни халқи худ сокин хоҳад буд, тамаркуз мекунад. Мусо ба риояи истироҳати рӯзи шанбе таъкид карда, дар ҳоле ки аз самими қалб ҳадияҳои саховатмандро ташвиқ мекунад. Шахсони бомаҳорат ихтиёран ҳам мардон ва ҳам занон ба пеш қадам мезананд, то истеъдоди худро дар бунёди ҷузъҳои мухталифе, ки барои ибодат дар хаймаи муқаддас лозиманд, саҳм гузоранд. Таъиноти махсуси Басалъил ва Оҳолиоб нишон медиҳад, ки Худо барои ин саъю кӯшиши муқаддас ҳикмат ва ҳунарро фароҳам меорад.

Хуруҷ 35:1 Ва Мусо тамоми ҷамоати банӣ-Исроилро ҷамъ карда, ба онҳо гуфт: «Инҳоянд суханоне ки Худованд фармудааст, то ки онҳоро ба ҷо оваред».

Мусо банӣ-Исроилро ҷамъ карда, ба онҳо хотиррасон намуд, ки аҳкоми Худовандро, ки бояд итоат кунанд.

1. Итоати фармудаҳои Худованд баракат меорад

2. Муҳимияти итоат ба Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - «Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам: баракатест, ки агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед, ки онро имрӯз ба шумо амр мефармоям.

2. Еҳушаъ 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар;

Хуруҷ 35:2 Шаш рӯз кор хоҳад кард, аммо дар рӯзи ҳафтум барои шумо рӯзи муқаддас, шанбеи оромии Худованд хоҳад буд; ҳар кӣ дар он кор кунад, кушта хоҳад шуд.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки дар рӯзи ҳафтум истироҳат кунанд ва ҳар кӣ дар рӯзи шанбе кор кунад, кушта хоҳад шуд.

1. Аҳамияти истироҳат: Фаҳмидани амри Худо дар бораи рӯзи шанбе

2. Муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе: қадр кардани баракатҳои рӯзи истироҳат

1. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ мебахшам».

2. Ибриён 4:1-11 - «Пас, биёед саъй кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем, то ки ҳеҷ кас ба ҳамин гуна беитоатӣ афтода нашавад».

Хуруҷ 35:3 Дар рӯзи шанбе дар тамоми манзилҳои худ оташ наафрӯзед.

Дар рӯзи шанбе набояд дар ягон манзили истиқоматӣ оташ афрӯхт.

1: Дар рӯзи шанбе аз ҷаҳон ва фаъолиятҳои он истироҳат кунед ва вақтро дар ибодат ва истироҳат гузаронед.

2: Муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе ёдоварӣ аз садоқати Худост ва ин нишонаи садоқати мо ба Ӯст.

1: Ишаъё 58: 13-14 "Агар шумо пойҳои худро аз вайрон кардани шанбе нигоҳ доред ва дар рӯзи муқаддаси ман он чизеро, ки хоҳед, ба ҷо оваред, агар шумо рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худованд бихонед, ва агар онро эҳтиром кунед ки ба роҳи худ наравед ва мувофиқи хоҳиши худ амал накунед, ё суханҳои беҳуда нагӯед, он гоҳ шодии худро дар Худованд хоҳед ёфт, ва ман туро ба баландиҳои замин савор хоҳам кард ва аз мероси падарат Яъқуб зиёфат хоҳам дод.

2: Ибриён 4:9-10 Пас, барои халқи Худо рӯзи истироҳат боқӣ мемонад; зеро ҳар кӣ ба Худо дохил мешавад, оромии онҳо низ аз аъмоли худ ором мегирад, чунон ки Худо аз аъмоли худ. Пас, биёед тамоми кӯшишро ба харҷ диҳем, ки ба он оромӣ дохил шавем, то ҳеҷ кас аз пайравӣ аз беитоатии онҳо ҳалок нашавад.

Хуруҷ 35:4 Ва Мусо ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил сухан ронда, гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд амр фармуда, гуфт:

Мусо ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки аҳкоми Худовандро риоя кунанд.

1. Тоат калиди неъмати Худост

2. Муҳимияти риояи иродаи Худо

1. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Хуруҷ 35:5 Аз миёни худ ҳадияе барои Худованд бигиред; ҳар кӣ аз дилаш хоҳиш дорад, бигзор онро ҳамчун ҳадияи Худованд биёрад; тилло, нуқра ва мис,

Худованд аз халқи худ хоҳиш мекунад, ки аз самими қалб қурбонӣ кунанд. Қурбонӣ бояд тилло, нуқра ва мисро дар бар гирад.

1. Қувваи дили хоҳишманд: Чӣ гуна муносибати мо дар додани додан метавонад тағир ёбад

2. Тилло, нуқра ва биринҷӣ: Муносибати Китоби Муқаддас ба аҳамияти ҳадяҳои моддӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор бидиҳад, на бо ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. Масалҳо 22:9 - "Касе ки чашми пурбор дорад, баракат хоҳад ёфт, зеро ки аз нони худ ба мискинон медиҳад".

Хуруҷ 35:6 Ва кабуд, бунафш ва арғувон, ва катони маҳин ва мӯйҳои буз,

Дар порча панҷ маводи барои хайма истифодашуда зикр шудааст: кабуд, бунафш, арғувонӣ, катони маҳин ва мӯйҳои буз.

1: Худо моро даъват мекунад, ки беҳтарин маводи худро барои хаймаи Ӯ истифода барем.

2: Мо бояд ҳама чизи худро ба Худо тақдим кунем, на танҳо он чизе ки боқимондаамон.

1: Ибриён 13: 15-16 "Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ба некӣ кардан ва мубодила кардани он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

2: Хуруҷ 25: 2-3 "Ба банӣ-Исроил бигӯед, ки онҳо барои ман саҳм бигиранд; аз ҳар касе, ки дилаш ба ӯ меафтад, шумо барои ман саҳм хоҳед гирифт. Ва ин аст ҳадяе ки аз онҳо хоҳед гирифт. : тилло, нуқра ва биринҷӣ».

Хуруҷ 35:7 Ва пӯсти қӯчқорҳои сурх рангшуда, ва пӯсти нарс, ва чӯби лой,

Дар ин порча истифодаи пӯсти қӯчқор, пӯсти болс ва чӯби шитим зикр шудааст.

1. Худо мехоҳад, ки мо зебоиро эҷод кунем - Баррасии аҳамияти маводҳои дар Хуруҷ 35:7 истифодашуда.

2. Қудрати итоаткорӣ - Омӯзиши ҳукм оид ба сохтани ин маводҳо дар Хуруҷ 35:7.

1. Қӯлассиён 3:17 - Ҳар он чизе ки шумо мекунед, дар сухан ё амал, ҳама чизро ба исми Исои Худованд кунед.

2. Ишаъё 54:2 - Ҷои хаймаи худро васеъ кун, ва бигзор пардаҳои манзилҳои ту дароз шаванд; даст накашед; риштаҳои худро дароз кунед ва пояҳои худро мустаҳкам кунед.

Хуруҷ 35:8 Ва равған барои рӯшноӣ, ва ҳанут барои равғани тадҳин, ва барои бухури ширин,

Дар порча компонентҳо барои равған ва бухуре, ки дар хайма истифода мешаванд, муҳокима карда мешавад.

1. Қувваи ашёи рамзӣ дар хайма

2. Равған ва бухури бахшидашуда

1. Ишаъё 61:3 - Ба онҳо тоҷи зебоӣ ба ҷои хокистар, равғани шодӣ ба ҷои мотам ва либоси ҳамду сано ба ҷои рӯҳи ноумедӣ бидиҳад.

2. Ибодат 7:12 - Агар вай онро барои шукргузорӣ пешниҳод кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда, варақҳои фатире, ки бо равған гудохта шудаанд, ва кулчаҳои орди маҳинро бо равған хуб омехта пешниҳод кунанд.

Хуруҷ 35:9 Ва сангҳои оникс, ва сангҳое, ки барои эфӯд ва синабанд гузошта шаванд.

Дар ин порчаи Хуруҷ 35:9 истифодаи сангҳои оникс ва сангҳои дигар, ки барои эфод ва синабанд истифода мешаванд, зикр шудааст.

1: Дастурҳои Худо дар Хуруҷ 35:9 ба мо мегӯянд, ки мо бояд маводи арзишмандро барои эҳтироми Ӯ истифода барем.

2: Дар Хуруҷ 35:9 Худо ба мо таълим медиҳад, ки мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки ба Худо беҳтарини худро ато кунем.

1: Такрори Шариат 16: 16-17 - "Ҳамаи мардони шумо дар як сол се маротиба дар иди фатир ва дар иди ҳафтаҳо ва хаймаҳо ба ҳузури Худованд Худои худ дар маконе ки Ӯ интихоб мекунад, ҳозир хоҳанд шуд. ва онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

2: 1 Вақоеънома 29: 3-5 - Илова бар ин, азбаски муҳаббати худро ба хонаи Худои худ гузоштаам, ман аз неъмати худ, тилло ва нуқра дорам, ки онро ба хонаи Худои худ додаам. ва пеш аз ҳама он чи барои хонаи муқаддас омода кардаам, ҳатто се ҳазор киккар тилло, аз тиллои Офир ва ҳафт ҳазор киккар нуқраи соф, то ки деворҳои хонаҳоро пӯшонад; аз тилло барои чизҳои аз тилло сохташуда ва аз нуқра барои ашёи нуқра ва барои ҳама гуна корҳо, ки бо дасти ҳунармандон сохта шаванд. Пас, кист, ки имрӯз хизмати худро ба Худованд бахшад?

Хуруҷ 35:10 Ва ҳар дили хирад дар миёни шумо омада, ҳар он чиро, ки Худованд фармудааст, ба ҷо оварад;

Худованд амр фармуд, ки ҳар шахси оқил биёяд ва ҳар он чиро, ки Худованд фармудааст, ба ҷо оварад.

1. Худо интизор аст, ки мо биёем ва ҳар он чиро, ки ба мо фармудааст, ба ҷо оварем.

2. Мо бояд ба ҳикмати Худо такя кунем, то фармудаҳои Ӯро иҷро кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе айб мебахшад ва ин ба ӯ дода мешавад.

Хуруҷ 35:11 Хаймаи муқаддас, хаймааш, ва рӯйпӯшаш, ва тахтаҳо ва тахтаҳо, панҷараҳо, сутунҳо ва пояҳо,

Худо ба Мӯсо дастур дод, ки хаймаи муқаддасро, аз он ҷумла хайма, рӯйпӯш, тахтаҳо, тахтаҳо, панҷараҳо, сутунҳо ва васлкунакҳоро созад.

1. Арзиши итоаткорӣ: Фаҳмидани нақшаи Худо барои хайма

2. Сохтани хона барои Худо: Аҳамияти хайма

1. Ибриён 8:5 - Инак, мегӯяд ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи намунае ки дар кӯҳ ба шумо нишон дода шудааст, месозед.

2. 1 ба Қӯринтиён 3:16 - Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст?

Хуруҷ 35:12 Сандуқ ва асоҳои он, бо курсии шафқат ва пардаи рӯйпӯш,

Худованд ба Мӯсо амр дод, ки сандуқе бисозад, ки дар он курсии раҳматӣ ва пардаи рӯйпӯш дорад.

1. Курси раҳмат: Таъмини меҳрубононаи Худо барои омурзиш

2. Кишти: Рамзи амният ва муҳофизат

1. Забур 78:61-64 - "Ӯ қавми Худро ба шамшер супурд ва ғазаби Худро бар мероси худ фурӯ бурд. Оташ ҷавонони онҳоро фурӯ бурд, ва ҷавондухтарони онҳо суруди арӯсӣ надоштанд; коҳинони онҳо ба шамшер зада шуданд, ва бевазанони онҳо гиря карда наметавонистанд, вале ӯ дар хотир дошт, ки муҳаббати бепоёни худро нишон диҳад; фидиядиҳандаеро фиристод, то онҳоро аз ҳалокат наҷот диҳад».

2. Ишаъё 45:3 - "Ман ба шумо ганҷҳои зулмотро хоҳам дод, сарватҳоеро, ки дар ҷойҳои пинҳонӣ нигоҳ дошта мешаванд, то бидонед, ки Ман Худованд, Худои Исроил ҳастам, ки шуморо ба ном даъват мекунад".

Хуруҷ 35:13 Суфра ва асоҳояш, ва тамоми зарфҳои ӯ ва нони намоишӣ,

Дар порча чизҳое муҳокима карда мешаванд, ки барои дастархони нон дар хаймаи муқаддас заруранд.

1. Нони ҳаёт: дарёфти ризқ ва ғизо дар Исо

2. Чаро риояи фармудаҳои Худо муҳим аст?

1. Юҳанно 6:35 - Исо ба онҳо гуфт: «Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

Хуруҷ 35:14 Шамъдон низ барои рӯшноӣ, ва асбобу анҷомаш ва чароғҳои вай, бо равғани рӯшноӣ,

ва ҳанут барои равғани тадҳин ва барои бухури ширин.

Ин порча дар бораи чизҳое нақл мекунад, ки дар хайма барои рӯшноӣ, равғани тадҳин ва барои бухури ширин истифода мешаванд.

1: Нури Худованд рамзи ҳузури Худост.

2: Равғани тадҳинкунанда ва бухури ширин рамзи ибодат ва эҳтиром ба Худованд мебошанд.

1: Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2: Ибриён 1:3 - Ӯ дурахши ҷалоли Худо ва нишони дақиқи табиати Ӯст.

Хуруҷ 35:15 Ва қурбонгоҳи бухур, ва асоҳои он, ва равғани тадҳин, ва бухури ширин, ва овезон барои дари даромадгоҳи хаймаи муқаддас,

Дастурамал оид ба хаймаи муқаддас қурбонгоҳи бухур, асоҳои он, равғани тадҳинкунӣ, бухури ширин ва овезон барои дарро дар бар мегирифт.

1. Хайма: Нишони ҳузури Худо

2. Аҳамияти Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Ибриён 9:1–5

2. Хуруҷ 25:8–9

Хуруҷ 35:16 Қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бо сутуни мисинаш, асоҳояш ва тамоми зарфҳояш, ҷӯйбор ва пояш,

Дар порча ҷузъҳои қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ тасвир шудааст.

1. Аҳамияти қурбонӣ дар ибодат

2. Зарурати тоъат дар маросимҳои динӣ.

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

2. Ибодат 1:1-4 - Худованд Мусоро даъват карда, аз хаймаи ҷомеъ ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед, ки ҳар яке аз шумо барои Худованд ҳадия меорад, шумо бояд қурбонии чорвои худро аз пода ё рама биёред.

Хуруҷ 35:17 Поёни саҳн, сутунҳо ва пояҳои онҳо, ва овезон барои дари саҳн,

Дар порча дар бораи овезон, сутунҳо, розеткаҳо ва дари ҳавлӣ, ки дар Хуруҷ 35:17 тасвир шудааст, сухан меравад.

1. Тарҳрезии комили Худо: Аҳамияти сохтани биноҳо мувофиқи Навиштаҳо

2. Қудсияти хайма: Баррасии Хуруҷ 35:17

1. Ишаъё 54:2 Ҷои хаймаи худро васеъ кун, ва бигзор пардаҳои манзилҳои ту дароз шаванд; даст накашед; риштаҳои худро дароз кунед ва пояҳои худро мустаҳкам кунед.

2. 3 Подшоҳон 6:31 Ва барои даромадгоҳи маъбад дарҳо аз чӯби зайтун сохт; линтел ва сутунхои дари панч-тарафа буданд.

Хуруҷ 35:18 Тағаҳои хаймаи муқаддас, ва кунҷҳои саҳн ва ресмонҳои онҳо,

Дар порча пинҳо ва ресмонҳое тасвир шудааст, ки барои барпо кардани хайма ва суд истифода мешаванд.

1. "Қудрати омодагӣ: Чӣ гуна таъсис додани хайма ва додгоҳ ояндаи Исроилро ташаккул дод"

2. «Қувваи сохтор: Чӣ тавр хайма ва суд аҳамияти созмонро ошкор мекунанд»

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Воиз 9:10 - «Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар қабр, ки меравӣ, на кор ҳаст, на даст, на дониш ва на ҳикмат».

Хуруҷ 35:19 Либосҳои хизматӣ барои адои хизмат дар ҷои муқаддас, либосҳои муқаддас барои Ҳоруни коҳин ва либосҳои писарони ӯ, то ки дар коҳин хизмат кунанд.

Худо ба исроилиён дастур дод, ки барои Ҳорун ва писаронаш либоси махсусе бисозанд, ки ҳангоми хизмат дар коҳин пӯшанд.

1. Муҳимияти хизмат кардан ба Худо бо дили содиқ

2. Пӯшидани либоси муқаддасот бо ифтихор

1. Хуруҷ 39:41 - Ва либосҳои катони маҳин ва либосҳои муқаддас барои Ҳоруни коҳин ва либосҳои писарони ӯ, то ки дар коҳин хизмат кунанд.

2. 1 Петрус 2:5 - Шумо низ чун сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ, каҳонати муқаддасро сохта истодаед, то қурбониҳои рӯҳонии ба Худо мақбулро тавассути Исои Масеҳ тақдим кунед.

Хуруҷ 35:20 Ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроил аз пеши Мусо рафтанд.

Ҷамоати банӣ-Исроил аз ҳузури Мусо рафтанд.

1. Ғалаба кардани тарс ва шубҳа бо имон

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Хуруҷ 35:21 Ва онҳо омаданд, ҳар кӣ дилаш ӯро ба изтироб меовард, ва ҳар касе ки рӯҳаш хост, ва ҳадияи Худовандро барои кори хаймаи ҷомеъ, ва барои тамоми хизмати ӯ ва либосҳои муқаддас.

Одамоне, ки ба сохтмони хайма ва хизмати он ёрӣ расонданро таклиф мекарданд, аз дилу чони худ рухбаланд мешуданд.

1. Даъвати Худо: Ҷавоб додан ба ҷунбишҳои дил

2. Хизмат ба Худо: пайравӣ кардан ба хоҳиши рӯҳи худ

1. Ишаъё 6:8 - "Ман низ овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: "Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ гуфтам: "Инак, ман ҳастам; маро бифирист".

2. Румиён 12:1 - «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

Хуруҷ 35:22 Ва онҳо, ҳам мардон ва ҳам занон, ҳар ки дилашон мехост, омада, дастбандҳо ва гӯшворҳо, ва ҳалқаҳо ва лавҳаҳо ва ҳама ҷавоҳироти тилло оварданд; ХУДОВАНД.

Одамон ҷавоҳироти тиллоӣ меоварданд, то ки ба Худованд ҳамчун ҳадия тақдим кунанд.

1. Қудрати саховатмандӣ

2. Шодии қурбонии қурбонӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Масалҳо 3: 9-10 - "Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд".

Хуруҷ 35:23 Ва ҳар марде, ки дар назди ӯ либоси кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони маҳин ва мӯйҳои буз ва пӯстҳои сурхи қӯчқор ва пӯсти нарс ёфт шуд, онҳоро меовард.

Ба исроилиён супориш дода шуд, ки масолеҳи кабуд, бунафш, арғувон, катони маҳин, мӯйи буз, пӯсти сурхи қӯчқор ва пӯсти болсро барои сохтани хайма биёранд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қимати қурбониҳо барои Худованд.

1. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Масалҳо 3: 9-10 - Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол деҳ: Ҳамин тавр анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва прессҳои ту аз шароби нав берун хоҳанд шуд.

Хуруҷ 35:24 Ҳар кӣ ҳадияи нуқра ва мис тақдим мекард, ҳадияи Худовандро меовард; ва ҳар касе, ки барои ҳар кори хизмат аз назди ӯ ҳезуми ақл ёфт мешуд, онро меовард.

Аз ашхосе, ки нуқра ва мисро ҳамчун ҳадия ба Худованд пешкаш мекарданд, инчунин талаб карда мешуд, ки барои хизмат чӯби шиттӣ оваранд.

1. Муҳимияти қурбонӣ ба Худованд.

2. Зарурати фидокорӣ дар хидмат ба Худованд.

1. Такрори Шариат 12:5-6 Аммо ба маконе ки Худованд Худои шумо аз миёни ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад,

то маскани Ӯро ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо биёед; қурбониҳои сӯхтанӣ, ва қурбониҳои шумо, ва даҳякҳои шумо, ва ҳадияҳои гаронбаҳои дасти шумо, ва назрҳои шумо, ва ҳадияҳои ихтиёрии шумо, ва нахустзодаҳои рамаҳои шумо ва гӯсфандони шумо.

2. Матто 5:23-24 Пас, агар ҳадияи худро ба қурбонгоҳ биёрӣ, ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародарат бар зидди ту гуноҳе кардааст; Дар он ҷо ҳадияи худро пеши қурбонгоҳ бигузор ва ба роҳи худ бирав; аввал бо бародари худ оштӣ кун ва баъд омада, ҳадяи худро тақдим кун.

Хуруҷ 35:25 Ва ҳамаи занони хираддил бо дастҳои худ чарх мезаданд, ва он чиро, ки бофта буданд, аз кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони маҳин меоварданд.

Занони хирадманд бо дастони худ чарх мезаданд, то онҳо метавонистанд кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳинро таъмин кунанд.

1. Муҳимияти хидмат ба дигарон: Баррасии занони хирадманди Хуруҷ 35

2. Ҳикмати кор бо дастҳои мо: Мулоҳизаҳо аз Хуруҷ 35

1. Масалҳо 31:13–19

2. Қӯлассиён 3:23–24

Хуруҷ 35:26 Ва ҳамаи заноне, ки дилашон онҳоро бо ҳикмат ба ларза меовард, мӯйи бузро бофтанд.

Занҳо бо ҳикмати худ мӯйҳои бузро матоъ месозанд.

1. Худо ба мо ҳама неъматҳо ва истеъдодҳои беназир додааст, ки барои ҷалоли худ истифода барем.

2. Худо моро даъват мекунад, ки ҳикмати худро барои сохтани чизи зебо истифода барем.

1. 1 Қӯринтиён 12:4-7 - Ҳоло тӯҳфаҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ ҳамон як аст; ва хизмат гуногун аст, аммо Худованд як аст; ва намудҳои гуногуни фаъолиятҳо ҳастанд, аммо ҳамон Худост, ки ҳамаи онҳоро дар ҳама қувват мебахшад.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

Хуруҷ 35:27 Ва сардорон сангҳои оникс ва сангҳое оварданд, ки барои эфӯд ва синабанд гузошта шаванд;

Сардорон барои эфӯд ва синабанд сангҳои қиматбаҳо оварданд.

1. Маънои сангҳои қиматбаҳо: онҳо чиро ифода мекунанд ва чӣ гуна онҳо моро ҳидоят мекунанд

2. Сохтани таҳкурсӣ бо сангҳои қиматбаҳо: Аҳамияти таҳкурсии мустаҳкам

1. 1 Петрус 2:4-5 - Вақте ки шумо назди Ӯ меоед, санги зиндае, ки аз ҷониби одамон рад карда шудааст, вале дар назари Худо баргузида ва гаронбаҳо, шумо мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шудаед, то ки

муқаддас бошед. коҳиният, қурбониҳои рӯҳонии ба Худо мақбул ба воситаи Исои Масеҳ.

2. Ваҳй 21:19 - Асосҳои девори шаҳр бо ҳар гуна ҷавоҳирот оро ёфта буданд. Якум яшм, дуюм сапфир, сеюм агат, чорум зумуррад,

Хуруҷ 35:28 Ва ҳанут, ва равған барои рӯшноӣ, ва барои равғани тадҳин ва барои бухури ширин.

Хуруҷ 35:28 чизҳои гуногунеро, ки дар хайма истифода мешаванд, тасвир мекунад, аз ҷумла ҳанут, равған ва бухур.

1. "Бӯи ширини ибодат: омӯхтани ҷузъҳои муқаддаси хайма"

2. «Баракати тоат: муқаддасоти хайма».

1. Забур 133:2 - «Он мисли равғани қиматбаҳо бар сари риш, риши Ҳорун ва дар канори либоси ӯ мерезад».

2. Ибодат 24:2-4 - «Ба банӣ-Исроил фармон деҳ, ки ба шумо равғани холисро аз зайтуни кӯфта барои рӯшноӣ биёранд, то чароғе мунтазам фурӯзон шавад. Дар беруни пардаи шаҳодат, дар хаймаи ҷамъомад. , Ҳорун онро аз шом то субҳ ба таври мунтазам ба ҳузури Худованд нигоҳ дорад, ва ӯ бар чароғҳои чароғдони тиллои холис ба ҳузури Худованд назорат хоҳад кард».

Хуруҷ 35:29 Банӣ-Исроил қурбонии ихтиёрӣ барои Худованд оварданд, ҳар як мард ва зан, ки дилашон мехост, ки барои ҳар коре, ки Худованд амр фармуда буд, ки бо дасти Мусо ба ҷо оварад, биёранд.

Банӣ-Исроил бо омодагӣ ба Худованд барои ҳар коре ки Ӯ ба Мусо амр фармуда буд, ҳадяҳо меоварданд.

1. Худо пеш аз он ки он чиро, ки ба ӯ пешниҳод мекунем, бихоҳад, дили содиқро мехоҳад.

2. Итоати фармудаҳои Худо ба Ӯ ва мо шодӣ мебахшад.

1. Такрори Шариат 10:12-13 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ бо ҳама хизмат кунӣ. дили худ ва бо тамоми ҷони худ.

2. 1 Вақоеънома 28:9 «Ва ту, эй писари ман Сулаймон, Худои падари худро эътироф намо ва ба Ӯ бо тамоми дил ва бо иродаи қавӣ хизмат намо, зеро ки Худованд ҳама дилҳоро месанҷад ва ҳар нақша ва фикрро мефаҳмад.

Хуруҷ 35:30 Ва Мусо ба банӣ-Исроил гуфт: «Инак, Худованд Басалил ибни Урӣ ибни Ҳурро аз сибти Яҳудо ном ниҳод;

Худованд Базалил ибни Урӣ ибни Ҳурро аз сибти Яҳудо хонд, ва Мусо ба банӣ-Исроил хабар дод.

1. Худованд моро ба хидмат даъват мекунад

2. Худованд моро мувофиқи иродаи худ интихоб мекунад

1. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2. 1 ба Қӯринтиён 12:18 - Аммо дар асл Худо узвҳоро дар бадан ҷойгир кардааст, ҳар яки онҳоро ҳамон тавре ки Ӯ мехост, бошад.

Хуруҷ 35:31 Ва ӯро аз рӯҳи Худо, аз ҳикмат, дар ақл, ва дониш ва аз ҳар гуна ҳунар пур кардааст;

Худо ба мо атои Рӯҳи Муқаддасро ато кардааст, то ки моро бо хирад, фаҳмиш ва дониш муҷаҳҳаз созад, то тамоми кори Ӯро иҷро кунем.

1. «Аз Рӯҳ пур шудан»

2. «Тӯҳфаи Худо аз Рӯҳулқудс»

1. Эфсӯсиён 5:18 - "Ва масти шароб нашавед, ки дар он зиёдаравӣ аст, балки аз Рӯҳ пур шавед".

2. Юҳанно 14:26 - "Лекин Пуштибон, ки Рӯҳулқудс аст, ки Падар Ӯро ба исми Ман хоҳад фиристод, ҳама чизро ба шумо таълим хоҳад дод ва ҳар он чи ба шумо гуфтам, ҳама чизро ба ёди шумо хоҳад овард".

Хуруҷ 35:32 Ва барои сохтани корҳои аҷибе, ки дар тилло ва нуқра ва мис кор кардан,

Ин порча маҳорати исроилиёнро дар коркарди тилло, нуқра ва мис нишон медиҳад.

1. Қувваи ҳунармандӣ: Истифодаи ҳадяҳои мо барои ҷалоли Худо

2. Ҳикмати ҳунарманд: чӣ гуна Худо тавоноии моро барои иҷрои рисолаташ истифода мебарад

1. Хуруҷ 35:32

2. Масалҳо 8: 12-14 - "Ман ҳикматро бо оқилона сокин мекунам, ва дониши ихтироъкориҳоро мефаҳмам. Тарси Худованд ин аст, ки аз бадӣ нафрат кунед: ғурур ва такаббур, ва роҳи бад ва даҳони ғазаб, бикунед. Ман бад мебинам."

Хуруҷ 35:33 Ва дар буридани сангҳо, гузоштани онҳо ва дар кандакории чӯб, барои сохтани ҳар гуна кори маккор.

Ба мардум дастур дода мешавад, ки аз маҳорати худ ҳар гуна ҳунар, аз қабили сангбурӣ ва кандакории чӯбро истифода баранд.

1. Худо ба мо ҳама неъматҳо ва истеъдодҳои беназир додааст, ки барои ҷалоли худ истифода барем.

2. Мо бояд қобилиятҳо ва захираҳоеро, ки Худо ба мо додааст, барои офаридани чизи зебо истифода кунем.

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худои Падар шукр гӯед.

2. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

Хуруҷ 35:34 Ва дар дили худ гузоштааст, ки ҳам худаш ва ҳам Аҳолиоб ибни Аҳисамакро аз сибти Дон таълим диҳанд.

Мусо ду нафарро, Басалъил ва Аҳолиёбро таъин кард, ки ба сохтмони хаймаи муқаддас дар биёбон роҳбарӣ кунанд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар ҷустуҷӯҳои рӯҳонӣ

2. Салоҳияти таъин ва ваколат дар Вазорат

1. Хуруҷ 35:30–35

2. Ададҳо 4:34–36

Хуруҷ 35:35 Онҳоро аз ҳикмати дил пур кардааст, то ки ҳар гуна корҳоро ба ҷо оваранд: кандакорӣ ва ҳунарманди маккор ва гулдӯзӣ, либосҳои кабуд ва арғувон, арғувон ва катони маҳин, ва аз бофандагон, ҳатто аз онҳое, ки ҳама гуна кор мекунанд, ва аз онҳое, ки кори маккорона доранд.

Худо баъзе одамонро бо ҳикмат ва қобилияти кор кардан бо маводи гуногун, аз қабили кандакорӣ, гулдӯзӣ, бофандагӣ ва корҳои маккорӣ пур кардааст.

1. Ҳикмати Худо: Баррасии он, ки чӣ тавр Худо моро бо ҳикмат барои кор пур мекунад

2. Бо ҳадаф кор кардан: омӯхтани он чизе, ки Худо моро ба кор даъват кардааст

1. Масалҳо 3:13-14 - "Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки ақл мегирад, зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст".

2. Воиз 9:10 - «Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба сӯи он меравӣ, ҳеҷ кор ё фикр, ё дониш ва ҳикмат нест».

Хуруҷи 36-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 36:1-7, Басалъил ва Оҳолиоб ҳамроҳи ҳамаи устоҳои моҳир аз банӣ-Исроил барои сохтмони хайма ҳадияҳои фаровон мегиранд. Мардум он қадар зиёд меоранд, ки Мӯсо ба онҳо амр мекунад, ки додани доданро бас кунанд, зеро барои анҷом додани кор маводҳои кофӣ доранд. Устоҳо ба корҳои худ шурӯъ намуда, худи хайма ва ҷузъҳои гуногуни онро мувофиқи шартҳои Худо сохтанд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 36:8-19 идома дода, Басалъил ва Оҳолиоб ба сохтани пардаҳо барои хаймаи муқаддас назорат мекунанд. Бофандагони бомаҳорат катони зебо ва риштаҳои рангорангро истифода бурда, дар ин пардаҳо тарҳҳои мураккаби каррубиҳоро меофаранд. Онҳо инчунин аз пашми буз сарпӯше месозанд, то дар болои бинои хайма ҳамчун хайма хизмат кунанд.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 36:20-38, тафсилоти бештар дар бораи дигар унсурҳои сохтмони хайма оварда шудааст. Устохои мохир тахтахои аз чуби акация сохташуда, инчунин барои дар чорчуба васл кардани онхо розеткаю панчара

месозанд. Онҳо бо истифода аз риштаҳои кабуд, арғувон ва арғувон дар якҷоягӣ бо катони маҳин кач парда месозанд. Илова бар ин, онҳо бо истифода аз чӯби акация, ки бо тиллои холис пӯшонида шудаанд, киштӣ месозанд, ки дар ин киштӣ лавҳаҳои сангини дорои аҳкоми Худо ҷойгир мешуданд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 36 пешниҳод мекунад:
Фаровонии ҳадияҳо барои сохтмони хайма;
Ҳунармандон дастур доданд, ки аз сабаби маводи зиёдатӣ хайрияро қатъ кунанд;
Оғози кор; Сохтмон аз рӯи нишондодҳои илоҳӣ.

Эҷоди пардаҳое, ки бо тарҳҳои каррубиҳо оро дода шудаанд;
Сохтани мӯи буз, ки ҳамчун хайма бар хаймаи муқаддас хизмат мекунад.

Эҷоди тахтаҳо, розеткаҳо, панҷараҳо, ки чаҳорчӯбаро ташкил медиҳанд;
Ороиши парда бо истифода аз риштаҳо ва катони гуногун;
Сохтани киштӣ барои ҷойгир кардани лавҳаҳои сангин, ки дорои аҳкомҳо мебошанд.

Ин боб пешравиеро, ки дар сохтмони хайма дар натиҷаи ҳадияҳои фаровоне, ки исроилиён оварда буданд, нишон медиҳад. Устохои мохир бо сардории Безалол ва Охолиоб аз масолехи зиёдатӣ ба кор шуруъ мекунанд. Онҳо пардаҳои мураккабро бо тарҳҳои каррубиҳо, мӯи буз барои муҳофизат ва ҷузъҳои гуногуни сохторӣ ба монанди тахтаҳо ва розеткаҳо месозанд. Ҳунармандӣ диққати ҷиддӣ ба тафсилотро дар риояи мушаххасоти Худо барои ҳар як унсури сохтмони хайма инъикос мекунад.

Хуруҷ 36:1 Он гоҳ Базалъил ва Аҳолиёб ва ҳар марди хираддиле, ки Худованд ба онҳо хирад ва хирад бахшид, то бидонанд, ки ҳар кореро барои хизмати маъбад, мувофиқи он чи Худованд фармуда буд, ба ҷо ованд.

Базалил ва Аҳолиёб ҳамроҳ бо дигар одамони хирадманд, аз ҷониби Худованд дастур дода шуд, ки маъбадро мувофиқи фармонҳои Ӯ созанд.

1. Ҳикмати Худованд: Чӣ тавр Худо тӯҳфаҳои моро барои амалӣ кардани ҳадафаш истифода мебарад

2. Итоати фармудаҳои Худо: зарурати итоаткории содиқона дар хидмат ба Худованд

1. Масалҳо 16:9 - "Одамон дар дили худ нақшаи худро доранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

Хуруҷ 36:2 Ва Мусо Базалил ва Аҳолиёбро, ва ҳар хираддилеро, ки Худованд дар дилаш ҳикмат ниҳода буд, ва ҳар касеро, ки дилаш ӯро барангехтааст, ба коре барои иҷрои он даъват кард.

Мусо Базалил ва Аҳолиоб ва дигар одамони хирадмандро даъват кард, то дар кори Худованд кӯмак кунанд.

1. Худо моро ба кор даъват мекунад, ки ба номи Ӯ

2. Ҳикмати қалб: донистани кай ба даъвати Худо пайравӣ кардан

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Хуруҷ 36:3 Ва онҳо тамоми ҳадияеро, ки банӣ-Исроил барои иҷрои хизмати маъбад оварда буданд, аз Мусо гирифтанд, то ки онро бо худ кунад. Ва ҳар саҳар ба ӯ ҳадияҳои муфт меоварданд.

Банӣ-Исроил ба Мусо қурбонӣ меоварданд, то ки барои хизмати муқаддас истифода шаванд ва ҳар саҳар қурбониҳои бепул меоварданд.

1. Пешниҳоди хидмат: Даъват ба ибодат

2. Қурбонии ҳаррӯза: ӯҳдадорӣ ба иродаи Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Хуруҷ 36:4 Ва ҳамаи хирадмандон, ки тамоми корҳои маъбадро ба ӯҳда доштанд, ҳар кас аз кори худ, ки ба ҷо оварда буд, мебаромаданд;

Мардони хирадмандоне, ки маъбадро месозанд, аз кори худ баромадаанд.

1: Ҳамаи мо даъват шудаем, ки атоҳои Худоро барои сохтани Малакути Ӯ истифода барем.

2: Мо метавонем дар ҳама кӯшишҳои худ хирадманд бошем, агар мо роҳнамоии Худоро ҷӯем.

1: Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2: Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Хуруҷ 36:5 Ва онҳо ба Мусо сухан ронда, гуфтанд: «Мардум барои иҷрои коре ки Худованд амр фармуда буд, ба қадри кофӣ зиёдтар меорад».

Мардум барои супориши Худованд беш аз кофиро оварданд.

1. Худо ба мо барои амалӣ кардани ниятҳои худ беш аз кофист.

2. Саховат ва итоъат ба Худо подош дорад.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:8 - Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро ба шумо афзун гардонад; То ки шумо, ки ҳамеша дар ҳама чиз кофӣ ҳастед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Хуруҷ 36:6 Ва Мусо амр дод, ва онҳо онро дар тамоми ӯрдугоҳ мавъиза карда, гуфтанд: «Бигзор на мард ва на зан дигар барои қурбонии маъбад кор накунанд». Аз ин рӯ, мардум аз овардан худдорӣ карданд.

Мусо ба банӣ-Исроил фармуд, ки қурбонии муқаддасро бас кунанд ва онҳо итоат карданд.

1. Итоаткорӣ баракат меорад - Хуруҷ 36:6

2. Қувваи боздорӣ - Хуруҷ 36:6

1. Такрори Шариат 11:13-15 - Баракат барои итоат ва лаънат барои беитоатӣ

2. Масалҳо 25:28 - Шахси худдорӣ мисли шаҳрест, ки деворҳои вайроншуда дорад.

Хуруҷ 36:7 Зеро чизҳое, ки онҳо доштанд, барои тамоми корҳо кофӣ буд ва аз ҳад зиёд.

Исроилиён барои сохтани хайма беш аз кофӣ захира доштанд.

1. Худо ҳамеша моро бо ҳар чизе, ки лозим аст, таъмин мекунад.

2. Мо бояд ҳамеша шукронаи ризқи Худо бошем.

1. Филиппиён 4:19-20 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард. Ба Худо ва Падари мо то абад ҷалол бод. омин.

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ё фарзандонаш нон талаб мекунанд.

Хуруҷ 36:8 Ва ҳар марди хираддиле аз миёни онҳо, ки кори хаймаи муқаддасро меофарид, даҳ парда аз катони дугона ва кабуд, бунафш ва қирмиз бо каррубиён аз кори маккор даҳ парда месохт.

Одамони донодили Исроил хаймаи муқаддасро бо даҳ пардаи аз катони дугона, кабуд, бунафш ва арғувон сохташуда сохтанд. Ин пардахо бо каррубихои бо хунари мохир сохташуда оро дода шуда буданд.

1. Мо бояд омода бошем, ки ҳикмат ва маҳорати худро барои бунёди Малакути Худо истифода барем.

2. Бояд дар хотир дошт, ки корҳое, ки мо барои Худо мекунем, бояд дорои сифати баланд бошад.

1. Хуруҷ 36:8

2. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

Хуруҷ 36:9 Дарозии як парда бисту ҳашт зироъ, ва паҳнои як парда чор зироъ буд; ҳамаи пардаҳо як андоза буд.

Пардаҳои хаймаи муқаддас як андоза буданд.

1: ягонагӣ дар калисо; чи тавр хамаи мо дар назари Худо як хелем.

2: Аҳамияти якҷоя кор кардан; то чӣ андоза ҳамкорӣ барои муваффақият муҳим аст.

1: Филиппиён 2:2-3, Шодии маро пурра гардонед, ки як ақида бошед, як муҳаббат дошта бошед, дар якдилӣ ва якдил бошед. Аз рӯи рақобат ва кибр ҳеҷ коре накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худатон бузургтар донед.

2: Ғалотиён 3:26-28, Зеро ки ҳамаи шумо дар Исои Масеҳ писарони Худо ҳастед, ба воситаи имон. Зеро ҳамаи шумо, ки дар Масеҳ таъмид гирифтаед, Масеҳро дар бар кардаед. На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

Хуруҷ 36:10 Ва панҷ пардаро ба якдигар пайваст, ва панҷ пардаи дигарро ба якдигар пайваст.

Мусо ба исроилиён дастур дод, ки панҷ пардаро ба ҳам пайванданд, то хаймаи муқаддасро созанд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя шудан ба қувват ва ҳамоҳангӣ мусоидат мекунад

2. Тарҳрезии Худо: Фаҳмидани умқи нақшаи Ӯ барои мо

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд.

2. Филиппиён 2:1-4 - Пас, агар дар Масеҳ тасаллӣ бошад, агар тасаллӣ аз муҳаббат, агар ягон шарикии Рӯҳ, агар дарун ва марҳамат бошад, шодии маро ба амал оваред, то ки шумо ҳамфикр бошед ва дорои якхела бошед. якдил будан, якдил будан.

Хуруҷ 36:11 Ва дар канори як парда аз сутуни пайванд ҳалқаҳои кабуд сохт, инчунин дар канори пардаи дигар, дар пайванди дуюмаш ҳалқаҳо сохт.

Худованд ба Басалъил дастур дод, ки дар канори ду парда барои хайма ҳалқаҳои кабуд созад.

1. Зебоии тоъат - Чӣ гуна риояи дастуроти Худованд ба зебоии бузург мерасонад.

2. Қудрати ҷомеа - Чӣ тавр якҷоя кор кардан бо дигарон метавонад чизи зебо эҷод кунад.

1. Румиён 12:4-8 - Барои нишон додани қудрати ҷомеа.

2. 2 Қӯринтиён 3:18 - Барои нишон додани зебоии итоаткорӣ.

Хуруҷ 36:12 Ӯ дар як парда панҷоҳ ҳалқа сохт, ва панҷоҳ ҳалқа дар канори пардае, ки дар пайванди дуюм буд, сохт: ҳалқаҳо як пардаро ба дигараш нигоҳ медоштанд.

Дар порча сохтани панҷоҳ ҳалқа дар як парда ва панҷоҳ ҳалқа дар канори парда дар пайванди пардаи дуюм, барои нигоҳ доштани онҳо тасвир шудааст.

1. Роҳнамоии Худо барои кори муваффақ муҳим аст

2. Аҳамияти пайвастан ба ҳамдигар

1. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардошта, қонуни Масеҳро иҷро кунед.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр мо якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем ва аз вохӯрӣ даст накашем, чунон ки баъзеҳо одат кардаанд, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар рӯҳбаланд кунем. мебинӣ, ки рӯз наздик мешавад.

Хуруҷ 36:13 Ва аз панҷоҳ сандуқе тилло сохт, ва пардаҳоро бо чӯбчаҳо ба ҳам пайваст, ва он ба як хайма табдил ёфт.

Басалил панҷоҳ танӯри тилло сохт, то пардаҳои хаймаи муқаддасро ба ҳам пайваст.

1. Қувваи иттиҳод: Чӣ тавр якҷоя кор кардан робитаҳои пойдор эҷод мекунад

2. Арзиши ҷомеа: Чӣ тавр мо метавонем якҷоя бузургтар шавем

1. Забур 133:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, як кас каси дигареро тез мекунад.

Хуруҷ 36:14 Ва барои хаймаи болои хайма аз пашми буз пардаҳо сохт: ёздаҳ парда сохт.

Мусо барои хаймаи хайма аз пашми буз ёздаҳ парда сохт.

1. Таъмини илоҳии Худо: Чӣ гуна Худо барои хайма дар биёбон таъмин кардааст

2. Зебоии итоаткорӣ: Чӣ гуна Мӯсо ба дастуроти Худо итоат кард ва риоя кард

1. Хуруҷ 25:9 - "Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи тамоми асбобҳои он, онро низ ҳамин тавр бисоз".

2. Ибриён 8:5 - «Онҳое ки ба намуна ва сояи чизҳои осмонӣ хизмат мекунанд, чунон ки Мусо ҳангоми сохтани хайма аз ҷониби Худо насиҳат карда буд, зеро: "Инак, мегӯяд Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи намуна меофарӣ". дар кӯҳ ба ту нишон дод».

Хуруҷ 36:15 Дарозии як парда сӣ зироъ ва бари як парда чор зироъ буд: ёздаҳ парда як андоза буд.

Пардаҳои хайма ҳама як андоза буданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр Худо моро якҷоя истифода мебарад

2. Зебоии мувофиқат: Чӣ тавр мо як мешавем

1. Румиён 12: 4-5 - Зеро, чунон ки ҳар яки мо як бадан дорем, ки узвҳои зиёд дорад ва ин узвҳо на ҳама вазифаҳои якхела доранд, дар Масеҳ мо, гарчанде ки бисёранд, як баданро ташкил медиҳем ва ҳар як узв ба он тааллуқ дорад. хамаи дигарон.

2. Эфсӯсиён 4:3-4 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути ришгаи сулҳ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо ҳангоми даъват шуданатон ба як умед даъват шудаед.

Хуруҷ 36:16 Ва панҷ пардаро як-як, ва шаш пардаро як-як ба ҳам пайваст.

Мусо ба исроилиён дастур дод, ки панҷ пардаро бо ҳам ва шаш пардаро якҷоя кунед.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки дар як ҳадаф муттаҳид бошем ва ҳамчун як даста барои иродаи Худо якҷоя кор кунем.

2: Худо мехоҳад, ки мо бо ҳамдигар муносибатҳои мустаҳкам дошта бошем ва барои дастгирӣ ва рӯҳбаландӣ ба ҳамдигар такя кунем.

1: Эфсӯсиён 4:3 - Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар ришгаи осоишгагӣ нигоҳ доред.

2: 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои он як бадан, ки бисьёранд, як бадананд, Масеҳ низ ҳамин тавр аст.

Хуруҷ 36:17 Ва бар канори парда дар пайванд панҷоҳ ҳалқа сохт, ва панҷоҳ ҳалқа бар канори пардае, ки пардаи дуюмро мепайвандад.

Дар порча сохти панчох хала дар канори парда тасвир шудааст.

1. Зебоии офариниш - Чӣ гуна ҳунари Худоро ҳатто дар хурдтарин ҷузъиёт нишон медиҳад.

2. Қувваи ваҳдат - Муҳимияти ҷамъ омадан барои эҷоди чизи зебо.

1. Забур 139:14 - Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам.

2. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Агар шумо дар Ман бимонед ва ман дар шумо, меваи бисьёр хоҳед овард; гайр аз ман шумо ягон кор карда наметавонед.

Хуруҷ 36:18 Ва аз мис панҷоҳ тахта сохт, то хаймаро ба ҳам пайваст, то як бошад.

Дар порча сохти панҷоҳ дона мис тасвир шудааст, то хаймаро ба ҳам пайваст кунад ва онро як кунад.

1. Ягонагӣ дар Бадани Масеҳ - Эфсӯсиён 4:3-6

2. Қувват дар Худованд - Забур 18:1-2

1. Юҳанно 17:20-21 - Исо дар бораи ягонагии имондорон дуо мекунад

2. Румиён 12:4-5 - Бадани Масеҳ ҳамчун як воҳид бо узвҳои зиёд

Хуруҷ 36:19 Ва барои хайма аз пӯсти қӯчқорҳои ба сурх рангшуда рӯйпӯше сохт, ва аз пӯсти бангҳо болои он ҷомае сохт.

Ба Мӯсо супориш дода шуд, ки аз пӯсти қӯчқорҳо ба ранги сурх хайма бисозад ва аз пӯсти бангҳо бар он пӯшад.

1. Қимати меҳнат: Қиссаи Мусо ва Хайма ба мо нишон медиҳад, ки саъй кардан барои анҷом додани кори бузург муҳим аст.

2. Зебоии кори фидя: Истифодаи пӯсти қӯчқорҳое, ки дар хайма бо сурх ранг карда шудаанд, кори Худоро барои наҷотдиҳӣ дар ҳаёти мо нишон медиҳад.

1. Хуруҷ 36:19

2. Румиён 3:24-25 - «Ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба воситаи фидияе, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд, ки Худо Ӯро ҳамчун кафорат бо Хуни Худ пешкаш кардааст, то ки ба воситаи имон қабул карда шавад».

Хуруҷ 36:20 Ва барои хаймаи маскан аз чӯби ақл истода тахтаҳо сохт.

Басалъил барои хаймаи маскан аз чӯби шитим тахтаҳо сохт, ки дар ҳолати рост меистод.

1. Халқи Худо: дар замонҳои душвор устувор истода

2. Бунёди таҳкурсии устувор барои ҳаёти мо

1. Эфсӯсиён 6:13-14 - Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки шумо дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда истода истода бошед.

2. 1 Петрус 5:8-9 - Ҳушёр бошед, ҳушёр бошед; зеро ки душмани шумо иблис мисли шери ғуррон сайр мекунад ва дар ҷустуҷӯи касест, ки ӯро бихӯрад. Ба ӯ муқобилат кунед ва дар имон устувор бошед.

Хуруҷ 36:21 Дарозии тахта даҳ зироъ ва бари тахта якуним зироъ буд.

Ин порча андозаҳои тахтаҳоеро тавсиф мекунад, ки дар сохтмони хайма дар биёбон истифода мешуданд.

1. Сохтани таҳкурсии имон: хайма дар Хуруҷ 36

2. Бозёфт кардани ҳадафи хайма дар Хуруҷ 36

1. Ибриён 11:10 - Зеро ӯ бесаброна мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост.

2. Эфсӯсиён 2:20 - бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудааст ва худи Исои Масеҳ санги асосии гӯшаи гӯша мебошад.

Хуруҷ 36:22 Як тахта ду дандон дошт, ки яке аз дигараш баробар дур буд: Ӯ барои ҳамаи тахтаҳои хайма ҳамин тавр сохт.

Худованд ба ҳунармандон дастур дод, ки барои хаймаи муқаддас тахтаҳо созанд, ки дар ҳар тахта ду дандон аз ҳамдигар баробар дуранд.

1: Ҳаёти мо бояд мувозинат ва суботро инъикос кунад, ҳамон тавре ки тахтаҳои хаймаи муқаддас сохта шудаанд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳаётеро, ки ба Худованд писанд ояд, бо риояи дастурҳои Ӯ зиндагӣ кунем.

1: Масалҳо 3:6 - "Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2: Isaiah 30:21 - "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Ин роҳ аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардӣ, бо он роҳ рав".

Хуруҷ 36:23 Ва барои хаймаи муқаддас тахтаҳо сохт; бист тахта барои тарафи ҷануб ба ҷануб:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки барои хаймаи муқаддас тахтаҳо созад.

1: Ба дастуроти Худо бояд итоат кард.

2: Мо бояд қобилиятҳои худро барои хидмат ба Худо истифода барем.

1: Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

2: Такрори Шариат 6:4-6 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад.

Хуруҷ 36:24 Ва дар зери бист тахта чил пояи нуқра сохт; ду розетка дар зери як тахта барои ду дандонаш ва ду розетка дар зери тахтаи дигар барои ду дандонаш.

Дар зери бист тахта васлкунакҳои нуқра сохта шуда, гузошта шуда буданд, то барои ҳар як тахта ду дандон нигоҳ дошта шавад.

1. Нақшаи Худо барои сохтани хонаи Ӯ: Чӣ тавр мо аҳкоми Ӯро риоя мекунем

2. Зарурати тоъат: бунёд бар пояи устувор

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Матто 7:24-27 - Пас ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

Хуруҷ 36:25 Ва барои тарафи дигари хайма, ки дар кунҷи шимолӣ воқеъ аст, бист тахта сохт,

Ба Мусо фармон дода шуд, ки барои кунҷи шимолии хаймаи муқаддас бист тахта бисозад.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Румиён 12:2, «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Яъқуб 1:22, "Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед".

Хуруҷ 36:26 Ва онҳо чил пояи нуқра; ду розетка дар зери як тахта ва ду розетка дар зери тахтаи дигар.

Сохтмони хайма, ки дар китоби Хуруҷ омадааст, чил пайроҳаи нуқрагиро дар бар мегирад, ки дар зери ҳар як тахта ду дона аст.

1. Сохтмони хайма: Намунаи камолоти Худо

2. Сохтмон бо имон: Хаймаи офариниши Худо

1. Хуруҷ 36:26 - "Ва чил пояи нуқра; ду поя дар зери як тахта, ва ду поя дар зери тахтаи дигар".

2. 1 ба Қӯринтиён 3:16-17 - "Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст? Агар касе маъбади Худоро вайрон кунад, Худо ӯро вайрон мекунад. Зеро ки маъбади Худо муқаддас аст ва ту он маъбад ҳастӣ».

Хуруҷ 36:27 Ва барои паҳлӯҳои хаймаи муқаддас ба самти ғарб шаш тахта сохт.

Паҳлӯҳои хайма ба самти ғарб бо шаш тахта сохта шуда буданд.

1. Хайма: макони муқаддасот

2. Аҳамияти хайма дар Аҳди Қадим

1. Хуруҷ 25: 8-9 - "Ва бигзор маро маъбад созанд, то ки дар миёни онҳо сокин шавам. мувофиқи ҳар он чи ба ту нишон медиҳам, аз рӯи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи тамоми асбобҳои он, ҳатто ҳамин тавр ба амал оваред».

2. Ибриён 9:1-5 - "Он гоҳ дар ҳақиқат аҳди аввал низ дастурҳои хидмати илоҳӣ ва маъбади ҷаҳонӣ дошт. Зеро ки дар он ҷо хайма сохта шуда буд: якум, ки дар он шамъдон, дастархон ва нон буд; Ва баъд аз пардаи дуюм хаймае ки

муқаддастарин аз ҳама номида мешавад, ки маҷмари тилло дошт ва сандуқи аҳд гирдогирд бо тилло пӯшонида шуда буд, ва дар он деги тиллои манна дошт, ва Асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд, ва бар он каррубиёни ҷалол сояҳои марҳамат доранд, ки мо ҳоло дар бораи онҳо сухан гуфта наметавонем».

Хуруҷ 36:28 Ва ду тахта барои кунҷҳои хаймаи муқаддас аз ду тараф сохт.

Дар порча сохтмони ду тахта барои ду кунчи хайма тасвир шудааст.

1. Муҳимияти бунёди таҳкурсии мустаҳкам дар имони мо

2. Таъмини Худо тавассути хаймаи муқаддас ва дарсҳое, ки мо аз он омӯхта метавонем

1. Матто 7:24-25 «Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо борид, бодҳо вазида, ба он хона мезаданд, ва он наафтид, зеро ки он бар санг бунёд шуда буд».

2. Ибриён 8:1-2 «Акнун ҷамъбасти он чизе ки мо гуфтаем, ин аст: мо чунин саркоҳине дорем, ки дар тарафи рости тахти Аъзамат дар осмон нишастааст; маъбад ва хаймаи ҳақиқӣ, ки онро Худованд бино кардааст, на одам».

Хуруҷ 36:29 Ва онҳо аз зери он пайванд шуда, дар сари он ба як ҳалқа пайвастанд, ва Ӯ ба ҳардуи онҳо дар ҳар ду гӯша ҳамин тавр кард.

Аз сару поён ду порчаи матоъ пайваст шуда, дар ду кунч ба як ҳалқа часпонида мешуд.

1. Кори Худо комил аст: Зебоӣ ва печидаии кори Худоро ҳатто дар хурдтарин ҷузъиёт дидан мумкин аст.

2. Ягонагӣ тавассути Масеҳ: Ҳатто хурдтарин ҷузъиёт метавонад моро ба ҳам биёрад, ҳамон тавре ки Масеҳ моро муттаҳид мекунад.

1. Қӯлассиён 3:14-15 - "Ва пеш аз ҳама ин муҳаббатро дар бар кунед, ки ҳама чизро дар ҳамбастагии комил мепайвандад. Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукргузор бошед. ."

2. Забур 19:1 - «Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болояш кори Ӯро эълон мекунад».

Хуруҷ 36:30 Ва ҳашт тахта буд; ва пояҳошон шонздаҳ пояи нуқра, дар зери ҳар тахта ду поя буд.

Ҳашт тахта бо шонздаҳ пайроҳаи нуқра, барои ҳар як тахта дутоӣ гузошта мешуд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан барои муваффақият муҳим аст

2. Қувваи чизҳои хурд: Чӣ гуна чизҳои хурд фарқияти калон ба вуҷуд меоранд

1. Воиз 4:12 Ҳарчанд як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар метавонанд худро муҳофизат кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

Хуруҷ 36:31 Ва аз чӯби ақл панҷара сохт; панҷ барои тахтаҳои як тарафи хаймаи муқаддас,

Дар порча сохтани панҷараҳо аз чӯби шитим тасвир шудааст, ки барои ҳар як тахтаи паҳлӯи хаймаи муқаддас панҷ дона.

1. Муҳимияти сохтани бодиққат - Хуруҷ 36:31

2. Қувваи хайма - Хуруҷ 36:31

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

Хуруҷ 36:32 Ва панҷ панҷара барои тахтаҳои он тарафи хайма, ва панҷ панҷара барои тахтаҳои хайма барои паҳлӯҳои ғарб.

Сохтмони хайма панҷ панҷара ба ҳар як тахта аз ду тараф иборат буд.

1. Аҳамияти доштани таҳкурсии мустаҳкам дар зиндагӣ.

2. Матонат ва тавоноӣ дар баробари душвориҳо.

1. 1 ба Қӯринтиён 3:11-13 - "Зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсие гузорад, ғайр аз он ки гузошта шудааст, ки Исои Масеҳ аст. Акнун, агар касе бар таҳкурсӣ бо тилло, нуқра, сангҳои қиматбаҳо, чӯб, хасбеда, коҳ бино кунад. , кори ҳар кас равшан хоҳад шуд; зеро ки рӯз онро эълон хоҳад кард, зеро ки он аз оташ ошкор хоҳад шуд; ва оташ кори ҳар касро месанҷад, ки он чӣ гуна аст».

2. Ибриён 11:10 - "Зеро ки ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост".

Хуруҷ 36:33 Ва сутуни миёнаро сохт, ки аз як канор то канори дигараш аз тахтаҳо гузарад.

Сутуни мобайни хайма барои он сохта шуда буд, ки дар байни тахтаҳо аз як канор то канори дигар мегузаранд.

1. Қувваи устуворӣ

2. Пайвастшавӣ дар зиндагӣ

1. Ибриён 12:1-2 Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт мечаспад, як тараф гузорем ва дар мусобиқае ки дар пеши мо гузошта шудааст, бо истодагарӣ давем. , ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигарист, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб таҳаммул карда, хиҷолатро рад кард ва дар тарафи рости тахти Худо нишастааст.

2. Эфсӯсиён 4:16 Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар буғум, ки бо он муҷаҳҳаз аст, пайваст ва муттаҳид карда мешавад, вақте ки ҳар як узв дуруст кор мекунад, баданро инкишоф медиҳад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

Хуруҷ 36:34 Ва тахтаҳоро бо тилло пӯшонид, ва ҳалқаҳоро аз тилло ҷойгоҳҳо барои сутунҳо сохт, ва сутунҳоро бо тилло пӯшонид.

Устоҳо тахтаҳои хаймаи муқаддасро бо тилло мепӯшиданд ва ҳалқаҳои тиллоӣ месохтанд, ки панҷараҳои биноро часпонанд.

1. Қимати тилло: Чӣ тавр хайма ба мо таълим медиҳад, ки атоҳои бебаҳои Худоро қадр кунем

2. Сохтори Илоҳӣ: Тарҳрезии хайма бо роҳнамоии Худо

1. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мешавад ва дуздон даромада медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ҷамъ кунед, ки дар он ҷо куя ва занг несту нобуд намекунад, ва дуздон дар он ҷо надаромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

Хуруҷ 36:35 Ва пардае аз кабуд, бунафш ва қирмиз ва катони дутофта сохт, ва онро бо каррубиён аз кори ҳила сохт.

Ба Мусо супориш дода шуд, ки аз кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳин духташуда парда бисозад, ки аз каррубиён аз кори мураккаб сохта шудааст.

1. Зебоии парда Аҳамияти пардаро дар Хуруҷ 36:35 меомӯзад

2. Ҳунари парда Омӯзиши ҳунари парда дар Хуруҷ 36:35

1. Хуруҷ 36:35 Ва аз кабуд, бунафш ва арғувон ва матои маҳин духташуда парда сохт, ва онро аз каррубиён аз кори маккор сохт.

2. Ҳизқиёл 10:1-2 Он гоҳ ман назар андохтам, ва инак, дар фалаке, ки болои сари каррубиён буд, бар онҳо зоҳир шуд, мисли санги ёқут, мисли намуди тахт. Ва ӯ ба марде ки катон дар бар дошт, сухан ронда, гуфт: «Дар байни чархҳо, яъне зери каррубиён даромада, дасти худро аз ангиштҳои оташ аз миёни каррубиён пур карда, онҳоро бар шаҳр пароканда кун».

Хуруҷ 36:36 Ва бар он чор сутун аз чӯби акоқ сохт, ва онҳоро бо тилло пӯшонид; гиреҳҳояшон аз тилло буд; ва барои онҳо чор пояи нуқра андохт.

Дар ин порча сохти чор сутуне, ки аз чӯби шитим сохта шуда буданд, бо тилло пӯшонида шуда, гулӯлаҳо ва ҷӯрокаҳои тилло ва нуқра доштанд.

1. Неъматҳои моддӣ ягона манбаи арзиши ҳақиқӣ ва арзиши доимӣ нестанд.

2. Худо метавонад ҳатто аз оддитарин маводҳо зебоӣ ва ҷалол оварад.

1. Забур 37:16 - Каме бо тарси Худованд беҳтар аст аз ганҷи бузург ва душворӣ бо он.

2. 1 Қӯринтиён 3:12-13 - Ва агар касе бар ин таҳкурсӣ тилло, нуқра, сангҳои қиматбаҳо, чӯб, хасбеда, хошок бино кунад; Аъмоли ҳар кас зоҳир хоҳад шуд; зеро ки рӯз онро эълон хоҳад кард, зеро ки он дар оташ зоҳир хоҳад шуд; ва оташ кори ҳар касро месанҷад, ки чӣ гуна аст.

Хуруҷ 36:37 Ва барои дари хаймаи маскан овезон сохт, ки аз кабуд, бунафш ва қирмиз ва катони маҳини дутофта, аз дӯзандагӣ;

Дари хаймаи муқаддас аз кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳини духташудаи сӯзанӣ буд.

1: Мо аз дари хайма омӯхта метавонем, ки мо бояд истеъдод ва маҳорати худро барои ҷалол додани Худо истифода барем.

2: Рангҳои дари хайма ба мо хотиррасон мекунанд, ки ба воситаи Исо мо метавонем омурзиши гуноҳҳоро қабул кунем ва нав шавем.

1: Қӯлассиён 3:10-11 Ва одами навро дар бар кунед, ки он дар дониш аз рӯи симои Офаридгори Ӯ нав мешавад. Дар он ҷое ки на юнонӣ аст, на яҳудӣ, на хатна, на номахтунӣ, на ваҳшӣ, на скиф, на ғулом, на озод; балки Масеҳ ҳама ва дар ҳама аст.

2: Isaiah 43:18-19 Шумо чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва ба чизҳои пешина фикр накунед. Инак, ман кори нав хоҳам кард; алҳол он берун хоҳад омад; Оё намедонед? Ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо хоҳам сохт.

Хуруҷ 36:38 Ва панҷ сутуни онро бо гиребонҳояшон, ва сутунҳо ва сутунҳои онҳоро бо тилло пӯшонид, вале панҷ пояҳои онҳо аз мис буд.

Панҷ сутуни хайма бо тилло пӯшонида шуда, панҷ пояи онҳо аз мис сохта шуда буд.

1. Ахамияти асосхои маънавӣ

2. Қувваи тилло дар хайма

1. 1 Қӯринтиён 3:11-15 - Зеро ҳеҷ кас таҳкурсии дигаре гузошта наметавонад, ҷуз он ки гузошта шудааст, яъне Исои Масеҳ.

2. Хуруҷ 25:31-33 - Ва шамъдоне аз тиллои холис бисоз: шамъдон аз кори кӯфта сохта хоҳад шуд: чоҳ ва шохаҳои вай, косаҳо, гиреҳҳо ва гулҳои вай аз ҳамон як хоҳад буд. .

Хуруҷи 37-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 37:1-9, Басалил сохтмони хаймаи муқаддасро тавассути сохтани сандуқи аҳд идома медиҳад. Вай аз чӯби акация истифода бурда, онро ҳам дарун ва ҳам аз берун бо тиллои холис мепӯшонад. Кишти бо қолаби тиллоӣ оро дода шудааст ва барои бор кардан ба кунҷҳои он чор ҳалқаи тиллоӣ часпонида шудааст. Басалъил инчунин аз тиллои болзашуда ду каррубиро ба вуҷуд оварда, онҳоро дар болои киштӣ рӯ ба рӯи ҳамдигар ҷойгир мекунад. Ин каррубиён болҳои дароз доранд, ки рамзи ҳузури Худоро ба курсии раҳматӣ соя мекунанд.

Параграфи 2: Дар Хуруҷ 37:10-16 идома дода, Басалъил мизеро месозад, ки аз чӯби акация сохта шуда, бо тиллои холис печонида шудааст. Ӯ дар атрофи он як қолаби тиллоӣ илова мекунад ва барои нигоҳ доштани ашёи мухталифе, ки дар ибодат истифода мешаванд, ҳошия ё марз месозад. Илова бар ин, ӯ барои бурдани миз чор ҳалқаи тиллоӣ сохта, ба онҳо сутунчаҳо васл мекунад.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 37:17-29, Басалил чароғдони тиллоие месозад, ки бо номи менора маъруф аст. Он комилан аз як порчаи тиллои болға, аз ҷумла поя, чоҳ, пиёлаҳои шаклаш гули бодом ва навдаҳо ва гулҳои ороишӣ сохта шудааст. Менора ҳафт шоха дорад, ки се дар ҳар тараф ва як шохаи марказӣ дар ҳар кадоми онҳо чароғҳои равғанӣ дорад, ки дар дохили хайма рӯшноӣ медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 37 пешниҳод мекунад:
Сохтани киштӣ бо истифода аз чӯби акация бо тиллои холис;
Эҷоди каррубиҳо; дар болои курсии раҳматии киштӣ ҷойгир кардан.

Сохтмони миз бо истифода аз чӯби акация бо тиллои холис;
Илова кардани шакл; замима кардани ҳалқаҳо барои мақсадҳои интиқол.

Эҷоди менораи тиллоӣ аз як порчаи тиллои болға;
Дохил кардани поя, чоҳ, пиёла шаклаш ба гули бодом;
Ҳафт шоха бо чароғҳои равғанӣ дар дохили хайма равшанӣ мебахшанд.

Ин боб ба ҳунари моҳиронаи Басалъил, вақте ки ӯ сохтани ашёҳои гуногуни муқаддас барои хаймаи муқаддасро идома медиҳад, тамаркуз мекунад. Ӯ сандуқи аҳдро сохта, онро бо тиллои холис пӯшонда, бо каррубиён оро медиҳад. Мизи нони намоишӣ низ сохта шудааст, ки барои нигоҳ доштани ашёе, ки дар ибодат истифода мешаванд, пешбинӣ шудааст. Ниҳоят, Басалил менораи олиҷаноби тиллоӣ бо тафсилоти мураккаб ва ҳафт шоха мӯд мекунад, ки рамзи рӯшноӣ ва равшанӣ дар манзили Худост. Ҳар як унсур бодиққат мувофиқи дастуроти Худо сохта шудааст, ки ҳам маҳорати бадеӣ ва ҳам эҳтиромро ба ҳадафи онҳо дар ибодат инъикос мекунад.

Хуруҷ 37:1 Ва Базалил сандуқро аз чӯби ақл сохт: дарозии он дувуним зироъ, ва бари он якуним зироъ ва баландии он якуним зироъ буд.

Басалъил сандуқи аз чӯби шитим сохт, ва дарозии он дувуним зироъ, бараш якуним зироъ ва баландии якуним зироъ буд.

1. Киштии Шиттим Вуд: Нишони вафодорӣ

2. Нотакрор будани киштии Шиттим Вуд

1. Такрори Шариат 10: 1-5 - Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки сандуқи чӯби акация созанд ва Даҳ Аҳкомро дар он гузоранд.

2. Ибриён 11:6 - Бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Ӯ наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, мукофот медиҳад.

Хуруҷ 37:2 Ва онро бо тиллои холис аз дару берун пӯшонид, ва бар он гирду атрофаш тоҷи тилло сохт.

Басалъил сандуқи аҳдро бо тиллои холис ҳам дарун ва ҳам аз беруни он пӯшонид, ва аз тилло тоҷе сохт, то гирди он гузарад.

1: Худо мехоҳад, ки моро бо зебоӣ ва иззат тоҷ кунад.

2: Ба воситаи Масеҳ мо муқаддас гардидаем ва бо адолати Ӯ зинат ёфтаем.

1: Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷони ман дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, мисли домод, мисли коҳине бо сару либоси зебо ва мисли арӯс худро бо ҷавоҳироташ зинат медиҳад».

2:1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо нажоди баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавме ҳастед, ки аз они худаш ҳастед, то ки фазилатҳои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед. "

Хуруҷ 37:3 Ва барои он чор ҳалқаи тилло андохт, то ки бар чор гӯшаи он гузошта шавад; ҳатто ду ҳалқа дар як тарафи он ва ду ҳалқа дар тарафи дигари он.

Усто аз тилло чор ҳалқа месохт, то ба ҳар як гӯшаи сандуқи аҳд часпонад.

1. Муҳимияти омодагӣ ба кори Худо

2. Қимати ҳунари Худо

1. Масалҳо 22:29 Оё шумо одамеро мебинед, ки дар кори худ моҳир аст? Ӯ пеши подшоҳон хоҳад истод; Ӯ дар назди одамони норавшан намеистад.

2. Хуруҷ 25:10-11 Ва онҳо аз чӯби акация сандуқ хоҳанд сохт; дарозии он дувуним зироъ, бараш якуним зироъ ва баландии он якуним зироъ бошад. Ва онро бо тиллои холис бипӯшонед, аз дарун ва берун онро бипӯшонед, ва бар он ҳама гирду атрофаш қолаби тилло бисозед.

Хуруҷ 37:4 Ва аз чӯби ақл таякҳо сохта, онҳоро бо тилло пӯшонид.

Басалил аз чӯби акация сутунҳо сохта, онҳоро бо тилло мепӯшонд.

1: Мо метавонем аз мисоли Басалил омӯхта метавонем, ки инъомҳо ва қобилиятҳои худро барои Худованд истифода барем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки захираҳои худро барои ҷалоли Худо дар ҳама корамон истифода барем.

1: Эфсӯсиён 5:15-17 Пас, бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2:1 ба Қӯринтиён 10:31 Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред.

Хуруҷ 37:5 Ва асоҳоро ба ҳалқаҳо дар паҳлӯи сандуқ гузошт, то ки сандуқро бардошта барад.

Таякҳо ба ҳалқаҳои ду тарафи сандуқи аҳд гузошта шуда буданд, то ки онро бардошта бурдан мумкин бошад.

1. Муҳимияти якҷоя бардошти бори гарон

2. Бардошти вазни иродаи Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо тавони тасаллӣ додани онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, бо тасаллое, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

2. Забур 55:22 - Бори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки парҳезгорон ба ҳаракат оянд.

Хуруҷ 37:6 Ва курсии шафқатро аз тиллои холис сохт: дарозии он дувуним зироъ ва бари он якуним зироъ буд.

Ба Мусо дастур дода шуд, ки аз тиллои холис бо андозаҳои мушаххас курсии раҳматӣ созад.

1. Курси раҳматӣ: Нишони лутфу омурзиш

2. Ҳунармандӣ дар маъбади Худо: Нишони камолоти Ӯ

1. Хуруҷ 37:6

2. Румиён 5:8-10 - Аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Хуруҷ 37:7 Ва ду каррубиёни тиллоро аз як пора кӯфта, бар ду канори курсии раҳматӣ сохт;

Раҳмати Худо беохир ва ҷовидона аст.

1: Раҳмати Худо беандоза аст

2: Раҳмати Худо дар ҳама ҷост

1: Забур 103:8-14 - Раббимиз раҳмдил ва раҳимли, ғазабга оҳир ва марҳамати кенгдир.

2: Ишаъё 54:7-10 - Барои як лаҳза ман туро тарк кардаам; вале бо марҳамати бузург туро ҷамъ хоҳам овард.

Хуруҷ 37:8 Як каррубӣ аз нӯги ин тараф, ва карруби дигар аз он тараф: аз курсии шафқат каррубиёнро дар ду канори он сохт.

Худо ба Мӯсо амр дод, ки аз курсии раҳматӣ ду каррубӣ созад.

1. Шафқат ва раҳмат: Чӣ гуна ҳузури Худо зиндагии моро пур мекунад

2. Муҳаббати Худо: Фаҳмидани нақши мо дар нақшаи Ӯ

1. Ишаъё 40:28-31 Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва

ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Забур 103:11-13 Зеро, ҳар қадар ки осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст. Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз ӯ метарсанд, раҳм мекунад.

Хуруҷ 37:9 Ва каррубиён болҳои худро бар баланд кушода, болҳои худро бар курсии шафқат мепӯшиданд, ва рӯйҳояшон ба якдигар; чеҳраи каррубиён ҳам ба сӯи курсии марҳамат буд.

Каррубиён болҳои худро дароз карда, курсии шафқатро бо рӯи худ ба он нигоҳ мекарданд.

1. Курси раҳматӣ: Тасвири раҳмати Худо

2. Зиндагӣ дар сояи болҳои Худо

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад ва дар зери болҳои ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт.

2. Забур 36:7 - Чӣ қадар гаронбаҳост муҳаббати устувори Ту, эй Худо! Фарзандони башар дар сояи болҳои ту паноҳ мебаранд.

Хуруҷ 37:10 Ва суфраро аз чӯби ақл сохт: дарозии он ду зироъ ва бари он як зироъ ва баландии он якуним зироъ буд.

Худованд амр фармуд, ки аз чӯби шитим миз сохта шавад, ки дарозиаш ду зироъ, бараш як зироъ ва якуним зироъ баланд буд.

1. Фармони Парвардигор: Тоату ъибодат

2. Миз ҳамчун рамзи имон ва хидмат

1. Матто 22:37-40 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ақли ту дӯст бидор

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

Хуруҷ 37:11 Ва онро бо тиллои холис пӯшонд, ва бар он тоҷе аз тилло гирд овард.

Усто аз чуби акация тахт сохта, онро бо тиллои холис пӯшонид ва дар гирди болояш тоҷ аз тилло илова кард.

1. Арши Худо: Дарси объективӣ аз ҷаноби олӣ

2. Зебоии пайравӣ аз нақшаи Худо

1. Забур 93:2 - "Тахти Ту аз қадим устувор аст; Ту аз абадият ҳастӣ".

2. Ибриён 4:14-16 - «Аз он вақт инҷониб мо саркоҳини бузурге дорем, ки аз осмон гузаштааст, Исо, Писари Худо, биёед иқроршавии худро маҳкам нигоҳ дорем. Зеро мо саркоҳине надорем, ки қодир бошад. то ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ кунем, аммо касе ки мисли мо дар ҳама ҷиҳат озмуда шудааст, вале бегуноҳ.Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат бигирем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ёрӣ ёбем. ».

Хуруҷ 37:12 Ва ба он ҷо сарҳади паҳнои гирдогирд сохт; ва барои сарҳади он гирду атрофи он тоҷи тилло сохт.

Ин оят аз Хуруҷ сохтани сарҳади дастӣ дар атрофи Сандуқи Аҳд ва тоҷи тиллоӣ дар атрофи он сарҳадро тасвир мекунад.

1. Чӣ тавр кори мо ҷалоли Худоро инъикос мекунад

2. Ахамияти хуб анчом додани корамон

1. 1 Қӯринтиён 10:31 - "Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред."

2. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

Хуруҷ 37:13 Ва барои он чор ҳалқаи тилло андохт, ва ҳалқаҳоро бар чор кунҷи он, ки дар чор пои он буд, гузошт.

Чор ҳалқаи тилло рехта, бар чор пои сандуқи аҳд гузоштанд.

1. Аҳамияти ҳалқаҳои тиллоӣ дар сандуқи аҳд

2. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо

1. Қӯлассиён 2:14-17 - хатти ҳукмҳои зидди мо, ки бар зидди мо буд, маҳв карда, онро аз роҳ дур карда, ба салиби худ мехкӯб кард;

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

Хуруҷ 37:14 Дар рӯ ба рӯи сарҳад ҳалқаҳо ва ҷойгоҳҳо барои бардошти дастархон буданд.

Ҳалқаҳое, ки сутунҳоро дар Хуруҷ 37:14 мебардоранд, дар муқобили сарҳад гузошта шуда буданд.

1. Муҳимияти бардошти дастархони Худо - Хуруҷ 37:14

2. Аҳамияти сарҳадҳо ва ҳалқаҳо - Хуруҷ 37:14

1. Юҳанно 6:51 - Ман нони зинда ҳастам, ки аз осмон нозил шудааст.

2. Ибриён 4:12 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст.

Хуруҷ 37:15 Ва асоҳоро аз чӯби ақл сохт, ва онҳоро бо тилло пӯшонид, то ки дастархон бардошта шавад.

Басалъил барои дастархон аз чӯби ақл таякҳо сохт, ва онҳоро бо тилло пӯшонид.

1. Қувваи тилло: Чӣ тавр баракатҳои пурҷалоли Худо моро нигоҳ доранд

2. Вуд Шиттим: қадр кардани соддагии муҳаббати Худо

1. Забур 34:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2. 1 Петрус 5:7 - Тамоми изтироби худро бар ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Хуруҷ 37:16 Ва зарфҳои болои миз буд, табақҳо, ва қошуқҳо, ва косаҳо ва сарпӯшҳояшро барои пӯшидан аз тиллои холис сохт.

Худо ба Базалил дастур дод, ки барои хайма ва зарфҳои он аз тиллои холис миз созад.

1. Дастурҳои Худо ба мо дар Китоби Муқаддас комиланд ва бояд бо имон ва итоаткорӣ риоя шаванд.

2. Муҳимияти хидмат ба Худо ва чӣ гуна рафтори мо имони моро инъикос мекунад.

1. Хуруҷ 37:16 - "Ва зарфҳои болои миз буд, табақҳо ва қошуқҳо, ва косаҳо ва сарпӯшҳои худро барои пӯшидан аз тиллои холис".

2. Матто 22: 37-39 - "Ва ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аст ҳукми бузург ва аввалин. Ва дуюм. монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор».

Хуруҷ 37:17 Ва чароғдонро аз тиллои холис сохт; чоҳ, ва шохааш, косаҳо, бандҳо ва гулҳои ӯ аз як буд:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки аз тиллои холис шамъдон созад; он аз кори латукӯб сохта шуда буд, ки чоҳ, шоха, косаҳо, гиреҳҳо ва гулҳо аз якхела буданд.

1. Зебоии муқаддасот: Эҷоди фазои муқаддас

2. Қудрати бахшидан: Зиндагӣ дар ҳузури Худо

1. Хуруҷ 25:31-40 - Худо ба Мусо амр медиҳад, ки хаймаро созад

2. 1 Вақоеънома 28:18-19 - рӯъёи Довуд дар бораи маъбади Худованд

Хуруҷ 37:18 Ва шаш шоха аз паҳлӯи он берун мебарояд; се шохаи шамъдон аз як тарафи он ва се шохаи шамъдон аз тарафи дигараш:

Шамъдоне, ки дар Хуруҷ 37:18 тасвир шудааст, аз пояи марказӣ иборат буд, ки аз паҳлӯяш шаш шоха иборат буда, аз ҳар ду тараф се шоха дорад.

1. Муҳимияти робитаи мутақобила дар ҳаёт ва ҷомеаҳои мо.

2. Чӣ тавр Худованд барои таълим додани ҳақиқатҳои рӯҳонӣ аз ашёҳои оддӣ истифода мебарад.

1. Юҳанно 15:5 - "Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Агар шумо дар Ман бимонед ва ман дар шумо, меваи фаровон хоҳед овард; ғайр аз Ман ҳеҷ кор карда наметавонед."

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - "Чунон ки бадан, гарчанде ки як узвҳои зиёд дорад, аммо тамоми узвҳои он як баданро ташкил медиҳад, он бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳамаи мо аз як Рӯҳ таъмид гирифтаем, то ки шакл гирем. як бадан, хоҳ яҳудиён, хоҳ ғайрияҳудиён, хоҳ ғулом ва хоҳ озод, ва ба ҳамаи мо як Рӯҳ дода шудааст, ки бинӯшем; ҳамин тавр бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст».

Хуруҷ 37:19 Се косаи бодом, ки дар як шоха сохта шудааст: гиреҳ ва гул; ва се косаи мисли бодом дар шохаи дигар сохташуда, як гиреҳ ва як гул, ва дар тамоми шаш шоха аз шамъдон берун мебароянд.

Шамъдон шаш шоха дошт, ки се косаи мисли бодоми кунҷдор ва дар ҳар як шоха як гул дошт.

1. Камолияти Худо дар ҳар як ҷузъиёт ошкор аст

2. Ахамияти лоихаи ягона

1. Эфсӯсиён 3:10 Мақсади ӯ ин буд, ки акнун ба воситаи калисо ҳикмати гуногунҷанбаи Худо ба ҳокимон ва ҳукуматдорони олами осмонӣ маълум карда шавад.

2. Забур 139:13-14 Зеро ки ҳастии маро офаридаӣ; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам.

Хуруҷ 37:20 Ва дар шамъдон чор косаи мисли бодом сохташуда, гиреҳҳо ва гулҳои ӯ буданд:

Шамъдон бо чор косаи ба шакли бодом, кӯза ва гул сохта шуда буд.

1: Офариниши Худо дорои зебоӣ ва ҷузъиёти мураккаб аст.

2: Дар тафсилоти тарҳи Худо баракат вуҷуд дорад.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ос-мон аз кори дастонаш хабар медихад.

Хуруҷ 37:21 Ва гиреҳ дар зери ду шохаи ҳамон як шоха, ва гирех дар зери ду шохаи ҳамон як шоха, ва гирех дар зери ду шохаи як шоха, мувофиқи шаш шохае, ки аз он берун мебарояд.

Хуруҷ 37:21 ашёеро тасвир мекунад, ки шаш шоха дорад, ки ҳар яки онҳо дар зери ду шохааш гиреҳ доранд (тугма ё ороиши ба тугмача монанд).

1. Зебоӣ ва ҷузъиёти офариниши Худо

2. Аҳамияти рамзҳо дар Китоби Муқаддас

1. Ишаъё 40:26 - "Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меорад: ҳамаро бо бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қавӣ аст. қудрат; ҳеҷ кас ноком намешавад».

2. Қӯлассиён 1:17 - «Ва Ӯ пеш аз ҳама чиз аст, ва ҳама чиз ба воситаи Ӯст».

Хуруҷ 37:22 Тугмаҳо ва шохаҳои онҳо як хел буд: ҳамааш як маснуоти тиллои холис буд.

Тугмаҳо ва шохаҳои қурбонгоҳи хайма аз тиллои холис сохта шуда буданд, ҳамааш як пора буд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан баракат меорад

2. Маънои тиллои холис: Зиндагӣ бо муқаддасот

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Монанди равғани қиматбаҳо бар сар, ба риш, бар риши Ҳорун, ба гиребони ҷомааш мерезад! Он мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад! Зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонист.

2. Эфсӯсиён 4:3-6 - Хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳ дар риштаи сулҳ. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо ба ягона умед даъват шудаед, ки ба даъвати шумо тааллуқ дорад як Худованд, як имон, як таъмид, як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст.

Хуруҷ 37:23 Ва ӯ ҳафт чароғ, ва сӯзанакҳои худ ва сӯзанакҳои худро аз тиллои холис сохт.

Мусо барои хаймаи муқаддас аз тиллои холис ҳафт чароғ, сӯзишворӣ ва сӯзанак сохт.

1. Қимати муқаддасот: Чӣ тавр хайма арзиши муқаддасии Худоро нишон дод

2. Аҳамияти тилло: Чӣ тавр истифодаи тилло дар хайма аҳамияти онро нишон медиҳад

1. Хуруҷ 25:1-9 - Дастурҳо барои сохтани хайма

2. Хуруҷ 25:31-40 - Дастурҳо барои сохтани чароғдон ва дигар ашёи мебел

Хуруҷ 37:24 Ӯ онро ва тамоми зарфҳои онро аз як талант тиллои холис сохт.

Ин порча дар бораи сохтмони хайма, ки дар он Сандуқи Аҳд ҷойгир буд, мебошад.

1: Ҷойгоҳи Худо - Хуруҷ 37:24-28

2: Аҳамияти хаймаи - Хуруҷ 35:4-10

1:1 Подшоҳон 8:10-11

2: Ибриён 9:1-5

Хуруҷ 37:25 Ва қурбонгоҳи бухурро аз чӯби акак сохт: дарозии он як зироъ ва бари он як зироъ; он чоркунҷа буд; ва баландии он ду зироъ буд; шохҳои он аз якхела буданд.

Қурбонгоҳи бухур, ки аз чӯби шитим сохта шуда буд, шакли мураббаъ буда, чор тарафаш буда, дарозии ҳар як зироъ ва бараш як зироъ буд. Баландии он ду зироъ ва шох дошт.

1. Қурбонгоҳи комил: Чӣ гуна қурбонии Худованди мо ба қурбонгоҳи бухури Хуруҷ 37 монанд аст

2. Аҳамияти Вӯди Шиттим: Баррасии маънои рамзии маводи қурбонгоҳ дар Хуруҷ 37

1. Хуруҷ 37:25

2. Ибриён 9:4–6

Хуруҷ 37:26 Ва онро бо тиллои холис пӯшонид, ҳам аз болои он, ва ҳам паҳлӯҳояш гирдогирд, ва ҳам шохҳои он, ва бар он гирду атрофаш тоҷе аз тилло сохт.

Худованд фармуд, ки қурбонгоҳи тиллоӣ сохта шавад, ки дар гирдаш тоҷи тилло бошад.

1. Неъмати Худованд аз ҷалол ва зебоӣ

2. Бузургии Худованд дар офариниш

1. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

2. Забур 145:5-7 - Онҳо дар бораи ҷалоли Малакути Ту сухан гӯянд ва аз қудрати Ту нақл хоҳанд кард, то ки ҳама аз мӯъҷизаҳои Ту ва ҷалоли ҷалоли Малакути Ту огоҳ шаванд.

Хуруҷ 37:27 Ва барои он дар зери тоҷи он ду ҳалқаи тилло сохт, ки аз ду кунҷи он, бар ду паҳлӯи он, то тағоҳо барои бардоштан ҷойҳо бошанд.

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки барои сандуқи аҳд ду ҳалқаи тилло созад, ки дар ду тарафи тоҷ ҳамчун даста барои бардоштан истифода шавад.

1. Муҳимияти бурдани сандуқи паймон бо эҳтиром ва эҳтиром.

2. Қудсияти Сандуқи Аҳд ва чӣ гуна бояд онро гиромӣ кунем.

1. Ададҳо 4:5-6 Вақте ки ӯрдугоҳ ба роҳ меравад, Ҳорун ва писаронаш ба хона даромада, пардаи пардаро канда, сандуқи шаҳодатро бо он мепӯшонанд. Он гоҳ ба он ҷомае аз пӯсти буз бипӯшонанд, ва бар он ҷомае аз кабуд мепӯшонанд, ва дар сутунҳои он мегузоранд.

2. Такрори Шариат 10:8 «Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардорад, то ба ҳузури Худованд истода, ба ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад, то имрӯз.

Хуруҷ 37:28 Ва асоҳоро аз чӯби ақл сохта, онҳоро бо тилло пӯшонид.

Дар порча сохти мачмуи тахтачахои аз чуби шиттм сохташуда ва бо тилло пушондашуда тасвир шудааст.

1. Арзиши ҳунармандӣ: омӯхтани аҳамияти эҳтиёткорӣ ва дақиқ дар эҷоди чизи арзишманд.

2. Маънои тилло: Баррасии рамзи тилло дар Навиштаҳо ва таъсири он дар ҳаёти мо.

1. 1 Қӯринтиён 3:11-15 - Истифодаи бахшоишҳои рӯҳонии мо барои ҷалоли Худо.

2. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳои Худо оид ба сохтани Сандуқи Аҳд.

Хуруҷ 37:29 Ва равғани муқаддаси тадҳин ва бухури поки ҳанутҳои ширинро мувофиқи кори дорухона сохт.

Мусо мувофиқи дастури дорухона равғани муқаддаси тадҳин ва бухури пок аз ҳанутҳои ширинро офарид.

1. Қувваи тадҳин: Чӣ тавр моро Рӯҳулқудс аз ҳам ҷудо мекунад

2. Қудси бухур: Чӣ тавр дуоҳои мо ба осмон мерасад

1. Хуруҷ 37:29

2. 1 Юҳанно 2:20-27 (Ва шумо медонед, ки Ӯ зоҳир шуд, то гуноҳҳои моро бигирад, ва дар Ӯ гуноҳе нест.)

Хуруҷи 38-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 38:1-7, Басалил қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро бо истифода аз чӯби акация сохта, онро бо биринҷӣ мепӯшонад. Меҳроб чоркунҷашакл буда, дар ҳар гӯша шох дорад. Ӯ инчунин тамоми зарфҳои заруриро барои қурбонгоҳ месозад, аз ҷумла дегҳо, белҳо, кӯзаҳо, чангакҳо ва дегҳои оташдон, ки ҳама аз биринҷӣ сохта шудаанд. Ҳавзаи биринҷӣ, ки барои шустушӯи коҳинон истифода мешуд, аз оинаи заноне сохта шудааст, ки дар даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад хизмат мекарданд.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 38:8 идома дода, Басалъил дар атрофи хаймаи муқаддас бо истифода аз пардаҳои катони маҳин, ки бо сутунҳо ва пояҳои аз биринҷӣ сохта шудаанд, ҳавлӣ месозад. Саҳни дарозиаш сад зироъ ва бараш панҷоҳ зироъ буда, онро пардае, ки дар гиреҳҳо овехта шудааст, иҳота кардааст.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 38:9-20, тафсилот дар бораи маводе, ки барои сохтани унсурҳои гуногун истифода мешаванд, оварда шудааст. Ба инҳо ҳадяҳои нуқра барои ҳисоб кардани аҳолии Исроил, ки ҳар як кас ним шекел медиҳад, ва инчунин варақаҳои нуқра барои такягоҳҳои тахтаҳое, ки деворҳои хаймаро ташкил медиҳанд, дохил мешаванд. Саҳми биринҷӣ инчунин розеткаҳои биринҷӣ барои пуштибонӣ кардани сутунҳо ва пойгоҳҳо,

қалмоққо барои овезон кардани пардаҳо ва пӯшонидани ашёҳои гуногун ба монанди зарфҳои қурбонгоҳ номбар шудаанд.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 38 пешниҳод мекунад:
Сохтани қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бо чӯби акация, ки бо биринҷӣ пӯшонида шудааст;
Эҷоди зарфҳо, аз ҷумла дегҳо, белҳо, ҳавзаҳо аз биринҷӣ;
Сохтани ҳавза аз оинаҳои занона, ки дар даромадгоҳи хайма хидмат мекунанд.

Эҷоди ҳавлии атрофи хаймаи муқаддас бо пардаҳои катони маҳин;
Сутунҳо ва пояҳо аз биринҷӣ; пардаи иҳотакунанда ба қалмоққо овезон буд.

Саҳмҳо ним шекел нуқра номбар шудаанд; розеткаҳои нуқрагӣ тахтаҳои дастгирӣ;
Ҷойҳои биринҷӣ, ки сутунҳо ва пояҳоро дастгирӣ мекунанд; қалмоққо барои овезон кардани пардаҳо;
Пӯшидани зарфҳои қурбонгоҳ бо биринҷӣ.

Ин боб ба сохти унсурҳои мухталифи марбут ба ибодат ва сохтори хайма нигаронида шудааст. Басалъил қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва асбобҳои ҳамроҳи онро бо истифода аз чӯби акация, ки бо биринҷ пӯшонида шуда буд, месозад. Ӯ инчунин дар атрофи хаймаи муқаддас ҳавлӣ сохта, онро бо пардаҳои катони маҳин иҳота мекунад, ки бо сутунҳо ва пояҳои биринҷӣ устувор карда шудаанд. Дар ин боб саҳмҳои гузоштаи исроилиён, аз ҷумла ним шекелҳои нуқра барои шумориши аҳолӣ ва ашёҳои гуногун аз биринҷӣ барои дастгирӣ ва ороиши паҳлӯҳои гуногуни хаймаи муқаддас қайд карда мешавад. Ин тафсилот ҳам ҳунари дақиқ ва ҳам кӯшиши ҷомеаро дар омода кардани фазои муқаддас барои ҳузури Худо нишон медиҳад.

Хуруҷ 38:1 Ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ аз чӯби акак сохт: дарозии он панҷ зироъ ва бари он панҷ зироъ буд; он чоркунҷа буд; ва се зироъ баландии он.

Гузаргоҳ Мусо қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ аз чӯби аққӣ сохт, ки дарозиаш панҷ зироъ, бараш панҷ зироъ ва чормураббаъ, баландии се зироъ буд.

1. Муҳимияти ибодат ба сӯи Худо

2. Маънои паси андозаҳои қурбонгоҳ

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Такрори Шариат 12:5-7 - Аммо шумо бояд ҷойеро биҷӯед, ки Худованд Худои шумо аз миёни ҳамаи қабилаҳои шумо интихоб хоҳад кард, то исми Ӯро дар он ҷо барои маскани худ бигузорад. Ба он ҷо шумо бояд равед; Қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои худ, даҳьяк ва ҳадияҳои махсуси худро, он чи назр кардаед, ва ҳадияҳои ихтиёрии худро, ва нахустзодаи рама ва рамаи худро биёред.

Хуруҷ 38:2 Ва шохҳои онро бар чор гӯшаи он сохт; шохҳои он аз ҳамон буд, ва онро бо мис пӯшонид.

Дастурамал оид ба сохтани қурбонгоҳи бухур дар хаймаи муқаддас шохҳо дар чор кунҷи қурбонгоҳро дар бар мегирад, ки аз ҳамон мавод сохта шуда, бо мис пӯшонида шудаанд.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо дар бунёди хаймаи Ӯ.

2. Муҳимияти қудсият ва эҳтиром, вақте ки мо дар ибодат ба ҳузури Худованд меоем.

1. Хуруҷ 25:9 - "Мувофиқи ҳар он чи ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он, онро низ ҳамин тавр бисоз."

2. Ибриён 9:1-5 - "Зеро ки хаймаи муқаддас тайёр карда шудааст: якум, ки дар он шамъдон ва миз ва нони намоишӣ буд; ки маъбад номида мешавад. Ва пас аз пардаи дуюм хаймае ки Аз ҳама муқаддастар; ки маҷмари тиллоӣ дошт, ва сандуқи аҳд гирдогирд бо тилло пӯшонида шуда буд, ва дар он деги тиллои манна дошт, ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд; ва бар он каррубиёни аҳд буданд. ҷалол ба курсии шафқат соя меафканад; ҳоло мо наметавонем дар бораи он махсусан сухан гӯем».

Хуруҷ 38:3 Ва ӯ тамоми зарфҳои қурбонгоҳ, дегҳо ва белҳо, ва табакҳо, ва қубурҳо ва оташдонҳоро сохт, ва ҳама зарфҳои онро аз мис сохт.

Базалил аз мис зарфҳои қурбонгоҳҳои гуногун сохт, аз ҷумла дегҳо, белҳо, табақҳо, гӯштҳо ва оташдонҳо.

1. Қурбонгоҳи қурбонӣ: Дарси бахшидан

2. Ҳадафи қурбонгоҳ: Ибодат ҳамчун қурбонии сипос

1. Масалҳо 19:17 - Касе, ки ба камбағалон меҳрубон аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ӯро барои коре, ки кардааст, подош хоҳад дод.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Хуруҷ 38:4 Ва ӯ барои қурбонгоҳ панҷараи мисин аз торе сохт, ки дар зери қутбнамо аз зери он то миёнаи он буд.

Басалъил дар зери қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ панҷараи биринҷӣ сохт.

1. Аҳамияти шукргузорӣ

2. Қувваи додан

1. Қӯлассиён 3:15-17 - Ва бигзор осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо низ дар як бадан ба он даъват шудаед; ва шукргузор бошед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод. Зеро ба ҳамон андозае, ки бо он чен кунед, барои шумо боз чен карда мешавад.

Хуруҷ 38:5 Ва барои чор канори панҷараи мис чор ҳалқа андохт, то ки ҷойгоҳҳо барои тағоҳо бошанд.

Дар ин порча сохти сутуни мисӣ барои хаймаи муқаддас тасвир шудааст, ки дар чор канори панҷара чаҳор ҳалқа меандохтанд, то барои тағоҳо ҷойгоҳҳо бошанд.

1. Сохтмони хайма: он ба мо дар бораи ҳаёти мо чиро таълим дода метавонад

2. Аҳамияти чаҳор ҳалқа: дарёфти субот ва қувват дар имони мо

1. Эфсӯсиён 2:20-22 - Бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шуда, худи Исои Масеҳ санги гӯшае мебошад, ки дар он тамоми бино бо ҳам пайваста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Хуруҷ 38:6 Ва асоҳоро аз чӯби ақл сохта, онҳоро бо мис пӯшонид.

Басалъил сутунҳои хаймаи муқаддасро аз чӯби ақл сохт, ва онҳоро бо мис пӯшонид.

1. Муҳимияти ба кори Худованд содиқ будан

2. Сармоягузорӣ дар рисолати Худо бо аъло

1. 1 ба Қӯринтиён 15:58 «Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, устувор, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест».

2. Қӯлассиён 3:23-24 "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед."

Хуруҷ 38:7 Ва асоҳоро ба ҳалқаҳои паҳлӯҳои қурбонгоҳ гузошт, то ки онро бардорад; қурбонгоҳро бо тахтаҳо холӣ кард.

Қурбонгоҳ бо тахтаҳо холӣ карда шуда, барои такягоҳаш аз паҳлуҳо ҳалқаҳо гузошта шуда буданд.

1. Муҳимияти бунёди заминаи мустаҳкам барои имони мо

2. Қувваи рамзӣ дар ибодат

1. Матто 7:24-25 - Аз ин рӯ, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва шамолҳо вазида, ба он хона зада шуданд; вале он наафтид, зеро пояш бар санг буд.

2. Ибриён 11:10 - Зеро ӯ мунтазири шаҳри таҳкурсӣ буд, ки меъмор ва бинокори он Худост.

Хуруҷ 38:8 Ва зарфро аз мис ва пои онро аз мис сохт, аз айнаки занони ҷамъомада, ки дар назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ омада буданд.

Лавҳаи мис аз айнаки заноне, ки дар назди даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад ҷамъ шуда буданд, сохта шуда буд.

1. Аҳамияти ҷомеа ва саҳмгузорӣ дар хидмати Худо.

2. Шукронаи Худо барои чизҳои хурд ва қудрати кӯшишҳои дастаҷамъӣ.

1. Аъмол 2: 44-45 - "Ва ҳамаи имондорон якҷо буданд ва ҳама чизҳои муштарак доштанд; ва молу мулк ва дороии худро фурӯхтанд ва ба ҳама тақсим карданд, чунон ки ҳар кас эҳтиёҷ дошт."

2. Филиппиён 2:3-4 - "Бигзор ҳеҷ чиз бо ҷанҷол ё ҷалол ба амал наояд; балки дар фурӯтанӣ бигзор ҳар кас каси дигарро аз худаш беҳтар донист. На ҳар кас ба чизи худ, балки ба чизҳои дигарон низ нигоҳ кунад. ."

Хуруҷ 38:9 Ва саҳнро сохт: аз тарафи ҷануб, овезонҳои саҳн аз катони маҳин духташуда, сад зироъ;

Пардаҳои саҳни дар тарафи ҷанубӣ буда, аз катони маҳин духташуда ва андозааш сад зироъ буд.

1. Комилияти Худо дар офариниши Ӯ инъикос меёбад - Хуруҷ 38:9

2. Вафодории Худо дар дастуроти Ӯ дида мешавад - Хуруҷ 38:9

1. Ишаъё 40:12 - Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст, ва осмонро бо фосила баробар кардааст, ва ғубори заминро ба андозае дарк кардааст, ва кӯҳҳоро ба тарозуҳо ва теппаҳоро бо тарозуҳо баркашидааст. тавозун?

2. Ибриён 11:10 - Зеро ӯ шаҳреро меҷуст, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

Хуруҷ 38:10 Сутунҳои онҳо бист, ва пояҳои мисинашон бист; гиреҳҳои сутунҳо ва филеҳои онҳо аз нуқра буд.

Банӣ-Исроил бист сутуне сохтанд, ки аз нуқра ва бист пайроҳаи мис.

1. Муҳимияти ҳузури Худо дар ҳаёти мо ва чӣ гуна он тавассути амалҳои мо зоҳир мешавад.

2. Зебоии тарҳи Худо ва баракатҳое, ки аз пайравӣ аз нақшаи Ӯст.

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд; агар Худованд шаҳрро посбонӣ накунад, посбон беҳуда бедор мемонад».

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед".

Хуруҷ 38:11 Ва барои паҳлӯи шимол овезонҳо сад зироъ буд, сутунҳошон бист ва пояҳошон аз мисин бист зироъ; гиреҳҳои сутунҳо ва филеҳои онҳо аз нуқра.

Дар ин порча дар бораи овезон ва сутунҳо дар тарафи шимолии хайма сухан меравад.

1. Нияти Худо дар он аст, ки фазои муқаддасе фароҳам кунад, то мардумаш дар назди Ӯ ҳозир шаванд ва Ӯро парастиш кунанд.

2. Муҳимияти бунёди фазои пурмазмун ва ҳадафманд барои ҷамъ омадани халқи Худо дар ибодат.

1. Юҳанно 4:23-24 - "Исо ҷавоб дод: парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ ибодат хоҳанд кард. Падар онҳоеро меҷӯяд, ки Ӯро ҳамин тавр парастиш мекунанд. 24 Худо Рӯҳ аст ва онҳое ки Ӯро парастиш мекунанд, бояд саҷда кунанд. дар рӯҳ ва дар ҳақиқат.

2. Ибриён 12:28 - Аз ин рӯ, азбаски мо Малакути шикастнопазирро ба даст меорем, биёед шукр гӯем ва ба воситаи ин биёед ибодати писандидаи Худоро бо садоқат ва тарс пешниҳод кунем.

Хуруҷ 38:12 Ва барои тарафи ғарб овезонҳои панҷоҳ зироъ, сутунҳошон даҳ, ва пояҳошон даҳ зироъ буд; гиреҳҳои сутунҳо ва филеҳои онҳо аз нуқра.

Ин порча сохтмони маъбади хаймаро тасвир мекунад, махсусан тарафи ғарбиро зикр мекунад, ки дарозии он панҷоҳ зироъ овезон, даҳ сутун ва даҳ поя дошт.

1: Аз ин порча мо метавонем фаҳмем, ки хайма рамзи ҳузури Худо дар миёни исроилиён буд ва Ӯ сазовори эҳтиром ва эҳтироми бебаҳо буд.

2: Мо инчунин метавонем аз ин порча бифаҳмем, ки мо бояд ҳаёти худро дар атрофи ҳузури Худо созем ва боварӣ ҳосил кунем, ки дар ҳама корамон Ӯро эҳтиром кунем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2:1 Петрус 2:9 - Аммо шумо халқи интихобшуда, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Худоро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

Хуруҷ 38:13 Ва аз тарафи шарқ ба сӯи шарқ панҷоҳ зироъ.

Дарозии тарафи шарқии хайма панҷоҳ зироъ буд.

1. Хайма: Тасвири муқаддасоти Худо

2. Меъёри тоъат: Панљоњ зироъ

1. Ибодат 19:2 - Ту муқаддас бош, зеро ки Ман Худованд Худои ту муқаддас ҳастам.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Хуруҷ 38:14 Позҳои як тарафи дарвоза понздаҳ зироъ буд; сутунҳояшон се, ва варақашон се.

Овезони як тарафи дарвозаи хайма понздаҳ зироъ буда, се сутун ва се поя дошт.

1. Аҳамияти сохтор дар ҳаёти мо

2. Подшоҳии хайма ва дарвозаҳои он

1. Эфсӯсиён 2:19-20 - Пас, шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шудаанд, ки худи Исои Масеҳ аст. санги кунҷ.

2. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

Хуруҷ 38:15 Ва барои он тарафи дарвозаи ҳавлӣ, аз ин ва он тараф, овезон буд, ки понздаҳ зироъ буд; сутунҳояшон се, ва варақашон се.

Дарвозаи ҳавлии хаймаи муқаддас аз ҳар тараф овезонҳои понздаҳ зироъ дошт, ки се сутун ва се поя дошт.

1. Муҳимияти муқаррар кардани марзҳо дар ҳаёти мо.

2. Ахамияти меъморӣ дар ибодат.

1. Забур 100:4-5 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед; Ӯро шукр гӯед ва номи Ӯро ситоиш кунед.

2. 1 Қӯринтиён 3:10-15 - Бо файзи Худо ба ман ато кардааст, ман ҳамчун бинокори оқил таҳкурсӣ гузоштам ва каси дигаре бар он бино мекунад. Аммо хар кас бояд бо эхтиёт созад. Зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсии дигаре ниҳода, ҷуз он ки аллакай гузошта шудааст, яъне Исои Масеҳ.

Хуруҷ 38:16 Ҳама овезонҳои саҳни гирду атроф аз катони маҳин духташуда буданд.

Дар овезонҳои ҳавлӣ дар Хуруҷ 38 аз катони маҳин духташуда сохта шуда буданд.

1. Зебоии муқаддасот: Имтиҳони Хуруҷ 38

2. Катон: Рамзи муқаддасот ва покӣ

1. Матто 22:1-14 - Масал дар бораи тӯйи арӯсӣ

2. Ишаъё 61:10 - Дар бар кардани ҷомаи адолат ва либоси ҳамду сано

Хуруҷ 38:17 Ва сурохиҳои сутунҳо аз мис буд; гиреҳҳои сутунҳо ва филеҳои онҳо аз нуқра; ва пӯшонидани лавҳаҳои онҳо аз нуқра; ва тамоми сутунҳои ҳавлӣ аз нуқра пур карда шуданд.

Сутунҳои дарбор бо нуқра пӯшида буданд.

1: Худо дар ризқи мардумаш саховатманд аст.

2: Ҳар як ҷузъиёти хайма бо дақиқ ва мақсаднок анҷом дода шудааст.

1: 1 Вақоеънома 22:14 - «Инак, дар изтироби худ барои хонаи Худованд сад ҳазор талант тилло ва ҳазор ҳазор талант нуқра ва мис ва оҳани бевазн тайёр кардам; фаровон аст: чубу тахта ва санг низ тайёр кардам, ва ту ба он илова кун».

2: 1 ба Қӯринтиён 3:16-17 - "Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед, ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст? Агар касе маъбади Худоро палид кунад, Худо ӯро хароб хоҳад кард; зеро ки маъбади Худо муқаддас аст, шумо кадом маъбад ҳастед».

Хуруҷ 38:18 Ва овезон барои дарвозаи ҳавлӣ аз сӯзанӣ, аз кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони дугона буд; ва дарозии он бист зироъ, ва баландии бараш панҷ зироъ буд. овезонҳои суд.

Дарвозаи ҳавлӣ дар Хуруҷ 38 бо сӯзанӣ аз кабуд, бунафш, қирмиз ва катони дутофташуда овезон шуда буд, ки дарозиаш 20 зироъ ва бари 5 зироъ буд.

1. Зебоии тоъат – Чї гуна пайравї аз фармудањои Худованд боиси тасбењи ў мегардад, њатто дар љузъиёти хурд.

2. Нигоҳе аз осмон - Зебоии дарвозаи дарбор ҳамчун рамзи шодии Малакути Худо.

1. Матто 6:33 - «Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Хуруҷ 38:19 Ва сутунҳояшон чор буд, ва пояҳояшон аз мис; қалмоқҳои онҳо аз нуқра, ва рӯйпӯши бобҳои онҳо ва филеҳои онҳо аз нуқра.

Сутунҳои хаймаи муқаддас аз чор ҷӯробҳои мисин, чор сурмоқҳои нуқра, ва бобҳо ва қубурҳои нуқра сохта шуда буданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки идоракунандагони содиқи захираҳои Ӯ бошем.

2. Мо бояд ғамхорӣ кунем, ки неъматҳо ва истеъдодҳои худро барои ҷалоли Худо истифода барем.

1. 1 Қӯринтиён 4:2 - "Акнун талаб карда мешавад, ки аз онҳое, ки ба онҳо бовар карда шудаанд, бояд содиқ бошанд."

2. Матто 25:14-30 - "Зеро ки он мисли он хоҳад буд, ки шахсе, ки ба сафар мебарояд, хизматгорони худро даъват мекунад ва молу мулки худро ба онҳо супурдааст".

Хуруҷ 38:20 Ва тамоми кунҷҳои хаймаи муқаддас ва гирду атрофи ҳавлӣ аз мисин буданд.

Тағаҳои хайма ва саҳни китоби Хуруҷ аз мис сохта шудаанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр дастуроти Худо баракат меорад

2. Аҳамияти дастурҳои зерин: Дарсҳо аз хайма

1. Такрори Шариат 6:17 - Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Хуруҷ 38:21 Ин маблағи хаймаи муқаддас аст, чунон ки мувофиқи амри Мусо барои хизмати левизодагон ба воситаи Итомар ибни Ҳоруни коҳин ҳисоб карда шуда буд, ҳатто хаймаи шаҳодат.

Ин порча дар бораи хаймаи шаҳодат аст, ки мувофиқи амри Мусо ба воситаи хидмати левизодагон ба воситаи Итомар ибни Ҳоруни коҳин ҳисоб карда шудааст.

1. Аҳкоми Худо: Хаймаи шаҳодат

2. Итоат ба Худо: Хаймаи шаҳодат

1. Ибриён 9:1-5 - Хаймаи шаҳодат рамзи ҳузури Худо дар байни халқи Ӯ буд.

2. Хуруҷ 25:8-9 - Хаймаи шаҳодат ҷои ибодат барои исроилиён буд.

Хуруҷ 38:22 Ва Базалил ибни Урӣ ибни Ҳур аз сибти Яҳудо ҳар он чиро, ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварад.

Базалил, ки аз сибти Яҳудо буд, он чизеро, ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, офаридааст.

1. Вақти комили Худо: чӣ гуна нақшаи Худо мувофиқи иродаи Ӯ ба амал меояд

2. Муҳимияти тоъат: чӣ гуна Худо моро ба таваккал ва итоат аз фармонҳои худ даъват мекунад

1. Забур 33:11 - Насиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои наслҳо.

2. Ғалотиён 6:9 - Биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти лозима, агар таслим нашавем, ҳосилро дарав хоҳем кард.

Хуруҷ 38:23 Ва бо ӯ Аҳолиоб ибни Аҳисамак, аз сибти Дон, наққош ва ҳунарманд ва гулдӯзи либосҳои кабуд ва бунафш ва арғувон ва катони маҳин буд.

Аҳолиоб ибни Аҳисамак, аз сибти Дон, дар наққошӣ, ҳунармандӣ ва гулдӯзӣ бо кабуд, бунафш, қирмиз ва катони маҳин моҳир буд.

1. Муҳимияти доштани дасти моҳир - Хуруҷ 38:23

2. Шукӯҳи ҳунармандӣ - Хуруҷ 38:23

1. 1 Петрус 4:10-11 - Вақте ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, чун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо.

2. Масалҳо 18:16 - Тӯҳфаи одам барои ӯ ҷой медиҳад ва ӯро ба пеши бузургон мебарад.

Хуруҷ 38:24 Тамоми тиллое ки барои кор дар тамоми корҳои муқаддас сарф мешуд, ҳатто тиллои ҳадия, бисту нӯҳ талант ва ҳафтсаду сӣ сиқлро ташкил медод, ки мувофиқи сикли қудс буд.

Ҳаҷми тилло барои корҳои муқаддас бисту нӯҳ талант ва ҳафтсаду сӣ сиқл буд.

1. Муҳимияти пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо.

2. Арзиши ҳадя кардани захираҳои мо барои кори Худо.

1. Луқо 21:1-4 - ҳадияи Исо фулуси бевазан.

2. 2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додааст, диҳад.

Хуруҷ 38:25 Ва нуқраи онҳо, ки аз ҷамоат шуморида шуда буданд, сад талант ва ҳазору ҳафтсаду шасту понздаҳ сиқл буд, ки мувофиқи сикли қудс буд.

Нуқрае, ки аз мардум дар ҷамоат ҷамъоварӣ шуд, сад талант ва як ҳазору ҳафтсаду ҳафтоду панҷ сиқл буд.

1. Худо мехоҳад, ки мо саховатмандона садақа диҳем, ҳатто агар он қулай набошад ҳам.

2. Қувваи додан дар ваҳдат метавонад ба дастовардҳои бузург ноил шавад.

1. 2 Қӯринтиён 9:6-7 - Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 11:24-25 - Он чизест, ки пароканда мекунад ва боз меафзояд; ва касе ҳаст, ки бештар аз қонеъ шуданашро нигоҳ медорад, вале ба фақр майл мекунад. Рӯҳи озода фарбеҳ мешавад, ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш низ об меёбад.

Хуруҷ 38:26 Барои ҳар кас як бека, яъне ним шекел, пас аз сиқли қудс, барои ҳар касе, ки барои шумора гирифта мешуд, аз бистсола ва болотар аз шашсаду се ҳазору панҷсад нафар ва панҷоҳ нафар.

Аз ҳар марди аз 20-сола боло ним сиқл ситонида шуд, ки ҳамагӣ 603 550 нафар буд.

1. Қудрати ягонагӣ: Чӣ тавр халқи Худо барои ноил шудан ба ҳадафи умумӣ якҷоя кор мекарданд

2. Таҳйирот: Чӣ гуна саҳми хурди мо метавонад таъсири калон дошта бошад

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигараш кӯмак кунад.

2. Ғалотиён 6:2-5 - Борҳои якдигарро бардошта, қонуни Масеҳро иҷро кунед.

Хуруҷ 38:27 Ва аз сад талант нуқра пояҳои маъбад ва пояҳои парда андохта шуд; сад розе сад талант, як талант барои розе.

Сад талант нуқра барои сохтани варақаҳо барои маъбад ва парда сарф карда шуд.

1. Қимати ато: Худо метавонад ҳатто хурдтарин ҳадяҳоро барои эҷод кардани чизи ғайриоддӣ истифода барад.

2. Ҳисоб кардани хароҷот: Итоат ба Худо метавонад қурбонии бузургро талаб кунад, аммо мукофотҳо меарзад.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Луқо 14:28-30 - Барои кадоме аз шумо, ки мехоҳад бурҷ созад, аввал нишаста, хароҷотро ҳисоб намекунад, оё барои анҷом додани он кофӣ дорад? Дар акси ҳол, вақте ки ӯ таҳкурсӣ гузошта, ба анҷом расонида наметавонад, ҳамаи онҳое ки онро мебинанд, Ӯро тамасхур карда, мегӯянд: "Ин одам ба сохтмон шурӯъ кард ва натавонист анҷом диҳад".

Хуруҷ 38:28 Ва аз ҳазору ҳафтсаду ҳафтоду панҷ сиқл барои сутунҳо қалмоқҳо сохт, ва бобҳои онҳоро пӯшонд, ва онҳоро пур кард.

Аз шекелҳо барои сутунҳо сурмҳо месозанд, ки пас аз он болои онҳо пӯшонида шуда, филе карда мешуд.

1. Аҳамияти ҳунармандӣ дар бунёди Хонаи Худо.

2. Вақте ки мо беҳтарини худро ба Худо медиҳем, Ӯ онро барои ҷалоли худ истифода мебарад.

1. Хуруҷ 38:28

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - «Пас, хоҳ мехӯред ё менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред».

Хуруҷ 38:29 Ва миси ҳадия ҳафтод талант ва ду ҳазору чорсад сикел буд.

Дар ин порча миқдори мисин, ки дар қурбонӣ ба Худованд истифода мешуд, зикр шудааст, ки ҳафтод талант ва ду ҳазору чорсад шекел буд.

1. Қудрати саховатмандӣ - Чӣ гуна додан ба Худо метавонад ҳаётро тағир диҳад

2. Аҳамияти қурбонӣ - Фаҳмидани мақсади қурбониҳо ба Худованд

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - Гап дар сари он аст: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Такрори Шариат 16:17 - Ҳар кас мувофиқи баракати Худованд Худои худ, ки Ӯ ба ту додааст, ба қадри имкон медиҳад.

Хуруҷ 38:30 Ва бо он сӯрохҳо барои дари хаймаи ҷомеъ сохт, ва қурбонгоҳи мисин ва панҷараи мисин барои он ва тамоми зарфҳои қурбонгоҳ,

Ин порча сохтмони даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад ва қурбонгоҳи биринҷӣ ва панҷараи биринҷиро тасвир мекунад.

1. Дастурҳои Худо оид ба сохтани хаймаи ҷамъомад: дарси итоаткорӣ

2. Аҳамияти қурбонгоҳи биринҷӣ ва панҷара: тасвири салиб

1. Ибриён 9:11-14 - Марги Масеҳ ва аҳамияти хаймаи муқаддас

2. Хуруҷ 30:17-21 - Сохтани қурбонгоҳи биринҷӣ ва мақсади он

Хуруҷ 38:31 Ва сурохиҳои саҳни гирду атроф, ва сурохиҳои дарвозаи ҳавлӣ, ва тамоми чӯбчаҳои хаймаи муқаддас, ва тамоми кунҷҳои саҳни гирду атроф.

Ин оят маводҳоеро тасвир мекунад, ки барои сохтани даромадгоҳ ба саҳни хайма, аз ҷумла розеткаҳо, пинҳо ва дарвозаҳо истифода мешаванд.

1. Тарҳи Худо барои хаймаи муқаддас нишон медиҳад, ки диққати Ӯ ба ҷузъиёт ва ғамхорӣ нисбати халқи Ӯст.

2. Итоати фармуда ва дастуроти Худо дар бунёди хайма нишони эҳтиром ва эҳтиром ба Худованд аст.

1. Матто 7:24-25 - «Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд, ва он наафтид, зеро ки он бар санг бунёд шуда буд».

2. Такрори Шариат 4:2 - "Ба каломе ки ба шумо амр мефармоям, чизе илова накунед ва аз он чизе кам накунед, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба шумо амр мефармоям, риоя кунед".

Хуруҷи 39-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 39:1-21, ҳунармандони моҳир Басалъил ва Оҳолиоб кори худро бо дӯхтани либосҳои коҳинон идома медиҳанд. Онҳо бо истифода аз риштаҳои тилло, кабуд, арғувон ва арғувон эфоди маҳинбофташуда меофаранд. Эфод бо сангҳои қиматбаҳо оро дода шудааст, ки дар он номи дувоздаҳ сибти Исроил нақш баста шудааст. Онҳо инчунин бо истифода аз маводҳои шабеҳ синабандеро месозанд, ки бо номи "синаи доварӣ" маъруф аст. Он дорои дувоздаҳ сангҳои қиматбаҳои ҳар як қабила буда, бо занҷирҳои тиллоӣ ба эфод часпонида шудааст.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 39:22-31 идома дода, онҳо либосҳои иловагии коҳинон месозанд, аз қабили куртаҳо, саллаҳо, камарҳо ва сарпӯшҳо ҳама аз катони маҳин. Ин либосҳо бо маҳорати моҳирона бофта шудаанд, то зебоӣ ва устувориро таъмин кунанд. Саллаи саркоҳин бо лавҳаи тиллоӣ оро дода шудааст, ки дар он калимаҳои «Муқаддас барои Худованд» нақш баста шудааст.

Параграфи 3: Дар Хуруҷ 39:32–43 Мусо тамоми корҳои Басалъил ва Оҳолиобро ҳамроҳ бо дастаи ҳунармандони моҳирашон аз назар мегузаронад. Ӯ мебинад, ки онҳо ҳар як ҷузъиётро мувофиқи дастуроти Худо дар кӯҳи Сино анҷом додаанд. Мусо онҳоро барои садоқати онҳо баракат медиҳад ва тамоми ашёи анҷомёфтаи биноҳои хайма ва либосҳои коҳинонро ҳамчун ҳадия аз исроилиён барои хизмати Худо пешкаш мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Хуруҷ 39 пешниҳод мекунад:
Эфоди маҳинбофташуда, ки бо сангҳои қиматбаҳо оро дода шудааст;
Сохтани нишони сарисинагии доварӣ, ки дар он сангҳои қиматбаҳо намояндагӣ мекунанд.

Дӯхтани либосҳои иловагии коҳинӣ туника, салла, камарбанд;
Ороиши саллаи саркоҳин бо лавҳаи тиллоие, ки дар он навиштаҷоти муқаддас навишта шудааст.

Мусо кори анҷомёфтаро тафтиш карда, риояи дастурҳои Худоро тафтиш мекунад;
Баракате, ки ба ҳунармандон барои садоқати онҳо дода шудааст;
Пешниҳоди ҳама чизҳои анҷомдодашуда ҳамчун ҳадя барои хидмати Худо.

Дар ин боб ҳунармандии дақиқи Базалил, Оҳолиоб ва дастаи онҳо дар сохтани либосҳои коҳинон ва дигар ашёи муқаддас нишон дода шудааст. Онҳо эфод ва синабандро бо ҷузъиёти мураккаб бо истифода аз маводи гаронбаҳо ба мисли тилло ва сангҳои қиматбаҳо месозанд. Либосҳои иловагии коҳинон аз катон бодиққат бофта шудаанд, то сифатро таъмин кунанд. Саллаи саркоҳин бо лавҳаи тиллоӣ оро дода шудааст, ки дар он навиштаҷоти муқаддас навишта шудааст. Мусо шахсан кори анҷомёфтаро тафтиш мекунад ва тасдиқ мекунад, ки он ба дастуроти Худо мувофиқат мекунад. Ӯ ҳунармандонро барои садоқати онҳо баракат медиҳад ва ҳама ашёро ҳамчун ҳадия барои хизмати Худо дар хаймаи муқаддас пешкаш мекунад.

Хуруҷ 39:1 Ва аз кабуд, бунафш ва арғувон ҷомаҳои хизматӣ месохтанд, то ки дар ҷои муқаддас хизмат кунанд, ва либосҳои муқаддасро барои Ҳорун духт; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Банӣ-Исроил мувофиқи дастуроти Худо аз матоъҳои кабуд, бунафш ва қирмиз либоси хизматӣ месохт, то ки дар хизмати макони муқаддас истифода шаванд ва барои Ҳорун либоси коҳинӣ дӯхт.

1. Аҳамияти хизмат: Чӣ тавр либоси хизматӣ дар Хуруҷ 39:1 итоаткории моро ба Худо нишон медиҳад

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр дастурҳои Худо дар Хуруҷ 39:1 калиди вафодорӣ доранд

1. Эфсӯсиён 6:5-7: «Эй ғуломон, ба онҳое ки ба ҳасби ҷисм оғоёни шумо ҳастанд, бо тарсу ларз, дар якдилагии дили худ, мисли Масеҳ, итоат кунед; на бо хидмати чашм, ҳамчун писандидагон, балки ҳамчун бандагони Масеҳ, ки иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо меоранд, бо иродаи нек хизмат мекунанд, чунон ки ба Худованд, на ба одамон, на ба одамон».

2. Қӯлассиён 3:23-24: «Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на ба одамон, зеро медонед, ки аз Худованд

мукофоти меросро хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед. "

Хуруҷ 39:2 Ва эфодро аз тилло, кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони дугонаи маҳин сохт.

Худованд ба Мусо амр дод, ки аз тилло, кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳин духташуда эфод созад.

1. Зебоии муқаддасот - А дар бораи аҳамияти рамзии рангҳои дар эфод истифодашуда.

2. Хароҷоти тоъат - А дар бораи арзиши иҷрои дастуроти Худо.

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст, чунон ки домод худро мисли коҳине бо сару либоси зебои худ мепӯшонад, ва чун арӯс худро бо ҷавоҳироти худ зинат медиҳад.

2. Ваҳй 19:7-8 - Биёед шодӣ кунем ва сарафроз кунем ва Ӯро ҷалол диҳем, зеро ки никоҳи Барра фаро расидааст, ва Арӯси ӯ худро омода кардааст; ба вай ато шудааст, ки катони махин дар бар кунад, равшан ва пок аст, зеро ки катони махин аъмоли одилонаи муқаддасон аст.

Хуруҷ 39:3 Ва тиллоро ба табақҳои тунук кӯфта, ба сим буриданд, то ки онро бо кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони маҳин бо ҳила кор кунанд.

Устоҳо тиллоро табақчаҳои тунук сохта, сим мебуриданд, то ки бо маҳорати маҳорат матоъҳои кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳинро коркард кунанд.

1. Зебоии ҳунар: Арҷи ҳунари ҳунармандон

2. Кор бо ҳадаф: Аҳамияти меҳнати софдилона

1. Масалҳо 22:29 (NIV) "Оё ту касеро мебинӣ, ки дар кори худ моҳир?

2. Румиён 12:8 (NIV) «Агар он рӯҳбаландкунанда бошад, пас рӯҳбаландӣ диҳед; агар он диҳад, саховатмандӣ кунед; агар роҳбарӣ кардан бошад, боғайратона амал кунед; "

Хуруҷ 39:4 Барои он китфҳо сохтанд, то ки онро пайванд кунанд; аз ду канори он ба ҳам пайваст буд.

Ҳунармандони исроилӣ китфҳо месохтанд, то хаймаи муқаддасро дар ду канори он пайваст кунанд.

1. Худо ба воситаи мо кор мекунад, то корҳои бузургро анҷом диҳем - Хуруҷ 39:4

2. Қувваи ягонагӣ ва якҷоя кор кардан - Хуруҷ 39:4

1. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем ва на ҳама узвҳо як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигари дигар ҳастем.

2. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар буғум, ки бо он муҷаҳҳаз аст, пайваст ва муттаҳид карда мешавад, вақте ки ҳар як узв дуруст кор мекунад, баданро ба воя мерасонад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

Хуруҷ 39:5 Ва камарбанди аҷиби эфоди вай, ки бар он буд, мувофиқи кораш аз ҳамон буд; аз тилло, кабуд ва бунафш ва арғувон ва катони дугона; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Ин оят дар китоби Хуруҷ ҷузъиёти мураккаби камарбанди эфодро, ки мувофиқи амри Худованд ба Мусо дода шудааст, тасвир мекунад.

1. Зебоии ҳайратангези итоаткорӣ: Баррасии ҳунари Эфӯд

2. Арзиши дастурҳои зерин: Чӣ гуна фармудаҳои Худо ба баракат мебарад

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. 1 Петрус 2:15 - Зеро иродаи Худо ин аст, ки бо рафтори нек шумо сухани нодонии одамони аблаҳро хомӯш кунед.

Хуруҷ 39:6 Ва онҳо аз сангҳои оникс сохтанд, ки дар убурҳои тилло печонида шуда буданд, мисли мӯҳрҳо бо номҳои банӣ-Исроил.

Ин порча нишон медиҳад, ки исроилиён аломатҳои тиллоро бо сангҳои оникс, ки дар он номи исроилиён навишта шудааст, месозанд.

1. Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад - Юҳанно 3:8

2. Роҳнамоии Худоро биҷӯед - Забур 25:4

1. Хуруҷ 28:9–10

2. Ишаъё 44:9–12

Хуруҷ 39:7 Ва онҳоро бар китфҳои эфӯд гузошт, то ки сангҳо барои ёдгории банӣ-Исроил бошанд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо ду санг бар китфҳои эфӯд гузошт, то ки ба банӣ-Исроил ёдгор шавад, мувофиқи амри Худованд.

1. Ягона будани ёдгориҳои Худованд

2. Қудрати фармудаҳои Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 4:5-7 - «Ва Еҳушаъ ба онҳо гуфт: «Аз пеши сандуқи Худованд Худои худ ба миёнаи Урдун убур кунед ва ҳар яке аз шумо як санг бар китфи худ бигиред, мувофиқи шумораи аз сибтҳои банӣ-Исроил: То ин нишонае бошад дар миёни шумо, ки ҳангоме ки фарзандони шумо дар оянда аз падарони худ бипурсанд, ва бигӯянд: "Ин сангҳоро чӣ маъно доред?" Он гоҳ ба онҳо ҷавоб диҳед: "Обҳои Урдун пеши сандуқи аҳди Худованд бурида шуданд; ҳангоме ки он аз Урдун мегузашт, оби Ӯрдун бурида шуд; ва ин сангҳо то абад барои банӣ-Исроил ёдгорӣ хоҳанд буд».

2. Матто 16:17-19 - "Ва Исо дар ҷавоби вай гуфт: "Хушо ту, эй Шимъӯни Барҷона, зеро ки инро ба ту на ин ки ҷисм ва хун, балки Падари Ман, ки дар осмон аст, ошкор кардааст. Ва Ман низ ба ту мегӯям. , Ки Ту Петрус ҳастӣ, ва бар ин санг Ман калисои Худро бино хоҳам кард, ва дарвозаҳои дӯзах бар он ғолиб нахоҳанд шуд ва калидҳои Малакути Осмонро ба ту хоҳам дод, ва ҳар он чи дар рӯи замин бибандӣ, хоҳад буд. дар осмон бастаанд; ва он чи дар замин кушоӣ, дар осмон кушода хоҳад шуд».

Хуруҷ 39:8 Ва ҷавшани ҳиларо мисли кори эфӯд сохт; аз тилло, кабуд ва бунафш, ва арғувон ва катони дугона.

Сарпӯши эфӯд аз тилло, кабуд, бунафш, қирмиз ва катони маҳин духташуда буд.

1. Вафодории Худо дар эҷодиёти худ - Хуруҷ 39:8

2. Чӣ тавр Худо барои нишон додани бузургии худ рангро истифода мебарад - Хуруҷ 39:8

1. Қӯлассиён 3:12 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуб, дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед.

2. Ҳизқиёл 16:10-14 - Ман туро бо матои гулдӯзӣ пӯшидам ва туро бо чарми зебо пушондам. Туро ба катони махин печондаму абрешим пушондам.

Хуруҷ 39:9 Он чоркунҷа буд; синабандро дучанд карданд: дарозии он як фосила ва бари он дучанд шуд.

Нишони сарисинагии доварӣ чоркунҷа буда, дарозӣ ва паҳниро чен мекард.

1. Нишони сарисинагии доварӣ: Намунаи мувозинати комил

2. Худро дубора санҷед: Аҳамияти дучанд кардани нишони сари сина

1. Ишаъё 11:5 - Адолат камарбанди камари ӯ ва вафодорӣ камари камари ӯ хоҳад буд.

2. Масалҳо 25:12 - Мисли гӯшвораи тилло ва зебу зинати тиллои маҳин, маҳкумкунандаи хирадманд бар гӯши итоаткор чунин аст.

Хуруҷ 39:10 Ва дар он чор қатор сангҳо гузоштанд: қатори якум сардиус, топаз ва карбункул буд; ин қатори якум буд.

Дар порча гузоштани чор қатор сангҳо дар синаи саркоҳин тасвир шудааст.

1. Зебоии қурбонӣ: Чӣ гуна муқаддасоти Худо дар сари синаи саркоҳин инъикос меёбад

2. Аҳамияти сангҳо: Ҳар кадоми онҳо дар нишони сарисинагии саркоҳин чӣ маъно доранд

1. Ишаъё 49:16 Инак, туро дар кафи дастонам нақш бастаам; деворҳои ту ҳамеша пеши мананд.

2. Хуруҷ 28:12-13 Ва дар он сангҳо, ҳатто чор қатор сангҳо бигузор: қатори аввал сардиус, топаз ва карбункул бошад; ин қатори аввал хоҳад буд. Ва қатори дуюм зумуррад, ёқут ва алмос бошад.

Хуруҷ 39:11 Ва қатори дуюм: зумуррад, ёқут ва алмос.

Ин порча дар бораи қатори дуюми сангҳои сари синаи саркоҳин, ки аз зумуррад, ёқут ва алмос иборат буд, сухан меравад.

1. Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар назари Худо мисли ганҷҳои гаронбаҳо бошем.

2. Ба воситаи Исо мо метавонем дар назари Худо муқаддас ва гаронбаҳо шавем.

1. Хуруҷ 39:11

2. 1 Петрус 2:4-5 - «Вақте ки шумо назди Ӯ меоед, санги зиндае ҳастед, ки одамон онро рад кардаанд, вале дар назари Худо баргузида ва гаронбаҳост, шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта мешавед, то ки каҳонати муқаддас, то ки ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳоние, ки ба Худо мақбул аст, пешкаш кунанд».

Хуруҷ 39:12 Ва қатори сеюм: лигур, ақиқ ва аметист.

Хуруҷ 39:12 қатори сеюми либосҳои саркоҳинро тасвир мекунад, ки аз он сангҳои лигур, агат ва аметист иборатанд.

1. Қувваи сангҳо: Мулоҳиза дар Хуруҷ 39:12 ва аҳамияти ҳар як санг

2. Худро дар адолат бипӯшед: Баррасии маънои либоси Саркоҳин

1. Эфсӯсиён 6:11-17 - Дар бар кардани зиреҳи Худо

2. Ишаъё 61:10 - Дар либоси адолат ва наҷот

Хуруҷ 39:13 Ва қатори чорум — берилл, оникс ва яшма; онҳо дар қубурҳои тиллоӣ дар ҳавзҳои худ баста буданд.

Дар қатори чоруми синаи Ҳорун аз берилл, оникс ва яшма иборат буд, ки дар убурҳои тилло сохта шудаанд.

1. Ҷавоҳироти пуразриши сари синаи Ҳорун - Паёми Ҳазрати Худо

2. Худро бо зевари Рӯҳ оро медиҳем - Даъват барои наздик шудан ба Худованд

1. Румиён 13:12 - "Шаб қариб ба охир мерасад; рӯз наздик аст. Пас биёед корҳои зулмотро як сӯ гузорем ва зиреҳи нурро дар бар кунем".

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад".

Хуруҷ 39:14 Ва сангҳо мувофиқи номҳои банӣ-Исроил, дувоздаҳ, мувофиқи номашон, мисли нақшҳои мӯҳр, ҳар яке бо номи худ, мувофиқи дувоздаҳ сибт.

Ин оят аз Хуруҷ 39:14 дувоздаҳ санги сари синаи Саркоҳинро тасвир мекунад, ки ҳар як санг бо номи яке аз дувоздаҳ сибти Исроил нақш бастааст.

1. Муҳимияти гиромидошти номи дувоздаҳ қабилаи Исроил

2. Аҳамияти пӯшидани нишони сарисинагии саркоҳин

1. Ҳастӣ 35:22-26 - 12 писари Яъқуб, ки ба 12 сибти Исроил мувофиқанд

2. Ваҳй 21:12-14 - 12 таҳкурсии шаҳри осмонӣ, ки ба 12 сибти Исроил мувофиқат мекунанд

Хуруҷ 39:15 Ва бар сари сина занҷирҳо аз тиллои холис бо гулчанбарҳо сохтанд.

Исроилиён барои Саркоҳин нишони сарисинагӣ бо занҷирҳои аз тиллои гулчанбар сохташуда сохтанд.

1. Зебоии қудсият: Чаро мо бояд дар пайи покӣ авлавият диҳем.

2. Вазни масъулият: Баррасии сарбории роҳбарӣ дар калисо.

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Ишаъё 43:7 - Ҳатто ҳар кӣ ба исми Ман хонда мешавад, зеро ки Ман ӯро барои ҷалоли Худ офаридаам, ва ба вай шакл додаам; бале, ман ӯро офаридаам.

Хуруҷ 39:16 Ва аз ду уша тилло ва ду ҳалқаи тилло сохтанд; ва ду ҳалқаро ба ду канори синабанд гузоред.

Дар ду канори нишони сарисинагӣ ду уча тилло ва ду ҳалқаи тиллоӣ сохта шуда буданд.

1. Аҳамияти зинат додани рӯҳ бо тиллои рӯҳонӣ.

2. Муносибати сарисинагии саркоҳин барои ҳар яки мо имрӯз.

1. Масалҳо 3:15 - "Вай аз ёқут қиматбаҳотар аст; ва ҳар он чи ту метавонӣ, бо вай муқоиса кардан мумкин нест".

2. 1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо насли баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавми хос ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед».

Хуруҷ 39:17 Ва ду занҷири тиллоии гулчанбарро дар ду ҳалқа дар канори синабанд гузоштанд.

Дар ду ҳалқаи нӯги нишони сарисинагӣ ду занҷири гулчанбар гузошта шуда буданд.

1. Қувваи занҷирҳо: Чӣ тавр ҳаёти худро бо баракати Худо тағир додан мумкин аст

2. Аҳамияти ҷавоҳирот: Истифодаи тилло барои нишон додани ӯҳдадории мо ба Худо

1. Хуруҷ 39:17

2. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Хуруҷ 39:18 Ва ду нӯги ду занҷири гулчанбарро ба ду чӯб баста, ба китфҳои эфӯд, дар пеши он гузоштанд.

Ду занҷири гулчанбарро ба ду чӯб баста, ба китфҳои эфӯд гузоштанд.

1. Қудрати қарорҳои хурд - Чӣ гуна қарорҳои хурд метавонанд ба ҳаёти мо таъсири амиқ расонанд.

2. Қувваи кори якҷоя - Муҳимияти ҳамкорӣ ва ваҳдат дар расидан ба ҳадафҳои мо.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

Хуруҷ 39:19 Ва аз ду ҳалқаи тилло сохта, бар ду канори синабанд, бар канори он, ки дар паҳлӯи эфӯд дарун буд, гузоштанд.

Исроилиён ду ҳалқаи тилло сохта, ба ду канори синабанд, ки қисми эфӯд буд, часпониданд.

1. Муҳимияти оро додани худро бо фурӯтанӣ ва файз.

2. Зебоии муқаддасот ва чӣ гуна он дар намуди зоҳирии мо инъикос меёбад.

1. 1 Петрус 5:5-6 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Ҳамааатон дар баробари якдигар фурӯтан бошед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

2. Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷони ман дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, мисли домод мисли коҳине бо сару либоси зебо ва мисли арӯс худро бо ҷавоҳироташ зинат медиҳад».

Хуруҷ 39:20 Ва ду ҳалқаи тиллоии дигар сохтанд, ва онҳоро бар ду паҳлӯи эфӯд, ки дар поёни он, ба тарафи пеши он, дар муқобили пайванди дигари он, дар болои камарбанди аҷиби эфӯд гузоштанд.

Дар ду тарафи эфод дар зери камарбанди кунҷкобу ду ҳалқаи тиллоӣ гузошта шуда буд.

1. Иҷроиши содиқона ба фармудаҳои Худо

2. Арзиши тоат

1. Марк 12:30-31 "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми ҳуши ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор: ин ҳукми

якум аст. Ва дуюм монанди ин: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор: ҳукми дигаре аз ин бузургтар нест".

2. Такрори Шариат 6:5 "Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор".

Хуруҷ 39:21 Ва синабандро бо ҳалқаҳои эфӯд бо тӯри кабуд бастанд, то ки он болои камарбанди аҷиби эфӯд бошад, ва синабанд аз эфӯд кушода нашавад; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Синаи саркоҳин ба эфод бо тӯри кабуд сахт часпонида шуда буд, то он тавре ки Худованд фармуда буд, дар ҷои худ нигоҳ дошта шавад ва наафтад.

1. Қуввати аҳди Худованд

2. Қувваи итоаткорӣ дар аҳкоми Худо

1. Ишаъё 54:10 - "Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо барҳам хоҳанд рафт, аммо эҳсони Ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад".

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Хуруҷ 39:22 Ва ҷомаи эфӯдро аз матои бофташуда, ҳама аз кабуд сохт.

Ин порча дар бораи ҷомаи эфод сухан меравад, ки аз кори бофтани кабуд дӯхта шуда буд.

1. Аҳамияти кабуд: дарёфти ҳадаф ва самт дар имон

2. Кори бофташуда: Чӣ гуна Худо қавӣ ва заъфи моро барои ҷалоли худ истифода мебарад

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Хуруҷ 39:23 Ва дар миёни ҷома сӯрохе буд, мисли сӯрохи галерея, ки гирди он сӯрох банд буд, то ки дарида нашавад.

Либоси коҳин дар мобайн сӯрох дошт ва дар гирдаш банд баста буд, то дарида нашавад.

1. Қувваи муҳофизати Худо

2. Аҳамияти сӯрохиҳо дар Китоби Муқаддас

1. Эфсӯсиён 6:11-17 Дар тан зиреҳи пурраи Худо

2. Матто 9:16-17 Ҳеҷ кас матои ношукуфтаро болои либоси кӯҳна намегузорад; зеро ки ямоқ аз ҷома дур мешавад ва дарраш бадтар мешавад.

Хуруҷ 39:24 Ва бар домани ҷома анорҳои кабуд, бунафш ва қирмиз ва катони дугона сохтанд.

Банӣ-Исроил ҷомае месохт, ки аз анорҳои гуногунранг ва дар домани катон духташуда буд.

1. Зебоии либоси Худо: Мулоҳиза дар бораи Хуруҷ 39:24

2. Аҳамияти рамзҳо: Омӯзиши маънои анор дар Хуруҷ 39:24

1. Ишаъё 61:10: Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст».

2. Матто 22:11-12: "Аммо подшоҳ вақте ки ба меҳмонон даромада, дар он ҷо мардеро дид, ки либоси арӯсӣ надошт. Ва ба вай гуфт: "Дӯстам, чӣ гуна ба ин ҷо бе либос даромадӣ? либоси арӯсӣ?' Ва ӯ хомӯш монд."

Хуруҷ 39:25 Ва зангӯлаҳоро аз тиллои холис сохтанд, ва зангӯлаҳоро дар миёни анорҳо бар домани ҷома, гирди байни анорҳо гузоштанд;

Либоси саркоҳин бо зангӯла аз тиллои холис ва анор тарҳрезӣ шуда буд.

1: Мо аз тарҳи ҷомаи саркоҳин омӯхта метавонем, ки Худованд зебоӣ ва зинатро қадр мекунад.

2: Зангӯлаҳои тиллои холис ва анорҳо дар домани ҷомаи саркоҳин ба мо хотиррасон мекунанд, ки Худо ба мо ҳама чизеро, ки барои хидмат ба Ӯ лозим аст, додааст.

1:1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо нажоди баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавме ҳастед, ки аз они худаш ҳастед, то ки фазилатҳои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед. "

2: Забур 133: 2 - "Он мисли равғани қиматбаҳо бар сар, бар риш ва бар риши Ҳорун мерезад ва бар гиребони ҷомааш мерезад!"

Хуруҷ 39:26 Зангӯла ва анор, зангӯла ва анор, ки гирди домани ҷома барои хизмат кардан; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки барои коҳинон ҷомае бисозад, ки дар гирдаш зангӯла ва анор пӯшонида шуда буд.

1. Фармони Худованд: Итоати иродаи Худованд

2. Қувваи рамзҳо: Фаҳмидани аҳамияти зангӯла ва анор

1. Луқо 6:46-49 - Чаро шумо маро "Худовандо, Худовандо" мехонед ва он чиро, ки ба шумо мегӯям, иҷро намекунед?

2. Матто 7:21 - На ҳар касе, ки ба ман "Худовандо, Худовандо" мегӯяд, ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки он касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меорад.

Хуруҷ 39:27 Ва барои Ҳорун ва писаронаш аз катони маҳин куртаҳо сохтанд,

Хуруҷ дар бораи духтани куртаҳои аз катон барои Ҳорун ва писаронаш тасвир мекунад.

1: Худо ба мардумаш ризқ медиҳад ва ниёзҳои онҳоро қонеъ мекунад.

2: Худо мехоҳад, ки мо адолат ва қудсиятро дар бар кунем.

1: Isaiah 61:10 - Ман дар Ҳудованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст, чунон ки домод худро мисли коҳине бо сару либоси зебои худ мепӯшонад, ва чун арӯс худро бо ҷавоҳироти худ зинат медиҳад.

2: Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, эй бародарон, ҳар чӣ рост аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, ва чӣ зебост, чӣ қобили таҳсин аст, ва чӣ олиҷаноб аст, ва агар чизе сазовори таъриф аст, фикр кунед. дар бораи ин чизҳо.

Хуруҷ 39:28 Ва як миқдор аз катони маҳин, ва кулоҳҳои некӯ аз катони маҳин, ва шими катони аз катони маҳин духташуда,

Хуруҷ 39:28 либосҳо ва лавозимотро тасвир мекунад, ки Ҳорун, аввалин Саркоҳини исроилиён мепӯшид.

1. Қувваи Қудсият: Либосҳои коҳини Ҳорун дар Хуруҷ 39:28

2. Муҳимияти пӯшидани либоси дуруст: аҳамияти либоси коҳини Ҳорун

1. Ибодат 8:7-9 - Ва ӯ куртаро бар вай пӯшид, ва камарбандашро баст, ва ҷома ба вай пӯшонд, ва эфодро бар вай ниҳод, ва камарбанди аҷиби эфӯдро баст, ва онро бо он ба ӯ баста.

2. Матто 22:1-14 - Ва Исо дар ҷавоби онҳо боз бо масалҳо сухан ронда, гуфт: «Малакути Осмон ба подшоҳе монанд аст, ки писарашро ба шавҳар додааст.

Хуруҷ 39:29 Ва камарбанд аз катони маҳин духташуда, ва кабуд, бунафш ва қирмиз, аз сӯзанӣ; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки аз катони маҳин духташуда камарбанде бо сӯзании кабуд, бунафш ва арғувонӣ бисоз.

1. Зебоии тоъат: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо моро ба Ӯ наздик мекунад

2. Рангҳои кафорат: Таҳқиқи маънои рамзии кабуд, арғувон ва арғувон

1. Қӯлассиён 3:12 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуб, дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед.

2. Ишаъё 11:5 - Адолат камарбанди камари ӯ ва вафодорӣ камари камари ӯ хоҳад буд.

Хуруҷ 39:30 Ва табақи тоҷи муқаддасро аз тиллои холис сохтанд, ва бар он навиштаҷоте, ки монанди нақшҳои мӯҳр аст, навиштанд: «Муқаддас ба Худованд».

Банӣ-Исроил табақи тиллои холис сохта, дар рӯи он «Муқаддас ба Худованд» навиштанд.

1. "Қудрати Қудсият: Чӣ гуна бояд зиндагии ҷудогона барои Худованд"

2. "Аҳамияти тоҷ: садоқати ниҳоии мо чӣ гуна бояд бошад"

1. Ибриён 12:14 - «Саъю кӯшиш кунед, ки бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед ва муқаддас бошед; бе қудсият ҳеҷ кас Худовандро нахоҳад дид».

2. 1 Петрус 1:15-16 - «Лекин чунон ки Даъваткардаи Ту муқаддас аст, дар ҳар корат муқаддас бошед, зеро ки навишта шудааст: муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

Хуруҷ 39:31 Ва ба он тӯрӣ аз кабуд бастанд, то ки онро ба баландӣ бар митр бибандад; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Ба митри баланд тӯри кабуд баста буд, чунон ки Худованд ба Мусо фармудааст.

1. Қудрати тоъат: Итоати Худо дар ҳар ҳолат

2. Аҳамияти рангҳо дар Китоби Муқаддас: кабуд ва маънои он

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Бинобар ин, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед. Бар якдигар сабр кунед ва якдигарро бибахшед, агар касе аз шумо аз касе ранҷе дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад.

Хуруҷ 39:32 Ҳамин тавр тамоми кори хаймаи хаймаи ҷомеъ анҷом ёфт; ва банӣ-Исроил мувофиқи он чи Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд.

Кори хаймаи муқаддасро исроилиён мувофиқи аҳкоми Худованд анҷом доданд.

1. Фармонҳои Худовандро бояд иҷро кард.

2. Мо бояд дар риояи дастурҳои Худо содиқ бошем.

1. Такрори Шариат 5:29 - "Кошки дилҳои онҳо майл дошта бошанд, ки аз Ман битарсанд ва ҳама аҳкоми Маро ҳамеша риоя кунанд, то ки ин барои онҳо ва фарзандонашон то абад некӣ бошад!"

2. Яъқуб 1:22-25 - "Танҳо ба калом гӯш надиҳед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, амал кунед. Ҳар касе, ки каломро мешунавад, вале он чиро, ки гуфта мешавад, иҷро намекунад, монанди касест, ки ба чеҳраи худ нигоҳ мекунад.

оина ва пас аз дидани худ дур меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад.Вале ҳар кӣ ба қонуни комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва дар он идома диҳад, он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки онро иҷро кунад, дар он баракат хоҳад ёфт. чӣ кор мекунанд."

Хуруҷ 39:33 Ва хаймаи муқаддасро назди Мусо оварданд, хайма ва тамоми асбобу анҷоми вай, чӯбҳо ва тахтаҳо, панҷараҳо ва сутунҳо ва пояҳояшро,

Банӣ-Исроил хайма, хаймаи он, асбобу анҷом, тахтаҳо, тахтаҳо, панҷараҳо, сутунҳо ва ҷӯйборҳоро назди Мусо оварданд.

1. Аҳамияти итоат ба фармони Худо

2. Арзиши кор дар ваҳдат

1. Ибриён 13:20-21 Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро, чӯпони бузурги гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди абадӣ, шуморо бо ҳама чизи нек муҷаҳҳаз гардонад, то ки иродаи Ӯро ба ҷо оваред. , ки дар мо он чи ба назари Ӯ писанд аст, ба воситаи Исои Масеҳ амал мекунад, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

2. Хуруҷ 25:8-9 Ва бигзор маро маъбад созанд, то ки дар миёни онҳо сокин шавам. Айнан ҳамон тавре ки дар бораи намунаи хаймаи муқаддас ва тамоми асбобу анҷоми он ба шумо нишон медиҳам, шумо низ онро бисозед.

Хуруҷ 39:34 Ва рӯйпӯши пӯсти қӯчқорҳо бо сурх, ва рӯйпӯши пӯсти болс, ва пардаи ҷома,

Исроилиён пӯсти қӯчқори сурх, пӯсти болс ва пардаро барои хаймаи муқаддас истифода мебурданд.

1. Зебоии итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо натиҷаҳои олиҷаноб медиҳад

2. Қувваи Сурх: Чӣ тавр Худо барои нишон додани муқаддасоти худ аз ранг истифода мебарад

1. Хуруҷ 25:4 - Ва кабуд, арғувон ва арғувон, ва катони маҳин ва мӯйҳои буз

2. Ишаъё 64:6 - Аммо ҳамаи мо ҳамчун чизи нопок ҳастем, ва тамоми адолати мо мисли латтаҳои палид аст.

Хуруҷ 39:35 Сандуқи шаҳодат, ва асоҳои он ва курсии раҳматӣ,

Сандуқи шаҳодат, асоҳо ва курсии раҳматӣ мувофиқи дастуроти Худованд сохта шуданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи дастуроти Худо баракат меорад

2. Курси раҳмат: дарёфти фазлу омурзиш дар Парвардигорамон

1. Такрори Шариат 10:2-5 - Ва ман бар лавҳаҳо суханонеро хоҳам навишт, ки дар лавҳаҳои аввалине ки ту шикаста будӣ, ва онҳоро дар сандуқ бигузор.

2. Ибриён 9: 4-5 - Қурбонгоҳи тиллои бухур ва сандуқи аҳд аз ҳар тараф бо тилло пӯшонида шуда буд, ки дар он деги тиллое, ки манна дошт, асои Ҳорун, ки шукуфта буд ва лавҳаҳои аҳд буд. .

Хуруҷ 39:36 Суфра ва тамоми зарфҳои он, ва нони намоишӣ,

Банӣ-Исроил миз ва зарфҳои онро сохтанд, то ҳузури Худовандро дар миёни онҳо нишон диҳад.

1: "Ҳузури Худо - тасаллӣ дар замонҳои душворӣ"

2: "Ҳузури Худо - баракат дар ниқоб"

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Хуруҷ 39:37 Шамъи пок, бо чароғҳои он, бо чароғҳои танзимшаванда, ва тамоми зарфҳои он, ва равғани рӯшноӣ,

Хуруҷ 39:37 аҳамияти нур ва зарфҳои онро дар хаймаи Мусо таъкид мекунад.

1: Нури Худо моро ҳамеша ба ростӣ мебарад.

2: Муҳимияти риояи дастуроти Худо барои пур шудан аз нури Ӯ.

1: Юҳанно 8:12 - Исо гуфт: "Ман нури ҷаҳон ҳастам. Ҳар кӣ аз ақиби Ман меравад, дар зулмот роҳ намеравад, балки нури ҳаётро хоҳад дошт".

2: Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Хуруҷ 39:38 Ва қурбонгоҳи тилло, ва равғани тадҳин, ва бухури ширин, ва овезон барои дари хайма,

Ин порча дар бораи чизҳое, ки барои хаймаи муқаддас дар Хуруҷ 39:38 истифода мешавад, сухан меронад.

1: Қудрати хайма: рамзи садоқати Худо

2: Маънои хайма: тасвири наҷот

1: Ибриён 9:1-10 Шарҳ додани аҳамияти хаймаи муқаддас ҳамчун рамзи аҳди Худо бо халқи худ

2: Хуруҷ 25: 8-9 Шарҳ додани хусусиятҳои хаймаи муқаддас ҳамчун тасвири ҷисмонии ҳузури Худо.

Хуруҷ 39:39 Қурбонгоҳи мисин, ва сутуни он аз мис, ва асоҳояш ва тамоми зарфҳои вай, ҷӯйбор ва пояш,

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки қурбонгоҳи биринҷӣ созанд, ки бо панҷара, таёқҳо, зарфҳо, ҷӯйбор ва пояаш сохта шавад.

1: Дастурҳои Худо ба исроилиён дар Китоби Муқаддас ба мо нишон медиҳанд, ки риояи аҳкоми Ӯ муҳим аст.

2: Мо аз мисоли исроилиён омӯхта метавонем, ки новобаста аз он ки Ӯ аз мо чӣ талаб кунад, ба Худо таваккал кардан ва итоат карданро омӯзем.

1: 1 Подшоҳон 15:22 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст".

2: Ибриён 13: 20-21 - "Акнун Худои осоиштагӣ, ки Худованди мо Исои Масеҳро аз мурдагон эҳё кард, он чӯпони бузурги гӯсфандон, ба воситаи хуни аҳди ҷовидонӣ, туро дар ҳар кори нек комил гардонад. иродаи Ӯ, ки дар шумо он чи ба назари Ӯ писандида аст, ба воситаи Исои Масеҳ амал мекунад, ки Ӯро то абад ҷалол бод. Омин».

Хуруҷ 39:40 Асбобҳои саҳн, сутунҳо ва ҷӯрокаҳояш, ва овезон барои дарвозаи ҳавлӣ, арғумҳо ва танаҳояш, ва тамоми зарфҳои хизмати хаймаи муқаддас, барои хаймаи ҷамоат,

Ин порча дар Хуруҷ 39:40 овезонҳо, сутунҳо, розеткаҳо, ресмонҳо, пинҳо ва зарфҳоеро тасвир мекунад, ки барои сохтани хайма барои ҷамъомад истифода мешуданд.

1. Саховатмандии беандозаи Худованд - омӯхтани он, ки чӣ тавр Худо маводи заруриро барои сохтани хаймаи муқаддас таъмин кардааст.

2. Арзиши ягонагӣ - дидан ба он ки чӣ тавр хаймаи муқаддас намояндагии ҷисмонии халқи Худост, ки ҷамъ омадаанд.

1. 2 Қӯринтиён 9:15 - Ташаккур ба Худо барои атои тасвирнашаванда!

2. Эфсӯсиён 4:3-6 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо, вақте ки шумо даъват шудаед, ба як умед даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид; як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст.

Хуруҷ 39:41 Либосҳои хизматӣ барои адои хизмат дар ҷои муқаддас, ва либосҳои муқаддас барои Ҳоруни коҳин ва либосҳои писаронаш, то ки дар коҳин хизмат кунанд.

Ин порча дар бораи либосҳои хидматие, ки коҳин дар ҷои муқаддас барои хизмат дар идораи худ истифода мекард, муҳокима карда мешавад.

1. Қудрати хизмати коҳинон дар ҷои муқаддас

2. Аҳамияти либосҳо ҳамчун рамзҳои вазифа

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, чунон ки домод худро бо зинатҳо пӯшидааст, ва мисли арӯс бо ҷавоҳироти худ ороиш медиҳад.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуб, дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар касро бахшед. дигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

Хуруҷ 39:42 Мувофиқи ҳар он чи Худованд ба Мусо амр фармуда буд, банӣ-Исроил ҳама корро ба ҷо оварданд.

Банӣ-Исроил тамоми дастуротеро, ки Худованд ба Мусо дода буд, иҷро карданд.

1. Итоати фармудаҳои Худованд баракат меорад

2. Эътимод ба Худованд иҷро мешавад

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Хуруҷ 39:43 Ва Мусо тамоми корҳоро аз назар гузаронд, ва инак, онҳо он чиро, ки Худованд амр фармуда буд, ба ҷо оварданд,ончунон ба ҷо оварданд, ва Мусо онҳоро баракат дод.

Мусо содиқ будани исроилиёнро дар риояи аҳкоми Худо эътироф кард.

1: Худо сазовори вафодории мост.

2: Мо метавонем ба аҳкоми Худо таваккал кунем.

1: Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро бишнавад ва онҳоро ба ҷо оварад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2: Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Хуруҷи 40-ро дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Хуруҷ 40:1-15 Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки хаймаи муқаддасро дар рӯзи якуми моҳи аввал, дар оғози соли нав барпо кунад. Ба Мусо дар бораи чӣ гуна тартиб додан ва ҷойгир кардани ҳар як ашё дар хаймаи муқаддас тафсилоти мушаххас дода шудааст. Ӯ сандуқи аҳдро гузошта, онро бо парда мепӯшонад ва мизро барои нони намоишӣ ва чароғдони тилло мегузорад. Ӯ инчунин қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро дар назди даромадгоҳи хаймаи муқаддас мегузорад.

Сархати 2: Дар Хуруҷ 40:16-33 идома дода, Мусо насб кардани унсурҳои гуногунро дар дохили хайма ва атрофи он ба анҷом мерасонад. Дар

даромадгохи он пардае ме-созад, дар атрофи хавлии он пардахо меовезад. Он гоҳ Ӯ ин биноҳоро бо тамоми асбобу анҷомаш тадҳин мекунад ва онҳоро барои истифодаи муқаддас тақдис мекунад. Мусо Ҳорун ва писаронашро дар ҳавзаи биринҷӣ мешӯяд, пеш аз он ки ба онҳо либоси коҳинӣ пӯшонад.

Сархати 3: Дар Хуруҷ 40:34-38, вақте ки ҳама чиз дуруст тартиб дода мешавад ва тақдис карда мешавад, ҷалоли Худо ба хаймаи анҷомёфта фуруд меояд. Абр рӯзона онро фаро мегирад, ки ба ҳузури Худо дар миёни қавмаш шаҳодат медиҳад, дар ҳоле ки шабона дар дохили он абр як зуҳуроти намоёни ҳидояти Ӯст. Абр дар тӯли сафари онҳо дар болои хайма мемонад, то ҳаракати онҳоро роҳнамоӣ кунад.

Дар ҷамъбаст:
Exodus 40 пешниҳод мекунад:
Дастурҳое, ки барои барпо кардани хайма дода шудаанд; ҷойгиркунии мушаххаси ашё;
Тартиби киштӣ, миз барои нони намоишӣ, чароғдони тиллоӣ;
Ҷойгир кардани қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ; дар рузи аввали соли нав ба охир мерасад.

Насб кардани экран дар даромадгоҳ; пардаҳо дар атрофи ҳавлӣ овезон;
Сохторҳо ва асбобҳои тадҳинкунӣ барои тақдис;
Ҳорун ва писаронашро шустан; ба онҳо либоси коҳинон мепӯшанд.

ҷалоли Худо бар хаймаи мукаммал нозил мешавад;
Пӯшидани абр дар рӯз; оташ дар дохили абр шабона;
Мавҷудияти абр, ки роҳнамоиро дар тӯли сафар нишон медиҳад.

Ин боб ба анҷоми сохтмон ва тақдиси хаймаи муқаддас ишора мекунад. Мусо дастурҳои Худоро дақиқ иҷро мекунад ва ҳар як унсурро мувофиқи мушаххасоти илоҳӣ муқаррар мекунад. Ӯ сандуқ, миз барои нон, чароғдони тилло ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро ба тартиб меорад. Сохторҳои гирду атроф низ, аз ҷумла экранҳо ва пардаҳо сохта шудаанд. Вақте ки ҳама чиз дар ҷои худ ҷойгир аст ва барои тақдис тадҳин карда мешавад, ҷалоли Худо дар дохили хайма рӯзона абр ва шабона оташ зуҳур мекунад, ки ҳузури Ӯро дар байни халқи худ нишон медиҳад. Ин зуҳуроти намоён ҳамчун роҳнамо дар тамоми сафари онҳо дар биёбон хизмат мекунад.

Хуруҷ 40:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба ӯ дастур дод.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чаро мо бояд дастурҳои Худоро риоя кунем

2. Муҳимияти Каломи Худо: Омӯзиш аз намунаи Мусо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, эҳтиёт намоӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Хуруҷ 40:2 Дар рӯзи якуми моҳи якум хаймаи хаймаи ҷамоатро бино намо.

Худо ба Мусо амр дод, ки дар рӯзи якуми моҳи аввал хаймаи хаймаи ҷомеъро барпо кунад.

1. Вақти Худо комил аст: Аҳамияти рӯзи аввали моҳи аввал

2. Барпо кардани хайма: Нишони ҳузури Худо бо халқаш

1. Ишаъё 46:10-11 - Интиҳоро аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз ба амал наомадааст, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Ибриён 9:11-12 - Аммо Масеҳ ҳамчун саркоҳини некиҳои оянда, ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар омад, ки бо дастҳо сохта нашудааст, яъне на аз ин бино; На бо хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки бо хуни худ як бор ба макони муқаддас даромада, барои мо кафорати абадӣ пайдо кард.

Хуруҷ 40:3 Ва сандуқи шаҳодатро дар он бимон, ва сандуқро бо парда пӯш.

Аз ҷониби Худо ба Мусо амр шудааст, ки сандуқи аҳдро дар хайма ҷойгир кунад ва онро бо парда пӯшонад.

1. "Асрори сандуқи аҳд: омӯзиш дар имон ва итоаткорӣ"

2. «Аҳамияти парда дар хайма».

1. Ибриён 9:4-5 - "Зеро ки ҷасади он ҳайвонҳое, ки хуни онҳоро саркоҳин ҳамчун қурбонии гуноҳ ба маконҳои муқаддас овардааст, берун аз ӯрдугоҳ сӯзонда мешавад. Ҳамин тавр Исо низ дар беруни дарвоза азоб кашид, то тақдис кунад. мардумро бо хуни худаш».

2. 2 ба Қӯринтиён 3:16 - «Аммо ҳар вақте ки касе ба Худованд рӯй оварад, парда бардошта мешавад».

Хуруҷ 40:4 Ва ту дастархон оварда, он чиро, ки бояд бар он тартиб дода шавад, ба тартиб овар; ва шамъдонро оварда, чароғҳои онро даргиронед.

Дар порча дастурҳо оид ба барпо кардани хаймаи муқаддас дар биёбон оварда шудаанд.

1: Бо итоат ва имон назди Худованд биёед

2: Таъмини Худованд барои халқи худ

1: Матто 7:21 - "На ҳар кӣ ба ман гӯяд: "Худовандо! Худовандо! Худовандо!

2: 1 Вақоеънома 16:29 - "Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ бахшед: ҳадия биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед: Худовандро дар зебогии қудсият парастиш кунед".

Хуруҷ 40:5 Ва қурбонгоҳи тиллоро барои бухур дар пеши сандуқи шаҳодат бигузор, ва овезони дари хаймаи муқаддас бимон.

Аз ҷониби Худо ба Мусо дастур дода шуд, ки қурбонгоҳи бухурро дар назди сандуқи шаҳодат бино кунад ва дари хаймаи муқаддасро овезон кунад.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худо

2. Ахамияти маънавии хайма

1. Ибриён 9:2-4, Зеро хаймаи муқаддас тайёр карда шудааст: қисми якум, ки дар он чароғдон, миз ва нони намоишӣ буд, ки маъбад номида мешавад; ва паси пардаи дуюм, қисми хаймаи муқаддас, ки муқаддастарини ҳама номида мешавад.

2. 1 Подшоҳон 15:22, Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд завқ дорад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст.

Хуруҷ 40:6 Ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро пеши дари хаймаи хаймаи ҷамоат бигузор.

Аз ҷониби Худо ба Мусо дастур дода шудааст, ки дар беруни хаймаи муқаддас қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ созад.

1. Муҳимияти қурбонӣ кардан барои Худо

2. Аҳамияти хайма ҳамчун ҷои ибодат

1. Ибриён 13: 15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. Ибодат 1:3-4 - «Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор вай нари беайб тақдим намояд; вай онро бо ихтиёри худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд. "

Хуруҷ 40:7 Ва ҷӯйборро дар байни хаймаи ҷамоат ва қурбонгоҳ гузошта, дар он об гузор.

Дар байни хаймаи ҷамоат ва қурбонгоҳ ҷӯйбор гузошта, дар он об меандозанд.

1. Вақти намоз: Аҳамияти рехтани об дар ловер

2. Аҳамияти Лавер дар хаймаи ҷамъомад

1. Ишаъё 12:3 - "Бинобар ин шумо бо шодӣ аз чоҳҳои наҷот об берун хоҳед кард".

2. Ирмиё 2:13 - "Зеро ки қавми Ман ду бадӣ карданд: онҳо чашмаи обҳои ҳаётро тарк карданд, ва барои онҳо обанборҳо, чоҳҳои шикаста, ки обро нигоҳ дошта наметавонанд, кофтаанд".

Хуруҷ 40:8 Ва ҳавлиро дар гирду атроф бино намо, ва овезонро дар назди дарвозаи ҳавлӣ овез.

Ба исроилиён супориш дода мешавад, ки суди дорои дарвоза бунёд кунанд, овезон овезон карда шуд.

1: Мо аз мисоли исроилиён омӯхта метавонем, то боварӣ ҳосил кунем, ки ҳаёти мо сарҳад ва амният дорад.

2: Мо метавонем ба порчаи Хуруҷ 40:8 назар кунем, то ба мо хотиррасон кунем, ки дар муқаррар кардан ва ҳифзи сарҳадҳои ҳаёти худ боғайрат бошем.

1: Ишаъё 33:20-22 - Барои амният ва муҳофизат ба Худованд назар кунед.

2: Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, меҳнати бинокорон беҳуда аст.

Хуруҷ 40:9 Ва равғани тадҳинро гирифта, хайма ва ҳар он чи дар он аст, тадҳин намо, ва онро ва тамоми зарфҳои онро тақдис намо, ва он муқаддас хоҳад буд.

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки хайма ва тамоми зарфҳои онро бо равғани тадҳин молида, онҳоро муқаддас гардонад.

1: Мо бояд ба Худо содиқ бошем ва худро ба Ӯ бахшем, то ки муқаддас шавем.

2: Бо равған тадҳин кардан рамзи ба Худо бахшидани худ ва бахшидани тамоми аъмоли худ аст.

1: Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2: Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед. Бар якдигар сабр кунед ва якдигарро бибахшед, агар касе аз шумо аз касе ранҷе дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад.

Хуруҷ 40:10 Ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва тамоми зарфҳои ӯро тадҳин намо, ва қурбонгоҳро тақдис намо, ва он қурбонгоҳи муқаддастарин хоҳад буд.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва зарфҳои онро тақдис кунад.

1. Қудсияти вафодорӣ – Чӣ гуна итоат ба Худо ба ҳаёти мо қудсият ва қудсият меорад.

2. Қувваи қурбонӣ - Чӣ тавр қурбонии ҳаёти худ ба Худо як амали пурқуввати садоқат аст.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 4:5 - Қурбониҳои адолатро пешкаш кунед ва ба Худованд таваккал кунед.

Хуруҷ 40:11 Ва ҳӯйбор ва пои ӯро тадҳин карда, онро тақдис намо.

Ба Мусо дастур дода шуд, ки ловер ва пои онро тадҳин кунад ва ҳамчун аломати муқаддас шудани он хизмат кунад.

1. Аҳамияти муқаддасот дар ҳаёти ҳаррӯза

2. Омӯзиш аз мисоли Мусо

1. Юҳанно 17:17-19 "Онҳоро ба ростӣ тақдис намо; каломи Ту ростӣ аст. Чунон ки Ту Маро ба ҷаҳон фиристодӣ, ончунон Ман онҳоро ба ҷаҳон фиристодаам. Ва ба хотири онҳо Худро тақдис мекунам, то ки онҳо низ дар ҳақиқат муқаддас шудааст».

2. Ибриён 12:14 «Барои сулҳу осоиштагӣ бо ҳама ва барои қудсияте, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳанд дид, саъй кунед».

Хуруҷ 40:12 Ва Ҳорун ва писаронашро ба дари хаймаи ҷомеъ биёр, ва онҳоро бо об бишӯй.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки Ҳорун ва писаронашро ба дари хаймаи муқаддас биёрад ва онҳоро бо об бишӯяд.

1. Қудсияти Худо ва баргузидагони Ӯ - Хуруҷ 40:12

2. Аҳамияти таъмид дар Аҳди Қадим - Хуруҷ 40:12

1. Ҳизқиёл 36:25-27 - Ман бар ту оби пок мепошам, ва ту аз ҳама нопокиҳои худ пок хоҳӣ шуд, ва аз тамоми бутҳоят туро пок хоҳам кард.

2. Титус 3:5-6 - Ӯ моро на аз рӯи корҳое, ки мо дар адолат анҷом додаем, наҷот дод, балки аз рӯи марҳамати худ, бо шустани эҳё ва таҷдиди Рӯҳулқудс.

Хуруҷ 40:13 Ва либоси муқаддасро бар Ҳорун бипӯш, ва ӯро тадҳин кун, ва тақдис намо; то ки вай ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад.

Ба Мусо дастур дода шудааст, ки ба Ҳорун либоси муқаддас бипӯшонад ва ӯро тадҳин кунад, то ӯ ҳамчун коҳин барои Худованд хизмат кунад.

1. Даъвати олии коҳиният - омӯхтани аҳамияти тадҳиншуда ва тақдис шудан ба сифати коҳин ба Худованд.

2. Қувваи либоси муқаддас - кушодани маънои паси либоси худ дар либоси муқаддас ва қудрати либоси рӯҳонӣ.

1. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

2. Ибриён 5:1 - Зеро ҳар саркоҳине, ки аз миёни одамон интихоб шудааст, таъин карда мешавад, ки аз номи одамон дар нисбати Худо амал кунад ва барои гуноҳҳо ҳадяҳо ва қурбониҳо пешкаш кунад.

Хуруҷ 40:14 Ва писарони ӯро оварда, ба онҳо ҷома пӯшон;

Худованд ба Мусо амр дод, ки ба писарони Ҳорун ҷома бипӯшонад.

1. Аҳамияти либос: чӣ гуна намуди зоҳирии мо хислати дохилии моро инъикос мекунад

2. Иҷрои ӯҳдадории қурбонии оилаи коҳинон

1. 1 Петрус 3:3-4 - Нагузоред, ки ороиши шумо аз бофтани мӯй ва пӯшидани ҷавоҳироти тиллоӣ ё либосе, ки шумо мепӯшед, берунӣ бошад, балки ороиши шумо шахси пинҳонии дил бо зебогии бебозгашт бошад. рӯҳи ҳалим ва ором, ки дар назди Худо хеле азиз аст.

2. Қӯлассиён 3:12-13 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуби дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар якеро бахшед. дигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

Хуруҷ 40:15 Ва онҳоро тадҳин намо, чунон ки падари онҳоро тадҳин кардай, то ки ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунанд, зеро ки тадҳини онҳо дар наслҳои онҳо коҳинияти ҷовидонӣ хоҳад буд.

Ба Мусо дастур дода шудааст, ки писарони Ҳорунро тадҳин кунанд, то ки онҳо ҳамчун коҳин барои Худованд хизмат кунанд, ва тадҳин кардани онҳо барои наслҳои онҳо коҳинияти абадӣ хоҳад буд.

1. Қувваи тадҳин: Чӣ тавр Худо ба мо мақсади абадӣ медиҳад

2. Коҳиният: Аҳди хидмат ба Худо

1. 1 Петрус 2:5-9 - Шумо низ мисли сангҳои зинда ба хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед, то коҳини муқаддас бошед.

2. Ибриён 7:23-25 - Ва то ҳол бисёр коҳинони дигар ҳастанд, зеро марг ба онҳо имкон намедиҳад, ки вазифаи худро идома диҳанд; вале вай каҳонати худро ба таври доимӣ нигоҳ медорад, зеро то абад боқӣ мемонад.

Хуруҷ 40:16 Мусо чунин кард: мувофиқи он чи Худованд ба ӯ амр фармуда буд, ӯ низ ҳамон тавр амал кард.

Мусо ба тамоми аҳкоми Худованд итоат кард.

1. Итоаткорӣ баракатҳо меорад - Хуруҷ 40:16

2. Қудрати пайравӣ ба Каломи Худо - Хуруҷ 40:16

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз ҳамаи халқҳои Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-8 - "Фақат қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ё чап рӯй нагардон, то ки Дар ҳар ҷое, ки меравӣ, муваффақият ба даст овар, Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст,

бодиққат рафтор кунӣ. рохи худро обод гардонед, пас муваффакияти хубе ба даст меоред».

Хуруҷ 40:17 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар моҳи аввали соли дуюм, дар рӯзи якуми моҳ хаймаи муқаддас барпо карда шуд.

Хаймаи муқаддас дар соли дуюми сафари исроилиён сохта шуда буд.

1. Аҳамияти вафодорӣ дар тоъат

2. Иҷрои фармудаҳои Худо бо вуҷуди шароити душвор

1. Ададҳо 9:15–23

2. Ибриён 11:8–12

Хуруҷ 40:18 Ва Мӯсо хаймаро бардошт, ва суринҳои худро маҳкам кард, ва тахтаҳои онро гузошт, ва панҷараҳои онро гузошт, ва сутунҳои худро бардошт.

Мусо хаймаро тавре сохт, ки Худованд фармуд.

1: Мо бояд ба амрҳои Худованд бо имон ва боғайрат итоат кунем.

2: Ҳаёти мо бояд дар асоси иродаи Худо сохта шавад.

1: Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2: Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Хуруҷ 40:19 Ва хаймаро бар хаймаи муқаддас густурда, рӯйпӯши хаймаро болои он ниҳод; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо амри Худовандро ба ҷо овард ва хаймаро болои хайма густурд ва рӯйпӯши хаймаро болои он гузошт.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Андешидани амал барои итоат ба Худованд зарур аст

1. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2. Матто 7:21 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

Хуруҷ 40:20 Ва ӯ шаҳодатро гирифта, ба сандуқ гузошт, ва асоҳоро бар сандуқ гузошт, ва курсии шафқатро дар болои сандуқ гузошт;

Сандуқи Аҳд дар хайма гузошта шуда буд ва дар дохили он курсии шаҳодат ва марҳамат буд.

1. Қудрати Сандуқи Аҳд

2. Аҳамияти хайма

1. Ибриён 9:4-5, ки маҷмари тиллоӣ ва сандуқи аҳдро гирдогирд бо тилло пӯшида буд, ва дар он деги тиллои манна ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд; "

2. Хуруҷ 25:10-16, "Ва онҳо аз чӯби ақл сандуқе хоҳанд сохт: дарозии он дувуним зироъ, ва бари он якуним зироъ ва баландии он якуним зироъ хоҳад буд. Ва онро бо тиллои холис, аз дарун ва беруни онро пӯшон, ва бар он тоҷи тиллоро гирдогирд бисоз: ва барои он чор ҳалқаи тилло биандоз, ва онҳоро дар чор гӯшаи он гузор; ва ду ҳалқа дар як тарафи он, ва ду ҳалқа дар тарафи дигараш хоҳад буд; ва аз чӯби акоқ таякҳо сохта, онҳоро бо тилло пӯшон; сандуқ, то ки сандуқ бо онҳо бардошта шавад. Асоҳо дар ҳалқаҳои сандуқ хоҳанд буд; онҳо аз он гирифта нахоҳанд шуд; ва шаҳодатеро, ки ба ту медиҳам, ба сандуқ андоз».

Хуруҷ 40:21 Ва сандуқро ба хаймаи муқаддас овард, ва пардаи рӯйпӯшро гузошт, ва сандуқи шаҳодатро пӯшонд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо, мувофиқи дастури Худованд, сандуқи шаҳодатро дар хайма гузошт.

1. Пайравӣ ба дастуроти Худо - Итоати Худо дар ҳама чиз

2. Аҳамияти хайма – Фаҳмидани маънои паси тарҳ

1. Матто 7:24-27 - Ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва онҳоро амалӣ мекунад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2. Такрори Шариат 6:4-7 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Хуруҷ 40:22 Ва мизро дар хаймаи ҷамоат, дар паҳлӯи хаймаи муқаддас, ба тарафи шимол, бе парда гузошт.

Мусо суфраи нонхӯриро дар хаймаи ҷамъомад, ки дар тарафи шимолии хаймаи муқаддас ҷойгир буд, гузошт.

1. Таъмини Худо дар биёбон: Дар вақти зарурӣ қувват ва тасаллӣ ёфтан

2. Зарурати тоъат: Фаҳмидани аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

1. Матто 6:11-13 - Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ

2. Ибодат 24:5-9 - Нони ҳузур ва аҳамияти он

Хуруҷ 40:23 Ва нонро ба ҳузури Худованд бар он тартиб дод; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд.

Мусо нонро мувофиқи амри Худованд барои Худованд тартиб дод.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар ҳар коре, ки мо мекунем, ба аҳкоми Худованд итоат кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дастурҳои Худовандро ҳатто дар хурдтарин корҳо иҷро кунем.

1: Юҳанно 14:15, "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2: Яъқуб 1:22-25, "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Хуруҷ 40:24 Ва шамъдонро дар хаймаи ҷамоат, дар муқобили миз, дар паҳлӯи хаймаи муқаддас ба самти ҷануб гузошт.

Худо ба Мусо амр фармуд, ки шамъдонро дар хаймаи ҷамоат, дар рӯ ба рӯи миз, дар тарафи ҷанубии хайма гузорад.

1. Фармонҳои Худо бояд содиқона иҷро шаванд

2. Муҳимияти итоат кардан ба каломи Худо

1. Такрори Шариат 5:32-33 - Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бинӣ.

2. Матто 7:21-22 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо! Дар он рӯз бисьёр касон ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва девҳоро ба исми Ту берун накардем ва ба исми Ту мӯъҷизаҳои зиёде ба амал наовардем?"

Хуруҷ 40:25 Ва чароғҳоро ба ҳузури Худованд даргиронд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо мувофиқи амри Худованд чароғҳоро дар хайма фурӯзон кард.

1. Иҷрои иродаи Худо: Мисоли Мусо

2. Итоат аз фармудаҳои Худо: баракати тоъат

1. Юҳанно 15:14 - «Шумо дӯстони ман ҳастед, агар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваред».

2. Хуруҷ 15:26 - "Агар шумо ба Худованд Худои худ итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Ӯ ба шумо дар байни ҳамаи халқҳои рӯи замин ҷои иззату эҳтиром хоҳад дод."

Хуруҷ 40:26 Ва қурбонгоҳи тиллоро дар хаймаи ҷамоат пеши парда гузошт;

Қурбонгоҳи тиллоӣ дар хаймаи ҷамъомад пеш аз парда гузошта шуда буд.

1. Ҳузури Худо қурбониро тақозо мекунад - Муҳимияти қурбонӣ барои ҳузури Худо.

2. Фурӯтанӣ дар назди Худо - Зарурати омадан ба назди Худо бо фурӯтанӣ ва эҳтиром.

1. Ибодат 1:2-17 - Қоидаҳои қурбонӣ барои Худованд.

2. Ибриён 10:19-22 - Бо имони самимии дил ба Худо наздик шудан.

Хуруҷ 40:27 Ва бар он бухур сӯзонид; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо мувофиқи амри Худованд бухури ширин сӯзонд.

1. Ба Худо таваккал кардан дар ҳама ҳолат

2. Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Хуруҷ 40:27 - "Ва бар он бухури ширин сӯзонд, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармудааст".

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Хуруҷ 40:28 Ва дари хаймаи муқаддас овезон гузошт.

Мусо дар назди даромадгоҳи хайма овезон гузошт.

1. Қудрати ташаббускорӣ - Хуруҷ 40:28

2. Аҳамияти хайма - Хуруҷ 40:28

1. Ибриён 9:2-3 - «Зеро ки хайма тайёр карда шуда буд, қисми якум, ки дар он чароғдон, миз ва нони Ҳузур буд. Дар паси пардаи дуюм қисми дуюм буд, ки Ҷои муқаддас ном дошт. "

2. Хуруҷ 25:8 - "Ва бигзор онҳо маро маъбад созанд, то ки ман дар миёни онҳо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту дар бораи намунаи хаймаи муқаддас ва тамоми ашёи он нишон медиҳам, онро бисоз. "

Хуруҷ 40:29 Ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро назди дари хаймаи хаймаи ҷомеъ гузошт, ва бар он қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии ордӣ оварда; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо амри Худовандро ба ҷо овард ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро дар назди даромадгоҳи хаймаи муқаддас гузошт.

1. Итоат: Қувваи иҷрои иродаи Худо

2. Қурбонӣ: кафорат кардан бо қурбонии сӯхтанӣ

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

2. Ибодат 1: 1-13 - "Худованд Мусоро хонда, аз хаймаи ҷомеъ ба ӯ сухан ронда, гуфт: "Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед, ки ҳангоме ки касе аз шумо барои Худованд ҳадия меорад, қурбонии чорвои худро аз пода ё рама биёред».

Хуруҷ 40:30 Ва ҷӯйборро дар байни хаймаи ҷамоат ва қурбонгоҳ гузошта, дар он ҷо об гузошт, то ки бо он шуста шавад.

Мусо дар байни хаймаи муқаддас ва қурбонгоҳ ҳавзаи об гузошт, то ки шустанаш кунад.

1. Аҳамияти шустан - баррасии рамзӣ ва аҳамияти шустан, ки дар Хуруҷ 40:30 тасвир шудааст.

2. Поксозӣ ва поксозӣ - инъикоси он, ки чӣ гуна обро барои пок ва пок кардани мо ҳам аз ҷиҳати рӯҳонӣ ва ҳам ҷисмонӣ истифода бурдан мумкин аст.

1. Забур 51:2 Маро аз гуноҳҳои ман пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун.

2. Юҳанно 13:10 Исо ба вай гуфт: «Касе ки шуста шудааст, танҳо пойҳои худро шустан лозим аст, аммо комилан пок аст».

Хуруҷ 40:31 Ва Мусо ва Ҳорун ва писаронаш дастҳо ва пойҳои худро дар он шустанд.

Мӯсо ва Ҳорун ҳамроҳи писаронашон дасту пойҳои худро шуста, ба нишони итоат ба Худо буданд.

1: Мо бояд ба Худованд итоат кунем, агар мо баракатҳои Ӯро гирем.

2: Шустани дастҳо ва пойҳои худ рамзи ӯҳдадории мо ба хидмат ба Худо аст.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Юҳанно 13: 5-8 - Баъд аз он, ӯ ба ҳавза об рехт ва ба шустани пойҳои шогирдон ва хушконидани онҳо бо дастмоле, ки ба гирдаш печонида шуда буд, оғоз кард.

Хуруҷ 40:32 Вақте ки онҳо ба хаймаи ҷамоат даромаданд, ва ба қурбонгоҳ наздик шуданд, шустушӯй карданд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо амр фармуд, ки банӣ-Исроил ҳангоми ба хаймаи ҷомеъ даромадан ва ба қурбонгоҳ наздик шуданашон худро бишӯянд.

1) Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2) Қувваи итоаткорӣ дар ҳаёти мо.

1) Матто 7:21-23 На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо!

2) 1 Юҳанно 2:3-6 Мо медонем, ки агар аҳкоми Ӯро риоя кунем, Ӯро мешиносем. Ҳар кӣ гӯяд, ки ӯро мешиносам, вале аҳкоми ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва дар вай ростӣ нест.

Хуруҷ 40:33 Ва ҳавлиро гирди хаймаи муқаддас ва қурбонгоҳ бардошт, ва девори дарвозаи ҳавлиро гузошт. Ва Мусо корро ба охир расонд.

Мусо кори бино кардани саҳн ва хаймаи Худовандро бо қурбонгоҳ ва дарвозаи дарбор анҷом дод.

1. Кори муқаддаси Мусо: анҷом додани хаймаи Худованд

2. Зиндагӣ бо хидмат: Намунаи Мусо

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Хуруҷ 25:8 - Ва бигзоред, ки Маро маъбад созанд, то ки дар миёни онҳо сокин шавам.

Хуруҷ 40:34 Он гоҳ абр хаймаи ҷамоатро фаро гирифт, ва ҷалоли Худованд хаймаи муқаддасро пур кард.

Пас аз он ки абр хаймаи ҷамоатро фаро гирифт, ҷалоли Худованд хаймаро пур кард.

1. Наздик будани ҳузури Худо: эътирофи ҷалоли Худо дар ҳаёти мо.

2. Абри ҷалол: Эҳсоси ҳузури Худо дар ҷаҳони мо.

1. Ишаъё 60:19-20 - Офтоб дигар рӯзона нури ту нахоҳад буд, ва равшании моҳ бар ту намедурахшад, зеро Худованд нури абадии ту хоҳад буд ва Худои ту ҷалоли ту хоҳад буд. Офтоби ту дигар ғуруб нахоҳад кард, ва моҳат аз худ дур нахоҳад шуд; зеро ки Худованд нури ҷовидони шумо хоҳад буд, ва рӯзҳои мотами шумо ба охир мерасад.

2. Ҳизқиёл 43:1-5 - Пас аз он маро ба дарвозае, ки ба тарафи шарқ нигаронида шудааст, овард. Ва инак, ҷалоли Худои Исроил аз роҳи шарқ омад. Овозаш мисли садои обҳои бисёр буд; ва замин аз ҷалоли Ӯ дурахшид. Ва он ба намуди рӯъёе, ки ман дидам, мисли рӯъёе буд, ки вақте ки барои хароб кардани шаҳр омадам, дидам. Рӯёҳо мисли рӯъёе буданд, ки дар канори дарёи Кабар дидам; ва ман ба рӯи худ афтодам. Ва ҷалоли Худованд аз роҳи дарвозае ки ба тарафи шарқ рӯ ба рӯ мешавад, ба маъбад даромад. Рӯҳ маро боло бардошта, ба ҳавлии дарунӣ овард; ва инак, ҷалоли Худованд маъбадро пур кард.

Хуруҷ 40:35 Ва Мусо натавонист ба хаймаи ҷамоат дохил шавад, зеро абр бар он сокин буд, ва ҷалоли Худованд хаймаи муқаддасро пур мекард.

Абри ҷалоли Худованд хаймаи муқаддасро пур кард ва Мусо натавонист дарояд.

1: Ҷалоли Худо чунон пурқувват аст, ки ҳатто Мусо ба он ҷо даромада натавонист.

2: Ҳатто дар ҳузури Худо, мо бояд фурӯтан бошем.

1: Isaiah 6:5 - "Он гоҳ гуфтам: вой бар ман, зеро ки ман хароб шудаам; зеро ки ман одами лабони нопок ҳастам, ва дар миёни қавми лабони нопок сокин ҳастам; зеро ки чашмонам Подшоҳро дидааст. , Худованди лашкарҳо».

2: 1 Петрус 5:5-6 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба мағрурон файз мебахшад. хоксор».

Хуруҷ 40:36 Ва ҳангоме ки абр аз хаймаи муқаддас бардошта шуд, банӣ-Исроил дар тамоми сафарҳои худ ба пеш мерафтанд.

Абри Худованд аз хайма бархост, ва банӣ-Исроил ба пеш мерафтанд.

1. Гузаштан аз гузашта ва ҳаракат ба сӯи оянда

2. Иҷрои ваъдаҳои Худо дар якдилӣ

1. Ишаъё 43:18-19 Он чиро, ки пештараро ба ёд оред, ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед?

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Хуруҷ 40:37 Аммо агар абр бардошта намешуд, онҳо то рӯзе ки боло бардошта шуд, сафар намекарданд.

Исроилиён аз паи абри Худо рафтанд, то онҳоро дар сафарашон ҳидоят кунад.

1. Худо ҳамеша барои ҳаёти мо роҳнамоӣ медиҳад.

2. Мо бояд дар ҳаёти худ ба роҳнамоии Худо эътимод кунем.

1. Юҳанно 10:3-5 - Ӯ гӯсфандони худро ба ном хонда, онҳоро берун мебарад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

Хуруҷ 40:38 Зеро ки абри Худованд рӯзона бар хаймаи маскан буд, ва шабона дар пеши назари тамоми хонадони Исроил, дар давоми тамоми сафарҳои онҳо оташ бар он буд.

Абри Худованд нишонаи намоёни ҳузури Ӯ буд, ва рӯзона дар хайма буд ва шабона оташ буд, то ки тамоми хонадони Исроил ҳангоми сафарашон онро бубинанд.

1. Ҳузури бефосила: дарёфти амният ва тасаллӣ дар садоқати абадии Худо

2. Сутуни оташ: Чӣ гуна муҳаббати Худо моро дар тӯли сафари мо ҳидоят мекунад

1. Такрори Шариат 31:6 - «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Ибодат 1-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ибодат 1:1-9, Худо аз хаймаи муқаддас бо Мусо сухан мегӯяд ва дар бораи қурбониҳои сӯхтанӣ дастур медиҳад. Ӯ шартҳои пешниҳоди ҳайвони нариро аз пода ё рамаи беайб ҳамчун қурбонии сӯхтании ихтиёрӣ баён мекунад. Шахсе, ки қурбонӣ меорад, даст бар сари ҳайвон гузошта, рамзи шинохтан ва интиқол додани гуноҳҳо мебошад. Он гоҳ он шахс

ҳайвонро дар даромадгоҳи хайма забҳ мекунад, дар ҳоле ки писарони Ҳорун, коҳинон, хуни онро ба ҳар тарафи қурбонгоҳ мепошанд.

Сархати 2: Дар Ибодат 1:10-13 идома дода, дастурҳои мушаххас оид ба пешниҳоди қурбонии сӯхтанӣ аз рама ё паррандагон дода шудаанд. Агар гӯсфанд ё буз бошад, беайб қурбонӣ кардан лозим аст. Шахсе, ки ин гуна қурбониро меорад, онро дар як тарафи қурбонгоҳ забҳ мекунад, дар ҳоле ки писарони Ҳорун хуни онро дар атрофи он мепошанд. Агар онҳо паррандагонро ҳамчун қурбонӣ пешкаш кунанд, онҳо бояд кабӯтар ё кабӯтар биёранд.

Сархати 3: Дар Ибодат 1:14-17, тафсилоти бештар дар бораи қурбониҳои сӯхтанӣ оварда шудааст, ки шахсонеро, ки барои хариди ҳайвоноти калон қодир нестанд, овардаанд. Ин афрод имкон доранд, ки паррандагонро ба ҷои сангпуштҳо ё кабӯтарҳо ҳамчун қурбонии худ пешниҳод кунанд. Коҳин ин паррандагонро гирифта, дар назди қурбонгоҳ пешкаш мекунад, ки сари онҳоро бурида, дар болои қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ сӯзонд. Пас аз он коҳин хуни онҳоро ба паҳлӯи он мерезад ва ҳосил ва парҳои онҳоро пеш аз он ки берун аз бошишгоҳ партояд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 1 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба қурбониҳои сӯхтании ихтиёрӣ;
Интихоби ҳайвоноти нарина бе нуқсон;
даст ба сари ҳайвон гузоштан; ошкор ва интиқоли гуноҳҳо;
Забҳ кардани ҳайвон дар даромадгоҳи хайма; ба қурбонгоҳ хун пошидан.

Дастурҳои мушаххас оид ба қурбониҳои сӯхтанӣ аз рама ё паррандагон;
Талабот ба қурбонии гӯсфанд ё буз бе нуқсон;
Забҳ кардан дар як тарафи қурбонгоҳ; ба атрофаш хун пошидан;
Имконияти овардани кабӯтарҳо ё кабӯтарҳо ҳамчун ҳадия.

Тафсилот дар бораи қурбониҳои сӯхтанӣ барои онҳое, ки имкони маҳдуд доранд;
Пешниҳоди паррандаҳо кабутарҳо ё кабӯтарҳо ҳамчун қурбонӣ;
Амалҳои коҳин: буридани сар, сӯзондан дар қурбонгоҳ, рехтани хун;
Тоза кардани зироатҳо ва парҳо пеш аз партов дар беруни лагер.

Ин боб ба қоидаҳои марбут ба қурбониҳои сӯхтанӣ ҳамчун як намуди ибодат дар Исроили қадим тамаркуз мекунад. Худо ба воситаи Мусо дар бораи навъҳои ҳайвонҳое, ки онҳоро пешкаш кардан мумкин аст, дастур медиҳад ва ба табиати беайб будани онҳоро таъкид мекунад. Раванд муайян кардан ва интиқол додани гуноҳҳоро тавассути гузоштани дастҳо ба сари ҳайвон дар бар мегирад. Шахсе, ки қурбониро меорад, барои забҳ кардани он дар даромадгоҳи хаймаи муқаддас масъул аст, дар ҳоле ки коҳинон ба атрофи қурбонгоҳ хун пошида истодаанд. Дастурҳои мушаххас барои намудҳои гуногуни ҳайвонот дода шудаанд, аз ҷумла имконот барои онҳое, ки наметавонанд ҳайвоноти калонтарро ба ҷои парранда пешниҳод кунанд. Ин расму оинҳо ҳам поксозӣ ва ҳам садоқат ба Худоро тавассути қурбонӣ таъкид мекунанд.

Ибодат 1:1 Ва Худованд Мусоро хонда, аз хаймаи ҷомеъ ба ӯ сухан ронда, гуфт:

Худованд Мусоро даъват кард, ки аз хаймаи ҷомеъ бо ӯ сухан гӯяд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба назди Ӯ биёем, ҳузур ва машварати Ӯро ҷӯем.

2. Итоати Худо роҳест барои зиндагии хушу осоишта ва баракат.

1. Забур 104:4 - Худованд ва қуввати Ӯро биҷӯед; ҳамеша ҳузури Ӯро биҷӯед!

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ибодат 1:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Агар касе аз шумо қурбоние барои Худованд биёрад, қурбонии худро аз чорпоён, ҳатто аз гов ва гӯсфанд биёред».

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки аз чорпоён, гов ё гӯсфандонашон барои Худованд қурбонӣ биёранд.

1. Фармони Худо дар бораи қурбонӣ кардан

2. Қимати тоат ба Худо

1. Эфсӯсиён 5:2 Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ низ моро дӯст доштааст ва Худро барои мо ҳадия ва қурбонӣ ба Худо барои бӯи хушбӯй додааст.

2. Забур 51:17 Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Ибодат 1:3 Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор вай нари беайб тақдим намояд: вай онро бо хоҳиши худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд.

Қурбонии сӯхтании рама бояд дар назди дари хаймаи ҷомеъ барои Худованд оварда шавад, ва қурбонӣ бояд нари беайб бошад, ки бо ихтиёри худи шахс дода мешавад.

1. Қувваи ато кардан: Пешниҳоди ибодати ихтиёрӣ ба Худованд

2. Қурбонии комил: Қурбониҳои беайб ба ҳузури Худованд

1. Матто 22:37-39 - Худованд Худои худро бо тамоми дили худ, ҷони худ ва ақли худ дӯст бидор.

2. Румиён 12:1-2 - Бадани худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед.

Ибодат 1:4 Ва дасти худро бар сари қурбонии сӯхтанӣ бигузорад; ва кафорат ба ӯ барои ӯ кафорат карда шавад.

Қурбонии сӯхтанӣ рамзи кафорати гуноҳ аст.

1: Мо ба воситаи қурбонии сӯхтанӣ аҳамияти тавба ва омурзишро ёдрас мекунем.

2: Қурбонии Исо дар салиб намунаи комили қудрати кафорати қурбонии сӯхтанӣ мебошад.

1: Ибриён 9:22 - "Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест."

2: Матто 26:28 - "Зеро ин аст Хуни Ман аз аҳди ҷадид, ки барои бисёриҳо барои омурзиши гуноҳҳо рехта мешавад".

Ибодат 1:5 Ва говро ба ҳузури Худованд бикушад, ва коҳинон, писарони Ҳорун, хунро оварда, хунро бар қурбонгоҳе, ки назди дари хаймаи ҷомеъ аст, гирду атроф пошанд.

Худованд талаб мекунад, ки барзагов кушта шавад ва хуни он дар атрофи қурбонгоҳ пошида шавад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

2. Хуни Масеҳ: Фаҳмидани қурбонии бузург

1. Ибриён 9:22 - "Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест"

2. Ба Қӯлассиён 1:20 - «Ва қасам ба Ӯ, ки ҳама чизро бо Худ оштӣ диҳад, хоҳ дар замин ва хоҳ дар осмон, ба воситаи Ӯ, ки ба воситаи Хуни салиби Ӯ осоиштагӣ барқарор кунад».

Ибодат 1:6 Ва қурбонии сӯхтаниро пошида, пора-пора хоҳад кард.

Ҳайвонро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ қурбонӣ кардан лозим аст ва бояд пора-пора карда шавад.

1. Аҳамияти қурбонӣ ва таслими Худованд.

2. Ёдоварӣ аз шукргузориву фармонбардории Худо.

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Эфсӯсиён 5:2 - Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

Ибодат 1:7 Ва писарони Ҳоруни коҳин бар қурбонгоҳ оташ хоҳанд зад, ва ҳезумро ба тартиб бар оташ мегузоранд;

Писарони Ҳоруни коҳин бояд бар қурбонгоҳ оташ афкананд ва бар оташ ҳезум гузоранд.

1. Вазифаи мо дар хидмат ба Худо ва хонаи Ӯ

2. Даъват ба ибодат ва қурбонӣ

1. Такрори Шариат 6:5-7, Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Ибриён 13:15-16, Пас биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо тақдим кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ибодат 1:8 Ва коҳинон, писарони Ҳорун, қисмҳо, сар ва чарбуро бар ҳезуми бар оташе ки бар қурбонгоҳ аст, мегузоранд.

Ба коҳинон, писарони Ҳорун дастур дода шуд, ки қисмҳо, сар ва чарбуи қурбониро ба тартиб дар болои ҳезум бар оташи қурбонгоҳ гузоранд.

1. Биёед дар хотир дошта бошем, ки ҳадияҳои худро ба Худо бо тартиб биоварем ва онҳоро тавре тартиб диҳем, ки Ӯро эҳтиром кунад.

2. Қурбонии ҷони мо ба Худо писанд аст, вақте ки мо қасдан бо онем, ки чӣ гуна дилҳои худро пеши Ӯ мегузорем.

1. Масалҳо 15:8 - Қурбонии шарир барои Худованд зишт аст, аммо дуои росткорон лаззати Ӯст.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Ибодат 1:9 Аммо дарун ва пойҳояшро дар об бишӯяд; ва коҳин ҳамаашро бар қурбонгоҳ хоҳад сӯзонд, то ки қурбонии сӯхтанӣ, ҳадияи оташин ва атри хуш барои Худованд бошад.

Коҳин бояд қисмҳои дарун ва пойҳои қурбониро бишӯяд ва сипас ҳамаашро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд дар қурбонгоҳ сӯзонад.

1. Аҳамияти қурбонӣ дар ибодат

2. Зебоии итоъат ба фармудаҳои Худо

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ибодат 1:10 Ва агар қурбонии ӯ аз гӯсфандон, яъне аз гӯсфандон ё бузҳо барои қурбонии сӯхтанӣ бошад; Онро марди беайб биёрад.

Қурбонии сӯхтанӣ барои Худо бояд нари беайб аз рамаи гӯсфанд ё буз бошад.

1. Рамзи қурбонӣ: Фаҳмидани атои Худо аз қурбониҳои сӯхтанӣ

2. Комилияти Худо ва ҳадияҳои мо: Омӯзиши Ибодиён 1

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Луқо 2:24 - Ва мувофиқи он чи дар Тавроти Худованд гуфта шудааст, як ҷуфт кабӯтар ё ду чӯҷаи кабӯтар қурбонӣ кунанд.

Ибодат 1:11 Ва онро дар паҳлӯи қурбонгоҳ ба тарафи шимол ба ҳузури Худованд бикушад, ва коҳинон, писарони Ҳорун, хуни ӯро бар қурбонгоҳ гирду атроф пошанд.

Худованд фармуд, ки ҳайвонеро дар тарафи шимолии қурбонгоҳ куштанд ва хуни он ба гирдаш пошида шавад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр Худо итоаткории моро барои тағир додани ҳаёт истифода мебарад

2. Зебоии муқаддасот: Чӣ гуна фармудаҳои Худованд моро ба хислаташ нишон медиҳанд

1. Ибриён 9:22 - «Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

2. Қӯлассиён 1: 19-20 - "Зеро ки Падар писанд омад, ки ҳама комилият дар Ӯ сокин бошад; ва ба воситаи Хуни салиби Худ сулҳро барқарор карда, ҳама чизро бо Худ оштӣ дод; ба воситаи Ӯ мегӯям: хоҳ дар замин бошанд, хоҳ дар осмон».

Ибодат 1:12 Ва онро бо калла ва чарбуи худ пора-пора хоҳад кард; ва коҳин онҳоро ба тартиб бар ҳезуме ки бар оташе ки бар қурбонгоҳ аст, мегузорад.

Ҳайвоне, ки барои Худо қурбонӣ мешавад, бояд пора-пора карда шавад, ки сар ва чарбуро ба қурбонгоҳ гузоштанд.

1. Қурбонии Худо: Фаҳмидани маънои Ибодат 1:12

2. Аҳамияти қурбонии ҳайвон дар Китоби Муқаддас

1. Ишаъё 53:10 - Аммо иродаи Худованд буд, ки ӯро пахш кунад; ӯро ғамгин кардааст; Чун нафси ӯ барои гуноҳ қурбонӣ кунад, насли худро хоҳад дид; вай рӯзҳои худро дароз хоҳад кард; иродаи Худованд дар дасти ӯ комёб хоҳад шуд.

2. Ибриён 9:22 - Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо вуҷуд надорад.

Ибодат 1:13 Аммо дарун ва пойҳоро бо об мешӯяд; ва коҳин ҳамаашро оварда, бар қурбонгоҳ месӯзонад; ин қурбонии сӯхтанӣ, қурбонии оташин ва атри хуш барои Худованд аст. .

Коҳин бояд қурбонии сӯхтаниро дар қурбонгоҳ сӯзонад, ки ин қурбонии маззаи хуш барои Худованд аст, бо об шустани узвҳои дарун ва пойҳои қурбонӣ.

1. Қудсияти Қурбонӣ: Чӣ тавр Худо моро даъват мекунад, ки тамоми нафси худро қурбонӣ кунем

2. Муҳимияти итоаткорӣ: Чӣ гуна садоқати мо барои Худованд маззаи ширин меорад

1. Забур 51:16-17 "Зеро ки ту қурбонӣ намехоҳӣ, вагарна ман онро медиҳам: қурбонии сӯхтаниро дӯст намедорӣ. Қурбонии Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймон, эй Худо, Ту намехоҳӣ хор кардан».

2. Румиён 12:1-2 "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо хоҳишмандам, ки ҷисми худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед. : балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист».

Ибодат 1:14 Ва агар қурбонии сӯхтанӣ барои қурбонии ӯ барои Худованд аз паррандагон бошад, бигзор қурбонии худ аз сангпутарҳо ё ҷавони кабӯтарҳо биёрад.

Ин порча дар бораи навъҳои қурбоние, ки ба Худованд овардан мумкин аст, ба мисли кабутарҳо ё кабӯтарҳои ҷавон сухан меронад.

1. Аҳамияти қурбонӣ: Таҳқиқи Ибодат 1:14

2. Худро ба Худо тақдим кардан: Омӯзиши Ибодат 1:14

1. Матто 5:23-24 Пас, агар ту ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш карда истодай ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародарат аз ту шикоят дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар пеши қурбонгоҳ гузор. Аввал бирав ва бо бародарат оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. Румиён 12:1 Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Ибодат 1:15 Ва коҳин онро ба қурбонгоҳ оварда, сари ӯро бурида, бар қурбонгоҳ месӯзонад; ва хуни он аз паҳлӯи қурбонгоҳ канда хоҳад шуд;

Коҳин бояд ҳайвони қурбониро ба қурбонгоҳ оварда, гарданашро бимолад ва сарашро дар қурбонгоҳ сӯзонад. Хуни ҳайвон бояд аз паҳлӯи қурбонгоҳ канда шавад.

1. Қурбонии тоъат: Омӯзиши риояи дастурҳои Худо

2. Зарурати эҳтиром: Фаҳмидани қудсияти қурбонгоҳи Худованд

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ҳизқиёл 43:18-20 - Худованди бузург чунин мегӯяд: Қоидаҳои забҳ кардани қурбониҳои сӯхтанӣ ва пошидани хун ба қурбонгоҳ, вақте ки он сохта мешавад, инҳоянд: Ту барзаговро ҳамчун қурбонии гуноҳ барои пок кардани қурбонии гуноҳ бидеҳ. қурбонгоҳ ва онро аз таъсири палидкунандаи таҳқири он пок кунед. Чанде аз хуни говро гирифта, бар тамоми чор шохи қурбонгоҳ ва бар чор кунҷи канори боло ва тамоми гирду атрофаш бимол. Он гоҳ шумо бояд қурбонгоҳро бо кафорати он пок кунед, ва шумо пок хоҳед буд.

Ибодат 1:16 Ва ҳосили худро бо парҳояш канда, дар канори қурбонгоҳ дар тарафи шарқӣ, ба ҷои хокистар меандозад;

Қурбонии ҳайвони барои Худованд бояд канда, дар канори қурбонгоҳ дар тарафи шарқ гузошта шавад.

1. Қурбонии шукргузорӣ: Муҳимияти шукргузорӣ ба Худованд

2. Низоми қурбонӣ: Беҳтарин чизеро, ки дорем, ба Худованд ато мекунем

1. Забур 50:14 - ба Худо шукргузорӣ кунед; ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло адо кун.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Ибодат 1:17 Ва онро бо болҳои он мешиканад, вале онро пора нахоҳад кард; ва коҳин онро бар қурбонгоҳ, бар ҳезуме, ки бар оташ аст, месӯзонад; ин қурбонии сӯхтанӣ, қурбонии аз ҷониби оташ, аз бӯи хуш барои Худованд.

Коҳин бояд қурбоние бигирад ва онро ду пора кунад, вале онро пора накунад, ва сипас онро дар қурбонгоҳ ҳамчун ҳадия барои Худованд бисӯзонад.

1. Муҳаббат ва файзи Худо дар қурбонии сӯхтанӣ зоҳир мешавад.

2. Аҳамияти қурбонӣ барои Худованд бо ният ва ихлос.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ишаъё 1:11 - Шумораи қурбониҳои шумо барои ман чӣ гуна аст? мегӯяд Худованд; Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи ҳайвоноти серхӯр сер шудаам; Ман аз хуни говҳо ва барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам.

Ибодат 2-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ибодат 2:1-3, Худо ба Мусо дар бораи ҳадияи ордӣ дастур медиҳад. Ин ҳадияҳо аз орди маҳин бо равған ва ладан омехта карда мешаванд. Шахсе, ки қурбониро пешкаш мекунад, онро назди коҳинон меорад, ки қисме гирифта, онро дар қурбонгоҳ ҳамчун қисми ёдгорӣ месузонанд ва бӯи хуши Худост. Қисми боқимондаи ҳадияи ордӣ ба Ҳорун ва писаронаш тааллуқ дорад, ки аз қурбониҳои оташин насиби онҳост.

Сархати 2: Идомаи дар Ибодат 2:4-10, дастурҳои мушаххас барои навъҳои гуногуни ҳадияҳои ғалла дода шудаанд. Агар ҳадия дар танӯр пухта шавад, он бояд нони фатире бошад, ки аз орди маҳин омехташуда бо равған ё варақе, ки бо равған пошида шудааст. Агар онро дар табақ ё табақ бипазанд, онро низ бе хамиртуруш карда, бо равған пешниҳод кардан лозим аст.

Сархати 3: Дар Ибодат 2:11-16 дастурҳои иловагӣ барои ҳадияҳои донӣ, ки хамиртуруш ё асалро дар бар мегиранд, оварда шудаанд. Ин намуди қурбониҳо набояд дар қурбонгоҳ сӯзонда шаванд, аммо ба ҳар ҳол метавонанд ҳамчун қурбонӣ ба Худо пешниҳод карда шаванд. Бо вуҷуди ин, намак бояд ҳамеша ба ин ҳадияҳо ҳамчун рамзи ҳифзи аҳд дохил карда шавад. Ғайр аз он, ҳар як меваи аввалини пешниҳодшуда бояд намак илова карда шавад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 2 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба қурбониҳои ордӣ орди маҳини бо равған ва ладан омехташуда;
Коҳинон барои сӯзондан дар қурбонгоҳ ҳисса мегиранд;
Қисми боқимонда ба Ҳорун ва писаронаш тааллуқ дошт.

Дастурҳои мушаххас барои навъҳои гуногуни ҳадияҳои ғалладона пухта ё пухта;
нони бехамиртуруш ё вафли аз орди махин бо равған омехташуда;
Талабот барои дохил кардани намак; манъ кардани хамиртуруш ё асал.

Дастурҳо оид ба ҳадияҳои ордӣ бо хамиртуруш ё асал;
Манъи сӯзонидани онҳо дар қурбонгоҳ;
Дохил кардани намак ва талабот ба ҳама гуна аввалин меваҳои пешниҳодшуда.

Ин боб ба қоидаҳои марбут ба қурбониҳои ғалла ҳамчун як шакли ибодат дар Исроили қадим нигаронида шудааст. Худо ба воситаи Мусо дар бораи компонентҳо ва тайёр кардани ин ҳадияҳо дастур медиҳад. Ҷузъҳои аввала орди маҳинест, ки бо равған ва ладан омехта шудааст, ки рамзи бахшидан ва накҳати хушбӯй ба Худост. Коҳинон ҳиссае мегиранд, ки дар қурбонгоҳ сӯзонанд, ва боқимонда ҳиссаи Ҳорун ва писаронаш мешавад. Барои навъҳои гуногуни ҳадияҳои ғалла дастурҳои мушаххас дода шудаанд, ки ба нони фатире, ки аз орди маҳини омехта бо равған ё вафли бо равған пошидашуда тайёр карда мешаванд, таъкид мекунанд. Ҳамчунин дар бораи ҳадияҳои ғалладона, ки хамиртуруш ё асалро дар бар мегиранд, ки онҳоро сӯзондан мумкин нест, вале ба ҳар ҳол метавон ҳамчун ҳадия ба Худо пешниҳод кард ва ҳамеша бо намак ҳамчун рамзи ҳифзи аҳд ҳамроҳӣ карда мешавад.

Ибодат 2:1 Ва ҳангоме ки касе хоҳад қурбонии ордӣ барои Худованд тақдим кунад, ҳадияи ӯ аз орди маҳин хоҳад буд; ва бар он равған рехт, ва бар он ладан бимолад;

Қурбӣ барои Худованд бояд аз орди маҳин, равған ва ладан иборат бошад.

1. Вафодории қурбониҳо: Чӣ гуна Худо тавассути ҳадяҳои мо ҷалол меёбад

2. Фаровонӣ ва қурбонӣ: Фаҳмидани моҳияти садақа

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас

мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Матто 6:21 "Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд".

Ибодат 2:2 Ва онро назди писарони Ҳоруни коҳинон хоҳад овард, ва аз он як мушти худро аз орди он, ва аз равғани он, бо тамоми бухури он бигирад; ва коҳин ёдгории онро бар қурбонгоҳ месӯзонад, то ки ҳадияи оташин барои Худованд атри хушбӯй бошад.

Ба коҳин дастур дода мешавад, ки як каф орд, равған, ладан ва чизҳои дигарро барои сӯзондан ҳамчун қурбонии ширин барои Худованд биёрад.

1. Бӯи ширини қурбонӣ: Фаҳмидани қудрати қурбонӣ

2. Муҳимияти риояи дастурҳои Худо дар Ибодат

1. Забур 141:2 - «Дуои ман пеши ту чун бухур, ва болобардории дастҳои ман ҳамчун қурбонии шомгоҳ бошад».

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ибодат 2:3 Ва бақияи қурбонии ордӣ аз они Ҳорун ва писаронаш хоҳад буд; ин муқаддастар аз ҳадияҳои оташин барои Худованд аст.

Қурбонии оташи Худованд бояд ба Ҳорун ва писаронаш дода шавад ва он чизи муқаддас ҳисобида мешавад.

1. Қудсияти ҳадияҳои Худо

2. Аҳамияти Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Юҳанно 4:23-24 - "Аммо соате меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунин одамонро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо рӯҳ аст ва ки ба Ӯ саҷда мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд.

2. 1 Петрус 1:15-16 - «Лекин, чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 2:4 Ва агар ҳадияи қурбонии ордии дар танӯр пухташударо биёварӣ, он бояд кулчаҳои хамиртуруши орди маҳини бо равған омехташуда ё варақҳои фатири бо равған тадҳиншуда бошад.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки ҳадияи фатир ё вафли аз орди маҳин омехташуда бо равған биёранд.

1. Фармони Парвардигор: Тоат ва фидокорӣ

2. Тӯҳфаҳои худро ба Худованд бо дили пок пешкаш мекунем

1. Матто 5:23-24, бинобар ин, агар ту ҳадяи худро дар назди қурбонгоҳ тақдим карда истодай ва дар он ҷо ба ёд овар, ки бародарат аз ту шикоят дорад, ҳадияи худро дар он ҷо пеши қурбонгоҳ гузор ва бирав. Аввал бо бародарат оштӣ кун ва баъд омада туҳфаи худро пешкаш кун.

2. Ибриён 13:15-16, Пас биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо тақдим кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиной накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ибодат 2:5 Ва агар ҳадияи ту қурбонии ордӣ бошад, ки дар табақ пухта мешавад, он бояд аз орди маҳини фатир ва бо равған омехташуда бошад.

Қурбонии гӯштӣ бояд аз орди маҳини бехамиртуруш тайёр карда, бо равған омехта ва дар табақ пухта шавад.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Зиндагии покиза ва покиза

1. Матто 5:48 «Пас, комил бошед, чунон ки Падари шумо, ки дар осмон аст, комил аст».

2. Филиппиён 4:8 «Дар ниҳоят, эй бародарон, ҳар он чи рост аст, ҳар он чи ҳалол аст, ҳар он чи одилона аст, ҳар он чи пок аст, ва ҳар чизи зебост, ва ҳар он чи хушхабар аст; агар ягон фазилат бошад, ва агар ҳамду сано бошад, дар бораи ин чизҳо фикр кунед».

Ибодат 2:6 Онро пора-пора карда, бар он равған рехт: ин қурбонии ордӣ аст.

Худо ба Мӯсо фармуд, ки қурбонии гӯштӣ тайёр кунад ва бар он равған рехт.

1. Қудрати тоъат: қурбонӣ кардан барои Худо

2. Муҳимияти хидмат ба Худо бо қудсият

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Юҳанно 4:23-24 - Аммо замоне меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар Рӯҳ ва дар ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро онҳо ҳамон гуна парастандагоне ҳастанд, ки Падар меҷӯяд. Худо рӯҳ аст ва парастандагони Ӯ бояд дар Рӯҳ ва ростӣ саҷда кунанд.

Ибодат 2:7 Ва агар ҳадияи ту қурбонии ордӣ бошад, ки дар табақ пухта мешавад, он бояд аз орди маҳин бо равған тайёр карда шавад.

Дар ин порча як навъи махсуси қурбонии гӯштӣ тасвир шудааст, ки бояд аз орд ва равған тайёр карда, дар табақ бирён карда шавад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр иҷро кардани фармудаҳои Худо метавонад моро ба Ӯ наздиктар созад.

2. Пешниҳоди нафс: Чӣ тавр қурбонии хоҳишҳои мо метавонад ба ҳадафҳои бузургтар оварда расонад.

1. Матто 7:24-27 - Ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва онҳоро амалӣ мекунад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

Ибодат 2:8 Ва қурбонии ордиро, ки аз ин чизҳо тайёр карда мешавад, барои Худованд биёр; ва ҳангоме ки онро ба коҳин супоранд, вай онро ба қурбонгоҳ меорад.

Худованд амр медиҳад, ки қурбонии гӯштӣ барои коҳин оварда, ба қурбонгоҳ оварда шавад.

1. Қурбонии Худованд: Мо аз Ибодат 2:8 чӣ омӯхта метавонем

2. Итоат ба фармони Худованд: Маънои Ибодат 2:8

1. Ибриён 10:5-7 - "Қурбонӣ ва ҳадияро ту намехостӣ; гӯшҳои Маро кушодай: қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳро талаб накардай. Он гоҳ ман гуфтам: "Инак, ман меоям: дар ҳаҷми китоб он ки дар бораи ман навишта шудааст: "Ман мехоҳам, ки иродаи Туро ба ҷо оварам, эй Худои ман; оре, шариати Ту дар дили ман аст".

2. Румиён 12:1 - «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

Ибодат 2:9 Ва коҳин аз қурбонии ордӣ ёдгории он гирифта, онро бар қурбонгоҳ месӯзонад: ин қурбонии оташин аст, ки атри хуш барои Худованд аст.

Коҳин як қисми қурбонии ордиро ҳамчун ёдгорӣ бигирад ва онро ҳамчун қурбонии писандида барои Худованд бар қурбонгоҳ сӯзонад.

1. Худо мехоҳад қурбонии хушбӯй дошта бошад - Ибодат 2:9

2. Худро ба Худо қурбонӣ мекунем - Румиён 12:1

1. Матто 5:23-24 - Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳари шумо зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

Ибодат 2:10 Ва он чи аз қурбонии ордӣ боқӣ мемонад, аз они Ҳорун ва писаронаш хоҳад буд; ин муқаддастар аз ҳадияҳои оташин барои Худованд аст.

Худо фармудааст, ки як қисми қурбонии ордӣ ба коҳинон ҳамчун қурбонии муқаддас дода шавад.

1. Бо покии Худо шод бошед

2. Каҳонати Масеҳро қадр кунед

1. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

2. Ибриён 8: 1-2 - Ҳоло дар он чизе, ки мо мегӯем, ин аст: мо чунин саркоҳине дорем, ки дар осмон дар тарафи рости тахти Аълоҳазрат нишастааст ва хизматгузор дар ҷойҳои муқаддас аст. , дар хаймаи ҳақиқӣ, ки Худованд барпо кардааст, на одам.

Ибодат 2:11 Ҳеҷ қурбонии ордие, ки шумо барои Худованд меоваред, бо хамиртуруш тайёр карда намешавад, зеро ки на хамиртуруш ва на асалро дар ҳар ҳадияи оташин барои Худованд сӯзонда наметавонед.

Худованд талаб мекунад, ки қурбонӣ бо хамиртуруш ё асал оварда нашавад.

1. Аҳамияти хамиртуруш дар Китоби Муқаддас

2. Маънои паси фармудаҳои Худо

1. Матто 13:33 - Ӯ ба онҳо масали дигаре гуфт; Малакути Осмон ба хамиртуруш монанд аст, ки зане онро гирифта, дар се ченак орд пинҳон кард, то даме ки тамоми хамиртуруш шавад.

2. Малокӣ 3:3 - Ӯ ҳамчун тозакунанда ва поккунандаи нуқра нишаста, банӣ-Левиро пок хоҳад кард, ва онҳоро мисли тилло ва нуқра пок хоҳад кард, то ки онҳо барои Худованд ҳадияи адолатро тақдим кунанд.

Ибодат 2:12 Дар мавриди ҳадияи ҳосили нахуст, шумо онҳоро ба Худованд тақдим кунед, лекин онҳо набояд дар қурбонгоҳ барои маззаи ширин сӯзонда шаванд.

Пешниҳоди ҳосили нахуст бояд ба Худованд тақдим карда шавад, аммо дар қурбонгоҳ сӯзонда нашавад.

1. Муҳимияти пешкаш кардани аввалин меваҳои мо ба Худованд

2. Аҳамияти сӯзонидани нахуства ҳамчун қурбонӣ

1. Такрори Шариат 26:10 - Ва инак, ман аввалин меваҳои заминро овардаам, ки Ту, эй Худованд, ба ман додай.

2. Масалҳо 3: 9-10 - Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол деҳ: Ҳамин тавр анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва прессҳои ту аз шароби нав берун хоҳанд шуд.

Ибодат 2:13 Ва ҳар ҳадияро аз ҳадияи ордии худ бо намак чашид; ва намак аз аҳди Худои худ аз ҳадияи ордии худ кам нашав; бо тамоми ҳадияҳои худ намак тақдим намо.

Ҳама ҳадияҳое, ки ба Худо оварда мешаванд, бояд бо намак пухта шаванд, ки нишонаи аҳди байни Худо ва халқи Ӯст.

1. Намаки аҳд: Фаҳмидани аҳамияти намак дар муносибат бо Худо

2. Қувваи қурбонӣ: Чӣ гуна қурбониҳои мо муносибати моро бо Худо мустаҳкам мекунанд

1. Матто 5:13 "Шумо намаки замин ҳастед; лекин агар намак маззаи худро гум карда бошад, бо кадом роҳ намакин шавад? Минбаъд ин ҳеҷ фоидае надорад, ҷуз он ки бадар ронда шаванд ва зери пои мардон».

2. Марқӯс 9: 49-50 "Зеро ки ҳар кас бо оташ намакин хоҳад шуд, ва ҳар қурбонӣ бо намак намакин хоҳад шуд. Намак хуб аст; лекин агар намак шӯрии худро гум карда бошад, пас шумо онро бо чӣ таъом медиҳед? Дар худ намак доред. , ва бо якдигар сулҳ кунед».

Ибодат 2:14 Ва агар қурбонии ордиро аз нахуствахтаи худ барои Худованд тақдим кунӣ, барои қурбонии ордии нахуства хӯшаҳои сабзи ҷуворимакка дар оташ хушкшуда, ҳатто донаи аз хӯшаҳои пур кӯфташуда тақдим намо.

Худо ба халқи Исроил дастур медиҳад, ки ҳосили аввалини худро ба Ӯ ҳамчун қурбонии гӯштӣ пешкаш кунанд, бо истифода аз ҷуворимаккае, ки дар оташ хушк шуда, аз хӯшаҳои пур кӯфта шудааст.

1. Даъвати Китоби Муқаддас барои пешкаш кардани аввалин меваҳои мо ба Худо

2. Қудрати муаррифии Худо бо беҳтарини мо

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ эҳтиром намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2. Такрори Шариат 16:16-17 - Ҳама писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо . Онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

Ибодат 2:15 Ва бар он равған бимол, ва бар он ладан гузор; ин қурбонии ордӣ аст.

Ин оят ба исроилиён дастур медиҳад, ки қурбонии гӯштӣ бо равған ва ладан пешкаш кунанд.

1. Қурбонии тоъат: Чӣ гуна қурбонии мо ибодат аст

2. Тӯҳфаи мушоракат: Фаҳмидани аҳамияти равған ва ладан дар қурбонии қурбонӣ

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Ибодат 2:16 Ва коҳин ёдгории онро, як қисми ғаллаи кӯфтаи он, ва як қисми равғани онро, бо тамоми бухури он сӯзонд: ин қурбонии оташин барои Худованд аст.

Коҳин бояд як қисми қурбонии ордӣ, як қисми равған ва тамоми ладанро ҳамчун ҳадия барои Худованд сӯзонад.

1. Ҳадяи қурбонӣ: Фаҳмидани аҳамияти қурбонгоҳ

2. Маънои қурбонӣ: Қудрати тоъату итоати Худо

1. Филиппиён 4:18 - Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро гирифтам.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне меваи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем.

Ибодат 3-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ибодат 3:1-5, Худо барои қурбониҳои осоиштагӣ, ки ҳамчун қурбонии мушоракат маълум аст, дастур медиҳад. Ин ҳадияҳо аз ҳайвони пода ё рамаи беайб оварда мешаванд. Шахси қурбонӣ дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ дасти худро бар сари ҳайвон мегузорад. Он гоҳ онро забҳ мекунанд, ва писарони Ҳорун хуни онро ба ҳар тарафи қурбонгоҳ мепошанд.

Сархати 2: Дар Ибодат 3:6-11 идома дода, барои намудҳои гуногуни қурбониҳои осоиштагӣ дастурҳои мушаххас дода шудаанд. Агар аз пода қурбонӣ шавад, ҳайвони нар ё мода, беайб бошад. Агар қурбонии гӯсфанд ё буз аз рама бошад, он низ бояд беайб бошад.

Сархати 3: Дар Ибодат 3:12-17 дастурҳои иловагӣ дар бораи чӣ гуна пешкаш кардани қурбониҳои осоиштагӣ ба Худо оварда шудаанд. Равғанеро, ки дар атрофи баъзе узвҳо, ки гурдаҳо ва пардаи чарбуи ба онҳо часпида буданд, гирифта, бояд ҳамчун накҳати писандидаи Худо бар қурбонгоҳ сӯзонанд. Боқимондаи ҳайвон аз ин қурбониҳои оташин ба Ҳорун ва писаронаш тааллуқ дорад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 3 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба қурбониҳои осоиштагии ҳайвонҳои беайб;
даст ба сари ҳайвон гузоштан; шиносоӣ ва интиқол;
Забҳ кардан дар даромадгоҳи хайма; ба қурбонгоҳ хун пошидан.

Дастурҳои мушаххас оид ба навъҳои гуногуни қурбониҳои осоиштагӣ барои гала ё рама;
Талаботи ҳайвонот бе нуқсон;
Хориҷ кардани чарбуи атрофи гурдаҳо; дар қурбонгоҳ ҳамчун накҳати гуворо фурӯзон.

Ҳиссаи ба Ҳорун ва писаронаш, бақияи ҳайвони қурбонӣ;
Пешниҳоди сулҳ ҳамчун амали мушоракат ва муошират бо Худо хизмат мекунад.

Ин боб ба қоидаҳои марбут ба қурбониҳои сулҳ, ки ҳамчун қурбонии мушоракат дар Исроили қадим маълум аст, тамаркуз мекунад. Худо ба

воситаи Мусо дастур медиҳад, ки ҳайвонҳоеро, ки барои ин қурбониҳо истифода мешаванд, аз рама ё рамаи беайб истифода мебаранд. Шахсе, ки қурбонӣ мекунад, даст ба сари ҳайвон мегузорад, ки рамзи шиносоӣ ва интиқолро ифода мекунад. Писарони Ҳорун онро дар даромадгоҳи хайма забҳ карданд, хуни онро ба ҳар тарафи қурбонгоҳ мепошанд. Барои навъҳои гуногуни қурбониҳои сулҳ дастурҳои мушаххас дода шудаанд ва таъкид мекунанд, ки ба онҳо бояд ҳайвонҳои беайб пешниҳод карда шаванд. Равғанро, ки дар атрофи баъзе узвҳо ҷойгир аст, бояд гирифта, дар қурбонгоҳ сӯзонанд, ки барои Худо бӯи хушбӯй бошад. Боқимондаи ҳайвон ҳиссаи Ҳорун ва писаронаш аз ин қурбониҳои оташин мегардад. Ин ҳадяҳои осоиштагӣ ҳамчун амалҳои мушоракат ва муошират бо Худо хизмат мекунанд ва изҳори миннатдорӣ ва ягонагӣ бо Ӯ мебошанд.

Ибодат 3:1 Ва агар ҳадияи ӯ як қурбонии саломатӣ бошад, агар вай онро аз гала тақдим кунад; хоҳ нар бошад, хоҳ зан, вай бояд ба ҳузури Худованд беайб қурбонӣ кунад.

Ин порча қурбонии сулҳро барои Худованд тасвир мекунад, ки дар он мард ё зани гала бояд беайб оварда шавад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр додан ба Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад

2. Маънои қурбонии сулҳ: Фаҳмидани қурбониҳои Худованд

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Яъқуб 1:2-3 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

Ибодат 3:2 Ва дасти худро бар сари қурбонии худ гузошта, онро дар назди дари хаймаи ҷомеъ бикушад; ва писарони Ҳорун, коҳинон хунро бар қурбонгоҳ гирду атроф пошанд.

Қурбонӣ бояд назди дари хаймаи муқаддас кушта шавад, ва коҳин хуни қурбониро дар атрофи қурбонгоҳ пошад.

1. Маънои қурбонӣ: омӯхтани аҳамияти қурбонӣ дар Ибодат 3.

2. Қувваи хун: чӣ гуна хуни қурбонӣ барои поксозӣ ва муқаддас истифода мешавад.

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Хуруҷ 29:36 - Ва ҳар рӯз як говро барои қурбонии гуноҳ барои кафорат тақдим намо: ва қурбонгоҳро, вақте ки онро кафорат кардай, пок намо, ва онро тадҳин намо, то ки онро тақдис намо.

Ибодат 3:3 Ва ӯ бояд қурбонии осоиштагӣ қурбонии оташин барои Худованд тақдим намояд; фарбеҳе, ки дарунро мепӯшонад, ва тамоми чарбуе ки бар дарун аст,

Худованд талаб мекунад, ки чарбуи қурбонии саломатӣ ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ оварда шавад.

1. Худо мехоҳад қурбонии беҳтарини моро барои Ӯ бирасонад.

2. Худованд интизор аст, ки мо тамоми дили худро ба Ӯ диҳем.

1. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешниҳод кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ба некӣ кардан ва мубодила кардани он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ки ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

Ибодат 3:4 Ва ду гурда, ва чарбуи бар онҳост, ки дар паҳлуҳои паҳлӯҳост, ва гурдаҳои болои ҷигарро бо гурдаҳо бигирад.

Худо ба исроилиён дастур дод, ки ду гурда, чарбу ва говро аз ҳайвони қурбонӣ хориҷ кунанд.

1. Мо бояд омода бошем, ки ҳама чизи аз дастамон меомадаро ба Худо бахшем.

2. Ба дастуроти Худо итоат кардан лозим аст.

1. Филиппиён 2:17 - «Ҳатто агар ман ҳамчун ҳадияи нӯшокӣ бар қурбонии имони шумо рехта шавад ҳам, ман шодам ва бо ҳамаи шумо шодам».

2. Матто 22:37-39 - "Ва ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аст ҳукми бузург ва аввал. Ва дуюмаш писанд меояд: ёри худро мисли худ дӯст бидор».

Ибодат 3:5 Ва писарони Ҳорун онро бар қурбонгоҳ бар қурбонии сӯхтанӣ, ки бар ҳезуми бар оташ аст, сӯзонанд: ин қурбонии оташин аст, ки атри хуш барои Худованд аст.

Писарони Ҳорун бояд қурбонии сӯхтаниро дар қурбонгоҳ сӯзонанд, ҳамчун қурбонии оташи атри хуш барои Худованд.

1. Муҳимияти қурбонӣ кардан барои Худо

2. Мазаи ширини қурбонӣ

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ишаъё 1:11-14 - Қурбониҳои сершумори шумо барои ман чист? мегӯяд Худованд. Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи чорпоён сер шудаам; Ман аз хуни говҳо ва барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам. Вақте ки шумо ба ҳузури ман омадаед, кӣ аз шумо ин поймол кардани судҳои маро

талаб кардааст? Дигар ҳадияҳои беҳуда наоваред; бухур барои ман зишт аст. Моҳи нав ва рӯзи шанбе ва даъвати анҷуманҳо ман ба шарорат ва маҷлиси тантанавӣ тоб оварда наметавонам. Моҳҳои нави ту ва ҷашнҳои таъинкардаи ту, ки ҷонам нафрат дорад; онҳо бар ман бори гарон шудаанд; Ман аз бардошти онҳо хаста шудаам.

Ибодат 3:6 Ва агар қурбонии ӯ барои қурбонии саломатӣ барои Худованд аз рама бошад; Мард ё зан, беайб қурбонӣ кунад.

Қурби осоиштагӣ барои Худованд бояд ҳайвони беайб бошад, хоҳ нари хоҳ мода, аз рама.

1. Зарурати тақдими қурбониҳои комил барои Худованд.

2. Муҳимияти итоаткории беайб ба Худованд.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 10:1 - Шариат танҳо сояи чизҳои нек аст, ки худи воқеиятҳо нестанд. Аз ин сабаб он ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки сол ба сол беохир такрор мешаванд, онҳоеро, ки ба ибодат наздик мешаванд, комил гардонад.

Ибодат 3:7 Агар ӯ барраеро барои қурбонии худ тақдим кунад, бояд ба ҳузури Худованд тақдим намояд.

Барра бояд ба Худованд ҳамчун қурбонӣ оварда шавад.

1. Барраи Худо: Қурбонӣ ва кафорат

2. Зиндагӣ бо итоат ба иродаи Худо

1. Юҳанно 1:29 - Рӯзи дигар ӯ Исоро дид, ки ба сӯи ӯ меояд ва гуфт: «Инак, Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад!

2. Матто 7:21 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

Ибодат 3:8 Ва дасти худро бар сари қурбонии худ гузошта, онро пеши хаймаи ҷомеъ бикушад, ва писарони Ҳорун хуни онро бар қурбонгоҳ гирду атроф пошанд.

Писарони Ҳорун бояд хуни қурбонии қурбониро дар атрофи қурбонгоҳ пошанд, ки қурбонгоҳ кушта ва сари он бар қурбонгоҳ гузошта мешавад.

1. Аҳамияти қурбонии масеҳӣ ва итоаткорӣ

2. Қурбониҳои ибодат ва чӣ гуна онҳо моро ба Худо муттаҳид мекунанд

Салиб-

1. Ибриён 13: 15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр

гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз марҳамати Худо, аз шумо хоҳишмандам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва мувофиқат накунед. ин дунё, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то исбот кунӣ, ки иродаи нек, мақбул ва комили Худо чист».

Ибодат 3:9 Ва ӯ бояд қурбонии осоиштагӣ қурбонии оташин барои Худованд тақдим намояд; чарбуи он ва тамоми сутунро аз сутунмӯҳрааш сахт бигирад; ва чарбуе ки дарунро пӯшонад, ва тамоми чарбуе ки бар дарун аст,

Қурбонии Худованд дар бораи қурбонии осоиштагӣ чарбу, пом ва чарбуеро дар бар мегирад, ки дарунро фаро мегирад.

1. Қурбонӣ: Чӣ тавр ба Худованд писанд ояд

2. Маънои қурбонии осоиштагӣ: Мулоҳиза дар Ибодат

1. Ишаъё 53:10-11 Бо вуҷуди ин иродаи Худованд буд, ки ӯро пахш кунад ва ӯро ба азоб кашад, ва гарчанде ки Худованд ҷони ӯро қурбонии гуноҳ кунад, ӯ насли ӯро дида, рӯзҳои худро дароз хоҳад кард, ва иродаи Худованд дар дасташ обод гардад.

11 Пас аз уқубат кашидан, вай нури ҳаётро дида, қаноат хоҳад кард; бандаи одил Ман бо дониши худ бисьёр касонро сафед карда, гуноҳҳои онҳоро ба дӯш хоҳад гирифт.

2. Ибриён 10:1-4 Шариат танҳо сояи чизҳои нек аст, ки худи воқеиятҳо нестанд. Аз ин сабаб он ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки сол ба сол беохир такрор мешаванд, онҳоеро, ки ба ибодат наздик мешаванд, комил гардонад. 2 Дар акси ҳол, магар пешниҳоди онҳо бас намешуд? Зеро ки ибодаткунандагон як бор пок мешуданд ва дигар барои гуноҳҳои худ гунаҳкор намешуданд. 3 Аммо ин қурбониҳо ҳар сол ёдрас кардани гуноҳҳо мебошанд. 4 Хуни гову бузҳо гуноҳҳоро нест кардан ғайриимкон аст.

Ибодат 3:10 Ва ду гурда ва чарбуеро, ки бар онҳост, ки дар паҳлуҳост, ва гули болои ҷигарро бо гурдаҳо бигирад.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ду гурда, фарбеҳ ва говро аз ҳайвони қурбонӣ хориҷ кунанд.

1. Қудсияти Қурбонӣ: Фаҳмидани аҳамияти Ибодат 3:10

2. Муҳимияти итоаткорӣ: риояи дастурҳои Ибодат 3:10

1. Ибодат 1:3-17 - Дастурҳо дар бораи чӣ гуна қурбонии сӯхтанӣ пешкаш кардан

2. Ибриён 9:13-14 - Қурбонии комили Исо барои инсоният

Ибодат 3:11 Ва коҳин онро бар қурбонгоҳ месӯзонад: он хӯроки қурбонии оташин барои Худованд аст.

Ба коҳин фармон дода шудааст, ки ҳадияи хӯрокие, ки ба Худованд дода мешавад, ҳамчун аломати тақдис дар қурбонгоҳ сӯзонад.

1. Тақдис: Нишонаи вафодорӣ

2. Қувваи қурбонии қурбонӣ

1. Такрори Шариат 12:11 - Қурбониҳои сӯхтании худ ва забҳҳои худ, ва даҳьяки худро, ва ҳадияҳои дастони худ ва ҳадияҳои назри худро ба Худованд тақдим намо.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Ибодат 3:12 Ва агар қурбонии ӯ буз бошад, бигзор онро ба ҳузури Худованд тақдим намояд.

Ин порча аз Ибодат 3:12 тасвир мекунад, ки чӣ тавр бузро ҳамчун қурбонӣ ба Худованд қурбонӣ кардан мумкин аст.

1: Ҳаёти моро ба Худованд қурбонӣ кунед

2: Биёед, фурӯтанона ба ҳузури Худованд биравем

1: Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2: Забур 51:17 - Қурбоние, ки шумо мехоҳед, рӯҳи шикаста аст. Дили шикастаю тавбакардаро рад намекуни Худоё.

Ибодат 3:13 Ва дасти худро бар сари он гузошта, онро пеши хаймаи ҷомеъ бикушад, ва писарони Ҳорун хуни онро бар қурбонгоҳ гирду атроф пошанд.

Писарони Ҳорун бояд дар пеши хаймаи ҷомеъ қурбонӣ кунанд, ва хуни қурбониро дар атрофи қурбонгоҳ пошанд.

1. Қувваи қурбонӣ - Аҳамияти қурбонӣ ба Худо ва қудрати он барои мӯъминон.

2. Аҳамияти пошидани хун - Омӯхтани маънои расми пошидани хун ва чаро он зарур аст.

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Ибодат 3:14 Ва аз он қурбонии худ, яъне ҳадияи оташин барои Худованд тақдим хоҳад кард; фарбеҳе, ки дарунро мепӯшонад, ва тамоми чарбуе ки бар дарун аст,

Қурбонии Худованд бояд чарбуеро, ки дарунро фаро мегирад ва тамоми чарбуи дарунро дар бар гирад.

1. "Аҳамияти фарбеҳ: Тадқиқот дар бораи Ибодат 3:14"

2. "Садо кардан ба Худо: маънои паси қурбонӣ"

1. Филиппиён 4:18 - «Ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам».

2. Масалҳо 3:9-10 - "Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб дарида хоҳад шуд".

Ибодат 3:15 Ва ду гурда ва чарбуеро, ки бар онҳост, ки дар паҳлуҳост, ва гули болои ҷигарро бо гурдаҳо бигирад.

Худованд ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳангоми қурбонӣ гурдаҳо, чарбҳо, говҳо ва ҷигарҳои ҳайвонро хориҷ кунанд.

1. Низоми қурбонии Худованд - Фаҳмидани маънои паси маросимҳо

2. Аҳамияти итоаткорӣ - Татбиқи қонунҳои Ибодат имрӯз

1. Ибриён 9:22 - «Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо нест».

2. Такрори Шариат 12:16 - "Фақат шумо хунро нахӯред; онро мисли об бар замин рехт".

Ибодат 3:16 Ва коҳин онҳоро бар қурбонгоҳ месӯзонад: ин таоми қурбонии оташ аст, ки барои атри ширин оварда мешавад; тамоми чарбу аз они Худованд аст.

Худованд амр медиҳад, ки тамоми чарбуи қурбонии оташинро коҳин дар қурбонгоҳ ҳамчун маззаи хуш барои Худованд сӯзонад.

1. Қурбони тоат: Зиндагӣ бо таслим ба Худо

2. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр шукргузорӣ ба Худо ҳаёти моро тағйир медиҳад

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 116:17 - Ман барои шумо қурбонии шукргузорӣ хоҳам кард ва исми Худовандро бихонам.

Ибодат 3:17 Барои наслҳои шумо дар тамоми манзилҳои шумо қонуни абадӣ хоҳад буд, ки на чарбу нахӯред ва на хун.

Ин порча муҳимияти парҳез аз истеъмоли чарбу хунро ҳамчун як қисми аҳди абадӣ байни Худо ва қавми Ӯ таъкид мекунад.

1. «Парҳӣ аз чарбу хун: паймоне аз ҷониби Худо».

2. "Зиндагӣ бо аҳд: итоат кардан ба аҳкоми Ибодат 3:17"

1. «Зеро ки Ман Худованде ҳастам, ки шуморо аз замини Миср берун меоварам, то Худои шумо бошам; пас, шумо муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам» (Ибодат 11:45).

2. «Ва хун барои шумо нишонае бар хонаҳое хоҳад буд, ки дар он ҷо ҳастед; ва ҳангоме ки хунро бубинам, аз болои шумо хоҳам гузашт, ва вабо бар шумо нахоҳад буд, ки шуморо нобуд созам, вақте ки заминро задам аз Миср» (Хуруҷ 12:13)

Ибодат 4-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ибодат 4:1–12 Худо барои қурбониҳои гуноҳ дастур медиҳад. Ин боб аз баррасии гуноҳҳои ногаҳон содиркардаи коҳини тадҳиншуда оғоз мешавад. Агар коҳин гуноҳ карда, гунаҳкор шавад, вай бояд гови ҷавони беайбро ба даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ биёрад. Коҳин дасташро бар сари гов мегузорад ва пеш аз он ки хуни онро пеш аз пардаи маъбад пошад, ҳафт бор забҳ мекунад.

Сархати 2: Идомаи дар Ибодат 4:13-21, дастурҳои мушаххас оид ба қурбониҳои гуноҳ, ки аз ҷониби тамоми ҷамоати Исроил пешниҳод мешаванд, оварда шудаанд. Агар нохост гуноҳе содир кунанд ва баъдтар дарк кунанд, бояд барзагови ҷавонро барои қурбонӣ назди даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ биёранд. Пирон даст бар сари он мегузоранд ва пеш аз пошидани хунаш ҳафт бор пеш аз парда кушта мешавад.

Параграфи 3: Дар Ибодат 4:22-35 дастурҳои иловагӣ барои қурбонии гуноҳҳои инфиродӣ дар асоси нақшҳои гуногун дар дохили ҷомеа оварда шудаанд. Агар пешво ё ҳоким нохост гуноҳе кунад, онҳо бояд барои қурбонии онҳо бузи беайб биёранд. Ба ҳамин монанд, агар ягон одами оддӣ чунин гуноҳ кунад, онҳо бояд ё бузи мода ё барраи беайб қурбонӣ кунанд. Дар ҳарду ҳолат пас аз даст бар сари он гузоштан ва дар даромадгоҳи хайма забҳ кардан, пеш аз парда ҳафт бор хун мепошанд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 4 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба қурбониҳои гуноҳ барои гуноҳҳои нодида;
Коҳини тадҳиншуда гови ҷавони беайбро меорад;
даст ба сари ҳайвон гузоштан; куштан; пошидани хун.

Дастурҳо барои қурбонии гуноҳ аз ҷониби тамоми ҷамоати Исроил;
Пешниҳоди гови ҷавон дар даромадгоҳи хайма; пирон даст бар сари он гузошта;
Забҳ; пошидани хун дар назди парда.

Дастурҳо оид ба қурбониҳои гуноҳ аз ҷониби роҳбарон ё шахсони оддӣ;
Пешниҳод кардани нарбуз ё мода, мувофиқан, барраи беайб;
даст ба сари ҳайвон гузоштан; куштан; пошидани хун.

Ин боб ба қоидаҳои марбут ба қурбониҳои гуноҳ дар Исроили қадим нигаронида шудааст. Худо тавассути Мусо дар бораи сенарияҳои гуногуне, ки гуноҳҳои ногаҳон содир мешаванд, дастур медиҳад. Коҳини тадҳиншуда, агар дар чунин гуноҳ гунаҳкор бошад, бояд гови ҷавони беайбро ба хаймаи ҷомеъ

биёрад. Дар маҷмӯъ ба ҷамъомад инчунин оид ба қурбонии гуноҳ дастур дода мешавад, ки барзагови ҷавони ба даромадгоҳи хайма овардашуда ва ҷалби пирон. Ғайр аз он, дастурҳои мушаххас барои қурбонии гуноҳҳои инфиродӣ дар асоси нақшҳои гуногун дар дохили пешвоёни ҷомеа ва шахсони оддӣ пешбинӣ шудаанд, ки ҳар кадоми онҳо қурбонии мувофиқи ҳайвонро бидуни нуқсон дарбар мегиранд. Дар ҳар маврид пас аз гузоштани даст ба сари ҳайвон ва забҳ кардани он дар ҷои таъиншуда, дар кафорати ин гуноҳҳои беихтиёр дар назди парда хун мепошанд. Ин қурбониҳои гуноҳ ҳамчун амалҳои тавба ва талаби омурзиш аз Худо барои гуноҳҳои нодониста содиршуда хизмат мекунанд.

Ибодат 4:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба ӯ дастур дод, ки қурбониҳо барои гуноҳҳои нодида гирифта шаванд.

1. Муҳимияти каффорат: Қурбонӣ барои гуноҳҳои нодида

2. Қудрати Каломи Худо: Итоати дастуроти Худованд

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Ҳизқиёл 36:26-27 - Ман ба ту дили нав хоҳам дод ва дар ту рӯҳи нав хоҳам гузошт; Дили сангини туро аз ту дур хоҳам кард ва ба ту дили гӯшт хоҳам дод. Ва Ман Рӯҳи Худро дар шумо мегузорам ва шуморо бармеангезам, ки фармонҳои Маро риоя кунед ва қонунҳои Маро риоя кунед.

Ибодат 4:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: «Агар касе аз рӯи нодонӣ бар зидди яке аз аҳкоми Худованд дар бораи он чи бояд иҷро нашавад, гуноҳ кунад ва бар зидди яке аз онҳо рафтор кунад;

Ин порча дар бораи рӯҳе нақл мекунад, ки бар зидди ягон аҳкоми Худованд гуноҳ мекунад.

1. Муҳимияти итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Файзи Худо барои вақте ки мо хато мекунем

1. Забур 119:11 - Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам.

2. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами золим андешаҳои худро; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ раҳм кунад; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

Ибодат 4:3 Агар коҳини тадҳиншуда мувофиқи гуноҳи қавм гуноҳ кунад; Пас бигзор вай барои гуноҳи худ, ки гуноҳ кардааст, гови ҷавони беайбро барои қурбонии гуноҳ барои Худованд биёрад.

Худованд мефармояд, ки агар коҳин гуноҳ кунад, бояд гови ҷавони беайбро ҳамчун қурбонии гуноҳ ба Худованд биёрад.

1: Исо қурбонии комили мост ва ба мо лозим нест, ки барои гуноҳҳои худ ҳайвонотро назди Худованд оварем.

2: Мо ҳама гунаҳкорем ва қурбонии Исо ягона роҳест, ки аз гуноҳҳои мо фидия дода шавад.

1: Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ибодат 4:4 Ва гӯсоларо ба дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд меорад; ва дасти худро бар сари гӯсола гузошта, говро ба ҳузури Худованд бикушад.

Худованд амр фармуд, ки барзаговро назди дари хаймаи ҷомеъ оварда, ҳамчун қурбонӣ ба ҳузури Худованд забҳ кунанд.

1. "Қурбонӣ: Талаби ишқ"

2. "Зиндагии қурбонӣ: роҳи зиндагӣ"

1. Матто 22:37-40 - "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст дор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюмаш Ба он монанд аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овехта шудааст.

2. Ибриён 13:15-16 - Бинобар ин, биёед ба исми Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро тақдим кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ибодат 4:5 Ва коҳини тадҳиншуда аз хуни гӯсола гирифта, ба хаймаи ҷомеъ меорад;

Коҳин бояд хуни говро ба хаймаи муқаддас биёрад.

1: Муҳимияти қурбонӣ кардан ба Худо тавре ки дар Китоби Муқаддас гуфта шудааст.

2: Аҳамияти риояи фармудаҳои Худованд ва итоаткор будан.

1: Ибриён 13: 15-16, Пас, биёед ба исми Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабҳои худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2:1 Подшоҳон 15:22 Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо мисли он ки ба овози Худованд итоат кардан лаззат мебарад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

Ибодат 4:6 Ва коҳин ангушти худро ба хун тар карда, ба ҳузури Худованд, дар пеши пардаи маъбад ҳафт бор аз хун пошад.

Коҳин бояд ангушти худро ба хуни қурбонӣ тар карда, дар қудс ба ҳузури Худованд ҳафт бор мепошад.

1. Қувваи хун: чӣ гуна қурбонии Масеҳ моро наҷот медиҳад

2. Аҳамияти Ҳафт: Баррасии аҳамияти ин рақам дар Китоби Муқаддас

1. Ибриён 9:12-14 - Хуни Масеҳ барои кафорати абадӣ пошида шуд.

2. Ҳастӣ 4:15 - Худо Қобилро бо аломати интиқом ҳафткарата қайд кард.

Ибодат 4:7 Ва коҳин як қисми хунро бар шохҳои қурбонгоҳи бухур ба ҳузури Худованд, ки дар хаймаи ҷомеъ аст, мемолад; ва тамоми хуни говро ба поёни қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ, ки дар назди дари хаймаи ҷомеъ аст, бирезад.

Ба коҳин дастур дода шудааст, ки як қисми хуни қурбониро бар шохҳои қурбонгоҳи бухури ширин гузорад ва боқимондаи хунро ба поёни қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ, ки дар назди дари хайма аст, бирезад.

1. Аҳамияти хуни қурбонӣ дар Китоби Муқаддас

2. муқаддасоти хайма: макони Худо дар рӯи замин

1. Ибриён 9:22 - "Ва мувофиқи шариат, метавон гуфт, ки ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест".

2. Хуруҷ 29:12 - "Ва аз хуни гӯсола гирифта, бо ангушти худ бар шохҳои қурбонгоҳ бимол, ва тамоми хунро ба қаъри қурбонгоҳ бирез".

Ибодат 4:8 Ва тамоми чарбуи говро барои қурбонии гуноҳ аз он бибарад; фарбеҳе, ки дарунро мепӯшонад, ва тамоми чарбуе ки бар дарун аст,

Гӯзае, ки барои қурбонии гуноҳ қурбонӣ карда мешавад, бояд тамоми чарбуи он гирифта шавад.

1: Гуноҳҳои мо ба воситаи қурбонӣ ба мо маълуманд ва мо бояд тамоми чораҳоро бинем, то онҳоро аз ҳаёти худ дур созем.

2: Мо бояд фарқи возеҳро байни чизи муқаддас ва чизи ғайриқонунӣ муайян кунем ва худро ба кори Худованд бахшем.

1: Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, эй бародарон, ҳар чӣ рост аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, ва чӣ зебост, чӣ қобили таҳсин аст, ва чӣ олиҷаноб аст, ва агар чизе сазовори таъриф аст, фикр кунед. дар бораи ин чизҳо.

2: Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ибодат 4:9 Ва ду гурда, ва чарбуеро, ки бар онҳост, ки дар паҳлуҳост, ва ғӯлачӯби болои ҷигар, бо гурдаҳо, бигзорад,

Дар ин порча аз Ибодат 4:9 дар бораи хориҷ кардани гурдаҳо ва чарбуҳо аз қурбонии ҳайвон сухан меравад.

1. "Қурбонӣ: ҳадяи ҳадя"

2. "Маънои итоаткорӣ дар Аҳди Қадим"

1. Ибриён 10:10, "Ва бо ин ирода, мо ба василаи қурбонии Бадани Исои Масеҳ як бор муқаддас шудаем."

2. Филиппиён 4:18, "Ман музд гирифтам ва ҳатто бештар аз он; Ман ба қадри кофӣ таъмин шудаам, ки алҳол аз Эпафродитус ҳадяҳоеро, ки шумо фиристодаед, қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худоро гирифтам".

Ибодат 4:10 Чунон ки аз гӯсфанди қурбонии саломатӣ бардошта шуд, ва коҳин онҳоро бар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ месӯзонад.

Коҳин бояд қисмҳои аз гӯсфанди қурбонии саломатӣ гирифташударо дар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ сӯзонад.

1. Аҳамияти қурбонӣ: Омӯзиши нақши коҳин дар қурбониҳои қадимӣ

2. Пешниҳоди худ: Маъно ва ҳадафи муқаддасот дар Ибодат

1. Эфсӯсиён 5:2 - Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Ибодат 4:11 Ва пӯсти гӯсола ва тамоми гӯшти вай, бо сар ва пойҳояш, ва ботинаш, ва саргинаш,

Дар ин порча қисмҳои гӯсолае тасвир шудааст, ки бояд ба коҳин ҳамчун қурбонӣ дода шаванд.

1. Муҳим будани омодагӣ ба қурбонӣ ба Худо.

2. Нақшаи муқаддасӣ ва кафорати Худо тавассути системаи қурбонӣ.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ибриён 9:11-15 - Аммо вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои неки омадаистода зоҳир шуд, он гоҳ ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар (бо дастҳо сохта нашудааст, яъне аз ин офариниш нест) як бор ворид шуд. зеро ки ҳама ба ҷойҳои муқаддас на ба воситаи хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки ба воситаи хуни худ, ва ҳамин тавр кафорати абадӣ таъмин мегардад. Зеро, агар хуни бузу гӯсолаҳо ва пошидани одамони нопок бо хокистари гов, барои пок шудани ҷисм муқаддас бошад, пас чӣ қадар зиёдтар Хуни Масеҳ, ки худро ба воситаи Рӯҳи абадӣ беайб ба Худо қурбон кардааст , виҷдони моро аз аъмоли мурда пок кунед, то ба Худои Ҳай хизмат кунед.

Ибодат 4:12 Ҳатто тамоми гӯсоларо берун аз ӯрдугоҳ ба ҷои поке, ки хокистараш рехта мешавад, бурда, варо бар ҳезум дар оташ месӯзонад; дар он ҷое ки хокистар рехт, сӯзонда хоҳад шуд.

Барзагови томро аз бошишгоҳ бароварда, дар ҷои тозае, ки хокистараш рехта мешавад, дар болои ҳезум сӯзондан лозим аст.

1. Қувваи қурбонӣ: омӯзиши Ибодат 4:12

2. Аҳамияти қурбониҳои сӯхтанӣ: Таҳлили Ибодат 4:12

1. Ибриён 13:11-13 - "Зеро ки ҷасади он ҳайвонҳое, ки хуни онҳоро саркоҳин ҳамчун қурбонии гуноҳ ба ҷойҳои муқаддас овардааст, берун аз ӯрдугоҳ сӯзонда мешавад. Бинобар ин Исо низ, то ки мардумро тақдис кунад. бо хуни Худ, берун аз дарвоза уқубат кашидааст, бинобар ин биёед, назди Ӯ, берун аз ӯрдугоҳ биравем, ва маломати Ӯро бар дӯш гирем».

2. Марқӯс 9:43-48 - "Агар дастат туро ба гуноҳ кардан водор созад, онро бибур. Барои ту беҳтар аст, ки ба ҳаёти маъюб даромӣ, аз он ки ду даст дошта бошӣ, ба дӯзах, ба оташе, ки ҳеҷ гоҳ нахоҳад рафт. Хомуш шав, ки кирми онҳо намемирад ва оташ хомӯш намешавад.Ва агар пои ту туро ба гуноҳ водор созад, онро бибур.Барои ту беҳтар аст, ки ланг ба ҳаёт даромӣ, аз он ки ду по дошта бошӣ, ба дӯзах андохта шавӣ. , ба оташе, ки ҳаргиз хомӯш нахоҳад шуд, ки кирми онҳо намемирад ва оташ хомӯш намешавад.Ва агар чашмат туро ба гуноҳ водор созад, онро канда, беҳтар аст, ки бо як чашм ба Малакути Худо даромӣ. , ба ҷои он ки ду чашм дошта бошад, ба оташи дӯзах андохта шаванд, ки кирми онҳо намемирад ва оташ хомӯш намешавад».

Ибодат 4:13 Ва агар тамоми ҷамоати Исроил аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунад, ва он аз назари калисо пинҳон монад, ва онҳо бар зидди ягон аҳкоми Худованд дар бораи корҳое, ки набояд иҷро шавад, рафтор карда бошанд, ва гунаҳкор;

Агар тамоми ҷамоати Исроил аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунад, ва онҳо ягон амри Худовандро вайрон карда бошанд, онҳо гунаҳкор мешаванд.

Беҳтарин

1. А дар бораи аҳамияти риояи фармудаҳои Худо, новобаста аз он ки хурд бошад.

2. А дар бораи окибатхои гунохи беихтиёр ва роххои аз он дур шудан.

Беҳтарин

1. Яъқуб 4:17: "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст".

2. Масалҳо 28:13: «Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, комёб нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт».

Ибодат 4:14 Вақте ки гуноҳе, ки онҳо бар зидди он гуноҳ кардаанд, маълум гардад, он гоҳ ҷамоат бояд барзагови ҷавонро барои гуноҳ қурбонӣ намуда, ба хаймаи ҷомеъ оварад.

Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки як гови ҷавонро ба хаймаи ҷамъомад биёранд, то гуноҳҳои онҳоро кафорат кунанд.

1. Қувваи каффорат: Фаҳмидани аҳамияти қурбонӣ

2. Тавба ва омурзиш: Аҳамияти эътирофи гуноҳи мо

1. Ибриён 10: 4-10 - Зеро мумкин нест, ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кунад.

2. Яъқуб 5:15-16 - Ва дуои имон беморро шифо хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

Ибодат 4:15 Ва пирони ҷамоат дастҳои худро бар сари гов ба ҳузури Худованд гузоранд, ва гов ба ҳузури Худованд кушта хоҳад шуд.

Пирони ҷамоат ба ҳузури Худованд дастҳои худро бар сари гӯсола мегузоранд, ва он гоҳ он гов ба ҳузури Худованд кушта мешавад.

1. Кафолати Худованд: Қурбониҳо дар Аҳди Қадим

2. Нақши пирон: бандагони Худованд

1. Ишаъё 53:6 - Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

Ибодат 4:16 Ва коҳини тадҳиншуда аз хуни гов ба хаймаи ҷомеъ оварад;

Коҳини тадҳиншуда бояд як қисми хуни говро ба хаймаи ҷамъомад орад.

1. Қувваи хун: Нигоҳе ба Ибодат 4:16

2. Тадҳин кардани коҳинон: Омӯзиши Китоби Муқаддас дар бораи Ибодат 4:16

1. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

2. 1 Петрус 1:18-19 - "Азбаски шумо медонед, ки шумо бо чизҳои фосид, мисли нуқра ва тилло, аз гуфтугӯи беҳудаи шумо, ки аз ҷониби падаронатон, ки аз ҷониби падаронатон гирифта шудааст, фидия дода нашудаед; балки бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ, чунон ки барраи беайб ва беайб».

Ибодат 4:17 Ва коҳин ангушти худро ба миқдори хун тар карда, ҳафт бор ба ҳузури Худованд, ҳатто дар пеши парда пошад.

Коҳин бояд ангушти худро ба хуни қурбонии ҳайвон тар карда, онро ба ҳузури Худованд ҳафт бор пошад.

1. Қувваи хуни қурбонӣ: аҳамияти кафорат дар Китоби Муқаддас

2. Фаҳмидани нақши коҳинон: аҳамияти қурбониҳои левизодагон

1. Ибриён 9:11-14 - Хуни Масеҳ ҳамчун қурбонии комил

2. Ишаъё 53:10 - Бандаи ранҷур, ки гуноҳҳои моро ба дӯш мегирад

Ибодат 4:18 Ва ӯ каме хунро бар шохҳои қурбонгоҳе, ки дар хаймаи ҷомеъ аст, ба ҳузури Худованд молад, ва тамоми хунро дар поёни қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ рехт. , ки дар назди дари хаймаи чамъомад.

Хуни қурбонии гуноҳ бояд бар шохҳои қурбонгоҳи хаймаи ҷомеъ гузошта, ба поёни қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ, ки дар назди дари хайма воқеъ аст, рехта шавад.

1. Қудрати Хуни Исо: Чӣ тавр кафорати салиб моро наҷот медиҳад

2. Хаймаи ҷамоат: Дар назди Худо паноҳ ёфтан

1. Ибриён 9:11-12 - «Аммо вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои неки омадаистода зоҳир шуд, он гоҳ ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар (бо дастҳо сохта нашудааст, яъне аз ин офариниш нест) дохил шуд на ба воситаи хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки ба воситаи хуни худ як бор ба муқаддасот дохил мешавад, ва ҳамин тавр кафорати абадӣ таъмин мегардад».

2. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ ҷазое буд, ки ба мо осоиштагӣ овард, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем".

Ибодат 4:19 Ва тамоми чарбуи худро аз вай гирифта, дар қурбонгоҳ месӯзонад.

Қурбонии ҳайвони барои Худованд бояд тамоми чарбуи он дар қурбонгоҳ сӯзонда шавад.

1. Муҳимияти қурбонӣ ба Худованд

2. Аҳамияти равған дар қурбониҳо

1. Ибриён 10:10-14 - Мо ба воситаи қурбонии Бадани Исои Масеҳ як бор муқаддас шудаем.

2. Ишаъё 53:10 - Аммо иродаи Худованд буд, ки ӯро пахш кунад ва ӯро азоб диҳад, ва гарчанде ки Худованд ҷони ӯро қурбонии гуноҳ кунад, ӯ насли ӯро дида, рӯзҳои худро дароз хоҳад кард, ва иродаи Худованд дар дасташ обод гардад.

Ибодат 4:20 Ва бо гӯсола, чунон ки бо гӯсола барои қурбонии гуноҳ карда буд, бо ин хоҳад кард; ва коҳин онҳоро кафорат хоҳад кард, ва он омурзида хоҳад шуд.

Ин порча дар бораи қурбонӣ барои кафорат ва омурзиш сухан меравад.

1. Қувваи кафорат: эътирофи зарурати кафорат

2. Тӯҳфаи омурзиш: Фаҳмидани муҳаббати бечунучарои Худо

1. Ишаъё 43:25 - "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам".

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Ибодат 4:21 Ва гӯсфандро берун аз ӯрдугоҳ бароварда, вайро сӯзонад, чунон ки гови аввалро сӯзонд; ин қурбонии гуноҳ барои ҷамоат аст.

Барзаговро бояд берун аз ӯрдугоҳ бардошта, ҳамчун қурбонии гуноҳ барои ҷамъомад сӯзонданд.

1. Исо: қурбонии ниҳоии гуноҳ

2. Фаҳмидани аҳамияти қурбониҳои гуноҳ

1. Ибриён 9:12-14 - Масеҳ як бор ба ҷойҳои муқаддас дохил шуд, на ба воситаи хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки бо хуни худ ва ҳамин тавр кафорати абадӣ таъмин намуд.

2. Ишаъё 53:5-7 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; азоб бар ӯ буд, ки моро оромӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем.

Ибодат 4:22 Ҳангоме ки ҳоким гуноҳ карда, аз рӯи надонистан бар зидди ягон аҳкоми Худованд Худои худ дар бораи корҳое, ки набояд иҷро шавад, содир карда, гунаҳкор мешавад;

Ҳоким, ки надониста бар зидди аҳкоми Худованд гуноҳ кардааст, гунаҳкор аст.

1. Мо набояд ба аҳкоми Худо сабукфикрона муносибат кунем - Масалҳо 14:12

2. Роҳбарӣ бояд намуна бошад - 1 Петрус 5:3

1. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2. Забур 19:12-14 - Кӣ метавонад хатоҳои ӯро муайян кунад? Маро аз айбҳои ниҳон сафед кун. Бандаи худро низ аз гуноҳҳои худсарона нигоҳ дор; бар ман ҳукмронӣ накунанд! Он гоҳ ман беайб хоҳам буд ва аз гуноҳи бузург пок хоҳам буд.

Ибодат 4:23 Ё гуноҳи вай, ки дар он гуноҳ кардааст, ба ӯ маълум гардад; ӯ қурбонии худро, яъне нари беайб, нари нарбуз, биёрад;

Агар касе гуноҳ кунад ва дарк кунад, бояд барои қурбонии худ як нари беайб биёрад.

1. Барои оштӣ бо Худо тавба муҳим аст.

2. Эътироф кардани гуноҳҳои худ қадами аввалини кафорат аст.

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Забур 31:5 - Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай.

Ибодат 4:24 Ва дасти худро бар сари буз гузошта, онро дар ҷое ки қурбонии сӯхтаниро ба ҳузури Худованд мекушанд, бикушад; ин қурбонии гуноҳ аст.

Қурбонии гуноҳ бояд дар ҳамон ҷое ки қурбонии сӯхтанӣ ба ҳузури Худованд забҳ карда шавад.

1. Аҳамияти қурбонии гуноҳ

2. Оқибатҳои гуноҳи иқрорнашуда

1. Ибодат 6:25-26 - «Ба Ҳорун ва писаронаш сухан ронда, бигӯед: ин аст қонуни қурбонии гуноҳ: қурбонии гуноҳ дар ҷое ки қурбонии сӯхтанӣ забҳ карда мешавад, ба ҳузури Худованд кушта мешавад; Коҳине ки онро барои гуноҳ қурбонӣ мекунад, онро бихӯрад: дар ҷои муқаддас, дар ҳавлии хаймаи ҷомеъ хӯрда хоҳад шуд».

2. Юҳанно 1:29 - «Рӯзи дигар Яҳё Исоро дид, ки назди ӯ меояд ва мегӯяд: «Инак Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад».

Ибодат 4:25 Ва коҳин аз хуни қурбонии гуноҳ бо ангушташ гирифта, бар шохҳои қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бимолад, ва хуни худро дар поёни қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ мерезад.

Ба коҳин лозим аст, ки хуни қурбонии гуноҳро гирифта, ба шохҳои қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ молад ва боқимондаашро ба поён бирезад.

1. Ҷиддии гуноҳ ва кафорати Исо

2. Подшоҳии Худо ва зарурати тавба

1. Ибриён 9:22 - Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

2. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем. Ҳамаи мо гӯсфандони дӯстдоштаамон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

Ибодат 4:26 Ва тамоми чарбуи худро бар қурбонгоҳ ҳамчун чарбуи қурбонии саломатӣ месӯзонад; ва коҳин ӯро барои гуноҳаш кафорат хоҳад кард, ва ба вай омурзида хоҳад шуд.

Равғани қурбонии саломатӣ бояд пурра дар қурбонгоҳ сӯзонда шавад, то гуноҳҳои шахс кафорат карда шавад, ки бахшида мешавад.

1. Қувваи каффорат: баракати омурзиш тавассути қурбонӣ

2. Аҳамияти қурбониҳои осоиштагӣ: ислоҳ кардани Худо тавассути итоаткорӣ

1. Ишаъё 53: 5-6 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд, барои гуноҳҳои мо захмдор шуд: азоби осоиштагии мо бар Ӯ буд; ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем. Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаем; мо ҳар касро ба роҳи худ равона кардаем, ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст».

2. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

Ибодат 4:27 Ва агар касе аз мардуми оддӣ аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунад, дар сурате ки бар зидди ягон аҳкоми Худованд дар бораи корҳое ки набояд иҷро шавад, ба ҷо оварда, гунаҳкор шавад;

Одамони оддӣ метавонанд аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунанд, агар онҳо ягон аҳкоми Худовандро вайрон кунанд.

1. Қувваи ҷоҳилӣ: Чӣ гуна бояд дар ҷоҳилӣ гуноҳро шинохт ва парҳез кард

2. Оқибатҳои надонистан: Чӣ гуна ноогоҳӣ ба гуноҳ мебарад

1. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои онҳоро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, аз онҳо даст кашад, марҳамат меёбад.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои онҳо гуноҳ аст.

Ибодат 4:28 Ва агар гуноҳи вай, ки гуноҳ кардааст, ба ӯ маълум гардад, вай барои гуноҳи худ, ки гуноҳ кардааст, қурбонии худ, як нарбуз, як модаи беайб меорад.

Ин порча аз Ибодат 4:28 қурбонии гуноҳро мефаҳмонад, ки ҳангоми ошкор шудани гуноҳи шахс бояд ба Худованд оварда шавад.

1. Чӣ тавр қурбонии худро ба Худованд овардан мумкин аст: Ибодат 4:28

2. Аҳамияти қурбонии гуноҳ: Он чизе ки мо аз Ибодат 4:28 меомӯзем

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

2. Ишаъё 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту туро аз Худои худ ҷудо кардааст; гуноҳҳои ту чеҳраи ӯро аз ту пинҳон кардааст, то нашунавад.

Ибодат 4:29 Ва дасти худро бар сари қурбонии гуноҳ гузошта, қурбонии гуноҳро дар ҷои қурбонии сӯхтанӣ бикушад.

Қурбонии гуноҳ бояд дар ҷои қурбонии сӯхтанӣ забҳ карда шавад, ва коҳин бояд дасти худро бар сари қурбонии гуноҳ гузорад.

1. Зарурати кафорат - Чӣ гуна кафорат бахшидан ва барқароршавӣ меорад

2. Қувваи қурбонӣ - Чӣ гуна қурбонӣ моро ба Худо наздик мекунад

1. Ишаъё 53:4-5 - Албатта, Ӯ ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт ва ғаму андӯҳҳои моро бардоштааст; Вале мо ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб донистем. Аммо вай барои ҷиноятҳои мо захмӣ шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; Бар ӯ азобе буд, ки ба мо осоиштагӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ибодат 4:30 Ва коҳин аз хуни он бо ангушташ гирифта, бар шохҳои қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бимолад, ва тамоми хуни онро дар қаъри қурбонгоҳ мерезад.

Ба коҳин фармон дода шудааст, ки аз хуни қурбониҳо гирифта, бар шохҳои қурбонгоҳи қурбониҳои сӯхтанӣ бимолад ва тамоми хуни боқимондаро дар поёни қурбонгоҳ бирезад.

1. Аҳамияти хун дар қурбониҳои Аҳди Қадим

2. Аҳамияти қурбонгоҳ дар Аҳди Қадим

1. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

2. Хуруҷ 24:8 - "Ва Мусо хунро гирифта, бар мардум пошида, гуфт: "Инак, хуни аҳде, ки Худованд дар бораи ҳамаи ин суханон бо шумо бастааст".

Ибодат 4:31 Ва тамоми чарбуи онро хоҳад гирифт, чунон ки чарбу аз қурбонии саломатӣ гирифта мешавад; ва коҳин онро бар қурбонгоҳ месӯзонад, то атри хуш барои Худованд бошад; ва коҳин ӯро кафорат хоҳад кард, ва ба вай омурзида хоҳад шуд.

Коҳин тамоми чарбуи қурбонии саломатиро гирифта, ҳамчун қурбонии хушбӯй барои Худованд бар қурбонгоҳ сӯзонд. Ин ҳадя ҳамчун кафорати гунаҳкор амал мекунад ва бахшида мешавад.

1. Қувваи кафорат: Баррасии нақши коҳин дар Ибодат 4:31

2. Бӯи ширини бахшиш: Омӯзиши қурбонии сулҳ дар Ибодат 4:31

1. Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи Хуни Ӯ фидия дорем, ва омурзиши гуноҳҳои мо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ.

2. Ибриён 9:22 - Ва мувофиқи шариат метавон гуфт, ки ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

Ибодат 4:32 Ва агар вай баррае барои қурбонии гуноҳ биёрад, бояд модае беайб биёрад.

Қурбонии барра ҳамчун қурбонии гуноҳ бояд мода ва беайб бошад.

1. Барраи комил: Намунаи қурбонии комили мо

2. Камолӣ дар баробари гуноҳ: лутфу раҳмати Худо

1. Ибриён 9:14 - Чӣ қадар бештар хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ Худро беайб ба Худо қурбон кардааст, виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок мекунад, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

2. 1 Петрус 1:18-19 - чун медонед, ки шумо аз роҳҳои беҳуда, ки аз падарони шумо мерос мондаанд, на бо чизҳои зудвайроншаванда, аз қабили нуқра ё тилло, балки бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ, мисли барраи беайб ё ҷойи.

Ибодат 4:33 Ва дасти худро бар сари қурбонии гуноҳ гузошта, онро барои қурбонии гуноҳ дар ҷое ки қурбонии сӯхтанӣ забҳ мекунанд, бикушад.

Худо фармудааст, ки қурбонии гуноҳ дар ҳамон ҷое, ки қурбонии сӯхтанӣ кушта мешавад, забҳ карда шавад.

1. Зарурати кафорат: Фаҳмидани моҳияти қурбонии гуноҳ

2. Қурбонии ишқ: маънои амиқтар дар қурбонии сӯхтанӣ

1. Румиён 3:24-26 - атои ройгони адолати Худо ба воситаи Исои Масеҳ

2. Ибриён 9:22 - Зарурати қурбонии Исо барои кафорати гуноҳҳои мо

Ибодат 4:34 Ва коҳин аз хуни қурбонии гуноҳ бо ангушташ гирифта, бар шохҳои қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ бимолад, ва тамоми хуни онро дар қаъри қурбонгоҳ мерезад.

Коҳин бояд хуни қурбонии гуноҳро бо ангушташ гирифта, бар шохҳои қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ мемолид, ва он гоҳ тамоми хунро дар қаъри қурбонгоҳ мерезад.

1. Хуни Исо: зарурият ва аҳамияти он

2. Аҳамияти қурбониҳо дар Аҳди Қадим

1. Ибриён 10:4-14 - Фаҳмонед, ки чӣ тавр хуни Исо қурбониҳои Аҳди Қадимро иҷро кард.

2. 1 Петрус 3:18 - Фаҳмонед, ки чӣ тавр қурбонии Исо барои ҳама наҷот оварда.

Ибодат 4:35 Ва тамоми чарбуи онро хоҳад гирифт, чунон ки чарбуи барра аз қурбонии саломатӣ гирифта мешавад; ва коҳин онҳоро бар қурбонгоҳ бар тибқи ҳадияҳои оташин барои Худованд месӯзонад; ва коҳин гуноҳи вайро кафорат хоҳад кард, ва ба вай омурзида хоҳад шуд.

Коҳин бояд тамоми чарбуро аз қурбонии саломатӣ бигирад ва онро ҳамчун қурбонӣ барои Худованд бар қурбонгоҳ сӯзонад. Он гоҳ коҳин гуноҳҳои ӯро кафорат хоҳад кард, ва онҳо бахшида мешаванд.

1. Қувваи кафорат тавассути қурбониҳои қурбонӣ

2. Мағфират ба воситаи тоату тавба

1. Ибриён 9:22 - «Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Ибодат 5-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ибодат 5:1–13, Худо дар бораи гуноҳҳои гуногун ва қурбониҳои гуноҳ барои кафорати онҳо дастур медиҳад. Ин боб аз баррасии ҳолатҳое оғоз мешавад, ки касе ҳамчун шоҳид шаҳодат намедиҳад ё аз чизи нопок огоҳ мешавад, аммо сухан намегӯяд. Дар чунин мавридҳо онҳо гунаҳкоранд ва бояд ба гуноҳи худ иқрор шаванд. Қурбонии гуноҳ аз вазъи иқтисодии шахс вобаста аст ё барра ё буз барои онҳое, ки тавони онро доранд, ё ду кабутар ё кабӯтар барои онҳое, ки имкон надоранд. Агар касе аз ҳад камбағал бошад, ки ҳатто паррандагонро харида наметавонад, онҳо метавонанд даҳьяки эфа орди маҳинро бе равған ё ладан пешкаш кунанд.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 5:14-19, дастурҳои иловагӣ дар бораи гуноҳҳои ногаҳон, ки бар зидди чизҳои муқаддас содир карда мешаванд, ба монанди надониста даст задан ба чизи нопок ё беандешона қасам хӯрдан оварда

шудаанд. Дар ин ҳолат, шахс талаб карда мешавад, ки барои коҳин қурбонии гуноҳро ҳамроҳи қӯчқори беайб аз рама биёрад. Коҳин онҳоро ба воситаи расму оини муқарраршуда кафорат хоҳад кард.

Параграфи 3: Дар Ибодат 5:20-26, дастурҳои иловагӣ оиди қурбониҳои ҷубронпулӣ оварда шудаанд, ки шахсоне, ки бо роҳи фиреб ё дуздӣ ба дигарон ситам кардаанд. Агар касе дар чунин корҳо гуноҳи худро дарк кунад, бояд он чи гирифта шуда буд, бар иловаи панҷяки изофӣ баргардонад ва онро ҳамчун қурбонии ҷиноят ба ҷабрдида пешниҳод намояд. Онҳо ҳамчунин бояд қӯчқори беайбро ҳамчун қурбонии гуноҳ ба коҳин оваранд, ки вай онҳоро ба ҳузури Худо кафорат хоҳад кард.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 5 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба қурбониҳои гуноҳ вобаста ба ҷиноятҳои гуногун;
Муроҷиат кардан ба шаҳодат надодан ё хомӯш мондан дар бораи чизҳои нопок;
Пешниҳодҳои муқарраршуда дар асоси вазъи иқтисодӣ барраҳо, бузҳо, паррандагон, орд.

Дастурҳо оид ба қурбониҳои айб дар бораи гуноҳҳои ногаҳон бар зидди чизҳои муқаддас;
Талаботи овардани қӯчқори беайб дар баробари қурбонии гуноҳ.

Дастурҳо оид ба пешниҳоди ҷубронпулӣ вобаста ба фиреб, дуздӣ;
Барқарор кардани он чизе, ки гирифта шудааст ва иловаи панҷуми иловагӣ;
Пешниҳоди қурбонии ҷиноят ва қӯчқори беайб ҳамчун қурбонии гуноҳ.

Ин боб ба намудҳои гуногуни ҷиноятҳо ва қурбониҳои мувофиқе, ки барои кафорат дар Исроили қадим заруранд, тамаркуз мекунад. Худо ба воситаи Мусо дар бораи ҳолатҳое, ки одамон ба сифати шоҳид шаҳодат намедиҳанд ё дар бораи чизҳои нопоки худ хомӯш мемонанд ва бояд ба гуноҳҳои худ иқрор шаванд, дастур медиҳад. Қурбониҳои барои гуноҳ муқарраршуда вобаста ба вазъи иқтисодии шахс фарқ мекунанд: барраи мода, агар дастрас бошад, буз, ду кабӯтар, агар не, кабутар ва агар ниҳоят камбизоат бошад. Инчунин дар бораи гуноҳҳои ногаҳонӣ, ки бар зидди чизҳои муқаддас содир карда мешаванд, надониста ба чизи нопок ламс кардан ё қасамҳои беандеша барои овардани қӯчқори беайб ва қурбонии гуноҳ талаб карда мешавад, дастурҳо дода шудаанд. Илова бар ин, дар бораи қурбониҳои ҷуброн дастур дода мешавад, вақте ки шахсон дарк мекунанд, ки онҳо бо роҳи фиреб ё дуздӣ ба дигарон ситам кардаанд, онҳо бояд он чи гирифта шудааст, бар иловаи панҷяки иловагиро барқарор кунанд ва ҳам қурбонии гуноҳ ва ҳам қурбонии гуноҳро, ки аз ҳайвонҳои беайб иборат аст, ба назди коҳине, ки аз номи онҳо кафорат мекунад, пешниҳод кунанд. .

Ибодат 5:1 Ва агар касе гуноҳ кунад, ва овози қасамро бишнавад ва шоҳид бошад, хоҳ дида бошад ва хоҳ огоҳ бошад; агар ба забон наоварад, гуноҳашро ба дӯш мегирад.

Ин порча таъкид мекунад, ки шаҳодати бардурӯғ гуноҳ аст ва афроде, ки аз паҳн шудани хабари бардурӯғ огоҳ бошанд, набояд хомӯш бошанд.

1. «Қудрати шоҳидӣ» - Таҳқиқи аҳамияти сухан гуфтан дар баробари дурӯғ.

2. «Масъулияти сукут» - Фаҳмидани паёмадҳои хомӯшӣ ҳангоми огоҳӣ аз дурӯғ.

1. Масалҳо 19:5 - «Шоҳиди бардурӯғ бечазо наmemонад, ва ҳар кӣ дурӯғ мегӯяд, раҳо нахоҳад шуд».

2. Хуруҷ 20:16 - "Бар зидди ёри худ шаҳодати бардурӯғ надиҳед".

Ибодат 5:2 Ё агар ҷон ба ягон чизи нопок бирасад, хоҳ лошаи ҳайвони наҷис бошад, хоҳ лошаи чорвои наҷис, хоҳ лошаи хазандаҳои нопок, ва агар он аз вай пинҳон бошад; вай низ нопок ва гунаҳкор хоҳад буд.

Ин порча муҳокима мекунад, ки чӣ тавр шахс гунаҳкор ва нопок ҳисобида мешавад, агар онҳо бо чизҳои нопок тамос гиранд, ҳатто агар он чизе аз онҳо пинҳон бошад.

1. Ҳазрати Худо: Одил шудан ба воситаи Ӯ

2. Хатари нопокӣ: Огоҳӣ барои парҳезгорӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 5:21 - Ба хотири мо Ӯро гуноҳе сохт, ки гуноҳро намедонист, то ки мо дар Ӯ адолати Худо шавем.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ибодат 5:3 Ё агар вай ба нопокии инсон даст занад, ҳар нопокие, ки одам бо он палид шуда, аз вай пинҳон мешавад; Чун бидонад, гунаҳкор мешавад.

Агар шахс бехабар бошад, ки ба чизи нопок ламс кардааст ва баъд аз он огоҳ мешавад, гунаҳкор мешавад.

1. Муҳимияти донистани он чизе ки мо ламс мекунем - Ибодат 5:3

2. Аз нопокиҳои атрофи мо бедор шавед - Ибодат 5:3

1. Масалҳо 22:3 - Оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад, вале оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад.

2. Эфсӯсиён 5:15-16 - Пас нигоҳ кунед, ки шумо бодиққат рафтор кунед, на ҳамчун аблаҳон, балки ҳамчун хирад, Ва вақтро сарфа кунед, зеро ки айём шарир аст.

Ибодат 5:4 Ё агар касе қасам хӯрда, бо лабони худ қасам хӯрад, ки бадӣ ё некӣ кунад, — ҳар он чи кас бо қасам бигӯяд, ва ин аз вай пӯшида мешавад; Чун бидонад, дар яке аз инҳо гунаҳкор мешавад.

Шахсе, ки надониста савганд хӯрад, хоҳ бадӣ ва хоҳ некӣ, пас аз огаҳ шуданаш, барои ҳарфашон ҷавоб хоҳанд дод.

1. Дар бораи суханони худ бодиққат бошед - Масалҳо 10:19

2. Дар бораи вазъиятҳои худ дар бораи ҳаёт сухан гӯед - Румиён 4:17

1. Масалҳо 10:19 Вақте ки сухан бисёр аст, гуноҳ кам нест, лекин ҳар кӣ лаби худро нигоҳ дорад, оқил аст.

2. Румиён 4:17, чунон ки навишта шудааст: "Ман туро дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон оварда буд, падари халқҳои бисьёр гардондам, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои вуҷуддоштаро ба вуҷуд меорад".

Ибодат 5:5 Ва ҳангоме ки вай дар яке аз ин чизҳо гунаҳкор шавад, иқрор шавад, ки дар ин кор гуноҳ кардааст:

Вақте ки касе гунаҳкор аст, бояд ба Худо иқрор шавад.

1: Гуноҳҳои худро дар назди Худо эътироф кунед - Ибодат 5:5

2: Ба гуноҳи худ иқрор шавед - Ибодат 5:5

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Ибодат 5:6 Ва ӯ қурбонии гуноҳи худро барои гуноҳи худ, ки кардааст, ба Худованд барои қурбонии гуноҳ биёрад: мода аз рама, як барра ё нар бузғола; ва коҳин ӯро барои гуноҳаш кафорат хоҳад кард.

Худованд барои кафорати гуноҳҳои шахс қурбонии қурбониро талаб мекунад.

1. Зарурати қурбонӣ: Фаҳмидани моҳияти каффорат

2. Маънои каффорат: Чаро мо бояд ҷуброн кунем

1. Ишаъё 53:5-6 Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем. Хама мо мисли гусфандон гумрох шудем, хар яки мо ба рохи худ рафтем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Ибриён 9:22 Дар асл, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад ва бе рехтани хун омурзиш нест.

Ибодат 5:7 Ва агар ӯ наметавонад баррае биёрад, бигзор барои гуноҳи худ, ки кардааст, ду сангпутар ё ду чӯҷаи кабӯтарро назди Худованд биёрад; яке барои қурбонии гуноҳ ва дигаре барои қурбонии сӯхтанӣ.

Шахсе, ки барраеро ҳамчун қурбонии гуноҳ оварда наметавонад, имкон дорад, ки ду кабӯтар ё ду чӯҷаи кабӯтарро барои Худованд, яке ҳамчун қурбонии гуноҳ ва дигаре ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ биёрад.

1. Аҳамияти қурбониҳо дар Китоби Муқаддас

2. Аҳамияти тавба дар Китоби Муқаддас

1. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

2. Ишаъё 1:11-17 - Шумораи зиёди қурбониҳои шумо барои ман бо чӣ мақсад аст? мегӯяд Худованд: «Ман пур аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи чорпоён ҳастам; ва аз хуни говҳо, ё барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам.

Ибодат 5:8 Ва онҳоро назди коҳин меорад, ки вай он чиро, ки барои қурбонии гуноҳ аст, пеш аз ҳама пешкаш кунад, ва сари худро аз гарданаш бурад, вале онро пора накунад.

Шахсе бояд ҳайвонеро барои қурбонии гуноҳ назди коҳин биёрад, ва коҳин бояд сари ҳайвонро набурида, онро бурид.

1. Муҳимияти кафорати гуноҳ

2. Рамзи қурбонии гуноҳ

1. Румиён 3:23-25 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

2. Ишаъё 53:5-6 - Ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

Ибодат 5:9 Ва хуни қурбонии гуноҳро бар паҳлӯи қурбонгоҳ пошад; ва хуни боқимонда аз қаъри қурбонгоҳ кӯфта мешавад: ин қурбонии гуноҳ аст.

Ин порча расми қурбонии гуноҳро барои Худо тасвир мекунад, ки дар он хуни қурбонӣ ба паҳлӯи қурбонгоҳ пошида мешавад ва боқимондааш дар поёни он кӯфта мешавад.

1. Қувваи кафорат: Хуни Масеҳ ҳамчун Наҷотдиҳандаи мо

2. Аҳамияти қурбониҳо: Чӣ тавр мо ба Худо шукр мегӯем

1. Ибриён 9:14 - Хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ худро беайб ба Худо тақдим кардааст, виҷдони моро аз аъмоле, ки ба марг мерасонад, боз чӣ қадар пок хоҳад кард?

2. Ишаъё 53:5 - Аммо Ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; Чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар У буд ва аз захмхои У шифо ёфтем.

Ибодат 5:10 Ва дуюмашро мувофиқи тарзе барои қурбонии сӯхтанӣ тақдим хоҳад кард; ва коҳин барои ӯ кафорати гуноҳи ӯро, ки гуноҳ кардааст, хоҳад кард, ва ба вай омурзида хоҳад шуд.

Шахсе, ки гуноҳ кардааст, бояд қурбонии сӯхтанӣ биёрад, то гуноҳашро кафорат кунад ва бахшида шавад.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши қабул ва бахшидан.

2. Арзиши гуноҳ: Фаҳмидани оқибатҳо.

1. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

2. Яъқуб 5:16 - "Айбҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои боҳашамати одами одил фоидаи зиёд дорад".

Ибодат 5:11 Аммо агар ӯ ду сангпутар ё ду чӯҷаи кабӯтарро оварда натавонад, он гоҳ шахси гуноҳкор бояд барои қурбонии худ даҳьяки эфа орди

маҳинро барои қурбонии гуноҳ биёрад; бар он равған намолад, ва бар он бухур нагузорад, зеро ки ин қурбонии гуноҳ аст.

Агар касе ду кабӯтар ё ду чӯҷаи кабутарро барои қурбонии гуноҳ харида натавонад, онҳо метавонанд ба ҷои даҳьяки эфа орди маҳин биёранд, бе равған ва бухур.

1. Қудрати бахшидан дар системаи қурбонӣ - Ибодат 5:11

2. Арзиши фурӯтанӣ ва тавба - Ибодат 5:11

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; Дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Ишаъё 1: 11-15 - "Зиёда аз қурбониҳои шумо барои ман чист? ... Дигар қурбониҳои беҳуда наоваред; бухур барои Ман зишт аст. Моҳҳои нав, шанбеҳо ва даъвати калисоҳо -- Ман наметавонам тоқат кунам ба шарорат ва дидори муқаддас, Моҳҳои нави ту ва базмҳои муъайяни ту ҷонам нафрат дорад; Онҳо барои Ман ранҷанд, аз бардошти онҳо хаста шудаам».

Ибодат 5:12 Он гоҳ онро назди коҳин меорад, ва коҳин як мушт аз он, ҳатто як ёдгории онро гирифта, бар қурбонгоҳ бар тибқи ҳадияҳои оташин барои Худованд сӯзонад; ин гуноҳ аст. ҳадя.

Ин порча дар бораи қурбонии гуноҳ сухан меравад, ки бояд ба коҳин оварда шавад ва дар қурбонгоҳ сӯзонда шавад.

1: Худованд дили фурӯтанеро мехоҳад, ки тавба кунад ва аз гуноҳ рӯй гардонад.

2: Тавбаи ҳақиқӣ қурбонии ғурур ва эътироф кардани гуноҳҳои худро ба Худованд талаб мекунад.

1: Яъқуб 4:6-10 Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад. Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба шайтон муқобилат кунед ва ӯ аз шумо гурезад. Ба Худо наздик шавед, то Ӯ ба шумо наздик шавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок гардон, эй дудилагӣ. Бадбахт бош ва мотам ва гиря кун; бигзор хандаи шумо ба мотам ва шодии шумо ба тира табдил ёбад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2: Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

Ибодат 5:13 Ва коҳин барои вай кафорат хоҳад кард, ки гуноҳашро, ки дар яке аз ин гуноҳҳо кардааст, кафорат кунад, ва ба вай омурзида хоҳад шуд; ва бақияи он ҳамчун қурбонии ордӣ аз они коҳин хоҳад буд.

Коҳин метавонад барои шахсе, ки гуноҳ кардааст, кафорат кунад ва гуноҳаш бахшида мешавад. Қурбонии боқимонда ба коҳин ҳамчун ҳадияи гӯштӣ дода мешавад.

1. Каффорият: Қувваи омурзиш

2. Нақши коҳин дар кафорат

1. Ишаъё 43:25 - Ман ҳам ҳастам, ки гуноҳҳои туро ба хотири Худ пок мекунам ва гуноҳҳои туро ба ёд нахоҳам овард.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Ибодат 5:14 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мӯсо амр дод, ки бо мардум сухан гӯяд, то дар бораи ҷуброни гуноҳҳои нодида дастур диҳад.

1. Зарурати тавба ва ҷуброни гуноҳҳои нодида

2. Муҳимияти ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо ҳангоми қабули қарор

1. Матто 5:23-24 - Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳари шумо зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, агар касе медонад, ки кори неки бояд кунад ва накунад, барои онҳо гуноҳ аст.

Ибодат 5:15 Агар касе гуноҳе кунад, ва аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунад, дар муқаддасоти Худованд; он гоҳ барои гуноҳи худ барои Худованд қӯчқори беайб аз гӯсфанд, бо баҳои ту бо сиқли нуқра, мувофиқи сиқли маъбад, барои қурбонии ҷуръат меорад;

Шахсе ки надониста пеши Худованд гуноҳ кардааст, бояд як қӯчқори беайбро бо пардохти нуқра қурбонии гуноҳ биёрад.

1. Муҳимияти кафорат тавассути қурбониҳои гуноҳ

2. Фаҳмидани гуноҳи ношинос ва оқибатҳои он

1. Матто 5:23-24 - Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳари шумо зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

Ибодат 5:16 Ва зарареро, ки дар чизи муқаддас кардааст, ҷуброн кунад, ва қисми панҷумро ба он илова карда, ба коҳин хоҳад дод; ва коҳин ӯро бо қӯчқори муқаддас кафорати қурбонии гуноҳ, ва он омурзида мешавад.

Ин порча нишон медиҳад, ки чӣ гуна шахсро барои ситам кардани чизи муқаддас бахшидан мумкин аст, бо ислоҳ ва илова кардани қисми панҷуми он ва инчунин ба коҳин додани он, то ки ӯро кафорат кунад.

1. «Каффорият: қурбонӣ барои гуноҳҳои мо»

2. «Осоиш: Ислоҳот тавассути тавба»

Салиб-

1. Матто 5:23-24 - Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳари шумо зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. 2 Қӯринтиён 5:17-18 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, офариниши нав омадааст: кӯҳна рафт, нав дар ин ҷост! Ҳамаи ин аз ҷониби Худост, ки моро ба воситаи Масеҳ бо Худ оштӣ дод ва ба мо хизмати мусолиҳаро ато кард.

Ибодат 5:17 Ва агар ҷони гуноҳ карда, яке аз ин корҳоеро, ки аз рӯи аҳкоми Худованд ба ҷо овардан манъ шудааст, содир кунад; Агарчи намедонад, вай гунаҳкор аст ва гуноҳи худро ба дӯш хоҳад гирифт.

Ин порча таълим медиҳад, ки ҳатто агар касе намедонад, ки онҳо аҳкоми Худоро вайрон мекунанд, онҳо ба ҳар ҳол гунаҳкоранд.

1. Мо барои амалҳои худ ҷавобгарем, ҳатто агар мо аз оқибатҳои ахлоқии онҳо бехабар бошем.

2. Мо наметавонем аз масъулияти худ дар назди Худо пинҳон шавем.

1. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2. Румиён 3:23 - Зеро ки ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд.

Ибодат 5:18 Ва ӯ қӯчқори беайбро аз рама мувофиқи баҳои ту барои қурбонии гуноҳ назди коҳин хоҳад овард; ва коҳин вайро барои надонистанаш, ки дар он хато карда ва нафаҳмида буд, кафорат хоҳад кард, ва ба ӯ омурзида хоҳад шуд.

Қӯчқори беайб бояд ба коҳин ҳамчун қурбонии гуноҳ тақдим карда шавад, ки он барои надонистани шахс кафорат карда, бахшида мешавад.

1. Фаҳмидани кафорат: Омӯзиши қудрати бахшидан дар Ибодат 5:18

2. Баракати оштӣ: Қувваи тавба дар Ибодат 5:18

1. Румиён 3:23-25 - Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба василаи кафорати дар Исои Масеҳ, ки Худо Ӯро ҳамчун кафорат ба воситаи хун, ки бо имон қабул карда шавад.

2. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

Ибодат 5:19 Ин қурбонии гуноҳ аст: вай дар ҳақиқат бар зидди Худованд гуноҳ кардааст.

Ин порча аҳамияти эътироф ва тавба кардани гуноҳҳои худро бар зидди Худо таъкид мекунад.

1: Эътироф кардан лозим аст, то аз ҷониби Худо омурзиш бигирад.

2: Тавба барои рафтан дар роҳи Худо ва дар робитаи дуруст бо Ӯ муҳим аст.

1: Масалҳо 28:13, "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт".

2:1 Юҳанно 1:9, «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Ибодат 6-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ибодат 6:1–7, Худо оиди қурбониҳои ҷиноят дастур медиҳад. Ин боб аз баррасии ҳолатҳое оғоз мешавад, ки касе бо роҳи фиреб ба ҳамсояи худ ё нигоҳ доштани амволи ба онҳо бовар карда, ба муқобили Худованд ҷиноят содир мекунад. Дар чунин мавридҳо аз онҳо талаб карда мешавад, ки пурра ҷуброн кунанд ва панҷяки арзиши онро ҳамчун қурбонии ҷиноят илова кунанд. Онҳо бояд қӯчқори беайбро аз рама ба назди коҳин биёранд, то ки онҳоро кафорат кунад.

Сархати 2: Дар Ибодат 6:8-13 идома дода, дастурҳои мушаххас оид ба қурбониҳои сӯхтанӣ дода мешаванд, ки пайваста дар қурбонгоҳ нигоҳ дошта мешаванд. Оташи қурбонгоҳ набояд ҳеҷ гоҳ хомӯш шавад; онро шабу руз сузон нигох доштан лозим аст. Коҳин вазифадор аст, ки ҳар саҳар ба оташ ҳезум илова кунад ва бар он қурбониҳои сӯхтанӣ гузорад. Ҳама хокистари боқимондаи қурбониҳои сӯхтании қаблӣ бояд берун аз ӯрдугоҳ бурда шавад.

Сархати 3: Дар Ибодат 6:14-23, дастурҳои иловагӣ оид ба ҳадияҳои ордие, ки коҳинон овардаанд, оварда шудаанд. Ин ҳадияҳо муқаддастарин маҳсуб мешаванд ва набояд ҳеҷ кас ба ҷуз Ҳорун ва писарони ӯ дар ҳудуди хайма хӯрад. Қисмати ҳар як ҳадияи ордӣ ҳамчун қисми ёдгорӣ дар қурбонгоҳ сӯзонда мешавад, боқимонда бошад, ба Ҳорун ва писаронаш ҳамчун ҳиссаи муқаррарии ин қурбониҳои оташин тааллуқ дорад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 6 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба ҷуброни қурбониҳои ҷиноят ба иловаи панҷяк;
Талаботи овардани қӯчқори беайб;
Кафолат аз ҷониби коҳин.

Дастурҳо оид ба нигоҳдории доимии қурбониҳои сӯхтанӣ;
Оташи қурбонгоҳ шабу рӯз месӯхт;
Масъулияти коҳинон дар илова кардани ҳезум ва ташкили қурбониҳо;
Тоза кардани хокистари бокимонда берун аз лагерь.

Дастурҳо дар бораи ҳадияҳои ордие, ки коҳинон меоранд;
Аз ҳама муқаддас дониста мешавад; истеъмоли истисноии писарони Ҳорун;
Қисмати ёдгории сӯзон дар қурбонгоҳ; боқимонда ба коҳинон тааллуқ дорад.

Ин боб ба ҷанбаҳои мухталифи марбут ба расмиёти ибодат дар Исроили қадим, аз ҷумла қурбониҳои гуноҳ, нигоҳубини қурбониҳои сӯхтанӣ ва қоидаҳо дар бораи қурбониҳои гандумӣ, ки махсусан аз ҷониби коҳинон оварда шудаанд, тамаркуз мекунад.
Худо ба воситаи Мусо дар бораи ҳолатҳое, ки одамон ба муқобили дигарон ҷиноят содир мекунанд ё ҳамсоягони худро фиреб медиҳанд, дастур медиҳад, ки онҳо бояд пурра ҷуброн карда шаванд ва арзиши иловагии панҷяки

иловагиро ҳамчун қурбонии ҷиноят, ки аз қӯчқори беайб иборат аст, ҷуброн кунанд.
Дастурҳои мушаххас барои нигоҳ доштани қурбониҳои сӯхтании доимӣ дода шудаанд, ки оташи қурбонгоҳ набояд ҳеҷ гоҳ хомӯш нашавад ва масъулият бар дӯши коҳинон аст, ки ҳар саҳар ҳезум илова мекунанд ва мувофиқи он қурбонӣ меоранд.
Илова бар ин, дастурҳо ба ҳадияҳои ордӣ, ки танҳо аз ҷониби коҳинон оварда шудаанд, дахл доранд, ки ин ҳадяҳо муқаддастарин ҳисобида мешаванд ва танҳо дар ҳудуди хайма аз ҷониби писарони Ҳорун истеъмол карда мешаванд. Қисме ҳамчун қурбонии ёдгорӣ сӯзонда мешавад, боқимонда бошад, ҳамчун қисми ҳиссаи муқаррарии онҳо аз ин қурбониҳои ба ҳузури Худо додашуда хизмат мекунад.

Ибодат 6:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо дар бораи қонунҳои қурбониҳои сӯхтанӣ сухан гуфт.

1: Худо ба мо қонунҳое додааст, ки аз рӯи он зиндагӣ кунем ва мо бояд онҳоро эҳтиром кунем.

2: Мо бояд фармудаҳои Худоро гӯш кунем ва ба онҳо итоат кунем.

1: Такрори Шариат 6:2-3 "То ки аз Худованд Худои худ битарс, то тамоми фароизҳо ва аҳкоми Ӯро, ки ман ба ту амр мефармоям, ту ва ба писарат ва писари писарат, дар тамоми айёми умрат риоя намо; ва то рӯзҳои ту дароз шавад».

2: Яъқуб 1:22-23 "Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва нафси худро фиреб дода,. Зеро, агар касе каломро бишнавад, на иҷрокунанда, вай монанди касест, ки каломро бубинад. чеҳраи табиӣ дар шиша».

Ибодат 6:2 Агар ҷони худ гуноҳ карда, бар зидди Худованд гуноҳе кунад, ва ба ёри худ дар он чизе ки барои нигоҳдорӣ ба ӯ супурда шудааст, дурӯғ гӯяд, ё дар шарикӣ, ё дар чизе ки бо зӯроварӣ гирифта шуда бошад, ё ёри худро фиреб дода бошад;

Вақте ки шахсе бар зидди Худо гуноҳ мекунад ва ба ёри худ дурӯғ мегӯяд ё фиреб медиҳад, вай ба муқобили Худованд гуноҳ кардааст.

1. Қувваи васвасаҳо ва оқибатҳои гуноҳ

2. Аҳамияти ростқавлӣ ва эътимоднокӣ

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Ибодат 6:3 Ё он чи гум шудааст, ёфтаед ва дар бораи он дурӯғ мегӯяд ва қасамҳои бардурӯғ мехӯрад; дар яке аз ҳамаи ин корҳое, ки одам мекунад ва дар он гуноҳ мекунад:

Ин оят дар бораи ҷиддияти дурӯғгӯӣ ва паёмадҳои он сухан меравад.

1. Қудрати забон: Чӣ гуна дурӯғ гуфтан ба муносибати мо бо Худо осеб мерасонад

2. Ҳақиқати гуноҳ: Чаро мо бояд барои дурӯғҳои худ тавба кунем

1. Қӯлассиён 3:9 Ба якдигар дурӯғ нагӯед, дар ҳоле ки шумо шахси кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед.

2. Яъқуб 3:6 Ва забон оташ аст, дунёи ноинсофӣ. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда, тамоми баданро доғдор мекунад, тамоми рафти ҳаётро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад.

Ибодат 6:4 Он гоҳ, ки гуноҳ карда ва гунаҳкор аст, он чиро, ки бо зӯроварӣ гирифта буд, ё он чиро, ки бо роҳи фиреб ба даст овардааст, ё он чиро, ки барои нигоҳдорӣ ба ӯ супурда шудааст, ё гумшудаашро бармегардонад. чизе, ки ӯ ёфт,

Шахсе, ки гуноҳ кардааст, бояд он чизеро, ки бо зӯроварӣ, макр ва фиреб гирифта буд, ё чизеро, ки барои нигоҳдорӣ дода шудааст, ё чизи гумшудае, ки ёфта буд, баргардонад.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши раҳо кардани гуноҳҳои мо

2. Баракатҳои тавба: Сафари барқарорсозӣ

1. Ишаъё 1:18 - "Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд буд".

2. Забур 103:12 - «Чун қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст».

Ибодат 6:5 Ё ҳамаи он чизе, ки дар бораи он қасам хӯрдааст; Ӯ онро ба андозаи асосиаш баргардонад, ва як қисми панҷумро ба он илова кунад, ва онро дар рӯзи қурбонии гуноҳаш ба касе бидиҳад.

Дар сурати савганди бардурӯғ гунаҳкор бояд моли дуздидашударо ба маблағи қарзи асосӣ баргардонад ва ба бозгардонидани он як қисми панҷум илова намояд.

1. Гуноҳ оқибатҳо меорад - Ибодат 6:5

2. Шумо он чи мекоред, дарав мекунед - Ғалотиён 6:7–8

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунанд: зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад. Зеро ҳар кӣ барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; лекин ҳар кӣ барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Масалҳо 6:30-31 - Одамон дуздро хор намекунанд, агар ӯ дуздӣ кунад, то ҳангоми гурусна ҷони худро сер кунад; Аммо агар пайдо шавад, ҳафт баробар баргардонад; тамоми дороии хонаи худро хоҳад дод.

Ибодат 6:6 Ва ӯ қурбонии гуноҳи худро барои Худованд, яъне қӯчқори беайбро аз рама, ба қадри ту, барои қурбонии гуноҳ ба коҳин хоҳад оварад;

Қӯчқори беайб бояд ба коҳин ҳамчун қурбонии гуноҳ барои Худованд оварда шавад.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши Ибодат 6:6

2. Аҳамияти қурбонии гуноҳ: Таҳлили Ибодат 6:6

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба одамон гуноҳҳои онҳоро бибахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад: Аммо агар шумо ба одамон гуноҳҳои онҳоро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ибодат 6:7 Ва коҳин ӯро ба ҳузури Худованд кафорат хоҳад кард, ва ба вай барои ҳар коре, ки дар он содир кардааст, омурзида хоҳад шуд.

Коҳин бояд гуноҳи шахсро ба ҳузури Худованд кафорат кунад, ва гуноҳҳои ӯ омурзида мешавад.

1. Қувваи кафорат: Чӣ гуна Худо шикастани моро раҳо мекунад

2. Раҳмат ва лутфи Худо: омурзиши ҳамаи гуноҳҳои мо

1. Румиён 8:1-2 Пас, ҳоло барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест. Зеро ки қонуни Рӯҳи ҳаёт шуморо дар Исои Масеҳ аз қонуни гуноҳ ва мамот озод кардааст.

2. Ишаъё 43:25 Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо ба ёд нахоҳам овард.

Ибодат 6:8 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Фаҳмидани қудрати Каломи Худо

1. Забур 119:105, "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8, "Ин Китоби шариатро ҳамеша дар лабони худ нигоҳ доред; шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ҳама чизеро, ки дар он навишта шудааст, иҷро кунед. Он гоҳ шумо муваффақ ва муваффақ хоҳед шуд".

Ибодат 6:9 Ба Ҳорун ва писаронаш фармон дода, бигӯед: «Қонуни қурбонии сӯхтанӣ ин аст: ин қурбонии сӯхтанӣ аст, зеро тамоми шаб то субҳ бар қурбонгоҳ сӯзонда мешавад, ва оташи қурбонгоҳ дар он.

Ин порча қонуни қурбонии сӯхтаниро тасвир мекунад, ки бояд тамоми шаб то субҳ дар қурбонгоҳ оварда мешуд ва оташи қурбонгоҳ бояд фурӯзон нигоҳ дошта шавад.

1. Муҳимияти қурбонии ҳаёти худ ба Худо ҳамчун қурбонии зинда

2. Аҳамияти оташ дар қурбонии сӯхтанӣ

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Ибодат 6:10 Ва коҳин ҷомаи катони худро дар бар хоҳад кард, ва камари катони худро бар ҷисми худ бипӯшонад, ва хокистареро, ки оташ бо қурбонии сӯхтанӣ бар қурбонгоҳ сӯзондааст, бардошта, онҳоро назди қурбонгоҳ мегузорад. қурбонгоҳ.

Ба коҳин фармон дода шудааст, ки ҳангоми гирифтани хокистари қурбонии сӯхтанӣ ва дар паҳлӯи қурбонгоҳ гузоштан ҷомаи катонӣ ва шими катонӣ ба бар кунад.

1. Аҳамияти зиндагии одилона;

2. Қувваи итоаткорӣ.

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз ҳамаи халқҳои Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ».

2. 1 Юҳанно 3:22 - "Ва ҳар чӣ талаб кунем, аз Ӯ мегирем, зеро мо аҳкоми Ӯро риоя мекунем ва он чи ба Ӯ писанд аст, мекунем".

Ибодат 6:11 Ва ӯ либосҳои худро пӯшида, либосҳои дигар пушонад, ва хокистарро берун аз ӯрдугоҳ ба ҷои пок мебарад.

Худо ба коҳин амр мекунад, ки либосҳояшро пӯшад, либосҳои гуногун бипӯшад ва хокистарро берун аз бошишгоҳ ба ҷои тозае барад.

1. Ҳаёти муқаддас: Аҳамияти либосҳои коҳин дар Ибодат 6:11

2. Қувваи нопокӣ ва зарурати покшавӣ дар Ибодат 6:11

1. Матто 5:48 Пас, комил бошед, чунон ки Падари шумо, ки дар осмон аст, комил аст.

2. 1 Петрус 1:15-16 Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

Ибодат 6:12 Ва оташи қурбонгоҳ дар он фурӯзон хоҳад шуд; Он хомӯш карда намешавад; ва коҳин ҳар саҳар бар он ҳезум сӯзонда, қурбонии сӯхтаниро бар он тартиб медиҳад; ва чарбуи қурбониҳои саломатиро бар он хоҳад сӯзонд.

Ин порча дар бораи сӯхтани оташи доимӣ дар қурбонгоҳ ва ҳадияҳое, ки коҳин бояд кунад, сухан меронад.

1: Худо мехоҳад ибодат ва ҳадияҳои моро ва Ӯ мехоҳад, ки мо дар ҳадияҳои худ устувор бошем.

2: Худованд мехоҳад, ки мо дар ҳадияҳои худ содиқ бошем, чунон ки коҳин бояд дар ҳадияҳои худ вафодор бошад.

1: Юҳанно 4:23-24 - "Аммо соате мерасад, ва ҳоло аст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар Рӯҳ ва ба ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар касонеро меҷӯянд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо Рӯҳ аст, ва онҳое ки саҷда мекунанд Ӯ бояд Ӯро дар рӯҳ ва дар ростӣ парастиш кунад».

2: Ибриён 13: 15-16 - "Пас, ба номи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ибодат 6:13 Оташ ҳамеша бар қурбонгоҳ фурӯзон хоҳад шуд; ҳеҷ гоҳ берун нахоҳад рафт.

Оташи қурбонгоҳ бояд фурӯзон бимонад ва ҳеҷ гоҳ хомӯш нашавад.

1. Аҳамияти фурӯзон нигоҳ доштани оташи имон.

2. Қувваи садоқати абадӣ.

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

Ибодат 6:14 Ва қонуни қурбонии ордӣ ин аст: писарони Ҳорун онро ба ҳузури Худованд, дар пеши қурбонгоҳ тақдим кунанд.

Аз писарони Ҳорун талаб карда мешавад, ки дар қурбонгоҳ барои Худованд қурбонии гӯштӣ пешкаш кунанд.

1. Қурбонии сипос: Шукргузорӣ ба Худованд

2. Қудрати тоъат: Итоати фармудаҳои Худо

1. Филиппиён 4:18 - "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард".

2. Такрори Шариат 28:2 - "Ва ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунед".

Ибодат 6:15 Ва аз он як мушти худ, аз орди қурбонии ордӣ, ва аз равғани он, ва тамоми ладанро, ки бар ҳадияи ордӣ аст, гирифта, бар қурбонгоҳ барои атри хушбӯй бисӯзонад, ҳатто ёдгории он барои Худованд аст.

Ба коҳин фармон дода шудааст, ки аз орд, равған ва ладан аз қурбонии гӯштӣ гирифта, дар қурбонгоҳ ҳамчун ёдгории Худованд сӯзонад.

1. Муҳимияти ёдбудҳо: Дар хотир доштани корҳои неки Худо

2. Нақши коҳин: Иштирок дар қурбонии қурбонӣ

1. Воиз 12:1 Ҳоло Офаридгори худро дар айёми ҷавонии худ ба ёд овар, дар ҳоле ки айёми бад намеояд, ва солҳо наздик намешаванд, вақте ки ту бигӯй: "Ман аз онҳо ҳаловат надорам";

2. Воиз 3:1 Ҳар чизе дар зери осмон вақт ва вақт дорад.

Ибодат 6:16 Ва боқимондаи онро Ҳорун ва писаронаш хоҳанд хӯрд: бо хамиртуруш дар ҷои муқаддас хӯрда шавад; дар ҳавлии хаймаи ҷомеъ бихӯранд.

Қурбонларнинг қолган қисмини Ҳорун ва унинг ўғиллари муқаддас жойда фатир билан ейишлари лозим эди.

1: Мо бояд ҳамеша вақт ҷудо кунем, то Худоро барои неъматҳои ба мо атокардааш шукр гӯем.

2: Муҳим аст, ки масъулиятҳои худро дар назди Худо дарк кунем ва дар иҷрои онҳо боғайрат бошем.

1: Такрори Шариат 8:10-11 10 Вақте ки ту хӯрдай ва сер шудӣ, Худованд Худои худро барои замини некӯе ки ба ту додааст, ҳамду сано хон. 11Эҳтиёт бош, ки Худованд Худои худро фаромӯш накун, аҳком ва ҳукмҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя накунӣ.

2: Ибриён 13:15-16 15 Пас, биёед ҳамеша ба воситаи Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. 16 Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ибодат 6:17 Он набояд бо хамиртуруш пухта шавад. Ман онро ба онҳо барои ҳиссаи онҳо аз ҳадияҳои оташин додаам; он муқаддастар аст, мисли қурбонии гуноҳ ва қурбонии ҷур.

Ин порча мефаҳмонад, ки қурбониҳои оташин барои Худованд набояд бо хамиртуруш оварда шаванд ва онҳо ба мисли қурбониҳои гуноҳ ва гуноҳ муқаддастарин ҳисобида мешаванд.

1. Қудсияти қурбониҳо ба Худо

2. Муҳимияти гӯш кардан ба Ибодат 6:17

1. Матто 5:23-24 - Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳари шумо зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф

мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ибодат 6:18 Ҳамаи мардони писарони Ҳорун аз он бихӯранд. Ин дар наслҳои шумо дар бораи ҳадияҳои оташин барои Худованд ҳукм хоҳад буд: ҳар кӣ ба онҳо ламс мекунад, муқаддас хоҳад буд.

Ин порча дар бораи аҳамияти риояи қонунҳои қурбониҳо ба Худованд сухан меронад.

1. «Қудрати Каломи Худо: Итоат кардан ба аҳкоми Ӯ»

2. "Зиндагии ҷудогона: муқаддасии пайравӣ аз иродаи Худо"

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ба он ҷо фиристодам, муваффақ хоҳад шуд. "

2. Ибриён 10:16 - "Ин аст аҳде, ки Ман баъд аз он рӯзҳо бо онҳо хоҳам баст, мегӯяд Худованд, қонунҳои Худро дар дилҳои онҳо хоҳам гузошт ва дар зеҳни онҳо хоҳам навишт".

Ибодат 6:19 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Дар ин порча муҳокима карда мешавад, ки Худованд бо Мусо дар бораи аҳкоми Худованд сухан меронад.

1: Ба Худованд ва фармонҳои Ӯ итоат кунед

2: Ба овози Худованд гӯш диҳед

1: Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:7-8 - Қавӣ ва далер бошед, натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро Худованд Худои шумо дар ҳар куҷое, ки меравед, бо шумост.

Ибодат 6:20 Ин аст ҳадияи Ҳорун ва писаронаш, ки онро дар рӯзе ки Ӯ тадҳин шавад, ба Худованд тақдим кунанд; як қисми даҳьяки эфа орди маҳин барои ҳадияи ҷовидонӣ, нисфи онро саҳар ва нисфи онро шабона.

Ин порча қурбонии Ҳорун ва писаронашро ба Худованд ҳангоми тадҳиншуда тасвир мекунад. Қурбонӣ даҳяки эфа орди маҳин аст, ки ними саҳар ва нисфи шаб бояд тақдим карда шавад.

1. Қувваи итоат ба иродаи Худо

2. Зебоии хидмат ба Худованд

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Матто 4:19 - Ва ба онҳо гуфт: «Маро пайравӣ кунед, ва ман шуморо сайёди одамон хоҳам кард».

Ибодат 6:21 Он бояд дар табақ бо равған пухта шавад; ва ҳангоме ки пухта мешавад, онро биёр; ва пораҳои пухтаи қурбонии ордиро барои атри гуворо барои Худованд тақдим намо.

Қурбонии гӯштӣ бояд дар табақ бо равған тайёр карда шавад ва пеш аз он ки онро ҳамчун маззаи ширин ба Худованд пешкаш кунанд, пухта шавад.

1. Муҳимияти ҳадияи ширин ба Худованд

2. Қудрати қурбонии чизи арзишманд барои Худованд

1. Филиппиён 4:18 - "Ман ёд гирифтаам, ки дар ҳар вазъият қаноатманд бошам. Ман медонам, ки муҳтоҷ будан чист ва ман медонам, ки фаровонӣ чист. Ман сирри қаноатмандиро дар ҳама чиз омӯхтам. Вазъият, хоҳ серӣ бошад, хоҳ гурусна, хоҳ дар фаровонӣ ва хоҳ камбизоат."

2. Забур 51:17 - «Қурбони ман, эй Худо, рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро Ту, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

Ибодат 6:22 Ва коҳини писарони ӯ, ки ба ҷои ӯ тадҳин шудааст, онро тақдим хоҳад кард: ин барои Худованд ҳукми абадист; он комилан сӯхта хоҳад шуд.

Коҳини писарони Худованд, ки барои иваз кардани ӯ тадҳин шудааст, бояд қурбонии сӯхтаниро барои Худованд ҳамчун қонуни доимӣ тақдим намояд.

1. Муҳимияти итоат ба аҳкоми Худо.

2. Барои Худованд қурбонӣ кардан.

1. Такрори Шариат 10:12-13 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ бо ҳама хизмат намо. Бо дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Юҳанно 15:13 Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад, ки касе ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

Ибодат 6:23 Зеро ки ҳар як қурбонии ордӣ барои коҳин комилан сӯзонда мешавад; онро хӯрдан мумкин нест.

Худо амр медиҳад, ки ҳар як қурбонӣ ба коҳин бояд пурра сӯзонда шавад, ва нахӯрад.

1. Қудсияти Худо ва итоаткории мо: Фаҳмидани аҳкоми Левитиён 6:23

2. Каҳонати Худо: Омӯзиши додани ҳама чиз ба Худо

1. Ишаъё 6:1-8 - рӯъёи Ишаъё дар бораи Худованд дар маъбад

2. Ибриён 13:15 - Биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем.

Ибодат 6:24 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Дар ин боби Ибодат қонунҳо ва қоидаҳо оид ба қурбониҳо ва қурбониҳо ба Худо оварда шудаанд.

Дар ин боби Ибодат қонунҳо ва қоидаҳои Худо оид ба қурбониҳо ва қурбониҳо оварда шудаанд.

1) Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши Ибодат 6

2) Подошҳои қурбонии одилона: Нигоҳе ба Ибодат 6

1) Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2) Ибриён 13:15-16 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки меваи лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд. Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва бо дигарон мубодила кунед, зеро Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ибодат 6:25 Ба Ҳорун ва писаронаш сухан ронда, бигӯед: "Қонуни қурбонии гуноҳ ин аст: қурбонии гуноҳ дар ҷое ки қурбонии сӯхтанӣ забҳ карда мешавад, ба ҳузури Худованд забҳ карда шавад; он муқаддастарин аст".

Қонуни қурбонии гуноҳ ба Ҳорун ва писаронаш дода мешавад, ки дар ҷои қурбонии сӯхтанӣ ба ҳузури Худованд кушта шаванд.

1. Қудси қурбонии гуноҳ

2. Арзиши кафорат

1. Ишаъё 53: 5-6 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд; вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ ҷазое буд, ки ба мо осоиштагӣ овард, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем. Ҳама мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаем. «Мо ҳар касро ба роҳи худ равона кардаем, ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст».

2. Ибриён 10: 1-4 - "Зеро ки шариат ба ҷои шакли ҳақиқии ин воқеиятҳо танҳо сояи чизҳои неки ояндаро дорад, вай ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки ҳамасола ҳамеша пешкаш карда мешаванд, комил гардонад. Вагарна, оё онҳо қурбониро бас намекарданд, зеро ибодаткунандагоне, ки як бор пок шуда буданд, дигар дар бораи гуноҳҳо намефаҳмиданд?Аммо дар ин қурбониҳо ҳар сол ёдоварӣ аз гуноҳҳост. ба хуни гову бузҳо имконнопазир аст, ки гуноҳҳоро нест кунад».

Ибодат 6:26 Коҳине ки онро барои гуноҳ қурбонӣ мекунад, онро бихӯрад: дар ҷои муқаддас, дар ҳавлии хаймаи ҷомеъ хӯрда хоҳад шуд.

Коҳине, ки барои гуноҳҳо қурбонӣ мекунад, бояд онро дар ҷои муқаддасе, ки дар саҳни хаймаи муқаддас аст, бихӯрад.

1. Қувваи кафорат тавассути қурбониҳои қурбонӣ

2. Вазифаи муқаддасот дар ибодат

1. Ишаъё 53:10 - Аммо иродаи Худованд буд, ки ӯро пахш кунад; ӯро ғамгин кардааст; Вақте ки ҷони ӯ барои гуноҳ қурбонӣ мекунад, насли худро хоҳад дид; вай рӯзҳои худро дароз хоҳад кард; иродаи Худованд дар дасти ӯ комёб хоҳад шуд.

2. Ибриён 9:7 - Аммо ба дуюм танҳо саркоҳин меравад, ва ӯ танҳо як маротиба дар як сол, на бидуни гирифтани хун, ки вай барои худ ва барои гуноҳҳои ногаҳонии мардум қурбонӣ мекунад.

Ибодат 6:27 Ҳар он чи ба гӯшти он бирасад, муқаддас хоҳад буд; ва ҳангоме ки аз хуни он бар ҳар либос пошида шавад, он чиро, ки бар он пошида шуда бошад, дар ҷои муқаддас бишӯ.

Худованд мефармояд, ки ҳар шахс ё ашёе, ки бо гӯшти ҳайвони қурбонӣ бархӯрад, муқаддас бошад ва ҳар либосе, ки хуни он пошида мешавад, бояд дар ҷои муқаддас шуста шавад.

1. Қудсияти қурбониҳо: Баррасии аҳамияти қонунҳои Ибодат 6:27

2. Қудсияти хуни қурбонӣ: Фаҳмидани маънои Левит 6:27

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Ибриён 10:19-22 - Пас, эй бародарон, ҷуръат дошта бошед, ки ба муқаддастарин ба воситаи хуни Исо дохил шавед, бо роҳи нав ва зинда, ки Ӯ онро барои мо ба воситаи парда, яъне ба воситаи парда бахшидааст. гӯшт; Ва дорои саркоҳин бар хонаи Худо; Биёед бо дили содиқ бо итминони комили имон наздик шавем, ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисмамон бо оби пок шуста шудааст.

Ибодат 6:28 Аммо зарфи гилин, ки дар он нам карда шуда бошад, шикаста хоҳад шуд; ва агар он дар деги мисин тар карда шавад, ҳам бишӯяд ва ҳам дар об шуста шавад.

Ин оят дар бораи зарфҳои поккунанда ва зарфҳои дар қурбонӣ истифодашаванда сухан меравад.

1. Аҳамияти покӣ ва покӣ дар ҳадияҳое, ки Худо мехоҳад.

2. Зарурати нигоҳ доштани тозагии ҷисмонӣ ва рӯҳонӣ дар ҳаёти мо.

1. Матто 5:8 - Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Ибодат 6:29 Ҳамаи мардони коҳинон аз он бихӯранд: он муқаддас аст.

Ба коҳинони дини исроилӣ фармудаанд, ки аз қурбониҳои муайяне, ки муқаддастарин ҳисобида мешаванд, бихӯранд.

1. Муқаддаси коҳинон - Баррасии талаботи рӯҳонии онҳое, ки барои хидмат ба Худо даъват шудаанд.

2. Қурбонӣ ва қурбонӣ - омӯхтани аҳамияти эҳтироми фармудаҳои Худо ва қурбонии муқаддасот.

1. 2 ба Қӯринтиён 5:21 - Ба хотири мо Ӯро гуноҳе сохт, ки гуноҳро намедонист, то ки мо дар Ӯ адолати Худо шавем.

2. Ибриён 8:3-4 - Зеро ҳар як саркоҳине, ки аз миёни одамон интихоб шудааст, таъин карда мешавад, ки аз номи одамон дар нисбати Худо амал кунад ва барои гуноҳҳо ҳадяҳо ва қурбониҳо пешкаш кунад. Ӯ метавонад бо нодон ва гумроҳон нарм муносибат кунад, зеро худаш заъф аст.

Ибодат 6:30 Ва қурбонии гуноҳро, ки ягон хуни аз он ба хаймаи ҷомеъ барои мусолиҳа кардан дар макони муқаддас оварда шуда бошад, набояд хӯрд; вай дар оташ сӯзонида шавад.

Ҳар як қурбонии гуноҳ, ки хуни қурбониро дар бар мегирад, бояд ба ҷои хӯрдан сӯзонда шавад.

1. Зарурати оштӣ шудан бо Худо

2. Аҳамияти сӯзондани қурбонии гуноҳ

1. Ибриён 9: 13-14 - Зеро, агар хуни говҳо ва бузҳо ва хокистари гове, ки нопокро пошад, барои пок шудани ҷисм муқаддас гардад: Чӣ қадар зиёдтар хуни Масеҳ, ки ба воситаи абадӣ Рӯҳ худро бенуқсон ба Худо тақдим кард, виҷдони худро аз аъмоли мурда пок кунед, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

2. Дониёл 3:27 - Ва мирон, ҳокимон ва мириҳазорон ва машваратчиёни подшоҳ, ки ҷамъ шуда буданд, ин одамонро диданд, ки дар баданашон оташ қуввае надошт ва як мӯйи сари онҳо ҳам тараннум намекард, пальтохо иваз шудаанд, на буи оташ ба болои онхо гузашта буд.

Ибодати 7-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ибодат 7:1–10 Худо оиди қурбонии гуноҳ дастурот медиҳад. Ин боб аз баррасии ҳолатҳое оғоз мешавад, ки ҷубронпулӣ бо сабаби гуноҳ кардан бар зидди Худованд ё амали фиреб ба ҳамсояи худ талаб карда мешавад. Дар ин ҳолат, қурбонии гуноҳ бояд қӯчқори беайб оварда шавад ва бо иловаи панҷяки арзиши он ҷуброн карда шавад. Коҳин қурбониро кафорат мекунад.

Сархати 2: Дар Ибодат 7:11–21 идома дода, дастурҳои мушаххас оид ба қурбонии сулҳ оварда шудаанд. Ин ҳадяҳо амалҳои ихтиёрии шукргузорӣ ва мушоракат бо Худо мебошанд. Агар касе хоҳад қурбонии осоиштагӣ пешкаш кунад, онро ба назди даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ оварда, ба ҳузури Худованд пешкаш мекунанд. Равғанро ҳамчун накҳати хушбӯй дар қурбонгоҳ месӯзонанд, дар ҳоле ки қисмҳои муайяни сина ва рони рост ба Ҳорун ва писаронаш аз ин ҳадияҳо дода мешавад.

Сархати 3: Дар Ибодат 7:22-38 дастурҳои иловагӣ оиди хӯрдани гӯшт ва коркарди хун оварда шудаанд. Худованд мефармояд, ки чарбу хуни ҳеҷ ҳайвонро нахӯранд, ки ин қисмҳо танҳо аз они Ӯст ва ҳар кӣ онро бихӯрад, аз миёни қавмашон маҳв карда мешавад. Илова бар ин, дастурҳо барои тақсим кардани қисмҳои қурбониҳо бо исроилиён ва хориҷиёне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, дода шудаанд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 7 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо барои қурбонии гуноҳ қӯчқори беайб;
Баргардонидан талаб карда мешавад; иловаи панҷум;
Кафолат аз ҷониби коҳин.

Дастурҳо оид ба қурбониҳои осоиштагӣ амалҳои ихтиёрии шукргузорӣ;
Дар даромадгоҳи хайма пешниҳод карда мешавад; сӯхтани чарбу дар қурбонгоҳ;
Ҳорун ва ўғилларига насиблар берилди.

Манъи хӯрдани чарбу ё хун;
Равбу хуне, ки аз они Худост;
Тақсим кардани қисмҳо бо исроилиён ва хориҷиён.

Ин боб ба ҷанбаҳои гуногуни марбут ба навъҳои гуногуни қурбониҳо дар Исроили қадим, аз ҷумла қурбониҳои гуноҳ, қурбониҳои сулҳ ва қоидаҳо оид ба хӯрдани гӯшт тамаркуз мекунад.
Худо ба воситаи Мусо дар бораи ҳолатҳое, ки одамон бар зидди дигарон ҷиноят содир мекунанд ё ҳамсоягони худро фиреб медиҳанд, дастур медиҳад, ки қурбонии гуноҳ аз як қӯчқори беайб иборат аст ва инчунин ҷубронпулӣ ва арзиши иловагии панҷум талаб карда мешавад.
Дастурҳои мушаххас оид ба қурбониҳои сулҳҷӯёнаи ихтиёрӣ дода шудаанд, ки онҳо изҳори шукргузорӣ ва мушоракат бо Худоро пеш аз он ки ба Ӯ тақдим карда шаванд, дар даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад пешниҳод мекунанд. Баъзе қисмҳо ҳамчун накҳати гуворо сӯзонда мешаванд, дар ҳоле ки қисми дигар аз ин қурбониҳо қисми насли писарони Ҳорун мешаванд.
Ғайр аз он, дастурҳо ба маҳдудиятҳои парҳезӣ марбутанд, ки истеъмоли равған ё хуни ҳар як ҳайвонро манъ мекунанд, зеро ин қисмҳо танҳо ба Худо тааллуқ доранд, ки истеъмоли онҳо боиси аз байн рафтани одамон мегардад. Илова бар ин, роҳнамо ба тақсими қисмҳо бо исроилиён ва хориҷиён дар дохили ҷамоати худ ҳамчун ифодаи ягонагӣ дар байни онҳое, ки мувофиқи аҳкоми Худо дар ибодатҳо иштирок мекунанд, баррасӣ мекунанд.

Ибодат 7:1 Шунингдек, айб қурбонлиги тӯғрисидаги қонун ҳам шундай: у энг муқаддасдир.

Қонуни қурбонии гуноҳ муқаддас аст.

1: Қонунҳои Худо ҳамеша одилона ва муқаддасанд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мувофиқи қонунҳои Худо зиндагӣ кунем.

1: Матто 5:17-20 - "Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё анбиёро бекор кунам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад. то он даме ки ҳама чиз ба амал ояд, аз шариат на заррае, на нуқтае намегузарад, бинобар ин ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро сабук карда, ба дигарон низ чунин амалро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, вале ҳар кӣ ба ҷо меоварад, онҳо ва таълим медиҳанд, дар Малакути Осмон бузург номида хоҳанд шуд, зеро ба шумо мегӯям, агар адолати шумо аз шариатдонон ва фарисиён зиёдтар набошад, шумо ҳаргиз ба Малакути Осмон дохил нахоҳед шуд.

2: Яъқуб 2:10-12 - Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоят кунад, вале дар як нукта иҷро накунад, барои ҳамааш ҷавобгар шудааст. Зеро Он ки гуфта буд: "Зино накун" низ гуфтааст: "Қатл накун". Агар шумо зино накунед, балки одамкушӣ кунед, вайронкунандаи шариат шудаед. Ҳамин тавр сухан гӯед ва чунон рафтор кунед, ки онҳо бояд тибқи қонуни озодӣ доварӣ карда шаванд.

Ибодат 7:2 Дар ҷое ки қурбонии сӯхтаниро мекушанд, қурбонии гуноҳро хоҳанд кушт, ва хуни онро бар қурбонгоҳ гирду атроф пошад.

Дар Ибодат 7:2 гуфта шудааст, ки қурбонии гуноҳ бояд дар ҳамон ҷое, ки қурбонии сӯхтанӣ аст, кушта шавад ва хуни он дар атрофи қурбонгоҳ пошида шавад.

1: Исо қурбонии ниҳоӣ аст; Хуни ӯ барои мо рехта шуд ва мо метавонем гуноҳҳои худро бахшида метавонем.

2: Мо метавонем ба воситаи қурбонии Исои Масеҳ гуноҳҳои мо бахшида шаванд ва метавонем аз нав оғоз кунем.

1: Румиён 3:22-25 - Ин адолат ба воситаи имон ба Исои Масеҳ ба ҳамаи имондорон дода мешавад. Байни яҳудӣ ва ғайрияҳудиён фарқияте нест, зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд.

2: Ибриён 10: 11-14 - Ҳар як коҳин ҳар рӯз дар хидмати худ истода, такроран ҳамон қурбониҳо пешкаш мекунад, ки ҳеҷ гоҳ гуноҳҳоро нест карда наметавонанд. Аммо ҳангоме ки Масеҳ барои гуноҳҳо барои ҳамеша як қурбонӣ оварда, ба ямини Худо нишаст ва мунтазир шуд, ки аз он вақт то даме ки душманонаш зери пои Ӯ гузошта шаванд.

Ибодат 7:3 Ва аз он тамоми чарбуи онро тақдим хоҳад кард; пушт ва чарбу, ки дарунро мепӯшонад,

Барои Худо қурбонии чарбуи ҳайвон лозим буд.

1: Худо қурбонии моро бо тамоми дили мо мехоҳад.

2: Худо мехоҳад, ки мо беҳтарини худро ба Ӯ ато кунем.

1: Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2: Матто 6:21 - "Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд."

Ибодат 7:4 Ва ду гурда, ва чарбуеро, ки бар онҳост, ки дар паҳлуҳост, ва ғӯлачаеро, ки болои ҷигар аст, бо гурдаҳо ҷудо мекунад;

Ин порча тавзеҳ медиҳад, ки ду гурда, чарбуи бар онҳо, калла ва ҷигар бояд гирифта шавад.

1. Муҳимияти муқаддасот: Чаро мо бояд қисмҳои нопоки ҳаёти худро аз худ дур кунем.

2. Муқаррароти Худо: Чӣ гуна Худо ба воситаи аҳкоми худ покӣ ва адолатро таъмин мекунад.

1. Матто 5:8 - «Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид».

2. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии

зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат кунед, аммо бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

Ибодат 7:5 Ва коҳин онҳоро бар қурбонгоҳ барои қурбонии оташин барои Худованд месӯзонад: ин қурбонии гуноҳ аст.

Ин порча қурбонии коҳинро тасвир мекунад, ки бояд дар қурбонгоҳ ҳамчун қурбонии оташин барои Худованд сӯзонда шавад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр қурбониҳои мо шифо ва умед меоранд

2. Каҳоният: Даъват ба хидмат ва баракат барои қабул

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

Ибодат 7:6 Ҳар як марди коҳинон аз он бихӯрад: онро дар ҷои муқаддас бихӯранд; он муқаддастарин аст.

Коҳин бояд қурбонии муқаддасро дар ҷои муқаддас бихӯрад.

1: Ба воситаи қурбонии муқаддас мо метавонем ба Худо наздиктар шавем.

2: Хӯрдани қурбонии муқаддас амали муқаддас ва эҳтиром аст.

1: Матто 22:37-38: Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст.

2: Забур 51:17 Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

Ибодат 7:7 Чӣ тавре ки қурбонии гуноҳ аст, қурбонии гуноҳ низ ҳамин тавр аст: барои онҳо як қонун ҳаст: коҳине ки бо он кафорат мекунад, онро соҳиб мешавад.

Қурбонии гуноҳ ва гуноҳ як шариат дорад ва коҳине ки кафорат мекунад, онро қабул мекунад.

1. Муҳимияти риояи қонуни Худо.

2. Кувваи каффорат ва омурзиш.

1. Матто 5:17-18 Фикр накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва пайғамбаронро бекор кунам; Ман на барои аз байн бурдани онҳо, балки барои иҷро кардани онҳо омадаам. Зеро, ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин

гузарад, на заррае, на нуқтае аз Таврот намегузарад, то даме ки ҳама чиз ба амал ояд.

2. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ибодат 7:8 Ва коҳине ки қурбонии сӯхтании ҳар касро тақдим мекунад, ҳатто коҳин пӯсти қурбонии сӯхтание, ки ӯ овардааст, барои худ хоҳад гирифт.

Коҳине ки қурбонии сӯхтанӣ тақдим мекунад, пӯсти қурбониро ҳамчун мукофот мегирад.

1. Худованд бандагони мӯъминашро подош медиҳад.

2. Вафодории коҳин подош мегирад.

1. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошанд, ворисон; ворисони Худо ва ворисони Масеҳ; Агар ин тавр бошад, ки бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ якҷоя ҷалол ёбем.

2. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, лекин ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақири Ӯ сарватдор шавед.

Ибодат 7:9 Ва тамоми қурбонии ордие ки дар танӯр пухта мешавад, ва ҳар он чи дар танӯр ва дар дег пӯшида мешавад, аз они коҳине хоҳад буд, ки онро тақдим мекунад.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки коҳинон бояд ҳама қурбониҳои гӯштро, ки дар танӯр, табақ ва табақ пухта мешаванд, қабул кунанд.

1: Мо бояд дар ҳадияҳои худ ба онҳое ки ба Худо хизмат мекунанд, саховатманд бошем.

2: Вақте ки мо ба Ӯ қурбонӣ меорем, Худо аз мо интизор аст, ки беҳтарини худро бахшем.

1: Эфсӯсиён 4:28 - Касе, ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба ниёзманд бидиҳад.

2: Филиппиён 4:18 - Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чиро, ки аз шумо фиристода шудааст, аз Эпафродитус гирифтам, бӯи хушбӯй ва қурбонии мақбул ва писандидаи Худост.

Ибодат 7:10 Ва ҳар як қурбонии ордӣ, ки бо равған омехта ва хушк аст, бояд ҳамаи писарони Ҳорун яке баробари дигаре дошта бошад.

Ҳамаи писарони Ҳорун дар қурбонии гӯшт, хоҳ бо равған омехта бошад, хоҳ хушк, саҳми баробар доранд.

1. Баробарии ҳама дар назди Худо

2. Баракати ваҳдат дар коҳиният

1. Ғалотиён 3:28 На яҳудӣ вуҷуд дорад, на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад, на озод, на мард ва на зан; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

Ибодат 7:11 Ва ин аст қонуни қурбонии осоиштагӣ, ки вай бояд барои Худованд тақдим кунад.

Ин порча қонунро барои қурбониҳои осоиштагӣ барои Худованд нишон медиҳад.

1. Муҳимияти пешниҳоди сулҳ ба Худованд

2. Итоати риояи қонунҳои Худо

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Қӯлассиён 3:15 - "Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукргузор бошед".

Ибодат 7:12 Агар вай онро барои шукргузорӣ тақдим кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда, ва фатирҳои фатири бо равған омехташуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён.

Ин порча аз Ибодат 7:12 намуди хӯрокеро, ки бояд барои қурбонии шукргузорӣ пешкаш карда шавад, нишон медиҳад.

1. Шукргузорӣ: Аҳамияти шукргузорӣ дар ҳаёти мо

2. Маънои қурбонӣ: Чаро мо ба Худо ҳадя медиҳем

1. Забур 94:2 - "Бо шукрона ба ҳузури Ӯ биёем; Ӯро бо сурудҳои ҳамду сано шодмон кунем!"

2. Қӯлассиён 4:2 - «Дуоро устуворона давом диҳед ва дар он бо шукргузорӣ бедор бошед».

Ибодат 7:13 Ба ғайр аз кулчаҳо, ӯ барои қурбонии худ нони хамиртурушро бо қурбонии шукргузорӣ аз қурбониҳои осоиштагии худ тақдим намояд.

Қурбонии шукргузорӣ бояд ба ғайр аз кулчаҳо нони хамиртурушро дар бар гирад.

1. Шукрона кардан ба қурбонӣ мебарад

2. Қувваи шукргузорӣ

1. Филиппиён 4:6 - «Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед».

2. Забур 107:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббати Ӯ то абад поянда аст».

Ибодат 7:14 Ва аз он яке аз тамоми ҳадияро барои қурбонии баланд барои Худованд тақдим хоҳад кард, ва хуни қурбониҳои саломатӣ аз они коҳин хоҳад буд.

Ин порча қурбонии осмониро ба Худованд аз ҷониби коҳине тасвир мекунад, ки хуни қурбонии сулҳро мепошад.

1. Муҳимияти қурбонӣ барои Худованд

2. Фаҳмидани аҳамияти нақши коҳин дар қурбонӣ

1. Ибриён 13: 15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. Ибодат 1:4 - "Ва ӯ дасти худро бар сари қурбонии сӯхтанӣ бигузорад; ва барои ӯ қабул карда мешавад, ки ӯро кафорат кунад".

Ибодат 7:15 Ва гӯшти қурбонии осоиштагии ӯ барои шукргузорӣ дар ҳамон рӯзе ки қурбонӣ карда мешавад, хӯрда мешавад; то саҳар ҳеҷ як аз онро тарк намекунад.

Гӯшти қурбонии саломатӣ барои шукргузорӣ бояд ҳамон рӯзе, ки қурбонӣ карда мешавад, хӯрда шавад, ва ҳеҷ яке аз он то саҳар намонад.

1. Зиндагӣ бо шукргузорӣ: Тарбияи муносибати шукргузорӣ

2. Қувваи шукргузорӣ: Чаро мо бояд барои неъматҳои Худо шукр гӯем

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед; ба вай шукр гӯед ва номи ӯро ситоиш кунед.

2. Қӯлассиён 3:15-17 - Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, зеро шумо ҳамчун аъзои як бадан ба сулҳ даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор паёми Масеҳ дар миёни шумо ба таври фаровон сокин бошад, вақте ки шумо якдигарро ба воситаи таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳо аз Рӯҳ бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва дар дилҳои худ ба Худоро сурудед. Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Ибодат 7:16 Аммо агар қурбонии ӯ назр ё қурбонии ихтиёрӣ бошад, он бояд дар ҳамон рӯзе, ки қурбонии худро тақдим мекунад, бихӯрад;

Қурбонии назр ё қурбонии ихтиёрӣ бояд дар рӯзи қурбонӣ ва боқимондаи қурбонӣ дар рӯзи дигар хӯрда шавад.

1: Шумо чиро қурбонӣ мекунед?

2: Зиндагӣ бо ҳаёти қурбонӣ

1: Ибриён 13: 15-17 - Ба воситаи Исо, биёед ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано, яъне самари лабҳои худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем.

2: Филиппиён 4:18 - Ман музди пурра гирифтаам ва ғайра; Ман аз Эпафрӯдитус ҳадяҳое, ки фиристодаӣ, қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худоро гирифтаам, хеле сер шудам.

Ибодат 7:17 Аммо боқимондаи гӯшти қурбонӣ дар рӯзи сеюм дар оташ сӯзонда хоҳад шуд.

Гӯшти қурбониро дар рӯзи сеюм сӯзондан лозим аст.

1. Худо мехоҳад, ки мо беҳтарини худро ҳатто дар қурбонии худ ба Ӯ ато кунем.

2. Худовандро гиромӣ бояд кард, на фаромӯш.

1. Матто 22:37-39 - Исо гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ ва Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя

Ибодат 7:18 Ва агар касе аз гӯшти қурбонии осоиштагии ӯ дар рӯзи сеюм тамоман хӯрда шавад, он қабул нахоҳад шуд, ва барои қурбонии он ҳисоб карда намешавад: ин кори зишт хоҳад буд, ва ҷоне ки аз он бихӯрад, гуноҳи ӯро ба дӯш хоҳад гирифт.

Худованд фармудааст, ки агар яке аз гӯшти қурбонии саломатӣ дар рӯзи сеюм хӯрда шавад, қурбонӣ қабул намешавад ва ҳар кӣ онро бихӯрад, гуноҳи худро ба дӯш мегирад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз қурбонии сулҳ дар Ибодат 7:18

2. Қудсияти Худо: Эҳтиром ба аҳкоми Худованд дар Ибодат 7:18

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Румиён 8:7 - "Зеро он фикре, ки дар ҷисм аст, ба Худо душманӣ мекунад, зеро он ба қонуни Худо итоат намекунад; дар ҳақиқат, наметавонад."

Ибодат 7:19 Ва гӯште ки ба ҳар чизи нопок бирасад, нахӯрад; он дар оташ месӯзад, ва ҷисми пок аз он хоҳанд хӯрд.

Гӯшти чизҳои нопок набояд хӯрд ва сӯзонида шавад; танҳо гӯшти чизҳои покро хӯрдан мумкин аст.

1. Худованд моро амр кардааст, ки пок бошем ва аз корҳои нопок парҳез кунем.

2. Худо мехоҳад, ки мо ба марзҳое, ки Ӯ дар робита ба он чизе, ки мо метавонем ва намехӯрем, эҳтиром кунем.

1. 1 Тимотиюс 4:4-5 «Зеро ҳар чизе ки Худо офаридааст, хуб аст ва ҳеҷ чиз набояд рад карда шавад, агар он бо шукргузорӣ қабул карда шавад, зеро он бо каломи Худо ва дуо муқаддас мегардад».

2. Такрори Шариат 14:8-9 "Хук низ наҷис аст; гарчанде ки туёи пора дорад, вай кафан намехӯрад. Гӯшти онҳоро нахӯред ва ба ҷасади онҳо даст нарасонед. Онҳо барои шумо наҷисанд".

Ибодат 7:20 Аммо ҳар кӣ аз гӯшти қурбонии саломатӣ бихӯрад, ва он шахсе ки ба Худованд тааллуқ дорад, дар сурате ки нопокии худ бар вай аст, ҳатто он ҷон аз миёни қавми худ маҳв карда хоҳад шуд.

Хӯрдани гӯшти қурбонии саломатӣ, ки аз они Худованд аст, дар ҳоле ки наҷис аст, боиси аз байн рафтани қавми худ мегардад.

1. Худои мо муқаддас аст: нопок будан чӣ маъно дорад ва чаро он муҳим аст.

2. Пешниҳоди сулҳ: рамзи муносибати мо бо Худо.

1. Забур 24:3-4 Кӣ метавонад ба теппаи Худованд барояд? Ва кӣ метавонад дар ҷои муқаддаси Ӯ биистад? Он ки дастони пок ва дили пок дорад.

2. Ишаъё 5:16 Аммо Худованди Қодири Мутлақ бо адолати худ сарафроз хоҳад шуд, ва Худои муқаддас бо аъмоли одилонаи худ муқаддас хоҳад шуд.

Ибодат 7:21 Ва ҷоне ки ба ҳар чизи нопок, монанди нопокии одам, ё ҳар ҳайвони нопок, ё ҳар чизи палид, даст занад, ва аз гӯшти қурбонии саломатӣ, ки барои Худованд тааллуқ дорад, бихӯрад, он ҷон аз қавми худ бурида хоҳад шуд.

Касе ки ба ягон чизи нопок даст мезанад, ё гӯшти қурбонии саломатиро барои Худованд мехӯрад, аз миёни қавми худ маҳв карда мешавад.

1. Мо бояд дар ибодати худ ба Худованд пок ва муқаддас бошем.

2. Худованд муқаддас аст ва аз мо талаб мекунад, ки дар тамоми ҷанбаҳои ҳаёти мо муқаддас бошем.

1. 1 Петрус 1:14-16 - Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои нодонии пештараи худ мутобиқ нашавед, балки чунон ки Он ки шуморо даъват кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафтори худ муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Шумо муқаддас хоҳад буд, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

2. Матто 5:48 - Пас, шумо бояд комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст.

Ибодат 7:22 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча аз Ибодат 7:22 тафсилот медиҳад, ки Худо ба Мусо дар бораи дастури мушаххас дастур додааст.

1. "Итоати Мусо: Намунае барои ҳама"

2. «Роҳнамоии Худо: Омӯзиши риояи дастурҳои Ӯ»

1. Юҳанно 14:21 - "Ҳар кӣ аҳкоми Маро дорад ва онҳоро риоя мекунад, вай Маро дӯст медорад. Ва ҳар кӣ Маро дӯст медорад, Падари Ман ӯро дӯст хоҳад дошт, ва Ман ӯро дӯст медорам ва Худро ба вай зоҳир хоҳам кард.

2. 2 Таслӯникиён 3:5 - «Бигзор Худованд дилҳои шуморо ба муҳаббати Худо ва устувории Масеҳ равона кунад».

Ибодат 7:23 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: «Ҳеҷ гуна чарбу, гов, гӯсфанд ва буз нахӯред».

Худо ба исроилиён фармуд, ки чарбуи гов, гӯсфанд ва буз нахӯранд.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: Дарсҳо аз Ибодат 7:23

2. Ғизо додани имони мо бо риояи фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 12:15-16 - Шумо метавонед дар ҳар шаҳрҳои худ, мувофиқи баракати Худованд Худои шумо, ки Ӯ ба шумо ато кардааст, забҳ кунед ва гӯшт бихӯред. Наҷис ва пок метавонанд аз он бихӯранд, мисли ҷайрон ва мисли оҳу. Танҳо шумо хунро нахӯред; онро мисли об бар замин рехт.

2. Масалҳо 4:4 - Ӯ маро таълим дод ва ба ман гуфт: Бигзор дили ту суханони маро маҳкам кунад; аҳкоми Маро риоя кунед ва зиндагӣ кунед.

Ибодат 7:24 Ва чарбуи ҳайвони ваҳшӣ, ки аз худ мемирад, ва чарбуи ҳайвони ваҳшие, ки бо ҳайвонҳо дарида шудааст, метавонад барои истифодаи дигар истифода шавад; лекин шумо ҳеҷ гоҳ аз он нахӯред.

Равғани ҳайвоне, ки мурдааст ё аз ҷониби ҳайвони дигар кушта шудааст, метавонад барои мақсадҳои дигар истифода шавад, аммо онро хӯрдан мумкин нест.

1. Қудсияти ҳаёт: Чӣ тавр бояд мувофиқи Каломи Худо зиндагӣ кунем

2. Аҳкоми Худо: Муҳимияти риояи қонунҳои Худо

1. Такрори Шариат 12: 15-16 - "Лекин шумо метавонед дар ҳар шаҳрҳои худ, мувофиқи баракати Худованд Худои шумо, ки Ӯ ба шумо додааст, забҳ кунед ва гӯшт бихӯред. Нопок ва пок метавонад аз он бихӯред, мисли ҷайрон ва мисли оҳу, фақат хунро нахӯред, онро мисли об бар замин рехт».

2. Румиён 14:17 - «Зеро ки Малакути Худо на аз хӯрдану нӯшидан, балки адолат, осоиштагӣ ва шодмонӣ дар Рӯҳулқудс аст».

Ибодат 7:25 Зеро ҳар кӣ чарбуи ҳайвони ваҳширо бихӯрад, ки одамон аз он қурбонии оташинро барои Худованд пешкаш мекунанд, ҳатто ҷоне ки онро мехӯрад, аз миёни қавми худ маҳв карда хоҳад шуд.

Хӯрдани чарбуи қурбонии оташин барои Худованд боиси аз байн рафтани қавми худ мегардад.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо дар итоъат

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

2. Такрори Шариат 28: 15-20 - "Аммо агар шумо ба Худованд Худои худ итоат накунед ва тамоми аҳком ва фармонҳои Ӯро, ки ман имрӯз ба шумо мефармоям, итоат накунед, он гоҳ ҳамаи ин лаънатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид."

Ибодат 7:26 Ва дар ҳеҷ манзили худ ҳеҷ гуна хун нахӯред, хоҳ парранда бошад, хоҳ аз ҳайвони ваҳшӣ.

Дар хонаҳои банӣ-Исроил хӯрдани ҳама гуна хун манъ аст.

1. Қудрати тоъат: Фаҳмидани ва риояи фармудаҳои Худо.

2. Муқаддаси ҳаёт: Чӣ тавр Китоби Муқаддас моро таълим медиҳад, ки ҳаёти ҳайвонотро эҳтиром кунем.

1. Аъмол 15:20, Аммо мо ба онҳо менависем, ки онҳо аз палидҳои бутҳо, аз зино ва аз чизҳои буғишуда ва аз хун худдорӣ мекунанд.

2. Такрори Шариат 12:16, Фақат шумо хунро нахӯред; онро мисли об бар замин рехт.

Ибодат 7:27 Ҳар касе ки хунро мехӯрад, ҳатто он ҷон аз қавми худ маҳв карда мешавад.

Хӯрдани ҳама гуна хун ҳаром аст ва ба азоби Худо оварда мерасонад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ - Ибодат 7:27

2. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо - Ибодат 7:27

1. Аъмол 15:29 - "То ки шумо аз қурбониҳои бутҳо, аз хун, ва аз чизҳои буғишуда ва зино парҳез кунед: агар худро аз он нигоҳ доред, некӣ кунед.

2. Такрори Шариат 12:16 - "Фақат шумо хунро нахӯред; онро ҳамчун об бар замин рехт".

Ибодат 7:28 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо бо Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр пайравӣ кардан ба Каломи Худо баракатҳо меорад

2. Овози Худованд: Омӯзиши гӯш кардани роҳнамоии Худо

1. Забур 37:31 - Қонуни Худои ӯ дар дили ӯ аст; ҳеҷ як қадами ӯ лағжиш нахоҳад шуд.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Ибодат 7:29 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯй: «Ҳар кӣ қурбонии осоиштагии худро барои Худованд забҳ кунад, бояд ҳадияи худро ба Худованд барои қурбонии осоиштагии Худ биёрад».

Ин порча мефаҳмонад, ки онҳое, ки барои Худованд қурбонии осоиштагӣ меоранд, бояд қурбонии худро ба Худованд оваранд.

1. Қурбонии сулҳ - Муҳимияти пешниҳоди беҳтарини худ ба Худованд

2. Садақа ҳамчун ибодат - Нигоҳе ба амали садақа ҳамчун ибодат

1. Филиппиён 4:18 - "Ман пардохти пурра ва бештар аз он гирифтаам. Ман аз Эпафрӯдитус ҳадяҳое, ки фиристодаед, қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худоро гирифтам."

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

Ибодат 7:30 Дастҳои ӯ қурбониҳои оташин барои Худованд оварда, чарбуро бо сина хоҳад овард, то ки сина барои қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбонда шавад.

Ин порча тарзи қурбониро барои Худованд тасвир мекунад: бо дастҳое, ки қурбонии оташ, чарбу ва мавҷро меоранд.

1. Қувваи қурбониҳо: Чӣ тавр мо метавонем садоқатмандиро тавассути ҳадя нишон диҳем

2. Аҳамияти тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худованд

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ба некӣ кардан ва мубодила кардани он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ки ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

Ибодат 7:31 Ва коҳин чарбуро бар қурбонгоҳ месӯзонад, аммо сина аз они Ҳорун ва писаронаш хоҳад буд.

Худо амр медиҳад, ки коҳин чарбуро дар қурбонгоҳ сӯзонад, аммо синаи қурбониро ба коҳин Ҳорун ва писаронаш бидиҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз коҳин Ҳорун дар Ибодат

2. Муҳимияти додан: ҳадияҳои Ибодат 7:31

1. Ибриён 5:1-4 - Фаҳмидани нақши коҳинон

2. Такрори Шариат 12:7 - Пешниҳоди қурбониҳо барои Худованд

Ибодат 7:32 Ва китфи ростро ба коҳин барои қурбонии баланд аз қурбониҳои осоиштагии худ бидиҳед.

Китфи рости қурбонӣ бояд ба коҳин ҳамчун қурбонӣ дода шавад.

1. Қурбонии одилон - Ибодат 7:32

2. Садо кардан ба Худованд - Принсипҳои қурбонӣ дар Ибодат 7:32

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Филиппиён 4:18 - Ман пардохти пурра ва ҳатто бештарро гирифтаам; Ман ба қадри кофӣ таъмин шудаам, зеро аз Эпафродитус ҳадяҳое ки фиристодаед, гирифтам. Онҳо қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худо ҳастанд.

Ибодат 7:33 Дар миёни писарони Ҳорун, ки хуни қурбониҳои саломатӣ ва чарбуро тақдим мекунад, китфи ростро барои худ хоҳад дошт.

Ин порча мефаҳмонад, ки коҳине, ки қурбонии сулҳро пешкаш мекунад, китфи рости қурбониро мегирад.

1. Қудрати қурбонӣ: Чӣ тавр ба Худованд содиқона додан баракат меорад

2. Каҳоният: Ба Худо хизмат кардан ва Ӯро дар назди дигарон муаррифӣ кардан чӣ маъно дорад

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. 1 Петрус 2:5 - Шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед, то ки коҳини муқаддас бошед, то ки ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳонии писандидаи Худо бошед.

Ибодат 7:34 Зеро ки синаи мавҷнок ва китфи баландро аз банӣ-Исроил аз қурбониҳои саломатиашон гирифта, онҳоро ба Ҳоруни коҳин ва ба писаронаш мувофиқи қонуни абадӣ аз миёни фарзандон додаам. аз Исроил.

Худованд амр фармудааст, ки синаи мавҷи ва китфи баланди қурбониҳои осоиштагии банӣ-Исроил ба коҳин Ҳорун ва писарони ӯ ҳамчун фароизи абадӣ дода шавад.

1. Вафодории бепоёни Худованд ба ваъдаҳояш

2. Аҳамияти қурбонии коҳинон дар Исроили қадим

1. Такрори Шариат 10: 8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардорад, дар пеши Худованд истода, ба ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад, то имрӯз .

2. Ибриён 9:11-14 - Аммо вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои неки омадаистода зоҳир шуд, он гоҳ ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар (бо дастҳо сохта нашудааст, яъне аз ин офариниш нест) як бор ворид шуд. зеро ки ҳама ба ҷойҳои муқаддас на ба воситаи хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки ба воситаи хуни худ, ва ҳамин тавр кафорати абадӣ таъмин мегардад.

Ибодат 7:35 Ин аст насиби тадҳини Ҳорун ва тадҳини писарони ӯ, аз ҳадияҳои оташин барои Худованд дар рӯзе ки Ӯ онҳоро барои хизмат ба Худованд дар вазифаи коҳин тақдим намуд;

Ин порча тадҳин шудани Ҳорун ва писаронашро ҳамчун як қисми ҳадияҳои Худованд тасвир мекунад.

1. Қувваи тадҳин: Фаҳмидани аҳамияти баракати Худо

2. Ваъдаҳои фаровонӣ: Чӣ гуна Худо хидмати содиқонаро подош медиҳад

1. Забур 133:2: «Он мисли равғани қиматбаҳо бар сари риш, риши Ҳорун ва бар гиребони ҷомааш мерезад!»

2. Матто 24:45-47: Пас он ғуломи мӯътамад ва доно кист, ки оғояш ӯро бар хизматгорон дар хонааш таъин кардааст, то ба онҳо сари вақт хӯрок диҳад? Хушбахт он бандае, ки оғо ӯро ҳангоми баргаштанаш дар ҳоли ҳамин кор мебинад. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки вайро бар тамоми дороии худ таъин хоҳад кард.

Ибодат 7:36 Онро Худованд амр фармуд, ки ба онҳо аз банӣ-Исроил, дар рӯзе ки онҳоро тадҳин кард, бар тибқи шариат то абад дар наслҳои онҳо дода шавад.

Худо ба исроилиён фармуд, ки дар рӯзе ки онҳоро тадҳин кард, барои Ӯ қурбонӣ кунанд ва ин бояд то абад иҷро шавад.

1. Муҳимияти итоат кардан ба аҳкоми Худо

2. Баракат аз риояи аҳкоми Худо

1. Такрори Шариат 6:2 "Аз Худованд Худои худ битарс, Ӯро ибодат намо, ва ба Ӯ часпида, ба исми Ӯ қасам хӯр."

2. Филиппиён 2:8-9 "Ва чун дар намуди одам пайдо шуда, Худро фурӯтан кард, то ба дараҷаи мамот, ҳатто мамот дар салиб итоат кард. Аз ин рӯ, Худо низ Ӯро сарафроз кард ва ба Ӯ номе дод, ки болотар аз ҳар ном».

Ибодат 7:37 Ин аст қонун дар бораи қурбонии сӯхтанӣ, қурбонии ордӣ, ва қурбонии гуноҳ, ва қурбонии гуноҳ, ва қурбонии тақдисҳо ва қурбонии саломатӣ;

Ин порча қонунҳои қурбониҳо ва қурбониҳои гуногунро, ки бояд ба Худо оварда шаванд, шарҳ медиҳад.

1. Муҳимияти пешниҳоди қурбониҳо ба Худо

2. Қурбонӣ ва итоъат ба Худованд

1. Яъқуб 1:22 - «Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед».

2. Румиён 12:1 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед."

Ибодат 7:38 Ки Худованд ба Мусо дар кӯҳи Сино амр фармуд, дар рӯзе ки ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки ҳадияҳои худро ба Худованд дар биёбони Сино тақдим кунанд.

Ин порча амреро тасвир мекунад, ки Худованд ба Мусо додааст, то ба банӣ-Исроил дастур диҳад, ки дар биёбони Сино қурбониҳои худро ба Худованд тақдим кунанд.

1. Ба Худованд ҳамду сано гӯед: Омӯзиши Ибодат 7:38

2. Қурбонӣ: Бархӯрди ҳамаҷониба ба ибодат дар Ибодат 7:38

1. Такрори Шариат 12:5-7 - Дастурҳои Худо дар бораи қурбонӣ ба Ӯ

2. Ибриён 13:15-16 - Пешниҳоди қурбониҳои рӯҳонӣ ба Худованд дар ҳамду сано ва шукргузорӣ.

Ибодат 8-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ибодат 8:1-13, Худо ба Мусо амр медиҳад, ки Ҳорун ва писарони ӯро ба коҳинон тақдис кунад. Мусо тамоми ҷамоатро дар даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад ҷамъ карда, Ҳорун ва писаронашро бо об мешӯяд. Сипас ӯ ба Ҳорун либоси муқаддас мепӯшонад, ӯро бо равған тадҳин мекунад ва бо пешниҳоди қурбониҳои гуногун тақдис мекунад. Мусо инчунин хайма ва асбобҳои онро бо равған тадҳин мекунад, то онҳоро тақдис кунад.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 8:14-30, Мусо дастурҳои иловагиро оид ба тақдис кардани Ҳорун ва писаронаш иҷро мекунад. Ӯ барзаговро ҳамчун қурбонии гуноҳ ва қӯчқорро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ барои онҳо меорад. Хуни ин қурбониҳо ба қурбонгоҳ пошида мешавад, дар ҳоле ки қисмҳои муайяни онҳо ба гӯшҳои рост, ангуштони рост ва ангуштони калони пойҳои рост гузошта мешаванд, то рамзи бахшидани онҳо ба хизмати Худо бошад.

Сархати 3: Дар Ибодат 8:31-36 Мусо ба Ҳорун ва писаронаш дар бораи масъулиятҳои онҳо ҳамчун коҳинон дастур медиҳад. Онҳо бояд ҳафт рӯз дар даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад бимонанд ва расму оинҳои муқаддасро иҷро кунанд. Дар ин муддат онҳо набояд ягон кори дигарро тарк кунанд ё анҷом диҳанд, балки танҳо ба иҷрои вазифаҳои рӯҳонии худ мувофиқи аҳкоми Худо таваҷҷӯҳ кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 8 пешниҳод мекунад:
Фармон дод, ки Ҳорун ва писаронашро ба коҳинон тақдис кунанд;
Ҷамъоварии ҷамъомад; шустан; либоси муқаддас пӯшидан;
Тадҳин бо равған; қурбонӣ кардан; хаймаи тадҳиншуда.

Дастурҳо оид ба тақдиси минбаъдаи Ҳорун ва писарони ӯ;
Қурбонии гуноҳ (гӯсола) ва қурбонии сӯхтанӣ (қӯчқор) овардан;
пошидани хун; гузоштани қисмҳо дар гӯшҳо, ангуштони калон, ангуштони калон.

Дастурҳо дар бораи ӯҳдадориҳои коҳинон;
Ҳафт рӯз дар даромадгоҳи хайма мондан;
Иҷрои расму оинҳо бидуни тарк кардан ё ба кори дигар машғул шудан.

Ин боб ба раванди тақдис кардани Ҳорун ва писарони ӯ ҳамчун коҳин дар назди Худо дар Исроили қадим нигаронида шудааст.
Худо ба Мӯсо амр медиҳад, ки тамоми ҷамоатро дар назди даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад ҷамъ оварад, ки дар он ҷо Ҳорун ва писаронашро пеш аз он

ки Ҳорунро либоси муқаддас пӯшонад, бо об мешӯяд. Онҳоро Мусо бо равған тадҳин мекунад ва сипас барои тақдис кардани онҳо қурбониҳои гуногун меоранд.
Дар бораи қурбониҳои иловагӣ, ки Мусо овардааст, қурбонии гуноҳ (гӯсола) пок шудан аз гуноҳ ва қурбонии сӯхтанӣ (қӯчқор) рамзи бахшидани пурраи ҳарду аз номи оилаи Ҳорун оварда шудааст.
Илова бар ин, дастурҳо оид ба расму оинҳои мушаххас дар тӯли ҳафт рӯз, ки онҳо бояд бидуни машғул шудан ба ягон кори дигар дар даромадгоҳ бимонанд, вале танҳо ба иҷрои вазифаҳои коҳинии худ тибқи аҳкоми Худо тамаркуз мекунанд.

Ибодат 8:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Аз ҷониби Худо ба Мусо дастур дода шуд, ки Ҳорун ва писарони ӯро ба коҳинон тақдис кунад.

1. Худо моро интихоб кардааст, то коҳинони Худ бошем, ки ба воситаи онҳо дар ҷаҳон амал кунем.

2. Мо бояд худро ба Худо ва хидмати Ӯ бахшем ва ба Ӯ иҷозат диҳем, ки моро барои мақсадҳои худ истифода барад.

1. 1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед».

2. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба назари раҳмати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

Ибодат 8:2 Ҳорун ва писаронашро бо худ бигир, либосҳо ва равғани тадҳинӣ, ва як гов барои қурбонии гуноҳ, ва ду қӯчқор ва як сабади фатир;

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки Ҳорун ва писаронаш, либосҳо, равғани тадҳинӣ, як гов барои қурбонии гуноҳ, ду қӯчқор ва як сабади фатир ҷамъ кунанд.

1. Маънои паси рамзҳо: Баррасии аҳамияти қурбониҳо дар Ибодат 8

2. Даъвати Худо ба қудсият: Фаҳмидани аҳамияти равғани тадҳин

1. Хуруҷ 28: 2-3 - "Ва барои бародари худ Ҳорун, барои ҷалол ва зебоӣ либоси муқаддас бисоз. Ба ҳамаи моҳироне, ки ман онҳоро аз рӯҳи маҳорат пур кардаам, бигӯй, ки онҳо либоси Ҳорунро бисозанд. то ки вайро ба коҳинии худ тақдис кунам.

2. Хуруҷ 29:7 - "Он гоҳ шумо равғани тадҳинро гирифта, ба сари ӯ рехт ва ӯро тадҳин кунед".

Ибодат 8:3 Ва тамоми ҷамоатро назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ кун.

Мусо ҷамоати Исроилро дар назди дари хайма ҷамъ кард.

1. Қудрати маҷлис: Ҷамъ омадан барои қувват ва ваҳдат

2. Ҳазрати хайма: ҷои ибодат.

1. Аъмол 2:1-4 - Ваъдаи Рӯҳулқудс

2. Ибриён 10:19-25 - Ба воситаи Исои Масеҳ ба Худо наздик шудан.

Ибодат 8:4 Ва Мусо он чиро, ки Худованд ба ӯ фармуда буд, ба ҷо овард; ва аҳли калисо дар назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ шуданд.

Мусо амри Худовандро ба ҷо овард ва мардум дар назди даромадгоҳи хайма ҷамъ шуданд.

1. Итоат ба Худо барои зиндагии баракат муҳим аст.

2. Мо бояд омода бошем, ки дар ягонагӣ ҷамъ шавем, то иродаи Худоро иҷро кунем.

1. Такрори Шариат 5: 32-33 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ё чап нагардед. Бо тамоми роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ ва ба ту некӣ бахшад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳӣ буд, умри дароз бибарӣ».

2. Яъқуб 2:17-18 - "Пас, имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст. Аммо касе гӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам. Ба ман имони худро ғайр аз аъмоли худат нишон диҳед, ва ман имони маро бо аъмоли худ ба шумо нишон хоҳам дод».

Ибодат 8:5 Ва Мусо ба ҷамоат гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд ба ҷо овардан амр фармудааст».

Мусо ба ҷамоат дастур дод, ки он чиро, ки Худованд фармуда буд, иҷро кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ

2. Даъвати Худо ба пайравӣ аз Ӯ

1. Такрори Шариат 5: 32-33 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки Худованд Худои шумо ба шумо амр фармудааст; ба дасти рост ё чап нагардед. Бо тамоми роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ ва бароят некӯ бошад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри худро дароз кунед.

2. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Ибодат 8:6 Ва Мусо Ҳорун ва писаронашро оварда, бо об шуст.

Мусо Ҳорун ва писаронашро бо об шуста бурданд, то нишон диҳад, ки онҳо ба Худованд бахшида шудаанд.

1. Тақдис: Худро ба Худованд бахшидан

2. Қувваи об: Пок кардани худро барои Худо

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Юҳанно 15:3 - Шумо аз рӯи каломе ки ба шумо гуфтам, аллакай пок ҳастед.

Ибодат 8:7 Ва ӯ ҷомаро бар вай пӯшид, ва камарбандашро баст, ва ҷома ба вай пӯшонд, ва эфодро бар вай ниҳод, ва камарбанди аҷиби эфӯдро ба вай баста, ба вай баста, бо хамин.

Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои Худ ба халқаш дар либоси Ҳорун ҳамчун Саркоҳин нишон дода шудааст.

1. Иҷрои ваъдаи содиқи Худо: Санҷиши Ибодат 8:7

2. Аҳамияти либос дар Аҳди Қадим: Омӯзиши либоси саркоҳини Ҳорун

1. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро тамоми ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ Омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо.

2. Румиён 4:20-21 - Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ ҳайрон нашуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

Ибодат 8:8 Ва синабандро бар вай гузошт, ва синабанд урим ва туммимро низ дар бар кард.

Ба коҳин дастур дода шуд, ки нишони сарисинагӣ пӯшад, ки дар он Урим ва Туммим буд.

1. Аҳамияти Нишони сарисинагии рӯҳонӣ

2. Урим ва Туммим ба мо дар бораи Худо чӣ меомӯзанд

1. Юҳанно 17:17 - Ба воситаи ростии Худ онҳоро тақдис намо: каломи Ту ростист.

2. Хуруҷ 28:15 30 - Ва синаи доварӣ бо кори маккорона бисоз; пас аз кори эфӯд онро бисоз; аз тилло, аз кабуд ва бунафш, ва қирмиз ва аз катони маҳин духташуда бисоз.

Ибодат 8:9 Ва митрро бар сари худ гузошт; Ва бар митр, ҳатто бар пеши худ, табақи тиллоӣ, тоҷи муқаддасро гузошт; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо митр, табақи тилло ва тоҷи муқаддасро бар сари Ҳорун гузошт, ки Худованд фармудааст.

1. Баракати итоаткорӣ: Чӣ тавр иҷро кардани иродаи Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад

2. Қудрати тоҷ: Чӣ гуна дастовардҳо ва дастовардҳои моро Худо эътироф мекунад

1. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то корҳои нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст.

Ибодат 8:10 Ва Мусо равғани тадҳинро гирифта, хаймаи муқаддас ва ҳар он чи дар он буд, тадҳин кард ва онҳоро тақдис кард.

Мусо равғани тадҳинро гирифта, хаймаи муқаддас ва тамоми дороии онро тақдис кард.

1. Қувваи тадҳин ва баракат

2. Ҳаёти худро барои хизмати Худо бахшидан

1. Яъқуб 4:7-8 - "Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд".

2. 1 Юҳанно 2:15-17 - "Ҷаҳон ва он чиро, ки дар ҷаҳон аст, дӯст надоред. Агар касе ҷаҳонро дӯст дорад, муҳаббати Падар дар вай нест. Зеро ҳар он чи дар ҷаҳон аст, хоҳишҳои ҷисм ва ҳавасҳои чашм ва ғурури ҳаёт аз Падар нест, балки аз ҷаҳон аст.

Ибодат 8:11 Ва аз он бар қурбонгоҳ ҳафт бор пошида, қурбонгоҳ ва тамоми зарфҳои вай, ҳам ҷӯйбор ва ҳам пои ӯро тадҳин кард, то ки онҳоро тақдис кунад.

Мусо қурбонгоҳ ва тамоми зарфҳои онро, аз он ҷумла зарф ва пиёда, ҳафт маротиба тадҳин кард, то онҳоро муқаддас созад.

1. Қудрати тадҳин: Чӣ тавр бахшидан ба Худо муқаррар карда мешавад

2. Тақдис: баракати Худованд

1. Матто 3:16 - Ҳамин ки Исо таъмид гирифт, аз об баромад. Дар ҳамин вақт осмон кушода шуд, ва ӯ дид, ки Рӯҳи Худо мисли кабӯтар нозил шуда, бар ӯ фуруд омад.

2. Забур 133:2 - Он мисли равғани қиматбаҳо бар сари риш, риши Ҳорун ва бар гиребони ҷомааш мерезад.

Ибодат 8:12 Ва аз равғани тадҳин бар сари Ҳорун рехт ва ӯро тадҳин кард, то ки Ӯро тақдис кунад.

Ҳорун бо равған тадҳин карда шуд ва ҳамчун қисми маросими таъини коҳин муқаддас гардид.

1. Аҳамияти муқаддасот дар амр

2. Қудрати равғани тадҳин дар хизмати коҳинон

1. Юҳанно 15:3 - "Акнун шумо ба воситаи каломе ки ба шумо гуфтам, пок ҳастед".

2. Ибриён 5:4 - "Ва ҳеҷ кас ин шарафро ба худ намегирад, ҷуз он ки аз ҷониби Худо даъват шудааст, мисли Ҳорун."

Ибодат 8:13 Ва Мусо писарони Ҳорунро овард, ва бар онҳо куртаҳо пӯшид, ва камарбандҳо банданд, ва бар онҳо кулоҳҳо ниҳод; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо ба писарони Ҳорун либос пӯшид, мувофиқи амри Худованд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Зиндагӣ дар итоат ба иродаи Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - "Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро пеши шумо мегузорам: баракат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунӣ, ва лаънат, агар ту ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накун, балки аз роҳе ки имрӯз ба ту амр мефармоям, рӯй гардон, то худоёни дигареро, ки нашинохтай, пайравӣ кун.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Ибодат 8:14 Ва гӯсфандро барои қурбонии гуноҳ овард, ва Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари гов барои қурбонии гуноҳ гузоштанд.

Ҳорун ва писаронаш, мувофиқи амри Худо, як говро ҳамчун қурбонии гуноҳ оварданд.

1. Қувваи қурбонӣ - Чӣ гуна Худо моро даъват мекунад, ки барои гуноҳҳои мо чизи муҳимро тарк кунем.

2. Неъмати тоъат - Чӣ гуна риояи фармудањои Худо моро ба ӯ наздик мекунад.

1. Ибриён 9:22 - «Дар асл, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

2. Юҳанно 1:29 - "Рӯзи дигар Яҳё Исоро дид, ки ба сӯи ӯ меояд ва гуфт: "Инак, Барраи Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад!"

Ибодат 8:15 Ва онро кушт; ва Мусо хунро гирифта, бо ангушташ бар шохҳои қурбонгоҳ гирдогирд кард, ва қурбонгоҳро пок кард, ва хунро дар қаъри қурбонгоҳ рехт, ва онро тақдис кард, то ки бар он мусолиҳа кунад.

Мусо бо рехтани хуни ҳайвони қурбонӣ ба шохҳои қурбонгоҳ ва дар поёни қурбонгоҳ барои поксозӣ ва муқаддас кардани қурбонгоҳ маросиме анҷом дод.

1. Қувваи кафорат: Омӯзиши маросими оштӣ

2. Аҳамияти қурбонӣ дар замонҳои Китоби Муқаддас

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Ибриён 10:4 - Зеро мумкин нест, ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кунад.

Ибодат 8:16 Ва ӯ тамоми чарбуро, ки бар дарун буд, ва гови болои ҷигар, ва ду гурда ва чарбуи онҳоро гирифт, ва Мусо онро бар қурбонгоҳ сӯзонд.

Мусо чарбуи дарун, гов, ҷигар ва гурдаҳои қурбонии қурбониро дар қурбонгоҳ сӯзонд.

1. Аҳамияти қурбониҳои қурбонӣ дар Аҳди Қадим

2. Қувваи итоат ба иродаи Худо

1. Ибодат 8:16 - "Ва ӯ тамоми чарбуеро, ки бар дарун буд, ва гӯсфанди болои ҷигар, ва ду гурда ва чарбуи онҳоро гирифт, ва Мусо онро бар қурбонгоҳ сӯзонд".

2. Ибриён 13:15 - "Бинобар ин, биёед ба исми Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро тақдим кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем".

Ибодат 8:17 Аммо гӯсола ва пӯсти вай, гӯшти вай ва саргини ӯро берун аз ӯрдугоҳ дар оташ сӯзонд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ки гов, пӯст, гӯшти он ва саргини онро дар беруни ӯрдугоҳ дар оташ сӯзонад.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Қудрати тоъат

2. Аҳамияти қурбонӣ: Қурбони кардани чизе барои Худо чӣ маъно дорад?

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

13 Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад».

2. 1 Петрус 2:5 - «Шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед, то ки коҳини муқаддас бошед, то ки ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳонӣ ба Худо мақбул шавед».

Ибодат 8:18 Ва қӯчқорро барои қурбонии сӯхтанӣ оварданд, ва Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари қӯчқор гузоштанд.

Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари қӯчқор барои қурбонии сӯхтанӣ гузоштанд, чунон ки Худо дар Ибодат 8:18 фармудааст.

1. Аҳамияти гузоштани даст ба қурбонӣ: Ибодат 8:18

2. Итоати Ҳорун ба Худо: Дарси Ибодат 8:18

1. Хуруҷ 29:15-22 - Дастурҳое, ки Худо ба Мусо дар бораи тақдиси Ҳорун ва писаронаш ба коҳинон дод.

2. Ибриён 7:23-28 - Нақши Исо ҳамчун Саркоҳини мо ва аҳамияти қурбонии Ӯ.

Ибодат 8:19 Ва онро кушт; ва Мусо хунро бар қурбонгоҳ гирду атроф пошид.

Мусо ҳайвонеро қурбонӣ кард ва хуни онро ба қурбонгоҳ пошид.

1. Аҳамияти қурбониҳои қурбонӣ дар Китоби Муқаддас.

2. Қудрати Худо дар Аҳди Қадим.

1. Ибриён 10: 11-14 - "Ва ҳар коҳин ҳар рӯз дар хидмати худ истода, ҳамон қурбониҳо пешкаш мекунад, ки онҳо ҳеҷ гоҳ гуноҳҳоро нест карда наметавонанд. Аммо вақте ки Масеҳ барои гуноҳҳо барои ҳамеша як қурбонӣ тақдим карда буд, дасти рости Худост, ки аз он вақт мунтазири он аст, ки душманонаш зери пои Ӯ қарор гиранд, зеро ки Ӯ бо як ҳадия муқаддасонро то абад комил кардааст».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

Ибодат 8:20 Ва қӯчқорро пора-пора кард; ва Мусо сар ва пораҳо ва чарбуро сӯзонд.

Мӯсо сар, пораҳо ва чарбуи қӯчқори қурбонии мувофиқи дастури Худоро сӯзонд.

1. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худо

2. Қувваи қурбонӣ

1. Эфсӯсиён 4:2 - бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар таҳаммулпазирӣ кунед.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

Ибодат 8:21 Ва дарун ва пойҳоро дар об шуст; ва Мусо тамоми қӯчқорро бар қурбонгоҳ сӯзонд: ин қурбонии сӯхтанӣ барои атри хуш ва ҳадияи оташин барои Худованд буд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо барои Худованд қурбонии сӯхтанӣ овард, ки онро Худованд фармудааст.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Зебоии қурбонии қурбонӣ

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми

роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба шумо барои некӯаҳволии шумо амр медиҳам?

2. Забур 51:16-17 - Зеро ки шумо қурбониро дӯст намедоред, ё ман онро медиҳам; аз қурбонии сӯхтанӣ хушнуд нахоҳанд шуд. Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

Ибодат 8:22 Ва қӯчқори дигарро, яъне қӯчқори тақдисро овард; ва Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари қӯчқор гузоштанд.

Ҳорун ва писаронаш қӯчқорро тақдис намуда, дастҳои худро бар сари он гузоштанд.

1. Қудрати муқаддасот

2. Аҳамияти даст ба чизе гузоштан

1. Хуруҷ 29:15-19 Дастурҳо оид ба тақдис кардани коҳинон

2. Ададҳо 8:10-11 Муҳимияти гузоштани даст ба левизодагон барои тақдис.

Ибодат 8:23 Ва онро кушт; ва Мусо аз хуни он гирифта, бар нӯги гӯши рости Ҳорун, ва бар ангушти дасти росташ ва бар ангушти пои рости ӯ андохт.

Мусо хуни қурбонии ҳайвонро гирифта, ба гӯши рости Ҳорун, ангушти калон ва ангушти калонаш гузошт.

1. Қувваи хун: чӣ гуна қурбонии Исо ба мо қувват мебахшад

2. Қурбонӣ кардан: Фаҳмидани иродаи Худо тавассути итоат

1. Ибриён 9:22 - бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо вуҷуд надорад

2. Румиён 12:1 - ҷисми худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед

Ибодат 8:24 Ва писарони Ҳорунро овард, ва Мусо аз хун ба нӯги гӯши рости онҳо, ва бар ангуштони дастҳои рости онҳо ва бар ангуштони пойҳои росташон молид; қурбонгоҳ гирду атрофи.

Мусо барои писарони Ҳорун маросиме барпо карда, хуни ҳайвони қурбониро ба нӯги гӯши росташон, ангуштони дастони росташон ва ангуштони калони пойҳои росташон гузошт. Ӯ инчунин хунро болои қурбонгоҳ дар атрофи он пошид.

1. Қувваи амалҳои рамзӣ дар ибодат

2. Аҳамияти хун дар ибодат

1. Ибриён 10:19-20 - Пас, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи

Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Ибодат 8:25 Ва чарбу, ва қафас, ва тамоми чарбуеро, ки бар дарун буд, ва гови болои ҷигар, ва ду гурда, ва чарбуи онҳо ва китфи ростро гирифт.

Мусо Ҳорун ва писаронашро ба ҳайси коҳинон тақдис карда, аз қисмҳои чарбуи гов қурбонӣ кард.

1. Қувваи тақдис дар ҳаёти мо

2. Аҳамияти қурбонӣ дар ҳаёти рӯҳонии мо

1. Румиён 12:1-2 Аз ин рӯ, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15-16 Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ибодат 8:26 Ва аз сабади хамиртуруше ки дар ҳузури Худованд буд, як кулчаи фатир, ва як кулчаи нони равғаниншуда ва як варақ гирифта, бар чарбу ва бар китфи рост гузошт.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Ҳорун нони фатир, як кулчаи нони равғанӣ ва вафельро бар чарбу ва китфи рости ҳайвон ҳамчун як қисми қурбонӣ ба Худованд гузошт.

1. Қудрати қурбонӣ: Чӣ тавр қурбонии чизи арзишманд метавонад ба баракати бештар оварда расонад

2. Итоати содиқона: баракати ҳаёте, ки дар хидмат ба Худованд зиндагӣ мекард

1. Ибриён 13: 15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. Матто 6:1-4 - "Эҳтиёт бошед, ки корҳои хайрияи худро дар назди мардум ба ҷо наоваред, то ки онҳо ба онҳо нишон диҳанд. Дар акси ҳол шумо аз Падари осмонии худ мукофоте надоред. Пас, вақте ки як кори хайр мекунед, кунед. мисли риёкорон дар куништҳо ва кӯчаҳо карнай нанавозед, то аз мардум ҷалол ёбад; ба ростӣ ба шумо мегӯям, онҳо мукофоти худро доранд. дасти чапат медонад, ки дасти ростат чӣ кор мекунад, то кори хайрат ниҳон бошад; ва Падари ту, ки ниҳонбин аст, ба ту ошкоро мукофот хоҳад дод».

Ибодат 8:27 Ва ҳамаро бар дастони Ҳорун ва бар дасти писаронаш гузошта, онҳоро ҳамчун қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбонд.

Ҳорун ва писаронаш ҳадияҳоро ба ҳузури Худованд ҳамчун нишони эҳтиром ва қурбонӣ бардоштанд.

1. Қудрати муаррифӣ: Чӣ тавр бояд худро ба Худо эҳтиромона пешниҳод кунем

2. Аҳамияти қурбонӣ: шинохти арзиши фидокорӣ

1. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. Ибриён 13:15 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем."

Ибодат 8:28 Ва Мусо онҳоро аз дасти онҳо гирифта, бар қурбонгоҳ бар қурбонии сӯхтанӣ сӯзонд; онҳо тақдис барои маззаи ширин буданд; ин қурбонии оташин барои Худованд аст.

Мусо аз мардум қурбонӣ гирифта, онҳоро ҳамчун қурбонии хушбӯй барои Худованд бар қурбонгоҳ сӯзонд.

1. Муҳимияти қурбонӣ барои Худованд.

2. Бо дороии мо ба Худованд баргардонем.

1. Луқо 19:8-10 - Ва Заккай истода, ба Худованд гуфт; Инак, Худовандо, нисфи дороии худро ба мискинон медиҳам; ва агар аз касе бо айби бардурӯғ чизе гирифта бошам, ӯро чор баробар бармегардонам.

9 Исо ба вай гуфт: «Имрӯз наҷот ба ин хона омад, зеро ки ӯ низ писари Иброҳим аст».

10 «Зеро ки Писари Одам омадааст, то ки гумшударо ҷустуҷӯ кунад ва наҷот диҳад.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост.

2 Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Ибодат 8:29 Ва Мусо синаро гирифта, барои қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбонд; зеро ки он аз қӯчқори тақдис қисми Мусо буд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо синаи қӯчқори тақдисро ба Худованд ҳадя кард, мувофиқи фармуда.

1. Қувваи Итоат - Чӣ гуна итоаткории мо ба аҳкоми Худо имони моро ба Ӯ нишон медиҳад.

2. Муҳимияти садақа - Чӣ гуна қурбонии ҳадяҳои мо ба Худо эҳтироми моро нисбат ба Ӯ нишон медиҳад.

1. Матто 7:24-27 - Ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва онҳоро амалӣ мекунад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

25 Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва бодҳо вазида, ба он хона зарба заданд; вале он наафтид, зеро пояаш бар санг буд.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. 16 Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо писанд аст.

Ибодат 8:30 Ва Мусо аз равғани тадҳин ва аз хуне ки бар қурбонгоҳ буд, гирифта, бар Ҳорун ва бар либоси ӯ, ва бар писаронаш ва бар либосҳои писаронаш бо ӯ пошид; ва Ҳорун ва либосҳояш, ва писаронаш ва либосҳои писаронашро бо ӯ тақдис кард.

Мусо Ҳорун ва оилаи ӯро тақдис намуда, равғани тадҳин ва хунро аз қурбонгоҳ гирифта, бар онҳо ва либосҳои онҳо пошид.

1. Қудрати муқаддасотӣ: Чӣ тавр бояд зиндагии ҷудогона дошта бошад.

2. Аҳамияти тадҳин дар замонҳои Китоби Муқаддас.

1. Ибриён 10:22 - Биёед бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, то ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисмҳои мо бо оби пок шуста шаванд.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок гардон, эй дудилагӣ.

Ибодат 8:31 Ва Мусо ба Ҳорун ва писаронаш гуфт: «Гӯштро дар назди дари хаймаи ҷомеъ бипазед; ва дар он ҷо бо ноне, ки дар сабади муқаддасот аст, бихӯред, чунон ки гуфтам: "Ҳорун ва писаронаш онро бихӯранд.

Мусо ба Ҳорун ва писаронаш дастур дод, ки гӯштро ҷӯшонида, бо нони сабади муқаддасон дар назди дари хаймаи ҷомеъ бихӯранд.

1. Намунаи итоаткорӣ: Ҳорун ва писарони ӯ

2. Аҳамияти қурбониҳои хайма

1. Такрори Шариат 5: 32-33 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ё чап нагардед. Бо тамоми роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ, ва бароят некӣ кунад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри дароз бикашед.

2. Ибриён 10: 1-2 - "Зеро ки шариат ба ҷои шакли ҳақиқии ин воқеиятҳо танҳо сояи чизҳои неки ояндаро дорад, вай ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки ҳамасола пайваста пешкаш карда мешаванд, комил гардонад. Вагарна, магар қурбонии онҳо бас намешуд, зеро ибодаткунандагон, ки як бор пок шуда буданд, дигар дарки гуноҳ надоранд?

Ибодат 8:32 Ва он чиро, ки аз гӯшт ва нон боқӣ мондааст, дар оташ месӯзонед.

Бақияи гӯшт ва қурбонии нон бояд дар оташ сӯзонда шавад.

1. Қурбонӣ: Чӣ тавр даст кашидан аз чизҳои азизамон моро ба Худо наздиктар мекунад

2. Оташи бахшидан: Чӣ тавр мо метавонем худро тавассути итоат ба Худо пок кунем

1. Такрори Шариат 32: 35-36 - "Интиқом ва подош аз они Ман аст; пои онҳо дар вақташ лағжад, зеро ки рӯзи мусибати онҳо наздик аст, ва он чи ба сари онҳо хоҳад омад, шитоб мекунад. Зеро ки Худованд қавми Ӯро доварӣ кун ва барои бандагони худ тавба кун, чун дид, ки қурбаи онҳо тамом шудааст, ва ҳеҷ кас хомӯш нест ва на мондааст».

2. Ишаъё 43: 2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд пӯшонд; вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд; ва аланга наафрӯз бар ту».

Ибодат 8:33 Ва шумо дар ҳафт рӯз аз дари хаймаи ҷомеъ берун нашавед, то даме ки рӯзҳои тақдиси шумо ба охир нарасад; Ӯ шуморо ҳафт рӯз тақдис хоҳад кард.

Худо ба исроилиён фармуд, ки ҳафт рӯз дар хаймаи муқаддас бимонанд, то онҳоро тақдис кунанд.

1. Тақдис: Нишонаи бахшидан ба Худо

2. Иродаи Худоро пазируфтан ва ба фармудаҳои Ӯ пайравӣ кардан

1. Забур 15:4 - "Дар назари Ӯ шахси нопок мазаммат карда мешавад, аммо тарси Худовандро эҳтиром мекунад. Касе ки қасам хӯрад, ба зиёни худ қасам хӯрад, ва дигаргун намешавад".

2. Юҳанно 15:14 - «Шумо дӯстони Ман ҳастед, агар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваред».

Ибодат 8:34 Чӣ тавре ки имрӯз Ӯ кардааст, Худованд фармудааст, ки ба ҷо оварад, то ки шуморо кафорат кунад.

Худо ба халқи Исроил амр дод, ки кафорати гуноҳҳои худро ҳамчун амали нубувват барои кафорати тамоми инсоният анҷом диҳанд.

1: Кафолат тавассути кафорат - Кафолати Исои Масеҳ кафорати ниҳоии инсоният аст ва маҳз тавассути кафорати Ӯ мо метавонем ба файз ва марҳамати Худо дастрасӣ пайдо кунем.

2: Қурбаи кафорат - Каффорӣ як амали тавоно ва зарурист, ки мо бояд барои эҳсоси пуррагии файзу раҳмати Худо андешем.

1: Румиён 3:25 - "Худо Масеҳро ҳамчун қурбонии кафорат ба воситаи рехтани хуни Ӯ ба воситаи имон пешниҳод кард. Ӯ ин корро барои нишон додани адолати худ кард, зеро бо сабри худ гуноҳҳои қаблан содиршударо беҷазо гузошта буд".

2: Ибриён 9:22 - "Дарвоқеъ, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест."

Ибодат 8:35 Бинобар ин, шумо бояд ҳафт рӯз шабу рӯз назди дари хаймаи ҷомеъ бимонед ва амри Худовандро риоя кунед, то ки намиред, зеро ки ба ман чунин фармуда шудааст.

Дар Ибодат 8:35 Худо ба халқи худ амр медиҳад, ки ҳафт рӯз дар назди дари хаймаи ҷамъомад бимонанд ва масъулияти Ӯро нигоҳ доранд, то ки онҳо намиранд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи дастурҳои Худо

2. Шодии ғуломӣ: ба даст овардани фоидаи тоъати мӯътамад

1. Такрори Шариат 5:29 - Кошки дилҳои онҳо майл дошта бошанд, ки аз Ман битарсанд ва ҳама аҳкоми Маро ҳамеша риоя кунанд, то ки ин ба онҳо ва фарзандонашон то абад хуб бошад!

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Ибодат 8:36 Ҳорун ва писаронаш ҳар он чиро, ки Худованд ба воситаи Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд.

Ҳорун ва писаронаш ба дастуроти Худованд, ки ба Мусо дода буд, амал карданд.

1. Итоат ба фармудаҳои Худо барои зиндагии бо имон муҳим аст.

2. Худо тавассути каломи худ ба мо дастурҳои мушаххас додааст, ки бовар кардан мумкин аст.

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. 1 Подшоҳон 15:22 - Аммо Самуил ҷавоб дод: «Оё Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониро мисли итоаткорӣ ба Худованд дӯст медорад? Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст ва панд додан беҳтар аз равғани гӯсфанд аст.

Ибодати 9-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Дар Ибодат 9:1-14 Ҳорун ва писаронаш бори аввал вазифаи коҳинии худро иҷро мекунанд. Мусо ба онҳо дастур медиҳад, ки барзагови ҷавонро барои қурбонии гуноҳ ва қӯчқорро барои қурбонии сӯхтанӣ бо қурбонии қӯчқори дуюм барои тақдис тақдим кунанд. Мардум дар назди даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ ҷамъ мешаванд, вақте ки Ҳорун ҳадияҳоро пеши онҳо пешкаш мекунад. Ӯ ва Мусо ба хайма даромада, берун омада, мардумро баракат медиҳанд. Сипас Ҳорун қурбонии гуноҳ, қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии сулҳро аз номи худ ва халқ пешкаш мекунад.

Сархати 2: Дар Ибодат 9:15–21 идома дода, Ҳорун қурбониҳои иловагӣ пешкаш мекунад. Ӯ қурбонии мардумро барои қурбонии гуноҳ пеш мебарад ва онро ба ҳузури Худо пешкаш мекунад. Баъд аз он, ӯ боз як қурбонии

сӯхтаниро аз миёни қурбониҳои талабкардаи Худо пешкаш мекунад. Ҳорун пеш аз он ки аз иҷрои ин вазифаҳои коҳинӣ фуруд ояд, дастҳояшро ба сӯи мардум бардошта, онҳоро баракат медиҳад.

Сархати 3: Дар Ибодат 9:22-24, Мусо ва Ҳорун бори дигар ба хаймаи ҷамъомад дохил мешаванд. Онҳо ҷамъ меоянд, то мардумро бори дигар баракат диҳанд, ва баъд аз он ҷалоли Худо ба ҳамаи ҳозирон зоҳир мегардад. Оташ аз ҳузури Худо берун меояд ва қурбонии сӯхтанӣ ва чарбуи болои қурбонгоҳро фурӯ мебарад. Ин манзараро ҳама шоҳидони он бо ҳайрат пешвоз мегиранд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 9 пешниҳод мекунад:
Ҳорун бори аввал вазифаи рӯҳонии худро иҷро мекунад;
Гирифтани қурбониҳои мушаххас гуноҳ, сӯхтанӣ, тақдис;
Пешниҳоди қурбониҳо дар назди мардум; ба онҳо баракат диҳад.

Қурбониҳои иловагӣ буз, гуноҳ, сӯхта;
Бузро ҳамчун қурбонии гуноҳ ба ҳузури Худо тақдим кардан;
Баракат ба одамон; аз вазифаҳои коҳинӣ фаро мерасад.

Мусо ва Ҳорун якҷоя вориди хаймаи вохӯрӣ шуданд;
Бори дигар одамонро баракат додан; зоҳир шудани ҷалоли Худо;
Қурбониҳои сӯхтаниро оташ мехӯрад; манзараи ҳайратангез.

Ин боб ба ташаббуси Ҳорун ба нақши саркоҳин дар Исроили қадим равона шудааст.
Аз рӯи дастуроти Мусо, Ҳорун як гови ҷавонро барои қурбонии гуноҳ, як қӯчқор барои қурбонии сӯхтанӣ ва як қӯчқори иловагӣ барои қурбонӣ оварда, онҳоро ба ҳузури Худо ва ҷамоати ҷамъшуда дар даромадгоҳи хайма пешкаш мекунад.
Ҳорун боз як бузи иловагиеро, ки ба сифати қурбонии гуноҳ аз номи худаш оварда мешавад, забҳ мекунад ва сипас мувофиқи аҳкоми Худо қурбонии сӯхтании дигар меорад.
Мусо борҳо дар дохили хайма дар дохили Ҳорун ҳамроҳ мешавад ва дар тӯли ин раванд якҷоя бо ҳузури ҳозирон дар берун баракат медиҳад ва ҳангоми баромадани онҳо бо баракатҳо, воқеаи мӯъҷизавӣ рӯй медиҳад, вақте ки оташ аз ҳузури Худо берун меояд ва қурбониҳои муқарраршударо дар болои қурбонгоҳ фурӯ мебарад. шӯҳрат, ки ҳамаро дар ҳайрат мегузорад

Ибодат 9:1 Ва дар рӯзи ҳаштум чунин воқеъ шуд, ки Мусо Ҳорун ва писаронаш ва пирони Исроилро даъват кард;

Дар рӯзи ҳаштуми сафари банӣ-Исроил аз Миср, Мусо Ҳорун ва писаронаш ва пирони Исроилро даъват кард, то ҷамъ шаванд.

1. Ахамияти кори якчоя хамчун чамъият

2. Сохтани пояи имон ба Худо

1. Хуруҷ 19:3–6

2. Эфсӯсиён 4:1–4

Ибодат 9:2 Ва ӯ ба Ҳорун гуфт: «Барои қурбонии гуноҳ гӯсолаи ҷавон ва барои қурбонии сӯхтанӣ як қӯчқори беайб бигир, ва онҳоро ба ҳузури Худованд тақдим кун».

Худо ба Ҳорун фармуд, ки гӯсолаи ҷавон ва қӯчқори беайбро гирифта, онҳоро ҳамчун қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтанӣ ба ҳузури Худованд биёрад.

1. Қудрати қурбонӣ: эътирофи ризқи Худо дар ҳаёти мо

2. Ҳаёти қурбонӣ: Салиби худро бардоштан ва аз паи Исо

1. Юҳанно 3:16-17 "Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад. Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ки ҷаҳон, балки барои наҷот додани ҷаҳон ба воситаи ӯ.

2. Ибриён 13:15-16 "Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ба некӣ кардан ва бо он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ибодат 9:3 Ва ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯй: «Барои қурбонии гуноҳ як нарбуза бигир; ва як гӯсола ва барраи яксола, беайб барои қурбонии сӯхтанӣ;

Худо ба исроилиён амр фармуд, ки барои қурбонии гуноҳ як буз ва барои қурбонии сӯхтанӣ гӯсола ва барра тақдим кунанд.

1. Маънои қурбониҳои қурбонӣ дар Ибодат 9:3

2. Аҳамияти қурбонии гуноҳ дар Ибодат 9:3

1. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

2. Ишаъё 53:10 - "Аммо ба Худованд писанд омад, ки вайро кӯфта, ӯро ғамгин кард: вақте ки ҷони ӯро қурбонии гуноҳ мекунӣ, вай насли худро хоҳад дид, вай рӯзҳои худро дароз хоҳад кард, ва лаззат Худованд дар дасти Ӯ комёб хоҳад шуд».

Ибодат 9:4 Ва як гов ва қӯчқор барои қурбонии саломатӣ, то ки ба ҳузури Худованд қурбонӣ кунанд; ва ҳадияи ордӣ бо равған омехта, зеро ки имрӯз Худованд ба шумо зоҳир хоҳад шуд.

Дар рӯзи зуҳури Худованд як гов, қӯчқор ва қурбонии гӯштӣ бо равған омехта карда, барои Худованд қурбонӣ карда шуданд.

1. Қудрати қурбонӣ дар ҳузури Худованд.

2. Чӣ тавр зоҳирии Худованд ҳадияҳои моро тағйир медиҳад.

1. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исо, биёед пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. 16 Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо писанд аст.

2. Ишаъё 1:11 - "Қурбониҳои сершумори шумо барои ман чист?" мегӯяд Худованд. «Ман аз қурбониҳои сӯхтании гӯсфандон ва чарбуи чорвои сершир сер шудаам; аз хуни говҳо, барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам».

Ибодат 9:5 Ва он чи Мусо фармуда буд, ба назди хаймаи ҷомеъ оварданд, ва тамоми ҷамоат наздик шуда, ба ҳузури Худованд истоданд.

Ҷамоат ҳадияҳоеро, ки Мусо фармуда буд, ба хаймаи ҷомеъ оварданд ва ҳама наздик омада, ба ҳузури Худованд истоданд.

1. Наздик шудан ба Худованд - Таҷрибаи ҳузур ва пайвастан бо Худо тавассути дуо ва ибодат.

2. Пешниҳоди қурбониҳо барои Худованд - ба воситаи қурбониҳо ба Худо бахшидан.

1. Ибриён 10:19-22 - Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем, ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисми худро бо оби пок шуста.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Ибодат 9:6 Ва Мусо гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст, ки ба ҷо оваред, ва ҷалоли Худованд ба шумо зоҳир хоҳад шуд».

Мусо ба мардум дастур медиҳад, ки он чиро, ки Худованд фармудааст, иҷро кунанд ва ҷалоли Худованд ба онҳо зоҳир хоҳад шуд.

1: Ба Худованд итоат кунед ва ҷалоли Ӯ ошкор хоҳад шуд

2: Зиндагии худотарсӣ ҷалоли Худовандро меорад

1: Такрори Шариат 28:2 Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ гӯш диҳӣ.

2:2 Қӯринтиён 3:18 Аммо ҳамаи мо, бо чеҳраи кушод, ки дар шиша ҷалоли Худовандро мебинем, ба ҳамон сурат аз ҷалол ба ҷалол табдил ёфтаем, чунон ки аз Рӯҳи Худованд.

Ибодат 9:7 Ва Мусо ба Ҳорун гуфт: «Ба қурбонгоҳ бирав, ва қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтании худро тақдим кун, ва барои худат ва барои қавм кафорат кун; ва қурбонии қавмро тақдим кун ва кафорат кун. барои онҳо; чунон ки Худованд фармуд.

Мусо ба Ҳорун дастур дод, ки мувофиқи амри Худованд қурбонии гуноҳ, қурбонии сӯхтанӣ ва кафорат барои худ ва мардум биёрад.

1. Қувваи кафорат - Чӣ гуна қурбонӣ барои дигарон ба мо имкон медиҳад, ки бахшиши Худоро қабул кунем.

2. Аҳамияти тоъат - Чаро пайравӣ аз фармудаҳои Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад.

1. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба назари раҳмати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

Ибодат 9:8 Ҳорун ба қурбонгоҳ рафта, гӯсолаи қурбонии гуноҳро, ки барои худ буд, забт кард.

Ҳорун гӯсолаи қурбонии гуноҳро ҳамчун нишонаи тавба овард.

1: Тавба ба омурзиш мебарад.

2: Мо метавонем наҷотро тавассути фурӯтанӣ пайдо кунем.

1: Isaiah 1:18 - "Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд".

2: Забур 103:12 - «Чун қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст».

Ибодат 9:9 Ва писарони Ҳорун хунро назди ӯ оварданд, ва ӯ ангушти худро дар хун тар карда, бар шохҳои қурбонгоҳ молид, ва хунро ба қаъри қурбонгоҳ рехт.

Писарони Ҳорун хунро назди ӯ оварданд, ва ӯ онро бар шохҳои қурбонгоҳ гузошта, боқимондаро ба поён рехт.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қувваи имон дар амал.

1. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Ибодат 9:10 Аммо чарбу ва гурдаҳо ва ганҷҳои болои ҷигари қурбонии гуноҳро бар қурбонгоҳ сӯзонд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо амри Худовандро ба ҷо овард ва қурбонии гуноҳ овард ва чарбу, гурдаҳо ва говро дар болои ҷигари қурбонӣ дар қурбонгоҳ сӯзонд.

1. Қувваи итоъат - Чӣ гуна иҷрои фармудаҳои Худо метавонад боиси баракатҳо гардад.

2. Аҳамияти қурбонӣ - Муҳимияти пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо.

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ибодат 9:11 Ва гӯшт ва пӯстро берун аз ӯрдугоҳ дар оташ сӯзонд.

Гӯшт ва пӯсти қурбонии гуноҳ дар беруни ӯрдугоҳ дар оташ сӯзонда шуд.

1. Қувваи омурзиш: Фаҳмидани аҳамияти қурбонии гуноҳ

2. Подшоҳии Худо: Талаботи Ӯ барои кафорат

1. Ибриён 13:11-13 - Саркоҳинии Исои Масеҳ

2. Румиён 12:1-2 - Қудрати зиндагӣ ҳамчун қурбонии зинда барои Худо

Ибодат 9:12 Ва қурбонии сӯхтаниро забт кард; ва писарони Ҳорун хунеро, ки вай бар қурбонгоҳ гирду атроф пошид, ба ӯ тақдим карданд.

Писарони Ҳорун хуни қурбонии сӯхтаниро ба Ҳорун тақдим карданд, ва ӯ онро дар атрофи қурбонгоҳ пошид.

1. Муҳимияти қурбонии қурбонӣ барои Худованд мувофиқи хости Ӯ.

2. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ибодат 9:13 Ва қурбонии сӯхтаниро бо пораҳои он ва калла ба ӯ тақдим карданд, ва ӯ онҳоро бар қурбонгоҳ сӯзонд.

Қурбонии сӯхтаниро бо пораҳо ва калла ба Худо оварда, сипас дар қурбонгоҳ сӯзонданд.

1. Раҳмати Худо ҷовидона аст - Қурбонии сӯхтанӣ ёдоварӣ аз раҳмати Худост ва чӣ гуна он то абад боқӣ мемонад.

2. Таслим шудан ба иродаи Худо - Мо метавонем бо пешниҳоди қурбонии сӯхтанӣ ба иродаи Худо таслим шуданро омӯзем.

1. Ибодат 9:13 - Ва қурбонии сӯхтаниро бо пораҳои он ва калла ба ӯ тақдим карданд, ва ӯ онҳоро бар қурбонгоҳ сӯзонд.

2. Забур 107:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; зеро мехри устувори у абадӣ пойдор аст.

Ибодат 9:14 Ва дарун ва пойҳоро шуста, бар қурбонии сӯхтанӣ бар қурбонгоҳ сӯзонд.

Ҳорун барои Худованд қурбонии сӯхтанӣ овард ва пеш аз он ки дар қурбонгоҳ сӯзонд, дарун ва пойҳои қурбониро шуст.

1. Муҳимияти ибодат ба сӯи Худо бо қалби пок ва рӯҳи ихтиёрӣ.

2. Зарурати пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо, ҳатто вақте ки он меҳнати сахтро талаб мекунад.

1. Забур 51:17 "Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид."

2. Румиён 12:1 «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед».

Ибодат 9:15 Ва қурбонии мардумро овард, ва бузро, ки қурбонии гуноҳ барои мардум буд, гирифта, забҳ кард ва ҳамчун қурбонии гуноҳ қурбонӣ кард.

Ба халқи Исроил дастур дода шуд, ки қурбонии Худовандро биёранд ва бузеро ҳамчун қурбонии гуноҳ қурбонӣ карданд.

1. Аҳамияти қурбонии гуноҳ: омӯхтани маънои қурбонӣ дар Аҳди Қадим

2. Қалби ибодат: Фаҳмидани аҳамияти тоъату ъибодат ба Худо

1. Ибриён 10: 1-4 - "Зеро ки шариат ба ҷои шакли ҳақиқии ин воқеиятҳо танҳо сояи чизҳои неки ояндаро дорад, вай ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки ҳамасола ҳамеша пешкаш карда мешаванд, комил шавад. Вагарна, оё онҳо қурбониро бас намекарданд, зеро ибодаткунандагоне, ки як бор пок шуда буданд, дигар дар бораи гуноҳҳо намефаҳмиданд?Аммо дар ин қурбониҳо ҳар сол ёдоварӣ аз гуноҳҳост. ба хуни гову бузҳо имконнопазир аст, ки гуноҳҳоро нест кунад».

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Ибодат 9:16 Ва қурбонии сӯхтаниро оварда, мувофиқи тартиб овард.

Ҳорун мувофиқи тарзе ки дар Ибодат 9:16 гуфта шудааст, қурбонии сӯхтанӣ овард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр иҷро кардани дастуроти Худо метавонад баракатҳо оварад.

2. Мақсади қурбонӣ: Фаҳмидани он ки чаро Худо аз мо қурбониҳо талаб мекунад.

1. Ғалотиён 5:13-14 - "Зеро ки шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун фурсат барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед. Зеро ки тамоми шариат дар як калима иҷро шудааст: шумо ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. 1 Петрус 2:4-5 - Вақте ки шумо назди Ӯ меоед, санги зиндае, ки аз ҷониби одамон рад карда шудааст, вале дар назари Худо баргузида ва гаронбаҳост, шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед, то ки муқаддас бошед. коҳиният, қурбониҳои рӯҳонии ба Худо мақбул ба воситаи Исои Масеҳ.

Ибодат 9:17 Ва қурбонии ордиро оварда, ва як мушт аз онро гирифта, бар қурбонгоҳ дар баробари қурбонии сӯхтании субҳ сӯзонд.

Ҳорун дар баробари қурбониҳои сӯхтании субҳ барои Худованд қурбонии гӯштӣ оварад.

1. Қувваи қурбонӣ: Омӯзиши пешниҳоди худро ба Худо

2. Қалби ибодат: нишон додани муҳаббати мо ба Худо ба воситаи тоат

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ибодат 9:18 Ва гов ва қӯчқорро низ барои қурбонии саломатӣ, ки барои мардум буд, забт кард; ва писарони Ҳорун хунеро, ки вай бар қурбонгоҳ гирду атроф пошид, ба ӯ тақдим карданд,

Писарони Ҳорун хуни гов ва қӯчқорро ба ӯ тақдим карданд, ки вай онро ҳамчун қурбонии саломатӣ барои мардум бар қурбонгоҳ пошид.

1. Аҳамияти қурбониҳои сулҳ

2. Маънои қурбониҳо дар Китоби Муқаддас

1. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба назари раҳмати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд. Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва бо дигарон муошират кунед, зеро бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ибодат 9:19 Ва чарбуи гӯсола ва қӯчқор, ва он чиро, ки дарунро мепӯшонад, ва гурдаҳо ва гови болои ҷигар;

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки чарбуи гов ва қӯчқорро қурбонӣ кунанд, аз он ҷумла сутун, дарун, гурдаҳо ва гови болои ҷигар.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: Он чизе ки Худованд аз банӣ-Исроил пурсид

2. Қурбонӣ: Нишонаи вафодорӣ ва вафодорӣ

1. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исо, биёед пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Ибодат 9:20 Ва чарбуро бар синаҳо гузоштанд, ва ӯ чарбуро бар қурбонгоҳ сӯзонд.

Коҳинон чарбуи қурбониро дар қурбонгоҳ барои Худованд сӯзонданд.

1: Иҷрои иродаи Худо - Мо метавонем садоқатмандии худро ба Худо бо омодагӣ ба Ӯ пешкаш кунем.

2: Дили итоаткорӣ - Мо бояд омода бошем, ки ҳама чизро ба Худованд бахшем ва итоаткории худро дар ҳама чиз нишон диҳем.

1: Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани Ман, наҷоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед; зеро ки Худост, ки дар шумо амал мекунад, ҳам барои ризоияти Ӯ ва ҳам барои ризоияти Ӯ амал кардан.

2: Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ибодат 9:21 Ва синаҳо ва китфи рост Ҳорун барои қурбонии ҷунбонда ба ҳузури Худованд ҷунбониданд; чунон ки Мусо фармуд.

Ҳорун, мувофиқи амри Мӯсо ба Худованд қурбонии ҷунбонӣ овард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз намунаи Ҳорун

2. Қурбонии таслим: Мо аз қурбонии мавҷи Ҳорун чӣ омӯхта метавонем

1. Юҳанно 14:15, "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2. Қӯлассиён 3:23, «Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон».

Ибодат 9:22 Ва Ҳорун дасти худро сӯи мардум бардошта, онҳоро баракат дод ва аз қурбонии гуноҳ, ва қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии саломатӣ фуромад.

Ҳорун дасти худро сӯи мардум бардошта, пас аз овардани қурбонии гуноҳ, қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии саломатӣ онҳоро баракат дод.

1. Қувваи баракат - Чӣ гуна баракатҳои Худо метавонанд ба ҳаёти мо таъсир расонанд.

2. Аҳамияти қурбонӣ - Чаро даст кашидан аз чизе ба Худо барои рушди рӯҳонии мо муҳим аст.

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Ибриён 13:15 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем."

Ибодат 9:23 Ва Мусо ва Ҳорун ба хаймаи ҷомеъ даромада, берун омада, мардумро баракат доданд, ва ҷалоли Худованд ба тамоми мардум зоҳир шуд.

Мусо ва Ҳорун ба хаймаи ҷомеъ даромада, берун омада, мардумро баракат доданд, ва ҷалоли Худованд ба ҳама намоён шуд.

1. Қувваи неъмат: Чӣ тавр неъмати Худо ҷалоли Ӯро меорад

2. Дар пайи даъвати Худо: Итоат ва хидмат ба Худованд

1. Забур 67:1-2 «Бигзор Худо ба мо марҳамат кунад ва моро баракат диҳад ва чеҳраи Худро бар мо мунаввар гардонад, то ки роҳи Ту дар рӯи замин маълум гардад, ва қуввати наҷотбахши Ту дар миёни ҳамаи халқҳо».

2. 2 ба Қӯринтиён 3:18 "Ва ҳамаи мо, бо чеҳраи кушод, ҷалоли Худовандро мебинем, ба як сурат аз як дараҷаи ҷалол ба дараҷаи дигар табдил меёбем. Зеро ин аз ҷониби Худованд аст, ки Рӯҳ аст."

Ибодат 9:24 Ва оташе аз ҳузури Худованд берун омада, қурбонии сӯхтанӣ ва чарбуро бар қурбонгоҳ фурӯ бурд; ва чун тамоми мардум диданд, фарьёд зада, рӯй ба замин афтоданд.

Вақте ки оташ аз ҷониби Худованд омада, қурбонии сӯхтанӣ ва чарбуи қурбонгоҳро фурӯ бурд, мардум дод зада, рӯй ба замин афтоданд.

1. Ҳузури Худованд тавоно ва шоистаи эҳтироми мост

2. Қурбонӣ ҳамчун ибодат

1. Ишаъё 6:1-3 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд аст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард.

2. Забур 99:1-5 - Худованд ҳукмронӣ мекунад; халқҳо биларзанд; бар каррубиён тахти тахт нишастааст; бигзор замин ларзад.

Ибодат 10-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 10:1-7 дар бораи писарони Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу нақл мекунад, ки бо қурбонии оташи беиҷозат ба ҳузури Худованд хато карданд. Ин вайронкунии аҳкоми Худо буд. Дар натиҷаи ҷиноят онҳо, оташ аз ҳузури Худованд берун баромад ва онҳоро фурӯ бурд, ки боиси марги фаврии онҳо гардид. Сипас Мусо ба Ҳорун ва дигар писаронаш дастур медиҳад, ки барои Нодоб ва Абиҳу ягон аломати мотами зоҳирӣ зоҳир накунанд, то худашон ва тамоми ҷамоатро палид накунанд.

Сархати 2: Дар Ибодат 10:8-11, Худо ба Ҳорун дар бораи вазифаҳои коҳиниаш дастурҳои мушаххас медиҳад. Ба ӯ амр шудааст, ки ҳангоме ки ба хаймаи маҷлис медарояд, шароб ва ё нӯшокии дигар нахӯрад, то он чиро, ки муқаддас

аст ва чизи умумӣ, байни пок ва нопокро фарқ кунад. Ин дастур аҳамияти равшанфикр будани коҳинонро ҳангоми иҷрои вазифаҳои худ таъкид мекунад.

Сархати 3: Дар Ибодат 10:12-20 Мусо дар бораи қурбониҳо ба Ҳорун ва писарони боқимондаи ӯ Элазор ва Итомор дастурҳои иловагӣ медиҳад. Дар бораи қурбонии ордӣ қоидаҳои махсус вуҷуд доранд, ки қисми қурбонии мушоракат мебошанд, онҳо бояд дар ҷои муқаддас хӯрданд, зеро онҳо муқаддастарин мебошанд ва дар бораи қурбониҳои гуноҳ гӯшт бояд дар ҷои муқаддас хӯрда шавад, агар хуни он ба хаймаи ҷамъомад оварда шуда бошад. барои кафорат дар ҷои муқаддас.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 10 пешниҳод мекунад:
Нодоб ва Абиҳу оташи беиҷозат ба ҳузури Худо қурбонӣ мекунанд;
Марги фаврии онҳо ба сабаби доварии илоҳӣ;
Дастурҳо барои ҷавоби Ҳорун; баровардани ҷасадҳо.

Дастурҳои мушаххасе, ки Худо бевосита ба Ҳорун дар бораи ӯҳдадориҳои коҳинон додааст;
Манъи нӯшидани машрубот ҳангоми ворид шудан ба хаймаи ҷамъомад;
Зарурати фарқи дақиқи байни муқаддас ва нопок; пок, нопок ҳангоми иҷрои вазифа.

Қоидаҳои иловагӣ дар бораи қурбониҳои Мусо;
Дастурҳо дар бораи ҳадияҳои гандумӣ, ки дар ҳудуди муқаддас мехӯранд;
Дастурҳо оид ба истеъмоли қурбонии гуноҳ дар асоси он, ки хуни он барои кафорат истифода шудааст.

Ибодат 10:1 Ва Нодоб ва Абиҳу, писарони Ҳорун, яке аз онҳо бухури худро гирифта, дар он оташ андохтанд, ва бар он бухур меандохтанд, ва ба ҳузури Худованд оташи бегонае меовардand, ки Ӯ ба онҳо амр накарда буд.

Писарони Ҳорун Нодоб ва Абиҳу ба Худованд итоат накарданд ва ба ҷои оташи таъинкардаи Худованд оташи бегонаро тақдим карданд.

1. Ба аҳкоми Худованд итоат кунед - Ибодат 10:1

2. Оқибатҳои беитоатӣ - Ибодат 10:1

1. Такрори Шариат 4:2, "Ба каломе ки ба шумо амр мефармоям, чизе илова накунед ва аз он чизе кам накунед, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба шумо амр мефармоям, риоя кунед".

2. Ишаъё 55:11, «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ба он ҷо фиристодам, муваффақ хоҳад шуд. "

Ибодат 10:2 Ва оташе аз ҷониби Худованд баромад, ва онҳоро фурӯ бурд, ва онҳо ба ҳузури Худованд мурданд.

Оташи Худованд писарони Ҳорунро барои беитоатӣ куштанд.

1: Худоро итоъат кунед ва аз ғазаби Ӯ парҳез кунед

2: Худо одил аст ва доварiаш зуд аст

1: Ирмиё 17: 9-10 "Дил аз ҳама чиз маккор ва ноумед аст: кӣ метавонад онро донад? Ман Худованд дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи мувофиқат диҳам. ба самараи аъмоли худ».

2: Румиён 6:23 "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Ибодат 10:3 Ва Мусо ба Ҳорун гуфт: «Ин аст, ки Худованд сухан ронда, гуфт: "Дар наздиконам тақдис хоҳам шуд, ва дар пеши назари тамоми мардум ҷалол хоҳам ёфт". Ва Ҳорун хомӯш монд.

Ин порча дар бораи зарурати ҷалол ва эҳтироми Худо аз ҷониби ҳамаи онҳое, ки ба Ӯ наздик мешаванд, сухан меронад.

1. «Дар ҳар коре, ки мекунед, Худоро ҷалол гӯед»

2. «Таъолоро эҳтиром кунед ва дар ҳама чиз Ӯро биҷӯед»

1. Забур 27:4 - Аз Худованд як чизеро хостаам, ки онро толиб хоҳам буд; то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам, то ки зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади Ӯ бипурсам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ибодат 10:4 Ва Мусо Мишоил ва Элсофон, писарони Узиил амаки Ҳорунро хонда, ба онҳо гуфт: «Наздик омада, бародарони худро аз пеши маъбад аз ӯрдугоҳ берун кунед».

Мусо Мишоил ва Элсофон, писарони Узиил амаки Ҳорунро хонд ва ба онҳо фармуд, ки бародарони худро аз маъбад дар ӯрдугоҳ баранд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

2. Қудрати қабули масъулият

1. Матто 28:20 - "ба онҳо таълим диҳед, ки ҳама он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд"

2. ба Румиён 12:1 - «Худо қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худоро пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

Ибодат 10:5 Ва онҳо наздик омада, онҳоро бо ҷомаҳои худ аз ӯрдугоҳ берун бурданд; чунон ки Мусо гуфта буд.

Мусо ба писарони Ҳорун фармуд, ки қурбонии сӯхтаниро, ки берун аз ӯрдугоҳ тайёр карда буданд, бигиранд.

1. Каломи Худо бояд итоат кард - Ибодат 10:5

2. Иҷрои аҳкоми Худо - Ибодат 10:5

1. 1 Петрус 1:13-14 - Аз ин рӯ, бо ақли ҳушёр ва комилан ҳушёр, умеди худро ба файзе, ки вақте ки Исои Масеҳ дар вақти омаданаш зоҳир мешавад, ба

шумо расонида мешавад. Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба хоҳишҳои бадие, ки дар замони ҷоҳилият зиндагӣ мекардед, мувофиқат накунед.

2. Эфсӯсиён 6:5-8 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед. Ба онҳо итоат кунед, ки на танҳо илтифоти онҳоро ба даст оранд, вақте ки чашми онҳо ба шумост, балки мисли бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо оваред. Аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат карда истодаед, на ба одамон, зеро медонед, ки Худованд ҳар якеро барои ҳар кори некашон, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, мукофот хоҳад дод.

Ибодат 10:6 Ва Мусо ба Ҳорун ва ба Элъозор ва писаронаш Итомор гуфт: «Сарҳои худро накушед ва ҷомаҳои худро надаронед; мабодо бимиред, ва ғазаб бар тамоми қавм наояд; лекин бигзор бародарони шумо, тамоми хонадони Исроил, барои оташе ки Худованд фурӯзон кардааст, гиря кунанд.

Мусо Ҳорун, Элъозор ва Итомарро огоҳ кард, ки ҳангоми мотам сарҳои худро накушоянд ва либосҳояшонро накананд, то ки онҳо бимиранд ва бар исроилиён ғазаб накунанд.

1. Мотами бидуни тарс: Чӣ гуна мотам гирифтан бидуни хатари рӯҳҳо

2. Қувваи ваҳдати ғамангез: Чӣ тавр якҷоя кор кардан сулҳ ва қувват меорад

1. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Забур 34:18 - Худованд ба онҳое, ки дили шикастаанд, наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон доранд, наҷот медиҳад.

Ибодат 10:7 Ва аз дари хаймаи ҷомеъ берун наравед, мабодо бимиред, зеро ки равғани тадҳинии Худованд бар шумост. Ва онҳо мувофиқи суханони Мусо амал карданд.

Мусо ба коҳинони хаймаи муқаддас дастур дод, ва онҳо аз паи онҳо рафтанд ва онҳоро огоҳ карданд, ки агар пеш аз тадҳин шудан бо равғани Худованд раванд, хоҳанд мурд.

1. Қувваи Итоат - Муҳимияти риояи дастуроти Худо дар ҳаёти мо

2. Тадҳин кардани Худованд - Аҳамияти Рӯҳулқудс дар ҳаёти мо

1. Юҳанно 14:15-17 - Исо ба Рӯҳулқудс ваъда медиҳад, ки моро дар ҳақиқат роҳнамоӣ мекунад

2. Румиён 8:14-17 - Рӯҳулқудс моро роҳнамоӣ мекунад, ки писарон ва духтарони Худоро ба фарзандӣ қабул кунем.

Ибодат 10:8 Ва Худованд ба Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Ҳорун ва писаронаш аз ҷониби Худованд дар вазифаҳои коҳинӣ дастур дода шуд.

1. Мақсади Худо барои таъин кардани Ҳорун ва писаронаш ба коҳинон

2. Қувваи итоат кардан ба дастуроти Худо

1. Хуруҷ 28: 1-4 - Худо Ҳорун ва писаронашро ба коҳин таъин мекунад

2. Масалҳо 3:1-2 - баракати итоат ба дастуроти Худо.

Ибодат 10:9 Ту ва писаронат, вақте ки ба хаймаи ҷомеъ меравӣ, шароб ва нӯшокии спиртӣ нахӯр, то ки бимирӣ;

Худо ба коҳинон амр медиҳад, ки ҳангоми дар хаймаи ҷомеъ будан аз нӯшидани шароб ва нӯшокиҳои спиртӣ худдорӣ кунанд, то намиранд. Ин қонуни абадӣ барои ҳамаи наслҳост.

1. Қудрати худдорӣ: Фармони Худо ба коҳинон

2. Уҳдадории коҳинон: Итоат ба аҳкоми Худо

1. Масалҳо 20:1 - "Шароб масхара аст, нӯшокии сахт хашмгин аст; ва ҳар кӣ ба он фирефта шавад, доно нест".

2. Ишаъё 5:11-12 - "Вой бар ҳоли онон, ки субҳи барвақт бархоста, аз паи нӯшокии нӯшокӣ бираванд, то шаб давом кунанд, то шароб онҳоро аланга занад!"

Ибодат 10:10 Ва то байни муқаддас ва нопок, ва байни нопок ва пок фарқ гузоред;

Ин порча аз Ибодат аҳамияти фарқ кардани чизи пок ва нопокро таъкид мекунад.

1. Фарқият байни муқаддас ва нопок

2. Даъвати Худо ба зиндагии одилона

1. Румиён 12:2, Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист.

2. Яъқуб 4:7-8, Пас, ба Худо итоат кунед. Ба шайтон муқобилат кунед ва ӯ аз шумо гурезад. Ба Худо наздик шавед, то Ӯ ба шумо наздик шавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок гардон, эй дудилагӣ.

Ибодат 10:11 Ва то ба банӣ-Исроил тамоми фароизҳоеро, ки Худованд ба воситаи Мусо ба онҳо гуфтааст, таълим диҳед.

Ибодат 10:11 ба халқи Исроил дастур медиҳад, ки ба фарзандони худ қонунҳои Худоро, ки Мусо гуфта буд, омӯзанд.

1. Омӯзиши Каломи Худо: Муҳимияти таълим додани фарзандони мо

2. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши Ибодат 10:11

1. Такрори Шариат 6:4-7 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

Ибодат 10:12 Ва Мусо ба Ҳорун ва ба Элъозор ва ба писарони боқимондаи ӯ Итомар, ки боқимонда буданд, гуфт: «Қурбонии ордии боқимондаи қурбониҳои оташинро гирифта, дар назди қурбонгоҳ бе хамиртуруш бихӯред; муқаддастарин аст:

Мусо ба Ҳорун, Элъозор ва Итомор дастур дод, ки қурбонии гӯштии боқимондаи қурбониҳои оташинро гирифта, дар назди қурбонгоҳ бе хамиртуруш бихӯранд, зеро ки он муқаддастарин буд.

1. Қудсияти ҳадияҳои Худо

2. Итоати халқи Худо

1. Матто 5:48, «Пас, комил бошед, чунон ки Падари шумо, ки дар осмон аст, комил аст».

2. Ибриён 13:15, "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано барои Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем".

Ибодат 10:13 Ва онро дар ҷои муқаддас бихӯред, зеро ки ин ҳаққи шумост ва ҳаққи писарони шумо аз қурбониҳои оташфишони Худованд аст, зеро ки ба ман чунин амр шудааст.

Худо ба Мусо ва Ҳорун амр фармуд, ки қурбониҳои дар ҷои муқаддас барои ӯ овардашударо бихӯранд.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худо

2. Маънои хурдани қурбониҳо дар макони муқаддас

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ибодат 10:14 Ва синаи мавҷ ва китфи баландро дар ҷои пок бихӯред; ту, ва писаронат ва духтаронат бо ту, зеро ки онҳо ҳаққи ту ва ҳаққи писарони ту ҳастанд, ки аз қурбониҳои осоиштагии банӣ-Исроил дода мешаванд.

Синаи мавҷ ва китфи баландро бояд дар ҷои тоза бо аҳли оила бихӯранд. Инҳо ҳаққи онҳо аз қурбониҳои осоиштагии банӣ-Исроил аст.

1. Аҳамияти хӯрокхӯрӣ дар ҷои тоза ва бо аҳли оила.

2. Шодии гирифтани баракат ва ҳадия аз дигарон.

1. Такрори Шариат 12:7 "Ва дар он ҷо шумо ба ҳузури Худованд Худои худ хоҳед хӯрд, ва аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шод хоҳед шуд, ки шумо ва аҳли байти шумо, ки дар он Худованд Худои шумо шуморо баракат додааст".

2. Воиз 9:7 "Бирав, нони худро бо шодӣ бихӯр ва шароби худро бо дили шод бинӯш, зеро ки Худо ҳоло аъмоли туро қабул мекунад".

Ибодат 10:15 Китфи баланд ва синаи мавҷро бо ҳадияҳое, ки дар оташи чарбу оварда шудаанд, хоҳанд овард, то ки онро ҳамчун қурбонии мавҷ ба ҳузури Худованд ҷунбонанд; ва он аз они ту ва писаронат бо ту хоҳад буд, бар тибқи шариат то абад; чунон ки Худованд фармудааст.

Худо амр фармуд, ки китфи баланд ва синаи мавҷи ҳар як ҳадия ҳамчун қурбонии мавҷ дар пеши Ӯ ҷунбонда шавад, ва ин бояд то абад қонун бошад.

1. Аҳкоми Худованд: Итоат ҳамчун ҳадияи мавҷӣ

2. Аҳди фазли Худо: Китфи баланд ва синаи мавҷ

1. Матто 22:37-40 - Исо ҷавоб дод: Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аввалин ва бузургтарин ҳукм аст. Ва дуюмаш монанди он аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор. Тамоми шариат ва анбиё бар ин ду амр овехта шудаанд.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ибодат 10:16 Ва Мусо бо ҷидду ҷаҳд нарбузи қурбонии гуноҳро ҷустуҷӯ кард, ва инак, сӯхтааст; ва ба Элъозор ва Итомар, писарони Ҳорун, ки зинда монда буданд, хашмгин шуда, гуфт:

Мусо аз писарони Ҳорун, Элъозор ва Итомар, ки бузуқи қурбонии гуноҳро сӯзонданд, норозӣ шуд.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки Худовандро бо иҷрои аҳкоми Ӯ эҳтиром кунем.

2. Мо бояд аз васвасаи Худо худдорӣ кунем, ки фармонҳои Ӯро сабукфикрона қабул накунем.

1. Такрори Шариат 6:13 - "Аз Худованд Худои худ битарс ва Ӯро ибодат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр."

2. Ибриён 10:26-27 - «Зеро ки агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе боқӣ мемонад, ки душманон».

Ибодат 10:17 Чаро шумо қурбонии гуноҳро дар макони муқаддас нахӯрдаед, дар ҳоле ки он муқаддас аст, ва Худо онро ба шумо додааст, то гуноҳи ҷамоатро ба дӯш гиред, то онҳоро ба ҳузури Худованд кафорат кунед?

Худо ба коҳинон амр фармуд, ки қурбонии гуноҳро дар ҷои муқаддас бихӯранд, зеро он муқаддастарин буд ва ба онҳо дода шуд, ки ҷамоатро ба ҳузури Худованд кафорат кунанд.

1. Муҳимияти кафорат: Омӯзиши Ибодат 10:17

2. Файзи Худо: Чӣ тавр Худо қурбониҳои гуноҳро барои кафорат истифода мебарад

1. Румиён 5:11 - "Ва на танҳо ин, балки ҳамчунин мо дар Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ, ки ҳоло ба воситаи Ӯ кафорат гирифтаем, шодӣ мекунем."

2. Ибриён 9:11-15 - "Аммо Масеҳ, ки саркоҳини некиҳои оянда аст, ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар, ки бо дастҳо сохта нашудааст, яъне на аз ин бино аст; на бо хун; аз бузҳо ва гӯсолаҳо, балки бо хуни худ як бор ба муқаддас даромада, барои мо кафорати абадӣ ба даст овардааст, зеро ки агар хуни говҳо ва бузҳо ва хокистари гове, ки нопок мепошад, барои покшавандагон тақдис мекунад. Хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ беайб худро ба Худо қурбон кардааст, чӣ қадар зиёдтар виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок мекунад, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?»

Ибодат 10:18 Инак, хуни он дар қудс наовард; шумо бояд онро дар ҷои муқаддас мехӯрдед, чунон ки ман фармудам.

Хуни қурбонӣ мувофиқи амр ба ҷои муқаддас оварда нашуд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Қувваи итоати қурбонӣ

1. 1 Подшоҳон 15:22 - Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд завқ дорад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

2. Ибриён 10:7 - Он гоҳ ман гуфтам: "Инак, меоям (дар ҳаҷми китоб дар бораи Ман навишта шудааст), эй Худо, иродаи Туро ба ҷо оварам".

Ибодат 10:19 Ва Ҳорун ба Мусо гуфт: «Инак, имрӯз онҳо қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтании худро ба ҳузури Худованд овардаанд; ва чунин чизҳо ба сари ман афтодаанд; ва агар ман имрӯз қурбонии гуноҳро мехӯрдам, оё он дар назари Худованд мақбул мебуд?

Ҳорун аз Мусо пурсид, ки оё он рӯз барои ӯ хӯрдани қурбонии гуноҳ ҷоиз аст?

1. Худо муқаддас ва одил аст - Ибодат 10:19

2. Муҳимияти итоаткорӣ - Ибодат 10:19

1. Ишаъё 6:3 - «Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо, тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст!

2. Ибриён 12:14 - Барои сулҳ бо ҳама ва барои қудсияте, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳад дид, саъй кунед.

Ибодат 10:20 Ва Мусо инро шунида, қаноатманд шуд.

Мусо аз шунидани ин хабар шод шуд.

1. Итоат роҳи қаноат аст

2. Хушбахтиҳо аз риояи иродаи Худо

1. Филиппиён 4:11 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам."

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

Ибодат 11-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Дар Ибодат 11:1-23, Худо ба Мусо ва Ҳорун қонунҳои ғизо медиҳад. Ин қонунҳо ҳайвонотро ба пок ва нопок гурӯҳбандӣ мекунанд. Ҳайвоноти хушкӣ, ки гӯсфандро мехӯранд ва пояшон ҷудо мешаванд (масалан, гов, гӯсфанд) пок ҳисобида мешаванд. Аммо, баъзе ҳайвонҳо ба монанди хукҳо нақис ҳисобида мешаванд, зеро онҳо ба ҳарду меъёр мувофиқат намекунанд. Ба ҳамин монанд, мавҷудоти баҳрӣ бояд қанот ва тарозу дошта бошанд, то тоза ҳисобида шаванд; ҳар чизи дигаре, ки дар об аст, нақис ҳисобида мешавад. Паррандаҳои дарранда ё пошхӯр низ нақис ҳисоб мешаванд.

Сархати 2: Дар Ибодат 11:24-40 идома дода, Худо дар бораи ҷасади ҳайвоноти мурда дастур медиҳад. Ба ҷасади ҳайвони нопок даст расондан то шом одамро расман нақис месозад; хар як либос ё ашёе, ки бо чунин лошае тамос мегирад, бояд пеш аз истифодаи дубора шуста шавад. Ҳашароти мурдае, ки дар чор по мехазанд, низ нақис ҳисобида мешаванд.

Параграфи 3: Дар Ибодат 11:41-47, манъи дигар манъи хӯрдани ҳама гуна махлуқе, ки дар замин мехазад ё тӯда мешавад, барои он нафратовар аст. Ин боб бо баёнияи мухтасар дар бораи фарқ кардани нопок ва пок ва байни мавҷудоти зинда, ки хӯрдан мумкин аст ва он чизҳое, ки мумкин нест, ба итмом мерасад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 11 пешниҳод мекунад:
Қонунҳои ғизо ба Мусо, Ҳорун;
Аз рӯи меъёрҳои мушаххас гурӯҳбандии ҳайвонот ба пок ва нопок;
Таъин кардани замин, мавҷудоти баҳрӣ, паррандагон ҳамчун пок ва нопок.

Дастурҳо оид ба коркарди ҷасади ҳайвоноти мурда;
Наҷосати расми аз даст расондан ба ҷасад то шом;
Барои ашёе, ки бо чунин лошаҳо тамос мегиранд, шустан лозим аст.

Манъ кардани хӯрдани ҳайвонҳои хазанда, ғӯзада;
Фарқи байни пок, нопок; махлуқоти хӯрокхӯрӣ, ғайрихӯрок.
Такрор кардани аҳамияти риояи ин аҳкоми муқаддасӣ.

Ин боб ба қонунҳои ғизо, ки Худо ба Мусо ва Ҳорун барои исроилиён додааст, тамаркуз мекунад.
Худо навъҳои гуногуни ҳайвоноти хушкӣ, ҳайвоноти баҳрӣ ва паррандагонро аз рӯи хусусиятҳои хосе ба ду гурӯҳ ҷудо мекунад, ки онҳоро «пок» барои истеъмол мувофиқ меҳисобанд ва дигарон «нақис»-ро аз хӯрдан манъ кардаанд.

Дастурҳои минбаъда ҳолатҳоеро, ки бо даст додани ҷасади ҳайвоноти мурда алоқаманданд, ба боқимондаҳои онҳо даст задан ба наҷосати расмӣ оварда мерасонад, ки то шом давом мекунад ва шустани пеш аз истифодаи такрориро талаб мекунад.
Ин мамнӯъият ҳатто ба истеъмоли ҳама гуна махлуқе, ки дар рӯи замин хазанда ё тӯфон мезананд, паҳн мешавад, ки онҳо нафратовар ҳисобида мешаванд.
Боби мазкур таъкид мекунад, ки ин фарқиятҳои байни чизҳои пок ё нопок ҳисобидашаванда ва мавҷудоти зиндаи ғизоӣ ё ғайрихӯрокӣ, ки ҳадафи паси ин аҳкомҳо нигоҳ доштани қудсият дар байни исроилиён мувофиқи меъёрҳои Худост.

Ибодат 11:1 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, ба онҳо гуфт:

Худо ба Мусо ва Ҳорун сухан гуфта, ба онҳо дастур медиҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз намунаи Мусо ва Ҳорун

2. Аҳамияти ҳидояти илоҳӣ дар ҳаёти мо

1. Такрори Шариат 10:12-13, "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. бо тамоми дилу чони худ...

2. Масалҳо 3:5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳми худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Ибодат 11:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯед: «Инҳо ҳайвонҳое ҳастанд, ки шумо дар байни тамоми ҳайвоноти рӯи замин хӯред».

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки танҳо баъзе ҳайвоноти дар рӯи замин мавҷудбударо бихӯранд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Қудсияти офариниши Худо

1. Такрори Шариат 12:15 - «Бо вуҷуди он ки ту дар тамоми дарвозаҳои худ гӯштро бикушӣ ва бихӯрӣ, ҳар он чи ҷони ту мехоҳад, мувофиқи баракати Худованд Худои ту, ки Ӯ ба ту ато кардааст: нопок ва пок аз он бихӯранд, чунон ки аз чӯҷа ва мисли харт».

2. Матто 22:37-38 - "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми аввалин ва бузург аст".

Ибодат 11:3 Ҳар он чизе ки аз туёаш ҷудо шавад, ва пойдор бошад, ва гов хоидан, дар байни ҳайвоноти ваҳшӣ онро бихӯред.

Худо ба мо амр мекунад, ки танҳо ҳайвонҳоеро бихӯранд, ки туёҳояшон аз ҳам ҷудо шудаанд ва кафанашонро хоидан.

1. Муҳимияти риояи қонунҳои ғизои Худо

2. Чӣ тавр Худо моро ба интихоби оқилона ва солим ғизо медиҳад

1. Такрори Шариат 14:3–8

2. Матто 15:11–20

Ибодат 11:4 Аммо инҳоро нахӯред, ки аз каф хоидагон ва наёҳонаҳо нахӯред: мисли шутур, зеро ки вай кафанро мехӯрад, аммо туёнро тақсим намекунад; вай барои шумо нақис аст.

Дар ин порча омадааст, ки шутурҳо нақисанд ва набояд хӯрданд, зеро онҳо каф мехӯранд, аммо туёро тақсим намекунанд.

1.Қонунҳои Худо дар бораи покӣ ва муқаддасӣ.

2. Аҳамияти риояи дастуроти Худо.

1. Такрори Шариат 14:3-8 - Ҳеҷ чизи зишт нахӯред.

2. Матто 5:17-20 - Исо барои иҷро кардани шариат ва анбиё омад.

Ибодат 11:5 Ва кунҷ, зеро ки каф мехӯрад, аммо туёро тақсим намекунад; вай барои шумо нақис аст.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки кони барои банӣ-Исроил нақис аст, зеро он кафанро мехӯрад, аммо туёро тақсим намекунад.

1. Ҳазрати Худо ва офариниши Ӯ: Фаҳмидани фарқи байни пок ва нопок

2. Тарбияи муқаддасӣ ва ҷудоӣ дар зиндагии мо

1. Ҳастӣ 1:26-27 - Худо инсониятро дар сурат ва шабоҳати худ офаридааст, то бар ҳайвоноти замин ҳукмронӣ кунад.

2. Ибодат 11:44-45 - Худо ба халқи Исроил амр мекунад, ки муқаддас бошанд, зеро Ӯ муқаддас аст.

Ибодат 11:6 Ва харгӯш, зеро ки каф мехӯрад, аммо туёнро тақсим намекунад; вай барои шумо нақис аст.

Харгӯш барои исроилиён нақис ҳисобида мешавад, зеро вай кафанашро мехӯрад, аммо туёро тақсим намекунад.

1. Подшоҳии Худо ва қавми Ӯ

2. Аҳамияти ғизоҳои пок ва нопок

1. Ишаъё 52:11 - "Биравед, биравед, аз он ҷо берун равед, ба ҳеҷ чизи нопок даст нарасонед; аз миёни вай биравед; пок бошед, ки зарфҳои Худовандро мебардоред".

2. Румиён 14:14 - "Ман медонам ва аз ҷониби Исои Худованд боварӣ дорам, ки ҳеҷ чизи худ ба худ нопок нест; балки барои касе ки чизеро нақис мешуморад, он барои вай нақис аст".

Ибодат 11:7 Ва хукҳо, гарчанде ки туёҳро аз ҳам ҷудо карда, пои шона бошад ҳам, каф намехӯрад; вай барои шумо наҷис аст.

Барои исроилиён хукҳо наҷис ҳисобида мешаванд, зеро онҳо кафанашонро намехӯранд.

1. Қудсияти Худо: Фаҳмидани қонунҳои ғизо дар Китоби Муқаддас

2. Даъват ба ҷудоӣ: Зиндагӣ бо зиндагии ҷудогона барои Худо

1. Ибодат 20:25-26 - Пас шумо бояд байни ҳайвоноти пок ва нопок ва байни паррандагони нопок ва пок фарқ гузоред; ва аз ҳайвони ваҳшӣ, парранда ё чизе, ки замин дар он мерӯяд, худро нафратовар насозед, ки ман онро барои шумо наҷис гардонам. Ҳамин тавр шумо барои ман муқаддас бошед, зеро ки Ман Худованд муқаддас ҳастам ва шуморо аз қавмҳо ҷудо кардам, то ки аз они Ман бошед.

2. Такрори Шариат 14:4-5 - Инҳоянд ҳайвонҳое, ки шумо онҳоро бихӯред: гов, гӯсфанд ва буз, харгӯш, ва ҷунвор, ва гӯсфанд, ва бузи ваҳшӣ, ва бузи, ва антилопа ва гӯсфандони кӯҳӣ. Ва ҳар ҳайвони ваҳшӣ, ки наълашро ҷудо мекунад ва наёяшро ду пора карда, дар байни ҳайвонҳо каф мезанад, то ки шумо бихӯред.

Ибодат 11:8 Аз гӯшти онҳо нахӯред, ва ба ҷасади онҳо даст нарасонед; онҳо барои шумо наҷисанд.

Хӯрдани гӯшти баъзе ҳайвонҳо ё даст расондан ба ҷасади баъзе ҳайвонҳо тибқи қонунҳои Ибодат манъ аст.

1. Пок ва нопок

2. Даъват ба ҷудоӣ: Фарқияти дурусту ботил

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Яъқуб 4:17 - "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст".

Ибодат 11:9 Инҳоро аз ҳар он чи дар об аст, бихӯред: ҳар он чи дар обҳо, дар баҳрҳо ва дарёҳо қанот ва пулак дорад, бихӯред.

Худо ба халқи худ дастур медиҳад, ки моҳӣ, ки қанот ва пулак доранд, бихӯранд.

1. "Зиндагӣ бо тарҳи Худо: Хӯрдани моҳӣ"

2. "Ҷустуҷӯи ризқи Худо: Моҳӣ манбаи ғизо"

1. Забур 103:25 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, Замин пур аз сарвати туст.

2. Ишаъё 40:28 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

Ибодат 11:10 Ва ҳар кӣ дар баҳрҳо ва дарёҳо қанот ва пулак надорад, ва ҳар он чи дар об ҳаракат мекунад, ва ҳар мавҷуди зиндае ки дар об аст, барои шумо зишт хоҳад буд.

Дар Ибодат 11:10 гуфта мешавад, ки ҳама мавҷудоти бе қанот ва пулак, ки дар об ҳаракат мекунанд, назди Худо зишт ҳастанд.

1. Муҳаббати Худо ба офариниш: Фаҳмидани аҳамияти ахлоқии Ибодат 11:10

2. Қудсияти ҳаёт: қадр кардани ғамхории Худо ба олами табиӣ

1. Забур 36:6, "Адолати Ту мисли кӯҳҳои баланд аст, адолати Ту мисли умқи азим аст. Ту, эй Худованд, ҳам одамон ва ҳам ҳайвонотро нигоҳ медорӣ."

2. Ҳастӣ 1: 20-21, "Ва Худо гуфт: "Бигзор обҳо бо тӯдаи мавҷудоти зинда пур шаванд ва паррандагон аз болои замин дар саросари осмон парвоз кунанд. Ҳамин тавр, Худо офаридаҳои бузурги баҳрӣ ва ҳар як мавҷудоти зиндаро, ки ҳаракат мекунад, ки обҳо мувофиқи намудашон тӯда мешаванд ва ҳар паррандаи болдор мувофиқи ҷинсаш ва Худо дид, ки ин хуб аст».

Ибодат 11:11 Онҳо барои шумо зишт хоҳанд буд; аз гӯшти онҳо нахӯред, балки ҷасади онҳоро зишт хоҳед дошт.

Худованд хӯрдани баъзе ҳайвонҳоро манъ мекунад ва ҷасади онҳоро кори зишт медонад.

1. Гирифтани қонуни парҳези Худованд

2. Қудсияти офариниши Худо

1. Такрори Шариат 14:3–8

2. Забур 24:1–2

Ибодат 11:12 Ҳар он чизе ки дар об қанот ва пулак надошта бошад, барои шумо зишт хоҳад буд.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки аз хӯрдани ҳама ҳайвоноти баҳрии бе қанот ва пулак худдорӣ кунанд.

1. Роҳнамоии Худо дар бораи чӣ хӯрдан: Фаҳмидани Ибодат 11:12

2. Худдорӣ аз корҳои зишт: муқаддас будани ғизо мувофиқи Ибодат 11:12

1. Румиён 14:14 - "Ман медонам ва аз ҷониби Исои Худованд итминон дорам, ки ҳеҷ чизи худ ба худ нопок нест; балки барои касе ки чизеро нақис мешуморад, он барои вай нақис аст".

2. Қӯлассиён 2: 20-21 - "Пас, агар шумо бо Масеҳ аз ибтидои ҷаҳон мурда бошед, чаро шумо, гӯё ки дар ҷаҳон зиндагӣ мекунед, ба қонунҳо итоат мекунед, (даст нарасонед; бичашед; даст надиҳед; ки ҳама бо истифода аз аҳком ва таълимоти одамон нобуд мешаванд?

Ибодат 11:13 Ва инҳоянд онҳое ки дар миёни паррандагон зишт хоҳанд дошт; онҳоро нахӯранд, онҳо зишт ҳастанд: уқоб, ва устухон ва мурғ,

Худованд ба мо амр мекунад, ки аз хӯрдани баъзе ҳайвонот парҳез кунем.

1: Худованд ба мо махлуқоти зиёде додааст ва ба мо амр кардааст, ки аз хӯрдани баъзе ҳайвонот парҳез кунем. Биёед аҳкоми Худовандро эҳтиром кунем ва аз истеъмоли он ҳайвонот худдорӣ кунем.

2: Биёед ба иродаи Худованд итоат кунем ва аз ҳайвоноте, ки Ӯ моро аз истеъмол кардан манъ кардааст, дурӣ ҷӯем.

1: Такрори Шариат 14: 2-3 "Ҳеҷ чизи зишт нахӯред. Инҳо ҳайвонҳое мебошанд, ки шумо хоҳед хӯрд: гов, гӯсфанд ва буз."

2: Масалҳо 6: 16-19 "Ин шаш чиз Худованд нафрат дорад: ҳа, ҳафт чиз барои Ӯ зишт аст: нигоҳи мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки хаёлоти бад мекашад, пойҳое, ки дар давидан ба фасод бош, Шоҳиди козиб, ки дурӯғ мегӯяд, ва касе ки дар миёни бародарон фитна мекорад».

Ибодат 11:14 Ва мурғ ва гурба мувофиқи ҷинсаш;

Дар ин порча ҳайвонҳои мамнӯъ, ки исроилиён набояд истеъмол кунанд, нақл мекунад.

1: Саломатии ҷисмонии мо барои саломатии рӯҳонии мо муҳим аст ва аз ин рӯ Худо ба мо мегӯяд, ки чӣ хӯрдан барои мо муфид аст.

2: Қонунҳои Худо моро аз хатарҳо муҳофизат мекунанд, вақте ки мо ба онҳо итоат мекунем.

1: Такрори Шариат 8:3: "Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ кард, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистай, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

2: Румиён 14:17: "Зеро Малакути Худо на хӯрок ва нӯшокӣ, балки адолат, осоиштагӣ ва шодмонӣ дар Рӯҳулқудс аст."

Ибодат 11:15 Ҳар зоғ мувофиқи ҷинсаш;

Худо ба одамон амр мекунад, ки дар ғизои худ интихоб кунанд.

1: Мо бояд дар бораи он чизе, ки мо мехӯрем ва оқилона интихоб мекунем, бошем, зеро Худованд ба мо дастурҳои мушаххас додааст, ки мо бояд чӣ бихӯрем ва на бояд истеъмол кунем.

2: Мо метавонем аз ризқе, ки Худо ба мо медиҳад, тасаллӣ бахшем, зеро Ӯ ба мо роҳнамоии равшанеро оид ба нигоҳубини бадани мо ва пешбурди ҳаёти солим додааст.

1: Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки ғамхорӣ накунем, ки чӣ мехӯрем, чӣ менӯшем ё мепӯшем, балки боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин хоҳад кард.

2: Такрори Шариат 8:1-20 - Худо ба мо амр медиҳад, ки фармонҳо ва аҳкоми Ӯро риоя кунем ва дар хотир дошта бошем, ки Ӯ моро таъмин мекунад.

Ибодат 11:16 Ва бум, ва шохи шаб, ва коға, ва шохин мувофиқи навъҳои худ,

Дар Ибодат 11:16 паррандагони гуногун, аз он ҷумла бумҳо, ҳоҷатҳои шабона, коку ва ҳоҷатҳо тасвир шудаанд.

1: Ҳамчун имондорон, мо даъват карда мешавем, ки ҳатто дар бораи хурдтарин махлуқот ғамхорӣ кунем, тавре ки дар Ибодат 11:16 дида мешавад.

2: Муҳаббати Худо тавассути паррандагони гуногуни дар Ибодат 11:16 тасвиршуда нишон дода мешавад, ки чӣ тавр Ӯ ба тамоми махлуқот ғамхорӣ мекунад.

1: Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як динор намефурӯшанд? Аммо ҳеҷ яке аз онҳо берун аз парастории Падари шумо ба замин намеафтад. Ва ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумурда шудаанд. Пас, натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

2: Забур 104:12-13 - Паррандаҳои осмон дар канори об лона мекунанд; дар байни шохахо суруд мехонанд. Вай аз болояш куххоро об медихад; замин аз самараи мехнаташ сер мешавад.

Ибодат 11:17 Ва бум, ва мурғ, ва буғи бузург,

Дар ин порча аз Ибодат 11:17 се парранда зикр шудааст: бум, бум ва бум.

1. Офариниши Худо: Гуногунии ҳайвоноте, ки мо дучор мешавем

2. Бузургии офариниши Худованд: Нигоҳе ба ҳайвоноте, ки Ӯ офаридааст

1. Забур 103:24 - Ӯ офаридаҳои заминро мувофиқи ҷинсаш чорпоён, хазандагон ва ҳайвоноти ваҳшӣ месозад.

2. Ҳастӣ 1:24-25 - Ва Худо гуфт: «Бигзор замин мавҷудоти зиндаро мувофиқи ҷинсашон чорпоён, хазандагон ва ҳайвоноти ваҳшии заминро мувофиқи намудашон ба вуҷуд оварад. Ва чунин буд. Ва Худо ҳайвоноти ваҳшии заминро мувофиқи ҷинсашон, ва чорпоёнро мувофиқи ҷинсашон, ва ҳар он чиро, ки дар рӯи замин мехазад, мувофиқи намудашон офарид. Ва Худо дид, ки ин хуб аст.

Ибодат 11:18 Ва қувону пеликан ва уқоби ҷазира,

Дар ин порча се намуди паррандагон зикр шудааст: қуш, пеликан ва уқоби гиер.

1. Бузургии офариниши Худо: Нигоҳе ба зебоии Свон, Пеликан ва Уқоби Ҷир

2. Қудрати офариниши Худо: қадр кардани бузургии Свон, Пеликан ва Уқоби Ҷир

1. Айюб 39:13-17, болҳои шутурмурғ бо ғурур ҷунбонда мешаванд; аммо оё онҳо пинҳон ва пӯлоди ишқанд? Зеро вай тухмҳои худро ба замин мегузорад ва онҳоро дар замин гарм мекунад ва фаромӯш мекунад, ки по онҳоро пахш карда метавонад, ва ҳайвони ваҳшӣ онҳоро поймол кунад. Бо бачаҳояш бераҳмона рафтор мекунад, гӯё онҳо аз они ӯ нестанд; Ҳарчанд меҳнаташ беҳуда бошад ҳам, вай тарс надорад, зеро Худо ба ӯ ҳикматро фаромӯш

кардааст ва ба ӯ ҳикмат насиб накардааст. Вақте ки худро баланд мекунад, аспу савораи онро таҳқир мекунад.

2. Забур 103:12-18, Дар назди ҷӯйборҳо мурғони осмон сокинанд; дар байни шохахо суруд мехонанд. Аз манзили баланди худ кӯҳҳоро об медиҳӣ; замин аз самараи мехнати шумо сер мешавад. Шумо алаф мерӯёндед, то ки чорво парвариш кунад ва барои одам кишт кунад, то ки ӯ аз замин ғизо ва май барорад, то дили одамро шод гардонад, равған барои рӯшноӣ гардонад ва нон барои мустаҳкам кардани дили одам. Дарахтони Худованд фаровон об дода мешавад, ба арзҳои Лубнон, ки Ӯ шинондааст.

Ибодат 11:19 Ва лейлак, гӯсфанд мувофиқи ҷинсаш, ва лоша ва куршашпарак.

Дар Ибодат 11:19 чор намуди паррандаҳо номбар шудаанд: лайлак, гӯсфанд, лоғаш ва куршашпарак.

1. Офариниши Худо: қадршиносии гуногунии паррандагон

2. Даъват ба муқаддасот: Зиндагӣ тибқи қонунҳои Худо

1. Ҳастӣ 1:20-21 Ва Худо гуфт: «Бигзор обҳо бо тӯдаи мавҷудоти зинда пур шаванд, ва паррандагон аз болои замин дар саросари осмон парвоз кунанд. Пас, Худо махлуқоти бузурги баҳрӣ ва ҳар мавҷуди зиндаеро, ки обҳо бо онҳо меҷанганд, мувофиқи ҷинсашон ва ҳар паррандаи болдорро мувофиқи намуд офарид. Ва Худо дид, ки ин хуб аст.

2. Масалҳо 26:2 Мисли гунҷишк дар парвозаш, мисли фурӯравӣ дар парвозаш, лаънати нолоиқ намеафтад.

Ибодат 11:20 Ҳама мурғони хазанда, ки бар чор чор ҳаракат мекунанд, барои шумо зишт хоҳанд буд.

Хӯрдани ҳар паррандае, ки бо чор по роҳ меравад, аз ҷониби Худованд кори зишт маҳсуб мешавад.

1. Ҳазрати Худо: Фармони нахӯрдани паррандагони нопок

2. Ягона будани талаботи Худо: Покдории инсон дар муқоиса бо муқаддасоти Худо

1. Ибодат 11:20 Ҳама мурғони хазанда, ки бар чор чор мешаванд, барои шумо зишт хоҳанд буд.

2. Ишаъё 6:3 Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст».

Ибодат 11:21 Аммо инҳо метавонанд аз ҳар хазандае, ки бар чаҳор парвоз мекунанд, ва пойҳои болои по доранд, то бар замин ҷаҳида бихӯранд;

Дар ин порча дар бораи махлуқоте сухан меравад, ки чаҳор по доранд ва қодиранд дар рӯи замин ҷаҳанд.

1.Худованд олами аҷоибро бо мавҷудоти гуногун офаридааст ва мо бояд онҳоро қадр кунем ва ғамхорӣ кунем.

2. Махлуқоти рӯи замин бозгӯи қудрат ва ҳикмати илоҳии Худост.

1. Ҳастӣ 1:20-21 - Ва Худо гуфт: «Бигзор об мавҷудоти ҳаракаткунандаро, ки ҳаёт дорад, ва паррандагонро, ки метавонанд дар фалаки кушоди осмон дар болои замин парвоз кунанд, ба фаровонӣ оварад.

2. Забур 104:24-26 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, замин пур аз сарвати туст. Чунин аст ин баҳри бузург ва фарох, ки дар он чизҳои бешумори ҳайвоноти хурд ва бузург хазанда ҳастанд. Он ҷо киштиҳо мераванд: он Левиафан аст, ки дар он ҷо бозӣ кардаӣ.

Ибодат 11:22 Ҳатто аз онҳо шумо метавонед бихӯред; малах пас аз ҷинс ва малах пас аз ҷинс ва гамбӯсак аз навъаш ва малах пас аз ҷинс.

Худованд ба исроилиён дастур медиҳад, ки баъзе навъҳои малах, малахҳои бемӯй, гамбӯсакҳо ва малахҳоро бихӯранд.

1. Рӯзи Худованд барои тамоми махлуқоташ

2. Пок хӯрдани махлуқоти пок

1. Забур 103:14 - Ӯ алафро барои чорпоён мерӯяд, ва алафро барои хизмати инсон, то ки аз замин ғизо барорад.

2. Масалҳо 12:10 - Одил ба ҳаёти ҳайвони ваҳшии худ менигарад, аммо марҳамати шарир бераҳм аст.

Ибодат 11:23 Аммо ҳамаи хазандаҳои дигари парвозкунанда, ки чор по доранд, барои шумо зишт хоҳанд буд.

Худованд фармудааст, ки тамоми махлуқоти парвозкунанда ва хазанда, ки чорпо доранд, зишт дониста шаванд.

1. Нафрат кардан аз чизи нафратовар: Мулоҳиза дар бораи амри Худо дар Ибодат 11:23

2. Дӯст доштани он чизе ки маҳбуб аст: қабул кардани он чизе ки Худо мехоҳад, дар Ибодат 11:23

1. Такрори Шариат 14:3-4 - Ҳеҷ чизи зишт нахӯред.

2. Масалҳо 6:16-19 - Шаш чизе ҳаст, ки Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои ӯ нафратовар аст.

Ибодат 11:24 Ва барои инҳо нақис хоҳед буд: ҳар кӣ ба ҷасади онҳо даст расонад, то шом нақис хоҳад буд.

Дар порча тавзеҳ дода мешавад, ки ҳар касе, ки ба ҷасади ҳар ҳайвони нопок, ки дар боб зикр шудааст, даст расонад, то шом нақис ҳисобида мешавад.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки бо чизҳои нопок даст накашем, зеро моро пок ва муқаддас будан даъват кардаанд.

2. Аҳкомҳои Худоро бояд иҷро кард, ҳатто вақте ки онҳо душвор ё носозгор ба назар мерасанд.

1. 2 Қӯринтиён 6:17-18 - Пас, аз онҳо берун оед ва ҷудо шавед, мегӯяд Худованд. Ба чизи нопок даст нарасонед, ва ман шуморо қабул хоҳам кард. Ва Ман барои шумо Падар хоҳам буд, ва шумо писарону духтарони Ман хоҳед буд, мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ.

2. 1 Юҳанно 3:3 - Ва ҳар кӣ ба Ӯ чунин умед дорад, худро пок мекунад, чунон ки Ӯ пок аст.

Ибодат 11:25 Ва ҳар кӣ аз ҷасади онҳоро барорад, либоси худро бишӯяд, ва то шом нақис хоҳад буд.

Дар Ибодат 11:25 гуфта мешавад, ки ҳар кӣ ба ҷасади ягон ҳайвони нопок даст мерасонад, бояд либосҳои онҳоро бишӯяд ва то шом нақис бимонад.

1. Ҳушёр бошед: Аз нопокиҳо эҳтиёт шавед

2. Қудрати муқаддасот: Чӣ тавр он моро тағир медиҳад

1. Еҳушаъ 7:13 - "Бархезед, қавмро тақдис кунед ва бигӯед: "Худро бар зидди фардо тақдис кунед, зеро ки Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: "Дар миёни ту, эй Исроил, чизи лаъин аст: ту истода наметавонӣ" дар пеши душманони худ, то он даме, ки малъунро аз миёни худ дур кунед».

2. 1 Юҳанно 1:7 - «Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар рӯшноӣ аст, мо бо якдигар муошоракат дорем ва Хуни Писари Ӯ Исои Масеҳ моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад».

Ибодат 11:26 Ҷасади ҳар ҳайвони ваҳшӣ, ки туёро аз ҳам ҷудо мекунад, вале пои нешдор аст ва на каф намехӯрад, барои шумо нақис аст; ҳар кӣ ба онҳо ламс кунад, нақис хоҳад буд.

Худо ба исроилиён амр фармуд, ки ба ҳеҷ як ҳайвоне, ки туёҳояшон канда нашудаанд ё кафаш намехӯранд, даст нарасонанд, зеро ин ҳайвонҳо нақис ҳисобида мешуданд.

1. Муҳимияти пок будан дар назди Худо

2. Аҳамияти иљро кардан ба аҳкоми Худо

1. Забур 24:3-4 - Кӣ ба теппаи Худованд мебарояд? Ва кист дар ҷои муқаддаси Ӯ? Он ки дастони пок ва дили пок дорад.

2. Титус 1:15-16 - Барои покдоман ҳама чиз пок аст, аммо барои палид ва беимон ҳеҷ чиз пок нест; вале хам аклу хам вичдони онхо харом аст.

Ибодат 11:27 Ва ҳар кӣ бар панҷаҳои вай меравад, аз миёни ҳар чор ҳайвони ваҳшӣ барои шумо нақис аст; ҳар кӣ ба ҷасади онҳо даст мезанад, то шом нақис хоҳад буд.

Худо ба исроилиён фармуд, ки ба ҷасади ҳайвонҳое, ки дар чор панҷа қадам мезананд, даст нарасонанд, зеро ин кор онҳоро то шом нақис мегардонад.

1: Худо ба мо амр кардааст, ки пок бошем ва бо чизҳои нопок тамос гирифта, худро палид накунем.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, то ҳамаи аҳкоми Худоро риоя кунем, ҳатто он чизе, ки шояд муҳим набошанд.

1: Филиппиликларга 4:8 - Ниҳоят, эй биродарлар ва хоҳарон, хоҳ ҳақ, чи олий, ҳам тӯғри, ҳам пок, гӯзал, ҳам олий ва таърифга лойиқ бӯлган нарсалар ҳақида фикр юритинг.

2: Юҳанно 15:14 - Агар фармони маро иҷро кунед, шумо дӯстони ман ҳастед.

Ибодат 11:28 Ва ҳар кӣ ҷасади онҳоро мебардорад, либосҳои худро бишӯяд, ва то шом наҷис хоҳад буд; онҳо барои шумо наҷис мебошанд.

Худованд фармудааст, ки ҳар кӣ ба ҷасади ҳайвоноти нопок даст расонад, бояд либосҳояшро бишӯяд ва то шом наҷис бимонад.

1. Ҳазрати Худо: Зиндагии покиза

2. Риояи қонуни Худо: Итоати фармонҳои Ӯ

1. Эфсӯсиён 5:3-4 - Аммо бадахлоқии ҷинсӣ ва ҳар гуна нопокӣ ва тамаъкорӣ набояд ҳатто дар байни шумо ном бурда шавад, чунон ки дар миёни муқаддасон аст. Бигзор на палидӣ, на сухани аблаҳона ва на шӯхии дағалона, ки ҷои нест, балки шукргузорӣ бошад.

2. Яъқуб 1:27 - Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва беайб аст, ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Ибодат 11:29 Инҳо низ барои шумо дар байни хазандагоне, ки дар рӯи замин мехазанд, наҷис хоҳанд буд; молик ва муш ва сангпушт аз рӯи навъаш,

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр баъзе махлуқот мувофиқи китоби Ибодат «нопок» ҳисобида мешаванд.

1. Покӣ дар паҳлӯи парҳезгорӣ аст: А дар бораи аҳамияти тозагӣ дар назди Худо.

2. Мукаддасоти табиат: А дар бораи мукаддасоти табиат ва махлукхое, ки дар он сукунат доранд.

1. Матто 15:11 «Он чи ба даҳони одам медарояд, вайро наҷис намекунад, балки он чи аз даҳони онҳо мебарояд, вайро палид мекунад.

2. Яъқуб 3:2 "Зеро ки ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ҳар касе, ки дар гуфтаҳои онҳо ҳеҷ гоҳ айб надорад, комил аст, қодир аст, ки тамоми ҷисми худро назорат кунад."

Ибодат 11:30 Ва парум, ва хамелеон, ва калтакалос, ва ҳаюло ва хӯша.

Дар порча ҳайвоноти гуногун, аз қабили паромҳо, хамелеонҳо, калтакалосҳо, морҳо ва морҳо тасвир шудааст.

1. Офариниши Худо гуногун ва аҷиб аст - Забур 103:24

2. Мо бояд ҳамаи офаридаҳои Худоро қадр кунем - Ҳастӣ 1:31

1. Ҳастӣ 1:31 - Ва Худо ҳама чизеро, ки Ӯ офаридааст, дид, ва инак, хеле хуб буд. Ва шом ва субҳ рӯзи шашум буд.

2. Забур 104:24 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, замин пур аз сарвати туст.

Ибодат 11:31 Инҳо дар миёни ҳамаи хазандагон барои шумо наҷисанд: ҳар кӣ ба онҳо даст занад, вақте ки мурданд, то шом наҷис хоҳад буд.

Ин порча аз Ибодат 11:31 гуфта мешавад, ки ҳар касе, ки бо баъзе намудҳои ҳайвоноте, ки дар замин мехазанд, тамос гирад, то шом наҷис хоҳад буд.

1. Қувваи нопокӣ дар Китоби Муқаддас

2. Пок нигоҳ доштани покӣ

1. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар мусибаташон дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ доштан.

2. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - Оё намедонед, ки ҷисмҳои шумо маъбадҳои Рӯҳулқудс мебошанд, ки дар шумост ва аз ҷониби Худо қабул кардаед? Шумо аз они худ нестед; шумо бо нарх харида шудаед. Пас Худоро бо ҷисмҳои худ эҳтиром кунед.

Ибодат 11:32 Ва ҳар яке аз онҳо, вақте ки мурданд, афтода бошад, наҷис хоҳад буд; хоҳ зарфе аз чӯб, хоҳ либос, хоҳ пӯст, хоҳ халта, ва ҳар зарфе, ки дар он коре карда мешавад, бояд ба об андохта шавад, ва он то шом наҷис хоҳад буд; Пас он пок хоҳад шуд.

Ҳар чизе ки ба болои ҳайвони мурда афтад, наҷис хоҳад буд ва бояд ба об андохта шавад, то пок шавад.

1. Қувваи поксозӣ: Чӣ тавр бар нопокӣ ғолиб омадан мумкин аст

2. Раҳмати Худо: Ҷавоб додан ба даъвати поксозӣ

1. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд".

2. Титус 3:5 - «Ӯ моро на ба хотири корҳои одилонае, ки мо карда будем, балки ба туфайли марҳамати Худ наҷот дод. Ӯ моро ба воситаи шустани эҳё ва навсозӣ аз Рӯҳулқудс наҷот дод».

Ибодат 11:33 Ва ҳар зарфи гилин, ки яке аз онҳо ба даруни он афтад, он чи дар он аст, наҷис хоҳад буд; ва шумо онро мешиканад.

Худованд амр мекунад, ки ҳар зарфи гилин, ки олуда шудааст, бояд шикаста шавад.

1. Муҳимияти пок будан дар назди Худованд.

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

1. Марқӯс 7: 14-15 - "Ва мардумро назди Ӯ даъват карда, ба онҳо гуфт: "Ҳар яки шумо ба ман гӯш диҳед ва бифаҳмед: ҳеҷ чиз аз берун ба дохили вай даромада, ӯро палид карда наметавонад. балки он чи аз вай мебарояд, одамро палид мекунанд».

2. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - "Чӣ? Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар шумост ва он аз Худост, ва шумо аз они худ нестед? Пас, Худоро дар ҷисми худ ва дар рӯҳи худ, ки аз они Худост, ҳамду сано гӯед».

Ибодат 11:34 Аз ҳар гӯште ки хӯрдан мумкин аст, он чизе ки чунин об бар он ояд, наҷис хоҳад буд; ва ҳар нӯшокие ки дар ҳар чунин зарф нӯшида мешавад, наҷис хоҳад буд.

Ин порча аз Ибодат нишон медиҳад, ки ҳар хӯрок ё нӯшокие, ки бо оби нопок тамос мегирад, бояд наҷис ҳисобида шавад.

1. Қудсияти Худо: Омӯзиши Қудсияти Худо ва чӣ гуна он ба ҳаёти ҳаррӯзаи мо дахл дорад.

2. Моҳияти фармудаҳои Худо: Баррасии аҳамияти тоъат ва чӣ гуна инъикоси муқаддас будани Худо.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Румиён 12:2 - "Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист".

Ибодат 11:35 Ва ҳар чизе ки бар он ҷасади онҳо афтод, наҷис хоҳад буд; хоҳ танӯр бошад, хоҳ кӯзаҳо барои дегҳо, онҳо вайрон хоҳанд шуд, зеро ки онҳо наҷисанд ва барои шумо наҷис хоҳанд буд.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳар як танӯр ё дегро, ки бо ҳайвони нопок тамос гирифта бошад, вайрон кунанд.

1. Талабот ба покӣ: Даъват ба муқаддасот

2. Подшоҳии Худо: Итоати фармудаҳои Ӯ

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Матто 5:48 - «Пас, комил бошед, чунон ки Падари шумо, ки дар осмон аст, комил аст».

Ибодат 11:36 Бо вуҷуди ин, чашма ё чоҳе, ки дар он об фаровон аст, пок хоҳад буд, аммо он чи ба ҷасади онҳо мерасад, наҷис хоҳад буд.

Сарчашмаҳои обе, ки оби фаровон доранд, пок ҳисобида мешаванд, аммо ҳар чизе, ки ба ҷасади мурда мерасад, наҷис ҳисобида мешавад.

1. Тоза будани об: Омӯзиши Ибодат 11:36

2. Қувваи ифлосшавӣ: Омӯзиши Ибодат 11:36

1. Ирмиё 17:13 - «Эй Худованд, умеди Исроил, ҳамаи онҳое ки Туро тарк мекунанд, хиҷил хоҳанд шуд, ва онҳое ки аз ман дур мешаванд, дар замин навишта хоҳанд шуд, зеро ки онҳо Худовандро, чашмаи обҳои ҳаётро тарк кардаанд. "

2. Ибриён 10:22 - «Биёед, бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, то ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва бадани мо бо оби пок шуста шавад».

Ибодат 11:37 Ва агар ягон қисми ҷасади онҳо бар тухми кошташаванда афтад, он пок хоҳад буд.

Худо ба исроилиён дастур дод, ки покиро дар хотир нигоҳ доранд, зеро набояд ба қисмҳои ҳайвоноти мурда иҷозат дода шавад, ки тухми киштро ифлос кунанд.

1. Баракати тозагӣ: дастуроти Худо ба исроилиён

2. Тарбияи дил: расидан ба тозагии маънавӣ

1. Матто 5:8 - «Хушо покдилон, зеро ки онҳо Худоро хоҳанд дид».

2. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъват кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 11:38 Аммо агар обе бар тухм пошида, як қисми ҷасади онҳо бар он афтад, он барои шумо нақис хоҳад буд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки агар ба тухмӣ об гузоранд ва ягон қисми ҳайвони мурда ба он афтад, барои яҳудиён нақис аст.

1. Аҳамияти тозагӣ дар назди Худованд

2. Нақши тоъат дар муқаддасот

1. Ибодат 19:2, Ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед, ки шумо муқаддас хоҳед буд, зеро ки Ман Худованд Худои шумо муқаддас ҳастам.

2. Матто 5:48, Пас шумо бояд комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст.

Ибодат 11:39 Ва агар ягон ҳайвони ваҳшӣ, ки аз он бихӯред, бимирад; ҳар кӣ ба ҷасади он даст расонад, то шом нақис хоҳад буд.

Дар ин ояти Ибодат гуфта мешавад, ки ҳар касе, ки ба ҳайвони мурда, ки яке аз ҳайвоноте, ки исроилиён онро хӯрдан мумкин аст, ламс кунад, бояд то шом нақис ҳисобида шавад.

1. "Аҳамияти нигоҳ доштани муқаддасот: Дарсҳо аз Ибодат 11:39"

2. "Талаботи Худо барои тозагӣ: Омӯзиши Ибодат 11:39"

1. Ададҳо 19:11-22 - Дастурҳо оид ба поксозии маросим аз тамос бо ҷасад

2. Такрори Шариат 14: 3-21 - Қонунҳо дар бораи ҳайвоноти пок ва нопок барои истеъмол

Ибодат 11:40 Ва ҳар кӣ аз ҷасади онро бихӯрад, либосҳои худро бишӯяд, ва то шом наҷис хоҳад буд; ва касе ки ҷасади онро мебардорад, либосҳои худро бишӯяд, ва то шом наҷис хоҳад буд.

Онҳое, ки лоша мехӯранд ё мебардоранд, бояд либосҳои худро бишӯянд ва то шом наҷис бошанд.

1. Подшоҳии Худо: Оқибатҳои дар тамос шудан бо марг

2. Покӣ дар паҳлӯи парҳезгорӣ аст: пок будан аз гуноҳ

1. Ибриён 12:14 - Аз паи қудсият бошед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳанд дид.

2. Титус 2:11-12 - Зеро файзи Худо зоҳир шуд, ки барои ҳамаи одамон наҷот оварда ва моро таълим дод, ки аз шарорат ва ҳавасҳои дунявӣ даст кашем ва дар замони ҳозира зиндагии худсарона, ростқавл ва парҳезгорона зиндагӣ кунем.

Ибодат 11:41 Ва ҳар хазандае, ки дар рӯи замин мехазад, зишт хоҳад буд; онро хӯрдан мумкин нест.

Хӯрдани ҳар кадоме аз хазандагон дар рӯи замин кори зишт аст.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки фармудаҳои Худовандро риоя кунем ва аз чизҳои зишт нахӯрем.

2. Ба Парвардигор итоат кунед ва аз хурдани хазандагон парҳез кунед.

1. Такрори Шариат 14:3-8 - Аз чизҳои зишт нахӯред.

2. Ишаъё 66:17 - Касоне, ки аҳкоми Худовандро риоя мекунанд, баракат хоҳанд ёфт.

Ибодат 11:42 Ҳар он чи дар шикам меафтад, ва ҳар он чи бар чор ҷо меравад, ё пои бештаре дар миёни ҳама хазандагоне, ки дар рӯи замин аст, нахӯред; зеро ки онҳо зишт ҳастанд.

Худованд ба мо мефармояд, ки ҳеҷ ҳайвоне, ки бар шиками худ ва чаҳор пои худ ҳаракат мекунад, нахӯрем, зеро онҳо зишт ҳастанд.

1. Аҳкоми Худованд: Як кори нафратовар аз хӯрдани махлуқоти даҳшатнок

2. Зиндагии шоиста: парҳез кардан аз хӯрдани ҳайвоноти зишт

1. Такрори Шариат 14:3-20 - Шумо ҳеҷ чизи зишт нахӯред.

2. Ишаъё 11:6-9 - Гург низ бо барра сокин хоҳад шуд, ва паланг бо гӯсола хоҳад хобид; ва гӯсола ва шери ҷавон ва фарбеҳ якҷоя; ва кӯдаке ба онҳо роҳнамоӣ хоҳад кард.

Ибодат 11:43 Бо ҳеҷ хазандае, ки хазанда аст, худро зишт нагардонед ва худро бо онҳо наҷис нагардонед, то ки ба василаи он палид гардед.

Одамон набояд бо ламс кардан ё тамос гирифтан ба ягон чизи хазанда худро зишт накунанд, зеро он метавонад боиси наҷис шавад.

1. Хатари наҷосат: Фаҳмидани оқибатҳои наҷис шудан.

2. Муқаддасоти зиндагӣ: Ҷудо кардани худро аз чизҳои зишт.

1. Масалҳо 22:3 - Оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад, вале оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад.

2. Забур 119:37 - Чашмони маро аз дидани ботил дур кун; ва маро дар роҳи худ зинда кун».

Ибодат 11:44 Зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам; бинобар ин, худро тақдис кунед, ва муқаддас хоҳед буд; зеро ки Ман муқаддас ҳастам; шумо низ худро бо ягон намуди хазандае, ки дар рӯи замин мехазад, палид накунед.

Ин порча аҳамияти муқаддасиро таъкид мекунад, зеро Худо муқаддас аст ва амр мекунад, ки қавми Ӯ низ муқаддас бошанд.

1. "Даъват ба муқаддасот: посух додан ба фармони Худо"

2. "Худро тақдис кунед: Интихоби муқаддасот дар ҷаҳони харобшуда"

1. Ишаъё 6:1-8 - муқаддас будани Худо ва даъват ба муқаддас будан

2. 1 Петрус 1:15-16 - Ҳамчун одамони муқаддас дар ҷаҳон зиндагӣ кунед

Ибодат 11:45 Зеро ки Ман Худованде ҳастам, ки шуморо аз замини Миср берун овард, то ки Худои шумо бошам; пас, шумо муқаддас хоҳед буд, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

Ин порча аҳамияти муқаддасиро ҳамчун фармони Худо, ки Исроилро аз Миср берун овардааст, таъкид мекунад.

1. Қудсият ва аҳди Худо бо халқаш

2. Зиндагӣ бо итоат ба аҳкоми Худо

1. Такрори Шариат 7:6 - Зеро ки ту халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастӣ: Худованд Худои ту туро баргузидааст, то ки барои Худ халқи махсусе бошӣ, аз ҳамаи одамоне ки дар рӯи замин ҳастанд.

2. Ишаъё 43:21 - Ин мардумро ман барои худ офаридаам; онҳо ситоиши Маро баён хоҳанд кард.

Ибодат 11:46 Ин аст қонуни ҳайвоноти ваҳшӣ, ва паррандагон, ва ҳар ҳайвони зинда, ки дар об ҳаракат мекунад ва ҳар махлуқоте, ки дар рӯи замин мехазад:

Ин порчаи Навиштаҷот аз Ибодат 11:46 қонунҳои Худоро барои ҳайвонот, паррандагон ва мавҷудоти баҳр ва хушкӣ баён мекунад.

1. «Муҳаббати Худо ба офаридаҳои замин», дар асоси Ибодат 11:46

2. «Ғамхорӣ дар бораи офаридаҳои Худо, ки мо бояд бошем», бар асоси Ибодат 11:46

1. Забур 8:6-9 - «Ту ба ӯ ҳукмронӣ бар аъмоли дастҳои Худ додай; ҳама чизро зери пои Ӯ гузоштай: тамоми гӯсфандон ва говҳо, ва инчунин ҳайвоноти саҳро, паррандагони осмон, ва моҳиёни баҳр, ҳар он чи аз пайраҳаҳои баҳрҳо мегузарад».

2. Матто 6:26 - "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъоварӣ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?"

Ибодат 11:47 Барои фарқ кардани байни нопок ва пок ва ҳайвони ваҳшие, ки хӯрдан мумкин аст ва ҳайвони ваҳшие, ки хӯрдан мумкин нест.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки байни пок ва нопок, инчунин байни ҳайвоноте, ки барои хӯрданашон иҷозат аст ва ҳайвоноте, ки хӯрданашон манъ аст, фарқ кунанд.

1. Зарурати фаҳмиш: Чаро мо бояд байни некӣ ва бадро фарқ кунем

2. Қудрати интихоб: Чӣ тавр интихоби мо иродаи Худоро инъикос мекунад

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Ибодат 12-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 12:1-5 қонунҳоро дар бораи поксозӣ пас аз таваллуд ҷорӣ мекунад. Зане, ки писар таваллуд мекунад, ҳафт рӯз наҷис ҳисобида мешавад ва дар рӯзи ҳаштум бояд хатна карда шавад. Модар боз сию се рӯзи дигар дар ҳолати покӣ идома медиҳад, ки дар ин муддат наметавонад ба ҳеҷ чизи муқаддас даст занад ва ба муқаддасот ворид шавад. Пас аз ин мӯҳлат аз ӯ талаб карда мешавад, ки барраеро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ ва кабӯтар ё кабӯтареро ҳамчун қурбонии гуноҳ ба коҳин дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ биёрад.

Сархати 2: Давомаш дар Ибодат 12:6-8, агар зане духтарча таваллуд кунад, давраи наҷисии вай то чордаҳ рӯз дароз мешавад. Давраи минбаъдаи поксозӣ шасту шаш рӯз давом мекунад. Мисли ҳодисаи қаблӣ, вай баррае барои қурбонии сӯхтанӣ ва кабӯтар ё сангпуштро барои қурбонии гуноҳ ба коҳин дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ меорад.

Сархати 3: Ибодат 12 бо таъкид мекунад, ки ин қонунҳо дар бораи таваллуд ва поксозӣ барои таъкид кардани аҳкоми Худо ва муқаддас кардани халқи Ӯ

пешбинӣ шудаанд. Он таъкид мекунад, ки ин қоидаҳо барои нигоҳ доштани тозагӣ ва муқаддасӣ дар ҷомеаи Исроил муҳиманд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 12 пешниҳод мекунад:
Қонунҳо дар бораи поксозӣ пас аз таваллуд;
Ҳафтрӯзаи наҷис пас аз таваллуди писар;
Сиву се рӯзи иловагии поксозӣ; ҳадияҳоро назди коҳин меоварданд.

Муддати дароз барои духтарони нопок чордаҳ рӯз;
Шасту шаш рӯз барои поксозӣ; ҳадияҳое, ки дар даромадгоҳи хайма пешниҳод карда мешаванд.

Таваҷҷӯҳ ба аҳамияти ин қонунҳо барои муқаддасот;
Нигоҳ доштани тозагӣ, муқаддасӣ дар ҷомеаи Исроил.
Тавассути ин қоидаҳо аҳкоми Худоро таъкид кунед

Ибодат 12:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худованд бо Мусо сухан меронад ва дастур медиҳад.

1.Худованд тоатро амр мекунад

2. Роҳнамоии Худо дар ҳаёти ҳаррӯза

1. Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро бишнавад ва онҳоро иҷро кунад, Ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст:

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; ки аввалин амри бо ваъда аст.

Ибодат 12:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: «Агар зане ҳомила шуда, мард таваллуд карда бошад, пас вай ҳафт рӯз наҷис хоҳад буд; мувофиқи айёми ҷудоӣ барои заъфи худ вай наҷис хоҳад буд.

Дар ин порча омадааст, ки зане, ки писар таваллуд мекунад, ҳафт рӯз наҷис ҳисобида мешавад.

1. Қудсияти халқи Худо - Чӣ тавр мо метавонем кӯшиш кунем, ки ҳаёти муқаддас ва покро тавассути итоат ба қонунҳои Ӯ зиндагӣ кунем.

2. Неъмати Модар – Таҷлили зебоӣ ва шодии модарӣ ва аҳамияти гиромидошти он.

1. 1 Петрус 1:13-16 - Аз ин рӯ, бо ақли ҳушёр ва комилан ҳушёр, умеди худро ба файзе, ки вақте ки Исои Масеҳ дар вақти омаданаш зоҳир мешавад, ба шумо расонида мешавад. Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба хоҳишҳои бадие, ки дар замони ҷоҳилият зиндагӣ мекардед, мувофиқат накунед. Аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, ончунон дар ҳар корат муқаддас бош; зеро ки навишта шудааст: «Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

2. Ишаъё 66:13 - Чӣ тавре ки модар фарзанди худро тасаллӣ медиҳад, ман низ шуморо тасаллӣ хоҳам дод; ва шумо бар Ерусалим тасаллӣ хоҳед ёфт.

Ибодат 12:3 Ва дар рӯзи ҳаштум гӯшти пӯсти ӯ хатна карда мешавад.

Ин порча аҳамияти хатнаро дар рӯзи ҳаштуми баъди таваллуди писарбача таъкид мекунад.

1: Аҳди Худо дар бораи хатна: Аломати муҳаббати Ӯ

2: Аҳамияти хатна: Нишони аҳди Худо

1: Луқо 2:21: Ва ҳашт рӯз барои хатна кардани кӯдак, номи ӯро Исо номиданд.

2: Румиён 4:11: Ва ӯ аломати хатна, мӯҳри адолати имонро, ки ҳанӯз номахтунӣ дошт, гирифт.

Ибодат 12:4 Ва вай дар хуни поккунандаи худ се рӯз ва сӣ рӯз хоҳад монд; вай ба ҳеҷ чизи муқаддас даст нарасонад ва ба қудс надарояд, то даме ки айёми покшавии вай анҷом ёбад.

Ин порча дар Ибодат давраи 33 рӯзи поксозии занро пас аз таваллуд нишон медиҳад, ки дар ин муддат вай набояд ба чизи муқаддас даст расонад ва ба маъбад ворид нашавад.

1. Бахшидани вақт барои поксозии худ: Омӯзиши муқаддас будан дар ҳаёти ҳаррӯза

2. Муќаддасоти зиндагӣ: баракати Худо дар поксозии баъди таваллуд

1. Эфсӯсиён 5:26-27 - "то ки вайро муқаддас гардонад ва бо об шустани калом вайро пок кунад"

2. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - "Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз Худо доред? Шумо азони худ нестед, зеро ки шумо бо нархи гарон харида шудаед."

Ибодат 12:5 Аммо агар канизи зоид, вай ду ҳафта наҷис хоҳад буд, чунон ки дар вақти ҷудо шуданаш, ва дар хуни поккунандаи худ шасту шаш рӯз хоҳад монд.

Модаре, ки духтар таваллуд мекунад, ду ҳафта наҷис ҳисобида мешавад ва бояд 66 рӯз дар ҳолати покӣ бимонад.

1. Нақшаи Худо барои поксозӣ ва муқаддасӣ дар зоиш.

2. Зебоии модар дар назди Худованд.

1. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

2. 1 Петрус 1:13-15 - Аз ин рӯ, тафаккури худро барои амал омода намуда ва ҳушьёр бошед, умеди худро пурра ба файзе, ки ҳангоми зуҳури Исои Масеҳ ба шумо ато хоҳад шуд, гузоред. Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои нодонии пешинаи худ мутобиқ нашавед, балки чунон ки Он ки шуморо даъват кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед.

Ибодат 12:6 Ва ҳангоме ки айёми поксозии вай барои писар ё духтаре ба анҷом мерасад, вай бояд барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ ва як чӯҷаи кабӯтар ё сангпуштро барои қурбонии гуноҳ биёрад. , ба дари хаймаи ҷомеъ, ба коҳин;

Зане, ки писар ё духтар таваллуд кардааст, бояд дар назди дари хаймаи ҷомеъ назди коҳин қурбонии барра, кабутар ё кабӯтар биёрад.

1. Аҳамияти ҳадяҳо дар Аҳди Қадим

2. Муќаддасоти хаймаи љамоат

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Ададҳо 28:11-13 - Ва дар аввали моҳҳои худ қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим кунед; ду гови ҷавон ва як қӯчқор, ҳафт барраи яксола; Ва се саҳми орд барои ҳадияи ордӣ, ки бо равған омехта, барои як гов; ва ду саҳми орд барои ҳадияи ордӣ, ки бо равған омехта, барои як қӯчқор; Ва чанд даҳуми орди бо равған омехташуда барои ҳадияи ордӣ барои як барра; барои қурбонии сӯхтании атри ширин, қурбонии оташин барои Худованд.

Ибодат 12:7 Ки онро ба ҳузури Худованд тақдим карда, барои вай кафорат кунад; ва вай аз хуни худ пок хоҳад шуд. Ин аст шариат барои зане ки мард ё духтар таваллуд кардааст.

Ин порча аз Ибодат қонунро барои зане, ки ба наздикӣ таваллуд кардааст ва чӣ гуна бояд барои пок шуданаш назди Худованд кафорат кунад, шарҳ медиҳад.

1. Қудрати поккунандаи Худованд: Чӣ тавр мо метавонем бахшишро тавассути имон ба даст орем

2. Раҳмати Худо: Фаҳмидани кафорати гуноҳҳои мо

1. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд".

2. Румиён 5:10 - «Зеро ки агар мо дар ҳоле ки душман будем, бо марги Писари Ӯ бо Худо мусолиҳа карда бошем, пас, пас аз он ки оштӣ шудем, ба воситаи ҳаёти Ӯ наҷот хоҳем ёфт».

Ибодат 12:8 Ва агар вай наметавонад баррае биёрад, бигзор ду сангпушт ё ду кабӯтар биёрад; яке барои қурбонии сӯхтанӣ, ва дигаре барои қурбонии гуноҳ; ва коҳин вайро кафорат хоҳад кард, ва вай пок хоҳад буд.

Зане, ки барои қурбонии сӯхтанӣ баррае оварда наметавонад, ба ҷои он бояд ду сангпушт ё ду кабӯтар биёрад, ва коҳин барои пок шудани вай кафорат мекунад.

1. Қудрати кафорат: Чӣ тавр Исо Худро қурбон кард, то моро пок кунад

2. Нигоҳе ба Ибодат 12:8: Аҳамияти қурбонии ҳайвонҳо дар Аҳди Қадим

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

Ибодат 13-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 13:1-17 қонунҳоро дар бораи бемориҳои пӯст ва сироятҳо муаррифӣ мекунад. Агар касе бемории пӯст пайдо кунад, онҳоро барои муоина ба назди коҳин бурдан лозим аст. Коҳин майдони зарардидаро бодиққат аз назар мегузаронад ва муайян мекунад, ки он пок аст ё нақис. Намудҳои гуногуни бемориҳои пӯст, аз ҷумла махав тавсиф карда шудаанд. Агар ин беморӣ нақис ҳисобида шавад, он шахс бо маросими нопок эълон карда мешавад ва то шифо ёфтанаш бояд берун аз бошишгоҳ бимонад.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 13:18-46, дастурҳои муфассал оид ба шаклҳои гуногуни ҳолати пӯст ва оқибатҳои онҳо дода мешаванд. Коҳин аломатҳои гуногунро аз қабили дабдабанок, тағирёбии ранг ё захмҳои пӯстро тафтиш мекунад, то муайян кунад, ки он пок ё нақис аст. Барои ташхиси махав, фарќ кардани марњилањо ва зуњуроти гуногуни он дастурњои мушаххас дода шудаанд.

Параграфи 3: Ибодатҳои 13 бо дастурҳо оид ба коркарди либосҳое, ки аз бемории сироятии пӯст олуда шудаанд, ба итмом мерасад. Агар дар либос доғҳои сироят пайдо шуда бошад, онро коҳин тафтиш карда, муайян мекунад, ки он пок аст ё нақис. Дар сурати олуда шудан, либосро сӯзондан лозим аст, зеро онро бо шустан ва ё бо роҳи дигар пок кардан мумкин нест.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 13 пешниҳод мекунад:
қонунҳо дар бораи ташхиси бемориҳои пӯст, сироятҳо;
Нақши коҳин дар муайян кардани тозагӣ, нопокӣ;
Оқибатҳо барои тозагии маросим; то шифо ёфтан берун аз бошишгох истикомат кунанд.

Дастурҳои муфассал оид ба ташхиси шаклҳои гуногуни пӯст;
Муайян кардани аломатҳо аз қабили варам, тағирёбии ранг, захмҳо;
Таваҷҷӯҳ ба муайян кардани марҳилаҳои гуногуни махав, зуҳурот.

Дастурҳо оид ба коркарди либосҳои ифлосшуда;
Муоинаи коҳин барои муайян кардани тозагӣ, нопокӣ;
Сӯхтани либосҳои олудашуда аз сабаби тоза карда натавонистан.

Ин боб ба қонунҳои марбут ба бемориҳои пӯст ва сироятҳо дар Исроили қадим тамаркуз мекунад. Вақте ки шахс бемории пӯст пайдо мекунад, онҳоро барои муоина ба назди коҳин меоранд. Коҳин минтақаи зарардидаро бодиққат тафтиш мекунад ва муайян мекунад, ки он пок аст ё нақис, аз ҷумла дастурҳои мушаххас оид ба ташхиси махав. Агар ин беморӣ нақис ҳисобида шавад, он шахс бо маросими нопок эълон карда мешавад ва то шифо ёфтанаш бояд берун аз бошишгоҳ бимонад.

Ғайр аз он, Ибодат 13 дастурҳоро оид ба коркарди либосҳое, ки аз бемории сироятии пӯст олуда шудаанд, медиҳад. Коҳин чунин либосҳоро аз назар мегузаронад ва тозагӣ ё нопокии онҳоро муайян мекунад. Агар либос олуда

бошад, бояд сӯзонд, зеро онро бо шустан ва ё дигар васила пок кардан мумкин нест.

Ин қоидаҳо аҳамияти нигоҳ доштани тозагӣ ва покиро дар ҷомеаи Исроил таъкид мекунанд. Онҳо ҳамчун воситаи муайян ва ҷудо кардани бемориҳои сироятӣ хидмат мекунанд, то паҳншавии онҳо дар байни ҷомеа пешгирӣ карда шаванд ва инчунин ғамхории Худоро дар бораи муқаддасот дар байни халқи худ таъкид мекунанд.

Ибодат 13:1 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Дар ин порча дастурҳои Худо ба Мусо ва Ҳорун дар бораи чӣ гуна муносибат кардан бо одамони гирифтори бемориҳои сироятии пӯст оварда шудаанд, шарҳ дода шудаанд.

1. Супориши Худо: Доно будан ва нигоҳубини беморон

2. Раҳмати Худо: Нигоҳубин ба хурдтарини онҳо

1. Матто 25:35-40 - "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро даъват кардед"

2. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: нигоҳубини ятимон ва бевазанонро дар тангӣ ва ғамхорӣ кардан аз ифлосшавии ҷаҳон."

Ибодат 13:2 Вакте ки одам дар пӯсти баданаш бархоста, коса ё доғи равшане дошта бошад, ва он дар пӯсти баданаш мисли вабои махав бошад; он гоҳ вай назди Ҳоруни коҳин ё назди яке аз писарони ӯ коҳинон оварда мешавад;

Вақте ки марде гирифтори бемории пӯсти ба махав монанд аст, бояд ӯро назди Ҳоруни коҳин ё яке аз писаронаш биёранд.

1. Содиқ будан ба аҳкоми Худо: Ибодат 13:2

2. Нақши коҳин: шифо бахшидан ба дардмандон

1. Яъқуб 5:14 - Оё касе дар байни шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор дар бораи ӯ дуо гӯянд, ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд;

2. Хуруҷ 28:1 - Ва бародари худ Ҳорун ва писаронашро бо худ аз банӣ-Исроил назди худ бигир, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад, яъне Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор. , писарони Ҳорун.

Ибодат 13:3 Ва коҳин ба бало дар пӯсти ҷисм нигоҳ хоҳад кард; ва ҳангоме ки мӯйи бало сафед мешавад, ва вабо дар назар амиқтар аз пӯсти ҷисми вай аст, ин балои махав аст. : ва коҳин ба ӯ нигоҳ карда, ӯро наҷис эълон хоҳад кард.

Коҳин бояд пӯсти одамро аз назар гузаронад, то муайян кунад, ки он вабои махав аст ё не.

1. Эътироф кардани раҳмати Худо: Андешаҳо дар бораи махав

2. Қабули ҳукми Худо: қувват ёфтан дар махав

1. Матто 8:2-3 - Ва инак, махавие омада, ба Ӯ саҷда кард ва гуфт: «Худовандо! Исо дасти Худро дароз карда, вайро ламс кард ва гуфт: «Мехоҳам; пок бош. Ва дарҳол махави ӯ пок шуд.

2. Луқо 17:11-19 - Ва ҳангоме ки Ӯ ба Ерусалим мерафт, аз миёни Сомария ва Ҷалил мегузашт. Ва ҳангоме ки Ӯ ба деҳае даромад, даҳ марди махавие, ки аз дур истода буданд, вохӯрданд; Ва чун онҳоро дид, ба онҳо гуфт: «Биравед, худро ба коҳинон нишон диҳед». Ва ҳангоме ки онҳо мерафтанд, пок шуданд.

Ибодат 13:4 Агар доғи равшан дар пӯсти ҷисми ӯ сафед бошад, ва дар назари он аз пӯст амиқтар набошад, ва мӯйи он сафед нашавад; он гоҳ коҳин касеро, ки ба вабо гирифтор аст, ҳафт рӯз маҳкам хоҳад кард;

Коҳин бояд шахси гирифтори вабои пӯстро ҳафт рӯз пӯшонад, агар доғи равшани пӯсташ сафед бошад ва аз пӯст чуқуртар набошад ва мӯйаш сафед нашуда бошад.

1. Муҳимияти итоат кардан ба фармудаҳои Худо, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки чаро.

2. Боварӣ ба Худо, ки моро дар лаҳзаҳои душвор ва вазъиятҳои душвор роҳнамоӣ мекунад.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Ибодат 13:5 Ва коҳин дар рӯзи ҳафтум ба ӯ нигоҳ хоҳад кард; он гоҳ коҳин ӯро ҳафт рӯз боз маҳкам хоҳад кард;

Коҳин шахси гирифтори пӯстро аз назар мегузаронад, то муайян кунад, ки вабо боқӣ мондааст ё паҳн шудааст.

1. "Қувваи сабр: Омӯзиши интизор шудан дар вақти Худо"

2. «Аҳамияти итоаткорӣ: риояи дастуроти Худованд»

1. Яъқуб 5:7-8 - "Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки деҳқон чӣ гуна меваи гаронбаҳои заминро интизор аст ва дар бораи он сабр мекунад, то даме ки барвақт ва дерро қабул кунад. шумо низ сабр кунед, дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

Ибодат 13:6 Ва коҳин дар рӯзи ҳафтум боз ба ӯ нигоҳ хоҳад кард; ва инак, агар вабо торик бошад ва вабо дар пӯст паҳн нашавад, коҳин вайро пок эълон хоҳад кард; либоси худро бишӯяд ва пок бошад.

Дар рӯзи ҳафтуми вабо, агар вабо паҳн нашуда бошад ва торик бошад, коҳин он шахсро пок ва ваборо пӯст эълон мекунад.

1. Марҳамати Худо дар раванди шифо ошкор аст

2. Дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кардан

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё дар байни шумо касе бемор аст? бигзор пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор дар бораи ӯ дуо гӯянд, ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд; ва дуои имон беморро наҷот хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

Ибодат 13:7 Аммо, агар кабуд дар пӯст паҳн шавад, пас аз он ки вай дар назди коҳин барои пок шуданаш дида шуд, вай боз ба коҳин зоҳир хоҳад шуд;

Ин порча мефаҳмонад, ки агар шахс коғаз дошта бошад, ки паҳн шуданро оғоз кунад, онҳо бояд аз ҷониби коҳин барои покшавӣ дидан кунанд.

1. «Худо дар бораи саломатӣ ва некӯаҳволии мо ғамхорӣ мекунад»

2. «Аҳамияти риояи қонунҳои Худо»

1. Ишаъё 33:24 - "Ва ҳеҷ як сокин нахоҳад гуфт: "Ман беморам; ба қавме, ки дар он ҷо сокин ҳастанд, гуноҳи онҳо омурзида хоҳад шуд".

2. Яъқуб 5:14-15 - "Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи вай дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон хоҳад буд. ҷуз беморе, ки Худованд ӯро зинда мекунад ва агар гуноҳ карда бошад, омурзида мешавад».

Ибодат 13:8 Ва агар коҳин бубинад, ки инак, кабуд дар пӯст паҳн шудааст, коҳин ӯро наҷис эълон мекунад: ин махав аст.

Агар коҳин бубинад, ки дар пӯсти касе харгӯш паҳн мешавад, бояд онҳоро ба сабаби махав наҷис эълон кунад.

1. Муҳимияти гӯш кардани дастуроти Худо: омӯзиши Ибодат 13:8

2. Фаҳмидани нопокӣ: Чӣ тавр ба дастуроти Худо дар Ибодат 13:8 амал кардан мумкин аст

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ибодат 13:9 Вақте ки балои махав дар одам пайдо шавад, вайро назди коҳин оваранд;

Шахси махавро барои муоина назди коҳин бурдан лозим аст.

1. Нақшаи Худо барои шифо: Нақши коҳинон дар махав

2. Аҳамияти имтиҳон: махав ва нақши коҳин

1. Матто 8:2-3 - Исо марди махавро шифо медиҳад

2. Луқо 17:11-19 - Исо даҳ марди махавро шифо медиҳад

Ибодат 13:10 Ва коҳин ӯро бубинад, ва инак, агар бархостан дар пӯст сафед шуда, мӯйро сафед карда бошад, ва дар тулӯъ гӯшти хоми тез пайдо шавад;

Ба коҳин дастур дода мешавад, ки шахсеро, ки дарди пӯст дорад, муоина кунад ва агар он ранги сафеди пӯст ва мӯй дошта бошад ва бо гӯшти хом ҳамроҳ бошад, вай бояд наҷис эълон карда шавад.

1: Худованд дар зери назорат аст - қонунҳои Худо дар Ибодат ба мо нишон медиҳанд, ки Ӯ ҳатто хурдтарин ҷузъиёти ҳаёти моро назорат мекунад ва Ӯ аз тамоми мусибатҳои мо огоҳ аст.

2: Қудсияти Худо - Ибодат 13:10 ба мо қудсияти Худоро хотиррасон мекунад ва Ӯ ба хотири халқи худ байни чизҳои пок ва нопок фарқият гузоштааст.

1:2 Қӯринтиён 5:17 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст; кухна рафт, нав омад!

2: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ибодат 13:11 Ин махави кӯҳнаест, ки дар пӯсти ҷисми ӯ пайдо шудааст, ва коҳин ӯро наҷис эълон карда, набандад, зеро ки вай наҷис аст.

Ин порча дар бораи шахсе сухан меравад, ки коҳин аз сабаби махави кӯҳна дар пӯсташ наҷис эълон кардааст.

1. Қувваи шифобахши Худо: Фаҳмидани аҳамияти табобати ҷисмонӣ ва рӯҳонӣ.

2. Роҳнамоии Худо: Биомӯзед, ки ба роҳнамоии Худо барои ҳаёти мо, ҳатто дар байни ранҷу азобҳо бовар кунед.

1. Матто 10:8 - Беморонро шифо диҳед, мурдагонро эҳьё кунед, махавиёнро пок кунед, девҳоро берун кунед.

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад;

Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

Ибодат 13:12 Ва агар махав дар пӯст пайдо шавад, ва махав тамоми пӯсти касеро, ки аз сараш то пои вабо дорад, ба ҳар ҷое ки коҳин нигоҳ кунад, фаро гирад;

Агар шахс гирифтори махав бошад, коҳин бояд минтақаҳои осебдидаи баданро тафтиш кунад ва муайян кунад, ки оё он дар ҳақиқат махав аст.

1. Қувваи табобат: Чӣ тавр мо метавонем ба дигарон дар пайдо кардани умед кӯмак кунем

2. Подшоҳии Худо: Вақте ки мо ба қудрати Ӯ итоат мекунем

1. Матто 8:1 3 - Вақте ки Исо издиҳомро дид, ба онҳо раҳмаш омад, зеро онҳо мисли гӯсфандони бе чӯпон озор ва нотавон буданд.

2. Ишаъё 53:4 5 - Албатта, Ӯ ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт ва ғамҳои моро бар дӯш гирифт; Вале мо ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб донистем. Аммо вай барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; азоб бар ӯ буд, ки моро оромӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем.

Ибодат 13:13 Он гоҳ коҳин андеша хоҳад кард: ва инак, агар махав тамоми бадани ӯро фаро гирифта бошад, вайро пок эълон хоҳад кард, ки гирифтори бало аст: ҳамааш сафед шудааст: вай пок аст.

Коҳин шахси гирифтори махавро пок эълон мекунад, агар махав пӯсти шахсро пурра сафед карда бошад.

1. Раҳмат ва ризқи Худованд барои ниёзмандон

2. Пок шудан аз иллатҳои номатлуб

1. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд";

2. Юҳанно 13:10 - «Исо ба вай гуфт: «Ҳар кӣ ғусл кардааст, ба шустан лозим нест, ба ҷуз пойҳояш, балки комилан пок аст».

Ибодат 13:14 Аммо вақте ки дар вай гӯшти хом пайдо шавад, вай нақис хоҳад буд.

Вақте ки шахс дар баданаш гӯшти хом дорад, мувофиқи Ибодат 13:14 онҳо нақис ҳисобида мешаванд.

1. Покӣ дар паҳлӯи парҳезгорӣ аст - Истифода аз Ибодат 13:14 барои муҳокима кардани он ки чӣ тавр намуди зоҳирии мо ҳолати рӯҳонии моро инъикос мекунад.

2. Қувваи покӣ - Баррасии аҳамияти нигоҳ доштани ҳаёти ҷисмонӣ ва рӯҳонӣ, тавре ки дар Ибодат 13:14 зикр шудааст.

1. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз кори бад даст кашед.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чунон ки Даъват кард, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 13:15 Ва коҳин гӯшти хомро дида, ӯро наҷис эълон хоҳад кард, зеро ки гӯшти хом наҷис аст: он махав аст.

Коҳин бояд шахсеро, ки гӯшти хом дорад, тафтиш кунад, то муайян кунад, ки оё вай аз сабаби махав наҷис аст.

1. Қувваи ношиносӣ: Чӣ тавр Исо моро тавассути заъфҳои мо шифо медиҳад

2. Раҳмат ва лутфи Худо: Чӣ гуна мо тавассути ранҷу азобҳоямон пок мешавем

1. Юҳанно 5:6-9 (Исо мардеро дар ҳавзи Бетезда шифо дод, гарчанде ки он мард намедонист, ки он кист)

2. Ишаъё 53:4-5 (Мардум ӯро нафрат ва рад карданд; марди ғамгин ва аз ғаму андӯҳ ошно буд; ва чун касе, ки мардум аз ӯ рӯяшонро пинҳон мекунанд, ӯро хор мекард, ва мо ӯро қадр намекардем)

Ибодат 13:16 Ва ё агар гӯшти хом дубора мубаддал шавад ва ба сафед табдил ёбад, вай назди коҳин хоҳад омад;

Матн вазъиятеро тасвир мекунад, ки гӯшти хоми шахс сафед мешавад ва онҳо бояд ба назди коҳин раванд.

1: Худо ба мо амр мекунад, ки дар вақти ниёз ба сӯи Ӯ рӯй оварем.

2: Худо ҳамеша омода аст, ки моро бо оғӯшҳои кушод қабул кунад.

1: Ирмиё 3:22-23 - «Бозгард, эй Исроили беимон, — мегӯяд Худованд, — ба ту бо хашм нигоҳ нахоҳам кард, зеро ки раҳмдил ҳастам, — мегӯяд Худованд, — то абад ғазаб нахоҳам кард.

2: Isaiah 1:18 - "Биёед, якҷоя муҳокима кунем" мегӯяд Худованд. «Гарчанде ки гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи онҳо мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд».

Ибодат 13:17 Ва коҳин ӯро бубинад, ва инак, агар бало сафед шавад; он гоҳ коҳин шахсеро, ки гирифтори бало аст, пок эълон хоҳад кард: вай пок аст.

Коҳин метавонад ташхис кунад, ки шахс ба вабо гирифтор аст ва агар вабо шифо ёбад, шахс пок эълон карда мешавад.

1. Дили пок - Масалҳо 4:23, Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд.

2. Раҳмат ва омурзиши Худо - Ишаъё 1:18, Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ ҳастанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд.

1. Забур 51:10, Дар ман дили пок офарин, эй Худо; ва рӯҳи ростро дар ман нав кунед.

2. Мико 7:19, Ӯ боз ба мо раҳм хоҳад кард ва гуноҳҳои моро тобеъ хоҳад кард. Ту тамоми гуноҳҳои моро ба қаъри баҳр мепартоӣ.

Ибодат 13:18 Гӯште низ, ки дар пӯсташ паз буд ва шифо меёфт,

Дар порча сухан дар бораи ҷӯшиши шифоёфта дар пӯст.

1: Файзи Худо қодир аст, ки ҳамаи дардҳои моро шифо диҳад.

2: Мо метавонем бо таваккал ба раҳмати Худо шифо ёбем.

1: Isaiah 53: 5 - "Лекин вай барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва мо аз захмҳои ӯ шифо ёфтем.

2: Яъқуб 5:14-15 - "Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва онҳоро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон оварда мешавад, бемор хоҳад шуд. Худованд онҳоро зинда мекунад, агар гуноҳ карда бошанд, омурзида хоҳанд шуд.

Ибодат 13:19 Ва дар ҷои ҷӯшидани ҷӯшон сафед ё доғи дурахшон, сафед ва каме сурхранг пайдо шуда, ба коҳин хабар диҳанд;

Ин порча як аломати ҷисмонии як бемории мушаххаси пӯст ва раванди муайян кардани гузаранда будан ё набудани онро тавсиф мекунад.

1. Қудрати шифобахши Худо: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замони ранҷу азоб

2. Нишонаҳои иродаи Худо: Чӣ тавр мо метавонем иродаи Ӯро дар ҳаёти худ муайян кунем

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

Ибодат 13:20 Ва агар коҳин онро бубинад, инак, он аз пӯст пасттар аст, ва мӯйҳои он сафед шудаанд; коҳин ӯро наҷис эълон хоҳад кард: ин вабои махав аст, ки аз устухон берун баромадааст.

Ин порча аломатҳои балои махавро, ки коҳин муайян кардааст, муҳокима мекунад.

1. Ҳамаи мо даъват шудаем, ки дар вақти мусибат ба дигарон нур бошем.

2. Раҳмат ва фазли Худо барои пирӯзии ҳар мушкилот ва нотавонӣ басанда аст.

1. Ишаъё 9:2 - «Мардуме, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; бар онҳое ки дар замини торикии амиқ зиндагӣ мекунанд, нуре фурӯд омад».

2. Матто 11:28 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод».

Ибодат 13:21 Аммо, агар коҳин ба он нигоҳ кунад, ва инак, дар он мӯйҳои сафед нест, ва агар он аз пӯст пасттар набошад, балки торик бошад; он гоҳ коҳин ӯро ҳафт рӯз маҳкам хоҳад кард;

Вақте ки шахс ба бемории махав гумонбар мешавад, коҳин мӯйҳои сафедро тафтиш мекунад ва муайян мекунад, ки захм аз пӯстториктар аст. Агар ин тавр бошад, шахс ба муддати ҳафт рӯз баста мешавад.

1. Раҳмат ва лутфи Худо ба мо имкон медиҳад, ки дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ барои шифо ва умед назди Ӯ биёем.

2. Ҳатто дар миёни ранҷу азобҳои мо, муҳаббат ва некии Худо ҳанӯз мавҷуд аст.

1. Забур 91:14-16 - Азбаски ӯ Маро дӯст дошт, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро дар амн бар баланд хоҳам гузошт, зеро ки ӯ исми Маро шинохт. Ӯ Маро бихонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Дар мусибат бо ӯ хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард. Бо умри дароз вайро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти Худро бубинам.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо, онҳо аз шумо пур нахоҳанд шуд. Ваќте ки аз миёни оташ мегузарї, на сӯзонї, на шӯъла туро.

Ибодат 13:22 Ва агар он дар пӯст паҳн шавад, коҳин ӯро наҷис эълон мекунад: ин вабо аст.

Коҳин бояд шахсеро, ки дар пӯсташ вабо паҳн шуда бошад, наҷис эълон кунад.

1. Қувваи покӣ: Чӣ тавр дастуроти Худо моро ва ҷомеаҳои моро муҳофизат мекунад

2. Подшоҳии ҳаёт: Зиндагӣ бо зиндагии ҷудогона барои Худо

1. Ибодат 11:44-45 Зеро ки ман Худованд Худои шумо ҳастам. Пас, худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам. Шумо худро бо ҳеҷ як аз чизҳои тӯфоне, ки дар рӯи замин мерӯянд, палид накунед.

2. Матто 5:48 Пас, шумо бояд комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст.

Ибодат 13:23 Аммо агар доғи равшан дар ҷои худ бимонад ва паҳн нашавад, ин ҷӯшони сӯзон аст; ва коҳин ӯро пок эълон хоҳад кард.

Нуқтаи дурахшон ҷӯшони сӯзон аст ва коҳин шахсро пок эълон мекунад.

1. Қудрати шифобахши Худо - Нигоҳе ба қудрати имон ва дуо барои шифо ва барқарорсозӣ.

2. Таъмини Худо - Таҳқиқи роҳҳое, ки Худо ниёзҳои ҷисмонӣ, эмотсионалӣ ва рӯҳонии моро таъмин мекунад.

1. Яъқуб 5:14-15 - "Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва онҳоро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон оварда мешавад, бемор хоҳад шуд. Худо онҳоро зинда мекунад, агар гуноҳ карда бошанд, омурзида хоҳанд шуд».

2. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем".

Ибодат 13:24 Ё агар гӯшт бошад, ки дар пӯсташ сӯзиши гарм вуҷуд дорад, ва гӯшти зуди сӯзонда доғи сафеди дурахшон, сурхчатоб ё сафед дошта бошад;

Ин порча аз Ибодат ҳолати пӯстро бо нишонаҳои сӯзиши гарм ва доғи сафед ё сурхтоб тасвир мекунад.

1. Исо беморӣ моро шифо мебахшад: Омӯзиш дар бораи қудрати шифобахши имон

2. Раҳмати Худо: Чӣ гуна Худо ҳамеша барои омурзиш ва шифо омода аст

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

Ибодат 13:25 Он гоҳ коҳин ба он нигоҳ хоҳад кард; ва инак, агар мӯйи доғи равшан сафед шуда, аз пӯст амиқтар бошад; ин махавест, ки аз сӯхтор ба вуҷуд омадааст; бинобар ин коҳин ӯро наҷис эълон мекунад; ин вабои махав аст.

Коҳин шахсеро, ки дар пӯсташ доғи дурахшон дорад, бояд муоина кунад, агар мӯйи он доғ сафед шуда бошад ва доғаш аз пӯст чуқуртар бошад, ин аломати махав аст ва коҳин бояд шахсро наҷис эълон кунад.

1. Подшоҳии Худо: Чӣ гуна махав хислати Худоро ошкор мекунад

2. Қувваи покӣ: Мо аз Ибодат 13 чӣ омӯхта метавонем

1. Луқо 5:12-13 Исо махавиро шифо медиҳад

2. Ибриён 9:22 Бе рехтани хун, омурзиши гуноҳҳо вуҷуд надорад

Ибодат 13:26 Аммо агар коҳин ба он нигоҳ кунад, ва инак, дар доғи дурахшон мӯйҳои сафед нест, ва он аз пӯсти дигар пасттар набошад, балки торик бошад; он гоҳ коҳин ӯро ҳафт рӯз маҳкам хоҳад кард;

Коҳин бояд сирояти пӯстро тафтиш кунад ва муайян кунад, ки он махав аст ё не.

1: Мо метавонем дар Худо умед ва шифо пайдо кунем, ҳатто вақте ки бо қарорҳои душвор рӯ ба рӯ мешавем.

2: Ҳангоми дучор шудан бо номуайянӣ мо бояд ба Худо роҳнамоӣ кунем.

1: Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2: Яъқуб 1:5-6 Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст.

Ибодат 13:27 Ва коҳин дар рӯзи ҳафтум ба ӯ нигоҳ хоҳад кард; ва агар он дар пӯст паҳн шуда бошад, коҳин ӯро наҷис эълон мекунад: ин вабои махав аст.

Коҳин шахси гирифтори махавро дар рӯзи ҳафтум муоина мекунад, ва агар он паҳн шуда бошад, вай наҷис эълон карда мешавад.

1: Муҳаббати Худо дар ғамхории Ӯ ба беморон ва осебпазир зоҳир мешавад.

2: Махав рамзи ҷудоии рӯҳонӣ байни худамон ва Худо ва зарурати бозгашти мо ба сӯи Ӯст.

1: Isaiah 53: 4-5 - "Албатта, Ӯ ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт ва ғаму андӯҳҳои моро бар дӯш гирифт; вале мо ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб дида будем. Аммо ӯ барои ҷиноятҳои мо захмдор шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; Ӯ азобе буд, ки ба мо осоиштагӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем».

2:1 Юҳанно 4:19 - "Мо дӯст медорем, зеро Ӯ аввал моро дӯст дошт".

Ибодат 13:28 Ва агар доғи равшан дар ҷои худ бимонад ва дар пӯст паҳн нашавад, балки торик бошад; ин бархостани сӯхтор аст, ва коҳин ӯро пок эълон хоҳад кард, зеро ки ин варами сӯхтор аст.

Ин порча дар бораи шахсе сухан меравад, ки илтиҳоби сӯзиш дорад ва коҳин ӯро пок эълон мекунад.

1. Раҳмати Худо: Ҳатто дар баробари душворӣ

2. Қудрати баён ва қудрати коҳинон

1. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор дар бораи ӯ дуо гӯянд, ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд; ва дуои имон беморро наҷот хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

2. Марқӯс 16:17-18 - Ва ин аломатҳо ба имондорон пайравӣ хоҳанд кард; Ба исми Ман девҳоро берун хоҳанд кард; ба забонҳои нав сухан хоҳанд гуфт; Онҳо морҳоро хоҳанд гирифт; ва агар чизи марговар бинӯшанд, ба онҳо зиёне нарасонад; даст бар беморон гузошта, шифо меёбанд.

Ибодат 13:29 Агар мард ё зане ба сар ё риш гирифтор шуда бошад;

Дар ин порча гуфта мешавад, ки вабо метавонад дар сар ё риши мард ё зан пайдо шавад.

1. Қудрати муҳофизати Худо: Чӣ тавр муҳаббати Худо моро аз балоҳо муҳофизат мекунад

2. Оғози муборизаҳои мо: Чӣ гуна бояд ҳангоми ба вуҷуд омадани вабоҳо тоб оварем

1. Забур 91:3-4 Албатта, Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои марговар наҷот хоҳад дод. Туро бо парҳои худ мепӯшонад ва дар зери болаш паноҳ хоҳӣ ёфт.

2. Забур 34:17-20 Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисьёранд, вале Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад. Ӯ тамоми устухонҳои худро нигоҳ медорад; ягонтои онхо вайрон нашудааст. Бадӣ бадкоронро мекушад; ва онҳое ки аз одил нафрат доранд, маҳкум хоҳанд шуд.

Ибодат 13:30 Он гоҳ коҳин ваборо хоҳад дид, ва инак, агар он аз пӯст амиқтар бошад; ва дар он мӯи борики зард ҳаст; он гоҳ коҳин ӯро наҷис эълон хоҳад кард: ин вараҷаи хушк аст, ҳатто махави сар ё риш аст.

Коҳин бояд ваборо тафтиш кунад ва муайян кунад, ки оё он пӯсти хушк, як шакли махав аст, дар асоси пайдоиши мӯйҳои тунуки зард.

1. Муҳимияти итоаткории Китоби Муқаддас: омӯзиши Ибодат 13:30

2. Файзи Худо барои махавиён: Исо ва шифои махавиён

1. Матто 8:1-4 (Исо махавиёнро шифо медиҳад)

2. Румиён 12:1-2 (Бо итоаткорӣ ба иродаи Худо зиндагӣ кардан)

Ибодат 13:31 Ва агар коҳин ба вабои коса нигоҳ кунад, ва инак, он аз пӯст амиқтар нест, ва дар он мӯйи сиёҳ нест; он гоҳ коҳин касеро, ки гирифтори вабои табақ аст, ҳафт рӯз маҳкам мекунад;

Агар коҳин касеро ҳафт рӯз ҷудо кунад, агар дар пӯсташ доғ дошта бошад ва мӯи сиёҳ надошта бошад.

1. Муҳимияти ҷудошавӣ: Чӣ тавр Китоби Муқаддас моро таълим медиҳад, ки худамон ва дигаронро муҳофизат кунем

2. Қудрати муҳаббати Худо: Чӣ тавр Ӯ ҳатто дар замони бӯҳрон ба мо ғамхорӣ мекунад

1. 1 Петрус 5:8 Ҳушёр бошед; ҳушёр бошед. Рақиби шумо иблис мисли шери ғуррон давида, касеро меҷӯяд, то бихӯрад.

2. Яъқуб 5:14-15 Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро зинда мекунад.

Ибодат 13:32 Ва дар рӯзи ҳафтум коҳин ба вабо назар хоҳад кард; ва инак, агар доғ паҳн нашавад, ва дар он мӯи зард набошад, ва коса амиқтар аз пӯст дида нашавад;

Ин порча раванди муайян кардани бемории пӯстро дар рӯзи ҳафтуми мушоҳида тавсиф мекунад.

1. Таъмини меҳрубононаи Худо барои шифо - Ибодат 13:32

2. Эҳтиёҷоти мо ба хирад ва доварии оқилона - Ибодат 13:32

1. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Ӯ бояд пирони калисоро даъват кунад, то дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ба исми Худованд ӯро бо равған тадҳин кунанд.

2. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

Ибодат 13:33 Ӯ ришашро хоҳад тарошад, аммо риштаро натарошад; ва коҳин касеро, ки тарозу дорад, ҳафт рӯз боз маҳкам мекунад;

Барои пешгирии паҳншавии беморӣ шахсе, ки кӯза дорад, бояд ҳафт рӯз дар карантин бошад.

1. Муҳимияти карантин дар ҳифзи ҷомеаи мо.

2. Омӯзиши тарзи идора кардани саломатии ҷисмонӣ ва рӯҳонии мо.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ибодат 13:34 Ва дар рӯзи ҳафтум коҳин ба тарозу назар хоҳад кард; он гоҳ коҳин ӯро пок эълон хоҳад кард, ва ӯ либосҳои худро бишӯяд ва пок хоҳад буд.

Ин порча равандеро муҳокима мекунад, ки коҳин бояд барои муайян кардани он ки касе аз доғ пок ё наҷис аст, аз сар гузаронад.

1: "Тӯзи гуноҳ: пок шудан тавассути раҳмати Худо"

2: "Қувваи покӣ: пок мондан тавассути имон"

1: Юҳанно 15:3 "Акнун шумо ба сабаби каломе ки ба шумо гуфтам, пок ҳастед".

2: Титус 2:14 "Ӯ Худро барои мо фидо кард, то ки моро аз ҳар бадӣ наҷот диҳад ва барои Худ халқеро, ки аз они Ӯст ва ба некӣ майл дорад, пок созад".

Ибодат 13:35 Аммо, агар пас аз пок шуданаш доғ дар пӯст паҳн шавад;

Дар порча дар бораи пайдоиши доғе, ки пас аз тозакунӣ дар пӯст паҳн мешавад, муҳокима карда мешавад.

1. Файзи Худо: баракат дар замони озмоиш

2. Бартараф кардани душвориҳо тавассути имон

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

Ибодат 13:36 Он гоҳ коҳин ба ӯ нигоҳ хоҳад кард; ва инак, агар доғ дар пӯст паҳн шавад, коҳин мӯи зардро наҷуст; вай нопок аст.

Коҳин бояд касеро, ки дар пӯсташ доғ дорад, бубинад ва ӯро наҷис муайян кунад, ҳатто агар мӯйҳои зард набошад ҳам.

1. Муҳимияти Қудсият: Мо бояд мувофиқи таълимоти Китоби Муқаддас, ҳатто вақте ки мо бо азобҳои ҷисмонӣ дучор мешавем, муқаддас бошем.

2. Баракати беайб будан: Мо бояд барои саломатии ҷисмонии худ шукрона кунем ва кӯшиш кунем, ки дар ҷисм ва рӯҳ беайб бошем.

1. Ибриён 12:14: «Барои сулҳу осоиштагӣ бо ҳама саъй кунед ва барои қудсияте, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро набинад».

2. 1 Петрус 1:16: «Чунки навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддасам".

Ибодат 13:37 Аммо, агар бӯи дар пеши назари вай бошад, ва дар он мӯйҳои сиёҳ сабзида бошанд; доғ шифо ёфта, вай пок аст; ва коҳин ӯро пок эълон хоҳад кард.

Ин порча тавзеҳ медиҳад, ки агар шахс доғ дошта бошад ва дар он мӯйҳои сиёҳ пайдо шаванд, устухон шифо меёбад ва шахс пок аст.

1. Қудрати шифобахшии Худо: Чӣ тавр мо метавонем тавассути имон шифо ба даст орем

2. Эҳтиёҷоти мо ба қудсият: наздиктар шудан ба Худо тавассути итоаткорӣ

1. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2. Яъқуб 5:14-16 - "Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва онҳоро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон оварда мешавад, бемор хоҳад шуд. одами хуб.Худованд онҳоро зинда мекунад.Агар гуноҳе карда бошанд, омурзида мешаванд.Пас ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо кунед, то шифо ёбед.Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст. "

Ибодат 13:38 Агар мард ё зан дар пӯсти бадани онҳо доғҳои дурахшон, ҳатто доғҳои сафед дошта бошад;

Нуқтаҳои дурахшон дар пӯст метавонанд аломати сироят бошанд.

1: Худо ба мо дар Ибодат 13:38 таълим медиҳад, ки ҳатто аломатҳои хурд ва ба назар ночизи сироят набояд сарфи назар карда шаванд.

2: Мо бояд огоҳии дар Ибодат 13:38 додашударо ҷиддӣ қабул кунем, то ба нишонаҳои сироят, новобаста аз он ки хурд бошад, диққат диҳем.

1: Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро шифо хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард. Ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

2: Масалҳо 30:5 - Ҳар як каломи Худо пок аст; Ӯ сипарест барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

Ибодат 13:39 Он гоҳ коҳин назар хоҳад кард: ва инак, оё доғҳои дурахшон дар пӯсти ҷисми онҳо сафеди торик бошад; он доғи доғи доғест, ки дар пӯст мерӯяд; вай пок аст.

Коҳин бояд шахсеро, ки доғи доғи доғдор дорад, муоина кунад, то муайян кунад, ки он дарди пок аст ё не.

1. Раҳмати Худо: Нигоҳе ба қудрати тозакунандаи Ибодат 13:39

2. Исо: Шифокунандаи ниҳоӣ ва қудрати тозакунандаи Ибодат 13:39

1. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Ишаъё 1:18 - "Акнун биёед ва биёед якҷоя мулоҳиза кунем," мегӯяд Худованд, "Гуноҳҳои шумо агарчи мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; Ҳарчанд сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд. .

Ибодат 13:40 Ва касе ки мӯяш аз сараш рехта бошад, вай бемӯй аст; вале вай пок аст.

Мувофиқи Ибодат 13:40 одаме, ки мӯйи сараш рехтааст, пок ҳисобида мешавад.

1. "Дили пок: баракатҳои бемӯй будан"

2. «Меъёрҳои Худо оид ба покӣ: Шарм нест дар мӯйсафед»

1. Забур 51:10, "Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи ростро дар ман нав кун".

2. 2 Қӯринтиён 7:1, «Азбаски мо ин ваъдаҳоро дорем, эй маҳбубон, биёед худро аз ҳар нопокии ҷисм ва рӯҳ пок кунем ва дар тарси Худо муқаддасиро комил гардонем».

Ибодат 13:41 Ва ҳар кӣ мӯяшро аз қисми сари худ ба рӯи худ рехт, вай бемӯй аст, лекин вай пок аст.

Ин порча аз Ибодат мардеро тасвир мекунад, ки аз пеши рӯйаш мӯйсафед аст, вале то ҳол пок ҳисобида мешавад.

1. Дидани зебоии Худо дар бадани мо: Фаҳмидани нокомилҳои ҷисмонӣ

2. Қудсияти фурӯтанӣ: Пайдо кардани наздикӣ ба Худо тавассути қабули худ

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Забур 139:14 - "Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст аъмоли Ту; ҷони ман онро хуб медонад."

Ибодат 13:42 Ва агар дар сари бемӯй ё пешонии бемӯй захми сурхчатоби сафед мавҷуд бошад; ин махав аст, ки дар сари бемӯяш ё пешонии бемӯяш пайдо шудааст.

Дар порча захми сафеди сурхчатоб дар сари бемӯй ё пешонии одам ҳамчун аломати махав тасвир шудааст.

1. Паёми Ибодат 13:42: Худо дар тафсилот аст.

2. Қувваи махави хурд: Чӣ гуна аломати хурд метавонад таъсири калон дошта бошад.

1. 1 ба Қӯринтиён 3:18-20 - "Худро фиреб надиҳед. Агар касе аз шумо аз рӯи меъёрҳои ин замон худро доно мешуморад, бояд аблаҳ шавад, то доно шавад. Барои ҳикмати ин ҷаҳон. дар назари Худо аблаҳӣ аст».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонед, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Ибодат 13:43 Он гоҳ коҳин ба он нигоҳ хоҳад кард: ва инак, агар бархостани захм дар сари бемӯяш ё дар пешонии бемӯяш сурхранг бошад, мисли махав дар пӯсти ҷисм пайдо мешавад;

Коҳин бояд захми сари бемӯй ё пешонии шахсеро, ки ба бемории махав гумонбар аст, аз назар гузаронад.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи машварати коҳин дар лаҳзаҳои зарурӣ.

2. Таъмини Худо аз системае барои ташхис ва табобати махав.

1. Яъқуб 5:14 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд.

2. Матто 9:12 - Исо инро шунида гуфт: «Ба табиб на одамони солим, балки беморон мӯҳтоҷанд».

Ибодат 13:44 Ӯ марди махав аст, наҷис аст; коҳин ӯро комилан наҷис эълон хоҳад кард; вабои ӯ дар сараш аст.

Ин порча дар бораи марде, ки махав дорад, аз ҷониби коҳин наҷис эълон шудааст.

1. Қувваи покӣ: Ҳазрати Худо ва масъулияти мо

2. Раҳмати Худо: Шифо дар миёни нопокӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 7:1 - Пас, азбаски мо, эй маҳбубон, ин ваъдаҳоро дорем, биёед худро аз ҳар нопокии ҷисм ва рӯҳ пок кунем ва дар тарси Худо муқаддасиро ба анҷом расонем.

2. Забур 51:7 - Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд; маро бишӯед, ва ман аз барф сафедтар хоҳам буд.

Ибодат 13:45 Ва махавие, ки дар даруни вабо аст, либосаш дарида, сараш урён, ва бар лаби болоии худ пероҳан гузошта, нидо хоҳад кард: «Наҷис, наҷис».

Ин порча либос ва рафтори мушаххаси махавиро ҳангоми гирифтор шудан ба вабо тавсиф мекунад.

1. Қудрати итоаткорӣ: Омӯзиши содиқ мондан дар шароити душвор

2. Фаҳмидани муқаддасоти Худо: эътироф ва эҳтиром кардани меъёрҳои Ӯ

1. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамин тавр, шумо, ки ҷавонтар ҳастед, ба пирон итоат кунед. Ҳамаатон дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо ба гардани Ӯ вогузорад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

2. Яъқуб 4:7-10 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо. Бадбахт бош ва гиря кун. Бигзор хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба тира гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

Ибодат 13:46 Ҳар рӯзе ки дар вай вабо бошад, вай наҷис хоҳад шуд; вай наҷис аст: танҳо сокин хоҳад шуд; манзилаш бе лагерь бошад.

Вақте ки шахс аз вабо азоб мекашад, онҳо бояд дар канор бошанд ва аз лагер ҷудо зиндагӣ кунанд.

1. "Зиндагӣ дар танҳой: Интихоби ишқ аз дур"

2. "Арзиши ҷудой: омӯхтани танҳоӣ"

1. Румиён 12:9-10, "Муҳаббат бояд самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ часпида гиред. Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ боло эҳтиром кунед."

2. 1 Юҳанно 4:7-8, "Дӯстони азиз, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост. Ҳар касе, ки дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо ишқ».

Ибодат 13:47 Ҳамчунин либосе, ки балои махав дар он аст, хоҳ ҷомаи пашмин бошад, хоҳ катон;

Вабои махав метавонад ҳам ба либосҳои пашмин ва ҳам ба катон таъсир расонад.

1: Мо бояд ғамхорӣ кунем, ки вабои махавро эътироф ва табобат кунем, зеро он метавонад ба мо аз бисёр ҷиҳат таъсир расонад.

2: Мо бояд аз атрофамон огоҳ бошем ва мавҷудияти махавро ба назар гирем, зеро он метавонад ба либосҳо, муносибатҳо ва ҳаёти ҳаррӯзаи мо таъсир расонад.

1: Матто 9:20-22 - "Ва инак, зане, ки дувоздаҳ сол гирифтори бемории хун буд, аз ақиби ӯ омада, домани ҷомаи ӯро ламс кард; зеро ки дар дили худ мегуфт: либоси вайро ламс кунед, ман шифо меёбам. Аммо Исо ӯро гардонд ва чун вайро дид, гуфт: «Духтарам, ором бош; имонат туро шифо бахшид. Ва зан аз ҳамон соат шифо ёфт».

2: Луқо 17:11-19 - "Ва ҳангоме ки Ӯ ба Ерусалим мерафт, аз миёни Сомария ва Ҷалил мегузашт. Ва ҳангоме ки ба деҳае даромад, даҳ марди махавӣ ба Ӯ вохӯрданд. Ва онҳо овози худро баланд карда, гуфтанд: «Исо, Устод! Ва яке аз онҳо чун дид, ки шифо ёфтааст, баргашт ва бо овози баланд Худоро ҳамду сано хонд, ва рӯй бар пойҳои Ӯ афтода, Ӯро шукр гуфт; сомарияе буд Исо дар ҷавоб гуфт: «Оё даҳ нафар пок нашуда буданд, аммо нӯҳ нафар дар куҷоянд?» Ба ҷуз ин аҷнабиён, касе ёфт нашуд, ки Худоро ҳамду сано гӯянд!» Ба вай гуфт: «Бархез, бирав, имонат туро шифо бахшид».

Ибодат 13:48 Новобаста аз он ки он дар чӯб бошад, хоҳ бофта; аз катон ё аз пашм; хоҳ дар пӯст, хоҳ дар ҳар чизи аз пӯст;

Дар порча қонунҳои махав ва таъсири он ба матоъ ва либос баррасӣ мешавад.

1. Хатарҳои махав ва чӣ гуна аз он эмин будан.

2. Муҳимияти риояи қонунҳои махав, ки дар Ибодат баён шудаанд.

1. Ибодат 14: 44-45 - "Касе ки бояд пок шавад, либосҳои худро бишӯяд, тамоми мӯйҳояшро тарошад ва худро дар об ғусл кунад, то пок шавад. Пас аз он ба ӯрдугоҳ меояд ва Ҳафт рӯз берун аз хаймаи худ бимонад, вале дар рӯзи ҳафтум тамоми мӯйҳои сар ва ришашро битарошад, ва абрӯҳояшро битарошад, либосҳои худро бишӯяд ва баданашро дар об ғусл кунад, ва пок бошед».

2. Ададҳо 12:10-15 - «Вақте ки абр аз хаймаи муқаддас бардошта шуд, банӣ-Исроил дар тамоми сафарҳои худ пеш мерафтанд. он бардошта шуд, зеро ки абри Худованд рӯзона бар хаймаи маскан буд, ва шабона дар пеши назари тамоми хонадони Исроил дар тамоми сафарҳояшон оташ буд».

Ибодат 13:49 Ва агар вабо дар ҷома, ё дар пӯст, хоҳ дар барг, хоҳ дар матоъ, ё дар ҳар чизи пӯстӣ сабзранг ё сурхранг бошад; ин балои махав аст ва ба коҳин хабар хоҳад дод;

Дар Ибодат 13:49 гуфта мешавад, ки агар дар либос, пӯст, чӯб ё пашм вабои сабзранг ё сурхранг мавҷуд бошад, он бояд ҳамчун вабои махав муайян карда шавад ва ба коҳин нишон дода шавад.

1. Қудрати коҳин: Чӣ гуна коҳинон дар муайян кардани махав муҳим аст

2. Ғамхории Худо нисбати мо: Чаро Худо системаеро барои ташхиси махав таъсис додааст

1. Матто 8:1-4 - Исо махавиро шифо медиҳад

2. Юҳанно 9:1-7 - Исо одами кӯри модарзодро шифо медиҳад

Ибодат 13:50 Ва коҳин ба бало нигоҳ карда, ҳафт рӯз онро, ки бало гирифтор аст, маҳкам хоҳад кард;

Коҳин бояд шахси гирифтори ваборо муоина кунад ва дар давоми ҳафт рӯз онҳоро аз дигар ҷамоат ҷудо кунад.

1. Ахамияти тозагии чисмонӣ ва маънавӣ

2. Масъулият доштан ва дилсӯзӣ кардан ба ранҷу азоб

1. Ибодат 15:13 - "Вақте ки марде ҷараён дорад, ва ҷараёнаш наҷис аст, вай наҷис хоҳад буд. Ӯ алоҳида сокин хоҳад буд, манзилаш берун аз ӯрдугоҳ хоҳад буд."

2. Матто 25:35-36 - "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, ман бегона будам ва маро пазирой кардед".

Ибодат 13:51 Ва дар рӯзи ҳафтум ӯ ба вабо назар хоҳад кард: агар вабо дар ҷома, хоҳ дар чӯб, хоҳ дар матоъ, хоҳ дар пӯст, ё ба ҳар коре, ки аз пӯст сохта шудааст, паҳн шавад; вабо махави дилангез аст; наҷис аст.

Дар Ибодат 13:51 вабои махав наҷис эълон шудааст.

1: Мо метавонем аз гуноҳҳои худ пок шавем ва ба воситаи Исои Масеҳ ҳаёти нав дошта бошем.

2: Ҳамин тавр, мо метавонем аз нопокии махав пок шавем ва аз нав шифо ёбем.

1: Юҳанно 10:10 - "Дузд танҳо барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд; Ман омадаам, ки онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро пурра дошта бошанд."

2: Ишаъё 43:25 - "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам".

Ибодат 13:52 Пас, ӯ он ҷомаро, хоҳ матоъ, хоҳ пашмӣ, хоҳ аз пашмӣ, хоҳ катон, ё аз пӯсте, ки вабо дар он аст, сӯзонд, зеро ки он махави дардовар аст; дар оташ месӯзад.

Агар ҷомае гирифтори махав бошад, бояд дар оташ сӯзонд.

1. Оқибати гуноҳ: Мулоҳиза дар бораи Ибодат 13:52

2. Қувваи поксозӣ: Мо аз Ибодат 13:52 чӣ омӯхта метавонем

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. 2 Қӯринтиён 5:17 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст: чизҳои кӯҳна гузашт; инак, ҳама чиз нав шудааст.

Ибодат 13:53 Ва агар коҳин бубинад, ва инак, вабо на дар ҷома, на бар қафас, на дар матоъ, на ба ягон чизи пӯст паҳн нашудааст;

Ба коҳин дастур дода мешавад, ки либоси мубталои ваборо тафтиш кунад, то паҳн шудани ваборо муайян кунад.

1. Қувваи вафодорӣ: Муайян кардани он ки чӣ тавр Худо моро даъват мекунад, то ба Ӯ содиқ монем

2. Қувваи фаҳмиш: Эътироф кардани роҳнамоии Худо ҳангоми рафъ кардани балоҳои ҳаёт

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Ибодат 13:54 Он гоҳ коҳин амр хоҳад дод, ки он чиро, ки дар он вабо аст, бишӯянд, ва ҳафт рӯз боз онро маҳкам мекунад;

Коҳин бояд амр диҳад, ки ашёи бо вабо олудашударо бишӯянд ва боз ҳафт рӯзи дигар баста шаванд.

1. Фармони Худо: Итоати дастуроти коҳин

2. Итоати вафодор: Пайравӣ аз фармони Худованд

1. Такрори Шариат 5: 32-33 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои худ ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред; ба дасти рост ё чап нагардед; бо ҳар роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ ва ба ту некӣ бахшад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳӣ буд, умри дароз бибарӣ».

2. Матто 7:21-23 - "На ҳар кӣ ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо! ман, Худовандо, Худовандо, оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва девҳоро ба исми Ту берун наовардем ва ба исми Ту мӯъҷизотҳои зиёде ба амал наовардем?Ва он гоҳ ба онҳо хоҳам гуфт, ки ман ҳеҷ гоҳ Туро нашинохтам; аз Ман дур шав, эй коргарон. аз беқонунӣ».

Ибодат 13:55 Ва коҳин ба бало нигоҳ хоҳад кард, пас аз шустани он; наҷис аст; онро дар оташ хоҳӣ сӯзонд; дарун ғамгин аст, хоҳ дарун бошад, хоҳ берун.

Коҳин бояд ваборо тафтиш кунад, то муайян кунад, ки он наҷис аст. Агар рангаш тагйир наёфта бошад ва пахн нашуда бошад, наҷис аст ва сӯзондан лозим аст.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ҳамеша ҳушёр бошем ва дар бораи чизҳои нопок бохабар бошем ва барои пешгирии паҳншавии он чораҳои зарурӣ андешем.

2. Ҳаёти мо бояд инъикоси хислатҳои Худо бошад ва моро водор кунад, ки дар имонамон фаъол бошем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем, то моро муқаддас нигоҳ дорад.

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъват кард, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафтори худ муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Ибодат 13:56 Ва агар коҳин нигоҳ кунад, ва инак, баъд аз шустани он бало торик шудааст; он гоҳ онро аз ҷома, ё аз пӯст, ё аз бан, ё аз пашм канда хоҳад кард;

Ба коҳин дастур дода шуд, ки ҳар вабоеро, ки дар либос ё пӯст пайдо шудааст, тафтиш ва нест кунад.

1. Зарурати покшавӣ: Чӣ гуна Худо ба мо амр медиҳад, ки нопокиҳоро аз ҳаёти мо дур кунем

2. Роҳнамоии Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр мо дастурҳоро аз Худованд қабул мекунем

1. Ғалотиён 6:7-8 Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Ишаъё 1:18 Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд шуд.

Ибодат 13:57 Ва агар он дар ҷома, хоҳ дар пора, хоҳ дар матоъ, хоҳ дар ҳар чизи пӯст пайдо шавад; он балои паҳнкунанда аст: он чиро, ки вабо дар оташ аст, сӯзон хоҳӣ кард.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки агар дар либос вабои паҳншуда пайдо шавад, онро дар оташ сӯзондан лозим аст.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар лаҳзаҳои душвор амал кунем, ҳатто вақте ки ин маънои қурбонии чизи арзишмандро дорад.

2. Мо бояд каломи Худоро дар ваќти душворї роњнамои худ истифода барем ва ба њимояи Ў такя кунем.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ибодат 13:58 Ва ҷомае, ки хоҳ матоъ, хоҳ матоъ, хоҳ аз пӯсте ки бошад, ки онро бишӯй, агар вабо аз онҳо дур шавад, бори дуюм шуста, пок хоҳад буд.

Шахсе, ки ба вабо гирифтор шуда бошад, бояд ду бор либос, чӯб ва ё ҳар гуна ашёи чарминро бишӯяд, то пок бошад.

1. Қувваи тозагӣ: Чӣ гуна тозагӣ метавонад баракати рӯҳонӣ ва ҷисмонӣ бошад

2. Тӯҳфаи покшавӣ: Чӣ тавр Худо аз покшавӣ истифода мебарад, то моро ба Ӯ наздик созад

1. 2 ба Қӯринтиён 7:1 «Бинобар ин, эй маҳбубон, мо, эй маҳбубон, бо доштани ин ваъдаҳо, биёед худро аз ҳар нопокии ҷисм ва рӯҳ пок кунем ва дар тарси Худо муқаддасиро комил гардонем».

2. Ишаъё 1: 16-18 "Шӯед, худро пок кунед; Бади аъмоли худро аз пеши назари Ман дур кунед. Бадӣ карданро бас кунед, некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, золимонро мазаммат кунед; ятимонро дифоъ кунед, илтиҷо кунед. барои бевазан. "Биёед ва бо ҳам мубоҳиса кунем" мегӯяд Худованд, "Гуноҳҳои шумо агарчи мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд"».

Ибодат 13:59 Ин аст қонуни балои махав дар ҷомаи пашмӣ ё катон, хоҳ дар матоъ, хоҳ пашмӣ, хоҳ ҳар чизи пӯст, то ки онро пок ва ё наҷис эълон кунад.

Қонуни махав дар либосҳои пашм, катон, матоъ, пашм ё пӯст тавсиф шудааст.

1. Муҳимияти эҳтиёт будан аз сироят

2. Покӣ ва нопокӣ: Фаҳмидани тафовут

1. Матто 10:8 - Беморонро шифо диҳед, мурдагонро эҳьё кунед, махавиёнро пок кунед, девҳоро берун кунед: ба таври ройгон қабул кардаед, ба таври муфт диҳед.

2. 1 Қӯринтиён 6:19-20 - Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз ҷониби Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳо харида шудай. Пас дар бадани худ Худоро ҳамду сано хонед.

Ибодат 14-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Параграфи 1: Ибодат 14:1-32 барои поксозии шахсе, ки аз бемории пӯст, бахусус махав шифо ёфтааст, дастур медиҳад. Вақте ки шахс шифо меёбад, онҳо бояд назди коҳине раванд, ки берун аз бошишгоҳ онҳоро муоина мекунад. Коҳин маросимеро анҷом медиҳад, ки ду паррандаи зинда, чӯби кедр, риштаи арғувонӣ ва иссоп доранд. Як паррандаро дар болои оби равон қурбонӣ мекунанд, паррандаи дигарро ба хуни мурғи қурбонӣ тар карда, ба майдони кушод мегузоранд. Пас аз он, шахси шифоёфта як раванди поксозӣ аз шустани либосҳо ва тарошидани тамоми мӯйҳои худро пеш аз бозгашт ба лагер мегузаронад.

Параграфи 2: Идомаи дар Ибодат 14:33-53, дастурҳо оид ба расму оинҳои поксозӣ барои хонаҳое, ки аз қолаб ё қолаб зарар дидаанд, дода мешаванд. Агар дар деворҳои хона қолаб ё қолаб пайдо шавад, дар ин бора ба коҳин хабар додан лозим аст. Коҳин хонаро аз назар мегузаронад ва муайян мекунад, ки он нопок аст. Барои пок кардани хонаи осебдида, пеш аз харошидан, онро холӣ мекунанд ва бо махлули наве, ки бо оби ширин ва хуни паррандагон омехта шудааст, андова мекунанд. Агар пас аз ин раванд ранҷ баргардад, ин ифлосшавии амиқро нишон медиҳад, ки вайрон кардани хонаро талаб мекунад.

Параграфи 3: Ибодатҳои 14 бо дастурҳо оид ба муборизa бо бемориҳои пӯст, ки табобат карда намешаванд ё хонаҳое, ки сарфи назар аз тартиботи муқарраршуда тоза карда намешаванд, ба итмом мерасад. Агар бемории пӯсти шахс боқӣ монад ё хона ҳатто пас аз андешидани чораҳои дахлдор олуда боқӣ монад, онҳо наҷис эълон карда мешаванд ва бояд аз дигарон ҷудо карда шаванд, то паҳншавии наҷосат дар дохили ҷомеаи исроилӣ пешгирӣ карда шавад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 14 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо оид ба поксозӣ пас аз барқароршавӣ аз бемориҳои пӯст;
Маросими бо иштироки паррандагони зинда; қурбонӣ бар оби равон;
Раванди тозакунӣ, аз ҷумла шустани либос, тарошидани мӯй.

Дастурҳо барои тоза кардани хонаҳое, ки аз қолаб, қолаб зарар дидаанд;
Санҷиш аз ҷониби коҳин; харошидан ва бо махлули нав андова кардан;
Вайрон кардан лозим аст, агар мусибат пас аз кӯшишҳои поксозӣ баргардад.

Эъломияи наҷис барои бемориҳои пӯсти табобатнашаванда, хонаҳои тозанашаванда;
Изолятсия барои пешгирии паҳншавии нопокиҳо дар дохили ҷомеа.

Дар ин боб ба расму оинҳои поксозӣ барои шахсоне, ки аз бемориҳои пӯст, бахусус махав, шифо ёфтаанд, тамаркуз мекунад. Вақте ки шахс шифо меёбад, онҳо бояд назди коҳине раванд, ки бо паррандагони зинда, чӯби кедр,

риштаи арғувонӣ ва иссоп расму оин мекунад. Шахси шифоёфта пеш аз он ки дубора ба лагерь қабул карда шавад, аз раванди поксозӣ мегузарад.

Илова бар ин, Ибодат 14 дастурҳоро барои мубориза бо хонаҳое, ки аз қолаб ё қолаб зарар дидаанд, медиҳад. Агар чунин мусибат дар девори хона пайдо шавад, бояд ба коҳине хабар диҳед, ки онро тафтиш мекунад ва ҳолати тозагии онро муайян мекунад. Хонаи осебдида аз раванди поксозӣ бо харошидан ва андова кардан бо махлули нав бо хуни паррандаҳо омехта мешавад.

Боби мазкур бо баррасии ҳолатҳое, ки бемориҳои пӯстро табобат кардан ғайриимкон аст ё хонаҳоро сарфи назар аз тартиботи муқарраршуда тоза кардан мумкин нест. Дар чунин мавридҳо, шахсони алоҳида нопок эълон карда мешаванд ва бояд аз дигарон ҷудо карда шаванд, то паҳншавии нопокӣ дар дохили ҷомеаи Исроил пешгирӣ карда шавад. Ин қоидаҳо ғамхории Худоро барои нигоҳ доштани тозагӣ ва муқаддасот дар байни халқи худ таъкид мекунанд ва инчунин масъалаҳои амалии марбут ба гигиена ва саломатии ҷамъиятро дар замонҳои қадим баррасӣ мекунанд.

Ибодат 14:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Дар ин порча муҳокима карда мешавад, ки Худованд бо Мусо дар бораи чӣ гуна пок кардани онҳое, ки гирифтори махав буданд, сухан меронад.

1. Шифо тавассути имон: чӣ гуна бояд баракати Худоро дар лаҳзаҳои мусибат ба даст овард

2. Қувваи итоаткорӣ: Иҷрои дастурҳои Худо дар бораи комилият

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулҳу осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

Ибодат 14:2 Ин аст қонуни махавӣ дар рӯзи пок шуданаш: вай ба назди коҳин оварда мешавад.

Дар Қонуни махавиён дар китоби Ибодат маросими поксозӣ барои шахсони гирифтори махав муқаррар шудааст.

1. Қудрати шифобахши Худо: Покшавии махавиён дар Ибодат

2. Муҳаббати бебозгашт: Исо ва табобати махав

1. Матто 8:1-4 - Исо махавиро шифо медиҳад

2. Марқӯс 1:40-45 - Исо марди махавро шифо медиҳад

Ибодат 14:3 Ва коҳин аз ӯрдугоҳ берун хоҳад шуд; ва коҳин назар хоҳад кард, ва инак, балои махав дар махав шифо ёфта бошад;

Коҳин бояд аз бошишгоҳ берун рафта, бубинад, ки махав аз махави онҳо шифо ёфтааст ё не.

1. Қудрати шифои Худо: Чӣ гуна Худо моро аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва рӯҳонӣ шифо медиҳад

2. Қувваи шафқат: Чӣ тавр мо метавонем ба ниёзмандон бирасем

1. Матто 8:2-3 - Ва инак, махавие омада, ба Ӯ саҷда кард ва гуфт: «Худовандо! Исо дасти Худро дароз карда, вайро ламс кард ва гуфт: «Мехоҳам; пок бош.

2. 1 Петрус 2:24 - Ки Худи Ӯ гуноҳҳои моро дар Бадани Худ бар дарахт бардошт, то ки мо, ки барои гуноҳҳо мурда будем, барои адолат зиндагӣ кунем: шумо ба воситаи ҷароҳатҳои Ӯ шифо ёфтаед.

Ибодат 14:4 Он гоҳ коҳин амр хоҳад дод, ки барои шахси покшаванда ду паррандаи зинда ва пок, ва чӯби арз, ва арғувон ва иссоп бигирад;

Коҳин фармон медиҳад, ки ду паррандаи зинда ва пок, чӯби кедр, арғувон ва иссопро барои касе пок кунанд.

1. Қувваи тозакунӣ: Чӣ гуна марг ва эҳёи Исо шифо ва барқароркуниро пешкаш мекунад

2. Каҳоният: Даъват барои хизмат ва намояндагии халқи Худо

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Ибриён 7:24-25 - Аммо ин одам, азбаски то абад аст, коҳинияти тағйирнопазир дорад. Бинобар ин Ӯ қодир аст, ки онҳоро то ба охир наҷот диҳад, ки ба воситаи Ӯ назди Худо меоянд, зеро ки Ӯ то абад зинда аст, то барои онҳо шафоат кунад.

Ибодат 14:5 Ва коҳин амр хоҳад дод, ки яке аз паррандагонро дар зарфи гилин дар болои оби равон куштанд:

Ба коҳин фармон дода мешавад, ки яке аз паррандагонро дар зарфи гилин дар болои оби равон бикушад.

1. Муҳимияти риояи дастурҳо дар имони мо

2. Қувваи итоаткорӣ дар ҳаёти рӯҳонии мо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ибодат 14:6 Аммо паррандаи зинда, вай ва чӯби арз, ва арғувон ва иссопро гирифта, онҳоро ва паррандаи зиндаро ба хуни паррандае, ки бар болои оби равон кушта шудааст, тар мекунад;

Дар ин порча дастурҳои поксозии махавӣ бо истифода аз паррандаи зинда, чӯби кедр, арғувонӣ, иссоп ва хуни паррандае, ки дар оби равон кушта шудаанд, оварда шудааст.

1. Чӣ тавр Худо ҳатто дар замонҳои нопокӣ роҳи покиро пешкаш мекунад

2. Аҳамияти об ва хун дар поксозии рӯҳонӣ

1. Ҳизқиёл 36:25-27 Ман бар ту оби пок мепошам, ва ту аз ҳар нопокиҳои худ пок хоҳӣ шуд, ва аз тамоми бутҳои ту ман туро пок хоҳам кард.

2. 1 Юҳанно 1:9 Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Ибодат 14:7 Ва бар касе ки бояд аз махав пок шавад, ҳафт бор пошида, вайро пок эълон хоҳад кард, ва мурғи зиндаро ба саҳро раҳо мекунад.

Ин порча раванди поксозии касеро аз махав тасвир мекунад. Шахси покшавандаро ҳафт бор об пошидан ва паррандаи зиндаро ба майдони кушод раҳо кардан лозим аст.

1. "Қудрати поккунандаи Худо"

2. «Зиндагии зиндагии пок»

1. 2 Қӯринтиён 5:17 - "Бинобар ин, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст; кӯҳна гузашт, нав омад!"

2. Забур 51:7 - "Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд; маро бишӯй, ва аз барф сафедтар хоҳам буд".

Ибодат 14:8 Ва касе ки пок шавад, либосҳои худро бишӯяд, ва тамоми мӯйҳояшро тарошад, ва худро дар об бишӯяд, то пок шавад; аз хаймаи худ ҳафт рӯз.

Шахсе, ки бояд пок шавад, бояд либосҳояшро бишӯяд, тамоми мӯйҳояшро тарошад ва дар об бишӯяд, то пок шавад ва ҳафт рӯз берун аз хаймаи худ бимонад.

1. Муҳимияти тозакунӣ ва тарзи таъсири он ба ҳаёти мо.

2. Нақшаи Худо барои пок кардани мо аз гуноҳҳоямон.

1. Ишаъё 1:16-18 - Шустан ва пок шавед. Бадиҳои худро аз назари ман дур кун; кори нодурустро бас кунед.

2. Румиён 6:17-18 - Аммо Худоро шукр, ки шумо, ки як вақтҳо бандагони гуноҳ будед, аз таҳти дил ба меъёри таълимоте, ки ба он супурда шудаед, итоат кардед ва аз гуноҳ озод шудаед. ғуломи адолат гарданд.

Ибодат 14:9 Аммо дар рӯзи ҳафтум хоҳад буд, ки вай тамоми мӯи худро аз сари худ, ришу абрӯвони худро битарошад, ва тамоми мӯйҳояшро битарошад; ва либосҳои худро бишӯяд, инчунин шуст. гӯшти вай дар об, ва ӯ пок хоҳад буд.

Шахсе, ки аз бемории пӯст шифо ёфтааст, бояд тамоми мӯйҳои худро тарошад, либос ва баданашро бишӯяд ва дар рӯзи ҳафтум пок эълон карда шавад.

1. Қудрати шифобахши Худо: Нигоҳе ба Ибодат 14:9

2. Мулоҳиза дар бораи покшавӣ: Либосҳоятро бишӯед, Баданро бишӯед ва пок бошед

1. Ишаъё 1:18 - Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд.

2. Матто 8:3 - Исо дасташро дароз карда, ба он мард даст расонд. Ман тайёрам, гуфт у. Тоза бошед! Дарҳол ӯ аз махав пок шуд.

Ибодат 14:10 Ва дар рӯзи ҳаштум ду барраи беайб, ва як меши яксола беайб, ва сеяки орди маҳин барои қурбонии ордӣ, ки бо равған омехта шудааст, ва як лӯби равған мегирад. .

Дар рӯзи ҳаштум коҳин ду барра ва як меши яксола, се саҳми орди маҳин барои қурбонии ордии омехта бо равған ва як чӯби равған мегирад.

1. Аҳамияти қурбониҳои коҳинон дар Ибодат 14

2. Подшоҳии коҳинон ва нақши он дар хайма

1. Ададҳо 18:8-10 - Ва Худованд ба Ҳорун гуфт: «Инак, Ман низ ба ту масъулияти ҳадияҳои осмонии Худро оид ба тамоми чизҳои муқаддаси банӣ-Исроил супурдаам; Ман онҳоро ба ту ба сабаби тадҳин ва ба писарони ту бар тибқи ҳукми абадӣ додаам. Ин аз они ту аз муқаддастарин чизҳои аз оташ маҳфуз аст: ҳар ҳадияи онҳо, ҳар ҳадияи ордии онҳо, ва ҳар қурбонии гуноҳи онҳо, ва ҳар қурбонии гуноҳи онҳо, ки ба ман тақдим мекунанд, аз ҳама бештар хоҳад буд. барои ту ва барои писаронат муқаддас аст.

2. Хуруҷ 28:41 - Ва онҳоро бар бародари худ Ҳорун ва писаронаш бо ӯ бигузор; ва онҳоро тадҳин намуда, тақдис намо ва тақдис намо, то ки ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунанд.

Ибодат 14:11 Ва коҳине ки ӯро пок мекунад, шахси покшавандаро ва он чизҳоро ба ҳузури Худованд ба дари хаймаи ҷомеъ хоҳад гузошт.

Коҳин бояд шахсеро, ки пок шавад, ба ҳузури Худованд дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ ҳозир кунад.

1: Исо манбаи ниҳоии поксозӣ ва шифо барои мост.

2: Худо мехоҳад, ки мо Ӯро барои поксозӣ ва шифо ҷӯем.

1: Isaiah 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2: Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад;

Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

Ибодат 14:12 Ва коҳин як баррaро гирифта, варо ҳамчун қурбонии ҷиноят ва як чӯби равған тақдим мекунад, ва онҳоро ҳамчун қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбонад.

Ба коҳин дастур дода шуд, ки як барра гирифта, ҳамчун қурбонии ҷурмӣ ва як чӯбчаи равған пешниҳод кунад, ва онҳоро ҳамчун қурбонии мавҷ ба ҳузури Худованд ҷунбонад.

1. Қудрати бахшидан: Чӣ тавр қурбонии гуноҳ дар Ибодат 14:12 ба Исо ишора мекунад

2. Чӣ тавр даст кашидан аз чизе, ки барои мо азиз аст, нишонаи имони ҳақиқӣ аст: Тадқиқот дар Ибодат 14:12

1. Матто 10: 37-39, "Ҳар кӣ падар ё модари худро аз Ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ҳар кӣ писар ё духтари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест. Ҳар кӣ салиби худро набардорад ва Маро пайравӣ кунед, лоиқи Ман нест, ҳар кӣ ҷони худро ёбад, онро барбод медиҳад ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт».

2. Ишаъё 53: 4-6, "Дарҳақиқат, Ӯ дарди моро гирифт ва ранҷу азобҳои моро бардошт, аммо мо ӯро аз ҷониби Худо муҷозот карда, ба ӯ зарба заданд ва ранҷу азоб медодем. Аммо ӯ барои ҷиноятҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд. ; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва аз захмҳои ӯ мо шифо ёфтем».

Ибодат 14:13 Ва баррaро дар ҷое бикушад, ки қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтаниро дар макони муқаддас бикушад, зеро, чунон ки қурбонии гуноҳ аз они коҳин аст, он қадар муқаддас аст.

Коҳин бояд баррaро дар ҷои муқаддас бикушад, зеро қурбонии гуноҳ ва қурбонии ҷурм аз они ӯст ва муқаддастар аст.

1. Қурбонии Исо - Фаҳмидани арзиши наҷоти мо

2. Подшоҳии коҳинон - Аҳамияти муқаддасот дар вазорат

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2. Ибриён 7:26 - Зеро ки мо чунин саркоҳин гардидем, ки муқаддас, безарар, беайб, аз гунаҳкорон ҷудо ва аз осмон баландтар аст.

Ибодат 14:14 Ва коҳин як қисми хуни қурбонии гуноҳро бигирад, ва коҳин онро бар нӯги гӯши рости покшаванда ва бар ангушти дасти рости вай ва бар сари ангушти калони пои росташ:

Коҳин як қисми хуни қурбонии гуноҳро гирифта, ба гӯши рост, ангушти калон ва ангушти пои шахси покшаванда мемолид.

1. Қувваи хун - Чӣ тавр Хуни Исо моро пок мекунад

2. Аҳамияти дасти рост, гӯши рост ва пои рост - Рамзҳои Худо барои мо чӣ маъно доранд

1. Ибриён 9:22 - «Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

2. Ишаъё 52:15 - "Ҳамин тавр Ӯ халқҳои зиёдеро мепошад; подшоҳон даҳони худро ба ӯ хоҳанд баста, зеро он чиро, ки ба онҳо гуфта нашудааст, хоҳанд дид; ва он чиро, ки нашунидаанд, хоҳанд дид."

Ибодат 14:15 Ва коҳин аз чӯби равған каме гирифта, ба кафи дасти чапи худ рехт;

Ба коҳин супориш дода мешавад, ки як миқдор чӯби равғанро гирифта, ба дасти чапаш рехт.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи дастурҳои Худо

2. Аҳамияти нафт: Чӣ гуна рамзҳо муҳаббат ва раҳмати Худоро ифода мекунанд

1. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе каломро мешунавад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт.

2. Матто 7:24-25 - Пас ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, обхезиҳо борид, ва бодҳо вазида, он хонаро мезад, аммо наафтид, зеро ки бар санг бунёд шуда буд.

Ибодат 14:16 Ва коҳин ангушти рости худро ба равғане ки дар дасти чапаш аст, тар карда, бо ангушташ аз равған ба ҳузури Худованд ҳафт бор пошад.

Ба коҳин фармуда мешавад, ки ангушти росташро ба равғани дасти чапаш тар карда, дар назди Худованд ҳафт бор пошад.

1. Қалби итоаткорӣ: Фаҳмидани аҳамияти хидмати қурбонӣ

2. Такдифи коҳин: Даъват ба қудсият ва адолат

1. Ишаъё 1:15-17 - Вақте ки шумо дастҳои худро дароз мекунед, ман чашмони худро аз ту пинҳон хоҳам кард; агарчи бисёр дуо кунӣ, гӯш намекунам; дастони шумо пур аз хун аст.

2. Матто 6:6-8 - Аммо вақте ки шумо дуо мекунед, ба ҳуҷраи худ дароед ва дарро пӯшед ва ба Падари худ, ки ниҳон аст, дуо гӯед. Ва Падари шумо, ки ниҳонбин аст, ба шумо мукофот хоҳад дод.

Ибодат 14:17 Ва аз боқимондаи равғане, ки дар дасташ аст, коҳин ба нӯги гӯши рости шахси покшаванда ва бар ангушти дасти рости вай ва бар ангушти пои дасти росташ бимолад. пои рости ӯ бар хуни қурбонии ҷиноӣ:

Коҳин бояд шахси бо равған покшавандаро ба гӯши рост, дасти рост ва пои росташ тадҳин кунад, ки рамзи хуни қурбонии гуноҳ аст.

1. Қувваи тадҳин: Чӣ тавр Худо расму оинҳои рамзӣ барои рамзи муҳаббат ва марҳамати Ӯро истифода мебарад

2. Аҳамияти дасти рост, гӯш ва по: Фаҳмидани маънои паси Ибодат 14:17

1. Ишаъё 11:2 - Рӯҳи Худованд бар ӯ қарор хоҳад гирифт, Рӯҳи ҳикмат ва фаҳмиш, Рӯҳи маслиҳат ва қувват, Рӯҳи дониш ва тарси Худованд

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард.

Ибодат 14:18 Ва бақияи равғанеро, ки дар дасти коҳин аст, бар сари касе ки бояд пок шавад, бирезад, ва коҳин ӯро ба ҳузури Худованд кафорат хоҳад кард.

Коҳин бояд боқимондаи равғанро ба сари шахси покшаванда рехт ва барои Худованд кафорат кунад.

1. Каффорати Худованд: Нишонаи фазлу раҳмат

2. Қудрати рехтани равған: рамзи кафорат ва кафорат

1. Ишаъё 61:1-3 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ Маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро барои бастагон эълон кунам;

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ибодат 14:19 Ва коҳин қурбонии гуноҳро тақдим намуда, барои касе ки бояд аз нопокии ӯ пок шавад, кафорат кунад; ва баъд аз он қурбонии сӯхтаниро бикушад:

Коҳин бояд қурбонии гуноҳ пешниҳод кунад, то ки нопокии шахсро пеш аз қурбонии қурбонии сӯхтанӣ кафорат кунад.

1. Роҳи кафорат: Мулоҳиза дар бораи Ибодат 14:19

2. Ҷустуҷӯи покшавӣ тавассути муҳаббати қурбонӣ

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, вай барои гуноҳҳои мо захмдор шуд; Азоби саломи мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2. Ибриён 10:14 - Зеро ки Ӯ ба василаи як ҳадия муқаддасон то абад комил гардонд.

Ибодат 14:20 Ва коҳин қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии ордиро бар қурбонгоҳ тақдим хоҳад кард; ва коҳин ӯро кафорат хоҳад кард, ва ӯ пок хоҳад буд.

Коҳин дар Ибодат 14:20 қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии гӯштро дар қурбонгоҳ ҳамчун воситаи кафорат барои шахси ниёзманди поксозӣ пешкаш мекунад.

1. Кафолати коҳин: чӣ гуна мо тавассути қурбониҳои қурбонӣ пок мешавем

2. Қувваи бахшидан: Пок шудан тавассути кафорат чӣ маъно дорад.

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Ибриён 9:22 - Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

Ибодат 14:21 Ва агар ӯ камбағал бошаду ин қадар ба даст оварда натавонад; он гоҳ як барраро барои қурбонии ҷурми ҷунбонда, бигирад, то ки ӯро кафорат кунад, ва даҳьяки орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии ордӣ ва як лӯби равған;

Камбағале, ки барои қурбонии гаронбаҳо қодир нест, метавонад як барраро барои қурбонии гуноҳ, як ҳисса орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ ва як чӯби равған пешниҳод кунад.

1. Арзиши қурбонӣ: Чӣ тавр кафоратро тавассути қурбониҳои оддӣ ба даст овардан мумкин аст

2. Қувваи шафқат: Чӣ гуна меҳрубонӣ ва фаҳмиш баракат меорад

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем. Ҳамаи мо гӯсфандони дӯстдоштаамон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Ибриён 10:19-22 - Пас, эй бародарон, ҷуръат дошта бошед, ки ба муқаддастарин ба воситаи хуни Исо дохил шавед, бо роҳи нав ва зинда, ки Ӯ онро барои мо ба воситаи парда, яъне ба воситаи парда бахшидааст. гӯшт; Ва дорои саркоҳин бар хонаи Худо; Биёед бо дили содиқ бо итминони комили имон наздик шавем, ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисмамон бо оби пок шуста шудааст.

Ибодат 14:22 Ва ду кабӯтар ё ду кабӯтаре, ки ӯ қодир аст ба даст орад; ва яке қурбонии гуноҳ хоҳад буд, ва дигаре қурбонии сӯхтанӣ.

Дар Ибодат 14:22 гуфта шудааст, ки ду кабӯтар ё ду кабӯтарро қурбонӣ кунанд. Яке қурбонии гуноҳ ва дигаре қурбонии сӯхтанӣ.

1. Қурбонии ду кабӯтар: чӣ гуна нақшаи наҷоти Худо шодӣ меорад

2. Аҳамияти қурбонӣ: Мо аз Ибодат 14:22 чӣ омӯхта метавонем

1. Ишаъё 53:6 - "Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудем; ҳар кас ба роҳи худ равона шудем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст".

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Ибодат 14:23 Ва онҳоро дар рӯзи ҳаштум барои поксозии худ ба коҳин, ба дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд меорад.

Дар рӯзи ҳаштуми маросими поксозии шахс, онҳо бояд ҳадияҳои худро назди коҳин дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд оваранд.

1. Эҳтиёҷ ба қудсият - Ибодат 14:23

2. Худро ба Худо қурбонӣ мекунем - Ибодат 14:23

1. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. Ибриён 13:15 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем."

Ибодат 14:24 Ва коҳин барраи қурбонии гуноҳ ва чӯби равғанро бигирад, ва коҳин онҳоро ҳамчун қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбонида хоҳад кард;

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки коҳин барои Худованд қурбонии барра ва як лӯбиёи равғанро пешкаш мекунад.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши қабул ва раҳм кардан

2. Аҳамияти пешниҳоди мавҷ: Таҳқиқи маъно ва ҳадафи он

1. Забур 51:1-2, "Ба ман раҳм кун, эй Худо, ба ҳасби муҳаббати устувори Худ; ба ҳасби марҳамати фаровони Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз шароратам пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун!"

2. Ишаъё 43:25, "Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо ба ёд нахоҳам овард".

Ибодат 14:25 Ва барраи қурбонии ҷурмро бикушад, ва коҳин аз хуни қурбонии ҷурм гирифта, ба нӯги гӯши рости шахси покшаванда мемолад, ангушти дасти росташ ва бар ангушти калони пои росташ:

Коҳин бояд хуни қурбонии гуноҳро гирифта, ба гӯши рост, ангушти ангушт ва ангушти пои шахси покшаванда молад.

1. Қудрати Хуни Исо барои поксозӣ

2. Раҳмат ва омурзиши Худо ба воситаи қурбонӣ

1. 1 Юҳанно 1:7 - Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар нур аст, мо бо якдигар мушоракат дорем ва Хуни Писари Ӯ Исои Масеҳ моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

2. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

Ибодат 14:26 Ва коҳин аз равған ба кафи дасти чапи худ рехт;

Коҳин бояд ба кафи дасти чапаш равған рехт.

1. Рӯзи Худо: баракати тадҳин бо равған

2. Коҳиният: хизмат кардан ба Худованд бо садоқат ва фурӯтанӣ

1. Яъқуб 5:14 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор дар бораи ӯ дуо гӯянд, ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд.

2. Хуруҷ 30:23-25 - Ту низ барои худ ҳанутҳои асосӣ бигир, ки аз мури холис панҷсад сиқл ва дорчини ширин нисфи ҳамин қадар, ҳатто дусаду панҷоҳ шекел ва каломи ширин дусаду панҷоҳ сиқл, Ва аз кассия панҷсад сиқл, бар ҳасби сиқли маъбад, ва аз зайтуни равғанин як хин; ва онро равғани атрафшони муқаддас, омехтаи атрафшоне, ки мувофиқи санъати дорухона аст, бисоз: он равғани тадҳини муқаддас хоҳад буд.

Ибодат 14:27 Ва коҳин аз равғани дасти чапаш бо ангушти росташ ҳафт бор ба ҳузури Худованд пошад.

Коҳин бояд ба ҳузури Худованд ҳафт бор бо ангушти росташ равған пошад.

1. Даъвати Худо ба ибодат: Коҳин ва равған.

2. Неъмати ҳафткаратаи Худованд.

1. Хуруҷ 29:7 - Равғани тадҳинро гирифта, ба сараш рехт.

2. Хуруҷ 30:30 - Ҳорун ва писаронашро тадҳин кунед ва онҳоро тақдис кунед, то ки ба ман ҳамчун коҳин хизмат кунанд.

Ибодат 14:28 Ва коҳин аз равғани дар дасташ бударо ба нӯги гӯши рости покшаванда ва бар ангушти дасти рости худ ва бар ангушти пои рости вай мемолад. , бар ҷои хуни қурбонии гуноҳ:

Коҳин равғанро ба гӯши рост, ангушти рост ва ангушти пои рости шахси покшаванда, дар ҳамон ҷое ки хуни қурбонии гуноҳ мемолад.

1. Қудрати шифобахши Худо: раҳмати Худо барои поксозӣ ва барқарорсозӣ

2. Муҳаббати қурбонӣ: аҳамияти қурбонии гуноҳ

1. Юҳанно 8:36, «Пас, агар Писар шуморо озод кунад, дар ҳақиқат озод хоҳед буд».

2. Ибриён 9:22, «Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

Ибодат 14:29 Ва боқимондаи равғанро, ки дар дасти коҳин аст, бояд бар сари шахси покшаванда бимолад, то ки ӯро ба ҳузури Худованд кафорат кунад.

Ба коҳин дастур дода мешавад, ки боқимондаи равғани дар дасташ бударо барои кафорати шахси покшаванда дар ҳузури Худованд истифода барад.

1. Қувваи кафорат: Омӯзиши маросими поксозӣ дар Ибодат 14:29

2. Аҳамияти тадҳин дар замонҳои Китоби Муқаддас: Баррасии маросими кафорат дар Ибодат 14:29

1. Ишаъё 53: 4-5 - "Дарҳақиқат, Ӯ ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт ва ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт; аммо мо ӯро латукӯб карда, аз ҷониби Худо зада ва ранҷу азоб дидаем. Аммо ӯ барои ҷиноятҳои мо захмдор шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ азобе буд, ки ба мо осоиштагӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем».

2. Ибриён 9:11-12 - «Аммо вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои неки омадаистода зоҳир шуд, ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар (бо дастҳо сохта нашудааст, яъне аз ин офариниш нест) дохил шуд на ба воситаи хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки ба воситаи хуни худ як бор ба муқаддасот дохил мешавад, ва ҳамин тавр кафорати абадӣ таъмин мегардад».

Ибодат 14:30 Ва яке аз кабӯтарҳо ё кабӯтарони ҷавонро, ки метавонад ба даст орад, тақдим хоҳад кард;

Дар ин порча сухан меравад, ки яке аз ин ду парранда, кабӯтар ё кабӯтари наврасро қурбонӣ кунанд.

1: Мо бояд қурбонӣ карданро ёд гирем, ҳатто агар он душвор бошад.

2: Қувваи қурбониҳои хурд метавонад аз он чизе ки мо фикр мекунем, бузургтар бошад.

1: Луқо 9:23-24 - "Он гоҳ ба ҳама гуфт: "Ҳар кӣ шогирди Ман шудан мехоҳад, бояд худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. ҷони онҳо барои ман онро наҷот хоҳад дод ».

2: Филиппиён 4: 12-13 - "Ман медонам, ки мӯҳтоҷ будан чист ва ман медонам, ки фаровонӣ чист. Ман сирри қаноатмандиро дар ҳама гуна вазъият, хоҳ серӣ ва хоҳ гурусна будан омӯхтам, хоҳ дар фаровонӣ зиндагӣ кунам, хоҳ камбизоат. Ман ҳамаи инро ба воситаи он ки ба ман қувват мебахшад, карда метавонам».

Ибодат 14:31 Ҳатто он чи ки метавонад бигирад, яке барои қурбонии гуноҳ ва дигаре барои қурбонии сӯхтанӣ бо қурбонии ордӣ; ва коҳин барои касе ки бояд ба ҳузури Худованд пок шавад, кафорат мекунад. .

Коҳин барои онҳое ки бояд ба ҳузури Худованд пок шаванд, кафорат карда, онҳоро бо қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтанӣ таъмин намояд.

1. Кафолат: атои Худо ба мо

2. Қудрати оштӣ тавассути кафорат

1. Румиён 3:23-25 - Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд ва ба воситаи файзи Ӯ ба василаи кафорати дар Исои Масеҳ озодона сафед карда шудаанд.

25 Худо Ӯро ҳамчун кафорат бо Хуни Худ ба воситаи имон овардааст, то ки адолати Худро нишон диҳад, зеро ки Худо бо пурсабрии Худ гуноҳҳои қаблан содиршударо паси сар карда буд.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Ибодат 14:32 Ин аст шариати касе ки балои махав дар вай аст, ва дасташ он чиро, ки ба поксозии ӯ дахл дорад, гирифта наметавонад.

Ин порча қонунро барои шахсе, ки гирифтори махав аст, шарҳ медиҳад, ки захираҳои онҳо барои харидани маводи зарурӣ барои тоза кардани онҳо кофӣ нестанд.

1. Раҳмати Худо бемаҳдуд аст - Румиён 5:8

2. Қувваи барқарорсозӣ - Ишаъё 61:1-3

1. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад?

2. Матто 25:31-46 - Вақте ки Писари Одам дар ҷалоли Худ ва тамоми фариштагон бо Ӯ меоянд, Ӯ бар тахти ҷалоли Худ хоҳад нишаст.

Ибодат 14:33 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо ва Ҳорун амр фармуд, ки хонаро аз махав пок кунанд.

1: Мо бояд на танҳо ҷисми худро, балки хонаҳои худро низ пок созем.

2: Мо бояд ба фармонҳои Худованд итоат кунем.

1: Эфсӯсиён 5:25-27 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ низ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай фидо кард, то ки вайро бо шустани об бо калом тақдис кунад ва пок кунад.

2:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Ибодат 14:34 Ҳангоме ки шумо ба замини Канъон, ки онро барои тасарруф ба шумо медиҳам, меоед, ва балои махавро дар хонаи замини мулки шумо мегузорам;

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худо ба исроилиён заминро дар Канъон медиҳад ва онҳоро аз балои махав огоҳ мекунад, агар онҳо ба амрҳои Ӯ итоат накунанд.

1. Итоат кардан ба Каломи Худо - Ба исроилиён дар сарзамини Канъон атои бузург дода шуда буд ва Худо онҳоро огоҳ кард, ки аҳкоми Ӯро риоя кунанд ва ё хатари балои махавро ба вуҷуд оранд.

2. Даравидани он чи мекорӣ - Худо ба мо дар Ибодат 14:34 нишон медиҳад, ки агар мо итоат накунем, мо метавонем оқибатҳои балои махавро аз сар гузаронем.

1. Такрори Шариат 12:28 - Ҳамаи ин суханонеро, ки ба ту амр мефармоям, риоя кун ва итоат кун, то ки дар ту ва фарзандонат то абад некӣ гардад, вақте ки ту кори нек ва дар назари Худованд дуруст аст. Худои ту.

2. Ишаъё 1:19-20 - Агар шумо ирода ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд; лекин агар рад карда, исён кунед, шамшер хоҳед хӯрд, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст.

Ибодат 14:35: «Ва соҳиби хона омада, ба коҳин хабар хоҳад дод ва мегӯяд: «Ба назари ман, дар хона мисли вабо ҳаст;

Соҳиби хона бояд ба коҳин хабар диҳад, агар гумон кунанд, ки дар хонаи онҳо вабо вуҷуд дорад.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор: Дарс аз намунаи соҳиби хона дар Ибодат 14:35

2. Доштани ҷасорат барои гузориш додан: Соҳиби хона дар Ибодат 14:35 ҳамчун намуна барои ҳаёти мо

1. Забур 46: 1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Пас, оё мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; обҳои он ғуррон ва изтироб мекунанд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он ба ларза меоянд».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

Ибодат 14:36 Он гоҳ коҳин фармуд, ки хонаро холӣ кунанд, пеш аз он ки коҳин барои дидани вабо ба он дохил шавад, то ки ҳар он чи дар хона аст, наҷис нашавад; ва баъд аз он коҳин барои дидани хона дарояд.

Ба коҳин фармон дода мешавад, ки пеш аз даромадан хонаро холӣ кунад, то ваборо тафтиш кунад, то ҳеҷ чизи дарун наҷис нашавад.

1: Мо бояд ҳамеша дар бораи чизҳое, ки дар ҳаёти худ иҷозат медиҳем, дар хотир дошта бошем. Мо бояд боварӣ ҳосил кунем, ки чизҳое, ки мо вақт, қувва ва пулро сарф мекунем, моро аз Худо дур накунанд.

2: Мо набояд аҳкоми Худовандро сабукфикрона қабул кунем. Мо бояд онҳоро бо дили худ қабул кунем ва оқибатҳои амали худро дар хотир дошта бошем.

1: Филиппиликларга 4:8 - Ниҳоят, эй биродарлар ва хоҳарон, хоҳ ҳақ, чи олий, ҳам тӯғри, ҳам пок, гӯзал, ҳам олий ва таърифга лойиқ бӯлган нарсалар ҳақида фикр юритинг.

2: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Ибодат 14:37 Ва ӯ ба вабо назар хоҳад кард, ва инак, агар вабо дар деворҳои хона бо раххои холӣ, сабзранг ё сурхранг бошад, ки дар назари онҳо аз девор пасттар аст;

Худованд ба мардум амр мекунад, ки дар девори хона раххои холӣ, ки сабзранг ё сурхранг ва пасттар аз девор аст, ҷустуҷӯ кунанд.

1. Чашми Худованди фаҳмиш: дидани ғайб

2. Даъвати Худованд ба тоъат: Иҷрои фармудаҳо

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Масалҳо 3: 1-7 - "Писари ман, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳо ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова хоҳанд кард. Бигзор муҳаббати устувор ва садоқатро тарк накунад. ту онҳоро ба гарданат бибанд, бар лавҳи дил бинавис».

Ибодат 14:38 Он гоҳ коҳин аз хона ба дари хона баромада, хонаро ҳафт рӯз мебандад;

Ба коҳин дастур дода мешавад, ки хонаро тарк кунад ва онро ҳафт рӯз пӯшонад.

1. Адолати Худо - Мо метавонем ба адолати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо оқибатҳои амали худро намефаҳмем.

2. Итоат – Иҷрои дастурҳои Худо моро ба иродаи Ӯ наздиктар мекунад.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Ибодат 14:39 Ва коҳин дар рӯзи ҳафтум боз омада, бубинад, ва инак, вабо дар деворҳои хона паҳн шудааст;

Дар рӯзи ҳафтум коҳин бармегардад, то хонаро аз назар гузаронад, то бубинад, ки вабо паҳн шудааст ё на.

1. Муҳимияти тафтиши хона: Тадқиқот дар бораи Ибодат 14:39

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор: Баррасии Ибодат 14:39

1. Такрори Шариат 7:15 - "Ва Худованд тамоми бемориҳоро аз шумо дур хоҳад кард ва ҳеҷ яке аз бемориҳои бади Мисрро, ки шумо медонед, бар шумо намегузорад, балки онҳоро бар ҳамаи онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, вогузор хоҳад кард".

2. Ирмиё 33:6 - «Инак, Ман онро саломатӣ ва шифо хоҳам овард, ва онҳоро шифо хоҳам дод ва фаровонии осоиштагӣ ва ростиро ба онҳо ошкор хоҳам кард».

Ибодат 14:40 Он гоҳ коҳин амр хоҳад дод, ки сангҳоеро, ки дар он вабо аст, бардошта, ба ҷои нопок берун аз шаҳр партоянд;

Коҳин дар Ибодат 14:40 фармудааст, ки сангҳои дорои вабо аз шаҳр бардошта, ба ҷои нопок андохта шаванд.

1. Фаҳмидани раҳмати Худо дар ҷаҳони пур аз вабо

2. Нерӯи покӣ ва муқаддасот дар ҳаёти ҳаррӯза

1. Забур 107:17-20 - Баъзеҳо бо роҳҳои гуноҳи худ аблаҳ буданд, ва аз шароратҳои худ азоб кашиданд; аз ҳар гуна ғизо нафрат доштанд ва ба дарвозаи марг наздик шуданд. Он гоҳ онҳо дар мусибаташон сӯи Худованд фарёд заданд, ва Ӯ онҳоро аз андӯҳашон раҳоӣ дод. Ӯ каломи Худро фиристод ва онҳоро шифо дод ва аз ҳалокати онҳо раҳо кард.

2. Ишаъё 33:14-16 - Гуноҳкорон дар Сион метарсанд; Беимононро ларзон фаро гирифтааст: Кист аз мо дар оташи фурӯбаранда сокин бошад? Кӣ аз мо метавонад дар оташи абадӣ сокин бошад? Касе, ки ба ҳақ роҳ равад ва сухани рост гӯяд, фоидаи зулмро нафрат дорад, дасташ меафшонад, то пора нагирад, гӯшашро аз шунидани хунрезӣ бозмедорад ва чашмонашро аз нигоҳи бадӣ мебандад.

Ибодат 14:41 Ва хонаро дар гирду атроф канда хоҳад кард, ва хокеро, ки берун аз шаҳр мекӯфтаанд, ба ҷои нопок рехт;

Харошидани хона як аломати рамзии поксозӣ мебошад.

1: Мо бояд ҳаёти худро аз гуноҳ ва нопокӣ пок кунем, то ки дар назди Худо дуруст бошем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳаёти худро пок ва муқаддас нигоҳ дорем, то ки ҷалоли Худоро инъикос кунем.

1: Забур 51:2 - "Маро аз гуноҳи худ пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун!"

2:1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Ибодат 14:42 Ва сангҳои дигарро гирифта, ба ҷои он сангҳо хоҳанд гузошт; ва ӯ хоки дигаре гирифта, хонаро ганҷ мекунад.

Дастурҳое, ки дар Ибодат 14:42 оварда шудаанд, ин аст, ки сангҳо ва миномет гирифта, онҳоро барои андова кардани хона истифода баред.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо: Нигоҳе ба Ибодат 14:42

2. Сохтани хона бо роҳнамоии Худо: Омӯзиши Ибодиён 14:42

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Воиз 3:1-8 - «Ҳама чиз вақт дорад, ва ҳар кор дар зери осмон мавсиме дорад».

Ибодат 14:43 Ва агар вабо аз нав пайдо шуда, дар хона паҳн шавад, пас аз он сангҳоро канда, хонаро харошида, андова карда, сангҳоро мебурд;

Агар вабо пас аз табобат ба хона баргардад, сангҳо, харошидаҳо ва гаҷҳоро дубора бардоштан лозим аст.

1. Муҳимияти риояи дастурҳои Худо: Тадқиқот дар Ибодат 14:43

2. Муҳофизати Худо: Санҷиши Ибодат 14:43

1. Такрори Шариат 7:15 - Ва Худованд тамоми бемориҳоро аз ту дур хоҳад кард, ва ҳеҷ яке аз бемориҳои бади Мисрро, ки ту медонӣ, бар ту нахоҳад гузошт; балки онҳоро бар ҳамаи онҳое ки аз ту нафрат доранд, хоҳад гузошт.

2. Забур 91:10 - Ба ту ҳеҷ бадӣ нахоҳад расид ва ба манзили ту бало нахоҳанд расид.

Ибодат 14:44 Он гоҳ коҳин омада, бубинад, ва инак, агар вабо дар хона паҳн шавад, ин махави дар хона аст; он нақис аст.

Коҳин бояд хонаро барои нишонаҳои махав тафтиш кунад ва агар пайдо шавад, хона нақис эълон карда мешавад.

1. Подшоҳии Худо: Чаро нопокӣ муҳим аст.

2. Қудрати шифобахши Худо: Пок кардани нопок.

1. Ибодат 14:44 - «Он гоҳ коҳин омада, бубинад, ва инак, агар вабо дар хона паҳн шавад, ин махави дар хона аст: он нақис аст».

2. Хуруҷ 15:26 - "Ва гуфт: "Агар ту ба овози Худованд Худои худ боғайрат гӯш диҳӣ, ва он чи дар назари Ӯ дуруст аст, ба ҷо оварӣ, ва ба аҳкоми Ӯ гӯш диҳӣ ва тамоми фароизи Ӯро риоя хоҳӣ, Ман ҳеҷ яке аз ин бемориҳоро, ки бар мисриён овардаам, бар ту намегузорам, зеро ки Ман Худованд ҳастам, ки туро шифо мебахшад».

Ибодат 14:45 Ва хонаро, сангҳои онро, ва чӯбҳои онро ва тамоми овори хонаро вайрон хоҳад кард; ва онҳоро аз шаҳр ба ҷои нопок берун хоҳад бурд.

Шахси махав бояд хонаи истиқоматиашро вайрон карда, тамоми ашёро ба ҷои нопоки берун аз шаҳр бардорад.

1. Қудрати поккунандаи Худо: Чӣ тавр риояи қонунҳои Ибодат метавонад моро муқаддас гардонад

2. Қудрати итоаткорӣ: Чаро мо бояд ҳамеша қонунҳои Ибодатро риоя кунем

1. Матто 8:1-4 - Исо махавиро шифо дода, қудрати Худоро нишон медиҳад, ки моро аз гуноҳ пок мекунад.

2. 2 Қӯринтиён 5:17-21 - Мо офариниши нав дар Масеҳ ҳастем ва дигар дар гуноҳ зиндагӣ намекунем.

Ибодат 14:46 Ва ҳар кӣ дар вақти баста будани хона ба хона даромада, то шом нақис хоҳад буд.

Ин ояти Ибодат 14 дастур медиҳад, ки ҳар кӣ ба хона дар ҳолати баста дарояд, то шом нақис ҳисобида мешавад.

1. "Қувваи покӣ: муқаддасоти хонаи Худованд"

2. «Аҳамияти муқаддас нигоҳ доштани хонаи Худованд»

1. Ибриён 9:14 - "То чӣ андоза бештар Хуни Масеҳ, ки худро ба воситаи Рӯҳи абадӣ беайб ба Худо тақдим кард, виҷдони моро аз аъмоле, ки ба марг мебарад, пок хоҳад кард, то ки мо ба Худои Ҳай хизмат кунем!"

2. 1 Петрус 1:16 - «Зеро ки навишта шудааст: муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

Ибодат 14:47 Ва ҳар кӣ дар хона хобидааст, либосҳои худро бишӯяд; ва ҳар кӣ дар хона мехӯрад, либосҳои худро бишӯяд.

Дар Ибодат 14:47 гуфта мешавад, ки одамоне, ки дар хона зиндагӣ мекунанд, бояд либосҳои худро бишӯянд, инчунин онҳое, ки дар хона хӯрок мехӯранд.

1. Зиндагии покиза – ташвиқи дигарон ба зиндагии муқаддасу покиза.

2. Итоат ба аҳкоми Худо - Фаҳмидани аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 29:29 - "Чизҳои махфӣ аз они Худованд Худои мост, аммо он чи ошкор мешавад, то абад аз они мо ва фарзандони мост, то ки ҳамаи суханони ин шариатро ба ҷо оварем".

2. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

Ибодат 14:48 Ва агар коҳин даромада, онро бубинад, ва инак, пас аз андова кардани хона вабо дар хона паҳн нашудааст; он гоҳ коҳин хонаро пок эълон мекунад, зеро ки вабо шифо ёфтааст. .

Ба коҳин ҳуқуқ дода мешавад, ки хонаро тоза эълон кунад, агар вабо пас аз андова кардани хона шифо ёбад.

1. Муҳаббат ва марҳамати Худо ба халқаш - Ибодат 14:48

2. Қувваи дуо ва имон - Ибодат 14:48

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё дар байни шумо касе бемор аст? бигзор пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор дар бораи ӯ дуо гӯянд, ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд; ва дуои имон беморро наҷот хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

Ибодат 14:49 Ва барои пок кардани хона ду парранда, ва чӯби кедр, ва арғувон ва иссоп хоҳад гирифт;

Ин порча тозакунии хонаро бо истифода аз ду парранда, чӯби кедр, арғувонӣ ва иссоп тасвир мекунад.

1: Исо моро бо хуни Худ пок мекунад, ҳамон тавре ки паррандагон, чӯби кедр, арғувонӣ ва иссоп хонаро тоза карданд.

2: Тоза кардани хона дар Ибодат 14:49 ба мо таълим медиҳад, ки аҳкоми Худо бояд бо имон ва итоат риоя карда шавад.

1: Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2:1 Юҳанно 1:7 - Аммо агар мо дар нур рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар нур аст, мо бо якдигар мушоракат дорем ва хуни Писари Ӯ Исои Масеҳ моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

Ибодат 14:50 Ва яке аз паррандагонро дар зарфи гилин дар болои оби равон бикушад;

Худованд фармуд, ки яке аз ду паррандаро дар зарфи гилин дар болои оби равон куштанд.

1: Итоати мо ба Худованд аз ҳама муҳим аст, ҳатто вақте ки ин маъно надорад.

2: Фармони Худованд бояд бе ягон дудилагӣ иҷро шавад.

1: Такрори Шариат 8:3 - "Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ кард, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистай, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

2: Юҳанно 14:21 - "Ҳар кӣ аҳкоми Маро дорад ва онҳоро риоя мекунад, вай аст, ки Маро дӯст медорад; ва ҳар кӣ Маро дӯст дорад, Падари Ман дӯст хоҳад дошт, ва Ман ӯро дӯст медорам ва Худро ба вай зоҳир хоҳам кард. "

Ибодат 14:51 Ва чӯби кедр ва иссоп ва арғувон ва паррандаи зиндаро гирифта, онҳоро дар хуни мурғи кушта ва дар оби равон тар карда, ба хона ҳафт бор пошад.

Дар ин порча расми поксозии хонаи махав тасвир шудааст, ки чуби кедр, иссо, арғувон ва мурғи зиндаро гирифта, ба хуни мурғи кушта ва оби равон тар карда, сипас ҳафт бор ба хона пошанд.

1. Хуни ӯ ҳафт бор пошида шуд: Қудрати қурбонии Исо

2. Пок кардани ҳаёти мо тавассути оби калом

1. Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, омурзиши гуноҳҳо, мувофиқи сарвати файзи Худо.

2. Титус 3:5 - Ӯ моро на барои корҳои одилонае, ки мо карда будем, наҷот дод, балки ба туфайли марҳамати Ӯ. Ӯ моро тавассути шустани эҳё ва навсозӣ тавассути Рӯҳулқудс наҷот дод.

Ибодат 14:52 Ва хонаро бо хуни парранда, ва бо оби равон, ва бо паррандаи зинда, ва бо чӯби кедр, ва иссоп ва қирмиз пок хоҳад кард;

Тоза кардани хона бо хун, оби равон, паррандаи зинда, чуби кедр, иссоп ва арғувон анҷом дода мешавад.

1. Қувваи поккунандаи имон

2. Зебоии итоъат ба фармудаҳои Худо

1. Ибриён 9:22 - Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Ибодат 14:53 Аммо вай мурғи зиндаро аз шаҳр ба саҳро раҳо карда, хонаро кафорат хоҳад кард, ва он пок хоҳад буд.

Мурғи зиндаро бояд ба саҳроҳои кушод раҳо кунанд, то хонаро кафорат кунад ва онро тоза кунад.

1. Мурғи кафорат Чӣ тавр Масеҳ моро наҷот медиҳад

2. Муҳаббати қурбонӣ Кафолати Худо барои мо чӣ маъно дорад

1.Ишаъё 53:5 Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, ва барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2.Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ибодат 14:54 Ин аст шариат барои ҳар гуна балои махав ва кӯза,

Дар ин порча қонун дар бораи махав ва ҷарроҳӣ баён шудааст.

1. Раҳмати Худованд: Чӣ гуна Қонуни Худо шифо ва барқароркуниро пешкаш мекунад

2. Таъсири ҳаётро тағир додани итоат кардан ба аҳкоми Худованд

1. Забур 103:3 - Худовандро ҳамду сано макун, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун:

2. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

Ибодат 14:55 Ва барои махави ҷома ва хона,

Ин порча дар бораи пок кардани махав дар либосҳо ва хонаҳо сухан меравад.

1. Қувваи тозакунӣ: Баррасии Ибодат 14:55

2. Аҳамияти поксозӣ: омӯзиши ҳазрати Худо

1. Ишаъё 1:18 - Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд буд.

2. Матто 8:3-4 - Ва Исо дасти Худро дароз карда, вайро ламс карда, гуфт: «Мехоҳам; пок бош. Ва дарҳол махави ӯ пок шуд.

Ибодат 14:56 Ва барои зуҳур ва барои коса ва барои доғи равшан;

Ин порча дар бораи қоидаҳои мубориза бо бемориҳои пӯст дар Ибодат сухан меронад.

1: Мо дар бораи аҳамияти риояи аҳкоми Худо хотиррасон мекунем, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки чаро онҳо дода шудаанд.

2: Қонунҳои Худо ба мо барои муҳофизати мо дода шудаанд ва муҳаббати Ӯро нисбати мо нишон медиҳанд.

1: Такрори Шариат 6:5-6 "Худованд Худои худро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва бо тамоми қуввати худ дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад."

2: Яъқуб 1:22-25 Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун. Касе, ки суханро мешунавад, вале он чи гуфта мешавад, амал намекунад, монанди касест, ки дар оина ба чеҳрааш менигарад ва пас аз нигоҳ кардан ба худ меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад. Аммо ҳар кӣ ба шариати комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки ба ҷо оварад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Ибодат 14:57 Барои таълим додан, вақте ки он нопок аст ва ҳангоми пок будан, ин аст қонуни махав.

Ин порча қонунҳои махав ва чӣ гуна фарқ кардани пок ва нопокро нишон медиҳад.

1. Подшоҳии Худо: Фаҳмидани қонунҳои махав

2. Чӣ гуна бояд зарфи пок бошад: Аҳамияти маънавии махав

1. Ибодат 11:44-45 Зеро ки ман Худованд Худои шумо ҳастам. Пас, худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам. Шумо худро бо ҳеҷ як ҳайвоне, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунад, палид накунед.

2. Матто 5:48 Пас, шумо бояд комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст.

Ибодат 15-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 15:1-15 қонунҳоро дар бораи ихроҷи бадан муаррифӣ мекунад. Он ба ифлосшавии мардон ва занон, ки одамро наҷис мегардонад, дахл дорад. Намудҳои гуногуни ихроҷҳо тавсиф карда мешаванд, аз ҷумла ихроҷи ғайримуқаррарии узвҳои таносул, ҷараёни ҳайз дар занон ва ихроҷи нутфа аз мардон. Дар ин боб роҳнамо оварда шудааст, ки ин шароит ба тозагии маросими инсон чӣ гуна таъсир мерасонад ва барои барқарор кардани покӣ онҳо бояд чӣ корҳоро анҷом диҳанд.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 15:16-33, боб муфассалтар қоидаҳои марбут ба ихроҷи баданро шарҳ медиҳад. Он аҳамияти гигиенаи шахсиро дар ин айёми наҷис таъкид мекунад ва таъкид мекунад, ки ҳар касе, ки ба шахси нопок ё ашёи онҳо даст мезанад, то шом наҷис мешавад. Пас аз анҷоми давраи наҷосат, аз ҷумла шустани либос ва оббозӣ дар об дастурҳои мушаххас дода шудаанд.

Сархати 3: Ибодат 15 бо таъкид мекунад, ки ин қонунҳо барои нигоҳ доштани тозагӣ дар ҷомеаи исроилиён муҳиманд. Он таъкид мекунад, ки риоя накардани ин қоидаҳо на танҳо барои шахсони алоҳида, балки ҷои истиқомат ва ашёи бо онҳо тамос гирифтаашон наҷис мегардад. Ин боб ғамхории Худоро нисбати муқаддасот дар байни халқи худ бо пешниҳоди роҳнамоии равшан оид ба ҳалли ҳолатҳои марбут ба ихроҷи бадан таъкид мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 15 пешниҳод мекунад:
Қонунҳо дар бораи ихроҷи бадан, ки одамро наҷис мегардонанд;
Тавсифи намудҳои гуногуни разрядҳое, ки ҳам ба мардон ва ҳам занон таъсир мерасонанд;
Дастурҳо оид ба амалҳое, ки барои барқарор кардани тозагии маросим заруранд.

Муҳимияти гигиенаи шахсӣ дар давраи наҷосат;
Интиқоли нопокӣ тавассути ламс, тамос бо ашхоси нопок ё ашё;
Дастурҳо барои тоза кардани худ пас аз анҷоми ҳайз шустани либос, оббозӣ.

Диққат ба нигоҳ доштани тозагӣ дар ҷомеаи исроилӣ;
ифлоскунї, ки ба љойњои истиќоматї, объектњо бо сабаби риоя накардани ќоидањо фаро гирифта шудааст;
Ғамхории Худо дар бораи муқаддасот дар байни халқи худ дар ин роҳнамо инъикос ёфтааст.

Ин боб ба қонунҳои марбут ба ихроҷи бадан ва таъсири онҳо ба тозагии маросимҳо дар ҷомеаи исроилӣ тамаркуз мекунад. Дар он навъҳои гуногуни ихроҷҳо, ки одамро наҷис мекунанд, аз ҷумла ихроҷи ғайримуқаррарии узвҳои таносул, ҷараёни ҳайз дар занон ва ихроҷи нутфа аз мардон. Дар ин боб дастурҳои муфассал дар бораи он, ки ин шароит ба мақоми покии инсон чӣ гуна таъсир мерасонад ва амалҳои зарурiро барои барқарор кардани тозагии маросимҳо баён мекунад.

Ғайр аз он, Ибодат 15 ба гигиенаи шахсӣ дар давраи нопокӣ таъкид мекунад ва таъкид мекунад, ки тамос бо шахси нопок ё ашёи онҳо низ боиси нопокии муваққатӣ то шом мегардад. Пас аз анҷоми давраи наҷосат, аз ҷумла шустани либос ва оббозӣ дар об дастурҳои мушаххас дода шудаанд.

Ин боб бо таъкид кардани аҳамияти нигоҳ доштани тозагӣ дар ҷомеаи исроилӣ анҷом меёбад. Он ҳушдор медиҳад, ки риоя накардани ин қоидаҳо на танҳо одамонро палид мекунад, балки ба ҷои истиқомат ва ашёи онҳо, ки бо онҳо тамос мегиранд, низ таъсир мерасонад. Ин қонунҳо ғамхории Худоро нисбати муқаддасот дар байни халқи худ нишон медиҳанд, ки роҳнамоии равшанеро оиди ҳалли ҳолатҳои марбут ба ихроҷи бадан ҳангоми таъкид ба гигиенаи шахсӣ ва нигоҳ доштани покии маросимҳо нишон медиҳанд.

Ибодат 15:1 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Ин порча дастурҳои Худовандро ба Мусо ва Ҳорун дар бораи чӣ гуна идора кардани ихроҷи бадан баён мекунад.

1: Худо ба мо дастур медиҳад, ки ба бадани худ диққат диҳем ва мувофиқи аҳкоми Ӯ ба онҳо ғамхорӣ кунем.

2: Дар масъалаҳои солимии ҷисмонӣ, мо бояд ҳамеша аз Худо роҳнамоӣ кунем ва дастурҳои Ӯро риоя кунем.

1: Масалҳо 3: 7-8 - "Дар назари худ хирадманд набош: аз Худованд битарс ва аз бадӣ дур шав. Ин барои нофи ту саломат ва илик то устухонҳои ту хоҳад буд".

2: 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - "Чаро? Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар шумост ва он аз Худост, ва шумо аз они худ нестед? Пас, Худоро дар ҷисми худ ва дар рӯҳи худ, ки аз они Худост, ҳамду сано гӯед».

Ибодат 15:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Ҳар кӣ дар ҷисми худ вараҷа пайдо шавад, вай ба сабаби бемории худ наҷис аст».

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳар касе, ки аз баданаш иллат дорад, наҷис аст.

1. Қувваи покӣ: Омӯзиши зиндагӣ аз рӯи дастуроти Худо

2. Фаҳмидани нопокӣ: қонунҳои Худо дар бораи наҷосати ҷисмонӣ

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Ибодат 18:19-20 - "Ҳамчунин ба зан наздик нашав, то аврати вайро ошкор кунад, то даме ки вай барои нопокии худ ҷудо карда шудааст. Илова бар ин, бо зани ёри худ ба ҷинси нахоҳад, то ки худро бо вай палид созад. ».

Ибодат 15:3 Ва нопокии вай дар ҷасади вай ин хоҳад буд: хоҳ ҷисми вай бо ҷавҳари худ давида бошад, хоҳ ҷисмаш аз ҷасади вай боздошта шавад, ин нопокии ӯст.

Ин порча нопокии равон ё қатъ шудани ихроҷи баданро тавсиф мекунад.

1. Пок будани Худо ва покии мо

2. Худро барои Худо ҷудо нигоҳ дорем

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон: балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, мақбул ва комил аст».

Ибодат 15:4 Ҳар бистаре, ки ҷабрдида бар он хобида бошад, наҷис аст; ва ҳар он чи бар он менишаст, наҷис хоҳад буд.

Ҳар як кат ва ашёи мебеле, ки дар он шахсе, ки захролуд мешинад ва ё хобида бошад, наҷис аст.

1. "Виҷдони пок дар назди Худованд"

2. «Қувваи муқаддасот дар ҳаёти мо»

1. Масалҳо 4:23 - «Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор, зеро ки масъалаҳои ҳаёт аз он аст».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон: балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, мақбул ва комил аст».

Ибодат 15:5 Ва ҳар кӣ бистари худро ламс кунад, либосҳои худро бишӯяд ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом нақис хоҳад буд.

Ин порча аз Ибодат расми поксозии шахсонеро, ки бо шахси нопок ё ашёи нопок тамос мегиранд, нишон медиҳад.

1. Пок кардан: Оинҳои тозагӣ ва муқаддасӣ

2. Ҳазрати Худо: Ҷавоб додан ба олудагӣ бо покӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 7:1 - Пас, эй маҳбубон, бо доштани ин ваъдаҳо, биёед худро аз ҳар гуна нопокии ҷисм ва рӯҳ пок кунем ва дар тарси Худо муқаддасиро комил кунем.

2. Матто 15:17-19 - Оё шумо намефаҳмед, ки ҳар чизе, ки ба даҳон меравад, ба меъда мегузарад ва нест мешавад? Аммо он чи аз даҳон мебарояд, аз дил мебарояд, ва он чи одамро палид мекунад. Зеро аз дил фикрҳои бад, куштор, зино, зино, дуздӣ, шаҳодати бардурӯғ, тӯҳмат мебарояд. Инҳо чизҳое ҳастанд, ки одамро палид мекунанд; вале бо дастони ношуста хӯрдан одамро палид намекунад.

Ибодат 15:6 Ва ҳар кӣ бар он чизе, ки бар он нишастааст, биншинад, ки мубтало аст, бояд либосҳои худро бишӯяд, ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом нақис хоҳад буд.

Ин порча аз Ибодат дар бораи нопокӣ ва амалҳое, ки бояд пок карда шаванд, сухан меронад.

1: Исо покии мост ва танҳо Ӯ метавонад моро мисли барф сафед кунад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки аз гуноҳи худ пок ва пок шавем, то файзи Худоро эҳсос кунем.

1:2 ба Қӯринтиён 5:21 Зеро ки Ӯро барои мо, ки гуноҳро намедонем, гуноҳ кардааст; то ки мо дар Ӯ адолати Худо гардем.

2: Титус 2:14 Он ки Худро барои мо фидо кард, то ки моро аз ҳар шарорат раҳой диҳад ва барои Худ халқи хоси ғаюри аъмоли некро пок гардонад.

Ибодат 15:7 Ва ҳар кӣ ба ҷисми бемор ламс кунад, бояд либосҳои худро бишӯяд ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом нақис хоҳад буд.

Ин порча раванди покшавиро пас аз ламс кардани касе, ки ихроҷи бадан дорад, тасвир мекунад.

1. Қувваи покозӣ: Чӣ гуна Худо ба мо қувват мебахшад, то пок бошем

2. Баракати муқаддасот: Роҳнамои зиндагӣ бо покиза

1. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - Оё намедонед, ки ҷисмҳои шумо маъбадҳои Рӯҳулқудс мебошанд, ки дар шумост ва аз ҷониби Худо қабул кардаед? Шумо аз они худ нестед; шумо бо нарх харида шудаед. Пас Худоро бо ҷисмҳои худ эҳтиром кунед.

2. Забур 51:7 - Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд; Маро бишӯед ва аз барф сафедтар хоҳам шуд.

Ибодат 15:8 Ва агар касе, ки дарднок аст, ба покӣ туф кунад; он гоҳ либосҳои худро бишӯяд, ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом нақис хоҳад буд.

Шахсе, ки хунравӣ дорад, набояд бо шахси покиза тамос бигирад ё покиза либосҳояшро бишӯяд ва дар об ғусл кунад, то шом нақис шавад.

1. Қувваи тозагӣ: Чӣ тавр бояд дар ҷаҳони нопок муқаддас монем

2. Ҷудо кардани пок ва нопок: Фаҳмидани Ибодат 15:8

1. Матто 23:25-26 - Вой бар ҳоли шумо, китобдонон ва фарисиён, риёкорон! зеро ки шумо беруни коса ва табақро тоза мекунед, аммо даруни онҳо пур аз ғорат ва зиёдравӣ аст. Эй фарисии кӯр, аввал он чи даруни коса ва табақ аст, пок кун, то ки беруни онҳо низ пок бошад.

2. Забур 51:7 - Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд: маро бишӯ, ва аз барф сафедтар хоҳам шуд.

Ибодат 15:9 Ва ҳар зин бар он савор шавад, ки ҷинс дорад, нақис хоҳад буд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки ҳар зинеро, ки шахсе, ки захролуд дорад савор шавад, нақис ҳисобида мешавад.

1. Қудсият дар назди Худо: Омӯзиши Китоби Муқаддас дар бораи нопокӣ

2. Аҳамияти муқаддасотӣ ва тозагӣ дар ҳаёти мо

1. Ададҳо 19:11-16 - Дастурҳо барои поксозии маросим

2. Такрори Шариат 23:12-14 - Қоидаҳои санитарӣ дар лагер

Ибодат 15:10 Ва ҳар кӣ ба чизе ки зери вай буд, ламс кунад, то шом нақис хоҳад буд; ва ҳар кӣ яке аз ин чизҳоро бардошт, либосҳои худро бишӯяд, ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом нақис хоҳад буд.

Шахсе, ки ба чизе, ки зери шахси нопок буд, ламс мекунад, бояд либосҳояшро бишӯяд ва дар об ғусл кунад, то дубора пок шавад.

1: Худо дар бораи тозагӣ ғамхорӣ мекунад ва муҳим аст, ки аз атрофамон огоҳ бошем ва кӯшиш кунем, ки пок нигоҳ дорем.

2: Мо набояд аҳкоми Худоро сабукфикрона қабул кунем, зеро Ӯ ба мо қонунҳои Худро додааст, то ки моро эмин нигоҳ доранд ва ба манфиати Ӯ.

1: Забур 51:2 - Маро аз гуноҳи ман пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун.

2: Матто 5:8 - Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид.

Ибодат 15:11 Ва ҳар кӣ ба касе ки ин беморӣ дорад, ламс кунад, ва дастҳояшро дар об нашуста бошад, бояд либоси худро бишӯяд ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом наҷис хоҳад буд.

Шахсоне, ки бо касе мубтало ҳастанд, бояд дарҳол дастҳои худро дар об бишӯянд ва либосҳояшонро пеш аз фурӯ рафтани офтоб дар об ғусл кунанд, то пок бошанд.

1. Каломи Худо возеҳ аст: мо бояд пок бимонем

2. Итоат калид аст: дастурҳои Худоро риоя кунед, то пок бимонед

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Забур 24:3-4 - Кӣ метавонад ба теппаи Худованд барояд? Кӣ дар ҷои муқаддаси Ӯ истода метавонад? Он ки дасту дили пок дорад, ба бут таваккал намекунад ва ба худои козиб савганд намехурад.

Ибодат 15:12 Ва зарфи хокӣ, ки гӯё ба он расад, шикаста хоҳад шуд; ва ҳар зарфи чӯбин дар об шуста хоҳад шуд.

Дар Ибодат 15:12 гуфта мешавад, ки ҳар зарфи сафолиеро, ки касе аз баданаш захмдор ламс кардааст, бояд шикаста ва ҳар зарфи чӯбиро дар об шуста шавад.

1. Аҳамияти муқаддасот ва ҷудоӣ аз наҷосат

2. Қувваи тозагӣ дар ҳаёти мо

1. Ададҳо 19:19-22 Ҳар кӣ ба ҷасади мурда, ба ягон устухон ё қабри одам даст расонад, бояд ҳафт рӯз наҷис бошад. Барои пок шудан, онҳо бояд либосҳои худро бишӯянд ва бо об ғусл кунанд ва ҳафт рӯз дар танҳоӣ бимонанд.

2. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз Худо доред ва шумо аз они шумо нестед? Зеро ки шумо бо нархи гарон харида шудаед; Пас дар ҷисми худ Худоро ҳамду сано гӯед.

Ибодат 15:13 Ва ҳангоме ки ҳар кӣ мушкиле дорад, аз мушкилоти худ пок мешавад; он гоҳ барои пок шуданаш ҳафт рӯз ҳисоб карда, либосҳои худро бишӯяд, ва ҷисми худро дар оби равон ғусл кунад, ва пок хоҳад шуд.

Шахси гирифтори бадан бояд пок шавад ва ҳафт рӯзи покиро риоя кунад, то пок бошад. Ин шустани либосҳо ва оббозӣ дар оби равонро дар бар мегирад.

1. Қувваи тозакунӣ: Мо аз Ибодат 15:13 чӣ омӯхта метавонем

2. Ҳафт рӯзи муқаддасӣ: Фаҳмидани аҳамияти раванди поксозӣ дар Ибодат

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Ғалотиён 5:16-17 - Аммо ман мегӯям, ки мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ки ҳавасҳои ҷисм бар зидди Рӯҳ аст, ва ҳавасҳои рӯҳ бар зидди ҷисм аст, зеро онҳо ба якдигар мухолифанд, то ки шуморо аз иҷрои корҳое, ки мехоҳед, боздоред.

Ибодат 15:14 Ва дар рӯзи ҳаштум ӯ ду сангпутар ё ду чӯҷаи кабӯтарро назди худ гирифта, ба ҳузури Худованд ба дари хаймаи ҷомеъ омада, ба коҳин диҳад.

Дар рӯзи ҳаштум шахс бояд ду кабӯтар ё ду кабӯтарро ба хаймаи ҷомеъ бурда, ба коҳин диҳад.

1. Аҳамияти рӯзи ҳаштум - омӯхтани рамз ва маънои паси ин маросим дар Левит.

2. Қурбонӣ ва тоъат - омӯхтани аҳамияти қурбонӣ ва итоъат ба Худованд.

1. Ишаъё 1:11-17 - Контексти қурбонӣ ивазкунандаи нокифояи итоаткорӣ мебошад

2. Матто 5:23-24 - Контексти мусолиҳа кардан бо дигарон пеш аз қурбонӣ кардан ба Худованд.

Ибодат 15:15 Ва коҳин онҳоро хоҳад овард: яке барои қурбонии гуноҳ ва дигаре барои қурбонии сӯхтанӣ; ва коҳин ӯро барои гуноҳаш ба ҳузури Худованд кафорат хоҳад кард.

Коҳин қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтанӣ пешкаш мекунад, то касеро, ки дар ҳузури Худованд мушкил дорад, кафорат кунад.

1. Қувваи кафорат: Чӣ тавр қурбонии Масеҳ омурзишро мекушояд

2. Фаҳмидани муқаддасот: Чӣ тавр зиндагӣ кардан дар ҷаҳони харобшуда

1. Ишаъё 53:4-5 (Албатта, Ӯ ғаму андӯҳи моро ба дӯш гирифт, ва ғаму андӯҳҳои моро бар дӯш гирифт, вале мо Ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб дида будем. Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд, барои гуноҳҳои мо захмдор шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтаем.)

2. Румиён 5:8 (Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.)

Ибодат 15:16 Ва агар касе аз ӯ тухми пӯсида берун барояд, вай бояд тамоми ҷисми худро дар об бишӯяд, ва то шом нақис хоҳад буд.

Мард агар нутфааш хориҷ шавад, нақис ҳисобида мешавад ва бояд баданашро дар об бишӯяд, то дубора пок шавад.

1. Худо меъёрҳои покиро барои мо муқаррар кардааст, ки бояд риоя кунем.

2. Эътироф ва нигоҳ доштани муқаддасоти худ як ҷузъи муҳими ҳаёти рӯҳонии мост.

1. 1 Юҳанно 3:3 - Ва ҳар кӣ ба Ӯ чунин умед дорад, худро пок мекунад, чунон ки Ӯ пок аст.

2. Титус 2:11-14 - Зеро файзи Худо зоҳир шуд, ки барои ҳамаи одамон наҷот оварда ва моро таълим дод, ки аз шарорат ва ҳавасҳои дунявӣ даст кашем ва дар замони ҳозира ҳаёти худсарона, ростқавл ва парҳезгорона зиндагӣ кунем.

Ибодат 15:17 Ва ҳар ҷома ва ҳар пӯсте, ки дар он тухми пӯст аст, бо об шуста, то шом нақис хоҳад буд.

Дар ин порча зарурати шустани либос ё пӯсте, ки ба нутфа расида бошад, баён мекунад, зеро онҳо то шом нақис ҳисобида мешаванд.

1. «Муқаддас бошед, чунон ки Ӯ муқаддас аст: қонунҳои покиро риоя кунед».

2. "Қувваи покӣ: ба дастуроти Худо дар бораи ҷудоӣ эҳтиром гузоред"

1. Ҳастӣ 2:24-25 - Бинобар ин, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд. Ва ҳардуи он мард ва занаш бараҳна буданд ва шарм надоштанд.

2. Ибриён 12:14 - Бо ҳама одамон сулҳ ва қудсиятро риоя кунед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳанд дид.

Ибодат 15:18 Ва зане ки мард бо ӯ бо тухми занҷир хобида бошад, ҳар ду дар об ғусл кунанд ва то шом нақис хоҳанд буд.

Марду зане, ки алоқаи ҷинсӣ мекунанд, бояд ҳам оббозӣ кунанд ва ҳам то ғуруби офтоб нақис ҳисобида шаванд.

1. Пок бошед: Даъват ба муқаддасот дар муносибатҳои маҳрамона

2. Тозаӣ дар паҳлӯи қудсият аст: Омӯзиши Кодекси муқаддас дар Ибодат

1. 1 Таслӯникиён 4:1-8 - Насиҳати Павлус ба муқаддасӣ ва худдорӣ

2. Румиён 12:1-2 - Даъвати Павлус барои дигаргун шудан ва бадани мо ҳамчун қурбониҳои зинда ба Худо.

Ибодат 15:19 Ва агар зане иллат дошта бошад, ва мағзи вай дар ҷисмаш хун бошад, вай бояд ҳафт рӯз ҷудо карда шавад; ва ҳар кӣ ба вай ламс кунад, то шом нақис хоҳад буд.

Дар ин порча аз Ибодат 15:19 қонунҳои покшавӣ барои зане, ки ҳар моҳ хун мебарояд, тасвир шудааст.

1. Ҳазрати Худо: Покӣ ва ҷудоӣ

2. Бозёфт кардани расму оинҳои исроилиёни қадим

1. Ададҳо 31:19-20 - Ва шумо ҳафт рӯз берун аз ӯрдугоҳ бимонед: ҳар кӣ касеро кушта бошад, ва ҳар кӣ ба касе даст расонд, дар рӯзи сеюм ва дар рӯзи ҳафтум худ ва асирони худро пок кунед. Ва тамоми либоси худро, ва ҳар

он чи аз пӯст сохта шудааст, ва ҳар кори аз пашми буз ва ҳар он чи аз чӯб тайёршударо пок намо.

2. Ҳизқиёл 36:25 - Он гоҳ Ман бар шумо оби пок мепошам, ва шумо пок хоҳед буд: аз ҳар нопокии шумо ва аз тамоми бутҳои худ шуморо пок хоҳам кард.

Ибодат 15:20 Ва ҳар чизе ки вай дар ҷудоии худ хобида бошад, наҷис хоҳад буд; ҳар он чи бар он менишаст, наҷис хоҳад буд.

Дар Ибодат 15:20 нопок будани ҳар ашёе, ки зан дар давраи ҷудошавӣ дар он хобида ё менишинад, нишон медиҳад.

1. "Ноҷилии ҷудоӣ: он чизе ки Левитиён 15:20 ба мо таълим медиҳад"

2. "Чаро тозагӣ муҳим аст: Тадқиқоти Ибодат 15:20"

1. Такрори Шариат 22:11 - "Либосеро, ки аз ду намуди матоъ омехта шудааст, напӯшед".

2. Ибодат 11:44 - "Зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам. Пас, худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 15:21 Ва ҳар кӣ бистари вайро ламс кунад, бояд либосҳои худро бишӯяд ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом наҷис хоҳад буд.

Агар касе ба бистари зани ҳайз даст занад, бояд либосҳояшро бишӯяд, ғусл кунад ва то ғуруби офтоб наҷис бимонад.

1. Фармонҳои Худо моро бо ҳидоят ва ҳисси қудсият таъмин мекунанд.

2. Фармонҳои Худо барои эмин нигоҳ доштани мо ва пешгирӣ аз осебҳо пешбинӣ шудааст.

1. Хуруҷ 30: 19-20 - "Зеро ки Ҳорун ва писаронаш дастҳо ва пойҳои худро дар он бишӯянд: ҳангоме ки ба хаймаи ҷомеъ дохил мешаванд, бо об бишӯянд, ки намиранд; ё вақте ки онҳо наздик меоянд. ба қурбонгоҳ барои хизмат кардан ва сӯзондан қурбонии оташин барои Худованд».

2. Марқӯс 7:1-4 - "Фарисиён ва баъзе аз китобдонон, ки аз Ерусалим омада буданд, назди Ӯ ҷамъ омаданд. Ва чун диданд, ки баъзе аз шогирдони Ӯ бо палид, яъне бо ношуста нон мехӯранд, Зеро ки фарисиён ва тамоми яҳудиён, агар дастҳои худро зуд-зуд шуста нашаванд, ба суннати пирон риоя накарда, хӯрок намехӯранд ва ҳангоме ки аз бозор меоянд, магар он ки нашуст, намехӯранд. чизҳои дигаре низ ҳаст, ки онҳо барои нигоҳ доштан гирифтаанд, ба мисли шустани косаҳо ва дегҳо, зарфҳои мисин ва мизҳо».

Ибодат 15:22 Ва ҳар кӣ ба чизе, ки вай бар он нишаста буд, ламс кунад, бояд либоси худро бишӯяд ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом наҷис хоҳад буд.

Ин порча аз Ибодат ба мардум дастур медиҳад, ки ҳар чизе, ки зани ҳайздор ламс кардааст, бояд шуста шавад ва ҳар кӣ ба он даст расонад, бояд худро дар об пок кунад ва то шом наҷис бошад.

1. Қудсияти Худо: Омӯзиши Ибодат 15:22

2. Аҳамияти рӯҳонии ҳайз: Омӯзиши Ибодат 15:22

1. Луқо 2:22-24 - Ва ҳангоме ки вақти покшавии онҳо мувофиқи Қонуни Мусо ба охир расид, Ӯро ба Ерусалим бурданд, то ки Ӯро ба Худованд тақдим кунанд.

2. Хуруҷ 19:14-15 - Ҳамин тавр, Мусо аз кӯҳ ба назди мардум фуромад ва мардумро тақдис кард, ва онҳо либосҳои худро шустанд. Ва ба мардум гуфт: «Ба рӯзи сеюм тайёр бошед; ба зан наздик нашавед.

Ибодат 15:23 Ва агар он бар бистари вай бошад, ё бар чизе ки вай бар он нишаста бошад, вақте ки вай ба он ламс кунад, то шом наҷис хоҳад буд.

Дар ин порча омадааст, ки агар касе чизеро ламс кунад, ки зане, ки дар он ҷо илтиҳоб буд, дар тамос шудааст, то шом наҷис хоҳанд буд.

1. Покияти Худо: Пок мондан дар дунёи нопокиҳо

2. Қувваи покӣ: нигоҳ доштани муқаддасот бо вуҷуди мушкилоти зиндагӣ

1. Ғалотиён 5:19-23 - Аъмоли ҷисм ва самараи Рӯҳ

2. 1 Петрус 1:13-16 - Ҳаёти муқаддас ва беайб дар назари Худо

Ибодат 15:24 Ва агар касе бо вай бихобад, ва гулҳои вай бар вай бошанд, вай ҳафт рӯз наҷис хоҳад буд; ва тамоми бистаре ки бар он хобидааст, наҷис хоҳад буд.

Ин порча аз Ибодат 15:24 ба зарурати муқаддасӣ ва покӣ ҳам ҷисмонӣ ва ҳам рӯҳонӣ таъкид мекунад.

1. "Қудрати муқаддасот: Даъват ба ҳаёти рост"

2. "Чаро тозагӣ муҳим аст: Омӯзиши Ибодат 15:24"

1. Масалҳо 4:23-24 - Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд. Даҳонатро аз фасод дур нигоҳ дор; сухани фасодро аз лабонат дур нигоҳ дор.

2. Забур 51:10 - Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи ростро дар ман нав кун.

Ибодат 15:25 Ва агар зане аз вақти ҷудо шуданаш дар давоми рӯзҳои зиёд хунравии вай дошта бошад, ё ин ки хунаш аз замони ҷудошавӣ гузашта бошад; тамоми айёми наҷисии вай мисли айёми ҷудоии вай хоҳад буд: вай наҷис хоҳад буд.

Ин порча тавзеҳ медиҳад, ки агар зан берун аз давраи муқаррарии худ ягон намуди ҳайз дошта бошад, вай наҷис ҳисобида мешавад.

1. Бадани мо муќаддас аст ва бояд иззату эњтиром дошта бошад ва мо бояд онњоро тавре нигоњ дорем, ки писанди Худо бошад.

2. Мо набояд аз бадани худ ва ё ягон вазифаи табиие, ки ба амал меоянд, шарм надорем, балки ба ҷои он ки Худоро барои неъматҳои зиндагӣ шукр гӯем.

1. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - «Оё намедонед, ки ҷисмҳои шумо маъбадҳои Рӯҳулқудс мебошанд, ки дар шумост ва аз Худо гирифтаед? Пас Худоро бо ҷисмҳои худ эҳтиром кунед».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад".

Ибодат 15:26 Ҳар бистаре, ки вай тамоми айёми таваллуди вай бар он хобида бошад, барои вай ҳамчун бистари ҷудоии вай хоҳад буд; ва ҳар ҷое ки вай бар он менишаст, наҷис хоҳад буд, мисли нопокии ҷудоии вай.

Бистари зан дар давраи ҳайз ва ҳар чизе ки дар он менишинад, мувофиқи қонунҳои Ибодат 15:26 бояд наҷис ҳисобида шавад.

1. Тасдиқи муқаддасии Худо: Чӣ гуна қонунҳои Ибодат 15:26 муқаддас будани Худоро нишон медиҳанд

2. Қудрати ҷудоӣ: Чӣ гуна қонунҳои Ибодат 15:26 Қудсият ва ҷудоиро аз нопокӣ мусоидат мекунанд

1. Такрори Шариат 23:14-15 - Зеро ки Худованд Худои ту дар миёни ӯрдуи ту қадам мезанад, то ки туро наҷот диҳад ва душманонатро пеши ту таслим кунад; бинобар ин ӯрдуи ту муқаддас хоҳад буд, то ки дар ту ҳеҷ чизи нопок набинад ва аз ту рӯй гардонад.

2. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

Ибодат 15:27 Ва ҳар кӣ ба ин чизҳо даст мезанад, наҷис хоҳад буд, ва либосҳои худро бишӯяд, ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом наҷис хоҳад буд.

Дар Ибодат 15:27 гуфта мешавад, ки вақте касе ба чизи нопок даст мерасонад, бояд либосҳои худро бишӯяд ва дар об ғусл кунанд, то аз нав пок ҳисобида шаванд.

1. Муҳимияти пок будан дар назди Худованд.

2. Таҷрибаи покӣ дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо.

1. Ибриён 9: 13-14 - Зеро, агар хуни бузу говҳо ва хокистари гов пошидани онҳое, ки палид шудаанд, барои пок шудани ҷисм тақдис гардад, чӣ қадар зиёдтар Хуни Масеҳ, ки ба воситаи абадӣ Рӯҳ худро беайб ба Худо қурбон кард, виҷдони худро аз аъмоли мурда пок кунед, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

2. Титус 2:11-12 - Зеро файзи Худо зоҳир шуд, ки наҷотро ба ҳама одамон пешкаш мекунад. Он ба мо таълим медиҳад, ки ба беимонӣ ва ҳавасҳои дунявӣ “Не” бигӯем ва дар ин даврони имрӯза зиндагии худсарона, ростқавл ва парҳезгорона зиндагӣ кунем.

Ибодат 15:28 Аммо агар вай аз касалии худ пок шавад, вай бояд ҳафт рӯзро ҳисоб кунад, ва баъд аз он вай пок хоҳад шуд.

Зане, ки аз дарди худ пок шуда бошад, бояд ҳафт рӯз интизор шавад, то пок шавад.

1. Марҳамат ва сабри Худо: Омӯзиши Ибодат 15:28

2. Имон ба ваъдаҳои Худо: Фаҳмидани тозагӣ ва қудсият дар Ибодат 15:28

1. Ишаъё 1:18 - "Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд".

2. Ибриён 10:22 - «Биёед, бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, то ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва бадани мо бо оби пок шуста шавад».

Ибодат 15:29 Ва дар рӯзи ҳаштум вай ду сангпушт ё ду чӯҷаи кабӯтарро гирифта, назди коҳин, ба дари хаймаи ҷомеъ меорад.

Дар рӯзи ҳаштуми пас аз ҳайз зан бояд ду кабӯтар ё ду кабӯтарро ба коҳин қурбонӣ кунад.

1. Рамзи қурбонӣ: Кабӯтарҳо ва кабӯтарҳо дар Китоби Муқаддас чиро ифода мекунанд?

2. Аҳамияти рӯзи ҳаштум: Чаро рӯзи ҳаштум рӯзи қурбонӣ барои занон аст?

1. Ибодат 5:7 "Аммо агар вай ду сангпутар ё ду чӯҷаи кабӯтарро харида натавонад, вай бояд ҳамчун қурбонии гуноҳе ки кардааст, барои қурбонии гуноҳ даҳьяки эфа орди маҳин биёрад".

2. Луқо 2:22-24 «Ва вақти покшавии онҳо мувофиқи Қонуни Мусо расид, ӯро ба Ерусалим бурданд, то ки ӯро ба Худованд тақдим кунанд (чунон ки дар Қонуни Худованд навишта шудааст: «Ҳар мард ки аввал батнро мекушояд, барои Худованд муқаддас хонда мешавад) ва мувофиқи он чи дар Тавроти Худованд гуфта шудааст, як ҷуфт кабӯтар ё ду чӯҷаи кабӯтар қурбонӣ кунанд.

Ибодат 15:30 Ва коҳин якеро барои қурбонии гуноҳ ва дигареро барои қурбонии сӯхтанӣ хоҳад овард; ва коҳин вайро ба ҳузури Худованд кафорат хоҳад кард, то ки нопокии вай бошад.

Барои кафорати нопокии зан мувофиқи қонунҳои Ибодат 15:30 коҳин бояд ду қурбонӣ диҳад.

1. Қувваи кафорат: Фаҳмидани амалҳои қурбонии Ибодат 15:30.

2. Қудсияти бахшидан: Омӯзиши маънои Ибодат 15:30.

Салиб-

1. Румиён 5:11 - "Ва на танҳо ин, балки ҳамчунин мо дар Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ, ки ҳоло ба воситаи Ӯ кафорат гирифтаем, шодӣ мекунем."

2. Ибриён 10:10 - «Ба воситаи он ирода мо ба воситаи қурбонии Бадани Исои Масеҳ як бор тақдис мешавем».

Ибодат 15:31 Ҳамин тавр шумо банӣ-Исроилро аз нопокияшон ҷудо кунед; то ки хаймаи Маро, ки дар миёни онҳост, палид кунанд, дар нопокии худ намиранд.

Худо ба исроилиён фармуд, ки худро аз нопокиҳои худ ҷудо кунанд, то ки онҳо хаймаи Ӯро палид накунанд.

1. Қудрати фармони Худо: Чӣ гуна тоат ба Худо ҳаёт мебахшад

2. Худро муқаддас нигоҳ дорем: Даъват ба ҷудо шудан аз нопокӣ

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. 1 Юҳанно 1:5-7 - "Пас ин аст паёме ки мо дар бораи Ӯ шунидаем ва ба шумо эълон мекунем, ки Худо нур аст ва дар Ӯ ҳеҷ зулмот нест. Агар гӯем, ки мо бо Ӯ мушоракат дорем. Ӯро, ва дар торикӣ рафтор мекунем, дурӯғ мегӯем ва ростиро намегӯем; Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар рӯшноӣ аст, мо бо якдигар мушоракат дорем, ва Хуни Писари Ӯ Исои Масеҳ моро аз ҳама пок мекунад. гуноҳ».

Ибодат 15:32 Ин аст шариати касе ки дарднок аст ва дар бораи касе ки насли вай аз вай берун рафта, бо он палид шудааст;

Ин порча қонунҳоеро баррасӣ мекунад, ки ба онҳое, ки аз кор озод шудаанд, дахл доранд.

1: Қонунҳои Худо тарҳрезӣ шудаанд, ки моро муҳофизат кунанд ва роҳи муқаддасро таъмин кунанд.

2: Мо бояд амалҳои худро дар хотир дошта бошем ва кӯшиш кунем, ки қонунҳои Худоро риоя кунем, ҳатто агар фаҳмидани онҳо душвор бошад.

1: Ғалотиён 5:13-14 - Зеро ки шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун фурсат барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед. Зеро ки тамоми шариат дар як калима иҷро шудааст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2: 1 Юҳанно 3:4 - Ҳар кӣ гуноҳ мекунад, ба шариат низ амал мекунад; гуноҳ беқонунист.

Ибодат 15:33 Ва дар бораи зане ки аз гулҳои вай бемор аст, ва дар бораи бемори мард ва зан ва касе ки бо вай палид аст.

Ин порча аз Ибодат 15:33 қоидаҳоро дар бораи тамос бо беморон ё мушкилие мефаҳмонад.

1. Қудсияти Худо: Фаҳмидани қоидаҳои Ибодат 15:33

2. Қувваи табобат: Чӣ тавр ба онҳое, ки мушкил доранд

1. Матто 26:41 - "Бедор бошед ва дуо гӯед, то ба озмоиш дучор нашавед: рӯҳ омода аст, аммо ҷисм нотавон аст".

2. Яъқуб 5:14-15 - "Оё касе дар миёни шумо бемор аст? бигзор пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд: ва дуои имон беморро наҷот диҳед, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар ӯ гуноҳ карда бошад, омурзида мешавад».

Ибодат 16-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 16:1-10 Рӯзи кафоратро муаррифӣ мекунад, ки як маросими муҳими солона барои исроилиён аст. Ин боб бо нақл кардани марги фоҷиавии писарони Ҳорун, Надоб ва Абиҳу, вақте ки онҳо ба ҳузури Худованд оташи беиҷозат пешниҳод карданд, оғоз мешавад. Худо ба Мӯсо дастур медиҳад, ки Ҳорунро огоҳ кунад, ки ӯ набояд дар вақти дилхоҳаш ба макони муқаддас, балки танҳо дар рӯзи кафорат ворид шавад. Дар ин рӯз Ҳорун бояд бо шустан ва пӯшидани либосҳои муқаддас омода шавад. Сипас ӯ барои гуноҳҳои худ ва гуноҳҳои мардум қурбонӣ меорад.

Параграфи 2: Идомаи дар Ибодат 16:11-28, дастурҳои муфассал оид ба расму оинҳое, ки Ҳорун дар рӯзи кафорат иҷро мекунанд, дода шудааст. Ду буз яке ҳамчун қурбонии гуноҳ ва дигаре барои гуноҳ баргузида мешаванд. Бузи қурбонии гуноҳ барои кафорати Ҳорун ва аҳли байташ қурбонӣ карда мешавад, дар ҳоле ки хуни он барои пок кардани макони муқаддас истифода мешавад. Бузи айб ҳамаи гуноҳҳои Исроилро ба таври рамзӣ пеш аз он ки ба биёбон фиристода шавад, бар он гузоштааст.

Параграфи 3: Ибодатҳои 16 бо муқаррарот дар бораи ҷашн гирифтани Рӯзи кафорат ҳамчун дастури пойдор барои наслҳои оянда ба анҷом мерасад. Он таъкид мекунад, ки ин рӯз ҳамчун шанбеи истироҳати тантанавӣ муқаррар карда шудааст, ки дар давоми он ҳеҷ кас дар ҷомеаи Исроил набояд коре анҷом диҳад. Дар боб таъкид шудааст, ки тавассути ин расму оинҳо соле як маротиба барои ҳамаи гуноҳонашон кафорат мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 16 пешниҳод мекунад:
Муқаддима ба рӯзи маросими муҳими кафорат;
Дастурҳое, ки махсус ба Ҳорун дода шудаанд;
Тайёрӣ бо шустан, либосҳои муқаддас.

Дастурҳои муфассал оид ба расму оинҳое, ки дар рӯзи кафорат иҷро мешаванд;
Баргузида, ҳадияи ду нарбуз яке барои қурбонии гуноҳ, яке барои қурбонии гуноҳ;
Қурбонӣ барои кафорат, поксозии хун, интиқоли рамзии гуноҳҳо.

Қоидаҳо оид ба ҷашн гирифтани Рӯзи кафорат ҳамчун муқаррароти доимӣ;
Таъин кардани шанбеи тантанавӣ ба кор иҷозат дода намешавад;
Таваҷҷӯҳ ба кафорати ҳарсола барои ҳамаи гуноҳҳо тавассути ин расму оинҳо.

Ин боб ба дастурҳо ва расму оинҳои марбут ба Рӯзи кафорат, як ҳодисаи муҳим дар амалияи динии исроилиён тамаркуз мекунад. Ин боб бо нақл кардани марги писарони Ҳорун ва амри Худо ба Ҳорун дар бораи вуруди ӯ ба муқаддастарин макон оғоз мешавад. Дар рӯзи кафорат Ҳорун бояд худро бо шустан ва пӯшидани либосҳои муқаддас пеш аз тақдим кардани қурбониҳо барои гуноҳҳои худ ва халқ омода созад.

Ғайр аз он, Ибодат 16 дастурҳои муфассалро оид ба расму оинҳое, ки дар ин рӯз иҷро мешаванд, медиҳад. Ду буз яке ҳамчун қурбонии гуноҳ ва дигаре барои гуноҳ баргузида мешаванд. Бузи қурбонии гуноҳ барои кафорати Ҳорун ва аҳли байташ қурбонӣ карда мешавад, дар ҳоле ки хуни он барои пок кардани макони муқаддас истифода мешавад. Бузи гуноҳ пеш аз он ки ба биёбон фиристода шавад, ҳама гуноҳҳоро ба таври рамзӣ ба гарданаш гузоштааст.

Дар хотимаи боб таъкид мешавад, ки таҷлили Рӯзи кафорат барои наслҳои оянда як амри пойдор аст. Он ин рӯзро ҳамчун рӯзи шанбеи истироҳати тантанавӣ таъин мекунад, ки ҳеҷ кас дар ҷомеаи Исроил набояд коре кунад. Тавассути ин расму оинҳои муқарраршуда соле як маротиба барои ҳамаи гунаҳони онҳо кафорат карда мешавад. Ин нишон медиҳад, ки Худо барои омурзиш ва оштӣ байни Худ ва халқаш тавассути амалҳои мушаххасе, ки шахсони таъиншуда дар ин рӯзи махсус иҷро мекунанд.

Ибодат 16:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, баъд аз марги ду писари Ҳорун, вақте ки онҳо ба ҳузури Худованд қурбонӣ карда, мурданд;

Пас аз марги ду писари Ҳорун, ки барои Худованд қурбонӣ карда, мурданд, Худованд ба Мусо сухан гуфт.

1. Ёд аз вафодории Худо дар замонҳои ғам

2. Омӯзиш аз писарони Ҳорун: Қувваи итоаткорӣ

1. Забур 34:18 Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Ибриён 11:4 Бо имон Ҳобил ба Худо қурбонии беҳтар аз Қобил пешниҳод кард. Бо имон ӯ ҳамчун одами одил таъриф карда шуд, вақте ки Худо дар бораи ҳадияҳои ӯ некӣ гуфт.

Ибодат 16:2 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба бародарат Ҳорун бигӯ, ки вай ҳар вақт ба макони муқаддаси даруни парда, ки пеши суфраи бар сандуқ аст, наояд; ки вай намирад, зеро ки Ман дар абр бар курсии раҳмат зоҳир хоҳам шуд.

Худо ба Мӯсо дастур дод, ки ба Ҳорун бигӯяд, ки ҳеҷ вақт ба ҷои муқаддас дар дохили парда надарояд, вагарна ӯ мемирад, зеро Худо дар абр дар курсии раҳматӣ зоҳир мешавад.

1. Ҳазрати Худо: Ҳудуди Ӯро эҳтиром кунед

2. Раҳмати Худо: Ҳузури Ӯ бас аст

1. Забур 99:1 - Худованд ҳукмронӣ мекунад; бигзор мардум биларзанд: вай дар миёни каррубиён нишастааст; бигзор замин харакат кунад.

2. Хуруҷ 25:22 - Ва дар он ҷо бо ту вомехӯрам ва бо ту аз болои курсии раҳматӣ, аз миёни ду каррубиён, ки бар сандуқи шаҳодат ҳастанд, дар бораи ҳар он чизе ки ман хоҳам дод, гуфтугӯ хоҳам кард Ту ба банӣ-Исроил ҳукм мефармояд.

Ибодат 16:3 Ҳамин тавр Ҳорун ба ҷои муқаддас хоҳад омад: бо як гов барои қурбонии гуноҳ ва қӯчқор барои қурбонии сӯхтанӣ.

Ҳорун бояд бо як гов барои қурбонии гуноҳ ва қӯчқоре барои қурбонии сӯхтанӣ ба ҷои муқаддас дарояд.

1. Аҳамияти муқаддасоти Худо ва ниёзи мо ба кафорат

2. Бузургии раҳмату мағфирати Худо

1. Румиён 3:23-24 - "Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва ба воситаи файзи Ӯ ба василаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, озодона сафед карда шуданд"

2. Ибриён 9:22 - «Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо нест».

Ибодат 16:4 Ӯ бояд ҷомаи катони муқаддасро дар бар кунад, ва бар баданаш шими катонӣ дошта бошад, ва камарбанди катон дар бар хоҳад дошт, ва бо камари катон бояд бипӯшад: инҳо либосҳои муқаддасанд; бинобар ин ӯ бояд гӯшти худро дар об бишӯяд, ва онҳоро пӯшонад.

Ҳорун бояд либоси муқаддас пӯшад ва пеш аз он ки бадани худро бишӯяд.

1. Қудсияти омодагии мо - Биёед ҳангоми наздик шудан ба ибодати худ ба Худованд аҳамияти омодагиро дар хотир дорем.

2. Қувваи Либосҳои муқаддас - Мо даъват карда шудаем, ки қудрати ин либосҳо ва чӣ гуна онҳо моро аз ҳам ҷудо мекунанд.

1. Ишаъё 52:11 - "Биравед, биравед, аз он ҷо берун равед; ба ҳеҷ чизи нопок даст нарасонед; аз миёни вай берун равед, худро пок кунед, эй касоне, ки зарфҳои Худовандро бардоранд".

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед".

Ибодат 16:5 Ва аз ҷамоати банӣ-Исроил ду нар нарбузро барои қурбонии гуноҳ ва як қӯчқор барои қурбонии сӯхтанӣ бигирад.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки барои гуноҳ ва қурбонии сӯхтанӣ ду нарбуз ва як қӯчқор биёранд.

1. Муҳимияти қурбонӣ кардан ба Худо

2. Аҳамияти каффорат ва омурзиш

1. Ишаъё 53:5-6 Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; азоб бар ӯ буд, ки моро оромӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем. Ҳамаи мо гӯсфандони дӯстдоштаамон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Ибриён 10:4-10 Зеро ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кардан ғайриимкон аст. Бинобар ин, вақте ки Масеҳ ба ҷаҳон омад, гуфт: "Қурбонҳо ва ҳадияҳоро шумо нахостед, балки баданеро барои ман омода кардаед; ба қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳ писанд наомадаед. Он гоҳ ман гуфтам:

«Инак, омадаам, ки иродаи Туро ба ҷо оварам, эй Худо, чунон ки дар тумори китоб дар бораи ман навишта шудааст». Вақте ки ӯ дар боло гуфт: "Ту аз қурбониҳо ва ҳадияҳо, ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои гуноҳ (инҳо мувофиқи шариат оварда мешаванд) на хоҳиш ва на писандидаӣ, илова кард: "Инак, омадаам, ки хости Туро ба ҷо оварам". Вай аввалинро аз байн мебарад, то дуюмро таъсис диҳад.

Ибодат 16:6 Ва Ҳорун гӯсфанди худро аз қурбонии гуноҳ, ки барои худаш аст, тақдим хоҳад кард, ва барои худ ва барои хонадони вай кафорат мекунад.

Ба Ҳорун фармон дода шуд, ки як говеро ҳамчун қурбонии гуноҳ пешкаш кунад, то худ ва хонаашро кафорат кунад.

1. Қувваи кафорат дар Аҳди Қадим

2. Аҳамияти кафорат кардан дар Ибодат

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

Ибодат 16:7 Ва ӯ ду нарбузро гирифта, ба ҳузури Худованд ба дари хаймаи ҷомеъ пешкаш мекунад.

Ба Ҳорун супориш дода мешавад, ки ду бузро гирифта, ба хаймаи ҷамъомад биёрад, то онҳоро ба Худованд тақдим кунад.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худо

2. Қурбонӣ ва кафорат дар Аҳди Қадим

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ тарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риояи аҳком ва аҳкоми Худовандро, ки ман имрӯз ба ту барои некӯаҳволии ту медиҳам?»

2. Ишаъё 53:10 - "Аммо иродаи Худованд буд, ки вайро пахш кунад ва ба уқубат кашад, ва гарчанде ки Худованд ҷони ӯро қурбонии гуноҳ кунад, ӯ насли худро дида, рӯзҳои худро дароз хоҳад кард, ва иродаи Худованд дар дасти Ӯ комёб хоҳад шуд».

Ибодат 16:8 Ва Ҳорун бар ду буз қуръа мепартояд; як қуръа барои Худованд, ва қуръа дигар барои бузғола.

Ба Ҳорун дастур дода шуд, ки бар ду буз қуръа партофта, яке барои Худованд ва дигаре барои бузғола.

1. "Бузи буз ва раҳмати Худо"

2. «Кафорат ба воситаи низоми қурбонӣ»

1. Ишаъё 53:6 - "Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудем; ҳар кас ба роҳи худ равона шудем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст".

2. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

Ибодат 16:9 Ва Ҳорун бузеро, ки қуръаи Худованд бар он афтодааст, оварда, ба ӯ барои қурбонии гуноҳ тақдим намояд.

Ҳорун бояд бар тибқи хости Худованд бузеро ҳамчун қурбонии гуноҳ барои Худованд тақдим намояд.

1. Аҳамияти тоати қурбонӣ

2. Подшоҳии Худо ва ниёзи мо ба кафорат

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ибриён 9:12-15 - Ӯ бо хуни бузҳо ва гӯсолаҳо надаромад; балки бо хуни худ як бор ба макони муқаддас даромада, кафорати абадӣ ба даст овард. Зеро, агар хуни бузу гӯсолаҳо ва пошидани одамони нопок бо хокистари гов, барои пок шудани ҷисм муқаддас бошад, пас чӣ қадар зиёдтар Хуни Масеҳ, ки худро ба воситаи Рӯҳи абадӣ беайб ба Худо қурбон кардааст , виҷдони моро аз аъмоли мурда пок кунед, то ба Худои Ҳай хизмат кунед.

Ибодат 16:10 Аммо буз, ки қуръа бар он бузғолаи гуноҳ шуд, бояд зинда ба ҳузури Худованд оварда шавад, то ки Ӯро кафорат кунад ва барои бузғола ба биёбон равад.

Бузеро, ки қуръа бар он афтодааст, бояд зинда ба ҳузури Худованд оварда шавад, то ки кафорат кунад ва ба биёбон раҳо шавад.

1. Кафолат тавассути озодкунӣ: омӯхтани аҳамияти буз дар Ибодат

2. Табиати кафорат: Тадқиқоти Ибодат 16:10

1. Ибриён 9:22 - Дар асл, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад ва бе рехтани хун омурзиш нест.

2. Ишаъё 53: 4-6 - Албатта, ӯ дарди моро гирифт ва ранҷу азобҳои моро бар дӯш гирифт, аммо мо ӯро аз ҷониби Худо ҷазо дода, аз ҷониби ӯ зарба задан ва ранҷу азоб медидем. Аммо вай барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем. Хама мо мисли гусфандон гумрох шудем, хар яки мо ба рохи худ рафтем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

Ибодат 16:11 Ва Ҳорун гӯсфанди қурбонии гуноҳро, ки барои худаш аст, меорад, ва барои худ ва барои хонадони худ кафорат хоҳад кард, ва гӯсфанди қурбонии гуноҳро, ки барои худ аст, хоҳад кушт.

Ҳорун бояд барои қурбонии гуноҳ гӯсола меовард ва барои худ ва хонадони ӯ кафорат мекард.

1. Қувваи кафорат

2. Аҳамияти тавба

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем. Ҳамаи мо гӯсфандони дӯстдоштаамон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Ибриён 9:14 - Чӣ қадар бештар хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ Худро беайб ба Худо қурбон кардааст, виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок мекунад, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

Ибодат 16:12 Ва аз қурбонгоҳ ба ҳузури Худованд маҷмари пур аз ангиштҳои оташинро гирифта, ва дастҳояшро пур аз бухури ширини хурдакак зада, даруни парда оварад.

Ба Ҳорун, Саркоҳин фармон дода шуд, ки аз қурбонгоҳи Худованд ангиштҳои оташин ва бухури хушбӯй хурда гирифта, даруни парда оварад.

1. Имони мо қурбонии оташ аст: аҳамияти қурбонӣ барои Худованд.

2. Қурбонии хушбӯй: қуввати дуо ва ибодат ба сӯи Худованд.

1. Ишаъё 6:6-7: "Он гоҳ яке аз серафимҳо, ки дар дасташ ангишти сӯзонда буд, ки аз қурбонгоҳ бо ангур гирифта буд, назди ман парвоз кард. Ва ба даҳони ман даст расонд ва гуфт: "Инак, ин ба ту расид. лабҳо; гуноҳи ту бардошта мешавад ва гуноҳи ту кафорат мешавад.

2. Забур 141:2: "Бигзор дуои ман пеши Ту ҳамчун бухур ҳисоб шавад, ва боло кардани дастҳоям ҳамчун қурбонии шом!"

Ибодат 16:13 Ва бухурро ба ҳузури Худованд бар оташ меандозад, то абри бухур тахтаи шафқатро, ки бар шаҳодат аст, пӯшонад, то ки ӯ намирад.

Ба Ҳорун, саркоҳин дастур дода шудааст, ки ба ҳузури Худованд бар оташ бухур гузорад, то абри бухур бар курсии раҳмате, ки бар шаҳодат аст, пӯшонад ва ӯ намирад.

1. Муҳимияти қурбонии бухур ба Худо

2. Раҳмат ва ҳифзи Худо дар кафорат

1. Забур 141:2 - Бигзор дуои ман пеши ту чун бухур гузорад; ва боло кардани дастҳои ман ҳамчун қурбонии шом.

2. Ибриён 9:5 - Ва бар болои он каррубиёни ҷалол соя меафкананд. ки мо холо дар ин бора махсусан сухан ронда наметавонем.

Ибодат 16:14 Ва аз хуни гӯсфанд гирифта, бо ангушти худ бар курсии шафқат ба тарафи шарқ пошад; ва пеши курсии раҳматӣ хунро бо ангушти худ ҳафт бор пошад.

Хуни говро бо ангушт ҳафт бор ба курсии раҳматӣ ба самти шарқ мепошанд.

1: Раҳмати Худо абадӣ аст ва ҳеҷ гоҳ наметавонад онро ба воситаи инсон пурра ифода кард.

2: Мо бояд ҳамеша гуноҳҳои худро ба Худо барои омурзиш ва раҳмат пешниҳод кунем.

1: Ишаъё 53: 5-6 "Аммо вай барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва мо аз захмҳои ӯ шифо ёфтем".

2: Ибриён 10: 19-22 "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки ба муқаддасоти муқаддас бо хуни Исо ворид шавем, бо роҳи нав ва зиндае, ки барои мо тавассути парда, яъне бадани Ӯ кушода шудааст, ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ ва бо итминони комил, ки имон меорад, ба Худо наздик шавем ва дилҳои худро барои пок кардани мо аз виҷдони гунаҳкор пошида, баданамонро бо оби пок шуста бошем. об».

Ибодат 16:15 Он гоҳ вай нарбузи қурбонии гуноҳро, ки барои қавм аст, бикушад, ва хуни ӯро дар парда оварад, ва бо он хун, чунон ки бо хуни гӯсфанд карда буд, амал карда, бар марҳамат пошад. нишаст ва пеш аз курсии шафқат:

1. Хуни қурбонии гуноҳ: Чаро он барои кафорати мо зарур аст

2. Аҳамияти курсии раҳмат: ризқи Худованд барои наҷоти мо

1. Ибриён 9:22 - «Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо нест».

2. Румиён 3:23-25 - «Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба воситаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, ки Худо Ӯро ҳамчун кафорат пешниҳод кардааст, сафед шуданд. хуни вай ба воситаи имон қабул карда шавад».

Ибодат 16:16 Ва ӯ макони муқаддасро аз нопокии банӣ-Исроил ва аз ҷиноятҳои онҳо дар тамоми гуноҳҳои худ кафорат хоҳад кард; ва барои хаймаи ҷомеъ, ки дар миёни онҳоро дар миёни нопокиҳои худ.

Худованд ба Мусо амр дод, ки барои гуноҳҳои банӣ-Исроил ҷои муқаддас ва хаймаи ҷамоатро кафорат кунад.

1. Қувваи кафорат: Чӣ гуна раҳмати Худо метавонад гуноҳҳои моро мағлуб кунад

2. Подшоҳии хайма: дарси аҳамияти аҳкоми Худо

1. Ишаъё 53:5-6 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва ба воситаи захмҳои ӯ мо шифо ёфтем. Мо, мисли гӯсфандон, гумроҳ шудем, ҳар яки мо ба роҳи худ равона шудем, ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст».

2. Ибриён 9:11-15 - «Аммо вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои неъмате, ки ҳоло дар ин ҷост, омад, аз хаймаи бузургтар ва мукаммалтар гузашт, ки бо дасти одамон сохта нашудааст, яъне бахше аз ин махлуқот нест, на бо хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки як бор бо хуни худ ба макони муқаддаси муқаддас даромад ва ҳамин тавр фидияи абадӣ пайдо кард.Хуни бузу говҳо ва хокистар аз гове, ки ба рӯи тантанавӣ пошида шудааст, онҳоро тақдис мекунад, то ки зоҳиран пок бошанд.Пас чӣ қадар зиёдтар Хуни Масеҳ, ки худро ба воситаи Рӯҳи абадӣ беайб ба Худо тақдим кардааст, виҷдонҳои моро аз аъмоле, ки боиси марги онҳо мегардад, пок мекунад. мамот, то ба Худои Ҳай хизмат кунем!»

Ибодат 16:17 Ва ҳеҷ кас дар хаймаи ҷомеъ нахоҳад буд, вақте ки вай барои кафорат кардан дар макони муқаддас дохил мешавад, то даме ки берун наояд ва барои худ ва аҳли байти худ ва ҳамаро кафорат кунад. ҷамъомади Исроил.

Дар рӯзи кафорат ҳеҷ кас набояд ба хаймаи муқаддас дохил шавад, дар ҳоле ки Саркоҳин барои худ, оилааш ва тамоми Исроил кафорат мекунад.

1. Муҳимияти кафорат: Чӣ гуна раҳмати Худо ҳаёти моро дигаргун месозад

2. Қувваи кафорат: Таҷрибаи омурзиш ва навсозии Худо

1. Ишаъё 43:25 - «Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам; ва гуноҳҳои шуморо ба ёд нахоҳам овард.

2. Ибриён 9:14 - Чӣ қадар бештар хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи абадӣ Худро беайб ба Худо қурбон кардааст, виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок мекунад, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

Ибодат 16:18 Ва ӯ назди қурбонгоҳе ки ба ҳузури Худованд аст, баромада, онро кафорат кунад; ва аз хуни гов ва хуни буз гирифта, бар шохҳои қурбонгоҳ гирду атроф бимоланд.

Ин порча раванди кафоратро, ки Худо барои қурбонгоҳи Худованд муқаррар кардааст, тасвир мекунад.

1. Кафолат: Хароҷоти оштӣ

2. Зарурати каффорат

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. ба Румиён 5:10 - Зеро, агар, вақте ки мо душман будем, мо бо марги Писари Ӯ бо Худо мусолиҳа карда бошем, пас аз он ҳам зиёдтар, вақте ки оштӣ шуда будем, ба воситаи ҳаёти Ӯ наҷот хоҳем ёфт.

Ибодат 16:19 Ва бо ангушти худ аз хун бар он ҳафт бор пошида, онро пок ва аз нопокии банӣ-Исроил тақдис хоҳад кард.

Ба Ҳорун, Саркоҳин дастур дода шуд, ки хуни қурбониро бар қурбонгоҳ ҳафт бор пошад, то онро аз нопокиҳои исроилиён пок ва муқаддас гардонад.

1. Қувваи хуни поккунанда - Чӣ тавр қурбонии Исо моро аз гуноҳ пок мекунад.

2. Қудсияти қурбонгоҳи Худо - Чӣ гуна қурбонгоҳи Худо барои ҷалоли Ӯ ҷудо карда шудааст.

1. Ибриён 9:14 - "То чӣ андоза бештар Хуни Масеҳ, ки ба воситаи Рӯҳи ҷовидонӣ Худро беайб ба Худо қурбон кардааст, виҷдони шуморо аз аъмоли мурда пок мекунад, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?"

2. Юҳанно 15:3 - "Акнун шумо ба воситаи каломе ки ба шумо гуфтам, пок ҳастед".

Ибодат 16:20 Ва ҳангоме ки ӯ мусолиҳаи макони муқаддас ва хаймаи ҷомеъ ва қурбонгоҳро ба анҷом расонид, вай бузи зиндаро хоҳад овард;

Саркоҳин пас аз анҷом додани тамоми қадамҳои зарурӣ дар хаймаи муқаддас бояд барои оштӣ бузи зинда қурбонӣ кунад.

1: Муҳимияти оштӣ дар ҳаёти мо

2: Қимати қурбониҳо дар назари Худо

1: Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2: Isaiah 53:10 - Аммо ба Худованд писанд омад, ки ӯро кӯфта кунад; вайро ғамгин кардааст: ҳангоме ки ҷони ӯро қурбонии гуноҳ хоҳӣ кард, насли худро хоҳад дид, умри худро дароз хоҳад кард, ва ризогии Худованд дар дасташ комёб хоҳад шуд.

Ибодат 16:21 Ва Ҳорун ду дасти худро бар сари бузи зинда гузошта, бар вай тамоми гуноҳҳои банӣ-Исроил ва тамоми гуноҳҳои онҳоро дар тамоми гуноҳҳояшон эътироф намуда, бар сари буз мегузорад, ва ӯро бо дасти одами солим ба биёбон хоҳад фиристод;

Ба Ҳорун дастур дода шуд, ки ҳарду дасти худро бар сари бузи зинда гузошта, ба ҳамаи гуноҳҳои банӣ-Исроил иқрор шуда, онҳоро ба буз супорад, ва онҳо ба биёбон фиристода мешаванд.

1. Кафолати гуноҳ - Чӣ гуна Худованд ба воситаи қурбонӣ фидия дод

2. Фаҳмидани нақшаи наҷоти Худо - Ҳадафи буз

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Ишаъё 53:6 - Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

Ибодат 16:22 Ва буз тамоми гуноҳҳои онҳоро ба замине ки сокин нест, бар ӯ хоҳад бардошт, ва бузро дар биёбон раҳо хоҳад кард.

Ин порча дар бораи бузғолае сухан меравад, ки гуноҳҳои мардумро бардошта, дар биёбон раҳо мекунад.

1. Файз ва омурзиши Худо - Чӣ тавр Исо қурбонии ниҳоӣ шуд

2. Қудрати раҳо кардан - Омӯзиши таслим шудан ба Худо

1. Ишаъё 53:4-6 - Албатта, Ӯ ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт ва ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт, вале мо Ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб медидем. Аммо вай барои гуноҳҳои мо захмдор шуд, барои гуноҳҳои мо захмдор шуд; азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем. Ҳамаи мо гӯсфандони дӯстдоштаамон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Румиён 3:23-24 - Зеро ки ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд; Бо файзи Ӯ ба воситаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, озодона сафед карда мешавад.

Ибодат 16:23 Ва Ҳорун ба хаймаи ҷомеъ омада, ҷомаҳои катонеро, ки ҳангоми ба қудс рафтанаш дар бар карда буд, хоҳад кашид, ва дар он ҷо мегузорад.

Ҳорун бояд ба хаймаи ҷомеъ даромада, либоси катонеро, ки ҳангоми ворид шудан ба ҷои муқаддас дар бар дошт, бардорад.

1. Муҳимияти муқаддасот ва эҳтиром ҳангоми наздик шудан ба Худованд

2. Дар назди Худо адолатро дар бар кунед

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст.

2. Румиён 13:14 - Аммо Исои Масеҳи Худовандро дар бар кунед, ва барои ҷисм ғамхорӣ накунед, то ҳавасҳои онро қонеъ созад.

Ибодат 16:24 Ва ӯ бояд ҷисми худро дар макони муқаддас бо об бишӯяд, ва либоси худро бипӯшад, ва берун меояд, ва қурбонии сӯхтании худ ва қурбонии сӯхтании қавмро тақдим мекунад, ва барои худ кафорат мекунад, ва одамон.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр коҳин бояд худро бишӯяд, либоси худро бипӯшад ва қурбониҳои сӯхтанӣ пешкаш кунад, то ки худро ва мардумро кафорат кунад.

1. Вазифаи коҳинон оид ба кафорат

2. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Ибриён 9:22 - Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

Ибодат 16:25 Ва чарбуи қурбонии гуноҳро дар қурбонгоҳ хоҳад сӯзонд.

Қурбонии гуноҳ бояд дар қурбонгоҳ ҳамчун шакли қурбонӣ сӯзонда шавад.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки чизе аз худамонро ба Худо супорем, то бахшида шавад.

2: Вақте ки Худо ба мо қурбонии ниҳоии Исоро дод, мо бояд омода бошем, ки қурбониҳои худро ба Ӯ пешкаш кунем.

1: Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2: Филиппиён 4:18 - Ман пардохти пурра ва ҳатто бештарро гирифтаам; Ман ба қадри кофӣ таъмин шудаам, зеро аз Эпафродитус ҳадяҳое ки фиристодаед, гирифтам. Онҳо қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худо ҳастанд.

Ибодат 16:26 Ва ҳар кӣ бузро барои бузғола раҳо мекунад, бояд либосҳои худро бишӯяд ва гӯшти худро дар об ғусл кунад, ва баъд ба ӯрдугоҳ дарояд.

Ба шахсе, ки бузро барои бузғола мефиристад, дастур дода мешавад, ки пеш аз баргаштан ба бошишгоҳ либосҳояшро бишӯяд ва оббозӣ кунад.

1. Ахамияти тозагии пеш аз даромадан ба лагерь

2. Рамзи бузғола

1. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

2. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз бадӣ даст кашидан, некӣ карданро ёд гирифтан; адолатро чустучу кардан, зулми дуруст кардан.

Ибодат 16:27 Ва говро барои қурбонии гуноҳ ва нарбузро барои қурбонии гуноҳ, ки хунаш барои кафорат дар макони муқаддас оварда шудааст, берун аз ӯрдугоҳ бароварда шавад; ва пӯст ва гӯшти худ ва саргини худро дар оташ хоҳанд сӯзонд.

Барои кафорати гуноҳ хуни гов ва бузро дар ҷои муқаддас қурбонӣ мекарданд. Пас аз он гов ва бузро аз бошишгоҳ бароварда, сӯзонданд.

1. Қувваи кафорат: Фаҳмидани аҳамияти қурбонии хун дар Китоби Муқаддас

2. Системаи қурбонии Исроили қадим: омӯхтани маънои паси маросимҳо

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем. Хама мо мисли гусфандон гумрох шудем, хар яки мо ба рохи худ рафтем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Ибриён 9:11-14 - Вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои неъмате, ки ҳоло дар ин ҷост, омад, вай аз хаймаи бузургтар ва мукаммалтар гузашт, ки бо дасти одамон сохта нашудааст, яъне хаймаи муқаддас нест. қисми ин офариниш. Бо хуни бузу гӯсолаҳо надаромад; балки бо хуни худ як бор ба макони муқаддас даромада, кафорати абадӣ ба даст овард. Хуни бузу гӯсолаҳо ва хокистари гове, ки бар онҳо пошида мешавад, онҳоро муқаддас мегардонад, то ки зоҳиран пок бошанд. Пас, чӣ қадар зиёдтар Хуни Масеҳ, ки худро ба воситаи Рӯҳи абадӣ беайб ба Худо тақдим кард, виҷдонҳои моро аз аъмоле, ки ба марг мебарад, пок хоҳад кард, то ки мо ба Худои Ҳай хизмат кунем!

Ибодат 16:28 Ва ҳар кӣ онҳоро сӯзонд, либосҳои худро бишӯяд, ва ҷисми худро дар об ғусл кунад, ва баъд аз он ба ӯрдугоҳ хоҳад омад.

Дар ин порча сухан меравад, ки коҳинон пеш аз ворид шудан ба бошишгоҳ либосҳои худро шуста, дар об ғусл кунанд.

1. Аҳамияти поксозии расму оин

2. Шустани гуноҳ ва пок кардани рӯҳҳои мо

1. Румиён 6:4-5 - Пас, мо бо Ӯ ба воситаи таъмид дар мамот дафн карда шудем, то ки чӣ тавре ки Масеҳ бо ҷалоли Падар аз мурдагон эҳьё шуд, мо низ дар ҳаёти нав қадам занем.

5. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз бадӣ даст кашидан, некӣ карданро ёд гирифтан; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

Ибодат 16:29 Ва ин барои шумо ҳукми абадӣ хоҳад буд: дар моҳи ҳафтум, дар рӯзи даҳуми моҳ, ҷонҳои худро ранҷ диҳед, ва ҳеҷ коре накунед, хоҳ он яке аз кишвари шумо бошад. ё бегонае, ки дар миёни шумо муқим аст:

Ин порча дар бораи Рӯзи кафорат дар моҳи ҳафтуми тақвими ибрӣ мебошад.

1. Даъват ба ёдоварӣ: Оғози рӯзи кафорат

2. Истиғфор: Ҳадафи рӯзи каффорат

1. Ишаъё 58:5–7

2. Забур 103:12–14

Ибодат 16:30 Зеро ки дар он рӯз коҳин шуморо кафорат хоҳад кард, то шуморо пок созад, то ки аз ҳама гуноҳҳои худ ба ҳузури Худованд пок шавед.

Коҳин барои мардум кафорат медиҳад, то онҳоро аз гуноҳҳояшон пок кунад.

1. Қудрати кафорат: Чӣ тавр қурбонии Исои Масеҳ моро аз гуноҳҳои мо пок мекунад

2. Нақши коҳинон дар кафорат: Чӣ тавр мо метавонем бахшиш ва оштӣ пайдо кунем

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Ибодат 16:31 Ин барои шумо рӯзи шанбеи оромӣ хоҳад буд, ва шумо ҷонҳои худро бо қонуни абадӣ азоб хоҳед дод.

Дар Ибодат 16:31 амр мекунад, ки рӯзи шанбеи ором риоя карда шавад ва ҷони шахс ҳамчун як ҳукми доимӣ азоб кашад.

1. Фармони Худо дар бораи истироҳат: Аҳамияти рӯзи шанбе

2. Пок мондан дар қудсият ва кафорат: озор додани нафси ту

1. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Ишаъё 58: 13-14 - Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси Ман рӯй гардонед, ва рӯзи шанберо ҳаловат меномед, рӯзи муқаддаси Худованди гиромӣ, Ва Ӯро эҳтиром хоҳад кард, на ба кор. Роҳҳои худ, На пайдо кардани лаззати худ, На сухани худ.

Ибодат 16:32 Ва коҳине, ки вайро тадҳин кунад ва ба ҷои падараш барои хизмат дар вазифаи коҳинӣ тақдис кунад, кафоратро ба амал оварад, ва либоси катон, ҳатто ҷомаи муқаддасро ба бар хоҳад кард;

Коҳине, ки ба ҷои падари коҳини мурда таъин шудааст, кафорат мекунад ва либоси муқаддаси катон мепӯшад.

1. Кафолати коҳинон: Либоси муқаддас дар бар

2. Мубодилаи коҳинон: Таъмини кафорати Худо

1. Ибриён 10: 14-17 - Зеро ки Ӯ ба воситаи як ҳадия муқаддасшудагонро то абад комил кардааст.

2. 1 Петрус 2:9-10 - Аммо шумо нажоди баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавме ҳастед, ки аз они Ӯ ҳастед, то ки аз фазилатҳои Ӯ, ки шуморо аз зулмот ба аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед. нур.

Ибодат 16:33 Ва ӯ барои маъбади муқаддас кафорат хоҳад кард, ва барои хаймаи ҷомеъ ва қурбонгоҳ кафорат хоҳад кард, ва барои коҳинон ва тамоми қавми ҷамъомад.

Ин порча аз Ибодат тасвир мекунад, ки чӣ тавр коҳин бояд маъбади муқаддас, хаймаи ҷамоат, қурбонгоҳ, коҳинон ва тамоми мардуми ҷамоатро кафорат мекард.

1. Кафолат: Роҳ ба сӯи муқаддасот

2. Мағфират тавассути каффорат: роҳи мусолиҳа

1. Ибриён 9:15 - Ва аз ин сабаб Ӯ миёнарави аҳди нав аст, то ки даъватшудагон мероси абадии ваъдашударо гиранд, зеро марге рӯй дод, ки онҳоро аз ҷиноятҳои зери аҳди якум раҳоӣ медиҳад.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Ибодат 16:34 Ва ин барои шумо қонуни абадӣ хоҳад буд, то ки дар як сол як маротиба барои банӣ-Исроил барои ҳамаи гуноҳҳои онҳо кафорат гардад. Ва ӯ ончунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо овард.

Ба Мусо амр фармуда буд, ки Худованд дар як сол як маротиба барои банӣ-Исроил кафорат кунад ва ӯ ин дастурро риоя кард.

1. Зарурати каффорат: Фаҳмидани аҳамияти оштӣ бо Худо

2. Подшоҳии Худо ва ниёзи мо ба тавба

1. Ишаъё 43:25 - Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

2. Румиён 5:11 - Ва на танҳо ин, балки мо низ аз Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ, ки ҳоло ба воситаи Ӯ мусолиҳа гирифтаем, шодӣ мекунем.

Ибодат 17-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Параграфи 1: Ибодат 17:1-9 қоидаҳоро дар бораи муносибати дурусти қурбонии ҳайвонот муаррифӣ мекунад. Дар ин боб таъкид карда мешавад, ки ҳамаи исроилиён бояд қурбониҳои ҳайвони худро ба даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад оварда, ба ҳузури Худованд пешкаш кунанд. Он қурбонии қурбониро ба бутҳои буз ё дар ҳама гуна макони берун аз ибодатгоҳи таъиншуда манъ мекунад. Ҳадаф аз ин муқаррарот ҷилавгирӣ аз даст ба бутпарастӣ кардани мардум ва таъмини он аст, ки онҳо танҳо барои Худо ибодат кунанд ва қурбонӣ кунанд.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 17:10-16 оиди истеъмоли хун дастурҳои мушаххас дода шудаанд. Дар ин боб гуфта мешавад, ки ба ҳеҷ кас аз банӣ-Исроил, инчунин ба ҳеҷ як хориҷие, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, иҷозат дода намешавад, ки хун хӯрад. Ин мамнӯъ на танҳо ба ҳайвоноте, ки барои ғизо шикор карда мешаванд, инчунин ҳайвоноти хонагӣ, ки барои гӯшт забҳ карда мешаванд, дахл дорад. Хун муқаддас ҳисобида мешавад, зеро он ҳаётро ифода мекунад ва маҳз тавассути хуни ҳаёт кафорат дар қурбонгоҳ сурат мегирад.

Сархати 3: Ибодати 17 бо таъкид мекунад, ки вақте ки ҳайвон барои хӯрок кушта мешавад, хун бояд ба замин рехта шавад. Он мефаҳмонад, ки ин амал рамзи баргардонидани ҳаёт ба Худое, ки онро додааст, эътироф мекунад, ки қудрати Ӯ бар ҳаёт ва маргро эътироф мекунад. Дар ин боб такрор карда мешавад, ки истеъмоли хун оқибатҳои вазнин дорад ва боиси аз халқи Худо дур шудан мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 17 пешниҳод мекунад:
Қоидаҳо оид ба коркарди дурусти қурбонии ҳайвонот;
Талаби овардани қурбониҳо ба ҳузури Худованд дар ҷои таъиншуда;
Манъи қурбонии қурбонӣ берун аз макони ибодат.

Дастурҳо дар бораи манъи истеъмоли хун аз ҷониби исроилиён, хориҷиён;
Тамдиди мамнӯъият берун аз ҳайвоноти шикоршуда ҳайвоноти хонагиро дар бар мегирад;
Аҳамияти хун, ки ҳаётро ифода мекунад; кафорат ба воситаи хуни ҳаёт сурат мегирад.

Диққат ба рехтани хун ба замин ҳангоми забҳи чорво;
Амали рамзии баргардонидани ҳаёт ба Худо; эътирофи қудрати Ӯ;
Огоҳӣ дар бораи оқибатҳои вазнини истеъмоли хун аз ҷомеа қатъ карда мешавад.

Дар ин боб ба муқаррароти муомилоти қурбонии ҳайвонҳо ва манъи истеъмоли хун равона шудааст. Он таъкид мекунад, ки ҳамаи исроилиён бояд қурбонии ҳайвоноти худро ба ҷои ибодати таъиншуда оварда, ба ҳузури Худованд пешкаш кунанд. Қурбонӣ кардан берун аз ин макони иҷозатдодашуда ё ба бутҳои буз барои пешгирии бутпарастӣ ва таъмини ибодати танҳо ба Худо қатъиян манъ аст.

Дар Ибодат 17 инчунин дастурҳои мушаххас оид ба истеъмоли хун оварда шудаанд. Дар он гуфта мешавад, ки на ба исроилиён ва на ба хориҷиёне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, иҷозаи хӯрдани хунро надоранд ва ин мамнӯъиятро ба ҷуз аз ҳайвонҳои шикоршуда васеъ мекунад, то ҳайвоноти хонагӣ, ки барои ғизо забҳ карда мешаванд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки хун муқаддас ҳисобида мешавад, зеро он ҳаётро ифода мекунад ва маҳз тавассути хуни ҳаёт кафорат дар қурбонгоҳ сурат мегирад.

Ин боб бо таъкид кардани рехтани хун ба замин ҳангоми забҳи ҳайвонот ҳамчун як амали рамзии баргардонидани ҳаёт ба Худое, ки онро додааст, анҷом меёбад. Ин амал қудрати Худоро бар ҳаёт ва марг эътироф мекунад. Китоби Ибодат 17 аз истеъмоли хун ҳушдор дода, нишон медиҳад, ки оқибатҳои вазнин, аз қабили аз халқи Худо ҷудо шудан барои онҳое, ки ин манъкуниро вайрон мекунанд, вуҷуд дорад. Ин қоидаҳо аҳамияти амалияҳои дурусти ибодат ва эҳтиром ба расму оинҳои муқаррарнамудаи Худоро дар ҷомеаи Исроил таъкид мекунанд.

Ибодат 17:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо гуфт, ки ба исроилиён дар бораи роҳи дурусти ибодат дастур диҳад.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Такрори Шариат 12: 13-14 - "Эҳтиёт бошед, ки қурбонии сӯхтании худро на дар ҳар ҷое ки Худованд Худои шумо интихоб кунад, балки дар ҷое ки Худованд Худои шумо дар яке аз сибтҳои шумо баргузида бошад, дар он ҷо қурбонӣ кунед. Қурбониҳои сӯхтании худро пешкаш кунед, ва дар он ҷо ҳар он чи ба шумо амр мефармоям, ба ҷо оваред.

2. Забур 118:4 - Ту амр фармудай, ки аҳкоми худро риоя кунанд.

Ибодат 17:2 Ба Ҳорун ва ба писаронаш ва ба тамоми банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ; Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст:

Ин порча Ҳорун ва писаронаш ва инчунин ба тамоми банӣ-Исроил амр мекунад, ки ба дастуроти Худованд гӯш диҳанд.

1. "Итоъат ба фармудаҳои Худо: даъват ба муқаддасот"

2. «Баракати пайравӣ аз иродаи Худо».

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ тарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ».

2. Филиппиён 2:12-13 - "Бинобар ин, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, акнун, на танҳо, чунон ки дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед, зеро Худое, ки дар шумо амал мекунад, ҳам барои ирода ва ҳам барои ризогии Ӯ кор кардан».

Ибодат 17:3 Касе аз хонадони Исроил бошад, ки гов, ё барра ё бузро дар ӯрдугоҳ бикушад, ё онро аз ӯрдугоҳ бикушад,

Худованд ба банӣ-Исроил фармуд, ки ҳар кӣ гов, барра ё бузро дар бошишгоҳ ё берун аз он кушта бошад, бояд ҷавобгар бошад.

1. Фармони Худованд: Итоати Худо дар ҳар ҳолат

2. Масъулияти инсон: Моликияти амалҳои мо

1. Такрори Шариат 5:32-33 Пас, шумо бояд ончунон ки Худованд Худои худ ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред: ба дасти рост ё чап наафтед. Бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва ба ту некӣ гардад...

2. Румиён 14:12 Пас, ҳар яке аз мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳад дод.

Ибодат 17:4 Ва онро ба назди дари хаймаи ҷомеъ наоварад, то ки барои Худованд дар пеши хаймаи Худованд ҳадия тақдим намояд; хун ба он одам ҳисоб карда мешавад; вай хун рехтааст; ва он одам аз миёни қавми худ нест карда мешавад;

Шахсе, ки берун аз хаймаи ҷомеъ барои Худованд қурбонӣ меорад, барои рехтани хун ҷавобгар хоҳад буд ва аз байни халқаш маҳв карда мешавад.

1. Қувваи Итоат - Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракат ва муҳофизат меорад

2. Зарурати кафорат - Чаро мо бояд масъулияти гуноҳҳои худро ба дӯш гирем

1. Ишаъё 55: 7-8 - "Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард. Зеро ки андешаҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд».

2. Юҳанно 3:16-17 - «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад. ҷаҳон, балки барои он ки ҷаҳон ба воситаи Ӯ наҷот ёбад».

Ибодат 17:5 То он даме, ки банӣ-Исроил қурбониҳои худро, ки дар саҳро тақдим мекунанд, биёранд, то ки онҳоро назди Худованд, назди дари хаймаи ҷомеъ, назди коҳин ва назди хаймаи ҷомеъ оваранд. онҳоро барои қурбонии осоиштагӣ барои Худованд тақдим кунед.

Худо ба исроилиён фармуд, ки қурбониҳои худро ба хаймаи ҷомеъ биёранд ва ҳамчун қурбонии осоиштагӣ ба Худованд тақдим кунанд.

1. Қудрати қурбонӣ ба Худо

2. Арзиши қурбониҳои осоиштагӣ барои Худованд

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Филиппиён 4:6 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Ибодат 17:6 Ва коҳин хунро бар қурбонгоҳи Худованд дар назди дари хаймаи ҷомеъ пошад, ва чарбуро сӯзонад, то атри хуш барои Худованд бошад.

Ба коҳин фармон дода шудааст, ки хуни қурбониро бар қурбонгоҳи Худованд пошад ва чарбуро ҳамчун маззаи ширин барои Худованд бисӯзонад.

1. Мазаи ширини қурбонӣ

2. Қувваи итоаткорӣ дар Аҳди Қадим

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Ибодат 17:7 Ва онҳо дигар қурбониҳои худро ба девҳо, ки аз паи онҳо фоҳиша шуда буданд, тақдим нахоҳанд кард. Ин барои онҳо то абад дар наслҳои онҳо ҳукм хоҳад буд.

Худованд амр медиҳад, ки халқи Ӯ дигар ба худоёни козиб қурбонӣ наоварад. Ин қонунест, ки барои ҳама наслҳо амал мекунад.

1. Фармони Худованд: Дигар худоёни козиб нест

2. Рад кардани бутпарастӣ: қонуни абадӣ

1. Такрори Шариат 32:17 - "Онҳо ба девҳо қурбонӣ мекарданд, на ба Худо, ба худоҳое, ки онҳо намешинохтанд, ба худоёни наве, ки нав пайдо шудаанд ва падарони шумо аз онҳо наметарсиданд".

2. Забур 106:37-38 - "Бале, онҳо писарону духтарони худро ба девҳо қурбонӣ карданд, ва хуни бегуноҳ рехтанд, ҳатто хуни писарон ва духтарони худро, ки онҳоро ба бутҳои Канъон қурбонӣ карданд: ва замин бо хун олуда буд».

Ибодат 17:8 Ва ба онҳо бигӯ: «Ҳар касе ки аз хонадони Исроил, ё аз ғарибе, ки дар миёни шумо сокин аст, қурбонии сӯхтанӣ ё қурбонӣ кунад,

Худо ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки ба ҳар касе ки дар ин замин сокин аст, бигӯяд, ки ҳар кӣ барои Худованд қурбонии сӯхтанӣ ё қурбонӣ меорад, бояд дар даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад бикунад.

1. Тӯҳфаҳои Худованд: Омӯзиш дар ибодат

2. Фармони Худованд: Даъват ба тоъат

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Забур 50:14-15 - Ба Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло иҷро кунед. Дар рӯзи сахтӣ маро бихон; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту маро иззат хоҳӣ дод.

Ибодат 17:9 Ва онро ба назди дари хаймаи ҷомеъ намеоварад, то ки онро ба Худованд тақдим намояд; ҳатто он одам аз миёни қавми худ нест карда мешавад.

Шахсе, ки ба дари хаймаи ҷомеъ қурбонӣ наоварад, аз байни халқи худ бурида мешавад.

1. Муҳимияти қурбонӣ ба Худо

2. Оқибатҳои қурбонӣ ба Худо

1. Масалҳо 21:3 - Кори адолат ва адолат барои Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

2. Матто 5:23-24 - Пас, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо ба ёд ored, ки бародаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадяи худро дар он ҷо пеши қурбонгоҳ гузоред ва биравед. Аввал бо бародарат оштӣ кун ва баъд омада туҳфаи худро пешкаш кун.

Ибодат 17:10 Ва ҳар касе ки аз хонадони Исроил, ё аз ғарибе, ки дар миёни шумо сукунат дорад, ҳар гуна хун хӯрад; Ман ҳатто рӯямро бар зидди он ҷоне ки хун мехӯрад, хоҳам гузошт, ва ӯро аз миёни қавмаш маҳв хоҳам кард.

Худо амр мекунад, ки дар хонадони Исроил ва ғарибе, ки дар миёни онҳо сукунат доранд, ҳеҷ гуна хун нахӯранд, мабодо аз миёни мардум маҳв шаванд.

1. Хатари хунхӯрӣ - Паём дар бораи оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо.

2. Аҳамияти муқаддасот - Паём дар бораи он ки чӣ тавр ҳаёти муқаддасро мувофиқи Каломи Худо зиндагӣ кардан лозим аст.

1. Ғалотиён 5:19-21 - «Акнун аъмоли ҷисм равшан аст: зино, нопокӣ, нафсонӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, адоват, ҷанҷол, рашк, хашм, рақобат, ихтилофот, ихтилофот, ҳасад, мастӣ, ориёӣ ва чизҳои ба ин монанд, шуморо огоҳ мекунам, чунон ки пештар шуморо огоҳ карда будам, ки онҳое ки чунин мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд».

2. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафтори худ муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 17:11 Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва Ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад.

Худо ба мо хуни ҳайвонҳоро додааст, то ҷони моро кафорат кунем.

1. Қувваи каффорат: Фаҳмидани моҳияти қурбонии хун

2. Тӯҳфаи кафорат: Чӣ тавр марҳамати Худо дар Хуни Масеҳ зоҳир мешавад

1. Ибриён 9:22 - «Дар асл, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Ибодат 17:12 Бинобар ин ман ба банӣ-Исроил гуфтам: «Ҳеҷ кас аз шумо хун нахӯрад, ва ҳеҷ каси бегонае, ки дар миёни шумо сукунат дорад, хун нахӯрад».

Худо ба исроилиён фармуд, ки хуни ягон ҳайвонро, ҳатто онҳое, ки бо онҳо сукунат доштанд, нахӯранд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз исроилиён барои итоат кардан ба аҳкоми Худо

2. Подшоҳии хун: нияти Худо аз муқаддас будани хун

1. Такрори Шариат 12:15-16 - Аммо шумо метавонед дар ҳар кадоме аз дарвозаҳои худ, мувофиқи баракати Худованд Худои шумо, ки Ӯ ба шумо ато кардааст, забҳ кунед ва гӯшт бихӯред; нопок ва пок метавонанд аз он бихӯранд, чӣ аз ҷайвар ва чӣ оҳу. Танҳо шумо хунро нахӯред; онро мисли об бар замин рехт.

2. Аъмол 15:28-29 - Зеро ба назари Рӯҳулқудс ва ба мо маъқул буд, ки бар шумо бори гаронтар аз ин чизҳои зарурӣ нагузорем: аз қурбониҳои бутҳо, аз хун ва аз чизҳои буғишуда худдорӣ кунед, ва аз бадахлоқии ҷинсӣ. Агар худро аз инҳо нигоҳ доред, кори хуб мекунед.

Ибодат 17:13 Ва ҳар касе, ки аз банӣ-Исроил, ё аз ғарибе, ки дар миёни шумо сукунат дорад, ва ҳар ҳайвони ваҳшӣ ё паррандаеро, ки хӯрдан мумкин аст, шикор ва сайд мекунад; Ӯ ҳатто хуни онро рехт, ва онро бо хок пӯшонад.

Худованд ба банӣ-Исроил ва бегонагоне, ки дар миёни онҳо зиндагӣ мекунанд, амр мекунад, ки хуни ҳар ҳайвон ва паррандаеро, ки шикор мекунанд ва мехӯранд, рехт ва онро ғубор пӯшонанд.

1. Аҳамияти хун ва қурбонӣ дар Аҳди Қадим

2. Муқаддасоти зиндагӣ: Фармони Худо дар бораи эҳтиром ва ғамхорӣ ба офариниш

1. Ҳастӣ 9:4 "Аммо гӯштро бо ҷони он, яъне хуни он нахӯред".

2. Такрори Шариат 12:23-25 "Танҳо боварӣ ҳосил кунед, ки хунро нахӯред, зеро хун ҳаёт аст; шумо наметавонед ҳаётро бо гӯшт бихӯред."

Ибодат 17:14 Зеро он ҳаёти ҳар башар аст; Хуни он барои ҷони он аст; бинобар ин ба банӣ-Исроил гуфтам: Хуни ҳеҷ гуна гӯштро нахӯред, зеро ки ҷони тамоми гӯшт хуни он аст; ҳар кӣ онро бихӯрад, бурида хоҳад шуд.

Худо ба исроилиён фармуд, ки хуни ягон намуди ҳайвонро нахӯранд, зеро ҳаёти ҳар гӯшт дар хуни он аст.

1. «Муқаддасоти ҳаёт»

2. «Аҳкоми Худо: Калиди ҳаёт»

1. Матто 5:17-19, «Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва анбиёро бекор кунам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. то он даме ки ҳама чиз ба амал ояд, аз шариат на заррае, на нуқтае намегузарад, бинобар ин ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро сабук карда, ба дигарон низ чунин амалро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, вале ҳар кӣ ба ҷо меоварад, ва таълим медиҳад, ки дар Малакути Осмон бузург номида хоҳанд шуд».

2. Ваҳй 22:14, "Хушо онҳое ки аҳкоми Ӯро ба ҷо меоваранд, то ки ба дарахти ҳаёт ҳуқуқ дошта бошанд ва аз дарвозаҳо ба шаҳр дароянд".

Ибодат 17:15 Ва ҳар касе, ки он чи аз худ мурдааст, ё он чиро, ки бо ҳайвоноти ваҳшӣ дарида шудааст, бихӯрад, хоҳ аз кишвари шумо бошад, хоҳ бегона, вай бояд либоси худро бишӯяд, ва худро дар об ғусл кунад, ва то шом нақис бошед: он гоҳ пок хоҳад буд.

Ин порча аз зарурати поксозӣ ва покӣ пас аз тамос бо чизе, ки мурдааст ё аз ҷониби ҳайвонҳо дарида шудааст, сухан меравад.

1. "Зиндагии покиза: баракати муқаддасот"

2. "Роҳи муқаддасот: Фармони Худо барои поксозӣ"

1. Забур 51:7 - Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд: маро бишӯ, ва аз барф сафедтар хоҳам буд.

2. Титус 2:11-12 - Зеро файзи Худо, ки наҷот мебахшад, ба ҳамаи одамон зоҳир шуда, моро таълим медиҳад, ки нохудоӣ ва ҳавасҳои дунявиро инкор карда, дар ин ҷаҳони ҳозира бояд оқилона, одил ва парҳезгорона зиндагӣ кунем.

Ибодат 17:16 Аммо агар онҳоро нашуст ва ҷисми худро ғусл накунад; он гоҳ гуноҳи худро ба дӯш мегирад.

Ин порча аҳамияти шустани худро ҳамчун аломати кафорат таъкид мекунад.

1. Қувваи поксозӣ: Фармони Худо барои шустани бадӣ

2. Қудсият бе ва дарун: ноил шудан ба поксозии рӯҳонӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз бадӣ даст кашидан, некӣ карданро ёд гирифтан;

адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

Ибодат 18-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 18:1–18 бо таъкид кардани аҳамияти риояи қонунҳои Худо ва қабул накардан ба амалҳои бадахлоқии халқҳои дигар оғоз мешавад. Дар ин боб махсусан муносибатҳои ҷинсии манъшуда дар ҷомеаи исроилиён баррасӣ мешавад. Дар он дараҷаҳои гуногуни алоқаи ҷинсии мамнӯъ, аз ҷумла муносибатҳои хешутаборӣ бо хешовандони наздик, аз қабили волидайн, хоҳару хоҳарон ва фарзандон оварда шудааст. Ҳадафи ин қонунҳо нигоҳ доштани покии ахлоқ ва пешгирии таназзули ҷомеа мебошад.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 18:19-23, мамнӯъиятҳои иловагӣ оид ба рафтори ҷинсӣ оварда шудаанд. Дар ин боб алоқаи ҷинсӣ дар давраи ҳайзи зан манъ шуда, зино, зинокории ҳайвонӣ ва ҳамҷинсгароиро маҳкум мекунад. Ин қоидаҳо меъёрҳои Худоро оид ба ахлоқи ҷинсӣ таъкид мекунанд ва аҳамияти нигоҳ доштани покӣ дар муносибатҳои наздикро таъкид мекунанд.

Сархати 3: Ибодатҳои 18 бо қайд кардани он, ки ин қонунҳо ба Исроил ҳамчун воситаи фарқ кардани онҳо аз дигар халқҳо дода шудаанд. Дар боб таъкид мешавад, ки вайрон кардани ин қоидаҳо заминро палид мекунад ва ҳам ба шахсони алоҳида ва ҳам тамоми ҷомеа ҳукм мекунад. Он аз тақлид ба амалҳои гунаҳкоронаи фарҳангҳои ҳамсоя ҳушдор медиҳад ва итоаткорӣ ба аҳкоми Худоро дар бораи адолат таъкид мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 18 пешниҳод мекунад:
Диққат ба риояи қонунҳои Худо; канорагирӣ аз амалҳои бадахлоқона;
Муносибатҳои ҷинсии манъшуда дар иттиҳодияҳои хешутаборӣ дар ҷомеаи Исроил;
Нигоҳ доштани покии ахлоқӣ; пешгирӣ кардани таназзули чамъият.

Манъҳои иловагӣ оид ба рафтори ҷинсӣ ҳангоми ҳайз;
Маҳкум кардани зино, зинокорӣ, ҳомосексуализм;
Стандартҳои ахлоқи ҷинсӣ; аҳамияти нигоҳ доштани тозагӣ.

Дастурҳо барои фарқ кардани Исроил аз дигар миллатҳо;
Вайрон кардан заминро палид мекунад; ба шахсони алоҳида, ҷомеа ҳукм мекунад;
Огоҳӣ аз тақлид ба амалҳои гуноҳ; итоат кардан ба фармудаҳои Худо.

Ин боб ба дастуроти Худо дар бораи алоқаҳои ҷинсӣ дар ҷамоати исроилиён тамаркуз мекунад. Он бо таъкид кардани аҳамияти риояи қонунҳои Худо ва қабул накардан ба амалҳои бадахлоқии халқҳои дигар оғоз мешавад. Китоби Ибодат 18 махсусан ба муносибатҳои хешутаборӣ бо хешовандони наздик, аз қабили волидайн, бародарон ва фарзандон муроҷиат намуда, зарурати нигоҳ доштани покии ахлоқӣ ва пешгирии таназзули ҷомеаро таъкид мекунад.

Ғайр аз он, Ибодат 18 манъи иловагиро оид ба рафтори ҷинсӣ пешниҳод мекунад. Муносибати ҷинсиро дар давраи ҳайзи зан манъ карда, зино, зинокорӣ ва ҳамҷинсгароиро маҳкум мекунад. Ин қоидаҳо меъёрҳои Худоро оид ба ахлоқи ҷинсӣ дар ҷомеаи исроилӣ муқаррар мекунанд ва аҳамияти нигоҳ доштани покӣ дар муносибатҳои наздикро таъкид мекунанд.

Дар охири боб таъкид карда мешавад, ки ин қонунҳо ба Исроил ҳамчун воситаи фарқ кардани онҳо аз дигар миллатҳо дода шудаанд. Гуфта мешавад, ки вайрон кардани ин қоидаҳо заминро палид мекунад ва ҳам ба шахсони алоҳида ва ҳам тамоми ҷомеа ҳукм мекунад. Китоби Ибодат 18 ҳушдор медиҳад, ки аз тақлид ба амалҳои гуноҳкоре, ки дар фарҳангҳои ҳамсоя мушоҳида мешавад, ҳангоми таъкид итоат кардан ба аҳкоми Худо дар бораи адолатро таъкид мекунад. Ин қонунҳо ҳамчун роҳнамо барои нигоҳ доштани қудсият дар байни халқи баргузидаи Худо хизмат мекунанд.

Ибодат 18:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба ӯ амр дод, ки қонунҳои Ӯро риоя кунад.

1. Итоати каломи Худо: баракати тоъат

2. Масъулияти риояи фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 8:1-2 - Тамоми ҳукмеро, ки ман имрӯз ба шумо мефармоям, бодиққат ба ҷо оваред, то ки зинда ва афзун шавед ва ба замине ки Худованд қасам хӯрда буд, ки ба падарони шумо ато кунад, дохил шавед ва тасарруф кунед. Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар биёбон ба шумо бурдааст, ба ёд оваред, то ки шуморо фурӯтан созад ва шуморо бисанҷад, то бидонед, ки дар дилатон он чи ҳаст, оё аҳкоми Ӯро риоя мекунед ё не.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9 - Фақат қавӣ ва далер бошед ва мувофиқи тамоми шариате, ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, риоя кунед. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ. Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, эҳтиёт намоӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

Ибодат 18:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худо ба исроилиён сухан гуфта, ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Ӯ Худованд ва Худои онҳост.

1. "Даъват ба ёдоварӣ: Тасдиқи аҳди мо бо Худо"

2. "Ҳамчун халқи Худо зиндагӣ кардан: итоаткорӣ ва садоқат ба Худованд"

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Хуруҷ 19:5-6 - Пас, акнун, агар шумо дар ҳақиқат ба овози Ман итоат кунед ва аҳди Маро риоя кунед, дар байни ҳамаи халқҳо моликияти ганҷинаи ман хоҳед буд, зеро тамоми замин аз они Ман аст; ва шумо барои ман салтанати коҳинон ва халқи муқаддас хоҳед буд.

Ибодат 18:3 Ба кирдори замини Миср, ки дар он сукунат доштед, ба ҷо наоваред; ва ба кирдори замини Канъон, ки ба он ҷое ки ба шумо меоварам, ба ҷо наоваред: ва мувофиқи аҳкоми онҳо рафтор накунед.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки ба урфу одатҳои мисриён ё канъониён пайравӣ накунанд, балки ба қонунҳои Ӯ риоя кунанд.

1. Қонуни Худо болотар аз қонуни инсон аст

2. Чӣ тавр дар ҳаёти ҳаррӯзаамон аҳкоми Худоро иҷро кунем

1. Масалҳо 6:20-23 - "Писари ман, амри падаратро риоят кун ва шариати модаратро тарк накун: онҳоро ҳамеша бар дили худ бибанд ва дар гарданат бибанд. Вақте ки меравӣ, он туро хоҳад бурд. ; ҳангоме ки ту хоб шавӣ, туро нигоҳ медорад; ва ҳангоме ки ту бедорӣ, бо ту гуфтугӯ хоҳад кард; зеро ки ҳукм чароғ аст, ва шариат нур аст, ва танбеҳи насиҳат роҳи ҳаёт аст».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-8 - «Фақат ту қавӣ ва далер бош, то мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, риоя кунӣ: аз он ба тарафи рост ё ба чап рӯй нагардон, то ки ба ҳар ҷое, ки меравӣ, муваффақ шавӣ, ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар он мулоҳиза намо, то мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар; роҳи обод ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт"

Ибодат 18:4 Доварии Маро ба ҷо оваред, ва фароизи Маро риоя кунед, то ки дар он рафтор кунед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худованд ба мардум дастур медиҳад, ки ба ҳукмҳо ва аҳкоми Ӯ итоат кунанд ва ба онҳо рафтор кунанд.

1. Зиндагӣ бо итоат ба фармудаҳои Худованд

2. Раҳпаймоӣ дар адолат ва қудсият

1. Эфсӯсиён 4:17–24

2. Румиён 12:1-2

Ибодат 18:5 Пас, шумо фароизҳо ва ҳукмҳои Маро риоя кунед, ки агар касе ба амал оварад, бар тибқи онҳо зиндагӣ хоҳад кард: Ман Худованд ҳастам.

Ин оят моро ташвиқ мекунад, ки ба қонунҳо ва фармонҳои Худованд итоат кунем, то ки мо дар онҳо зиндагӣ кунем.

1: Қонунҳои Худо ба манфиати худи мост.

2: Итоати Худо ҳаёт ва баракат меорад.

1: Такрори Шариат 30:15-20 - Ҳаётро интихоб кунед.

2: Румиён 8:13-14 - Роҳбарии Рӯҳ.

Ибодат 18:6 Ҳеҷ яке аз шумо ба хешовандони ӯ наздик нашавед, то аврати онҳоро ошкор кунад: Ман Худованд ҳастам.

Ин порча ба мо таълим медиҳад, ки марзҳоро эҳтиром кунем ва дар муносибатҳои худ хоксориро нигоҳ дорем.

1. Ҳудуди хоксориро дар муносибатҳо дарк кунед

2. Муҳимияти эҳтироми ҳудуди дигаронро қабул кунед

1. 1 Таслӯникиён 4:3-8 - "Зеро ки иродаи Худо, қудсияти шумо ин аст, ки шумо аз зино парҳез кунед: то ҳар яке аз шумо бидонед, ки зарфи худро дар қудсият ва иззат соҳибӣ кунед; на дар ҳаваси шаҳватпарастӣ, мисли ғайрияҳудиён, ки Худоро намешиносанд, то ки ҳеҷ кас аз ҳад гузашта, бародари худро дар ҳеҷ коре фиреб надиҳад, зеро ки Худованд интиқомгирандаи ҳамаи инҳо аст, чунон ки мо низ шуморо пешакӣ огоҳ кардаем ва шаҳодат додаем, зеро Худо моро ба нопокӣ, балки ба қудсият даъват кардааст. Пас, касе ки хор мекунад, на ба одам, балки Худоро, ки Рӯҳулқудсашро ба мо ато кардааст, хор мекунад».

2. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

Ибодат 18:7 Аврати падарат ё аврати модаратро ошкор накун; вай модари туст; аврати вайро ошкор накун.

Ин порча дар бораи эҳтиром кардани падару модар бо ошкор накардани аврати онҳо сухан меравад.

1: Волидони худро эҳтиром кунед - Падару модари худро бо ҳифзи шаъну шарафи онҳо эҳтиром кунед.

2: Муқаддаси оила - Эҳтиром ва ҳифзи пайванди аъзои оила.

1: Эфсӯсиён 6: 2-3 "Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо нек ояд ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед."

2: Масалҳо 20:20 "Агар касе падар ё модари худро дашном диҳад, чароғаш дар торикии қатрон хомӯш мешавад".

Ибодат 18:8 Аврати зани падаратро ошкор накун; ин аврати падарат аст.

Дар порча аҳамияти эҳтироми марзҳои байни падар ва занаш таъкид шудааст.

1. Падару модари худро эҳтиром кунед ва эҳтиром кунед: Шарҳи Ибодат 18:8

2. Қудсияти издивоҷ: Муносибатҳои оилавии мо дар партави Ибодат 18:8

1. Хуруҷ 20:12 Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2. 1 Қӯринтиён 7:2-4 Аммо аз сабаби васвасаи бадахлоқии ҷинсӣ, ҳар як мард бояд зани худро ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад. Шавҳар бояд ҳуқуқи заношӯии худро ба занаш диҳад ва зан низ ба шавҳари худ. Зеро ки зан бар ҷисми худ қудрат надорад, балки шавҳар аст. Ҳамчунин шавҳар бар ҷисми худ қудрат надорад, балки зан қудрат дорад.

Ибодат 18:9 Аврати хоҳарат, духтари падарат ё духтари модарат, хоҳ дар хона таваллуд шавад, хоҳ дар хориҷа таваллуд шавад, ҳатто аврати онҳоро ошкор накун.

Ошкор кардани аврати хоҳаре, ки дар ватан ва ё дар хориҷа таваллуд шудааст, манъ аст.

1. "Зиндагӣ дар муқаддасӣ: Библия дар бораи хоксорӣ чӣ мегӯяд"

2. «Баракати оила: тарҳи беназири Худо»

1. 1 Таслӯникиён 4:3-5 - Зеро иродаи Худо, тақдиси шумо ин аст, ки шумо аз зино парҳез кунед: то ҳар яке аз шумо бидонад, ки зарфи худро дар қудсият ва иззат чӣ гуна соҳибӣ кунад; На дар ҳаваси шаҳватпарастӣ, мисли халқҳое, ки Худоро намешиносанд.

2. Эфсӯсиён 5:3 - Аммо зино ва ҳар гуна нопокӣ ё тамаъ набояд дар байни шумо, чунон ки муқаддасон шудааст, як бор ном бурда шавад.

Ибодат 18:10 Аврати духтари писари худ ё духтари духтари худ, ҳатто аврати онҳоро ҳам ошкор накун, зеро ки аврати худат аз они онҳост.

Ин порча аҳамияти ҳифзи покии муносибатҳои дохили оиларо таъкид мекунад.

1. Дарки мукаддас будани муносибатхои оилави

2. Муқаддасоти эҳтироми наздикӣ дар оила

1. Матто 19:4-6 - Ӯ дар ҷавоб гуфт: «Оё нахондаед, ки Офаридгори онҳо аз ибтидо онҳоро нару мода офарид ва гуфт: «Бинобар ин мард падару модари худро тарк карда, ба зани худ часпида хоҳад дошт». ва онҳо як тан хоҳанд шуд? Пас, онҳо дигар ду тан не, балки як тананд.

2. Эфсӯсиён 5:31-32 - Бинобар ин, мард падару модари худро тарк карда, ба зани худ часпид, ва ҳарду як тан хоҳанд шуд.

Ибодат 18:11 Аврати духтари зани падарат, ки аз падарат зоида шудааст, вай хоҳари туст; аврати вайро ошкор накун.

Ин порча аҳамияти канорагирӣ аз муносибатҳои хешутаборӣ байни аъзоёни оиларо таъкид мекунад.

1: Муносибатҳои оилавӣ муқаддасанд ва бояд эҳтиром карда шаванд.

2: Падару модари худро эҳтиром кунед ва аз муносибатҳои хешутаборӣ канорагирӣ кунед.

1: Эфсӯсиён 6: 1-3 "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед; ин ҳукми аввалин бо ваъда аст; То ки бароятон некӣ гардад ва умри дароз ёбед. дар замин».

2: 1 ба Қӯринтиён 5:1-2 "Дар ҳақиқат гуфта мешавад, ки дар байни шумо зино ва чунин бадахлоқие ҳаст, ки ҳатто дар байни халқҳо ном бурда намешавад, ки мард зани падари худро дорад! Ва шумо мағрур шудаед, ва Ба ҷои он ки мотам нагиред, то касе ки ин корро кардааст, аз миёни шумо гирифта шавад».

Ибодат 18:12 Аврати хоҳари падаратро ошкор накун; вай хеши падари ту аст.

Фош кардани аврати хоҳари падар манъ аст, зеро вай хеши наздик аст.

1. Муҳимияти эҳтироми муносибатҳои оилавӣ ва эҳтироми марзҳо.

2. Қувваи дӯстдорӣ ва ҳифзи воҳиди оила.

1. Эфсӯсиён 5:31-32 Бинобар ин, мард падару модари худро тарк карда, ба зани худ часпид, ва ҳарду як тан хоҳанд шуд.

2. Масалҳо 17:17 Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад.

Ибодат 18:13 Аврати хоҳари модаратро ошкор накун, зеро ки вай хеши модари ту аст.

Ин порча ба аҳамияти эҳтироми муносибатҳои оилавӣ бо роҳи машғул шудан ба алоқаи ҷинсӣ бо хешовандони наздик таъкид мекунад.

1: "Муносибатҳои оилавии худро эҳтиром кунед"

2: "Хешовандони худро дӯст доред ва эҳтиром кунед"

1: Матто 12: 48-50 - "Ҳар кӣ иродаи Падари Маро дар осмон аст, ба ҷо меоварад, вай бародар, хоҳар ва модари Ман аст."

2: 1 Тимотиюс 5: 1-2 - "Ба занони калонсол ҳамчун модар ва ба занони ҷавон ҳамчун хоҳарон бо покии комил муносибат кунед".

Ибодат 18:14 Аврати бародари падаратро ошкор накун, ба зани вай наздик нашав: вай аммаи туст.

Алоқаи ҷинсӣ бо зани бародари падарат, ки холаи ту аст, манъ аст.

1. Аҳамияти эҳтиром дар муносибатҳо

2. Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Хуруҷ 20:14 - Шумо набояд зино кунед.

2. Масалҳо 6:32 - Ҳар кӣ зино мекунад, ақл надорад; касе ки ин корро мекунад, худро нобуд мекунад.

Ибодат 18:15 Аврати келини худро фош накун; вай зани писарат аст; аврати вайро ошкор накун.

Ин порча ҳушдори Худованд аст, ки бо келини хеш никоҳи хешутаборӣ накунад.

1. Муҳимияти эҳтироми муносибатҳои оилавӣ ва парҳез аз рафтори бадахлоқона.

2. Оқибатҳои беэътиноӣ аз амрҳо ва қонунҳои Худо.

1. 1 ба Қӯринтиён 6:18-20 - "Аз зино гурезед. Ҳар як гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо шахси зинокор бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад. Ё шумо намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Худост. Рӯҳулқудс дар даруни шумост, ки Ӯро аз Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳои гарон харида шудай. Пас Худоро дар ҷисми худ ҳамду сано гӯй».

2. Эфсӯсиён 5: 3-5 - "Аммо бадахлоқии ҷинсӣ ва ҳар гуна нопокӣ ё тамаъкорӣ дар байни шумо набояд ҳатто ном бурда шавад, чунон ки дар муқаддасон аст. Бигзор на палидӣ, на сухани аблаҳона ва на шӯхии дағалона, ки ҷоиз нест, балки ба ҷои он ки шукргузорӣ бошад, зеро шумо боварӣ дошта метавонед, ки ҳар кӣ зинокор ё нопок, ё тамаъкор (яъне бутпараст) дар Малакути Масеҳ ва Худо мерос надорад».

Ибодат 18:16 Аврати зани бародаратро ошкор накун; ин аврати бародари туст.

Фош кардани аврати зани бародар манъ аст.

1. «Арзиши шараф дар муносибатҳо»

2. «Нигоҳи Худо ба вафодорӣ»

1. Масалҳо 6:32-33 "Ҳар кӣ зино кунад, беақл аст; касе ки ин корро мекунад, худро нобуд мекунад. Ӯ захмҳо ва нангин хоҳад шуд, ва расвоии ӯ нест карда намешавад".

2. Румиён 12:10 "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

Ибодат 18:17 Аврати зан ва духтари ӯро накушой, ва духтари писараш ё духтари ӯро нагир, то ки аврати вайро кушояд; зеро ки онҳо хешовандони вай ҳастанд, ки ин бадкорӣ аст.

Дар ин порча ҳушдор дода мешавад, ки ифшои аврати зан ва аҳли оилаи ӯ, зеро он бадӣ ҳисобида мешавад.

1. "Қувваи хешутаборӣ: Чаро мо бояд муносибатҳои оилавии худро эҳтиром кунем"

2. «Дар хотир доштани масъулияти мо дар назди қонуни Худо: Чаро мо бояд ба Ибодат 18:17 итоат кунем»

1. 1 Тимотиюс 5:1-2 - "Марди калонсолро мазаммат накунед, балки ӯро ҳамчун падар, ҷавононро ҳамчун бародарон, пиронро ҳамчун модар, занони ҷавонро ҳамчун хоҳарон, бо тамоми покӣ рӯҳбаланд кунед".

2. Ҳастӣ 2:24 - "Бинобар ин мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида, як тан хоҳанд шуд."

Ибодат 18:18 Ва ба хоҳари худ зан нагир, то ки вайро озор диҳам, то аврати вайро ошкор созад, дар ҳоле ки дар умри худ зан нагир.

Ин порча аз Ибодат гирифтани занро ба хоҳараш манъ мекунад, зеро ин боиси изтироб ва таҳқири бузурги вай мегардад.

1: Муҳаббати Худо эҳтироми одамон ва муносибатҳои онҳоро нишон медиҳад.

2: Муҳимияти парҳез аз ҳасад ва ҳасад.

1: Матто 5:43-44 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст доред ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

2: Ёқуб 4:11-12 Эй бародарон, дар ҳаққи якдигар бадгӯй накунед. Касе ки бар зидди бародар сухан мегӯяд ё бародари худро доварӣ мекунад, бар зидди шариат бадгӯй мекунад ва шариатро доварӣ мекунад. Аммо агар шумо шариатро доварӣ кунед, шумо иҷрокунандаи шариат нестед, балки довар ҳастед.

Ибодат 18:19 Ва ба назди зан наздик нашав, то аврати ӯро ошкор созад, то даме ки вай барои нопокии худ ҷудо карда шудааст.

Ин порча аз Ибодат ҳукмеро тасвир мекунад, ки аврати занро дар ҳолати нопокӣ ошкор накунанд.

1. "Нақшаи Худо барои покии ҷинсӣ"

2. «Идораи бадани мо»

1. 1 Қӯринтиён 6:12-20 - "Ҳама чиз барои ман ҷоиз аст, аммо на ҳама чиз муфид аст. Ҳама чиз барои ман ҷоиз аст, аммо ман ғуломи ҳеҷ чиз намешавам".

2. Матто 5:27-28 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Зино накун. Аммо ман ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба зане бо нияти шаҳватпарастӣ нигоҳ мекунад, аллакай дар дили худ бо вай зино кардааст."

Ибодат 18:20 Илова бар ин, бо зани ёри худ ба ҷинсии худ нахоҳӣ рафт, то ки худро бо вай палид намо.

Худованд аз зино ва зино бо зани ҳамсоя манъ мекунад.

1. Муҳаббати Худованд: рад кардани зино ва бадахлоқии ҷинсӣ

2. Неъмати Худо аз вафодорӣ: дурӣ аз зино ва бадахлоқии ҷинсӣ

1. 1 ба Қӯринтиён 6:18-20 - "Аз бадахлоқии ҷинсӣ бигрезед. Ҳама гуноҳҳои дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо ҳар кӣ ба таври ҷинсӣ гуноҳ мекунад, бар зидди бадани худ гуноҳ мекунад. Оё намедонед, ки ҷисмҳои шумо маъбадҳои муқаддас мебошанд. Эй Рӯҳ, ки дар ту ҳастӣ, ки Ӯро аз Худо гирифтай? Ту аз они худӣ нестӣ, ту ба баҳои гарон харида шудай; бинобар ин Худоро бо ҷисми худ ҷалол намо».

2. Ибриён 13:4 - «Бигзор никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад, ва бистари никоҳ наҷис бошад, зеро Худо ба зинокорон ва зинокорон доварӣ хоҳад кард».

Ибодат 18:21 Ва нагузор, ки ҳеҷ як аз насли худ аз оташ назди Молик гузарад, ва исми Худои худро палид накун: Ман Худованд ҳастам.

Ин оят аз китоби Ибодат ҳушдор медиҳад, ки аз иштирок дар амалияи бутпарастон, ки кӯдаконро ба худо Молик қурбонӣ мекунанд, ҳушдор медиҳад.

1: Худо Худои меҳрубон аст, ки мехоҳад бо мо муносибат дошта бошад, на қурбонӣ.

2: Мо бояд исми Худоро гиромӣ ва ҷалол диҳем ва аз ҳар амале, ки онро палид мекунад, худдорӣ кунем.

1: Эфсӯсиён 5:1-2 - "Бинобар ин, мисли фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо таслим кард".

2: Ирмиё 7:31 - "Ва онҳо баландиҳои Тӯфетро, ки дар водии писари Ҳинном аст, бино карданд, то писарону духтарони худро дар оташ месӯзонанд, ки онро ман ба онҳо амр накардаам, ва ба он надаромаданд. дили ман."

Ибодат 18:22 Бо одамизод, чунон ки бо занон хобида нашав; ин зишт аст.

Ин порча хотиррасон мекунад, ки машғул шудан бо ҳамҷинсгароӣ гуноҳ ва зишт аст.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки аҳкоми Худоро риоят кунем ва ба рафторҳои гунаҳкоронаи дунё гирифтор нашавем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки зиндагии хушнудии Худо дошта бошем, на ба корҳое, ки Ӯ манъ кардааст.

1. Румиён 1:26-27 - Барои ҳамин Худо онҳоро ба ҳавасҳои нангин таслим кард. Зеро занони онҳо муносибатҳои табииро ба муносибатҳои хилофи табиат иваз мекарданд; ва мардон низ аз равобити табии бо занон даст кашиданд ва ба якдигар дилбастагӣ мехӯрданд, мардон бо мардон корҳои ношоиста мекунанд ва барои хатои худ ҷазои сазовор мегирифтанд.

2. 1 Қӯринтиён 6:9-10 - Ё шумо намедонед, ки золимон вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд? Фирефта нашавед: на зинокорон, на бутпарастон, на зинокорон, на мардони ҳамҷинсгароён, на дуздон, на тамаъкорон, на майзадагон, на бадгӯён, на бадгӯён, на қаллобон вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд.

Ибодат 18:23 Ва бо ҳеҷ ҳайвони ваҳшӣ нахоҳед, ки худро бо он палид созед; ва ҳеҷ зан набояд дар пеши ҳайвони ваҳшӣ биистад, то ки ба он бихобад; ин ошӯб аст.

Алоқаи ҷинсӣ бо ҳайвон барои шахс ҳаром аст, зеро он кори зишт маҳсуб мешавад.

1. Ҳаёти худотарсӣ: Маънои қудсият (Ибодат 18:23)

2. Муқаддасоти издивоҷ ва гуноҳи ҳайвонӣ (Ибодат 18:23)

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Масалҳо 6:16-19 - Шаш чиз Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафратовар аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯй, дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад мекашад, пойҳое, ки зуд шитоб мекунанд.

ба бадӣ, шоҳиди бардурӯғ, ки дурӯғ мерезад ва шахсе, ки дар ҷомеа низоъ барангехтааст.

Ибодат 18:24 Бо ҳеҷ яке аз ин чизҳо худро палид накунед; зеро ки дар ҳамаи ин халқҳо палид шудаанд, ки Ман онҳоро аз пеши шумо берун кардаам.

Ин порча огоҳии Худоро таъкид мекунад, ки халқи Ӯ набояд мисли халқҳое рафтор кунад, ки Ӯ пеш аз онҳо ронда буд.

1: Огоҳии Худо аз бадахлоқӣ

2: Зиндагӣ дар ҳаёти муқаддас

1: Румиён 12:2 - "Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст."

2: Эфсӯсиён 5: 3-4 - "Аммо бадахлоқии ҷинсӣ ва ҳар гуна нопокӣ ё тамаъкорӣ дар миёни шумо набояд ҳатто ном бурда шавад, чунон ки дар миёни муқаддасон аст. Бигзор на палидӣ, на сухани аблаҳӣ ва на шӯхии дағалона, ки ҷоиз нест, балки бигзор шукргузорӣ бошад».

Ибодат 18:25 Ва замин палид шудааст, бинобар ин ман гуноҳи онро бар он медиҳам, ва худи замин сокинони худро қай мекунад.

Замин палид мешавад ва Худо сокинонро барои гуноҳашон ҷазо медиҳад.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мувофиқи қонуни Худо зиндагӣ кунем, то ки ба азоби ғазаби Ӯ гирифтор нашавем.

2: Мо бояд аз гуноҳҳои худ тавба кунем ва аз Худо омурзиш бихоҳем, агар аз доварии Ӯ наҷот ёбем.

1: Ишаъё 1: 18-20 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд. Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд, аммо агар рад карда, исён кунед, шамшер хоҳед хӯрд, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст.

2: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ибодат 18:26 Пас, шумо фароизҳо ва ҳукмҳои Маро риоя кунед, ва ҳеҷ яке аз ин корҳои зишт накунед; на ҳеҷ кас аз қавми шумо ва на ҳеҷ ғарибе, ки дар миёни шумо иқомат дорад.

Худо ба банӣ-Исроил амр медиҳад, ки ба қонунҳо ва ҳукмҳои Ӯ итоат кунанд ва аз ҳар гуна корҳои зишт, хоҳ аз ҷониби аъзоёни қавми худашон, хоҳ бегонагоне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, огоҳ мекунад.

1. Вазифаи мо барои итоат кардан ба аҳкоми Худо

2. Хавфи корҳои зишт

1. Матто 22:37-40 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

Ибодат 18:27 (Зеро ки ҳамаи ин корҳои зишт одамони заминро, ки пеш аз шумо буданд, ба амал оварданд, ва замин палид шудааст;)

Ин порча аз Ибодат дар бораи корҳои зишти мардуме, ки дар ин замин пеш аз банӣ-Исроил буданд, нақл мекунад.

1. Мо бояд гуноҳҳои худро эътироф ва тавба кунем, то аз ҷониби Худо омурзида шавад.

2. Мо набояд ба роҳҳои гунаҳкоре, ки пеш аз мо гузаштаанд, пайравӣ кунем.

1. Ҳизқиёл 18:30-32 - Бинобар ин Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонед; Пас шарорат харобии шумо нахоҳад буд. Ҳама гуноҳҳои худро, ки бо он тағовуз кардаед, аз шумо дур кунед; ва шуморо дили нав ва рӯҳи нав ба вуҷуд оваред; зеро чаро хоҳед мурд, эй хонадони Исроил? Зеро ки марги мурдаи мурдаро намеписандам, мегӯяд Худованд Худо: бинобар ин рӯй гардонед ва зинда бошед.

2. Яъқуб 4:7-8 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Ибодат 18:28 То он гоҳ ки замин шуморо палид накунад, чунон ки халқҳои пеш аз шумо буданд.

Огоҳии Худо дар бораи он ки заминро палид насозед, то аз он берун нашавед.

1. Огоҳии Худо аз нопок кардани замин ва оқибатҳои нофармонӣ

2. Муҳимияти эҳтиром ва ғамхорӣ ба замин

1. Такрори Шариат 4:25-31 - Огоҳии Худо ба исроилиён, ки ба қонунҳо ва қонунҳои Ӯ итоат кунанд ва аз онҳо рӯй нагардонанд

2. Масалҳо 11:30 — «Меваи одил дарахти ҳаёт аст, ва ҳар кӣ ҷонҳоро ғолиб мекунад, доно аст».

Ибодат 18:29 Зеро ҳар кӣ яке аз ин корҳои зиштро кунад, ҳатто ҷонҳое ки онҳоро содир мекунанд, аз миёни қавми худ маҳв хоҳанд шуд.

Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо сахт аст - ҳатто то бараҷае, ки аз миёни қавми худ дур мешавад.

1. Ба фармонҳои Худо итоат кунед ё ба оқибатҳои вазнин дучор шавед

2. Зиндагии шоистаи Офаридгори худ

1. Ҳастӣ 2:17 - "Аммо аз дарахти маърифати неку бад, аз он нахӯр; зеро дар рӯзе ки аз он бихӯрӣ, ҳатман хоҳӣ мурд".

2. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

Ибодат 18:30 Бинобар ин, фармони Маро риоя кунед, то ки ҳеҷ яке аз ин урфу одатҳои зиштеро, ки пеш аз шумо содир шуда буд, содир накунед ва худро дар он палид накунед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки дар урфу одатҳои зиште, ки пеш аз онҳо амал мекарданд, иштирок накунанд ва дар назди Ӯ муқаддас бошанд.

1. Аҳамияти муқаддасот: дурӣ ҷустан аз урфу одатҳои зишт

2. Итоат аз аҳкоми Худо: Итоати фармудаҳои Ӯ

1. Забур 39:1 - "Ман гуфтам: ба роҳҳои худ диққат хоҳам дод, то ки бо забони худ гуноҳ накунам: Даҳонамро бо ҷилав нигоҳ медорам, дар ҳоле ки шарир дар пеши ман аст".

2. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 19-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 19:1-10 аз он оғоз мешавад, ки Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ба исроилиён паёме расонад ва даъвати муқаддас буданро таъкид мекунад, зеро Худо муқаддас аст. Дар ин боб дастурҳои гуногуни ахлоқӣ ва ахлоқӣ барои зиндагии одилона оварда шудаанд. Он муҳим будани эҳтироми падару модар, риояи рӯзи шанбе ва худдорӣ аз бутпарастиро таъкид мекунад. Ба исроилиён ҳамчунин дастур дода шудааст, ки як қисми ҳосили худро барои камбағалон гузоранд ва дар муомилоти тиҷорӣ ҳалолкорӣ кунанд.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 19:11-18, дастурҳои мушаххас оид ба муносибатҳои байнишахсӣ дода мешаванд. Дар ин боб ба ростқавлӣ ва поквиҷдонӣ бо манъи дуздӣ, фиреб, қасамҳои бардурӯғ ва зулм ба дигарон таъкид шудааст. Он адолатро дар доварӣ тарғиб мекунад ва тӯҳмат ва шаҳодати бардурӯғро бар зидди ҳамсоя манъ мекунад. Ба исроилиён амр карда шудааст, ки қасос нагиранд ё кина накунанд, балки ба ҷои он ҳамсояҳои худро мисли худ дӯст доранд.

Параграфи 3: Ибодатҳои 19 бо баррасии қоидаҳои гуногуни марбут ба рафтори шахсӣ ва муқаддасот ба охир мерасад. Дар он омехта кардани навъхои гуногуни чорво ва ё киштзор бо ду навъи тухмӣ манъ аст. Дар ин боб ба мардон дастур дода мешавад, ки риши худро натарошанд ва дар баданашон барои амалҳои мотами марбут ба расму оинҳои бутпарастӣ набуранд. Он инчунин огоҳ мекунад, ки ба фолбинӣ машғул нашавед ё аз миёнаравҳо ё арвоҳҳо роҳнамоӣ кунед.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 19 пешниҳод мекунад:
Ба қудсият даъват кунед, муқаддас бошед, чунон ки Худо муқаддас аст;
Дастурҳои ахлоқӣ ва ахлоқӣ барои зиндагии одилона;
Эҳтиром ба падару модар; риояи рӯзи шанбе; канорагирӣ аз бутпарастӣ.

Дастурҳо дар бораи муносибати одилона, ки ҳосили камбизоатро мегузоранд;
муомилоти тиҷорӣ одилона;
Манъи дуздӣ, фиреб, қасамҳои бардурӯғ; зулми дигарон;
Тарғиби адолат дар ҳукм; манъи тӯҳмат, шоҳиди бардурӯғ.

Низомнома дар бораи рафтори шахси манъ кардани чорвои омехта, тухми;
Дастурҳо оид ба амалҳои мотам; огоҳӣ аз фолбинӣ, миёнаравҳо;
Таваҷҷӯҳ ба муқаддасии шахсӣ ва ҷудоӣ аз амалҳои бутпарастӣ.

Ин боб ба даъвати Худо ба исроилиён ба муқаддас будан, ки Ӯ муқаддас аст, тамаркуз мекунад ва ба онҳо дастурҳои ахлоқӣ ва ахлоқӣ барои зиндагии одилона медиҳад. Китоби Ибодат 19 бо таъкид кардани эҳтиром ба волидайн, риояи рӯзи шанбе ва канорагирӣ аз бутпарастӣ оғоз мешавад. Он инчунин амалҳои хайрхоҳонаро, ба монанди гузоштани каме ҳосил барои камбизоатон ва анҷом додани муомилоти тиҷорӣ таъкид мекунад.

Ғайр аз он, Ибодат 19 дастурҳои мушаххасро дар бораи муносибатҳои байнишахсӣ медиҳад. Вай бо наҳӣ аз дуздӣ, фиреб, қасамҳои бардурӯғ ва зулм нисбат ба дигарон поквиҷдонӣ ва поквиҷдониро тарғиб мекунад. Ин боб ба адолати судӣ таъкид мекунад ва тӯҳмат ва шаҳодати бардурӯғро бар зидди ҳамсоя манъ мекунад. Ба исроилиён амр шудааст, ки ҳамсоягони худро мисли худ дӯст бидоранд ва аз қасос гирифтан ва кина доштан худдорӣ кунанд.

Ин боб бо баррасии муқаррароти мухталифи марбут ба рафтори шахсӣ ва муқаддасот анҷом меёбад. Дар он омехта кардани навъхои гуногуни чорво ва ё киштзор бо ду навъи тухмӣ манъ аст. Китоби Ибодат 19 ба мардон дастур медиҳад, ки риши худро натарошанд ва дар баданашон натарошанд, то мотами марбут ба расму оинҳои бутпарастӣ накунанд. Он ҳушдор медиҳад, ки ба фолбинӣ машғул нашавед ё аз миёнаравҳо ё арвоҳҳо роҳнамоӣ нагиред ва аҳамияти муқаддасии шахсӣ ва ҷудоӣ аз расму оинҳои бутпарастиро таъкид мекунад, то шахсияти хоси халқи баргузидаи Худоро нигоҳ доред.

Ибодат 19:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мӯсо сухан гуфта, ба ӯ амр медиҳад, ки ба исроилиён ба адолат рафтор кунанд.

1. «Зиндагии одил: Итоат дар баробари амрҳо»

2. "Зиндагии адолат: Ҷавоб додан ба даъвати Худо"

1. Такрори Шариат 6:4-8 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш

мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Ибодат 19:2 Ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: муқаддас хоҳед буд, зеро ки Ман Худованд Худои шумо муқаддас ҳастам.

муқаддас бошед, чунон ки Худованд Худои шумо муқаддас аст.

1. Зиндагии муқаддас дар Худованд

2. Ҳазрати Худоро як ҷузъи хислатҳои худ гардонед

1. 1 Петрус 1:13-16 - Аз ин рӯ, бо ақли ҳушёр ва комилан ҳушёр, умеди худро ба файзе, ки вақте ки Исои Масеҳ дар вақти омаданаш зоҳир мешавад, ба шумо расонида мешавад. Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба хоҳишҳои бадие, ки дар замони ҷоҳилият зиндагӣ мекардед, мувофиқат накунед. Аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, ончунон дар ҳар корат муқаддас бош; зеро ки навишта шудааст: «Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

2. Эфсӯсиён 5:1-2 - Пас, ҳамчун фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

Ибодат 19:3 Ҳар кас аз модар ва падари худ битарсед, ва рӯзҳои шанбеи маро риоя кунед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Падару модарро эҳтиром кун ва фармудахои Худоро риоя кун.

1: Падару модари худро эҳтиром кунед ва қонунҳои Худоро риоя кунед.

2: Падару модари худро эҳтиром кунед ва рӯзи шанберо риоя кунед.

1: Эфсӯсиён 6: 2-3 "Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъдаест, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин аз умри дароз баҳра баред."

2: Хуруҷ 20:8 "Рӯзи шанберо ба ёд ored ва онро муқаддас нигоҳ dored".

Ибодат 19:4 Ба бутҳо рӯй наоваред ва барои худ худоёни гудохта насозед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Бутларга сажда қилманглар ва козиб худоларнинг ҳайкаллари қурманглар, чунки Мен сизларнинг Худойингизман.

1. Хатари бутпарастӣ: Чаро мо бояд худоҳои козибро рад кунем

2. Вафодории Худо: таваккал ба Худованд Худои мо

1. Такрори Шариат 4:15-19 - Эҳтиёт бошед ва худро бодиққат нигоҳ доред, то он чиро, ки чашмони шумо дидаанд, фаромӯш накунед ва нагузоред, ки тамоми рӯзҳои умри худ аз зеҳни шумо дур шаванд; онҳоро ба фарзандони худ ва фарзандони фарзандони худ маълум кунед.

2. Ишаъё 44:9-20 - Ҳамаи онҳое ки бут месозанд, ҳеҷ ҳастанд, ва он чи ки аз онҳо лаззат мебаранд, фоида намебахшад; шоҳидони онҳо намебинанд ва намедонанд, то хиҷил шаванд.

Ибодат 19:5 Ва агар шумо қурбонии осоиштагӣ барои Худованд тақдим кунед, онро мувофиқи хоҳиши худ тақдим кунед.

Ояти Ибодат 19:5 ба одамон дастур медиҳад, ки барои Худованд ҳамчун қурбонии осоиштагӣ бо ихтиёри худ қурбонӣ кунанд.

1. Худованд аз мо талаб мекунад, ки бо ихтиёри худ қурбонӣ кунем

2. Хизмат ба Худованд аз рӯи муҳаббат ва тоат

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне меваи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем.

Ибодат 19:6 Он бояд дар ҳамон рӯзе, ки қурбонӣ мекунед, ва фардо хӯрда мешавад; ва агар то рӯзи сеюм боқӣ монад, дар оташ месӯзад.

Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки қурбонии худро дар ҳамон рӯзе, ки онро тақдим мекунанд, ё рӯзи дигар бихӯранд, ва ҳар чизи боқимондаи онро бояд дар оташ сӯзонанд.

1. Муҳимияти фаврӣ дар посух додан ба муҳаббати Худо.

2. Истифодаи бештари имкониятҳое, ки Худо дар назди мо мегузорад.

1. Луқо 9:23-25 - Ва ба ҳама гуфт: «Агар касе хоҳад, ки аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад.

2. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шоду мамнун мешавем.

Ибодат 19:7 Ва агар онро дар рӯзи сеюм тамоман хӯранд, зишт аст; кабул карда намешавад.

Хӯрдани таом дар рӯзи сеюм пас аз пухтан кори зишт аст ва пазируфта намешавад.

1. «Қудрати тоъат» - А дар бораи аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. «Муқаддасоти Каломи Худо» - Аҳамияти эҳтиром ва эҳтироми Навиштаҳоро таъкид мекунад.

1. Такрори Шариат 28:58 - Агар шумо ҳамаи суханони ин шариатро, ки дар ин китоб навишта шудаанд, бодиққат риоя накунед ва аз ин исми пурҷалол ва олиҷаноб Худованд Худои худ эҳтиром накунед.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

Ибодат 19:8 Бинобар ин ҳар кӣ онро бихӯрад, гуноҳи худро ба дӯш хоҳад гирифт, зеро ки чизи муқаддаси Худовандро палид кардааст, ва он ҷон аз миёни қавми Худ маҳв карда хоҳад шуд.

Хӯрдани чизи муқаддаси Худованд гуноҳи худ хоҳад овард ва боиси аз миёни қавми Ӯ маҳв мегардад.

1. Оқибатҳои хурдани чизҳои ҳаром

2. Муҳимияти эҳтиром ба ҳазрати Худо

1. Хуруҷ 34:31-34 - Фармонҳои Худо дар бораи муқаддас будан ва риоя кардани рӯзи шанбе

2. Матто 5:33-37 - Таълимоти Исо дар бораи қасамҳо ва ростқавлӣ

Ибодат 19:9 Ва ҳангоме ки ҳосили замини худро дарав мекунед, гӯшаҳои киштзори худро пурра дарав накунед, ва пахтаи ҳосили худро ҷамъ наоваред.

Худо ба қавми худ амр мекунад, ки як қисми ҳосилро дар гӯшаи киштзорҳояшон гузоранд ва аз ҳосили худ ҷамъоварӣ кунанд.

1. Саховати Худо: Фаҳмидани фармони тарк кардани қисме аз ҳосил

2. Неъмати гандум: қадри ризқи Худо

1. Забур 24:1 - Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва сокинони он.

2. Такрори Шариат 24:19 - Ҳангоме ки ҳосили худро дар саҳрои худ бурида, бандеро дар саҳро фаромӯш кардай, дигар барои овардани он нарав: он барои ғариб, барои ятим ва бевазан хоҳад буд. : то ки Худованд Худоят туро дар тамоми аъмоли дастат баракат диҳад.

Ибодат 19:10 Ва токзори худро начин, ва ҳар ангури токзори худро начин; онҳоро барои мискинон ва ғарибон вогузор хоҳӣ кард: Ман Худованд Худои ту ҳастам.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки ӯҳдадории мо дар бораи ғамхорӣ дар бораи камбағалон ва бегонагон дар миёни мост.

1. Вазифаи мубодила: А дар бораи Ибодат 19:10

2. Қалби саховатмандӣ: А дар бораи ғамхории бечорагон ва бегонагон

1. Ишаъё 58:10 "Ва агар ту ҷони худро ба гуруснагон бикашӣ ва рӯҳи дардмандро сер кунӣ, он гоҳ нури ту дар тирай тулӯъ хоҳад кард, ва торикии ту мисли нисфирӯзӣ хоҳад буд".

2. Яъқуб 1:27 "Дини пок ва нопок ба ҳузури Худо ва Падар ин аст, то ки ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ доштан."

Ибодат 19:11: дуздӣ накунед, бардурӯғ рафтор накунед ва ба якдигар дурӯғ нагӯед.

Ин порча аз Ибодат моро бармеангезад, ки дар муносибат бо дигарон ростқавл бошем.

1: Ростқавлӣ беҳтарин сиёсат аст

2: Дар муҳаббат ҳақиқатро гӯед

1: Эфсӯсиён 4:15 - Баръакс, дар муҳаббат ростиро гӯем, мо бояд дар ҳар ҷиҳат дар он ки Сардор аст, ба Масеҳ табдил ёбад.

2: Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

Ибодат 19:12 Ва ба исми Ман бардурӯғ қасам нахӯр, ва исми Худои худро палид накун: Ман Худованд ҳастам.

Ин порча муҳимияти беҳуда нагирифтани номи Худовандро таъкид мекунад.

1: Мо бояд номи Худовандро эҳтиром кунем ва ҳеҷ гоҳ онро барои фиреб додан ё зарар расонидан ба дигарон истифода набарем.

2: Мо бояд ҳамеша номи Худоро ҷиддӣ қабул кунем ва онро бо истифода аз он барои мақсадҳои худ арзон накунем.

1: Яъқуб 5:12 - "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, ба осмон ё ба замин ва ба ҳеҷ қасами дигаре қасам нахӯред. Бигзор ореи шумо оре, не, не, вагарна маҳкум хоҳед шуд.

2: Хуруҷ 20:7 - Номи Худованд Худои худро беҳуда нагӯ, зеро Худованд касеро, ки исми Ӯро беҳуда мегирад, бегуноҳ нахоҳад монд.

Ибодат 19:13 Ба ёри худ фиреб надиҳед ва ӯро ғорат накунед; музди музднок тамоми шаб то субҳ бо ту нахоҳад монд.

Худованд моро амр мекунад, ки дар муомила бо дигарон одилона ва ростқавл бошем.

1: Мо бояд дар муносибат бо ҳамсоягонамон ростқавл ва одил бошем.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз ҳамсоягони худ истифода барем ё фиреб диҳем.

1: Яъқуб 2:8 - Агар шумо дар ҳақиқат қонуни подшоҳиро мувофиқи Навиштаҳо иҷро кунед, ёри худро мисли худ дӯст доред, кори хуб мекунед.

2: Масалҳо 11: 1 - Тарозуи бардурӯғ барои Худованд зишт аст, аммо вазни одилона лаззати Ӯст.

Ибодат 19:14 Каронро лаънат накун, ва пеши кӯр монеа нагузор, балки аз Худои худ битарс: Ман Худованд ҳастам.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки мо бояд нисбат ба маъюбон эҳтиром ва дилсӯз бошем ва барои нишон додани муҳаббати Худо таассуфоти худро канор гузорем.

1. "Ёри худро дӯст доред: раҳмдилӣ ба маъюбон"

2. «Қувваи эҳтиром: Чӣ гуна бояд бо маъюбон бо эҳтиром муносибат кард»

1. Матто 22:36-40 — «Устод, ҳукми бузург дар шариат кадом аст?».

2. Яъқуб 2:1-4 - Бародарони ман, рӯйбинӣ накунед, зеро ба Худованди мо Исои Масеҳ, Худованди ҷалол имон доред.

Ибодат 19:15 Дар доварӣ ноинсофӣ накун: шахси мискинро эҳтиром накун, ва шахси тавоноро эҳтиром накун; балки ёри худро аз рӯи адолат доварӣ намо.

Мо набояд ҳангоми доварӣ кардани ҳамсоя худпарастӣ зоҳир кунем, балки ба ҷои он ки онҳоро одилона ва бидуни ғараз доварӣ кунем.

1. Раҳм кардан дар доварӣ: Зиндагии адолат дар назари Худо

2. Дӯст доштани ҳамсояи худ тавассути адолат: Чӣ гуна Худо мехоҳад, ки мо доварӣ кунем

1. Яъқуб 2: 1-13 - Муҳимияти муносибати одилона бо дигарон, бидуни табъиз.

2. Масалҳо 21:3 - Кори дуруст ва адолат дар назари Худованд.

Ибодат 19:16 Ту дар миёни қавми худ ба боло ва поён нарафт, ва бар зидди хуни ёри худ истодагарӣ накун; Ман Худованд ҳастам.

Дар бораи дигарон овозаҳо паҳн накунед ва дар ҳар гуна ғайбатҳои бадқасдона иштирок накунед. Ҳаёт ва шаъну шарафи ҳамватанатонро эҳтиром кунед.

1. Ёри худро дӯст доред: Муҳимияти эҳтиром кардани дигарон

2. Шоҳиди бардурӯғ: Оқибатҳои паҳн кардани овозаҳо

1. Масалҳо 11:13 - Гайбат ба эътимод хиёнат мекунад, аммо шахси боэътимод сирро нигоҳ медорад.

2. Масалҳо 16:28 - Шахси бадкор муноқишаро бармеангезад ва ғайбат дӯстони наздикро ҷудо мекунад.

Ибодат 19:17 Дар дили худ аз бародари худ нафрат накун; ба ҳар ҳол ёри худро мазаммат намо, ва бар вай гуноҳ накун.

Мо набояд дар қалби худ нисбат ба ҳамсоя нафрат дошта бошем, балки бояд ба ҷои он ки онҳоро сарзаниш кунем ва онҳоро аз корҳои ношоиста боздорем.

1. Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр ҳамсояҳои худро сарфи назар аз тафовутҳоямон дӯст дорем

2. Масъулияти муҳаббат: Чӣ гуна бояд дигаронро дар адолат дастгирӣ кунем

1. Румиён 12:17-18 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки дар назари ҳама коре кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед".

2. Масалҳо 27:5-6 - "Танбеҳи ошкоро беҳтар аз муҳаббати ниҳон аст. Заҳми дӯст вафодор аст, бӯсаҳои душман пур аст."

Ибодат 19:18 Аз фарзандони қавми худ қасос нагир ва кина накун, балки ёри худро мисли худ дӯст бидор: Ман Худованд ҳастам.

Мо бояд ёри худро мисли худ дӯст дорем ва аз онҳо қасос нагирем ва кина накунем.

1. Қувваи Муҳаббат - Чӣ тавр ба ҳамсоягон муҳаббат зоҳир кардан мумкин аст

2. Қувваи бахшидан - омӯхтани бахшидан ва пеш рафтан

1. Матто 5:43-44 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат намо". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

2. Румиён 12:17-21 Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

Ибодат 19:19 Шариатҳои Маро риоя кунед. Чорвои худро бо навъҳои гуногун нагузор; киштзори худро бо тухми омехта накор; ва ҷомаи аз катон ва пашмин омехташуда бар ту наояд.

Худованд фармудааст, ки ҳайвонот, наботот ва либос омехта нашавад.

1. Фармонҳои Худоро ҳама вақт бояд иҷро кард.

2. Қонунҳои Худо ҳикмати комили Ӯро нишон медиҳанд.

1. Такрори Шариат 22:9-11 - Токзори худро бо тухмҳои гуногун накор, то ки меваи тухми коштай ва меваи токзори ту палид нашавад.

2. Яъқуб 3:17 - Аммо ҳикмате, ки аз боло аст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим ва ба осонӣ даъватшаванда, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, бе рӯйбинӣ ва риёкорӣ.

Ибодат 19:20 Ва ҳар кӣ бо зане зино бихобад, каниз аст, ки бо шавҳар издивоҷ кардааст, ва ҳеҷ гоҳ фидия дода нашудааст ва ба вай озодӣ дода нашудааст; вай қамчинкорӣ хоҳад шуд; онҳо набояд кушта шаванд, зеро ки вай озод набуд.

Шахсе, ки бо канизе, ки ба соҳибаш арӯс шудааст, алоқаи ҷинсӣ мекунад, вале фидия ё озод карда нашудааст, бояд қамчинкорӣ карда шавад, аммо кушта намешавад.

1. "Арзиши озодӣ: Омӯзиши Ибодат 19:20"

2. "Зарурати кафорат: Назар ба Ибодат 19:20"

1. Ғалотиён 5:1-14 - Озодӣ дар Масеҳ

2. Эфсӯсиён 1:7 - Наҷот тавассути Хуни Исо

Ибодат 19:21 Ва ӯ қурбонии гуноҳи худро барои Худованд ба дари хаймаи ҷомеъ биёрад, яъне як қӯчқор барои қурбонии гуноҳ.

Дар Ибодат 19:21 ба одамон дастур медиҳад, ки қӯчқорро ҳамчун қурбонии гуноҳ ба Худованд дар хаймаи ҷамъомад биёранд.

1. Муҳимияти каффорат: аҳамияти қурбонии гуноҳ

2. Ҳазрати Худо: Зарурати қурбонии қӯчқор

1. Ибриён 10: 4-10 - Зеро мумкин нест, ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кунад.

5. Ишаъё 53:11 - Вай азоби ҷони худро дида, сер хоҳад шуд: ба воситаи дониши худ бандаи одили Ман бисьёр касонро сафед хоҳад кард; зеро ки Ӯ гуноҳҳои онҳоро хоҳад бардошт.

Ибодат 19:22 Ва коҳин ӯро бо қӯчқори қурбонии гуноҳ ба ҳузури Худованд барои гуноҳаш, ки кардааст, кафорат хоҳад кард; ва гуноҳе ки кардааст, омурзида хоҳад шуд.

Коҳин гуноҳи касеро бо қӯчқори қурбонии гуноҳ кафорат хоҳад кард, ва гуноҳи он шахс бахшида мешавад.

1. Қувваи кафорат: Чаро мо ба омурзиш ниёз дорем

2. Мағфирати Худо: Чӣ тавр мо метавонем онро қабул кунем

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Румиён 3:23-24 - Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд ва ба воситаи файзи Ӯ ба воситаи кафорати ба воситаи Исои Масеҳ омада озодона сафед мешаванд.

Ибодат 19:23 Ва ҳангоме ки ба замин меоед ва ҳар гуна дарахтонро барои хӯрок шинондаед, меваи онро номахтун ҳисоб кунед; он барои шумо се сол мисли номахтун хоҳад буд; .

Вақте ки одамон ба Замини ваъдашуда дохил мешаванд, бояд меваҳои дарахтони онро дар давоми се сол номахтун ҳисоб кунанд. Дар ин муддат меваро хӯрдан мумкин нест.

1. Аҳамияти хатна: Чӣ тавр аҳди Худо бо Исроил барои тағир додани мост

2. Ваъдаи замин: Чӣ тавр баракати Худо моро барои иҷрои иродаи Ӯ муҷаҳҳаз мекунад

1. Ҳастӣ 17:9-14 - Аҳамияти хатна дар аҳд бо Худо

2. Такрори Шариат 8:7-9 - Ваъдаи замин ва баракати итоат ба Худо

Ибодат 19:24 Аммо дар соли чорум тамоми ҳосили он муқаддас хоҳад буд, то ки Худовандро бо тамоми ҳамду сано гӯянд.

Дар соли чоруми дафтсола бояд тамоми мевадо дамчун амали шукргузорӣ ба Худованд бахшида шаванд.

1. Ҳосили ҳамду сано: Фаҳмидани аҳамияти бахшидани тамоми меваҳо ба Худованд

2. Даравидани подоши тоъат: баракати бахшидани тамоми меваҳо ба Худованд

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ӯро шукр гӯед; номи Ӯро баракат диҳад.

2. Такрори Шариат 26:10 - Ва инак, ман аввалин меваҳои заминро овардаам, ки Ту, эй Худованд, ба ман додай. Он гоҳ онро ба ҳузури Худованд Худои худ гузошта, ба ҳузури Худованд Худои худ саҷда кун.

Ибодат 19:25 Ва дар соли панҷум аз меваи он бихӯред, то ки ҳосили онро ба шумо диҳад: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худованд ба қавми худ амр мекунад, ки то ҳосили меваи дарахти нав шинонда панҷ сол интизор шаванд, то ҳосили бештаре диҳад.

1. Аҳкоми Худо: Роҳе ба сӯи фаровонӣ

2. Тарбияи имон: мунтазири баракати Худованд

1. Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро мегирад, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Забур 33: 18-19 - Аммо чашмони Худованд ба онҳое аст, ки аз Ӯ метарсанд, ба онҳое, ки умедашон ба муҳаббати бепоёни Ӯст, то онҳоро аз марг раҳо кунад ва дар гуруснагӣ зинда нигоҳ дорад.

Ибодат 19:26 Бо хун ҳеҷ чиз нахӯред; ва ҷодугарӣ накунед, ва вақтро риоя накунед.

Ин порча аз хӯрдани чизе бо хун, истифода аз сеҳру ҷоду ва риояи вақт ҳушдор медиҳад.

1. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо

2. Ба ҷои ҷодугарӣ ба Каломи Худо такя кардан

1. Такрори Шариат 12:29-31 - Вақте ки Худованд Худои ту халқҳоро аз пеши ту маҳв хоҳад кард, ки ба он ҷое ки барои тасарруфи онҳо меравӣ, ва ту ҷонишини онҳо мешавӣ ва дар замини онҳо сокин мешавӣ; Худро эҳтиёт кун, ки ба доми онҳо пайравӣ накун, пас аз он ки онҳо аз пеши ту нобуд шаванд; ва ба худоёни онҳо напурсед ва нагӯед: "Ин халқҳо ба худоёни худ чӣ гуна ибодат мекарданд?" Ман низ ҳамин тавр хоҳам кард.

2. Ирмиё 10:2-3 - Худованд чунин мегӯяд: Роҳи халқҳоро наомӯзед ва аз нишонаҳои осмон ҳаросон нашавед; зеро ки халқҳо аз онҳо ба ҳарос афтодаанд. Зеро урфу одатҳои мардум беҳуда аст: касе дарахтро аз ҷангал мебурад, кори дасти коргар бо табар.

Ибодат 19:27 кунҷҳои сари худро давр назан, ва кунҷҳои риши худро вайрон накун.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки гӯшаҳои сар ва риши онҳоро набуранд.

1. Зебоии парҳезгорӣ: Чӣ гуна бояд Худоро бо эҳтиромона эҳтиром кунем

2. Бо парҳез кардан аз зиёдаравӣ ба худ ва дигарон баракат диҳем

1. 1 Петрус 3:3-4 - "Зебогии шумо набояд аз ороиши зоҳирӣ, ба монанди ороиши мӯй ва пӯшидани ҷавоҳироти тиллоӣ ё либоси зебо пайдо шавад. Баръакс, он бояд аз ботинии шумо, зебоии пажмурданашавандаи рӯҳи ҳалим ва ором, ки дар назди Худо арзиши бузург дорад."

2. Масалҳо 16:31 - "Мӯйи сафед тоҷи ҷалол аст, он дар ҳаёти одилона ба даст меояд".

Ибодат 19:28 Дар ҷисми худ барои мурдагон бурида нашавед, ва бар шумо аломате нагузоред: Ман Худованд ҳастам.

Дар мотами мурдагон ҷисми худро ифлос накунед.

1: Худо моро ба сурати Худ офарид ва мо набояд онро вайрон кунем.

2: Онҳоеро, ки аз даст додаед, эҳтиром кунед, бе номуси худ.

1: Ҳастӣ 1:27 - Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

2: Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Ибодат 19:29 Духтари худро фоҳиша накун, то ки вай фоҳиша шавад; мабодо замин ба зино афтад ва замин пур аз шарорат гардад.

Ин порча бар зидди амалҳои танфурӯшӣ ташвиқ мекунад ва онро кори зишт меномад, ки боиси бадиҳои минбаъда дар сарзамин мегардад.

1. "Пардор шудан аз корҳои зишт: Чаро танфурӯшӣ нодуруст аст"

2. «Таъсири бадӣ: хатари танфурӯшӣ дар ҷомеаи мо»

1. Такрори Шариат 22:21 - "Он гоҳ онҳо духтарро ба дари хонаи падари вай берун хоҳанд овард, ва мардуми шаҳри вай ӯро сангсор хоҳанд кард, то ки вай бимирад".

2. Масалҳо 5: 3-7 - "Зеро ки лабони зани бегона мисли асал меафтад, ва даҳонаш аз равған нармтар аст: Аммо нуги вай мисли явшон талх аст, мисли шамшери дудама тез аст. Пойҳояш ба марг меафтанд. ; қадамҳои вай дар ҷаҳаннам нигоҳ дошта мешаванд ».

Ибодат 19:30: Шанбеҳои Маро риоя кунед, ва қудсҳои Маро эҳтиром кунед: Ман Худованд ҳастам.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки рӯзҳои шанбеи Ӯро риоя кунанд ва муқаддасоти Ӯро эҳтиром кунанд, зеро Ӯ Худованд аст.

1. Қудси шанбе: Чаро мо бояд рӯзи истироҳати Худоро эҳтиром кунем

2. Эҳтиром ба маъбади Худо: қувват пайдо кардан дар робита бо Худованд

1. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред ва онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Забур 150:1-2 - Худовандро дар қудсаш ҳамду сано хонед; Ӯро дар осмони бузурги Ӯ ҳамду сано гӯед. Ӯро барои аъмоли қудрataш ҳамду сано гӯед; Ӯро барои бузургии бартараш ситоиш кунед.

Ибодат 19:31 Ба онҳое ки рӯҳҳои ошноӣ доранд, нигоҳ накунед ва ҷодугаронро наҷӯед, то ки онҳоро палид кунанд: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Ба ҳидояти рӯҳонии касоне, ки бо мурдагон машварат мекунанд ё фолбинӣ мекунанд, наҷуст; Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

1. Роҳнамоии Худо басанда аст: таваккал ба иродаи Худованд

2. Аз сеҳру ҷоду дурӣ ҷӯед: Аз васвасаи ҳидоятҳои дурӯғ дурӣ ҷӯед

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Ибодат 19:32 Ту пеши сари баланд бархоста, чеҳраи пирамардро эҳтиром намо, ва аз Худои худ битарс: Ман Худованд ҳастам.

Пирони худро ҳамчун нишонаи эҳтиром ба Худо эҳтиром кунед.

1. "Эҳтироми бузургон: Нишонаи эҳтиром ба Худо"

2. «Эҳтиром ва тарс аз Худо: пояи иззат барои пирони мо»

1. Масалҳо 16:31 «Мӯйи сафед тоҷи ҷалол аст, ба он ҳаёти одилона мерасад».

2. Румиён 13:7 "Ба ҳар кас он чиро, ки аз онҳо қарздоред, бидиҳед: Агар андоз дорӣ, андоз бидеҳ; агар даромад - пас даромад; агар эҳтиром - эҳтиром - эҳтиром; агар иззат - эҳтиром намо."

Ибодат 19:33 Ва агар бегонае дар замини ту бо ту иқомат кунад, ӯро ба хашм наовар.

Худованд ба халқи Исроил дастур медиҳад, ки ба бегонагоне, ки дар миёни онҳо зиндагӣ мекунанд, бадрафторӣ накунанд.

1. "Бегонаро дар миёни худ дӯст доред"

2. «Бо эҳтиром ба бегонагон»

1. Матто 25:35-40 - "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро пазирофӣ кардед"

2. Яъқуб 1:27 - «Дине, ки дар назди Худои Падар, пок ва беайб аст, ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар андӯҳашон биравад ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ дорад.

Ибодат 19:34 Аммо ғарибе ки бо ту сокин аст, барои ту мисли зодаи дар миёни шумо хоҳад буд, ва ӯро мисли худ дӯст хоҳӣ дошт; зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худо ба мо амр мекунад, ки бегонагонро мисли худ дӯст дорем ва ба мо хотиррасон мекунад, ки мо як вақтҳо дар Миср бегона будем.

1. Муҳимияти дӯст доштани бегонагон: А дар Ибодат 19:34

2. Муҳаббати Худо ба бегонагон: Фармони Китоби Муқаддас аз Ибодат 19:34

1. Такрори Шариат 10:19 - Пас, шумо бегонаро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

2. Ибриён 13:2 - Дар меҳмонии бегонагон фаромӯш накунед, зеро ки ба василаи ин баъзе касон фариштаҳоро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

Ибодат 19:35: Дар доварӣ, дар ҳавлӣ, дар вазн ё дар андоза ноинсофӣ накунед.

Худо моро даъват мекунад, ки дар муомила бо дигарон боинсоф ва одил бошем.

1. "Адолат чист ва мо ба он чӣ гуна ноил мешавем?"

2. «Ба даст овардани адолат ва баробарӣ дар ҷаҳони гирду атрофи мо»

1. Ишаъё 1:17 - "Ҳақиқатро омӯзед; адолатро ҷӯед. мазлумонро дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бигиред; парвандаи бевазанро даъво кунед".

2. Яъқуб 2:8-9 - "Агар шумо дар ҳақиқат қонуни подшоҳиро риоя кунед, ки дар Навиштаҳо оварда шудааст, ёри худро мисли худ дӯст доред, кори дуруст мекунед. Аммо агар шумо дӯстӣ кунед, гуноҳ мекунед ва аз ҷониби шариат ҳамчун вайронкунандагони қонун маҳкум мешавед."

Ибодат 19:36 Тарозуҳои одил, тарозуҳои одил, як эфа ва як хини одил дошта бошед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам, ки шуморо аз замини Миср берун овардааст.

Ин порча аҳамияти адолат, инсоф ва баробарӣ дар назари Худоро таъкид мекунад.

1. "Тадбири адолат: А дар Ибодат 19:36"

2. "Қалби адолат: баробари вазн дар назари Худо"

1. Ишаъё 40: 15-17 - "Инак, халқҳо мисли қатраи сатил ҳастанд, ва ҳамчун ғубори хурди тарозуҳо шуморида мешаванд: инак, Ӯ ҷазираҳоро ҳамчун чизи

хеле хурд мегирад. Ва Лубнон нест. ки барои сӯхтан басанда аст, на ҳайвони ваҳшӣ барои қурбонии сӯхтанӣ; Ҳама халқҳое, ки пеш аз Ӯ ҳастанд, ҳеҷ ҳастанд, ва онҳо барои Ӯ аз ҳеҷ чиз камтар ва ботил ҳисобида мешаванд; Пас Худоро ба кӣ монанд мекунед? ӯ?»

2. Закариё 7: 9-10 - "Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: "Дукварии ҳақиқиро ба амал оваред, ва ҳар кас ба бародари худ марҳамат ва раҳмдилӣ кунед: Ва бевазан, ятим, ғариб ва мискинро ситам накунед. ; ва ҳеҷ яке аз шумо дар дили худ ба бародари худ бадбинӣ накунад».

Ибодат 19:37 Бинобар ин шумо тамоми фароизи Маро ва тамоми ҳукмҳои Маро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оваред: Ман Худованд ҳастам.

Худованд амр мекунад, ки ба тамоми аҳком ва ҳукмҳои Ӯ итоат кунанд.

1. Қудрати тоъат - Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Каломи Худо - Омӯзиши эътимод кардан ва итоат кардан ба қонунҳо ва ҳукмҳои Худованд.

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Ибодати 20-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ибодат 20:1-9 бо сухан дар бораи ҷазо барои онҳое оғоз мешавад, ки ба корҳои бутпарастӣ машғуланд, махсусан фарзандони худро ба худои козиб Молик қурбонӣ мекунанд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки ҳар касе, ки дар чунин амалҳо ширкат мекунад, аз ҷомеа дур мешавад ва ба оқибатҳои вазнин дучор хоҳад шуд. Он инчунин аз машваратчиён ё арвоҳҳо ҳушдор медиҳад ва таъкид мекунад, ки ҳар касе, ки ин корро мекунад, ба ҷавобгарӣ кашида мешавад.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 20:10-16, қоидаҳои мушаххас оид ба ахлоқи ҷинсӣ оварда шудаанд. Дар ин боб муносибатҳои гуногуни ҷинсии мамнӯъ, аз ҷумла зино, робитаҳои хешутаборӣ ва амалҳои ҳамҷинсгароӣ маҳкум карда мешаванд. Он таъкид мекунад, ки машғул шудан ба ин рафторҳои мамнӯъ ҳам шахсият ва ҳам заминро палид мекунад. Ҷазо барои вайрон кардани ин қонунҳо барои ҳарду ҷониб марг аст.

Параграфи 3: Ибодатҳои 20 бо нишон додани қоидаҳои иловагии марбут ба рафтори шахсӣ ва муқаддасот ба охир мерасад. Он машғул шудан ба зӯроварии ҳайвонотро манъ мекунад ва таъкид мекунад, ки ин гуна амалҳо ашхоси марбутро палид мекунанд. Дар ин боб ҳамчунин масъалаҳои покӣ дар равобити хонаводагӣ, манъ кардани мард аз издивоҷи ҳам бо зан ва ҳам бо модари ӯ ва ё алоқаи ҷинсӣ бо хоҳарарӯс дар замони зинда будани бародараш баррасӣ шудааст.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 20 пешниҳод мекунад:
Ҷазо барои амалҳои бутпарастӣ, ки кӯдаконро ҳамчун қурбонӣ пешкаш мекунанд;
Огоҳӣ оид ба машваратчиён, арвоҳҳо; масъулият барои чунин амалҳо;
Оқибатҳои вазнин аз ҷомеа дур мешаванд.

Муқаррарот оид ба ахлоқи ҷинсӣ маҳкум кардани зино, иттиҳоди хешутаборӣ;
Манъи амалҳои ҳамҷинсгароӣ; харом кардани шахсони алохида, замин;
Барои вайронкунандагони ин қонунҳо ҷазои қатл.

Манъи зидди зӯроварии ҳайвонот; таъкид ба ифлосшавӣ, ки дар натиҷаи чунин амалҳо ба вуҷуд омадааст;
Танзими муносибатҳои оилавӣ манъ кардани издивоҷ бо зан, модар ё хоҳарарӯс ҳангоми зинда будани бародар;
Диққат ба рафтори шахсӣ ва муқаддасот.

Ин боб ба қоидаҳо ва оқибатҳое, ки дар китоби Ибодат 20 оварда шудаанд, тамаркуз мекунад. Он аз муҳокимаи ҷазо барои онҳое, ки ба амалҳои бутпарастӣ машғуланд, махсусан фарзандони худро ҳамчун қурбонӣ ба худои козиб Молек пешниҳод мекунанд, оғоз меёбад. Ин боб аз машваратчиён ё арвоҳҳо ҳушдор дода, масъулиятро барои чунин амалҳо ва оқибатҳои вазнини аз ҷомеа дур шуданро таъкид мекунад.

Дар Ибодат 20 инчунин қоидаҳои мушаххас оид ба ахлоқи ҷинсӣ оварда шудаанд. Он муносибатҳои гуногуни ҷинсии мамнӯъ, аз ҷумла зино, пайвандҳои хешутаборӣ ва амалҳои ҳамҷинсгароиро маҳкум мекунад. Дар ин боб таъкид шудааст, ки даст задан ба ин рафторҳои мамнӯъ на танҳо афродро палид мекунад, балки худи заминро низ палид мекунад. Ҷазо барои вайрон кардани ин қонунҳо барои ҳарду ҷониб марг аст.

Боб бо нишон додани муқаррароти иловагии марбут ба рафтори шахсӣ ва муқаддасот анҷом меёбад. Ба сабаби табиати нопоккунандааш ба зинокории ҳайвонӣ манъ аст. Дар Ибодат 20 инчунин масъалаҳои покӣ дар муносибатҳои оилавӣ баррасӣ шуда, ба мард аз издивоҷи ҳам бо зан ва ҳам модари ӯ ё алоқаи ҷинсӣ бо хоҳарарӯс ҳангоми зинда будани бародараш манъ карда шудааст. Ин қоидаҳо аҳамияти рафтори шахсӣ ва нигоҳ доштани муқаддасотро дар ҷомеаи Исроил таъкид мекунанд.

Ибодат 20:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд бо Мусо сухан меронад, то ба халқи Исроил паёме расонад.

1. Итоат ба Каломи Худо: Муҳимияти риояи дастуроти Ӯ

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз хатогиҳои исроилиён

1. Такрори Шариат 30:16 - "Зеро ман имрӯз ба шумо амр медиҳам, ки Худованд Худои худро дӯст доред, ба Ӯ итоат кунед ва аҳкомҳо, фармонҳо ва қонунҳои Ӯро риоя кунед; он гоҳ шумо зинда ва афзун хоҳед шуд, ва Худованд Худои шумо дар замине, ки барои тасарруф кардан медарояд, ту баракат диҳад».

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар ибодати Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё худоёни

амӯриёнро, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. зиндагӣ. Аммо ман ва хонадони ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Ибодат 20:2 Боз ба банӣ-Исроил бигӯ: «Ҳар кӣ аз банӣ-Исроил бошад, ё аз ғарибе ки дар Исроил муқим бошад, ва касе ки аз насли худро ба Молик диҳад; вай ҳатман кушта хоҳад шуд: мардуми ин замин ӯро сангсор хоҳанд кард.

Худо амр медиҳад, ки ҳар як исроилӣ ё ғарибе, ки дар Исроил зиндагӣ мекунад, касе аз насли худро ба Молик қурбонӣ кунад, бояд сангсор карда шавад.

1. Оқибатҳои номатлуби итоаткорӣ

2. Зарурати риоя кардани дастуроти Худо, на хоҳишҳои инсон

1. Такрори Шариат 17: 2-5 - Агар дар байни шумо пайдо шавад, ки дар яке аз дарвозаҳоят, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, хоҳ мард ва хоҳ зане, ки дар пеши Худованд Худои ту бадкорӣ карда, аҳди Ӯро вайрон карда бошад. ,

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ибодат 20:3 Ва ман рӯи худ ба он одам хоҳам гузошт, ва ӯро аз миёни қавмаш маҳв хоҳам кард; зеро ки вай аз насли худ ба Молик дод, то ки маъбади Маро палид кунад ва исми муқаддаси Маро палид кунад.

Худо онҳоеро, ки фарзандони худро ба Молик қурбонӣ мекунанд, ҷазо дода, онҳоро аз байни халқи Исроил ҷудо мекунад.

1. Мавқеи оштинопазири Худованд дар бораи бутпарастӣ

2. Оқибатҳои палид кардани номи Худо

1. Хуруҷ 20:3-5 - "Пеш аз ман шумо худоёни дигар нахоҳед дошт".

2. Такрори Шариат 12:31 - "Ба Худованд Худои худ ин тавр саҷда накун, зеро ҳар кори зиштеро, ки барои Худованд нафрат дорад, ба худоёни худ кардаанд".

Ибодат 20:4 Ва агар мардуми ин замин коре кунанд, чашмони худро аз он одам пинҳон кунанд, вақте ки ӯ аз насли худ ба Молик медиҳад, ва ӯро накушанд;

Худо қурбонии кӯдаконро ба Молик манъ мекунад ва амр мекунад, ки онҳоеро, ки чунин мекунанд, кушта шаванд.

1. Гуноҳи қурбонии кӯдакон ба Молик: Огоҳӣ аз Левит

2. Ғазаби Худо барои итоат накардан ба аҳкоми Ӯ: Таҳлили Ибодат 20:4

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Такрори Шариат 18:10 - Дар миёни шумо касе ёфт намешавад, ки писар ё духтари худро ҳамчун қурбонӣ сӯзонад, ҳар кӣ фолбинӣ кунад, ё фолбинӣ кунад, ё фолбинӣ кунад, ё ҷодугаре.

Ибодат 20:5 Он гоҳ ман ба муқобили он шахс ва бар зидди хонадони ӯ рӯ ба рӯ хоҳам оварда, ва ӯро ва ҳамаи онҳоеро, ки аз ақиби ӯ зино мекунанд, маҳв хоҳам кард, то ки аз миёни қавми онҳо бо Молик зино кунанд.

Худо бар зидди касонест, ки Моликро мепарастанд ва ҳар касеро, ки аз паси онҳо пайравӣ мекунанд, нобуд хоҳад кард.

1. Муҳим будани содиқ мондан ба Худои якто.

2. Оқибатҳои бутпарастӣ.

1. Такрори Шариат 13:6–11

2. Румиён 12:1-2

Ибодат 20:6 Ва ҷоне ки аз ақиби рӯҳҳои ошно ва ҷодугарон рӯй мегардонад, то ки аз ақиби онҳо зино кунад, ман ҳатто рӯи худ ба он ҷон хоҳам гузошт ва ӯро аз миёни қавмаш маҳв хоҳам кард.

Худо онҳоеро, ки ба рӯҳҳо ва ҷодугарони ошно муроҷиат мекунанд, маҳкум мекунад ва онҳоро аз ҷомеа дур мекунад.

1. Оқибатҳои вазнини бутпарастӣ

2. Хатари рӯйгардонӣ аз Худо

1. Такрори Шариат 18: 10-12 - "Дар байни шумо касе ёфт намешавад, ки ... фолбинӣ кунад ё фолбинӣ кунад ё фолҳоро таъбир кунад, ё ҷодугар ё ҷодугар ё миёнарав ё неромонсер ё касе, ки мурдагонро пурсад. , зеро ҳар кӣ ин корҳоро мекунад, назди Худованд зишт аст».

2. Ирмиё 10:2-3 - «Худованд чунин мегӯяд: роҳи халқҳоро наомӯзед, ва аз аломатҳои осмон ҳаросон нашавед, зеро халқҳо аз онҳо ба ҳарос афтодаанд, зеро ки урфу одатҳои қавмҳо ботил аст.

Ибодат 20:7 Пас, худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Ин оят исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки худро барои Худованд тайёр кунанд ва муқаддас гарданд, зеро Ӯ Худои онҳост.

1. Даъват ба қудсият: Худро барои Худованд омода кунед

2. Зиндагии муқаддас: Итоати фармони Худо

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Матто 5:48 - «Пас, комил бошед, чунон ки Падари шумо, ки дар осмон аст, комил аст».

Ибодат 20:8 Ва фароизи Маро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оваред: Ман Худованд ҳастам, ки шуморо тақдис мекунад.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки шариатҳои Ӯро риоя кунанд ва онҳоро ба ҷо оваранд, ва Ӯст, ки онҳоро муқаддас гардонад.

1. Худованд муқаддаскунандаи мост: Фаҳмидани қудсияти Худо

2. Риояи аҳкоми Худо: Итоат ва роҳи муқаддасот

1. Филиппиён 2:12-13 - "Бинобар ин, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, акнун, на танҳо, чунон ки дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед, зеро Худое, ки дар шумо амал мекунад, ҳам барои ирода ва ҳам барои ризогии Ӯ кор кардан».

2. Такрори Шариат 6:17 - "Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун".

Ибодат 20:9 Зеро ҳар кӣ падар ё модари худро дашном диҳад, ҳатман кушта хоҳад шуд: вай падар ё модари худро дашном додааст; хуни ӯ бар ӯ хоҳад буд.

Ин порча дар Ибодат 20:9 гуфта мешавад, ки ҳар касе, ки падару модари худро лаънат мекунад, дар натиҷаи ҷинояти онҳо кушта мешавад.

1. «Қувваи сухан: эҳтиром ба падару модар».

2. "Падару Модари худро эҳтиром кунед: Фармони Худо"

1. Хуруҷ 20:12 Падару модари худро иззат намо, то ки дар замине ки Худованд Худои ту ба ту медиҳад, умри дароз бинӣ.

2. Масалҳо 15:20 Писари оқил падари худро шод мекунад, аммо марди нодон модарашро хор мекунад.

Ибодат 20:10 Ва ҳар кӣ бо зани марди дигар зино кунад, ҳатто ҳар кӣ бо зани ҳамсояи худ зино карда бошад, зинокор ва зани зинокор ҳатман кушта хоҳанд шуд.

Мувофиқи Ибодат 20:10 зино бо марг ҷазо дода мешавад.

1. Оқибатҳои зино: Омӯзиш аз китоби Ибодат

2. Дилҳои худро пок нигоҳ дорем: Огоҳӣ аз Ибодат 20:10

1. Масалҳо 6:32 - "Аммо ҳар кӣ бо зан зино кунад, ақл надорад: ҳар кӣ ин корро кунад, ҷони худро нобуд мекунад".

2. Матто 5:27-28 - «Шунидаед, ки аз қадимиён гуфта шудааст: «Зино накун; лекин Ман ба шумо мегӯям: ҳар кӣ ба зане ба ҳаваси ҳаваси вай нигоҳ кунад, бо вай зино карда бошад. аллакай дар дилаш."

Ибодат 20:11 Ва марде ки бо зани падараш хобидааст, аврати падари худро фош кардааст; ҳар дуи онҳо ҳатман кушта хоҳанд шуд; хуни онҳо бар онҳост.

Ин порча аз Ибодат таълим медиҳад, ки ҳар касе, ки бо зани падараш хобидааст, бояд кушта шавад.

1: Қудсияти Худо меъёри олии мост

2: Эҳтиром ба ҳокимият ва оила

1: Румиён 13: 1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2: Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

Ибодат 20:12 Ва агар марде бо келини худ бихобад, ҳардуи онҳо ҳатман кушта хоҳанд шуд: онҳо ошуфтагӣ кардаанд; хуни онҳо бар онҳост.

Дар ин порча аз Ибодат гуфта мешавад, ки агар марде бо келини худ бихобад, ҳардуи онҳо бояд барои ошуфтагӣ ба қатл расонида шаванд.

1. «Муҳаббат ва эҳтиром: Асоси муносибатҳои оилавӣ»

2. «Оқибатҳои рафтори бадахлоқона».

1. Эфсӯсиён 5:22–33

2. Такрори Шариат 22:22-27

Ибодат 20:13 Агар марде бо одамон бихобад, мисли он ки бо зан хобидааст, ҳардуи онҳо кори зишт кардаанд; онҳо бояд кушта шаванд; хуни онҳо бар онҳост.

Ин порча аз Ибодат 20:13 гуфта мешавад, ки ҳар касе, ки амалҳои ҳамҷинсгароӣ мекунад, бояд ба қатл расонида шавад.

1. Мо бояд дар имони худ устувор истода, қонуни Худоро риоя кунем, ҳатто агар он нописанд бошад.

2. Мо набояд иҷоза диҳем, ки фарҳанги гирду атрофамонро ба худ бигирем, балки дар имон ва таваккал ба Худо устувор бошем.

1. Такрори Шариат 17:12 - Шахсе, ки такаббур карда, ба коҳине, ки дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ ё Довар хизмат мекунад, итоат намекунад, вай хоҳад мурд. Пас шумо шароратро аз Исроил дур кунед.

2. Румиён 1:18-32 - Зеро ки ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноинсофии одамон, ки ҳақиқатро бо ноинсофӣ пахш мекунанд, зоҳир мешавад.

Ибодат 20:14 Ва агар марде зан ва модари вай бигирад, ин кори бад аст: онҳо ҳам худаш ва ҳам онҳо дар оташ сӯхта хоҳанд шуд; ки дар байни шумо бадӣ набошад.

Дар ин оят аз Ибодат омадааст, ки шавҳар кардани мард ҳам бо зан ва ҳам бо модари вай бадӣ аст ва ҳамаи онҳо бояд барои ин гуноҳ сӯзонда шаванд, то адолатро дар байни мардум нигоҳ доранд.

1. "Бад будани гуноҳ" - Омӯзиши вазнинии гуноҳҳои муайян бо истифода аз Ибодат 20:14 ҳамчун намуна.

2. "Муҳаббат аз ҳама болотар" - Аҳамияти дӯст доштани якдигарро аз ҳама болотар таъкид мекунад ва Ибодат 20:14-ро ҳамчун намунаи он чизе ки набояд кард, истифода мебарад.

1. Матто 22:36-40 - Исо таълим медиҳад, ки аҳкоми бузургтарин ва дӯст доштани Худо ва дигарон.

2. Румиён 12:9-21 - Таълимоти Павлус дар бораи зиндагӣ бо муҳаббат ва дар ҷои аввал гузоштани дигарон.

Ибодат 20:15 Ва агар касе бо ҳайвони ваҳшӣ бихобад, вай ҳатман кушта хоҳад шуд;

Худованд аз алоқаи ҷинсӣ бо ҳайвонҳо манъ мекунад ва ҳукм мекунад, ки ҳарду ҷонибро ба қатл расонанд.

1. Меъёрҳои Худо: Оқибатҳои риоя накардани онҳо

2. Характери номақбули муомила бо ҳайвонҳо

1. Румиён 1: 26-27, "Аз ин сабаб Худо онҳоро ба ҳавасҳои таҳқиромез дод, зеро занони онҳо вазифаи табииро ба чизи ғайритабиӣ иваз карданд ва ба ҳамин тариқ мардон низ вазифаи табиии занро тарк карданд ва дар ҳаваси худ нисбат ба якдигар сӯхта, мардон бо мардон корҳои зишт мекунанд ва дар шахсияти худ ҷазои хатои худро мегиранд».

2. 1 Қӯринтиён 6:18-20, "Аз бадахлоқии худ гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки одам мекунад, берун аз бадан аст, аммо одами бадахлоқӣ бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад. Ё шумо намедонед, ки ҷисми шумо маъбади муқаддас аст. Рӯҳе ки дар ту аст, ки аз Худост, ва аз они худ нестӣ?

Ибодат 20:16 Ва агар зане назди ягон ҳайвони ваҳшӣ наздик шуда, назди он бихобад, он зан ва ҳайвони ваҳширо бикуш; онҳо ҳатман кушта хоҳанд шуд; хуни онҳо бар онҳост.

Ин оят аз Ибодат ба марги ҳар зане, ки бо ҳайвон хобида бошад, амр мекунад.

1. Огоҳии Худо: Аз фармонҳои Ӯ сарпечӣ накунед

2. Хавфи беитоатӣ: Дарси Ибодат

1. Такрори Шариат 5:32-33 - Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бинӣ.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

Ибодат 20:17 Ва агар касе хоҳари худ, духтари падар ё духтари модари худро бигирад, ва аврати вайро бубинад, ва вай аврати ӯро бубинад; ин кори бад аст; ва дар пеши назари қавми худ маҳв хоҳанд шуд: аврати хоҳари худро ошкор кардааст; гуноҳи худро ба дӯш хоҳад гирифт.

Марде, ки аврати хоҳарашро бубинад ва ӯ аврати ӯро бубинад, чизи бад ҳисоб мешавад ва аз миёни мардумашон бурида мешавад.

1. Оқибатҳои кирдорҳои бадахлоқона - Ибодат 20:17

2. Марҳамат ва адолати Худо - Ибодат 20:17

1. 1 Қӯринтиён 6:18 - Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз ҷисм аст, аммо шахси зино бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад.

2. Ғалотиён 5:19-21 - Акнун аъмоли ҷисм равшан аст: бадахлоқии ҷинсӣ, нопокӣ, нафсонӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, адоват, ҷанҷол, ҳасад, ғазаб, рақобат, ихтилофот, ҷудоӣ, ҳасад, мастӣ, org , ва чизҳои ба ин монанд. Ман шуморо огоҳ мекунам, чунон ки аз ин пеш огоҳ карда будам, ки онҳое ки чунин мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд.

Ибодат 20:18 Ва агар марде бо зани гирифтори бемориаш хобида, аврати вайро пӯшонад; вай чашмаи вайро кашф кард, ва вай чашмаи хуни вайро кушод; ва ҳар ду аз миёни қавми худ маҳв хоҳанд шуд.

Марду зане, ки дар ҳоле, ки зан дар ҳоли ҳайз ба ҳамбистарӣ машғул шаванд, ҳарду кушта мешаванд.

1. Пок ва адолати Худо дар шариати Мусо

2. Қувваи гуноҳ ва ногузирии ҳукм

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ибриён 13:4 - Бигзор ақди никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад, ва бистари издивоҷ беайб бошад, зеро Худо бадахлоқии ҷинсӣ ва зинокоронро доварӣ хоҳад кард.

Ибодат 20:19 Ва аврати хоҳари модарат ва хоҳари падаратро ошкор накун, зеро ки ӯ хешовандони наздики худро фош мекунад: гуноҳи онҳоро хоҳанд бардошт.

Фош кардани аврати хоҳари модар ё падар манъ аст, зеро ин ошкор кардани аъзои наздики хонавода маҳсуб мешавад ва онҳо барои кирдорашон ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд.

1. Каломи Худо возеҳ аст: урён будани аъзоёни наздики оиларо фош накунед

2. Оқибатҳои ошкор кардани аврати аъзои оилаи наздик

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. 1 Тимотиюс 5:8 - Аммо агар касе барои худ ва махсусан аҳли хонаи худ ғамхорӣ накунад, вай имонро инкор кардааст ва аз кофир бадтар аст.

Ибодат 20:20 Ва агар марде бо зани амакаш бихобад, аврати амакамашро кушодааст; онҳо гуноҳи худро хоҳанд бардошт; бефарзанд мурданд.

Дар ин порча дар бораи марде, ки ба гуноҳи дурӯғгӯӣ бо зани амакаш даст мезанад ва паёмадҳои ин амал сухан меравад. Мард ва зан гуноҳи худро бардошта, бефарзанд хоҳанд монд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Омӯзиши Ибодат 20:20

2. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр аз гуноҳ гузаштан мумкин аст

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Юҳанно 8:10-11 - "Исо бархоста, ба вай гуфт: "Зан, онҳо куҷоянд? Оё касе туро маҳкум накардааст? Вай гуфт: "Ҳеҷ кас, эй Худованд". Ва Исо гуфт: "Ман ҳам туро маҳкум намекунам; бирав, ва аз ин пас дигар гуноҳ накунед.

Ибодат 20:21 Ва агар касе зани бародари худро бигирад, ин кори наҷис аст: аврати бародари худро кушодааст; онҳо бефарзанд хоҳанд буд.

Дар порча дар бораи муҷозоти марде, ки зани бародарашро мегирад, сухан меравад: онҳо фарзанд нахоҳанд дошт.

1: Худованд моро ба меъёрҳои баланд нигоҳ медорад ва аз мо интизор аст, ки ӯҳдадориҳо ва муносибатҳои худро эҳтиром кунем.

2: Мо бояд ба Худо ва Каломи Ӯ дар ҳама масъалаҳо роҳнамоӣ кунем, аз ҷумла дар масъалаҳои душвор ва душвор.

1: Матто 19: 4-6 Оё шумо нахондаед, ӯ ҷавоб дод, ки дар ибтидо Офаридгор онҳоро мард ва зан офарид ва гуфт: "Аз ин сабаб мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва ҳарду як тан мешаванд? Пас, онҳо дигар ду тан не, балки як тананд. Пас он чиро, ки Худо ба ҳам пайвастааст, ҳеҷ кас набояд ҷудо кунад.

2: Ибриён 13:4 Бигзор никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад, ва бистари никоҳ наҷис бошад, зеро Худо ба зинокорон ва зинокорон доварӣ хоҳад кард.

Ибодат 20:22 Пас, шумо тамоми фароизи Маро ва тамоми ҳукмҳои Маро риоя кунед, ва онҳоро ба ҷо оваред, то замине ки ман барои сокин кардани шумо дар он меоварам, шуморо берун набарад.

Худо ба банӣ-Исроил дастур дод, ки ба тамоми фароиз ва ҳукмҳои Ӯ итоат кунанд, то ки онҳоро аз замине, ки барои сокин кардани онҳо оварда буд, бадар накунад.

1. Файз ва раҳмати Худо: Муҳимияти риояи қонунҳои Ӯ

2. Муҳимияти итоаткорӣ: гӯш кардани дастуроти Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми

роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Ирмиё 7:22-23 - Зеро ки ман ба падарони шумо дар рӯзе ки онҳоро аз замини Миср берун овардам, дар бораи қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо сухан нагуфтаам ва ба онҳо амр накардаам. Аммо инро ба онҳо фармуда, гуфтам: "Ба овози Ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо ҳар роҳе ки ба шумо амр мефармоям, рафтор кунед, то ки бароятон нек бошад».

Ибодат 20:23 Ва аз рӯи одоби халқе ки Ман аз пеши шумо берун кардаам, рафтор накунед, зеро ки онҳо ҳамаи ин корҳоро карданд, ва аз ин рӯ ман аз онҳо нафрат доштам.

Худо исроилиёнро ҳушдор медиҳад, ки ба рафтори бадахлоқонаи одамоне, ки қаблан заминро ишғол карда буданд, пайравӣ накунанд, зеро Худо аз ин амалҳо нафрат дорад.

1. Огоҳӣ аз Худо: Итоати хости Худо ва парҳез аз васвасаҳо.

2. Подшоҳии ҳақиқӣ: Зиндаги бо имон ва пайравӣ накардан ба дунё.

1. Эфсӯсиён 5:1-11 - Ба Худо тақлид кардан ва ҳамчун фарзандони Нур зиндагӣ кардан.

2. Румиён 12:2 - Тағйир додани ақли мо ва таҷдиди тафаккури мо.

Ибодат 20:24 Аммо ман ба шумо гуфтам: замини онҳоро мерос хоҳед гирифт, ва онро ба шумо хоҳам дод, то онро тасарруф кунед, замине ки аз шир ва асал ҷорист: Ман Худованд Худои шумо ҳастам, ки шуморо аз дигарон ҷудо кардааст. одамон.

Худо ба исроилиён мегӯяд, ки ба онҳо замине медиҳад, ки аз шир ва асал равон аст ва онҳоро аз одамони дигар ҷудо кардааст.

1. Ваъдаи Худо дар бораи мерос - Чӣ гуна Худо ба ваъдаи худ дар бораи таъмини мардумаш вафо кард.

2. Қувваи Ҷудоӣ - Чӣ гуна Худо моро аз ҳам ҷудо кардааст ва ба мо ҳувият додааст.

1. Румиён 8:14-17 - Зеро ҳамаи онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо ҳастанд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

Ибодат 20:25 Пас, шумо дар байни ҳайвоноти пок ва нопок, ва байни мурғони нопок ва пок фарқ гузоред; ва ҷонҳои худро ба воситаи ҳайвони ваҳшӣ, ё паррандагон, ё аз ҳар гуна ҳайвоноте, ки дар замин мехазад, зишт нагардонед, ки ман аз шумо наҷис ҷудо кардаам.

Худованд ба мардумаш фармудааст, ки байни ҳайвоноти пок ва нопок фарқ кунанд ва бо ҳайвоноти нопок аз муошират парҳез кунанд.

1. Фарқи байни пок ва нопок: чӣ гуна мо бояд аҳкоми Худоро риоя кунем.

2. Қудсият: Ҷудо кардани худро аз ҳаром.

1. 1 Петрус 1:16 - "Зеро ки навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддасам"."

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Ибодат 20:26 Ва шумо барои ман муқаддас хоҳед буд, зеро ки Ман Худованд муқаддас ҳастам, ва шуморо аз дигарон ҷудо кардам, то ки аз они Ман бошед.

Худо халқи Худро ҷудо кард ва онҳоро муқаддас гардонид, то онҳо аз они Ӯ бошанд.

1. Подшоҳии Худо ва таъсири он ба ҳаёти мо

2. Ҳудуди муқаддасот - масъулияти мо барои риояи меъёрҳои Худо

1. Ишаъё 6:3 - Ва касе ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

Ибодат 20:27 Мард ё зане ки рӯҳи шинос ё ҷодугар аст, ҳатман кушта хоҳанд шуд: онҳоро сангсор хоҳанд кард; хуни онҳо бар онҳост.

Ин порча дар бораи муҷозоти касоне, ки ҷодугарӣ мекунанд, сухан меравад.

1. «Хатари сеҳру ҷоду: Оқибатҳои саркашӣ дар ғайриоддӣ».

2. "Огоҳии Худо: Хатарҳои рӯҳонии ҷодугарӣ ва фолбинӣ"

1. Такрори Шариат 18: 10-12 - "Дар байни шумо касе ёфт намешавад, ки писар ё духтари худро аз оташ гузаронад, ё фолбиниро истифода барад, ё нозири замонҳо, ё ҷодугар ё ҷодугаре. , Ё афсунгар, ё машваратчӣ бо арвоҳи шинос, ё ҷодугар, ё некром; зеро ҳар кӣ ин корҳоро мекунад, назди Худованд зишт аст».

2. Ишаъё 8:19 - "Ва ҳангоме ки онҳо ба шумо хоҳанд гуфт: "Ба онҳое ки рӯҳҳои ошно доранд, ва ҷодугароне, ки бо чашмонашон нигоҳ мекунанд ва ғур-ғур мекунанд, биҷӯед: магар қавме Худои худро биҷӯяд: зиндаро то мурдагон? "

Ибодат 21-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 21:1-9 қоидаҳоро дар бораи муқаддасии коҳинон шарҳ медиҳад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки коҳинон бояд сатҳи баланди покӣ ва муқаддасиро аз сабаби нақши худ ҳамчун миёнарав байни Худо ва мардум нигоҳ доранд. Он ба коҳинон палид кардани худро бо роҳи тамос бо ҷасад манъ мекунад, ба истиснои хешовандони наздик ба монанди волидон, фарзандон, бародарон ва хоҳарони муҷаррад. Ба рӯҳониён инчунин дастур

дода мешавад, ки сарҳои худро натарошанд ва риши худро натарошанд ва бояд аз ҳар гуна амале, ки боиси бадномӣ мешаванд, парҳез кунанд.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 21:10-15, қоидаҳои мушаххас дар бораи ҳуқуқи издивоҷ кардани коҳинон дода шудаанд. Дар ин боб гуфта мешавад, ки коҳин метавонад танҳо бо зани бокира ё беваи коҳини дигар издивоҷ кунад. Ба онҳо издивоҷ кардан бо занони талоқшуда ва ё ба танфурӯшӣ машғул шудан манъ аст. Ин талабот кафолат медиҳад, ки насли коҳинон пок ва пок боқӣ мемонад.

Сархати 3: Ибодатҳои 21 бо ҳалли нуқсонҳои ҷисмонӣ ё деформатсияҳое, ки коҳинонро аз иҷрои баъзе вазифаҳои муқаддас маҳрум мекунанд, ба анҷом мерасад. Дар он гуфта мешавад, ки ҳеҷ як коҳине, ки дорои нуқсонҳои намоён, аз қабили нобиноӣ, лангӣ, карликӣ, беобрӯӣ ё сколиоз аст, иҷозат дода намешавад, ки ба қурбонгоҳ наздик шавад ё барои Худо қурбонӣ кунад. Ҳадафи ин қоидаҳо дастгирӣ кардани идеяи пешниҳоди ҳадияҳо бе нокомилияти ҷисмонӣ ва аҳамияти нигоҳ доштани покӣ дар дохили коҳиният таъкид мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 21 пешниҳод мекунад:
Қоидаҳо дар бораи муқаддас будани коҳинон;
Манъи тамос бо ҷасадҳо ба истиснои хешовандони наздик;
Дастур оид ба тарошидани сар, тарошидани риш; канорагирӣ аз номус.

Талабот барои гирифтани никоҳ бо духтарони бокира, бевазанони дигар коҳинон;
Манъи издивоҷ бо занони талоқшуда, фоҳишаҳо;
Нигоҳ доштани покии насли коҳинон.

Маҳрум кардани коҳинон бо нуқсонҳои намоён аз иҷрои вазифаҳои муқаддас;
Манъи наздик шудан ба қурбонгоҳ, қурбонӣ кардан;
Таваҷҷӯҳ ба пешниҳоди ҳадияҳо бидуни камбудиҳои ҷисмонӣ; нигоҳ доштани покӣ дар дохили коҳинон.

Ин боб ба муқаррарот дар бораи муқаддасӣ ва мувофиқ будани коҳинон дар хидмати онҳо ба Худо тамаркуз мекунад. Ибодат 21 бо таъкид мекунад, ки коҳинон бояд сатҳи баландтари покӣ ва муқаддасиро аз сабаби нақши худ ҳамчун миёнарав байни Худо ва мардум нигоҳ доранд. Он ба коҳинон палид кардани худро тавассути тамос бо ҷасад манъ мекунад, ба истиснои хешовандони наздик. Дар ин боб ҳамчунин ба коҳинон дастур дода мешавад, ки сарҳои худро натарошанд ва риши худро натарошанд ва аҳамияти худдорӣ аз амалҳоеро, ки боиси бадномӣ мешаванд, таъкид мекунад.

Ғайр аз он, Ибодат 21 қоидаҳои мушаххасро дар бораи ҳуқуқи коҳинон барои издивоҷ пешниҳод мекунад. Дар он гуфта мешавад, ки коҳин метавонад танҳо бо зани бокира ё беваи коҳини дигар издивоҷ кунад. Ба онҳо издивоҷ кардан бо занони талоқшуда ва ё ба танфурӯшӣ машғул шудан манъ аст. Ин талабот кафолат медиҳад, ки насли коҳинон пок ва пок боқӣ мемонад.

Ин боб бо ҳалли нуқсонҳои ҷисмонӣ ё деформатсияҳое, ки коҳинонро аз иҷрои баъзе вазифаҳои муқаддас маҳрум мекунанд, анҷом меёбад. Дар китоби Ибодат 21 гуфта мешавад, ки ба ҳеҷ як коҳине бо ягон нуқсони намоён, аз қабили нобиноӣ, лангӣ, карликӣ, беобрӯӣ ё сколиоз иҷозат дода намешавад, ки ба қурбонгоҳ наздик шавад ё ба Худо қурбонӣ кунад. Ҳадафи ин қоидаҳо дастгирӣ кардани идеяи пешниҳоди ҳадияҳо бе нокомилияти ҷисмонӣ ва аҳамияти нигоҳ доштани покӣ дар дохили коҳиният таъкид мекунанд.

Ибодат 21:1 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба коҳинон, яъне писарони Ҳорун сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Дар миёни қавми ӯ ҳеҷ кас барои мурдагон палид нахоҳад шуд».

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба коҳинон, яъне писарони Ҳорун дастур диҳад, ки ҳангоми нигоҳубини мурдагон палид нашаванд.

1. Қудрати Идораи коҳинон: Чӣ тавр мо метавонем аҳкоми Худовандро риоя кунем

2. Қудсият ва эҳтиром ба мурдагон: Муҳимияти риояи дастуроти Худо

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба ҳокимияти онҳо итоат кунед. Онҳо шуморо ҳамчун мардоне посбонӣ мекунанд, ки бояд ҳисоб диҳанд. Ба онҳо итоат кунед, то корашон шодӣ бошад, на бори гарон, зеро ин бароятон фоидае надорад.

2. Такрори Шариат 18:10-13 - Бигзор дар миёни шумо касе пайдо нашавад, ки писар ё духтари худро дар оташ қурбонӣ кунад, фолбинӣ ё ҷодугарӣ кунад, фолҳоро таъбир кунад, ба ҷодугарӣ машғул бошад, ё ҷодугарӣ кунад, ё миёнарав ё арвоҳ бошад. ё ки бо мурдагон машварат мекунад. Ҳар кӣ ин корҳоро мекунад, дар назари Худованд нафратовар аст.

Ибодат 21:2 Аммо барои хешованди худ, ки ба ӯ наздик аст, яъне барои модараш, ва барои падараш, ва барои писараш, ва барои духтараш ва бародараш,

Ин оят таъкид мекунад, ки коҳинон бояд ба аъзои оилаи наздики худ эҳтиром ва эҳтиром зоҳир кунанд.

1: Мо даъват шудаем, ки оилаамонро дӯст дорем ва эҳтиром кунем

2: Тарбияи дили эҳтиром ба хешовандони мо

1: Эфсӯсиён 6:2 «Падару модари худро эҳтиром намо», ки ҳукми аввалинест, ки бо ваъда

2: Масалҳо 3: 1-2 "Писари ман, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳои дароз ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова хоҳанд кард."

Ибодат 21:3 Ва барои хоҳараш бокирае буд, ки ба ӯ наздик аст, ки шавҳар надошт; барои вай наҷис шавад.

Марде дар кодекси левизодагон наметавонад бо хоҳари худ издивоҷ кунад, ҳатто агар вай бокира бошад.

1. Муқаддасоти никоҳ: Маҳдудиятҳои Кодекси Левитӣ оид ба издивоҷи байни оилаҳо

2. Аҳамияти муқаддасот: эҳтиром кардани Худо бо риояи қонунҳои Ӯ

1. Масалҳо 18:22 - Ҳар кӣ зане меёбад, чизи хубе меёбад ва аз Худованд илтифот мегирад.

2. 1 Қӯринтиён 7:2 - Аммо аз сабаби васвасаи бадахлоқии ҷинсӣ, ҳар як мард бояд зани худро ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад.

Ибодат 21:4 Аммо вай набояд худро палид кунад, зеро ки дар байни қавми худ сардор аст, то ки худро палид созад.

Сарвари мардум набояд ба корҳое даст занад, ки ӯро палид созад.

1. Масъулияти роҳбарӣ: Нигоҳ доштани беайбӣ ҳамчун намуна барои дигарон

2. Намунаи хуб гузоштан: Қудрати зиндагӣ дар ҳаёти муқаддас

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд.

2. 1 Петрус 5:2-3 - рамаи Худоро, ки дар миёни шумост, чӯпонӣ кунед ва назорат кунед, на зери маҷбурӣ, балки бо ихтиёри худ, чунон ки Худо мехоҳад, шумо; на барои фоидаи нангин, балки бо ҳавас; бар масъулони шумо ҳукмфармо набошед, балки ба рама намуна бошед.

Ибодат 21:5 Нагузоранд, ки сари худ мӯйсафед накунанд, ва гӯшаи риши худро натарошанд, ва дар гӯшти онҳо бурида нашаванд.

Ба коҳинони Худо амр шудааст, ки мӯйи худро натарошанд, риши худро натарошанд ва дар гӯшти онҳо бурида нашаванд.

1. Қудрати муқаддасот: Чаро мо ба стандарти олӣ даъват карда мешавем

2. Ҷудо кардани худ: Коҳини Худо будан чӣ маъно дорад

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Яъқуб 4:8 - "Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ".

Ибодат 21:6 Онҳо барои Худои худ муқаддас хоҳанд буд, ва исми Худои худро палид накунанд; зеро ки ҳадияҳои оташин барои Худованд ва нони Худои худ тақдим мекунанд, бинобар ин онҳо муқаддас хоҳанд буд.

Коҳинони Худованд бояд муқаддас бошанд, то ки ҳадияҳои Худованд ва нони Худои худро тақдим кунанд.

1. Каҳонати Худо - Даъват ба муқаддасот

2. Нони ҳаёт - дар Худованд ғизо ёфтан

1. 1 Петрус 2:5 - Шумо низ чун сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ, каҳонати муқаддасро сохта истодаед, то қурбониҳои рӯҳонии ба Худо мақбул ба воситаи Исои Масеҳ пешкаш кунед.

2. Ишаъё 61:6 - Аммо шумо коҳинони Худованд номида хоҳед шуд, онҳо шуморо бандагони Худои мо хоҳанд хонд. Сарвати халқҳоро хоҳӣ хӯрд, ва бо ҷалоли онҳо фахр хоҳӣ кард.

Ибодат 21:7 Онҳо набояд зани фоҳиша ё фосиқро гиранд; ва занеро аз шавҳари худ нагиранд, зеро ки вай барои Худои худ муқаддас аст.

Худованд амр медиҳад, ки коҳинон набояд бо шахси зинокор ва зане ки аллакай талоқ дода шудааст, издивоҷ накунанд.

1. Подшоҳии коҳинон

2. Муқаддасоти издивоҷ

1. 1 Тимотиюс 3:2-3 "Бинобар ин нозир бояд болотар аз маломат бошад, шавҳари як зан, ҳушьёр, худдор, боэҳтиром, меҳмондӯст, қобилияти таълим додан..."

2. 1 Петрус 1:15-16 "Лекин, чунон ки Даъваткардаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддасам"."

Ибодат 21:8 Пас, ӯро тақдис намо; зеро ки нони Худои туро тақдим мекунад, вай барои ту муқаддас хоҳад буд; зеро ки Ман Худованд, ки Туро тақдис мекунам, муқаддас ҳастам.

Ин порча дар бораи муқаддас будани онҳое, ки нони Худоро пешкаш мекунанд ва аҳамияти муқаддас кардани онҳо сухан меронад.

1. Қудсият додани нони Худо

2. Қудсият: Қадами зарурӣ

1. Матто 5:48: «Пас, комил бошед, чунон ки Падари шумо, ки дар осмон аст, комил аст».

2. 1 Петрус 1:16: «Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 21:9 Ва духтари ягон коҳин, агар фоҳишабозӣ карда, худро палид созад, падари худро палид мекунад: вай дар оташ сӯхта хоҳад шуд.

Духтари коҳин аз бадахлоқии ҷинсӣ манъ аст ва агар вай ин қоидаро вайрон кунад, бо оташ ҷазо дода мешавад.

1. Оқибатҳои рафтори бадахлоқона

2. Меъёри адолати Худо

1. 1 Қӯринтиён 6:18-20 - Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед; тамоми гуноҳҳои дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо ҳар кӣ ба алоқаи ҷинсӣ гуноҳ мекунад, бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад.

2. Ғалотиён 5:19-21 - Амалҳои ҷисм равшан аст: бадахлоқии ҷинсӣ, нопокӣ ва фосиқӣ; бутпарастӣ ва ҷодугарӣ; кина, ихтилоф, ҳасад, ғазаб, шӯҳратпарастӣ, ихтилофот, гурӯҳҳо ва ҳасад; бадмастӣ, оргаихо ва гайра.

Ибодат 21:10 Ва касе ки саркоҳин дар байни бародарони худ, ки равғани тадҳин бар сараш рехта шудааст ва барои пӯшидани либос тақдис шудааст, набояд сари худро накушояд ва либоси худро надарорад;

Ба саркоҳин ҳангоми пӯшидани либоси муқаддас аз пӯшонидани сар ва даридани либоси ӯ манъ аст.

1. Аҳамияти эҳтиром дар ибодат

2. Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Хуруҷ 28: 2-4 - "[Худованд ба Мусо гуфт:] Ба банӣ-Исроил бигӯ, ки ба ман тӯҳфаҳо биёранд; шумо аз ҳар касе, ки дилаш онҳоро ба ҳайрат меорад, барои ман тӯҳфаҳо хоҳед гирифт. Ва инҳо ҳадяҳое ҳастанд, ки шумо қабул хоҳед кард. аз онҳо: тилло, нуқра ва биринҷӣ, риштаҳои кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони маҳини духташуда, мӯйи буз, пӯсти қӯчқорҳо, пӯсти буз, чӯби акация, равған барои рӯшноӣ, ҳанут барои равғани тадҳин ва барои бухури хушбӯй. ва сангҳои оникс ва сангҳо барои гузоштан, барои эфӯд ва барои синабанд».

2. Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷони ман дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, мисли домод мисли коҳине бо сару либоси зебо ва мисли арӯс худро бо ҷавоҳироташ зинат медиҳад».

Ибодат 21:11 Ва набояд ба ҷасади мурда дохил шавад, ва худро барои падар ё модари худ палид накунад;

Дар Ибодат 21:11 гуфта шудааст, ки коҳин набояд бо тамос бо ҷасадҳо, ҳатто агар онҳо аз оилаи худ бошанд ҳам, худро палид накунад.

1: Мо бояд аҳамияти эҳтиром ва эҳтироми мурдагонро дар хотир дошта бошем, ҳатто агар онҳо аз оилаи мо бошанд.

2: Мо набояд аз қудрати динӣ истифода барем, то аз масъулиятҳои шахсии худ канорагирӣ кунем.

1: Воиз 8:11 - "Азбаски ҳукми бадӣ ба зудӣ иҷро намешавад, аз ин рӯ дили писарони инсон дар онҳо пурра ба корҳои бад омода шудааст".

2: Румиён 12: 17-18 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки дар назари ҳама коре кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед."

Ибодат 21:12 На аз маъбад берун набарояд, ва маъбади Худои худро палид накунад; зеро ки тоҷи равғани тадҳини Худои ӯ бар вай аст: Ман Худованд ҳастам.

Коҳин набояд маъбадро тарк кунад ва онро палид накунад, зеро равғани тадҳин аз ҷониби Худо бар вай аст.

1. Қудрати тадҳин

2. Подшоҳии коҳинон

1. Забур 133:2 - Он мисли равғани қиматбаҳо бар сари риш, риши Ҳорун ва бар гиребони ҷомааш мерезад!

2. Матто 3:16 - Ва ҳангоме ки Исо таъмид гирифт, дарҳол аз об баромад, ва инак, осмон ба рӯяш кушода шуд, ва ӯ дид, ки Рӯҳи Худо мисли кабӯтаре фуруд омада, бар Ӯ қарор мегирад.

Ибодат 21:13 Ва ӯ дар бокирагии худ зан мегирад.

Дар порча омадааст, ки мард бояд бо зани бокира издивоҷ кунад.

1. Қудси издивоҷ - Ибодат 21:13

2. Муҳимияти покӣ - Ибодат 21:13

1. 1 ба Қӯринтиён 7:2 - Аммо аз сабаби васвасаи бадахлоқии ҷинсӣ, ҳар мард бояд зани худро ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад.

2. Юҳанно 15:12 - Ин ҳукми Ман аст, ки шумо якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам.

Ибодат 21:14 Бевазан, ё зани талоқшуда, ё фосиқ, ё фоҳиша - инҳоро нагирад, балки бокираеро аз қавми худ ба занӣ мегирад.

Мард наметавонад бо зани бева, зани талоқшуда, бокира ё фоҳиша издивоҷ кунад, балки бояд бокирае аз қавми худ гирад.

1. Аҳамияти покдоманӣ дар издивоҷ

2. Муқаддасоти издивоҷ

1. 1 Қӯринтиён 7:2 - "Аммо азбаски ин қадар бадахлоқиҳо вуҷуд дорад, ҳар мард бояд зани худро дошта бошад ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад."

2. Эфсӯсиён 5:22-25 - "Занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат кунед. Зеро шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст, ки Наҷотдиҳандаи он аст. Акнун. чунон ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай таслим кард».

Ибодат 21:15 Ва насли худро дар миёни қавми худ палид накунад, зеро ки Ман Худованд, ӯро тақдис мекунам.

Худованд ба халқи худ амр медиҳад, ки насли онҳоро дар миёни қавми худ палид накунанд, чунон ки Ӯ онҳоро муқаддас мекунад.

1. Қувваи тақдис ва муқаддасот - Чӣ гуна амалҳои мо ба наслҳои оянда таъсир мерасонанд

2. Муҳимияти ҷалоли Худо дар ҳаёти мо - Эҳтиром ба Худо бо амалҳои худ

1. Такрори Шариат 5:16 - «Падару модари худро иззат намо, чунон ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, то ки рӯзҳои ту дарозтар шавад, ва дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, бароят некӣ кунад. ».

2. Забур 15:2 - «Он ки рост рафтор мекунад, ва адолатро ба амал меоварад, ва дар дили худ рост мегӯяд».

Ибодат 21:16 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба коҳинон дар бораи рафтори онҳо сухан гӯяд.

1. Аҳамияти муқаддасот дар коҳинон

2. Қимати итоъат аз фармудаҳои Худованд

1. Ибодат 21:16 - Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт

2. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

Ибодат 21:17 Ба Ҳорун сухан ронда, бигӯ: «Ҳар кӣ аз насли ту бошад, дар насли онҳо, ки айбе дорад, бигзор наздик нашавад, то нони Худои худро тақдим кунад.

Худо ба Ҳорун амр мекунад, ки ҳеҷ як аз насли ӯ бо нуқсонҳои ҷисмонӣ наздик нашавад, то нони Худоро тақдим кунад.

1. Қудрати Аҳкоми Худо: Таҳқиқи маънои Ибодат 21:17

2. Фаҳмидани муқаддасоти Худо: сазовор шудан ба пешниҳоди нони Худо

1. Яъқуб 2:10 - «Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоят кунад, вале дар як нукта риоя накунад, барои ҳамааш ҷавобгар шудааст».

2. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд".

Ибодат 21:18 Зеро ҳар касе, ки айб дорад, наздик нашавад: ба кӯр, ё ланг, ё бинии ҳамвор, ё чизи зиёдатӣ,

Ин порча таъкид мекунад, ки онҳое, ки нуқсонҳои ҷисмонӣ доранд, ба монанди нобиноӣ, ланг ва бинии ҳамвор набояд ба Худованд наздик шаванд.

1. Мо одамони дорои нуқсонҳои ҷисмониро чӣ гуна дӯст медорем ва ғамхорӣ мекунем?

2. Аҳамияти ошкоро будан ва ќабули шахсони дорои нуќсони љисмонї.

1. Забур 139:13-14 - Зеро ки бандҳои маро соҳибӣ кардай; маро дар шиками модарам пӯшонидай. Туро ҳамду сано хоҳам гуфт; зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам: аъмоли Ту аҷоиб аст; ва нафси ман дуруст медонад.

2. Матто 18:5 - Ва ҳар кӣ як чунин кӯдакро ба исми Ман қабул кунад, Маро қабул мекунад.

Ибодат 21:19 Ё марде, ки пои шикаста ё шикаста бошад,

Худо ба Мусо ва Ҳорун дар бораи покии коҳинон ва манъ кардани коҳин аз доштани нуқсони ҷисмонӣ сухан меронад.

1. Подшоҳии Худо: Чӣ тавр моро даъват мекунанд, ки симои Ӯро инъикос кунем

2. Меъёрҳои олии коҳинон: Итоат ва покӣ дар хидмат ба Худо

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

2. 1 Петрус 2:9-10 - «Лекин шумо нажоди баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавме ҳастед, ки аз они худаш ҳастед, то аз олиҷаноби Ӯ, ки шуморо аз зулмот ба аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед. Як вақтҳо шумо қавм набудед, вале ҳоло халқи Худо ҳастед; як бор ба шумо марҳамат намерасид, вале ҳоло марҳамат гирифтаед».

Ибодат 21:20 Ё каҷ, ё камар, ё ки дар чашмаш айб дорад, ё сквора, ё кабуд, ё сангҳояш шикаста;

Ин порча маҳрум кардани касеро аз коҳинон, ки дорои ҳама гуна нуқсонҳои ҷисмонӣ аст, тасвир мекунад.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро аст: Дохил кардани онҳое, ки дорои нуқсонҳои ҷисмонӣ мебошанд

2. Каҳоният: Инъикоси камолоти Худо

1. 1 Қӯринтиён 12:22-23 - Баръакс, узвҳои бадан, ки ба назар заифтаранд, ҳатмӣ мебошанд ва ба узвҳое, ки мо онҳоро камтар шарафманд мешуморем, мо бо эҳтироми махсус муносибат мекунем. Ва қисмҳои нонамоён бо хоксории махсус муносибат мекунанд

2. Ишаъё 35:5-6 - Он гоҳ чашмони кӯрон кушода ва гӯшҳои карҳо боз хоҳанд шуд. Он гоҳ ланг чун оҳу ҷаҳад, ва забони гунг аз шодӣ дод мезанад

Ибодат 21:21 Ҳеҷ кас, ки нуқси насли Ҳоруни коҳин дорад, барои тақдим кардани ҳадияҳои оташин барои Худованд наздик наояд; вай айб дорад; вай наздик нахоҳад омад, то нони Худои худро тақдим кунад.

Шахси дорои нуқси насли Ҳоруни коҳин иҷозат дода намешавад, ки барои Худованд қурбонӣ кунад.

1. Зебоии муқаддасот: Омӯзиши ҷудо шудан

2. Камолияти Худо: Талабот барои ибодат

1. Эфсӯсиён 5:27 То ки вай онро ба худ калисои пурҷалоле тақдим кунад, ки дорои доғ, доғ ё ягон чизи дигар нест; балки барои он ки он муқаддас ва беайб бошад.

2. Ибриён 10:19-22 Пас, эй бародарон, ҷуръат дошта бошед, ки ба муқаддастарин ба воситаи хуни Исо дохил шавед, бо роҳи нав ва зинда, ки Ӯ онро барои мо ба воситаи парда, яъне ҷисми Ӯ бахшидааст. ; Ва дорои саркоҳин бар хонаи Худо; Биёед бо дили содиқ бо итминони комили имон наздик шавем, ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисмамон бо оби пок шуста шудааст.

Ибодат 21:22 Ӯ нони Худои худро, ҳам аз муқаддастарин ва ҳам муқаддас аст, бихӯрад.

Худо ба коҳинон амр медиҳад, ки нони муқаддастарин ва муқаддаси Ӯро бихӯранд.

1. Қудрати фармони Худо: Чӣ гуна итоат кардан ба Каломи Худо баракатҳо меорад

2. Қудсияти ризқи Худо: Чӣ гуна нони Ӯ қувват ва навсозӣ медиҳад

1. Юҳанно 6:35 - "Исо ба онҳо гуфт: "Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд."

2. Забур 78:25 - "Одам нони тавоноонро хӯрд, ба онҳо ғизои фаровон фиристод".

Ибодат 21:23 Фақат ӯ набояд ба парда дарояд ва ба қурбонгоҳ наздик нашавад, зеро ки айб дорад; ки маъбадҳои Маро палид накунад, зеро ки Ман Худованд, онҳоро тақдис мекунам.

Худо фармудааст, ки онҳое, ки нуқсонҳои ҷисмонӣ доранд, набояд ба парда ё қурбонгоҳ наздик нашаванд, зеро Ӯ онҳоро муқаддас медонад.

1. Подшоҳии ҳарам: Эҳтиром ба ибодатгоҳ

2. Муҳаббати Худо ба ҳама, сарфи назар аз нокофӣ: Оғӯши нокомилҳои мо

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. 1 Подшоҳон 16:7 - Аммо Худованд ба Самуил гуфт: «Ба намуди зоҳирӣ ва баландии ӯ назар накун, зеро ки ман ӯро рад кардам. Худованд ба чизҳое, ки одамон ба назар мерасанд, нигоҳ намекунад. Мардум ба намуди зоҳирӣ нигоҳ мекунанд, вале Худованд ба дил нигоҳ мекунад.

Ибодат 21:24 Ва Мусо инро ба Ҳорун ва писаронаш ва ба тамоми банӣ-Исроил нақл кард.

Мусо Ҳорун, ӯғиллари ва бутун исроилликларга Эгамизнинг аҳкоми бўйича таълим берди.

1. Қувваи итоаткорӣ ба Каломи Худо

2. Фоидаҳои риояи дастуроти Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - «Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро пеши шумо мегузорам, 27 баракатеро, ки агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту медиҳам, итоат кунед; амрҳои Худованд Худои худро ба ҷо овар ва аз роҳе ки имрӯз ба ту амр мефармоям, рӯй гардон ва худоёни дигареро, ки онҳоро нашинохтаӣ, пайравӣ кун».

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нур дар роҳи ман аст".

Ибодат 22-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 22:1-9 қоидаҳоро дар бораи муқаддас будани қурбониҳои ба Худованд овардашуда шарҳ медиҳад. Дар ин боб таъкид шудааст, ки танҳо онҳое, ки аз ҷиҳати маросим поканд ва ҳангоми тамос бо ҷасади мурда наҷис нагардидаанд, қурбонии муқаддасро хӯрда метавонанд. Он ба коҳинон ва аъзои наздики онҳо хӯрдани ғизои муқаддасро ҳангоми дар ҳолати нопок будан манъ мекунад. Илова бар ин, он дастурҳоро барои кай духтари коҳин метавонад аз ғизои муқаддас бихӯрад, муқаррар мекунад.

Сархати 2: Дар Ибодат 22:10-16 идома дода, дастурҳои мушаххас дар бораи ҳуқуқи коҳинон ва хонаводаҳои онҳо барои хӯрдани қурбониҳои муқаддас дода шудаанд. Дар ин боб гуфта мешавад, ки танҳо онҳое, ки ба таври лозима ба хидмати коҳинӣ шурӯъ кардаанд ё дар оилаи коҳин таваллуд шудаанд, метавонанд аз ин ҳадияҳо иштирок кунанд. Он инчунин таъкид мекунад, ки шахсони беиҷозат, ки чунин хӯрок мехӯранд, ба оқибатҳои вазнин дучор хоҳанд шуд.

Параграфи 3: Китоби Ибодат 22 бо баррасии тахассусҳои қобили қабул барои ҳайвонҳое, ки ҳамчун қурбонӣ оварда мешаванд, хотима меёбад. Он нишон медиҳад, ки ҳайвонҳо бояд аз ҳама гуна нуқсонҳои ҷисмонӣ ва нуқсонҳои ҷисмонӣ пок бошанд, то барои қурбонӣ ба Худо мувофиқ бошанд. Ин боб таъкид мекунад, ки қурбониҳои беайб як амали эҳтиром ва итоаткорӣ аст ва кафолат медиҳад, ки танҳо беҳтаринҳо дар қурбонгоҳи Худо пешкаш карда шаванд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 22 пешниҳод мекунад:
Қоидаҳо дар бораи муқаддас будани қурбониҳои ба Худо овардашуда;
Манъи хӯрдани ғизои муқаддас дар ҳолати наҷис;
Дастурҳо оид ба ҳуқуқи коҳинон ва оилаҳои онҳо барои иштирок дар қурбониҳои муқаддас.

Дастурҳо дар бораи ташаббуси дуруст, ҳуқуқи таваллуд барои хӯрдани ғизои муқаддас;
Оқибатҳои вазнин барои шахсони беиҷозат, ки чунин пешниҳодҳоро истеъмол мекунанд;
Нигоҳ доштани покӣ дар хонаводаҳои коҳинон.

Талабот ба ҳайвонҳое, ки ҳамчун қурбонӣ оварда мешаванд, озодӣ аз нуқсонҳои ҷисмонӣ, нуқсонҳо;
Таваҷҷӯҳ ба пешниҳоди қурбониҳои беайб ҳамчун амали эҳтиром;
Боварӣ ҳосил кунед, ки танҳо беҳтаринҳо дар қурбонгоҳи Худо пешкаш карда мешаванд.

Ин боб ба қоидаҳо дар бораи муқаддас будани қурбониҳои ба Худо овардашуда ва ҳуқуқи коҳинон ва хонаводаҳои онҳо барои иштирок дар ғизои муқаддас равона шудааст. Ибодат 22 бо таъкид мекунад, ки танҳо онҳое, ки аз ҷиҳати маросимӣ пок ҳастанд ва ҳангоми тамос бо ҷасади мурда наҷис нагардидаанд, қурбонии муқаддасро хӯрда метавонанд. Он ба коҳинон ва аъзои наздики онҳо хӯрдани ғизои муқаддасро ҳангоми дар ҳолати нопок будан манъ мекунад. Дар ин боб инчунин роҳнамоҳо муқаррар карда мешаванд, ки кай духтари коҳин метавонад аз ғизои муқаддас хӯрад.

Ғайр аз он, Ибодат 22 дастурҳои мушаххас медиҳад, ки кӣ ҳуқуқи хӯрдани қурбониҳои муқаддасро дорад. Дар он гуфта мешавад, ки танҳо онҳое, ки ба

таври лозима ба хидмати коҳинӣ шурӯъ кардаанд ё дар оилаи коҳин таваллуд шудаанд, метавонанд аз ин ҳадияҳо иштирок кунанд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки шахсони беиҷозат, ки чунин хӯрок мехӯранд, ба оқибатҳои вазнин дучор хоҳанд шуд ва аҳамияти нигоҳ доштани покӣ дар хонаводаҳои коҳинонро таъкид мекунад.

Ин боб бо баррасии тахассусҳои қобили қабул барои ҳайвонҳое, ки ҳамчун қурбонӣ оварда мешаванд, анҷом меёбад. Дар Ибодат 22 қайд карда мешавад, ки ҳайвонҳо бояд аз ҳама гуна нуқсонҳои ҷисмонӣ ва нуқсонҳои ҷисмонӣ пок бошанд, то барои қурбонӣ ба Худо мувофиқ дониста шаванд. Пешниҳоди қурбониҳои беайб ҳамчун амали эҳтиром ва итоаткорӣ ҳисобида мешавад ва кафолат медиҳад, ки дар қурбонгоҳи Худо танҳо беҳтаринҳо пешкаш карда шаванд. Ин қоидаҳо аҳамияти қурбонии пок ва беайбро ҳамчун ифодаи садоқат ба Худо таъкид мекунанд.

Ибодат 22:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки коҳинон муқаддас бошанд.

1: Қудсият амр аст - Худо ба мо амр мекунад, ки муқаддас бошем, чунон ки муқаддас аст.

2: Даъват ба қудсият - Ҳамчун пайравони Масеҳ ба мо даъват карда шудааст, ки аз паи муқаддасӣ шавем.

1:1 Петрус 1:14-16 - Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои нодонии пештараи худ мутобиқ нашавед, балки чунон ки шуморо даъват кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед.

2: Ибриён 12:14 - Барои сулҳу осоиштагӣ бо ҳама кӯшиш кунед, ва барои қудсияте, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро набинад.

Ибодат 22:2 Ба Ҳорун ва писаронаш бигӯед, ки аз муқаддасоти банӣ-Исроил ҷудо шаванд, ва исми муқаддаси Маро бо он чизҳое ки барои ман тақдис мекунанд, палид накунанд: Ман Худованд ҳастам.

Худованд ба Ҳорун ва писаронаш амр медиҳад, ки аз чизҳои муқаддаси банӣ-Исроил ҷудо шаванд ва исми муқаддаси Ӯро палид накунанд, ки онҳоро барои мақсадҳои худ истифода баранд.

1. Фармони Худованд дар бораи ҷудо шудан аз ҷаҳон

2. Нопок кардани номи муқаддаси Худованд

1. Филиппиён 2:15-16 - "То ки шумо, фарзандони Худо, бе сарзаниш, дар миёни халқи каҷ ва каҷ, ки дар миёни онҳо дар ҷаҳон ҳамчун чароғҳо дурахшидед, беайб ва безарар бошед. Каломро нигоҳ доред. аз ҳаёт».

2. Яъқуб 4:4 - «Эй зинокорон ва зинокорон, намедонед, ки дӯстии ҷаҳон душманӣ бо Худост? Пас, ҳар кӣ дӯсти ҷаҳон бошад, душмани Худост».

Ибодат 22:3 Ба онҳо бигӯ: «Ҳар кӣ аз тамоми насли шумо дар миёни наслҳои шумо бошад, ба сӯи муқаддасот, ки банӣ-Исроил ба Худованд тақдис мекунанд, меравад ва наҷисияти худро бар вай дошта бошад, он рӯҳ аз дасти ман нест карда мешавад. ҳузур: Ман Худованд ҳастам.

Ин порча аҳамияти муқаддасӣ ва итоат ба Худоро таъкид мекунад, зеро онҳое, ки нопок ҳастанд, бояд аз ҳузури Ӯ хориҷ карда шаванд.

1. Аҳамияти муқаддасот: Зиндагӣ дар тоъати Худо

2. Покӣ дар паҳлӯи парҳезгорӣ аст: Пок нигоҳ доштани худ

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Ибриён 12:14 - «Бо тамоми одамон сулҳ ва қудсиятро риоя кунед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳанд дид».

Ибодат 22:4 Касе ки аз насли Ҳорун махав аст ё гирифтори беморӣ аст; то пок нашавад, аз чизҳои муқаддас нахӯрад. Ва ҳар кӣ ба чизи нопок аз мурдагон даст занад, ё ба касе ки тухмаш аз вай берун меравад;

Ба марде аз насли Ҳорун, ки махавӣ ё бемории равонӣ дорад, иҷоза намедиҳад, ки то пок нашавад, хӯрдани чизҳои муқаддасро ва ҳар касе, ки ба чизи нопок ламс кунад ё касе, ки тухмаш аз вай меравад, аз хӯрдани чизҳои муқаддас низ манъ аст. .

1. Қувваи Қудсият: Чӣ гуна бояд зиндагӣ кард, ки ба Худо писанд бошад

2. Покӣ дар паҳлӯи парҳезгорӣ аст: Фаҳмидани муқаддасоти Худо

1. Ибодат 19:2 - Ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед, ки шумо муқаддас хоҳед буд, зеро ки Ман Худованд Худои шумо муқаддас ҳастам.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъват кард, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ибодат 22:5 Ё ҳар кӣ ба ягон чизи хазанда даст расонад, то ки ба василаи вай наҷис шавад, ё ба шахсе, ки аз вай нопокӣ бигирад, ҳар нопокие, ки дорад;

Ин порча дар бораи канорагирӣ аз тамос бо чизҳои нопок ҳамчун роҳи муқаддас мондан сухан меравад.

1: Мо ба ҳаёти муқаддас даъват шудаем ва яке аз роҳҳое, ки аз он зиндагӣ кардан мумкин аст, ин пешгирӣ кардани тамос бо чизҳои нопок мебошад.

2: Барои итоаткор будан ба Худо, мо бояд барои муқаддас мондан чораҳо андешем ва аз он худдорӣ кардан бо чизҳои нопокро дар бар мегирад.

1: Матто 5:8 - Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид.

2:1 Петрус 2:9 - Аммо шумо халқи интихобшуда, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Худоро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

Ибодат 22:6 Касе ки ба ҳар як чунин даст расонд, то шом наҷис хоҳад буд ва аз чизҳои муқаддас нахӯрад, магар он ки ҷисми худро бо об нашуст.

Ин порча аз Ибодат қоидаҳои наздик шудан ба ашёи муқаддасро нишон медиҳад ва мегӯяд, ки ҳар касе, ки ба онҳо даст мерасонад, бояд худро бо об бишӯяд, то шом пок бошад.

1. Худро дар назди Худо пок нигоҳ дорем

2. Подшоҳии Худо ва масъулияти мо

1. Ишаъё 1:16-17 Туро бишӯй, пок кун

2. Забур 51:2 Маро аз гуноҳҳои ман пок кун

Ибодат 22:7 Ва ҳангоме ки офтоб фурӯ меравад, вай пок хоҳад буд ва баъд аз он аз муқаддасот бихӯрад; зеро ин ғизои ӯ аст.

Вақте ки офтоб фурӯ меравад, одам метавонад пок шавад ва чизҳои муқаддасро бихӯрад, зеро ин ғизои ӯ аст.

1. Ғизо аз ҷониби Худо: Қабул ва қадр кардани ҳадя.

2. Покӣ: Зарурати поксозии рӯҳонӣ.

1. Юҳанно 6:35, "Исо ба онҳо гуфт: "Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд"."

2. Ибриён 12:14, "Барои сулҳу осоиштагӣ бо ҳама кӯшиш кунед ва барои қудсияте, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро набинад".

Ибодат 22:8 Он чизе ки аз худ бимирад ё бо ҳайвонҳо дарида шавад, набояд бихӯрад, то ки бо он худро палид кунад: Ман Худованд ҳастам.

Дар ин порча муҳим будани худро бо ҳайвоноте, ки аз сабабҳои табиӣ мурдаанд ё аз ҷониби ҳайвоноти ваҳшӣ кушта шудаанд, олуда накардан таъкид мекунад.

1. Иҷозат ба аҳкоми Худованд: Санҷиши Ибодат 22:8

2. Муқаддаси ҳаёт: Пок кардани худро аз нопокиҳо

1. Такрори Шариат 14:3-21 - Амри Худо барои исроилиён дар бораи худдорӣ аз хӯрокҳои муайян

2. Румиён 12:1-2 - Худро ҳамчун қурбонии зинда ба Худо, муқаддас ва писандидаи Ӯ муаррифӣ кунем

Ибодат 22:9 Пас, онҳо фароизи Маро риоя кунанд, мабодо барои он гуноҳ бардоранд ва агар онро палид кунанд, бимиранд: Ман Худованд, онҳоро тақдис мекунам.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки аҳкоми Ӯро риоя кунанд, то гуноҳ ва маргро бар дӯш нагиранд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Оқибатҳои риоя накардани фармудаҳои Худо.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Такрори Шариат 28:1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

Ибодат 22:10 Ҳеҷ каси бегона аз чизи муқаддас нахӯрад: муҳоҷири коҳин ё ғуломи муздур аз он чизи муқаддас нахӯрад.

Ба одамони бегона ва муздур иҷозат дода намешавад, ки аз чизҳои муқаддас бихӯранд.

1. Қувваи Қудсият - Таҳқиқи аҳамияти эҳтиромии муқаддасоти Худо ва ҷудо нигоҳ доштани он аз ҷаҳон.

2. Қимати дигарон – Фаҳмидани арзиши ҳама одамон, новобаста аз аслу насаб ва муносибати онҳо бо Худо.

1. 1 Петрус 1:16 - «Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Яъқуб 2:1-9 - «Бародарон ва хоҳарони ман, рӯйбинӣ накунед, зеро имони Худованди мо Исои Масеҳ, Худованди ҷалолро доред».

Ибодат 22:11 Аммо агар коҳин касе ҷонро бо пули худ бихарад, аз он бихӯрад, ва он ки дар хонаи вай таваллуд шудааст, аз гӯшти вай бихӯранд.

Ба коҳин иҷозат дода шудааст, ки бо пули худ хӯрок бихарад ва истеъмол кунад ва онҳое, ки дар хонаи ӯ таваллуд шудаанд, низ иҷозат дода мешаванд, ки ғизоро бихӯранд.

1. Қувваи ризқ - Чӣ гуна Худованд ба бандагонаш рӯзӣ медиҳад

2. Неъмати коҳинӣ - баракати Худо барои касоне, ки ба Ӯ хидмат мекунанд

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Филиппиён 4:19 - Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

Ибодат 22:12 Агар духтари коҳин низ ба марди бегона ба шавҳар дода шавад, вай наметавонад аз ҳадияҳои муқаддас хӯрад.

Духтари коҳин наметавонад аз қурбонии муқаддасот хӯрад, агар вай ба марди бегона издивоҷ карда бошад.

1. Аҳамияти муқаддасот: Чаро мо бояд худро аз ҷаҳон ҷудо кунем

2. Арзиши итоаткорӣ: Чӣ гуна мо ба фармудаҳои Худо итоат мекунем

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Эфсӯсиён 5:11 - Дар корҳои бесамари зулмот иштирок накунед, балки онҳоро фош накунед.

Ибодат 22:13 Аммо агар духтари коҳин бевазане бошад, ё талоқ дода, фарзанд надошта бошад ва ба хонаи падари худ баргардонида шавад, чунон ки дар ҷавониаш буд, вай аз гӯшти падари худ бихӯрад, лекин ҳеҷ кас бегона аз он нахӯрад.

Ба духтари коҳин иҷозат дода мешавад, ки аз хӯроки падараш бихӯрад, агар вай бева бошад, талоқ дода бошад ё фарзанд надошта бошад, аммо ҳеҷ каси бегона иҷозат дода намешавад.

1. Таъмини Худованд барои занҳои бева ва талоқшуда

2. Муҳимияти эҳтиром ба ҳокимият

1. Хуруҷ 22:22-24 - Муҳофизати Худо барои бевазанон ва ятимон

2. 1 Петрус 2:13-15 - Эҳтиром ба шахсони ҳокимият

Ибодат 22:14 Ва агар касе аз чизи муқаддас беихтиёр бихӯрад, бигзор панҷяки онро ба он дода, бо чизи муқаддас ба коҳин бидиҳад.

Ин порча аз Ибодат талаберо тасвир мекунад, ки шахсе, ки беихтиёр чизи муқаддасро хӯрдааст, панҷяки арзиши онро илова карда, дар баробари чизи муқаддас ба коҳин бидиҳад.

1. «Аз талаботи Худо бохабар бошед»

2. «Зиндагӣ дар итоат ба қонунҳои Худо»

1. Такрори Шариат 5:1-2 «Ва Мусо тамоми Исроилро даъват карда, ба онҳо гуфт: «Эй Исроил, он қонунҳо ва ҳукмҳоеро, ки имрӯз ба гӯши шумо мегӯям, бишнавед, то ки шумо онҳоро омӯзед ва риоя кунед ва ба ҷо оваред. Худованд Худои мо дар Ҳӯреб бо мо аҳд баст».

2. Матто 22:37-40 "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюмаш мисли он: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овехта шудааст".

Ибодат 22:15 Ва чизҳои муқаддаси банӣ-Исроилро, ки ба Худованд тақдим мекунанд, палид накунанд;

Чизҳои муқаддаси банӣ-Исроил набояд палид карда шаванд.

1. Қувваи муқаддасот - Муҳимияти нигоҳ доштани муқаддасот дар ҳаёти мо.

2. Ҳифзи муқаддасот - Муҳимияти ҳифз ва эҳтироми чизҳое, ки мо муқаддас мешуморем.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чӣ тавре ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, дар ҳама коратон муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: «Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

Ибодат 22:16 Ё ба онҳо иҷозат диҳед, ки гуноҳи гуноҳро ба гардан гиранд, вақте ки чизҳои муқаддаси худро мехӯранд, зеро ки Ман Худованд онҳоро тақдис мекунам.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки аз вайрон кардани аҳкоми Ӯ парҳез кунанд ва муқаддас бошанд ва онҳоро аз ҷазо барои хатогиҳояшон ҳифз кунад.

1. Худо моро ба муқаддасот даъват мекунад ва моро аз оқибатҳои хатогиҳоямон нигоҳ медорад.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки мувофиқи аҳкоми Худо зиндагӣ кунем ва Ӯ моро тақдис хоҳад кард.

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Румиён 8:1 - Пас, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, на ба ҳасби ҷисм, балки ба ҳасби Рӯҳ рафтор мекунанд, ҳеҷ маҳкумияте нест.

Ибодат 22:17 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча таъкид мекунад, ки исроилиён бояд муқаддас бошанд ва аҳкоми Худовандро риоя кунанд.

1. Қудсият танҳо як амр аст - мо бояд пайравӣ кардани роҳҳои Худоро интихоб кунем

2. Итоат ба Каломи Худо баракат меорад - Амрҳои Ӯро риоя кунед, то ки лутфи Ӯро қабул кунед

1. Такрори Шариат 6:17-18 Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун. Ва он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, ба ҷо оваред, то ки он ба шумо нек ояд, ва шумо даромада, замини некеро, ки Худованд қасам хӯрдааст, ки ба падарони шумо ато кунад, тасарруф намоед.

2. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Ибодат 22:18 Ба Ҳорун ва писаронаш ва ба тамоми банӣ-Исроил сухан гӯй, ва ба онҳо бигӯ: «Ҳар касе ки ӯ аз хонадони Исроил бошад, ё аз ғарибон дар Исроил бошад, ҳадияи ӯро барои тамоми сарвати ӯ тақдим мекунад. назрҳо ва барои тамоми ҳадияҳои ихтиёрии ӯ, ки онҳо барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим хоҳанд кард;

Худо ба Мусо амр дод, ки ба банӣ-Исроил бигӯяд, ки ҳар касе, ки хоҳ буҷӣ бошад, хоҳ бегона, ки барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд қурбонии худро пешкаш кунад, бояд ин корро кунад.

1. Фаҳмидани қудрати ибодат - Чӣ гуна ибодати мо ба Худо писанд аст

2. Зебоии фидокории - Подоши қурбонӣ ба Худованд

1. Забур 50:14-15 - Барои Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред ва дар рӯзи душворӣ маро бихонед; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ибодат 22:19 Ба ихтиёри худ нари беайб, аз гов, аз гов, гӯсфанд ё буз қурбонӣ кунед.

Худо мефармояд, ки қурбонӣ барои Ӯ бояд аз ҳайвоноти беайб бошад, яъне гов, гӯсфанд ва буз.

1. Қувваи қурбонӣ: Фаҳмидани маънои қурбонӣ ба Худо

2. Ибодати аз сидқи дил: қадр кардани аҳамияти қурбонии беайб

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; Дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Румиён 12:1 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост".

Ибодат 22:20 Аммо ҳар айбе дорад, онро қурбонӣ накунед, зеро ки он барои шумо мақбул нахоҳад буд.

Қурбонии Худо бояд беайб бошад, вагарна он қабул намешавад.

1. Муҳимияти пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо

2. Дили итоаткорӣ: Пешниҳоди ҳадяҳои комил ба Худо

1. Масалҳо 21:3 - Кори адолат ва адолат барои Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ибодат 22:21 Ва ҳар кӣ қурбонии саломатиро барои Худованд барои иҷрои назри худ забҳ кунад, ё ҳадияи ихтиёрӣ дар гов ё гӯсфандон, комил аст, ки қабул шавад; Дар он ҳеҷ айбе нест.

Худо талаб мекунад, ки қурбониҳо ҳангоми ба Худованд тақдим кардан комил ва беайб бошанд.

1. Қурбонии комил: Фаҳмидани талаботи ибодат

2. Қурбонӣ барои Худованд: эҳтиром кардани Худо бо итоат

1. Филиппиён 4:18 Ман музди пурра гирифтаам ва ғайра; Ман сер шудам, зеро ҳадяҳоеро, ки ту фиристодаӣ, аз ҷониби Эпафродитус гирифтам: ҳадияи хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худо.

2. Ибриён 13:15 16 Пас, биёед ба василаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ибодат 22:22: Кӯр, ё шикаста, ё маъюб, ё дорои ҷигар, ё сквор, ё харгӯш, шумо набояд онҳоро ба Худованд тақдим кунед, ва аз онҳо бар қурбонгоҳ барои Худованд ҳадия наоваред.

Ин порча таъкид мекунад, ки Худо танҳо қурбониҳо ва қурбониҳои комилро қабул мекунад.

1. Камолӣ дар ҳадияҳои мо ба Худо

2. Подшоҳии Худо ва интизориҳои ӯ

1. Матто 5:48 - «Пас, комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст».

2. Ибриён 12:14 - «Саъю кӯшиш кунед, ки бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед ва муқаддас бошед; бе қудсият ҳеҷ кас Худовандро нахоҳад дид».

Ибодат 22:23 Ё гов ё баррае, ки дар узвҳояш чизи зиёдатӣ ё норасо дорад, то ки барои қурбонии ихтиёрӣ тақдим кунӣ; аммо барои назр қабул нахоҳад шуд.

Қурбонии ҳайвонҳое, ки нуқсон доранд, барои қурбонии ихтиёрӣ қабул карда мешаванд, аммо на барои назр.

1. Арзиши пешниҳодҳои озод

2. Пешниҳоди беҳтарини мо: комилият дар назди Худо

1. Ҳастӣ 4:3-5 - ҳадияи Қобил аз ҳосили замин аз ҳадияи Ҳобил барои нахустзодаи рамаи худ ва қисмҳои фарбеҳи онҳо пасттар буд.

2. Румиён 12:1-2 - Бадани худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандида ба Худо бахшед, ки он ибодати рӯҳонии шумост.

Ибодат 22:24 Он чи кӯфта, кӯфта, шикаста, ё бурида шудааст, барои Худованд қурбонӣ накунед; ва дар замини худ аз он ҳадия надиҳед.

Қурбонӣ кардан ба Худованд, ки кӯфта, кӯфта, шикаста ва бурида шудаанд, манъ аст.

1. Муҳимияти пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо.

2. Ба Худо таваҷҷуҳи бепоён ва садоқати мо.

1. Такрори Шариат 15:21 - Ва агар дар он ягон нуқсоне бошад, гӯё ланг бошад, ё кӯр бошад, ё айбеи бад дошта бошад, онро барои Худованд Худои худ қурбонӣ накун.

2. Ишаъё 1:11-15 - Шумораи қурбониҳои шумо барои ман чӣ гуна аст? мегӯяд Худованд; Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи ҳайвоноти серхӯр сер шудаам; Ман аз хуни говҳо ва барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам.

Ибодат 22:25 На аз дасти бегона нони Худои худро аз ҳеҷ яке аз инҳо тақдим накунед; зеро фасодашон дар онҳост ва нуқсонҳо дар онҳост ва аз шумо пазируфта нахоҳад шуд.

Ин порча таъкид мекунад, ки қурбониҳо ба Худо набояд аз ҷониби бегона оварда шаванд ва бояд беайб ва фасод бошад.

1. Муҳимияти қурбонии қурбониҳои пок ва муқаддас барои Худованд

2. Вақт ҷудо кардан то боварӣ ҳосил кунем, ки ҳадияҳои мо ба Худо мақбул аст

1. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ибодат 22:26 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча аз Ибодат тасвир мекунад, ки Худо бо Мусо дар бораи қонунҳои қурбониҳо ва ҳадияҳо сухан меронад.

1. Қудрати итоаткорӣ: Итоат ба аҳкоми Худо дар Ибодат 22:26

2. Ба Худо додан: Аҳамияти қурбониҳо ва ҳадияҳо дар Ибодат 22:26

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ба некӣ кардан ва мубодила кардани он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ки ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

Ибодат 22:27 Вақте ки гов, ё гӯсфанд ё буз мебарорад, он гоҳ ҳафт рӯз дар зери сарбанд мемонад; ва аз рӯзи ҳаштум ва минбаъд он барои қурбонии оташин барои Худованд қабул карда мешавад.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ гуна ҳайвонҳое, ки барои қурбонӣ оварда мешаванд, бояд дар давоми ҳафт рӯз дар зери сарбанд бошанд ва аз рӯзи ҳаштум ба сифати қурбонӣ қабул карда шаванд.

1. Таъмини Худо барои мо: Чӣ гуна қурбонии ҳайвонҳо дар Аҳди Қадим як ибодат буд.

2. Муҳимияти интизорӣ дар Худованд: Чаро сабр ва итоаткорӣ ҷузъи муҳими имони мост.

1. Ҳастӣ 22:2-3 - "Ӯ гуфт: "Писари худ, писари ягонаи худ Исҳоқро, ки дӯст медорӣ, бигир ва ба замини Мӯриё бирав ва дар он ҷо ӯро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ бар яке аз кӯҳҳои он қурбонӣ кун. Ман ба шумо мегӯям."

3. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Ибодат 22:28 Ва хоҳ гов бошад, хоҳ меш, онро ва ҳарду бачаҳояшро дар як рӯз накушед.

Дар як руз хам гов ва хам гусолаашро куштан манъ аст.

1. Қудсияти ҳаёт: Омӯзиши Ибодат 22:28

2. Пайванди ҳаёт: Нигоҳе ба масъулияте, ки мо дар назди тамоми мавҷудот дорем

1. Хуруҷ 20:13 - "Шумо одамкушӣ накунед".

2. Забур 36:6 - "Адолати Ту мисли кӯҳҳои пурқувват аст; довариҳои Ту мисли умқи азим аст; Одам ва ҳайвонотро Ту наҷот медиҳӣ, эй Худованд."

Ибодат 22:29 Ва ҳангоме ки шумо барои Худованд қурбонии шукргузорӣ хоҳед овард, онро мувофиқи хости худ тақдим кунед.

Қурбониҳои шукрона бояд ба Худованд ройгон оварда шаванд.

1. Бо шодӣ ва сипос ба Худованд шукр гӯед

2. Ҳадяи сипос: Шукри Худованд

1. Забур 95:2 - Биёед, ба ҳузури Ӯ бо шукргузорӣ биёем, ва бо таронаҳои забур ба ӯ садои шодмоне хоҳем зад.

2. Қӯлассиён 3:15-17 - Ва бигзор осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо низ дар як бадан ба он даъват шудаед; ва шукргузор бошед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

Ибодат 22:30 Дар ҳамон рӯз он хӯрда хоҳад шуд; то фардо ҳеҷ чизро тарк нахоҳед кард: Ман Худованд ҳастам.

Худо фармудааст, ки ҳар хӯроке, ки муқаддас аст, бояд дар ҳамон рӯз бихӯрад ва то рӯзи дигар чизе боқӣ нагузорад.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2.Муқаддас будани ғизои муқаддаси Худо ва зарурати эҳтироми он.

1. Луқо 6:46-49 - Чаро шумо маро "Худовандо, Худовандо" мехонед ва он чиро, ки ба шумо мегӯям, иҷро намекунед?

2. 1 ба Қӯринтиён 10:16 - Косаи баракат, ки мо онро баракат медиҳем, оё он иштирок дар хуни Масеҳ нест? Оё ноне, ки мо мешиканем, он иштирок дар Бадани Масеҳ нест?

Ибодат 22:31 Пас, аҳкоми Маро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оваред: Ман Худованд ҳастам.

Худо моро амр мекунад, ки ба Ӯ итоат кунем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем.

1. "Зиндагӣ бо итоаткорӣ"

2. «Зарурати риояи фармудаҳои Худо»

1. Матто 22:37-40 - Исо ҷавоб дод: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст дор. Ин ҳукми якум ва бузургтарин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: Худро дӯст бидор. Ҳама шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм вобастаанд.

2. Яъқуб 1:22-25 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун. Касе, ки суханро мешунавад, вале он чи гуфта мешавад, амал намекунад, монанди касест, ки дар оина ба чеҳрааш менигарад ва пас аз нигоҳ кардан ба худ меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад. Аммо ҳар кӣ ба шариати комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки ба ҷо оварад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Ибодат 22:32 Ва исми муқаддаси Маро палид накунед; балки дар миёни банӣ-Исроил муқаддас хоҳам шуд: Ман Худованде ҳастам, ки шуморо тақдис мекунад,

Худо ба мо амр мекунад, ки номи муқаддаси Ӯро гиромӣ дорем ва бо эҳтиром муносибат кунем.

1: Даъват ба қудсият - Мо даъват шудаем, ки муқаддасии номи Худоро ҳифз кунем ва онро гиромӣ кунем.

2: Зиндагӣ дар қудсият - Барои муқаддас шудан аз ҷониби Худо, мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳамчун фарзандони Исроил ҳаёти муқаддас дошта бошем.

1: Матто 5:16 - "Бигзор нури шумо дар пеши одамон чунон дурахшон шавад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд."

2: Isaiah 8:13 - "Худованди лашкарҳоро тақдис кунед; ва бигзор Ӯ тарси шумо бошад, ва бигзор Ӯ бими шумо бошад".

Ибодат 22:33 Он ки шуморо аз замини Миср берун овард, то Худои шумо бошед: Ман Худованд ҳастам.

Худо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки Ӯст, ки онҳоро аз Миср берун овард ва Худои онҳост.

1: Мо бояд дар хотир дорем, ки Худо аз ибтидо бо мо буд ва ҳамеша Худои мо буд.

2: Мо бояд барои наҷоти Худо шукргузор бошем ва Ӯро ҳамчун Парвардигори худ эътироф кунем.

1: Такрори Шариат 5:15 - Ва ба ёд ор, ки ту дар замини Миср ғулом будӣ, ва Худованд Худоят туро бо дасти пурзӯр ва бозуи дароз аз он ҷо берун овард. Бинобар ин Худованд Худои шумо ба шумо амр фармудааст, ки рӯзи шанберо риоя кунед.

2: Хуруҷ 20:2 - Ман Худованд Худои шумо ҳастам, ки шуморо аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардааст.

Ибодат 23-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 23:1-8 идҳои таъиншуда ё ҷамъомадҳои муқаддасеро, ки ба исроилиён фармуда шудааст, нишон медиҳад. Боб бо таъкид кардани аҳамияти нигоҳ доштани ин вақтҳои таъиншуда ҳамчун анҷуманҳои муқаддас оғоз меёбад. Он рӯзи шанберо ҳамчун ҷашни ҳарҳафтаина таъкид мекунад ва идҳои солона, аз ҷумла иди Фисҳ, Иди фатир ва иди Нахустро муаррифӣ мекунад. Ин ҷашнҳо ҳамчун ёдраскуниҳои наҷоти Худо ва таъмини халқи худ хизмат мекунанд.

Сархати 2: Идомаи дар Ибодат 23:9-22, дастурҳои мушаххас оид ба Иди Ҳафтаҳо ё Пантикост дода мешаванд. Боб муқаррар мекунад, ки ин ид бояд ҳафт ҳафта пас аз пешниҳоди аввалин меваҳо баргузор шавад. Он қурбонии нав ба Худо ва гузаронидани анҷумани муқаддасро дар бар мегирад. Илова бар ин, он қоидаҳоро дар бораи ҷамъоварӣ аз ҳосил ва гузоштани қисмҳо барои ниёзмандон баррасӣ мекунад.

Параграфи 3: Ибодатҳои 23 бо пешниҳоди дастурҳои иловагӣ оид ба вақтҳо ва маросимҳои муқарраршуда ба итмом мерасад. Он иди карнайҳоро муаррифӣ мекунад, ки рӯзи навохтани карнайҳоро нишон медиҳад ва ҳамчун ёдгорӣ ё ёдраскунӣ барои ҷамъ омадан дар назди Худо хидмат мекунад. Дар ин боб инчунин қоидаҳо оид ба ҷашн гирифтани Рӯзи кафорат, як маросими тантанавӣ, ки дар он рӯзадорӣ ва ранҷу азоби ҷонҳо барои кафорати гуноҳҳои дар давоми сол содиршуда талаб карда мешавад, шарҳ дода шудааст. Ниҳоят, он дастурҳоро оид ба таҷлили иди хаймаҳо ё хаймаҳо пешниҳод мекунад, ки як ҳафтаи ёдбуд, ки дар паноҳгоҳҳои муваққатӣ зиндагӣ карданро дар бар мегирад, то замони Исроил дар биёбонро ба ёд оранд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 23 пешниҳод мекунад:
Фармон ба риояи идҳои таъиншуда, даъватҳои муқаддас;
Диққат ба нигоҳ доштани вақтҳои таъиншуда ҳамчун анҷуманҳои муқаддас;
Муқаддима ба рӯзи шанбеи ҳарҳафтаина; идҳои ҳарсола Фисҳ, нони фатир, аввалин меваҳо.

Дастурҳо оид ба риояи Иди Ҳафтаҳо, Пантикости ғаллаи нав;
Қоидаҳои ҷамъоварӣ ва гузоштани қисмҳо барои ниёзмандон;
Таваҷҷӯҳ ба шукргузорӣ ва таъмин.

Муқаддима ба Иди карнай навохтани карнай; дар назди Худо ҷамъ шудан;
Таҷлили рӯзи кафорат рӯзадорӣ, ранҷи ҷонҳо барои кафорат;

Дастурҳо оид ба ҷашн гирифтани Иди хаймаҳо, Хаймаҳое, ки дар паноҳгоҳҳои муваққатӣ ҷойгиранд; замони Исроилро дар биёбон ба хотир оварда.

Ин боб ба идҳои таъиншуда ё ҷамъомадҳои муқаддасе, ки ба исроилиён фармуда шудааст, равона карда шудааст. Китоби Ибодат 23 бо таъкид кардани аҳамияти нигоҳ доштани ин вақтҳои таъиншуда ҳамчун анҷуманҳои муқаддас оғоз меёбад. Он риояи ҳарҳафтаинаи рӯзи шанберо муаррифӣ мекунад ва идҳои ҳарсола ба монанди Фисҳ, Иди фатир ва Иди аввалин меваҳоро пешкаш мекунад. Ин ҷашнҳо барои исроилиён ҳамчун ёдраскуниҳо дар бораи наҷот ва таъминоти Худо дар тӯли таърихи онҳо хизмат мекунанд.

Ғайр аз он, дар Ибодат 23 дастурҳои мушаххас оид ба риояи маросимҳои иловагӣ оварда шудааст. Он қоидаҳоро оид ба риояи Иди Ҳафтаҳо ё Пантикост муайян мекунад, ки он пешниҳоди қурбонии нави ғалларо ба Худо пас аз ҳафт ҳафтаи пешниҳоди аввалин меваҳоро дар бар мегирад. Дар ин боб инчунин ба ҷамъоварии ҳосил аз ҳосил ва гузоштани қисмҳо барои ниёзмандон дар ин ид сухан гуфта, шукргузорӣ ва таъминро таъкид мекунад.

Боб бо ворид кардани дигар вақтҳо ва маросимҳои муқарраршуда анҷом меёбад. Ибодат 23 дастурҳоро оид ба риояи Иди карнайҳо дар рӯзе, ки бо навохтани карнайҳо ҳамчун ёдгории пеши Худо қайд карда мешавад, пешниҳод мекунад. Он инчунин қоидаҳои риояи Рӯзи ботантанаи кафоратро муайян мекунад, ки барои кафорати гуноҳҳои дар тӯли сол рӯза гирифтан ва ранҷу азоби ҷонҳо лозим аст. Ниҳоят, он дастурҳоро барои таҷлил кардани Иди хаймаҳо ё хаймаҳо, ки як ҳафтаи ёдбудро дар бар мегирад, ки дар паноҳгоҳҳои муваққатӣ зиндагӣ мекунанд, то замони Исроил дар биёбонро ба ёд оранд. Ин идҳо барои исроилиён барои ҷамъ омадан, ёдоварӣ кардан ва изҳори имон ва миннатдории худ ба Худо як мавридҳои муҳиме мебошанд.

Ибодат 23:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд бо Мусо сухан ронда, ба ӯ дастур дод, ки чӣ гуна ҷашнҳои диниро риоя кунад.

1. Худованд то ҳол сухан меронад: чӣ гуна бояд ба дастуроти Худо гӯш диҳед ва ҷавоб диҳед

2. Идҳои Китоби Муқаддас: Таҷлили ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Такрори Шариат 30:15-16 Инак, ман имрӯз ҳаёт ва некиро, мамот ва бадро пеши шумо гузоштаам. Агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба василаи дӯст доштани Худованд Худои худ, бо роҳҳои Ӯ рафтор кардан ва аҳкоми Ӯ ва фароизи Ӯ ва аҳкоми Ӯро риоят кунед, он гоҳ зинда ва афзун хоҳед шуд, ва Худованд Худои ту туро дар замине ки барои тасарруфи он медарӣ, баракат хоҳад дод.

Ибодат 23:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Дар бораи идҳои Худованд, ки шумо онҳоро ҷамъомадҳои муқаддас эълон кунед, инҳо идҳои мананд».

Худованд ба исроилиён фармуд, ки рӯзҳои муқаддасро ҳамчун ҷамъомадҳои муқаддас эълон кунанд.

1. Чӣ тавр ҷашни муқаддасоти Худо

2. Нигоҳ доштани рӯзҳои муқаддаси Худо

1. Марқӯс 2:27-28 - Ва ба онҳо гуфт: «Рӯзи шанбе барои одам офарида шудааст, на одам барои шанбе; бинобар ин Писари Одам низ Худованди рӯзи шанбе аст.

2. Ба Қӯлассиён 2:16 Пас, бигзор ҳеҷ кас шуморо дар гӯшт ё нӯшидан, ё дар рӯзи ид, ё дар бораи моҳи нав ё рӯзҳои шанбе ҳукм накунад.

Ибодат 23:3 Шаш рӯз кор кардан лозим аст; аммо рӯзи ҳафтум шанбеи оромӣ, ҷамъомади муқаддас аст; дар он ҷо кор накунед: он рӯзи шанбеи Худованд дар тамоми манзилҳои шумост.

Худо ба мо амр медиҳад, ки шаш рӯз кор кунем ва рӯзи ҳафтумро ҳамчун рӯзи шанбе, ҷамъомади муқаддас риоя кунем, зеро он рӯзи истироҳат барои Худованд аст.

1. Шаш рӯз бо ҷидду ҷаҳд кор кун ва рӯзи ҳафтумро ба истироҳату ибодат бахшидан.

2. Истироҳат барои некӯаҳволии рӯҳонӣ ва ҷисмонии мо муҳим аст ва Худованд ба мо амр мекунад, ки рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ дорем.

1. Қӯлассиён 3:23 "Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон."

2. Ибриён 4:9-11 "Пас, барои халқи Худо рӯзи шанбе боқӣ мемонад; зеро ҳар кӣ ба оромии Худо дохил мешавад, аз аъмоли худ ором мегирад, чунон ки Худо аз аъмоли Ӯ. Пас, биёед ҳама чизро ба амал оварем. саъй кунед, ки ба он оромӣ дохил шавед, то ки ҳеҷ кас бо пайравӣ аз итоаткории онҳо нобуд нашавад».

Ибодат 23:4 Инҳо идҳои Худованд, ҷамъомадҳои муқаддас мебошанд, ки шумо онҳоро дар мавсими худ эълон кунед.

Худованд ба мо даъватҳои муқаддас додааст, то дар вақтҳои муайянашон ҷашн гирем.

1. Ҷашни Худованд дар замонҳои муқарраркардааш

2. Дар идҳои Худованд шодӣ ёфтан

1. Такрори Шариат 16:16 - "Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо. хаймаҳо: ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад».

2. Луқо 4:16-21 - "Ва ба Носира, ки дар он ҷо тарбия ёфта буд, омад; ва аз рӯи одати худ, рӯзи шанбе ба куништ даромад ва барои хондан бархост. китоби Ишаъё-пайғамбарро ба ӯ супурд, Ва ҳангоме ки китобро кушод, ҷойеро ёфт, ки дар он навишта шуда буд: "Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро

тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Маро фиристодааст, то дилшикастагонро шифо бахшам, раҳоӣ ба асирон ва биноро ба кӯрон мавъиза кунам, то ки осебдидагонро озод кунам, то соли писандидаи Худовандро мавъиза кунам».

Ибодат 23:5 Дар рӯзи чордаҳуми моҳи якум бегоҳ иди фисҳи Худованд аст.

Иди Фисҳи Худованд дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал бегоҳ ҷашн гирифта мешавад.

1. Фисҳи Худованд: Ҷашни кафорат

2. Ёдоварӣ аз қурбонии Худованд: Маънои иди фисҳ

1. Хуруҷ 12:1-14 - Дастурҳои Худо ба Исроил дар бораи чӣ гуна ҷашн гирифтани иди Фисҳ

2. Юҳанно 12:1 - ҳузури Исо дар зиёфати иди Фисҳ бо шогирдонаш

Ибодат 23:6 Ва дар рӯзи понздаҳуми ҳамон моҳ иди фатир барои Худованд аст: ҳафт рӯз шумо бояд нони фатирро бихӯред.

Иди хамиртуруш дар рӯзи 15-уми ҳамон моҳ таҷлил мешавад ва барои ҳафт рӯз нони хамиртуруш хӯрдан лозим аст.

1. Муҳимияти таҷлили иди фатир.

2. Маънои ҳафт рӯзи хӯрдани нони фатир.

1. Хуруҷ 12:15-20 - Ҳафт рӯз нони фатирро бихӯред; ҳатто дар рӯзи аввал хамиртурушро аз хонаҳои худ дур кунед; зеро ҳар кӣ аз рӯзи аввал то рӯзи ҳафтум хамиртурушро бихӯрад, он ҷон аз Исроил маҳв хоҳад шуд.

2. Луқо 22:7-9 - Пас аз он рӯзи иди фатир расид, ки барраи фисҳ бояд қурбонӣ карда шавад. Исо Петрус ва Юҳанноро фиристода, гуфт: «Биравед ва барои хӯрдани иди Фисҳ тайёрӣ бинед». Дар куҷо мехоҳед, ки мо ба он омода шавем? пурсиданд.

Ибодат 23:7 Дар рӯзи аввал шумо ҷамъомади муқаддас доред: дар он ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед.

Худованд ба исроилиён амр дод, ки дар рӯзи аввали ҳафта ҷамъомади муқаддасро риоя кунанд.

1: Худованд моро даъват мекунад, ки рӯзи аввали ҳафтаро ба Ӯ бахшида, онро барои истифодаи муқаддас ҷудо кунем.

2: Мо бояд рӯзи аввали ҳафтаро барои ҷалоли Худо истифода барем, на барои кори худамон.

1: Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2: Қӯлассиён 2:16-17 - Пас, бигзор ҳеҷ кас шуморо дар гӯшт, ё нӯшокӣ, ё дар рӯзи ид, ё дар бораи моҳи нав ё рӯзҳои шанбе ҳукм накунад; балки ҷисм аз Масеҳ аст.

Ибодат 23:8 Аммо шумо ҳафт рӯз қурбонии оташинро барои Худованд тақдим кунед: дар рӯзи ҳафтум ҷамъомади муқаддас аст; дар он ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед.

Худо ба банӣ-Исроил амр медиҳад, ки барои ҳафт рӯз қурбонии сӯхтанӣ оваранд, ва рӯзи ҳафтум ҷамъомади муқаддас аст ва ба ҳеҷ коре иҷозат надиҳад.

1. Қувваи тақдис: Омӯзиш барои ҷудо кардани вақт барои Худо

2. Муҳимияти риояи рӯзи шанбе: Мулоҳиза дар бораи итоат ба аҳкоми Худо

1. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо рӯзи шанберо ҳаловат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед ва онро эҳтиром кунед, на ба роҳи худ, на ба манфиати худ ва на дунболи корҳои худ, он гоҳ лаззат хоҳед бурд. дар Худованд, ва ман туро бар баландиҳои замин савор хоҳам кард; Ман туро аз мероси падарат Яъқуб ғизо медиҳам, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст.

2. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар, аммо рӯзи ҳафтум — рӯзи шанбе барои Худованд Худои худ. Бар он ту, ё писарат, ё духтарат, канират, ё каниат, ё чорвои худ, ва муҳоҷири даруни дарвозаи ту ҳеҷ кор накун. Зеро дар шаш рӯз Худованд осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард. Бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас гардонид.

Ибодат 23:9 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, дастур дод.

1. Ба фармудаҳои Худо итоат кунед

2. Аҳди худро бо Худованд бори дигар тасдиқ кунед

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст.

2. Такрори Шариат 5:2-3 - Худованд Худои мо дар Ҳӯреб бо мо аҳд баст. Худованд ин аҳдро на бо падарони мо, балки бо мо, ки имрӯз ҳама дар ин ҷо зиндаем, бастааст.

Ибодат 23:10 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки ба замине ки Ман ба шумо медиҳам, омада, ҳосили онро даравед, як банд аз ҳосили аввалини худро ба коҳин:

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки ҳангоме ки ба замине, ки Ӯ ба онҳо додааст, вориди коҳин аз ҳосили аввалини худ биёранд.

1. Даравидани ҳосил: Мулоҳиза дар бораи Ибодат 23:10

2. Фаровонӣ ва баракат: Омӯзиши аввалин меваҳо дар Ибодат 23:10

1. Такрори Шариат 26:1-11 - Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки ҳангоми ворид шудан ба Замини ваъдашуда як сабади аввалин меваҳоро назди коҳин биёранд.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва ҳосили аввалини ҳосили худ эҳтиром кунед.

Ибодат 23:11 Ва ӯ бандро ба ҳузури Худованд ҷунбонда, то ки барои шумо қабул шавад; фардои пас аз рӯзи шанбе коҳин онро ҷунбонд.

Дар рӯзи баъд аз рӯзи шанбе коҳин бояд як бастаи ғалларо ба ҳузури Худованд ҷунбонад, то ҳамчун ҳадия қабул карда шавад.

1. "Қувваи мавҷ: Аҳамияти пешниҳоди мавҷ"

2. "Сикли рӯзи шанбе: Сафари итоаткории содиқ"

1. Забур 121:1-2 "Чашмамро ба кӯҳҳо хоҳам бурд, ки кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид".

2. Матто 6:33 «Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

Ибодат 23:12 Ва шумо дар он рӯз, ки бандро ҷунбонед, барраи беайбии соли якумро барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим кунед.

Ин порча ба исроилиён дастур медиҳад, ки барраи беайбро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд дар рӯзи ҷунбонидани банд пешниҳод кунанд.

1. Даъвати Худованд ба қурбонӣ: Баррасии ӯҳдадории қурбонии сӯхтанӣ ба Худованд

2. Маънои беайб: Зиндагӣ бо қурбонӣ ва итоат ба Худованд

1. Ишаъё 53:7 - Ӯ мазлум буд, ва ранҷ мекашид, вале даҳони худро накушод; Ӯро мисли барра ба забҳ бурданд, ва мисли гӯсфанд дар пеши пашмтарошҳо хомӯш аст, бинобар ин ӯ даҳон накушод.

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Ибодат 23:13 Ва ҳадияи ордии он ду ҳисса орди маҳин омехта бо равған хоҳад буд, яъне ҳадияи оташин барои Худованд барои маззаи ширин; ва ҳадияи нӯшокии он аз шароб, чорьяки ҳин хоҳад буд. .

Қурбонии ордӣ барои Худованд ин аст, ки аз даҳьяки орди маҳини омехта бо равған омехта, ва ҳадияи шароб, чорьяки ҳин аст.

1. Қурбонӣ: Аҳамияти ҳадя ба Худо тавассути қурбонӣ.

2. Шукрона кардан: Шукри Худованд ба воситаи маззаи ширин.

1. 1 Вақоеънома 16:29 - Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ ато кунед: ҳадия биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед: Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кунед.

2. Ишаъё 43:24 - Ту ба ман асои ширин нахаридаӣ ва аз чарбуи қурбониҳои худ маро пур накардаӣ; балки маро бо гуноҳҳои худ хизмат кардан водор сохтӣ, бо гуноҳҳои худ маро хаста кардӣ.

Ибодат 23:14 Ва на нон, на ғаллаи хушк ва на хӯшаҳои сабзро то ҳамон рӯзе, ки барои Худои худ қурбонӣ меоваред, нахӯред; ин барои наслҳои шумо дар тамоми масканҳои шумо то абад қонун хоҳад буд.

Худо ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки то он даме, ки онҳо барои наслҳои насл ҳамчун шариат барои Ӯ ҳадия наоваранд, нон, ҷуворимаккаи хушк ва хӯшаҳои сабз нахӯранд.

1. Муҳимияти қурбонии мо барои Худо

2. Неъматҳои итоъати фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 26:1-15 - Вақте ки шахс қурбонии худро ба ҳузури Худованд меорад, онҳо баракат хоҳанд ёфт.

2. Матто 5:23-24 - Агар касе ба Худо тӯҳфа пешниҳод кунад, муҳим аст, ки онҳо аввал бо бародари худ сулҳ кунанд.

Ибодат 23:15 Ва шумо аз фардои пас аз рӯзи шанбе, аз рӯзе ки бастаи қурбонии мавҷро овардаед, ба шумо ҳисоб кунед; ҳафт шанбе пурра хоҳад шуд:

Ин порча аз Ибодат 23:15 дастур медиҳад, ки ҳафт шанбе бояд аз рӯзи қурбонии мавҷ ба ҳисоб гирифта шавад.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: Аҳамияти риояи рӯзи шанбе

2. Риояи рӯзи шанбе: вақти ибодат ва андеша

1. Матто 12:1-14 - Исо шогирдони худро барои ҷамъоварии ғалла дар рӯзи шанбе ҳимоя мекунад

2. Хуруҷ 20:8-11 - Амри Худо дар бораи муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе

Ибодат 23:16 Ҳатто фардои пас аз шанбеи ҳафтум шумо панҷоҳ рӯзро ҳисоб кунед; ва қурбонии нав барои Худованд тақдим кунед.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки панҷоҳ рӯз ҳисоб карда, пас аз ҳафт ҳафтаи мавсими дарав ба Ӯ ҳадияи нави ордӣ тақдим кунанд.

1. Баракатҳои тоъат: Худо касонеро, ки фармудаҳои Ӯро риоя мекунанд, чӣ гуна подош медиҳад

2. Шоди садақа: Ҷашни ризқи Худо бо шукр

1. Такрори Шариат 28:1-14 - ваъдаи Худо дар бораи баракатҳо барои итоаткорӣ

2. Луқо 6:38 - Принсипи додан ва гирифтан

Ибодат 23:17 Аз манзилҳои худ ду нони мавҷӣ аз ду ҳиссаи даҳьяк биёред: онҳо аз орди маҳин бошад; бо хамиртуруш пухта хоҳанд шуд; онҳо бори аввал барои Худованд мебошанд.

Худованд ба исроилиён амр фармуд, ки ду нони орди маҳини хамиртурушро биёранд, то ки нахуст ба қурбонӣ оянд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти пешниҳоди аввалин меваҳо ба Худованд

1. Такрори Шариат 8:17-18 - Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Ибодат 23:18 Ва бо нон ҳафт барраи беайби яксола ва як наргови ҷавон ва ду қӯчқор тақдим кунед: онҳо барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд бо ҳадияи ордӣ ва ҳадияҳои обии онҳо хоҳанд буд, ҳатто ҳадияи оташин, аз бӯи хуш барои Худованд.

1: Мо бояд ба Худованд ҳадияҳо диҳем, то ки Ӯро эҳтиром кунем.

2: Барои нишон додани садоқат ба Худо мо бояд қурбонӣ кунем.

1: Юҳанно 3:16 - «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад».

2: Румиён 12: 1-2 - "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон: балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, мақбул ва комил аст».

Ибодат 23:19 Он гоҳ як нар бузғоларо барои қурбонии гуноҳ, ва ду барраи яксоларо барои қурбонии саломатӣ забҳ кунед.

Худо ба исроилиён фармуд, ки як нарбузро барои қурбонии гуноҳ ва ду баррaро барои қурбонии саломатӣ қурбонӣ кунанд.

1. Қувваи қурбонӣ: Фаҳмидани моҳияти фармони Худо

2. Ҳадяи омурзиш: Паёми қурбонии гуноҳ

1. Ишаъё 53: 5-6 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ ҷазое буд, ки ба мо осоиштагӣ овард, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем. Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаем. ; мо ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст».

2. Ибриён 9:22 - «Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо нест».

Ибодат 23:20 Ва коҳин онҳоро бо нони нахуст барои қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбонида, бо ду барра ҷунбонад; онҳо барои Худованд барои коҳин муқаддас хоҳанд буд.

Ба коҳин супориш дода мешавад, ки ду баррaро бо нони нахуст ҳамчун ҳадия ба ҳузури Худованд ҷунбонад, ва ин ду барра барои Худованд барои коҳин муқаддас хоҳанд буд.

1. Қувваи қурбонӣ: Қурбониҳои мо барои Худо чӣ маъно доранд

2. Қудсият ва аҳамияти ҷудо будан

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Матто 5:23-24 - Пас, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

Ибодат 23:21 Ва дар худи ҳамон рӯз эълон кунед, то ки он барои шумо ҷамъомади муқаддас бошад; дар он ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед; он дар тамоми масканҳои шумо то абад дар наслҳои шумо ҳукм хоҳад буд.

Худо ба мо амр мекунад, ки анҷумани муқаддасро баргузор кунем, кор накунем ва ин ҳукмро то абад риоя кунем.

1. Фармонҳои Худо: Аҳамиятнокӣ барои ҳаёти имрӯзаи мо

2. Иҷрои фармудаҳои Худо: Даъват ба муқаддасот

1. Румиён 8:14-15 - Зеро ҳамаи онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо мебошанд. Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро нагирифтаед, ки дубора ба тарс афтода бошед, балки Рӯҳи фарзандхондагиро қабул кардаед, ки мо ба воситаи Ӯ нидо мекунем, эй Аббо! Падар!

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

Ибодат 23:22 Ва ҳангоме ки ҳосили замини худро дарав мекунед, ҳангоми дарав кардан гӯшаҳои саҳрои худро пок накунед ва аз ҳосили худ ягон хӯшаи худро ҷамъ наоваред; онҳоро ба мискинон вогузор кунед ва аҷнабӣ: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худованд мефармояд, ки њангоми даравидани њосили замин гӯшаи киштзор ва љамъоварии њосилро ба мискинону бегонагон гузоранд.

1. Ҳамдардӣ дар амал: Татбиқи амри Худо дар бораи ғамхорӣ ба камбағалон

2. Зиндагӣ бо адолат: Иҷрои фармони Худо дар бораи тарк кардани ҳосил барои бечорагон ва бегонагон

1. Такрори Шариат 24:19-22 - Вақте ки ҳосили худро дар саҳрои худ бурида, бандеро дар саҳро фаромӯш кардай, дигар барои овардани он нарав: он барои ғариб, барои ятимон ва барои ятимон хоҳад буд. бевазан: то ки Худованд Худоят туро дар тамоми аъмоли дастат баракат диҳад.

20Вақте ки дарахти зайтуни худро мезанӣ, дигар аз навдаҳо нагузар: он барои ғариб, барои ятим ва бевазан хоҳад буд.

21Вақте ки ангури токзори худро ҷамъ оварӣ, онро баъд аз он начин: он барои ғариб, барои ятим ва бевазан хоҳад буд.

22Ва ту дар хотир хоҳӣ дошт, ки дар замини Миср ғулом будӣ; бинобар ин ба ту амр медиҳам, ки ин корро бикун.

2. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст, ки ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ дорад.

Ибодат 23:23 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1. Худо ҳамеша бо мо гап мезанад ва мо бояд гӯш кунем.

2. Итоат ба аҳкоми Худованд барои рушди рӯҳонии мо муҳим аст.

1. Яъқуб 1:19-21 - Дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошед.

2. Такрори Шариат 11:26-28 - Ба фармонҳои Худованд Худои худ итоат кунед, то ки зинда ва афзун шавед, ва Худованд Худои шумо дар замине ки барои тасарруф кардан меравед, шуморо баракат диҳад.

Ибодат 23:24 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯед: «Дар моҳи ҳафтум, дар рӯзи якуми моҳ, шумо бояд рӯзи шанбе, ёдбуди навохтани карнайҳо ва ҷамъомади муқаддас дошта бошед.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки дар рӯзи якуми моҳи ҳафтум рӯзи шанберо риоя кунанд, то ки бо навохтани карнайҳо ва даъвати муқаддас гузаранд.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани замонҳои муқаддас

2. Подшоҳии Худо ва таъсири он ба ҳаёти мо

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси ман рӯй гардонед ва рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед; Агар онро эҳтиром намоӣ, на ба роҳи худ наравӣ, на толиби хушнудии худ, ё беҳуда сухан гӯӣ, он гоҳ аз Худованд ҳаловат хоҳӣ кард, ва туро бар баландиҳои замин савор хоҳам кард; Ман туро аз мероси падарат Яъқуб ғизо медиҳам, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст.

Ибодат 23:25 Дар он ҷо ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед, балки қурбонии оташинро барои Худованд тақдим кунед.

Қурбонӣ бояд барои Худованд оварда шавад, на кори ғуломӣ.

1. Беҳтарин беҳтарини худро ба Худованд пешкаш кунед

2. Чаро кори хидматӣ набояд анҷом дода шавад

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Ибодат 23:26 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, дастур дод.

1. Зиндагӣ ба Калом: Чӣ тавр бояд дастуроти Худоро риоя кард.

2. Тавассути итоаткорӣ бо Худо робита барқарор кардан.

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Матто 7:21 - «На ҳар кӣ ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

Ибодат 23:27 Ҳамчунин дар рӯзи даҳуми ин моҳи ҳафтум рӯзи кафорат хоҳад буд: он барои шумо ҷамъомади муқаддас хоҳад буд; ва шумо ҷонҳои худро азоб дода, қурбонии оташин барои Худованд тақдим кунед.

Дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум бояд ҷамъомади муқаддас баргузор шавад ва одамон бояд ҷони худро азоб дода, барои Худованд қурбонӣ кунанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки барои тавба ва андешаи худ вақт ҷудо кунем.

2. Қурбонӣ барои Худованд нишонаи фурӯтанӣ ва қадршиносии неъмати Ӯст.

1. Ишаъё 58:5-12 - Оё ин рӯзае нест, ки ман баргузидаам? то ки бандҳои шароратро кушоед, бори вазнинро барҳам диҳед ва мазлумонро озод кунед, ва шумо ҳар як юғро бишканед?

2. Яъқуб 4:7-10 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Ибодат 23:28 Ва дар ҳамон рӯз ҳеҷ коре накунед, зеро он рӯзи кафорат аст, то ки шуморо ба ҳузури Худованд Худои худ кафорат кунад.

Худованд фармудааст, ки дар рӯзи каффорат бояд истироҳат кунад ва худро дар назди Ӯ кафорат кунад.

1. Раҳмати Худо дар кафорат

2. Аҳамияти истироҳат дар рӯзи каффорат

1. Ишаъё 53: 5-6 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ ҷазое буд, ки ба мо осоиштагӣ оварад, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем. Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаем. ; мо ҳар касро ба

роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст».

2. Ибриён 10: 14-17 - "Зеро ки Ӯ бо як қурбонии ягона муқаддасонро то абад комил кардааст. Ва Рӯҳулқудс низ бар мо шаҳодат медиҳад, зеро ки баъд аз гуфтани ин аҳде аст, ки ман бо он хоҳам баст. онҳо баъд аз он айём, мегӯяд Худованд: қонунҳои Худро дар дилҳошон хоҳам гузошт, ва дар зеҳни онҳо хоҳам навишт, Ӯ ҳамчунин илова мекунад: «Гуноҳҳо ва аъмоли шариати онҳоро дигар ба ёд нахоҳам овард: Ҳар ҷо ки омурзиши инҳост, ҳамон ҷост. дигар қурбонии гуноҳ нест».

Ибодат 23:29 Зеро ҳар касе ки дар ҳамон рӯз ба уқубат дучор нашавад, аз миёни қавми худ маҳв карда хоҳад шуд.

Худованд ба мо амр мекунад, ки дар рӯзи каффорат ҷони худро дарднок созем.

1. Қувваи кафорат ва чӣ гуна он моро муттаҳид мекунад

2. Зарурати тафаккур ва тавба

1. Ишаъё 58:5-7 Оё ин рӯзае нест, ки ман интихоб мекунам: воз кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлум ва шикастани ҳар юғ?

2. Забур 51:17 Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

Ибодат 23:30 Ва ҳар касе ки дар ҳамон рӯз коре кунад, ҳамон ҷони ӯро аз миёни қавмаш маҳв хоҳам кард.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки ҳар касе, ки дар рӯзи шанбе коре кунад, аз миёни мардум нест карда мешавад.

1. Риояи фармудаҳои Худо: Аҳамияти истироҳат дар рӯзи шанбе

2. Оқибатҳои риоя накардани рӯзи шанбе

1. Ибриён 4:9-11 - Аз ин рӯ, истироҳати шанбе барои халқи Худо боқӣ мемонад. Зеро касе ки ба оромии Ӯ дохил шудааст, аз корҳои худ ором гирифтааст, чунон ки Худо аз корҳои Худ ором гирифтааст. Пас, биёед тамоми кӯшишро ба харҷ диҳем, ки ба он оромӣ дохил шавем, то ҳеҷ кас ба ҳамон намунаи беитоатӣ наафтад.

2. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо ба ёд ored ва онро муқаддас нигоҳ dored. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар, аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбе барои Худованд Худои худ аст. Дар он ҳеҷ коре накун, на ту, на писарат ё духтарат, ва на канират ё зани худ, ва на чорвои худ, ва на ҳеҷ аҷнабие, ки дар шаҳрҳои шумо бимонад. Зеро ки Худованд дар шаш рӯз осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, аммо дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард. Бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас гардонид.

Ибодат 23:31 Ҳеҷ гуна кор накунед: он дар тамоми масканҳои шумо то абад дар наслҳои шумо ҳукм хоҳад буд.

Худованд амр медиҳад, ки ба халқи Исроил рӯзи истироҳат дошта бошанд, ки дар манзилҳои онҳо то абад нигоҳ дошта шаванд.

1. Қудсияти истироҳат: вақт ҷудо кардан дар бораи муҳаббати Худо

2. Баракати рӯзи шанбе: Дар рӯзи истироҳат дарёфти шодӣ ва оромӣ

1. Хуруҷ 20:8-11 (Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред)

2. Ибриён 4:9-11 (Ваъдаи оромӣ барои онҳое, ки ба Исо имон доранд)

Ибодат 23:32 Ин барои шумо рӯзи шанбеи оромӣ хоҳад буд, ва ҷонҳои худро азоб хоҳед дод; дар рӯзи нӯҳуми моҳ аз шом, аз шом то шом шанбеи худро ҷашн гиред.

Дар ин порча омадааст, ки рӯзи шанбе рӯзи истироҳат ва андешаи худ аст, ки бояд аз шоми рӯзи нӯҳуми моҳ то шоми даҳум ҷашн гирифта шавад.

1. «Рӯзи шанбе: рӯзи истироҳат ва мулоҳиза».

2. "Муқаддасоти рӯзи шанбе: эҳтиром кардани Худованд бо оромӣ"

1. Ишаъё 58:13-14 - «Агар шумо пойҳои худро аз вайрон кардани шанбе нигоҳ доред ва дар рӯзи муқаддаси ман он чизеро, ки хоҳед, кунед, агар шумо рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед, ва агар онро эҳтиром кунед ки бо роҳи худ наравед, ва он чи ки хоҳед, амал накунед, ё суханҳои беҳуда нагӯед, дар Худованд шодии худро хоҳед ёфт».

2. Хуруҷ 20: 8-11 - "Рӯзи шанберо ба ёд оваред, ки онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат кунед ва тамоми кори худро ба ҷо оваред, аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбе барои Худованд Худои шумост. Дар он ҳеҷ коре накунед. кор накун, на ту, на писарат ё духтарат, на каниру занат, на чорпоёни ту, ва на ҳеҷ аҷнабие, ки дар шаҳрҳои ту сокин аст, зеро ки Худованд дар шаш рӯз осмонҳо ва замин, баҳр ва ҳар чиро, ки ҳаст, офарид. дар онҳо, вале дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард; бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас гардонид».

Ибодат 23:33 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, дар бораи ҷашни махсус дастур дод.

1. Фармони Худованд: Зиндагӣ дар итоат ба иродаи Худо

2. Таҷлили вафодории Худо: Аҳамияти Фестивали махсус

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост!

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост.

Ибодат 23:34 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: «Рӯзи понздаҳуми ин моҳи ҳафтум иди хаймаҳо барои ҳафт рӯз барои Худованд хоҳад буд».

Ба банӣ-Исроил амр шудааст, ки Иди хаймаҳоро, ки дар рӯзи понздаҳуми моҳи ҳафтум оғоз мешавад, риоя кунанд.

1. "Зиндагӣ дар ҳузури Худо: Аҳамияти иди хаймаҳо"

2. «Шодии чашни иди хаймахо».

1. Забур 36:7-9 - Чӣ қадар азиз аст меҳрубонии Ту, эй Худо! Бинобар ин фарзандони одам зери сояи болҳои Ту таваккал мекунанд. Аз пурии хонаи Ту сер гаштанд ва аз дарёи неъматат онҳоро об медиҳӣ. Зеро чашмаи ҳаёт назди туст; дар нури Ту нур мебинем.

2. Такрори Шариат 16:13-15 - Иди хаймаҳоро ҳафт рӯз, ҳангоме ки аз хирмани худ ва аз шароби худ ҷамъ кунед, риоя кунед. Ва ту ва писарат ва духтарат, каниз ва канизи худ ва левизода, ғариб ва ятим ва бевазан, ки дар дохили дарвозаи ту ҳастанд, дар ид шодӣ хоҳӣ кард. Ҳафт рӯз дар ҷое ки Худованд баргузидааст, барои Худованд Худои худ як ҷашни муқаддас бикун, зеро ки Худованд Худои ту туро дар тамоми ҳосили ту ва дар тамоми кори дастат баракат хоҳад дод, то ки ту шодӣ хоҳӣ кард.

Ибодат 23:35 Дар рӯзи якум ҷамъомади муқаддас хоҳад буд: дар он ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед.

Дар рӯзи аввали ҳафта бояд даъвати муқаддас баргузор шавад ва ҳеҷ кори хидматӣ анҷом дода нашавад.

1. Худо ба мо оромӣ ато мекунад: вақт ҷудо кунед, то пурқувват шавед ва шод бошед

2. Қувваи ибодат: Чӣ гуна мо бо амалҳои худ Худоро гиромӣ медиҳем

1. Хуруҷ 20:8-11 Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар, аммо рӯзи ҳафтум — рӯзи шанбе барои Худованд Худои худ. Бар он ту, ё писарат, ё духтарат, канират, ё каниат, ё чорвои худ, ва муҳоҷири даруни дарвозаи ту ҳеҷ кор накун. Зеро дар шаш рӯз Худованд осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард. Бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас гардонид.

2. Қӯлассиён 2:16-17 Пас, бигзор ҳеҷ кас шуморо дар масъалаи хӯроку нӯшидан, ё дар бораи ид, ё моҳи нав ё рӯзи шанбе доварӣ накунад. Инҳо сояи чизҳои оянда мебошанд, аммо моҳият аз они Масеҳ аст.

Ибодат 23:36 Ҳафт рӯз қурбонии оташинро барои Худованд тақдим кунед; дар рӯзи ҳаштум барои шумо ҷамъомади муқаддас хоҳад буд; ва қурбонии оташинро барои Худованд тақдим кунед: ин ҷамъомади тантанавӣ аст; Ва дар он ҷо ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед.

Худо ба банӣ-Исроил амр медиҳад, ки қурбонии оташинро барои Худованд дар тӯли ҳафт рӯз пешкаш кунанд ва баъд аз он дар рӯзи ҳаштум ҷамъомади муқаддас барпо кунанд. Дар рӯзи ҳаштум бояд ҳадияи оташин оварда шавад ва ҳеҷ кори ғуломӣ карда нашавад.

1. Қудрати итоаткорӣ: Омӯзиши риоя кардани аҳкоми Худо аз Ибодат 23:36

2. Тӯҳфаи ибодат: Фаҳмидани аҳамияти ҷамъомадҳо дар Ибодат 23:36

1. Такрори Шариат 28:1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш диҳӣ, то аҳком ва фароизи Ӯро, ки дар ин китоби шариат навишта шудааст, риоя намоӣ, ва агар ба Худованд Худои худ рӯй оварӣ. Бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид».

2. Забур 100:1-2 - "Барои Худованд садои шодӣ кунед, эй тамоми заминҳо. Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед".

Ибодат 23:37 Инҳо идҳои Худованд мебошанд, ки шумо онҳоро ҷамъомадҳои муқаддас эълон кунед, то ки қурбонии оташин барои Худованд, қурбонии сӯхтанӣ, ва қурбонии ордӣ, қурбонӣ ва ҳадияҳои нӯшокӣ ва ҳама чиз тақдим кунед. дар рӯзи худ:

Ин порча идҳои Худованд ва ҳадияҳоеро, ки бо онҳо алоқаманд буданд, тасвир мекунад.

1. Таҷлили идҳои Худо: Ба ёд овардани ризқи ӯ

2. Қуддусият ва тоъат: Маънии идҳо

1. Такрори Шариат 16:16 - "Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо. хаймаҳо: ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад».

2. Луқо 2:41-42 - "Акнун волидони ӯ ҳар сол дар иди фисҳ ба Ерусалим мерафтанд. Ва ҳангоме ки Ӯ дувоздаҳсола буд, пас аз маросими ид ба Ерусалим мерафтанд."

Ибодат 23:38 Ба ғайр аз рӯзҳои шанбеи Худованд, ва ба ғайр аз ҳадияҳои шумо, ва ба ғайр аз ҳама назрҳои шумо, ва ба ғайр аз ҳама ҳадияҳои ихтиёрии худ, ки ба Худованд медиҳед.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки рӯзи шанберо риоя кунанд, тӯҳфаҳо диҳанд, назрҳои худро риоя кунанд ва барои Худованд ҳадияҳои ихтиёрӣ кунанд.

1. Қудрати итоаткорӣ: Иҷрои аҳкоми Худо дар Ибодат 23

2. Шодии саховатмандӣ: Шукргузорӣ ба Худо ва дигарон

1. Такрори Шариат 26:12-13 - Вақте ки шумо даҳяки ҳосили худро дар соли сеюм, яъне дар соли даҳяк ҷамъоварӣ мекунед, онро ба левизода, ғарибе, ятим ва бевазан диҳед, то ки онҳо дар шаҳрҳои худ бихӯред ва сер шавед,

2. Такрори Шариат 16:16-17 - Ҳама писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо . Онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

Ибодат 23:39 Ҳамчунин дар рӯзи понздаҳуми моҳи ҳафтум, ҳангоме ки дар ҳосили замин ҷамъ шудед, ҳафт рӯз барои Худованд ид кунед: дар рӯзи якум шанбе ва дар рӯзи ҳаштум. рӯзи шанбе хоҳад буд.

Рӯзи понздаҳуми моҳи ҳафтуми сол ид барои Худованд барои ҳафт рӯз аст, ва рӯзҳои якум ва ҳаштум рӯзҳои шанбе аст.

1. Барои неъматҳое, ки Худо додааст, шукр гӯед ва дар хотир доред, ки рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ доред.

2. Муҳимияти ҷудо кардани вақт барои ҷашн ва эҳтироми Худо дар ҳаёти мо.

1. Такрори Шариат 5:12-15 - Дар хотир доред, ки рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ доред.

2. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед; ба вай шукр гӯед ва номи ӯро ситоиш кунед.

Ибодат 23:40 Ва шумо дар рӯзи аввал шохаҳои дарахтони нағз, шохаҳои хурмо ва шохаҳои дарахтони ғафс ва бедҳои ҷӯйро бигиред; ва ҳафт рӯз ба ҳузури Худованд Худои худ шодӣ хоҳед кард.

Дар рӯзи аввали ид ба банӣ-Исроил амр дода шуд, ки шохаҳои дарахтони некӯ, шохаҳои дарахтони хурмо ва шохаҳои дарахтони ғафс ва бедҳои ҷӯйро ҷамъ кунанд, то ки дар ҳузури Худованд Худои худ ҳафт сол шодӣ кунанд. рӯз.

1. Шод шудан дар Худованд: Дар ъибодат шодӣ ёфтан

2. Неъмати тоъат: Таҷлили ҳадяҳои Худо

1. Юҳанно 15:11 - «Ин чизҳоро ба шумо гуфтам, то ки шодии Ман дар шумо бимонад ва шодии шумо пур шавад».

2. Забур 35:9 - "Ва ҷони ман дар Худованд шод хоҳад шуд: аз наҷоти Ӯ шод хоҳад шуд".

Ибодат 23:41 Ва онро ҳафт рӯз дар сол ид барои Худованд нигоҳ доред. Он дар наслҳои шумо то абад қонун хоҳад буд: онро дар моҳи ҳафтум ҷашн гиред.

Ин порча ба хонандагон дастур медиҳад, ки Иди Худовандро дар тӯли ҳафт рӯз дар сол нигоҳ доранд, ки ин қонун бояд ба наслҳои оянда интиқол дода шавад.

1. Аҳамияти нигоҳ доштани идҳои Худованд ва таҷлил аз он

2. Арзиши интиқоли анъанаҳои Китоби Муқаддас ба наслҳои оянда

1. Ададҳо 28:16-17 - Ва дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал иди фисҳи Худованд аст. Ва дар рӯзи понздаҳуми ин моҳ ид аст: ҳафт рӯз нони фатир хӯрда мешавад.

2. Такрори Шариат 16:16 - Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд; дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо; ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад.

Ибодат 23:42 Ҳафт рӯз дар хаймаҳо бимонед; тамоми зодагони исроилӣ дар хаймаҳо сокин хоҳанд шуд;

Ин порча дар бораи одати исроилиён, ки дар хаймаҳо ҳафт рӯз зиндагӣ мекарданд, нақл мекунад.

1. Фармони Худо дар бораи дар хаймаҳо иқомат кардан: Мулоҳиза дар бораи аҳамияти итоаткории мӯътамад

2. Таъмини Худо дар биёбон: Фаҳмидани аҳамияти истиқомат дар хаймаҳо

1. Такрори Шариат 16:13-15 - Иди хаймаҳоро ҳафт рӯз, ҳангоме ки ҳосили хирман ва шаробфурӯши худ ҷамъоварӣ кунед, риоя кунед. Ту ва писарат ва духтарат, канират ва канизи худ, левизода, муҳоҷир, ятимон ва бевазани дар шаҳрҳои ту буда, дар иди худ шодӣ кун. Дар давоми ҳафт рӯз ид барои Худованд Худои худ дар ҷое ки Худованд баргузида бошад, бигузор, зеро ки Худованд Худои ту туро дар тамоми ҳосили ту ва дар тамоми кори дастат баракат хоҳад дод, то ки шодӣ хоҳӣ кард. .

2. Хуруҷ 33: 7-11 - Акнун Мусо хаймаро гирифта, берун аз ӯрдугоҳ, дуртар аз ӯрдугоҳ мезад ва онро хаймаи ҷомеъ номид. Ва ҳар кӣ Худовандро меҷуст, ба хаймаи ҷомеъ, ки берун аз ӯрдугоҳ буд, мебаромад. Ҳар гоҳе ки Мусо ба хайма мебаромад, тамоми мардум бархоста, ҳар яке назди дари хаймаи худ истода, Мусоро то ба хайма даромаданаш тамошо мекарданд. Вақте ки Мусо ба хайма даромад, сутуни абр фуромада, дар даромадгоҳи хайма меистод ва Худованд бо Мусо сухан мегуфт. Ва чун тамоми мардум сутуни абрро диданд, ки дар назди даромадгоҳи хайма истодааст, тамоми мардум бархоста, ҳар яке назди дари хаймаи худ саҷда мекарданд. Ҳамин тавр Худованд бо Мусо рӯ ба рӯ сухан мегуфт, чунон ки одам бо дӯсти худ сухан мегӯяд.

Ибодат 23:43 То наслҳои шумо бидонанд, ки Ман банӣ-Исроилро дар хаймаҳо сокин кардаам, вақте ки онҳоро аз замини Миср берун овардам: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худованд ба Исроил амр фармуд, ки дар хаймаҳо зиндагӣ карда, Ӯро ёд кунанд, то наслҳои оянда аз раҳоии Ӯ аз ғуломии Миср огоҳ шаванд.

1. Ба Худованде, ки роҳ медиҳад, таваккал кунед - ба Худованд нигоҳ кунед, то роҳи раҳоӣ аз вазъиятҳои душворро фароҳам кунад

2. Ёдоварӣ аз наҷоти Худованд - Таҷлили наҷоти Худованд аз Миср дар айни замон

1. Забур 34:4 - Ман Худовандро ҷӯям, ва Ӯ маро шунид, ва маро аз ҳама тарсу ҳаросам раҳоӣ дод.

2. Юҳанно 8:32 - Ва шумо ростиро хоҳед донист, ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард.

Ибодат 23:44 Ва Мусо ба банӣ-Исроил идҳои Худовандро эълон кард.

Мусо ба банӣ-Исроил идҳои Худовандро эълон кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: омӯхтани идҳои Худованд, ки аз ҷониби Мусо таълим дода шудааст

2. Таҷлили идҳои Худованд: омӯзиши аҳамияти таърихии идҳои ӯ

1. Такрори Шариат 16: 16-17 - "Ҳамаи писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар маконе ки Ӯ интихоб мекунад, дар иди фатир ва иди фатир ва дар иди ҳафтаҳо ва хаймаҳо ҳозир хоҳанд шуд. ва онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

2. Луқо 22:15-16 - Ва Ӯ ба онҳо гуфт: «Ман хеле мехостам, ки пеш аз уқубат кардан бо шумо ин иди Фисҳро бихӯрам; зеро ба шумо мегӯям: дигар ҳеҷ гоҳ онро нахоҳам хӯрд, то даме ки он дар Малакути Худо ба амал ояд.

Ибодат 24-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 24:1-9 қоидаҳоро дар бораи нигоҳдории чароғдони маъбад ва гузоштани нони намоишӣ шарҳ медиҳад. Дар ин боб таъкид карда мешавад, ки исроилиён бояд барои чароғдон равғани зайтуни холис таъмин кунанд ва боварӣ ҳосил кунанд, ки он дар ҳузури Худо пайваста месӯзад. Илова бар ин, дар он гуфта мешавад, ки дувоздаҳ нон бояд дар сари суфра дар маъбад ҳамчун ҳадия гузошта шавад ва ҳар рӯзи шанбе нонҳои тару тоза гузошта шаванд. Ин дастурҳо аҳамияти нигоҳ доштани ашёи муқаддас ва пешниҳоди қурбониҳо барои ҷалоли Худоро таъкид мекунанд.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 24:10-16, парванда бо куфр оварда шудааст. Дар ин боб ҳодисае нақл мекунад, ки марде, ки аз модари исроилӣ ва падари мисрӣ таваллуд шудааст, ҳангоми баҳс бо истифода аз номи Худо лаънат мекунад. Мардум ӯро назди Мӯсо меоранд, ки дар бораи азобаш аз Худо ҳидоят мехоҳад. Дар натиҷа, касоне, ки куфри ӯро шуниданд, фармон дода мешавад, ки пеш аз он ки ӯро сангсор кунанд, ба унвони шоҳид даст бар ӯ гузоранд.

Параграфи 3: Ибодатҳои 24 бо пешниҳоди муқаррароти минбаъдаи марбут ба адолат ва ҷазо барои расонидани зарар ё зарар ба анҷом мерасад. Он принсипи «чашм дар ивази чашм» ва «дандон дар ивази дандон»-ро ҷорӣ намуда, ба ҷуброни одилонаи зарари ба дигарон расонидашуда таъкид мекунад. Он инчунин парвандаҳоеро, ки ҷароҳати чорво расонидааст, баррасӣ мекунад ва барои муайян кардани ҷуброни мувофиқ ё ҷуброн дар асоси ҳолатҳои гуногун дастур медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 24 пешниҳод мекунад:
Қоидаҳо дар бораи нигоҳдории чароғдонҳои маъбад;
Таъмини равғани зайтуни тоза барои сӯзонидани пайваста;
Ҷойгир кардани дувоздаҳ нон ҳамчун нони намоишӣ; Худоро ба воситаи қурбониҳо ҷалол додан.

Парвандаи марбут ба куфр марди лаънат бо истифода аз номи Худо;
Дар мавриди азоб аз Худо роҳнамоӣ ҷустан;
Фармон дод, ки пеш аз сангсор кардани ӯ ба қатл даст бар ӯ ҳамчун шоҳид гузоред.

Муқаррароти марбут ба адолат ва ҷазо;
ҷорӣ намудани принсипи «чашм ба чашм» ҷуброни одилонаи зиён;
Дастур оид ба муайян кардани ҷуброни зарар дар ҳолатҳои осеб дидани чорво.

Дар ин боб ба муқаррароти нигоҳдории ашёи муқаддас, ҷазо барои куфр ва принсипҳои адолат ва интиқом равона шудааст. Китоби Ибодат 24 бо таъкид кардани аҳамияти бо равғани зайтуни пок барои чароғдон дар маъбад оғоз

меёбад ва кафолат медиҳад, ки он дар пеши Худо пайваста месӯзад. Он ҳамчунин нишон медиҳад, ки дувоздаҳ нон бояд ҳамчун нони намоишӣ дар рӯи миз гузошта шавад ва нони тару тоза ҳар рӯзи шанбе ҳамчун қурбонӣ барои ҷалоли Худо гузошта шавад.

Ғайр аз он, дар Ибодат 24 парвандаи куфрро пешниҳод мекунад, ки дар он марде, ки аз модари исроилӣ ва падари мисрӣ таваллуд шудааст, ҳангоми баҳс бо истифода аз номи Худо лаънат мекунад. Мӯсо дар мавриди азобаш аз Худо роҳнамоӣ мехоҳад ва дар натиҷа касоне, ки куфри ӯро шуниданд, фармон дода мешавад, ки пеш аз сангсор кардани ӯ ба унвони шоҳид даст бар ӯ гузоранд. Ин оқибати вазнин нишон медиҳад, ки куфр дар ҷомеаи исроилӣ чӣ ҷиддият арзёбӣ мешавад.

Боби мазкур бо ворид намудани муқаррароти минбаъдаи марбут ба адолат ва ҷазо анҷом меёбад. Он принсипи «чашм дар ивази чашм» ва «дандон дар ивази дандон»-ро муқаррар намуда, ба ҷуброни одилонаи зарари ба дигарон расонидашуда таъкид мекунад. Дар китоби Ибодат 24 инчунин парвандаҳое, ки ҷароҳатҳои аз чорво расонидашударо баррасӣ мекунанд ва барои муайян кардани ҷуброни мувофиқ ё ҷуброн дар асоси ҳолатҳои гуногун дастур медиҳад. Ҳадафи ин муқаррарот таъмини адолат дар ҳалли баҳсҳо ва нигоҳ доштани тартиботи иҷтимоӣ дар дохили ҷомеа мебошад.

Ибодат 24:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, дастур дод.

1. Қувваи итоаткорӣ: Эътироф кардани қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Арзиши муқаддасот: Зиндагӣ бо поквиҷдонӣ дар ҷаҳони фасод

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Ибодат 24:2 Ба банӣ-Исроил амр деҳ, ки зайтуни равғани поки барои рӯшноӣ кӯфташударо назди ту биёранд, то чароғҳо ҳамеша фурӯзон шаванд.

Худо ба исроилиён фармуд, ки ба Ӯ равғани зайтуни холис биёранд, то чароғҳо доимо фурӯзон бошанд.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худо

2. Қувваи рамзӣ дар Китоби Муқаддас

1. Матто 5:16 - «Бигзор нури шумо дар пеши одамон чунон дурахшон шавад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд».

2. Яъқуб 2:17 - "Ҳамчунин имон, агар амале надошта бошад, мурда аст, танҳо будан."

Ибодат 24:3 Бе пардаи шаҳодат, дар хаймаи ҷомеъ, Ҳорун онро ҳамеша аз шом то субҳ ба ҳузури Худованд амр хоҳад дод: он дар наслҳои шумо то абад қонун хоҳад буд.

Ҳорун бояд ҳамеша аз шом то саҳар чароғро дар хаймаи ҷомеъ парастиш кунад, зеро ин барои наслҳо қонун буд.

1. Нури ҳузури Худо: Чӣ гуна бояд ҳидояти Ӯро биҷӯяд

2. Чароғи абадии аҳди Худо: Иҷро кардан ба аҳкоми Ӯ

1. Забур 119:105 Каломи Ту чароғест барои пойҳои ман, ва чароғе барои роҳи ман.

2. Юҳанно 8:12 Исо боз ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам». Ҳар кӣ Маро пайравӣ кунад, дар торикӣ роҳ намеравад, балки нури ҳаёт хоҳад дошт.

Ибодат 24:4 Ӯ ҳамеша чароғҳоро бар шамъдони пок ба ҳузури Худованд амр хоҳад дод.

Худованд бояд ҳамеша бо чароғҳои пок ва сӯзон ҳамду сано гӯяд.

1: Биёед ҳамеша Худовандро бо дилҳои пок ва чароғҳои фурӯзон ҳамду сано хонем.

2: Биёед аз Рӯҳулқудс пур бошем ва дар ин ҷаҳони зулмот нури дурахшон бошем.

1: Матто 5:14-16 - "Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳре, ки дар теппа сохта шудааст, пинҳон шуда наметавонад. Мардум низ чароғро даргиронда, зери коса намегузоранд. он ба ҳар як хонадон равшанӣ мебахшад, ҳамин тавр, бигзор нури шумо пеши дигарон бипошад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд».

2: Филиппиён 2:14-15 - "Ҳама чизро бе шиква ва баҳс кунед, то ки дар насли каҷ ва каҷ беайб ва пок, фарзандони Худо гардед. Он гоҳ шумо дар миёни онҳо мисли ситораҳои осмон дурахшон хоҳед шуд. "

Ибодат 24:5 Ва орди маҳин гирифта, аз он дувоздаҳ кулча бипаз: дар як кулча ду саҳми даҳум хоҳад буд.

Орд гирифта, ба дувоздаҳ кулча пухтан лозим аст, ки дар ҳар як торт ду адад даҳум аст.

1. Муҳимияти риояи дастурҳои Худо - Ибодат 24:5

2. Дар ҳама чиз ба Худо шукр гӯед - Ибодат 24:5

1. Такрори Шариат 8:3 Ва туро фурӯтан кард, ва туро гуруснагӣ дод, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро намедонӣ, ва падаронат низ медонистанд; то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад.

2. Луқо 6:38 Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод. Зеро ба ҳамон андозае, ки бо он чен кунед, барои шумо боз чен карда мешавад.

Ибодат 24:6 Ва онҳоро дар ду қатор, шашто дар як саф, бар суфраи пок ба ҳузури Худованд бигузор.

Худованд фармуд, ки нони намоишӣ дар ду қатор бо шаш дона дар ҳар як қатор гузошта шавад.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Зебоии тарҳ ва тартиби Худованд.

1. Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 145:17 - Худованд дар ҳама роҳҳои худ одил аст ва дар ҳама аъмоли худ меҳрубон аст.

Ибодат 24:7 Ва бар ҳар як саф ладани пок бигузор, то ки он бар нон барои ёдгорӣ бошад, яъне ҳадияи оташин барои Худованд.

Ин порча аз Ибодат дар бораи қурбонии ладан ба нон ҳамчун қурбонии ёдбуд ба Худованд сухан меравад.

1. Муҳимияти қурбониҳои ёдбуд барои Худованд.

2. Қудрати ладан дар эҳтироми Худо.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 23:5 - Ту дар ҳузури душманонам дастархон меорӣ: сари маро бо равған молидай; косаи ман мерезад.

Ибодат 24:8 Ҳар рӯзи шанбе онро ба ҳузури Худованд ба таври доимӣ муқаррар намояд, ва аз банӣ-Исроил бо аҳди абадӣ гирифта мешавад.

Ҳар рӯзи шанбе ба исроилиён фармуда мешуд, ки ҳамчун як қисми аҳди абадӣ ба ҳузури Худованд нон биёранд.

1. Нони ҳаёт: Нақши Масеҳ ҳамчун Иҷрои Аҳд

2. Аҳамияти абадии итоат дар рӯзи шанбе

1. Юҳанно 6:35 - "Ва Исо ба онҳо гуфт: "Ман нони ҳаёт ҳастам: ҳар кӣ назди Ман ояд, ҳеҷ гоҳ гурусна нахоҳад монд; ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд".

2. Хуруҷ 31:13-17 - «Ту низ ба банӣ-Исроил бигӯй: «Ба ростӣ, шумо рӯзҳои шанбеҳои Маро риоя хоҳед кард, зеро ин аломати байни ман ва шумо дар тӯли наслҳои шумост, то бидонед, ки Ман Худованд ҳастам. ки туро тақдис мекунад».

Ибодат 24:9 Ва аз они Ҳорун ва писаронаш хоҳанд буд; ва онро дар макони муқаддас бихӯранд, зеро ки он барои ӯ аз ҳадияҳои оташин, ки бар тибқи қонуни абадӣ оварда мешавад, муқаддастар аст.

Ҳорун ва писаронаш бояд ҳадияи Худовандро, ки дар оташи оташ сохта шуда буд, дар ҷои муқаддас, ҳамчун фароизи абадӣ хӯрданд.

1. Муҳимияти риояи аҳкоми Худо

2. Қудсияти ҳадияҳои Худованд

1. Такрори Шариат 12: 5-7 - "Аммо ба он ҷое ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад, то маскани Ӯро ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо биёед; ва дар он ҷо хоҳед буд. Қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳои худ, ва даҳьяки худ, ва ҳадияҳои дастони худ, ва назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худ, ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро биёред; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред. , ва шумо ва аҳли байти худ, ки дар он Худованд Худои шумо ба шумо баракат додааст, аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шод хоҳед шуд».

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ибодат 24:10 Ва писари зани исроилӣ, ки падараш мисрӣ буд, аз миёни банӣ-Исроил баромад; ва ин писари зани исроилӣ ва як марди исроилӣ дар ӯрдугоҳ ҷанг мекарданд;

Писари як зани исроилӣ, ки падараш мисрӣ буд, ҳангоми дар урдугоҳ буданаш бо як марди исроилӣ ҷанҷол кард.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна фарқиятҳои мо метавонанд моро муттаҳид созанд

2. Ҳалли низоъ: Омӯзиши ҳалли низоъ бо роҳҳои солим

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммулпазирӣ кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2. Матто 18:15-17 - Агар бародарат бар зидди ту гуноҳ кунад, бирав ва айби ӯро ба ӯ бигӯ, танҳо миёни ту ва ӯ. Агар ба ту гӯш диҳад, бародари худро ба даст овардаӣ. Аммо агар гӯш надиҳад, як ё ду нафари дигарро ҳамроҳи худ бигир, то ҳар айб бо далели ду ё се шоҳид собит шавад. Агар ӯ гӯш кардани онҳоро рад кунад, ба калисо бигӯед. Ва агар ӯ ҳатто ба калисо гӯш надиҳад, бигзор вай барои шумо ҳамчун ғайрияҳудӣ ва андозгир бошад.

Ибодат 24:11 Ва писари зани исроилӣ исми Худовандро дашном дода, лаънат гуфт. Ва ӯро назди Мусо оварданд, (ва номи модараш Шелӯмит, духтари Дибрӣ, аз сибти Дон буд)

Писари зани исроилӣ Худовандро дашном дода, лаънат хонда, назди Мусо оварда шуд. Номи модараш Шеломит, духтари Дибри, аз сибти Дон буд.

1. Қувваи Калом: Чӣ гуна забон метавонад нобуд созад ва баракат диҳад

2. Оқибатҳои куфр: Омӯзиши Ибодат 24:11

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст, ва дӯстдорони он меваҳои онро хоҳанд хӯрд.

2. Яъқуб 3:6-10 - Забон як бадии ноором буда, пур аз заҳри марговар аст. Бо он мо Худованд ва Падари худро баракат медиҳем ва бо он одамонеро лаънат мекунем, ки ба сурати Худо офарида шудаанд.

Ибодат 24:12 Ва ӯро ба ҳабс гирифтанд, то ки ақли Худованд ба онҳо маълум шавад.

Мардеро ба зиндон андохтанд, то ки иродаи Худованд ба мардум ошкор шавад.

1. "Иродаи Худо ошкор шуд: Ҳикояи Левитиён 24:12"

2. "Боварӣ ба нақшаи Худо: омӯзиши Ибодат 24:12"

1. Забур 33:10-11 - "Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад, нақшаҳои қавмҳоро барбод медиҳад. Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои ҳамаи наслҳо".

2. Масалҳо 19:21 - "Нақшаҳои дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд".

Ибодат 24:13 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо бо Мусо гап мезанад ва ба ӯ дастур медиҳад.

1. "Каломи Худо роҳнамо ва тасаллӣ аст"

2. «Даъват ба тоъат»

1. Ишаъё 40:8 - "Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд".

2. Матто 4:4 - «Аммо ӯ ҷавоб дод ва гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

Ибодат 24:14 Онро, ки лаънат кардааст, берун аз ӯрдугоҳ берун овар; ва ҳар кӣ шуниданд, бигзор дастҳои худро бар сари ӯ гузоранд, ва тамоми ҷамоат ӯро сангсор кунанд.

Шахсе, ки лаънат кардааст, бояд берун аз бошишгоҳ оварда шавад ва баъд аз он ки ҳамаи онҳое ки лаънатро шуниданд, дастҳои худро бар сари он шахс гузоштанд, аз ҷониби ҷамоат сангсор карда шавад.

1. Оқибатҳои лаънат: Омӯзиши Ибодат 24:14

2. Беҳуда номи Худоро гирифтан: Фаҳмидани ҷиддии лаънат дар Ибодат 24:14

1. Яъқуб 5:12 Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарони ман, на ба осмон, на ба замин ва на ба ягон қасами дигаре, қасам нахӯред, балки бигзор ореи шумо оре бошад ва «неи шумо не» бошад, то ба маҳкумият дучор нашавед.

2. Хуруҷ 20:7 Номи Худованд Худои худро беҳуда ба забон нагир, зеро Худованд касеро, ки исми Ӯро беҳуда мегирад, бегуноҳ нахоҳад монд.

Ибодат 24:15 Ва ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: «Ҳар кӣ ба Худои худ лаънат гӯяд, гуноҳи вайро ба дӯш хоҳад гирифт».

Ҳар касе, ки Худоро лаънат кунад, бояд оқибати он гуноҳро бар дӯш гирад.

1. Худо сазовори эҳтироми мост - Румиён 13:7

2. Суханони мо муҳиманд - Яъқуб 3:5–6

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст

2. Воиз 5:2 - Бо даҳони худ шитоб накун, ва дили ту дар назди Худо чизе гуфтан шитоб накун.

Ибодат 24:16 Ва ҳар кӣ исми Худовандро куфр гӯяд, ҳатман кушта хоҳад шуд, ва тамоми ҷамоат ӯро сангсор хоҳанд кард: инчунин ғарибе, ки дар замин таваллуд шудааст, вақте ки ба исми Худо куфр гӯяд, аз ҷониби Худованд, кушта хоҳанд шуд.

Куфр ба номи Худованд ҷазои қатл дорад, новобаста аз он ки куфргӯй бегона аст ё дар замин таваллуд шудааст.

1. Қудрати номи Худо: Чӣ гуна мо бояд ҳазрати Ӯро эҳтиром кунем

2. Оқибатҳои куфр: Вақте ки мо ба номи муқаддаси Ӯ беэътиноӣ мекунем, чӣ мешавад

1. Хуруҷ 20: 7 - "Номи Худованд Худои худро беҳуда нагӯ; зеро Худованд касеро, ки исми Ӯро бар абас мегирад, бегуноҳ нахоҳад монд".

2. Забур 29:2 - "Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ ато кунед; Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кунед".

Ибодат 24:17 Ва ҳар кӣ касеро бикушад, ҳатман кушта хоҳад шуд.

Мувофиқи Ибодат 24:17, куштани ҳар як одам бо марг ҷазо дода мешавад.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр ба пеш ҳаракат кардан мумкин аст, вақте ки шумо хато кардаед

2. Арзиши ҳаёт: Чаро мо бояд ҳаёти инсонро эҳтиром кунем

1. Матто 6:14-15 - "Зеро, агар шумо одамони дигарро, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад".

2. Румиён 12:19 - "Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Ибодат 24:18 Ва ҳар кӣ ҳайвони ваҳшӣ мекушад, онро шифо хоҳад дод; хайвон барои хайвон.

Онҳое, ки ҳайвонро мекушанд, бояд товони зарарро бо додани ҳайвони дигар пардохт кунанд.

1. Қимати ҳаёт: Фаҳмидани вазни гирифтани ҳаёт

2. Баргардонидан: Пардохт барои ҳаёте, ки мо мегирем

1. Ҳастӣ 9:3-5 - Ҳар чизе, ки зинда аст, хӯроки шумо хоҳад буд; мисли алафи сабз ҳама чизро ба ту додаам. Аммо гӯштро бо ҷони он, ки хуни он аст, нахӯред.

2. Хуруҷ 21:28-36 - Агар барзагов мард ё занро ғарқ кунад, ки онҳо бимиранд: он гоҳ барзагов ҳатман сангсор карда мешавад, ва гӯшти вай хӯрда нахоҳад шуд; балки соҳиби гов хориҷ мешавад.

Ибодат 24:19 Ва агар касе дар ёри худ айбе кунад; чунон ки Ӯ кардааст, ба вай ҳамон тавр хоҳад шуд;

Ин порча аҳамияти муносибат кардан бо дигаронро, ки мехоҳед бо шумо муносибат кардан мехоҳед, таъкид мекунад.

1. Қоидаи тиллоӣ: Бо дигарон тавре рафтор кунед, ки шумо мехоҳед, ки бо шумо муносибат кунанд

2. Чаро мо бояд ҳамсоягони худро мисли худ дӯст дорем

1. Луқо 6:31 - Бо дигарон ҳамон гунае кунед, ки шумо мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд.

2. Матто 22:39 - Ёри худро мисли худ дӯст бидор.

Ибодат 24:20 Шикаст дар иваз, чашм дар ивази чашм, дандон дар ивази дандон; чӣ тавре ки дар одам айб гузоштааст, боз ба вай такрор хоҳад шуд.

Ин порча дар Ибодат 24:20 мафҳуми адолатро тавассути системаи интиқом таъкид мекунад.

1: "Чашм ба чашм: Принсипи интиқом дар адолат"

2: "Адолати Левитиён 24:20: Дарси ҳикмати Худо"

1: Хуруҷ 21:24 25, "Чашм дар ивази чашм, дандон дар ивази дандон, даст дар ивази даст, пой ба ивази пой, Сӯхтан дар ивази сӯхтан, захм дар ивази захм, рах ба ивази рах."

2: Масалҳо 20:22, "Нагӯед, ки ман бадӣ хоҳам дод; мунтазири Худованд бошед, ва Ӯ шуморо наҷот медиҳад.

Ибодат 24:21 Ва ҳар кӣ ҳайвони ваҳширо бикушад, онро барқарор хоҳад кард; ва ҳар кӣ одамро бикушад, кушта хоҳад шуд.

Шахсе, ки ҳайвонро мекушад, бояд ҷубронпулӣ диҳад ва касе, ки одамро мекушад, бояд ба қатл расонида шавад.

1. Арзиши ҳаёти инсон: Баррасии вазни амалҳои мо

2. Муқаддаси ҳаёт: Эҳтиром ба ҳама офаридаҳо

1. Хуруҷ 21:14-17 - Арзиши ҳаёти инсон

2. Ҳастӣ 1:26-28 - муқаддас будани ҳаёт

Ибодат 24:22 Шариати шумо як хел хоҳад буд, инчунин барои аҷнабиён, ва барои яке аз кишвари худ, зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Дар ин оят таъкид шудааст, ки бо тамоми мардум, сарфи назар аз аслу насабашон, баробар муносибат кардан лозим аст.

1: Ёри худро мисли худ дӯст бидор - Ибодат 19:18

2: Бо дигарон низ ҳамон тавр кунед, ки шумо мехоҳед, ки онҳо бо шумо кунанд - Матто 7:12

1: Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ ҳаст, на ғайрияҳудӣ, на ғулом ва на озод, на марду зан, зеро ки ҳамаатон дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2: Аъмол 10: 34-35 - Он гоҳ Петрус даҳони худро кушода гуфт: «Ба ростӣ, ман мефаҳмам, ки Худо рӯйбинӣ намекунад, аммо дар ҳар халқе, ки аз Ӯ метарсад ва кори дуруст мекунад, ба Ӯ мақбул аст.

Ибодат 24:23 Ва Мусо ба банӣ-Исроил гуфт, ки он касро, ки лаънат карда буд, аз ӯрдугоҳ берун оварда, сангсор кунанд. Ва банӣ-Исроил ончунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, амал карданд.

Мусо ба банӣ-Исроил фармуд, ки ҳар кӣ лаънат карда бошад, берун ованд ва чунон ки Худованд фармуда буд, сангсор кунанд.

1. Зарурати итоъат – зиндагие доштан, ки ба воситаи тоат Худоро иззату эҳтиром мекунад.

2. Қудрати ваҳдат – якҷоя кор кардан барои иҷрои иродаи Худо.

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? Агар бародар ё хоҳаре либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?" Ҳамчунин имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст.

Ибодат 25-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 25:1-22 мафҳуми Соли шанбе, соли истироҳати заминро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб таъкид карда мешавад, ки исроилиён ҳар як соли ҳафтум бояд киштзорҳои худро бекор гузоранд ва аз кишт ё ҷамъоварии ҳосил худдорӣ кунанд. Ин таҷриба имкон медиҳад, ки замин ҷавон шавад ва дар ин давра ҳам одамон ва ҳам ҳайвонот ба ғизо дастрасӣ дошта бошанд. Он ҳамчунин ҷамъоварии ангур аз токзорҳо ё ҷамъоварии мева аз дарахтон дар соли шанбе манъ аст.

Параграфи 2: Идома дар Ибодат 25:23-38, қоидаҳо дар бораи бозхаридан ва озод кардани амвол оварда шудаанд. Ин боб таъкид мекунад, ки тамоми замин дар ниҳоят аз они Худост ва исроилиён ҳамчун иҷорагир ё муҳоҷир дар

замини Ӯ ҳисобида мешаванд. Он дастурҳоро барои бозхаридани заминҳои аҷдодӣ, агар онҳо бо сабаби мушкилоти молӣ фурӯхта шуда бошанд, муқаррар мекунад ва муқаррароти баргардонидани амволро дар соли юбиле, ки соли махсусе, ки дар ҳар панҷоҳ сол баргузор мешавад, бахшида мешавад, ки ҳамаи қарзҳо бахшида мешаванд, ғуломон озод карда мешаванд ва заминҳои аҷдодӣ ба онҳо бармегарданд. соҳибони аслӣ.

Сархати 3: Ибодати 25 бо баррасии қоидаҳои марбут ба рафъи камбизоатӣ ва муносибат бо ҳамимононии исроилӣ ба анҷом мерасад. Он ситонидани фоизҳоро барои қарзҳое, ки ба ҳамимононии исроилӣ ниёз доранд, манъ мекунад, аммо имкон медиҳад, ки ба хориҷиён бо фоиз қарз дода шавад. Дар ин боб муносибати одилона нисбат ба ғуломон дар ҷомеаи Исроил таъкид шуда, гуфта мешавад, ки бо онҳо набояд сахтгирона муносибат кард, балки ҳамчун коргарони кироя, ки метавонанд ҳар вақт аз ҷониби аъзоёни оилаашон озод карда шаванд. Илова бар ин, он расонидани кӯмак ба бародарони камбизоат тавассути амалҳои некӣ ва саховатмандиро ташвиқ мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 25 пешниҳод мекунад:
Ҷорӣ намудани шанбе Соли истироҳат барои замин;
Манъ кардани кишт, чамъоварии хосил дар давоми соли хафтум;
Манъи ҷамъоварии ангур, ҷамъоварии меваҳо дар соли шанбе.

Муқаррарот дар бораи бозхаридан ва озод кардани амвол;
Эътироф кардани моликияти Худо ба тамоми замин; исроилиён ҳамчун иҷорагир;
Дастур оид ба азхудкунии замини аҷдодӣ, муқаррарот дар соли юбилей.

Манъи ситонидани фоизҳо аз қарзҳо ба ҳамимононии исроилиёни ниёзманд;
Муносибати одилона нисбат ба ғуломон ҳамчун коргарони кироя, ки метавонанд фидя шаванд;
Даъват ба кӯмак ба бародарони камбизоат тавассути амалҳои некӣ ва саховатмандӣ.

Ин боб ба муқаррароти мухталифи марбут ба Соли шанбе, бозхаридан ва озод кардани амвол ва рафъи камбизоатӣ тамаркуз мекунад. Ибодат 25 мафҳуми Соли шанберо муаррифӣ намуда, таъкид мекунад, ки исроилиён бояд ҳар як соли ҳафтум киштзорҳои худро бекор гузоранд ва аз кишту ҳосили ҳосил худдорӣ кунанд. Ин таҷриба имкон медиҳад, ки замин ҷавон карда шавад ва дастрасии ғизоро ҳам барои одамон ва ҳам ҳайвонот таъмин мекунад. Дар ин боб инчунин ҷамъоварии ангур аз токзорҳо ё ҷамъоварии мева аз дарахтон дар соли шанбе манъ аст.

Ғайр аз он, Ибодат 25 қоидаҳоро дар бораи бозхаридан ва озод кардани амвол пешниҳод мекунад. Он таъкид мекунад, ки тамоми замин дар ниҳоят аз они Худост ва исроилиён ҳамчун иҷорагир ё муҳоҷир дар замини Ӯ ҳисобида мешаванд. Дар ин боб дастурҳо оид ба бозпас гирифтани заминҳои аҷдодӣ, агар онҳо бо сабаби мушкилоти молӣ фурӯхта шуда бошанд, ва муқаррароти баргардонидани амвол дар соли махсуси ҷашн, ки дар ҳар панҷоҳ сол, вақте ки қарзҳо бахшида мешаванд, ғуломон озод карда мешаванд ва заминҳои аҷдодӣ ба онҳо бармегарданд. соҳибони аслӣ.

Ин боб бо баррасии муқаррароти марбут ба коҳиши камбизоатӣ ва муносибати одилона дар ҷомеаи Исроил ба итмом мерасад. Китоби Ибодат 25 ситонидани фоизҳоро барои қарзҳое, ки ба ҳамимононии исроилиёни ниёзманд дода шудаанд, манъ мекунад, аммо иҷозат медиҳад, ки ба хориҷиён бо фоиз қарз

диҳед. Он ба муносибати одилона нисбат ба ғуломон ҳамчун коргарони кироя таъкид мекунад, ки онҳоро аъзои оилаашон дар вақти дилхоҳ озод карда метавонанд, на муносибати бераҳмона. Илова бар ин, он расонидани кӯмак ба бародарони камбизоат тавассути амалҳои некӣ ва саховатмандиро ташвиқ мекунад. Ҳадафи ин муқаррарот мусоидат ба адолати иҷтимоӣ, ҳамдардӣ ва суботи иқтисодӣ дар дохили ҷомеа мебошад.

Ибодат 25:1 Ва Худованд дар кӯҳи Сино ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд дар кӯҳи Сино ба Мусо дар бораи қонунҳое, ки исроилиён бояд риоя кунанд, сухан ронд.

1. Ҳаёти мо бояд бо риояи қонунҳои Худо гузаронида шавад.

2. Мо бояд худро ба иҷрои дастуроти Худованд бахшем.

1. Такрори Шариат 11:1 - Пас, ту Худованд Худои худро дӯст бидор, ва фармони Ӯ, ва фароизи Ӯ, ва аҳкоми Ӯ ва аҳкоми Ӯро ҳамеша риоя намо.

2. Матто 22:36-40 - Устод, ҳукми бузург дар шариат кадом аст? Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

Ибодат 25:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки ба замине ки Ман ба шумо медиҳам, меоед, он гоҳ замин барои Худованд рӯзи шанбе риоя хоҳад кард».

Ин оят исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки ҳангоми ворид шудан ба Замини ваъдашуда рӯзи шанберо риоя кунанд.

1. Даъвати Худо ба истироҳат: Нигоҳе ба аҳамияти рӯзи шанбе дар Ибодат 25:2

2. Эътимод ба нақшаи Худо: Чӣ тавр ба Замини ваъдашуда мувофиқи Ибодат 25:2 имон доштан мумкин аст

1. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси ман рӯй гардонед ва рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро гиромӣ хонед; Агар онро гиромӣ дорӣ, ба роҳи худ наравӣ, ё ҷӯёи хушнудии худ нашав ва ё беҳуда сухан гӯй.

2. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар, аммо рӯзи ҳафтум — рӯзи шанбе барои Худованд Худои худ. На ту, на писарат, на духтарат, на канират, на канизат, на чорвои худ, ва на муҳоҷир, ки дар дохили дарвозаат аст, бар он кор накун».

Ибодат 25:3 Шаш сол киштзори худро бикор, ва шаш сол токзори худро бурида, аз меваи он ҷамъ хоҳӣ кард;

Худованд ба мо амр мекунад, ки дар давоми шаш сол замини худро тавассути кишту навдаҳо нигоҳубин кунем.

1: Мо бояд идоракунандагони содиқи он чизе, ки Худо ба мо додааст, бошем ва аз рӯи эҳтироми Худованд ба замини худ майл кунем.

2: Мо метавонем муҳаббат ва итоаткории худро ба Худованд тавассути ҷидду ҷаҳд дар нигоҳ доштани киштзорҳо ва токзорҳои худ нишон диҳем.

1: Матто 25:14-30 - Масал дар бораи талантҳо моро таълим медиҳад, ки идоракунандагони содиқи он чизе ки Худованд ба мо додааст, бошем.

2: Забур 24:1 - Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва сокинони он.

Ибодат 25:4 Аммо дар соли ҳафтум барои замин шанбеи оромӣ, шанбеи Худованд хоҳад буд: киштзори худро накор, ва токзори худро бурида накун.

Соли ҳафтуми замин шанбеи оромӣ барои Худованд хоҳад буд.

1. Вақт барои истироҳат ва мулоҳиза: Аҳамияти рӯзи шанбе

2. Тарбияи зиндагии садоқатмандӣ: баракати риояи рӯзи шанбе

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2. Ибриён 4:9-11 - Пас, барои халқи Худо рӯзи истироҳат боқӣ мондааст, зеро ҳар кӣ ба оромии Худо дохил шудааст, инчунин аз корҳои худ истироҳат кардааст, чунон ки Худо аз аъмоли худ. Пас, биёед саъй кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем, то ки ҳеҷ кас ба чунин беитоатӣ афтода нашавад.

Ибодат 25:5 Он чизе ки аз ҳосили худ аз худ мерӯяд, дарав накун, ва ангури токи худро лухта начин, зеро ки он барои замин соли истироҳат аст.

Дар соли истирохат дехконон набояд хосили бо кувваи худ руёндашударо чамъоварй на-моянд ва аз токи худ ангури худро чинанд.

1. Нақшаи Худо барои истироҳат ва навсозӣ

2. Аҳамияти истироҳат дар рӯзи шанбе

1. Хуруҷ 20:8-10 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред ва онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Забур 91:12-14 - Одил мисли дарахти хурмо мешукуфад ва мисли кедр дар Лубнон мерӯяд.

Ибодат 25:6 Ва рӯзи шанбеи замин хӯроки шумо хоҳад буд; барои ту, ва барои бандаи ту, ва барои канизи ту, ва барои муздури ту, ва барои ғаризаи ту, ки бо ту муҳоҷир аст,

Замин бояд рӯзи шанбе истироҳат кунад, ки ҳамаро рӯзӣ медиҳад.

1. Гирифтани манфиатҳои истироҳати рӯзи шанбе

2. Таъмини замин барои ҳама

1. Ишаъё 58: 13-14 - Агар пои худро аз рӯзи шанбе дур кунӣ, дар рӯзи муқаддаси ман аз иҷозаи хушнудии худ рӯй гардонӣ; ва шанберо ҳаловат, муқаддаси Худованд, мӯҳтарам меномед; ва Ӯро иззат намо, на роҳҳои худатро ба ҷо овар, на писанди худро наёб, ва на сухани худро ба забон овар; ва туро бар баландиҳои замин савор хоҳам кард, ва аз мероси падарат Яъқуб ба ту ғизо хоҳам дод, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст.

2. Хуруҷ 20:8-10 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар; аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбеи Худованд Худои туст; дар он на ту, на писарат, на духтарат, ғуломат ва на канизи худ ҳеҷ коре накун. , на чорвои ту, на ғарибе, ки дар дохили дарвозаҳои ту аст, зеро ки Худованд дар шаш рӯз замину замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард; бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дод, ва онро мукаддас кард.

Ибодат 25:7 Ва барои чорпоёни ту ва ҳайвони ваҳшӣ дар замини ту тамоми ҳосили он гӯшт хоҳад буд.

Худо ба банӣ-Исроил фармуд, ки чорво ва дигар ҳайвонҳои худро ҳамчун ғизо истифода баранд.

1. «Неъмати тоат: шарик шудан дар ризқи Худо».

2. «Зиндагии шукрона: эътирофи саховати Худо»

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед".

Ибодат 25:8 Ва барои ту ҳафт шанбеи солҳоро, ҳафт карат ҳафт сол ҳисоб намо; ва фосилаи ҳафт шанбеи солҳо барои ту чилу нӯҳ сол хоҳад буд.

Ҳар ҳафт сол ҳафт шанбе бояд риоя карда шавад, ки дар маҷмӯъ 49 солро ташкил медиҳад.

1. Аҳамияти риояи рӯзи шанбе

2. Зиндагӣ бо имон ва тоъат

1. Такрори Шариат 5:12-15 - Амри чорум

2. Ишаъё 58:13-14 - Рӯзҳои шанберо муқаддас нигоҳ доред

Ибодат 25:9 Он гоҳ дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум карнайи юбилро ба навохт; дар рӯзи кафорат дар тамоми замини худ карнай навохт.

Ин порча аз Ибодат 25:9 дар бораи юбилей сухан меравад, ки бояд дар рӯзи кафорат ҷашн гирифта шавад.

1: Рӯзи кафорат: дарёфти кафорат ва барқароршавӣ

2: Ҷашни юбилей: Раҳо кардани бори зиндагии мо

1: Ишаъё 61:1-2 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам;

2: Луқо 4:18-19 - Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ Маро фиристод, то дилҳои шикастаҳоро шифо бахшам, раҳоӣ ба асирон ва биноҳои кӯронро мавъиза кунам, то кӯфтагонро озод кунам.

Ибодат 25:10 Ва соли панҷоҳумро тақдис кунед, ва дар тамоми замин ба ҳамаи сокинони он озодиро эълон кунед; он барои шумо юбиле хоҳад буд; ва ҳар кас ба моликияти худ бармегардед, ва ҳар кас ба хонаводаи худ бармегардед.

Дар ин порча сухан меравад, ки соли 50-ум соли юбилеии озодӣ ва озодии тамоми халкхо мебошад.

1. Зиндагӣ дар озодӣ: Соли юбилеиро мувофиқи нияти Худо қабул кардан

2. Соли озодшавӣ: Озодии Худоро дар ҳаёти худ эҳсос кунед

1. Ишаъё 61:1-2 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам;

2. Ғалотиён 5:1 - Пас, дар озодие, ки Масеҳ моро бо он озод кардааст, устувор истода бошед ва дубора ба юғи ғуломӣ печида нашавед.

Ибодат 25:11 Он соли панҷоҳум барои шумо хоҳад буд: накоред, ва он чи аз худаш дар он мерӯяд, дарав накунед, ва ангури токи худро дар он пӯшида начинед.

Ҳар як соли 50-ум бояд ҳамчун юбилей қайд карда шавад, ки дар он ҳеҷ гуна кишт ва дарав сурат нагирифта, ангури токро бурида мондан лозим аст.

1. Қонуни Худо ва итоаткории мо: Юбилей дар Ибодат 25

2. Баракатҳои риояи аҳкоми Худо: Юбилей дар Ибодат 25

1. Такрори Шариат 15: 1-2 Дар охири ҳар ҳафт сол шумо бояд озод кунед. Ва ин шакли озодкунӣ аст: ҳар қарздиҳанда, ки ба ёри худ чизе қарз додааст, бояд онро озод кунад; вай набояд аз ёри худ ё бародари худ талаб кунад, зеро он озодии Худованд номида мешавад.

2. Ҳизқиёл 46:17 Ҳангоме ки мир қурбонии ихтиёрӣ меорад, ё ҳадияи баланд ба шакли шумо ё ҳадияи ихтиёрӣ бо дасти худ, он қабул хоҳад шуд. Ба мискинон ва бечорагон адолат мекунад ва ҷони бенавоёнро наҷот медиҳад.

Ибодат 25:12 Зеро ки юбил аст; он барои шумо муқаддас хоҳад буд: ҳосили онро аз саҳро хоҳед хӯрд.

Дар Ибодат 25:12 гуфта мешавад, ки соли юбилей бояд муқаддас бошад ва ҳосили замин хӯрда шавад.

1. Баракатҳои нигоҳ доштани вақти муқаддас

2. Соли чашни юбилей

1. Такрори Шариат 15: 1-2 - Дар охири ҳар ҳафт сол шумо бояд озод кунед. Ва ин шакли озодкунӣ аст: ҳар қарздиҳанда, ки ба ёри худ чизе қарз додааст, бояд онро озод кунад; вай набояд аз ёри худ ё бародари худ талаб кунад, зеро он озодии Худованд номида мешавад.

2. Ишаъё 61:1-2 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ Маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро барои бастагон эълон кунам; Соли файзи Худованд ва рӯзи интиқом Худои моро эълон кунем; барои тасаллӣ додани хамаи мотамдорон.

Ибодат 25:13 Дар соли ин юбил ҳар яке ба моликияти худ бармегардад.

Ин порча аз Ибодат халқи Исроилро ташвиқ мекунад, ки дар соли юбилей ба моликияти худ баргарданд.

1. Озодии моликият: Чӣ тавр Қонуни Худо моро озод мекунад

2. Баракати юбилей: Эҳсоси барқароршавӣ дар файзи Худо

1. Ишаъё 61:1-3 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаҳоро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам.

2. Луқо 4:18-19 - Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ Маро фиристод, то дилҳои шикастаҳоро шифо бахшам, раҳоӣ ба асирон ва биноҳои кӯронро мавъиза кунам, то кӯфтагонро озод кунам.

Ибодат 25:14 Ва агар ба ёри худ чизе бифурӯшӣ ё аз дасти ёри худ бихарӣ, ба якдигар ситам накун;

Ин порча ба мо таълим медиҳад, ки дар муомилоти тиҷорӣ аз якдигар истифода накунем.

1. «Фармони Худо дар бораи рафтор бо дигарон дар тиҷорат»

2. "Масъулияти адолат дар муомилоти тиҷорӣ"

1. Эфсӯсиён 4:25-28 - "Бинобар ин, дурӯғро дур карда, бигзор ҳар яке аз шумо ба ёри худ рост бигӯяд, зеро мо андоми якдигарем. Ба ғазаб шавед ва гуноҳ накунед; офтобро дур нагузоред. Ба ғазаби худ фуруд овар ва ба иблис фурсат надиҳ, бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то ки ба касе ниёзе дошта бошад.

2. Матто 7:12 - "Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чизеро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад.

Ибодат 25:15 Ва мувофиқи шумораи солҳои баъд аз юбил аз ҳамсояи худ бихар, ва мувофиқи шумораи меваҳо ба ту бифурӯшад;

Ин порча моро водор мекунад, ки бо ҳамсояҳо бо инсоф ва меҳрубонӣ муносибат кунем, бо якдигар хариду фурӯш кунем, ки шумори соли меваҳоро эҳтиром кунем.

1. Он ки Худо моро даъват мекунад, ки новобаста аз вазъиятамон бо дигарон бо инсоф ва меҳрубонӣ муносибат кунем.

2. Ки бо дарк ва эҳтиром кардани шумори меваҳо, мо метавонем фармудаҳои Худо ва ҳамсоягони худро эҳтиром кунем.

1. Луқо 6:31 - Бо дигарон ҳамон гунае кунед, ки шумо мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд.

2. Масалҳо 22:1 - Номи нек аз сарвати бузург матлубтар аст; обруманд шудан аз нуқра ва тилло беҳтар аст.

Ибодат 25:16 Нархи онро мувофиқи солҳо зиёд хоҳӣ кард, ва ба қадри кам будани солҳо нархи онро кам хоҳӣ кард;

Дар ин порча аз Ибодат гуфта мешавад, ки ҳангоми фурӯши мева нарх бояд мувофиқи шумораи солҳои парвариши мева танзим карда шавад.

1. Қувваи сабр: Истифодаи Ибодат 25:16 барои фаҳмидани арзиши вақт

2. Арзиши идоракунӣ: Омӯзиш аз Ибодат 25:16 барои ғамхорӣ кардани он чизе ки мо дорем

1. Масалҳо 13:11 - Сарвати зуд ба даст овардашуда кам мешавад, аммо ҳар кӣ оҳиста-оҳиста ҷамъ мекунад, онро афзун мекунад.

2. 1 ба Қӯринтиён 4:2 - Илова бар ин, аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки одам содиқ бошад.

Ибодат 25:17 Пас, якдигарро ситам накунед; валекин аз Худои худ битарс, зеро ки Ман Худованд Худои ту ҳастам.

Аз якдигар баҳра нагиред ва ба якдигар ситам накунед; балки аз Худованд Худои худ битарсед.

1. Қувваи тарс: Қувват ёфтан дар эҳтироми Худо

2. Эҳтиром ва эҳтиром: Муносибат бо ҳамсоягон ҳамон гунае, ки мехоҳем, ки бо мо муносибат кунанд

1. Матто 22:37-40 - "Исо ҷавоб дод: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст дор. Ин ҳукми якум ва бузургтарин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: Худро дӯст бидор. Ҳамсоя мисли худат, тамоми Таврот ва анбиё бар ин ду ҳукм вогузор шудааст».

2. Масалҳо 3:1-2 - «Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки аҳкоми Маро дар дили худ нигоҳ дор, зеро онҳо умри туро солҳои зиёд дароз мекунанд ва ба ту осоиштагӣ ва шукуфоӣ меоранд».

Ибодат 25:18 Бинобар ин фароизҳои Маро ба ҷо оваред, ва ҳукмҳои Маро риоя кунед, ва онҳоро ба ҷо оваред; ва шумо дар замин бехатар сокин хоҳед буд.

Худо ба халқи худ амр медиҳад, ки қонунҳо ва ҳукмҳои Ӯро риоя кунанд, то дар бехатарӣ зиндагӣ кунанд.

1. Иҷрои фармудаҳои Худо амниятро меорад

2. Дар итоаткорӣ ба Каломи Худо зиндагӣ кардан

1. Такрори Шариат 28:1–14

2. Забур 90:1–16

Ибодат 25:19 Ва замин меваи худро хоҳад дод, ва шумо сер хоҳед хӯрд, ва дар он бехатар сокин шавед.

Замин барои хама ба кадри кифоя озука медихад ва онхо дар шароити сулху амонӣ зиндагӣ мекунанд.

1. Фаровонии ризқ: Вафодории Худо ба халқаш.

2. Даъват ба сукунат дар амният: Зиндагӣ дар муҳофизати Худо.

1. Забур 34:9 - Аз Худованд битарсед, эй халқи муқаддаси Ӯ, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе кам нестанд!

2. Такрори Шариат 28:11-12 - Худованд ба ту дар ҳосили батни ту, бачаҳои чорвои ту ва ҳосили замини ту дар замине, ки ба аҷдодони ту қасам хӯрда буд, ба ту баракати фаровон ато хоҳад кард.

Ибодат 25:20 Ва агар бигӯед: "Дар соли ҳафтум чӣ бихӯрем?" инак, мо намекорем ва дар ҳосили худ ҷамъ намекунем;

Соли ҳафтум барои исроилиён вақти истироҳат аз кишт ва ҷамъоварии ҳосил аст.

1: Худо ба банӣ-Исроил дар соли ҳафтум ризқ дод, ҳатто вақте ки онҳо қодир набуданд, ки дар ҳосили худ кошта ё ҷамъоварӣ кунанд.

2: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро дар вақти эҳтиёҷ таъмин мекунад, ҳатто вақте ки ҳеҷ чиз ба назар намерасад.

1: Матто 6:25-34 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки дар бораи эҳтиёҷоти ҳаррӯзаи худ ғам нахӯрем, зеро Худо таъмин хоҳад кард.

2: Забур 37:25 - Мо набояд ғамгин шавем, балки ба Худованд таваккал кунем ва Ӯ муҳайё хоҳад кард.

Ибодат 25:21 Он гоҳ дар соли шашум бар шумо баракат хоҳам дод, ва он се сол самар хоҳад дод.

Дар Ибодат 25:21 Худо ваъда медиҳад, ки исроилиёнро баракат медиҳад, агар онҳо ба аҳкоми Ӯ амал кунанд ва ин баракат ҳосили меваро дар тӯли се сол хоҳад овард.

1. Баракат ва ризқи Худо барои мардумаш

2. Итоат фаровонӣ ва самара меорад

1. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Такрори Шариат 28:1-2 Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат иҷро кунӣ, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ.

Ибодат 25:22 Ва соли ҳаштум мекоред, ва то соли нӯҳум аз меваи кӯҳна бихӯред; то даме ки меваи вай дарояд, аз анбори кӯҳна хоҳед хӯрд.

Дар соли хаштум одамон бояд аз меваи кухна кошта, то соли нухум вакте ки меваи нав дарояд.

1. Дар душворӣ ноумед нашавед - Худо дар вақташ ризқ медиҳад.

2. Аҳамияти сабру тоқат дар зиндагии мо.

1. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; давом додани дуо.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Ибодат 25:23 Замин то абад фурӯхта нахоҳад шуд, зеро ки замин аз они Ман аст; зеро ки шумо бо Ман ғариб ва муҳоҷир ҳастед.

Замин аз они Худост ва ба таври доимӣ фурӯхта намешавад, зеро онҳое, ки онро ишғол мекунанд, танҳо сокинони муваққатӣ ҳастанд.

1. Моликияти Худо ба ҳама чиз ба мо табиати муваққатии мо ҳамчун сокинони рӯи замин ва ниёзи мо ба Ӯ дар ҳаёти мо хотиррасон мекунад.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки мо дар ин замин танҳо ғариб ва муҳоҷир ҳастем ва ҳар он чизе, ки мо дорем, дар ниҳоят аз они Худост.

1. Забур 24:1 Замин аз они Худованд аст, ва ҳар чизе ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи сокинони он.

2. Ибриён 11:13 Ҳамаи ин одамон, вақте ки мурданд, ҳанӯз бо имон зиндагӣ мекарданд. Онҳо чизҳои ваъдашударо нагирифтанд; фақат онњоро медиданд ва аз дур истиқбол мекарданд ва эътироф мекарданд, ки дар рӯи замин аљиб ва бегонаанд.

Ибодат 25:24 Ва дар тамоми замини моликияти худ фидияи заминро бидиҳед.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки ба дигарон иҷозат диҳанд, ки замини дар ихтиёрашон фурӯхташударо фидия кунанд.

1. Файзи Худо: Муҳимияти кафорат тавассути Исои Масеҳ.

2. Идоракунии офариниши Худо: Масъулияти мо барои нигоҳубини замин.

1. Луқо 4:18-19 - «Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба бенавоён башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро шифо бахшам, раҳоӣ ба асирон ва шифоёбиро мавъиза кунам. барои кӯрон, то ки кӯфтагонро озод кунад».

2. Забур 24:1 - "Замин аз ҷониби Худованд аст, ва пуррагии он, ҷаҳон ва сокинони он."

Ибодат 25:25 Агар бародарат камбағал шуда, як қисми дороии худро фурӯхта бошад, ва агар касе аз хешовандони ӯ ояд, то ки онро фидия диҳад, бигзор он чи бародараш фурӯхтааст, фидия диҳад.

Ин порча дар бораи бародаре нақл мекунад, ки камбағал шуда, баъзе аз дороии худро фурӯхтааст ва чӣ гуна як хеши дигар метавонад дороии фурӯхташударо фидя кунад.

1. Қимати оила: Чӣ гуна муносибатҳои мо бо хешовандонамон дар лаҳзаҳои зарурӣ сарчашмаи қувват ва дастгирӣ шуда метавонанд.

2. Қудрати кафорат: Чӣ тавр Худо метавонад моро ба воситаи файз ва қудрати худ барқарор кунад ва ҳаёти моро фидо кунад.

1. Рут 4:14 Ва занон ба Ноомӣ гуфтанд: «Муборак аст Худованде, ки имрӯз туро бе хешовандӣ нагузошт, то ки номи ӯ дар Исроил машҳур шавад».

2. Забур 34:19 "Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад".

Ибодат 25:26 Ва агар шахсе надошта бошад, ки онро фидия диҳад ва худаш тавонад онро фидия диҳад;

Дар порча дар бораи хариди молу мулк сухан меравад.

1: Мо даъват шудаем, ки он чиро, ки гум шудааст, фидия диҳем ва чароғҳои кафорати дигарон бошем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки бародарону хоҳаронамонро нақот диҳем.

1: Ишаъё 58: 6-12 - Ин порча дар бораи чӣ гуна рӯза гирифтан ва чӣ гуна ба мискинон ғамхорӣ кардан сухан меравад.

2: Масалҳо 19:17 - Касе, ки ба камбағалон меҳрубон аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ӯро барои кори кардааш подош медиҳад.

Ибодат 25:27 Пас бигзор вай солҳои фурӯши онро ҳисоб кунад, ва зиёдатии онро ба шахсе, ки ба ӯ фурӯхтааст, баргардонад; то ки ба мулки худ баргардад.

Худованд ба мардум амр мекунад, ки маблағи зиёдатиеро, ки аз фурӯш гирифтаанд, ба соҳиби ҳақиқии он баргардонанд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Дар бораи амалҳои худ ва оқибатҳои онҳо огоҳ будан.

1. Матто 7:12, "Бинобар ин ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ин аст Таврот ва анбиё".

2. Масалҳо 3:27, «Некиро аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, нигоҳ надор, агар ин дар ихтиёри ту бошад».

Ибодат 25:28 Аммо агар ба вай баргардонида натавонад, он чи фурӯхта шудааст, то соли юбил дар дасти касе хоҳад монд; ва дар юбил он берун хоҳад рафт, ба мулки худ баргардад.

Дар соли юбилей шахсе, ки аз каси дигар чизе харида бошад, бояд онро ба сохиби аслиаш баргардонад.

1. Ахамияти амалӣ гардондани юбилей- чӣ тавр он ба мо дар бораи ухдадории мо дар бораи ба хамдигар хизмат кардан хотиррасон мекунад.

2. Маънои љашн дар њаёти муъмин- чї гуна намунаи муњаббат ва файзи Худост.

1. Такрори Шариат 15:1-2 Дар охири ҳар ҳафт сол шумо бояд қарзҳоро озод кунед. Ва ин шакли озодкунӣ аст: ҳар қарздиҳанда, ки ба ёри худ чизе қарз додааст, бояд онро озод кунад; вай набояд аз ёри худ ё бародари худ талаб кунад, зеро он озодии Худованд номида мешавад.

2. Луқо 4:18-19 Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то ки озодиро ба асирон ва барқарор шудани биноро ба кӯрон эълон кунам, мазлумонро озод созам, соли мақбули Худовандро эълон кунам.

Ибодат 25:29 Ва агар касе хонаи истиқоматиро дар шаҳри девордор бифурӯшад, вай метавонад онро дар давоми як соли баъд аз фурӯхтанаш фидия диҳад; дар давоми як соли пурра метавонад онро фидо кунад.

Мувофиқи Ибодат 25:29, одам ҳақ дорад хонаи истиқоматие, ки дар шаҳри девордор дар давоми як сол фурӯхта шудааст, фидия диҳад.

1. Муҳимияти барқарор кардани манзилҳои худ: Омӯзиши қадр кардани ҷойҳое, ки мо зиндагӣ мекунем.

2. Таъмини фидияи Худо: лутфу марҳамати Ӯ дар ҳаёти мо.

1. Ишаъё 43:1-3 «Вале акнун Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд».

2. Румиён 8: 38-39 "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодир хоҳанд буд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Ибодат 25:30 Ва агар он дар давоми як соли пурра фидия дода нашавад, он гоҳ хонае ки дар шаҳри девордор аст, барои ҳар кӣ онро дар тӯли наслҳои худ харида бошад, то абад устувор хоҳад буд: он дар юбил берун нахоҳад рафт.

Ин порча қонунҳои хариди хонаро дар шаҳри девордор тасвир мекунад. Агар хона дар давоми як сол харида нашавад, он барои касе, ки онро харидааст, абадӣ муқаррар карда мешавад.

1. Пешниҳоди раҳмдилонаи Худо барои наҷоти ҳаёт ва хонаҳои мо.

2. Муҳимияти сарфаи вақт ва оқилона истифода бурдани он.

1. Забур 32:6-7 "Бинобар ин, ҳар кӣ содиқ ба Ту дуо гӯяд: дар вақти тангӣ, обҳои пурқувват ба онҳо нахоҳанд расид; Ту барои ман паноҳгоҳ ҳастӣ, маро аз мусибатҳо нигоҳ медорӣ; шумо маро бо фарёди шодии наҷот иҳота мекунед».

2. Ишаъё 43:2 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро намехӯрад. "

Ибодат 25:31 Аммо хонаҳои деҳаҳое, ки гирдогирдашон девор надоранд, киштзорҳои кишвар ҳисоб хоҳанд шуд: онҳо фидия дода мешаванд, ва дар юбил берун хоҳанд рафт.

Ин порча тасвир мекунад, ки гарчанде ки хонаҳои деҳаҳои бе девор қисми саҳроҳои кишвар ҳисобида мешаванд, онҳо метавонанд дар юбилей иваз карда шаванд.

1. Наҷот додани Худо: Паёми умед дар ҳолатҳои ногувор

2. Озодии юбилей: Таҷлили ризқи Худо

1. Ишаъё 61: 1-2 - "Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, то озодиро ба асирон эълон кунам. , ва ифтитоҳи зиндон ба рӯи бастагон, барои эълон кардани соли файзи Худованд ва рӯзи интиқом Худои мо, то ҳамаи мотамдоронро тасаллӣ диҳем».

2. Луқо 4:18-19 - "Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то ки озодии асирон ва бино шудани кӯронро эълон кунам, то ки мазлумонро озод кунад, соли файзи Худовандро эълон кунад».

Левитиён 25:32 Новобаста аз шаҳрҳои левизодагон ва хонаҳои шаҳрҳои мулки онҳо, бигзор левизодагон ҳар вақт фидия диҳанд.

Левизодагон ҳақ доранд, ки ҳар кадоме аз шаҳрҳо ё хонаҳоеро, ки дар ихтиёрашон ҳастанд, дар вақти дилхоҳ фидия кунанд.

1. Файзи Худо ба мо имкон медиҳад, ки агар мо ихтиёр кунем, ҳаёти худро фидя кунем.

2. Мо ҳамеша метавонем ба Худованд такя кунем, ки ба мо барои наҷот додани вазъиятамон кӯмак кунад.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ишаъё 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудоӣ андохтааст, ва гуноҳҳои ту чеҳраи ӯро аз ту пинҳон кардаанд, то нашунавад.

Ибодат 25:33 Ва агар касе аз левизодагон харад, он гоҳ хонаи фурӯхташуда ва шаҳри моликияти вай дар соли юбил берун хоҳанд шуд, зеро ки хонаҳои шаҳрҳои левизодагон моликияти онҳост фарзандони Исроил.

Ин оят мефаҳмонад, ки вақте ки левизода хонаеро мефурӯшад, он дар соли юбилей ба ӯ бармегардад, зеро он моликияти ӯ дар байни исроилиён аст.

1. Таъмини Худо барои левизодагон: Чӣ тавр Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад

2. Соли юбилей: фидияи Худо дар амал

1. Такрори Шариат 15:4 - "Аммо дар миёни шумо ҳеҷ камбағал набояд бошад, зеро дар замине ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, то ба мулки худ бидиҳед, Ӯ шуморо фаровон баракат хоҳад дод,

2. Ишаъё 61:1-2 - Рӯҳи Худованди Олӣ бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро барои асирон ва аз зулмот озод кардани маҳбусон эълон кунам.

Ибодат 25:34 Аммо замини атрофи шаҳрҳои онҳо фурӯхта намешавад; зеро он моликияти абадии онхост.

Замини атрофи шаҳрро фурӯхтан мумкин нест, зеро он моликияти абадии сокинони он ҳисобида мешавад.

1.Худованд ба мо ҳар чӣ ниёз дорем, ато кардааст ва мо бояд шукронаи неъматҳоеро, ки бар мо додааст.

2. Мо бояд дороии худро дар хотир дошта бошем ва онҳоро барои ҷалоли Худо ва ба ҳамватанамон хизмат кунем.

1. Такрори Шариат 10:14 - Инак, осмон ва осмони осмон аз они Худованд Худои ту аст, замин бо ҳар он чи дар он аст.

2. Забур 24:1 - Замин аз они Худованд аст ва ҳар чизе ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи онҳое ки дар он зиндагӣ мекунанд.

Ибодат 25:35 Ва агар бародарат камбағал шуда, бо ту фано шавад; он гоҳ ба вай сабукӣ хоҳӣ дод: оре, агар ӯ бегона ё муҳоҷир бошад; то ки бо ту зиндагӣ кунад.

Мо бояд ба ниёзмандон кумак кунем, ҳатто агар онҳо бегона ё муҳоҷир бошанд ҳам.

1. Муҳимияти кӯмак ба ҳамсоягони ниёзманди мо.

2. Қувваи амали хайрхоҳона.

1. Ғалотиён 6:10 - "Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама, хусусан ба аҳли имон некӣ кунем."

2. Ишаъё 58:10 - "Ва агар шумо худро ба манфиати гуруснагон сарф кунед ва ниёзҳои мазлумонро қонеъ кунед, нури шумо дар торикӣ тулӯъ хоҳад кард, ва шаби шумо мисли нисфирӯзӣ хоҳад буд".

Ибодат 25:36 Аз ӯ рибо нагир ва зиёд накун; балки аз Худои худ битарс; то ки бародарат бо ту зиндагӣ кунад.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки саховатмандӣ кунем ва аз бартарии бародарон ё хоҳарони худ аз ҷиҳати молиявӣ худдорӣ кунем.

1: Мо аз ҷониби Худо амр шудааст, ки нисбат ба бародарону хоҳарони худ саховатмандӣ ва меҳрубонӣ кунем.

2: Биёед дар хотир дорем, ки бо бародарону хоҳарони худ бо меҳрубонӣ ва меҳрубонӣ муносибат кунем, на аз ҷиҳати молиявӣ.

1: Масалҳо 19:17 - Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд бошад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

2: Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо раҳм хоҳанд шуд.

Ибодат 25:37 Ба ӯ пули худро бо рибо надиҳед, ва ризқу рӯзии худро барои зиёд ба ӯ қарз надиҳед.

Ин оят дар Ибодат аз мо даъват мекунад, ки ҳангоми қарз додан ё гирифтани пул ё хӯрок фоиз нагирифтаем.

1. Чӣ тавр зиндагии саховатмандона бидуни бартарии дигарон

2. Баракати додан ва гирифтан

1. Масалҳо 22:7 - «Бой бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад, ва қарзгир хизматгори қарздиҳанда аст».

2. Луқо 6:35 - "Аммо душманони худро дӯст доред, некӣ кунед ва қарз диҳед, ба ҳеҷ чиз умед надоред; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо писарони Ҳаққи Таоло хоҳед буд. Зеро Ӯ ба носипосҳо меҳрубон аст ва бад».

Ибодат 25:38 Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср берун овард, то замини Канъонро ба ту бидиҳад ва Худои ту бошам.

Ин порча дар бораи Худо сухан меронад, ки исроилиёнро аз Миср берун овард ва ба онҳо замини Канъонро дод ва ваъда дод, ки Худои онҳост.

1. Худо мӯъмин аст - Мо метавонем ба Ӯ эътимод кунем, ки ваъдаҳояшро иҷро кунад

2. Худо Наҷотдиҳандаи мост - Ӯ қодир аст, ки моро аз ҳар вазъият наҷот диҳад

1. Такрори Шариат 7:8-9 - Аз он сабаб буд, ки Худованд шуморо дӯст медошт ва қасамеро, ки ба аҷдодони шумо дода буд, вафо кард, ки шуморо бо дасти тавоно берун овард ва шуморо аз замини ғуломӣ, аз қудрати фиръавн подшоҳи Миср.

9 Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 21:43-45 - Ҳамин тавр, Худованд тамоми заминеро, ки қасам хӯрда буд, ки ба аҷдодони онҳо бидиҳад, ба Исроил дод, ва онҳо онро тасарруф намуда, дар он ҷо маскан гирифтанд. 44Худованд ба онҳо аз ҳар тараф оромӣ бахшид, чунон ки ба падаронашон қасам хӯрда буд. Ҳеҷ як душмани онҳо ба онҳо муқобилат накард; Худованд ҳамаи душманони онҳоро ба дасти онҳо супурд. 45 Ҳеҷ яке аз ваъдаҳои неки Худованд ба хонадони Исроил барбод нарафт; ҳар як иҷро шуд.

Ибодат 25:39 Ва агар бародарат, ки дар назди ту сокин аст, бенаво шуда, ба ту фурӯхта шавад; ӯро маҷбур накун, ки чун ғулом хизмат кунад;

Дар ин порча гуфта мешавад, ки бародареро, ки камбағал шудааст, набояд маҷбур кард, ки ба ғулом хизмат кунад.

1: Мо бояд ҳамеша ба бародаронамон раҳм ва меҳрубонӣ зоҳир кунем, хусусан агар онҳо мӯҳтоҷ бошанд.

2: Мо набояд аз онҳое, ки осебпазиранд ва аз мо камбахтанд, истифода барем.

1: Яъқуб 2:13 - Зеро ба касе, ки раҳм накардааст, доварӣ бе раҳм аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

2: Румиён 12:15 - Бо шодӣ шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред.

Ибодат 25:40 Аммо чун ғулом ва ҳамчун муҳоҷир, вай бо ту хоҳад буд ва то соли юбил ба ту хизмат хоҳад кард;

Ин порча дар бораи масъулияти усто дар назди бандаи худ дар мавриди давомнокии хидмат сухан меравад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки бо ҳамсоягонамон, ҳатто онҳое, ки барои мо кор мекунанд, бо садоқат ва эҳтиром муносибат кунем.

2. Соли љашнї давраи озодї ва бахшидани ќарзњо ва ёдоварї аз фазлу рањмати Худованд буд.

1. Эфсӯсиён 6:5-9 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед.

2. Қӯлассиён 4:1 - Эй оғоён, ғуломони худро бо он чи дуруст ва одилона таъмин кунед, зеро медонед, ки шумо низ дар осмон Оғо доред.

Ибодат 25:41 Ва он гоҳ ӯ ва фарзандонаш бо ӯ аз ту дур шуда, ба хонаводаи худ бармегардад, ва ба мулки падарони худ бармегардад.

Ин порча дар бораи марде сухан меравад, ки иҷоза дода мешавад, ки хидмати дигареро тарк кунад ва ба хонавода ва дороии аслии худ баргардад.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои наҷот ва барқароршавӣ.

2. Ахамияти ичрои ухдадорӣ ва ухдадорихо.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Ибодат 25:42 Зеро ки онҳо бандагони Ман ҳастанд, ки Ман онҳоро аз замини Миср берун овардаам; онҳо ҳамчун ғулом фурӯхта намешаванд.

Дар Ибодат 25:42, Худо амр медиҳад, ки исроилиён набояд ба ғуломӣ фурӯхта шаванд, зеро онҳо халқи Худо ҳастанд, ки онҳоро аз Миср берун овардааст.

1: Мо халқи Худо ҳастем ва Ӯ мехоҳад, ки мо озод бошем, то ҳаёти худро дар хидмат ба Ӯ гузаронем.

2: Мо аз аҳамияти худмуайянкунӣ ва озодӣ ёдовар мешавем, новобаста аз он ки мо дар куҷо ҳастем.

1: Такрори Шариат 5:15 - "Ва ба ёд ор, ки ту дар замини Миср ғулом будӣ, ва Худованд Худоят туро бо дасти пурзӯр ва бозуи дароз аз он ҷо берун овард; бинобар ин Худованд Худои ту ба ту амр фармудааст, ки нигоҳдорӣ кунӣ. рӯзи шанбе».

2: Хуруҷ 20:2 - "Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардаам".

Ибодат 25:43 Бар вай сахт ҳукмронӣ накун; балки аз Худои худ битарс.

Дар Ибодат 25, Худо ба мо амр медиҳад, ки бар одами худ бо сахтгирӣ ҳукмронӣ накунем, балки ба ҷои он аз Худо тарсем.

1. Қувваи тарс: чӣ гуна тарс аз Худо метавонад ба зиндагии одилона оварда расонад

2. Ёри худро дӯст доред: Муҳимияти муомилаи нек бо дигарон

1. Масалҳо 16:7 - Ҳангоме ки роҳи одам ба Худованд писанд ояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу оштӣ мегардонад.

2. Матто 22:34-40 - Исо гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

Ибодат 25:44 Ҳам ғуломон ва ҳам канизони ту, ки хоҳӣ дошта бошӣ, аз халқҳои гирду атрофат хоҳанд буд; аз онҳо ғуломон ва канизонро бихаред.

Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки аз халқҳои атрофашон ғулом ва канизонро харанд.

1: Мо бояд озодии онҳоеро, ки аз мо фарқ мекунанд, эътироф ва эҳтиром кунем.

2: Худо моро даъват мекунад, ки бо дигарон, новобаста аз аслу мартабаи онҳо, бо муҳаббат ва ҳамдардӣ муносибат кунем.

1: Эфсӯсиён 6:5-8 - Эй ғуломон, ба оғоёни худ ба ҳасби ҷисм, бо тарсу ларз, дар якдилагии дили худ, мисли Масеҳ, итоат кунед; На бо хидмати чашмон, мисли мардона; балки чун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо меоваранд; Бо иродаи нек хизмат кунед, на ба одамон, на ба Худованд: Чун медонед, ки ҳар кас ҳар кори нек мекунад, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, аз Худованд ҳамон мукофот хоҳад гирифт.

2: Ғалотиён 3:28-29 - На яҳудӣ вуҷуд дорад, на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на мард ва на зан вуҷуд дорад; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед. Ва агар шумо аз они Масеҳ бошед, пас насли Иброҳим ва ворисони мувофиқи ваъда ҳастед.

Ибодат 25:45 Ва аз фарзандони аҷнабиёне ки дар миёни шумо сукунат доранд, аз онҳо ва аз қабилаҳои онҳо, ки бо шумо ҳастанд, ки дар замини шумо ба дунё омадаанд, бихаред, ва онҳо мулки шумо хоҳанд буд.

Ин порча аз Ибодат 25:45 дар бораи қобилияти исроилиён барои харидани фарзандони бегонагон, ки дар байни онҳо муқим аст, сухан меронад ва он кӯдакон моликияти онҳо шаванд.

1. Дили Худо барои бегона - Чӣ гуна исроилиёнро ба муҳаббат ва ғамхорӣ нисбати бегонагон даъват мекарданд.

2. Қимати ҳар як шахс - Чӣ тавр ҳатто бегона дар назди Худо арзиш ва арзиш дорад.

1. Матто 25:40 - Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ, ба шумо мегӯям, чунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини ман кардаед, ба ман ҳам кардаед.

2. Қӯлассиён 3:11 - Дар ин ҷо юнонӣ ва яҳудӣ, хатнашуда ва номахтун, ваҳшӣ, скифӣ, ғулом ва озод нестанд; лекин Масеҳ ҳама аст ва дар ҳама аст.

Ибодат 25:46 Ва шумо онҳоро барои фарзандони худ мерос гиред, то ки онҳоро ба мулки худ мерос гузоред; онҳо то абад ғуломони шумо хоҳанд буд, аммо бар бародарони худ, банӣ-Исроил, шумо ба якдигар сахтгирона ҳукмронӣ накунед.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки бар бародарони худ бо дурушт ҳукмронӣ накунанд, балки ба онҳо ҳамчун фарзандони худ муносибат кунанд ва онҳоро то абад ҳамчун ғуломи худ нигоҳ доранд.

1. Нерӯи меҳрубонӣ: Фармони Худо барои ҳукмронӣ бо раҳмат.

2. Масъулияти роҳбарӣ: дӯст доштани онҳое, ки таҳти парастории шумо ҳастанд.

1. Матто 18:15-17 - Агар бародар ё хоҳаратон гуноҳ кунад, рафта айби онҳоро нишон диҳед, танҳо дар байни ҳардуи шумо. Агар онҳо шуморо гӯш кунанд, шумо онҳоро ғолиб кардаед. Аммо агар гӯш надиҳанд, як ё ду нафари дигарро бо худ гиред, то ҳар кор бо шаҳодати ду ё се шоҳид собит шавад. Агар онҳо то ҳол гӯш карданро рад кунанд, ба калисо бигӯед; ва агар онҳо ҳатто ба калисо гӯш надиҳанд, бо онҳо мисли бутпараст ё боҷгир рафтор кунед.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Бинобар ин, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед. Бар якдигар сабр кунед ва якдигарро бибахшед, агар касе аз шумо аз касе ранҷе дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад.

Ибодат 25:47 Ва агар муҳоҷир ё аҷнабие аз ту сарватдор шаванд, ва бародарат, ки дар назди ӯ сокин аст, камбағалон гардад, ва худро ба аҷнабиён ё муҳоҷири назди ту, ё ба молу мулки он кас бифурӯшад,

Ин порча дар бораи вазъияте нақл мекунад, ки дар он шахси бегона ё муҳоҷири ҳамроҳи бародараш сарватманд мешавад ва бародар фақир мешавад ва бояд худро ба бегона ё муҳоҷир бифурӯшад.

1. Зарурати саховатмандӣ ва меҳрубонӣ нисбат ба бегонагон

2. Нақши ҷомеа дар дастгирии ниёзмандон

1. Эфсӯсиён 2:19 - Пас, шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ҳастед ва аз хонаи Худо ҳастед.

2. Матто 25:35-36 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман чизе нӯшидед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед.

Ибодат 25:48 Пас аз он ки фурӯхта шавад, боз фидия дода мешавад; яке аз бародаронаш метавонад ӯро фидия диҳад:

Ин порча аз Ибодат мафҳуми кафорат ва масъулияти аъзоёни оиларо барои нақот додани аъзоёни оила, ки ба ғуломӣ фурӯхта шудаанд, тасвир мекунад.

1. "Қувваи нақот: масъулиятҳои оилавӣ ва муҳаббати Худо"

2. "Зиндагӣ бо нақот: Масъулияти оилаи мо"

1. Такрори Шариат 15:12–18

2. Ишаъё 43:1–7

Ибодат 25:49 Бигзор амакаш, ё писари амаки вай, ё хешовандони ӯ аз қабилааш, ӯро фидия диҳад; ё агар қодир бошад, метавонад худро фидия диҳад.

Ин порча дар бораи фидия, махсусан масъулияти аъзоёни оила барои нақот додани хешовандоне, ки ба ғуломӣ фурӯхта шудааст, сухан меронад.

1. Масъулияти оила: чӣ гуна мо ҳамдигарро дӯст медорем ва муҳофизат мекунем

2. Нақот дар Масеҳ: Озодии мо аз ғуломӣ

1. Ғалотиён 5:1 - Маҳз барои озодӣ Масеҳ моро озод кардааст. Пас устувор бошед ва нагузоред, ки бори дигар бори юғи ғуломӣ гардад.

2. Румиён 8:15 - Рӯҳе, ки шумо гирифтаед, шуморо ғулом намегардонад, то ки шумо дубора дар тарс зиндагӣ кунед; балки Рӯҳе ки шумо гирифтаед, шуморо ба фарзандхондӣ оварди. Ва аз Ӯ нидо мекунем: «Эй Або, Падар!

Ибодат 25:50 Ва бо касе ки ӯро харидааст, аз соли ба ӯ фурӯхта шуданаш то соли юбил ҳисоб хоҳад кард; ғулом бо ӯ хоҳад буд.

Ин порча дар Ибодат 25:50 қоидаҳои марбут ба фурӯш ва хариди ғуломон, аз ҷумла нархи фурӯшро дар асоси шумораи солҳое, ки ғулом дар ихтиёр дорад, шарҳ медиҳад.

1. " Нархи озодӣ: Фаҳмидани қоидаҳои ғуломӣ дар Библия"

2. "Арзиши наҷот: озод кардани ғуломон дар замонҳои Китоби Муқаддас"

1. Хуруҷ 21:2-6 - Қоидаҳои муносибат бо ғуломон

2. Такрори Шариат 15:12-18 - Қоидаҳои озод кардани ғуломон пас аз мӯҳлати хидмат

Ибодат 25:51 Агар боз солҳои зиёд паси сар шавад, мувофиқи онҳо вай бояд нархи фидияи худро аз пуле ки барои худ харида буд, боз диҳад.

Ин порча қонуни фидияро шарҳ медиҳад, ки дар он шахс метавонад худ ё аъзои оилаи худро бо пардохти нарх, агар вақти кофӣ мавҷуд бошад, наҷот диҳад.

1. "Нархи кафорат: Омӯзиши Ибодат 25:51"

2. "Тӯҳфаи кафорат: Баррасии Ибодат 25:51"

1. Луқо 4:18-21 - Исо аз Ишаъё 61:1-2 иқтибос оварда, хушхабарро дар бораи соли файзи Худованд ва озод кардани асирон эълон мекунад.

2. Ишаъё 53 - Бандаи ранҷур, ки моро фидия медиҳад ва озод мекунад.

Ибодат 25:52 Ва агар то соли юбил танҳо чанд сол боқӣ монад, вай бо ӯ ҳисоб хоҳад кард, ва мувофиқи солҳои худ ба вай нархи фидияи худро боз хоҳад дод.

Дар Ибодат 25:52, қонун пешбинӣ шудааст, ки агар шахс ба ғуломӣ фурӯхта шавад ва соли юбилей ба наздикӣ фаро расад, оғо бояд солҳои боқимондаро ҳисоб карда, нархи фидияро ба ғулом баргардонад.

1. Раҳмат ва файзи Худо: кафорат дар Ибодат 25:52

2. Баракати юбилей: Соли озодӣ дар Ибодат 25:52

1. Ишаъё 61:1-2 - Тадҳиншудаи Худованд ба ҳамаи мазлумон озодӣ ва барқароршавӣ меорад.

2. Забур 146:7-9 - Худованд асиронро озод мекунад ва чашмони кӯронро мекушояд.

Ибодат 25:53 Ва чун ғуломи солона бо ӯ хоҳад буд, ва дигаре дар назари ту бар вай сахт ҳукмронӣ намекунад.

Дар Ибодат 25:53 таълим медиҳад, ки ба ходими кироя набояд сахтгирона ва сахтгирона муносибат кард.

1. Қувваи меҳрубонӣ: Зиндагӣ аз Ибодат 25:53 дар муносибатҳои мо

2. Аз рӯи кодекс зиндагӣ кардан: Омӯзиши Принсипҳои Ибодат 25:53 дар ҳаёти мо

1. Яъқуб 2:8-9 - Агар шумо дар ҳақиқат қонуни подшоҳиро мувофиқи Навиштаҳо иҷро кунед, ёри худро мисли худ дӯст доред, кори хуб мекунед. Аммо агар рӯйбинӣ кунед, гуноҳ мекунед ва аз рӯи шариат ҳамчун вайронкорон маҳкум мешавед.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуби дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабрӣ, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазиранд ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, бахшиданро бипӯшед. ҳамдигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

Ибодат 25:54 Ва агар дар ин солҳо фидия дода нашавад, вай ва фарзандонаш дар соли юбил берун хоҳанд рафт.

Дар Ибодат 25:54, Китоби Муқаддас мегӯяд, ки агар касе дар тӯли солҳои муайян фидия дода нашавад, онҳо ва фарзандони онҳо дар соли Юбиле озод карда мешаванд.

1. Бартараф кардани душвориҳо бо роҳи наҷот

2. Соли юбилей: замони навшавӣ

1. Ишаъё 61: 1-2 - "Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, то озодиро ба асирон эълон кунам. , ва кушодани зиндон ба рӯи бастагон;

2. Луқо 4:18-19 - Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то ки озодии асирон ва бино шудани кӯронро эълон кунам, мазлумонро озод созам, соли файзи Худовандро эълон намоям.

Ибодат 25:55 Зеро ки банӣ-Исроил барои ман ғуломанд; онҳо бандагони Ман ҳастанд, ки онҳоро аз замини Миср берун овардаам; Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки Ӯ Парвардигори онҳост ва онҳоро аз ғуломии Миср озод кардааст.

1. Худо наҷот медиҳад: Ёдоварӣ аз наҷоти Худо аз ғуломӣ

2. Худованд чӯпони мост: таваккал ба Худо дар ҳифозат ва рӯзӣ

1. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

Ибодат 26-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 26:1–13 баракатҳоеро, ки исроилиён ба аҳкоми Худо содиқона риоя кунанд, нишон медиҳад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки итоат ба қонунҳои Худо боиси ҳосили фаровон, сулҳу амният дар сарзамини онҳо ва ҳузури илоҳӣ дар байни онҳо мегардад. Он шукуфоӣ, ғалаба бар душманон ва муносибати аҳд бо Худоро ваъда медиҳад, ки дар он ҷо Ӯ Худои онҳо хоҳад буд ва онҳо халқи Ӯ хоҳанд буд.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 26:14-39, огоҳиҳо дар бораи интизом ва оқибатҳои беитоатӣ оварда шудаанд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки агар исроилиён қонунҳои Худоро рад кунанд ва аҳкоми Ӯро риоя накунанд, онҳо ба шаклҳои гуногуни ҷазо дучор хоҳанд шуд. Ба инҳо бемориҳо, нокомии ҳосил, шикасти ҳарбӣ аз ҷониби душманон, гуруснагӣ, бадарға шудан аз сарзамини худ ҳамчун асири халқҳои дигар, харобшавии шаҳрҳо ва парокандагӣ дар байни халқҳо дохил мешаванд.

Параграфи 3: Ибодатҳои 26 бо баррасии эҳтимолияти тавба кардан ва барқароршавӣ пас аз эҳсоси интизом хотима меёбад. Дар он гуфта мешавад, ки агар исроилиён ҳангоми асирӣ ё асирӣ дар байни халқҳо фурӯтан шаванд ва гуноҳҳои худро эътироф кунанд, Худо аҳди худро бо аҷдодони онҳо ба ёд меорад. Ӯ ваъда медиҳад, ки онҳоро ба замини худ баргардонад ва бори дигар баракати фаровон диҳад. Бо вуҷуди ин, он ҳушдор медиҳад, ки беитоатии идома то эътирофи гуноҳи худ ба оқибатҳои вазнини минбаъда оварда мерасонад.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 26 пешниҳод мекунад:
Баракатҳо барои итоаткории содиқ ҳосили фаровон; сулҳ, амният; ҳузури илоҳӣ;
шукуфоӣ; ғалаба бар душманон; муносибати аҳд бо Худо.

Огоҳӣ дар бораи интизом, оқибатҳои бемориҳои нофармонӣ; нокомии ҳосил; шикасти ҳарбӣ; гуруснагӣ; асорат дар байни миллатҳои дигар; харобшавии шаҳрҳо; дар байни миллатхо пароканда шуда.

Имконияти тавба, барқароршавӣ пас аз интизоми фурӯтанона эътирофи гуноҳҳо;
Худо ба ёди аҳд бо ниёгон;
Ваъдаи барқарорсозии замин ва баракатҳои фаровон бар тавба.

Дар ин боб ба баракатҳо барои тоъат, огоҳӣ аз интизом барои нофармонӣ ва имкони тавба ва барқароршавӣ тамаркуз мекунад. Китоби Ибодат 26 бо таъкид кардани баракатҳое, ки исроилиён ба аҳкоми Худо содиқона риоя мекунанд, оғоз мешавад. Он ҳосили фаровон, сулҳу амният дар сарзамини онҳо, ҳузури илоҳӣ дар байни онҳо, шукуфоӣ, ғалаба бар душманон ва муносибати аҳд бо Худо ваъда медиҳад.

Ғайр аз ин, дар китоби Ибодат 26 дар бораи оқибатҳое, ки банӣ-Исроил фаро мерасад, огоҳӣ медиҳад, ки агар онҳо қонунҳои Худоро рад кунанд ва аҳкоми Ӯро риоя накунанд. Он шаклҳои гуногуни ҷазоро, аз ҷумла бемориҳо, нокомии ҳосил, шикасти ҳарбӣ аз ҷониби душманон, гуруснагӣ, бадарға аз сарзамини онҳо ҳамчун асири халқҳои дигар, хароб кардани шаҳрҳо ва парокандашавӣ дар байни халқҳо нишон медиҳад.

Ин боб бо баррасии имкони тавба ва барқароршавӣ пас аз таҷриба кардани интизом хотима меёбад. Дар он гуфта мешавад, ки агар исроилиён ҳангоми асирӣ ё асирӣ дар байни халқҳои дигар фурӯтан шаванд ва гуноҳҳои худро эътироф кунанд, Худо аҳди худро бо аҷдодони онҳо ба ёд меорад. Ӯ ваъда медиҳад, ки онҳоро ба замини худ баргардонад ва бори дигар баракати фаровон диҳад. Бо вуҷуди ин, он ҳушдор медиҳад, ки беитоатии идома то эътирофи гуноҳи худ ба оқибатҳои вазнини минбаъда оварда мерасонад. Ин огоҳиҳо ҳамчун даъват ба тавба ва ёдоварӣ аз садоқати Худо ҳатто дар замони тарбия хизмат мекунанд.

Ибодат 26:1 Шуморо на бутҳо насозед, ва на ҳайкали устувор нагузоред, ва дар замини худ пайкараи сангин нагузоред, то ки ба он саҷда кунед, зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Ин порча аз парҳез кардан аз бутпарастӣ сухан меравад.

1. Хатари бутпарастӣ: Таваҷҷуҳи худро ба Худои якто нигоҳ доштан

2. Муҳимияти тоат: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 4:15-19 - Аз сохтани бутҳо ё ҳайкалчаҳо эҳтиёт шавед.

2. Забур 115:4-8 - Бутҳои халқҳо бефоидаанд.

Ибодат 26:2: Шанбеҳои Маро риоя кунед, ва қудсҳои Маро эҳтиром кунед: Ман Худованд ҳастам.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки рӯзҳои шанберо риоя кунанд ва ба муқаддасоти Ӯ эҳтиром гузоранд.

1. Худо рӯзи шанберо ба мо ато кардааст - онро барои гиромӣ ва ҷалоли Ӯ истифода баред.

2. Эҳтиром ба муқаддасот аз садоқат ба Худованд аст.

1. Такрори Шариат 5:12-15 - Амри Худо дар бораи муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе.

2. Ибриён 12:28-29 - Эҳтиром ва тарс ба маъбади Худо.

Ибодат 26:3 Агар шумо аз рӯи фароизи Ман рафтор кунед ва аҳкоми Маро риоя кунед ва онҳоро ба ҷо оваред;

Ба қонунҳо ва аҳкоми Худо итоат кунед, то баракат ёбед.

1. Аз адолат шодӣ кунед: Итоати аҳкоми Худо шодӣ ва комёбӣ меорад.

2. Зиндагӣ дар баракати Худо: Пайравӣ ба аҳкоми Худо боиси зиндагии фаровоне мегардад.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Масалҳо 11:28 - Ҳар кӣ ба сарвати худ эътимод дорад, меафтад, аммо одил мисли барги сабз мешукуфад.

Ибодат 26:4 Он гоҳ Ман ба шумо дар сари вақт борон хоҳам дод, ва замин ҳосили худро хоҳад дод, ва дарахтони саҳро меваи худро хоҳанд дод.

Худо ваъда медиҳад, ки дар вақти муайян борон меборад, то замин ҳосили фаровон ва мева диҳад.

1. Вафодории Худо: Таҷрибаи ризқи Худо тавассути ваъдаҳои Ӯ

2. Фаровонӣ ба воситаи тоат: ба даст овардани подош аз риояи фармудаҳои Худо

1. Забур 65:9-13 - Шумо ба замин меравед ва онро об медиҳед, онро хеле бой мегардонед; дарёи Худо пур аз об аст; Ту мардумро бо ғалла таъмин мекунӣ, зеро ки онро тайёр кардаӣ.

10 Ба ҷӯякҳои он ба таври фаровон об медиҳӣ, пуштаҳояшро ҷойгир мекунӣ, бо борон нарм мекунӣ ва нашъунамои онро баракат медиҳӣ. 11 Ту бо файзи худ солро тоҷ мекунӣ; роҳҳои вагонҳои шумо аз фаровонӣ пур мешавад. 12 Чарогоҳҳои биёбон пур мешавад, теппаҳо аз шодӣ камарбанданд, 13 Марғзорҳо рамаро мепӯшонанд, водиҳо бо ғалла мепӯшанд, бо шодӣ фарёд мезананд ва суруд мехонанд.

2. Ишаъё 30:23-26 - Он гоҳ Ӯ барои тухмие, ки шумо бо он замин мекоред, борон хоҳад дод, ва нон, яъне ҳосили замин, ки фаровон ва фаровон хоҳад буд. Дар он рӯз чорвои шумо дар чарогоҳҳои калон мечаронад, 24 ва гову хароне, ки замин кор мекунанд, хуроки намакинро, ки бо белу чангак зада шудааст, хоҳанд хӯрд. 25Ва бар ҳар кӯҳи баланд ва ҳар теппаи баланд ҷӯйборҳо хоҳанд буд, ки дар рӯзи куштори азим, вақте ки бурҷҳо фурӯ резанд. 26 Илова бар ин, нури моҳ мисли нури офтоб хоҳад буд, ва нури офтоб ҳафт баробар, мисли нури ҳафт рӯз, дар рӯзе ки Худованд шикастани қавми Худро бибандад, ва шифо мебахшад захмхои аз зарбаи у расондашуда.

Ибодат 26:5 Ва куфтани шумо то ангур хоҳад расид, ва ангур то вақти кишт хоҳад расид; ва шумо нони худро пурра бихӯред, ва дар замини худ бехатар сокинед.

Худо ваъда медиҳад, ки халқи Худро таъмин мекунад ва онҳоро муҳофизат мекунад, агар онҳо ба аҳкоми Ӯ итоат кунанд.

1: Худо ҳамеша содиқ аст ва халқи Худро таъмин хоҳад кард.

2: Баракатҳои Худо ба итоаткории мо вобаста аст.

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

2: Такрори Шариат 28: 1-14 - "Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту медиҳам, риоя кунед,

Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт."

Ибодат 26:6 Ва Ман дар замин осоиштагӣ хоҳам дод, ва шумо хоҳед хобид, ва ҳеҷ кас шуморо ба ҳарос наандозад; ва ҳайвоноти бадро аз замин нест хоҳам кард, ва шамшер аз замини шумо нахоҳад гузашт.

Худо ваъда медиҳад, ки ба халқи худ сулҳу осоиштагӣ ва муҳофизат медиҳад, сарзаминро аз ҳайвонҳои бад пок мекунад ва таҳдиди шамшерро нест мекунад.

1. "Сулҳ дар замин: ваъдаи муҳофизати Худо"

2. "Шамшер аз замини шумо намегузарад: ваъдаи бехатарии Худо"

1. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, ғолиб нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки шуморо айбдор мекунад, рад хоҳед кард.

2. Забур 91:3-4 - Албатта, Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои марговар наҷот хоҳад дод. Туро бо парҳои худ бипӯшонад ва дар зери болҳои ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

Ибодат 26:7 Ва шумо душманони худро таъқиб хоҳед кард, ва онҳо пеши шумо аз шамшер хоҳанд афтод.

Худо ваъда медиҳад, ки агар исроилиён ба аҳкоми Ӯ амал кунанд, Ӯ ба онҳо барои мағлуб кардани душманонашон дар ҷанг кӯмак хоҳад кард.

1. Ғалаба кардани тарс тавассути имон ба Худо

2. Ваъдаи Худо дар бораи пирӯзӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

Ибодат 26:8 Ва панҷ нафари шумо сад нафарро таъқиб хоҳанд кард, ва сад нафари шумо даҳ ҳазор нафарро гурезанд, ва душманони шумо пеши шумо аз шамшер хоҳанд афтод.

Худо ваъда медиҳад, ки ба халқи худ бар душманонашон пирӯз хоҳад шуд, агар онҳо ба аҳкоми Ӯ итоат кунанд.

1. Ваъдаҳои Худо: Итоати Худо ба пирӯзӣ мебарад

2. Қудрати халқи Худо: Ғалаба кардани ғайриимкон

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст".

2. Румиён 8:31-32 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ

надошта, Ӯро барои мо таслим кардааст? Чӣ тавр Ӯ низ бо ӯ ҳама чизро ба мо эҳсон намекунад?»

Ибодат 26:9 Зеро ки ман туро эҳтиром хоҳам кард, ва туро боровар хоҳам кард, ва туро афзун хоҳам кард, ва аҳди Худро бо шумо ба ҷо хоҳам овард.

Худо ваъда медиҳад, ки ба халқи худ эҳтиром мегузорад, онҳоро пурсамар мегардонад, онҳоро афзун мекунад ва ба аҳди худ бо онҳо вафо мекунад.

1. Аҳди Худо дар бораи вафодорӣ

2. Баракати зарб

1. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Забур 37:3-4 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

Ибодат 26:10 Ва анбори кӯҳнаро хоҳед хӯрд, ва ба сабаби наваш кӯҳнаро ба вуҷуд оваред.

Ба исроилиён фармон дода шудааст, ки анборҳои кӯҳнаро бихӯранд ва ба ивази чизҳои нав чизҳои кӯҳна ованд.

1. Вафодории Худо: Таъмини мағозаҳои кӯҳна ба исроилиён аз ҷониби Худо намунаи садоқати Ӯ ба халқи худ аст.

2. Неъмати навї: Мубодилаи куҳна ба нав, ёдоварї аз неъматҳоест, ки бо навї меояд.

1. Забур 145:9 - Худованд ба ҳама некӣ мекунад; ба ҳар коре, ки кардааст, раҳм мекунад.

2. Ишаъё 43:18-19 - чизҳои пештараро фаромӯш кунед; дар бораи гузашта фикр накунед. Бинед, ман кори нав мекунам! Акнун он ба вуҷуд меояд; дарк намекунед? Ман дар биёбон роҳ месозам ва ҷӯйҳо дар биёбон.

Ибодат 26:11 Ва хаймаи Худро дар миёни шумо хоҳам гузошт, ва ҷонам аз шумо нафрат нахоҳад дошт.

Худо ваъда додааст, ки бо халқи худ мемонад ва ҳеҷ гоҳ онҳоро тарк намекунад.

1. Ҳузури бепоёни Худо: Ваъдаи Ӯ, ки ҳамеша бо мост

2. Шод шудан дар хаймаи хузури Худо

1. Такрори Шариат 31:6 - «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард.

Ибодат 26:12 Ва ман дар миёни шумо рафтор хоҳам кард, ва Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд.

Худо ваъда медиҳад, ки бо халқи Худ хоҳад буд ва дар миёни онҳо рафтор мекунад ва онҳо халқи Ӯ хоҳанд буд.

1. Ваъдаи бепоёни ҳузури Худо

2. Раҳпаймоӣ дар қудсият ва вафо бо Худо

1. Ишаъё 43:1-3 - "Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва онҳо аз дарёҳо хоҳанд рафт. туро сарнагун накун; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳӣ сӯзонд; зеро ки Ман Худованд Худои ту, Покқудсҳои Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам».

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад, Ӯ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

Ибодат 26:13 Ман Худованд Худои шумо ҳастам, ки шуморо аз замини Миср берун овард, то ки бандагони онҳо нашавед; ва бандҳои юғи туро шикастам, ва туро рост ба роҳ андохтам.

Худо исроилиёнро аз ғуломии Миср раҳо карда, онҳоро аз юғи ғуломӣ озод кард.

1. Озодӣ тавассути имон: Чӣ гуна муҳаббати Худо моро аз муборизаҳо озод мекунад

2. Қувваи наҷот: Таҷрибаи баракатҳои наҷоти Худо

1. Ишаъё 61:1-3 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам;

2. Забур 34:17 - Одил фарьёд мезанад, ва Худованд мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Ибодат 26:14 Аммо агар ба ман гӯш надиҳед ва ҳамаи ин аҳкомро ба ҷо наоваред;

Худо ба мо амр мекунад, ки ба аҳкоми Ӯ итоат кунем ва агар накунем, моро ҷазо медиҳад.

1: "Итоат баракат меорад, нофармонӣ ҷазо меорад"

2: «Гӯш додан ба Худо ҳаким ва лозим аст».

1: Ирмиё 17:23 - Аммо онҳо итоат накарданд, ва гӯши худро хам накарданд, балки гарданашонро сахт карданд, то ки нашунаванд ва насиҳат нагиранд.

2: Масалҳо 8:32-33 - Пас, акнун, эй фарзандон, ба ман гӯш диҳед, зеро хушо онҳое ки роҳҳои Маро риоя мекунанд. Насиҳат бишнавед ва хирадманд бошед ва аз он сарпечӣ накунед.

Ибодат 26:15 Ва агар аз фароизи Ман беэътиноӣ кунед, ё нафси шумо аз ҳукмҳои Ман нафрат кунад, ба тавре ки ҳамаи аҳкоми Маро ба ҷо наоваред, балки аҳди Маро вайрон кунед;

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо қонунҳои Ӯро нафрат кунанд ва аз ҳукмҳои Ӯ нафрат кунанд, аҳди Ӯро мешикананд.

1. Муҳимияти риояи аҳд бо Худо

2. Хатари нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

1. Ирмиё 11:3-5 «Ва ба онҳо бигӯ: Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: Малъун бод касе ки ба суханони ин аҳд, ки ба падарони шумо дар рӯзе ки онҳоро берун овардаам амр фармудаам, итоат намекунад. аз замини Миср, аз кӯраи оҳанин ва бигӯед: "Овози Маро гӯш кунед ва онҳоро ба ҷо оваред, мувофиқи ҳар он чи ба шумо амр мефармоям: ҳамин тавр шумо қавми Ман хоҳед буд, ва Ман Худои шумо хоҳам буд".

2. Такрори Шариат 28:15 "Лекин чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ, ки ҳамаи ин лаънатҳо хоҳанд буд. бар ту биё ва ба ту бирасад».

Ибодат 26:16 Ман низ бо шумо ин корро хоҳам кард; Ман ҳатто бар шумо ваҳшат, заҳмат ва оташи сӯзонро таъин хоҳам кард, ки чашмҳоро фурӯ хоҳад бурд, ва дилҳоро ғамгин хоҳад кард; ва шумо тухми худро бар абас мекоред, зеро ки душманони шумо онро хоҳанд хӯрд.

Худо нофармониро бо фиристодани даҳшат, истеъмол ва оташи оташе ҷазо медиҳад, ки боиси андӯҳи дил мегардад ва тухмро душманон мехӯранд.

1. "Итоатро интихоб кунед: Оқибатҳои нофармонӣ"

2. «Баракат ва лаънати тоъат».

1. Такрори Шариат 28:15 16 Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид.

2. Яъқуб 1:25 Аммо ҳар кӣ ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он устувор мемонад, на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, вай дар аъмоли худ баракат хоҳад ёфт.

Ибодат 26:17 Ва ман рӯи Худро бар шумо хоҳам гузошт, ва шумо дар пеши душманони худ кушта хоҳед шуд; ва ҳангоме ки касе шуморо таъқиб накунад, шумо гурезед.

Худо рӯи худро бар онон, ки нофармонӣ мекунанд, бозмегардонад ва ононро душманонашон мағлуб хоҳанд кард ва ситамкорон бар онҳо ҳукмфармоӣ мекунанд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз намунаи Исроил дар Ибодат 26:17

2. Хатари бутпарастӣ: Доварии Худо дар Ибодат 26:17

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ирмиё 17:5-8 - Худованд чунин мегӯяд; Лаънат бод касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисми бозуи ӯро месозад ва дилаш аз Худованд дур мешавад. Зеро ки вай мисли теппаи биёбон хоҳад буд, ва намебинад, ки кай некӣ меояд; балки дар ҷойҳои хушки биёбон, дар замини шур сокин хоҳад шуд, ва на маскун.

Ибодат 26:18 Ва агар шумо ҳанӯз барои ҳамаи ин ба гапи ман гӯш надиҳед, ман шуморо барои гуноҳҳои худ ҳафт маротиба зиёдтар ҷазо хоҳам дод.

Худованд мардуми Исроилро ҳушдор медиҳад, ки агар онҳо ба фармудаҳои Худо итоат накунанд, барои гуноҳашон ҳафт маротиба бештар ҷазо хоҳанд дод.

1. «Раҳмати Худо дар азоб»

2. «Оқибатҳои беитоатӣ»

1. Ишаъё 55: 6-7 "Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад; Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст; бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай ба сӯи Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо раҳм кунед, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард».

2. Румиён 8: 38-39 "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодир хоҳанд буд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Ибодат 26:19 Ва ман ғурури қудрати туро мешиканам; ва осмони туро мисли оҳан ва замини туро мисли мис хоҳам сохт.

Худо исроилиёнро барои рафтори ғурурашон ҷазо медиҳад, ки қудрати онҳоро шикаста ва муҳити онҳоро сахт гардонад.

1. Хавфи ғурур - Масалҳо 16:18

2. Оқибатҳои гуноҳ - Румиён 6:23

1. Ишаъё 2:11-12,17-18 - Худованд ғурури қудрати инсониро фурӯтан хоҳад кард

2. Забур 147:6 - Худованд фурӯтанонро қавӣ мегардонад, вале мағруронро зер мекунад.

Ибодат 26:20 Ва қуввати шумо беҳуда сарф хоҳад шуд, зеро ки замини шумо ҳосили худро нахоҳад дод, ва дарахтони замин ҳосили худро нахоҳанд дод.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба аҳкоми Ӯ итоат накунанд, замини онҳо ҳосил намедиҳад ва кӯшишҳои онҳо барбод меравад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Дарси Ибодат

2. Баракатҳои Худо тавассути итоаткорӣ: Мо аз Ибодат чӣ омӯхта метавонем

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳо барои итоат кардан ба аҳкоми Худо

2. Масалҳо 3:5-6 - Ба Худованд таваккал кардан ва ба фаҳмиши Ӯ такя кардан, на ба ҳикмати худи мо.

Ибодат 26:21 Ва агар бар хилофи Ман рафтор кунед ва ба ман гӯш надиҳед; Бар ту мувофиқи гуноҳҳоятон ҳафт маротиба бештар бало хоҳам оварад.

Ин порча аз Ибодат огоҳии Худоро нишон медиҳад, ки агар халқи Ӯ ба Ӯ итоат накунад, Ӯ онҳоро бо балои ҳафт маротиба зиёдтар ҷазо медиҳад.

1. Хавфи беитоатӣ: Омӯзиш аз огоҳии Ибодат 26:21

2. Оқибатҳои гуноҳ: Фаҳмидани шиддати ҳукми Худо

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Ибриён 12:28-29 - Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеафтад, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед ба Худо ибодати мақбулро бо эҳтиром ва тарс пешниҳод кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Ибодат 26:22 Ва дар миёни шумо ҳайвонҳои ваҳшӣ хоҳам фиристод, ки фарзандони шуморо ғорат карда, чорвои шуморо нобуд карда, шуморо камшумор гардонанд; ва роҳҳои баланди шумо хароб хоҳад шуд.

Худованд мардуми Исроилро аз оқибатҳои нофармонӣ, аз ҷумла ҳалок шудани фарзандону чорпоён ва кам шудани шумори онҳо ҳушдор медиҳад.

1) Хавфи беитоатӣ: Огоҳӣ аз Ибодат 26:22

2) Итоат ба Худо: баракат ва оқибатҳои нофармонӣ

1) Матто 7:13-14 - Аз дарвозаи танг дохил шавед. Зеро васеъ аст дарвоза ва васеъ аст роҳе, ки сӯи ҳалокат мебарад, ва бисьёр одамон аз он дохил мешаванд. Аммо дарвоза хурд аст ва роҳе, ки ба сӯи ҳаёт мебарад, танг аст ва танҳо чанд нафар онро пайдо мекунанд.

2) Румиён 8:14-17 - Зеро онҳое, ки Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо ҳастанд. Рӯҳе, ки шумо гирифтаед, шуморо ғулом намегардонад, то ки аз нав дар тарс зиндагӣ кунед; балки Рӯҳе ки шумо гирифтаед, шуморо ба фарзандхондӣ оварад. Ва аз Ӯ нидо мекунем: «Эй Або, Падар! Худи Рӯҳ бо рӯҳи мо шаҳодат медиҳад, ки мо фарзандони Худо ҳастем. Ва агар мо фарзандон бошем, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастем, агар дар уқубатҳои Ӯ шарик бошем, то ки дар ҷалоли Ӯ низ шарик бошем.

Ибодат 26:23 Ва агар шумо ба воситаи ин чизҳо ислоҳ нашавед, балки бар хилофи Ман рафтор кунед;

Худо касонеро, ки тавба намекунанд ва бар хилофи Ӯ роҳ мераванд, азоб хоҳад дод.

1: Тавба кунед ё нобуд шавед - Луқо 13:1-5

2: Ҳокими Худоро эътироф кунед - Ишаъё 45:5-7

1: Ирмиё 18:7-10

2: Ибриён 10:26-31

Ибодат 26:24 Он гоҳ ман низ бар хилофи шумо рафтор хоҳам кард ва шуморо барои гуноҳҳои шумо боз ҳафт бор ҷазо хоҳам дод.

Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, ҳафт маротиба сахттар аз азобаш хоҳад дод.

1. Ғазаби Худо: Фаҳмидани оқибатҳои нофармонӣ

2. Рӯй овардан ба сӯи Худо: таваккал ба раҳмату омурзиши Ӯ

1. Ишаъё 40:1-2 "Тасаллам, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим меҳрубонона сухан гӯй ва ба вай бихон, ки ҷангаш хотима ёфт, гуноҳи вай бахшида шудааст, ки вай аз дасти Худованд дучанд гирифта шудааст. тамоми гуноҳҳои вай».

2. Ирмиё 31:33-34 "Аммо ин аст аҳде, ки Ман баъд аз он айём бо хонадони Исроил хоҳам баст, мегӯяд Худованд: Қонуни Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт. Худои онҳо хоҳанд буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд».

Ибодат 26:25 Ва шамшере бар шумо хоҳам овард, ки интиқоми ҷанҷоли аҳди Ман хоҳад гирифт; ва ҳангоме ки шумо дар шаҳрҳои худ ҷамъ мешавед, ваборо ба миёни шумо хоҳам фиристод; ва шумо ба дасти душман таслим хоҳед шуд.

Худо ҳушдор медиҳад, ки агар исроилиён аҳди Ӯро бо онҳо вайрон кунанд, шамшер ва вабо бар онҳо фиристода мешавад, ки ба шикасти онҳо ва дасти душманонашон оварда мерасонад.

1. Оқибатҳои шикастани ваъдаҳо - Ибодат 26:25

2. Вафодорӣ дар Аҳд - Ибодат 26:25

1. Ирмиё 11:4 - «Он чизеро ки ман ба падарони шумо дар рӯзе, ки онҳоро аз замини Миср, аз кӯраи оҳанин берун овардам, амр фармуда, гуфтам: "Ба овози Ман итоат кунед ва онҳоро ба ҷо оваред, мувофиқи ҳар он чи ба шумо амр мефармоям" : Ҳамин тавр шумо қавми Ман хоҳед буд, ва Ман Худои шумо хоҳам буд».

2. Такрори Шариат 28:15 - «Лекин чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то риоя намоӣ, то тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя намо, ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту мерасад».

Ибодат 26:26 Ва ҳангоме ки асои нони туро шикастам, даҳ зан нони шуморо дар як танӯр мепазанд, ва нони шуморо бо вазнаш боз хоҳанд дод; ва шумо бихӯред, ва сер нахоҳед шуд.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба Ӯ итоат накунанд, онҳоро бо шикастани асои нони онҳо ҷазо медиҳад ва даҳ занро талаб мекунад, ки дар як танӯр нон мепазанд ва онро ба онҳо тақсим кунанд.

1. Ризки Худо ва итоати мо - Чї гуна таваккал ба ризќи Худо ва итоаткор будан ба мо ризќеро, ки лозим аст, таъмин мекунад.

2. Қаноатмандӣ дар ҳама фаслҳо - Омӯзиши қаноатмандӣ бо он чизе, ки мо дорем ва таваккал кардан ба Худо, ки дар ҳама фаслҳо медиҳад.

1. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар хар холат асрори ру ба ру шудан бо фаровониву гуруснагӣ, фаровонию ниёзмандиро омухтаам.

2. Забур 33:10 - «Онҳое, ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нестанд».

Ибодат 26:27 Ва агар шумо барои ҳамаи ин нахоҳед, ба ман гӯш диҳед, балки бар хилофи Ман рафтор кунед;

Худо нофармонро ҷазо медиҳад.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худо итоат кунем, вагарна бо оқибатҳои он рӯ ба рӯ мешавем.

2: Мо бояд омода бошем, ки аҳкоми Худоро гӯш кунем ва итоат кунем, вагарна ҳукми Ӯ фурӯ хоҳад рафт.

1: Такрори Шариат 28:15 - "Аммо чунин хоҳад шуд, ки агар ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя намоӣ, ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту мерасад».

2: Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

Ибодат 26:28 Он гоҳ Ман низ бо хашм бар зидди шумо хоҳам рафт; ва ман, ҳатто барои гуноҳҳои шумо ҳафт бор шуморо ҷазо хоҳам дод.

Худованд ба қавми худ огоҳ мекунад, ки агар ба фармудаҳои Ӯ амал накунанд, бо хашм ҷавоб медиҳад ва онҳоро барои гуноҳашон ҳафт бор азоб медиҳад.

1. Ғазаби Худо: Фаҳмидани ҷазои Худо барои гуноҳ

2. Муҳимияти тоат: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ирмиё 17:10 - Ман Худованд, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самараи аъмолаш ато кунам.

Ибодат 26:29 Ва гӯшти писарони худро хоҳед хӯрд, ва гӯшти духтарони худро хоҳед хӯрд.

Худо ба исроилиён мегӯяд, ки онҳо бояд дар вақти гуруснагӣ гӯшти фарзандони худро бихӯранд.

1. Воқеияти дилсӯзандаи гуруснагӣ: Чӣ тавр мо метавонем дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунем

2. Саъй кардан ба имон дар баробари мусибат

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ибодат 26:30 Ва ман баландиҳои шуморо хароб хоҳам кард, ва пайкарҳои шуморо бурида, ҷасадҳои шуморо бар ҷасади бутҳои шумо мепартоям, ва ҷони ман аз шумо нафрат хоҳад кард.

Худо касонеро, ки бутпарастанд, бо вайрон кардани ибодатгоҳҳо ва бутҳояшон ҷазо хоҳад дод ва ҷисми онҳоро дар миёни бутҳое, ки як вақт мепарастиданд, мегузорад.

1. Хатари бутпарастӣ - Ибодат 26:30

2. Оқибатҳои беитоатӣ - Ибодат 26:30

1. Такрори Шариат 12: 2-3 - "Ҳамаи ҷойҳоеро, ки халқҳоеро, ки шумо тасарруф мекунед, бар кӯҳҳои баланд ва теппаҳо ва дар зери ҳар дарахти сабз ба худоёни худ ибодат карда буданд, комилан несту нобуд хоҳӣ кард. Ва қурбонгоҳҳои онҳоро хароб хоҳӣ кард, сутунҳои муқаддаси онҳоро бишканед, ва пайкарҳои чӯбини онҳоро дар оташ сӯзонед; пайкарҳои худоёни онҳоро бурида, номҳои онҳоро аз он ҷо нест кунед.

2. Ишаъё 2:20 - «Дар он рӯз одамон бутҳои нуқра ва бутҳои тиллоии худро, ки барои худ барои парастиш сохтаанд, ба пеши хӯшаҳо ва куршапаракҳо мепартоянд».

Ибодат 26:31 Ва ман шаҳрҳои шуморо хароб хоҳам кард, ва маъбадҳои шуморо ба харобазор хоҳам овард, ва бӯи бӯи хуши шуморо нахоҳам дод.

Худо халқи Худро ҷазо медиҳад, ки шаҳрҳо ва маъбадҳои онҳоро хароб мекунад.

1. Ҷазои Худо: Фаҳмидани оқибатҳои беитоатӣ - Ибодат 26:31

2. Қудрати муҳаббати Худо: Донистани чӣ гуна ба раҳмати Ӯ ҷавоб додан - Ибодат 26:11-13

1. Ишаъё 1:16-17 - "Шӯед, худро пок кунед; бади аъмоли худро аз пеши назари Ман дур кунед. Бадӣ карданро бас кунед, некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, золимро мазаммат кунед; ятимонро дифоъ кунед, барои бевазан муроҷиат кунед».

2. Ирмиё 5:3 - "Эй Худованд, оё чашмони Ту ба ростӣ нест? Ту онҳоро задӣ, вале онҳо ғамгин нашуданд; Ту онҳоро фурӯ бурдӣ, вале онҳо аз ислоҳ саркашӣ карданд. Онҳо чеҳраи худро аз он сахттар кардаанд. рок; онҳо баргаштанро рад карданд ».

Ибодат 26:32 Ва заминро ба харобазор хоҳам оварда, ва душманони шумо, ки дар он сокинанд, аз он дар ҳайрат хоҳанд монд.

Замин ба харобазор табдил дода, душманон дар ҳайрат хоҳанд монд.

1: Ҷазои Худо одилона аст - Румиён 12:19

2: Қудрати барқароркунандаи Худо - Ишаъё 43:18-19

1: Забур 97:2 - Гирду атрофаш абрҳо ва зулмот аст: адолат ва доварӣ маскани тахти Ӯст.

2: Ирмиё 12:15 - Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки халқҳое, ки дар гирду атрофат хоҳанд монд, хоҳанд донист, ки Ман Худованд, маконҳои харобазорро бино мекунам ва харобаҳои харобшударо мешинонам; инро Ман Худованд гуфтаам, ва ман инро мекунам.

Ибодат 26:33 Ва Ман туро дар миёни халқҳо пароканда хоҳам кард, ва шамшерро аз ақиби ту хоҳам кашид, ва замини ту хароб ва шаҳрҳои ту хароб хоҳад шуд.

Худо халқи Исроилро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба қонунҳои Ӯ итоат накунанд, онҳоро ба асирӣ мефиристад ва сарзаминашон хароб хоҳад шуд.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад, нофармонӣ ҳалокат меорад.

2. Ваъдаи Худо дар бораи подош барои тоъат ва муҷозоти нофармонӣ имрӯз ҳақиқӣ боқӣ мемонад.

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Ибодат 26:34 Он гоҳ замин аз шанбеҳои худ баҳра хоҳад бурд, то даме ки вай хароб аст, ва шумо дар замини душманони худ бошед; дар он сурат замин оромӣ хоҳад гирифт ва аз шанбеҳои худ баҳра хоҳад бурд.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки рӯзҳои шанберо риоя кунанд, ҳатто вақте ки заминашон хароб ва дар асирӣ буданд.

1. Вафодории Худо дар лахзахои сахт

2. Аҳамияти истироҳати шанбе дар ҷаҳони бесарусомон

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад?

2. Ибриён 4:9-11 - Пас, барои халқи Худо оромӣ боқӣ мемонад. Зеро касе ки ба оромии Ӯ дохил шудааст, вай низ аз аъмоли худ қатъ шудааст, чунон ки Худо аз аъмоли Худ. Пас, биёед кӯшиш кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем, мабодо касе ба ҳамон намунаи беимонӣ дучор нашавад.

Ибодат 26:35 То даме ки вай хароб аст, ором хоҳад гирифт; зеро ки дар рӯзҳои шанбеи шумо, вақте ки шумо дар он сокин будед, ором намегирифт.

Худо фармудааст, ки замин дар рӯзи шанбе истироҳат кунад, зеро мардум дар он вақт дар он зиндагӣ намекарданд.

1. Муҳимияти гиромидошти рӯзи шанбе

2. Ахамияти нигохубини замин

1. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Забур 24:1 - Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он.

Ибодат 26:36 Ва бар онҳое ки аз шумо зинда мондаанд, дар заминҳои душманонашон дар дили онҳо заиф хоҳам фиристод; ва садои барге ларзон онҳоро таъқиб хоҳад кард; ва онҳо мисли шамшер мегурезанд; ва ҳангоме ки касе таъқиб накунад, хоҳанд афтод.

Худованд дар дили касоне, ки аз ќавми худ зинда мондаанд, тарсу вањм меандозад ва онњоро аз тарси барге меларзонад, ки гўё шамшер бошад, гурехт.

1. Муҳофизати Худо - Ҳарчанд мо метавонем дар баробари хатар таҳдид ё тарсидем, вале донистани он, ки Худо бо мост, дар миёни тарс оромиро меорад.

2. Имони устувор - Ҳатто вақте эҳсос мешавад, ки тамоми умедҳо аз даст рафтаанд, мо метавонем ба муҳофизат ва роҳнамоии Худованд итминон дошта бошем.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Такрори Шариат 31:6 - «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

Ибодат 26:37 Ва онҳо бар якдигар хоҳанд афтод, чунон ки пеши шамшер, вақте ки ҳеҷ кас таъқиб намекунад; ва шумо қудрат нахоҳед дошт, ки пеши душманони худ истода бошед.

Халқи Исроил ҳатто бидуни таъқиби душманонашон мағлуб хоҳад шуд.

1. Дар душвориҳо ба хости Худо таслим шавед

2. Муҳимияти таваккал ба ҳифзу қудрати Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 6:33-34 - "Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо барои худаш ғамхорӣ хоҳад кард. рӯз мушкили худ аст».

Ибодат 26:38 Ва шумо дар миёни халқҳо нобуд хоҳед шуд, ва замини душманони шумо шуморо хоҳад хӯрд.

Халки Исроил ба окибати беитоатии худ аз тарафи душманонашон нобуд карда мешавад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз исроилиён

2. Ҳақиқати даравидани он чизе, ки мо мекорем

1. Ғалотиён 6:7-8, «Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

2. Масалҳо 1:32, "Зеро ки соддаҳо аз рӯйгардонии худ кушта мешаванд, ва худписандии аблаҳон онҳоро нобуд мекунад".

Ибодат 26:39 Ва онҳое ки аз шумо боқӣ мондаанд, дар заминҳои душманони шумо бо гуноҳи худ дур хоҳанд шуд; ва инчунин дар гуноҳҳои падарони худ бо онҳо маҳв хоҳанд шуд.

Банӣ-Исроил, ки дар асирӣ мемонанд, барои гуноҳҳои худ ва барои гуноҳҳои падарони худ азоб хоҳанд кашид.

1. Оқибатҳои гуноҳ: эътирофи гуноҳи худ ва таъсир ба наслҳои оянда

2. Ҳақиқати адолати Худо: зарурати эътирофи гуноҳ ва талаби омурзиш

1. Ҳизқиёл 18:20 - Рӯҳе, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар набояд барои гуноҳи падар азоб кашад, ва падар барои гуноҳи писар азоб кашад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ибодат 26:40 «Агар онҳо ба гуноҳи худ ва ба гуноҳи падарони худ иқрор шаванд, ки ба гуноҳи худ, ки бар зидди ман содир кардаанд, ва инчунин бар хилофи Ман рафтор кардаанд;

Ин порча дар бораи зарурати эътирофи гуноҳ ва тавба барои гуноҳҳое, ки бар зидди Худо содир шудааст, сухан меронад.

1: Мо бояд омода бошем, ки гуноҳҳои худро эътироф кунем ва аз онҳо тавба кунем, агар мо аз ҷониби Худо омурзида шавад.

2: Роҳ ба сӯи омурзиш тавассути эътироф ва тавба кардани гуноҳҳои мост.

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ содиқ ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Isaiah 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор вай назди Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

Ибодат 26:41 Ва ман низ бар хилофи онҳо рафтор карда, онҳоро ба замини душманонашон овардаам; Агар дилҳои номахтунашон хор шавад ва аз гуноҳи худ пазируфта шаванд.

Агар тавба накунанд ва аз гуноҳҳояшон рӯй гардонанд, Худо қавмашро ҷазо медиҳад.

1. Дарк кардани гуноҳ ва тавба кардан

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Забур 51:17, «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Ишаъё 55:7, "Бигзор шарир роҳи худро ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай сӯи Худованд баргардад, ва Ӯ ба вай марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард".

Ибодат 26:42: «Он гоҳ аҳди худ бо Яъқуб бастаам, ва низ аҳди худ бо Исҳоқ, ва аҳди худ бо Иброҳимро ба ёд хоҳам овард; ва ман заминро ба ёд хоҳам овард.

Худо аҳдҳои худро бо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ва инчунин ваъдаи худро дар бораи додани замини Исроил ба ёд меорад.

1. Вафодории бепоёни Худо - Чӣ гуна вафодории Худо ба ваъдаҳо ва аҳдҳои худ бетағйир ва боэътимод аст.

2. Ваъдаи замини Худо - Чӣ гуна ваъдаи Худо дар бораи замини Исроил то имрӯз ҳам боқӣ мемонад.

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

Ибодат 26:43 Замин низ аз онҳо боқӣ хоҳад монд, ва аз шанбеҳои худ баҳра хоҳад бурд, дар ҳоле ки вай бе онҳо хароб аст; ва онҳо ҷазои гуноҳи худро қабул хоҳанд кард, зеро ки онҳо аз доварии Ман беэътиноӣ карданд ва ҷони худро аз қонунҳои ман нафрат кард.

Ҷазои гуноҳи банӣ-Исроил ин аст, ки замин хароб хоҳад шуд ва дар вақти набудани онҳо аз рӯзи шанбеи худ баҳра хоҳад бурд. Ин ба сабаби бадбинии онҳо аз ҳукмҳо ва аҳкоми Худост.

1. Ҳукми Худо одилона ва одилона аст

2. Қабули оқибатҳои гуноҳи мо

1. Такрори Шариат 8:11–20

2. Ишаъё 1:11–20

Ибодат 26:44 Ва бо вуҷуди ин, вақте ки онҳо дар замини душманони худ ҳастанд, Ман онҳоро тарк нахоҳам кард, ва аз онҳо нафрат нахоҳам кард, то онҳоро комилан нобуд созам ва аҳди Худро бо онҳо вайрон кунам; зеро ки Ман Худованд Худои онҳост.

Бо вуҷуди он ки банӣ-Исроил гумроҳ шуданд ва аҳди худ бо Худоро шикастанд, Худо ба онҳо содиқ мемонад ва онҳоро рад намекунад.

1. Муҳаббати бепоёни Худо: ваъдаи вафодории бечунучаро

2. Қудрати Аҳд: Уҳдадории бепоёни Худо ба мо

1. Румиён 8:35-39 - "Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар ё шамшер? Чӣ тавре ки навишта шудааст: "Мо ба хотири Ту тамоми рӯз кушта мешаванд; мо ҳамчун гӯсфандони забҳ ҳисобида мешавем; На, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Он ки моро дӯст медошт, ғолибон бештар ҳастем; , на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ҳеҷ махлуқи дигар моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо карда наметавонанд».

2. Ишаъё 54:10 - Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо аз байн хоҳанд рафт; вале эҳсони ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман вайрон нахоҳад шуд, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм кардааст.

Ибодат 26:45 Аммо Ман ба хотири онҳо аҳди аҷдодони онҳоро, ки онҳоро дар пеши назари халқҳо аз замини Миср берун овардаам, ба ёд хоҳам овард, то ки Худои онҳо бошам; Ман Худованд ҳастам.

Худо аҳдеро, ки бо исроилиён баста буд, дар пеши назари халқҳо аз Миср берун овард, ба хотир меорад ва Худои онҳо хоҳад монд.

1. Худо мӯъмин аст - Ӯ аҳдеро, ки бо халқи худ бастааст, идома медиҳад ва ба ёд меорад.

2. Худо боэътимод аст - новобаста аз он ки Худои халқи худ боқӣ мемонад.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Забур 103:17-18 - Аммо муҳаббати устувори Худованд ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз абад то абад аст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон, ба онҳое, ки аҳди Ӯро риоя мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд.

Ибодат 26:46 Инҳоянд фароизҳо, ҳукмҳо ва қонунҳое, ки Худованд дар миёни ӯ ва банӣ-Исроил дар кӯҳи Сино ба воситаи Мусо ба вуҷуд овардааст.

Худованд ба воситаи Мусо дар кӯҳи Сино барои банӣ-Исроил фароизҳо, ҳукмҳо ва қонунҳо дод.

1. Қонунҳои Худованд: Роҳнамо барои ҳаёти мо

2. Вафо кардани аҳд: Иҷрои иродаи Худо

1. Такрори Шариат 5:1–3

2. Ирмиё 7:23–24

Ибодат 27-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Ибодат 27: 1-15 қоидаҳоро дар бораи арзиши назрҳо ва бахшидан ба Худованд муаррифӣ мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки одамон метавонанд назр кунанд, ки худро ё дороии худро ба Худо бахшанд. Он системаи муайян кардани арзиши ин бахшидашудагонро дар асоси синну сол, ҷинс ва дигар омилҳо муқаррар мекунад. Дар ин боб роҳнамо барои баҳодиҳии одамон, ҳайвонот, хонаҳо ва киштзорҳо аз рӯи арзиши онҳо бо шекел оварда шудааст.

Сархати 2: Идома дар Ибодат 27:16-25, қоидаҳо дар бораи бахшидани майдон оварда шудаанд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки агар касе майдони худро аллакай ба Худованд бахшида бошад, арзиши он аз рӯи шумораи солҳо то Соли юбилей муайян карда мешавад. Агар онҳо мехоҳанд онро пеш аз он пардохт кунанд, бояд ба арзиши он маблағи иловагӣ илова карда шавад. Аммо, агар онҳо онро то соли юбилей фидия надиҳанд, он ба Худо абадӣ бахшида мешавад.

Сархати 3: Ибодатҳои 27 бо сухан дар бораи бахшида шудани чорводорӣ ба анҷом мерасад. Дар он гуфта мешавад, ки агар касе ҳайвонеро аз рама ё рамаи худ ҳамчун қурбонӣ ба Худо бибахшад, арзиши он аз рӯи арзёбии коҳин муайян карда мешавад. Агар бихоҳанд, ки онро ба ҷои қурбонӣ бозхаранд, бояд панҷяки арзиши онро ҳамчун музд илова кунанд. Илова бар ин, баъзе ҳайвонҳо муқаддас ҳисобида мешаванд ва онҳоро фидия кардан мумкин нест, аммо бояд пурра ҳамчун қурбонӣ пешниҳод карда шаванд.

Дар ҷамъбаст:
Ибодат 27 пешниҳод мекунад:
Қоидаҳо дар бораи назрҳо ва бахшидан ба Худо;
Системаи муайян кардани арзишҳо аз рӯи синну сол, ҷинс;
Дастурҳо барои баҳодиҳии одамон, ҳайвонот, хонаҳо, майдонҳо.

Муқаррарот дар бораи ҷудо кардани майдонҳо;
Муайян кардани арзиш аз рӯи солҳо то Соли юбилей;
Опсия барои пардохт то Соли юбилей, пардохти иловагӣ талаб карда мешавад.

Бахшида ба чорводорӣ;
Арзёбии арзиш аз ҷониби коҳин;
Опсия барои кафорат бо пардохти иловагӣ ё қурбонӣ ҳамчун қурбонӣ.

Ин боб ба муқаррарот дар бораи назрҳо, бахшидаҳо ва арзишҳои онҳо тамаркуз мекунад. Дар Ибодат 27 мафҳуми қасам додан ва бахшидан ба Худованд оварда шудааст. Он системаи муайян кардани арзиши ин бахшидашудагонро дар асоси омилҳои гуногун, аз қабили синну сол, ҷинс ва

дигар мулоҳизаҳо муқаррар мекунад. Дар ин боб роҳнамо барои баҳодиҳии одамон, ҳайвонот, хонаҳо ва киштзорҳо аз рӯи арзиши онҳо бо шекел оварда шудааст.

Ғайр аз он, Ибодат 27 қоидаҳои махсусро барои бахшидани соҳаҳо пешниҳод мекунад. Дар он гуфта мешавад, ки агар касе киштзореро, ки аллакай дар ихтиёр дорад, ба Худованд бахшида бошад, арзиши он аз рӯи шумораи солҳо то Соли ҷашн муайян карда мешавад, ки соли махсусе, ки дар ҳар панҷоҳ сол фаро мерасад ва тамоми қарзҳо бахшида мешаванд ва заминҳои аҷдодӣ ба соҳибони аслии худ бармегарданд. . Пеш аз соли юбилей харидан мумкин аст, аммо ба арзиши он илова кардани маблаги иловагиро талаб мекунад. Агар то соли юбилей фидия дода нашавад, он ба таври доимӣ ба Худо бахшида мешавад.

Ин боб бо сухан дар бораи бахшидани марбут ба чорводорӣ анҷом меёбад. Дар Ибодат 27 гуфта мешавад, ки агар касе ҳайвонеро аз рама ё рамаи худ ҳамчун қурбонӣ ба Худо бахшад, арзиши он тавассути баҳодиҳии коҳин муайян карда мешавад. Онҳо имкон доранд, ки онро ба ҷои қурбонӣ пардохт кунанд, аммо бояд панҷяки арзиши онро ҳамчун пардохт илова кунанд. Илова бар ин, баъзе ҳайвонҳо муқаддас ҳисобида мешаванд ва онҳоро фидия кардан мумкин нест, аммо бояд пурра ҳамчун қурбонӣ пешниҳод карда шаванд. Ин қоидаҳо роҳнамоӣ оид ба иҷрои назрҳо ва бахшидани Худо дар шаклҳои гуногун медиҳанд.

Ибодат 27:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча нишон медиҳад, ки Худо бо Мусо дар бораи қонун дар бораи тақдис кардани чизҳои ба Худованд бахшидашуда сухан меронад.

1. Муқаддасоти бахшидан: омӯхтани он ки ба Худованд чизе додан чӣ маъно дорад

2. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?»

2. Ирмиё 29:11-13 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на ба бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад. Он гоҳ шумо Маро мехонед ва биёед ва ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед, Маро хоҳед ҷуст ва ёбед».

Ибодат 27:2 Ба банӣ-Исроил сухан гӯй, ва ба онҳо бигӯ: «Вақте ки касе назри якхела кунад, ин шахсон ба қадри ту барои Худованд хоҳанд буд».

Ин порча дар бораи назр ба Худованд ва аҳамияти эҳтироми он сухан меравад.

1. "Қувваи назр: вафо кардан ба ваъдаҳои худ ба Худо"

2. «Вазифаи ба зимма гирифтаамон: баракати назр»

1. Воиз 5: 4-5 - "Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; назри худро иҷро кунед. Назр накардан беҳтар аст, ки назр кунед ва онро иҷро накунед. "

2. Яъқуб 5:12 - "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, ба осмон, ба замин ва ба чизи дигаре қасам нахӯред. Бигзор ореи шумо оре бошад, ва не, не, вагарна маҳкум хоҳед шуд".

Ибодат 27:3 Ва баҳодиҳии ту аз марди аз бистсола то шастсола хоҳад буд, ва баҳои ту панҷоҳ сиқл нуқра аст, пас аз сикли қудс.

Дар ин порча аз Ибодат нархи марди аз 20 то 60-сола то 50 сикел нуқра нишон дода шудааст.

1. Ваъдаҳо ва нақшаҳои Худо барои ҳаёти мо

2. Арзиши ҳар як ҳаёти инсон

1. Ҳастӣ 1:27-28 - Ва Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; онҳоро марду зан офаридааст.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед. Ҳар яки шумо бояд на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед.

Ибодат 27:4 Ва агар он зан бошад, арзиши ту сӣ сиқл хоҳад буд.

Ин оят аз Ибодат нишон медиҳад, ки ҳангоми баҳодиҳии инсон нархи як зан сӣ шекел буд.

1. "Арзиши ҳар як шахс" - Баррасии аҳамият ва арзиши ҳар як шахс, новобаста аз ҷинс.

2. "Хароҷоти ҷомеа" - Баррасии хароҷот барои бунёд ва нигоҳдории ҷомеаи солим ва фаъол.

1. Масалҳо 31:10-31 - Муҳокимаи арзиши зани некӯкор ва арзиши вай барои ҷомеа.

2. Ишаъё 43:4 - Таҳқиқ кардани ақида, ки ҳар як шахс дар назари Худо арзиши бебаҳо дорад.

Ибодат 27:5 Ва агар он аз панҷсолагӣ то бистсола бошад, пас баҳои ту бист сиқл барои писар ва даҳ сиқл барои духтар хоҳад буд.

Ин порча аз Ибодат 27:5 тасвир мекунад, ки чӣ тавр ба шахсони алоҳида бо мақсади қурбонии махсус ё назр қадр кардан лозим аст. Ба марди аз 5 то 20-сола 20 шекел ва як зан 10 синн арзиш дорад.

1. Системаи арзишҳои Худо - Чӣ тавр Худо ба ҳар як шахс ба таври гуногун қадр мекунад

2. Ӯҳдадориҳои молиявӣ - Чаро мо бояд ӯҳдадориҳои молиявии худро дар назди Худо иҷро кунем

1. 1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва қавми хос ҳастед, то ки ҳамду санои Онеро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед».

2. Масалҳо 22:1 - "Номи нек бартарӣ дорад аз сарвати бузург ва муҳаббат аз нуқра ва тилло."

Ибодат 27:6 Ва агар он аз якмоҳа то панҷсола бошад, баҳои ту аз писар панҷ сиқл нуқра хоҳад буд, ва барои духтар се сиқл нуқра.

Ин порча арзёбии арзиши инсонро аз рӯи синну сол ва ҷинс баён мекунад.

1. Арзиши ҳар як ҷон: Таҳқиқи маънои Левитиён 27:6

2. Нархи ҳаёт: Тадқиқоти арзёбии одамон дар Таврот

1. Масалҳо 27:19, «Чунон ки рӯи об ба рӯи об ҷавоб медиҳад, дили одам ба одам ҳамон тавр ҷавоб медиҳад».

2. Забур 139:17-18, "Чӣ қадар гаронбаҳост андешаҳои Ту барои ман, эй Худо! то ҳол бо ту ҳастам».

Ибодат 27:7 Ва агар аз шастсола ва болотар бошад; агар он мард бошад, баҳои ту понздаҳ сиқл ва барои зан даҳ сиқл хоҳад буд.

Ин порча арзиши шахси аз 60-сола ва калонтарро нишон медиҳад, ки барои як мард 15 шекел ва барои як зан 10 шекел ҳисоб шудааст.

1. Арзиши синну сол: Мулоҳиза дар бораи Ибодат 27:7

2. Сармоягузорӣ ба пирони мо: Хиради Ибодиён 27:7

1. Такрори Шариат 15:12-15 - Мулоҳиза дар бораи аҳкоми Худо дар бораи эҳтиром ва ғамхорӣ нисбати шахсони аз 60-сола ва болотар аз он.

2. Масалҳо 16:31 - Мулоҳиза дар бораи арзиши хирад ва таҷрибаи синну сол.

Ибодат 27:8 Аммо агар вай аз ҳисоби ту камбағалтар бошад, бигзор худро пеши коҳин ҳозир кунад, ва коҳин ӯро қадр кунад; коҳин мувофиқи қобилияти ӯ, ки назр карда буд, ӯро қадр хоҳад кард.

Шахсе, ки ба Худо назр додааст, вале ба далели мушкилоти молӣ наметавонад онро иҷро кунад, метавонад худро ба коҳине муаррифӣ кунад, ки пас аз он тавоноии шахсро барои иҷрои назр арзёбӣ мекунад.

1. Қувваи назр - Таҳқиқи ҷиддияти назр ва оқибатҳои иҷро накардани он.

2. Таъмини Худо - Чӣ гуна Худо моро бо василаҳое фароҳам меорад, ки ӯҳдадориҳои худро иҷро кунем, ҳатто агар мо ба мушкилоти молӣ дучор шавем.

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Масалҳо 20:25 - Домест, ки қасамҳои бепарвоӣ додан ва баъдтар ба суханони худ эътибор надодан.

Ибодат 27:9 Ва агар он ҳайвони ваҳшӣ бошад, ки одамон аз он қурбонӣ барои Худованд меоранд, ҳар он чи касе ки аз он ба Худованд ато кунад, муқаддас хоҳад буд.

Ҳангоми овардани қурбонӣ ба Худованд он бояд муқаддас бошад ва аз ҷониби Худованд қабул карда шавад.

1. Муҳимияти қурбонӣ ба Худованд бо қудсият

2. Аҳамияти қурбонӣ ба Худованд бо қудсият

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Малокӣ 3:3 - Ӯ ҳамчун тозакунанда ва тозакунандаи нуқра нишаст; Ӯ левизодагонро пок хоҳад кард, ва онҳоро мисли тилло ва нуқра тоза хоҳад кард. Он гоҳ Худованд одамоне пайдо хоҳад кард, ки қурбониҳои адолатро хоҳанд овард.

Ибодат 27:10 Ӯ онро тағир надиҳад, ва онро иваз накунад: некӯро ба бад, ё бадро ба некӣ;

Ин порча дар бораи иваз накардани як чиз ба чизи дигар, балки онро тавре ки ҳаст, қабул мекунад.

1. Баракат дар қабул: Омӯзиши қабули тағйирнопазир

2. Қимати вафодорӣ: Содиқ мондан ба он чӣ доред

1. Румиён 12:2 - Ба намунаҳои ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то бифаҳмед, ки иродаи Худо чист - чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Ибодат 27:11 Ва агар ин ҳайвони ваҳшии нопок бошад, ки аз он барои Худованд қурбонӣ накунанд, бигзор вай ҳайвони ваҳширо ба пеши коҳин тақдим намояд;

Шахсе бояд ҳайвони нопокро ба коҳин тақдим кунад, агар онро ба Худованд қурбонӣ накунад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр Худовандро бо эҳсони беғаразона эҳтиром кардан мумкин аст

2. Муҳимияти эътирофи Худованд: Чаро мо бояд худро ба Ӯ нишон диҳем

1. Филиппиён 4:18-19: Ман музди пурра гирифтаам ва ғайра. Ман аз Эпафрӯдитус ҳадяҳое, ки фиристодаӣ, қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худоро гирифтаам, хеле сер шудам.

2. Румиён 12:1-2: Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Ибодат 27:12 Ва коҳин онро қадр хоҳад кард, хоҳ хуб бошад, хоҳ бад; чунон ки шумо онро қадр мекунед, коҳин кист, ҳамон тавр хоҳад буд.

Коҳин барои арзёбии арзиши шахс ё ашё дар мавриди хуб ё бад будани он масъул аст.

1. Худо ба мо масъулияти арзёбии арзиши дигарон ва худамонро вогузор кардааст.

2. Муҳимияти зиндагӣ мувофиқи меъёрҳо ва арзишҳое, ки Худо барои мо муқаррар кардааст.

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки дуруст ба назар мерасад, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад.

2. 1 Юҳанно 4:7 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад.

Ибодат 27:13 Аммо агар ӯ бихоҳад, ки онро фидия диҳад, бигзор панҷяки онро ба ҳисоби ту илова намояд.

Агар шахс мехоҳад чизеро, ки ба онҳо тааллуқ дорад, бозхарад, онҳо бояд як қисми панҷумро ба арзёбии аслӣ илова кунанд.

1. Саховатмандии Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба дигарон бештар ато кунем

2. Қувваи наҷот: Чӣ тавр мо метавонем аз чизҳое, ки моро мебанданд, озод шавем

1. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намешикананд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ибодат 27:14 Ва ҳангоме ки касе хонаи худро тақдис кунад, то ки барои Худованд муқаддас бошад, коҳин онро хоҳ хуб бошад, хоҳ бад ҳисоб кунад; чӣ тавре ки коҳин онро ҳисоб кунад, ҳамон тавр устувор хоҳад буд.

Одам метавонад хонаи худро тақдис кунад, то ки барои Худованд муқаддас бошад, ва коҳин баъд аз он муайян мекунад, ки он хуб аст ё бад. Арзёбии коҳин мавқеи хонаро муайян мекунад.

1. Қувваи муқаддасгардонӣ: Чӣ гуна муқаддас кардани хона метавонад онро ба Худо наздиктар кунад.

2. Зарурати роҳнамоӣ: Чаро ҳангоми ҷустуҷӯи қудсият маслиҳати коҳинро талаб кардан муҳим аст.

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас, акнун шумо дигар бегона ва аҷнабиён нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавориён ва анбиё, яъне Худи Исои Масеҳ сохта шудааст. ки санги асосии гӯшае аст, ки тамоми бино дар он ҷамъ шуда, ба маъбади муқаддаси Худованд табдил меёбад, ва шумо низ дар он якҷоя барои маскани Худо дар Рӯҳ бино шуда истодаед.

Ибодат 27:15 Ва агар касе ки онро тақдис кардааст, хонаи худро фидия диҳад, бигзор панҷяки пули баҳоятонро ба он илова кунад, ва он аз они ӯст.

Агар шахс хонаеро муқаддас созад ва хоҳад, ки онро бозхарад, бояд пулро мувофиқи бањо дињад ва як ќисми иловагї илова намояд.

1. Қудрати кафорат: Фаҳмидани арзиши ӯҳдадорӣ

2. Аҳамияти кафорат: қурбонӣ кардан барои бозпас гирифтани он чи аз они мост

1. Луқо 4:18-19: Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ Маро фиристод, то дилҳои шикастаро шифо бахшам, раҳоӣ ба асирон ва биноро ба кӯрон мавъиза кунам, то ки осебдидагонро озод кунам, то соли писандидаи Худовандро мавъиза кунам.

2. Румиён 8:38-39: Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ, на ягон махлуқи дигар, метавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

Ибодат 27:16 Ва агар касе як қисми замини моликияти худро барои Худованд тақдис кунад, пас баҳодиҳии ту мувофиқи тухми он хоҳад буд: як хомер донаи ҷав ба панҷоҳ сиқл нуқра арзиш дорад.

Ин порча дар бораи марде нақл мекунад, ки як қисми дороии худро ҳамчун тақдис барои Худованд ҷудо мекунад. Арзиши замин аз рӯи миқдори тухмии ҳосилкардааш муайян карда мешавад ва як хомер тухми ҷав 50 шекел нуқра арзёбӣ мешавад.

1. Қувваи додан: Чӣ гуна Худо ҳадияҳои моро қадр мекунад

2. Майдони имкониятҳо: баракати саховатмандӣ

1. Луқо 12:13-21 - Масал дар бораи аблаҳи сарватманд

2. 2 Қӯринтиён 9:6-15 - Садокунандаи шодмон

Ибодат 27:17 Агар ӯ киштзори худро аз соли юбил тақдис кунад, он мувофиқи баҳои ту устувор хоҳад буд.

Дар вакти мукаддас кардани киштзор соли юбилей ба назар гирифта мешавад.

1: Биёед аҳамияти соли юбилеиро дар хотир дошта бошем ва одил ва саховатманд бошем.

2: Худо ба мо соли юбилеиро лутфу марҳамат додааст ва мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки дастурҳои Ӯро иҷро кунем.

1: Такрори Шариат 15: 1-2 "Дар охири ҳар ҳафт сол ту озодӣ хоҳӣ кард. Ва чунин аст тарзи озодкунӣ: ҳар қарздиҳандае ки ба ёри худ қарз диҳад, бояд онро озод кунад; вай набояд онро аз худ талаб кунад. ҳамсоя ё бародараш, зеро ки онро озодии Худованд меноманд.

2: Ишаъё 61:1-2 Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам; Барои эълон кардани соли мақбули Худованд ва рӯзи интиқом Худои мо.

Ибодат 27:18 Аммо агар ӯ киштзори худро пас аз юбил тақдис кунад, коҳин барои ӯ пулро мувофиқи солҳои боқимонда, то соли юбил ҳисоб хоҳад кард, ва он аз ҳисоби шумо кам карда мешавад.

Дар порча тартиби баходихии киштзоре, ки баъд аз соли юбилей мукаддас шудааст, сухан меравад.

1. Қувваи муқаддасгардонӣ - Чӣ гуна бояд дар қудрати ҳузури муқаддаси Худо эътироф ва инкишоф ёбад.

2. Нигоҳ доштани юбиле - Аҳамияти зиндагӣ барои истиқболи юбилей ва мероси пояндаи он.

1. Матто 5:14-16 - Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шахреро, ки дар теппа сохта шудааст, пинхон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери коса намегузоранд. Ба ҷои ин онҳо онро ба пояи худ мегузоранд, ва он ба ҳама дар хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон равшан шавад, то ки онҳо корҳои неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ибодат 27:19 Ва агар касе ки киштзорро тақдис карда бошад, онро фидия диҳад, бигзор вай панҷяки пули баҳои туро ба он илова кунад, ва он ба ӯ кафолат дода мешавад.

Ин порча раванди кафорати майдонеро, ки ба Худо бахшида шудааст, нишон медиҳад.

1. Қудсияти бахшидан: Мо бояд кӯшиш кунем, ки Худоро дар ҳама корҳое, ки мекунем, эҳтиром кунем.

2. Арзиши кафорат: Ҳар як шахс дорои потенсиали аз файзи Худо фидя шудан аст.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Матто 21:22 - Агар шумо имон оваред, он чизеро, ки дар дуо талаб кунед, хоҳед гирифт.

Ибодат 27:20 Ва агар вай киштзорро фидия надиҳад, ё ки киштзорро ба каси дигар фурӯхта бошад, дигар фидия дода нахоҳад шуд.

Дар Ибодат 27:20 гуфта мешавад, ки агар касе киштзорро фурӯхта бошад, дигар онро фидя кардан мумкин нест.

1. Аҳкоми Худо дар Ибодат: Ёдраскуниҳо дар бораи чӣ гуна зиндагӣ кардан дар итоаткорӣ

2. Муҳимияти қабули қарорҳои оқилонаи молиявӣ

1. Масалҳо 10:4 - «Касе ки бо дасти сусткор камбағал мешавад, вале дасти меҳнатдӯст бой мешавад».

2. Матто 6:19-21 - "Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фасод мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад. , ва дар он ҷое ки дуздон намедароянд ва намедузданд: Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

Ибодат 27:21 Аммо саҳро, ҳангоме ки дар юбил мебарояд, барои Худованд муқаддас хоҳад буд, мисли киштзоре, ки бахшида шудааст; моликияти он аз они коҳин хоҳад буд.

Соли юбилей соли махсусест, ки дар он киштзор ба Худованд бахшида шудааст ва моликияти он ба коҳин тааллуқ дорад.

1. Нақшаи Худо барои кафорат то соли юбилей.

2. Аҳамияти Соли Юбиле дар аҳди Худо бо Исроил.

1. Ишаъё 61:1 2 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам.

2. Ғалотиён 4:4 7 - Аммо вақте ки пуррагии вақт фаро расид, Худо Писари Худро фиристод, ки аз зан офарида шуда, зери шариат офарида шудааст, то ки зери дасти шариат фидия дода шавад, то ки мо фарзандхонии писарон.

Ибодат 27:22 Ва агар касе киштзореро барои Худованд тақдис кунад, ки вай аз заминҳои моликияташ нест;

Ин порча одамеро тасвир мекунад, ки заминеро, ки харидаашро барои Худованд тақдис мекунад.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна садоқати инсон ба Худованд метавонад ҳаёти ӯро тағир диҳад

2. Аз моликият то баракат: Чӣ гуна додан ба Худо метавонад ба мукофотҳои мӯъҷизавӣ расонад

1. Матто 6:19-21 - «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад ва дар куҷост. дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Такрори Шариат 16: 16-17 - "Ҳамаи писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди ҳафтаҳо ва иди фатир Хаймаҳо. Онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд: ҳар кас ба қадри имкон, бар тибқи баракати Худованд Худои худ, ки ба ту додааст, бидиҳад».

Ибодат 27:23 Он гоҳ коҳин баҳои туро, ки то соли юбил аст, ба ӯ ҳисоб хоҳад кард;

Ин порча таълим медиҳад, ки Худо сазовори эҳтиром ва эҳтироми мост ва мо бояд дороии худро қадр кунем ва ба Ӯ бахшем.

1. Зиндагие, ки Худоро ҷалол медиҳад - Чӣ тавр ба ҳадяҳои Ӯ эҳтиром ва қадр кардан

2. Қувваи бахшидан - чӣ гуна бояд дороии худро барои ҷалоли Худо истифода барем

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худои Падар шукр гӯед.

2. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад. Ё аз яке нафрат хоҳӣ карду дигареро дӯст хоҳӣ кард, ё ба яке вафодор шуда, дигареро хор хоҳӣ кард. Шумо наметавонед ҳам ба Худо ва ҳам ба пул хизмат кунед.

Ибодат 27:24 Дар соли юбил киштзор ба касе бармегардад, ки аз ӯ харида шудааст, ҳатто ба касе ки моликияти замин аз они Ӯст.

Замин бояд дар соли юбилей ба сохиби аслиаш баргардонда шавад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар соли юбилей ба сӯи Ӯ баргардем.

2. Худо мехоҳад, ки мо бо ҳамдигар муносибати дуруст дошта бошем.

1. Ишаъё 58: 13-14 - "Агар пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси ман баргардонед ва рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед; агар онро эҳтиром кунед, на бо роҳи худ

биравед, ё ҷӯёи хушнудии худ, ё беҳуда сухан гӯед; он гоҳ аз Худованд лаззат хоҳед бурд».

2. Луқо 4:18-19 - "Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то ки озодии асирон ва бино шудани кӯронро эълон кунам, то ки мазлумонро озод кунад, соли файзи Худовандро эълон кунад».

Ибодат 27:25 Ва ҳамаи баҳоҳои ту мувофиқи сиқили қудс хоҳад буд: бист гера сикел хоҳад буд.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки ашёро аз рӯи шекели муқаддас, ки бист гераҳ буд, баҳо диҳанд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

2. Қимати муқаддасот

1. 1 Вақоеънома 21:24-25 - "Ва подшоҳ Довуд ба Орнон гуфт: "Не, аммо ман онро ба нархи пурра мехарам, зеро он чи аз они ту аст, барои Худованд нахоҳам гирифт, ва қурбониҳои сӯхтаниро беарзиш нахоҳам оварад. Ва Довуд ба Орнон ба ҷои вазн шашсад сиқл тилло дод.

2. Ғалотиён 6: 7-8 - "Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунад: зеро ҳар ки одам мекорад, онро низ даравад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; ва ҳар кӣ мекорад, барои ҷисми худ. Рӯҳ аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

Ибодат 27:26 Фақат нахустзодаи ҳайвоноти ваҳшӣ, ки бояд нахустзодаи Худованд бошад, ҳеҷ кас наметавонад онро тақдис кунад; хоҳ гов бошад, хоҳ гӯсфанд, аз они Худованд аст.

Ҳеҷ кас наметавонад нахустзодаи ягон ҳайвонро тақдис кунад, зеро он аз они Худованд аст.

1. Қудсияти Нахустзодаи Худованд

2. Эҳтиром ба қудрати Худованд бар тамоми офаридаҳояш

1. Забур 24:1 - Замин ва пуррагии он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он.

2. Такрори Шариат 12:11 - Он гоҳ маконе хоҳад буд, ки Худованд Худои ту баргузида, исми Худро дар он ҷо сокин кунад; Ҳар он чиро, ки ба шумо амр мефармоям, ба он ҷо хоҳед оварад; Қурбониҳои сӯхтании шумо, ва қурбониҳои шумо, даҳьяки шумо, ва ҳадияи осмонии дасти шумо, ва тамоми назрҳои баргузидаи шумо, ки ба Худованд назр мекунед;

Ибодат 27:27 Ва агар он аз ҳайвони палид бошад, бигзор онро мувофиқи қимати ту фидия диҳад, ва панҷяки онро ба он илова намояд;

Қонуни Худо дар Ибодат 27:27 мегӯяд, ки ҳайвони нопок бояд бо арзиши тахминии худ фидия дода шавад ва як қисми панҷум илова карда шавад, ё он бояд бо арзиши тахминии худ фурӯхта шавад.

1. Кафолат: Арзиши поксозӣ

2. Арзиши итоаткорӣ: зиндагӣ аз рӯи қонуни Худо

1. Ишаъё 43:25 - Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худам пок месозам ва гуноҳҳои туро ба ёд намеоварам.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ибодат 27:28 Новобаста аз он ки касе аз ҳар чизе ки дорад, ба Худованд бахшида шавад, чи аз одамизод, ҳам аз чорво ва ҳам аз замини моликияташ, фурӯхта мешавад ё фидия дода мешавад; Худованд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки ҳеҷ чизи ба Худованд бахшидашуда набояд фурӯхта ё фидия дода шавад, зеро онҳо барои Худованд муқаддасанд.

1. Арзиши садоқат ба Худованд

2. Қудсияти ҳадяҳо ва ҳадияҳо ба Худованд

1. Такрори Шариат 14:22–26

2. Забур 116:12–14

Ибодат 27:29 Ҳеҷ каси содиқе, ки аз ҷониби одамон бахшида шудааст, фидия дода нахоҳад шуд; балки албатта ба катл расонда мешавад.

Худо барои фидияи онҳое, ки ба Ӯ содиқанд, иҷозат намедиҳад.

1: Мо бояд ба Худо содиқ бошем ва омода бошем, ки иродаи Ӯро новобаста аз хароҷот қабул кунем.

2: Мо бояд боварӣ ҳосил кунем, ки қурбониҳои мо барои Худо бо ниятҳои пок анҷом дода мешаванд ва мо бояд омода бошем, ки иродаи Ӯро қабул кунем.

1: Румиён 12:1-2 Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2: Яъқуб 4:7-8 Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Эй гунаҳкорон, дастҳоятонро бишӯед ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Ибодат 27:30 Ва тамоми даҳьяки замин, хоҳ аз тухми замин, хоҳ меваи дарахт, аз они Худованд аст; он барои Худованд муқаддас аст.

Даҳяки замин, аз ҷумла тухмҳо ва меваҳо, аз они Худованд аст ва барои Ӯ муқаддас аст.

1. "Муқаддасоти додан: Омӯзиши даҳяк дар Ибодат 27:30"

2. "Баракати ато кардан: он чизе ки мо ба Худо ато мекунем"

1. 2 Қӯринтиён 9:6-7 - "Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, низ саховатмандона дарав мекунад. Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ё кам иҷборӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 11: 24-25 - "Як кас бемаънӣ медиҳад, аммо боз ҳам зиёдтар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, аммо ба фақир меояд. Саховатманд муваффақ мешавад, ҳар кӣ дигаронро тароват медиҳад, тароват мебахшад.

Ибодат 27:31 Ва агар касе бихоҳад, ки аз даҳьяки худ фидия диҳад, бояд ба он қисми панҷуми он илова кунад.

Худованд мефармояд, ки агар касе яке аз даҳяки худро фидия диҳад, пас панҷяки даҳяки иловагӣ бояд дода шавад.

1. Худованд саховатмандиро мукофот медиҳад - Ибодат 27:31

2. Пешниҳоди бештар аз он чизе ки лозим аст - Ибодат 27:31

1. Такрори Шариат 14:22-23 - Шумо тамоми ҳосили тухми худро, ки аз киштзор сол ба сол меруяд, даҳяк бигиред. Ва ба ҳузури Худованд Худои ту, дар маконе ки Ӯ баргузида, исми Ӯ дар он ҷо сокин гардад, даҳяки ғалла, шароби худ ва равғани худ ва нахустзодаи рама ва рамаи худро бихӯр, ки шумо метавонед ҳамеша аз Худованд Худои худ тарсиданро ёд гиред.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ эҳтиром намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

Ибодат 27:32 Ва дар бораи даҳяки галаи гӯсфанд ё гӯсфанд, ҳатто аз он чи аз зери асо мегузарад, даҳяки он барои Худованд муқаддас хоҳад буд.

Худованд талаб мекунад, ки даҳяки тамоми чорво ба Ӯ дода шавад.

1. Саховатмандии Худо: Чӣ тавр мо баракати Худоро тавассути додан ба даст меорем

2. Идоракунии содиқ: Фаҳмидани аҳамияти даҳяк

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7-8 Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дили худ, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад. Ва Худо қодир аст, ки неъматро бар шумо фаровон кунад. То ки шумо, ки ҳамеша дар ҳама чиз кофӣ ҳастед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед.

2. Малокӣ 3:10 Ҳама даҳьякҳоро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман гӯшт бошад, ва ҳоло маро бо ин имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар тирезаҳои осмонро ба шумо боз накунам ва ба шумо нарезам. баракатеро, ки барои гирифтани он ҷой кофӣ нахоҳад буд.

Ибодат 27:33 Вай набояд тафтиш кунад, ки он хуб аст ё бад, ва тағир надиҳад; фидия дода намешавад.

Худованд талаб мекунад, ки шахс набояд назрро пас аз дода шуданаш тағир надиҳад ва бояд ҳамон тавре ки ҳаст, нигоҳ дошта шавад, зеро он муқаддас аст.

1. Муҳимияти вафо кардан ба ваъда

2. Вафодории назр

1. Воиз 5:5 - «Назр накардан беҳтар аз назр кардан ва иҷро накардани он».

2. Забур 15:4 - Касе, ки ба зиёни худ қасам хӯрад ва тағир намеёбад.

Ибодат 27:34 Инҳоянд аҳкоме ки Худованд ба Мусо барои банӣ-Исроил дар кӯҳи Сино амр фармудааст.

Худованд ба Мусо барои банӣ-Исроил дар кӯҳи Сино дастур дод.

1. Омӯзиши итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Иҷрои дастуроти Худо дар имон

1. Еҳушаъ 1:7-8 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

Рақамҳои 1-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 1:1-16 аз он оғоз мешавад, ки Худо ба Мусо амр дод, ки ҷамъияти исроилиёнро барӯйхат кунад. Дар боб таъкид шудааст, ки ин барӯйхатгирии аҳолӣ бояд бо ҳисоби ҳамаи мардоне, ки синнашон бистсола ва калонтар аст ва ҳуқуқи хидмати ҳарбӣ доранд, гузаронида шавад. Ҳар як қабиларо пешвое намояндагӣ мекунад, ки дар раванди ҳисобкунӣ кӯмак мекунад. Дар ин боб шумори мардони ҳар як қабила маълумоти муфассал дода шуда, нақшҳо ва масъулиятҳои мушаххаси онҳоро дар дохили ҷомеа нишон медиҳад.

Параграфи 2: Дар Ададҳо 1:17-46 идома дода, натиҷаҳои барӯйхатгирии аҳолӣ оварда шудаанд. Дар боб шумораи умумии мардоне, ки аз ҳар як қабила ба ҳисоб гирифта шудаанд, нишон дода шудааст, ки қувваи дастаҷамъӣ ва омодагии онҳоро ба хизмати ҳарбӣ нишон медиҳад. Он таъкид мекунад, ки ҳамаи мардони қобили меҳнат ҳангоми аз биёбон ба сӯи Замини ваъдашуда сафар карданашон дар ҳимоя ва хидмати ниятҳои Худо масъул буданд.

Сархати 3: Рақамҳои 1 бо таъкид кардани он, ки Мусо амри Худоро дар бораи барӯйхатгирӣ иҷро карда, ҳар як одамро мувофиқи қабила ва насли худ ба таври дақиқ сабт кардааст. Он таъкид мекунад, ки ин рӯйхат ҳамон тавре ки Худо дастур дода буд, анҷом ёфт ва итоаткорӣ ва диққати Мусоро дар иҷрои нақши ӯ ҳамчун роҳбаре, ки Худо таъин кардааст, таъкид мекунад. Ин боб барои ташкил ва сохтори ҷамоати исроилиён ҳангоми омодагӣ ба сафар ба сӯи Канъон заминаи муҳим мегузорад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 1 пешниҳод мекунанд:
Амри Худо дар бораи барӯйхатгирии мардони мувофиқ;
Ба хисоб гирифтани хамаи мардони синни бистсола ва калонсол барои хизмати харбй;
Сарварони қабила, ки дар раванди ҳисобкунӣ кӯмак мекунанд; ҳисоби муфассал дар як қабила.

Натиљаи барӯйхатгирї шумораи умумии мардоне, ки аз њар ќабила ба њисоб гирифта шудаанд;
Намоиши қувваи коллективӣ ва омодагӣ ба хизмати ҳарбӣ;
Масъулият барои дифоъ ва адои ниятҳои Худо.

Иҷрои амри Худо аз ҷониби Мусо сабти дақиқ аз рӯи қабилаҳо, насл;
Таваҷҷӯҳ ба итоаткорӣ ва таваҷҷӯҳ ба тафсилот дар нақши роҳбарӣ;
Таъсиси созмон ва сохтор барои саёҳати ҷомеаи Исроил.

Ин боб ба барӯйхатгирии аз ҷониби Худо амркарда ва аз ҷониби Мусо гузаронидашуда тамаркуз карда, дар бораи мардони мувофиқ аз ҳар як қабила маълумот медиҳад. Рақамҳои 1 аз он оғоз мешавад, ки Худо ба Мусо дастур дод, ки барӯйхатгирии ҷамъияти исроилиёнро гузаронад. Дар ин боб таъкид шудааст, ки ин барӯйхатгирии аҳолӣ махсусан ба шумориданӣ ҳамаи мардоне, ки бистсола ва калонтаранд ва ҳуқуқи хидмати ҳарбӣ доранд, дар бар мегирад. Роҳбарони қабилаҳо таъин карда мешаванд, то дар раванди ҳисобкунӣ кӯмак расонанд ва намояндагии дақиқро таъмин кунанд.

Ғайр аз он, Рақамҳои 1 натиҷаҳои барӯйхатгириро нишон дода, шумораи умумии мардони аз ҳар як қабила ҳисобшударо нишон медиҳанд. Ин рӯйхат қувват ва омодагии дастаҷамъонаи онҳоро барои хидмати ҳарбӣ нишон медиҳад, вақте ки онҳо барои сафар аз биёбон ба сӯи Канъон омода мешаванд. Дар ин боб масъулияти онҳо барои дифоъ ва хидмат ба ҳадафҳои Худо, вақте ки онҳо нақшҳои худро дар дохили ҷомеа иҷро мекунанд, таъкид мекунад.

Ин боб бо таъкид мекунад, ки Мусо амри Худоро дар бораи барӯйхатгирии аҳолӣ содиқона иҷро карда, ҳар як одамро мувофиқи қабила ва насл ба таври дақиқ ба қайд гирифт. Он итоаткорӣ ва таваҷҷуҳи ӯро дар иҷрои нақши пешвое, ки Худо таъин кардааст, нишон медиҳад. Ин амали созмондиҳӣ ва сохтори ҷамоати исроилиён як заминаи муҳиме мегузорад, ки онҳо ба сафари худ ба Канъон омода мешаванд ва намояндагии дуруст ва омодагии худро дар байни сафҳои худ таъмин мекунанд.

Ададҳо 1:1 Ва Худованд ба Мусо дар биёбони Сино, дар хаймаи ҷомеъ, дар рӯзи якуми моҳи дуюм, дар соли дуюми пас аз баромадан аз замини Миср сухан ронда, гуфт:

Худованд дар рӯзи якуми моҳи дуюми соли дуюми хуруҷи онҳо аз Миср дар биёбони Сино ба Мусо сухан гуфт.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Хуруҷ 3:7-10 - Ва Худованд гуфт: «Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва фарьёди онҳоро аз сабаби сарварони онҳо шунидам; зеро ки андӯҳи онҳоро медонам;

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:5-7 - Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту истода бошад: чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо ту хоҳам буд: туро ноумед нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард.

Ададҳо 1:2 Маҷмӯи тамоми ҷамоати банӣ-Исроилро, мувофиқи қабилаҳояшон, мувофиқи хонадони падаронашон, бо шумораи номҳояшон, ҳар як мардро аз рӯи ҳавзаҳои худ бигиред;

Ин порча ба Мӯсо дастур медиҳад, ки ҳамаи банӣ-Исроилро, ки аз ҷониби оила ташкилшуда ва аз он ҷумла шумораи мардон ташкил карда шудаанд, рӯйхат кунад.

1. Кори Худо муташаккил ва дақиқ аст - ҳатто дар байни бесарусомонӣ.

2. Аҳамияти шумориши одамон ва шинохти шахсияти онҳо.

1. Забур 139:15-16 - Чаҳорчӯби ман аз ту пинҳон набуд, вақте ки ман пинҳонӣ офарида шудам, дар қаъри замин печида бофта шудам. Чашмони ту ҷавҳари шаклнашудаи маро дид; Дар китоби ту ҳар яке аз онҳо навишта шудааст, он рӯзҳое, ки барои ман ташаккул ёфтаанд, дар ҳоле ки ҳеҷ кадоми онҳо вуҷуд надошт.

2. Луқо 12:6-7 - Оё панҷ гунҷишк ба ду танга фурӯхта намешавад? Ва ҳеҷ яке аз онҳо дар назди Худо фаромӯш нашудааст. Охир, ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумора шудаанд. Натарс; шумо аз бисьёр гунҷишкҳо арзишмандтаред.

Ададҳо 1:3 Аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки метавонанд ба ҷанг дар Исроил бираванд; ту ва Ҳорун онҳоро аз рӯи лашкарҳояшон шумор кунед.

Ин порча талаботи синну солро барои дохил шудан ба артиши Исроил тавсиф мекунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба воситаи хидмат ба одами худ ба Ӯ хизмат кунем.

2. Мо бояд омода бошем, ки нақшаҳо ва хоҳишҳои худро барои ба Худо хизмат кардан омода созем.

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худои Падар шукр гӯед.

2. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад: ҷони худро барои дӯстон фидо кардан.

Ададҳо 1:4 Ва бо шумо як одам аз ҳар сибт хоҳад буд; ҳар як сардори хонаи падарони худ.

Намояндае аз ҳар сибт интихоб карда шуд, ки қисми шумораи исроилиён бошад.

1. Аҳамияти намояндагии қабила ва пешво будан дар хонаводаи худ.

2. Даъвати Худо ба ҳамаи мо барои роҳбарӣ кардан ва хидмат кардан ба оилаҳои худ.

1. Матто 20:25-28 - Таълимоти Исо дар бораи хизмати фурӯтанона ва роҳбарӣ.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Насиҳати Павлус ба кӯдакон, ки ба волидони худ дар Худованд итоат кунанд.

Ададҳо 1:5 Ва инҳоянд номҳои мардоне ки бо шумо хоҳанд истод: аз сибти Реубен; Элизур ибни Шадеур.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки барӯйхатгирии банӣ-Исроил гузаронад ва Элизурро аз сибти Реубен таъин кард, то ки бо ӯ истода бошад.

1. Ҳукмронии Худо дар интихоби роҳбарон барои халқи худ

2. Муҳимияти даъват ва интихоб шудан аз ҷониби Худо

1. Эфсӯсиён 2:10 - «Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем».

2. Румиён 8:28-29 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Ӯ инчунин барои онҳое, ки Ӯ пешакӣ шинохт, пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурат мувофиқат кунанд. аз Писари Худ, то ки дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад».

Ададҳо 1:6 Аз Шимъӯн; Шелумиил ибни Зуришаддай.

Дар ин оят Шелумиил, писари Зуришаддай, яке аз пешвоёни сибти Шимъӯн номбар шудааст.

1. Кӯшиш барои роҳбарӣ: Дарсҳо аз Шелумиел

2. Кувваи номи нек: Осори Зуришаддай

1. Масалҳо 22:1 Номи нек бояд аз сарвати бузург интихоб шавад, ва илтифот аз нуқра ва тилло беҳтар аст.

2. Ибриён 12:1 Бинобар ин, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва дар мусобиқае ки дар пеши мо гузошта шудааст, бо истодагарӣ давем.

Ададҳо 1:7 аз Яҳудо; Наҳшон ибни Амминодоб.

Ин порча аз Ададҳо 1:7 мегӯяд, ки Наҳшон ибни Амминодоб аз сибти Яҳудо буд.

1. Муҳимияти мансубият: Чӣ гуна донистани ҷои мо дар нақшаи Худо имони моро мустаҳкам мекунад

2. Баракати хонавода: мероси ниёгони бовафо

1. Румиён 12: 4-5 - Зеро, чунон ки ҳар яки мо як бадан дорем, ки узвҳои зиёд дорад ва ин узвҳо на ҳама вазифаҳои якхела доранд, дар Масеҳ мо, гарчанде ки бисёранд, як баданро ташкил медиҳем ва ҳар як узв ба он тааллуқ дорад. хамаи дигарон.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Ададҳо 1:8 Аз Иссакор; Натанил ибни Зуар.

Дар порча қабилаи Иссокор ва пешвои он Натанил ибни Зуар муҳокима карда мешавад.

1. Муҳимияти роҳбарӣ бо беайбӣ - Ададҳо 1:8

2. Қувваи ягонагӣ - Ададҳо 1:8

1. 1 Қӯринтиён 12:12-27 - Калисо ҳамчун як бадан бо қисмҳои гуногун.

2. 1 Петрус 5:3 - Муҳимияти пешвои фурӯтан будан.

Ададҳо 1:9 Аз Забулун; Элиоб ибни Ҳелӯн.

Ин оят мегӯяд, ки Элиоб ибни Ҳелӯн аз сибти Забулун буд.

1. Эътироф кардани арзиши саҳми ҳар як шахсро ба манфиати бештар омӯзед.

2. Худо ба ҳар як инсон новобаста аз мартабааш қадр мекунад.

1. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Ададҳо 1:10 Аз писарони Юсуф: аз Эфроим; Элишома ибни Аммиҳуд: аз Менашше; Ҷамалиил ибни Педахзур.

Ҷамалиил ва Элишома, писарони Аммиҳуд ва Педахсур, аз авлоди Юсуф буданд.

1. Нерӯи наслҳо: Мулоҳиза дар бораи мероси ниёгон

2. Баракати Юсуф: Баррасии оқибатҳои устувори вафодории ӯ

1. Ҳастӣ 50:20 - "Ва Юсуф ба бародарони худ гуфт: "Ман мемирам; ва Худо ҳатман ба шумо хабар хоҳад дод, ва шуморо аз ин замин ба замине, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрдааст, берун хоҳад оварад".

2. Такрори Шариат 33: 13-17 - "Ва дар бораи Юсуф гуфт: "Муборак аст замини Худованд, барои чизҳои гаронбаҳои осмон, барои шабнам ва барои чуқурие, ки дар зери бистар аст, ва барои меваҳои гаронбаҳои руёндашуда. аз офтоб, ва барои чизҳои гаронбаҳое, ки аз моҳ ба вуҷуд омадааст, ва барои чизҳои асосии кӯҳҳои қадим, ва барои чизҳои гаронбаҳои теппаҳои абадӣ, ва барои чизҳои гаронбаҳои замин ва пурраи он, ва барои иродаи неки сокини бутта: баракат бар сари Юсуф ва бар болои сари касе, ки аз бародаронаш ҷудо буд, бод».

Ададҳо 1:11 Биньёмин; Абдон ибни Ҷидъӯнӣ.

Ин оят аз Ададҳо Абдон ибни Ҷидъӯнӣ аз сибти Биньёминро тасвир мекунад.

1. «Садоқати халқи баргузидаи Худо»

2. «Қудрати як кас: Абидан ва вазифаи ӯ дар назди қабилааш».

1. Румиён 11:1–5

2. Такрори Шариат 18:15–19

Ададҳо 1:12 Аз Дон; Аҳизер ибни Аммишаддай.

Аҳиезар ибни Аммишаддай аз сибти Дон буд.

1. Аз садоқати аҷдодони мо рӯҳбаланд шавед - А дар Ададҳо 1:12

2. Нотакрор будани ҳар як қабила - А дар Ададҳо 1:12

1. Такрори Шариат 33:22 - "Зеро ки насиби Худованд қавми Ӯст; Яъқуб насибаи мероси вай аст".

2. Забур 78: 5-6 - "Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ва ба фарзандонашон бигӯед».

Ададҳо 1:13 Ашер; Пагиел писари Окран.

Паҷиил ибни Окрон дар китоби Ададҳо ҳамчун узви сибти Ошер номбар шудааст.

1. Муҳимияти эътироф шудан ба унвони узви қабила: Дарсҳо аз Паҷиил писари Окран

2. Имтиёзи мансубият: Баррасии моҳияти узвият дар қабилаи Ашер

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ гуна хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ сокинанд! Он мисли равғани қиматбаҳо бар сар аст, ки бар ришу риши Ҳорун мерезад ва бар риши Ҳорун мерезад. гиребони ҷомааш мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст: ҳаёти ҷовидонӣ».

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки шумо ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

Ададҳо 1:14 аз Ҷод; Илёсоф ибни Деуил.

Дар ин порча Илёсоф ибни Деуил, ки аз сибти Ҷод буд, зикр шудааст.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш ба халқаш

2. Аҳамияти мерос дар нақшаи Худо

1. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ бо Ӯ ҷалол ёбем.

2. Забур 16:5 - Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; шумо насиби маро доред.

Ададҳо 1:15 аз Нафталӣ; Ахира ибни Энон.

Аҳира, писари Энон, аз қабилаи Нафталӣ буд.

1. Қабилаҳои Исроил: Аҳира ибни Энон ва сибти Нафталӣ

2. Аҳамияти насаб: Аҳира писари Энон ва ҷойгоҳи ӯ дар қабилаи Нафталӣ

1. Ҳастӣ 49:21 - "Нафталӣ луқмаест; Ӯ суханони зебо медиҳад".

2. Такрори Шариат 33:23 - Ва дар бораи Нафталӣ гуфт: «Эй Нафталӣ, ки аз файз сер шуд, ва пур аз баракати Худованд, Ғарбу ҷанубро соҳиб шав.

Ададҳо 1:16 Инҳо номдорони ҷамоат, сарварони қабилаҳои падарони худ, сардорони ҳазорҳо дар Исроил буданд.

Ин порча одамони машҳури ҷамъомади Исроилро тасвир мекунад, ки онҳо мири қабилаҳои худ ва сардорони ҳазорон нафар буданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар ҷомеаҳои худ пешво бошем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки роҳбароне бошем, ки иродаи Худоро дар ҳаёти мо намояндагӣ кунанд.

1. Еҳушаъ 1:6–9

2. Матто 5:14–16

Ададҳо 1:17 Ва Мусо ва Ҳорун ин одамонро гирифтанд, ки бо номашон ифода шудааст:

Банӣ-Исроилро Мусо ва Ҳорун мувофиқи номҳояшон ҳисоб карда, тартиб доданд.

1: Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад ва Ӯ моро дар ҳаёт мувофиқи иродаи худ ҳидоят хоҳад кард.

2: Каломи Худо ба мо нишон медиҳад, ки новобаста аз он ки мо кӣ ҳастем, Ӯ барои мо мақсаде дорад ва Ӯ ба мо кӯмак мекунад, ки онро иҷро кунем.

1: Ишаъё 55: 8-11 - "Зеро ки фикрҳои Ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд" мегӯяд Худованд.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

Ададҳо 1:18 Ва онҳо дар рӯзи якуми моҳи дуюм тамоми ҷамоатро ҷамъ карданд, ва наслҳои худро аз рӯи қабилаҳо, аз рӯи хонаи падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар эълон карданд. , аз руи овоздихии худ.

Дар рӯзи якуми моҳи дуюм, ҷамоати исроилиён ҷамъ оварда шуданд, то мувофиқи оилаҳои онҳо ҳисоб карда шаванд, то муайян кунанд, ки кӣ барои хизмат дар артиш синну сол дорад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар оилаҳо ва ҷомеаҳоямон ба якдигар хизмат кунем.

2. Ҳисоб шудан ёдрас кардани аҳамияти мо дар назди Худо ва якдигар аст.

1. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем ва на ҳама узвҳо як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигари дигар ҳастем.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳамаи мо дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид гирифтаем, яҳудиён ё юнониён, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем.

Ададҳо 1:19 Чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд, онҳоро дар биёбони Сино шумор кард.

Мусо банӣ-Исроилро мувофиқи амри Худованд дар биёбони Сино шумурд.

1. Мавқеъ гирифтан: Итоати Худованд дар замонҳои душвор

2. Қудрати тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 5:29 - "Кошки дилҳои онҳо майл дошта бошанд, ки аз Ман битарсанд ва ҳама аҳкоми Маро ҳамеша риоя кунанд, то ки ин барои онҳо ва фарзандонашон то абад некӣ бошад!"

2. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

Ададҳо 1:20 Ва банӣ-Рубен, писари калонии Исроил, мувофиқи наслҳояшон, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, бар ҳасби насаби онҳо, ҳар мардони аз бистсола боло ва боло, ҳамаи онҳое ки тавонистанд ба ҷанг раванд;

Фарзандони Реубен мувофиқи оилаҳо ва хонадони падаронашон барои хизмати ҳарбӣ ҳисоб карда шуданд. Хамаи мардони бистсола ва аз он боло бояд ба сафи армия дохил карда шаванд.

1. Худо моро ба дифоъ аз нотавон ва мубориза барои ҳақ даъват мекунад.

2. Дар замони ҷанг Худованд моро ба далеру далер даъват мекунад.

1. Такрори Шариат 20:1-4 - Вақте ки шумо ба ҷанги зидди душманони худ меравед ва аспҳо ва аробаҳо ва лашкари бузургтар аз худатонро мебинед, аз онҳо натарсед, зеро Худованд Худои шумо, ки шуморо аз Миср берун овард, бо шумо хоҳад буд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

Ададҳо 1:21 Онҳое ки дар шумор гирифта шудаанд, аз сибти Реубен, чилу шаш ҳазору панҷсад нафар буданд.

Шумораи сибти Реубен 46 500 нафар буд.

1. Вафодории Худо дар шумораи дақиқи сибти Реубен дида мешавад.

2. Мо метавонем ба нақшаҳои Худо оид ба мо боварӣ дошта бошем, зеро Ӯ аз ҳама ҷузъиёт огоҳ аст.

1. Еҳушаъ ибни Нун 4:1-7 Худованд ба исроилиён амр медиҳад, ки аз дарёи Урдун ҳамчун ёдгории садоқати Худованд 12 санг гиранд.

2. Забур 139:1-4 Худо ҳар як ҷузъиёти ҳаёти моро медонад ва Ӯ ҳамаи онҳоро назорат мекунад.

Ададҳо 1:22 Аз банӣ-Шимъӯн, аз рӯи наслҳо, аз рӯи қабилаҳо, аз рӯи хонадони падаронашон, аз онҳо, мувофиқи шумораи номҳо, аз рӯи сандуқҳои онҳо, ҳар як мардони аз бистсола ва ба боло, ҳамаи онҳое ки тавонистанд ба ҷанг раванд;

Барӯйхатгирии фарзандони Шимъӯн гузаронида шуд, ки ҳамаи мардони бистсола ва калонсолро, ки қодир ба ҷанг буданд, номбар карданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад чизҳои аҷиброро ба анҷом расонад

2. Аҳамияти омодагӣ ба ҷанг: Чӣ гуна итоат ба Худо пирӯзӣ меорад

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба макрҳои иблис муқобилат карда тавонед.

Ададҳо 1:23 Ва дар шуморшудагон, яъне аз сибти Шимъӯн, панҷоҳу нӯҳ ҳазору сесад нафар буданд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки сибти Шимъӯн 59 300 нафарро ташкил медод.

1. Садоқати Худо дар нигоҳ доштани халқи худ дар тӯли наслҳо.

2. Муҳимияти ҳисоб ва ҳисоб кардани халқи Худо.

1. Забур 104:8 - Ӯ аҳди Худро то абад, каломеро, ки фармудааст, дар тӯли ҳазор насл дар хотир дорад.

2. 2 Тимотиюс 2:2 - Ва он чи шумо аз ман дар ҳузури шоҳидони зиёд шунидаед, ба мардони мӯътамад супоред, ки метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд.

Ададҳо 1:24 Аз банӣ-Ҷод, аз рӯи наслҳо, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Барӯйхатгирии фарзандони Ҷод гузаронида шуд, ки дар он ҳамаи онҳое, ки аз 20-сола боло буданд, ба ҷанг рафта метавонанд.

1. Ахамияти ба чанг тайёрй дидан

2. Қувваи муттаҳидшавӣ

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи пурраи Худоро ба бар кунед, то ки ба нақшаҳои иблис муқобилат кунед.

2. Аъмол 4:32-37 - Ҳама имондорон як дилу ҷон буданд ва молу мулки худро мефурӯхтанд, то якдигарро таъмин кунанд.

Ададҳо 1:25 Шумораи онҳо, яъне аз сибти Ҷод, чилу панҷ ҳазору шашсаду панҷоҳ нафар буданд.

Саршумори сибти Ҷод 45 650 нафар буд.

1. Худо ба ҳар як шахс ва ҳар қабила қадр мекунад ва мо низ бояд.

2. Ҳар яки мо ҳадафи махсусе дорем, ки бояд амалӣ созем ва мо бояд кӯшиш кунем, ки онро амалӣ созем.

1. Ҳастӣ 12:2 - Ва аз ту халқи бузурге хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод, ва номи туро бузург гардонам; ва ту баракат хоҳӣ буд.

2. Ишаъё 43:7 - Ҳатто ҳар кӣ ба исми Ман хонда мешавад, зеро ки Ман ӯро барои ҷалоли Худ офаридаам, ва ба вай шакл додаам; бале, ман ӯро офаридаам.

Ададҳо 1:26 Аз банӣ-Яҳудо, аз рӯи наслҳо, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Ин ояти Ададҳо 1:26 дар бораи ташкили сибти Яҳудо, ки аз рӯи оилаҳо ва шумораи мардони ҳар як оила аз 20 сола ва калонтар ва қодир ба ҷанг рафта, ташкил карда шуда буд, муҳокима карда мешавад.

1. Вафодории сибти Яҳудо: аҳамияти ҷомеа ва ваҳдат

2. Қувваи оила: Дар ваҳдат пайдо кардани нерӯ

1. Эфсӯсиён 4:12-16 - Барои муҷаҳҳаз гардонидани муқаддасон барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо бирасем, ба одами комил, ба андозаи камолоти Масеҳ; ки мо дигар кӯдакон набошем, ки бо ҳар гуна боди таълимот, бо макри одамон, дар макри маккоронаи дасисаҳои фиребгарона ба он сӯ ва ба он сӯ партоб шавем, балки дар муҳаббат ростӣ гуфта, дар ҳама чиз ба воя расем. Он ки Масеҳ Сарвари Ӯст, ки тамоми бадан аз вай пайваст ва бо ҳам бофтааст, ки ҳар як узв аз он таъмин мекунад, мувофиқи кори самарабахше, ки ҳар як узв ҳиссаи худро дорад, боиси афзоиши ҷисм мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

2. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани қиматбаҳо бар сари риш, риши Ҳорун ва дар канори ҷомааш мерезад. Он мисли шабнам аз Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион фуруд меояд; зеро ки дар он ҷо Худованд ба ҳаёти абадӣ баракат додааст.

Ададҳо 1:27 Онҳое ки дар шумор гирифта шуда буданд, аз сибти Яҳудо шасту чордаҳ ҳазору шашсад нафар буданд.

Шумораи мардони сибти Яҳудо, ки барои хизмат дар артиш мувофиқ буданд, 74 600 нафар буд.

1. Қудрати ваҳдат - Чӣ гуна сибти Яҳудо тавонист чунин лашкари бузургро ҷамъ кунад.

2. Мукофоти вафодорӣ – баракати Худо бар сибти Яҳудо барои итоаткорӣ.

1. Эфсӯсиён 4:16 - «Тамоми бадан аз Ӯ пайваст ва бо ҳам мепайвандад, ки ҳар як узв, мувофиқи кори самарабахше, ки ба воситаи он ҳар як узв ҳиссаи худро иҷро мекунад, боиси афзоиши бадан мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад. "

2. Ададҳо 6:24 Худованд туро баракат диҳад ва нигоҳ дорад; 25Худованд чеҳраи Худро бар ту равшан гардонад, ва бар ту марҳамат кунад; 26Худованд рӯйи Худро бар ту боло кунад, ва ба ту осоиштагӣ ато кунад.

Ададҳо 1:28 Аз банӣ-Иссокор, аз рӯи наслҳояшон, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Дар ин порча хидмати низомии ќабилаи Иссочор, ки аз бистсолагї ба љанг рафта тавонистанд, тасвир шудааст.

1. Қувват ва ҷасорати қабилаи Иссокор

2. Ахамияти хизмати харбй

1. Такрори Шариат 20:1-9 - Фармонҳои Худо дар бораи рафтан ба ҷанг

2. 1 Вақоеънома 12:32 - Далерӣ ва шуҷоати мардони Иссокор дар ҷанг

Ададҳо 1:29 Ва дар шуморшудагон, яъне аз сибти Иссокор, панҷоҳу чор ҳазору чорсад нафар буданд.

Сибти Иссокор ҳамагӣ 54 400 нафар аъзо дошт.

1. Муҳимияти шумор: итоат кардан ба фармудаҳои Худо ҳатто дар корҳои ба назар оддӣ.

2. Дар шумора қувват ва ваҳдат ёфтан: чӣ коре набошад, Худо моро ба иҷрои вазифа даъват мекунад.

1. Хуруҷ 30:11-16 - Худо ба Мусо амр медиҳад, ки барӯйхатгирии исроилиёнро гузаронад.

2. Аъмол 1:15-26 - Шогирдон қуръа партофтанд, то ба ҷои Яҳудои Исқарют нафареро интихоб кунанд.

Ададҳо 1:30 Аз банӣ-Забулун, аз рӯи наслҳо, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Барӯйхатгирии фарзандони Забулун гузаронида шуд, ки дар он онҳое, ки аз 20-сола боло буданд, ба ҷанг рафта метавонанд.

1. Садоқати Худо дар таъмини халқи худ дар замони ҷанг қувват ва муҳофизат.

2. Муҳимияти шумориши неъматҳои мо ва таваккал ба Худованд дар ҳама ҳолат.

1. Такрори Шариат 20:4 - Зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, то ки барои шумо бар зидди душманонатон ҷанг кунад ва шуморо наҷот диҳад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 1:31 Шумораи онҳо, яъне аз сибти Забулун, панҷоҳу ҳафт ҳазору чорсад нафар буданд.

Шумораи сибти Забулун 57 400 нафар буд.

1: Вафодории Худо дар ваъдаи Ӯ нишон дода шудааст, ки ба ҳар як аз дувоздаҳ сибти Исроил замини худро медиҳад ва онҳоро таъмин мекунад.

2: Ваъдаи Худо ба Забулун, ки ба онҳо замини худро медиҳад ва онҳоро таъмин мекунад, намунаи садоқати Ӯст.

1: Еҳушаъ 19:10-12 - "Ва қуръаи сеюм барои банӣ-Забулун мувофиқи қабилаҳояшон омад, ва сарҳади мулки онҳо то Сарид буд, ва сарҳади онҳо дар ғарб то соҳили Кислот-Тобӯр буд, ва он гоҳ ба Дабирот баромада, ба Ёфия мебарояд, ва аз он ҷо ба тарафи шарқ ба Ҷитто-Ҳефер, ба Итто-Қозин мегузарад ва ба Реммон-Метуар ба Неаҳ меравад; ва баромади он дар шимол буд. тарафи Ҳаннотун, ва сарҳадҳои худро дар тарафи шимолии Ёфия буд, ва сарҳад ба тарафи шарқ то Таанат-Шилӯ мерафт, ва аз он аз шарқ то Ёнӯаҳ мегузашт, ва аз Ёнӯаҳ ба Атрот ва Ноарот мефарояд, ва ба Ериҳӯ меояд ва ба Урдун меравад».

2: Такрори Шариат 33:18 - "Ва дар бораи Забулун гуфт: "Эй Забулун, аз баромаданат шод бош, ва эй Иссокор, дар хаймаҳои худ".

Ададҳо 1:32 Аз банӣ-Юсуф, яъне аз банӣ-Эфроим, аз рӯи наслҳо, ба ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳама тавонистанд ба ҷанг раванд;

Ададҳо 1:32 шумораи мардони аз сибти Эфроим синнашон аз 20 ва болотар аз он, ки қодир ба ҷанг рафта буданд, тасвир шудааст.

1. Ба ҷанг омода будан - Ҳикояи Эфроимиён дар Ададҳо 1:32 ҳамчун хотиррасон мекунад, ки мо бояд ҳамеша ба ҷанги рӯҳонӣ омода бошем.

2. Бо далерона зиндагӣ кардан - Ададҳо 1:32 ба далерии Эфроимиён ишора мекунад ва моро ташвиқ мекунад, ки бо ҳамин далерӣ ва далерӣ зиндагӣ кунем.

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем. Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 - Қавӣ ва далер бошед, зеро шумо ба ин қавм заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам, мерос хоҳӣ дод. Фақат қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту фармудааст, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ. Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, эҳтиёт намоӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт. Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 1:33 Ва дар шуморшудагон, аз сибти Эфроим, чил ҳазору панҷсад нафар буданд.

Сибти Эфроим шумурда шуда буд, ва дар маҷмӯъ чилу панҷсад нафар буданд.

1. Муҳимияти ҳисоб кардан дар Китоби Муқаддас

2. Аҳамияти адади чилу панљсад

1. Ададҳо 3:14-15 - Инҳоянд номҳои писарони Ҳорун: Надоб нахустзода ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар. Инҳоянд номҳои писарони Ҳорун, коҳинони тадҳиншуда, ки Ӯ онҳоро чун коҳин таъин кардааст.

2. Забур 104:1 - Эй Худовандро шукр гӯй; номи ӯро бихонед; кори уро дар байни халкхо маълум кун!

Ададҳо 1:34 Аз банӣ-Менашше, аз рӯи наслҳояшон, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Дар ин порча шумораи мардоне аз қабилаи Менашше тасвир шудааст, ки дар синни бистсолагӣ ва болотар аз он тавонистанд ба ҷанг раванд.

1. Қувваи Худованд дар заъфи мо комил аст

2. Даъват ба мусаллахшавӣ: мубориза барои дуруст ва одилона

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Ишаъё 59:14-15 - Ва доварӣ ба ақиб бармегардад, ва адолат дур аст, зеро ки ростӣ дар кӯча афтодааст, ва адолат ба он дохил намешавад. Бале, ростӣ барбод меравад; ва ҳар кӣ аз бадӣ дур мешавад, худро ба тӯъмаи худ табдил медиҳад;

Ададҳо 1:35 Шумораи онҳо, яъне аз сибти Менашше, сӣ ва ду ҳазору дусад нафар буданд.

Шумораи сибти Менашше 32 200 нафар буд.

1. Худо моро рақам мекунад ва ҳамаи моро ба ном медонад.

2. Мо ҳама ҷузъи чизи бузургтар аз худ ҳастем.

1. Забур 139:13-14 "Зеро ки ботини маро офаридӣ; Ту маро дар шиками модарам бо ҳам бофтай. Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам; аъмоли Ту аҷоиб аст, ман инро хуб медонам."

2. Матто 10:29-31 "Оё ду гунҷишк ба як динор фурӯхта намешавад? Аммо ҳеҷ яке аз онҳо берун аз ғамхории Падари шумо ба замин намеафтад. Ва ҳатто мӯйҳои сари шумо ҳама шумурда шудаанд. метарсанд, ту аз гунҷишкони бисёре арзишмандтар.

Ададҳо 1:36 Аз банӣ-Биньёмин, аз рӯи наслҳояшон, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Ин порча шумораи мардони Биньёминро аз синни бистсола ва болотар, ки қодир ба ҷанг рафта буданд, тасвир мекунад.

1. Далер бошед ва барои мубориза барои дурустӣ омода бошед - Ададҳо 1:36

2. Ҳеҷ гоҳ аз душворӣ ақиб нашавед - Ададҳо 1:36

1. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 1:37 Шумораи онҳо, яъне аз сибти Биньёмин, сию панҷ ҳазору чорсад нафар буданд.

Сибти Биньёмин шумора шуда, маълум шуд, ки 35 400 нафар аъзо доранд.

1. Муҳимияти ҳисоб кардан ва баҳо додан ба ҳар як фард дар калисо.

2. Садоқат ва ризқу рӯзии Худо барои тамоми халқаш.

1. Ҳастӣ 1:26-27 - Ва Худо гуфт: «Биёед, одамро ба сурати худ, мувофиқи шабоҳати худ ба вуҷуд оварем; ва бигзор онҳо бар моҳиёни баҳр, ва бар паррандагони ҳаво ва бар чорпоён салтанат дошта бошанд, ва бар тамоми

замин, ва бар ҳар хазандае, ки дар рӯи замин мехазад. Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

2. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро мегӯяд; ҳамаро ба номашон мехонад.

Ададҳо 1:38 Аз банӣ-Дон, аз рӯи наслҳо, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Фарзандони Дон, ки аз рӯи хонаводаҳояшон номбар шудаанд, аз бистсола ва болотар ба ҳисоб гирифта мешуданд, то онҳое, ки ба ҷанг рафта метавонанд, муайян карда шаванд.

1. "Зиндагӣ омода ба ҷанг: омодагӣ ба набардҳои рӯҳонӣ"

2. «Қувваи шумора: аҳамияти ҷомеа»

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо

2. Ибриён 10:23-25 - Ҳавасмандӣ аз ҳамимонон

Ададҳо 1:39 Ва дар шуморшудагон, яъне аз сибти Дон, шастду ду ҳазору ҳафтсад нафар буданд.

Сибти Дан 62 700 нафарро ташкил медод.

1. Вафодории Худо ба халқи худ дар шумора ва баракати Ӯ аз сибти Дон дида мешавад.

2. Нақшаи Худо барои халқи худ бузургтар аз он чизест, ки мо тасаввур карда метавонем.

1. Ададҳо 1:39 - Шумораи онҳо, яъне аз сибти Дон, шасту ду ҳазору ҳафтсад нафар буд.

2. Забур 91:14 - Зеро ки Ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро наҷот медиҳам: Ӯро боло хоҳам гузошт, зеро ки исми Маро шинохт.

Ададҳо 1:40 Аз банӣ-Ашер, аз рӯи наслҳояшон, бар ҳасби қабилаҳо, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Дар Ададҳо 1:40, фарзандони Ошер аз бистсола ва болотар, ки қодир ба ҷанг рафта буданд, аз рӯи наслҳо, оилаҳо ва хонадони падаронашон ҳисоб карда шуданд.

1. Қувваи Ашер: Таҷлили имон ва тавоноии халқи Худо

2. Тайёрӣ ба ҷанг: Фаҳмидани динамикаи муноқишаҳои рӯҳонӣ

1. 1 Вақоеънома 7:40 - Ҳамаи инҳо писарони Ошер буданд, ки сардорони хонадони падарашон, интихобшудагон ва мардони далер ва сардорони ҳокимон буданд. Ва шумораи онҳо дар тамоми насабнома, ки ба ҷанг ва ҷанг мақбул буданд, бисту шаш ҳазор нафар буд.

2. 2 Тимотиюс 2:3-4 - Пас, шумо ҳамчун сарбози хуби Исои Масеҳ ба сахтиҳо тоб меоред. Ҳеҷ кас, ки ҷанговар аст, бо корҳои дунё даст накашад; то ки вайро, ки уро сарбозй интихоб кардааст, писанд оварад.

Ададҳо 1:41 Онҳое ки дар шумор гирифта шудаанд, аз сибти Ошер, чилу як ҳазору панҷсад нафар буданд.

Шумораи сибти Ашер ба 41 500 нафар расид.

1. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш.

2. Аҳамияти шумориш ва шуморидан ҳамчун ҷузъи ҷомеа.

1. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; Ӯ ба ҳамаи онҳо ном мегузорад.

2. Матто 10:30 - Ҳатто мӯйҳои сари шумо ҳама шумурда шудаанд.

Ададҳо 1:42 Аз банӣ-Нафтолӣ, дар тӯли наслҳояшон, бар ҳасби қабилаҳояшон, бар ҳасби хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки тавони ба ҷанг рафтанро доштанд;

Барӯйхатгирии сибти Нафталӣ гузаронида шуд, ки ҳамаи мардони аз 20-сола ва болотарро, ки қодир ба ҷанг рафта буданд, ба шумор мерафт.

1. Аҳамияти ягонагӣ: Назар ба Ададҳо 1:42

2. Аз рафтан ба ҷанг натарсед: Омӯзиши рақамҳо 1:42

1. Такрори Шариат 20:1-4 - Дастурҳои Худованд дар бораи рафтан ба ҷанг.

2. Забур 144:1 - Дуо барои муҳофизат ва ғалаба дар ҷанг.

Ададҳо 1:43 Шумораи онҳо, яъне аз сибти Нафталӣ, панҷоҳу се ҳазору чорсад нафар буд.

Шумораи сибти Нафталӣ 53 400 нафар буд.

1. Имони мо бояд мисли шумораи нафталиҳо устувор бошад.

2. Вақте ки имони мо бо рақамҳо тасдиқ карда мешавад, мустаҳкам мешавад.

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Ададҳо 1:44 Инҳо касоне ҳастанд, ки шумора шуда буданд, ки Мусо ва Ҳорун шумориданд, ва мирони Исроил, ки дувоздаҳ нафар буданд, ҳар яке барои хонадони падарони худ буданд.

Банӣ-Исроил, ки аз ҷониби Мусо ва Ҳорун ва мирони Исроил, ҷамъ омада, дувоздаҳ нафар аз ҳар як хонадони онҳо иборат буданд, шуморида шуда буданд.

1. Муҳим будани шумор шудан дар хонаводаи Худо.

2. Якҷоя мо қавитарем: қудрати ягонагӣ дар кори Худованд.

1. Матто 18:20 - Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам.

2. Румиён 12:5 - Ҳамин тавр, мо, ки бисёр ҳастем, дар Масеҳ як бадан ҳастем, ва ҳар як аъзои бадани дигар ҳастем.

Ададҳо 1:45 Ҳамин тавр ҳамаи онҳое ки аз банӣ-Исроил, аз рӯи хонадони падарони худ, аз бистсола ва болотар дар шумор гирифта шудаанд, ҳамаи онҳое ки тавонистанд ба ҷанг дар Исроил бираванд;

Ҳамаи мардони банӣ-Исроил, ки ҳадди ақал бистсола буданд, барои ба ҷанг рафтан дар шумор гирифта шуданд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ гуна иҷро кардани аҳкоми Худованд моро қодир мекунад, ки корҳои ғайриимконро иҷро кунем.

2. Қувваи Ваҳдат - Чӣ гуна қудрати халқи Худованд вақте ки мо якҷоя истодаем, афзун мегардад.

1. Такрори Шариат 32:30 - Чӣ гуна бояд як нафар ҳазор нафарро таъқиб кунад, ва ду даҳ ҳазор нафарро гурезанд, магар он ки санги онҳо онҳоро фурӯхта бошад, ва Худованд онҳоро маҳкам карда бошад?

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед.

Ададҳо 1:46 Ҳатто ҳамаи шуморашудагон шашсаду се ҳазору панҷсаду панҷоҳ нафар буданд.

Ин оят аз Ададҳо 1:46 мегӯяд, ки шумораи умумии одамоне, ки дар барӯйхатгирӣ ба ҳисоб гирифта шуда буданд, 600 550 нафар буд.

1. Вафодории Худо: Дар Ададҳо 1:46, Худо содиқ будани худро дар таъмини шумораи аниқи одамоне, ки Ӯ назорат кардааст, нишон медиҳад.

2. Аҳамияти шумораҳо: Ин оят ба аҳамияти шумораҳо ва чӣ гуна метавон онҳоро барои нишон додани садоқати Худо истифода кард, таъкид мекунад.

1. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; ба ҳамаи онҳо номҳои онҳоро медиҳад.

2. Луқо 12:7 - Дар ҳақиқат, ҳамаи мӯйҳои сари шумо шумурда шудаанд. Натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

Ададҳо 1:47 Аммо левизодагон аз қабилаи падарони худ дар миёни онҳо шуморида нашудаанд.

Левизодагон ба шумораи сибтҳои дигари Исроил дохил карда нашуданд.

1. Даъват ба хизмат: Нақши левизодагон дар нақшаи Худо

2. Эҳтиром ба халқи баргузидаи Худо: аҳамияти левизодагон дар Китоби Муқаддас

1. Такрори Шариат 10:8-9 - Ва дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардоранд, дар пеши Худованд истода, ба ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракат диҳанд, то имруз.

2. Ададҳо 3:12-13 - Ва инак, Ман левизодагонро аз банӣ-Исроил ба ҷои ҳамаи нахустзодаҳое, ки дар миёни банӣ-Исроил матрос мекушоянд, гирифтаам; бинобар ин левизодагон аз они Ман хоҳанд буд; Зеро нахустзодагон аз они мананд.

Ададҳо 1:48 Зеро ки Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфта буд:

Худо ба Мусо амр дод, ки тамоми исроилиёнро барӯйхат кунад.

1. Фармони Худо дар бораи барӯйхатгирии исроилиён ба мо хотиррасон мекунад, ки шумор кардан ва ҳисоб кардан барои халқи Худо.

2. Итоати фармудаҳои Худо барои зиндагӣ бо имон ва хидмат муҳим аст.

1. 2 Тимотиюс 3:16-17 - Ҳама Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас мекашанд ва барои таълим, барои мазаммат, ислоҳ ва таълим дар адолат муфиданд.

2. Забур 46:10 - «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам».

Ададҳо 1:49 Фақат сибти Левиро шумор накун, ва ҷамъи онҳоро дар миёни банӣ-Исроил ҳисоб накун.

Сибти Левӣ аз шуморидан дар байни қабилаҳои дигари Исроил озод аст.

1. Муҳимияти тафовут: Чӣ гуна Худо моро даъват мекунад, ки дар байни ҷаҳон ҷудо шавем.

2. Имтиёзи хизмат: Чӣ гуна Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ дар қудсият ва адолат хизмат кунем.

1. Хуруҷ 32:25-29 - Мусо барои халқи Исроил дар назди Худо шафоат мекунад.

2. Такрори Шариат 10:8-9 - Амри Худо ба исроилиён, ки Ӯро дӯст доранд ва бо тамоми ҷону ҷони худ ба Ӯ хизмат кунанд.

Ададҳо 1:50 Аммо ту левизодагонро бар хаймаи шаҳодат ва бар тамоми зарфҳои он ва бар тамоми чизҳои ба он тааллуқдошта таъин намо: онҳо хайма ва тамоми зарфҳои онро бардоранд; ва ба он хизмат карда, дар атрофи хаймаи муқаддас ӯрду заданд.

Левизодагон таъин шудаанд, ки бардошт ва хизмат кунанд, хайма ва дороии онро бардоранд ва дар атрофи он ӯрду заданд.

1. Муҳимияти хизмат ба Худованд - Ададҳо 1:50

2. Хизмати содиқона ба Худо - Ададҳо 1:50

1. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба василаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

2. Хуруҷ 35:19 - Ҳар он чи дар миёни банӣ-Исроил шиками одамро мекушояд ва чӣ аз ҳайвоноти ваҳшӣ, аз они Ман аст, чунон ки Худованд гуфтааст.

Ададҳо 1:51 Ва ҳангоме ки хайма ба пеш нишинад, левизодагон онро фурӯ хоҳанд бурд; ва ҳангоме ки хайма биафтад, левизодагон онро бино хоҳанд кард, ва ғарибе ки наздик меояд, кушта хоҳад шуд.

Левизодагон хаймаи муқаддасро барпо карда, хароб мекарданд, ва ҳар кӣ бе иҷозат ба он наздик мешуд, кушта мешуд.

1. Қонуни Худо ҷиддӣ аст ва мо бояд онро ҷиддӣ қабул кунем

2. Муҳимияти муқаддас нигоҳ доштани макони муқаддаси Худо

1. Хуруҷ 40:17-19 - Ва чунин воқеъ шуд, ки дар моҳи аввали соли дуюм, дар рӯзи якуми моҳ хайма ба воя расонида шуд. Ва Мусо хаймаро бардошт, ва ҷӯробҳои худро маҳкам кард, ва тахтаҳои онро гузошт, ва панҷараҳои онро гузошт, ва сутунҳои худро бардошт. Ва хаймаро бар хаймаи муқаддас густурда, рӯйпӯши хаймаро бар болои он гузошт; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

2. Такрори Шариат 12:5-7 - Аммо ба он ҷое ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад, то маскани Ӯро ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо биёед: ва дар он ҷо биёред. Қурбониҳои сӯхтании шумо, ва қурбониҳои шумо, ва даҳьяки шумо, ва ҳадияҳои дастони шумо, ва назрҳои шумо, ва ҳадияҳои ихтиёрии шумо, ва нахустзодаҳои рамаи шумо ва гӯсфандони шумо; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред, ва шумо ва аҳли байти худ, ки дар он Худованд Худои шумо шуморо баракат додааст, аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шод хоҳед шуд.

Ададҳо 1:52 Ва банӣ-Исроил хаймаҳои худро хоҳанд сохт: ҳар кас назди ӯрдугоҳи худ, ва ҳар кас бар пояи байрақи худ, дар тамоми лашкари худ.

Ба банӣ-Исроил фармон дода шуд, ки мувофиқи қабилаҳои худ ӯрду заданд, ва ҳар кас дар ӯрдугоҳи худ ва лашкари худ.

1. Омӯзиши зиндагӣ дар ҷомеа: Иҷроиши амри Худо дар бораи ваҳдат

2. Қувваи зиндагӣ бо ҳадаф: муқаррар кардани стандартҳо барои ҳаёти мо

1. Ғалотиён 6:2-3 - Борҳои якдигарро бардоштед ва ҳамин тавр қонуни Масеҳро иҷро кунед. Зеро, агар касе худро чизе мешуморад, вакте ки вай ҳеҷ аст, вай худро фиреб медиҳад.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар, чунон ки мебинед, руз наздик мешавад.

Ададҳо 1:53 Аммо левизодагон дар гирди хаймаи шаҳодат ӯрду заданд, то ки ғазабе бар ҷамоати банӣ-Исроил набошад; ва левизодагон масъулияти хаймаи шаҳодатро ба ӯҳда хоҳанд дошт.

Левизодагон масъуланд, ки хаймаи шаҳодатро муҳофизат кунанд ва ҷамоати банӣ-Исроилро аз зарар эмин нигоҳ доранд.

1. Муҳофизати халқи Худо

2. Масъулияти бандагони Худо

1. Забур 121:3-4 "Вай намегузорад, ки пои ту ҷунбонад; ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, хоб нахоҳад бурд.

2. Аъмол 20:32 «Ва алҳол ман шуморо ба Худо ва ба каломи файзи Ӯ месупорам, ки он қодир аст шуморо обод кунад ва ба шумо дар миёни ҳамаи муқаддасон мерос диҳад».

Ададҳо 1:54 Ва банӣ-Исроил мувофиқи он чи Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд, онҳо низ ҳамин тавр карданд.

Банӣ-Исроил тамоми фармудаҳои Худовандро, ки ба Мусо дода буд, иҷро карданд.

1. Аҳамияти итоат ба Худо дар ҳаёти мо.

2. Қувваи имон моро ба амал бармеангезад.

1. Ибриён 11:8 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва ӯ берун рафт, зеро намедонист, ки ба куҷо меравад".

2. Такрори Шариат 5:32 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои худ ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред; ба дасти рост ё чап наафтед".

Рақамҳои 2-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 2:1-9 бо ташкил ва ҷойгиршавии лагери исроилиён дар вақти дар биёбон буданашон шинос мешавад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки ба ҳар як қабила дар атрофи хайма макони мушаххасе таъин шудааст, ки он ҳамчун нуқтаи марказии ибодат ва ҳузури илоҳӣ хидмат мекунад. Қабилаҳо ба чаҳор гурӯҳ тақсим мешаванд ва се қабила як воҳиди калонтареро ташкил медиҳанд, ки "стандарт" ном дорад. Ҳар як стандарт аз қабилаҳои сершумор иборат аст, ки дар паҳлӯҳои гуногуни хаймаи муқаддас ҷойгиранд.

Параграфи 2: Идома дар Ададҳо 2:10-34, дастурҳои муфассал оид ба ҷойгиршавӣ ва тартиби ҳар як қабила дар стандартҳои мувофиқ пешниҳод карда мешаванд. Дар ин боб нишон дода шудааст, ки дар куҷо ҳар як қабила дар муқоиса бо хаймаи муқаддас, шимол, ҷануб, шарқ ё ғарб қароргоҳ мегузоранд ва макони дақиқи онҳоро дар доираи меъёрҳои худ муайян мекунанд. Ин тартиб тартиботро таъмин мекунад ва ба ҳаракати муассир ҳангоми шикастани лагер ё ҷойгиркунӣ мусоидат мекунад.

Сархати 3: Рақамҳои 2 бо таъкид кардани он, ки Мусо ва Ҳорун ҳукми Худоро дар бораи ташкил ва ташкили лагери исроилиён иҷро карданд. Он итоаткории онҳоро дар иҷрои ин дастурот маҳз ҳамон тавре ки Худо ба онҳо додааст, таъкид мекунад. Ин боб сохтори равшанеро муайян мекунад, ки чӣ тавр исроилиён ҳангоми сафар дар биёбон дар атрофи хаймаи муқаддас ӯрду заданд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 2 пешниҳод мекунанд:
Ташкил ва ташкили лагери исроилиён;
Ҷойҳои мушаххасе, ки ба ҳар як қабила дар атрофи хайма таъин шудаанд;
Тақсим ба чор гурӯҳ бо қабилаҳои сершумор стандартҳоро ташкил медиҳанд.

Дастурҳои муфассал барои ҷойгиркунӣ, фармоиш дар ҳар як қабила;
Ҷойҳои хаймазанӣ нисбат ба хаймаи шимол, ҷануб, шарқ ё ғарб;
Тартиб ва ҳаракати самаранок ҳангоми сафар мусоидат мекунад.

Иҷрои ҳукми Худои Мусо ва Ҳорун;
Итоат дар иҷрои дастурҳои дақиқ барои ташкили лагер;
Таъсиси сохтори равшан барои лагерь ҳангоми сафари биёбон.

Ин боб ба ташкил ва ба тартиб даровардани лагери исроилиён дар вақти дар биёбон буданашон диққат медиҳад. Рақамҳои 2 аз муаррифии консепсия оғоз мешавад, ки ба ҳар як қабила макони мушаххас дар атрофи хаймаи муқаддас таъин карда мешавад, ки он ҳамчун нуқтаи марказии ибодат ва ҳузури илоҳӣ хидмат мекунад. Қабилаҳо ба чаҳор гурӯҳ тақсим мешаванд ва се қабила як воҳиди калонтареро ташкил медиҳанд, ки "стандарт" ном дорад. Ҳар як стандарт аз қабилаҳои сершумор иборат аст, ки дар паҳлӯҳои гуногуни хаймаи муқаддас ҷойгиранд.

Ғайр аз он, Рақамҳои 2 дастурҳои муфассалро оид ба ҷойгиршавӣ ва тартиби ҳар як қабила дар доираи стандартҳои худ пешниҳод мекунанд. Дар ин боб нишон дода шудааст, ки дар кӯҷо ҳар як қабила дар муқоиса бо хаймаи муқаддас, шимол, ҷануб, шарқ ё ғарб қароргоҳ мегузоранд ва макони дақиқи онҳоро дар доираи меъёрҳои худ муайян мекунанд. Ин тартиб тартиботро таъмин мекунад ва ба ҳаракати муассир ҳангоми шикастани лагер ё ҷойгир кардани онҳо ҳангоми сафар дар биёбон мусоидат мекунад.

Ин боб бо таъкид мекунад, ки Мусо ва Ҳорун аҳкоми Худоро дар бораи ташкил ва ташкили лагери исроилиён содиқона иҷро мекарданд. Онҳо ин дастурҳоро маҳз ҳамон тавре, ки Худо дода буд, амалӣ намуда, сохтор ва тартиботи дурустро дар вақти сафар дар биёбон дар атрофи хаймаи муқаддас ӯрду заданро таъмин намуданд. Ин боб чаҳорчӯбаи равшанеро муқаррар мекунад, ки исроилиён чӣ гуна бояд худро дар робита ба ибодат ва ҳузури илоҳӣ дар тӯли сафарҳои худ ташкил кунанд.

Ададҳо 2:1 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо ва Ҳорун дар бораи ташкили банӣ-Исроил дар биёбон дастурот медиҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна фармудаҳои Худо ба ваҳдат ва қувват мерасонад

2. Ташкилоти илоҳӣ: Фоидаҳои пайравӣ аз нақшаи Худо

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Филиппиён 2:1-2 - Пас, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ бошад, ҳар гуна тасаллӣ аз муҳаббат, ҳар гуна иштирок дар Рӯҳ, ҳар гуна муҳаббат ва ҳамдардӣ

бошад, шодии маро пурра гардонед, ки дар як ақл будан, як муҳаббат доштан, бо хамфикрии комил ва якдилӣ.

Ададҳо 2:2 Ҳар яке аз банӣ-Исроил бояд бо байрақи худ бо нишони хонаи падари худ ӯрду заданд; дуртар дар атрофи хаймаи ҷомеъ ӯрду заданд.

Ҳар як банӣ-Исроил бояд ӯрдугоҳи худро мувофиқи байрақи оилаи худ дар атрофи хаймаи муқаддас бигузорад.

1. Фаҳмидани он ки Худо кист ва чӣ тавр Ӯ мехоҳад, ки мо дар итоаткорӣ зиндагӣ кунем.

2. Муҳимияти қадр кардани оила, анъана ва мерос.

1. Еҳушаъ ибни Нун 22:5, Аммо бодиққат бодиққат бошед, то аҳком ва шариатеро, ки Мусо бандаи Худованд ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред, то Худованд Худои худро дӯст доред, ва бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунед, ва аҳкоми Ӯро риоя кунед. ва ба Ӯ часпида, бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ба Ӯ хизмат кунед.

2. Эфсӯсиён 6:1-4, Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; (ки ин ҳукми аввалинест бо ваъда;) То ки бар ту некӯ бошад, ва ту дар рӯи замин умри дароз бинӣ. Ва эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ададҳо 2:3 Ва дар тарафи шарқ, ба сӯи тулӯи офтоб, байраққҳои ӯрдуи Яҳудо дар тамоми лашкарҳои худ ӯрду заданд; ва Наҳшон ибни Амминодоб сардори банӣ-Яҳудо хоҳад буд.

Банӣ-Яҳудо бо сардории Наҳшӯн дар тарафи шарқии ӯрдуи исроилиён ӯрду заданд.

1. Вафодории мо ба Худо метавонад моро ба вазифаҳои роҳбарикунанда расонад.

2. Худо барои иҷрои иродаи худ одамони оддиро истифода мебарад.

1. 2 Вақоеънома 16:9 - Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба сӯи он сӯ медаванд, то ки худро дар ҳаққи онҳое, ки дилашон ба Ӯ комил аст, нишон диҳад.

2. Ғалотиён 5:22-23 - Аммо самари Рӯҳ муҳаббат, шодмонӣ, осоиштагӣ, пурсабрӣ, нармӣ, некӣ, имон, Ҳалимӣ, фурӯтанӣ аст: бар зидди онҳо қонун нест.

Ададҳо 2:4 Ва лашкари ӯ ва дар шуморшудагон шасту чордаҳ ҳазору шашсад нафар буданд.

Ин порча шумораи умумии одамонро дар лашкари сибти Реубен, ки 74 600 нафар аст, тасвир мекунад.

1. Худо мӯътамад аст: Ҳатто вақте ки ихтилофҳо бар зидди мо ҳастанд, Худо ҳамеша содиқ будани худро исбот мекунад ва барои расидан ба ҳадафҳоямон ба мо захираҳои заруриро фароҳам меорад.

2. Баракатҳои худро ҳисоб кунед: Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки новобаста аз шумора, барои неъматҳое, ки дар ҳаёти мо дода шудаанд, шукр гӯем.

1. Такрори Шариат 10:22 Аз Худованд Худои худ битарс, Ӯро ибодат намо, ва ба Ӯ часпида, ба исми Ӯ қасам хӯр.

2. Забур 90:14 Эй моро барвақт бо марҳамати Худ сер кун; то ки тамоми айёми худ шоду шод бошем.

Ададҳо 2:5 Ва онҳое ки дар паҳлӯи ӯ ӯрду мезананд, сибти Иссокор хоҳанд буд; ва Натанил ибни Зуар сардори банӣ-Исокор хоҳад буд.

Ин порча дар бораи сибти Иссокор ва пешвои онҳо Натанил ибни Зуар сухан меронад.

1. Вазифаи роҳбарӣ: Дарсҳо аз Нетанил писари Зуар

2. Зиндагӣ дар қабилаи худ: Намунаи Иссакор

1. 1 Петрус 5:2-3 - «Чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки лозим аст, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед; на аз паи фоидаи ноинсофона, балки боғайрат бошед. хизмат кунед ва бар шахсони ба шумо супурдашуда ҳукмронӣ накунед, балки барои рама намуна бошед».

2. Масалҳо 11:14 - "Аз набудани ҳидоят халқ меафтад, аммо пирӯзӣ ба воситаи машваратчиёни зиёд ба даст меояд".

Ададҳо 2:6 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо панҷоҳу чор ҳазору чорсад нафар буданд.

Ин порча аз Ададҳо 2:6 гуфта мешавад, ки шумораи одамон дар лашкари сибти Реубен 54 400 нафар буд.

1. Қувваи ягонагӣ: Чӣ тавр сибти Рубен якҷоя кор мекард

2. Таъмини Худо: Чӣ тавр Ӯ ба сибти Реубен ғамхорӣ мекард

1. Забур 133:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва ба дилаш наздик мебарад; ба онхое, ки чавон доранд, мулоимона рохбарӣ мекунад.

Ададҳо 2:7 Он гоҳ сибти Забулун ва Элиоб ибни Ҳелӯн сардори банӣ-Забулун хоҳад буд.

Ин порча таъин шудани Элиобро ба ҳайси сардори сибти Забулун тасвир мекунад.

1: Роҳбарӣ на дар бораи қудрат, балки дар бораи хидмат аст.

2: Худо барои ҳар як шахс ҳадаф дорад ва ҳар як нақш муҳим аст.

1:1 Петрус 5:2-3, «Чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки лозим аст, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед; на аз паи фоидаи ноинсофона, балки боғайрат бошед. хизмат кунед ва бар шахсони ба шумо супурдашуда ҳукмронӣ накунед, балки барои рама намуна бошед».

2: Марк 10:45, «Зеро ки Писари Одам низ на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

Ададҳо 2:8 Ва лашкари ӯ ва дар шуморшудагон панҷоҳу ҳафт ҳазору чорсад нафар буданд.

Ин порча нишон медиҳад, ки лашкари сибти Реубен аз 57 400 нафар иборат буд.

1: Мо аз сибти Рубен омӯхта метавонем, ки агар мо содиқ бошем ва ба Ӯ пайравӣ кунем, Худо моро баракат медиҳад.

2: Мо бояд аз намунаи сибти Реубен илҳом гирифта, ба ризқи Худованд барои ҳаёти мо эътимод дошта бошем.

1: Такрори Шариат 28: 1-2 - "Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва ҳамаи аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт. ва ба ту ҳамроҳӣ кунед, агар ба Худованд Худои худ итоат кунед».

2: Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва бадан бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

Ададҳо 2:9 Ҳамаи онҳое ки дар ӯрдуи Яҳудо шумориданд, дар тамоми лашкарҳояшон сад ҳазору шаст ҳазору шаш ҳазору чорсад нафар буданд. Инҳо бояд аввал баён шаванд.

Сибти Яҳудо калонтарин дар ӯрдугоҳи исроилиён буд ва бояд аввалин шуда ба роҳ мерафт.

1. Муҳимияти аввалин будан: намунаи Яҳудо.

2. Ягонагӣ дар Бадани Масеҳ: арзиши ҳар як узв.

1. Қӯлассиён 3:15 - Ва бигзор осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо низ ба он дар як бадан даъват шудаед; ва шукр кунед.

2. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки ба воситаи он чи ҳар як узв таъмин мекунад, пайваст ва бо ҳам мепайвандад, мувофиқи кори самараноке, ки ҳар як узв ҳиссаи худро иҷро мекунад, боиси афзоиши бадан мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

Ададҳо 2:10 Дар тарафи ҷануб байрақи ӯрдуи Реубен мувофиқи лашкарҳо хоҳад буд; ва сардори банӣ-Рубен Элисур ибни Шадеур хоҳад буд.

Ин порча аз Ададҳо 2:10 мефаҳмонад, ки байрақи ӯрдуи Реубен дар тарафи ҷануб хоҳад буд ва Элизур ибни Шедеур сардори банӣ-Реубен хоҳад буд.

1. Нақшаи Худо барои халқи худ: Аз паи роҳбарии Рубен

2. Омода будан ба пайравӣ ба даъвати Худо: Намунаи Элизур

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-7 - Қавӣ ва далер бошед, зеро шумо ба ин қавм заминеро мерос хоҳед дод, ки ба падаронашон қасам хӯрда будам, ки ба онҳо бидиҳам. Фақат қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту фармудааст, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ.

2. 1 Петрус 5:3 - На бар шахсони масъули шумо ҳукмфармо бошед, балки ба рама намуна бошед.

Ададҳо 2:11 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо чилу шаш ҳазору панҷсад нафар буданд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки шумораи одамон дар лашкари қабилаи Иссокор 46 500 нафар буд.

1. Қудрати рақамҳо: Чӣ тавр рақамҳо содиқ будани Худоро нишон дода метавонанд

2. Зебоии ваҳдат: Чӣ гуна ҳамкорӣ бо ҳам имони моро мустаҳкам мекунад

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Аъмол 2: 44-45 - "Акнун ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумиро доштанд, ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва ба ҳар кас, ба қадри зарурӣ, тақсим мекарданд."

Ададҳо 2:12 Ва онҳое ки дар назди ӯ ӯрду мезананд, сибти Шимъӯн хоҳанд буд; ва сардори банӣ-Шимъӯн Шелумиил ибни Зуришаддай хоҳад буд.

Ба сибти Шимъӯн таъин шуда буд, ки дар паҳлӯи сибти Яҳудо ӯрду заданд, ва сардори он Шелумиил ибни Зуришаддай буд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Қувваи роҳбарии мӯътамад

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 Қавӣ ва далер бошед, зеро шумо ба ин қавм заминеро мерос хоҳед дод, ки ба падаронашон қасам хӯрда будам, ки ба онҳо бидиҳам, оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Ибриён 13:7 - Сарварони худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд ored. Натиҷаи тарзи ҳаёти онҳоро дида бароед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед.

Ададҳо 2:13 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо, панҷоҳу нӯҳ ҳазору сесад нафар буданд.

Ин ояти Ададҳо 2:13 мегӯяд, ки лашкари сибти Яҳудо ва онҳое, ки аз онҳо дар шумор гирифта шудаанд, панҷоҳу нӯҳ ҳазору сесад нафар буданд.

1. «Хушо мӯъминон» - Мулоҳиза дар бораи вафодории сибти Яҳудо ва чӣ гуна Худо ба вафодорӣ подош медиҳад.

2. "Қувваи рақамҳо" - омӯхтани аҳамияти рақамҳо дар Китоби Муқаддас ва чӣ гуна онҳо метавонанд ба мо дар бораи қудрати Худо таълим диҳанд.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

Ададҳо 2:14 Он гоҳ сибти Ҷод, ва сардори банӣ-Ҷод Элиософ ибни Реуил хоҳад буд.

Сардори банӣ-Ҷод Элёсоф ибни Рауил аст.

1. Муҳимияти роҳбарӣ: Баррасии ҳикояҳои Элиасоф ва Реуил

2. Неъмати тоъат: Дарсҳо аз ќабилаи Ґод

1. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4: «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ мебахшад, то ки мо онҳоро тасаллӣ диҳем. ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба он тасаллӣе, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбад».

2. Яъқуб 5:16: "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

Ададҳо 2:15 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо чилу панҷ ҳазору шашсаду панҷоҳ нафар буданд.

Ин ояти китоби Ададҳо нишон медиҳад, ки шумораи умумии артиши исроилиён 45 650 нафар буд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр Худо халқи худро якҷоя истифода мебарад

2. Мӯъҷиза: Чӣ гуна Худо кори худро тавассути имконнопазир анҷом медиҳад

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар бар кардани зиреҳи Худо

2. Забур 46:1-3 - Худованд қалъа ва паноҳгоҳи мост

Ададҳо 2:16 Ҳамаи онҳое ки дар ӯрдуи Реубен шумурда шуда буданд, дар тамоми лашкари худ сад ҳазору панҷоҳу як ҳазору чорсаду панҷоҳ нафар буданд. Ва онҳо дар зинаи дуюм қарор хоҳанд гирифт.

Сибтҳои Реубен яксаду панҷоҳу як ҳазору чорсаду панҷоҳ сарбоз ҳисоб карда шудаанд, ва онҳо бояд дар қатори дуюм гузаранд.

1. Худо барои ҳама нақшае дорад - барои ҳамаи мо ҷой ва ҳадаф дорад.

2. Аҳамияти иљрои фармонҳо - риояи дастурҳои шахсони салоҳиятдор муҳим аст.

1. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамаатон, нисбат ба якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

2. 1 Қӯринтиён 12:14-20 - Зеро ки бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст.

Ададҳо 2:17 Он гоҳ хаймаи ҷомеъ бо ӯрдуи левизодагон дар миёнаи ӯрдугоҳ равона хоҳад шуд: чӣ тавре ки онҳо ӯрду заданд, ҳар яке дар ҷои худ мувофиқи байрақҳои худ равона хоҳанд шуд.

Хаймаи ҷамъомад бояд бо қароргоҳи левизодагон дар маркази ӯрдугоҳ ҳаракат кунад. Ҳар як шахс бояд дар ҷои таъиншуда мувофиқи меъёри худ бимонад.

1. Дар ҷои худ мондан: Ҷойи худро дар Малакути Худо пайдо кардан

2. Хизмат дар итоат: Даъвати Худо барои мо барои содиқ мондан

1. Юҳанно 15:16, "Ту Маро интихоб накардӣ, балки Ман туро баргузидаам ва туро таъин кардам, ки бирав ва мева оварӣ ва меваи ту абадӣ бимонад..."

2. Ибриён 13:17, "Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ин ба ту фоидае надорад».

Ададҳо 2:18 Дар тарафи ғарб байрақи ӯрдуи Эфроим мувофиқи лашкарҳошон хоҳад буд; ва сардори банӣ-Эфроим Элишома ибни Аммиҳуд хоҳад буд.

Ба писарони Эфроим, ки яке аз дувоздаҳ сибти Исроил буд, фармон дода шуд, ки дар тарафи ғарб ӯрду зананд, ва сардори онҳо Элишома ибни Аммиҳуд буд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Вафодории Элишома

1. Такрори Шариат 6:17-18 "Аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя намо. Ва он чи дар назари Худованд нек ва нек аст, ба ҷо овар, То ки он ба шумо нек ояд, ва шумо даромада, замини некӯеро, ки Худованд қасам хӯрда буд, ки ба падарони шумо ато кунад, тасарруф намоед.

2. 2 Тимотиюс 2:2 "Ва он чи аз ман дар ҳузури шоҳидони бисьёр шунидай, ба мардони мӯътамад бисупор, ки метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд".

Ададҳо 2:19 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо чил ҳазору панҷсад нафар буданд.

Ин оят миқдори лашкари Яҳудоро, ки 40 500 нафар буд, тасвир мекунад.

1. Қувват дар адад: Қувваи ваҳдат

2. Дар итоаткорӣ ва вафодорӣ зиндагӣ кардан: Омӯзиши Ададҳо 2:19

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар бар кардани зиреҳи пурраи Худо

2. Юҳанно 15:12-17 - Дар Масеҳ бимонед ва мева оваред

Ададҳо 2:20 Ва аз ҷониби ӯ сибти Менашше хоҳад буд; ва сардори банӣ-Менашше Ҷамолил ибни Педахсур хоҳад буд.

Ба қабилаи Менашше Ҷамолил ибни Педахсур роҳбарӣ мекард.

1. Муҳимияти роҳбарӣ дар Китоби Муқаддас

2. Ба намунаи Ҷамалил

1. Аъмол 5:34-39 - Маслиҳати оқилонаи Ҷамалиил ба Шӯрои Олӣ

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

Ададҳо 2:21 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо, сӣ ва ду ҳазору дусад нафар буданд.

Ин ояти Ададҳои 2 андозаи лашкари сибти Менашшеро тасвир мекунад, ки шумораи онҳо 32 200 нафар аст.

1. Садоқати Худо дар ризқу рӯзии Ӯ барои халқаш дида мешавад

2. Қудрати ҳузури Худо дар ҳифзи халқаш зоҳир мешавад

1. Хуруҷ 12:37-38 - Ва банӣ-Исроил аз Рамсес ба Суккӯт сафар карданд, ки тақрибан шашсад ҳазор пиёда мардон буданд, ғайр аз кӯдакон. Мардуми омехта низ бо онҳо баромаданд; рамахо ва рамахо, хатто бисьёр чорвои калон.

2. Такрори Шариат 33:17 - Ҷалоли Ӯ мисли нахустзодаи гӯсолааш аст, ва шохҳои ӯ мисли шохҳои як шохдор аст: бо онҳо Ӯ қавмро то ақсои замин тела хоҳад дод; ва онҳо даҳ ҳазор нафар Эфроим ҳастанд. , ва онҳо ҳазорон Менашше мебошанд.

Ададҳо 2:22 Он гоҳ сибти Биньёмин ва сардори банӣ-Биньёмин Абдон ибни Ҷидъӯнӣ хоҳад буд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Абдон ибни Ҷидъӯнӣ сардори сибти Биньёмин буд.

1. Худо роҳбаронро интихоб мекунад, то халқашро ҳидоят кунанд (1 Қӯр. 12:28).

2. Мо бояд ба нақшаи Худо оид ба ҳаёти худ бовар кунем (Мас. 3:5–6).

1. 1 ба Қӯринтиён 12:28 - Ва Худо баъзеро дар калисо, аввал ҳавриён, дар навбати дуюм анбиё, сеюмин муаллимон, баъд аз он мӯъҷизаҳо, баъд инъомҳои шифобахш, кӯмакҳо, ҳукуматҳо, забонҳои гуногунро таъин кардааст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ададҳо 2:23 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо, сӣ ва панҷ ҳазору чорсад нафар буданд.

Ин ояти Ададҳои 2 шумораи одамонро дар лашкари сибти Реубен тасвир мекунад.

1. Ба Худованд таваккал кардан: Мисоли сибти Реубен.

2. Қувваи ваҳдат: мизбони Рубен ҳамчун намуна.

1. Забур 35:1-2 - Бо онҳое ки бо ман мубориза мебаранд, эй Худованд, мубориза кун; Бо касоне, ки бар зидди ман меҷанганд, ҷанг кунед.

2. Такрори Шариат 33:6 - Бигзор Реубен зинда бошад, на бимирад, Ва одамонаш кам набошанд.

Ададҳо 2:24 Ҳамаи шуморшудагон аз ӯрдуи Эфроим дар тамоми лашкарҳояшон сад ҳазору ҳашт ҳазору сад нафар буданд. Ва онҳо дар зинаи сеюм пеш хоҳанд рафт.

Шумораи умумии одамон аз ӯрдуи Эфроим 108 100 нафар буд, ва онҳо бояд дар қатори сеюми лашкарҳо пеш мерафтанд.

1. Қудрати Худо дар шумора: Чӣ тавр тарҳи Худо метавонад тартиботро аз бесарусомонӣ берун кунад

2. Арзиши ҷомеа: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад қувват ва муваффақият оварад

1. Забур 147:4-5 - Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; ба хамаи онхо ном мегузорад. Парвардигори мо бузург ва қудрати фаровон аст; фаҳмиши ӯ аз ҳад зиёд аст.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

Ададҳо 2:25 Байрақи ӯрдуи Дон аз ҷониби лашкарҳои онҳо дар тарафи шимол хоҳад буд; ва сардори банӣ-Дон Аҳиэзер ибни Аммишаддай хоҳад буд.

Қароргоҳи Дон бояд дар тарафи шимол бошад, ва сардори онҳо Аҳизер ибни Аммишаддой буд.

1: Мо бояд омода бошем, ки ҷойҳоеро, ки Худо ба мо таъин мекунад ва роҳбарони интихобкардаашро қабул кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба даъвате, ки Худо ба мо додааст, содиқ бошем.

1: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то корҳои нек кунем, ки Худо онҳоро барои мо пешакӣ тайёр кардааст.

2: Қӯлассиён 3: 23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

Ададҳо 2:26 Ва лашкари ӯ ва дар шуморшудагон шастду ду ҳазору ҳафтсад нафар буданд.

Дар Ададҳо 2:26 маълум мешавад, ки лашкари сибти Реубен ҳамагӣ 62 700 нафар буд.

1. Худованд халқи Худро ҳисоб мекунад: Мулоҳиза дар бораи ягонагии халқи Худо

2. Рақамҳои мӯъҷизавии Худо: Чӣ гуна имони мо тавассути таъминоти комили Худо мустаҳкам мешавад

1. Такрори Шариат 10:22 - Худованд Худои шумо шумораи шуморо зиёд кардааст, ба тавре ки шумо имрӯз мисли ситораҳои осмон зиёдед.

2. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар яки онҳоро бо ном мехонад.

Ададҳо 2:27 Ва онҳое ки дар назди ӯ ӯрду заданд, сибти Ошер хоҳанд буд; ва сардори банӣ-Ошер Паҷиил ибни Окрон хоҳад буд.

Сибти Ошер бояд аз ҷониби Паҷиил ибни Окрон ӯрду заданд.

1. Таъмини содиқонаи Худо барои ҳидоят ва муҳофизат барои халқи худ.

2. Муҳимияти ӯҳдадории роҳбар барои хидмат ва роҳбарӣ ба халқи Худо.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 Вақоеънома 20:17 - Дар ин ҷанг ба шумо лозим нест. Истеъмоли худ, мавқеи худро нигоҳ доред ва наҷоти Худовандро барои шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед. Натарсед ва хавотир нашавед.

Ададҳо 2:28 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо чилу як ҳазору панҷсад нафар буданд.

Дар боби Ададҳо шумораи исроилиён дар биёбон сабт шудааст. Сибти Иссокор 41 500 нафар аъзо ҳисоб карда шуд.

1. Худо ҳар яки моро барои як ҳадафи беназир таъин мекунад, ҳамон тавре ки Ӯ барои исроилиён карда буд.

2. Вафодории мо ба даъвати Худо мукофот хоҳад гирифт.

1. Эфсӯсиён 2:10: Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то мо дар онҳо рафтор кунем.

2. Ишаъё 43:7: Ҳар кӣ ба исми Ман хонда шудааст, ва Ӯро барои ҷалоли Худ офаридаам; Ман ӯро ташаккул додам, бале, ман ӯро сохтаам.

Ададҳо 2:29 Он гоҳ сибти Нафталӣ, ва сардори банӣ-Нафталӣ Аҳира ибни Энон хоҳад буд.

Ба қабилаи Нафталӣ Аҳира ибни Энон роҳбарӣ мекард.

1. Муҳимияти роҳбарӣ ва роҳнамоӣ дар ҳаёти масеҳӣ.

2. Мероси бандаи вафодори Худо будан.

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2. 2 Тимотиюс 3:16-17 - Тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас мекашад ва барои таълим, барои мазаммат, ислоҳ ва таълим дар адолат муфид аст, то ки марди Худо комил ва барои ҳар кори нек муҷаҳҳаз бошад.

Ададҳо 2:30 Ва лашкари ӯ ва шумори онҳо панҷоҳу се ҳазору чорсад нафар буданд.

Ин порча андозаи қабилаи Ҷодро, ки шумораи онҳо 53 400 нафар буд, тасвир мекунад.

1. Халқи Худо аз рӯи шумора қавӣ аст - Ададҳо 2:30

2. Бо такя ба қувваи халқи Худо - Ададҳо 2:30

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед

2. Забур 33:16-22 - Дар Худованд шодӣ кунед ва ба Ӯ таваккал кунед.

Ададҳо 2:31 Ҳамаи онҳое ки дар ӯрдуи Дон шумор шудаанд, сад ҳазору панҷоҳу ҳафт ҳазору шашсад нафар буданд. Онҳо бо меъёрҳои худ аз паси худ хоҳанд рафт.

Шумораи умумии ӯрдуи Дон 157 600 нафар буд ва онҳо бояд дар қатори охирин мерафтанд.

1. Вақти Худо комил аст - санҷиши вақти комили Худо дар созмони исроилиён.

2. Аҳамияти тоат – омӯхтани моҳияти риояи фармудаҳои Худо.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Забур 46:10 - «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд».

Ададҳо 2:32 Инҳоянд онҳое ки аз банӣ-Исроил бар тибқи хонадони падарони худ шуморида шудаанд: ҳамаи онҳое ки аз ӯрдуҳо дар тамоми лашкарҳошон шумор шудаанд, шашсаду се ҳазору панҷсаду панҷоҳ нафар буданд.

Ин оят аз Ададҳои 2 шумораи исроилиёнро тасвир мекунад, ки аз рӯи қабилаҳои онҳо дар биёбон ҳисоб карда шуданд.

1. Худо ҳар яки моро қадр мекунад: Ададҳо 2:32 нишон медиҳад, ки гарчанде ки исроилиён дар биёбони васеъ буданд, Худо ҳар яки онҳоро пайгирӣ мекард.

2. Қудрати ҷамоат: Ин оят инчунин дар бораи қудрати ҷамоат сухан меронад, зеро банӣ-Исроил аз рӯи қабилаҳои онҳо ҳисоб карда шуда, дар биёбон пайгирӣ мекарданд.

1. Забур 139:14-15 - Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам. Аҷоиб аст корҳои шумо; рӯҳи ман онро хеле хуб медонад.

2. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

Ададҳо 2:33 Аммо левизодагон дар миёни банӣ-Исроил шумурда нашуда буданд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Левизодагон дар миёни банӣ-Исроил ҳисоб нашуданд, ки Худованд фармудааст.

1. Фармонҳои Худо ҳатто дар ҳоле, ки душвор ва нороҳаткунанда ба назар мерасанд, бояд риоя шаванд.

2. Мо бояд ба нақшаҳои Худованд таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо онҳоро намефаҳмем.

1. Такрори Шариат 10:8-9 - 8 Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардорад, то пеши Худованд истода, ба ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад, рӯз. 9 Бинобар ин Левӣ дар назди бародарони худ насибе ва мерос надорад; Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои шумо ба ӯ ваъда додааст.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Ададҳо 2:34 Ва банӣ-Исроил мувофиқи он чи Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд, ва онҳо мувофиқи байракҳои худ ӯрду заданд, ва ҳар яке аз рӯи хонаводаҳои худ, мувофиқи хонадони падарони худ равона шуданд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр исроилиён аҳкоми Худовандро барои ташкил кардан ва сафар кардан дар сохторҳои ҳарбӣ пайравӣ карданд.

1: Худо мехоҳад, ки дар ҳаёти мо тартибот ва итоаткорӣ бошад ва мо бояд кӯшиш кунем, ки аҳкоми Ӯро риоя кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мисли исроилиён муташаккил ва интизомнок бошем, то ба Худованд беҳтар хизмат кунем.

1: Эфсӯсиён 6:13-17 - Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед.

2: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Рақамҳои 3-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 3:1-13 левизодагон ва нақши онҳо дар ҷамоаи исроилиёнро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки левизодагонро Худо барои хизмат дар хаймаи муқаддас ҷудо кардааст. Онҳо махсусан барои кӯмак ба Ҳорун ва писаронаш, ки чун коҳин хизмат мекунанд, интихоб шудаанд. Дар ин боб насабномаи насли Ҳорун оварда шудааст, ки насаби каҳонати левизодагон ва масъулияти онҳо барои нигоҳубин ва нигоҳубини хаймаи муқаддасро таъкид мекунад.

Параграфи 2: Дар Ададҳо 3:14-39 идома дода, вазифаҳо ва супоришҳои мушаххас дар сибти Левӣ оварда шудаанд. Дар ин боб тақсимоти гуногуни левизодагон дар асоси оилаҳои аҷдодиашон оварда шудааст, ки ҳар кадоми онҳо вазифаҳои мушаххасеро вобаста ба ҷанбаҳои гуногуни хизмати хаймаи муқаддас гузоштаанд. Ин вазифаҳо интиқол ва ҷамъ кардани хайма, ҳифзи ашёи муқаддаси он ва кӯмак дар расму оинҳо ба монанди қурбонӣ мебошанд.

Сархати 3: Рақамҳои 3 бо таъкид ба он хотима меёбад, ки Мусо амри Худоро оид ба шумориш ва таъини вазифаҳо ба ҳар як аъзои сибти Левӣ иҷро мекард. Он итоаткории Мусоро дар иҷрои ин дастурот, ки Худо додааст, таъкид мекунад. Ин боб сохтори возеҳеро муқаррар мекунад, ки чӣ гуна масъулиятҳо дар байни левизодагон тақсим карда мешаванд, кори дуруст ва тартиботро дар ибодати хаймаи муқаддас таъмин мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 3 пешниҳод мекунанд:
Муқаддима бо левизодагоне, ки барои хизмат дар хаймаи муқаддас ҷудо шудаанд;
Кӯмак ба Ҳорун ва писарони ӯ, ки коҳинанд;
Насабнома, ки насли коҳинияти левиҳоро нишон медиҳад.

Вазифаҳои мушаххас, супоришҳо дар қабилаи Левӣ;
Тақсимот дар асоси оилаҳои аҷдодӣ;
Вазифаҳои марбут ба интиқол, ҷамъоварӣ, ҳифзи ашёи муқаддас; ёрӣ дар расму оинхо.

Иҷрои Мӯсо фармони Худоро шумора кардан, таъини вазифаҳо;
Итоати дақиқ дар дастурҳо;
Таъсиси сохтор барои масъулиятҳо дар дохили қабила барои фаъолияти дуруст.

Ин боб ба нақш ва масъулиятҳои левизодагон дар ҷамоати исроилиён тамаркуз мекунад. Рақамҳои 3 бо муаррифии левизодагон оғоз мешавад, ки Худо онҳоро барои хизмат дар хаймаи муқаддас ҷудо кардааст. Онҳо махсусан барои кӯмак ба Ҳорун ва писаронаш, ки чун коҳин хизмат мекунанд, интихоб шудаанд. Дар ин боб насабномаи насли Ҳорун оварда шудааст, ки насаби каҳонати левизодагон ва масъулияти онҳо барои нигоҳубин ва нигоҳубини хаймаи муқаддасро таъкид мекунад.

Ғайр аз он, Рақамҳои 3 вазифаҳо ва супоришҳои мушаххасро дар қабилаи Левӣ пешниҳод мекунанд. Дар ин боб тақсимоти гуногун дар байни левизодагон дар асоси оилаҳои аҷдодиашон оварда шудааст ва ҳар як бахш вазифаҳои мушаххасеро, ки ба ҷанбаҳои гуногуни хидмати хаймаи муқаддас алоқаманданд, таъин мекунанд. Ин вазифаҳо интиқол ва ҷамъ кардани хайма, ҳифзи ашёи муқаддаси он ва кӯмак дар расму оинҳо ба монанди қурбонӣ мебошанд.

Ин боб бо таъкид мекунад, ки Мусо амри Худоро дар бораи шумора ва гузоштани вазифаҳо ба ҳар як аъзои сибти Левӣ содиқона иҷро мекард. Ӯ ин дастурҳоро ба таври дақиқ иҷро кард, ки аз ҷониби Худо дода шудааст ва сохтори равшанеро, ки чӣ гуна масъулиятҳо байни онҳо тақсим карда мешаванд, таъмин мекард. Ин муқаррар кардани тартибот кори дурустро дар доираи ибодатҳо дар хаймаи муқаддас таъмин мекунад.

Ададҳо 3:1 Инҳо низ наслҳои Ҳорун ва Мусо мебошанд, ки дар рӯзе ки Худованд дар кӯҳи Сино бо Мусо сухан гуфт.

Ин порча дар бораи наслҳои Ҳорун ва Мусо дар рӯзе, ки Худованд дар кӯҳи Сино бо Мусо гуфтугӯ кард.

1. Омӯзиш аз вафодории Ҳорун ва Мусо

2. Баракати шунидан аз ҷониби Худованд

1. Ибриён 11: 8-12 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:7 - «Фақат қавӣ ва далер бош, то мувофиқи тамоми шариате ки бандаи Ман Мусо ба ту амр фармуда буд, риоя кунӣ; аз он ба дасти рост ё чап рӯй нагардон, то ки Ҳар куҷое, ки равед, обод шавед.

Ададҳо 3:2 Ва инҳоянд номҳои писарони Ҳорун; Надоб нахустзода ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор.

Дар порча номи чор писари Ҳорун муҳокима карда мешавад.

1: Мо аз намунаи падарии Ҳорун омӯхта метавонем ва чӣ гуна ӯ ба писаронаш бодиққат таълим медод, ки бо роҳҳои Худованд рафтор кунанд.

2: Ҳамчун фарзандони Худо, мо низ бояд дониши худро дар бораи Ӯ ба наслҳои оянда расонем.

1: Такрори Шариат 6:6-9 Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2: Забур 78: 5-7 Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат таъин кард, ва ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад

ва бархоста, ба онҳо бигӯяд. ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

Ададҳо 3:3 Инҳоянд номҳои писарони Ҳорун, коҳинон, ки тадҳин шуда буданд, ки Ӯ онҳоро барои хизмат дар вазифаи коҳинӣ тақдис кардааст.

Ин порча аз Ададҳо 3:3 писарони Ҳорунро тасвир мекунад, ки барои коҳинон тадҳиншуда ва муқаддас шуда буданд.

1. Муҳимияти интиқол додани имони худ ба насли оянда

2. Масъулияти хизмат ба сифати коҳин

1. 2 Тимотиюс 2:2 - "Ва он чиро, ки шумо дар ҳузури шоҳидони зиёд шунидаед, ба одамони боэътимод супоред, ки онҳо низ барои таълим додани дигарон қобилият доранд."

2. Ибриён 13:7 - "Пешвоёни худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд ored. Дар бораи тарзи ҳаёти онҳо фикр кунед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед".

Ададҳо 3:4 Ва Нодоб ва Абиҳу ба ҳузури Худованд мурданд, вақте ки онҳо дар биёбони Сино ба ҳузури Худованд оташи бегона қурбонӣ карданд, ва онҳо фарзанд надоштанд; ва Элъозор ва Итомар дар назди падари худ Ҳорун дар вазифаи коҳинӣ хизмат мекарданд. .

Нодоб ва Абиҳу мурданд, вақте ки онҳо дар биёбони Сино ба ҳузури Худованд оташи аҷибе қурбонӣ карданд, ва Элъозор ва Итомарро гузоштанд, то ки дар назди падари худ Ҳорун хизмат кунанд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти тоъату итоати Худо

1. Ишаъё 66:1-2 Худованд чунин мегӯяд: Осмон тахти Ман аст ва замин зери пои Ман аст. Куҷост хонае, ки Маро месозӣ? Ва ҷои оромии Ман куҷост? Зеро ки ҳамаи он чизҳоеро, ки дасти Ман офаридааст, ва ҳамаи ин вуҷуд дорад, мегӯяд Худованд.

2. Яъқуб 2:10-12 Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоя карда, дар як нукта пешпо хӯрад, дар ҳама чиз гунаҳкор аст. Зеро Он ки гуфтааст: "Зино накун" низ гуфтааст: "Қатл накун". Акнун, агар ту зино накунӣ, вале одамкушӣ, вайронкунандаи шариат шудай.

Ададҳо 3:5 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо Ҳорун ва писарони ӯро барои коҳин дар Исроил таъин мекунад.

1. Бо фурӯтанӣ ва садоқат ба Худо хидмат кардан

2. Аҳамияти иҷрои даъвати Худо

1. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамин тавр, шумо, ки ҷавонтар ҳастед, ба пирон итоат кунед. Ҳамаатон дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Ададҳо 3:6 Сибти Левиро наздик оварда, ба ҳузури Ҳоруни коҳин ҳозир кунед, то ки ба ӯ хизмат кунанд.

Қабилаи Левӣ бояд ба Ҳоруни коҳин тақдим карда мешуд, то ки ба ӯ хизмат кунанд.

1. Баракати хидмат ба дигарон

2. Аҳамияти вазорат

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд.

2. 1 Петрус 5:2-3 - рамаи Худоро, ки дар миёни шумост, чӯпонӣ кунед ва назорат кунед, на зери маҷбурӣ, балки бо ихтиёри худ, чунон ки Худо мехоҳад, шумо; на барои фоидаи нангин, балки бо ҳавас; бар масъулони шумо ҳукмфармо набошед, балки ба рама намуна бошед.

Ададҳо 3:7 Ва онҳо бояд вазифаи Ӯ ва тамоми ҷамоатро дар назди хаймаи ҷомеъ ба ҷо ованд, то ки хизмати хаймаи муқаддасро ба ҷо ованд.

Левизодагон аз ҷониби Худо интихоб шуда буданд, то дар хаймаи муқаддас хизмат кунанд ва вазифаҳоеро, ки Худо ва ҷамъомад ба онҳо гузоштааст, иҷро кунанд.

1. Даъвати левизодагон - нақшаи Худо барои хизмат ва роҳнамоӣ ба халқи худ

2. Хизмати содиқона - Чӣ тавр дар ҳаёти мо ба Худо содиқона хизмат кардан мумкин аст

1. Ададҳо 3:7 - Ва онҳо бояд масъулияти Ӯ ва тамоми ҷамоатро дар назди хаймаи ҷомеъ ба ҷо ованд, то ки хизмати хаймаи муқаддасро ба ҷо ованд.

2. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад!

Ададҳо 3:8 Ва онҳо бояд тамоми асбобҳои хаймаи ҷомеъ ва супориши банӣ-Исроилро нигоҳ доранд, то ки хизмати хаймаи муқаддасро иҷро кунанд.

Ба банӣ-Исроил вазифадор шуд, ки асбобҳои хаймаи муқаддасро нигоҳубин кунанд ва хидмати хаймаи муқаддасро иҷро кунанд.

1. Аҳамияти хизмат дар хаймаи муқаддас

2. Баракати масъулияте

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. 1 Петрус 4:10-11 - Ҳар яки шумо бояд ҳар атои гирифтаатонро барои хидмат ба дигарон, ҳамчун идоракунандагони содиқи файзи Худо дар шаклҳои

гуногун истифода баред. Агар касе сухан гӯяд, бояд мисли сухани Худо сухан гӯяд. Агар касе хизмат кунад, бояд бо қуввае, ки Худо медиҳад, ин корро кунад, то ки Худо дар ҳама чиз ба воситаи Исои Масеҳ ҷалол ёбад. Аз они Ӯ ҷалол ва қудрат то абад бод. омин.

Ададҳо 3:9 Ва левизодагонро ба Ҳорун ва ба писаронаш бидеҳ; онҳо аз банӣ-Исроил комилан ба ӯ дода шудаанд.

Левизодагон ба Ҳорун ва писаронаш ҳамчун ҳадя аз банӣ-Исроил дода шуданд.

1. Тӯҳфаҳои Худо ба мо: Шинохтан ва қадр кардани он чизе, ки мо дорем.

2. Шодии хидмат ба Худо: Иҷро шудани асбоби иродаи Ӯ.

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо.

2. 1 Қӯринтиён 12:12-27 - Бадани Масеҳ ва гуногунии тӯҳфаҳо.

Ададҳо 3:10 Ва Ҳорун ва писаронашро таъин намо, ва онҳо дар вазифаи коҳини худ мунтазир хоҳанд шуд; ва ғарибе ки наздик меояд, кушта хоҳад шуд.

Худо ба Мусо амр дод, ки Ҳорун ва писаронашро коҳин таъин кунад ва ҳар касе, ки наздик шавад, кушта мешавад.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Оқибатҳои нофармонӣ.

1. Такрори Шариат 28: 1-2 "Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ итоат намоӣ, то тамоми аҳкоми Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат иҷро кун, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту нозил хоҳад шуд ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ».

2. Матто 5:17-19 "Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё анбиёро барҳам диҳам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад. , на заррае, на нуқтае, аз Таврот то он даме ки ҳама чиз иҷро шавад, намегузарад.Бинобар ин ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро сабук карда, ба дигарон низ ҳамин корро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, аммо ҳар кӣ онҳоро ба ҷо меорад ва таълим медиҳад, ки дар Малакути Осмон бузург номида хоҳанд шуд».

Ададҳо 3:11 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Мусо ҳамчун пешвои левизодагон дар хизмати Худованд таъин карда мешавад.

1. Ба иродаи Худо пайравӣ кунед ва дар хидмат ба Ӯ содиқ бошед.

2. Роҳбарони таъиншуда вазифадоранд, ки фармудаҳои Ӯро иҷро кунанд.

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

2. 1 Петрус 5:2-3 - «Чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки лозим аст, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед, на аз паи фоидаи ноинсофона, балки боғайрат бошед. хизмат кунед ва бар шахсони ба шумо супурдашуда ҳукмронӣ накунед, балки барои рама намуна бошед».

Ададҳо 3:12 Ва инак, Ман левизодагонро аз банӣ-Исроил ба ҷои ҳамаи нахустзодагоне ки дар миёни банӣ-Исроил китоб мекушояд, гирифтаам; бинобар ин левизодагон аз они Ман хоҳанд буд;

Худо ба ҷои нахустзодаи исроилӣ, ки одатан ба ӯ бахшида шуда буданд, левизодагонро интихоб кард.

1. Қувваи вафодорӣ: Омӯзиши левизодагон ва бахшидан ба Худо

2. Баракат аз ҷудо шудан: Чӣ гуна Худо левизодагонро подош дод

1. 1 Вақоеънома 16:4-7 - Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед; кори кардаашро дар байни халкхо маълум кун

2. Такрори Шариат 10:8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то дар пеши Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо бигӯянд, чунон ки онҳо ҳоло ҳам мекунанд. имруз.

Ададҳо 3:13 Зеро ки ҳамаи нахустзодагон аз они Ман ҳастанд; зеро дар рӯзе, ки ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср задам, ҳамаи нахустзодагони Исроилро, хоҳ одам ва ҳам чорпоёнро барои худ тақдис кардам; онҳо аз они Ман хоҳанд буд: Ман Худованд ҳастам.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Худованд нахустзодаи Исроилро, ҳам одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ, ҳамчун аз они худаш ҷудо кардааст, зеро нахустзодаро дар Миср куштааст.

1. Худо дар ҳаёти мо ҷойгоҳи махсус дорад; эҳтиром кардани Ӯ ҳамчун Худованд ва Подшоҳ қадами аввалин дар ҳаёти имон ва итоаткорӣ мебошад.

2. Мо бояд қудрати Худоро бар тамоми махлуқот эътироф ва итоат кунем ва қудрат ва ҳузури Ӯро дар ҳаёти худ эътироф кунем.

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Румиён 10:9 - Агар шумо бо даҳони худ эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ бовар кунед, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳед ёфт.

Ададҳо 3:14 Ва Худованд дар биёбони Сино ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мӯсо дастур дод, ки левизодагонро дар биёбони Сино шуморад.

1. Садоқати Худо дар роҳнамоии ӯ ба Мусо дар биёбон зоҳир мешавад.

2. Мо бояд омода бошем, ки дастуроти Худоро сарфи назар аз душвории кор қабул кунем.

1. Хуруҷ 3:1-4 - Даъвати Худои Мусо аз буттаи сӯзон.

2. Ишаъё 43:2 - ваъдаи Худо дар бораи бо халқи худ дар биёбон будан.

Ададҳо 3:15 Фарзандони Левиро мувофиқи хонадони падаронашон, аз рӯи қабилаҳошон шумор кунед: ҳар писари якмоҳа ва болотар онҳоро шумор намо.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки фарзандони Левиро мувофиқи хонаводаҳояшон, аз якмоҳа сар карда, шумурд.

1. "Нақшаи тартиботи Худованд" - Дар бораи он, ки чӣ тавр Худо ба мо амр медиҳад, ки ҳаёти худро мувофиқи иродаи Ӯ ташкил кунем.

2. «Баракати тоат» - Дар бораи он ки чӣ тавр пайравӣ аз фармудаҳои Худо ба мо баракатҳои Ӯ меорад.

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Ададҳо 3:16 Ва Мусо онҳоро мувофиқи каломи Худованд, чунон ки фармуда буд, шумор кард.

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки мардумро мувофиқи каломи Худ шуморад.

1. Иҷрои фармудаҳои Худо: Мисоли Мӯсо

2. Итоат ба Худо: зарурати тоат

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯ, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

Ададҳо 3:17 Ва инҳо ба номашон писарони Левӣ буданд; Ҷершӯн ва Қаҳот ва Мерорӣ.

Дар ин порча писарони Левӣ, ки Ҷершон, Қоҳот ва Мерорӣ ном доранд, тасвир шудаанд.

1. Падарони содиқи мо: Баррасии мероси писарони Левӣ

2. Эҳтироми насл: Аз фарзандони Левӣ омӯхтан

1. Хуруҷ 6:16–20

2. Ибриён 11:23-29

Ададҳо 3:18 Ва инҳоянд номҳои писарони Ҷершӯн мувофиқи қабилаҳояшон; Либни ва Шимей.

Дар ин порча номҳои писарони Гершон аз рӯи оилаашон оварда шудааст.

1. Муҳимияти дар ёд доштани номи хонаводагии худ

2. Зиндагӣ бо мерос

1. Ҳастӣ 32:25-33 - Яъқуб бо фариштаи мубориза мебарад ва номи нав мегирад

2. Рут 4:17-22 - Муҳимияти насаб гузаштани насаб

Ададҳо 3:19 Ва писарони Қаҳотро мувофиқи қабилаҳояшон; Амрам ва Изҳор, Ҳебрӯн ва Узиил.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки писарони Қаҳот Амрам, Изҳар, Ҳебрӯн ва Узиил буданд.

1. Мо аз мисоли Қоҳит ва писарони ӯ омӯхта метавонем, ки ба оилаҳои худ содиқ монем ва муносибатҳои мустаҳкам барқарор кунем.

2. Мо ёдовар мешавем, ки Худо ҳамеша бо мост, чунон ки Ӯ бо писарони Қаҳот буд.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба назари шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

2. 1 Юҳанно 3:14-16 - "Мо медонем, ки мо аз марг ба ҳаёт гузаштаем, зеро ки якдигарро дӯст медорем. Ҳар кӣ дӯст надорад, дар мамот мемонад. Ҳар касе ки аз бародар ё хоҳар нафрат дорад, қотил аст, ва шумо бидонед, ки ҳеҷ як қотил дар вай ҳаёти ҷовидонӣ надорад. Мо ҳамин тавр медонем, ки муҳаббат чист: Исои Масеҳ ҷони Худро барои мо фидо кард ва мо бояд ҷони худро барои бародарону хоҳарони худ фидо кунем».

Ададҳо 3:20 Ва писарони Мерорӣ мувофиқи қабилаҳояшон; Махли ва Муши. Инҳоянд қабилаҳои левизодагон мувофиқи хонадони падаронашон.

Писарони Мерорӣ Маҳлӣ ва Мушӣ буданд, ва онҳо мувофиқи насли худ аз левизодагон буданд.

1. Муҳимияти донистани насаби хонаводагии худ

2. Бозгашти мероси ниёгони худ

1. Малокӣ 2:7 - Зеро ки лабони коҳин бояд донишро ҳифз кунанд, ва мардум бояд аз даҳони ӯ дастур биҷӯянд, зеро ки ӯ фиристодаи Худованди лашкарҳост.

2. 1 Вақоеънома 12:32 - Аз банӣ-Иссокор, ки аз замонҳо огоҳ буданд, то бидонанд, ки Исроил бояд чӣ кор кунад, сардорони онҳо дусад нафар буданд; ва ҳамаи бародаронашон ба фармони онҳо буданд.

Ададҳо 3:21 Аз Гершӯн қабилаи либниён ва қабилаи шимиён буд; инҳо қабилаҳои ҷершӯниён мебошанд.

Ин оят дар бораи ду оилаи Гершониён: Либниҳо ва Шимиён аст.

1. Нақшаи Худо барои исроилиён: Аҳамияти Гершониён.

2. Ахамияти вахдат: Гершониён хамчун намуна.

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар якдилӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони қиматбаҳо бар сари риш, ҳатто ба риши Ҳорун рехтааст. то домани ҷомаҳои ӯ, мисли шабнами Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион нозил шуд, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ».

2. Такрори Шариат 1: 9-10 - "Ва ман дар он вақт ба шумо гуфтам, ки ман наметавонам шуморо танҳо бардошт: Худованд Худои шумо шуморо афзун кардааст, ва инак, шумо имрӯз мисли ситорагон ҳастед. аз осмон барои мардум».

Ададҳо 3:22 Ва дар шумори онҳо, мувофиқи шумораи ҳамаи мардон, аз якмоҳа ва болотар, аз онҳо ҳафт ҳазору панҷсад нафар буданд.

Ин порча дар бораи шумораи мардони аз якмоҳа ва болотар аз левизодагон шумурдашуда нақл мекунад: 7500.

1. Таъмини комили Худо барои халқи худ тавассути левизодагон.

2. Аҳамияти ҳисоб ва рақамгузорӣ дар Навиштаҳо.

1. Луқо 12:7 - "Дар ҳақиқат, ҳама мӯйҳои сари шумо шумурда шудаанд. Натарсед, шумо аз гунҷишкони бисьёр арзишмандед."

2. Такрори Шариат 10: 8-9 - "Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, дар пеши Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо бигӯянд, чунон ки онҳо ҳоло ҳам Бинобар ин левизодагон дар байни исроилиёни худ ҳисса ва мерос надоранд; Худованд мероси онҳост, чунон ки Худованд Худои ту ба онҳо гуфта буд».

Ададҳо 3:23 Хонаҳои гершониён дар паси хаймаи муқаддас ба самти ғарб ӯрду заданд.

Гершониён хаймаҳои худро дар паси хаймаи муқаддас, ба самти ғарб хоҳанд сохт.

1. Нақшаи Худо барои ибодати муташаккил - Ададҳо 3:23

2. Муҳимияти риояи аҳкоми Худо - Ададҳо 3:23

1. Такрори Шариат 16:16 - "Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд:

дар иди фатир, дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо. хаймаҳо: ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад».

2. Хуруҷ 25: 8-9 - "Ва бигзор маро маъбад созанд, то ки дар миёни онҳо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ба ту нишон медиҳам, аз рӯи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи тамоми асбобҳои он, ҳатто ҳамин тавр ба амал оваред».

Ададҳо 3:24 Ва сардори хонаи падари ҷершониён Элиософ ибни Лоил хоҳад буд.

Сардори оилаи ҷершониён Элёсоф ибни Лоил аст.

1. Аҳамияти насаб ва хонавода дар китоб.

2. Нақшаи Худо барои халқи худ: Барқарор кардан ва барқарор кардани оилаҳо.

1. Матто 19:4-6 Оё шумо нахондаед, ӯ ҷавоб дод, ки Офаридгор дар аввал онҳоро марду зан офарид ва гуфт: «Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ пайваст мешавад ва ҳарду як тан мешаванд? Пас, онҳо дигар ду тан не, балки як тананд. Пас он чиро, ки Худо ба ҳам пайвастааст, ҳеҷ кас набояд ҷудо кунад.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред; балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ададҳо 3:25 Ва масъулияти писарони Ҷершӯн дар хаймаи ҷомеъ бояд хайма, ва хайма, ва рӯйпӯши он ва овезон барои дари хаймаи ҷомеъ бошад,

Писарони Гершӯн масъулияти бардоштан ва нигоҳдории хаймаи ҷамъомад, аз он ҷумла хайма ва рӯйпӯшҳои онро доштанд.

1. Муҳимияти масъулияти хонаи Худо

2. Қудрати ҳамкорӣ бо дигарон дар хидмат ба Худо

1. Хуруҷ 40:34-38 - Вақте ки абр хаймаи муқаддасро пӯшонид, халқи Исроил ба сафар мебаромаданд.

2. 1 Қӯринтиён 3:16-17 - Мо маъбади Худо ҳастем ва Рӯҳи Худо дар мо сокин аст.

Ададҳо 3:26 Ва пардаҳои саҳн, ва пардаи дари саҳн, ки дар назди хаймаи муқаддас аст, ва назди қурбонгоҳ гирду атроф аст, ва ресмонҳои он барои тамоми хизмати он.

Дар ин порча дар бораи овезон, пардаҳо ва ресмонҳои саҳни хаймаи муқаддас сухан меравад, ки барои хизмати Худованд истифода мешуданд.

1. Истифодаи хидмати Худованд барои ламс кардани қудрати Худо

2. Муҳимияти хидмати содиқона ба Худо

1. Хуруҷ 35:19, "Ҳар он чи Худованд фармудааст, ба ҷо хоҳем овард ва итоаткор бошем".

2. Қӯлассиён 3:23, "Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон"

Ададҳо 3:27 Ва аз Қоҳот қабилаҳои Амрамиён, ва хонадони изҳориён, ва қабилаи Ҳеброниён, ва хонадони уззиелиён буданд; инҳо қабилаҳои Қоҳотиён мебошанд.

Ин порча дар Ададҳо 3:27 чор оилаи қаҳотиёнро тасвир мекунад: Амрамиён, Изҳориён, Ҳеброниён ва Уззиелиён.

1. Арзиши ҷомеа: Қаҳотиён ва чӣ гуна мо метавонем аз мушорикат баҳра барем

2. Қувват тавассути ваҳдат: Чӣ тавр мо метавонем тавассути муҳаббат ва дастгирӣ якҷоя инкишоф диҳем

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷо хобанд, гарманд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Аъмол 2: 42-47 - Ва онҳо худро ба таълим додани ҳавворион ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд. Ва ҳар касро тарсу ҳарос фаро гирифт, ва ба воситаи ҳавворион мӯъҷизот ва аломоти зиёде ба амал меомаданд. Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд. Ва рӯз аз рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд ғизои худро мехӯрданд ва Худоро ҳамду сано хонда, дар миёни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

Ададҳо 3:28 Дар шумораи ҳамаи мардон, ки аз якмоҳа ва болотар аз он боло буданд, ҳашт ҳазору шашсад нафар буданд, ки вазифаи муқаддасро нигоҳ медоштанд.

Ба исроилиён фармон дода шуд, ки ҳамаи мардони якмоҳа ва болотар аз 8600 нафарро барӯйхат кунанд.

1. Нақшаи комили Худо: Чӣ тавр Ададҳо 3:28 ваъдаи Худоро нишон медиҳад

2. Вафодории исроилиён: Чӣ гуна итоат кардан ба амри Худо дар Ададҳо 3:28 ба исроилиён имкон дод, ки баракат гиранд

1. Матто 22:14 - «Зеро ки даъватшудагон бисьёранд, вале баргузидашудагон кам».

2. Такрори Шариат 4:9 - "Фақат ба худат эҳтиёт шав ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмонат дидааст, фаромӯш накунӣ".

Ададҳо 3:29 Хонаҳои банӣ-Қоҳот дар паҳлӯи хаймаи муқаддас ба ҷануб ӯрду заданд.

Писарони Қаҳот бояд ӯрдуҳои худро дар ҷануби хаймаи муқаддас барпо кунанд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Қувваи ваҳдат дар пайравӣ аз иродаи Худо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Филиппиён 2:1-2 Пас, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ, тасаллӣ аз муҳаббат, ҳар гуна иштирок дар Рӯҳ, ҳар гуна дилбастагӣ ва ҳамдардӣ бошад, шодии маро пурра гардонед, ки як ақл будан, як муҳаббат доштан ва дар хамфикрии комил ва якдилӣ.

Ададҳо 3:30 Ва сардори хонаи падари қабилаҳои қаҳотиён Элисофон ибни Узиил хоҳад буд.

Элисофон, писари Узиил, сардори хонаи падари Қаҳотиён таъин шуд.

1. Қудрати оила: Фаҳмидани аҳамияти мерос

2. Баракати сарварӣ: қадр кардани нақши қудрат

1. Ҳастӣ 49: 26-28 - "Баракатҳои падари ту аз баракатҳои аҷдодони ман, то ба ҳадди баланди теппаҳои абадӣ расидаанд. Онҳо бар сари Юсуф ва бар тоҷи сари ки аз бародаронаш чудо буд».

2. 1 Подшоҳон 2:35 - "Ва ман коҳини содиқеро барои худ таъин хоҳам кард, ки мувофиқи он чи дар дилам ва дар зеҳнам аст, ба амал оварад. Ман барои ӯ хонаи боэътимод бино хоҳам кард, ва ӯ дарун ва берун хоҳад рафт. пеш аз тадҳиншудаи Ман то абад».

Ададҳо 3:31 Ва масъулияти онҳо бояд сандуқ, ва суфра, ва шамъдон, ва қурбонгоҳҳо, ва зарфҳои маъбад, ки ба онҳо хизмат кунанд, ва овезон ва тамоми хидмати он бошад.

Левизодагон таъин шуда буданд, ки хизмати муқаддасро иҷро кунанд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ба ҳар чизе ки ба мо ато кардааст, ба Ӯ хизмат кунем.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ ҳис кунем, ки хидмати мо ба Худо аҳамият надорад ё нодида гирифта мешавад.

1: Қӯлассиён 3:23-24 "Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед».

2: 1 ба Қӯринтиён 15:58 "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарони азизам, устувор бошед. Бигзор ҳеҷ чиз шуморо рӯҳбаланд накунад. Ҳамеша худро пурра ба кори Худованд фидо кунед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест".

Ададҳо 3:32 Ва Элъозор ибни Ҳоруни коҳин сардор бар сардори левизодагон хоҳад буд, ва бар назоратчиёни муқаддаси маъбад назорат хоҳад кард.

Ин порча дар бораи нақши Элъозор, писари Ҳоруни коҳин, ҳамчун сарвари левизодагон ва назорати маъбад сухан меравад.

1: Худо ба мо нақшҳое додааст, ки дар Малакути Ӯ бозӣ кунем - масъулияти мост, ки ин нақшҳоро то ҳадди имкон иҷро кунем.

2: Худо шахсонеро интихоб кардааст, ки моро дар сафари рӯҳонии мо роҳнамоӣ кунанд ва ба роҳбарӣ ва ҳикмати онҳо пайравӣ кунанд.

1:1 Қӯринтиён 12:4-7 - Тӯҳфаҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ як аст. Хизматҳо гуногунанд, аммо Худованд як аст. Ва фаъолиятҳо гуногунанд, аммо ҳамон Худост, ки ҳама чизро дар ҳама кор мекунад.

2: Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Худи Ӯ баъзеро ҳавворӣ, баъзе анбиё, баъзеро башоратдиҳанда ва баъзе чӯпонҳо ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз кунанд. , то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, ба одами комил, ба андозаи камолоти Масеҳ бирасем.

Ададҳо 3:33 Аз Марорӣ қабилаи Маҳлитиён ва қабилаи Мушиён буд; инҳо қабилаҳои Марорӣ мебошанд.

Дар ин оят гуфта мешавад, ки хонадони Мерорӣ аз Маҳлиҳо ва Мушиён буданд.

1. Муҳимияти оила ва чӣ гуна ҳамаи мо бо ҳамдигар робита дорем.

2. Қувваи ваҳдат дар дохили оила.

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Ададҳо 3:34 Ва дар шумори онҳо, мувофиқи шумораи ҳамаи мардони аз якмоҳа ва боло, шаш ҳазору дусад нафар буданд.

Ин оят аз Ададҳо 3:34 нишон медиҳад, ки дар барӯйхатгирии исроилӣ 6200 марди исроилӣ, ки синну солашон аз якмоҳа боло буданд, ба ҳисоб гирифта шудаанд.

1. Қувваи рақамҳо: Чӣ тавр Худованд ба мо имон ва қувватро дар шумораҳо медиҳад

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи дастуроти Худо боиси баракат мегардад

1. Ададҳо 1:2-3 - Барӯйхатгирии тамоми калисои банӣ-Исроил, аз рӯи қабилаҳо, аз рӯи хонадони падарон, мувофиқи шумораи номҳо, ҳар як мард, сар ба сар. Аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки дар Исроил метавонанд ба ҷанг бираванд, ту ва Ҳорун онҳоро гурӯҳ ба гурӯҳ номбар кунед.

2. Забур 5:11-12 - Аммо бигзор ҳамаи онҳое ки дар Ту паноҳ мебаранд, шодӣ кунанд; Бигзор онҳо ҳамеша аз шодӣ суруд бихонанд ва муҳофизати Туро бар онҳо паҳн кунанд, то ки дӯстдорони исми Ту аз Ту шод шаванд. Зеро ки Ту одилонро баракат, эй Худованд; ту ӯро бо неъмат мисли сипар мепӯшонӣ.

Ададҳо 3:35 Ва сардори хонаи падари қабилаҳои Мерорӣ Суриил ибни Абиҳаил буд; онҳо дар паҳлӯи хаймаи муқаддас ба тарафи шимол ӯрду заданд.

Ин ояти Ададҳои 3 нишон медиҳад, ки Зуриил, писари Абиҳаил, сардори хонаи падари қабилаҳои Мерорӣ таъин карда шуд ва дастур дод, ки хаймаи муқаддасро ба тарафи шимол гузорад.

1. Қатрон ба шимол: Дарси бахшидан ва итоаткорӣ

2. Таъин кардани сардор аз ҷониби Худо: Даъват ба хидмат

1. Матто 4:19 - Ва ба онҳо гуфт: «Маро пайравӣ кунед, ва ман шуморо сайёди одамон хоҳам кард.

2. Матто 28:18-20 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Ададҳо 3:36 Ва тахтаҳои хайма, ва панҷараҳои он, ва сутунҳои он, ва пояҳои он, ва тамоми зарфҳои он, ва ҳар он чиро, ки ба он хизмат мекунад, зери парасторӣ ва масъулияти банӣ-Марорӣ хоҳанд буд,

Ба писарони Мерарӣ вазифа гузошта шуд, ки тахтаҳо, панҷараҳо, сутунҳо, ҷӯрокаҳо, зарфҳо ва ҳама чизҳои зарурӣро барои хаймаи муқаддас нигоҳубин кунанд.

1. Худованд кори Худро ба мо месупорад

2. Муҳимияти масъулиятшиносӣ

1. 1 Қӯринтиён 3:6-9 - Муқоисаи Павлус ба маъбади рӯҳонӣ

2. 2 Қӯринтиён 5:10 - Мо ҳама бояд дар бораи идоракунии худ ҳисобот диҳем

Ададҳо 3:37 Ва сутунҳои саҳни гирду атроф, ва ҷӯробҳояшон, ва кунҷҳо ва ресмонҳояшон.

Ин порча сутунҳо, розеткаҳо, пинҳо ва ресмонҳои саҳни атрофи хаймаи муқаддасро тасвир мекунад.

1. Хайма: Ёдовар аз вафодории Худо

2. Аркони қувват: устуворӣ дар имони мо

1. Заб. 5:11 Аммо бигзор ҳамаи онҳое ки дар ту паноҳ мебаранд, шод бошанд; бигузор онхо хамеша аз шодӣ суруд. Муҳофизати худро бар онҳо паҳн кун, то дӯстдорони исми Ту аз ту шод шаванд.

2. Ибр. 10:22 Биёед бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисми мо бо оби пок шуста шудааст.

Ададҳо 3:38 Аммо онҳое ки дар назди хаймаи муқаддас ба самти шарқ, пеш аз хаймаи ҷомеъ ба самти шарқ ӯрду заданд, Мусо ва Ҳорун ва писаронаш хоҳанд буд, ки дар қудс масъулияти банӣ-Исроилро ба ӯҳда доранд; ва ғарибе ки наздик меояд, кушта хоҳад шуд.

Мусо, Ҳорун ва писаронашон бояд дар тарафи шарқии хайма ӯрду заданд ва ба маъбади банӣ-Исроил масъул бошанд. Ҳар бегонае, ки наздик мешуд, бояд кушта шавад.

1. Масъулияти халқи Худо: Намунаи Мусо, Ҳорун ва писарони онҳо

2. Подшоҳии Худо: Ҷазои бегонагон

1. Хуруҷ 19:10-12 - Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Назди қавм бирав, ва онҳоро имрӯз ва фардо тақдис намо, ва бигзор онҳо либосҳои худро бишӯянд, ва ба рӯзи сеюм омода бош: барои рӯзи сеюм Худованд пеши назари тамоми қавм бар кӯҳи Сино фуруд хоҳад омад. Ва ба қавми гирду атроф бандҳо гузошта, бигӯй: «Бохабар бош, ки ба кӯҳ набароянд, ва ба сарҳади он даст нарасонӣ; ҳар кӣ ба кӯҳ ламс кунад, ҳатман кушта мешавад.

2. Ибриён 12:18-24 - Зеро шумо ба кӯҳе ки ламс кардан мумкин аст ва дар оташ сӯхта, на ба сиёҳӣ, ва зулмот ва тундбод, ва садои карнай ва садои суханҳо наомадаед. ; Он овозе, ки шуниданд, илтиҷо мекарданд, ки ин калом дигар ба онҳо гуфта нашавад: (Зеро ки онҳо тоқат карда наметавонистанд ба он амре ки фармуда буд, ва агар он қадар ҳайвони ваҳшӣ ба кӯҳ бирасад, сангсор карда мешавад ва ё бо зарба зада мешавад. тир: Ва манзара чунон даҳшатнок буд, ки Мӯсо гуфт: «Бисёртар метарсам ва ларзонам:)

Ададҳо 3:39 Ҳамаи онҳое ки аз левизодагон, ки Мусо ва Ҳорун мувофиқи амри Худованд шумориданд, дар тамоми қабилаҳои худ, яъне ҳамаи мардони якмоҳа ва болотар, бисту ду ҳазор нафар буданд.

Шумораи умумии мардони левизодаи якмоҳа ва калонтар 22 000 нафар буд, чунон ки Мусо ва Ҳорун бо амри Худованд ҳисоб кардаанд.

1. Ҳукмронии Худо: Итоати фармудаҳои Худо дар бораи баракатҳо

2. Вафодорӣ: Содиқ мондан ба нияти Худо

1. Такрори Шариат 10: 8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардорад, то ба ҳузури Худованд истода, ба ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад, то имрӯз .

2. Ҳастӣ 17:7-8 - Ва ман аҳди Худро дар байни худам ва ту ва насли ту баъд аз ту дар тӯли наслҳояшон барои аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт, то ки барои ту ва насли ту баъд аз ту Худо бошам. Ва ба ту ва ба насли ту баъд аз ту замини муҳоҷиратии ту, тамоми замини Канъонро ба мулки абадӣ хоҳам дод, ва Худои онҳо хоҳам буд.

Ададҳо 3:40 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ҳамаи нахустзодаҳои писарони банӣ-Исроилро аз якмоҳа ва болотар аз он шумор кунед, ва шумори номҳои онҳоро бигиред.

Худо ба Мусо амр дод, ки ҳамаи писарони нахустзодаи Исроилро, ки якмоҳа ва аз он боло буданд, ҳисоб ва сабт кунад.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Нигохубини Худованд ба бани Исроил

1. Такрори Шариат 11:18-21 - Бинобар ин, ин суханони Маро дар дили худ ва дар ҷони худ ҷой диҳед ва онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибандед, то ки онҳо мисли пеши чашмони шумо бошанд. Ва фарзандони худро ба онҳо таълим хоҳӣ дод, вакте ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки аз роҳ меравӣ, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. омин.

Ададҳо 3:41 Ва ту левизодагонро барои ман бигир, (Ман Худованд ҳастам) ба ҷои ҳамаи нахустзодагон дар миёни банӣ-Исроил; ва чорвои левизодагон ба ҷои ҳамаи нахустзодаҳо дар миёни чорпоёни банӣ-Исроил.

Худованд амр мефармояд, ки левизодагон ҳамаи нахустзодагонро дар миёни банӣ-Исроил иваз хоҳанд кард, ва чорпоёни левизодагон ба ҷои ҳамаи нахустзодагон дар миёни чорпоёни банӣ-Исроил хоҳанд буд.

1. Муҳимияти хизмат ба Худо: Омӯзиши Ададҳо 3:41

2. Аҳамияти левизодагон: Назар ба Ададҳо 3:41

1. Хуруҷ 13: 1-2 - "Худованд ба Мусо гуфт: "Ҳамаи нахустзодагонро барои ман тақдис намо. Ҳар он чи дар миёни банӣ-Исроил шиками аввалро мекушояд, чи аз одам ва ҳам аз ҳайвонот, аз они Ман аст.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:28 - Ва Худо дар калисо аввал ҳаввориён, дуюм анбиё, сеюм муаллимон, баъд мӯъҷизаҳо, баъд инъомҳои шифобахш, ёрӣ, идоракунӣ ва забонҳои гуногунро таъин кардааст.

Ададҳо 3:42 Ва Мусо, чунон ки Худованд ба ӯ амр фармуда буд, ҳамаи нахустзодагонро аз банӣ-Исроил шумурд.

Мусо мувофиқи амри Худованд ҳамаи нахустзодагони Исроилро шумурд.

1. Фармони Худо бояд итоат кард - Ададҳо 3:42

2. Муҳимияти итоаткорӣ - Ададҳо 3:42

1. Такрори Шариат 31:7-8 - Мусо ба халқи Исроил амр фармуд, ки қавӣ ва далер бошанд ва ба тамоми аҳкоми Худованд итоат кунанд.

2. Ҳастӣ 22:18 - Иброҳим ба Худо итоат кард ва омода буд, ки писарашро ҳамчун қурбонӣ диҳад.

Ададҳо 3:43 Ва ҳамаи нахустзодагон аз рӯи шумори номҳо, аз якмоҳа ва болотар, аз онҳо, ки дар шумор гирифта шуда буданд, бисту ду ҳазору дусаду ҳаштоду сенздаҳ нафар буданд.

22 273 нахустзодагон аз якмоҳа ва болотар ба шумор гирифта шуданд.

1. Муҳимияти ҳисоб кардан: чӣ гуна Худо халқи худро шумора кардааст

2. Аҳамияти Нахустзода дар Китоби Муқаддас

1. Хуруҷ 13:2; «Ҳар писари нахустзодаро барои Ман тақдис кунед; аввалин золи ҳар батни банӣ-Исроил аз они Ман аст, хоҳ одам бошад, хоҳ ҳайвонот».

2. Ададҳо 8:17; «Зеро ки ҳамаи нахустзодагон аз банӣ-Исроил аз они Мананд, ҳам одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ; дар рӯзе ки ҳар нахустзодаро дар замини Миср задам, онҳоро барои Худ тақдис кардам».

Ададҳо 3:44 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр дод, ки левизодагонро саршуморӣ кунад.

1. Итоати фармудаҳои Худованд баракат меорад.

2. Худо барои ҳар фард нақшае дорад.

1. 1 Подшоҳон 15:22 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқор».

2. Эфсӯсиён 2:10 - «Зеро ки мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем».

Ададҳо 3:45 Ба ҷои ҳамаи нахустзодагони банӣ-Исроил левизодагонро бигиред, ва чорпоёни левизодагонро ба ҷои чорпоёнашон; ва левизодагон аз они Ман хоҳанд буд: Ман Худованд ҳастам.

Худованд амр фармуд, ки левизодагон ба ҷои нахустзодаи Исроил ва чорпоёнашон бигиранд.

1. Файзи Худо дар интихоби левизодагон барои хидмат ба Ӯ зоҳир мешавад.

2. Итоат ба фармудаҳои Худо баракат меорад.

1. Такрори Шариат 10: 8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардорад, то ба ҳузури Худованд истода, ба ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад, то имрӯз .

2. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, ба пирони худ итоат кунед. Ҳамаи шумо, дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад. Пас, дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ баланд кунад. Тамоми изтироби худро ба ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Ададҳо 3:46 Ва барои онҳое ки бояд аз дусаду шасту сенздаҳ нахустзодаи банӣ-Исроил, ки аз левизодагон зиёдтаранд, фидия дода шаванд;

Банӣ-Исроил назар ба левизодагон бештар нахустзодагон доштанд, бинобар ин нахустзодагон бояд бо пардохти дусаду ҳаштоду сездаҳ сиқл фидия дода мешуданд.

1. Аҳамияти кафорат дар Китоби Муқаддас

2. Аҳамияти Нахустзода дар Китоби Муқаддас

1. Ададҳо 3:13–15

2. Хуруҷ 13:11-16

Ададҳо 3:47 Ҳатто панҷ сиқл барои ҳар як ҷӯйбор бигир, пас аз сикли қудс онҳоро бигир;

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки левизодагонро саршуморӣ гузаронад, ки ҳар як марди аз якмоҳа боло ба ҳисоб гирифта шавад ва онҳо бояд барои ҳар яке аз рӯи шекели маъбад панҷ сиқл музд бидиҳанд.

1. Қудсияти Левизодагон: Чӣ гуна Худо онҳоро ба ҷудоӣ ва муқаддасот даъват кард

2. Қудрати қурбонӣ: Фаҳмидани ҳадаф ва аҳамияти ҳаққи қурбонӣ

1. Хуруҷ 38: 24-25 - Ва зарфро аз мис ва пои онро аз мис сохт, аз айнаки занони ҷамъшуда, ки дар назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ омада буданд. Ва ҷӯйборро дар байни хаймаи ҷамоат ва қурбонгоҳ гузошт, ва дар он ҷо об гузошт, то ки бо ҳам шуста шавад.

2. Ададҳо 18:15-16 - Ҳар он чи дар ҳар башар матритсаро мекушояд, ки ба Худованд меоваранд, хоҳ аз одамон бошад, хоҳ ҳайвонот, аз они ту хоҳад буд; лекин нахустзодаи одамро ҳатман фидия хоҳӣ дод, ва нахустзодаи ҳайвоноти нопок фидия хоҳӣ дод. Ва онҳое ки бояд аз якмоҳа фидия дода шаванд, мувофиқи баҳои худ, ба маблағи панҷ сиқл, бар тибқи сиқли қудс, ки бист гераҳ аст, фидия хоҳӣ дод.

Ададҳо 3:48 Ва пулеро, ки бо он шумораи тоқи онҳо фидия дода мешавад, ба Ҳорун ва писаронаш бидеҳ.

Ин порча раванди фидияи левизодагон аз исроилиёнро тасвир мекунад.

1. Таъмини Худо барои левизодагон: Даъвати Ӯ барои наҷот.

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо: арзиши кафорат.

1. Забур 107:2 - Бигзор фидияёфтаи Худованд бигӯяд, ки Ӯ киро аз дасти душман раҳо кардааст.

2. Луқо 1:68 - Муборак аст Худованд Худои Исроил; зеро ки вай қавми Худро дидан ва фидия додааст.

Ададҳо 3:49 Ва Мусо пули фидияи онҳоеро гирифт, ки аз онҳо боло ва болои онҳое ки левизодагон фидия дода буданд, гирифт.

Мусо барои онҳое, ки левизодагон фидия надоданд, пули фидияро қабул кард.

1. Қудрати кафорат

2. Қуввати имон

1. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо ранҷ кашиданро бо халқи Худо интихоб кард, на аз лаззатҳои гузарандаи гуноҳ.

2. Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи Хуни Ӯ кафорат дорем, омурзиши гуноҳҳо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ.

Ададҳо 3:50 Аз нахустзодаи банӣ-Исроил пулро гирифт; ҳазору сесаду шасту панҷ сиқл, ба андозаи сиқили муқаддас;

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки пули нахустзодаи банӣ-Исроилро бигирад, ки мувофиқи сиқли маъбад 1365 сикел буд.

1. Рӯзи Худо барои мардумаш: Аҳамияти додан

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ҳамеша бо мост

1. Ҳастӣ 22:14 - "Ва Иброҳим номи он маконро хонд, Худованд муҳайё хоҳад кард; чунон ки то имрӯз гуфта мешавад: "Дар кӯҳи Худованд таъмин хоҳад шуд".

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Ададҳо 3:51 Ва Мусо пули фидияшудагонро ба Ҳорун ва писаронаш дод, мувофиқи каломи Худованд, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд.

Мусо пули онҳоеро, ки фидия дода шуда буданд, мувофиқи амри Худованд ба Ҳорун ва писаронаш дод.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр риояи аҳкоми Худованд баракатҳо меорад

2. Фидяшуда: Чӣ гуна Худо кафорат ва барқароркуниро таъмин мекунад

1. Матто 7:21 - На ҳар касе, ки ба ман "Худовандо, Худовандо" мегӯяд, ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки танҳо касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меорад.

2. Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, ва омурзиши гуноҳҳои мо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ.

Рақамҳои 4-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 4:1-20 масъулиятҳо ва вазифаҳоеро муаррифӣ мекунад, ки ба қабилаи Коҳотӣ дар сибти Левӣ гузошта шудаанд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Қоҳитиён барои интиқол ва нигоҳубини ашёи муқаддасе, ки дар ибодат дар хаймаи муқаддас истифода мешаванд, масъуланд. Он дастурҳои мушаххас медиҳад, ки чӣ гуна ин ашёро бояд аз ҷониби авлоди Ҳорун аз қабилаи Коҳотӣ идора, печондан ва бардошта бурдан лозим аст. Дар боб таъкид шудааст, ки танҳо шахсони таъиншуда аз ин қабила иҷозат доранд, ки ин вазифаҳоро таҳти ҷазои қатл иҷро кунанд.

Сархати 2: Дар Ададҳо 4:21-37 идома дода, вазифаҳои мушаххасе, ки ба қабилаҳои дигари қабилаи Левӣ гузошта шудаанд, оварда шудаанд. Дар ин боб масъулиятҳои марбут ба ҷудо кардан, интиқол додан ва гузоштани ҷузъҳои гуногуни хаймаи муқаддас ҳангоми сафар нишон дода шудаанд. Ба ин вазифахо рупуш кардани объектхои мукаддас бо либосхои махсус, бо масолехи дахлдор таъмин намудани онхо ва таъмини бехатарии кашондани онхо дохил мешаванд.

Сархати 3: Рақамҳои 4 бо таъкид кардани он, ки Мусо амри Худоро дар бораи таъин кардани вазифаҳо ба ҳар як қабила дар сибти Левӣ иҷро мекард. Он итоаткории Мусоро дар иҷрои ин дастурот, ки Худо додааст, таъкид мекунад. Ин боб тақсимоти дақиқи меҳнатро дар байни қабилаҳои гуногуни коҳинияти левиӣ муқаррар мекунад, ки ҳангоми сафар дар биёбон чизҳои муқаддасро дуруст истифода ва нигоҳубин карданро таъмин мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 4 пешниҳод мекунанд:
Масъулиятҳо, вазифаҳое, ки ба қабилаи Коҳотӣ гузошта шудаанд;
Интиқол, нигоҳубини чизҳои муқаддасе, ки дар ибодат дар хаймаи муқаддас истифода мешаванд;
Дастурҳои мушаххас оид ба коркард, печондан, интиқол; шахсони маҳдуд иҷозат дода мешавад.

Вазифаҳое, ки ба қабилаҳои дигари қабилаи Левӣ гузошта шудаанд;
Ҷудо кардан, интиқол додан, насб кардани ҷузъҳо ҳангоми сафар;
Пӯшидани ашёи муқаддас; бо маводи мувофиқ таъмин кардан; нақлиёти бехатар.

Иҷрои Мӯсо амри Худоро дар бораи таъини вазифаҳо ба ҳар як қабила;
Итоати дақиқ дар дастурҳо;
Муқаррар намудани таксимоти мехнат барои муомилоти дуруст, нигохубин дар вакти сафар.

Ин боб ба масъулиятҳо ва вазифаҳое, ки ба қабилаҳои гуногуни қабилаи Левӣ гузошта шудаанд, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 4 аз муаррифии қабилаи Коҳотҳо оғоз шуда, нақши хоси онҳоро дар интиқол ва нигоҳубини ашёҳои муқаддасе, ки дар ибодат дар хаймаи муқаддас истифода мешаванд, таъкид мекунад. Дар ин боб дастурҳои муфассал дар бораи он ки чӣ гуна ин ашёҳо бояд аз ҷониби шахсони таъиншуда аз қабилаи Коҳотӣ кор карда шаванд, печонида шаванд ва интиқол дода шаванд ва ба истиснои онҳо барои иҷрои ин вазифаҳо таҳти ҷазои қатл таъкид карда мешавад.

Ғайр аз он, Рақамҳои 4 вазифаҳои мушаххасеро пешниҳод мекунанд, ки ба қабилаҳои дигари қабилаи Левӣ гузошта шудаанд. Дар ин боб масъулиятҳои марбут ба ҷудо кардан, интиқол додан ва гузоштани ҷузъҳои гуногуни хаймаи муқаддас ҳангоми сафар нишон дода шудаанд. Ба ин вазифахо рупуш кардани объектхои мукаддас бо либосхои махсус, бо масолехи дахлдор таъмин намудани онхо ва таъмини бехатарии кашондани онхо дохил мешаванд.

Ин боб бо таъкид мекунад, ки Мусо амри Худоро дар бораи гузоштани вазифаҳо ба ҳар як қабила дар сибти Левӣ содиқона иҷро мекард. Ӯ ин дастурҳоро маҳз ҳамон тавре ки Худо дода буд, риоя намуда, дар байни қабилаҳои гуногун дар дохили коҳинияти левизодагон тақсимоти дақиқи меҳнатро муқаррар намуд. Ин тақсимот коркард ва нигоҳубини дурусти ашёи муқаддасро ҳангоми сафар дар биёбон таъмин мекунад.

Ададҳо 4:1 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо ва Ҳорун дар бораи вазифаҳои Қоҳитиён дастур дод.

1. Фаҳмидани даъвати Худованд: Вазифаҳои Коҳотиён

2. Бо итоаткории самимӣ ба Худо хизмат кардан: Омӯзиши Ададҳо 4:1

1. Такрори Шариат 6:5-6 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед."

Ададҳо 4:2 Маблағи писарони Қоҳотро аз банӣ-Левӣ, мувофиқи қабилаҳояшон, мувофиқи хонадони падаронашон, бигир,

Худо ба Мусо амр медиҳад, ки писарони Қаҳотро аз қабилаи левиҳо, мувофиқи хонаводаҳо ва хонадони падаронашон, барӯйхат бигирад.

1. Ғамхории бепоёни Худо нисбати халқи худ

2. Ҳисоб кардани неъматҳои вафодории Худо

1. Забур 36:7, "Чӣ қадар бебаҳост муҳаббати бепоёни Ту! Ҳам баланд ва ҳам паст дар миёни мардум дар сояи болҳои Ту паноҳ меёбанд."

2. Ишаъё 40:11, «Вай рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ карда, ба дилаш наздик мебарад, бачадоронро меҳрубонона роҳнамоӣ мекунад».

Ададҳо 4:3 Аз сӣ сола ва болотар то панҷоҳсола, ҳамаи онҳое ки ба лашкар дохил мешаванд, то ки дар хаймаи ҷомеъ кор кунанд.

Ададҳо 4:3 дар бораи онҳое, ки аз 30 то 50-сола бояд дар хаймаи ҷамъомад хизмат кунанд, сухан меравад.

1. Муҳимияти хидмат ба Худо дар ҳаёти мо

2. Арзиши хизмат ба Худо ва халқи Ӯ

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. 1 Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарон ва хоҳарони азизам, устувор бошед. Бигзор ҳеҷ чиз шуморо барангезад. Ҳамеша худро пурра ба кори Худованд фидо кунед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

Ададҳо 4:4 Ин аст хизмати писарони Қаҳот дар хаймаи ҷомеъ, дар бораи чизҳои муқаддастарин:

Писарони Қаҳот таъин шуда буданд, ки дар хаймаи ҷамъомад хизмат кунанд ва чизҳои муқаддастаринро нигоҳубин кунанд.

1. Хизмат ба Худо дар қудсият - Муҳимияти зиндагӣ кардан, ки ба хидмати Худо бахшида шудааст.

2. Зиндагӣ дар хидмат - Зиндагӣ бо садоқат ба Худо тавассути хидмат ба дигарон.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ададҳо 4:5 Ва ҳангоме ки ӯрдугоҳ ба пеш мебарояд, Ҳорун ва писаронаш хоҳанд омад, ва пардаи рӯйпӯшро канда, сандуқи шаҳодатро бо он мепӯшонанд;

Ҳорун ва писаронаш бояд пардаи рӯпӯшро фуроваранд ва сандуқи шаҳодатро ҳангоми ба пеш баромадани ӯрдугоҳ пӯшонанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Аз намунаи Ҳорун дар бораи вафодорӣ дар риояи аҳкоми Худо ёд гиред.

2. Аҳамияти сандуқи аҳд: Аҳамияти киштї ва пардаи рӯйпӯшї ҳамчун нишонаи ҳузури Худоро дарк кунед.

1. Ибриён 11:23-29 - Падару модари Мусо бо имон ӯро пас аз таваллуди ӯ се моҳ пинҳон карданд, зеро диданд, ки ӯ кӯдаки оддӣ нест ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд.

2. Хуруҷ 25:10-22 - Худо ба Мусо амр дод, ки аз чӯби акация як сандуқ бисозад ва онро бо пардаи риштаи кабуд, бунафш ва арғувонӣ пӯшонад ва онро бо тиллои холис пӯшонад.

Ададҳо 4:6 Ва бар он ҷомаи пӯсти нарсгон мепӯшонад, ва бар он матои кабуд густурда, асоҳои онро меандозад.

Худо ба исроилиён дастур дод, ки хаймаро бо пӯсти болс ва матои кабуд пӯшонанд ва сутунҳоро барои бардоштан гузоранд.

1. Муҳимияти риояи содиқона ба дастуроти Худо

2. Аҳамияти хайма ва пушиданаш

1. Хуруҷ 25:1-9 - Худо дар бораи сохтани хайма дастур медиҳад

2. Матто 6:19-21 - Таълимоти Исо дар бораи захира кардани ганҷҳо дар осмон

Ададҳо 4:7 Ва бар суфраи нони нишонӣ матои кабуд мегузоранд, ва бар он табақҳо ва қошуқҳо ва косаҳо ва сарпӯшҳоро мегузоранд, то ки пӯшанд; ва нони доимӣ бар он бошад.

Дар ин порча дастур дода мешавад, ки бар сари суфраи нон матои кабуд густурда ва бар он табақу қошуқ, коса ва сарпӯш гузошта шавад ва нони ҳузур бар он бошад.

1. Нони ҳузур: Чӣ тавр он моро ба Худо нишон медиҳад

2. Рамзи кабуд: Калид ба хислати Худо

1. Хуруҷ 25:30 - "Ва ту бар дастархон хоҳӣ гузошт, ки ҳамеша пеши ман нони нишон дода шавад."

2. Матто 6:11 - «Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ».

Ададҳо 4:8 Ва бар онҳо матои арғувонӣ мепӯшонанд, ва онро бо рӯймоле аз пӯсти бангҳо мепӯшонанд, ва асоҳои онро мегузоранд.

Қоҳитиён бояд чизҳои муқаддаси хаймаи муқаддасро бо матои арғувонӣ ва ҷомаи пӯсти бангҳо пӯшонанд, ва он гоҳ сутунҳои рӯйпӯшро гузоранд.

1. Аҳамияти муқаддасот: хайма ва он барои мо имрӯз чӣ маъно дорад

2. Қудрати адолат: Чӣ тавр мо бояд худро пас аз хаймаи муқаддас намуна гузорем

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳо барои сохтани хаймаи муқаддас

2. 2 Қӯринтиён 6:16 - Ҷудоӣ аз ҷаҳон ва муқаддасӣ барои Худованд

Ададҳо 4:9 Ва онҳо матои кабуд гирифта, шамъдони рӯшноӣ, ва чароғҳои он, ва матоъҳо, ва сӯзанакҳои вай ва тамоми зарфҳои равғании онро, ки бо он хизмат мекунанд, пӯшонанд.

Сибти Қаҳот бояд матои кабудро гирифта, чизҳои барои нигоҳубини шамъдон, аз ҷумла чароғҳо ва тангаҳои онро пӯшонад.

1. Худо мехоҳад, ки мо ба чизҳое, ки барои Ӯ муҳим аст, ғамхории махсус бошем.

2. Мо бояд дар хотир дорем, ки бо рафтори худ Худовандро эҳтиром кунем.

1. 1 Петрус 2:5 - "Шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед, то ки коҳини муқаддас бошед, то ки ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳонии писандидаи Худо бошед".

2. Матто 6:21 - «Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

Ададҳо 4:10 Ва онро ва тамоми зарфҳои онро дар пӯшоке аз пӯсти бангҳо гузоранд, ва онро бар сутун мегузоранд.

Ба Қоҳитиён дастур дода мешавад, ки сандуқи Аҳдро бо пӯшиш аз пӯсти бангҳо пӯшонанд ва дар болои панҷара гузоранд.

1. Аҳамияти муқаддасоти пӯшидани сандуқи аҳд

2. Рамзи пӯсти Бадгер ҳамчун рӯйпӯши муҳофизатӣ

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳо барои сохтани Сандуқи Аҳд

2. Хуруҷ 26:14 - Дастурҳо оид ба сохтани хаймаи муқаддас бо пӯсти бангҳо.

Ададҳо 4:11 Ва бар қурбонгоҳи тиллоӣ матои кабуд густурда, онро бо пӯшиш аз пӯсти нарс мепӯшонанд, ва бар сутунҳои он мегузоранд:

Қурбонгоҳи тиллоии хаймаи муқаддас бояд бо матои пӯсти кабуд ва болс пӯшонида шуда, бо таёқҳо маҳкам карда мешуд.

1. муқаддасоти хайма: Фаҳмидани аҳамияти пӯшидани қурбонгоҳ

2. Қувваи итоаткорӣ: Бо пӯшидани қурбонгоҳ мувофиқи дастур нишон дода шудааст

1. Ибодат 16:12-15 - Аҳамияти қурбонгоҳ ва кафорат

2. Ибриён 9:1-14 - Аҳамияти хаймаи муқаддас ва қудсият

Ададҳо 4:12 Ва ҳамаи асбобҳои хизматро, ки дар маъбад хизмат мекунанд, гирифта, ба матои кабуд андохт, ва онҳоро бо ҷомае аз пӯсти нарс пӯшонанд, ва бар чӯбе бигузоранд.

Ба Қоҳитиён дастур дода мешавад, ки тамоми асбобҳоеро, ки дар маъбад истифода мешуданд, бигиранд ва онҳоро бо матои пӯсти кабуд ва болс пӯшонанд ва бар панҷара гузоранд.

1. Қудрати тоъат: Омӯзиш аз Коҳотиён

2. Идоракунии чизҳои муқаддас: Масъулияти нигоҳубини асбобҳои Худо

1. Такрори Шариат 10: 8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то дар пеши Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо гӯянд, чунон ки онҳо ҳоло ҳам мекунанд. имруз.

2. Хуруҷ 39:1-7 - Он гоҳ Худованд ба Мусо гуфт: «Инак, ман Басалил ибни Урӣ ибни Ҳурро аз сибти Яҳудо интихоб кардаам ва ӯро аз Рӯҳи Худо ва ҳикмат пур кардам. , бо фаҳмо, бо дониш ва ҳама гуна маҳорат тарҳҳои бадеӣ барои кор бо тилло, нуқра ва биринҷӣ, буридан ва гузоштани санг, коркарди чӯб ва машғул шудан ба ҳама гуна ҳунарҳо.

Ададҳо 4:13 Ва хокистари қурбонгоҳро бардошта, бар он матои арғувонӣ мепӯшанд;

Ба коҳинон фармон дода шудааст, ки хокистари қурбонгоҳро бардошта, онро бо матои арғувонӣ пӯшонанд.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани қурбонгоҳи пок ва муқаддас - Ададҳо 4:13

2. Чӣ тавр матои арғувон рамзи муқаддасӣ ва адолат аст - Ададҳо 4:13

1. Хуруҷ 28:4 - Ва инҳоянд либосҳое, ки онҳо хоҳанд дӯхт; синабанд, ва эфод, ва ҷома, ва ҷомаи дузанда, митр ва камарбанд; ва онҳо барои бародарат Ҳорун ва писаронаш либосҳои муқаддас бисозанд, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад.

2. Ибриён 9:24 - Зеро ки Масеҳ ба ҷойҳои муқаддасе, ки бо дастҳо сохта шудааст, дохил нашудааст, ки симои ҳақиқӣ мебошанд; балки дар худи осмон бошад, то ки барои мо дар ҳузури Худо зоҳир шавад.

Ададҳо 4:14 Ва тамоми зарфҳои онро, ки бо он хизмат мекунанд, бар он хоҳанд гузошт, ҳатто маҷмарҳо, гӯштҳо, ва белҳо ва табақҳо, ва тамоми зарфҳои қурбонгоҳ; ва бар он ҷомае аз пӯсти болс густурда, бар сутунҳои он мегузоранд.

Зарфҳои қурбонгоҳ бояд дар болои қурбонгоҳ гузошта шуда, бо пӯсти болс пӯшонида мешуданд.

1. Муҳимияти арҷгузорӣ ва эҳтиром ба хонаи Худованд.

2. Арзиши хидмат ва бахшидан ба Худованд.

1. Хуруҷ 28: 1-2 - Худованд ба Мусо дастур медиҳад, ки барои Ҳоруни коҳин ва писаронаш либосҳои қудсият бисозанд, то дар коҳинон хизмат кунанд.

2. Ададҳо 16:36-38 - Худованд ба Ҳорун дастур медиҳад, ки маҷмаре бигирад ва бар он ангишт ва бухур гузорад ва дар миёни мурдагон ва зиндагон истад, то мардумро кафорат кунад.

Ададҳо 4:15 Ва ҳангоме ки Ҳорун ва писаронаш пӯшонидани маъбад ва тамоми зарфҳои қудсро ба анҷом расониданд, чунон ки ӯрдугоҳ бояд пеш равад; баъд аз он писарони Қаҳот барои бардоштан хоҳанд омад, лекин ба ҳеҷ чизи муқаддас даст нарасонанд, мабодо бимиранд. Инҳо бори гарони писарони Қаҳот дар хаймаи ҷомеъ мебошанд.

Ҳорун ва писаронаш барои пӯшидани маъбад ва зарфҳои он пеш аз рафтани лагер масъуланд. Баъд аз ин, писарони Қаҳот бояд чизҳоро бардоранд, вале набояд ба ҳеҷ чизи муқаддас даст нарасонанд, вагарна онҳо хоҳанд мурд.

1. Ҳангоми кор бо чизҳои Худо эҳтиёт бошед

2. Ба муқаддас будани чизҳои Худо эҳтиром гузоред

1. Хуруҷ 30:29 - "Онҳоро тақдис намо, то ки онҳо аз ҳама муқаддас бошанд; ҳар он чи ба онҳо мерасад, бояд муқаддас бошад".

2. Ибриён 9:1-3 - "Ҳоло ҳатто аҳди аввал қоидаҳои ибодат ва маъбади заминӣ дошт. Барои хайма тайёр карда шуда буд, қисми аввал, ки дар он чароғдон, миз ва нони ҳузур буданд. Он ҷои муқаддас номида мешавад, дар паси пардаи дуюм қисми дуюм буд, ки ҷои муқаддастарин номида мешуд».

Ададҳо 4:16 Ва ба вазифаи Элъозори ибни Ҳоруни коҳин равғани рӯшноӣ, ва бухури ширин, ва ҳадияи ордии ҳаррӯза, ва равғани тадҳинӣ, ва назорати тамоми хаймаи муқаддас ва ҳама чиз тааллуқ дорад. ки дар он аст, дар маъбад ва дар зарфҳои он.

Элъозор, писари Ҳоруни коҳин, барои равғани рӯшноӣ, бухури ширин, ҳадияи ҳаррӯза ва равғани тадҳин масъул буд. Ӯ инчунин тамоми хаймаи муқаддас, ва зарфҳо ва дороии маъбадро назорат мекард.

1. Масъулияти роҳбарӣ - Ададҳо 4:16

2. Қувваи чизҳои муқаддас - Ададҳо 4:16

1. Хуруҷ 30:22-33 - Худо ба Мусо дар бораи равғани тадҳин ва бухур дастур медиҳад.

2. Ибодат 24:1-4 - Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки чароғҳоро дар хаймаи муқаддас насб кунад.

Ададҳо 4:17 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Худованд Мусо ва Ҳорунро амр фармуд, ки кореро иҷро кунанд.

1. Итоати фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти риояи дастурҳо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ бо тамоми дили худ ва бо тамоми чони худ.

2. Луқо 6:46-49 - Чаро маро Худованд, Худованд мегӯеду он чиро, ки ба ту мегӯям, иҷро намекунед? Ҳар кӣ назди ман ояд ва суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, ба шумо нишон медиҳам, ки ӯ чӣ гуна аст: вай ба одаме монанд аст, ки хона месозад, ки чуқур кофта, бар санг таҳкурсӣ гузошт. Ва ҳангоме ки сел ба амал омад, ҷӯй ба он хона даромад ва натавонист онро такон диҳад, зеро ки он хуб сохта шуда буд.

Ададҳо 4:18 Сибти қабилаҳои Қоҳитиёнро аз левизодагон набуред.

Қаҳотиён бояд ба левизодагон дохил карда шаванд.

1. Аҳамияти ягонагӣ дар калисо

2. Нақши бебаҳои ҳар як узви Бадани Масеҳ

1. Эфсӯсиён 4:1-3 Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва бо ҳамдигар дар муҳаббат рафтор кунед. , майл доранд, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доранд.

2. Қӯлассиён 3:15-17 Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Ададҳо 4:19 Аммо бо онҳо чунин рафтор кунед, то ки зинда шаванд, ва намиранд, вақте ки онҳо ба муқаддастарин чизҳо наздик мешаванд: Ҳорун ва писаронаш ба хона даромада, ҳар якеро ба хизмати худ ва бори худ таъин хоҳанд кард.

Ҳорун ва писаронаш бояд левизодагонро барои хидмат ва бори худ таъин кунанд, то ки онҳо зинда шаванд ва ҳангоми наздик шудан ба муқаддастарин чизҳо намиранд.

1. Қудрати таъйин: Таъин кардани дигарон ба хидмат ва бори онҳо метавонад боиси ҳаёт гардад, на марг.

2. Бо садоқат хизмат кардан: Левизодагон дар хидмат ва бори худ содиқ буданд ва бо ҳаёт мукофотонида шуданд.

1. Луқо 17:10 Ҳамин тавр шумо, вақте ки ҳамаи он чи ба шумо фармуда шудааст, ба ҷо оваред, бигӯед: "Мо ғуломони нобакорем; мо он чиро, ки бояд иҷро кунем, ба ҷо овардем".

2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, устувор, беқувват ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

Ададҳо 4:20 Аммо онҳо нахоҳанд рафт, то бубинанд, ки чизҳои муқаддас кай пӯшида мешаванд, мабодо бимиранд.

Вақте ки чизҳои муқаддас пӯшидаанд, ба ҷои муқаддас надароянд, то ки онҳо намиранд.

1. Муҳимияти эҳтироми муқаддасот

2. Оқибатҳои эҳтиром накардан ба муқаддасот

1. Хуруҷ 28:43 - "Онҳо бар Ҳорун ва писаронаш хоҳанд буд, вақте ки ба хаймаи ҷомеъ меоянд, ё вақте ки ба қурбонгоҳ барои хизмат дар макони муқаддас наздик мешаванд, то ки гуноҳ накунанд ва бимиранд. барои ӯ ва насли ӯ баъд аз ӯ ҳукми абад хоҳад буд.

2. Ибодат 10:2-3 - "Ва аз ҷониби Худованд оташе баромад, ва онҳоро фурӯ бурд, ва онҳо ба ҳузури Худованд мурданд. Ва Мусо ба Ҳорун гуфт: "Ин аст, ки Худованд гуфт: "Ман қудсият хоҳам ёфт". дар назди онҳое ки ба ман меоянд, ва дар пеши тамоми мардум ҷалол хоҳам ёфт».

Ададҳо 4:21 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд Худо ба Мусо амр фармуд, ки ба левизодагон супориш диҳад, ки қисматҳои хаймаи муқаддасро бардорад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки содиқ бошем ва ба иродаи Ӯ итоат кунем, новобаста аз вазифа.

2: Мо бояд ба Худо бо хурсандӣ ва шавқу рағбат хизмат кунем, зеро медонем, ки ниятҳои Ӯ ҳеҷ гоҳ барбод намераванд.

1: Isaiah 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 4:22 Ва ҷамъи писарони Ҷершӯнро дар тамоми хонадони падаронашон, мувофиқи қабилаҳояшон бигир;

Худованд амр фармуд, ки саршумории оилаҳои Гершониён гузаронида шавад.

1: Ҳукмронии Худо дар амри барӯйхатгирии Гершониён аён аст.

2: Худо медонад ва дар бораи ҳар як хонавода ғамхорӣ мекунад ва мехоҳад, ки аз шумори онҳо огоҳ бошад.

1:1 Вақоеънома 21:2-3 - Ва Довуд ба Юоб ва ба сардорони қавм гуфт: «Биравед, Исроилро аз Беэр-Шобаъ то Дон шумор кунед; ва шумораи онҳоро назди ман биёвар, то бидонам. Ва Юоб ҷавоб дод: «Худованд қавми Худро сад баробар зиёд кунад, то ки онҳо бошанд; лекин, эй оғоям подшоҳ, оё ҳамаи онҳо бандагони оғоям нестанд? Пас чаро оғоям инро талаб мекунад?

2: Луқо 2:1-7 - Ва дар он рӯзҳо чунин воқеъ шуд, ки аз ҷониби қайсар Август ҳукме бароварда, ки тамоми ҷаҳон андоз ситонида шавад. (Ва ин андозбандӣ бори аввал вақте ки Кириниюс ҳокими Сурия буд, сурат гирифт.) Ва ҳама барои андозбандӣ рафтанд, ҳар яке ба шаҳри худ. Ва Юсуф низ аз Ҷалил, аз шаҳри Носира, ба Яҳудия, ба шаҳри Довуд, ки Байт-Лаҳм ном дорад, рафт; (Зеро ки ӯ аз хонадон ва авлоди Довуд буд:) Бо зани ҳамсараш Марям, ки фарзандаш калон буд, андозбандӣ шавад. Ва ҳамин тавр шуд, ки вақте ки онҳо дар он ҷо буданд, рӯзҳои таслими вай фаро расид. Ва писари нахустзодаи худро зоид, ва ӯро печонд, ва дар охур хобонд; зеро дар мехмонхона барои онхо чой набуд.

Ададҳо 4:23 Онҳоро аз сӣ сола ва болотар то панҷоҳсола ҳисоб намо; ҳамаи онҳое, ки барои адои хизмат, барои иҷрои кор дар хаймаи ҷамъомад дохил мешаванд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки шахсони аз 30 то 50-сола бояд ба хаймаи ҷамъомад дохил шаванд ва хизмат кунанд.

1. Муҳимияти бахшидан ба хидмат ба Худо

2. Даъват ба хидмат ба Худо бо қудсият

1. Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар он чи мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

2. 1 Вақоеънома 28:20 Ва Довуд ба писараш Сулаймон гуфт: «Қавӣ ва далер бош ва корро ба ҷо овар. Натарс ва рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо туст. То он даме ки тамоми кор барои хизмати маъбади Худованд анҷом наёбад, Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Ададҳо 4:24 Ин аст хидмати қабилаҳои ҷершӯниён барои хизмат ва бори гарон:

Гершониён барои хидматрасонӣ ва боркашонӣ масъул буданд.

1: Мо даъват шудаем, ки ба дигарон мисли гершониён хизмат кунем.

2: Мо бояд омода бошем, ки бори гаронро ба дӯш бигирем, то хизмат кунем.

1: Филиппиён 2:3-4 "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худ муҳимтар ҳисоб кунед. Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед."

2: Ғалотиён 5:13 "Зеро ки шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун имконият барои ҷисм истифода набаред, балки ба якдигар бо муҳаббат хизмат кунед".

Ададҳо 4:25 Ва онҳо бояд пардаҳои хаймаи ҷомеъ, ва хаймаи ҷомеъ, ҷомаи он, ва рӯйпӯши пӯсти харсҳоро, ки дар болои он аст, ва овезон барои дари хаймаи ҷомеъ аст. ,

Ин порча ӯҳдадориҳои Қаҳотиён, як қабилаи левизодагонро барои бурдани пардаҳо, рӯйпӯшҳо ва дари хаймаи муқаддас тасвир мекунад.

1. Муҳимияти иҷро кардани иродаи Худо: Тадқиқот оид ба рақамҳо 4:25

2. Арзиши хизмати содиқона: Нигоҳе ба Қоҳитиён дар Ададҳо 4:25

1. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. Матто 25:21 - "Оғои ӯ ба ӯ гуфт: "Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад. Ту бар андак мӯътамад будӣ; Ман туро бар бисьёр таъин хоҳам кард. Ба шодии оғои худ дохил шав".

Ададҳо 4:26 Ва овезонҳои саҳн, ва овезонҳои дари дарвозаи саҳн, ки дар назди хайма ва назди қурбонгоҳ гирду атроф аст, ва ресмонҳояшон, ва тамоми асбобҳои хизмати онҳо, ва ҳама Он чи барои онҳо офарида шудааст, онҳо низ ҳамин тавр ибодат хоҳанд кард.

Дар ин порча даромадгоҳ ба саҳни хайма ва қурбонгоҳ ва чизҳои дар хидмати онҳо истифодашаванда тасвир шудааст.

1: Муҳимияти бахшидан ба хидмат дар додгоҳи Худо.

2: Арзиши онҳое, ки дар дарбори Худо хизмат мекунанд.

1: Матто 20:26-28 - Ҳар кӣ мехоҳад дар байни шумо бузург шавад, бояд бандаи шумо бошад ва ҳар кӣ мехоҳад аввал бошад, ғуломи шумо бошад, чунон ки Писари Одам на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки ҷони худро ҳамчун фидияи бисёриҳо бидиҳад.

2: Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд.

Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ки ин ба шумо фоида надорад.

Ададҳо 4:27 Ҳангоми таъини Ҳорун ва писаронаш тамоми хидмати банӣ-Ҷершӯниён дар тамоми бори онҳо ва тамоми хизмати онҳо хоҳад буд; ва шумо тамоми бори онҳоро бар ӯҳдаи онҳо таъин кунед.

Хизмати писарони ҷершӯниён ба Ҳорун ва писаронаш вогузор карда шуд, ва тамоми бори гарон ва хизмати онҳо ба зиммаи онҳо гузошта шавад.

1: Худо Ҳорун ва писаронашро таъин кард, ки барои хизмати писарони Гершониён масъул бошанд.

2: Мо бояд ба Худо ва пешвоёни таъинкардаи Ӯ таваккал кунем ва содиқона хизмат кунем.

1:1 Петрус 5:5-6 "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад».

2: Эфсӯсиён 6: 5-7 «Эй ғуломон, ба оғоёни худ ба ҳасби ҷисм, бо тарсу ларз, дар якдилии дили худ, мисли Масеҳ, итоат кунед; на бо хидмати чашм, ҳамчун писандидагон, балки ҳамчун ғуломон. аз Масеҳ, ки иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо оваред, бо иродаи нек хизмат кунед, чунон ки ба Худованд, на ба одамон, на ба одамон».

Ададҳо 4:28 Ин аст хизмати қабилаҳои банӣ-Ҷершӯн дар хаймаи ҷомеъ; ва масъулияти онҳо зери дасти Итомар ибни Ҳоруни коҳин хоҳад буд.

Ин порча хизмати писарони Гершӯнро дар хаймаи ҷомеъ тасвир мекунад ва мегӯяд, ки масъулияти онҳо зери дасти Итомар ибни Ҳоруни коҳин хоҳад буд.

1. Муҳимияти содиқона ба Худо хизмат кардан

2. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо

1. Ибриён 13:15-16 - "Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. 1 Петрус 4:10 - «Чунон ки ҳар кас инъомро гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед».

Ададҳо 4:29 Дар бораи писарони Мерорӣ, онҳоро аз рӯи қабилаҳояшон, аз рӯи хонадони падаронашон шумор намо;

Худо ба Мусо амр дод, ки левизодагонро мувофиқи қабилаҳо ва хонадони падаронашон ҳисоб кунад.

1. Худо нақшае дорад, ки ба бесарусомонӣ тартибот биёрад

2. Мо бояд ба дастуроти Худо итоат кунем

1. Ишаъё 43:5-7 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; насли туро аз шарқ хоҳам овард, ва аз ғарб туро ҷамъ хоҳам овард; ба шимол мегӯям: таслим шав ва ба ҷанубро нигоҳ надор, писарони маро аз дур ва духтарони маро аз ақсои замин биёр».

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед".

Ададҳо 4:30 Аз сӣ сола ва болотар то панҷоҳ сола, ҳар касеро, ки ба хизмат меоянд, барои иҷрои кори хаймаи ҷомеъ шумор намо.

Худованд амр дод, ки шахсони аз 30 то 50 сола ба хизмати хаймаи ҷамъомад дохил карда шаванд.

1. Муҳимияти хидмат дар кори Худованд

2. Ҳисоб шудан: арзиши фард дар калисо

1. Матто 25:40 "Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: "Ба ростӣ, ба шумо мегӯям, чунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини ман кардаед, ба ман ҳам кардаед".

2. Ибриён 13:17 "Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу, зеро ки ин ба ту фоидае нест».

Ададҳо 4:31 Ва ин аст масъулияти бори онҳо, мувофиқи тамоми хизмати онҳо дар хаймаи ҷомеъ; тахтаҳои хайма, ва панҷараҳои он, ва сутунҳои он, ва васлаки он,

Дар ин порча талаботҳо оид ба бори хизмат дар хайма, аз ҷумла тахтаҳо, панҷараҳо, сутунҳо ва васлкунакҳои хаймаи муқаддас нишон дода шудаанд.

1. Муҳимияти хизмати бахшидашуда: Тадқиқот оид ба рақамҳо 4:31

2. Боварӣ ба нақшаи Худованд: Тадқиқот оид ба рақамҳо 4:31

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на ба одамон, зеро бидонед, ки аз Худованд мукофоти меросро хоҳед гирифт; зеро ки шумо ба Худованд Масеҳ хизмат мекунед.

2. Ибриён 9: 1-2 - Пас, дар ҳақиқат, ҳатто аҳди аввал низ дастурҳои хидмати илоҳӣ ва муқаддасоти заминӣ дошт. Барои хаймаи муқаддас тайёр карда шуд: қисми якум, ки дар он чароғдон, миз ва нони намоишӣ буд, ки маъбад номида мешавад.

Ададҳо 4:32 Ва сутунҳои гирду атрофи ҳавлӣ, ва ҷӯробҳояшон, ва тағаҳошон, ва ресмонҳояшон, бо тамоми асбобҳояшон, ва бо тамоми хидматашон; ва асбобҳои боркаши онҳоро ба номашон ҳисоб кунед. .

Худованд ба Мусо дастур дод, ки тамоми мебел ва асбобҳои дар суд истифодашударо рақам занад ва хидмати ҳар як ашёро бодиққат ҳуҷҷатгузорӣ кунад.

1. Исо моро даъват мекунад, ки дар ҳама чиз, ҳатто дар тафсилоти хурд бодиққат ва содиқ бошем.

2. Нақшаи Худо дақиқ ва дақиқ аст ва кӯшиш ва таваҷҷӯҳи беҳтарини моро талаб мекунад.

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Луқо 16:10 - Ба ҳар кӣ ба чизи андак бовар кардан мумкин аст, ба бисёр низ бовар кардан мумкин аст, ва ҳар кӣ дар чизи хеле кам беинсоф бошад, дар чизи зиёд низ беинсофӣ хоҳад кард.

Ададҳо 4:33 Ин аст хизмати қабилаҳои банӣ-Марорӣ, мувофиқи тамоми хизмати онҳо, дар хаймаи ҷомеъ, таҳти дасти Итомар ибни Ҳоруни коҳин.

Хизмати қабилаҳои банӣ-Марорӣ дар Ададҳо 4:33 дар зери дасти Итомар ибни Ҳоруни коҳин тасвир шудааст.

1. Бо шодӣ ва шодмонӣ ба Худо хизмат кардан

2. Зиндагӣ бо хидмат ба Худо

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

Ададҳо 4:34 Ва Мусо ва Ҳорун ва сардори ҷамоат писарони Қоҳитиёнро мувофиқи қабилаҳо ва хонадони падаронашон шумурданд,

Мусо, Ҳорун ва сардори ҷамоат писарони Қоҳитиёнро мувофиқи қабилаҳо ва падаронашон шумурданд.

1. Худо ҳар як фардро қадр мекунад ва ҳамаи моро ҳамчун узви оилаи худ медонад.

2. Мо ҳама қисми ҷомеаи бузургтарем ва оилаҳои мо қисми муҳими он мебошанд.

1. Ғалотиён 6:10, Бинобар ин, ба қадри имкон, биёед ба ҳама одамон, хусусан ба онҳое, ки ба оилаи имондорон тааллуқ доранд, некӣ кунем.

2. Забур 68:6, Худо бекасонро дар оила ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд мебарорад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

Ададҳо 4:35 Аз сӣ сола ва ҳатто то панҷоҳсола боло, ҳар касе ки барои кор дар хаймаи ҷомеъ ба хизмат меояд;

Ин порча синну солро барои онҳое, ки дар хаймаи муқаддас хизмат мекунанд, нишон медиҳад.

1. Худо тамоми асрҳоро ба хидмат даъват мекунад

2. Баракатҳои хизмат дар хайма

1. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2. Юҳанно 12:26 - Ҳар кӣ ба Ман хизмат мекунад, бояд Маро пайравӣ кунад; ва дар куҷое ки Ман бошам, бандаи Ман низ хоҳад буд. Падари Ман касеро, ки ба Ман хизмат мекунад, эҳтиром хоҳад кард.

Ададҳо 4:36 Ва онҳое ки аз рӯи қабилаҳояшон дар шумор гирифта шудаанд, ду ҳазору ҳафтсаду панҷоҳ нафар буданд.

Ин порча шумораи оилаҳои қабилаи Мерариро, ки 2750 нафарро ташкил медод, тасвир мекунад.

1. Дарсҳо аз қабилаи Мерорӣ: Вафодории Худо дар шумора

2. Зиндагӣ бо вафодорӣ: Мо аз қабилаи Мерарӣ чӣ омӯхта метавонем

1. Ирмиё 33:22 - Чӣ тавре ки лашкари осмон шумурда намешавад, ва реги баҳр чен карда намешавад: ҳамин тавр ман насли бандаи Худ Довуд ва левизодагонро, ки ба ман хизмат мекунанд, афзун хоҳам кард.

2. Такрори Шариат 10:8 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то ки сандуқи аҳди Худовандро бардоранд, дар пеши Худованд истода, ба Ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракат диҳанд, то имрӯз.

Ададҳо 4:37 Инҳо касоне буданд, ки аз қабилаҳои қаҳотиён, ки метавонистанд дар хаймаи ҷомеъ хизмат кунанд, дар шумор гирифта шуда буданд, ки Мусо ва Ҳорун мувофиқи амри Худованд ба воситаи Мусо ба шумор мерафтанд.

Қоҳитиён мувофиқи амри Худованд аз Мусо ва Ҳорун шуморида шуданд, ки дар хаймаи ҷамъомад хизмат кунанд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Ададҳо 4:38 Ва онҳое ки аз банӣ-Ҷершӯн дар тамоми қабилаҳояшон ва аз рӯи хонадони падаронашон шумор шудаанд,

Писарони Гершӯн мувофиқи қабилаҳо ва хонадони падаронашон ҳисоб карда шуданд.

1. Баракатҳои донистани таърихи оилаи худ

2. Аҳамияти насл дар Китоби Муқаддас

1. Такрори Шариат 6:20-25, Худо амр медиҳад, ки ба кӯдакон дар бораи насли оилаашон таълим диҳанд

2. Румиён 4:13-17, имони Иброҳим ба воситаи насли ӯ ҳамчун адолат ҳисоб карда шуд

Ададҳо 4:39 Аз сӣ сола ва ҳатто то панҷоҳсола боло, ҳар касе ки барои кор дар хаймаи ҷомеъ ба хизмат меояд,

Ин порча синну солро барои онҳое, ки метавонанд ба хизмати хаймаи ҷамъомад дохил шаванд, тасвир мекунад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки хизмат кунем ва атои худро барои хидмат ба дигарон истифода барем.

2: Даъвати Худо ба хидмат метавонад дар ҳама синну сол иҷро шавад ва синну сол барои хидмат хеле ҷавон ё хеле пир нест.

1: Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2: 1 Петрус 4:10 - "Ҳар кадоме аз ҳадя гирифтаанд, онро ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед."

Ададҳо 4:40 Ҳатто онҳое, ки аз онҳо, дар тамоми қабилаҳо, аз рӯи хонадони падаронашон, ду ҳазору шашсаду сӣ нафар буданд.

Ин порча шумораи левизодагонро тасвир мекунад, ки дар саршумории Мусо гирифта шуда буданд.

1. Худо ҳар яки моро қадр мекунад, новобаста аз шумораи ками мо.

2. Мо ҳама як қисми оилаи калонтарем ва амалҳои инфиродии мо метавонанд таъсири бузург дошта бошанд.

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Ғалотиён 6:9-10 - Биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти лозима, агар таслим нашавем, ҳосилро дарав хоҳем кард. Пас, чун фурсат дорем, ба ҳама одамон, махсусан ба аҳли оилаи мӯъминон некӣ кунем.

Ададҳо 4:41 Инҳоянд касоне ҳастанд, ки аз қабилаҳои банӣ-Ҷершӯн, ки дар хаймаи ҷомеъ хизмат карда метавонистанд, ки Мусо ва Ҳорун онҳоро мувофиқи амри Худованд шумориданд.

Мусо ва Ҳорун қабилаҳои банӣ-Ҷершӯнро шумурданд, то бидонанд, ки кӣ қодир аст дар хаймаи ҷомеъ хизмат кунад, мувофиқи амри Худованд.

1. Бо итоаткорӣ ба Худованд хизмат кардан - Ададҳо 4:41

2. Муҳимияти риоя кардани фармони Худо - Ададҳо 4:41

1. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба назари раҳмати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - "Пас, хеле эҳтиёт шавед, ки чӣ гуна шумо на ҳамчун беақл, балки ҳамчун хирадманд зиндагӣ мекунед ва аз ҳар фурсат бештар истифода мебаред, зеро айём бад аст. Бинобар ин, беақл набошед, балки фаҳмед, ки Худованд чӣ гуна аст. иродаи он аст».

Ададҳо 4:42 Ва онҳое ки аз қабилаҳои банӣ-Марорӣ, дар тамоми қабилаҳои онҳо, аз рӯи хонадони падаронашон, шумор шудаанд,

Хонаҳои банӣ-Марорӣ мувофиқи қабилаҳо ва падарони худ шумурда шуданд.

1. Худо мехоҳад, ки мо бо тарзи зиндагии худ қасдан бошем.

2. Мо бояд решаҳои оилаи худро дар хотир дошта бошем ва онҳоро эҳтиром кунем.

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки он ба шумо хуб ояд ва шумо баҳра баред. умри дароз дар руи замин.

2. Масалҳо 20:7 - Одил дар беайбии худ рафтор мекунад; Хушо фарзандонаш, ки ба ӯ пайравӣ мекунанд.

Ададҳо 4:43 Аз сӣ сола ва ҳатто то панҷоҳсола боло, ҳар касе ки барои кор дар хаймаи ҷомеъ ба хизмат меояд,

Ин порча талаботи синну солро барои онҳое, ки ҳақ доранд дар хаймаи ҷамъомад хизмат кунанд, тавсиф мекунад.

1. Арзиши таҷриба: Омӯзиши қадр кардани ҳикмати синну сол

2. Чӣ тавр ба Худо бо дили хуш хизмат кардан мумкин аст

1. Воиз 12:1-7 - Офаридгори худро дар айёми ҷавонии худ ёд кун, пеш аз он ки айёми мусибат фаро расад ва солҳо наздик шаванд, ки ту мегӯй, ки ман аз онҳо лаззат намебарам.

2. 1 Тимотиюс 4:12 - Нагузоред, ки касе ба ту ба сабаби ҷавонӣ нигоҳи паст накунад, балки дар сухан, рафтор, муҳаббат, дар имон ва покӣ барои имондорон намунаи ибрат бош.

Ададҳо 4:44 Ҳатто онҳое ки аз рӯи қабилаҳояшон дар шумор гирифта шудаанд, се ҳазору дусад нафар буданд.

Ин порча аз Ададҳо 4:44 шумораи аҳолии Исроилро, ки 3200 нафарро ташкил медиҳад, медиҳад.

1. Баракатҳои худро ҳисоб кунед: А дар бораи аҳамияти қадр кардани одамон дар ҳаёти мо.

2. Қувваи ададӣ: А дар бораи қудрати рақамҳо ва чӣ гуна онҳо метавонанд ба қувват ва муваффақият оварда расонанд.

1. Забур 16:5 - «Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; Ту насиби маро нигоҳ медорӣ».

2. Масалҳо 10:22 - «Баракати Худованд касро бой мегардонад, ва ба он ғам намеандозад».

Ададҳо 4:45 Инҳоянд касоне ҳастанд, ки аз қабилаҳои банӣ-Марорӣ, ки Мусо ва Ҳорун онҳоро мувофиқи каломи Худованд ба воситаи Мусо шумориданд.

Писарони Мерорӣ мувофиқи каломи Худованд шуморида шуданд.

1: Мо бояд ба каломи Худованд итоат кунем ва мувофиқи аҳкоми Ӯ зиндагӣ кунем.

2: Ба Худованд содиқ ва итоаткор бошед, ва Ӯ моро ҳидоят ва муҳофизат хоҳад кард.

1: Забур 119: 105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:7 - "Қувват ва далер бош. Ба тамоми шариати бандаи ман Мусо ба ту итоат кун; аз он ба рост ё чап нагардӣ, то ҳар ҷое ки биравӣ, муваффақ шавӣ."

Ададҳо 4:46 Ҳамаи онҳое, ки аз левизодагон, ки Мусо ва Ҳорун ва сардори Исроил онҳоро дар шумор оварда буданд, аз рӯи қабилаҳо ва хонадони падаронашон шумориданд,

Ин порча левизодагонро тасвир мекунад, ки аз ҷониби Мусо, Ҳорун ва сардорони Исроил мувофиқи қабилаҳо ва хонадони падаронашон шуморида шудаанд.

1. Аҳамияти ягонагӣ дар халқи Худо

2. Нақши роҳбарӣ дар калисо

1. Аъмол 6:1-7 - Интихоб ва таъини диконҳои аввал

2. 2 Вақоеънома 19:8-11 - Аз ҷониби Еҳӯшофот доварон барои иҷрои адолат

Ададҳо 4:47 Аз сӣ сола ва ҳатто то панҷоҳсола боло, ҳар касе ки барои адои хизмати хизмат ва бори бори гарон дар хаймаи ҷомеъ омада буд,

Ададҳо 4:47 синну соли онҳоеро, ки қодир ба хизмат дар хизмат буданд ва бори гарони хаймаи ҷамъомадро тасвир мекунад.

1. Арзиши хизмат дар калисо

2. Баракатҳои хидмат ба Худо дар ҳаёти мо

1. Эфсӯсиён 6:7-8 - Бо иродаи нек хизмат кунед, на ба Худованд, на ба одамон: Чун медонед, ки ҳар кас ҳар кори нек мекунад, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, аз Худованд ҳамон мукофот хоҳад гирифт.

2. 1 Петрус 4:10 - Чӣ тавре ки ҳар кас ҳадия гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед.

Ададҳо 4:48 Ва дар шуморшудагон ҳашт ҳазору панҷсаду ҳаштод нафар буданд.

Ин ояти китоби Ададҳо шумораи умумии левизодагонро, ки 8584 нафар аст, тасвир мекунад.

1. Худои мо Худои дақиқ ва дақиқ аст - Ададҳо 4:48

2. Худои мо хидмати моро андоза ва нишон медиҳад - Ададҳо 4:48

1. Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва қудрати бузург аст: фаҳмиши Ӯ беохир аст.

2. Такрори Шариат 32:4 - Ӯ Санг аст, кори ӯ комил аст, зеро ки ҳама роҳҳои Ӯ доварӣ аст: Худои ростӣ ва бе шарорат, одил ва ҳақ аст.

Ададҳо 4:49 Мувофиқи амри Худованд онҳо ба дасти Мусо, ҳар яке мувофиқи хизматаш ва мувофиқи бори худ, шуморида шуданд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, аз ӯ шуморида шуданд.

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки мардумро мувофиқи хидмат ва бори онҳо шумора кунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба якдигар дар муҳаббат хизмат кунем.

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худованд.

1. Ғалотиён 5:13-14 - Зеро шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун фурсат барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед. Зеро ки тамоми шариат дар як калима иҷро шудааст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. Такрори Шариат 8:3 - Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонд ва бо манн ғизо дод, ки на шумо медонистед ва на падаронатон медонистанд, то бидонед, ки одам на танҳо бо нон, балки одам зиндагӣ мекунад. бо ҳар сухане, ки аз даҳони Худованд мебарояд, зиндагӣ мекунад.

Рақамҳои 5-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 5:1-4 дастурҳоро оид ба муносибат бо шахсоне, ки дар маросими нопоканд ва бояд аз лагер хориҷ карда шаванд, овардааст. Дар ин боб таъкид шудааст, ки афроде, ки бо сабабҳои мухталиф, аз қабили иртибот бо ҷасади мурда ё хурӯҷи бадан аз рӯи маросим наҷис шудаанд, бояд муваққатан аз ҷомеа ҷудо шаванд. Ба онҳо дастур дода мешавад, ки то аз раванди поксозӣ берун аз лагер фиристода шаванд.

Параграфи 2: Дар Ададҳо 5:5-10 идома дода, қоидаҳои мушаххас дар бораи ҷуброни гуноҳ ва эътирофи гуноҳҳо оварда шудаанд. Дар ин боб вазъиятҳое баррасӣ мешаванд, ки касе ба шахси дигар бо роҳи фиреб ё фиреб додани онҳо ситам кардааст. Он ба аҳамияти эътироф кардани гуноҳи худ ва ҷуброни

пурраи онҳо, аз ҷумла илова кардани панҷяки арзиш барои ҷуброни ҳар гуна талафоти ҷабрдида таъкид мекунад.

Параграфи 3: Рақамҳои 5 бо ҷорӣ кардани санҷиши вафодории издивоҷ бо номи "оби талх" ба охир мерасад. Дар ҳолатҳое, ки шавҳар зани худро дар зино гумон кунад, вале далеле надошта бошад, вай метавонад ӯро бо ҳадия ба назди коҳин биёрад. Коҳин маросимеро иҷро мекунад, ки оби муқаддасро бо хоки фарши хайма омехта мекунад. Агар вай гунаҳкор бошад, ӯ оқибатҳои ҷисмониро эҳсос хоҳад кард; агар бегуноҳ бошад, безарар мемонад. Ин санҷиш ҳамчун озмоиш барои муайян кардани бегуноҳӣ ё гунаҳкорӣ дар ҳолатҳои гумонбаршудаи хиёнат хизмат мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 5 пешниҳод мекунанд:
Дастурҳо дар бораи аз лагер хориҷ кардани шахсони ба таври расми нопок;
Ҷудокунии муваққатӣ то анҷоми раванди тозакунӣ.

Қоидаҳои ҷуброн ва эътирофи гуноҳҳо;
Ҳалли ҳолатҳои марбут ба фиреб ё қаллобӣ;
Муҳимияти эътироф кардани гуноҳ ва ҷуброни пурра.

ҷорӣ намудани санҷиши вафодории издивоҷ «оби талх»;
Маросими бо оби муқаддас омехта бо хоки фарши хайма;
Озмоиш барои муайян кардани бегуноҳӣ ё гунаҳкорӣ дар ҳолатҳои гумонбар ба зино.

Ин боб ба дастуру қоидаҳои гуногун оид ба поксозӣ, баргардонидан ва вафодории издивоҷ тамаркуз мекунад. Рақамҳои 5 аз пешниҳоди дастурҳо оид ба муносибат бо шахсоне оғоз мешаванд, ки бо сабабҳои ба монанди тамос бо ҷасади мурда ё ихроҷи бадан нақис шудаанд. Онҳо бояд муваққатан аз ҷамоат ҷудо карда шаванд, то он даме, ки раванди поксозӣ гузаранд ва берун аз лагер фиристода шаванд.

Ғайр аз он, Рақамҳои 5 қоидаҳои мушаххасро дар бораи ҷуброни гуноҳ ва эътирофи гуноҳҳо пешниҳод мекунанд. Дар ин боб ҳолатҳое баррасӣ мешавад, ки касе ба шахси дигар бо роҳи фиреб ё қаллобӣ ситам кардааст. Он ба аҳамияти эътироф кардани гуноҳи худ ва ҷуброни пурраи онҳо, аз ҷумла илова кардани панҷяки арзиш барои ҷуброни ҳар гуна талафоти ҷабрдида таъкид мекунад.

Ин боб бо ҷорӣ кардани санҷиши вафодории издивоҷ бо номи "оби талх" анҷом меёбад. Дар ҳолатҳое, ки шавҳар зани худро дар зино гумон кунад, вале далеле надошта бошад, вай метавонад ӯро бо ҳадия ба назди коҳин биёрад. Коҳин маросимеро иҷро мекунад, ки оби муқаддасро бо хоки фарши хайма омехта мекунад. Агар вай гунаҳкор бошад, ӯ оқибатҳои ҷисмониро эҳсос хоҳад кард; агар бегуноҳ бошад, безарар мемонад. Ин санҷиш ҳамчун озмоиш барои муайян кардани бегуноҳӣ ё гунаҳкорӣ дар ҳолатҳои гумонбаршудаи хиёнат хизмат мекунад.

Ададҳо 5:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ҳар касеро, ки ба таври тантанавӣ палид шуда буд, аз ӯрдугоҳ дур кунад.

1: Худованд дар бораи мо ғамхорӣ мекунад ва мехоҳад, ки мо муқаддас ва ҷудогона бошем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳаёти муқаддас дошта бошем ва он чизеро, ки ба Худо писанд аст, дар хотир дорем.

1: Левит 19:2 - "Ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: муқаддас хоҳед буд, зеро ки Ман Худованд Худои шумо муқаддас ҳастам".

2: 1 Петрус 1: 15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ададҳо 5:2 Ба банӣ-Исроил бигӯед, ки ҳар махавӣ ва ҳар як беморро, ва ҳар касеро, ки аз мурдагон палид шудааст, аз ӯрдугоҳ берун кунанд.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки лагери худро аз нопокиён пок созанд.

1: Фармонҳои Худоро бояд иҷро кард ва вазифаи мост, ки худ ва ҷомеаи худро пок ва муқаддас нигоҳ дорем.

2: Мо бояд ба онҳое, ки ранҷдидаанд, ғамхорӣ кунем ва ба онҳо кӯмак расонем, на ин ки онҳоро рад ва хориҷ кунем.

1: Яъқуб 2:1-9 - Мо набояд рӯйбинӣ накунем ва ҳеҷ касро аз рӯи намуди зоҳирии онҳо доварӣ накунем.

2: Левитиён 13: 45-46 - Наҷисон бояд ҷудо карда шаванд ва поккорон бояд дар лагер бимонанд.

Ададҳо 5:3 Мард ва занро берун кунед, онҳоро берун аз ӯрдугоҳ гузоред; ки ӯрдуҳои худро, ки ман дар миёни онҳо сокинам, палид накунанд.

Худованд амр медиҳад, ки ҳам мардон ва ҳам занони гунаҳкор берун аз ӯрдугоҳ дур карда шаванд, то ки ӯрдугоҳе, ки дар он ҷо Худованд сокин аст, палид нашавад.

1. Муҳимияти муқаддасот ва нигоҳ доштани ҳаёти мо аз гуноҳ.

2. Қудрати итоаткорӣ ва чӣ гуна он метавонад ба мо барои содиқ мондан ба Худованд кӯмак кунад.

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чӣ тавре ки Даъват кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Ададҳо 5:4 Ва банӣ-Исроил чунин карданд, ва онҳоро аз ӯрдугоҳ берун карданд: чунон ки Худованд ба Мусо гуфта буд, банӣ-Исроил низ ҳамин тавр карданд.

Банӣ-Исроил ба амрҳои Худо амал карданд ва ҳар касеро, ки махав дошт, аз лагер берун карданд.

1. Амал кардани фармудаҳои Худо

2. Дар ҳама ҳолат ба хости Худо пайравӣ кардан

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо ва Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ хизмат намо. бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯро, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям, риоя кунам?»

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз барои худ интихоб кунед, ки ба кӣ ибодат хоҳед кард, хоҳ худоҳое, ки падаронатон дар он тарафи дарё ибодат мекарданд, ё худоёне, ки аз амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед, лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

Ададҳо 5:5 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ҳар касеро, ки бо нопокӣ олуда бошад, аз ӯрдугоҳ берун кунад.

1. Исо моро ба сатҳи баландтари покӣ ва муқаддасӣ даъват мекунад.

2. Аҳамияти тоъат ва эҳтироми фармудаҳои Худо.

1. 2 ба Қӯринтиён 7:1 - Пас, эй маҳбубон, бо доштани ин ваъдаҳо, биёед худро аз ҳар нопокии ҷисм ва рӯҳ пок кунем ва дар тарси Худо муқаддасиро комил кунем.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чунон ки Даъват кард, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Ададҳо 5:6 Ба банӣ-Исроил сухан гӯед: «Вақте ки мард ё зан ҳар гуна гуноҳеро, ки мардон содир мекунанд, содир намуда, ба муқобили Худованд гуноҳе кунанд, ва он кас гунаҳкор мешавад;

Ин порча мефаҳмонад, ки вақте касе бар зидди Худованд гуноҳ мекунад, онҳо ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд ва гунаҳкор мешаванд.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки аъмоли мо оқибат дорад ва мо барои гуноҳҳои худ дар баробари Худо ҷавобгар хоҳем буд.

2. Мо бояд саъй кунем, ки зиндагии тавба дошта бошем ва бидонем, ки Худо ба ҳар як ҳаракати мо назорат мекунад.

1. Румиён 3:23 Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳруманд

2. Яъқуб 4:17 Бинобар ин, барои касе, ки кори дурустро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

Ададҳо 5:7 Он гоҳ онҳо ба гуноҳи худ, ки карда буданд, иқрор хоҳанд шуд, ва ӯ гуноҳи худро бо маблағи асосии он ҷуброн хоҳад кард, ва ба он қисми панҷуми онро илова карда, ба касе хоҳад дод, ки бар зидди ҳар кӣ гуноҳ кардааст.

Худованд мефармояд, ки касоне, ки гуноњ содир кардаанд, бояд ба гуноњашон икрор шаванд ва ба шахси ситамкардаашон илова бар як ќисми панљум подош бигиранд.

1. Муҳимияти иқрор шудан: Моликият ба хатогиҳои мо

2. Қимати тавба: ислоҳ кардан ва пеш рафтан

1. Яъқуб 5:16 - Гуноҳҳои худро дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед.

2. Луқо 19:8 - Заккай истода, ба Худованд гуфт: «Инак, Худовандо, нисфи дороии худро ба мискинон медиҳам. Ва агар касеро аз чизе фиреб дода бошам, онро чор баробар барқарор мекунам.

Ададҳо 5:8 Аммо агар он мард хешованде надошта бошад, ки гуноҳашро ҷуброн кунад, бигзор гуноҳаш ба назди Худованд, ҳатто ба коҳин ҷуброн карда шавад; назди қӯчқори кафорат, ки ба василаи он барои ӯ кафорат дода мешавад.

Ин оят дастур медиҳад, ки агар касе хешованде надошта бошад, ки ба ӯ ҷубронпулӣ диҳад, бояд онро ба воситаи коҳин ба Худованд пардохт кунад.

1. Қимати каффорат: Фаҳмидани моҳияти ислоҳи ислоҳ.

2. Хароҷоти гуноҳ: Чӣ тавр бояд ҷуброн кунад ва кафоратро ёбад.

1. Матто 5:23-24: Пас, агар ҳадияи худро ба қурбонгоҳ биёрӣ, ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародарат бар зидди ту гуноҳе кардааст; Дар он ҷо ҳадияи худро пеши қурбонгоҳ бигузор ва ба роҳи худ бирав; аввал бо бародари худ оштӣ кун ва баъд омада, ҳадяи худро тақдим кун.

2. Луқо 19:8: Ва Заккай истода, ба Худованд гуфт; Инак, Худовандо, нисфи дороии худро ба мискинон медиҳам; ва агар аз касе бо айби бардурӯғ чизе гирифта бошам, ӯро чор баробар бармегардонам.

Ададҳо 5:9 Ва ҳар ҳадия аз ҳамаи муқаддасоти банӣ-Исроил, ки ба коҳин меоранд, аз они ӯ хоҳад буд.

Ин порча қоидаеро тасвир мекунад, ки ҳама ҳадяҳое, ки банӣ-Исроил ба коҳин овардаанд, аз они ӯ бошад.

1. Қудрати садақа: Омӯзиши арзиши ҳадия ба Худо

2. Омӯзиши қадр кардани коҳинон: эътирофи нақши коҳинон дар ҳаёти мо

1. Луқо 6:38 - "Деҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд: ба андозаи хуб, фишурдашуда, ларзондашуда ва пурбор дар синаи ту андохта хоҳанд шуд. Зеро ба ҳамон андозае, ки шумо истифода мебаред, он чен карда мешавад. бозгашт ба шумо."

2. 1 Петрус 2:9-10 - «Аммо шумо насли баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас, халқи махсуси Ӯ ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед; ки як вақтҳо қавм

набуданд, вале ҳоло халқи Худо ҳастанд, ки марҳамат наёфта буданд, вале ҳоло марҳамат кардаанд».

Ададҳо 5:10 Ва муқаддасоти ҳар кас аз они хоҳад буд: ҳар кӣ ба коҳин диҳад, аз они ӯст.

Каломи Худо дастур медиҳад, ки ҳар чизе ки ба коҳин дода мешавад, аз они ӯст.

1. Баракатҳои додан: Чӣ тавр додан ба коҳин шодӣ меорад

2. Сарпарастӣ: Нигоҳубини хонаи Худо ва он чи ба мо ато шудааст

1. Такрори Шариат 15:7–11

2. Аъмол 4:32–35

Ададҳо 5:11 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худо бо Мусо дар бораи қонуни назри Назарият сухан меронад.

1: Хоҳиши Худо, ки мо ба Ӯ содиқ ва содиқ бошем.

2: Муҳимияти риояи ӯҳдадориҳо ва ваъдаҳои мо.

1: Масалҳо 3: 3-4 - "Раҳм ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат бибанд; онҳоро дар сари суфраи дили худ бинавис: Пас, дар назари Худо ва одамизод илтифот ва фаҳмиши нек хоҳед ёфт".

2: Яъқуб 5:12 - "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, қасам нахӯред, на ба осмон, на ба замин ва на ба ҳеҷ қасами дигаре; балки бигзор оре шумо оре бошад; ва не, не, то афтидан нашавед. ба маҳкумият."

Ададҳо 5:12 Ба банӣ-Исроил сухан гӯй ва ба онҳо бигӯ: «Агар зани касе аз вай ҷудо шуда, бар зидди ӯ гуноҳе кунад,

Ин порча дар бораи марде сухан меравад, ки занаш хиёнат кардааст.

1: "Муҳаббати Худо ба бевафоён"

2: "Қувваи бахшидан"

1: 1 ба Қӯринтиён 13: 4-8 - "Муҳаббат пурсабр ва меҳрубон аст; муҳаббат ҳасад ва фахр намекунад; он мағрур ё дағалӣ нест. Вай дар роҳи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ кунед, вале бо ростӣ шодӣ кунед: Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад».

2: Ҳушаъ 2: 14-16 - "Бинобар ин, инак, вайро ба худ ҷалб карда, ба биёбон хоҳам овард, ва ба вай меҳрубонӣ хоҳам гуфт; ва дар он ҷо токзорҳояшро ба вай хоҳам дод, ва водии Ахорро дари умед хоҳам сохт. Ва дар он ҷо вай ҷавоб хоҳад дод, чунон ки дар айёми ҷавонии худ, чунон ки дар вақти аз замини Миср берун омаданаш».

Ададҳо 5:13 Ва марде бо вай ба таври ҷисмонӣ хобида, аз чашмони шавҳараш пинҳон мешавад, ва дар наздикӣ нигоҳ дошта мешавад, ва вай палид мешавад, ва ҳеҷ шаҳодате бар зидди вай нахоҳад буд, ва бо рафтораш гирифта намешавад;

Дар ин порча ҳолате тасвир шудааст, ки зан ба шавҳараш хиёнат мекунад, аммо дар бораи гуноҳаш ҳеҷ далеле нест.

1. Хавфи гуноҳи махфӣ: шинохти васвасаҳо ва оқибатҳои бевафоӣ

2. Муҳаббати Худо ба мӯъминон: Дар баробари васвасаҳо қувват ва умед пайдо кардан

1. Забур 51:1-2 "Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби эҳсони худ: ба ҳасби марҳаматҳои бузурги Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз гуноҳи худ пок кун ва маро аз гуноҳам пок кун".

2. Масалҳо 28:13 "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пӯшонад, муваффақ нахоҳад шуд; аммо ҳар кӣ иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад шуд".

Ададҳо 5:14 Ва рӯҳи рашк бар вай меояд, ва ӯ ба зани худ рашк мекунад, ва зан палид мешавад;

Вақте ки мард аз зани худ гумон мекунад, ки хиёнат мекунад, аз ҷониби Худо ба ӯ амр мешавад, ки ӯро ба назди коҳин биёрад, то бегуноҳии ӯро тафтиш кунад.

1. Боварӣ ба Худо: Омӯзиши рашк аз рашк

2. Чӣ гуна рашкро дар издивоҷ шинохт ва бартараф кард

1. 1 Қӯринтиён 13:4-7 Муҳаббат пурсабр ва меҳрубон аст; ишқ ҳасад ва фахр намекунад; такаббур ва дагалӣ нест. Вай дар рохи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ намекунад, балки аз ростӣ шод мешавад. Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад.

2. Масалҳо 14:30 Дили солим ҳаёти ҷисм аст, аммо ба пӯсидаи устухонҳо ҳасад баред.

Ададҳо 5:15 Он гоҳ мард зани худро назди коҳин меорад, ва ӯ барои вай ҳадия меорад, яъне даҳьяки эфа орди ҷав; бар он равған нарезад ва бар он бухур нагузорад; зеро ки ин қурбонии ҳасад аст, қурбонии ёдгорӣ аст ва шароратро ба ёд меорад.

Мард занашро бо ҳадияи орди ҷав ба нишони рашк назди коҳин меорад.

1: Ҳасад нишонаи нобоварӣ аст ва метавонад ба муносибатҳо зарар расонад.

2: Худо дилҳои моро медонад ва аз гуноҳҳои мо огоҳ аст.

1: Масалҳо 14:30 - Дили ором ба бадан ҳаёт мебахшад, аммо ҳасад устухонҳоро мепузад.

2: Ибриён 10:17 - Ва гуноҳҳо ва аъмоли ғайриқонунии онҳоро дигар ба ёд нахоҳам овард.

Ададҳо 5:16 Ва коҳин вайро наздик оварда, ба ҳузури Худованд мегузорад.

Коҳин бояд зани айбдоршавандаро ба ҳузури Худованд барои доварӣ ва адолат оварад.

1: Худованд довари мост ва танҳо Ӯст, ки адолати ҳақиқиро ба ҷо оварад.

2: Ҳамаи мо бояд тавба кунем ва барои гуноҳҳои худ роҳнамоӣ ва доварии Худовандро биҷӯем.

1: Isaiah 5:16 - "Аммо Худованди лашкарҳо дар доварӣ сарафроз хоҳад шуд, ва Худои муқаддас дар адолат тақдис хоҳад шуд."

2: Ибриён 10:30 - "Зеро ки мо Ӯро медонем, ки гуфтааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Ва боз: Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард".

Ададҳо 5:17 Ва коҳин оби муқаддасро дар зарфи гилин бигирад; ва аз ғуборе ки дар фарши хайма аст, коҳин гирифта, ба об меандозад;

Коҳин бояд аз фарши хаймаи муқаддас оби муқаддас ва каме хок гирифта, дар зарфи гилин омехта кунад.

1. Ҳазрати Худо ва ниёзи мо ба поксозӣ

2.Мукаддас будани хайма ва ахамияти он

1. Ибриён 9:18-22 - Зеро ки Масеҳ ба ҷойҳои муқаддасе, ки бо дастҳо сохта шудааст, дохил нашудааст, ки симои ҳақиқӣ мебошанд; балки дар худи осмон бошад, то ки барои мо дар ҳузури Худо зоҳир шавад.

2. Эфсӯсиён 5:25-27 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ низ калисоро дӯст дошт ва худро барои он фидо кард; То ки онро бо шустани об бо калом тақдис ва пок созад.

Ададҳо 5:18 Ва коҳин занро ба ҳузури Худованд мегузорад, ва сари занро мекушояд, ва қурбонии ёдбудро, ки қурбонии рашк аст, ба дасти вай мегузорад; ва коҳин дар дасти ӯ оби талхе дошта бошад, ки лаънат:

Ба коҳин супориш дода мешавад, ки занеро, ки ба зино гумонбар шуда буд, ба ҳузури Худованд биёрад ва бо оби талхе, ки боиси лаънат мегардад, қурбонии ҳасад биёрад.

1. Қувваи бахшидан: Мо аз Ададҳо 5:18 чӣ омӯхта метавонем

2. Хатари ҳасад ва чӣ тавр аз он дурӣ ҷӯед

1. Луқо 6:37 - "Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва бахшида хоҳед шуд".

2. Масалҳо 14:30 — «Дили солим ҳаёти ҷисм аст, аммо ба пӯсидаи устухон ҳасад баред».

Ададҳо 5:19 Ва коҳин вайро қасам хӯрда, ба он зан гӯяд: «Агар касе бо ту ҳамхоба нашуда бошад, ва агар ба ҷои шавҳарат бо дигаре ба нопокӣ нарафтӣ, аз ин талх озод бош». обе, ки боиси лаънат мегардад:

Коҳин занро бо қасам ёд мекунад ва агар вай ба шавҳари худ вафодор бошад, аз оқибатҳои оби талх озод хоҳад шуд.

1. Вафодорӣ дар издивоҷ: Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Неъмати беайб мондан: Гирифтани ҳимояи Худо

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Аз тарси Худованд ба якдигар итоат кунед.

2. Масалҳо 12:22 - Худованд аз лабҳои дурӯғ нафрат дорад, вале аз одамони боваринок лаззат мебарад.

Ададҳо 5:20 Аммо агар ту ба ҷои шавҳарат ба дигаре рафта бошӣ ва палид шуда бошӣ ва касе бо ту дар канори шавҳарат хобидааст:

Зане, ки ба шавҳараш хиёнат карда, зино мекунад, мувофиқи шариат дар Ададҳо 5:20 ҷазо дода мешавад.

1. Огоҳӣ бар зидди зино: Он чизе ки Китоби Муқаддас дар бораи вафодорӣ мегӯяд

2. Оқибатҳои бевафоӣ: Омӯзиши Ададҳо 5:20

1. Ибриён 13:4 - Бигзор ақди никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад ва бистари никоҳ нақис бошад, зеро Худо ба зинокорон ва зинокорон доварӣ хоҳад кард.

2. Масалҳо 6:32 - Ҳар кӣ зино мекунад, ақл надорад; касе ки ин корро мекунад, худро нобуд мекунад.

Ададҳо 5:21 Он гоҳ коҳин занро ба қасам дашном медиҳад, ва коҳин ба он зан гӯяд: «Худованд туро дар миёни қавмат лаънат ва қасам гардонад, вақте ки Худованд рони туро пӯсид, ва шиками ту варам кунад;

Ин порча коҳинеро тасвир мекунад, ки занро ба қасам дашном медиҳад, ки дар он Худованд рони ӯро ҳамчун ҷазо пӯсида ва шиками ӯро варам мекунад.

1: Адолати Худо ҳамеша бартарӣ дорад. Ҳарчанд азобе сахт бошад ҳам, роҳи Худо ҳамеша росту адолат аст.

2: Мо ҳеҷ гоҳ аз Худо пеш гузашта наметавонем. Мо аз доварии одилонаи Ӯ гурехта наметавонем ва мо бояд оқибатҳои амалҳои худро қабул кунем.

1: Ирмиё 17:10 "Ман, Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмолаш бидиҳам."

2: Масалҳо 16: 2 "Ҳама роҳҳои одам дар назари худ пок аст, аммо Худованд рӯҳҳоро вазн мекунад".

Ададҳо 5:22 Ва ин обе, ки боиси лаънат мегардад, ба шиками ту даромада, шиками ту варам кунад ва рони ту пӯсид; ва зан гӯяд: «Омин, омин».

Худованд мефармояд, ки зане, ки ба зино гумонбар мешавад, оби ғуборро аз фарши хайма бинӯшад, то гуноҳашро муайян кунад. Агар гунахгор бошад, шикамаш варам мекунад ва ронаш пусида мешавад. Зан бояд бо гуфтани «омин омин» ба имтихон рози бошад.

1. Қувваи суханони мо - Чӣ гуна он чизе ки мо мегӯем, оқибат дорад

2. Шароити қалби мо - Таҳқиқи зино ва оқибатҳои он

1. Яъқуб 3:8-12 - Қудрати забон ва таъсири он

2. Масалҳо 6:23-29 - Оқибатҳои зино ва таъсири он ба дил.

Ададҳо 5:23 Ва коҳин ин лаънатҳоро дар китоб бинависад, ва онҳоро бо оби талх маҳв хоҳад кард:

Коҳин бояд лаънатҳои Худоро навишта, онҳоро бо оби талх маҳв мекард.

1. Қудрати лаънатҳои Худо: Фаҳмидани аҳамияти навиштаҳои коҳинон.

2. Пок кардани гуноҳ: Аҳамияти оби талх дар адад 5.

1. Забур 109:18 Ӯ низ лаънатро дар бар кард, мисли либосаш, ва он мисли об ба даруни ӯ дохил шуд, ва мисли равған ба устухонҳои ӯ.

2. Ҳизқиёл 36:25-27 Он гоҳ Ман бар шумо оби пок мепошам, ва шумо пок хоҳед шуд: аз ҳар нопокии шумо ва аз тамоми бутҳои худ шуморо пок хоҳам кард. Дили нав низ ба шумо хоҳам дод, ва рӯҳи навро дар дохили шумо хоҳам сохт, ва дили сангинро аз ҷисми шумо дур хоҳам кард, ва ба шумо дили ҷисм хоҳам дод. Ва ман рӯҳи Худро дар дохили шумо хоҳам гузошт, ва шуморо водор хоҳам кард, ки бар тибқи фароизҳои Ман рафтор кунед, ва шумо ҳукмҳои Маро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оваред.

Ададҳо 5:24 Ва ба зан оби талхеро, ки боиси лаънат мегардад, менӯшонад; ва обе, ки боиси лаънат мегардад, ба вай дохил шуда, талх хоҳад шуд.

Худованд мефармояд, ки зане, ки ба зино гумонбар мешавад, бояд оби талх бинӯшад, ки агар гунаҳкор бошад, лаънат бар вай хоҳад овард.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Дарсҳо аз Ададҳо 5:24

2. Қувваи лаънат: Мо аз Ададҳо 5:24 чӣ омӯхта метавонем

1. Яъқуб 1:14-15 Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки вай ба васваса ва фирефтаи ҳаваси худ афтодааст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

2. Масалҳо 13:15 Фаҳмиши нек илтифот меорад, аммо роҳи хиёнаткорон харобии онҳост.

Ададҳо 5:25 Он гоҳ коҳин қурбонии рашкро аз дасти зан гирифта, ҳадияро ба ҳузури Худованд ҷунбонида, бар қурбонгоҳ тақдим мекунад;

Коҳин қурбонии рашкро аз дасти зан гирифта, дар қурбонгоҳ ба Худованд пешкаш мекунад.

1. Муҳимияти қурбонӣ ба Худо

2. Қувваи ҳасад дар ҳаёти мо

1. Матто 5:23-24 - "Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш мекунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ бимонед. Аввал рафта, бо ӯ оштӣ шавед. пас биёед ва ҳадяи худро пешкаш кунед».

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ададҳо 5:26 Ва коҳин як мушт аз ҳадия, яъне ёдгории онро гирифта, бар қурбонгоҳ месӯзонад, ва баъд аз он ба зан об нӯшонад.

Аз коҳин талаб карда шуд, ки як қисми қурбониро дар қурбонгоҳ сӯзонад ва сипас ба зан об диҳад.

1. Қурбонӣ барои Худованд: Аҳамияти Библиявии қурбонӣ

2. Тавассути итоаткорӣ тавони шифобахши Худоро эҳсос кардан

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

Ададҳо 5:27 Ва ҳангоме ки ба вай об нӯшонид, он гоҳ воқеъ хоҳад шуд, ки агар вай наҷис шуда, бар зидди шавҳари худ ҷиноят содир карда бошад, обе, ки лаънат мекунад, ба дохили вай дохил хоҳад шуд, ва талх хоҳад шуд, ва шиками вай варам хоҳад кард, ва ронаш пӯсида, ва зан дар миёни қавми худ лаънат хоҳад шуд.

Ваќте занеро ба зино гумон кунанд, ба ӯ об менӯшонанд, ки агар гунањкор бошад, лаънаташ шавад. Таъсири об варами шикам ва пӯсидаи ронаш мешавад, ки ӯро дар миёни қавмаш лаънат кунад.

1. Оқибатҳои зино - Масалҳо 6:32-33

2. Адолат ва марҳамати Худо - Яъқуб 2:13

1. Ибодат 20:10 - «Агар марде бо зани ёри худ зино кунад, ҳам зинокор ва ҳам зани зино ҳатман кушта хоҳанд шуд».

2. Масалҳо 6:27-29 - "Оё одам дар синаи худ оташ мегирад, ва либосаш намесузад? Ё касе метавонад бар ангиштҳои тафсон қадам занад, ва пойҳояш сӯзонда нашавад? Пас, касе ки назди зани ҳамсояаш дарояд. ; ҳар кӣ ба вай даст расонад, бегуноҳ нахоҳад буд».

Ададҳо 5:28 Ва агар зан палид нашавад, балки пок бошед; он гоҳ вай озод шуда, насл ҳомила хоҳад шуд.

Зане, ки наҷис аст, озод аст ва метавонад насл ҳомиладор шавад.

1. Қувваи покӣ: Фаҳмидани манфиатҳои пок нигоҳ доштани худ

2. Неъмати парҳезгорӣ: озод будан дар гирифтани атои Худо

1. Матто 5:8 - "Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид"

2. 1 ба Қӯринтиён 6:18-20 - "Аз зино гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо шахси зинокор бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад".

Ададҳо 5:29 Ин аст қонуни рашкҳо, вақте ки зан ба ҷои шавҳараш ба дигаре меравад ва палид мешавад;

Дар ин порча қонуни рашк шарҳ дода шудааст, ки агар зан бо рафтан ба марди дигар ба шавҳараш хиёнат кунад, вай наҷис мешавад.

1: Вафодории мо тӯҳфа ба ҳамсарон аст ва мо набояд қасди вафодориамонро фаромӯш кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар издивоҷи худ хурсандӣ пайдо кунем ва барои қонеъ кардани ниёзҳои худ ба одамони дигар назар накунем.

1: Масалҳо 18:22 "Ҳар кӣ зане ёбад, чизи нек пайдо мекунад ва аз Худованд илтифот мегирад."

2: 1 ба Қӯринтиён 7:3-5 "Бигзор шавҳар ба зани худ муҳаббатеро, ки бояд ба вай лозим бошад, зоҳир кунад, инчунин зан низ ба шавҳари худ. Зан бар ҷисми худ қудрат надорад, балки шавҳар аст. Ва ҳамчунин шавҳар бар ҷисми худ қудрат надорад, балки зан аст, аз якдигар ҷудо нашавед, магар ба ризоят то муддате, то ба рӯзаву намоз бипардозед ва боз ҳам ҷамъ шавед, то шайтон шуморо ба васваса наандозад. набудани худдории шумо."

Ададҳо 5:30 Ё ҳангоме ки рӯҳи рашк бар ӯ ояд, ва ӯ бар зани худ рашк кунад, ва он занро ба ҳузури Худованд бигузорад, ва коҳин ҳамаи ин шариатро бар вай иҷро кунад.

Ин порча мефаҳмонад, ки вақте ки мард ба зани худ рашк мекунад, вай бояд ӯро ба назди Худованд оварад ва коҳин қонунҳои додашударо иҷро мекунад.

1: Ҳасад метавонад харобиовар бошад, агар мо онро ба назди Худованд наоварем.

2: Вақте ки мо ба касе ҳасад мебарем, мо бояд роҳнамоии Худоро ҷӯем ва бовар кунем, ки Ӯ дар бораи мо ғамхорӣ мекунад.

1: Масалҳо 6:34 - Зеро ки рашк хашми одам аст, бинобар ин ӯ дар рӯзи қасос амон нахоҳад дод.

2: Ғалотиён 5:19-21 - Акнун аъмоли ҷисм ошкор аст, ки инҳоянд; Зино, зино, нопокӣ, фисқу фуҷур, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, нафрат, ихтилоф, тақлид, ғазаб, ҷанҷол, фитна, бидъат, ҳасад, куштор, мастӣ, айшу ишрат ва монанди инҳо:

дар гузашта ба шумо гуфта буд, ки онҳое ки чунин мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд.

Ададҳо 5:31 Он гоҳ мард аз шарорат бегуноҳ хоҳад буд, ва ин зан гуноҳи худро ба дӯш хоҳад гирифт.

Ин порча ба мо адолат ва марҳамати Худоро хотиррасон мекунад: ҳатто вақте ки мо гунаҳкор бошем ҳам, Ӯ омода аст моро бибахшад.

1: Қудрати бахшидан - омӯхтани марҳамат ва файзи Худо дар Ададҳо 5:31

2: Адолат ва тавба - Оғози адолат ва марҳамати Худо дар Ададҳо 5:31

1: Забур 103:12 "Чӣ қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст."

2: Isaiah 1:18 "Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: "Гуноҳҳои шумо ҳарчанд арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд."

Рақамҳои 6-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 6:1–8 назри назир ва талаботи онро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб таъкид шудааст, ки назир шахсест, ки ихтиёран барои як муддати муайян ба Худованд савганд ёд мекунад. Дар ин давра онҳо бояд аз баъзе амалҳо, аз ҷумла нӯшидани шароб ё маҳсулоти аз ангур ҳосилшуда, буридани мӯй ва тамос бо мурдаҳо худдорӣ кунанд. Дар боб қоидаҳо ва дастурҳо оид ба иҷрои ин назр оварда шудаанд.

Параграфи 2: Дар Ададҳо 6:9–21 идома дода, дастурҳои иловагӣ оиди иҷро кардани назри назирӣ оварда шудаанд. Дар ин боб сухан меравад, ки ҳангоми ба охир расидани давраи муқаддасот чӣ талаб карда мешавад. Он ҳадияҳоеро дар бар мегирад, ки бояд дар хаймаи муқаддас дода шаванд, тарошидани тамоми мӯйҳои дар давоми назр парваришшуда ва расму оинҳои гуногуне, ки бо анҷом додани бахшидани онҳо алоқаманданд.

Сархати 3: Рақамҳои 6 бо нишон додани мисолҳои ашхосе, ки қасди назириро гирифтаанд, ба охир мерасад. Он Шимшӯнро ҳамчун як шахсияти барҷастае зикр мекунад, ки аз таваллуд ҳамчун назир ҷудо шуда буд ва аз ҷониби Худо қудрати фавқулодда дода шудааст. Дар ин боб таъкид мешавад, ки ин шахсон ба воситаи ӯҳдадориҳои ихтиёрии худ ҳамчун назирӣ ба Худо бахшида шуда буданд ва даъват шуда буданд, ки дар замони муқаддасашон мувофиқи талаботи мушаххас зиндагӣ кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 6 пешниҳод мекунанд:
Муқаддима ба назри назир;
Ихтиёрӣ бахшидан ба давраи муайян;
Худдорӣ аз амалҳои муайян; қоидаҳои иҷрои ваъда.

Дастурҳо барои анҷом додани назри назирӣ;
Қурбонӣ дар хаймаи муқаддас; тарошидани мӯй; расму оинҳои марбут ба бахшидан.

Намунаҳои шахсоне, ки қасди назириро гирифтаанд;

Шимшӯн ҳамчун шахсияти барҷастае зикр шудааст, ки аз таваллуд бахшида шудааст;
Диққат ба зиндагӣ мувофиқи талабот дар замони муқаддас.

Ин боб ба мафҳуми назри назирӣ ва талаботи он тамаркуз мекунад. Рақамҳои 6 бо муаррифии назри Назир оғоз мешавад, ки он ихтиёран ба Худованд барои як давраи муайян бахшида шудааст. Дар ин боб таъкид шудааст, ки дар ин давра афроде, ки назр мегиранд, бояд аз баъзе амалҳо, аз қабили нӯшидани шароб ё ҳар гуна маҳсулоти аз ангур ҳосилшуда, буридани мӯй ва тамос бо мурдаҳо парҳез кунанд. Он барои иҷрои ин ваъда муқаррарот ва дастурҳо медиҳад.

Ғайр аз он, Рақамҳои 6 дастурҳои иловагиро дар бораи ба итмом расонидани қасди назирӣ пешниҳод мекунанд. Дар ин боб сухан меравад, ки ҳангоми ба охир расидани давраи муқаддасот чӣ талаб карда мешавад. Он ҳадияҳоеро дар бар мегирад, ки бояд дар хаймаи муқаддас дода шаванд, тарошидани тамоми мӯйҳои дар давоми назр парваришшуда ва расму оинҳои гуногуне, ки бо анҷом додани бахшидани онҳо алоқаманданд.

Ин боб бо нишон додани мисолҳои шахсоне, ки қасди назириро гирифтаанд, анҷом меёбад. Яке аз шахсиятҳои барҷастае, ки зикр шудааст, Шимшӯн аст, ки аз таваллуд ҳамчун назир ҷудо шуда буд ва дорои қудрати фавқулоддае, ки Худо додааст. Ин шахсон ба воситаи ӯҳдадории ихтиёрии худ ҳамчун назирӣ ба Худо бахшида шуда буданд ва даъват карда шуданд, ки дар вақти муқаддасашон мувофиқи талаботи мушаххас зиндагӣ кунанд.

Ададҳо 6:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ба исроилиён барои баракати махсус дастур диҳад.

1. Қудрати неъмати Худо

2. Аҳамияти баракати рӯҳониён

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Эфсӯсиён 1:3 - Ҳамду сано ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар олами осмонӣ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

Ададҳо 6:2 Ба банӣ-Исроил сухан гӯй ва ба онҳо бигӯ: «Вақте ки мард ё зан аз ҳам ҷудо шаванд, то назри насриро бигиранд, то ки худро ба Худованд ҷудо кунанд;

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки назри назириро ба Худованд диҳанд.

1. Қувваи назр: Чӣ тавр бахшидани худро ба Худованд метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Даъват ба ҷудой: Фаҳмидани таъсири қасди назири

1. Яъқуб 5:12 - "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, ба осмон, ба замин ва ба ҳеҷ чизи дигар қасам нахӯред. Бигзор ореи шумо оре бошад ва не, не, вагарна маҳкум хоҳед шуд.

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман шуморо ҳамчун асири Худованд даъват мекунам, ки сазовори даъвате, ки гирифтаед, зиндагӣ кунед. комилан хоксор ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Ададҳо 6:3 Ӯ худро аз шароб ва нӯшокии спиртӣ ҷудо карда, набояд сиркои май бинӯшад, ва сиркои нӯшокии нӯшокии сахтро нахӯрад, ва ҳеҷ шаробе аз ангур нанӯшад, ва ангури тар ва хушк нахӯрад.

Ин оят касонеро, ки барои Худованд ҷудо шудаанд, дастур медиҳад, ки аз шароб ва нӯшокиҳои спиртӣ парҳез кунанд.

1: Зиндагии шоистаи муқаддасот - парҳез аз нӯшокиҳои спиртӣ

2: Дили пок нигоҳ доштан - рафъи васвасаҳо

1:1 Таслӯникиён 5:23 - Бигзор Худи Худои сулҳу осоиштагӣ шуморо комилан тақдис кунад, ва тамоми рӯҳу ҷону ҷисми шумо дар вақти омадани Худованди мо Исои Масеҳ беайб нигоҳ дошта шавад.

2: Эфсӯсиён 4:17-24 - Ҳоло ман инро мегӯям ва дар Худованд шаҳодат медиҳам, ки шумо дигар мисли халқҳо рафтор накунед, ки дар ақлу ақли худ рафтор мекунанд. Онҳо дар фаҳмиши худ тира шудаанд, аз ҳаёти Худо аз сабаби нодонӣ, ки дар онҳост, аз сабаби сангдилии худ бегона шудаанд. Онҳо беадаб шуданд ва худро ба нафсонӣ супурданд, ба ҳар гуна нопокӣ ҳарис шуданд. Аммо ин тавр нест, ки шумо Масеҳро омӯзед! гумон кунед, ки шумо дар бораи Ӯ шунидаед ва дар Ӯ таълим гирифтаед, чунон ки ростӣ дар Исо аст, то ки нафси кӯҳнаи худро, ки ба тарзи ҳаёти пешинаи шумо тааллуқ дорад ва бо ҳавасҳои маккорона фосид шудааст, дур шавед ва дар рӯҳияи ақлҳои шумо, ва дар бар кардани шахсияти нав, ки ба сурати Худо дар адолат ва қудсияти ҳақиқӣ офарида шудааст.

Ададҳо 6:4 Дар тамоми айёми ҷудоии худ вай ҳеҷ чиз нахӯрад, ки аз токи ток сохта шудааст, аз донааш то пӯсташ.

Назарият аз хӯрдани ҳар гуна хӯрок ва нӯшокие, ки аз токи ангур тайёр карда шудааст, манъ аст.

1. «Зиндагии боинтизом: Роҳи Назарият»

2. «Аҳамияти парҳез: Намунаи Назарият»

1. Ишаъё 55:2 - "Чаро пули худро барои он чизе сарф мекунед, ки нон нест, ва меҳнати худро барои он чизе ки қонеъ намекунад?"

2. 1 ба Қӯринтиён 6:12 - "Ҳама чиз барои ман ҷоиз аст, аммо на ҳама чиз муфид аст. Ҳама чиз барои ман ҷоиз аст, аммо ман ғуломи ҳеҷ чиз намешавам".

Ададҳо 6:5 Дар тамоми айёми назри ҷудоии ӯ ришва бар сари ӯ нахоҳад омад; то он даме ки айёме ки дар он худро ба Худованд ҷудо мекунад, муқаддас хоҳад буд, ва қуфлҳои мӯи сараш мерӯяд.

Шахсе, ки ба Худованд қасди ҷудоӣ медиҳад, бояд то анҷоми рӯзҳои назр мӯи худро дароз кунад.

1. Қувваи назр: Чӣ гуна вафо кардан ба ваъдаҳо ба Худо баракат меорад

2. Қудсияти мӯй: Чӣ гуна худро барои Худо ҷудо нигоҳ доштан, подош дорад

1. Яъқуб 4:7-10 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ. Дарднок бош ва гиря кун: хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба гарон мубаддал гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Ишаъё 58:6-7 - Оё ин рӯзае нест, ки ман баргузидаам? то ки бандҳои шароратро кушоед, бори вазнинро барҳам диҳед ва мазлумонро озод кунед, ва шумо ҳар як юғро бишканед? Оё ин нест, ки нони худро ба гуруснагон диҳӣ, ва мискинонеро, ки ронда шудаанд, ба хонаи худ биёрӣ? Чун бараҳнаро дидӣ, ӯро бипӯшӣ; ва ту худро аз ҷисми худ пинҳон намедорӣ?

Ададҳо 6:6 Дар тамоми рӯзҳое, ки худро ба Худованд ҷудо мекунад, ба ҷасади мурда нахоҳад омад.

Ин порча талаботро барои аз Худованд ҷудо монданро тавсиф мекунад, ки худдорӣ аз тамос бо ҷасади мурдаро дар бар мегирад.

1. Қудрати ҷудоӣ: Зиндагӣ ҷудо аз ҷаҳон

2. Подшоҳии Назарият: бахшидан ба Худованд

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чӣ тавре ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, дар ҳама коратон муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: «Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

Ададҳо 6:7 Ӯ набояд худро барои падараш, ё барои модараш, барои бародараш ё барои хоҳараш, вақте ки мурданд, наҷис нагардонад, зеро ки тақдиси Худои ӯ бар сари ӯ аст.

Ин порча муқаддас будани насриро, ки аз дигар исроилиён ҷудо шуда буд, тасвир мекунад. Ӯ бояд муқаддас бимонад ва ҳатто ҳангоми марги аъзоёни наздикаш худро палид намекард.

1. Қудрати тақдиси Худо: Зиндагии муқаддас бо вуҷуди душвориҳои зиндагӣ

2. Тӯҳфаи муқаддасот: Оғӯш гирифтан ба даъвати ҷудоӣ аз ҷаҳон

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чӣ тавре ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, дар ҳама коратон муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: «Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

Ададҳо 6:8 Дар тамоми айёми ҷудоиаш ӯ барои Худованд муқаддас аст.

Назир бояд дар давоми ҷудоии худ худро ба Худованд бахшад.

1. Худро ба Худо бахшидан: Зиндагии зиндагии назир

2. Даъват ба муқаддасот: Фаҳмидани тақдиси назирӣ

1. Юҳанно 15:14 - Шумо дӯстони ман ҳастед, агар фармони маро иҷро кунед.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ададҳо 6:9 Ва агар касе ба василаи ӯ ба таври ногаҳон бимирад, ва сари тақдиси Худро палид карда бошад; он гоҳ сари худро дар рӯзи пок шуданаш битарошад, дар рӯзи ҳафтум онро битарошад.

Шахсе, ки ногаҳон мемирад ва сари муқаддасоти худро палид мекунад, бояд дар рӯзи ҳафтуми пок шуданаш мӯйи сарашро битарошад.

1. Ногаҳон мурдан: Дар муҳаббати Худо қувват пайдо кардан

2. Аҳамияти риштарошӣ дар Китоби Муқаддас

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он ғуррон шаванд. ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд.

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Ададҳо 6:10 Ва дар рӯзи ҳаштум ду сангпушт ё ду кабӯтарро назди коҳин, ба дари хаймаи ҷомеъ меорад;

Дар рӯзи ҳаштум коҳин ду сангпушт ё ду кабӯтарро ҳамчун қурбонӣ дар хаймаи ҷамъомад қабул мекунад.

1. Пешниҳоди ҳадия: Нишонаи тоъат

2. Қурбонӣ ва итоъат ба Худо

1. Такрори Шариат 12:6 - Ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳои худ, ва даҳьякҳои худро, ва ҳадияҳои дастони худ, ва назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худ, ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро ба он ҷо биёред. .

2. Марқӯс 12:41-44 - Ва Исо дар муқобили ганҷина нишаст ва дид, ки мардум чӣ гуна ба ганҷина пул меандозанд; ва бисьёр сарватдорон бисьёр меандохтанд. Ва бевазани камбағале омада, ду фулус андохт, ки як фартингиро ташкил медиҳад. Ва шогирдони Худро наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳамаи онҳое ки ба ганҷина андохтанд, бештар пул андохтааст; лекин вай аз нотавонӣ ҳар он чи дошт, андохт, ҳатто тамоми зиндагии худро.

Ададҳо 6:11 Ва коҳин якеро барои қурбонии гуноҳ ва дигареро барои қурбонии сӯхтанӣ тақдим хоҳад кард, ва барои гуноҳаш кафорат мекунад, ки ба воситаи мурдагон гуноҳ кардааст, ва сари худро дар ҳамон рӯз тақдис хоҳад кард.

Коҳин бояд барои кафорати гуноҳе, ки бо ламс кардани бадани мурда содир шудааст, ду қурбонӣ биёрад ва сари он шахс бояд дар ҳамон рӯз тақдис карда шавад.

1. Аҳамият ва қудрати кафорат

2. Худро дар қудсият бахшем

1. Ибодат 17:11 - Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

Ададҳо 6:12 Ва айёми ҷудоии худро барои Худованд тақдис хоҳад кард, ва барраи яксоларо барои қурбонии ҷиноят меоварад; лекин айёми пештара барбод хоҳад рафт, зеро ки ҷудоии ӯ палид шудааст.

Шахси палидшуда бояд миқдори муайяни рӯзҳоро барои Худованд тақдис кунад ва барраи яксоларо ҳамчун қурбонии гуноҳ биёрад. Рӯзҳои пеш аз ифлосшавӣ гум мешаванд.

1. Фаҳмидани оқибатҳои наҷосат

2. Каффорати гуноҳҳои мо

1. Ибодат 5:1-6 - Оқибатҳои нопокӣ

2. Ишаъё 53:5-6 - Кафорати гуноҳҳои мо

Ададҳо 6:13 Ва ин аст қонуни носирӣ, вақте ки айёми ҷудоии ӯ ба охир мерасад: вай ба назди дари хаймаи ҷомеъ оварда мешавад.

Носириро ҳангоме ки рӯзҳои ҷудошавӣ ба охир мерасанд, бояд ба дари хаймаи ҷамъомад оварда шаванд.

1. Даъвати Худованд барои ҷудоӣ ва тоъат

2. Таъмини Худо барои покӣ ва покӣ

1. Матто 6:1-4 - Эҳтиёт бошед, ки адолати худро дар назди дигарон ба амал наоваред, то ки онҳо онҳоро бубинанд. Агар чунин кунед, аз Падари осмониатон мукофоте нахоҳед дошт. Пас, ҳангоме ки ба мискинон садақа медиҳед, онро бо карнайҳо эълон накунед, чунон ки риёкорон дар куништҳо ва кӯчаҳо мекунанд, то ки дигарон онҳоро иззату эҳтиром кунанд. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки онҳо мукофоти худро пурра гирифтанд. Аммо чун ба бенавоён садақа додӣ, дасти чапат аз кори дасти ростат хабар надиҳад, то доди ту дар ниҳон бошад. Он гоҳ Падари шумо, ки корҳои пинҳониро мебинад, ба шумо мукофот хоҳад дод.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ададҳо 6:14 Ва ӯ қурбонии худро барои Худованд тақдим хоҳад кард: як барраи яксола беайб барои қурбонии сӯхтанӣ, ва як барраи гусфанди яксола беайб барои қурбонии гуноҳ, ва як қӯчқори беайб барои осоиштагӣ ҳадияҳо,

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки се намуд қурбонӣ кунад: як барра барои қурбонии сӯхтанӣ, як барраи меш барои қурбонии гуноҳ ва як қӯчқор барои қурбонии саломатӣ.

1. Қурбонӣ: Роҳ ба сӯи муқаддасот

2. Итоат: Роҳи баракат

1. Ибодат 22:17-25 - Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба Ҳорун ва писаронаш бигӯяд, ки қурбониҳои беайб биоваранд.

2. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Масеҳ, биёед ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем.

Ададҳо 6:15 Ва як сабад аз хамиртуруш, кулчаҳои орди маҳини бо равған омехташуда, ва варақҳои фатири бо равған тадҳиншуда, ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияҳои нӯшокӣ.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки ҳадияҳои фатир, кулчаҳои орди маҳин ва вафеъҳои фатир, инчунин ҳадияҳои гӯштӣ ва нӯшокӣ биёранд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр Каломи Худо ҳаёти моро тағир медиҳад

2. Нони ҳаёт: Аҳамияти нони фатир дар Китоби Муқаддас

1. Такрори Шариат 16:3-8 - Иди фисҳ бо нони фатир

2. Юҳанно 6:35-40 - Исо ҳамчун нони ҳаёт

Ададҳо 6:16 Ва коҳин онҳоро ба ҳузури Худованд оварда, қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтании худро тақдим хоҳад кард:

Худованд талаб мекунад, ки қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтанӣ аз ҷониби коҳин ба ҳузури Ӯ оварда шавад.

1. Қувваи қурбонӣ: Назари амиқ ба Ададҳо 6:16

2. Қудсияти Худованд: Таҳлили Ададҳо 6:16

1. Ибриён 10:19-22 - Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем, ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисми худро бо оби пок шуста.

2. Ибодат 4:1-5 - Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: «Агар касе аз рӯи ягон аҳкоми Худованд дар бораи чизҳое, ки бояд иҷро нашавад, беихтиёр гуноҳ карда, яке аз онҳоро ба ҷо оварад: Агар коҳини тадҳиншуда гуноҳ карда, ба гардани мардум гуноҳ оварад, вай барои гуноҳе ки аз рамаи беайб барзагови содир кардааст, барои қурбонии гуноҳ ба Худованд тақдим мекунад.

Ададҳо 6:17 Ва қӯчқорро барои қурбонии саломатӣ барои Худованд бо сабади фатир тақдим хоҳад кард; коҳин низ ҳадияи ордии худ ва ҳадияи обии худро тақдим хоҳад кард.

Коҳин бояд як қӯчқорро барои қурбонии саломатӣ барои Худованд бо як сабади фатир, ҳадияи ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ тақдим намояд.

1. Маънои қурбонӣ: омӯхтани аҳамияти рамзии қурбонии сулҳ

2. Таъмини Худо: Таҷлили ҳадяи фаровонӣ дар қурбониҳо

1. Ададҳо 6:17 - Ва қӯчқорро барои қурбонии саломатӣ барои Худованд бо сабади фатир тақдим хоҳад кард: коҳин низ ҳадияи ордии худ ва ҳадияи обии худро тақдим хоҳад кард.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Ададҳо 6:18 Ва носирӣ сари ҷудоии худро дар назди дари хаймаи ҷомеъ битарошад, ва мӯйи сари ҷудоии худро гирифта, дар оташе, ки зери қурбонии осоиштагӣ аст, хоҳад гузошт. ҳадияҳо.

Носирӣ бояд сари ҷудоии худро дар назди дари хаймаи ҷамъомад тарошида, мӯйро дар оташи зери қурбонии осоиштагӣ гузорад.

1. Аҳамияти қурбонӣ дар Китоби Муқаддас

2. Қувваи тақдис дар Китоби Муқаддас

1. Ибодат 6:18–22

2. Забур 40:6–8

Ададҳо 6:19 Ва коҳин китфи хушки қӯчқор, ва як кулчаи фатир ва як фатир аз сабад гирифта, ба дасти носирӣ, баъд аз тарошидани мӯйи ҷудоии ӯ мегузорад;

Коҳин бояд китфи тари қӯчқор, кулчаи фатир ва варақи фатирро гирифта, баъд аз тарошидан мӯи сараш ба дасти носирӣ мегузорад.

1. Таъмини комили Худо барои ниёзҳои мо.

2. Аҳамияти назри назирӣ.

1. Юҳанно 6:35 - Исо ба онҳо гуфт: «Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

2. Луқо 1:67-75 - Пешгӯии Закарё ба писараш Яҳёи Таъмиддиҳанда.

Ададҳо 6:20 Ва коҳин онҳоро ҳамчун қурбонии ҷунбонидан ба ҳузури Худованд ҷунбонд; ин барои коҳин муқаддас аст, бо синаи мавҷнок ва китфи баланд; ва баъд аз он носирӣ шароб менӯшад.

Ин ояти Ададҳои 6 коҳинеро тасвир мекунад, ки ба ҳузури Худованд қурбонии мавҷе меоранд ва мегӯяд, ки носирӣ пас аз ин қурбонӣ шароб нӯшад.

1. "Ибодати ҳақиқӣ: ҳадя ба Худованд"

2. «Муқаддасоти Назарият: ҳадяи гаронбаҳо».

1. Румиён 12: 1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. 1 Петрус 2:5 - «Шумо низ мисли сангҳои зинда, ба хонаи рӯҳонӣ бино карда мешавед, то ки коҳини муқаддас бошед ва ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳонии писандидаи Худо бошед».

Ададҳо 6:21 Ин аст қонуни носирӣ, ки назр кардааст ва дар бораи қурбонии ӯ барои ҷудоии худ ба Худованд, ғайр аз он ки дасташ ба даст хоҳад оварда: мувофиқи назре ки назр карда буд, бояд мувофиқи шариати Худо амал кунад. ҷудоии ӯ.

Носириён бояд назри худро ба Худованд мувофиқи қонуни ҷудоиашон иҷро кунанд.

1. Муҳимияти вафо кардани назрамон ба Худованд.

2. Вафодории Худо ба мо ҳатто вақте ки мо ваъдаҳои ба Ӯ додаамонро иҷро намекунем.

1. Воиз 5:4-5 Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед. Аҳд накардан беҳтар аз он аст, ки назр карда ва онро иҷро накунам.

2. Яъқуб 5:12 Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон ва хоҳарони ман, ба осмон, ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як ҳа ё Не гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

Ададҳо 6:22 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба халқи Исроил баракат диҳад.

1. Қудрати неъмати Худо

2. Гирифтани баракати Худо

1. Такрори Шариат 28:1–14; Баракатҳои Худо барои тоат

2. Эфсӯсиён 1:3; Баракатҳои рӯҳонии Худо дар Масеҳ

Ададҳо 6:23 Ба Ҳорун ва писаронаш сухан ронда, бигӯед: «Барои ҳамин банӣ-Исроилро баракат дода, ба онҳо бигӯед:

Худо ба Ҳорун ва писаронаш фармуд, ки дар Ададҳо 6:23 банӣ-Исроилро баракат диҳанд.

1. Қудрати баракати Худо - Эълон кардани неъмати Худованд ба халқаш

2. Масъулияти коҳинон - Даъват барои баракат додани дигарон ба номи Худованд

1. Эфсӯсиён 1:3 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳама баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

2. Забур 103:1-5 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман; ва ҳар он чи дар даруни ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ. Худовандро баракат деҳ, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш макун.

Ададҳо 6:24 Худованд туро баракат диҳад ва нигоҳ дорад.

Худованд онҳоеро, ки ба Ӯ пайравӣ мекунанд, баракат медиҳад ва нигоҳ медорад.

1. Баракати тоат: Чӣ гуна итоаткорӣ ба Худованд ҳифозат ва ризқ меорад

2. Имони бепоён: Подоши таваккал ба Худо

1. Забур 91:14-16 - Азбаски ӯ маро дар муҳаббат нигоҳ медорад, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро муҳофизат мекунам, зеро ӯ номи маро медонад. Вақте ки ӯ маро даъват мекунад, ман ба ӯ ҷавоб медиҳам; Дар мусибат бо ӯ хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард. Бо умри дароз ман ӯро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти худро ба ӯ нишон медиҳам.

2. 1 Петрус 3:13-14 - Акнун кист, ки ба шумо зарар расонад, агар шумо дар кори нек ғаюр бошед? Аммо ҳатто агар шумо барои адолат уқубат кашед ҳам, баракат хоҳед ёфт. Аз онҳо натарс ва ғамгин нашав.

Ададҳо 6:25 Худованд чеҳраи Худро бар ту мунаввар гардонад, ва бар ту марҳамат кунад.

Худованд онҳоеро, ки Ӯро эҳтиром мекунанд, бо файз ва меҳрубонии Ӯ баракат медиҳад.

1. Файз ва меҳрубонии Худо - Мулоҳиза дар бораи Ададҳо 6:25

2. Эҳтиром аз Худованд - қадр кардани он чизе, ки Ӯ ба мо медиҳад

1. Забур 67:1 2 Худо ба мо раҳм кун, ва моро баракат диҳад; ва чеҳраи Ӯро бар мо равшан гардон; Село То ки роҳи ту бар рӯи замин маълум гардад, ва саломатии наҷоти ту дар миёни ҳамаи халқҳо.

2. Эфсӯсиён 2:8 9 Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед; ва на аз шумо, балки атои Худост: на аз аъмол, то ки касе фахр накунад.

Ададҳо 6:26 Худованд рӯи Худро бар ту боло кунад ва ба ту осоиштагӣ ато кунад.

Ин порча дар бораи баракати Худованд бар умри инсон сухан меронад - ки ӯ рӯи худро баланд мекунад ва оромиш медиҳад.

1. Баракатҳои Худованд: Чӣ тавр пазироӣ ва оромиши Ӯ

2. Зиндагӣ бо баракат: Чӣ тавр сулҳи Худоро додан ва қабул кардан

1. Юҳанно 14:27 - "Осоиштро ба шумо мегузорам; осоиштагии Худро ба шумо медиҳам. Ман ба шумо ончунон, ки ҷаҳон медиҳад, намедиҳам. Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад ва натарсед".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Ададҳо 6:27 Ва исми Маро бар банӣ-Исроил хоҳанд гузошт; ва ман онҳоро баракат хоҳам дод.

Худо банӣ-Исроилро баракат медиҳад ва номи Худро бар онҳо мегузорад.

1. Баракатҳои Худованд: Чӣ гуна номи Худо баракат меорад

2. Қудрати номи Худо: баракати аҳди Ӯ

1. Забур 103:1–5

2. Ишаъё 43:1–7

Рақамҳои 7-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 7:1-9 ҳадияҳоеро, ки пешвоёни ҳар як қабила барои бахшидани қурбонгоҳ овардаанд, тасвир мекунанд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки ҳар як роҳбар як ҳадяи якхелаеро пешкаш мекунад, ки аз шаш вагон ва дувоздаҳ барзагов иборат аст. Ин ҳадяҳо барои кӯмак дар интиқол ва хидматрасонии хаймаи муқаддас дода мешаванд. Сарварон ҳадияҳои худро дар рӯзҳои алоҳида пешкаш мекунанд ва ҳар рӯз ба қабилаи мушаххас бахшида мешавад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 7:10-89 идома дода, ҳисоботи муфассали ҳадияҳои ҳар як пешвои қабила оварда шудааст. Дар ин боб чизҳои мушаххасе, ки

пешниҳод мешаванд, номбар шудаанд, аз ҷумла ҳавзаҳои нуқра, косаҳои пошидани нуқра, табақҳои тиллоии пур аз бухур ва ҳайвоноти қурбонӣ. Пешниҳоди ҳар як пешво ба таври муфассал тавсиф шуда, саховатмандӣ ва садоқати онҳоро барои дастгирии ибодат дар хаймаи муқаддас таъкид мекунад.

Параграфи 3: Рақамҳои 7 бо қайд кардани он, ки Мусо ба хаймаи муқаддас медарояд, то овози Худоро аз болои курсии раҳматӣ дар болои Сандуқи Аҳд бишнавад. Ин муошарати байни Худо ва Мусо маънои ризоияти илоҳӣ ва қабули роҳбарии Мусо ва ҳадияҳоеро, ки ҳар як пешвои қабила овардааст, ифода мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки ин ҳадяҳо бо омодагӣ ва бо дили самимӣ дода шудаанд, ки садоқати онҳоро ба ибодати Худо нишон медиҳанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 7 пешниҳод мекунанд:
Қурбонӣ аз ҷониби роҳбарон барои бахшидани қурбонгоҳ;
Пешниҳоди якхела аз ҳар як роҳбар шаш вагон; дувоздаҳ гов;
Кӯмак дар нақлиёт, хизматрасонӣ барои хайма.

Ҳисоботи муфассали қурбониҳои пешвоёни қабила;
ҳавзҳои нуқра; косаҳои пошидани; зарфҳои тиллоии пур аз бухур;
Ҳайвонот барои қурбонӣ; таъкид ба саховатмандӣ, фидокорӣ.

Мусо ба хаймаи муқаддас медарояд, то овози Худоро бишнавад;
ризоияти илоҳӣ, қабул ба воситаи муошират;
Садақаҳое, ки бо омодагӣ ва самимона ҳамчун ӯҳдадориҳои ибодат дода мешаванд.

Ин боб ба ҳадияҳое, ки сарварони ҳар як қабила барои бахшидани қурбонгоҳ овардаанд, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 7 бо тавсифи он оғоз мешаванд, ки чӣ гуна ҳар як роҳбар як ҳадяи якхелаеро, ки аз шаш вагон ва дувоздаҳ барзагов иборат аст, пешкаш мекунад. Ин ҳадяҳо барои кӯмак дар интиқол ва хидматрасонии хаймаи муқаддас дода мешаванд. Сарварон ҳадияҳои худро дар рӯзҳои алоҳида пешниҳод мекунанд ва ҳар рӯз ба қабилаи мушаххас бахшида шудааст.

Ғайр аз он, Рақамҳои 7 ҳисоботи муфассали ҳадияҳои ҳар як пешвои қабиларо пешкаш мекунанд. Дар ин боб чизҳои мушаххасе, ки пешниҳод мешаванд, номбар шудаанд, аз ҷумла ҳавзаҳои нуқра, косаҳои пошидани нуқра, табақҳои тиллоии пур аз бухур ва ҳайвоноти қурбонӣ. Пешниҳоди ҳар як пешво ба таври муфассал тавсиф шуда, саховатмандӣ ва садоқати онҳоро барои дастгирии ибодат дар хаймаи муқаддас нишон медиҳад.

Ин боб бо таъкид ба он хотима меёбад, ки Мусо ба хаймаи муқаддас медарояд, то овози Худоро аз болои курсии раҳматӣ дар болои Сандуқи Аҳд бишнавад. Ин муошарати байни Худо ва Мусо маънои ризоияти илоҳӣ ва қабули ҳам аз роҳбарии Мусо ва ҳам ҳадияҳои ҳар як пешвои қабиларо дорад. Он таъкид мекунад, ки ин ҳадяҳо бо омодагӣ ва бо дили самимӣ дода шудаанд, ки садоқати онҳоро ба ибодати Худо нишон медиҳанд.

Ададҳо 7:1 Ва рӯзе воқеъ шуд, ки Мусо хаймаи муқаддасро барпо карда, тадҳин кард, ва онро ва тамоми асбобҳои он, ҳам қурбонгоҳ ва ҳам тамоми зарфҳои онро тақдис кард, ва онҳоро тадҳин кард, ва онҳоро муқаддас намуд;

Дар рӯзе, ки Мусо хаймаро ба охир расонд ва онро ва тамоми асбобҳоро тадҳин карда, тақдис кард, қурбонгоҳ ва тамоми зарфҳоро тадҳин карда, муқаддас намуд.

1. «Вафодории Худо дар сохтмони хаймаи худ»

2. «Аҳамияти муқаддасот дар хонаи Худо»

1. Хуруҷ 40:9-11 - Ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва тамоми зарфҳои онро тадҳин намо, ва қурбонгоҳро тақдис намо; ва он қурбонгоҳи муқаддас хоҳад буд. Ҳамчунин лӯхтак ва пои ӯро тадҳин карда, онро тақдис намо. Ва Ҳорун ва писаронашро ба дари хаймаи ҷомеъ биёр, ва онҳоро бо об бишӯй.

2. Ибодат 8:10-11 - Ва Мусо равғани тадҳинро гирифта, хаймаи муқаддас ва ҳар он чи дар он буд, тадҳин кард ва онҳоро тақдис кард. Ва аз он бар қурбонгоҳ ҳафт бор пошид, ва қурбонгоҳ ва тамоми зарфҳои вай, ҳам зарф ва ҳам пои ӯро тадҳин кард, то ки онҳоро тақдис кунад.

Ададҳо 7:2 Ва мирони Исроил, сардорони хонадони падарони худ, ки мирони сибтҳо буданд ва бар шуморшудагон буданд, қурбонӣ карданд:

Сардорони дувоздаҳ сибти Исроил барои Худо қурбонӣ меоварданд.

1. Ризои Худо: ҳадияи дувоздаҳ қабила

2. Шукргузорӣ: Қурбониҳои исроилиён

1. Такрори Шариат 16:16-17 - Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои ту дар маконе ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд; дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо; ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад.

2. Ибодат 1:2-3 - Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Агар касе аз шумо қурбоние барои Худованд биёрад, қурбонии худро аз чорпоён, ҳатто аз рама ва рамаи худ биёред. рама. Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор вай нари беайб қурбонӣ кунад: вай онро бо ихтиёри худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд.

Ададҳо 7:3 Ва қурбонии худро ба ҳузури Худованд оварданд, шаш аробаи пӯшида ва дувоздаҳ гов; барои ду сардор як ароба ва барои ҳар яке як гов; ва онҳоро пеши хаймаи муқаддас оварданд.

Ду мирон ҳадияи худро ба Худованд оварданд, ки аз шаш аробаи пӯшида ва дувоздаҳ барзагов иборат буд, ва барои ҳар як мири як ароба ва як гов барзагов.

1. Саховатмандӣ дар садақа: Намунаи шоҳзодаҳо дар адад 7

2. Қимати қурбонӣ: додани он чизе, ки ба мо азиз аст

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ададҳо 7:4 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Исроилиён ба Худованд қурбониҳо ва ҳадяҳо меоварданд.

1. Бозгашт ба Худо: Муҳимияти ҳадя ва қурбониҳо барои Худованд.

2. Эътимод ба Худо: Ифодаи имони исроилиён ба Худо.

1. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исо, биёед пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ададҳо 7:5 Аз онҳо бигир, то ки онҳо хизмати хаймаи ҷомеъро ба ҷо ованд; ва онҳоро ба левизодагон ба ҳар кас мувофиқи хидматаш бидеҳ.

Худо ба Мусо амр фармуд, ки аз банӣ-Исроил ҳадия бигирад ва ба левизодагон бидиҳад, то ки онҳо дар хаймаи ҷомеъ хизмат кунанд.

1. Муҳимияти хизмат ба Худо ва халқи Ӯ

2. Қудрати додан ва гирифтан

1. Ададҳо 7:5 - Аз онҳо бигир, то ки онҳо хизмати хаймаи ҷомеъро ба ҷо ованд; ва онҳоро ба левизодагон ба ҳар кас мувофиқи хидматаш бидеҳ.

2. Матто 25:40 - Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб дода, мегӯяд: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки ба яке аз ин бародарони хурдтарини Ман кардаед, ба Ман ҳам кардаед».

Ададҳо 7:6 Ва Мусо аробаҳо ва говҳоро гирифта, ба левизодагон дод.

Банӣ-Исроил ба левизодагон ҳамчун ҳадия аробаҳо ва говҳо доданд.

1. Муҳимияти пешниҳоди баргардонидани он чизе, ки ба мо баракат дода шудааст, ба Худо.

2. Чӣ тавр ҳадияҳои саховатмандонаи мо ба Худо ба дигарон баракат медиҳанд.

1. 2 Қӯринтиён 9:7-8 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад. Ва Худо қодир аст, ки шуморо ба таври фаровон баракат диҳад, то ки шумо дар ҳама чиз, дар ҳар лаҳза, бо ҳар чизе ки ба шумо лозим аст, дар ҳар кори нек фаровон бошед.

2. 2 Қӯринтиён 8:12-15 - Зеро, агар майл вуҷуд дошта бошад, ҳадя мувофиқи он чизе ки дорад, қобили қабул аст, на аз рӯи он чи ки надорад. Хоҳиши мо на он аст, ки дигарон дар ҳоле, ки шумо сахт фишор меоред, сабукӣ ёбад, балки

баробарӣ бошад. Дар айни замон фаровонии шумо он чизеро, ки ба онҳо лозим аст, таъмин хоҳад кард, то дар навбати худ фаровонии онҳо он чизеро, ки ба шумо лозим аст, таъмин кунад. Маќсад баробарї аст, чунон ки навишта шудааст: Њар кї бисёр љамъ кард, њисоби зиёд набуд, ва њар ки кам љамъ кард, кам надошт.

Ададҳо 7:7 Ду ароба ва чор говро ба писарони Ҷершӯн мувофиқи хизмати онҳо дод:

Ин порча нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо ба писарони Гершон ду ароба ва чор барзаговро барои хидматашон дод.

1. Худо таъмин мекунад - Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад ва ба мо садоқати Худро нишон медиҳад.

2. Ба Худо хизмат кардан - Намунаи писарони Гершонро гирифта, ба Худо бо садоқат ва садоқат хизмат кунед.

1. Матто 6:31-33 - Парво накунед, зеро Падари осмониатон медонад, ки шумо ба чӣ ниёз доред.

2. 2 Тимотиюс 1:7 - Зеро Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст.

Ададҳо 7:8 Ва чор ароба ва ҳашт барзаговро ба писарони Мерорӣ мувофиқи хидматашон ба дасти Итомар ибни Ҳоруни коҳин дод.

Итомар ибни Ҳоруни коҳин чор ароба ва ҳашт говро ба писарони Мерорӣ мувофиқи хизмати онҳо тақсим кард.

1. Эътимод ба ризқи Худо дар миёни хидмати мо.

2. Аз рӯи дастуроти Худованд ба воситаи роҳбарони коҳинон.

1. Матто 6:31-33 - Пас хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки ғайрияҳудиён пас аз ҳамаи ин чизҳо меҷӯянд. Зеро Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи ин чизҳо эҳтиёҷ доред. Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2. Ибриён 13:17 - Ба онҳое ки бар шумо ҳукмронӣ мекунанд, итоат кунед ва итоат кунед, зеро онҳо ба ҷонҳои шумо, ҳамчун касоне, ки бояд ҳисобот диҳанд, эҳтиёт кунед. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо ғам, зеро ин барои шумо фоидаовар нест.

Ададҳо 7:9 Аммо ба банӣ-Қоҳот чизе надод, зеро хизмати қудс ба онҳо тааллуқ дошт, ки онҳо бар дӯши худ бардоранд.

Худо ба қабилаи Қаҳот ҳеҷ ҳиссае дар қурбониҳо надод, зеро онҳо масъулияти бардоштан чизҳои муқаддаси маъбадро дар китфи худ гирифтанд.

1. Муҳимияти хидмат ба Худо ва халқи Ӯ.

2. Муҳимияти бардошти бори якдигар.

1. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

2. Ибриён 13:17 - Ба онҳое ки бар шумо ҳукмронӣ мекунанд, итоат кунед ва худро итоат кунед, зеро онҳо ба ҷонҳои шумо, чунон ки бояд ҳисобот диҳанд, нигоҳ доранд, то ки ин корро бо шодӣ кунанд, на бо ғам; барои шумо фоидаовар нест.

Ададҳо 7:10 Ва мирон дар рӯзи тадҳин шудани қурбонгоҳ қурбонии худро пешкаш карданд, ҳатто мирон дар назди қурбонгоҳ ҳадияҳои худро пешкаш карданд.

Дар рӯзе, ки қурбонгоҳ тадҳин карда шуд, мирон пеш аз он ҳадияҳои худро пешкаш карданд.

1. Муҳимияти бахшидани дуоҳо ва қурбониҳо ба Худо

2. Қувваи бахшидан ва қурбонӣ барои наздик кардани мо ба Худо

1. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

2. Луқо 9:23 - Ва ба ҳама гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро ҳар рӯз бардошта, Маро пайравӣ намояд.

Ададҳо 7:11 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ҳар як мири худро дар рӯзи худ барои бахшидани қурбонгоҳ ҳадия хоҳанд дод.

Ҳар яке аз мирони дувоздаҳ сибти Исроил бояд барои бахшидани қурбонгоҳ ҳадия меовард.

1. Худро ба Худованд бахшидан

2. Қудрати додан ба Худо

1. Такрори Шариат 10:8 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то ба ҳузури Худованд истода, ба Ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракат диҳанд, то имрӯз.

2. Марқӯс 12:41-44 - Исо дар муқобили ҷои гузоштани ҳадияҳо нишаст ва тамошо кард, ки мардум пулҳои худро ба ганҷинаи маъбад мегузоранд. Бисёр одамони сарватманд ба миқдори калон партофтанд. Аммо бевазани камбағале омада, ду тангаи мисии хеле хурд, ки арзишаш ҳамагӣ чанд сент буд, гузошт. Исо шогирдонашро ба наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳамаи дигарон бештар ба ганҷина гузоштааст». Ҳама аз дороии худ инфоқ карданд; вале вай аз камбизоатии худ хар чиро, ки дошт, сарф кард.

Ададҳо 7:12 Ва қурбонии худро дар рӯзи аввал Наҳшӯн ибни Амминодоб аз сибти Яҳудо буд.

Дар рӯзи якуми бахшида шудани хайма, Наҳшӯн ибни Амминодоб, аз сибти Яҳудо, ҳадияи худро пешкаш кард.

1. Барои Худо далер бошед: Намунаи имон ва далерии Наҳшон дар Ададҳои 7.

2. Таъмини Худо барои халқаш: Аҳамияти хайма дар рақамҳои 7.

1. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. Забур 83:11 - "Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд неъмат ва иззат мебахшад. Аз росткорон ҳеҷ кори некро дареғ намедорад".

Ададҳо 7:13 Ва ҳадияи ӯ як зарфи нуқра буд, вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра бар ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли маъбад; Ҳар ду аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ пур буданд;

Дар рӯзи дувоздаҳуми қурбонии хаймаи Наҳшӯн ибни Амминодоб як зарфи нуқра ва як косаи пур аз орди маҳин ва равғанро ҳамчун қурбонии гӯштӣ пешниҳод намуд.

1. Бахшида шудани хайма: Даъват ба риояи иродаи Худо

2. Қурбонӣ барои Худованд: Нишонаи имон ва тоъат

1. Ибодат 2:1-2 - Ва ҳангоме ки касе хоҳад қурбонии ордӣ барои Худованд тақдим кунад, ҳадияи ӯ аз орди маҳин хоҳад буд; ва бар он равған рехт, ва бар он ладан бимолад;

2. Хуруҷ 25:1-2 - Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил бигӯед, ки ба ман ҳадия биёранд;

Ададҳо 7:14 Як қошуқи даҳ сиқл тилло пур аз бухур;

Дар рӯзи ҳафтуми қурбонгоҳ як қошуқи даҳ сиқл тилло, пур аз бухур тақдим карда шуд.

1. Аҳамияти тӯҳфаҳо - Чӣ тавр қурбонии як қошуқи даҳ сиқл тилло, ки пур аз бухур аст, имрӯз барои мо маънои рӯҳонӣ дорад.

2. Арзиши бахшидан - Чӣ тавр ба Худо бахшидани худ моро ба Ӯ наздиктар карда метавонад.

1. Ишаъё 6:1-8 - диди Ишаъё дар бораи Худо ва фариштагон ва даъвати серафим ба ибодат.

2. Румиён 12:1-2 - Дастурҳои Павлус дар бораи пешниҳод кардани ҷисми мо ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо.

Ададҳо 7:15 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча дар бораи қурбонии гов, қӯчқор ва барраи яксола ба сифати қурбонии сӯхтанӣ мебошад.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ

2. Мулоҳиза дар бораи раҳмати Худо

1. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

2. Ибодат 17:11 - «Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст; ва Ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад. "

Ададҳо 7:16 Як нарбуз барои қурбонии гуноҳ:

Ин ҳадияи Элиоб ибни Ҳелӯн буд.

Ин порча қурбонии Элиобро барои қурбонии гуноҳ тасвир мекунад.

1. Қувваи кафорат: Баррасии қурбонии гуноҳи Элиоб

2. Қувваи таслим: Таҳлили ҳадяи қурбонии Элиоб

1. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

2. Ибодат 4:3 - Агар коҳини тадҳиншуда мувофиқи гуноҳи мардум гуноҳ кунад; Пас бигзор вай барои гуноҳи худ, ки гуноҳ кардааст, гови ҷавони беайбро барои қурбонии гуноҳ барои Худованд биёрад.

Ададҳо 7:17 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Наҳшӯн ибни Амминодоб буд.

Наҳшӯн ибни Амминодоб ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ сарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии саломатӣ тақдим намуд.

1. Муҳимияти қурбониҳои осоиштагӣ ва чӣ гуна онҳо имони моро ба Худо нишон медиҳанд.

2. Аҳамияти рақами панҷ дар Китоби Муқаддас ва маънои маънавии он.

1. Филиппиён 4:6-7: Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Румиён 5:1: Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳ дорем.

Ададҳо 7:18 Дар рӯзи дуюм Натанил ибни Зуар, мири Иссокор чунин пешниҳод кард:

Натанил, мири Иссокор, дар рӯзи дуюм барои Худованд қурбонӣ овард.

1. Муҳимияти хидмати содиқона ба Худо

2. Худро аз сидки дил ба Худованд фидо кунем

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун

қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Ададҳо 7:19 Ӯ барои қурбонии худ як зарфи нуқра, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл буд, як косаи нуқра бо қиммати ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли маъбад оварда; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Дар рӯзи дуюми бахшида шудани хайма Наҳшӯн ибни Амминодоб як зарфи нуқра ва косаи пур аз орд ва равғанро барои қурбонии гӯштӣ пешниҳод намуд.

1. Қурбониҳои бахшидашуда: Чӣ тавр мо ба воситаи тӯҳфаҳои худ Худоро ҷалол медиҳем

2. Зиндагии ибодат: беҳтарини худро ба Худо бахшидан

1. Такрори Шариат 16:16-17 - Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои ту дар маконе ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд; дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо; ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад.

2. Ибодат 7:12 - Агар вай онро барои шукргузорӣ пешниҳод кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда ва фатирҳои фатири бо равған омехташуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён.

Ададҳо 7:20 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Банӣ-Исроил як қошуқи тиллоие, ки пур аз бухур буд, ҳамчун ҳадия барои Худованд оварданд.

1. Муҳимияти додан: Мо аз қурбонии исроилиён қошуқи тиллои пур аз бухур чӣ омӯхта метавонем?

2. Арзиши қурбонӣ: Қурбонии қошуқи тиллои пур аз бухур ба мо қудрати қурбониро чӣ гуна нишон медиҳад?

1. Масалҳо 21:3 - Кори адолат ва адолат барои Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

2. Забур 51:16-17 - Шумо қурбониро дӯст намедоред, ё ман онро меоварам; шумо аз қурбониҳои сӯхтанӣ лаззат намебаред. Қурбони ман, эй Худо, рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро Ту, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

Ададҳо 7:21 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Қурбонии гов, қӯчқор ва барраи яксола ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ.

1. Вафодории Худо дар таъмини ниёзҳои мардумаш

2. Хусусияти қурбонии ибодат

1. Такрори Шариат 12: 5-7 - "Лекин шумо маконеро ҷустуҷӯ хоҳед кард, ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида, исми Худро дар он ҷо гузорад, ва ба суи манзили Ӯ ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо хоҳед омад: Ва ба он ҷо қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои худ, ва даҳьяки худ, ва ҳадияҳои гаронбаҳои дасти худ, ва назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худ, ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро биёред; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд бихӯред. Худои худ, ва ту аз ҳар он чизе ки ба сӯи худ гузоштай, шодӣ хоҳӣ кард, ту ва аҳли байти ту, ки дар он Худованд Худои ту туро баракат додааст.

2. Ибодат 1:1-17 - «Ва Худованд Мусоро даъват карда, аз хаймаи ҷомеъ ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Агар касе аз шумо Барои Худованд қурбонии чорпоён, ҳатто гов ва гӯсфандро биёред: агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор нари беайб қурбонӣ кунад; ва иродаи ихтиёрӣ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд бигузорад, ва дасти худро бар сари қурбонии сӯхтанӣ бигузорад, ва барои ӯ қабул карда мешавад, то ки ӯро кафорат кунад».

Ададҳо 7:22 Як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ:

он барои наслҳои шумо қурбонии гуноҳ хоҳад буд

Ин порча дастуреро мефаҳмонад, ки бузро ҳамчун қурбонии гуноҳ абадӣ дар наслҳо пешкаш кунед.

1: Мо бояд ҳамчун роҳи тавба ва омурзиши омурзиш қурбонии гуноҳҳои худро ба Худо пешкаш кунем.

2: Файзи Худо абадӣ аст ва бо қурбонии гуноҳ мо имони худро ба Ӯ ва марҳамати Ӯ нишон медиҳем.

1: Ибриён 9:22 - Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

2: Румиён 3:23-25 - Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва ба воситаи файзи Ӯ ба василаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, ки Худо Ӯро ҳамчун кафорат бо Хуни Худ ба воситаи имон сафед карда буд. , барои нишон додани адолати худ, зеро бо пурсабрии худ Худо аз гуноҳҳои қаблан содиршуда гузашт.

Ададҳо 7:23 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Натанъил ибни Суар буд.

Натанъил ибни Зуар ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии саломатӣ овард.

1. Қурбонӣ ва қурбониҳои сулҳ

2. Қудрати додан ва қабул кардани сулҳ

1. Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Ишаъё 9:6-7 Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд шудааст, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Мушовири аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд. Афзоиши ҳукумати ӯ ва осоиштагӣ бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ интиҳо нахоҳад буд, то ки онро барқарор кунад ва онро бо адолат ва адолат дастгирӣ кунад. Гайрати Худованди лашкарҳо ин корро хоҳад кард.

Ададҳо 7:24 Дар рӯзи сеюм Элиоб ибни Ҳелӯн, мири банӣ-Забулун қурбонӣ кард:

Хулоса: Дар рӯзи сеюми қурбониҳо барои хаймаи муқаддас Элиоб ибни Ҳелӯн, мири банӣ-Забулун ҳадияи худро тақдим кард.

1: Худо мехоҳад, ки мо аз беҳтарини худ садақа кунем.

2: Саховатмандӣ Худо ва дигаронро шод мегардонад.

1: Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад.

2:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо касеро дӯст медорад, ки бо шодмонӣ диҳад.

Ададҳо 7:25 Қурбонии ӯ як зарфи нуқра буд, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқраи ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқили маъбад; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Пешниҳоди яке аз пешвоёни қабила як пуркунандаи нуқра ва як косаи нуқра буд, ки ҳар ду миқдори орди бо равған омехташударо дошт.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ дар ҳаёти мӯъмин.

2. Муҳимияти ҷалоли Худо бо ҳадияҳои мо.

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Ибодат 2:1-2 - Ва ҳангоме ки касе хоҳад қурбонии ордӣ барои Худованд тақдим кунад, ҳадияи ӯ аз орди маҳин хоҳад буд; ва бар он равған рехт, ва бар он ладан бимолад. Ва онро назди писарони Ҳоруни коҳинон хоҳад овард, ва аз он як мушти худро аз орди он, ва аз равғани он, бо тамоми бухури он бигирад.

Ададҳо 7:26 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Як қошуқи тиллоии даҳ сиқл пур аз бухур ҳамчун ҳадия барои Худованд дода шуд.

1. Қимати ҳадя: Аҳамияти ҳадя кардан ба Худованд

2. Қудрати саховатмандӣ: Аҳамияти ато кардан ба Худо

1. Малокӣ 3:10 - "Тамоми даҳьякро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин бисанҷед, мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ ва бубинед,

ки оё ман дарҳои обхезии осмонро накушода, нарезам. он қадар баракат аст, ки барои нигоҳ доштани он ҷои кофӣ нахоҳад буд».

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд. Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва бо дигарон мубодила кунед, зеро бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ададҳо 7:27 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча қурбонии гов, қӯчқор ва баррaро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ тасвир мекунад.

1. Қурбонӣ: ҳадяи ибодат

2. Қувваи шукргузорӣ дар ҳадия

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ибодат 1:1-3 - Худованд Мусоро даъват карда, аз хаймаи ҷомеъ бо ӯ сухан гуфт. Ӯ гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Ҳар гоҳ касе аз шумо қурбоние барои Худованд биёрад, ҳамчун қурбонии худ ҳайвонеро аз рама ё гӯсфанд биёред».

Ададҳо 7:28 Як бузғола барои қурбонии гуноҳ:

он ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи обии ӯ оварда мешавад.

Ин порча дар бораи қурбонии гуноҳ ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи нӯшокӣ оварда мешавад.

1. Муҳимияти пешниҳоди қурбонии гуноҳ ба Худо.

2. Аҳамияти қурбонӣ барои кафорат.

1. Ибодат 16:15-16 Он гоҳ вай нарбузи қурбонии гуноҳро, ки барои қавм аст, бикушад, ва хуни онро дар парда оварад ва бо хуни он чунон ки бо хуни барзагов карда буд, бимолад, ва онро бар курсии раҳматӣ ва пеш аз курсии раҳмат. Ҳамин тавр, ӯ барои макони муқаддас, аз нопокии банӣ-Исроил ва барои ҷиноятҳои онҳо, ва тамоми гуноҳҳои онҳоро кафорат хоҳад кард.

2. Ибриён 9:22 Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо нест.

Ададҳо 7:29 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Элиоб ибни Ҳелӯн буд.

Элиоб ибни Ҳелӯн ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии осоиштагӣ оварад.

1. Қурбонии сулҳ: Фаҳмидани аҳамияти қурбонии Элиоб

2. Додани худ: Маънои паси қурбонии осоиштагии Элиоб

1. Ибодат 3:1-17 - Қоидаҳои қурбонии осоиштагӣ

2. Матто 6:21 - Дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд

Ададҳо 7:30 Дар рӯзи чорум Элизур ибни Шадеур, мири банӣ-Реубен, пешниҳод намуд:

Ин порча қурбонии Элизур ибни Шадеурро дар рӯзи чоруми қурбонии мирони Исроил тасвир мекунад.

1. Қудрати саховатмандӣ: Омӯзиши ҳадияи Элизур дар Ададҳо 7:30

2. Чӣ тавр итоаткорӣ баракат меорад: Имтиҳони вафодорӣ бо Ададҳо 7:30

1. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод. Зеро ба ҳамон андозае, ки бо он чен кунед, барои шумо боз чен карда мешавад.

Ададҳо 7:31 Қурбонии ӯ ин буд, ки як зарфи нуқраи вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра бо қиммати ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли муқаддас; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Қурбонии Накшӯн, мири сибти Яҳудо ба Худованд як зарфи нуқра ва косаи пур аз орди маҳин ва равған барои ҳадияи ордӣ буд.

1. Қудрати саховат: ҳадя кардан ба Худованд бо дили саховатманд

2. Қувваи қурбонӣ: додани он чизе, ки аз ҳама муҳим аст, ба Худованд

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор бидиҳад, на бо ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ададҳо 7:32 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Худованд дастур дод, ки як қошуқи тиллои пур аз бухур ҳамчун як қисми ҳадияҳо ба хаймаи муқаддас оварда шавад.

1. Муҳимияти қурбонӣ ба Худо.

2. Сарпарастӣ ва қурбонӣ дар ибодат.

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф

мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ибодат 7:11-12 - Қонуни қурбонии мушоракат ин аст: коҳине ки онро тақдим мекунад, бояд онро дар маъбад бихӯрад; аз ҳама муқаддас аст. Ва ҳеҷ қурбонии гуноҳ, ки ягон хуни аз он ба хаймаи ҷомеъ барои кафорат кардан дар қудс оварда мешавад, набояд хӯрд; он бояд сӯзонд.

Ададҳо 7:33 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча қурбонии як гов, як қӯчқор ва як барраи яксоларо барои қурбонии сӯхтанӣ тасвир мекунад.

1: Қурбонӣ нишонаи садоқати ҳақиқӣ ба Худост.

2: Мо бояд қурбониҳои худро ба Худо бо дили омода ва фурӯтанӣ оварем.

1: Левитиён 1:3-4 «Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании галаи гов бошад, бигзор вай нари беайб тақдим намояд; вай онро бо хоҳиши худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд. "

2: Ибриён 13: 15-16 "Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накун: зеро ки бо онҳо қурбонӣ мекунад, ки Худо хушнуд аст».

Ададҳо 7:34 Як бузғола барои қурбонии гуноҳ:

Мувофиқи Ададҳо 7:34, бузеро ҳамчун қурбонии гуноҳ пешкаш карданд.

1. Фаҳмидани қудрати кафорати Исои Масеҳ

2. Аҳамияти қурбониҳои қурбонӣ дар Аҳди Қадим

1. Ишаъё 53:10 - "Бо вуҷуди ин иродаи Худованд буд, ки ӯро пахш кунад; Ӯ ӯро ғамгин кард; вақте ки ҷони ӯ барои гуноҳ қурбонӣ мекунад, насли худро хоҳад дид; вай умри худро дароз хоҳад кард; иродаи Худованд дар дасти Ӯ комёб хоҳад шуд».

2. Ибриён 10: 5-10 - "Бинобар ин, вақте ки Масеҳ ба ҷаҳон омад, гуфт: Қурбонҳо ва ҳадияҳоро шумо нахостед, балки баданеро барои ман омода кардаед; қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои гуноҳро писандиданд. Он гоҳ ман гуфтам: "Инак, ман омадаам, то хости Туро ба ҷо оварам, эй Худо, чунон ки дар тумори китоб дар бораи ман навишта шудааст: "Вақте ки дар боло гуфт: "Ту аз қурбониҳо, ҳадияҳо ва қурбониҳои сӯхтанӣ хоҳиши надидаӣ ва хушнуд нашудаӣ". ва қурбониҳои гуноҳ (инҳо мувофиқи шариат тақдим карда мешаванд) ва илова намуд: «Инак, омадаам, то ки иродаи Туро ба ҷо оварам: Ӯ якумро нест мекунад, то ки дуюмро устувор созад».

Ададҳо 7:35 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Элизур ибни Шадеур буд.

Элизур ибни Шедеур ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии саломатӣ оварад.

1. Қувваи сулҳ: Чӣ гуна бояд ҳаёти осоишта ва ҳамоҳангиро пеш гирифт

2. Нархи қурбонӣ: Фаҳмидани арзиши хидмат ва итоат

1. Матто 5:9: «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Ибодат 17:11: "Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва Ман онро барои шумо бар қурбонгоҳ бахшидам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҳаётро кафорат мекунад".

Ададҳо 7:36 Дар рӯзи панҷум Шелумиил ибни Зуришаддой, мири банӣ-Шимъӯн, қурбонӣ кард:

Шалумиил ибни Зуришаддай ва мири банӣ-Шимъӯн дар рӯзи панҷум қурбонӣ оварданд.

1. Қувваи қурбонӣ: Садақа ба сӯи Худо ва гирифтани фоида

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Роҳбарияти Шимъӯн ва садоқат ба Худо

1. Ибриён 13:15-16 Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Марқӯс 12:41-44 Исо дар муқобили ҷои гузоштани қурбониҳо нишаст ва тамошо кард, ки мардум пулҳои худро ба ганҷинаи маъбад мегузоранд. Бисёр одамони сарватманд ба миқдори калон партофтанд. Аммо бевазани камбағале омада, ду тангаи мисии хеле хурд, ки арзишаш ҳамагӣ чанд сент буд, гузошт. Исо шогирдонашро ба наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳамаи дигарон бештар ба ганҷина гузоштааст». Ҳама аз дороии худ инфоқ карданд; вале вай аз камбизоатии худ хар чиро, ки дошт, сарф кард.

Ададҳо 7:37 Қурбонии ӯ як зарфи нуқра буд, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра бар ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли маъбад; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Қурбонии мири Наҳшӯн ду зарфи нуқра буд, ки яке зарфе бо вазнаш 130 сиқл ва дигаре коса вазнаш 70 сиқл буд, ки барои қурбонии ордӣ аз орди маҳини омехта бо равған пур карда шуда буд.

1. Пешниҳоди шоҳзода: Намунаи саховатмандӣ

2. Аҳамияти ҳадяи шоҳзода

1. 2 Қӯринтиён 8:2-4 - Зеро дар озмоиши сахти андӯҳи онҳо фаровонии шодмонӣ ва фақири шадиди онҳо аз саховатмандии онҳо пур шуд.

2. Ибодат 2:1 - Вақте ки касе қурбонии ордиро ҳамчун ҳадия барои Худованд меорад, қурбонии ӯ аз орди маҳин бошад. Вай бар он равған рехт ва бар он ладан бимолад.

Ададҳо 7:38 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Исроилиён ҳадия карданд, аз он ҷумла як қошуқи тиллоии даҳ шекел, ки пур аз бухур буд.

1. Қудрати саховатмандӣ

2. Ҳадяи ибодат

1. Матто 10:8 - «Муфт гирифтаед, муфт диҳед».

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

Ададҳо 7:39 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча қурбонии гов, қӯчқор ва барраи яксоларо барои қурбонии сӯхтанӣ тасвир мекунад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр қурбонӣ лутфи Худоро мекушояд

2. Аҳамияти ибодат: омӯзиши қурбонии сӯхта

1. Ибриён 10: 4-10 - Зеро мумкин нест, ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кунад.

2. Ибодат 1:10-13 - Ва агар қурбонии ӯ аз гӯсфандон, яъне гӯсфандон ё бузҳо барои қурбонии сӯхтанӣ бошад; Онро марди беайб биёрад.

Ададҳо 7:40 Як нар буз барои қурбонии гуноҳ:

Ин порча қурбонии бузро ҳамчун қурбонии гуноҳ тасвир мекунад.

1. Таъмини Худо барои гуноҳ - Чӣ гуна Исо қурбонии охиринро барои гуноҳ пешкаш мекунад.

2. Аҳамияти ибодати қурбонӣ - Мулоҳиза дар бораи он ки чӣ тавр мо метавонем Худоро тавассути қурбонӣ эҳтиром кунем.

1. Румиён 3:25 - «Худо Масеҳро ҳамчун қурбонии кафорат, ба воситаи рехтани хуни Ӯ пешниҳод кард, то ки бо имон қабул карда шавад».

2. Ибриён 10:10-14 - "Ва бо ин ирода, мо ба василаи қурбонии Бадани Исои Масеҳ як бор муқаддас шудаем."

Ададҳо 7:41 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола; ин қурбонии Шелумиил ибни Зуришаддай буд.

Шелумиил ибни Зуришаддай ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии саломатӣ оварад.

1. Қувваи қурбонӣ: даст кашидан аз он чизе, ки мо дӯст медорем, барои ҷалоли Худо

2. Аҳамияти сулҳ ва чӣ гуна мо метавонем ба он ноил шавем

1. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба назари раҳмати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. Ишаъё 32:17 - "Самари адолат осоиштагӣ хоҳад буд; таъсири адолат то абад оромӣ ва эътимод хоҳад буд".

Ададҳо 7:42 Дар рӯзи шашум Элиософ ибни Деуил, мири банӣ-Ҷод, қурбонӣ кард:

Ин порча қурбонии Элёсоф, мири банӣ-Ҷодро дар рӯзи шашум тасвир мекунад.

1. Омӯзиши хизмат: Намунаи Элиасоф

2. Қудрати саховатмандӣ: ҳадияи Элёсоф

1. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Матто 6:1-4 - Эҳтиёт бошед, ки адолати худро дар назди дигарон ба амал оваред, то ки дар назари онҳо намоён шаванд, зеро он гоҳ аз Падари худ, ки дар осмон аст, мукофоте нахоҳед дошт. Пас, ҳангоме ки ба мискинон садақа медиҳед, дар пеши худ карнай нанавозед, чунон ки риёкорон дар куништҳо ва кӯчаҳо мекунанд, то ки дигарон онҳоро ситоиш кунанд. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки онҳо мукофоти худро гирифтаанд. Аммо чун ба бенавоён садақа додӣ, дасти чапат аз кори дасти ростат хабар надиҳад, то доди ту дар ниҳон бошад. Ва Падари шумо, ки ниҳонбин аст, ба шумо мукофот хоҳад дод.

Ададҳо 7:43 Қурбонии ӯ ин буд, ки як зарфи нуқра вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра, ки ҳафтод сиқл буд, мувофиқи сиқли муқаддас; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Қурбонии Наҳшӯн ибни Амминодоб як зарфи нуқрагии вазнаш 130 сиқл ва як косаи нуқра вазнаш 70 сиқл буд, ки ҳар ду аз орди маҳини бо равған омехта пуршуда буд.

1. Қувваи қурбонӣ: Баррасии қурбонии Наҳшон, писари Амминадоб, ҳамчун намунаи чӣ гуна ба Худо додан.

2. Маънои қурбонӣ: Омузиши рамзи пуркунандаи пуркунандаи нуқра ва косаи нуқра ва чӣ гуна онҳо қурбонӣ ба Худоро нишон медиҳанд.

1. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 16:16-17 - «Се маротиба дар як сол тамоми мардони ту бояд ба ҳузури Худованд Худои ту дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир шаванд: дар иди нони фатир, дар иди ҳафтаҳо ва иди хаймаҳо. Ҳеҷ кас бояд ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир шавад: ҳар яке аз шумо ба андозаи он ҳадя биёред, ки Худованд Худои шумо ба шумо баракат додааст».

Ададҳо 7:44 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Дар рӯзи ҳафтуми тақдиси хаймаи муқаддас як қошуқи тиллои даҳ сиқл пур аз бухур тақдим карда шуд.

1. Додани беҳтарин чизҳои мо: Пешниҳоди қошуқи тиллои бухур дар Ададҳо 7:44 ба мо муҳим будани беҳтарини худро ба Худованд бахшиданро таълим медиҳад.

2. Тӯҳфаҳои миннатдорӣ: Қошуқи тиллои бухуре, ки дар Ададҳо 7:44 оварда шудааст, ба мо хотиррасон мекунад, ки бо ҳадяҳои миннатдорӣ миннатдории худро ба Худо баён кунем.

1. Филиппиён 4:18 - "Ман музд ва бештар аз он гирифтаам; ман сер шудам, ки ҳадяҳоеро, ки шумо фиристодаед, қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худоро аз Эпафродитус гирифтам."

2. Румиён 12:1 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед."

Ададҳо 7:45 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча қурбонии гов, қӯчқор ва баррaро барои қурбонии сӯхтанӣ тасвир мекунад.

1. Қувваи додан: Чӣ тавр пешниҳод кардани беҳтарин ба Худо ба мо кӯмак мекунад, ки ба воя расем

2. Аҳамияти қурбонӣ: чӣ қурбонии ҳайвонҳо дар бораи муносибати мо бо Худо ошкор мекунад

1. «Ва агар қурбонии саломатӣ барои Худованд тақдим кунед, онро мувофиқи хости худ тақдим кунед: он дар ҳамон рӯзе, ки онро тақдим мекунед, ва фардо хӯрда хоҳад шуд; ва агар то рӯзи сеюм боқӣ монад, дар оташ месӯзад» (Ибодат 19:5–6).

2. «Ва ба онҳо гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд амр фармуда, гуфт: "Аз он ҳар кас мувофиқи хӯрдани худ ва барои ҳар кас, мувофиқи шумораи одами худ, як омер ҷамъ кунед; ҳар касро бигиред. барои онҳое ки дар хаймаҳои Ӯ ҳастанд» (Хуруҷ 16:16).

Ададҳо 7:46 Як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ:

Банӣ-Исроил як бузғоларо ҳамчун қурбонии гуноҳ пешниҳод карданд.

1. Қувваи тавба

2. Маънои қурбонӣ

1. Ибриён 10:1–4

2. Матто 3:13–17

Ададҳо 7:47 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Элёсоф ибни Доуил буд.

Илёсоф ибни Деуил ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии саломатӣ овард.

1. Табиати қурбонии сулҳи ҳақиқӣ

2. Аҳамияти қурбонӣ дар истиғфор

1. Ишаъё 52: 7 - "Чӣ гуна зебост бар кӯҳҳо пойҳои он кас, ки башорат медиҳад, осоиштагӣ, башорат медиҳад, ки наҷот медиҳад, ки ба Сион мегӯяд: "Худои Ту подшоҳӣ мекунад!"

2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед».

Ададҳо 7:48 Дар рӯзи ҳафтум Элишома ибни Аммиҳуд, мири банӣ-Эфроим қурбонӣ кард:

Дар рӯзи ҳафтуми қурбонӣ Элишома ибни Аммиҳуд аз номи сибти Эфроим қурбонӣ овард.

1. Қурбонӣ: Шукргузорӣ ба Худо

2. Қувваи саховатмандӣ: Намунаи Элишома

1. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба василаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

2. Яъқуб 2:15-16 - Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед, бе он ки чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо диҳед, ин чӣ хуб аст?

Ададҳо 7:49 Қурбонии ӯ як зарфи нуқра буд, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра бар ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли маъбад; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Дар рӯзи ҳафтуми қурбонгоҳ Натанъил ибни Зуар як зарфи нуқра ва як косаи нуқраро, ки ҳар ду аз орди маҳини омехтаи равған омехташуда пур карда шуда буд, ҳамчун қурбонии гӯштӣ тақдим намуд.

1. Аҳамияти қурбонӣ ва қурбонӣ дар зиндагии муъмин

2. Аз қалби тоату муҳаббат ба Худо додан

1. Ибодат 7:11-15 - "Ва ин аст қонуни қурбонии осоиштагӣ, ки вай бояд барои Худованд тақдим кунад. Агар вай онро барои шукргузорӣ пешниҳод кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири омехта тақдим намояд. бо равған, ва фатирҳои фатири бо равған тадҳиншуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён, ва ба ғайр аз кулоҳҳо, вай барои қурбонии худ нони хамиртурушро бо қурбонии шукргузорӣ аз қурбониҳои осоиштагии худ тақдим намояд; яке аз тамоми ҳадия барои қурбонии баланд барои Худованд, ва он аз они коҳин хоҳад буд, ки хуни қурбониҳои саломатӣ пошад, ва гӯшти қурбонии саломатиаш барои шукргузорӣ дар ҳамон рӯзе, ки қурбонии саломатӣ аст, хӯрда хоҳад шуд. қурбонӣ кунад, то саҳар аз он чизе нагузорад».

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор дод, на бо ҳассосият ва на аз рӯи зарурат, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

Ададҳо 7:50 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Саховат ва қурбонии Худо пандест, ки мо бояд ба Ӯ саховатмандона ато кунем.

1: Мо бояд бо шодӣ ва шукрона ба Худо баргардонем.

2: Қурбонии мо бояд бо муҳаббат ва садоқат дода шавад.

1: Забур 96:8 - Ба Худованд ҷалол диҳед, ки мувофиқи исми Ӯст; ҳадия биёред ва ба ҳавлии ӯ биё.

2:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Ададҳо 7:51 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Дар ин порча дар бораи қурбонии гов, қӯчқор ва барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ сухан меравад.

1. Аҳамияти пешниҳоди қурбонии сӯхтанӣ

2. Муҳимияти додани беҳтарини худ ба Худо

1. Ибодат 1:3-4 - «Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор вай нари беайб тақдим намояд: вай онро бо хоҳиши худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд. Ва дасти худро бар сари қурбонии сӯхтанӣ бигузорад, ва барои ӯ қабул хоҳад шуд, ки ӯро кафорат кунад».

2. Румиён 12:1 - «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

Ададҳо 7:52 Як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ:

Ин қурбонии Шеломит ибни Зуришаддой буд.

Ин порча қурбонии Шеломит ибни Зуришаддойро тасвир мекунад, ки он як бузғола барои қурбонии гуноҳ буд.

1. «Қувваи қурбонии гуноҳ»

2. «Аҳамияти додан ба Худо».

1. Ибриён 9:22 - «Дар ҳақиқат, дар назди шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиши гуноҳҳо нест».

2. Ишаъё 53:10 - "Аммо иродаи Худованд буд, ки ӯро пахш кунад ва ӯро азоб диҳад, ва гарчанде ки Худованд ҷони ӯро қурбонии гуноҳ кунад, ӯ насли худро

дида, рӯзҳои худро дароз хоҳад кард, ва иродаи Худованд дар дасташ комёб хоҳад шуд».

Ададҳо 7:53 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Элишома ибни Аммиҳуд буд.

Ин порча қурбонии Элишома ибни Аммиҳудро тасвир мекунад, ки ба он ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ буз ва панҷ барраи яксола дохил мешуданд.

1. Қурбониҳои сулҳ: Чӣ тавр қурбонӣ моро ба Худо наздиктар мекунад

2. Арзиши итоаткорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо чӣ маъно дорад

1. Ибриён 13:15-16 Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

2. Ибодат 7:11-12 Ва ин аст қонуни қурбонии осоиштагӣ, ки вай барои Худованд тақдим мекунад. Агар вай онро барои шукргузорӣ тақдим кунад, бигзор вай бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда, ва фатирҳои фатири бо равған омехташуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён.

Ададҳо 7:54 Дар рӯзи ҳаштум Ҷамолил ибни Фадаҳсур, мири банӣ-Менашшеро тақдим кард:

Дар рӯзи ҳаштум, Ҷамалиил, мири банӣ-Менашше, қурбонӣ овард.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр қурбониҳои мо метавонанд ба ҳаёти мо таъсир расонанд

2. Пешвоёни содиқи Худо: Намунаи Ҷамолил

1. Ибриён 13:15-16: «Пас, ба воситаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. зеро ки ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

2. 1 Петрус 5:5-6: «Ҳамчунин шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Ҳамааатон дар баробари якдигар фурӯтан бошед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, шумо дар зери дасти пурзӯри Худо бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад».

Ададҳо 7:55 Қурбонии ӯ ин буд, ки як зарфи нуқра вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра, ки ҳафтод сиқл буд, мувофиқи сиқли муқаддас; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Дар рӯзи дуюми қурбониҳо Наҳшӯн, мири сибти Яҳудо, як зарфи нуқраи вазнаш 130 сиқл ва як косаи нуқра вазнаш 70 сиқл, аз орди маҳин ва равған пур карда, ҳамчун ҳадияи ордӣ овард.

1. Қувваи саховатмандӣ: Ду зарфи нуқрагии пур аз орди маҳин ва равған тақдим кардани Наҳшон қудрати саховатмандиро дар ҳаёти мо нишон медиҳад.

2. Маънои Қурбонӣ: Пешниҳоди ду зарфи нуқрагии пур аз орди маҳин ва равғани Наҳшон аз аҳамияти қурбонӣ дар гаштугузори рӯҳонии мост.

1. Ададҳо 7:55 - ҳадияи ӯ ин буд, ки як зарфи нуқраи вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқрагии ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли муқаддас; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Ададҳо 7:56 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Банӣ-Исроил як қошуқи тиллоии пур аз бухурро ҳамчун як қисми қурбонии худ ба Худованд оварданд.

1. Қудрати ато кардан: Чӣ тавр қурбонии мо ба Худованд метавонад ифодаи пурқуввати имони мо бошад.

2. Арзиши ибодат: Фаҳмидани аҳамияти сарф кардани вақт ва захираҳои худ барои ибодати Худо.

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Забур 96:8 - Ба Худованд ҷалол диҳед, ки мувофиқи исми Ӯст; ҳадия биёред ва ба ҳавлии ӯ биё.

Ададҳо 7:57 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча ҳадияҳоеро тасвир мекунад, ки сарварони дувоздаҳ сибти Исроил дар рӯзи бахшида шудани қурбонгоҳ ба Худованд тақдим карданд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ, ки тавассути қурбонӣ нишон дода мешавад.

2. Муҳимияти бахшидани худро ба Худо тавассути амалҳои таслим ва ибодат.

1. Ибодат 1:10-13 - Ва агар қурбонии ӯ аз гӯсфандон, яъне гӯсфандон ё бузҳо барои қурбонии сӯхтанӣ бошад; Онро марди беайб биёрад.

2. Филиппиён 4:18 - Ман ҳама чизро дорам ва фаровон ҳастам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худост.

Ададҳо 7:58 Як бузғола барои қурбонии гуноҳ:

он ба ҳузури Худованд тақдим карда мешавад.

Буз бояд ба Худованд ҳамчун қурбонии гуноҳ тақдим карда мешуд.

1. Маънои пешниҳоди қурбонии гуноҳ - Ададҳо 7:58

2. Аҳамияти қурбонӣ барои Худованд - Ададҳо 7:58

1. Ишаъё 53:10 - Аммо ба Худованд писанд омад, ки ӯро кӯфта кунад; вайро ғамгин кардааст: ҳангоме ки ҷони ӯро қурбонии гуноҳ хоҳӣ кард, насли худро

хоҳад дид, умри худро дароз хоҳад кард, ва ризогии Худованд дар дасташ комёб хоҳад шуд.

2. Ибодат 5:6 - Ва ӯ қурбонии гуноҳи худро барои гуноҳи худ, ки гуноҳ кардааст, барои қурбонии гуноҳ мода аз гӯсфанд, барра ё нар бузғола хоҳад овард; ва коҳин ӯро барои гуноҳаш кафорат хоҳад кард.

Ададҳо 7:59 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Ҷамолил ибни Педахсур буд.

Ҷамалиил ибни Педахзур ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии осоиштагӣ овард.

1. Сулҳи қурбонӣ: Баррасии маънои қурбонии Ҷамолил

2. Қудрати додан: омӯхтани аҳамияти пешниҳоди беҳтарини худ

1. Хуруҷ 24:5-8 - Ва ӯ ҷавононро аз банӣ-Исроил фиристод, ки онҳо қурбониҳои сӯхтанӣ меоварданд, ва қурбониҳои осоиштагии говҳоро барои Худованд забҳ мекарданд.

2. Филиппиён 4:6-7 - Ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Ададҳо 7:60 Дар рӯзи нӯҳум Абидон ибни Ҷидъӯнӣ, мири банӣ-Биньёмин қурбонӣ кард:

Сардори нӯҳуми сибти Биньёмин ҳадяҳои худро ба Худованд тақдим кард.

1: Саховат бояд аз дилҳои мо чун дарё ҷорӣ шавад, вақте сухан дар бораи додан ба Худованд меравад.

2: Ҳатто дар вақти мубориза мо набояд ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки ба Худо барои садоқат ва ризқу рӯзии Ӯ шукр гӯем.

1:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ададҳо 7:61 Қурбонии ӯ як зарфи нуқра буд, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқрагии ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқили маъбад; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Дар рӯзи бахшида шудани қурбонгоҳ Наҳшӯн ҳадияи худро ба Худованд тақдим кард, ки он зарфи нуқра ва як косаи нуқра буд, ки аз орди маҳин ва равған пур шуда буд.

1. Қурбонии дилҳои мо - Чӣ тавр мо метавонем ба Худо қурбонӣ кунем.

2. Бахшида ба қурбонгоҳ - Дарси ибрат аз Наҳшон.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор бидиҳад, на бо ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ададҳо 7:62 Як қошуқи тиллоии даҳ сиқл, пур аз бухур;

Дар ин порча гуфта мешавад, ки як қошуқи тиллои пур аз бухур ҳангоми бахшидани хаймаи муқаддас ба Худованд дода шудааст.

1. Қувваи кафорат: Фаҳмидани аҳамияти қошуқи тиллоии бухур

2. Аҳамияти бахшидан: Омӯзиш аз хайма ва ҳадияҳои он

1. Хуруҷ 30:34–38; Ибодат 2:1-2 - Дастурҳо дар бораи қурбонии бухур дар хаймаи муқаддас

2. Хуруҷ 25-40; Рақамҳои 8-9 - Дастурҳои муфассал оид ба сохтан ва бахшидани хайма.

Ададҳо 7:63 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча қурбонииеро, ки мирони Исроил ба Худо пешкаш мекунанд, тасвир мекунад.

1: Мо метавонем худро ба Худо ба воситаи ҳамду сано ва хидмат қурбонӣ кунем.

2: Мо метавонем ба Худо эҳтиром ва эҳтиром зоҳир кунем, то ба Ӯ беҳтарин чизҳои аз дастамон меомадаро кунем.

1: Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2: Забур 51:17 - Қурбоние, ки шумо мехоҳед, рӯҳи шикаста аст. Дили шикастаю тавбакардаро рад намекуни Худоё.

Ададҳо 7:64 Як бузғола барои қурбонии гуноҳ:

Қурбониҳои гуноҳ ҳамчун қисми ҷудонашавандаи ҳаёти динии Исроили қадим дида мешуданд.

1: Мо бояд ҳамчун як қисми ҳаёти динии худ барои Худованд қурбониҳои гуноҳ кунем.

2: Қурбонӣ ба Худованд фурӯтанӣ ва садоқати моро нишон медиҳад.

1: Румиён 6:23 - «Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Ибриён 10: 4-10 - Зеро ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кардан ғайриимкон аст. Бинобар ин, вақте ки Масеҳ ба ҷаҳон омад, гуфт: "Қурбонҳо ва ҳадияҳоро шумо нахостед, балки баданеро барои ман омода кардаед; ба қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳ писанд наомадаед. Он гоҳ ман гуфтам: «Инак, омадаам, ки иродаи Туро ба ҷо оварам, эй Худо, чунон ки дар тумори китоб дар бораи ман навишта шудааст». Вақте ки ӯ дар боло гуфт: "Ту аз қурбониҳо ва ҳадияҳо, ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои гуноҳ (инҳо мувофиқи шариат оварда мешаванд) на хоҳиш ва на писандидаӣ, илова кард: "Инак, омадаам, ки хости Туро ба ҷо оварам". Вай аввалинро аз байн мебарад, то дуюмро таъсис диҳад.

Ададҳо 7:65 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола; ин қурбонии Абдон ибни Ҷидъӯнӣ буд.

Абидон ибни Ҷидъӯнӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии саломатӣ тақдим намуд.

1. Чӣ тавр бояд қурбониҳои осоишта пешкаш кунем

2. Тӯҳфаҳои Абидан: Намунаи пешниҳоди сулҳ

1. Ададҳо 7:65

2. Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Ададҳо 7:66 Дар рӯзи даҳум Аҳиезер ибни Аммишаддой, мири банӣ-Дон, қурбонӣ кард:

Дар ин порча Аҳиезар, писари Аммишаддай, мири банӣ-Дон тасвир шудааст, ки дар рӯзи даҳум қурбонӣ мекунад.

1. "Қувваи қурбонӣ: Чӣ гуна даст кашидан аз он чизе ки азиз дорем, моро ба Худо наздиктар мекунад"

2. «Роҳбарии Аҳизер: Намунаи хидмати содиқона»

1. Ибриён 13:15-16 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд. Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва бо дигарон мубодила кунед, зеро бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. 1 Петрус 5:2-3 - "Чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки лозим аст, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед; на аз паи нафъи беинсоф, балки майли хизмат карданро дошта, аз болои онҳое ки ба шумо супурда шудаанд, сарварӣ накунед, балки барои рама намуна бошед».

Ададҳо 7:67 Қурбонии ӯ як зарфи нуқра буд, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра бар ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли маъбад; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Қурбонии яке аз мирони қабилаи Исроил як зарфи нуқра ва як косаи нуқра буд, ки ҳар ду аз орди маҳини омехта бо равған барои ҳадияи ордӣ пур карда мешуданд.

1. Қудрати саховатмандӣ

2. Дили қурбонӣ

1. 2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дили худ, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Ибодат 7:12 - Агар вай онро барои шукргузорӣ пешниҳод кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда ва фатирҳои фатири бо равған омехташуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён.

Ададҳо 7:68 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Дар рӯзи ҳафтуми бахшида шудани хаймаи муқаддас як қошуқи тиллоии даҳ сиқл пур аз бухур тақдим карда шуд.

1. Арзиши пешниҳод: Чӣ гуна бояд беҳтарин чизеро, ки мо дорем, пешниҳод кунем

2. Муҳимияти бахшидан: Ҷашн гирифтани ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1. Масалҳо 21:3 - Кори адолат ва адолат барои Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

2. Забур 24:3-4 - Кӣ метавонад ба теппаи Худованд барояд? Ва кӣ метавонад дар ҷои муқаддаси Ӯ биистад? Он ки дастони пок ва дили пок дорад.

Ададҳо 7:69 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Халқи Худо бояд ба хаймаи муқаддас ҳадия меоварданд, то Ӯро эҳтиром кунанд.

1: Мо метавонем Худоро ҷалол диҳем, ки беҳтарини худро ба Ӯ пешкаш кунем.

2: Қурбонии мо ба Худо бояд инъикоси садоқати мо ба Ӯ бошад.

1: Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Ададҳо 7:70 Як нарбуз барои қурбонии гуноҳ:

яке аз сардорони падарон таклиф кард.

Яке аз пешвоёни қавм бузеро ҳамчун қурбонии гуноҳ пешкаш карданд.

1. Қувваи кафорат: Чӣ тавр Исо нархи гуноҳҳои моро пардохт кард

2. Аҳамияти қурбонӣ: Зарурати баргардонидани он

1. Ибриён 9:22 - Ва мувофиқи шариат қариб ҳама чиз бо хун пок мешавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест.

2. Ишаъё 53:10 - Аммо ба Худованд писанд омад, ки Ӯро кӯфта кунад; Ӯро ғамгин кардааст. Вақте ки ҷони Ӯро қурбонии гуноҳ мекунӣ, Ӯ насли Худро хоҳад дид, Ӯ умри худро дароз хоҳад кард, ва хушнудии Худованд дар дасти Ӯ комёб хоҳад шуд.

Ададҳо 7:71 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Аҳиезар ибни Аммишаддой буд.

Аҳизер ибни Аммишаддай ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии саломатӣ тақдим намуд.

1. Қувваи қурбонӣ дар сулҳ - Ададҳо 7:71

2. Баракатҳои саховатмандӣ - Ададҳо 7:71

1. Филиппиён 4:6-7: Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:7: Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Ададҳо 7:72 Дар рӯзи ёздаҳум Паҷиил ибни Окрон, мири банӣ-Ошер, қурбонӣ кард:

Паҷиел ба Худованд ҳадяи саховатманди бахшидани худро пешкаш мекунад.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки беҳтарини худро ба Худованд ато кунем.

2: Мо бояд дар ҳадяҳои худ ба Худованд ва ба халқи Ӯ саховатманд бошем.

1:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2: Малокӣ 3:8-10 - Оё одам Худоро ғорат мекунад? Бо вуҷуди ин, шумо маро ғорат мекунед. «Аммо шумо мепурсед, ки мо шуморо чӣ гуна ғорат мекунем? «Дар даҳяк ва ҳадияҳо. Шумо дар зери лаънати тамоми миллат ҳастед, зеро маро ғорат мекунед. Тамоми даҳьякро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кун, - мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ, - ва бубинам, ки оё ман дарҳои обхезии осмонро накушоям ва он қадар баракат нарезам, ки барои он ҷои кофӣ нахоҳӣ дошт.

Ададҳо 7:73 Қурбонии ӯ як зарфи нуқра буд, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқра бар ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли маъбад; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Ҳорун барои Худованд ҳадия овард, ки он як зарфи нуқрагии вазнаш 130 сиқл ва як косаи нуқрагии 70 сиқл, ки ҳар ду аз орд ва равған пур карда шуда буд.

1. Қурбонӣ ба Худо

2. Зебоии қурбонӣ: Маънои қурбонии Ҳорун

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-8 - "Аммо ман мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор диҳад; на аз рӯи ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад ва Худо қодир аст, ки ҳама файзро бар шумо афзун гардонад, то шумо, ки ҳамеша дар ҳама чиз кофист ва дар ҳар кори нек фаровон бошед».

2. Марқӯс 12:41-44 - "Ва Исо дар муқобили ганҷ нишаста, дид, ки чӣ гуна мардум ба ганҷина пул меандохтанд: ва бисьёр сарватдорон бисьёр меандохтанд. Ва бевазани камбағале омада, дар он ҷо андохт. ду фулус, ки як фулус меандозанд!» Ва шогирдони Худро наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал назар ба ҳамаи онҳое ки ба ганҷина андохтанд, бештар андохт: аз фаровонии онҳо андохт, вале вай аз ҳоҷати худ ҳар он чи дошт,, ҳатто тамоми зиндагониашро андохт».

Ададҳо 7:74 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Ин порча қурбонии қошуқи тиллои пур аз бухурро ба Худованд тасвир мекунад.

1. Қудрати саховат: Бо дили пур ба Худованд додан

2. Аҳамияти бухур: қурбонии хушбӯй

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

2. Забур 141:2 - Бигзор дуои ман пеши Ту мисли бухур гузошта шавад; Бигзор бардошта шудани дастҳои ман мисли қурбонии шом бошад.

Ададҳо 7:75 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Дар ин порча дар бораи қурбонии гов, як қӯчқор ва як барра барои қурбонии сӯхтанӣ сухан меравад.

1. Қурбонии қурбонӣ - чӣ гуна он метавонад моро ба Худо наздик кунад

2. Ба василаи қурбонӣ ба Худо таслим шудан

1. Ибриён 13:15 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба василаи Ӯ қурбонии ҳамду саноро ба Худо, яъне самари лабони худ қурбонӣ кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем".

2. Румиён 12:1 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост".

Ададҳо 7:76 Як нарбуз барои қурбонии гуноҳ:

Банӣ-Исроил қурбонии гуноҳро барои як бузғола оварданд.

1. Қувваи кафорат: Қурбонии гуноҳ чӣ маъно дорад

2. Аҳамияти қурбониҳо дар Исроили қадим

1. Ибриён 10: 1-4 - Зеро ки шариат ба ҷои шакли ҳақиқии ин воқеиятҳо танҳо сояи чизҳои неки ояндаро дорад, вай ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки ҳамасола ҳамеша пешкаш карда мешаванд, онҳоро комил созад. ки наздик мешаванд.

2. Ибодат 16:15-17 - Он гоҳ вай бузи қурбонии гуноҳро, ки барои мардум аст, бикушад ва хуни онро дар парда оварад ва бо хуни он мисли хуни гов кор карда, бар болои он пошад. курсии раҳматӣ ва дар назди курсии раҳмат.

Ададҳо 7:77 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Паҷиил ибни Окрон буд.

Паҷиил ибни Окрон ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии осоиштагӣ оварад.

1. Қувваи қурбонии осоишта: Баррасии қурбонии Паҷиел

2. Ба таври осоишта додан: Аҳамияти қурбонии Паҷиел

1. Матто 5:43-48 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Лекин Ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед».

2. Румиён 12:14-21 - "Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат диҳед ва онҳоро лаънат накунед. Бо шодӣ шодӣ кунед, бо гирьякунандагон гиря кунед".

Ададҳо 7:78 Дар рӯзи дувоздаҳум Аҳира ибни Энон, мири банӣ-Нафтолӣ қурбонӣ кард:

Ин порча ҳадияеро тасвир мекунад, ки Аҳира ибни Энон ва мири Нафталӣ ба Худованд пешкаш кардааст.

1. Қурбонӣ кардан барои Худованд - Чӣ гуна қурбониҳои мо ба Худованд имон ва садоқати моро нишон медиҳанд.

2. Қувваи бахшидан - Чӣ қадар содиқона ба Худованд подош медиҳад.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ададҳо 7:79 Қурбонии ӯ як зарфи нуқра буд, ки вазнаш яксаду сӣ сиқл, як косаи нуқрагии ҳафтод сиқл, мувофиқи сиқли маъбад; Ҳар дуи онҳо пур аз орди маҳини бо равған омехташуда барои қурбонии гӯштӣ;

Дар ин порча ҳадияи як зарфи нуқра ва як косаи нуқра аз орди маҳин бо равған омехта тасвир шудааст, ки аз ҷониби писари Ҷершӯм ба Худованд тақдим карда мешавад.

1. Қурбонӣ ва парастиш барои Худованд

2. Арзиши ҳақиқии додан ба Худованд

1. Такрори Шариат 16: 16-17 - "Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир ва дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо иди хаймаҳо; ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ ҳозир нахоҳанд шуд;

2. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - "Аммо ман мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор диҳад; на ба ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

Ададҳо 7:80 Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, пур аз бухур;

Як қошуқи тиллои даҳ сиқл, ки пур аз бухур буд, ба Худованд дода шуд.

1. Арзиши қурбонӣ ба Худованд: Назар ба Ададҳо 7:80

2. Эътироф кардани арзиши қурбонӣ ба Худо: Омӯзиши Ададҳо 7:80

1. Хуруҷ 30:34-38 Худо ба Мусо амр медиҳад, ки барои Ӯ бухур созад.

2. 1 Петрус 2:5 Мо бояд ба Худо қурбониҳои рӯҳонӣ пешкаш кунем.

Ададҳо 7:81 Як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола барои қурбонии сӯхтанӣ;

Ин порча дар бораи қурбонии сӯхтании як гов, як қӯчқор ва як барраи яксола аст.

1. Қудрати қурбонӣ: Фаҳмидани аҳамияти қурбониҳои қурбонӣ дар Китоби Муқаддас

2. Баракати тоат: Фоидаҳои риояи фармудаҳои Худо

1. Ибриён 9:22 «Дарвоқеъ, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад, ва бе рехтани хун омурзиш нест».

2. Ибодат 1:3-4 «Агар қурбонӣ қурбонии сӯхтанӣ аз рама бошад, шумо бояд нари беайб тақдим кунед, ва онро дар назди даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ пешкаш кунед, то ки он ба назари мардум мақбул гардад. Худовандо! Дасти худро бар сари қурбонии сӯхтанӣ бигузор, ва он аз номи ту қабул карда мешавад, то ки туро кафорат кунад».

Ададҳо 7:82 Як нарбуз барои қурбонии гуноҳ:

он ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ оварда мешавад.

Ин порча аз Ададҳо 7:82 дар бораи пешниҳод кардани бузғола ҳамчун қурбонии гуноҳ дар баробари қурбонии сӯхтании доимӣ сухан меравад.

1. Масъулият барои гуноҳҳои худ - эътироф ва эътироф кардани гуноҳҳои худ ва тавба кардан барои омурзиши Худо

2. Муҳимияти қурбонии сӯхтании доимӣ Дарк кунед, ки вобастагии мо аз Худо барои наҷот

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо Ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар Ӯ буд ва ба воситаи захмҳои Ӯ мо шифо ёфтаем. 6 Мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаем, ҳар яки мо ба роҳи худ рафтаем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани Ӯ бор кардааст.

2. Яъқуб 4:7-10 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. 8 Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Эй гунаҳкорон, дастҳоятонро бишӯед ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ. 9 Ғамгин, навҳа ва гиря кун. Хандаатонро ба мотам ва шодии худро ба тира иваз кунед. 10 Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Ададҳо 7:83 Ва барои қурбонии саломатӣ ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз, панҷ барраи яксола: ин қурбонии Аҳира ибни Энон буд.

Аҳира ибни Энон ду гов, панҷ қӯчқор, панҷ нарбуз ва панҷ барраи яксоларо ба шакли қурбонии саломатӣ тақдим намуд.

1. Қувваи додани осоиштагӣ

2. Пешниҳоди сулҳ дар миёни низоъ

1. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2. Филиппиён 4:7 - «Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард».

Ададҳо 7:84 Ин аст бахшида шудани қурбонгоҳ дар рӯзе ки он аз ҷониби мирони Исроил тадҳин карда шуд: дувоздаҳ зарфи нуқра, дувоздаҳ косаи нуқра ва дувоздаҳ қошуқи тилло;

Сардорони Исроил қурбонгоҳро дар рӯзе ки бо дувоздаҳ зарфи нуқра, дувоздаҳ косаи нуқра ва дувоздаҳ қошуқи тилло тадҳин карда шуд, бахшиданд.

1. Муҳимияти бахшидани худро ба Худованд.

2. Қувваи қурбонии қурбонӣ.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Ададҳо 7:85 Ҳар як зарфи нуқра вазнаш яксаду сӣ сиқл, ҳар як коса ҳафтод сиқл; вазнаш ҳамаи зарфҳои нуқра ду ҳазору чорсад сиқл, мувофиқи сиқили маъбад;

Вазни умумии ҳамаи зарфҳои нуқра дар ҳадияҳои мирони Исроил 2400 сиқл буд.

1. Муҳимияти саховатмандӣ

2. Қурбонӣ кардан чӣ арзиш дорад?

1. Масалҳо 3:9-10 Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2. Луқо 6:38 Бидеҳ, он гоҳ ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки пахш карда, якҷоя ҷунбонда, давида, ба домани шумо гузошта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мекунед, он ба шумо бармегардад.

Ададҳо 7:86 Кошуқҳои тиллоӣ дувоздаҳ сиқл пур аз бухур буд, вазнаш даҳ сиқл, мувофиқи шекели маъбад; тамоми тиллои қошуқҳо саду бист сиқл буд.

Дар ин порча дувоздаҳ қошуқи тиллоӣ, ки дар маъбади Худованд истифода мешуданд, тасвир шудааст, ки ҳар кадоме аз бухур пур шуда, вазнаш даҳ сиқл буд, ки дар маҷмӯъ яксаду бист сиқл буд.

1. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худованд

2. Аҳамияти ҳадияҳо дар маъбад

1. 1 Вақоеънома 29:1–9

2. Ибриён 9:1–10

Ададҳо 7:87 Ҳама барзаговон барои қурбонии сӯхтанӣ дувоздаҳ наргофон, қӯчқорҳо дувоздаҳ, барраҳои яксола дувоздаҳ, бо қурбонии ордӣ, ва нарбузони бузҳо барои қурбонии гуноҳ дувоздаҳ.

Мувофиқи дастуроте, ки дар Ададҳо 7:87 оварда шудааст, дувоздаҳ гов, қӯчқор, барра ва буз ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳ забҳ карда мешуданд.

1. Аҳамияти қурбонӣ дар ибодат

2. Фаҳмидани аҳамияти дувоздаҳ ҳадия дар Ададҳо 7:87

1. Ибриён 10: 1-4 - Зеро шариат, ки сояи чизҳои неки оянда аст, на худи тасвири чизҳо, ҳеҷ гоҳ наметавонад бо он қурбониҳое, ки онҳо сол ба сол пешкаш мекарданд, довталабонро ба он комил гардонад.

2. Ибодат 4:27-31 - Ва агар касе аз мардуми оддӣ аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунад, дар сурате ки вай бар хилофи ҳар яке аз аҳкоми Худованд дар бораи корҳое,

ки набояд иҷро шавад, рафтор кунад ва гунаҳкор шавад; ё агар гуноҳи вай, ки гуноҳ кардааст, ба ӯ маълум гардад; он гоҳ барои гуноҳи худ, ки гуноҳ кардааст, қурбонии худро, яъне як бузғола ва модаи беайб меорад.

Ададҳо 7:88 Ва ҳамаи говҳо барои қурбонии саломатӣ бисту чор гов, гӯсфандон шаст, нарбузи он шаст, барраҳои яксола буд. Ин қурбонгоҳ буд, ки баъд аз он тадҳин карда шуд.

Барои бахшидани қурбонгоҳ 24 сар гов, 60 қӯчқор, 60 сар буз ва 60 барраи соли аввал пешбинӣ шуда буд.

1. Муҳимияти бахшидани худро ба хизмати Худо.

2. Аҳамияти қурбониҳои қурбонӣ дар Китоби Муқаддас.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабони худро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ва аз кори хайр ва шарикӣ беэътиноӣ макун, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ададҳо 7:89 Ва ҳангоме ки Мусо ба хаймаи ҷомеъ рафт, то бо ӯ сӯҳбат кунад, вай овози касеро шунид, ки аз болои курсии шаҳодат, ки бар сандуқи шаҳодат буд, аз байни ду каррубиён бо ӯ сухан мегуфт; ба ӯ сухан гуфт.

Вақте ки ӯ ба хаймаи ҷомеъ даромад, Мусо аз курсии шафқат, ки дар байни ду каррубиён ҷойгир буд, овозе шунид, ки бо ӯ сухан мегуфт.

1. Қудрати курсии раҳматӣ

2. Шунавонидани садои Худо

1. Хуруҷ 25:17-22 - Дастурҳои Худо ба Мусо дар бораи сохтани курсии раҳмат

2. Ибриён 4:14-16 - Исо, саркоҳини бузург, ки дар тарафи рости тахти Ҳазрат дар осмон нишастааст

Рақамҳои 8-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 8:1-4 дастурҳои Худоро ба Мусо дар бораи фурӯзон кардани ҳафт чароғ дар чароғдони тиллоӣ (менора) дар хаймаи муқаддас тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Ҳорун чароғҳоро тавре ҷойгир кунад ва фурӯзон кунад, ки нури онҳо ба пеш дурахшад ва майдони пеши чароғдонро равшан кунад. Ин амал ҳамчун рамзи ҳузур ва роҳнамоии Худо дар байни халқи худ хизмат мекунад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 8:5–26 идома дода, дастурҳои мушаххас оид ба тақдис ва ҷудо кардани левизодагон барои хизмат дар хаймаи муқаддас дода шудаанд. Дар ин боб расму оинҳои гуногун, аз ҷумла пошидани оби поккунанда ба онҳо, тарошидани тамоми бадани онҳо, шустани либосҳо ва ба Ҳорун ва писаронаш ҳамчун ҳадия аз исроилиён пешкаш карда мешавад.

Сархати 3: Рақамҳои 8 бо таъкид ба он ишора мекунанд, ки левизодагон пас аз тақдис шудан ба Ҳорун ва писарони ӯ дар вазифаҳои худ дар хаймаи муқаддас кӯмак хоҳанд кард. Онҳо ба ҳайси ёвар барои корҳое, ки бо гузоштан, барҳам задан, интиқол додан ва ҳифзи ашёи муқаддас дар вақти ибодат таъин шудаанд. Ин боб таъкид мекунад, ки ин таъинот иваз кардани ҳамаи писарони нахустзодаи исроилиён аст, ки дар аввал ҷудо шуда буданд, вале ҳангоми иди Фисҳ, вақте ки Худо ҳамаи нахустзодагони Мисрро куштанд, наҷот ёфтанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 8 пешниҳод мекунанд:
Дастурҳо оид ба фурӯзон кардани ҳафт чароғ дар чароғдони тиллоӣ;
Ҳорун ба тартиб даровардани чароғҳо; рамзи ҳузури Худо, ҳидоят.

тақдис, ҷудо кардани левизодагон барои хизмат;
расму оинҳо, расмиёти пошидани об; риштарошӣ; шустани либос;
Ба пеши Ҳорун ҳамчун ҳадия аз исроилиён оварда шуд.

Левизодагон, ки барои кӯмак ба Ҳорун таъин шудаанд, писарон дар хаймаи муқаддас;
Ёрдамчиён барои корҳое, ки ба насб кардан, барҳам додан, интиқол додан, посбонӣ алоқаманданд;
Иваз кардани писарони нахустзода дар байни исроилиён ҳангоми иди фисҳ наҷот ёфт.

Дар ин боб ба фурӯзон кардани чароғҳои рӯи чароғдони тиллоӣ, тақдиси левизодагон ва таъин шудани онҳо барои кӯмак ба Ҳорун ва писаронаш дар иҷрои вазифаҳои худ дар хаймаи муқаддас диққати махсус дода мешавад. Рақамҳои 8 бо тасвир кардани дастурҳои Худо ба Мусо дар бораи тартиб ва фурӯзон кардани ҳафт чароғ дар чароғдон оғоз мешаванд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки Ҳорун масъул аст, ки ин чароғҳоро тавре тартиб диҳад ва фурӯзон кунад, ки нури онҳо ба пеш медурахшад, ки рамзи ҳузури Худо ва роҳнамоии Худо дар байни мардум аст.

Ғайр аз он, Ададҳои 8 дастурҳои мушаххасро оид ба тақдис ва ҷудо кардани левизодагон барои хизмат дар хаймаи муқаддас пешниҳод мекунанд. Дар ин боб расму оинҳои гуногун, аз ҷумла пошидани оби поккунанда ба онҳо, тарошидани тамоми бадани онҳо, шустани либосҳо ва ба Ҳорун ва писаронаш ҳамчун ҳадия аз исроилиён пешкаш карда мешавад.

Ин боб бо таъкид мекунад, ки левизодагон пас аз тақдис шудан таъин карда мешаванд, то ба Ҳорун ва писаронаш дар иҷрои вазифаҳои худ дар хаймаи муқаддас кӯмак кунанд. Онҳо ба ҳайси ёвар барои корҳое, ки вобаста ба гузоштан, барҳам задан, бурдан ва ҳифзи ашёи муқаддас дар вақти ибодат таъин шудаанд. Ин таъинот ҳамчун иваз кардани ҳамаи писарони нахустзодаи исроилиён хизмат мекунад, ки дар аввал ҷудо шуда буданд, вале ҳангоми иди Фисҳ, вақте ки Худо ҳамаи нахустзодагони Мисрро куштанд, наҷот ёфтанд.

Ададҳо 8:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мусо амр мекунад, ки барои левизодагон маросими махсусе анҷом диҳад.

1: Вақте ки моро даъват мекунанд, мо метавонем ба Худо бо роҳҳои махсус хизмат кунем.

2: Вақте ки Худо моро даъват мекунад, ҷавоб додан масъулияти мост.

1: Isaiah 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: «Инак ман ҳастам». Маро фиристонед!

2: Римликларга 12:1 - Бинобарин, биродарлар ва биродарлар, Худонинг марҳамати юзасидан сизлардан илтимос қиламанки, танларингизни тирик, муқаддас ва Худога писанд бўлган қурбонлик сифатида тақдим қилинглар, бу сизларнинг ҳақиқий ва мақбул ибодатингиздир.

Ададҳо 8:2 Ба Ҳорун сухан ронда, ба ӯ бигӯ: «Вақте ки чароғҳоро даргиронӣ, ҳафт чароғ бар болои шамъдон равшанӣ хоҳад дод».

Худо ба Ҳорун фармуд, ки ҳафт чароғи шамъдонро фурӯзон кунад, то равшанӣ диҳад.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Қувваи нур барои мағлуб кардани торикӣ.

1. Юҳанно 8:12 - «Боз Исо ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам.

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Ададҳо 8:3 Ва Ҳорун чунин кард; вай чароғҳои онро дар муқобили шамъдон даргиронд, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд.

Ҳорун чароғҳоро мувофиқи дастуроти Худованд, ки ба Мусо дода буд, фурӯзон кард.

1. Итоати аҳкоми Худованд баракат меорад

2. Қудрати дастурҳои зерин

1. Еҳушаъ 1:8 Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар;

2. Забур 119:105 Каломи Ту чароғест барои пойҳои ман, ва чароғе барои роҳи ман.

Ададҳо 8:4 Ва ин кори шамъдон аз тиллои кӯфта, то шохаи он, то гулҳои он, кӯфта буд, бар тибқи намунае ки Худованд ба Мусо нишон дода буд, шамъдон сохт.

Мусо аз рӯи намунаи Худо ба ӯ пайравӣ кард, то аз тиллои кӯфта шамъдон созад.

1. Муҳимияти риояи нақшаи Худо.

2. Чӣ гуна имони мо бояд дар амалҳои мо инъикос ёбад.

1. Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Ададҳо 8:5 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча аз Ададҳо 8:5 дастури Худоро ба Мусо нишон медиҳад, ки аҳкомашро иҷро кунад.

1. Аҳкоми Худо: Итоат кардан ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо

2. Қувваи итоаткорӣ: пайравӣ аз ҳидояти Худо

1. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8-9 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, бодиққат бошед. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт. Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 8:6 Левизодагонро аз миёни банӣ-Исроил бигир ва онҳоро пок кун.

Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки левизодагонро аз миёни банӣ-Исроил бигирад ва онҳоро пок кунад.

1. "Даъват ба сӯи муқаддасот: Намунаи левизодагон"

2. "Қувваи покӣ: пок шавед"

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъват кардааст, муқаддас аст, дар ҳар коре, ки мекунед, муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам"."

2. Забур 51:7 - "Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд; маро бишӯй, ва аз барф сафедтар хоҳам буд".

Ададҳо 8:7 Ва бо онҳо чунин амал намо, то ки онҳоро пок соз: Ба онҳо оби поккунанда пош, ва бигзор онҳо тамоми гӯшти онҳоро битарошанд, ва либосҳои худро бишӯянд, ва ҳамин тавр худро пок кунанд.

Худо ба Мусо дастур дод, ки левизодагонро бо об пошида, мӯйҳои баданашонро тарошанд ва либосҳояшонро бишӯянд.

1. Қувваи поксозӣ: Чӣ гуна поксозӣ ба Худо наздик мешавад

2. Муҳимияти итоаткорӣ: риояи дастуроти Худо дар адад 8

1. Ибриён 10:22 - Биёед бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, то ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисмҳои мо бо оби пок шуста шаванд.

2. Ҳизқиёл 36:25 - Он гоҳ Ман бар шумо оби пок мепошам, ва шумо пок хоҳед буд: аз ҳар нопокии шумо ва аз тамоми бутҳои худ шуморо пок хоҳам кард.

Ададҳо 8:8 Пас, бигзор гови ҷавонро бо ҳадияи ордии ӯ, яъне орди маҳини бо равған омехташуда бигиранд, ва гови ҷавони дигарро барои қурбонии гуноҳ бигир.

Худованд ба исроилиён амр фармуд, ки ду наргови ҷавонро, ки яке барои қурбонии ордӣ ва дигаре барои қурбонии гуноҳ, бо орди маҳин ва равғани омехта пешниҳод кунанд.

1. Қурбонӣ ва итоъат: Зиндагие, ки писанди Худованд аст

2. Аҳамияти қурбониҳои гуноҳ дар Исроили қадим

1. Ибриён 10:1-10 - Бартарии қурбонии Исо

2. Ибодат 10:1-7 - Аҳамияти қурбониҳои гуноҳ.

Ададҳо 8:9 Ва левизодагонро пеши хаймаи ҷомеъ биёр, ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроилро ҷамъ намо.

Левизодагон бояд ҳамчун аломати эҳтиром ва эҳтиром ба Худованд ба назди хаймаи муқаддас оварда мешуданд.

1: Мо бояд ҳамеша дар ҳама амалҳои худ Худовандро эҳтиром ва эҳтиром кунем.

2: Мо бояд ҳамеша дар бораи ҳузури Худованд дар хотир дошта бошем ва кӯшиш кунем, ки мувофиқи иродаи Ӯ зиндагӣ кунем.

1:1 Қӯринтиён 6:19-20 - Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки аз ҷониби Худост? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳо харида шудаӣ. Пас дар бадани худ Худоро ҳамду сано хонед.

2: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Ададҳо 8:10 Ва левизодагонро ба ҳузури Худованд биёр, ва банӣ-Исроил дастҳои худро бар левизодагон хоҳанд гузошт;

Левизодагон ба ҳузури Худованд оварда мешаванд ва исроилиён дастҳои худро бар онҳо мегузоранд.

1. Муҳимияти овардани халқи Худо ба ҳузури Ӯ.

2. Аҳамияти гузоштани даст ба халқи Худо дар баракат.

1. Ишаъё 66:2 - "Зеро ки ҳама он чиро, ки дасти Ман сохтааст, ва ҳама чиз ҳаст, мегӯяд Худованд: лекин Ман ба ин Одам нигоҳ хоҳам кард, ҳатто ба мискин ва рӯҳи пушаймон ва ларзон. ба гуфтаи ман."

2. Забур 133:1 - «Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!»

Ададҳо 8:11 Ва Ҳорун левизодагонро ба ҳузури Худованд барои қурбонии банӣ-Исроил тақдим хоҳад кард, то ки онҳо хизмати Худовандро ба ҷо оваранд.

Ба Ҳорун фармон дода шудааст, ки левизодагонро ба Худованд қурбонӣ кунад, то ки онҳо дар хизмати Худованд хизмат кунанд.

1. Пешниҳоди хидмат: Вазифаи Китоби Муқаддас барои хидмат ба Худо.

2. Қувваи ибодат: Худро ба Худо тақдим кардан.

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Ададҳо 8:12 Ва левизодагон дастҳои худро бар сари говҳо мегузоранд, ва якеро барои қурбонии гуноҳ ва дигареро барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим намо, то ки кафорати левизодагон гардад.

Ба левизодагон дастур дода шуд, ки ду говро ҳамчун қурбонии гуноҳ ва қурбонии сӯхтанӣ пешкаш кунанд, то ки онҳоро кафорат кунанд.

1. Подшоҳии Худо: Чӣ гуна мо ба Ӯ наздик мешавем

2. Кафолат: овардани сулҳу оштӣ

1. Ибодат 16:15-18, Он гоҳ вай бузи қурбонии гуноҳро, ки барои мардум аст, бикушад ва хуни онро дар парда оварад ва бо хуни он чунон ки бо хуни гов кард, кор карда, бар рӯи он пошад. курсии шафқат ва дар назди курсии раҳматӣ. Ҳамин тавр, ӯ барои макони муқаддас, аз нопокиҳои банӣ-Исроил ва барои ҷиноятҳои онҳо, ва тамоми гуноҳҳои онҳоро кафорат хоҳад кард. Ва барои хаймаи ҷомеъ, ки бо онҳо дар миёни нопокиҳои онҳо сокин аст, ҳамин тавр хоҳад кард. Ҳеҷ кас наметавонад дар хаймаи ҷомеъ бошад, ки аз вақти барои кафорат кардан ба қудс даромаданаш, то берун омада, барои худ ва хонаи худ ва тамоми ҷамоати Исроил кафорат кунад.

2. Румиён 5:11, Беш аз ин, мо низ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ, ки ҳоло ба воситаи Ӯ мусолиҳа гирифтаем, дар Худо шодӣ мекунем.

Ададҳо 8:13 Ва левизодагонро пеши Ҳорун ва пеши писаронаш гузошта, онҳоро ҳамчун ҳадия барои Худованд тақдим намо.

Худованд амр фармуд, ки левизодагон ба Ҳорун ва писаронаш ҳамчун ҳадия тақдим карда шаванд.

1. Қурбонии ниҳоӣ: Таҳлили левизодагон ҳамчун қурбонии муқаддас

2. Қувваи итоаткорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо дар адад 8

1. Ибриён 7:27 ки ҳар рӯз мисли он саркоҳинон эҳтиёҷ надорад, ки аввал барои гуноҳҳои худ ва баъд барои гуноҳҳои қавм қурбонӣ оварад, зеро вақте ки худро қурбонӣ кард, як бор ба ҷо овард.

2. Румиён 12:1 Бинобар ин, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, тақдим кунед.

Ададҳо 8:14 Ҳамин тавр, левизодагонро аз банӣ-Исроил ҷудо намо, ва левизодагон аз они Ман хоҳанд буд.

Худованд ба исроилиён фармуд, ки левизодагонро аз миёни онҳо ҷудо кунанд, зеро онҳо аз они Ӯ буданд.

1. Худо барои ҳар яки мо даъвати махсус дорад - Ададҳо 8:14

2. Худо ҳар як аъзои оилаи Худро қадр мекунад - Ададҳо 8:14

1. Эфсӯсиён 1: 4-6 - Ҳатто пеш аз бунёди ҷаҳон, Худо моро интихоб кард, то фарзандони Ӯ бошем.

2. Румиён 8:29 - Онҳоеро, ки Худо пешакӣ медонист, Ӯ инчунин таъин кардааст, ки ба симои Писари Худ мувофиқат кунанд.

Ададҳо 8:15 Ва баъд аз он левизодагон дохил хоҳанд шуд, то ки дар хаймаи ҷомеъ хизмат кунанд;

Ба левизодагон дастур дода шуд, ки дар хаймаи муқаддас хизмат кунанд ва онҳо бояд пок шуда, ҳамчун ҳадия пешкаш карда шаванд.

1. Хизмати қурбонии левизодагон

2. Қудрати ҳадя ва поксозӣ

1. Ибриён 9: 13-14 - Зеро, агар хуни говҳо ва бузҳо ва хокистари гове, ки нопокро пошад, барои пок шудани ҷисм муқаддас гардад: Чӣ қадар зиёдтар хуни Масеҳ, ки ба воситаи абадӣ Рӯҳ худро бенуқсон ба Худо тақдим кард, виҷдони худро аз аъмоли мурда пок кунед, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

2. Ибодат 25:10 - Ва шумо соли панҷоҳумро тақдис кунед, ва дар тамоми замин ба ҳамаи сокинони он озодиро эълон кунед; он барои шумо юбиле хоҳад буд; ва ҳар кас ба моликияти худ бармегардед, ва ҳар кас ба хонаводаи худ бармегардед.

Ададҳо 8:16 Зеро ки онҳо аз банӣ-Исроил комилан ба Ман дода шудаанд; ба ҷои он ки ҳар шикамро мекушояд, ҳатто ба ҷои нахустзодаи ҳамаи банӣ-Исроил, онҳоро назди худ гирифтаам.

Худо левизодагонро интихоб кардааст, ки ба ҷои нахустзодагони Исроил ба Ӯ хизмат кунанд.

1. Интихоби Худо: Даъват ба хизмат

2. Раҳмати Худо: Иваз кардани нахустзода

1. Хуруҷ 13:1-2, "Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: "Ҳамаи нахустзодагонро, яъне ҳар он чи дар миёни банӣ-Исроил, чи аз одам ва ҳам аз ҳайвоноти ваҳшӣ батнро мекушояд, барои ман тақдис намо; он аз они Ман аст".

2. Ибриён 7: 11-12, "Пас, агар комилият аз ҷониби коҳинияти левизодагон мебуд, (зеро ки мардум зери он шариат гирифтаанд), боз чӣ лозим буд, ки коҳини дигаре аз рӯи фармони Малкисодек эҳьё шавад ва онро даъват накунанд. пас аз фармони Ҳорун?»

Ададҳо 8:17 Зеро ки ҳамаи нахустзодаҳои банӣ-Исроил аз они Ман ҳастанд, ҳам одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ; дар рӯзе ки ҳар нахустзодаро дар замини Миср задам, онҳоро барои Худ тақдис кардам.

Худо ҳамаи нахустзодагони банӣ-Исроилро аз они Худ мешуморад, то ба ёдоварӣ аз он ки нахустзодаи Мисрро куштааст.

1. Муҳофизати Худо аз халқи худ: аҳамияти нахустзода

2. Ёдрас кардани ҳокимияти Худо: тақдис кардани нахустзода

1. Хуруҷ 13:2, Ҳама нахустзодагонро ба ман бахшед. Ҳар он чи дар миёни банӣ-Исроил аввалин шуда шиками одамро мекушояд ва чӣ аз ҳайвоноти ваҳшӣ, аз они Ман аст.

2. Луқо 2:23, (чунон ки дар Шариати Худованд навишта шудааст: "Ҳар писаре, ки бори аввал батнро мекушояд, барои Худованд муқаддас номида мешавад).

Ададҳо 8:18 Ва левизодагонро барои ҳамаи нахустзодагони банӣ-Исроил гирифтам.

Худо левизодагонро баргузид, ки ба ҷои нахустзодаи банӣ-Исроил нишинанд.

1. Интихоби махсуси Худо: Нақши левизодагон дар хидмат ба Худованд

2. Баракати интихоб шудан аз ҷониби Худо

1. Юҳанно 15:16 Шумо Маро интихоб накардаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва таъин кардам, то ки биравед ва меваи абадӣ оваред.

2. Ишаъё 41:8-9 Аммо шумо, эй Исроил, бандаи ман, Яъқуб, ки ман ӯро баргузидаам, шумо насли Иброҳими дӯсти ман, шуморо аз ақсои замин гирифтам, аз дуртарин гӯшаҳои он шуморо даъват кардам. Гуфтам: «Ту бандаи ман ҳастӣ; Ман туро интихоб кардам ва туро рад накардаам.

Ададҳо 8:19 Ва ман левизодагонро ба Ҳорун ва ба писаронаш аз банӣ-Исроил ҳадя додаам, то ки хизмати банӣ-Исроилро дар хаймаи ҷомеъ ба ҷо оваранд, ва барои фарзандон кафорат кунанд. аз Исроил: то ки дар миёни банӣ-Исроил ҳеҷ вабое набошад, вақте ки банӣ-Исроил ба маъбад наздик шаванд.

Худованд левизодагонро ба Ҳорун ва писаронаш аз миёни банӣ-Исроил дод, ки дар хаймаи муқаддас хизмат кунанд ва банӣ-Исроилро кафорат кунанд, то ки вақте ки онҳо ба маъбад наздик шаванд, бало бар онҳо наояд.

1. Қувваи кафорат: Чӣ тавр кафорат ба раҳмат ва муҳофизат мебарад

2. Зебоии хизмат: Чӣ гуна хизмат ба Худованд наздик мешавад

1. Ибодат 16:6-7 - Ва Ҳорун гӯсфанди худро аз қурбонии гуноҳ, ки барои худаш аст, тақдим хоҳад кард, ва барои худ ва барои хонадони худ кафорат мекунад. Ва он ду нарбузро гирифта, ба ҳузури Худованд дар назди дари хаймаи ҷомеъ пешкаш хоҳад кард.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ададҳо 8:20 Ва Мусо ва Ҳорун ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроил ба левизодагон ҳамон тавре ки Худованд ба Мусо дар бораи левизодагон амр фармуда буд, ба ҷо оварданд, банӣ-Исроил низ ба онҳо рафтор карданд.

Мусо, Ҳорун ва исроилиён ба амрҳои Худованд дар бораи левизодагон итоат карданд.

1. Итоати фармудаҳои Худованд баракат меорад

2. Эҳтиром ва иззат ба дигарон

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. 1 Петрус 2:17 - Ба ҳама эҳтироми дуруст нишон диҳед, оилаи имондоронро дӯст доред, аз Худо битарсед, императорро эҳтиром кунед.

Ададҳо 8:21 Ва левизодагон пок шуданд, ва либосҳои худро шустанд; ва Ҳорун онҳоро ҳамчун ҳадия ба ҳузури Худованд овард; ва Ҳорун онҳоро кафорат кард, то онҳоро пок кунад.

Левизодагон пок шуда, либос пӯшиданд, ва Ҳорун онҳоро кафорат кард, ки барои Худованд ҳадия гардид.

1. Қувваи кафорат: Чӣ тавр итоаткории Исо моро поксозӣ ва наҷот медиҳад

2. Аҳамияти левизодагон: чӣ гуна халқи Худо ба хидмат даъват карда мешавад

1. Ибриён 10: 12-14 - Аммо вақте ки Масеҳ барои гуноҳҳо як қурбонӣ овард, ӯ ба ямини Худо нишаст ва интизор шуд, ки аз он вақт то даме ки душманонаш зери пои Ӯ гузошта шаванд. Зеро ки бо як қурбонӣ Ӯ муқаддасонашонро то абад комил кардааст.

2. Ишаъё 1:18 - Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд шуд.

Ададҳо 8:22 Ва баъд аз он левизодагон даромаданд, то ки дар хаймаи ҷомеъ хизмати худро дар ҳузури Ҳорун ва дар пеши писаронаш ба ҷо оваранд; чунон ки Худованд ба Мусо дар бораи левизодагон амр фармуда буд, ончунон онҳо низ ба онҳо рафтор карданд.

Мусо ба левизодагон дастур дод, ки дар хаймаи ҷамъомад дар назди Ҳорун ва писаронаш хизмат кунанд.

1: Ҳамаи мо бояд ба аҳкоми Худо итоат кунем, мисли левизодагон.

2: Ҳамаи мо бояд кӯшиш кунем, ки ба Худо дар ҳар он дараҷае ки Ӯ моро ба он даъват кардааст, хизмат кунем.

1: Ирмиё 7:23 - "Ба овози ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо тамоми роҳҳое ки ба шумо амр фармудаам, бо шумо рафтор кунед, то ки ин бароятон нек бошад".

2: Матто 28:19-20 - "Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед; онҳоро таълим диҳед, ки ҳама он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. : ва инак, Ман ҳамеша, ҳатто то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам; омин».

Ададҳо 8:23 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча роҳнамоии Худоро ба Мусо дар хаймаи ҷамъомад нишон медиҳад.

1. Роҳнамоии Худо дар замони ниёз

2. Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Ишаъё 40:31, "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Забур 31:8, "Туро насиҳат хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард".

Ададҳо 8:24 Ин аст он чизе ки ба левизодагон тааллуқ дорад: аз бисту панҷсола ва аз он боло онҳо дохил хоҳанд шуд, то ки дар хизмати хаймаи ҷомеъ мунтазир шаванд.

Дар Ададҳо 8:24 Худованд амр медиҳад, ки левизодагон аз 25 сола боло дар хаймаи муқаддас хизмат кунанд.

1. "Даъват ба хизмат: Мулоҳиза дар бораи рақамҳо 8:24"

2. "Ба хидмати худ имон доштан: Нигоҳе ба Ададҳо 8:24"

1. Луқо 5:1-11 - Исо шогирдони аввалини худро даъват мекунад

2. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

Ададҳо 8:25 Ва аз синни панҷоҳсолагӣ интизории хизмати ононро бас хоҳанд кард ва дигар хизмат нахоҳанд кард;

Дар синни 50-солагӣ левизодагон бояд иҷрои вазифаҳои худро ҳамчун вазирони хаймаи муқаддас бас кунанд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

2. Озод кардани масъулият ва иҷоза додан ба Худо барои назорат кардан

1. Такрори Шариат 10:12-13 (Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ битарс, ба Ӯ итоат кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо ҳама хизмат кунӣ. дили ту ва бо тамоми ҷони ту.)

2. Ададҳо 3:7-8 (Ва Ҳорун ва писаронашро таъин намо, ва онҳо ба коҳинияти онҳо машғул хоҳанд шуд. Аммо агар касе аз бегона наздик ояд, кушта хоҳад шуд.)

Ададҳо 8:26 Аммо бо бародарони худ дар хаймаи ҷомеъ хизмат кунанд, то ки вазифаро риоя кунанд ва ҳеҷ гуна хизмат накунанд. Бо левизодагон низ чунин рафтор намо, ки ба онҳо расад.

Ин порча муҳимияти нигоҳ доштани масъулияти хаймаи ҷамъомадро таъкид мекунад ва масъулиятҳои левизодагонро нишон медиҳад.

1. Қудрати масъулияти Худо: Зиндагӣ бо ҳадафи Худо

2. Масъулияти левизодагон: содиқ будан ба даъвати мо

1. Хуруҷ 35:19 - "Ҳар кӣ қодир аст, ки дар миёни шумо хирадманд созад, омада, ҳар он чиро, ки Худованд фармудааст, ба ҷо оварад";

2. Ибриён 13:17 - «Ба онҳое ки бар шумо ҳукмронӣ мекунанд, итоат кунед ва худро итоат кунед, зеро онҳо ба ҷонҳои шумо, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, эҳтиёт мекунанд, то ки ин корро бо шодӣ кунанд, на бо ғам; барои шумо зиёновар аст».

Рақамҳои 9-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 9:1-14 дастурҳоро дар бораи таҷлили иди Фисҳ барои исроилиён дар биёбон муаррифӣ мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Худо ба Мусо амр мекунад, ки ба мардум бигӯяд, ки иди Фисҳро дар вақти муайяншуда, ки ба рӯзи чордаҳуми моҳи аввал рост меояд, баргузор кунанд. Аммо афроде ҳастанд, ки аз рӯи расму оин нопоканд ва ё бо ҷасади мурда тамос гирифтаанд ва дар он вақт наметавонанд онро мушоҳида кунанд. Худо барои онҳо муҳайё месозад, ки пас аз як моҳ «Фисҳи дуюм» -ро ҷашн гиранд.

Параграфи 2: Дар Ададҳо 9:15-23 идома дода, дастурҳои мушаххас оид ба ҳаракат ва истироҳати абр дар болои хайма оварда шудаанд. Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр ҳузури Худо дар шаб ва рӯз ҳамчун абр пайдо мешавад. Вақте ки он аз болои хайма баланд шуда, аз рафтани онҳо ишора мекард, исроилиён лагерро шикаста, аз паи он мерафтанд. Вақте ки он дубора ҷойгир шуд, онҳо лагерь барпо мекарданд ва то ҳаракати минбаъда дар он ҷо мемонданд.

Сархати 3: Рақамҳои 9 бо таъкид ба анҷом мерасад, ки исроилиён ҳар вақте ки бо амри Худо ба воситаи Мусо ба роҳ мебаромаданд ё ӯрду мезананд, онҳо бе ягон савол ва таъхир итоат мекарданд. Дар ин боб итоаткории онҳо дар пайравӣ ба роҳнамоии Худо тавассути ҳузури намоёни Ӯ, ки ҳамчун абр дар болои хайма зоҳир мешавад, таъкид мекунад. Ин итоаткорӣ нишон медиҳад, ки онҳо дар тӯли сафарашон дар биёбон эътимод ва такя ба роҳнамоии Худоро доранд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 9 пешниҳод мекунанд:
Дастурҳо оид ба ҷашн гирифтани иди Фисҳ дар вақти муқарраршуда;
ризқ барои шахсоне, ки ба сабаби наҷосати расму оинҳо наметавонанд риоя кунанд;
Имконияти "Фасҳи дуюм" пас аз як моҳ.

Ҳаракат, оромии абр дар болои хаймаи муқаддас ҳамчун роҳнамо;
Аз паи ҳузури Худо чун абр дар рӯз ва шаб зоҳир мешавад;
Лагери танаффус ҳангоми баланд шудани абр; танзим вақте ки он ҳал мешавад.

Итоати исроилиён ба аҳкоми Худо тавассути Мусо;
Пайравӣ аз ҳидояти Ӯ бидуни шубҳа ва таъхир;
Намоиши эътимод ва такя ба роҳнамоии Худо.

Ин боб ба риояи иди Фисҳ, ҳаракат ва истироҳати абр дар болои хаймаи муқаддас ва итоаткории исроилиён ба аҳкоми Худо нигаронида шудааст. Рақамҳои 9 бо пешниҳоди дастурҳо дар бораи ҷашни иди Фисҳ барои исроилиён дар биёбон оғоз мешаванд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки ба онҳо амр шудааст, ки онро дар вақти муъайян нигоҳ доранд, аммо барои касоне, ки аз рӯи маросими нақис ва ё бо ҷасади мурда тамос гирифтаанд, муҳайё шудааст. Ба онҳо имконият дода мешавад, ки пас аз як моҳ иди Фисҳи дуюмро ҷашн гиранд.

Ғайр аз он, Ададҳои 9 дастурҳои мушаххасеро дар бораи он ки чӣ тавр исроилиён бояд ҳаракат кунанд ва истироҳат кунанд, дар асоси ҳузури намоёни Худо, ки ҳамчун абр дар болои хайма зоҳир мешавад, пешниҳод мекунад. Дар ин боб тасвир шудааст, ки ин абр чӣ гуна дар давоми рӯз ва шаб пайдо мешавад. Вақте ки он аз болои хайма баланд шуда, ба рафтани онҳо ишора мекард, онҳо лагерро мешикастанд ва аз паи он мерафтанд. Вақте ки он дубора ҷойгир шуд, онҳо лагерь барпо мекарданд ва то ҳаракати минбаъда дар он ҷо мемонданд.

Ин боб бо таъкид мекунад, ки ҳар вақте ки исроилиён бо амри Худо ба воситаи Мусо ба сафар мебаромаданд ё ӯрду мезананд, онҳо бидуни шубҳа ва таъхир итоат мекарданд. Итоати онҳо дар пайравӣ аз роҳнамоии Худо тавассути ҳузури намоёни Ӯ ҳамчун абре дар болои хаймаи муқаддас таъкид карда мешавад. Ин итоаткорӣ нишон медиҳад, ки онҳо дар тӯли сафарашон дар биёбон эътимод ва такя ба роҳнамоии Худоро доранд.

Ададҳо 9:1 Ва Худованд ба Мусо дар биёбони Сино, дар моҳи аввали соли дуюм, пас аз он ки онҳо аз замини Миср берун омаданд, сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр мекунад, ки иди Фисҳро дар биёбони Сино ҷашн гирад.

1: Тавассути роҳнамоии Худованд мо метавонем ҳатто дар рӯзҳои душвортаринамон хурсандӣ ва умед пайдо кунем.

2: Ҳатто дар лаҳзаҳои душвортарин мо, вақте ки мо дастурҳои Худовандро риоя мекунем, тасаллӣ ва оромӣ хоҳем ёфт.

1: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 9:2 Бигзор банӣ-Исроил низ фисҳро дар вақти таъинкардааш ҷашн гиранд.

Ин порча аҳамияти банӣ-Исроилро қайд мекунад, ки иди Фисҳро дар вақти муқарраршуда риоя кунанд.

1. "Маънои иди Фисҳ: Таҷлили ваъдаҳои Худо"

2. «Зиндагӣ дар итоат ба замонҳои таъинкардаи Худо»

1. Хуруҷ 12:1-14 - дастурҳои Худо ба Исроил дар бораи иди Фисҳ.

2. Такрори Шариат 16:1-8 - Фармонҳои Худо дар бораи Фисҳ ва дигар идҳои таъиншуда.

Ададҳо 9:3 Дар рӯзи чордаҳуми ҳамин моҳ, бегоҳ, онро дар вақти муқарраркардааш нигоҳ доред: мувофиқи тамоми расму оинҳои он ва бар тибқи тамоми маросимҳои он, онро риоя кунед.

Дар рӯзи чордаҳуми моҳ, исроилиён бояд иди Фисҳро мувофиқи тамоми расму оинҳои он ҷашн мегирифтанд.

1. «Қудрати итоаткорӣ: нигоҳ доштани иди Фисҳ»

2. «Баракатҳои вафодории аҳд».

1. Такрори Шариат 16:1–8

2. Хуруҷ 12:1–28

Ададҳо 9:4 Ва Мусо ба банӣ-Исроил гуфт, ки фисҳро риоя кунанд.

Мусо ба исроилиён фармуд, ки иди Фисҳро ҷашн гиранд.

1. Қувваи тоъат: Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад.

2. Аҳамияти суннат: Фаҳмидани суннатҳои эътиқоди мо.

1. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

2. Такрори Шариат 6:4-6 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост: Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд.

Ададҳо 9:5 Ва иди фисҳро дар рӯзи чордаҳуми моҳи якум, бегоҳӣ дар биёбони Сино ҷашн гирифтанд: мувофиқи он чи Худованд ба Мусо амр фармуда буд, банӣ-Исроил низ ҳамин тавр карданд.

Банӣ-Исроил дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал дар биёбони Сино, чунон ки Худованд ба воситаи Мусо фармуда буд, иди Фисҳро ҷашн гирифтанд.

1. Вафодории исроилиён дар риояи аҳкоми Худованд

2. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

1. Такрори Шариат 5:32-33 Бинобар ин, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред; на ба тарафи рост ва на ба чап. Бо тамоми роҳҳое ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он бар ту некӯ бошад, ва умри худро дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, дароз намо.

2. 1 Подшоҳон 15:22-23 Он гоҳ Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо хеле хушҳол аст, чунон ки дар итоат кардан ба овози Худованд аст? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ, Ва гӯш кардан аз чарбуи гӯсфандон. Зеро исён чун гуноҳи ҷодугар аст, ва якравӣ ба гуноҳу бутпарастӣ аст. Азбаски шумо каломи Худовандро рад кардед, Ӯ низ шуморо аз подшоҳ шудан рад кард.

Ададҳо 9:6 Ва баъзе одамоне буданд, ки ба воситаи ҷасади марде палид шуда буданд, ки натавонистанд дар он рӯз иди фисҳро ҷашн гиранд, ва дар он рӯз ба ҳузури Мусо ва Ҳорун омаданд.

Баъзе мардон натавонистанд иди Фисҳро баргузор кунанд, зеро онҳо аз ҷасади мурдаи касе палид шуда буданд. Онҳо барои ҳалли масъала ба Мусо ва Ҳорун мурочиат карданд.

1. Мо бояд сарфи назар аз вазъиятамон пок ва беайб бошем, то Худоро ҷалол диҳем.

2. Қувваи имон ва дуо набояд дар лаҳзаҳои душворӣ нодида гирифта шавад.

1. 1 Таслӯникиён 5:23 - "Ва худи Худои осоиштагӣ шуморо комилан тақдис кунад; ва ман аз Худо хоҳиш мекунам, ки тамоми рӯҳ, ҷону ҷисми шумо то омадани Худованди мо Исои Масеҳ беайб нигоҳ дошта шавад."

2. Яъқуб 5:16 - "Айбҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои боҳашамати одами одил фоидаи зиёд дорад".

Ададҳо 9:7 Ва он одамон ба ӯ гуфтанд: «Моро ҷасади марде палид кардаем; чаро мо нигоҳ дошта мешавем, то ки қурбонии Худовандро дар вақти муқарраркардаи Ӯ дар миёни банӣ-Исроил тақдим накунем?

Ду мард мепурсанд, ки чаро онҳо наметавонанд барои Худованд қурбонӣ кунанд, зеро дар миёни исроилиён мавсими муқаррарнамудаи Ӯст, зеро онҳо бо ҷасади мурда палид шудаанд.

1. Қувваи Аҳди одилона: Фаҳмидани ваъдаҳои Худо тавассути Ададҳо 9:7

2. Итоати таъиноти Худо: Итоати содиқона сарфи назар аз монеаҳо дар Ададҳо 9:7

1. Ибодат 15:31 - "Банӣ-Исроилро аз нопокияшон ҷудо кунед, то ки хаймаи Маро, ки дар миёни онҳост, палид кунанд, дар нопокии худ намиранд".

2. Такрори Шариат 26:13-14 - "Он гоҳ ба ҳузури Худованд Худои худ бигӯй: Ман чизҳои муқаддасро аз хонаи худ берун овардаам, ва онҳоро ба левизодагон ва ба аҷнабиён, ба ятимон додаам, ва ба бевазан мувофиқи тамоми аҳкоми Ту, ки ба ман фармудай: аҳкоми Туро вайрон накардаам ва онҳоро фаромӯш накардаам».

Ададҳо 9:8 Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Хомӯш бошед, ва ман хоҳам шунид, ки Худованд дар бораи шумо чӣ фармудааст».

Мусо ба мардум дастур дод, ки дар ҳоле ки ӯ ба дастуроти Худованд гӯш медод, ором бимонанд.

1. Мунтазири замони Худо: Боварӣ ба роҳнамоии Худованд

2. Дар душвориҳо устувор истодан: Дар Худованд қувват ва тасаллӣ ёфтан

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Ададҳо 9:9 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Исроилиён бояд ҳар сол мувофиқи дастуроти Худованд иди Фисҳро ҷашн гиранд.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Ба воситаи итоаткорӣ имони худро ба ҷо оварем

1. Такрори Шариат 5: 32-33 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои худ ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред; ба дасти рост ё чап нагардед; бо ҳар роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ ва бароят некӣ бахшад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри дароз бикашед.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Ададҳо 9:10 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯед: «Агар касе аз шумо ё насли шумо ба сабаби ҷасади мурда наҷис бошад, ё дар сафари дур бошад, фисҳро барои Худованд ҷашн хоҳад гирифт.

Худо ба исроилиён фармуд, ки иди Фисҳро риоя кунанд, ҳатто агар онҳо нопок бошанд ё ба дур сафар кунанд.

1. Аҳкоми Худо дар ҳама ҳолатҳои зиндагӣ мувофиқ аст

2. Итоат аз ҷониби Худо баракат меорад

1. Такрори Шариат 5: 32-33 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои худ ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред; ба дасти рост ё чап нагардед; бо ҳар роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ ва бароят некӯ бошад ва умратро дар замине, ки тасарруф хоҳӣ кард, дароз кун».

2. 1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест".

Ададҳо 9:11 Рӯзи чордаҳуми моҳи дуюм бегоҳ онро нигоҳ дошта, бо фатир ва гиёҳҳои талх бихӯранд.

Дар рӯзи чордаҳуми моҳи дуюм, исроилиён бояд иди Фисҳро ҷашн гиранд ва онро бо нони фатир ва гиёҳҳои талх бихӯранд.

1. Маънои иди Фисҳ: Омӯзиши теология ва анъанаҳои исроилиён

2. Қувваи имон: Чӣ тавр иди Фисҳ қувваи имон ба Худоро нишон медиҳад

1. Хуруҷ 12:1-14 - Худованд дар замини Миср ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт: «Ин моҳ оғози моҳҳои шумо хоҳад буд; он барои шумо моҳи аввали сол хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 16:1-8 - Моҳи Абибро риоя кунед ва Фисҳро барои Худованд Худои худ нигоҳ доред, зеро дар моҳи Абиб Худованд Худои шумо шуморо шабона аз Миср берун овард.

Ададҳо 9:12 Онро то саҳар нагузоранд, ва ҳеҷ устухони онро нашикананд; мувофиқи тамоми фароизи фисҳ онро риоя хоҳанд кард.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки аҳкоми иди Фисҳро риоя кунанд ва то саҳар ягон гӯштро тарк накунанд ва устухонҳоро нашикананд.

1. Аз рӯи дастуроти Худо: Қиссаи иди Фисҳ

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Омӯзиш аз банӣ-Исроил

1. Хуруҷ 12:8–14

2. Такрори Шариат 16:1–8

Ададҳо 9:13 Аммо касе ки пок бошад ва дар сафар нест ва аз нигоҳ доштани фисҳ даст кашад, ҳамон кас аз миёни қавми худ маҳв карда хоҳад шуд, зеро ки қурбонии Худовандро дар ҷои таъиншуда наовардааст. ки он кас гуноҳи худро ба дӯш хоҳад гирифт.

Онҳое, ки аз ҷиҳати маросим пок ҳастанд ва дар сафар нестанд, бояд дар вақти муқарраршуда қурбонии Худовандро тақдим кунанд; ҳар кӣ ин корро накунад, гуноҳи худро ба дӯш мегирад.

1. Муҳимияти риояи вақтҳои таъинкардаи Худо

2. Оқибатҳои беэътиноӣ аз фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 16:16 - Худованд Худои худро ҷалол намо, то идҳои таъинкардаи Ӯро иди Фисҳи Худованд, Иди фатир, Иди Ҳафтаҳо ва Иди паноҳгоҳҳо риоя намуда, дар ин замонҳои муқарраршуда ба ҳузури Худованд Худои худ шодӣ кун.

2. Ибриён 10:26-27 - Агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаю дониста гуноҳ карданро давом диҳем, ҳеҷ қурбоние барои гуноҳҳо боқӣ наmemонад, балки танҳо интизории даҳшатноки доварӣ ва оташи пурталотум, ки душманони Худоро фурӯ мебарад .

Ададҳо 9:14 Ва агар шахси бегона дар миёни шумо сокин шуда, фисҳро барои Худованд ба ҷо оварад; мувофиқи дастури иди фисҳ, ва мувофиқи тарзи он амал мекунад: шумо бояд як фариза дошта бошед: ҳам барои бегона ва ҳам барои зодаи ин замин.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки агар аҷнабӣ дар ин замин зиндагӣ кунад ва мехоҳад иди Фисҳро ҷашн гирад, онҳо бояд ҳамон қонунҳоеро, ки дар ин замин таваллуд шудаанд, риоя кунанд.

1. Бегонаро истиқбол кунед: Муҳимияти фарогирӣ дар Малакути Худо.

2. Қудрати итоаткорӣ: риояи аҳкоми Худо, новобаста аз аслу нажоди шумо.

1. Ибодат 19:33-34 - "Вақте ки бегонае дар замини шумо бо шумо сукунат кунад, ба ӯ ситам накун; ба ғарибе ки бо ту иқомат мекунад, ҳамчун зодаи байни худ рафтор намо, ва ӯро мисли худат дӯст бидор, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед».

2. Хуруҷ 12:49 - "Барои зодагон ва барои ғарибе, ки дар миёни шумо сукунат дорад, як қонун хоҳад буд".

Ададҳо 9:15 Ва дар рӯзе ки хайма боло шуд, абр хаймаи муқаддасро, яъне хаймаи шаҳодатро пӯшонид; ва бегоҳ он ҷо бар хайма мисли намуди оташ, то субҳ буд.

Дар рӯзи барпо кардани хайма абре болои хаймаро пӯшонид ва шаб то субҳ намуди оташ буд.

1. Аҳамияти хайма: омӯзиши ҳузури Худо дар биёбон

2. Мӯъҷизаи оташ: Ҳифз ва ризқи Худованд дар биёбон

1. Хуруҷ 40:17-18 - Ва чунин воқеъ шуд, ки дар моҳи аввали соли дуюм, дар рӯзи якуми моҳ хайма ба воя расонида шуд. Ва Мусо хаймаро бардошт, ва ҷӯробҳои худро маҳкам кард, ва тахтаҳои онро гузошт, ва панҷараҳои онро гузошт, ва сутунҳои худро бардошт.

2. Забур 78:14 - Рӯзона низ онҳоро бо абр мебурд, ва тамоми шаб бо нури оташ.

Ададҳо 9:16 Ҳамеша ҳамин тавр буд: абр онро рӯзона мепӯшонд, ва шабона пайдо шудани оташ.

Абри ҳузури Худо рӯзона хаймаи муқаддасро мепӯшид, ва шабона дар он ҷо намуди оташ пайдо мешуд.

1. Ҷалоли Худованд: Ҳузури Худо дар хайма

2. Оташи Парвардигор: ризқи бепоёни Худо

1. Хуруҷ 40:34-38 - Абри ҳузури Худованд хаймаи муқаддасро пӯшонд, ва оташ аз пеши онҳо рафт

2. Ишаъё 4:5-6 - Худованд бар тамоми манзили кӯҳи Сион рӯзона абри дуд ва шабона дурахши оташи алангаро хоҳад сохт.

Ададҳо 9:17 Ва ҳангоме ки абр аз хайма бардошта шуд, банӣ-Исроил ба сафар баромаданд; ва дар он ҷое ки абр буд, банӣ-Исроил хаймаҳои худро дар он ҷо гузоштанд.

Абри Худованд банӣ-Исроилро дар тамоми сафарашон роҳнамоӣ мекард, ва онҳо дар ҳар ҷое ки меистад, ӯрду заданд.

1. Пайравӣ ба ҳидояти Худо ҳатто вақте ки душвор бошад ҳам, ҳамеша интихоби дуруст аст.

2. Ҳузури Худо ҳамеша бо мост ва Ӯ қадамҳои моро ҳидоят мекунад, агар мо ба Ӯ таваккал кунем.

1. Забур 31:8 - "Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Туро бо чашми худ ба ту маслиҳат хоҳам дод".

2. Ишаъё 30:21 - "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, вақте ки ба тарафи рост ё чап гардӣ, бо он роҳ рав".

Ададҳо 9:18 Банӣ-Исроил бо амри Худованд сафар карданд, ва бо амри Худованд ӯрду заданд; то даме ки абр бар хаймаи муқаддас буд, онҳо дар хаймаҳои худ истироҳат мекарданд.

Банӣ-Исроил фармонҳои Худовандро иҷро карданд ва вақте ки абр бар хаймаи муқаддас гашт, истироҳат карданд.

1. Итоати фармудаҳои Худо оромиш меорад

2. Шукрона аз ҳидояти Худо

1. Забур 37:23 - Қадамҳои одами нек аз ҷониби Худованд амр шудааст, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Ададҳо 9:19 Ва ҳангоме ки абр бар хаймаи муқаддас рӯзҳои зиёд истода, банӣ-Исроил фармони Худовандро риоят карда, сафар накарданд.

Банӣ-Исроил ба Худованд итоат карданд ва сафар накарданд, вақте ки абр бар хаймаи муқаддас дуру дароз истода буд.

1. Вафодор будан ба Худо ҳатто дар вақти душвор

2. Аз рӯи муҳаббат ба фармудаҳои Худо итоат кардан

1. Такрори Шариат 5: 32-33 - "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои худ ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред; ба дасти рост ё чап нагардед; бо ҳар роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ ва бароят некӣ бахшад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри дароз бикашед.

2. Матто 7:21 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

Ададҳо 9:20 Ва ҳамин тавр шуд, вақте ки абр дар хаймаи муқаддас чанд рӯз буд; мувофиқи амри Худованд онҳо дар хаймаҳои худ сокин шуданд, ва мувофиқи амри Худованд сафар карданд.

Банӣ-Исроил ба амри Худованд пайравӣ намуда, чанд рӯз дар хаймаҳои худ монданд, вақте ки абр дар болои хаймаи муқаддас буд, ва сипас мувофиқи амри Худованд ба сафари худ идома доданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

2. Қуввати имон: таваккал ба ҳидояти Худо

1. Такрори Шариат 8:3: «Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ кард, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистаӣ, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

2. Масалҳо 3:5-6: "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Ададҳо 9:21 Ва ҳамин тавр шуд, вақте ки абр аз шом то саҳар меистод, ва бомдодон абр бардошта мешуд, онҳо сафар мекарданд: хоҳ рӯзона бошад, хоҳ шаб, сафар кард.

Банӣ-Исроил вақте ки абре, ки онҳоро роҳбарӣ мекард, рӯзона ё шабона боло мерафт.

1. Дар торикии зиндагӣ ба Худо таваккал кардан.

2. Пайравӣ аз ҳидояти Худо новобаста аз вақти рӯз.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

Ададҳо 9:22 Ё ду рӯз, ё як моҳ ё як сол, ки абр бар хаймаи муқаддас истода, бар он бимонд, банӣ-Исроил дар хаймаҳои худ сокин буданд, ва сафар намекарданд; сафар карданд.

Банӣ-Исроил, вақте ки абр бар хаймаи муқаддас монд, новобаста аз он ки чанд вақт буд, дар хаймаҳои худ монданд.

1. Худо моро ба зиндагии итоаткор даъват мекунад, ҳатто вақте ки сафар норавшан аст.

2. Вафодорӣ ва таваккал ба Худо, ҳатто дар миёни номуайянӣ, баракат меорад.

1. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

2. Юҳанно 15:9-11 - Чӣ тавре ки Падар Маро дӯст дошт, Ман низ шуморо дӯст доштам. Дар ишқи ман бимонед. Агар шумо аҳкоми Маро риоя кунед, шумо дар муҳаббати Ман хоҳед монд, чунон ки Ман аҳкоми Падари Худро риоя кардаам ва дар муҳаббати Ӯ бимонам. Ин чизҳоро ба шумо гуфтам, то ки шодии Ман дар шумо бошад, ва шодии шумо пур шавад.

Ададҳо 9:23 Онҳо бо амри Худованд дар хаймаҳо истироҳат карданд, ва бо амри Худованд сафар карданд, ва супориши Худовандро ба ҷо меоварданд, мувофиқи амри Худованд бо дасти Мусо.

Банӣ-Исроил ба амрҳои Худованд амал карданд, то ки бо амри Ӯ истироҳат кунанд ва сафар кунанд ва амри Худовандро ба воситаи Мусо риоя карданд.

1. Фармонҳои Худо роҳи тоату баракат аст

2. Итоати содиқона ба Худованд илтифот ва сулҳ меорад

1. Матто 7:24, «Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, Ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст».

2. Такрори Шариат 11: 13-15, "Ва воқеъ хоҳад шуд, ки агар шумо ба аҳкоми Ман, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, бодиққат гӯш кунед, Худованд Худои худро дӯст доред ва ба Ӯ бо тамоми дил ва бо тамоми дил хизмат кунед. ҷони ту, Ки ман ба ту борони замини туро дар мавсими худ медиҳам, борони аввал ва борони охирин, то ки ту дар ҷуворимакка ва шароби худ ва равғани худ ҷамъ оварӣ ва дар саҳроҳои ту алаф хоҳам фиристод. барои чорвои худ, то бихӯр ва сер шавӣ».

Рақамҳои 10-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳои 10:1-10 сохтмон ва таъиноти карнайҳои нуқраро тавсиф мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ду карнайи нуқрагӣ созад, ки барои мақсадҳои гуногун истифода мешаванд. Ин карнайҳо ҳамчун воситаи муошират ва сигнал барои ҷамъомад хизмат мекунанд, аз ҷумла онҳоро даъват мекунанд, барои ҷанг бонги изтироб мезананд ва оғози идҳо ва қурбониҳо мебошанд. Дар ин боб дастурҳои

мушаххас дар бораи кай ва чӣ гуна бояд аз ҷониби коҳинон ва роҳбарон навохтани ин карнайҳо оварда шудаанд.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 10:11–28, дар боб аз кӯҳи Сино рафтани исроилиён муфассал нақл мекунад. Он тасвир мекунад, ки чӣ тавр онҳо мувофиқи фармони Худо аз Сино берун шуданд ва ҳар як қабила бо тартиби муқарраршудаи худ дар зери байрақҳои худ ҳаракат мекарданд. Мӯсо падарарӯсаш Ҳобобро даъват мекунад, ки ба онҳо дар сафарашон ба сарзамини ваъдашуда ҳамроҳ шавад, аммо ба ӯ имкон медиҳад, ки агар бихоҳад, бимонад.

Сархати 3: Рақамҳои 10 бо нишон додани ҳамкории Мусо бо бародарарӯсаш Ҳобоб дар бораи донишаш дар бораи биёбон ба охир мерасад. Ҳобоб дар бораи ҷойҳои истироҳатии мувофиқ огоҳ аст ва барои исроилиён ҳангоми сафарашон аз қаламрави ношинос ҳамчун роҳнамо хизмат мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Мусо Ҳубобро водор мекунад, ки бо онҳо ҳамроҳӣ кунад ва ба ӯ ваъда медиҳад, ки дар ҳама баракатҳои ояндае, ки Худо ба халқаш ато мекунад, саҳм хоҳад дошт.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 10 пешниҳод мекунанд:
Сохтмон, таъиноти карнайхои нукра;
Воситаҳои иртибот, сигнализатсия барои ҷамъомад;
Якҷоя занг задан; ҳушдор барои ҷанг; кайд кардани идхо, курбонӣ.

Аз кӯҳи Сино рафтани исроилиён;
Бо амри Худо ҳаракат кардан; қабилаҳо бо тартиби муқарраршуда;
Даъват ба падарарӯси Мусо Ҳубоб расид; интихоб дода шудааст.

Муносибати Мусо бо Ҳубоб дар бораи дониши биёбон;
Хобаб ҳангоми сафар дар қаламрави ношинос ҳамчун роҳнамо хизмат мекунад;
Боварӣ ба ҳамроҳӣ бо ваъдаи саҳм дар баракатҳои оянда.

Ин боб ба сохт ва ҳадафи карнайҳои нуқра, аз кӯҳи Сино рафтани исроилиён ва ҳамкории Мусо бо бародарарӯсаш Ҳобоб тамаркуз мекунад. Рақамҳои 10 аз он оғоз мешаванд, ки чӣ тавр Худо ба Мусо супориш медиҳад, ки ду карнайи нуқра созад. Ин карнайҳо ҳамчун воситаи муошират ва сигнал барои ҷамъомад хизмат мекунанд, аз ҷумла онҳоро даъват мекунанд, барои ҷанг бонги изтироб мезананд ва оғози идҳо ва қурбониҳо мебошанд.

Ғайр аз ин, дар Ададҳои 10 дар бораи аз кӯҳи Сино рафтани исроилиён мувофиқи фармони Худо муфассал нақл карда мешавад. Ҳар як қабила бо тартиби муқарраршудаи худ дар зери парчамҳои дахлдори худ ҳаракат мекунад. Мусо ба падарарӯси худ Ҳубоб даъват мекунад, ки ҳамроҳи онҳо ба сарзамини ваъдашуда ҳамроҳ шавад, вале ба ӯ имкон медиҳад, ки агар бихоҳад, бимонад.

Боби мазкур бо таъкид кардани ҳамкории Мусо бо Ҳобоб дар бораи дониши ӯ дар бораи биёбон анҷом меёбад. Ҳобоб дорои дониши арзишманд дар бораи ҷойҳои истироҳатии мувофиқ аст ва барои исроилиён ҳангоми сафарашон аз қаламрави ношинос ҳамчун роҳнамо хизмат мекунад. Мусо Ҳубобро водор мекунад, ки бо онҳо ҳамроҳӣ кунад ва ба ӯ ваъда дод, ки дар ҳама баракатҳои ояндае, ки Худо ба халқаш ато мекунад, саҳм хоҳад дошт.

Ададҳо 10:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мусо оиди сохтмон ва истифодаи хайма дастур медиҳад.

1: Мо бояд ба дастуроти Худо итоат кунем.

2: Тавассути имон мо метавонем бо Худо робитаи наздиктар созем.

1: Такрори Шариат 10: 12-13 "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ битарс, ба Ӯ итоат кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо ҳама ибодат кунӣ. дили ту ва бо тамоми ҷони ту».

2: Ибриён 11: 6 "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ ояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад."

Ададҳо 10:2 Барои худ ду карнай аз нуқра бисоз; Онҳоро аз як порча бисоз, то ки онҳоро барои даъвати калисо ва барои сафар ба ӯрдугоҳҳо истифода кунӣ.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки ду карнайи нуқрагӣ созад, то барои даъвати маҷлисҳо ва сафари ӯрдуҳо истифода шаванд.

1. Роҳнамоии Худо дар замони тағирот

2. Қувваи ваҳдат тавассути садо

1. Юҳанно 10:3-5 - Дарбон ба рӯяш мекушояд; ва гӯсфандон овози ӯро мешунаванд, ва ӯ гӯсфандони худро ба ном хонда, онҳоро берун мебарад. Ва ҳангоме ки гӯсфандони худро мебарорад, пешопеши онҳо меравад, ва гӯсфандон аз ақиби вай мераванд, зеро ки овози Ӯро медонанд. «Ва аз ақиби бегона нахоҳанд рафт, балки аз ӯ мегурезанд, зеро ки овози бегонагонро намешиносанд.

2. Забур 150:3-6 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед: Ӯро бо забур ва барфа ҳамду сано хонед. Ӯро бо данг ва рақс ситоиш кунед: ӯро бо асбобҳо ва узвҳо ситоиш кунед. Ӯро бар санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед. Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано кунед.

Ададҳо 10:3 Ва ҳангоме ки онҳо бо онҳо дам хоҳанд кард, тамоми калисо назди ту дар назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ хоҳанд шуд.

Вақте ки коҳинон карнай навохтанд, ба тамоми калисои Исроил дастур дода шуд, ки дар назди дари хайма ҷамъ шаванд.

1. Қувваи итоаткорӣ дар Аҳди Қадим

2. Маънои маҷлис дар Китоби Муқаддас

1. Хуруҷ 19:17 - Ва Мусо қавмро аз ӯрдугоҳ берун оварда, то ки бо Худо мулоқот кунанд; ва онҳо дар поёни кӯҳ истоданд.

2. Аъмол 2:1-4 - Ва ҳангоме ки рӯзи Пантикост фаро расид, ҳама якдилона дар як ҷо ҷамъ омаданд. Ва ногаҳон аз осмон садое баромад, ки шамоли сахте бардошт, ва он тамоми хонаеро, ки онҳо нишаста буданд, пур кард. Ва ба онҳо забонҳои тару тоза мисли оташ зоҳир шуд, ва он бар ҳар яке аз онҳо нишаст.

Ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва, чунон ки Рӯҳ ба онҳо гуфта буд, ба забонҳои дигар сухан ронданд.

Ададҳо 10:4 Ва агар онҳо танҳо бо як карнай навохтанд, он гоҳ мирон, ки сардорони ҳазорон Исроил ҳастанд, назди ту ҷамъ хоҳанд шуд.

Худованд ба мо амр мекунад, ки дар ваҳдат ҷамъ шавем.

1. Қудрати ваҳдат - Чӣ гуна якҷоя шудан дар ваҳдат метавонад ба қувват ва муваффақияти бештар оварда расонад.

2. Даъват ба ҷомеа - Чӣ гуна Худо моро ба мушоракат бо ҳамдигар дар муҳаббат ва фаҳмиш даъват мекунад.

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва тоқатфарсо рафтор кунед. дигаре дар муҳаббат, ки мехоҳад ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ дорад».

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва Дигаре нест, ки ӯро боло барад!Боз агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо гарм мешавад?Ва агар касе бар касе, ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад. "

Ададҳо 10:5 Вақте ки шумо бонги изтироб мезанед, ӯрдуҳое ки дар қисмати шарқӣ ҷойгиранд, ба пеш хоҳанд рафт.

Ин порча аз Ададҳо 10:5 гуфта мешавад, ки вақте ки ҳушдор садо медиҳад, лагерҳо дар тарафи шарқ бояд пеш раванд.

1. "Қувваи огоҳӣ: Ҳаракат бо имон"

2. "Ҷавоб додан ба даъват: Андешидани амал вақте ки Худо сухан мегӯяд"

1. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

2. 1 Таслӯникиён 5:16-18 - Ҳамеша шод бошед, пайваста дуо гӯед, дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

Ададҳо 10:6 Вақте ки шумо бори дуюм ҳушдор мезанед, ӯрдуҳое ки дар тарафи ҷануб ҷойгиранд, ба сафар хоҳанд рафт;

Ба банӣ-Исроил фармон дода шуд, ки ҳангоми омодагӣ ба сафар карнай бинавозанд ва вақте ки онҳо бори дуюм бонги садо медоданд, ӯрдугоҳ дар тарафи ҷануб ба сафар оғоз хоҳад кард.

1. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти омодагӣ ба сафар

1. Такрори Шариат 8:3 - «Ва туро фурӯтан кард, ва гурусна гардонд, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистай, на падаронат медонистанд, то ба ту

бидонад, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Ададҳо 10:7 Аммо ҳангоме ки ҷамоат ҷамъ ояд, дамла кунед, аммо бонг назанед.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки ҳангоми ҷамъ кардани ҷамоат карнай назананд, вале бонги изтироб нанавозанд.

1. Аҳамияти ҷамъ омадан дар имон

2. Фармони Худо: Қудрати тоат

1. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чуноне ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва ҳама чизи бештаре, ки шумо мебинед руз наздик мешавад.

2. Аъмол 2:42-47 - Ва онҳо худро ба таълимоти ҳавворiён ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд. Ва ҳар касро тарсу ҳарос фаро гирифт, ва ба воситаи ҳавворiён мӯъҷизот ва аломоти зиёде ба амал меомаданд. Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд. Ва рӯз аз рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд ғизои худро мехӯрданд ва Худоро ҳамду сано хонда, дар миёни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

Ададҳо 10:8 Ва писарони Ҳорун, коҳинон, бо карнайҳо навохтанд; ва онҳо барои шумо то абад дар наслҳои шумо ҳукм хоҳанд буд.

Писарони Ҳорун бояд дар тамоми наслҳо барои фаризаи абадӣ карнай навохт.

1: Мо бояд Худовандро ба василаи навохтани карнайҳо ёд кунем, зеро ки ин барои тамоми наслҳо муқаррар шудааст.

2: Мо бояд то абад Худовандро ба василаи навохтани карнайҳо ёд кунем, зеро ин ҳукми абадӣ аст.

1: Хуруҷ 19:16 - Субҳи рӯзи сеюм раъду барқ, инчунин абри ғафс дар кӯҳ ба амал омад, ва карнай хеле баланд садо дод, ба тавре ки тамоми одамони дар ӯрдугоҳ буда ларзонд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 6:4-5 - Ҳамин тавр, ҳафт коҳин бо ҳафт карнайи аз шохи қӯчқор сохташуда пешопеши Худованд мерафтанд ва роҳ мерафтанд ва карнайҳоро навохтанд. Ва мардони мусаллаҳ пешопеши онҳо мерафтанд, ва посбонон аз ақиби сандуқи Худованд мерафтанд, дар ҳоле ки карнайҳо садо медоданд. Ин амр барои Исроил буд ва бояд то имрӯз риоя карда шавад.

Ададҳо 10:9 Ва агар шумо дар замини худ ба муқобили душмане ки ба шумо зулм мекунад, ба ҷанг равед, бо карнайҳо бонг занед; ва шумо ба ҳузури Худованд Худои худ ёд хоҳед шуд, ва аз душманони худ наҷот хоҳед ёфт.

Ба банӣ-Исроил дастур дода шуда буд, ки дар замони ҷанг бар зидди ситамкорон карнай кашанд, то Худо онҳоро ёд кунад ва онҳоро ҳифз кунад.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар озмоишҳо ва душвориҳо

2. Ба Худованд таваккал кунед, ки қувват ва муҳофизат дар замони ҷанг

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Ададҳо 10:10 Ҳамчунин дар рӯзи шодии шумо, ва дар рӯзҳои тантанавии худ ва дар аввали моҳҳои худ, бар қурбониҳои сӯхтании худ ва бар қурбониҳои осоиштагии худ карнайҳо навохед; То ки онҳо барои ту ба ҳузури Худои худ ёдгор шаванд: Ман Худованд Худои ту ҳастам.

Дар ин порча бар муҳимми дамидани сур ба ёди Худо дар лаҳзаҳои шодмонӣ, идҳо ва оғози моҳ таъкид шудааст.

1. Дар Худованд шодӣ ёфтан: Бо баракатҳо аз боло ҷашн гирифтан

2. Садои ситоиш: Ёди Худо ба воситаи ҷашнҳо

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод!

2. Ишаъё 61:3 - ба онҳое ки дар Сион мотам мегиранд, ба онҳо сару либоси зебое ба ҷои хокистар, равғани шодмонӣ ба ҷои мотам, ба ҷои рӯҳи заиф либоси ҳамду сано бидиҳад.

Ададҳо 10:11 Ва воқеъ шуд, ки дар рӯзи бистуми моҳи дуюм, дар соли дуюм, абр аз хаймаи шаҳодат бардошта шуд.

Дар рӯзи бистуми моҳи дуюми соли дуюм абр аз хаймаи шаҳодат бардошта шуд.

1. Худо мӯъмин аст: ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки чаро мо ҳамеша ба Худо таваккал карда метавонем

2. Пайравӣ аз роҳнамоии Худо: Чӣ гуна бояд дастуроти Худоро шинохт ва итоат кард

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту сухане хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, вақте ки ба тарафи рост ё чап гардӣ, бо он роҳ рав".

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ададҳо 10:12 Ва банӣ-Исроил аз биёбони Сино сафар карданд; ва абр дар биёбони Паран ором гирифт.

Исроилиён биёбони Синоро тарк карда, дар биёбони Паран ӯрду заданд.

1. Вафодории бетағйирнопазири Худо моро ба сӯи макони ояндаамон мерасонад, новобаста аз он ки сафар чӣ қадар душвор бошад.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки моро тавассути таҷрибаҳои биёбонамон ҳидоят кунад.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Такрори Шариат 1:7 - Баргард ва сафар кунед ва ба кӯҳистони амӯриён ва ба ҳамаи ҳамсоягони онҳо дар Арабо, дар кӯҳистон ва пастӣ ва дар Неҷеб ва соҳили баҳр, замин биравед. аз канъониён ва Лубнон, то дарёи бузург, яъне дарёи Фурот.

Ададҳо 10:13 Ва онҳо аввал мувофиқи амри Худованд ба воситаи Мусо ба сафар баромаданд.

Ин порча тасвир мекунад, ки исроилиён ба саёҳати худ мувофиқи аҳкоми Худованд бо дасти Мусо шурӯъ карданд.

1. Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст: Омӯзиш дар риояи аҳкоми Худо (1 Подшоҳон 15:22)

2. Боварӣ ба нақшаи Худо: исроилиён сафари худро оғоз мекунанд (Ишаъё 30:21)

1. Забур 119:60 - Ман шитоб мекунам ва таъхир намекунам, то аҳкоми Туро риоя кунам.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 10:14 Дар ҷои аввал байрақи ӯрдуи банӣ-Яҳудо мувофиқи лашкарҳояшон буд; ва бар лашкари ӯ Наҳшӯн ибни Амминодоб буд.

Мувофиқи Ададҳо 10:14 Наҳшон сардори ӯрдуи Яҳудо аст.

1. Муҳимияти роҳбарии содиқ дар хидмати Худо.

2. Таъмини Худо бо пешвоёни рӯҳонӣ барои роҳнамоии халқи худ.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9, «Қавӣ ва хеле далер бош ва бодиққат бош, мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, ба ҷо овар; аз он ба дасти рост ё чап рӯй нагардон, то ки Дар ҳар ҷое, ки меравӣ, муваффақияти нек! рохи шумо обод бошад ва он гох муваффакиятхои хуб ба даст меоред.

2. Филиппиён 2:3-4, «Ҳеҷ кореро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ муҳимтар ҳисоб кунед. Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед».

Ададҳо 10:15 Ва бар лашкари сибти банӣ-Иссокор Натанил ибни Зуар буд.

Натанил, писари Зуар, сардори сибти Иссокор буд.

1. Пешво будан: Аз намунаи Нетанел омӯхтан.

2. Арзиши ягонагӣ: Чӣ тавр қабилаи Иссакор таҳти роҳбарии Нетанел шукуфоӣ кард.

1. Еҳушаъ ибни Нун 22:12-13 Ва чун банӣ-Исроил инро шуниданд, тамоми ҷамоати банӣ-Исроил дар Шилӯ ҷамъ шуданд, то ки бар зидди онҳо ҷанг кунанд. Ва банӣ-Исроил назди банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод ва нисфи сибти Менашше, ба замини Ҷилъод Финҳос ибни Элъозори коҳин фиристоданд,

2. 1 Вақоеънома 12:32 Ва аз банӣ-Иссокор, ки аз замонҳо огоҳ буданд, то бидонанд, ки Исроил бояд чӣ кор кунад; сари онҳо дусад нафар; ва ҳамаи бародаронашон ба фармони онҳо буданд.

Ададҳо 10:16 Ва бар лашкари сибти банӣ-Забулун Элиоб ибни Ҳелӯн буд.

Дар Ададҳо 10:16 Элиоб ибни Ҳелӯн барои сарварии сибти Забулун таъин шуд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ: Чӣ тавр як шахси муҷаррад метавонад тафовут эҷод кунад

2. Пайравӣ аз нақшаи Худо: қадр кардани тарҳи Худо барои мо

1. Масалҳо 11:14, "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст"

2. Матто 16:25, «Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад, лекин ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт».

Ададҳо 10:17 Ва хаймаи муқаддас бардошта шуд; ва банӣ-Ҷершӯн ва банӣ-Марорӣ, ки хаймаи муқаддасро бардошта, равона шуданд.

Писарони Ҷершӯн ва Мерорӣ хаймаро фурӯ бурда, ба пеш бурданд.

1. Нерӯи ваҳдат ва ҳамкорӣ

2. Муҳимияти хидмат ба Худо

1. Филиппиён 2:3-4 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Воиз 4:9-10 Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад.

Ададҳо 10:18 Ва байрақи ӯрдуи Реубен мувофиқи лашкари онҳо равона шуд, ва бар лашкари ӯ Элизур ибни Шадеур буд.

Элизур ибни Шадеур сардори ӯрдугоҳи Реубен буд.

1. Лагери Рубенро Элизур, марди имондор ва далер сарварӣ мекард.

2. Сарварӣ на бо қувваи худи мо, балки бо лутфи Худо муайян карда мешавад.

1. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; Қавӣ бош ва бигзор дилат далер бошад; Бале, интизори Худованд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед! Натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо дар ҳар ҷое, ки биравед, бо туст.

Ададҳо 10:19 Ва бар лашкари сибти банӣ-Шимъӯн Шалумиил ибни Зуришаддай буд.

Дар Ададҳо 10:19 Шелумиил ибни Зуришаддай сардори сибти Шимъӯн таъин шуд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар Китоби Муқаддас

2. Чӣ тавр ба намунаҳои пешвоёни Китоби Муқаддас пайравӣ кардан мумкин аст

1. 1 Қӯринтиён 11:1 - «Ба намунаи ман пайравӣ кунед, чунон ки ман ба намунаи Масеҳ пайравӣ мекунам».

2. 1 Петрус 5:3 - «Чӯпони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост, ва чун нозир хизмат кунед, на аз он сабаб, ки шумо бояд, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед; на тамаъ ба пул, балки хоҳиши хизмат карданро дошта бошед. ."

Ададҳо 10:20 Ва бар лашкари сибти банӣ-Ҷод Элёсоф ибни Доуил буд.

Ба сибти Ҷод Элёсоф ибни Деуил роҳбарӣ мекард.

1. Қудрати роҳбарӣ: аз Доуил то Элёсоф.

2. Муттаҳидшавӣ зери як кори умумӣ: қабилаи Ғод.

1. Румиён 12:8 Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

2. Масалҳо 17:17 Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад.

Ададҳо 10:21 Ва қаҳотиён маъбадро бардошта, пеш рафтанд, ва дигаре бар зидди онҳо хайма бино карданд.

Қоҳитиён маъбадро бардоштанд, дар ҳоле ки банӣ-Исроили дигар хаймаро то расидани онҳо барпо карданд.

1. Муҳимияти ҳамкорӣ ва кори дастаҷамъона дар калисо.

2. Зебоии иҷрои иродаи Худо.

1. 1 Қӯринтиён 12:12-31 - Бадани Масеҳ ва аҳамияти якҷоя кор кардани ҳар як узв.

2. Хуруҷ 25:8-9 - Дастурҳо барои исроилиён барои сохтани хаймаи муқаддас.

Ададҳо 10:22 Ва байрақи ӯрдуи банӣ-Эфроим мувофиқи лашкари онҳо равона шуд; ва бар лашкари ӯ Элишома ибни Аммиҳуд буд.

Банӣ-Эфроим бо сарварии онҳо бо Элишома ибни Аммиҳуд ба ҷанг рафтанд.

1. Муҳимияти доштани роҳбарии қавӣ дар замони душворӣ.

2. Аҳамияти эътимод ба одамоне, ки моро роҳбарӣ мекунанд.

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Масалҳо 18:15 - Дили оқил дониш мегирад; ва гӯши хирадмандон дониш меҷӯяд.

Ададҳо 10:23 Ва бар лашкари сибти банӣ-Менашше Ҷамолил ибни Педахсур буд.

Ҷамолил ибни Педахсур, сардори сибти Менашше буд.

1. Баракати роҳбарӣ - Чӣ гуна Худо барои роҳнамоии халқи худ роҳбаронро истифода мебарад.

2. Вафодории Худо - Чӣ гуна метавон ба Худо эътимод кард, ки роҳнамоӣ ва роҳнамоӣ диҳад.

1. Ишаъё 9:6-7 - Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд шудааст, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Мушовири аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд.

2. Аъмол 5:34-39 - Аммо як фарисие дар шӯрои шӯро Ҷамалиил ном муаллими шариат буд, бархоста, фармон дод, ки одамонро ба муддати каме берун бароранд. Ва ба онҳо гуфт: «Эй мардони Исроил, эҳтиёт шавед, ки бо ин одамон чӣ кор хоҳед кард». Зеро ки пеш аз ин рӯзҳо Теуда бархоста, худро шахсе мегуфт, ва чанд нафар, ки тақрибан чорсад нафар буданд, ба ӯ ҳамроҳ шуданд. Ӯ кушта шуд ва ҳамаи онҳое, ки аз паси ӯ мерафтанд, пароканда шуданд ва аз байн рафтанд. Пас аз ӯ Яҳудои Ҷалилӣ дар айёми саршморӣ бархост ва баъзе аз мардумро аз ақиби худ кашид. Ӯ низ ҳалок шуд ва ҳамаи онҳое ки аз паи ӯ буданд, пароканда шуданд.

Ададҳо 10:24 Ва бар лашкари сибти банӣ-Биньёмин Абдон ибни Ҷидъӯнӣ буд.

Абидон ибни Ҷидъӯнӣ сардори сибти Биньёмин дар лашкари Исроил буд.

1. Роњбарї наќши муњим аст ва набояд сабукфикрона муносибат кард.

2. Худо пешвоёнро интихоб мекунад, то ба халқи худ хидмат кунанд ва ҳидоят кунанд.

1. Ададҳо 10:24 - Абидан ибни Ҷидъӯнӣ сардори сибти Биньёмин таъин карда шуд.

2. 1 Вақоеънома 12:28 - Писарони Биньёмин сарвари сибтҳои Исроил таъин шуданд.

Ададҳо 10:25 Ва байрақи ӯрдугоҳи банӣ-Дон ба пеш баромад, ки мукофоти ҳамаи ӯрдуҳо дар саросари лашкарҳои онҳо буд; ва бар лашкари ӯ Аҳиэзер ибни Аммишаддой буд.

Қароргоҳи банӣ-Дон пеш рафтанд, ва Аҳиезар ибни Аммишаддой сардори лашкари онҳо буд.

1. Қудрати роҳбарӣ: Чӣ тавр пайравӣ аз як пешвои хуб метавонад ба муваффақият оварда расонад

2. Қувваи ваҳдат: Қудрати якҷо кор кардан

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Аъмол 4:32 - Ва шумораи зиёди имондорон аз як дил ва як ҷон буданд: ҳеҷ яке аз онҳо нагуфт, ки он чи дорои он аст, аз они худ аст; вале дар онхо хама чизи умумӣ дошт.

Ададҳо 10:26 Ва бар лашкари сибти банӣ-Ошер Паҷиил ибни Окрон буд.

Паҷиил ибни Окрон сардори сибти Ашер дар ӯрдугоҳи исроилиён таъин шуд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар калисо.

2. Пайравӣ аз пешвоёни таъинкардаи Худо.

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо ҳамчун касоне, ки ҳисоб хоҳанд дод, посбонӣ мекунанд.

2. 1 Петрус 5:2-3 - Рамаи Худоро дар миёни шумо чӯпонӣ кунед ва назоратро на бо маҷбурӣ, балки ихтиёран, мувофиқи хости Худо; ва на барои фоидаи бад, балки бо ҳавас; на ҳамчунон бар онҳое ки ба зиммаи шумо тааллуқ доранд, ҳукмфармо бошед, балки барои рама намуна бошед.

Ададҳо 10:27 Ва бар лашкари сибти банӣ-Нафтолӣ Аҳира ибни Энон буд.

Дар боби Ададҳои 10 гуфта мешавад, ки Аҳира ибни Энон сардори сибти Нафталӣ буд.

1. Зиндагии бемаҳдуд: Дарси Аҳира, пешвои қабилаи Нафтали.

2. Далерӣ дар сарварӣ: Намунаи Аҳира, пешвои қабилаи Нафтали.

1. Такрори Шариат 33:23 Ва дар бораи Нафталӣ гуфт: «Эй Нафталӣ, ки аз файз сер шудай ва аз баракати Худованд пур шудай, ғарб ва ҷанубро тасарруф кун».

2. Забур 68:27 Биньёмини хурд бо ҳокими онҳо, мирони Яҳудо ва шӯрои онҳо, мирони Забулун ва мирони Нафтолӣ ҳастанд.

Ададҳо 10:28 Саёҳати банӣ-Исроил аз рӯи лашкарҳояшон, вақте ки ба пеш баромаданд, ҳамин тавр буд.

Ин порча дар бораи сафари банӣ-Исроил ва қисмҳои онҳо аз рӯи лашкарҳояшон ҳангоми ба сафар баромаданашон нақл мекунад.

1. Ахамияти муташаккилӣ ва интизом дар хаёти мо

2. Қувваи имон ва тоъат дар лаҳзаҳои сахт

1. Ибриён 11:8-9 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва ӯ берун рафт, зеро намедонист, ки ба куҷо меравад".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Ададҳо 10:29 Ва Мусо ба Ҳобоб ибни Рагуили Мидьёнӣ, падарарӯси Мусо гуфт: «Мо ба ҷое меравем, ки Худованд дар бораи он гуфта буд: "Ман онро ба ту медиҳам; ту бо мо биё, ва мо ба ҷо орем". Ту некӣ, зеро ки Худованд дар бораи Исроил сухани нек гуфтааст.

Мусо аз падарарӯси худ Ҳубоб хоҳиш кард, ки дар сафарашон ба замини ваъдашуда ҳамроҳ шавад ва ба ӯ итминон диҳад, ки Худованд Исроилро баракат додааст.

1. Имон доштан ба ваъдаҳои Худованд - Ададҳо 10:29

2. Такя ба баракатҳои Худованд - Ададҳо 10:29

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

Ададҳо 10:30 Ба вай гуфт: «Неравам; балки ба замини худ ва назди хешу табори худ хоҳам рафт.

Исроилиён мехостанд ба хонаҳояшон назди оилаҳои худ баргарданд.

1. Аҳамияти оила ва арзиши ғамхории муносибатҳо

2. Вақт ҷудо кардан барои сармоягузорӣ ба онҳое, ки мо дӯст медорем

1. Ҳастӣ 2:18-24 - Ниятҳои Худо барои издивоҷ ва оила

2. Забур 68:5-6 - Худо ҳамчун Падари мо ва манбаи амният ва тасаллӣ

Ададҳо 10:31 Ва гуфт: «Илтимос, моро тарк накун; зеро ту медонӣ, ки чӣ гуна дар биёбон ӯрду задан дорем, ва ту барои мо ба ҷои чашм шавӣ.

Мусо аз Ҳобоб писари Рагуил хоҳиш мекунад, ки исроилиёнро дар саёҳати онҳо дар биёбон ҳамроҳӣ кунад, зеро Ҳобоб рельефро медонад ва метавонад ба онҳо кӯмак расонад.

1. Қудрати ҷомеа: чӣ гуна якҷоя шудан ба мо дар муқобила бо ҳама мушкилот кӯмак карда метавонад.

2. Аҳамияти такя ба афроди хирад ва таҷриба.

1. Масалҳо 15:22 - Нақшаҳо бе машварат барбод мераванд, аммо бо машваратчиёни зиёд муваффақ мешаванд.

2. Матто 18:20 - Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

Ададҳо 10:32 Ва агар ту бо мо биравӣ, ҳангоме ки Худованд ба мо некӣ кунад, мо низ ба ту мекунем.

Банӣ-Исроил ваъда доданд, ки агар Ҳубоб дар сафарашон ҳамроҳ шавад, ба ӯ некӣ мекунанд.

1. Вақте ки мо якҷоя кор мекунем, мо метавонем беҳтар аз он ки танҳо метавонем, ба даст орем.

2. Ба дигарон некӣ кардан роҳи ҷалоли Худост.

1. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуби дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар касро бахшед. дигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

2. Луқо 6:31 - Бо дигарон ҳамон гунае кунед, ки шумо мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд.

Ададҳо 10:33 Ва онҳо аз кӯҳи Худованд роҳ се рӯз рафтанд; ва сандуқи аҳди Худованд дар тӯли се рӯз пешопеши онҳо мерафт, то ки оромгоҳе барои онҳо ҷустуҷӯ кунад.

Банӣ-Исроил аз кӯҳи Худованд рафтанд ва сандуқи аҳд барои се рӯз бо онҳо рафт, то макони нав пайдо кунанд.

1. Қудрати киштӣ: Омӯзиши пайравӣ аз роҳнамоии Худо

2. Се қадам барои дарёфти истироҳат: Сафари эътимод ва итоаткорӣ

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳо барои сохтани сандуқи Аҳд

2. Забур 95:7-11 - Даъват барои эътироф кардани ҳокимияти Худованд ва итоаткорона ба Ӯ пайравӣ кардан.

Ададҳо 10:34 Ва абри Худованд рӯзона, вақте ки онҳо аз ӯрдугоҳ мебаромаданд, бар онҳо буд.

Вақте ки онҳо аз ӯрдугоҳ ҳаракат мекарданд, абри Худованд бо исроилиён ҳозир буд.

1. Чӣ гуна Худованд ҳамеша бо мост

2. Қудрати ҳузури Худо

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 10:35 Ва ҳангоме ки киштӣ ба пеш баромад, Мусо гуфт: «Эй Худованд, бархез, ва душманони Ту пароканда шаванд; ва нафратдорон аз ту бигрезанд.

Мусо дуо кард, ки Худо бархоста, душманони онҳоро, ки аз онҳо нафрат доштанд, пароканда кунад, вақте ки киштӣ сафарашро оғоз кард.

1. Қувваи Дуо - Чӣ тавр мо метавонем ба Худо такя кунем, ки ҳангоми дуо иҷобат кунем.

2. Сафари имон - Чӣ гуна имони мо метавонад моро дар лаҳзаҳои душворӣ пеш барад.

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Забур 91:14-16 - "Азбаски вай ба ман дар муҳаббат нигоҳ дорад, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ӯ исми Маро медонад. Вақте ки Ӯ Маро мехонад, Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Ман бо Ман хоҳам буд. Ӯро дар мусибат наҷот медиҳам ва ӯро иззат хоҳам дод; Бо умри дароз вайро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод».

Ададҳо 10:36 Ва ҳангоме ки ором шуд, гуфт: «Эй Худованд, назди ҳазорони Исроил баргард».

Исроилиён аз Худованд хоҳиш карданд, ки ба назди онҳо баргардад ва онҳоро бо ҳузури Худ баракат диҳад.

1. Муҳаббати беандозаи Худо ба халқаш

2. Қувваи дуо ва ҳамду сано

1. Ишаъё 55:6-7 Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Забур 107:1-2 Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст! Бигзор фидияёфтаи Худованд чунин бигӯяд, ки вайро аз мусибат раҳо кардааст.

Рақамҳои 11-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 11:1-15 шикоят ва норозигии исроилиёнро дар биёбон тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки мардум аз сахтиҳои худ шикоят мекунанд ва ба ғизои дар Миср доштаашон орзу мекунанд. Шикояти онҳо ба Мӯсо мерасад ва ӯ аз шикоятҳои доимии онҳо ғарқ мешавад. Ӯ ноумедии худро ба Худо баён мекунад ва масъулияти роҳбарии ин қадар одамонро бори гарон ҳис мекунад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 11:16-35 идома дода, Худо ба Мусо супориш медиҳад, ки ҳафтод пиронро аз миёни исроилиён ҷамъ оваранд, то ба ӯ дар бардошти бори роҳбарӣ ёрӣ расонанд. Ин афроди баргузидашуда аз Рӯҳи Худо пур шудаанд ва дар қудрати Мусо иштирок мекунанд. Илова бар ин, Худо ваъда медиҳад, ки барои мардум гӯшти фаровон фароҳам меорад, ки дар аввал аз сабаби мушкилоти моддӣ Мусоро ба ҳайрат меорад.

Сархати 3: Рақамҳои 11 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо ваъдаи Худро бо фиристодани миқдори зиёди бедона ба лагер иҷро мекунад. Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр бедона майдони васеъро дар атрофи худ фаро мегирад ва ба ҳар кас имкон медиҳад, ки ҳар қадаре ки хоҳад, ҷамъ шавад. Аммо дар ҳоле, ки онҳо ҳанӯз аз ин гӯшт истеъмол мекунанд, дар пайи ҳаваси зиёд ва ношукрӣ аз рӯзии Худо дар миёни онҳо вабои сахте сар мезанад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 11 пешниҳод мекунанд:
Шикоятҳо, норозигии исроилиён дар биёбон;
Орзуи ғизо аз Миср; бори гарон бар Мӯсо;
Изҳори ноумедӣ; дар ҷустуҷӯи раҳоӣ аз шикоятҳои доимӣ.

Ҷамъ кардани ҳафтод пирон барои кӯмак ба Мусо;
Онҳоро аз Рӯҳи Худо пур кунед; тақсими ваколат;
Ваъдаи Худо дар бораи фаровонии гӯшт барои мардум; мушкилоти логистикӣ.

Ичрои кавл бо фиристодани микдори зиёди бедона;
Бедона, ки майдони васеи атрофи лагерро фаро мегирад; истеъмоли аз ҳад зиёд;
Вабои сахт ба сабаби носипосӣ ба ризқи Худо.

Ин боб ба шикоятҳо ва норозигии исроилиён дар биёбон, таъини ҳафтод пирон барои кӯмак ба Мусо ва ғизои Худо бо гӯшт, ки пас аз он оқибати вазнин дошт, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 11 бо тасвир кардани он оғоз мешаванд, ки чӣ тавр одамон аз душвориҳои худ шикоят мекунанд ва изҳори ҳассосияти ғизои дар Миср доштаашонро доранд. Мусо аз шикоятҳои доимии онҳо ғамгин мешавад ва ноумедии худро ба Худо баён мекунад ва масъулияти роҳбарии чунин шумораи зиёди одамонро эҳсос мекунад.

Ғайр аз он, дар Ададҳои 11 муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ҳафтод пиронро аз исроилиён ҷамъ оваранд, то дар бори роҳбарии ӯ иштирок кунанд. Ин афроди интихобшуда бо Рӯҳи Худо пур шудаанд ва дар баробари Мусо қудрат доранд. Илова бар ин, Худо ваъда медиҳад, ки барои мардум гӯшти фаровон фароҳам меорад, ки дар аввал аз сабаби мушкилоти моддӣ Мусоро ба ҳайрат меорад.

Ин боб бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо ваъдаи худро бо фиристодани миқдори зиёди бедона ба лагер иҷро мекунад, анҷом меёбад. Бедона дар гирду атрофи худ майдони васеъеро ишғол мекунад ва ба ҳар кас имкон медиҳад, ки ҳар қадаре ки хоҳад, ҷамъ шавад. Аммо дар ҳоле, ки онҳо ҳанӯз

аз ин гӯшт истеъмол мекунанд, дар пайи ҳаваси зиёд ва ношукрӣ аз рӯзии Худо дар миёни онҳо вабои сахте сар мезанад.

Ададҳо 11:1 Ва ҳангоме ки қавм шикоят карданд, ин ба Худованд писанд омад, ва Худованд инро шунид; ва хашми ӯ аланга зад; ва оташи Худованд дар миёни онҳо фурӯзон шуд, ва онҳоеро, ки дар канори ӯрдугоҳ буданд, фурӯ бурд.

Банӣ-Исроил аз ҳоли худ ба Худованд шикоят карданд, ва Худованд ба ғазаб омада, оташе афрӯхт, ки мардуми дар канори ӯрдугоҳ бударо фурӯ бурд.

1. Ҳукми Худо: Омӯзиш аз шикоятҳои Исроил

2. Қудрати шикоят ва чӣ гуна ба он посух додан

1. Яъқуб 4:13-15 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

2. Масалҳо 16:27 - Одами ночиз макр мекунад, ва дар лабонаш мисли оташи сӯзон аст.

Ададҳо 11:2 Ва мардум ба Мусо фарьёд заданд; ва ҳангоме ки Мусо ба Худованд дуо гуфт, оташ хомӯш шуд.

Вақте ки банӣ-Исроил ба Мусо фарьёд заданд, ӯ ба Худованд дуо кард ва оташ хомӯш шуд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна шафоъати мӯътамад метавонад сулҳ оварад

2. Аҳамияти пешвоёни зерин: Намунаи Мусо дар адад 11

1. Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

2. Ибриён 13:7 - Онҳоеро, ки бар шумо ҳукмронӣ мекунанд, ба ёд оред, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд: бо назардошти анҷоми гуфтугӯи онҳо, имонашон пайравӣ мекунад.

Ададҳо 11:3 Ва он ҷойро Табора номид, зеро ки оташи Худованд дар миёни онҳо фурӯзон буд.

Халқи Исроил аз ризқи Худо чунон хашмгин шуданд, ки Ӯ аз осмон оташро ҳамчун доварӣ фиристод ва он ҷой Табера номида шуд.

1. Худо то ҳол гуноҳро доварӣ мекунад - Новобаста аз он ки мо худро аз доварии Худо чӣ қадар дур меҳисобем, Ӯ ба ҳар ҳол мебинад ва дар ҳолати зарурӣ амал мекунад.

2. Хавфи ғур-ғур кардан – шикоят кардан ва шикоят кардан метавонад ба оқибатњои харобиовар дар њаёти мо оварда расонад.

1. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ туро ҳидоят мекунам.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед, Худоро тамасхур намекунанд; зеро ки одам он чи мекорад, дарав мекунад. Зеро ҳар кӣ барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Ададҳо 11:4 Ва издиҳоми омехтае, ки дар миёни онҳо буд, ҳаваси ҳавас карданд, ва банӣ-Исроил низ боз гиря карда, гуфтанд: «Кӣ ба мо гӯшт медиҳад, то бихӯрем?

Мардуми Исроил шиква мекарданд ва аз нарасидани ғизо шикоят мекарданд ва орзу мекарданд, ки касе онҳоро бо гӯшт хӯрдан таъмин кунад.

1. Қувваи шикоят кардан: Омӯзиши қадр кардани он чизе, ки мо дорем

2. Таъмини Худо: Боварӣ ба нақша ва замони Ӯ

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам.

Ададҳо 11:5 Мо моҳиро дар хотир дорем, ки дар Миср озодона хӯрда будем; бодиринг ва харбуза ва пиёз ва пиёз ва сирпиёз;

Исроилиён орзу мекарданд, ки дар Миср хӯрок мехӯрданд, аз қабили моҳӣ, бодиринг, харбуза, пиёз, пиёз ва сирпиёз.

1. Рӯзи Худоро як чизи муқаррарӣ нагиред.

2. Ёд кардани неъматҳои мо метавонад дар лаҳзаҳои сахтӣ қувват бошад.

1. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед.

2. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате ки бошам, бо он қаноатманд бошам. Ман ҳам медонам, ки чӣ тавр паст шуданро ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам: дар ҳар ҷо ва дар ҳама чиз ба ман дастур дода шудааст, ки сер бошам ва гурусна бошам, ҳам фаровон шавам ва ҳам дар муҳтоҷӣ азоб кашам. Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ададҳо 11:6 Аммо ҳоло ҷони мо хушк шудааст: дар пеши назари мо ғайр аз ин манна ҳеҷ чиз нест.

Исроилиён аз гуруснагӣ ва ташнагӣ шикоят мекарданд ва ба ҷуз маннае, ки Худо дода буд, чизе барои хӯрдану нӯшидан надоштанд.

1. "Дарсҳо аз шикоят: таваккал ба Худо"

2. "Тарбияи қаноатмандӣ: қадр кардани он чизе, ки мо дорем"

1. Забур 33:8 - "Чашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе ки ба Ӯ паноҳ мебарад".

2. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан сухан намегӯям, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман

медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар ҳар ҳолат, ман сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандиро омӯхтам: Ман метавонам ҳама чизро ба василаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, иҷро кунам».

Ададҳо 11:7 Ва манна мисли донаи кориандр буд, ва ранги он мисли ранги бделлиум.

Дар Ададҳо 11:7 тасвир шудааст, ки манна шакли тухми кориандр буд ва ранги бделлиум дошт.

1. Худо он чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад - Таҳқиқи Ададҳо 11:7 ва таъсири он ба таъминоти Худо дар ҳаёти мо.

2. Ранги муҳаббати Худо - Истифодаи Ададҳо 11:7 барои омӯхтани зебоии муҳаббати Худо ва чӣ гуна зоҳир шудани он дар ҳаёти мо.

1. Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки хавотир нашавем ва ба таъминоти Худо таваккал кунем.

2. Филиппиён 4:4-7 - Павлус ба мо хотиррасон мекунад, ки дар муҳаббати Худо шодӣ ва осоиштагӣ дошта бошем.

Ададҳо 11:8 Ва мардум гардиш карда, онро ҷамъ мекарданд ва дар осиёбҳо мекӯфтанд, ё дар маҳлул мекӯфтанд, ва дар дегҳо мепухтанд ва аз он кулча мепухтанд; ва таъми он мисли таъми тару тоза буд. равган.

Мардум маннаро ҷамъ карда, дар осиёбҳо кӯфта, дар як маҳлул мекӯфтанд ва дар дегҳо мепухтанд, то кулчаҳое мепазанд, ки маззааш равғани тару тоза буд.

1. Нони ҳаёт: таваккал ба Худо дар замонҳои мусибат

2. Таъми ширини пешакии Худо

1. Матто 6:11 - Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ

2. Ҳастӣ 18:14 - Оё чизе барои Худованд хеле душвор аст?

Ададҳо 11:9 Ва шабнам бар ӯрдугоҳ афтод, манна бар он афтод.

Субҳи исроилиён ҳангоми сафар ба биёбон, Худо ба онҳо манна дод, ки ҳар шаб боз бо шабнам мерехт.

1. Садоқати Худо: Чӣ гуна Худо дар замонҳои зарурӣ барои мо ризқ медиҳад.

2. Саёҳати имон: Чӣ тавр мо метавонем ба Худо такя кунем, то бо мо дар душвориҳои зиндагӣ биравем.

1. Забур 91:2 «Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард».

2. Матто 6:25-26 "Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ё чӣ бинӯшед, на дар бораи ҷисми худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт бештар нест. аз гӯшт ва ҷисм аз либос?

Ададҳо 11:10 Ва Мусо шунид, ки мардум дар тамоми хонадони худ гирья мекунанд, ҳар яке дар дари хаймаи худ; ва хашми Худованд бағоят аланга зад; Мусо низ норозӣ буд.

Мусо гирьяи банӣ-Исроилро шунид ва норозӣ шуд, ва Худованд бағоят хашм гирифт.

1. Хавфи шикоят: Мулоҳиза дар бораи рақамҳо 11:10

2. Қувваи норозигӣ: Чӣ тавр бо бадбахтӣ аз рӯи Китоби Муқаддас мубориза бурдан мумкин аст

1. Яъқуб 5:9 - Эй бародарон, аз якдигар шикоят накунед, то ба доварӣ дучор нашавед; инак, Довар дар назди дар истодааст.

2. Филиппиён 2:14-15 - Ҳама чизро бидуни шиква ва баҳс ба ҷо оваред, то ки шумо беайб ва бегуноҳ, фарзандони Худо дар миёни насли кач ва кач, ки дар миёни онҳо ҳамчун чароғҳои ҷаҳон дурахшидед, бошед.

Ададҳо 11:11 Ва Мусо ба Худованд гуфт: «Чаро бандаатро азоб додӣ? ва чаро ман дар назари ту илтифот наёфтаам, ки бори тамоми ин қавмро бар ман мегузорӣ?

Мусо аз қарори Худо, ки Ӯро барои тамоми одамон масъул гардонад, шубҳа мекунад.

1: Худо ба мо масъулиятҳо медиҳад ва мо бояд ба хирад ва садоқати Ӯ таваккал кунем, то моро тавассути онҳо бубинем.

2: Мо метавонем бо саволҳо ва шубҳаҳои худ ба Худо муроҷиат кунем, зеро медонем, ки Ӯ моро мешунавад ва моро тасаллӣ медиҳад.

1: Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2: 1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамхории худро ба ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Ададҳо 11:12 Оё ман ҳамаи ин мардумро ҳомиладор шудаам? Оё ман онҳоро ба дунё овардаам, то ки ба ман бигӯй: "Онҳоро дар оғӯши худ бибар, чунон ки падари ширдеҳ кӯдаки ширмакро зоид, то замине ки ба падаронашон қасам хӯрдай, бибар"?

Худо хоҳиши Мусоро дар бораи бурдани тамоми халқи Исроил ба замини ваъдашуда савол дода, мепурсад, ки оё онҳоро барои ҳамин офарид?

1. Қудрати ваъдаи Худо - омӯхтани садоқати Худо барои иҷрои ваъдаҳои Ӯ.

2. Вазни сарварӣ - Баррасии бори гарони даъвати Мӯсо барои роҳбарӣ ба мардуми Исроил.

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва ба дилаш наздик мебарад;

2. Матто 11:28-30 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳад ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст».

Ададҳо 11:13 Аз куҷо бояд гӯшт дошта бошам, ки ба ҳамаи ин қавм бидиҳам? зеро ки ба ман гирья карда, мегӯянд: "Ба мо гӯшт деҳ, то бихӯрем".

Банӣ-Исроил ба Мусо фарьёд зада, барои хӯрдани гӯшт талаб мекунанд.

1. Эътироф кардани вобастагии мо аз Худо - Румиён 5:3-5

2. Таъмини Худо - Филиппиён 4:19

1. Забур 78:19 - "Бале, онҳо бар зидди Худо сухан ронданд; онҳо гуфтанд: Оё Худо дар биёбон дастархон омода карда метавонад?"

2. Такрори Шариат 8:3 - «Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ кард, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистай, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

Ададҳо 11:14 Ман наметавонам танҳо ба ҳамаи ин мардум тоб оварам, зеро ин бароям вазнин аст.

Ин порча дар бораи қодир набудани Мусо дар танҳоӣ бори банӣ-Исроил нақл мекунад.

1. «Қуввати ёрии Худо»

2. «Арзиши ҷомеа»

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ғалотиён 6:2 - «Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред».

Ададҳо 11:15 Ва агар бо ман чунин рафтор кунӣ, маро бикуш, ки дар назари ту илтифот ёфта бошам; ва бадбахтии худро набинам.

Мӯсо аз Худо мехоҳад, ки ӯро бикушад, агар дар назди Худо илтифот наёфта бошад, ба ҷои он ки ба бадбахтии худаш шоҳид шавад.

1. Бар таваккал ба раҳмату лутфи Худо дар замони ноумедӣ

2. Омӯзиши эътимод ба нақша ва вақти Худо

1. Забур 130:3-4 - Агар Ту, эй Худованд, бояд ба гуноҳҳо ишора кунӣ, эй Худованд, кӣ истода метавонад? Аммо омурзиш назди шумост.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ададҳо 11:16 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ҳафтод нафарро аз пирони Исроил назди ман ҷамъ кун, ки ту онҳоро пирони қавм ва нозирони онҳо мешиносӣ; ва онҳоро ба хаймаи ҷомеъ биёр, то ки дар он ҷо бо ту истанд.

Ба Мусо супориш дода шуд, ки ҳафтод пири Исроилро ҷамъ кунад, то ки бо ӯ дар хаймаи ҷомеъ истанд.

1. Муҳимияти ҷомеа: Чӣ тавр мо метавонем якҷоя ба Худо беҳтар хизмат кунем

2. Қувваи итоаткорӣ: Иҷрои дастурҳои Худо дар ҳама соҳаҳои ҳаёт

1. Аъмол 6:2-4 - Калисои пешин аввалин диконҳоро барои хидмат ба ҷомеа таъин кард.

2. 1 Петрус 5:1-3 - Петрус пиронро даъват мекунад, ки бо фурӯтанӣ роҳбарӣ кунанд ва ба рама намуна бошанд.

Ададҳо 11:17 Ва ман фурӯд омада, дар он ҷо бо ту гуфтугӯ хоҳам кард, ва аз рӯҳе ки бар ту аст, гирифта, бар онҳо хоҳам гузошт; ва онҳо бори қавмро бо ту хоҳанд бардошт, то ки ту онро танҳо накашӣ.

Худо фуруд омада, бо Мусо гуфтугӯ хоҳад кард, то ба ӯ дар бардошти бори гарони роҳбарӣ ба халқи Исроил кӯмак кунад. Ӯ ваъда медиҳад, ки як қисми рӯҳи Худро ба мардум медиҳад, то ба Мусо кӯмак кунанд.

1. Қувваи Рӯҳулқудс дар бартараф кардани душвориҳо

2. Қувваи ҷомеа дар бардошти бори вазнин

1. Ишаъё 40:30-31 - Ҳатто ҷавонон беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардоред ва ҳамин тавр қонуни Масеҳро иҷро кунед.

Ададҳо 11:18 Ва ба қавм бигӯ: «Худро бар зидди фардо тақдис кунед, ва гӯшт хоҳед хӯрд; зеро ки шумо дар гӯшҳои Худованд гиря карда, гуфтаед: "Кӣ ба мо гӯшт медиҳад, то ки ба мо бихӯрад?" зеро ки дар Миср кори мо хуб буд, бинобар ин Худованд ба шумо гӯшт хоҳад дод, ва шумо хоҳед хӯрд.

Банӣ-Исроил аз аҳволашон шикоят мекарданд ва аз Худо гӯшт талаб мекарданд, бинобар ин Ӯ ваъда дод, ки рӯзи дигар ба онҳо гӯшт медиҳад.

1. Худо содиқ аст, ки ниёзҳои моро қонеъ кунад.

2. Ҳатто вақте ки мо мубориза мебарем, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Забур 145:16 - Шумо дасти худро мекушоед; хохиши хар як мавчудоти зиндаро конеъ мегардонӣ.

Ададҳо 11:19 На як рӯз, на ду рӯз, на панҷ рӯз, на даҳ рӯз, на бист рӯз нахӯред;

Ин порча аҳамияти сабр ва зарурати ёдоварӣ аз баракатҳоеро, ки бо интизорӣ меояд, таъкид мекунад.

1. «Баракати сабр»

2. "Қудрати интизорӣ"

1. Яъқуб 5:7-8 - "Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки деҳқон чӣ гуна меваи гаронбаҳои заминро интизор аст ва дар бораи он сабр мекунад, то даме ки барвақт ва дерро қабул кунад. шумо низ сабр кунед, дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст».

2. Забур 27:14 - "Интизори Худованд бош; қавӣ бош, ва дилат далер бош; мунтазири Худованд бош!"

Ададҳо 11:20 Аммо ҳатто як моҳи тамом, то даме ки он аз бинии шумо берун ояд, ва барои шумо нафратовар бошад, зеро ки шумо аз Худованде ки дар миёни шумост, нафрат кардаед ва ба ҳузури Ӯ гиря карда, гуфтаед: "Чаро мо берун омадем" аз Миср?

Ин порча дар бораи одамони норозӣ будани Худо аз Худованд, сарфи назар аз ризқи Ӯ барои онҳо сухан меронад.

1. Омӯзиши қаноатмандӣ дар ҳама ҳолатҳо: Дар ризқи Худо шодӣ ёфтан

2. Оқибатҳои норозӣ: Гиряи куфр

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате ки бошам, бо он қаноатманд бошам. Ман ҳам медонам, ки чӣ тавр паст шуданро ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам: дар ҳар ҷо ва дар ҳама чиз ба ман дастур дода шудааст, ки сер бошам ва гурусна бошам, ҳам фаровон шавам ва ҳам дар муҳтоҷӣ азоб кашам. Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Ибриён 13:5-6 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард". То ки далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

Ададҳо 11:21 Ва Мусо гуфт: «Мардум, ки ман дар миёни онҳо ҳастам, шашсад ҳазор пиёда аст; ва ту гуфтай: "Ба онҳо гӯшт медиҳам, то ки як моҳ пурра бихӯранд".

Мусо ба Худо изҳори нигаронӣ мекунад, ки барои 600 000 пиёдагардони халқаш ғизои кофӣ медиҳад.

1: Худо ҳамаи ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки дар вақти зарурӣ моро роҳнамоӣ мекунад.

1: Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

2: Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ё фарзандонаш нон талаб кунанд.

Ададҳо 11:22 Оё гӯсфандон ва рамаҳо барои онҳо кушта шаванд, то ки онҳоро бас кунанд? ё тамоми моҳиёни баҳр барои онҳо ҷамъ карда мешаванд, то ки онҳо басанда бошанд?

Исроилиён мепурсанд, ки оё онҳо барои зинда мондани онҳо бо ғизои кофӣ таъмин хоҳанд шуд?

1. Худо ҳамеша моро ризқ медиҳад, ҳатто дар замонҳои душвортарин.

2. Аз он чи дорем, қаноатманд будан нишонаи имони ҳақиқӣ ба Худост.

1. Матто 6:25-34 - Ба паррандагони ҳаво ва савсанҳои саҳро нигаред.

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Ададҳо 11:23 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Оё дасти Худованд кӯтоҳ шудааст? акнун хоҳед дид, ки оё каломи Ман ба ту иҷро мешавад ё не.

Худо ба корҳои бузург қодир аст ва каломи Ӯ ба амал меояд.

1. Такя ба қудрат ва ваъдаҳои Худо

2. Боварӣ ба Каломи Худо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон беҳуш хоҳанд шуд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон ба куллӣ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 37:7 - Дар ҳузури Худованд ором бош ва барои Ӯ сабр кун; Аз касе, ки дар роҳи ӯ муваффақ мешавад, аз касе, ки найрангҳои бад мекунад, ғамгин нашав.

Ададҳо 11:24 Ва Мусо берун рафта, суханони Худовандро ба мардум нақл кард, ва ҳафтод нафар аз пирони қавмро ҷамъ карда, гирди хаймаи муқаддас гузошт.

Мусо ба назди мардум баромад ва суханони Худовандро нақл кард ва 70 нафар пиронро ҷамъ карда, гирди хаймаи муқаддас гузошт.

1. Чӣ тавр Каломи Худо роҳнамои мост: Аз Мусо омӯхтан

2. Қудрати ҷомеа: Якҷоя кор кардан барои Худованд

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

2. Аъмол 2:42 - Онҳо худро ба ҳаввориён таълим медоданд ва ба мушоракат, шикастани нон ва дуо мегуфтанд.

Ададҳо 11:25 Ва Худованд дар болои абр фуруд омада, ба ӯ сухан ронд, ва аз рӯҳе ки бар ӯ буд, гирифта, ба ҳафтод пир дод; ва чунин воқеъ шуд, ки вақте ки рӯҳ бар онҳо нишаст. , онҳо нубувват мекарданд ва бас намекарданд.

Худованд фуруд омад ва ба ҳафтод пирон рӯҳ дод, то онҳо нубувват кунанд.

1: Худо ҳамеша зери назорат аст ва ба мо рӯҳ медиҳад, то иродаи Ӯро иҷро кунем.

2: Ҳузури Худо ҳамеша бо мост ва Ӯ моро ба иҷрои кори худ роҳнамоӣ мекунад.

1: Юҳанно 14:26 - Аммо Пуштибон, ки Рӯҳулқудс аст, ки Падар Ӯро ба исми Ман хоҳад фиристод, ҳама чизро ба шумо таълим хоҳад дод ва ҳар он чи ба шумо гуфтам, ҳама чизро ба ёди шумо хоҳад овард.

2: Isaiah 40:29 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

Ададҳо 11:26 Аммо ду нафар аз мардон дар ӯрдугоҳ боқӣ монданд: номи яке Элдод ва номи дигаре Медод; ва рӯҳ бар онҳо қарор гирифт; ва онҳо аз навишташудагон буданд, вале ба хаймаи муқаддас нарафтанд, ва дар ӯрдугоҳ нубувват мекарданд.

Ду мард, Элдод ва Медод, Рӯҳи Худоро қабул карданд ва дар ӯрдугоҳ пешгӯй карданд, ки ба хаймаи муқаддас нарафтанд.

1. Қувваи Рӯҳулқудс барои ором кардани ҳама одамон

2. Атои бечунучарои имон

1. Аъмол 2:4 Ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуда, ба забонҳои дигар сухан ронданд, чунон ки Рӯҳ ба онҳо гуфта буд.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед; ва на аз шумо, балки атои Худост: на аз аъмол, то ки касе фахр накунад.

Ададҳо 11:27 Ва ҷавоне давида, ба Мусо хабар дода, гуфт: «Элдод ва Медод дар ӯрдугоҳ нубувват мекунанд».

Ҷавон хабар дод, ки Элдод ва Медод дар лагер нубувват мекунанд.

1. Ба неъмат ва истеъдоди дигарон ҳасад набаред, онҳоро барои хидмат ба Худо истифода баред.

2. Худо метавонад ҳар касро истифода барад, новобаста аз синну сол ва таҷрибаи худ.

1. Румиён 12:6-8 - Пас, пас, бахшоишҳое, ки мувофиқи файзе ки ба мо ато шудааст, гуногун аст, биёед онҳоро истифода барем: агар нубувват бошад,

мувофиқи имонамон нубувват кунем; ё хизмат, биёед онро дар хидмати худ истифода барем; он ки таълим медиҳад, таълим медиҳад; он ки насиҳат мекунад, ба насиҳат; ҳар кӣ медиҳад, бо озодӣ; он ки роҳбарӣ мекунад, бо ҷидду ҷаҳд; ҳар кӣ марҳамат мекунад, бо шодмонӣ.

2. 1 Қӯринтиён 12:4-7 - Ҳоло инъомҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ ҳамон як аст. Ва идораҳо гуногунанд, аммо Худованд як аст. Ва амалҳо гуногунанд, аммо ҳамон як Худост, ки ҳама чизро иҷро мекунад. Аммо зуҳури Рӯҳ ба ҳар кас дода мешавад, то ки бо худ нафъ расонад. Зеро ки ба кас аз Рӯҳ каломи ҳикмат дода мешавад; ба дигаре каломи донишро бо ҳамон Рӯҳ; ба имони дигар бо ҳамон Рӯҳ; ба дигаре бахшоишҳои шифобахшро бо ҳамон Рӯҳ;

Ададҳо 11:28 Ва Еҳушаъ ибни Нун, ғуломи Мусо, яке аз ҷавононаш, дар ҷавоб гуфт: «Эй оғоям Мусо, онҳоро манъ кун».

Еҳушаъ ном ҷавоне, ки ғуломи Мусо буд, аз Мусо хоҳиш кард, ки мардумро аз шикоят кардан манъ кунад.

1. Дар вафодорӣ устувор бошед - Ибриён 10:35-39

2. Мундариҷа боқӣ монад - Филиппиён 4:10-13

1. Воиз 5:19 - Ҳар кас бояд бо он чизе ки дорад, қаноат кунад, зеро Худоро тамасхур намекунанд.

2. Такрори Шариат 3:22 - Аз онҳо натарс; Худи Худованд Худои шумо барои шумо ҷанг хоҳад кард.

Ададҳо 11:29 Ва Мусо ба вай гуфт: «Ба хотири Ман ҳасад мебарӣ? Кош Худоё, ки тамоми қавми Худованд пайғамбар мебуданд ва Худованд рӯҳи Худро бар онҳо меафканад!

Мусо мехост, ки тамоми халқи Худованд рӯҳи Худовандро бар онҳо дошта бошад.

1. Муҳимияти зиндагӣ бо рӯҳи Худованд.

2. Қувваи имон доштан ба Худованд.

1. Аъмол 2: 17-18 - "Ва воқеъ хоҳад шуд дар айёми охир, мегӯяд Худо, Ман аз Рӯҳи Худ бар ҳар башар мерезам: ва писарон ва духтарони шумо нубувват хоҳанд кард, ва ҷавонони шумо хоҳанд дид рӯъёҳо хоҳанд дид, ва пирони шумо хобҳо хоҳанд дид: ва бар бандагон ва канизонам дар он айём Рӯҳи Худро рехт, ва онҳо нубувват хоҳанд кард:

2. Юил 2:28 - "Ва баъд аз он воқеъ хоҳад шуд, ки Рӯҳи Худро бар ҳар башар мерезам; ва писарон ва духтарони шумо нубувват хоҳанд кард, пирони шумо хобҳо хоҳанд дид, ҷавонони шумо рӯъёҳо хоҳанд дид: "

Ададҳо 11:30 Ва Мусо ӯро бо пирони Исроил ба ӯрдугоҳ бурданд.

Мусо ва пирони Исроил пас аз ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо ба лагер баргаштанд.

1: Худо моро дар лаҳзаҳои душвор роҳнамоӣ мекунад.

2: Аз Худо ҳидояти талаб кардан моро аз сахтӣ наҷот медиҳад.

1: Ишаъё 40:31, "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Яъқуб 1: 5-6, "Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худо талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато кунад, ва таъна накунад; ва ба вай дода хоҳад шуд. Аммо бигзор вай бо имон талаб кунад, ва ҳеҷ шубҳае накунад. «Зеро ҳар кӣ бечуръат аст, мисли мавҷи баҳр аст, ки бо шамол ронда ва парронда аст».

Ададҳо 11:31 Ва бод аз ҷониби Худованд вазида, аз баҳр бедона овард, ва онҳо ба ӯрдугоҳ афтоданд, чунон ки як рӯзона аз ин тараф тай мешуданд, ва мисли он ки як рӯзона аз он тараф мерафтанд. , гирду атрофи ӯрдугоҳ, ва чунон ки баландии он ду зироъ бар рӯи замин буд.

Худованд шамоле фиристод, ки ба ӯрдугоҳи банӣ-Исроил салвоҳо овард, ва заминро то ду зироъ баландӣ фаро гирифт.

1. Худо ба халқи худ ризқ медиҳад: дарси исроилиён дар Ададҳои 11.

2. Шукргузорӣ дар баробари фаровонии Худо: исроилиён дар Ададҳо 11.

1. Ададҳо 11:31

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо амин аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қобилияти худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад овард. то ба он тоб оварда тавонед».

Ададҳо 11:32 Ва қавм тамоми он рӯз ва тамоми он шаб ва тамоми рӯзи дигар бархоста, салвоҳоро ҷамъ карданд; касе ки камтарин ҷамъоварӣ мекард, даҳ ҳомер ҷамъоварӣ мекард; ва ҳамаро дар гирду атрофи ӯрдугоҳ паҳн карданд. .

Банӣ-Исроил ду рӯз бархоста, бедона ҷамъ карданд, ва аз ҳама камтарин даҳ ҳомер ҷамъоварӣ карданд.

1. Қувваи сабр: Қиссаи исроилиён дар бораи истодагарӣ дар баробари мушкилот.

2. Неъмати тоат: баракати Худо бар касоне, ки ба фармони ӯ пайравӣ мекунанд.

1. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

2. Такрори Шариат 8:18 - «Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасдиқ кунад, чунон ки имрӯз аст».

Ададҳо 11:33 Ва ҳангоме ки гӯшт ҳанӯз дар байни дандонҳои онҳо буд, пеш аз он ки онро хоидан хӯрд, ғазаби Худованд бар зидди қавм аланга зад, ва Худованд мардумро бо балои азиме зад.

Банӣ-Исроил аз ҷониби Худованд барои он ки бедаро пеш аз хӯрданаш хӯрданд, ба балои бузург гирифтор шуд.

1. Хавфи беитоатӣ: Дарс гирифтан аз иштибоҳи Исроил

2. Оқибатҳои тамаъ: Огоҳӣ аз китоби Ададҳо.

1. Ибриён 12:29 - «Зеро ки Худои мо оташи фурӯбаранда аст».

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

Ададҳо 11:34 Ва он ҷоро Қибрӯтҳатаво номид, зеро ки дар он ҷо одамони ҳавасро дафн карданд.

Банӣ-Исроил бо шикоят кардан гуноҳ карданд ва дар Кибротҳаттаава кушта шуданд.

1.Худованд рафтори гунаҳкорро таҳаммул намекунад ва касонеро, ки аз фармонҳои Ӯ сарпечӣ мекунанд, ҷазо медиҳад.

2. Мо бояд ба Худованд итоат кунем ва дар ҳузури Ӯ фурӯтан бошем, то эҳтиром ва эҳтиром зоҳир кунем.

1. Масалҳо 8:13 - Тарси Худованд ин аст, ки аз бадӣ нафрат дорад: мағрур ва такаббур, ва роҳи бад ва даҳони бадхоҳ, оё ман нафрат дорам.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Ададҳо 11:35 Ва қавм аз Қибрӯтҳатво ба Ҳасирӯт равона шуданд; ва дар Ҳазерӯт бимонед.

Мардум аз Қибрӯтҳаттаво ба Ҳазерӯт рафта, дар он ҷо монданд.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо дар ҳаёти мо.

2. Қимати субот дар роҳи душвориҳо.

1. Забур 31:8 Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми пурмуҳаббати худ ба ту маслиҳат медиҳам.

2. Ибриён 12:1-3 Аз ин рӯ, азбаски моро абри бузурги шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳама чизеро, ки монеа мешавад ва гуноҳеро, ки ба осонӣ печида мешавад, дур кунем. Ва биёед бо истодагарӣ дар мусобиқае, ки барои мо муқаррар шудааст, давем ва чашмони худро ба Исо, пешрав ва комилкунандаи имон, нигоҳ кунем. Зеро ки шодие, ки дар пеши назараш гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, расвоии онро нафрат карда, ба ямини тахти Худо нишаст.

Рақамҳои 12-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 12:1-5 исёни Мириам ва Ҳорунро бар зидди Мусо тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Мириам ва Ҳорун бар зидди Мӯсо бо сабаби зани куштии ӯ сухан мегӯянд ва мегӯянд, ки Худо ба воситаи онҳо низ

сухан мегӯяд. Худо ба миён омада, се бародарро ба хаймаи маҷлис даъват мекунад. Ӯ мавқеъи беназири Мусоро ҳамчун пайғамбари баргузидаи худ тасдиқ мекунад ва таъкид мекунад, ки Ӯ бо Мусо рӯ ба рӯ сӯҳбат мекунад ва ҳангоми истифодаи хобҳо ва рӯъёҳо барои дигарон.

Сархати 2: Дар Ададҳо 12:6-10 идома дорад, хашми Худо бар зидди Мириам ва Ҳорун барои исёнашон аланга мезанад. Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр Худо ҳокимияти Мӯсоро тавассути мубтало кардани Мириам ба махав муҳофизат мекунад. Ҳорун аз Мусо илтиҷо мекунад, ки аз номи Мириам шафоат кунад ва гуноҳи онҳоро эътироф кунад. Дар ҷавоб, Мусо фурӯтанӣ ва дилсӯзиашро нишон дода, аз Худо шифои ӯро талаб мекунад.

Параграфи 3: Рақамҳои 12 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Мириам аз сабаби бемории махав дар тӯли ҳафт рӯз дар берун аз лагер дар канор мондааст. Дар ин боб таъкид шудааст, ки пас аз ба охир расидани давраи инзивоӣ вай шифо ёфта, бо дархости мардум дубора ба лагер қабул карда мешавад. Ин ҳодиса ҳамчун дарс дар бораи аҳамияти эҳтиром кардани пешвоёни баргузидаи Худо хизмат мекунад ва ҳам оқибатҳои исён алайҳи онҳо ва қобилияти бахшидани онҳоро таъкид мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 12 пешниҳод мекунанд:
Исёни Мириам, Ҳорун бар зидди Мусо;
Ғамхорӣ дар бораи зани куштии худ; даъвои қудрати илоҳӣ;
Худо мавқеи беназирро бори дигар тасдиқ мекунад, муошират бо Мусо.

хашми Худо аланга зад; гирифтори махав бар Мириам;
Ҳорун барои шафоат илтимос мекунад; эътирофи гуноҳ;
Мусо барои шифо муроҷиат мекунад; намоиши хоксорӣ, дилсузӣ.

Мириам аз сабаби бемории махав берун аз лагер ҷудо карда шуд;
Давомнокии ҳафт рӯз; табобат, барқарорсозӣ пас аз ба охир расидани изолятсия;
Дарси эҳтиром ба пешвоёни баргузидаи Худо; оқибатҳои исён; қобилияти бахшидан.

Ин боб ба исёни Мириам ва Ҳорун бар зидди Мусо, вокуниши Худо ба амалҳои онҳо ва шифо ва барқарорсозии минбаъдаи Марям равона шудааст. Рақамҳои 12 бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Мириам ва Ҳорун бар зидди Мӯсо бо сабаби зани кушии худ сухан мегӯянд ва мегӯянд, ки онҳо низ дар қабули иртиботи илоҳӣ нақш доранд. Худо се бародарро ба хаймаи вохӯрӣ даъват карда, дахолат мекунад. Ӯ мавқеъи беназири Мусоро ҳамчун пайғамбари баргузидаи худ тасдиқ мекунад ва таъкид мекунад, ки Ӯ бо Мусо рӯ ба рӯ сӯҳбат мекунад ва ҳангоми истифодаи хобҳо ва рӯъёҳо барои дигарон.

Ғайр аз он, Ададҳои 12 тасвир мекунад, ки чӣ тавр хашми Худо бар зидди Мириам ва Ҳорун барои исёнашон афрӯхта шудааст. Дар натиҷа, Мириам ба бемории махав гирифтор мешавад. Ҳорун аз Мусо илтиҷо мекунад, ки аз номи Мириам шафоат кунад ва гуноҳи онҳоро эътироф кунад. Дар ҷавоб, Мусо фурӯтанона аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро шифо диҳад ва ба амалҳои онҳо нигоҳ накарда ҳамдардии худро нишон дод.

Боби мазкур бо нишон додани он, ки чӣ тавр Мириам бо сабаби махаваш дар тӯли ҳафт рӯз дар берун аз лагер дар канор мондааст, анҷом меёбад. Баъди ба охир расидани ин мӯҳлат вайро шифо ёфта, бо хоҳиши мардум дубора ба лагер қабул мекунанд. Ин ҳодиса ҳамчун дарс дар бораи аҳамияти эҳтиром

кардани пешвоёни баргузидаи Худо хизмат мекунад ва ҳам оқибатҳои исён алайҳи онҳо ва қобилияти бахшидани онҳоро таъкид мекунад.

Ададҳо 12:1 Ва Марям ва Ҳорун дар бораи зани ҳабашие, ки ӯ ба занӣ гирифта буд, зидди Мусо сухан ронданд, зеро ки вай бо зани ҳабашӣ издивоҷ карда буд.

Мириам ва Ҳорун бар зидди Мусо барои издивоҷ бо зани ҳабашӣ гап заданд.

1. Худованд ҳамаи одамонро новобаста аз аслу нажодашон дӯст медорад ва мепазирад.

2. Мо бояд дигаронро бештар қабул кунем ва бар зидди онҳо барои интихоби онҳо сухан нагӯем.

1. Ғалотиён 3:28 - "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед".

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Ададҳо 12:2 Ва онҳо гуфтанд: «Оё Худованд танҳо ба воситаи Мусо сухан гуфтааст? Оё ӯ ба воситаи мо низ сухан нагуфтааст? Ва Худованд инро шунид.

Исроилиён пурсиданд, ки оё Худо танҳо ба воситаи Мусо сухан гуфтааст ва Худо онҳоро мешунавад?

1. Қувваи имон: Мулоҳиза дар бораи рақамҳо 12:2

2. Омӯзиш оид ба донистани овози Худованд: Омӯзиши рақамҳо 12:2

1. Ибриён 4:12-13 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо мекӯбад ва фикрҳо ва ниятҳои дил.

2. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам. Он гоҳ шумо маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам. Маро чустучу хоҳӣ кард, вақте ки маро бо тамоми дил меҷӯӣ.

Ададҳо 12:3 (Акнун Мӯсо одами хеле фурӯтан буд, аз ҳама одамони рӯи замин.)

Мусо бо ҳалимӣ ва фурӯтании худ машҳур буд.

1. Қувваи фурӯтанӣ - Намунаи Мусо

2. Мӯъҷизаи ҳалимӣ - Дарси ҳазрати Мусо

1. Филиппиён 2:5-8 (Бигзор ин ақида дар шумо бошад, ки он дар Исои Масеҳ низ буд: Ӯ, ки дар сурати Худо буданаш, бо Худо баробар буданро ғорат намедонист, балки худро беобрӯ мекард, ва ба вай шакли ғулом гирифт ва ба

одамон монанд шуд: Ва чун одамизод пайдо шуд, худро фурӯтан кард ва то мамот, ҳатто то марги салиб итоат кард.)

2. Яъқуб 3:13-18 (Дар миёни шумо кист хирадманд ва дорои дониш аст? бигзор вай дар сӯҳбати нек аъмоли худро бо фурӯтании хирад нишон диҳад. Аммо агар дар дилҳои шумо ҳасад ва низоъҳои талх дошта бошед, фахр накунед. , ва бар зидди ростӣ дурӯғ нагӯед.Ин ҳикмат на аз боло нозил намешавад, балки заминӣ, нафсонӣ ва шайтонӣ аст.Зеро ҳар ҷое ки ҳасад ва ҷанҷол аст, ошуфтагӣ ва ҳар кори бад вуҷуд дорад.Аммо ҳикмате, ки аз боло аст, аввал пок аст, пас осоишта, нарм ва муомилаи осон, пур аз марҳамат ва самараи нек, бе рӯйбинӣ ва бе риёкорӣ; ва самараи адолат дар осоиштагии сулҳҷӯён кошта мешавад.)

Ададҳо 12:4 Ва Худованд ногаҳон ба Мусо ва Ҳорун ва ба Марьям гуфт: «Шумо се нафар ба хаймаи ҷомеъ берун оед». Ва се нафар берун омаданд.

Худованд ба Мусо, Ҳорун ва Марям сухан ронда, ба онҳо амр фармуд, ки ба хаймаи ҷамъомад биёянд. Баъд се нафар рафтанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр риояи аҳкоми Худованд баракат меорад

2. Арзиши мушорикат: Чӣ гуна якҷоя шудан имони моро мустаҳкам мекунад

1. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳи Муқаддас таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар, чунон ки мебинед, руз наздик мешавад.

Ададҳо 12:5 Ва Худованд бар сутуни абр фуруд омада, дари дари хайма истод, ва Ҳорун ва Марямро хонданд, ва ҳар ду берун омаданд.

Худованд дар сутуни абр бар хаймаи муқаддас фуромада, Ҳорун ва Марямро даъват кард, ки берун оянд.

1. Худо дар ҳама ҷост - Новобаста аз он ки мо дар куҷо набошем, Худо то ҳол бо мост.

2. Худо назорат мекунад - Мо бояд ба Ӯ имон оварем ва ба иродаи Ӯ таваккал кунем.

1. Хуруҷ 33:9-10 Ва ҳангоме ки Мусо ба хайма даромад, сутуни абрнок фуромада, дар назди дари хайма меистод, ва Худованд бо Мусо гуфтугӯ мекард. Ва тамоми мардум сутуни абрнокро дар назди дари хайма диданд, ва тамоми мардум бархоста, саҷда карданд, ҳар кас дар дари хаймаи худ.

2. Ибриён 9:11 Аммо Масеҳ ҳамчун саркоҳини некиҳои оянда ба воситаи хаймаи бузургтар ва мукаммалтар омад, ки бо дастҳо сохта нашудааст, яъне на аз ин бино.

Ададҳо 12:6 Ва ӯ гуфт: «Алҳол суханони маро бишнавед: агар дар миёни шумо набие бошад, Ман Худованд, Худро дар рӯъё ба ӯ маълум хоҳам кард ва дар хоб бо ӯ сухан хоҳам гуфт».

Худо худро ба паёмбарон дар рӯъёҳо ва хобҳо нишон медиҳад.

1. Роҳнамоии Худо тавассути рӯъёҳо ва хобҳо

2. Муҳимияти гӯш кардани паёмбарони Худо

1. Аъмол 2:17-18 - Ва воқеъ хоҳад шуд дар айёми охир, мегӯяд Худо, Ман аз Рӯҳи Худ бар ҳар башар мерезам, ва писарон ва духтарони шумо нубувват хоҳанд кард, ва ҷавонони шумо рӯъёҳо хоҳанд дид. , ва пирони шумо орзуҳои орзу хоҳанд кард.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Ададҳо 12:7 Бандаи Ман Мусо ин тавр нест, ки дар тамоми хонаи Ман амин аст.

Ин порча ба садоқати Мусо, ки бандаи Худост, таъкид мекунад.

1: Худо ҳамеша содиқ аст ва мо низ бояд кӯшиш кунем, ки дар ҳама корамон содиқ бошем.

2: Мо бояд аз Мусо мисол ҷӯем, ки чӣ тавр ҳаёти содиқона зиндагӣ кунем.

1: 1 ба Қӯринтиён 4:2 - "Ғайр аз ин аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки одам содиқ бошад."

2: Ибриён 3:5 - "Ва Мусо дар тамоми хонаи худ, ҳамчун ғулом, барои шаҳодати он чизҳое, ки баъд аз он гуфта мешуд, мӯътамад буд."

Ададҳо 12:8 Бо Ӯ даҳон ба даҳон сухан хоҳам гуфт, ҳатто зоҳиран, на бо суханҳои сиёҳ; ва масали Худовандро бубинад: пас чаро шумо натарсидед, ки бар зидди бандаи Ман Мусо сухан гӯед?

Худо бо Мӯсо мустақим ва возеҳ сӯҳбат мекунад ва муҳимияти бар зидди ӯ сухан нагӯиро таъкид мекунад.

1: Худо бевосита бо мо гап мезанад ва мо бояд ба Ӯ итоат кунем.

2: Бар зидди бандагони баргузидаи Худованд сухан нагӯед.

1: Яъқуб 1:22-25 - Аммо худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди одамест, ки чеҳраи табиии худро дар оина мебинад; зеро вай худро мушохида мекунад, меравад ва дархол чй гуна одам будани худро фаромуш мекунад. Аммо касе ки ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад ва на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, вай дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2: Юҳанно 14:15-17 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед. Ва Ман аз Падар илтимос хоҳам кард, ва Ӯ ба шумо Ёвари дигаре хоҳад дод, то ки Рӯҳи ростиро, ки ҷаҳон Ӯро қабул карда наметавонад, то абад бо шумо бимонад, зеро ки Ӯро на мебинад ва на мешиносад; лекин шумо Ӯро

мешиносед, зеро ки Ӯ бо шумо сокин аст ва дар шумо хоҳад буд. Ман шуморо ятим намегузорам; Ман назди ту меоям.

Ададҳо 12:9 Ва хашми Худованд бар онҳо аланга зад; ва ӯ рафт.

Ғазаби Худованд бар Марям ва Ҳорун аланга зад, ва Ӯ рафт.

1. Хатари ғайбат: ибрат гирифтан аз мисоли Мириам ва Ҳорун

2. Адолати бепоёни Худованд: Оқибатҳои нофармонӣ

1. Яъқуб 3:5-6 - "Инчунин забон низ узвҳои хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Чӣ қадар ҷангали бузурге аз ин оташи хурд аланга мезанад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсофӣ. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда, тамоми баданро олуда мекунад, тамоми умрро оташ меандозад ва дар дӯзах оташ мезанад».

2. Ададҳо 14:20 - «Худованд ҷавоб дод: Ман онҳоро бахшидам, чунон ки шумо талаб кардаед».

Ададҳо 12:10 Ва абр аз хаймаи муқаддас рафт; ва инак, Марьям махав шуда, мисли барф сафед шуд; ва Ҳорун ба Марьям нигарист, ва инак, вай махав буд.

Мириам ҳамчун ҷазо барои суханронии зидди Мусо ба бемории махав гирифтор шуд.

1. Нархи шикоят: Дарси достони Мириам

2. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна Мусо ба Мириам раҳм ва раҳм кард

1. 1 Петрус 5:5 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. "

2. Эфсӯсиён 4:2 - «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва пурсабрӣ ба якдигар дар муҳаббат».

Ададҳо 12:11 Ва Ҳорун ба Мусо гуфт: «Вой, оғоям!

Ҳорун аз Мусо илтиҷо мекунад, ки онҳоро барои аблаҳӣ ва гуноҳи худ ҷавобгар накашад.

1. Қуввати илтиҷо: Чӣ тавр бахшиш пурсед

2. Қудрати масъулият: эътироф ва эътирофи хатогиҳои мо

1. Забур 51:1-2 - Ба ман раҳм кун, эй Худо, мувофиқи муҳаббати бепоёни худ; мувофиқи марҳамати бузурги Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Ҳама гуноҳҳои маро бишӯй ва маро аз гуноҳам пок кун.

2. Ишаъё 1:18 - Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд.

Ададҳо 12:12 Бигзор вай мисли мурдае набошад, ки ҳангоми аз шиками модар берун шуданаш баданаш нимхор аст.

Марҳамат ва муҳофизати Худо ба хоҳари Мӯсо, Мириам, нишон медиҳад, ки ба марги ӯ сарфи назар аз гуноҳи ҷиддиаш, ки бар зидди Мусо сухан меронад, нишон дода мешавад.

1. Худованд мењрубон ва омурзанда аст, њатто дар баробари нофармонињои шадид.

2. Мо ҳама метавонем гуноҳ кунем, аммо муҳаббат ва раҳмати Худо бепоён аст.

1. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст.

2. Ғалотиён 6:1 - Эй бародарон, агар касе ба гуноҳе даст занад, шумо, рӯҳониён, бояд ӯро дар рӯҳияи нармӣ барқарор кунед.

Ададҳо 12:13 Ва Мусо сӯи Худованд фарьёд зада, гуфт: «Эй Худо, аз Ту илтимос мекунам, ки ӯро ҳоло шифо деҳ».

Мусо дар Ададҳо 12:13 аз Худо хоҳиш мекунад, ки Мириамро шифо диҳад.

1. Қобилияти Худо барои шифо додани мо дар вақти зарурӣ.

2. Қувваи дуо барои талаб кардани файзи шифобахши Худо.

1. Яъқуб 5:13-16 Бо имон барои якдигар дуо гӯед ва Худо шифо хоҳад дод.

2. Ишаъё 53:5 Бо захмҳои Ӯ мо шифо ёфтаем.

Ададҳо 12:14 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Агар падараш фақат ба рӯи вай туф карда бошад, оё вай ҳафт рӯз хиҷил намешуд? бигзор вай ҳафт рӯз аз ӯрдугоҳ маҳрум карда шавад, ва баъд аз он боз қабул карда шавад.

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки Марямро барои ҳафт рӯз аз ӯрдугоҳ берун кунад, то ки барои ӯ ва Ҳорун сухан гуфт.

1. Оқибатҳои амалҳои мо: Аз хатои Мириам омӯхтан

2. Қувваи омурзиш дар замони васвасаҳо

1. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Забур 103:12 - «Чун қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст».

Ададҳо 12:15 Ва Марьям ҳафт рӯз аз ӯрдугоҳ маҳрум шуд; ва мардум то он даме ки Марям боз оварда нашавад, ба сафар нарафтанд.

Мириам барои беитоатии худ ҷазо дода шуд, ки ҳафт рӯз аз лагери Исроил хориҷ карда шуд.

1. Итоати Худо писанд аст ва ба баракатҳо мебарад.

2. Мағрурӣ метавонад боиси ҷазо ва хориҷшавӣ гардад.

1. Масалҳо 16:18 Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Яъқуб 4:7 Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Ададҳо 12:16 Ва баъд аз он қавм аз Ҳазерӯт кӯч карда, дар биёбони Форан ӯрду заданд.

Ин порча сафари исроилиёнро аз Ҳазерут ба биёбони Паран тасвир мекунад.

1. Сафари Имон: Гузоштани қадамҳои итоаткорӣ дар номуайянӣ

2. Ба роҳнамоии Худо: Омӯзиши гӯш кардан ва итоат кардан

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 23:4 Ҳарчанд аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Рақамҳои 13-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 13:1-20 фиристодани дувоздаҳ ҷосусро ба замини Канъон тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид шудааст, ки Мусо бо амри Худо аз ҳар қабила як намоянда интихоб мекунад, то заминро таҳқиқ кунад ва гузорише баргардонад. Ба ин чосусон супориш дода мешавад, ки хосилхезии заминро бахо диханд, ахолии онро мушохида кунанд ва намунахои махсулоти онро чамъ кунанд. Онхо ба ичрои вазифаи худ шуруъ карда, чил рузро дар тахкики замин мегузаронанд.

Сархати 2: Идома дар Ададҳо 13:21-33, дар боб гузориши баргардонидани дувоздаҳ ҷосусро тафсилот медиҳад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки Канъон дар ҳақиқат сарзаминест, ки ширу асал равон аст ва захираҳои фаровон. Бо вуҷуди ин, онҳо инчунин тарсу тарсу шубҳаро аз мавҷудияти шаҳрҳои мустаҳкам ва сокинони пурқуввате, ки ҳамчун бузургҷуссаҳо тавсиф мешаванд, изҳор мекунанд (Нефилимҳо). Танҳо ду ҷосус Колеб аз Яҳудо ва Еҳушаъ аз Эфроим ба ваъдаи Худо, ки онҳо метавонанд ин сарзаминро забт кунанд, боварӣ доранд.

Сархати 3: Рақамҳои 13 бо нишон додани он, ки чӣ тавр тарс дар байни исроилиён пас аз шунидани гузориши аксарият аз шубҳа ва муболиға дар бораи қобилияти онҳо барои забт кардани Канъон паҳн мешавад. Мардум гиря мекунанд, аз Мусо ва Ҳорун шикоят мекунанд ва хоҳиши баргаштан ба Мисрро баён мекунанд ё роҳбари наверо интихоб мекунанд, ки онҳоро ба он ҷо бармегардонад. Ин исён бар зидди ваъдаи Худо Ӯро сахт хашмгин мекунад ва оқибати беимонии онҳо мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 13 пешниҳод мекунанд:
Ба Канъон фиристодани дувоздаҳ ҷосус;
Дастурҳо оид ба арзёбии ҳосилхезӣ, сокинон, маҳсулот;
Миссияи чустучуи чилруза.

Ҳисоботи тасдиқкунандаи фаровонӣ, вале изҳори тарс, шубҳа;
Мавҷудияти шаҳрҳои мустаҳкам, сокинони пурқувват;
Имонеро, ки Колеб, Еҳушаъ баён кардааст; имон ба ваъдаи Худо.

Тарс дар байни исроилиён паҳн мешавад; гиря кардан, шикоят кардан, исён кардан;
Хоҳиши баргаштан ба Миср ё интихоби роҳбари нав;
Оқибатҳои набудани имон; хашми Худо.

Ин боб ба фиристодани дувоздаҳ ҷосус ба сарзамини Канъон, гузориши онҳо ҳангоми баргаштан ва тарсу ҳарос ва исёни минбаъдаи исроилиён нигаронида шудааст. Рақамҳои 13 аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Мусо аз ҳар сибт як намоянда интихоб мекунад, то замини Канъонро мувофиқи амри Худо омӯзад. Ба ин ҷосусон супориш дода мешавад, ки ҳосилнокии онро арзёбӣ кунанд, сокинони онро мушоҳида кунанд ва намунаҳои маҳсулоти онро ҷамъ кунанд. Онхо ба кори чустучуи чилруза шуруъ мекунанд.

Ғайр аз он, рақамҳои 13 гузоришеро, ки дувоздаҳ ҷосус овардаанд, тафсилот медиҳад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки Канъон дар ҳақиқат сарзаминест, ки ширу асал равон аст ва захираҳои фаровон. Бо вуҷуди ин, онҳо аз мавҷудияти шаҳрҳои пурқувват ва сокинони пурқуввате, ки азимҷусса тавсиф мешаванд, тарсу тарсу шубҳаро баён мекунанд (Нефилимҳо). Танҳо ду ҷосус Колеб аз Яҳудо ва Еҳушаъ аз Эфроим ба ваъдаи Худо, ки онҳо метавонанд ин сарзаминро забт кунанд, боварӣ доранд.

Ин боб бо нишон додани он, ки чӣ тавр тарс дар байни исроилиён пас аз шунидани гузориши аксарият аз шубҳа ва муболиға дар бораи қобилияти онҳо барои забт кардани Канъон паҳн мешавад, анҷом меёбад. Мардум гиря мекунанд, аз Мусо ва Ҳорун шикоят мекунанд ва хоҳиши баргаштан ба Мисрро баён мекунанд ё роҳбари наверо интихоб мекунанд, ки онҳоро ба он ҷо бармегардонад. Ин исён бар зидди ваъдаи Худо Ӯро сахт хашмгин мекунад ва оқибати беимонии онҳо мегардад.

Ададҳо 13:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мусо амр мекунад, ки одамонро барои омӯхтани замини Канъон фиристад.

1. Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор ба мо вазифаҳои муҳимро вогузор мекунад.

2. Вафодорӣ дар корҳои хурд боиси имкониятҳои бештар мегардад.

1. Луқо 16:10 - "Ба касе, ки ба чизи хеле кам бовар кардан мумкин аст, ба чизи зиёд низ бовар кардан мумкин аст".

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

Ададҳо 13:2 Одамонро бифирист, то ки замини Канъонро, ки онро ба банӣ-Исроил медиҳам, ҷустуҷӯ кунанд; аз ҳар сибти падарони онҳо як одам фиристед, ва ҳар яке аз онҳо сардор бошад.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки одамонро барои таҳқиқ ва омӯхтани замини Канъон фиристад, ки онро ба исроилиён дод.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои Ӯ: таваккал ба ваъдаҳои Худо сарфи назар аз он ки ба назар имконнопазир аст.

2. Аҳамияти иктишоф ва кашфиёт: ҷасорат барои баромадан ва омӯхтани чизи номаълум.

1. Румиён 4:17-21 Чунон ки навишта шудааст: «Ман туро падари халқҳои бисьёр гардондаам». Ӯ ба Худое имон овард, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои набударо ба вуҷуд меорад.

2. Ибриён 11: 8-10 Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад.

Ададҳо 13:3 Ва Мусо бо амри Худованд онҳоро аз биёбони Форан фиристод, ва ҳамаи ин одамон сардорони банӣ-Исроил буданд.

Мусо як гурӯҳи одамонро аз биёбони Форан фиристод, то замини Канъонро биомӯзанд.

1. Нақшаи Худо аз мо талаб мекунад, ки дар имон қадам гузорем ва чизи номаълумро омӯзем.

2. Ҳатто дар замонҳои номуайянӣ, Худо ба мо асбобҳое медиҳад, ки барои иҷрои иродаи Ӯ заруранд.

1. Такрори Шариат 1: 22-23 - "Ва ҳар яки шумо ба ман наздик шуда, гуфтед: "Мо одамонро пешопеши худ мефиристем, ва онҳо моро аз замин берун хоҳанд кард ва ба мо боз хоҳанд гуфт, ки чӣ гуна бояд бирав, ва ба кадом шаҳрҳо биравем!» Ва ин сухан ба ман писанд омад, ва ман дувоздаҳ нафарро аз шумо, яке аз сибтҳо гирифтам».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Ададҳо 13:4 Ва инҳоянд номҳои онҳо: аз сибти Реубен, Шаммуа ибни Закур.

Исроилиён барои омӯхтани Замини ваъдашуда дувоздаҳ ҷосус мефиристанд. Дар байни онҳо Шаммуа ибни Закур аз сибти Реубен низ буд.

1. Худо ҳамаи моро даъват мекунад, ки дар имони худ далер ва далер бошем.

2. Маҳз ба воситаи итоат мо метавонем ба Замини ваъдашудаи Осмон ворид шавем.

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

Ададҳо 13:5 Аз сибти Шимъӯн Шофот ибни Ҳӯрӣ.

Ин порча дар бораи ба ҳайси намояндаи сибти Шимъӯн таъин шудани Шофот ибни Ҳӯрӣ муфассал нақл мекунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки мақсади худро дар ҳаёт амалӣ созем. (Масалҳо 16:9)

2. Худо моро бо тӯҳфаҳое муҷаҳҳаз мекунад, ки барои анҷом додани рисолати худ лозим аст. (Эфсӯсиён 4:12)

1. Эфсӯсиён 4:12 - Барои муҷаҳҳаз кардани муқаддасон барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳояшро ҳидоят мекунад.

Ададҳо 13:6 Аз сибти Яҳудо, Колеб ибни Ефунне.

Колеб ибни Ефунне аз сибти Яҳудо буд.

1. Имон ба Колеб: Кашф кардани қувваи эътиқоди мо

2. Даъват ба далерӣ: Омӯзиш аз мисоли Колеб

1. Еҳушаъ 14:6–14

2. Ибриён 11:8–12

Ададҳо 13:7 Аз сибти Иссокор Иҷол ибни Юсуф.

Дар ин порча Иғол, писари Юсуф, аз қабилаи Иссокор зикр шудааст.

1. Қудрати ризқи Худо: Чӣ гуна мероси Юсуф идома дорад

2. Вафодории Худо дар интихоби мардум: Қиссаи Игал

1. Ҳастӣ 49:22-26 - Баракатҳои Юсуф нисбати писаронаш

2. Такрори Шариат 33:18-19 - баракати Худо ба сибти Иссокор

Ададҳо 13:8 Аз сибти Эфроим — Ошея ибни Нун.

Дар ин порча аз Ададҳо 13:8 номи Ошиё, писари Нун, аз сибти Эфроим зикр шудааст.

1. «Ошеа: Намунаи вафодорӣ»

2. «Вафодории Худо дар сибти Эфроим зоҳир шуд»

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Ишаъё 54:10 - "Гарчанде ки кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барканда шаванд ҳам, муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо наларзонад ва аҳди

осоиштагии Ман аз байн нахоҳад рафт", мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

Ададҳо 13:9 Аз сибти Биньёмин — Палтӣ ибни Рафу.

Дар порчаи Библия Палти писари Рафу аз сибти Биньёмин зикр шудааст.

1. Муҳимияти ёди гузаштагони мо

2. Нақши оила дар Китоби Муқаддас

1. Матто 19:5 - Аммо дар ибтидои офариниш Худо онҳоро мард ва зан офарид.

2. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

Ададҳо 13:10 Аз сибти Забулун — Ҷаддиил ибни Содӣ.

Дар ин порча Ҷаддиил аз сибти Забулун ҳамчун писари Содӣ зикр шудааст.

1. Нерӯи насли мо: Кашфи маънии мероси аҷдодии мо

2. Қувваи имон: қувват аз достони ниёгони мо

1. Такрори Шариат 4:9 - Танҳо ғамхорӣ кунед ва ҷони худро боғайрат нигоҳ доред, то он чиро, ки чашмони шумо дидааст, фаромӯш накунед ва тамоми айёми умратон аз дили шумо дур нашаванд. Онҳоро ба фарзандони худ ва фарзандони фарзандони худ шинос кунед.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати устувори Худованд аз абад то абад ба тарсҳои Ӯ ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон аст.

Ададҳо 13:11 Аз сибти Юсуф, яъне аз сибти Менашше, Гаддӣ ибни Сусӣ.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Гаддӣ писари Сусӣ аз қабилаи Менашше буд, ки аз қабилаи Юсуф буд.

1. Қимати як қабила будан: Дарси муҳим будани мансубият ба гурӯҳ.

2. Осори Юсуф: А дар бораи мероси ќабилаи Юсуф ва таъсири он ба наслҳои оянда.

1. Аъмол 2:44-45 - Ҳамаи онҳое, ки имон оварда буданд, якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд; молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи ниёзе, тақсим мекарданд.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад; Вале вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро барад.

Ададҳо 13:12 Аз сибти Дон Аммиил ибни Ҷамолӣ.

Дар порча қабилаи Дан ва писари Ҷемалли Аммиил зикр шудааст.

1. Муҳимияти донистани қабилаатон: Омӯзиши рақамҳо 13:12

2. Қувваи оила: Чӣ тавр қабилаи Дан шукуфоӣ кард

1. Ҳастӣ 49:16-18, баракати Яъқуб аз Дон

2. Такрори Шариат 33:22, баракати Худо ба Дон

Ададҳо 13:13 Аз сибти Ошер — Шетур ибни Микоил.

Дар порча Сетур, писари Микоил, аз қабилаи Ашер зикр шудааст.

1: Худо моро дар ҷойҳои таъсир ва роҳбарӣ мегузорад ва моро дар ҳаёти мо ҳидоят мекунад.

2: Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки ба мо қобилияти иҷро кардани даъвати илоҳии моро медиҳад.

1: Румиён 11:29 Зеро ки атои Худо ва даъвати Ӯ бебозгашт аст.

2:1 Қӯринтиён 4:2 Акнун талаб карда мешавад, ки аз онҳое, ки ба онҳо бовар карда шудаанд, бояд содиқ бошанд.

Ададҳо 13:14 Аз сибти Нафталӣ — Наҳбӣ ибни Вӯфсӣ.

Наҳбӣ ибни Вофсӣ аз сибти Нафталӣ буд.

1. Мо ҳама дар ҷомеа ҷои худро дорем.

2. Худованд барои ҳамаи мо ҳадаф ва тақдири хосе додааст.

1. Ғалотиён 6:5 - Зеро ҳар кас бояд бори худашро бардошт.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

Ададҳо 13:15 Аз сибти Ҷод — Ҷауил ибни Мокӣ.

Геуел, аз сибти Ҷод, писари Мачӣ мебошад.

1. Вафодории Худо дар муттаҳид кардани оилаҳо: Ҳикояи Геуэл дар бораи қисми қабилаи Ҷод ва писари Мачӣ буданаш садоқати Худоро дар муттаҳид кардани оилаҳо нишон медиҳад.

2. Қудрати мансубият: Ҳикояи Геуэл дар бораи як қисми қабилаи Ҷод ва писари Мачи қудрати мансубият ба ҷомеаро нишон медиҳад.

1. Такрори Шариат 6:1-9 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханон ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳад буд: онҳоро ба фарзандони худ боғайрат омӯз, ва дар бораи онҳо сухан гӯй, вақте ки дар хонаи худ нишинӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ. ."

2. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

Ададҳо 13:16 Инҳоянд номҳои одамоне, ки Мусо барои ҷосусии замин фиристода буд. Ва Мусо Ӯшаъ ибни Нунро Еҳушаъ номид.

Мусо дувоздаҳ нафарро фиристод, то замини Канъонро ҷосусӣ кунанд, ва яке аз онҳо Ошия ном дошт, ки баъдтар Еҳушаъ номида шуд.

1. Даъвати Худо: Ошиё ба Еҳушаъ

2. Вафодорӣ дар ҷосусӣ аз замин

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. 1 ба Қӯринтиён 10:11 - «Акнун ҳамаи ин воқеаҳо бо онҳо рӯй дод, ва онҳо барои насиҳати мо навишта шудаанд, ки охири асрҳо ба онҳо расидааст».

Ададҳо 13:17 Ва Мусо онҳоро фиристод, то замини Канъонро ҷосусӣ кунанд, ва ба онҳо гуфт: «Шумо аз ин роҳи ҷанубӣ бароед ва ба кӯҳ биравед;

Банӣ-Исроил фиристода шуда буданд, то замини Канъонро ҷосусӣ кунанд.

1. Даъвати Худованд барои омӯхтани мо - Омузиши Худованд даъват мекунад, ки моро ба омӯхтани чизи номаълум ва чӣ гуна он метавонад ҳаёти моро тағир диҳад.

2. Вафодории Худованд дар озмоишҳои мо - Муайян кардани он, ки чӣ тавр Худованд дар лаҳзаҳои душворӣ ба мо содиқ аст ва роҳнамоии ӯ ба мо чӣ гуна кӯмак мекунад.

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Такрори Шариат 31:8 - Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; вай шуморо ноумед намекунад ва шуморо тарк намекунад. Натарсед ё хавотир нашавед.

Ададҳо 13:18 Ва заминро бубинед, ки он чӣ гуна аст; ва мардуме ки дар он сокин бошанд, хоҳ тавоно бошанд, хоҳ нотавон, хоҳ кам ё бисёр;

Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки замин ва сокинони онро мушоҳида кунанд, то муайян кунанд, ки онҳо қавӣ ё заиф мебошанд.

1. Даъвати Худо ба ҷасорат: омӯхтани таваккал ба ризқҳои Худо.

2. Ғалаба кардани тарс ва шубҳа: ба ваъдаҳои Худо пазируфта шудан.

1. Такрори Шариат 1:21-22 "Инак, Худованд Худои ту заминро пеши ту гузоштааст: бирав ва онро тасарруф кун, чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту гуфтааст: натарс ва рӯҳафтода нашав".

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Туро бо дасти рости адолати ман».

Ададҳо 13:19 Ва дар кадом замине ки онҳо сокинанд, хоҳ хуб бошад, хоҳ бад; ва дар кадом шаҳрҳо зиндагӣ мекунанд, хоҳ дар хаймаҳо ва хоҳ дар қалъаҳо;

Банӣ-Исроил фиристода шуда буданд, то замини Канъонро ҷосусӣ кунанд, то муайян кунанд, ки он хуб ё бад аст ва дар бораи шаҳрҳо ва дар хаймаҳо ва ё қаҳвахонаҳо хабар диҳанд.

1. Садоқатмандии Худо дар таъминоти Ӯ барои исроилиён, ҳатто вақте ки онҳо бо номуайянӣ рӯ ба рӯ мешуданд, дида мешавад.

2. Муҳимияти таваккал ба Худо, ҳатто вақте ки оянда маълум нест.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Ададҳо 13:20 Ва замин чӣ гуна аст, хоҳ фарбеҳ бошад, хоҳ лоғар, хоҳ ҳезум дар он бошад, хоҳ не. Ва далер бошед, ва аз меваи замин оваред. Вакти ангури аввалин буд.

Ба исроилиён супориш дода шуд, ки замини Канъонро омӯзанд ва муайян кунанд, ки он чӣ гуна замин аст, он ҳезум дорад ё не ва як қисми меваи он заминро баргардонанд. Азбаски вақти ангури аввалин пухта расида буд, онњоро ба љасорат ва азхудкунии замин ташвиқ мекарданд.

1. Қувваи далерӣ: Чӣ тавр дар муқобили номуайянӣ далер будан мумкин аст

2. Омӯзиши имкониятҳои нав: имон ба номаълум

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 27:14 Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва дар интизори Худованд бошед.

Ададҳо 13:21 Ва онҳо баромада, заминро аз биёбони Син то Реҳоб кофтуков карданд, чунон ки одамон ба Ҳамот меомаданд.

Исроилиён заминро аз биёбони Син то Реҳоб кашф карданд.

1. Кашф кардани ҳудудҳои нав: омӯхтани ваъдаи Худо

2. Соҳиби ваъда: даъвои он чи ки аллакай аз они шумост

1. Такрори Шариат 1: 6-8 - "Худованд Худои мо дар Ҳӯреб ба мо сухан ронда, гуфт: "Шумо дар ин кӯҳ ба қадри кофӣ сукунат доред; баргашта, сафар кунед ва ба кӯҳҳои амӯриён, ба тамоми дар ҳамворӣ, дар кӯҳҳо ва пастиҳо, дар

ҷануб ва соҳили баҳр, то замини канъониён ва Лубнон, то дарёи бузург, дарёи Фурот».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3-4 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он мезанад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот, ҳама замини Ҳиттиён ва то Баҳри Бузург, то ғуруби офтоб, қаламрави шумо хоҳад буд».

Ададҳо 13:22 Ва онҳо ба ҷануб баромада, ба Ҳебрӯн омаданд; Дар он ҷо Аҳимон, Шешай ва Талмай, писарони Аноқ буданд. (Ҳозир Ҳеброн ҳафт сол пеш аз Сӯан дар Миср сохта шуда буд.)

Банӣ-Исроил ба ҷануб баромада, ба Ҳебрӯн омаданд ва дар он ҷо бо банӣ-Аноқ вохӯрданд. Ҳеброн ҳафт сол пеш аз Сӯан дар Миср сохта шуда буд.

1. Далер бошед ва таваккал кунед: Мулоҳизаҳо дар бораи сафари исроилиён ба Ҳеброн

2. Қудрати афзалиятнокӣ: Дарс аз замони сохтмони Ҳеброн

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Масалҳо 16:3: Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

Ададҳо 13:23 Ва ба дарёи Эшкӯл омаданд, ва аз он ҷо як шохаеро бо як хӯшаи ангур буриданд, ва онро дар байни ду бар асо бардоштанд; ва аз анор ва анҷир меоварданд.

Ду исроилӣ аз дарёи Эшкӯл шохаеро бо хӯшаи ангур бурида, бо анор ва анҷир бурданд.

1. Қувваи ду нафар: Дарси Ададҳо 13:23

2. Қудрати бардошти бори якҷоя: Мулоҳиза дар бораи рақамҳо 13:23

1. Масалҳо 27:17 "Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад".

2. Юҳанно 15:12 "Аҳкоми Ман ин аст, ки шумо якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам."

Ададҳо 13:24 Аз сабаби хӯшаи ангур, ки банӣ-Исроил аз он ҷо бурида буданд, он ҷо наҳди Эшкӯл номида шуд.

Банӣ-Исроил водиеро ёфтанд, ки дорои ангур аст ва онро Эшкӯл номиданд.

1. Ризки Худо хамеша фаровон аст ва дар чойхои гайричашмдошт пайдо мешавад.

2. Мо бояд ҷасорат бигирем ва дар рӯ ба рӯи номаълум пеш равем.

1. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Агар шумо дар Ман бимонед ва ман дар шумо, меваи бисьёр хоҳед овард; гайр аз ман шумо ягон кор карда наметавонед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Ададҳо 13:25 Ва онҳо пас аз чиҳил рӯз аз ҷустуҷӯи замин баргаштанд.

Исроилиён замини Канъонро 40 рӯз омӯхта, баъд баргаштанд.

1. Худо ба ваъдаҳои худ ба халқи худ вафодор аст.

2. Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки он даҳшатнок менамояд.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро Худованд Худои ту дар ҳар ҷое, ки биравӣ, бо туст».

2. Забур 37:5 - "Роҳи худро ба Худованд бахш; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ амал хоҳад кард".

Ададҳо 13:26 Ва онҳо рафта, назди Мусо ва Ҳорун ва ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил, ба биёбони Форан, ба Қодеш омаданд; ва ба онҳо ва ба тамоми ҷамоат хабар дода, меваи заминро ба онҳо нишон дод.

Дувоздаҳ ҷосусоне, ки Мусо фиристода буд, то Замини ваъдашударо кашф карда, дар бораи ҳосилнокии замин хабар доданд.

1. Вафодории Худо дар таъмини фаровонӣ; боварӣ ба он ки Худо ризқ медиҳад.

2. Аҳамияти ҷасорат, тоъат ва посух додан ба даъвати Худо.

1. Такрори Шариат 1:6-8 - Мусо ба исроилиёнро хотиррасон мекунад, ки садоқати Худо дар таъмини онҳо.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 - Ҳавасмандии Худованд барои қавӣ ва далер будан.

Ададҳо 13:27 Ва ба ӯ гуфтанд: «Мо ба замине ки Ту моро фиристодӣ, омадем, ва он албатта шир ва асал ҷорӣ аст; ва ин самараи он аст.

Исроилиён аз омӯхтани замини Канъон баргаштанд ва хабар доданд, ки он аз ширу асал равон аст ва меваи фаровон дорад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи фаровонӣ: Чӣ тавр ваъдаи фаровони Худо дар ҳаёти мо равшан аст

2. Донистани иродаи Худо: омӯхтани фаҳмидани он ки Худо аз мо чӣ мехоҳад

1. Забур 81:16 - Ӯ онҳоро низ аз беҳтарин гандум ғизо медод; ва бо асал аз санг, оё туро сер мекардам.

2. Забур 119:103 - Чӣ ширин аст суханони Ту ба табъи ман! Оре, ба даҳони ман аз асал ширинтар аст!

Ададҳо 13:28 Бо вуҷуди ин, қавме ки дар ин замин сокинанд, қавӣ бошанд, ва шаҳрҳо девордор ва хеле бузурганд; ва дар он ҷо мо банӣ-Аноқро дидем.

Банӣ-Исроил ба сарзамини Канъон ҷосусонро фиристода, хабар доданд, ки дар ҳоле ки замин хуб буд, мардуми он ҷо пурқувват ва шаҳрҳо девордор ва хеле бузург буданд, аз он ҷумла банӣ-Аноқ.

1. Имон ва таваккали мо ба Худо метавонад ҳама монеаҳоро паси сар кунад.

2. Мо метавонем дар Худо қувват пайдо кунем, то бо ҳама мушкилот рӯ ба рӯ шавем.

1. 2 Вақоеънома 20:15 - «Аз ин лашкари азим натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост».

2. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

Ададҳо 13:29 Амолеқиён дар замини ҷануб сокинанд; ва ҳиттиён, ва ябусиён ва амӯриён дар кӯҳҳо сокинанд; ва канъониён дар соҳили баҳр ва соҳили Урдун сокинанд.

Амолеқиён, Ҳиттиён, Ебусиён, Аморйён ва Канъониён дар қитъаҳои гуногуни замини Исроил зиндагӣ мекарданд.

1. Худо мехоҳад, ки мо фарҳангҳои гуногунро қабул кунем ва ҳамдигарро эҳтиром кунем.

2. Мо бояд саъй кунем, ки бо онҳое, ки аз мо фарқ мекунанд, дар ҳамоҳангӣ зиндагӣ кунем.

1. Румиён 12:18-19 - "Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама сулҳу осоиштагӣ кунед. Интиқом нагиред, дӯстони азизам, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман подош хоҳам дод, мегӯяд Худованд».

2. Ибодат 19:33-34 - «Вақте ки аҷнабие дар миёни шумо дар замини шумо сокин бошад, ба онҳо зулм накунед; ба аҷнабиёне, ки дар миёни шумост, бояд ҳамчун зодаи шумо муносибат кунанд. Ман Худованд Худои шумо ҳастам».

Ададҳо 13:30 Ва Колеб қавмро пеши Мусо ором карда, гуфт: «Биёед, фавран баромада, онро тасарруф кунем; зеро мо онро нагз бартараф карда метавонем.

Колеб исроилиёнро ташвиқ мекард, ки ба Худо таваккал кунанд ва далерона Замини ваъдашударо соҳиб шаванд.

1. Боварӣ ба қудрати Худо барои мағлуб кардани тарс

2. Дар замини ваъдашуда далерона зиндагӣ кардан

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад".

Ададҳо 13:31 Аммо одамоне, ки бо ӯ баромада буданд, гуфтанд: «Мо наметавонем бар зидди қавм баромадем; зеро онхо аз мо пурзуртаранд.

Мардоне, ки барои ҷосусии замини Канъон баромада буданд, ҳис мекарданд, ки бо мардуми он ҷо рӯ ба рӯ шуда наметавонанд, зеро онҳо тавонотар буданд.

1. Ҳангоми дучор шудан бо душвориҳои ғайриимкон мо бояд аз Худо қувват ҷӯем.

2. Мо набояд қудрати имон ва дуоро нодида гирем.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Ададҳо 13:32 Ва онҳо дар бораи замине ки ҷустуҷӯ карда буданд, ба банӣ-Исроил хабари бад расонда, гуфтанд: «Замине ки мо барои ҷустуҷӯи он ба воситаи он рафтаем, заминест, ки сокинони онро мехӯрад; ва ҳамаи одамоне, ки мо дар он дидем, мардони бузурганд.

Разведкаҳое, ки барои ҷосусии замини Канъон фиристода шуда буданд, ба исроилиён хабар доданд, ки дар ин замин одамони азимҷусса зиндагӣ мекунанд.

1. Худо бузургтар аз ҳар монеа аст

2. Аз тарс натарсонед

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 1:21 - «Инак, Худованд Худои ту заминро ба ту додааст; бирав ва онро тасарруф кун, чунон ки Худованд Худои аҷдодони ту ба ту гуфтааст, натарс, рӯҳафтода нашав. "

Ададҳо 13:33 Ва мо дар он ҷо бузургҷуссаҳо, писарони Аноқро дидем, ки аз бузургҷуссаҳо буданд;

Моро нисбат ба бузургҷуссаҳои сарзамин ночиз ва ночиз ҳис мекардем.

1: Новобаста аз он ки шумо худро хурд ҳис мекунед, шумо ҳеҷ гоҳ дар назари Худо ночиз нестед.

2: Аз бузургҷуссаҳо дар ҳаёти худ натарсед, ба қудрати Худо таваккал кунед, ки шуморо аз сар мегузаронад.

1: Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Рақамҳои 14-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 14:1-10 ҷавоби исроилиёнро ба хабари манфие, ки аксарияти ҷосусон бармегардонанд, тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки бо шунидани ҳисоботи онҳо пур аз тарс ва шубҳа, мардум гиря мекунанд, шикоят мекунанд ва хоҳиши баргаштан ба Миср мекунанд. Онҳо ҳатто интихоби роҳбари навро барои баргардонидани онҳо фикр мекунанд. Еҳушаъ ва Колеб кӯшиш мекунанд, ки онҳоро ором созанд ва онҳоро ташвиқ карданд, ки бар зидди ваъдаи Худо исён накунанд ва таъкид карданд, ки Ӯ ба онҳо бар душманонашон пирӯз хоҳад шуд.

Сархати 2: Идома дар Ададҳо 14:11-25, ғазаби Худо бар зидди исроилиён барои беимонӣ ва исёни онҳо аланга мезанад. Мусо аз номи онҳо шафоат карда, аз Худо омурзиш талаб мекунад ва ваъдаҳои аҳди Ӯро хотиррасон мекунад. Бо вуҷуди шафоати Мусо, Худо эълон мекунад, ки ҳеҷ як аз калонсолон аз он насл, ки ба Ӯ шубҳа доштанд, ба замини ваъдашуда дохил нахоҳанд шуд, ҷуз Колеб ва Еҳушаъ.

Сархати 3: Рақамҳои 14 бо нишон додани он ки чӣ тавр Худо ба онҳое, ки ба Ӯ шубҳа доштанд, доварӣ мекунад. Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр онҳо дар давоми чиҳил сол дар биёбон саргардон хоҳанд шуд, барои ҳар рӯзе, ки Канъонро омӯзанд, то даме ки ҳама ба ҷуз Колеб ва Еҳушаъ нобуд шаванд. Ба фарзандони онҳо иҷозат дода мешавад, ки ба ҷои Канъон ворид шаванд. Ин дар натиҷаи беимонӣ, беитоатӣ ва исён бар зидди ваъдаи Худо хизмат мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 14 пешниҳод мекунанд:
Вокуниши исроилиён ба гузориши манфии ҷосусӣ;
Гиря, шикоят, хоҳиши баргаштан ба Миср;
Баррасии интихоби роҳбари нав; тасаллӣ аз Еҳушаъ, Колеб.

хашми Худо аланга зад; беимон будан, исён кардан;
Шафоати Мӯсо; истиғфори омурзиш, ёдовар шудан ба ваъдаҳои аҳд;
Ҳукм эълон шуд; дар биёбон саргардон шуда, то нобуд шуданаш ҷуз Колеб, Еҳушаъ.

Оқибати беимонӣ, нофармонӣ, исён;
Чиҳил сол дар биёбон саргардон, як сол дар як рӯз Канъонро омӯзад;
Кӯдакон иҷозат доданд, ки ба замини ваъдашуда ворид шаванд.

Ин боб ба вокуниши исроилиён ба хабари манфие, ки аксарияти ҷосусон баргардонданд, хашм ва доварии Худо бар онҳо ва оқибатҳои минбаъдаи онҳо тамаркуз мекунад. Рақамҳои 14 бо тавсифи он оғоз мешаванд, ки чӣ тавр одамон ҳангоми шунидани хабари пур аз тарс гиря мекунанд, шикоят мекунанд ва хоҳиши баргаштан ба Мисрро баён мекунанд. Онҳо ҳатто интихоби роҳбари навро барои баргардонидани онҳо фикр мекунанд. Еҳушаъ ва Колеб кӯшиш мекунанд, ки онҳоро ором созанд ва онҳоро ташвиқ карданд, ки бар зидди ваъдаи Худо исён накунанд ва таъкид карданд, ки Ӯ ба онҳо бар душманонашон пирӯз хоҳад шуд.

Ғайр аз ин, дар Ададҳои 14 муфассал гуфта мешавад, ки чӣ тавр ғазаби Худо бар исроилиён барои беимонӣ ва исёнашон афрӯхта шудааст. Мусо аз номи онҳо шафоат карда, аз Худо омурзиш талаб мекунад ва ваъдаҳои аҳди Ӯро хотиррасон мекунад. Бо вуҷуди шафоати Мусо, Худо эълон мекунад, ки ҳеҷ як аз калонсолон аз он насл, ки ба Ӯ шубҳа доштанд, ба замини ваъдашуда дохил нахоҳанд шуд, ҷуз Колеб ва Еҳушаъ.

Ин боб бо нишон додани он, ки Худо ба касоне, ки ба Ӯ шубҳа мекарданд, чӣ гуна доварӣ мекунад, анҷом меёбад. Банӣ-Исроил дар давоми чиҳил сол дар биёбон саргардон хоҳанд шуд, барои ҳар рӯзе, ки дар Канъон сарф шудааст, то даме ки ҳамаашон ба ҷуз Колеб ва Еҳушаъ нобуд шаванд. Ба фарзандони онҳо иҷозат дода мешавад, ки ба ҷои Канъон ворид шаванд. Ин дар натиҷаи беимонӣ, беитоатӣ ва исён бар зидди ваъдаи Худо хизмат мекунад.

Ададҳо 14:1 Ва тамоми ҷамоат овози худро баланд карда, фарьёд заданд; ва мардум он шаб гиря карданд.

Ҷамъомади исроилиён аз хабари ҷосусоне, ки замини ваъдашударо бо гиря ва гиря омӯхтанд, ноумед шуданд.

1. Нагузоред, ки ноумедӣ шуморо аз расидан ба ҳадафҳоятон боздорад

2. Ба Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки оқибаташ ногувор аст

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 5:4 Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

Ададҳо 14:2 Ва тамоми банӣ-Исроил аз Мусо ва Ҳорун шикоят карданд, ва тамоми ҷамоат ба онҳо гуфтанд: «Эй кош, мо дар замини Миср мемурдем! ё Худоё, дар ин биёбон мемурдем!

Банӣ-Исроил аз Мӯсо ва Ҳорун шикоят карданд, ки онҳоро аз Миср берун оварданд ва орзу карданд, ки онҳо дар ҳар ду ҷо мурданд.

1. Шикояти мо ва чӣ гуна он моро аз афзоиши имонамон бозмедорад

2. Ризки Худо ва чӣ гуна мо бояд онро қадр кунем

1. Яъқуб 5:9 - Эй бародарон, аз якдигар шикоят накунед, то ба доварӣ дучор нашавед; инак, Довар дар назди дар истодааст.

2. Филиппиён 2:14 - Ҳама чизро бе шиква ва баҳс ба ҷо оваред, то ки шумо беайб ва бегуноҳ, фарзандони Худо бошед, дар миёни насли каҷ ва каҷ, ки дар миёни онҳо ҳамчун чароғ дар ҷаҳон медурахшидед.

Ададҳо 14:3 Ва чаро Худованд моро ба ин замин овард, то аз шамшер биафтем, то ки занону фарзандони мо тӯъмаи шаванд? Оё барои мо беҳтар набуд, ки ба Миср баргардем?

Исроилиён савол медиҳанд, ки чаро онҳоро барои мурдан ба сарзамини Канъон овардаанд ва фикр мекунанд, ки оё ба Миср баргаштан беҳтар нест?

1. Худо ҳамеша бо мост, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои ноумедии мо.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ ба нақшаҳои Худованд шубҳа накунем, зеро Ӯ медонад, ки барои мо чӣ беҳтар аст.

1. Ишаъё 43:2, «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ."

2. Ишаъё 55:8, "Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нест, мегӯяд Худованд."

Ададҳо 14:4 Ва онҳо ба якдигар гуфтанд: «Биёед, мириҳазор таъин кунем ва ба Миср баргардем».

Мардуми Исроил мехостанд сарвар таъин кунанд ва ба Миср баргарданд.

1. Ба тарсу ноумедӣ дода нашавед - Худо бо мост

2. Мо метавонем хоҳиши баргаштан ба усулҳои пешинаи худро бартараф кунем

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 43:18-19 - чизҳои пештараро фаромӯш кунед; дар бораи гузашта фикр накунед. Бинед, ман кори нав мекунам! Акнун он ба вуҷуд меояд; дарк намекунед? Ман дар биёбон роҳ месозам ва ҷӯйҳо дар биёбон.

Ададҳо 14:5 Ва Мусо ва Ҳорун дар пеши тамоми ҷамоати банӣ-Исроил рӯй ба замин афтоданд.

Мусо ва Ҳорун дар назди ҷамоати банӣ-Исроил фурӯтанӣ карданд.

1. Муҳимияти фурӯтанӣ - Филиппиён 2:5-8

2. Қудрати роҳнамоӣ бо намуна - Матто 5:16

1. Ададҳо 14:5–9

2. Такрори Шариат 1:26-28

Ададҳо 14:6 Ва Еҳушаъ ибни Нун ва Колеб ибни Ефунне, ки аз кофтукоби замин буданд, ҷомаҳои худро дарронд;

Халқи Исроил рӯҳафтода шуданд ва мехостанд ба Миср баргарданд, аммо Еҳушаъ ва Колеб онҳоро ташвиқ карданд, ки идома диҳанд.

1. Нагузоред, ки рӯҳафтодагӣ шуморо аз далерона рӯ ба рӯ шудан бо душвориҳои зиндагӣ бозмедорад.

2. Дар баробари душвориҳо имон ва ҷасорат дошта бошед.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Ишаъё 41:10: Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 14:7 Ва онҳо ба тамоми гурӯҳи банӣ-Исроил сухан ронда, гуфтанд: «Замине ки мо барои ҷустуҷӯи он аз он убур кардем, замини бениҳоят хуб аст».

Мардуми Исроил бо тамоми ширкат сухан ронд ва эълон карданд, ки замини кашфкардаашон замини олиҷаноб аст.

1. Баракати сарзамини хуб - омӯхтани аҳамияти маънавӣ ва шодии дарёфти ҷои хубе барои хона даъват кардан.

2. Ҷустуҷӯи замини хуб - Бо назардошти аҳамияти ҷустуҷӯи ҷойҳои шодӣ, истироҳат ва баракат.

1. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:13 - Ман ба шумо заминеро додам, ки дар он шумо меҳнат накардаед ва шаҳрҳоеро, ки бино накардаед, ва шумо дар онҳо сокинед. Аз меваҳои токзору зайтун, ки нашинондаед, мехӯред.

Ададҳо 14:8 Агар Худованд аз мо писанд бошад, моро ба ин замин оварда, ба мо хоҳад дод; замине, ки аз ширу асал равон аст.

Агар мо бо имон ба Ӯ муроҷиат кунем, Худо омода аст, ки моро таъмин кунад.

1. Вақте ки мо ба нақшаи Худованд барои мо эътимод дорем, мо баракат меёбем.

2. Аз фаровонии неъмат ва ризқи Худо шодӣ кунед.

1. Забур 37:4-5 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед? Ва кадоме аз шумо бо изтироб метавонад як соат умри худро дароз кунад?

Ададҳо 14:9 Фақат бар зидди Худованд исён накунед, ва аз мардуми ин замин натарсед; зеро ки онҳо барои мо нон ҳастанд; муҳофизаташон аз онҳо дур шудааст, ва Худованд бо мост; аз онҳо натарс.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо бо мост ва мо набояд аз онҳое, ки дар ҷаҳон ба мо муқобилат мекунанд, натарсем.

1. Ҳузури Худо: Далерона зиндагӣ кардан дар ҷаҳони тарснок

2. Ғалаба кардани тарс бо имон

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 91:4-5 - «Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшид, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; вафодории ӯ сипар ва қалъаи ту хоҳад буд; аз даҳшати шаб ва тире, ки парвоз мекунад, наметарсӣ. рӯзона."

Ададҳо 14:10 Аммо тамоми ҷамоат фармуд, ки онҳоро сангсор кунанд. Ва ҷалоли Худованд дар хаймаи ҷомеъ пеши тамоми банӣ-Исроил зоҳир шуд.

Банӣ-Исроил мехостанд онҳоеро, ки бар зидди Мусо ва Худованд сухан гуфта буданд, сангсор кунанд, вале ҷалоли Худованд дар хаймаи муқаддас зоҳир шуд ва аз ин кор бозмедошт.

1. Амалҳои мо аз сухан баландтар аст

2. Раҳмати Худо беохир аст

1. Забур 103:8–14

2. Яъқуб 2:13–17

Ададҳо 14:11 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «То ба кай ин қавм Маро ба хашм хоҳанд овард? ва то ба кай онҳо ба ман имон оваранд, зеро ҳамаи мӯъҷизаҳое, ки дар миёни онҳо нишон додаам?

Худованд савол медиҳад, ки халқи Ӯ сарфи назар аз он ки ба онҳо нишон додааст, то кай Ӯро ба хашм хоҳанд овард.

1: Куфр: рад кардани ҳақиқати Худо бо вуҷуди далелҳои Ӯ

2: Ба Худованд таваккал кунед: имон ба муҳаббат ва ваъдаҳои Худованд

1: Isaiah 7:9 - Агар шумо дар имони худ устувор набошед, ҳеҷ гоҳ истода наметавонед.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ададҳо 14:12 Ман онҳоро бо вабо мезанам, ва онҳоро несту нобуд хоҳам кард, ва аз ту халқи бузургтар ва тавонотар аз онҳо хоҳам сохт.

Худо ба Колеб халқи бузургтар ва тавонотар аз халқи Исроилро ваъда дод, ки ба Худо таваккал намекарданд.

1: Мо бояд имон дошта бошем, ки Худо ҳамеша бо мост ва ба мо баракатҳои бузургтаре медиҳад, ки мо тасаввур карда метавонем.

2: Мо набояд ба ваъдаҳои Худо шубҳа кунем ё шубҳа кунем, зеро онҳо ҳамеша иҷро мешаванд.

1: Румиён 4:20-21 - "Ҳеҷ беимонӣ ӯро аз ваъдаи Худо ноумед накард, балки ӯ дар имонаш қавӣ шуд, вақте ки Худоро ҷалол дод ва комилан боварӣ дошт, ки Худо ваъдаашро иҷро карда метавонад."

2: Ибриён 11: 1 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст."

Ададҳо 14:13 Ва Мусо ба Худованд гуфт: «Он гоҳ мисриён инро хоҳанд шунид, зеро ки Ту ин қавмро бо қудрати худ аз миёни онҳо ба вуҷуд овардай;

Мусо аз Худованд илтиҷо кард, ки нақшаи исроилиёнро дар бораи ҷазо додани исроилиён иҷро накунад, зеро метарсиданд, ки мисриён онҳоро мешунаванд ва барои набудани имонашон ба Худо масхара мекунанд.

1. Қувваи Худо масхара нахоҳад шуд - Ададҳо 14:13

2. Қувваи имон - Ададҳо 14:13

1. Забур 37:39-40 - "Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост. Худованд ба онҳо кӯмак мекунад ва онҳоро наҷот медиҳад; Ӯ онҳоро аз шарир раҳоӣ медиҳад ва наҷот медиҳад, зеро онҳо ба ӯ паноҳ дех».

2. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

Ададҳо 14:14 Ва инро ба сокинони ин замин хоҳанд гуфт, зеро онҳо шунидаанд, ки Ту Худованд дар миёни ин қавм ҳастӣ, ва Худованд рӯ ба рӯ ҳастӣ, ва абри Ту бар онҳо истода, рӯзона дар сутуни абр ва шабона дар сутуни оташ.

Худо ҳозир аст ва мардумашро ҳидоят мекунад.

1: Мо бояд ба ҳузури Худо ва роҳнамоии худ дар ҳаёти худ такя кунем.

2: Мо бояд ба муҳофизати Худо ва нақшаи Ӯ барои мо таваккал кунем.

1: Забур 32:8 - Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми пурмуҳаббати худ ба ту маслиҳат медиҳам.

2: Isaiah 58:11 - Ва Худованд туро ҳамеша ҳидоят хоҳад кард, ва хоҳиши туро дар ҷойҳои сӯзонда қонеъ гардонад ва устухонҳоятро мустаҳкам хоҳад кард; ва ту мисли боғи сероб хоҳӣ буд, мисли чашмаи обе, ки обҳояш суст намешавад.

Ададҳо 14:15 Ва агар ту тамоми ин қавмро ҳамчун як одам бикушӣ, он гоҳ халқҳое ки шӯҳрати туро шунидаанд, сухан ронда, хоҳанд гуфт:

Худованд барои исроилиён хеле пурқувват буд ва онҳоро ҷазо дода, ҳамаро кушт.

1. Қудрат ва адолати Худованд: Оқибатҳои нофармонӣ

2. Муҳаббат ва адолати Худо: Омӯзиш аз хатогиҳои исроилиён

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ададҳо 14:16 Азбаски Худованд натавонист ин қавмро ба замине ки ба онҳо қасам хӯрда буд, биёрад, бинобар ин онҳоро дар биёбон куштааст.

Вафодории Худо ҳатто вақте ки одамон хиёнат мекунанд, боқӣ мемонад.

1. Муҳаббати бепоёни Худо бо вуҷуди бевафоии мо

2. Аҳди бечунучаро: садоқати Худо бо вуҷуди гуноҳҳои мо

1. Такрори Шариат 7:8-9 - Аммо азбаски Худованд шуморо дӯст медорад ва ба қасаме ки ба падарони шумо дода буд, риоя мекунад, Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун оварад ва аз хонаи ғуломон фидия дод. аз дасти Фиръавн подшоҳи Миср.

2. Румиён 3:20-22 - Бинобар ин, ҳеҷ ҷисме бо аъмоли шариат дар назари Ӯ сафед карда нахоҳад шуд: зеро ки дониши гуноҳ ба воситаи шариат аст. Аммо алҳол адолати Худо бе шариат зоҳир мешавад, ки ба воситаи шариат ва анбиё шаҳодат медиҳанд; Ҳатто адолати Худо, ки ба воситаи имон ба Исои Масеҳ барои ҳама ва бар ҳамаи имондорон аст, зеро ҳеҷ тафовуте нест.

Ададҳо 14:17 Ва алҳол аз ту илтимос мекунам, бигзор қудрати Худованди ман бузург бошад, чунон ки ту гуфтай ва гуфтай:

Дар порча аҳамияти такя ба қудрати Худо таъкид шудааст.

1. Шинохтан ва такя ба қудрати Худо

2. Қудрати Худовандро қадр кардан ва истифода бурдан

1. Эфсӯсиён 3:20 - Акнун ба Ӯ, ки қодир аст, аз рӯи қудрате, ки дар мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё фикр мекунем, бағоят фаровон ба амал оварад.

2. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба нотавонон қувват мебахшад ва ба онҳое, ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

Ададҳо 14:18 Худованд пурсабр ва марҳамати бузург аст, гуноҳ ва ҷиноятро мебахшад, ва ҳеҷ гоҳ гунаҳкоронро пок намекунад ва гуноҳи падаронро ба фарзандон то насли сеюм ва чорум ҷазо намедиҳад.

Худованд сабру мехрубон аст, гунохонро мебахшад, вале ситамкорон ва фарзандони онхоро то чор насл азоб медихад.

1. Марҳамат ва сабри Худо: Тадқиқоти Ададҳо 14:18

2. Оқибатҳои гуноҳ: Фаҳмидани Ададҳо 14:18

1. Забур 103:8-12 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин ва дар марҳамати фаровон аст.

2. Хуруҷ 20:5-6 - Ман Худованд Худои ту ҳастам, Худои ҳасаднок ҳастам ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳо, ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам.

Ададҳо 14:19 Туро бубахш, ки гуноҳи ин қавмро аз рӯи бузургии марҳамати Худ, ва чунон ки Ту ин қавмро аз Миср то имрӯз бахшидаӣ.

Мусо аз Худо илтиҷо мекунад, ки банӣ-Исроилро барои гуноҳашон бубахшад ва ба Ӯ хотиррасон мекунад, ки марҳамати Ӯро, ки онҳоро аз Миср тарк карда буданд, бахшидааст.

1. Қувваи омурзиш: кушодани раҳмати Худо

2. Дарси тавба аз Мусо ва банӣ-Исроил

1. Забур 103:11-14 - Зеро ҳар қадар ки осмон аз замин баланд аст, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар чӣ шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур мекунад. Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз ӯ метарсанд, раҳм мекунад. Зеро ки Ӯ сохтори моро медонад; вай дар хотир дорад, ки мо хокем.

2. Ишаъё 43:25 - Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо ба ёд нахоҳам оварад.

Ададҳо 14:20 Ва Худованд гуфт: «Ман мувофиқи каломи ту бахшидам.

Раҳмату омурзиши Худо ҳамеша дастрас аст.

1: Бахши Худо дар амал: Омӯзиши Ададҳо 14:20

2: Қувваи имон: Чӣ тавр Худо суханони моро эҳтиром мекунад дар Ададҳо 14:20

1: Матто 18:21-22 - Он гоҳ Петрус омада, ба Ӯ гуфт: «Худовандо! Ҳафт маротиба? Исо ба вай гуфт: «Ба ту на ҳафт бор, балки ҳафтоду ҳафт бор мегӯям».

2: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ададҳо 14:21 Аммо ба ҳаққӣ, ки ман зинда ҳастам, тамоми замин аз ҷалоли Худованд пур хоҳад шуд.

ҷалоли Худо тамоми заминро пур хоҳад кард.

1. Ҷалоли Худо боздошташаванда аст

2.Ҷалоли Худо дар ҳама чиз зоҳир мешавад

1. Забур 19:1 «Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; осмон кори дастҳои Ӯро эълон мекунад».

2. Румиён 8:19-22 "Зеро ки махлуқот мунтазири интизории зуҳури фарзандони Худост. Зеро ки махлуқот на бо интихоби худ, балки бо иродаи касе, ки онро мутеъ кардааст, дучори ноумедӣ шуд, ба умеди он ки худи махлуқот аз ғуломии фаноро раҳо карда, ба озодӣ ва ҷалоли фарзандони Худо оварда хоҳад шуд».

Ададҳо 14:22 Зеро ҳамаи онҳое ки ҷалоли Маро ва мӯъҷизаҳои Маро, ки дар Миср ва дар биёбон кардаам, дидаанд ва ҳоло даҳ бор маро озмудаанд, ва ба овози ман гӯш надоданд;

Банӣ-Исроил, бо вуҷуди он ки мӯъҷизаҳои Ӯро дар Миср ва биёбон дида буданд, даҳ маротиба сабри Худоро озмуда, ба амрҳои Ӯ гӯш надоданд.

1. Сабри Худо беандоза аст: Мулоҳиза дар бораи Ададҳо 14:22

2. Раҳмати Худоро ба таври оддӣ қабул накунед: Омӯзиши маънои рақамҳо 14:22

1. Румиён 2:4 - Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, пурсабрӣ ва пурсабрии Ӯ гумон мекунед, зеро намедонед, ки меҳрубонии Худо шуморо ба тавба роҳнамоӣ мекунад?

2. Эфсӯсиён 4:2 - бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар таҳаммулпазирӣ кунед.

Ададҳо 14:23 Албатта, онҳо заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, нахоҳанд дид, ва ҳеҷ яке аз онҳое ки Маро ба хашм овардаанд, онро нахоҳанд дид.

Исроилиён аз сабаби беитоатии худ Замини ваъдашударо нахоҳанд дид.

1. Баракати итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо боиси иҷроиш мегардад

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Чӣ гуна гуноҳ кардан бар Худо ба зиён оварда мерасонад

1. Ишаъё 1:19 - "Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд"

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Ададҳо 14:24 Аммо бандаи ман Колеб, азбаски бо худ рӯҳи дигаре дошт ва маро пурра пайравӣ кард, ӯро ба замине ки ба он ҷо рафта буд, хоҳам оварад; ва насли ӯ соҳиби он хоҳад шуд.

Колеб, ки ба Худо содиқона пайравӣ карда, бо замин ва баракатҳо барои насли ӯ мукофотонида мешавад.

1. Неъмати вафо

2. Подоши тоат

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

2. Масалҳо 19:17 - Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд бошад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

Ададҳо 14:25 (Акнун Амолеқиён ва Канъониён дар водӣ сукунат доштанд.) Пагоҳ туро гардонда, бо роҳи баҳри Сурх ба биёбон мебаранд.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки ба биёбон дар соҳили Баҳри Сурх бираванд, ва амолеқиён ва канъониён дар водӣ сукунат доштанд.

1. Даъвати Худо барои тарк кардани роҳат ва пайравӣ аз роҳи Ӯ

2. Бартараф кардани тарс ва изтироб тавассути имон

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

9 Бо имон вай дар замини ваъдашуда сукунат дошт, чунон ки дар кишвари бегона, ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт; 10 Зеро ки Ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост.

2. Хуруҷ 13:17-22 - Ва ҳангоме ки фиръавн қавмро ҷавоб дод, Худо онҳоро аз роҳи замини филиштиён нагузаронид, гарчанде ки он наздик буд; зеро Худо гуфта буд: «Мабодо мардум ҳангоми дидани ҷанг тавба накунанд ва ба Миср баргарданд; 18 Аммо Худо қавмро бо роҳи биёбони Баҳри Сурх бурд; замини Миср.

Ададҳо 14:26 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худованд Мусо ва Ҳорунро таълим медиҳад.

1. Раҳнамоии Парвардигор: тоат ва имон

2. Аз рӯи дастури Худованд: Итоати содиқона

1. Матто 7:7-8 - Пурсед, биҷӯед ва бикӯбед.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кунед.

Ададҳо 14:27 То ба кай ба ин ҷамоати шарир, ки бар зидди ман шикоят мекунанд, тоқат кунам? Ман шикоятҳои банӣ-Исроилро шунидаам, ки онҳо бар зидди ман шикоят мекунанд.

Худованд аз шикояти исроилиён ноумед шуда, мехоҳад бидонад, ки ба ӯ то кай ба рафтори онҳо тоқат хоҳад кард.

1. "Мардуми сипос: Чӣ тавр бояд ба Худованд миннатдорӣ зоҳир кунем"

2. "Арзиши шикоят: Оқибатҳои шикоят бар зидди Худованд"

1. Қӯлассиён 3:15-17 - "Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як Бадан ба он даъват шудаед. Ва шукргузор бошед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро

таълим диҳед ва насиҳат кунед. бо тамоми ҳикмат таронаҳо ва сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, бо шукргузорӣ дар дилҳои худ ба Худо.

2. Забур 106:24-25 - Он гоҳ онҳо ба ваъдаи Ӯ имон наоварда, замини дилкашро нафрат карданд. Онҳо дар хаймаҳои худ шикоят карданд, ва ба овози Худованд итоат накарданд.

Ададҳо 14:28 Ба онҳо бигӯ: «Ба қадри ростии Ман зиндаам, мегӯяд Худованд, чунон ки шумо дар гӯшҳои ман гуфтаед, бо шумо ҳамон тавр амал хоҳам кард:

Худо ваъдаҳои худро ба халқи худ вафо мекунад.

1. Худо мӯъмину ҳақ аст

2. Касе, ки ваъда медиҳад, вафо мекунад

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ибриён 10:23 - Биёед, бе тардид касби имони худро маҳкам нигоҳ дорем; (Зеро ки Ӯ ба ваъдааш содиқ аст;)

Ададҳо 14:29 Ҷасадҳои шумо дар ин биёбон хоҳанд афтод; ва ҳамаи онҳое ки аз шумо, мувофиқи шумораи тамоми шумо, аз бистсола ва болотар, шуморидаед, ки бар зидди ман шикоят кардаед,

Азоби Худо барои касоне, ки шиква мекунанд ва аз Ӯ нофармонӣ мекунанд, зуд ва яқин аст.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки меъёрҳои Худо ҳамеша аз меъёрҳои мо болотаранд ва ғазаби Ӯ ҳам зуд ва дақиқ аст.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба Худо итоат кунем ва дарк кунем, ки Ӯ онҳоеро, ки ба иродаи Ӯ итоат намекунанд, ҷазо хоҳад дод.

1: Масалҳо 29: 1 "Касе ки зуд-зуд мазаммат карда мешавад, гардани худро сахт мекунад, ногаҳон нобуд хоҳад шуд, ва он беилоҷ аст".

2: Ибриён 3: 7-11 - Бинобар ин (чунон ки Рӯҳулқудс мегӯяд: Имрӯз, агар овози Ӯро бишнавед, дилҳои худро сахт накунед, чунон ки дар фитнаангезӣ, дар рӯзи озмоиш дар биёбон: Вақте ки падарони шумо маро озмуда буданд. , Маро санҷида, чиҳил сол корҳои Маро дидам, бинобар ин ман бо он насл ғамгин шуда, гуфтам: "Онҳо ҳамеша дар дили худ гумроҳ мешаванд, ва роҳҳои Маро надонистаанд; ва дар ғазаби Худ қасам хӯрдам: "Онҳо ба ғазаби худ дохил нахоҳанд шуд. истироҳати ман.)"

Ададҳо 14:30 Бешубҳа, шумо ба замине ки қасам хӯрдам, ки шуморо дар он сокин созам, ба ҷуз Колеб ибни Ефунне ва Еҳушаъ ибни Нун нахоҳед омад.

Исроилиён ба замине, ки Худо ба онҳо ваъда дода буд, ба ҷуз Колеб ва Еҳушаъ надаромаданд.

1. Қувваи имон: Дарсҳо аз Колеб ва Еҳушаъ

2. Хатари беимонӣ: Чаро исроилиён ноком шуданд

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. Такрори Шариат 1:6-8 - "Худованд Худои мо дар Ҳӯреб ба мо гуфт: "Шумо дар ин кӯҳ ба қадри кофӣ истодаед; ӯрдуро шикаста, ба кӯҳистони амӯриён ҳаракат кунед; ба ҳамаи халқҳои ҳамсоя дар Араба, дар кӯҳҳо, дар доманакӯҳҳои ғарбӣ, дар Негев ва соҳили баҳр, то сарзамини Канъониён ва Лубнон, то дарёи бузург, яъне Фурот; Инак, ин заминро ба шумо додаам».

Ададҳо 14:31 Аммо кӯдакони шумо, ки шумо гуфтаед, бояд тӯъма бошанд, онҳоро меоварам, ва онҳо заминеро, ки шумо нафрат кардаед, хоҳанд донист.

Вафодории Худо ба халқи худ, ҳатто вақте ки онҳо Ӯро ном кардаанд.

1. Қувваи имони доимӣ

2. Неъмати Худо дар баробари шубҳа

1. Румиён 5:1–5

2. Ибриён 11:1–3

Ададҳо 14:32 Аммо шумо, ҷасадҳои шумо, дар ин биёбон хоҳанд афтод.

Банӣ-Исроил аз ворид шудан ба Замини ваъдашуда худдорӣ карданд, бинобар ин Худо эълон кард, ки онҳо ҳеҷ гоҳ ба он намерасанд ва ҷасади онҳо дар биёбон меафтад.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо дар замони куфр

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

1. Забур 103:8-10 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо намедиҳад.

2. Ибриён 10:23 - Биёед иқрор шудани умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

Ададҳо 14:33 Ва фарзандони шумо чиҳил сол дар биёбон саргардон хоҳанд шуд, ва зинокории шуморо бардошта хоҳанд бурд, то даме ки ҷасади шумо дар биёбон нобуд шавад.

Худо исроилиёнро барои беимон буданашон ба Ӯ ҷазо медиҳад, то ки онҳо дар биёбон саргардон шаванд ва оқибатҳои зинокории худро дар тӯли чиҳил сол бардоранд.

1. Қувваи Имон: Аз исроилиён омӯхтан дар ҳама чиз ба Худо таваккал кардан

2. Оқибатҳои куфр: Фаҳмидани қимати нофармонӣ

1. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ададҳо 14:34 Пас аз шумораи рӯзҳое, ки шумо заминро кофтуков кардаед, чил рӯз, ҳар рӯз дар давоми як сол, гуноҳҳои худро, ҳатто чиҳил сол ба дӯш хоҳед гирифт, ва вайрон кардани ваъдаи маро хоҳед донист.

Пас аз он ки исроилиён замини Канъонро дар тӯли 40 рӯз кофтуков карданд, онҳо бояд гуноҳҳои худро дар тӯли 40 сол ҳамчун ҷазо барои беэътиноӣ ба ваъдаи Худованд, ки онҳоро ба Замини ваъдашуда бурданд, бардоштанд.

1. Омӯзиши эътимод ба ваъдаҳои Худо

2.Сабр ва омурзиши Худованд хатто дар баробари куфр

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас, бидон, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ададҳо 14:35 Ман Худованд гуфтам: "Ба ҳамаи ин ҷамоати шарир, ки бар зидди Ман ҷамъ шудаанд, ҳатман чунин хоҳам кард: онҳо дар ин биёбон нобуд хоҳанд шуд, ва дар он ҷо хоҳанд мурд".

Ғазаби Худо бар гуноҳ аниқ ва ногузир аст.

1: Пеш аз он ки дер нашавад, мо бояд тавба кунем ва раҳмати Худоро қабул кунем.

2: Ҳукми Худо устувор ва тавоно аст - нодида нагиред.

1: Ҳизқиёл 18: 30-32 - "Бинобар ин, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми ҷиноятҳои худ рӯй гардонед; бинобар ин, шарорат харобии шумо нахоҳад буд. Тамоми гуноҳҳои худро, ки бо онҳо таҷовуз кардаед, аз худ дур кунед, ва шуморо дили нав ва рӯҳи нав созед, зеро ки чаро мемиред, эй хонадони Исроил?»

2: Марсияҳо 3: 22-23 - "Аз марҳамати Худованд мо несту нобуд нашудаем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст".

Ададҳо 14:36 Ва одамоне ки Мусо барои тафтиши замин фиристода буд, ва онҳо баргаштанд ва тамоми ҷамоатро бар зидди ӯ шикоят карда, бар замин тӯҳмат меовардand,

Мардоне, ки Мусо барои ҷустуҷӯи замин фиристода буд, баргаштанд ва ҷамоатро ба сабаби тӯҳмате, ки дар бораи замин карда буданд, бар зидди ӯ шикоят карданд.

1: Дар замонҳои душвор содиқ монед - Ҳатто вақте ки мо бо мушкилот рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд дар кори худ содиқ бошем ва ба Худо таваккал кунем.

2: Ба Худо таваккал кун - Мо набояд ба қувваи худ такя кунем, балки ба ҷои Худоро ҷустуҷӯ кунем ва ба ваъдаҳои Ӯ таваккал кунем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба онҳое, ки бо ҷидду ҷаҳд Ӯро меҷӯянд, мукофот медиҳад.

Ададҳо 14:37 Ҳатто он одамоне, ки дар бораи ин замин хабари бад меоварданд, ба ҳузури Худованд аз вабо мурданд.

Банӣ-Исроил, ки дар бораи Замини ваъдашуда хабари бардурӯғ дода буданд, ба ҳузури Худованд ҳалок шуданд.

1. Хавфи додани гузоришҳои бардурӯғ

2. Оқибатҳои гуноҳ

1. Масалҳо 18:21, "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст"

2. Забур 5:9, Дар даҳони онҳо вафодорӣ нест; ки ботини онхо хеле бадкирдор аст.

Ададҳо 14:38 Аммо Еҳушаъ ибни Нун ва Колеб ибни Ефунне, ки аз одамоне, ки барои ҷустуҷӯи замин рафта буданд, боқӣ монданд.

Ду мард, Еҳушаъ ва Колеб, ки дар экспедиция барои омӯхтани сарзамини Канъон иштирок доштанд, танҳо нафароне буданд, ки зинда монданд.

1. Муҳофизати Худо: Чӣ гуна Худо моро дар душвориҳои зиндагӣ ҳидоят мекунад

2. Қувваи вафодорӣ: устувор истодан дар баробари мушкилот

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 14:39 Ва Мусо ин суханонро ба тамоми банӣ-Исроил гуфт, ва мардум бағоят мотам гирифтанд.

Халқи Исроил пас аз шунидани суханони Мусо бо мотами бузург ҷавоб доданд.

1. Қувваи Калом: Чӣ гуна сухани як одам метавонад ба тамоми миллат таъсир расонад.

2. Мотам дар миёни шодӣ: Дар замони тира умед пайдо кардан.

1. Забур 126:5-6 - "Онҳое, ки бо ашк мекорад, бо фарёди шодӣ дарав хоҳанд кард! Ҳар кӣ гирякунон берун меравад, ва тухмро барои кишт мебардорад, бо фарёди шодӣ ба хона хоҳад омад, ва бандҳои худро бо худ меорад".

2. Румиён 12:15 - "Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед; бо гирьякунандагон гиря кунед".

Ададҳо 14:40 Ва онҳо субҳи барвақт бархоста, ба қуллаи кӯҳ баромаданд ва гуфтанд: «Инак, мо дар ин ҷо ҳастем ва ба маконе ки Худованд ваъда додааст, мебароем, зеро ки мо гуноҳ кардаем».

Банӣ-Исроил субҳи барвақт бархоста, ба қуллаи кӯҳ рафтанд ва нияти рафтан ба ҷоеро, ки Худованд ваъда дода буд, баён карданд. Онҳо ба гуноҳҳои худ иқрор шуданд.

1. Қудрати эҳёи барвақт: Омӯзиш аз исроилиён

2. Сафари тавба: Фаҳмидани посухи исроилиён ба гуноҳ

1. Масалҳо 8:17 - Ман онҳоеро дӯст медорам, ки маро дӯст медоранд; ва онҳое ки Маро барвақт меҷӯянд, Маро хоҳанд ёфт.

2. Забур 31:5 - Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай.

Ададҳо 14:41 Ва Мусо гуфт: «Чаро акнун аҳкоми Худовандро вайрон мекунед? вале он барор нахохад дод.

Мӯсо мардумро барои саркашӣ аз фармони Худо сарзаниш кард.

1: Агар ба Худо итоат накунем, мо муваффақиятро интизор шуда наметавонем.

2: Фармонҳои Худоро бояд иҷро кард, то баракати Ӯро эҳсос кунад.

1: Масалҳо 19: 3 - "Вақте ки беақлии одам роҳи ӯро хароб мекунад, дилаш бар Худованд хашмгин мешавад".

2: Такрори Шариат 28: 1-14 - баракати Худо барои итоаткорӣ ва лаънат барои беитоатӣ.

Ададҳо 14:42 Ба боло наравед, зеро ки Худованд дар миёни шумо нест; то ки ба душманони худ зарба назанед.

Худованд исроилиёнро огоҳ мекунад, ки бар зидди душманонашон набароянд, зеро Ӯ бо онҳо нест.

1. Худо ҳамеша бо мост, ҳатто вақте ки ба назар чунин наояд.

2. Вақте ки Худо бо мо нест, муҳим аст, ки ба огоҳиҳои Ӯ итоат кунем.

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста

намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ададҳо 14:43 Зеро ки Амолеқиён ва Канъониён дар он ҷо пеши шумо ҳастанд, ва шумо ба шамшер хоҳед афтод, зеро ки шумо аз Худованд рӯй гардондаед, бинобар ин Худованд бо шумо нахоҳад буд.

Ба исроилиён аз ҷониби Худованд огоҳ карда шуд, ки агар онҳо аз Худованд рӯй гардонанд, аз шамшер хоҳанд афтод.

1. Оқибатҳои нофармонӣ - омӯхтани аҳамияти вафодорӣ ва итоат ба Худованд.

2. Огоҳӣ аз Худованд - Фаҳмидани аҳамияти огоҳиҳои Худо ва чӣ тавр ба онҳо гӯш кардан.

1. Такрори Шариат 6:16 - "Худованд Худои худро ба озмоиш нагузоред, чунон ки шумо Ӯро дар Массо озмуда будед".

2. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

Ададҳо 14:44 Аммо онҳо қасд доштанд, ки ба қуллаи кӯҳ бароянд, вале сандуқи аҳди Худованд ва Мусо аз ӯрдугоҳ берун нарафтанд.

Халқи Исроил ба фармони Худо итоат накарда, кӯшиш карданд, ки ба Замини ваъдашуда ворид шаванд ва ба Ӯ эътимод накунанд ва дар натиҷа сандуқи аҳд дар лагер монд.

1. Омӯзиши эътимод ба Худованд: Қиссаи беитоатии Исроил

2. Ёд аз аҳди Худо: Сандуқи паймон

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 118:8 - Беҳтар аст, ки ба Худованд таваккал кунед, аз он ки ба одам эътимод дошта бошед.

Ададҳо 14:45 Ва амолеқиён ва канъониёне ки дар он теппа сокин буданд, фуруд омада, ба онҳо зарба заданд ва то Ҳӯрмо ба изтироб андохтанд.

Амолеқиён ва канъониён дар Ҳурма исроилиёнро ба изтироб меовардand.

1. Ваъдаҳои Худо бо итоат меоянд - Еҳушаъ 14:9

2. Ҷазои Худо бо беитоатӣ меояд - Румиён 6:23

1. Еҳушаъ ибни Нун 14:9 - Ва Мусо дар он рӯз қасам хӯрда, гуфт: «Замине, ки пойҳои ту бар он поймол шудааст, то абад мероси ту ва фарзандони ту хоҳад буд, зеро ки ту комилан Худованд Худои манро пайравӣ кардай».

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Рақамҳои 15-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 15: 1-16 қонунҳо ва қоидаҳои гуногунро дар бораи қурбониҳо ва қурбониҳо тавсиф мекунанд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ба исроилиён дар бораи навъҳои қурбоние, ки онҳо ҳангоми ворид шудан ба замини Канъон бояд биёранд, дастурҳои мушаххас диҳад. Ба инҳо қурбониҳои сӯхтанӣ, ҳадияи ордӣ, ҳадияҳои нӯшокӣ ва ҳадияҳо барои гуноҳҳои нодида дохил мешаванд. Ин боб инчунин ба дохил кардани ҳам исроилиёни маҳаллӣ ва ҳам хориҷиён ба ин қоидаҳо дахл дорад.

Сархати 2: Идома дар Ададҳо 15:17-29, дар боб дастурҳои иловагӣ оиди пешниҳоди аввалин меваҳо тафсилот шудааст. Худо амр медиҳад, ки вақте ки исроилиён дар Канъон маскан мегиранд ва ҳосили худро дарав мекунанд, онҳо бояд як ҳиссаро ҳамчун ҳадя ба Ӯ тақдим кунанд. Ин қисм ҳамчун "торт" тавсиф шудааст, ки аз орди маҳин бо равған ва ладан тайёр карда шудааст. Ин дастурҳо ба итоаткорӣ, тақдис ва шукргузорӣ ба Худо барои рӯзии Ӯ таъкид мекунанд.

Сархати 3: Рақамҳои 15 бо қайд кардани ҳодисае, ки дар рӯзи шанбе, сарфи назар аз амри Худо, ки онро ҳамчун рӯзи истироҳат риоят мекунад, чӯб ҷамъоварӣ мекунад. Мардум ӯро ба назди Мусо ва Ҳорун меоранд, то фаҳмонанд, ки чӣ гуна ин гуна ҳолатҳоро ҳал кардан лозим аст. Худо ҷавоб медиҳад, ки ҳар касе, ки рӯзи шанберо вайрон мекунад, бояд бо сангсор кушта шавад, ки оқибати беитоатии онҳост.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 15 пешниҳод мекунанд:
Қонунҳо, қоидаҳо дар бораи қурбониҳо ва қурбониҳо;
Дастурҳои мушаххас оид ба намудҳои пешниҳодҳо;
Дохил кардани исроилиёни асил, хориҷиён ба қоидаҳо.

Дастурҳо оид ба пешниҳоди меваҳои аввал;
Ҳиссаи саҳм аз ҳосил; итоат кардан, тақдис кардан, шукргузорӣ кардан;
Тавсифи "торт" аз орди маҳин, равған, ладан.

Ҳодисае, ки бо вайрон кардани рӯзи шанбе; дар рӯзи истироҳат ҷамъ кардани чӯб;
Ҷустуҷӯи тавзеҳот; оқибати вазнине, ки Худо маргро бо сангсор кардан тасдиқ кардааст.

Ин боб ба қонунҳо ва қоидаҳо дар бораи қурбониҳо ва қурбониҳо, дастурҳо оид ба пешниҳоди нахуства ва ҳодисае, ки бо вайрон кардани рӯзи шанбе нигаронида шудаанд, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 15 бо тасвир кардани он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки ба исроилиён дар бораи намудҳои қурбониҳо ҳангоми ворид шудан ба замини Канъон дастурҳои мушаххас диҳанд. Ба ин қурбониҳо қурбониҳои сӯхтанӣ, ҳадияи ордӣ, ҳадияҳои нӯшокӣ ва ҳадияҳо барои гуноҳҳои нохоста дохил мешаванд. Ин боб

инчунин ба дохил кардани ҳам исроилиёни маҳаллӣ ва ҳам хориҷиён ба ин қоидаҳо дахл дорад.

Ғайр аз он, дар Ададҳои 15 дастурҳои иловагӣ оиди пешниҳоди меваҳои аввалин оварда шудаанд. Худо амр медиҳад, ки вақте ки исроилиён дар Канъон маскан мегиранд ва ҳосили худро дарав мекунанд, онҳо бояд як ҳиссаро ҳамчун ҳадя ба Ӯ тақдим кунанд. Ин қисм ҳамчун "торт" тавсиф мешавад, ки аз орди маҳин бо равған ва ладан тайёр карда шудааст. Ин дастурҳо ба итоаткорӣ, тақдис ва шукргузорӣ ба Худо барои рӯзии Ӯ таъкид мекунанд.

Ин боб бо нишон додани ҳодисаи марбут ба марде, ки сарфи назар аз амри Худо дар рӯзи истироҳат чӯб ҷамъ мекунад, анҷом меёбад. Мардум ӯро ба назди Мусо ва Ҳорун меоранд, то шарҳ диҳанд, ки чӣ гуна ин гуна ҳолатҳоро ҳал кардан лозим аст. Дар ҷавоб, Худо тасдиқ мекунад, ки ҳар касе, ки рӯзи шанберо вайрон мекунад, бояд бо сангсорӣ кушта шавад, ки оқибати нофармонии онҳост.

Ададҳо 15:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд бо Мусо сухан гуфт ва дастур дод.

1. Худо мехоҳад, ки мо ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

2. Иҷрои дастуроти Худованд баракат аст.

1. Такрори Шариат 28: 1-14 - Ва агар шумо ба садои Худованд Худои худ итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, бодиққат иҷро кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. .

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9 - Фақат қавӣ ва далер бошед ва мувофиқи тамоми шариате, ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, риоя кунед. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ.

Ададҳо 15:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки ба замини масканҳои худ, ки онро ба шумо медиҳам, меоед,

1. Вақте ки мо қонунҳои Ӯро риоя мекунем, Худо моро баракат медиҳад.

2. Ба қадри замине, ки Худо ба ту додааст, қадр кунед.

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Забур 37:3 - Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

Ададҳо 15:3 Ва қурбонии оташин барои Худованд, яъне қурбонии сӯхтанӣ ё қурбонӣ барои иҷрои назр, ё қурбонии ихтиёрӣ, ё дар идҳои тантанавии шумо хоҳад овард, то атри ширине барои Худованд созад, гала ё рама:

Ин порча ҳадияҳоеро, ки ба Худованд ҳамчун як қисми маросимҳои динӣ оварда шудаанд, тасвир мекунад.

Беҳтарин:

1. Мо метавонем ба воситаи ҳадяҳои дидаю дониста шукргузорӣ ва ибодат ба Худо наздиктар шавем.

2. Қурбонӣ ба Худо ифодаи садоқати мо ба Ӯст.

Беҳтарин

1. Ибриён 13:15-16 Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат гирем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ёрӣ диҳем. Зеро ҳар саркоҳине, ки аз миёни мардум баргузида шудааст, таъин шудааст, ки аз номи одамон дар нисбати Худо амал кунад ва барои гуноҳҳо ҳадяҳо ва қурбониҳо тақдим намояд.

2. Румиён 12:1 Бинобар ин, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, тақдим кунед.

Ададҳо 15:4 Он гоҳ ҳар кӣ қурбонии худро барои Худованд тақдим мекунад, бигзор ҳадияи ордии даҳьяки ордро, ки бо чоряки ҳин равған омехта шудааст, биёрад.

Ин порча қурбонии даҳуми ордро бо чоряки як ҳин равған омехта ҳамчун ҳадия барои Худованд тасвир мекунад.

1. Муҳимияти додан ба Худованд - Луқо 6:38

2. Қурбонӣ ҳамчун ифодаи имон ва итоаткорӣ - Ибриён 11:6

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод. Зеро ба ҳамон андозае, ки бо он чен кунед, барои шумо боз чен карда мешавад.

2. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯянд, мукофот медиҳад.

Ададҳо 15:5 Ва чорьяки ҳин шаробро барои ҳадияи нӯшокӣ бо қурбонии сӯхтанӣ ё қурбонӣ барои як барра тайёр намо.

Ин порча қурбонии барра ва илова кардани шаробро ҳамчун ҳадияи нӯшокӣ тасвир мекунад.

1. "Қурбонӣ ба Худо: Қувваи таслим"

2. «Худоро бо ҳадияҳои худ эҳтиром кунем»

1. Филиппиён 4:18-19 - "Ман музди пурра ва бештар аз он гирифтаам; ман сер шудам, ки инъомҳоеро, ки шумо фиристодаед, аз Эпафродитус гирифтам, қурбонии хушбӯй ва қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро. Ва Худои ман ҳама чизро таъмин хоҳад кард. ба ҳасби сарвати ҷалоли Ӯ дар Исои Масеҳ ба шумо эҳтиёҷ доред».

2. 1 Вақоеънома 16:29 - "Ҷалоли Худовандро ба исми Ӯ васф кунед; ҳадия биёред ва ба ҳавлии Ӯ дароед".

Ададҳо 15:6 Ё барои як қӯчқор барои қурбонии гӯшт ду даҳуми орди омехта бо сеяки як ҳин равған тайёр намо.

Китоби Муқаддас даъват мекунад, ки қӯчқор ҳамчун ҳадия бо ду ҳисса орд ва сеяки ҳин равған тайёр карда шавад.

1. "Маънои қурбониҳо: қурбонии беҳтарини мо"

2. "Даъват ба итоат: пешниҳоди беҳтарини мо"

1. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба назари раҳмати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. Филиппиён 4:18 - "Ман музд гирифтам ва аз ҳад зиёд дорам. Ман ба қадри кофӣ таъмин шудаам, ки инъомҳоеро, ки шумо фиристодаед, аз Эпафродитус гирифтам. Онҳо қурбонии хушбӯй, қурбонии мақбул ва писандидаи Худо мебошанд. "

Ададҳо 15:7 Ва барои ҳадияи нӯшокӣ сеяки ҳин майро барои атри ширин барои Худованд тақдим намо.

Худо ба исроилиён амр фармуд, ки як порча шаробро ҳамчун ҳадияи нӯшокӣ, ҳамчун атри ширин барои Худованд пешкаш кунанд.

1. Бӯи ширини тоъат

2. Пешниҳоди нӯшокӣ барои Худованд

1. Юҳанно 15:14 - Шумо дӯстони ман ҳастед, агар фармони маро иҷро кунед.

2. Филиппиён 4:18 - Ман пардохти пурра гирифтаам ва аз ҳад зиёд дорам. Ман аз Эпафрӯдитус ҳадяҳоеро, ки фиристодай,, қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худо гирифтаам, хеле сер шудам.

Ададҳо 15:8 Ва ҳангоме ки гӯсола барои қурбонии сӯхтанӣ ё қурбонӣ барои иҷрои назр ё қурбонии саломатӣ барои Худованд тайёр мекунӣ:

Худо ба банӣ-Исроил амр медиҳад, ки говҳоро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ, қурбонӣ барои иҷрои назр ё қурбонии осоиштагӣ барои Худованд биёранд.

1. Қурбонии Худо ва тоати мо

2. Муҳимияти шукргузорӣ ва қурбонӣ ба Худо

1. Филиппиён 4:6 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Забур 50:14 - Барои Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред.

Ададҳо 15:9 Он гоҳ ӯ бо гов як қурбонии ордӣ аз се даҳуми орд, ки бо ним ҳин равған омехта шудааст, меорад.

Худо ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки барои қурбонии гӯштӣ як гов, се саҳми орд ва ним ҳин равған биёранд.

1. Қурбонӣ ва тоъат: Маънои фармудаҳои Худо

2. Саховат дар ибодат: Аҳамияти садақа

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Ададҳо 15:10 Ва барои нӯшокӣ ҳадияи ним ҳин шароб биёр, яъне ҳадияи оташин, аз атри ширин барои Худованд.

Худованд фармуд, ки ним ҳин шаробро ҳамчун қурбонии хушбӯй қурбонӣ кунанд.

1. Қувваи ибодати қурбонӣ

2. Неъмати худро ба Худо пешкаш мекунем

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Филиппиён 4:18 - Ман пардохти пурра ва ҳатто бештарро гирифтаам; Ман ба қадри кофӣ таъмин шудаам, зеро аз Эпафродитус ҳадяҳое ки фиристодаед, гирифтам. Онҳо қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худо ҳастанд.

Ададҳо 15:11 Барои як гов, ё барои як қӯчқор, ё барои барра ва ё гӯсола ҳамин тавр карда мешавад.

Ин порча аҳамияти риояи аҳкоми Худоро барои ҳар як намуди қурбонӣ, новобаста аз андоза таъкид мекунад.

1. Фармонҳои Худо бояд бидуни истисно иҷро шаванд.

2. Ҳатто хурдтарин ҳадияҳо бояд мувофиқи хости Худо анҷом дода шаванд.

1. Луқо 16:17 - Гузаштани замину осмон осонтар аст, назар ба он ки як нуқтаи Шариат аз байн равад.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ададҳо 15:12 Мувофиқи шуморае ки тайёр кунед, ба ҳар кас мувофиқи шумораш амал кунед.

Худо моро даъват мекунад, ки новобаста аз андозаи вазифа ба Ӯ ва дигарон бо ҳамон саъю кӯшиш ва фидокорӣ хизмат кунем.

1. Баробарӣ дар хидмат: Чӣ гуна Худо кӯшишҳои моро мебинад

2. Ҳама чизро ба Худо додан: Чаро мо бояд ба Ӯ бо тамоми қуввати худ хизмат кунем

1. Ғалотиён 6:2-5 - Борҳои якдигарро бардоштед ва ҳамин тавр қонуни Масеҳро иҷро кунед.

2. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо, аҳамияти истифодаи инъомҳои аз ҷониби Худо додашуда.

Ададҳо 15:13 Ҳамаи зодагони ин кишвар бояд ин корҳоро ба ҷо оваранд, то ки қурбонии оташинро аз бӯи хуш барои Худованд тақдим кунанд.

Ҳамаи одамоне, ки дар кишвар таваллуд шудаанд, бояд барои Худованд қурбонии хушбӯй пешкаш кунанд.

1. Шукргузорӣ дар ибодат: Изҳори шукронаи худ ба Худо

2. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр мо баракатҳои Худоро қабул мекунем

1. Филиппиён 4:18 - "Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро гирифтаам".

2. Румиён 12:1 - «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

Ададҳо 15:14 Ва агар як аҷнабӣ бо шумо сукунат кунад, ё касе ки дар байни шумо дар наслҳои шумо бошад, ва ҳадияи оташинро аз атри гуворо барои Худованд тақдим кунад; чунон ки шумо мекунед, ӯ низ ҳамон тавр хоҳад кард.

Худованд ба мо амр мекунад, ки бегонагонро дар миёни худ пазирой кунем ва бо онҳо бо эҳтиром ва меҳмоннавозӣ муносибат кунем, ки мо бо мардуми худ муносибат кунем.

1. Истиқболи бегонагон: Масъулияти мо дар назди Худо

2. Зиндагӣ бо муҳаббати Худо: Вазифаи мо дар назди дигарон

1. Румиён 12:13 - Бо халқи Худо, ки мӯҳтоҷанд, мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед.

2. 1 Петрус 4:9 - Бе шикоят ба якдигар меҳмоннавозӣ кунед.

Ададҳо 15:15 Як фармон ҳам барои шумо аз ҷамоат ва ҳам барои ғарибе, ки бо шумо муҳоҷир аст, фаризаи то абад дар наслҳои шумо хоҳад буд; чунон ки шумо ҳастед, ғарибе низ ба ҳузури Худованд хоҳад буд.

Ин оят нишон медиҳад, ки аҳкоми Худо барои қавми худ ба бегонагоне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, низ дахл дорад.

1. Муҳаббати Худо барои ҳама аст - Омӯзиши аҳамияти фарогирӣ дар Малакути Худо.

2. Зиндагӣ ҳамчун ғарибон дар кишвари бегона - Баррасии он, ки чӣ тавр дар лутфи Худо ҳамчун аҷнабиён дар сарзамини нав зиндагӣ кардан мумкин аст.

1. Ибодат 19:34 - «Гарибие, ки бо ту сокин аст, барои ту мисли зодаи дар миёни шумо хоҳад буд, ва ӯро мисли худат дӯст хоҳӣ дошт, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам».

2. Қӯлассиён 3:11 - «Дар он ҷое ки на юнонӣ асту на яҳудӣ, на хатна ва на номахтунӣ, ваҳшӣ, скифӣ, ғулом ва озод; балки Масеҳ ҳама аст ва дар ҳама чиз».

Ададҳо 15:16 Барои шумо ва барои ғарибе, ки бо шумо муҳоҷир аст, як шариат ва як рафтор хоҳад буд.

Ин порча аҳамияти барҳӯрд бо мардуми бумӣ ва хориҷиро баробар ва бо як меъёр таъкид мекунад.

1. «Баробарии тамоми одамон»

2. "Ёри худро дӯст доред: истисно нест!"

1. Ғалотиён 3:28 - «На яҳудӣ ҳаст, на юнонӣ, на ғулом, на озод, на мард ва на зан, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед».

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - "Пас, шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзои хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки тамоми бино дар он муттаҳид шуда, ба маъбади муқаддаси Худованд табдил меёбад, ва шумо низ дар Ӯ ба василаи Рӯҳ ба маскани Худо сохта мешавед».

Ададҳо 15:17 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча аз Ададҳо 15:17 аст, ки Худо бо Мусо сухан мегӯяд ва ба ӯ дастур медиҳад.

1. Итоат ба Худо баракат меорад

2. Муҳимияти гӯш кардани Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-8 - "Қавӣ ва хеле далер бошед. Бодиққат бошед, ки тамоми шариати бандаи ман Мусо ба ту ба шумо додааст, итоат кунед; аз он ба рост ё чап нагардед, то ҳар ҷое, ки биравед, муваффақ шавед. 8 Нагузоред, ки ин китоби шариат аз даҳони ту дур шавад; шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ки ҳар чизе ки дар он навишта шудааст, бодиққат рафтор кунӣ; он гоҳ муваффақ ва муваффақ хоҳӣ шуд».

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

Ададҳо 15:18 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки ба замине, ки Ман шуморо меоварам, меоед,

Ҳангоми ворид шудан ба Замини ваъдашуда, Худо ба исроилиён амр дод, ки аҳком ва қонунҳои Ӯро риоя кунанд.

1: Ба мо фармон дода шудааст, ки ба қонунҳо ва аҳкоми Худо итоат кунем, ҳамчун нишонаи имон ва эътимод ба Ӯ.

2: Барои нишон додани садоқати худ ба Худо, мо бояд қонунҳои Ӯро риоя кунем ва ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

1: Такрори Шариат 4:2: "Ба каломе ки ман ба ту амр мефармоям, илова накун ва аз он чизе нагир, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба ту амр мефармоям, риоя кунӣ".

2: Луқо 6:46: "Чаро Маро "Худовандо, Худовандо" мехонед ва он чиро, ки ман мегӯям, иҷро намекунед?"

Ададҳо 15:19 Он гоҳ чунин хоҳад буд, ки ҳангоме ки аз нони замин мехӯред, барои Худованд қурбонии баланд тақдим кунед.

Худованд амр фармуд, ки ҳангоме ки банӣ-Исроил нони ин заминро хӯрданд, барои Худованд ҳадияи баланд кунанд.

1: Худованд сазовори ҳадияҳои мост

2: Пешниҳодҳо ҳамчун изҳори миннатдорӣ ва миннатдорӣ

1: Isaiah 43:7 - Ҳар касе, ки ба исми Ман хонда мешавад, ва онҳоро Ман барои ҷалоли худ офаридаам, ва Ӯро ман ба вуҷуд овардаам ва офаридаам.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Ададҳо 15:20 Як кулчаи нахусти хамиратонро барои қурбонии болоӣ тақдим кунед: чӣ тавре ки қурбонии хирманро мекунед, ҳамон тавр онро боло кунед.

Дар ин порча дастур дода мешавад, ки як торти аввалини хамирро ҳамчун қурбонии гаронбаҳо пешкаш кунед, чуноне ки бо қурбонии хирмандаҳӣ карда мешавад.

1. Муҳимияти қурбониҳои осмонӣ дар Китоби Муқаддас

2. Рамз ва маънои қурбониҳои ғалладона дар Китоби Муқаддас

1. Хуруҷ 34:20 - "Аммо нахустзодаи харро бо барра фидия хоҳӣ дод; ва агар вайро фидия надиҳӣ, гардани вайро мешиканад. Ҳамаи нахустзодаҳои писарони худро фидия хоҳӣ дод".

2. Ибодат 2:1-2 - "Ва ҳангоме ки касе хоҳад қурбонии ордӣ барои Худованд тақдим кунад, ҳадияи ӯ аз орди маҳин хоҳад буд; ва бар он равған рехт, ва бар он ладан бимолад: ва онро назди Ҳорун меорад. Писарони коҳинон: ва ӯ як мушти худро аз орди он ва аз равғани он, бо тамоми бухури он бигирад; ва

коҳин ёдгории онро бар қурбонгоҳ сӯзонад, то ҳадияи оташин бошад, бӯи хушест барои Худованд».

Ададҳо 15:21 Аз хамирҳои аввалини худ дар наслҳои худ ҳадияи баландро ба Худованд тақдим кунед.

Ин порча ба мо дастур медиҳад, ки аввалин хамирамон бояд ба Худованд ҳамчун ҳадия дода шавад.

1. Саховатманд буданро фаромӯш накунед: қурбонӣ барои Худованд на танҳо додан аз фаровонии мо, балки додан аз ҳосили аввалини мост.

2. Бо шукрона зиндагӣ кардан: Шукри Худоро барои ҳама корҳое, ки барои мо кардааст ва бо шукргузорӣ тавассути ҳадияҳоямон посух додан.

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Филиппиён 4:6 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Ададҳо 15:22 Ва агар шумо хато карда бошед ва ҳамаи ин аҳкомеро, ки Худованд ба Мусо гуфтааст, риоя накунед,

Дар ин порча аҳамияти итоат кардани Худованд ва фармудаҳои Ӯ таъкид шудааст.

1. Итоати Худованд: Роҳ ба сӯи баракат

2. Қувваи Итоати Худо

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои Худо оид ба итоаткорӣ

2. Яъқуб 1:22-25 - Зарурати рафтори дуруст

Ададҳо 15:23 Ва ҳар он чи Худованд ба шумо ба воситаи Мусо амр фармудааст, аз рӯзе ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ва минбаъд дар байни наслҳои шумо.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки тамоми аҳкоми Ӯро, ки бояд тамоми наслҳо риоя кунанд, иҷро кунад.

1. "Аҳкоми ҷовидонӣ: итоат кардан ба иродаи Худо дар ҳар насл"

2. "Мероси итоаткорӣ: Интиқоли Каломи Худо ба насли оянда"

1. Такрори Шариат 4: 9-10 - "Фақат ба худат эҳтиёт шав ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмони ту дидааст, фаромӯш накунӣ ва тамоми айёми умрат аз дили ту дур нашаванд; балки онҳоро таълим деҳ. писарони ту ва писарони писарони ту».

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

Ададҳо 15:24 Он гоҳ, ки агар аз рӯи нодонӣ, бе огоҳии ҷамоат содир шуда бошад, тамоми ҷамоат як гови ҷавонро барои қурбонии сӯхтанӣ, барои атри ширин барои Худованд бо ҳадияи ордии ӯ тақдим намояд, ва ҳадияи нӯшокии вай мувофиқи тартиб, ва як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ.

Ин порча тавзеҳ медиҳад, ки вақте коре аз рӯи нодонӣ, бе огоҳии ҷамоат анҷом дода мешавад, бояд як гов ва бузро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ ва гуноҳ, дар баробари қурбонии гӯшту нӯшокӣ пешкаш кунанд.

1. Муҳимияти огоҳ будан ва огоҳ будан аз амалҳои худ

2. Кувваи масъулият ва масъулиятшиносии коммуналӣ

1. Яъқуб 3:2 - Зеро ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар он чи мегӯяд, пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро банд кунад.

2. Ғалотиён 6:1-5 - Эй бародарон, агар касе ба гуноҳе даст занад, шумо, ки рӯҳониён ҳастед, бояд ӯро дар рӯҳияи ҳалимӣ барқарор кунед. Худро ҳушёр бошед, мабодо шумо низ васваса нашавед. Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред. Зеро, агар касе худро чизе мешуморад, вакте ки вай ҳеҷ аст, вай худро фиреб медиҳад. Аммо бигзор ҳар кас кори худро бисанҷад, ва он гоҳ сабаби фахр кардан дар худи худ хоҳад буд, на дар ёри худ. Зеро ҳар кас бояд бори худро бар дӯш гирад.

Ададҳо 15:25 Ва коҳин тамоми ҷамоати банӣ-Исроилро кафорат хоҳад кард, ва ба онҳо омурзида хоҳад шуд; зеро ки ин нодонист, ва онҳо қурбонии худро, яъне қурбонии оташин барои Худованд, ва қурбонии гуноҳро ба ҳузури Худованд, барои надонистани худ хоҳанд овард.

Коҳин бояд тамоми ҷамоати Исроилро кафорат кунад, зеро он аз рӯи нодонӣ карда шудааст. Он гоҳ онҳо бояд барои Худованд қурбонӣ ва қурбонии гуноҳ тақдим кунанд, то ки нодонии худро кафорат кунанд.

1. Зарурати кафорат: Фаҳмидани нақши коҳин дар қурбонии қурбонӣ

2. Қудрати бахшидан: Чӣ гуна ноогоҳӣ метавонад ба кафорат оварда расонад

1. Ибодат 16:30 - "Зеро ки дар он рӯз коҳин барои шумо кафорат хоҳад кард, то шуморо пок кунад, то ки шумо аз ҳама гуноҳҳои худ дар ҳузури Худованд пок шавед".

2. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

Ададҳо 15:26 Ва ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил ва ба ғарибе, ки дар миёни онҳо сукунат дорад, омурзида хоҳад шуд; дид, ки ҳама мардум дар ғофил буданд.

Худованд ҳамаи банӣ-Исроил ва ғарибонро, ки дар миёни онҳо буданд, мебахшад, гарчанде ки онҳо аз аъмоли онҳо бехабар буданд.

1: Худо ҳамеша омурзанда ва меҳрубон аст, новобаста аз он ки аз амалҳои мо бехабар бошад.

2: Раҳмат ва файзи бузурги Худоро эътироф кунед, новобаста аз хатогиҳои мо.

1: Луқо 23:34 - Исо гуфт: «Эй Падар!

2: Isaiah 43:25 - Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо ба ёд нахоҳам овард.

Ададҳо 15:27 Ва агар касе аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунад, бигзор модабузи яксола барои қурбонии гуноҳ биёрад.

Ин порча мефаҳмонад, ки агар касе аз рӯи нодонӣ гуноҳ кунад, бояд модабузи яксоларо ҳамчун қурбонии гуноҳ биёрад.

1. Мағфирати ҷоҳилӣ: Чӣ гуна фазли Худо ба заъфҳои мо мерасад?

2. Тавба ва барқароршавӣ: Чӣ тавр мо метавонем фазлу раҳмати Худоро қабул кунем

1. Ишаъё 1:18-19 Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: "Гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд.

2. 1 Юҳанно 1:9 Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Ададҳо 15:28 Ва коҳин шахсеро, ки аз рӯи нодонӣ гуноҳ мекунад, ба ҳузури Худованд кафорат хоҳад кард, то ки ӯро кафорат кунад; ва ба ӯ омурзида хоҳад шуд.

Дар ин оят дар Китоби Муқаддас гуфта мешавад, ки вақте ки шахс нодонӣ дар назди Худованд гуноҳ мекунад, коҳин метавонад барои онҳо кафорат кунад ва он бахшида мешавад.

1. Мағфирати Худо барои гуноҳҳои нодонистаамон

2. Кафолат ва омурзиш аз ҷониби коҳин

1. Румиён 5:20-21 - «Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз боз ҳам зиёд мешуд, то ки гуноҳ дар мамот ҳукмронӣ мекард, файз низ ба воситаи адолат ҳукмронӣ кунад, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарад».

2. Юҳанно 8:10-11 - "Исо бархоста, ба вай гуфт: "Зан, онҳо куҷоянд? Оё касе туро маҳкум накардааст? Вай гуфт: "Ҳеҷ кас, эй Худованд". Ва Исо гуфт: "Ман ҳам туро маҳкум намекунам; бирав, ва аз ин пас дигар гуноҳ накунед.

Ададҳо 15:29 Барои касе ки аз рӯи нодонӣ гуноҳ мекунад, ҳам барои зодаи банӣ-Исроил ва ҳам барои ғарибе ки дар миёни онҳо сукунат дорад, як шариат хоҳед дошт.

Қонуни Худо ба ҳама, новобаста аз асл, дахл дорад.

1: "Қонуни Худо барои ҳама аст"

2: «Ҳеҷ кас аз қонуни Худо озод нест»

1: Ғалотиён 3:28 - "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳамаатон дар Исои Масеҳ як ҳастед".

2: Қӯлассиён 3:11 - "Дар ин ҷо юнонӣ ва яҳудӣ, хатна ва номахтун, ваҳшӣ, скиф, ғулом, озод нестанд; балки Масеҳ ҳама ва дар ҳама аст."

Ададҳо 15:30 Аммо ҳар кӣ такаббур мекунад, хоҳ дар замин таваллуд ёбад, хоҳ бегона, Худовандро мазаммат мекунад; ва он ҷон аз миёни қавми худ нест карда мешавад.

Рӯҳе, ки гуноҳ мекунад, бо такаббур Худовандро дашном медиҳад ва аз байни халқи онҳо нест карда мешавад.

1: Имон дошта бошед ва ба Худо итоат кунед - Ибриён 10:38-39

2: Эҳтимолро рад кунед - Яъқуб 4:13-16

1: Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2:1 Юҳанно 2:16 - Зеро ҳар он чи дар ҷаҳон аст, ҳавасҳои ҷисм ва ҳавасҳои чашм ва ғурури ҳаёт аз Падар нест, балки аз ҷаҳон аст.

Ададҳо 15:31 Зеро ки вай каломи Худовандро нафрат карда, ҳукми Ӯро вайрон кардааст, он ҷон комилан маҳв хоҳад шуд; гуноҳаш бар ӯ хоҳад буд.

Ин порча оқибатҳои нофармонӣ аз аҳкоми Худовандро инъикос мекунад - онҳое, ки ин корро мекунанд, аз Худованд дур мешаванд ва оқибати гуноҳи худро ба дӯш мегиранд.

1. Фармонҳои Худованд набояд сабукфикрона қабул карда шаванд

2. Дар бораи оқибатҳои нофармонӣ ба Худованд дар хотир доред

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Баракатҳо ва лаънатҳои Худо барои итоаткорӣ ва беитоатӣ

2. Румиён 6:23 - Музди гуноҳ мамот аст

Ададҳо 15:32 Ва ҳангоме ки банӣ-Исроил дар биёбон буданд, мардееро ёфтанд, ки дар рӯзи шанбе асо ҷамъ мекард.

Исроилиён марде ёфтанд, ки дар рӯзи шанбе чӯб ҷамъ мекард.

1. Ҳар рӯзро ба рӯзи шанбе табдил диҳед: Таҷлили атои Худо аз истироҳат

2. Аҳамияти муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе

1. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ризогии худ дар рӯзи муқаддаси ман рӯй гардонед, ва шанберо ҳаловат, муқаддаси Худованд, мӯҳтарам донед; ва Ӯро эҳтиром хоҳад кард, на ба таври худ рафтор кунед, на ба худ лаззат баред, на сухани худро.

Ададҳо 15:33 Ва онҳое ки ӯро дар ҳоли чӯб ҷамъоварӣ ёфта буданд, ба назди Мусо ва Ҳорун ва назди тамоми ҷамоат бурданд.

Марде ёфт шуд, ки асо ҷамъ мекард ва ӯро назди Мусо, Ҳорун ва тамоми ҷамоат оварданд.

1. Мо чиро ҷамъ карда истодаем?

2. Аҳамияти ҷамъ омадан бо ҷомеа.

1. Матто 12:30 - «Ҳар кӣ бо Ман нест, зидди ман аст, ва ҳар кӣ бо Ман ҷамъ намекунад, пароканда мекунад».

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва дигаре нест, ки ӯро боло барад!"

Ададҳо 15:34 Ва ӯро ба ҳабс гирифтанд, зеро гуфта нашудааст, ки бо ӯ чӣ бояд кард.

Шахсе дар ҳабс ҷойгир карда шуд, зеро роҳи дурусти амал маълум набуд.

1. Худо роҳи дурусти амалро медонад, ҳатто вақте ки мо намедонем.

2. Мо бояд ба ҳикмати Худо таваккал кунем ва мунтазири дастури Ӯ бошем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, то Ӯ роҳҳои шуморо рост гардонад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Ададҳо 15:35 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Он одам албатта кушта хоҳад шуд; тамоми ҷамоат ӯро дар беруни ӯрдугоҳ сангсор хоҳанд кард».

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки он мардро берун аз ӯрдугоҳ сангсор карда бикушад.

1: Мо бояд ба қудрати Худо итоат кунем ва ба Ӯ итоат кунем, ҳатто вақте ки ин барои мо душвор аст ва маъно надорад.

2: Риояи қонунҳои Худо оқибатҳо дорад ва мо бояд омода бошем, ки онҳоро қабул кунем.

1: Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

2: Такрори Шариат 17:7 - Дастҳои шоҳидон аввалин касе ҳастанд, ки ӯро ба қатл расонанд, ва баъдан дасти тамоми қавм. Пас, бадиро аз байни худ дур кунед.

Ададҳо 15:36 Ва тамоми ҷамоат ӯро берун аз ӯрдугоҳ бурданд ва сангсор карданд, ва ӯ мурд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Як марди исроилӣ пайдо шуд, ки шариатро вайрон мекард, бинобар ин ӯро берун аз ӯрдугоҳ бурданд ва ҳамчун ҷазо сангсор карда куштанд, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба Қонуни Худо

2. Оқибатҳои итоат накардан ба қонуни Худо

1. Такрори Шариат 17:5 - Он гоҳ шумо он мард ё занеро, ки ин кори бадро содир кардааст, назди дарвозаҳои худ берун оваред ва он мард ё занро бо санг сангсор кунед.

2. Яъқуб 2:10-12 - Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоят кунад, вале дар як нукта иҷро накунад, барои ҳамааш ҷавобгар шудааст. Зеро Он ки гуфта буд: "Зино накун" низ гуфтааст: "Қатл накун". Агар шумо зино накунед, балки одамкушӣ кунед, вайронкунандаи шариат шудаед. Ҳамин тавр сухан гӯед ва чунон рафтор кунед, ки онҳо бояд тибқи қонуни озодӣ ҳукм карда шаванд.

Ададҳо 15:37 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мӯсо амр фармуд, ки барои банӣ-Исроил дастмолҳо бисозад.

1: Фармонҳои Худо сарчашмаи баракат аст ва бояд итоаткорӣ кард.

2: Мо бояд ба вақти Худо таваккал кунем, ҳатто агар мо аҳкоми Ӯро нафаҳмем.

1: Яъқуб 1:22-25 - Иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

Ададҳо 15:38 Ба банӣ-Исроил сухан гӯед, ва ба онҳо бигӯед, ки онҳоро дар марзҳои ҷомаҳои худ дар тӯли наслҳои худ домҳо созанд, ва бар домани марзҳо тасмаи кабуд гузоранд;

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки дар канори либосҳояшон гулӯла бисозанд ва ба онҳо лентаи кабуд часпонанд.

1. Итоаткорӣ: Даъвати Худо ба исроилиён

2. Раҳмати Худо: Иҷрои аҳд ба василаи доман

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2. Такрори Шариат 6:5-9 - Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ

бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

Ададҳо 15:39 Ва ин барои шумо як канора хоҳад буд, то ки ба он нигоҳ кунед, ва тамоми аҳкоми Худовандро ба ёд оваред ва онҳоро ба ҷо оваред; ва дар пайи дил ва чашми худ нахоҳед шуд, ки пас аз он зинокорӣ мекунед.

Ин оят ба мардум хотиррасон мекунад, ки аҳкоми Худовандро ба ёд оранд ва итоат кунанд ва аз паи нафси худ нашаванд.

1. Аҳкомҳои Худованд: ба онҳо итоат кунед, на ба хоҳишҳои худ

2. Рад кардани бутпарастӣ: интихоб кардани риояи қонуни Худо ба ҷои хоҳишҳои худ

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Забур 118:1-2 - Хушо касоне, ки роҳи онҳо беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд.

Ададҳо 15:40 То ки шумо ба ёд оред ва тамоми аҳкоми Маро ба ҷо оваред ва барои Худои худ муқаддас бошед.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки тамоми аҳкоми Ӯро ба ёд оранд ва итоат кунанд ва дар назди Ӯ муқаддас бошанд.

1. Итоат ба фармудаҳои Худованд: муқаддас будан чӣ маъно дорад

2. Ба ёд овардани фармудаҳои Худованд: Қалби муқаддасоти ҳақиқӣ

1. Такрори Шариат 6: 4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Мико 6:8 "Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз ту чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кардан ва меҳрубонӣ кардан ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор карданӣ ҳастӣ?"

Ададҳо 15:41 Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср берун оварда, Худои ту бошам; Ман Худованд Худои ту ҳастам.

Худо Худованди Исроил аст ва он ки онҳоро аз Миср берун овард, то Худои онҳо бошад.

1. Худои мо Наҷотдиҳанда аст: таваккал кардан ба қудрати Худо дар замонҳои душвор

2. Худованд Худои мост: Фаҳмидан ва қадр кардани муносибати аҳд

1. Хуруҷ 20:2 - Ман Худованд Худои шумо ҳастам, ки шуморо аз Миср, аз замини ғуломӣ берун овардааст.

2. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Рақамҳои 16-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 16:1-11 исёни Қӯраҳ, Дотон, Абиром ва як гурӯҳи дусаду панҷоҳ сардорони исроилиёнро бар зидди Мусо ва роҳбарияти Ҳорун тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид карда мешавад, ки онҳо ба қудрати Мусо муқобилат карда, ӯро айбдор мекунанд, ки худро аз ҷамъомад болотар медонад. Мусо дар ҷавоб бо озмоише пешниҳод мекунад, то муайян кунад, ки кӣ дар ҳақиқат илтифоти Худо дорад. Ӯ ба Қӯраҳ ва пайравонаш дастур медиҳад, ки рӯзи дигар маҷмарҳои бухурро ба ҳузури Худованд оваранд.

Сархати 2: Дар Ададҳо 16:12–35 идома дода, боб муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо барои доварӣ кардани исён дахолат мекунад. Мусо ба ҷамоат ҳушдор медиҳад, ки пеш аз он ки Худо ҳукми худро бар онҳо иҷро кунад, худро аз Қӯраҳ ва пайравонаш ҷудо кунанд. Замини зери онҳо пора-пора шуда, онҳоро бо хонавода ва дороиҳояшон фурӯ мебарад. Дусаду панҷоҳ нафарро, ки бухур оварда буданд, оташ низ фурӯ мебарад.

Сархати 3: Рақамҳои 16 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо минбаъд нишон медиҳад, ки Ҳорунро ҳамчун Саркоҳин интихоб карда, асои Ҳорунро дар як шаб навдаҳо, гулҳо ва бодомҳо меоранд. Ин ҳамчун аломати тасдиқи мавқеи Ҳорун ва хомӯш кардани ҳама гуна чолишҳои минбаъда бар зидди қудрати ӯ хидмат мекунад. Мардум шоҳиди ин аломати мӯъҷизаро мебинанд ва аз қудрати Худо аз тарс пур мешаванд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 16 пешниҳод мекунанд:
Исёни Қӯраҳ, Дотон, Абиром, дусаду панҷоҳ сардор;
Муқовимат ба Мусо, қудрати Ҳорун; иттиҳом алайҳи баландбардорӣ;
Мусо пешниҳоди имтиҳон; дастур оид ба овардани машар ба ҳузури Худованд.

Худо барои доварӣ кардани исён дахолат мекунад; огоҳӣ барои ҷудошавӣ;
Кушодани замин, фурӯ бурдани исёнгарон, хонаводаҳо, дороиҳо;
Оташ дусаду панҷоҳ марди бухурро фурӯ бурд.

Худо нишон медиҳад, ки Ҳорунро ҳамчун Саркоҳин интихоб кардааст;
Дар як шабонарӯз сабзида, шукуфтан, ҳосили бодом бар асои Ҳорун;
Барои тасдиқи мавқеъи Ҳорун имзо гузоред; тарс аз қудрати Худо.

Ин боб ба исёни Қӯраҳ, Дотон, Абиром ва як гурӯҳи дусаду панҷоҳ нафар пешвоёни исроилӣ бар зидди роҳбарияти Мусо ва Ҳорун нигаронида шудааст. Рақамҳои 16 аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр онҳо ба қудрати Мусо муқобилат мекунанд ва ӯро айбдор мекунанд, ки худро аз ҷамъомад болотар медонад. Дар ҷавоб, Мусо озмоишеро пешниҳод мекунад, то муайян кунад, ки кӣ дар

ҳақиқат илтифоти Худо дорад ва ба Қӯраҳ ва пайравонаш дастур медиҳад, ки маҷмарҳои бухурро ба ҳузури Худованд биёранд.

Ғайр аз он, Ададҳои 16 муфассал шарҳ медиҳад, ки чӣ тавр Худо барои доварӣ кардани исён дахолат мекунад. Мусо ба ҷамоат ҳушдор медиҳад, ки пеш аз он ки Худо ҳукми худро бар онҳо иҷро кунад, худро аз Қӯраҳ ва пайравонаш ҷудо кунанд. Замини зери онҳо пора-пора шуда, онҳоро бо хонавода ва дороиҳояшон фурӯ мебарад. Илова бар ин, оташ дусаду панҷоҳ нафарро, ки бухур оварда буданд, фурӯ мебарад.

Боби мазкур бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо минбаъд интихоб кардани Ҳорунро ҳамчун Саркоҳин нишон медиҳад, ки асои Ҳорунро дар як шаб навдаҳо мешукуфанд, гул мешукуфанд ва бодом меоранд. Ин аломати мӯъҷизавӣ ҳамчун тасдиқи мавқеъи Ҳорун хизмат мекунад ва ҳама гуна чолишҳои дигарро бар зидди қудрати ӯ хомӯш мекунад. Мардум шоҳиди ин намоиши қудрати Худо ҳастанд ва аз тарс пур мешаванд.

Ададҳо 16:1 Ва Қӯраҳ ибни Исҳор, ибни Қаҳот, ибни Левӣ, ва Дотон ва Абиром, писарони Элиоб, ва Он ибни Фалет, писарони Реубен, одамонро гирифтанд:

Қӯраҳ, Дотон, Абиром ва Он, ки ҳама насли Левӣ ва Реубен буданд, одамонро гирифтанд, то ба Мусо ва Ҳорун муқобилат кунанд.

1. Хатари нофармонӣ: Таҳқиқот дар бораи исёни Қӯраҳ

2. Аҳамияти итоаткорӣ: Тадқиқот дар бораи Қӯраҳ, Датан, Абирам ва Он

1. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

2. Хуруҷ 18: 13-16 - "Акнун аз тамоми қавм мардони қобилиятро интихоб кунед, ки аз Худо метарсанд, мардони росткор ва аз тамаъ нафрат доранд; ва онҳоро бар онҳо таъин кунед, то ҳокими ҳазорҳо, ҳокимони садҳо, ҳокимони панҷоҳҳо бошанд. , ва ҳокимони даҳҳо».

Ададҳо 16:2 Ва онҳо бо баъзе аз банӣ-Исроил, дусаду панҷоҳ нафар аз сардорони калисо, ки дар ҷамоат номдор ва одамони номдор буданд, пеши Мусо бархостанд.

Дусаду панҷоҳ мирони банӣ-Исроил ба пеши Мусо бархостанд, ки дар ҷамоат машҳур ва машҳур буданд.

1. Бузургии ҳақиқӣ: Шоҳзодаи Худо будан чӣ маъно дорад

2. Чӣ тавр дар ҷамъомад шӯҳрат пайдо кардан мумкин аст

1. 1 ба Қӯринтиён 1:26-29 - Зеро ки шумо, эй бародарон, даъвати худро мебинед, ки чӣ тавр бисьёр хирадмандон ба ҳасби ҷисм даъват карда нашудаанд, на бисьёр тавоноҳо ва на бисьёр олиҷаноб:

2. Масалҳо 18:16 - Тӯҳфаи одам барои ӯ ҷой медиҳад ва ӯро ба назди бузургон мебарад.

Ададҳо 16:3 Ва онҳо ба муқобили Мусо ва Ҳорун ҷамъ шуда, ба онҳо гуфтанд: «Шумо бар души худ аз ҳад зиёд меафтед, чунки тамоми ҷамоат муқаддас

аст, ҳар яке аз онҳо ва Худованд дар миёни онҳост; худро аз ҷамоати Худованд боло мебаред?

Исроил халқи Мусо ва Ҳорунга қарши тўпланиб, уларни Яҳова ва жамоатдан юқори деб айбладилар.

1. Хатари мағрурӣ - Чӣ гуна мағрурӣ метавонад ба ҳалокат расонад ва аҳамияти фурӯтанӣ.

2. Бо Худо истодан - Чӣ гуна мо метавонем бо Худо дар муқобили мухолифат истода бошем.

1. Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури барҳақ анҷом надиҳед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон болотар қадр кунед. 4 На танҳо манфиатҳои шахсии худро, балки манфиатҳои дигаронро низ дар назар доред.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

Ададҳо 16:4 Ва Мусо инро шунида, рӯй ба замин афтод.

Мусо дар ҷавоб ба даъвати роҳбарии худ дар назди Худо фурӯтан шуд.

1: Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меравад - Масалҳо 16:18

2: Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед - Яъқуб 4:10

1: Забур 34:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

2: Ishaiah 57:15 - "Зеро ки чунин мегӯяд баланд ва боло, ки сукунати абадият аст, ки исми Ӯ муқаддас аст: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокинам, инчунин бо он ки аз рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст. , барои эҳёи рӯҳи камбағалон ва зинда кардани дили мутаассир».

Ададҳо 16:5 Ва ӯ ба Қӯраҳ ва ба тамоми ҳамроҳонаш сухан ронда, гуфт: «Фардо Худованд нишон хоҳад дод, ки аз они кист ва кӣ муқаддас аст; ва ӯро ба Ӯ наздик хоҳад кард; ҳатто ҳар киро баргузида бошад, ба Ӯ наздик хоҳад кард.

Дар Ададҳо 16:5, Худо эълон мекунад, ки Ӯ рӯзи дигар маълум хоҳад кард, ки кӣ Ӯст ва кист муқаддас аст ва ба баргузидагон имкон медиҳад, ки ба Ӯ наздик шавад.

1. Имтиёзи баргузидаи Худо

2. Ба воситаи қудсият ба Худо наздик шудан

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Юҳанно 15:16 - Шумо Маро интихоб накардаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва таъин кардам, ки биравед ва мева оваред ва меваи шумо

ҷовидон бимонад, то ҳар он чи аз Падар ба исми Ман талаб кунед, Ӯ онро ба шумо.

Ададҳо 16:6 Ин корро кунед; Ту, эй Қӯраҳ ва тамоми аҳли байти ӯ, маҷмарҳоро бигир;

Қӯраҳ ва ҳамроҳонаш фармон доданд, ки маҷмар бигиранд.

1. Ба аҳкоми Худо итоат кунед - Ададҳо 16:6

2. Худоро дар маркази ҳаёти худ гузоред - Ададҳо 16:6

1. Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард"

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед."

Ададҳо 16:7 Ва дар он оташ андозед, ва фардо ба ҳузури Худованд бар онҳо бухур бигузоред; ва он шахсе ки Худованд баргузидааст, муқаддас хоҳад буд;

Худованд одамеро интихоб хоҳад кард, то ки муқаддас бошад, ва банӣ-Левӣ қудрати аз ҳад зиёд бар худ мегиранд.

1. Худо қудрати олиро дорад ва кӣ муқаддас аст, интихоб мекунад.

2. Мо набояд ба худ салоҳияти аз ҳад зиёд гирем.

1. Дониёл 4:35 - "Ва ҳамаи сокинони замин ҳеҷ чиз шинохта шудаанд: ва ӯ мувофиқи иродаи худ дар лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад аз дасти ӯ бимонад, ё бигӯяд ба ӯ гуфт: "Ту чӣ кор мекунӣ?"

2. Забур 115:3 - "Аммо Худои мо дар осмон аст: ҳар чи мехост, кардааст".

Ададҳо 16:8 Ва Мусо ба Қӯраҳ гуфт: «Гӯш кунед, эй писарони Левӣ!

Қӯраҳ ва писарони Левӣ аз ҷониби Мусо барои исёнашон бар зидди ҳокимияти Худо сарзаниш карда мешаванд.

1. Ҳокимияти Худоро эҳтиром кардан лозим аст

2. Таслим ба Худо баракат меорад

1. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳама ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ҷуз он ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст."

2. 1 Петрус 2:13-14 - «Ба хотири Худованд ба ҳар як қудрати инсонӣ итоат кунед: хоҳ ба император, хоҳ ба унвони ҳокимияти олӣ ва хоҳ ба ҳокимон, ки аз ҷониби ӯ барои ҷазо додани бадкорон ва некӯкоронро ситоиш кун».

Ададҳо 16:9 Ба назари шумо чизи андак аст, ки Худои Исроил шуморо аз ҷамоати Исроил ҷудо кардааст, то шуморо ба Худ наздик созад, то хизмати хаймаи Худовандро ба ҷо оваред ва дар ҳузури ҷамоат истода бошед. ба онҳо хизмат кардан?

Худо левизодагонро интихоб кардааст, ки хизмати хаймаи муқаддасро ба ҷо ованд ва дар пеши ҷамъомад истода, ба онҳо хизмат кунанд.

1. Даъвати Худо - Имтиёзи хидмат ба халқи Худо

2. Дили сипос - посух додан ба атои Худо

1. Матто 20:26 - "Аммо ҳар кӣ дар байни шумо хоҳад бузург бошад, бигзор вай хизматгори шумо бошад".

2. Румиён 12:1 - «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

Ададҳо 16:10 Ва туро ва ҳамаи бародаронат банӣ-Левиро бо ту назди худ овард; ва шумо низ коҳиниятро меҷӯед?

Қӯраҳ ва пайравонаш ба қудрати Мусо эътироз мекунанд ва пешниҳод мекунанд, ки коҳиният дар байни ҳамаи левизодагон тақсим карда шавад.

1. Итоат ба қудрати Худо: Қиссаи Қӯраҳ ва пайравонаш

2. Даъват ба хидмат: Омӯзиши коҳинияти левизодагон

1. 1 Петрус 2:13-17 - Итоат ба Ҳокимияти Худо

2. Хуруҷ 28:1-4 - Таъин кардани коҳинияти левизодагон

Ададҳо 16:11 Барои чӣ ту ва тамоми ҷамоати ту бар зидди Худованд ҷамъ шудай; ва Ҳорун кист, ки аз ӯ шикоят мекунед?

Қӯраҳ ва пайравонаш қудрати Мусо ва Ҳорунро зери шубҳа гузоштанд, ки Ҳорун ба онҳо чӣ пешниҳод кардааст.

1. Чӣ тавр ба пешвоёне, ки Худо дар қудрат гузоштааст, пайравӣ кардан мумкин аст

2. Ҳукмронии Худо дар ҷойгир кардани пешвоён

1. Румиён 13:1–7

2. Аъмол 5:27–32

Ададҳо 16:12 Ва Мусо фиристод, то Дотон ва Абиром, писарони Элиобро даъват кунанд;

Мусо ба Дотон ва Абиром писарони Элиоб хабар фиристод, вале онҳо омаданро рад карданд.

1. Мо бояд фурӯтан бошем ва мисли Дотон ва Абиром набошем, ки аз фармони Худо саркашӣ карданд.

2. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки иродаи Худоро иҷро кунем, ҳатто агар он душвор бошад.

1. 1 Петрус 5:5-7 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба мағрурон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад: тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Ададҳо 16:13 Оё кори андак аст, ки моро аз замине, ки аз ширу асал ҷорист, баровардӣ, то ки моро дар биёбон бикушӣ, магар ин ки худатро бар мо сарварӣ накунӣ?

Қӯраҳ ва пайравонаш Мусо ва Ҳорунро айбдор мекунанд, ки кӯшиш мекунанд, ки худро бар банӣ-Исроил баланд бардоранд ва онҳоро аз сарзамини ширу асал то маргашон дар биёбон баранд.

1. Пешниҳоди Худо дар озмоишҳои мо: Чӣ гуна Худо барои мустаҳкам кардани имони мо аз душвориҳо истифода мебарад

2. Қувваи фурӯтанӣ: Фарқи байни Мусо ва Қӯраҳ

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Ададҳо 16:14 Ва ту моро ба замине наовардаӣ, ки шир ва асал ҷорист, ё ба мо мероси киштзорҳо ва токзорҳо надодаӣ: оё чашмони ин одамонро хомӯш мекунӣ? мо намебарем.

Мардуми Исроил савол медиҳанд, ки чаро онҳоро ба сарзамине овардаанд, ки ба онҳо ширу асал ваъдашуда намедиҳад ва Мӯсоро муттаҳам мекунанд, ки мехоҳад чашмони онҳоро хомӯш кунад.

1. Ваъдаҳои Худо ҳеҷ гоҳ холӣ нестанд - Ишаъё 55:11

2. Боварӣ ба нақшаи Худо - Масалҳо 3:5-6

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Ададҳо 16:15 Ва Мусо хеле хашмгин шуда, ба Худованд гуфт: «Тақдими онҳоро эҳтиром накун;

Мусо аз қурбонии мардум ба ғазаб омад ва аз қабули он даст кашид.

1. Худо сазовори беҳтарини мо ва ҳадияи қалби мост.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳатто дар лаҳзаҳои хашм ва ноумедӣ бо дигарон чӣ гуна муносибат мекунем.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Ададҳо 16:16 Ва Мусо ба Қӯраҳ гуфт: «Ту ва онҳо ва Ҳорун, фардо ту ва тамоми ҳамроҳат ба ҳузури Худованд бош.

Мусо ба Қӯраҳ ва пайравонаш дастур дод, ки рӯзи дигар ба ҳузури Худованд ҳозир шаванд.

1: Мо бояд ба даъвати Худо гӯш диҳем ва худро дар назди Ӯ нишон диҳем.

2: Мо бояд ба Худо итоат кунем ва ба каломи Ӯ таваккал кунем.

1: Матто 7: 7-8 "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ онро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

2: Ибриён 11: 6 "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад".

Ададҳо 16:17 Ва ҳар кас маҷмири худро бигир, ва дар онҳо бухур гузор, ва ҳар яке дусаду панҷоҳ маҷмири худро ба ҳузури Худованд биёр; шумо низ ва Ҳорун, ҳар яки шумо маҷмари худ ҳастед.

Худованд ба ҳар яке аз дусаду панҷоҳ нафар амр фармуд, ки бухури худро биёранд ва дар он бухур гузоранд, то ки ба ҳузури Худованд тақдим карда шаванд ва Ҳорун ва Мусо.

1. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худо

2. Зарурати адои карзи мо дар назди Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад? Ӯ танҳо талаб мекунад, ки аз Худованд Худои худ битарс ва бо он роҳе зиндагӣ намо, ки ба Ӯ писанд ояд, ва Ӯро дӯст дорад ва ба хидмат кунӣ. Ӯро бо тамоми дили худ ва ҷони худ ва шумо бояд ҳамеша ба фармонҳо ва фармонҳои Худованд итоат кунед, ки ман имрӯз ба шумо барои манфиати худ медиҳам.

2. Воиз 12:13 - Хулоса, вақте ки ҳама шунида шуд, ин аст: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин ба ҳар як шахс дахл дорад.

Ададҳо 16:18 Ва ҳар яке бухури худро гирифта, дар он оташ андохтанд, ва бар он бухур гузоштанд, ва бо Мусо ва Ҳорун дар назди дари хаймаи ҷомеъ истоданд.

Мусо ва Ҳорун дар назди дари хаймаи ҷомеъ бо мардони дигар меистоданд, ки ҳар кадоми онҳо бухури худро бо оташ ва бухур доштанд.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ гуна ваҳдат ва мушорикат моро қавӣ мегардонад

2. Муҳимияти итоаткорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо ҳатто дар замонҳои душвор

1. Ибриён 10:19-25, Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем, ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисми худро бо оби пок шуста. Биёед иқрор ба умеди худро бе ҳеҷ дудилагӣ нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, вафодор аст. Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, аз вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро ташвиқ кунем ва бештар аз он, ки шумо наздик шудани рӯзро мебинед.

2. Аъмол 2:42-47, Ва онҳо худро ба таълим додани ҳавворион ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд. Ва ҳар касро тарсу ҳарос фаро гирифт, ва ба воситаи ҳавворион мӯъҷизот ва аломоти зиёде ба амал меомаданд. Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд. Ва рӯз аз рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд ғизои худро мехӯрданд ва Худоро ҳамду сано хонда, дар миёни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

Ададҳо 16:19 Ва Қӯраҳ тамоми ҷамоатро ба муқобили онҳо назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ кард, ва ҷалоли Худованд ба тамоми ҷамоат зоҳир шуд.

Қӯраҳ тамоми ҷамоатро дар назди даромадгоҳи хайма ҷамъ кард, ва ҷалоли Худованд ба онҳо зоҳир шуд.

1. Ҷалоли Худо дар душвориҳо зоҳир мешавад

2. Қудрати ҷамъ омадан ҳамчун ҷомеа

1. Хуруҷ 33:17–23

2. Аъмол 2:1–13

Ададҳо 16:20 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо ва Ҳорун дар бораи баҳси байни Қӯраҳ ва исроилиён сухан гуфт.

1. Худо ҳамеша гӯш мекунад ва омода аст, ки дар баҳсҳои мо кӯмак кунад.

2. Боварӣ ба ҳикмат ва роҳнамоии Худо метавонад ба мо дар ҳалли баҳсҳоямон кӯмак расонад.

1. Масалҳо 3:5-6, Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 55:22, Ғамхориҳои худро ба Худованд андозед, ва Ӯ шуморо дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ларза афтанд.

Ададҳо 16:21 Аз ин ҷамоат ҷудо шавед, то ки ман онҳоро дар як лаҳза нобуд кунам.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки ҷамоати банӣ-Исроилро ҷудо кунад, то онҳоро дар як лаҳза нобуд созад.

1. Қудрати бузургии Худо

2. Подшоҳии тоат

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Яъқуб 4:7 "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Ададҳо 16:22 Ва онҳо рӯй ба замин афтода, гуфтанд: «Эй Худо, Худои арвоҳи тамоми башар, оё як одам гуноҳ мекунад, ва оё Ту аз тамоми ҷамоат ба хашм меой?

Худо бегуноҳонро ба ҷазои аъмоли гунаҳкорон ҷазо намедиҳад.

1: Худо меҳрубон ва одил аст ва онҳоеро, ки барои гуноҳҳои дигарон бегуноҳанд, ҷазо намедиҳад.

2: Мо бояд дар хотир дорем, ки Худо довари ниҳоӣ аст, на инсон ва доварии Ӯ ҳамеша одилона ва одилона аст.

1: Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад: адолати одил бар вай аст, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

2: Такрори Шариат 24:16 - Падарон барои фарзандон набояд кушта шаванд, ва фарзандон низ барои падарон кушта намешаванд: ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд.

Ададҳо 16:23 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба ӯ амр дод.

1. Каломи Худо тавоност ва бояд риоя карда шавад

2. Итоат ба Худованд воҷиб аст

1. Такрори Шариат 6:4-6 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо

тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки Ба ту амр мефармоям, ки имрӯз дар дилат бош.

2. Яъқуб 1:22 Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Ададҳо 16:24 Ба ҷамоат сухан ронда, бигӯед: «Аз назди хаймаи Қӯраҳ, Дотон ва Абиром бархезед».

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба ҷамоат бигӯяд, ки аз хаймаи Қӯраҳ, Дотон ва Абиром дур шаванд.

1. Хатари исён - чӣ гуна бояд аз пайравӣ аз роҳи нодуруст худдорӣ кард

2. Вафодории Худованд дар замонҳои душворӣ - таваккал ба Худованд барои муҳофизат.

1. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2. Забур 34:17 - Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Ададҳо 16:25 Ва Мусо бархоста, назди Дотон ва Абиром рафт; ва пирони Исроил аз ақиби ӯ рафтанд.

Мусо ба муқобили Дотон ва Абиром рафт, ва пирони Исроил аз ақиби ӯ рафтанд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто вақте ки мо ҳис мекунем, ки мо бо душвориҳои бартарафнашаванда дучор мешавем.

2. Мо дар муборизаҳои худ ҳеҷ гоҳ танҳо нестем ва Худо ҳамеша ба мо қувват мебахшад, то бо тарсу ҳаросҳои амиқи мо муқобилат кунем.

1. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз дараиториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Ададҳо 16:26 Ва ба ҷамоат сухан ронда, гуфт: «Лутфан, аз хаймаҳои ин шарир биравед ва ба ҳеҷ чиз ба онҳо даст нарасонед, мабодо дар тамоми гуноҳҳои онҳо нобуд нашавед».

Мусо ба банӣ-Исроил дастур медиҳад, ки аз хаймаҳои одамони бад дурӣ ҷӯянд, то ки онҳо дар гуноҳҳои худ гунаҳкор нашаванд.

1. Мо бояд худро аз онҳое, ки ба бадкорӣ машғуланд, эътироф ва ҷудо кунем.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки аз гуноҳҳои дигарон худдорӣ кунем.

1. Эфсӯсиён 5:11 - Ва бо аъмоли бесамари зулмот шарик нашавед, балки онҳоро мазаммат кунед.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Ададҳо 16:27 Ва онҳо аз хаймаи Қӯраҳ, Дотон ва Абиром аз ҳар тараф бархостанд; ва Дотон ва Абиром берун омада, дар назди дари хаймаҳои худ, ва занон ва писаронашон ва хурдсолони худ истоданд. кӯдакон.

Дотон ва Абиром бо аҳли оилаашон дар назди дари хаймаҳои худ истода буданд.

1. Ахамияти ягонагии оила.

2. Қувваи имон дар замони душворӣ.

1. Қӯлассиён 3:14-17 - Ва пеш аз ҳама, садақа кунед, ки он пайванди комилият аст. Ва бигзор осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо низ дар як Бадан ба он даъват шудаед; ва шукргузор бошед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

2. Такрори Шариат 6:4-7 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост: Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту ҷой хоҳанд гирифт: Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. бихобед ва ҳангоме ки бархезӣ.

Ададҳо 16:28 Ва Мусо гуфт: «Аз ин шумо хоҳед донист, ки Худованд маро барои иҷрои ҳамаи ин корҳо фиристод; зеро ки ман онҳоро аз рӯи фикри худ накардаам.

Мусо тасдиқ мекунад, ки ҳамаи корҳое, ки ӯ кардааст, аз ҷониби Худованд фиристода шудааст, на аз худ.

1. Даъват ва итоат ба хости Худо.

2. Донистани сарчашмаи амал ва ангезаҳои мо.

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то корҳои нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст.

Ададҳо 16:29 Агар ин одамон ба мисли мамоти умумии ҳамаи одамон бимиранд, ё ки онҳо баъд аз таърифи ҳама ба аёдати онҳо расида бошанд; пас Худованд маро нафиристод.

Худо ягона аст, ки метавонад фиристодагони ҳақиқии Худро фиристад, то иродаи Ӯро ба халқи худ расонад.

1.Паёмбарони Худо: Зиндагӣ бо риояи фармони ӯ

2. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр он ҳаётро тағир медиҳад

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ишаъё 6:8 - Ва ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ ман гуфтам: Ана ман! Маро фиристонед.

Ададҳо 16:30 Аммо агар Худованд чизи наве ба вуҷуд оварад, ва замин даҳони худро кушода, онҳоро бо ҳар он чи ба онҳо тааллуқ дорад, фурӯ барад, ва онҳо зуд ба чоҳ фуроянд; он гоҳ хоҳед фаҳмид, ки ин одамон Худовандро ба хашм овардаанд.

Мардуми Қӯраҳ огоҳ карда мешаванд, ки агар Худовандро ба хашм ованд, Ӯ чизи наве месозад ва замин онҳоро фурӯ мебарад.

1. Оқибатҳои саркашӣ аз фармудаҳои Худованд

2. Арзиши рад кардани ҳокимияти Худованд

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Ададҳо 16:31 Ва ҳангоме ки Ӯ ҳамаи ин суханонро ба охир расонд, замин пора-пора шуд, ки дар зери онҳо буд:

Дар ҷавоби суханони Мусо замин ба таври мӯъҷиза кушода шуд.

1: Худо тавоност ва вақте ки мо Ӯро бихонем, ҷавоб хоҳад дод.

2: Ҳатто дар лаҳзаҳои душвор, Худо дар ихтиёр аст ва роҳе медиҳад.

1: Ишаъё 65:24 - "Пеш аз он ки онҳо даъват кунанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; вақте ки онҳо ҳанӯз сухан мегӯянд, Ман мешунавам".

2: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Ададҳо 16:32 Ва замин даҳони худро кушода, онҳоро, ва хонаҳояшон, ва тамоми одамони аҳли Қӯраҳ ва тамоми дороии онҳоро фурӯ бурд.

Замин кушода шуда, Қӯраҳ ва қавми ӯро бо хонаҳо ва тамоми дороияшон фурӯ бурд.

1. Ҳукми Худо зуд ва устувор аст.

2. Оқибатҳои исён ҳамеша сахт хоҳад буд.

1. Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ некӣ ва хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2. Масалҳо 1: 24-27 - Азбаски ман даъват кардам, ва шумо гӯш карданро рад кардед, дасти маро дароз кардед, ва ҳеҷ кас гӯш надод, зеро шумо ҳамаи маслиҳатҳои маро рад кардед ва ҳеҷ гуна танбеҳи маро нахоҳед дошт, ман низ механдам мусибати шумо; Ман масхара хоҳам кард, ҳангоме ки ваҳшат бар ту барояд, ваҳшат чун тундбод бар ту ояд ва мусибати ту мисли тундбод ояд, ва ҳангоме ки андӯҳу андӯҳ бар ту ояд.

Ададҳо 16:33 Онҳо ва ҳамаи онҳое ки ба онҳо тааллуқ доштанд, зинда ба чоҳ афтоданд, ва замин бар онҳо баста шуд, ва аз миёни ҷамоат нобуд шуданд.

Қавми Қӯраҳ аз исёни худ бар Худо ҳалок шуданд.

1. Худо Худои одил аст ва бар исён бар ӯ ҳамеша ҷазо медиҳад.

2. Мо бояд фурӯтан ва ба Худо содиқ бошем, то баракатҳои Ӯро эҳсос кунем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Ададҳо 16:34 Ва тамоми Исроил, ки гирду атрофашон буданд, аз доди онҳо гурехтанд, зеро ки мегуфтанд: «Мабодо замин моро ҳам фурӯ набарад».

Исроилиён сахт метарсиданд, ки замин онҳоро фурӯ барад, дар ҷавоб ба доду фарёди онҳое, ки бар зидди Мусо ва Ҳорун исьён карданд.

1. Натарс, зеро Худо бо мост - Ишаъё 41:10

2. Ба Худо имон оваред - Марк 11:22-24

1. Ишаъё 26:20 - Биёед, эй қавми ман, ба утоқҳои худ дароед ва дарҳои худро ба рӯйи худ пӯшед: худро пинҳон кунед, чунон ки як лаҳзае буд, то даме ки ғазаб фаро расад.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Ададҳо 16:35 Ва аз ҷониби Худованд оташе баромад, ва дусаду панҷоҳ нафарро, ки бухур мезаданд, фурӯ бурд.

Оташи Худованд дусаду панҷоҳ нафарро, ки бухур меоварданд, фурӯ бурд.

1. Қудрати Худо: Дарси Ададҳо 16:35

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Таҳлили рақамҳо 16:35

1. Дониёл 3:17-18 - Шадрах, Мешак ва Абднаҷу, ки ба Худо таваккал карданд ва дар оташ нобуд нашуданд.

2. Ибриён 12:29 - Зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Ададҳо 16:36 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Аз ҷониби Худованд ба Мусо дастур дода шудааст, ки бо ҷамоати қавми Қӯраҳ сухан гӯяд.

1. Итоати дастуроти Худо: Намунаи Мусо

2. Хатари исён ва ғурур: Дарси аҳли Кораҳ

1. Забур 105:17-22 - Ӯ пешопеши онҳо шахсеро фиристод, ҳатто Юсуфро, ки ба ғулом фурӯхта шуда буд: Пойҳояшро бо занҷир захмдор карданд, дар оҳан гузошта шуд: То он даме, ки каломи Ӯ биёяд: каломи Худованд ӯро озмуд. Подшоҳ фиристода, ӯро озод кард; ҳатто ҳокими мардум, ва бигзор вай озод равад. Ӯро ҳокими хонадони худ ва фармондори тамоми молу мулки худ гардонид, то ки миронашро ба хушнудии ӯ бибандад. ва ба сенаторони худ хирад меомузад.

Исроил низ ба Миср омад; ва Яъқуб дар замини Ҳом маскан гирифт.

2. Юҳанно 14:15-17 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед. «Ва Ман аз Падар илтимос хоҳам кард, ва Ӯ ба шумо Пуштибони дигаре хоҳад дод, то ки то абад бо шумо бимонад; Ҳатто Рӯҳи ростӣ; Ҷаҳон Ӯро қабул карда наметавонад, зеро ки Ӯро намебинад ва намешиносад; лекин шумо Ӯро мешиносед; зеро ки Ӯ бо шумо сокин аст ва дар шумо хоҳад буд. Ман шуморо ором намегузорам: ба назди шумо меоям.

Ададҳо 16:37 Ба Элъозор ибни Ҳоруни коҳин бигӯ, ки маҷмарҳоро аз сӯхтор барорад, ва оташро ба он сӯ парешон; зеро ки онҳо муқаддасанд.

Мусо ба Элъозори коҳин амр медиҳад, ки мачирҳоро аз сӯхтор берун оварад ва оташро пароканда кунад, зеро ин маҷмарҳо муқаддас шудаанд.

1. Қудрати муқаддасот: омӯхтани он ки муқаддас шудан чӣ маъно дорад

2. Коҳиният: эҳтиром ба нақш ва масъулиятҳои Элеазар

1. Ибодат 10:1–3; Писарони Ҳорун ба ҳузури Худованд оташи аҷоиб пешкаш мекунанд

2. Матто 5:48; Комил бошед, чунон ки Падари шумо дар осмон комил аст

Ададҳо 16:38 Махурҳои ин гунаҳкорон бар зидди ҷони худ, бигзор онҳоро барои пӯшонидани қурбонгоҳ табақчаҳои васеъ созанд, зеро ки онҳоро ба ҳузури Худованд қурбонӣ карданд, бинобар ин онҳо муқаддасанд; ва онҳо барои фарзандони Исроил.

Қӯраҳ ва пайравонаш бар зидди Мусо ва Ҳорун исён бардоштанд ва аз ҷониби Худованд ҷазо дода шуданд. Маҷмарҳои онҳо бояд ҳамчун рӯйпӯши қурбонгоҳ истифода мешуданд, то ба банӣ-Исроил дар бораи оқибатҳои исён бар зидди Худо ёдрас кунанд.

1. Исён: Оқибатҳои нофармонии Худо

2. Итоат: неъматҳои пайравӣ ба Худо

1. 1 Подшоҳон 15:22-23 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст ва гӯш кардан аз қурбонӣ фарбеҳи қӯчқорҳо, зеро исён мисли гуноҳи ҷодугарӣ аст, ва якравӣ мисли шарорат ва бутпарастӣ аст».

2. Такрори Шариат 5:32-33 - "Пас, риоя кунед, ки Худованд Худои шумо ба шумо амр фармудааст: ба дасти рост ё чап нагардонед; бо тамоми роҳҳое, ки Худованд Худои шумост, рафтор кунед. Худо ба шумо амр кардааст, то зинда бошед, ва бароятон некӯ бошад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри худро дароз кунед».

Ададҳо 16:39 Ва Элъозори коҳин мачирҳои мисинро, ки сӯхтагон бо онҳо қурбонӣ карда буданд, гирифт; ва барои пӯшонидани қурбонгоҳ табақҳои васеъ сохта шуданд;

Элъозори коҳин маҷмарҳои мисинро, ки барои қурбонӣ истифода мешуданд, гирифта, ба табақчаҳои васеъ сохт, то қурбонгоҳро пӯшонад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр қурбониҳои моро дубора истифода бурдан ва аз нав тасаввур кардан мумкин аст

2. Рамзи муттаҳидкунандаи қурбонгоҳ: Чӣ тавр мо метавонем дар ибодат якҷоя шавем

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Ададҳо 16:40 То ки барои банӣ-Исроил ёдгорие бошад, ки ҳеҷ як аҷнабе, ки аз насли Ҳорун нест, наздик наояд, то ба ҳузури Худованд бухур бухур кунад; ки вай мисли Қӯраҳ ва ҳамроҳаш набошад, чунон ки Худованд ба вай бо дасти Мусо гуфта буд.

Ёдбуди банӣ-Исроил, то ки ғарибе, ки коҳини Ҳорун надошт, аз қурбонии бухур ба ҳузури Худованд ва ба ёд овардани исёни Қӯраҳ бар зидди Мусо.

1: Мо бояд ба Худо содиқ ва содиқ бошем ва дар риояи аҳкоми Ӯ боғайрат бошем.

2: Мо бояд фурӯтан бошем ва ҳокимиятеро, ки аз ҷониби Худо ба мо дода шудааст, қабул кунем.

1: Филиппиён 2:3-5 - Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё худпарастӣ накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2:1 Петрус 5:5-6 - Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, худро ба пирони худ итоат кунед. Ҳамаи шумо, дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад.

Ададҳо 16:41 Аммо фардо тамоми ҷамоати банӣ-Исроил аз Мусо ва Ҳорун шикоят карда, гуфтанд: «Шумо қавми Худовандро куштаед».

Банӣ-Исроил аз Мусо ва Ҳорун шикоят карда, онҳоро ба куштани қавми Худованд айбдор карданд.

1. Нақшаи Худо ҳамеша комил аст - Чӣ тавр бояд эътимод кард, вақте ки шумо намефаҳмед

2. Худо дар ихтиёри худ аст - қудрати ҳокимияти Ӯ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Ададҳо 16:42 Ва ҳангоме ки ҷамоат бар зидди Мусо ва бар зидди Ҳорун ҷамъ шуданд, онҳо ба сӯи хаймаи ҷомеъ нигоҳ карданд, ва инак, абр онро фаро гирифт, ва ҷалоли Худованд зоҳир шуд.

Вақте ки ҷамоат ба муқобили Мусо ва Ҳорун ҷамъ шуданд, онҳо ба сӯи хайма нигоҳ карданд ва диданд, ки абр онро фаро гирифтааст ва ҷалоли Худованд зоҳир шуд.

1. Худо ҳамеша дар он аст, ки халқашро ҳифз ва ҳидоят кунад.

2. Дар тангӣ ва сахтӣ ба сӯи Худованд ёрӣ ва роҳнамоӣ кун.

1. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 16:43 Ва Мусо ва Ҳорун пеши хаймаи ҷомеъ омаданд.

Мусо ва Ҳорун, тавре ки дар Ададҳо 16:43 тасвир шудааст, ба назди хаймаи ҷамъомад омаданд.

1: Мо метавонем ба ҳузури Худо бо фурӯтанӣ ва эҳтиром омаданро ёд гирем.

2: Ҳатто пешвоёни бузурги имони мо, ба монанди Мусо ва Ҳорун, дар назди Худо ва хаймаи Ӯ фурӯтан буданд.

1: Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2: Забур 34:18 - "Худованд ба онҳое ки аз дили шикастаанд, наздик аст, ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймонанд, наҷот медиҳад".

Ададҳо 16:44 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мӯсо дар бораи як чизи номаълум гап мезанад.

1. Ба аҳкоми Худо итоат кунед: Ҳикояи Ададҳо 16:44

2. Ба роҳнамоии Худованд эътимод кунед: Омӯзиши Ададҳо 16:44

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 7:21-23 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо" ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки он касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меорад. Дар он рӯз бисьёр касон ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва девҳоро ба исми Ту берун накардем ва ба исми Ту мӯъҷизаҳои зиёде ба амал наовардем?" Ва он гоҳ ба онҳо хоҳам гуфт, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо нашинохтаам; аз ман дур шавед, эй шароратгарон.

Ададҳо 16:45 Туро аз миёни ин ҷамоат бархез, то ки онҳоро мисли лаҳзае нест кунам. Ва онҳо ба рӯи худ афтоданд.

Вақте ки онҳо огоҳии Худоро шуниданд, ки Ӯ онҳоро дар як лаҳза нобуд мекунад, ҷамъомад бо тарс ба рӯи онҳо афтод.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ гуна посухи мо ба даъвати Ӯ метавонад баракат ё доварӣ оварад

2. Раҳмати Худоро ба қадри кофӣ қабул накунед: Дарси исроилиён дар биёбон

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой аст, барои муҳаббати бузурги Худ, ки бо он моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, моро бо Масеҳ зинда кард (бо файз шумо наҷот ёфтед;)

Ададҳо 16:46 Ва Мусо ба Ҳорун гуфт: «Маҷмаре гирифта, аз қурбонгоҳ дар он оташ бигузор, ва бухур бигузор, ва зуд назди ҷамоат бирав, ва онҳоро кафорат кун, зеро ки ғазаб аз ҷониби Худованд; вабо сар мешавад.

Мусо ба Ҳорун дастур дод, ки маҷмаре бигирад, аз қурбонгоҳ бар он оташ гузорад ва бухур илова кунад ва ба ҷамоат равад, то ки онҳоро кафорат кунад, зеро ғазаби Худованд фурӯ рафтааст ва вабо сар шудааст.

1. «Каффорият барои дигарон: қудрати шафоъат»

2. "Зиндагӣ дар миёни ғазаби Худо: чӣ гуна бояд посух дод"

1. Ибриён 7:25 - "Бинобар ин, Ӯ қодир аст онҳоеро, ки ба василаи Ӯ ба Худо наздик мешаванд, наҷот диҳад, зеро Ӯ ҳамеша зинда аст, то барои онҳо шафоат кунад."

2. Ишаъё 26:20-21 - «Биравед, эй қавми ман, ба ҳуҷраҳои худ дароед ва дарҳоро аз паси худ маҳкам кунед; то даме ки ғазаб гузарад, каме пинҳон шавед, зеро инак, Худованд аз ҷои худ берун меояд. ки сокинони заминро барои гуноҳашон ҷазо диҳад...».

Ададҳо 16:47 Ва Ҳорун ончунон ки Мусо фармуда буд, гирифта, ба миёни ҷамоат давид; ва инак, вабо дар байни мардум сар шуд, ва ӯ бухур бардошт, ва мардумро кафорат кард.

Ҳорун ба амри Мусо пайравӣ карда, ба миёни ҷамоат, ки дар он ҷо вабо сар зада буд, давид. Сипас ӯ бухур кард ва барои мардум кафорат кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз намунаи Ҳорун

2. Маънои каффорат: Масъулият дар аъмоли худ

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 10:22 - биёед бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои мо аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисми мо бо оби пок шуста шудааст.

Ададҳо 16:48 Ва Ӯ дар байни мурдагон ва зиндагон истода буд; ва бало боқӣ монд.

Мусо аз номи банӣ-Исроил шафоат кард ва вабое, ки онҳоро азоб медод, бас шуд.

1. Қувваи шафоъат: Чӣ тавр Мусо қавми худро наҷот дод

2. Имон дар амал: Чӣ гуна Мусо садоқати худро ба Худо нишон дод

1. Яъқуб 5:16 (NIV): Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

2. Ибриён 11:6 (NIV): Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Ададҳо 16:49 Ба ғайр аз онҳое ки дар бораи Қӯраҳ мурданд, аз бало мурданд, чордаҳ ҳазору ҳафтсад нафар буданд.

Ба ғайр аз онҳое, ки дар ҳодисаи Кораҳ мурданд, 14,700 нафарро ба ҳалокат расонд.

1. Ҳукми Худо: Мо бояд дар баробари фоҷиа чӣ гуна ҷавоб диҳем

2. Қувваи нофармонӣ: Оқибатҳои саркашӣ аз Худо

1. Ададҳо 16:23–35

2. Такрори Шариат 8:2–6

Ададҳо 16:50 Ва Ҳорун назди Мусо ба дари хаймаи ҷомеъ баргашт, ва вабо аз байн монд.

Пас аз он ки Ҳорун назди Мӯсо дар даромадгоҳи хаймаи муқаддас баргашт, вабо қатъ шуд.

1. Қудрати кафорат: Чӣ гуна оштӣ ба шифо мебарад

2. Афзалияти итоаткорӣ: Гӯш додан ба фармудаҳои Худо баракат меорад

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулҳу осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Яъқуб 1:22-25 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун. Касе, ки суханро мешунавад, вале он чи гуфта мешавад, амал намекунад, монанди касест, ки дар оина ба чеҳрааш менигарад ва пас аз нигоҳ кардан ба худ меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад. Аммо ҳар кӣ ба шариати комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки ба ҷо оварад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Рақамҳои 17-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 17:1-7 интихоби асои Ҳорунро ҳамчун аломати хотима додан ба баҳс дар бораи коҳинон тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид карда мешавад, ки Худо ба Мусо амр медиҳад, ки аз ҳар як сибт, аз ҷумла асои Ҳорун, ки аз қабилаи Левӣ иборат аст, ҷамъ кунад. Ин асоҳоро як шаб дар Хаймаи вохӯрӣ ҷойгир мекунанд. Рӯзи дигар, асои Ҳорун мешукуфад, навдаи навда ва бодом медиҳад, аломати мӯъҷизаест, ки нақши ӯро ҳамчун Саркоҳин тасдиқ мекунад.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 17:8–13, боб муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр Мусо асои шукуфтани Ҳорунро ба исроилиён ҳамчун далели интихоби Худо нишон медиҳад. Ин намоиш барои хомӯш кардани ҳама гуна шикоят ё мушкилоти минбаъда бар зидди ҳокимияти Ҳорун хидмат мекунад ва мавқеи ӯро ҳамчун Саркоҳин мустаҳкам мекунад. Мусо асои Ҳорунро ба пеши сандуқи Аҳд барои наслҳои оянда хотиррасон мекунад.

Сархати 3: Рақамҳои 17 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки асои шукуфтани Ҳорунро ҳамчун ёдгорӣ дар хаймаи вохӯрӣ нигоҳ дорад. Ин барои хотима додан ба ҳар гуна норозигиҳои ояндаи исроилиён оид ба ҳокимияти коҳинон ва пешгирӣ кардани исёни минбаъда бар зидди пешвоёни таъинкардаи Худо анҷом дода мешавад. Мардум шоҳиди ин аломати мӯъҷизавӣ мешаванд ва эътироф мекунанд, ки набояд бар зидди Худо исён накунанд ва ба оқибатҳои вазнин дучор шаванд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 17 пешниҳод мекунанд:
Интихоби асои Ҳорун ҳамчун аломати хотима додан ба муноқишаи коҳинон;

Ҷамъоварӣ, ҷойгиркунии кормандон дар Хаймаи вохӯрӣ як шаб;
Шукуфтан, нашъунамо ёфтан, ҳосили бодом тасдиқи мӯъҷизавӣ.

Муаррифӣ, нишон додани асои шукуфон дар назди исроилиён;
Хомӯш кардани шикоятҳо, мушкилот; таҳкими қудрати Ҳорун;
Пеши Арк гузоштан; панд барои наслхои оянда.

Дастур оид ба нигоҳ доштани ҳайвонҳои шукуфон ҳамчун ёдгорӣ дар хайма;
Пешгирӣ, исён бар зидди пешвоёни таъинкардаи Худо;
Эътироф, канорагирӣ аз оқибатҳои вазнин.

Ин боб ба интихоби асои Ҳорун ҳамчун аломати хотима додан ба баҳс дар бораи коҳинон, пешниҳоди он дар назди исроилиён ва нигоҳдории он ҳамчун ёдгорӣ тамаркуз мекунад. Рақамҳои 17 бо тасвир кардани он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Худо ба Мусо амр медиҳад, ки аз ҳар як сибт, аз ҷумла асои Ҳорун, ки аз қабилаи Левӣ, асо ҷамъ кунад, ҷамъ кунад. Ин асоҳоро як шаб дар Хаймаи вохӯрӣ ҷойгир мекунанд. Рӯзи дигар, асои Ҳорун мешукуфад, навдаи навда ва бодом медиҳад, аломати мӯъҷизаест, ки нақши ӯро ҳамчун Саркоҳин тасдиқ мекунад.

Ғайр аз он, дар Ададҳои 17 муфассал гуфта мешавад, ки чӣ тавр Мусо асои шукуфтани Ҳорунро ба исроилиён ҳамчун далели интихоби Худо нишон медиҳад. Ин намоиш барои хомӯш кардани ҳама гуна шикоят ё мушкилоти минбаъда бар зидди ҳокимияти Ҳорун хидмат мекунад ва мавқеи ӯро ҳамчун Саркоҳин мустаҳкам мекунад. Мусо асои Ҳорунро ба пеши сандуқи Аҳд барои наслҳои оянда хотиррасон мекунад.

Ин боб бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки асои шукуфтаи Ҳорунро ҳамчун ёдгорӣ дар хаймаи вохӯрӣ нигоҳ дорад. Ин барои хотима додан ба ҳар гуна норозигиҳои ояндаи исроилиён оид ба ҳокимияти коҳинон ва пешгирӣ кардани исёни минбаъда бар зидди пешвоёни таъинкардаи Худо анҷом дода мешавад. Мардум шоҳиди ин аломати мӯъҷизавӣ мешаванд ва эътироф мекунанд, ки набояд бар зидди Худо исён накунанд ва ба оқибатҳои вазнин дучор шаванд.

Ададҳо 17:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба исроилиён сухан гӯяд, то аз ҳар дувоздаҳ сибти Исроил як асо биёрад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи дастурҳои Худо

2. Муҳимияти ваҳдат: Ҳамкорӣ барои ҷалоли Худо

1. 1 Подшоҳон 15:22-23 - "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд завқ дорад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқорҳо. "

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳишмандам, ки сазовори даъвате бошед, ки бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, якдигарро дар муҳаббат бурдборӣ кунед; ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доред».

Ададҳо 17:2 Ба банӣ-Исроил сухан гӯед, ва аз ҳар яке аз онҳо мувофиқи хонадони падаронашон як асо бигир, аз тамоми мирони онҳо мувофиқи хонадони падаронашон дувоздаҳ асо; номи ҳар касро бар асои худ бинавис. .

Худо ба Мусо амр дод, ки аз ҳар 12 сибти Исроил 12 асо бигирад ва номи ҳар касро дар асои худ бинависад.

1. Аҳамияти Исмҳо: Чӣ гуна Худо ба ҳар яки мо огоҳ аст ва ғамхорӣ мекунад

2. Муҳимияти намояндагии қабилаи мо: Чаро мо бояд барои ҷомеаи худ истодагарӣ кунем

1. Ишаъё 43:1 - Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки Ман туро фидия додаам, туро ба исми худ хондаам; ту аз они ман ҳастӣ.

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан беҳтар аст аз сарвати бузург ва муҳаббати муҳаббат аз нуқра ва тилло.

Ададҳо 17:3 Ва исми Ҳорунро бар асои Левӣ бинавис, зеро ки як асо барои сардори хонадони падаронашон хоҳад буд.

Худо ба Мусо амр фармуд, ки номи Ҳорунро бар асои қабилаи Левӣ бинависад, ҳамин тавр Ҳорунро ҳамчун роҳбари қабилаш нишон медиҳад.

1. Худо қудрати ниҳоии таъини мансабҳои роҳбарикунанда аст.

2. Мо бояд омода бошем, ки пешвоёни баргузидаи Худоро қабул кунем, ҳатто агар мо қарорҳои Ӯро нафаҳмем.

1. Румиён 13:1-2 "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд."

2. 1 Подшоҳон 15:23 "Зеро ки исён мисли гуноҳи ҷодугарӣ аст, ва якравӣ мисли шарорат ва бутпарастӣ аст."

Ададҳо 17:4 Ва онҳоро дар хаймаи ҷомеъ пеши шаҳодат бигузор, ки дар он ҷо бо ту вомехӯрам.

Худо ба Мусо дастур дод, ки асои Ҳорунро дар хаймаи ҷамоат гузорад, ки дар он ҷо Худо бо Мусо вомехӯрад.

1. "Қувваи итоаткорӣ: Дарсҳо аз дидори Мӯсо бо Худо"

2. «Хаймаи имон: дидор бо Худо дар маъбад»

1. Яъқуб 4:7, "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

2. Забур 27: 4-6, "Аз Худованд як чизеро мехостам, ки онро толиб хоҳам буд, то ки тамоми айёми умрам дар хонаи Худованд сокин бошам, то зебоии Худовандро бубинам, ва дар маъбади худ пурсуҷӯ кунад, зеро ки дар вақти андӯҳ маро дар айвони худ пинҳон хоҳад кард;

Ададҳо 17:5 Ва чунин хоҳад шуд, ки асои он шахсе, ки Ман Ӯро баргузидаам, гул хоҳад кард;

Пешвои баргузидаи Худо ба мардум ободу обод мекунад.

1. Пешвои баргузидаи Худо: ободӣ тавассути тоат

2. Мӯъҷизаҳои лутфи Худо: Интихоби роҳи дуруст

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 1:1-3 - Хушо касе ки бо шарирон қадам намезанад ё дар роҳе, ки гунаҳкорон мебаранд ё бо масхаракунандагон наменишинанд, балки аз шариати Худованд лаззат мебарад, ва ки шабу руз дар бораи конуни худ фикр мекунад. Он шахс мисли дарахте аст, ки дар канори ҷӯйборҳо шинонда, меваашро дар мавсим медиҳад ва баргаш хушк намешавад, ҳар коре, ки кунанд, ба комёбӣ мебахшад.

Ададҳо 17:6 Ва Мусо ба банӣ-Исроил сухан ронд, ва ҳар яке аз мирони онҳо ба ӯ як асо дод, ба ҳар як миё, мувофиқи хонадони падаронашон, дувоздаҳ асо; ва асои Ҳорун дар миёни асои онҳо буд. .

Дувоздаҳ мири ҳар сибти Исроил ба Мусо як асо доданд, ва асои Ҳорун дар миёни онҳо буд.

1. Нерӯи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои ноил шудан ба ҳадафи умумӣ

2. Аҳамияти роҳбарӣ: Фаҳмидани нақши ҳокимият дар дохили ҷомеа

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар якдилӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони қиматбаҳо бар сари риш, ҳатто ба риши Ҳорун рехтааст. то домани ҷомаҳои ӯ, мисли шабнами Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион фуромад, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-13 - "Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои он як бадан, ки бисьёранд, як бадананд; Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Мо ба воситаи як Рӯҳ ҳастем. ҳама дар як бадан таъмид гирифтаанд, хоҳ яҳудӣ бошем, хоҳ ғайрияҳудиён, хоҳ ғулом хоҳ озод; ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаанд».

Ададҳо 17:7 Ва Мусо асоҳоро ба ҳузури Худованд дар хаймаи шаҳодат гузошт.

Мусо асоҳоро дар хаймаи шаҳодат ҳамчун нишонаи садоқат ба Худо гузошт.

1. Қувваи вафодорӣ дар ҳаёти мо

2. Диққати худро ба ҳузури Худо нигоҳ дорем

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар дар назари шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, пас имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар онҳо замине ки шумо истиқомат мекунед, лекин ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Ададҳо 17:8 Ва чунин воқеъ шуд, ки фардо Мусо ба хаймаи шаҳодат даромад; ва инак, асои Ҳорун барои хонадони Левӣ шукуфта буд, ва навдаҳо бароварда, ва шукуфтааст, ва бодомҳо дод.

Рӯзи дигар Мӯсо ба хаймаи шоҳид даромад ва фаҳмид, ки асои Ҳорун барои хонадони Левӣ сабзида, шукуфта ва бодом ҳосил кардааст.

1. Табиати мӯъҷизавии қудрати Худо

2. Чӣ гуна имон насли Ҳорунро нав кард

1. Румиён 1:20 - Зеро хислатҳои ноаёни Ӯ, яъне қудрати абадӣ ва табиати илоҳӣ, аз замони офариниши ҷаҳон, дар чизҳои офаридашуда ба таври равшан дарк карда мешаванд.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Ададҳо 17:9 Ва Мусо тамоми асоҳоро аз пеши Худованд барои тамоми банӣ-Исроил берун овард, ва онҳо нигоҳ карда, ҳар яке асои худро гирифтанд.

Мусо тамоми асоҳоро аз пеши Худованд назди банӣ-Исроил овард, ва ҳар яке асои худро гирифт.

1. Худованд таъмин мекунад - Худо ба мо воситаҳо ва захираҳоеро медиҳад, ки барои муваффақ шудан лозим аст.

2. Якҷоя кор кардан - Қувваи ҳамкорӣ дар сохтани имконнопазир, имконпазир.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Филиппиён 4:13 Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

Ададҳо 17:10 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Асои Ҳорунро боз пеши шаҳодат биёред, то ки барои нишонае бар зидди исёнгарон нигоҳ дошта шавад; ва шикоятҳои онҳоро аз ман дур хоҳӣ кард, ки онҳо намиранд.

Худованд ба Мӯсо амр дод, ки асои Ҳорунро бигирад ва онро дар хайма гузорад, то ба нишони қудрати худ дар назди мардум гузорад, то онҳо боз аз шикваҳои бештар бар зидди Ӯ ҷилавгирӣ кунанд ва ба ин васила маргро пешгирӣ кунанд.

1. Қудрат ва қудрати Худо: Фаҳмидани ҳокимияти Худо тавассути рамзҳое, ки Ӯ ба мо медиҳад

2. Хатарҳои шикоят ва шикоят: ибрат аз мардуми Исроил

1. Забур 29:10, "Худованд бар тахти тӯфон нишастааст; Худованд то абад ба тахти подшоҳӣ нишастааст".

2. Ваҳй 4:8, "Ва чор махлуқоти зинда, ки ҳар яки онҳо шаш бол доранд, ҳама гирду атроф ва дарун пур аз чашмонанд ва шабу рӯз мегӯянд: "Худованд

муқаддас, муқаддас, муқаддас аст! Худои Қодири Мутлақ, ки буд ва ҳаст ва хоҳад омад!»

Ададҳо 17:11 Ва Мусо чунин кард: чунон ки Худованд ба ӯ амр фармуда буд.

Мусо ба фармони Худованд итоат кард.

1. Итоат баракат меорад

2. Итоати содиқона подош мегирад

1. Яъқуб 2:17-18 "Ҳамчунин имон, агар аъмол надошта бошад, танҳо будан мурда аст. Оре, одам метавонад бигӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам: имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон деҳ, ва Ман имони худро ба ту бо аъмоли худ нишон хоҳам дод».

2. Юҳанно 14:15 "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед".

Ададҳо 17:12 Ва банӣ-Исроил ба Мусо сухан ронда, гуфтанд: «Инак, мо мемирем, ҳалок мешавем, ҳамаамон ҳалок мешавем».

Банӣ-Исроил тарси марги худро ба Мусо баён карданд.

1. Такя ба вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба ваъдаҳои муҳофизати Худо

1. Румиён 8:31-39 - "Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ".

Ададҳо 17:13 Ҳар кӣ ба хаймаи Худованд наздик шавад, хоҳад мурд: оё мо бо марг нобуд мешавем?

Худованд ҳушдор дод, ки ҳар кӣ ба хайма наздик шавад, кушта мешавад ва мепурсад, ки оё онҳо бо марг нобуд мешаванд?

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз Ададҳо 17:13

2. Қудрати макони муқаддас: ҳузур ва қудрати Худо дар хайма

1. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Ибриён 10: 19-22 - "Пас, эй бародарон, ҷуръат дошта бошед, ки ба муқаддастарин ба воситаи хуни Исо дохил шавед, бо роҳи нав ва зинда, ки Ӯ барои мо ба воситаи парда бахшидааст, яъне: Бадани Ӯ; Ва дорои саркоҳин бар хонаи Худо; Биёед бо дили соф бо итминони комил ба имон наздик шавем, ва дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисми мо бо оби пок шуста шавад».

Рақамҳои 18-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 18:1-7 масъулиятҳо ва имтиёзҳоеро, ки ба Ҳорун ва писарони ӯ, коҳинони Левизода дода шудаанд, тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Худо онҳоро барои масъули маъбад ва қурбонгоҳ таъин мекунад. Улар исроилликлар ва муқаддас объектлар ўртасида тўсиқ бўлиб хизмат қилишлари лозим, шу билан бирга ҳеч қандай рухсатсиз уларга яқинлашмаслиги керак. Ба левизодагон вазифаҳои мушаххасе вобаста ба хаймаи муқаддас гузошта шудаанд, дар ҳоле ки Ҳорун ва писаронаш коҳин таъин шудаанд.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 18:8–19, боб муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо барои дастгирии Ҳорун ва оилаи ӯ ҳадияҳо ва даҳякҳои гуногун таъин мекунад. Ба банӣ-Исроил фармон дода шудааст, ки ҳадияҳои ғалла, шароб, равған ва нахустваро биёранд, то танҳо ба Ҳорун, писарони ӯ ва хонадони онҳо дода шаванд. Илова бар ин, як дисми тамоми маҳсулот барои левизодагон ҳамчун мероси онҳо ба ивази хидматашон ҷудо карда мешавад.

Сархати 3: Рақамҳои 18 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо ба Ҳорун хотиррасон мекунад, ки ӯ дар байни қабилаҳои дигари Исроил мероси замин нахоҳад гирифт. Ба ҷои ин, Худи Худо ҳамчун насибе ва мероси Ҳорун дар байни халқи худ эълон карда мешавад. Ин муқаррарот ҳамчун ёдрас кардани нақши беназири Ҳорун ҳамчун Саркоҳин хизмат мекунад ва муқаддас будани мавқеи ӯро дар ҷомеаи Исроил таъкид мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 18 пешниҳод мекунанд:
Масъулиятҳо ва имтиёзҳое, ки ба Ҳорун ва писарони коҳинони левизода дода шудаанд;
Таъин барои маъбад, қурбонгоҳ; ҳамчун монеа хизмат мекунад;
Вазифаҳои мушаххас таъиншуда; фарқияти байни левизодагон, коҳинон.

Таъин кардани ҳадияҳо, даҳякҳо барои дастгирии Ҳорун ва оила;
Биёвардани ғалла, май, равған ва меваи нахуст танҳо барои онҳо;
Ба ивази хизмат барои мероси левизодагон даҳяк ҷудо кунед.

Ҳорунро хотиррасон мекунад, ки дар байни қабилаҳо замин мерос нагирад;
Худо дар миёни қавми Худ насибе ва мерос эълон кард;
Таъкид кардани нақши беназир ҳамчун Саркоҳин; муқаддас будани мавқеъ.

Дар ин боб ба масъулиятҳо ва имтиёзҳое, ки ба Ҳорун ва писарони ӯ, коҳинони левизодагон дода шудаанд, тақсимоти ҳадияҳо ва даҳякҳо ва ёдоварии Худо дар бораи мероси Ҳорун нигаронида шудааст. Рақамҳои 18 аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Худо Ҳорун ва писаронашро масъули маъбад ва қурбонгоҳ таъин мекунад. Онҳо ҳамчун як садди байни исроилиён ва объектҳои муқаддас таъин карда шудаанд, ки ҳеҷ каси беиҷозат ба онҳо наздик нашаванд. Ба левизодагон вазифаҳои мушаххасе вобаста ба хаймаи муқаддас гузошта шудаанд, дар ҳоле ки Ҳорун ва писаронаш коҳинон таъин шудаанд.

Ғайр аз он, дар Ададҳои 18 муфассал гуфта мешавад, ки чӣ тавр Худо ҳадияҳои гуногуни ғалла, шароб, равған ва нахустваро барои таъмини Ҳорун, писаронаш ва хонаводаи онҳо таъин мекунад. Ба исроилиён фармон дода шудааст, ки ин ҳадияҳоро ба манфиати худ биёранд. Илова бар ин, як дисми тамоми маҳсулот барои левизодагон ҳамчун мероси онҳо ба ивази хидматашон ҷудо карда мешавад.

Ин боб бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо ба Ҳорун хотиррасон мекунад, ки ӯ дар байни қабилаҳои дигари Исроил мероси замин нахоҳад гирифт. Ба ҷои ин, Худи Худо ҳамчун насибе ва мероси Ҳорун дар байни халқи худ эълон карда мешавад. Ин муқаррарот ҳамчун ёдрас кардани нақши беназири Ҳорун ҳамчун Саркоҳин дар ҷомеаи Исроил хизмат мекунад ва муқаддас будани мавқеи ӯро таъкид мекунад.

Ададҳо 18:1 Ва Худованд ба Ҳорун гуфт: «Ту ва писаронат ва хонадони падарат бо ту гуноҳи маъбадро бар дӯш хоҳӣ гирифт;

Худованд ба Ҳорун сухан ронда, ба ӯ мегӯяд, ки ӯ ва писаронаш бояд гуноҳи маъбад ва коҳинияти онҳоро бар дӯш гиранд.

1. Масъулияти коҳинон - Чӣ гуна коҳини Ҳорун бори вазнинеро бар дӯш дошт

2. Бори зиштро бар душ доштан - Аз намунаи Ҳорун омӯхтан

1. Хуруҷ 28:1 - Он гоҳ бародарат Ҳорун ва писаронашро бо ӯ аз миёни банӣ-Исроил назди худ биёр, то ки ба ман ҳамчун коҳинон хизмат кунанд: писарони Ҳорун ва Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор.

2. Ибриён 7:26-27 - Зеро дар ҳақиқат дуруст буд, ки мо чунин саркоҳине дошта бошем, ки муқаддас, бегуноҳ, беайб, аз гунаҳкорон ҷудо ва аз осмон сарафроз бошад. Ӯ эҳтиёҷ надорад, ки мисли он саркоҳинон, ҳар рӯз қурбонӣ кунад, аввал барои гуноҳҳои худ ва баъд барои гуноҳҳои қавм, зеро ки ин корро як бор ҳангоми қурбонии худ кардааст.

Ададҳо 18:2 Ва бародарони худ аз сибти Левӣ, сибти падарат, бо худ биёр, то ки ба ту бипайванд ва ба ту хизмат кунанд; лекин ту ва писаронат бо ту дар назди хаймаи муқаддас хизмат намо. аз шоҳид.

Худо ба Ҳорун дастур медиҳад, ки бо бародаронаш аз қабилаи Левӣ ҳамроҳ шавад ва дар назди хаймаи шоҳид дар баробари писаронаш хизмат кунад.

1. Аҳамияти рӯҳонии хизмат дар назди хаймаи шоҳид

2. Қудрати якҷоя кор кардан ҳамчун бародарон

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, мисли он ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

Ададҳо 18:3 Ва онҳо масъулияти ту ва тамоми хаймаи муқаддасро риоя хоҳанд кард; фақат ба зарфҳои маъбад ва қурбонгоҳ наздик нахоҳанд шуд, то ки на онҳо ва на шумо намиред.

Худо ба левизодагон дастур медиҳад, ки масъулияти хаймаи муқаддасро риоя кунанд, вале ба зарфҳои маъбад ва қурбонгоҳ надароянд, то ки онҳо намиранд.

1. Бо тарс ва эҳтиром ба Худо хидмат кардан

2. Итоат ба Худо ҳифз мекунад

1. Ибриён 12:28-29 - Аз ин рӯ, азбаски мо салтанатеро қабул карда истодаем, ки онро ба ларза намеандозад, биёед шукргузор бошем ва аз ин рӯ Худоро ба таври мақбул бо эҳтиром ва тарс ибодат кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

2. Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор муаррифӣ кунед, ғуломи касе ҳастед, ки ба ӯ итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

Ададҳо 18:4 Ва онҳо бо ту муттаҳид хоҳанд шуд, ва масъулияти хаймаи ҷомеъро барои тамоми хизмати хаймаи ҷомеъ ба ӯҳда хоҳанд дошт; ва бегонае ба шумо наздик нахоҳад шуд.

Худованд ба левизодагон амр медиҳад, ки ба Ҳорун ва писаронаш ҳамроҳ шаванд ва дар хизмати хаймаи муқаддас масъул бошанд, ва ҳеҷ каси бегона ба онҳо наздик нашавад.

1. Даъват ба хидмат: Чӣ гуна мо даъват карда шудаем, ки ба Худованд дар хонаи Ӯ хидмат кунем

2. Фазои муқаддас: Муҳимияти муқаддас нигоҳ доштани хонаи Худованд

1. Хуруҷ 28:43 - Ва онҳо бар Ҳорун ва писаронаш хоҳанд буд, вақте ки ба хаймаи ҷомеъ медароянд, ё вақте ки онҳо ба қурбонгоҳ наздик мешаванд, то ки дар ҷои муқаддас хизмат кунанд; то ки гуноҳ накунанд ва бимиранд; ин барои ӯ ва насли ӯ баъд аз ӯ ҳукми абад хоҳад буд.

2. 1 Петрус 4:10 - Чӣ тавре ки ҳар кас ҳадия гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед.

Ададҳо 18:5 Ва шумо масъулияти маъбад ва масъулияти қурбонгоҳро риоя кунед, то ки дигар ғазаб бар банӣ-Исроил нашавад.

Худо ба ғамхорӣ кардани маъбад ва қурбонгоҳ супориш додааст, то дигар ба исроилиён ғазаб наояд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Ба воситаи хидмати содиқона муҳофизати Худоро гирифтан

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ итоат намоӣ ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои ҷаҳон болотар хоҳад гузошт. замин».

Ададҳо 18:6 Ва инак, ман бародарони шумо левизодагонро аз миёни банӣ-Исроил гирифтаам; онҳо ба шумо ҳадя барои Худованд дода шудаанд, то ки хизмати хаймаи ҷомеъро ба ҷо оваред.

Худо левизодагонро ҳамчун тӯҳфа барои Худ таъин кардааст, ки дар хаймаи ҷамъомад хизмат кунанд.

1. Қудрати хизмат ба Худо: Омӯзиши Ададҳо 18:6

2. Зиндагӣ бо миннатдорӣ: Чӣ тавр атои Худоро бо Ададҳо 18:6 эҳтиром кардан мумкин аст

1. Эфсӯсиён 2:8-10 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Ададҳо 18:7 Бинобар ин ту ва писаронат бо ту вазифаи коҳинии худро барои тамоми қурбонгоҳ ва дар дохили парда нигоҳ дор; ва шумо хизмат хоҳед кард: Ман вазифаи коҳини шуморо ҳамчун ҳадия ба шумо супурдаам; ва ғарибе ки наздик меояд, кушта хоҳад шуд.

Худованд ба Ҳорун ва писаронаш амр фармуд, ки вазифаи коҳинро нигоҳ доранд ва дар зери парда ба Ӯ хизмат кунанд, ва ҳушдор дод, ки ҳар як бегонае, ки наздик шавад, кушта хоҳад шуд.

1: Дар Ададҳо 18:7, Худо ба Ҳорун ва писаронаш амр медиҳад, ки дар вазифаи коҳин ба Ӯ хизмат кунанд ва қудсияти Ӯро ҳифз кунанд ва огоҳ кунанд, ки ҳар як бегонае, ки наздик шавад, кушта хоҳад шуд.

2: Дар Ададҳо 18:7, Худованд моро даъват мекунад, ки дар вазифаи коҳин ба Ӯ содиқона хизмат кунем ва қудсияти ҳузури Ӯро муҳофизат кунем ва ба мо хотиррасон кунад, ки ҳар як бегонае, ки наздик мешавад, кушта мешавад.

1: Хуруҷ 28: 35-36 - "Ва хизмати Ҳорун бар ӯҳдаи Ҳорун хоҳад буд; ва садои вай ҳангоми ба ҷои муқаддас ба ҳузури Худованд даромаданаш шунида хоҳад шуд, ва вақте ки берун меояд, намемирад. бояд бо ҷомаи катон бипӯшад, ва дар камараш бо камари катони маҳин бипӯшад, ва бар сараш матои катон дошта бошад; инҳо либосҳои муқаддасанд; бинобар ин ӯ ҷисми худро дар об бишӯяд, ва ба ҳамин тариқ онҳоро бимолад. дар."

2: Ибодат 10: 1-7 - "Ва Нодоб ва Абиҳу, писарони Ҳорун, яке аз онҳоро бухури худ гирифта, дар он оташ андохтанд, ва бар он бухур гузоштанд, ва ба ҳузури Худованд оташи бегонаро тақдим карданд, ки Ӯ ба онҳо амр фармуда нашудааст. Ва оташе аз ҷониби Худованд берун омада, онҳоро фурӯ бурд, ва онҳо ба ҳузури Худованд мурданд, ва Мусо ба Ҳорун гуфт: «Ин аст, ки Худованд сухан ронда, гуфт: «Ман дар назди онҳое ки ба ман меоянд ва пеш аз ин, муқаддас хоҳам буд. тамоми қавмро ҷалол хоҳам дод, ва Ҳорун хомӯш монд, ва Мусо Мишоил ва Элсофон, писарони Узиил амаки Ҳорунро хонда, ба онҳо гуфт: «Наздик омада, бародарони худро аз пеши қудс аз ӯрдугоҳ берун кунед». Ва онҳо наздик омада, онҳоро бо ҷомаҳои худ аз ӯрдугоҳ бурданд, чунон ки Мусо гуфта буд, ва Мусо ба Ҳорун ва ба Элъозор ва ба Итомар, писарони ӯ, ки боқимонда буданд, гуфт: «Қурбонии ордиро, ки аз қурбониҳои боқимонда боқӣ монда буд, бигиред. Худованд дар оташ офарид, ва онро дар назди қурбонгоҳ бе хамиртуруш бихӯред, зеро ки он муқаддас аст».

Ададҳо 18:8 Ва Худованд ба Ҳорун гуфт: «Инак, Ман низ ба ту масъулияти ҳадияҳои худро барои ҳамаи муқаддасоти банӣ-Исроил супурдаам; Ман онҳоро ба ту ба сабаби тадҳин ва ба писарони ту бар тибқи ҳукми абадӣ додаам.

Худованд ба Ҳорун сухан меронад ва ба ӯ масъулияти нигоҳубини тамоми қурбониҳои муқаддаси исроилиёнро медиҳад ва ин масъулиятро ба писаронаш ҳамчун ҳукми доимӣ мегузорад.

1. Қудрати мероси пойдор: Интиқоли имони мо ба наслҳои оянда

2. баракати боре: масъулияти иҷрои кори Худо

1. 2 Тимотиюс 1:5 - «Ба ман имони самимии туро, ки аввал дар модаркалонат Луис ва модарат Авнико зиндагӣ мекард, ба ёдам меояд ва ман боварӣ дорам, ки ҳоло дар ту низ зиндагӣ мекунад».

2. Эфсӯсиён 6:4 - «Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед».

Ададҳо 18:9 Ин аст аз они ту аз муқаддастарин чизҳои аз оташ нигоҳ дошташуда: ҳар ҳадияи онҳо, ҳар ҳадияи ордии онҳо, ва ҳар қурбонии гуноҳи онҳо, ва ҳар қурбонии гуноҳи онҳо, ки ба ман тақдим мекунанд, барои ту ва барои писаронат муқаддастар хоҳад буд.

Дар ин порча дар бораи қурбонии қурбониҳо ба Худо ва чӣ гуна бояд муқаддастарин чизҳо аз оташ нигоҳ дошта шаванд.

1. Муҳимияти овардани қурбониҳои муқаддас барои Худо

2. Қудрати қурбонӣ барои Худованд

1. Ибодат 7:37 - Ин аст қонун дар бораи қурбонии сӯхтанӣ, қурбонии ордӣ, ва қурбонии гуноҳ, ва қурбонии ҷурм, ва қурбонии тақдисҳо ва қурбонии саломатӣ;

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ададҳо 18:10 Онро дар муқаддастарин макон бихӯр; ҳар мард онро бихӯрад: он барои ту муқаддас хоҳад буд.

Худованд фармудааст, ки муқаддастарин ҷои ҳар мардро бихӯрад.

1. Дидани муқаддасоти Худо: Чӣ тавр мо метавонем ҳаёти муқаддасро дошта бошем

2. Қувваи хӯрдан: Чӣ тавр хӯрдани якҷоя метавонад моро дар муҳаббати Худо муттаҳид созад

1. Ибодат 22:1-10 - Дастурҳои Худо дар бораи чӣ гуна муносибат кардан бо чизҳои муқаддас

2. Матто 5:38-48 - Таълимоти Исо дар бораи зиндагӣ бо муҳаббат ва марҳамат.

Ададҳо 18:11 Ва ин аз они туст; ҳадияи осмонии онҳо, бо тамоми ҳадияҳои мавҷи банӣ-Исроил: Ман онҳоро ба ту ва ба писаронат ва духтаронат бо ту, мувофиқи шариати абадӣ додаам: ҳар кӣ дар хонаи ту пок аст, аз он бихӯранд.

Худо амр фармуд, ки коҳинон ҳадияи осмонии банӣ-Исроилро то абад насиби худ дошта бошанд, ва ҳар касе, ки аз миёни онҳо пок буд, аз он бихӯрад.

1. Таъмини Худо барои коҳинон: Ададҳо 18:11

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳои Худ: Ададҳо 18:11

1. Хуруҷ 29:27-28 - Дар ҳамон рӯз Ӯ барзаговеро аз гала мегирад, ки бо он қурбонии гуноҳ оварда мешавад; вай онро аз рамаи банӣ-Исроил бигирад, то ки қурбонии ҷунбонда ба ҳузури Худованд бошад. Коҳине ки бо он кафорат мекунад, онро соҳиб мешавад.

2. Ибодат 6: 14-18 - Ва ин аст қонуни қурбонии осоиштагӣ, ки вай бояд ба Худованд тақдим кунад. Агар вай онро барои шукргузорӣ тақдим кунад, бигзор вай бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда, ва фатирҳои фатири бо равған омехташуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён.

Ададҳо 18:12 Ҳама беҳтарини равған ва ҳама беҳтарини шароб ва гандумро, ки аввалин меваҳои онҳоро ба Худованд тақдим мекунанд, ба ту додаам.

Худо ба Ҳорун амр фармуд, ки аз ҳадияҳои банӣ-Исроил беҳтарин равған, шароб ва гандумро гирифта, барои худ нигоҳ дорад.

1. Неъматҳои ато кардан ба Худо

2. Муҳимияти пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо

1. Такрори Шариат 26:2 - "Он ки аз ҳама меваҳои замин, ки аз замини худ, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, биоварӣ ва онро дар сабад гузор, ва ба он бирав. ҷое ки Худованд Худои ту баргузида, исми Худро дар он ҷо гузорад».

2. Филиппиён 4:18 - "Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро гирифтаам".

Ададҳо 18:13 Ва ҳар он чи дар замин аввал пухтааст, ва онро назди Худованд меоваранд, аз они туст; ҳар кӣ дар хонаи ту пок аст, аз он бихӯрад.

Худованд амр медиҳад, ки меваҳои аввалини замин ба коҳинон дода шавад, ва ҳамаи покизагон дар хонаи коҳин аз он бихӯранд.

1. Баракатҳои Итоат: Чӣ гуна Худо итоаткорӣ ба аҳкоми Ӯро подош медиҳад

2. Аҳамияти тозагӣ: Чӣ гуна бояд зиндагии шоистаи баракати Худо дошта бошад

1. Такрори Шариат 26:1–11

2. Ибодат 22:17–33

Ададҳо 18:14 Ҳар чизе ки дар Исроил бахшида шудааст, аз они туст.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр Худо тамоми дороии содиқи Исроилро ба левизодагон додааст.

1. Худо содиқ аст, ки халқи баргузидаи худро таъмин кунад.

2. Мо бояд ба Худо содиқ бошем, то баракатҳои Ӯро ба даст орем.

1. Такрори Шариат 10:9 - Аз ин рӯ, Левӣ дар назди бародаронаш насибе ва мерос надорад; Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ ваъда додааст.

2. Такрори Шариат 18: 1-2 - Коҳинони левиӣ, дар ҳақиқат, тамоми сибти Левӣ бо Исроил ягон ҳисса ва мерос нахоҳад дошт. Онҳо ҳадияҳои хӯрокии Худовандро ҳамчун мероси худ хоҳанд хӯрд. Дар миёни бародаронашон меросе нахоҳанд дошт; Худованд мероси онҳост, чунон ки ба онҳо ваъда дода буд.

Ададҳо 18:15 Ҳар он чизе, ки дар ҳар башар матритсаро мекушояд, ки барои Худованд меоранд, хоҳ аз одам бошад, хоҳ ҳайвонот, аз они ту хоҳад буд; лекин нахустзодаи одамро ҳатман фидия хоҳӣ дод, ва нахустзодаи ҳайвоноти палид. раҳо кун.

Ин порча мефаҳмонад, ки ҳама ҳадияҳое, ки ба Худованди инсон ва ҳайвони ваҳшӣ оварда мешаванд, ба коҳинон тааллуқ доранд, аммо нахустзодаи одам ва нахустзодаи ҳайвоноти нопок бояд фидия дода шавад.

1. Тӯҳфаҳои Худованд: Он чизе ки мо ба Худо медиҳем

2. Кафолат: Тӯҳфаи муҳаббат аз ҷониби Худованд

1. Забур 50:14-15 - "Ба Худо қурбонии шукргузорӣ кунед, ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред, ва маро дар рӯзи душворӣ бихонед; Ман туро наҷот хоҳам дод, ва Маро ҷалол хоҳӣ дод".

2. Ибриён 10: 4-10 - "Зеро ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кардан ғайриимкон аст. Бинобар ин, вақте ки Масеҳ ба ҷаҳон омад, гуфт: "Қурбонӣ ва ҳадияҳоро шумо нахостед, балки ҷисме дошта бошед. Ту барои ман тайёр кардай, ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳро писандидӣ, ва ман гуфтам: "Инак, омадаам, то хости Туро ба ҷо орам, эй Худо, чунон ки дар тумори китоб дар бораи ман навишта шудааст". Дар боло, Ту аз қурбониҳо ва ҳадияҳо ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои гуноҳ (инҳо мувофиқи шариат тақдим карда мешаванд) на хоҳиш ва на хушнуд шудай, ва ӯ илова намуд: «Инак, ман барои ба ҷо овардани иродаи Ту омадаам; Ӯ аввалинро дар Ва ба воситаи ин ирода мо ба василаи қурбонии Бадани Исои Масеҳ як бор тақдис шудаем».

Ададҳо 18:16 Ва онҳое ки бояд аз якмоҳа фидия карда шаванд, мувофиқи баҳоят, ба пули панҷ сиқл, мувофиқи сиқли қудс, ки бист гераҳ аст, фидия хоҳӣ дод.

Ин порча дар Ададҳо 18:16 фидияи кӯдаки якмоҳаро тасвир мекунад, ки он бояд мувофиқи баҳодиҳии пули панҷ сиқли муқаддас, ки бист гераҳ аст, анҷом дода шавад.

1. Арзиши ҳаёт: Баррасии кафорат дар Ададҳо 18:16

2. Арзиши кафорат: омӯхтани аҳамияти панҷ шекел бо рақамҳо 18:16

1. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

2. Ишаъё 43:4 - Азбаски ту дар назари ман азиз ва гиромӣ ҳастӣ, ва азбаски ман туро дӯст медорам, ман ба ивази ту одамонро медиҳам, халқҳоро ба ивази ҷони ту.

Ададҳо 18:17 Аммо нахустзодаи гов, ё нахустзодаи гӯсфанд ва нахустзодаи бузро фидия надиҳед; онҳо муқаддасанд: хуни онҳоро бар қурбонгоҳ бипошӣ, ва чарбуи онҳоро ҳамчун қурбонии оташин сӯзон хоҳӣ кард, то ки атри хуш барои Худованд бошад.

Худо талаб мекунад, ки нахустзодаи гов, гӯсфанд ва буз барои Ӯ қурбонӣ карда шавад.

1. "Беҳтаринро барои Худо қурбонӣ кунед"

2. «Аҳамияти тоат ба Худо»

1. Такрори Шариат 12:27 - "Ва қурбониҳои сӯхтании худро, яъне гӯшт ва хуни худро бар қурбонгоҳи Худованд Худои худ тақдим намо; ва хуни қурбониҳои ту бар қурбонгоҳи Худованд Худои ту рехта хоҳад шуд, ва гӯштро хоҳӣ хӯрд».

2. Ибриён 10: 5-7 - "Бинобар ин, вақте ки Ӯ ба ҷаҳон омад, мегӯяд: "Қурбонӣ ва ҳадияро намехоҳӣ, балки бадане Маро омода кардай: дар қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳо барои гуноҳ туро ҳаловат надорӣ. Гуфтам: «Инак, ман омадаам, (дар ҳаҷми китоб дар бораи Ман навишта шудааст) то хости Туро ба ҷо оварам, эй Худо».

Ададҳо 18:18 Ва гӯшти онҳо аз они ту хоҳад буд, мисли синаи мавҷ ва китфи рости ту.

Дар Ададҳо 18:18 гуфта мешавад, ки коҳинон бояд гӯшти қурбониро ҳамчун насибе гиранд.

1. Қувваи додан: Чӣ гуна қурбониҳо метавонанд ба ҳаёти мо баракатҳо оваранд.

2. Зиндагӣ бо ҳаёти коҳинӣ: Чӣ тавр мо метавонем Худоро тавассути хидмат ва додани худ ҷалол диҳем.

1. Ибодат 7:30-34 - Ва коҳин китфи болошуда ва синаи мавҷиро пешниҳод мекунад, то ки онҳоро ҳамчун қурбонии мавҷ ба ҳузури Худованд ҷунбонад; ва он қисми коҳин хоҳад буд.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳоеро, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим

кунем. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст.

Ададҳо 18:19 Тамоми ҳадияҳои муқаддасеро, ки банӣ-Исроил ба Худованд тақдим мекунанд, ба ту ва писаронат ва духтаронатро бо ту, бар тибқи қонуни абадӣ додаам: ин аҳди намак аст барои ҳамеша ба ҳузури Худованд ба ту ва насли ту бо ту бод.

Худо ба коҳинони Исроил масъулият додааст, ки қурбониҳои муқаддаси исроилиёнро қабул кунанд ва нигоҳ доранд ва ин масъулият абадан аҳди намак аст.

1. Иҷрои аҳдҳои абадӣ: баракати намак

2. Аҳди Худо дар бораи намак: Масъулияти коҳинон

1. Ибодат 2:13 - Ва ҳар як ҳадияи ордии худро бо намак пухта намо; ва намак аз аҳди Худои худ аз ҳадияи ордии худ кам нашав; бо тамоми ҳадияҳои худ намак тақдим намо.

2. Матто 5:13 - Шумо намаки замин ҳастед; лекин агар намак маззаи худро гум карда бошад, бо кадом роҳ намакин мешавад? аз ин пас фоидае нест, балки бадар ронда шудан ва зери пои одамон мондан.

Ададҳо 18:20 Ва Худованд ба Ҳорун гуфт: «Ту дар замини онҳо мулке нахоҳӣ дошт, ва дар миёни онҳо ҳеҷ насиби ту нахоҳӣ дошт: Ман ҳиссаи ту ва мероси ту дар миёни банӣ-Исроил ҳастам».

Худованд ба Ҳорун мегӯяд, ки ӯ дар байни қабилаҳои дигари Исроил мерос надорад, балки қисмат ва мероси ӯ дар миёни банӣ-Исроил аст.

1. Эътимод ба мероси Худованд - А дар бораи омӯхтани эътимод ба мероси беназир ва махсуси Худованд барои ҳар яки мо.

2. Фаҳмидани ҷои мо дар нақшаи Худо - Дар бораи фаҳмиши нақшҳои инфиродии мо дар нақшаи Худо барои ҷаҳон.

1. Забур 16:5-6 - Худованд мероси ман, косаи баракати ман аст. Сатрхо дар чойхои дилкаш бар ман афтодаанд; Албатта маро меросе некӯ аст.

2. Эфсӯсиён 1:11-12 - Мо низ дар Ӯ баргузида шудаем, ки мувофиқи нақшаи Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи иродаи Ӯ ба амал мебарорад, пешакӣ муайян шудааст, то ки мо, ки аввалин шуда умед ба Масеҳ бошад, шояд барои ҷалоли Ӯ бошад.

Ададҳо 18:21 Ва инак, Ман ба банӣ-Левӣ тамоми даҳяки Исроилро барои мерос додаам, зеро ки онҳо ба хизмати хаймаи ҷомеъ хизмат мекунанд.

Худо ба левизодагон даҳяки исроилиёнро ба ивази хидматашон дар хаймаи муқаддас дод.

1. Саховатмандии Худо: ризқи Ӯро дар даҳяк ҷашн гиред

2. Бо шодӣ хизмат кардан: Левизодагон ва намунаи мо дар хидмати содиқона

1. Малокӣ 3:10-12 - Тамоми даҳьякро ба анбор оваред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кун, — мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ, — ва бубинам, ки оё дарҳои обхезии осмонро боз накунам ва он қадар баракат нарезам, ки ҷой барои нигоҳ доштани он кофӣ набошад.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Ададҳо 18:22 Ва банӣ-Исроил набояд минбаъд ба хаймаи ҷомеъ наздик шаванд, то ки гуноҳро бардошта, намиранд.

Худованд ба банӣ-Исроил дастур медиҳад, ки аз хаймаи ҷамоат дурӣ ҷӯянд, вагарна онҳо барои гуноҳашон ҷавоб хоҳанд дод ва оқибати онро хоҳанд кашид.

1. Дастурҳои Худо: Итоати Каломи Худо барои муҳофизати мо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 4:15-20 - Худро эҳтиёт кунед, мабодо аҳди Худованд Худои худро, ки Ӯ бо шумо бастааст, фаромӯш накунед, ва туро ҳайкали кандакорӣ ё шабоҳати ҳар чизе, ки Худованд Худои шумост, созед. туро ҳаром кардааст.

16 Мабодо худатонро фосид кунед ва ҳайкали кандакорӣ насозед, ки мисоли ҳар як сурат, шабеҳи мард ё зан,

17 Мисоли ҳар ҳайвони ваҳшие, ки дар рӯи замин аст, монанди ҳар мурғи болдор, ки дар ҳаво парвоз мекунад,

18 Монанди ҳар чизе, ки дар рӯи замин мехазад, монанди ҳар моҳӣ, ки дар обҳои зери замин аст:

19Ва мабодо чашмони худро сӯи осмон боло накун, ва ҳангоме ки офтоб ва моҳ ва ситорагонро дидӣ, тамоми лашкари осмон ба онҳо саҷда кардан ва ба онҳо ибодат кардан, ки Худованд Худои ту дорад, маҷбур намой. ба ҳамаи халқҳои зери тамоми осмон тақсим карда шудааст.

20 Аммо Худованд шуморо гирифта, аз кӯраи оҳанин, аз Миср берун овард, то ки барои Ӯ қавми меросбар бошед, чунон ки имрӯз ҳастед.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Ададҳо 18:23 Аммо левизодагон хизмати хаймаи ҷомеъро ба ҷо оваранд, ва гуноҳи худро хоҳанд бардошт: то абад дар наслҳои шумо ҳукм хоҳад буд, ки онҳо дар миёни банӣ-Исроил мулке надоранд.

Левизодагон барои хидмати хаймаи ҷомеъ масъуланд ва онҳо бояд гуноҳи худро ба дӯш гиранд, ҳамчун қонун барои тамоми наслҳои Исроил, ва онҳо набояд дар Исроил мерос гиранд.

1. Вазифаҳои левизодагон - Ададҳо 18:23

2. Аҳамияти итоаткории наслҳо - Ададҳо 18:23

1. Такрори Шариат 10:9 - "Бинобар ин Левӣ бо бародарони худ насибе ва мерос надорад; Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ ваъда додааст".

2. Еҳушаъ ибни Нун 13:14 - «Танҳо ба сибти Левӣ мерос надод; қурбониҳои Худованд Худои Исроил, ки дар оташ дода шудааст, мероси онҳост, чунон ки Ӯ ба онҳо гуфтааст».

Ададҳо 18:24 Аммо даҳьяки банӣ-Исроилро, ки онҳо ҳамчун ҳадияи болоӣ барои Худованд пешкаш мекунанд, ба левизодагон додаам, то мерос гиранд; бинобар ин ба онҳо гуфтам: дар миёни банӣ-Исроил мерос надоранд. .

Худо даҳяки банӣ-Исроилро ба левизодагон дод, ва левизодагон дар миёни банӣ-Исроил мерос нахоҳанд дошт.

1. Нерӯи саховатмандӣ: ваъдаҳои ризқи Худо

2. Даравидани баракати вафо ба Худо

1. Такрори Шариат 14:22-29 Дастурҳо ба исроилиён оид ба даҳяк

2. Малокӣ 3:8-10 Ваъдаи Худо дар бораи баракат барои даҳяк

Ададҳо 18:25 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки левизодагонро аз банӣ-Исроил ҷудо кунад, то онҳо дар хаймаи муқаддас хизмат кунанд.

1. Нақшаи Худо комил аст - таваккал ба фармудаҳои Худо баракат меорад.

2. Муҳимияти хидмат - дигаронро аз худ боло гузоштан.

1. Румиён 12: 1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. 2 ба Қӯринтиён 5:20 - "Пас, мо сафирони Масеҳ ҳастем, гӯё ки Худо ба воситаи мо даъват мекунад. Мо аз шумо хоҳиш мекунем, ки бо Худо мусолиҳа кунед".

Ададҳо 18:26 Ба левизодагон чунин сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки аз банӣ-Исроил бигиред, даҳьякҳоеро, ки ба шумо барои мероси худ аз онҳо додаам, бигиред, он гоҳ қурбонии баландро барои Худованд тақдим кунед. хатто як дисми дахьякро ташкил медихад.

Худо ба левизодагон амр фармуд, ки даҳяки даҳьяки аз банӣ-Исроил гирифтаашонро ҳамчун ҳадия ба Худованд тақдим кунанд.

1. Саховати Худо дар мо даъват ба саховат аст.

2. Даҳяк баёнгари имон ва эътимод ба ризқи Худост.

1. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, саховатмандона дарав мекунад. Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дил қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ва на маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад. Ва Худо қодир аст, ки шуморо ба таври фаровон баракат диҳад, то ки шумо дар ҳама чиз, дар ҳар лаҳза, бо ҳар чизе ки ба шумо лозим аст, дар ҳар кори нек фаровон бошед.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

Ададҳо 18:27 Ва ин ҳадияи осмонии шумо барои шумо ҳисоб карда хоҳад шуд, гӯё он донаи хирман ва пурраи шаробфурӯш бошад.

Ин порча аҳамияти даҳяк ва пешниҳоди як қисми он чизеро, ки шахс бояд кори Худовандро дастгирӣ кунад, таъкид мекунад.

1. "Фаровонии эҳсон" - Дар бораи он ки чӣ гуна бозгашт ба Худованд як амали имон ва тоъат аст, ки дар иваз фаровонӣ меорад.

2. "Қувваи даҳяк" - А дар бораи қудрати даҳяк ва чӣ гуна он баракат ва ризқу рӯзии Худоро ба ҳаёти мо меорад.

1. Такрори Шариат 14:22-29 - Ин порча дар бораи аҳамияти даҳяк ва чӣ гуна он бояд ҳамчун як ибодат содиқона иҷро карда шавад.

2. Малокӣ 3:10 - Ин порча дар бораи ваъдаи Худо дар бораи баракат ва шукуфоӣ ба онҳое, ки содиқона даҳяк медиҳанд, нақл мекунад.

Ададҳо 18:28 Ҳамин тавр шумо низ аз тамоми даҳьяки худ, ки аз банӣ-Исроил мегиред, барои Худованд ҳадияи баланд кунед; ва аз он ҳадияи Худовандро ба Ҳоруни коҳин диҳед.

Ин оят ба исроилиён дастур медиҳад, ки як қисми даҳяки худро ба Худованд бидиҳанд ва ҳадияи осмонии Худовандро ба коҳин Ҳорун тақдим кунанд.

1. Қурбонии рӯҳонии даҳяк

2. Итоат дар саховат: додани даҳяк ба Худо

1. Ибриён 7:8 Ва дар ин ҷо мурдагон даҳьяк мегиранд; балки дар он ҷо онҳоро қабул мекунад, ки дар бораи онҳо шаҳодат медиҳад, ки Ӯ зинда аст.

2. Матто 6:21 Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ададҳо 18:29 Аз ҳамаи инъомҳои худ ҳар як ҳадия барои Худованд, аз тамоми беҳтаринаш, ҳатто қисми муқаддаси онро аз он тақдим кунед.

Ба Худованд бояд беҳтарин тӯҳфаҳо дода шавад.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки ба Худо беҳтарини худро ато кунем.

2: Қурбониҳои мо ба Худо бояд бо муҳаббат ва эҳтиром карда шаванд.

1:2 ба Қӯринтиён 8:12 Зеро, агар пеш аз ҳама тафаккур вуҷуд дошта бошад, он мувофиқи он ки одам дорад, қабул карда мешавад, на аз рӯи он чи ки вай надорад.

2: Ба Румиён 12:1 Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Ададҳо 18:30 Бинобар ин ба онҳо бигӯ: «Вақте ки беҳтарини онро аз он ҷамъ кардӣ, он гоҳ ба левизодагон ҳамчун афзоиши хирман ва афзоиши шаробфурӯш ҳисоб хоҳад шуд».

Худо ба мардум дастур медиҳад, ки як қисми ҳосили худро ба левизодагон ҳамчун даҳяк диҳед.

1. Додани роҳи Худо: даҳяк ва чӣ гуна Худоро бо захираҳои худ ҷалол додан

2. Неъмати саховатмандӣ: Чаро мо бояд саховатмандӣ кунем

1. Такрори Шариат 14:22–29

2. Масалҳо 3:9–10

Ададҳо 18:31 Ва шумо ва аҳли байти худ онро дар ҳама ҷо бихӯред, зеро ки ин мукофоти шумо барои хизмататон дар хаймаи ҷомеъ аст.

Худо ба коҳинон ваъда дод, ки як қисми қурбониҳои исроилиёнро ҳамчун мукофот барои хизмати онҳо дар хаймаи муқаддас ваъда дод.

1. Қувваи қалби шукр: шукр ба Худо барои ризқаш

2. Хизмат ба Худованд бо тамоми дил: Каҳоният ва даъвати мо ба ибодат

1. Такрори Шариат 8:18, Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

2. Ибриён 13:16, Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ададҳо 18:32 Ва шумо ба сабаби он гуноҳе нахоҳед дошт, вақте ки беҳтарини онро аз он дур кардед; ва муқаддасоти банӣ-Исроилро палид накунед, мабодо бимиред.

Худо ба исроилиён мегӯяд, ки онҳо бояд беҳтарин қурбониҳои худро ба коҳинон бидиҳанд ва чизҳои муқаддасро палид накунанд, вагарна онҳо хоҳанд мурд.

1. Оқибатҳои нопок кардани ҳадияҳои Худованд

2. Зиндагии шоистаи баракати Парвардигор

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ибодат 19:1-2 - Худованд ба Мусо гуфт: «Ба тамоми ҷамоати Исроил сухан гӯй ва ба онҳо бигӯ: муқаддас бошед, зеро Ман, Худованд Худои шумо, муқаддас ҳастам.

Рақамҳои 19-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 19:1-10 расми гови сурхро тасвир мекунад, ки он барои пок кардани шахсоне истифода мешавад, ки дар натиҷаи тамос бо ҷасади мурда нақис шудаанд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки Худо ба Мусо ва Ҳорун амр мекунад, ки бе ягон нуқсон ё нуқсон гови сурх ба даст оранд. Говро берун аз ӯрдугоҳ забҳ мекунанд ва хуни онро ҳафт бор ба тарафи пеши хаймаи муқаддас мепошанд. Тамоми ҳайвон, аз ҷумла пӯст, гӯшт, хун ва сару сарашро сӯзонанд.

Сархати 2: Идома дар Ададҳо 19:11-16, боб муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр онҳое, ки бо ҷасади мурда палид шудаанд, бояд тавассути оби омехта бо хокистари гови сурхи сӯхта пок шаванд. Ин обро дар рӯзи сеюм ва ҳафтуми баъди тамос бо мурда барои поксозӣ истифода мебаранд. Он ҳамчун воситаи поксозӣ барои бартараф кардани нопокиҳои онҳо хизмат мекунад.

Сархати 3: Рақамҳои 19 бо таъкид ба он хотима меёбад, ки ҳар касе, ки аз ин раванди поксозӣ нагузарад, нақис боқӣ мемонад ва аз ҷамоати Исроил хориҷ карда мешавад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки ин маросим ҳамчун як талаботи муҳим барои нигоҳ доштани покии маросимҳо дар дохили ҷомеаи исроилиён хизмат мекунад. Он инчунин таъкид мекунад, ки чӣ тавр тамос бо марг боиси ифлосшавӣ мегардад ва расму оинҳои мушаххасро барои барқароршавӣ тақозо мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 19 пешниҳод мекунанд:
Маросими гови сурх барои пок шудан аз тамос бо мурда;
Фармони гирифтани гови сурхи беайб;
Забҳ кардан дар беруни лагер; пошидани хун ба сӯи хаймаи муқаддас; тамоми ҳайвонро сӯзондан.

Покшавӣ тавассути оби бо хокистар омехташуда;
Тозакунӣ дар рӯзи сеюм, ҳафтум пас аз тамос;
Воситаҳои аз байн бурдани нопокиҳои марг.

Пок нашаванд, боиси нақис мондан, бурида шудан;
Аҳамияти маросим барои нигоҳ доштани тозагии маросим;
Тамос бо марг нақис меорад; зарурати барқарорсозӣ.

Дар ин боб ба расму оини гови сурх ва аҳамияти он дар поксозии шахсоне, ки дар робита бо ҷасади мурда нақис шудаанд, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 19 аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Худо ба Мусо ва Ҳорун амр медиҳад, ки бе ягон айб ва нуқсон гови сурх ба даст оранд. Говро берун аз ӯрдугоҳ забҳ мекунанд ва хуни онро ҳафт бор ба тарафи пеши хаймаи муқаддас мепошанд. Тамоми ҳайвон, аз ҷумла пӯст, гӯшт, хун ва сару сарашро сӯзонанд.

Ғайр аз он, Ададҳои 19 муфассал нақл мекунад, ки чӣ гуна шахсоне, ки ҳангоми тамос бо ҷасади мурда палид шудаанд, бояд тавассути обе, ки бо хокистари гови сурхи сӯхта омехта шудааст, пок шаванд. Ин обро дар рӯзи сеюм ва рӯзи ҳафтум пас аз тамос бо ҷасад барои поксозӣ истифода

мебаранд. Он ҳамчун воситаи бартараф кардани нопокиҳои онҳо, ки аз чунин тамос ба вуҷуд омадааст, хизмат мекунад.

Ин боб бо таъкид мекунад, ки ҳар касе, ки аз ин раванди поксозӣ набарояд, нақис боқӣ мемонад ва аз ҷамоати Исроил хориҷ карда мешавад. Ин аҳамияти риояи ин маросимро барои нигоҳ доштани покии маросим дар ҷомеаи исроилиён таъкид мекунад. Он инчунин таъкид мекунад, ки чӣ тавр тамос бо марг боиси ифлосшавӣ мегардад ва расму оинҳои мушаххасро барои барқароршавӣ тақозо мекунад.

Ададҳо 19:1 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Ин порча тасвир мекунад, ки Худо бо Мусо ва Ҳорун гуфтугӯ мекунад.

1. Қудрати овози Худо

2. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед.

Ададҳо 19:2 Ин аст ҳукми шариат, ки Худованд фармудааст: «Ба банӣ-Исроил бигӯед, ки ба ту як гови сурхи беайб, ки дар он ҳеҷ айб нест ва юғи бар он нарасидааст, биёранд.

Худо ба исроилиён фармуд, ки як гови сурхи беайб биёранд, то қурбонӣ кунанд.

1. Аҳамияти итоаткорӣ: Баррасии гови сурх бо рақамҳои 19

2. Қувваи қурбонии мӯътамад: Чӣ гуна гови сурх ба Масеҳ тимсол мекунад

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ибриён 9:11-14 - Вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои неки дар ин ҷо мавҷудбуда омад, вай аз хаймаи бузургтар ва мукаммалтар гузашт, ки бо дасти инсон сохта нашудааст, яъне қисми он нест. аз ин офариниш. Бо хуни бузу гӯсолаҳо надаромад; балки бо хуни худ як бор ба макони муқаддас даромада, кафорати абадӣ ба даст овард.

Ададҳо 19:3 Ва вайро ба Элъозори коҳин бидиҳед, то ки вайро берун аз ӯрдугоҳ берун оварад, ва касе ӯро дар пеши назари ӯ бикушад;

Ба банӣ-Исроил фармуда шудааст, ки ба Элъозори коҳин як гови сурх бидиҳад, ва вай онро берун аз ӯрдугоҳ бурда, бикушад.

1. Қудсияти Қурбонӣ: Омӯзиши Ададҳо 19:3

2. Зарурати итоаткорӣ: Омӯзиш аз исроилиён дар Ададҳо 19:3

1. Ибодат 17:11 - Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад.

2. Ибриён 9: 13-14 - Зеро, агар хуни говҳо ва бузҳо ва хокистари гове, ки нопокро пошад, барои пок шудани ҷисм тақдис кунад: Чӣ қадар зиёдтар хуни Масеҳ, ки ба воситаи абадӣ Рӯҳ худро бенуқсон ба Худо тақдим кард, виҷдони худро аз аъмоли мурда пок кунед, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

Ададҳо 19:4 Ва Элъозори коҳин аз хуни вай бо ангушташ гирифта, дар пеши хаймаи ҷомеъ ҳафт бор хуни вай пошад.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Элъозори коҳин хуни гови сурхро дар назди хаймаи муқаддас ҳафт бор пошид.

1. Қувваи тавба: Ба аҳамияти қурбонии гови сурх нигоҳ кардани амиқ

2. Аҳди Худо: Маънои паси итоат ба қонунҳои Аҳди Қадим

1. Ибриён 9: 13-14 - Зеро, агар хуни говҳо ва бузҳо ва хокистари гове, ки нопокро пошад, барои пок шудани ҷисм муқаддас гардад: Чӣ қадар зиёдтар хуни Масеҳ, ки ба воситаи абадӣ Рӯҳ худро бенуқсон ба Худо тақдим кард, виҷдони худро аз аъмоли мурда пок кунед, то ба Худои Ҳай хизмат кунед?

2. Хуруҷ 24:4-8 - Ва Мусо тамоми суханони Худовандро навишт, ва субҳи барвақт бархоста, дар зери теппа қурбонгоҳ ва бар тибқи дувоздаҳ сибти Исроил дувоздаҳ сутун сохт. Ва ӯ ҷавононро аз банӣ-Исроил фиристод, ки қурбониҳои сӯхтанӣ меовардand, ва қурбониҳои осоиштагии говҳоро барои Худованд забҳ мекарданд. Ва Мусо нисфи хунро гирифта, дар зарфҳо андохт; ва нисфи хунро ба қурбонгоҳ пошид. Ва ӯ китоби аҳдро гирифта, дар миёни шунавандагони қавм хонд, ва онҳо гуфтанд: «Ҳар он чи Худованд гуфтааст, ба ҷо меоварем ва итоат мекунем». Ва Мусо хунро гирифта, бар қавм пошида, гуфт: «Инак, хуни аҳде, ки Худованд дар бораи ҳамаи ин суханон бо шумо бастааст».

Ададҳо 19:5 Ва касе говро дар назари ӯ месӯзонад; пӯсти вай, ва гӯшти вай, ва хуни вай, бо саргини вай, хоҳад сӯзонд;

Ин порча раванди сӯзондани говро ҳамчун қурбонӣ ба Худо тасвир мекунад.

1. Қувваи қурбонӣ: Фаҳмидани моҳияти сӯзондани гов

2. Бо итоаткорӣ ба ваъдаҳои Худо итоат кардан

1. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд буд".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Ададҳо 19:6 Ва коҳин чӯби кедр, иссоп ва қирмиз гирифта, дар миёни сӯхтани гов меандозад.

Ба коҳин супориш дода мешавад, ки чӯби кедр, иссоп ва арғувонро гирифта, ба сӯхтани гов партофт.

1. Аҳамияти рамзии Сидарвуд, Иссоп ва Скарлет дар рақамҳои 19

2. Ахамияти маънавии сухтани гов дар шумора 19

1. Ишаъё 55:12-13 - Зеро ки ту бо шодӣ берун хоҳӣ рафт ва бо осоиштагӣ берун хоҳӣ рафт; кӯҳҳо ва теппаҳо дар пеши шумо суруд хоҳанд хонд, ва ҳамаи дарахтони саҳро кафкӯбӣ хоҳанд кард.

2. Юҳанно 15:1-3 - Ман токи ҳақиқӣ ҳастам, ва Падари Ман токдор аст. Ҳар шохае ки дар ман мева наоварад, мебурад ва ҳар шохаеро, ки мева медиҳад, бурида мепартояд, то ки бештар мева оварад. Шумо аллакай аз сабаби каломе ки ба шумо гуфтам, пок ҳастед.

Ададҳо 19:7 Он гоҳ коҳин либосҳои худро бишӯяд, ва ҷисми худро дар об ғусл мекунад, ва баъд аз он ба ӯрдугоҳ хоҳад омад, ва коҳин то шом наҷис хоҳад буд.

Пеш аз ворид шудан ба бошишгоҳ коҳин бояд шуста ва дар об ғусл кунад ва то шом наҷис мемонад.

1. Муҳимияти поксозӣ ва поксозии худ пеш аз ба Худо хизмат кардан

2. Қудрати муқаддасоти Худо дар ҳаёти мо

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Забур 51:10 - Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи устуворро дар ман нав кун.

Ададҳо 19:8 Ва ҳар кӣ вайро сӯзонд, либосҳои худро дар об бишӯяд, ва ҷисми худро дар об ғусл кунад, ва то шом наҷис хоҳад буд.

Ин порча дар бораи маросими поксозӣ сухан меравад, ки шахсе, ки ҷасади мурдаро месӯзонад, бояд онро анҷом диҳад.

1. Ахамияти поксозии расму оин дар хаёти маънавй.

2. Аҳамияти эҳтиром ба расму оинҳои покизагї.

1. Ибодат 19:2, "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман Худованд Худои ту муқаддасам".

2. Матто 5:48, «Пас, шумо бояд комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст».

Ададҳо 19:9 Ва одами пок хокистари говро ҷамъ карда, дар беруни ӯрдугоҳ дар ҷои пок мегузорад, ва он барои ҷамоати банӣ-Исроил барои оби ҷудо нигоҳ дошта мешавад. он поксозии гуноҳ аст.

Шахси пок он аст, ки хокистари говро ҷамъ карда, дар ҷои пок берун аз ӯрдуи Исроил нигоҳ дорад, то ки ҳамчун оби ҷудокунанда барои пок шудан аз гуноҳ истифода шавад.

1. Пок шудан ба воситаи хокистари гов

2. Покӣ ва покӣ тавассути ҷудоӣ

1. Юҳанно 3:5 - «Исо ҷавоб дод: «Ба ростӣ, ба ростӣ ба ту мегӯям: касе, ки аз об ва аз Рӯҳ таваллуд наёбад, наметавонад ба Малакути Худо дохил шавад».

2. Ишаъё 1:18 - "Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд".

Ададҳо 19:10 Ва ҳар кӣ хокистари говро ҷамъ мекунад, бояд либосҳои худро бишӯяд, ва то шом наҷис хоҳад буд; ва ин барои банӣ-Исроил ва барои ғарибе, ки дар миёни онҳо сукунат дорад, то абад фариза хоҳад буд.

Ин порча амри Худоро тасвир мекунад, ки исроилӣ пас аз ҷамъоварии хокистари гов либосҳои худро бишӯяд ва он ба ҳамаи исроилиён ва хориҷиёне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, дахл дорад.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Аҳамияти аҳкоми Худо ҳам барои исроилиён ва ҳам барои хориҷиён.

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ададҳо 19:11 Ҳар кӣ ба ҷасади касе даст мезанад, ҳафт рӯз наҷис хоҳад буд.

Ин порча зарурати пок будан ва аз марг ҷудо буданро таъкид мекунад.

1: Зиндагӣ барои ҳаёт - Интихоби худамонро аз марг нигоҳ доштан ва зиндагии пур аз ҳаёт.

2: Покӣ ва покӣ - Омӯзиши тарзи зиндагӣ, ки аз ҷаҳон ва роҳҳои он ҷудо карда шудааст.

1: Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2: Қӯлассиён 3:1-3 - Пас, агар шумо бо Масеҳ эҳё шуда бошед, он чиро, ки дар боло аст, биҷӯед, ки Масеҳ дар он ҷое ки дар ямини Худо нишастааст. Фикри худро дар бораи чизҳои болотар равона кунед, на дар бораи чизҳои дар замин. Зеро ки шумо мурдаед, ва ҳаёти шумо бо Масеҳ дар Худо ниҳон аст.

Ададҳо 19:12 Ӯ худро дар рӯзи сеюм бо он пок хоҳад кард, ва дар рӯзи ҳафтум пок хоҳад шуд; лекин агар дар рӯзи сеюм худро пок накунад, дар рӯзи ҳафтум пок нахоҳад шуд.

Ин порча дар бораи раванди поксозии худ дар рӯзи сеюм ва ҳафтум сухан меравад.

1. "Рӯҳи навшуда: Назари наздиктар ба раванди тозакунӣ"

2. «Покшавӣ: унсури асосии муқаддасот»

1. Юҳанно 15:3 - "Акнун шумо ба воситаи каломе ки ба шумо гуфтам, пок ҳастед".

2. Яъқуб 4:8 - «Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд».

Ададҳо 19:13 Ҳар кӣ ба ҷасади мурдаи касе даст занад ва худро пок накунад, хаймаи Худовандро палид мекунад; ва он ҷон аз Исроил маҳв карда хоҳад шуд, зеро ки оби ҷудогона бар вай пошида нашудааст, вай нақис хоҳад буд; нопокии вай ҳанӯз бар вай аст.

Ҳар кӣ ба ҷасади мурда даст занад, бе он ки худро пок накунад, хаймаи Худовандро палид хоҳад кард ва аз миёни Исроил маҳв карда мешавад, зеро ба онҳо оби ҷудогона пошида нашудааст.

1. Қувваи поксозӣ: Чӣ тавр бояд худро пок кунем, то ба Худо наздик шавем

2. Ҷудоӣ аз мурда: чӣ гуна бояд худдорӣ кард, ки аз нақис кардани хонаи Худо

1. Ибодат 11:44, зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам. Пас, худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

2. Забур 24:3-4, Кӣ ба теппаи Худованд мебарояд? Ва кист дар ҷои муқаддаси Ӯ? Касе, ки дасту дили пок дорад, ки нафсро ба дурӯғ намебардорад ва бо фиреб ќасам намехурад.

Ададҳо 19:14 Ин аст шариат, вақте ки одам дар хайма мемирад: ҳар касе ки ба хайма медарояд ва ҳар он чи дар хайма аст, ҳафт рӯз нақис хоҳад буд.

Қонун дар Ададҳо 19:14 мегӯяд, ки ҳар касе ё чизе ки ба хаймае, ки дар он ҷо мурдааст, медарояд, ҳафт рӯз нақис ҳисобида мешавад.

1. Қувваи ҳаёт ва марг: чӣ гуна амалҳои мо ба дигарон таъсир мерасонанд

2. Даравидани он чизе, ки мо мекорем: оқибатҳои гуноҳ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 1:15 - Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба дунё меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Ададҳо 19:15 Ва ҳар зарфи кушода, ки бар он пӯшок баста нашудааст, нақис аст.

Ин порча нишон медиҳад, ки ҳар зарфи кушода, ки рӯйпӯш надорад, наҷис ҳисобида мешавад.

1: Худо мехоҳад, ки мо ба чизҳое, ки дар ҳаёти худ нигоҳ медорем, бохабар бошем ва дар бораи тарзи истифода бурдани онҳо қасдан бошем.

2: Мо итминон дошта метавонем, ки Худо моро ба зиндагии пок ва одилона роҳнамоӣ мекунад.

1: Масалҳо 4:23 Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд.

2: Забур 119:9 Чӣ тавр ҷавон метавонад дар роҳи покӣ бимонад? Бо сухани худ зиндагӣ кардан.

Ададҳо 19:16 Ва ҳар кӣ ба касе ки дар саҳро бо шамшер кушта шудааст, ё ба ҷасади мурда, ё ба устухони одам, ё ба қабр мерасад, ҳафт рӯз наҷис хоҳад буд.

Ин ояти китоби Ададҳо тасвир мекунад, ки чӣ тавр касе, ки ба ҷасади мурда ё қабр даст мезанад, дар давоми ҳафт рӯз наҷис ҳисобида мешавад.

1. Қудсияти Худо: Нигоҳе ба нопокӣ дар Китоби Муқаддас

2. Қувваи марг: Нигоҳе ба оқибатҳои ламс кардани ҷасади мурда

1. Ибодат 17:15 - Ва ҳар касе, ки он чи аз худ мурдааст, ё он чиро, ки бо ҳайвоноти ваҳшӣ дарида буд, бихӯрад, хоҳ аз кишвари шумо бошад, хоҳ бегона, ӯ бояд либосҳои худро бишӯяд ва дар он ғусл кунад. об диҳед ва то шом наҷис бошед.

2. Такрори Шариат 21:23 - Ҷасади ӯ тамоми шаб дар болои дарахт нахоҳад монд, балки ту ӯро дар он рӯз дафн хоҳӣ кард; (Зеро ки ба дор овехта мешавад, лаънати Худост;) то замини ту, ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, наҷис нашавад.

Ададҳо 19:17 Ва барои шахси нопок аз хокистари гови сӯхтаи покиза барои гуноҳ бигиранд, ва оби равон ба он дар зарфе андохта шавад;

Ин порча дар бораи он меравад, ки одамони нопок бояд хокистари гови сӯхтаи покизаро барои гуноҳ бигиранд ва оби равонро дар зарф истифода баранд.

1. Қувваи поксозӣ: Чӣ гуна хокистари гови сӯхта метавонад моро аз гуноҳҳои мо пок кунад

2. Фаҳмидани нолозим будани мо: зарурати поксозӣ ва тавба

1. Ҳизқиёл 36:25-27 - Ман бар ту оби пок мепошам, ва ту аз ҳама нопокиҳои худ пок хоҳӣ шуд, ва аз тамоми бутҳоят туро пок хоҳам кард.

2. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки бо номи Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи худ бармегарданд, Ман аз осмон мешунаванд ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо мебахшам.

Ададҳо 19:18 Ва шахси пок иссопро гирифта, дар об тар карда, бар хайма, ва бар тамоми зарфҳо, ва бар одамони он ҷо, ва бар касе, ки ба устухон ё як устухон ламс кардааст, пошад. кушташуда ё як мурда ё қабр:

Ин порча аз Ададҳо 19:18 расми пошидани иссопро дар об ба хайма, зарфҳо ва одамони ҳозиршуда нишон медиҳад, агар онҳо бо устухон, шахси кушташуда, ҷасади мурда ё қабр тамос гирифта бошанд.

1. Қудрати расму оинҳо: Чӣ гуна суннатҳои қадимӣ метавонанд моро ба Худо наздиктар кунанд

2. Душмани нонамоён: Чӣ тавр худамон ва наздиконамонро аз хатарҳои нонамоён муҳофизат кунем

1. Ибриён 9:19-21 - Чунки Мусо ҳар аҳкомро мувофиқи шариат ба тамоми қавм гуфт, хуни гӯсолаҳо ва бузҳоро бо об ва пашми арғувон ва иссоп гирифта, ҳарду китобро пошид. , ва тамоми одамон

2. Ибодат 14:4-7 - Он гоҳ коҳин амр хоҳад дод, ки барои шахси покшаванда ду паррандаи зинда ва пок, ва чӯби кедр, ва арғувон ва иссоп бигирад: Ва коҳин амр хоҳад кард, ки яке аз паррандагон дар зарфи гилин дар болои оби равон кушта шуданд

Ададҳо 19:19 Ва шахси пок дар рӯзи сеюм ва дар рӯзи ҳафтум бар нопок мепошад; ва дар рӯзи ҳафтум худро пок хоҳад кард, ва либосҳои худро бишӯяд, ва дар об ғусл кунад, ва дар ҳатто.

Дар рӯзњои сеюм ва њафтум шахси пок бояд бар шахси нопок об пошад ва бо ѓусл ва шустани либос пок шавад.

1. Қувваи поксозӣ: Чӣ тавр муҳаббати фидиядиҳандаи Худо гуноҳҳои моро пок мекунад

2. Аҳамияти рӯзи сеюм ва ҳафтум: Ҷустуҷӯи навсозӣ дар даврањои вақт

1. Ҳизқиёл 36:25-27 - Он гоҳ Ман бар шумо оби пок мепошам, ва шумо пок хоҳед шуд; Ман туро аз ҳама нопокиҳои ту ва аз ҳама бутҳои ту пок хоҳам кард. Илова бар ин, Ман ба шумо дили нав хоҳам дод ва дар шумо рӯҳи нав хоҳам гузошт; ва дили сангинро аз гӯшти ту дур хоҳам кард ва ба ту дили гӯшт хоҳам дод. Ман Рӯҳи Худро дар дохили шумо ҷой хоҳам дод ва шуморо бар тибқи фароизҳои Худ роҳнамоӣ хоҳам кард, ва шумо аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Юҳанно 13:4-5 - Сипас ӯ ба ҳавза об рехт ва ба шустани пойҳои шогирдонаш ва хушконидани онҳо бо дастмоле, ки ба камараш баста буд, оғоз кард. Пас, Ӯ назди Шимъӯни Петрус омад. Ба Ӯ гуфт: «Худовандо! Оё ту пойҳои маро мешуӣ?

Ададҳо 19:20 Аммо касе ки нопок бошад ва худро пок накунад, он ҷон аз миёни ҷамоат нест карда мешавад, зеро ки маъбади Худовандро палид кардааст; оби ҷудоӣ бар вай пошида нашудааст; вай нопок аст.

Ҳар кӣ нопок бошад ва худро пок накунад, аз ҷамоат хориҷ карда мешавад, зеро онҳо маъбади Худовандро палид кардаанд.

1. Барои муқаддас шудан интихоб кунед: Муҳимияти пок шудан дар назди Худованд

2. Ҷудо кардани гуноҳ: Оқибатҳои пок накардан аз гуноҳ.

1. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

2. Ибриён 12:14 - «Бо тамоми одамон сулҳ ва муқаддасиро дунбол кунед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳанд дид».

Ададҳо 19:21 Ва барои онҳо ҳукми ҷовидона хоҳад буд, ки ҳар кӣ оби ҷудогона пошад, либосҳои худро бишӯяд; ва ҳар кӣ ба оби ҷудошавӣ ламс кунад, то шом нақис хоҳад буд.

Дар Ададҳо 19:21 қонуни абадӣ дода шудааст, ки онҳое ки оби ҷудоӣ мепошанд, бояд либосҳои худро бишӯянд ва онҳое ки ба оби ҷудоӣ даст мерасонанд, то шом нақис хоҳанд монд.

1. Подшоҳии Худо: Тадқиқот дар бораи аҳамияти ҷудоӣ

2. Қудрати покӣ: Фаҳмидани тақдис ва бузургии Худо

1. Ибодат 11: 47-48 Барои фарқ кардани байни нопок ва пок ва байни ҳайвони ваҳшие, ки хӯрдан мумкин аст ва ҳайвони ваҳшие, ки хӯрдан мумкин нест.

2. 2 ба Қӯринтиён 6:17-18 Пас, аз онҳо берун оед ва ҷудо шавед, мегӯяд Худованд. Ба чизи нопок даст нарасонед, ва ман шуморо қабул хоҳам кард.

Ададҳо 19:22 Ва ҳар он чи нопок ламс кунад, нақис хоҳад буд; ва ҷоне ки ба он мерасад, то шом нақис хоҳад буд.

Нақис он чиро, ки ламс мекунад, нақис хоҳад кард ва касе ки ба он ламс мекунад, то шом нақис мемонад.

1. Покӣ дар баробари парҳезгорӣ аст: Тадқиқот оид ба рақамҳо 19:22

2. Пок шудан: Фаҳмидани талаботи рӯҳонӣ ва ҷисмонӣ аз рақамҳо 19:22

1. Ишаъё 1:16-20 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз кори бад даст кашед.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Рақамҳои 20-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 20:1-5 воқеаҳоеро, ки дар аввали боб рӯй медиҳанд, тасвир мекунанд. Банӣ-Исроил, ки ҳоло дар биёбони Зин ҳастанд, ба Мусо ва Ҳорун аз набудани об шикоят мекунанд. Онҳо норозигӣ ва ноумедии худро баён мекунанд ва ҳатто то ҳадде пурсон мешаванд, ки чаро онҳоро аз Миср барои мурдан дар биёбон овардаанд. Мусо ва Ҳорун аз Худо роҳнамоӣ меҷӯянд, ки ба онҳо дастур медиҳад, ки ҷамоатро ҷамъ кунанд ва бо санге сухан гӯянд, ки об мебарояд.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 20:6–13, боб муфассал шарҳ медиҳад, ки чӣ тавр Мусо ва Ҳорун калисоро дар назди санг ҷамъ мекунанд. Аммо Мӯсо ба ҷои он ки Худо фармудааст, бо он сухан бигӯяд, аз хашм ва ноумедӣ аз шикояти мардум бо асояш ду маротиба онро мезанад. Об аз санг ба фаровонӣ мебарояд, то ҳама бинӯшанд, аммо аз сабаби беитоатии ӯ, Худо эълон мекунад, ки Мусо Исроилро ба Канъон намебарад.

Параграфи 3: Рақамҳои 20 бо нишон додани рӯйдодҳои минбаъдаи пас аз ин ҳодиса ба охир мерасад. Эдомиён, вақте ки Мусо бо хоҳиши убури бехатар барои Исроил муроҷиат кард, аз сарзамини худ гузаштанро рад карданд. Ба ҷои он ки бо Эдом даргир шавад, Исроил роҳи алтернативӣ дар атрофи қаламрави худро мегирад. Илова бар ин, Ҳорун мувофиқи фармони Худо дар кӯҳи Ҳӯр мемирад, зеро ба ӯ иҷозат надоданд, ки ба Канъон ворид шавад, зеро ӯ дар задани санг иштирок дошт.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 20 пешниҳод мекунанд:
Шикояти исроилиён аз нарасидани об; пурсиши роҳбарият;
Насиҳати Худо анҷуман ҷамъ кунед, барои об ба санг сухан гӯед.

Мӯсо ду бор ба санг зад; нофармонӣ аз фармони Худо;
Оби фаровон ҷорӣ мешавад; дар натиҷа Мусо ба Канъон надаромад.

Саркашӣ аз Эдомиҳо аз убури бехатар аз сарзаминашон;
Бо роҳи алтернативӣ дар атрофи Адӯм;
Марги Ҳорун дар кӯҳи Ҳӯр аз сабаби иштирок дар задани санг.

Ин боб ба воқеаҳои марбут ба беобӣ ва беитоатии Мусо дар Мерибо тамаркуз мекунад. Рақамҳои 20 аз он оғоз мешавад, ки исроилиён аз нарасидани об дар биёбони Зин шикоят мекунанд ва аз Мусо ва Ҳорун норозигии худро баён мекунанд. Дар ҷавоб, Худо ба Мусо амр мекунад, ки ҷамоатро ҷамъ кунад ва бо санге сухан гӯяд, ки об мебарояд.

Ғайр аз он, Ададҳои 20 муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр Мусо ва Ҳорун калисоро дар назди санг ҷамъ мекунанд. Аммо Мӯсо ба ҷои он ки Худо фармудааст, бо он сухан бигӯяд, аз хашм ва ноумедӣ аз шикояти мардум бо асояш ду маротиба онро мезанад. Об аз санг ба таври фаровон мебарояд, то ҳама бинӯшанд. Аммо, аз сабаби беитоатии худ, Худо эълон мекунад, ки ба Мусо иҷозат намедиҳад, ки Исроилро ба Канъон барад.

Боб бо нишон додани рӯйдодҳои иловагӣ, ки пас аз ин ҳодиса рӯй медиҳанд, анҷом меёбад. Ҳангоме ки Мӯсо барои гузаштан аз сарзаминашон бехатар муроҷиат кард, Адӯм иҷоза намедиҳад ва Исроилро маҷбур кард, ки роҳи алтернативӣ дар атрофи қаламрави Адӯмро пеш гирад. Илова бар ин, Ҳорун мувофиқи фармони Худо дар кӯҳи Ҳӯр мемирад, зеро ба ӯ иҷозат надоданд, ки ба Канъон ворид шавад, зеро ӯ дар задани санг иштирок дошт.

Ададҳо 20:1 Ва банӣ-Исроил, ҳатто тамоми ҷамоат дар моҳи аввал ба биёбони Син омаданд, ва қавм дар Қодеш сокин шуданд; ва Марьям дар он ҷо мурд ва дар он ҷо дафн карда шуд.

Исроилиён ба Қодеш сафар карданд ва Мириам дар он ҷо мурд ва дафн карда шуд.

1: Ҳеҷ гоҳ ҳаётро як чизи муқаррарӣ нагиред, зеро моро ҳар вақт аз мо гирифта метавонем.

2: Ҳатто дар замонҳои душвор, мо бояд дар Худованд тасаллӣ пайдо кунем ва ба Ӯ таваккал карданро давом диҳем.

1: Яъқуб 4:14-15 - Дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад. Бинобар ин шумо бояд бигӯед: "Агар Худованд бихоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем".

2: Забур 39: 4-5 - Худовандо, ба ман бифаҳмонам, ки охири худ ва андозаи рӯзҳои ман чист, то бидонам, ки чӣ гуна нотавон ҳастам. Инак, айёми маро чун паҳнои дасте сохтӣ; ва синну соли ман пеши ту ҳеҷ нест. Ҳар кас дар беҳтарин ҳолати худ ботил аст.

Ададҳо 20:2 Ва барои ҷамоат об набуд, ва онҳо бар зидди Мусо ва Ҳорун ҷамъ шуданд.

Ҷамоат ба об эҳтиёҷ дошт ва онҳо барои муқобила бо Мусо ва Ҳорун ҷамъ шуданд.

1. Худо метавонад ҳамаи ниёзҳои моро ҳатто дар лаҳзаҳои тангӣ таъмин кунад.

2. Ҳатто вақте ки мо дар вазъиятҳои душвор қарор дорем, мо бояд ба Худованд таваккал кунем ва ба Ӯ имон оварем.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ададҳо 20:3 Ва қавм бо Мусо иттифоқ афтода, мегуфтанд: «Эй кош, мо мемурдем, вақте ки бародарони мо ба ҳузури Худованд мурданд!

Банӣ-Исроил ба Мусо шикоят карданд ва орзу карданд, ки онҳо бо бародарони худ мурданд.

1: Вақте ки мо бо рӯзҳои сахт дучор мешавем, мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба Худо таваккал кунем ва ноумед нашавем.

2: Ҳатто дар лаҳзаҳои дард ва ранҷу азоб мо бояд ба қувват ва роҳнамоӣ ба Худо таваккал кунем.

1: Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир кунад, то шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

2: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Ададҳо 20:4 Ва чаро ҷамоати Худовандро ба ин биёбон овардед, то ки мо ва чорвои мо дар он ҷо бимирем?

Халқи Исроил савол медиҳанд, ки чаро онҳоро ба биёбон бурданд, ки дар он ҷо онҳо ва ҳайвоноти онҳо мемиранд.

1. Ба Худо таваккал кардан дар замонҳои душвор

2. Дар биёбон пайдо кардани имон

1. Ишаъё 43:2, «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ."

2. Ибриён 11:1, «Акнун имон кафолати он чизҳое мебошад, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

Ададҳо 20:5 Ва чаро моро маҷбур кардед, ки аз Миср берун оянд, то ба ин макони шарир дароваред? он ҷои тухм нест, на анҷир, на ток ва на анор; ва оби нӯшидан ҳам нест.

Банӣ-Исроил ба Мусо шикоят карда, пурсиданд, ки чаро онҳо аз Миср берун омадаанд, агар онҳоро ба ҷое меоранд, ки ғизо ва об надорад.

1. Ба Худо таваккал кардан ҳатто вақте ки роҳ норавшан менамояд

2. Омӯзиши қадр кардани неъматҳои хурд дар зиндагӣ

1. Ишаъё 43:19 - "Инак, Ман чизи нав хоҳам кард; алҳол он пайдо мешавад; магар шумо онро намедонед? Ман ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо".

2. Такрори Шариат 8:2-3 - "Ва ту тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон намоӣ, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё ту аҳкоми Ӯро ба ҷо меовард, ё не!» Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ дод, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро намедонӣ, падаронат низ медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

Ададҳо 20:6 Ва Мусо ва Ҳорун аз ҳузури калисо ба сӯи дари хаймаи ҷомеъ рафтанд, ва рӯй ба замин афтоданд, ва ҷалоли Худованд ба онҳо зоҳир шуд.

Мусо ва Ҳорун дар ҳузури аҳли калисо ба хаймаи ҷомеъ рафтанд, ва чун ба рӯи онҳо афтоданд, ҷалоли Худованд ба онҳо зоҳир шуд.

1: Мо метавонем фурӯтанона ба ҳузури Худо ворид шавем ва дар ҳама кӯшишҳои худ илтифот ва файзи Ӯро ҷӯем.

2: Мо метавонем ба ҳузури Худованд бо дуо ва илтиҷо биёем ва боварӣ дорем, ки Ӯ ба мо ҷавоб медиҳад ва ҷалоли Худро ба мо нишон медиҳад.

1: Забур 145:18-20 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст. Хоҳиши касонеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро хоҳад кард; Ӯ низ доди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот хоҳад дод. Худованд ҳамаи онҳоеро, ки Ӯро дӯст медоранд, нигоҳ медорад, вале ҳамаи бадкоронро нест хоҳад кард.

2:1 Петрус 5:6-7 - Пас, дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад: тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред; зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Ададҳо 20:7 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ба Мусо амр шудааст, ки бо санг сухан гӯяд ва об аз он берун меояд, то банӣ-Исроилро таъмин кунад.

1: Ба фармонҳои Худо итоат кунед ва ризқи Ӯро бисанҷед

2: Сухан бо санги имон мӯъҷизаҳо меорад

1: Ирмиё 17: 7-8 - "Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва таваккали вай Худованд аст. Ӯ мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро дар ҷӯй мерезад ва аз гармӣ наметарсад. меояд, зеро баргҳои он сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро меваҳояшро бас намекунад.

2: Ибриён 11: 1 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст."

Ададҳо 20:8 Асоиро гирифта, аҳли калисоро ҷамъ кун, ту ва бародарат Ҳорун, ва пеши назари онҳо ба санг бигӯ; ва он оби худро хоҳад дод, ва ту аз санг барояшон об берун хоҳӣ кард, то ки ба ҷамоат ва ҳайвоноти ваҳшӣ нӯшон хоҳӣ дод.

Ба Мусо ва Ҳорун дастур дода шуд, ки асо гирифта, аҳли ҷамоатро ҷамъ оваранд, то бо санг сухан гӯянд ва барои ҷамоат ва ҳайвоноти ваҳшӣ об биёранд.

1. Худо метавонад моро бо ҳар ниёзе, ки дорем, таъмин кунад.

2. Худо мехоҳад, ки мо барои эҳтиёҷоти худ ба Ӯ таваккал кунем.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Забур 34:9 - Аз Худованд битарсед, эй халқи муқаддаси Ӯ, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе кам нестанд.

Ададҳо 20:9 Ва Мусо асоро аз пеши Худованд гирифт, чунон ки ба ӯ фармуда буд.

Мусо ба Худованд итоат карда, асоро аз пеши Ӯ гирифт.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Боварӣ ба Худо ва нақшаҳои Ӯ

1. Ишаъё 55:9 - Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Ададҳо 20:10 Ва Мусо ва Ҳорун ҷамоатро назди саҳра ҷамъ карданд, ва ба онҳо гуфт: «Эй исёнгарон, бишнавед! Оё мо бояд ба ту аз ин санг об биёрем?

Мусо ва Ҳорун банӣ-Исроилро ҷамъ карда, бо онҳо сухан ронда, пурсиданд, ки оё ба онҳо аз санг об лозим аст?

1. Қувваи дили саркаш

2. Боварӣ ба ризқи Худо

1. Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад:

Ададҳо 20:11 Ва Мусо дасти худро бардошта, бо асои худ ба санг ду бор зад, ва об ба таври фаровон ҷорӣ шуд, ва ҷамоат ва ҳайвоноти ваҳшӣ низ менӯшиданд.

Мӯсо ду бор ба санг зад ва оби фаровон ҷорӣ шуда, ҷамъомадро таъмин кард.

1.Худованд ризқи моро дар муҳтоҷӣ медиҳад.

2. Мо бояд ба Ӯ таваккал кунем ва ба ваъдаҳои Ӯ бовар кунем.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Ададҳо 20:12 Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун гуфт: «Азбаски шумо ба Ман имон наовардед, то ки маро дар назари банӣ-Исроил тақдис созед, бинобар ин ин ҷамоатро ба замине ки ба онҳо додаам, наоваред».

Мусо ва Ҳорунро ба замини ваъдашуда дохил накарданд, зеро онҳо натавонистанд Худовандро дар назари исроилиён тақдис кунанд.

1. Зиндагии муқаддасона дар назари дигарон

2. Оқибатҳои эътимод надоштан ба Худо

1. Ишаъё 8:13 - Худи Худованди лашкарҳоро тақдис кунед; ва бигзор вай тарси шумо бошад, ва бими шумо бошад.

2. Яъқуб 4:7-8 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Ададҳо 20:13 Ин оби Мериба аст; зеро ки банӣ-Исроил бо Худованд меҷангиданд, ва Ӯ дар онҳо тақдис гардид.

Банӣ-Исроил бо Худованд мубориза бурданд ва дар натиҷа муқаддас гардиданд.

1. Қудсият ба воситаи ҷиҳод бо Худованд.

2. Омӯзиши таваккал ба Худованд дар рӯзҳои душвор.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - комилан фурӯтан ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Ададҳо 20:14 Ва Мусо қосидонро аз Қодеш назди подшоҳи Адӯм фиристод: «Бародарат Исроил чунин мегӯяд: «Ту ҳама азоберо, ки ба сари мо омадааст, медонӣ;

Мусо аз Қодеш ба назди подшоҳи Адӯм қосидон фиристод, то ба ӯ дар бораи душвориҳои исроилиён хабар диҳанд.

1. Вақте ки мо лаҳзаҳои душворро аз сар мегузаронем, мо бояд дар хотир дорем, ки бародари мо кист ва барои дастгирӣ даст кашем.

2. Худо ба мо қувват ва далерӣ медиҳад, то бо душвориҳоямон мубориза барем.

1. Румиён 12:10 - Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарона муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Ададҳо 20:15 Чӣ гуна падарони мо ба Миср омаданд, ва мо муддати тӯлонӣ дар Миср сукунат доштем; ва мисриён моро ва падарони моро ба хашм оварданд;

Банӣ-Исроил нақл карданд, ки замони дар Миср будаи худ ва чӣ гуна мисриён онҳоро ба изтироб оварда буданд.

1: Худо исроилиёнро аз мусибаташон дар Миср наҷот дод ва моро низ аз тангии мо раҳо хоҳад кард.

2: Мо бояд муборизаҳои гузаштаи худро ва чӣ гуна Худо моро аз сар гузаронид, ба ёд орем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ дар айни замон барои мо низ ҳамин тавр хоҳад кард.

1: Забур 34:17 - Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Ададҳо 20:16 Ва ҳангоме ки мо сӯи Худованд нидо кардем, Ӯ овози моро шунид, ва фариштаеро фиристод, ва моро аз Миср берун овард; ва инак, мо дар Қодеш, шаҳре дар канори сарҳади ту ҳастем;

Банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд ва Ӯ овози онҳоро шунид ва фариштаеро фиристод, то онҳоро аз Миср берун кунад. Ҳоло онҳо дар Қодеш, шаҳре дар канори замине ҳастанд, ки ба онҳо ваъда дода шуда буд.

1. Худо мӯътамад аст ва ҳамеша моро мешунавад, вақте ки мо ба Ӯ нидо мекунем.

2. Худо ҳамеша бо мо дар лаҳзаҳои муҳтоҷ аст ва наҷот медиҳад.

1. Забур 34:17 - «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо амин аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қобилияти худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад овард. то ба он тоб оварда тавонед».

Ададҳо 20:17 Бигзор аз кишвари ту бигзарем: на аз саҳроҳо ва на аз токзорҳо мегузарем, ва аз оби чоҳҳо наменӯшем; то он даме ки мо аз марзҳои ту нагузаштаем, ба дасти рост ва чап нахоҳанд гашт.

Мусо хоҳиш мекунад, ки ба исроилиён иҷозат дода шавад, ки аз қаламрави Адӯм гузаранд ва аз онҳо чизе нагирифтанд ва онҳо розӣ шуданд, ки дар роҳи баланди подшоҳ бимонанд ва аз он дур нашаванд.

1. Вобастагӣ аз Худо - Сафар аз Адӯм метавонист душвор бошад ҳам, исроилиён ба Худо боварӣ доштанд, ки онҳоро муҳофизат мекунад.

2. Ба Худо итоат кунед - Банӣ-Исроил розӣ шуданд, ки дар роҳи шоҳ бимонанд ва аз он дур нашаванд ва итоаткории худро ба фармудаҳои Худо нишон доданд.

1. Ишаъё 2:3 - «Ва мардуми бисьёре рафта, хоҳанд гуфт: «Биёед, ва ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем, ва Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим хоҳад дод, ва мо бо роҳҳои Ӯ хоҳем рафт, зеро ки шариат аз Сион берун хоҳад омад, ва каломи Худованд аз Ерусалим».

2. Масалҳо 16:17 - "Роҳи одил дурӣ аз бадӣ аст: ҳар кӣ роҳи худро нигоҳ дорад, ҷони худро нигоҳ медорад".

Ададҳо 20:18 Ва Адӯм ба ӯ гуфт: «Аз пеши ман нагузар, то ки бо шамшер бар зидди ту берун оям».

Адӯм Мусо ва банӣ-Исроилро огоҳ кард, ки онҳо аз замини худ гузашта наметавонанд ва таҳдид мекард, ки агар кӯшиш кунанд, бо шамшер бо онҳо меҷанганд.

1. Вафодории Худо моро ҳатто вақте ки ба мо таҳдид мекунанд, муҳофизат мекунад.

2. Мо бояд ҳатто дар муқобили хатар ба Худо содиқ бошем.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 20:19 Ва банӣ-Исроил ба ӯ гуфтанд: «Мо аз роҳи баланд меравем; ва агар ман ва чорпоёнам аз оби ту бинӯшам, пули онро хоҳам дод; фақат чизеро иҷро накарда, аз он гузар хоҳам кард. бар пои ман.

Банӣ-Исроил аз адӯмиён иҷоза пурсиданд, ки аз замини онҳо дар шоҳроҳ гузаранд ва ваъда доданд, ки барои ҳар обе, ки чорвои онҳо менӯшад, пардохт хоҳанд кард.

1. Худо Худои раҳмату файз аст ва ба мо имконият медиҳад, ки ҳатто дар душвортарин замонҳо рушд кунем.

2. Қудрати фурӯтанӣ ва хидматро дар тайёр будани исроилиён барои гузаштан аз Адӯм дидан мумкин аст.

1. Матто 11:29 - Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз ман биомӯзед, зеро ман ҳалим ва фурӯтанам.

2. Филиппиён 2:5-8 - Ин фикрро дар байни худ дошта бошед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки гарчанде ки ӯ дар сурати Худо буд, баробарӣ бо Худоро чизи қобили қабул нашумурд, балки худро холӣ кард. ба сурати ғулом гирифта, дар симои одамон таваллуд шудааст.

Ададҳо 20:20 Ва гуфт: «Ту аз он ҷо нагузар». Ва Адӯм бо мардуми бисьёр ва бо дасти қавӣ бар зидди ӯ баромад.

Адӯм нагузошт, ки банӣ-Исроил аз замини онҳо гузарад, ва онҳо бо лашкари бузург бар зидди онҳо омаданд.

1. Худованд дар вақти сахтӣ қувват мебахшад

2. Худо моро даъват мекунад, ки дар муқобили мухолифат устувор бошем

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ карда тавонед. Зеро ки мо ин корро мекунем. на бар зидди хун ва ҷисм, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳокимиятҳо, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза баред. ки дар рӯзи бад тоб оварад ва ҳама чизро карда, устувор истода бошад».

Ададҳо 20:21 Ҳамин тавр, Адӯм ба Исроил аз сарҳади худ иҷозат надод, бинобар ин Исроил аз ӯ рӯй гардонд.

Адӯм ба Исроил иҷозат надод, ки аз сарҳади онҳо гузарад, бинобар ин Исроил маҷбур шуд, ки рӯй гардонад.

1. Қудрати гуфтани не: Омӯзиши эҳтироми сарҳад

2. Оқибатҳои рад: Вақте гуфтани не, оқибатҳои манфӣ дорад

1. Яъқуб 4:17 Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2. Ишаъё 58:12 Ва харобаҳои қадимии ту аз нав барқарор хоҳанд шуд; пояҳои наслҳои бисьёрро баланд хоҳед кард; туро таъмиргари рахна, барқароркунандаи кӯчаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд.

Ададҳо 20:22 Ва банӣ-Исроил, ҳатто тамоми ҷамоат, аз Қодеш кӯч карда, ба кӯҳи Ҳӯр омаданд.

Банӣ-Исроил аз Қодеш ба кӯҳи Ҳӯр сафар карданд.

1. Сафари Имон - Омӯзиши таваккал ба Худо ҳатто вақте ки роҳ душвор аст.

2. Бартараф кардани монеаҳо - Чӣ гуна Худо моро барои рӯ ба рӯ шудан ва бартараф кардани мушкилот муҷаҳҳаз мекунад.

1. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо аз шумо нахоҳанд рафт.

Ададҳо 20:23 Ва Худованд дар кӯҳи Ҳӯр, дар соҳили замини Адӯм ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, гуфт:

Ба Мусо ва Ҳорун фармон дода шуд, ки бо санг дар кӯҳи Ҳӯр сухан гӯянд, то об биёранд.

1: Итоат ба фармудаҳои Худо баракат меорад.

2: Ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, садоқат ба Худованд боиси ризқу рӯзӣ мегардад.

1: Isaiah 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2: Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, онро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил бошед. , чизе намехоҳад."

Ададҳо 20:24 Ҳорун назди қавми худ ҷамъ хоҳад шуд, зеро ки вай ба замине ки Ман ба банӣ-Исроил додаам, дохил нахоҳад шуд, зеро ки шумо дар оби Мерибо бар зидди каломи Ман исён кардаед.

Ҳорун даргузашт ва аз сабаби исёни банӣ-Исроил ба замини ваъдашуда намедарояд.

1. Вафодории Худо аз бевафоии мо бузургтар аст.

2. Мо набояд файзи Худоро як чизи муқаррарӣ қабул кунем.

1. Забур 103:8-10 Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми худро дар худ нигоҳ медорад; Ӯ ба мо тавре рафтор намекунад, ки ба гуноҳҳои мо сазовор аст ё мувофиқи гуноҳҳои мо ба мо подош намедиҳад.

2. Румиён 3:23-24 Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва ба воситаи файзи Ӯ ба василаи кафорати ба воситаи Исои Масеҳ омада сафед карда шуданд.

Ададҳо 20:25 Ҳорун ва писараш Элъозорро гирифта, ба кӯҳи Ҳӯр бароред.

Ин порча амри Худоро ба Мусо тасвир мекунад, ки Ҳорун ва писараш Элъозорро ба кӯҳи Ҳӯр бибарад.

1: Мо метавонем аз ин порча бифаҳмем, ки чӣ тавр бо имон ва эътимод ба аҳкомҳои Худо итоат кардан лозим аст.

2: Мо инчунин аз ин порча аҳамияти эҳтиром ва эҳтироми падару модарро мебинем.

1: Ибриён 11: 8-12 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2: Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин бо ваъда аст

Ададҳо 20:26 Ва либоси Ҳорунро аз танаш кашед, ва онҳоро бар писараш Элъозор бипӯшед, ва Ҳорун назди қавми худ ҷамъ карда, дар он ҷо хоҳад мурд.

Ҳорун, Саркоҳини Исроил, мурд ва либоси ӯ ба писараш Элъозор гузашт.

1. Мероси хидмати содиқона: Чӣ гуна садоқати Ҳорун ба рисолати Худо тавассути марги ӯ ва додани либосҳояш ба Элъозор идома ёфт.

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: қадр кардани намунаи Ҳорун, ки ҳатто дар марг ҳам итоаткорӣ ба Худо монд.

1. Ибриён 11:1-2 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст. Зеро ки мардуми қадим ба василаи он таърифи худро гирифтанд".

2. Румиён 5: 3-5 - "На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд».

Ададҳо 20:27 Ва Мусо ончунон ки Худованд фармуда буд, ба ҷо овард, ва онҳо ба пеши назари тамоми ҷамоат ба кӯҳи Ҳӯр баромаданд.

Мусо ба фармони Худо итоат кард ва ҷамоатро ба кӯҳи Ҳӯр бурд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Чӣ тавр имони мо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки ба нақшаи Худо эътимод кунем.

1. Эфсӯсиён 6:5-6 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед. Ба онҳо итоат кунед, то ки на танҳо илтифоти онҳоро ба даст оранд, вақте ки чашми онҳо ба шумост, балки ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо оваред.

2. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

Ададҳо 20:28 Ва Мусо ҷомаҳои Ҳорунро кашида, бар писараш Элъозор пӯшид; ва Ҳорун дар он ҷо дар қуллаи кӯҳ мурд, ва Мусо ва Элъозор аз кӯҳ фуромаданд.

Мусо ҷомаҳои Ҳорунро кашида, бар писараш Элъозор гузошт, ва Ҳорун дар болои кӯҳ мурд. Баъд Мусо ва Элъозор аз кӯҳ фуромаданд.

1. Муҳимияти мерос ва ба наслҳои ҷавон интиқол додани хирад - Масалҳо 4:1-4

2. Муҳимияти имон ва итоаткорӣ дар замонҳои душвор - Ибриён 11:8-10

1. Масалҳо 4:1-4 - Эй писарон, насиҳати падаронро бишнавед ва бодиққат бошед, то фаҳмед, зеро ки Ман ба шумо аҳкоми нек медиҳам; таълимоти маро тарк накун. Вақте ки ман бо падарам, меҳрубон ва ягона дар назари модарам писар будам, маро таълим дод ва ба ман гуфт: Бигзор дилат суханони маро маҳкам кунад; аҳкоми Маро риоя кунед ва зиндагӣ кунед.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ рафт, то дар замини ваъдашуда зиндагӣ кунад, чунон ки дар замини бегона ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард. Зеро вай бесаброна мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост.

Ададҳо 20:29 Ва чун тамоми ҷамоат диданд, ки Ҳорун мурдааст, барои Ҳорун, ҳатто тамоми хонадони Исроил, сӣ рӯз мотам гирифтанд.

Марги Ҳорунро тамоми хонадони Исроил сӣ рӯз мотам гирифтанд.

1: Аҳамияти азодорӣ барои талафоти азиз.

2: Қимати эҳтиром кардани шахси дӯстдошта ҳатто ҳангоми марг.

1: Юҳанно 14:1-3, Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад. Ба Худо имон оваред; ба ман низ бовар кунед. Дар хонаи Падари Ман ҳуҷраҳои зиёде ҳастанд. Агар ин тавр намебуд, оё ба ту мегуфтам, ки меравам, то барои шумо ҷой тайёр кунам? Ва агар биравам ва барои шумо ҷой тайёр кунам, боз омада, шуморо ба назди худ хоҳам бурд, то ки дар он ҷое ки Ман ҳастам, шумо низ бошед.

2:1 Таслӯникиён 4:13-14, Аммо мо намехоҳем, ки шумо, эй бародарон, дар бораи онҳое, ки дар хобанд, бехабар бошед, то мисли дигарон, ки умед надоранд, ғамгин нашавед. Зеро, азбаски мо боварӣ дорем, ки Исо мурд ва эҳьё шуд, ба воситаи Исо Худо онҳоеро, ки хуфтаанд, бо худ хоҳад овард.

Рақамҳои 21-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 21:1–9 сафари исроилиёнро дар биёбон ва вохӯрии онҳо бо морҳои оташин тасвир мекунад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки мардум бар зидди Худо ва Мусо сухан ронда, аз маннае, ки ба онҳо дода шудааст, норозигии худро баён мекарданд. Дар натиҷа, Худо ба миёни онҳо морҳои заҳролудро мефиристад, ки боиси газидани бисёриҳо мегардад ва мемирад. Исроилиён тавба мекунанд ва аз Мусо хоҳиш мекунанд, ки барои онҳо шафоат кунад. Дар ҷавоб Худованд ба Мусо амр мекунад, ки мори биринҷӣ созад ва онро бар сутун гузорад, то ҳар кӣ ба он нигоҳ кунад, зинда монад.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 21:10-20, боб тафсилоти истгоҳҳои гуногунро дар тӯли сафари исроилиён ба сӯи Канъон нишон медиҳад. Онҳо аз Обӯт то Иё-Аборим, аз биёбони Мӯоб то Беир ва аз Маттоно ба Наҳалиил мераванд. Ин маконҳо ҳамчун ёдгориҳои муҳим ҳангоми сайру гашти биёбонашон зикр шудаанд.

Параграфи 3: Рақамҳои 21 бо нишон додани ғалабаҳои мушаххасе, ки Исроил бар зидди миллатҳои ҳамсоя дар ин давра ба даст овардааст, хотима меёбад. Онҳо Сиҳӯн подшоҳи амӯриён ва Оҷ подшоҳи Бошонро мағлуб карда, шаҳрҳои онҳоро забт намуда, қаламравҳои онҳоро ишғол карданд. Дар ин боб ҳамчунин суруди қадимие, ки бо номи "Китоби Ҷангҳои Худованд" маъруф аст, ёдовар мешавад, ки ин ғалабаҳои ҳарбиро нақл мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 21 пешниҳод мекунанд:
норозигии исроилиён аз манн; бар зидди Худо сухан меронад, Мусо;
Морҳои заҳрнок фиристода шуданд; тавба, шафоат талаб карда мешавад.

Мори биринҷӣ сохтан бар сутун барои шифо;
Ба он нигоҳ кардан дар байни морҳо ҳаётро таъмин мекунад.

Саёҳат аз ҷойҳои гуногун Обот, Ие Абарим, биёбони Мӯоб, Беер, Маттаноҳ, Наҳалиел ҳангоми саргардонии биёбон.

Ғалабаҳо бар Сиҳӯн подшоҳи амӯриён, Оҷ подшоҳи Бошон;
Забт кардани шаҳрҳо, ишғол кардани қаламравҳо;
Ёдоварӣ аз "Китоби Ҷангҳои Худованд" дар бораи ғалабаҳои ҳарбӣ.

Ин боб ба саёҳати исроилиён дар биёбон, вохӯрии онҳо бо морҳои оташин ва пирӯзиҳои гуногун бар зидди халқҳои ҳамсоя равона шудааст. Рақамҳои 21 аз он оғоз мешавад, ки исроилиён аз маннае, ки ба онҳо дода шудаанд, норозигии худро баён карда, бар зидди Худо ва Мусо сухан мегӯянд. Дар ҷавоб, Худо ба миёни онҳо морҳои заҳролудро мефиристад, ки боиси газидани бисёриҳо мегардад ва мемирад. Мардум тавба мекунанд ва аз Мӯсо хоҳиш мекунанд, ки барои онҳо шафоат кунад. Дар посух ба шафоъати Мӯсо Худованд ба ӯ амр мекунад, ки мори биринҷӣ созад ва бар сутуне бигузорад, то ҳар кӣ ба он нигоҳ кунад, аз газидани мор шифо ёбад.

Ғайр аз он, Ададҳои 21 истгоҳҳои гуногунро дар тӯли сафари исроилиён ба сӯи Канъон тафсилот медиҳанд. Ба инҳо Обӯт, Ие Аборим, биёбони Мӯоб, Беэр, Маттано ва Наҳалиил дохил мешаванд. Ин маконҳо ҳангоми саёҳати биёбонашон ҳамчун аломатҳои муҳим хизмат мекунанд.

Ин боб бо нишон додани ғалабаҳои мушаххасе, ки Исроил бар зидди миллатҳои ҳамсоя дар ин давра ба даст овардааст, анҷом меёбад. Онҳо Сиҳӯн подшоҳи амӯриён ва Оҷ подшоҳи Бошонро мағлуб карда, шаҳрҳои онҳоро забт намуда, қаламравҳои онҳоро ишғол карданд. Илова бар ин, суруди қадимие, ки бо номи "Китоби Ҷангҳои Худованд" маъруф аст, зикр шудааст, ки ин ғалабаҳои ҳарбиро нақл мекунад.

Ададҳо 21:1 Ва ҳангоме ки подшоҳ Ароди канъонӣ, ки дар ҷануб сукунат дошт, шуниданд, ки Исроил бо роҳи ҷосусон омадааст; баъд ба мукобили Исроил чангид ва баъзеи онхоро асир гирифт.

Подшоҳ Арад, ҳокими канъониён дар ҷануб, шунид, ки исроилиён меоянд ва ба онҳо ҳамла карданд ва баъзеи онҳоро асир гирифтанд.

1. Ба Худо таваккал кунед, ҳатто дар миёни муборизаҳо.

2. Аҳамияти субот ва ҳасорат дар баробари душворӣ.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст".

Ададҳо 21:2 Ва Исроил назди Худованд назр карда, гуфт: «Агар ин қавмро дар ҳақиқат ба дасти ман таслим хоҳӣ, шаҳрҳои онҳоро комилан хароб хоҳам кард».

Исроил ба Худо қасам хӯрд, ки агар мардумро ба дасти онҳо таслим кунад, онҳо шаҳрҳои худро хароб хоҳанд кард.

1. Қувваи назр: Омӯзиши оқибатҳои ваъда додан ба Худо

2. Оқибатҳои хилоф кардани ваъдаҳо ба Худо

1. Такрори Шариат 7:2: Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту онҳоро ба ҳузури ту раҳо хоҳад кард; ту онҳоро зада, тамоман несту нобуд хоҳӣ кард; бо онҳо аҳд набанд ва ба онҳо марҳамат накун.

2. Забур 15:4: Дар назари Ӯ шахси нопок маҳкум мешавад; балки тарси Худовандро иззату ҳурмат мекунад. Касе, ки ба зиёни худ қасам хӯрад ва дигаргун намешавад.

Ададҳо 21:3 Ва Худованд ба овози Исроил гӯш дода, канъониёнро таслим кард; ва онҳо ва шаҳрҳояшонро тамоман хароб карданд, ва ӯ ин ҷойро Ҳӯрма номид.

Худо ба исроилиён гӯш дод ва канъониён ва шаҳрҳои онҳоро несту нобуд кард ва ин ҷойро Ҳӯрма номид.

1. Худо гӯш мекунад, вақте ки мо чун халқи Ӯ дар вақти эҳтиёҷ ба Ӯ нидо мекунем.

2. Доварии Худо устувор аст ва ваъдааш содиқ аст.

1. Забур 6:9, "Худованд нолаи маро барои марҳамат шунид; Худованд дуои маро қабул мекунад".

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:12, "Ва ман шохро пешопеши ту фиристодам, ки он ду подшоҳи амӯриёнро аз пеши ту берун кард, аммо на бо шамшери ту ва на бо камони ту".

Ададҳо 21:4 Ва онҳо аз кӯҳи Ҳӯр бо роҳи баҳри Сурх равона шуданд, то ки замини Адӯмро иҳота кунанд;

Сафари мардум аз кухи Хор душвор ва дилсардкунанда буд.

1: Ҳангоме ки зиндагӣ душвор ва рӯҳафтода менамояд, аз Худо қувват ва далерӣ интизор шавед.

2: Ҳатто дар душвортарин замонҳо ба Худо имон ва таваккал кунед.

1: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Ададҳо 21:5 Ва қавм бар зидди Худо ва Мусо сухан ронданд: «Чаро моро аз Миср берун овардед, то дар биёбон бимирем? зеро ки нон нест ва об нест; ва ҷони мо аз ин нони сабук нафрат дорад.

Банӣ-Исроил ба Худо ва Мусо шикоят карда, мепурсиданд, ки чаро онҳоро аз Миср ба биёбон оварданд, то аз нарасидани обу ғизо бимиранд.

1. Таъмини Худо дар биёбон: Вақте ки зиндагӣ тоқатнопазир менамояд

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор: Омӯзиши эътимод

1. Забур 23:4 Бале, гарчанде ки аз дараи сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиҳанд.

2. Хуруҷ 16:11-15 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ман шикоятҳои банӣ-Исроилро шунидаам; ба онҳо сухан ронда, бигӯ: шомгоҳон гӯшт хоҳед хӯрд, ва саҳар аз он сер хоҳед шуд. нон; ва хоҳед донист, ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам. Ва чунин воқеъ шуд, ки шомгоҳон салвоҳо баромада, ӯрдугоҳро пӯшониданд, ва субҳ шабнам гирди лашкарро фаро гирифт. Ва ҳангоме ки шабнам рехта шуд, инак, бар рӯи биёбон чизи хурди гирду атроф, мисли шабнам бар замин хобида буд. Ва чун банӣ-Исроил инро диданд, ба якдигар гуфтанд: «Ин манна аст, зеро намедонанд, ки ин чӣ буд». Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Ин аст ноне, ки Худованд ба шумо барои хӯрдан додааст».

Ададҳо 21:6 Ва Худованд морҳои оташинро ба миёни мардум фиристод, ва онҳо мардумро газид; ва мардуми бисьёре аз Исроил мурданд.

Худованд морҳоро фиристод, то банӣ-Исроилро ҷазо диҳанд, ки дар натиҷа марги зиёде ба амал омад.

1: Адолати Худо комил аст ва барои ситам ҷазо хоҳад дод.

2: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки ба Худованд таваккал кунем ва ба амрҳои Ӯ итоат кунем.

1: Ғалотиён 6: 7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, онро низ дарав мекунад.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ададҳо 21:7 Ва қавм назди Мусо омада, гуфтанд: «Мо гуноҳ кардем, зеро ки мо бар зидди Худованд ва бар ту сухан гуфтаем; ба Худованд дуо гӯед, ки морҳоро аз мо дур кунад. Ва Мусо барои мардум дуо гуфт.

Халқи Исроил гуноҳ карда, аз Мусо хоҳиш карданд, ки ба Худованд дуо гӯяд, то морҳоро аз онҳо дур кунад.

1. Оқибати гуноҳ ва қудрати намоз

2. Дар душворӣ ба Худо таваккал кардан

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Забур 50:15 - ва дар рӯзи душворӣ маро бихон; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

Ададҳо 21:8 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ту мори оташин бисоз, ва онро бар сутун бимон;

Худо ба Мӯсо амр фармуд, ки мори биринҷӣ созад ва онро бар сутун гузорад, то ҳар кӣ ба он нигоҳ кунад, аз газидани мори марговар наҷот ёбад.

1. Қувваи имон ва итоат: Омӯзиш аз достони мори оташин

2. Нигоҳ ба Масеҳ: Дарёфти умед ва шифо тавассути салиб

1. Юҳанно 3:14-15 - «Ва чунон ки Мусо морро дар биёбон боло бардошт, Писари Одам низ бояд боло бардошта шавад, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

2. Ибриён 9:24-28 - "Зеро ки Масеҳ на ба қудсе, ки бо дастҳо сохта шудааст, нусхаи муқаддаси ҳақиқӣ, балки ба худи осмон даромад, то ҳоло дар ҳузури Худо аз номи мо зоҳир шавад. ки худро такроран қурбонӣ кунад, зеро саркоҳин ҳар сол бо хуни худ не, ба ҷойҳои муқаддас медарояд, зеро он гоҳ вай бояд аз замони таъсиси ҷаҳон борҳо азоб кашад. Дар охири асрҳо, ки гуноҳро бо қурбонии Худ нест кунад.Ва чунон ки муқаррар шудааст, ки одам як бор бимирад ва баъд аз он доварӣ меояд, ончунон Масеҳ, ки як бор қурбонӣ карда шудааст, то гуноҳҳои бисёриҳоро бар дӯш гирад, бори дуюм зоҳир хоҳад шуд. вақт, на барои мубориза бо гуноҳ, балки барои наҷот додани онҳое, ки Ӯро бесаброна интизоранд.

Ададҳо 21:9 Ва Мусо аз мис море сохт, ва онро бар сутун гузошт, ва чунин воқеъ шуд, ки агар мор касеро газида бошад, вақте ки мори мисро дид, зинда монд.

Мӯсо мори мис сохта, онро ба сутун гузошт, то ҳар касе, ки мор газида бошад, ба мори мис нигоҳ карда, шифо ёбад.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна Худо тавассути имон шифо мебахшад

2. Мори сутун: рамзи кафорат

1. 1 Петрус 2:24 - "Ӯ гуноҳҳои моро дар бадани Худ бар дарахт бардошт, то ки мо барои гуноҳҳо бимирем ва барои адолат зиндагӣ кунем; шумо бо захмҳои Ӯ шифо ёфтаед".

2. Яъқуб 5:15 - "Дуои имон беморонро наҷот медиҳад ва Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард; ва ҳар кӣ гуноҳ кардааст, омурзида мешавад".

Ададҳо 21:10 Ва банӣ-Исроил пеш рафта, дар Убӯт ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил сафар карда, дар Обӯт ӯрду заданд.

1: Вафодории Худо дар муҳофизат ва таъмини халқи худ, ҳатто дар вақти душворӣ дида мешавад.

2: Худо қодир аст, ки моро ба роҳи умед ва имон ҳидоят кунад, ҳатто вақте ки ин имконнопазир менамояд.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Хуруҷ 13:21-22 Ва Худованд рӯзона дар сутуни абр пешопеши онҳо мерафт, то онҳоро дар роҳ роҳнамоӣ кунад, ва шабона дар сутуни оташ ба онҳо равшанӣ диҳад, то ки онҳо рӯзона ва шабона сафар кунанд. . Ӯ сутуни абрро рӯзона ва шабона сутуни оташро аз пеши мардум набардошт.

Ададҳо 21:11 Ва онҳо аз Обӯт кӯч карда, дар Иёбарим, дар биёбони рӯ ба рӯи Мӯоб, сӯи тулӯи офтоб ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Обӯт кӯч карда, дар Иёбарим дар биёбони наздики Мӯоб, ки рӯ ба тарафи шарқ аст, ӯрду заданд.

1. Сафари Имон: Боварӣ ба Худо барои роҳнамоии мо

2. Бартараф кардани душвориҳои биёбон дар ҳаёт

1. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт.

2. Такрори Шариат 8:2-3 - Ва ту тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон намоӣ, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё аҳкоми ӯро риоя кунед, ё не.

Ададҳо 21:12 Аз он ҷо кӯч карда, дар водии Зоред ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз ҷое ҳаракат карда, дар водии Заред хаймаҳо барпо карданд.

1. Сафари имонии мо бо ҷойҳое, ки мо меравем ва қарорҳое, ки мо қабул мекунем, нишон дода мешавад.

2. Ҳатто вақте ки зиндагӣ душвор аст, Худо бо мост ва барои пешрафт ба мо кӯмак мекунад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ибриён 11:10-12 - Зеро ӯ шаҳреро меҷуст, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост. Ба воситаи имон худи Соро низ қувват гирифт, ки насли ҳомила шавад ва дар синни пирӣ таваллуд ёфт, зеро вайро, ки ваъда дода буд, амин донист. «Бинобар ин дар он ҷо аз як кас, ва мисли мурда, чунон ки ситораҳои осмон бисьёр ва мисли реги дар соҳили баҳр аст, бешуморе ба вуҷуд омаданд.

Ададҳо 21:13 Аз он ҷо кӯч карда, дар он тарафи Арнӯн, ки дар биёбоне, ки аз соҳили амӯриён мебарояд, ӯрду заданд, зеро ки Арнӯн сарҳади Мӯоб, дар байни Мӯоб ва амӯриён аст.

Исроил аз дарёи Арнӯн гузашта, марҳилаи нави сафари онҳоро нишон дод.

1: Мо метавонем дар Худованд далерӣ дошта бошем, то бо марҳалаҳои нав дар ҳаёти мо рӯ ба рӯ шавем ва ба Ӯ боварӣ дорем, ки Ӯ моро ҳидоят мекунад.

2: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худованд моро муҳофизат мекунад ва дар сафарҳоямон таъмин мекунад.

1: Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд ва аланга туро нахоҳанд хӯрд. ».

2: Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд."

Ададҳо 21:14 Бинобар ин дар китоби ҷангҳои Худованд гуфта шудааст: "Он чи Ӯ дар баҳри Сурх ва дар ҷӯйҳои Арнӯн кард,

Дар китоби Ададҳо суруд дар бораи амалҳои бузурги Худо дар Баҳри Сурх ва дарёи Арнӯн сабт шудааст.

1. Аъмоли бузурги Худо: Тафаккур дар бораи мӯъҷизаҳои Худо

2. Бартараф кардани мубориза бо имон: Намунаи халқи Худо

1. Хуруҷ 14:13-15; Забур 106:7–9

2. Ишаъё 43:15–17; Еҳушаъ 2:9–11

Ададҳо 21:15 Ва дар ҷӯйҳои рӯдхонаҳо, ки ба сукунати Ор фуруд омада, дар сарҳади Мӯоб ҷойгир аст.

Банӣ-Исроил дар роҳ ба сӯи манзили Ар, аз ҷӯйе, ки дар сарҳади Мӯоб воқеъ буд, гузаштанд.

1. Худо моро дар ҷойҳои ғайричашмдошт ҳидоят мекунад

2. Бартараф кардани душворихо дар сафари мо

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

Ададҳо 21:16 Ва аз он ҷо ба Беэр рафтанд; он чоҳест, ки Худованд ба Мусо гуфт: «Мардумро ҷамъ кунед, ва Ман ба онҳо об медиҳам».

Банӣ-Исроил аз биёбон ба Беэр рафтанд, ки дар он ҷо Худованд ваъда дод, ки онҳоро бо об таъмин мекунад.

1. Бар Худо таваккал кардан - Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки ба мо чизеро, ки ба мо лозим аст, таъмин кунад, ҳатто агар он чизе мисли об бошад.

2. Саёҳати Имон - Пайравӣ ба Худо метавонад як саёҳати печидаҳо ва гардишҳои зиёд бошад, аммо дар ниҳоят Ӯ ҳамеша моро таъмин хоҳад кард.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 23:1-3 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро барқарор мекунад".

Ададҳо 21:17 Ва Исроил ин сурудро хонд: «Эй чоҳ, баҳор! барои он суруд хонед:

Банӣ-Исроил суруди шодӣ ва идро дар шукргузорӣ барои пайдоиши чоҳ месароиданд.

1. Қувваи суруд: Чӣ гуна ибодат ва шукргузорӣ метавонад шодӣ ва фаровонӣ оварад

2. Боварӣ ба ризқи Худо: таваккал ба Худо дар ниёзҳои худ

1. Забур 33:1-3 Аз шодӣ дар Худованд нидо кун, эй одил! Ситоиш сазовори ростгӯён аст. Бо лира ба Худованд шукр гӯед; бо барни даҳ тор ба ӯ оҳанг созед! Ба ӯ суруди нав бихонед; дар торхо мохирона бозй кардан, бо нидохои баланд.

2. Юҳанно 4:14 Аммо ҳар кӣ аз обе ки Ман ба вай медиҳам, бинӯшад, дигар ташна нахоҳад монд. Обе, ки ба вай медиҳам, дар вай чашмаи обе хоҳад шуд, ки то ҳаёти ҷовидонӣ ҷорӣ мешавад.

Ададҳо 21:18 Сардорон чоҳ кофтанд, ва ашрофони қавм бо дастури қонунгузор бо асоҳои худ онро кофтанд. Ва аз биёбон ба Маттоно рафтанд;

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр исроилиён таҳти роҳбарии қонунгузорашон дар биёбон чоҳ кофта, сипас ба Маттано сафар карданд.

1. Боварӣ ба роҳнамоии Худо: Омӯзиши пайравӣ аз дастурҳо

2. Баракати итоаткорӣ: Чӣ тавр исроилиён тӯҳфаи тароват гирифтанд

1. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст».

2. Юҳанно 14:15-17 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард. Ва Ман аз Падар хоҳам хост, ва Ӯ ба шумо Ёвари дигаре хоҳад дод, то то абад бо шумо бошад, яъне Рӯҳи ростиро, ки Ӯ ҷаҳон наметавонад қабул кунад, зеро ки Ӯро намебинад ва намешиносад; шумо Ӯро мешиносед, зеро ки Ӯ бо шумо сокин аст ва дар шумо хоҳад буд».

Ададҳо 21:19 Ва аз Маттоно то Наҳалиил, ва аз Наҳалиил то Бамот;

Дар порча сафар аз Маттана ба Бамот тасвир шудааст.

1: Сафари имон - Мо метавонем ба Ададҳо 21:19 нигарем, то бубинем, ки чӣ тавр Худо дар роҳи исроилиён бо исроилиён буд ва чӣ тавр Ӯ бо мо низ ҳангоми саёҳати ҳаёт бо мо хоҳад буд.

2: Муҳимияти макони таъинот - Ададҳо 21:19 ба мо хотиррасон мекунад, ки макони таъинот ба мисли сафар муҳим аст, зеро Худо дар ниҳоят исроилиёнро ба Бамот бурд.

1: Хуруҷ 13:21 - "Ва Худованд рӯзона дар сутуни абр пешопеши онҳо мерафт, то ки онҳоро роҳнамоӣ кунад; ва шабона дар сутуни оташ, то ба онҳо равшанӣ диҳад; шабу рӯз биравад. "

2: Забур 32:8 - "Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард".

Ададҳо 21:20 Ва аз Бамӯт дар водӣ, ки дар сарзамини Мӯоб аст, то қуллаи Писҷо, ки сӯи Ешимӯн менигарад.

Халқи Худо ба роҳнамоии Ӯ ба замини ваъдашуда пайравӣ карданд.

1. Агар таваккал кунем ва ба Ӯ итоат кунем, Худо моро ҳамеша ба тақдирамон ҳидоят мекунад.

2. Новобаста аз он ки мо дар кадом водии душворӣ дучор шавем, Худо дар ҳар қадам бо мо хоҳад буд.

1. Такрори Шариат 1:6-8 Худованд Худои мо дар Ҳӯреб ба мо гуфт: «Шумо дар ин кӯҳ ба қадри кофӣ истодаед. Баргард ва сафар кунед, ва ба кӯҳистони амӯриён ва ба ҳамаи ҳамсоягони онҳо дар Арабо, дар кӯҳистон ва пастӣ ва дар Неҷаб ва соҳили баҳр, замини канъониён ва Лубнон биравед, то дарьёи бузург — дарьёи Фурот.

2. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Ададҳо 21:21 Ва Исроил қосидонашро назди Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён фиристода, гуфтанд:

Исроил аз Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён хоҳиш кард, ки ба онҳо иҷозат диҳад, ки аз замини ӯ гузаранд.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ ва кушодафикр будан ҳангоми муомила бо дигарон.

2. Муҳимияти эҳтиром ва фаҳмиш ҳангоми муошират бо афроди миллатҳои гуногун.

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Эфсӯсиён 4:2 - комилан фурӯтан ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед.

Ададҳо 21:22 Иҷозат диҳед аз замини ту бигзарам: мо ба саҳро ва токзорҳо табдил нахоҳем кард; мо аз оби чоҳ нахоҳем нӯшид, балки бо роҳи баланди подшоҳ тайем, то даме ки аз ҳудуди ту гузарем.

Гузаргоҳ Банӣ-Исроил аз подшоҳи Адӯм иҷоза мепурсад, ки аз сарзамини онҳо гузарад ва ваъда медиҳанд, ки то аз сарҳад баромадан дар роҳи асосӣ истода, ба замин ва сарчашмаҳои оби он халал нарасонанд.

1. Муҳимияти эҳтироми марзҳо ва риояи ваъдаҳо.

2. Омӯзиши эътимод ба нақша ва роҳнамоии Худо, ҳатто вақте ки он душвор ба назар мерасад.

1. Матто 7:12 - Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Ададҳо 21:23 Ва Сиҳӯн нагузошт, ки Исроил аз сарҳади худ гузарад, балки Сиҳӯн тамоми қавми худро ҷамъ карда, ба муқобили Исроил ба биёбон баромад, ва ба Яҳоз омад, ва бар зидди Исроил ҷанг кард.

Сиҳон нагузошт, ки исроилиён аз сарҳади худ гузаранд, бинобар ин ӯ қавми худро ҷамъ карда, бар зидди Исроил ба биёбон баромад. Ӯ дар Яҳоз бо онҳо вохӯрда, бар зидди онҳо ҷангид.

1. Ҳимояи Худо ҳамеша басанда аст, новобаста аз мухолифат.

2. Мо бояд омода бошем, ки барои дурустӣ мубориза барем.

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз Ман аст" мегӯяд Худовандо.

2. 1 Вақоеънома 22:13 - "Он гоҳ шумо муваффақ хоҳед шуд, агар шумо фармонҳо ва қонунҳоеро, ки Худованд ба Мусо барои Исроил додааст, риоя кунед. Қавӣ ва далер бошед. Натарсед ва рӯҳафтода нашавед".

Ададҳо 21:24 Ва Исроил ӯро бо дами шамшер зада, замини ӯро аз Арнӯн то Ёббӯқ то банӣ-Аммӯн тасарруф карданд, зеро ки сарҳади банӣ-Аммӯн мустаҳкам буд.

Исроил подшоҳи амӯриёнро зада, замини ӯро тасарруф кард.

1: Худованд барои касоне, ки ба фармонҳои Ӯ итоат мекунанд, пирӯз хоҳад шуд.

2: Мо бояд ҳатто ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор дар имонамон қавӣ бошем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2: Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад".

Ададҳо 21:25 Ва Исроил ҳамаи ин шаҳрҳоро забт кард, ва Исроил дар тамоми шаҳрҳои амӯриён, дар Ҳешбӯн ва дар ҳамаи деҳоти он сокин буданд.

Исроил тамоми шаҳрҳои амӯриёнро, аз он ҷумла Ҳешбон ва деҳаҳои гирду атрофи онро забт карда, дар онҳо сокин шуданро оғоз карданд.

1. Худо пирӯзӣ медиҳад: Қиссаи ғасби Исроил бар аморийён

2. Қабули ваъдаҳои Худо: Соҳиби замин

1. Хуруҷ 6:8 - Ва ман шуморо ба замине хоҳам овард, ки қасам хӯрдам, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб медиҳам; ва онро ба шумо мерос хоҳам дод: Ман Худованд ҳастам.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

Ададҳо 21:26 Зеро ки Ҳешбӯн шаҳри Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён буд, ки бар зидди подшоҳи пешини Мӯоб ҷангида, тамоми замини ӯро то Арнӯн аз дасти ӯ гирифта буд.

Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён, бар зидди подшоҳи собиқи Мӯоб ҷанг кард ва тамоми замини ӯро, аз он ҷумла Арнӯнро забт кард.

1. Худованд медиҳад ва Худованд мегирад.

2. Дар баробари мусибат ҳушёр ва далер бошед.

1. Айюб 1:21 - "Ман бараҳна аз шиками модарам омадаам, ва бараҳна бармегардам. Худованд дод, ва Худованд гирифт, муборак аст номи Худованд."

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Ададҳо 21:27 Бинобар ин онҳое ки бо масал сухан мегӯянд: "Ба Ҳешбӯн биёед, бигзор шаҳри Сиҳӯн бино ва омода шавад".

Ин порча аҳамияти Ҳешбонро дар ривояти Библия инъикос мекунад.

1. Садоқати Худо дар барқарор кардани халқи худ дар замини ваъдашуда

2. Қудрати шаҳр барои инъикоси ҷалоли Худо

1. Еҳушаъ 21:43-45 - Муҳимияти Ҳешбон дар иҷрои ваъдаи Худо

2. Румиён 9:17 - Дасти ҳукмронии Худо дар ташаккули таърих ва таъсиси халқи худ

Ададҳо 21:28 Зеро ки оташе аз Ҳешбӯн берун омад, алангае аз шаҳри Сиҳӯн, ва он Ари Мӯоб ва сарварони баландиҳои Арнӯнро фурӯ бурд.

Шаҳри Ар ва хоҷагони онро оташе фурӯ бурд.

1: Худо тавоност ва метавонад оташро барои адолат истифода барад.

2: Оқибатҳои нодида гирифтани қонунҳои Худо метавонад сахт бошад.

1: Isaiah 26:11 - Худовандо, вақте ки дасти Ту бардошта шавад, онҳо нахоҳанд дид; Оре, оташи душманонат онҳоро фурӯ хоҳад бурд.

2: Ирмиё 21:14 - Ман шуморо мувофиқи самараи аъмолатон ҷазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд, ва Ман дар ҷангалаш оташ хоҳам афрӯхт, ва он ҳама чизро дар гирду атроф фурӯ мебарад.

Ададҳо 21:29 Вой бар ҳоли ту, эй Мӯоб! шумо, эй қавми Камӯш, нобуд шудаед; ӯ писарони наҷотёфтаи худ ва духтарони худро ба асирӣ ба Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён супурд.

Мӯоб барои ибодати худоёни козиб маҳкум шудааст.

1: Нагузоред, ки худоёни козиб шахсияти шуморо дуздида, ҳаёти шуморо идора кунанд.

2: Ба Худои ягонаи ҳақиқӣ таваккал кун.

1: Такрори Шариат 6:4-5 Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2: Ирмиё 10:10 Аммо Худованд Худои ҳақиқӣ аст; Ӯ Худои Ҳай ва Подшоҳи ҷовидонӣ аст. Аз ғазаби Ӯ замин ба ларза меояд, ва халқҳо ба хашми Ӯ тоб оварда наметавонанд.

Ададҳо 21:30 Мо ба онҳо тир холӣ кардем; Ҳешбӯн то Дибӯн нобуд шуд, ва мо онҳоро то Нӯфо, ки то Мадеба мерасад, хароб кардаем.

Халқи Худо дар набард бар зидди амӯриён ғолиб омада, шаҳрҳои онҳоро хароб мекунад.

1: Дар лаҳзаҳои душворӣ, Худо бо мо хоҳад буд ва моро аз ҳар бадӣ нақот медиҳад.

2: Мо бояд барои муҳофизат ва баракатҳои Худо дар ҳаёти мо шукргузор бошем.

1: Забур 37:39 - Аммо нақоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 21:31 Ҳамин тавр, Исроил дар замини амӯриён сокин буд.

Исроил дар замини амӯриён маскан гирифт.

1. Худо ҳамеша ба ваъдаҳояш вафодор аст.

2. Дар сафарамон Худо ҳамеша бо мост.

1. Такрори Шариат 1:20-21 - "Ва ман ба шумо гуфтам: шумо ба кӯҳҳои амӯриён омадаед, ки Худованд Худои мо ба мо медиҳад. Инак, Худованд Худои шумо заминро пеши шумо гузоштааст; бароед. ва онро тасарруф кунед, чунон ки Худованд Худои падарони шумо ба шумо гуфтааст; натарсед ва рӯҳафтода нашавед».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Бигзор рафтори шумо бе тамаъ бошад; ба он чизе ки доред, қаноат кунед. Зеро Худи Ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо метавонем далерона бигӯем: Худованд ёвари ман, наметарсам, одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Ададҳо 21:32 Ва Мусо фиристод, то Ёазирро ҷосусӣ кунад, ва онҳо деҳаҳои онро забт намуда, амӯриёнро, ки дар он ҷо буданд, пеш карданд.

Мусо ба назди Ёзар ҷосусонро фиристод, ки онҳо деҳаҳоро забт намуда, амӯриёнро пеш карданд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор: Чӣ тавр Мусо дар вазъияти душвор рафъ кард

2. Такя ба ваъдаҳои Худо: Чӣ гуна Худо ба Мусо барои муваффақ шудан кӯмак кард

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Ададҳо 21:33 Ва онҳо баргашта, бо роҳи Бошон баромаданд; ва Ӯҷ подшоҳи Бошон бо тамоми қавмаш ба муқобили онҳо ба ҷанг дар Эдрей баромад.

Исроил дар Эдрей бо Оҷ подшоҳи Бошон ҷанг кард.

1. Ҷанги Эдрей: Дарси имон ва қувват

2. Роҳнамоии Худо: Бартараф кардани мушкилот бо кӯмаки Худованд

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: "Қавӣ ва далер бош. Натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 43:3: «На бо шамшери онҳо заминро ба даст оварданд, на бозуи онҳо ба онҳо ғалаба овард; ин дасти рости Ту, бозуи Ту ва нури рӯи Ту буд, зеро ки Ту онҳоро дӯст медоштӣ».

Ададҳо 21:34 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Аз Ӯ натарс, зеро ки Ман ӯро ва тамоми қавмаш ва заминашро ба дасти ту супурдам; ва бо вай ҳамон тавре ки ба Сиҳӯн подшоҳи амӯриён, ки дар Ҳешбӯн сокин буд, рафтор хоҳӣ кард.

Худо ба Мусо мегӯяд, ки натарс ва подшоҳи амӯрии Ҳешбӯн ва қавмашро ба дасти ӯ додааст.

1. Худо ҳамеша бо мост ва дар муҳтоҷӣ ба мо қувват мебахшад.

2. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем ва ба қудрати Ӯ барои роҳнамоии мо такя кунем.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. 2 Вақоеънома 20:15 - "Худованд ба шумо чунин мегӯяд: "Аз ин лашкари азим натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост".

Ададҳо 21:35 Ва Ӯ ва писаронаш ва тамоми қавмашро лату кӯб карданд, то даме ки касе ӯро зинда намонд, ва замини ӯро тасарруф карданд.

Адолати Худо бар зидди касоне, ки бо Ӯ мухолифат мекунанд, зуд ва устувор аст.

1: Худованд довари одил аст ва онҳоеро, ки ба Ӯ мухолифат мекунанд, ҷазо хоҳад дод.

2: Худо меҳрубон ва одил аст ва Ӯ барои ҳамаи онҳое, ки бар зидди Ӯ ҳастанд, адолат хоҳад кард.

1: Ваҳй 20:12-15 - Ва ман дидам, ки мурдагон, хурду калон, пеши Худо истодаанд; ва китобҳо кушода шуданд, ва китоби дигаре кушода шуд, ки он китоби ҳаёт аст;

2: Забур 9:7-8 - Аммо Худованд то абад пойдор хоҳад буд: тахти Худро барои доварӣ омода кардааст. Ва ҷаҳонро аз рӯи адолат доварӣ хоҳад кард, ба доварӣ ба мардум аз рӯи адолат хизмат хоҳад кард.

Рақамҳои 22-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 22:1-14 достони Билъом, фолбин аз Петорро муаррифӣ мекунад. Болоқ, подшоҳи Мӯоб, аз исроилиён ва ғалабаи онҳо бар халқҳои ҳамсоя метарсад. Ӯ ба назди Билъом қосидон мефиристад ва ба ӯ мукофот медиҳад, то банӣ-Исроилро лаънат кунад ва пешрафти онҳоро пешгирӣ кунад. Билъом дар ин бора роҳнамоии Худоро меҷӯяд ва дар аввал гуфта мешавад, ки бо фиристодагони Болоқ наравед ва ба исроилиён лаънат нагӯед.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 22:15-35, боб муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр Балақ фиристодагони бонуфузро ба Билъом мефиристад ва мукофотҳои бештар ваъда медиҳад. Сарфи назар аз дастуроти аввалини Худо, Билъом боз барои рафтан бо онҳо иҷозат мепурсад. Худо ба ӯ иҷозат медиҳад, вале ӯро метарсонад, ки ҷуз он чи фармудааст, бигӯяд. Ҳангоми сафараш фариштаи Худованд дар пеши хари Билъом пайдо мешавад, ки вай аз роҳи Билъом бармегардад ва Билъомро ноумед мекунад. Пас аз се бор ба хараш задан Худо даҳонашро мекушояд, то Билъомро сарзаниш кунад.

Сархати 3: Рақамҳои 22 бо нишон додани он ки чӣ тавр Билъом ниҳоят ба макони Болоқ дар Мӯоб мерасад, анҷом меёбад. Подшоҳ ӯро ба баландӣ мебарорад, ки дар он ҷо ба ӯрдугоҳи исроилиён чашм пӯшонад ва ба ӯ амр медиҳад, ки аз он ҷо онҳоро лаънат кунад. Бо вуҷуди ин, ба ҷои лаънат кардани онҳо, мувофиқи дархости Болоқ, Худо ҳар дафъае, ки Билъом лаънат карданӣ мешавад, ба даҳони Билъом суханони баракат медиҳад. Ин Балакро ноумед мекунад, ки вай лаънатро интизор буд, аммо ба ҷои он баракат мегирад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 22 пешниҳод мекунанд:
Тарси Балақ аз пирӯзиҳои исроилиён; фиристодани паёмбарон;
Билъом барои лаънат кардани исроилиён мукофотҳо дод; ҳидояти Худо.

Дастурамали ибтидоӣ наравед ё лаънат накунед;
Балак фиристодагони бонуфузи бештар; мукофотҳои бештар;
Иҷозат дода мешавад, аммо танҳо барои гуфтани он чизе ки Худо фармудааст.

Фариштаи Худованд пеши хари Билъом зоҳир мешавад;
Хар барои сарзаниш кардани Билъом сухан мегӯяд.

расидан ба макони Балак; назар ба лагери исроилиён;
Кӯшишҳои лаънатӣ бо дахолати Худо ба баракат табдил ёфт;
Ноумедии Балак, ки интизори лаънат буд, аммо ба ҷои он баракат гирифт.

Ин боб ба достони Билъом ва вохӯрии ӯ бо Болоқ, подшоҳи Мӯоб, тамаркуз мекунад. Рақами 22 аз он оғоз мешавад, ки Болоқ аз исроилиён ва ғалабаи онҳо бар халқҳои ҳамсоя метарсад. Ӯ ба назди Билъом, фолбин аз Петор қосидон фиристода, ба ӯ мукофот пешниҳод мекунад, то ба исроилиён лаънат кунад ва ба пешрафти онҳо монеъ шавад. Билъом дар ин масъала роҳнамоии Худоро меҷӯяд ва дар аввал дастур дода мешавад, ки бо фиристодагони Болоқ наравад ва ба исроилиён лаънат нагӯяд.

Ғайр аз он, Рақамҳои 22 муфассал нақл мекунад, ки чӣ тавр Балак фиристодагони бонуфузро ба Билъом мефиристад ва мукофотҳои боз ҳам бештар ваъда медиҳад. Сарфи назар аз дастуроти аввалини Худо, Билъом боз барои рафтан бо онҳо иҷозат мепурсад. Худо ба ӯ иҷозат медиҳад, вале ӯро метарсонад, ки ҷуз он чи фармудааст, бигӯяд. Ҳангоми сафараш фариштаи Худованд дар пеши хари Билъом пайдо мешавад, ки вай аз роҳи Билъом бармегардад ва Билъомро ноумед мекунад. Пас аз ноумедӣ хари ӯро се бор зада, Худо даҳонашро мекушояд, ки ӯ сухан мегӯяд ва Билъомро сарзаниш мекунад.

Боби мазкур бо нишон додани он ки чӣ тавр Билъом ниҳоят ба макони Болоқ дар Мӯоб мерасад, анҷом меёбад. Подшоҳ ӯро ба баландӣ мебарорад, ки дар он ӯрдугоҳи исроилиёнро дида метавонад ва ба ӯ амр медиҳад, ки аз он ҷо онҳоро лаънат кунад. Бо вуҷуди ин, ба ҷои лаънат, ки Балақ талаб кард, ҳар дафъае, ки Билъом лаънат карданӣ мешавад, Худо ба даҳони ӯ суханони баракат медиҳад. Ин Балакро ноумед мекунад, ки вай лаънатро интизор буд, аммо ба ҷои он баракат мегирад.

Ададҳо 22:1 Ва банӣ-Исроил пеш рафта, дар даштҳои Мӯоб дар он тарафи Урдун назди Ериҳӯ ӯрду заданд.

Исроилиён сафар карда, дар даштҳои Мӯоб ӯрду заданд.

1: Худо халқи Худро ҳатто дар шароити душвор таъмин мекунад.

2: Мо бояд ба Худованд ва қобилияти Ӯ барои таъмини мо таваккал кунем.

1: Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Филиппиён 4:19 - «Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Ададҳо 22:2 Ва Болоқ ибни Сиппур ҳар он чиро, ки Исроил ба амӯриён карда буд, дид.

Болоқ ғалабаҳои исроилиёнро бар амӯриён дид.

1: Мо аз мисоли имони исроилиён ба Худо ва далерӣ дар мубориза барои дурустӣ омӯхта метавонем.

2: Имони мо бояд қарорҳои моро роҳнамоӣ кунад ва ба мо қувват бахшад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2: 1 Қӯринтиён 16:13-14, Бедор бошед, дар имон устувор бошед, мисли мардон амал кунед, қавӣ бошед. Бигзор ҳар коре, ки мекунед, дар муҳаббат анҷом дода шавад.

Ададҳо 22:3 Ва Мӯоб аз мардум сахт тарсид, зеро ки онҳо бисьёр буданд; ва Мӯоб аз банӣ-Исроил ғамгин шуд.

Мӯоб аз бисёре аз исроилиён метарсид.

1. Аз он чизе, ки шумо идора карда наметавонед, натарсед; ба ҷои он ки ба Худованд таваккал кунед.

2. Тарс метавонад вокуниш ба вазъият бошад, аммо нагузоред, ки онро назорат кунад.

1. Матто 10:26-31 - "Пас, аз онҳо натарс; зеро ҳеҷ чизи пӯшидае нест, ки ошкор нашавад, ва ҳеҷ чизи махфие нест, ки маълум нахоҳад шуд".

2. Забур 56:3-4 - "Вақте ки метарсам, ба ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам, наметарсам".

Ададҳо 22:4 Ва Мӯоб ба пирони Мидьён гуфт: «Акнун ин гурӯҳ тамоми гирду атрофи моро хоҳад лесид, чунон ки гов алафи саҳроро мечазад». Ва Болоқ ибни Сиппур дар он вақт подшоҳи Мӯоб буд.

Мӯоб аз он хавотир буд, ки исроилиён тамоми қаламрави онҳоро ишғол мекунанд, аз ин рӯ онҳо аз пирони Мидён кӯмак пурсиданд. Болоқ дар он вақт подшоҳи Мӯоб буд.

1. Қувваи тарс: чӣ гуна тарс моро водор мекунад, ки қарорҳои нодуруст қабул кунем

2. Арзиши ваҳдат: Чӣ гуна якҷоя шудан метавонад муваффақият ба даст орад

1. Забур 118:8-9 - Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам. Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба шоҳон.

2. Матто 6:25-27 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғам нахӯред, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед?

Ададҳо 22:5 Ва ӯ қосидонро назди Билъом ибни Баӯр ба Петур, ки дар канори дарёи замини банӣ-қавми худ аст, фиристод, то ӯро даъват намуда, бигӯянд: «Инак, қавме аз Миср берун омадаанд; , онҳо рӯи заминро мепӯшонанд, ва бар зидди Ман мемонанд;

Худо ба Билъом қосидон фиристода, аз ӯ хоҳиш мекунад, ки биёяд ва ба ӯ дар муқобила бо мардуми Миср, ки заминро забт кардаанд, кӯмак кунад.

1. Дар вақти ниёз ба Худо таваккал кунед

2. Итоат баракат меорад

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Ададҳо 22:6 Пас, биёед, ин қавм маро лаънат кун; зеро ки онҳо бар ман тавоноӣ доранд; шояд ғолиб шавам, то ки онҳоро бизанем ва онҳоро аз замин бадар ронам; зеро медонистам, ки ҳар киро баракат медиҳӣ, баракат аст ва ҳар кӣ лаънат мекунӣ, лаънат аст.

Болоқ, подшоҳи Мӯоб, аз Билъом, ки пайғамбар буд, хоҳиш кард, ки ба халқи Исроил лаънат гӯяд, зеро онҳо барои мағлуб кардани ӯ хеле тавоно буданд. Ӯ боварӣ дошт, ки баракат ё лаънати Билъом қудрат дорад, ки ба тақдири мардум таъсир расонад.

1. Қувваи баракат ва лаънат - омӯхтани оқибатҳои Ададҳо 22:6 ва чӣ гуна он бо ҳаёти имрӯзаи мо алоқаманд аст.

2. Неъмати тоъат – Бароварди аз достони Болок ва Билъом барои баёни неъмати Худованд бар касоне, ки ба фармонҳои Ӯ итоат мекунанд.

1. Масалҳо 26:2 - "Мисли гунҷишк парвозкунанда, мисли фурӯпошии парвозкунанда, лаънати беасос низ намеафтад".

2. Яъқуб 3:10 - "Муборак ва лаънат аз як даҳон мебарояд. Бародарони ман, набояд ин тавр бошад."

Ададҳо 22:7 Ва пирони Мӯоб ва пирони Мидьён бо мукофотҳои фолбинӣ дар дасташон рафтанд; ва назди Билъом омада, суханони Болоқро ба ӯ гуфтанд.

Пирони Мӯоб ва Мидьён назди Билъом бо ҳадияҳо рафтанд, то аз ӯ хоҳиш кунанд, ки бар Болоқ баракат диҳад.

1. Баракатҳои Худо метавонад ба таври ғайричашмдошт ба даст ояд.

2. Истифодаи фолбинӣ барои манфиати худ ҳеҷ гоҳ ба баракатҳо оварда намерасонад.

1. Ирмиё 14:14 - "Он гоҳ Худованд ба ман гуфт: "Пайғамбарон ба исми Ман дуруғро нубувват мекунанд; Ман онҳоро нафиристодаам ва онҳоро таъин накардаам ва ба онҳо сухан нагуфтаам. фиреби ақли худашон."

2. Масалҳо 16:25 - "Роҳе ҳаст, ки дуруст ба назар мерасад, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад".

Ададҳо 22:8 Ва ба онҳо гуфт: «Имрӯз дар ин ҷо бимонед, ва боз ба шумо хабар хоҳам дод, чунон ки Худованд ба ман хоҳад гуфт; ва мирони Мӯоб назди Билъом сокинанд.

Худованд Билъомро фармуд, ки ба мирони Мӯоб бигӯяд, ки шаб бимонанд ва ӯ бо ҷавоб бармегардад.

1. Қувваи сабр: Чӣ гуна интизории ҷавоби Худо метавонад баракатҳо оварад

2. Вақти Худо комил аст: Омӯзиши эътимод ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Воиз 3:11 - Ӯ ҳама чизро дар замони худ зебо кардааст, инчунин ҷаҳонро дар дили онҳо ҷой додааст, то ки ҳеҷ кас наметавонад кореро, ки Худо мекунад, аз аввал то охир бидонад.

Ададҳо 22:9 Ва Худо назди Билъом омада, гуфт: «Инҳо бо ту кистанд?

Худо аз Билъом пурсид, ки одамони бо ӯ кистанд?

1. Донистани мо бо кӣ ҳастем: Тафаккур дар бораи аҳамияти ҳамроҳӣ ва қудрати ҳузури Худо.

2. Вақт барои гӯш кардан: Фаҳмидани арзиши гӯш кардани Худо ва мулоҳиза кардан дар бораи муносибатҳои мо.

1. Масалҳо 13:20 - Ҳар кӣ бо доноён рафтор кунад, доно мешавад, аммо рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид.

2. Яъқуб 1:19 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

Ададҳо 22:10 Ва Билъом ба Худо гуфт: «Болоқ ибни Сиппур, подшоҳи Мӯоб назди ман фиристода, гуфт:

Балъом, подшоҳи Мӯоб, аз Билъом хоҳиш мекунад, ки биёяд ва Исроилро лаънат кунад.

1. Мо набояд ҳеҷ гоҳ ба васвасаи коре бар хилофи иродаи Худо рафтор кунем.

2. Пеш аз он ки амал кунем, мо бояд ҳамеша аз Худо роҳнамоӣ кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Яъқуб 1: 5-6 - "Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худо талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ин ба вай дода хоҳад шуд. Аммо бигзор вай бо имон талаб кунад, ва ҳеҷ чиз шубҳа накунад. «Зеро ҳар кӣ беҷуръат аст, мисли мавҷи баҳр аст, ки бо шамол ронда ва парронда аст».

Ададҳо 22:11 Инак, қавме аз Миср берун омада, рӯи заминро фаро мегиранд; шояд ман метавонам онҳоро мағлуб кунам ва онҳоро бадар ронам.

Болоқ, подшоҳи Мӯоб, аз Билъом хоҳиш кард, ки ба халқи Исроил, ки ба наздикӣ аз Миср баромада буданд ва ҳоло рӯи заминро пӯшида буданд, лаънат кунад.

1. Қувваи имон дар баробари душвориҳо

2. Бартараф кардани тарс дар баробари мушкилот

1. Эфсӯсиён 6:11-12 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Ададҳо 22:12 Ва Худо ба Билъом гуфт: «Бо онҳо нарав; мардумро лаънат накун, зеро ки онҳо хушбахтанд.

Худо Билъомро аз лаънат кардан ба банӣ-Исроил манъ мекунад, зеро онҳо аз ҷониби Худо баракат дода шудаанд.

1. Неъмати тоъат - Худо ба мо нишон медиҳад, ки вақте ки мо ба Ӯ итоат мекунем, мо баракат дорем.

2. Лаънати нофармонӣ - нофармонии Худо метавонад ба ҷои баракат боиси лаънат шавад.

1. Такрори Шариат 28:1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2. Масалҳо 28:9 - Агар касе ба шариат гӯш надиҳад, ҳатто дуоҳои ӯ нафратовар аст.

Ададҳо 22:13 Ва Билъом субҳ бархоста, ба мирони Болоқ гуфт: «Шуморо ба замини худ баред, зеро ки Худованд ба ман иҷозат намедиҳад, ки бо шумо биравам».

Аз ҷониби Худо ба Билъом дастур дода мешавад, ки хоҳиши Болоқро рад кунад, ки ӯро ба сарзаминаш ҳамроҳӣ кунад.

1. Каломи Худо возеҳ аст - ҳатто вақте ки он нороҳат аст

2. Бо имон рафтор кардан - риояи иродаи Худо, новобаста аз он ки арзишаш

1. Юҳанно 14:15, "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед".

2. Яъқуб 4:7, "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Ададҳо 22:14 Ва мирони Мӯоб бархоста, назди Болоқ рафта, гуфтанд: «Билом бо мо омадан намехоҳад».

Сардорони Мӯоб назди Болоқ рафтанд, то ба ӯ хабар диҳанд, ки Билъом бо онҳо омаданро рад кардааст.

1. Эътироф кардани иродаи Худо: Донистани кай итоат кардан ва кай рад кардан

2. Боварӣ ба нақшаҳои Худо: Сафар барои дарёфти қаноатмандии ҳақиқӣ

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Ишаъё 30:21 "Чӣ ба тарафи рост ё чап гардӣ, гӯшҳоят аз пасат овозе хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст, бо он роҳ рав."

Ададҳо 22:15 Ва Болоқ боз миронеро фиристод, ки аз онҳо бештар ва боэътибортар буданд.

Болоқ торафт бештар шоҳзодаҳои мӯҳтарамро фиристод, то бо Билъом сӯҳбат кунанд, то фикри худро дар бораи рафтани онҳо тағйир диҳад.

1. Вақте ки бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавед, роҳҳои ҳали шарафи бештаре биҷӯед.

2. Муҳимияти фаҳмиш дар қабули қарор.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

2. Яъқуб 1:5 "Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

Ададҳо 22:16 Ва онҳо назди Билъом омада, ба ӯ гуфтанд: «Болоқ ибни Сиппур чунин мегӯяд: «Лутфан, ҳеҷ чиз ба ту монеъ нашавад, ки назди ман биёӣ;

Билъом хоҳиш карда мешавад, ки ба Болоқ биёяд.

1. Андешидани қадамҳои дуруст ва риояи иродаи Худо дар ҳама ҳолатҳо.

2. Нагузоред, ки чизе садди роҳи иҷрои иродаи Худо шавад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

Ададҳо 22:17 Зеро ки ман туро ба шарафи хеле бузург ноил хоҳам кард ва ҳар он чи ба ман гӯӣ, ба ҷо хоҳам овард: биё, аз ту илтимос мекунам, ки ин қавм маро лаънат кун.

Худо ба Билъом амр дод, ки қудрати нубуввати худро барои баракат додани халқи Исроил истифода барад, на ончунон ки Болоқ мехост онҳоро лаънат кунад.

1. Худо ба мо қудрати баракат медиҳад, на лаънат.

2. Худо касонеро, ки Ӯро гиромӣ доранд, гиромӣ медорад.

1. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, Ӯ ҳатто душманони худро бо ӯ оштӣ медиҳад.

2. Яъқуб 3:9-10 - Бо он мо Худо ва Падари худро баракат медиҳем ва бо он одамонеро, ки дар шабеҳи Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. Аз як даҳон баракат ва лаънат мебарояд. Бародарон, набояд ин тавр бошад.

Ададҳо 22:18 Ва Билъом ба навкарони Болоқ ҷавоб дода, гуфт: «Агар Болоқ хонаи худро пур аз нуқра ва тилло ба ман бидиҳад, ман наметавонам аз доираи каломи Худованд Худои худ берун равам, то ки кам ё бештар кор кунам.

Билъом хилофи каломи Худоро рад мекунад, ҳатто агар хонаи пур аз нуқра ва тилло ваъда дода шуда бошад.

1. Қувваи имон ва аҳамияти зиндагӣ бо каломи Худо.

2. Неъматҳои итоат ба хости Худо.

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. бимонед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Ададҳо 22:19 Пас, аз шумо илтимос мекунам, ки шумо низ ин шаб дар ин ҷо бимонед, то бидонам, ки Худованд ба ман боз чӣ хоҳад гуфт.

Худо мехоҳад, ки мо роҳнамоии Ӯро ҷӯем, то мо қарорҳое қабул кунем, ки Ӯро ҷалол меоранд.

1: Роҳнамоии Худоро биҷӯед - Масалҳо 3:5-6

2: Гӯш кардани овози Худо - 3 Подшоҳон 19:11-12

1: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад;

2: Ирмиё 33:3 - Маро даъват кун, ва ман ба ту ҷавоб хоҳам дод, ва чизҳои бузург ва мӯъҷизаеро, ки ту намедонӣ, ба ту нишон хоҳам дод.

Ададҳо 22:20 Ва Худо шабона назди Билъом омада, ба ӯ гуфт: «Агар ин одамон туро даъват кунанд, бархоста, бо онҳо бирав; аммо он чиро, ки ба ту мегӯям, ба ҷо овар».

Худо ба Билъом амр мекунад, ки ба одамоне, ки ӯро даъват мекунанд, итоат кунад ва каломи Худоро риоя кунад.

1. Итоати Худо дар ҳолатҳои ногувор

2. Қудрати Каломи Худо

1. Матто 28:20 ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд

2. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Ададҳо 22:21 Ва Билъом саҳар бархоста, хари худро зин кард, ва бо мирони Мӯоб равона шуд.

Билъом субҳ бархоста, бо мирони Мӯоб равона мешавад.

1. Шитобкорӣ: Аҳамияти амалии фаъолонаи ҳадафҳои мо

2. Сабр фазилат аст: Зарурати сабр кардан

1. Забур 45:10: «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам».

2. Яъқуб 1:4: «Бигзор сабр кори комил дошта бошад, то ки шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ надошта бошед».

Ададҳо 22:22 Ва хашми Худо аз сабаби рафтани ӯ аланга зад, ва фариштаи Худованд дар роҳи душмане бар зидди ӯ истода буд. Ва ӯ бар хари худ савор буд, ва ду ғуломаш бо ӯ буданд.

Билъом ба хари худ савор буд, ки фариштаи Худованд ӯро боздошт, ки бар зидди ӯ душман шуд.

1. Омӯзиши эътироф кардани дахолати илоҳӣ дар ҳаёти мо

2. Бартараф кардани монеаҳо дар Сафари Имон

1. Ишаъё 30:21, "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, дар он бирав", ҳангоме ки ба дасти рост ва чап мегарӣ."

2. Ибриён 12: 1-2, "Бинобар ин, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва бо сабр дар мусобиқаи муқарраршуда давем. дар пеши назари мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигарист, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад кард ва дар тарафи рости тахти Худо нишастааст».

Ададҳо 22:23 Ва хар фариштаи Худовандро дид, ки дар сари роҳ истодааст, ва шамшераш дар дасташ кашида шудааст; ва хар аз роҳ дур шуда, ба саҳро рафт; ва Билъом харро зад, то ки баргардад. вай ба роҳ.

Билъом ба хар савор мерафт, ки фариштаи Худованд дар роҳ пайдо шуда, роҳи онҳоро бастааст. Хар барои гурезонидани фариштa ба як сӯ гашт, вале Билъом харро зад, то ӯро баргардонад.

1. Қувваи Итоат - Чӣ тавр Худо тавассути итоаткории мо ба Ӯ кор мекунад

2. Дили фаҳмиш - Омӯзиши эътироф кардани ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. 1 Подшоҳон 15:22 - Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд завқ дорад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

Ададҳо 22:24 Аммо фариштаи Худованд дар сари роҳи токзорҳо истода буд, девор аз он тараф ва девор дар он тараф.

Фариштаи Худованд роҳи Билъомро бо деворҳо аз ду тараф бастааст.

1. Худо ҳамеша моро нигоҳ медорад ва моро аз хатар нигоҳ медорад.

2. Мо бояд дар қарорҳое, ки қабул мекунем, ҳамеша аз Худо роҳнамоӣ кунем.

1. Забур 91:11-12 - "Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро муҳофизат кунанд; онҳо туро дар дастҳои худ боло хоҳанд бурд, то пои худро ба санг назанӣ".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Ададҳо 22:25 Ва хар вақте ки фариштаи Худовандро дид, худро ба девор андохт, ва пои Билъомро ба девор зад, ва ӯ боз ба вай зад.

Итоати Билъом боиси ҷазои ӯ мегардад.

1: Худоро масхара намекунанд - Ғалотиён 6:7

2: Мо бояд ба Худованд итоат кунем - 1 Подшоҳон 15:22

1: Масалҳо 17:3 - Дег барои нуқра аст, ва танӯр барои тилло, аммо Худованд дилҳоро меозмояд.

2: Isaiah 55:8 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

Ададҳо 22:26 Ва фариштаи Худованд дуртар рафта, дар ҷои танге истод, ки дар он ҷо на ба тарафи рост ва на ба чап гардиш кардан имкон надошт.

Фариштаи Худованд дар ҷои танге истода буд, ки роҳи гурез надошт.

1. Вақте ки мо бо душвориҳо рӯ ба рӯ мешавем, Худо бо мост, то роҳро нишон диҳад.

2. Мо бояд ба роҳнамоии Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо дар ҳолати танг қарор дорем.

1. Забур 31:8, "Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Туро бо чашми худ бар ту насиҳат хоҳам дод".

2. Ишаъё 26:3, "Шумо Ӯро, ки фикраш дар шумост, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро ки Ӯ ба Ту таваккал мекунад".

Ададҳо 22:27 Ва хар вақте ки фариштаи Худовандро дид, зери Билъом афтод, ва хашми Билъом аланга зад, ва ӯ харро бо асо зад.

Мағрурӣ ва фурӯтании Билъом боиси ҷазои ӯ гардид.

1. Мағрур пеш аз афтодан меравад: достони Билъом.

2. Аҳамияти фурӯтанӣ: омӯхтан аз хатои Билъом.

1. Яъқуб 4:6 - «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

Ададҳо 22:28 Ва Худованд даҳони харро кушод, ва вай ба Билъом гуфт: «Ба ту чӣ кор кардам, ки ин се бор маро задӣ?

Билъом се бор ба хараш зад ва Худованд даҳони харро кушод ва вай аз Билъом пурсид, ки чаро ин корро кард.

1. "Худованд гиряҳои ҳалимонро мешунавад"

2. "Мухолати ғайриоддии Худо"

1. Забур 33:18: «Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад».

2. Матто 5:5: «Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд».

Ададҳо 22:29 Ва Билъом ба хар гуфт: «Азбаски маро тамасхур кардӣ: мехостам шамшер дар дастам мебуд, зеро ки алҳол туро мекушам».

Билъом аз сухани хар ба хашм омада, мехост шамшере бикушад.

1. Қудрати сухан: хатари истифодаи нодурусти калимаҳо

2. Омӯзиши сабр аз Билъом: Суст будан дар хашм

1. Яъқуб 1:19-20: "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

2. Масалҳо 15:1: «Ҷавоби нарм ғазабро дафъ мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

Ададҳо 22:30 Ва хар ба Билъом гуфт: «Оё ман хари ту нестам, ки аз он даме ки то имрӯз аз они ту будам, бар он савор шудай? Оё ман ягон бор бо ту чунин рафтор карда будам? Ва гуфт: «На».

Хари Билъом бо ӯ сӯҳбат карда, мепурсад, ки чаро нисбат ба пештара ба он дигар муносибат кардаанд. Билъом ҷавоб медиҳад, ки ин тавр нест.

1. Қувваи фурӯтанӣ: Аз Билъом ва хари ӯ омӯхтан

2. Қувваи муҳаббат: Чӣ тавр хари Билъом барои наҷоти ӯ дахолат кард

1. Масалҳо 15:33 - "Тарс аз Худованд насиҳати ҳикмат аст, ва пеш аз эҳтиром фурӯтанӣ аст".

2. 1 Юҳанно 4:7-8 - "Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост; ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Касе ки дӯст намедорад, Худоро намешиносад, зеро Худо ишқ».

Ададҳо 22:31 Ва Худованд чашмони Билъомро кушод, ва фариштаи Худовандро дид, ки дар роҳ истодааст, ва шамшераш дар дасташ кашида шудааст, ва сарашро хам карда, ба рӯи худ афтод.

Худованд чашмони Билъомро кушода, ба ӯ иҷозат дод, ки фариштаи Худовандро бубинад, ки дар сари роҳ бо шамшери кашидашуда истодааст.

1. Ҳузури Худо ба таври ғайричашмдошт зоҳир мешавад.

2. Қудрати Худо бояд моро ба фурӯтанӣ роҳнамоӣ кунад.

1. Ишаъё 6:1-5 Дидани Худованд дар ҷалоли Ӯ моро ба фурӯтанӣ мебарад.

2. Ҳастӣ 32:24-28 Худо Худро ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, ошкор мекунад.

Ададҳо 22:32 Ва фариштаи Худованд ба ӯ гуфт: «Чаро хари худро ин се бор задӣ? инак, рафтам, то ки ба ту муқобилат кунам, зеро ки роҳи ту пеши ман каҷ аст.

Фариштаи Худованд аз Билъом мепурсад, ки чаро хари худро се бор зад, зеро Худованд барои муқобила бо ӯ баромада буд, зеро роҳи ӯ нодуруст буд.

1. Худо ҳаёти моро назорат мекунад, ҳатто вақте ки мо инро дарк накунем.

2. Худо ба мо ғамхорӣ мекунад ва ҳатто вақте ки мо инро намешиносем, ба мо нигоҳ мекунад.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 16:9 Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро ҳидоят мекунад.

Ададҳо 22:33 Ва хар маро дида, ин се маротиба аз ман рӯй гардонд: агар аз ман рӯй нагардонд, ман ҳам акнун туро кушта, ӯро зинда наҷот дода будам.

Хар ҳузури Худоро эътироф кард ва Билъомро аз балоҳо муҳофизат кард.

1. Қудрати Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Эътироф кардани овози Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

Ададҳо 22:34 Ва Билъом ба фариштаи Худованд гуфт: «Ман гуноҳ кардаам; зеро намедонистам, ки ту ба муқобили ман монеъ шудай; акнун, агар ин ба ту писанд наояд, маро боз бармегардонам».

Фариштаи Худованд дар пеши Билъом истода буд, вале Билъом намедонист ва ҳамин тавр гуноҳ кардааст.

1. Ҳузури Худо дар ҳаёти мо бояд аввалиндараҷа бошад.

2. Эътироф кардани иродаи Худо як қисми муҳими пайрави содиқ будан аст.

1. Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам, зеро ки Ӯ дар тарафи рости ман аст, ман намеҷунбонам.

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас нигоҳ кунед, ки шумо бодиққат рафтор кунед, на ҳамчун аблаҳон, балки ҳамчун хирад, Ва вақтро сарфа кунед, зеро ки айём шарир аст. Бинобар ин шумо беақл набошед, балки дарк кунед, ки иродаи Худованд чист.

Ададҳо 22:35 Ва фариштаи Худованд ба Билъом гуфт: «Бо ин одамон бирав, лекин фақат он чизеро, ки ба ту бигӯям, бигӯй». Ва Билъом бо мирони Болоқ равона шуд.

Ба Билъом аз фариштаи Худованд дастур додааст, ки бо мирони Болоқ ҳамроҳӣ кунад ва танҳо суханонеро, ки фаришта ба ӯ мегӯяд, бигӯяд.

1. Худо бо мо сухан мегӯяд ва интизор аст, ки мо итоат кунем.

2. Мо бояд ҳамеша ба каломи Худованд пайравӣ кунем.

1. Ишаъё 55:11, «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Яъқуб 1:22-25, «Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва нафси худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. чеҳраи табиии ӯ дар шиша: Зеро ӯ худро мебинад ва ба роҳи худ меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки ӯ чӣ гуна одам буд, Аммо касе ки ба қонуни комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад, вай шунавандаи фаромӯшхотир нест, балки иҷрокунандаи кор, ин одам дар кори худ баракат хоҳад ёфт».

Ададҳо 22:36 Ва Болоқ шунид, ки Билъом омадааст, ба истиқболи ӯ ба шаҳри Мӯоб, ки дар сарҳади Арнӯн, ки дар канори соҳилӣ воқеъ аст, баромад.

Болоқ шунид, ки Билъом омадааст ва ба пешвози ӯ ба шаҳри Мӯоб, дар наздикии дарёи Арнӯн рафт.

1. Қудрати истиқбол: Чӣ тавр амалҳои мо аз сухан баландтар аст

2. Қувваи ҳузур: Фаҳмидани он ки ҳузури мо ба дигарон чӣ гуна таъсир мерасонад

1. Румиён 12:13: Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

2. Ибриён 13:2: Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштаҳоро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

Ададҳо 22:37 Ва Болоқ ба Билъом гуфт: «Оё ман бо ҷидду ҷаҳд назди ту нафиристодаам, ки туро бихонӣ? Чаро назди Ман наомадӣ? Оё наметавонам туро ба иззату иззат диҳам?

Балак аз Билъом пурсид, ки чаро ба назди ӯ наомадааст ва исрор мекард, ки ӯ қудрат дорад, ки ӯро ба ҷои фахрӣ баланд кунад.

1) Қудрати даъвати Худо ба хидмат 2) Ҷавоб додан ба даъвати Худо

1) Эфсӯсиён 3:20-21 - Ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо металабем ё тасаввур мекунем, беандоза зиёдтар ба амал оварад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми олам ҷалол бод. наслҳо, то абад ва то абад! омин. 2) Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Зеро онҳое ки Худо пешакӣ медонист, Ӯ ҳамчунин муқаррар кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарону хоҳарони бисьёр нахустзода бошад.

Ададҳо 22:38 Ва Билъом ба Болоқ гуфт: «Инак, ман назди ту омадаам; оё акнун қудрати гуфтани чизе дорам? каломеро, ки Худо дар даҳони ман мегузорад, ман мегӯям.

Билъом фурӯтанона эътироф мекунад, ки ба ҷуз он чизе ки Худо дар даҳони ӯ гузоштааст, ӯ қудрати гуфтани чизеро надошт.

1. Қувваи фурӯтанӣ ва итоат ба хости Худо.

2. Муҳимияти эътирофи ҳокимияти Худо бар ҳаёти мо.

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

Ададҳо 22:39 Ва Билъом бо Болоқ рафт, ва онҳо ба Қирятҳусӯт омаданд.

Билъом ва Балақ ба Қирятҳусӯт сафар карданд.

1. Қудрати сафарҳои якҷоя: Қувваи ваҳдат.

2. Пайравӣ дар роҳи Худо: баракати тоъат.

1. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, ва як кас дигареро тез мекунад.

2. Забур 1:1-2 - Хушбахт аст касе, ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва дар роҳи гуноҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад.

Ададҳо 22:40 Ва Болоқ говҳо ва гӯсфандонро қурбонӣ карда, назди Билъом ва мирони ҳамроҳаш фиристод.

Болоқ ва Билъом барои Худо қурбонӣ мекунанд.

1. Қувваи қурбонӣ дар муносибати мо бо Худо

2. Аҳамияти пешниҳоди беҳтарини худ ба Худо

1. Филиппиён 4:18 "Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хушбӯй ва қурбонии мақбул ва писандидаи Худост".

2. Ибодат 7: 12-15 «Агар вай онро барои шукргузорӣ тақдим кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда, ва варақҳои фатири бо равған омехташуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён .Ғайр аз кулоҳҳо, вай барои қурбонии худ нони хамиртурушро бо қурбонии шукронаи қурбонии осоиштагии худ тақдим хоҳад кард, ва аз он яке аз тамоми ҳадияро барои қурбонии болоӣ барои Худованд тақдим мекунад, ва ин аз они коҳин хоҳад буд. хуни қурбониҳои саломатӣ мепошад, ва гӯшти қурбонии саломатии вай барои шукргузорӣ бояд дар ҳамон рӯзе ки қурбонӣ карда мешавад, бихӯрад, ва ҳеҷ гоҳ аз он то саҳар нагузорад».

Ададҳо 22:41 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки Болоқ Билъомро гирифта, ба баландиҳои Баал бурд, то ки қисми зиёди мардумро аз он ҷо бубинад.

Болоқ Билъомро ба баландиҳои Баал овард, то ки тамоми мардумро бубинад.

1. Қувваи визуалӣ: Чӣ тавр Худо худро тавассути он чизе ки мо мебинем, ошкор мекунад

2. Сафар ба сӯи имони ҳақиқӣ: таслими қалбҳо ба Худо

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Рақамҳои 23-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 23:1-12 аввалин кӯшиши Билъомро барои лаънат кардани исроилиён муаррифӣ мекунад. Болоқ Билъомро ба баландӣ мебарад ва дар он ҷо ҳафт қурбонгоҳ сохта, қурбонӣ меоранд. Билъом ҳидояти Худоро меҷӯяд ва аз Ӯ паём мегирад. Ба ҷои лаънат кардани исроилиён, Билъом се бор суханони баракат медиҳад ва таъкид мекунад, ки ӯ танҳо он чизеро, ки Худо дар даҳони ӯ мегузорад, гуфта метавонад.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 23:13-26, ин боб кӯшиши дуюми Болоқ ва Билъомро барои лаънат кардани исроилиён тафсилот медиҳад. Онҳо ба ҷои дигаре мегузаранд, ки дар он ҷо қурбонгоҳҳо сохта мешаванд ва бори дигар қурбонӣ мекунанд. Билъом бори дигар роҳнамоии Худоро меҷӯяд ва аз Ӯ паёми дигар мегирад. Мисли кӯшиши аввал, Билъом ба ҷои лаънат, суханони баракатро бар Исроил мегӯяд.

Параграфи 3: Рақамҳои 23 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Балак аз нотавон будани Билъом сарфи назар аз кӯшишҳои зиёд ба исроилиён лаънат хондан ноумед мешавад. Вай исрор меварзад, ки онҳо бори дигар дар макони дигар кӯшиш кунанд ва ба натиҷаи дигар умед бахшанд. Бо вуҷуди ин, Билъом пеш аз он ки ин кӯшиши сеюмро идома диҳад, равшан нишон медиҳад, ки ӯ метавонад танҳо он чизеро, ки Худо ба ӯ фармудааст, бигӯяд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 23 пешниҳод мекунанд:
Аввалин кӯшиши сохтани қурбонгоҳҳо, пешниҳоди қурбониҳо;
Аз ҷониби Худо роҳнамоӣ кардан; расонидани суханони баракат ба ҷои лаънат.

Кӯшиши дуюми такрори раванд дар ҷои дигар;
Боз дар ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо; суханҳои баракат бар Исроил.

Ноумедии Балак аз ба даст овардани лаънатҳои дилхоҳ;
Исрор барои кӯшиши бори дигар дар ҷои дигар;
Билъом бори дигар таъкид кард, ки ӯҳдадории худро ба сухан гуфтан танҳо он чизе ки Худо фармудааст.

Ин боб ба ду кӯшиши Болоқ ва Билъом барои лаънат ба исроилиён ва инчунин ӯҳдадории Билъом барои сухан гуфтан танҳо он чизеро, ки Худо фармудааст, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 23 аз он оғоз мешавад, ки Болоқ Билъомро ба баландие мебарад, ки дар он ҷо ҳафт қурбонгоҳ сохта, қурбонӣ меоранд. Билъом ҳидояти Худоро меҷӯяд ва ба ҷои лаънат кардани исроилиён, ӯ се бор суханони баракат медиҳад ва таъкид мекунад, ки ӯ танҳо он чизеро, ки Худо дар даҳони ӯ мегузорад, гуфта метавонад.

Ғайр аз он, дар Ададҳои 23 кӯшиши дуюми Болоқ ва Билъом барои лаънат кардани исроилиёнро муфассал шарҳ медиҳад. Онҳо ба ҷои дигаре мегузаранд, ки дар он ҷо қурбонгоҳҳо сохта мешаванд ва бори дигар қурбонӣ мекунанд. Билъом бори дигар роҳнамоии Худоро меҷӯяд ва аз Ӯ паёми дигар мегирад. Мисли кӯшиши аввал, Билъом ба ҷои лаънат, суханони баракатро бар Исроил мегӯяд.

Ин боб бо таъкид кардани ноумедии Балақ аз он ки Билъом сарфи назар аз кӯшишҳои зиёд лаънатҳои дилхоҳро ба исроилиён ба даст оварда натавонист, анҷом меёбад. Балак исрор меварзад, ки бори дигар дар ҷои дигар кӯшиш кунад ва ба натиҷаи дигар умед бахшад. Бо вуҷуди ин, Билъом пеш аз он ки ин кӯшиши сеюмро идома диҳад, равшан нишон медиҳад, ки ӯ метавонад танҳо он чизеро, ки Худо ба ӯ фармудааст, бигӯяд.

Ададҳо 23:1 Ва Билъом ба Болоқ гуфт: «Дар ин ҷо барои ман ҳафт қурбонгоҳ бисоз ва дар ин ҷо барои ман ҳафт гов ва ҳафт қӯчқор тайёр кун».

Билъом ба Болоқ супориш медиҳад, ки ҳафт қурбонгоҳ созад ва ҳафт гов ва ҳафт қӯчқор тайёр кунад.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо.

2. Қудрати ҳафт дар Библия.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Хуруҷ 34:17 "Барои Ман қурбонгоҳи заминӣ бисоз, ва бар он қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ, гӯсфандон ва говҳои худро забҳ хоҳӣ кард. Дар ҳар ҷое ки исми Худро ба ёд меорам, Ман назди шумо омада, шуморо баракат хоҳад дод».

Ададҳо 23:2 Ва Болоқ ончунон ки Билъом гуфта буд, амал кард; ва Болоқ ва Билъом бар ҳар қурбонгоҳ як гов ва қӯчқор қурбонӣ карданд.

Билъом ва Болоқ дар ҳар қурбонгоҳ қурбонӣ меоварданд, то эҳтиром ва имони худро ба Худо нишон диҳанд.

1. Муҳимияти зоҳир кардани эҳтиром ба Худо дар амалҳои худ.

2. Қувваи дили содиқ ва содиқ барои наздик кардани мо ба Худо.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

Ададҳо 23:3 Ва Билъом ба Болоқ гуфт: «Дар назди қурбонии сӯхтании худ биист, ва ман меравам; шояд Худованд ба истиқболи ман биёяд; ва ҳар чи ба ман бигӯяд, ба ту хоҳам гуфт». Ва ӯ ба ҷои баланд баромад.

Билъом дар сафараш маслиҳати Худовандро меҷуст.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо дар роҳи ҳаёти мо.

2. Эҳтиёҷоти мо бояд пурсабр бошем ва ба вақти Худованд эътимод дошта бошем.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 30:21 Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст; вақте ки ба дасти рост ва чап гардӣ, бо он рафтор кун".

Ададҳо 23:4 Ва Худо Билъомро вохӯрд, ва ба ӯ гуфт: «Ман ҳафт қурбонгоҳ тайёр кардаам, ва бар ҳар қурбонгоҳ як гов ва як қӯчқор тақдим кардам».

Нишон додани имони Билъом ба Худо бо пешниҳоди ҳафт қурбонгоҳ аз ҳузури Худо мукофотонида шуд.

1. Нишон додани имон ба Худо роҳи дурусти гирифтани баракатҳост.

2. Мо бояд таваккали худро ба Худо тавассути амалҳои воқеӣ нишон диҳем.

1. Матто 7:7-11 - Пурсед, биҷӯед ва бикӯбед ва Худо ҷавоб медиҳад.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ ва ба шумо дода мешавад.

Ададҳо 23:5 Ва Худованд каломеро ба даҳони Билъом андохта, гуфт: «Ба Болоқ баргард, ва чунин бигӯй».

Худо ба Билъом фармуд, ки ба Болоқ як калимаи мушаххас бигӯяд.

1. Қудрати Каломи Худо: Фаҳмидани аҳамияти иродаи Худо дар ҳаёти мо.

2. Қудрати тоъат: Омӯзиши таваккал ба Худо ва риояи фармудаҳои Ӯ.

1. Ишаъё 55: 10-11 - "Зеро ки борон ва барф аз осмон фуруд омада, ба он ҷо барнагарданд, балки заминро об дода, онро нашъунамо ва сабзида, ба коранда тухм ва ба хӯранда нон медиҳад. Оё каломи Ман он чи ки аз даҳони ман мебарояд, ба ман холӣ барнамегардад, балки он чи ният доштам, амалӣ хоҳад шуд ва дар он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд».

2. Юҳанно 12:47-50 - "Агар касе суханони Маро бишнавад ва онҳоро риоя накунад, Ман ӯро маҳкум намекунам, зеро ман на барои доварӣ кардани ҷаҳон, балки барои наҷот додани ҷаҳон омадаам. Касе ки Маро рад мекунад, суханони Маро қабул кун, довар дорад; каломе ки гуфтам, дар рӯзи вопасин вайро доварӣ хоҳад кард, зеро ки Ман ба ихтиёри Худ нагуфтаам, балки Падаре, ки Маро фиристодааст, ба Ман амр додааст, ки чӣ бигӯям ва чӣ бигӯям. Ва ман медонам, ки ҳукми Ӯ ҳаёти ҷовидонӣ аст, бинобар ин, он чи мегӯям, мегӯям, ки Падар ба Ман гуфтааст.

Ададҳо 23:6 Ва ӯ назди ӯ баргашт, ва инак, ӯ ва тамоми мирони Мӯоб назди қурбонии сӯхтании худ истода буд.

Сардорони Мӯоб назди қурбонии сӯхтании Болоқ истода буданд.

1. Қувваи имон ва қуввати вафодорӣ.

2. Дар баробари мусибат устувор истодан.

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт; зеро ки вай мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё имон ӯро наҷот дода метавонад? Агар бародар ё хоҳаре бараҳна бошад ва аз ғизои ҳаррӯза маҳрум бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед, вале чизҳои барои бадан заруриро ба онҳо надиҳед, чӣ фоида дорад? Ҳамин тавр, имон низ худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст.

Ададҳо 23:7 Ва масали худро ба забон оварда, гуфт: «Болоқ подшоҳи Мӯоб маро аз Арам, аз кӯҳҳои шарқ оварда, гуфт: «Биё, ба ман Яъқуб лаънат гӯй, ва омада, ба Исроил муқобилат кун».

Болоқ, подшоҳи Мӯоб, аз Билъом хоҳиш кард, ки Яъқубро лаънат кунад ва Исроилро дашном диҳад.

1. Қувваи баракат: Истифодаи бештари суханони мо

2. Муқаддас кардани сухани мо: Ҳисоб кардани ҳар як калима

1. Яъқуб 3:10 - "Муборак ва лаънат аз як даҳон мебарояд. Бародарони ман, набояд ин тавр бошад."

2. Забур 19:14 - «Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман».

Ададҳо 23:8 Чӣ гуна ман лаънат кунам, ки Худо ӯро лаънат накардааст? ё чӣ гуна ман беэътиноӣ кунам, ки Худованд ӯро рад накардааст?

Билъом наметавонад исроилиёнро лаънат кунад, зеро Худо онҳоро лаънат накардааст, ва ӯ наметавонад ба онҳо муқобилат кунад, зеро Худованд онҳоро таҳқир накардааст.

1. Муҳаббат ва муҳофизати Худо ба халқаш.

2. Неруи тоъату вафодорӣ.

1. Румиён 8:31-39 - Муҳаббати Худо ба халқи худ ва муҳофизати Ӯ аз бадӣ.

2. Забур 118:1-8 - Қудрати итоаткорӣ ва садоқат.

Ададҳо 23:9 Зеро ки Ман ӯро аз болои сангҳо мебинам, ва аз теппаҳо Ӯро мебинам: инак, қавм танҳо сокин хоҳанд шуд, ва дар миёни халқҳо ҳисоб нахоҳанд шуд.

Халқи Худо аз тамоми ҷаҳон ҷудо боқӣ мемонад ва дар имонашон фарқкунанда боқӣ мемонад.

1: "Баракати ҷудо мондан"

2: "Қувваи имони ҷудогона"

1: Такрори Шариат 7: 6, "Зеро ки шумо қавми муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастед; Худованд Худои шумо туро баргузидааст, то ки барои Худ халқи махсусе бошӣ, аз ҳамаи халқҳои рӯи замин."

2: Ғалотиён 6:16, "Ва ҳар кӣ мувофиқи ин қоида рафтор мекунад, салом бар онҳо, марҳамат ва бар Исроили Худо бод."

Ададҳо 23:10 Кӣ ғубори Яъқубро ва шумораи чоряки Исроилро ҳисоб карда метавонад? Бигзор маро ба марги одил бимирам, ва охиратам мисли ӯ бод!

Ин порча дар бораи орзуи суханвар барои зиндагии солим ва анҷоми интиҳоме, ки одилон аст, нақл мекунад.

1. Қувваи зиндагии одилона: чӣ гуна бояд зиндагии шоиста ва поквиҷдонона дошта бошад

2. Баракати анҷоми некӯ: талаби раҳмати Худо дар лаҳзаҳои охир

1. Матто 5:6 «Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро онҳо сер хоҳанд шуд».

2. Яъқуб 4:8 "Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дуандеш".

Ададҳо 23:11 Ва Болоқ ба Билъом гуфт: «Ту бо ман чӣ кор кардай? Ман туро гирифтам, то ки душманонамро лаънат гӯям, ва инак, Ту онҳоро ҳама баракат додай.

Балақ аз Билъом ноумед шуд, ки ба ҷои лаънат ба душманонаш баракат дод.

1. Нақшаҳои Худо барои мо аксар вақт аз нақшаҳои мо фарқ мекунанд.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, то дар ҳаёти худ иродаи Худоро ҷӯем.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Яъқуб 4:13-15 - «Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии ту чист?Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.Ба ҷои ин бояд бигӯй: Агар Худованд бихоҳад, зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

Ададҳо 23:12 Ва ӯ дар ҷавоб гуфт: «Оё ман эҳтиёт нашавам, ки он чи Худованд ба даҳони ман гузоштааст, бигӯям?

Болоқ аз Билъом хоҳиш кард, ки исроилиёнро лаънат кунад, аммо Билъом ин корро рад кард, зеро ӯ аҳамияти гуфтани он чиро, ки Худо дар даҳони ӯ гузоштааст, медонист.

1. Худо ба мо қудрат медиҳад, ки дуруст ва нодурустро интихоб кунем.

2. Новобаста аз озмоиш, чизе нагӯед, ки аз Худо нест.

1. Такрори Шариат 6:17 - "Аҳкоми Худованд Худои худ, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту фармудааст, боғайрат риоя намо".

2. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ба он ҷо фиристодам, муваффақ хоҳад шуд. "

Ададҳо 23:13 Ва Болоқ ба ӯ гуфт: «Лутфан, бо ман ба ҷои дигаре биё, ки аз он ҷо онҳоро бубинӣ; фақат қисми зиёди онҳоро хоҳӣ дид, ва ҳамаашро нахоҳӣ дид; ва маро лаънат деҳ. аз он чо.

Болоқ аз Билъом хоҳиш кард, ки ӯро ба ҷои дигаре ҳамроҳӣ кунад, ки Билъом исроилиёнро бубинад, аммо танҳо як қисми онҳоро дида метавонист.

1. Қудрати халқи Худо: эътирофи тавоноии халқи баргузидаи Худо

2. Пайравӣ кардани нақшаи Худо: риояи дастурҳои Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Ададҳо 23:14 Ва ӯро ба саҳрои Софим, ба қуллаи Писҷа овард, ва ҳафт қурбонгоҳ сохт, ва бар ҳар қурбонгоҳ як гов ва як қӯчқор тақдим намуд.

Болоқ Билъомро ба қуллаи Писҷа овард ва ҳафт қурбонгоҳ сохт, ва бар онҳо як гов ва қӯчқор қурбонӣ кард.

1. Қувваи қурбонӣ: Омӯзиши Ададҳо 23:14

2. Аҳамияти ҳафт: Омӯзиши рамзи рӯҳонии Ададҳо 23:14

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Ададҳо 23:15 Ва ӯ ба Болоқ гуфт: «Дар ин ҷо назди қурбонии сӯхтании худ биист, то ки ман дар он ҷо бо Худованд вохӯрам».

Балак мекӯшад, ки бо маслиҳати пайғамбар Билъом дарки ояндаро фаҳмад. Билъом ба Болоқ амр медиҳад, ки ҳангоми вохӯрӣ бо Худованд назди қурбонии сӯхтании худ истад.

1. Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо дар замонҳои душвор

2. Итоати содиқона: риояи дастуроти Худо, ҳатто вақте ки норавшан аст

1. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Ададҳо 23:16 Ва Худованд Билъомро вохӯрда, ба даҳони ӯ сухан ронда, гуфт: «Боз ба назди Болоқ бирав ва чунин бигӯ».

Таҷрибаи Билъом қувват ва омодагии Худоро барои сухан гуфтан бо халқи худ нишон медиҳад.

1. Овози Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр гӯш кардан ва ҷавоб додан

2. Шунидани Каломи Худо: Омӯзиши интизоми фаҳмиш

1. Юҳанно 10:27 - Гӯсфандони Ман овози маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд.

2. Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, эй бародарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, чӣ сазовори таҳсин аст, агар ягон олӣ бошад, агар чизе шоистаи таъриф бошад, фикр кунед дар бораи ин чизҳо.

Ададҳо 23:17 Ва ҳангоме ки ӯ назди ӯ омад, инак, вай назди қурбонии сӯхтании худ истода буд, ва мирони Мӯоб бо вай. Ва Болоқ ба вай гуфт: «Худованд чӣ гуфт?

Болоқ аз Билъоми набӣ хоҳиш кард, ки аз Худованд дар бораи он чи гуфта буд, пурсад.

1. Қудрати Каломи Худо - Чӣ тавр Каломи Худо метавонад ҳаёти моро дигаргун созад

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо - Муҳимияти ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Яъқуб 1: 5-6 - "Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худо талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ин ба вай дода хоҳад шуд. Аммо бигзор вай бо имон талаб кунад, ва ҳеҷ чиз шубҳа накунад. «Зеро ҳар кӣ беҷуръат аст, мисли мавҷи баҳр аст, ки бо шамол ронда ва парронда аст».

Ададҳо 23:18 Ва масали худро ба забон оварда, гуфт: «Эй Болоқ, бархез ва бишнав; Ба ман гӯш деҳ, эй писари Сиппур!

Каломи Худо бетағйир ва боэътимод аст.

1: Каломи Худо Ҳақиқат ва Тағйирнопазир аст

2: Қудрати Каломи Худо

1: Isaiah 40:8 Алаф хушк мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2: Забур 119:89 То абад, эй Худованд, каломи Ту дар осмон устувор аст.

Ададҳо 23:19 Худо одам нест, ки дурӯғ гӯяд; на Писари Одам, ки тавба кунад; ё гуфт, ки вай онро хуб намекунад?

Худо боваринок аст ва каломи Худро риоя мекунад.

1.Худованд ёри вафодор ва амин аст.

2. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем.

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Титус 1:2 - Бо умеди ҳаёти ҷовидонӣ, ки Худо, ки дурӯғ гуфта наметавонад, пеш аз пайдо шудани ҷаҳон ваъда дода буд.

Ададҳо 23:20 Инак, Ман ҳукм гирифтаам, ки баракат диҳам; ва Ӯ баракат додааст; ва ман онро баргардонида наметавонам.

Худованд ба неъмати худ амр кардааст ва онро аз байн бурдан мумкин нест.

1. Неъмате, ки аз байн бурда намешавад

2. Табиати таъйирнопазири неъмати Худо

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббати устуворро бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

Ададҳо 23:21 Вай дар Яъқуб шароратро надидааст, ва дар Исроил фисқу фуҷуро надидааст: Худованд Худои ӯ бо ӯ аст, ва фарёди подшоҳ дар миёни онҳост.

Худо содиқ аст ва ҳамеша бо халқи худ аст; ҳеҷ гуноҳ ё бадӣ ба ҳузури Ӯ монеъ шуда наметавонад.

1: Худо ҳамеша бо мост - сарфи назар аз нокомиҳои мо

2: Фарёди Подшоҳ - Ҳузури Худо баракат аст

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ададҳо 23:22 Худо онҳоро аз Миср берун овард; Ӯ мисли қуввати як шохдор аст.

Худо Исроилро аз Миср наҷот дод ва қуввати бузурги Худро нишон дод.

1. Зиндагӣ дар имон - Худо дар лаҳзаҳои муҳтоҷи мо бо мост ва ба Ӯ ва қудрати Ӯ таваккал мекунад.

2. Қувваи Худо - Ба воситаи қудрати Худо ҳама чиз имконпазир аст.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад.

Ададҳо 23:23 Албатта, ҳеҷ ҷодуе бар зидди Яъқуб нест, ва ҳеҷ фолбинӣ бар зидди Исроил вуҷуд надорад; дар ин вақт дар бораи Яъқуб ва Исроил гуфта хоҳанд шуд: "Худо чӣ кор кардааст"!

Худо барои халқи Исроил корҳои бузург мекунад ва онҳо бояд барои неъматҳои Ӯ шукр кунанд.

1: Мо метавонем ба некии Худо таваккал кунем ва бидонем, ки Ӯ барои мо кор мекунад.

2: Мо бояд барои неъматҳое, ки Худо ба мо медиҳад, шукрона кунем ва ба нақшаи Ӯ таваккал кунем.

1: Такрори Шариат 8: 17-18 Ва ту дар дили худ мегӯй: Қудрати ман ва қуввати дасти ман ин сарватро ба даст овардааст. Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

2: Isaiah 61:10 Ман дар Худованд бағоят шодӣ хоҳам кард, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, чунон ки домод худро бо зинатҳо пӯшидааст, ва мисли арӯс бо ҷавоҳироти худ ороиш медиҳад.

Ададҳо 23:24 Инак, қавм мисли шери бузург барҳоста, ва худро мисли шери ҷавон баланд хоҳад кард: вай нахоҳад хобид, то даме ки аз сайди сайд ва хуни кушташудагон нӯшад.

Худо ваъда медиҳад, ки халқи Ӯ қавӣ ва далер хоҳад буд, душманони онҳоро мағлуб мекунад ва ғалабаҳои онҳоро ҷашн мегирад.

1. Вафодории Худо ба халқи худ: чӣ гуна Худо ба мо қувват ва далерӣ медиҳад

2. Аҳамияти имон овардан ба ваъдаҳои Худо: таваккал ба Худо дар пирӯзӣ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман такя кунад. Барои ҳамин, ба хотири Масеҳ, ман аз заъфҳо, аз таҳқирҳо, аз душвориҳо, аз таъқиботҳо ва душвориҳо лаззат мебарам. Зеро вақте ки ман нотавон бошам, он гоҳ қавӣ ҳастам.

Ададҳо 23:25 Ва Болоқ ба Билъом гуфт: «На онҳоро лаънат нагӯед ва ҳеҷ баракат нагӯед».

Болоқ аз Билъом хоҳиш кард, ки исроилиёнро на лаънат накунад ва на баракат диҳад.

1. Қувваи бетарафӣ: Чӣ тавр дар вазъиятҳои душвор мувозинатро нигоҳ доштан мумкин аст

2. Ҳикмати мӯътадил: Чӣ гуна бояд мувозинатро дар зиндагӣ пайдо кард

1. Масалҳо 16:32 - Дар хашм оҳиста будан беҳтар аз ҷанговари тавоно будан беҳтар аст, ва касе ки табъи худро идора мекунад, беҳтар аз он касест, ки шаҳрро забт мекунад

2. Масалҳо 19:11 - Ақли солим касро хашмгин мекунад ва ба хафагӣ нодида гирифтан ҷалоли ӯ аст

Ададҳо 23:26 Вале Билъом ба Болоқ ҷавоб дода, гуфт: «Нагуфтам, ки ба ту нагуфтам: "Ҳар он чи Худованд мегӯяд, бояд ба ҷо оварам?"

Билъом итоат накардан ба Худовандро рад мекунад ва ба Болоқ ҷавоб медиҳад, ки ӯ бояд ҳар чизеро, ки Худованд фармудааст, иҷро кунад.

1. Иҷрои фармудаҳои Худо: Қиссаи Билъом

2. Итоати Худованд: Намунае аз Билъом

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ тарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ бо тамоми дили худ ва бо садоқат хизмат кунӣ. тамоми ҷони ту.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Ададҳо 23:27 Ва Болоқ ба Билъом гуфт: «Биё, туро ба ҷои дигар мебарам; Шояд Худоро хуш ояд, ки аз он ҷо маро лаънат кунӣ.

Болоқ аз Билъом хоҳиш кард, ки душманонашро аз ҷои дигар лаънат кунад, ба умеди он ки Худо розӣ мешавад.

1. Омӯзиши такя ба Худо барои қувват ва ҳидоят

2. Содиқ мондан дар дуо ва ҷустуҷӯи иродаи Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Яъқуб 4:2-3 - Шумо шаҳват доред ва надоред. Шумо куштор мекунед ва тамаъ мекунед ва наметавонед ба даст оред. Шумо ҷанг ва ҷанг. Аммо шумо надоред, зеро шумо намепурсед. Шумо мепурсед ва намегиред, зеро ки шумо нодуруст талаб мекунед, то онро барои лаззатҳои худ сарф кунед.

Ададҳо 23:28 Ва Болоқ Билъомро ба қуллаи Фаӯр, ки ба сӯи Ешимӯн менигарист, бурд.

Ин порча нақл мекунад, ки Балақ Билъомро ба қуллаи Пеӯр, ки дар Мӯоб ҷойгир буд, ба сӯи Ешимӯн мебурд.

1. Қудрати ризқу рӯзии Худо: Баррасии сафари Билъом

2. Аҳамияти ҷойгиршавӣ дар ривояти Китоби Муқаддас

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Забур 16:11 - "Ту роҳи ҳаётро ба ман маълум мекунӣ; дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; дар дасти рости Ту ҳаловат абадӣ аст".

Ададҳо 23:29 Ва Билъом ба Болоқ гуфт: «Дар ин ҷо барои ман ҳафт қурбонгоҳ бисоз ва дар ин ҷо барои ман ҳафт гов ва ҳафт қӯчқор тайёр кун».

Билъом ба Болоқ фармуд, ки ҳафт қурбонгоҳ созад ва ҳафт гову қӯчқорро ҳамчун қурбонӣ омода кунад.

1: Мо бояд тамоми нафси худро дар ибодат ба Худо бахшем.

2: Мо бояд дар ҳадияҳои худ ба Худо саховатманд бошем.

1: Румиён 12:1-2 "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат кунед, аммо бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2: Ибриён 13: 15-16 "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд. Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва ба дигарон нақл кунед, зеро бо онҳо қурбонӣ мекунад, ки Худо хушнуд аст».

Ададҳо 23:30 Ва Болоқ ончунон ки Билъом гуфта буд, амал карда, бар ҳар қурбонгоҳ як гов ва як қӯчқор тақдим намуд.

Болоқ ба дастуроти Билъом амал карда, ба Худованд қурбонӣ оварад.

1. Қурбонӣ барои Худо аз тоъату эҳтиром аст.

2. Мо бояд ҳамеша ба дастуроти Худованд содиқ бошем.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 50:14-15 - Барои Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред ва дар рӯзи душворӣ маро бихонед; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

Рақамҳои 24-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 24:1-9 кӯшиши сеюми Билъомро барои лаънат кардани исроилиён тасвир мекунад. Билъом мебинад, ки Худоро баракат додан ба Исроилро писанд меорад, бинобар ин ӯ рӯй ба сӯи биёбон карда, паёми нубувват мекунад. Тавассути илҳоми илоҳӣ, Билъом бар Исроил суханони баракат ва ҳамду сано мегӯяд, ки қувват ва шукуфоии онҳоро таъкид мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки Худо бо онҳост ва пирӯзии онҳоро бар душманонашон пешгӯӣ мекунад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 24:10–19 идома дода, боб пешгӯии Билъомро дар бораи рӯйдодҳои ояндаи марбут ба халқҳои гуногун муфассал шарҳ медиҳад. Ӯ пешгӯӣ мекунад, ки як ҳокими тавоно аз насли Яъқуб, ки Мӯоб ва Адӯмро забт хоҳад кард. Балъам дар бораи аз дасти ин пешвои голиб нобуд шудани миллатхои дигари хамсоя низ сухан меронад.

Сархати 3: Рақамҳои 24 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Болоқ ба Билъом хашмгин мешавад, ки ба ҷои лаънат бар Исроил баракатҳо мерасонд. Болоқ ӯро бе ягон лаънат ё пешгӯиҳои дилхоҳе бар зидди Исроил озод мекунад. Аммо пеш аз рафтан, Билъом дар бораи рӯйдодҳои оянда дар бораи миллатҳои гуногун ва сарнавишти онҳо сухани ниҳоӣ мерасонад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 24 пешниҳод мекунанд:
Кӯшиши сеюм Билъом рӯи худро сӯи биёбон нигарист;
Паёми пешгӯӣ; суханони баракат, ҳамду сано барои Исроил.

Пешгӯӣ дар бораи пайдоиши ҳокими пурқудрат аз насли Яъқуб;
Забт кардани Мӯоб, Адӯм; несту нобуд кардани миллатхои хамсоя.

Ғазаби Балак ба ҷои лаънат ба баракатҳои пайваста;
Хориҷ кардан бе лаънатҳои дилхоҳ, пешгӯиҳо алайҳи Исроил;
Хулосаи ниҳоӣ дар бораи рӯйдодҳои оянда дар бораи миллатҳои гуногун.

Ин боб ба кӯшиши сеюми Билъом барои лаънат ба исроилиён, паёмҳои пешгӯии ӯ ва ноумедии Болоқ аз қобилияти ба даст овардани лаънатҳои дилхоҳаш равона шудааст. Рақамҳои 24 бо Билъом оғоз мешавад, ки мебинад, ки Худоро баракат додан ба Исроилро дӯст медорад, бинобар ин ӯ рӯй ба сӯи биёбон карда, паёми пешгӯиро мерасонад. Тавассути илҳоми илоҳӣ, Билъом бар Исроил суханони баракат ва ҳамду сано мегӯяд, ки қудрат ва шукуфоии онҳоро эътироф мекунад.

Ғайр аз он, Ададҳои 24 пешгӯии Билъомро дар бораи рӯйдодҳои ояндаи марбут ба халқҳои гуногун муфассал шарҳ медиҳад. Ӯ пешгӯӣ мекунад, ки як ҳокими тавоно аз насли Яъқуб, ки Мӯоб ва Адӯмро забт хоҳад кард. Балъам дар бораи аз дасти ин пешвои голиб нобуд шудани миллатхои дигари хамсоя низ сухан меронад.

Ин боб бо таъкид кардани хашми Болоқ ба Билъом барои пайваста баракатҳо ба ҷои лаънат бар Исроил хотима меёбад. Болоқ ӯро бе ягон лаънат ё пешгӯиҳои дилхоҳе бар зидди Исроил озод мекунад. Бо вуҷуди ин, пеш аз рафтан, Билъом дар бораи рӯйдодҳои ояндаи марбут ба миллатҳои гуногун ва сарнавишти онҳо сухани охирин медиҳад.

Ададҳо 24:1 Ва Билъом дид, ки ба Худованд баракат додан ба Исроил писанд аст, вай мисли ҳарвақта барои ҷодугарӣ нарафт, балки рӯй ба сӯи биёбон бурд.

Билъом мебинад, ки Худованд ба Исроил баракат медиҳад, бинобар ин ӯ аз ҷустуҷӯи ҷодуҳо даст кашида, рӯи худро сӯи биёбон мекунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр итоаткорӣ ба Худо баракатҳо меорад

2. Баракати Худо: Чӣ гуна файзи Ӯ бар халқаш медурахшад

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои итоаткорӣ

2. Ишаъё 55:8-9 - Пешниҳоди раҳмдидии Худо дар бораи наҷот ба ҳамаи одамон

Ададҳо 24:2 Ва Билъом чашмони худро боло карда, дид, ки Исроил мувофиқи қабилаҳояшон дар хаймаҳои худ сокинанд; ва рӯҳи Худо бар ӯ омад.

Билъом қабилаҳои муташаккил ва содиқи Исроилро дид ва аз он илҳом гирифт.

1. Рӯҳи илҳомбахши Худо метавонад бар мо ояд, вақте ки мо имон дорем ва муташаккил ҳастем.

2. Тартиб додани ҳаёти мо дар асоси имон метавонад рӯҳи Худоро ба ҳаёти мо ворид кунад.

1. Луқо 1:45 "Ва хушбахт аст он зане, ки имон овардааст, зеро он чи аз ҷониби Худованд ба вай гуфта шудааст, иҷро хоҳад шуд".

2. Ба Румиён 8:26 "Ҳамчунин Рӯҳ ба заъфҳои мо низ ёрӣ мерасонад, зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, чунон ки лозим аст; балки Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки ба забонаш намеояд."

Ададҳо 24:3 Ва масали худро ба забон оварда, гуфт: «Билом ибни Баӯр гуфт, ва марде, ки чашмонаш кушода аст, гуфт:

Билъом ибни Баӯр масал гуфт ва фаҳмиши худро баён кард.

1. Дидани ҳақиқат: Фаҳмидани ҳикмати Билъом

2. Қувваи нубувват: Суханони Билъом

1. Ададҳо 24:3 - "Ва масали худро гирифта, гуфт: Билъом ибни Баӯр гуфт, ва марде, ки чашмонаш кушода аст, гуфт:"

2. Масалҳо 1:7 - "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

Ададҳо 24:4 Ӯ гуфт, ки суханони Худоро шунид, ки рӯъёи Қодири Мутлақро дида, ба транс афтода, вале чашмонаш кушода буд:

Ин порча дар бораи марде нақл мекунад, ки суханони Худоро шунида ва медид ва ба транс афтода, вале чашмонаш кушода аст.

1. Қувваи имон: Эҳсоси Худо дар ҳолати ба транс монанд

2. Бо чашми имон дидан: гирифтани диди Худо

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш аст, ва далели чизҳои нонамоён».

2. Матто 13:13-15 - "Бинобар ин ба онҳо бо масалҳо сухан мегӯям: зеро ки онҳо мебинанд, ки намебинанд, ва мешунаванд, намешунаванд ва намефаҳманд. Ва дар онҳо пешгӯии Ишаъё, ки мегӯяд: "Бо шунидани шунидан" иҷро шудааст. хоҳед шунид, ва нахоҳед фаҳмид, ва ҳол он ки хоҳед дид, ва дарк нахоҳед кард, зеро ки дили ин қавм муми муми ва гӯшҳошон хира шудааст, ва чашмонашон баста шудааст, мабодо ҳаргиз набинанд бо чашмони онҳо ва бо гӯшҳояшон бишнаванд, ва бояд бо дили худ бифаҳманд ва бояд рӯй гардонанд, ва ман онҳоро шифо мебахшам».

Ададҳо 24:5 Чӣ хуб аст хаймаҳои ту, эй Яъқуб, ва хаймаҳои ту, эй Исроил!

Ин порча хаймаҳо ва хаймаҳои Яъқуб ва Исроилро ситоиш мекунад.

1. Зебоии ќавми Худо - Чї гуна неъмат ва неъмати Худо дар зебоии ќавми ў ва манзилњои онњо дида мешавад.

2. Интихоби вафодорӣ - Чӣ гуна садоқат ба Худо ба ҳаёти мо баракат ва зебоӣ меорад.

1. Забур 83:1-2 - "Чӣ гуна зебост манзили ту, эй Худованди Қодири Мутлақ! Ҷони ман ба ҳавлии Худованд орзу мекунад, ҳатто беҳол мешавад; дилам ва ҷисми ман барои Худои Ҳай фарёд мезанад."

2. Ишаъё 54: 2-3 - "Ҷои хаймаи худро васеъ кун, пардаҳои хаймаи худро васеъ кун, худро нигоҳ надор; ресмонҳои худро дароз кун, сутунҳои худро мустаҳкам кун. наслҳо халқҳоро тасарруф карда, дар шаҳрҳои харобиашон сокин хоҳанд шуд».

Ададҳо 24:6 Чунон ки водиҳо паҳн шудаанд, мисли боғҳо дар канори дарё, мисли дарахтони алоэе, ки Худованд шинондааст, ва мисли дарахтони арзи лаби об.

Дар ин порча аз офаридани манзараҳои зебову сарсабз сухан меравад.

1: Офариниши Худо аз зебоӣ ва фаровонӣ

2: Ҷустуҷӯи сулҳ дар табиат

1: Забур 104:24-25 Аъмоли Ту чӣ қадар фаровон аст! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, Замин пур аз сарвати туст.

2: Isaiah 61:11 Зеро, чунон ки замин навдаи худро мерӯёнад, ва чунон ки боғ чизҳои кошташуда дар он мерӯяд; Пас, Худованд Худо дар пеши тамоми халқҳо адолат ва ҳамду сано ба вуҷуд хоҳад овард.

Ададҳо 24:7 Ӯ обро аз сатилҳои худ рехт, ва насли ӯ дар обҳои бисьёр хоҳад буд, ва подшоҳи ӯ аз Оғоҷ болотар хоҳад буд, ва салтанати ӯ сарбаланд хоҳад шуд.

Билъом эълон кард, ки подшоҳии Исроил баланд мешавад ва подшоҳи он аз Оғоҷ бузургтар хоҳад буд.

1: Худо онҳоеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, боло мебарад.

2: Касоне, ки Худоро иззату эҳтиром мекунанд, аз ҷониби Ӯ иззату эҳтиром хоҳанд дошт.

1:1 Петрус 2:9 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед.

2: Isaiah 61:6 - Аммо шумо коҳинони Худованд номида хоҳед шуд; одамон шуморо вазирони Худои мо хоҳанд хонд; сарвати халқҳоро хоҳед хӯрд, ва дар ҷалоли онҳо фахр хоҳед кард.

Ададҳо 24:8 Худо ӯро аз Миср берун овард; Ӯ мисли қуввати як шохдор дорад: вай халқҳоро душманони худ хоҳад хӯрд, ва устухонҳои онҳоро мешиканад, ва бо тирҳои худ онҳоро сӯрох хоҳад кард.

Худо қудрати худро барои муҳофизат ва озод кардани Исроил аз Миср истифода бурд.

1. Қудрати Худо барои ҳифз ва наҷот

2. Қувваи Худо дар амал

1. Румиён 8:31-39 (Ба одам чӣ нафъ хоҳад дошт, агар вай тамоми ҷаҳонро ба даст оварад ва ҷони худро аз даст диҳад?)

2. Ишаъё 40:28-31 (Аммо онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бархостанд; давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.)

Ададҳо 24:9 Ӯ бистари хобида, чун шер ва мисли шери бузург хобид; Хушо касе ки туро баракат диҳад ва лаънат гӯяд.

Ваъдаи муҳофизати Худо барои онҳое, ки Исроилро баракат медиҳанд.

1: Худо ваъда медиҳад, ки онҳоеро, ки халқи Ӯро баракат медиҳанд, муҳофизат ва баракат медиҳад.

2: Вақте ки мо ба ваъдаи Худо дар бораи муҳофизати мо эътимод дорем, қувват ва далерӣ пайдо карда метавонем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 34:7 - "Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад".

Ададҳо 24:10 Ва ғазаби Болоқ бар Билъом аланга зад, ва дастҳояшро ба ҳам зад; ва Болоқ ба Билъом гуфт: «Ман туро даъват кардам, то ки душманони худро лаънат гӯям, ва инак, се бор онҳоро баракат додай».

Билъом даъват шуда буд, ки душманони Болоқро лаънат кунад, аммо вай онҳоро баракат дод.

1. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки некиро дар дигарон бубинем, новобаста аз он ки тасаввуроти пешакии мо моро чӣ гуна эҳсос мекунанд.

2. Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем, ҳатто агар он натиҷаи дилхоҳи мо набошад.

1. Румиён 12:14-16 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ оштӣ медиҳад.

Ададҳо 24:11 Пас, акнун ба ҷои худ бигрез; аммо инак, Худованд туро аз иззат нигоҳ доштааст.

Худо ба Билъом фармуд, ки ба ҷои худ баргардад, зеро Худо ният дошт, ки Билъомро иззату эҳтироми бузург диҳад, аммо ӯро аз он боздорад.

1. Худо дар ниҳояти кор аст ва Ӯ қарор хоҳад дод, ки кай ва чӣ тавр моро эҳтиром кунад.

2. Мо набояд бигузорем, ки шӯҳратпарастӣ ё хоҳишҳои худамон қувваи роҳнамоии мо бошанд, балки кӯшиш кунем, ки ба иродаи Худо хизмат кунем.

1. Масалҳо 19:21 - "Нақшаҳои дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст".

2. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: «Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ меорад». Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

Ададҳо 24:12 Ва Билъом ба Болоқ гуфт: «Ба қосидонат, ки назди ман фиристодай, нагуфтаам:

Билъом паёми Худоро эълон кард, ки Исроилро лаънат кардан мумкин нест.

1: Каломи Худо ҳамеша ғолиб хоҳад буд ва мо метавонем ба ҳақиқати он эътимод кунем.

2: Вақте ки ба назар чунин менамояд, ки иродаи Худо бо иродаи мо мухолиф аст, мо набояд рӯҳафтода шавем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Isaiah 55:8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Ададҳо 24:13 Агар Болоқ хонаи худро пур аз нуқра ва тилло ба ман бидиҳад, ман наметавонам берун аз аҳкоми Худованд биравам, то ки аз рӯи ақли худ на некӣ ва ҳам бадӣ ба ҷо оварам; лекин Худованд чӣ мегӯяд, ки ман мегӯям?

Билъом тасмим гирифт, ки ба амри Худо итоат кунад ва аз он берун наравад, сарфи назар аз кӯшиши Болоқ ба ӯ ришва додан.

1. Аҳамияти итоаткорӣ: Омӯзиши итоаткорӣ аз ҳама болотар аз Худо

2. Қувваи Калом: Чӣ тавр Каломи мо қудрати баракат ё лаънат дорад

1. Такрори Шариат 30:10-14 - Ҳаётро интихоб кунед, то шумо ва насли шумо зиндагӣ кунанд

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст

Ададҳо 24:14 Ва алҳол, инак, Ман назди қавми Худ меравам; биёед ва ба ту хабар хоҳам дод, ки ин қавм дар рӯзҳои охир бо қавми ту чӣ хоҳанд кард».

Билъом ба Болоқ мегӯяд, ки дар оянда бо халқаш чӣ мешавад.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо: Чӣ гуна пешгӯии Билъом бо ҳаёти мо алоқаманд аст

2. Гӯш кардани даъвати Худо: Дарсҳо аз сафари Билъом

1. Ишаъё 46:10-11 Аз ибтидо интиҳо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз ба амал наомадааст, эълон карда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Матто 10:27-28 Он чи дар торикӣ ба шумо мегӯям, дар рӯшноӣ бигӯед; ва он чи дар гӯш мешунавед, дар болои бомҳо мавъиза кунед.

Ададҳо 24:15 Ва масали худро ба забон оварда, гуфт: «Билом ибни Баӯр гуфт, ва марде, ки чашмонаш кушода аст, гуфт:

Билъом пешгӯӣ мекунад, ки ҳокими бузург аз миёни халқи Исроил ба майдон мебарояд.

1. Қувваи нубувват: Чӣ тавр Каломи Худоро қабул ва тафсир бояд кард

2. Ваъдаи ҳокими бузург: Дарёфти қувват ва умед ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 11:1-5 - Пешгӯии як ҳоким аз хонаи Йисой меояд.

2. 2 Петрус 1:20-21 - Аз куҷо мо медонем, ки пешгӯиҳои Худо дурустанд.

Ададҳо 24:16 Ӯ гуфт, ки суханони Худоро шунида ва дониши Ҳаққи Таолоро медонист, ки рӯъёи Қодири Мутлақро дида, ба транс афтода, чашмонашро кушода дид:

Билъом, ки суханони Худоро шунида буд, дониши Ҳаққи Таолоро медонист ва рӯъёи Худои Қодирро дида буд, ба транс афтод, вале чашмонаш боз буд.

1. Нигоҳе аз ҷониби Худо: Чӣ тавр бояд бо имон ҷавоб диҳад

2. Ҷустуҷӯи дониши Ҳаққи Таоло: Омӯзиши Билъом

1. Ишаъё 6:1-8 - рӯъёи Ишаъё дар бораи Худованд

2. Масалҳо 2:1-5 - Ҷустуҷӯи дониши Худованд

Ададҳо 24:17 Ӯро хоҳам дид, аммо ҳоло не: Ӯро хоҳам дид, вале наздик нест: аз Яъқуб ситорае пайдо хоҳад шуд, ва асое аз Исроил берун омада, гӯшаҳои Мӯобро зада, нобуд хоҳад кард. ҳамаи фарзандони Шет.

Билъом пешгӯӣ кард, ки ситорае аз Яъқуб ва асое аз Исроил Мӯоб ва Шетро несту нобуд мекунанд.

1. Қувваи имон - чӣ гуна имон ба Худо метавонад ҳар монеаро паси сар кунад ва ғалабаи пурҷалолро ба вуҷуд орад.

2. Аҳамияти нубувват - чӣ гуна Худованд тавассути паёмбаронаш сухан мегӯяд ва иродаи худро ошкор мекунад.

1. Ишаъё 9:6-7 - Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд шудааст, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Мушовири аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд. Афзоиши ҳукумати ӯ ва осоиштагӣ бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ интиҳо нахоҳад буд, то ки онро барқарор кунад ва онро бо адолат ва адолат дастгирӣ кунад.

2. Ишаъё 11:1-3 - Навдае аз танаи Йисой берун хоҳад омад, ва шоха аз решааш мева хоҳад дод. Ва Рӯҳи Худованд бар ӯ қарор хоҳад гирифт: рӯҳи хирад ва фаҳм, рӯҳи маслиҳат ва қудрат, рӯҳи дониш ва тарси Худованд. Ва шодии ӯ аз тарси Худованд хоҳад буд. Ба он чи чашмонаш мебинад, доварӣ накунад, ва баҳсҳоро аз рӯи гӯшҳояш ҳал накунад,

Ададҳо 24:18 Ва Адӯм моликияти душманони худ хоҳад буд, Сеир низ мулки ӯ; ва Исроил далерона рафтор хоҳад кард.

Адӯм ва Сеир мулки душманони Исроил хоҳанд шуд, аммо Исроил қавӣ мемонанд.

1. Худо моро дар миёни мусибатҳо ҳифз мекунад.

2. Мо бояд дар муқобили мухолифат қавӣ ва содиқ бошем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Ададҳо 24:19 Аз Яъқуб касе хоҳад омад, ки ҳукмронӣ хоҳад кард, ва касеро, ки аз шаҳр боқӣ мемонад, несту нобуд хоҳад кард.

Худо аз хонадони Яъқуб ҳокимеро мефиристад, ки вай қудрат ва қудрати нобуд кардани онҳоеро, ки аз шаҳр мондаанд, хоҳад дошт.

1. Қудрати ҳифзу ризқи Худо

2. Адлу раҳмати Худо дар ҷаҳон

1. Ҳастӣ 35:11-12 - "Ва Худо ба ӯ гуфт: "Ман Худои Қодири Мутлақ ҳастам: боровар ва афзун шав; аз ту қавм ва як гурӯҳи халқҳо хоҳанд буд, ва подшоҳон аз камари ту хоҳанд омад;

2. Ишаъё 11: 1-5 - "Ва асо аз пояи Йисой берун хоҳад омад, ва аз решаҳои вай шоха хоҳад шуд: ва рӯҳи Худованд бар ӯ қарор хоҳад гирифт, рӯҳи ҳикмат ва фаҳм, рӯҳи маслиҳат ва қудрат, рӯҳи дониш ва тарси Худованд ..."

Ададҳо 24:20 Ва ҳангоме ки ба Амолеқ нигарист, масали худро бардошта, гуфт: «Амолеқ аввалин халқҳост; вале оқибати ӯ то абад нобуд хоҳад шуд.

Билъом пешгӯӣ кард, ки Амолеқ барои шарораташон нобуд хоҳад шуд.

1. Худо довари одил аст ва ситамкоронро азоб мекунад.

2. Мо набояд ба Амолеқ пайравӣ кунем ва ба ҷои он кӯшиш кунем, ки кори дуруст кунем.

1. Ададҳо 14:18 - "Худованд пурсабр ва марҳамати бузург аст, гуноҳ ва ҷиноятро мебахшад, ва ҳеҷ гоҳ гунаҳкоронро пок намекунад, гуноҳи падаронро ба фарзандон то насли сеюм ва чорум ҷазо намедиҳад".

2. Ирмиё 17:10 - "Ман Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам".

Ададҳо 24:21 Ва ӯ ба қениён нигариста, масали худро бардошта, гуфт: «Манзили ту мустаҳкам аст, ва лонаи худро дар болои санг мегузорӣ».

Ин порча дар бораи Кенитҳо ва макони қавии онҳо, ки дар санг лона гузошта шудааст, сухан меронад.

1. Қуввати таҳкурсии мо: Чӣ тавр сохтани ҳаёти мо дар санги Исо ояндаи моро таъмин мекунад

2. Ҷустуҷӯи қувват дар заъф: Чӣ тавр дар ҳузури Худованд амниятро пайдо кардан мумкин аст

1. Матто 7:24-25 Аз ин рӯ, ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва шамолҳо вазида, ба он хона зада шуданд; вале он наафтид, зеро пояаш бар санг буд.

2. Забур 18:2 Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, дар он паноҳ мебарам. Ӯ сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

Ададҳо 24:22 Бо вуҷуди ин, киниён нобуд хоҳанд шуд, то даме ки Ашшур туро ба асирӣ набарад.

Миллати Кенитҳо то даме ки империяи Ашшур онҳоро асир накунад, нобуд хоҳад шуд.

1. Ҳукмронии Худо дар таърих - Чӣ тавр Худо халқҳоро барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ истифода мебарад

2. Ногузирии тағирот - чӣ гуна мо бояд ба шароити худ мутобиқ шавем

1. Ишаъё 10:5-7 - Вой бар ҳоли Ашшур, асои хашми ман; кадре, ки дар дасти онҳост, хашми ман аст. Ман ӯро бар зидди халқи худобехабар мефиристам, ва бар зидди қавми хашми Худ ба вай амр мефармоям, то ғанимат бигирад ва ғорат кунад, ва онҳоро мисли ботлоқи кӯчаҳо поймол кунад. Аммо вай ин тавр ният надорад ва дилаш чунин фикр намекунад; балки дар дилаш он аст, ки халкхоро несту нобуд кунад.

2. Дониёл 2:21 - Ӯ вақтҳо ва фаслҳоро иваз мекунад; подшоҳонро аз байн мебарад ва подшоҳон мегузорад; ба хирадмандон хирад ва ба хирадмандон дониш мебахшад.

Ададҳо 24:23 Ва масали худро ба забон оварда, гуфт: «Вой, ки Худо ин корро мекунад, кӣ зинда хоҳад шуд!

Билъом нола мекунад ва дар ҳайрат аст, ки вақте ки Худо амал мекунад, кӣ зиндагӣ карда метавонад.

1. Амалҳои Худо: Дарки қудрат ва ҳокимияти Худо

2. Зиндагӣ дар миёни амали Худо: ҷавоб додан ба ҳолатҳои душвор аз рӯи Китоби Муқаддас

1. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. 1 Петрус 5:6-7 - "Пас, худро дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан кунед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо бар Ӯ вогузорад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад".

Ададҳо 24:24 Ва қаиққо аз соҳили Хиттим омада, Ашшурро ва Эбарро забт хоҳанд кард, ва ӯ низ то абад нобуд хоҳад шуд.

Худо киштиҳоро аз Читтим истифода мебарад, то Ашшур ва Эберро ҷазо диҳад ва онҳоро то абад нобуд созад.

1. Ҳукми Худо абадӣ аст

2. Ҳеҷ кас аз ҳукми Худо болотар нест

1. Ҳизқиёл 18:4 - Инак, ҳама ҷонҳо аз они Мананд; ҷони падар ва ҷони писар аз они Ман аст; ҷони гуноҳкор хоҳад мурд.

2. Такрори Шариат 32:35 - Интиқом аз они Ман аст ва подош барои замоне ки пои онҳо лағжад; зеро ки рӯзи мусибаташон наздик аст ва азобашон зуд меояд.

Ададҳо 24:25 Ва Билъом бархоста, рафта, ба ҷои худ баргашт, ва Болоқ низ ба роҳи худ рафт.

Билъом ва Болоқ ҳарду аз макони худ рафтанд.

1. Мо аз Билъом ва Болоқ омӯхта метавонем, ки ҳатто вақте ки мо бо ҳам розӣ набошем, мо метавонем дар сулҳ аз ҳам ҷудо шавем.

2. Муҳимияти нигоҳ доштани сулҳ, ҳатто дар ихтилоф.

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Филиппиён 4:5-7 - "Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд наздик аст. Ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад; ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт».

Рақамҳои 25-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 25:1-5 рафтори гуноҳкорона ва бутпарастии исроилиёнро дар Баал-Пеӯр тасвир мекунад. Ҳангоме ки дар Шиттим ӯрду заданд, мардум бо занони мӯобӣ ба зино машғул шуда, дар ибодати худоёни худ иштирок мекунанд. Ин Худоро ба хашм меорад, ки ӯ дар ҷавоб ба Мусо амр мекунад, ки пешвоёни ҷалбшударо ба қатл расонад ва дар назди Ӯ ба дор овехт. Илова бар ин, дар байни мардум вабо пайдо мешавад.

Сархати 2: Идомаи Ададҳо 25:6–9, ин боб нишон медиҳад, ки чӣ тавр Финҳос, писари Элъозор ва набераи Ҳорун барои бездоштани бало чора меандешад. Финҳос дид, ки марди исроилӣ зани мидиёниро ба хаймаи худ оварда истодааст, Финҳос бо ҷидду ҷаҳд аз паи онҳо меравад ва ҳардуро бо найза мекушт. Ин амали ҷидду ҷаҳд барои ҷалоли Худо ваборо, ки ҳазорон нафарро кушта буд, бозмедорад.

Сархати 3: Рақамҳои 25 бо таъкид кардани вокуниши Худо ба амалҳои Финҳос ба анҷом мерасад. Худо Финҳосро барои ҷидду ҷаҳди ӯ таъриф мекунад ва бо ӯ ва насли ӯ аҳди сулҳ баст ва ваъда медиҳад, ки онҳо ҳамеша дар назди Ӯ ҳамчун коҳинон ҷой хоҳанд дошт. Боб бо зикри он, ки пас аз ин ҳодисаҳо ба Исроил дастур дода шуд, ки ба таъқиб ва ҷанг бар зидди Мидён ҳамчун интиқом барои фирефтани Исроил ба бутпарастӣ.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 25 пешниҳод мекунанд:
Исроилиён дар Баал-Фаӯр ба зино ва бутпарастӣ машғул буданд;
хашми Худо; фармон додан ба қатл кардани роҳбарон, ба дор овехтан;
Сар задани вабо дар байни мардум.

Финхас барои бездоштани вабо чора мебинад;
Куштори марди исроилӣ, зани мидьёнӣ, ки ба бутпарастӣ машғул буд;
Вабо аз сабаби ғайрати Финҳос қатъ шуд.

Худо Финҳосро барои ғайрataш таъриф кард;
Бо ӯ ва насли ӯ аҳди сулҳ бастанд;
Дастур барои таъқиб, ҷанг бар зидди Мидён ҳамчун интиқом.

Ин боб ба рафтори гуноҳкоронаи исроилиён ва бутпарастии Баал-Пеӯр, амали ҷидду ҷаҳди Финҳос барои бездоштани бало ва вокуниши Худо ба Финҳос тамаркуз мекунад. Рақамҳои 25 аз он оғоз мешавад, ки исроилиён бо занони мӯобӣ бадахлоқии ҷинсӣ мекарданд ва ҳангоми ӯрдугоҳ дар Шиттим дар ибодати бутпарастии онҳо иштирок мекунанд. Ин Худоро ба хашм меорад, ки ба Мӯсо амр медиҳад, ки пешвоёни ба он ҷалбшударо ба қатл расонад ва онҳоро дар пеши Ӯ ба дор овехт. Илова бар ин, дар байни мардум вабо сар мезанад.

Ғайр аз он, Ададҳои 25 таъкид мекунад, ки чӣ тавр Финҳос, писари Элъозор ва набераи Ҳорун барои боздоштани бало чораҳои қатъӣ меандешад. Шоҳиди он буд, ки марди исроилӣ зани мидиёниро ба хаймаи худ меорад, Финҳос бо ҷидду ҷаҳд аз паи онҳо меравад ва ҳардуро бо найза мекушанд. Ин амали ҷидду ҷаҳд барои ҷалоли Худо ваборо, ки аллакай ҳазорон нафарро кушта буд, бозмедорад.

Ин боб бо таъкид кардани вокуниши Худо ба амалҳои Финҳос анҷом меёбад. Худо Финҳосро барои ҷидду ҷаҳд дар ҳимояи шаъну шарафаш ситоиш мекунад ва бо ӯ ва насли ӯ аҳди сулҳ баст. Ӯ ваъда медиҳад, ки онҳо ҳамеша дар назди Ӯ ҳамчун коҳинон ҷой хоҳанд дошт. Илова бар ин, пас аз ин рӯйдодҳо ба Исроил дастур дода мешавад, ки барои таъқиб ва ҷанг бар зидди Мидиён ҳамчун ҷазо барои фирефтани Исроил ба бутпарастӣ дар Баал-Пеор.

Ададҳо 25:1 Ва Исроил дар Шиттим сукунат карданд, ва қавм ба зинокорӣ бо духтарони Мӯоб шурӯъ карданд.

Исроил аз Худо дур шуда, корҳои бадахлоқона содир мекард.

1. Хатари гуноҳ ва оқибатҳои он

2. Ба Каломи Худо содиқ мондан

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед, Худоро тамасхур намекунад; зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

Ададҳо 25:2 Ва мардумро ба қурбониҳои худоёни худ даъват карданд, ва мардум хӯрданд ва ба худоёни худ саҷда карданд.

Халқи Исроил аз ибодати Худо дур шуда буданд ва онҳоро водор мекарданд, ки дар маросимҳои қурбонии худоёни дигар иштирок кунанд.

1. Хатари ибодати ботил: Чӣ гуна бояд шинохт ва аз он канорагирӣ кард

2. Қувваи фишори ҳамсолон: Чӣ тавр дар имони худ устувор истодан мумкин аст

1. Забур 115:4-8 Бутҳои онҳо нуқра ва тилло мебошанд, ки кори дасти инсон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан намегӯянд; чашмон, вале намебинанд. Гӯш доранд, аммо намешунаванд; бинӣ, вале бӯй накунад. Онҳо даст доранд, аммо эҳсос намекунанд; пойҳо, вале роҳ нараванд; ва дар гулӯяшон садое намебаранд. Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳо мешаванд; Хамаи касоне, ки ба онхо бовар мекунанд, хамин тавр рафтор мекунанд.

2. Қӯлассиён 3:5 Пас, он чиро, ки дар шумост, бикушед: зино, нопокӣ, ҳавас, ҳаваси бад ва тамаъро, ки бутпарастист.

Ададҳо 25:3 Ва Исроил ба Баал-Фаӯр пайваст, ва хашми Худованд бар Исроил аланга зад.

Банӣ-Исроил ба Баалпеӯр ҳамроҳ шуданд, ва Худованд ба онҳо хашмгин шуд.

1. Худо аз бутпарастӣ нафрат дорад - Хатари нофармонӣ

2. Қимати тоат – неъматҳои пайравӣ ба фармудаҳои Худо

1. Ирмиё 2:11-13 - "Оё халқе худоёни худро иваз кардааст, ки ҳанӯз худо нестанд? Аммо қавми ман ҷалоли худро ба он чизе иваз кардаанд, ки нафъ надорад. Дар ҳайрат бошед, эй осмон, аз ин ва даҳшатнок тарсед. «Хеле хароб шав, мегӯяд Худованд, зеро ки қавми ман ду бадӣ карданд: чашмаи обҳои ҳаётро тарк карда, маро тарк карданд, ва барои онҳо обанборҳо, чоҳҳои шикаста, ки обро нигоҳ дошта наметавонанд, кофтаанд».

2. Румиён 1: 18-25 - "Зеро ки ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноинсофии одамон, ки ростиро дар ноинсофӣ нигоҳ медоранд, зоҳир мешавад; зеро он чизе ки дар бораи Худо маълум аст, дар онҳо ошкор аст, зеро ки Худо ба онҳо нишон дод, зеро чизҳои нонамоёни Ӯ аз офариниши ҷаҳон ба таври равшан дида мешавад, ки аз офаридаҳои офаридашуда, қудрати абадии Ӯ ва Худои Ӯ фаҳмида мешавад, ба тавре ки онҳо узр надоранд; Худоё, Ӯро на ҳамчун Худо ситоиш карданд ва на шукргузорӣ карданд, балки дар хаёлоти худ барбод рафтанд, ва дили аблаҳони онҳо тира гашт: Худро доно гуфта, аблаҳ шуданд, Ва ҷалоли Худои бефаноро ба сурате табдил доданд. ба одами фосид ва ба паррандагон, ва чорпоён ва ҳайвоноти хазанда, бинобар ин Худо онҳоро низ ба ҳавасҳои дилашон ба нопокӣ таслим кард, то ҷисми худро дар миёни худ хор созад: ва ба махлуқот бештар аз Офаридгор, ки то абад муборак аст, парастиш ва хидмат мекард. омин."

Ададҳо 25:4 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ҳамаи сари қавмро гирифта, ба ҳузури Худованд бар офтоб овезон кун, то ки ғазаби шадиди Худованд аз Исроил дур шавад».

Худо ба Мӯсо амр дод, ки сари мардумро ба дор овехт, то ки хашми ӯро нисбат ба Исроил фурӯ барад.

1. Ғазаби Худо: Фаҳмидани қудрати хашми Ӯ

2. Меҳрубонӣ ва шафқат: Омӯзиш аз посухи Худо ба Исроил

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Яъқуб 1:20 - Зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Ададҳо 25:5 Ва Мусо ба доварони Исроил гуфт: «Ҳар яке одамони худро, ки ба Баал-Фаӯр пайваст буданд, бикушед».

Мусо ба доварони Исроил амр фармуд, ки онҳоеро, ки ба Баалпеӯр ҳамроҳ шуда буданд, ба қатл расонанд.

1. Оқибатҳои бутпарастӣ

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Такрори Шариат 13:6–10

2. Хуруҷ 20:3–6

Ададҳо 25:6 Ва инак, яке аз банӣ-Исроил омада, назди бародарони худ зани мидиёниро овард, ки дар пеши назари Мусо ва дар назари тамоми ҷамоати банӣ-Исроил, ки дар назди дари хона гиря мекарданд. хаймаи ҷамъомад.

Марде аз исроилӣ як зани мидиёниро пеши Мусо ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроил, ки берун аз хаймаи муқаддас ҷамъ омада буданд, барои мотам гирифта буд, овард.

1. Чӣ тавр ҳузури гуноҳ метавонад ба муносибати мо бо Худо таъсир расонад.

2. Муҳимияти нигоҳ доштани муқаддасот ва покӣ дар ҳаёти мо.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. 1 Таслӯникиён 4:3-8 - Зеро ин аст иродаи Худо, тақдиси шумо: аз зино парҳез кунед; ки ҳар яке аз шумо бидонед, ки ҷисми худро дар қудсият ва иззат идора кунад, на дар ҳаваси шаҳват мисли халқҳое, ки Худоро намешиносанд; ки ҳеҷ кас дар ин кор ба бародари худ таҷовуз накунад ва ситам накунад, зеро ки Худованд дар ҳамаи ин интиқомгиранда аст, чунон ки мо пешакӣ ба шумо гуфта будем ва ба таври қатъӣ огоҳ карда будем. Зеро Худо моро на барои нопокӣ, балки ба қудсият даъват кардааст. Пас, ҳар кӣ ба ин эътибор надиҳад, на ба одам, балки ба Худо, ки Рӯҳулқудсашро ба шумо медиҳад, беэътиноӣ кардааст.

Ададҳо 25:7 Ва Финҳос ибни Элъозор ибни Ҳоруни коҳин инро дида, аз миёни ҷамоат бархоста, найза ба даст гирифт;

Исроилиён бо мӯобиён бадахлоқии ҷинсӣ карданд ва Финҳос онҳоро бо найза куштанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки барои решакан кардани гуноҳ дар ҳаёти худ фаъол бошем.

2. Мо бояд барои ҳифзи эътиқоди худ ва мардуми худ иқдом кунем.

1. Эфсӯсиён 5:11-13 - "Ва бо аъмоли бесамари зулмот шарик нашавед, балки онҳоро мазаммат кунед. Зеро ки дар бораи он корҳое, ки дар бораи онҳо пинҳонӣ анҷом дода мешаванд, сухан рондан шармовар аст. маҳкумшудагон ба воситаи нур зоҳир мешаванд, зеро ҳар он чи зоҳир мешавад, нур аст».

2. Румиён 12:9 - "Муҳаббат бе таҳриф бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ часпида гиред".

Ададҳо 25:8 Ва ӯ аз ақиби марди исроилӣ ба хайма даромад, ва ҳардуи онҳоро, марди исроилӣ ва занро аз шиками вай гузаронд. Ҳамин тавр, вабо аз банӣ-Исроил боздошт.

Финҳос як мард ва як занро кушт, то ки вабо дар байни исроилиён паҳн нашавад.

1. Аҳамияти далерӣ дар баробари душвориҳо.

2. Адолат ва марҳамати Худо дар амалҳои Финҳос зоҳир шуд.

1. Хуруҷ 20:13, "Қатл накун".

2. Румиён 6:23, "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Ададҳо 25:9 Ва онҳое ки дар бало мурданд, бисту чор ҳазор нафар буданд.

24 000 нафар дар бабое, ки дар Ададҳо 25:9 тасвир шудааст, мурданд.

1. Ғазаб ва раҳмати Худо: Чӣ гуна бояд ба фоҷиа вокуниш нишон дод

2. Вокуниши мо ба замонҳои душвор: Омӯзиш аз рақамҳо 25:9

1. Такрори Шариат 4:31 - Зеро ки Худованд Худои ту Худои меҳрубон аст; Ва туро хилоф намекунад ва ба ҳалокат намерасонад ва аҳди падаронатонро, ки ба онҳо қасам хӯрдааст, фаромӯш намекунад.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Ададҳо 25:10 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Фаъолияти далеронаи Финҳос барои ҷалоли Худо ҷидду ҷаҳд нишон дод ва мукофотонида шуд.

1. Худо касонеро, ки дар баробари Ӯ ғаюранд, подош медиҳад.

2. Натарсед, ки ба тарафдории он чизе ки дуруст аст, баромад кунед.

1. Ғалотиён 6:9: Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем.

2. Эфсӯсиён 6:13: Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед.

Ададҳо 25:11 Финҳос ибни Элъозор ибни Ҳоруни коҳин ғазаби маро аз банӣ-Исроил дур кард, дар сурате ки дар миёни онҳо ба хотири Ман ғаюр буд, то ки банӣ-Исроилро дар рашки худ нахӯрдаам. .

Ғайрати Финҳос дар роҳи Худо банӣ-Исроилро аз ғазаби Худо наҷот дод.

1. Қувваи адолат дар мағлуб кардани хашм

2. Ғайрат барои Худованд: Намунаи Финҳос

1. Забур 85:3 - «Ҳамаи ғазаби худро дур кардӣ, аз хашми худ дур шудӣ».

2. Яъқуб 5:16 - "Айбҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои боҳашамати одами одил фоидаи зиёд дорад".

Ададҳо 25:12 Бинобар ин бигӯ: инак, Ман ба ӯ аҳди осоиштагии Худро медиҳам;

Худо ваъда дод, ки бо исроилиён аҳди сулҳ мебандад ва Финҳосро барои муҳофизати онҳо мукофот дод.

1. Худо касонеро, ки дар тангӣ вафодор ва фармонбардор бошанд, подош медиҳад.

2. Мо метавонем дар ваъдаҳои Худо оромӣ пайдо кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Забур 33:14, «Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулҳро биҷӯ ва аз паи он шав».

Ададҳо 25:13 Ва ба ӯ ва насли ӯ баъд аз ӯ, аҳди коҳинияти абадӣ хоҳад дошт; зеро ки вай барои Худои худ ғаюр буд ва барои банӣ-Исроил кафорат кард.

Финҳос барои ҷидду ҷаҳди ӯ дар кафорати гуноҳҳои исроилиён коҳин таъин карда шуд.

1. Қувваи имони боғайрат ба Худо.

2. Чаро барои наҷот кафорат лозим аст?

1. Ибриён 4:16 - Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат гирем ва дар вақти зарурӣ файз пайдо кунем.

2. Хуруҷ 32:30-32 - Рӯзи дигар Мусо ба мардум гуфт: Шумо гуноҳи бузург кардаед. Ва акнун ман сӯи Худованд хоҳам рафт; шояд гуноҳи туро кафорат кунам. Ва Мусо назди Худованд баргашта, гуфт: «Вой, ин қавм гуноҳи бузурге кардааст». Барои худ худоёни тилло сохтаанд. Аммо акнун, агар гуноҳи онҳоро биёмурзӣ, агар не, лутфан маро аз китоби худ, ки навиштай, маҳв кун.

Ададҳо 25:14 Ва номи исроилӣ, ки кушта шуда буд, ки бо зани мидиёнӣ кушта шуда буд, Зимрӣ ибни Салу, мири хонадони Шимъӯниён буд.

Зимрӣ, мири хонадони Шимъӯниён, аз ҷониби исроилӣ барои иртибот бо зани мидиёнӣ кушта шуд.

1. Қонуни Худо оид ба зино бояд ҷиддӣ қабул карда шавад ва итоат кунад.

2. Ҳатто онҳое, ки қудрат ва қудрат доранд, ба ҳамон меъёрҳои муқаддасӣ ва адолат нигоҳ дошта мешаванд.

1. Ибриён 13:4 - «Бигзор никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад, ва бистари никоҳ наҷис бошад, зеро Худо ба зинокорон ва зинокорон доварӣ хоҳад кард».

2. 1 ба Қӯринтиён 6:18 - "Аз зино гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо шахси зинокор бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад".

Ададҳо 25:15 Ва номи зани мидиёни кушташуда Қӯзбӣ, духтари Сур буд; вай сарвари қавм ва сардорони хонадон дар Мидён буд.

Зани мидёнӣ Козби, духтари Зур кушта шуд. Зур сарвари қавм ва сардор дар Мидён буд.

1. Аҳамияти зиндагии одилона

2. Оқибатҳои гуноҳ

1. Забур 37:27-29 - "Аз бадӣ дурӣ ҷӯед ва некӣ кунед; ва то абад сукунат кунед. Зеро ки Худованд довариро дӯст медорад, ва муқаддасони Худро тарк намекунад; онҳо то абад нигоҳ дошта мешаванд, аммо насли шарирон бурида хоҳад шуд. Одил вориси замин хоҳанд шуд, ва то абад дар он сокин хоҳанд шуд».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Ададҳо 25:16 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Амали ҷидду ҷаҳди Финҳос барои интиқоми шаъну шарафи Худо тавассути куштани як исроилӣ ва як мидиёнӣ бо аҳди осоиштагии Худо мукофотонида шуд.

Финҳос пас аз он ки ӯ бо ҷидду ҷаҳд барои ҳимояи шаъну шарафи Худо бо куштани як исроилӣ ва як мидиёнӣ амал кард, аз ҷониби Худо бо аҳди сулҳ мукофотонида шуд.

Беҳтарин

1. Худо касонеро, ки шаъни Ӯро бо ҷидду ҷаҳд дифоъ мекунанд, подош медиҳад.

2. Аҳди сулҳи Худо мукофотест барои онҳое, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд.

Беҳтарин

1. Забур 33:14 - "Аз бадӣ дур шавед ва некӣ кунед; сулҳро биҷӯед ва аз паи он шавед".

2. Ишаъё 54:10 - "Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо аз байн хоҳанд рафт, аммо эҳсони Ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад".

Ададҳо 25:17 Мидьёниёнро ба хашм оваред ва онҳоро зарба занед.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки аз мидёниён интиқом бигиранд.

1: Мо бояд бар зидди бадӣ дар ҷаҳон амал кунем, то ба иродаи Худованд содиқ бошем.

2: Мо набояд нагузорем, ки онҳое, ки ба мо зарар расонидан мехоҳанд, бечазо бимонанд, балки бар зидди онҳо чора андешем.

1: Румиён 12:19-20 - "Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс: Агар душманат гурусна бошад, таъом деҳ, агар ташна бошад, ба ӯ об деҳ».

2: Ҳизқиёл 25:17 - "Ман аз онҳо интиқомҳои азимро бо танбеҳҳои хашмгин хоҳам гирифт; ва онҳо хоҳанд донист, ки Ман Худованд ҳастам, вақте ки интиқомамро аз онҳо мегирам."

Ададҳо 25:18 Зеро ки онҳо шуморо бо ҳилаҳои худ ба хашм меоваранд, ки бо онҳо дар масъалаи Пеӯр ва дар масъалаи Қӯзбӣ, духтари мири Мидьён, хоҳари онҳо, ки дар рӯзи вабо кушта шуда буд, фирефтаанд. ба хотири Пеор.

Худо исроилиёнро барои иштироки онҳо бо Мидиён, ки кушта шудани Козби духтари шоҳзодаи Мидёнро дар бар мегирифт, ҷазо медиҳад.

1. Худо бар касоне, ки аз фармонаш таҷовуз мекунанд, ҳамеша адолат мекунад.

2. Оқибатҳои гуноҳи мо метавонад хеле васеъ бошад.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ибриён 12:5-6 - Ва шумо насиҳатеро, ки ба шумо ҳамчун писарон мурочиат мекунад, фаромӯш кардаед: Писарам, ба ҷазои Худованд сабукфикр нашав ва ҳангоми мазаммати Ӯ хаста нашав. Зеро ки Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул мекунад, ҷазо медиҳад.

Рақамҳои 26-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 26:1-51 барӯйхатгирии дуюми исроилиёнро тасвир мекунад, ки пас аз чиҳил соли саргардонии онҳо дар биёбон сурат мегирад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Худо ба Мусо ва Элъозори коҳин амр фармуд, ки ҳамаи мардони аз бистсола ва болотарро аз ҳар сибт саршуморӣ кунанд. Наслҳои Рубен, Шимъӯн, Ҷод, Яҳудо, Иссокор, Забулун, Менашше (Мокир), Эфроим (Шутало), Биньёмин, Дон (Шуҳам), Ошер (Имно), Нафтали (Яҳзиил) ҳисоб карда мешаванд. Шумораи умумии мардон 601 730 нафарро ташкил медиҳад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 26:52–62 идома дода, боб дастурҳои мушаххасеро, ки Худо дар бораи тақсимоти замин дар байни қабилаҳо додааст, таъкид мекунад. Мероси ҳар як қабила аз рӯи шумора ва оилаҳои онҳо муайян карда мешавад. Аммо барои левизодагоне, ки як қисми замин дода нашудаанд, вале ба ҷои онҳо шаҳрҳо таъин карда шудаанд, истисно аст.

Сархати 3: Рақамҳои 26 бо зикри якчанд шахсиятҳои муҳим дар қабилаҳои муайян, ки дар рӯйдодҳои гуногуни таърихи Исроил нақшҳои муҳим бозидаанд, хотима меёбад. Масалан, дар байни онҳое, ки номбар шудаанд, Қӯраҳ ва писарони ӯ аз насли Левӣ ҳастанд, ки дар вақти дар биёбон буданашон бар зидди Мусо ва Ҳорун исён бардоштанд. Дар ин боб инчунин қайд карда мешавад, ки ҳеҷ кадоме аз онҳое, ки дар ин барӯйхат гирифта шудаанд, дар байни онҳое, ки дар кӯҳи Сино ба шумор мерафтанд, набуданд, зеро ҳамаашон аз беитоатӣ мурданд, ба ҷуз Колеб ва Еҳушаъ.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 26 пешниҳод мекунанд:
Барӯйхатгирии дуюм, ки Худо фармудааст;
Аз ҳар сибт мардони бистсола ва болотарро ҳисоб кунед;
Рақамҳои сабтшуда аз Рубен то Нафталӣ ба 601 730 нафар расид.

Дастур оид ба таксимоти замин дар байни кабилахо;
Ба левизодагон замин надоданд, балки шаҳрҳоеро таъин карданд, ки дар онҳо зиндагӣ кунанд.

Ёд кардани шахсони муҳим, масалан, Қӯраҳ ва писаронаш;
Ҳеҷ яке аз онҳое, ки дар кӯҳи Сино ба шумор мерафтанд, ба ҷуз Колеб ва Еҳушаъ, дар байни онҳое набуданд.

Ин боб ба барӯйхатгирии дуюме, ки дар байни исроилиён пас аз чиҳил соли саргардонӣ дар биёбон гузаронида шуд, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 26 аз он оғоз мешавад, ки Худо ба Мусо ва Элъозори коҳин амр фармуд, ки ҳамаи мардони бистсола ва болотарро аз ҳар сибт ҳисоб кунанд. Наслҳои Рубен, Шимъӯн, Ҷод, Яҳудо, Иссокор, Забулун, Менашше (Мокир), Эфроим (Шутело), Биньёмин, Дон (Шуҳам), Ошер (Имно), Нафтали (Яҳзиил) шуморида шудаанд. Шумораи умумии мардон 601 730 нафарро ташкил медиҳад.

Ғайр аз он, Ададҳои 26 дастурҳои мушаххасеро, ки Худо дар бораи тақсимоти замин дар байни қабилаҳо аз рӯи шумора ва оилаҳои онҳо дода буд, таъкид мекунад. Аммо барои левизодагоне, ки як қисми замин ҷудо карда нашудаанд, вале ба ҷои онҳо шаҳрҳо таъин карда шудаанд, истисно аст.

Ин боб бо зикри якчанд шахсиятҳои муҳим дар қабилаҳои муайян, ки дар рӯйдодҳои гуногуни таърихи Исроил нақшҳои муҳим бозидаанд, анҷом меёбад. Дар байни онҳое, ки номбар шудаанд, Қӯраҳ ва писарони ӯ аз насли Левӣ ҳастанд, ки дар вақти дар биёбон буданашон бар зидди Мусо ва Ҳорун исён бардоштанд. Илова бар ин, қайд карда мешавад, ки ҳеҷ яке аз онҳое, ки дар ин барӯйхат гирифта шудаанд, дар байни онҳое, ки дар кӯҳи Сино ба шумор мерафтанд, набуданд, зеро ҳамаашон аз беитоатӣ ба ҷуз Колеб ва Еҳушаъ мурданд.

Ададҳо 26:1 Ва баъд аз бало чунин воқеъ шуд, ки Худованд ба Мусо ва Элъозори ибни Ҳоруни коҳин сухан ронда, гуфт:

Пас аз бало Худованд бо Мусо ва Элъозори коҳин сухан гуфт.

1. Худо назорат мекунад - Чӣ гуна ҳокимияти Худо моро дар замони бӯҳрон итминон медиҳад

2. Итоати фармудаҳои Худо - Чаро риояи дастуроти Худо баракат меорад

1. Ададҳо 26:1 Ва баъд аз бало чунин воқеъ шуд, ки Худованд ба Мусо ва Элъозори ибни Ҳоруни коҳин сухан ронда, гуфт:

2. Забур 91:1-3 Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард. Албатта, Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои ғамангез раҳо хоҳад дод.

Ададҳо 26:2 Ҷамъоварии тамоми ҷамоати банӣ-Исроил, аз бистсола ва болотар, дар тамоми хонадони падаронашон, ҳамаи онҳоеро, ки қодир ба ҷанг дар Исроил ҳастанд, бигир.

Худо ба Мусо амр дод, ки ҳамаи мардони Исроилро, ки аз бистсола ва калонтар буданд ва дар ҷангҳо ҷангида буданд, барӯйхат бигирад.

1. Қувваи халқи Худо - Ададҳо 26:2-ро ҳамчун нуқтаи ибтидоӣ истифода бурда, қудрат ва аҳамияти ҷомеаи ягонаро омӯзед.

2. Ба ҷанг омода будан - Чӣ тавр имондорон метавонанд ба ҷанги рӯҳонӣ омода бошанд ва ба ҷангҳои дар пеш истода омода бошанд?

1. Эфсӯсиён 6:11-13 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед муқобили нақшаҳои иблис истода бошед.

2. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Ададҳо 26:3 Ва Мусо ва Элъозори коҳин дар даштҳои Мӯоб назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ бо онҳо сухан ронда, гуфтанд:

Худованд ба Мусо ва Элъозори коҳин амр фармуд, ки ба банӣ-Исроил дар даштҳои Мӯоб назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ сухан гӯянд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки аҳкоми Ӯро гӯш кунем ва итоат кунем.

2: Суханони Худовандро дар хотир нигоҳ доред ва дастурҳои Ӯро риоя кунед.

1: Такрори Шариат 6:4-5 Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2: Яъқуб 1:22 Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед.

Ададҳо 26:4 Ҷамъбасти одамони аз бистсола ва болотарро гиред; чунон ки Худованд ба Мусо ва ба банӣ-Исроил, ки аз замини Миср берун омада буданд, амр фармуда буд.

Мусо ба исроилиён амр фармуд, ки ҳамаи одамони аз бистсола ва калонтар аз Миср баромадаро барӯйхат кунанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қудрати як халқи ягона.

1. Такрори Шариат 6:4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Румиён 12:12 "Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед".

Ададҳо 26:5 Реубен, писари калонии Исроил: банӣ-Рубен; Ҳанӯх, ки аз онҳо қабилаи Ҳанӯхиён аст: аз Палу, қабилаи Палуиён;

Дар Ададҳо 26:5 нишон медиҳад, ки писари калонии Исроил, Реубен ду писар дошт, ки Ҳанӯх ва Палу ном доштанд, ки аз онҳо Ҳанӯхиён ва Палуиён авлоди онҳо буданд.

1. Вафодории Худо дар ҳифзи насли Исроил.

2. Муҳимияти дар ёд доштани мероси оилавии мо.

1. Румиён 9:1-5 - садоқатмандии Худо ба исроилиён.

2. Забур 103:17 - Корҳои Худовандро аз номи аҷдодони мо дар хотир нигоҳ доред.

Ададҳо 26:6 Аз Ҳесрӯн қабилаи Ҳесрӯниён: аз Кармӣ қабилаи Кармитиён.

Дар порча ду оилаи Ҳезрон ва Кармӣ номбар шудаанд.

1. Муҳимияти донистани таърихи оилаи худ ва меросе, ки ба наслҳо мегузаранд.

2. Содиқ будани Худо дар бораи ҳамаи халқи худ ва чӣ тавр Ӯ тавассути онҳо кор карданро сабт мекунад.

1. Рут 4:18–22

2. Забур 139:1–4

Ададҳо 26:7 Инҳоянд қабилаҳои Реубен; ва шумори онҳо чилу се ҳазору ҳафтсаду сӣ нафар буданд.

Ин порча оилаҳои реубениён ва аҳолии онҳоро тасвир мекунад.

1. Худо ба ҳар яки мо, новобаста аз шумораамон қадр мекунад.

2. Мо бояд саъй кунем, ки мисли як ҷамоат муттаҳид ва тавоно бошем, мисли рубениён.

1. Забур 139:14 - Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам.

2. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Ададҳо 26:8 Ва писарони Паллу; Элиаб.

Писарони Палу Элиоб буданд.

1. Вафодории Худо дар наслҳои оилаҳо дида мешавад.

2. Аҳамияти содиқ мондан ба фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

Ададҳо 26:9 Ва писарони Элиоб; Намуил, ва Дотон ва Абиром. Ин аст он Дотон ва Абиром, ки дар ҷамоат машҳур буданд, ва бо ҳамроҳии Қӯраҳ бар зидди Мусо ва Ҳорун ҷангиданд, вақте ки онҳо бар зидди Худованд меҷангиданд:

Дар ин порча писарони Элиоб, аз ҷумла Дотон ва Абиром, ки дар ҷамъомад машҳур буданд ва ба Мусо ва Ҳорун муқобилият мекарданд, нақл мекунад.

1. Хавфи муқовимат ба ҳокимият

2. Раҳмати Худо дар баробари исён

1. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2. Ғалотиён 5:13 - Зеро, эй бародарон, шумо ба озодӣ даъват шудаед; Фақат озодиро барои ҷисм истифода набаред, балки бо муҳаббат ба якдигар хизмат кунед.

Ададҳо 26:10 Ва замин даҳони худро кушода, онҳоро бо Қӯраҳ фурӯ бурд, вақте ки ин гурӯҳ мурданд, оташ дусаду панҷоҳ нафарро фурӯ бурд, ва онҳо аломате шуданд.

Қӯраҳ ва ҳамроҳонаш ба замин фурӯ бурда шуданд ва дар оташ кушта шуданд, то нишоне барои ҳама диданд.

1. Раҳмат ва ғазаби Худо - Чӣ тавр мо аз достони Қӯраҳ ва ширкати ӯ омӯхта метавонем.

2. Гӯш додан ба огоҳии Худо - Муҳимияти тоъату фурӯтанӣ.

1. Ададҳо 16:31-33 - "Ва ҳангоме ки ӯ тамоми ин суханонро ба охир расонд, замин ки дар зери онҳо буд, шикофт: ва замин даҳони худро кушода, онҳоро фурӯ бурд, ва хонаҳои онҳо, ва тамоми одамони тааллуқдоштаи Қӯраҳ ва тамоми молу мулки онҳо, ва онҳо ва ҳар чи ки ба онҳо тааллуқ доштанд, зинда ба чоҳ фурӯ рафтанд, ва замин бар онҳо баста шуд, ва аз миёни ҷамоат нобуд шуданд».

2. Яъқуб 4:6 - "Лекин ӯ файзи бештаре ато мекунад. Барои ҳамин ӯ мегӯяд: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад".

Ададҳо 26:11 Бо вуҷуди ин фарзандони Қӯраҳ намурданд.

Ин порча таъкид мекунад, ки сарфи назар аз ҷазои қатл барои дигар аъзои оилаи Кораҳ, кӯдакон ҷазо нагирифтанд ва наҷот ёфтанд.

1.Раҳмату раҳмати Худо ҳамеша ғолиб аст

2. Муҳаббати бепоёни Худо ба халқаш

1. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Марсияҳо 3:22-23 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; Раҳмати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; Вафодории Ту бузург аст.

Ададҳо 26:12 Писарони Шимъӯн ба ҳасби қабилаҳояшон: аз Намуил, қабилаи Намуилиён, аз Ёмин, қабилаи Ёмин, аз Ёкин, қабилаи Ёкин;

Ин порча оилаҳои Шимъӯнро ҳамчун немуелиён, яминиён ва якиниён тасвир мекунад.

1. Аҳамияти оила: Чӣ гуна Худо моро ба муҳаббат ва ғамхорӣ нисбати ҳамдигар даъват мекунад

2. Қудрати насл: Мероси худро дарк кунед ва ба нақшаи Худо пайваст шавед

1. Такрори Шариат 6:6-7 - Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ададҳо 26:13 Аз Зераҳ қабилаи Зарҳиён, аз Шоул қабилаи Шоулиён.

Дар ин порча аз Ададҳо 26:13 ду оилаи Зарҳитҳо ва Шоулиён зикр шудааст.

1. Қувваи ваҳдат дар калисо - Тадқиқи намунаи Зарҳитҳо ва Шоулиён дар Ададҳо 26:13

2. Диққати худро ба Худо нигоҳ доштан - Омӯзиш аз таҷрибаи Зарҳитиён ва Шоулиён дар Ададҳо 26:13

1. Эфсӯсиён 4:1-6 - Ягонагӣ дар Калисо тавассути фурӯтанӣ, нармӣ, сабр ва муҳаббат.

2. Забур 27:4 - Диққати худро ба Худо ва муҳаббати устувори Ӯ нигоҳ дорем.

Ададҳо 26:14 Инҳоянд қабилаҳои Шимъӯниён бисту ду ҳазору дусад нафар.

Ин оят аз Ададҳо 26:14 мегӯяд, ки оилаи Шимъӯниён 22 200 нафар буд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна Худо халқашро ҳангоми ҷамъ омадан баракат медиҳад

2. Иҷрои мӯътамад: Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, чӣ гуна подош медиҳад

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

Ададҳо 26:15 Банӣ-Ҷод бар ҳасби қабилаҳо: аз Сафӯн, қабилаи Сафӯниён, аз Ҳаҷҷӣ, қабилаи Ҳоҷҷиён, аз Шуни, қабилаи шунитиён;

Ададҳо 26:15 оилаҳои сибти Ҷод — сефӯниён, ҳаҷҷиён ва шунитиёнро номбар мекунанд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои Худ - Ададҳо 26:15

2. Боварӣ ба нақшаи Худо - Ададҳо 26:15

1. Еҳушаъ 13:24-28 - Худо ваъдаи худро дар бораи додани замини Канъонро ба исроилиён иҷро мекунад

2. Такрори Шариат 3: 12-20 - Дуои Мусо дар бораи банӣ-Исроил то замине, ки ба ӯ иҷозат дода нашудааст, дохил шаванд.

Ададҳо 26:16 Аз қабилаи Ознӣ, қабилаи озниён, аз Эрӣ, қабилаи эритиён;

Дар порча ду оила аз қабилаи Ҷод тасвир шудааст.

1. Муҳаббати Худо дар вафодории Ӯ ба аҳди худ бо сибти Исроил зоҳир мешавад.

2. Вафодории Худо дар он зоҳир мешавад, ки Ӯ ба ваъдаҳои Худ ба халқаш вафо мекунад.

1. Хуруҷ 6:14-17 - ваъдаҳои Худо ба исроилиён ва садоқати Ӯ барои риояи аҳди Ӯ бо онҳо.

2. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои Худо ба онҳое, ки аҳкоми Ӯро риоя мекунанд ва садоқати Ӯ дар иҷрои ваъдаҳои Ӯ ваъда дода шудааст.

Ададҳо 26:17 Аз Арӯд қабилаи Арӯдиён, аз Аралӣ қабилаи Арӯдиён.

Ин оят аз Ададҳо 26:17 дар бораи оилаҳои Ародиён ва Арелитҳо нақл мекунад.

1. Мо ҳама узви як оилаи калон ҳастем ва ғамхорӣ кардан ва ғамхорӣ кардан ба якдигар масъулияти мост.

2.Худованд барои мо дар дунё ҳадаф ва ҷойгоҳе додааст ва бештар аз он истифода кардан ба мо вобаста аст.

1. Эфсӯсиён 4:15-16 - Агар ростро дар муҳаббат сухан гӯем, мо бояд дар ҳар ҷиҳат ба он ки сар аст, ба Масеҳ, ки тамоми бадан аз Ӯ пайваст ва бо ҳар буғум, ки ба он пайваст аст, ба воя расем. муҷаҳҳаз, вақте ки ҳар як узв дуруст кор мекунад, баданро ба воя мерасонад, то худро дар муҳаббат бунёд кунад.

2. Ғалотиён 6:10 - Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама, хусусан ба аҳли имон некӣ кунем.

Ададҳо 26:18 Инҳоянд қабилаҳои банӣ-Ҷод, мувофиқи шумори онҳо, чилу ҳазору панҷсад нафар.

Дар ин оят аз Ададҳо 26:18 гуфта мешавад, ки шумораи оилаи Ҷодиён чилу панҷсад нафар буд.

1. "Худо ҳар яки моро қадр мекунад"

2. "Қувваи рақамҳо дар Библия"

1. Забур 139:13-16 - "Зеро ки узвҳои ботинамро ба вуҷуд овардай; Ту маро дар шиками модарам бофтай. Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст аъмоли Ту; ҷони ман онро хуб медонад. Чаҳорчӯби ман аз ту пӯшида набуд, вақте ки ман дар қаъри замин махфӣ бофта шудам. , вакте ки то хол ягонтои онхо набуд».

2. Луқо 12:6-7 - "Оё панҷ гунҷишк ба ду динор фурӯхта намешавад? Ва ҳеҷ яке аз онҳо дар назди Худо фаромӯш нашудааст. Чаро, ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумораанд. Натарсед, ки шумо аз гунҷишкҳои зиёд».

Ададҳо 26:19 Писарони Яҳудо Эр ва Онон буданд; ва Эр ва Онон дар замини Канъон мурданд.

Ер ва Онон писарони Яҳудо ҳарду дар замини Канъон мурданд.

1. Муҳимияти қадр кардани зиндагӣ ва истифодаи бештари он.

2. Қувваи имон дар замони душворӣ.

1. Забур 23:4, Оре, гарчанде ки аз дараи сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиҳанд.

2. Яъқуб 4:14, дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

Ададҳо 26:20 Ва писарони Яҳудо аз рӯи қабилаҳошон буданд; аз Шело, қабилаи Шелониён, аз Форас, қабилаи фарзиён, аз Зераҳ, қабилаи Зарҳиён.

Ин оят аз китоби Ададҳо оилаҳои Яҳудоро тасвир мекунад, ки дар он Шелониён, Фарзитиён ва Зарҳитиён номбар шудаанд.

1. "Аҳамияти донистани насл ва мероси хонаводагии худ"

2. «Ягонагӣ дар ҳамбастагӣ бо бародарону хоҳарони мо»

1. Эфсӯсиён 4:1-6 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳишмандам, ки сазовори даъвате рафтор кунед, ки бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва пурсабрӣ ба якдигар дар муҳаббат; ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред: Як Бадан ва як Рӯҳ аст, чунон ки шумо ба як умеди даъвати худ даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид, як Худо ва Падари ҳама, ки аз ҳама болотар аст, ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама ».

2. Забур 133 - «Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!»

Ададҳо 26:21 Ва писарони Форес инҳо буданд; аз Ҳесрӯн, қабилаи Ҳесрӯниён: аз Ҳомул, қабилаи Ҳомулиён.

Ин порча дар бораи насли Форес, аз ҷумла Ҳизрӯниён ва Ҳомулиён аст.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш: Қиссаи Форез ва авлоди ӯ

2. Баракати қисми халқи Аҳди Худо будан

1. Румиён 4:13-17 - Ваъдаи Иброҳим ва баракати имон

2. Такрори Шариат 7:6-9 - Муҳаббат ва садоқати Худо ба халқи худ

Ададҳо 26:22 Инҳоянд қабилаҳои Яҳудо мувофиқи шумораи шумори онҳо, шасту шонздаҳ ҳазору панҷсад.

Дар Ададҳо 26:22 гуфта мешавад, ки шумораи умумии оилаҳо дар Яҳудо шасту шаш ҳазору панҷсад нафар буд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан ба чизҳои бузург ноил мегардад

2. Арзиши ҳар як шахс: Чӣ гуна ҳар як шахс ба як куллии бештар саҳм мегузорад

1. Воиз 4:12 - Ҳарчанд як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар метавонанд худро муҳофизат кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бар дӯш гиред ва бо ин роҳ шумо қонуни Масеҳро иҷро хоҳед кард.

Ададҳо 26:23 Аз банӣ-Иссокор бар ҳасби қабилаҳо: аз Толо, қабилаи Тулой, аз Пуа, қабилаи пуниён;

Ин порча писарони Иссокор ва оилаҳои онҳоро тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ ба халқи худ, чунон ки дар иҷрои ваъдаи Ӯ ба Иброҳим дар бораи доштани шумораи зиёди наслҳо дида мешавад.

2. Аҳамияти оила ва нигоҳ доштани муносибатҳои оилавӣ.

1. Ҳастӣ 22:17 - «Ман туро албатта баракат хоҳам дод ва насли туро мисли ситорагон дар осмон ва мисли реги соҳили баҳр зиёд хоҳам кард».

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

Ададҳо 26:24 Аз Ёшуб қабилаи Ёшубиён: аз Шимрӯн қабилаи Шимрӯниён.

Дар ин порча оилаҳои яшубиён ва шимрӯниён зикр шудааст.

1. Вафодории Худо ба воситаи нигоҳ доштани оилаҳои Ёшубиён ва Шимрӯниён нишон дода мешавад.

2. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо дар бораи таъмини оилаамон такя кунем.

1. Забур 136:1-2 Ба Худованд шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

2. Такрори Шариат 7:9 Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

Ададҳо 26:25 Инҳоянд қабилаҳои Иссокор мувофиқи шуморшудагон, ки шаст ҳазору сесад нафар буданд.

Хонаводаи Иссокор ба ҳисоб гирифта шуда, ба 64 300 нафар расид.

1. Вафодории Худо дар он зоҳир мешавад, ки Ӯ халқашро баракат медиҳад ва афзун мекунад.

2. Ҳаёти мо дар назди Худо арзишманд аст ва мо бояд шукронаи неъматҳоеро, ки ба мо медиҳад, бошем.

1. Ҳастӣ 22:17 - "Ман туро албатта баракат хоҳам дод ва насли туро ҳамчун ситораҳои осмон ва мисли реги дар соҳили баҳр зиёд хоҳам кард".

2. Матто 6:26 - "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъоварӣ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?"

Ададҳо 26:26 Аз банӣ-Забулун бар ҳасби қабилаҳо: аз Серед, қабилаи сардиён, аз Элон, қабилаи элӯниён, аз Яҳлеил, қабилаи яҳлиён.

Ин порча оилаҳои писарони Забулунро муҳокима мекунад.

1. Тарҳи Худо барои оила: қадр кардани арзиши хешутаборӣ

2. Баракати ваҳдат: Таҷрибаи меваи ҳамбастагӣ

1. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, бандиҳоро бо суруд пеш мебарад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

Ададҳо 26:27 Инҳоянд қабилаҳои Забулуниён, мувофиқи шумораи онҳо, шаст ҳазору панҷсад нафар.

Сибти Забулун шумурда шуда, шумораи онҳо шасту панҷсад буд.

1. Мардуми ҳисобшуда: садоқати Худо ба халқи худ.

2. Неъмати мансубият: пайдо кардани ҷои худ дар ҷомеаи Худо.

1. Такрори Шариат 10:22 - "Аз Худованд Худои худ битарс ва Ӯро ибодат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр".

2. Румиён 12:5 - "Ҳамин тавр, мо, ки бисьёрем, дар Масеҳ як баданро ташкил медиҳем, ва ҳар як узв ба ҳамаи узвҳои дигар тааллуқ дорад".

Ададҳо 26:28 Писарони Юсуф пас аз қабилаҳои онҳо Менашше ва Эфроим буданд.

Ду писари Юсуф Менашше ва Эфроим буданд.

1. Аҳамияти оила: омӯзиши Юсуф ва писарони ӯ

2. Вафодории Худо: Юсуф ва писаронаш ҳамчун намуна

1. Ҳастӣ 48:20: "Ва он рӯз онҳоро баракат дода, гуфт: "Исроил дар ту баракат хоҳад дод ва мегӯяд: "Худо туро мисли Эфроим ва Менашше гардонад; ва Эфроимро пеши Менашше гузошт".

2. Такрори Шариат 33: 13-17: «Ва дар бораи Юсуф гуфт: «Муборак аст аз ҷониби Худованд замини ӯ, барои чизҳои гаронбаҳои осмон, барои шабнам ва барои чуқурие, ки дар зери бистар аст, ва барои меваҳои гаронбаҳои руёндашуда. аз офтоб, ва барои чизҳои гаронбаҳое, ки аз моҳ ба вуҷуд омадааст, ва барои чизҳои асосии кӯҳҳои қадим, ва барои чизҳои гаронбаҳои теппаҳои абадӣ, ва барои чизҳои гаронбаҳои замин ва пурраи он, ва барои иродаи неки сокини бутта: баракат бар сари Юсуф ва бар болои сари касе ки аз бародаронаш ҷудо шуда бошад: ҷалоли ӯ мисли нахустзодаи гӯсолааш аст, ва шохҳояш мисли шохҳои якҳуҷраҳо: бо онҳо Ӯ қавмро ба ақсои замин тела хоҳад дод; ва онҳо даҳҳо ҳазор Эфроим ҳастанд, ва онҳо ҳазорҳо Менашше мебошанд».

Ададҳо 26:29 Аз писарони Менашше: аз Мокир қабилаи Мокириён; ва Мокир Ҷилъодро ба дуньё оварад; аз Ҷилъод қабилаи Ҷилъодиён.

Ин порча насли қабилаи Менашшеро тавсиф мекунад ва Мочир ва Ҷилъодро ҳамчун шахсиятҳои калидӣ дар насабнома муайян мекунад.

1. Худо сарчашмаи ниҳоии шахсият ва ҳадафи мост.

2. Худо барои ҳар яки мо нақшаи махсусе дорад, новобаста аз насли мо.

1. Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо обод гардонад ва ба шумо зиёне нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад. - Ирмиё 29:11

2. Ӯст, ки моро офарид ва мо аз они Ӯем; мо халки у, гусфандони чарогохи вайем. - Забур 100:3

Ададҳо 26:30 Инҳоянд писарони Ҷилъод: аз изер, қабилаи изериён, аз Ҳелек, қабилаи ҳелиқиён;

Ин порча дар бораи оилаҳое, ки аз Ҷилъод авло буданд, аз ҷумла изариён ва ҳилекиёнро тавсиф мекунад.

1. Вафодории бепоёни Худо: Чӣ тавр ваъдаҳои Худо ба халқаш иҷро мешаванд

2. Қувваи вафодории наслӣ: Чӣ гуна садоқати мо ба Худо подош хоҳад гирифт

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати устувори Худованд аз абад то абад ба тарсҳои Ӯ ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон аст.

Ададҳо 26:31 Ва аз Асриил қабилаи асриелиён, ва аз Шакем қабилаи шакемиён:

Дар ин порча ду оилаи Асриил ва Шакем сухан меравад.

1. Аҳамияти гиромӣ доштани оила ва мероси қабилавии мо.

2. Қудрати Худо дар муттаҳид сохтани оилаҳо дар баробари душвориҳо.

1. Ҳастӣ 33:18-20 - Яъқуб пас аз чанд соли ихтилоф бо бародараш Эсов дубора вомехӯрад.

2. Рут 1:16-17 - Уҳдадории Рут ба хушдоманаш Ноомӣ, сарфи назар аз душвориҳои вазъият.

Ададҳо 26:32 Ва аз Шемидо қабилаи Шемидоиён, ва аз Ҳефер қабилаи Ҳефериён.

Ин порча оилаи Шемида ва оилаи Ҳеферро тасвир мекунад.

1. Худованд офаридгори тамоми хонаводаҳост ва барои онҳо ҳадафи хосе дорад.

2. Мо бояд ҳамеша аҳамияти оилаамонро дар хотир дошта бошем, ки он ба мо шакл медиҳад.

1. Ҳастӣ 12:1-3 - Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ, қавми худ ва хонадони падарат ба замине бирав, ки ман ба ту нишон медиҳам. Ман шуморо ба халқи бузург табдил хоҳам дод, ва шуморо баракат хоҳам дод; Номи туро бузург хоҳам кард, ва ту баракат хоҳӣ буд. Касонеро, ки ба ту баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва ҳар кӣ туро лаънат кунад, ман лаънат хоҳам гуфт; ва тамоми халқҳои рӯи замин ба воситаи ту баракат хоҳанд ёфт.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

Ададҳо 26:33 Ва Салофҳод ибни Ҳефер писаре надошт, балки духтарон; ва номҳои духтарони Салофҳод Маҳло ва Нӯҳ, Ҳоҷло, Милко ва Тирсо буданд.

Салофҳод, писари Ҳефер, писар надошт, балки панҷ духтар дошт, ки Маҳла, Нӯҳ, Ҳоғло, Милко ва Тирсо ном доштанд.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо хеле бузургтаранд

2. Дидани зебоӣ дар духтарон

1. Масалҳо 31:10–31

2. Матто 15:21–28

Ададҳо 26:34 Инҳоянд қабилаҳои Менашше, ва онҳое ки аз онҳо дар шумор гирифта шудаанд, панҷоҳу ду ҳазору ҳафтсад.

Шумораи оилаи Менашше 52 700 нафар буд.

1. Худо содиқ аст, ки ваъдаҳояшро иҷро кунад, ҳатто вақте ки мо хиёнат мекунем.

2. Рақамгузории Худо нисбати мо нишон медиҳад, ки садоқат ва ғамхории Ӯ нисбати мо.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар яки онҳоро бо ном мехонад.

Ададҳо 26:35 Инҳоянд писарони Эфроим бар ҳасби қабилаҳо: аз Шутелаҳ, қабилаи Шуталҳиён, аз Беҳер, қабилаи Бакриён, аз Тоҳан, қабилаи Тоҳониён.

Ин порча аз Ададҳои 26 рӯйхати оилаҳои сибти Эфроимро медиҳад.

1. Нақшаи Худо барои халқи худ: Таҷлили мероси Эфроим

2. Сохтани оилаи имон: Дарсҳо аз сибти Эфроим

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас, акнун шумо дигар бегона ва аҷнабиён нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аҳли байти Худо ҳастед.

Ададҳо 26:36 Ва инҳоянд писарони Шутело: аз Эрон, қабилаи эрониён.

Ин оят дар бораи писарони Шутела, ки хонадони эрониён аст, тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо дар нигоҳ доштани ҳар як оила, ҳарчанд хурд бошад, дида мешавад.

2. Ваъдаҳои Худо ба ҳамаи наслҳо дода мешаванд ва мо метавонем ба садоқати Ӯ таваккал кунем.

1. Аъмол 7:17-19 - "Аммо вақте ки вақти ваъдае, ки Худо ба Иброҳим қасам хӯрда буд, наздик мешуд, мардум дар Миср афзоиш ёфта, афзоиш ёфтанд, то даме ки подшоҳи дигаре бархост, ки Юсуфро намешинохт. Падарони моро хешу табор ва бадхоҳӣ мекард, то ки фарзандони худро бадар ронанд, то ки зинда намонданд.Дар он вақт Мусо таваллуд ёфт ва аз ҷониби Худо илтифот ёфт, ва ӯ се моҳ дар хонаи падари худ парвариш ёфт. ».

2. Юҳанно 8:39 - "Онҳо дар ҷавоби Ӯ гуфтанд: "Иброҳим падари мост. Исо ба онҳо гуфт: "Агар фарзандони Иброҳим мебудед, аъмоли Иброҳимро мекардед".

Ададҳо 26:37 Инҳоянд қабилаҳои банӣ-Эфроим бар тибқи шуморшудагон, сию ду ҳазору панҷсад нафар. Инҳоянд писарони Юсуф аз рӯи қабилаҳояшон.

Дар ин порча шумораи одамоне, ки аз хонадони Эфроим, писари Юсуф, 32 500 нафар буданд, навишта шудааст.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш ба халқаш

2. Қувваи робитаҳои оилавӣ

1. Ҳастӣ 48:4 - «Ман ба ту як ҳисса зиёдтар аз бародаронат хоҳам дод, ки онро бо шамшер ва камони худ аз дасти амӯриён гирифтаам».

2. Такрори Шариат 33: 13-17 - "Ва дар бораи Юсуф гуфт: "Муборак аст аз ҷониби Худованд замини ӯ, бо инъомҳои барҷастаи осмон дар боло ва аз қаъри қаъри зери хамида, бо беҳтарин меваҳои офтоб ва сарватманд ҳосили моҳҳо, бо беҳтарин ҳосили кӯҳҳои бостонӣ ва фаровонии теппаҳои ҷовидонӣ, бо беҳтарин инъомҳои замин ва пуррагии он ва файзи касе ки дар буттаҳо сокин аст, бигзор онҳо бар сари Юсуф бимонанд. , бар табъи касе, ки дар байни бародаронаш шоҳзода аст».

Ададҳо 26:38 Писарони Биньёмин ба ҳасби қабилаҳояшон: аз Бело, қабилаи балоиён, аз Ашбел, қабилаи Ашбалиён, аз Аҳиром, қабилаи Аҳиромиён;

Дар ин порча оилаҳои Бинёмин, аз ҷумла Белойҳо, Ашбалиён ва Ахирамиён тасвир шудаанд.

1. Маънои оила: омӯхтани аҳамияти муносибатҳои мо

2. Гирифтани мероси худ: Даъвои ваъдаи ниёгон

1. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд берун мекунад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

2. Аъмол 2:38-39 - "Тавба кунед ва ҳар яки шумо ба исми Исои Масеҳ барои омурзиши гуноҳҳои худ таъмид бигиред. Ва шумо атои Рӯҳулқудсро хоҳед гирифт. Ваъда барои шумост ва фарзандони шумо ва барои ҳамаи онҳое ки дуранд, барои ҳамаи онҳое ки Худованд Худои мо даъват хоҳад кард.

Ададҳо 26:39 Аз Шуфом қабилаи Шуфомиён, аз Ҳуфом қабилаи Ҳуфомиён.

Ададҳо 26:39 ду оиларо номбар мекунад: Шуфомиён ва Ҳуфомиён.

1. Нақшаи Худо барои мо аксар вақт бо роҳҳои ғайричашмдошт ошкор мешавад.

2. Хонаводаи Худо гуногун ва муттаҳид аст.

1. Ғалотиён 3:26-29 - Зеро ки ҳамаи шумо дар Исои Масеҳ писарони Худо ҳастед, ба воситаи имон.

2. Эфсӯсиён 2:11-22 - Пас, шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

Ададҳо 26:40 Ва писарони Бело Ард ва Наамон буданд: аз Ард қабилаи Ардиён, ва Наамон қабилаи Ноамиён.

Дар ин порча писарони Бела, ки Ард ва Наамон мебошанд, ва оилаҳои онҳо тафсилот доранд.

1. Нақшаи Худо дар тафсилот: Омӯзиши ҳадаф дар паси номҳо дар Библия

2. Дарахти оила: ошкор кардани нақшаи Худо тавассути насабнома

1. Ҳастӣ 5:1-32 - Муҳимияти насабномаҳо дар пайгирии нақшаи Худо

2. Луқо 3:23-38 - Насли Исои Масеҳ ва аҳамияти он барои нақшаи Худо

Ададҳо 26:41 Инҳоянд писарони Биньёмин мувофиқи қабилаҳошон, ва шумори онҳо чилу панҷ ҳазору шашсад нафар буданд.

Писарони Биньёмин дар оилаи худ 45 600 нафар буданд.

1. Вафодории Худо дар мустаҳкамии оила зоҳир мешавад.

2. Муҳимияти нигоҳ доштани ягонагии оилаҳо.

1. Забур 133:1 Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Эфсӯсиён 6:1-4 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед. Эй падарон, фарзандони худро таҳқир накунед; балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ададҳо 26:42 Инҳоянд писарони Дон аз рӯи қабилаҳо: аз Шуҳом, қабилаи Шуҳомиён. Инҳоянд қабилаҳои Дон мувофиқи қабилаҳояшон.

Ин оят рӯйхати оилаҳоеро медиҳад, ки аз насли Дон, яке аз 12 сибти Исроил мебошанд.

1. Вафодории Худо ба насли Дон, ки аз он шаҳодат медиҳад, ки насли онҳо чӣ гуна нигоҳ дошта шудааст.

2. Муҳимияти шинохти ниёгон ва таҷлили саҳми онҳо дар ҳаёти мо.

1. Хуруҷ 34:7 - Ҳазорон нафар марҳаматро нигоҳ медоред, шарорат ва ҷиноят ва гуноҳро мебахшед, ва ин ҳеҷ гоҳ гунаҳкоронро пок намекунад.

2. Румиён 11:29 - Зеро бахшоишҳо ва даъвати Худо тавба надоранд.

Ададҳо 26:43 Ҳама қабилаҳои шуҳомиён, мувофиқи шумораи онҳо, шасту чор ҳазору чорсад нафар буданд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки хонаводаҳои шуҳомиён шуморида шуда, 64400 нафар буданд.

1: Ададҳо 26:43 ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо моро медонад ва ҳисоб мекунад. Ӯ рақам ва номи моро медонад.

2: Ададҳо 26:43 ба мо таълим медиҳад, ки ба Худо таваккал кунем ва дар хотир дорем, ки Ӯ моро дар қатори халқи худ медонад.

1: Забур 147:4 Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; Ӯ ба ҳамаи онҳо ном мегузорад.

2: Матто 10:30 Аммо ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумора шудаанд.

Ададҳо 26:44 Аз банӣ-Ошер бар ҳасби қабилаҳо: аз Ҷимно, қабилаи Ҷимниён, аз Йесӯй, хонадони яҳудиён, аз Бариё, қабилаи Бериё.

Ин порча дар Ададҳо 26:44 оилаҳои гуногуни сибти Ашерро номбар мекунад.

1: Мо аз қабилаи Ашер омӯхта метавонем, ки оила муҳимтарин аст.

2: Тавассути оилаҳои Ашер мо метавонем аҳамияти эҳтироми мероси худро дарк кунем.

1: Забур 68:6 "Худо танҳоҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, бандиҳоро бо суруд мебарорад, аммо исёнгарон дар замини офтобӣ зиндагӣ мекунанд."

2: Такрори Шариат 6:7 "Онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод ва ҳангоми дар хонаи худ нишастан, ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй".

Ададҳо 26:45 Аз банӣ-Бариё: аз Ҳебар, қабилаи Ҳебериён, аз Малкиил, хонадони Малкиелиён.

Дар ин порча наслҳои Бериё, аз ҷумла Ҳебериён ва Малкиелиён номбар шудаанд.

1. «Қудрати оила: пайвастани наслҳо»

2. «Баракати насл: ризқи мӯъмини Худо».

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Матто 19:29 - Ва ҳар кӣ ба хотири Ман хонаҳо ё бародарон ё хоҳарон ё падар ё модар ё зан ё фарзандон ё киштзорро тарк кардааст, сад маротиба зиёдтар хоҳад гирифт ва вориси ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад шуд.

Ададҳо 26:46 Ва номи духтари Ошер Соро буд.

Ашер духтаре дошт, ки Соро ном дошт.

1. Қувваи ном: Чӣ гуна номҳо хислат ва шахсиятро инъикос мекунанд

2. Дар ном чист? Дарёфти ҳадафи худ дар зиндагӣ

1. Луқо 1:46-55 - Мӯҳтавои Марям

2. Ҳастӣ 17: 15-19 - Худо Абром ва Сороро иваз мекунад

Ададҳо 26:47 Инҳоянд қабилаҳои банӣ-Ошер, мувофиқи дар шуморшудагон; ки панчоху се хазору чорсад нафар буданд.

Писарони Ашер 53 400 нафар буданд.

1: Вафодории Худо дар шумораи зиёди халқи Ӯ дида мешавад.

2: Баракатҳои Худо дар наслҳои зиёди халқи Ӯ дида мешаванд.

1: Такрори Шариат 7: 7-8 - "Худованд шуморо дӯст намедошт ва шуморо баргузидааст, зеро шумо аз ҳар қавми дигар бештар будед, зеро шумо аз ҳама қавмҳо хурдтарин будед; 8 балки барои он ки Худованд шуморо дӯст медорад, ва азбаски қасамеро, ки ба падарони шумо дода буд, вафо кардан мехост, Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун овард ва шуморо аз хонаи ғуломӣ, аз дасти фиръавн подшоҳи Миср раҳо кард.

2: Забур 105:6-7 - «Эй насли бандаи Ӯ Иброҳим, эй фарзандони Яъқуб, баргузидагони Ӯ! 7 Ӯ Худованд Худои мост, Доварии Ӯ дар тамоми замин аст.

Ададҳо 26:48 Аз банӣ-Нафтолӣ бар ҳасби қабилаҳо: аз Яҳзиил, қабилаи Яҳзиилиён, аз Гунӣ, қабилаи Ҷунӣ;

Ин порча оилаҳои писарони Нафталиро тасвир мекунад.

1: Мо бояд оилаҳои худро бунёд кунем ва имони худро ба фарзандони худ расонем.

2: Мо бояд оилаҳои худро эҳтиром кунем ва кӯшиш кунем, ки дар ҳама корамон Худоро эҳтиром кунем.

1: Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида, як тан хоҳанд шуд.

2: Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Ададҳо 26:49 Аз Изер қабилаи изериён: аз Шилем қабилаи шилмиён.

Оилаҳои Изер ва Шилем дар Ададҳо 26:49 зикр шудаанд.

1. Муҳимияти донистани таърихи оилаи худ

2. Таҷлили аҷдодони худ ва мероси онҳо

1. Такрори Шариат 4:9 Фақат ғамхорӣ кун ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмонат дидааст, фаромӯш накун ва тамоми айёми умрат аз дили ту дур нашаванд. Онҳоро ба фарзандони худ ва фарзандони фарзандони худ маълум кунед.

2. Забур 78:4 Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

Ададҳо 26:50 Инҳоянд қабилаҳои Нафтолӣ мувофиқи қабилаҳошон, ва дар шуморшудагон чилу панҷ ҳазору чорсад нафар буданд.

Нафтолӣ дар сибтҳои Исроил чилу панҷ ҳазору чорсад нафар буданд.

1. Гирифтани баракатҳои ягонагии байни қабилаҳои Исроил

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳои фаровон

1. Эфсӯсиён 4:3-6, Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо, вақте ки шумо даъват шудаед, ба як умед даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид; як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст.

2. Такрори Шариат 7:13, Ӯ шуморо дӯст хоҳад дошт, баракат медиҳад ва шумораи шуморо афзун хоҳад кард. Ӯ меваи шиками ту, зироатҳои замини ту ғалла, шароби нав ва равғани зайтун, гӯсолаҳои рамаҳои ту ва барраҳои гӯсфандони туро дар замине ки ба аҷдодонат қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад, баракат хоҳад дод.

Ададҳо 26:51 Инҳоянд шумори банӣ-Исроил, шашсаду ҳазору ҳафтсаду сӣ.

Дар ин порча шумораи умумии афроди исроилӣ шашсад ҳазору як ҳазору ҳафтсаду сӣ нафар оварда шудааст.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳатто дар миёни шумораи зиёд, Худо то ҳол ҳар як фардро мешиносад ва дӯст медорад.

2. Мо хушбахтем, ки қисми ҷомеа ҳастем ва бояд қувваи дастаҷамъонаи худро барои хидмат ба Худо истифода барем.

1. Матто 10:29-31 - "Оё ду гунҷишк ба як динор фурӯхта намешавад? Ва ҳеҷ яке аз онҳо ғайр аз Падари шумо ба замин намеафтад. Аммо ҳатто мӯйҳои сари шумо ҳама шумурда шудаанд. Пас, натарсед; ту аз гунҷишкҳои зиёд арзишмандтар ҳастӣ».

2. Ҳастӣ 1:27 - "Пас Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; онҳоро мард ва зан офарид."

Ададҳо 26:52 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо дар бораи тақсими замин дар байни сибтҳои Исроил сухан гуфт.

1. Баракати гирифтани ваъдаҳои Худо

2. Аҳамияти итоат кардан ба Каломи Худо

1. Еҳушаъ 14:1-5 - имони Колеб ба ваъдаи Худо дар бораи замин.

2. Матто 6:33 - Ҷустуҷӯи аввалин Малакути Худо ва ба Ӯ таваккал кардан.

Ададҳо 26:53 Ба онҳо замин мувофиқи шумораи номҳо барои мерос тақсим карда мешавад.

Замин аз рӯи шумораи одамони қабилаи онҳо байни мардум тақсим карда мешавад.

1: Худо ҳамеша халқи Худро таъмин мекунад ва ба онҳо он чиро, ки аз они онҳост, медиҳад.

2: Мо бояд ҳамеша ба Худо ва ваъдаҳои Ӯ, ки Ӯ хоҳад дод, таваккал кунем.

1: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то корҳои нек кунем, ки Худо онҳоро барои мо пешакӣ тайёр кардааст.

2: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ададҳо 26:54 Ба бисёриҳо мероси бештар хоҳӣ дод, ва ба андак мероси хурдтар хоҳӣ дод;

Худо ба мо нишон медиҳад, ки ҳар як фард мувофиқи шумораи одамоне, ки ҳисоб карда шудааст, мерос мегирад.

1. Худо мехоҳад, ки ба ҳар яки мо ба андозаи ҳаққи худ меросе диҳад.

2. Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо ба ҳар яки мо он чизеро, ки ба мо лозим аст, таъмин мекунад.

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад."

2. Масалҳо 22:4 - «Мукофоти фурӯтанӣ ва тарси Худованд сарват ва иззат ва ҳаёт аст».

Ададҳо 26:55 Бо вуҷуди он ки замин аз рӯи қуръа тақсим карда мешавад: онҳо мувофиқи номҳои қабилаҳои падарони худ вориси хоҳанд буд.

Замин бояд дар байни қабилаҳо мувофиқи номи падаронашон тақсим карда шавад.

1: Адолат ва марҳамати Худо дар он зоҳир мешавад, ки Ӯ заминро дар байни халқи худ тақсим кард.

2: Таъмини Худованд барои қавми Худ аз он дида мешавад, ки Ӯ заминро дар байни онҳо тақсим кардааст.

1: Румиён 12: 8 - "Агар ин рӯҳбаландкунанда бошад, рӯҳбаланд кунед; агар ин бахшанда бошад, саховатмандона бидиҳед; агар роҳбарӣ кардан бошад, боғайратона амал кунед; агар раҳм кардан бошад, бо хушҳолӣ амал кунед."

2: Эфсӯсиён 2:10 - «Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст».

Ададҳо 26:56 Мувофиқи қуръа моликияти он байни бисёр ва кам тақсим карда мешавад.

Ин порча аз Ададҳо 26:56 мефаҳмонад, ки молу мулк новобаста аз фарқияти байни бисёр ва кам, мувофиқи қуръа одилона тақсим карда мешавад.

1. "Роҳи Худованд: Тақсимоти баробарӣ дар моликият"

2. «Баракати баробарӣ дар тақсими моликият»

1. Мико 6:8 - "Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз ту чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кардан ва меҳрубонӣ кардан ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор карданӣ ҳастӣ?"

2. Яъқуб 2:1-4 - «Эй бародарони ман, рӯйбинӣ накунед, зеро ба Худованди мо Исои Масеҳ, Худованди ҷалол имон доред. камбағале, ки либоси фарсуда дорад, низ меояд, ва агар ба касе ки либоси зебо дар бар дорад, таваҷҷуҳ карда, бигӯй: "Ту дар ҷои хубе бинишин, дар ҳоле ки ба мискин мегӯй: "Дар он ҷо биистӣ ё бинишин". Дар пеши пои ман, оё байни худ ҷудо накардед ва бо андешаҳои бад довар нагардед?»

Ададҳо 26:57 Ва инҳоянд онҳое ки аз левизодагон мувофиқи қабилаҳои худ шумурда шудаанд: аз Ҷершӯн, қабилаи ҷершӯниён, аз Қоҳот, қабилаи қаҳотиён, аз Мерорӣ, қабилаи Мерориён.

Ин порча оилаҳои левизодагонро аз рӯи гершониён, қаҳотиён ва мараориён тасвир мекунад.

1. Нақшаи содиқи Худо: чӣ гуна левизодагон нақшаи Худоро барои халқаш иҷро мекунанд

2. Иҷрои аҳди Худо: аҳамияти левизодагон дар замонҳои Китоби Муқаддас

1. Ибриён 7:11-12 - Агар ба воситаи коҳинияти левизодагон комилият ба даст оварда мешуд (зеро мардум дар зери он шариатро гирифтанд), чӣ зарурате мебуд, ки баъд аз фармони Малкисодақ ба коҳини дигаре ба вуҷуд ояд, на яке бо фармони Ҳорун номгузорӣ шудааст?

2. Хуруҷ 29:9 - Шумо инчунин равғани тадҳинро бигиред, ва хайма ва ҳар он чи дар он аст, тадҳин кунед, ва онро ва тамоми асбобу анҷоми онро тақдис кунед, то ки он муқаддас гардад.

Ададҳо 26:58 Инҳоянд қабилаҳои левизодагон: қабилаи либниён, қабилаи Ҳеброниён, қабилаи Маҳлитиён, хонадони муштиён, қабилаи Қӯротиён. Ва Қоҳот Амромро ба дунъё овард.

Ин порча аз Ададҳои 26 дар бораи панҷ оилаи левизодагон муфассал нақл мекунад ва инчунин қайд мекунад, ки Қоҳот падари Амром буд.

1. Аҳамияти ягонагӣ дар байни левизодагон

2. Мероси Коҳот

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

2. Румиён 12: 3-5 - "Зеро ки бо файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар яки шумо мегӯям, ки дар бораи худ болотар аз он фикр накунад, балки бо доварии оқилона, ҳар яке мувофиқи андозаи имон фикр кунед. Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёде дорем, ва на ҳама узвҳо як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем, ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем».

Ададҳо 26:59 Ва номи зани Амром Юҳабед, духтари Левӣ буд, ки модараш ӯро барои Левӣ дар Миср зоид, ва вай барои Амром Ҳорун ва Мусо ва хоҳари онҳо Марьям зоид.

Амрам, ки аз сибти Левӣ буд, ба Юҳабед, ки аз сибти Левӣ буд, ба занӣ гирифт, ва онҳо якҷоя се фарзанд доштанд: Ҳорун, Мусо ва Мириам.

1. Нақшаи Худо барои наҷотдиҳӣ аксар вақт тавассути одамони ғайричашмдошт ва ҳолатҳои ғайричашмдошт сурат мегирад.

2. Муҳимияти қисми оилаи меҳрубон будан, тавре ки аз мисоли Амрам ва Ҷочебед дида мешавад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 68:6 - Худо яккаҳоро дар хонаҳо ҷойгир мекунад: Ӯ занҷирҳоро берун мекунад, вале исёнгарон дар замини хушк сокинанд.

Ададҳо 26:60 Ва барои Ҳорун Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор таваллуд ёфтанд.

Ҳорун ва занаш чор писар доштанд: Нодоб, Абиҳу, Элъозор ва Итомор.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Тарбияи фарзандон барои хидмат ба Худованд

1. Ададҳо 6:24-26 - Худованд туро баракат диҳад ва нигоҳ дорад;

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд.

Ададҳо 26:61 Ва Нодоб ва Абиҳу мурданд, ҳангоме ки онҳо ба ҳузури Худованд оташи бегонаро қурбонӣ карданд.

Нодоб ва Абиҳу ҳангоме мурданд, ки онҳо ба Худованд қурбонии оташини беиҷозат оварданд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Оқибатҳои исён бар зидди Ӯ.

1. Такрори Шариат 28:15 "Аммо агар ту ба Худованд Худои худ итоат накунӣ, тамоми аҳком ва фармонҳои Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя накун, он гоҳ ҳамаи ин лаънатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид".

2. Ибриён 10:31 "Ба дасти Худои Ҳай афтодан даҳшатнок аст".

Ададҳо 26:62 Ва дар шуморшудагон бисту се ҳазор нафар буданд, ки ҳама мардони якмоҳа ва болотар аз онҳо буданд, зеро ки онҳо дар миёни банӣ-Исроил шумурда нашуда буданд, зеро ки дар миёни банӣ-Исроил ба онҳо мерос дода нашудааст.

Ин ояти Ададҳои 26 дар бораи 23 000 мардоне зикр шудааст, ки аз сабаби надоштани мерос дар байни исроилиён ба шумор гирифта нашудаанд.

1. Рӯзеи Худо барои ҳама басанда аст - Забур 22:1

2. Муҳимияти эҳтиром кардани аҳкоми Худо - Такрори Шариат 6:17

1. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2. Такрори Шариат 6:17 - Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун.

Ададҳо 26:63 Инҳоянд касоне ҳастанд, ки Мусо ва Элъозори коҳин шуморида буданд, ки банӣ-Исроилро дар даштҳои Мӯоб назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ шумор кардаанд.

Банӣ-Исроилро Мусо ва Элъозори коҳин дар даштҳои Мӯоб дар наздикии Урдун ва Ериҳӯ шумор карданд.

1. Садоқати Худо дар шумора ва роҳнамоии халқи худ

2. Муҳимияти идоракунии содиқ дар хидмати Худо

1. Ваҳй 7:4 - Ва шумораи онҳоро шунидам, ки мӯҳр зада шуда буданд, ва аз тамоми сибтҳои банӣ-Исроил яксаду чилу чор ҳазор нафар мӯҳр зада шуда буданд.

2. Матто 18:12-14 - Шумо чӣ фикр доред? Агар касе сад гӯсфанд дошта бошад ва яке аз онҳо гумроҳ шуда бошад, магар наваду нӯҳро дар кӯҳҳо гузошта, ба ҷустуҷӯи гӯсфанди гумроҳшуда намеравад? Ва агар вай онро ёбад, ба ростӣ ба шумо мегӯям: вай аз он наваду нӯҳ, ки ҳеҷ гоҳ гумроҳ нашудааст, бештар шод мешавад. Пас, иродаи Падари Ман, ки дар осмон аст, ин нест, ки яке аз ин тифлон нобуд шавад.

Ададҳо 26:64 Аммо дар байни онҳо касе набуд, ки Мусо ва Ҳоруни коҳин, ҳангоме ки банӣ-Исроилро дар биёбони Сино шумурда буданд, аз онҳо шуморида буданд.

Мусо ва Ҳорун дар биёбони Сино барӯйхатгирии исроилиёнро гузарониданд, аммо касе аз мардуми ҳозир дар миёни шуморшудагон набуд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшаи мушаххасе дорад, ҳатто вақте ки мо фикр мекунем, ки мо барои тағир додан хеле хурд ҳастем.

2. Мо бояд ҳамеша кушода бошем, ки ба нақшаҳои Худо дохил шавем, ҳатто вақте ки мо инро интизор нестем.

1. Ишаъё 43:4-5 - "Азбаски ту дар назари ман азиз ва гиромӣ ҳастӣ ва азбаски туро дӯст медорам, ман ба ивази ту мардумро хоҳам дод, ба ивази ҷони ту халқҳоро хоҳам дод. Натарс, зеро ки Ман бо Шумо."

2. Забур 139:13-16 - "Зеро ки ботини маро офаридӣ; Ту маро дар шиками модарам бофтай. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам; аъмоли Ту аҷоиб аст, ман инро хуб медонам. чаҳорчӯба аз ту пӯшида набуд, вақте ки ман дар ниҳон офарида шудам, ҳангоме ки дар қаъри замин бо ҳам бофта шудам, чашмони ту бадани носолимро диданд; тамоми рӯзҳое, ки барои ман муқаррар шуда буданд, пеш аз омадани яке аз онҳо дар китоби ту навишта шуда буд. будан."

Ададҳо 26:65 Зеро ки Худованд дар бораи онҳо гуфта буд: «Онҳо дар биёбон ҳатман хоҳанд мурд». Ва аз онҳо касе намонд, ҷуз Колеб ибни Ефунне ва Еҳушаъ ибни Нун.

Худованд ваъда дода буд, ки исроилиён аз беитоатӣ дар биёбон хоҳанд мурд, аммо танҳо ду нафаре, ки Колеб ва Еҳушаъ наҷот ёфтанд.

1. Ваъдаҳои Худо - Муҳимияти таваккал ва итоат ба Худо, ҳатто вақте ки ин маъно надорад.

2. Вафодории Худо - Чӣ гуна Худо ҳамеша ба ваъдаҳои худ ва халқи худ содиқ аст, ҳатто вақте ки мо нестем.

1. Такрори Шариат 8:2-5 - Ба ёд оред, ки чӣ гуна Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар тамоми биёбон шуморо роҳнамоӣ кард, то шуморо фурӯтан созад ва бисанҷед, то бидонед, ки дар дилатон чӣ ҳаст, оё аҳкоми Ӯро риоя мекунед ё не .

3. Ибриён 11:6 - Бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Рақамҳои 27-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 27:1-11 дар бораи духтарони Салофҳод шинос мешавад. Духтарон Маҳла, Нӯҳ, Ҳоғло, Милко ва Тирсо ба Мусо, Элъозори коҳин, сарварон ва тамоми ҷамоат назди даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ меоянд. Онҳо тавзеҳ медиҳанд, ки падарашон мурдааст, ки писаре барои мероси қисми замини худ боқӣ нагузошт. Онҳо талаб мекунанд, ки мероси падарашон дар байни қабилаи падарашон ба онҳо дода шавад. Мӯсо парвандаи онҳоро барои як қарор ба назди Худо меорад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 27:12–23 идома дода, Худо ба Мусо дар бораи духтарони Салофҳод ҷавоб медиҳад. Ӯ тасдиқ мекунад, ки онҳо дар талаби худ ҳақ доранд ва ба Мӯсо дастур медиҳад, ки мероси падарашонро дар дохили қабилааш ба онҳо бидиҳад. Худо дар бораи мерос қонуни нав муқаррар мекунад, ки агар марде бе писар бимирад, мерос ба духтар(ҳо)аш мегузарад. Аммо агар духтар(ҳо) надошта бошад, ба бародарон ё хешовандони наздикаш меравад.

Сархати 3: Рақамҳои 27 бо нишон додани он, ки чӣ тавр Мусо Еҳушаъро зери роҳбарии Худо вориси худ таъин мекунад. Бо амри Худо, Мусо ҳокимиятро ба таври ошкоро интиқол медиҳад ва дасти Еҳушаъро дар пеши Элазор ва тамоми Исроил мегузорад. Ин маънои таъини Еҳушаъро ба ҳайси пешво бар Исроил пас аз марги Мусо нишон медиҳад. Боб бо он хотима меёбад, ки бо роҳбарии Еҳушаъ, Исроил забтҳои худро идома медиҳад ва ба замини ваъдашуда соҳиб мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 27 пешниҳод мекунанд:
Ҳодисаи духтарони Салофҳод, ки мерос талаб мекунанд;
Наздик ба Мусо, Элъозор, пешвоён, ҷамъомад;
Худо бар ҳақашон. муқаррар намудани қонуни нав оид ба мерос.

Мусо Еҳушаъро ҷонишини худ таъин кард;
Интиқоли ваколатҳои давлатӣ; даст бар Еҳушаъ гузошта;

Еҳушаъ пас аз марги Мусо пешвои Исроил таъин шуд.

Интизорӣ таҳти роҳбарии Ҷошуа;
Идомаи истилоҳо; ворид шудан ба замини ваъдашуда.

Ин боб ба ду воқеаи асосӣ, ки парвандаи духтарони Салофҳод дар бораи ҳуқуқи мерос ва таъини Еҳушаъ ҳамчун вориси Мӯсо ба миён омадааст, тамаркуз мекунад. Рақамҳои 27 аз он оғоз мешавад, ки духтарони Салофҳод Маҳла, Нӯҳ, Ҳоғло, Милко ва Тирзо ба Мусо ва дигар роҳбарон дар даромадгоҳи хаймаи ҷамъомад наздик мешаванд. Онҳо тавзеҳ медиҳанд, ки падари онҳо даргузашт, бе ҳеҷ писаре, ки дар қабилаи падарии худ мерос гирифта тавонанд. Онҳо хоҳиш мекунанд, ки ба онҳо моликияти байни бародарони падарашон дода шавад, то меросро дар доираи насли худ нигоҳ доранд.

Ғайр аз он, Ададҳои 27 таъкид мекунад, ки Худо ба ин парвандаи ба назди Ӯ овардашуда чӣ гуна ҷавоб медиҳад ва тасдиқ мекунад, ки духтарони Салофҳод дар талаби мерос дар байни қабилаи падари худ ҳақ доранд. Ӯ дар бораи мерос қонуни нав муқаррар мекунад, ки агар мард бе писаре бимирад, вале ба ҷои онҳо духтарон дошта бошад, онҳо аз ӯ мерос мегиранд. Агар духтаре набошад, магар ин ки дар вақти мурданаш бародарон ё хешовандони наздиктарин зинда бошад, ба ҷои онҳо молу мулки ӯро мегиранд.

Ин боб бо таъкид кардани он, ки чӣ тавр таҳти роҳнамоӣ ва амри Худо, ки тавассути Мусо дода шудааст, Еҳушаъ пас аз наздик шудани марги Мусо вориси роҳбарии Исроил таъин карда мешавад. Ин гузариш бо маросими интиқоли оммавӣ қайд карда мешавад, ки дар он ҳокимият аз Мусо ба Еҳушаъ тавассути гузоштани дастҳо дар пеши Элазор (коҳин) ва ҳамаи исроилиён, ки дар ин чорабинӣ ҳузур доштанд, дода мешавад.

Ададҳо 27:1 Ва духтарони Салофҳод ибни Ҳефер, ибни Ҷилъод, ибни Мокир, ибни Менашше, аз қабилаҳои Менашше ибни Юсуф омаданд; ва инҳоянд номҳои духтарони ӯ; Маҳла, Нӯҳ ва Ҳоғло, ва Милко ва Тирзо.

Духтарони Салофҳод, ки аз авлоди Менашше буданд, номгузорӣ шудаанд.

1: Ба занҳо новобаста аз аслу насаб, ҳуқуқ ва имкониятҳои баробар дода шавад.

2: Мо бояд онҳоеро, ки пеш аз мо гузаштаанд, эҳтиром кунем ва аз осори онҳо биомӯзем.

1: Хуруҷ 20:12 Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2: Масалҳо 1:8-9 Писарам, насиҳати падаратро бишнав, ва таълимоти модаратро тарк накун, зеро онҳо гулчанбарҳои зебо барои сари ту ва гулӯлаҳо барои гардан мебошанд.

Ададҳо 27:2 Ва онҳо ба ҳузури Мусо ва Элъозори коҳин ва ба ҳузури мирон ва тамоми ҷамоат дар назди дари хаймаи ҷомеъ истода, гуфтанд:

Духтарони Салофҳод барои гирифтани як қисми мероси падарашон адолат меҷӯянд.

1: Худо адолат мехоҳад - Ӯ ҳар яки моро эҳтиром ва эҳтиром мекунад ва ҳеҷ гоҳ моро фаромӯш намекунад. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Ӯ довари ниҳоӣ аст ва Ӯст, ки қарор медиҳад, ки чӣ одилона ва адолат аст.

2: Мо бояд барои ҳаққият истодагарӣ кунем ва барои худамон ва дигарон адолат ҷӯем. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо сарчашмаи адолат аст ва Ӯ ба мо чизҳои одил ва инсоф медиҳад.

1: Яъқуб 2:1-4 - Бародарон ва хоҳарони ман, имондорон ба Худованди ҷалоли мо Исои Масеҳ набояд рӯйбинӣ кунанд. Фарз мекунем, ки марде бо ангуштарини тилло ва либоси зебо ба маҷлиси шумо меояд ва як камбағале бо либоси кӯҳнаи чиркин низ меояд. Агар ба марди либоси зебое таваҷҷӯҳи хоса зоҳир кунед ва бигӯед, ки ин ҷо барои шумо курсии хуб аст, аммо бигӯед. ба бечора, Ту дар он ҷо истодаӣ ё дар паҳлӯи пои ман нишастаӣ, магар байни худ табъиз накардаӣ ва бо андешаҳои бад доварӣ накардаӣ?

2: Луқо 6:31 - Бо дигарон ҳамон тавре ки мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд.

Ададҳо 27:3 Падари мо дар биёбон мурд, ва ӯ дар қатори онҳое набуд, ки ба муқобили Худованд бо Қӯраҳ ҷамъ омада буданд; вале дар гуноҳи худ мурд ва писаре надошт.

Ин порча дар бораи марги падаре дар биёбон нақл мекунад, ки ба ҳамроҳи Қӯраҳ дар исёни онҳо бар зидди Худованд наомадааст, балки дар гуноҳи худ бе писарон мурд.

1. Вафодории Худо дар озмоишҳо: Омӯзиши Ададҳо 27:3

2. Бартараф кардани оқибатҳои гуноҳ: Санҷиши рақамҳо 27:3

1. Такрори Шариат 4:31 - "Зеро ки Худованд Худои ту Худои раҳим аст; Ӯ туро тарк нахоҳад кард ва туро несту нобуд нахоҳад кард ва аҳдеро, ки бо падаронат ба онҳо қасам хӯрдааст, фаромӯш нахоҳад кард".

2. Забур 103:8-10 - "Худованд раҳим ва меҳрубон аст, дар хашм оҳиста ва дар муҳаббати устувор. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад. ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо надиҳ».

Ададҳо 27:4 Чаро номи падари мо аз миёни хонаводааш дур шавад, чунки ӯ писар надорад? Пас, ба мо дар миёни бародарони падари мо мулк бидеҳ.

Дар ин порча зарурати нигоҳ доштани номи падаре, ки писар надорад, бо додани моликият ба оила дар байни бародарон сухан меравад.

1. Қувваи хати шикаста: Чӣ гуна меросро сарфи назар аз душвориҳо нигоҳ доштан мумкин аст

2. Ваъдаи мерос: эътироф ва риояи масъулиятҳои мо ҳамчун ворисон

1. Рут 4:9-10 - Бӯаз ба зарурати нигоҳ доштани мероси Ноомӣ посух дод.

2. Забур 16:5-6 - Ваъдаи некӯии Худованд ва ризқу рӯзии Ӯ барои толибони Ӯ.

Ададҳо 27:5 Ва Мусо сабаби онҳоро ба ҳузури Худованд оварад.

Мусо баҳсҳои мардумро барои ҳаллу фасл ба Худованд овард.

1. "Ба Худованд таваккал кунед: Ҳатто дар замонҳои низоъ"

2. «Ҳурмати Худованд дар замонҳои баҳс»

1. Матто 18: 15-17 - "Агар бародар ё хоҳарат гуноҳ кунад, рафта, айби онҳоро нишон деҳ, танҳо дар байни ҳардуи шумо. Агар онҳо шуморо гӯш кунанд, шумо онҳоро ғолиб кардаед. Аммо агар гӯш надиҳанд, як ё ду нафари дигарро бо худ гиред, то ки ҳама чиз бо шаҳодати ду ё се шоҳид собит шавад, агар онҳо то ҳол гӯш надиҳанд, ба калисо бигӯед; ту бутпараст ё андозгир мехоҳӣ».

2. Масалҳо 16:7 - "Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд аст, вай ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу осоиштагӣ мегардонад".

Ададҳо 27:6 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ба Мусо аз ҷониби Худованд амр шудааст, ки иродаи духтарони Салофҳодро иҷро кунад.

1. Аҳамияти иҷрои дархости мӯътминон.

2. Қудрати фурӯтанӣ барои адолат.

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард".

2. Масалҳо 31:8-9 - "Даҳони худро барои гунгон, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён кушо. Даҳонатро кушо, ба таври адолатнок доварӣ кун, аз ҳуқуқи бенавоён ва мискинон дифоъ кун".

Ададҳо 27:7 Духтарони Салофҳод рост мегӯянд: ба онҳо дар миёни бародарони падарашон мулки мерос хоҳӣ дод; ва мероси падарашонро ба онҳо вогузор хоҳӣ кард.

Адолати Худо дар Ададҳо 27:7 бо додани моликият ба духтарони Салофҳод нишон дода мешавад.

1: Мо ҳама дар назари Худо баробар ҳастем ва новобаста аз ҷинс, сазовори як мерос ҳастем.

2: Худо касонеро подош медиҳад, ки дар роҳи рост истодагарӣ мекунанд ва адолат меҷӯянд.

1: Ғалотиён 3:28 - "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на мард ва на зан вуҷуд дорад; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед".

2: Масалҳо 31: 8-9 - "Даҳони худро барои гунгон дар роҳи ҳамаи онҳое ки барои ҳалокат таъин шудаанд, кушо. Даҳонатро кушо, ба таври инсоф доварӣ кун ва дар ҳаққи мискинон ва мискинон даъво кун".

Ададҳо 27:8 Ва ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯй: «Агар касе бимирад, ва писаре надошта бошад, мероси ӯро ба духтараш гузаронед».

Гузариш Агар марде бе писар бимирад, меросаш ба духтараш дода мешавад.

1. Муҳаббати бечунучарои Худо: Чӣ гуна Худо барои ҳама, новобаста аз ҷинс таъмин мекунад

2. Арзиши оила: Чӣ тавр мо наздикони худро бо гузаштани мероси худ эҳтиром мекунем

1. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад, на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на мард ва на зан вуҷуд дорад; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

Ададҳо 27:9 Ва агар вай духтар надошта бошад, мероси ӯро ба бародаронаш бидиҳед.

Агар марде бе духтар бимирад, меросаш ба бародаронаш дода мешавад.

1. "Раҳмат ва адолати Худо: Баррасии Ададҳо 27:9"

2. «Аҳамияти оила дар нақшаи Худо: Омӯзиши Ададҳо 27:9»

1. Такрори Шариат 25:5-6, «Агар бародарон бо ҳам сокин бошанд, ва яке аз онҳо бимирад ва фарзанд надошта бошад, зани мурда ба бегонае никоҳ накунад: бародари шавҳараш назди вай даромада, вайро ба занӣ бидеҳ ва вазифаи бародари шавҳарро дар назди вай ба ҷо овар».

2. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Ададҳо 27:10 Ва агар вай бародар надошта бошад, мероси ӯро ба бародарони падараш бидиҳед.

Мероси касе, ки бародар надорад, ба бародарони падараш дода мешавад.

1. Мо бояд омода бошем, ки ба эҳтиёҷмандон чизеро бидиҳем.

2. Мо бояд эҳтиёҷоти хешовандонамонро ба назар гирем.

1. 1 Юҳанно 3:17-18 Аммо агар касе дорои моли дунё бошад ва бародари худро мӯҳтоҷ бубинад, вале дилашро бар зидди ӯ маҳкам кунад, чӣ гуна муҳаббати Худо дар вай сокин аст? Эй фарзандон, биёед на дар сухан ва на дар сухан, балки дар амал ва дар ҳақиқат дӯст дорем.

2. Масалҳо 19:17 Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд бошад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

Ададҳо 27:11 Ва агар падари ӯ бародар надошта бошад, мероси ӯро ба хеши ӯ, ки аз қабилаи ӯ аст, бидиҳед, ва вай онро тасарруф хоҳад кард; ва ин барои банӣ-Исроил ҳукми доварӣ хоҳад буд, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Ин порча қонунеро тасвир мекунад, ки Худованд ба Мусо амр фармудааст, ки мероси шахсеро, ки бародар надорад, ба хешовандони наздики худ, агар онҳо дошта бошанд, бидиҳад.

1: Мо бояд омода бошем, ки он чизеро, ки ба мо дода шудааст, мубодила кунем, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармудааст.

2: Мо бояд барои ҳама неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, шукр гӯем ва онҳоро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

1: Ғалотиён 6:9-10 - Биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти лозима, агар таслим нашавем, ҳосилро дарав хоҳем кард. Пас, чун фурсат дорем, ба ҳама одамон, махсусан ба аҳли оилаи мӯъминон некӣ кунем.

2: Масалҳо 19:17 - Ҳар кӣ ба мискинон некӣ кунад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ онҳоро барои коре, ки кардаанд, подош хоҳад дод.

Ададҳо 27:12 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба ин кӯҳи Аборим баромад ва заминеро, ки Ман ба банӣ-Исроил додаам, бубин».

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба кӯҳи Аборим баромада, заминеро, ки ба банӣ-Исроил дода шуда буд, бубинад.

1. Биниш дар бораи имконият: Замини ваъдашуда дар Ададҳо 27:12

2. Қудрати итоаткорӣ: Иҷрои аҳкоми Худованд дар Ададҳо 27:12

1. Такрори Шариат 34:1-4 - Назари Мусо ба Замини ваъдашуда

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кардан ва бо мероси нек баракат ёфтан

Ададҳо 27:13 Ва ҳангоме ки онро дидӣ, ту низ назди қавми худ ҷамъ хоҳӣ шуд, чунон ки бародарат Ҳорун ҷамъ омада буд.

Ба Мусо гуфта мешавад, ки пас аз дидани Замини ваъдашуда, ӯ мисли Ҳорун назди қавми худ ҷамъ мешавад.

1. Омӯзиши тан ба сарнавишти марги худ ва дарёфти оромиш дар охират.

2. Боварӣ ба он ки наздикони мо интизори мо хоҳанд буд, вақте ки замони мо дар рӯи замин анҷом мешавад.

1. Филиппиён 1:21-23 Зеро барои ман зиндагӣ кардан Масеҳ аст, ва мурдан фоида аст. Агар ман ба ҳасби ҷисм зиндагӣ кунам, ин барои ман меҳнати пурсамар дорад. Аммо он чизеро, ки ман интихоб мекунам, гуфта наметавонам. Ман байни ин ду сахт фишор меорам. Хоҳиши ман рафтан ва бо Масеҳ будан аст, зеро ин хеле беҳтар аст.

2. 1 Таслӯникиён 4:13-14 Аммо мо намехоҳем, ки шумо, эй бародарон, дар бораи онҳое, ки дар хобанд, бехабар бошед, то мисли дигарон, ки умед надоранд, ғамгин нашавед. Зеро, азбаски мо боварӣ дорем, ки Исо мурд ва эҳьё шуд, ба воситаи Исо Худо онҳоеро, ки хуфтаанд, бо худ хоҳад оварад.

Ададҳо 27:14 Зеро ки шумо дар биёбони Син, дар низоъҳои ҷамоат бар зидди амри Ман исён кардаед, то ки Маро назди об дар пеши назари онҳо тақдис кунед; ин оби Мерибо дар Қодеш дар биёбони Син аст.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр халқи Исроил дар биёбони Зин ва дар оби Мерибо дар Қодеш бар зидди амри Худо исён бардоштанд.

1. Итоат аз фармудаҳои Худо: баракати тоъат

2. Саркашӣ аз фармудаҳои Худо: Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 8:2-3 "Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон намоӣ, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё аҳкоми Ӯро риоят кун, ё не!» Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ дод, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистаӣ, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

2. Румиён 6:15-16 "Пас чӣ гуна? Оё мо гуноҳ кунем, зеро мо зери шариат нестем, балки зери файз ҳастем? Худо накунад. Оё намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони Ӯ хоҳед буд. ба кӣ итоат мекунед: хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоат ба адолат?»

Ададҳо 27:15 Ва Мусо ба Худованд сухан ронда, гуфт:

Мусо аз номи халқи Исроил ба Худо барои пешвое илтимос мекунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр Мусо барои халқи Исроил шафоат кард

2. Худо ризқдиҳандаи ниҳоӣ аст: Донистани он аст, ки дар вақти зарурӣ ба кӣ муроҷиат кунад

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Ибриён 13:5-6 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Ададҳо 27:16 Бигзор Худованд, Худои рӯҳҳои ҳар башар одамро бар ҷамоат таъин кунад,

Мусо аз Худо хоҳиш мекунад, ки пешвои банӣ-Исроилро таъин кунад.

1. Қудрати пешвои худотарс

2. Муҳимияти пайравӣ ба роҳбарияти Худо

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

Ададҳо 27:17 Ки метавонад пешопеши онҳо берун равад, ва пешопеши онҳо дарояд, ва онҳоро берун орад ва онҳоро дарорад; ки ҷамоати Худованд мисли гӯсфандоне набошад, ки чӯпон надоранд.

Худованд ба Мусо амр мекунад, ки барои мардум пешвоён таъин кунад, то онҳо ҳидоят дошта бошанд ва мисли гӯсфандони бе чӯпон набошанд.

1. Аҳамияти ҳидоят ва роҳбарӣ

2. Чӯпони бузург - ғамхории Худо дар бораи халқаш

1. Забур 23:1 - "Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам."

2. 1 Петрус 5:4 - «Ва ҳангоме ки Сарвари Чӯпон зоҳир мешавад, шумо тоҷи ҷалолро хоҳед гирифт, ки ҳеҷ гоҳ пажмурда нахоҳад шуд».

Ададҳо 27:18 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Еҳушаъ ибни Нунро, марде, ки дар вай рӯҳ аст, бигир ва дасти худро бар ӯ бигузор;

Мусо Еҳушаъро вориси худ таъин мекунад.

1. Тағйиротро фаро гирифтан: Омӯзиши мутобиқшавӣ ва мутобиқ шудан ба омӯзиш

2. Даъват ба роҳбарӣ: Фаҳмидани масъулиятҳои роҳбарӣ

1. Юҳанно 13:13-17 - Муҳимияти роҳбарии банда

2. 1 Петрус 5:1-4 - Даъвати фурӯтанӣ дар роҳбарӣ.

Ададҳо 27:19 Ва ӯро ба ҳузури Элъозори коҳин ва пеши тамоми ҷамоат гузошт; ва дар пеши назари онҳо ба ӯ супориш диҳед.

Мусо Еҳушаъро ба сарварии банӣ-Исроил таъин мекунад ва ба ӯ дар назди Элъозори коҳин ва ҷамъомад супориш медиҳад.

1. Масъулияти роҳбарӣ: Дарсҳо аз Еҳушаъ

2. Роҳи итоаткорӣ: Омӯзиши Ададҳо 27:19

1. Еҳушаъ 1:6–9

2. Масалҳо 3:5–6

Ададҳо 27:20 Ва як андоза аз иззати худ бар вай бигузор, то ки тамоми ҷамоати банӣ-Исроил итоат кунанд.

Худованд ба Мусо амр мекунад, ки аз шарафи худ ба Еҳушаъ бибахшад, то халқи Исроил ба ӯ итоат кунанд.

1. Худро ба Худо ва атрофиёнатон бо фурӯтанӣ ва эҳтиром хизмат кунед.

2. Зиндагии тоъату итоати Худованд дошта, ба дигарон бо эҳтиром муносибат кунед.

1. 1 Петрус 5:5-6. Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, худро ба пирон итоат кунед. Оре, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад.

2. Румиён 12:10 Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

Ададҳо 27:21 Ва ӯ ба ҳузури Элъозори коҳин биистад, ки ӯ баъд аз доварии Урим ба ҳузури Худованд барои ӯ маслиҳат пурсад: онҳо аз рӯи каломи Ӯ берун хоҳанд рафт, ва ҳам худаш ва ҳам ҳама аз рӯи каломи Ӯ хоҳанд омад. банӣ-Исроил бо ӯ, ҳатто тамоми ҷамоат.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр банӣ-Исроил бояд пеш аз қабули ягон қарор ба воситаи Элъозори коҳин ба Худованд барои доварии ӯ машварат кунанд.

1. Дар ҳама қарорҳо маслиҳати Худоро биҷӯед

2. Аз рӯи тарс ба фармонҳои Худо итоат кунед

1. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ададҳо 27:22 Ва Мусо ончунон ки Худованд ба ӯ фармуда буд, ба амал оварад, ва Еҳушаъро гирифта, ба ҳузури Элъозори коҳин ва пеши тамоми ҷамоат гузошт.

Мусо ба дастуроти Худованд амал карда, Еҳушаъро пеши Элъозори коҳин ва тамоми ҷамоат таъин кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Қувваи роҳбарӣ: Чӣ гуна пешвоёни худотарс ҷомеаро дастгирӣ мекунанд

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ки ин ба шумо фоида надорад.

Ададҳо 27:23 Ва дастҳои худро бар ӯ гузошта, ба вай дастур дод, чунон ки Худованд ба воситаи Мусо амр фармуда буд.

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки дастҳояшро бар Еҳушаъ гузорад ва ба ӯ фармон диҳад.

1. Масъулият барои роҳбарӣ: Ҳикояи Еҳушаъ аз Ададҳо 27:23

2. Баракати итоаткорӣ: Омӯзиши Ададҳо 27:23

1. Такрори Шариат 34:9 - Ва Еҳушаъ ибни Нун пур аз рӯҳи ҳикмат буд; зеро ки Мусо дастҳои Худро бар вай гузошта буд, ва банӣ-Исроил ба вай гӯш андохта, ончунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд.

2. Ибриён 5:4 - Ва ҳеҷ кас ин шарафро ба худ намегирад, ҷуз он ки аз ҷониби Худо даъват шудааст, мисли Ҳорун.

Рақамҳои 28-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 28:1-8 дастурҳоро оид ба ҳадияҳои ҳаррӯза, ки бояд ба Худо пешкаш кунанд, медиҳад. Ин боб бо таъкид мекунад, ки ин қурбониҳо бояд дар вақти муқарраршуда иҷро карда шаванд ва аз ду барраи нари соли аввал ва ҳадияҳои ғалладона ва нӯшокӣ иборатанд. Илова бар ин, бояд ҳар рӯз қурбонии сӯхтании доимӣ оварда шавад, ки иборат аз як барраи субҳ ва барраи дигар дар шом.

Сархати 2: Дар Ададҳо 28:9-15 идома дода, ин боб қурбониҳои рӯзи шанберо шарҳ медиҳад. Дар ҳар рӯзи шанбе бояд ду барраи нари яксолагӣ ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ ҳамроҳи ҳадияи ордӣ ва нӯшокӣ оварда шавад. Ин қурбониҳои рӯзи шанбе муқаддас ҳисобида мешаванд ва бояд на танҳо дар болои қурбонии сӯхтании муқаррарии ҳаррӯза дода шаванд, балки ҳамчунин ҳадияи махсуси иловагии аз ду ҳиссаи эфа орди маҳини омехта бо равғанро дар бар гирад.

Параграфи 3: Рақамҳои 28 бо тафсилоти ҳадияҳои ҳармоҳа, ки ҳангоми ҷашни Моҳи нав ба амал меоянд, хотима меёбад. Ҳар моҳ, дар аввали моҳ, қурбониҳои иловагӣ ба даст меоянд. Ба онҳо ду гови ҷавон, як қӯчқор, ҳафт барраи нари соли аввал, ки ҳамаашон беайб буданд, ва ҳадияҳои мувофиқи ғалла ва нӯшокӣ дохил мешаванд. Ин қурбониҳои ҳармоҳа ҳамчун накҳати писандидаи Худо хизмат мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 28 пешниҳод мекунанд:
Дастурҳо барои қурбонии ҳаррӯза ду барраи нар, дона, нӯшокӣ;
Қурбонии сӯхтании доимӣ субҳ, шом.

Қурбонии рӯзи шанбе ду барраи нар, ғалла, нӯшокӣ;
Иловаи махсус дар рӯзи шанбе орди хуби омехта бо равған.

Ҷашнҳои ҳармоҳаи Нави Моҳ қурбониҳои иловагӣ;
Ду гов, як қӯчқор, ҳафт барра, ғалла, бинӯшед;
Қурбонӣ ҳамчун накҳати писандида барои Худо хизмат мекунанд.

Ин боб ба дастурҳо оид ба навъҳои гуногуни қурбониҳо, ки мунтазам ба Худо пешниҳод карда мешуданд, қурбониҳои ҳаррӯза, ҳадияҳои рӯзи шанбе ва ҷашнҳои ҳармоҳаи Моҳи навро тамаркуз мекунад. Рақамҳои 28 аз пешниҳоди дастурҳо оид ба қурбониҳои ҳаррӯза, ки аз ду барраи нари соли аввал иборатанд, ва ҳадияҳои ғалладона ва нӯшокӣ дар вақтҳои муқарраршуда оғоз меёбад. Илова бар ин, қурбонии сӯхтании доимӣ мавҷуд аст, ки аз як барраи субҳ ва барраи дигаре, ки ҳар рӯз дар шом оварда мешаванд.

Ғайр аз ин, дар Ададҳои 28 дастурҳои мушаххас оид ба риояи рӯзи шанбе оварда шудаанд, ки дар он ҷо қурбониҳои иловагӣ дар баробари қурбонии сӯхтании ҳаррӯза ва ҳамагӣ ду барраи нар дар соли аввал ва ҳадияҳои гандумӣ ва нӯшокӣ оварда мешаванд. Ин иловаи махсус аз ду ҳиссаи эфа (як андоза) орди маҳини бо равған омехташударо дар бар мегирад.

Ин боб бо тафсилоти таҷлили ҳармоҳаи Моҳи Нав ба анҷом мерасад, ки дар он ҷо қурбониҳои иловагӣ дар аввали ҳар моҳ дода мешаванд. Ба инҳо ду гови ҷавони беайб, як қӯчқори беайб, ҳафт барраи нари соли аввали беайб, ки бо ҳадияи гандум ва нӯшокӣ оварда шудаанд, дохил мешаванд. Ин қурбониҳо дар ин идҳо ҳамчун накҳати писандида дар назди Худо хизмат мекунанд.

Ададҳо 28:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худованд бо Мусо сухан меронад ва ба ӯ амр мекунад, ки дар бораи қурбониҳо дастур диҳад.

1. Дастури Худованд: Пайравӣ ба дастуру ҳидоятҳои Ӯ

2. Қувваи тоъат: нишон додани имон тавассути гӯш кардан ва амал кардан

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Ишаъё 1:19 - "Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд."

Ададҳо 28:2 Ба банӣ-Исроил амр фармуда, ба онҳо бигӯ: «Қурбонии Ман ва нони ман барои қурбониҳои оташин, то ки атри хуш барои ман бошад, риоя кунед, то ки дар вақти муқарраршуда ба ман ҳадя кунед».

Худо ба исроилиён дастур дод, ки дар вақти муқарраршуда ба Ӯ қурбонӣ кунанд.

1. Муҳимияти риояи таъиноти Худо

2. Неъмати тоат ба Худо

1. Такрори Шариат 11:27 - "Ва Худованд шуморо дар миёни халқҳо пароканда хоҳад кард, ва шумо дар байни халқҳо шумораи кам хоҳед монд, ки Худованд шуморо ба он ҷо мебарад".

2. Филиппиён 2:8 - "Ва чун одамизод пайдо шуд, худро фурӯтан кард ва то мамот, ҳатто то марги салиб итоат кард."

Ададҳо 28:3 Ва ба онҳо бигӯ: ин қурбонии оташин аст, ки барои Худованд тақдим кунед; барои қурбонии сӯхтании доимӣ ду барраи яксола бе нуқсон.

Худо ба исроилиён фармуд, ки ду барраи яксоларо ҳамчун қурбонии сӯхтании доимӣ тақдим кунанд.

1. Муҳимияти риояи пайваста ба фармудаҳои Худо

2. Қурбонии итоаткорӣ: даст кашидан аз иродаи худ ба пайравӣ аз Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ битарс, дар итоат ба Ӯ рафтор

намо, ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риояи аҳком ва аҳкоми Худовандро, ки ман имрӯз ба ту барои некӯаҳволии ту медиҳам?»

2. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

Ададҳо 28:4 Як баррaро субҳ, ва барраи дигарро бегоҳ қурбонӣ хоҳӣ кард;

Ин порча ба исроилиён дастур медиҳад, ки субҳ як барра ва бегоҳ барраи дигарро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ пешкаш кунанд.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр дуоҳои ҳаррӯзаи мо метавонанд моро дигаргун созанд.

2. Ҳар лаҳзаро ҳисоб кунед: Муҳимияти бахшидани вақт ба Худо.

1. Матто 6:11 - Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ.

2. 1 Таслӯникиён 5:17 - Бе таваққуф дуо гӯед.

Ададҳо 28:5 Ва даҳьяки эфа орд барои ҳадияи ордӣ, ки бо чоряки ҳин равғани кӯфта омехта шудааст.

Ин порча қурбоние тасвир мекунад, ки Худо ба қавми худ амр фармуд, ки ба ӯ бидиҳад: як қисми даҳяки эфа орд бо чоряки ҳин равған омехта.

1. "Турфаҳои мо ба Худо: Намунаи Китоби Муқаддас барои саховатмандӣ"

2. "Аҳамияти қурбонӣ ба Худо: Омӯзиши Ададҳо 28:5"

1. Матто 6:21 - «Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

Ададҳо 28:6 Ин қурбонии сӯхтании доимӣ аст, ки дар кӯҳи Сино барои маззаи хуш, қурбонии оташин барои Худованд муқаррар шудааст.

Қурбонии сӯхтании доимӣ, ки аз ҷониби Худо дар кӯҳи Сино муқаррар шудааст, қурбонии хушбӯйест, ки дар оташ барои Худованд дода мешавад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр атои Худо посухи моро талаб мекунад

2. Дили шукрона: Афзоиши қадршиносии мо аз ризқи Худо

1. Ибодат 1:1–17; 3:1-17 - Дастурҳои Худо оид ба қурбонии сӯхтанӣ

2. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи қурбониҳо ва ҳадияҳо ба Худо миннатдорӣ баён кардан

Ададҳо 28:7 Ва ҳадияи нӯшокии он барои як барра чорьяки ҳин хоҳад буд: дар ҷои муқаддас шароби сахтро барои ҳадияи нӯшокӣ барои Худованд рехт.

Дар ин порча ҳадияи нӯшокӣ бо қурбонии як барра тасвир шудааст, ки он чоряки ҳин майи сахтро ташкил медиҳад, ки бояд ҳамчун ҳадия барои Худованд дар ҷои муқаддас рехта шавад.

1. Қурбонии Барра: Баррасии моҳияти қурбонии ибодат

2. Шароб ҳамчун рамзи шодӣ ва ҷашн дар хонаи Худованд

1. Ишаъё 55: 1-2 - "Эй ҳар ташна, ба об биёед, ва касе ки пул надорад; биёед, харед ва бихӯред; оре, биёед, шароб ва ширро бе пул ва бе пул харед. Чаро шумо пулро барои чизе сарф мекунед, ки нон нест, ва меҳнати худро барои он чизе, ки сер намекунад?

2. Забур 103:15 - "Ва шароб, ки дили одамро шод мегардонад, ва равғане, ки чеҳраи ӯро равшан мекунад, ва ноне ки дили одамро қувват мебахшад".

Ададҳо 28:8 Ва барраи дигарро бегоҳӣ тақдим намо: ҳамчун қурбонии ордии субҳ ва ҳамчун ҳадияи нӯшокии он, ҳамчун қурбонии оташин, аз атри ширин барои Худованд тақдим намо.

Худованд талаб кард, ки барра дар як рӯз ду бор, як саҳар ва як бор бегоҳ ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ бо накҳати хушбӯй оварда шавад.

1. Зебоӣ ва аҳамияти қурбонӣ

2. Бӯи хушбӯй: Чӣ гуна ибодати мо Худоро ҳамду сано мегӯяд

1. Забур 50:14 - Барои Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

Ададҳо 28:9 Ва дар рӯзи шанбе ду барраи бенуқсони яксола, ва ду ҳисса орд барои ҳадияи ордӣ, ки бо равған омехта, ва ҳадияи нӯшокии он:

Дар рӯзи шанбе бояд ду барраи беайб, ду ҳисса орди бо равған омехташуда ва ҳадияи нӯшокии ҳамроҳ ба Худованд оварда мешуд.

1. Аҳамияти Ибодат: Пешниҳод кардани беҳтарин чизҳое, ки дар даст дорем, ба Худованд

2. Аҳамияти рӯзи шанбе: вақт ҷудо кардан барои истироҳат ва навсозӣ дар ҳузури Худованд

1. Ибодат 23:3 - "Шаш рӯз кор хоҳад кард, аммо рӯзи ҳафтум шанбеи оромӣ, ҷамъомади муқаддас аст; шумо дар он ҳеҷ коре накунед; он рӯзи шанбеи Худованд дар ҳама манзилҳои шумост".

2. Забур 116:17 - "Ман барои ту қурбонии шукргузорӣ хоҳам овард ва исми Худовандро хоҳам хонд".

Ададҳо 28:10 Ин аст қурбонии сӯхтании ҳар рӯзи шанбе, ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи обии ӯ.

Ҳар рӯзи шанбе бояд ба иловаи қурбонии сӯхтании доимӣ қурбонии сӯхтанӣ ва ҳадияи нӯшокӣ оварда мешуд.

1. Масеҳиён бояд намунаи қурбонии сӯхтаниро аз Ададҳо 28:10 истифода баранд, то ҳар рӯзи шанбе Худоро ибодат кунанд.

2. Қурбонии сӯхтанӣ ёдрас кардани ниёзи мо ба қурбонии доимӣ барои гуноҳҳои мост.

1. Ададҳо 28:10 - «Ин аст қурбонии сӯхтании ҳар рӯзи шанбе, ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи обии вай».

2. Ибриён 10:12 - "Аммо ин шахс, баъд аз он ки барои гуноҳҳо то абад як қурбонӣ овард, ба ямини Худо нишаст";

Ададҳо 28:11 Ва дар аввали моҳҳои худ қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим кунед; ду гови ҷавон ва як қӯчқор, ҳафт барраи яксола;

Дар ин порча дастурҳои пешниҳоди қурбониҳо барои Худованд дар аввали ҳар моҳ оварда шудааст.

1. Худои фаровонӣ: аҳамияти қурбонӣ барои Худованд

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр бояд дастуроти Худоро оид ба қурбониҳо риоя кард

1. Такрори Шариат 12: 5-7 - "Лекин шумо маконеро ҷустуҷӯ кунед, ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад, ва ба он ҷо хоҳед рафт, ва қурбониҳои сӯхтании худро ба он ҷо биёред, ва Қурбониҳои шумо, ва даҳьяки шумо, ва ҳадияҳои дастони шумо, ва назрҳои шумо, ва ҳадияҳои ихтиёрии шумо, ва нахустзодаҳои рамаҳои худ ва гӯсфандони шумо, ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред, ва аз он шодӣ кунед. ба ҳар он чизе ки дасти худро бар он гузоштай, ту ва аҳли байти ту, ки дар он Худованд Худои ту туро баракат додааст.

2. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Ададҳо 28:12 Ва се саҳми орд барои ҳадияи ордӣ, ки бо равған омехта шудааст, барои як гов; ва ду саҳми орд барои ҳадияи ордӣ, ки бо равған омехта, барои як қӯчқор;

Худованд ба исроилиён амр фармуд, ки як гов ва як қӯчқорро ҳамчун қурбонии гӯштӣ, ки бо ҳар як миқдори муайяни орди бо равған омехташуда ҳамроҳӣ карда шавад, тақдим кунанд.

1. Фармони Худованд: Даъват ба ибодат

2. Қудсият ба воситаи итоат: ҳадяҳо ба Худованд

1. Ибодат 1:2-17 - Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед, ки ҳар яке аз шумо қурбонӣ барои Худованд меорад, қурбонии чорвои худро аз гала биёред. ё аз рама.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Ададҳо 28:13 Ва чанд даҳуми орди бо равған омехташуда барои ҳадияи ордӣ барои як барра; барои қурбонии сӯхтании атри ширин, қурбонии оташин барои Худованд.

Ин порча дар бораи қурбонии сӯхтании атри ширин ҳамчун қурбонии оташин барои Худованд сухан меравад.

1. Маънои қурбонӣ: Чаро мо аз он чизе, ки бештар қадр мекунем, даст мекашем, то ба Худо пайравӣ кунем

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна садоқати мо ба Худо ҳаёти моро тағйир медиҳад

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Ададҳо 28:14 Ва ҳадияи нӯшокии онҳо бояд ним ҳин шароб барои гов, ва сеяки ҳин барои қӯчқор, ва чорьяки ҳин барои барра; ин қурбонии сӯхтании ҳар моҳ аст. моххои сол.

Дар ин порча ҳадияи нӯшокӣ тасвир шудааст, ки бояд ҳар моҳ ҳамчун як қисми қурбонии сӯхтанӣ дода мешуд.

1. Муҳимияти итоаткорӣ - Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо моро ба Ӯ наздик мекунад

2. Шодии хизмат - Чӣ тавр хидмат ба Худо ба мо шодӣ ва қаноатмандии рӯҳонӣ меорад.

1. Такрори Шариат 30:16 - Бинобар ин ман имрӯз ба ту амр медиҳам, ки Худованд Худои худро дӯст дорӣ, бо роҳҳои Ӯ рафтор намо, ва аҳкоми Ӯ ва фароиз ва аҳкоми Ӯро риоя намо, то ки зинда ва афзун шавӣ; ва Худованди ту Худо туро дар замине, ки барои тасарруфи он меравӣ, баракат хоҳад дод.

2. Матто 22:37-40 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор". Бар ин ду ҳукм тамоми шариат ва анбиё овезон аст.

Ададҳо 28:15 Ва як бузғола барои қурбонии гуноҳ барои Худованд, ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи нӯшокии ӯ тақдим карда мешавад.

Дар ин порча дар бораи қурбонии буз ҳамчун қурбонии гуноҳ ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи обии он сухан меравад.

1. Қудрати эътироф: Чаро мо бояд ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор шавем

2. Кафолат тавассути қурбонӣ: аҳамияти қурбониҳои гуноҳ дар Китоби Муқаддас

1. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

2. Ибодат 16:21-22 - «Ва Ҳорун ду дасти худро бар сари бузғолаи зинда гузошта, бар вай тамоми гуноҳҳои банӣ-Исроил ва тамоми ҷиноятҳои онҳоро дар тамоми гуноҳҳои худ эътироф намуда, онҳоро бар гардани сари бузро меандозад, ва ӯро бо дасти марди солим ба биёбон мефиристад; ва буз тамоми гуноҳҳои онҳоро ба замине ки сокин нест, бар вай хоҳад бардошт; ва бузро дар биёбон раҳо хоҳад кард».

Ададҳо 28:16 Ва дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал иди фисҳи Худованд аст.

Дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал, иди Фисҳи Худованд ҷашн гирифта мешавад.

1. Фисҳи Худованд: Ҷашни аҳд бо Худо

2. Таъмини Худо: Ҷашни фидя

1. Такрори Шариат 16:1-8 - Дастурҳои Худо оид ба ҷашни Фисҳ

2. Хуруҷ 12:1-28 - Қиссаи Фисҳи Худованд

Ададҳо 28:17 Ва дар рӯзи понздаҳуми ин моҳ ид аст: ҳафт рӯз нони фатир хӯрда мешавад.

Дар рӯзи понздаҳуми моҳ бояд иди ҳафтрӯзаи фатир хӯрда шавад.

1. Муҳимияти риояи идҳои Худо ва рамзи нони фатир.

2. Аҳамияти маънавии тоъат дар пайравӣ аз фармудаҳои Худо.

1. Хуруҷ 12:15-20 - дастури Худо дар бораи риоя кардани иди фатир.

2. Матто 26:17-30 - Иди фисҳ ва зиёфати охирини Исо.

Ададҳо 28:18 Дар рӯзи якум ҷамъомади муқаддас хоҳад буд; Дар он ҷо ҳеҷ кори ғуломӣ накунед;

Дар рӯзи аввали моҳ бояд даъвати муқаддас баргузор мешуд, ки дар он ҳеҷ гуна кори хидматӣ анҷом дода намешавад.

1. Ахамияти истирохат ва баркарор кардан

2. Вафодорӣ ва ризқи Худо

1. Хуруҷ 20:8–11; Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то ки онро муқаддас нигоҳ доред

2. Такрори Шариат 5:12–15; Рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ доред

Ададҳо 28:19 Аммо шумо бояд қурбонии оташинро барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим кунед; ду наргови ҷавон, ва як қӯчқор ва ҳафт барраи яксола; онҳо барои шумо беайб хоҳанд буд;

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Худо амр фармудааст, ки ду нар гов, як қӯчқор ва ҳафт барраи яксола ба Худованд ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ оварда шаванд.

1. Фармони Худованд: Қурбонӣ

2. Итоат ба Худо, тақво ва шукр

1. Ибодат 22:19-20 - "Шумо қурбонии осоиштагӣ барои Худованд тақдим кунед. Агар онро ба тариқи шукргузорӣ тақдим кунед, пас дар баробари қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои хамиртуруши бо равған омехташударо тақдим кунед, ва вафли хамиртуруши бо равған густурдашуда ва кулчаҳои орди маҳинро бо равған хуб омехта мекунанд.

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Ба некӣ кардан ва мубодила кардани он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ки ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

Ададҳо 28:20 Ва ҳадияи ордии онҳо бояд орди омехтаи равған бошад: барои як нар гов се саҳми даҳьяк, ва барои як қӯчқор ду пайки даҳьяк;

Дар ин порча талаботҳои қурбонии барзагов ва қӯчқорҳо нишон дода шудааст - се саҳми орди бо равған омехташуда барои як гов ва ду аҳди даҳум барои қӯчқор.

1. Қудрати саховатмандӣ - Худованд аз мо хоҳиш мекунад, ки беҳтарини худро пешниҳод кунем, ҳатто вақте ки ин душвор ба назар мерасад; ба воситаи итоаткории худ мо садоқати худро нишон медиҳем ва баракатҳо мегирем.

2. Арзиши қурбонӣ - Мо аксар вақт васвасаи он шуда метавонем, ки он чизеро, ки мо дорем, сахт нигоҳ дорем; аммо вақте ки мо ба Худо қурбонӣ медиҳем, мо ба қадри эътимод ва имон ба Ӯ ёдрас мешавем.

1. Малокӣ 3:10 - Ҳама даҳьякҳоро ба анбор биёред, то дар хонаи ман гӯшт бошад, ва ҳоло маро бо ин имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро ба шумо накушоям ва нарезам. Шумо баракате медиҳед, ки барои гирифтани он ҷой кофӣ нахоҳад буд.

2. Луқо 21:1-4 - Ва ӯ боло нигариста, сарватдоронро дид, ки ҳадяҳои худро ба ганҷина меандохтанд. Ва ӯ низ бевазани камбағалеро дид, ки дар он ҷо ду фулус меандохтанд. Ва ӯ гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал бештар аз ҳама андохт; ки вай дошт.

Ададҳо 28:21 Барои ҳар як барра, дар тамоми ҳафт барра, чанд даҳум ҳадия бигӯй:

Ин порча мефаҳмонад, ки ҳафт барра бояд ҳамчун ҳадия бо аҳди даҳум қурбонӣ карда шавад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ гуна Худо моро ба саховатмандӣ даъват мекунад

2. Фаҳмидани аҳамияти ҳафт: Шумораи комил дар Китоби Муқаддас

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ибодат 1:2-3 - Ба исроилиён сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: Вақте ки касе аз шумо қурбонӣ барои Худованд меорад, шумо қурбонии чорвои худро аз гала ё рама биёред.

Ададҳо 28:22 Ва як нарбуз барои қурбонии гуноҳ, то ки шуморо кафорат кунад.

Ин порча дар бораи кафорати Худо тавассути қурбонии гуноҳи буз сухан меравад.

1. Кафолати Масеҳ - атои бузурги кафорати Худо

2. Қувваи бахшидан - Чӣ гуна раҳмати Худо метавонад ҳаётро тағир диҳад

1. Ишаъё 53:5-6 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; азоб бар ӯ буд, ки моро оромӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Ададҳо 28:23 Инҳоро ба ғайр аз қурбонии сӯхтанӣ, ки барои қурбонии сӯхтании доимӣ аст, тақдим кунед.

Ин порча аз Ададҳои 28 дар бораи зарурати пешниҳоди қурбониҳои сӯхтанӣ ба ғайр аз қурбонии ҳаррӯзаи субҳона сухан меравад.

1. Муҳимияти ба Худо бахшидани худ дар ибодат

2. Қудрати тоъат дар риояи фармудаҳои Худо

1. Луқо 4:8 - Исо ба вай ҷавоб дод: «Навишта шудааст, ки "Худованд Худои худро сиҷда намо ва танҳо Ӯро ибодат хоҳӣ кард".

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Ададҳо 28:24 Ба ин тартиб, шумо бояд ҳар рӯз дар давоми ҳафт рӯз гӯшти қурбонии оташинро, ки атри гуворо барои Худованд аст, тақдим кунед; он ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи обии ӯ оварда мешавад.

Худо амр мекунад, ки ҳар рӯз дар баробари қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии нӯшокӣ аз оташи хушбӯй барои ӯ қурбонӣ карда шавад.

1. Қурбонии оташи хушбӯй: Даъват ба таслим

2. Пӯшидани бӯи хушбӯй барои Худованд: Даъват ба ибодат

1. Эфсӯсиён 5:2 - Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ низ моро дӯст дошт ва Худро барои мо ҳадия ва қурбонӣ ба Худо барои бӯи хушбӯй додааст.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Ададҳо 28:25 Ва дар рӯзи ҳафтум шумо ҷамъомади муқаддас доред; ҳеҷ кори ғуломӣ накунед.

Дар рӯзи ҳафтуми ҳафта бояд даъвати муқаддас баргузор шавад ва ҳеҷ кори хидматӣ анҷом дода нашавад.

1. Қудсияти рӯзи шанбе: Амали истироҳат ва мулоҳиза

2. Шодии шодӣ ва тароват дар рӯзи ҳафтум

Салиб-

1. Ишаъё 58: 13-14 - Агар пои худро аз рӯзи шанбе дур кунӣ, дар рӯзи муқаддаси ман аз иҷозаи хушнудии худ рӯй гардонӣ; ва шанберо ҳаловат, муқаддаси Худованд, мӯҳтарам донед; ва Ӯро иззат намо, на бо роҳи худ рафтор кун, на ба худ писанд ояд, на сухани худро нагӯй.

2. Хуруҷ 20:8-10 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар; аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбеи Худованд Худои туст; дар он на ту, на писарат, на духтарат, ғуломат ва на канизи худ ҳеҷ коре накун. на чорпоёни ту, на ғарибе, ки дар дари ту аст;

Ададҳо 28:26 Ҳамчунин дар рӯзи ҳосили аввалин, вақте ки шумо қурбонии нав барои Худованд меоред, пас аз гузаштани ҳафтаҳои шумо, ҷамъомади муқаддас доред; ҳеҷ кори ғуломӣ накунед:

Дар рӯзи ҳосили аввал бояд ҷамъомади муқаддас баргузор шавад ва ҳеҷ кори ғуломӣ набояд анҷом дода шавад.

1. Ба ёд овардани ҳосили аввалин ва баракати истироҳат

2. Пок мондан дар назди Худо: Аҳамияти даъвати муқаддас

1. Қӯлассиён 2:16-17 - Пас, бигзор ҳеҷ кас шуморо дар масъалаҳои ғизо ва нӯшидан, ё дар бораи ид, ё моҳи нав ё рӯзи шанбе доварӣ накунад. Инҳо сояи чизҳои оянда мебошанд, аммо моҳият аз они Масеҳ аст.

2. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар, аммо рӯзи ҳафтум — рӯзи шанбе барои Худованд Худои худ. Бар он ту, ё писарат, ё духтарат, канират, ё каниат, ё чорвои худ, ва муҳоҷири даруни дарвозаи ту ҳеҷ кор накун. Зеро дар шаш рӯз Худованд осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард. Бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас гардонид.

Ададҳо 28:27 Аммо қурбонии сӯхтаниро барои атри хуш барои Худованд тақдим кунед; ду нар гов, як қӯчқор, ҳафт барраи яксола;

Худованд амр фармуд, ки ду наргови ҷавон, як қӯчқор ва ҳафт барраи яксоларо ҳамчун атри ширин барои Ӯ ҳадия кунанд.

1: Мо даъват шудаем, ки ба Худо дар хидмат ба Ӯ беҳтарини худро пешкаш кунем.

2: Қурбониҳои мо ба Худо бояд бо шодӣ ва муҳаббат дода шаванд.

1: Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2: Филиппиён 4:18-19 - Ман пардохти пурра ва ҳатто бештарро гирифтаам; Ман ба қадри кофӣ таъмин шудаам, зеро аз Эпафродитус ҳадяҳое ки фиристодаед, гирифтам. Онҳо қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худо ҳастанд.

Ададҳо 28:28 Ва ҳадияи ордии бо равған омехташуда, се ҳисор барои як гов, ду ҳисса барои як қӯчқор,

Ин порча қурбонии орд, равған ва ҳайвонотро ба Худо ҳамчун қурбонӣ тасвир мекунад.

1. Вафодорӣ ва саховатмандии Худованд дар қурбониҳо

2. Қувваи додан ва шукргузорӣ

1. Ибриён 13: 15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. Филиппиён 4:18 Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи хушбӯй ва қурбоние ки писандидаи Худост, гирифтам.

Ададҳо 28:29 Барои як барра, дар тамоми ҳафт барра чанд даҳьяк;

Дар порча гуфта мешавад, ки ҳафт барра пешниҳод карда шавад ва ба ҳар як барра даҳяки аҳд дода шавад.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ

2. Аҳамияти тақсим ва ваҳдат дар қурбониҳо

1. Ибодат 1:2-4 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Агар касе аз шумо қурбоние барои Худованд биёрад, қурбонии чорпоён, ҳатто аз пода ва гӯсфандро биёред. . Агар қурбонии ӯ қурбонии сӯхтании рама бошад, бигзор вай нари беайб қурбонӣ кунад: вай онро бо ихтиёри худ дар назди дари хаймаи ҷомеъ ба ҳузури Худованд тақдим намояд.

2. Ибриён 13:15-16 Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ададҳо 28:30 Ва як бузғола, то ки шуморо кафорат кунад.

Ин порча аз Ададҳо 28:30 дар бораи қурбонии буз барои кафорати гуноҳ сухан меравад.

1. Бузургтарин қурбонӣ: Чӣ тавр кафорати Исо ҳамчун кафорати ниҳоии мо хизмат мекунад

2. Қувваи кафорат: Чӣ тавр мо метавонем тавба кунем ва бахшиш гирем

1. Ибриён 9:12-15 - «Ӯ якбора ба қудс даромад ва на хуни бузҳо ва гӯсолаҳо, балки хуни худро гирифт, ва ҳамин тавр кафорати абадӣ таъмин намуд».

2. Румиён 3:21-26 - "Аммо алҳол адолати Худо ба ғайр аз шариат зоҳир шуд, гарчанде ки Шариат ва анбиё дар бораи адолати Худо ба воситаи имон ба Исои Масеҳ барои ҳамаи имондорон шаҳодат медиҳанд."

Ададҳо 28:31 Онҳоро ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи ордии ӯ, (онҳо барои шумо беайб хоҳанд буд) ва ҳадияи обии онҳо тақдим кунед.

Ин порча дар бораи ҳадияҳое мебошад, ки бояд ба Худо оварда шаванд, ки бояд беайб бошанд.

1. Қурбонии комил: Чӣ гуна қурбонии мо ба Худо бояд комилияти Ӯро инъикос кунад

2. Қувваи ибодат: Чаро муҳим аст, ки беҳтарини худро ба Худо пешкаш кунем?

1. Румиён 12:1 - Аз ин рӯ, ман аз шумо бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед - ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибодат 22:20 - Аммо ҳар чизе ки айбе дорад, қурбонӣ накун, зеро он барои шумо мақбул нахоҳад шуд.

Рақамҳои 29-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Ададҳо 29: 1-11 дастурҳоро оид ба ҳадияҳое, ки дар давоми Иди карнайҳо пешкаш карда мешаванд, пешниҳод мекунад. Дар рӯзи якуми моҳи ҳафтум ҷамъомади муқаддас баргузор мешавад, ва қурбонии сӯхтанӣ бояд як гови ҷавон, як қӯчқор ва ҳафт барраи нари соли яксолагии беайб оварда шавад. Илова бар ин, ҳадияҳои гандумӣ ва нӯшокӣ бояд бо ин қурбониҳо ҳамроҳ шаванд.

Сархати 2: Дар Ададҳо 29:12-34 идома дода, ин боб ҳадияҳоро барои рӯзи кафорат ва иди хаймаҳо нишон медиҳад. Дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум рӯзи кафорат аст, ки даъвати муқаддас даъват карда мешавад. Дар ин рӯз қурбонии махсус барои гуноҳ оварда мешавад, ки аз як гов, як қӯчқор ва ҳафт барраи нари соли яксолаашон беайб аст. Сипас боб дастурҳоро барои ҳар як

рӯзи Иди хаймаҳо аз рӯзи понздаҳум то анҷоми он дар рӯзи бисту дуюм бо шумораҳо ва намудҳои гуногуни қурбониҳои ҳар рӯз пешкаш мекунад.

Параграфи 3: Рақамҳои 29 бо таъкид ба он хотима меёбад, ки ҳамаи ин идҳои таъиншуда дар вақти муайяншуда қурбониҳои мушаххасро талаб мекунанд. Ба онҳо қурбониҳои сӯхтании иловагӣ, қурбониҳои ордӣ, қурбониҳои нӯшокӣ, қурбонии гуноҳ ва қурбониҳои осоиштагӣ, ки Худо ба воситаи Мусо муқаррар кардааст, дохил мешаванд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки чӣ тавр ин қурбониҳо барои Худо накҳати писандида хизмат мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 29 пешниҳод мекунанд:
Дастурҳо барои иди карнай қурбонии сӯхтанӣ, ғалла, нӯшокӣ;
Қурбониҳо дар рӯзи кафорат қурбонии гуноҳ;
Иди хаймаҳо ҳар рӯз қурбониҳои гуногун доранд.

Таваҷҷӯҳ ба пешниҳодҳои мушаххас дар вақтҳои муқарраршуда;
Сӯхта, ғалла, нӯшидан, гуноҳ, осоиштагӣ;
Қурбониҳо ҳамчун накҳати писандидаи Худо хизмат мекунанд.

Ададҳо 29:1 Ва дар моҳи ҳафтум, дар рӯзи якуми моҳ, шумо ҷамъомади муқаддас доред; кори зиште накунед: он рӯзест, ки барои шумо карнайҳо навохта шавад.

Дар рӯзи якуми моҳи ҳафтум, банӣ-Исроил бояд ҷамъомади муқаддас дошта, ҳеҷ коре намекарданд. Ин рӯзе буд, ки карнайҳо садо медоданд.

1. Маънои моҳи нав: Омӯзиши шодӣ дар лаҳзаҳои махсуси зиндагӣ

2. Қувваи сур: Аҳамияти садо дар замонҳои қадим

1. Забур 81:3: «Дар моҳи нав, дар вақти муқарраршуда, дар рӯзи ҷашни мо карнайро дамла».

2. Ишаъё 58:13: "Агар пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои писанди худ дар рӯзи муқаддаси ман дур гардонӣ; ва шанберо ҳаловат, муқаддаси Худованд, гиромӣ донӣ; ва Ӯро эҳтиром намо, на рафтори туро. на роҳҳои худ, на писанд омадан, на сухани худ».

Ададҳо 29:2 Ва қурбонии сӯхтанӣ барои атри хуш барои Худованд тақдим кунед; як наргови ҷавон, як қӯчқор ва ҳафт барраи яксолаи беайб;

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки қурбонии сӯхтании як наргови ҷавон, як қӯчқор ва ҳафт барраи яксолаи беайб тақдим кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракатҳо меорад

2. Бӯи ширини қурбонӣ: Маънои қурбонӣ ба сӯи Худо

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

Ададҳо 29:3 Ва ҳадияи ордии онҳо аз орди бо равған омехташуда иборат аст, ки барои як гов се ҳисор даҳьяк ва барои як қӯчқор ду ҳисор даҳяк аст.

Дар ин порча миқдори орд ва равған барои қурбонии гов ва қӯчқор нишон дода шудааст.

1. Худо саховатманд аст ва ба халқи худ ҳатто дар ҳадияҳояшон рӯзӣ медиҳад.

2. Қурбонӣ ба Худо як роҳи зоҳир кардани садоқат ва таваккал ба Ӯст.

1. Такрори Шариат 12: 5-7 - "Аммо ба он ҷое ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад, то маскани Ӯро ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо биёед; ва дар он ҷо хоҳед буд. Қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳои худ, ва даҳьяки худ, ва ҳадияҳои дастони худ, ва назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худ, ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро биёред; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред. , ва шумо ва аҳли байти худ, ки дар он Худованд Худои шумо ба шумо баракат додааст, аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шод хоҳед шуд».

2. Ибодат 7:11-12 - "Ва ин аст қонуни қурбонии осоиштагӣ, ки вай бояд ба Худованд тақдим кунад. Агар вай онро барои шукргузорӣ пешниҳод кунад, бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири омехта тақдим намояд. бо равған, ва варақҳои фатири бо равған тадҳиншуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирёнанд».

Ададҳо 29:4 Ва барои як барра, дар тамоми ҳафт барра, даҳяки он:

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки ҳафт барра ва барои ҳар як барра як пайи даҳум тақдим кунанд.

1: Мо аз намунаи Худованд омӯхта метавонем, ки дар додани худ саховатманд бошем.

2: Иродаи комили Худо аксар вақт тавассути аҳкоми Ӯ иҷро мешавад.

1: Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дили худ, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Ададҳо 29:5 Ва як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ, то ки шуморо кафорат кунад;

Қурбонии гуноҳ як бузғола барои кафорати мардум оварда мешуд.

1. Исо қурбонии ниҳоии гуноҳи мост, ки тавассути ӯ мо метавонем бо Худо оштӣ пайдо кунем.

2. Муҳимияти шинохти гуноҳи худ ва барои кафорати он қурбонӣ кардан.

1. Румиён 5:8-9 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд. Модоме ки алҳол

бо хуни Ӯ сафед шудаем, чӣ қадар зиёдтар мо ба воситаи Ӯ аз ғазаби Худо наҷот хоҳем ёфт!

2. Ишаъё 53:10 Аммо иродаи Худованд буд, ки ӯро пахш кунад ва ӯро азоб диҳад, ва гарчанде ки Худованд ҷони ӯро қурбонии гуноҳ кунад, ӯ насли ӯро дида, рӯзҳои худро дароз хоҳад кард, ва иродаи Худованд дар дасташ обод мешавад.

Ададҳо 29:6 Ба ғайр аз қурбонии сӯхтании моҳ, ва ҳадияи ордии ӯ, ва қурбонии сӯхтании ҳаррӯза, ва ҳадияи ордии вай, ва ҳадияҳои нӯшокӣ, мувофиқи тарзи худ, барои маззаи ширин, қурбонии оташин барои ХУДОВАНД.

Ин порча дар бораи қурбонии сӯхтанӣ, қурбонии ордӣ ва ҳадияҳои нӯшокӣ, ки ҳамчун қурбонӣ барои Худованд оварда мешаванд, сухан меравад.

1. Зебоии қурбониҳои Худо

2. Қурбонӣ ба Худованд: Вазифаи шодмонии мо

1. Филиппиён 4:18 - Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худост.

2. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Ададҳо 29:7 Ва шумо дар рӯзи даҳуми ин моҳи ҳафтум ҷамъомади муқаддас доред; ва ҷонҳои худро ранҷ хоҳед дод ва дар он коре накунед.

Банӣ-Исроил бояд дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум барои ҷамъомади муқаддас ҷамъ шаванд ва ҷонҳои худро азоб диҳанд.

1. Қувваи инъикоси мақсаднок

2. Нигоҳ доштани рӯзҳои муқаддас дар ҳаёти имон

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Ишаъё 58:5 - "Оё ин қадар рӯзае аст, ки ман баргузидаам? рӯзе, ки одам ҷони худро ранҷонад? Оё он аст, ки сари худро ба мисли бутта хам кунад ва дар зери ӯ палос ва хокистар пошад? Оё ин рӯзро рӯза ва рӯзи писандидаи Худованд хонед?»

Ададҳо 29:8 Аммо шумо қурбонии сӯхтаниро барои атри ширин барои Худованд тақдим кунед; як гов, як қӯчқор ва ҳафт барраи яксола; онҳо барои шумо беайб хоҳанд буд;

Дар рӯзи ҳафтуми моҳи ҳафтум қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд оварда мешавад, ки иборат аз як гов, як қӯчқор ва ҳафт барраи яксола, ҳамааш беайб аст.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи аҳкоми Худо

2. Маънои қурбонии сӯхтанӣ: Фаҳмидани моҳияти қурбониҳо

1. Такрори Шариат 12: 6-7 - Қурбониҳои сӯхтании худро бар қурбонгоҳи Худованд Худои худ тақдим кунед ва қурбониҳои осоиштагӣ кунед.

2. Ибодат 1:9-10 - Коҳин тамоми қурбонии сӯхтаниро бар қурбонгоҳ пешкаш мекунад; он ҳадияи хӯрокворӣ аст, ки бӯи хуши Худованд аст.

Ададҳо 29:9 Ва ҳадияи ордии онҳо аз орди бо равған омехташуда иборат аст: се саҳми даҳьяк барои як гов, ва ду ҳисса барои як қӯчқор,

Ин порча қурбонии ғалла ва равғанро тасвир мекунад, ки онҳоро говҳо ва қӯчқорҳо ба Худо пешкаш мекунанд.

1. Қувваи қурбонӣ: Фаҳмидани интизории Худо аз тоъат

2. Ҳадяи саховат: Садо кардан ба Худо аз рӯи муҳаббат ва сипос

1. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исо, биёед ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

2. Ибодат 7:12-13 - Агар қурбонӣ қурбонии сӯхтанӣ аз рама бошад, вай бояд онро беайб пешкаш кунад. Ӯ онро ба даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ меорад, то ки дар ҳузури Худованд пазирой шавад.

Ададҳо 29:10 Барои як барра, барои ҳафт барра чанд даҳум:

Ин порча ба исроилиён ишора мекунад, ки ҳар рӯз ҳафт барра барои ҳафт рӯз бо як ҳисса орди маҳин ва равған барои як барра қурбонӣ мекарданд.

1. Вафодории Худо тавассути қурбонии барраҳо нишон дода мешавад.

2. Эҳтиёҷоти мо ба аҳкоми Худо пайравӣ кардан ва қурбониҳои худро барои эҳтироми Ӯ.

1. «Ман барои ту бо овози шукргузорӣ қурбонӣ хоҳам овард; он чи назр кардаам, адо хоҳам кард; наҷот аз ҷониби Худованд аст». (Юнус 2:9)

2. «Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем». (Ибриён 13:15)

Ададҳо 29:11 Як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ; гайр аз қурбонии кафорати гуноҳ, ва қурбонии сӯхтании доимӣ, ва ҳадияи ордии он, ва ҳадияи нӯшокии онҳо.

Ададҳо 29:11 ҳадияҳоеро, ки бояд барои кафорат оварда шаванд, тасвир мекунад, аз он ҷумла як нарбуз барои қурбонии гуноҳ, қурбонии сӯхтании доимӣ, қурбонии ордӣ ва ҳадияи нӯшокии ҳамроҳи онҳо.

1. Қувваи кафорат: Фаҳмидани аҳамияти қурбониҳо дар Ададҳо 29:11

2. Гирифтани бахшиш: Татбиқи паёми кафорат дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 53:5-6 - "Ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд, барои гуноҳҳои мо захмдор шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем. Ҳама мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаем; мо ҳар касро ба роҳи худ гардонд, ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст».

2. Ибриён 9:22 - "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

Ададҳо 29:12 Ва дар рӯзи понздаҳуми моҳи ҳафтум шумо ҷамъомади муқаддас доред; ҳеҷ кори гаронбаҳоро ба ҷо наоваред, ва ҳафт рӯз барои Худованд ид кунед.

Дар рӯзи понздаҳуми моҳи ҳафтум, даъвати муқаддас баргузор мешавад, ки дар он ҳеҷ як кори хидматӣ анҷом дода намешавад ва ҳафт рӯз ба Худованд зиёфат дода мешавад.

1. "Қудрати муқаддасот: Ҷашни ҳазрати Худо дар моҳи ҳафтум"

2. "Шодии Худованд: эҳсоси шодии Худо тавассути гузаронидани ид"

1. Забур 30:11-12 - "Мотами маро барои ман ба рақс табдил додӣ; палоси маро кушода ва маро шодӣ пӯшонидӣ; то ки ҷалоли ман ҳамду санои Туро бихонад ва хомӯш нашавад. Эй Худованд Худои ман, ман хоҳам кард. то абад ба ту шукр гӯям!»

2. Ишаъё 58: 13-14 - "Агар пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои ҳаловати худ дар рӯзи муқаддаси ман баргардонед ва рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед; агар онро эҳтиром кунед, на бо роҳи худ биравед, ё дар пайи хушнудии худ, ё беҳуда сухан гӯед; он гоҳ аз Худованд лаззат хоҳед бурд, ва ман шуморо дар баландиҳои замин савор хоҳам кард».

Ададҳо 29:13 Ва қурбонии сӯхтанӣ, яъне қурбонии оташин, аз атри ширин барои Худованд тақдим кунед; сездах сар гов, ду гусфанд ва чордах барраи яксола; онҳо беайб хоҳанд буд:

Худованд амр фармуд, ки сенздаҳ наргови ҷавон, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи яксоларо ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ, яъне қурбонии оташин ва атри ширин барои Худованд тақдим кунанд.

1. Фармони Худованд: Қурбонӣ ва кафорат

2. Маънои қурбонии ҳақиқӣ: Итоат ба хости Худо

1. Ибодат 22:17-25 - Дастурҳо барои пешниҳоди қурбониҳои оташин ба Худованд

2. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳоние, ки ба Худо мақбуланд, пешкаш кунед

Ададҳо 29:14 Ва ҳадияи ордии онҳо аз орди бо равған омехташуда хоҳад буд: се ҳисор барои ҳар гови сездаҳ нарго, ду ҳисса барои ҳар як қӯчқори ду қӯчқор,

Ҳар як гови сенздаҳ гӯсфанд бояд ба андозаи се даҳум орди омехтаи равған ва ҳар як аз ду гӯсфанд ду аҳди даҳум бигирад.

1. Қувваи қурбонии гӯштӣ - Истифодаи Ададҳо 29:14 барои нишон додани он ки чӣ тавр Худо ҳатто оддитарин аъмоли садоқатмандиро эҳтиром мекунад.

2. Тавозуни комил - Омӯзиши Ададҳо 29:14 ҳамчун ёдрас кардани он, ки чӣ тавр тарҳи Худо ҳамеша комилан мутавозин аст.

1. Ибодат 2: 1-2 - "Ва ҳангоме ки касе хоҳад қурбонии ордӣ барои Худованд тақдим кунад, ҳадияи ӯ аз орди маҳин хоҳад буд; ва бар он равған рехт, ва бар он ладан бимолад: ва онро назди Ҳорун меорад. Писарони коҳинон; ва аз орди он ва аз равғани он, бо тамоми хушбӯйаш, як мушти худро аз он бибарад..."

2. 1 Петрус 2:5 - «Шумо низ чун сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ, коҳини муқаддасро бино кардаед, то қурбониҳои рӯҳониеро, ки ба воситаи Исои Масеҳ ба Худо мақбул аст, пешкаш кунед».

Ададҳо 29:15 Ва барои ҳар як барраи чордаҳ барра чанд даҳум:

Худованд барои банӣ-Исроил ҳадияи махсуси чордаҳ барра муқаррар намуд.

1. Арзиши қурбонӣ - Нигоҳе ба қурбонии махсусе, ки Худованд муқаррар кардааст ва аҳамияти он барои мардуми Исроил.

2. Итоат ба хости Худованд - Баррасии моҳияти пайравӣ аз хости Худо ва баракатҳое, ки бо он меояд.

1. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исо, биёед ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки номи Ӯро эътироф мекунанд.

2. Ибодат 1:2-3 - Ба исроилиён сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: Вақте ки касе аз шумо қурбонӣ барои Худованд меорад, шумо қурбонии чорвои худро аз гала ё рама биёред.

Ададҳо 29:16 Ва як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимии ӯ, ҳадияи ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ.

Таъмини омурзиш ва барқарорсозии Худо.

1: Худо роҳи моро фароҳам меорад, ки ба воситаи қурбонии қурбонии гуноҳ бахшида ва барқарор шавем.

2: Мо метавонем ба воситаи қурбонии кафорати Масеҳ муносибатҳои дурустро бо Худо барқарор кунем.

1: Ишаъё 53: 5-6 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем. Мо, мисли гӯсфандон, гумроҳ шудем, ҳар яки мо ба роҳи худ равона шудем, ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст».

2: Ибриён 9: 11-12 - "Аммо вақте ки Масеҳ ҳамчун саркоҳини чизҳои хубе, ки ҳоло дар ин ҷост, омад, аз хаймаи бузургтар ва мукаммалтаре гузашт, ки бо дасти одамон сохта нашудааст, яъне Ӯ на бо хуни бузҳо ва гӯсолаҳо дохил шуд, балки як бор бо хуни худ ба қудси муқаддас дохил шуд ва ҳамин тариқ кафорати абадӣ пайдо кард».

Ададҳо 29:17 Ва дар рӯзи дуюм дувоздаҳ наргови ҷавон, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи яксолаи беайб қурбонӣ кунед;

Дар ин порча сухан меравад, ки ду қӯчқор ва дувоздаҳ гови ҷавон ва чордаҳ барра ҳамчун қурбонӣ ба Худо.

1. Қувваи додан: Чаро мо барои Худо қурбонӣ меорем

2. Ба Худо аз таҳти дил хизмат кардан: Ғалаба кардани тарси қурбонӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Филиппиён 4:18 - "Ман музд гирифтам ва ҳатто бештар аз он; Ман ба қадри кофӣ таъмин шудаам, ки инъомҳоеро, ки шумо фиристодаед, аз Эпафродитус гирифтам. Онҳо қурбонии хушбӯй, қурбонии мақбул ва писандидаи Худо мебошанд".

Ададҳо 29:18 Ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои говҳо, барои қӯчқорҳо ва барраҳо, мувофиқи шумораи онҳо, мувофиқи тартиб, хоҳад буд:

Дар ин порча дастурҳо оид ба қурбонии гӯштӣ ва нӯшокӣ ба Худо барои говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳо мувофиқи саршумори ҳайвонот оварда шудаанд.

1. Қувваи қурбонӣ: Фаҳмидани моҳияти қурбонӣ барои Худо

2. Ба Худо додани беҳтарини худ: қадр кардани атои ато кардан

1. Филиппиён 4:18: "Ман музди пурра ва бештар аз он гирифтаам; ман аз ҳадяҳои фиристодаи Эпафродитус, яъне ҳадияи хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худоро гирифтам, серӣ дорам".

2. Ишаъё 1:11: «Бисъёрии қурбониҳои шумо барои ман чӣ мешавад? мегӯяд Худованд: Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи чорвои серхӯр сер шудам; аз хуни говҳо лаззат намебарам, ё аз барраҳо ё бузҳо».

Ададҳо 29:19 Ва як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ, ва ҳадияи ордии он ва ҳадияи нӯшокии онҳо.

Ададҳо 29:19 дар бораи қурбонии гуноҳи як нарбузи бузҳо, илова бар қурбонии сӯхтании доимӣ, қурбонии ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ муҳокима карда мешавад.

1. Аҳамияти қурбониҳо дар замонҳои Китоби Муқаддас

2. Муҳимияти кафорат тавассути қурбониҳои гуноҳ

1. Ибодат 16:20-22 - Ва ҳангоме ки ӯ кафорати Ҷои муқаддас, хаймаи ҷомеъ ва қурбонгоҳро ба анҷом расонид, вай бузи зиндаро биёрад. Ҳорун ду дасти худро бар сари бузғола гузошта, бар сари он тамоми гуноҳҳои банӣ-Исроил ва тамоми ҷиноятҳои онҳоро дар бораи тамоми гуноҳҳояшон эътироф намуда, бар сари буз мегузорад ва онро раҳо хоҳад кард. бо дасти одами муносиб ба биёбон. Буз тамоми гуноҳҳои онҳоро бар души худ хоҳад бардошт, то замини беодам; ва бузро дар биёбон раҳо хоҳад кард.

2. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

Ададҳо 29:20 Ва дар рӯзи сеюм ёздаҳ наргови, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи яксола беайб;

Дар ин порча дар бораи қурбонии ёздаҳ гов, ду қӯчқор ва чордаҳ барра сухан меравад.

1. Қувваи қурбонӣ дар тоъати Худо

2. Зарурати қурбонӣ кардан барои эътирофи ризқи Худо

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Ибодат 1:2-3 - Ба исроилиён сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: Вақте ки касе аз шумо қурбонӣ барои Худованд меорад, ҳамчун қурбонии худ ҳайвонеро аз гала ё гӯсфанд биёред.

Ададҳо 29:21 Ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои говҳо, барои қӯчқорҳо ва барраҳо, мувофиқи шумораи онҳо, мувофиқи тартиб, хоҳад буд:

Ададҳо 29:21 тарзи қурбонии гӯшт ва нӯшокиро барои говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳо нишон медиҳад.

1. Омӯзиши қурбонӣ: Маънои рақамҳо 29:21

2. Қудсияти додан: Иҷрои ӯҳдадориҳои мо дар Ададҳо 29:21

1. Забур 51:16-17 - Зеро ту қурбонӣ намехоҳӣ; вагарна онро медиҳам: қурбонии сӯхтаниро дӯст намедорӣ. Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худоё, хор нахоҳӣ кард.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ададҳо 29:22 Ва як нарбуз барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ, ва ҳадияи ордии ӯ ва ҳадияи нӯшокӣ.

Ададҳо 29:22 дастурҳоро оид ба қурбонии гуноҳ, аз он ҷумла буз, қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияҳои гандумӣ ва нӯшокӣ тасвир мекунад.

1. Исо: қурбонии гуноҳи комил - Қурбониҳои дар Ададҳо 29:22 муқарраршуда дар қурбонии комили Исо барои гуноҳҳои мо иҷро мешаванд.

2. Зарурати каффорат – Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки зарурати кафорати гуноҳҳои мо ва ризқу рӯзии Худо барои он.

1. Румиён 5:8-9 - Аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ибриён 10: 1-2 - Шариат танҳо сояи чизҳои нек аст, ки худи воқеиятҳо нестанд. Аз ин сабаб он ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки сол ба сол беохир такрор мешаванд, онҳоеро, ки ба ибодат наздик мешаванд, комил гардонад.

Ададҳо 29:23 Ва дар рӯзи чорум даҳ нар гов, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи яксола беайб.

Ин порча нишон медиҳад, ки дар рӯзи чоруми ҷашни динӣ даҳ гов, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи соли яки беайб қурбонӣ карда шавад.

1. Қурбонии итоаткорӣ - А дар Ададҳо 29:23

2. Аҳамияти рӯзи чорум - А дар Ададҳо 29:23

1. Ибодат 1:2-3 - «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед, ки ҳар яке аз шумо қурбонӣ барои Худованд меорад, қурбонии чорвои худро аз рама ё аз рама биёред.

3. Такрори Шариат 16:16-17 - «Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои ту дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир ва дар иди фатир, ва дар иди фатир иди хаймаҳо: онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

Ададҳо 29:24 Қурбонии ордӣ ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои говҳо, барои қӯчқорҳо ва барраҳо мувофиқи шумораашон мувофиқи тартиб аст:

Дар ин порча ҳадияҳое тасвир шудааст, ки исроилиён бояд мувофиқи шумораи говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳои қурбонӣ мекарданд.

1: Худо барои ҳар як қурбонии мо мақсад дорад.

2: Қурбонии мо ифодаи имон ва эътимоди мо ба Худост.

1: Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки меваи лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Ададҳо 29:25 Ва як нар бузғола барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимии ӯ, ҳадияи ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ.

Дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум Худованд ба исроилиён дастур дод, ки як бузғоларо ҳамчун қурбонии гуноҳ илова бар қурбонии сӯхтании доимӣ, ҳадияи гӯштии мувофиқ ва ҳадияи обии мувофиқи он пешниҳод кунанд.

1. Худованд аз мо талаб мекунад, ки гуноҳҳои моро кафорат кунем

2. Муҳимияти қурбонӣ кардан барои Худованд

1. Ибодат 16:20-22 - Ва ҳангоме ки ӯ кафорати Ҷои муқаддас, хаймаи ҷомеъ ва қурбонгоҳро ба анҷом расонид, вай бузи зиндаро биёрад. Ҳорун ду дасти худро бар сари бузғола гузошта, бар сари он тамоми гуноҳҳои банӣ-Исроил ва тамоми ҷиноятҳои онҳоро дар бораи тамоми гуноҳҳояшон эътироф намуда, бар сари буз мегузорад ва онро раҳо хоҳад кард. бо дасти одами муносиб ба биёбон.

2. Ибриён 10: 1-4 - Зеро шариат, ки сояи некиҳои ояндаро дорад, на худи тасвири чизҳо, ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки сол ба сол мунтазам пешкаш мекунанд, онҳоеро, муносибати комил. Пас, оё онҳо қурбониро бас намекарданд? Зеро ки ибодаткунандагон, вақте ки пок мешуданд, дигар дарки гуноҳҳо надоштанд. Аммо дар он қурбониҳо ҳар сол ёдоварии гуноҳҳост. Зеро мумкин нест, ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кунад.

Ададҳо 29:26 Ва дар рӯзи панҷум нӯҳ нар гов, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи яксола бе доғ;

Дар ин порча қурбонии қурбонии рӯзи панҷуми ҷашни хаймаҳо оварда шудааст: нӯҳ нар гов, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи соли яки бедоб.

1. Хароҷоти ибодат: Қурбонӣ дар ҷашни хаймаҳо

2. Саховати Парвардигор: ризқи ӯ барои ибодати мо

1. Ибодат 23:34 - "Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯед: Рӯзи понздаҳуми ин моҳи ҳафтум иди хаймаҳо барои ҳафт рӯз барои Худованд хоҳад буд".

2. Забур 81:3-4 - "Дар моҳи нав, дар вақти муқарраршуда, дар рӯзи ҷашни мо карнайро навозед, зеро ин барои Исроил қонун ва қонуни Худои Яъқуб буд".

Ададҳо 29:27 Ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои говҳо, барои қӯчқорҳо ва барраҳо мувофиқи шумораашон мувофиқи тартиб хоҳад буд:

Дар рӯзи кафорат, исроилиён мувофиқи миқдор ва тарзи муайяне, ки Худованд муқаррар кардааст, қурбонӣ меоварданд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худованд

2. Маънои қурбониҳои каффорат

1. Ададҳо 29:27 - Ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои говҳо, барои қӯчқорҳо ва барраҳо, мувофиқи шумораашон, мувофиқи тартиби:

2. Ибриён 10: 1-3 - Зеро ки шариат ба ҷои шакли аслии ин воқеиятҳо танҳо сояи чизҳои неки ояндаро дорад, вай ҳеҷ гоҳ наметавонад бо ҳамон қурбониҳо, ки ҳамасола ҳамеша пешкаш карда мешаванд, онҳоро комил созад. ки наздик мешаванд. Дар акси ҳол, магар қурбонии онҳо бас намешуд, зеро ибодаткунандагон, ки як бор пок шуда буданд, дигар дарки гуноҳ надоранд? Аммо дар ин қурбониҳо ҳар сол ёдоварии гуноҳҳост.

Ададҳо 29:28 Ва як нарбуз барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ, ва ҳадияи ордии ӯ ва ҳадияи нӯшокӣ.

Дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум, ба ғайр аз қурбонии сӯхтании муқаррарӣ, қурбонии ордӣ ва қурбонии нӯшокӣ як нарбузро ҳамчун қурбонии гуноҳ ба Худованд тақдим кардан лозим аст.

1. Қувваи кафорат: Чӣ тавр ба воситаи Исо омурзиш пайдо кардан мумкин аст

2. Аҳамияти рӯзи кафорат: омӯзиши рақамҳо 29:28

1. Ибриён 9:22 - Дар асл, шариат талаб мекунад, ки қариб ҳама чиз бо хун пок карда шавад ва бе рехтани хун омурзиш вуҷуд надорад.

2. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

Ададҳо 29:29 Ва дар рӯзи шашум ҳашт гов, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи яксола беайб;

Ин порча қурбониҳоеро тасвир мекунад, ки бояд дар рӯзи шашуми маросими динӣ тақдим карда мешуданд.

1. Муҳаббати Худо ба мо тавассути қурбонии Ӯ нишон дода мешавад.

2. Мо бояд бо фурӯтанӣ ва итоаткорӣ назди Худо биравем, чунон ки қурбониҳои маросимӣ нишон медиҳанд.

1. Ибриён 10: 4-5 - "Зеро мумкин нест, ки хуни говҳо ва бузҳо гуноҳҳоро нест кунад. Бинобар ин, вақте ки Ӯ ба ҷаҳон меояд, мегӯяд: "Ту қурбонӣ ва ҳадияро намехоҳӣ, балки ҷисм дорад. маро омода кардӣ».

2. Ибодат 22: 17-19 - "Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: "Ба Ҳорун ва писаронаш ва ба тамоми банӣ-Исроил сухан гӯй, ва ба онҳо бигӯ: "Ҳар ки аз хонадони Исроил бошад, ё аз ғарибон дар Исроил, ки ҳадияи вайро барои тамоми назрҳои ӯ ва барои ҳама ҳадияҳои ихтиёрии вай, ки онҳо барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд пешкаш хоҳанд кард; ту аз рӯи хости худ марди беайбро аз говхо, гусфандон ё бузхо.

Ададҳо 29:30 Ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои говон, барои қӯчқорҳо ва барраҳо, мувофиқи шумораашон, мувофиқи тартиб, хоҳад буд:

Ададҳо 29:30 дар бораи қурбонии гӯшт ва нӯшокӣ барои говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳо мувофиқи шумораи ҳар яки онҳо сухан меравад.

1) Қувваи додан: ошкор кардани муҳаббати Худо тавассути ҳадияҳои мо

2) Қурбонӣ ва итоаткорӣ: ҷалоли Худоро тавассути ҳадияҳои худ

1) 2 Қӯринтиён 9:7 Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2) Луқо 6:38 Бидеҳ, ва ба шумо ато хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод. Зеро ба ҳамон андозае, ки бо он чен кунед, барои шумо боз чен карда мешавад.

Ададҳо 29:31 Ва як нарбуз барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимии ӯ, ҳадияи ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ.

Ададҳо 29:31 дар бораи қурбонии гуноҳ як буз ёдовар мешавад, ки бояд бо қурбонии сӯхтании доимӣ, қурбонии ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ оварда шавад.

1. Қувваи кафорат тавассути қурбонӣ

2. Аҳамияти қурбонии гуноҳ

1. Ибодат 16:3-5 - «Ба Ҳорун бигӯед, ки ӯ бо гови ҷавон барои қурбонии гуноҳ ва қӯчқоре барои қурбонии сӯхтанӣ ба қудс биёяд; ӯ ҷомаи муқаддаси катониро ба бар кунад, ҷомаи катон бар баданаш, ва камари катонро ба камараш бибандад, ва саллаи катон бипӯшад; инҳо либосҳои муқаддасанд; бадани худро дар об ғусл карда, ба бар хоҳад кард».

2. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ ҷазое буд, ки ба мо осоиштагӣ овард, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем".

Ададҳо 29:32 Ва дар рӯзи ҳафтум ҳафт наргови беайб, ду қӯчқор ва чордаҳ барраи яксолаи беайб;

Ин порча қурбонии ҳафт гов, ду қӯчқор ва чордаҳ барраро дар рӯзи ҳафтум тасвир мекунад.

1. Пешниҳоди саховатманд - Чӣ тавр мо метавонем ба воситаи ҳадияҳои худ миннатдорӣ зоҳир кунем

2. Қурбониҳои фидиявӣ - Чӣ тавр қурбониҳои мо муносибати моро бо Худо нишон медиҳанд

1. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Ибриён 13:16 - Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ададҳо 29:33 Ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои говҳо, барои қӯчқорҳо ва барраҳо, мувофиқи шумораашон, мувофиқи тартиб, хоҳад буд:

Дар ин порча ҳадияҳои исроилиён ба Худо барои говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳо мувофиқи шумораи ҳар яки онҳо оварда шудаанд.

1. Худо мехоҳад, ки мо ҳадяҳои худро бо ният ва ғамхорӣ ба Ӯ пешкаш кунем.

2. Қурбонӣ кардан барои Худованд ба мо шодиву осоиштагӣ мебахшад.

1. Ибриён 13:15-16 Бинобар ин, биёед ҳамеша ба василаи Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабҳои худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Матто 6:21 Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Ададҳо 29:34 Ва як нарбуз барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимии ӯ, ҳадияи ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ.

Як бузро ҳамчун қурбонии гуноҳ ҳамроҳ бо қурбонии сӯхтании доимӣ, ҳадияи ордӣ ва ҳадияи нӯшокӣ пешкаш карданд.

1. Муҳимияти қурбониҳои гуноҳ

2. Аҳамияти қурбонӣ дар ибодат

1. Ибриён 10:11-14 Ва ҳар коҳин ҳар рӯз дар хидмати худ истода, такроран ҳамон қурбониҳо пешкаш мекунад, ки ҳеҷ гоҳ гуноҳҳоро нест карда наметавонанд. Аммо ҳангоме ки Масеҳ барои гуноҳҳо барои ҳамеша як қурбонӣ овард, ба ямини Худо нишаст ва мунтазир шуд, ки аз он вақт то даме ки душманонаш зери пои Ӯ гузошта шаванд. Зеро ки бо як қурбонӣ Ӯ муқаддасонашонро то абад комил кардааст.

2. Ишаъё 1:11-17 Шумораи қурбониҳои шумо барои ман чӣ гуна аст? мегӯяд Худованд; Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи ҳайвоноти серхӯр сер шудаам; Ман аз хуни говҳо ва барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам. Вақте ки шумо ба ҳузури ман омадаед, кӣ аз шумо ин поймол кардани судҳои маро талаб кардааст? Дигар ҳадияҳои беҳуда наоваред; бухур барои ман зишт аст. Моҳи нав ва рӯзи шанбе ва даъвати анҷуманҳо ман ба шарорат ва маҷлиси тантанавӣ тоб оварда наметавонам. Моҳҳои нави ту ва ҷашнҳои таъинкардаи ту, ки ҷонам нафрат дорад; онҳо бар ман бори гарон шудаанд; Ман аз бардошти онҳо хаста шудаам. Вақте ки ту дастҳоятро дарозӣ, чашмонамро аз ту пинҳон хоҳам кард; агарчи бисёр дуо кунӣ, гӯш намекунам; дастони шумо пур аз хун аст. Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз кори бад даст кашед.

Ададҳо 29:35 Дар рӯзи ҳаштум шумо ҷамъомади тантанавӣ хоҳед дошт: дар он ҳеҷ кори гаронбаҳо накунед;

Рузи хаштум бояд мачлиси ботантана барпо карда, ягон кори хизматй ба чо оварда нашавад.

1. Зиндагӣ бо эҳтиром - Зиндагӣ ба тарзе ки гиромидошти Худо ва фармудаҳои Ӯст.

2. Ҷудо кардани вақт барои ибодат - Дарки аҳамияти бахшидани як рӯз ба Худованд.

1. Забур 100:2 - Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед; бо суруд ба ҳузури ӯ биёед.

2. Луқо 4:16 - Ҳамин тавр Ӯ ба Носира омад, ки дар он ҷо тарбия ёфта буд. Ва аз рӯи одати Ӯ, рӯзи шанбе ба куништ даромад ва барои хондан бархост.

Ададҳо 29:36 Аммо шумо қурбонии сӯхтанӣ, яъне қурбонии оташин, аз атри ширин барои Худованд тақдим кунед: як гов, як қӯчқор, ҳафт барраи яксола беайб.

Дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум, банӣ-Исроил бояд як наргов, як қӯчқор ва ҳафт барраи яксолаи беайбро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим мекарданд.

1. Қурбонӣ ба Худованд: бӯи ширин - Ададҳо 29:36

2. Аҳамияти қурбониҳои муқаддас - Ададҳо 29:36

1. Ибодат 1:13-17 - Дастурҳо барои қурбонии сӯхтанӣ

2. Забур 51:16-17 - Дили шикаста ва пушаймон, эй Худо, шумо хор нахоҳед кард

Ададҳо 29:37 Қурбонии ордӣ ва ҳадияи нӯшокии онҳо барои гов, барои қӯчқор ва барраҳо мувофиқи шумораашон мувофиқи тартиб хоҳад буд:

Ин порча қурбониҳои мушаххаси қурбониро барои Худо мувофиқи шумораи ҳайвоноти қурбонӣ тавсиф мекунад.

1. Қувваи қурбонӣ: Омӯзиши Китоби Муқаддас оид ба пешниҳоди беҳтарини мо ба Худо

2. Ҳисоб кардани хароҷот: Подош ва масъулияти садақа ба Худо

1. Такрори Шариат 8:17-18 Шумо метавонед дар дили худ бигӯед: Қудрати ман ва қуввати дастҳои ман ин сарватро барои ман ба вуҷуд овардааст. Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту тавоноии ба даст овардани сарват ато карда, аҳди Худро, ки ба аҷдодони ту қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст.

2. Ибриён 13:15-16 Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Ададҳо 29:38 Ва як нарбуз барои қурбонии гуноҳ; ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ, ва ҳадияи ордии ӯ ва ҳадияи нӯшокӣ.

Ин порча аз Ададҳо 29:38 қурбонии гуноҳро ба ғайр аз қурбонии сӯхтании доимӣ ва ҳадияи ордӣ ва нӯшокӣ тасвир мекунад.

№1: Исо, қурбонии комил ва ниҳоии гуноҳ, ҳама ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

№2: Қурбонии буз дар Ададҳо 29:38 рамзи қурбонии ниҳоии Исо барои мост.

№ 1: Ибриён 10:14 - "Зеро ки Ӯ ба воситаи як ҳадя муқаддасшудагонро то абад комил кардааст."

№ 2: Ишаъё 53:10 - "Аммо ба Худованд писанд омад, ки ӯро латукӯб кунад; Ӯро ғамгин кард: вақте ки ҷони ӯро қурбонии гуноҳ мекунӣ, насли худро хоҳад дид, умри худро дароз хоҳад кард, ва ризогии Худованд дар дасти ӯ комёб хоҳад шуд».

Ададҳо 29:39 Ин чизҳоро дар идҳои муқарраркардаи худ, ба ғайр аз назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худ, барои қурбониҳои сӯхтании худ, ва ҳадияҳои ордии худ, ва ҳадияҳои нӯшокӣ ва қурбониҳои осоиштагии худ ба ҷо оваред.

Ба халқи Худо фармон дода шудааст, ки ба Ӯ итоат кунанд ва эҳтиром кунанд, то базмҳои муқарраршуда, назрҳо, қурбониҳои ихтиёрӣ, қурбониҳои сӯхтанӣ, қурбониҳои гӯштӣ, ҳадияҳои нӯшокӣ ва қурбониҳои осоиштагӣ пешкаш кунанд.

1. Вафодорӣ: Чаро мо Худоро мепарастем

2. Қурбонӣ: арзиши тоат

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - "Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед. Ва ин кори шумо нест; ин атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад."

2. Юҳанно 4:23-24 - "Аммо соате меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунин одамонро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо рӯҳ аст ва онҳое ки ба Ӯ саҷда мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ ибодат кунанд».

Ададҳо 29:40 Ва Мусо ба банӣ-Исроил мувофиқи он чи Худованд ба Мусо амр фармуда буд, нақл кард.

Мусо ба исроилиён амр фармуд, ки тамоми аҳкоми Худовандро риоя кунанд.

1. Итоати фармудаҳои Худованд баракат меорад

2. Гӯш кардани суханони Худо равшанӣ мебахшад

1. 1 Подшоҳон 15:22 - "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли итоат ба овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқорҳо беҳтар аст".

2. Забур 118:165 - «Осоиши бузург аст онҳое ки шариати Туро дӯст медоранд, ва ҳеҷ чиз онҳоро ба васваса намеандозад».

Рақамҳои 30-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 30: 1-2 мафҳуми назр ва савгандҳоро муаррифӣ мекунад. Боб аз он оғоз мешавад, ки вақте ки шахс ба Худованд назр мекунад ё савганд мехӯрад, ки худро бо аҳд бастааст, бояд ваъдаи худро вайрон накунад, балки ваъдаашро иҷро кунад. Ин ҳам ба мардон ва ҳам ба занон дахл дорад.

Параграфи 2: Дар Ададҳо 30:3–16 идома дода, боб дастурҳои мушаххасеро дар бораи назрҳое, ки занон медиҳанд, медиҳад. Агар зане, ки дар хонаи падараш зиндагӣ мекунад, назр кунад ва падараш инро шунид, вале хомӯш монад, назри вай пойдор аст. Аммо агар падараш дар рӯзе, ки аз он хабар шунид, мухолифат кунад, њар назр ва ё фарзияти бандааш ботил мегардад. Њамин тавр, агар зан дар њолати издивољї назр кунад ва шавњараш инро шунид, вале хомӯш монад, назраш пойдор аст. Аммо агар шавҳараш дар рӯзе, ки аз он хабар шунид, мухолифат кунад, ҳар назр ва ё воҷиби бандааш ботил мешавад.

Параграфи 3: Рақамҳои 30 бо нишон додани он, ки агар бевазан ё зани талоқшуда назр кунад, вай ӯҳдадор аст ва он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро кунад. Аммо агар шавҳараш дар рӯзи шуниданаш назр ё савгандро бекор карда бошад, аз иҷрои ин тааҳҳуд озод мешавад. Инҳо қонунҳо дар бораи назр барои мардон ва занон мебошанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 30 пешниҳод мекунанд:
Пешниҳоди назр, савганд набояд вайрон карда шавад;
Ба мардон ва занон дахл дорад.

Дастурҳо оид ба назрҳое, ки аз ҷониби хонаи падари занон дода мешаванд; Агар падар мухолифат кунад назр ботил мешавад.
Дастур оид ба назрҳои занони шавҳардор, ки шавҳар мухолифат кунад, ботил мегардад.

Назди бевазанон, занони талоқшуда бояд иҷро шаванд;
Агар шавхар аз ухдадорӣ озод карда шавад.
Инҳо қонунҳо дар бораи назр барои мардон ва занон мебошанд.

Дар ин боб ба мафҳуми назр ва савганд, бахусус дар мавриди эътибор ва иҷрои онҳо таваҷҷуҳ зоҳир мешавад. Рақамҳои 30 бо таъкид оғоз мекунанд, ки вақте ки шахс, хоҳ мард ва хоҳ зан, ба Худованд назр мекунад ё савганд мехӯрад, аз онҳо интизор аст, ки ба ӯҳдадории худ вафо кунанд ва ваъдаи худро вайрон накунанд.

Ғайр аз он, Рақамҳои 30 дастурҳои мушаххасеро дар бораи назрҳое, ки аз ҷониби занон дода шудаанд, пешниҳод мекунад. Агар зан дар хонаи падари худ назр кунад ва падараш бо шунидани он сукут кунад, назри вай пойдор аст. Аммо агар падараш дар рӯзи шунидани назр мухолифат кунад, назр ботил мешавад. Ба ҳамин монанд, агар зани шавҳардор назр кунад ва шавҳараш бо шунидани он сукут кунад, назри вай пойбанд аст. Аммо агар шавҳараш дар рӯзе, ки аз он огоҳ аст, хилофи назр кунад, ботил мешавад.

Ин боб бо муроҷиат ба назрҳои бевазанон ё занони талоқшуда анҷом меёбад. Дар чунин мавридҳо, агар назр кунанд ё савганд бихӯранд, ҳатман ба ваъдаи худ вафо мекунанд. Аммо агар шавҳарашон дар рӯзе, ки савганд ё савгандро бишнавад, онро бекор кунад, аз иҷрои он тааҳҳуд озод мешаванд. Ин қонунҳо дар бораи назр ҳам ба мардон ва ҳам занон дар ҳолатҳои гуногун татбиқ мешаванд.

Ададҳо 30:1 Ва Мусо ба сардорони сибтҳо дар бораи банӣ-Исроил сухан ронда, гуфт: «Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст».

Мусо ба сардорони қабилаҳо дар бораи банӣ-Исроил сухан ронда, аҳкоми Худоро баён кард.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Фаҳмидани масъулияти мо

2. Муҳаббат ва ғамхории Худо ба халқаш: баракати мо

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 25:4-5 - Маро роҳҳои Ту бидон, эй Худованд; ба ман роххои худро омуз. Маро дар ростии Худ роҳнамоӣ кун ва таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; барои ту ман тамоми рӯз интизорам.

Ададҳо 30:2 Агар касе ба Худованд назр гӯяд, ё қасам хӯрад, ки ҷони худро бо занҷир бибандад; вай каломи худро вайрон намекунад, мувофиқи ҳар он чи аз даҳони ӯ мебарояд, амал хоҳад кард.

Шахсе, ки ба Худованд қасам хӯрад ё қасам хӯрад, бояд ба ваъдаи худ вафо кунад ва мувофиқи гуфтаҳои худ онро иҷро кунад.

1. «Қувваи суханони мо - вафо кардан ба ваъдаҳои худ ба Худо»

2. "Қуввати имони мо - таваккал ба Худованд"

1. Яъқуб 5:12 - Аммо пеш аз ҳама, бародарону хоҳарони ман, ба осмон, ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як ҳа ё Не гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

2. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо ваъда медиҳед, дар иҷрои он таъхир накунед, зеро Худо аз аблаҳон хушнуд нест. Он чизеро, ки ваъда додаед, иҷро кунед. Кавл надодан бехтар аст аз ваъда додан ва ичро накардан.

Ададҳо 30:3 Агар зан низ назди Худованд назр карда, худро ба занҷир бибандад, дар ҳоле ки дар ҷавониаш дар хонаи падари худ аст;

Ин порча дар бораи назри зан ба Худованд сухан меравад, ки он бояд дар хонаи падараш ҳанӯз дар ҷавонӣ дода шавад.

1. "Қасам ба Худованд: Даъват барои риояи ӯҳдадориҳои худ"

2. "Назри худ ба Худованд: баракати итоаткорӣ"

1. Матто 5:33-37 - «Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба назди Худованд ба ҷо оваред". Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ ба осмон қасам нахӯред, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Ва ба сари худ савганд нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ, бигзор он чи мегӯй, бале, ё не, бигӯяд, ки ҷуз ин аз бадӣ аст.

2. Забур 15:4 - «Дар назари Ӯ шахси нопок хор карда мешавад, валекин тарси Худовандро эҳтиром мекунад, ва ба зиёни худ қасам хӯрда, дигаргун намешавад».

Ададҳо 30:4 Ва падараш назри вайро мешунавад, ва занҷири ӯро, ки ҷони худро бо он бастааст, ва падараш бо вай хомӯш хоҳад монд; он гоҳ ҳама назрҳои вай устувор хоҳад буд, ва ҳар зане ки вай ҷони худро бастааст, устувор хоҳад буд.

Агар зан назр кунад ё худро ба чизе бибандад, падараш бояд хомӯш бошад, то назр ё паймонаш устувор бошад.

1. Қудрати овози зан - Муайян кардани он, ки чӣ гуна овози зан метавонад дар қабули қарорҳо таъсирбахш ва тавоно бошад.

2. Аҳамияти хомӯшӣ - Баррасии он, ки чӣ тавр хомӯшӣ метавонад як воситаи тавоное бошад, то ба касе имкон диҳад, ки қарорҳои худро қабул кунад.

1. Масалҳо 31:25 - "Қувват ва шараф либоси вай аст; вай дар вақти оянда шодӣ хоҳад кард".

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

Ададҳо 30:5 Аммо агар падараш дар рӯзе ки мешунавад, ба вай иҷозат надиҳад; ҳеҷ яке аз назрҳои вай ва ё занҷирҳои вай, ки ҷони худро ба он

бастааст, устувор нахоҳад монд; ва Худованд вайро хоҳад бахшид, зеро ки падараш ба вай иҷозат надод.

Назри духтар агар падараш аз онҳо норозӣ бошад, ботил мешавад. Худованд ӯро мебахшад, ки ба назраш вафо накардааст.

1. Қувваи бахшидан дар муҳаббати Худо - Луқо 23:34

2. Роҳнамоии волидон ва аҳамияти он - Масалҳо 22:6

1. Эфсӯсиён 4:32 - Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

2. Қӯлассиён 3:13 - Ба якдигар таҳаммул кунед ва якдигарро бахшед, агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад; чунон ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ бояд амал кунед.

Ададҳо 30:6 Ва агар вай шавҳаре медошт, ҳангоме ки назр мекард, ё сухане аз лабонаш мегуфт, ки бо он ҷони худро баста буд;

Ин порча тавзеҳ медиҳад, ки агар зан назр карда бошад ё худро ба чизе ба забон оварда бошад, ҳатто агар шавҳар дошта бошад ҳам, аз рӯи шариат ба он вобаста аст.

1: Қонуни Худо: Ваъдаҳои ҳатмӣ - Қонуни Худо возеҳ аст, ки вақте шахс назр медиҳад, новобаста аз вазъият, онҳо ба он вобастаанд.

2: Қувваи Калом - Суханони мо вазн доранд ва қудрат доранд, ки моро ба ваъдаҳо бибанданд. Мо бояд мутмаин бошем, ки гуфтаҳои худро дар хотир дошта бошем ва ба ӯҳдадориҳои худ ҷиддӣ муносибат кунем.

1: Яъқуб 5:12 - Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, на ба осмон, на ба замин ва на ба ягон қасами дигаре, қасам нахӯред, балки бигзор «ҳа» -и шумо оре бошад ва «не»-и шумо «не» бошад, то ба маҳкумият дучор нашавед. .

2: Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед. Аҳд накардан беҳтар аз он аст, ки назр карда ва онро иҷро накунам.

Ададҳо 30:7 Ва шавҳараш инро шунид, ва дар рӯзе ки шунид, ба вай хомӯш монд; он гоҳ назрҳои вай, ва занҷирҳои вай, ки ҷони худро баста буд, устувор хоҳад буд.

Ин ояти Ададҳо 30:7 мегӯяд, ки агар шавҳар назрҳои зани худро бишнавад ва ба онҳо эътироз накунад, назр ва ӯҳдадориҳои вай устувор хоҳанд буд.

1. Қудрати назри зан: Фаҳмидани аҳамияти рақамҳо 30:7

2. Эҳтиром кардани ваъдаҳои дигарон: Аз намунаи шавҳар дар Ададҳо 30:7 омӯзед

1. Масалҳо 31:25 - Вай бо қувват ва шаъну шараф либоси пӯшидааст ва вай бе тарси оянда механдад.

2. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, барои иҷрои он таъхир накунед, зеро Ӯ аз аблаҳон лаззат намебарад. Он чизеро, ки ваъда додаед, иҷро кунед. Назр накардан беҳтар аст аз назр ва вафо накардан.

Ададҳо 30:8 Аммо агар шавҳараш дар рӯзи шуниданаш ба вай иҷозат надод; он гоҳ назри вайро, ки назр карда буд, ва он чи вай бо лабонаш гуфта буд, ва бо он ҷони худро баста буд, барбод хоҳад дод; ва Худованд вайро хоҳад омурзид.

Шавҳар метавонад назри зани худро бекор кунад, агар вай дар ҳамон рӯзе, ки онро шунид, ва Худованд ӯро мебахшад.

1. Қувваи бахшидан - омӯхтани файзи Худо барои бахшидани назрҳои мо.

2. Баракатҳои Издивоҷ - Баррасии он, ки чӣ тавр аҳди издивоҷ метавонад ба ҳаёти мо баракат биёрад.

1. Ададҳо 30:8 - Аммо агар шавҳараш дар рӯзе ки инро шунид, ба вай иҷозат надод; он гоҳ назри вайро, ки назр карда буд, ва он чи вай бо лабонаш гуфта буд, ва бо он ҷони худро баста буд, барбод хоҳад дод; ва Худованд вайро хоҳад омурзид.

2. Эфсӯсиён 5:22-33 - Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сардори зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо аст, ва Ӯ наҷотдиҳандаи бадан аст. Бинобар ин, чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, бигзор занон низ дар ҳама чиз ба шавҳарони худ бошанд.

Ададҳо 30:9 Аммо ҳар назри бевазан ва зани талоқшуда, ки ҷонҳои худро бо он бастаанд, бар зидди вай хоҳад буд.

Бевазан ё зани талоқшуда бояд ҳар ваъдаи додаашро иҷро кунад.

1. Муҳимияти вафо кардани сухани худ

2. Кувваи назри зан

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба назди Худованд иҷро кунед". Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ ба осмон қасам нахӯред, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. . Ва ба сари худ савганд нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Бигзор он чизе ки шумо мегӯед, танҳо Ҳа ё Не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.

Ададҳо 30:10 Ва агар вай дар хонаи шавҳари худ назр карда бошад, ё ҷони худро бо занҷири қасам баста бошад;

Зане, ки дар хонаи шавҳар назр кардааст ё ҷони худро бо савганд бастааст, тобеи ҳокимияти шавҳар аст.

1. Нақшаи Худо: Итоат ба Ҳокимият

2. Қудрат ва салоҳияти назр

1. Эфсӯсиён 5:22-24 - "Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат кунед. Зеро шавҳар сардори зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст, ки Ӯ Наҷотдиҳандаи он аст. Акнун. чунон ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд».

2. Воиз 5: 4-5 - "Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; назри худро иҷро кунед. Назр накардан беҳтар аст, ки назр надиҳед. иҷро кунед».

Ададҳо 30:11 Ва шавҳараш инро шунид, ва ба вай хомӯш монд, ва ба вай иҷозат надод; он гоҳ тамоми назрҳои вай устувор хоҳад буд, ва ҳар зане ки вай ҷони худро баста буд, устувор хоҳад буд.

Шавҳар метавонад интихоб кунад, ки назр ё аҳдҳои зани худро қабул кунад ё рад кунад.

1. Қудрати иродаи шавҳар: омӯхтани аҳамияти рақамҳо 30:11

2. Қуввати назр: Фаҳмидани оқибатҳои вафо кардани ваъдаҳо

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардаӣ, адо кун.

2. Масалҳо 20:25 - Барои одам дом аст, ки назр бидиҳад ва онро адо накунад.

Ададҳо 30:12 Аммо агар шавҳараш дар рӯзе ки онҳоро бишнавад, онҳоро тамоман бекор карда бошад; Пас, ҳар он чи аз лабони вай дар бораи назрҳои вай ё дар бораи занҷири ҷони вай мебарояд, устувор нахоҳад буд: шавҳараш онҳоро ботил кардааст; ва Худованд вайро мебахшад.

Дар ин оят омадааст, ки шавҳар метавонад ҳар назреро, ки занаш кардааст, ботил кунад ва Худованд ӯро мебахшад.

1. Қудрати бахшидани шавҳар

2. Дар издивоҷ савгандҳои Худо додан

1. Воиз 5:4-5 Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардаӣ, адо кун. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

2. Матто 5:33-37 Боз шунидаед, ки аз қадимулайём гуфта шудааст: "Худат қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд иҷро намо: "Лекин Ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ кас қасам нахӯр; на ба осмон; зеро он тахти Худост, на савганд ба замин. зеро ки он зери пои Ӯст: на ба Ерусалим; зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Ба сари худ қасам нахӯр, зеро ки наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Аммо бигзор муошырати шумо оре, оре; Не, не, зеро он чи бештар аз ин бошад, аз бадӣ меояд.

Ададҳо 30:13 Ҳар назр ва ҳар қасаме, ки ба ҷон гирифтор мекунад, шавҳараш метавонад онро устувор кунад ё шавҳараш онро бекор кунад.

Шавҳар ҳақ дорад ҳама гуна назр ё савганди занашро, ки боиси азобу уқубат мешавад, тасдиқ ё рад кунад.

1. Қудрати издивоҷ: Фаҳмидани ҳуқуқ ва ӯҳдадориҳои зану шавҳар

2. Қувваи назр: риояи ӯҳдадориҳо бо вуҷуди мушкилот

1. Эфсӯсиён 5:22-33 Итоат дар издивоҷ

2. Воиз 5:4-6 Қувваи назр

Ададҳо 30:14 Аммо агар шавҳараш ҳамарӯза бо вай хомӯш бошад; он гоҳ ҳама назрҳои вай ё тамоми занҷирҳои вайро, ки бар вай аст, ба ҷо меовард; онҳоро тасдиқ мекунад, зеро ки дар рӯзе ки онҳоро шунид, ба вай хомӯш монд.

Агар шавҳар ба назр ва ӯҳдадориҳои занаш мухолифат накунад, онҳоро тасдиқ ва риоят мекунад.

1. Қудрати сухан: Фаҳмидани аҳамияти назр

2. Баракатҳои хомӯшӣ: Чӣ гуна хомӯширо нигоҳ доштан мумкин аст бо миқдори зиёд сухан гӯяд

1. Масалҳо 12:14 - Одам аз меваи даҳони худ аз некӣ сер мешавад, ва мукофоти дасти одам ба ӯ дода мешавад.

2. Воиз 5:2-3 - Бо даҳони худ шитоб накунед, дар дили худ шитоб накунед, ки дар назди Худо чизе бигӯед. Худо дар осмон аст ва шумо дар замин, пас сухани шумо кам бошад.

Ададҳо 30:15 Аммо, агар касе онҳоро пас аз шунидани он ботил кунад; он гоҳ гуноҳи вайро ба дӯш хоҳад гирифт.

Дар ин порча оқибатҳои беэътибор кардани аҳди занаш нишон дода шудааст.

1. Занҳоро набояд аз адои савганд дилсард кунанд

2. Мардон набояд аз қудрати худ дар издивоҷ истифода баранд

1. Масалҳо 21:9, «Дар як гӯшаи бом зиндагӣ кардан беҳтар аст аз он ки дар хонае, ки бо зани ҷанҷолдор зиндагӣ кунад».

2. Эфсӯсиён 5:22-25, Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст ва Худаш Наҷотдиҳандаи он аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард.

Ададҳо 30:16 Инҳоянд фароизҳое, ки Худованд ба Мусо амр фармудааст, дар байни мард ва зани вай, дар байни падар ва духтараш, ки ҳанӯз дар ҷавонӣ дар хонаи падараш буд.

Ин ояти Ададҳои 30 қонунҳоеро баён мекунад, ки Худованд ба Мусо дар бораи муносибатҳои байни зану мард ва байни падар ва духтараш, ки то ҳол дар хонаи падараш зиндагӣ мекунад, амр фармудааст.

1. Зиндагӣ дар адолат: Муносибатҳо мувофиқи Қонуни Худо

2. Пайванди муқаддаси падару модар ва фарзанд: эҳтиром кардани аҳкоми Худо

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст ва Худаш Наҷотдиҳандаи он аст. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай фидо кард, то ки вайро тақдис гардонад ва бо шустани об бо калом пок гардонад, то ки калисоро дар ҷалол ва беайб ба ҳузури Худ пешкаш кунад. ё доғ ё ягон чизи дигар, то ки вай муқаддас ва беайб бошад. Ҳамин тавр, шавҳарон бояд занони худро мисли ҷисми худ дӯст доранд. Касе, ки занашро дӯст медорад, худро дӯст медорад. Зеро ки ҳеҷ кас ҳаргиз ҷисми худро нафрат накардааст, балки онро ғизо медиҳад ва ғамхорӣ мекунад, чунон ки Масеҳ Калисо мекунад, зеро ки мо узвҳои Бадани Ӯ ҳастем.

2. Қӯлассиён 3:20-21 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ин ба Худованд писанд аст. Эй падарон, фарзандони худро хашмгин накунед, вагарна онҳо рӯҳафтода мешаванд.

Рақамҳои 31-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 31: 1-12 дастурҳои Худоро ба Мусо дар бораи мидиёниён нақл мекунад. Худо ба Мусо амр мекунад, ки аз Мидёниён барои нақши онҳо дар фирефтани банӣ-Исроил ба бутпарастӣ ва бадахлоқии ҷинсӣ интиқом бигирад. Мусо ҳазор нафарро аз ҳар сибти Исроил барои ҷанг ҷамъ карда, онҳоро ба муқобили Мидёниён мефиристад. Финҳос, писари Элъазар, бо зарфҳои муқаддас ва карнайҳо бо онҳо ҳамроҳӣ мекунад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 31:13–24 идома дода, боб тасвир мекунад, ки чӣ тавр Исроил ба муқобили Мидён маъракаи худро мегузаронад. Онҳо ба ҳамаи мардон, аз ҷумла панҷ подшоҳи Мидён Эвӣ, Рекем, Зур, Ҳур ва Ребо ҳамла карда, мекушанд ва Билъомро низ мекушанд, ки ба Болоқ маслиҳат дода буд, ки занонро барои фирефтани Исроил фиристад. Артиши Исроил занону кӯдаконро бо чорво ва дигар молу мулк ҳамчун ғорат асир мекунад.

Параграфи 3: Рақамҳои 31 бо ҳалли нигарониҳо дар бораи тозагии маросим пас аз ҷанг ба итмом мерасад. Ба сарбозон дастур дода мешавад, ки пеш аз пайвастан ба ҷамоати худ тибқи расму оинҳои мушаххас худро пок кунанд. ғаниматҳои забтшуда дар байни онҳое, ки дар ҷанг иштирок карда буданд, тақсим карда мешаванд, нисфи он ба сарбозон дода мешавад ва нисфи он ба воситаи Элъозори коҳин ҳамчун ҳадия ба Худо дода мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 31 пешниҳод мекунанд:
Фармони Худо дар бораи интиқом аз Мидён;
Маъракаи Исроил куштани мардон, забт кардани ғорат;
Дастурҳо барои поксозии маросими пас аз ҷанг.

Мӯсо аз ҷониби Худо дастур дод, ки аз Мидён интиқом гирад;
Исроил ҳар сибт ҳазор нафар лашкар ҷамъ мекунад;
Ҳамла ба Мидьён мардон, панҷ подшоҳро куштанд, Билъом ғоратро ба даст оварданд.

Дастурҳо барои поксозии маросими пас аз ҷанг;

Сарбозон пеш аз ба ҷомеа баргаштан худро пок мекунанд;
ғаниматҳо байни сарбозон тақсим карда, ба воситаи коҳин ба Худо тақдим мекунанд.

Ин боб ба дастуроте, ки Худо ба Мусо дар бораи Мидёниён дода буд, тамаркузи минбаъдаи Исроил бар зидди Мидён ва дастурҳо оид ба поксозии расму оин пас аз ҷанг нигаронида шудааст. Рақамҳои 31 аз он оғоз мешавад, ки Худо ба Мусо амр дод, ки аз Мидёниён интиқом бигирад, ки онҳо дар роҳнамоии исроилиён ба бутпарастӣ ва бадахлоқии ҷинсӣ даст доранд. Мусо аз ҳар сибти Исроил ҳазор нафарро бо ҳамроҳии Финҳос ҷамъ карда, онҳоро ба ҷанг бар зидди Мидён фиристод.

Ғайр аз он, Рақамҳои 31 тасвир мекунад, ки чӣ тавр Исроил маъракаи худро бар зидди Мидён анҷом медиҳад. Онҳо ба ҳамаи мардони Мидьён, аз ҷумла панҷ подшоҳ ва Билъом, ки ба Болоқ маслиҳат доданд, ки занонро барои фирефтани Исроил фиристанд, ҳамла карда, куштанд. Артиши Исроил занҳо, кӯдакон, чорво ва дигар молу мулкро ҳамчун ғорат асир мекунад.

Ин боб бо баррасии нигарониҳо дар бораи покии маросим пас аз ҷанг анҷом меёбад. Ба сарбозон дастур дода мешавад, ки пеш аз пайвастан ба ҷамоати худ тибқи расму оинҳои мушаххас худро пок кунанд. Илова бар ин, ғаниматҳои ба даст овардашуда байни онҳое, ки дар ҷанг иштирок кардаанд, тақсим карда мешаванд, нисфи он ба сарбозон меравад ва нисфи он ба воситаи Элъозори коҳин ҳамчун ҳадия ба Худо дода мешавад. Ин амалҳо итоаткорӣ ба аҳкоми Худоро нишон медиҳанд ва покии маросимро дар дохили ҷомеа нигоҳ медоранд.

Ададҳо 31:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Аз ҷониби Худо ба Мусо амр шудааст, ки аз Мидёниён интиқом бигирад.

1. Ғазаб ва ҳукми Худо: Дарсҳо аз Мидёниён

2. Дӯст доштани душманони мо: Даъват аз Мусо

1. Ибриён 10: 30-31 - "Зеро ки мо Ӯро медонем, ки гуфтааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Ва боз: "Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард. дасти Худои Ҳай».

2. Матто 5:44-45 - «Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки аз шумо бадбинӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед».

Ададҳо 31:2 Аз банӣ-Исроили Мидьён интиқом бигир: баъд аз он назди қавми худ ҷамъ хоҳӣ шуд.

Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки аз Мидьён барои зарари расонидаашон қасос гиранд.

1. Одам он чи мекорад, дарав мекунад - Ғалотиён 6:7

2. Интиқом аз они Худост - Румиён 12:19

1. Ибодат 19:18 - "Аз писарони қавми худ интиқом нагир ва кина нахоҳӣ дошт, балки ёри худро мисли худ дӯст бидор: Ман Худованд ҳастам".

2. Масалҳо 20:22 - "Нагӯед, ки ман бадӣ хоҳам дод; мунтазири Худованд бошед, ва Ӯ шуморо наҷот медиҳад".

Ададҳо 31:3 Ва Мусо ба мардум сухан ронда, гуфт: «Баъзе аз худатонро ба ҷанг мусаллаҳ кунед, ва бигзоред, ки онҳо бар зидди мидёниён бираванд, ва аз Худованди Мидьён қасос гиранд».

Мусо ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки аз миёни мардони худ чанд нафарро интихоб кунанд, то ки ба муқобили мидьёниён ҷанг кунанд, то интиқоми Худовандро бигиранд.

1. "Дил барои адолат: интиқом аз Худованд"

2. "Даъват ба ҷанг: Мубориза барои Худованд"

1. Ишаъё 61:8-9 - Зеро ман, Худованд, адолатро дӯст медорам; Ман аз дуздӣ ва хато нафрат дорам. Бо садоқати худ ба халқи худ мукофот хоҳам дод ва бо онҳо аҳди абадӣ баст.

2. Хуруҷ 15:3 - Худованд ҷанговар аст; номи Ӯ Худованд аст.

Ададҳо 31:4 Аз ҳар сибт ҳазор нафарро, дар тамоми сибтҳои Исроил, ба ҷанг бифиристед.

Худо ба исроилиён фармуд, ки аз ҳар як дувоздаҳ сибт ҳазор нафарро барои ҷанг фиристанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қимати ваҳдат дар баробари душвориҳо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд, ҳарчанд обҳои он ғуррон ва кафк бардоранд ва кӯҳҳо аз ҷунбишҳои худ.

Ададҳо 31:5 Ҳамин тавр, аз ҳазорон Исроил, ҳазорон нафар аз ҳар сибт, дувоздаҳ ҳазор нафар барои ҷанг мусаллаҳ шуданд.

12 000 мардони қабилаҳои исроилӣ мусаллаҳ буданд ва барои ҷанг аз миёни ҳазорҳо нафар интихоб шуданд.

1. Ахамияти тайёр будан ба чанг

2. Қувваи ваҳдат дар низоъ

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Румиён 8:31 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Ададҳо 31:6 Ва Мусо онҳоро, ҳазорон нафар аз ҳар сибт, ва Финҳос ибни Элъозори коҳинро ба ҷанг фиристод, бо асбобҳои муқаддас ва карнайҳо барои навохтан дар дасташ.

Мусо лашкари ҳазорнафариро аз ҳар сибт бо ҳамроҳии Финҳоси коҳин, бо асбобҳои муқаддас ва карнайҳо ба ҷанг фиристод.

1. Муҳофизати Худо дар ҷанг - Чӣ гуна ҳузур ва қудрати Худо метавонад ба мо дар замони ҷанг қувват ва далерӣ ато кунад.

2. Қувваи Дуо - Чӣ тавр дуо метавонад ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор ба мо қувват ва далерӣ бахшад.

1. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд, ҳарчанд обҳои он ғуррон ва кафк бардоранд ва кӯҳҳо аз ҷунбишҳои худ.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

Ададҳо 31:7 Ва онҳо бар зидди мидёниён ҷанг карданд, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд; ва онҳо ҳамаи писаронро куштанд.

Банӣ-Исроил мувофиқи амри Худо бар зидди мидёниён ҷангиданд ва ҳамаи одамонро куштанд.

1. Вафодории Худо: Аҳкоми ӯ ҳамеша ҳақ аст ва мо бояд ба онҳо итоат кунем.

2. Қудрати Худо: Ҳатто дар муқобили монеаҳои бартарафнашаванда, мо метавонем ҳамеша ба Худо таваккал кунем, ки моро ба пирӯзӣ ҳидоят кунад.

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд.

Ададҳо 31:8 Ва подшоҳони Мидёнро, ба ғайр аз кушташудагонро куштанд; яъне Эвӣ ва Рекем, ва Зур, ва Ҳур ва Ребо, панҷ подшоҳи Мидён: Билъом ибни Баӯрро низ бо шамшер куштанд.

Исроилиён панҷ подшоҳи Мидьён ва Билъом ибни Баӯрро бо шамшер куштанд.

1. Қудрати Худо барои мағлуб кардани душманон

2. Оқибати нофармонӣ аз Худо

1. Еҳушаъ 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Ададҳо 31:9 Ва банӣ-Исроил тамоми занони Мидьён ва кӯдакони онҳоро асир гирифтанд, ва ғанимати тамоми чорпоён ва тамоми говҳо ва тамоми молу мулки онҳоро гирифтанд.

Банӣ-Исроил тамоми мидёниёнро асир гирифта, дороии онҳоро гирифтанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қувваи имон дар замони сахтӣ.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 31:10 Ва ҳамаи шаҳрҳои худро, ки дар онҳо сукунат доштанд, ва тамоми қалъаҳои зебои онҳоро ба оташ сӯзонданд.

Исроилиён тамоми шаҳрҳо ва қалъаҳои душманони худро хароб карданд.

1: Мо бояд омода бошем, то чизеро, ки аз они мост, муҳофизат кунем.

2: Биёед намунаи исроилиёнро фаромӯш накунем ва барои мубориза барои имони худ омода бошем.

1: 2 ба Қӯринтиён 10: 3-5 - "Зеро ки мо ба ҳасби ҷисм рафтор мекунем, мо ба ҳасби ҷисм намеҷангем; зеро аслиҳаи ҷанги мо на ҷисман, балки ба воситаи Худо тавоно аст, то бандҳои мустаҳкамро вайрон кунад; тасаввуротро паст мекунад ва ҳар чизи баландеро, ки бар зидди шинохти Худо боло мебарад ва ҳар фикрро ба итоаткории Масеҳ асир мекунад».

2: Эфсӯсиён 6:10-13 - "Дар ниҳоят, эй бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед; тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем, бинобар ин тамоми зиреҳи Худоро барои худ бигиред, то тавонед. дар рӯзи бад истодагарӣ кунед ва ҳама чизро карда, истода бошед».

Ададҳо 31:11 Ва онҳо тамоми ғанимат ва тамоми сайди одамон ва ҳайвонотро гирифтанд.

Ин порча ғанимати банӣ-Исроилро пас аз ғалабаи онҳо дар ҷанг тасвир мекунад.

1. Қувваи Худованд дар ҷанг: Чӣ гуна Худо ба мо ғалаба медиҳад

2. Боварӣ ба Худованд дар замонҳои низоъ: такя ба ризқу қудрати Худо

1. Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Забур 18:2-3 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Ададҳо 31:12 Ва асирон ва тороҷ ва ғаниматро назди Мусо ва Элъозори коҳин ва ҷамоати банӣ-Исроил ба ӯрдугоҳе, ки дар даштҳои Мӯоб, ки дар наздикии Урдун воқеъ аст, бурданд. Ериҳӯ.

Ин порча тасвир мекунад, ки исроилиён аз ҷанг бо асирон, ғаниматҳо ва тӯъмаи Мусо ва Элъозор дар ӯрдугоҳ дар даштҳои Мӯоб дар наздикии дарёи Урдун баргаштанд.

1. Вафодории Худо дар ҳифзи халқи худ дар ҷанг ва ба хонаҳои бехатар бурдан.

2. Муҳимияти итоаткории содиқона ба Худо ҳатто дар миёни хатарҳо.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Забур 91:14-16 - Азбаски ӯ маро дӯст медорад, мегӯяд Худованд, Ман ӯро наҷот хоҳам дод; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ӯ номи маро эътироф мекунад. Ӯ Маро даъват хоҳад кард, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Бо ӯ дар тангӣ бошам, раҳонидам ва иззаташ хоҳам кард. Бо умри дароз ман ӯро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти худро ба ӯ нишон медиҳам.

Ададҳо 31:13 Ва Мусо ва Элъозори коҳин ва тамоми мирони ҷамоат ба пешвози онҳо берун аз ӯрдугоҳ баромаданд.

Мусо ва коҳинон берун аз қароргоҳ бо ҷанговарони ғолиби исроилӣ вохӯрданд ва онҳоро барои ғалабаашон ситоиш карданд.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ба бузургӣ расонад.

2. Қувваи роҳбарӣ - Чӣ гуна роҳбарии хуб метавонад мардумро ба пирӯзӣ ҳидоят кунад.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 «бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммулпазир бошед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Масалҳо 11:14 "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

Ададҳо 31:14 Ва Мусо ба нозирони лашкар, аз мириҳазорҳо ва мирисадҳо, ки аз ҷанг омада буданд, хашмгин шуд.

Мусо аз сардорони лашкари исроилиён барои аз ҷанг баргаштанашон ба хашм омад.

1. Қудрати роҳбарӣ: масъулият ва масъулияти мо

2. Идоракунии хашм: Омӯзиши идора кардани эҳсосоти худ

1. Масалҳо 16:32 - Касе, ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавоно аст, ва касе ки рӯҳи худро идора мекунад, аз он касе, ки шаҳрро мегирад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Бародарони маҳбуби ман, ба ин диққат диҳед: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми инсон адолатеро, ки Худо мехоҳад, ба вуҷуд намеорад.

Ададҳо 31:15 Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Оё шумо ҳамаи занонро зинда наҷот додед?

Мусо исроилиёнро даъват кард, ки ба заноне, ки дар ҷанг асир гирифта буданд, раҳм кунанд.

1: Ба онҳое, ки аз шумо фарқ мекунанд, раҳм ва меҳрубонӣ кунед, чунон ки Худо ба мо раҳм ва меҳрубонӣ мекунад.

2: Дар доварӣ кардани онҳое, ки аз шумо фарқ мекунанд, шитоб накунед, балки ба онҳо меҳрубонӣ ва меҳрубонӣ зоҳир кунед.

1: Луқо 6:36 - Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст.

2: Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Ададҳо 31:16 Инак, онҳо ба воситаи маслиҳати Билъом банӣ-Исроилро водор карданд, ки дар масъалаи Феӯр ба муқобили Худованд гуноҳ кунанд, ва дар миёни ҷамоати Худованд вабо ба амал омад.

Билъом банӣ-Исроилро барангехт, ки бар зидди Худованд гуноҳ кунанд, ки дар натиҷа дар байни ҷамоат вабо ба вуҷуд омад.

1. Оқибатҳои пайравӣ ба маслиҳати бардурӯғ - Масалҳо 14:12

2. Васвасаҳо ва хатари таслим шудан - Яъқуб 1:13-14

1. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи мамот аст".

2. Яъқуб 1:13-14 - "Бигзор ҳеҷ кас нагӯяд, ки ҳангоми озмуда шуданаш, маро Худо меозмояд; зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва Худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар кас ҳангоми кашидани худ озмуда мешавад. бо хоҳиши худ ва фирефтаи худ».

Ададҳо 31:17 Пас, алҳол ҳар писари хурдсолро бикушед, ва ҳар занеро, ки мардро мешиносад, бо ӯ хобида бикушед.

Мусо ба исроилиён фармуд, ки ҳамаи мардону занони мидиёниро, ки бо мард алоқаи ҷинсӣ кардаанд, бикушанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши пайравӣ ба иродаи Худо

2. Оқибатҳои гуноҳ: Фаҳмидани вазни интихоби мо

1. Яъқуб 1:22 - «Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед».

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо комёб шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

Ададҳо 31:18 Аммо ҳамаи кӯдакони заноне, ки бо ӯ касеро нашинохтаанд, барои худ зинда монед.

Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки ҳамаи духтарони духтареро, ки бо мард алоқаи ҷинсӣ накардаанд, зинда нигоҳ доранд.

1. Қудсияти ҳаёт: қадр кардани атои Худо

2. Масъулият барои ҳаёти дигарон

1. Матто 18:5-6 - Ва ҳар кӣ яке аз ин гуна кӯдакро ба исми Ман қабул кунад, Маро қабул мекунад, аммо ҳар кӣ яке аз ин тифлонро, ки ба Ман имон овардаанд, ба гуноҳ водор созад, барои ӯ беҳтар аст, ки санги осиёбро ба гирдаш часпида бошад. гардан ва дар каъри бахр гарк шудан.

2. Масалҳо 24:11-12 - Онҳоеро, ки ба марг бурда мешаванд, наҷот диҳед; онҳоеро, ки ба қатл пешпо мехӯранд, нигоҳ доред. Агар гӯй, ки инак, мо инро надонистаем, магар он кас, ки вазн мекунад, онро намефаҳмад? Оё он касе, ки ҷони туро посбон аст, намедонад, ва оё ба одам мувофиқи кораш подош намедиҳад?

Ададҳо 31:19 Ва шумо ҳафт рӯз берун аз ӯрдугоҳ бимонед: ҳар кӣ касеро кушта бошад, ва ҳар кӣ ба касе даст расонд, дар рӯзи сеюм ва дар рӯзи ҳафтум худ ва асирони худро пок кунед.

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки ҳафт рӯз берун аз ӯрдугоҳ бимонанд ва дар рӯзҳои сеюм ва ҳафтум худро ва асирони худро барои онҳое, ки куштаанд ё ба касе даст расондаанд, пок кунанд.

1. Аҳамияти ҷудо шудан: Чӣ гуна бояд зиндагии пок ва муқаддас дошта бошад

2. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо: Чӣ гуна бояд дар тоъат рафтор кард

1. Ибриён 12:14 - Бо тамоми одамон сулҳ ва муқаддасиро дунбол кунед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳанд дид

2. Яъқуб 1:27 - Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва беайб аст, ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Ададҳо 31:20 Ва тамоми либоси худро, ва ҳар он чи аз пӯст сохта шудааст, ва ҳар кори аз пашми буз ва ҳар чизи аз чӯб тайёршударо пок кунед.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки тамоми либос, чарм, мӯйи буз ва ашёи чӯбини дар даст доштаашонро тоза кунанд.

1. Зиндагии покиза - Муҳимияти поксозии тамоми паҳлӯҳои ҳаёти мо.

2. Кӯшиш ба муқаддасот - Даъват ба муқаддасот ва чӣ гуна пок шудан.

1. 1 Таслӯникиён 5:22 - «Аз ҳар намуди бадӣ парҳез кунед».

2. Матто 5:8 - «Хушо покдилон, зеро ки онҳо Худоро хоҳанд дид».

Ададҳо 31:21 Ва Элъозори коҳин ба ҷанговароне, ки ба ҷанг рафта буданд, гуфт: «Ин аст ҳукми шариат, ки Худованд ба Мусо амр фармудааст;

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ҷанговарон зери фармони шариат бошанд.

1: Аҳкоми Худованд бояд итоат кард

2: Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст

1: Такрори Шариат 5: 32-33 Пас шумо эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва бароят некӯ бошад, ва умри худро дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, дароз намо.

2:1 Подшоҳон 15:22-23 Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳо мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқорҳо. Зеро исён мисли гуноҳи фолбинӣ аст, ва гумон мисли гуноҳ ва бутпарастӣ аст. Азбаски шумо каломи Худовандро рад кардед, Ӯ низ шуморо аз подшоҳ шудан рад кард.

Ададҳо 31:22 Фақат тилло, нуқра, мис, оҳан, қалъа ва сурб,

Худо аз мо интизор аст, ки захираҳои ба мо додашударо оқилона истифода барем.

1: Идоракунандаи хуб бошед - Худо аз мо интизор аст, ки захираҳоеро, ки ба мо додааст, барои хидмат ба дигарон истифода барем.

2: Қувваи Имконият - Ҳар як захирае, ки мо дорем, метавонад барои расонидани таъсири мусбӣ истифода шавад.

1: Матто 25:14-30 (Масал дар бораи истеъдодҳо)

2: 1 Тимотиюс 6:17-19 (Дастурҳо оид ба сарватманд будан дар корҳои нек)

Ададҳо 31:23 Ҳар чизе ки дар оташ боқӣ мемонад, онро аз оташ гузаронед, ва он пок хоҳад буд; лекин он бо оби ҷудогона пок хоҳад шуд; ва ҳар чизе ки дар оташ намонад, аз он мегузарад об.

Ин порча дар бораи пок шудан бо оташ ва бо об сухан меравад.

1. Қувваи поксозӣ: Чӣ гуна Худо моро аз оташ ва об пок мекунад

2. Муқаддасоти оташ ва об: Чӣ тавр онҳо моро ба беҳтар табдил медиҳанд

1. Ишаъё 43:2-3 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Ибриён 10:22 - Биёед бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, то ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва бадани мо бо оби пок шуста шавад.

Ададҳо 31:24 Ва дар рӯзи ҳафтум либосҳои худро бишӯед, ва пок хоҳед буд, ва баъд аз он ба ӯрдугоҳ хоҳед омад.

Дар рӯзи ҳафтум ба исроилиён дастур дода шуд, ки худро ва либосҳои худро пок кунанд ва сипас ба ӯрдугоҳ баргарданд.

1. Аҳамияти поксозии рӯҳӣ ва ҷисмонӣ.

2. Ахамияти рузи хафтум.

1. Ишаъё 1:16-17 - "Туро бишӯй, пок кун; бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; бадӣ карданро бас кун; некӣ карданро омӯз."

2. Эфсӯсиён 5:26 - "То ки Ӯ онро бо шустани об бо калом тақдис кунад ва пок кунад".

Ададҳо 31:25 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Ба Мусо супориш дода мешавад, ки барӯйхатгирии мардуми Исроилро гузаронад.

1. "Даъвати Худо барои барӯйхатгирии аҳолӣ"

2. «Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо»

1. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед».

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умеде диҳам."

Ададҳо 31:26 Ту ва Элъозори коҳин ва падарони ҷамоатро, ки гирифта шуда буд, ҷамъ кун;

Мусо ба Элъозори коҳин ва сардорони ҷамоат дастур медиҳад, ки ғанимати ҷангиро, ҳам одамон ва ҳам ҳайвонотро ҷамъоварӣ кунанд.

1. Қудрати ваҳдат - Чӣ тавр ҳатто дар душвортарин замонҳо, вақте ки халқи Худо ба ҳам мепайвандад, онҳо қодиранд истодагарӣ кунанд.

2. Баракати итоъат - Чӣ гуна халқи Худо барои итоат ба каломи Ӯ подош мегиранд.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост: Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Ададҳо 31:27 Ва сайдро ба ду қисм тақсим кунед; дар байни онҳое ки ҷангро бар онҳо гирифтанд, ва ба ҷанг баромаданд, ва дар байни тамоми ҷамоат;

Исроилиён ғанимати ҷангиро ба ду қисм тақсим карданд, яке барои онҳое, ки дар ҷанг меҷангиданд ва дигаре барои тамоми ҷамъомад.

1. Худо касонеро, ки дар роҳи Ӯ берун мераванд ва меҷанганд, подош медиҳад

2. Вақте ки мо якҷоя амал мекунем, Худо тамоми ҷамоатро мукофот медиҳад

1. Юҳанно 15:13 - "Муҳаббати бузургтар аз ин ҳеҷ кас надорад: ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад".

2. Аъмол 4:32-35 - Ҳама имондорон дар дил ва ақл як буданд. Ҳеҷ кас даъво намекард, ки ягон дороии онҳо аз они онҳост, аммо онҳо ҳама чизеро, ки доштанд, тақсим мекарданд. Ҳавворӣён бо қудрати бузург шаҳодат доданро дар бораи эҳёи Исои Худованд давом медоданд ва файзи бузург бар ҳамаи онҳо буд. Дар байни онҳо ниёзмандон набуданд. Зеро гоҳ-гоҳ онҳое, ки замин ё хона доштанд, онро мефурӯхтанд, пулро аз фурӯш оварда, ба дасти ҳавворӣён мегузоранд ва ба ҳар касе, ки лозим буд, тақсим мекард.

Ададҳо 31:28 Ва барои Худованди ҷангвароне, ки ба ҷанг рафта буданд, хироҷ бигиред: як ҷони панҷсад нафар, ҳам аз одамон ва ҳам аз говҳо, ва аз харҳо ва гӯсфандон;

Худованд фармон дод, ки аз ҳар панҷсад нафар як нафар, гову хар ва гӯсфанде, ки ба ҷанг рафта буданд, хироҷ гиранд.

1. Ба василаи қурбонӣ ситоиши Худо

2. Хароҷоти ҷанг ва баракати сулҳ

1. 2 ба Қӯринтиён 8:12 "Зеро ки агар майл вуҷуд дошта бошад, ҳадя мувофиқи он чи дорад, қобили қабул аст, на аз рӯи он чи ки надорад."

2. Хуруҷ 13:2 "Ҳар писари нахустзодаро барои Ман тақдис кунед. Насли аввалини ҳар батни банӣ-Исроил аз они Ман аст, хоҳ одам бошад, хоҳ ҳайвонот."

Ададҳо 31:29 Онро аз нисфи онҳо гирифта, ба Элъозори коҳин бидиҳед, то ки ҳадияи баланд барои Худованд бошад.

Худо ба исроилиён фармуд, ки нисфи ғаниматҳои ҷангии худро ба Элъозори коҳин ҳамчун ҳадияи баланд диҳед.

1. Зарурати ибодат: Санҷиши рақамҳо 31:29

2. Аҳамияти рӯҳонии қурбониҳо: Омӯзиши Ададҳо 31:29

1. Малокӣ 3:10 Ҳама даҳьякҳоро ба анбор биёред, то дар хонаи ман гӯшт бошад, ва ҳоло маро бо ин имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар

тирезаҳои осмонро ба шумо накушоям ва ба шумо нарезам. баракатеро, ки барои гирифтани он ҷой кофӣ нахоҳад буд.

2. Ибриён 13:15-16 Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

Ададҳо 31:30 Ва аз нисфи банӣ-Исроил як ҳиссаи панҷоҳ дона, аз ҷонварон, говҳо, харон ва гӯсфандон, аз ҳар гуна ҳайвоноти ваҳшӣ гирифта, ба левизодагон бидеҳ, ки масъулияти хаймаи Худовандро нигоҳ медоранд.

Мусо ба исроилиён дастур дод, ки нисфи ғанимати ҷангии худро ба левизодагон, ки барои нигоҳубини хаймаи муқаддас масъул буданд, диҳед.

1. Ризки Худо - Чӣ гуна Худо барои касоне, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, ризқ медиҳад.

2. Роҳбарият - Истифодаи ҳадяҳои Худо барои хидмат ва ҷалоли Ӯ.

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Марқӯс 12:41-44 - "Ва Исо дар муқобили ганҷ нишаста, дид, ки чӣ гуна мардум ба ганҷина пул меандохтанд: ва бисьёр сарватдорон бисьёр меандохтанд. Ва бевазани камбағале омада, дар он ҷо андохт. ду фулус, ки як фулус меандозанд!» Ва шогирдони Худро наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал назар ба ҳамаи онҳое ки ба ганҷина андохтанд, бештар андохт: аз фаровонии онҳо андохт, вале вай аз ҳоҷати худ ҳар он чи дошт,, ҳатто тамоми зиндагониашро андохт».

Ададҳо 31:31 Ва Мусо ва Элъозори коҳин ончунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд.

Мусо ва Элъозори коҳин ба амрҳои Худованд амал карданд.

1. Итоати Худо бо вуҷуди душвориҳо

2. Ба дастуроти Худо содиқона амал кардан

1. Забур 118:60: Ман шитоб мекунам ва таъхир намекунам, то аҳкоми Туро риоя кунам.

2. Юҳанно 14:15: Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Ададҳо 31:32 Ва ғанимат, ки боқимондаи сайде, ки ҷанговарон гирифта буданд, шашсаду ҳафтод ҳазору панҷ ҳазор гӯсфанд буд.

Банӣ-Исроил аз ҷанги худ бо Мидьён миқдори зиёди ғанимат – 600 070 гӯсфанд ва 5 000 гов ба даст оварда буданд.

1. Худованд халқашро бо фаровонӣ мукофот медиҳад.

2. Худо дар ҳама ҳолат ризқу рӯзии мост.

1. Забур 23:1 Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ададҳо 31:33 Ва шасту дувоздаҳ ҳазор гов,

Исроилиён аз мидёниён миқдори зиёди чорворо гирифтанд.

1: Худо ба исроилиён дар Ададҳо 31:33 фаровонӣ дод.

2: Мо бояд барои баракатҳое, ки Худо ба мо додааст, миннатдор бошем, мисли исроилиён дар Ададҳо 31:33.

1: Забур 50: 10-11 - Зеро ҳар ҳайвони ваҳшии ҷангал аз они Ман аст, ва чорпоён дар ҳазорон теппаҳо.

2: Такрори Шариат 14:29 - Ва левизода, (чунки бо ту насибе ва мерос надорад) ва ғарибе ва ятим ва бевазане ки дар дохили дарвозаи ту ҳастанд, омада, хоҳанд хӯрд ва сер шаванд ; то ки Худованд Худоят туро дар тамоми кори дасти ту, ки мекунӣ, баракат диҳад.

Ададҳо 31:34 Ва шасту ҳазор хар,

Ба исроилиён ҳамчун ғанимати ҷангӣ миқдори зиёди ашё, аз ҷумла 61 000 хар дода шуд.

1: Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, мукофот медиҳад, ҳамон тавре ки банӣ-Исроилро барои садоқати онҳо подош дод.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки дар вақти эҳтиёҷ ба мо ризқ медиҳад, чунон ки Ӯ ба исроилиён ғанимати ҷангӣ додааст.

1: Такрори Шариат 28:1-14; Худо барои касоне, ки ба Ӯ содиқанд, баракат ваъда медиҳад.

2: Забур 37:3–5; Мо бояд ба Худованд таваккал кунем ва некӣ кунем ва Ӯ моро рӯзӣ хоҳад дод.

Ададҳо 31:35 Ва ҳамагӣ сӣ ва ду ҳазор нафар, аз заноне ки бо ӯ хобида, мардро нашинохта буданд.

Дар Ададҳо 31:35 навишта шудааст, ки дар байни исроилиён 32 000 зан ба шумор мерафтанд, ки бо марде ҳамхоба нашудаанд.

1. Вафодории Худо дар ҳифзи халқи худ.

2. Садоқати Худо дар ҳифзи халқи баргузидаи худ.

1. Еҳушаъ 2:8-14 - Роҳоби фоҳиша ва оилааш аз харобшавии Ериҳӯ наҷот ёфтанд.

2. Хуруҷ 14:13-14 - Худованд барои халқи худ меҷангад ва онҳоро аз душманонашон раҳо мекунад.

Ададҳо 31:36 Ва нисфи он, ки ба ҷанг рафта буданд, сесад ҳазору ҳафту сӣ ҳазору панҷсад гӯсфанд буд.

Банӣ-Исроил сесад ҳазор гӯсфандро ҳамчун як қисми ғаниматҳои ҷангии худ аз мидёниён баргардонданд.

1: Худо халқи худро ба пирӯзӣ ҳидоят мекунад ва ниёзҳои онҳоро таъмин мекунад.

2: Вақте ки мо ба Худованд таваккал мекунем, имони мо подош хоҳад гирифт.

1: Забур 18: 2 "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст."

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Ададҳо 31:37 Ва андози Худованд барои гӯсфандон шашсаду шасту понздаҳ буд.

Дар ин порча омадааст, ки хироҷи Худованд аз гӯсфанд 675 сар будааст.

1: Мо ёдовар мешавем, ки Худо ризқдиҳандаи ниҳоӣ аст ва чун рӯзӣ диҳад, ба фаровонӣ медиҳад.

2: Мо метавонем ба садоқати Худо боварӣ дошта бошем, ки эҳтиёҷоти моро новобаста аз хурд ё бузург қонеъ мекунад.

1: Забур 23:1 Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Ададҳо 31:38 Ва говҳо сию шаш ҳазор нафар буданд; ки шасту дувоздаҳ хироҷи Худованд буд.

Дар Ададҳо 31:38 гуфта мешавад, ки 36 000 гов ҷамъоварӣ карда шуд ва хироҷи Худованд 72 дона буд.

1. Саховатмандии Худованд: Чӣ гуна Худо ба саховатмандона подош медиҳад

2. Таъмини Худованд: таваккал кардан ба Худо барои ҳар ниёз

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-8 - "Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад, ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Пас, бигзор ҳар кас ҳар чи дар дили худ мехоҳад, бидиҳад, на бо ҳавас ё зеро ки Худо бахшандаеро дӯст медорад ва Худо қодир аст, ки ҳар гуна файзро бар шумо афзун гардонад, то ки шумо, ки ҳамеша дар ҳама чиз кофист ва дар ҳар амали нек фаровон бошед».

2. Малокӣ 3:10-12 - Ҳама даҳьякҳоро ба анбор биёред, то дар хонаи Ман ғизо бошад ва Маро дар ин ҷо ҳозир биозмоед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар тирезаҳои осмонро бароят накушоям. ва бароятон чунон баракат резед, ки барои гирифтани он ҷой кофӣ набошад. Ва ман хӯрандаро ба хотири шумо мазаммат хоҳам кард, то ки меваи замини шуморо нобуд накунад, ва токи ток барои шумо дар саҳро мева наоварад, мегӯяд Худованди лашкарҳо; Ва ҳамаи

халқҳо туро муборак хоҳанд хонд, зеро ки ту замини дилкаш хоҳед буд, мегӯяд Худованди лашкарҳо.

Ададҳо 31:39 Ва харон сӣ ҳазору панҷсад нафар буданд; ки хироҷи Худованд шаст як буд.

Андозаи Худованд аз 30 500 хар 61 хар буд.

1. Худо ҳамеша сазовори беҳтарин ҳадияҳои мост.

2. Он чизе ки мо ба Худованд медиҳем, инъикоси имони мост.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Малокӣ 3:8-10 - "Оё касе Худоро ғорат мекунад? Аммо шумо маро ғорат мекунед. Аммо шумо мегӯед: "Чӣ тавр мо шуморо ғорат кардем? Дар даҳякҳо ва саҳмияҳои худ. Шумо лаънат шудаед, зеро ки маро ғорат мекунед. , тамоми қавми шумо. Даҳяки пурраро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад; ва ба ин васила маро имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар тирезаҳои осмонро барои шумо накушоям, ва Бароят баракат бирезед, то дигар ниёзе набошад».

Ададҳо 31:40 Ва онҳо шонздаҳ ҳазор нафар буданд; ки хироҷи Худованд сию ду нафар буд.

Андозаи Худованд аз шонздаҳ ҳазор нафар сию ду нафар буд.

1. Адолати Худо ҳамеша адолат аст

2. Аҳамияти додани насибе ба Худо

1. Хуруҷ 30:13 - "Ҳар касе, ки аз миёни шумори шумо мегузарад, аз бистсола ва болотар аз он, бояд барои Худованд ҳадия диҳад."

2. Ибодат 27:30 - "Ва тамоми даҳяки замин, хоҳ аз тухми замин ва хоҳ меваи дарахт, аз они Худованд аст: он барои Худованд муқаддас аст".

Ададҳо 31:41 Ва Мусо хироҷро, ки ҳадияи гаронбаҳои Худованд буд, ба Элъозори коҳин дод, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд.

Мусо хироҷро, ки ҳадияи Худо буд, мувофиқи дастури Худо ба коҳин дод.

1. Бозгашт ба Худо: Дарси Мусо

2. Итоат ба хости Худо: Намунае аз китоби шумора

1. Марк 12:30-31 - «Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми ҳуши ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Малокӣ 3:10 - Даҳякро пурра ба анбор оваред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро имтиҳон кун, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям ва бароят баракат нарезам, то даме ки эҳтиёҷе дигар намонад.

Ададҳо 31:42 Ва аз нисфи банӣ-Исроил, ки Мусо онро аз ҷанговарон тақсим карда буд,

Мусо банӣ-Исроилро ба ду қисм тақсим кард, ними онҳо барои ҷанговарон ва ним барои онҳое, ки ҷанг накарданд.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ гуна ҷамъ омадан барои як ҳадаф метавонад барои анҷом додани корҳои бузург кӯмак расонад.

2. Зиндагӣ дар имон - Чӣ тавр қабул кардани иродаи Худованд метавонад шодию осоиштагии бузург оварад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ин рӯзро интихоб кунед, ки шумо ба кӣ хизмат мекунед.

2. Румиён 12:12 - Дар умед шод бошед, дар андӯҳ пурсабр бошед, дар дуо содиқ бошед.

Ададҳо 31:43 (Ниме ки ба ҷамъомад тааллуқ дошт, сесад ҳазору сӣ ҳазору ҳафт ҳазору панҷсад гӯсфанд буд,

Нисфи ғанимати ҷангии исроилиён 305 700 гӯсфанд буд.

1: Мо бояд захираҳои худро бомасъулият истифода барем, зеро Худо моро мувофиқи идоракунии мо доварӣ хоҳад кард.

2: Ба василаи ҳифозат ва ризқу рӯзии Худо барои мо пирӯзии бузург ва ризқу рӯзии мо хоҳад овард.

1:1 Қӯринтиён 4:2 - Илова бар ин, аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки одам содиқ бошад.

2: Еҳушаъ ибни Нун 10:14 - Ва ҳеҷ рӯзе пеш аз он ё баъд аз он набуд, ки Худованд ба овози одам гӯш надиҳад, зеро ки Худованд барои Исроил меҷангид.

Ададҳо 31:44 Ва сию шаш ҳазор гов,

Дар порча гуфта мешавад, ки сию шаш хазор сар говро ба Худованд супурдаанд.

1. "Тӯҳфаи ато кардан" - ҷашн гирифтани баракатҳое, ки мо тавассути додани Худованд ба даст меорем.

2. "Шодияти саховатмандӣ" - Барангезандаи саховатмандӣ ва шодие, ки аз ҳадя ба дигарон меояд.

1. Такрори Шариат 15:10 - Ба онҳо саховатмандӣ диҳед ва ин корро бе дили хашмгин кунед; пас аз ин сабаб Худованд Худои ту туро дар ҳама корат ва дар ҳар коре ки ба он даст медиҳӣ, баракат хоҳад дод.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

Ададҳо 31:45 Ва сӣ ҳазор хару панҷсад,

Банӣ-Исроил аз мидёниён сӣ ҳазор хар ва панҷсад харро гирифтанд.

1. Худо хидмати содиқонаро подош медиҳад

2. Қудрати саховатмандӣ

1. Яъқуб 2:14-17 "Эй бародарон ва хоҳарони ман, чӣ фоида дорад, агар касе даъво кунад, ки имон дораду амале надошта бошад? Оё чунин имон онҳоро наҷот дода метавонад? 15 Фарз мекунем, ки бародар ё хоҳар бе либос ва ғизои ҳаррӯза аст. 16 Агар касе аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер сер шавед, вале дар бораи ниёзҳои ҷисмонии онҳо ҳеҷ коре намекунад, ин чӣ фоида дорад?" мурдааст».

2. Матто 6:19-21 «Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд, ва дар он ҷо дуздон даромада медузданд. , ва ба он ҷое ки дуздон намедароянд ва намедузданд. 21 Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

Ададҳо 31:46 Ва шонздаҳ ҳазор нафар;)

ва аз қабрҳое ки дар миёни банӣ-Исроил буданд, шумо ва Элъозори коҳин ва сардорони ҷамоат ба ҷанг рафтед.

Худованд ба банӣ-Исроил амр дод, ки бар зидди мидёниён ҷанг кунанд ва Мусо ва Элъозори коҳин бо сардорони ҷамоат 16 000 нафарро ба ҷанг бурданд.

1. Қувваи ягонагӣ: Чӣ тавр халқи Худо метавонанд якҷоя корҳои бузургро ба даст оранд

2. Далерӣ дар муқобили низоъ: Чӣ гуна бояд қувватро барои истодагарӣ ба дурустӣ пайдо кард

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Ададҳо 31:47 Ҳатто аз нисфи банӣ-Исроил, Мусо як ҳиссаи панҷоҳро, ҳам аз одам ва ҳам аз ҳайвоноти ваҳшӣ гирифта, ба левизодагон дод, ки онҳо масъулияти хаймаи Худовандро ба ӯҳда доштанд; чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

Мусо ғанимати ҷангиро мувофиқи амри Худованд байни мардум тақсим кард.

1. Боварӣ ба роҳнамоии Худованд - чӣ гуна роҳнамоии Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки захираҳои моро одилона ва одилона тақсим кунем.

2. Қувваи итоаткорӣ - чӣ гуна пайравӣ аз фармони Худо метавонад моро дар замонҳои низоъ пирӯз гардонад.

1. Такрори Шариат 31:6 - «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ибриён 13:5-6 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон мегӯем: Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

Ададҳо 31:48 Ва нозирон, ки бар ҳазорҳо лашкарҳо, мириҳазорҳо ва мирисадҳо буданд, назди Мусо омаданд.

Мӯсоро афсарони лашкар, ки масъули роҳбарии ҳазорон сарбоз буданд, пешвоз гирифтанд.

1. Сарварӣ - Мо метавонем аз Мӯсо дар бораи эътимод ва эҳтиром дар супориш ба шахсони таҳти фармони ӯ ибрат гирем.

2. Итоат - Мо метавонем дар мисоли итоаткории Мусо ба Худо, ҳатто дар шароити душвор ва душвор, тасаллӣ бахшем.

1. Матто 28:18-20 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Ададҳо 31:49 Ва онҳо ба Мусо гуфтанд: «Бандагони ту ҷамъи ҷанговаронеро, ки тобеияти мо ҳастанд, гирифтаанд, ва ҳеҷ кас аз мо намерасад».

Наводоронӣ Мӯсо ба ӯ хабар доданд, ки ҷанговарони зери фармондеҳиро шуморидаанд ва ҳеҷ кас гум нашудааст.

1. Қувваи вафодорӣ - чӣ тавр ҳатто дар замони ҷанг, вафодорӣ метавонад муваффақият ба даст орад.

2. Қувваи Ҷамъият - чӣ гуна якҷоя кор кардан метавонад ғалаба оварад.

1. Матто 18:12-14 - "Фикри шумо чист? Агар касе сад гӯсфанд дошта бошад ва яке аз онҳо гумроҳ шуда бошад, магар наваду нӯҳро дар кӯҳҳо гузошта, ба ҷустуҷӯи он гӯсфанд намеравад. гумроҳ шудааст?Ва агар вай онро ёбад, ба ростӣ ба шумо мегӯям, аз он наваду нӯҳе, ки ҳеҷ гоҳ гумроҳ нашудаанд, барои он бештар шод мешавад.Пас хости Падари Ман, ки дар осмон аст, ин нест, ки яке аз ин хурдсолон бошад. бояд нобуд шаванд.

2. Аъмол 4:32-35 - Ҳоло шумораи пурраи имондорон аз як дил ва ҷон буданд ва ҳеҷ кас намегуфт, ки ҳеҷ кадоме аз чизҳои ба ӯ тааллуқдошта аз они ӯ аст, аммо онҳо ҳама чизи умумӣ доштанд. Ва ҳавворион бо қудрати бузург дар бораи эҳёи Исои Худованд шаҳодат медоданд, ва файзи бузург бар ҳамаи онҳо буд. Дар байни онҳо касе мӯҳтоҷ набуд, зеро ҳарчӣ ки соҳибони замин ва хонаҳо буданд, онҳоро фурӯхтанд ва даромади он чиро, ки фурӯхта шуда буд, оварда, ба пои ҳавворион гузоштанд ва ба ҳар кас ба қадри ниёзе, ки лозим буд, тақсим карда мешуд.

Ададҳо 31:50 Бинобар ин мо барои Худованд ҳадия овардем, ки ҳар кас аз ҷавоҳироти тилло, занҷир ва дастбандҳо, ҳалқаҳо, гӯшворҳо ва лавҳаҳо гирифтааст, то ки ҷони моро ба ҳузури Худованд кафорат гардонад.

Исроилиён барои кафорати гуноҳҳои худ ба Худованд қурбонии ҷавоҳирот тақдим карданд.

1: Ба воситаи қурбонӣ кафорат ҷӯед

2: Қувваи ҷавоҳирот дар ибодат

1: Ишаъё 43: 25-26 "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худ пок мекунам ва гуноҳҳои туро ба ёд нахоҳам овард. Маро ба ёд овар: биёед бо ҳам муҷозот кунем: эълон кун, то ки асоснок аст».

2: Ибриён 9:22 "Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок мешавад; ва бе рехтани хун омурзиш нест."

Ададҳо 31:51 Ва Мусо ва Элъозори коҳин тиллои онҳоро, ҳатто тамоми ҷавоҳироти сохтаро гирифтанд.

Мусо ва Элъозори коҳин тамоми тилло ва ҷавоҳиротеро, ки аз маҳбусони Мидиён гирифта буданд, ҷамъ карданд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, подош медиҳад.

2. Мо бояд дороии худро беайб нигоҳ дорем ва ба Худо баргардонем.

1. 1 Вақоеънома 29:14 - "Аммо ман кистам ва қавми Ман кист, ки мо метавонем ба ин андоза бо омодагӣ қурбонӣ кунем? зеро ки ҳама чиз аз они ту аст, ва мо аз они ту ба ту додем".

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед".

Ададҳо 31:52 Ва тамоми тиллои қурбоние ки барои Худованд тақдим карданд, аз мириҳазорҳо ва мирисадҳо, шонздаҳ ҳазору ҳафтсаду панҷоҳ сиқл буд.

Банӣ-Исроил ҳамчун як қисми ҳадияи худ ба Худованд 16 750 сиқл тилло тақдим карданд.

1. Қувваи додан: Чӣ тавр бояд раҳо шавад ва Худоро бигузорад

2. Қурбонӣ ва тоъат: арзиши пайравӣ аз Худо

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Филиппиён 4:12-13 - Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ тавр фаровон шуданро медонам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ададҳо 31:53 (Зеро ки ҷанговарон ғанимат гирифта буданд, ҳар кас барои худаш.)

Дар порча муҳокима мешавад, ки чӣ тавр мардони ҷанг барои худ ғанимат гирифтаанд.

1. Қаноатмандӣ: Муҳимияти қаноатмандӣ аз он чизе ки мо дорем

2. Бахилӣ: Хатари аз паи сарвати нолозим

1. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар хар холат асрори ру ба ру шудан бо фаровониву гуруснагӣ, фаровонию ниёзмандиро омухтаам.

2. Масалҳо 15:16 - "Каме бо тарси Худованд беҳтар аст аз ганҷи бузург ва душворӣ бо он."

Ададҳо 31:54 Ва Мусо ва Элъозори коҳин тиллои мириҳазорҳо ва садҳо нафаронро гирифта, ба хаймаи ҷомеъ оварданд, то ки ёдгорӣ барои банӣ-Исроил ба ҳузури Худованд бошад.

Мусо ва Элъозори коҳин тиллоҳои мириҳазорҳо ва садҳоҳоро гирифта, ба хаймаи ҷомеъ оварданд, то ки ёдгорӣ барои банӣ-Исроил ба ҳузури Худованд бошад.

1. Раҳмати Худо дар фароҳам овардани ёдгориҳо барои халқаш

2. Қувваи ёдоварӣ барои ояндаи Исроил

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Ба ёд оред, ки чӣ гуна Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар тамоми биёбон шуморо роҳнамоӣ кард, то шуморо фурӯтан созад ва бисанҷад, то бидонед, ки дар дилатон чӣ ҳаст, оё аҳкоми Ӯро риоя мекунед ё не .

2. Забур 78:3-4 - Он чиро, ки мо шунидаем ва медонистем, ки падарони мо ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

Рақамҳои 32-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 32:1-5 вазъиятеро муаррифӣ мекунад, ки қабилаҳои Реубен ва Ҷод бо дархост ба Мусо муроҷиат мекунанд. Онҳо пай мебаранд, ки замини Ёзар ва Ҷилъод, ки онҳо забт карда буданд, барои чорводорӣ мувофиқ аст. Сарварони ин қабилаҳо пешниҳод мекунанд, ки ба онҳо иҷозат дода шавад, ки дар ин сарзамин маскун шаванд, ба ҷои он ки бо боқимондаи Исроил ба Замини ваъдашуда убур кунанд.

Сархати 2: Дар Ададҳо 32:6–15 идома дода, Мусо аз пешниҳоди Реубен ва Ҷод изҳори нигаронӣ мекунад. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр падаронашон исроилиёнро аз даромадан ба Канъон рӯҳафтода карда буданд, ки дар натиҷа чиҳил сол дар биёбон саргардон шуданд. Мусо метарсад, ки агар Реубен ва Ҷод ба Канъон убур накунанд, ин боқимондаи Исроилро аз ин кор бозмедорад. Ӯ онҳоро огоҳ мекунад, ки рафтори онҳо метавонад хашми Худоро бар тамоми Исроил барангезад.

Сархати 3: Рақамҳои 32 бо созишномаи байни Мусо ва қабилаҳои Реубен ва Ҷод ба анҷом мерасад. Онҳо розӣ ҳастанд, ки ҷанговарони худро барои забт кардани Канъон пеш аз он ки дар Ҷилъод ҷойгир шаванд, фиристанд. Қабилаҳо ваъда медиҳанд, ки ҳангоми иштирок дар ҷанг оилаҳои худро тарк мекунанд, то он даме, ки ҳамаи қабилаҳои дигар мерос гиранд. Онхо тасдик мекунанд, ки ухдадории худро барои ичрои ин карор.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 32 пешниҳод мекунанд:
Дархости Реубен, Ҷод берун аз Замини ваъдашуда маскан гирифт;
Ғамхории Мусо аз тарси он, ки дигаронро рӯҳафтода мекунад;
Созишномаи ба даст омада ҷанговарон пеш аз ҷойгиршавӣ кӯмак мекунанд.

Реубен, Ҷод барои маскун шудан берун аз Замини ваъдашуда иҷозат талаб мекунад;
Мусо дар бораи рӯҳафтода кардани дигарон изҳори нигаронӣ мекунад;
Созишномаи ба даст омада ҷанговарон пеш аз ҷойгир шудан кӯмак мекунанд.

Дар ин боб ба дархости қабилаҳои Реубен ва Ҷод дар бораи маскун шудан берун аз Замини ваъдашуда равона шудааст. Дар Ададҳои 32 ин қабилаҳо ба Мусо наздик мешаванд ва хоҳиши дар замини Ёзар ва Ҷилъодро, ки аллакай забт карда буданд ва барои чорвои худ мувофиқ дониста буданд, иқомат мекунанд. Бо вуҷуди ин, Мусо аз он нигарон аст, ки ин тасмим метавонад боқимондаи Исроилро аз ворид шудан ба Канъон, ки дар ибтидо Худо фармуда буд, боздорад. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки падаронашон чӣ гуна оқибатҳоеро, ки исроилиёнро аз даромадан ба Канъон боздоштанд ва дар натиҷа чиҳил сол дар биёбон саргардон шуданд.

Бо вуҷуди нигарониҳои Мусо, байни ӯ ва қабилаҳои Реубен ва Ҷод созиш ҳосил мешавад. Онҳо розӣ ҳастанд, ки ҷанговарони худро барои забт кардани Канъон дар баробари қабилаҳои дигар пеш аз он ки дар Ҷилъод ҷойгир шаванд, фиристанд. Қабилаҳо ваъда медиҳанд, ки ҳангоми иштирок дар ҷанг оилаҳои худро тарк мекунанд, то он даме, ки ҳамаи қабилаҳои дигар мерос гиранд. Ин тартиб кафолат медиҳад, ки онҳо ӯҳдадориҳои худро оид ба забт кардани Канъон пеш аз баҳрабардорӣ аз замине, ки барои худ интихоб кардаанд, иҷро кунанд.

Дар охир, Ададҳои 32 мубоҳисаи муҳими байни Мусо ва қабилаҳои Реубен ва Ҷодро дар бораи сокинон берун аз Замини ваъдашуда қайд мекунад. Он нигарониҳои Мӯсоро дар бораи рӯҳафтода кардани дигарон аз итоат ба аҳкоми Худо таъкид мекунад ва инчунин тавофуқи ҳосилшуда нишон медиҳад, ки дар он ин қабилаҳо ӯҳдадор мешаванд, ки пеш аз сукунати худ дар забт кӯмак кунанд.

Ададҳо 32:1 Ва банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод чорвои бисьёре доштанд; ва чун замини Ёзар ва замини Ҷилъодро диданд, инак, он ҷо макони чорпоён буд;

Банӣ-Рубен ва Ҷод чорвои зиёде доштанд, ва чун замини Ёзар ва Ҷилъодро диданд, фаҳмиданд, ки он барои чорвои онҳо беҳтарин аст.

1. Таъмини Худо: Кашф кардани имкониятҳо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Қаноат дар Масеҳ: дарёфти қаноатмандӣ аз нақшаи Худо

1. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

2. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам.

Ададҳо 32:2 Банӣ-Ҷод ва банӣ-Реубен омада, ба Мусо ва Элъозори коҳин ва ба мирони ҷамоат сухан ронда, гуфтанд:

Банӣ-Ҷод ва Реубен ба Мусо, Элъозори коҳин ва пешвоёни ҷамоат сухан гуфтанд.

1. "Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои ҷалоли Худо"

2. "Авлавияти тоъат: Гӯш додан ба пешвоёни Худо"

1. Филиппиён 2: 1-4 - "Бинобар ин, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ бошад, агар тасаллӣ аз муҳаббат бошад, ва агар ягон шарикии Рӯҳ вуҷуд дошта бошад, агар муҳаббат ва раҳмдилӣ бошад, шодии маро пурра гардонед. як ақл, як муҳаббат нигоҳ доштан, дар рӯҳ муттаҳид, нияти як ҳадаф. Аз рӯи худхоҳӣ ё кибрии хушку холӣ ҳеҷ кор накунед, балки бо фурӯтанӣ якдигарро аз худ муҳимтар мешуморед».

2. Ибриён 13:17 - "Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ин ба ту фоидае надорад».

Ададҳо 32:3 Атарот, ва Дибӯн, ва Ёзер, ва Нимро, ва Ҳешбон, ва Элеале, ва Шабам, ва Набӯ ва Бион,

Қабилаҳои Реубен ва Ҷод мехостанд дар замини шарқи дарёи Урдун сокин шаванд.

1: Худо ба мо нишон медиҳад, ки Ӯ ба ваъдаҳои худ содиқ аст. Ӯ ба ваъдаи худ ба сибтҳои Реубен ва Ҷод вафо кард, ки ба онҳо замини шарқии дарёи Урдун медиҳад.

2: Худо Худои фаровон аст. Вай кодир аст, ки барои халки худ бештар замин дихад.

1: Такрори Шариат 32: 9-12 - Зеро насиби Худованд халқи Ӯст, Яъқуб мероси ҷудошудаи Ӯст. 10 Ӯро дар замини биёбон ва дар биёбонҳои фиғон ёфт; Ба гирдаш андохт, Нигохаш кард, Чу гавхараки чашм нигох дошт. 11 Монанди уқобе, ки лонаи худро барангехт, бар бачаҳояш мепарад, Болҳо баровард ва онҳоро гирифт, Бар пояш бардошт. 12 Танҳо Худованд ӯро ҳидоят мекард, ва ҳеҷ худои бегона бо ӯ набуд.

2: Ишаъё 49:20-21 - Онҳо гурусна ва ташна набуданд, шамоли сӯзон ва офтоб бар онҳо набуд; зеро ҳар кӣ бар онҳо раҳм кард, онҳоро роҳнамоӣ хоҳад кард, ҳатто ба сӯи чашмаҳои об ҳам роҳнамоӣ мекунад. 21Ва ӯ барои халқҳо байрақе хоҳад афрохт, ва исроилиёнро ҷамъ хоҳад кард, ва парокандашудаи Яҳудоро аз чор гӯшаи замин ҷамъ хоҳад кард.

Ададҳо 32:4 Ҳатто замине ки Худованд дар пеши ҷамоати Исроил зад, замини чорпоён аст, ва бандагони ту чорво доранд.

Худованд ба банӣ-Исроил барои чорвои онҳо замин дод.

1: Мо бояд ҳамеша аз Худованд барои ғамхорӣ кардани ниёзҳои мо миннатдор бошем.

2: Мо бояд ба рӯзии Худованд таваккал кунем ва аз камбудӣ натарсем.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Такрори Шариат 31:8 - Ин Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; вай туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарсед ё хавотир нашавед.

Ададҳо 32:5 Бинобар ин, онҳо гуфтанд: «Агар мо дар назари Ту файз ёфта бошем, бигзор ин замин ба бандагони ту дода шавад, ва моро аз Урдун нагузаронад».

Қавми Реубен ва Ҷод аз Мусо хоҳиш карданд, ки заминро дар соҳили дарёи Урдун ба онҳо ҳамчун моликияти онҳо бидиҳад.

1. Қаноат дар Худованд аст, на дар молу мулк.

2. Ба ризқе, ки Худо бар ту додааст, имон биёвар.

1. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар хар холат асрори ру ба ру шудан бо фаровониву гуруснагӣ, фаровонию ниёзмандиро омухтаам.

2. Яъқуб 4:13-15 - «Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии ту чист?Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.Ба ҷои ин бояд бигӯй: Агар Худованд бихоҳад, зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

Ададҳо 32:6 Ва Мусо ба банӣ-Ҷод ва банӣ-Рубен гуфт: «Оё бародарони шумо ба ҷанг раванд, ва шумо дар ин ҷо бинишинед?

Мусо аз банӣ-Ҷод ва Реубен пурсида, пурсид, ки чаро бародаронашон дар хона монданд, ба ҷанг раванд.

1. Нозир нашавед: Зиндагӣ бо имони фаъол

2. Далерӣ барои истодан ва мубориза бурдан: қувват барои муқобила бо мушкилот

1. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, пас як кас дигареро тез мекунад.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

Ададҳо 32:7 Ва чаро дили банӣ-Исроилро аз рафтан ба замине ки Худованд ба онҳо додааст, метарсонед?

Исроилиён аз даромадан ба замине, ки Худованд ба онҳо ваъда карда буд, рӯҳафтода шуданд.

1. Ваъдаҳои Худо вайроннашавандаанд - Ибриён 10:23

2. Ба нақшаи Худо барои шумо имон оваред - Румиён 8:28

1. Такрори Шариат 1:21 - "Инак, Худованд Худои ту заминро пеши ту гузоштааст: бирав ва онро тасарруф кун, чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту гуфтааст: натарс ва рӯҳафтода нашав".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Ададҳо 32:8 Падарони шумо, вақте ки ман онҳоро аз Қодешбарнеа барои дидани замин фиристодам, ҳамин тавр карданд.

Аҷдодони исроилиён замини Канъонро кашф карданд, вақте ки онҳоро Худо аз Қодешбарнеа фиристода буд.

1. Боварӣ ба Худо, ки моро ба саргузаштҳои нав мерасонад

2. Итоати фармудаҳои Худо дар имон

1. Ҳастӣ 12:1-3 Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ, қавми худ ва хонадони падарат ба замине бирав, ки ман ба ту нишон медиҳам. Ман шуморо ба халқи бузург табдил хоҳам дод, ва шуморо баракат хоҳам дод; Номи туро бузург хоҳам кард, ва ту баракат хоҳӣ буд.

3. Еҳушаъ ибни Нун 1:1-3 Пас аз марги Мусо бандаи Худованд, Худованд ба Еҳушаъ ибни Нун, ёвари Мусо гуфт: Мусо бандаи ман мурд. Пас, шумо ва ҳамаи ин қавм, омода бошед, ки аз дарёи Ӯрдун убур кунед, то ба замине ки Ман ба онҳо ба банӣ-Исроил медиҳам. Ҳар ҷое, ки пои худро гузоштай, ба ту хоҳам дод, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

Ададҳо 32:9 Зеро ки онҳо ба водии Эшкӯл баромада, заминро диданд, дили банӣ-Исроилро дилсард карданд, ки ба замине ки Худованд ба онҳо дода буд, нараванд.

Банӣ-Исроил, вақте ки водии Эшколро диданд, аз даромадан ба замине ки Худованд ба онҳо дода буд, дилсард шуданд.

1. Ваъдаҳои Худо ҳамеша ростанд - Ирмиё 29:11

2. Дар замонҳои душвор рӯҳбаланд шавед - Румиён 15:13

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

Ададҳо 32:10 Ва ғазаби Худованд дар ҳамон вақт аланга зад, ва Ӯ қасам хӯрда, гуфт:

Худованд аз нақшаҳои исроилиён дар заминҳои шарқӣ маскун шудан ба хашм омад ва қасам хӯрд, ки онҳо ба Замини ваъдашуда дохил намешаванд.

1. Ваъдаҳои Худо набояд сабукфикрона шаванд

2. Гирифтани қудрати Худо ба дасти худ фалокатовар аст

1. Ададҳо 32:10

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Ададҳо 32:11 Албатта, ҳеҷ яке аз мардони аз Миср берун омада, аз бистсола ва болотар он заминеро, ки Ман ба Иброҳим, ба Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрдам, нахоҳанд дид; зеро онҳо ба ман комилан пайравӣ накардаанд:

Банӣ-Исроил, ки аз 20-сола боло ҳастанд, заминеро, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ваъда шуда буданд, мерос гирифта наметавонанд, зеро онҳо аҳкоми Худоро пурра иҷро накардаанд.

1. Оқибатҳои бевафоӣ: Чӣ гуна ваъдаҳои иҷронашуда имрӯз бо мо сухан мегӯянд

2. Подошҳои тоъат: Чӣ тавр ба ваъдаҳои Худо расидан

1. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

2. Еҳушаъ 1:8-9 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар;

Ададҳо 32:12 Наҷот Колеб ибни Ефуннеи кенезӣ ва Еҳушаъ ибни Нунро, зеро ки онҳо комилан ба Худованд пайравӣ кардаанд.

Худованд Колеб ва Еҳушаъро барои садоқати содиқашон мукофот дод.

1. Вафодории Колеб ва Еҳушаъ: Намунае барои ҳамаи мо

2. Неъмати вафодорӣ ба Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - Пас, акнун аз Худованд битарс ва ба Ӯ бо самимият ва вафодорӣ хизмат кунед. Худоҳоеро, ки падарони шумо дар он тарафи дарё ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед, ва Худовандро ибодат кунед. Ва агар дар назари шумо ибодат кардани Худованд бад бошад, имрӯз ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда бошед, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Ададҳо 32:13 Ва хашми Худованд бар исроилиён аланга зад, ва Ӯ онҳоро дар биёбон овора кард, то чил сол, то тамоми насл, ки дар назари Худованд бад рафтор карда буд, нобуд шавад.

Ғазаби Худованд бар зидди банӣ-Исроил аланга зад ва онҳоро водор сохт, ки дар биёбон 40 сол саргардон шуданд, то даме ки тамоми наслҳои шарир нобуд карда шаванд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: омӯхтан аз исроилиён

2. Бо озмоишҳо рӯ ба рӯ шудан: эътимод ба нақшаи Худо

1. Румиён 5:3-4 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. Ишаъё 48:17-18 - Худованд ба Наҷотдиҳандаи ту, Қуддуси Исроил чунин мегӯяд: Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки ба ту таълим медиҳад он чи барои ту беҳтар аст, ва туро дар роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад. Кош ба фармонҳои ман таваҷҷуҳ мекардӣ, оромии ту чун дарё, адолати ту чун мавҷҳои баҳр мебуд.

Ададҳо 32:14 Ва инак, шумо ба ҷои падарони худ эҳьё шудаед, ки одамони гунаҳкор зиёд шудаед, то ки ғазаби шадиди Худовандро нисбати Исроил боз ҳам афзун кунед.

Банӣ-Исроил ба ҷои падарони худ бархоста, боиси афзоиши одамони гунаҳкор ва хашми шадиди Худованд нисбати Исроил гардид.

1. Гуноҳ ғазаби Худоро меорад, аммо Ӯ моро ҳанӯз дӯст медорад.

2. Оқибатҳои амалҳои мо метавонанд фаротар аз ҳаёти худи мо бошанд.

1. Румиён 5:8-9 - Аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Масалҳо 11:29 - Ҳар кӣ оилаи худро хароб кунад, танҳо бод мерос мегирад, ва аблаҳ ғуломи доно хоҳад буд.

Ададҳо 32:15 Зеро, агар шумо аз ақиби Ӯ рӯй гардонед, Ӯ боз онҳоро дар биёбон мегузорад; ва шумо тамоми ин қавмро несту нобуд хоҳед кард.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки агар мо аз Худо рӯй гардонем, Ӯ метавонад моро дар биёбон тарк кунад ва ба ҳалокат расонад.

1: Фирефта нашавед, ки Худо меҳрубон ва меҳрубон аст, агар мо аз Ӯ рӯй гардонем, моро ҷазо намедиҳад.

2: Агар мо хоҳем, ки ба Худо содиқ бошем, мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Ӯ гуноҳро таҳаммул намекунад ва дар сурати нофармонии Ӯ моро аз ҷазо додан шарм намекунад.

1: Ибриён 10: 26-31 - "Агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, ҳеҷ қурбоние барои гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки танҳо интизории даҳшатноки доварӣ ва оташи пурталотум, ки душманони Худоро фурӯ хоҳад бурд. Худоё».

2: Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад."

Ададҳо 32:16 Ва онҳо ба Ӯ наздик омада, гуфтанд: «Мо дар ин ҷо барои чорвои худ оғилҳо ва барои кӯдакони худ шаҳрҳо месозем;

Мардум ба назди Мусо омада, хоҳиш карданд, ки барои чорво ва фарзандонашон оғилҳо ва шаҳрҳо созанд.

1. "Банақшагирӣ барои оянда: сохтмон барои фарзандони мо"

2. «Ахамияти нигохубини чорвои мо».

1. Масалҳо 13:22, "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одил гузошта мешавад"

2. Забур 23:1-3, "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро барқарор мекунад".

Ададҳо 32:17 Вале мо худамон мусаллаҳ шуда пеши банӣ-Исроил хоҳем рафт, то даме ки онҳоро ба макони худ наоварем; ва фарзандони мо аз сабаби сокинони ин замин дар шаҳрҳои девордор сокин хоҳанд шуд.

Қабилаҳои Реубен ва Ҷод омода буданд, ки пеши банӣ-Исроил мусаллаҳ шаванд, то ки ба онҳо дар ҷои худ сокин шаванд, ва фарзандони онҳо дар шаҳрҳои қалъадор бимонанд.

1. Муҳимияти фидокорӣ: Қабилаҳои Реубен ва Ҷод намунаи он мебошанд, ки чӣ тавр мо бояд ба манфиати дигарон қурбонӣ кунем.

2. Қувваи ваҳдат: Банӣ-Исроил тавонистанд, ки бо ҳам дар ваҳдат истода, ҷои амне пайдо кунанд, ки ба хона занг зананд.

1. Ғалотиён 6:10 Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама, хусусан ба аҳли имон некӣ кунем.

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Ададҳо 32:18 Мо ба хонаҳои худ барнамегардем, то даме ки банӣ-Исроил вориси ҳар яки худ мерос нагиранд.

Банӣ-Исроил то он даме ки ҳар як шахс мероси қонунии худро нагирад, ба хона баргаштанро рад мекунанд.

1. Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз ҳуқуқу имтиёзҳои худододамон даст кашем.

2. Худо мехоҳад ба мо меросе бидиҳад, ки мо набояд онро ба назар гирем.

1. Такрори Шариат 6:10-12: Ва ҳангоме ки Худованд Худоят туро ба замине, ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб меорад, то ба ту шаҳрҳои бузург ва зебо диҳад. , ки ту бино накардаӣ, ва хонаҳои пур аз ҳар неъмате, ки пур накардаӣ, ва чоҳҳо кофта, ки накофтаӣ, токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинонидаӣ; вақте ки ту хӯрда ва сер шавӣ; Пас эҳтиёт бош, мабодо Худовандро, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард, фаромӯш накунӣ.

2. Забур 36:3-5: Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Ададҳо 32:19 Зеро ки мо бо онҳо дар он тарафи Ӯрдун ё дар он тараф мерос нахоҳем гирифт; зеро ки мероси мо дар ин тарафи Урдун ба тарафи шарқ ба дасти мо афтод.

Банӣ-Исроил эълон мекунанд, ки онҳо аз дарёи Урдун намегузаранд, зеро мероси онҳо дар шарқи дарё аст.

1. Вафодории Худо: Омӯзиши гирифтани баракатҳое, ки Худо барои мо додааст

2. Эътироф ва қабул кардани мероси мо дар Масеҳ

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

Ададҳо 32:20 Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Агар шумо ин корро хоҳед кард, агар бо силоҳ ба ҳузури Худованд ба ҷанг биравед,

Исроилиён ташвиқ карда мешаванд, ки ба ҷанг раванд ва барои Худованд мубориза баранд.

1. Ҷанг барои Худованд: Даъват ба амали содиқона

2. Артиши Худованд: Даъват ба ҷасорат ва фармонбардорӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

Ададҳо 32:21 Ва ҳамаи шумо мусаллаҳ шуда ба ҳузури Худованд аз Урдун меравед, то даме ки Ӯ душманони худро аз пеши худ берун кунад,

Ба банӣ-Исроил фармон дода шуд, ки мусаллаҳ ва омода ба замини ваъдашуда ворид шаванд ва онро ба ҳузури Худованд тасарруф кунанд.

1: Аз дохил шудан ба набардҳои ҳаёт натарс, зеро ки Худованд бо туст ва туро хоҳад дид.

2: Бо далерӣ ва имон далерона ба Замини ваъдашудаи баракатҳои фаровони Худо ҳаракат кунед.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2: Такрори Шариат 20:4 - "Зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, то ки барои шумо бар зидди душманонатон ҷанг кунад ва шуморо наҷот диҳад".

Ададҳо 32:22 Ва замин ба ҳузури Худованд таслим карда шавад, ва баъд аз он шумо бармегардед, ва ба ҳузури Худованд ва Исроил бегуноҳ хоҳед буд; ва ин замин ба ҳузури Худованд моликияти шумо хоҳад буд.

Ба банӣ-Исроил ваъда дода шуд, ки замин ҳамчун мукофот барои итоаткорӣ ба Худованд.

1. Ваъдҳои Худо яқин аст - вафодор бошед ва мукофоти худро хоҳед ёфт.

2. Ба Парвардигор итоат кунед ва баракат ёбед - дар вафодории худ нотавон нашавед.

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Матто 6:33 - "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

Ададҳо 32:23 Аммо агар шумо ин корро накунед, инак, шумо пеши Худованд гуноҳ кардаед; ва боварӣ ҳосил кунед, ки гуноҳатон шуморо ошкор хоҳад кард.

Гуноҳ ошкор мешавад ва оқибаташ хоҳад овард.

1: Худо меҳрубон аст ва агар мо аз гуноҳҳои худ тавба кунем, моро мебахшад.

2: Гуноҳҳои мо дар ниҳоят ошкор хоҳанд шуд, аз ин рӯ муҳим аст, ки онҳоро эътироф кунем ва омурзиши Худоро қабул кунем.

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ содиқ ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои онҳоро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро рад мекунад, марҳамат мекунад.

Ададҳо 32:24 Барои фарзандони худ шаҳрҳо ва барои гӯсфандони худ оғилҳо бино кунед; ва он чи аз даҳони ту баромад, бикун.

Ин порча исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки мувофиқи ваъдашуда барои фарзандони худ шаҳрҳо ва барои гӯсфандони худ огилҳо созанд.

1. Арзиши вафо кардани ваъдаҳо: Тадқиқот оид ба рақамҳо 32:24

2. Қудрати иҷрошавии каломи шумо: Омӯзиши Ададҳо 32:24

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Яъқуб 5:12 - Пеш аз ҳама, эй бародарон, ба осмон, ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Бигзор ореи шумо оре бошад ва не, не, вагарна маҳкум хоҳед шуд.

Ададҳо 32:25 Ва банӣ-Ҷод ва банӣ-Реубен ба Мусо сухан ронда, гуфтанд: «Бандагони ту он чиро, ки оғоям амр мекунад, ба ҷо хоҳанд овард».

Банӣ-Ҷод ва Рубен итоаткории худро ба амрҳои Мусо нишон доданд.

1: Итоат ба фармудаҳои Худо барои муваффақият муҳим аст.

2: Мо бояд имон ва эътимод дошта бошем, ки фармудаҳои Худо ба манфиати мост.

1: Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Ададҳо 32:26 Кӯдакони мо, занони мо, гӯсфандони мо ва тамоми чорвои мо дар шаҳрҳои Ҷилъод дар он ҷо хоҳанд буд.

Исроилиён барои гузаштан аз дарёи Урдун ба замини Ҷилъод тайёрӣ мебинанд ва оилаҳо, чорво ва дороии худро бо худ хоҳанд бурд.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замони гузариш

2. Қувваи оила дар замони тағйирот

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 32:27 Аммо бандагони ту, чунон ки оғоям мегӯяд, ҳар кас, ки барои ҷанг мусаллаҳ аст, аз пеши Худованд ба ҷанг убур хоҳанд кард.

Исроилиён тайёр буданд, ки ба ҳузури Худованд ба ҷанг бираванд.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки барои дурустӣ мубориза барем, новобаста аз хароҷот.

2: Мо бояд ҳамеша ба Худованд итоат кунем ва он чизеро, ки Ӯ аз мо талаб мекунад, иҷро кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Ададҳо 32:28 Ва Мусо дар бораи онҳо ба Элъозори коҳин ва Еҳушаъ ибни Нун ва ба сардорони сибтҳои банӣ-Исроил фармуд:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки Элъозори коҳин, Еҳушаъ ибни Нун ва падарони сибти Исроилро таълим диҳад.

1. Итоат ва вафодорӣ: Омӯзиш аз намунаи Мӯсо

2. Раҳпаймоӣ дар ваҳдат: Қудрати кор бо ҳам

1. Аъмол 6:3-4 - Пас, эй бародарон, аз миёни худ ҳафт одами обрӯманд ва пур аз Рӯҳ ва доноро интихоб кунед, ки онҳоро ба ин вазифа таъин мекунем. Аммо мо худро ба дуо ва хизмати калом мебахшем.

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва дар байни якдигар таҳаммулпазирӣ рафтор кунед. муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

Ададҳо 32:29 Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Агар банӣ-Ҷод ва банӣ-Реубен ҳамроҳи шумо аз Урдун убур кунанд, ҳар кас барои ҷанг мусаллаҳ шуда, ба ҳузури Худованд, ва замин дар пеши шумо тасарруф хоҳад шуд; он гоҳ замини Ҷилъодро ба онҳо тасарруф хоҳед кард;

Мусо ба сибтҳои Ҷод ва Реубен мегӯяд, ки онҳо метавонанд замини Ҷилъодро ба моликияти худ дошта бошанд, агар онҳо дар ҳузури Худованд бо лашкар ҷанг кунанд ва дар тасарруфи замин кӯмак кунанд.

1. Муҳимияти ҷанг дар роҳи Худованд.

2. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш.

1. 2 Вақоеънома 15:7 - "Пас, қавӣ бошед, ва дастҳои шумо суст нашаванд, зеро ки кори шумо мукофот хоҳад ёфт".

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - "Дар охир, эй бародарон, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. ».

Ададҳо 32:30 Аммо агар онҳо бо шумо мусаллаҳ нашаванд, дар миёни шумо дар замини Канъон мулке хоҳанд дошт.

Ба исроилиён ваъда дода мешавад, ки замин дар Канъон, агар онҳо бо силоҳ аз дарёи Урдун убур кунанд.

1. Новобаста аз вазъият, Худо ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2. Мо метавонем ба нақшаҳои Худо оид ба ҳаёти худ такя кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард

2. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед диҳам.

Ададҳо 32:31 Ва банӣ-Ҷод ва банӣ-Реубен дар ҷавоб гуфтанд: «Чунон ки Худованд ба бандагони ту гуфтааст, мо низ ҳамин тавр хоҳем кард».

Банӣ-Ҷод ва Реубен розӣ шуданд, ки мувофиқи фармудаи Худованд амал кунанд.

1. Итоат ба Худо баракат меорад

2. Итоати Худо роҳи ба даст овардани комилият аст

1. Забур 119:1-2 Хушо касоне, ки роҳи онҳо беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд!

2. Такрори Шариат 11:26-27 Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро ба ҳузури ту мегузорам: баракат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунӣ ва лаънат, агар не ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед.

Ададҳо 32:32 Мо ба ҳузури Худованд мусаллаҳ шуда, ба замини Канъон мегузарем, то ки мулки мероси мо дар ин тарафи Ӯрдун аз они мо бошад.

Банӣ-Исроил эълон карданд, ки ба ҳузури Худованд мусаллаҳ шуда ба замини Канъон мегузаранд, то ки мероси онҳо азони онҳо гардад.

1. Худо касонеро гиромӣ дорад, ки дар роҳи ваъдаи худ биҷанганд.

2. Худованд ба касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд ва омодаанд, ба амал оянд, ризқ медиҳад.

1. Такрори Шариат 6: 18-19 - "Ва он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, бикун, то ки бароят некӯ бошад, ва ба замин даромада, замини некеро, ки Худованд қасам хӯрдааст, тасарруф намоӣ. ба падарони ту, то ки ҳамаи душманони худро аз пеши ту берун овар, чунон ки Худованд гуфтааст».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 - «Қавӣ ва далерии хуб бош: зеро заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдаам, ки ба онҳо бидиҳам, ба ин қавм тақсим хоҳӣ кард. Танҳо ту қавӣ ва далер бош, ки мувофиқи тамоми шариатро, ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, риоя намо: аз он ба дасти рост ё чап рӯй нагардон, то ҳар ҷое ки биравӣ, комёб шавӣ: ин китоби шариат аз ту дур нахоҳад шуд. вале шабу рӯз дар он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар, зеро он гоҳ роҳи худро обод хоҳӣ кард ва он гоҳ комёб хоҳӣ хоҳӣ ёфт, оё ба ту амр накардаам? ва далерии нек; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст».

Ададҳо 32:33 Ва Мусо ба онҳо, ҳатто ба банӣ-Ҷод ва ба банӣ-Реубен, ва ба нисфи сибти Менашше ибни Юсуф, подшоҳии Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён, ва подшоҳии Оҷро дод. подшоҳи Бошон, замин, бо шаҳрҳои он дар соҳилҳо, ҳатто шаҳрҳои кишвар дар гирду атроф.

Мусо ба банӣ-Ҷод, Реубен ва нисфи сибти Менашше подшоҳии Сиҳӯн подшоҳи амӯриён ва подшоҳии Оҷ подшоҳи Бошонро бо шаҳрҳо ва гирду атрофи онҳо дод.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Таъмини неъматҳои Худо барои мардумаш

1. Ададҳо 32:33

2. Забур 84:11 - Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файз ва ҷалол хоҳад дод: ҳеҷ кори некеро аз росткорон дареғ нахоҳад дошт.

Ададҳо 32:34 Ва банӣ-Ҷод Дибӯн ва Атарот ва Ароэрро бино карданд,

Банӣ-Ҷод дар замини Мӯоб се шаҳр бино карданд.

1. Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҷомеаҳо ва ҷаҳони худро бо муҳаббат ва имон обод кунем.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки амали мо ба дигарон таъсир мерасонад.

1. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

2. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

Ададҳо 32:35 Ва Атрот, Шӯфон ва Ёазир ва Юҷбеҳо,

Дар порча чаҳор шаҳр зикр шудааст: Атрот, Шофон, Ёазер ва Ҷоғбеҳо.

1. Қудрати якҷоя кор кардан: Чӣ тавр ҷомеаҳо метавонанд корҳои бузургро анҷом диҳанд

2. Бо суботкорӣ ва хамкорӣ ба максадхоямон расем

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигараш кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2. Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, як кас каси дигареро тез мекунад.

Ададҳо 32:36 Ва Байт-Нимро ва Байтҳорон, шаҳрҳои девордор ва оғилҳо барои гӯсфандон.

Дар ин порча ду шаҳр, Байтнимро ва Байтҳорон, ки девор гирифта шуда буданд ва барои гӯсфандон оғилҳо доштанд, ёдовар мешаванд.

1. Таъмини Худо барои халқи худ: чӣ гуна Худо ба мардуми Байтнимро ва Байтҳорон ғамхорӣ мекард

2. Муҳимияти нигоҳубини рамаи мо: Дарсҳо аз Байтнимро ва Байтҳорон

1. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад; вай маро дар канори обҳои ором мебарад.

2. Ишаъё 32:18 - Халқи Ман дар манзилҳои осоишта, дар манзилҳои бехатар ва дар оромгоҳҳо сокин хоҳанд шуд.

Ададҳо 32:37 Ва банӣ-Реубен Ҳешбӯн ва Элеале ва Қирятаймро бино карданд,

Банӣ-Реубен се шаҳрро бино карданд: Ҳешбӯн, Элеале ва Қирятайм.

1: Вафодории Худо дар биноҳои банӣ-Рубен дида мешавад.

2: Вақте ки мо ба иродаи Ӯ итоат мекунем, Худо кори дасти моро баракат медиҳад.

1: Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2: Қӯлассиён 3:23 - Ҳар он чи мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

Ададҳо 32:38 Ва Набӯ ва Баалмӯн, (номи онҳо иваз карда мешавад) ва Шибмо, ва ба шаҳрҳое, ки бино кардаанд, номҳои дигар гузоштанд.

Мардуми Рубен ва Ҷод ҳангоми сохтани шаҳрҳо номи Набӯ, Баалмеон ва Шибморо иваз карданд.

1. Худо Устоди ҳаёти мост: Омӯзиши номҳо дар Ададҳо 32:38

2. Пеш равед ва бино кунед: Далерии Реубен ва Ҷод дар Ададҳо 32:38

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6 - Қавӣ ва далер бош, зеро ту ба ин қавм заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам, мерос хоҳӣ дод.

2. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

Ададҳо 32:39 Ва банӣ-Мокир ибни Менашше ба Ҷилъод рафтанд, ва онро гирифтанд, ва амӯриёнро, ки дар он буд, тасарруф карданд.

Фарзандони Мокир ибни Менашше Ҷилъодро аз амӯриён, ки дар он ҷо сокин буданд, гирифтанд.

1. Барои расидан ба ҳадафҳои худ ба Худованд таваккал кунед.

2.Худо шуморо аз душманонатон раҳо мекунад.

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо боварӣ доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2.Забур 37:39 - Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар замони душворӣ қалъаи онҳост.

Ададҳо 32:40 Ва Мусо Ҷилъодро ба Мокир ибни Менашше дод; ва дар он ҷо сукунат кард.

Мусо замини Ҷилъодро ба Мокир ибни Менашше, ки дар он ҷо зиндагӣ мекард, дод.

1. Қудрати саховатмандӣ: Омӯзиш аз Мӯсо дар додани додан.

2. Иҷрои содиқона ба ваъда: вафо кардан ба ваъда, ҳар чӣ бошад.

1. Ададҳо 32:40

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

Ададҳо 32:41 Ва Ёир ибни Менашше рафта, шаҳрҳои хурди онҳоро гирифт, ва онҳоро Ҳавот-Ҷайр номид.

Дар ин порча Ёир писари Менашше тасвир шудааст, ки шаҳрҳои хурдро гирифта, онҳоро Ҳавотҷоир меномид.

1. Пешниҳоди Худо дар номгузорӣ дар бораи аҳамияти номҳо ва чӣ гуна Худо метавонад онҳоро барои ташаккул додани тақдири мо истифода барад.

2. «Ягонагӣ тавассути гуногунрангӣ» нишон медиҳад, ки чӣ тавр одамони гуногун метавонанд барои ташкили ҷомеаи ягона якҷоя кор кунанд.

1. Масалҳо 22:1 - «Номи нек бояд аз сарвати бузург баргузида шавад, ва илтифот аз нуқра ва тилло беҳтар аст».

2. Қӯлассиён 3: 12-15 - "Бинобар ин, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, нармӣ ва пурсабрро дар бар кунед. Ба якдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо хашмгин бошад. шиква аз касе. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате дар бар кунед, ки ҳамаро дар ягонагии комил ба ҳам мепайвандад».

Ададҳо 32:42 Ва Нобаҳ рафта, Кенот ва деҳоти онро гирифт, ва онро ба номи худ Нобаҳ номид.

Ин порча гузоришеро тасвир мекунад, ки Нобаҳ шаҳри Кенатро гирифт ва онро ба номи худаш ба Нобаҳ иваз кард.

1. Ҳокими Худо ба мо имкон медиҳад, ки мақсади худро дар ҳаёт пайдо кунем.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки пеш аз он ки чизе барои худамон талаб кунем, иродаи Худоро ҷӯем.

1. Ишаъё 55:8-9: «Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд», мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин

баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Рақамҳои 33-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 33:1–15 дар бораи сафари исроилиён аз Миср то ӯрдугоҳи худ дар кӯҳи Сино маълумот медиҳад. Дар ин боб ҳар як маконе, ки онҳо дар аснои роҳ ӯрду заданд, номбар карда шудааст, ки аз рафтани онҳо аз Рамеси Миср ва дар Рефидим дар наздикии кӯҳи Сино ба охир мерасад. Ин порча ҳамчун сабти таърихии марҳилаҳои сафари онҳо хидмат мекунад ва нишонаҳо ва рӯйдодҳои муҳимро дар ин давра нишон медиҳад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 33:16–36 идома дода, боб марҳилаҳои минбаъдаи сафари исроилиёнро пас аз тарк кардани кӯҳи Сино тасвир мекунад. Дар он ӯрдугоҳҳои гуногуни онҳо, аз он ҷумла маконҳо, аз қабили Киброт-Ҳаттаава, Ҳазерӯт, Ритмо, Риммон-Пирес, Либна, Рисса, Кехелатоҳ, кӯҳи Шефер, Ҳарада, Маҳелот, Таҳат, Тераҳзаҳурим нақл мекунад. Ин тафсилот ҳисоботи хронологии сафарҳои онҳоро дар минтақаҳои гуногун медиҳад.

Сархати 3: Рақамҳои 33 бо нишон додани дастурҳои мушаххасе, ки Худо ба Мусо оиди забт кардани Канъон дода буд, анҷом меёбад. Худо ба Мусо амр мекунад, ки ба банӣ-Исроил дастур диҳад, ки тамоми сокинони Канъонро бадар ронанд ва тамоми бутҳо ва баландиҳои онҳоро хароб кунанд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки нокомии ин одамон боиси хор дар паҳлӯҳои Исроил мешаванд ва дар замине, ки Худо ба онҳо ваъда додааст, ба изтироб оварда мерасонад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 33 пешниҳод мекунанд:
Ҳисоботи муфассал дар бораи сафари исроилиён аз Миср ба Сино;
Рӯйхати лагерҳо, ёдгориҳо, чорабиниҳо.

Идомаи сафар пас аз лагерҳои гуногуни Сино;
Ҳисоботи хронологӣ тавассути минтақаҳои гуногун.

Дастурҳои Худо дар бораи забт кардан сокинонро берун мекунанд, бутҳоро нест мекунанд;
Огоҳӣ аз нокомӣ, ки боиси мушкилот дар дохили Замини ваъдашуда мегардад.

Ин боб ҳамчун сабти таърихӣ хизмат мекунад ва дар бораи сафари исроилиён аз Миср то ӯрдугоҳи онҳо дар кӯҳи Сино ва берун аз он маълумоти муфассал медиҳад. Рақамҳои 33 аз номбар кардани ҳар як маконе, ки онҳо дар роҳ ӯрду заданд, оғоз мешавад, аз рафтани онҳо аз Рамесес дар Миср ва дар Рефидим дар наздикии кӯҳи Сино ба охир мерасад. Ин порча нишонаҳо ва рӯйдодҳои муҳимро дар ин давра нишон медиҳад ва ҷадвали сафарҳои онҳоро муқаррар мекунад.

Дар Ададҳои 33 идома дода, ин боб марҳилаҳои минбаъдаи сафари исроилиёнро пас аз тарк кардани кӯҳи Сино тасвир мекунад. Дар он ӯрдугоҳҳои мухталифе, ки онҳо дар аснои роҳ бунёд кардаанд, нақл мекунад,

аз ҷумла маконҳое, ба монанди Қибрут-Ҳаттаво, Ҳазерӯт, Ритмо, Риммон-Пирес, Либна, Рисса, Кехелатоҳ, кӯҳи Шефер, Ҳарода, Маҳелӯт, Таҳат ва Тераҳзаҳурим. Ин тафсилот ҳисоботи хронологии сафарҳои онҳоро дар минтақаҳои гуногун медиҳад.

Рақамҳои 33 бо нишон додани дастурҳои мушаххасе, ки Худо ба Мусо оиди забт кардани Канъон дода буд, хотима меёбад. Худо ба Мусо амр мекунад, ки ба банӣ-Исроил дастур диҳад, ки тамоми сокинони Канъонро бадар ронанд ва тамоми бутҳо ва баландиҳои онҳоро хароб кунанд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки нокомии ин одамон боиси хор дар паҳлӯҳои Исроил мешаванд ва дар замине, ки Худо ба онҳо ваъда додааст, ба изтироб оварда мерасонад. Ин дастурҳо ҳам садоқатмандии Худоро дар роҳнамоии халқи худ ва ҳам интизории Ӯро, ки онҳо ба аҳкоми Ӯ содиқона риоя мекунанд, ҳангоми соҳиб шудан ба Замини ваъдашуда таъкид мекунанд.

Ададҳо 33:1 Ин аст сафарҳои банӣ-Исроил, ки бо лашкари худ дар зери дасти Мусо ва Ҳорун аз замини Миср берун омада буданд.

Мусо ва Ҳорун банӣ-Исроилро бо лашкари худ аз замини Миср берун бурданд.

1: Худо ризқдиҳандаи ниҳоӣ аст. Ӯ ба Мусо ва Ҳорун роҳбаре таъин кард, то исроилиёнро аз Миср берун кунанд.

2: Дар лаҳзаҳои душворӣ метавонад тасаллӣ бахшад, ки донистани он ки Худо назорат мекунад ва роҳи халосиро фароҳам меорад.

1: Хуруҷ 12: 2-13 - Худо ба исроилиён роҳе дод, ки аз Миср гурезанд ва Ӯ барои мо низ роҳе фароҳам хоҳад овард.

2: Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Ададҳо 33:2 Ва Мусо сафарҳои онҳоро мувофиқи фармони Худованд навишта буд;

Мусо сафарҳои исроилиёнро бо амри Худованд навиштааст.

1: Худо ҳар як қадами моро назорат мекунад ва бояд итоат кунем.

2: Худо ба халқи худ содиқ аст ва онҳоро ба роҳи рост ҳидоят мекунад.

1: Isaiah 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳоят аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

2: Забур 32:8 - Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми пурмуҳаббати худ ба ту маслиҳат медиҳам.

Ададҳо 33:3 Ва онҳо дар моҳи аввал, дар рӯзи понздаҳуми моҳи якум аз Рамсес равона шуданд; фардои пас аз иди фисҳ банӣ-Исроил бо дасти баланд пеши назари тамоми мисриён баромаданд.

Банӣ-Исроил дар рӯзи понздаҳум, як рӯзи баъд аз иди фисҳ аз Рамсес дар моҳи аввал рафтанд. Онхо дар хузури тамоми мис-рихо бо боварии калон рафтанд.

1. «Эътимод дар миёни душвориҳо».

2. «Бо далерона рафтан»

1. Ишаъё 30:15 - «Дар бозгашт ва оромӣ наҷот хоҳӣ ёфт; дар оромӣ ва дар таваккал қуввати ту хоҳад буд.

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Ададҳо 33:4 Зеро ки мисриён тамоми нахустзодагони худро, ки Худованд дар миёни онҳо зада буд, дафн карданд; Худованд бар худоёни онҳо низ доварӣ мекард.

Ҳукми Худо одилона аст ва бар ҳамаи нофармонҳо иҷро хоҳад шуд.

1. Ғазаби Худо одилона аст ва бар касоне, ки нофармонӣ мекунанд, хоҳад расид.

2. Мо бояд ҳамеша ба Худо ва аҳкоми Ӯ итоат кунем, зеро Ӯ бар касоне, ки намекунанд, доварӣ хоҳад кард.

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкаеро ба сурати ҳеҷ чиз дар осмон ё дар замин дар зер ё дар обҳои зер насоз. Саҷда накун. ба онҳо фурӯд овар ё ба онҳо саҷда кун, зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам, ва фарзандонро барои гуноҳи падару модар то насли сеюм ва чоруми онҳое ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам».

Ададҳо 33:5 Ва банӣ-Исроил аз Рамсес кӯч карда, дар Суккӯт ӯрду заданд.

Исроилиён Рамсесро тарк карда, дар Суккот ӯрду заданд.

1: Мо бояд омода бошем, то дар имон инкишоф ёбем.

2: Тарк кардани минтақаи бароҳати мо барои рушди рӯҳонӣ зарур аст.

1: Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифтан мехоҳад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2: Марк 8:34-35 - Вақте ки Ӯ мардумро бо шогирдонаш ба сӯи Худ даъват кард, ба онҳо гуфт: «Ҳар кӣ мехоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ намояд. Зеро ҳар кӣ ҷони худро наҷот додан мехоҳад, онро барбод медиҳад, аммо ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман ва Инҷил барбод медиҳад, онро наҷот хоҳад дод.

Ададҳо 33:6 Ва онҳо аз Суккӯт баромада, дар Этом, ки дар канори биёбон аст, ӯрду заданд.

Исроилиён Суккӯтро тарк карда, дар Этом ӯрду заданд.

1: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро ба сӯи таъинотамон мебарад.

2: Дар замони номуайянӣ Худо ҳамеша ҳузур дорад.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 107:7 - Ӯ онҳоро бо роҳи рост бурд, то ба шаҳре расиданд, ки дар он сокин буданд.

Ададҳо 33:7 Ва онҳо аз Этом кӯч карда, боз ба Пиҳоҳирӯт, ки дар пеши Баал-Сафӯн аст, баргаштанд, ва дар пеши Миҷдол ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Этом кӯч карда, ба Пиҳоҳирот, ки дар рӯ ба рӯи Баал-Сафӯн аст, баргаштанд ва дар наздикии Миҷдол ӯрду заданд.

1. Роҳнамоии Худо: Чӣ тавр дастури Худо метавонад моро ба амният ва таъминот расонад

2. Ба Худованд таваккал кунед: Омӯзиши итоат ва риояи фармудаҳои Худо

1. Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ададҳо 33:8 Ва онҳо аз пеши Пиҳоҳирӯт кӯч карда, аз миёни баҳр ба биёбон гузаштанд, ва дар биёбони Этом се рӯз роҳ тай карда, дар Мора ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Пиҳоҳирот баромада, пеш аз расидан ба Мора, се рӯз дар биёбони Этом тай карданд.

1. Худо моро аз биёбони худамон мебарад ва ба макони осоишта сафар мекунад.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки моро ба Мараи худамон мебарад.

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар биёбон бурдааст, ба ёд оваред, то ки шуморо фурӯтан созад ва шуморо бисанҷад, то бидонед, ки он чи дар дил доред, оё аҳкоми ӯро риоя кунад ё не. Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонид ва бо манн ғизо дод, ки на шумо медонистед ва на падарони шумо медонистанд, то ба шумо бидонед, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад, балки одам бо ҳар сухане, ки аз он бармеояд, зиндагӣ мекунад. даҳони Худованд.

2. Забур 23 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад. Ба хотири исми Худ маро бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

Ададҳо 33:9 Ва аз Моро кӯч карда, назди Элим омаданд; ва дар Элим дувоздаҳ чашмаи об ва ҳаштоду даҳ дарахти хурмо буд; ва дар он ҷо ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Мора ба Элим рафтанд, ки дар он ҷо дувоздаҳ чашмаи об ва ҳафтод дарахти хурмо ёфтанд.

1. Ризки ҷовидонаи Худо - вафодории Худо дар рӯзии мардумаш

2. Такя ба фаровонии Худованд – дарчидани неъматҳои саховати ӯ

1. Ишаъё 41:17 - Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

Ададҳо 33:10 Ва онҳо аз Элим кӯч карда, дар канори баҳри Сурх ӯрду заданд.

Исроилиён аз Элим рафтанд ва дар соҳили баҳри Сурх ӯрду заданд.

1. Имон ба ҳаракат: чӣ гуна сафари содиқи исроилиён онҳоро ба баҳри Сурх бурд

2. Вақти Худо: такя ба роҳнамоии Худо барои расидан ба ҳадафҳои худ

1. Хуруҷ 14:22 Ва банӣ-Исроил ба миёни баҳр дар хоки хушк даромаданд, ва обҳо аз ҷониби рост ва чапашон деворе барои онҳо буд.

2. 2 ба Қӯринтиён 4:17 18 Зеро ин андӯҳи сабуки лаҳзае барои мо вазни абадии ҷалолеро омода мекунад, ки ба ҳама қиёс кардан мумкин нест, зеро мо на ба чизҳои намоён, балки ба чизҳои нонамоён назар мекунем. Зеро чизҳои намоён гузарандаанд, вале он чи нонамоён аст, ҷовидонӣ аст.

Ададҳо 33:11 Ва онҳо аз баҳри Сурх кӯч карда, дар биёбони Син ӯрду заданд.

Исроилиён баҳри Сурхро тарк карда, дар биёбони Син ӯрду заданд.

1. Садоқати Худо дар роҳнамоии мо аз замонҳои душвор.

2. Дар биёбони гуноҳ зиндагӣ кардан ва оқибатҳои интихоби мо.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Ададҳо 33:12 Ва онҳо аз биёбони Син сафар карда, дар Дофқо ӯрду заданд.

Исроилиён биёбони Синро тарк карда, дар Дофқо ӯрду заданд.

1. Қувваи имон: Қадамҳои имон дар биёбон

2. Роҳнамоии Худо: Пайравӣ ба роҳнамоии Худованд дар сафарҳои ҳаёт

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ ба ту маслиҳат медиҳам.

Ададҳо 33:13 Ва онҳо аз Дофқо баромада, дар Алуш ӯрду заданд.

Исроилиён Дофқоро тарк карда, дар Алуш ӯрду заданд.

1. Саёҳати имон: Омӯзиши пайравӣ аз роҳи Худо

2. Қувваи итоаткорӣ: Қадамҳои Имон гузоштан ҳатто вақте ки мо намефаҳмем

1. Такрори Шариат 1:19-21 - Боварӣ ба Худо, ки моро дар замонҳои душвор роҳнамоӣ мекунад

2. Ишаъё 43:18-19 - Боварӣ додан ба он ки Худо дар сафари мо бо мост

Ададҳо 33:14 Ва аз Алуш кӯч карда, дар Рафидим ӯрду заданд, ки дар он ҷо обе барои нӯшидани мардум набуд.

Исроилиён аз Алуш ҳаракат карда, ба Рефидим расиданд, ки дар он ҷо об набуд.

1. Худо ба мо ҳатто дар сахттарин вақтҳо рӯзӣ медиҳад.

2. Ҳангоми иҷрои хости Худо ба ҳодисаҳои ғайричашмдошт омода бошед.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Ададҳо 33:15 Ва онҳо аз Рафидим баромада, дар биёбони Сино ӯрду заданд.

Исроилиён Рафидимро тарк карда, дар биёбони Сино ӯрду заданд.

1: Худо моро дар сафари имонамон ҳидоят мекунад, ҳатто агар мо намедонем, ки он ба куҷо мебарад.

2: Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, мо метавонем ҳатто дар байни номуайянӣ эътимод дошта бошем.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Ададҳо 33:16 Ва онҳо аз биёбони Сино кӯч карда, дар Қибрӯтҳаттаво ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз биёбони Сино баромада, дар Кибротҳаттаво ӯрду заданд.

1. Дар имон ба пеш ҳаракат кунед: чӣ тавр исроилиён барои пайравӣ кардан ба роҳнамоии Худо ба қадри кофӣ далер буданд

2. Қувваи сабр: чӣ гуна исроилиён дар биёбон душвориҳоро паси сар карданд

1. Такрори Шариат 1:26-27 - Сарфи назар аз душвориҳо, исроилиён тасмим гирифтанд, ки ба Худо итоат кунанд ва пеш раванд.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон, исроилиён ба Худо пайравӣ карданд ва биёбони Синоро тарк карда, ба Кибротҳаттаава рафтанд.

Ададҳо 33:17 Ва онҳо аз Қибрӯтҳаттаво баромада, дар Ҳазерӯт ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил Қибротҳатававро тарк карда, дар Ҳазерӯт ӯрду заданд.

1. Новобаста аз он ки дар куҷо набошем, Худо ҳамеша бо мост.

2. Дар давраи гузариш ба Худованд таваккал карданро фаромӯш накунед.

1. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

2. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ».

Ададҳо 33:18 Ва онҳо аз Ҳазерӯт баромада, дар Ритмо ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Ҳазерӯт баромада, дар Ритмо ӯрду заданд.

1. Чӣ тавр итоаткорӣ боиси баракат мегардад - исроилиён аҳкоми Худоро иҷро карданд ва бо ҷои истироҳати нав мукофотонида шуданд.

2. Қадамҳои содиқи итоаткорӣ - Вақте ки мо ба Худо итоат кунем, ҳатто дар чизҳои хурд, Ӯ моро ба ҷойҳои бузургтар ва беҳтар роҳнамоӣ мекунад.

1. Еҳушаъ 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Ададҳо 33:19 Ва онҳо аз Ритмо баромада, дар Риммонпарес ӯрду заданд.

Исроилиён аз Ритмо баромада, дар Риммонпарес ӯрду заданд.

1. Вафодории Худо дар сафари исроилиён дида мешавад.

2. Худо нигаҳбон ва ризқу рӯзии мост, ҳатто вақте ки мо дар ҳаракат ҳастем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз дараиториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Ададҳо 33:20 Ва онҳо аз Риммонпарес баромада, дар Либно ӯрду заданд.

Исроилиён Риммонпаресро тарк карда, дар Либна лагерь барпо карданд.

1. Новобаста аз он ки дар куҷое, ки дар зиндагӣ ҳастем, Худо ҳамеша қадамҳои моро ҳидоят мекунад.

2. Пешравӣ бо имон аз мо тақозо мекунад, ки роҳат ва амнияти худро як сӯ гузорем.

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед?

2. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

Ададҳо 33:21 Ва онҳо аз Либно кӯч карда, дар Рисо ӯрду заданд.

Исроилиён Либноро тарк карда, дар Рисо ӯрду заданд.

1: Новобаста аз душворӣ, Худо ҳамеша бо мо аст, вақте ки мо ба пеш ҳаракат мекунем.

2: Ҳангоми саёҳат дар тӯли ҳаёт мо бояд ба дастуроти Худо содиқ бошем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Ададҳо 33:22 Ва онҳо аз Рисо кӯч карда, дар Қаҳелотоҳ ӯрду заданд.

Ин порча сафари исроилиёнро аз Рисо ба Кехелатоҳ тасвир мекунад.

1: Садоқати Худо дар таъмини сафари бехатар барои халқи худ дида мешавад.

2: Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки новобаста аз он ки чӣ қадар душвор бошад, моро дар сафарҳои худамон роҳнамоӣ мекунад.

1: Забур 37:23 - "Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад";

2: Ишаъё 43: 2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд хӯрд. ».

Ададҳо 33:23 Ва онҳо аз Қаҳелотоҳ рафта, дар кӯҳи Шофар ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Кехелатоҳ кӯч карда, дар кӯҳи Шофар ӯрду заданд.

1. Пешравӣ бо имон: таваккал ба Худо дар сафар мо

2. Бартараф кардани монеаҳо: Сафари исроилиён ба сарзамини ваъдашуда

1. Ибриён 11: 8-10 "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, вале намедонист, ки ба куҷо меравад. Бо имон ӯ барои зиндагӣ рафт. дар замини ваъда, чунон ки дар замини бегона, бо Исҳоқ ва Яъқуб дар хаймаҳо зиндагӣ мекунанд ва ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, зеро ки ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки тарҳрезӣ ва бинокори он Худост».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:2-3 «Бандаи ман Мусо мурдааст. Пас, алҳол бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун бирав, ба замине ки Ман ба онҳо, ба банӣ-Исроил медиҳам, бирав. кафи пои ту поймол хоҳад шуд, чунон ки ба Мусо ваъда додаам, ба ту додаам».

Ададҳо 33:24 Ва аз кӯҳи Шофар баромада, дар Ҳардо ӯрду заданд.

Исроилиён аз кӯҳи Шофар ба Ҳарода ҳаракат карданд.

1. Роҳнамоии Худо: Ҳатто вақте ки мо фикр мекунем, ки мо медонем, ки куҷо меравем, Худо беҳтарин роҳро медонад.

2. Муҳимияти риояи иродаи Худо: Ҳамаи мо бояд сафаре дорем, аммо дар ниҳоят мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки ба мо роҳ нишон диҳад.

1. Такрори Шариат 5:32-33 - "Пас, риоя кунед, ончунон ки Худованд Худои худ ба шумо амр фармудааст, ба ҷо оваред: ба дасти рост ё чап нагардед; бо тамоми роҳҳое, ки Худованд Худои шумост, рафтор кунед. Худо ба шумо амр кардааст, то зинда бошед, ва бароятон некӯ бошад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри худро дароз кунед».

2. Забур 31:8 - "Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард".

Ададҳо 33:25 Ва аз Ҳардо кӯч карда, дар Маҳелӯт ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Ҳарода ба Маҳелӯт сафар карданд.

1. Муҳимияти пайваста пеш рафтан дар имон.

2. Омӯзиши таваккал ба Худо дар ҳар қадами сафар.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Ададҳо 33:26 Ва аз Маҳелӯт кӯч карда, дар Таҳот ӯрду заданд.

Исроилиён аз Маҳелӯт кӯч карда, дар Таҳат ӯрду заданд.

1. Ҳаракат кардан: Вақте ки зиндагӣ душвор мешавад, чӣ гуна бояд идома дод

2. Бартараф кардани мушкилот: Қувваи Худо дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад. Вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

Ададҳо 33:27 Ва онҳо аз Таҳот кӯч карда, дар Таро ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Таҳатро тарк карда, дар Таро ӯрду заданд.

1. Сафари имон: Гузоштани қадами навбатӣ бо вуҷуди номуайянӣ

2. Аҳамияти истодагарӣ: Бо вуҷуди монеаҳо пеш рафтан

1. Матто 7:13-14 - "Аз дарвозаи танг дароед. Зеро васеъ аст он дарвоза ва васеъ аст роҳе, ки сӯи ҳалокат мебарад, ва бисёриҳо аз он дохил мешаванд. Аммо дарвоза хурд аст ва роҳе танг аст, ки сӯи ҳаёт мебарад. , ва танҳо чанд нафар онро пайдо мекунанд."

2. Ибриён 11: 8-10 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, вале намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ дар замини ваъда, чунон ки дар кишвари бегона, ва дар хаймаҳо бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, сукунат дошт, зеро ки ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост».

Ададҳо 33:28 Ва аз Тараҳ кӯч карда, дар Митко ӯрду заданд.

Исроилиён Тараҳро тарк карда, дар Митко ӯрду заданд.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо.

2. Қувваи итоаткорӣ.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 - «Қавӣ ва далер бош, зеро ту ба ин қавм заминеро мерос хоҳӣ дод, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳад. Фақат қавӣ ва далер бош, то мувофиқи тамоми дастурот амал намо. шариате, ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармудааст, аз он ба дасти рост ё чап нагардон, то ҳар ҷое ки биравӣ, комёб шавӣ.Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки дар бораи он андеша кун. шабу рӯз, то ки мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, бодиққат рафтор кунед, зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳед ёфт.

2. Такрори Шариат 4:1-2 - «Акнун, эй Исроил, ба фароизҳо ва қоидаҳое, ки ба ту таълим медиҳам, гӯш намо ва онҳоро ба ҷо овар, то ки зинда шавӣ, ва даромада, заминеро, ки Худованд онро тасарруф намо, Худои падаронат ба ту ато мекунад: ба каломе ки ман ба ту амр мефармоям, илова накун ва аз он чизе нагир, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба ту амр мефармоям, риоя кунӣ.

Ададҳо 33:29 Ва онҳо аз Митко рафта, дар Ҳошмӯно ӯрду заданд.

Исроилиён Миткоро тарк карда, дар Ҳашмоноҳ ӯрду заданд.

1. Аҳамияти имон дар замони гузариш.

2. Аз ҳар вазъият беҳтарин истифода бурдан.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Ададҳо 33:30 Ва онҳо аз Ҳошмӯно кӯч карда, дар Мусорот ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Ҳошмона баромада, дар Мосерӯт ӯрду заданд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто вақте ки мо аз як ҷо ба ҷои дигар мегузарем.

2. Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, Ӯ моро ба ҷойҳое, ки мо бояд биравем, ҳидоят мекунад.

1. Ишаъё 49:10 "Онҳо гурусна нахоҳанд буд ва ташна; на гармӣ ва на офтоб ба онҳо зарба мезанад, зеро ҳар кӣ ба онҳо раҳм кунад, онҳоро роҳнамоӣ хоҳад кард, ҳатто аз чашмаҳои об онҳоро роҳнамоӣ хоҳад кард".

2. Такрори Шариат 31:8 «Ва Худованд, Ӯст, ки пешопеши ту меравад; Ӯ бо ту хоҳад буд, ва туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад; натарс ва ҳаросон нашав».

Ададҳо 33:31 Ва онҳо аз Мусорот кӯч карда, дар Беняёкон ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Мосерот баромада, дар Бениҷаакон ӯрду заданд.

1. Имон доштан ба нақшаи Худо боиси корҳои бузург мегардад.

2. Дар куҷо шинондаем, он қадар муҳим нест, ки чаро мо шинондаем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 37:3-5 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин бош ва аз чарогоҳи амн баҳраманд шав. Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба ӯ таваккал

кун ва ӯ ин корро хоҳад кард: Ӯ мукофоти одилонаи туро мисли субҳидам, сафедкунии туро мисли офтоби нисфирӯзӣ дурахшон хоҳад кард».

Ададҳо 33:32 Ва онҳо аз Банеяакон кӯч карда, дар Ҳӯрҳаҷидҷод ӯрду заданд.

Исроилиён Бенеҷааконро тарк карда, дар Ҳорҳаҷидҷод ӯрду заданд.

1. Худо қадамҳои моро ҳидоят мекунад - Мулоҳиза дар бораи сафари исроилиён ва роҳнамоии илоҳии Худо.

2. Пешравӣ дар имон - омӯхтани аҳамияти эътимод ба Худо дар замони гузариш.

1. Забур 37:23 - Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ададҳо 33:33 Ва онҳо аз Ҳӯрҳаҷидҷод рафта, дар Ётбото ӯрду заданд.

Исроилиён Ҳӯрҳаҷидҷодро тарк карда, дар Ётбатоҳ ӯрду заданд.

1. Роҳнамоии Худо: Чӣ гуна Худо моро ба сӯи макони худ ҳидоят мекунад

2. Қувваи истодагарӣ: Чӣ тавр сарфи назар аз мушкилот ҳаракат кардан мумкин аст

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; Ва дар дарёҳо аз шумо набарояд. Чун аз оташ гузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, Шӯъла туро намесузад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Ададҳо 33:34 Ва онҳо аз Йӯтбатоҳ кӯч карда, дар Эбрӯно ӯрду заданд.

Исроилиён Йӯтбатоҳро тарк карда, дар Эброна ӯрду заданд.

1. Омӯзиши эътимод кардан ба вақти Худо дар ҳаёти мо.

2. Мунтазири он ки Худованд моро ба суи макони таъинотамон расонад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2. Забур 27:14 - Ба Худованд мунтазир бошед; далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард; Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шавед!

Ададҳо 33:35 Ва онҳо аз Эбрӯно кӯч карда, дар ЭсиӯнҶабр ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Эброна ба Эзионғобер сафар карданд.

1. Ваъдаҳои Худо иҷро мешаванд: Сафари исроилиён аз Эброна ба Эзионгобер

2. Озодӣ тавассути имон: Таҷрибаи сафар бо исроилиён

1. Матто 7:7-11 - Пурсед, Биҷӯед, Бикӯбед

2. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро медиҳад

Ададҳо 33:36 Ва аз Эсион-Ҷабер кӯч карда, дар биёбони Син, ки Қодеш аст, ӯрду заданд.

Исроилиён аз Эзионғобар ба биёбони Син, ки бо номи Қодеш низ маъруф буд, сафар карданд.

1. Сафари Имон: Омӯзиши роҳ рафтан дар тоат ва эътимод

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор: Дар ҳузури Ӯ тасаллӣ ёфтан

1. Такрори Шариат 8:2-3 "Ва ту дар хотир дорӣ, ки Худованд Худои ту дар тӯли чил сол дар биёбон туро бурдааст, то ки туро фурӯтан созад ва туро биозмояд, то бидонад, ки дар дилат он чиро, ки оё шумо фармони Ӯро риоя мекунед ё не. Пас, Ӯ шуморо фурӯтан кард, гуруснанишинӣ кард ва бо манн, ки шумо онро намедонистед ва падаронатон медонистанд, ғизо дод, то бидонед, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад, балки одам бо ҳар чизе зиндагӣ мекунад. каломе ки аз даҳони Худованд мебарояд.

2. Ибриён 13:5-6 Бигзор рафтори шумо бе тамаъ бошад; бо чизҳое, ки доред, қаноат кунед. Зеро Худи Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам". Пас, мо метавонем далерона бигӯем: Худованд ёвари ман аст; наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Ададҳо 33:37 Ва онҳо аз Қодеш кӯч карда, дар кӯҳи Ҳӯр, дар канори замини Адӯм ӯрду заданд.

Исроилиён аз Қодеш ба кӯҳи Ҳӯр, ки дар сарҳади Адӯм воқеъ аст, кӯч карданд.

1. «Пешравӣ дар роҳи имон».

2. «Нақшаи Худо барои ҳаёти мо»

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Ададҳо 33:38 Ва Ҳоруни коҳин бо амри Худованд ба кӯҳи Ҳӯр баромад ва дар соли чиҳилуми баъд аз баромадани банӣ-Исроил аз замини Миср, дар рӯзи якуми моҳи панҷум дар он ҷо мурд. .

Ҳоруни коҳин бо амри Худованд ба кӯҳи Ҳӯр баромад ва дар соли чиҳилуми баъд аз тарки банӣ-Исроил аз Миср, дар рӯзи якуми моҳи панҷум дар он ҷо мурд.

1. Итоат: Қудрати риояи фармудаҳои Худо - Омӯзиши қурбонии Ҳорун

2. Эътимод: Нақшаи Худо иҷро мешавад - Омӯзиши имони Ҳорун ба Худованд

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон эътимод ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки мо намебинем. Ин аст он чизе ки пешиниён барои он таъриф мекарданд.

Ададҳо 33:39 Ва Ҳорун, вақте ки дар кӯҳи Ҳӯр мурд, саду бисту сесола буд.

Ҳорун дар синни 123-солагӣ дар кӯҳи Ҳӯр мурд.

1. Кӯтохии ҳаёт: чӣ гуна бояд вақти худро дар рӯи замин самаранок истифода барем.

2. Муҳимияти гиромидошти Худо ва иҷрои иродаи Ӯ.

1. Яъқуб 4:14 - "Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд аз байн меравад."

2. Такрори Шариат 33:8 - "Ва дар бораи Ҳорун гуфт: "Бигзор Худованд ӯро баракат диҳад ва ба ӯ салом диҳад ва то абад аз ӯ хушнуд бошад".

Ададҳо 33:40 Ва подшоҳ Ароди канъонӣ, ки дар ҷануб дар замини Канъон сокин буд, аз омадани банӣ-Исроил шунид.

Подшоҳи Канъон Арад хабари омадани исроилиёнро шунид.

1: Худо ҳамеша назорат мекунад, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки душман ғалаба мекунад.

2: Ваъдаҳои Худо яқин аст ва ҳатто дар муқобили мухолифати шадид, ваъдаҳояшонро иҷро хоҳад кард.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Isaiah 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, дар доварӣ таҳқир хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд ва сафед кардани онҳо аз ман, мегӯяд Худованд ."

Ададҳо 33:41 Ва онҳо аз кӯҳи Ҳӯр баромада, дар Салмӯно ӯрду заданд.

Исроилиён кӯҳи Ҳӯрро тарк карда, дар Салмоно ӯрду заданд.

1. Сафари имон: тарки кӯҳи Ҳӯр ба Салмоно

2. Дар баробари мусибат устувор мондан

1. Забур 121:8: Худованд баромади ту ва омадани туро аз ин замон ва то абад нигоҳ хоҳад дошт.

2. Воиз 1:9: Он чи буд, он чи хоҳад буд; ва он чи анҷом дода мешавад, бояд анҷом дода шавад; ва дар зери офтоб чизи нав нест.

Ададҳо 33:42 Ва онҳо аз Салмӯно баромада, дар Пунӯн ӯрду заданд.

Исроилиён Салмӯнро тарк карда, дар Пунон ӯрду заданд.

1. Худо моро ба ҷойҳои нав дар ҳаёт меорад ва мо бояд ба Ӯ эътимод кунем, ки моро ба он ҷо расонад.

2. Вафодории Худо дар ҳаёти мо дар сафари мо аён аст.

1. Ибриён 11:8 Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Ишаъё 43:18-19 Ба ёд наоваред чизҳои пештараро, ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

Ададҳо 33:43 Ва онҳо аз Пунӯн баромада, дар Убӯт ӯрду заданд.

Исроилиён аз Пунон кӯч карда, дар Обӯт ӯрду заданд.

1. Аз Пунон то Обот: Пайравӣ бо роҳи ризқи Худо

2. Саёҳати имон: Қадам бо Худо аз Пунон то Обот

1. Такрори Шариат 8:2-3 Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят туро дар ин чил сол дар биёбон бурдааст, ба ёд овар, то ки туро фурӯтан созад ва туро бисанҷад, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё туро риоя мекунӣ? фармонҳои ӯ ё не. Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонид ва бо манн ғизо дод, ки на шумо медонистед ва на падарони шумо медонистанд, то ба шумо бидонед, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад, балки одам бо ҳар сухане, ки аз он бармеояд, зиндагӣ мекунад. даҳони Худованд.

2. Ишаъё 43:19 Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

Ададҳо 33:44 Ва онҳо аз Ӯбӯт кӯч карда, дар Иёборим, дар сарҳади Мӯоб ӯрду заданд.

Исроилиён аз Обӯт сафар карда, дар Иёбарим, воқеъ дар сарҳади Мӯоб, ӯрду заданд.

1. Қадамҳои содиқ: Омӯзиш аз сафари исроилиён

2. Таваккал кардан: Ба пеш рафтан дар тоъат

1. Такрори Шариат 1:6-8 - Қавӣ ва далер бошед; аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ шуморо ноумед намекунад ва шуморо тарк намекунад.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ,

на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд ҷудо кунанд. моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Ададҳо 33:45 Ва онҳо аз Иим баромада, дар Дибонҷод ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил аз Иим баромада, дар Дибонгод хаймаҳо барпо карданд.

1. Худо содиқ аст, ки ҳама ниёзҳои моро қонеъ кунад, ҳатто вақте ки мо дар ҳаракат ҳастем.

2. Вафодорӣ дар пайравӣ ба даъвати Худо савоби баракат дорад.

1. Ишаъё 41:10, "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2. Забур 37:3, "Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред".

Ададҳо 33:46 Ва онҳо аз Дибонҷод кӯч карда, дар Алмондиблатхайм ӯрду заданд.

Исроилиён Дибонгодро тарк карда, дар Алмондиблатхайм ӯрду заданд.

1. Пешравї - бо имону љасорат ба оянда нигоњ кардан

2. Бартараф кардани душвориҳо - таваккал ба Худо барои қувват ва роҳнамоӣ

1. Филиппиён 3:13-14 - Бародарон ва хоҳарон, ман худро ҳанӯз ба даст нагирифтаам. Аммо як коре мекунам: он чиро, ки дар пас аст, фаромӯш карда, ба сӯи он чи дар пеш аст, ман ба сӯи ҳадафе пеш меравам, то мукофотеро, ки Худо барои он маро дар Исои Масеҳ ба осмон даъват кардааст, ба даст орам.

2. Такрори Шариат 1:6-8 - Худованд Худои мо дар Ҳӯреб ба мо гуфт: Шумо дар ин кӯҳ ба қадри кофӣ истодаед. Лагерро тарк кунед ва ба кӯҳистони амӯриён ҳаракат кунед; ба ҳамаи халқҳои ҳамсоя дар Арабо, дар кӯҳҳо, дар доманакӯҳҳои ғарбӣ, дар Неҷав ва соҳили баҳр, ба сарзамини канъониён ва ба Лубнон, то дарёи бузурги Фурот биравед. Ана, ман ин заминро ба ту додаам. Дароед ва заминеро тасарруф кунед, ки Худованд қасам хӯрдааст, ки ба падарони шумо ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ва ба насли онҳо баъд аз онҳо хоҳад дод.

Ададҳо 33:47 Ва онҳо аз Алмондилотайм кӯч карда, дар кӯҳҳои Аборим, дар пеши Набӯ ӯрду заданд.

Исроилиён аз Алмондиблатхайм ба кӯҳҳои Абарим кӯчида, дар он ҷо дар наздикии Небӯ ӯрду заданд.

1. "Ҳидоят ва ризқи Худо: Чӣ гуна Худо моро ба маконҳои нав ҳидоят мекунад"

2. "Содиқ будани Худо: моро аз биёбон мебурд"

1. Такрори Шариат 32: 11-12 - "Чунон ки уқоб лонаи худро меҷунбонад ва бар бачаҳои худ мепарад; ҳангоме ки болҳои худро густурда, онҳоро мебардорад ва дар пинҳои худ мебарад, танҳо Худованд ӯро ҳидоят мекард".

2. Ишаъё 46:4 - "Ҳатто то пирии ту Ман Ӯ ҳастам, ва ҳатто то мӯйҳои сафедат туро хоҳам бурд! Ман офаридаам ва мебардорам; Туро бардошта, наҷот хоҳам дод".

Ададҳо 33:48 Ва онҳо аз кӯҳҳои Аборим кӯч карда, дар даштҳои Мӯоб назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ ӯрду заданд.

Исроилиён кӯҳҳои Аборимро тарк карда, дар даштҳои Мӯоб дар канори дарёи Урдун дар наздикии Ериҳӯ ӯрду заданд.

1. Дар озмоишҳо қувват пайдо кунед: чӣ гуна исроилиён ҳангоми хуруҷи худ мушкилотро паси сар карданд

2. Рушди имон: Сафари исроилиён ҳамчун намунаи далерӣ

1. Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

Ададҳо 33:49 Ва дар канори Урдун, аз Байт-Ҷисимот то Абилшитим дар даштҳои Мӯоб ӯрду заданд.

Исроилиён таваққуф карда, дар соҳили дарёи Урдун аз Байт-Ҷисимот то Абелшиттим дар даштҳои Мӯоб ӯрду заданд.

1) Чӣ гуна Худо дар вақти зарурӣ барои мо паноҳгоҳ додааст

2) Ба садоқати Худо такя карда, моро дастгирӣ мекунад

1) Забур 46: 1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2) Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Ададҳо 33:50 Ва Худованд дар даштҳои Мӯоб назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Мусо дар даштҳои Мӯоб аз Худованд дастурот мегирад.

1. Итоати овози Худованд

2. Гӯш додан ба фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

Ададҳо 33:51 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки аз Урдун убур карда, ба замини Канъон меоед;

Ба исроилиён дастур дода мешавад, ки ҳангоми убури дарёи Урдун ба Канъон дохил шаванд.

1: Далер шавед ва ба пеш ҳаракат кунед; вақте ки Худо моро ба замини нав даъват мекунад, барои мо роҳ хоҳад дод.

2: Агар мо ба даъвати Ӯ итоат кунем, Худованд моро ба макони фаровонӣ ва баракат меорад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2: Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, аммо ҳеҷ гоҳ надидаам, ки одилон партофта шудаанд ва ё фарзандони онҳо нон талаб мекунанд.

Ададҳо 33:52: «Он гоҳ ҳамаи сокинони ин заминро аз пеши худ бадар рон, ва тамоми суратҳои онҳоро несту нобуд хоҳӣ кард, ва тамоми бутҳои гудохтаашонро несту нобуд намо, ва тамоми баландиҳои онҳоро канда парто.

Ба Исроил фармон дода шудааст, ки заминеро, ки ба онҳо ваъда дода шуда буд, аз сокинони он пок созанд, сипас бутҳо, суратҳо ва суратҳои онҳоро несту нобуд кунанд ва ниҳоят баландиҳои онҳоро вайрон кунанд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Омӯзиши фарқи байни дуруст ва нодуруст

1. Хуруҷ 20:3-5 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Такрори Шариат 7:5 - Ин аст он чизе ки шумо бо онҳо бикунед: қурбонгоҳҳои онҳоро бишканед, сангҳои муқаддаси онҳоро бишканед, сутунҳои Ашераро буред ва бутҳои онҳоро дар оташ сӯзонед.

Ададҳо 33:53 Ва шумо сокинони он заминро тасарруф карда, дар он сокин хоҳед шуд, зеро ки заминро ба шумо тасарруф кардаам.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки заминеро, ки ба онҳо ваъда додааст, тасарруф кунанд.

1. Ваъдаи Худо дар бораи соҳибӣ: Бозпас гирифтани мероси мо

2. Итоати фармони Худо: Соҳиби замини ваъдашудаи мо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:2-3 «Бандаи ман Мусо мурдааст. Пас, акнун бархез, ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, ба замине ки Ман ба онҳо, ҳатто ба

банӣ-Исроил медиҳам, бирав. ки кафи пои ту поймол шавад, он чиро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам».

2. Забур 37:3-4 "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; то дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд шод намо, ва Ӯ хоҳишҳои дили туро ба ту хоҳад дод. ."

Ададҳо 33:54 Ва заминро аз рӯи қуръа барои мерос дар байни қабилаҳои худ тақсим кунед; ва ба ҳар қадар зиёдтар мерос диҳед, ва ба ҳар қадар, ки кам бошад, ҳамон қадар мероси камтар бидиҳед; насиби ӯ афтод; мувофиқи қабилаҳои падарони худ мерос хоҳед гирифт.

Ин порча аз Ададҳо 33:54 ба мо мегӯяд, ки ҳангоми тақсим кардани замин дар байни қабилаҳо, ҳамон қадар зиёдтар мероси калонтар ва камтар хурдтар хоҳад буд ва ҳар яке дар ҷое, ки насиби онҳо мувофиқи қабилаҳои онҳо афтодааст, мерос мегиранд. падарон.

1. Худо одил аст: Таҳқиқи Ададҳо 33:54

2. Мероси баракатҳо: Фаҳмидани ваъдаи Ададҳо 33:54

1. Забур 16:5-6 - Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; шумо насиби маро доред. Сатрхо дар чойхои дилкаш бар ман афтодаанд; Оре, ман мероси хубе дорам.

2. Аъмол 20:32 - Ва алҳол, эй бародарон, шуморо ба Худо ва ба каломи файзи Ӯ месупорам, ки қодир аст шуморо обод кунад ва дар миёни ҳамаи муқаддасон ба шумо мерос диҳад.

Ададҳо 33:55 Аммо агар шумо сокинони ин заминро аз пеши худ берун набаред; он гоҳ воқеъ хоҳад шуд, ки онҳое, ки аз онҳо бимонед, дар чашмони шумо хорҳо ва дар паҳлӯҳои шумо хор хоҳад буд, ва шуморо дар замине, ки дар он сокинед, ба хашм хоҳанд овард.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо сокинони ин заминро бадар наоваранд, онҳо боиси мусибат мегарданд.

1. Мо бояд ҳамеша ба Худо ва каломи Ӯ таваккал кунем, ҳатто агар он аз мо амалҳои душвор талаб кунад.

2. Тавассути вафодорӣ ва фармонбардорӣ мо метавонем аз мусибатҳои ин дунё раҳо шавем.

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад".

2. Такрори Шариат 7:1-2 - Вақте ки Худованд Худои ту туро ба замине, ки барои тасарруф кардан меравӣ, меорад ва халқҳои зиёдеро аз пеши ту бадар ронд: Ҳиттиён ва Ҷирғошиён ва Аморӣён ва Канъониён ва Фариззиён ва Ҳивиён ва ябусиён, ҳафт халқи бузургтар ва тавонотар аз шумо,

Ададҳо 33:56 Ва чунин хоҳад шуд, ки Ман бо шумо хоҳам кард, чунон ки гумон доштам, ки бо онҳо кунам.

Худо ваъда медиҳад, ки ба исроилиён ҳамон чизеро, ки бо мисриён кардан мехост, ба ҷо хоҳад овард.

1. Худо мӯъмин аст, ба ваъдаҳояш вафо мекунад

2. Худо одил аст: Ӯ он чизеро, ки гӯяд, иҷро мекунад

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад.

2. Хуруҷ 9:15-16 - Ҳоло ман дасти Худро дароз хоҳам кард, то ки ту ва қавми туро ба вабо дучор кунам; ва ту аз замин маҳв хоҳӣ шуд. Ва барои ҳамин ман туро эҳьё кардам, то ки қудрати худро дар ту нишон диҳам; ва исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад.

Рақамҳои 34-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 34:1-15 сарҳадҳои Замини ваъдашударо нишон медиҳад, ки Худо ба Мусо амр медиҳад, ки дар байни қабилаҳои Исроил тақсим кунад. Дар ин боб сарҳади ҷанубӣ, ки аз баҳри шӯр (Баҳри Мурда) сар шуда, то канори ҷанубии Адӯм тӯл мекашад, тасвир шудааст. Пас аз он сарҳади ғарбии соҳили баҳри Миёназаминро муайян мекунад ва пас аз он сарҳади шимолӣ ба кӯҳи Ҳӯр мерасад ва ба Ҳамат медарояд. Ниҳоят, он сарҳади шарқиро аз Ҳазар-Энон то Зедад тафсилот медиҳад.

Сархати 2: Идома дар Ададҳо 34:16-29, ба Мусо супориш дода мешавад, ки аз ҳар сибт роҳбароне таъин кунад, ки дар тақсим ва тақсим кардани замин дар байни қабилаҳои худ кӯмак кунанд. Ин сарварон бо номи Элъозори коҳин, Еҳушаъ ибни Нун ва як роҳбар аз ҳар сибт номбар шудаанд, то мувофиқи дастуроти Худо тақсимоти одилона таъмин карда шаванд.

Параграфи 3: Рақамҳои 34 бо нишон додани он, ки Элазар ва Еҳушаъ барои назорати ин тақсимоти замин масъуланд, хотима меёбад. Дар ин боб таъкид шудааст, ки ин тақсимот ба қуръапартоӣ, усули қадимие, ки барои муайян кардани тақсимот истифода мешавад, асос ёфтааст ва таъкид мекунад, ки ин тақсимот бояд тибқи аҳкоми Худо анҷом дода шавад. Ин боб бо ёдоварӣ ба охир мерасад, ки ин сарҳадҳо мувофиқи ваъдаи Худо ба Исроил мерос дода шудаанд.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 34 пешниҳод мекунанд:
Сарҳадҳои Замини ваъдашуда байни қабилаҳо тақсим карда шудаанд;
Таъин намудани роҳбарон барои ҷудо кардани замин;
Тақсим дар асоси қуръапартоӣ иҷрошавии ваъдаи Худо.

Сарҳадҳое, ки аз Баҳри Намак (Баҳри Мурда) то Ҳамот муайян шудаанд;
Сарвароне, ки барои тақсимоти одилона дар байни қабилаҳо таъин шудаанд;
Замин мувофиқи ваъдаи Худо ба воситаи мероси қуръа тақсим карда шудааст.

Ин боб ба муайян кардан ва тақсим кардани Замини ваъдашуда дар байни қабилаҳои Исроил нигаронида шудааст. Дар Ададҳои 34, Худо ба Мусо дар бораи сарҳадҳои мушаххаси замин дастур медиҳад. Дар ин боб сарҳадҳои ҷанубӣ, ғарбӣ, шимолӣ ва шарқии Замини ваъдашуда тафсилот шуда, мизони онро равшан нишон медиҳад.

Дар Ададҳои 34 идома дода, ба Мусо дастур дода мешавад, ки аз ҳар як сибт роҳбаронро таъин кунад, ки дар тақсим ва тақсими замин дар байни қабилаҳои худ кӯмак кунанд. Ба ин пешвоёни таъиншуда Элъозори коҳин, Еҳушаъ ибни Нун ва як роҳбар аз ҳар сибт дохил мешаванд. Нақши онҳо дар таъмини тақсимоти одилона мувофиқи дастуроти Худо муҳим аст.

Рақамҳои 34 бо таъкид мекунанд, ки Элазар ва Еҳушаъ барои назорати ин тақсимоти замин масъуланд. Он таъкид мекунад, ки ин тақсимот дар асоси қуръакашӣ, усули муайян кардани тақсимот, ки беғаразиро таъмин мекунад, асос ёфтааст. Ин боб таъкид мекунад, ки ин тақсимот бояд мувофиқи аҳкоми Худо иҷро карда шавад ва ҳамчун меросе, ки ба Исроил ҳамчун як қисми ваъдаи Худо ба онҳо дода шудааст, хизмат мекунад.

Ададҳо 34:1 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо фармудааст, ки сарҳадҳои Замини ваъдашударо кашад.

1.Худованд ба мо рисолате додааст, то онро иҷро кунем ва қуввати онро иҷро кунем.

2. Вақте ки Ӯ моро ба коре даъват мекунад, ба Худованд итоат кунед.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед".

Ададҳо 34:2 Ба банӣ-Исроил амр фармуда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки ба замини Канъон меоед; (Ин заминест, ки ба мероси шумо хоҳад афтод, замини Канъон бо соҳилҳои он.)

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки замини Канъонро, ки мероси онҳо хоҳад буд, тасарруф кунанд.

1. Аҳди Худо: Ваъдаҳои моликият

2. Иҷрои содиқона: Забт кардани замини ваъдакардаи Худо

1. Ирмиё 29:11-14 - ваъдаи Худо дар бораи мерос дар замини Канъон.

2. Хуруҷ 6:6-8 - ваъдаи Худо дар бораи овардани банӣ-Исроил ба замини ваъдашуда.

Ададҳо 34:3 Он гоҳ маҳаллаи ҷанубии шумо аз биёбони Син дар канори соҳили Адӯм хоҳад буд, ва сарҳади ҷанубии шумо аз канори канори баҳри шӯр аз тарафи шарқ хоҳад буд.

Ин порча сарҳади сарзамини Исроилро тасвир мекунад.

1. Худованд ваъда додааст, ки ба мо замини азони худамон медиҳад - Ададҳо 34:3

2. Худо дар бораи ниёзҳои мо ғамхорӣ мекунад ва моро таъмин мекунад - Ададҳо 34:3

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:2-3 - «Мӯсо бандаи ман мурдааст; акнун бархез, ту ва тамоми ин қавм аз ин Урдун бирав, ба замине ки Ман ба онҳо, ҳатто ба банӣ-Исроил медиҳам. ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам».

2. Забур 37:3-4 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд шод намо; ва Ӯ хоҳишҳои туро ба ту хоҳад дод. дил».

Ададҳо 34:4 Ва сарҳади шумо аз ҷануб ба сӯи Акраббим гардиш карда, сӯи Син убур хоҳад кард; ва беруни он аз ҷануб ба Қодешбарнеа хоҳад буд, ва ба Ҳазараддор рафта, ба Азмон убур хоҳад кард.

Сарҳади Исроил бояд аз ҷануб то кӯҳи Акраббим, Зин, Қадешбарнеа, Ҳазараддор ва Азмон тӯл мекашид.

1. Сарҳадҳои ҳаёти мо метавонанд берун аз он чизе, ки мо фикр мекунем, вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, васеъ карда мешавад.

2. Вақте ки мо ба даъвати Худо гӯш медиҳем, ҳудуди имони моро васеъ кардан мумкин аст.

1. Такрори Шариат 19:14 - "Аломати сарҳади ёри худ, ки аҷдодони худ гузоштаанд, дар мероси худ, ки онро дар замине ки Худованд Худои худ ба шумо барои тасарруф кардан ба шумо медиҳад, ба ҷои худ нагузоред".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он хоҳад зад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам."

Ададҳо 34:5 Ва сарҳад қутбнаморо аз Азмӯн то дарёи Миср хоҳад овард, ва берун аз он дар баҳр хоҳад буд.

Сархадди Исроил аз Азмон то дарьёи Миср тул мекашад ва сархад дар бахри Миёназамин ба охир мерасад.

1. Ҳудуди ваъдаҳои Худо: омӯхтани умқи мероси мо

2. Гирифтани мероси мо: расидан ба фаротар аз ҳудуди тасаллии мо

1. Ишаъё 43:1-7, "Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ"

2. Румиён 8:17-18, "Ва агар фарзандон, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ бо Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки бо Ӯ ҷалол ёбад."

Ададҳо 34:6 Ва дар бораи сарҳади ғарбӣ, барои шумо баҳри бузурге хоҳад дошт: ин сарҳади ғарбии шумо хоҳад буд.

Сарҳади ғарбии Исроил баҳри Миёназамин буд.

1. Худо тавоност ва нақшаҳои Ӯ барои мо берун аз фаҳмиши мо нест.

2. Дар ваъдаҳои Худо оромӣ ва тасаллӣ ёфтан.

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Забур 46:10 «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд».

Ададҳо 34:7 Ва ин сарҳади шимолии шумо хоҳад буд: аз баҳри бузург кӯҳи Ҳӯрро барои шумо нишон диҳед;

Ин порча мефаҳмонад, ки сарҳади шимолии ин минтақа бояд бо кӯҳи Ҳӯр қайд карда шавад.

1. Худо марзҳои моро муайян кардааст ва мо бояд барои он чӣ ба мо ато кардааст, шукргузор бошем.

2. Мо набояд кӯшиш кунем, ки аз ҳудуди муқарраркардаи Худо берун шавем.

1. Забур 16:6 - Сатрҳо барои ман дар ҷойҳои гуворо афтодаанд; Дарвоқеъ, мероси ман бароям зебост.

2. Филиппиён 3:13 - Бародарон! вале ман як чизро мекунам: фаромӯш кардани он чизе, ки дар паси он аст ва ба пеш расидан ба он чизе, ки дар пеш аст.

Ададҳо 34:8 Сарҳади худро аз кӯҳи Ҳӯр то даромадгоҳи Ҳамот нишон диҳед; ва баромади сарҳад ба Садад хоҳад буд;

Сарҳади Исроил аз кӯҳи Ҳӯр то даромадгоҳи Ҳамот ва аз он ҷо то Садод тӯл хоҳад кашид.

1. Эътироф кардани ҳудуди Худо: қадр кардани ҳудуди нақшаҳои Ӯ барои мо

2. Зиндагӣ дар доираи хатҳо: Омӯзиши эҳтиром кардани ҳудуди барои мо муқарраршуда

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

Ададҳо 34:9 Ва сарҳад то Зифрӯн хоҳад рафт, ва берун аз он аз Ҳазаронон хоҳад буд; ин сарҳади шимолии шумо хоҳад буд.

Ин оят сарҳади шимолии заминеро, ки ба банӣ-Исроил ваъда шуда буд, тасвир мекунад, ки аз Зифрон то Ҳазоранон тӯл мекашад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

2. Муҳим будани таваккал ба Худо.

1. Еҳушаъ 1:3-5 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот. , тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузург, то ғуруби офтоб, соҳили ту хоҳад

буд, ва ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту истода бошад, чунон ки Ман бо Мусо будам, Пас, ман бо ту хоҳам буд: туро ноумед намекунам ва туро тарк нахоҳам кард».

2. Забур 37:4-5 - "Худро низ дар Худованд ҳаловат намо, ва Ӯ хоҳишҳои дили туро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро иҷро хоҳад кард."

Ададҳо 34:10 Ва сарҳади шарқии худро аз Ҳазаранон то Шефом нишон диҳед:

Ин порча сарҳади сарзамини Исроилро аз Ҳазарен то Шефом тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо дар таъмини замини ба Исроил ваъдашуда.

2. Ахамияти муайян кардан ва дарки сархадхо.

1. Ҳастӣ 15:18-21 - ваъдаи Худо ба Иброҳим дар бораи замини Канъон.

2. Еҳушаъ 1:3-5 - Фармони Худо ба Еҳушаъ дар бораи соҳиби замини ваъдашуда.

Ададҳо 34:11 Ва соҳил аз Шефом то Рибло, дар тарафи шарқии Айн фурӯд хоҳад омад; ва сарҳад фурӯд омада, ба тарафи шарқ ба соҳили баҳри Чиннерет хоҳад расид;

Ин порча сарҳади шарқии сарзамини Исроилро тасвир мекунад.

1. Муҳимияти сарҳадҳо ва марзҳо дар ҳаёти мо ва чӣ гуна онҳо метавонанд моро муҳофизат кунанд.

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш.

1. Такрори Шариат 1: 7-8 - "Ту гард, ва сафар кун, ва ба кӯҳи Амӯриён ва ба ҳама ҷойҳои наздики он, дар дашт, кӯҳҳо ва дар водӣ ва ҷануб ва дар соҳили баҳр, то замини канъониён ва Лубнон, то дарёи бузург, дарёи Фурот; Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба он қасам хӯрдааст, тасарруф кунед. падарони ту Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо ато кунанд».

2. Забур 105:8-9 - «Ӯ аҳди Худро то абад дар хотир дошт, каломеро, ки ба ҳазор насл амр фармудааст. Кадом аҳдро ӯ бо Иброҳим бастааст, ва қасами худро ба Исҳоқ; , ва ба Исроил барои аҳди абадӣ».

Ададҳо 34:12 Ва сарҳад ба Урдун фурӯд хоҳад омад, ва берун аз он дар баҳри шӯр хоҳад буд; ин замини шумо бо гирду атрофи он хоҳад буд.

Ин оят сарҳади сарзамини Исроилро тасвир мекунад, ки дарёи Урдун ва баҳри Мурдаро дар бар мегирад.

1. Чӣ тавр ваъдаҳои Худо иҷро мешаванд: Омӯзиши Ададҳо 34:12

2. Ҳудуди имони мо: Мулоҳиза дар бораи рақамҳо 34:12

1. Такрори Шариат 11:24 - "Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он поймол шавад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту."

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3-4 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот. , тамоми замини Ҳиттиён ва то баҳри азим то ғуруби офтоб соҳили шумо хоҳад буд».

Ададҳо 34:13 Ва Мусо ба банӣ-Исроил амр фармуда, гуфт: «Ин аст замине ки шумо онро бо қуръа мерос хоҳед гирифт, ва Худованд амр фармудааст, ки ба нӯҳ сибт ва ба нисфи сибт бидиҳад;

Мусо ба исроилиён амр фармуд, ки заминеро, ки Худованд ваъда дода буд, ки ба нӯҳ сибт ва ним сибт диҳад, мерос гиранд.

1: Ваъдаи ризқу рӯзии Худованд - Худо ваъда додааст, ки халқи Худро таъмин мекунад ва Ӯ ҳеҷ гоҳ ваъдаҳои худро иҷро намекунад.

2: Тоат баракат меорад - Иҷрои фармудаҳои Худо баракати ризқу оромӣ меорад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 14:1-5 - Ваъдаи Худованд, ки замини Канъонро ҳамчун мерос ба исроилиён медиҳад.

2: Забур 37:3-5 - Боварӣ ба Худованд баракат ва ризқ меорад.

Ададҳо 34:14 Зеро ки сибти банӣ-Реубен мувофиқи хонадони падаронашон, ва сибти банӣ-Ҷод бар ҳасби хонадони падаронашон мулки худро гирифтанд; ва нисфи сибти Менашше мероси худро гирифтанд;

Ба сибтҳои Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше мулки онҳо дода шуд.

1. Мо аз садоқати Худо ба халқи худ аз Ададҳо 34:14 омӯхта метавонем.

2. Пайравӣ аз нақшаи Худо роҳи иҷрои ҳақиқӣ аст.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6 - Қавӣ ва далер бош, зеро ту ба ин қавм заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам, мерос хоҳӣ дод.

2. Такрори Шариат 10: 18-19 - Ӯ адолатро барои ятимон ва бевазан иҷро мекунад ва муҳоҷирро дӯст медорад ва ба ӯ хӯрок ва либос медиҳад. Пас, ғарибро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср муҳоҷир будед.

Ададҳо 34:15 Ду сибт ва ним сибт мероси худро аз ин тарафи Ӯрдун дар наздикии Ериҳӯ, ба самти шарқ, сӯи тулӯи офтоб гирифтанд.

Ин порча дар бораи ду сибти ва ним сибти Исроил нақл мекунад, ки дар наздикии Ериҳӯ ба самти шарқ, ба сӯи тулӯи офтоб мерос гирифтаанд.

1. Аз неъматҳои Худо шод бошед

2. Дар итоати содиқ устувор бошед

1. Такрори Шариат 1:7-8 Баргард ва сафар кунед ва ба кӯҳҳои амӯриён ва ба ҳама ҷойҳои наздики он, дар даштҳо, теппаҳо ва водиҳо, ва дар ҷануб, ва ба соҳили баҳр, то замини канъониён, ва то Лубнон, то дарёи бузург, дарёи Фурот. Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки

Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3-6 Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот, ва тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузург, ки сӯи ғуруби офтоб, соҳили шумо хоҳад буд. Ҳеҷ кас наметавонад пеши ту биистад: Худованд Худои шумо тарс ва тарси шуморо бар тамоми замине ки шумо бар он гардед, мегузорад, чунон ки ба шумо гуфтааст. Қавӣ ва далер бош, зеро ки заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам, ба ин қавм тақсим хоҳӣ кард.

Ададҳо 34:16 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки сарҳадҳоро барои замини ваъдашуда таъин кунад.

1. Худо ба мо дастурҳои илоҳӣ медиҳад, то моро муҳофизат кунад.

2. Боварӣ ба Парвардигорро ба ақл ва роҳнамоӣ мебарад.

1. Забур 31:8 - «Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; бо чашми пурмуҳаббати худ бар ту насиҳат хоҳам дод».

2. Ирмиё 3:23 - "Дар ҳақиқат, бар абас аст нағоте ки аз теппаҳо ва аз кӯҳҳои сершумор умед мебандед; дар ҳақиқат ба Худованд Худои мо нағоти Исроил аст.

Ададҳо 34:17 Инҳоянд номҳои одамоне, ки заминро ба шумо тақсим хоҳанд кард: Элъозори коҳин ва Еҳушаъ ибни Нун.

Худованд ба Элъозори коҳин ва Еҳушаъ ибни Нун амр фармуд, ки заминро дар миёни банӣ-Исроил тақсим кунанд.

1. Вафодории Худо тавассути ризқу рӯзии Ӯ барои халқаш дида мешавад.

2. Мо метавонем ба қудрати Худо таваккал кунем ва ҳаёти худро ба нақша гирем.

1. Эфсӯсиён 3:20-21 «Акнун ба касе, ки қодир аст, аз рӯи қудрате, ки дар дохили мо амал мекунад, аз ҳар он чи металабем ё фикр мекунем, зиёдтар ба амал оварад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми олам ҷалол бод. наслҳо то абад, Омин.

2. Такрори Шариат 1:38 Ва Еҳушаъ ибни Нун, ки пеши ту меистад, дохил хоҳад шуд. Ӯро рӯҳбаланд кунед, зеро ки вай Исроилро мерос хоҳад дод.

Ададҳо 34:18 Ва шумо аз ҳар сибт як сардор бигиред, то ки заминро ба мерос тақсим кунед.

Худованд ба исроилиён фармуд, ки аз ҳар дувоздаҳ сибти худ як шоҳзода интихоб кунанд, то Замини ваъдашударо дар байни онҳо тақсим кунанд.

1. Бузургии Худо тавассути нақшаи меросаш нишон дода мешавад: Омӯзиши Ададҳо 34:18

2. Қувваи итоаткорӣ: Татбиқи рақамҳо 34:18 дар ҳаёти имрӯзаи мо

1. Такрори Шариат 19:14 - "Нишони ҳамсояатро, ки аз замонҳои қадим дар мероси ту гузоштаанд, ва дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, барои тасарруфи он ба ту мерос хоҳӣ дод, аз байн набар".

2. Яъқуб 1:22 - «Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед».

Ададҳо 34:19 Ва номҳои мардон инҳоянд: аз сибти Яҳудо, Колеб ибни Ефунне.

Дар ин порча Колеб ибни Ефунне аз сибти Яҳудо зикр шудааст.

1: Вафодории Худо дар достони Колеб, марди имони бузург ва далерӣ нишон дода шудааст.

2: Имони ҳақиқӣ ҳангоми амалӣ шудани он зоҳир мешавад, чунон ки дар ҳаёти Колеб дида мешавад.

1: Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 14:6-7 - Он гоҳ мардуми Яҳудо ба Ҷилҷол назди Еҳушаъ омаданд. Ва Колеб ибни Йефунни каниззӣ ба ӯ гуфт: «Ту медонӣ, ки Худованд ба Мусо, марди Худо дар Қодеш-Барнеа дар бораи ману ту чӣ гуфт.

Ададҳо 34:20 Ва аз сибти банӣ-Шимъӯн — Самуил ибни Аммиҳуд.

Дар ин порча Шомуил писари Аммиҳуд, ки аз қабилаи Шимъӯн буд, зикр шудааст.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба таври ғайричашмдошт хизмат кунем.

2. Тавассути вафодории як фард, тамоми қабиларо баракат додан мумкин аст.

1. 1 ба Қӯринтиён 12:12-13 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. 13 Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё юнониён, хоҳ ғуломон, хоҳ озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем.

2. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

Ададҳо 34:21 Аз сибти Биньёмин Элидод ибни Кислӯн.

Дар ин порча Элидод ибни Кислон аз сибти Биньёмин зикр шудааст.

1. Вафодории ваъдаҳои Худо - Тадқиқот дар бораи Элидод, писари Кислон (Ададҳо 34:21)

2. Қудрати мерос - Чӣ гуна мероси Бинёмин тавассути Элидад зиндагӣ мекунад (Ададҳо 34:21)

1. Такрори Шариат 33:12 - "Дар бораи Биньёмин ӯ гуфт: "Бигзор маҳбуби Худованд дар вай ором бимонад, зеро ки Ӯ тамоми рӯз ӯро муҳофизат мекунад, ва касе ки Худованд дӯст медорад, дар миёни китфҳои ӯ қарор мегирад."

2. Ишаъё 9:6 - "Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд мешавад, ба мо писар дода шудааст, ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд. Ва ӯ Маслиҳатчии аҷиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд. "

Ададҳо 34:22 Ва мири сибти банӣ-Дон Букқӣ ибни Ҷоглӣ.

Букки ибни Ҷоглӣ мири сибти банӣ-Дон аст.

1. Арзиши роҳбарӣ: Тадқиқот дар бораи Букки писари Ҷогли

2. Шахсияти қабилаи Дан: Тадқиқот дар бораи фарзандони Дон

1. Эфсӯсиён 6:12 - "Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин замон, бар зидди лашкарҳои рӯҳонии шарорат дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем".

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

Ададҳо 34:23 Сардори банӣ-Юсуф, аз сибти банӣ-Менашше, Ҳаниил ибни Эфӯд.

Сарвари писарони Юсуф Ҳаниил ибни Эфӯд ба сибти Менашше таъин карда шуд.

1. Худо роҳбаронро медиҳад, то моро ба роҳи дуруст ҳидоят кунанд - Такрори Шариат 31:8

2. Ба пешвоёни таъинкардаи Худо таваккал кунед - 1 Қӯринтиён 16:13-14

1. Такрори Шариат 31:8 - "Ва Худованд, Ӯст, ки пешопеши ту меравад; Ӯ бо ту хоҳад буд, туро ноумед нахоҳад кард ва туро тарк намекунад: натарс ва ҳаросон нашав".

2. 1 Қӯринтиён 16:13-14 - "Бедор бошед, дар имон устувор бошед, мисли мардон аз шумо даст кашед, қавӣ бошед. Бигзор ҳама корҳоятон бо садақа анҷом дода шаванд."

Ададҳо 34:24 Ва мири сибти банӣ-Эфроим, Камуил ибни Шифтон.

Сардори сибти Эфроим Кемуил ибни Шифтон аст.

1. Худо роҳбаронро интихоб мекунад, то ба халқи худ хизмат кунанд.

2. Худо пешвоёнро тадҳин мекунад ва таъин мекунад, то халқашро роҳбарӣ кунанд.

1. Аъмол 7:35 - «Ин Мӯсо, ки онҳо ӯро рад карда, гуфтанд: "Кӣ туро ҳоким ва қозӣ таъин кардааст?" он касест, ки Худо ба воситаи фариштае, ки дар бутта ба ӯ зоҳир шуд, ҳоким ва наҷотдиҳанда бошад».

2. 2 Вақоеънома 19: 5-7 - "Ӯ ба онҳо гуфт: "Чӣ кор карда истодаед, фикр кунед, зеро шумо на барои одам, балки барои Худованд, ки дар доварӣ бо шумост, ҳукм мекунед. Худованд бар ту бод; эҳтиёт ва ба ҷо овар, зеро ки назди Худованд Худои мо ҳеҷ гуноҳе нест, рӯйбинӣ ва ришвагирӣ нест”».

Ададҳо 34:25 Ва мири сибти банӣ-Забулун Элисофон ибни Парнах.

Сардори сибти Забулун Элисофон ибни Парнах буд.

1. Исо, Шоҳзодаи ҳақиқии мо ва Саркоҳини мо

2. Ба пешвоёни баргузидаи Худо таваккал кардан

1. Ибриён 4:14-16 - Пас, азбаски мо саркоҳини бузурге дорем, ки ба осмон сууд кардааст, Исо Писари Худост, биёед имонеро, ки мо эътироф мекунем, устувор нигоҳ дорем. 15 Зеро ки мо саркоҳине надорем, ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ карда наметавонад, балки мо касе дорем, ки аз ҳар ҷиҳат озмуда шудааст, чунон ки мо ҳастем, то ҳол гуноҳ накардааст. 16 Пас биёед бо дилпурона ба тахти файзи Худо наздик шавем, то ки марҳаматро қабул кунем ва файзро пайдо кунем, ки дар вақти эҳтиёҷ ба мо кӯмак кунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; 6 Дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Ададҳо 34:26 Ва мири сибти банӣ-Исокор, Палтиил ибни Аззон.

Мири сибти Иссокор Палтиил ибни Аззан буд.

1. Муҳимияти донистани мероси худ

2. Нақшаи Худо барои ҳар як қабила ошкор шуд

1. Такрори Шариат 33:18-19 - Дар бораи Забулун гуфт: «Эй Забулун, аз баромаданат шодӣ кун, ва Иссокор, дар хаймаҳои худ. Онҳо қавмҳоро ба кӯҳ даъват хоҳанд кард; дар он ҷо қурбониҳои адолат хоҳанд оварданд; зеро ки онҳо аз фаровонии баҳрҳо ва ганҷҳои дар рег ниҳонбуда баҳраманд хоҳанд шуд.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Ададҳо 34:27 Ва мири сибти банӣ-Ашер, Аҳиҳуд ибни Шеломӣ.

Аҳиҳуд ибни Шеломӣ, мири сибти Ашер буд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар Китоби Муқаддас

2. Пайравӣ кардани шахсиятҳои қудратӣ дар Навиштаҳо

1. Еҳушаъ 19: 24-31 - Тақсими замин ба сибти Ашер

2. Ададҳо 36:1-13 - Қонунҳои мерос барои духтарони Салофҳод

Ададҳо 34:28 Ва мири сибти банӣ-Нафтолӣ — Педаҳел ибни Аммиҳуд.

Дар ин порча Пидаҳел ибни Аммиҳуд ҳамчун мири сибти Нафталӣ зикр шудааст.

1. Роҳбарӣ дар Китоби Муқаддас: Намунаи Педаҳел

2. Ҳувияти қабилавӣ: тарҳи Худо барои ҷомеа ва мансубият

1. Ҳастӣ 49:21 - "Нафталӣ луқмаест; Ӯ суханони зебо медиҳад".

2. Еҳушаъ 19:32-39 - Замине, ки ба сибти Нафталӣ ҷудо карда шудааст.

Ададҳо 34:29 Инҳоянд касоне ҳастанд, ки Худованд амр фармудааст, ки мулкро дар замини Канъон ба банӣ-Исроил тақсим кунад.

Худо ба исроилиён фармуд, ки замини Канъонро ҳамчун мерос дар байни банӣ-Исроил тақсим кунанд.

1. Мероси замини ваъдашуда: омӯзиш дар итоаткорӣ

2. Таъмини Худо: Аз ғуломӣ то замини ваъдашуда

1. Такрори Шариат 6:10-11 - Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту туро ба замине меорад, ки ба падаронат, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, то ба ту шаҳрҳои бузург ва хубе, ки бино накардай, бидиҳад. , ва хонаҳои пур аз ҳар неъмате, ки шумо пур накардаед, ва обанборҳое, ки накофтаед, ва токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинондаед, ва ҳангоме ки мехӯред ва сер мешавед.

2. Еҳушаъ 1:2-3 - Мусо бандаи ман мурд. Пас, алҳол бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, ба замине ки Ман ба онҳо, ба банӣ-Исроил медиҳам, бирав. Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он мезанад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

Рақамҳои 35-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Ададҳо 35:1-8 мафҳуми шаҳрҳои паноҳгоҳро муаррифӣ мекунад. Худо ба Мӯсо амр мекунад, ки баъзе шаҳрҳоро ҳамчун паноҳгоҳ барои шахсоне таъин кунад, ки нохост боиси марги як нафари дигар мешаванд. Ин шаҳрҳо бояд як паноҳгоҳи амн фароҳам оранд, ки дар он онҳое, ки куштори тасодуфӣ содир кардаанд, метавонанд аз интиқомгирандагон, ки қасос мегиранд, муҳофизат пайдо кунанд. Дар боб муайян карда шудааст, ки барои ин максад шаш шахр чудо карда мешавад, се шахр дар хар тарафи дарьёи Урдун.

Параграфи 2: Дар Ададҳо 35:9-34 идома дода, боб дастурҳои иловагӣ дар бораи шаҳрҳои паноҳгоҳ медиҳад ва қонунҳоро дар бораи куштор ва хунрезӣ шарҳ медиҳад. Он дастурҳоро барои муайян кардани он ки куштор тасодуфӣ ё қасдан аст, муқаррар мекунад ва мушаххас мекунад, ки қотилони қасдан барои муҳофизат дар ин шаҳрҳо ҳуқуқ надоранд. Дар ин боб инчунин нақши шоҳидон дар муқаррар кардани гунаҳкорӣ ё бегуноҳӣ баррасӣ мешавад ва таъкид мекунад, ки барои таъмини адолат бояд равандҳои дурусти ҳуқуқӣ риоя карда шаванд.

Параграфи 3: Рақамҳои 35 бо нишон додани аҳамияти ҳифзи адолат ва на олуда кардани замин бо хунрезӣ хотима меёбад. Он ҷазоро барои куштори

қасдан муқаррар мекунад ва мегӯяд, ки қотилон бояд аз ҷониби қасосгирандагон ё тавассути мурофиаи судӣ дар асоси далелҳои пешниҳодкардаи шоҳидон ба қатл расонида шаванд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки барои куштори қасдан каффорат намешавад, зеро он заминро палид мекунад; тандо бо роди чазо адолат пойдор мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 35 пешниҳод мекунанд:
Муайян кардани шаҳрҳои паноҳгоҳҳои паноҳгоҳ барои қотилони ногаҳон;
Дастурҳо, ки куштори тасодуфиро аз куштори қасдан фарқ мекунанд;
Таваҷҷӯҳ ба ҷазоҳои адолат барои куштори қасдан.

Шаҳрҳое, ки ҳамчун паноҳгоҳ барои қотилони ногаҳонӣ таъин шудаанд;
Қонунҳое, ки куштори тасодуфиро аз куштори қасдан фарқ мекунанд;
Аҳамияти риояи ҷазоҳои адолати судӣ муқаррар карда шуд.

Дар ин боб ба таъсиси шаҳрҳои паноҳгоҳ ҳамчун паноҳгоҳи амн барои афроде, ки боиси марги ногаҳон шудаанд, тамаркуз мекунад. Дар Ададҳои 35, Худо ба Мусо амр медиҳад, ки шаҳрҳои мушаххасеро таъин кунад, ки дар он ҷо онҳое, ки куштори тасодуфӣ содир кардаанд, аз интиқомгирандагоне, ки қасос мегиранд, муҳофизат ҷӯянд. Дар боб шумора ва ҷойгиршавии ин шаҳрҳо, дастрасии онҳоро дар ҳар ду тарафи дарёи Урдун таъмин мекунад.

Дар Рақамҳои 35 идома дода, боб дастурҳои иловагӣ дар бораи шаҳрҳои паноҳгоҳ медиҳад ва қонунҳоро дар бораи куштор ва хунрезӣ баррасӣ мекунад. Он дастурҳоро барои фарқ кардани кушторҳои тасодуфӣ ва куштори қасдан муқаррар мекунад ва таъкид мекунад, ки қотилони қасдан барои муҳофизат дар ин шаҳрҳо ҳуқуқ надоранд. Дар ин боб инчунин нақши шоҳидон дар муқаррар кардани гуноҳ ё бегуноҳӣ таъкид шуда, аҳамияти риояи равандҳои дурусти ҳуқуқӣ барои таъмини адолат таъкид мешавад.

Рақамҳои 35 бо нишон додани аҳамияти ҳифзи адолат ва пешгирӣ кардани хунрезӣ, ки заминро палид мекунанд, хотима меёбад. Он ҷазоро барои куштори қасдан муқаррар мекунад ва мегӯяд, ки қотилон бояд ё тавассути интиқомгирандагон, ки қасос гирифтаанд ё тавассути мурофиаи судӣ дар асоси далелҳои пешниҳодкардаи шоҳидон муҷозот шаванд. Дар ин боб таъкид шудааст, ки барои куштори қасдан каффорат дода намешавад, зеро он заминро палид мекунад; тандо бо роди чазои муносиб адолат пойдор гардида, мукаддаси даёт нигод дошта мешавад.

Ададҳо 35:1 Ва Худованд дар даштҳои Мӯоб назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо ба Мусо дар даштҳои Мӯоб дар назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ сухан гуфт.

1. Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт бо мо сухан мегӯяд.

2. Итоати содиқона ба Худо подош хоҳад гирифт.

1. Еҳушаъ 1:2-3 Бандаи ман Мусо мурдааст. Пас, алҳол бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, ба замине ки Ман ба онҳо, ба банӣ-Исроил медиҳам, бирав. Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он мезанад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

2. Матто 6:33 Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

Ададҳо 35:2 Ба банӣ-Исроил бифармо, ки шаҳрҳои мулки худро ба левизодагон бидиҳанд, то ки дар онҳо сокин шаванд; ва шумо низ ба левизодагон барои шаҳрҳои гирду атрофи онҳо бидеҳед.

Ин порча дар бораи амр ба банӣ-Исроил аст, ки шаҳрҳо ва атрофи шаҳрҳоро ба левизодагон ҳамчун мерос бидиҳед.

1. Бо саховатмандӣ зиндагӣ кардан: баракати исроилиён ба левизодагон

2. Қувваи додан: Чӣ тавр Худо тӯҳфаҳои моро истифода мебарад

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор бидиҳад, на бо ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. Матто 10:8 - «Муфт гирифтаед, муфт диҳед».

Ададҳо 35:3 Ва онҳо бояд дар шаҳрҳо сокин шаванд; ва гирду атрофи онҳо барои чорпоён ва дороии онҳо ва барои тамоми ҳайвоноти онҳо хоҳад буд.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки дар шаҳрҳо сокин шаванд ва канораҳои онро барои чорво, мол ва дигар ҳайвоноти худ истифода баранд.

1. Муҳимияти аҳкоми Худо: Чӣ гуна итоат ба баракат мебарад.

2. Ғамхорӣ дар бораи офаридаҳои Худо: баракатҳои роҳбарияти масъулиятнок.

1. Такрори Шариат 10:12-13 - "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад? Ӯ танҳо талаб мекунад, ки аз Худованд Худои худ битарс ва бо он роҳе зиндагӣ намо, ки ба Ӯ писанд ояд, ва Ӯро дӯст дорад ва ба хидмат кунӣ. уро бо тамоми дилу чон.

2. Матто 25:14-30 - "Зеро ки Малакути Осмон ба марде дар сафар аст, ки ғуломони худро даъват карда, дороии худро ба онҳо супурдааст. Ба яке панҷ халта тилло, ба дигаре ду халта ва ба як халтаи дигар, хар кадом мувофики кобилияташ.Баъд ба сафар баромад.Марде, ки панч халта тилло гирифта буд, якбора рафт ва пулашро ба кор бурд ва панч халтаи дигар гирифт. тилло боз ду бурд. Аммо он мард, ки як халта гирифта буд, рафта, заминро сӯрох кард ва пули хоҷаашро пинҳон кард».

Ададҳо 35:4 Ва ҳаволии шаҳрҳо, ки ба левизодагон бидиҳед, аз девори шаҳр ва берун аз он гирду атрофи ҳазор зироъ хоҳад расид.

Атрофи шаҳрҳое, ки ба левизодагон дода шудаанд, бояд аз девори шаҳр ба 1000 зироъ расанд.

1. Аҳамияти саховатмандӣ: Чӣ тавр додан ба левизодагон метавонад ҷомеаҳои моро мустаҳкам кунад

2. Подшоҳии шаҳрҳо: Чӣ гуна муқаддас кардани сарҳадҳои шаҳр метавонад баракатҳо оварад

1. Такрори Шариат 15: 7-8 - "Агар дар байни шумо як камбағале аз бародаронатон дар яке аз шаҳрҳои замине бошад, ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, дили худро сахт накунед ва ба бародари бечораи худ даст дароз кун, 8 лекин ту ба ӯ дасти худро кушо ва ба ӯ барои эҳтиёҷаш, ҳар чӣ бошад, қарз деҳ».

2. Масалҳо 11:25 - "Ҳар кӣ баракат меорад, сарватдор мешавад ва касе ки об медиҳад, худаш об мешавад".

Ададҳо 35:5 Ва аз беруни шаҳр аз тарафи шарқ ду ҳазор зироъ ва аз ҷануб ду ҳазор зироъ, аз тарафи ғарб ду ҳазор зироъ ва аз тарафи шимол ду ҳазор зироъ чен кунед; ва шаҳр дар миёна хоҳад буд; ин барои онҳо атрофи шаҳрҳо хоҳад буд.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки шаҳреро чен кунанд ва гирду атрофи он дар чор тараф ду ҳазор зироъ бошад.

1. Нақшаи Худо барои мо: Нигоҳи равшан барои ҳаёти мо

2. Итоати фармудаҳои Худо: итоат ба хости Ӯ

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Такрори Шариат 30:15-16 - Инак, ман имрӯз ҳаёт ва шукуфоӣ, мамот ва ҳалокатро пеши шумо мегузорам. Зеро ки имрӯз ба шумо амр медиҳам, ки Худованд Худои худро дӯст доред, ба Ӯ итоат кунед, ва аҳком, фармон ва қонунҳои Ӯро риоя кунед; он гоҳ зинда хоҳӣ шуд ва афзун хоҳӣ шуд, ва Худованд Худоят туро дар замине, ки барои тасарруф кардан медарояд, баракат хоҳад дод.

Ададҳо 35:6 Ва дар миёни шаҳрҳое, ки шумо ба левизодагон медиҳед, шаш шаҳр барои паноҳгоҳ хоҳад буд, ва онҳоро барои қотил таъин кунед, то ки вай ба он ҷо гурезад; ва ба онҳо чилу ду шаҳр илова кунед.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки шаш шаҳрро ба левизодагон ҳамчун шаҳрҳои паноҳгоҳ барои ҳар касе, ки каси дигарро тасодуфан кушт, бидиҳад, ва онҳо бояд чилу ду шаҳри иловагӣ ҷудо кунанд.

1. Муҳимияти бахшидан: Омӯзиш аз Ададҳо 35:6

2. Меҳрубонӣ ва раҳмдилии Худо: Санҷиши Ададҳо 35:6

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2. Ибриён 10:30 - Зеро мо Ӯро медонем, ки гуфтааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман пардохт мекунам. Ва боз: Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард.

Ададҳо 35:7 Пас, ҳамаи шаҳрҳое, ки ба левизодагон бидиҳед, чилу ҳашт шаҳр хоҳанд буд: онҳоро бо ҳаволии онҳо бидиҳед.

Худованд ба исроилиён амр фармуд, ки 48 шаҳр ва гирду атрофи онҳоро ба левизодагон диҳанд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худованд.

2. Муҳимияти зоҳир кардани меҳрубонӣ ва саховатмандӣ ба дигарон.

1. Такрори Шариат 10:19 - Пас, шумо бегонаро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

2. Матто 5:43-45 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат намо". «Лекин ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое ки ба шумо ғазаб мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед.

Ададҳо 35:8 Ва шаҳрҳое, ки шумо хоҳед дод, аз мулки банӣ-Исроил хоҳанд буд; балки аз камкорон кам бидиҳед: ҳар яке аз шаҳрҳои худ ба левизодагон мувофиқи мулки худ, ки мерос мегирад, бидиҳад.

Ин порча шаҳрҳоеро тасвир мекунад, ки банӣ-Исроил бояд ба левизодагон бидиҳад, бо онҳое, ки замини зиёд доранд, шаҳрҳои бештар медиҳанд ва ба онҳое, ки замини кам доранд, шаҳрҳои камтар медиҳанд.

1. Саховати Худо: Ҳатто дар замони камёфтӣ

2. Қудрати мерос: гиромидошти таърихи мо

1. Румиён 8:17-18 - Ва агар фарзандон бошанд, ворисон; ворисони Худо ва ворисони Масеҳ; Агар ин тавр бошад, ки бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ якҷоя ҷалол ёбем.

2. Такрори Шариат 10:9 - Аз ин рӯ, Левӣ бо бародарони худ ҳисса ва мерос надорад; Худованд мероси вай аст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ ваъда додааст.

Ададҳо 35:9 Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мӯсо амр мекунад, ки барои амнияти мардум шаҳрҳои паноҳгоҳ ҷудо кунад.

1. Амнияти мардум: Фармони Худованд ба Мусо

2. Шаҳрҳои паноҳгоҳ: атои Худо амният

1. Такрори Шариат 4: 41-43: "Он гоҳ Мусо се шаҳрро дар шарқи он тарафи Урдун ҷудо кард, то қотил ба он ҷо гурезад, ки дар гузашта ҳамсояи худро ногаҳон кушта, дар гузашта аз ӯ нафрат карда, гурехта, ба яке аз Ӯ дар ин шаҳрҳо зиндагӣ хоҳад кард: Бесар дар биёбон, дар саҳро, аз Реубениён, ва Ромӯт дар Ҷилъод, аз Ҷодиён, ва Ҷӯлон дар Бошон, аз менашишиён».

2. Еҳушаъ ибни Нун 20:1-9: «Он гоҳ Худованд ба Еҳушаъ сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯ: барои худ шаҳрҳои паноҳгоҳ таъин кунед, то қотиле, ки тасодуфан касеро мекушад, ба он ҷо гурезад. ... "

Ададҳо 35:10 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: «Вақте ки аз Урдун ба замини Канъон меоед;

Ин порча исроилиёнро хотиррасон мекунад, ки вақте ки онҳо аз дарёи Урдун гузашта, ба замини Канъон ворид мешаванд, онҳо бояд ба қонунҳои Худо итоат кунанд.

1. Итоати қонунҳои Худо: баракат барои исроилиён

2. Ваъдаҳои Худо ба воситаи тоат иҷро мешаванд

1. Такрори Шариат 28:1-2 - Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. . Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - Пас, акнун аз Худованд битарсед ва ба Ӯ бо самимият ва садоқат хизмат кунед. Худоҳоеро, ки падарони шумо дар он тарафи дарё ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед ва Худовандро ибодат кунед. Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Ададҳо 35:11 Он гоҳ шумо шаҳрҳоеро таъин кунед, то ки барои шумо паноҳгоҳ шаванд; то ки қотил ба он ҷо гурезад, ки ҳар касро бехабар мекушад.

Худованд ба исроилиён дастур дод, ки шаҳрҳои паноҳгоҳро ҷудо кунанд, то онҳое, ки тасодуфан касеро куштанд, гурезанд ва аз интиқоми хешовандони қурбонӣ муҳофизат карда шаванд.

1. Файзи паноҳ: Ҷустуҷӯи муҳофизат дар Масеҳ.

2. Қонуни раҳмати Худо: Мувозинат гузоштани адолат ва меҳрубонӣ.

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо раҳм карда мешавад.

Ададҳо 35:12 Ва онҳо барои шумо шаҳрҳое хоҳанд буд, ки аз интиқомгир паноҳ ёфтаанд; ки қотил то даме ки дар назди ҷамъомад дар доварӣ наистад, намирад.

Шаҳрҳо ҳамчун паноҳгоҳ барои онҳое, ки куштори одамкушӣ кардаанд, дода мешаванд, то онҳо пеш аз муҳокима дар назди ҷамъомад кушта шаванд.

1. Аҳамияти шонси дуюм дар назди Худо

2. Арзиши адолат дар ҷомеаи шаҳрвандӣ

1. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

2. Луқо 6:37 - Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед ва омурзиш хоҳед шуд.

Ададҳо 35:13 Ва аз ин шаҳрҳое, ки шаш шаҳр бидиҳед, шумо барои паноҳгоҳ хоҳед дошт.

Ба исроилиён шаш шаҳр дода шуд, то барои онҳое, ки куштори ногаҳон содир кардаанд, паноҳгоҳ диҳанд.

1. Қудрати паноҳгоҳ: Чӣ гуна лутфи Худо моро ҳифз ва нигоҳ медорад

2. Неъмати мағфират: Чӣ тавр гирифтан ва ато кардан

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад."

Ададҳо 35:14 Се шаҳрро дар он тарафи Ӯрдун хоҳед дод, ва се шаҳрро дар замини Канъон, ки шаҳрҳои паноҳгоҳ хоҳанд буд, бидиҳед.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки шаш шаҳрро ҳамчун шаҳри паноҳгоҳ таъин кунанд, се шаҳр дар тарафи шарқии дарёи Урдун ва се шаҳр дар замини Канъон.

1. Арзиши паноҳгоҳ: дарёфти роҳат дар ҷаҳони ноороми

2. Чӣ тавр муҳофизати Худо метавонад моро бехатар нигоҳ дорад

1. Забур 46:1 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо».

2. Такрори Шариат 33:27 "Худои ҷовидонӣ паноҳгоҳи туст, ва дар зер силоҳҳои ҷовидонӣ аст".

Ададҳо 35:15 Ин шаш шаҳр ҳам барои банӣ-Исроил, ҳам барои ғариб ва ҳам барои муҳоҷири онҳо паноҳгоҳ хоҳанд буд, то ки ҳар кӣ касеро бехабар бикушад, ба он ҷо гурезад.

Худованд фармудааст, ки шаш шаҳрро барои касоне, ки беихтиёр куштаанд, паноҳгоҳ таъин кунанд.

1. Раҳмати Худо дар фароҳам кардани паноҳгоҳ барои қотили нохост

2. Зарурати раҳмдилӣ нисбат ба гунаҳкори тасодуфӣ

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

Ададҳо 35:16 Ва агар ӯро бо асбоби оҳанин бизанад, то бимирад, вай қотил аст: қотил албатта кушта хоҳад шуд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки қотил бояд ба қатл расонида шавад.

1. Китоби Муқаддас равшан аст: қотилонро бояд ба қатл расонанд

2. Мо бояд қонунро риоя кунем: ҳукми Худо бар қотилон

1. Ҳастӣ 9:6 - Ҳар кӣ хуни одамро рехт, хуни вай ба воситаи одам рехта мешавад, зеро Худо одамро ба сурати худ офаридааст.

2. Ҳизқиёл 33:8 - Вақте ки ман ба шарир мегӯям: "Эй шарир! дар дасти шумо талаб мекунад.

Ададҳо 35:17 Ва агар вай сангеро занад, ки бо он бимирад, вай қотил аст: қотил албатта кушта хоҳад шуд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки котил агар касеро бо санг кушад, бояд ба катл расонида шавад.

1: «Музди гуноҳ мамот аст» (Румиён 6:23). Ҳамаи мо бояд барои амалҳои худ ва оқибатҳои интихоби худ ҷавобгар бошем.

2: «Худованд аз роҳи шарир нафрат дорад, вале Ӯ касонеро дӯст медорад, ки аз паи адолат ҳастанд» (Масалҳо 15:9). Мо бояд кӯшиш кунем, ки интихоби дуруст кунем ва ба иродаи Худо итоат кунем.

1: «Хабарҳои бардурӯғ паҳн накунед; ба шахси шарир бо шоҳиди бадкорӣ кӯмак накунед» (Хуруҷ 23:1).

2: «Бе сабаб бар ёри худ шаҳодат надиҳ, бо лабони худ фиреб надиҳад» (Масалҳо 24:28).

Ададҳо 35:18 Ва агар вай ба вай силоҳи дастии чӯбӣ занад, ки бо он бимирад, ва бимирад, вай қотил аст: қотил албатта кушта мешавад.

Қотил бояд ба қатл расонида шавад.

1. Оқибатҳои вазнини гуноҳ

2. Талаботи адолат

1. Ҳастӣ 9:6 - "Ҳар кӣ хуни одамро мерезад, хуни вай ба воситаи одам рехта мешавад, зеро Худо одамро ба сурати худ офаридааст".

2. Ҳизқиёл 18:20 - "Ҷони гуноҳкор хоҳад мурд. Писар барои гуноҳи падар азоб накашад, ва падар барои гуноҳи писар азоб кашад. Адолати одил бар ӯ хоҳад буд, ва шарорати шарир бар худаш хоҳад буд».

Ададҳо 35:19 Худи қасосгирандаи хун қотилро хоҳад кушт; вақте ки ба ӯ вохӯрад, вайро бикушад.

Дар Ададҳо 35:19, ҷазо барои куштор ҳамчун марг аз ҷониби «интиқомгирандаи хун» дода мешавад.

1. Ҷазо барои куштан: Омӯзиши Ададҳо 35:19

2. Адолат ва шафқат дар Китоби Муқаддас: Ҳикояи Ададҳо 35:19

1. Хуруҷ 21: 12-14 - "Ҳар кӣ шахсеро ба марг мезанад, бояд кушта шавад. Агар ин пешакӣ на нақша гирифта шуда бошад, балки амали Худо бошад, пас ман барои шумо ҷойе муқаррар мекунам, ки қотил ба он гурехта метавонад.

2. Ибодат 24:17 - «Ҳар кӣ ҷони ягон инсонро бигирад, бояд кушта шавад».

Ададҳо 35:20 Аммо, агар ӯро аз рӯи адоват тела диҳад, ё мунтазири вайро зарба занад, бимирад;

Дар порча оқибатҳои амали қасдан куштани шахси дигар баррасӣ мешавад.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки эҳсосоти мо моро ба бадбинӣ ва зӯроварӣ роҳ надиҳад.

2. Амалҳои мо оқибат дорад ва мо бояд ҳамеша дар бораи оқибатҳои қарорҳои худ фикр кунем.

1. Луқо 6:31-36 - Бо дигарон низ ҳамон тавр кунед, ки шумо мехоҳед, ки онҳо бо шумо кунанд.

2. Румиён 12:19 - Интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

Ададҳо 35:21 Ё бо душманӣ ӯро бо дасти худ бизанед, то бимирад; ҳар кӣ ӯро бизанад, ҳатман кушта хоҳад шуд; зеро ки вай қотил аст: интиқомгирандаи хун қотилро ҳангоми вохӯрданаш хоҳад кушт.

Вақте ки қотил ҷони дигареро мегирад, Худо адолатро талаб мекунад. 1: Адолати Худо дар назари Ӯ комил аст ва талаб мекунад, ки қотилон кушта шаванд. 2: Хун ба адолат фарёд мезанад ва Худо илтиҷои куштагонро мешунавад. 1: Ҳастӣ 9: 6 - "Ҳар кӣ хуни инсонро рехт, хуни онҳо ба воситаи одамон рехта мешавад, зеро Худо одамонро ба сурати Худо офаридааст." 2: Такрори Шариат 19: 10-13 - "Агар касе қасдан каси дигареро қасд кунад ва бикушад, қотилро аз қурбонгоҳи ман бигир, то кушта шавад... Чашми ту набояд ба ӯ раҳм накун, балки гуноҳи Исроилро пок кун. рехтани хуни бегунох».

Ададҳо 35:22 Аммо агар вайро бе душманӣ ногаҳон тела дода бошад, ё чизеро, ки мунтазир наистод, ба гарданаш андохта бошад,

Қонуни Худо аз мо талаб мекунад, ки адолатро барои онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, ҷустуҷӯ кунем ва инчунин аз қасос худдорӣ кунем.

1: "Гузоштани рухсораи дигар: бахшидан ба ҷои интиқом"

2: "Даъвати Худо барои ҷустуҷӯи адолат бидуни қасос"

1: Матто 5:38-39 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Лекин Ман ба шумо мегӯям: ба бадкирдор муқобилат накунед. Аммо агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, дигарашро низ ба ӯ бигардонед.

2: Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

Ададҳо 35:23 Ё бо ягон санг, ки одам бо он бимирад, дар сурате ки вайро надида, онро бар вай партофт, то бимирад, ва душмани ӯ набуд, ва ба ӯ зарар нарасонад;

Агар касе бо санг ё ашёи дигар кушта шавад ва қотил қасди ба ҷабрдида зарар расонидан надошта бошад, пас онҳо дар куштор гунаҳкор нестанд.

1. Қувваи ният: Эътироф кардани фарқият байни амалҳои тасодуфӣ ва қасдан

2. Оқибатҳои ғайричашмдошти амалҳои беандеша

1. Матто 5:21-22 - "Шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қатл накун; ва ҳар кӣ одамкушӣ кунад, ба доварӣ дучор хоҳад шуд". Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба бародари худ хашмгин бошад, ба доварӣ дучор хоҳад шуд».

2. Яъқуб 3:2 - "Зеро ки ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар сухани худ пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро ҷилавгирӣ кунад".

Ададҳо 35:24 Он гоҳ ҷамоат дар байни қотил ва қасосгирандаи хун мувофиқи ин ҳукмҳо доварӣ хоҳад кард:

Ҷомеа бояд байни қотил ва оилаи марҳум қарор қабул кунад.

1. Мо бояд ҳама якҷоя кор кунем, то адолатро барқарор кунем ва дар ҷомеаи худ шифо ҷӯем.

2. Интиқом аз они Худост ва Ӯ хоҳад дод, ки ситамкорон муздашонро хоҳанд гирифт.

1. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ҷои ғазабро бидиҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Матто 5:38-48 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Лекин Ман ба шумо мегӯям: ба бадкирдор муқобилат накунед. Аммо агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, дигарашро низ ба ӯ бигардонед. Ва агар касе туро ба додгоҳ кашад ва куртаатро бигирад, бигзор ҷомаатро низ ба ӯ диҳад. Ва агар касе шуморо маҷбур кунад, ки як мил равед, бо ӯ ду мил равед. Ба касе, ки аз ту гадоӣ кунад, бидеҳ ва аз касе, ки аз ту қарз мегирад, рад макун.

Ададҳо 35:25 Ва ҷамоат қотилро аз дасти интиқомгирандаи хун раҳо хоҳад кард, ва ҷамоат ӯро ба шаҳри паноҳгоҳи худ, ки ба он ҷо гурехта буд, баргардонад; ва ӯ дар он то дами марги саркоҳин, ки бо равғани муқаддас тадҳин шуда буд.

Ҷамоат барои муҳофизат кардани қотил аз интиқоми хун масъул аст ва бояд онҳоро то марги саркоҳин ба шаҳри паноҳгоҳ баргардонад.

1. Қувваи бахшидан - Луқо 23:34.

2. Муҳимияти марҳамат - Мико 6:8.

1. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Ишаъё 1:18 - Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд буд.

Ададҳо 35:26 Аммо агар қотил ҳар вақт берун аз ҳудуди шаҳри паноҳгоҳи худ, ки ба он ҷо гурехта буд, биёяд;

Қотил бояд барои бехатарӣ дар ҳудуди шаҳри паноҳгоҳ бимонад.

1. Фармони Худо дар бораи паноҳҷӯӣ дар замони душворӣ

2. Қувваи паноҳгоҳи ҳақиқӣ ба Худо

1. Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2. Ибриён 6:18 - «То бо ду чизи тағйирнопазире, ки дар онҳо дурӯғ гуфтани Худо имконнопазир буд, мо тасаллии қавӣ дошта бошем, ки барои паноҳгоҳ гурехта, умеди дар пеши мо гузошташударо нигоҳ дорем».

Ададҳо 35:27 Ва интиқомгирандаи хун ӯро берун аз ҳудуди шаҳри паноҳаш меёбад, ва интиқоми хун қотилро мекушад; вай дар хун гунаҳкор нахоҳад буд:

Қотиле, ки пас аз куштани касе ба шаҳри паноҳгоҳ фирор мекунад, метавонад аз ҷониби интиқоми хун кушта шавад, агар онҳо берун аз шаҳри паноҳгоҳ пайдо шаванд.

1. Оқибатҳои хушунат ва аҳамияти паноҳҷӯй.

2. Инсоф ва раҳмати Худо дар ҳифзи касоне, ки ба шариати ӯ паноҳ меҷӯянд.

1. Такрори Шариат 19:3–13

2. Еҳушаъ 20:1–9

Ададҳо 35:28 Зеро ки ӯ мебоист то дами марги саркоҳин дар шаҳри паноҳгоҳи худ бимонд, аммо баъд аз марги саркоҳин қотил ба замини мулки худ бармегардад.

Ин порча дар бораи зарурати шахсе, ки касеро куштааст, то марги саркоҳин дар шаҳри паноҳгоҳи худ бимонад.

1) Қудрати бахшидан: Чӣ тавр марги Исо имкон медиҳад, ки ҳатто бузургтарин гунаҳкор низ фидия дода шавад

2) Пок кардани ҳаёти мо тавассути итоаткорӣ: Чӣ тавр мо метавонем гуноҳҳои худро ислоҳ кунем

1) Луқо 24:46-47 Ҳамин тавр навишта шудааст, ки Масеҳ азоб кашад ва дар рӯзи сеюм аз мурдагон эҳьё шавад ва тавба ва омурзиши гуноҳҳо ба исми Ӯ ба ҳамаи халқҳо эълон карда шавад.

2) Румиён 3:23-24 Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум гаштанд ва ба воситаи файзи Ӯ ҳамчун ҳадя, ба воситаи кафорате, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд.

Ададҳо 35:29 Пас, инҳо барои шумо ҳукме хоҳад буд, ки дар наслҳои шумо дар тамоми манзилҳои шумо хоҳад буд.

Дар Ададҳо 35:29 гуфта мешавад, ки қонунҳои дар порча овардашуда бояд аз ҷониби наслҳо дар ҳама манзилҳо риоя шаванд.

1. Қонунҳои Худо абадӣ мебошанд - Ададҳо 35:29

2. Итоати қонунҳои Худо манфиатҳои доимӣ меорад - Ададҳо 35:29

1. Такрори Шариат 4:1-2 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Масалҳо 3:1-2 - Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳо ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова кунанд.

Ададҳо 35:30 Ҳар кӣ касеро бикушад, қотил бо забони шоҳидон кушта мешавад, аммо як шоҳид набояд бар зидди ҳеҷ кас шаҳодат диҳад, то ки ӯро бикушад.

Қонуни Мусо мегӯяд, ки қотил бояд бо шаҳодати ду ё зиёда шоҳид кушта шавад.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани Қонуни Мусо

2. Шаҳодат додан ба раҳмату муҳаббати Худо

1. Такрори Шариат 19:15 - "Шоҳиди як шахс барои ҳар гуна ҷиноят ё гуноҳе, ки дар робита бо ягон ҷинояте, ки ӯ содир кардааст, кифоя намекунад. Танҳо дар асоси шаҳодати ду шоҳид ё се шоҳид айбдоркунӣ муқаррар карда мешавад. ».

2. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

Ададҳо 35:31 Илова бар ин, ба ҷони қотиле, ки ба марг маҳкум шудааст, қонеъ нахоҳед кард; балки ӯ ҳатман кушта хоҳад шуд.

Барои ҷони қотил ҳеҷ гуна қаноатмандӣ гирифта намешавад, онҳо бояд ба қатл расонида шаванд.

1. Адолатро ҷӯед, на интиқом.

2. Дар куштор шарик набошед.

1. Румиён 12:19, Интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Хуруҷ 21:12-14, Ҳар касе, ки ба одам зарбаи марговар мезанад, бояд кушта шавад. Аммо, агар қасдан анҷом дода нашавад, вале Худо иҷозат диҳад, ки ба он ҷое, ки ман таъин мекунам, гурезанд.

Ададҳо 35:32 Ва аз касе, ки ба шаҳри паноҳаш гурехтааст, қонеъ нахоҳед шуд, ки то замони марги коҳин боз омада, дар ин замин сокин шавад.

Шахсе, ки ба шаҳри паноҳгоҳ фирор кардааст, иҷозат дода намешавад, ки то марги коҳин ба замин баргардад.

1. Паноҳгоҳ дар шаҳр: Чӣ гуна бояд амниятро дар замонҳои душвор пайдо кард.

2. Нақши коҳин дар барқарорсозии ҳаёт ва ҷомеа.

1. Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2. Ибриён 10: 19-22 - "Пас, эй бародарон, ҷуръат дошта бошед, ки ба муқаддастарин ба воситаи хуни Исо дохил шавед, бо роҳи нав ва зинда, ки Ӯ барои мо ба воситаи парда бахшидааст, яъне: Бадани Ӯ; Ва дорои саркоҳин бар хонаи Худо; Биёед бо дили соф бо итминони комил ба имон наздик шавем, ва дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва ҷисми мо бо оби пок шуста шавад».

Ададҳо 35:33 Пас, заминеро, ки дар он ҳастед, палид накунед, зеро ки хун заминро палид мекунад; ва замин наметавонад аз хуни рехташуда, балки бо хуни рехтаи он пок карда шавад.

Заминро аз хуни бар он рехта пок кардан мумкин нест, магар бо хуни рехтагар.

1: Заминро эҳтиром кунед - Мо даъват карда шудаанд, ки сарварони хуби замин бошем ва онро ифлос накунем, зеро он муқаддас аст.

2: Нархи гуноҳ - Мо метавонем танҳо ба воситаи хуни Исо аз гуноҳҳои худ пок шавем, чунон ки заминро танҳо аз хуни ба он рехташуда тавассути хуни рехташуда пок кардан мумкин аст.

1: Ибодат 17:11 - Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад.

2: Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

Ададҳо 35:34 Пас, заминеро, ки шумо дар он сокин хоҳед буд, палид накунед, зеро ки Ман Худованд дар миёни банӣ-Исроил сокин ҳастам.

Худо ба мо фармудааст, ки заминро палид накунем, зеро дар миёни мо сокин аст.

1. Заминро эҳтиром кунед: Фармони Худо ба халқаш

2. Сукунат бо Худо: баракати тоат

1. Ибодат 19:33-34 - "Вақте ки бегонае дар замини шумо бо шумо сукунат кунад, ба ӯ ситам накун; ба ғарибе ки бо ту иқомат мекунад, ҳамчун зодаи байни худ рафтор намо, ва ӯро мисли худат дӯст бидор, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

2. Забур 24:1 - Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва сокинони он.

Рақамҳои 36-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Ададҳо 36:1-4 ба нигаронии саронӣ қабилаи Ҷилъод дар бораи мероси замин муроҷиат мекунад. Онҳо ба Мӯсо наздик мешаванд ва изҳори нигаронӣ мекунанд, ки агар занони қабилаашон бо мардони қабилаҳои дигар издивоҷ кунанд, замини меросии онҳо ба он қабилаҳо мегузарад ва ҳамин тавр ҳудуди қабилаҳои худро кам мекунад. Онҳо як роҳи ҳалли худро пешниҳод мекунанд, ки духтарони қабилаи худ бояд танҳо мардони дохили қабилаи худро ба занӣ гиранд, то мероси замин дар дохили қабилаи Ҷилъод боқӣ монад.

Сархати 2: Дар Ададҳо 36:5–9 идома дода, Мусо ҷавоби Худоро ба ташвише, ки сарварони қабилаи Ҷилъод бардошта буданд, қабул мекунад. Худо тасдиқ мекунад, ки онҳо дуруст гуфтаанд ва дар бораи мерос фармон медиҳад. Ӯ мегӯяд, ки агар духтарон вориси молу мулк шаванд, бояд дар дохили қабилаи худ издивоҷ кунанд, то мероси замин эмин боқӣ монад ва ба қабилаи дигар нагузарад.

Параграфи 3: Рақамҳои 36 бо дастури иловагие, ки Худо тавассути Мусо дар бораи қоидаҳои издивоҷ барои заноне, ки моликият доранд, ба итмом мерасад. Он қоидаеро муқаррар мекунад, ки ҳар зане, ки заминро мерос мегирад, бояд бо касе аз қабилаи худ издивоҷ кунад, то ҳар як исроилӣ соҳиби мероси аҷдодиашро нигоҳ дорад. Ин нигоҳдорӣ ва якпорчагии қаламравҳои қабилаиро дар тӯли наслҳо таъмин мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Рақамҳои 36 пешниҳод мекунанд:
Нигаронӣ аз гузаштани мерос ба қабилаҳои дигар;
Пешниҳоди духтароне, ки дар дохили қабилаи худ издивоҷ мекунанд;
Фармони тасдиқи Худо дар бораи мерос.

Ташвиш дар бораи никоҳи байни қабилаҳо, ки замин ба қабилаҳои дигар мегузарад;
Духтарони пешниҳоди ҳалли онҳо дар як қабила издивоҷ мекунанд;
Худо фармони пешниҳоди меросро тасдиқ мекунад.

Дар ин боб нигаронии саронӣ қабилаҳои Ҷилъод дар бораи издивоҷҳои байни қабилаҳо ва таъсири он ба мероси замин нигаронида шудааст. Дар Ададҳои 36, онҳо ба Мусо бо нигаронӣ муроҷиат мекунанд, ки агар занон аз қабилаи онҳо бо мардони қабилаҳои дигар издивоҷ кунанд, замини меросии онҳо ба он қабилаҳо мегузарад ва эҳтимолан ҳудуди қабилавии худро кам мекунад. Онҳо як роҳи ҳалли онро пешниҳод мекунанд, ки духтарон дар қабилаи худ бояд танҳо бо мардони дохили қабилаи худ издивоҷ кунанд, то ҳифзи мероси заминро таъмин кунанд.

Дар Ададҳои 36 идома дода, Мусо ҷавоби Худоро ба ташвише, ки сарварони қабилаи Ҷилъод бардоштанд, қабул мекунад. Худо тасдиқ мекунад, ки онҳо

дуруст гуфтаанд ва дар бораи мерос фармон медиҳад. Ӯ мегӯяд, ки агар духтарон вориси молу мулк шаванд, бояд дар дохили қабилаи худ издивоҷ кунанд, то мероси замин эмин боқӣ монад ва ба қабилаи дигар нагузарад. Ин дастур кафолат медиҳад, ки ҳар як исроилӣ соҳиби мероси аҷдодии худро нигоҳ дорад ва тамомияти қаламравҳои қабилаиро дар тӯли наслҳо нигоҳ дорад.

Рақамҳои 36 бо дастури иловагие, ки Худо ба воситаи Мусо дар бораи муқаррароти издивоҷ барои заноне, ки моликият доранд, ба итмом мерасад. Дар он қоида муқаррар шудааст, ки ҳар зане, ки заминро мерос мегирад, бояд бо касе аз оилаи қабилавии худ издивоҷ кунад. Ин талабот бетаъхир боқӣ мондани моликияти аҷдодии ҳар як қабиларо таъмин намуда, аз тариқи никоҳи байни қабилаҳо ба дигар қабилаҳо додани заминҳои меросиро пешгирӣ мекунад. Дар ин боб аҳамияти нигоҳ доштани марзҳои қабилавӣ ва нигоҳ доштани мероси аҷдодӣ дар ҷомеаи исроилӣ таъкид шудааст.

Ададҳо 36:1 Ва сардорони қабилаҳои банӣ-Ҷилъод ибни Мокир ибни Менашше, аз қабилаҳои банӣ-Юсуф наздик омада, ба ҳузури Мусо ва ба ҳузури мирон сухан ронданд. падарони калонии банӣ-Исроил:

Хонаҳои банӣ-Ҷилъод ибни Мокир ва Менашше барои сухан гуфтан пеши Мусо ва мирон омаданд.

1. Муҳимияти истодагарӣ аз ҳақ.

2. Бигзоред, ки иродаи Худо моро дар ҳар як қарори қабулкардаамон роҳнамоӣ кунад.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Ибриён 10: 24-25 "Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр мо якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем ва аз вохӯрӣ даст накашем, чунон ки баъзеҳо одат доранд, балки якдигарро бештар ва бештар рӯҳбаланд кунем. мебинӣ, ки рӯз наздик мешавад».

Ададҳо 36:2 Ва онҳо гуфтанд: «Худованд ба оғои ман амр фармуд, ки заминро бо қуръа ба банӣ-Исроил мерос диҳад; ва оғоям аз ҷониби Худованд амр фармуда буд, ки мероси бародари мо Салофҳодро ба духтаронаш диҳад.

Ин порча мефаҳмонад, ки чӣ тавр Худо ба Мусо амр дод, ки мероси Салофҳодро ба духтаронаш диҳад.

1. Худо қадри духтаронро қадр мекунад ва мо низ бояд.

2. Худо мехоҳад, ки мо он чи дорем, бо дигарон мубодила кунем.

1. Ишаъё 43:4 - «Азбаски ту дар назари ман азиз ва гиромӣ ҳастӣ, ва азбаски туро дӯст медорам, ба ивази ту одамонро, ба ивази ҷони ту халқҳоро хоҳам дод».

2. Такрори Шариат 16:18 - "Дар ҳамаи шаҳрҳои худ, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, мувофиқи қабилаҳои худ қозиён ва нозиронро таъин намо, ва онҳо мардумро бо доварии одилона доварӣ хоҳанд кард".

Ададҳо 36:3 Ва агар онҳо ба яке аз писарони сибтҳои дигари банӣ-Исроил издивоҷ кунанд, мероси онҳо аз мероси падарони мо гирифта, ба мулки сибте, ки дар он ҷо ҳастанд, гузошта хоҳад шуд. гирифта шудааст: аз қисми мероси мо низ гирифта мешавад.

Агар касе аз духтарони духтарони Салофҳод ба сибтҳои дигари банӣ-Исроил ба занӣ гирад, мероси онҳо аз сибти падаронашон ба қабилае, ки дар он ҷо қабул карда мешаванд, интиқол дода мешавад.

1. Муҳимияти содиқона дар издивоҷҳо

2. Қудрати мерос ва чӣ гуна он моро бо Худо мепайвандад

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд.

2. Такрори Шариат 6:1-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди ягона аст.

Ададҳо 36:4 Ва ҳангоме ки юбилеи банӣ-Исроил фаро расад, мероси онҳо ба мулки сибте, ки ба он гирифта шудаанд, дода хоҳад шуд; мероси онҳо низ аз мероси сибти падарони мо гирифта хоҳад шуд.

Мероси банӣ-Исроил бояд ба сибте баргардонида шавад, ки онҳо дар замони юбилей ба он тааллуқ доранд.

1. Аз мероси худ бештар истифода бурдан: ахамияти юбилей

2. Истифодаи бештари тӯҳфаҳои мо: Масъулияти идоракунӣ

1. Воиз 3:1–8

2. Эфсӯсиён 2:8–10

Ададҳо 36:5 Ва Мусо бар тибқи каломи Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуда, гуфт: «Сибти банӣ-Юсуф хуб гуфтааст».

Мусо ба сибтҳои Исроил мувофиқи каломи Худованд амр фармуд, ва писарони Юсуф ҷавоби хуб доданд.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Намунаи писарони Юсуф

2. Бо имон ва итоат ба Каломи Худо посух додан

1. Еҳушаъ 1:7-8 Қавӣ ва хеле далер бошед. Эҳтиёт бошед, ки ба тамоми шариати бандаи ман Мусо ба ту итоат кунед; Аз он ба росту чап нагардед, то ҳар ҷо, ки биравед, растагор шавед. 8 Ин китоби шариатро ҳамеша дар лаби худ нигоҳ доред; Дар бораи он шабу рӯз мулоҳиза кунед, то ҳар чизе ки дар он навишта шудааст, эҳтиёт кунед. Он гоҳ шумо обод ва муваффақ хоҳед шуд.

2. Забур 119:105 Каломи Ту чароғе барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Ададҳо 36:6 Ин аст он чизе ки Худованд дар бораи духтарони Салофҳод амр фармуда, мегӯяд: «Бигзор онҳо ба ҳар кӣ беҳтар мепиндоранд, ба занӣ гиранд; танҳо ба хонаводаи қабилаи падарашон никоҳ хоҳанд кард.

Худованд амр мекунад, ки духтарони Салофҳод ба ҳар кӣ интихоб кунанд, ба шавҳар диҳанд, ба шарте ки он дар қабилаи падарашон бошад.

1. Худо ба шахс ғамхорӣ мекунад - 1 Қӯринтиён 10:13

2. Муҳаббат ҳудуд надорад - 1 Юҳанно 4:7

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. 1 Юҳанно 4:7 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад.

Ададҳо 36:7 Ҳамин тавр, мероси банӣ-Исроил аз сибт ба сибт дигар нахоҳад шуд; зеро ки ҳар яке аз банӣ-Исроил худро ба мероси сибти падарони худ нигоҳ хоҳад дошт.

Мероси банӣ-Исроил дар сибти падаронашон боқӣ хоҳад монд.

1. Нақшаи Худо: Нагузоред, ки чизе шуморо аз меросатон дур кунад

2. Вафодорӣ ба ниёгон: вафо кардан ба аҳди Худо

1. Эфсӯсиён 1:11 Мо низ дар Ӯ баргузида шудаем, ки мувофиқи нақшаи Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи мақсади иродаи Ӯ ба амал мебарорад, пешакӣ муайян шудаем.

2. Такрори Шариат 7:9 Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

Ададҳо 36:8 Ва ҳар духтаре ки дар ягон сибти банӣ-Исроил мерос дорад, бояд ба яке аз хонадони сибти падари худ зан шавад, то банӣ-Исроил ҳар кас аз мероси падарони худ баҳра баранд. .

Духтарони Исроил бояд дар дохили қабилаи худ издивоҷ кунанд, то мероси падаронашон дар сибт боқӣ монад.

1. Муҳимияти издивоҷ дар дохили қабилаи худамон

2. Дар бораи мероси падаронамон

1. Такрори Шариат 7:3-4 Бо онҳо издивоҷ накунед ва духтарони худро ба писарони онҳо надиҳед ё духтарони онҳоро ба писарони худ нагиред, зеро ин фарзандони шуморо аз пайравӣ ба ман дур мекунад ва ба худоёни дигар хизмат мекунад. Он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга зада, шуморо ба зудӣ несту нобуд мекард.

2. Рут 1:16-17 Аммо Рут гуфт: «Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз паи ту баргардам. Зеро ба он ҷое, ки ту меравӣ, ман меравам, ва ба он ҷое ки ту иқомат мекунӣ, ман хоҳам буд. Халқи ту халқи ман хоҳад буд, ва Худои ту Худои ман хоҳад буд. Дар куҷо ту мемирӣ, ман мемирам ва дар он ҷо дафн

хоҳам шуд. Бигзор Худованд ба ман чунин кунад ва аз ин ҳам зиёдтар, агар чизе ҷуз марг маро аз ту ҷудо кунад.

Ададҳо 36:9 Ва мерос набояд аз як сибт ба сибти дигар мегузарад; балки ҳар яке аз сибтҳои банӣ-Исроил худро ба мероси худ нигоҳ дорад.

Ин порча аҳамияти ҳар як қабилаи Исроилро дар нигоҳ доштани мероси худ таъкид мекунад.

1. Муҳимияти ҳифзи ҳувият ва мероси мо.

2. Баракатҳои эҳтироми мероси мо.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. 1 Петрус 1:17-21 - Ва агар шумо Ӯро ҳамчун Падаре даъват кунед, ки аз рӯи аъмоли ҳар кас беғаразона доварӣ мекунад, худро дар тамоми давраи асирӣ бо тарс рафтор кунед, зеро медонед, ки шумо аз роҳҳои беҳуда, ки аз мерос гирифтаед, фидия ёфтаед. падарон, на бо чизҳои зудвайроншаванда, аз қабили нуқра ё тилло, балки бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ, мисли барраи беайб ва доғ. Ӯ пеш аз таъсиси ҷаҳон маълум буд, вале дар охирзамон ба хотири шумо, ки ба воситаи Ӯ ба Худо имон овардаед, ва Ӯро аз мурдагон эҳьё кард ва ҷалол дод, зоҳир шуд, то имон ва умеди шумо ба Худо бошад. .

Ададҳо 36:10 Чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, духтарони Салофҳод низ ҳамин тавр карданд:

Духтарони Салофҳод ба аҳкоми Худованд итоат карданд.

1: Итоати аҳкоми Худованд баракат ва шодии бузург меорад.

2: Ҳатто вақте ки ин душвор ба назар мерасад, мо бояд ба Худованд таваккал кунем ва ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари ту бад бошад, имрӯз интихоб кун, ки ба кӣ ибодат хоҳӣ кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда бошанд, хоҳ худоёни амӯриёнро, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. бимонед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2: Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Ададҳо 36:11 Зеро ки Маҳло, Тирсо ва Ҳоҷло, ва Милко ва Нӯҳ, духтарони Салофҳод, ба писарони бародарони падари худ издивоҷ карданд.

Духтарони Салофҳод ба писарони бародарони падарашон издивоҷ карданд.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки урфу одатҳои муқарраркардаи Худоро эҳтиром кунем, ҳатто вақте ки онҳо ба назари мо маъно надоранд.

2: Ба эътиқоди худ содиқ мондан мумкин аст, дар ҳоле ки урфу одатҳои ниёгонамонро гиромӣ дорем.

1: Такрори Шариат 25: 5-6 Агар бародарон якҷоя зиндагӣ кунанд, ва яке аз онҳо бимирад ва писаре надошта бошад, зани марди мурда набояд берун аз оила ба шахси бегона издивоҷ кунад. Бародари шавҳараш назди вай даромада, ӯро ба занӣ мегирад ва вазифаи бародари шавҳарро дар назди вай ба ҷо меорад.

2: Ибодат 18:16 Аврати зани бародаратро ошкор накун; ин аврати бародари шумост.

Ададҳо 36:12 Ва онҳо ба қабилаҳои писарони Менашше ибни Юсуф издивоҷ карданд, ва мероси онҳо дар сибти хонадони падарашон монд.

Духтарони Салофҳод ба қабилаҳои писарони Менашше ба занӣ гирифта шуданд, ва мероси онҳо дар сибти падарашон монд.

1. Садоқати Худо дар таъмини халқи худ тавассути наслҳо.

2. Ухдадорихои мо барои таъмини хифзи мероси падаронамон.

1. Забур 37:25 Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. Такрори Шариат 4:9 Фақат худатро эҳтиёт кун ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмони ту дидааст, фаромӯш накунӣ ва дар тамоми айёми умрат аз дили ту дур нашаванд; писарони писарони ту.

Ададҳо 36:13 Инҳоянд аҳком ва ҳукмҳое, ки Худованд онҳоро бо дасти Мусо ба банӣ-Исроил дар даштҳои Мӯоб назди Урдун дар наздикии Ериҳӯ фармудааст.

Худо ба исроилиён аҳком ва ҳукмҳои Худро дар даштҳои Мӯоб дар наздикии Ериҳӯ дод.

1. Аҳкоми Худоро риоя кунед - Ададҳо 36:13

2. Итоат баракат меорад - Такрори Шариат 28:1-14

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед, зеро Худованд Худои шумо дар ҳар ҷое, ки биравед, бо шумост.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Такрори Шариати 1-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 1:1-18 барои китоби Такрори Шариат замина мегузорад. Мусо ба исроилиён дар даштҳои Мӯоб мурочиат карда, дар бораи сафари онҳо аз Ҳӯреб (кӯҳи Сино) то Қодеш-Барнеа нақл мекунад. Ӯ ба онҳо ваъдаи Худоро, ки ба онҳо замини Канъонро медиҳад, хотиррасон мекунад ва ба хотир меорад, ки чӣ тавр ӯ аз ҳар як сибт пешвоёнро таъин кард, то дар

идоракунӣ ва доварӣ ба мардум ёрӣ расонанд. Мӯсо таъкид мекунад, ки танҳо ӯ наметавонад бори гарони раҳбарӣ ба чунин миллати бузургро бар дӯш бигирад ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки мардони хирадманд ва оқилро сарвар интихоб кунанд.

Сархати 2: Идомаи дар Такрори Шариат 1:19–46, Мусо дар бораи эътимод накардани исроилиён ба ваъдаи Худо ҳангоми расидан ба Қодеш-Барнеа андеша мекунад. Вай нақл мекунад, ки чӣ тавр онҳо ба Канъон ҷосусонро фиристоданд, ки онҳо дар бораи замини ҳосилхез хабар доданд, аммо аз сабаби хабари сокинони пурқувват дар байни мардум тарсу ҳарос андохтанд. Исроилиён бар зидди амри Худо исён бардошта, изҳори хоҳиш карданд, ки ба ҷои ворид шудан ба Канъон ба Миср баргарданд. Дар натиҷа, Худо он наслро маҳкум кард, ки дар тӯли чиҳил сол дар биёбон саргардон шаванд, то даме ки ҳамаи онҳое, ки шубҳа доштанд, нобуд шаванд.

Сархати 3: Такрори Шариати 1 бо он хотима меёбад, ки Мусо рӯйдодҳои минбаъдаро пас аз замони дар Қодеш-Барнеа ба ёдоварӣ меорад. Ӯ қайд мекунад, ки чӣ тавр онҳо пас аз сайру гашт дар ҷойҳои гуногун, аз ҷумла кӯҳи Сеир ва водии Зеред, дар ниҳоят сафари худро ба сӯи Канъон идома доданд. Мусо эътироф мекунад, ки гарчанде ки Худо бар халқҳои дигар дар роҳи онҳо пирӯзӣ ато карда бошад ҳам, ба онҳо иҷозат дода нашуд, ки ин заминҳоро соҳиб шаванд, зеро онҳо аз они халқҳои дигаре буданд, ки Худо онҳоро барои мерос таъин кардааст.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 1 инҳоянд:
Сафари суроғаи Мусо аз Ҳӯреб (Сино) ба Қодеш-Барнеа;
Таъин намудани роҳбарон барои тақсими сарборӣ;
Мулоҳиза дар бораи бовар накардан ба саргардонӣ дар биёбон.

Мусо ба исроилиён дар бораи хулосаи сафар муроҷиат мекунад;
Бовар накардан ба ваъдаи Худо дар Қодеш-Барнеа;
Маҳкум ба саргардонии чил сол дар биёбон.

Барқарор кардани сафар пас аз ғалабаҳои Кадеш-барнеа бар дигар миллатҳо;
Эътироф кардани заминхои ба халкхои дигар.

Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Мусо ба исроилиён дар даштҳои Мӯоб муроҷиат карда, дар бораи сафари онҳо аз Ҳӯреб (кӯҳи Сино) ба Қодеш-Барнеа фикр мекунад. Дар Такрори Шариати 1, ӯ нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо ба онҳо замини Канъонро ваъда дод ва аз ҳар сибт роҳбаронро таъин кард, то дар идоракунӣ ва доварӣ ба мардум ёрӣ расонанд. Мусо эътироф мекунад, ки танҳо ӯ бори гарони роҳбарии чунин миллати бузургро бардошта наметавонад ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки мардони хирадманд ва оқилро сарварони худ интихоб кунанд.

Дар Такрори Шариати 1, Мусо дар бораи нокомии эътимоди исроилиён ҳангоми расидан ба Қодеш-Барнеа фикр мекунад. Ӯ ба хотир меорад, ки чӣ тавр онҳо ба Канъон ҷосусонро фиристоданд, ки онҳо дар бораи замини ҳосилхез хабар доданд, вале аз сабаби хабари сокинони пурқувват дар байни мардум тарсу ваҳмро ба вуҷуд оварданд. Исроилиён бар зидди амри Худо исён бардошта, изҳори хоҳиш карданд, ки ба ҷои ворид шудан ба Канъон ба Миср баргарданд. Дар натиҷа, Худо он наслро маҳкум кард, ки дар тӯли чиҳил сол дар биёбон саргардон шаванд, то даме ки ҳамаи онҳое, ки шубҳа доштанд, нобуд шаванд.

Такрори Шариати 1 бо он хотима меёбад, ки Мусо рӯйдодҳои минбаъдаро пас аз вақти дар Қодеш-Барнеа доштанашон ба хотир меорад. Вай таъкид мекунад, ки чӣ тавр онҳо пас аз сайру гашт дар ҷойҳои гуногун, ба монанди кӯҳи Сеир ва водии Зеред, дар ниҳоят сафари худро ба сӯи Канъон идома доданд. Мусо эътироф мекунад, ки гарчанде ки Худо ба онҳо бар халқҳои дигар дар роҳи худ пирӯзӣ ато карда бошад ҳам, ба онҳо иҷоза дода нашуд, ки ин заминҳоро соҳиб шаванд, зеро онҳо аз они халқҳои дигаре буданд, ки Худо онҳоро барои мерос таъин кардааст. Ин ҳамчун хотиррасонӣ хизмат мекунад, ки соҳиби ҳудудҳои мушаххас қисми нақша ва вақти Худо барои халқи баргузидаи Ӯ буд.

Такрори Шариат 1:1 Ин аст суханоне ки Мусо ба тамоми Исроил дар он тарафи Ӯрдун дар биёбон, дар дашти рӯ ба рӯи баҳри Сурх, дар байни Форан, ва Тӯфал, ва Лобон, ва Ҳазерӯт ва Дизҳоб гуфт.

Ин порча макони суханонеро, ки Мусо ба тамоми Исроил гуфта буд, тасвир мекунад.

1: Худо дар биёбон бо мо сухан мегӯяд, ва мо то ҳол овози Ӯро шунида метавонем.

2: Ҳатто дар ҷойҳои душворӣ ва номуайянӣ, Худо метавонад ба мо сулҳ ва роҳнамоӣ диҳад.

1: Isaiah 43:19 - "Инак, Ман чизи нав хоҳам кард; алҳол он пайдо мешавад; магар шумо онро намедонед? Ман ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо".

2: Забур 23:4 - "Бале, гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам; зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои Ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Такрори Шариат 1:2 (Аз Ҳӯреб бо роҳи кӯҳи Сеир то Қодешбарнеа ёздаҳ рӯз роҳ аст.)

Ин порча сафари исроилиёнро аз Ҳӯреб тавассути кӯҳи Сеир ба Қодешбарнеа нишон медиҳад.

1. Садоқати Худо дар роҳнамоии халқи худ - Такрори Шариат 1:30

2. Муҳимияти риоя кардани роҳнамоии Худо - Масалҳо 16:9

1. Забур 78:52-53 - "Зеро ки ваъдаи муқаддаси Худро ба ёд овард, ва бандаи худ Иброҳим. Ва қавми Худро бо шодмонӣ, баргузидагони Худро бо суруд берун овард".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Такрори Шариат 1:3 Ва воқеъ шуд, ки дар соли чиҳилум, дар моҳи ёздаҳум, дар рӯзи якуми моҳ, Мусо ба банӣ-Исроил сухан гуфт, мувофиқи он чи Худованд ба ӯ дар амри онҳо фармуда буд;

Мусо ба исроилиён дар соли чиҳилум, дар рӯзи якуми моҳи 11, мувофиқи он чи Худованд ба онҳо фармуда буд, сухан гуфт.

1. Ба аҳкоми Худованд итоат кунед - Такрори Шариат 1:3

2. Ба вақти Худованд эътимод кунед - Такрори Шариат 1:3

1. Воиз 3:1 - "Барои ҳама чиз вақт ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон аст"

2. Забур 33:11 - "Маслиҳати Худованд то абад аст, нақшаҳои дили Ӯ барои ҳама наслҳо"

Такрори Шариат 1:4 Баъд аз он ки ӯ Сиҳӯн подшоҳи амӯриёнро, ки дар Ҳешбӯн сукунат дошт, ва Ӯҷ подшоҳи Бошонро, ки дар Астарӯти Эдрей сокин буд, кушт.

Мусо ба исроилиён дар бораи сафари худ аз Ҳӯреб ба Қодеш-Барнеа, аз ҷумла забт кардани Сиҳӯн ва Оҷ, подшоҳони амӯриён ва Бошон нақл мекунад.

1. Қувваи имон: чӣ гуна имони исроилиён қудрати Худоро нишон дод

2. Сафари дигаргуншавӣ: Он чизе ки исроилиён аз сафарҳои худ омӯхтанд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Такрори Шариат 1:5 Аз он тараф Ӯрдун, дар замини Мӯоб, Мусо ба эълон кардани ин шариат оғоз карда, гуфт:

Мусо ба додани шариат ба исроилиён дар тарафи шарқии дарёи Урдун оғоз мекунад.

1: Мо бояд қонуни Худоро гӯш кунем ва ба он итоат кунем.

2: Худо ваъдаҳои худро иҷро мекунад ва ҳамеша дар паҳлӯи мо хоҳад буд.

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

2: Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед".

Такрори Шариат 1:6 Худованд Худои мо дар Ҳӯреб ба мо сухан ронда, гуфт: «Шумо дар ин кӯҳ ба қадри кофӣ сукунат доред;

Худованд ба мардум дар Ҳӯроб сухан ронда, фармуд, ки кӯҳро тарк кунанд.

1: Ҳаракат кардан - Биёед дар як ҷо набаста нашавем, балки ба ҷои далер бошем ва ба сӯи номаълум пеш равем.

2: Гӯш додан ба даъват - Ба фармонҳои Худованд итоат кунед ва бовар кунед, ки Ӯ моро дар сафари мо ҳидоят мекунад.

1: Isaiah 43:19 - Инак, ман кори нав хоҳам кард; алҳол он берун хоҳад омад; Оё намедонед? Ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо хоҳам сохт.

2: Забур 121: 1-2 - Ман чашмони худро ба кӯҳҳо хоҳам бурд, ки кӯмаки ман аз куҷо меояд. Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

Такрори Шариат 1:7 Туро гардон ва сафар кун ва ба кӯҳи Амӯриён ва ба ҳама ҷойҳои наздики он, дар даштӣ, кӯҳҳо ва дар водӣ ва ҷанубӣ ва дар канори кӯҳи аморӣён бирав. ба соҳили баҳр, то замини канъониён ва ба Лубнон, то дарёи бузург, яъне дарёи Фурот.

Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ба ҳама ҷойҳои наздики амӯриён, аз он ҷумла дашт, теппаҳо, водиҳо, ҷанубӣ, соҳили баҳр, канъониён, Лубнон ва дарёи Фурот сафар кунанд.

1. Сафар ба Замини ваъдашуда: Мулоҳиза дар бораи исроилиёни содиқ

2. Ҷаҳиш аз имон: риояи дастурҳои Худо бо вуҷуди номаълум

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Такрори Шариат 1:8 Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад.

Худо ба исроилиён замини Канъонро медиҳад, чунон ки ба падарони онҳо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ваъда карда буд.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш.

2. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо.

1. Ҳастӣ 12:1-3 - Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ ва хешовандони худ ва хонаи падарат ба замине ки ман ба ту нишон медиҳам, бирав».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-7 - Қавӣ ва далер бошед, зеро шумо ба ин қавм заминеро мерос хоҳед дод, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам. Фақат қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту фармудааст, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ.

Такрори Шариат 1:9 Ва ман дар он вақт ба шумо гуфтам: "Ман наметавонам шуморо танҳо бардорам;

Худованд ба мардум гуфт, ки бори онҳоро танҳо бардошта наметавонад.

1: Худо ҳамеша барои кӯмак ба мо ҳаст, аммо мо бояд дар хотир дорем, ки Ӯ дар ин сафар танҳо нест; Ӯ мехоҳад, ки мо барои кӯмак ва дастгирӣ ба Ӯ ва ба ҳамдигар муроҷиат кунем.

2: Қудрати Худо хеле бузург аст, аммо Ӯ ҳамчунин мехоҳад, ки моро бо қувват ва дастгирии ҳамватанамон таъмин кунад. Мо бояд дарк кунем, ки Ӯ танҳо барои бардошти бори мо нест.

1: Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам. Юғи маро ба гардани худ бигиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2: Забур 55:22 - Бори худро ба Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки парҳезгорон ба ҳаракат оянд.

Такрори Шариат 1:10 Худованд Худои шумо шуморо афзун кардааст, ва инак, шумо имрӯз мисли ситораҳои осмон барои зиёд ҳастед.

Худованд халқи Худро бо анбӯҳи бузург баракат додааст.

1: Вафодории Худо ба халқи худ тавассути таъминоти Ӯ дида мешавад.

2: Неъматҳои Худо бешуморанд.

1: Забур 105:8-9 - Ӯ аҳди Худро то абад, каломеро, ки фармудааст, дар тӯли ҳазор насл дар ёд дорад.

2: Эфсӯсиён 3: 20-21 - Ва Ӯро, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо металабем ё фикр мекунем, ба таври фаровонтар ба амал оварад, мувофиқи қуввае, ки дар дохили мо амал мекунад, Ӯро дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. наслҳо, то абад. омин.

Такрори Шариат 1:11 (Худованд Худои падарони шумо шуморо ҳазор маротиба зиёд мекунад ва шуморо баракат медиҳад, чунон ки ба шумо ваъда додааст!)

Худованд ваъда медиҳад, ки халқашро ҳазор маротиба баракат медиҳад ва бузургтар мекунад.

1. Қудрати ваъдаи Худо - Чӣ гуна Худованд моро ҳазор маротиба бузургтар кардааст

2. Неъмати фаровонӣ - Чӣ тавр дар ҳаёти мо баракати Худоро эҳсос кунем

1. Эфсӯсиён 3:20 - Акнун ба касе, ки қодир аст, аз рӯи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, беандоза бештар кунад.

2. Забур 115:14 - Бигзор Худованд туро афзун гардонад, ту ва фарзандонат!

Такрори Шариат 1:12 Чӣ гуна метавонам танҳо худам ғамгинӣ ва бори ту ва ҷанҷоли туро бардошта барорам?

Ин порча аз Такрори Шариат 1:12 дар бораи бори масъулият ва душвории танҳо барои иҷрои он сухан меравад.

1. "Қувваи ҷомеа: Омӯзиши тақсими бори Худо"

2. "Қуввати имон: таваккал ба Худо барои бардошти бори мо"

1. Румиён 12:4-5 - «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёде дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем. "

2. Ибриён 13:6 - "Пас, мо бо итминон гуфта метавонем: Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Такрори Шариат 1:13 Шуморо хирадмандон ва хирадмандон ва дар байни қабилаҳои худ машҳур бигиред, ва онҳоро бар шумо ҳокимон хоҳам гузошт.

Ин порча ба халқи Исроил дастур медиҳад, ки аз миёни қабилаҳои худ мардони хирадманд ва оқилро интихоб кунанд, то бар онҳо ҳоким бошанд.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи маслиҳати оқилона дар қабули қарор.

2. Иҷрои дастурҳои Худо барои интихоби роҳбарон.

1. Масалҳо 11:14 Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Яъқуб 1:5 Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Такрори Шариат 1:14 Ва шумо ба ман ҷавоб дода, гуфтед: «Он чи гуфтӣ, барои мо некӯст».

Халқи Исроил розӣ буданд, ки он чизе ки Худо фармудааст, хуб аст ва бояд иҷро шавад.

1: Итоати фармудаҳои Худо ҳамеша интихоби дуруст аст.

2: Вақте ки Худо сухан мегӯяд, гӯш кардан оқилона аст.

1: Яъқуб 1:22-25 - Аммо худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай ба одаме монанд аст, ки чеҳраи табиии худро дар шиша мебинад: зеро вай ба худ нигоҳ карда, ба роҳи худ меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна одам буд. Аммо ҳар кӣ ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он устувор мемонад, на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, ин шахс дар аъмоли худ баракат хоҳад ёфт.

2: Қӯлассиён 3:20-21 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ки ин ба Худованд писанд аст. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, то ки онҳо рӯҳафтода нашаванд.

Такрори Шариат 1:15 Пас, ман сардорони сибтҳои шуморо, одамони доно ва маъруфро гирифтам ва онҳоро сардорони шумо, мириҳазорҳо, мирисадҳо, мирисадҳо ва мирисадҳо, ва сардорони даҳҳо ва сардорони сибтҳои шумо таъин кардам. .

Мусо одамони доно ва мӯҳтарамро аз қабилаҳои Исроил таъин кард, то бар онҳо сарвар ва сардор шаванд.

1. Худо ба мо пешвоён медиҳад, то дар лаҳзаҳои душвор моро дастгирӣ кунанд.

2. Якҷоя дар ягонагӣ кор кардан барои муваффақият муҳим аст.

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Румиён 12:4-8 - Зеро, чунон ки мо дар як бадан узвҳои зиёд дорем, ва ҳама узвҳо як вазифаро доранд: Ҳамин тавр, мо, ки бисёр ҳастем, дар Масеҳ як бадан ҳастем, ва ҳар яке андоми дигаре ҳастем.

Такрори Шариат 1:16 Ва ман дар он вақт ба доварони шумо супориш дода, гуфтам: "Мушкилоти байни бародарони худро бишнавед ва дар байни ҳар кас ва бародари ӯ ва ғарибе, ки бо вай аст, аз рӯи адолат доварӣ кунед".

Худо ба доварони Исроил амр фармуд, ки дар суд бо бародарон ва бегонагон баробар рафтор кунанд ва ба адолат ҳукм кунанд.

1. "Қудрати адолат: супориши Худо ба мо"

2. «Баробарӣ дар суд: ҳукми Худо барои ҳама»

1. Яъқуб 2:1–13

2. Румиён 12:14-21

Такрори Шариат 1:17 Ба доварӣ эҳтиром нагузоред; балки хурду бузургро низ хоҳед шунид; шумо аз рӯи одам натарсед; зеро ки доварӣ аз они Худост; ва коре, ки бароятон сахт аст, онро ба ман биёред, ва ман онро бишнавам.

Ин порча дар бораи аҳамияти беғаразӣ дар доварӣ сухан меронад ва моро даъват мекунад, ки масъалаҳои душворро назди Худо оварем.

1. Ҳама чиз ба сӯи Худо меояд: дар доварӣ ба одамон эҳтиром нагузоред

2. Даъвати Худованд ба беғаразӣ: Хурду бузургро бишнавед

1. Яъқуб 2:1-13 - Муҳимияти зоҳир накардани рӯйбинӣ дар доварӣ

2. Масалҳо 24:23 - Дар доварӣ дӯстӣ зоҳир накунед

Такрори Шариат 1:18 Ва ман дар он вақт ба шумо фармон дода будам, ки ҳар он чи бояд ба ҷо оваред.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худо ба халқи Исроил амр мекунад, ки ба аҳкоми Ӯ итоат кунанд.

1: Итоат ба аҳкоми Худо баракатҳои бузург меорад.

2: Итоати Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад.

1: Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2:1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоят кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест."

Такрори Шариат 1:19 Ва ҳангоме ки аз Ҳӯреб равона шудем, аз тамоми биёбони азим ва даҳшатборе, ки шумо дар роҳи кӯҳи амӯриён дидаед, гузаштем, чунон ки Худованд Худои мо ба мо амр фармудааст; ва мо ба Кадешбарнеа омадем.

Банӣ-Исроил мувофиқи амри Худованд Худои худ аз Ҳӯреб то Қодешбарнеа аз биёбон сайр карданд.

1. Итоат ба Худо: Намунаи исроилиён

2. Аз рӯи нақшаи Худо: Сафари исроилиён

1. Ибриён 11: 8-10 - "Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, вале намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, чунон ки дар кишвари бегона, бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд, зеро ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:2-3 - «Бандаи Ман Мусо мурдааст. Пас, бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун бирав, ба замине ки Ман ба банӣ-Исроил ба онҳо медиҳам, бирав. кафи пои ту поймол хоҳад шуд, чунон ки ба Мусо гуфтаам, ба ту додаам».

Такрори Шариат 1:20 Ва ман ба шумо гуфтам: "Шумо ба кӯҳи амӯриён расидаед, ки Худованд Худои мо онро ба мо медиҳад".

Худо ба халқи Исроил хабар дод, ки онҳо ба кӯҳи амӯриён, ки Худо ба онҳо ато карда буд, омаданд.

1. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш

2. Итоати фармудаҳои Худо

1. Матто 6:31-33 - Парво накунед, аввал Малакути Худоро биҷӯед

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам

Такрори Шариат 1:21 Инак, Худованд Худои ту заминро пеши ту гузоштааст; бирав ва онро тасарруф намо, чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту гуфтааст; натарсед ва рӯҳафтода нашавед.

Худо моро ташвиқ мекунад, ки бидуни тарсу ҳарос ва ноумедӣ соҳиби замин шавем ва ба Ӯ таваккал кунем.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Даъват барои соҳиб шудан ба замин

2. Ғалаба кардани тарс ва навмедӣ: таваккал ба Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:6-7 - Ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Такрори Шариат 1:22 Ва шумо ҳар яке аз шумо ба ман наздик омада, гуфтед: «Мо одамонро пешопеши худ мефиристем, ва онҳо моро аз замин берун хоҳанд кард, ва ба мо боз хоҳанд гуфт, ки ба кадом роҳ биравем ва ба куҷо равем. шаҳрҳо меоем.

Мардуми Исроил мехостанд бидонанд, ки ба кадом роҳ равад ва ба кадом шаҳрҳо ворид шавад.

1. Худо роҳнамои ниҳоии ҳаёти мост ва мо бояд аз Ӯ роҳнамоӣ кунем.

2. Агар ба Худо таваккал кунем, мо метавонем барои роҳҳои номаълуме, ки дар пешанд, ҷасорат ва қувват пайдо кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ туро ҳидоят мекунам.

Такрори Шариат 1:23 Ва ин сухан ба ман писанд омад, ва аз шумо дувоздаҳ нафарро, ки яке аз сибт буд, гирифтам.

Худованд аз суханони мардум хушнуд шуд ва дувоздаҳ нафарро барои намояндагии ҳар як қабила интихоб кард.

1. Иродаи Худованд ҳамеша беҳтарин аст: Тадқиқот дар Такрори Шариат 1:23

2. Чӣ тавр фаҳмидан мумкин аст, ки вақте ки шумо нақшаи Худовандро иҷро мекунед: омӯзиш дар итоаткорӣ

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Такрори Шариат 1:24 Ва онҳо баргашта, ба кӯҳ баромаданд, ва ба водии Эшкӯл омада, онро ҷустуҷӯ карданд.

Исроилиён ба водии Эшкол сафар карда, ин минтақаро кашф карданд.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ шуморо роҳнамоӣ мекунад - Забур 36:5

2. Қудрати итоаткорӣ - Такрори Шариат 4:1

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кунед, ва Ӯ амал мекунад.

2. Такрори Шариат 4:1 - Акнун, эй Исроил, ба фароизҳо ва қоидаҳое, ки ба ту таълим медиҳам, гӯш намо ва онҳоро ба ҷо овар, то зинда шавӣ, ва даромада, заминеро, ки Худованд Худои падарони шумо ба шумо медиҳад.

Такрори Шариат 1:25 Ва онҳо аз меваи он замин ба дасти худ гирифта, назди мо фуруд оварданд, ва ба мо боз хабар доданд, ва гуфтанд: «Ин замини хубест, ки Худованд Худои мо ба мо медиҳад».

Банӣ-Исроил заминеро, ки Худо ба онҳо ваъда карда буд, омӯхтанд ва гуфтанд, ки он замини хуб аст.

1. Эътимод ба ваъдаҳои Худо: Дарсҳо аз Такрори Шариат

2. Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор: Намунаҳо аз Такрори Шариат

1. Румиён 4:17-21

2. Еҳушаъ 1:1–9

Такрори Шариат 1:26 Бо вуҷуди он ки шумо рафтанӣ набудед, балки бар зидди ҳукми Худованд Худои худ исён кардед.

Банӣ-Исроил бар зидди амри Худованд исён бардоштанд.

1: Беитоатӣ оқибатҳои вазнин дорад ва мо бояд ба аҳкоми Худо итоат карданро ёд гирем.

2: Мо бояд ба Худованд таваккал кардан ва ба иродаи Ӯ пайравӣ карданро ёд гирем.

1: Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2: Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарсу ларз ба амал оваред, зеро ки ин Худост. ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

Такрори Шариат 1:27 Ва шумо дар хаймаҳои худ шикоят карда, мегуфтед: «Азбаски Худованд аз мо нафрат дошт, моро аз замини Миср берун овард, то ки моро ба дасти амӯриён таслим кунад, то ки моро нобуд созад».

Банӣ-Исроил дар хаймаҳои худ шикоят карда, изҳори тарсиданд, ки Худованд онҳоро аз Миср берун овардааст, то ки онҳоро ба дасти амӯриён таслим ва нобуд созад.

1. Дар миёни тарс таваккал кардан ба Худо

2. Сарчашмаи тавоноии мо дар замонҳои номуайян

1. Румиён 8:31 "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Такрори Шариат 1:28 Мо ба куҷо биравем? бародарони мо дили моро ноумед карда, гуфтанд: «Халқ аз мо бузургтар ва баландтар аст; шаҳрҳо бузурганд ва то осмон девор бастаанд; ва зиёда аз он мо писарони аноқиёнро дар он ҷо дидем.

Исроилиён аз он сабаб рӯҳафтода шуданд, ки бародаронашон мегӯянд, ки одамоне, ки бо онҳо рӯ ба рӯ мешаванд, аз онҳо бузургтар ва баландтаранд ва шаҳрҳо то осмон девор бастаанд.

1. Нагузоред, ки ҳангоми дучор шудан бо вазифаҳои душвор рӯҳафтодагӣ ба даст ояд.

2. Имон дошта бошед ва бовар кунед, ки Худованд дар ваќти ниёзмандї ќувват ва мадад мерасонад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Такрори Шариат 1:29 Он гоҳ ба шумо гуфтам: натарсед ва аз онҳо натарсед.

Худованд моро ташвиқ мекунад, ки ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор тарс накунем.

1. Аз номаълум натарсед: Омӯзиши Такрори Шариат 1:29

2. Ғалаба кардани тарс бо имон: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 1:29

1. Ишаъё 41:10 - натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. 2 Тимотиюс 1:7 - зеро Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст.

Такрори Шариат 1:30 Худованд Худои ту, ки пешопеши ту аст, барои ту ҷанг хоҳад кард, мувофиқи он чи ки дар Миср барои шумо кардааст, пеши назари шумо кардааст;

Худо ваъда медиҳад, ки барои халқи худ ҷанг мекунад, чунон ки дар Миср буд.

1. Худо ёвари мост

2. Боварӣ ба муҳофизати Парвардигор

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 1:31 Ва дар биёбон, ки дар он ҷо дидай, ки чӣ гуна Худованд Худоят туро зоид, чунон ки одам писари худро зоид, дар тамоми роҳе ки тай карда будед, то даме ки ба ин макон расидед.

Худованд банӣ-Исроилро ба бор овард, мисли падаре ки писарашро дар биёбон барад, то он даме ки онҳо ба макони таъиноташон расиданд.

1: Худованд Падари мост ва муҳаббати Ӯ ба мо чунон қавӣ аст, ки Ӯ моро аз дасти худ гирифта, дар биёбони ҳаёт мебарад.

2: Худо ваъда додааст, ки дар ҳар як қадами сафарамон бо мо хоҳад буд. Мо метавонем ба Ӯ бовар кунем, ки моро муҳофизат мекунад ва роҳнамоӣ мекунад.

1: Isaiah 48:17 Чунин мегӯяд Худованд, Наҷотдиҳандаи ту, Қуддуси Исроил; Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро ба фоида таълим медиҳад ва туро бо роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад.

2: Psalm 23:3 Ӯ ҷони маро барқарор мекунад, ба хотири исми Худ маро дар роҳҳои адолат мебарад.

Такрори Шариат 1:32 Аммо дар ин бобат шумо ба Худованд Худои худ имон наовардед,

Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки душвориҳо бартарафнашаванда ба назар мерасанд.

1. Вафодории бепоёни Худованд - Масалҳо 3:5-6

2. Ба Худо таваккал кардан дар назди шубҳа - Матто 21:21-22

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Такрори Шариат 1:33 Он ки пешопеши шумо бо роҳ рафт, то ки ҷоеро ҷустуҷӯ кунед, то хаймаҳои худро созед, шабона дар оташ, то ба шумо нишон диҳад, ки бо кадом роҳ биравед, ва рӯзона дар абр.

Худо банӣ-Исроилро шабона бо оташ ва рӯзона абр ҳидоят мекард.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро ҳатто дарториктарин замонҳо роҳнамоӣ кунад.

2: Худо моро ба бехатарӣ, ҳатто дар шароити душвортарин роҳнамоӣ мекунад.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Забур 23:4 Гарчи аз дараи сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Такрори Шариат 1:34 Ва Худованд овози суханони шуморо шунид, ва хашмгин шуд ва қасам хӯрда гуфт:

Худованд аз суханони мардум ба хашм омада, қасам хӯрд.

1. Огоҳӣ бар зидди суханони беақлона: чӣ гуна бояд бо эҳтиёт ва хирад сухан гӯед

2. Кувваи сухан: окибати сухани мо

1. Яъқуб 3:5-10 - Ром кардани забон

2. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон мебошанд

Такрори Шариат 1:35 Албатта, ҳеҷ яке аз ин одамони ин насли шарир он замини некеро, ки қасам хӯрда будам, ки ба падарони шумо медиҳам, нахоҳанд дид.

Ваъдаи Худо дар бораи сарзамин бефоида наемонад, ҳатто агар насли имрӯза шоҳиди он набошад.

1: Руҳафтода нашавед, ваъдаҳои Худо дар замони ӯ иҷро мешаванд.

2: Худсарой нашавед, мо бояд барои расидан ба иродаи Худо саъй кунем.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

2: Ибриён 10:23 - Биёед ба умеде, ки мо изҳор менамоем, бемайлон нигоҳ дорем, зеро Он ки ваъда додааст, амин аст.

Такрори Шариат 1:36 Нағот Колеб ибни Ефунне; вай онро хоҳад дид, ва заминеро, ки вай поймол карда буд, ба ӯ ва ба фарзандони вай хоҳам дод, зеро ки ӯ комилан аз паи Худованд рафтааст.

Худо касонеро, ки бар Ӯ таваккал мекунанд, подош медиҳад.

1: Худо ҳамеша содиқ аст - Такрори Шариат 1:36

2: Худо садоқатро мукофот медиҳад - Такрори Шариат 1:36

1: Isaiah 40:31 - Онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки ба озмоиш тоб меорад, зеро ки ҳангоме ки озмуда мешавад, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки онро Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

Такрори Шариат 1:37 Ва Худованд ба хотири шумо ба ман хашмгин шуда, гуфт: "Ту низ ба он ҷо надаромад".

Худованд ба Мӯсо ба хотири банӣ-Исроил ғазаб карда, ба Мусо монеъ шуд, ки ба замини ваъдашуда дохил шавад.

1. Қувваи омурзиш: Дарси ибрат аз Мӯсо

2. Аҳамияти итоаткорӣ: чӣ гуна нофармонӣ метавонад ба дигарон таъсир расонад

1. Ададҳо 14:20–24; Худованд исроилиёнро барои беитоатӣ мебахшад

2. Ададҳо 32:23; Ёдгории Мусо ба банӣ-Исроил, ки ба аҳкоми Худованд итоат кунанд

Такрори Шариат 1:38 Аммо Еҳушаъ ибни Нун, ки пеши ту меистад, ба он ҷо хоҳад рафт, ва ӯро рӯҳбаланд кун, зеро ки вай Исроилро вориси он хоҳад кард.

Худо ба мо амр мекунад, ки якдигарро рӯҳбаланд ва дастгирӣ кунем, вақте ки мо барои расидан ба ҳадафҳои Худо якҷоя кор мекунем.

1: Нақшаи Худо кори дастаҷамъиро талаб мекунад

2: Қувваи рӯҳбаландкунанда

1: Филиппиён 2:3-4 "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шумо ба манфиати дигарон."

2: Масалҳо 27:17 "Чунон ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад".

Такрори Шариат 1:39 Ва фарзандони шумо, ки шумо мегуфтед, бояд тӯъмаи шаванд, ва фарзандони шумо, ки дар он рӯз дар байни неку бад дониш надоштанд, дар он ҷо хоҳанд рафт, ва Ман онро ба онҳо хоҳам дод, ва онҳо соҳиби он шавад.

Худо ба ваъдаи худ дар бораи додани замини Канъон ба исроилиён содиқ аст. Ӯ ҳатто кӯдакон ва фарзандони онҳоро, ки хеле ҷавон ҳастанд, дар бар мегирад, ки байни некӣ ва бадро намедонанд.

1. Ваъдаи Худо боэътимод аст - Бифаҳмед, ки чӣ тавр Худо ба ваъдаҳои худ, ҳатто ба кӯдакон ва кӯдакон содиқ аст.

2. Моликияти мероси мо - Муайян кардани он, ки чӣ тавр мо мероси рӯҳонии худро аз Худо ба даст оварда метавонем.

1. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошанд, ворисон; ворисони Худо ва ворисони Масеҳ; Агар ин тавр бошад, ки бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ якҷоя ҷалол ёбем.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

Такрори Шариат 1:40 Аммо ту бошад, баргардон ва ба биёбон бо роҳи Баҳри Сурх бирав.

Ба банӣ-Исроил дастур дода шуд, ки баргашта, бо роҳи баҳри Сурх ба биёбон бираванд.

1. Ҷаҳиш аз имон

2. Дастури Худо: Пайравӣ бо роҳи Баҳри Сурх

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Такрори Шариат 1:41 Ва шумо ба ман ҷавоб дода, гуфтед: «Мо пеши Худованд гуноҳ кардаем, ва аз рӯи он чи Худованд Худои мо ба мо амр фармуда буд, баромада, меҷангем». Ва ҳангоме ки шумо аслиҳаи ҷангии худро бар ҳар кас баста будед, тайёр будед, ки ба кӯҳ биравед.

Банӣ-Исроил бар зидди Худованд гуноҳ карда буданд ва ба ин нигоҳ накарда, тайёр буданд, ки мувофиқи амрҳои Худованд ба ҷанг бароянд.

1. Дар лаҳзаҳои душворӣ ҳатто гунаҳкорон ҳам метавонанд ба Худо муроҷиат кунанд ва қувват пайдо кунанд.

2. Фармонҳои Худоро набояд сабукдӯш кард, ҳатто агар итоат кардан ба онҳо осон набошад.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Такрори Шариат 1:42 Ва Худованд ба ман гуфт: «Ба онҳо бигӯ: «Набароед ва ҷанг накунед; зеро ки ман дар байни шумо нестам; мабодо дар пеши душманони худ зарба назанед.

Худо ба Мусо мегӯяд, ки ба банӣ-Исроил бигӯяд, ки ба ҷанг наравед, зеро Ӯ бо онҳо нахоҳад буд ва онҳо мағлуб хоҳанд шуд.

1. Ҳузури Худо - Фаҳмидани аҳамияти ҷустуҷӯи Худо барои қувват ва муҳофизат.

2. Ҳикмати Худо - такя ба роҳнамоии Худо барои қабули қарорҳои дуруст.

1. 1 Вақоеънома 28:20, "Ва Довуд ба писари худ Сулаймон гуфт: "Қавӣ ва далер бош ва ин корро кун: натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо,

Худои ман, бо ту хоҳад буд; туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард, то даме ки тамоми кори хизмати хонаи Худовандро анҷом надиҳӣ».

2. Ишаъё 41:10, "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Такрори Шариат 1:43 Ҳамин тавр ба шумо гуфтам; ва шумо нашунидед, балки бар зидди амри Худованд исён кардед, ва худписандона ба кӯҳ баромадед.

Банӣ-Исроил аз итоаткории Худованд саркашӣ карда, бе иҷозат ба кӯҳ баромаданд.

1. Дар бораи итоаткорӣ: Дарси Такрори Шариат 1:43

2. Рад кардани исён: хатари такаббурӣ

1. Эфсӯсиён 6:1-3 -"Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; (ки ин ҳукми аввалин бо ваъда аст;) То ин ки бароятон хуб бошад ва шумо дар руи замин умри дароз бинад».

2. Забур 119:1 - «Хушо беайб дар роҳ, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд».

Такрори Шариат 1:44 Ва амӯриён, ки дар он кӯҳ сокин буданд, ба муқобили шумо баромаданд, ва мисли занбӯри асал шуморо таъқиб карданд, ва шуморо дар Сеир, то Ҳӯрмо нобуд карданд.

Амӯриён исроилиёнро аз Сеир берун ронда, то Ҳӯрмо нобуд карданд.

1. Ҳифзи Худо дар баробари мусибат

2. Қувваи муҳаббати Худо ба воситаи тоат

1. Такрори Шариат 1:44

2. Забур 91:14-16 - "Азбаски ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро таслим хоҳам дод; Ман ӯро баланд хоҳам гузошт, зеро ки исми Маро шинохт. Ӯ Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод. : Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд, варо раҳоӣ хоҳам дод, ва ӯро иззат хоҳам дод; Ӯро бо умри дароз сер хоҳам кард, ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод».

Такрори Шариат 1:45 Ва шумо баргашта, ба ҳузури Худованд гиристед; вале Худованд ба овози шумо гӯш надод ва ба шумо гӯш надод.

Банӣ-Исроил ба ҳузури Худованд гиря карданд, вале Ӯ ба доду фарёди онҳо гӯш надод.

1. Қувваи устуворӣ дар намоз

2. Бо ноумедӣ дар намоз

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

2. Луқо 18:1-8 - Исо ба шогирдонаш як масал гуфт, то ба онҳо нишон диҳад, ки онҳо бояд ҳамеша дуо гӯянд ва таслим нашаванд.

Такрори Шариат 1:46 Ҳамин тавр шумо, мувофиқи айёме, ки дар он ҷо будед, чанд рӯз дар Қодеш мондед.

Исроилиён дар Қодеш муддати тӯлонӣ монданд.

1. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш

2. Фоидаҳои тоат ба Худо

1. Забур 107:7-9 "Ва онҳоро бо роҳи рост пеш бурд, то ба шаҳри маскан бираванд. 8 Кошки одамон Худовандро барои некии Ӯ ва барои корҳои аҷоиби Ӯ ба фарзандонаш ҳамду сано мегуфтанд. одамон!

2. Ишаъё 55:11 "Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд".

Такрори Шариати 2-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 2:1-7 дастурҳоеро, ки Худо ба исроилиён дар бораи сафарашон дода буд, нақл мекунад. Мусо ба мардум хотиррасон мекунад, ки онҳо муддати тӯлонӣ дар биёбон саргардон шудаанд ва вақти он расидааст, ки ба пеш ҳаракат кунем. Худо ба онҳо амр медиҳад, ки рӯй гардонда, ба сӯи замини Канъон бираванд ва ваъда медиҳад, ки ҳузур ва кӯмаки Ӯ дар тамоми сафарашон. Мусо инчунин таъкид мекунад, ки онҳо набояд бо насли Эсов (Адӯм) ё Мӯоб ба хашм наоваранд ва ҷанг накунанд, зеро он заминҳо ба онҳо ҳамчун мерос дода шудааст.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 2:8–23 идома дода, Мусо дар бораи вохӯриҳои онҳо бо халқҳои дигар ҳангоми сафарашон фикр мекунад. Ӯ ба хотир меорад, ки чӣ тавр онҳо аз Адӯм гузаштанд, бе ҳеҷ осебе нарасиданд ва моликияти онҳоро нагирифтанд, зеро Худо ба Адӯм қаламрави худро додааст. Ба ҳамин монанд, онҳо аз Мӯоб бе ҷанҷол гузаштанд ва амри Худоро риоя карданд, ки бо онҳо ҷанг накунанд.

Сархати 3: Такрори Шариати 2 бо нишон додани ғалабаҳое, ки Худо бар халқҳои дигар дар тӯли сафарашон додааст, хотима меёбад. Мусо нақл мекунад, ки чӣ тавр онҳо Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн ва Оҷ, подшоҳи Бошонро мағлуб карда, заминҳо ва шаҳрҳои онҳоро забт карданд. Ин ғалабаҳо қисми нақшаи Худо барои халқаш буданд ва ҳамчун намоиши қудрат ва садоқати Ӯ хизмат мекарданд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 2 пешниҳод мекунад:
Дастурҳо барои сафар ба сӯи Канъон;
Эҳтиёт бошед, ки Адӯм ва Мӯобро нисбати мерос ба хашм наоваред;
Ғалабаҳо бар Сиҳон ва Ог намоиши қудрати Худо.

Фармони Худо дар бораи ҳаракати оянда барои тарк кардани биёбон;
Эҳтиёт бошед, ки Адӯм ва Мӯобро нисбати мерос ба хашм наоваред;
Ғалабаҳо бар Сиҳон ва Ог зуҳури қудрати илоҳӣ.

Дар ин боб дастуроте, ки Худо ба исроилиён дар бораи сафар ва вохӯриҳои онҳо бо халқҳои дигар дар роҳ дода буд, тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 2 Мусо ба мардум хотиррасон мекунад, ки вақти он расидааст, ки аз саргардонии тӯлонии худ дар биёбон ҳаракат кунем. Худо ба онҳо амр медиҳад, ки рӯй гардонда, ба сӯи замини Канъон бираванд ва ваъда медиҳад, ки ҳузур ва кӯмаки Ӯ дар тамоми сафарашон. Мусо таъкид мекунад, ки онҳо бояд бо насли Эсов (Эдом) ва Мӯоб эҳтиром кунанд ва аз муноқиша канорагирӣ кунанд, зеро он заминҳо ба онҳо ҳамчун мерос дода шудааст.

Дар Такрори Шариати 2, Мусо дар бораи муносибатҳои онҳо бо халқҳои дигар ҳангоми сафарашон фикр мекунад. Ӯ ба хотир меорад, ки чӣ тавр онҳо аз Адӯм гузаштанд, ки ҳеҷ осебе нарасониданд ва моликияти онҳоро нагирифтанд, зеро Худо ба Адӯм қаламрави худро додааст. Ба ҳамин монанд, онҳо аз Мӯоб гузаштанд, ки ба муқобили онҳо ҷанг накунанд ва ба амри Худо итоат карданд, ки ҷанҷол накунанд.

Такрори Шариати 2 бо нишон додани ғалабаҳои назаррасе, ки Худо бар халқҳои дигар дар тӯли сафарашон додааст, хотима меёбад. Мусо нақл мекунад, ки чӣ тавр онҳо Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн ва Оҷ, подшоҳи Бошонро мағлуб карда, заминҳо ва шаҳрҳои онҳоро забт карданд. Ин ғалабаҳо ҳамчун намоиши қудрати Худо ва садоқат ба халқи Ӯ, ки онҳо ба сӯи Канъон пеш мерафтанд, хизмат мекарданд. Он таъкид мекард, ки ин забтҳо қисми нақшаи Худо барои халқи баргузидаи Ӯ Исроил буданд.

Такрори Шариат 2:1 Ва мо баргашта, ба биёбон бо роҳи Баҳри Сурх равона шудем, чунон ки Худованд ба ман гуфта буд, ва мо чандин рӯз кӯҳи Сеирро иҳота кардем.

Банӣ-Исроил дар биёбон бо роҳи Баҳри Сурх, мувофиқи дастури Худованд, сайр карданд ва дар гирду атрофи кӯҳи Сеир чанд рӯз сайру гашт карданд.

1. Чӣ тавр ба роҳнамоии Худованд дар замонҳои душвор пайравӣ кардан мумкин аст

2. Вафодории Худованд дар хидоят

1. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми пурмуҳаббати худ ба ту маслиҳат медиҳам.

2. Ишаъё 48:17 - Худованд чунин мегӯяд: Наҷотдиҳандаи ту, Қуддуси Исроил: «Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки ба ту таълим медиҳад он чи барои ту беҳтар аст ва туро дар роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад. .

Такрори Шариат 2:2 Ва Худованд ба ман сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Мусо сухан ронда, ба ӯ дастур дод.

1. Худо бо мо аз бисёр ҷиҳатҳо сӯҳбат мекунад, аммо муҳим аст, ки бодиққат гӯш кунед ва дастурҳои Ӯро риоя кунед.

2. Мо бояд ба ҳидояти Худо кушода бошем ва таваккал кунем, ки Ӯ моро ба роҳи рост ҳидоят кунад.

1. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

2. Забур 9:10 - Онҳое, ки исми Туро медонанд, ба Ту таваккал мекунанд, зеро Ту, эй Худованд, толибони Туро ҳеҷ гоҳ тарк накардааст.

Такрори Шариат 2:3 Шумо ин кӯҳро ба қадри кофӣ иҳота кардаед: ба шимол гардонед.

Худо ба исроилиён мегӯяд, ки кӯҳро тарк карда, ба шимол сафар кунанд.

1. Худо моро ба пешравӣ бо имон даъват мекунад.

2. Боварӣ ба Худо метавонад моро ба роҳи рост ҳидоят кунад.

1. Забур 16:11 "Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; дар дасти рости Ту ҳаловат абадӣ аст".

2. Ишаъё 43:19 "Инак, ман кори нав мекунам! Ҳоло он мерӯяд; оё шумо онро намефаҳмед? Ман дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон роҳ месозам".

Такрори Шариат 2:4 Ва ба қавм амр фармуда, бигӯ: аз соҳили бародарони худ, банӣ-Эсов, ки дар Сеир сокинанд, убур кунед; ва аз шумо метарсанд; пас, худатонро эҳтиёт кунед.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки аз сарзамини Эдӯмиён, насли Эсов, бо эҳтиёт гузаранд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ҳангоми ворид шудан ба қаламрави бегона оқил ва эҳтиёткор бошем.

2. Худо ба мо мефармояд, ки бо эҳтиром ва риояи ҳудуди дигарон бошем.

1. Масалҳо 14:16 Доно ҳушёр аст ва аз бадӣ рӯй мегардонад, вале нодон бепарво ва бепарво аст.

2. Матто 7:12 Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки дигарон барои шумо кунанд, барои онҳо низ ҳамон тавр кунед, ки ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Такрори Шариат 2:5 Бо онҳо дахолат накунед; зеро ки аз замини онҳо ба ту нахоҳам дод, на ба қадри як фут; зеро ки кӯҳи Сеирро ба Эсов барои мулк додаам.

Худо исроилиёнро огоҳ кард, ки ба эдомиён халал нарасонанд, зеро ба онҳо замини кӯҳи Сеирро ҳамчун моликияти онҳо дода буд.

1. Ваъдаҳои ризқу рӯзии Худо - Чӣ гуна Худо барои Эдӯмиён ризқ дод ва чӣ гуна Ӯ моро таъмин хоҳад кард.

2. Даъват барои фурӯтан мондан - Чӣ гуна мо бояд дар ҳама чиз фурӯтан бошем ва ба нақшаи Худо эътимод кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Матто 6:31-33 - Пас, хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки халқҳо дар ҷустуҷӯи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳама ниёз доред.

Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

Такрори Шариат 2:6 Гӯшти онҳоро ба пул бихаред, то бихӯред; ва шумо низ обро аз онҳо ба пул бихаред, то бинӯшед.

Таъмини Худо барои халқаш дар аҳамияти дастрасӣ ба об ва ғизо дида мешавад.

1: Худо ҳама чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад.

2: Мо бояд барои он чизе, ки Худо додааст, шукргузор бошем.

1: Матто 6:31-34 - Пас фикр накунед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё: «Чӣ бинӯшем? ё: "Моро бо чӣ бипӯшем?" 32 (Зеро ки ғайрияҳудиён пас аз ҳамаи ин чизҳоро меҷӯянд), зеро Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи ин чизҳо эҳтиёҷ доред. 33 «Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2: Забур 50: 10-11 - Зеро ҳар ҳайвони ваҳшии ҷангал аз они Ман аст, ва чорпоён дар ҳазорон теппаҳо. Ҳама мурғони кӯҳистонро медонам, ва ваҳшӣ аз они Ман аст.

Такрори Шариат 2:7 Зеро ки Худованд Худои ту туро дар тамоми аъмоли дасти ту баракат додааст; Ӯ медонад, ки ту аз ин биёбони азим меравӣ: ин чиҳил сол Худованд Худоят бо ту буд; ту аз ҳеҷ чиз камӣ надидай.

Худо халқи Исроилро баракат дод ва тамоми ниёзҳои онҳоро дар тӯли 40 соли саргардонӣ дар биёбон таъмин намуд.

1. Рӯзи Худованд: Такя ба хайру вафои Худованд дар ҳолат.

2. Баракати Худованд: Эътироф кардани файз ва раҳмати Худо дар ҳаёти мо.

1. Матто 6:25-34 - Ба ризқи Худо таваккал кунед ва хавотир нашавед.

2. Забур 33:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст.

Такрори Шариат 2:8 Ва ҳангоме ки мо аз назди бародарони худ, банӣ-Эсов, ки дар Сеир сокин буданд, аз роҳи дашт аз Элот ва аз Эсион-Ҷабер мегузаштам, тоб оварда, аз роҳи биёбони Мӯоб гузаштем.

Ин порча банӣ-Исроилро тасвир мекунад, ки аз назди бародарони худ, банӣ-Эсов, ки дар Сеир сокин буданд ва аз роҳи дашт аз Элот ва Эзионҷобер гузаштанд. Он гоҳ онҳо баргашта, аз роҳи биёбони Мӯоб гузаштанд.

1. Вафодории Худо дар сафарҳои мо

2. Дар итоат ба хости Худо роҳ рафтан

1. Забур 107:7, «Ва онҳоро бо роҳи рост пеш бурд, то ба шаҳри маскан бираванд».

2. Ишаъё 48:17, "Худованд, Наҷотдиҳандаи Ту, Қуддуси Исроил, чунин мегӯяд: Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро ба фоида таълим медиҳад, ки туро бо роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад".

Такрори Шариат 2:9 Ва Худованд ба ман гуфт: «Мӯобиёнро озор надиҳ ва бо онҳо дар ҷанг мубориза набар, зеро ки Ман аз замини онҳо ба ту тасарруф нахоҳам кард; зеро ки Ман Орро ба банӣ-Лут барои мулк додаам.

Худо ба исроилиён амр фармуд, ки ба мӯобиён ҳамла накунанд ва ба ҷои онҳо замини Орро дод.

1. Боварӣ ба нақшаҳои Худо - Такрори Шариат 2:9

2. Ваъдаи соҳибӣ - Такрори Шариат 2:9

1. Ҳастӣ 19: 36-38 - насли Лут ба Ar

2. Еҳушаъ 13: 15-22 - Исроилиён Ар

Такрори Шариат 2:10 Дар замонҳои гузашта амимҳо дар он ҷо сукунат доштанд, ки қавми бузург ва бисьёр ва баланд, мисли Аноқиён;

Эмимҳо як мардуми бузург, сершумор ва қоматбаланде буданд, ки пеш аз Анакиҳо дар ин минтақа зиндагӣ мекарданд.

1. Боварӣ дошта бошед, ки новобаста аз андозаи монеаҳое, ки шумо дучор мешавед, Худо шуморо рӯзӣ медиҳад.

2. Аз бузургии мушкилот натарсонед, бовар кунед, ки Худо шуморо аз паси худ мебинад.

1. Ҳабаққуқ 3:17-19 - Ҳарчанд дарахти анҷир намешукуфад ва дар токҳо мевае набошад; гарчанде ки ҳосили зайтун нобуд мешавад ва саҳроҳо ғизо намедиҳанд; гарчанде ки рама аз оғил ҷудо шуда бошад, ва дар оғилҳо гала нест, лекин ман дар Худованд шодӣ хоҳам кард; Ман дар Худои наҷоти худ шодӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Такрори Шариат 2:11 Онҳо низ мисли Аноқиён бузургҷусса ҳисоб мешуданд; вале мӯобиён онҳоро Эмимҳо меноманд.

Ин порча аз Такрори Шариат Анакимҳо ва Эмимҳоро тасвир мекунад, ки ҳардуи онҳо бузургҷусса ҳисобида мешуданд.

1. Қувваи имон ба Худо: Нигоҳе ба Анакимҳо ва Эмимҳо дар Такрори Шариат

2. Ғалаба кардани бузургҷуссаҳо: Тадқиқот дар Такрори Шариат 2:11

1. Такрори Шариат 2:11

2. Забур 46:1-2 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Такрори Шариат 2:12 Ҳӯримҳо низ пештар дар Сеир сукунат доштанд; Аммо банӣ-Эсов ҷонишини онҳо шуданд, вақте ки онҳоро аз пеши назари худ маҳв карда, ба ҷои онҳо сукунат карданд; чунон ки Исроил ба замини мулки худ, ки Худованд ба онҳо дод, кард.

Ҳоримҳо пеш аз он ки банӣ-Эсов ба ҷои онҳо наоянд, дар Сеир зиндагӣ мекарданд. Исроил ба замине ки Худо ба онҳо додааст, ҳамин тавр кард.

1. Аҳди Худо бо халқаш: Омӯзиш дар баракат ва итоаткорӣ

2. Баракати мерос: ваъдаи Худо ба халқаш

1. Еҳушаъ ибни Нун 21:43-45: Содиқи Худо дар иҷрои ваъдаҳояш ба халқаш

2. Такрори Шариат 29:10-13: Содиқ ва аҳди Худо бо халқи худ барои соҳиби замин шудан

Такрори Шариат 2:13 Акнун бархез, гуфтам ман ва туро аз дарёи Зеред гузаронам. Ва мо аз дарёи Зеред гузаштем.

Дар порчаи Такрори Шариат 2:13 тасвир шудааст, ки Худо ба исроилиён дастур дод, ки аз дарёи Зеред убур кунанд.

1. "Даъвати Худо барои баромадан аз минтақаҳои бароҳат"

2. "Убури Зеред: Қадамҳои имон"

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Такрори Шариат 2:14 Ва фазое ки мо аз Қодешбарнеа ба он ҷо расидем, то даме ки аз дарёи Зеред расидем, сию ҳашт сол буд; то даме ки тамоми насли ҷанговарон аз миёни лашкар нобуд карда шуд, чунон ки Худованд ба онҳо қасам хӯрдааст.

Банӣ-Исроил 38 солро дар биёбон гузарониданд, то даме ки ҳамаи ҷанговарон мурданд, чунон ки Худо ба онҳо ваъда дода буд.

1.Худованд мӯъмин аст - 38 сол ҳам лозим бошад ҳам, Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2. Ҳаёт зудгузар аст - Мо бояд вақти худро дар рӯи замин бештар истифода барем.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

Такрори Шариат 2:15 Зеро ки дасти Худованд бар зидди онҳо буд, то ки онҳоро аз лашкар нобуд созад, то даме ки онҳо нобуд шаванд.

Дасти Худо бар касонест, ки нофармонӣ мекунанд ва Худо бар онҳо доварӣ хоҳад кард.

1: Ба Худованд ва аҳкоми Ӯ итоат кунед, зеро ки Ӯ бар онҳое ки беитоатӣ мекунанд, доварӣ хоҳад кард.

2: Худованд Худои одил аст ва адолати Ӯ бар касонест, ки ба Ӯ итоат намекунанд.

1: Забур 9:16 Худованд аз ҳукме, ки ба амал меоварад, шинохта мешавад; Шарир ба доми кори дасти худ афтодааст.

2: Румиён 12:19 Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Такрори Шариат 2:16 Ва ҳангоме ки тамоми ҷанговарон аз миёни мардум нобуд ва мурданд,

Халки Исроил хамаи чанговарони худро талаф дод.

1: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, ҳеҷ як қувва дар ниҳоят ба муқобили мо истода наметавонад.

2: Вақте ки бо монеаҳои ба назар бартарафнашаванда рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки ба Худо роҳнамоӣ ва қувват меҷӯем.

1: Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Такрори Шариат 2:17 Ва Худованд ба ман сухан ронда, гуфт:

Дар порча сухан меравад, ки Худо бо Мусо сухан меронад ва аз ӯ хоҳиш мекунад, ки суханони Ӯро ба мардум расонад.

1. Каломи Худо муҳим аст - Такрори Шариат 2:17

2. Овози Худоро гӯш кунед - Такрори Шариат 2:17

1. Ирмиё 1:4-5 - "Он гоҳ каломи Худованд ба ман нозил шуд, ки гуфт: "Пеш аз он ки туро дар батни бачадон ба вуҷуд оварам, ман туро медонистам, пеш аз таваллуд шуданат туро ҷудо кардам".

2. Ишаъё 55:11 - "Каломи Ман, ки аз даҳони Ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба сӯи Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ман онро фиристодам, муваффақ хоҳад шуд".

Такрори Шариат 2:18 Имрӯз ту аз Ор, соҳили Мӯоб убур хоҳӣ кард.

Ин порча аз Такрори Шариат ба исроилиён дастур медиҳад, ки аз Ар дар соҳили Мӯоб гузаранд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Итоати дастуроти Худо, ҳатто вақте ки нороҳат аст

2. Боварӣ ба роҳнамоии Худо: Донистани он ки нақшаҳои Худо комил аст

1. Забур 118:105: Каломи Ту чароғест барои пойҳои ман, чароғе дар роҳи ман.

2. Ишаъё 30:21: Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

Такрори Шариат 2:19 Ва ҳангоме ки бар зидди банӣ-Аммӯн наздик шавӣ, онҳоро ранҷ надиҳ ва бо онҳо дахолат накун, зеро ки ман ба ту аз замини банӣ-Аммӯн мулке нахоҳам дод; зеро ки онро ба фарзандони Лут ба мулки худ додаам.

Худо ба исроилиён фармуд, ки ба аммӯниён халал нарасонанд ва ба онҳо халал нарасонанд, зеро замини аммӯниёнро аллакай ба насли Лут дода буд.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад ва ба ваъдааш амал мекунад.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва итоат кунем, ҳатто вақте ки мо нақшаи Ӯро намефаҳмем.

1. Ишаъё 55:11 Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он сӯи Ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Такрори Шариат 2:20 (Он низ замини бузургҷуссаҳо ҳисобида мешуд: дар замонҳои қадим бузургҷуссаҳо сукунат доштанд, ва аммӯниён онҳоро Замзуммиҳо меномиданд;

)

Ин оят дар Такрори Шариат 2:20 гуфта мешавад, ки дар замонҳои қадим дар сарзамини бузургҷуссаҳо бузургҷуссаҳо зиндагӣ мекарданд, ки аммӯниён онҳоро Замзуммимҳо меноманд.

1. Ваъдаи Худо, ки моро аз бузургҷуссаҳо муҳофизат мекунад.

2. Муҳимияти огоҳ будан аз душманони рӯҳонии мо.

1. Забур 91:1-2 - "Он ки дар паноҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Қодири Мутлақ ором хоҳад гирифт. Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман, Худои ман аст, ки дар Ӯ эътимод».

2. Эфсӯсиён 6:12 - «Зеро ки муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун аст, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ».

Такрори Шариат 2:21 Мардуми бузург ва бисьёр ва баланд, мисли Аноқиён; вале Худованд онҳоро пеши назари онҳо несту нобуд кард; ва ҷонишини онҳо шуданд ва ба ҷои онҳо сукунат карданд;

Худованд аноқиёнро, ки қавми бузург ва қоматбаланд буданд, пеши банӣ-Исроил нобуд кард ва ба банӣ-Исроил иҷозат дод, ки ба ҷои онҳо бинишинанд.

1. Худованд қудрат дорад, ки ҳатто бузургтарин монеаҳоро паси сар кунад.

2. Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки моро муҳофизат мекунад ва ҳатто дар душвортарин шароит моро таъмин мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Такрори Шариат 2:22 Чӣ тавре ки ӯ ба банӣ-Эсов, ки дар Сеир сокин буданд, кард, ҳангоме ки ҳоримиёнро аз пеши назари онҳо несту нобуд кард; ва онҳо ҷонишини онҳо шуданд ва то имрӯз дар ҷои онҳо сукунат доштанд.

Худо ҳоримиёнро несту нобуд кард, то ба банӣ-Эсов замини Сеирро бидиҳад, ва аз он вақт инҷониб онҳо дар он ҷо зиндагӣ мекунанд.

1. Адолат ва раҳмати Худо: чӣ гуна Худо метавонад ҳам ҳалокат ва ҳам наҷот диҳад.

2. Қувваи имон: таваккал ба нақша ва ризқи Худо.

1. Забур 103:8 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Такрори Шариат 2:23 Ва авимиён, ки дар Ҳазарим, то Аззо сокин буданд, каптӯриён, ки аз Кафтор берун омада буданд, онҳоро несту нобуд карда, ба ҷои онҳо сукунат карданд.)

Авимҳо, ки дар Ҳазерим зиндагӣ мекарданд, аз ҷониби капторимҳо, ки аз Кафтор омада буданд, нобуд карда шуданд. Баъд капторимхо чои худро гирифтанд.

1. Нақшаи Худо барои халқи худ: Кафторимҳо ҳамчун намуна

2. Бартараф кардани душвориҳо ва душвориҳо тавассути имон ба Худо

1. Эфсӯсиён 6:10-18 Зиреҳи Худо

2. Ишаъё 41:10-13 Қувваи Худованд барои халқаш

Такрори Шариат 2:24 Бархезед, сафар кунед ва аз дарёи Арнӯн убур кунед; инак, Ман Сиҳӯни амӯрӣ, подшоҳи Ҳешбӯн ва замини ӯро ба дасти ту супурдам; ба тасарруфи он шурӯъ кунед ва бо ӯ дар ҷанг мубориза баред. .

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки барои замини худ ҷанг кунанд ва онро соҳиб шаванд.

1. Қудрати соҳиби замини ваъдашуда

2. Аз мубориза барои он чизе, ки бовар доред, натарсед

1. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Такрори Шариат 2:25 Имрӯз ман ба тарси ту ва тарси ту сар хоҳам кард, бар халқҳое ки зери тамоми осмон ҳастанд, ва онҳо хабари Туро шунида, ба ларза меоянд ва аз ту ба изтироб меоянд.

Худо ваъда медиҳад, ки тарси Исроилро бар халқҳое, ки аз онҳо мешунаванд, меандозад.

Беҳтарин

1. Дар бораи он ки чӣ тавр ваъдаи Худо дар Такрори Шариат 2:25 имрӯз ҳам аҳамият дорад.

2. Дар бораи чӣ гуна иҷро кардани ваъдаи Худо дар Такрори Шариат 2:25 дар ҳаёти мо.

Беҳтарин

1. Ишаъё 13:11 - Зеро ки рӯзи Худованди лашкарҳо бар ҳар мағрур ва сарбаланд ва бар ҳар кӣ баланд мешавад; ва ӯ паст карда мешавад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 2:26 Ва ман қосидонро аз биёбони Қедмӯт назди Сиҳӯн подшоҳи Ҳешбӯн фиристода, бо суханони осоишта гуфтам:

Дар порча сухан меравад, ки Худо фиристодагони сулҳро ба Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн фиристод.

1. Қувваи сулҳ: Чӣ гуна паёмбарони Худо метавонанд оштӣ оваранд.

2. Аҳамияти оштӣ миёни душманон: Тағйир додани дилҳо ба василаи ишқи Худо.

1. Матто 5:9: «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Румиён 12:18: Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Такрори Шариат 2:27 Бигзор ман аз замини ту бигзарам: бо роҳи баланд меравам, на ба тарафи рост ва на ба тарафи чап мегардам.

Худо моро даъват мекунад, ки ба роҳҳоямон диққат диҳем ва ба парешонҳо гирифтор нашавем.

1: "Роҳи Худо: Тамаркуз ва бепарво мондан"

2: "Даъвати Худо барои мондан дар роҳи рост"

1: Масалҳо 4:25-27, "Бигзор чашмони ту ба пеш нигаранд, ва нигоҳи ту ба пеши ту рост бошад. Дар бораи роҳи пойҳои худ андеша кун; он гоҳ ҳама роҳҳои ту боэътимод хоҳад буд. Ба рост ё чап ҳаракат накун. ; пои худро аз бадӣ дур кун».

2: Забур 119:105, "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Такрори Шариат 2:28 Гӯштро ба ман ба пул мефурӯшӣ, то бихӯрам; ва ба ивази пул ба ман об деҳ, то бинӯшам;

Дар ин порча гуфта мешавад, ки исроилиён қодиранд аз дигарон ғизо ва об харанд, то худро таъмин кунанд.

1: Худо моро тавре таъмин мекунад, ки мо интизор набудем.

2: Мо бояд омода бошем, ки дар вақти зарурӣ ба дигарон такя кунем.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Матто 6:26 Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

Такрори Шариат 2:29 (Чунон ки банӣ-Эсов, ки дар Сеир сокинанд, ва мӯобиёне, ки дар Ор сокинанд, бо ман карданд;) то даме ки ман аз Урдун ба замине ки Худованд Худои мо ба мо медиҳад, убур кунам.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки ба Эдӯмиён ва Мӯобиён бо эҳтиром ва меҳрубонӣ муносибат кунанд, то даме ки онҳо аз Урдун гузаштанд.

1. Дӯст доштани душманони мо: Намунаи исроилиён

2. Таъмини Худо: Вуруд ба замини ваъдашуда

1. Румиён 12:19-21 - Интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:1-9 - Худованд ба Еҳушаъ сухан ронда, ӯро ташвиқ кард, ки қавӣ ва далер бошад ва шабу рӯз дар бораи шариат мулоҳиза кунад, то ӯ тавонист, ки исроилиёнро ба Замини ваъдашуда роҳбарӣ кунад.

Такрори Шариат 2:30 Аммо Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн, нагузошт, ки мо аз назди ӯ гузарем, зеро ки Худованд Худои ту рӯҳи ӯро сахтгир ва дили ӯро сахтгир гардонд, то ки вайро ба дасти ту супурд, чунон ки имрӯз зоҳир шудааст.

Худованд рӯҳи Сиҳӯнро сахт кард ва дили ӯро сахт гардонид, то ки ӯро ба дасти Исроил таслим кунад.

1. Ҳукмронии Худо бар ҳама чиз: Қабул ва қабули нақшаҳои Ӯ

2. Қувваи итоаткорӣ: эътимод ба дастури Худо

1. Ишаъё 45:7 - Ман нурро ташкил мекунам ва зулмотро меофарам, шукуфоӣ меоварам ва фалокат меоварам; Ман, Худованд, ҳамаи ин корҳоро мекунам.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Такрори Шариат 2:31 Ва Худованд ба ман гуфт: «Инак, ман ба додани Сиҳӯн ва замини вай ба ҳузури ту шурӯъ кардам; ба тасарруф кардан шурӯъ кун, то ки замини ӯро вориси ту шавӣ».

Худованд ваъда дод, ки замини Сиҳӯнро ба исроилиён медиҳад.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафодор аст.

2. Соҳиби замини ваъдашуда.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Румиён 4:13-14 - Зеро ваъдае, ки вай вориси ҷаҳон бошад, на ба Иброҳим ва на ба насли ӯ тавассути шариат, балки ба воситаи адолати имон дода шудааст. Зеро, агар аҳли шариат ворисон бошанд, имон ботил аст ва ваъда ботил аст.

Такрори Шариат 2:32 Он гоҳ Сиҳӯн бо тамоми қавмаш бар зидди мо баромад, то ки дар Яҳоз ҷанг кунад.

Сиҳон ва қавмаш дар Яҳоз бар зидди исроилиён меҷангиданд.

1. Бартараф кардани муқовимат: Чӣ тавр ба душвориҳо ҷавоб додан

2. Қувваи имон: такя ба нерӯи Худо дар замонҳои озмоиш

1. Ибриён 11:32-40 - Қаҳрамонони имон ва намунаи устувории онҳо.

2. Румиён 8:31-39 - Ҳеҷ чиз моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонад.

Такрори Шариат 2:33 Ва Худованд Худои мо ӯро пеши мо таслим кард; ва ӯ ва писаронаш ва тамоми қавмашро зарба задем.

Худованд Сиҳӯн ва қавмашро ба дасти исроилиён таслим кард, ки онҳо онҳоро мағлуб карданд.

1. Вақте ки мо ба Ӯ содиқ бошем, Худо барои мо ҷанг хоҳад кард.

2. Мо бояд фурӯтан ва итоаткор бошем, то илтифоти Худоро ба даст орем.

1. 2 Вақоеънома 20:15 - «Ва ӯ гуфт: «Эй тамоми Яҳудо, эй сокинони Ерусалим, ва подшоҳ Еҳӯшофот, гӯш кунед: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин издиҳоми бузург натарсед ва натарсед; ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост.

2. 1 Подшоҳон 17:47 - "Ва тамоми ин калисо хоҳанд донист, ки Худованд бо шамшер ва найза наҷот намедиҳад, зеро ки ҷанг аз они Худованд аст, ва Ӯ шуморо ба дасти мо хоҳад дод.

Такрори Шариат 2:34 Ва мо дар он вақт ҳамаи шаҳрҳои ӯро забт карда, мардон ва занон ва кӯдакони ҳар шаҳрро тамоман несту нобуд кардем, ва ҳеҷ кас боқӣ нагузошт.

Исроилиён ҳар шаҳреро, ки бо онҳо рӯ ба рӯ мешуданд,, аз он ҷумла тамоми сокинони онро хароб карданд.

1. Адолати Худо: Оқибатҳои гуноҳ

2. Раҳмати Худо: Фаҳмидани муҳаббати Ӯ бо вуҷуди хашми ӯ

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Ишаъё 40:11 - "Вай рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва онҳоро ба дилаш наздик мебарад; Ӯ наврасонро бо нарм роҳнамоӣ мекунад".

Такрори Шариат 2:35 Фақат чорпоёнеро, ки мо барои худ сайд кардаем, ва ғанимати шаҳрҳое, ки гирифтаем.

Худо ба қавми худ амр мекунад, ки аз душманонашон ғанимат бигиранд.

1: Худо ба халқи худ ба таври ғайричашмдошт ризқ медиҳад.

2: Дар баробари пирӯзӣ фурӯтан бош ва шукри рӯзии Худо кун.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Яъқуб 1:17 Ҳар як инъоми нек ва ҳар як инъоми комил аз боло, аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Такрори Шариат 2:36 Аз Арӯэр, ки дар лаби дарёи Арнӯн аст, ва аз шаҳре ки дар соҳили дарё аст, то Ҷилъод, ҳеҷ шаҳре барои мо қавӣ набуд: Худованд Худои мо ҳамаро ба мо таслим кард. :

Худованд ҳамаи шаҳрҳоро ба дасти банӣ-Исроил супурд, ки дар байни Ароэр дар соҳили дарёи Арнӯн ва Ҷилъод.

1. Ваъдаҳои Худо ҷовидонаанд - Такрори Шариат 2:36

2. Қувваи имон - Румиён 4:21

1. Еҳушаъ 21:43-45 - Худо ба исроилиён тамоми заминеро, ки ба онҳо ваъда дода буд, дод.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Худо ба сӯи Ӯ холӣ барнамегардад, балки он чизеро, ки Ӯ мехоҳад, амалӣ хоҳад кард.

Такрори Шариат 2:37 Ту танҳо ба замини банӣ-Аммӯн наомадаӣ, на ба ягон мавзеи дарёи Яббӯқ, на ба шаҳрҳои кӯҳистонӣ, ва на ба он ҷое ки Худованд Худои мо аз мо манъ карда буд.

Ин порча амри Худоро ба исроилиён дар бораи дур мондан аз сарзамини аммӯниён таъкид мекунад.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

Такрори Шариати 3-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 3:1-11 забт кардани Исроилро таҳти роҳбарии Мусо бар зидди Ог, подшоҳи Бошон нақл мекунад. Мусо нақл мекунад, ки чӣ тавр онҳо Ог ва лашкари ӯро мағлуб карда, шаст шаҳрро дар минтақаи Аргоб забт карданд. Дар ин боб дар бораи андоза ва қуввати Оҷ тафсилот дода мешавад ва таъкид мекунад, ки ӯ як бузургҷусса аз Рафоим буд, аммо дар ниҳоят Худо ӯро ба дасти Исроил супурд. Мусо инчунин қайд мекунад, ки онҳо ин заминро дар шарқи дарёи Урдун тасарруф намуда, онро ба қабилаҳои Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше тақсим карданд.

Сархати 2: Давомаш дар Такрори Шариат 3:12-22, Мусо ба қабилаҳои Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше, ки аллакай мероси худро дар тарафи шарқии Урдун гирифта буданд, муроҷиат мекунад. Ӯ онҳоро ташвиқ мекунад, ки ӯҳдадории худро дар бораи ҳамроҳ шудан бо ҳамимонони худ дар гузаштан ба Канъон барои забт кардани он пеш аз сукунат дар заминҳои ба онҳо додашуда риоя кунанд. Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки иҷрои ин ӯҳдадорӣ барои нигоҳ доштани ягонагии байни ҳамаи қабилаҳо муҳим аст.

Параграфи 3: Такрори Шариати 3 бо он хотима меёбад, ки Мусо дар бораи хоҳиши худ аз Худо дар бораи иҷозати ворид шудан ба Канъон нақл мекунад. Вай нақл мекунад, ки чӣ тавр ӯ борҳо ба Худо илтиҷо кард, аммо дар ниҳоят ба сабаби беитоатӣ дар Мерибо, вақте ки ӯ ба санге зад, ба ҷои он ки Худо бо он сухан гӯяд, рад карда шуд. Бо вуҷуди он ки худаш ба Канъон ворид шуда натавонист, Мусо ба Еҳушаъ, ки пешвои таъиншуда буд, итминон медиҳад, ки Худо пешопеши ӯ хоҳад рафт ва бар душманонашон ғалаба хоҳад кард, ҳамон тавре, ки барои ӯ ғалаба кард.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 3 пешниҳод мекунад:
Забт бар зидди шикасти Og ва забт;
Замини шарқи Урдун, ки ба Реубен, Ҷод ва Менашше дода шуд;
Насиҳат барои муттаҳид шудан бо ҳамимонони исроилӣ дар забт кардани Канъон.

Забт кардани Ог, подшоҳи Бошон шикаст ва асир;
Ҷудо кардани замини забтшуда ба Реубен, Ҷод, Менашше;
Ҳавасмандкунӣ барои муттаҳид шудан дар забти Канъон.

Дар ин боб ба забтҳое, ки Мусо бар зидди Ог, подшоҳи Бошон роҳбарӣ мекард, тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 3 Мусо нақл мекунад, ки чӣ тавр онҳо Ог ва лашкари ӯро мағлуб карда, шаст шаҳрро дар минтақаи Аргоб забт карданд. Новобаста аз он ки Оҷ бузургҷуссае буд, ки аз Рафоим буд, Худо ӯро ба дасти Исроил супурд. Он гоҳ замини забтшуда дар шарқи дарёи Урдун ба қабилаҳои Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше тақсим карда шуд.

Дар идомаи Такрори Шариати 3, Мусо ба қабилаҳое, ки аллакай мероси худро дар тарафи шарқии Урдун гирифта буданд, ба сибтҳои Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше муроҷиат мекунад. Ӯ онҳоро ташвиқ мекунад, ки ӯҳдадории худро дар бораи ҳамроҳ шудан бо ҳамимонони худ дар гузаштан ба Канъон барои забт кардани он пеш аз сукунат дар заминҳои ба онҳо додашуда риоя кунанд. Мусо таъкид мекунад, ки ягонагӣ дар байни ҳамаи қабилаҳо барои муваффақият ва иҷрошавӣ ҳамчун халқи баргузидаи Худо муҳим аст.

Такрори Шариати 3 бо он хотима меёбад, ки Мусо хоҳиши худро аз Худо дар бораи иҷозати ворид шудан ба Канъон нақл мекунад. Вай нақл мекунад, ки чӣ гуна ӯ борҳо илтиҷо кард, аммо дар ниҳоят ба сабаби беитоатӣ дар Мерибо, вақте ки ӯ ба санг бархӯрд, ба ҷои он ки Худо бо он сухан гӯяд, рад карда шуд. Ҳарчанд худаш ба Канъон ворид шуда наметавонад, Мусо ба Еҳушаъ, ки пешвои таъиншуда буд, итминон медиҳад, ки Худо пешопеши ӯ меравад ва бар душманонашон ғалаба хоҳад кард, ҳамон тавре, ки барои ӯ карда буд.

Такрори Шариат 3:1 Ва мо баргашта, бо роҳи Бошон баромадем; ва Ӯҷ подшоҳи Бошон бо тамоми қавмаш ба муқобили мо баромад, то дар Эдрей ҷанг кунад.

Худо халқи Худро аз дасти Оҷ, подшоҳи Бошон наҷот дод.

1.Худо содиқ аст, ки моро аз душманонамон муҳофизат ва наҷот диҳад.

2.Худо соҳибихтиёр ва тавоност; Ӯ дар бораи мо ғамхорӣ хоҳад кард.

1. Ишаъё 41:10-13

2. Забур 33:7–8

Такрори Шариат 3:2 Ва Худованд ба ман гуфт: «Аз ӯ натарс, зеро ки Ман вай ва тамоми қавмаш ва заминашро ба дасти ту таслим хоҳам кард; ва бо вай ҳамон тавре ки ба Сиҳӯн подшоҳи амӯриён, ки дар Ҳешбӯн сукунат дошт, амал хоҳӣ кард.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки ба Ӯ имон оварад ва ба Ӯ таваккал кунад, зеро душманро ба дасти ӯ таслим хоҳад кард.

1: Ба Худованд таваккал кунед, зеро ки Ӯ амин аст ва дар ҷангҳои мо ба мо кӯмак мекунад.

2: Мо бояд ба Худо имон дошта бошем, зеро Ӯ дар муқобили душвориҳо ба мо қувват ва далерӣ медиҳад.

1: Румиён 8:31 Пас, мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2:2 ба Қӯринтиён 12:9 Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

Такрори Шариат 3:3 Ва Худованд Худои мо Ӯҷро, подшоҳи Бошон ва тамоми қавмашро ба дасти мо супурд, ва мо ӯро задем, то даме ки касе аз ӯ боқӣ намонад.

Худованд Худо Оҷ, подшоҳи Бошон ва қавми ӯро ба дасти банӣ-Исроил таслим кард, ва банӣ-Исроил ҳамаро несту нобуд кард.

1. Дар имони худ далер бошед: Намунаи исроилиён дар бораи эътимод ба Худо дар баробари душвориҳои зиёд.

2. Муҳофизати Худо: Қудрати Худованд Худо барои муҳофизат кардани халқи худ аз душманонашон.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

2. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; чӯбдаст ва шохи наҷоти ман ва бурҷи баланди ман".

Такрори Шариат 3:4 Ва мо дар он вақт ҳамаи шаҳрҳои ӯро забт кардем; ҳеҷ шаҳре набуд, ки аз онҳо нагирифтаем, яъне шаст шаҳр, тамоми вилояти Аргоб, подшоҳии Оҷ дар Бошон.

Ин оят дар бораи забти исроилиён бар подшоҳии Оҷ дар Бошон, ки 60 шаҳр дар минтақаи Аргобро дар бар мегирифт, нақл мекунад.

1. Худо ҳамеша захираҳо ва қувватро барои мағлуб кардани душманони мо таъмин хоҳад кард.

2. Қувваи имон ва итоат ба фармудаҳои Худо ҳамеша ба пирӯзӣ мерасонад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Забур 37:39 - «Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост».

Такрори Шариат 3:5 Ҳамаи ин шаҳрҳо бо деворҳои баланд, дарвозаҳо ва панҷараҳо иҳота шуда буданд; дар паҳлӯи шаҳрҳои бе девор бисёр.

Шаҳрҳои амӯриён бо деворҳои баланд, дарвозаҳо ва панҷараҳо, инчунин бисёр шаҳрҳои девордор мустаҳкам карда шуда буданд.

1. Муҳимияти муҳофизати рӯҳонии худ

2. Қувваи ҷомеа дар замони душвориҳо

1. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одами одил ба он медарояд ва дар амон мемонад.

2. Эфсӯсиён 6:11 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

Такрори Шариат 3:6 Ва мо онҳоро, чунон ки ба Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн карда будем, комилан несту нобуд карда, мардон, занон ва кӯдакони ҳар шаҳрро ба таври комил нобуд кардем.

Банӣ-Исроил мардуми ҳар шаҳрро, аз он ҷумла мардон, занон ва кӯдаконро несту нобуд карданд, чунон ки бо Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн карданд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ

2.Адолат ва раҳмати Худо

1. Ишаъё 5:8-9 - Вой бар ҳоли онҳое, ки хона ба хона мепайванданд ва киштзорро ба киштзор меафзоянд, то даме ки ҷой нест, ва шумо дар миёни замин танҳо сокин шавед.

2. Забур 37:12-13 - Шарир бар зидди одил қасд мекунад ва дандонҳояшро ба ӯ ғиҷиррос мезанад; вале Худованд ба бадкорон механдад, зеро мебинад, ки рӯзи Ӯ наздик аст.

Такрори Шариат 3:7 Аммо тамоми чорпоён ва ғанимати шаҳрҳоро барои худ ба сайд гирифтем.

Банӣ-Исроил шаҳрҳоро забт намуда, чорво ва ғанимати дигарро барои худ гирифтанд.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: Он чизе ки исроилиён барои риояи аҳкоми Худо ба даст оварданд

2. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо ба исроилиён имкон дод, ки ғалаба кунанд

1. Еҳушаъ ибни Нун 10:41 - "Ва онҳо тамоми шаҳрҳоро забт карданд; ва тамоми ғанимати онҳо, ва тамоми чорпоён, ҳатто тамоми дороии онҳо, барои худ ғорат карданд."

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Такрори Шариат 3:8 Ва мо дар он вақт заминеро, ки дар он тарафи Урдун буд, аз дарёи Арнӯн то кӯҳи Ҳермӯн аз дасти ду подшоҳи амӯриён гирифтем;

Мусо ва банӣ-Исроил заминро дар тарафи шарқии дарёи Урдун аз дарёи Арнӯн то кӯҳи Ҳермон тасарруф карданд.

1. Ваъдаи пирӯзии Худо: Чӣ тавр Мусо ва банӣ-Исроил замини ваъдашудаи худро талаб карданд

2. Соҳиби он чизе, ки ваъда шуда буд: Чӣ тавр ба даст овардани сарвати Худо

1. Такрори Шариат 1:7-8 - Туро гардон ва сафар кун ва ба кӯҳи Амӯриён ва ба ҳама ҷойҳои наздики он, дар дашт, кӯҳҳо, дар водиҳо ва кӯҳҳо бирав. ҷануб ва дар соҳили баҳр, то замини канъониён ва ба Лубнон, то дарёи бузург, дарёи Фурот. Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки

Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад.

2. Ишаъё 54:2-3 - Ҷои хаймаи худро васеъ кун, ва бигзор онҳо пардаҳои манзилҳои туро дароз кунанд: дареғ надеҳ, риштаҳои худро дароз ва сутунҳои худро мустаҳкам намо; Зеро ки ту аз дасти рост ва чап берун хоҳӣ шуд; ва насли ту вориси ғайрияҳудиён хоҳад шуд, ва шаҳрҳои харобаро сокин хоҳанд кард.

Такрори Шариат 3:9 (ки Ҳермонро сидӯниён Сириён меномиданд ва амӯриён онро Шенир меноманд;)

Ин порча минтақаи атрофи кӯҳи Ҳермонро тавсиф мекунад.

1. Қудрати макон: Аҳамияти кӯҳи Ҳермон

2. Аҷиби офариниши Худо: Омузиши зебоии сарзамин

1. Забур 133:3 - Он мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад!

2. Забур 89:12 - Шимол ва ҷанубро Ту офаридаӣ; Тобор ва Ҳермон бо шодӣ номи туро ситоиш мекунанд.

Такрори Шариат 3:10 Ҳама шаҳрҳои дашт, ва тамоми Ҷилъод ва тамоми Бошон, то Салхо ва Эдрей, шаҳрҳои подшоҳии Оҷ дар Бошон.

Ин порча дар бораи шаҳрҳои подшоҳии Оҷ дар Бошон аст.

1. Муҳимияти донистани решаҳои худ: омӯхтани шаҳрҳои Бошон

2. Таъмини Худо барои мардумаш: Шаҳрҳои бостонии Бошон

1. Еҳушаъ ибни Нун 13:12 - Тамоми салтанати Ӯҷ дар Бошон, ки дар Аштарӯт ва дар Эдрей ҳукмронӣ мекард, ки аз бақияи бузургон боқӣ монда буд: Мусо кушта, бадар рондааст.

2. Доварон 10:4 - Ва ӯ сӣ писаре дошт, ки бар сӣ курраи хар савор буданд, ва онҳо сӣ шаҳре доштанд, ки то имрӯз Ҳавот-Ҷир ном доранд, ки дар замини Ҷилъод ҳастанд.

Такрори Шариат 3:11 Зеро ки аз бақияи бузургҷуссаҳо танҳо Ӯҷ подшоҳи Бошон боқӣ монд; инак, кати ӯ тахтаи оҳанӣ буд; Магар он дар Раббати банӣ-Аммӯн нест? нӯҳ зироъ дарозии он ва чаҳор зироъ паҳнои он буд, пас аз як зироъ одам.

Ог аз Бошон охирин аз бузургҷуссаҳо буд. Бистараш аз оҳан буд ва дарозии он нӯҳ зироъ ва бараш чор зироъ буд.

1. Қувваи имон: Новобаста аз он ки бузургҷусса чӣ қадар бузург аст, мо метавонем бо Худо ғолиб шавем

2. Дар баробари душвориҳо устувор истода: Оғи Бошон ва бистари оҳанини ӯ

1. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. 1 Вақоеънома 28:20 - Он гоҳ Довуд ба писараш Сулаймон гуфт: «Қавӣ ва далер бош ва ин корро кун». Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо, ҳатто Худои ман, бо туст. То он даме ки тамоми кор барои хизмати хонаи Худованд ба охир нарасад, Ӯ шуморо тарк нахоҳад кард ва тарк намекунад.

Такрори Шариат 3:12 Ва ин заминеро, ки дар он вақт мо тасарруф карда будем, аз Арӯэр, ки дар соҳили дарёи Арнӯн аст, ва нисфи кӯҳи Ҷилъод ва шаҳрҳои онро ба Реубениён ва Ҷодҳо додам.

Мусо замини Ароэр ва нисфи кӯҳи Ҷилъодро ба Рубениён ва Ҷодиён дод.

1. Саховати фазли Худо

2. Қувваи додан

1. Румиён 8:32 - Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад?

2. Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ меҳнати ҳалол кунад, то чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад.

Такрори Шариат 3:13 Ва бақияи Ҷилъод ва тамоми Бошонро, ки подшоҳии Ӯҷ буд, ба нисфи сибти Менашше додам; тамоми вилояти Аргоб, бо тамоми Бошон, ки замини бузургон номида мешуд.

Худо ба нисфи сибти Менашше замини Бошонро дод, ки онро сарзамини бузургон меномиданд.

1. Гигантҳои худро мағлуб кунед: Тарсро бо имон мағлуб кунед

2. Соҳиби ваъдаҳои Худо: даъво кунед, ки он чиро, ки аллакай аз они шумост

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 33:4 - Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ ба ман ҷавоб дод; Ӯ маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳо кард.

Такрори Шариат 3:14 Ёир ибни Менашше тамоми сарзамини Аргобро ба соҳилҳои Ҷашӯрӣ ва Маахатӣ гирифт; ва онҳоро ба номи худ, Бошонҳавот-Ҷайр, то имрӯз хондааст.

Ёир ибни Менашше сарзамини Аргобро забт кард ва онро Башанҳавотҷоир номид, ки ин ном то имрӯз боқӣ мондааст.

1. Қудрати ном: Чӣ гуна ном метавонад аз наслҳо бартарӣ дошта бошад

2. Таъсири шахс: Чӣ тавр як шахс метавонад таъсири доимӣ расонад

1. Ишаъё 43:1 - Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки Ман туро фидия додаам, туро ба исми худ хондаам; ту аз они ман ҳастӣ.

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан беҳтар аст аз сарвати бузург ва муҳаббати муҳаббат аз нуқра ва тилло.

Такрори Шариат 3:15 Ва Ҷилъодро ба Мокир додам.

Худованд Ҷилъодро ба Мокир дод.

1: Саховати Худо

Мо аз ин порчаи Такрори Шариат мебинем, ки Худованд саховатманд аст ва омода аст, ки моро бо он чи лозим аст, баракат диҳад.

2: Вафодорӣ ва ризқу рӯзӣ

Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худованд моро содиқона таъмин мекунад ва ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

1: Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2: Забур 68:19 - Муборак аст Худованде, ки ҳар рӯз моро аз неъматҳо пур мекунад, ҳатто Худои наҷоти мо. Села.

Такрори Шариат 3:16 Ва аз Ҷилъод то дарёи Арнӯн нисфи водӣ ва сарҳадро то дарёи Яббӯқ, ки сарҳади банӣ-Аммӯн аст, ба реубениён ва ҷодиён додам;

Худо ба Реубениён ва Ҷодиён замини Ҷилъодро аз дарёи Арнӯн то дарёи Ёббӯқ дод.

1. Саховатмандии Худо дар додан - Такрори Шариат 3:16

2. Муҳимияти мубодила - Луқо 6:38

1. Эфсӯсиён 4:28 - "Касе, ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба ниёзманд чизе дошта бошад".

2. Яъқуб 2:14-17 - "Эй бародарони ман, чӣ фоида дорад, агар касе гӯяд, ки имон дорад, аммо аъмол надорад? Оё имон ӯро наҷот дода метавонад? Агар бародар ё хоҳар бараҳна ва аз ғизои ҳаррӯза маҳрум бошад ва яке аз шумо ба онҳо мегӯед: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед, аммо он чи барои бадан лозим аст, ба онҳо намедиҳед, чӣ фоида дорад?"

Такрори Шариат 3:17 Ва дашт, ва Урдун ва соҳили он, аз Чиннерет то баҳри ҳамвор, ҳатто баҳри шӯр, ки дар зери Ашдотписҷои шарқ аст.

Ин порча минтақаи ҷуғрофии ҳамворияи дарёи Урдунро аз Чиннерет то баҳри шӯр ба самти шарқ, дар зери минтақаи Ашдотписгоҳ тасвир мекунад.

1. Худо дар ҳама ҷузъиёти офариниш назорат мекунад

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 139:13-16 - Зеро ки ҳастии маро офаридай; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам. Чорчубаи ман

аз ту пинхон набуд, ки маро дар нихон, Чу дар каъри замин бофтам. Чашмони ту ҷасади бетартиби маро дид; тамоми рӯзҳое, ки барои ман муқаррар шуда буданд, пеш аз он ки яке аз онҳо фаро расад, дар китоби ту навишта шуда буд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Такрори Шариат 3:18 Ва ман дар он вақт ба шумо амр фармуда, гуфтам: "Худованд Худои шумо ин заминро ба шумо додааст, то ки онро тасарруф кунед; шумо аз пеши бародарони худ, яъне банӣ-Исроил, ва ҳамаи онҳое ки ба ҷанг омадаанд, мусаллаҳ шавед".

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки аз пеши бародарони худ, ки барои ҷанг буданд, мусаллаҳ шуда, аз он гузаранд, то заминеро, ки ба онҳо дода буд, тасарруф кунанд.

1. Қувваи тоат ва имон дар амал

2. Омодагӣ ба ҷанг бо Худо дар сари руль

1. Еҳушаъ 1:5-9 Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро бипӯшед.

Такрори Шариат 3:19 Аммо занон ва кӯдакони шумо ва чорпоёни шумо, (зеро медонам, ки шумо чорвои зиёде доред) дар шаҳрҳои шумо, ки ба шумо додаам, хоҳанд монд;

Худо исроилиёнро итминон медиҳад, ки оилаҳо, молу мулк ва чорвои онҳо дар шаҳрҳои ба онҳо додашуда бехатар хоҳанд монд.

1. Таъмини Худо: Барои эминиятатон ба вафодории Ӯ такя кунед

2. Далерӣ дар муқобили хатар: ваъдаҳои Худо дар бораи муҳофизат

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Забур 91:1-2 - "Он ки дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст: Худои ман, дар Ӯ оё ман бовар кунам."

Такрори Шариат 3:20 То даме ки Худованд ба бародарони шумо ва инчунин ба шумо оромӣ ато накунад, ва онҳо низ заминеро, ки Худованд Худои шумо дар он тарафи Урдун ба онҳо додааст, тасарруф накунанд; ва он гоҳ ҳар кас ба мулки худ бармегардед. ба ту додам.

Худованд ба қавми худ амр медиҳад, ки то даме ки бародаронашон истироҳат кунанд ва замини ваъдашударо тасарруф кунанд, пеш аз он ки онҳо ба мулки худ баргарданд, интизор шаванд.

1. Мунтазири вақти Худо: Боварӣ ба нақшаи Ӯ

2. Мубодилаи баракатҳои Худо: муттаҳид дар даъвати Ӯ

1. Забур 37:3-7 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Худро дар Худованд ҳаловат баред ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ таваккал кунад ва ӯ чунин хоҳад кард: Адолати туро чун субҳ, адолати кори туро чун офтоби нисфирӯзӣ дурахшон хоҳад кард. Дар ҳузури Худованд ором бош ва Ӯро сабр кунед; Вақте ки одамон дар роҳи худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд, хавотир нашавед.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - комилан фурӯтан ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Такрори Шариат 3:21 Ва ман дар он вақт ба Еҳушаъ фармуда, гуфтам: «Чашмони ту ҳама он чиро, ки Худованд Худои ту ба ин ду подшоҳ кардааст, дидааст;

Қудрати Худо дар нобуд кардани ду подшоҳ аён аст ва Ӯ ба ҳар салтанати дигаре, ки халқаш аз он мегузарад, ҳамин тавр хоҳад кард.

1. Ба қудрати Худо эътимод кунед - Такрори Шариат 3:21

2. Ба қудрати Худо такя кардан - Такрори Шариат 3:21

1. Ишаъё 40:28-31 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам

2. Забур 118:6 - Худованд тарафи ман аст; наметарсам

Такрори Шариат 3:22 Аз онҳо натарсед, зеро ки Худованд Худои шумо барои шумо ҷанг хоҳад кард.

Худо моро ташвиқ мекунад, ки натарсем, зеро Ӯ барои мо ҷанг хоҳад кард.

1. Худо муҳофизи мост - Такрори Шариат 3:22

2. Ғалаба кардани тарс тавассути имон - Такрори Шариат 3:22

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо рӯҳи тарсро не, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст».

Такрори Шариат 3:23 Ва ман дар он вақт аз Худованд илтиҷо намуда, гуфтам:

Худованд дуоҳоро мешунавад ва ҷавоб медиҳад бо фазлу раҳмат.

1. Файзи Худованд - Чӣ гуна марҳамати Худо ҳамеша дар ҳаёти мо мавҷуд аст.

2. Дуо кардан бо имон - Чӣ гуна таваккал ба Худо метавонад ба дуоҳои иҷобат оварда расонад.

1. Румиён 8:26-27 - Рӯҳулқудс ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад ва дар дуо барои мо шафоат мекунад.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст.

Такрори Шариат 3:24 Эй Парвардигори Худо, ба бандаи Худ бузургии Худ ва дасти тавонои Худро нишон додай, зеро ки Худо дар осмон ё дар замин чӣ гуна аст, ки мувофиқи аъмоли Ту ва қуввати Ту битавонад?

Мусо Худоро барои бузургии худ ситоиш мекунад ва мӯъҷизот мекунад, ки кӣ метавонад ба корҳо ва қудрати Ӯ мувофиқат кунад.

1. Бузургии бепоёни Худо

2. Қудрати бузурги Худовандро қадр кардан

1. Ирмиё 32:17 Эй Худованд Худо! Ту осмонҳову заминро ба қудрати бузург ва бозуи дарози худ офаридай! Ҳеҷ чиз барои шумо душвор нест.

2. Ишаъё 40:28 Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Такрори Шариат 3:25 Илтимос, ба ман иҷозат деҳ, ки убур кунам ва замини хуберо, ки дар он тарафи Урдун аст,, он кӯҳи зебо ва Лубнон бубинам.

Дар порча дар бораи хоҳиши Мусо барои дидани замини Канъон сухан меравад.

1. Боварӣ ба нақшаи Худованд ҳатто вақте ки диди мо маҳдуд аст

2. Имон доштан ба пеш рафтан, ҳатто дар ҳолати номуайян будани роҳ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

Такрори Шариат 3:26 Аммо Худованд ба хотири шумо ба ман хашм гирифт, ва маро нашунид; ва Худованд ба ман гуфт: «Ин ба ту бас аст; дигар ба ман дар ин бора сухан нагӯед.

Бо вуҷуди илтиҷои Мусо, Худованд ба сабаби беитоатии банӣ-Исроил иҷозат надод, ки Мусо ба Замини ваъдашуда дохил шавад.

1. Оқибатҳои нофармонӣ: Дарси ҳазрати Мусо

2. Раҳмат ва адолати Худо: Чӣ гуна бояд ба интизориҳои иҷронашуда посух дод

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин

баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Румиён 5:20 - "Ва шариат дохил шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд".

Такрори Шариат 3:27 Ба қуллаи Писҷа бирав, ва чашмони худро ба ғарб ва шимол ва ҷануб ва шарқ боло кун, ва онро бо чашмони худ бубин, зеро ки ту аз ин Урдун нахоҳӣ гузашт.

Ба Мусо дастур дода мешавад, ки ба куллаи Писга баромада, замини гирду атрофашро ба ҳар тараф мушоҳида кунад, аммо ӯ наметавонад аз Урдун убур кунад.

1. Муҳимияти дурнамо: вақт ҷудо кардан ба атроф

2. Муҳимияти қабули маҳдудиятҳои мо

1. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан сухан намегӯям, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар ҳар ҳолат, ман сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандиро омӯхтам».

Такрори Шариат 3:28 Аммо Еҳушаъро амр кун, ва ӯро рӯҳбаланд кун ва қувват бахш, зеро ки вай аз пеши ин қавм убур хоҳад кард, ва заминеро, ки ту мебинӣ, ба онҳо мерос хоҳад дод.

Мусо Еҳушаъро ташвиқ мекунад, ки халқи Исроилро ба Замини ваъдашуда барад.

1: имони Худо ба мо аз имони мо ба худамон бузургтар аст.

2: Ваъдаҳои Худо яқин ва амн аст.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Ибриён 13: 5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Такрори Шариат 3:29 Ва мо дар водии рӯ ба рӯи Байт-Фаӯр сукунат кардем.

Исроилиён дар водии наздики Байт-Фаӯр зиндагӣ мекарданд.

1: Худо моро ба маконҳои ризқу амн ҳидоят мекунад.

2: Роҳнамоии Худо барои некӯаҳволии мо муҳим аст.

1: Забур 32:8 - Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ туро ҳидоят мекунам.

2: Isaiah 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

Такрори Шариати 4-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 4:1-14 аҳамияти итоат кардан ба аҳкоми Худо ва риояи қонунҳои Ӯро таъкид мекунад. Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки қонунҳои ба онҳо додашударо гӯш кунанд ва риоя кунанд, зеро онҳо дар назари дигар халқҳо халқи хирадманд ва оқил мебошанд. Ӯ аз илова кардан ё кам кардан ба аҳкоми Худо ҳушдор дода, онҳоро водор мекунад, ки онҳоро боғайратона риоя кунанд. Мусо ба мардум вохӯрии онҳоро дар кӯҳи Сино ёдовар мешавад, вақте ки Ӯ бо онҳо мустақиман гуфтугӯ мекард ва таъкид мекунад, ки онҳо набояд ин таҷрибаро фаромӯш кунанд ва барои худ бутҳо созанд.

Сархати 2: Идома дар Такрори Шариат 4:15-31, Мусо аз бутпарастӣ огоҳ мекунад ва аз оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо огоҳ мекунад. Ӯ ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки вақте ки Худо дар кӯҳи Сино бо онҳо сухан мегуфт, онҳо ҳеҷ гуна шакл надиданд, аз ин рӯ онҳо набояд суратҳо созанд ва ба ҷуз Ӯ чизе напарастанд. Мусо мефаҳмонад, ки агар онҳо ба бутпарастӣ рӯй оваранд, дар натиҷаи беитоатии худ дар байни халқҳо пароканда хоҳанд шуд. Бо вуҷуди ин, онҳоро низ итминон медиҳад, ки агар Худоро аз таҳти дил биҷӯянд ва тавба кунанд, Худо раҳм мекунад ва онҳоро бозмегардонад.

Сархати 3: Такрори Шариати 4 бо нишон додани ягонагии муносибати Исроил бо Худо ба анҷом мерасад. Мусо таъкид мекунад, ки ҳеҷ як халқи дигар надида буд, ки Исроил он чизеро, ки Худо ба халқи худ бевосита сухан меронад ва онҳоро бо мӯъҷизот ва мӯъҷизот аз Миср раҳо кунад. Ӯ итоаткорӣ ба қонунҳои Худоро ҳамчун намоиши хирадмандии онҳо дар назди халқҳои дигар, ки ба қонунҳои одилонаи онҳо шаҳодат медиҳанд, ташвиқ мекунад. Мусо бори дигар ба онҳо хотиррасон мекунад, ки чизҳои дидаашонро фаромӯш накунанд, балки онро ба наслҳои оянда боғайратона таълим диҳанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 4 пешниҳод мекунад:
Муҳимияти риояи амрҳо миллати оқил;
Огоҳӣ аз оқибатҳои бутпарастӣ рӯйгардонӣ;
Нотакрор будани муносибати Исроил бо Худо, ки наслҳои ояндаро таълим медиҳад.

Таваҷҷӯҳ ба итоъати аҳкоми Худо миллати хирадманд ва оқил;
Огоҳӣ аз оқибатҳои бутпарастӣ рӯйгардонӣ аз Худо;
Нотакрор будани муносибати Исроил бо Худо, ки наслҳои ояндаро таълим медиҳад.

Дар ин боб ба аҳамияти итоат ба аҳкоми Худо ва оқибатҳое, ки аз рӯйгардонӣ аз Ӯ бармеоянд, тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 4 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки қонунҳои ба онҳо додашударо гӯш кунанд ва риоя кунанд ва таъкид мекунад, ки онҳо дар назари дигар халқҳо халқи хирадманд ва бофаҳм ҳастанд. Ӯ аз илова ё кам кардани ин аҳком ҳушдор дода, онҳоро водор мекунад, ки онҳоро бодиққат риоя кунанд. Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки вохӯрии худро бо Худо дар кӯҳи Сино фаромӯш накунанд, вақте ки Ӯ мустақиман бо онҳо сухан гуфт ва аз сохтани бутҳо барои худ огоҳ мекунад.

Дар идомаи Такрори Шариати 4, Мусо аз бутпарастӣ ҳушдор медиҳад ва мефаҳмонад, ки ибодати ғайри Худо дар натиҷаи беитоатӣ боиси пароканда шудан дар байни халқҳо мегардад. Ӯ ба мардум хотиррасон мекунад, ки вақте ки Худо дар кӯҳи Сино бо онҳо сухан меронд, онҳо ҳеҷ гуна шакл надиданд, бинобар ин онҳо набояд суратҳо созанд ва худоёни козибро парастиш кунанд. Аммо Мӯсо ба онҳо итминон медиҳад, ки агар Худоро аз таҳти дил талаб кунанд ва тавба кунанд, Худо раҳм мекунад ва онҳоро бозмегардонад.

Такрори Шариати 4 бо таъкид кардани ягонагии муносибати Исроил бо Худо ба анҷом мерасад. Мусо таъкид мекунад, ки ҳеҷ як халқи дигар аз он чизе, ки Исроил иртиботи мустақим аз ҷониби Худо ва наҷоти Ӯ аз Миср тавассути аломот ва мӯъҷизот дорад, эҳсос накардааст. Ӯ итоаткорӣ ба қонунҳои Худоро ҳамчун намоиши хирадмандии онҳо дар назди халқҳои дигар, ки ба қонунҳои одилонаи онҳо шаҳодат медиҳанд, ташвиқ мекунад. Мусо бори дигар онҳоро водор мекунад, ки чизҳои дидаашонро фаромӯш накунанд, балки онро ба наслҳои оянда боғайратона таълим диҳанд, то онҳо дар вафодорӣ идома диҳанд.

Такрори Шариат 4:1 Пас, алҳол, эй Исроил, ба фароизҳо ва ҳукмҳое, ки ба шумо таълим медиҳам, гӯш диҳед, то ки онҳоро ба ҷо оваред, то ки зинда монед, ва дохил шавед ва заминеро, ки Худованд Худои падарони шумо ба шумо медиҳад, тасарруф намоед. .

Мусо исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки таълимоти ӯро гӯш кунанд ва ба қонунҳо ва аҳкоми Худо итоат кунанд, то замини ваъдашударо соҳиб шаванд.

1. Итоаткорӣ баракат меорад - Такрори Шариат 4:1

2. Мукофоти вафодорӣ - Такрори Шариат 4:1

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, эҳтиёт намоӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

Такрори Шариат 4:2 Ба каломе ки ба шумо амр мефармоям, чизе илова накунед ва аз он чизе кам накунед, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба шумо амр мефармоям, риоя кунед.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки аз Каломи Ӯ илова ё кам накунанд.

1. Муҳимияти риояи дақиқи Каломи Худованд.

2. Чӣ тавр боварӣ ҳосил кардан мумкин аст, ки мо ба аҳкоми Худо содиқ мемонем.

1. Ваҳй 22:18-19 Зеро ман ба ҳар касе, ки суханони пешгӯии ин китобро мешунавад, шаҳодат медиҳам: агар касе ба ин чизҳо илова кунад, Худо балоҳоеро, ки дар ин китоб навишта шудааст, ба вай илова хоҳад кард: ҳар кӣ аз суханони китоби ин нубувват дур кунад, Худо насиби ӯро аз китоби ҳаёт ва аз шаҳри муқаддас ва аз он чи дар ин китоб навишта шудааст, дур хоҳад кард.

2. Масалҳо 30:5-6 Ҳар як каломи Худо пок аст: Ӯ барои онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, сипар аст. Ба суханони ӯ илова накун, то туро сарзаниш накунад, ва дурӯғгӯй ёбӣ.

Такрори Шариат 4:3 Чашмони шумо дидаед, ки Худованд барои Баалфаӯр чӣ кор кард, зеро ки ҳамаи одамоне ки аз ақиби Баал-Фаӯр рафтанд, Худованд Худои шумо онҳоро аз миёни шумо маҳв кардааст.

Худо ҳамаи онҳоеро, ки аз миёни банӣ-Исроил ба Баалпеӯр пайравӣ мекарданд, нобуд кард.

1. Оқибатҳои пайравӣ ба худоёни козиб.

2. Муҳимияти пайравӣ ба Худои ягонаи ҳақиқӣ.

1. 1 Қӯринтиён 10:6-14 - Огоҳии Павлус аз бутпарастӣ.

2. Ирмиё 10:1-5 - Огоҳӣ аз ибодати худоёни козиб.

Такрори Шариат 4:4 Аммо шумо, ки ба Худованд Худои худ часпидаед, имрӯз ҳар яки шумо зинда ҳастед.

Ба халқи Исроил хотиррасон карда мешавад, ки онҳое, ки ба Худо содиқ буданд, имрӯз зиндаанд.

1. Ҳеҷ гоҳ дер нест: вафодории бепоёни Худо

2. Ваъдаи зиндагӣ: такя ба раҳмати Худо

1. Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори парвардигорро бигӯ, ки меҳри устувори ӯ абадӣ аст.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Такрори Шариат 4:5 Инак, ман ба шумо фароизҳо ва аҳкомро таълим додаам, чунон ки Худованд Худои ман ба ман амр фармудааст, то дар замине ки барои тасарруфи он меравед, ҳамин тавр кунед.

Ин порча дар бораи аҳком ва фармонҳои Худо сухан меронад, ки ҳангоми дар Замини ваъдашуда бояд риоя шаванд.

1. Аҳкоми Худо: Роҳи мо ба сӯи ҳаёт дар замини ваъдашуда

2. Риояи Қонун: Аҳди мо бо Худо

1. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

2. Матто 5:17-19 - "Гумон накунед, ки ман барои бекор кардани Таврот ё анбиё омадаам; на барои бекор кардан, балки барои иҷро кардани он омадаам. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: то даме ки осмон ва замин гузарад, на хурдтарин ҳарф ё зарра аз Таврот то даме ки ҳамааш иҷро шавад, дур хоҳад шуд: Пас,

ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро бекор карда, дигаронро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад; лекин ҳар кӣ онҳоро риоя кунад ва таълим диҳад, дар Малакути Осмон бузург номида шаванд».

Такрори Шариат 4:6 Пас, риоя кунед ва ба ҷо оваред; зеро ки ҳикмат ва фаҳмиши шумо дар пеши халқҳост, ки ҳамаи ин фароизҳоро шунида, хоҳанд гуфт: "Ба ростӣ ин халқи бузург қавми хирадманд ва хирадманд аст".

Ин порча исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки аҳкоми Худовандро риоя кунанд, зеро ин далели хирад ва фаҳмиши онҳо барои халқҳост.

1. Ба фармудаҳои Худованд итоат кунед ва савобро ба даст оред

2. Ҳикмати Худоро ба оғӯш бигир ва Нури Ту равшан шавад

1. Забур 19:7-8 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро зинда мекунад; шаҳодати Худованд дуруст аст, ки соддаҳоро хирадманд месозад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

Такрори Шариат 4:7 Зеро ки кадом халқе ҳаст, ки ин қадар бузург аст, ки Худо ба онҳо ин қадар наздик аст, чунон ки Худованд Худои мо дар ҳама корҳое ки мо аз Ӯ талаб мекунем?

Ин порча аз Такрори Шариат 4:7 наздикии Худоро ба халқи Исроил ва халқи бузурге, ки онҳо ба туфайли он мебошанд, нишон медиҳад.

1. Худо ҳамеша наздик аст: Фаҳмидани ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Эътироф кардани вафодории Худо: Таҷлили наздикии Худо ба халқаш

1. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

Такрори Шариат 4:8 Ва кадом халқе ҳаст, ки ин қадар бузург аст, ки фароизҳо ва ҳукмҳои ин қадар одилона ба мисли тамоми ин шариат, ки ман имрӯз дар пеши шумо гузоштам?

Ин порча бузургии қонуни Худоро нишон медиҳад ва то чӣ андоза он нисбат ба дигар қонунҳои ҳар миллат одилонатар аст.

1. Ҳамду сано ба Худое, ки қонуни одилонаи Худро ба мо ато кардааст

2. Қонуни Худо аз ҳар қонуни ҳар миллат бузургтар аст

1. Матто 22:37-40 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор". Бар ин ду ҳукм тамоми шариат ва анбиё овезон аст.

2. Яъқуб 2:10 - Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоя карда, дар як нукта васваса кунад, дар ҳама чиз гунаҳкор аст.

Такрори Шариат 4:9 Фақат худатро эҳтиёт кун ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмони ту дидааст, фаромӯш накунӣ ва дар тамоми айёми умрат аз дили ту дур нашаванд; писарон;

Худованд ба мо амр мекунад, ки он чи дидаву дидаем, ба ёд орем ва ба фарзандону наберагонамон ёд диҳем.

1. Ёдоварӣ ва мубодила: Чаро Худо моро ба панд додан амр мекунад?

2. Интиқоли хирад: Аҳамияти таълими фарзандони мо

1. Масалҳо 22:6 "Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд".

2. Румиён 15:4 «Зеро он чи пештар навишта шуда буд, барои омӯхтани мо навишта шудааст, то ки мо ба воситаи сабр ва тасаллӣ аз Навиштаҳо умед дошта бошем».

Такрори Шариат 4:10 Махсусан рӯзе, ки ту дар Ҳориб ба ҳузури Худованд Худои худ истодай, вакте ки Худованд ба ман гуфт: «Мардумро барои ман ҷамъ кун, ва Ман ба онҳо суханони Маро шунаво хоҳам дод, то ки ҳар рӯз аз Ман битарсанд. ки онҳо дар рӯи замин зиндагӣ кунанд ва фарзандони худро таълим диҳанд.

Худованд дар Ҳӯриб ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо амр фармуд, ки аз ӯ тарсиданро омӯзанд ва фарзандони худро низ ҳамин тавр таълим диҳанд.

1. Тарс аз Худованд: Тарси Худовандро ба фарзандонамон омӯзем

2. Даъвати Худо барои шунидани Каломи Ӯ: Аҳамияти Ҳориб

1. Масалҳо 1:7, "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Такрори Шариат 6:6-7, "Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод ва ҳангоми дар хонаи худ нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан дар бораи онҳо сухан гӯй. роҳ ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ».

Такрори Шариат 4:11 Ва шумо наздик омада, зери кӯҳ истодаед; ва кӯҳ бо зулмот, абрҳо ва торикии ғафс дар оташ то миёнаи осмон сӯхт.

Ин порча таҷрибаи даҳшатноки исроилиёнро тасвир мекунад, ки дар зери кӯҳе истода, то миёнаи осмон оташ месухт.

1. Даъват ба муқаддасот: Подшоҳии Худо

2. Дар тарс зиндагӣ кардан ё бо имон зиндагӣ кардан: Дарси Такрори Шариат 4:11

1. Ишаъё 6:1-3, Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва боло аст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард. Дар болои ӯ серафим меистод. Ҳар яке шаш бол дошт: бо ду бол рӯяшро мепӯшид ва бо ду пойи худро мепӯшид ва бо ду бол парвоз мекард. Ва яке ба

дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. Забур 19:1, Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болояш кори Ӯро эълон мекунад.

Такрори Шариат 4:12 Ва Худованд аз миёни оташ ба шумо сухан гуфт: шумо овози суханонро шунидед, аммо мисоле надидед; танҳо шумо овозе шунидед.

Худо ба исроилиён аз миёни оташ сухан гуфт, вале онҳо танҳо овози Ӯро шуниданд ва ҳеҷ шакле надиданд.

1. Қувваи имон: Омӯзиши эътимод ба ғайб

2. Худо сухан мегӯяд: Гӯш додан ба дастури илоҳӣ

1. Ибриён 11:1-3, Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2. 1 Юҳанно 4:7-8, Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад.

Такрори Шариат 4:13 Ва ӯ аҳди Худро, ки ба шумо амр фармуда буд, ба ҷо оваред, ба шумо эълон кард, ҳатто даҳ аҳкомро; ва онҳоро бар ду лавҳаи сангин навишт.

Худо аҳди Худро ба банӣ-Исроил нозил кард, ки ба онҳо фармон дода шуда буд, ки итоат кунанд ва он дар ду лавҳаи сангин навишта шуда буд.

1. Қудрати аҳди Худо: Чӣ тавр бояд мувофиқи ваъдаҳои Худо зиндагӣ кунем

2. Даҳ ҳукм: Донистан ва риояи қонуни ахлоқии Худо

1. Забур 118:11 - "Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Такрори Шариат 4:14 Ва Худованд дар он вақт ба ман амр фармуд, ки ба шумо фароизҳо ва аҳкомро таълим диҳам, то ки дар замине ки барои тасарруфи он меравед, онҳоро ба ҷо оваред.

Ба Мусо амр шудааст, ки Худованд ба банӣ-Исроил дастурҳо ва ҳукмҳоро омӯзад, вақте ки онҳо ба замини ваъдашуда ворид мешаванд.

1. Боварӣ ба муҳофизат ва роҳнамоии Худо - Такрори Шариат 4:14

2. Аҳкоми Худоро риоя кунед - Такрори Шариат 4:14

1. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нуре барои роҳи ман аст.

Такрори Шариат 4:15 Пас, худатонро эҳтиёт кунед; зеро ки дар рӯзе ки Худованд дар Ҳӯриб аз миёни оташ ба шумо сухан ронда буд, ҳеҷ мисоле надидаед:

Дар рӯзе, ки Худованд дар Ҳӯреб ба банӣ-Исроил сухан гуфт, онҳоро огоҳ кард, ки суханони Ӯро фаромӯш накунанд ва ба худ ғамхорӣ кунанд.

1. Он чиро, ки Худо ба ту таълим додааст, ёд кун

2. Нигоҳубини худ дар нури Каломи Худо

1. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешниҳод кунед. ин ҷаҳон, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Забур 118:11 - "Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

Такрори Шариат 4:16 Мабодо худатонро фосид накунед ва ҳайкали кандакорӣ насозед, ки ба ҳар сурат, шабеҳи мард ё зан аст.

Ин порча аз парастиши бутҳо ҳушдор дода, ба шунаванда хотиррасон мекунад, ки аз онҳо тасвири марду зан насозанд.

1. Фақат Худоро бипарастед: А дар бораи хатарҳои бутпарастӣ

2. Амрҳои Худоро риоя кунед: Чаро мо бояд ба огоҳиҳои Такрори Шариат 4:16 амал кунем

1. Ишаъё 44:9-20 Даъвати Худо ба онҳое, ки бутҳо месозанд ва ба онҳо сағда мекунанд.

2. Румиён 1:18-23 Тавсифи он, ки чӣ тавр бутпарастӣ ба вайроншавии ахлоқӣ мерасонад.

Такрори Шариат 4:17 Монанди ҳар ҳайвони ваҳшие, ки дар рӯи замин аст, монанди ҳар паррандаи болдор, ки дар ҳаво парвоз мекунад,

Халқи Худо бояд дар хотир дошта бошад, ки аз суратҳои ягон махлуқе, ки дар рӯи замин зиндагӣ мекунад ё дар ҳаво парвоз мекунад, бутҳо насозанд.

1. Бутпарастӣ: Тасвирҳои ҳеҷ чизи зиндаро насозед

2. Ёди Парвардигор: дурӣ аз бутпарастӣ

1. Хуруҷ 20:3-5 - Шуморо пеш аз Ман худоёни дигар нахоҳед дошт.

2. Ишаъё 44:9-20 - Натарсед ва натарсед; Оё аз он вақт ба шумо нагуфтаам ва эълон накардаам? Шумо шоҳидони Ман ҳастед. Оё ҷуз Ман худое ҳаст? Дар ҳақиқат санги дигаре нест; Ман яктоашро намедонам.

Такрори Шариат 4:18 Монанди ҳар чизе, ки дар рӯи замин мехазад, монанди ҳар моҳӣ, ки дар обҳои зери замин аст:

Худованд Худо ба мо дастур медиҳад, ки ба мавҷудоти дар замин ва дар об зиндагӣкунанда монанд накунем.

1. Бо роҳҳои Худованд бирав ва фирефтаи бутҳои ботил нашав.

2. Биёед аз васвасаи ибодати худоёни козиб рӯй гардонем ва ба ҷои худ худро ба Худои ягонаи ҳақиқӣ бахшем.

1. Хуруҷ 20: 4-5 - "Шумо барои худ ҳайкаеро дар шакли чизе дар осмон дар боло ё дар замини зери зер ё дар обҳои поёнӣ насозед. Ба онҳо саҷда накунед ва ба онҳо саҷда накунед."

2. 1 Юҳанно 5:21 - «Фарзандони азиз, худро аз бутҳо нигоҳ доред».

Такрори Шариат 4:19 Ва мабодо чашмони худро ба осмон боло надиҳӣ, ва ҳангоме ки офтоб ва моҳ ва ситораҳоро дидӣ, тамоми лашкари осмон ба онҳо саҷда карда, ба онҳо парастиш намоӣ, ки Худованд онҳоро парастиш кунад. Худои ту ба ҳамаи халқҳо дар зери тамоми осмон тақсим кардааст.

Худо ба халқи худ дастур медиҳад, ки ба офтоб, моҳ, ситораҳо ва дигар ҷисмҳои осмонӣ парастиш накунанд, зеро онҳоро ба ҳамаи халқҳо ато кардааст.

1. Ибодат кардан ба Худо, на ба осмон чӣ маъно дорад?

2. Даъват ба ёдоварӣ, ки мо киро мепарастем

1. Ишаъё 40:25-26 - Пас Маро ба кӣ монанд мекунед ё ман баробар мешавам? мегӯяд муқаддас. Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офарид, ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад: Ӯ ҳамаро бо бузургии қудрати худ ном мебарад, зеро ки Ӯ дар қудрат қавӣ аст; касе ноком намешавад.

2. Забур 115:3-5 - Аммо Худои мо дар осмон аст: Ӯ ҳар чи мехост, кардааст. Бутҳои онҳо нуқра ва тилло, кори дасти одамон аст. Даҳон доранд, вале намегӯянд: чашм доранд, вале намебинанд, гӯшҳо доранд, аммо намешунаванд, бинӣ доранд, вале бӯй намекунанд.

Такрори Шариат 4:20 Аммо Худованд шуморо гирифта, аз кӯраи оҳанин, ҳатто аз Миср берун овард, то ки барои Ӯ қавми меросбар бошед, чунон ки имрӯз ҳастед.

Худо исроилиёнро аз Миср наҷот дод ва онҳоро халқи баргузидаи Худ сохт.

1. Муҳофизати пурмуҳаббати Худо: достони наҷоти исроилиён аз Миср.

2. Вафодории Худо: ваъдаи мардуме аз мерос.

1. Ишаъё 43: 1-3 - "Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Офаридгори ту, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту Аз они Ман ҳастанд, ҳангоме ки аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд хӯрд».

2. Хуруҷ 14: 13-14 - "Ва Мусо ба мардум гуфт: "Натарсед, устувор бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. боз бубинед.Худованд барои шумо меҷангад ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

Такрори Шариат 4:21 Ва Худованд ба хотири шумо ба ман ғазаб карда, қасам хӯрд, ки аз Урдун нагузарам, ва ба он замини нек, ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, дохил нашавам.

Худо аз нофармонии банӣ-Исроил ба Мӯсо хашмгин шуд ва қасам хӯрд, ки Мусо ба замини ваъдашуда даромада наметавонад.

1. Оқибатҳои нофармонӣ

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Такрори Шариат 30:19 - "Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас, ҳаётро интихоб кунед, то ки шумо ва наслҳои худ зинда бошед. "

Такрори Шариат 4:22 Аммо ман бояд дар ин замин бимирам, аз Урдун убур накунам; лекин шумо убур карда, он замини хубро тасарруф хоҳед кард.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки аз Урдун гузашта, замини некро тасарруф кунанд, зеро ки Ӯ бо онҳо намеравад.

1. Доштани ваъдаҳои Худо: гирифтани замини ваъда дар итоат ба Худованд

2. Ғалаба кардани тарс ва шубҳа: Боварӣ ба ризқи Худованд барои мардумаш

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 37:5, "Роҳи худро ба Худованд вогузор, ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ амал хоҳад кард".

Такрори Шариат 4:23 Худро эҳтиёт кунед, мабодо аҳди Худованд Худои худро, ки бо шумо бастааст, фаромӯш насозед, ва ба шумо ҳайкали кандакорӣ ё монандии ҳар чизеро, ки Худованд Худоят ба ту манъ кардааст, созед.

Мусо ба банӣ-Исроил дастур медиҳад, ки аҳди Худоро бо онҳо ба ёд оранд ва ҳеҷ гуна бутҳо ва суратҳоеро, ки Худованд манъ кардааст, наофаранд.

1. Дар хотир доштани Аҳд: Иҷрои иродаи Худо дар ҳаёти мо

2. Вафо кардани аҳд: Зиндагӣ бо итоат ба Худо

1. Такрори Шариат 5:29 - Кошки онҳо ҳамеша чунин дил медоштанд, ки аз Ман битарсанд ва тамоми аҳкоми Маро риоя кунанд, то ки бо онҳо ва насли онҳо то абад некӣ кунад!

2. Забур 78:7 - То ки онҳо ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

Такрори Шариат 4:24 Зеро ки Худованд Худои ту оташи фурӯбаранда аст, ҳатто Худои ҳасаднок аст.

Худо оташи сӯзонанда аст ва ба қавми худ ва итоати онҳо ба Ӯ ҳасад мебарад.

1: Муҳаббати Худо: Чӣ гуна итоаткории мо Ӯро ҷалол медиҳад.

2: Ҳасад ба Худованд: Чӣ гуна бояд Худоро эҳтиром кунем ва ба Ӯ содиқ бимонем.

1: Isaiah 48:10 - Инак, Ман туро тоза кардам, аммо на мисли нуқра; Ман туро дар кӯраи андӯҳ озмудаам.

2: Ибриён 12: 28-29 Пас, азбаски мо салтанатеро қабул карда истодаем, ки онро ба ларза наметавон кард, биёед шукрона кунем ва ба Худо ба таври писандида бо эҳтиром ва тарс сарҷда кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Такрори Шариат 4:25 Вақте ки ту фарзандон ва фарзандон хоҳӣ ба дуньё хоҳӣ овард, ва дар замин муддати тӯлонӣ бимонӣ, ва худро фосид хоҳӣ кард, ва ҳайкали кандакорӣ ё монандии ҳар чизеро бисоз, ва дар назари Худо бадӣ хоҳӣ кард. Худованд Худои ту, то ки ӯро ба хашм оварад:

Ба халқи Исроил ҳушдор дода мешавад, ки барои ибодат ҳайкалҳои кандакорӣ насозанд, зеро он хашми Худоро барангехт.

1. Фирефта нашавед: Хатари бутпарастӣ

2. Даъват ба вафодорӣ: баракати итоат кардан ба фармудаҳои Худо

1. Румиён 1:25 - Зеро онҳо ҳақиқати Худоро ба дурӯғ иваз карданд ва ба ҷои Офаридгор, ба махлуқот сарҷда мекарданд ва ба махлуқот хизмат мекарданд.

2. Ирмиё 10:14-15 - Ҳар як одам аблаҳ аст, аз дониш маҳрум аст; ҳар заргарро бутҳои худ шарманда мекунанд, зеро пайкарҳои гудохтаи ӯ маккоранд, ва дар онҳо нафас нест.

Такрори Шариат 4:26 Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки шумо ба зудӣ аз замине ки ба он ҷо меравед, то аз Ӯрдун барои тасарруфи он ба таври комил нобуд хоҳед шуд; шумо дар он рӯзҳои худро дароз нахоҳед кард, балки комилан нобуд хоҳед шуд.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба аҳкоми Ӯ итоат накунанд, онҳо нобуд хоҳанд шуд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Фаҳмидани Такрори Шариат 4:26

2. Бузургии раҳмати Худо: Эътироф кардани Такрори Шариат 4:26

1. Масалҳо 11:19 - Ҳар кӣ ба бегонае зомин бошад, барои он доно мешавад, ва ҳар кӣ аз кафолат нафрат дорад, амин аст.

2. Забур 37:38 - Аммо ҷиноятқорон якҷоя нобуд хоҳанд шуд: оқибати шарирон нест карда мешавад.

Такрори Шариат 4:27 Ва Худованд шуморо дар миёни халқҳо пароканда хоҳад кард, ва шумо дар байни халқҳо шумораи кам хоҳед монд, ки Худованд шуморо ба он ҷо мебарад.

Худованд банӣ-Исроилро дар миёни халқҳои бисьёр пароканда хоҳад кард, ва онҳоро ба шумораи кам мегузорад ва ба ҳар ҷое ки хоҳад, мебарад.

1: Ҳоким ва ҳидоят Худо

2: Муҳаббат ва садоқати Худо дар давраи озмоиш

1: Ишаъё 43:2-3 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

2: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Такрори Шариат 4:28 Ва дар он ҷо худоёнро ибодат хоҳед кард, ки кори дасти одамон аст, чӯб ва сангро, ки на мебинанд, на мешунаванд, на мехӯранд ва на бӯй мекунанд.

Ба исроилиён ҳушдор дода шуд, ки ба бутҳое, ки аз ҷониби одамон сохта шудаанд, саҷда накунанд, зеро онҳо наметавонистанд дидан, шунидан, хӯрдан ва бӯй карданро надоштанд.

1. Фирефтаи худоёни козиб нашавед; танҳо Худо метавонад дар ҳақиқат наҷот диҳад.

2. Бутпарастӣ боиси кӯрии рӯҳонӣ мегардад; Барои фаҳмиши ҳақиқӣ ба Худо муроҷиат кунед.

1. Матто 4:9-10 Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро парастиш кун ва танҳо Ӯро ибодат хоҳӣ кард».

2. Ишаъё 44:9-20 Ҳамаи онҳое ки бут месозанд, ҳеҷ ҳастанд, ва чизҳое, ки онҳо ганҷ мегузоранд, бефоида аст. Онон, ки барои онҳо сухан мегӯянд, кӯранд; бехабаранд, ба шармандагии худ.

Такрори Шариат 4:29 Аммо агар аз он ҷо Худованд Худои худро биҷӯӣ, Ӯро хоҳӣ ёфт, агар Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ биҷӯӣ.

Худо онҳоеро, ки Ӯро бо тамоми дил меҷӯянд, мукофот медиҳад.

1. Худо ба талабгорон мӯъмин аст

2. Подошҳои ҷустуҷӯи Худо

1. Ирмиё 29:13 - Вақте ки шумо маро бо тамоми дили худ меҷӯед, Маро хоҳед ҷуст ва хоҳед ёфт.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

Такрори Шариат 4:30 Вақте ки ту дар андӯҳ ҳастӣ, ва ҳамаи ин чизҳо дар айёми охир ба сари ту меоянд, агар ба Худованд Худои худ рӯй оварӣ ва ба овози Ӯ итоат кунӣ;

Дар лаҳзаҳои душворӣ ва тангӣ моро ташвиқ мекунад, ки ба Худо муроҷиат кунем ва ба каломи Ӯ итоат кунем.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр дар вақти душвориҳо қувват пайдо кардан мумкин аст

2. Ваъдаҳои Худо дар замонҳои тангӣ: Чӣ тавр барои тасаллӣ ба Ӯ такя кардан мумкин аст

1. Такрори Шариат 4:30 - Вақте ки ту дар андӯҳ ҳастӣ, ва ҳамаи ин чизҳо ба сари ту омадаанд, ҳатто дар айёми охир, агар ба Худованд Худои худ рӯй оварӣ ва ба овози Ӯ итоат кунӣ;

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 4:31 (Зеро ки Худованд Худои ту Худои меҳрубон аст;) Ӯ туро тарк нахоҳад кард, ва туро ҳалок нахоҳад кард, ва аҳди падарони туро, ки ба онҳо қасам хӯрда буд, фаромӯш нахоҳад кард.

Худо Худои меҳрубон аст ва ҳеҷ гоҳ халқи худро тарк намекунад. Ба ахди худ вафо мекунад ва ба ваъдааш вафо мекунад.

1. «Аҳди Худо: тӯҳфа ба халқи Ӯ»

2. "Муҳаббати бепоёни Худо: Манбаи тасаллӣ ва умед"

1. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 4:32 Зеро ки ҳоло дар бораи айёми гузашта, ки пеш аз ту буданд, аз рӯзе, ки Худо одамро дар рӯи замин офарид, бипурс ва аз як тарафи осмон то тарафи дигари осмон бипурс, ки оё чунин чизе вуҷуд дорад? ин чизи бузург аст, ё ба ин монанд шунида шудааст?

Дар Такрори Шариат 4:32, Худо исроилиёнро даъват мекунад, ки дар тӯли таърих ҷустуҷӯ кунанд, то бубинанд, ки оё ягон миллат ягон чизи бузургеро аз сар гузаронидааст, ки Худованд барои онҳо кардааст.

1. «Бузургии муҳаббати Худо ба халқаш».

2. «Мӯъҷизаҳои беҳамтои фазли Худо».

1. Забур 145:3 - "Худованд бузург аст, ва бузург аст ситоиш; ва бузургии Ӯ ақлнопазир аст".

2. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

Такрори Шариат 4:33 Оё одамон ягон бор овози Худоро, ки аз миёни оташ сухан меронад, шуниданд, чунон ки ту шунидай ва зинда монданд?

Ин порча таҷрибаи мӯъҷизавии исроилиёнро дар шунидани овози Худо, ки аз миёни оташ сухан меронад ва зиндагӣ мекунад, таъкид мекунад.

1) Овози Худо мӯъҷиза аст: Таҷрибаи тасаввурнашаванда

2) Аз нав зинда кардани мӯъҷиза: Оғози қудрати садои Худо

1) Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту суханеро аз паси ту хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардиш кунед, бо он рафтор кунед".

2) Забур 29:3-5 - Овози Худованд бар об аст: Худои ҷалол раъд мезанад: Худованд бар обҳои бисьёр аст. Овози Худованд пурқувват аст; овози Худованд пур аз азамат аст. Овози Худованд арзҳоро мешиканад; Оре, Худованд кедрҳои Лубнонро мешиканад.

Такрори Шариат 4:34 Ё Худо мехост, ки рафта, ӯро аз миёни халқи дигар бо озмоишҳо, аломот ва мӯъҷизот, ва бо ҷанг, ва бо дасти пурқувват, ва бозуи дароз, ва халқе бигирад. ба даҳшатҳои азиме, ки Худованд Худои шумо дар пеши назари шумо барои шумо дар Миср карда буд?

Худо исбот кард, ки барои халқи худ муҳофиз ва наҷотдиҳандаи тавоно аст.

1. Худованд Худои мо тавоно аст, ки наҷот диҳад

2. Имони мо ба Худованд тавассути мӯъҷизаҳои Ӯ мустаҳкам мешавад

1. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол, мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба номи худ хондаам; ту аз они ман. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

2. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, устувор бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. Барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид. Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

Такрори Шариат 4:35 Ба ту маълум шудааст, то бидонӣ, ки Худованд Худост; ҷуз ӯ ҳеҷ каси дигар нест.

Худо ягона Худои ҳақиқӣ аст ва Худои дигаре нест.

1: Худованд ягона касест, ки метавонад ба мо осоиштагӣ ва шодии ҳақиқӣ биёрад.

2: Мо бояд Худовандро биҷӯем, зеро танҳо Ӯ наҷоти мост.

1: Ишаъё 45:21-22 - Эълон кунед ва даъвои худро баён кунед; бигзор онхо якчоя маслихат кунанд! Кӣ инро кайҳо гуфта буд? Кӣ онро аз қадим эълон кард? Оё ман, Худовандо, набудам? Ва ҷуз ман худои дигаре нест: Худои одил ва Наҷотдиҳанда. ҷуз ман ҳеҷ кас нест.

2: Забур 86:10 - Зеро ки Ту бузург ҳастӣ ва корҳои аҷоиб мекунед; Ту танҳо Худо ҳастӣ.

Такрори Шариат 4:36 Ӯ аз осмон ба ту овози Худро шунавонд, то ки туро таълим диҳад; ва бар замин оташи бузурги Худро ба ту нишон дод; ва суханони Ӯро аз миёни оташ шунидай.

Худо бо мо ҳам ба воситаи каломи Худ ва ҳам ба воситаи ҳузури Худ сухан мегӯяд.

1: Ба овози Худо гӯш диҳед ва дастур гиред.

2: Ба Худо ва оташи бузурги ӯ аз тарс ва эҳтиром пур шавед.

1: Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст".

2: 1 Таслӯникиён 2:13 - "Ва мо ҳамеша Худоро шукр мегӯем, зеро вақте ки шумо каломи Худоро, ки аз мо шунидаед, қабул кардед, онро на ҳамчун каломи инсонӣ, балки каломи Худо қабул кардед. , ки дар шумо, ки имон овардаед, амал мекунад».

Такрори Шариат 4:37 Ва азбаски падарони туро дӯст медошт, пас аз онҳо насли онҳоро баргузид, ва туро бо қудрати бузурги худ аз Миср берун овард;

Худо исроилиёнро бо қудрати бузурги худ аз Миср берун оварда, муҳаббати бузурги Худро нишон дод.

1. Муҳаббати беандозаи Худо ба халқаш

2. Қудрати дасти тавонои Худо

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 18:1-2 - Туро дӯст медорам, эй Худованд, қуввати ман. Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Такрори Шариат 4:38 То ки халқҳоеро, ки аз ту бузургтар ва тавонотар ҳастӣ, аз пеши худ берун ованд, ва туро дароваранд, ва замини онҳоро ба ту мерос диҳанд, чунон ки имрӯз аст.

Вафодории Худо ба халқи худ ва ваъдаи Ӯ барои ба сарзамини худашон овардани онҳо.

1: Содиқ будани Худо дар ваъдаи Ӯ дар бораи он ки ба мо ҷойеро фароҳам меорад, шаҳодат медиҳад, ки азони худамон номида шавад.

2: Дар муқобили ҳама монеаҳо, Худо ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, то моро ба хона орад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Такрори Шариат 4:39 Пас, имрӯз бидонед ва дар дили худ бифаҳмед, ки Худованд Ӯ дар осмон дар осмон ва бар замин дар зер Худост; ҳеҷ каси дигар нест.

Худо ягона Худои ҳақиқӣ ва Парвардигори осмонҳо ва замин аст.

1. Ҳукмронии Худо: дидани Худованд ҳамчун Ҳокими ҳақиқӣ

2. Шиносоии Худованд: Шинохти Худо ба унвони Парвардигори ягона

1. Ишаъё 40:22 - Он ки бар ҳалқаи замин нишастааст, ва сокинони он мисли малах мебошанд; ки осмонро ҳамчун парда дароз мекунад ва онҳоро ҳамчун хайма барои сокин шудан паҳн мекунад.

2. Забур 86:8 - Дар миёни худоён ҳеҷ кас монанди Ту нест, эй Худованд! ва ҳеҷ коре мисли аъмоли ту нест.

Такрори Шариат 4:40 Пас, фароизҳо ва аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя намо, то ки бо ту ва баъд аз ту ба фарзандонат некӣ гардад, ва умри худро дар рӯи замин дароз намо, ки Худованд Худои ту то абад ба ту ато мекунад.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба аҳкоми Худо итоат кунем, то зиндагии пурсаодат дошта бошем.

1. «Итоат баракат меорад»

2. «Зиндагӣ бо вафодорӣ ба Худо»

1. Забур 19:7-11 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро тароват мебахшад; шаҳодати Худованд эътимоднок аст, ва оддиро хирадманд месозад.

8 Аҳкоми Худованд дуруст аст ва дилро шод мегардонад; амри Худованд мунаввар аст, ба чашмон нур мебахшад.

9 Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст; Фармонҳои Худованд аниқ ва комилан одилонаанд.

10 Онҳо аз тилло, аз тиллои холис гаронбаҳотаранд; ширинтар аз асал, аз асали шона.

11 Бандаи ту ба воситаи онҳо бим дода мешавад; дар нигоҳ доштани онҳо мукофоти бузург аст.

2. Масалҳо 3:1-2 - Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки аҳкоми Маро дар дили худ нигоҳ дор, зеро онҳо умри туро солҳои зиёд дароз мекунанд ва ба ту осоиштагӣ ва шукуфоӣ меоранд.

Такрори Шариат 4:41 Ва Мусо се шаҳрро дар он тарафи Урдун, ки ба сӯи тулӯи офтоб канда буд;

Мусо се шаҳрро дар шарқи дарёи Урдун ҷудо кард.

1. Худо моро даъват мекунад, ки осебпазиронро ҳатто дар замонҳои душвор муҳофизат кунем.

2. Худо ба мо нишон медиҳад, ки Ӯ дар бораи мо ғамхорӣ мекунад ва ҳатто дар лаҳзаҳои душвор моро таъмин мекунад.

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои Худ мепӯшонад ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Такрори Шариат 4:42 То ки қотил ба он ҷо гурезад, ки ёри худро бехабар бикушад ва дар гузашта аз ӯ нафрат надошт; ва ба яке аз ин шаҳрҳо гурехта, зиндагӣ кунад;

Ин порча аз Такрори Шариат мефаҳмонад, ки чӣ тавр гурехтан ба яке аз шаҳрҳои таъиншудаи паноҳгоҳ метавонад касеро муҳофизат кунад, ки каси дигарро нохост куштааст.

1. Бубинед, ки Худо чӣ гуна паноҳгоҳ ва кафорат медиҳад

2. Қувваи омурзиш ва адолат

1. Забур 46:1-2 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд».

2. Ишаъё 32:2 "Ҳар яке мисли паноҳгоҳ аз шамол ва паноҳгоҳ аз тӯфон, мисли ҷӯйҳои об дар биёбон ва сояи санги бузург дар замини ташна хоҳад буд".

Такрори Шариат 4:43 Аз ҷумла, Бесар дар биёбон, дар саҳро, аз Реубениён; ва Ромот дар Ҷилъод, аз Ҷодиён; ва Ҷӯлон дар Бошон, аз Манассииён.

Вафодории Худо ба халқи худ тавассути замине, ки Ӯ ба онҳо додааст, нишон дода мешавад.

1: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо ба мо содиқ аст, чунон ки Ӯ ба исроилиён содиқ буд.

2: Мо метавонем аз он тасаллӣ гирем, ки Худо новобаста аз вазъиятамон ҳамеша бо мост.

1: Забур 136:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст».

2: Ибриён 13: 5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Такрори Шариат 4:44 Ва ин аст қонуне ки Мусо дар пеши банӣ-Исроил гузошт:

Қонуни Мусо ба банӣ-Исроил ҳамчун роҳнамо барои ҳаёти онҳо дода шуд.

1. Худо ба мо шариати Худро додааст, то ки мо зиндагии писандидаи Ӯ дошта бошем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар ҳама амалҳоямон қонуни Худоро риоя кунем.

1. Матто 5:17-20 - Исо муҳимияти итоат кардан ба қонуни Худоро таъкид мекунад.

2. Румиён 8:3-4 - Мо метавонем қонуни Худоро тавассути қудрати Рӯҳулқудс иҷро кунем.

Такрори Шариат 4:45 Инҳо шаҳодатҳо ва фароизҳо ва ҳукмҳое мебошанд, ки Мусо ба банӣ-Исроил баъд аз он ки аз Миср берун омаданд, гуфта буд,

Мусо ба банӣ-Исроил пас аз тарк кардани Миср дар бораи шаҳодатҳо, фароизҳо ва ҳукмҳо сухан ронд.

1. Фармони Худоро бишнавед ва озодиро ёбед

2. Аҳди Худоро риоя кунед ва баракатро аз таҷрибаи худ бигиред

1. Хуруҷ 20:2-17 Даҳ Аҳком

2. Такрори Шариат 6: 4-9 Шема Исроил

Такрори Шариат 4:46 Дар ин тараф Урдун, дар водии рӯ ба рӯи Байт-Фаӯр, дар замини Сиҳӯн подшоҳи амӯриён, ки дар Ҳешбӯн сукунат дошт, ва Мусо ва банӣ-Исроил пас аз берун шудан аз Миср, ӯро зада куштанд.

Мусо ва банӣ-Исроил пас аз тарк кардани Миср амӯриёнро дар водии Байт-Фаӯр забт карданд.

1. Қуввати имон дар замонҳои душвор

2. Бартараф кардани мусибат бо тоат ба Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:5-6 - «Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту истода бошад; чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо ту хоҳам буд, туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 28:7 - Худованд қувват ва сипари ман аст; Дилам ба Ӯ таваккал кард, ва ман ёрӣ додам; ва бо суруди худ ӯро ситоиш хоҳам кард.

Такрори Шариат 4:47 Ва замини ӯ ва замини Ӯҷ подшоҳи Бошон, ду подшоҳи амӯриёнро, ки дар он тарафи Урдун, ба сӯи тулӯи офтоб буданд, тасарруф карданд;

Банӣ-Исроил замини ду подшоҳи амӯриёнро, замини Оҷ подшоҳи Бошон ва он тарафи Урдунро дар самти шарқ тасарруф карданд.

1. Моликияти замини ваъдашуда: Омӯзиши Такрори Шариат 4:47

2. Фаҳмидани сарзамини аморией: Нигоҳе ба моликияти исроилиён

1. Еҳушаъ 1:2-3 - Мусо бандаи ман мурд. Пас, алҳол бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, ба замине ки Ман ба онҳо, ба банӣ-Исроил медиҳам, бирав. Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он мезанад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

2. Ҳастӣ 12:7 - Ва Худованд ба Абром зоҳир шуда, гуфт: «Ман ин заминро ба насли ту хоҳам дод. Ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд, ки ба ӯ зоҳир шуда буд, сохт.

Такрори Шариат 4:48 Аз Арӯэр, ки дар соҳили дарёи Арнӯн аст, то кӯҳи Сион, ки Ҳермӯн аст,

Дар порча минтақаи ҷуғрофӣ аз Ароер то кӯҳи Сион, ки Ҳермон аст, тасвир шудааст.

1. Омӯзиши сарҳадҳои имони мо: омӯхтани манзараи сафарҳои рӯҳонии мо

2. Имонамонро дар амал татбиқ кунем: Аз рӯи таълимоти Такрори Шариат зиндагӣ кунем 4:48

1. Еҳушаъ ибни Нун 2:10 - «Зеро мо шунидем, ки чӣ гуна Худованд ҳангоми аз Миср берун омаданатон оби баҳри Сурхро барои шумо хушк кард ва бо ду подшоҳи амӯриён, ки дар он тарафи Ҷазира буданд, чӣ кор кардед. Ӯрдун ба Сиҳӯн ва Оҷ, ки шумо онҳоро тамоман несту нобуд кардаед».

2. Ададҳо 21:13 - «Аз он ҷо равона шуда, дар он тарафи Арнӯн, ки дар биёбон аст, ки аз сарҳади амӯриён мебарояд, ӯрду заданд, зеро Арнӯн сарҳади Мӯоб, дар байни Мӯоб ва Аморитҳо».

Такрори Шариат 4:49 Ва тамоми дашт аз ин тарафи Урдун ба самти шарқ, то баҳри дашт, дар зери чашмаҳои Писҷо.

Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки дар хотир дошта бошанд, ки замини ишғолкардаи онҳо ба шарқи дарёи Урдун тӯл кашида, дар баҳри ҳамвор, ки дар наздикии чашмаҳои Писга ҷойгир аст, ба охир мерасад.

1. «Баракати ишғоли замини ваъдашуда».

2. "Ваъдаи Худо дар бораи замин иҷро шуд"

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. Ададҳо 34:3 - Он гоҳ маҳаллаи ҷанубии шумо аз биёбони Син дар канори соҳили Адӯм хоҳад буд, ва сарҳади ҷанубии шумо аз канори канори баҳри шӯр аз тарафи шарқ хоҳад буд;

Такрори Шариати 5-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 5: 1-22 такрори Даҳ Аҳкоми Мусо ба исроилиёнро нақл мекунад. Ӯ ба онҳо аҳди Худоро хотиррасон мекунад ва чӣ гуна Ӯ аз кӯҳи Сино бо онҳо сухан гуфта, ин аҳкомро ба онҳо дод. Мусо аҳамияти риояи ин қонунҳоро, ки ҷанбаҳои гуногуни муносибатҳои онҳоро бо Худо ва ҳамватанон дар бар мегирад, таъкид мекунад. Даҳ Аҳком дастурҳоро дар бораи ибодати танҳо як Худо, насозидани бутҳо, муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе, эҳтироми падару модар ва парҳез аз куштор, зино, дуздӣ, шаҳодати бардурӯғ ва тамаъҷӯӣ дар бар мегирад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 5:23-33 идома дода, Мусо дар бораи вокуниши одамон ҳангоми шунидани сухани Худо дар кӯҳи Сино фикр мекунад. Аз бузургӣ ва қудрати Ӯ тарсиданд ва аз Мӯсо талаб карданд, ки миёни онҳо ва Худо миёнарав бошад. Онҳо эътироф карданд, ки бевосита гӯш кардани овози Худо метавонад боиси ҳалокати онҳо гардад, зеро муқаддас будани Ӯ. Дар посух ба илтиҷои онҳо дар бораи шафоъати Мӯсо онҳоро ташвиқ мекунад, ки дар тарси Худо ва итоат ба аҳкоми Ӯ идома диҳанд, то дар сарзамине, ки Ӯ ваъда додааст, муваффақ шаванд.

Сархати 3: Такрори Шариати 5 бо он хотима меёбад, ки Мусо исроилиёнро даъват мекунад, ки ба тамоми қонунҳо ва фароизҳои аз ҷониби Худо додашуда диққат диҳанд ва риоя кунанд. Вай таъкид мекунад, ки риояи ин қонунҳо боиси баракат барои наслҳои оянда мешавад ва беэътиноӣ ё риоя накардани онҳо ба оқибатҳои манфӣ оварда мерасонад. Мусо ба воситаи аломот ва мӯъҷизоте, ки Худо ба амал овард, ба онҳо хотиррасон мекунад, ки онҳо аз Миср бо дасти пурзӯр халос шуданд. Ӯ садоқатмандиро ба Худованд Худои аҳди вафодорашон ташвиқ мекунад ва ҳушдор медиҳад, ки ба худоёни дигар рӯй нагардонанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 5 пешниҳод мекунад:
Тақдиди даҳ Аҳком аҳди Худо;
Тарс аз бузургии Худо барои шафоати Мусо;
Таваҷҷӯҳ ба неъмат ва огоҳиҳои тоъат.

Тақдиди даҳ Аҳком Аҳди Худо аз нав барқарор шуд;
Эътироф кардани дархости муқаддасии Худо барои миёнарав;
Аҳамияти тоъат баракат ва оқибатҳои.

Дар ин боб ба такрори Даҳ Аҳкоми Мусо ба исроилиён нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 5, ӯ ба онҳо аҳди Худоро хотиррасон мекунад ва чӣ гуна Ӯ аз кӯҳи Сино мустақиман бо онҳо сухан гуфта, ин аҳкомро ба онҳо дод. Мусо аҳамияти риояи ин қонунҳоро, ки ҷанбаҳои гуногуни муносибатҳои онҳоро бо Худо ва одамонро фаро мегиранд, таъкид мекунад. Фармонҳо дар бораи парастиши танҳо як Худо, муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе, эҳтиром кардани волидон, парҳез аз куштор, зино, дуздӣ, шаҳодати бардурӯғ ва тамаъкорӣ иборатанд.

Дар Такрори Шариат 5 идома дода, Мусо дар бораи вокуниши одамон ҳангоми шунидани суханронии Худо дар кӯҳи Сино фикр мекунад. Онҳо аз бузургӣ ва

қудрати Ӯ ғамгин шуданд ва аз Мусо хоҳиш карданд, ки байни онҳо ва Худо миёнарав бошад. Онҳо фаҳмиданд, ки бевосита гӯш кардани овози Худо метавонад ба сабаби муқаддас будани Ӯ ба ҳалокати онҳо оварда расонад. Мусо дар посух ба илтиҷои онҳо дар бораи шафоъати ӯ онҳоро ташвиқ мекунад, ки дар тарси Худо ва итоат ба аҳкоми Ӯ идома диҳанд, то дар сарзамине, ки Ӯ ваъда додааст, муваффақ шаванд.

Такрори Шариати 5 бо он хотима меёбад, ки Мусо банӣ-Исроилро даъват мекунад, ки ба ҳамаи қонунҳо ва фароизҳои аз ҷониби Худо додашуда диққат диҳанд ва риоя кунанд. Ӯ таъкид мекунад, ки риояи ин ќонунњо боиси баракат барои наслҳо мегардад ва беэътиноӣ ё риоя накардани онҳо ба пайомадҳои номатлуб мерасонад. Мусо ба воситаи аломот ва мӯъҷизоте, ки дасти тавоно ба амал меовард, ба онҳо хотиррасон мекунад, ки онҳо аз Миср озод шуданд. Ӯ ба Худои аҳди вафодорашон садоқатмандиро ташвиқ мекунад ва ҳушдор медиҳад, ки аз пайравӣ ба худоёни дигар ё пайравӣ кардани ҳар гуна бутпарастӣ нашавед.

Такрори Шариат 5:1 Ва Мусо тамоми Исроилро ҷеҳ зада, ба онҳо гуфт: «Эй Исроил, фароизҳо ва ҳукмҳоеро, ки имрӯз ба гӯши шумо мегӯям, бишнавед, то ки шумо онҳоро омӯзед, ва риоя кунед ва ба ҷо оваред».

Мусо тамоми исроилиёнро даъват кард, ки ба қонунҳо ва ҳукмҳое, ки ӯ гуфта буд, гӯш кунанд ва аз онҳо биомӯзанд.

1. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо.

2. Итоат ба фармудаҳои Худо.

1. Матто 28:20 - "ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, риоя кунанд"

2. Забур 119:4 - «Ту фармудай, ки аҳкоми Худро боғайрат риоя кунанд.

Такрори Шариат 5:2 Худованд Худои мо дар Ҳӯреб бо мо аҳд баст.

Худованд дар Ҳӯреб бо банӣ-Исроил аҳд баст.

1: Худо содиқ аст ва ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2: Муҳимияти итоат ба аҳди Худо.

1: Ибриён 8: 10-12 - Ин аст аҳде, ки Ман бо хонадони Исроил баъд аз он рӯзҳо хоҳам баст, мегӯяд Худованд: қонунҳои Худро дар зеҳни онҳо хоҳам гузошт, ва дар дилҳошон хоҳам навишт, ва Худои онҳост, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

2: Ирмиё 31:31-34 - Инак, айёме омада истодааст, мегӯяд Худованд, ки Ман бо хонадони Исроил ва хонадони Яҳудо аҳди нав хоҳам баст, на мисли аҳде, ки бо падарони онҳо дар замин баста будам. рӯзе ки дасти онҳоро гирифтам, то ки онҳоро аз замини Миср берун оварам, аҳди Маро, ки онҳо шикастанд, гарчанде ки шавҳари онҳо будам, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 5:3 Худованд ин аҳдро на бо падарони мо, балки бо мо, ки имрӯз дар ин ҷо ҳама зинда ҳастем, бастааст.

Аҳди Худо бо мо, зиндагон аст, на танҳо бо аҷдодони мо.

1. Аҳди Худои Тағйирнопазир

2. Аҳд барои зиндагон

1. Ибриён 13:8, Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст

2. Ишаъё 59:21, Аммо ман, ин аст аҳди Ман бо онҳо, мегӯяд Худованд. Рӯҳи Ман, ки бар туст, ва суханони Ман, ки дар даҳони ту гузоштаам, аз даҳони ту, ва аз даҳони фарзандони ту, ва аз даҳони насли онҳо то абад дур нахоҳад шуд, мегӯяд Худованд. .

Такрори Шариат 5:4 Худованд дар кӯҳ аз миёни оташ бо шумо рӯ ба рӯ гуфтугӯ кард,

Худо бевосита бо мо дар ҳузури оташи бузург сухан гуфт.

1: Худо мехоҳад бо мо муносибати наздик ва шахсӣ дошта бошад ва вақте ки мо Ӯро меҷӯем, бо мо сухан хоҳад гуфт.

2: Худованд ҳамеша бо мост, ҳатто дар вақти душворӣ ва душворӣ.

1: Хуруҷ 34:29-30 - Вақте ки Мусо бо ду лавҳаи Шариати аҳд дар дасташ аз кӯҳи Сино фуруд омад, ӯ намедонист, ки чеҳрааш дурахшон аст, зеро бо Худованд сухан гуфта буд.

2:1 Юҳанно 1:1-2 - Он чизе ки аз ибтидо буд, мо шунидаем, бо чашмони худ дидаем, ба он нигоҳ кардем ва дастҳои мо ламс кард, мо дар бораи Каломи ҳаёт эълон мекунем.

Такрори Шариат 5:5 (Дар он вақт ман дар байни Худованд ва шумо истода будам, то каломи Худовандро ба шумо расонам, зеро ки шумо аз оташ тарсидаед ва ба кӯҳ набаромадед;)

Худованд ба Мусо амр фармуд, ки каломи Худро бо исроилиён мубодила кунад ва ба онҳо Даҳ Аҳкомро хотиррасон кунад, то ки қонунҳои Ӯро риоя кунанд ва баракат гиранд.

1: Мо бояд дар хотир нигоҳ дорем, ки аҳкоми Худовандро риоя кунем, то баракат ёбем.

2: Тарс аз Худованд метавонад ба итоаткории бештар ва дарки каломи Ӯ оварда расонад.

1: Забур 19:7-11, Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро зинда мекунад; шаҳодати Худованд дуруст аст, ки соддаро хирадманд мекунад;

2: Матто 5:17-20, Фикр накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё пайғамбаронро бекор кунам; Ман на барои аз байн бурдани онҳо, балки барои иҷро кардани онҳо омадаам. Зеро, ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад, на заррае, на нуқтае аз Таврот намегузарад, то даме ки ҳама чиз ба амал ояд. Бинобар ин, ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро ором карда, ба дигарон низ таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, аммо ҳар кӣ онҳоро ба ҷо оварад ва таълим диҳад, дар Малакути Осмон бузург номида мешавад.

Такрори Шариат 5:6 Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард.

Худо исроилиёнро дар бораи қудрат ва хайрхоҳии худ хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр онҳоро аз асорати Миср озод кардааст.

1: Қудрати Худо барои озод кардани мо аз ғуломӣ

2: Фоидаҳои риояи фармудаҳои Худо

1: Забур 107:2 - Бигзор фидияёфтаи Худованд бигӯяд, ки Ӯро аз дасти душман раҳо кардааст;

2: Хуруҷ 3:7-10 - Ва Худованд гуфт: «Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва фарьёди онҳоро аз сарварони онҳо шунидам; зеро ки андӯҳи онҳоро медонам.

Такрори Шариат 5:7 Туро пеши ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт.

Худованд ба мо амр мекунад, ки пеш аз Ӯ ҳеҷ худои дигареро напарастем.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани Худо дар сафи пеши зиндагии мо

2. Худо сазовори диққати мост

1. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. Эфсӯсиён 4:5-6 - Як Худованд, як имон, як таъмид, як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст.

Такрори Шариат 5:8 Туро ҳеҷ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон аст, ё дар замин дар зери замин аст, ё дар обҳои зери замин аст.

Худованд ба мо амр медиҳад, ки дар осмон, замин ва обҳои зери замин ҳеҷ сурат ё шабоҳати чизе насозем.

1. Қувваи итоаткорӣ: Итоат кардан ба аҳкоми Худо дар Такрори Шариат 5:8

2. Маънои ибодати ҳақиқӣ: Фаҳмидани ҳадафи Такрори Шариат 5:8

1. Хуруҷ 20:4–5; Барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар обҳои зери замин аст.

2. Ишаъё 40:18–20; Пас Худоро ба кӣ монанд мекунед? ё ӯро ба чӣ монанд кардан мехоҳед?

Такрори Шариат 5:9 Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳое ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам.

Худо Худои ҳасад аст ва гуноҳи падаронро то се ва чор насли касоне, ки аз Ӯ нафрат доранд, ҷазо хоҳад дод.

1. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо

2. Муҳимияти дӯст доштани Худо ва риояи фармудаҳои Ӯ

1. Хуруҷ 20: 5-6 "Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми нафраткорон ҷазо медиҳам. балки ба ҳазорон нафароне ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, муҳаббати устувор нишон медиҳам.

2. Румиён 2:5-8 Аммо аз сабаби дили сангин ва тавбанакардаи худ дар рӯзи ғазаб, ки доварии одилонаи Худо ошкор мешавад, ғазаби худро барои худ ҷамъ карда истодай. Ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ подоше хоҳад дод: ба онҳое ки бо сабр дар некӯкорӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод; балки барои касоне, ки нафспарастанд ва ба ростӣ итоат намекунанд, балки ба ноинсофӣ итоат мекунанд, ғазаб ва хашм хоҳад буд.

Такрори Шариат 5:10 Ва ба ҳазорон нафароне ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, марҳамат менамоем.

Худо ба мо амр мекунад, ки Ӯро дӯст дорем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем ва ба онҳое ки мекунанд, марҳамат мекунад.

1. Худовандро дӯст доред ва ба фармудаҳои Ӯ итоат кунед

2. Раҳмати Худовандро қабул кунед

1. Матто 22:37-40 - Исо гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор».

2. Яъқуб 2:13 - "Зеро ки доварӣ ба касе марҳамат намекунад, марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд.

Такрори Шариат 5:11 Номи Худованд Худои худро беҳуда ба забон нагир, зеро ки Худованд касеро, ки исми Ӯро бар абас мегирад, бегуноҳ нахоҳад монд.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки мо набояд номи Худоро ба таври номуносиб ё беэҳтиромӣ истифода барем.

1. Номи Худовандро эҳтиром кунед - Бо суханони худ эҳтиром кардани Худоро омӯзед

2. Қувваи Калом - Чаро бодиққат сухан гуфтан муҳим аст

1. Хуруҷ 20:7 - Номи Худованд Худои худро беҳуда нагир, зеро Худованд касеро, ки исми Ӯро беҳуда мегирад, бегуноҳ нахоҳад монд.

2. Яъқуб 3:9-10 Бо он мо Худованд ва Падари худро баракат медиҳем ва бо он одамонеро, ки ба шабеҳи Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. Аз ҳамон даҳон баракату лаънат мебарояд. Бародарон, набояд ин тавр бошад.

Такрори Шариат 5:12 Рӯзи шанберо риоя кунед, то ки онро тақдис кунед, чунон ки Худованд Худои шумо ба ту амр фармудааст.

Худо ба мо амр медиҳад, ки рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ дорем.

1. Барои истироҳат ва ҷавонсозӣ вақт ҷудо кунед: Аҳамияти рӯзи шанбе

2. Бо вақти худ Худоро эҳтиром кунед: Рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ доред

1. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Қӯлассиён 2:16-17 - Пас, бигзор ҳеҷ кас шуморо дар гӯшт ё нӯшидан, ё дар рӯзи ид, ё дар бораи моҳи нав ё рӯзҳои шанбе ҳукм накунад.

Такрори Шариат 5:13 Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар;

Худо моро ба мехнат кардан ва ичрои вазифахое, ки дар назди мо гузошта шудаанд, даъват мекунад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки дар ҳаёти ҳаррӯзаамон боғайрат ва масъулиятшинос бошем.

2: Мо бояд вақт ва захираҳои худро оқилона истифода барем, гӯё ба Худованд хизмат кунем.

1: Эфсӯсиён 6:5-7 - Эй ғуломон, ба онҳое ки ба ҳасби ҷисм оғоёни шумо ҳастанд, бо тарсу ларз, дар якдилии дили худ, мисли Масеҳ, итоат кунед; На бо хидмати чашмон, мисли мардона; балки чун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо меоваранд; Бо иродаи нек хизмат кунед, чунон ки ба Худованд, на ба одамон;

2: Қӯлассиён 3:23-24 - Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон; Чун медонед, ки аз Худованд мукофоти меросро хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Такрори Шариат 5:14 Аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбеи Худованд Худои туст: дар он на ту, на писарат, на духтарат, на канират, на гови ту, на худат ҳеҷ коре накун. на хар, на ҳеҷ як аз чорпоёни ту, ва на ғарибе, ки дар дари ту аст; то ки ғулом ва канизи ту мисли ту истироҳат кунанд.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки рӯзи шанберо риоя кунанд, на танҳо барои худашон, балки барои хизматгорон, чорво ва бегонагон аз кор худдорӣ кунанд.

1. Тӯҳфаи Худо барои истироҳат: Мулоҳиза дар бораи рӯзи шанбе

2. Даъват ба дӯст доштани ҳамсоягон: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 5:14

1. Марк 2:27-28 Ва ба онҳо гуфт: «Рӯзи шанбе барои одам офарида шудааст, на одам барои рӯзи шанбе». Пас Писари Одам оғои рӯзи шанбе низ аст.

2. Хуруҷ 20:8-11 Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар, аммо рӯзи ҳафтум — рӯзи шанбе барои Худованд Худои худ. Бар он ту, ё писарат, ё духтарат, канират, ё каниат, ё чорвои худ, ва муҳоҷири даруни дарвозаи ту ҳеҷ кор накун. Зеро дар шаш рӯз Худованд осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи

дар онҳост, офарид, ва дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард. Бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас гардонид.

Такрори Шариат 5:15 Ва ба ёд овар, ки ту дар замини Миср ғулом будӣ ва Худованд Худоят туро бо дасти пурзӯр ва бозуи дароз аз он ҷо берун овард; бинобар ин Худованд Худои ту ба ту амр фармудааст, ки рӯзи шанберо риоя кун. .

Худо ба исроилиён фармуд, ки рӯзи шанберо ҳамчун ёдрас кардани наҷоти онҳо аз ғуломии Миср риоя кунанд.

1. «Дар рӯзии Худо истироҳат кардан»

2. "Рӯзи шанбе: Даъват ба ёдоварӣ"

1. Хуруҷ 20:8–11; 31:12-17

2. Ишаъё 58:13-14; Ирмиё 17:19-27

Такрори Шариат 5:16 Падару модари худро эҳтиром намо, чунон ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст; то ки айёми ту дароз шавад, ва дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, некӣ гардад.

Падару модаратро чунон иззат намо, ки Худо фармудааст, то умри дароз бибаред ва дар замине, ки Худо ба ту додааст, комёб шавед.

1. Фоидаҳои эҳтироми падару модар

2. Дар замини Худо умри дароз доштан

1. Эфсӯсиён 6:1-3, Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 23:22 Ба суханони падарат, ки ба ту ҳаёт бахшидааст, гӯш кун, ва модаратро дар пирӣ хор макун.

Такрори Шариат 5:17 Накушед.

Ин порча аз куштор ҳушдор медиҳад ва ба мо масъулияти ҳифзи ҳаётро хотиррасон мекунад.

1: Исо гуфт: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор". (Матто 22:39) Биёед инро ба ёд орем ва ба ҳаёт эҳтиром гузорем, ки амри Худоро оиди накуштан риоя кунем.

2: Ҳаёт ба мо ато шудааст ва набояд онро аз дигарон бигирад. Тавре ки Такрори Шариат 5:17 ба мо хотиррасон мекунад, ки ту накуш.

1: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун. (Румиён 12:21)

2: Ҳар кӣ хуни одамро рехт, хуни ӯ ба дасти одам рехта мешавад. зеро ки Худо одамро ба сурати худ офарид. (Ҳастӣ 9:6)

Такрори Шариат 5:18 Ва низ зино накун.

Худованд ба мо амр мекунад, ки зино накунем.

1. Хатари зино: Чӣ тавр ба васвасаҳо муқобилат кардан мумкин аст.

2. Неъмати вафодорӣ: Чӣ гуна бояд дар итоати Худо зиндагӣ кунем.

1. Ибриён 13:4 - Бигзор ақди никоҳ дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад ва бистари никоҳ нақис бошад, зеро Худо ба зинокорон ва зинокорон доварӣ хоҳад кард.

2. Масалҳо 6:32 - Ҳар кӣ зино мекунад, ақл надорад; касе ки ин корро мекунад, худро нобуд мекунад.

Такрори Шариат 5:19 Ту низ дуздӣ накун.

Ин порча аз Такрори Шариат 5:19 ба мо хотиррасон мекунад, ки дуздӣ нодуруст аст ва мо бояд дар ҳама корҳоямон ростқавл бошем.

1: Мо бояд ростқавл бошем ва дуздӣ накунем, чунон ки Худо ба мо фармудааст.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки халқи поквиҷдон бошем ва дар ҳама корҳоямон муқаддасии Худоро нишон диҳем.

1: Эфсӯсиён 4:28 - Касе, ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба ниёзманд бидиҳад.

2: Масалҳо 11: 1 - Тарозуи бардурӯғ барои Худованд зишт аст, аммо вазни одилона лаззати Ӯст.

Такрори Шариат 5:20 Ва бар зидди ёри худ шаҳодати бардурӯғ надиҳед.

Ин порча аҳамияти гуфтани ҳақиқатро дар муносибатҳои мо бо дигарон таъкид мекунад.

1: Қудрати ҳақиқат: эҳтиром кардани ҳамсоягони мо тавассути ростқавлӣ.

2: Шоҳиди бардурӯғ: Хатари фиреб додани ҳамсоягони мо.

1: Масалҳо 12:22 - "Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқанд, лаззати Ӯст".

2: Эфсӯсиён 4:25 - "Бинобар ин, ҳар яке аз шумо дурӯғро дур карда, бигзор ба ёри худ рост бигӯяд, зеро мо андоми якдигарем".

Такрори Шариат 5:21 На завҷаи ҳамсояатро тамаъ накун, ва ба хонаи ҳамсояат, киштзораш, ё канизи вай, ё ба гови ӯ, ё хари ӯ, ё ба ҳар чизи ёри худ тамаъ накун.

Худованд мефармояд, ки ба чизе аз они ҳамсоягон тамаъ накунем.

1. Гуноҳи бахилӣ: Фаҳмидани аҳкоми Худо.

2. Арзиши қаноатмандӣ: мувофиқи меъёрҳои Худо зиндагӣ кардан.

1. Яъқуб 4:2-3 - Шумо мехоҳед ва надоред, бинобар ин шумо одамкушӣ мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва наметавонед ба даст оред, пас ҷангу ҷанҷол мекунед. Шумо надоред, зеро намепурсед.

2. 1 Тимотиюс 6: 6-8 - Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст, зеро мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз ҷаҳон чизе гирифта наметавонем. Аммо агар мо хӯрок ва либос дошта бошем, бо ин қаноат хоҳем кард.

Такрори Шариат 5:22 Ин суханонро Худованд ба тамоми ҷамоати шумо дар кӯҳ аз миёни оташ, аз абр ва торикии ғафс бо овози баланд гуфт, ва дигар илова накард. Ва онҳоро дар ду лавҳаи сангин навишта, ба ман супурд.

Худованд аз миёни оташ, абр ва торикии ғафс ба банӣ-Исроил бо овози баланд сухан ронда, суханонро бар ду лавҳаи сангин навишт.

1. Каломи Худо тавоно ва тавоно аст

2. Қувваи Каломи хаттӣ

1. Забур 19:7–11

2. Румиён 10:17

Такрори Шариат 5:23 Ва ҳангоме ки овозеро аз миёни зулмот шунидед, (зеро кӯҳ дар оташ месӯхт,) шумо ба ман наздик омадед, ҳатто тамоми сардорони қабилаҳои худ, ва пирон;

Банӣ-Исроил аз кӯҳи сӯзон овози Худоро шунида, бо тамоми сарварон ва пирони худ ба Ӯ наздик шуданд.

1. Дар миёни торикӣ аз наздик шудан ба Худо натарс.

2. Дар шароити душвор ба Худо таваккал кунед.

1. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Такрори Шариат 5:24 Ва шумо гуфтед: «Инак, Худованд Худои мо ҷалол ва бузургии Худро ба мо нишон дод, ва мо овози Ӯро аз миёни оташ шунидем; мо имрӯз дидем, ки Худо бо одам сухан меронад, ва зинда аст.

Халқи Исроил ҷалол, бузургии Худоро эҳсос карданд ва овози Ӯро аз миёни оташ шуниданд ва нишон доданд, ки Худо метавонад бо одам сӯҳбат кунад ва Ӯ зинда аст.

1. Ҳақиқати ҳузури Худо: Таҷрибаи Худо бо садои ӯ

2. Чӣ тавр ҳаёти содиқона зиндагӣ кардан мумкин аст: Фаҳмидани баракат ва масъулияти шунидани овози Худо

1. 1 Таслӯникиён 2:13 - Барои ин мо низ Худоро беист шукр мегӯем, зеро вақте ки шумо каломи Худоро, ки дар бораи мо шунидаед, қабул кардаед, на ҳамчун

каломи одамон, балки ончунон ки дар ҳақиқат аст, қабул кардаед. каломи Худо, ки дар шумо, имондорон низ амал мекунад.

2. Забур 33:6 - Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад; ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ.

Такрори Шариат 5:25 Пас, чаро мо бояд бимирем? зеро ки ин оташи бузург моро фурӯ хоҳад бурд: агар мо дигар овози Худованд Худои худро бишнавем, мемирем.

Исроилиён метарсиданд, ки агар бори дигар овози Худоро бишнаванд, мурданд.

1. Тарс аз Худо: Ғалаба кардани тарси мо аз қудрати Ӯ

2. Омӯзиши эътимод ба Худо: раҳо кардани тарси мо аз қудрати Ӯ

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 56:3-4 - "Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; наметарсам, ҷисм ба ман чӣ кор карда метавонад?"

Такрори Шариат 5:26 Зеро кист, ки аз ҳар башар, ки овози Худои Ҳайро, ки аз миёни оташ сухан меронад, шунида, мисли мо зинда монда бошад?

Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки ҳеҷ кас овози Худои Ҳайро, ки аз миёни оташ сухан меронад, нашунида ва зиндагӣ накардааст, ба ҷуз онҳо.

1. Овози Худо дар бораи ҳаёт сухан мегӯяд - Такрори Шариат 5:26

2. Ягона будани исроилиён - Такрори Шариат 5:26

1. Хуруҷ 3:2-17 - Худо аз буттаи сӯзон бо Мусо сухан мегӯяд

2. Ишаъё 43:2 - Худо халқи худро бо ном мехонад

Такрори Шариат 5:27 Наздик бирав ва ҳар он чиро, ки Худованд Худои мо хоҳад гуфт, бишнав; ва ҳар он чиро, ки Худованд Худои мо ба ту хоҳад гуфт, ба мо бигӯй; ва мо онро мешунавем ва ба ҷо хоҳем овард.

Худо моро даъват мекунад, ки каломи Ӯро гӯш кунем ва ба он итоат кунем.

1: Каломи Худо: Гӯш кунед, итоат кунед ва баракат гиред

2: Бузургии Худо: Вазифаи мо гӯш кардан ва итоат кардан

1: Яъқуб 1:22-25, Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2: Матто 7:24-26, Пас, ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли хирадманде хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, обхезиҳо борид, ва бодҳо вазида, он хонаро мезад, аммо наафтид, зеро ки бар санг бунёд шуда буд. Ва ҳар кӣ ин суханони маро бишнавад ва онҳоро иҷро накунад, мисли марди нодоне хоҳад буд, ки хонаашро бар рег бино кардааст.

Такрори Шариат 5:28 Ва ҳангоме ки шумо бо ман сухан мегуфтед, Худованд овози суханони шуморо шунид; ва Худованд ба ман гуфт: «Овози суханони ин қавмро, ки ба ту гуфтаанд, шунидам; онҳо ҳар он чи гуфтаанд, хуб гуфтаанд».

Худованд суханони қавмро шунид, вақте ки онҳо бо Мусо сухан мегуфтанд, ва Ӯ гуфт, ки онҳо ҳар он чи хуб гуфта буданд, гуфтаанд.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад

2. Қувваи Калом

1. Яъқуб 3:5-10 - "Инчунин забон низ узвҳои хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Чӣ қадар ҷангале аз ин оташи хурд аланга мезанад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсофӣ. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шудааст, ки тамоми баданро олуда мекунад, тамоми умрро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад, зеро ҳар навъ ҳайвони ваҳшӣ ва паррандагон, хазандагон ва ҳайвоноти баҳриро ром кардан мумкин аст. башарият ром кардааст, вале ҳеҷ инсоне наметавонад забонро ром кунад, он шарри беқарор, пур аз заҳри марговар аст».

2. Масалҳо 18:21 - "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд."

Такрори Шариат 5:29 Кошки дар онҳо чунин дил мебуд, ки аз Ман метарсанд ва ҳама аҳкоми Маро ҳамеша риоя мекарданд, то ки ба онҳо ва фарзандонашон то абад некӯ бошад!

Худо мехоҳад, ки халқаш аз Ӯ битарсанд ва тамоми аҳкоми Ӯро риоят кунад, то абад бо онҳо ва фарзандонашон некӣ кунанд.

1. Неъмати итоъати фармудаҳои Худо

2. Шодии донистани муҳаббати Худо ба воситаи тоат

1. Румиён 2:7-10 - Ба онҳое, ки бо сабр дар некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, Ӯ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Такрори Шариат 5:30 Биравед, ба онҳо бигӯед: «Шумо боз ба хаймаҳои худ дохил шавед».

Ин порча хотиррасон мекунад, ки Худо ба исроилиён фармуд, ки ба хаймаҳояшон баргарданд.

1. "Даъвати Худо ба тоъат: Бозгашт ба хаймаҳои мо бо имон"

2. "Ҷавоби мӯътамад: Бозгашт ба хаймаҳои мо бо баракати Худо"

1. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад; ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. 2 Қӯринтиён 5:7 - Зеро ки мо аз рӯи имон рафтор мекунем, на аз рӯи бино.

Такрори Шариат 5:31 Аммо ту дар ин ҷо, назди ман биист, ва ман тамоми аҳком ва фароиз ва ҳукмеро, ки ба онҳо таълим хоҳӣ дод, ба ту хоҳам гуфт, то онҳо дар замине ки Ман медиҳам, ба ҷо ованд. онҳо соҳиби он шаванд.

Худо ба Мусо амр фармуд, ки ба банӣ-Исроил тамоми аҳком, фароиз ва ҳукмҳоро омӯзад, то ки онҳо дар замине, ки ба онҳо додааст, ба таври дуруст ба онҳо пайравӣ кунанд.

1. Фаҳмидани қонунҳои Худо ва мақсади онҳо

2. Итоат ба хости Худо ва баракати ин амал

1. Забур 119:33-34 Ба ман, эй Худованд, роҳи фароизи Худро таълим деҳ; ва ман онро то охир нигоҳ медорам. Ба ман ақл деҳ, ва ман шариати Туро риоя хоҳам кард; Оре, ман онро бо тамоми дили худ риоя хоҳам кард.

2. Матто 22:36-40 Устод, ҳукми бузург дар шариат кадом аст? Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор". Бар ин ду ҳукм тамоми шариат ва анбиё овезон аст.

Такрори Шариат 5:32 Пас, риоя кунед, ончунон ки Худованд Худои шумо ба шумо амр фармудааст, ба ҷо ованед: ба тарафи рост ё чап нагардонед.

Худованд ба мо амр мекунад, ки ба ӯ итоат кунем ва аз он чи ба мо фармудааст, рӯй нагардонем.

1. Фармони Худо: Итоъат кунед ва рӯй нагардонед

2. Пайравӣ дар роҳи Худо: Рост мондан ва аз инҳироф нашудан

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7 - "Қавӣ ва далер бошед. Натарсед, рӯҳафтода нашавед, зеро Худованд Худои шумо ҳар ҷое, ки биравед, бо ту хоҳад буд".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳми худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Такрори Шариат 5:33 Бо тамоми роҳҳое ки Худованд Худои шумо ба шумо амр фармудааст, рафтор кунед, то ки зинда монед, ва ба шумо некӣ бошад, ва дар замине ки тасарруф хоҳед кард, умри худро дароз кунед.

Ин порча моро насиҳат мекунад, ки ба Худо итоат кунем ва ба фармудаҳои Ӯ пайравӣ кунем, то зиндагии пурфайзу пурсамар дошта бошем.

1. Интихоби роҳи Худо: Роҳ ба сӯи ҳаёт ва баракат

2. Итоати Худо: Калиди умри дарозу пурбаракат

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-8 - «Қавӣ ва далер бошед. Натарсед, рӯҳафтода нашавед, зеро Худованд Худои шумо ҳар ҷое, ки биравед, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 36:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод.

Такрори Шариати 6-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 6:1-9 аҳамияти муҳаббати самимӣ ва садоқат ба Худоро таъкид мекунад. Мусо ба исроилиёнро дастур медиҳад, ки аҳком ва қонунҳои Худоро гӯш кунанд ва бодиққат риоя кунанд, то ки онҳо аз насл ба насл гузаранд. Ӯ онҳоро водор мекунад, ки ин аҳкомро ба фарзандонашон бо ҷидду ҷаҳд омӯзонанд, дар хона нишастан, дар роҳ рафтан, хобидан ва бархостан онҳоро муҳокима кунанд. Мусо зарурати ёдраскунии доимии қонунҳои Худоро тавассути рамзҳои ҷисмонӣ, ба монанди бастани онҳо дар дастҳо ва пешониҳояшон ва навиштан дар панҷараҳои дарҳо таъкид мекунад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 6:10-19 идома дода, Мусо огоҳ мекунад, ки вақте ки онҳо ба замини ваъдашудаи Канъон дохил мешаванд, баракатҳои Худоро фаромӯш накунанд. Ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Худо фаровонӣ ва фаровонӣ медиҳад. Бо вуҷуди ин, ӯ ҳушдор медиҳад, ки бо парастиши худоён ё бутҳои дигар аз худдорӣ ё рӯйгардонӣ аз Ӯ. Мусо мисолҳоеро нақл мекунад, ки исроилиён сабри Худоро дар биёбон аз сабаби набудани имон ва итоаткорӣ санҷиданд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 6 бо он хотима меёбад, ки Мусо вақте ки онҳо дар Канъон зиндагӣ мекунанд, аз худбинӣ огоҳ мекунанд. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки наҷоти Худо аз ғуломии Миср ва аломот ва мӯъҷизаҳои бузурги Ӯро, ки аз номи онҳо ба амал овардааст, фаромӯш накунанд. Мусо итоат кардан ба аҳкоми Худоро аз шукргузорӣ барои садоқати Ӯ ташвиқ мекунад, на аз ҷустуҷӯи адолати шахсӣ ё болотар аз дигарон. Ӯ таъкид мекунад, ки танҳо Яҳува сазовори ибодат аст.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 6 пешниҳод мекунад:
Муҳимияти муҳаббати самимӣ нисбати Худо, ки наслҳои ояндаро таълим медиҳад;
Огоҳӣ аз фаромӯш кардани неъматҳо парҳез аз бутпарастӣ;
Эҳтиёт бошед, аз худбинӣ, ки наҷотро дар ёд дорад.

Таваҷҷӯҳ ба муҳаббати самимӣ ба Худо, ки наслҳои ояндаро боғайратона таълим медиҳад;
Огоҳӣ аз фаромӯш кардани неъмат ва парҳез аз бутпарастӣ ва худдорӣ;
Эҳтиёт бошед, аз худбинӣ, ки наҷотро ба ёд оред ва танҳо ба Яҳува ибодат кунед.

Дар ин боб аҳамияти муҳаббати самимӣ ва садоқат ба Худо, интиқол додани аҳкоми Ӯ ба наслҳои оянда ва парҳез аз бутпарастӣ нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 6 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки бодиққат гӯш кунанд ва аҳкоми Худоро риоя кунанд. Ӯ таъкид мекунад, ки ин аҳкомро боғайратона ба фарзандонашон омӯзанд ва кафолат медиҳад, ки онҳо ҳамеша ҳамчун ёдоварии доимӣ муҳокима карда шаванд. Мусо рамзҳои ҷисмониро

ташвиқ мекунад, ба монанди бастани онҳо дар дастҳо ва пешониҳо ва навиштан дар панҷараҳои дар.

Дар Такрори Шариати 6, Мусо ҳушдор медиҳад, ки вақте ки онҳо ба Канъон ворид мешаванд, баракатҳои Худоро фаромӯш накунанд. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки бо парастиши худоён ё бутҳои дигар аз худдорӣ ё рӯйгардон шудан аз Ӯ. Мусо мисолҳоеро нақл мекунад, ки исроилиён сабри Худоро дар биёбон аз сабаби набудани имон ва итоаткорӣ санҷиданд. Ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Худо фаровонӣ ва фаровонӣ медиҳад.

Такрори Шариати 6 бо он хотима меёбад, ки Мусо ҳангоми дар Канъон сукунат кардан аз худбинӣ огоҳ мекунад. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки наҷоти Худо аз ғуломии Миср ва аломот ва мӯъҷизаҳои бузурги Ӯро, ки аз номи онҳо ба амал овардааст, фаромӯш накунанд. Мусо итоат кардан ба аҳкоми Худоро аз шукргузорӣ барои садоқати Ӯ ташвиқ мекунад, на аз ҷустуҷӯи адолати шахсӣ ё болотар аз дигарон. Ӯ таъкид мекунад, ки танҳо Яҳува сазовори ибодат аст ва дар назди Ӯ фурӯтан буданро таъкид мекунад, зеро онҳо тибқи қонунҳои Ӯ зиндагӣ мекунанд.

Такрори Шариат 6:1 Инҳоянд аҳком, фароиз ва ҳукмҳое, ки Худованд Худои шумо амр фармудааст, ки ба шумо таълим диҳад, то ки дар замине ки барои тасарруфи он меравед, онҳоро ба ҷо оваред:

Худованд ба исроилиён амр фармуд, ки ҳангоми ворид шудан ба Замини ваъдашуда ба аҳком, фароиз ва ҳукмҳо итоат кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр иҷро кардани аҳкоми Худо моро ба Замини ваъдашуда оварда метавонад.

2. Баракатҳои риояи Қонуни Худо - Чӣ гуна Худованд моро барои риояи содиқона Каломи Ӯ мукофот медиҳад.

1. Такрори Шариат 6:1 - "Акнун инҳоянд аҳкомҳо, фароизҳо ва ҳукмҳое, ки Худованд Худои шумо амр фармудааст, ки ба шумо таълим диҳад, то ки дар замине, ки барои тасарруфи он меравед, онҳоро ба ҷо оваред".

2. Забур 19: 7-11 - "Қонуни Худованд комил аст, рӯҳро табдил медиҳад: шаҳодати Худованд дуруст аст, соддатаринро хирадманд мекунад ... Онҳо аз тилло, ҳа, аз ҳад зиёд мехоҳанд. тиллои маҳин: ширинтар аз асал ва асал... Илова бар ин, бандаат ба воситаи онҳо огоҳ карда шудааст: ва барои нигоҳ доштани онҳо мукофоти бузурге ҳаст».

Такрори Шариат 6:2 То ки аз Худованд Худои худ битарс, то тамоми фароиз ва аҳкоми Ӯро, ки ман ба ту ва ба писарат ва писари писарат амр мефармоям, риоя намоӣ, то дар тамоми айёми умрат; ва умри ту дароз шавад.

Дар ин порча муҳим будани риояи аҳком ва аҳкоми Худо дар тӯли умри ҳуд таъкид шудааст, то ки ба умри дароз баракат ёбад.

1. Вафодорӣ ба фармудаҳои Худо: Роҳе ба сӯи умри дарозу пурбаракат

2. Тарс аз Худованд ва риояи фармудаҳои Ӯ: Калиди зиндагии пурқувват ва дароз

1. Масалҳо 4:10-13 - "Эй писарам, бишнав ва суханони маро қабул кун; ва солҳои умри ту бисёр хоҳад буд. Ман туро дар роҳи ҳикмат таълим додаам;

Ман туро ба роҳҳои рост ҳидоят кардам. Вақте ки ту бирав, қадамҳои ту танг нахоҳад шуд, ва ҳангоме ки медавидӣ, пешпо нахоҳӣ дошт; насиҳатро маҳкам бигир; бигзор вай наравад; вайро нигоҳ дор, зеро ки вай ҷони туст».

2. Забур 90:12 - "Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем".

Такрори Шариат 6:3 Пас, эй Исроил, бишнав ва риоят кун, ки ин корро бикун; то ки бар ту некӣ бошад, ва шумо, чунон ки Худованд Худои падаронатон ба ту ваъда додааст, дар замине ки шир ва асал ҷорист, афзун шавед.

Ин порча аҳамияти итоат ба аҳкоми Худоро таъкид мекунад, зеро он роҳи шукуфоӣ аст.

1. «Роҳи шукуфоӣ: Итоат ба фармудаҳои Худо».

2. «Баракати пайравӣ аз иродаи Худо».

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Масалҳо 3:1-2 - "Писари ман, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳои дароз ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова хоҳанд кард".

Такрори Шариат 6:4 Гӯш кун, эй Исроил, Худованд Худои мо як Худованд аст.

Худованд як аст.

1: Ёдовар мешавем, ки Худованд як аст ва бо як дилу як ақл ба Ӯ хидмат кунед.

2: Мо бояд худро ба Худованд бахшем ва танҳо ба Ӯ таваккал кунем.

1: Матто 22:37-39: Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор.

2: Эфсӯсиён 4:4-6 Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо ба ягона умед даъват шудаед, ки ба даъвати шумо як Худованд, як имон, як таъмид, як Худо ва Падари ҳама аст, ки Ӯ бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама.

Такрори Шариат 6:5 Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Ин порча аз Такрори Шариат 6:5 муҳимияти дӯст доштани Худоро бо тамоми ҳастии худ таъкид мекунад.

1. Худоро бо тамоми дили худ дӯст доред

2. Даъват ба ишқи бебозгашт

1. Матто 22:37-38 - Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст.

2. 1 Юҳанно 4:19 - Мо дӯст медорем, зеро Ӯ аввал моро дӯст дошт.

Такрори Шариат 6:6 Ва ин суханоне ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту ҷой хоҳанд гирифт:

Худо ба мо амр мекунад, ки суханони Ӯро ба диламон наздик нигоҳ дорем.

1: Мо бояд ба амрҳои Худо бо дили худ итоат кунем.

2: Иҷрои фармудаҳои Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад.

1: Забур 119:11 - "Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - "Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, риоя хоҳӣ кард; зеро ки пас аз он шумо роҳи обод бошад, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт ».

Такрори Шариат 6:7 Ва онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим намо, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостан, дар бораи онҳо сухан гӯй.

Волидон бояд аҳкоми Худовандро ба фарзандони худ боғайратона таълим диҳанд ва дар ҳама соҳаҳои ҳаёт дар бораи онҳо сӯҳбат кунанд.

1. "Ба фарзандонатон роҳҳои Худовандро таълим диҳед"

2. «Дар ҳаёти ҳаррӯза Каломи Худовандро иҷро кардан»

1. Забур 78:4-7 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем ва ба насли оянда ҳамду санои Худованд ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, нишон медиҳем.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

Такрори Шариат 6:8 Ва онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд.

Худо ба мардумаш амр мекунад, ки суханони Ӯро ба дастҳояшон бибанданд ва дар пеши чашмонашон бипӯшанд.

1. Қудрати Каломи Худо: Чаро мо бояд Каломи Худоро дар остини худ пӯшем

2. Зиндагӣ ба эътиқоди мо: амалӣ кардани эътиқоди мо

1. Забур 119:11 - "Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

2. Яъқуб 1:22 - «Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед».

Такрори Шариат 6:9 Ва онҳоро бар сутунҳои хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

Худо ба исроилиён фармуд, ки аҳкоми Ӯро бар сутунҳои хонаҳо ва дарҳои онҳо бинависанд.

1. Аҳамияти аҳкоми Худо дар ҳаёти мо

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба Каломи Худо

1. Марк 12:30-31 - "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми ҳуши ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор: ин ҳукми якум аст. Ва дуюм. монанди ин аст: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор: ҳукми дигаре аз ин бузургтар нест".

2. Матто 22:36-40 - "Устод, кадом ҳукми бузург дар шариат аст? Исо ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюмаш ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор; тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овезон аст".

Такрори Шариат 6:10 Ва ҳангоме ки Худованд Худоят туро ба замине, ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб меорад, то шаҳрҳои бузург ва зебоеро ба ту бидиҳад, ки ту онҳоро бино накардаӣ. ,

Худо ваъда дод, ки ба исроилиён шаҳрҳои бузург ва зебо медиҳад, вақте ки онҳоро ба Замини ваъдашуда овард.

1. Ваъдаҳои Худо ҳаққанд ва дар замонаш амалӣ мешаванд.

2. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем ва ояндаи худро ба нақша гирем.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Забур 37:4 - Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

Такрори Шариат 6:11 Ва хонаҳои пур аз ҳар чизи нек, ки онҳоро пур накардаӣ, ва чоҳҳо кофта, ки накофтаӣ, токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинонидаӣ; вақте ки ту хӯрда ва сер шавӣ;

Худо ба исроилиён хонаҳо, чоҳҳо, токзорҳо ва дарахтони зайтун медиҳад, ки онҳо на офаридаанд ва на пур кардаанд.

1. Худо рӯзии моро ба фаровонӣ медиҳад.

2. Итоат баракат меорад.

1. Забур 23:1 "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам."

2. Эфсӯсиён 3:20 «Акнун ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, ба андозаи беандоза бештар кор кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад».

Такрори Шариат 6:12 Пас эҳтиёт шавед, ки Худовандро, ки шуморо аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардааст, фаромӯш накунед.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки Ӯро ва раҳони онҳоро аз ғуломии Миср фаромӯш накунанд.

1. Шукргузорӣ кардан: Ёдоварӣ аз наҷоти содиқи Худо

2. Неъмати зикр: тамрин дар вафо

1. Забур 136:1-2 - "Эй Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст. Эй Худои худоёнро шукр гӯед, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст".

2. Забур 103:1-2 - "Худовандро муборак бод, эй ҷони ман; ва ҳар он чи дар даруни ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ. Худовандро, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун:"

Такрори Шариат 6:13 Ту аз Худованд Худои худ битарс, ва Ӯро ибодат кун ва ба исми Ӯ қасам хӯр.

Худованд ба мо амр мекунад, ки аз Ӯ битарсем, Ӯро ибодат кунем ва ба номи Ӯ қасам хӯрем.

1. Худо сазовори тарс ва хидмати мост

2. Итоати фармони Худо, то битарсед ва ба Ӯ хидмат кунед

1. Матто 4:10 - "Он гоҳ Исо ба вай гуфт: "Аз ин ҷо дур шав, эй шайтон, зеро навишта шудааст: "Худованд Худои худро парастиш кун ва танҳо Ӯро ибодат намо".

2. Ишаъё 8:13 - "Худованди лашкарҳо Худро тақдис кунед; ва бигзор вай тарси шумо бошад, ва бигзор вай бими шумо бошад".

Такрори Шариат 6:14 Аз худоёни дигар, ки дар атрофи шумо ҳастанд, пайравӣ накунед;

Худованд ба мо амр мекунад, ки ғайри Ӯ худоёни дигареро напарастем.

1. "Худованд Худои худро бо тамоми дили худ дӯст бидор: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 6:14"

2. "Худованд танҳо Худост: Омӯзиши Такрори Шариат 6:14"

1. Мико 6:8 - "Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз ту чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кардан ва меҳрубонӣ кардан ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор карданӣ ҳастӣ?"

2. Ишаъё 45:5 - "Ман Худованд ҳастам, ва Худои дигаре нест, ғайр аз Ман, Худое нест; Ман туро муҷаҳҳаз мекунам, гарчанде ки ту Маро намешиносӣ".

Такрори Шариат 6:15 (Зеро ки Худованд Худои ту дар миёни шумо Худои ҳасад аст) мабодо ғазаби Худованд Худоят бар ту аланга занад ва туро аз рӯи замин несту нобуд накунад.

Худо Худои ҳасаднок аст ва агар Ӯро эҳтиром накунанд, хашмгин мешавад, ки боиси ҳалокати онҳое мегардад, ки Ӯро эҳтиром намекунанд.

1. Хатари нодида гирифтани фармудаҳои Худо

2. Ҳасад аз Худо ва ӯҳдадории мо дар пайравӣ аз Каломи Ӯ

1. Хуруҷ 20: 5 - "Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо ибодат накун, зеро ки ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳо, ки аз ман нафрат кунед"

2. Малокӣ 3:5 - Ва Ман назди шумо барои доварӣ хоҳам омад; ва Ман шоҳиди зуд бар зидди ҷодугарон ва зинокорон ва бар зидди қасамхӯрони бардурӯғ хоҳам буд, ва бар зидди муздуроне, ки ба муздашон, бевазан ва ятимон ситам мекунанд, ва ғарибро аз росташ дур мекунанд, ва аз ман натарс, мегӯяд Худованди лашкарҳо.

Такрори Шариат 6:16: Худованд Худои худро, чунон ки Ӯро дар Массо озмуда будед, наозмоед.

Ба исроилиён ҳушдор дода шуда буд, ки Худоро имтиҳон накунанд, чуноне ки дар гузашта дар Масса Ӯро озмуда буданд.

1. Омӯзиш аз гузашта: иштибоҳи исроилиён дар Масса

2. Хатари озмоиши сабри Худо

1. Хуруҷ 17:7 - Ва ӯ номи ин ҷойро Массо ва Мерибо номид, зеро ки банӣ-Исроил, ва аз он сабаб ки онҳо Худовандро озмуда, мегуфтанд: «Оё Худованд дар миёни мост ё не?

2. Яъқуб 1:13 - Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ нагӯяд, ки ман аз ҷониби Худо озмуда шудаам, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва Ӯ ҳеҷ касро намеозмояд.

Такрори Шариат 6:17 Амру аҳкоми Худованд Худои худ, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки Ӯ ба ту фармудааст, риоя кунед.

Худованд ба халқи Худ амр медиҳад, ки аҳком, шаҳодат ва фароизи Ӯро боғайратона риоя кунанд.

1. Фармонҳои Худоро дӯст доред ва итоат кунед

2. Нигоҳ доштани Каломи Худо: Нишонаи вафодорӣ

1. Забур 118:4-5 "Ту амр фармудай, ки аҳкоми Худро бо ҷидду ҷаҳд риоя кунанд. Оҳ, то ки роҳҳои ман дар риояи фароизи Ту устувор бошад!"

2. Яъқуб 1:22-25 "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. зеро ки ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаи амал, дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Такрори Шариат 6:18 Ва он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, бикун, то ки бароят некӯ бошад, ва ту даромада, замини некеро, ки Худованд ба падаронат қасам хӯрдааст, тасарруф намой.

Худованд ба ѓавми худ амр мекунад, ки дар назди Ӯ корњои нек ва некї кунанд, то баракат пайдо кунанд ва замини ваъдашударо соњиб шаванд.

1. Ба Худо итоъат кунед ва баракатҳои Ӯро даравед

2. Аҳкоми Худоро иҷро кунед ва ваъдаҳои Ӯро қабул кунед

1. Еҳушаъ 1:3-5 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот. , тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузург, то ғуруби офтоб, соҳили ту хоҳад буд, ва ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту истода бошад, чунон ки Ман бо Мусо будам, Пас, ман бо ту хоҳам буд: туро ноумед намекунам ва туро тарк нахоҳам кард».

2. Забур 31:8 - "Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард".

Такрори Шариат 6:19 Барои он ки ҳамаи душманони худро аз пеши худ дур кунанд, чунон ки Худованд гуфтааст.

Ин порча ваъдаи Худоро дар бораи нест кардани ҳамаи душманон аз халқи худ, тавре ки ваъда додааст, таъкид мекунад.

1. Худо мӯъмин аст: таваккал ба ваъдаҳояш

2. Такя ба нерӯи Худо барои пирӯзӣ

1. Ишаъё 41:10-13 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Такрори Шариат 6:20 Ва ҳангоме ки писарат дар вақти омадан аз ту мепурсад: "Маънои он шаҳодатҳо ва фароизҳо ва ҳукмҳое ки Худованд Худои мо ба ту фармудааст?"

Худо ба мо амр медиҳад, ки фарзандони худро дар бораи шаҳодатҳо, қонунҳо ва ҳукмҳои Ӯ таълим диҳем, то онҳо ба Ӯ пайравӣ карданро ёд гиранд.

1. Муҳимияти таълим додани фарзандони мо дар бораи Каломи Худо

2. Интиқоли имон ба насли оянда

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Такрори Шариат 4:9 - Фақат худатро эҳтиёт кун ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмони ту дидааст, фаромӯш накунӣ ва дар тамоми айёми умрат аз дили ту дур нашаванд; ва писарони писарони ту.

Такрори Шариат 6:21 Он гоҳ ба писари худ бигӯй: "Мо дар Миср ғуломони фиръавн будем; ва Худованд моро бо дасти пурзӯр аз Миср берун овард;

Худо исроилиёнро бо дасти тавонои худ аз ғуломии Миср раҳо кард.

1. Худо ҳамеша ба ваъдаҳояш вафодор аст.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо наҷотдиҳандаи мост.

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Хуруҷ 14:13-14 Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод; онҳоро дигар то абад нахоҳанд дид. Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд.

Такрори Шариат 6:22 Ва Худованд аломот ва мӯъҷизоти бузург ва даҳшатоварро бар Миср, бар фиръавн ва тамоми аҳли байташ дар пеши назари мо нишон дод:

Худованд ба мардуми Миср, Фиръавн ва хонадони ӯ аломот ва мӯъҷизотҳои зиёде нишон дод.

1. Худо тавоност ва сазовори ситоиши мост

2. Худоро бо тамоми дили худ бипарастед

1. Хуруҷ 15:11 - Эй Худованд, дар байни худоён кист ба Ту монанд? Кист мисли ту, дар қудсият ҷалол, дар ҳамду сано тарсон ва мӯъҷизот?

2. Забур 66:3-4 - Ба Худо бигӯ: Ту дар аъмоли худ чӣ даҳшатнок ҳастӣ! ба туфайли бузургии қудрати ту душманонат ба ту итоат хоҳанд кард. Тамоми замин ба ту саҷда хоҳад кард ва бароят суруд хоҳад хонд; онҳо ба исми Ту суруд хоҳанд хонд.

Такрори Шариат 6:23 Ва Ӯ моро аз он ҷо берун овард, то ки моро биёрад, то заминеро, ки ба падарони мо қасам хӯрда буд, ба мо бидиҳад.

Худо исроилиёнро аз Миср берун овард, то ваъдаи худро дар бораи додани замини ваъдашуда иҷро кунад.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

1. Румиён 4:13-15 "Зеро ваъдае, ки ба Иброҳим ва насли ӯ вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст. Зеро ки агар пайравони шариат ворисон бошед, имон ботил аст ва ваъда ботил аст; зеро ки шариат ғазаб меорад, аммо дар ҷое ки шариат нест, вайронкорӣ ҳам нест».

2. Забур 107:1-3 "Эй Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯ аст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст! Бигзор фидияёфтаи Худованд

бигӯяд, ки Ӯро аз ғаму андӯҳ раҳонидааст ва аз заминҳо ҷамъ кардааст, аз шарку аз гарб, аз шимол ва аз чануб».

Такрори Шариат 6:24 Ва Худованд ба мо амр фармуд, ки ҳамаи ин фароизҳоро ба ҷо оварем, ва аз Худованд Худои мо битарсем, то ки ҳамеша ба некии мо, то ки Ӯ моро зинда нигоҳ дорад, чунон ки дар ин рӯз низ.

Худо ба мо амр мекунад, ки ба нафъи худамон ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

1. Омӯзиши тарс аз Худованд: Фоидаҳои риояи фармудаҳои Худо

2. Даравидани савоби вафо: Таҷлили ҳифзи Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Забур 33:8 - "Чашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе ки ба Ӯ паноҳ мебарад".

Такрори Шариат 6:25 Ва ин адолати мо хоҳад буд, агар мо ҳамаи ин аҳкомро ба ҳузури Худованд Худои худ ба ҷо оварем, чунон ки Ӯ ба мо фармудааст.

Агар мо ба тамоми аҳкоме, ки Худо ба мо додааст, итоат кунем, мо одил ҳисобида мешавем.

1. Итоати фармудаҳои Худо аз рӯи адолат аст

2. Баракати риояи фармудаҳои Худо

1. Матто 7:21, «На ҳар кӣ ба Ман мегӯяд: "Худовандо, Худовандо", ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки он касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меоварад."

2. Яъқуб 1:22-25, "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Такрори Шариати 7-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 7:1-11 муносибати беҳамтои исроилиёнро бо Худо ва амри Ӯ дар бораи комилан несту нобуд кардани халқҳои сокини замини Канъон таъкид мекунад. Мусо ба онҳо дастур медиҳад, ки бо ин халқҳо шартнома набанданд ва издивоҷ накунанд, зеро ин метавонад онҳоро гумроҳ созад ва садоқати онҳоро ба Худованд халалдор созад. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки онҳо халқи баргузида, аз ҷониби Худо дӯстдошта ва барои мақсадҳои Ӯ ҷудо карда шудаанд. Мусо онҳоро ба садоқати Худо дар иҷрои ваъдаҳои аҳди худ бовар мекунонад ва ҳушдор медиҳад, ки беитоатӣ оқибат ба бор хоҳад овард, дар ҳоле ки итоат баракатҳо меорад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 7:12–26 идома дода, Мусо дар бораи баракатҳое, ки исроилиён ба аҳкоми Худо итоат кунанд, қайд мекунад. Ӯ онҳоро ба ҳосилхезӣ, шукуфоӣ, ғалаба бар душманон ва муҳофизат аз бемориҳо боварӣ мебахшад. Мусо онҳоро ба таваккал ба Худованд бармеангезад, вақте ки Ӯ онҳоро ба замини ваъдашуда мебарад. Ӯ инчунин ҳушдор медиҳад, ки аз фирефтаи расму оинҳо ва худоёни халқҳои канъонӣ, ки онҳо мехоҳанд аз худ кунанд.

Сархати 3: Такрори Шариати 7 бо он хотима меёбад, ки Мусо исроилиёнро насиҳат мекунад, ки наҷоти Худо аз Миср ва аъмоли бузурги Ӯро, ки барои онҳо анҷом дода буд, ба ёд оранд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр Худо ба Миср балоҳо овард, вале халқи Худро ҳифз карда, қудрати Худро бар ҳамаи худоёни дигар нишон дод. Мусо даъват мекунад, ки аҳкоми Худоро бе созиш ва тарс аз аксуламалҳои дигар халқҳо риояи қатъӣ бахшем. Ӯ онҳоро бовар мекунонад, ки Худованд душманони онҳоро тадриҷан берун хоҳад кард, то даме ки онҳо заминро пурра тасарруф кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 7 пешниҳод мекунад:
Муносибати беназир бо Худо, ки аз издивоҷи байниҳамдигарӣ канорагирӣ мекунад;
Ваъдаҳои баракатҳо барои итоат ҳосилхезӣ, шукуфоӣ, пирӯзӣ;
Дар хотир нигоҳ доштани наҷотдиҳӣ риояи қатъии аҳком.

Таваҷҷӯҳ ба муносибати беҳамто бо Худо, аз никоҳи байниҳамдигарӣ ва шартномаҳо канорагирӣ кардан;
Ваъдаҳои баракатҳо барои итоат ҳосилхезӣ, шукуфоӣ, ғалаба бар душманон;
Дар хотир доштани наҷот аз Миср риояи қатъии аҳком.

Ин боб ба муносибати исроилиён бо Худо, фармони Ӯ барои забт кардани Канъон ва ваъдаҳои баракатҳо барои итоаткорӣ тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 7 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки бо халқҳои сокини Канъон шартнома набанданд ва издивоҷ накунанд. Ӯ мақоми интихобкардаи онҳоро ҳамчун халқе, ки Худо дӯст медорад ва барои мақсадҳои Ӯ ҷудо кардааст, таъкид мекунад. Мусо онҳоро ба садоқати Худо дар иҷрои ваъдаҳои аҳди худ итминон медиҳад, аммо ҳушдор медиҳад, ки беитоатӣ оқибатҳои зиёде хоҳад дошт, дар ҳоле ки итоат баракатҳо меорад.

Дар идомаи Такрори Шариати 7 Мусо дар бораи баракатҳое, ки исроилиён ба аҳкоми Худо итоат кунанд, қайд мекунад. Ӯ онҳоро ба ҳосилхезӣ, шукуфоӣ, ғалаба бар душманон ва муҳофизат аз бемориҳо боварӣ мебахшад, зеро онҳо ба роҳбарии Яҳува дар замини ваъдашуда эътимод доранд. Бо вуҷуди ин, ӯ инчунин ҳушдор медиҳад, ки аз фирефтаи расму оинҳо ва худоёни халқҳои канъонӣ, ки онҳо мехоҳанд аз худ кунанд.

Такрори Шариати 7 бо он хотима меёбад, ки Мусо исроилиёнро насиҳат мекунад, ки наҷоти Худо аз Миср ва корҳои бузурги Ӯро, ки барои онҳо анҷом дода буд, ба ёд оранд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр Худо ба Миср балоҳо овард, вале халқи Худро ҳамчун намоиши қудрати Худ бар ҳамаи худоёни дигар нигоҳ дошт. Мусо даъват мекунад, ки аҳкоми Худоро бе созиш ва тарс аз аксуламалҳои дигар халқҳо риояи қатъӣ бахшем. Ӯ онҳоро бовар мекунонад, ки Худованд душманони онҳоро тадриҷан берун хоҳад кард, то даме ки онҳо мувофиқи ваъдаи Ӯ заминро пурра тасарруф кунанд.

Такрори Шариат 7:1 Ҳангоме ки Худованд Худоят туро ба замине, ки ба он ҷо меравӣ, то тасарруфи он меравӣ, хоҳад овард, ва халқҳои зиёдеро аз пеши ту

берун кунад: Ҳиттиён, Ҷирғошиён ва Амориён ва Канъониён ва Фариззиён, ва ҳивиён ва ябусиён, ҳафт халқи бузургтар ва тавонотар аз ту;

Худованд Худо банӣ-Исроилро ба замини ваъдашуда мебарад ва ҳафт халқеро, ки аз онҳо бузургтар ва тавонотаранд, берун мекунад.

1. Қудрати Худо барои ғалаба кардани ҳар миллат. 2. Муҳимияти таваккал ба Худованд.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? 2. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамхории худро бар Ӯ мегузоред; зеро ки вай дар хакки шумо гамхорӣ мекунад.

Такрори Шариат 7:2 Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту онҳоро ба ҳузури ту таслим хоҳад кард; ту онҳоро зада, тамоман несту нобуд хоҳӣ кард; Бо онҳо аҳд набанд ва ба онҳо марҳамат накун;

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки бе ягон раҳму шафқат душманони худро мағлуб кунанд ва комилан нобуд кунанд.

1: Раҳмат ва адолати Худо: Тавозуни файз ва адолат

2: Қувват барои рафтори дуруст: дар имони худ устувор истодан

1: Ҳизқиёл 33:11 - Ба онҳо бигӯ: «Қасамки зиндаам, мегӯяд Худованд Худо, ки мамоти шарионро намеписандам; балки барои он ки шарир аз роҳи худ рӯй гардонад ва зиндагӣ кунад; Зеро чаро хоҳед мурд, эй хонадони Исроил?

2: Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 7:3 Ва бо онҳо издивоҷ накун; духтари худро ба писари худ надиҳед ва духтари ӯро ба писари худ нагиред.

Худо издивоҷро бо халқҳои Канъон манъ кардааст.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо сарҳадҳоро муқаррар кардааст ва мо набояд аз он берун равем.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки фармудаҳои Худоро эҳтиром ва итоат кунем ва онҳоро аз ҳама болотар гирем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, то Ӯ роҳҳои шуморо рост гардонад.

2: Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Такрори Шариат 7:4 Зеро ки онҳо писари туро аз пайравии ман дур хоҳанд кард, то худоёни дигарро ибодат кунанд; ғазаби Худованд бар ту аланга зада, туро ногаҳон нобуд хоҳад кард.

Агар халқи Ӯ аз Ӯ рӯй гардонанд ва худоёни дигарро ибодат кунанд, ғазаби Худо аланга хоҳад шуд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Огоҳӣ аз Такрори Шариат 7:4

2. Аҳамияти вафодорӣ: Чӣ гуна осият хашмро ба вуҷуд меорад

1. Эфсӯсиён 4:17-24 - Мисли ғайрияҳудиён рафтор накунед

2. Еҳушаъ 24:14-15 - Худро интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ хизмат хоҳед кард

Такрори Шариат 7:5 Аммо бо онҳо чунин рафтор кунед; қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон хоҳӣ кард, ва бутҳояшонро вайрон хоҳӣ кард, ва дарахтони онҳоро бурида, бутҳои кандакориашонро дар оташ сӯзонд.

Худо амр медиҳад, ки қурбонгоҳҳо, ҳайкалҳо ва боғҳои худоёни козиб нобуд карда шаванд.

1. Муҳаббати Худо ба мо: Чӣ тавр Ӯ ба қадри кофӣ ғамхорӣ мекунад, то моро аз худоёни козиб муҳофизат кунад

2. Худоҳои бардурӯғ: Хатари бутпарастӣ

1. 1 Юҳанно 5:21 - «Эй фарзандон, худро аз бутҳо нигоҳ доред».

2. Румиён 1:25 - "Онҳо ҳақиқатро дар бораи Худо ба дурӯғ иваз карданд ва ба ҷои Офаридгоре, ки ҳамеша ситоиш карда мешавад, ба чизҳои махлуқ сачда карданд ва ба чизҳои махлуқ ибодат карданд! Омин".

Такрори Шариат 7:6 Зеро ки ту халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастӣ: Худованд Худои ту туро баргузидааст, то ки барои Худ қавми махсусе бошӣ, аз ҳамаи халқҳои рӯи замин.

Худо исроилиёнро баргузидааст, ки барои Ӯ халқи муқаддас ва махсус бошанд, аз ҳама одамони дигар дар рӯи замин.

1. "Интихоби Худо: Даъват ба қудсият"

2. "Муҳаббати Худо: халқи махсус"

1. 1 Петрус 2:9-10 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед.

2. Ишаъё 43:20-21 - Ҳайвони ваҳшии саҳро Маро, аждаҳо ва бумҳоро эҳтиром хоҳад кард, зеро ки Ман дар биёбон об медиҳам, ва дар биёбон наҳрҳо медиҳам, то ба қавми Худ, ки баргузидаам, об диҳам.

Такрори Шариат 7:7 Худованд ба шумо муҳаббати Худро зоҳир накардааст ва шуморо интихоб накардааст, зеро шумо аз ҳама қавм бештар будед; зеро ки шумо аз ҳама камтар будед;

Худованд банӣ-Исроилро баргузид, то қавми Худ бошанд, гарчанде ки онҳо аз ҳама камтар буданд; на аз он сабаб буд, ки шумораи онхо аз дигар халкхо зиёдтар буд.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро аст

2. Неъмати Худо фаровон аст

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. 1 Юҳанно 4:10 - Ин муҳаббат аст: на ин ки мо Худоро дӯст доштем, балки Ӯ моро дӯст дошт ва Писари Худро ҳамчун қурбонии кафорати гуноҳҳои мо фиристод.

Такрори Шариат 7:8 Аммо азбаски Худованд шуморо дӯст медошт ва қасамеро, ки ба падарони шумо дода буд, риоя мекард, Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун овард ва шуморо аз хонаи ғуломон фидия дод. аз Фиръавн подшоҳи Миср.

Муҳаббати содиқи Худо ва ваъдаи аҳди Худо ба халқи Исроил боиси аз ғуломии Миср раҳо шудани онҳо гардид.

1: Дасти тавонои Худо: Ёдоварӣ аз наҷоти Худо

2: Муҳаббати ҷовидонаи Худо: Эҳсоси вафодории Худо

1: Забур 136:10-12 - "Зеро ки ваъдаи муқаддаси Худро ба ёд овард, ва бандаи худ Иброҳим. Ва қавми Худро бо шодӣ ва баргузидагони Худро бо шодӣ ба вуҷуд овард; ва заминҳои халқҳоро ба онҳо дод, ва онҳо вориси мехнати халк».

2: Ишаъё 43: 1-3 - "Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба номи худ хондаам; ту аз они ман ҳастӣ, ҳангоме ки аз об мегузарӣ, ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва шӯъла бар ту намеафрӯзад. Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам: Мисрро ба ивази фидияи ту, Ҳабашистон ва Себаро барои ту додаам».

Такрори Шариат 7:9 Пас бидон, ки Худованд Худои ту Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад;

Худо содиқ аст, ки ба аҳди худ вафо кунад ва ба онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд, марҳамат мекунад.

1. Файзи бепоёни Худо: Эҳсоси қудрати муҳаббати бебозгашти Ӯ

2. Аҳди абадӣ: вафодории Худо ба халқаш

1. Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

2. Хуруҷ 34:6-7 - Худованд, Худованд, Худои меҳрубон ва меҳрубон, оҳиста хашмгин ва дар муҳаббат ва садоқати устувор.

Такрори Шариат 7:10 Ва ба онҳое ки аз Ӯ нафрат доранд, ба рӯи худ ҷуброн мекунад, то ки онҳоро нобуд созад: ба касе ки аз ӯ нафрат мекунад, суст нахоҳад шуд, ба вай ҷавоб хоҳад дод.

Худо касонеро, ки Ӯро дӯст медоранд ва итоъат мекунанд, мукофот медиҳад ва касонеро, ки кофир ва мухолифат мекунанд, азоб мекунад.

1. Худо мӯъмин аст: мувофиқи иродаи комили худ подош ва ҷазо медиҳад

2. Дӯст доштани Худо ва итоъати фармудањои ӯ: роњи баракат

1. Румиён 2:6-8 - «Худо ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардааст, подош хоҳад дод.

2. Яъқуб 1:12-13 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро мегирад, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

Такрори Шариат 7:11 Пас, аҳком ва фароиз ва аҳкомеро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя кун, то ки онҳоро ба ҷо овар.

Худо ба мо амр мекунад, ки аҳком ва қонунҳои Ӯро риоя кунем.

1: Муҳимияти итоат ба каломи Худо.

2: Қадри неъмат аз шинохту риояи аҳкоми Худо.

1: Яъқуб 1:22-25 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун.

2: Забур 19: 7-11 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро тароват мебахшад. Фаризаҳои Худованд эътимоднок аст, соддаҳоро хирадманд месозад.

Такрори Шариат 7:12 Бинобар ин чунин хоҳад шуд, ки агар ба ин ҳукмҳо гӯш диҳӣ ва риоя ва ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту аҳд ва марҳаматеро, ки ба падарони ту қасам хӯрда буд, бо ту риоя хоҳад кард.

Худованд ба аҳди Худ ва марҳамати Худ риоя хоҳад кард, ки ба ҳукмҳои Ӯ пайравӣ мекунанд.

1: Муҳимияти риояи аҳкоми Худо ва чӣ гуна ин ба раҳмату баракати ӯ оварда мерасонад.

2: Вафодории Худо ва чӣ гуна метавон ба он такя кард, ҳатто вақте ки мо сазовори он нестем.

1: Луқо 11:28 - "Лекин ӯ гуфт: "Бале, хушо онҳое ки каломи Худоро мешунаванд ва онро риоя мекунанд".

2: Забур 119:1-2 - "Хушо нопок дар роҳ, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд. Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дил меҷӯянд."

Такрори Шариат 7:13 Ва туро дӯст хоҳад дошт, ва баракат хоҳад дод, ва туро афзун хоҳад кард; инчунин меваи батни ту, ва меваи замини ту, ва ғаллаи ту, ва шароби ту, ва равғани ту, афзоиши ҳосили туро баракат хоҳад дод. говҳо ва рамаҳои гӯсфандони ту дар замине ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад.

Худо касонеро, ки ба Ӯ пайравӣ мекунанд, дӯст медорад, баракат медиҳад ва афзун мекунад. Аз меваи замин ва чорвои онҳо низ баракат медиҳад.

1. Муҳаббати Худо фаровон аст - Такрори Шариат 7:13

2. Баракатҳои пайравӣ ба Худо - Такрори Шариат 7:13

1. Эфсӯсиён 2: 4-5 - "Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро ҳамроҳи Масеҳ зинда кард, бо файз шумо наҷот ёфтед. .

2. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда. на қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо карда наметавонад.

Такрори Шариат 7:14 Ту бар ҳама одамон баракат хоҳӣ ёфт: на дар миёни шумо ва на дар чорпоёни шумо нарину зани нозой.

Худо касонеро баракат медиҳад, ки ба Ӯ итоат мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд.

1: Аз неъматҳои Худо шод бошед

2: Итоат ба Худо баракат меорад

1: Яъқуб 1:22-25 - Худро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед.

2: Румиён 2:7 - Ба онҳое, ки бо сабр дар некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, Ӯ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод.

Такрори Шариат 7:15 Ва Худованд ҳама бемориро аз ту дур хоҳад кард, ва ҳеҷ яке аз бемориҳои бади Мисрро, ки ту медонӣ, бар ту намеандозад; балки онҳоро бар ҳамаи онҳое ки аз ту нафрат доранд, хоҳад гузошт.

Худо ваъда медиҳад, ки халқи худро аз бемориҳои Миср муҳофизат мекунад ва ба ҷои ин бемориҳоро ба онҳое, ки аз онҳо нафрат мекунанд, медиҳад.

1. Худованд моро аз бемориҳо нигоҳ дорад

2. Бемориҳо барои душман

1. Забур 91:3 - Зеро ки Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои марговар раҳоӣ хоҳад дод.

2. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забоне, ки бар зидди ту барояд, ту маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз Ман аст, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 7:16 Ва ҳамаи қавмеро, ки Худованд Худоят ба ту раҳоӣ медиҳад, нобуд хоҳӣ кард; чашми ту ба онҳо раҳм нахоҳанд кард: ва худоёни онҳоро ибодат накун; зеро ин барои ту доме хоҳад буд.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки душманонеро, ки ба онҳо додааст, комилан несту нобуд кунанд, ба онҳо раҳм накунанд ва ба худоёнашон хизмат накунанд.

1. «Дар итоат ба Каломи Худо зиндагӣ кардан»

2. «Садоқати Худо дар нақоти халқи худ»

1. Такрори Шариат 7:16

2. Матто 5:43-48 (Душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед)

Такрори Шариат 7:17 Агар дар дили худ гӯй, ки ин халқҳо аз ман зиёдтаранд; чӣ тавр ман метавонам онҳоро аз даст диҳам?

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр Худо халқи Худро ташвиқ мекунад, ки дар замонҳои душвор ба Ӯ таваккал кунанд, ҳатто вақте ки онҳо эҳсос мекунанд, ки ба муқобили қувваҳои хеле қавӣ барои мағлуб кардани онҳо ҳастанд.

1. Даъват ба таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

2. Бартараф кардани тарси номаълум

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 37:4-5 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад.

Такрори Шариат 7:18 Аз онҳо натарс, балки хуб ба ёд овар, ки Худованд Худои ту ба фиръавн ва ба тамоми Миср чӣ карда буд;

Вафодории Худо дар нақоти исроилиён аз Миср дида мешавад.

1: Худо Нақотдиҳандаи мост ва Ӯ моро гум намекунад.

2: Мо набояд тарсем, балки вафодории Худоро ба ёд орем.

1: Хуруҷ 14:13 14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, устувор бошед ва нақоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. Барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 7:19 Васвасаҳои азиме, ки чашмони ту дидӣ, ва аломот ва мӯъҷизот, ва дасти пурқувват ва бозуи дарозе, ки Худованд Худои ту туро ба василаи он берун овард: Худованд Худои ту ба ҳамаи мардуме, ки ту аз онҳо метарсӣ.

Қудрат ва муҳофизати бузурги Худо моро аз ҳама тарсу ҳаросҳоямон муҳофизат мекунад.

1: Ваъдаҳои Худо ростанд

2: Ба муҳофизати Худованд таваккал кунед

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; бале, туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Такрори Шариат 7:20 Ва Худованд Худои ту шохро ба миёни онҳо хоҳад фиристод, то даме ки онҳое ки боқимонда ва аз ту пинҳон мешаванд, несту нобуд карда шаванд.

Худо барои нест кардани онҳое, ки ба ӯ муқобилат мекунанд, шохро истифода мебарад.

1: Худо ҳама чизро барои ба амал баровардани иродаи худ истифода мебарад.

2: Ба Худо итоат кунед, ё ба оқибати он гирифтор шавед.

1: Ирмиё 29:11-14 - Худо медонад, ки нақшаҳоеро, ки Ӯ барои мо дорад, нақшаҳои беҳбудии мо дорад, на барои фалокат, то ба мо оянда ва умед ато кунад.

2: Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

Такрори Шариат 7:21 Аз онҳо натарс, зеро ки Худованд Худои ту дар миёни шумост, Худои тавоно ва даҳшатовар.

Худо бо мост ва Худои тавоно ва даҳшатнок аст.

1: Дар Худованд тасаллӣ диҳед, зеро Ӯ бо мост ва тавоно ва тавоно аст.

2: Қудрати Худовандро дар мо қабул кунед, то далер бошем ва натарсед.

1: Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд.

Такрори Шариат 7:22 Ва Худованд Худои ту он халқҳоро аз пеши ту оҳиста-оҳиста берун хоҳад кард: онҳоро якбора нахӯр, мабодо ҳайвоноти саҳро бар ту зиёд шаванд.

Худованд халқҳоро тадриҷан нест хоҳад кард, то ки замин аз ҳайвоноти ваҳшӣ пур нашавад.

1: Худо пурсабр аст ва ба мо шитоб намекунад, вақте ки мо дар имон афзоишем.

2: Мо бояд ба вақти Худо таваккал кунем ва дар рушди худ сабр кунем.

1: Воиз 3: 1-8 - Ҳар чизе дар зери осмон вақт ва вақт дорад.

2:2 Петрус 3:8-9 - Аммо ин як ҳақиқатро фаромӯш накунед, эй маҳбубон, ки дар назди Худованд як рӯз мисли ҳазор сол ва ҳазор сол мисли як рӯз аст. Худованд дар иҷрои ваъдаи худ суст нест, чунон ки баъзеҳо сустиро ҳисоб мекунанд, балки нисбат ба шумо сабр мекунад ва намехоҳад, ки касе ҳалок шавад, балки ҳама ба тавба расад.

Такрори Шариат 7:23 Аммо Худованд Худои ту онҳоро ба ту таслим хоҳад кард, ва онҳоро бо ҳалокати азиме нест хоҳад кард, то даме ки онҳо нобуд шаванд.

Худо моро муҳофизат мекунад ва душманони моро бо ҳалокати бузург нест мекунад.

1. Худованд нигаҳбони мост

2. Қувваи ҳалокати Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки бар зидди шумо мебарояд, дар доварӣ рад хоҳед кард.

Такрори Шариат 7:24 Ва подшоҳони онҳоро ба дасти ту хоҳад супурд, ва ту исми онҳоро аз зери осмон несту нобуд хоҳӣ кард: ҳеҷ кас наметавонад пеши ту истода бошад, то даме ки ту онҳоро несту нобуд кунӣ.

Худо ба халқи худ бар душманонашон пирӯзӣ медиҳад ва ҳеҷ кас наметавонад бар зидди онҳо истодагарӣ кунад.

1. Бартараф кардани душвориҳо тавассути имон

2. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо

1. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту барҳоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 7:25 Санҷарҳои худоёни онҳоро дар оташ бисӯзонед; нуқра ва тиллои бар онҳост, нахоҳед, ва онро ба назди худ нагиред, то ки ба доми онҳо наафтед, зеро ки ин барои Худованди ту зишт аст. Худоё.

Худо ба қавми худ амр мекунад, ки нуқра ва тиллоро аз бутҳои халқҳои дигар тамаъ накунанд, зеро ин барои Худованд зишт аст.

1. "Қудрати худдорӣ: Баррасии Такрори Шариат 7:25"

2. "Даъвати Худо ба қудсият: Он чизе ки Навиштаҳо ба мо аз Такрори Шариат 7:25 таълим медиҳанд"

1. Хуруҷ 20: 3-5 "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт; барои худ ҳеҷ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё ба ҳеҷ чиз монанди он чи дар осмон дар боло аст, ё он чи дар замин дар зер аст, ё он чиро, дар оби зери замин аст: ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун; зеро ки ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳо ҷазо медиҳам. аз ман нафрат кунед;

2. Масалҳо 15:27 Ҳар кӣ ба фоидаи худ тамаъ мекунад, хонаи худро ба изтироб меорад; лекин ҳар кӣ аз ҳадяҳо нафрат дорад, зинда хоҳад монд.

Такрори Шариат 7:26 Ва ба хонаи худ чизи зишт наовар, то ки монанди он малъун нашав; балки аз он нафрат хоҳӣ дошт, ва аз он тамоман нафрат хоҳӣ дошт; зеро ин кори лаънатист.

Мо бояд аз овардани ҳар чизе ки зишт маҳсуб мешавад, ба хонаамон парҳез кунем ва аз он нафрат ва нафрат кунем, зеро он лаънат аст.

1. "Зиҳирҳо дар хона: Шинохтан ва рад кардани чизҳои лаънатӣ"

2. «Баракати нафратовар ва нафратовар»

1. Масалҳо 22:10, "Масхаракунандаро биронед, ҷанҷол берун мешавад; Ҷанҷол ва таҳқир хотима меёбад".

2. Забур 101:3, «Ба ҳеҷ чизи зишт бо чашми писанд нахоҳам дид, аз коре, ки одамони беимон мекунанд, нафрат дорам, дар он иштирок надорам».

Такрори Шариати 8-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 8:1-10 муҳимияти дар хотир доштан ва итоат кардани аҳкомҳои Худоро таъкид мекунад. Мусо ба исроилиён дар бораи сафари чиҳилсолаи онҳо дар биёбон хотиррасон мекунад, ки дар давоми он Худо онҳоро фурӯтан ва озмуда буд, то ба онҳо вобаста будан ба Ӯро таълим диҳанд. Ӯ қайд мекунад, ки чӣ тавр Худо маннаро барои ризқу рӯзӣ ва либоси онҳо, ки фарсуда намешуд, таъмин кардааст. Мӯсо ҳушдор медиҳад, ки ризқи Худоро фаромӯш накунанд ва мағрур нашаванд ё муваффақияти онҳоро танҳо ба қобилиятҳои худ нисбат надиҳанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 8:11-20 идома дода, Мусо ҳушдор медиҳад, ки вақте ки онҳо ба замини Канъон ворид мешаванд, дар он ҷо фаровонӣ ва шукуфоӣ хоҳанд ёфт, Яҳуваро фаромӯш накунанд. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки аз худдорӣ ва мансубияти молу мулки худ ба худашон надиҳанд, на эътироф мекунанд, ки Худо ба онҳо қудрати ба даст овардани сарват медиҳад. Мусо ба

онҳо хотиррасон мекунад, ки беитоатӣ ба оқибатҳои вазнин оварда мерасонад, аз ҷумла решакан шудан аз замин.

Сархати 3: Такрори Шариати 8 бо он хотима меёбад, ки Мусо исроилиёнро даъват мекунад, ки ба ёд оранд, ки маҳз Яҳува онҳоро аз Миср берун овард, онҳоро аз биёбон бурд ва тамоми эҳтиёҷоти онҳоро таъмин намуд. Ӯ итоаткорӣ ба аҳкоми Ӯро ҳамчун воситаи таъмини баракатҳо барои худ ва наслҳои оянда ташвиқ мекунад. Мӯсо ҳушдор медиҳад, ки ба худоёни дигар рӯй надиҳед ё бутҳоро парастиш кунед ва таъкид мекунад, ки Яҳува Худои ҳасад аст, ки ба чунин рафтор таҳаммул намекунад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 8 пешниҳод мекунад:
Муҳимияти ёдоварӣ ва итоъати фармудаҳои ризқи Худо;
Огоҳӣ аз ғурур бо эътирофи вобастагӣ аз Худо;
Огоҳӣ аз фаромӯш кардани оқибатҳои беитоатӣ ба Яҳува.

Таваҷҷӯҳ ба ёдоварӣ ва итоъати аҳкоми фурӯтанӣ ва озмоиши Худо;
Огоҳӣ аз ғурур бо эътирофи вобастагӣ аз ризқи Худо;
Оқибатҳои беитоатӣ ва бутпарастиро фаромӯш накунед.

Дар ин боб ба аҳамияти ёдоварӣ ва риояи фармудаҳои Худо, эътирофи ризқи Ӯ ва парҳез аз кибру ғурур таваҷҷуҳ зоҳир шудааст. Дар Такрори Шариати 8 Мусо ба исроилиён дар бораи сафари чиҳилсолаи онҳо дар биёбон хотиррасон мекунад, ки дар давоми он Худо онҳоро фурӯтан ва озмуда буд, то ба онҳо вобаста будан ба Ӯро таълим диҳанд. Ӯ қайд мекунад, ки чӣ тавр Худо маннаро барои ризқу рӯзӣ ва либоси онҳо, ки фарсуда намешуд, таъмин кардааст. Мӯсо ҳушдор медиҳад, ки ризқи Худоро фаромӯш накунанд ва мағрур нашаванд ё муваффақияти онҳоро танҳо ба қобилиятҳои худ нисбат надиҳанд.

Дар Такрори Шариати 8, Мусо ҳушдор медиҳад, ки вақте ки онҳо ба замини Канъон ворид мешаванд, дар он ҷо фаровонӣ ва шукуфоӣ хоҳанд ёфт, Яҳуваро фаромӯш накунанд. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки аз худдорӣ кардан ва ё нисбат додани дороии худ ба худашон даст назананд, на эътироф мекунанд, ки Худо ба онҳо қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад. Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки беитоатӣ ба оқибатҳои вазнин оварда мерасонад, аз ҷумла решакан шудан аз замини ваъдакардаи Худо.

Такрори Шариати 8 бо Мусо хотима меёбад, ки исроилиёнро даъват мекунад, ки ба ёд оранд, ки маҳз Яҳува онҳоро аз Миср берун овард, онҳоро аз биёбон бурд ва тамоми эҳтиёҷоти онҳоро таъмин намуд. Ӯ итоаткорӣ ба аҳкоми Ӯро ҳамчун воситаи таъмини баракатҳо барои худ ва наслҳои оянда ташвиқ мекунад. Мӯсо ҳушдор медиҳад, ки ба худоёни дигар рӯй надиҳед ё бутҳоро парастиш кунед ва таъкид мекунад, ки Яҳува Худои ҳасаднок аст, ки ба чунин рафтор таҳаммул намекунад, вале аз халқи баргузидаи худ вафодории самимиро интизор аст.

Такрори Шариат 8:1 Ҳамаи аҳкомеро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, риоя кунед, то ки зинда шавед ва афзун шавед ва ба замине ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, дохил шавед ва тасарруф кунед.

Мусо ба халқи Исроил дастур медиҳад, ки ба аҳкоми Худо итоат кунанд, то ки онҳо зиндагӣ кунанд, зиёд шаванд ва заминро соҳиб шаванд.

1. Ваъдаҳои Худо: Боварӣ ба Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: баракатҳои итоат ба Каломи Худо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нуре барои роҳи ман аст.

Такрори Шариат 8:2 Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон намо, то бидон, ки дар дилат чӣ ҳаст, оё аҳкоми Ӯро риоя мекунӣ ё не.

Дар хотир доштани роҳнамоии Худо ва озмудани саёҳати биёбон барои фаҳмидани дилҳои мо ва оё мо аҳкоми Худоро риоя мекунем.

1. Сафари биёбон: Омӯзиши шунидани овози Худо

2. Имтиҳони Худо: Роҳе ба шинохти қалбҳои мо

1. Ишаъё 43:19 - Инак, ман кори нав хоҳам кард; алҳол он берун хоҳад омад; Оё намедонед? Ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо хоҳам сохт.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

Такрори Шариат 8:3 Ва туро фурӯтан кард, ва гурусна гардонд, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро намедонӣ, ва падаронат низ медонистанд; то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр Худованд исроилиёнро фурӯтан кард ва онҳоро бо манн таъмин кард, ки онҳо намедонистанд, то ба онҳо таълим диҳанд, ки ба каломи Худованд такя кунанд, на танҳо нон.

1. Қудрати Каломи Худованд: Омӯзиши эътимод ба рӯзии Худо

2. Вобастагӣ аз Худованд: Ба ҷои қудрати худамон такя кардан ба Каломи Худо

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғест барои роҳнамоии пойҳои ман ва чароғе барои роҳи ман.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кунед; ба фаҳмиши худ вобаста набошед. Дар ҳар коре, ки мекунед, иродаи Ӯро биҷӯед, ва Ӯ ба шумо нишон медиҳад, ки кадом роҳро пеш гиред.

Такрори Шариат 8:4 Дар ин чиҳил сол либосат кӯҳна нашуд ва пои ту варам накард.

Худо ҳамеша ба халқи худ ризқ медиҳад ва нисбати онҳо ғамхорӣ мекунад.

1. Садоқати Худо: Таҷрибаи таъмин ва ғамхории Ӯ

2. Неъмати тоат: Гирифтани ҳифозат ва сабри Худо

1. Забур 34:10 - Шерони ҷавон аз гуруснагӣ азоб мекашанд; Аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек камӣ мекунанд.

2. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Такрори Шариат 8:5 Ту низ дар дили худ бифаҳмӣ, ки чӣ тавре ки одам писари худро тарбия мекунад, Худованд Худои ту туро ҳамон тавр ҷазо медиҳад.

Худо касонеро, ки дӯст медорад, ҳамон гуна ҷазо медиҳад, ки падар писарашро.

1: Тарбияи Худо ифодаи муҳаббати Ӯст

2: Интизоми Худоро ҳамчун далели муҳаббати Ӯ қабул кунед

1: Ибриён 12:5-11

2: Масалҳо 3:11-12

Такрори Шариат 8:6 Бинобар ин аҳкоми Худованд Худои худро риоя кун, то ки бо роҳҳои Ӯ бирав ва аз Ӯ битарс.

Худо ба мо амр медиҳад, ки аҳкоми Ӯро риоя кунем ва бо роҳҳои Ӯ биравем.

1. Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст

2. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

1. Масалҳо 9:10, "тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва шинохти Қуддус хирад аст".

2. Забур 118:1 2, "Хушо онҳое ки роҳи онҳо беайб аст, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд."

Такрори Шариат 8:7 Зеро ки Худованд Худоят туро ба замини нағз, ба замини ҷӯйборҳои обӣ, аз чашмаҳо ва қаъриҳое, ки аз водиҳо ва теппаҳо сарчашма мегиранд, меорад;

Худо исроилиёнро ба замине меорад, ки пур аз оби тоза ва хуб аст.

1. Худованд Таъминкунандаи мост - Такрори Шариат 8:7-10

2. Баракатҳои итоаткорӣ - Такрори Шариат 8:1-10

1. Забур 65:9 - Ту ба замин меравӣ ва онро об медиҳӣ: онро аз дарёи Худо, ки пур аз об аст, ғанӣ мегардонӣ: Ту ба онҳо ҷуворимакка тайёр мекунӣ, вақте ки онро таъмин кардаӣ.

2. Ишаъё 41:18 - Дар баландӣ дарёҳо ва дар миёни водиҳо чашмаҳоро мекушоям: биёбонро ҳавзи об ва замини хушкро чашмаҳои об хоҳам сохт.

Такрори Шариат 8:8 Замини гандум ва ҷав, ва токҳо, ва дарахтони анҷир ва анор; замини зайтуни равғанин ва асал;

Ин порча аз Такрори Шариат сарзамини Исроилро ҳамчун сарзамини пур аз гандум, ҷав, ток, дарахтони анҷир, анор, равғани зайтун ва асал тасвир мекунад.

1. Фаровонии ризқи Худо: Бозёфт кардани баракатҳои замини ваъдашуда

2. Ҳосили баракат: Фаҳмидани сарвати атои файзи Худо

1. Забур 65:9–13

2. Забур 107:33–38

Такрори Шариат 8:9 Замине ки дар он бе камёфт нон бихӯрӣ, аз ҳеҷ чиз камӣ нахоҳӣ дошт; замине, ки сангҳояш оҳан аст ва аз теппаҳояш мис кофта метавонӣ.

Худо ба исроилиён ваъда дод, ки агар онҳо ба аҳкоми Ӯ пайравӣ кунанд ва ба аҳди Ӯ вафо кунанд, ба онҳо замине дода мешавад, ки ғизо ва захираҳои фаровоне ба мисли оҳану миси кӯҳҳост.

1. Агар мо ба аҳкоми Ӯ итоат кунем, Худо ҳамеша моро рӯзӣ медиҳад.

2. Мо бояд ба Худо боварӣ дошта бошем, ки эҳтиёҷоти моро қонеъ кунад.

1. Забур 34:9-10 - Аз Худованд битарсед, эй халқи муқаддаси Ӯ, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе кам нестанд. Шерҳо метавонанд заиф ва гурусна шаванд, аммо онҳое, ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нестанд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Такрори Шариат 8:10 Вақте ки ту хӯрда ва сер шудӣ, Худованд Худои худро барои замини некӯе, ки ба ту додааст, ҳамду сано гӯй.

Мо бояд Худоро шукр гӯем, ки замини хубе, ки ба мо ато кардааст, вақте серу серӣ ҳастем.

1. Ба қадри неъматҳое, ки Худо ба ту додааст, қадр кунед

2. Чизҳои неки зиндагиро ба таври оддӣ қабул накунед

1. Эфсӯсиён 5:20, «Ҳамеша ва барои ҳама чиз ба Худои Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем».

2. Забур 103:2, "Эй ҷони ман, Худовандро баракат диҳед, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед"

Такрори Шариат 8:11 Эҳтиёт бошед, ки Худованд Худои худро фаромӯш накунед ва аҳкоми Ӯ ва ҳукмҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя накунед.

Худо ба халқи худ дар Такрори Шариат 8:11 амр медиҳад, ки Ӯро ва аҳкомҳо, ҳукмҳо ва қонунҳои Ӯро фаромӯш накунанд.

1. Ёдоварӣ аз вафодории Худо: Даъват ба тоъат

2. Амри фаромӯшшуда: Ба ёд овардани Каломи Худо

1. Забур 103:17-18 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абадӣ бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳо бо касонест, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат карданро фаромӯш мекунанд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Ин китоби шариатро ҳамеша дар лабони худ нигоҳ доред; Дар бораи он шабу рӯз мулоҳиза кунед, то ҳар чизе ки дар он навишта шудааст, эҳтиёт кунед. Он гоҳ шумо обод ва муваффақ хоҳед шуд.

Такрори Шариат 8:12 Мабодо ҳангоме ки хӯрда ва сер шудаӣ ва хонаҳои зебо бино карда, дар онҳо сокин шудаӣ;

Ин порча аз Такрори Шариат 8:12 ҳушдор медиҳад, ки вақте ки шахс аз фаровонӣ баракат меёбад, аз зиндагӣ худдорӣ ва қаноатманд нашавед.

1. «Баракат ва лаънати фаровонӣ».

2. «Бо қаноатмандӣ ва шукрона зиндагӣ кардан»

1. Масалҳо 30:7-9 - "Ду чизро аз Ту мехоҳам, эй Худованд; пеш аз маргам маро рад накун: Дурӯғ ва дурӯғро аз ман дур нигоҳ дор; ба ман на фақр ва на сарват надиҳ, балки танҳо нони ҳаррӯзаамро бидеҳ. Дар акси ҳол, ман шояд аз ҳад зиёд дошта бошам ва аз ту инкор карда, гӯям: "Худованд кист?" Ё ман камбағал шуда, дуздӣ карда, номи Худои худро хор мекунам».

2. Матто 6:24-25 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад. Ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медоред, ё ба яке содиқ шуда, дигареро хор хоҳед дид. Шумо наметавонед ҳам ба Худо ва ҳам ба пул хизмат кунед. Ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғам нахӯред, ки чӣ мехӯреду чӣ менӯшед, ё дар бораи бадани худ чӣ мепӯшед: оё ҳаёт аз ғизо ва бадан аз либос бештар нест?»

Такрори Шариат 8:13 Ва ҳангоме ки рамаҳои ту ва гӯсфандат афзун шаванд, ва нуқра ва тиллои ту афзун гардад, ва ҳар он чи дорӣ, афзун гардад;

Вақте ки мо Ӯро эҳтиром мекунем, Худо моро бо неъматҳои моддӣ баракат медиҳад.

1. Вақте ки мо ба Ӯ эҳтиром кунем, Худо фаровонии худро ба мо ато мекунад.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки фурӯтан бошем ва барои неъматҳое, ки аз Худо мегирем, миннатдор бошем.

1. Такрори Шариат 8:13 - "Ва ҳангоме ки рамаҳо ва гӯсфандони ту афзун шаванд, ва нуқра ва тиллои ту афзун шаванд, ва ҳар он чи дорӣ, афзун гардад";

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш вуҷуд надорад".

Такрори Шариат 8:14 Он гоҳ дили ту баланд гардад, ва ту Худованд Худои худро, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардааст, фаромӯш хоҳӣ кард;

Ин порча муҳимияти фаромӯш накардани Худованд ва тамоми некие, ки Ӯ дар берун овардани исроилиён аз Миср кардааст, таъкид мекунад.

1. Вафодории Худоро фаромӯш макун

2. Ба ёд овардани решаҳои мо

1. Забур 105:5 - Аъмоли мӯъҷизаеро, ки Ӯ кардааст, мӯъҷизот ва ҳукмҳои даҳони Ӯро ба ёд ored.

2. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

Такрори Шариат 8:15 Ки туро аз он биёбони бузург ва даҳшатнок, ки дар он морҳои оташин ва каждумҳо ва хушксолӣ, ки дар он ҷо об набуд; ки туро аз санги чахор об берун овардааст;

Худо исроилиёнро дар биёбон бо озмоишҳо, душвориҳо ва душвориҳо роҳнамоӣ мекард.

1. Худо дар замонҳои душвор бо мост

2. Сабр ва таваккал ба Худо дар мусибат

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, ба шумо дучор нашудааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

Такрори Шариат 8:16 «Он ки туро дар биёбон бо манн, ки падаронат намедонистанд, ғизо додааст, то ки туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон кунад, то ки дар охират ба ту некӣ кунад;

Худо маннаро барои фурӯтанӣ ва исботи исроилиён ва ба манфиати ниҳоии онҳо дод.

1. Имтиҳони Худо ба манфиати мо

2. Хоксорӣ ва ризқ дар биёбон

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:3-4 - Зеро шумо медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Такрори Шариат 8:17 Ва ту дар дили худ мегӯӣ: «Қудрати ман ва қуввати дасти ман ин сарватро ба даст овардааст».

Дар ин порча сухан меравад, ки дар мавриди ба даст овардани сарват чӣ гуна набояд аз қувват ва қудрати худ фахр кунад.

1. Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меояд: Хатарҳои фикр кардан, ки шумо худкифо ҳастед

2. Баракатҳои қаноатмандӣ: Чӣ тавр аз он чизе, ки доред, қаноат кунед

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. 1 Тимотиюс 6:6-8 - Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст, зеро мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз ҷаҳон чизе гирифта наметавонем. Аммо агар мо хӯрок ва либос дошта бошем, бо ин қаноат хоҳем кард.

Такрори Шариат 8:18 Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

Худо ба одамон қудрат додааст, ки сарват ба даст оранд, то аҳди Ӯ бо падаронашон пойдор гардад.

1. Қудрати Худо: Ёди Парвардигор дар замонҳои сарват

2. Паймони Худо ба воситаи сарват

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ битарс, ба Ӯ итоат кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо ҳама хизмат кунӣ. бо дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риояи аҳком ва аҳкоми Худовандро, ки ман имрӯз ба шумо барои манфиати худ медиҳам?

2. Забур 111:3 - Сарват ва сарват дар хонаҳои онҳост, ва адолати онҳо то абад пойдор аст.

Такрори Шариат 8:19 Ва чунин хоҳад шуд, ки агар ту Худованд Худои худро фаромӯш карда, аз паи худоёни дигар рафтор кунӣ, ва ба онҳо ибодат кунӣ ва ба онҳо саҷда кунӣ, имрӯз бар зидди ту шаҳодат медиҳам, ки ҳатман ҳалок хоҳӣ шуд.

Худованд Худо огоҳ мекунад, ки агар мо Ӯро фаромӯш кунем ва ба худоёни дигар хизмат кунем, мо ҳалок мешавем.

1. Раҳмат ва огоҳии Худо: Ба ёди муҳаббат ва ризқи Худованд.

2. Арзиши осият: рад кардани Худованд барои худоёни дигар.

1. Такрори Шариат 8:19 - "Ва чунин хоҳад буд, ки агар ту Худованд Худои худро фаромӯш кунӣ, ва аз паи худоёни дигар рафтор кунӣ, ва ба онҳо ибодат

кунӣ ва ба онҳо саҷда кунӣ, имрӯз бар зидди ту шаҳодат медиҳам, ки шумо ҳатман нобуд хоҳед шуд". "

2. 2 ба Қӯринтиён 6:14-16 - "Бо беимонон як юғи нобаробар баста нашавед: зеро адолат бо ноинсофӣ чӣ робитае дорад? ва нур бо зулмот чӣ робитае дорад? Ва Масеҳ бо иблис чӣ ҳамбастагӣ дорад? бо кофир имон меорад?Ва маъбади Худо бо бутҳо чӣ созиш дорад?Зеро ки шумо маъбади Худои Ҳай ҳастед; чунон ки Худо гуфтааст: Ман дар онҳо сокин ва дар онҳо хоҳам рафт, ва Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд».

Такрори Шариат 8:20 Чӣ тавре ки халқҳоеро, ки Худованд дар пеши назари шумо нест мекунад, шумо низ ҳамон тавр нобуд хоҳед шуд; зеро ки шумо ба овози Худованд Худои худ итоат намекардед.

Худованд халқҳоеро, ки ба овози Ӯ итоат намекунанд, нобуд хоҳад кард.

1. Ба овози Худованд итоат кунед ё ба ҳалокат дучор шавед

2. Оқибати нофармонӣ аз Худованд

1. Матто 22:37-40 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, тамоми ҷони ту, бо тамоми ақли ту ва тамоми қуввати ту дӯст дор

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Такрори Шариати 9-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 9:1-6 ёдраскунии Мусо ба исроилиёнро нақл мекунад, ки моликияти онҳо ба замини Канъон на аз рӯи адолати онҳо, балки ба туфайли садоқати Худо ва шарорати халқҳои сокини он замин аст. Мусо эътироф мекунад, ки исроилиён қавми якрав ва исёнкор буда, дар бораи мисолҳое нақл мекунад, ки вақте онҳо дар биёбон хашми Худоро барангехтанд. Ӯ ба онҳо дар бораи бутпарастии онҳо бо гӯсолаи тиллоӣ дар Ҳӯроб хотиррасон мекунад ва чӣ тавр ӯ барои онҳо шафоат карда буд, то нобудшавии онҳоро пешгирӣ кунад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 9:7-21 идома дода, Мусо дар бораи дигар ҳолатҳое нақл мекунад, ки исроилиён ҳангоми саёҳати худ дар биёбон бар зидди Худо исён бардоштанд. Ӯ ба хотир меорад, ки чӣ тавр онҳо шиква мекарданд, шикоят мекарданд ва ба қобилияти Худо барои ба Канъон овардани онҳо шубҳа мекарданд. Мусо нақши худро ҳамчун шафоъаткунандаи байни Худо ва Исроил таъкид мекунад ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки вақте ки онҳо бо гӯсолаи тиллоӣ гуноҳ карданд, дар бораи раҳмати ӯ илтимос мекарданд. Вай инчунин дар бораи шикастани лавҳаҳои дорои Даҳ Аҳком аз хашм аз беитоатии онҳо ёдовар мешавад.

Параграфи 3: Такрори Шариати 9 бо Мӯсо ҳушдор медиҳад, ки исёнҳои гузаштаро фаромӯш накунанд ва вақте ки онҳо ба Канъон ворид мешаванд, барои ғалабаҳои оянда эътибор гиранд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки на аз рӯи аҳди Худо ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ваъдаҳои одилонаи онҳо, ки онҳо заминро соҳиб мешаванд. Мусо аз мағрурӣ ё мансубияти муваффақият танҳо ба худаш ишора мекунад, аммо фурӯтаниро дар назди Худованд ташвиқ мекунад. Ӯ итоаткорӣ ба аҳкоми Ӯро ҳамчун воситаи канорагирӣ аз исёни оянда даъват мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 9 пешниҳод мекунад:
Бо садоқати Худо соҳиби Канъон будан исёни Исроил;
Ёдоварӣ аз бутпарастӣ шафоъати Мусо;
Огоҳӣ аз фаромӯш кардани исёнҳои гузашта фурӯтанӣ ва итоаткорӣ.

Таваҷҷӯҳ ба тасарруфи Канъон бо садоқати Худо ба исёни Исроил дар биёбон;
Ёдоварӣ аз бутпарастӣ бо гӯсолаи тиллоӣ шафоати Мӯсо барои раҳмат;
Огоҳӣ аз фаромӯш кардани исёнҳои гузашта фурӯтанӣ дар назди Худованд ва итоат ба аҳкоми Ӯ.

Дар ин боб ба моликияти исроилиён Канъон, исёнгарии онҳо ва муҳимияти ёдрас кардани нокомиҳои гузаштаи онҳо нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 9 Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки вуруди онҳо ба ин замин на ба туфайли адолати онҳост, балки ба сабаби садоқати Худо ва шарорати халқҳои сокини Канъон. Ӯ эътироф мекунад, ки онҳо халқи якрав ва саркаш ҳастанд ва мисолҳоеро нақл мекунад, ки вақте ки онҳо дар биёбон хашми Худоро барангехтанд. Мусо ба онҳо махсусан дар бораи бутпарастии онҳо бо гӯсолаи тиллоӣ дар Ҳориб хотиррасон мекунад ва чӣ тавр ӯ барои онҳо шафоат карда буд, то нобудшавии онҳоро пешгирӣ кунад.

Дар идомаи Такрори Шариати 9, Мусо дар бораи дигар ҳолатҳое нақл мекунад, ки исроилиён ҳангоми саёҳати худ дар биёбон бар зидди Худо исён бардоштанд. Ӯ қайд мекунад, ки чӣ тавр онҳо шиква мекарданд, шикоят мекарданд ва ба қобилияти Худо барои ба Канъон овардани онҳо шубҳа доштанд. Мусо нақши худро ҳамчун шафоъаткунандаи байни Худо ва Исроил таъкид мекунад ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки вақте ки онҳо бо гӯсолаи тиллоӣ гуноҳ карданд, дар бораи раҳмати ӯ илтимос мекарданд. Вай инчунин дар бораи шикастани лавҳаҳои дорои Даҳ Аҳком аз хашм аз беитоатии онҳо ёдовар мешавад.

Такрори Шариати 9 бо огоҳии Мусо аз фаромӯш кардани исёнҳои гузашта ҳангоми ворид шудан ба Канъон ба анҷом мерасад. Вай аз гирифтани қарз барои ғалабаҳои оянда ё мансубияти муваффақият танҳо ба худ огоҳ мекунад. Ба ҷои ин, ӯ фурӯтанӣ дар назди Худованд ва итоат ба аҳкоми Ӯро ҳамчун воситаи канорагирӣ аз исёни оянда ва ё афтодан ба такаббури ғурур даъват мекунад. Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки на аз рӯи аҳди Худо, ки аз рӯи адолати онҳост, онҳо заминеро, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ваъда шуда буданд, соҳиб хоҳанд шуд.

Такрори Шариат 9:1 Гӯш кун, эй Исроил, ту имрӯз аз Урдун убур хоҳӣ шуд, то ки ба тасарруфи халқҳои аз худат бузургтар ва тавонотар, шаҳрҳои бузург ва то осмон девор гирифта, дохил шавӣ,

Худо ба Исроил амр мекунад, ки замини ваъдашударо соҳиб шаванд, сарфи назар аз он ки халқҳо бузургтар ва тавонотаранд.

1: Аз ношинос натарс, зеро ки Худо бо туст

2: Ба Худованд таваккал кунед, зеро ки Ӯ шуморо ба ваъдаҳои худ ҳидоят мекунад

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Қавӣ ва далер бош. Натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Забур 20:7, Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

Такрори Шариат 9:2 Мардуми бузург ва қоматбаланд, фарзандони Аноқиён, ки ту онҳоро мешиносӣ ва дар бораи онҳо шунидай, ки мегӯянд: "Кӣ метавонад пеши банӣ-Аноқ истода бошад"!

Ин порча дар бораи тарси исроилиён ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо Анакиҳо, як қавми тавоно ва тарсонанда сухан меронад.

1. Худо аз ҳар тарс бузургтар аст - Забур 45:1-3

2. Тарсро бо имон мағлуб кунед - Еҳушаъ 1:9

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам?

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 9:3 Пас, имрӯз бифаҳмед, ки Худованд Худои шумост, ки пешопеши ту мегузарад; мисли оташи фурӯбаранда онҳоро несту нобуд хоҳад кард, ва онҳоро пеши ту фуроварад; чунон ки онҳоро берун хоҳӣ кард ва ба зудӣ нест кун, чунон ки Худованд ба ту гуфтааст.

Ин порча дар бораи қудрати Худо сухан меронад ва ба халқи худ ваъда медиҳад, ки Ӯ пешопеши онҳо рафта, душманони онҳоро мағлуб хоҳад кард.

1. "Ваъдаи Худо дар бораи мубориза барои мо"

2. «Қудрати Худованд Худои мо»

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

2. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

Такрори Шариат 9:4 Дар дили худ нагӯй, ки баъд аз он ки Худованд Худои ту онҳоро аз пеши ту бадар ронда, бигӯй: "Худованд маро барои адолати ман ба тасарруфи ин замин овардааст, аммо барои шарорати ин халқҳо Худованд онҳоро аз пеши худ берун мекунад.

Худо халқҳои шарирро аз пеши банӣ-Исроил пеш кард ва набояд фикр кард, ки онҳо ба туфайли адолати худашон замин соҳиби замин шуданд.

1. Раҳмати Худо то абад пойдор аст - Луқо 1:50

2. Адолати Худо - Румиён 3:21-22

1. Румиён 9:14 - Пас мо чӣ гӯем? Оё дар назди Худо ноинсофӣ ҳаст? Худо накунад.

2. Такрори Шариат 7:7 - Худованд муҳаббати Худро бар шумо нагузошт ва шуморо баргузид, зеро шумо аз ҳама қавм бештар будед; зеро шумо аз ҳама камтар будед.

Такрори Шариат 9:5 На барои адолати худ ва на барои покии дили худ, барои тасарруфи замини онҳо намеравӣ; балки барои шарорати ин халқҳо Худованд Худои ту онҳоро аз пеши ту берун мекунад, то ки Ӯ каломе ки Худованд ба падарони ту Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрдааст.

Худо халқҳои шарирро берун мекунад, то ваъдаи худро ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб иҷро кунад.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафодор аст

2. Бадӣ наметавонад нақшаҳои Худоро мағлуб кунад

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Ишаъё 55:10-11 - Зеро, чунон ки борон ва барф аз осмон фуруд омада, ба он ҷо барнагарданд, балки заминро об дода, онро нашъунамо ва сабзида, ба коранда тухм ва ба хӯранда нон медиҳад. каломи Ман аз даҳони Ман берун меояд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

Такрори Шариат 9:6 Пас, бифаҳмед, ки Худованд Худоят ин замини некро ба ту намедиҳад, то ки онро барои адолати ту тасарруф кунӣ; зеро шумо қавми саркаш ҳастед.

Худованд Худо замини нағзро ба исроилиён на аз рӯи адолаташон дод, балки аз рӯи файзи Худ.

1: Раҳмати Худо медурахшад

2: Ба ёд овардани некии Худо дар замонҳои озмоиш

1: Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2: Забур 107:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад.

Такрори Шариат 9:7 Ба ёд овар ва фаромӯш накун, ки чӣ гуна Худованд Худои худро дар биёбон ба хашм овардӣ: аз рӯзе, ки аз замини Миср берун шудӣ, то ба ин макон омадӣ, бар зидди ХУДОВАНД.

Халқи Исроил аз замони тарки Миср бар зидди Худо саркашӣ мекарданд ва ин оят хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр онҳо дар биёбон Худоро ба хашм овардаанд, фаромӯш накунед.

1. Муҳимияти ёдоварӣ аз аблаҳони гузаштаи мо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Забур 78:11 - «Аъмоли Ӯро фаромӯш карданд, ва мӯъҷизаҳои Ӯро, ки ба онҳо нишон дода буд, фаромӯш карданд».

2. Ибриён 3:12 - «Эй бародарон, эҳтиёт бошед, ки мабодо дар ҳеҷ яке аз шумо дили шарири беимонӣ ва аз Худои Ҳай дур шудан пайдо нашавад».

Такрори Шариат 9:8 Ва шумо дар Ҳӯреб Худовандро ба хашм овардед, ба тавре ки Худованд ба шумо хашмгин шуд, ки шуморо несту нобуд кард.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки аз рафтору гуфторамон бохабар будан муҳим аст, зеро онҳо метавонанд оқибатҳои ҷиддӣ дошта бошанд.

1. "Амалҳои худро эҳтиёт кунед: Омӯзиш дар Такрори Шариат 9:8"

2. "Хатари ба хашм овардани Худованд: Тадқиқот дар Такрори Шариат 9:8"

1. Масалҳо 16:32 "Ҳар кӣ дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавонотар аст, ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, аз он касе ки шаҳрро забт мекунад".

2. Яъқуб 1:19-20 "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

Такрори Шариат 9:9 Вақте ки ман ба кӯҳ баромадам, то тахтаҳои сангин, ҳатто мизҳои аҳдро, ки Худованд бо шумо баста буд, бигирам, ва чил рӯзу чил шаб дар кӯҳ истодам, на нон нахӯрдам ва на нон нахӯрдам ва об бинӯшед:

Мусо ба кӯҳи Сино баромад ва дар он ҷо чил рӯзу шаб бе ғизо ва об монд ва Даҳ Аҳкоми Худоро қабул кард.

1. Қувваи Имон: Омӯзиш аз ӯҳдадории устувори Мусо

2. Аҳди Худо дар бораи муҳаббат: Даҳ Аҳком ҳамчун гарави муҳофизат

1. Ибриён 11:24-29 - имони Мусо ба қудрати Худо

2. Румиён 13:8-10 - Муҳаббат ҳамчун иҷроиши шариат

Такрори Шариат 9:10 Ва Худованд ба ман ду лавҳаи сангине дод, ки бо ангушти Худо навишта шуда буд; ва бар онҳо мувофиқи тамоми суханоне, ки Худованд дар кӯҳ аз миёни оташ дар рӯзи калисо ба шумо гуфта буд, навишта шудааст.

Худованд ба Мусо ду лавҳаи сангин дод, ки дар он бо ангушти худи Худо навишта шуда буд, ки дар он ҳамаи суханоне ки Ӯ ба банӣ-Исроил ҳангоми дар кӯҳи Сино ҷамъ омада буданд, гуфта буд.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр Каломи Худо моро тағир медиҳад

2. Бузургии ҳузури Худо: Таҷрибаи Худо дар миёни оташ

1. Қӯлассиён 3:16 - «Бигзор каломи Масеҳ дар шумо фаровон сокин бошад ва якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим ва насиҳат диҳед».

2. Хуруҷ 33: 14-15 - "Ва ӯ гуфт: "Ҳузури Ман бо ту хоҳад рафт, ва Ман ба ту оромӣ хоҳам дод. Ва ба ӯ гуфт: "Агар ҳузури Ту бо ман наравад, моро аз ин ҷо набар" ».

Такрори Шариат 9:11 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар охири чил рӯзу чил шаб Худованд ду лавҳаи сангинро, яъне мизҳои аҳдро ба ман дод.

Пас аз чил рӯзу чил шаб Худованд ба Мусо ду лавҳаи сангинро дод, ки дар он аҳд буд.

1. Қувваи Аҳд: Чӣ тавр ваъдаҳои Худо иҷро мешаванд

2. Чиҳил рӯзу чиҳил шаб: Фаҳмидани аҳамияти шумораи чиҳил дар Навиштаҷот

1. Хуруҷ 34:28 - Ва ӯ чил рӯзу чил шаб дар он ҷо бо Худованд буд; на нон мехӯрд ва на об менӯшид. Ва бар мизҳо суханони аҳд ва даҳ аҳкомро навишт.

2. Забур 95:10 - Чиҳил сол боз бо ин насл ғамгин шудам, ва гуфтам: «Он қавмест, ки дар дили худ гумроҳ мешаванд, ва роҳҳои Маро надонистаанд.

Такрори Шариат 9:12 Ва Худованд ба ман гуфт: «Бархез, зуд аз ин ҷо фурӯд шав; зеро ки қавми Ту, ки аз Миср берун овардай, фосид шудаанд; зуд аз роҳе ки ба онҳо амр фармудаам, дур мешаванд; онҳоро симои гудохта сохтаанд.

Ин порча дар бораи он нақл мекунад, ки исроилиён то чӣ андоза зуд худро фосид карданд ва пас аз берун шудан аз Миср ҳайкали гудохта сохтанд.

1. Каломи Худо бар зидди бутпарастӣ: наздик шудан ё дур шудан

2. Вафодор мондан ба Худо дар дунёи бевафо

1. Ирмиё 2:5-7 - Худованд чунин мегӯяд: «Падарони шумо дар ман чӣ гуноҳе ёфтанд, ки аз ман дур шуда, аз паи беҳуда рафтанд ва беарзиш шуданд?

2. Хуруҷ 20: 3-6 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё ба он чизе, ки дар осмон дар боло аст, ё дар зери замин аст, ё он чиро, дар оби зери замин аст, ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми нафраткорон ҷазо медиҳам. ман.

Такрори Шариат 9:13 Ва Худованд ба ман сухан ронда, гуфт: «Ман ин қавмро дидаам, ва инак, қавми гарданкаш аст.

Ин порча халқи Исроилро ҳамчун як халқи гарданкаш таъкид мекунад.

1. Хавфи дили сангдил

2. Раҳмати Худо бо вуҷуди якравии мо

1. Ишаъё 48:4-11 - омодагии Худо ба бахшидан сарфи назар аз якравии мо

2. Ирмиё 17:5-10 - Оқибатҳои дили сангдил.

Такрори Шариат 9:14 Маро ором деҳ, то ки онҳоро несту нобуд кунам, ва номи онҳоро аз зери осмон маҳв кунам, ва аз ту халқе аз онҳо пурқувваттар ва бузургтар хоҳам сохт.

Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки Ӯро ба ҳоли худ бигузорад, то халқи Исроилро несту нобуд кунад ва халқи Исроилро як халқи тавонотар ва бузургтар кунад.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо баъзан харобиро пеш аз барқарорсозӣ дар бар мегирад.

2. Ҳатто ҳангоми нобудшавӣ, Худо барои ҳаёти мо нақшаи бузургтаре дорад.

1. Ишаъё 54:2-3 "Ҷои хаймаи худро васеъ кун, ва бигзор пардаҳои манзилҳои ту дароз шавад; худро нигоҳ надор; ришташои худро дароз ва сутунҳои худро мустаҳкам намо. Зеро ки шумо ба тарафи рост ва ба тарафи рост паҳн хоҳед шуд. ва насли ту халқҳоро вориси халқҳо ва шаҳрҳои харобазор хоҳанд шуд».

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

Такрори Шариат 9:15 Ва ман баргашта, аз кӯҳ фуромадам, ва кӯҳ дар оташ сӯхт; ва ду лавҳаи аҳд дар дасти ман буд.

Мусо бо ду лавҳаи Даҳ Аҳком дар дасташ аз кӯҳи Сино фуромад, ва кӯҳ оташ гирифт.

1. Аҳди Худо бо мо: Даҳ Аҳком ва ӯҳдадории мо барои итоат кардан

2. Қудрати Худо: Оташ дар кӯҳ

1. Хуруҷ 20:1-17 - Даҳ Аҳком

2. Ибриён 12:18-29 - Оташи сӯзони ҳузури Худо

Такрори Шариат 9:16 Ва ман назар андохтам, ва инак, шумо бар зидди Худованд Худои худ гуноҳ кардаед, ва шуморо гӯсолаи гудохта кардаед; шумо аз роҳе ки Худованд ба шумо амр фармуда буд, зуд дур шудаед.

Банӣ-Исроил бо сохтан ва парастиши гӯсолаи тиллоӣ бар зидди Худо гуноҳ карда буданд, ки хилофи амри Худо буд.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Аҳамияти итоати вафодор

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Дарси банӣ-Исроил

1. Румиён 3:23 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Такрори Шариат 9:17 Ва ман ду мизро гирифта, аз ду дастам бароварда, пеши назари ту шикастам.

Мусо ду лавҳаи сангинро, ки даҳ Аҳкомро дар бар мегирифт, дар пеши назари исроилиён шикаст.

1. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо

2. Оқибатҳои риоя накардани қонуни Худо

1. Хуруҷ 20:1-17 - Даҳ Аҳком

2. Матто 22:34-40 - Бузургтарин аҳком

Такрори Шариат 9:18 Ва ман ба ҳузури Худованд афтодам, чунон ки дар аввал, чил рӯзу чил шаб, ва ба сабаби ҳамаи гуноҳҳои шумо, ки дар пеши назари Худо бадӣ кардаед, на нон нахӯрдам ва об нанӯшидам. Худовандо, то ки ӯро ба хашм оварад.

Мусо 40 шабу 40 рӯз рӯза гирифт, то аз Худо омурзиши гуноҳҳои исроилиёнро талаб кунад.

1. Қувваи Рӯза: Чӣ гуна Рӯза метавонад боиси омурзиш ва эҳё шавад

2. Аҳамияти тавба: Чаро мо бояд бахшиш пурсем

1. Юнус 3:10 - "Ва Худо аъмоли онҳоро дид, ки онҳо аз роҳи бади худ баргаштанд; ва Худо аз бадӣ тавба кард, ки гуфта буд, ки ба онҳо хоҳад кард, аммо ин корро накард".

2. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

Такрори Шариат 9:19 Зеро ки ман аз ғазаб ва хашми гарм тарсидам, ки Худованд бар шумо хашм гирифт, то ки шуморо нобуд созад. Аммо дар он вақт Худованд ба ман низ гӯш дод.

Мусо аз хашм ва ғазаби Худованд тарсид, аммо Худованд илтиҷоҳои ӯро шунид ва банӣ-Исроилро нест накард.

1. Ҳатто дарториктарин соатҳои мо, Худованд ҳамеша гӯш мекунад ва барои раҳм кардан омода аст.

2. Вақте ки мо метарсем, мо метавонем барои тасаллӣ ва муҳофизат ба Худованд муроҷиат кунем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, пас чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад? Кӣ бар зидди баргузидаҳои Худо айбдор мешавад? Худост сафедкунанда. Кӣ бояд маҳкум кунад? Исои Масеҳ ҳамон касест, ки бештар аз он мурдааст, эҳьё шудааст, ки дар ямини Худост ва дар ҳақиқат барои мо шафоат мекунад. Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар, ё шамшер? Чунон ки навишта шудааст: "Ба хотири Ту мо тамоми рӯз кушта мешавем"; моро гусфандони кушташуда хисоб мекунанд. Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Такрори Шариат 9:20 Ва Худованд ба Ҳорун бағоят хашмгин шуд, ки ӯро нобуд кунад; ва ман дар ҳамон вақт барои Ҳорун низ дуо гуфтам.

Вафодорӣ ва фурӯтании Ҳорун дар баробари ғазаби Худо барои ҳамаи мо дарси ибрат аст.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Чӣ гуна Худо ба имони фурӯтании мо ҷавоб медиҳад

2. Аҳамияти устувории устувор дар зери фишор

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Дониёл 3:16-18 - Шадрах, Мешак ва Абднаҷу ба Набукаднесар саҷда карданро рад карданд ва аз оташ осеб надиданд.

Такрори Шариат 9:21 Ва ман гуноҳи туро, яъне гӯсолаеро, ки шумо сохта будед, гирифтам, ва онро дар оташ сӯзондам, ва мӯҳр задам, ва онро хеле майда кардам, то он даме ки мисли хок хурд бошад; ва ғубори онро ба ҷӯйе, ки аз кӯҳ фаромаданд.

Худо барои гуноҳи банӣ-Исроил гӯсоларо сӯзонд ва хок кард ва хокро ба ҷӯйе, ки аз кӯҳ фаромаданд, андохт.

1. Қувваи тавба: Чӣ гуна омурзиши Худо гуноҳҳои моро дигар мекунад

2. Эътимод ба ҳикмати Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Ишаъё 43:25 - "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худам маҳв мекунам ва гуноҳҳои туро ба ёд намеоварам".

2. Забур 103:12 - «Чун қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст».

Такрори Шариат 9:22 Ва шумо дар Тобера ва Массо ва Қибрутҳаттаво Худовандро ба хашм овардед.

Банӣ-Исроил дар Тобера, Масса ва Кибротҳаттаво Худовандро ба хашм оварданд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз исроилиён

2. Хатарҳои рад кардани иродаи Худованд

1. Масалҳо 14:12: Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Яъқуб 4:17: Пас, барои касе, ки кори дурустро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

Такрори Шариат 9:23 Ҳамин тавр, вақте ки Худованд туро аз Қодешбарнеа фиристода, гуфт: «Бирав ва заминеро, ки ба ту додаам, тасарруф кун; ва шумо бар зидди амри Худованд Худои худ исён кардед, ва ба вай имон наовардед ва ба овози Ӯ гӯш надодед.

Банӣ-Исроил бар зидди Худованд исён бардоштанд, вақте ки Ӯ ба онҳо амр фармуд, ки рафта замини ваъдашударо тасарруф кунанд.

1. Итоат ҷузъе аз имон аст

2. Боварӣ ба Худо барои ҳаёти масеҳӣ муҳим аст

1. 2 ба Қӯринтиён 10:5 - Мо далелҳо ва ҳар гуна даъвоеро, ки худро бар зидди дониши Худо нишон медиҳанд, нест мекунем ва ҳар як фикрро асир мегирем, то онро ба Масеҳ итоаткор созем.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Такрори Шариат 9:24 Шумо аз рӯзе ки шуморо шинохтам, бар зидди Худованд исён кардаед.

Ҷузъиёти ҷамъбастӣ: Худованд исроилиёнро аз ҳамон рӯзе, ки онҳо маълум буданд, исёнкор медонанд.

1. Хатари исён бо Худо

2. Эътироф кардани табиати саркашамон

1. Ишаъё 1:2-20 - Даъвати Худо ба исроилиён барои тавба кардан ва ба сӯи Ӯ баргаштан.

2. Яъқуб 4:7-10 - Даъвати Худо барои итоат кардан ба Ӯ ва муқобилат кардан ба иблис.

Такрори Шариат 9:25 Ҳамин тавр ман чил рӯзу чил шаб ба ҳузури Худованд афтодам, чунон ки дар аввал афтодам; зеро ки Худованд гуфта буд, ки туро несту нобуд мекунад.

Мусо чил рӯзу чил шаб ба ҳузури Худованд рӯза гирифт, то ки барои исроилиён илтиҷо кунад, чунон ки Худованд гуфта буд, ки онҳоро несту нобуд хоҳад кард.

1. Қувваи имон: омӯзиши Мусо ва исроилиён

2. Қуввати дуо: Чӣ тавр Худо дуоҳои моро мешунавад

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

2. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

Такрори Шариат 9:26 Бинобар ин ман ба Худованд дуо гуфта, гуфтам: «Эй Худованд Худо, қавми Худ ва мероси Худро, ки ба воситаи бузургии Худ, ки бо дасти пурзӯр аз Миср берун овардай, фидия додай, несту нобуд накун».

Мусо ба Худо илтиҷо намуда, аз Ӯ илтимос мекунад, ки халқи Исроилро, ки бо дасти пурзӯр аз Миср раҳо карда буд, нобуд накунад.

1. Худои мо Худои меҳрубон аст - Такрори Шариат 9:26

2. Ба Худованд таваккал кунед - Такрори Шариат 9:26

1. Хуруҷ 14:31 - Ва Исроил он кори бузургеро, ки Худованд бар мисриён кардааст, диданд, ва мардум аз Худованд тарсиданд, ва ба Худованд ва бандаи Ӯ Мусо имон оварданд.

2. Хуруҷ 15:13 - Ту бо марҳамати Худ қавмеро, ки фидия додаӣ, пеш бурдӣ; онҳоро бо қуввати худ ба манзили муқаддаси худ роҳнамоӣ кардӣ.

Такрори Шариат 9:27 Бандагони худ Иброҳиму Исҳоқ ва Яъқубро ба ёд овар; Ба якравии ин қавм нигоҳ накун, ба шарорати онҳо ва ба гуноҳашон.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки аҷдодони худ Иброҳиму Исҳоқ ва Яъқубро ба ёд оварем ва ба якравӣ, бадкорӣ ва гуноҳи ин мардум фирефта нашавем.

1. "Аҷдодон: Намунаҳои имон ва фазилат"

2. «Қувваи ёдоварӣ»

1. Ибриён 11: 8-16 - "Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад".

2. Ҳастӣ 12:1-3 - "Худованд ба Абром гуфта буд:"Аз кишвари худ, қавми худ ва хонадони падарат ба замине бирав, ки ба ту нишон хоҳам дод; ман туро халқи бузург хоҳам кард ва баракат хоҳам дод. номи туро бузург хоҳам кард, ва ту баракат хоҳӣ буд».

Такрори Шариат 9:28 Мабодо замине ки ту моро аз он берун овардӣ, нагӯяд: "Азбаски Худованд натавонист онҳоро ба замине ки ба онҳо ваъда дода буд, биёрад, ва азбаски аз онҳо нафрат дошт, онҳоро берун овард, то ки дар биёбон бикушанд".

Дар Такрори Шариат 9:28 Мусо банӣ-Исроилро ҳушдор медиҳад, ки замине, ки онҳо аз он берун оварда шудаанд, гуфта метавонад, ки Худованд натавонист ба исроилиёнро ба замине, ки ба онҳо ваъда дода буд, биёрад ва Ӯ онҳоро барои куштани онҳо дар замин берун овардааст. биёбон.

1. Муҳаббат ва вафодории бепоёни Худо

2. Дили тоъат

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Такрори Шариат 9:29 Аммо онҳо қавми Ту ва мероси туст, ки Ту онҳоро бо қуввати тавонои Худ ва бо бозуи дарози худ берун овардай.

Халқи Худо мероси Ӯст ва Ӯ онҳоро бо қудрати худ берун овард.

1. Қудрати Худо ва муҳаббати Ӯ ба халқаш

2. Бозуи ҳифзи мероси Худо

1. Такрори Шариат 4:34-35 - Зеро Худованд Худои ту оташи сӯзонанда ва Худои ҳасад аст. Вақте ки шумо падари фарзандон ва кӯдакон шудед ва дар ин сарзамин муддати тӯлонӣ мондед, ба ҳар сурат бут сохтан ба худ фасод накунед.

2. Забур 44:3 - Зеро ки онҳо на бо шамшери худ заминро ба даст овардаанд, на бозуи худ ба онҳо ғалаба бахшид; балки дасти рости ту, бозуи ту ва нури чеҳраи ту, зеро ки ту аз онҳо шод шудай.

Такрори Шариати 10-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 10: 1-11 сохтани маҷмӯи дуюми лавҳаҳои сангинро аз ҷониби Мусо пас аз шикастани маҷмӯи якум дар хашм тасвир мекунад. Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки лавҳаҳои навро тарошида, ба кӯҳи Сино барорад ва дар он ҷо бори дигар Даҳ Аҳкомро бар онҳо менависад. Мусо нақл мекунад, ки чиҳил шабу рӯз дар кӯҳ рӯза гирифта, аз Худо дастур мегирифт. Ӯ таъкид мекунад, ки Худованд Исроилро ҳамчун моликияти гаронбаҳои худ интихоб кард, на аз сабаби бузургии онҳо, балки танҳо ба туфайли муҳаббат ва садоқати Ӯ барои иҷрои ваъдаҳои Ӯ.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 10:12-22 идома дода, Мусо исроилиёнро даъват мекунад, ки аз Худо битарсанд ва дӯст доранд ва дар итоат ба Ӯ рафтор кунанд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Яҳува он чизеро талаб мекунад, ки аз Ӯ битарсед, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунед, Ӯро дӯст доред, бо тамоми дилу ҷони худ ба Ӯ хизмат кунед, аҳкоми Ӯро риоя кунед ва ин боиси баракатҳо мегардад. Мусо адолат ва ғамхории Худоро нисбати гурӯҳҳои осебпазир, аз қабили ятимон ва бевазанон таъкид намуда, исроилиёнро даъват мекунад, ки ба ин хислатҳо пайравӣ кунанд.

Сархати 3: Такрори Шариати 10 бо Мусо таъкид мекунад, ки Худованд бар ҳама худоён, осмонҳо, замин ва ҳама чизҳои даруни онҳо аз они Ӯст. Ӯ ба исроилиён аз таърихи ҳафтод нафаре, ки ба Миср рафтаанд, то ба халқи сершумор табдил ёфтани онҳо ва чӣ гуна Худо онҳоро аз ғуломӣ бо мӯъҷизот ва мӯъҷизот наҷот дод, хотиррасон мекунад. Мусо хатна кардани дилҳои онҳоро рамзи садоқати ботинӣ ташвиқ мекунад, то ки Яҳуваро аз таҳти дил дӯст доранд ва роҳҳои Ӯро содиқона пайравӣ кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 10 пешниҳод мекунад:
Сохтани маҷмӯи дуюми лавҳаҳои сангин вафодории Худо;
Барои пайравӣ аз роҳи Худо баракатро ба тарс ва тоъат даъват кунед;
Бартарии Худованд хатна кардани дилҳо ва садоқат.

Таваҷҷӯҳ ба сохтани лавҳаҳои дуюми сангӣ вафодории Худо ба аҳди Ӯ;
Ба тарс, итоат ва муҳаббат ба Худо баракатҳо барои пайравӣ аз роҳҳои Ӯ даъват кунед;
Бартарии Худованд бар ҳамаи худоён, хатна кардани дилҳо ва садоқат ба Ӯ.

Дар ин боб ба сохтани лавҳаҳои дуюми сангин, даъват ба тарс ва итоат ба Худо ва волоияти Худованд нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 10 Мусо тасвир мекунад, ки чӣ тавр ӯ пас аз шикастани маҷмӯи аввал дар хашм лавҳаҳои нави сангиро кандакорӣ кард. Ӯ нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо ба ӯ

дастур дод, ки ин лавҳаҳои навро ба кӯҳи Сино барорад ва дар он ҷо Даҳ Аҳкомро бар онҳо аз нав навишт. Мусо таъкид мекунад, ки мақоми баргузидаи Исроил ҳамчун дороии гаронбаҳои Худо на ба бузургии онҳо, балки танҳо аз муҳаббат ва садоқати Ӯ дар иҷрои ваъдаҳои Ӯст.

Дар идомаи Такрори Шариати 10, Мусо исроилиёнро даъват мекунад, ки дар итоат ба Ӯ рафтор кунанд, аз Худо битарсанд ва дӯст доранд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Яҳува аз самими қалб талаб мекунад, ки аз Ӯ битарсанд, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунанд, Ӯро дӯст доранд, бо тамоми дилу ҷони худ ба Ӯ хизмат кунанд ва аҳкоми Ӯро риоя кунанд. Мусо онҳоро итминон медиҳад, ки риояи ин дастурот боиси баракатҳо мегардад. Ӯ инчунин адолат ва ғамхории Худоро нисбати гурӯҳҳои осебпазир, аз қабили ятимон ва бевазанон таъкид намуда, Исроилро даъват мекунад, ки ба ин хислатҳо пайравӣ кунанд.

Такрори Шариати 10 бо Мусо таъкид мекунад, ки Худованд бар ҳама худоён олӣ аст, осмонҳо, замин ва ҳама чизҳои даруни онҳо танҳо аз они Ӯст. Ӯ ба исроилиён ёдрас мекунад, ки таърихи онҳо аз як гурӯҳи хурде буданд, ки ба Миср омада буданд, то он даме, ки онҳо ба халқи сершумор табдил ёфтанд ва чӣ гуна Худо онҳоро аз ғуломӣ тавассути аломот ва мӯъҷизот наҷот дод. Мусо хатна кардани дилҳои онҳоро ташвиқ мекунад, ки рамзи садоқати ботинӣ барои дӯст доштани Яҳува ва содиқона бо роҳҳои Ӯ пайравӣ кардан, волоияти Ӯро эътироф кардан ва бо садоқати самимӣ ҷавоб додан мебошад.

Такрори Шариат 10:1 Дар он вақт Худованд ба ман гуфт: «Ду лавҳаи сангинро мисли пешинааш бикан, ва назди ман ба кӯҳ баромада, сандуқи аз чӯб бисоз».

Худо ба Мӯсо супориш медиҳад, ки мисли лавҳаҳои аввал ду лавҳаи сангин тарошида, аз чӯб киштӣ созад.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо, ҳатто вақте ки норавшан аст.

2. Имон ба қудрати олӣ: Фаҳмидани нақшаи Худо.

1. Ирмиё 17: 7-8 - "Хушо марде, ки ба Худованд таваккал мекунад, ва умеди Ӯ Худованд аст, зеро вай мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро дар канори дарё паҳн мекунад, ва вакте ки гармӣ меояд, набинад, балки баргаш сабз хоҳад шуд, ва дар соли хушксолӣ эҳтиёт нахоҳанд шуд, ва аз ҳосил додан қатъ нахоҳад шуд».

2. Ибриён 11:6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад".

Такрори Шариат 10:2 Ва суханонеро, ки дар лавҳаҳои аввал буданд, ки ту пора кардай, бар рӯи мизҳо хоҳам навишт, ва ту онҳоро дар сандуқ хоҳӣ гузошт.

Худо ба Мусо амр мекунад, ки дар лавҳаҳои нави сангин калимаҳо бинависад ва онҳоро дар киштӣ гузорад.

1. Аҳкоми Худо: Итоати дастуроти Худо

2. Кишти: Нишони имон ва тоъат

1. Такрори Шариат 10:2

2. Хуруҷ 34:27-28 - Он гоҳ Худованд ба Мусо гуфт: «Ин суханонро бинавис, зеро ки мувофиқи ин суханон ман бо ту ва бо Исроил аҳд бастаам. Мусо дар он ҷо чил рӯзу чил шаб назди Худованд буд, на нон нахӯрад ва на об нӯшид. Ва дар лавҳаҳо суханони аҳд Даҳ Аҳкомро навишт.

Такрори Шариат 10:3 Ва ман аз чӯби ақл сандуқе сохтам, ва ду лавҳаи сангинро мисли аввалинаш тарошида, ба кӯҳ баромадам, ва он ду тахта дар дасти ман буд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Мусо аз чӯби акация сандуқе офарид ва ду мизи сангро тарошида, сипас бо ду миз дар даст ба кӯҳ баромад.

1. Нақшаи илоҳии Худо барои ҳаёти мо: Аз намунаи Мусо ёд гиред, ки ба нақша ва ҳадафи Худо барои ҳаёти мо эътимод кунед.

2. Аҳамияти итоаткорӣ: Итоат ба фармудаҳои Худо аз мо талаб мекунад, ки худро фурӯтан кунем ва ба иродаи Ӯ таваккал кунем.

1. Ибриён 11: 24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки калон шуд, аз он ки ҳамчун писари духтари фиръавн шинохта шавад, рад кард ва дар назди халқи Худо бадрафторӣ карданро афзал донист, ки аз лаззатҳои зудгузари гуноҳ баҳра барад. Ӯ таҳқири Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро дар интизори мукофот буд.

2. Хуруҷ 24:15-18 - Сипас Мусо ба кӯҳ баромад, ва абр кӯҳро фаро гирифт. Ҷалоли Худованд бар кӯҳи Сино қарор гирифт, ва абр онро шаш рӯз фаро гирифт. Дар рӯзи ҳафтум ӯ Мусоро аз миёни абр хонд. Ва зуҳури ҷалоли Худованд дар назари банӣ-Исроил мисли оташе буд, ки дар қуллаи кӯҳ фурӯ мебурд. Мусо ба абр даромад ва ба кӯҳ баромад. Ва Мусо чил рӯзу чил шаб дар кӯҳ буд.

Такрори Шариат 10:4 Ва бар мизҳо, мувофиқи навиштаҷоти аввал, даҳ ҳукмеро, ки Худованд дар рӯзи калисо дар кӯҳ аз миёни оташ ба шумо гуфта буд, навишт; ва Худованд онҳоро ба ман.

Ин порча навиштани Даҳ Аҳкоми Худоро дар лавҳаҳои сангин тасвир мекунад, ки дар кӯҳи калисо ба Мусо дода шудааст.

1. Муҳимияти итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Гӯш додан ва пайравӣ аз ҳидоятҳои Худо

1. Хуруҷ 20:1-17 - Даҳ Аҳком

2. Юҳанно 14:15 - Амри Исо дар бораи дӯст доштани Худо ва ҳамсоя

Такрори Шариат 10:5 Ва ман баргашта, аз кӯҳ фуромадам ва мизҳоро дар сандуқи сохтаам гузоштам; ва дар он ҷо ҳастанд, чунон ки Худованд ба ман амр фармудааст.

Мусо лавҳаҳои сангинро, ки даҳ Аҳкомро дар бар мегирифтанд, мувофиқи дастури Худо дар сандуқи аҳд гузошт.

1. Итоати мо ба аҳкоми Худо баракат меорад

2. Қувваи итоаткорӣ дар ҳаёти мо

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Луқо 6:46-49 - Масали Исо дар бораи бинокорони доно ва нодон.

Такрори Шариат 10:6 Ва банӣ-Исроил аз Беэрӯти банӣ-Яакон ба Мусоро рафтанд; дар он ҷо Ҳорун мурд, ва дар он ҷо дафн карда шуд; ва писараш Элъозор ба ҷои ӯ дар коҳин хизмат мекард.

Муҳаббати Худо дар садоқати ӯ ба исроилиён ҳатто баъд аз марг зоҳир мешавад.

1: Вафодории Худо дар садоқати Ӯ ба халқаш ҳатто ҳангоми марг дида мешавад.

2: Марг моро аз муҳаббати Худо ҷудо намекунад.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: Забур 116:15 - Дар назари Худованд марги муқаддасони Ӯ азиз аст.

Такрори Шариат 10:7 Аз он ҷо ба Ҷудӯдо рафтанд; ва аз Гудӯдо то Ютбот, замини дарёҳои об.

Худо ба мо ғамхорӣ мекунад, ҳатто вақте ки мо дар лаҳзаҳои душвор сафар мекунем ва ба мо рӯзӣ медиҳад.

1. Сафари имон: Дарёфти қувват ва роҳат дар замонҳои душвор

2. Худованд ризқу рӯзии мост: Таҷрибаи ризқи Худо ҳангоми душвориҳои зиндагӣ

1. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ ба ту маслиҳат медиҳам.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

Такрори Шариат 10:8 Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то ки сандуқи аҳди Худовандро бардоранд, ба ҳузури Худованд истода, ба ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракат гӯянд, то имрӯз.

Худованд сибти Левиро интихоб кард, то сандуқи аҳдро бардошта баранд ва ба Ӯ хизмат кунанд ва баракат диҳанд.

1. Даъват ба хидмат: Чӣ тавр моро даъват мекунанд, ки нури Худо дар ҷаҳон бошем

2. Баракати хидмат: Баровардани фоида аз хидмати содиқона

1. Матто 5:14-16 - Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шахреро, ки дар теппа сохта шудааст, пинхон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери коса намегузоранд. Ба ҷои ин онҳо онро ба пояи худ мегузоранд, ва он ба ҳама дар хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон равшан шавад, то ки онҳо корҳои неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Такрори Шариат 10:9 Бинобар ин Левӣ бо бародарони худ насибе ва мерос надорад; Худованд мероси вай аст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ ваъда додааст.

Худованд мероси левизодагон аст, чунон ки Худо ваъда додааст.

1: Ҳамаи мо бояд барои он чизе ки Худованд ба мо ато кардааст, шукр гӯем ва барои рӯзии мо ба Ӯ таваккал кунем.

2: Чӣ тавре ки ба левизодагон ваъда дода шуда буд, ки мерос аз ҷониби Худованд, мо низ ваъда додаем, ки муҳаббат ва файзи абадии Ӯ.

1: Забур 37:4 - "Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод".

2: Isaiah 26: 3-4 - "Ту Ӯро, ки ақли ӯ дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ба ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал намо, зеро ки дар Худованд Худованд қуввати ҷовидонӣ аст".

Такрори Шариат 10:10 Ва ман, мувофиқи бори аввал, чил рӯзу чил шаб дар кӯҳ истодам; ва Худованд дар он вақт низ ба ман гӯш дод, ва Худованд намехост, ки туро нобуд кунад.

Пас аз он ки Мусо дар кӯҳ 40 шабонарӯз буд, Худо ба Мусо гӯш дод ва исроилиёнро аз ҳалокат раҳо кард.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо: Фаҳмидани омодагии Худо барои раҳм кардани мо

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо боиси муҳофизати Ӯ мегардад

1. Ишаъё 1:18-19 - Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд шуд. 19 Агар хоҳед ва итоаткор бошед, аз неъмати замин хоҳед хӯрд.

2. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст. 9 На ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. 10 Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо намедиҳад. 11 Зеро ки ҳар қадар осмон болотар аз замин бошад, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; 12 Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур мекунад. 13 Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм

мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, раҳм мекунад. 14 Зеро ки Ӯ чеҳраи моро медонад; вай дар хотир дорад, ки мо хокем.

Такрори Шариат 10:11 Ва Худованд ба ман гуфт: «Бархез, пешопеши қавм сафар кун, то ки онҳо дохил шаванд ва заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдаам, ки ба онҳо бидиҳам, тасарруф кунанд».

Худованд ба Мусо амр медиҳад, ки банӣ-Исроилро ба замини Канъон, ки Худо ба падаронашон ваъда карда буд, барад.

1. Вафодории Худо: таваккал ба ваъдаҳои Худо

2. Итоат дар баробари номуайянӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Ҳастӣ 15:7 - Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Ман Худованде ҳастам, ки туро аз Ури калдониён берун овардаам, то ин заминро ба ту бидиҳам, то ки онро мерос гузорам».

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

Такрори Шариат 10:12 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худоят аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, ва Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо тамоми дили ту ибодат кунӣ. ва бо тамоми ҷони худ,

Худо талаб мекунад, ки мо аз Ӯ тарсем, бо роҳҳои Ӯ рафтор кунем, Ӯро дӯст дорем ва бо тамоми дилу ҷони худ ба Ӯ хизмат кунем.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба Худованд

2. Худовандро бо тамоми ҷону дил дӯст дорем

1. Такрори Шариат 10:12–13

2. Марқӯс 12:30-31 Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми ҳуши ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор: ин ҳукми аввалин аст.

Такрори Шариат 10:13 Барои риоя кардани аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯ, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба нафъи худамон ба аҳком ва қонунҳои Худо итоат кунем.

1. Итоат баракат меорад

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Забур 19:7-11 - "Қонуни Худованд комил аст, рӯҳро тароват мебахшад. Фаризаҳои Худованд эътимоднок аст, оддиро хирадманд мегардонад. Аҳкоми Худованд дуруст аст ва дилро шод мегардонад. аҳкоми Худованд мунаввар

аст, ба чашмҳо равшанӣ мебахшад. Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст; Фармони Худованд устувор аст ва ҳамааш одилона аст».

Такрори Шариат 10:14 Инак, осмон ва осмони осмон Худои ту Худованд аст, замин низ бо ҳар он чи дар он аст.

Худо бар осмонҳову замин ва ҳар чӣ даруни онҳост, фармонравост.

1: Мо бояд бузургии Худоро дарк кунем ва қадр кунем ва ба некии Ӯ таваккал кунем ва нисбати мо ғамхорӣ кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки зиндагӣ кунем, ки қудрати Худоро бар мо ва тамоми махлуқот инъикос кунад.

1: Isaiah 40:26 - Чашмони худро бардошта, ба осмон нигаред: Кӣ ҳамаи инҳоро офаридааст? Он ки лашкари пурситораро як-як берун оварад ва ҳар якеро ном баровард. Аз кувваи бузург ва кувваи тавонои у ягонтои онхо намерасад.

2: Қӯлассиён 1:16-17 - Зеро ҳама чиз дар Ӯ офарида шудааст: чизҳои дар осмон ва замин, намоён ва нонамоён, хоҳ тахтҳо, хоҳ қудратҳо, хоҳ ҳокимон ва хоҳ ҳукуматдорон; ҳама чиз ба воситаи Ӯ ва барои Ӯ офарида шудааст. Ӯ пеш аз ҳама аст ва ҳама чиз дар Ӯст.

Такрори Шариат 10:15 Фақат Худованд падарони туро дӯст дошт, ки онҳоро дӯст дорад, ва Ӯ насли онҳоро баъд аз онҳо баргузид, ҳатто туро, чунон ки имрӯз аст, аз ҳама бартарӣ.

Худо моро бечуну чаро дӯст медорад ва моро аз ҳама болотар баргузидааст.

1: Муҳаббати абадии Худо ба мо.

2: Қудрати муҳаббати махсуси Худо ба мо.

1: Румиён 8:38-39 Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кун.

2:1 Юҳанно 4:7-8 Дӯстони азиз, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост. Ҳар касе, ки дӯст медорад, аз Худо таваллуд шудааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст.

Такрори Шариат 10:16 Пас, пӯсти дилатонро хатна кунед, ва дигар гарданбанд нашаведед.

Худованд ба мо амр мекунад, ки сахтии диламонро дур кунем ва ба каломи Ӯ итоат кунем.

1. "Муҳаббати Худо ва чӣ гуна он итоаткории моро мехоҳад"

2. «Шахстан аз занҷирҳои итоаткорӣ»

1. Ирмиё 4:4 - "Худро барои Худованд хатна кунед, ва ҷиҳози дили худро бигиред, эй мардони Яҳудо ва сокинони Ерусалим; мабодо ғазаби ман мисли

оташ берун наояд ва сӯзонад, ки ҳеҷ кас онро хомӯш карда наметавонад, зеро бади аъмоли ту».

2. Румиён 2:29 - "Аммо вай яҳудӣ аст, ки дар ботин як аст; ва хатна аз дил, дар рӯҳ, на дар ҳарф аст, ки ҳамду санои ӯ на аз ҷониби одамон, балки аз Худост".

Такрори Шариат 10:17 Зеро ки Худованд Худои ту Худои худоён ва Худованди оғоён аст, Худои бузург, тавоно ва даҳшатнок аст, ки ба одамон аҳамият намедиҳад ва мукофот намегирад.

Худо аз ҳама болотар аст ва рӯйбинӣ намекунад.

1. Худо қудрати олӣ аст, ки сазовори итоъат ва эҳтиром аст

2. Дӯст доштани Худо бидуни бадгумонӣ

1. Яъқуб 2:1–13

2. Румиён 2:11-16

Такрори Шариат 10:18 Ӯ ҳукми ятим ва бевазанро иҷро мекунад, ва бегонаро дӯст медорад ва ба ӯ хӯрок ва либос медиҳад.

Муҳаббати Худо ба бегонагон тавассути амалҳои таъмини ғизо ва либос нишон дода мешавад.

1: Мо даъват карда шудаем, ки ёри худро, новобаста аз пайдоиш ё мероси онҳо дӯст дорем, чунон ки Худо моро дӯст медорад.

2: Мо метавонем муҳаббатро ба бегонагон тавассути таъмин кардани онҳо бо чизҳои зарурӣ барои қонеъ кардани ниёзҳои онҳо зоҳир кунем.

1: Ибодат 19: 33-34, Вақте ки як бегона дар замини шумо бо шумо зиндагӣ мекунад, ба ӯ ситам накун. Ба ғарибе ки назди ту иқомат мекунад, ҳамчун зодаи дар миёни худ рафтор намо, ва ӯро мисли худат дӯст хоҳӣ дошт, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

2: Матто 25:35-36 Зеро ки ман гурусна будам, ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, бегона будам ва маро пазирофӣ кардед.

Такрори Шариат 10:19 Пас, шумо бегонаро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки бегонаро дӯст доранд, зеро онҳо як вақтҳо дар сарзамини Миср ғариб буданд.

1. «Бегонаро дӯст доред: Тадқиқот оид ба Такрори Шариат 10:19»

2. "Бегонаҳо дигар нестанд: Даъвати Худо барои истиқболи муҳоҷир"

1. Ибодат 19:34, "Аммо ғарибе, ки бо ту сокин аст, барои ту ҳамчун зодаи дар миёни шумо хоҳад буд, ва ӯро мисли худат дӯст хоҳӣ дошт, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам. "

2. Матто 25:35, "Зеро ки ман гурусна будам, ба ман хӯрок додед; ташна будам, ба ман об додед; бегона будам, маро қабул кардед".

Такрори Шариат 10:20 Аз Худованд Худои худ битарс; ба вай хизмат хоҳӣ кард, ва ба ӯ часпида, ба номи ӯ қасам хӯр.

Мо бояд аз Худованд тарсем ва хизмат кунем ва ба Ӯ содиқ бошем ва Ӯро дар суханони худ эътироф кунем.

1. Тарс аз Худованд: Чӣ тавр бояд дар вафодории одилона зиндагӣ кунем

2. Часпидан ба Худованд: Қувваи бахшидан

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. Забур 34:11 Биё, эй фарзандон, маро гӯш кунед; Ман ба шумо тарси Худовандро таълим хоҳам дод.

Такрори Шариат 10:21 Ӯ ҳамду санои туст, ва Ӯ Худои туст, ки ин чизҳои бузург ва даҳшатнокро барои ту кардааст, ки чашмони ту дидаӣ.

Худо сазовори ситоиш аст ва корҳои аҷибе кардааст.

1: Биёед ба Худо барои ҳамаи корҳои аҷибе, ки Ӯ кардааст, шукр гӯем.

2: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худоро ҳамду сано ва ҷалоли Ӯ сазовори он аст.

1: Забур 145:3 - Худованд бузург аст ва ҳамду санои бузург аст; ва бузургии ӯ бечӯавоб аст.

2: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

Такрори Шариат 10:22 Падарони ту бо шасту даҳ нафар ба Миср омаданд; ва алҳол Худованд Худоят туро ҳамчун ситораҳои осмон барои зиёд офарид.

Худо ба банӣ-Исроилро бо шумораи зиёди ситораҳои осмон баракат дод, гарчанде ки аҷдодони онҳо танҳо бо ҳафтод нафар ба Миср фурӯд омада буданд.

1. Баракати Худо дар бисёриҳо - Такрори Шариат 10:22

2. Таъмини мӯъҷизавии Худо - Такрори Шариат 10:22

1. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро мегӯяд; ҳамаро ба номашон мехонад.

2. Румиён 5:17 - Зеро, агар марг бо гуноҳи як кас ҳукмронӣ мекард; бештар онҳое ки файзи фаровон ва атои адолатро мегиранд, дар ҳаёт ба воситаи як Исои Масеҳ ҳукмрон хоҳанд шуд.

Такрори Шариати 11-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 11:1-12 аҳамияти муҳаббати самимӣ ва итоат ба аҳкоми Худоро таъкид мекунад. Мусо банӣ-Исроилро водор мекунад, ки тамоми фароизҳо ва ҳукмҳоеро, ки ба онҳо амр мекунад, риоя кунанд ва ба ҷо оранд ва ба онҳо амалҳои бузургеро, ки дар вақти дар Миср ва дар биёбон дида буданд, хотиррасон мекунад. Ӯ таъкид мекунад, ки маҳз фарзандони онҳо ин мӯъҷизаҳоро аз чашми худ дидаанд ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки ба наслҳои оянда дар бораи садоқати Худо омӯзанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 11:13-25 идома дода, Мусо дар бораи баракатҳо барои итоаткорӣ ва оқибатҳои беитоатӣ сухан меронад. Ӯ онҳоро итминон медиҳад, ки агар онҳо ба аҳкоми Худо боғайратона итоат кунанд, онҳо баракатҳои фаровонро барои киштзорҳояшон, заминҳои ҳосилхез, ризқу рӯзии чорвои худ ва пирӯзӣ бар душманон эҳсос хоҳанд кард. Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки ин баракатҳо ба муҳаббати онҳо ба Яҳува ва риояи аҳкоми Ӯ вобаста аст.

Сархати 3: Такрори Шариати 11 бо он хотима меёбад, ки Мусо исроилиёнро даъват мекунад, ки байни ҳаёт ё мамот, баракат ё лаънат интихоб кунанд. Ӯ дар назди онҳо интихоби равшан мегузорад, ки Яҳуваро дӯст доштан, бо роҳҳои Ӯ рафтор кардан, ба Ӯ часпидан ё аз паи худоёни дигар рӯй гардондан ва бо ҳалокат дучор шудан. Мусо таъкид мекунад, ки риояи аҳкоми Худо боиси умри дароз ҳам барои худашон ва ҳам барои наслҳои оянда дар замини ваъдакардаи Худо мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 11 пешниҳод мекунад:
Аҳамияти муҳаббати самимӣ таълим додани наслҳои оянда;
Баракат барои тоат борон, ҳосилхезӣ, пирӯзӣ;
Интихоби байни ҳаёт ё мамот аз рӯи роҳҳои Яҳува.

Таваҷҷӯҳ ба муҳаббати самимӣ, ки ба наслҳои оянда дар бораи садоқати Худо таълим медиҳанд;
Баракатҳо барои итоат фаровонӣ тавассути борон, ҳосилхезӣ, ғалаба бар душманон;
Интихоби байни ҳаёт ё мамот ӯҳдадорӣ ба роҳҳои Яҳува барои умри дароз.

Дар ин боб аҳамияти муҳаббати самимӣ ва итоат ба аҳкоми Худо, баракатҳо барои итоаткорӣ ва интихоби байни ҳаёт ё марг равона шудааст. Дар Такрори Шариати 11 Мусо исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки тамоми қонунҳо ва ҳукмҳоеро, ки ба онҳо амр мекунад, риоя ва иҷро кунанд. Ӯ аҳамияти таълим додани наслҳои ояндаро дар бораи садоқатмандии Худо таъкид мекунад ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки амалҳои бузурге, ки дар замони онҳо дар Миср ва дар биёбон дида мешуданд.

Дар идомаи Такрори Шариати 11 Мусо дар бораи баракатҳое сухан меронад, ки агар онҳо ба аҳкоми Худо бо ҷидду ҷаҳд итоат кунанд. Онҳоро ба неъматҳои фаровон, аз қабили борон барои кишт, замини ҳосилхез, ризқу рӯзии чорво ва пирӯзӣ бар душманон итминон медиҳад. Бо вуҷуди ин, ӯ таъкид мекунад, ки ин баракатҳо ба муҳаббати онҳо ба Худованд ва риояи аҳкоми Ӯ вобаста аст.

Такрори Шариати 11 бо он хотима меёбад, ки Мусо интихоби равшанро пеш аз ҳаёт ё мамот, баракат ё лаънати исроилиён пешкаш мекунад. Ӯ дар назди онҳо қарор медиҳад, ки Худовандро дӯст доранд, бо роҳҳои Ӯ бираванд, ба Ӯ часпидан ё аз паи худоёни дигар рӯй гардонанд. Мусо таъкид мекунад, ки риояи аҳкоми Худо на танҳо барои худашон, балки барои наслҳои оянда низ

дар замини ваъдакардаи Худо умри дароз хоҳад дошт. Интихоб ҳамчун яке аз садоқат ба роҳҳои Яҳува, ки ба ҳаёт мебарад ё рӯйгардонӣ аз Ӯ, ки боиси ҳалокат мегардад, пешниҳод карда мешавад.

Такрори Шариат 11:1 Бинобар ин Худованд Худои худро дӯст бидор, ва фармони Ӯ ва фароизи Ӯ, ва ҳукмҳои Ӯ ва аҳкоми Ӯро ҳамеша риоя намо.

Худовандро дӯст доред ва аҳкоми Ӯро риоя кунед.

1. "Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба Худованд"

2. «Муҳаббати Худо, ки бо итоат шаҳодат медиҳад»

1. Забур 119:2 - «Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд».

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Такрори Шариат 11:2 Ва шумо имрӯз бидонед, зеро ки ман бо фарзандони шумо сухан намегӯям, ки надонистаанд ва азоби Худованд Худои шумо, бузургии Ӯ, дасти тавоно ва бозуи дарози Ӯро надидаанд.

Худованд бузургӣ, қудрат ва қудрати Худро ба исроилиён нишон дод.

1. "Қувваи бепоёни Худо"

2. "Азоби Худованд: Нишонаи ишқи Ӯ"

1. Ишаъё 40:28-29 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Забур 61:11 - Худо як бор гуфт; ду бор шунидаам; ки қудрат аз они Худост.

Такрори Шариат 11:3 Ва мӯъҷизаҳо ва аъмоли ӯ, ки дар миёни Миср ба фиръавн подшоҳи Миср ва ба тамоми заминаш ба амал овард;

Ин порча дар бораи мӯъҷизаҳо ва аъмоли Худо дар Миср дар замони Фиръавн сухан меронад.

1) Мӯъҷизаҳои Худо: Омӯзиш дар имон ва эътиқод

2) Қудрати Худо: Омӯзиш дар мӯъҷизаҳои Ӯ

1) Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2) Хуруҷ 14:15-17 - Ва Худованд ба Мӯсо гуфт: «Чаро Маро гиря мекунӣ? ба банӣ-Исроил бигӯ, ки онҳо пеш раванд: лекин ту асои худро боло бардор, ва дасти худро бар баҳр дароз кун, ва онро тақсим кун; ва банӣ-Исроил бар замини хушк аз миёни баҳр хоҳанд рафт. Ва инак, ман дилҳои мисриёнро сахт хоҳам кард, ва онҳо аз паи онҳо хоҳанд рафт, ва ман бар фиръавн ва бар тамоми лашкари ӯ, бар аробаҳои ӯ ва саворонаш иззат хоҳам дод.

Такрори Шариат 11:4 Ва он чи Ӯ ба лашкари Миср, ба аспон ва аробаҳои онҳо кард; Чӣ гуна Ӯ оби баҳри Сурхро онҳоро пур кард, вақте ки онҳо аз ақиби ту буданд, ва чӣ гуна Худованд онҳоро то имрӯз нобуд кардааст;

Худо лашкари Фиръавнро дар баҳри Сурх, вақте ки онҳо исроилиёнро таъқиб мекарданд, қувват ва садоқати Худро нишон дод.

1. Худо амин аст ва моро аз душманонамон нигоҳ медорад.

2. Мо бояд ба қудрат ва қудрати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо бо душвориҳои душвор рӯ ба рӯ мешавем.

1. Хуруҷ 14:13-14 - Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед. устувор бошед ва шумо наҷотеро хоҳед дид, ки Худованд имрӯз ба шумо хоҳад овард. Мисриёнеро, ки имрӯз мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Такрори Шариат 11:5 Ва он чи Ӯ дар биёбон бо шумо кард, то даме ки шумо ба ин макон омадед;

Садоқати Худо дар роҳнамоӣ ва таъмини исроилиён дар тӯли сафарашон дар биёбон.

1: Мо метавонем ба садоқати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки вазъиятамон душвор ба назар мерасад.

2: Вафодории Худо пурқувват аст ва қодир аст, ки моро дар душвортарин замонҳо таъмин кунад.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2: Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

Такрори Шариат 11:6 Ва он чи ӯ ба Дотон ва Абиром, писарони Элиоб ибни Реубен кард: чӣ гуна замин даҳони худро кушода, онҳоро ва аҳли байти онҳо ва хаймаҳо ва тамоми дороии худро фурӯ бурд. мулки онҳо, дар миёни тамоми Исроил:

Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, ҷазо медиҳад.

1. Итоат роҳест ба сӯи ризогии Худо

2. Ҳукми Худо зуд ва одил аст

1. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Ибриён 12:28- 29 - "Бинобар ин, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеафтад, миннатдор бошем ва аз ин рӯ ба Худо ибодати мақбулро бо эҳтиром ва тарс пешниҳод кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст".

Такрори Шариат 11:7 Аммо чашмони шумо тамоми аъмоли бузурги Худовандро, ки Ӯ кардааст, дидааст.

Худо барои халқи худ корҳои бузурге кардааст, ки онҳо бо чашмони худ дидаанд.

1. Аъмоли бузурги Худо - Таҷлили мӯъҷизаҳои Худованд

2. Вафодории Худо - Дидани дасти Ӯ дар кор дар ҳаёти мо

1. Забур 21:30 - "Авлодон ба Ӯ хизмат хоҳанд кард. Он аз ҷониби Худованд ба насли оянда нақл карда мешавад".

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ мебахшад, то мо тавони ононро тасаллӣ диҳем. ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба он тасаллӣе, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбад».

Такрори Шариат 11:8 Бинобар ин ҳамаи аҳкомеро, ки имрӯз ба шумо амр медиҳам, риоя кунед, то ки тавоно бошед ва дохил шавед ва заминеро, ки барои тасарруфи он меравед, тасарруф намоед;

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки тамоми аҳкоми Ӯро риоя кунанд, то онҳо тавоно бошанд ва заминеро, ки ба онҳо ваъда додааст, соҳиб шаванд.

1. Ваъдаҳои Худо аз итоаткории мо вобастаанд

2. Қувваи соҳиби замини мо дар Каломи Худо мавҷуд аст

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Забур 119:11 - Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам.

Такрори Шариат 11:9 Ва то ки шумо дар замине ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, ки ба онҳо ва ба насли онҳо, замине, ки аз шир ва асал ҷорист, бидиҳад, умри худро дароз кунед.

Ин порча дар бораи ваъдаи Худо сухан меронад, ки ба исроилиён сарзамини пур аз фаровонӣ ва шукуфоӣ медиҳад.

1. Ваъдаҳои Худо боэътимод ва пойдор мебошанд

2. Иҷрои аҳд тавассути итоаткорӣ

1. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. Титус 1:2 - Бо умеди ҳаёти ҷовидонӣ, ки Худо, ки дурӯғ гуфта наметавонад, пеш аз пайдо шудани ҷаҳон ваъда дода буд.

Такрори Шариат 11:10 Зеро замине, ки барои тасарруфи он ба он ҷо даромадӣ, мисли замини Миср нест, ки аз он ҷое ки шумо берун омадаед, ва дар он ҷое ки тухми худро кошта, бо пои худ об медодед, мисли боғи наботот.

Замини Исроил аз Миср фарқ мекунад ва аз исроилиён ғамхорӣ ва саъю кӯшишро талаб мекунад.

1. Ҳеҷ чизро ба таври оддӣ қабул накунед - Такрори Шариат 11:10

2. Қимати ҷидду ҷаҳд - Такрори Шариат 11:10

1. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, мисли он ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон.

2. Масалҳо 12:11 - Ҳар кӣ замини худро кор кунад, нони фаровон хоҳад дошт, аммо касе ки аз паи корҳои беҳуда меравад, фақири фаровон хоҳад дошт.

Такрори Шариат 11:11 Аммо замине ки шумо ба он ҷое ки барои тасарруф кардан меравед, замини кӯҳҳо ва водиҳост ва оби борони осмонро менӯшад.

Ин порча дар бораи сарзамини Исроил сухан меронад, ки сарзамини пур аз теппаҳо ва водиҳоест, ки аз борони осмон об мегиранд.

1. Ваъдаҳои Худо: баракати оби фаровон

2. Сарзамини Исроил: атои ризқи Худо

1. Забур 104:10-11 - Ӯ чашмаҳоро ба водиҳо мефиристад, ки дар байни теппаҳо равонанд.

2. Ишаъё 55:10-11 - Зеро, чунон ки борон ва барф аз осмон борид ва ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфон медиҳад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда.

Такрори Шариат 11:12 Замине ки Худованд Худои ту дар бораи он ғамхорӣ мекунад: чашмони Худованд Худои ту ҳамеша дар он аст, аз аввали сол то охири сол.

Худованд Худо ба замини Исроил ғамхорӣ мекунад, ва чашмони Ӯ ҳамеша аз аввали сол то охири сол бар замин менигаранд.

1. Ғамхории бепоёни Худо нисбати халқи худ

2. Нозири ҷовидонӣ: доимии Худо бар ҳама

1. Забур 121:3 - Ӯ намегузорад, ки пои ту ҳаракат кунад; касе ки туро нигоҳ медорад, хоб намекунад.

2. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Такрори Шариат 11:13 Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар шумо ба аҳкоми Ман, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, бодиққат гӯш кунед: Худованд Худои

худро дӯст доред ва ба Ӯ бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ хизмат кунед,

Худо ба мо амр мекунад, ки Ӯро дӯст дорем ва бо тамоми дилу ҷони худ ба Ӯ хизмат кунем.

1. Омӯзиши дӯст доштани Худовандро бо тамоми дилу ҷони худ

2. Хизмат ба Худо бо садоқат ва садоқат

1. Матто 22:37-39 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Такрори Шариат 11:14 То ки ман ба ту борони замини туро дар вақти муайянаш медиҳам, борони аввал ва борони охирин, то ки дар ғаллаи худ ва шароби худ ва равғани худ ҷамъ шавӣ.

Ин порча таъкид мекунад, ки Худо барои ҷамъоварии зироатҳо, аз қабили ҷуворимакка, шароб ва равған борон мефиристад.

1. «Неъматҳои фаровони Худо»

2. «Гамхории фаровони Худо дар бораи халқи худ»

1. Матто 6:25-34 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки хавотир нашавем, балки ба таъминоти Худо таваккал кунем.

2. Забур 65:9-13 - Таъмини содиқонаи Худо бо борон ва ҳосили фаровон.

Такрори Шариат 11:15 Ва ман дар саҳроҳои ту барои чорпоёнат алаф хоҳам фиристод, то ки бихӯр ва сер шавӣ.

Ваъдаи Худо дар бораи ризқу рӯзии мардумаш.

1: Худо ҳамаи ниёзҳои моро дар зиндагӣ қонеъ хоҳад кард.

2: Бар ризқу рӯзии худ бар Худо таваккал кун.

1: Матто 6:25-34 - Исо пайравонашро ташвиқ мекунад, ки хавотир нашаванд, балки ба таъминоти Худо таваккал кунанд.

2: Филиппиён 4:19 - Худо тамоми эҳтиёҷоти моро мувофиқи сарвати ҷалоли худ таъмин хоҳад кард.

Такрори Шариат 11:16 Худро эҳтиёт кунед, ки дили шумо фирефта нашавад, ва шумо рӯй гардонед ва худоёни дигарро ибодат кунед ва ба онҳо саҷда кунед;

Худованд моро ҳушдор медиҳад, ки фирефта нашавем ва ба Ӯ содиқ бошем.

1. Хатар ва оқибатҳои бутпарастӣ

2. Қувваи дили фирефташуда

1. Ирмиё 17:9 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?"

2. Яъқуб 1:16 - «Фирефта нашавед, эй бародарони маҳбуби ман».

Такрори Шариат 11:17 Ва он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга зад, ва Ӯ осмонро бастааст, то ки борон наборад, ва замин меваи худро надиҳад; ва мабодо аз замини некӯе, ки Худованд ба шумо медиҳад, зуд нобуд нашавед.

Ин порча аҳамияти риояи аҳкоми Худоро таъкид мекунад, зеро он аз оқибатҳои нофармонии Худо ва хатари зуд нобуд шудан аз замине, ки Ӯ ба мо додааст, ҳушдор медиҳад.

1. Итоат калид аст: Хатари нофармонии Худо

2. Ғазаби Худо: додани меваҳои тоат

1. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад, ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2. Масалҳо 12:13 - Шарир ба доми гуноҳи лабони худ меафтад, аммо одил аз мусибат раҳо хоҳад шуд.

Такрори Шариат 11:18 Бинобар ин, ин суханони Маро дар дили худ ва дар ҷони худ ҷой диҳед ва онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибандед, то ки онҳо мисли пеши чашмони шумо бошанд.

Худо халқашро ташвиқ мекунад, ки каломи Ӯро дар дилҳо ва ҷони худ нигоҳ доранд ва онҳоро ба дасти онҳо бибанданд.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр нигоҳ доштани Каломи Худо дар дил ва ҷони мо метавонад имони моро мустаҳкам кунад

2. Аҳамияти итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо баракатҳо меорад

1. Матто 4:4, «Аммо ӯ ҷавоб дод ва гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

2. Забур 118:11, "Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

Такрори Шариат 11:19 Ва фарзандони худро ба онҳо таълим хоҳӣ дод, вакте ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки аз роҳ меравӣ, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй.

Ба волидон дастур дода мешавад, ки пайваста дар хона, дар ҷойҳои ҷамъиятӣ, ҳангоми хоб ва бедоршавӣ ба фарзандони худ қонунҳои Худоро таълим диҳанд.

1. Қувваи Таъсири волидон: Таълим додани қонунҳои Худо ба фарзандони мо

2. Тарзҳои Худоро ба фарзандонамон таълим диҳед: Масъулияти волидон

1. Забур 78:5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд; То ки насли оянда онҳоро, ҳатто фарзандони

бояд таваллудшударо бидонад; ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ баён кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Ва шумо, эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Такрори Шариат 11:20 Ва онҳоро бар сутунҳои дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис:

Худованд ба мо мефармояд, ки қавонини Ӯро дар паҳлӯҳои дарҳо ва дарвозаҳои хонаҳоямон бинависем, то аз ҳузур ва муҳофизати Ӯ ёдовар шавад.

1. Қудрати ҳузури Худо: Чӣ гуна навиштани қонунҳои Ӯ дар болои дарҳо ва дарвозаҳои хонаҳои мо ба мо муҳаббати муҳофизатии Ӯро хотиррасон мекунад

2. Баракати итоаткорӣ: Чаро риояи амри навиштани қонунҳои Худо подош аст?

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Забур 91:1-3 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ хоҳад монд. Ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам. Зеро ки Ӯ шуморо аз доми паррандагон ва аз вабои марговар раҳоӣ медиҳад.

Такрори Шариат 11:21 То ки айёми шумо ва айёми фарзандони шумо дар замине, ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, ки ба онҳо бидиҳад, чунон ки айёми осмон дар рӯи замин зиёд шавад.

Ин ояти Такрори Шариат одамонро ба итоат кардан ба фармудаҳои Худо ташвиқ мекунад, то рӯзҳояшон афзун гардад.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Даравидани фоидаи тоат

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Такрори Шариат 8:18 - Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасдиқ кунад, чунон ки имрӯз аст.

Такрори Шариат 11:22 Зеро, агар ҳамаи ин аҳкомеро, ки ба шумо амр мефармоям, бо ҷидду ҷаҳд риоя кунед, онҳоро ба ҷо оваред, Худованд Худои худро дӯст доред, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунед ва ба Ӯ часпида гиред;

Худо ба мо амр мекунад, ки ба аҳкоми Ӯ итоат кунем, Ӯро дӯст дорем, бо роҳҳои Ӯ пайравӣ кунем ва ба Ӯ таспида бошем.

1. Дӯст доштани Худо бо тамоми қалб, ҷону ақл: Даъват ба садоқати комил.

2. Пайвастшавӣ ба Худо: дарёфти шодӣ ва қувват дар гашти мӯътамад.

1. Такрори Шариат 6: 4-6 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор. Ва ин суханон ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳад буд.

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

Такрори Шариат 11:23 Он гоҳ Худованд ҳамаи ин халқҳоро аз пеши шумо берун хоҳад кард, ва шумо соҳиби халқҳои бузургтар ва тавонотар аз худ хоҳед буд.

Худованд ҳамаи халқҳоро аз пеши қавми Худ берун хоҳад кард ва онҳо соҳиби халқҳои бузургтар хоҳанд шуд.

1. Ваъдаҳои Худо барои халқаш иҷро мешаванд

2. Ба воситаи имон соҳиби миллатҳои бузургтар шудан

1. Такрори Шариат 11:23

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Такрори Шариат 11:24 Ҳар ҷое ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они туст: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

Худо ба халқи худ замини фаровон ва шукуфоиро ваъда додааст.

1. Ваъдаҳои Худо бечунучаро ва бебозгаштанд

2. Неъматҳои риояи фармудаҳои Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:3-5 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он мезанад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо ваъда додаам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот, тамоми замини Ҳиттиён то баҳри Бузург то ғуруби офтоб қаламрави шумо хоҳад буд, ва ҳеҷ кас наметавонад тамоми айёми умри ту пеши ту истода бошад; чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо он хоҳам буд. туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; Дар замин сокин шавед ва аз садоқати Ӯ бихӯред. Худро низ дар Худованд ҳаловат кун, Ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро ато хоҳад кард. Роҳи худро ба Худованд супоред, ба Ӯ таваккал кунед, ва Ӯ онро иҷро хоҳад кард.

Такрори Шариат 11:25 Ҳеҷ кас наметавонад пеши шумо биистад, зеро ки Худованд Худои шумо тарс ва тарси шуморо бар тамоми замине ки шумо бар он қадам мезанед, хоҳад гузошт, чунон ки ба шумо гуфтааст.

Худо ваъда медиҳад, ки ҳеҷ кас наметавонад ба муқобили касоне, ки ба Ӯ пайравӣ мекунанд ва ба фармонҳои Ӯ итоат мекунанд, истодагарӣ карда наметавонад.

1. «Қудрати итоаткорӣ»

2. «Дар имони худ устувор истода»

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 28:20 - "Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам".

Такрори Шариат 11:26 Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштам;

Худо ба мо интихоби баракат ё лаънатро медиҳад.

1: Баракатро интихоб кунед - Такрори Шариат 11:26

2: Қудрати интихоб - Такрори Шариат 11:26

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - "Имрӯз туро интихоб кун, ки ба кӣ хизмат хоҳӣ кард".

2: Масалҳо 11:21 - "Гарчанде ки даст ба даст пайваст, шарир бечазо нахоҳад монд".

Такрори Шариат 11:27 Баракат аст, ки агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед, ки ман имрӯз ба шумо амр мефармоям:

Ин порча дар бораи баракатҳое сухан меронад, ки аз итоат ба аҳкоми Худованд меояд.

1: Итоат ба Худованд ба мо баракатҳо меорад.

2: Иҷрои аҳкоми Худо ба мо шодӣ ва осоиштагӣ меорад.

1: Яъқуб 1:25 - "Аммо ҳар кӣ ба шариати комили озодӣ нигоҳ кунад ва дар он устувор бошад, на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, ин шахс дар аъмоли худ баракат хоҳад ёфт".

2: Забур 119:1-2 - "Хушо нопок дар роҳ, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд. Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дил меҷӯянд."

Такрори Шариат 11:28 Ва лаънат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накунед, балки аз роҳе ки имрӯз ба шумо амр фармудаам, дур шавед, то ки худоёни дигареро, ки нашинохтаед, пайравӣ кунед.

Ин оят аз Такрори Шариат 11:28 аз беитоатӣ ба Худованд бо пайравӣ ба худоёни козиб огоҳ мекунад.

1. "Аҳкоми Худо: Итоат кунед ё ба лаънат дучор шавед"

2. "Садоқати ҳақиқӣ: содиқ мондан ба роҳи Худованд"

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

2. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

Такрори Шариат 11:29 Ва ҳангоме ки Худованд Худоят туро ба замине, ки барои тасарруфи он меравӣ, овард, ту баракат бар кӯҳи Гаризим ва лаънат бар кӯҳи Эбол бихоҳӣ.

Худо ба исроилиён фармуд, ки ҳангоми ворид шудан ба Замини ваъдашуда кӯҳи Гаризимро баракат диҳанд ва кӯҳи Эболро лаънат кунанд.

1. Қудрати баракат ва лаънат: омӯхтани маънои Такрори Шариат 11:29

2. Мувофиқи ваъда зиндагӣ кардан: Итоат ва баракат дар Такрори Шариат 11:29

1. Такрори Шариат 27:12-13 - Банӣ-Исроил ба фармони Худо дар бораи баракат додани кӯҳи Геризим ва лаънат кардани кӯҳи Эбол амал карданд.

2. Яъқуб 3:9-12 - Қувваи баракат ва лаънат ва чӣ гуна мо бояд суханони худро истифода барем.

Такрори Шариат 11:30 Оё онҳо дар он тарафи Ӯрдун, бо роҳи ғуруби офтоб, дар замини канъониён, ки дар ҷангал дар муқобили Ҷилҷол, дар канори даштҳои Мӯре зиндагӣ мекунанд?

Худо ба исроилиён замини Канъонро, ки дар он тарафи дарёи Урдун воқеъ аст ва дар наздикии Ҷилҷол ва даштҳои Море воқеъ аст, хотиррасон мекунад.

1. Фаҳмидани ҷои мо дар нақшаи Худо

2. Ваъдаи ибтидои нав

1. Еҳушаъ 1:1–9

2. Ҳизқиёл 36:24–27

Такрори Шариат 11:31 Зеро ки шумо аз Урдун убур хоҳед кард, то дохил шавед, то заминеро, ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, тасарруф кунед, ва онро тасарруф намуда, дар он сокин хоҳед шуд.

Худо қавми худро даъват мекунад, ки заминеро, ки ваъда додааст, соҳиб шаванд.

Якум: Вақте ки Худо ваъда медиҳад, рӯзӣ медиҳад

Ду: Вақте ки мо ба Худо итоат мекунем, хушбахт мешавем

Якум: Еҳушаъ 1:2-3 - Мусо бандаи ман мурд. Пас, алҳол бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, ба замине ки Ман ба онҳо, ба банӣ-Исроил медиҳам, бирав.

Ду: Ишаъё 43:19-21 - Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо. Ҳайвонҳои ваҳшӣ Маро, шағолҳо ва шутурмурғҳоро эҳтиром хоҳанд кард, зеро ки Ман дар биёбон об медиҳам, дар биёбон об медиҳам, то ба халқи баргузидаи Худ об диҳам.

Такрори Шариат 11:32 Ва ҳамаи фароизҳо ва ҳукмҳоеро, ки имрӯз ба шумо гузоштаам, риоя кунед.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки ба тамоми қонунҳо ва ҳукмҳои Ӯ итоат кунанд.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Роҳ ба сӯи адолат

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: Иҷрои иродаи Худо

1. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Такрори Шариати 12-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 12:1-14 ба мутамарказкунии ибодат ва ҷои мувофиқи қурбониҳо таъкид мекунад. Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки қурбонгоҳҳо, сутунҳо ва дарахтони муқаддаси халқҳои канъонро, ки онҳо нияти доранд, пурра нобуд кунанд. Ӯ ба онҳо амр медиҳад, ки ҷоеро ҷустуҷӯ кунанд, ки дар он ҷо Худованд барои гузоштани номи Ӯ барои ибодат ва қурбонӣ интихоб хоҳад кард. Мусо аз қурбонӣ кардан дар ҷои дигар ҳушдор медиҳад ва таъкид мекунад, ки онҳо бояд қурбонии худро танҳо ба ҳамин ҷои таъиншуда биёранд.

Сархати 2: Идома дар Такрори Шариат 12:15-28, Мусо дастурҳоро оид ба хӯрдани гӯшт ҳамчун як қисми қурбонии онҳо пешниҳод мекунад. Ӯ ба онҳо иҷозат медиҳад, ки ҳайвонотро барои хӯрок дар дохили шаҳрҳои худ забҳ кунанд, аммо аз истеъмоли хун, ки ҳаётро ифода мекунад, огоҳ мекунад. Мӯсо таъкид мекунад, ки онҳо бояд хунро мисли об бар замин рехт ва гӯштро танҳо пас аз он ки онро ҳамчун қурбонӣ дар ҷои таъиншуда пешкаш кунанд, бихӯранд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 12 бо огоҳии Мусо аз пайравӣ аз амалҳои бутпарастӣ ё фирефтани анбиёи козиб, ки бутпарастиро тарғиб мекунанд, ба анҷом мерасад. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки напурсед, ки ин халқҳо ба худоёни худ чӣ гуна хизмат мекарданд, балки ба аҳкоми Худованд содиқ монданд. Мӯсо ба итоаткорӣ ташвиқ карда, таъкид мекунад, ки маҳз ба воситаи итоат онҳо заминеро, ки Худо ваъда додааст, соҳиб мешаванд ва аз он баҳра хоҳанд бурд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 12 оварда шудааст:
Мутамарказкунии ибодат, ки қурбонгоҳҳои канъониёнро хароб мекунанд;

Дастурҳо барои системаи қурбонӣ ҷои мувофиқ барои қурбониҳо;
Огоҳӣ аз бутпарастӣ итоаткорӣ боиси соҳиби замин мегардад.

Таваҷҷӯҳ ба мутамаркази ибодат, ки қурбонгоҳҳои канъониёнро вайрон мекунанд ва ҷустуҷӯи ҷои таъиншуда;
Дастурҳо оид ба хӯрдани гӯшти забҳ дар дохили шаҳрҳо, пешгирӣ аз истеъмоли хун;
Огоҳӣ аз бутпарастӣ вафодорӣ ба аҳкоми Худованд ва соҳиби замини ваъдашуда.

Дар ин боб ба мутамарказии ибодат, роҳнамо барои низоми қурбонӣ ва огоҳӣ аз бутпарастӣ тамаркуз шудааст. Дар Такрори Шариати 12, Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки қурбонгоҳҳо, сутунҳо ва дарахтони муқаддаси халқҳои канъонро, ки онҳо ният доранд, тамоман нобуд кунанд. Ӯ ба онҳо амр медиҳад, ки ҷоеро ҷустуҷӯ кунанд, ки дар он ҷо Худованд барои гузоштани номи Ӯ барои ибодат ва қурбонӣ интихоб хоҳад кард. Мусо аз қурбонӣ кардан дар ҷои дигар ҳушдор медиҳад ва таъкид мекунад, ки онҳо бояд қурбонии худро танҳо ба ҳамин ҷои таъиншуда биёранд.

Дар Такрори Шариати 12, Мусо дастурҳоро оид ба хӯрдани гӯшт ҳамчун як қисми қурбонии онҳо пешниҳод мекунад. Ӯ ба онҳо иҷозат медиҳад, ки ҳайвонотро барои хӯрок дар дохили шаҳрҳои худ забҳ кунанд, аммо аз истеъмоли хун, ки ҳаётро ифода мекунад, огоҳ мекунад. Мӯсо таъкид мекунад, ки онҳо бояд хунро мисли об бар замин рехт ва гӯштро танҳо пас аз он ки онро ҳамчун қурбонӣ дар ҷои таъиншуда пешкаш кунанд, бихӯранд.

Такрори Шариати 12 бо огоҳии Мусо аз пайравӣ ба амалҳои бутпарастӣ ё фирефтани анбиёи козиб, ки бутпарастиро тарғиб мекунанд, анҷом меёбад. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки напурсед, ки ин халқҳо ба худоёни худ чӣ гуна хизмат мекарданд, балки ба аҳкоми Худованд содиқ монданд. Мусо ба итоаткорӣ ҳамчун воситаи соҳиб шудан ва баҳра бурдани замини ваъдакардаи Худо ташвиқ мекунад ва таъкид мекунад, ки маҳз ба воситаи итоат онҳо мероси худро мувофиқи ваъдаҳои аҳди Ӯ таъмин хоҳанд кард.

Такрори Шариат 12:1 Инҳоянд фароизҳо ва ҳукмҳое, ки шумо бояд дар замине ки Худованд Худои падаронатон ба шумо тасарруф кардани он медиҳад, риоя кунед, то дар тамоми айёме ки дар рӯи замин зиндагӣ мекунед, риоя кунед.

Ин порча мардумро ташвиқ мекунад, ки ба фармонҳои Худованд итоат кунанд ва мувофиқи хости Ӯ зиндагӣ кунанд.

1. Итоати иродаи Худо: Зиндагӣ мувофиқи фармудаҳои Ӯ

2. Неъмати тоъат: дарёфти шодмонӣ дар пайравӣ аз роҳи Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то ки

Такрори Шариат 12:2 Ҳама ҷойҳоеро, ки халқҳоеро, ки шумо тасарруф хоҳед кард, бар кӯҳҳои баланд ва теппаҳо ва дар зери ҳар дарахти сабз ба худоёни худ ибодат карда буданд, комилан несту нобуд хоҳед кард.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки ҳамаи ҷойҳоеро, ки халқҳое, ки онҳо забт мекунанд, ба худоёни худ саҷда мекунанд, нобуд кунанд.

1. Фармони Худо барои нест кардани ибодати ботил

2. Муҳимияти тоъату итоати Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15-16 - Имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Ман ва хонаи ман бошад, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Ишаъё 55: 6-7 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст: Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор ӯ сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

Такрори Шариат 12:3 Ва шумо қурбонгоҳҳои онҳоро хароб кунед, ва сутунҳои онҳоро шикастед, ва боғҳои онҳоро дар оташ сӯзонед; ва пайкарҳои худоёни онҳоро канда, номҳои онҳоро аз он макон маҳв хоҳед кард.

Ба исроилиён дастур дода шудааст, ки ҳама гуна бутҳо ё рамзҳои худоёни козибро дар сарзаминашон нобуд созанд.

1. "Қудрати дур кардани бутҳои бардурӯғ"

2. "Даъват ба ӯҳдадорӣ: рад кардани худоёни козиб"

1. 1 ба Қӯринтиён 10:14-15 - "Бинобар ин, эй маҳбубони ман, аз бутпарастӣ бигрезед. Ман ба хирадмандон сухан мегӯям; худатон ҳукм кунед, ки чӣ мегӯям."

2. Ваҳй 2: 14-15 - "Аммо ман ба шумо чанд чиз дорам, зеро дар он ҷо шумо онҳое доред, ки таълимоти Билъомро доранд, ки ба Болоқ таълим медоданд, ки дар пеши банӣ-Исроил монеа гузорад, то қурбониҳои банӣ-Исроилро бихӯрад. бутпарастон ва ба зино даст задан».

Такрори Шариат 12:4 Ба Худованд Худои худ чунин накунед.

Ин порча аз амали бутпарастӣ ҳушдор дода, ба тоъати Худо амр мекунад.

1. Хатари бутпарастӣ: Омӯзиши ибодати Худои якто

2. Қувваи итоаткорӣ: эътимод ба муҳаббат ва ғамхории Худо

1. Ишаъё 44:6-8 - Ба Худои якка ибодат кардан

2. Румиён 8:28 - Боварӣ ба муҳаббат ва ғамхории Худо

Такрори Шариат 12:5 Аммо ба маконе ки Худованд Худои ту аз миёни ҳамаи сибтҳои ту баргузида бошад, то ки исми Худро дар он ҷо бигузорад, то маскани Ӯро ҷустуҷӯ хоҳӣ кард, ва ба он ҷо биёӣ.

Худо барои гузоштани номи Ӯ ҷойеро интихоб кардааст ва мо бояд ҷустуҷӯ кунем ва ба он ҷо биравем.

1. Иродаи Худоро биҷӯед ва пайравӣ кунед

2. Дарёфт ва ќабули макони Худо

1. Такрори Шариат 12:5

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15-16 Аммо агар хизмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ парастиш хоҳед кард: оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё ба худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. зиндагонӣ мекунанд. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Такрори Шариат 12:6 Ва қурбониҳои сӯхтании худ, ва забҳҳои худ, ва даҳьяки худ, ва ҳадияҳои дастони худ, ва назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худро, ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро ба он ҷо биёред.

Ба банӣ-Исроил дастур дода шудааст, ки қурбониҳои сӯхтанӣ, забҳҳо, даҳякҳо, ҳадияҳо, назрҳо, қурбониҳои ихтиёрӣ ва нахустзодаҳои гову рамаи худро ба ҷое ки Худованд интихоб кардааст, биёранд.

1. Нақшаи Худо барои қурбониҳои мо: Итоат ва қурбонӣ

2. Садо кардан ба Худованд: ҷалоли Худоро бо даҳяк ва ҳадияҳои худ

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

Такрори Шариат 12:7 Ва дар он ҷо шумо ба ҳузури Худованд Худои худ хоҳед хӯрд, ва аз ҳар он чи ба дасти худ гузоштаед, шод хоҳед шуд, ки шумо ва аҳли байти шумо, ки Худованд Худои шумо дар он ҷо шуморо баракат додааст.

Ин порча исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки аз баракатҳои Худо ба онҳо ато карда, дар ҳузури Худованд бо аҳли оилаашон хӯрок хӯранд.

1. Шодии баракати Худо - Таҷлили неъматҳое, ки Худо ба мо ато кардааст

2. Шодмонӣ бо оила - қадр кардани лаҳзаҳои ҷамъоварӣ ва мубодила бо онҳое, ки мо дӯст медорем

1. Забур 28:7 - Худованд қуввати ман ва сипари ман аст; дилам ба у бовар мекунад ва ба ман ёрӣ мерасонад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Такрори Шариат 12:8 Пас аз он корҳое, ки имрӯз дар ин ҷо мекунем, набояд ба амал оваред, ҳар кас он чи дар назари худ дуруст аст.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки ба ҳукм ё хоҳишҳои худ пайравӣ накунем, балки хости Худоро ҷӯем.

1. "Роҳи шахсии мо на ҳамеша роҳи Худост"

2. «Хатари худбинӣ»

1. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст".

2. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

Такрори Шариат 12:9 Зеро ки шумо ҳанӯз ба оромӣ ва ба меросе ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, наомадаед.

Халқи Худо ҳанӯз ба замини ваъдае ки Худованд ба онҳо ваъда додааст, наомадааст.

1. Вафодории Худо: Боварӣ ба ваъдаҳои Худованд

2. Даъват ба дунболи истироҳат: қаноатмандӣ аз рӯзии Худо

1. Ибриён 4:3-5 - Зеро мо, ки имон овардаем, ба он оромӣ дохил мешавем, чунон ки Худо гуфтааст: "Чунон ки Ман дар ғазаби Худ қасам хӯрдам, онҳо ба оромии Ман дохил нахоҳанд шуд, гарчанде ки аъмоли Ӯ аз офариниши ҷаҳон анҷом ёфта буд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Такрори Шариат 12:10 Аммо ҳангоме ки шумо аз Урдун гузашта, дар замине ки Худованд Худои шумо ба шумо мерос медиҳад, сокинед, ва ҳангоме ки Ӯ ба шумо аз ҳамаи душманони гирду атрофатон оромӣ медиҳад, то ки дар бехатарӣ сокин шавед;

Вақте ки банӣ-Исроил аз дарёи Ӯрдун убур карда, дар замине, ки Худо ба онҳо ваъда кардааст, сокин мешаванд, онҳо аз душманони худ оромӣ ва осоиштагӣ хоҳанд дошт.

1. Ваъдаҳои Худо дар бораи оромӣ ва амният

2. Ҳимоя ва баракати Худо

1. Ишаъё 26:3 - Ту ҳамаи онҳоеро, ки ба Ту бовар мекунанд, ва ҳамаи онҳое, ки фикрҳояшон ба ту нигаронида шудаанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ!

2. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад. Ӯ шуморо бо болҳои худ паноҳ хоҳад дод. Ваъдаҳои содиқи ӯ зиреҳ ва муҳофизати шумост.

Такрори Шариат 12:11 Он гоҳ маконе хоҳад буд, ки Худованд Худои ту баргузида, исми Худро дар он ҷо сокин кунад; Ҳар он чиро, ки ба шумо амр мефармоям, ба он ҷо хоҳед овард; Қурбониҳои сӯхтании шумо, ва қурбониҳои шумо, даҳьяки шумо, ва ҳадияи осмонии дасти шумо, ва тамоми назрҳои баргузидаи шумо, ки ба Худованд назр мекунед;

Худо ба халқи худ амр медиҳад, ки қурбониҳои сӯхтанӣ, қурбонӣ, даҳяк, қурбонии баланд ва назрро ба ҷои интихобкардаи Ӯ ованд.

1. Омӯзиши зиндагӣ аз рӯи аҳкоми Худованд

2. Зиндагии шукрона ва тоъату итоъат

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Такрори Шариат 12:12 Ва ба ҳузури Худованд Худои худ, шумо ва писаронатон, ва духтарони худ, ва ғуломон ва канизонатон, ва левизодагон, ки дар дохили дарвозаҳои шумост, шодӣ кунед; зеро ки вай бо шумо насибе ва мерос надорад.

Ин порча ба халқи Исроил дастур медиҳад, ки ба ҳузури Худованд шодӣ кунанд ва ҳамаи аъзоёни хонадони худро, аз ҷумла хизматгорон ва левизодагонро дар бар гиранд.

1. Шод шудан дар Худованд: Чаро мо бояд якҷоя ҷашн гирем

2. Саховатманд зиндагӣ кардан: Фоидаҳои мубодила бо дигарон

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худои Падар шукр гӯед.

2. Филиппиён 4:4 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед. Бори дигар мегӯям: шод бошед!

Такрори Шариат 12:13 Худро эҳтиёт кун, ки қурбонии сӯхтании худро дар ҳар ҷое ки мебинӣ, тақдим накун;

Ин порча одамонро водор мекунад, ки дар куҷо қурбонии сӯхтании худро пешкаш мекунанд, бодиққат бошанд ва дар ҳар ҷое, ки мебинанд, қурбонии сӯхтании худро пешкаш накунанд.

1. Тӯҳфаҳои худро ба Худо бо эҳтиёт ва ният пешниҳод кунед

2. Дар куҷое ки шумо пешкаш мекунед, садоқати шуморо ба Худо инъикос мекунад

1. Матто 6:21 Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Румиён 12:1 Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Такрори Шариат 12:14 Аммо дар ҷое ки Худованд дар яке аз сибти ту баргузида бошад, қурбониҳои сӯхтании худро дар он ҷо тақдим хоҳӣ кард, ва дар он ҷо ҳар он чиро, ки ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки қурбонии сӯхтании худро дар ҷое ки Ӯ интихоб кардааст, дар дохили яке аз қабилаҳои онҳост.

1. Чӣ тавр итоат кардан ба аҳкоми Худо баракат меорад

2. Ба Худо бахшидани ҳадияҳои мо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Такрори Шариат 12:15 Бо вуҷуди он ки ту дар тамоми дарвозаҳои худ гӯштро бикушӣ ва бихӯрӣ, ҳар он чи ҷони ту мехоҳад, мувофиқи баракати Худованд Худои ту, ки Ӯ ба ту ато кардааст: нопок ва пок метавонад аз он бихӯранд, мисли ҷасабон. , ва чунон ки аз харт.

Ин порча мӯъминонро даъват мекунад, ки аз тамоми неъматҳое, ки Худо ба онҳо додааст, баҳра баранд, дар ҳоле ки аз чизҳои поку нопок бохабар бошанд.

1. Аз баракатҳои Худованд шод бошед

2. Зиндагии пок ва муқаддас

1. Эфсӯсиён 5:3-5 Аммо дар миёни шумо набояд заррае ҳам ба зино, ё ҳар гуна нопокӣ, ё тамаъкорӣ бошад, зеро инҳо барои халқи муқаддаси Худо мувофиқ нестанд. Набояд фаҳш, гапҳои беақл ва шӯхии дағалона, ки ҷои нест, балки шукрона бошад. Зеро шумо боварӣ дошта метавонед: ҳеҷ як бадахлоқ, нопок ё тамаъкор, ки бутпараст аст, дар Малакути Масеҳ ва Худо мерос надорад.

2. Филиппиён 4:6 Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Такрори Шариат 12:16 Фақат хунро нахӯред; онро бар замин ҳамчун об рехт.

Халки Худо хуни хайвонхоро нахурад, балки онро мисли об ба замин рехт.

1: Муносибати мо бо Худо бояд ба эҳтироми аҳкоми Ӯ, аз ҷумла нахӯрдани хуни ҳайвонот асос ёбад.

2: Мо бояд муқаддас будани тамоми ҳаётро дар хотир дошта бошем ва ҳатто дар кӯчактарин амалҳо эҳтиром зоҳир кунем.

1: Левит 17:12 "Бинобар ин ба банӣ-Исроил гуфтам: ҳеҷ кас аз шумо хун нахӯрад, ва ҳеҷ каси бегонае, ки дар миёни шумо сукунат дорад, хун нахӯрад".

2: Ҳастӣ 9:4 "Аммо гӯштро бо ҷони он, яъне хуни он нахӯред".

Такрори Шариат 12:17 Дар дохили дарвозаҳои худ даҳяки ҷуворимакка, ё шароби худ, ё равғани худ, ё нахустзодаҳои рамаи худ ё гӯсфандони худро, ва ҳеҷ назрҳоеро, ки назр кардай, нахӯр, ва на аз ихтиёри худ. ҳадияҳо ё ҳадияи пурборкунандаи дасти Ту:

Худо амр медиҳад, ки даҳяки ҷуворимакка, шароб, равған, рама, рама, назр, ҳадияҳои ихтиёрӣ ва ҳадияҳои баландро дар дохили дарвоза нахӯранд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо

2. Неъматҳои ато кардан ба Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. бо тамоми дили худ ва бо тамоми чони худ.

2. Малокӣ 3:10 - "Уҳри пуррараро ба анбор биёред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро озмуда, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям. ва баракатеро бароятон бирезед, то дигар ниёзе набошад.

Такрори Шариат 12:18 Аммо онҳоро ба ҳузури Худованд Худои худ дар он ҷое ки Худованд Худоят баргузидааст, бихӯрӣ, ту ва писарат ва духтарат, ва канират ва канизи ту, ва левизодаи даруни ту ва дар пеши Худованд Худои худ аз ҳар он чизе ки ба сӯи худ мерасонӣ, шодӣ хоҳӣ кард.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки шукрона кунем ва дар назди Худованд бо хӯрдани ғизое, ки Ӯ дар ҷои интихобкардааш ба мо додааст, шодӣ кунем.

1: Аз ризқи Худованд шодӣ кардан

2: Шукргузорӣ ба Худованд

1: Матто 6:31-33 - Пас хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё «Чӣ бинӯшем?» ё «Мо чӣ мепӯшем?» Зеро ки халқҳо дар ҷустуҷӯи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳама ниёз доред.

2: Забур 100:4 - Дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод!

Такрори Шариат 12:19 Худро эҳтиёт кун, ки то даме ки дар рӯи замин ҳастӣ, левизодаро тарк накун.

Худо исроилиёнро ҳушдор медиҳад, ки левизодагонро фаромӯш накунанд ва то даме ки зинда бошанд, онҳоро дастгирӣ кунанд.

1. Огоҳии Худо: Ба ёд овардани левизодагон

2. Масъулияти исроилиён барои ғамхорӣ ба левизодагон

1. Такрори Шариат 10:19 - "Пас, бегонаро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед".

2. Ғалотиён 6:10 - "Бинобар ин, вақте ки мо имконият дорем, ба ҳама одамон, хусусан ба онҳое, ки ба оилаи имондорон тааллуқ доранд, некӣ кунем."

Такрори Шариат 12:20 Вақте ки Худованд Худои ту, чунон ки ба ту ваъда додааст, ҳудуди туро васеъ хоҳад кард, ва ту бигӯй: "Ман гӯшт хоҳам хӯрд, зеро ки ҷони ту мехоҳад гӯшт бихӯрад"; ту гӯшт бихӯр, ҳар он чи нафси ту мехоҳад, бихӯр.

Худо ваъда медиҳад, ки марзҳои қавми худро васеъ мекунад ва ба онҳо иҷозат медиҳад, ки ҳар чӣ нафс бихоҳад, бихӯранд.

1. Ваъдаи Худованд: Таъмини Худо барои халқаш

2. Рӯҳи мо: Орзуи ризқи Парвардигор

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Забур 107:9 - «Зеро ки Ӯ ҷони ҳавасро сер мекунад, ва гуруснаро аз чизҳои нек сер мекунад».

Такрори Шариат 12:21 Агар маконе ки Худованд Худоят барои гузоштани номи Худ баргузидааст, аз ту хеле дур бошад, он гоҳ галаи худ ва гӯсфандатро, ки Худованд ба ту додааст, бикуш, чунон ки ба ту амр фармудаам, ва ҳар он чи нафси ту мехоҳад, дар дарвозаҳои худ бихӯр.

Ин порча аз Такрори Шариат 12:21 ба мо таълим медиҳад, ки агар маконе, ки Худо интихоб кардааст, хеле дур бошад, мо озодона аз гӯсфандон ва рамаи гӯсфандонамон, ки Ӯ фармудааст, бихӯрем.

1. Таъмини Худо: Чӣ гуна бояд аз неъматҳои саховатмандаш баҳра барем

2. Итоат: Калиди таҷриба кардани беҳтарин неъматҳои Худо

1. Забур 33:8 - "Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯ аст! Хушо касе ки ба Ӯ паноҳ мебарад".

2. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Такрори Шариат 12:22 Чӣ тавре ки хӯрда ва харгӯш хӯрда бошад, ҳамон тавр онҳоро бихӯр: нопок ва пок яксон аз онҳо хоҳанд хӯрд.

Худованд барои истеъмоли ҳайвоноти пок ва нопок иҷозат медиҳад.

1. Файзи Худо дар иҷозаи хӯрдани мо: Нигоҳе ба Такрори Шариат 12:22 ва чӣ тавр он дар бораи муҳаббати Худо ба мо нақл мекунад.

2. Меъёрҳои фарқкунанда: Омӯзиши фарқияти байни ҳайвоноти пок ва нопок ва чӣ тавр Такрори Шариат 12:22 дар ин бора нақл мекунад.

1. Румиён 14:14-15 - "Ман дар Исои Худованд медонам ва боварӣ дорам, ки ҳеҷ чиз худ аз худ нопок нест, балки барои касе ки онро нақис мешуморад, нақис аст. Зеро агар бародарат аз он чи мехӯрӣ, ғамгин шавад, ту дигар дар муҳаббат рафтор намекунед: бо он чи мехӯред, касеро несту нобуд накунед, ки Масеҳ барои ӯ мурд».

2. Ибодат 11:1-47 - "Ва Худованд ба Мусо ва Ҳорун сухан ронда, ба онҳо гуфт: "Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва бигӯед, ки инҳо чизҳои зинда ҳастанд, ки шумо дар байни тамоми ҳайвоноти рӯи замин бихӯред. Ҳар он чиро, ки наёҳол, ва пои пош доранд ва кафанро хоидан мумкин аст, дар миёни ҳайвонҳо, шумо метавонед бихӯред, вале дар миёни онҳое, ки каф мехӯранд ё пора мекунанд,

шумо набояд инҳоро бихӯред: шутур, зеро он кафанро мехӯрад. аммо нахро ҷудо намекунад, барои шумо наҷис аст.

Такрори Шариат 12:23 Фақат итминон дошта бош, ки хунро нахӯр, зеро ки хун ҳаёт аст; ва ту ҳаётро бо ҷисм нахӯр.

Хӯрдани хуни ҳайвон дар Китоби Муқаддас манъ аст.

1. Хуни чони Худо: Ахамияти нахурдани хун

2. Аҳди Худо: муқаддас будани ҳаёт ва парҳез аз хун

1. Ибодат 17:12-14 - Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст; ва ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хунест, ки ҷонро кафорат мекунад. .

2. Румиён 14:14-15 - Ман медонам ва аз ҷониби Исои Худованд итминон дорам, ки ҳеҷ чизи худ ба худ нопок нест; Аммо агар бародарат аз гӯшти ту ғамгин шавад, акнун ту садақа намекунӣ.

Такрори Шариат 12:24 Онро нахӯр; онро мисли об бар замин рехт.

Дар ин порча омадааст, ки Худо ба мардум амр мекунад, ки қурбонии қурбониро нахӯранд, балки онҳоро ҳамчун об ба рӯи замин бирезанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо ҳатто вақте ки онҳо маъно надоранд

2. Ҳадяи қурбонӣ: Вақти худро барои қурбонӣ кардан ба Худо

1. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Такрори Шариат 12:25 Онро нахӯр; То он даме ки он чи дар назари Худованд дуруст аст, ба ту ва ба фарзандонат баъд аз ту некӣ кунад.

Худованд ба мо амр мекунад, ки баъзе чизҳоро нахӯрем, то мову фарзандонамон зиндагии хуб дошта бошем.

1. Иҷрои коре, ки дар назари Худованд дуруст аст, ба мо ва оилаи мо баракатҳо меорад.

2. Муҳим аст, ки фармудаҳои Худоро иҷро кунем, то зиндагии хуб дошта бошем.

1. Масалҳо 14:34 - Адолат миллатро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Такрори Шариат 12:26 Танҳо чизҳои муқаддаси худро, ки дорӣ, ва назрҳои худро бигир ва ба маконе ки Худованд баргузидааст, бирав.

Худо ба мо амр мекунад, ки қурбониҳои муқаддаси худро биёварем ва назрамонро дар ҷои интихобкардааш иҷро кунем.

1. Итоат ба даъвати Худо: Омӯзиши пайравӣ ба дастуроти Ӯ

2. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳо: аҳдҳои мо ба Худо

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Малокӣ 3:10 - "Уҳри пурраро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро озмуда, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям. ва баракатеро бароятон бирезед, то дигар ниёзе набошад».

Такрори Шариат 12:27 Ва қурбониҳои сӯхтании худро, яъне гӯшт ва хуни худро бар қурбонгоҳи Худованд Худои худ тақдим намо; ва хуни қурбониҳои ту бар қурбонгоҳи Худованд Худои ту рехта хоҳад шуд, ва ту хоҳӣ хӯрд. гӯшт.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки қурбониҳои сӯхтании худро бар қурбонгоҳи Худованд тақдим кунанд, ва хуни қурбониҳои онҳоро бар қурбонгоҳ бирезанд ва гӯшти онро бихӯранд.

1. Қувваи қурбонӣ: нақши тоъат дар ибодат

2. Ҳаёти садоқатмандӣ: Аҳамияти қурбониҳои сӯхтанӣ

1. Ибодат 1:2-9 Худованд ба Мусо дар бораи қурбониҳои сӯхтании Исроил сухан мегӯяд.

2. Ибриён 13:15-16 Ҳавасманд кардани қурбониҳои рӯҳонӣ ба воситаи Исои Масеҳ ба Худо.

Такрори Шариат 12:28 Ҳамаи ин суханонеро, ки ба ту амр мефармоям, риоя кун ва бишнав, то ки ба ту ва фарзандонат то абад некӣ гардад, вақте ки дар назари Худованд Худои худ кори нек ва дуруст мекунӣ.

Худованд ба мо амр мекунад, ки ба гуфтаҳои Ӯ итоат кунем ва дар назди Ӯ корҳои нек ва дуруст кунем, то дар ҳоли мо ва фарзандонамон некӣ гардад.

1. Неъмати тоъат: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо ҳидоят ва муҳофизат мекунад

2. Кори нек ва дуруст дар назди Худованд: Муҳимияти зиндагӣ бо имони мо

1. Эфсӯсиён 5:1-2 - "Пас, мисли фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо таслим кард".

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат

нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Такрори Шариат 12:29 Вақте ки Худованд Худои ту халқҳоро аз пеши ту маҳв хоҳад кард, ки ба он ҷое ки барои тасарруфи онҳо меравӣ, ва ту ҷонишини онҳо мешавӣ, ва дар замини онҳо сокин хоҳӣ шуд;

Худо ба исроилиён ваъда дод, ки агар онҳо аҳкоми Ӯро риоя кунанд, замини душманонро ба онҳо медиҳад.

1. Итоати Худо баракат меорад

2. Ба Худо таваккал кунед, то ваъдаҳояшро иҷро кунад

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; ки аҳкоми аввалин бо ваъда аст; То ки бар ту некӯ бошад ва дар рӯи замин умри дароз дорӣ.

2. Еҳушаъ 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар;

Такрори Шариат 12:30 Худро эҳтиёт кун, ки ба доми онҳо пайравӣ накун, баъд аз он ки онҳо аз пеши ту нест шаванд; ва ба худоёни онҳо напурсед ва нагӯед: "Ин халқҳо ба худоёни худ чӣ гуна ибодат мекарданд?" Ман низ ҳамин тавр хоҳам кард.

Мо набояд ба расму оинҳои халқҳои дигар пас аз нобуд шуданашон пайравӣ кунем ва набояд аз худоёни онҳо бипурсем ва ба кору одатҳои онҳо тақлид кунем.

1. Аз тақлид ба амалҳои миллатҳои харобшуда ҳазар кунед

2. Роҳи Худоро биҷӯед, на роҳи халқҳои дигар

1. Масалҳо 19:2 - "Ҳаваси бе дониш хуб нест ва ҳар кӣ бо пойҳои худ шитоб кунад, роҳи худро гум мекунад".

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - "Пас, эй маҳбуби ман, аз бутпарастӣ бигрезед".

Такрори Шариат 12:31 Ба Худованд Худои худ чунин рафтор накун, зеро ки ҳар кори зиштеро, ки барои Худованд нафрат дорад, онҳо ба худоёни худ кардаанд; зеро ки ҳатто писарон ва духтарони худро барои худоёни худ дар оташ сӯзонданд.

Мо набояд ба Худо ҳамон гуна муносибат кунем, ки дигарон ба худоёни козибашон муносибат мекунанд, ҳатто агар ин барои қурбонии фарзандони мо бошад.

1. Интихоби Худои дуруст: Чаро мо бояд ба Худованд пайравӣ кунем

2. Хатари бутпарастӣ: Чаро мо бояд худоҳои козибро рад кунем

1. Такрори Шариат 12:31

2. Такрори Шариат 6:5-7 «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. ба фарзандони худ бигӯед ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишинед, ва ҳангоме ки аз роҳ меравед, ва ҳангоми хобидан ва бархостанатон дар бораи онҳо сухан гӯед».

Такрори Шариат 12:32 Ҳар он чи ба ту амр фармоям, риоят кун: ба он илова накун ва кам накун.

Худо ба мо амр мекунад, ки ба дастуроти Ӯ итоат кунем, бидуни илова ё нагирифтани онҳо.

1. Муҳимияти итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Қудрати риояи дастурҳои Худо

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худои Падар шукр гӯед.

2. Матто 7:21-23 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: Худовандо, Худовандо, ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки танҳо касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меорад. Дар он рӯз бисёриҳо ба ман хоҳанд гуфт: Худовандо, Худовандо! Оё мо ба исми Ту ва ба исми Ту нубувват накардаем ва девҳоро ба исми Ту берун наовардем ва ба исми Ту мӯъҷизаҳои зиёде ба амал наовардем? Он гоҳ ман ба онҳо ошкоро мегӯям, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо намешинохтам. Аз ман дур шавед, эй бадкорон!

Такрори Шариати 13-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 13:1-5 аз анбиёи бардурӯғ ва хоббиноне, ки метавонанд дар миёни банӣ-Исроил пайдо шаванд, аломот ва мӯъҷизот нишон медиҳанд, то онҳоро аз Худованд гумроҳ кунанд. Мӯсо таъкид мекунад, ки ҳатто агар пешгӯиҳои онҳо иҷро шаванд, агар онҳо пайравӣ ба худоёни дигар ё бутҳоро парастиш кунанд, рад карда мешаванд. Ӯ ба исроилиён амр медиҳад, ки танҳо ба Худованд содиқ бимонанд ва ба аломатҳои фиребанда ва суханони боварибахш фирефта нашаванд.

Сархати 2: Давомаш дар Такрори Шариат 13:6–11, Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки чӣ тавр бо одамоне, ки аъзоёни оила ё дӯстони наздик, ки онҳоро ба худоёни дигар ибодат мекунанд, чӣ гуна муносибат кунанд. Вай таъкид мекунад, ки ин гуна афрод бояд бе раҳм ҳамчун василаи поксозии бадӣ аз миёни онҳо кушта шаванд. Мусо ҷиддияти бутпарастиро қайд мекунад ва ҳушдор медиҳад, ки дар масъалаҳои садоқат ба Яҳува ҳар гуна таҳаммул ё созиш нишон надиҳед.

Сархати 3: Такрори Шариати 13 бо Мусо таъкид мекунад, ки аҳамияти содиқ монданро танҳо ба Яҳува таъкид мекунад. Ӯ ба исроилиён дастур медиҳад, ки ягон шаҳреро, ки пас аз хароб шуданаш бутпарастӣ мекарданд, аз нав барқарор накунанд ё барқарор накунанд, балки ба ҷои он, онро пурра барои харобшавӣ ҳамчун қурбонӣ ба Худо бахшанд. Мусо такрор мекунад, ки онҳо халқи муқаддасанд, ки барои ниятҳои Яҳува ҷудо шудаанд ва бояд бо роҳҳои Ӯ бираванд, бе он ки ба худоёни козиб рӯй нагардонанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 13 оварда шудааст:
Огоҳӣ аз пайғамбарони козиб, ки таълимоти бутпарастиро рад мекунанд;
Муомила бо касоне, ки ба бутпарастӣ васваса мекунанд, бе раҳму шафқат аз бадӣ пок мекунад;
Нигоҳ доштани садоқат танҳо ба Яҳува бахшидани шаҳрҳои харобшуда.

Диққат ба огоҳӣ аз пайғамбарони козиб, ки таълимотеро, ки худоёни дигарро таблиғ мекунанд, рад мекунанд;
Дастурҳо барои муомила бо онҳое, ки бутпарастиро фирефта мекунанд, бадиро бе раҳм пок мекунанд;
Фақат Яҳовага содиқликни сақлаб қолиш, бутунлай вайрон қилинган шаҳарларни қурбонлик сифатида тақдим этиш.

Дар ин боб ба огоҳӣ аз анбиёи бардурӯғ, дастурҳо оид ба муносибат бо онҳое, ки бутпарастиро фиреб медиҳанд ва аҳамияти садоқатмандиро танҳо ба Яҳува нигоҳ медоранд. Дар Такрори Шариати 13 Мусо исроилиёнро дар бораи анбиёи козиб ва хоббиноне, ки дар байни онҳо пайдо шуда, аломот ва мӯъҷизот нишон дода, онҳоро аз Худованд гумроҳ мекунанд, огоҳ мекунад. Вай таъкид мекунад, ки ҳатто агар пешгӯиҳои ин афрод амалӣ шаванд, агар онҳо пайравӣ ба худоёни дигар ё парастиши бутҳоро тарғиб кунанд, бояд рад карда шавад. Мусо ба исроилиён амр медиҳад, ки танҳо ба Худованд содиқ бошанд ва ба аломатҳои фиребанда ва суханони боварибахш фирефта нашаванд.

Дар Такрори Шариат 13 идома дода, Мусо дастур медиҳад, ки чӣ тавр бо одамоне, ки аъзоёни оила ё дӯстони наздик доранд, ки онҳоро ба худоёни дигар ибодат мекунанд, чӣ гуна муносибат кардан лозим аст. Вай таъкид мекунад, ки ин гуна афрод бояд бе раҳм ҳамчун василаи поксозии бадӣ аз миёни онҳо кушта шаванд. Мусо ҷиддияти бутпарастиро қайд мекунад ва ҳушдор медиҳад, ки дар масъалаҳои садоқат ба Яҳува ҳар гуна таҳаммул ё созиш нишон надиҳед.

Такрори Шариати 13 бо Мӯсо ба анҷом мерасад, ки аҳамияти содиқ монданро танҳо ба Яҳува таъкид мекунад. Ӯ ба исроилиён дастур медиҳад, ки ягон шаҳреро, ки пас аз хароб шуданаш бутпарастӣ мекарданд, аз нав барқарор накунанд ё барқарор накунанд, балки ба ҷои он, онро пурра барои харобшавӣ ҳамчун қурбонӣ ба Худо бахшанд. Мусо такрор мекунад, ки онҳо халқи муқаддасанд, ки барои ниятҳои Яҳува ҷудо шудаанд ва бояд бо роҳҳои Ӯ бираванд, бе он ки ба худоёни козиб рӯй нагардонанд ва садоқати онҳоро вайрон накунанд.

Такрори Шариат 13:1 Агар дар миёни шумо пайғамбар ё хоббине пайдо шуда, ба ту аломате ё мӯъҷизае диҳад,

Худованд ба мо амр мекунад, ки паёмбарон ва хобҳоро имтиҳон кунем, то ҳақро аз ботил ҷудо кунем.

1. Пайғамбарони ҳақиқӣ ва паёмбарони бардурӯғ: Чӣ гуна фарқиятро фаҳмидан мумкин аст

2. Ба Худо таваккал кун, на ба мӯъҷизоту мӯъҷизот

1. Ирмиё 29:8-9, Зеро ки Худованди лашкарҳо, Худои Исроил чунин мегӯяд: Нагузоред, ки анбиёи шумо ва фолбинони шумо, ки дар миёни шумо ҳастанд,

шуморо фиреб надиҳанд ва ба хобҳое, ки онҳо мебинанд, гӯш надиҳанд. Зеро ки онҳо ба исми Ман бар шумо нубувват мекунанд; Ман онҳоро нафиристодаам, мегӯяд Худованд.

2. 1 Юҳанно 4:1, Эй маҳбубон, ба ҳар рӯҳ бовар накунед, балки рӯҳҳоро бисанҷед, ки оё онҳо аз Худо ҳастанд? зеро бисьёр анбиёи козиб ба дуньё омадаанд.

Такрори Шариат 13:2 Ва мӯъҷиза ё мӯъҷизае воқеъ шуд, ки дар бораи он ӯ ба ту гуфта, гуфт: "Биёед, аз паи худоёни дигар, ки нашинохтай, биравем ва онҳоро ибодат кунем";

Худованд аз пайравӣ ба худоёни дигар ва ибодати онҳо амр мекунад ва аз мӯъҷизаҳо ва мӯъҷизаҳо ҳамчун имтиҳони имон ҳушдор медиҳад.

1. Хатари афтодан ба доми худоёни козиб

2. Итоати фармудаҳои Худо ба манфиати худ

1. Такрори Шариат 13:2–4

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

Такрори Шариат 13:3 Ба суханони он набӣ, ё он хоббини хоб гӯш надиҳед, зеро ки Худованд Худои шумо туро месанҷад, то бидон, ки оё Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту дӯст медорӣ?

Худо моро меозмояд, то бифаҳмем, ки оё мо Ӯро бо тамоми дилу ҷони худ дӯст медорем.

1. Санҷиши ишқи мо: ошкор кардани қалбҳои Худо

2. Пойгоҳи устувори имони мо: исбот кардани муҳаббати мо ба Худо

1. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст. Зеро ки Ӯ пешакӣ медонист, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

2. 1 Юҳанно 4:19 - Мо Ӯро дӯст медорем, зеро ӯ аввал моро дӯст дошт.

Такрори Шариат 13:4 Шумо аз паи Худованд Худои худ рафтор кунед, ва аз Ӯ битарсед, ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, ва ба овози Ӯ итоат кунед, ва ба Ӯ хизмат кунед, ва ба Ӯ часпида гиред.

Ин порча дар бораи аҳамияти пайравӣ аз Худованд ва риояи аҳкоми Ӯ сухан меронад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Даъват ба риояи аҳкоми Худо

2. Шодии хидмат ба Худо: Часпидан ба Ӯ ва итоат кардан ба садои Ӯ

1. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи

Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Такрори Шариат 13:5 Ва он набӣ, ё он хоббин, кушта хоҳанд шуд; зеро ки вай гуфта буд, ки туро аз Худованд Худоят, ки туро аз замини Миср берун оварда ва аз хонаи ғуломӣ раҳоӣ дод, дур кунад, то ки туро аз роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, ки биравӣ, берун кунад. дар. Ҳамин тавр, бадӣ аз миёни худ дур хоҳӣ кард.

Худованд амр медиҳад, ки анбиёи козиб, ки мардумро аз Ӯ дур мекунанд, кушта шаванд.

1. "Огоҳии Худованд барои анбиёи козиб"

2. «Иҷозат ба аҳкоми Худованд»

1. Матто 10:28 - "Аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз Он Касе битарсед, ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад."

2. Яъқуб 4:17 - "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст".

Такрори Шариат 13:6 Агар бародарат, писари модарат, ё писарат, ё духтарат, ё зани синаат, ё дӯстат, ки мисли ҷони туст, туро пинҳонӣ васваса карда, гӯй: «Биёед, худоёни дигареро ибодат намо, ки на ту ва на падаронат онҳоро нашинохтай;

Худо ба қавми худ амр мекунад, ки ба худоёни дигар пайравӣ накунанд, то аҳли оила, дӯстон ва ё шариконе онҳо онҳоро ба парастиш водор созанд.

1. Қувваи фишори ҳамсолон: Чӣ тавр дар муқобили васвасаҳо барои Худо устувор истодан мумкин аст

2. Қудрати муносибатҳои аҳд: Чӣ гуна муносибатҳои наздиктарини мо метавонанд моро ба Худо наздиктар кунанд ё моро гумроҳ кунанд

1. Масалҳо 4:23 Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро он чашмаи ҳаёт аст.

2. Хуруҷ 20:3-5 Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун.

Такрори Шариат 13:7 Яъне, аз худоёни қавме ки гирду атрофи ту ҳастанд, дар наздикии ту ё дур аз ту, аз як канори замин то канори дигари замин;

Худо ба исроилиён фармудааст, ки ба худоёни дигар миллатҳо парастиш накунанд, новобаста аз он ки онҳо наздик ё дур ҳастанд.

1. Ҳазрати Худо: Худо моро ба муқаддас будан даъват мекунад, ҳамон тавре ки муқаддас аст.

2. Қувваи ибодат: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки бо кӣ ва чӣ мепарастем.

1. Хуруҷ 20:3-5 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Такрори Шариат 13:8 Ба вай розӣ нашав ва ба вай гӯш надиҳ; ва чашмат ба ӯ раҳм накун, ва ӯро амон нагузор ва пинҳон накун.

Ба анбиёи козиб ва ба касоне, ки мардумро аз Худо дур мекунанд, раҳм накунед.

1. Хатари анбиёи бардурӯғ: Фирефта нашавед ба онҳое, ки башорати бардурӯғро мавъиза мекунанд.

2. Даъват ба пайравӣ ба Худо: Ба Худо содиқ бошед ва паёмбарони козибро рад кунед.

1. Ирмиё 23:16-17 - Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: ба суханони анбиё, ки ба шумо нубувват мекунанд, гӯш надиҳед. Онҳо шуморо беарзиш мекунанд; онҳо рӯъёи дили худро мегӯянд, на аз даҳони Худованд.

2. Матто 7:15-20 - Аз анбиёи козиб ҳазар кунед, ки онҳо бо либоси гӯсфанд назди шумо меоянд, вале дар ботин гургони дарранда ҳастанд. Шумо онҳоро аз меваҳошон хоҳед шинохт.

Такрори Шариат 13:9 Аммо ту ӯро ҳатман бикуш; дасти ту аввал бар вай хоҳад буд, то ки ӯро бикушӣ, ва баъд дасти тамоми қавм.

Худо фармон медиҳад, ки гунаҳкорон бояд кушта шаванд ва тамоми мардум дар қатл иштирок кунанд.

1. Муҳимияти итоат ба фармудаҳои Худо.

2. Шиддати адолати Худо.

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Яъқуб 4:12 - "Як қонунгузоре ҳаст, ки қодир аст наҷот диҳад ва нобуд созад: Ту кистӣ, ки дигареро ҳукм мекунӣ?"

Такрори Шариат 13:10 Ва ӯро сангсор хоҳӣ кард, то ки бимирад; зеро ки ӯ мехост, ки туро аз Худованд Худоят, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард, дур кунад».

Ин порча таъкид мекунад, ки онҳое, ки мехоҳанд дигаронро аз Худо дур кунанд, бояд ҷазои сахт гиранд.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро аст, аммо ҷазоҳои Ӯ одил аст

2. Ҳатто дар васвасаҳо ба Худо содиқ бошед

1. Еҳушаъ ибни Нун 23:16 - «Вақте ки шумо аҳди Худованд Худои худро, ки Ӯ ба шумо амр фармуда буд, вайрон карда, рафта, худоёни дигарро ибодат карда, ба онҳо саҷда кардаед, он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга хоҳад шуд. , ва шумо аз замини неке, ки Ӯ ба шумо додааст, ба зудӣ нобуд хоҳед шуд».

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Такрори Шариат 13:11 Ва тамоми Исроил хоҳанд шунид ва метарсанд ва дигар ҳеҷ гуна бадӣ намекунанд, ки дар миёни шумост.

Ин порча аз Такрори Шариат исроилиёнро амр мекунад, ки ба қонунҳои Худо итоат кунанд ва ҳеҷ гуна бадӣ накунанд.

1. "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст"

2. «Итоатро бар бадӣ интихоб кардан»

1. Забур 111:10 - "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; ҳама онҳое, ки ба он амал мекунанд, фаҳмиши хуб доранд; ҳамду санои Ӯ то абад аст!"

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Аммо агар ибодат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас барои худ интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат кардаанд ё худоёни амӯриёнро, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Такрори Шариат 13:12 Агар дар яке аз шаҳрҳои худ шунид, ки Худованд Худоят ба ту барои сокинонаш ато кардааст, ки дар яке аз шаҳрҳои худ бигӯй:

13 Баъзе одамон, ки банӣ-Иблиал буданд, аз миёни шумо баромада, сокинони шаҳри худро кӯч дода, гуфтанд: "Биёед рафта, худоёни дигареро ибодат кунем, ки шумо онҳоро нашинохтаед";

Ин порча дар бораи одамоне, ки дар яке аз шаҳрҳое, ки Худо ба исроилиён додааст, нақл мекунад, ки сокинони шаҳри худро ба ибодати худоёни дигар роҳнамоӣ мекунанд.

1. Мо набояд фирефтаи касоне, ки моро гумроҳ мекунанд.

2. Мо бояд ҳамеша ба Худо ва каломи Ӯ содиқ ва содиқ бошем.

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид».

Такрори Шариат 13:13 Баъзе одамон, банӣ-Иблиал, аз миёни шумо баромада, сокинони шаҳри худро кӯч дода, гуфтанд: «Биёед рафта, худоёни дигареро ибодат кунем, ки шумо онҳоро нашинохтаед;

Фарзандони Белиал мардуми як шаҳрро водор кардаанд, ки аз эътиқоди худ даст кашанд ва худоёни бегонаро парастиш кунанд.

1. Хатари рӯйгардонӣ аз Худо

2. Қувваи васвасаҳо ва фиреб

1. Такрори Шариат 30:15-16 - Инак, ман имрӯз ҳаёт ва некӣ, мамот ва бадро пеши шумо гузоштаам, 16 ки имрӯз ба шумо амр медиҳам, ки Худованд Худои худро дӯст доред, бо роҳҳои Ӯ рафтор кунед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед. , Фаризҳо ва ҳукмҳои Ӯ, то ки шумо зинда ва афзун шавед; ва Худованд Худоят туро дар замине ки барои тасарруф кардан меравӣ, баракат хоҳад дод.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба назари шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз барои худ интихоб кунед, ки ба кӣ ибодат хоҳед кард, хоҳ худоҳое, ки падаронатон дар он тарафи дарё ибодат мекарданд, ё худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Такрори Шариат 13:14 «Он гоҳ пурсанд ва тафтиш намо ва бодиққат бипурс; ва инак, агар ин ҳақиқат бошад ва он чизест, ки дар миёни шумо чунин кори зишт содир шудааст;

Худо ба мо амр мекунад, ки ҳақиқатро таҳқиқ ва ҷустуҷӯ кунем.

1. Таваккул ба Худо барои ошкор кардани ҳақиқат

2. Дар олами дурӯѓ пайдо кардани њаќиќат

1. Масалҳо 4:23 - Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд.

2. Забур 119:45 - Дар озодӣ роҳ хоҳам рафт, зеро ки аҳкомҳои Туро меҷӯям.

Такрори Шариат 13:15 Сокинони он шаҳрро ҳатман бо дами шамшер бизанӣ, ва онро ва тамоми он чи дар он аст, ва чорвои онро ба дами шамшер нобуд хоҳӣ кард.

Худованд мефармояд, ки сокинони шаҳр бо молу ҷонваронашон комилан нобуд карда шаванд.

1. Ҳукм ва адолати Худо

2. Итоати фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 13:15

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

Такрори Шариат 13:16 Ва тамоми ғанимати онро дар миёнаи кӯчаи он ҷамъ хоҳӣ кард, ва шаҳр ва тамоми ғанимати онро барои Худованд Худои худ ба оташ хоҳӣ сӯзонд; ҳамеша; аз нав сохта намешавад.

Ин порча аз Такрори Шариат доварии Худоро таъкид мекунад ва фармон медиҳад, ки шаҳрро комилан сӯзонда, ҳамчун ёдоварии абадии қудрати Ӯ.

1. Қудрати ҳукми Худо

2. Итоати фармудаҳои Худо

1. Еҳушаъ 6:17–21

2. Ишаъё 26:5–6

Такрори Шариат 13:17 Ва ҳеҷ чиз аз чизи лаънатӣ ба дасти ту нахоҳанд гирифт, то ки Худованд аз хашми Худ рӯй гардонад, ва ба ту марҳамат зоҳир намояд, ва ба ту раҳм кунад, ва туро афзун гардонад, чунон ки ба ту қасам хӯрдааст. падарон;

Худованд мефармояд, ки ҳеҷ чизи лаънатӣ нигоҳ дошта нашавад, то Ӯ раҳм ва раҳм кунад ва ваъдаи худро дар бораи афзун намудани халқи худ иҷро кунад.

1. Раҳмат ва раҳмати Худо - Чӣ гуна мо метавонем ба воситаи тоат баракат ёбем

2. Баракат тавассути итоаткорӣ - Дарси Такрори Шариат 13:17

1. Румиён 8:28 (Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.)

2. Забур 112:1 (Худовандро ҳамду сано гӯед. Хушо касе ки аз Худованд метарсад, ва аз аҳкоми Ӯ хеле лаззат мебарад.)

Такрори Шариат 13:18 Вақте ки ту ба овози Худованд Худои худ гӯш хоҳӣ дод, то тамоми аҳкоми Ӯро ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя кун, то он чи дар назари Худованд Худои худ дуруст аст, ба ҷо овар.

Мо бояд ба Худованд гӯш диҳем ва ба аҳкоми Ӯ итоат кунем, то он чи дар назари Ӯ дуруст бошад.

1. «Дар назари Худо одилона зиндагӣ кардан»

2. «Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо»

1. Матто 22:37-40 - Исо гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аввалин ва бузургтарин ҳукм аст. Ва дуюмаш монанди он аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор. Тамоми шариат ва анбиё бар ин ду амр овехта шудаанд.

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

Такрори Шариати 14-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 14:1-21 бо он оғоз мешавад, ки Мусо ба исроилиёнро хотиррасон мекунад, ки онҳо халқи баргузидаи Худо ҳастанд ва аз ин рӯ набояд ба амалҳои марбут ба мотам барои мурдагон ё захмҳои худ даст кашанд. Сипас ӯ оид ба ҳайвоноти пок ва нопок барои хӯрок роҳнамо медиҳад. Мӯсо ҳайвонҳои гуногунро номбар карда, байни онҳо, ки хӯрдани онҳо ҷоиз аст (ба монанди гов, гӯсфанд, буз) ва ҳайвоноти ҳаром (ба монанди хук, шутур, уқоб) фарқ мекунад. Ӯ муҳимияти халқи муқаддас буданро таъкид мекунад, ки барои ниятҳои Яҳува ҷудо шудаанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 14:22-29 идома дода, Мусо ба исроилиён дар бораи даҳяк ва ҳадияҳо дастур медиҳад. Ба онҳо амр мекунад, ки ҳар сол даҳяки ҳосили худро ҷудо карда, ба ибодатгоҳи муқарраршуда биёранд. Агар сафар хеле дур бошад, онҳо метавонанд даҳяки худро ба пул иваз кунанд ва онро барои харидани он чизе, ки дилашон мехоҳад, хӯрок, нӯшокӣ ё дигар чизҳоеро, ки барои ҷашни шодмонӣ дар ҳузури Худованд истифода мебаранд, истифода баранд. Мусо инчунин ба онҳо хотиррасон мекунад, ки левизодагонеро, ки дар байни онҳо мерос надоранд, таъмин кунанд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 14 бо Мусо ба амалҳои хайрия ба шахсони ниёзманд таъкид мекунад. Ба аҷнабиён, ятимон ва бевазанон дар шаҳрҳои худ саховатмандӣ мекунад, то бихӯранд ва сер шаванд. Мӯсо ба онҳо итминон медиҳад, ки Худо ин гурӯҳҳои осебпазирро нигоҳ медорад ва вақте ки онҳо нисбати онҳо раҳм мекунанд, баракат хоҳанд дод. Вай ба Исроил аз таҷрибаи худ ҳамчун хориҷиён дар Миср хотиррасон мекунад ва онҳоро даъват мекунад, ки ҳангоми муошират бо дигарон инро дар хотир нигоҳ доранд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 14 оварда шудааст:
Мардуми муқаддас будан ба ҳайвоноти пок ва нопок роҳнамоӣ мекунад;
Даҳяк ва ҳадия, ки даҳяки онро барои ибодат ҷудо мекунанд;
Амалҳои хайрия саховатмандӣ нисбат ба аҷнабиён, ятимон ва бевазанон.

Таваҷҷӯҳ ба муқаддас будан дар байни ҳайвоноти пок ва нопок;
Дастурҳо дар бораи даҳяк ва ҳадия, ки даҳяки худро барои ибодат дар ҷои таъиншуда ҷудо мекунанд;
Даъват ба амалҳои хайрия саховатмандӣ нисбат ба хориҷиён, ятимону бевазанон.

Дар ин боб ба халқи муқаддас будан, дастурҳо дар бораи даҳяк ва ҳадияҳо ва аҳамияти корҳои хайрия равона шудааст. Дар Такрори Шариати 14, Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки онҳо халқи баргузидаи Худо ҳастанд ва аз ин рӯ набояд ба амалҳои марбут ба мотам барои мурдагон ё захмҳои худ даст кашанд. Сипас ӯ дар бораи ҳайвоноти пок ва нопок барои хӯрок роҳнамо медиҳад. Мӯсо ҳайвонҳои гуногунро номбар карда, байни онҳо, ки хӯрдани онҳо ҷоиз аст (ба монанди гов, гӯсфанд, буз) ва ҳайвоноти ҳаром (ба монанди хук, шутур, уқоб) фарқ мекунад. Ӯ муҳимияти халқи муқаддас буданро таъкид мекунад, ки барои ниятҳои Яҳува ҷудо шудаанд.

Дар Такрори Шариати 14, Мусо ба исроилиён дар бораи даҳяк ва ҳадия дастур медиҳад. Ба онҳо амр мекунад, ки ҳар сол даҳяки ҳосили худро ҷудо карда, ба ибодатгоҳи муқарраршуда биёранд. Агар сафар хеле дур бошад, онҳо метавонанд даҳяки худро ба пул иваз кунанд ва онро барои харидани он чизе, ки дилашон мехоҳад, барои ҷашни хурсандиовар дар назди Худованд истифода баранд. Мусо инчунин ба онҳо хотиррасон мекунад, ки левизодагонеро, ки дар байни онҳо мерос надоранд, вале дар вазифаҳои динӣ хизмат мекунанд, таъмин кунанд.

Такрори Шариати 14 бо Мусо ба амалҳои хайрия ба шахсони ниёзманд дар шаҳрҳои худ таъкид мекунад. Ба аҷнабиёну ятимону бевазанон саховатмандиро ташвиқ мекунад, то бихӯранду сер шаванд. Мӯсо ба онҳо итминон медиҳад, ки Худо ин гурӯҳҳои осебпазирро нигоҳ медорад ва вақте ки онҳо нисбати онҳо раҳм мекунанд, баракат хоҳанд дод. Вай ба Исроил аз таҷрибаи худ ҳамчун хориҷиён дар Миср хотиррасон мекунад, ки таҷрибае, ки бо душворӣ нишон дода шудааст, ёдрас мекунад ва онҳоро даъват мекунад, ки ҳангоми муошират бо дигарон, ки дар чунин шароит дучор мешаванд, инро дар хотир доранд.

Такрори Шариат 14:1 Шумо фарзандони Худованд Худои худ ҳастед: худро набуред, ва барои мурдагон дар миёни чашмони худ мӯй нагузоред.

Шумо фарзандони Худо ҳастед ва набояд худро ба ёди мурдагон озор диҳед.

1: Мо фарзандони Худо ҳастем ва ба воситаи Ӯ мо метавонем ҳатто ҳангоми марг оромӣ ва тасаллӣ пайдо кунем.

2: Мо даъват шудаем, ки мурдагонро гиромӣ кунем ва бояд тавре рафтор кунем, ки ба Худо писанд бошад.

1: Румиён 8:15-17 - Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро боз барои тарс қабул накардаед; лекин шумо Рӯҳи фарзандхондагиро қабул кардаед, ки мо ба василаи он нидо мекунем: «Эй Або, эй Падар».

2: Матто 22:37-39 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор».

Такрори Шариат 14:2 Зеро ки ту халқи муқаддаси Худованд Худои худ ҳастӣ, ва Худованд туро баргузидааст, то ки бар ҳамаи халқҳои рӯи замин қавми хоси Худ бошӣ.

Худо исроилиёнро баргузид, ки барои худ халқи махсус бошанд ва аз тамоми халқҳои рӯи замин фарқ кунанд.

1. Худо моро махсус офарид ва баргузид, ки аз они Ӯ бошем

2. Ҳамчун халқи хоси Худо зиндагӣ кардан - баргузидагони Худо

1. Эфсӯсиён 2:8-10 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад. Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то ки дар онҳо рафтор кунем.

2. Титус 3: 4-7 - Аммо вақте ки некӣ ва меҳрубонии Худои Наҷотдиҳандаи мо зоҳир шуд, Ӯ моро на аз рӯи аъмоле, ки мо дар адолат анҷом медиҳем, балки аз рӯи марҳамати худ, бо шустани эҳё ва навсозӣ наҷот дод. Рӯҳулқудсро, ки Ӯ ба воситаи Исои Масеҳи Наҷотдиҳандаи мо бар мо ба таври фаровон рехт, то ки мо бо файзи Ӯ сафед шуда, вориси умеди ҳаёти ҷовидонӣ гардем.

Такрори Шариат 14:3 Ҳеҷ чизи зишт нахӯр.

Ин порча аз истеъмоли чизҳои зишт огоҳ мекунад.

1. Омӯзиши риоя кардани қонунҳои Худо: аз чизҳои нафратангезе, ки мо бояд худдорӣ кунем

2. Қудрати Каломи Худо: парҳез аз корҳои зишт

1. 1 Қӯринтиён 10:31 - "Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред."

2. Масалҳо 4:20-23 - "Писари ман, ба суханони Ман гӯш деҳ; ба суханони Ман гӯш деҳ. Бигзор онҳо аз чашмони худ дур нашаванд; онҳоро дар дили худ нигоҳ дор. Зеро ки онҳо ҳаёт барои онҳое ҳастанд, ки онҳо ва саломатии тамоми ҷисми онҳо. Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор, зеро ки масъалаҳои ҳаёт аз он аст».

Такрори Шариат 14:4 Инҳоянд ҳайвонҳое, ки шумо онҳоро бихӯред: гов, гӯсфанд ва буз,

Худо ба мо амр мекунад, ки танҳо баъзе намудҳои ҳайвонотро бихӯрем.

1. Қудсияти хӯрдан: Чӣ тавр Каломи Худо ба мо дастур медиҳад, ки чӣ бояд дар бадани худ гузорем

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо метавонад баракатҳо оварад

1. Румиён 14:17-19 - Зеро Малакути Худо на аз хӯрдану нӯшидан, балки адолат ва осоиштагӣ ва шодмонӣ дар Рӯҳулқудс аст.

2. Ибодат 11:3-8 - Аз ҳайвоноте, ки дар рӯи замин ҳастанд, инҳоянд: гов, гӯсфанд, буз, оҳу, ҷазира, бузи ваҳшӣ, бузи , антилопа ва гусфандони кухӣ.

Такрори Шариат 14:5 Харгӯш, ва ҷуворимакка, ва оҳуи беда, ва бузи ваҳшӣ, ва пигарг, ва барзагови ваҳшӣ ва камар.

Ин порча ҳафт ҳайвонеро тасвир мекунад, ки ба исроилиён иҷозати хӯрдани онҳоро доранд.

1. Риоя кардани қонунҳои ғизои Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад.

2. Ҳикмати Худоро дар ғизое, ки Ӯ барои мо медиҳад, дидан мумкин аст.

1. Ибодат 11:2-3 - «Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯй: инҳо он чизҳои зиндаест, ки шумо метавонед дар миёни тамоми ҳайвоноти рӯи замин бихӯред. cd, дар байни ҳайвонот, шумо метавонед бихӯред.

2. Забур 103:14 - Ту алаф мерӯёнӣ, то чорво ва наботот барои одам кишт кунад, то ки аз замин ғизо барорад.

Такрори Шариат 14:6 Ва ҳар ҳайвони ваҳшӣ, ки туёро аз ҳам ҷудо мекунад, ва даридаро ба ду чангол мечаспад, ва дар байни ҳайвонҳо каф мехӯрад, то ки шумо бихӯред.

Дар ин порча аз Такрори Шариат 14:6 гуфта мешавад, ки ҳайвонҳоеро, ки каф мехӯранд ва пои худро ба ду тақсим мекунанд, хӯрдан иҷозат дода мешавад.

1. Рӯзи Парвардигор: Худованд ба мо неъматҳои зиёде додааст, аз ҷумла ѓизои мо.

2. Аҳкоми Худо: Худо ба мо фармудааст, ки баъзе ҳайвонҳоро бихӯрем, ки ба меъёрҳои Ӯ мувофиқат мекунанд.

1. 1 Тимотиюс 4:3-4 - "Манъи издивоҷ кардан ва фармон додан аз хӯрокхӯрӣ, ки Худо офаридааст, то бо шукронаи онҳое ки имон овардаанд ва ростиро медонанд, қабул карда шаванд. Зеро ҳар махлуқи Худо нек аст ва ҳеҷ чиз нест. рад карда шавад, агар он бо шукргузорӣ қабул карда шавад».

2. Забур 136:25 - "Он ки ба ҳар башар ғизо медиҳад, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст".

Такрори Шариат 14:7 Бо вуҷуди ин, аз онҳо нахӯред, ки аз каф хоидагон ва наёҳона ҷудо кунед; мисли шутур ва харгӯш ва гӯсфанд, зеро ки онҳо каф мехӯранд, аммо туёро тақсим намекунанд; бинобар ин онҳо барои шумо нақисанд.

Худованд ба ќавми худ фармудааст, ки њайвонеро, ки каво хоидан, вале пои људо надоранд, аз ќабили шутур, харгӯш ва харгӯшро нахуранд.

1. «Амри Худо ва итоати мо»

2. "Нокӣ ва пок: роҳнамоии рӯҳонӣ барои зиндагии ҳаррӯза"

1. Ибодат 11:2–4

2. Румиён 12:1-2

Такрори Шариат 14:8 Ва хук, азбаски он ки туёро аз ҳам ҷудо мекунад, аммо каф намехӯрад, барои шумо нақис аст: аз гӯшти онҳо нахӯред ва ба ҷасади мурдаи онҳо даст нарасонед.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки аз хӯрдани гӯшти хук ва даст нарасондан ба ҷасади хукҳои мурда худдорӣ кунанд.

1. Каломи Худо ба мо дастур медиҳад, ки чӣ тавр зиндагӣ кунем.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки аҳкоми Худоро риоя кунем, ҳатто вақте ки онҳо душвор ё аҷиб ба назар мерасанд.

1. 1 Тимотиюс 4:4-5 Зеро ки ҳар махлуқи Худо некист ва ҳеҷ чиз рад карда намешавад, агар он бо шукргузорӣ қабул карда шавад: зеро он бо каломи Худо ва дуо тақдис шудааст.

2. Румиён 14:14 Ман медонам ва аз ҷониби Исои Худованд итминон дорам, ки ҳеҷ чизи худ нопок нест;

Такрори Шариат 14:9 Инҳоро аз ҳар он чи дар об аст, хоҳед хӯрд; ҳар он чиро, ки қанот ва пулак дорад, хоҳед хӯрд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Худо ба исроилиён иҷозат медиҳад, ки ҳар гуна моҳии дорои қанот ва пулакро бихӯранд.

1. Аз фаровонии Худованд шод шавед - Чӣ гуна Худо ба воситаи махлуқоташ ба мо ризқ медиҳад.

2. Ба фармудаҳои Худованд итоат кунед - Чаро риояи қонунҳои Худо муҳим аст?

1. Забур 24:1 - Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва сокинони он.

2. Ваҳй 19:9 - Ва ӯ ба ман гуфт: «Бинавис: Хушо онҳое ки ба зиёфати Барра даъват шудаанд! Ва ба ман гуфт: «Ин суханони ҳақиқии Худост».

Такрори Шариат 14:10 Ва ҳар он чи қанот ва тарозу надорад, нахӯред; он барои шумо нақис аст.

Худо ба исроилиён фармуд, ки ҳайвоноти бе қанот ва пулак нахӯранд.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба Каломи Худо

2. Подшоҳии аҳкоми Худо

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Такрори Шариат 14:11 Аз ҳамаи паррандагони пок бихӯред.

Ин порча аз Такрори Шариат моро ташвиқ мекунад, ки ҳайвонот ва паррандаҳои покро бихӯрем.

1. Муҳимияти хӯрдани тоза - омӯхтани риояи парҳези Худо

2. Иҷозат ба дастуроти Худо - хӯрдани пок ва зиндагии шоиста

1. Ибодат 11:1-47 - Дастурҳои Худованд оид ба хӯрдани тоза

2. Забур 103:1-5 - Худоро барои баракатҳо ва роҳнамоиаш ҳамду сано гуфтан

Такрори Шариат 14:12 Аммо инҳоянд онҳое, ки аз онҳо нахӯред: уқоб, ва устухон,

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки баъзе паррандагонро нахӯранд.

1: Мо бояд аҳкоми Худоро эҳтиром кунем, ҳатто вақте маълум нест, ки чаро Ӯ мехоҳад, ки мо итоат кунем.

2: Мо бояд имон дошта бошем, ки аҳкоми Худо ҳамеша ба манфиати мост, ҳатто агар мо онҳоро нафаҳмем.

1: Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, чароғе дар роҳи ман аст.

2: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Такрори Шариат 14:13 Ва лӯхтак ва кирмак ва мурғ аз рӯи ҷинсаш,

Худо ба мардумаш ба даҳяк амр мекунад.

1. Аҳамияти даҳяк: Зиндагӣ бо саховат ва шукрона

2. Дурнамои Китоби Муқаддас оид ба пул: Таъмини Худо ва масъулияти мо

1. Малокӣ 3:10-12 - Тамоми даҳьякро ба анбор оваред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кун, мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ ва бубинам, ки оё дарҳои обхезии осмонро боз накунам ва он қадар баракат нарезам, ки барои он ҷои кофӣ нахоҳӣ дошт.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

Такрори Шариат 14:14 Ва ҳар зоғ аз рӯи зоти худ,

ва зӯроварони паррандагон, мувофиқи ҷинсашон, ва ҳар ҳайвони ваҳшии замин, мувофиқи ҷинс, дуто аз ҳар навъ назди ту хоҳанд омад, то ки онҳоро зинда нигоҳ доранд.

Худо ба Нӯҳ амр кард, ки аз ҳар намуди ҳайвонот дуторо ба киштӣ бибарад, то онҳоро зинда нигоҳ дорад.

1. Вафодории Худо: Вафодории Худо сарфи назар аз душвории вазифае, ки ба Нӯҳ дода буд, устувор аст.

2. Итоат дар замонҳои душвор: Мо бояд ба Худо итоат кунем, ҳатто вақте ки он душвор ба назар мерасад.

1. Ибриён 11: 7 - "Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ шуда, бо тарс ҷунбида, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолат, ки ба воситаи имон аст».

2. 2 Петрус 2:5 - "Ва ҷаҳони кӯҳнаро дареғ надошта, Нӯҳро, ки ҳаштум, воизи адолат буд, наҷот дод, ки тӯфонро бар ҷаҳони осиён оварда".

Такрори Шариат 14:15 Ва бум, ва фоҳишаи шаб, ва коғаз ва шохин мувофиқи навъҳои худ,

Худо аз паррандагон ғизои мардумаш додааст.

1. Таъмини Худо: Барои ҳама ниёзҳои худ ба Худованд таваккал кунед

2. Қадр кардани ҳайвонҳои рӯи замин: Нигоҳе ба Такрори Шариат 14:15

1. Забур 8:6-8 - Эй Парвардигори мо, Худованди мо, исми Ту дар тамоми рӯи замин чӣ қадар бузург аст! Ту ҷалоли худро аз осмон боло гузоштай. Аз лабони кӯдакон ва навзодон барои душманони худ ситоиш таъин кардай, то ки душман ва интиқомгирро хомӯш созад.

2. Забур 145:15-16 - Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва Ту ба онҳо дар сари вақт ғизо медиҳӣ. Даст мекушоед ва хохиши хар як зиндаро конеъ мегардонед.

Такрори Шариат 14:16 Умбури хурд ва буғи бузург ва қувон,

ва пеликан ва уқоби гиер,

Худо ба мо амр мекунад, ки аз ҳайвоноти ин замин барои таъмини худ истифода барем.

1: Мо бояд аз Худо миннатдор бошем, ки ба мо захираҳоеро фароҳам овардааст, ки мо худро нигоҳ дорем.

2: Мо бояд аз ҳайвоноти замин масъулият ва эҳтиёткорона истифода барем.

1: Ҳастӣ 9:3 - Ҳар чизе, ки зинда аст, хӯроки шумо хоҳад буд; мисли алафи сабз ҳама чизро ба ту додаам.

2: Ибодат 11: 2-4 - Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯед: «Инҳо ҳайвонҳое мебошанд, ки шумо дар байни тамоми ҳайвоноти рӯи замин бихӯред. Ҳар он чи дар байни ҳайвоноти ваҳшӣ наёяаш ҷудо шавад, ва пойдор бошад, ва каф хоидан бошад, шумо онро бихӯред. «Лекин инҳоро аз кавлагарон ва наёҳонахӯрон нахӯред: мисли шутур, зеро ки вай кафанро мехӯрад, вале наёфтро тақсим намекунад; вай барои шумо нақис аст.

Такрори Шариат 14:17 Ва пеликан ва уқоби гиор ва карморант,

Худованд ба исроилиён фармуд, ки баъзе паррандагонро нахӯранд.

1. Худо барои тамоми махлуқот нақша ва ҳадаф дорад.

2. Мо бояд ғамхорӣ кунем, ки амалҳои мо ва чӣ гуна онҳо ҳатто ба хурдтарин мавҷудот таъсир мерасонанд, фикр кунем.

1. Ҳастӣ 1:26–28

2. Забур 103:24–25

Такрори Шариат 14:18 Ва лейлак, ва гӯсфанд мувофиқи ҷинсаш, ва лӯла ва куршашпарак.

Дар ин порча аз китоби Такрори Шариат чор парранда зикр шудааст: лайлак, гӯсфанд, лоғаш ва куршапарак.

1. Зебоии офариниш: қадршиносӣ аз гуногунии офаридаҳои Худо

2. Маънои парвоз: Омӯзиши аҳамияти маънавии паррандагон

1. Ҳастӣ 9:12-13 - Аҳди Худо бо Нӯҳ ва ҳар махлуқи зинда

2. Забур 103:12-15 - Ғамхории Худо дар бораи ҳамаи офаридаҳои хурду бузург

Такрори Шариат 14:19 Ва ҳар хазандае ки парвоз мекунад, барои шумо нақис аст: онҳоро нахӯранд.

Худованд ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳашароти парвозкунандаро нахӯранд, зеро онҳо наҷисанд.

1. Ба қонунҳои ғизои исроилиён бодиққат назар кунед

2. Нопок будан чӣ маъно дорад?

1. Ибодат 11:41–45

2. Ибодат 20:25–26

Такрори Шариат 14:20 Аммо шумо метавонед аз ҳамаи мурғони пок бихӯред.

Дар порча шарҳ дода шудааст, ки хӯрдани паррандаҳои пок ҷоиз аст.

1. Муҳимияти риояи қонунҳои ғизо, ки дар Китоби Муқаддас оварда шудаанд.

2. Неъмате, ки тавонист аз неъматҳои офаридаи Худо бархурдор бошад.

1. Ибодат 11:1-47 - порчае, ки ҳайвоноти пок ва нопокро тасвир мекунад, ки ба исроилиён иҷозат дода шудааст, ки хӯранд.

2. Ҳастӣ 1:29-30 - порчае, ки амри Худоро барои инсоният барои хӯрдани тамоми мавҷудоти рӯи замин тавсиф мекунад.

Такрори Шариат 14:21 Аз он чи аз худ мемирад, нахӯред: онро ба ғарибе ки дар дарвозаи шумост, бидиҳед, то бихӯрад; ё онро ба аҷнабӣ бифурӯшӣ, зеро ки ту халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастӣ. Бачаро дар шири модар набинӣ.

Худованд ба мардумаш амр мекунад, ки бо аҷнабиён хӯрок хӯранд ва дар шири модараш тифлро напазанд.

1. Саховатмандии Худо - Чӣ тавр мо метавонем ба намунаи ӯ пайравӣ кунем

2. Муҳимияти эҳтиром - Чӣ тавр мо метавонем эҷодкорро эҳтиром кунем

1. Матто 5:43-44 - Ёри худро мисли худ дӯст бидор

2. Румиён 12:1-2 - Бадани худро ҳамчун қурбонии зинда пешкаш кунед

Такрори Шариат 14:22 Ту дар ҳақиқат тамоми ҳосили насли худро, ки киштзор сол ба сол мерӯёнад, даҳяк хоҳӣ дод.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки ҳар сол даҳяки ҳосили худро ҳамчун даҳяк ҷудо кунанд.

1. "Зиндагии зиндагии баракат: даҳяк ҳамчун намоиши итоаткорӣ"

2. «Саховат кардан бо дили шукр: аҳамияти даҳяк»

1. Малокӣ 3:10 - "Ҳамаи даҳьякҳоро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман гӯшт бошад, ва ҳоло маро бо ин имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар тирезаҳои осмонро ба шумо накушоям, ва баракатеро ба шумо бирезед, ки барои қабули он ҷой кофӣ нахоҳад буд».

2. Луқо 6:38 - "Диҳед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ба андозаи хуб, фишурдашуда ва ларзондашуда ва пурбор, ба оғӯши шумо хоҳанд дод. барои шумо боз чен карда шавад».

Такрори Шариат 14:23 Ва ту ба ҳузури Худованд Худои худ, дар ҷое ки Ӯ барои гузоштани исми Худ дар он ҷо баргузидааст, бихӯр: даҳяки ғаллаи ту, аз майи ту ва равғани ту, ва нахустзодаҳои рамаи ту ва рамаҳои ту; то ки ҳамеша аз Худованд Худои худ тарсиданро ёд гир.

Дар ин порча сухан меравад, ки чӣ тавр Худоро ҷалол додан бо додани даҳяки ҳосили худ, шароб, равған ва гову рамаҳои худ.

1. Зиндагии саховатманд: Худоро бо даҳяки худ эҳтиром кунед

2. Дили сипос: Омӯзиши тарс аз Худованд ҳамеша

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Такрори Шариат 6:5 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

Такрори Шариат 14:24 Ва агар роҳ барои ту хеле дароз бошад, ба тавре ки шумо онро бурда наметавонед; ё агар маконе аз ту хеле дур бошад, ки Худованд Худои ту баргузидааст, ки исми Худро дар он ҷо гузорад, вақте ки Худованд Худои ту туро баракат додааст;

Худо ба исроилиён дастур дод, ки ба ҷое, ки Ӯ барои гузоштани номи Ӯ интихоб кардааст, қурбонӣ биёранд, ҳатто агар сафар хеле дур бошад ё ҷои хеле дур бошад.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: ташвиқ барои риояи аҳкоми Худо

2. Қувваи имон: таваккал кардан ба нақшаҳои Худо

1. Такрори Шариат 14:24

2. Матто 17:20 - Ва Ӯ ба онҳо гуфт: «Аз сабаби кам имони шумо». Зеро ба ростӣ ба ту мегӯям: агар ту мисли донаи хардал имон дошта бошӣ, ба ин кӯҳ хоҳӣ гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кун, он ҷо ҳаракат мекунад, ва ҳеҷ чиз барои ту ғайриимкон нахоҳад буд".

Такрори Шариат 14:25 Он гоҳ онро ба пул табдил намо, ва пулро дар дасти худ бибанд, ва ба он ҷое ки Худованд Худои ту баргузида бошад, бирав.

Ин порча хонандаро ташвиқ мекунад, ки ба Худо он чизеро, ки Ӯ додааст, бидиҳад ва омодагӣ ба ҷое, ки Худо интихоб кардааст, биравад.

1. «Баракати тоат: ато кардан ба Худо он чиро, ки Ӯ рӯзӣ додааст».

2. «Оё будан ба пайравӣ аз роҳнамоии Худованд»

1. Малокӣ 3:10 Даҳякро пурра ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро имтиҳон кун, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо,

агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям ва бароят баракат нарезам, то даме ки эҳтиёҷе дигар намонад.

2. Масалҳо 3:9 10 Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

Такрори Шариат 14:26 Ва он пулро барои ҳар чизе ки ҷонат мехоҳад, бидеҳ: барзагов, ё гӯсфанд, ё барои май, ё барои нӯшокии спиртӣ, ё ҳар он чи ҷони ту бихоҳад; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯр. , ва ту ва аҳли байти ту шодӣ хоҳӣ кард,

Худо фармудааст, ки даҳьяк барои харидани чизҳое истифода шавад, ки ба худ ва хонаводааш шодӣ ва қаноатмандӣ меоранд.

1. Бо таваккал ба ризқи Худо умри комил доштан.

2. Бо истифода аз даҳяки худ ба атрофиёнатон сармоягузорӣ кунед, то ба хонаводаатон шодӣ бахшед.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 11:25 - Саховатманд сарватманд мешавад ва касе, ки об менӯшад, оби баракат мегирад.

Такрори Шариат 14:27 Ва левизодагоне ки дар дохили дарвозаҳои туст; Ӯро тарк накун; зеро ки вай бо ту насибе ва мерос надорад.

Банӣ-Исроил набояд левизодагонро тарк кунад, зеро онҳо мисли сибтҳои дигар қисмате аз мерос надоранд.

1. Муҳимияти ғамхорӣ дар бораи левизодагон

2. Маънои мерос дар Китоби Муқаддас

1. Рут 4:10 - Илова бар ин, Рути мӯобӣ, зани Маҳлӯн, ман харидаам, ки зани худ бошам, то ки исми мурдагонро бар мероси ӯ эҳьё кунад.

2. Эфсӯсиён 1:11 - Мо дар Ӯ мерос гирифтаем, ки мувофиқи нияти Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи маслиҳати иродаи Ӯ ба амал меоварад, пешакӣ муайян шудааст.

Такрори Шариат 14:28 Дар охири се сол тамоми даҳяки ҳосили худро дар ҳамон сол ба даст оварда, дар дохили дарвозаҳои худ гузор.

Даҳяк захираҳои молиявиро барои нигоҳ доштани кори Худо таъмин мекунад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи фаровонӣ - чӣ гуна садоқати мо ба даҳяк садоқати Ӯро барои таъмин кардан ошкор мекунад

2. Муҳимияти даҳяк - даъват барои идоракунандагони содиқи баракатҳои Худо шудан

1. Малокӣ 3:10 - "Ҳамаи даҳьякҳоро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман гӯшт бошад ва ҳоло маро бо ин имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо,

агар тирезаҳои осмонро ба шумо накушоям, ва баракатеро ба шумо бирезед, ки барои қабули он ҷой кофӣ нахоҳад буд».

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор дод, на бо ҳассосият ва на аз рӯи зарурат, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

Такрори Шариат 14:29 Ва левизода, (чунки бо ту насибе ва мерос надорад) ва ғарибе ва ятим ва бевазане ки дар дохили дарвозаи ту ҳастанд, омада, хоҳанд хӯрд ва сер шаванд; то ки Худованд Худоят туро дар тамоми кори дасти ту, ки мекунӣ, баракат диҳад.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки мо бояд дар бораи ниёзмандон, ба монанди левизодагон, бегонагон, ятимон ва бевазанон ғамхорӣ кунем.

1. Ғамхорӣ ба эҳтиёҷмандон - Садақа ба ниёзмандон як роҳи эҳтироми Худо ва баракати халқи Ӯст.

2.Бевазанон ва ятимон - Нисбати ниёзмандон ва осебпазирон саховатманд ва дилсӯз бошем.

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар мусибаташон дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ доштан.

Такрори Шариати 15-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 15:1-11 мафҳуми Соли шанбе ва Соли озодшавиро муаррифӣ мекунад. Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳар як соли ҳафтум соли шанбе бошад ва дар давоми он онҳо бояд қарзҳои банӣ-Исроилро аз худ кунанд. Вай таъкид мекунад, ки ин озодкунӣ набояд ба далели наздик шудани Соли шанбе нигоҳ дошта шавад. Мӯсо инчунин ба онҳо амр мекунад, ки дар баробари эҳтиёҷмандон саховатманд бошанд ва бе интизори баргардонидани онҳо ба онҳо қарз диҳанд, зеро Худованд онҳоро барои саховаташон баракат хоҳад дод.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 15:12–18 идома дода, Мусо ба масъалаи ғуломони ибрӣ муроҷиат мекунад. Вай қоидаҳоро дар бораи озод кардан ва табобати онҳоро шарҳ медиҳад. Пас аз шаш сол хизмат кардан, ғуломи ибрӣ бояд дар соли ҳафтум бидуни бори молӣ озод карда шавад. Агар ғулом аз рӯи муҳаббат ва садоқат бо хоҳиши худ бо хоҷааш монданро ихтиёр кунад, маросими сӯрох кардани гӯш ҳамчун нишонаи бандагии доимӣ анҷом дода мешавад. Аммо ба оғоён дастур дода мешавад, ки ҳангоми озод шудан ба ғуломони худ меҳрубонона муносибат кунанд ва ниёзҳои онҳоро таъмин кунанд.

Сархати 3: Такрори Шариати 15 бо он хотима меёбад, ки Мусо ба қурбониҳо ва ҳайвоноти нахустзода таъкид мекунад. Ӯ ба исроилиён дастур медиҳад, ки бо дили шод дар ҷои таъиншуда ба ҳузури Худованд қурбонӣ оваранд. Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки онҳо набояд ҳайвонҳои нахустзодаи худро нахӯранд, балки онҳоро ҳамчун қурбонӣ ба ҳузури Худованд оваранд ё дар ҳолати зарурӣ бо нуқра ё пули муодили он фидия кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 15 пешниҳод мекунад:
Соли шанбегӣ барои бекор кардани қарзҳо ва саховатмандӣ;
Қоидаҳо дар бораи ғуломони ибрӣ пас аз шаш сол озод карда мешаванд;
Қурбонӣ ва нахустзодаҳо ба ҳузури Худованд.

Таваҷҷӯҳ ба Соли шанбе, ки қарзи ҳамимонони исроилиёнро бекор мекунад;
Қоидаҳо дар бораи ғуломони ибрӣ пас аз шаш сол озод карда мешаванд ва ба онҳо меҳрубонона муносибат мекунанд;
Дастурҳо дар бораи ҳадияҳо ва нахустзодаҳо ба ҳузури Худованд бо дили шод.

Дар ин боб ба Соли шанбе, қоидаҳо дар бораи ғуломони ибрӣ ва дастурҳо оид ба қурбониҳо ва ҳайвоноти нахустзода равона карда шудаанд. Дар Такрори Шариати 15 Мусо мафҳуми Соли шанберо як соли озодшавӣ муаррифӣ мекунад. Ӯ ба исроилиён дастур медиҳад, ки дар ҳар ҳафтум онҳо бояд қарзи ҳамимонони исроилии худро бекор кунанд. Мусо таъкид мекунад, ки ин озодкунӣ набояд бо сабаби наздик омадани Соли шанбе нигоҳ дошта шавад, балки онҳо бояд нисбати ниёзмандон саховатманд бошанд ва бе интизори баргардонидан ба онҳо қарз диҳанд, зеро Худованд онҳоро барои саховатмандӣ баракат хоҳад дод.

Дар идомаи Такрори Шариати 15, Мусо ба масъалаи ғуломони ибрӣ муроҷиат мекунад. Вай қоидаҳоро дар бораи озод кардан ва табобати онҳоро шарҳ медиҳад. Пас аз шаш сол хизмат кардан, ғуломи ибрӣ бояд дар соли ҳафтум бидуни бори молӣ озод карда шавад. Агар ғулом аз рӯи муҳаббат ва садоқат бо хоҳиши худ бо хоҷааш монданро ихтиёр кунад, маросими сӯрох кардани гӯш ҳамчун нишонаи бандагии доимӣ анҷом дода мешавад. Аммо ба оғоён дастур дода мешавад, ки ҳангоми озод шудан ба ғуломони худ меҳрубонона муносибат кунанд ва ниёзҳои онҳоро таъмин кунанд.

Такрори Шариати 15 бо он хотима меёбад, ки Мусо ба қурбониҳое, ки дар ҷои таъиншуда ба Худо бо дили шодӣ оварда мешаванд, таъкид мекунад. Ӯ ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки онҳо набояд ҳайвонҳои нахустзодаи худро нахӯранд, балки онҳоро ҳамчун қурбонӣ ба ҳузури Худованд ованд ё дар ҳолати зарурӣ бо нуқра ё пули муодили он фидия кунанд. Ин дастурҳо ҳамчун ёдраскуниҳои эҳтиром кардани ризқҳои Худо ва бахшидани чизҳои ба Ӯ тааллуқдошта дар итоати ибодат хизмат мекунанд.

Такрори Шариат 15:1 Дар охири ҳар ҳафт сол ту озодӣ хоҳӣ кард.

Ин порча дастур медиҳад, ки ҳар ҳафт сол як нашрия бояд бароварда шавад.

1. Қувваи бахшидан: Муҳимияти нашри ҳар ҳафт сол

2. Баракати саховатмандӣ: Аҳамияти амалияи озодкунӣ дар ҳаёти мо

1. Луқо 6:36-38 - "Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст. Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд. Бидеҳ, ва он ба шумо дода мешавад».

2. Матто 18:21-22 - "Он гоҳ Петрус назди Ӯ омада, гуфт: "Худовандо! Чанд бор бародари ман бар зидди ман гуноҳ кунад, ва ман ӯро мебахшам? То ҳафт бор?" Исо ба вай гуфт: "Ба ту намегӯям, ки то ҳафт бор, балки то ҳафтод карат ҳафт"».

Такрори Шариат 15:2 Ва тарзи озодкунӣ чунин аст: ҳар қарздиҳандае ки ба ёри худ қарз диҳад, бояд онро озод кунад; на аз ҳамсояи худ талаб кунад ва на аз бародари худ; зеро он озодии Худованд номида мешавад.

Ин порча ба мо таълим медиҳад, ки онҳоеро, ки дар назди мо қарздор ҳастанд, бахшем ва аз ҳамсоя ё бародари худ пардохт накунем.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна бояд зиндагии файзона дошта бошад

2. Саховат ва раҳмдилӣ: Чӣ тавр ба намунаи Худо пайравӣ кардан мумкин аст

1. Эфсӯсиён 4:32 Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо низ шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

2. Луқо 6:35-36 Аммо душманони худро дӯст доред, ба онҳо некӣ кунед ва ба онҳо қарз диҳед, бе интизори он ки чизе баргардонида шавад. Он гоҳ мукофоти шумо бузург хоҳад буд ва фарзандони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипосону бадкорон меҳрубон аст.

Такрори Шариат 15:3 Ту метавонӣ аз аҷнабиён боз талаб кунӣ;

Ҳама қарзи аз исроилиёни худ ба шумо доштаро озод кунед, аммо ҳатман қарзи аз хориҷиён ба шумо гирифташударо ситонед.

1: Мо даъват шудаем, ки ба бародарони худ файз ва марҳамат диҳем, то ҳама қарзи моро озод кунем.

2: Худо одил аст ва мо бояд боварӣ дошта бошем, ки қарзи хориҷиёнро аз мо ситонем.

1: Луқо 6:35-36 - "Лекин шумо душманони худро дӯст доред, ва некӣ кунед, ва қарз диҳед ва ба ҳеҷ чиз умед надоред; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо фарзандони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипос ва ба бадкорон. Пас раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

2: Матто 18: 23-35 - "Бинобар ин Малакути Осмон ба подшоҳе монанд карда шудааст, ки вай дар бораи хизматгорони худ ҳисоб мекунад. Ва ҳангоме ки ӯ ҳисоб карданро оғоз кард, якеро назди ӯ оварданд, ки аз ӯ даҳ ҳазор талант қарздор буд. «Лекин азбаски ӯ пардохт накардааст, оғояш амр фармуд, ки вай ва занаш ва фарзандонаш ва ҳар он чи дошт, фурӯхта шавад ва музд дода шавад; , Ба ман сабр кун, ва ман ҳамаашро ба ту медиҳам, ва оғои он ғулом раҳмаш омад ва ӯро озод кард ва қарзашро ба ӯ бахшид».

Такрори Шариат 15:4 Ба истиснои ҳолатҳое, ки дар миёни шумо камбағал набошад; зеро ки Худованд туро дар замине ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, то ки онро тасарруф кунад, баракати бузург хоҳад дод.

Фармони Худо дар бораи ғамхории камбағалон.

1. "Хизмат ба Худо бо хидмат ба камбағалон"

2. "Ёри худро дӯст доред: ғамхорӣ ба ниёзмандон"

1. Яъқуб 1:27 "Дине, ки дар назди Худои Падар, пок ва нопок аст, ин аст: дидани ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан."

2. Ишаъё 58:6-7 "Оё ин рӯза нест, ки ман интихоб мекунам: воз кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлум ва шикастани ҳар юғ? Оё ин нест, ки нони худро ба гуруснагон тақсим кун ва бехонаву бехонаро ба хонаи худ биёр; чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон, ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?»

Такрори Шариат 15:5 Танҳо агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш диҳӣ, то ки ҳамаи ин аҳкомеро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар.

Худо ба мо амр медиҳад, ки бодиққат ба овози Ӯ итоат кунем ва тамоми аҳкоми Ӯро риоя кунем.

1. Итоат ба овози Худо: Роҳе ба сӯи иҷрои ҳақиқӣ

2. Ваъдаҳои тоъат: баракат аз ҷониби Худо

1. Матто 7:24-25 - «Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд, ва он наафтид, зеро ки он бар санг бунёд шуда буд».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту берун нахоҳад рафт, балки дар он шабу рӯз мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, риоя намоӣ, зеро ки он гоҳ роҳи обод бошад, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт ».

Такрори Шариат 15:6 Зеро ки Худованд Худоят туро баракат медиҳад, чунон ки ба ту ваъда дода буд; ва ту ба халқҳои бисьёр қарз хоҳӣ дод, лекин қарз нагир; ва ту бар халқҳои бисьёр подшоҳӣ хоҳӣ кард, вале онҳо бар ту подшоҳӣ нахоҳанд кард.

Худованд онҳоеро баракат хоҳад дод, ки ба халқҳои бисёре қарз медиҳанд, бе ивази қарз, ва бар халқҳои бисьёр подшоҳӣ хоҳад кард, вале аз онҳо ҳукмронӣ намекунад.

1: Ба Худованд таваккал кунед, ва Ӯ таъмин хоҳад кард.

2: Худо содиқ хоҳад буд ва ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Ишаъё 25:1 Эй Худованд, Ту Худои ман ҳастӣ; Туро сарафроз хоҳам кард, исми Туро ситоиш хоҳам кард; зеро ки ту корҳои аҷоиб кардай; Насиҳатҳои қадимии ту вафодорӣ ва ростӣ мебошанд.

Такрори Шариат 15:7 Агар дар миёни шумо камбағале аз яке аз бародаронат дар замини ту, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дар ягон дарвозаи ту бошад, дили худро сахтгир накун ва дасти худро аз бародари бечораи худ набанд.

Худо ба мо амр мекунад, ки худхоҳ набошем ва нисбати ниёзмандони ҷомеаи худ саховатманд бошем.

1. Саховат: Қалби Худо

2. Шафќат: Илърои иродаи Худо

1. Луқо 6:38 - "Диҳед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ба андозаи хуб, фишурдашуда, ларзондашуда ва пур аз сар ба оғӯши шумо хоҳанд дод. барои шумо боз чен карда шавад».

2. 1 Юҳанно 3:17 18 - "Аммо ҳар кӣ неъмати ин ҷаҳонро дорад, ва бародари худро мӯҳтоҷӣ медонад ва дилҳои раҳмдилонаи худро аз вай мебандад, чӣ гуна муҳаббати Худо дар вай сокин аст? Фарзандони ман, бигзор накунем. Муҳаббат дар сухан, на дар забон, балки дар амал ва дар ростӣ».

Такрори Шариат 15:8 Аммо ту дасти худро ба ӯ васеъ кушо ва ҳатман ба ӯ барои эҳтиёҷаш, ки мехоҳад, ба қадри кофӣ қарз деҳ.

Худованд ба мо амр мекунад, ки саховатманд бошем ва ба ниёзмандон қарз диҳем.

1: Саховатмандии Худо ва ӯҳдадориҳои мо: Зиндагии саховатмандона.

2: Мубодилаи баракатҳои мо: қонеъ кардани ниёзҳои дигарон.

1: Аъмол 20:35 Дар ҳама чиз ман ба шумо нишон додам, ки бо ин роҳ сахт меҳнат карда, мо бояд ба нотавонон кумак кунем ва суханони Исои Худовандро дар хотир нигоҳ дорем, ки гуфта буд: "Додан аз гирифтан хушбахттар аст".

2: Эфсӯсиён 4:28 Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то ки чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад.

Такрори Шариат 15:9 Эҳтиёт бошед, ки дар дили шариратон фикре набошад, ки нагӯед: "Соли ҳафтум, соли озодшавӣ наздик аст"; ва чашми ту бар бародари мискини худ бад бошад, ва ба ӯ ҳеҷ чиз надиҳӣ; ва ӯ бар зидди ту сӯи Худованд истиғоса мекунад, ва ин барои ту гуноҳ аст.

Худо моро ҳушдор медиҳад, ки аз кӯмаки ниёзмандон даст кашем, зеро чунин амал гуноҳ аст.

1. Қувваи шафқат: Чӣ тавр муҳаббати Худоро тавассути кӯмак ба дигарон нишон додан мумкин аст

2. Хавфи худхоҳӣ: Чаро мо бояд дигаронро аз худ пеш гузорем

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ва ба якдигар меҳрубон ва меҳрубон бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст».

2. Яъқуб 2:15-17 - «Агар бародар ё хоҳар бараҳна бошад ва аз ғизои ҳаррӯза маҳрум бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед, аммо он чиро, ки ба онҳо лозим аст, намедиҳед. Агар барои бадан лозим бошад, чӣ фоида дорад? Ҳамин тавр, имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст».

Такрори Шариат 15:10 Ба ӯ ҳатман бидеҳ, ва дилат ғамгин нахоҳад шуд, вақте ки ба ӯ медиҳӣ, зеро ки Худованд Худоят туро дар ҳама аъмоли ту ва дар ҳар коре ки ба сӯи худ мерасонӣ, баракат хоҳад дод.

Худо ба мо амр мекунад, ки саховатмандона ва бо дили кушод садақа диҳем, зеро Ӯ моро барои ин баракат медиҳад.

1. Саховат: Диле барои садақа

2. Худо саховатмандиро подош медиҳад

1. Матто 6:21-24 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад.

Такрори Шариат 15:11 Зеро ки мискинон аз замин берун нахоҳанд шуд; бинобар ин ман ба ту амр мефармоям: "Дасти худро дар замини худ ба бародари худ, ба мискинони худ ва ба мискинони худ васеъ намо".

Ин ояти Такрори Шариат аҳамияти саховатмандиро нисбати ниёзмандон таъкид мекунад.

1. "Қувваи саховатмандӣ: ғамхорӣ ба ниёзмандон"

2. «Зиндагии шафқат: амал кардани саховатмандӣ»

1. Матто 19:21 - Исо гуфт: «Агар хоҳӣ, ки комил бошӣ, бирав, дороии худро бифурӯш ва ба мискинон бидеҳ, ва дар осмон ганҷе хоҳед дошт.

2. Ишаъё 58:10 - Агар шумо худро ба манфиати гуруснагон сарф кунед ва ниёзҳои мазлумонро қонеъ кунед, нури шумо дар торикӣ тулӯъ мекунад ва шаби шумо мисли нисфирӯзӣ хоҳад буд.

Такрори Шариат 15:12 Ва агар бародари ту, марди ибрӣ ё зани ибрӣ бошад, ба ту фурӯхта, шаш сол хизмат кунад; пас дар соли ҳафтум ӯро аз ту озод хоҳӣ дод.

Ин порча аз Такрори Шариат дар бораи аҳамияти муносибати одилона ва меҳрубонӣ бо дигарон сухан меронад.

1. "Арзиши меҳрубонӣ ва ҳамдардӣ: Нигоҳе ба Такрори Шариат 15:12"

2. "Гамхорӣ дар бораи ҳама одамон: Паёми Такрори Шариат 15:12"

1. Масалҳо 3: 27-28 - "Некиро аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, дареғ надеҳ, вақте ки ин корро кардан дар ихтиёрат аст. Ба ёри худ нагӯ: "Бирав ва боз биё, фардо онро медиҳам. вақте ки шумо онро бо худ доред.

2. Матто 7:12 - «Пас, он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Такрори Шариат 15:13 Ва ҳангоме ки ӯро аз назди худ озод мефиристӣ, нагузор, ки вай тиҳидаст равад;

Ин порча моро водор мекунад, ки саховатманд бошем ва нагузорем, ки касе моро дасти холӣ гузорад.

1. Неъмати саховатмандӣ

2. Қувваи додан

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо».

2. Масалҳо 22:9 - "Одами саховатманд баракат хоҳад ёфт, зеро ки ғизои худро бо камбағалон тақсим мекунад".

Такрори Шариат 15:14 Ӯро аз рамаи худ, ва аз фарши худ ва аз шаробпази худ ба таври фаровон таъмин намо: аз он чи Худованд Худоят туро баракат додааст, ба ӯ бидеҳ.

Худованд ба мо амр мекунад, ки аз неъматҳоямон ба эҳтиёҷмандон сарфароз гӯем.

1. "Ёри худро дӯст доред: Даъват ба саховатмандӣ"

2. "Аз баракат то баракат: Мубодилаи атои Худо"

1. Матто 25:35-40 "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман нӯшиданӣ додед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед"

2. 2 Қӯринтиён 9:6-8 "Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, саховатмандона дарав мекунад."

Такрори Шариат 15:15 Ва ту дар хотир хоҳӣ дошт, ки ту дар замини Миср ғулом будӣ, ва Худованд Худоят туро фидия дод; бинобар ин ман имрӯз ба ту инро амр медиҳам.

Худованд ба исроилиён амр дод, ки замони ғуломии худро дар Миср ва чӣ тавр Ӯ онҳоро наҷот дод, ба ёд оранд.

1. Муҳаббати наҷотбахши Худованд: Омӯзиш аз достони исроилиён

2. Қувваи ёдоварӣ: мустаҳкам кардани имони мо бо мероси исроилиён

1. Хуруҷ 14:30-31 - Ҳамин тавр Худованд дар он рӯз Исроилро аз дасти мисриён наҷот дод ва Исроил мисриёнро дар соҳили баҳр мурда дид. Ҳамин тавр Исроил корҳои бузургеро, ки Худованд бар мисриён кардааст, диданд, ва қавм аз Худованд тарсиданд, ва ба Худованд ва бандаи ӯ Мусо имон оварданд.

2. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ ба синни балоғат расид, рад кард, ки писари духтари фиръавн номида шавад; Бартар аз он ки бо қавми Худо уқубат кашад, аз ҳаловати гуноҳ як вақт баҳра барад; Ва дашномҳои Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро ки подошро эҳтиром мекард.

Такрори Шариат 15:16 Ва чунин хоҳад шуд, ки агар ба ту гӯяд: "Ман аз ту дур намешавам"; зеро ки ту ва хонаи туро дӯст медорад, зеро ки бо ту хуб аст;

Дар порча дар бораи дӯст доштани касе ва қаноатмандӣ аз ӯ сухан меравад.

1. Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр инкишоф додани муносибатҳои пойдор ва пурмазмун

2. Рост мондан: Бо вуҷуди мушкилот ба муносибатҳо содиқ мондан

1. 1 Юҳанно 4:7-8 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст.

2. 1 Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пуртоқат ва меҳрубон аст; ишқ ҳасад ва фахр намекунад; такаббур ва дагалӣ нест. Вай дар рохи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ намекунад, балки аз ростӣ шод мешавад. Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад.

Такрори Шариат 15:17 Он гоҳ як авулро гирифта, аз гӯши вай ба дар биандоз, ва ӯ то абад бандаи ту хоҳад буд. «Ва бо канизи худ низ ҳамин тавр бикун».

Худованд ба мо амр мекунад, ки бо бандагонамон бо эҳтиром ва меҳрубонӣ рафтор кунем.

1) Таъсири меҳрубонӣ: Чӣ тавр муносибати мо бо дигарон муҳаббати Худоро инъикос мекунад?

2) Қувваи ҳамдардӣ: Бигзоред, ки муҳаббат муносибатҳои моро роҳнамоӣ кунад

1) Эфсӯсиён 6:5-9 - Муҳимияти эҳтиром ва эҳтироми устодон

2) Матто 7:12 - Ба дигарон ҳамон тавре ки мехостем, ки онҳо бо мо кунанд

Такрори Шариат 15:18 Вақте ки ӯро аз дасти худ озод мефиристӣ, ин барои ту душвор нахоҳад буд; зеро ки вай барои ту шаш сол хизмат карда, барои ту ғуломи дукарата музднок шуд; ва Худованд Худоят туро дар ҳар коре ки мекунӣ, баракат хоҳад дод.

Худо моро ташвиқ мекунад, ки ба ниёзмандон саховатманд бошем.

1. Қувваи саховатмандӣ: Тадқиқоти Такрори Шариат 15:18

2. Баракатҳои додан: рӯҳбаландии Худо дар Такрори Шариат 15:18

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо».

2. Масалҳо 11:25 - "Саховатманд муваффақ мешавад, ҳар кӣ дигаронро тароват медиҳад, тароват хоҳад ёфт".

Такрори Шариат 15:19 Ҳамаи нахустзодагонро, ки аз галаи худ ва гӯсфандат меомад, барои Худованд Худои худ тақдис намо: бо нахустзодаи гови худ кор накун, ва нахустзодаи гӯсфандони худро натарош.

Ҳамаи чорвои нахустзодаи рама ва рамаи одам бояд барои Худованд ҷудо карда шаванд. Ин ҳайвонҳо набояд барои кор ё тарошӣ истифода шаванд.

1. Қудсияти ҳаёт: қадр кардани атои офаридаи Худо

2. Қалби шариат: Итоат ва қурбонӣ ба Худованд

1. Ибодат 27:26-28 - Принсипҳои роҳнамои бахшидан ба Худованд

2. Малокӣ 3:10 - Баракат аз даҳяк ба Худо

Такрори Шариат 15:20 Ту ва аҳли байти ту онро ба ҳузури Худованд Худои худ сол ба сол дар ҷое ки Худованд баргузида, бихӯр.

Такрори Шариат 15:20 ба банӣ-Исроил дастур медиҳад, ки ҳар сол ба ҳузури Худованд дар маконе ки Ӯ интихоб кардааст, бихӯранд.

1. Неъмати шукр - Чӣ гуна қалби шукргузор ба зиндагии мо шодиву баракат меорад.

2. Ҷойи ибодат - Таҳқиқи аҳамияти омадан ба назди Худованд дар макони мушаххасе, ки Ӯ интихоб кардааст.

1. Луқо 17:11-19 - Даҳ махавие, ки шифо ёфта буданд, вале танҳо як нафар барои шукргузорӣ баргаштанд.

2. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед.

Такрори Шариат 15:21 Ва агар дар он ягон нуқсоне бошад, гӯё ланг бошад, ё кӯр бошад, ё айбеи бад дошта бошад, онро барои Худованд Худои худ қурбонӣ накун.

Худо ба исроилиён амр дод, ки ҳеҷ як ҳайвони дорои нуқсоне ба мисли ланг, кӯр ва ё ягон нуқсони дигарро барои Худованд қурбонӣ накунанд.

1. Ҳазрати Худо: Даъват ба ибодат бо камол

2. Раҳмати Худо: Нигоҳубини тамоми мавҷудот

1. Ибодат 22:20-25 - Дастурҳои Худованд дар бораи қурбонӣ кардани ҳайвоноти комил

2. Забур 51:17 - Илтимос аз Худо, ки дили шикаста ва пушаймонро ҳамчун қурбонӣ қабул кунад.

Такрори Шариат 15:22 Онро дар дохили дарвозаҳои худ хоҳӣ хӯрд: нопок ва пок онро яксон хоҳанд хӯрд, мисли ҷӯйбор ва мисли харбе.

Ин порча саховатмандӣ ва меҳмоннавозиро ташвиқ мекунад, зеро дар он мубодилаи ғизо дар байни пок ва нопок баррасӣ мешавад.

1. Қувваи саховатмандӣ: Омӯзиши мубодила бо беимонон

2. Дили меҳмоннавозӣ: истиқболи бегона

1. Луқо 14:12-14 - Исо меҳмоннавозӣ ба меҳмононро ташвиқ мекунад

2. Ишаъё 58:7 - Худо ба мо амр медиҳад, ки ғизои худро бо гуруснагон тақсим кунем

Такрори Шариат 15:23 Фақат хуни онро нахӯр; онро ҳамчун об бар замин рехт.

Дар порча дастур дода шудааст, ки ҳайвонҳоро бо хуни онҳо нахӯранд, балки хунро ба замин рехтан лозим аст.

1. Қонуни Худо: эҳтиром кардани дастуроти Худо дар бораи хӯрдан

2. Баракатҳои зиндагӣ: Тӯҳфаи фаровонӣ дар ҳаёти мо

1. Ибодат 17:14 Зеро ки ҷони ҳар махлуқот хуни он аст, хуни вай ҷони вай аст. Бинобар ин ба банӣ-Исроил гуфтам: хуни ҳеҷ махлуқотро нахӯред, зеро ки ҷони ҳар махлуқот хуни он аст. Ҳар кӣ онро бихӯрад, бурида хоҳад шуд.

2. Забур 24:1 Замин аз ҷониби Худованд ва пуррагии он, ҷаҳон ва сокинони он аст.

Такрори Шариати 16-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 16:1-8 ба риояи иди Фисҳ тамаркуз мекунад. Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки онро дар моҳи Абиб (баъдтар бо номи Нисан) ҳамчун ҷашни озодшавӣ аз Миср ҷашн гиранд. Ӯ таъкид мекунад, ки онҳо бояд барраи иди Фисҳро дар ҷои таъиншуда қурбонӣ кунанд ва дар давоми ҳафт рӯз нони фатир бихӯранд. Мусо инчунин онҳоро ташвиқ мекунад, ки дар рӯзи аввал ва ҳафтум аз кор худдорӣ карда, барои ҷамъомади муқаддас ҷамъ шаванд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 16:9-17 идома дода, Мусо Иди Ҳафтаҳоро (инчунин бо номи Пантикост маълум аст) муаррифӣ мекунад. Ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки ҳафт ҳафтаро аз лаҳзаи дарав кардани ҳосили худ ҳисоб кунанд ва он гоҳ ин идро бо ҳадияҳо ва ҷашни шодмонӣ ба ҳузури Худованд дар ҷои таъиншуда ҷашн гиранд. Мусо таъкид мекунад, ки ҳар кас мувофиқи қобилияти худ хайр кунад ва бо аҳли байти худ, аз ҷумла левизодагон, аҷнабиён, ятимон ва бевазанон шодӣ кунад.

Параграфи 3: Такрори Шариати 16 бо дастурҳо оид ба Иди хаймаҳо (хайдаҳо) анҷом меёбад. Дар Такрори Шариат 16: 13-17, Мусо ба онҳо амр медиҳад, ки пас аз ҷамъоварии ҳосили худ аз хирманҳо ва шаробфурӯшҳо ин идро ҳафт рӯз ҷашн гиранд. Улар Яҳованинг оиласи, хизматкорлари, левизодалари, аҷнабиёлари, етимлари ва бевалари билан биргаликда белгиланган ибодатхонада қувончли бўлишлари лозим. Мусо таъкид мекунад, ки ин ҷашн хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр Худо онҳоро аз Миср берун овард ва дар давоми сафари биёбон дар байни онҳо дар паноҳгоҳҳои муваққатӣ сукунат кард.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 16 оварда шудааст:
Таҷлили иди Фисҳ, ки озод шудан аз Миср;
Иди Ҳафтаҳо, ки ҳафт ҳафта ҳисоб мешавад, ҷашни шодмонӣ;
Иди хаймахо шодмонӣ ва ёди ризки худованд.

Таваҷҷӯҳ ба иди Фисҳ қурбонии барра, хӯрдани нони фатир;
Дастурҳо оид ба Иди Ҳафтаҳо, ки ҳафт ҳафта ҳисоб мешаванд, ҳадияҳо медиҳанд, якҷоя шодӣ мекунанд;
Таҷлили иди хаймаҳо бо оилаҳо ва гурӯҳҳои гуногун ба ҳузури Худованд шодӣ мекунанд.

Дар ин боб ба риояи иди Фисҳ, Иди Ҳафтаҳо (Пантикост) ва Иди хаймаҳо (Хайдаҳо) диққат дода мешавад. Дар Такрори Шариати 16 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки иди Фисҳро дар моҳи Абиб ҳамчун ҷашни озодшавӣ аз Миср ҷашн гиранд. Ӯ таъкид мекунад, ки барраи Фисҳро дар ҷои таъиншуда қурбонӣ кунем ва дар давоми ҳафт рӯз нони фатир бихӯрем. Мусо онҳоро ташвиқ мекунад, ки барои ҷамъомади муқаддас ҷамъ шаванд ва аз кор дар рӯзҳои муайян худдорӣ кунанд.

Дар Такрори Шариати 16, Мусо Иди Ҳафтаҳоро (Пантикост) муаррифӣ мекунад. Ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки ҳафт ҳафтаро аз лаҳзаи дарав кардани ҳосили худ ҳисоб кунанд ва он гоҳ ин идро бо ҳадияҳо ва ҷашни шодмонӣ ба ҳузури Худованд дар ҷои таъиншуда ҷашн гиранд. Мусо таъкид мекунад, ки ҳар кас мувофиқи қобилияти худ хайр кунад ва бо аҳли байти худ, аз ҷумла левизодагон, аҷнабиён, ятимон ва бевазанон шодӣ кунад.

Такрори Шариати 16 бо дастурҳо оид ба Иди хаймаҳо (хайдаҳо) анҷом меёбад. Мусо ба онҳо фармуд, ки пас аз ҷамъоварии ҳосили худ аз хирманҳо ва шаробфурӯшҳо ҳафт рӯз ин идро риоя кунанд. Онҳо бояд ба ҳузури Худованд бо оилаҳои худ, хизматгорон, левизодагон, ятимон ва бевазанони аҷнабиён дар ҷои таъиншуда шод шаванд. Ин ҷашн ҳамчун ёдраскунандаи он хизмат мекунад, ки чӣ тавр Худо онҳоро аз Миср берун овард ва дар байни онҳо дар паноҳгоҳҳои муваққатӣ дар давоми сафари биёбон зиндагӣ мекард.

Такрори Шариат 16:1 Моҳи Абибро риоя кунед ва фисҳро барои Худованд Худои худ нигоҳ доред, зеро ки дар моҳи Абиб Худованд Худоят туро шабона аз Миср берун овард.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо исроилиёнро дар моҳи Абиб аз Миср берун овард.

1. Қудрати Худо, ки моро аз ғуломӣ раҳоӣ медиҳад

2. Ба ёд овардани наҷоти мо аз ғуломӣ

1. Хуруҷ 12:1–20; Худованд барои гузаронидани иди Фисҳ дастур дод

2. Хуруҷ 14:13-31; Худованд ба таври мӯъҷиза банӣ-Исроилро аз Миср наҷот дод.

Такрори Шариат 16:2 Пас, фисҳро барои Худованд Худои худ, аз гӯсфандон ва говон, дар ҷое ки Худованд баргузидааст, барои гузоштани номи Худ дар он ҷо қурбонӣ кун.

Ба исроилиён фармон дода шуд, ки қурбонии фисҳро барои Худованд дар ҷое ки Ӯ интихоб кардааст, қурбонӣ кунанд.

1. Рӯзи лутфи Худованд: Ќурбонї ва наљот

2. Интихоби Худо: Даъват ба тоъат

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Ибриён 10:12 - Аммо вақте ки Масеҳ барои гуноҳҳо як қурбонӣ овард, ба ямини Худо нишаст.

Такрори Шариат 16:3 Бо он нони хамиртурушро нахӯр; ҳафт рӯз бо он нони фатир, ҳатто нони андӯҳро бихӯр; зеро ки ту шитобкорона аз замини Миср берун омадай, то он рӯзро, ки аз замини Миср берун омадай, тамоми айёми умри худ ба ёд оварӣ.

Ба банӣ-Исроил дастур дода шудааст, ки ба ёдбуди гурез аз Миср ҳафт рӯз нони фатир бихӯранд.

1. Қувваи ёдоварӣ: Чӣ тавр мо метавонем гузаштаро барои тағир додани ҳаёти худ истифода барем

2. Аз ғуломӣ ба озодӣ: Сафари исроилиён аз Миср ба сарзамини ваъдашуда

1. Хуруҷ 12:17-20 - Дастурҳо ба исроилиён дар бораи таоми фисҳ ва хуруҷи онҳо аз Миср.

2. Забур 78:12-16 - Мулоҳиза дар бораи садоқати Худо дар берун кардани исроилиён аз Миср.

Такрори Шариат 16:4 Ва дар тамоми ҳудуди ту ҳафт рӯз нони хамиртуруш дида нахоҳад шуд; ва дар он ҷо чизе аз гӯшт, ки рӯзи аввал бегоҳӣ қурбонӣ кардай, тамоми шаб то субҳ боқӣ нахоҳад монд.

Худованд ба мо амр медиҳад, ки ҳафт рӯзи фатирро риоя кунем ва то субҳ тамоми гӯшти қурбониро ба анҷом расонем.

1: Мо бояд аҳкоми Худовандро дар хотир дошта бошем ва итоаткории худро тавассути амалҳои худ нишон диҳем.

2: Мо метавонем садоқатмандии худро ба Худованд бо диққат ба каломи Ӯ нишон диҳем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем.

1: Юҳанно 14:15 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед".

2:1 Юҳанно 5:3 - "Ин муҳаббат ба Худост: риоя кардани аҳкоми Ӯ. Ва аҳкоми Ӯ гарон нест."

Такрори Шариат 16:5 Иди фисҳро дар ҳеҷ як аз дарвозаҳои худ, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, қурбонӣ накун.

Худованд амр медиҳад, ки қурбонии иди Фисҳ берун аз ҳар кадоме аз дарвозаҳои шаҳре, ки Ӯ ба мо додааст, оварда шавад.

1. Неъмат дар пайравӣ аз фармудаҳои Худо

2. Зарурати тоат ба Худо

1. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Такрори Шариат 16:6 Аммо дар он ҷое ки Худованд Худои ту барои гузоштани исми Ӯ баргузида бошад, дар он ҷо фисҳро бегоҳӣ, дар вақти ғуруби офтоб, дар мавсиме, ки аз Миср берун омадай, қурбонӣ кун.

Ба исроилиён дастур дода шуда буд, ки иди фисҳро дар ҷое ки Худованд исми Худро гузоштааст, қурбонӣ кунанд, бегоҳӣ, вақте ки офтоб ғуруб мекунад ва исроилиён аз Миср баромаданд.

1.Худо ҷои махсусе дорад, ки мо ба хона даъват кунем.

2.Мо метавонем аз гузаштаи муштараки худ қувват ва умед гирем.

1. Такрори Шариат 16:6

2. Хуруҷ 12: 14-20 (Ва ин рӯз барои шумо ёдгорӣ хоҳад буд; ва онро дар тӯли наслҳои худ як ид барои Худованд нигоҳ доред; онро то абад мувофиқи дастурамал нигоҳ доред.)

Такрори Шариат 16:7 Ва ту онро дар он ҷое ки Худованд Худои ту баргузидааст, бирён ва бихӯр; ва субҳ рӯй гардонда, ба хаймаҳои худ бирав.

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки дар ҷои интихобкардааш як қурбонӣ бирён кунанд ва бихӯранд ва субҳ ба хаймаҳояшон баргарданд.

1. Таъмини Худованд: Омӯзиши такя ба Худо дар ниёзҳои худ

2. Ҳидоят аз ҷониби Худо: пайравӣ аз дастури Ӯ дар имон

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯянд, мукофот медиҳад.

Такрори Шариат 16:8 Шаш рӯз нони фатир бихӯр, ва дар рӯзи ҳафтум ҷамъомади тантанавӣ барои Худованд Худои ту хоҳад буд: дар он ҳеҷ коре накун.

Шаш рӯзи ҳафта бояд хӯрдани нони фатир ва рӯзи ҳафтумро ҳамчун рӯзи истироҳат ба Худованд бахшида шавад.

1. Муҳимияти истироҳат дар Худованд

2. Муқаддас нигоҳ доштани рӯзи шанбе

1. Хуруҷ 20:8-11 Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар; аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбеи Худованд Худои туст; дар он на ту, на писарат, на духтарат, ғуломат ва на канизи худ ҳеҷ коре накун. , на чорпоёни ту, на ғарибе, ки дар дари ту аст.

2. Ибриён 4:10-11 Зеро ҳар кӣ ба оромии Ӯ дохил шудааст, вай низ аз аъмоли худ қатъ шудааст, чунон ки Худо аз корҳои Худ. Пас, биёед кӯшиш кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем, мабодо касе ба ҳамон намунаи беимонӣ дучор нашавад.

Такрори Шариат 16:9 Ҳафт ҳафтаро барои худ шумурда хоҳӣ кард: ба ҳисоб кардани ҳафт ҳафта аз ҳамон вақт шурӯъ кун, ки досро ба дандон меандозӣ.

Дар порча дастур дода мешавад, ки ҳафт ҳафтаро аз оғози ҷамъоварии ҳосил ҳисоб кунед.

1. Зиндагӣ бо сабр: Намунаи ҳосил

2. Шукргузорӣ дар дарав: Дарси шариат

1. Ғалотиён 6:9 - Ва биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем.

2. Яъқуб 5:7-8 - Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки дехкон чӣ гуна меваи гаронбахои заминро интизор аст, то он даме, ки борони барвакт ва дер борад, сабр мекунад.

Такрори Шариат 16:10 Ва иди ҳафтаҳоро барои Худованд Худои худ бо хироҷе аз ҳадияи ихтиёрии дасти худ, ки онро ба Худованд Худои худ бидиҳӣ, ба ҷо овар, чунон ки Худованд Худои ту туро баракат додааст.

Дар Такрори Шариат 16:10, Худо ба исроилиён амр мекунад, ки Иди ҳафтаҳоро ҷашн гиранд ва мувофиқи баракатҳое, ки Ӯ ба онҳо ато кардааст, ба Худо қурбонии ихтиёрӣ диҳанд.

1. Неъмати Худо аз мо шукргузорӣ ва саховатмандиро талаб мекунад

2. Қувваи ҳадяи озод

1. 2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дили худ, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Аъмол 20:35 - Ман ҳама чизро ба шумо нишон додам, ки чӣ тавр шумо бояд ин қадар меҳнат карда, нотавононро дастгирӣ кунед ва суханони Исои Худовандро ба ёд оред, ки чӣ тавр Ӯ гуфтааст: "Додан аз гирифтан хушбахттар аст".

Такрори Шариат 16:11 Ва ту, ва писарат, ва духтарат, ва ғуломат, ва канизатат, ва левизодагон, ки дар дохили дарвозаи туст, ва аҷнабиён, ва ятимон, ва дар ҳузури Худованд Худои худ шодӣ хоҳӣ кард. бевазанеро, ки дар миёни шумо ҳастанд, дар ҷое ки Худованд Худоят баргузидааст, то исми Худро дар он ҷо гузорад.

Ин порча ба имондорон дастур медиҳад, ки бо аҳли оила, хизматгорон, левизодагон, бегонагон, ятимон ва бевазанон дар ҳузури Худованд шод шаванд.

1. Дар хотир доред, ки дар Худованд шод бошед: Қувваи ваҳдат дар имон

2. Ғариб ва бепадарро ба оғӯш гиред: Даъват ба шафқат

1. Забур 100:1–5

2. Яъқуб 1:27

Такрори Шариат 16:12 Ва ту дар хотир хоҳӣ дошт, ки дар Миср ғулом будӣ, ва ин фароизҳоро риоя ва ба ҷо овар.

Худо ба мо амр мекунад, ки дар хотир дорем, ки мо як вақтҳо дар Миср ғулом будем ва ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

1. Қувваи ёдоварӣ: Омӯзиш аз гузаштаи мо

2. Бартараф кардани ғуломӣ тавассути итоат

1. Юҳанно 8:36 - Пас, агар Писар шуморо озод кунад, дар ҳақиқат озод хоҳед буд.

2. Қӯлассиён 2:6-7 - Пас, ҳамон тавре ки шумо Исои Масеҳро ҳамчун Худованд қабул кардаед, ҳаёти худро дар Ӯ давом диҳед, дар Ӯ реша давонда, мустаҳкам шудаед, чунон ки таълим додаед, дар имон қавӣ гаштед ва аз шукргузорӣ пур кунед.

Такрори Шариат 16:13 Иди хаймаҳоро ҳафт рӯз риоя намо, пас аз он ки дар ғалла ва шароби худ ҷамъ оварӣ.

Дар ин порча дар бораи риоя кардани иди хаймаҳо дар тӯли ҳафт рӯз пас аз ҷамъоварии ҷуворимакка ва май сухан меравад.

1. Шод шудан аз ҳосил: Ҷашни ризқи Худо дар замони фаровонӣ

2. Тарбияи муносибати миннатдорӣ: Омӯзиши Такрори Шариат 16:13

1. Забур 65:11 - Ту бо некии худ солро тоҷ мекунӣ; ва роҳҳои ту фарбеҳ мешавад.

2. Луқо 12:16-21 - Ва ӯ ба онҳо масале нақл карда, гуфт: «Замини марди сарватманд фаровон ҳосил дод; Ва ӯ дар дили худ фикр карда, гуфт: «Чӣ кор кунам, зеро ҷои барои рафтан надорам. меваҳои маро бидеҳ? Ва гуфт: «Инро хоҳам кард: анборҳои худро вайрон карда, бузургтарашро бино мекунам; ва дар он ҷо тамоми меваҳо ва дороии худро медиҳам. Ва ман ба ҷони худ хоҳам гуфт: "ҷон! ором бош, бихӯр, бинӯш ва шодӣ кун. Аммо Худо ба вай гуфт: «Эй нодон, ҷони ту ин шаб аз ту талаб карда мешавад; пас он чизҳое ки ту додай, аз они кист? Чунин аст касе ки барои худ ганҷ ҷамъ мекунад, вале дар назди Худо бой нест.

Такрори Шариат 16:14 Ва ту, ва писарат, ва духтарат, ва канизи худ, ва левизода, ғариб ва ятим ва бевазан, ки дар дохили дарвозаҳои ту ҳастанд, дар ид шодӣ хоҳӣ кард. .

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки дар идҳои худ шодӣ кунанд ва левизодагон, ғарибон, ятимон ва бевазанонро ба ҷашни худ дохил кунанд.

1. Муҳаббати фаровони Худо ба ҳошияшудагон - Бифаҳмед, ки чӣ тавр Худои Исроил барои онҳое, ки дар канори ҷомеа ҳастанд

2. Баланд бардоштани шодӣ тавассути саховатмандӣ - Бифаҳмед, ки чӣ тавр мо метавонем ба шодии Худо тавассути меҳмоннавозии саховатмандона ба дигарон шарик шавем.

1. Ғалотиён 6:10 - Бинобар ин, вақте ки мо имконият дорем, биёед ба ҳама одамон, хусусан ба онҳое, ки ба оилаи имондорон тааллуқ доранд, некӣ кунем.

2. Луқо 14:13-14 - Аммо вақте ки шумо зиёфат медиҳед, камбағалон, маъюбон, лангон, кӯронро даъват кунед, ва шумо баракат хоҳед ёфт. Ҳарчанд онҳо наметавонанд ба ту баргардонанд, аммо дар эҳёи некӯкорон мукофоти шумо хоҳед ёфт.

Такрори Шариат 16:15 Ҳафт рӯз барои Худованд Худои худ дар ҷое ки Худованд баргузида бошад, ҷашн бигир, зеро ки Худованд Худои ту туро дар тамоми неъмати ту ва дар ҳама аъмоли дастат баракат хоҳад дод, бинобар ин ту албатта шод мешаванд.

Ба халқи Худо дастур дода шудааст, ки дар ҷое ки Худо баргузидааст, як ҷашни ҳафтрӯзаро ҷашн гиранд, зеро Худо онҳоро дар ҳама афзоиш ва корҳояшон баракат додааст.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: Мулоҳиза дар бораи баракатҳои Худо

2. Шукронаи Худо: Маънои иди ҳафтрӯза

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед: ба Ӯ шукр гӯед ва исми Ӯро баракат диҳед.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Такрори Шариат 16:16 Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар маконе ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд; дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо; ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад.

Ҳама мардон бояд дар як сол се маротиба дар идҳои фатир, ҳафтаҳо ва хаймаҳо ба ҳузури Худованд ҳозир шаванд ва дасти холӣ наоянд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чаро мо бояд аҳкоми Худоро риоя кунем

2. Таҷлили рӯзии Худо: Чӣ тавр шукргузорӣ ҳаёти моро тағйир медиҳад

1. Ибриён 11:6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро боғайратона ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. Матто 6:33 - "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

Такрори Шариат 16:17 Ҳар кас мувофиқи баракати Худованд Худоят, ки Ӯ ба ту додааст, ба қадри имкон медиҳад.

Худованд ба мо амр мекунад, ки ба қадри имкон, бо неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, бидиҳем.

1. Садақа аз шукргузорӣ: Садақа ба унвони ҷавоб ба неъматҳое, ки Худо ба мо додааст

2. Шодии садақа: Шодие, ки аз додани неъматҳои мост

1. Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор касе ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба эҳтиёҷманд бидиҳад.

2. Масалҳо 11:24-25 - Он чизест, ки пароканда мекунад ва боз меафзояд; ва касе ҳаст, ки бештар аз қонеъ шуданашро нигоҳ медорад, вале ба фақр майл мекунад. Рӯҳи озода фарбеҳ мешавад, ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш низ об меёбад.

Такрори Шариат 16:18 Туро дар тамоми дарвозаҳои худ, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дар тамоми сибтҳои худ доварон ва нозирон таъин хоҳӣ кард, ва онҳо қавмро бо доварии одилона доварӣ хоҳанд кард.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки судяҳо ва афсаронро барои иҷрои адолат ва поквиҷдонӣ таъин кунем.

1. "Қудрати беайбӣ: Чаро мо бояд адолатро бо адолат ҷустуҷӯ кунем"

2. "Даъват ба хидмат: Масъулияти ҳукми адолат"

1. Масалҳо 16:8-9 - Каме бо адолат беҳтар аст аз даромади зиёд бо беадолатӣ. Дили одам роҳи худро ба нақша мегирад, аммо Худованд қадамҳои ӯро устувор мекунад.

2. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

Такрори Шариат 16:19 Ту дар доварӣ даст накаш; Шахсиро эҳтиром накун ва ҳадя нагир, зеро ҳадя чашмони ҳакимонро кӯр мекунад ва суханони одилонро таҳриф мекунад.

Мо амр шудаем, ки ба адолат доварӣ кунем ва ба афроди нуфуз ва ҳадяҳо гирифтор нашавем.

1. Хатари ғараз: Омӯзиши доварӣ аз рӯи адолат

2. Қудрати беайбӣ: дидан бо фиреб

1. Масалҳо 17:15 - Ҳар кӣ шарирро сафед мекунад, ва ҳар кӣ одилро маҳкум мекунад, ҳарду дар назди Худованд зишт ҳастанд.

2. Яъқуб 2:1-9 - Бародарони ман, ба Худованди мо Исои Масеҳ, ки Худованди ҷалол аст, ба шахсони алоҳида имон наоваред.

Такрори Шариат 16:20 Он чиро, ки комилан одил аст, пайравӣ намо, то ки зистан ва заминеро, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, мерос ёбӣ.

Ба адолат зиндагӣ кунед, то заминеро, ки Худо ваъда додааст, мерос гиред.

1. Ваъдаи мерос: Чӣ гуна зиндагии одилона метавонад баракат оварад

2. Баракати адолат: Даъват барои гирифтани атои Худо

1. 1 Юҳанно 3:7 - Эй фарзандон, бигзор касе шуморо фиреб надиҳад. Ҳар кӣ кори нек кунад, одил аст, чунон ки вай одил аст.

2. Забур 15:2 - Он ки беайб рафтор мекунад ва кори дуруст мекунад ва дар дили худ рост мегӯяд.

Такрори Шариат 16:21 Дар наздикии қурбонгоҳи Худованд Худои худ, ки туро месозӣ, боғе аз ҳеҷ дарахте нашинон.

Дар назди қурбонгоҳи Худованд шинондани дарахтон манъ аст.

1. Ҷойи ибодат: Фаҳмидани аҳамияти қурбонгоҳи Худованд

2. Подшоҳии Худо: Муҳимияти нигоҳ доштани фазои муқаддас

1. Хуруҷ 20:24-26; Барои ман қурбонгоҳи заминро бисоз, ва қурбониҳои сӯхтании худ ва қурбониҳои осоиштагии худ, гӯсфандони худ ва говҳои худро бар он забҳ кун; дар ҳама ҷое ки исми Худро сабт мекунам, назди ту хоҳам омад, ва туро баракат хоҳам дод.

2. 3 Подшоҳон 18:30–31; Ва Илёс ба тамоми мардум гуфт: «Ба ман наздик шавед». Ва тамоми мардум ба Ӯ наздик шуданд. Ва қурбонгоҳи Худовандро, ки хароб шуда буд, таъмир кард. Ва Илёс дувоздаҳ санг гирифт, мувофиқи шумораи сибтҳои банӣ-Яъқуб, ки каломи Худованд ба онҳо нозил шуда, гуфт: «Номи ту Исроил хоҳад буд».

Такрори Шариат 16:22 Ва барои худ ҳайкал нагузор; ки Худованд Худои ту нафрат дорад.

Худованд аз ҳар гуна суратҳо ва бутҳо нафрат дорад.

1: Муҳаббати Худо ба халқи худ: Муҳимияти гузоштани ягон тасвире, ки Худо нафрат дорад.

2: Табиати ҷудонашавандаи Худо ва Халқи Ӯ: Чӣ гуна парастиши бутҳои козиб моро аз Худо ҷудо мекунад.

1: Хуруҷ 20: 3-5 "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт; барои худ ҳеҷ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замин дар зер аст, ё он чиро, дар оби зери замин аст: ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам».

2: Ишаъё 44: 15-17 "Он гоҳ барои одам сӯзондан хоҳад буд: зеро ки аз он гирифта, гарм хоҳад шуд; оре, онро меафрӯзад ва нон мепазад; бале, худое месозад ва ба он саҷда мекунад; онро ҳайкали кандакорӣ месозад ва ба он меафтад, як қисми онро дар оташ месузонад, бо як қисми он гӯшт мехӯрад, бирён мекунад ва сер мешавад; Ман оташро дидаам: ва аз бақияи он худое, ҳайкали худро месозад; ба он афтода, ба он саҷда мекунад ва ба он дуо мекунад ва мегӯяд: "Маро раҳоӣ деҳ, зеро ки Ту худои ман ҳастӣ".

Такрори Шариати 17-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 17:1-7 ба ҷазо барои бутпарастӣ ва ибодати козиб нигаронида шудааст. Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки агар дар байни онҳо мард ё зане ёфт шавад, ки бутпарастӣ карда бошад ё худоёни дигарро парастиш кунад, онҳоро сангсор карда, куштан лозим аст. Қатл бояд дар асоси нишондодҳои шоҳидони сершумор сурат гирад ва ҳукми одилона ва одилонаро таъмин намояд. Ин ҷазои сахт ҳамчун монеа аз рӯйгардонӣ аз Худованд хизмат мекунад ва муҳимияти содиқ мондан ба танҳо ба Ӯро таъкид мекунад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 17:8-13 идома дода, Мусо барои масъалаҳои ҳуқуқӣ ва баҳсҳо роҳнамоҳо муқаррар мекунад. Ӯ ба исроилиён амр медиҳад, ки парвандаҳои худро ба назди коҳинон ё довароне, ки дар асоси шариати Худо қарор қабул мекунанд, пешниҳод кунанд. Ба онҳо дастур дода шудааст, ки бе инҳирофот ин ҳукмҳоро риоя кунанд ва ба ҳокимияти шахсони таъинкардаи Худо эҳтиром зоҳир кунанд. Итоат накардан ба ҳукмҳои онҳо исён бар зидди Яҳова ҳисобида мешавад.

Сархати 3: Такрори Шариати 17 бо дастурҳо оид ба подшоҳӣ дар Исроил анҷом меёбад. Дар Такрори Шариат 17:14-20 Мусо пешгӯӣ мекунад, ки исроилиён дар ниҳоят подшоҳеро мисли дигар халқҳои гирду атрофашон мехоҳанд. Ӯ қоидаҳоро барои интихоби подшоҳ пешниҳод мекунад ва таъкид мекунад, ки вай бояд аз ҷониби худи Яҳува ва аз миёни исроилиён интихоб карда шавад. Подшоҳ набояд дороии зиёд ва асп ҷамъ кунад ва зани зиёд нагирад, зеро ин амалҳо ӯро аз иҷрои аҳкоми Худованд гумроҳ карда метавонанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 17 пешниҳод мекунад:
Ҷазо барои бутпарастӣ бо сангсор кардан;
Дастурҳо оид ба масъалаҳои ҳуқуқӣ, ки парвандаҳоро ба назди коҳинон, судяҳо меоранд;
Дастурҳо дар бораи подшоҳӣ, ки подшоҳро мувофиқи интихоби Худо интихоб мекунанд.

Таваҷҷӯҳ ба ҷазо барои қатли бутпарастӣ бо сангсорӣ бар асоси шоҳидони сершумор;
Дастурҳо оид ба масъалаҳои ҳуқуқӣ, ки парвандаҳоро ба назди коҳинон, судяҳо пешниҳод мекунанд, ба қарорҳои онҳо итоат мекунанд;
Дастурҳо дар бораи подшоҳӣ интихоб кардани подшоҳе, ки аз ҷониби Худованд интихоб шудааст, парҳез аз сарват ва занони аз ҳад зиёд.

Дар ин боб муҷозоти бутпарастӣ ва парастиши дурӯғ, дастурҳо оид ба масъалаҳои ҳуқуқӣ ва баҳсҳо ва дастурҳо дар бораи подшоҳӣ нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 17 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳар касе, ки ба бутпарастӣ ё ибодати худоёни дигар гунаҳкор дониста мешавад,

бояд бо сангсор кушта шавад. Ин ҷазои сахт ҳамчун монеа аз рӯйгардонӣ аз Худованд хизмат мекунад ва муҳимияти содиқ мондан ба танҳо ба Ӯро таъкид мекунад. Қатл бояд дар асоси нишондодҳои шоҳидони сершумор сурат гирад ва ҳукми одилона ва одилонаро таъмин намояд.

Дар Такрори Шариати 17, Мусо дастурҳоро оид ба масъалаҳои ҳуқуқӣ ва баҳсҳо муқаррар мекунад. Ӯ ба исроилиён амр медиҳад, ки парвандаҳои худро ба назди коҳинон ё довароне, ки дар асоси шариати Худо қарор қабул мекунанд, пешниҳод кунанд. Ба онҳо дастур дода шудааст, ки бе инҳирофот ин ҳукмҳоро риоя кунанд ва ба ҳокимияти шахсони таъинкардаи Худо эҳтиром зоҳир кунанд. Итоат накардан ба ҳукмҳои онҳо исён бар зидди Яҳова ҳисобида мешавад.

Такрори Шариати 17 бо дастурҳо оид ба подшоҳӣ дар Исроил хотима меёбад. Мусо интизор аст, ки дар оянда исроилиён мисли дигар халқҳои гирду атрофашон подшоҳе хоҳанд дошт. Ӯ қоидаҳоро барои интихоби подшоҳ пешниҳод мекунад ва таъкид мекунад, ки ӯро худи Яҳува аз байни исроилиёнашон интихоб кунад. Подшоҳ набояд дороии зиёд ва асп ҷамъ кунад ва зани зиёд нагирад, зеро ин амалҳо ӯро аз иҷрои аҳкоми Худованд гумроҳ карда метавонанд. Ҳадафи ин дастурҳо кафолат медиҳанд, ки подшоҳони оянда бо фурӯтанӣ ҳукмронӣ кунанд ва ба қонунҳои Худо итоат кунанд.

Такрори Шариат 17:1 Барои Худованд Худои худ ҳеҷ як гов ё гӯсфандро, ки дар он нуқсон аст, ё ҳар гуна бадӣ забҳ накун, зеро ки ин барои Худованд Худои ту зишт аст.

Худо фармудааст, ки қурбонӣ бо ҳар гуна айб ва нуқсон оварда шавад, зеро ин кори зишт аст.

1. Қудсияти Худо: Чӣ гуна мо Ӯро тавассути қурбониҳои худ эҳтиром мекунем

2. Камолияти Худо: Зиндагӣ ва ато кардан бо аъло

1. Ибодат 22:17-25 - Дастурҳои Худованд дар бораи қурбониҳои қобили қабул

2. Ишаъё 1:11-17 - мазаммати Худо ба қурбониҳои холии Исроил

Такрори Шариат 17:2 Агар дар байни шумо пайдо шавад, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, мард ё зан, ки дар пеши назари Худованд Худои ту бадкорӣ карда, аҳди Ӯро вайрон карда бошад,

Ин порча дар бораи он ки чӣ тавр Худованд онҳоеро, ки аҳди Ӯро вайрон мекунанд, ҷазо медиҳад.

1. «Дар аҳди Худо рафтор кардан»

2. «Баракат ва лаънати шикастани аҳди Худо»

1. Забур 25:10 - "Ҳамаи роҳҳои Худованд марҳамат ва ростӣ аст, ба онҳое, ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд."

2. Ишаъё 24:5 - "Замин низ дар зери сокинонаш палид шудааст, зеро ки онҳо қонунҳоро вайрон карданд, дастурҳоро тағир доданд, аҳди ҷовидонаро шикастанд".

Такрори Шариат 17:3 Ва рафта, худоёни дигарро ибодат намуда, ба онҳо, хоҳ офтоб, хоҳ моҳ, ё ба ҳар як лашкари осмон, ки амр фармудаам, парастиш мекардам;

Ин порча ҳушдор медиҳад, ки ба ҷуз Худои ягонаи ҳақиқӣ худоёни дигарро парастиш накунед.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Чашмони худро ба Худованд нигоҳ дорем

1. Хуруҷ 20:3-4 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст.

2. Забур 115:4-8 - Бутҳои онҳо нуқра ва тилло мебошанд, ки кори дасти инсон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан намегӯянд; чашмон, вале намебинанд. Гӯш доранд, аммо намешунаванд; бинӣ, вале бӯй накунад. Онҳо даст доранд, аммо эҳсос намекунанд; пойҳо, вале роҳ нараванд; ва дар гулӯяшон садое намебаранд. Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳо мешаванд; Хамаи касоне, ки ба онхо бовар мекунанд, хамин тавр рафтор мекунанд.

Такрори Шариат 17:4 Ва ба ту гуфта мешавад, ва ту дар ин бора шунидай ва бодиққат тафтиш кардай, ва инак, дуруст аст, ва маълум аст, ки дар Исроил чунин кори зишт содир шудааст.

Ин порча қонуни Худоро дар Исроил муҳокима мекунад ва чӣ гуна шахс бояд амал кунад, агар онҳо дар бораи содир шудани кори зишт шуниданд.

1. Муҳимияти зиндагӣ кардан аз рӯи шариати Мусо

2. Зарурати андешидани чораҳо ҳангоми шунидани корҳои зишт

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Забур 15:1-5 - Эй Худованд, кӣ дар хаймаи Ту сукунат хоҳад дошт? Кӣ дар теппаи муқаддаси Ту сокин хоҳад шуд? Он ки беайб рафтор мекунад ва кори нек мекунад ва дар дили худ рост мегӯяд; ки ба забонаш тухмат намекунад ва ба ёри худ бадӣ намекунад ва бар дӯсти худ маломат намекунад; ки дар назари вай одами нопок хор карда мешавад, вале он ки аз Худованд метарсанд, эҳтиром мекунад; ки ба зиёни худ қасам хӯрад ва тағир намедиҳад; ки пули худро бо фоиз намегузорад ва бар зидди бегуноххо пора намегирад. Ҳар кӣ ин корҳоро мекунад, ҳеҷ гоҳ ба ҳаяҷон намеафтад.

Такрори Шариат 17:5 Он гоҳ он мард ё он занро, ки ин кори бад кардааст, ба назди дарвозаҳои худ, ҳатто он мард ё он занро берун овар ва онҳоро сангсор хоҳӣ кард, то даме ки бимиранд.

Худованд мефармояд, ки касоне, ки бадкорӣ кардаанд, сангсор карда шаванд.

1: Адолати Худо - Такрори Шариат 17:5 ба мо нишон медиҳад, ки риояи қонунҳои Худо ва нишон додани адолат дар ҳаёти мо то чӣ андоза муҳим аст.

2: Хатари гуноҳ - Такрори Шариат 17:5 барои мо дар бораи оқибатҳои гуноҳ ва аҳамияти ҳаёти муқаддасона зиндагӣ карданро ёдрас мекунад.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2:2 Қӯринтиён 5:10 - Зеро ҳамаи мо бояд дар назди курсии доварии Масеҳ ҳозир шавем, то ки ҳар кас он чиро, ки дар ҷисм кардааст, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, бигирад.

Такрори Шариат 17:6 Оё он ки сазовори марг аст, бо забони ду шоҳид ё се шоҳид кушта мешавад? вале аз забони як шоҳид набояд кушта шавад.

Ин порча аз Такрори Шариат 17:6 гуфта мешавад, ки ҳукми қатл метавонад танҳо дар сурате истифода шавад, ки ду ё се шоҳид розӣ шаванд, ки шахс сазовори он аст.

1. Қувваи шаҳодат: Омӯзиши Такрори Шариат 17:6

2. Арзиши шоҳидон дар замонҳои Китоби Муқаддас ва ҳоло

1. Матто 18:16 «Аммо агар ба ту гӯш надиҳад, як ё дуи дигарро бо худ бибар, то ки ҳар сухан аз забони ду ё се шоҳид собит шавад».

2. Ибриён 10:28 «Касе ки шариати Мусоро нафрат кард, дар зери ду ё се шоҳид бе раҳм мурд».

Такрори Шариат 17:7 Дастҳои шоҳидон аввал бар ӯ хоҳанд буд, то ки Ӯро ба қатл расонанд, ва баъд дасти тамоми қавм. Пас, ту бадиро аз миёни худ дур кун.

Дар ин порча аҳамияти шоҳидон дар ҳукми марги шахс таъкид шуда, аҳамияти дур кардани бадӣ аз ҷомеа таъкид шудааст.

1. Худо моро даъват мекунад, ки шоҳидони адолат бошем ва дар муқобили бадӣ истодагарӣ кунем.

2. Ҳамаи мо бояд дар маҳкум кардани бадӣ дар ҷомеаҳои худ нақши фаъол дошта бошем.

1. Такрори Шариат 17:7

2. Матто 18:15-20 (Агар бародар ё хоҳаратон гуноҳ кунад, рафта айби онҳоро нишон диҳед, танҳо байни ҳардуи шумо.)

Такрори Шариат 17:8 Агар дар доварӣ коре барои ту душвор бошад, дар байни хун ва хун, дар байни даъво ва илтиҷо, ва дар байни яра ва захм, ки баҳсу мунозира дар дохили дарвозаҳои ту бошад; маконе ки Худованд Худои ту баргузида бошад;

Вақте ки бо як парвандаи душвори ҳуқуқӣ рӯ ба рӯ шуд, ба исроилиён дастур дода шуд, ки ба маконе, ки Худованд барои ҳалли онҳо интихоб кардааст, бираванд.

1. Дар вазъияти душвор таваккал ба Худо

2. Муҳимияти ҷустуҷӯи ҳикмати Худо дар қабули қарор

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5-6 Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва сарзаниш намекунад; ва ба вай дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, ки ҳеҷ чиз наметарсад. Зеро ҳар кӣ беҷуръат аст, мисли мавҷи баҳр аст, ки бо шамол ронда ва парронда аст.

Такрори Шариат 17:9 Ва назди коҳинон — левизодагон ва назди қозӣ, ки дар он айём хоҳанд буд, омада, бипурс; ва онҳо ба ту ҳукми ҳукмро хоҳанд гуфт:

Ба исроилиён дастур дода шуда буд, ки коҳинон, левизодагон ва қозиёнро ҷустуҷӯ кунанд, то ки бо ҳикмат ва роҳнамоии онҳо дар доварӣ роҳнамоӣ кунанд.

1. Пайравӣ аз ҳикмат: дар тасмимгирӣ аз ҷониби Худо роҳнамоӣ кардан

2. Салоҳият: Қабули роҳнамоии пешвоёни баргузидаи Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Такрори Шариат 17:10 Ва мувофиқи ҳукме, ки онҳо аз маконе ки Худованд баргузида, ба ту хоҳанд гуфт, амал намо; ва ҳар он чиро, ки ба ту хабар медиҳанд, ба ҷо овар.

Худо амр медиҳад, ки кас бояд ба ҳукми коҳинон дар маконе, ки Худованд интихоб кардааст, пайравӣ кунад.

1. «Ба фармонҳои Худо итоат кунед: ба ҳукми коҳинон пайравӣ кунед»

2. «Итоат ба ҳокимият: риояи фармонҳои коҳинон»

1. Матто 22:21 - "Пас он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед ва он чи аз они Худост"

2. 1 Петрус 2:13-17 - «Ба ҳар фармони инсонӣ ба хотири Худованд итоат кунед: хоҳ ба подшоҳ бошад, хоҳ олӣ бошад, хоҳ ба ҳокимон, хоҳ ба ҳокимоне, ки барои ҷазои бадкорон фиристода шудааст. , ва барои ситоиши неккорон».

Такрори Шариат 17:11 Мувофиқи ҳукми шариат, ки ба ту хоҳанд таълим диҳанд, ва мувофиқи ҳукме ки ба ту бигӯянд, амал намо; на ба тарафи чап.

Ин оят аз Такрори Шариат 17:11 аҳамияти риояи таълимот ва ҳукмҳои пешвоёни таъиншуда дар ҷомеаро таъкид мекунад.

1. Итоати пешвоён: Вазифаи мо пайравӣ аз таълимот ва ҳукми раҳбарони таъиншуда.

2. Риояи қонун: аҳамияти риояи ҳукми қонун.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст.

Такрори Шариат 17:12 Ва касе ки такаббур карда, ба коҳине, ки дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои ту хизмат мекунад, ё ба қозӣ гӯш надиҳад, он шахс низ хоҳад мурд; ва ту шароратро аз Исроил дур хоҳӣ кард. .

Ин ояти Такрори Шариат аз итоат накардан ба дастурҳои коҳин ё қозӣ ҳушдор медиҳад, зеро ин ба марг оварда мерасонад.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Муҳимияти гӯш кардани сухани афроди қудратманд

2. Оқибатҳои нофармонӣ ба ҳокимият: чӣ гуна бояд қонунҳои Худоро риоя кард

1. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2. Масалҳо 13:1 - Писари оқил насиҳати падарашро мешунавад, аммо масхаракунанда ба сарзаниш гӯш намедиҳад.

Такрори Шариат 17:13 Ва тамоми қавм хоҳанд шунид, ва битарсанд, ва дигар такаббурӣ намекунанд.

Мардум бояд аз Худо битарсанд ва аз худ такаббур накунанд.

1. Қувваи тарс дар расидан ба адолат

2. Эътироф кардани оқибатҳои зиндагии худписанд

1. Масалҳо 1:7-9 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Забур 111:10 - Тарси Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд. Ситоиши ӯ то абад пойдор аст!

Такрори Шариат 17:14 Вақте ки ту ба замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, меоӣ, ва онро тасарруф хоҳӣ кард, ва дар он сокин хоҳӣ шуд ва

бигӯй: "Ман бар худ подшоҳ таъин хоҳам кард, мисли ҳамаи халқҳое, ки дар атрофи ман ҳастанд" ;

Ба халқи Исроил дастур дода шудааст, ки ҳангоми ворид шудан ба замине, ки Худо ба онҳо додааст, бар онҳо подшоҳ таъин кунанд.

1. Боварӣ ба Худо: Чӣ тавр бояд ба фармони Худо дар бораи таъин кардани подшоҳ

2. Тӯҳфаи замини Худо: Омӯзиши гирифтан ва қадр кардани он чизе, ки мо дорем

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои Худо барои итоаткорӣ

2. Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст

Такрори Шариат 17:15 Ба ҳар ҳол он касро бар худ подшоҳ таъин намо, ки Худованд Худои ту ӯро интихоб кунад; яке аз бародарони худ бар худ подшоҳ таъин хоҳӣ кард: бегонаеро бар худ таъин накун, ки бародари ту нест.

Худо фармудааст, ки ба исроилиён фақат подшоҳеро аз миёни қавми худ интихоб кунанд, на аҷнабиён.

1. Даъват барои садоқат ба халқи худ

2. Нерӯи ваҳдат ва вафодорӣ

1. Матто 22:21 - Он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад

Такрори Шариат 17:16 Аммо ӯ аспҳоро ба худ афзун нахоҳад кард, ва қавмро ба Миср баргардонад, то ки аспҳоро афзун гардонад, зеро ки Худованд ба шумо гуфтааст: "Баъд аз ин дигар ба он роҳ барнамегардед".

Худо ба банӣ-Исроил фармуд, ки ба Миср барнагарданд ва шумораи зиёди аспҳо нагиранд.

1. Мо бояд ба фармудаҳои Худо итоат кунем, ҳатто агар он душвор бошад.

2. Қувваи бузурги имон ин таваккал кардан ба иродаи Худо аст, ҳатто вақте ки фаҳмидан душвор аст.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Такрори Шариат 17:17 Ва ӯ набояд барои худ занон ба бор оварад, то ки дилаш рӯй нагардонад; ва барои худ нуқра ва тиллоро бағоят афзун нахоҳад кард.

Набояд зани чандкарата дошта бошад ва ё молу сарвати зиёд ҷамъ накунад.

1: Мо бояд дилҳои худро аз молпарастӣ ва муносибатҳои худро аз хиёнат нигоҳ дорем.

2: Мо бояд ба ӯҳдадориҳои худ содиқ бошем ва Худоро бо маблағҳои худ эҳтиром кунем.

1: Масалҳо 18:22, Ҳар кӣ зане ёбад, чизи хубе меёбад ва аз Худованд илтифот мегирад.

2: 1 Тимотиюс 6:6-10, Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст. Зеро ки мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз ҷаҳон чизе гирифта наметавонем. Аммо агар мо хӯрок ва либос дошта бошем, бо ин қаноат хоҳем кард. Аммо онҳое, ки сарватманд шудан мехоҳанд, ба васвасаҳо, ба дом афтода, ба бисёр ҳавасҳои бемаънӣ ва зараровар меафтанд, ки одамонро ба харобӣ ва ҳалокат меандозанд. Зеро ишқи пул решаи ҳар гуна бадӣ аст. Маҳз бо ҳамин иштиёқ баъзеҳо аз имон дур шуданд ва дардҳои зиёде худро сӯрох карданд.

Такрори Шариат 17:18 Ва ҳангоме ки ӯ бар тахти салтанати худ менишинад, нусхаи ин шариатро ба ӯ дар китобе аз он чи дар пеши назари коҳинон, левизодагон аст, бинависад:

Подшоҳ коҳинон ва левизодагон ҳангоме ки тахти подшоҳии худро мегиранд, бояд нусхаи шариатро дар китобе нависад.

1. Қонуни Худо: Асоси роҳбарии хуб

2. Каломи Худо: Меъёри ҳукмронии Худо

1. Забур 118:9-11 Ҷавон роҳи худро бо чӣ пок мекунад? мувофиқи каломи Худ аз он огоҳ шав. Бо тамоми дилам Туро ҷӯям: Аз аҳкоми Ту саргардон нашавам. Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардам, то бар зидди ту гуноҳ накунам.

2. Масалҳо 29:2 Вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд, вале вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум мотам мегиранд.

Такрори Шариат 17:19 Ва ин бо ӯ хоҳад буд, ва дар он тамоми айёми умри худ бихонад, то ки аз Худованд Худои худ тарсро омӯзад, тамоми суханони ин шариат ва ин фароизҳоро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оварад.

Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки подшоҳе, ки онҳо интихоб мекунанд, аз шариат мутолиа кунад ва онро риоя кунад, то аз Худованд тарс ва аҳкоми Ӯро риоя карданро омӯзанд.

1. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо

2. Зиндагӣ бо садоқат ва эҳтиром ба Худо

1. Масалҳо 28:7 - "Ҳар кӣ шариатро риоят мекунад, писари оқил аст, вале рафиқи пурхӯр падари худро шарманда мекунад".

2. Забур 119:2 - «Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд».

Такрори Шариат 17:20 То ки дили вай аз бародарони худ баланд нашавад ва аз ҳукм, ба дасти рост ё чап рӯй нагардонад, то ки умри худро дар салтанати худ дароз кунад, ва фарзандонаш дар миёни Исроил.

Ин оят моро водор мекунад, ки фурӯтанӣ ва фармонбардори Худо бошем, то умри дароз ва хушбахтона дошта бошем.

1. Неъмати хоксорӣ ва тоъат

2. Муҳимияти риояи аҳкоми Худо

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:8 Дар охир, эй бародарон ва хоҳарон, ҳар чи ҳақ аст, чӣ олиҷаноб аст, чӣ дуруст аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, ва чӣ шоёни таҳсин аст, агар чизе олиҷаноб ё шоистаи таъриф аст, дар бораи ин чизҳо фикр кунед.

Такрори Шариати 18-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 18: 1-8 ба таъминоти левизодагон ва нақши онҳо дар Исроил муроҷиат мекунад. Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки левизодагон мероси худ надоранд, балки бояд аз қурбониҳо ва қурбониҳои ба Худованд овардашуда дастгирӣ карда шаванд. Ба онҳо як қисми қурбониҳои мардум ҳамчун мерос дода мешавад. Мусо таъкид мекунад, ки онҳо набояд ба кори дигар машғул шаванд, балки худро пурра ба хидмат ба Яҳува ва хидмат ба халқ бахшанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 18:9-14 идома дода, Мусо аз шаклҳои гуногуни фолбинӣ, ҷодугарӣ, ҷодугарӣ, тафсири фолҳо, ҷодугарӣ, машваратчиён ё арвоҳҳо огоҳ мекунад. Ӯ таъкид мекунад, ки ин амалҳо дар назари Худованд нафратоваранд ва аз қабили корҳои зиште буданд, ки халқҳоеро, ки онҳо мехостанд тасарруф кунанд. Ба ҷои ин, Мусо онҳоро ташвиқ мекунад, ки ба паёмбарони таъинкардаи Худо, ки аз номи Ӯ сухан мегӯянд, гӯш кунанд ва пайравӣ кунанд.

Сархати 3: Такрори Шариати 18 бо ваъда дар бораи пайғамбари оянда хотима меёбад. Дар Такрори Шариат 18:15-22 Мусо пешгӯӣ мекунад, ки Худо аз байни исроилиёни онҳо пайғамбаре мисли ӯ ба вуҷуд меорад. Ин пайғамбар суханони Худоро хоҳад гуфт, ва ҳар кӣ ба ин пайғамбар гӯш надиҳад ва итоат намекунад, дар назди Худованд ҷавоб хоҳад дод. Мӯсо ҳушдор медиҳад, ки аз исми Худо худхоҳона гап зананд, вале онҳоро итминон медиҳад, ки агар пайғамбаре ба исми Худо дуруст сухан гӯяд ва суханони ӯ ба амал оянд, ин нишонаи он аст, ки ӯ дар ҳақиқат аз ҷониби Худованд фиристода шудааст.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 18 оварда шудааст:
Таъмини левизодагон, ки бо қурбониҳо ва қурбониҳо таъмин карда мешавад;
Огоҳӣ аз фолбинӣ аз амалҳои нафратовари халқҳои дигар;
Ваъдаи пайғамбари оянда, ки сухангӯи таъинкардаи Худоро гӯш мекунад ва итоат мекунад.

Таваҷҷӯҳ ба ризқу рӯзии левизодагон, ки бо ҳадияҳо, ки барои ибодати Худованд бахшида шудаанд;

Огоҳӣ аз фолбинӣ аз амалҳои нафратовари халқҳои дигар, гӯш кардани паёмбарони таъинкардаи Худо;
Ваъдаи пайғамбари оянда, ки суханони Худоро мегӯяд, ҷавобгарӣ барои беитоатӣ.

Дар ин боб ба таъминоти левизодагон, огоҳӣ аз фолбинӣ ва амалҳои нафратовар ва ваъдаи пайғамбари оянда нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 18 Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки левизодагон мероси шахсии худ надоранд, балки бояд аз қурбониҳо ва қурбониҳои ба Худованд овардашуда дастгирӣ карда шаванд. Ба онҳо як қисми ин қурбониҳо ҳамчун мероси онҳо дода мешавад ва интизор меравад, ки худро пурра ба хизмат ба Яҳува ва хидмат ба халқ бахшанд.

Дар Такрори Шариат 18 идома дода, Мусо аз шаклҳои гуногуни фолбинӣ, аз қабили ҷодугарӣ, ҷодугарӣ, тафсири фолҳо, ҷодугарӣ, машваратчиён ё арвоҳҳо ҳушдор медиҳад. Ӯ таъкид мекунад, ки ин амалҳо дар назари Худованд нафратоваранд ва аз қабили корҳои зиште буданд, ки халқҳоеро, ки онҳо мехостанд тасарруф кунанд. Мусо ба ҷои он ки ба ин амалҳои нафратовар рӯй оварад, онҳоро ташвиқ мекунад, ки ба паёмбарони таъинкардаи Худо, ки аз номи Ӯ сухан мегӯянд, гӯш кунанд ва пайравӣ кунанд.

Такрори Шариати 18 бо ваъда дар бораи пайғамбари оянда хотима меёбад. Мусо пешгӯӣ мекунад, ки Худо аз миёни исроилиёни онҳо пайғамбаре мисли ӯ ба вуҷуд меорад. Ин пайғамбар суханони Худоро мустақиман баён хоҳад кард ва ҳар кӣ ба ин пайғамбар гӯш надиҳад ё итоат намекунад, дар назди Худованд ҷавоб хоҳад дод. Мӯсо ҳушдор медиҳад, ки аз исми Худо бо ғурур сухан гӯянд, вале онҳоро итминон медиҳад, ки агар пайғамбаре ба исми Худо дуруст сухан гӯяд ва суханони ӯ иҷро шаванд, ин нишонаи он аст, ки дар ҳақиқат аз ҷониби Яҳува ҳамчун сухангӯи Ӯ фиристода шудааст.

Такрори Шариат 18:1 Коҳинон, левизодагон ва тамоми сибти Левӣ, бо Исроил ҳеҷ ҳисса ва мерос нахоҳанд дошт: онҳо ҳадияҳои оташин барои Худованд ва мероси Ӯро хоҳанд хӯрд.

Сибти Левӣ бо Исроил мулке нахоҳад дошт, балки аз ҳадияҳои Худованд таъмин хоҳад шуд.

1. Таъмини Худо барои левизодагон ёдрас кардани садоқат ва ғамхории Ӯст.

2. Мо метавонем ба таъминоти Худованд таваккал кунем, ҳатто вақте ки вазъияти мо номуайян ба назар мерасад.

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи фардо фикр накардан.

2. Забур 37:25 - Некӯӣ ва ризқи Худованд барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

Такрори Шариат 18:2 Бинобар ин онҳо дар байни бародарони худ мерос нахоҳанд дошт: Худованд мероси онҳост, чунон ки ба онҳо гуфтааст.

Худованд мероси левизодагон аст, чунон ки ба онҳо ваъда дода шудааст.

1: Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, зеро ки Ӯ мероси ҳақиқии мост.

2: Ба баракатҳои бародарони худ ҳасад набарем, зеро ки Худованд мероси мост.

1: Забур 16: 5-6 "Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; насиби маро Ту нигоҳ медорӣ. Дар ҷойҳои некӯ барои ман сатрҳо афтодаанд; Оре, ман мероси нек дорам".

2: Матто 6:19-21 "Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад, ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

Такрори Шариат 18:3 Ва ин ҳаққи коҳин хоҳад буд аз қавм, хоҳ гов ё гӯсфанд қурбонӣ; ва ба коҳин китф, ду рухсора ва мовро хоҳанд дод.

Қисмати коҳин аз қурбонӣ китф, ду рухсора ва монаи гов ё гӯсфанд аст.

1. Ҳиссаи коҳин: додан ба кори Худованд

2. Аҳамияти қурбониҳо: Даъват ба садоқат

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини тамоми фаровонии худ ҷалол намо. Пас анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - Аммо ман инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард, ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Пас, бигзор ҳар кас мувофиқи хоҳиши худ дар дили худ бидиҳад, на аз рӯи ҳассос ва на аз рӯи зарурат; Зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Такрори Шариат 18:4 Нахустин ҳосили ғаллаи худ, аз шароби худ ва равғани худ ва аввалин пашми гӯсфандатро ба вай бидеҳ.

Ин порча аз Такрори Шариат исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки беҳтарин ҳосили худ, шароб, равған ва гӯсфандонро ҳамчун қурбонӣ ба Худованд диҳанд.

1. Неъмати садақа: Чӣ қадар саховатмандӣ аз ҷониби Худо подош медиҳад

2. Таъмини Худованд: Тӯҳфаҳои Худоро чӣ гуна бояд тақсим кард

1. 2 Қӯринтиён 9:6-7 - "Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, низ саховатмандона дарав мекунад. Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ё кам маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад».

2. Масалҳо 11: 24-25 - "Як кас муфт медиҳад, аммо боз ҳам зиёдтар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, вале ба фақир меояд. Саховатманд муваффақ мешавад; ҳар кӣ дигаронро рӯҳбаланд мекунад, тароват хоҳад ёфт".

Такрори Шариат 18:5 Зеро ки Худованд Худои ту ӯро аз ҳамаи сибтҳои ту баргузид, то ки ӯ ва писаронаш то абад ба исми Худованд хизмат кунад.

Худованд аз миёни ҳамаи қабилаҳо бандаеро интихоб кардааст, ки ба Ӯ ва писаронаш то абад хизмат кунад.

1. Муҳимияти интихоб шудан аз ҷониби Худованд барои хидмат ба Ӯ.

2. Поёни паймон миёни Худо ва бандагони баргузидааш.

1. Такрори Шариат 7:6-8 - Зеро ки шумо халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастед. Худованд Худои ту туро баргузидааст, то ки аз миёни ҳамаи халқҳои рӯи замин қавме бошӣ, то ки ганҷинаи худ гардӣ. На аз он сабаб буд, ки шумо аз ҳар қавми дигар бештар будед, ки Худованд шуморо дӯст дошта, шуморо баргузид, зеро ки шумо аз ҳама қавмҳо камтар будед, балки аз он сабаб аст, ки Худованд шуморо дӯст медорад ва қасамеро, ки Ӯ ба қасам хӯрдааст, вафо мекунад. ба падарони шумо, ки Худованд шуморо бо дасти тавоно берун оварда, шуморо аз хонаи ғуломӣ, аз дасти фиръавн подшоҳи Миср фидия додааст.

2. Ишаъё 42:1 - Инак ғуломи Ман, ки ман ӯро дастгирӣ мекунам, баргузидаи Ман, ки ҷонам аз ӯ лаззат мебарад; Ман Рӯҳи Худро бар ӯ гузоштаам; вай адолатро ба халқҳо хоҳад овард.

Такрори Шариат 18:6 Ва агар левизодае аз ягон дарвозаи ту аз тамоми Исроил, ки дар он ҷо иқомат карда буд, омада, бо тамоми хоҳиши худ ба маконе ки Худованд баргузида бошад, биёяд;

Худованд тамоми левизодагонро аз тамоми Исроил даъват мекунад, ки ба маконе ки Ӯ интихоб кардааст, биёянд.

1. Муҳимияти тоат: саъй кардан барои риояи хости Худо

2. Имтиёзи хидмат ба Худо: Фаҳмидани баракатҳои левизода будан

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

Такрори Шариат 18:7 Он гоҳ ӯ ба исми Худованд Худои худ хизмат хоҳад кард, чунон ки ҳамаи бародаронаш левизодагон, ки дар он ҷо ба ҳузури Худованд меистанд.

Ба левизодагон дастур дода шудааст, ки ба исми Худованд Худои худ хизмат кунанд.

1. Мо даъват шудаем, ки ба Худованд хизмат кунем

2. Хизмат ба Худо бо дили пок

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 12:28 - Аз ин рӯ, азбаски мо салтанатеро қабул карда истодаем, ки онро такон додан ғайриимкон аст, биёед шукргузор бошем ва аз ин рӯ Худоро ба таври мақбул бо эҳтиром ва тарс ибодат кунем.

Такрори Шариат 18:8 Ба ғайр аз он чи аз фурӯши мероси ӯ ба даст меояд, онҳо низ ҳиссаи хӯрдан хоҳанд дошт.

Ба исроилиён, новобаста аз шумораи оилаашон, бояд як қисми мерос мегирифтанд.

1: Мо ҳама дар назари Худо баробар ҳастем ва новобаста аз тафовути мо, сазовори ҳуқуқу имтиёзҳои якхела ҳастем.

2: Худо баъзе одамонро нисбат ба дигарон қадр намекунад ва мо бояд кӯшиш кунем, ки нисбат ба ҳама одил ва инсоф бошем.

1: Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳамаатон дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2: Яъқуб 2:1-9 - Бародарони ман, рӯйбинӣ накунед, зеро ба Худованди мо Исои Масеҳ, Худованди ҷалол имон доред. Зеро, агар марде ки ангуштарини тилло ва либоси зебо дар бар дорад, ба анҷумани шумо ояд, ва камбағале дар тан либоси фарсуда низ дарояд, ва агар ба касе ки либоси зебо дар бар дорад, диққат диҳед ва бигӯед: «Шумо дар ин ҷо дар либоси зебо биншинед. Дар ҳоле ки шумо ба марди бечора мегӯед: "Дар он ҷо биистед" ё "аз паҳлӯи пойҳои ман бинишин", магар байни худ ҷудо накардаед ва бо андешаҳои бад довар намешавед?

Такрори Шариат 18:9 Вақте ки ту ба замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, меоӣ, пас аз корҳои зиштии он халқҳо рафтор карданро наомӯз.

Ин порча аз Такрори Шариат 18:9 ба мо таълим медиҳад, ки мо набояд ба амалҳои халқҳои дигар, ки хилофи иродаи Худо ҳастанд, пайравӣ накунем.

1. Хатари пайравӣ ба намунаҳои бад

2. Баракати пайравӣ аз роҳи Худо

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст".

Такрори Шариат 18:10 Дар байни шумо касе ёфт намешавад, ки писар ё духтари худро аз оташ гузаронад, ё фолбинӣ кунад, ё нозири замонҳо, ё ҷодугар ё ҷодугар.

Худованд аз фолбинӣ, ҷодугарӣ ва дигар намудҳои ҷодугарӣ дар миёни қавми худ ҳаром кардааст.

1. Қудрати Худо бар хурофот - 1 Қӯринтиён 10:19-21

2. Хатарҳои ҷодугарӣ - Ғалотиён 5:19-21

1. Ишаъё 8:19-20 - Ва ҳангоме ки ба шумо гӯянд: "Ба онҳое ки рӯҳҳои ошно доранд, ва ба ҷодугароне, ки чашм мезананд ва ғусса мекунанд, биҷӯед: магар қавме Худои худро биҷӯяд?" барои зинда ба мурдагон?

2. Ибодат 19:26 - Бо хун ҳеҷ чиз нахӯред: ҷодугарӣ накунед ва вақтро риоя накунед.

Такрори Шариат 18:11 Ё афсӯсгар, ё мушовир бо рӯҳҳои шинос, ё ҷодугар ё некромансер.

Худо машварат бо арвоҳи ошно ва ҷодугаронро манъ мекунад. 1: Мо бояд ба Худо итоат кунем ва бо рӯҳҳо ва ҷодугарон машварат накунем. 2: Мо набояд фирефтаи анбиёи козиб нашавем, ки худро аз рӯҳҳо дониши махсус доранд.

1: Isaiah 8:19 20 Ва ҳангоме ки онҳо ба шумо мегӯянд: "Аз миёнаравон ва муътабароне, ки чир-чир ва ғур-ғур мекунанд, бипурсед, магар мардуме аз Худои худ пурсанд? Оё аз мурдагон аз номи зиндаҳо пурсон шаванд? 2: Ирмиё 23:23 24 Оё ман Худои наздикам, мегӯяд Худованд, на Худои дур? Оё одам метавонад дар ҷойҳои пинҳонӣ пинҳон шавад, то ман ӯро набинам? мегӯяд Худованд. Оё ман осмону заминро пур намекунам? мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 18:12 Зеро ки ҳамаи онҳое ки ин корҳоро мекунанд, назди Худованд зишт аст; ва барои ин корҳои зишт Худованд Худои ту онҳоро аз пеши ту берун мекунад.

Худованд аз онҳое ки корҳои зишт мекунанд, нафрат дорад ва онҳоро аз ҳузури худ берун мекунад.

1: Дар Худованд бимонед ва корҳои зиштро тарк кунед

2: Нохушии Худованд аз корҳои зишт

1: Масалҳо 15: 9-10 - Роҳи шарир дар назди Худованд зишт аст, аммо Ӯ касеро дӯст медорад, ки аз паси адолат пайравӣ мекунад.

2: Ибодат 18:24-30 - Дар ҳеҷ яке аз ин чизҳо худро палид накунед; зеро ки дар ҳамаи ин халқҳо палид шудаанд, ки Ман аз пеши шумо берун меронам; ва худи замин сокинони худро қай мекунад.

Такрори Шариат 18:13 Ту назди Худованд Худои худ комил бош.

Ин порча аҳамияти зиндагии муқаддасона ва ба Худо содиқ буданро таъкид мекунад.

1. Зиндагии комил бо Худо: Чӣ гуна бояд ҳаёти муқаддас ва содиқона дошта бошад

2. Камолӣ бо Худо: Даъват ба муқаддас ва одил будан

1. 1 Юҳанно 3:3 - «Ва ҳар кӣ ба Ӯ чунин умед дорад, худро пок мекунад, чунон ки Ӯ пок аст».

2. Яъқуб 1:4 - «Бигзор сабр кори худро анҷом диҳад, то шумо баркамол ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз кам набошед».

Такрори Шариат 18:14 Зеро ки ин халқҳо, ки ту онҳоро тасарруф хоҳӣ кард, ба сухани нозирон ва фолбинҳо гӯш медоданд;

Худованд ба халқи худ иҷозат намедиҳад, ки вақтҳоро риоя кунанд ё мисли дигар халқҳо фолбинӣ кунанд.

1. Каломи Худо возеҳ аст - мо ба Ӯ итоат мекунем, на ба одам

2. Ҳукмронии Худо - Мо ба роҳҳои Ӯ таваккал мекунем, на ба роҳҳои худ

1. Ишаъё 8:20 - Ба шариат ва ба шаҳодат: агар онҳо мувофиқи ин калом сухан нагӯянд, ин аз он сабаб аст, ки дар онҳо нур нест.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на ба бад, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

Такрори Шариат 18:15 Худованд Худои ту барои ту пайғамбаре аз миёни ту, аз миёни бародаронат, мисли ман, ба миён хоҳад овард; ба вай гӯш хоҳӣ дод;

Худо аз миёни банӣ-Исроил пайғамбаре ба миён хоҳад овард, ки онҳо бояд гӯш кунанд.

1. Гӯш кунед ва итоъат кунед: Даъвати Худо ба пайравӣ аз паёмбар

2. Паёмбар мисли Мусо: Гӯш кардани баргузидаи Худо

1. Такрори Шариат 13:4 - "Ту аз Худованд Худои худ пайравӣ кун ва аз Ӯ битарс; аҳкоми Ӯро риоят намо ва ба овози Ӯ итоат намо, ва ба Ӯ хизмат намо ва ба Ӯ часпида бошӣ".

2. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва маро хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

Такрори Шариат 18:16 Мувофиқи ҳар он чи ки аз Худованд Худои худ дар Ҳӯриб дар рӯзи анҷуман мехостӣ ва мегуфтӣ: "Бигзор ман дигар овози Худованд Худои худро нашунавам, ва дигар ин оташи азимро набинам, ки намемирам.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки аз тарси оташи бузурге, ки метавонад боиси марг гардад, ба кӯҳи Ҳуриб наздик нашаванд.

1. Фармонҳои Худовандро иҷро кунед ва дар тарси Худованд хирадманд бошед.

2. Васвасаи ибодати худоёни козиб нашавед ва аз Худованд рӯй гардонед.

1. Ишаъё 8:13 - "Худованди лашкарҳоро тақдис намо, ва бигзор ӯ тарси шумо бошад, ва бигзор вай бими шумо бошад".

2. Румиён 13:4, "Зеро ки вай ба ту барои некӣ хизматгузори Худост. Аммо агар кори бадӣ мекунӣ, битарс, зеро ки вай шамшерро беҳуда бардошта наметавонист, зеро ки вай хизматгори Худост. интиқомгиранда аст, то бар касе ки бадӣ мекунад, ғазаб кунад».

Такрори Шариат 18:17 Ва Худованд ба ман гуфт: «Он чиро, ки гуфтаанд, хуб гуфтаанд».

Худо аз сухани мардум писанд аст.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна суханони мо ба ҳаёти мо таъсир мерасонанд

2. Вазни сухан: Омӯзиши гуфтани ҳикмати Худо

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст.

2. Қӯлассиён 4:6 - Бигзор сӯҳбати шумо ҳамеша пур аз файз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳама чӣ гуна ҷавоб диҳед.

Такрори Шариат 18:18 Ман ба онҳо аз миёни бародаронашон пайғамбаре ба мисли ту ба миён хоҳам овард, ва суханони Маро дар даҳони ӯ хоҳам гузошт; ва ҳар он чиро, ки ба ӯ амр мекунам, ба онҳо хоҳад гуфт.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худо аз миёни мардум паёмбаре барорад, то каломи Худро бигӯяд.

1. «Пайғамбаре дар миёни мо: Муҳимияти гӯш кардани овози Худо».

2. "Даъвати Худо: Итоати мо ба Каломи Ӯ"

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Ирмиё 1: 7-9 - "Аммо Худованд ба ман гуфт: "Нагӯ, ки ман кӯдак ҳастам; зеро ба ҳар он чизе ки ба ту мефиристам, меравӣ ва ҳар он чи ба ту амр фармоям, бигӯй. Аз рӯи онҳо, зеро ки Ман бо ту ҳастам, то ки туро раҳой диҳам, мегӯяд Худованд. Он гоҳ Худованд дасти Худро дароз карда, даҳони маро ламс кард, ва Худованд ба ман гуфт: "Инак, Ман суханони Худро дар даҳони ту гузоштаам".

Такрори Шариат 18:19 Ва чунин хоҳад шуд, ки ҳар кӣ ба суханони Ман, ки ба исми Ман бигӯяд, гӯш надиҳад, аз вай талаб хоҳам кард.

Худованд мардумро ба шунидан ва итоат кардан ба суханони Ӯ амр мекунад ва онҳоро барои иҷро накарданашон ба ҷавобгарӣ мекашад.

1. Итоат ба суханони Худо: Вазифаи шогирдӣ

2. Даъват барои шунидан ва итоат кардан: интихоби шогирд

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Яъқуб 1:22-25 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун. Касе, ки суханро мешунавад, вале он чи гуфта мешавад, амал намекунад, монанди касест, ки дар оина ба чеҳрааш менигарад ва пас аз нигоҳ кардан ба худ меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш

мекунад. Аммо ҳар кӣ ба шариати комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки ба ҷо оварад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Такрори Шариат 18:20 Аммо набие, ки гумон мекунад, ки суханеро аз исми Ман бигӯяд, ки онро ба ӯ амр накардаам, ки бигӯяд, ё ба исми худоёни дигар бигӯяд, ҳатто он набӣ хоҳад мурд.

Паёмбаре, ки аз номи Худо сухан мегӯяд, бидуни амри ӯ ё ба номи худоёни дигар сухан меронад.

1. Ба Худо итоъат кунед ва дар ҳама кор ба Ӯ содиқ бошед.

2. Ба паёмбарони козиб пайравӣ накунед ва бутҳои козибро парастиш накунед.

1. Такрори Шариат 13: 1-5 - Агар пайғамбар ё хоббини хоб дар миёни шумо пайдо шавад ва ба шумо аломат ё мӯъҷизае диҳад, 2 ва он аломат ё тааҷҷубоваре, ки ба шумо мегӯяд, ба амал меояд ва агар гӯяд: "Биёед, биравем" пас аз худоёни дигаре, ки шумо онҳоро нашинохтаед, ва биёед ба онҳо хизмат кунем, 3 ба суханони он пайғамбар ё он хоббини хоб гӯш надиҳед. Зеро ки Худованд Худоят туро меозмояд, то бидон, ки оё Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту дӯст медорӣ? 4 Ту аз паи Худованд Худои худ рафтор кун ва аз Ӯ битарс, ва аҳкоми Ӯро риоят хоҳӣ кард ва ба овози Ӯ итоат намо, ва ба Ӯ хизмат хоҳӣ кард ва ба Ӯ часпида хоҳӣ дошт. 5Вале он набӣ ё он хоббини хоб кушта хоҳанд шуд, зеро ки ӯ ба муқобили Худованд Худои худ исён карданро таълим додааст, ки шуморо аз замини Миср берун оварда, аз хонаи ғуломӣ раҳо карда, шуморо аз ғуломӣ раҳо кардааст. ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, ки бо он роҳ рав.

2. Хуруҷ 20:3-6 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. 4 Барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё ба ҳеҷ чиз ба он чизе ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. 5 Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳое ки аз ман нафрат мекунанд, ҷазо медиҳам, 6 балки муҳаббати устуворе зоҳир намоям. ба ҳазорон онҳое, ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд.

Такрори Шариат 18:21 Ва агар дар дили худ бигӯй: "Мо аз куҷо фаҳмем, ки каломеро, ки Худованд нагуфтааст?"

Ин порча дар бораи фарқи байни фармудаҳои Худо ва суханони паёмбарони козиб аст.

1. Аз пурсидан ва фарқ кардан байни фармудаҳои Худо ва суханони паёмбарони козиб натарс.

2. Ба ҳикмат ва зиракии Худо таваккал карда, аз доварии худ истифода баред, то ҳақиқатро аз дурӯғ ҷудо кунед.

1. Ишаъё 8:20 - Ба шариат ва ба шаҳодат: агар онҳо мувофиқи ин калом сухан нагӯянд, ин аз он сабаб аст, ки дар онҳо нур нест.

2. 1 Юҳанно 4:1 - Эй маҳбубон, ба ҳар рӯҳ бовар накунед, балки рӯҳҳоро бисанҷед, ки оё онҳо аз Худо ҳастанд, зеро ба ҷаҳон анбиёи козиб омадаанд.

Такрори Шариат 18:22 Вақте ки пайғамбаре аз исми Худованд сухан гӯяд, агар он кор накунад ва рӯй надиҳад, он чизест, ки Худованд нагуфта бошад, балки набӣ бо такаббур гуфтааст: натарс. аз ӯ.

Китоби Муқаддас мегӯяд, ки агар пайғамбаре аз номи Худованд сухан гӯяд ва суханони онҳо иҷро нашаванд, пас Худованд ба воситаи онҳо сухан нагуфтааст.

1) «Худованд ягона сарчашмаи ҳақиқат аст».

2) «Аз пайғамбарони козиб натарс».

1) Ишаъё 8:20 Ба шариат ва ба шаҳодат: агар онҳо мувофиқи ин калом сухан нагӯянд, ин барои он аст, ки дар онҳо ростӣ нест.

2) Ирмиё 23:16: «Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: ба суханони анбиё, ки ба шумо нубувват мекунанд, гӯш надиҳед: онҳо шуморо беҳуда мегардонанд: онҳо рӯъёи дили худро мегӯянд, на аз даҳони Худованд.

Такрори Шариати 19-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 19: 1-13 ба таъсиси шаҳрҳои паноҳгоҳ тамаркуз мекунад. Мусо ба исроилиён дастур дод, ки се шаҳри паноҳгоҳро дар замини худ ҷудо кунанд. Ин шаҳрҳо ҳамчун паноҳгоҳи амн барои онҳое хидмат хоҳанд кард, ки нохост боиси марги шахси дигар мешаванд. Агар касе тасодуфан каси дигарро бидуни бадбинӣ ё қасди пешакӣ кушад, онҳо метавонанд барои муҳофизат аз интиқомгирандагон ба яке аз ин шаҳрҳо гурезанд. Аммо қотилони қасдан ба ин ҳимоят ҳақ надоранд ва бояд ба адолат рӯбарӯ шаванд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 19:14-21 идома дода, Мусо аҳамияти нигоҳ доштани чорагоҳои ҳалол ва одилонаро дар ҷомеа таъкид мекунад. Вай аз ҳаракати аломатҳои сарҳадӣ, ки наслҳои қаблӣ муқаррар кардаанд, ҳушдор медиҳад, ки боиси тақсими ноодилонаи мероси замин мегардад. Мусо инчунин ба онҳо амр медиҳад, ки шоҳидони ростқавл дошта бошанд, ки дар масъалаҳои ҳуқуқӣ ба таври ҳақиқӣ шаҳодат медиҳанд ва кафолат медиҳанд, ки одамони бегуноҳ ба ноҳақ маҳкум ё ҷазо нагиранд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 19 бо дастурҳо оид ба муносибат бо шоҳидони бардурӯғ ва айбдоркуниҳои бардурӯғ анҷом меёбад. Дар Такрори Шариат 19:15-21 Мусо меъёри қатъии шаҳодатро муқаррар мекунад ва аз додани шаҳодати бардурӯғ бар зидди каси дигар огоҳ мекунад. Агар шоҳид шаҳодати бардурӯғ додааст, онҳо бояд ҷазоеро, ки барои айбдоршаванда пешбинӣ шуда буданд, гиранд, то адолат дар дохили ҷомеа ҳукмфармо бошад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 19 оварда шудааст:
Таъсиси шаҳрҳои паноҳгоҳҳои бехатар барои қотилони ногаҳон;
Аҳамияти тадбирҳои софдилона нигоҳ доштани тақсимоти одилона;
Муносибат бо шоҳидони козиб меъёрҳои қатъии шаҳодатдиҳӣ.

Таваҷҷӯҳ ба шаҳрҳои муҳофизати паноҳгоҳ барои қотилони ногаҳон;
Андешидани чорагоҳои софдилона пешгирӣ аз тақсимоти ноодилона ва шаҳодати бардурӯғ;

Ҷазо додани шоҳидони бардурӯғ, ки дар сурати исбот шудани гунаҳкор ҷазои пешбинишуда мегиранд.

Дар ин боб ба таъсиси шаҳрҳои паноҳгоҳ, аҳамияти нигоҳ доштани чораҳои софдилона дар ҷомеа ва дастурҳо оид ба муносибат бо шоҳидони бардурӯғ тамаркуз шудааст. Дар Такрори Шариати 19 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки се шаҳри паноҳгоҳро дар замини худ ҷудо кунанд. Ин шаҳрҳо ҳамчун паноҳгоҳи амн барои онҳое хидмат хоҳанд кард, ки нохост боиси марги шахси дигар мешаванд. Агар касе тасодуфан каси дигарро бидуни бадбинӣ ё қасди пешакӣ кушад, онҳо метавонанд барои муҳофизат аз интиқомгирандагон ба яке аз ин шаҳрҳо гурезанд. Аммо қотилони қасдан ба ин ҳимоят ҳақ надоранд ва бояд ба адолат рӯбарӯ шаванд.

Мусо дар Такрори Шариати 19 идома дода, аҳамияти нигоҳ доштани тадбирҳои ростқавл ва одилонаро дар дохили ҷомеа таъкид мекунад. Вай аз ҳаракати аломатҳои сарҳадӣ, ки наслҳои қаблӣ муқаррар кардаанд, ҳушдор медиҳад, ки боиси тақсими ноодилонаи мероси замин дар байни қабилаҳо мегардад. Мусо инчунин ба онҳо амр медиҳад, ки шоҳидони ростқавл дошта бошанд, ки дар масъалаҳои ҳуқуқӣ ба таври ҳақиқӣ шаҳодат медиҳанд ва кафолат медиҳанд, ки одамони бегуноҳ ба ноҳақ маҳкум ё ҷазо нагиранд.

Такрори Шариати 19 бо дастурҳо оид ба муносибат бо шоҳидони бардурӯғ ва айбдоркуниҳои бардурӯғ анҷом меёбад. Мусо меъёри қатъии шаҳодатро муқаррар мекунад ва аз додани шаҳодати бардурӯғ бар зидди каси дигар огоҳ мекунад. Агар шоҳид бо нияти бад шаҳодати бардурӯғ дода бошад, онҳо бояд ҷазоеро, ки барои айбдоршаванда пешбинӣ карда буданд, гиранд. Ин кафолат медиҳад, ки адолат дар дохили ҷомеа бартарӣ дошта бошад ва аз айбдоркуниҳои бардурӯғ, ки метавонад ба шахсони бегуноҳ зарар расонад ё ҳамоҳангии ҷомеаро вайрон кунад, пешгирӣ мекунад.

Такрори Шариат 19:1 Вақте ки Худованд Худои ту халқҳоеро, ки замини онҳоро Худованд Худоят ба ту медиҳад, несту нобуд кард, ва ту ҷонишини онҳо мешавӣ, ва дар шаҳрҳо ва хонаҳои онҳо сокин шавӣ;

Худованд ба мо амр мекунад, ки заминеро, ки ба мо додааст, соҳиб шавем.

1. Моликият: даъво кардан ба он чи Худо ваъда додааст

2. Ваъдаҳои Худо: Даъват барои нигоҳ доштан

1. Эфсӯсиён 3:20 - Ба касе, ки қодир аст, аз рӯи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, беандоза бештар кунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

Такрори Шариат 19:2 Дар миёни замини худ, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, барои тасарруфи он се шаҳрро барои ту ҷудо намо.

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки се шаҳрро дар миёни замине, ки Ӯ ба онҳо додааст, ҷудо кунанд.

1. Худованд ба мо амр мекунад, ки ба иродаи Ӯ пайравӣ кунем

2. Муҳимияти риоя кардани қонуни Худо

1. Такрори Шариат 6:5 - Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Матто 22:37-40 - Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

Такрори Шариат 19:3 Ту барои худ роҳ омода намо, ва ҳудуди замини худро, ки Худованд Худоят барои мерос ба ту медиҳад, ба се қисм тақсим намо, то ки ҳар як қотил ба он ҷо гурезад.

Ин порча дар бораи аҳамияти ба се қисм тақсим кардани замин сухан меронад, то барои онҳое, ки ҷони худро аз даст додаанд, паноҳгоҳи амн фароҳам оранд.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр мо метавонем барои эҳтиёҷмандон паноҳгоҳе созем

2. Неъмати шафқат: Чӣ тавр мо метавонем ба тавбакунанда раҳм кунем

1. Матто 5:7 Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2. Луқо 6:36 Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст.

Такрори Шариат 19:4 Ва ҳодисаи қотил, ки ба он ҷо гурезад, то зинда монад: ҳар кӣ ёри худро ба нодонӣ бикушад, ва дар гузашта аз ӯ нафрат надошт;

Ин порча парвандаи як қотили ногаҳонро тасвир мекунад, ки барои зиндагӣ бояд ба шаҳри таъиншудаи паноҳгоҳ фирор кунад.

1. Раҳмат ва раҳмати Худо дар баробари фоҷиаи ғайричашмдошт

2. Даъват барои ҳисоб кардани амалҳои мо ва оқибатҳои онҳо

1. Хуруҷ 21:12-15 - Қонунҳо дар бораи куштори ногаҳон

2. Масалҳо 6:16-19 - Мулоҳиза дар бораи оқибатҳои бесарусомонӣ ва беэҳтиётӣ

Такрори Шариат 19:5 Мисли он ки марде бо ҳамсояи худ барои ҳезум медарояд ва дасташ бо табар барои буридани дарахт медарояд, ва сараш аз гулӯла меғзиду бар ёри худ нур меафтад. мурдан; вай ба яке аз он шаҳрҳо гурехта, зиндагӣ хоҳад кард;

Худованд ба одамон амр мекунад, ки агар тасодуфан боиси марги як нафари дигар шуда бошанд, ба яке аз шаҳрҳои паноҳгоҳ фирор кунанд.

1. Раҳмат ва ризқу рӯзии Парвардигор: Паноҳ ёфтан дар замони душворӣ

2. Моҳияти ҳақиқии адолат: Фаҳмидани масъулияти мо дар назди дигарон

1. Хуруҷ 21:12-13 - Фармони Худованд дар бораи куштори тасодуфӣ

2. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд"

Такрори Шариат 19:6 Мабодо интиқомгирандаи хун қотилро дар ҳоле ки дилаш гарм аст, таъқиб накунад, ва ба ӯ расад, зеро ки роҳ дароз аст ва ӯро бикушад; дар ҳоле ки ӯ сазовори марг набуд, зеро дар гузашта аз ӯ нафрат надошт.

Ин порча ҳушдор медиҳад, ки агар касе дигареро бикушад, интиқомгирандаи хун метавонад қотилонро таъқиб кунад ва агар роҳ тӯлонӣ бошад, ҳатто агар қотил сазовори марг набуд, қотилро бигирад ва бикушад.

1. Қувваи қарори мо: Муҳокима дар бораи Такрори Шариат 19:6

2. Қувваи бахшидан: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 19:6

1. Румиён 12:17-19 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ. интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 24:17-18 - Вақте ки душманат меафтад, шодӣ накун, ва ҳангоми пешпо хӯрдан дили ту шод нашав, мабодо Худованд инро бубинад ва норозӣ шавад ва ғазаби ӯро аз ӯ дур кунад.

Такрори Шариат 19:7 Бинобар ин ба ту амр фармуда, мегӯям: се шаҳрро барои худ ҷудо хоҳӣ кард.

Ин порча аз Такрори Шариат фармудааст, ки се шаҳр бояд ҷудо карда шавад.

1: Ҳаёти мо бояд барои Худо ҷудо карда шавад, на ба ҷаҳон.

2: Мо бояд дар ҳаёти худ барои Худо ҷой ҷудо кунем, то Ӯро Худованд бошад.

1: Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2: Қӯлассиён 3:1-2 - Аз он вақт инҷониб, шумо бо Масеҳ эҳё шудаед, дилҳои худро ба чизҳои болотар равона кунед, ки дар он ҷо Масеҳ дар тарафи рости Худо нишастааст. Дар бораи чизҳои болотар фикр кунед, на дар бораи чизҳои заминӣ.

Такрори Шариат 19:8 Ва агар Худованд Худои ту, чунон ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, ҳудуди туро васеъ гардонад, ва тамоми заминеро, ки ваъда дода буд, ба падаронат бидиҳад, ба ту бидиҳад;

Худо ваъда медиҳад, ки агар мо итоаткор ва вафодор бошем, соҳили моро васеъ мекунад.

1: Итоат ва садоқат баракат меорад

2: Такя ба ваъдаҳои Худо

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам.

2: Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Такрори Шариат 19:9 Агар ҳамаи ин аҳкомро риоя намоӣ, то ки онҳоро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар, Худованд Худои худро дӯст дорӣ ва ҳамеша бо роҳҳои Ӯ бирав; Пас ба ҷуз ин се шаҳри дигар барои ту се шаҳри дигар илова хоҳӣ кард:

Худо ваъда медиҳад, ки агар исроилиён аҳкоми Ӯро риоя кунанд ва бо роҳҳои Ӯ бираванд, ба замини онҳо боз се шаҳри дигар илова хоҳад кард.

1. Раҳпаймоӣ бо роҳҳои Парвардигор: баракатҳои тоъат

2. Ваъдаи ризқ: таваккал ба ваъдаҳои Худо

1. Забур 37:23 - "Қадамҳои одами нек аз ҷониби Худованд амр шудааст, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад".

2. Ишаъё 30:21 - "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост мегардед ва ба чап мегардӣ, бо он рафтор кун".

Такрори Шариат 19:10 То хуни бегуноҳ дар замини ту рехта нашавад, ки онро Худованд Худоят ба ту барои мерос медиҳад, ва хун бар ту бод.

Худо ба мо амр мекунад, ки хуни бегуноҳро ҳифз кунем ва дар замине, ки ба мо додааст, нарезем.

1: Мо бояд дар ҳифзи одамони бегуноҳ ва таъмини адолати судӣ ҳушёр бошем.

2: Мо набояд интиқом гирифтан аз гуноҳ ва қасос гирем, балки ҳукмро ба Худо вогузор кунем.

1: Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2: Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 19:11 Аммо агар касе аз ёри худ нафрат карда, ба камин нишинад, ва бар зидди ӯ қиём кунад, ва ӯро ба қатл бизанад, то бимирад ва ба яке аз ин шаҳрҳо гурезад:

1. Муҳаббат ва омурзиш нисбат ба дигарон

2. Оқибатҳои нобахшиданӣ

1. Матто 5:44-45 «Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то писарони Падари худ дар осмон бошед. Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва некӣ тулӯъ мекунад, ва бар одилон ва золимон борон мефиристад.

2. Эфсӯсиён 4:31-32 "Аз ҳар гуна кудурат, ғазаб ва хашм, ҷанҷол ва тӯҳмат, дар баробари ҳар гуна кина халос шавед. Нисбат ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки дар Масеҳ Худо шуморо бахшидааст.

Такрори Шариат 19:12 Он гоҳ пирони шаҳри вай фиристода, ӯро аз он ҷо бурда, ба дасти интиқоми хун супоранд, то ки бимирад.

Пирони шаҳр бояд масъулияти таслими қотилро ба қасосгирандаи хун ба дӯш гиранд, то ки ӯ ба марг ҷазо дода шавад.

1. Зиндагӣ дар адолат: Масъулияти мо барои риояи қонун

2. Фармони Худо: Зарурати адолат ва адолат

1. Румиён 13:1–7

2. Хуруҷ 21:13-14

Такрори Шариат 19:13 Чашмони ту ба ӯ раҳм нахоҳанд кард, балки гуноҳи хуни бегуноҳро аз Исроил дур намо, то ки ба ту некӣ гардад.

Ин порча аз Такрори Шариат 19:13 гуфта мешавад, ки хуни бегуноҳ набояд амон дода шавад, балки бояд аз Исроил дур карда шавад, то онҳо баракат диҳанд.

1. Қудрати раҳмат: Чӣ гуна Худо мехоҳад, ки мо ба дигарон ҳамдардӣ зоҳир кунем

2. Эҳтиёҷ ба адолат: Чӣ гуна Худо моро ба адолат даъват мекунад

1. Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй инсон, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад? Ба адолат рафтор кунед ва марҳаматро дӯст доред ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунед.

2. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 19:14 Ҷойгоҳи ҳамсояи худро, ки дар замонҳои қадим дар мероси ту гузоштаанд, ва онро дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, барои тасарруфи он, аз байн набар.

Худо ба мо дастур медиҳад, ки аломатҳои сарҳади ҳамсояамонро, ки наслҳои пешин дар замине, ки Худо ба мо додааст, ба ҷои дигар нагузорем.

1. Дастурҳои Худо барои зиндагии дуруст

2. Аҳамияти эҳтироми марзҳо

1. Масалҳо 22:28 - Нишонаи қадимаро, ки падаронат гузоштаанд, дур накун.

2. Хуруҷ 20:17 - Ба хонаи ёри худ тамаъ накун, ба зани ёри худ, ё канизи ӯ, на ба канизи ӯ, на гови ӯ, на ба хари худ, на ба чизе, ки аз они ҳамсояат аст, тамаъ накун.

Такрори Шариат 19:15 Як шоҳид набояд бар зидди касе қиём кунад, ки барои ҳеҷ гуна бадӣ ё гуноҳе, ки ӯ содир мекунад, бар зидди касе қиём кунад: бо забони ду шоҳид ва ё бо забони се шоҳид ин масъала собит хоҳад шуд.

Ин порча аҳамияти доштани шоҳидони сершуморро барои исботи даъво таъкид мекунад.

1. "Қувваи Шоҳидон: Чӣ гуна шаҳодатҳои мо барои барқарор кардани ҳақиқат кӯмак мекунанд"

2. "Адолати Худо: Масъулияти шаҳодат додан"

1. Матто 18:16 - «Аммо агар ба ту гӯш надиҳад, як ё ду нафари дигарро бо худ бигир, то ки ҳар сухан аз забони ду ё се шоҳид собит шавад».

2. Юҳанно 8:17 - «Дар шариати шумо низ навишта шудааст, ки шаҳодати ду мард рост аст».

Такрори Шариат 19:16 Агар шоҳиди козиб бар зидди касе қиём кунад, то бар зидди вай шаҳодат диҳад;

Ин порча муҳимияти гуфтани ҳақиқат ва шаҳодати бардурӯғ надодан бар зидди каси дигарро таъкид мекунад.

1: Шоҳиди козиб беҷазо наmemонад

2: Қувваи ростқавлӣ

1: Матто 5:33-37 - "Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба ҳузури Худованд ба ҷо оваред. Аммо ман ба шумо мегӯям: қасам хӯрда, ё ба осмон, зеро ки он тахти Худост, ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст, ё ба Ерусалим, зеро ки он шаҳри Подшоҳи бузург аст».

2: Масалҳо 12:17 - "Ҳар кӣ рост мегӯяд, шаҳодати ростқавл медиҳад, аммо шоҳиди козиб фиреб медиҳад".

Такрори Шариат 19:17 Он гоҳ ҳар ду шахсе, ки дар байни онҳо ихтилоф аст, ба ҳузури Худованд, ба ҳузури коҳинон ва доварон, ки дар он айём хоҳанд буд, хоҳанд истод;

Дар порчаи Такрори Шариат 19:17 раванди ҳалли баҳсҳо нишон дода шудааст, ки дар он ду нафар бояд дар назди Худованд, коҳинон ва доварон истода бошанд.

1. "Худо аз мо хоҳиш мекунад, ки қарорҳои одилона ҷӯем: Омӯзиши Такрори Шариат 19:17"

2. "Қудрати итоат ба Ҳокимияти Худо: Баррасии Такрори Шариат 19:17"

1. Масалҳо 18:17, "Касе, ки аввал гапашро мегӯяд, дуруст ба назар мерасад, то даме ки дигаре омада, ӯро тафтиш кунад".

2. Яъқуб 4:7, "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Такрори Шариат 19:18 Ва доварон бояд бодиққат тафтиш кунанд; ва инак, агар шоҳид шаҳодати бардурӯғ бошад ва бар зидди бародари худ шаҳодати бардурӯғ дода бошад;

Ба судяҳо дастур дода мешавад, ки парвандаро бодиққат тафтиш кунанд, агар касе ба шаҳодати бардурӯғ бар зидди каси дигар айбдор карда шавад.

1. Хатари шаҳодати бардурӯғ

2. Аҳамияти таҳқиқи боғайратона

1. Масалҳо 19:5 - Шоҳиди козиб бечазо наmemонад ва касе ки дурӯғ мебарорад, раҳо нахоҳад шуд.

2. Хуруҷ 20:16 - Бар зидди ёри худ шаҳодати бардурӯғ надиҳед.

Такрори Шариат 19:19 Он гоҳ шумо низ бо ӯ амал кунед, чунон ки вай гумон мекард, ки ба бародари худ кардааст; бадиро аз миёни худ дур кунед.

Ин порча муҳим будани муносибат бо дигаронро тавре нишон медиҳад, ки бо мо чӣ гуна муносибат кардан мехоҳем.

1. «Зиндагӣ аз рӯи Қоидаи тиллоӣ», таваҷҷӯҳ ба Такрори Шариат 19:19 ва оқибатҳои он оид ба чӣ гуна муносибат кардан бо дигарон.

2. «Қувваи бахшидан: раҳо кардани кина ва раҳо кардани гузашта».

1. Матто 7:12, "Бинобар ин ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ин аст Таврот ва анбиё".

2. Қӯлассиён 3:13, "Ба якдигар фурӯтанӣ кунед ва якдигарро бахшед, агар касе бо касе хусумате дошта бошад: чунон ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ ҳамин тавр кунед".

Такрори Шариат 19:20 Ва онҳое ки боқӣ мондаанд, хоҳанд шунид ва битарсанд, ва минбаъд дар миёни шумо чунин бадӣ нахоҳанд кард.

Ин оят аз Такрори Шариат одамонро ташвиқ мекунад, ки аз Худованд битарсанд ва ба бадӣ даст назананд.

1. "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст"

2. «Оқибатҳои бадӣ ва подошҳои адолат».

1. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Такрори Шариат 19:21 Ва чашми ту раҳм накун; балки хаёт ба ивази хаёт, чашм ба чашм, дандон ба дандон, даст ба даст, пой ба по.

Ин порча аз Такрори Шариат 19:21 ба мо аҳамияти адолатро таълим медиҳад ва барои адои адолат ҷазо додан зарур аст.

1. Адолат бояд иҷро шавад: Такрори Шариат 19:21

2. Зарурати интиқом: Омӯзиши Такрори Шариат 19:21

1. Хуруҷ 21:24-25 - Чашм дар ивази чашм, дандон ба ивази дандон, даст дар ивази даст, по ба ивази пой, Сӯхтан дар ивази сӯхтан, захм ба ҷои захм, рах ба ивази рах.

2. Ибодат 24:19-20 - Ва агар касе дар ҳамсояи худ айбе кунад; чунон ки Ӯ кардааст, ба вай ҳамон тавр хоҳад шуд; Шикаст дар иваз, чашм дар ивази чашм, дандон дар ивази дан;

Такрори Шариати 20-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 20: 1-9 ба қоидаҳои рафтан ба ҷанг муроҷиат мекунад. Мусо исроилиёнро итминон медиҳад, ки вақте ки онҳо бар зидди душманони худ ба ҷанг мераванд, набояд тарсиданд ва рӯҳафтода нашаванд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Худованд бо онҳост ва барои онҳо мубориза хоҳад бурд. Пеш аз ворид шудан ба ҷанг, ба онҳое, ки ба наздикӣ хона сохтаанд, токзор шинондаанд ё издивоҷ карда, вале издивоҷ накардаанд, имтиёзҳои муайян дода мешаванд. Ба ин гуна шахсон ичозат дода мешавад, ки ба ватан баргарданд ва дар чанг иштирок накунанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 20:10-15 идома дода, Мусо дар бораи ҷанг бар зидди шаҳрҳои берун аз Канъон дастур медиҳад. Агар шаҳр шартҳои сулҳ ва таслимро пешниҳод кунад, исроилиён бояд ин шартҳоро қабул кунанд ва сокинонро тобеи онҳо гардонанд, ки ба онҳо андоз ва меҳнат андозанд. Аммо, агар шаҳре сулҳ пешниҳод накунад, вале муқобилият карданро ихтиёр кунад, исроилиён бояд онро то даме ки ба зери назорати онҳо наафтанд, муҳосира кунанд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 20 бо дастурҳо оид ба ҷанг бар зидди шаҳрҳои худи Канъон ба анҷом мерасад. Дар Такрори Шариат 20:16-18 Мусо ба исроилиён амр медиҳад, ки сокинони баъзе шаҳрҳои Канъонро, ки ба бутпарастии зишт ва бадӣ машғул буданд, комилан несту нобуд кунанд. Ягон наҷотёфтагон набояд дар паси худ гузошта шаванд; Ҳама чиз ҳамчун қурбонии Худованд ба ҳалокат бахшида шудааст.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 20 пешниҳод мекунад:
Қоидаҳои рафтан ба ҷанг наметарсанд, имтиёзҳо барои шахсони алоҳида;
Ҷанг бар зидди шаҳрҳои берун аз Канъон, ки шартҳои сулҳро қабул мекунанд ё шаҳрҳои муқовиматро муҳосира мекунанд;
Ҷанг бар зидди шаҳрҳои дохили Канъон халқҳои бутпарастро комилан несту нобуд мекунад.

Таваҷҷӯҳ ба муқаррарот барои рафтан ба ҷанг натарс, истисноҳо барои кӯшишҳои охирин;
Дастурҳо барои ҷанг бар зидди шаҳрҳои берун аз Канъон, ки сулҳро қабул мекунанд ё шаҳрҳои муқовиматро муҳосира мекунанд;
Ҷанг бар зидди шаҳрҳои дохили Канъон халқҳои бутпарастро комилан несту нобуд мекунад.

Ин боб ба қоидаҳои рафтан ба ҷанг, ҷанг бар зидди шаҳрҳои берун аз Канъон ва ҷанг бар зидди шаҳрҳои дохили Канъон тамаркуз мекунад. Дар Такрори

Шариати 20 Мусо банӣ-Исроилро итминон медиҳад, ки вақте ки онҳо ба муқобили душманонашон меҷанганд, набояд тарс ва рӯҳафтода нашаванд, зеро Худованд бо онҳост ва барои онҳо ҷанг хоҳад кард. Барои онҳое, ки ба наздикӣ хона сохтаанд, токзор шинондаанд ва ё издивоҷ кардаанд, вале ҳанӯз издивоҷ накардаанд, имтиёзҳои муайян дода мешавад. Ба ин гуна шахсон ичозат дода мешавад, ки ба ватан баргарданд ва дар чанг иштирок накунанд.

Дар Такрори Шариати 20, Мусо дар бораи ҷанг бар зидди шаҳрҳои берун аз Канъон дастурот медиҳад. Агар шаҳр шартҳои сулҳ ва таслимро пешниҳод кунад, исроилиён бояд ин шартҳоро қабул кунанд ва сокинонро тобеи онҳо гардонанд, ки ба онҳо андоз ва меҳнат андозанд. Аммо, агар шаҳре сулҳ пешниҳод накунад, вале муқобилият карданро ихтиёр кунад, исроилиён бояд онро то даме ки ба зери назорати онҳо наафтанд, муҳосира кунанд.

Такрори Шариати 20 бо дастурҳо оид ба ҷанг бар зидди шаҳрҳои худи Канъон ба анҷом мерасад. Мусо ба исроилиён амр медиҳад, ки баъзе халқҳои бутпарастро дар дохили ин шаҳрҳо, ки бутпарастии зишт ва бадӣ мекарданд, комилан несту нобуд кунанд. Ягон наҷотёфтагон набояд дар паси худ гузошта шаванд; Ҳама чиз ҳамчун қурбонии Худованд ба ҳалокат бахшида шудааст. Ин дастурҳо ҳамчун воситаи пок кардани бутпарастӣ аз замине хизмат мекунанд, ки Худо ба онҳо ҳамчун мероси онҳо ваъда додааст.

Такрори Шариат 20:1 Вақте ки ба ҷанг бар зидди душмани худ меравӣ, ва аспҳо ва аробаҳо ва қавмеро аз ту бештар мебинӣ, аз онҳо натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо туст, ки туро аз замин берун овардааст. замини Миср.

Худованд дар лахзахои душвор ва тарс бо мост.

1. "Натарс: Худо бо мост"

2. «Қудрати Худо барои халқи худ»

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Такрори Шариат 20:2 Ва ҳангоме ки шумо ба ҷанг наздик мешавед, коҳин наздик омада, ба мардум сухан гӯяд:

Пеш аз он ки онҳо ба ҷанг раванд, коҳин ба мардум сухан гӯяд.

1: Худо ба ҷасур ва имондорон қувват мебахшад.

2: Дар муборизаи нек бо далерона мубориза баред ва ба Худо таваккал кунед.

1: Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2:2 Тимотиюс 1:7 - Зеро Худо ба мо рӯҳи тарсу ҳаросро не, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст.

Такрори Шариат 20:3 Ва ба онҳо бигӯй: «Гӯш кунед, эй Исроил, шумо имрӯз барои ҷанг бо душманони худ наздик мешавед; бигзор дилҳои шумо суст нашавад, натарсед ва наларзед, ва аз онҳо ҳаросон нашавед;

Худо ба исроилиён амр медиҳад, ки қавӣ бошанд ва натарсанд, ки дар ҷанг бо душманони худ рӯ ба рӯ мешаванд.

1. Бартараф кардани тарс ва изтироб дар замони мубориза

2. Ба Худо таваккал кунед ва дар ҳолатҳои душвор ба нерӯи Ӯ такя кунед

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

Такрори Шариат 20:4 Зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, то ки барои шумо бар зидди душманонатон ҷанг кунад ва шуморо наҷот диҳад.

Ин порча ба мо ваъдаи Худоро хотиррасон мекунад, ки дар ҷанг бо мо хоҳад буд ва моро аз душманонамон наҷот медиҳад.

1: Ба воситаи қуввати Худо мо метавонем ғолиб шавем.

2: Дар замонҳои душворӣ ба муҳофизати Худо таваккал кунед.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори доимист».

Такрори Шариат 20:5 Ва нозирон ба мардум сухан ронда, хоҳанд гуфт: «Кист, ки хонаи нав бино карда, онро бахшида нашудааст? бигзор вай рафта, ба хонаи худ баргардад, мабодо дар ҷанг бимирад, ва каси дигаре онро бахшида бошад.

Афсарон бояд онҳоеро, ки хона сохтаанд, вале онро ҳанӯз набахшидаанд, ташвиқ кунанд, ки ба хона баргарданд ва дар ҷанг марг нашаванд.

1. Муҳимияти ба Худо бахшидани хонаҳои худ.

2. Арзиши бехатарӣ бо пешгирӣ кардани хатарҳои нолозим.

1. Луқо 14:28-30 - "Зеро ки кадоме аз шумо, ки қасди сохтани бурҷро дорад, аввал нишаста, харҷи онро ҳисоб намекунад, оё барои анҷом додани он кофӣ аст?"

2. Забур 127:1 - «Агар Худованд хонаро бино кунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд; магар Худованд шаҳрро нигоҳ медорад, посбон бедор мешавад, вале бар абас».

Такрори Шариат 20:6 Ва он кист, ки токзоре шинонда, аз он ҳанӯз нахӯрад? бигзор вай низ рафта, ба хонаи худ баргардад, мабодо дар ҷанг бимирад ва каси дигаре аз он бихӯрад.

Дар ин порча аз имон ва раҳмати Худованд нисбат ба мо сухан гуфта, таъкид мекунад, ки ҳеҷ кас, агар токзоре шинонда бошад ва то ҳол аз он нахӯрда бошад, маҷбуран ба ҷанг набарояд.

1. «Қудрати имон ва раҳмати Худо»

2. «Баракати ризқи Худо».

1. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Забур 25:2 Эй Худои ман, ба Ту таваккал мекунам; маро хиҷил накун; душманонам аз ман шод нашаванд.

Такрори Шариат 20:7 Ва чӣ касе ҳаст, ки бо зане издивоҷ карда, ӯро нагирифтааст? бигзор вай рафта, ба хонаи худ баргардад, мабодо дар ҷанг бимирад, ва каси дигаре вайро бигирад.

Ин оят аз Такрори Шариат 20:7 мефаҳмонад, ки марде, ки зане издивоҷ кардааст, аммо ҳанӯз вайро нагирифтааст, бояд пеш аз рафтан ба ҷанг рафта, ба хонаи худ баргардад ва ё хатари марги марди дигареро дорад, ки вай дар ҷанг бимирад.

1. "Даъват ба ӯҳдадориҳои содиқ" - Муҳокима дар бораи аҳамияти содиқ мондан ба ҳамсар ва риояи аҳди издивоҷ.

2. "Зиндагӣ барои Худо дар замонҳои низоъ" - Таҳқиқи аҳамияти зиндагӣ барои Худо дар замонҳои озмоиш ва васвасаҳо ва чӣ гуна садоқат ба Худо метавонад ба натиҷаҳои муборак ва шарафнок оварда расонад.

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - порчае, ки дар бораи аҳамияти итоаткорӣ ва эҳтироми ҳамдигар дар издивоҷ сухан меронад.

2. Масалҳо 18:22 - Ояте, ки дар бораи аҳамияти пайдо кардани ҳамсар, ки шарик ва дӯсти ҳақиқӣ аст, сухан меронад.

Такрори Шариат 20:8 Ва нозирон ба мардум бештар сухан ронда, хоҳанд гуфт: «Кист одами тарс ва дилтанг? рафта, ба хонааш баргардад, мабодо дили бародаронаш ва дилаш суст нашавад.

Дар ин порча афсарон сухан меравад, ки афсарони тарсу дилтангро ташвиқ мекунанд, ки ба хонаҳои худ баргарданд, то дилҳои онҳо қавӣ ва қалби бародаронашон низ қавӣ бимонанд.

1. "Дар ҳамдардӣ қувват пайдо кунед: Қувваи ғамхорӣ ба дигарон"

2. «Тасдиқи Худо барои тарсонандагон ва дилсӯзҳо».

1. 1 Юҳанно 4:18 - "Дар муҳаббат тарс нест. Аммо муҳаббати комил тарсро берун мекунад, зеро тарс бо ҷазо алоқаманд аст. Шахсе, ки метарсад, дар муҳаббат комил нест."

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо гӯед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Такрори Шариат 20:9 Ва ҳангоме ки нозирон суханашро бо мардум ба анҷом расониданд, онҳо сардорони лашкарҳоро таъин хоҳанд кард, то ки қавмро роҳбарӣ кунанд.

Афсарон дар Такрори Шариати 20 бо мардум сухан меронанд ва сипас барои роҳбарӣ кардани онҳо капитанҳоро таъин мекунанд.

1. Қудрати роҳбарӣ: Чӣ гуна Худо одамонро барои роҳбарӣ истифода мебарад

2. Якҷоя кор кардан: арзиши ҷомеа ва кори дастаҷамъӣ

1. Матто 28:18 20 - Он гоҳ Исо назди онҳо омада, гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. 19 Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед, 20 ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудам, итоат кунанд.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12 20 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, ончунон бо Масеҳ низ чунин аст. 13 Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё юнониён, хоҳ ғуломон, хоҳ озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем. 14 Зеро ки бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст. 15 Агар по бигӯяд: "Азбаски ман даст нестам, ба бадан тааллуқ надорам" - ин онро ҷузъе аз бадан кам намекунад. 16 Ва агар гӯш гӯяд: "Азбаски ман чашм нестам, ман ба бадан тааллуқ надорам", - ин онро як ҷузъи бадан намегардонад. 17 Агар тамоми бадан чашм мебуд, ҳисси шунавоӣ куҷост? Агар тамоми бадан гӯш мебуд, ҳисси бӯй куҷост? 18 Аммо, чунон ки ҳаст, Худо узвҳоро дар бадан, ҳар яки онҳоро, мувофиқи ихтиёри худ, тартиб додааст. 19 Агар ҳама як узв мебуданд, бадан дар куҷо мебуд? 20 Чунон ки ҳаст, узвҳои зиёде ҳастанд, вале як бадан.

Такрори Шариат 20:10 Вақте ки шумо ба шаҳре наздик шавед, то бо он ҷанг кунед, ба он сулҳ эълон кунед.

Худо ба мо амр мекунад, ки ҳангоми ҷанг бо шаҳре сулҳ эълон кунем.

1. Эълони сулҳ: Аҳамияти равиши ғайризӯроварӣ

2. Сулҳ кардан: Фармони Худо

1. Матто 5:9 - Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

Такрори Шариат 20:11 Ва агар он туро ҷавоби осоишта гардонад ва барои ту кушода гардад, он гоҳ тамоми қавме ки дар он ҳастанд, ба ту хизмат хоҳанд кард ва ба ту хизмат хоҳанд кард.

Ин порча муҳокима мекунад, ки чӣ гуна метавон бо шаҳрҳо ва мардуми дохили онҳо шартномаҳои сулҳ баста шавад ва дар натиҷа онҳо бояд шохоб шаванд ва ба онҳое, ки бо онҳо созишномаи сулҳ бастаанд, хидмат кунанд.

1. "Ба Худованд таваккал кунед ва сулҳро биҷӯед: Мулоҳизаҳо дар бораи Такрори Шариат 20:11"

2. "Ба дигарон хизмат кардан: Дарсҳои Такрори Шариат 20:11"

1. Матто 5:9 Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:18 Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Такрори Шариат 20:12 Ва агар он бо ту сулҳ накунад, балки бар зидди ту ҷанг кунад, он гоҳ онро муҳосира намо.

Дар порча гуфта мешавад, ки агар бо душман сулх баста нашавад, душманро мухосира кардан лозим аст.

1. Қувваи сабр: чӣ гуна бояд ҷангро бо сулҳ мағлуб кард

2. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр бе зӯроварӣ ба пирӯзӣ ноил шудан мумкин аст

1. Матто 5:9 Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:18 Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Такрори Шариат 20:13 Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту онро ба дасти ту супурд, ҳар нари онро ба дами шамшер бизан.

Худованд ба мо амр медиҳад, ки душманонро бо шамшер бизанем.

1: Худо ба мо амр медиҳад, ки худро аз душманонамон бо ҳар восита муҳофизат кунем.

2: Мо бояд омода бошем, ки барои дурусткорӣ мубориза барем ва барои ҳимояи эътиқоди худ омода бошем.

1: Эфсӯсиён 6: 10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед муқобили макрҳои иблис истода бошед.

2: Хуруҷ 17:11 - Ҳар боре, ки Мусо дасташро бардошт, Исроил ғалаба мекард ва ҳар вақте ки дасти худро паст кунад, Амолеқ ғалаба мекард.

Такрори Шариат 20:14 Аммо занон, ва кӯдакон, ва чорпоён, ва ҳар он чи дар шаҳр аст, ва тамоми ғанимати онро барои худ бигир; ва ғанимати душманони худро, ки Худованд Худоят ба ту додааст, хоҳӣ хӯрд.

Ин порча аз Такрори Шариат исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки ғанимати ҷангиро аз душманонашон бигиранд ва онро барои эҳтиёҷоти худ истифода баранд.

1: Худо имони халқашро бо қонеъ кардани ниёзҳои онҳо подош медиҳад.

2: Мо бояд фурӯтан бошем ва шукронаи ризқу рӯзии Худо дар лаҳзаҳои душворӣ дошта бошем.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2: Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, аммо ҳеҷ гоҳ надидаам, ки одилон партофта шудаанд ва ё фарзандони онҳо нон талаб мекунанд.

Такрори Шариат 20:15 Бо ҳамаи шаҳрҳое ки аз ту хеле дуранд, ва аз шаҳрҳои ин халқҳо нестанд, ҳамин тавр рафтор намо.

Ба шаҳрҳои халқҳое, ки аз исроилиён дуранд, бояд мисли шаҳрҳои наздиктар муносибат кунанд.

1: Бо дигарон кор кунед - Муҳимияти муносибати эҳтиромона ба ҳама одамон, новобаста аз ҷойгиршавӣ.

2: Қудрати ваҳдат - Чӣ гуна мо метавонем якҷоя ҷамъ шавем ва ҳамдигарро новобаста аз масофа дастгирӣ кунем.

1: Луқо 10:27-37 - Масал дар бораи сомарии нек.

2: Румиён 12:18 - Барои бо ҳамдигар мувофиқат кардан.

Такрори Шариат 20:16 Аммо аз шаҳрҳои ин қавм, ки Худованд Худои ту онҳоро ба ту мерос медиҳад, ҳеҷ чизи нафасгирандаро зинда нақот нахоҳӣ дод.

Худо ба исроилиён фармуд, ки тамоми мавҷудоти зиндаро дар шаҳрҳое, ки мерос гирифта буданд, нобуд кунанд.

1. Қувваи Итоат – Омӯзиши итоати фармонҳои Худо, ҳатто дар ҳолати душвор будан.

2. Муҳимияти таслими комил - қабули Худо ба каломи Ӯ ва эътимод ба Ӯ барои қабули қарорҳои дуруст.

1. Еҳушаъ ибни Нун 11:20 - Зеро ки аз Худованд буд, ки дилҳои онҳоро сахтгир гардонад, то ки онҳо бар зидди Исроил дар ҷанг биёянд, то ки онҳоро комилан несту нобуд созад, ва онҳо илтифот надошта бошанд, балки онҳоро нобуд созад, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуд.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Такрори Шариат 20:17 Аммо ту онҳоро комилан нест хоҳӣ кард; яъне ҳиттиён ва амӯриён, канъониён ва фариззиён, ҳивиён ва ябусиён; чунон ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст:

Худо ба исроилиён амр дод, ки ҳиттиҳо, амӯриён, канъониён, фариззиён, ҳивиён ва ябусиёнро нест кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: исроилиён ва итоаткории онҳо ба амри Худо

2. Аҳамияти шогирдсозӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

1. Юҳанно 14:15-16 - "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард. Ва Ман аз Падар хоҳиш хоҳам кард, ва Ӯ ба шумо Ёвари дигаре хоҳад дод, то то абад бо шумо бошад"

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

Такрори Шариат 20:18 Онҳо ба шумо таълим медиҳанд, ки пас аз ҳамаи корҳои зиштии худ, ки ба худоёни худ кардаанд, ба ҷо наоваред; шумо низ бояд дар муқобили Худованд Худои худ гуноҳ кунед.

Худо моро аз пайравӣ ба амалҳои нафратовари халқҳои дигар огоҳ мекунад ва моро водор мекунад, ки ба Ӯ содиқ бошем.

1: Бо роҳҳои ҷаҳон пайравӣ накунед - Такрори Шариат 20:18

2: Ба Худо содиқ мондан - Такрори Шариат 20:18

1: Isaiah 55:8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2: Эфсӯсиён 4:17-19 - Бинобар ин, инро мегӯям ва дар Худованд шаҳодат медиҳам, ки шумо минбаъд мисли халқҳои дигар, бо ақли ботил рафтор накунед, ва фаҳмиш тира шуда, аз ҳаёти Худо бегона шуда, ба воситаи Нодоние, ки дар онҳост, ба сабаби кӯр будани дилашон: Онҳое ки дар гузашта эҳсоси фисқу фуҷур кардаанд, то ки ҳар нопокиро бо тамаъкорӣ кунанд.

Такрори Шариат 20:19 Ҳангоме ки шаҳреро муддати тӯлонӣ муҳосира карда, бо он ҷанг карда, онро забт намоӣ, дарахтони онро бо табар ба онҳо зӯр назан, зеро ки аз онҳо бихӯр, ва онҳоро набурӣ. поён фуровардан (зеро дарахти саҳро ҷони одам аст) то онҳоро дар муҳосира истифода баранд:

Дар порча аҳамияти нигоҳ доштани дарахтон ҳангоми муҳосира таъкид мешавад, зеро онҳо барои нигоҳ доштани ҳаёт муҳиманд.

1. "Дарахтони ҳаёт: Чаро мо бояд табиатро эҳтиром кунем"

2. "Арзиши ҳаёт: Дарсҳо аз Такрори Шариат 20:19"

1. Ҳастӣ 2: 9 - "Ва Худованд Худо аз замин ҳар дарахтеро, ки ба назар писанд аст ва барои хӯрок хуб аст, парвариш кард; дарахти ҳаёт низ дар миёни боғ, ва дарахти донишро. аз неку бад».

2. Забур 1:3 - "Ва ӯ мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори дарёҳои об шинонда шудааст, ки меваи худро дар мавсими худ медиҳад; баргаш хушк нахоҳад шуд; ва ҳар коре ки мекунад, муваффақ хоҳад шуд".

Такрори Шариат 20:20 Фақат дарахтонеро, ки ту медонӣ, ки онҳо дарахти хӯрокхӯрӣ нестанд, онҳоро несту нобуд хоҳӣ кард; ва бар зидди шаҳре, ки бо ту ҷанг мекунад, қалъаҳо бисоз, то он даме ки он мағлуб шавад.

Худованд дастур медиҳад, ки дарахтонеро, ки ҳамчун ғизо муфид нестанд, нобуд созанд ва бар зидди шаҳрҳое, ки ҷанг мекунанд, қалъаҳо созанд.

1. "Қувваи деворҳои мо: чӣ гуна бояд дар замони муноқиша устувор истода шавад"

2. "Қудрати интихоб: қабули қарорҳои оқилона дар замони ҷанг"

1. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Матто 5:38-39 - «Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". «Лекин ба шумо мегӯям: ба шахси бад муқобилат накун; агар касе ба рухсораи рости ту торсакӣ занад, рухсораи дигарашро низ ба ӯ кун».

Такрори Шариати 21-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 21:1-9 тартиби мубориза бо куштorҳои нокушодаро баррасӣ мекунад. Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки агар қурбонии куштор дар майдони кушод пайдо шавад ва ҷинояткор номаълум бошад, пирон ва доварони шаҳри наздиктарин бояд масофаро то шаҳрҳои атроф чен кунанд. Пас аз он пирони шаҳри наздиктарин талаб мекунанд, ки гӯсолае бигиранд ва маросими кафорати хунрезиро анҷом диҳанд. Ин амал ҳамчун илтиҷо барои бахшиш аз Худованд хизмат мекунад ва рамзи бегуноҳии онҳо дар ин масъала аст.

Сархати 2: Идома дар Такрори Шариат 21:10-14, Мусо дастурҳоро оид ба издивоҷ бо занҳои асирӣ дар замони ҷанг пешниҳод мекунад. Агар як сарбози исроилӣ бо зани асир издивоҷ карданӣ шавад, бояд қоидаҳои муайян риоя карда шаванд. Ба зан пеш аз издивоҷи асираш вақт дода шавад, ки хонаводаи худро азодорӣ кунад ва инчунин бояд мӯйсарашро тарошанд ва нохунҳоро ба нишони мотам битарошанд. Агар пас аз зиндагии якҷоя онҳо дигар ба якдигар илтифот наёбанд, бояд ба вай иҷозат дода шавад, ки бидуни фурӯхташуда ё бадрафторӣ озод шавад.

Параграфи 3: Такрори Шариати 21 бо қонунҳои гуногуни марбут ба муносибатҳои оилавӣ ва тартиботи ҷамъиятӣ ба итмом мерасад. Дар Такрори Шариат 21: 15-23 Мусо масъалаҳоеро баррасӣ мекунад, ба монанди ҳуқуқи мерос дар байни кӯдаконе, ки аз занҳои сершумор ё суррия таваллуд шудаанд, бартарӣ додан ба писарони нахустзода, новобаста аз мақоми модарашон. Ӯ инчунин амр медиҳад, ки писарони исёнкоре, ки ба волидайни худ беитоатӣ мекунанд, бояд ба назди пирон барои доварӣ оварда шаванд, ки эҳтимолан ба ҷазои қатл бо сангсор дучор мешаванд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 21 пешниҳод мекунад:
Тартиби куштorҳои нокушода кафорати маросимии ҷиноятkорони номаълум;
Дастур оид ба издивоҷ бо занони асир давраи мотам, эҳтиром;
Қонунҳои марбут ба мероси тартиботи оилавӣ ва ҷамъиятӣ, писарони саркаш.

Таваҷҷӯҳ ба расмиёти кушторҳои нокушода кафорати маросимӣ, талаби бахшиш;
Дастур оид ба издивоҷ бо занони асир давраи мотам, эҳтиром дар замони ҷанг;
Қонунҳои марбут ба оила ва тартиботи ҷамъиятӣ ҳуқуқҳои меросӣ, оқибатҳои писарони саркаш.

Дар ин боб ба расмиёти мубориза бо кушторҳои нокушода, дастур оид ба издивоҷ бо занони асир дар замони ҷанг ва қонунҳои мухталифи марбут ба муносибатҳои оилавӣ ва тартиботи ҷамъиятӣ нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 21 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки агар қурбонии куштор дар майдони кушод пайдо шавад ва ҷиноятқор номаълум бошад, пирон ва доварони шаҳри наздиктарин бояд бо истифода аз гов як маросими кафоратро иҷро кунанд. Ин амал ҳамчун илтиҷо барои бахшиш аз Худованд хизмат мекунад ва рамзи бегуноҳии онҳо дар ин масъала аст.

Дар Такрори Шариат 21 идома дода, Мусо дастурҳоро оид ба издивоҷ бо занҳои асирӣ дар замони ҷанг пешниҳод мекунад. Агар як сарбози исроилӣ бо зани асир издивоҷ карданӣ шавад, бояд қоидаҳои муайян риоя карда шаванд. Ба зан бояд вақт дода шавад, ки пеш аз издивоҷ кардани асираш оилаашро мотам кунад. Вай инчунин бояд ҳамчун аломати мотам сари худро тарошида ва нохунҳоро тарошида шавад. Агар пас аз зиндагии якҷоя онҳо дигар ба якдигар илтифот наёбанд, бояд ба вай иҷозат дода шавад, ки бидуни фурӯхташуда ё бадрафторӣ озод шавад.

Такрори Шариати 21 бо қонунҳои гуногуни марбут ба муносибатҳои оилавӣ ва тартиботи ҷамъиятӣ ба итмом мерасад. Мусо масъалаҳоеро баррасӣ мекунад, ба монанди ҳуқуқи мерос дар байни кӯдаконе, ки аз занҳои сершумор ё канизҳо таваллуд шудаанд ва ба писарони нахустзода, новобаста аз мақоми модарашон, бартарӣ медиҳанд. Ӯ ҳамчунин фармуд, ки писарони саркаш, ки ба волидайни худ беитоатӣ мекунанд, бояд ба назди пирон барои доварӣ оварда шаванд ва эҳтимолан ба ҷазои қатл бо сангсор дучор шаванд. Ҳадафи ин қонунҳо ба танзим даровардани тартибот дар оила ва ҷомеа ва таъкид кардани эҳтиром ба ҳокимияти волидайн мебошад.

Такрори Шариат 21:1 Агар касе дар замине ки Худованд Худоят барои тасарруф кардани он ба ту медиҳад, дар саҳро хобида пайдо шавад, ва маълум нашавад, ки вайро кӣ куштааст:

Агар дар замине, ки Худованд ба Исроил додааст, ҷасади мурда пайдо шавад ва сабаби марг номаълум бошад, дар бораи чӣ гуна муносибат кардани вазъият дастур дода мешавад.

1. "Даъват ба амал: Фаҳмидани масъулияти мо барои нигоҳубини мурдагон"

2. "Қудрати шаҳодат додан: Баррасии нақши мо дар адолат"

1. Амос 5:15 - "Ба бад нафрат кунед, ва некиро дӯст доред, ва адолатро дар дарвоза барқарор кунед ..."

2. Матто 25:35-36 - "... зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, ман бегона будам ва маро пазирофӣ кардед ..."

Такрори Шариат 21:2: «Он гоҳ пирони ту ва доварони ту берун омада, ба шаҳрҳои гирду атрофи кушташуда андоза хоҳанд кард;

Пирони Исроил ва доварони Исроил бояд масофаро аз кушташуда то шаҳрҳои наздик чен мекарданд.

1. "Адолати Худо: Масъулияти пирон ва доварони Исроил"

2. «Даъват ба муқаддасот: аҳамияти андозагирии масофа»

1. Матто 5:21-22, Шумо шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қатл накун; ва ҳар кӣ одамкушӣ кунад, ба доварӣ хоҳад расид. Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба бародари худ хашмгин бошад, ба доварӣ дучор хоҳад шуд.

2. Хуруҷ 23:2-3, Ту ба мардум пайравӣ накун, ки бадӣ кунад, ва дар мурофиа шоҳидӣ надиҳад ва бо бисёриҳо ҷонибдорӣ накун, то адолатро вайрон намоӣ ва нисбат ба камбағале дар рафтори худ рӯйбинӣ накун. даъво.

Такрори Шариат 21:3 Ва чунин хоҳад шуд, ки шаҳре ки дар паҳлӯи кушташуда аст, пирони он шаҳр гове бигиранд, ки бо он корнашуда ва юғи ғусса накашида бошад;

Вақте ки одам кушта мешавад, пирони шаҳр бояд як говро барои қурбонӣ бигиранд.

1. Қувваи омурзиш - Дарки зарурати талаби омурзиш аз Худо ва дигарон

2. Мақсади қурбонӣ - Қурбониҳое, ки барои эҳтиром ва садоқат ба Худо дода мешаванд

1. Матто 6:14-15 - «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Ибодат 17:11 - Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва Ман онро барои шумо бар қурбонгоҳ бахшидам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҳаётро кафорат мекунад.

Такрори Шариат 21:4 Ва пирони он шаҳр говро ба водии ноҳамвор меоранд, ки он на шунавоӣ дорад ва на кошта шудааст, ва дар он ҷо дар водӣ гардани говро хоҳанд бурид;

Пирони шаҳр бояд як гӯсолаеро ба водӣ оварда, гарданашро бурида ба қатл расонанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

2. Қурбонии итоаткорӣ: даст кашидан аз иродаи худ барои нақшаи Худо

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад, ки касе ҷони худро барои дӯстонаш фидо кунад.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Такрори Шариат 21:5 Ва коҳинон банӣ-Левӣ наздик хоҳанд шуд; барои онҳо Худованд Худои ту баргузидааст, ки ба вай хизмат кунад ва ба исми Худованд баракат диҳад; ва бо каломи онҳо ҳар ҷанҷол ва ҳар зарба санҷида хоҳад шуд;

Худованд коҳинони левиро интихоб кардааст, то ки ба исми Ӯ хизмат кунанд ва баракат диҳанд, ва онҳо ҳама баҳсҳо ва баҳсҳоро ҳал хоҳанд кард.

1. Коҳинони баргузидаи Худо даъват шудаанд, ки ба исми Ӯ баракат диҳанд ва ҳама ихтилофҳоро ҳал кунанд.

2. Худо коҳинони левиро таъин кардааст, ки ба номи Ӯ хизмат кунанд ва ҳама масъалаҳои баҳснокро ҳал кунанд.

1. 1 Петрус 2:9 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед;

2. Матто 5:25-26 - Бо рақиби худ зуд розӣ шавед, дар сурате ки шумо бо ӯ дар роҳ ҳастед; Мабодо ҳаргиз душман туро ба қозӣ надиҳад ва қозӣ туро ба афсар супорад, ва ту ба зиндон афканӣ. Ба ростӣ ба ту мегӯям: то фартинги охиринро адо накунӣ, аз он ҷо берун нахоҳӣ рафт».

Такрори Шариат 21:6 Ва ҳамаи пирони он шаҳр, ки дар паҳлӯи кушташуда ҳастанд, дастҳои худро бар гови гови дар водӣ буридашуда бишӯянд;

Пирони шаҳре барои пок шудан дар водие дастҳои худро болои гови сар бурида мешуянд.

1. Қувваи расму оинҳо: Баррасии аҳамияти расму оинҳои покозӣ дар замонҳои қадим

2. Қувваи итоаткорӣ: Фаҳмидани моҳияти риояи аҳкоми Худо

1. Ибодат 17:11 - Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад.

2. Марқӯс 7: 14-15 - Ва тамоми мардумро назди Худ даъват карда, ба онҳо гуфт: «Ҳар яки шумо ба ман гӯш диҳед ва бифаҳмед: ҳеҷ чиз аз берун ба одам дохил шуданро палид карда наметавонад. балки он чи аз вай мебарояд, одамро палид мекунад.

Такрори Шариат 21:7 Ва онҳо дар ҷавоб хоҳанд гуфт: «Дасти мо ин хунро нарезад ва чашмони мо онро надидаанд».

Исроилиён бегуноҳии худро дар ҷиноят эълон мекунанд, ки онҳо хуни қурбониро нарезанд ва надидаанд.

1. Мо барои амалҳои худ ҷавобгарем ва бояд дар бораи онҳо ростқавл бошем.

2. Ҳангоми ҷавоб додан ба онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, мо бояд ҳамдардӣ ва фаҳмиш зоҳир кунем.

1. Матто 5:39 - «Лекин ба шумо мегӯям, ки ба шахси бад муқобилат накун; агар касе ба рухсораи рости ту торсакӣ занад, рухсораи дигарашро низ ба онҳо бигардон».

2. Масалҳо 24:11-12 - "Онҳоеро, ки ба сӯи марг бурда мешаванд, раҳоӣ деҳ; онҳоеро, ки ба сӯи қатл мемонанд, нигоҳ дор. Агар гӯӣ: "Аммо мо дар ин бора чизе надонистаем, оё касе, ки дар дил вазн дорад, онро намефаҳмад? Посбонони ҷони ту инро медонанд? Оё ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардааст, подош намедиҳад?»

Такрори Шариат 21:8 Ба қавми Худ Исроил, эй Худованд, марҳамат кун, ки онҳоро наҷот додаӣ, ва хуни бегуноҳро барои халқи Худ, ки ба исроилиён айбдор аст, нагузор. Ва хуни онҳо омурзида хоҳад шуд.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба сӯи Худо тавба кунем ва бегуноҳонро бибахшем.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши дӯст доштани мисли Худо

2. Бо марҳамат фидяшуда: эҳсоси файзи Худо

1. Матто 18:21-35 - Масал дар бораи ғуломи набахшанда

2. Луқо 6:37 - Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд.

Такрори Шариат 21:9 Ҳамин тавр, гуноҳи хуни бегуноҳро аз миёни худ дур намо, вақте ки он чи дар назари Худованд дуруст аст, ба ҷо овар.

Ин порча дар бораи бартараф кардани гуноҳи хуни бегуноҳ аст, вақте ки мо кореро, ки дар назари Худо дуруст аст, мекунем.

1. Адолат дар назди Худо: Зиндагӣ бо итоаткорӣ

2. Гуноҳи хуни бегуноҳ: Зиндагӣ бо адолат

1. Ишаъё 1:17 - «Некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, зулмро ислоҳ кунед; ба ятимон адолат оваред, кори бевазанро даъво кунед».

2. Мико 6:8 - "Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз ту чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кардан, меҳрубонӣ кардан ва бо фурӯтанона рафтор кардан бо Худои худ?"

Такрори Шариат 21:10 Вақте ки ту ба ҷанг бар зидди душманони худ меравӣ, ва Худованд Худои ту онҳоро ба дасти ту супурд, ва ту онҳоро ба асирӣ гирифтаӣ,

Ҳангоми ба ҷанг рафтан, агар душманон мағлуб шаванд ва асир шаванд, Такрори Шариат 21:10 татбиқ карда мешавад.

1. Масеҳ: Ҷанговари ҳақиқии мо - Румиён 8:37

2. Қувваи Худованд дар ҷанг - Ишаъё 59:19

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

2. Забур 18:39 - Зеро ки Ту маро барои ҷанг қувват додӣ; Онҳоеро, ки бар зидди ман қиём карданд, зери ман ғарқ сохтӣ.

Такрори Шариат 21:11 Ва дар миёни асирон зани зебоеро дид, ва орзуи он дорӣ, ки вайро ба зани худ бигирӣ;

Дар ин порча дар бораи амри Худо сухан меравад, ки ба чизе тамаъ накунад, ки ба чизи дигаре тааллуқ дорад, махсусан дар бораи асирон.

1: "Хатари тамаъкорӣ"

2: "Аҳамияти қаноатмандӣ"

1: Филиппиён 4:11-12 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар ҳар ҳолат, ман сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандиро омӯхтам».

2: Яъқуб 4:1-2 - "Чӣ боиси ҷанҷол мегардад ва чӣ боиси ҷанҷол дар байни шумо мегардад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар даруни шумо ҷанг аст? Шумо мехоҳед ва надоред, бинобар ин одамкушӣ мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва ба даст оварда наметавонед. Пас шумо ҷангу ҷанҷол мекунед».

Такрори Шариат 21:12 Он гоҳ вайро ба хонаи худ ба хонаи худ биёр; ва сари худро битарошад, ва нохунҳои худро бикашад;

Зане, ки дар ҷанг асир шудааст, ҳангоми ба хона овардан бояд сарашро тарошида, нохунҳояшро тарошанд.

1. Зани асир: Расми фидя

2. Маънои тарошидани сар ва тарошидани нохун дар нақшаи Худо

1. Ишаъё 61:4 - Онҳо харобаҳои кӯҳнаро хоҳанд сохт, харобаҳои пешинаро эҳё хоҳанд кард, ва шаҳрҳои харобазор, харобаҳои наслҳои бисёрро барқарор хоҳанд кард.

2. Ғалотиён 6:15 - Зеро дар Исои Масеҳ на хатна фоидае дорад, на номахтунӣ, балки махлуқи нав.

Такрори Шариат 21:13 Ва либоси асирии худро аз танаш кашида, дар хонаи ту бимонад, ва падар ва модари вайро як моҳ навҳа хоҳад кард; ва баъд аз он ту назди вай даромада, шавҳари вай бош, ва вай зани ту хоҳад буд.

Зане, ки дар ҷанг асир шудааст, бояд як моҳ падару модарашро мотам бигирад, то ба зани асираш иҷозат диҳад.

1. Қувваи мотам: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 21:13

2. Дӯст доштан ва қадр кардан: Такрори Шариат 21:13 Издивоҷ

1. Ишаъё 61:3 - «Барои тасаллӣ додани мотамдорон дар Сион, Ба онҳо зебоӣ барои хокистар, Равғани шодмонӣ барои мотам, Либоси ҳамду сано барои рӯҳи вазнинӣ; То ки онҳо дарахтони адолат номида шаванд, кишт кардани Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад».

2. 1 Таслӯникиён 4:13-14 - "Лекин ман намехоҳам, ки шумо, эй бародарон, дар бораи онҳое, ки дар хоб рафтаанд, бехабар бошед, мабодо мисли дигарон, ки

умед надоранд, ғамгин шавед. Зеро агар мо бовар кунем, ки Исо мурд ва эҳьё шуд. Ҳамин тавр, Худо онҳоеро, ки дар Исо хуфтаанд, бо Худ хоҳад овард».

Такрори Шариат 21:14 Ва чунин хоҳад шуд, ки агар ту аз вай писанд набошӣ, вайро ба ҳар ҷое ки хоҳад, бигузор; лекин ҳеҷ гоҳ вайро ба пул нафурӯш ва ба вай тиҷорат накун, зеро ки вайро хор кардаӣ.

Ин порча аҳамияти эҳтиром нисбат ба занон ва истифода накардани онҳоро таъкид мекунад.

1. Шаъну шарафи зан: Эҳтиром ва иззат.

2. Муносибати одил бо дигарон мувофиқи Каломи Худо.

1. Эфсӯсиён 5:25-33 Шавҳарон бояд занони худро дӯст доранд, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст медорад.

2. 1 Петрус 3:7 Шавҳарон бояд бо занони худ бо эҳтиром муносибат кунанд.

Такрори Шариат 21:15 Агар касе ду зан дошта бошад, яке маҳбуб ва дигаре нафратовар, ва онҳо ба вай фарзандони маҳбуб ва нафратовар таваллуд карда бошанд; ва агар нахустзода аз они вай бошад, ки нафрат дошт:

Марде, ки ду зан дорад, аз ҳардуи онҳо фарзанддор мешавад ва агар нахустзода аз оне ки нафрат дорад, дар шариати Мусо гуфта мешавад, ки ҳуқуқи нахустзода низ бояд риоя карда шавад.

1. "Арзиши ишқи бебозгашт"

2. "Эҳтиром кардани онҳое, ки барои дӯст доштани мо мубориза мебарем"

1. Румиён 12:9-10 - Муҳаббат бояд самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба чизи хуб часпида.

2. 1 Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пурсабр аст, муҳаббат меҳрубон аст. На ҳасад мебарад, на фахр намекунад, на ғурур. Он дигаронро беобрӯ намекунад, худписандӣ намекунад, ба осонӣ ба хашм намеояд, хатогиҳоро сабт намекунад.

Такрори Шариат 21:16 Ва ҳангоме ки писарони худро мероси он чи дорад, водор мекунад, то ки писари нахустзодаи маҳбубро пеши писари нафрат, ки нахустзода аст, насозад.

1: Худо адолат ва адолатро қадр мекунад; Ӯ аз мо интизор аст, ки дар муносибатҳоямон низ ҳамин тавр кунем, махсусан бо оилаамон.

2: Мо набояд бигзорем, ки эҳсосоти мо ҳангоми қабули қарор доварии моро абрнок кунанд; Худо мехоҳад, ки дар ҳама корҳоямон одил ва инсоф бошем.

1: Яъқуб 2:8-9 Агар шумо дар ҳақиқат қонуни подшоҳиро мувофиқи Навиштаҳо иҷро кунед, ёри худро мисли худ дӯст доред, кори хуб мекунед. Аммо агар рӯйбинӣ кунед, гуноҳ мекунед ва аз рӯи шариат ҳамчун вайронкорон маҳкум мешавед.

2: Ғалотиён 6:7-8 Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ

мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Такрори Шариат 21:17 Аммо ӯ писари нафратро ба нахустзода эътироф карда, ба вай аз ҳар он чи дорад, дучанд ҳисса медиҳад, зеро ки вай ибтидои қуввати вай аст; ҳуқуқи нахустзода аз они ӯст.

Падар вазифадор аст, ки писари нафратоварро нахустзода эътироф кунад ва ба ӯ аз ҳар чизе, ки дорад, дучанд бидиҳад. Зеро нахустзода ибтидои кувваи вай аст.

1. Эътироф кардани нақшаи Худо: Оғӯш гирифтани нороҳаткунанда

2. Дарк кардани масъулияти худ: эҳтиром кардани дӯстдоштаи худ

1. Ҳастӣ 49:3-4 - "Рубен, ту нахустзодаи ман ҳастӣ, қудрати ман, нишонаи аввалини қуввати ман, ки дар иззат ва дар қудрат бартарӣ ҳастӣ. Ту мисли об пурталотум, дигар бартарӣ нахоҳӣ дошт, зеро ки ту боло рафтӣ. ба бистари падарат, болои дивани ман афтод ва онро палид кард».

2. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушо марде, ки пур мекунад ки дар назди дарвоза бо душманонаш сухан меронад, хиҷил нахоҳад шуд».

Такрори Шариат 21:18 Агар касе писари якрав ва саркаш дошта бошад, ки ба овози падар ва модари худ итоат накунад, ва вақте ки ӯро ҷазо дода, ба онҳо гӯш надиҳад:

Дар ин порча дар бораи писари якрав ва саркашу саркаш сухан меравад, ки волидайнро, ҳатто вақте ки онҳо ӯро тарбия карда бошанд ҳам, итоат намекунад.

1. Қудрати ҳокимият дар тарбияи волидон

2. Нақши интизом дар тарбияи фарзандони боэҳтиром

1. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд».

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъда эҳтиром кунед, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо баҳра баред. умри дароз дар руи замин».

Такрори Шариат 21:19 Он гоҳ падар ва модараш ӯро дастгир карда, назди пирони шаҳри худ ва назди дарвозаи макони худ хоҳанд бурд;

Падару модари писари саркаш бояд ӯро назди пирони шаҳри худ ва дарвозаи макони худ баранд.

1. Эҳтиром ба мақомот: Муҳимияти пешниҳод ба мақомоти дахлдор

2. Қудрати волидайн: Чӣ гуна бояд фарзандони масъулиятшиносро тарбия кард

1. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳама ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ҷуз он ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст."

2. Эфсӯсиён 6: 1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ин ба шумо хуб ояд ва шумо баҳраи дароз кашед. ҳаёт дар рӯи замин.

Такрори Шариат 21:20 Ва ба пирони шаҳри худ хоҳанд гуфт: "Ин писари мо якрав ва исёнкор аст, ба овози мо итоат намекунад; ӯ пурхӯр ва майхӯр аст.

Писарро якрав, саркаш, пурхӯр ва майзада тавсиф мекунанд.

1. Хатарҳои нофармонӣ

2. Қувваи одатҳои хуб

1. Масалҳо 28:1 - «Шаридон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст».

2. Масалҳо 23:20-21 - "Дар миёни майхӯрон ва ё пурхӯрони гӯшт набошед, зеро ки майхӯр ва пурхӯр ба фақирӣ дучор хоҳанд шуд, ва хоб ба онҳо латта мепӯшонад".

Такрори Шариат 21:21 Ва тамоми мардуми шаҳри вай ӯро сангсор хоҳанд кард, то ки ӯ бимирад; ва тамоми Исроил бишнаванд ва битарсанд.

Агар касе ҷиноят содир кунад, тамоми мардуми шаҳр бояд онҳоро сангсор кунанд, то ки бадӣ аз миёни онҳо дур шавад, ва тамоми Исроил бояд огоҳ карда шаванд, то ки онҳо битарсанд.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад бадиро аз ҷомеаи мо дур кунад.

2. Оқибатҳои гуноҳ - Чаро мо бояд дар муқобили ҷиноят ва бадӣ мавқеъи қатъӣ дошта бошем.

1. Забур 34:14 - Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулху осоишро чустучу карда, аз паи он.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Такрори Шариат 21:22 Ва агар касе гуноҳе содир карда бошад, ки сазовори марг бошад, ва ӯ бояд кушта шавад, ва ту ӯро бар дарахт овехта намо.

Худо фармудааст, ки одамоне, ки гуноҳи сазовори марг содир карда буданд, ба дор овехта кушта шаванд.

1. Вазнинии гуноҳ ва оқибатҳои нофармонии Худо

2. Нархи беитоатӣ: Хароҷоти ғайриқобили қабули беэътиноӣ ба ҳокимият

1. Ғалотиён 3:13 - Масеҳ моро аз лаънати шариат раҳо кард ва барои мо лаънат гардид, зеро ки навишта шудааст: "Ҳар касе ки бар дарахт овехта мешавад, лаънат аст".

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Такрори Шариат 21:23 Ҷасади ӯ тамоми шаб бар болои дарахт нахоҳад монд, балки дар он рӯз ту ӯро дафн хоҳӣ кард; (Зеро ки ба дор овехта мешавад, лаънати Худост;) то замини ту, ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, нақис нашавад.

Фармони Худованд дар бораи дафн кардани афроде, ки дар болои дарахт овехта шудаанд, нишонаи эҳтиром ба марҳум ва назари Худованд ба зиндагӣ муқаддас аст.

1. Мо бояд ба ҳаёт эҳтиром зоҳир кунем, чунон ки Худо ба мо фармудааст.

2. Бо дафн кардани онҳое, ки дар дарахт овехта шудаанд, мо нуқтаи назари Худоро ба ҳаёт муқаддас мешуморем.

1. Ҳастӣ 9:6 - "Ҳар кӣ хуни одамро мерезад, хуни вай ба воситаи одам рехта мешавад, зеро Худо одамро ба сурати худ офаридааст".

2. Ҳизқиёл 18:4 - "Инак, ҳама ҷонҳо аз они Мананд; ҷони падар ва ҷони писар аз они Ман аст: ҷони гуноҳкор хоҳад мурд."

Такрори Шариати 22-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 22:1-12 ба қонунҳои мухталифи марбут ба моликияти шахсӣ ва ғамхорӣ ба дигарон муроҷиат мекунад. Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ба ҳамватанони худ ҳангоми дучор шудан бо ҳайвонот ё ашёи гумшуда кӯмак кунанд. Онҳо набояд онҳоро сарфи назар кунанд, балки бояд кӯшиш кунанд, ки онҳоро ба соҳибони қонунии худ баргардонанд. Мусо инчунин фармудааст, ки паҳлӯҳои гуногуни зиндагӣ бояд аз ҳам ҷудо нигоҳ дошта шавад, масалан, бо барзагов ва хар якҷоя шудгор накунанд ва ё пӯшидани либоси аз матоъҳои омехта дӯхташуда.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 22:13-30 идома дода, Мусо қоидаҳоро дар бораи ахлоқи ҷинсӣ ва издивоҷ пешниҳод мекунад. Вай тартиби бархӯрд бо иттиҳомоти бокирагии зани навхонадорро шарҳ медиҳад. Агар шавҳар дар вақти издивоҷ зани худро ба бокира набуданаш муттаҳам кунад, дар назди пирон далел оварда мешавад ва агар маълум шавад, ки айбнома дуруғ аст, бар сари шавҳар ҷазои сахт муқаррар карда мешавад. Сенарияҳои гуногуни марбут ба бадахлоқии ҷинсӣ, аз ҷумла зино ва таҷовуз ба номус низ баррасӣ мешаванд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 22 бо қонунҳои гуногун дар бораи тартиботи ҷамъиятӣ ва ҳамдардӣ нисбат ба ҳайвонот ба итмом мерасад. Дар Такрори Шариат 22:23-30 Мусо барои алоқаи ҷинсӣ бо шахсе, ки издивоҷ кардааст ё издивоҷ кардааст, ҷазо муқаррар мекунад. Ҳарду ҷонибе, ки ба зино даст мезананд, мувофиқи қонуни Худо бояд ба қатл расонида шаванд. Илова бар ин, қонунҳо дар бораи издивоҷҳои мамнӯъ дар муносибатҳои наздики оилавӣ баён шудаанд, ки ба покӣ дар муносибатҳои оилавӣ таъкид мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 22 оварда шудааст:
Қонунҳо дар бораи баргардонидани ашёи гумшуда;
Муқаррарот дар бораи ахлоқи ҷинсӣ, ки бо айбдоркуниҳо, мубориза бо зино;
Қонунҳои гуногун мамнӯъияти матоъҳои омехта, ҷазо барои издивоҷи мамнӯъ.

Таваҷҷӯҳ ба қонунҳои марбут ба моликияти шахсӣ, ки ашёи гумшударо бармегардонанд;
Муқаррарот дар бораи ахлоқи ҷинсӣ, ки бо айбдоркуниҳо, мубориза бо зино ва таҷовуз ба номус;
Қонунҳои гуногун мамнӯъияти матоъҳои омехта, ҷазо барои издивоҷи мамнӯъ.

Ин боб ба қонунҳои марбут ба моликияти шахсӣ, муқаррарот дар бораи ахлоқи ҷинсӣ ва издивоҷ ва қонунҳои мухталифи марбут ба тартиботи ҷамъиятӣ тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 22 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки бо ҷидду ҷаҳд ба ҳамватанони худ бо роҳи баргардонидани ҳайвонот ё ашёи гумшуда ба соҳибони қонунии худ кӯмак расонанд. Онҳо набояд ин чизҳоро сарфи назар кунанд, балки бояд барои барқарор кардани онҳо кӯшиш кунанд. Мӯсо низ фармудааст, ки ҷанбаҳои мухталифи зиндагӣ бояд аз ҳам ҷудо нигоҳ дошта шавад, масалан, бо барзагову хар якҷоя шудгор накунанд ва ё пӯшидани либоси аз матоъҳои омехта дӯхташуда.

Дар Такрори Шариати 22, Мусо қоидаҳоро дар бораи ахлоқи ҷинсӣ ва издивоҷ пешниҳод мекунад. Вай тартиби бархӯрд бо иттиҳомоти бокирагии зани навхонадорро шарҳ медиҳад. Агар шавҳар зани худро дар вақти издивоҷ бокира набудан айбдор кунад, ба пирон далел оварда мешавад. Агар ошкор шавад, ки айбнома дуруг аст, барои даъвои бардуруг ба гардани шавҳар чазои сахт дода мешавад. Сенарияҳои мухталифи марбут ба бадахлоқии ҷинсӣ, аз ҷумла ҳолатҳои зино ва таҷовуз ба номус низ бо муҷозоти мувофиқ баррасӣ мешаванд.

Такрори Шариати 22 бо қонунҳои гуногун дар бораи тартиботи ҷамъиятӣ ва ҳамдардӣ нисбат ба ҳайвонот ба итмом мерасад. Мусо барои алоқаи ҷинсӣ бо шахсе, ки издивоҷ кардааст ё издивоҷ кардааст, ҷазо муқаррар мекунад; ҳар ду ҷонибе, ки ба зино даст мезананд, мувофиқи шариати Худо бояд ба қатл расонида шаванд. Илова бар ин, қонунҳо дар бораи издивоҷҳои мамнӯъ дар муносибатҳои наздики оилавӣ ҳамчун воситаи ҳифзи покӣ дар муносибатҳои оилавӣ баён шудаанд.

Такрори Шариат 22:1 Набинӣ, ки гови бародари худ ё гӯсфандони вай гумроҳ шудаанд ва аз онҳо пинҳон шав;

Фармон шудааст, ки агар бинад, ки чорвои бародари худро сарсону саргардон мекунад, набояд нодида бигирад, балки назди бародараш баргардонад.

1. Муҳим будани меҳрубонӣ нисбат ба бародарон.

2. Иҷрои фармудаҳои Худо бо амалҳои амалӣ.

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст».

2. Матто 5:17-19 - «Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва анбиёро барҳам диҳам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои иҷрои онҳо омадаам. хурдтарин ҳарф, на заррае аз қалам, то он даме ки ҳама чиз иҷро нашавад, аз шариат нопадид мешавад».

Такрори Шариат 22:2 Ва агар бародарат ба ту наздик набошад, ё ӯро нашиносӣ, онро ба хонаи худат биёр, ва он бо ту хоҳад буд, то даме ки бародарат онро ҷустуҷӯ кунад, ва ту онро баргардон. вай боз.

Ин порча аҳамияти нигоҳубин ва барқарор кардани ашёи ба бародари шумо тааллуқдоштаро таъкид мекунад.

1. "Гамхорӣ дар бораи моликияти бародари худ: Намунаи Такрори Шариат 22:2"

2. "Дарси масъулият: Даъвати Такрори Шариат 22:2"

1. Матто 22:39 - "Ва дуюмаш ба он монанд аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор".

2. Масалҳо 19:17 - "Касе ки ба камбағалон раҳм мекунад, ба Худованд қарз медиҳад; ва он чи додааст, ба вай бозпардохт".

Такрори Шариат 22:3 Бо хари вай низ ҳамин тавр рафтор намо; ва либоси ӯро низ ҳамин тавр бикун; ва бо тамоми чизи гумшудаи бародарат, ки вай гум кардааст, ва ту ёфтаӣ, ту низ ҳамин тавр рафтор хоҳӣ кард: худро пинҳон накун.

Худованд ба мо амр мекунад, ки бо баргардонидани ашёи гумшуда ба ниёзмандон кумак кунем.

1 - Якдигарро дӯст доред: Ҳамдардӣ барои кӯмак ба ниёзмандон

2 - Масъулияти хидмати Худо: риояи фармудаҳои Ӯ

1 - Матто 7:12 - Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ин аст Таврот ва анбиё.

2 - Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

Такрори Шариат 22:4 Набинӣ, ки хари бародари худ ва гови вай дар роҳ ба замин афтода, аз онҳо пинҳон шав;

Ин порча ба мо дастур медиҳад, ки ба бародарону хоҳарони ниёзмандамон кумак кунем.

1: Мо бояд ба бародарону хоҳарони ниёзмандамон кумак кунем

2: Муҳимияти баланд бардоштани ҳамдигар

1: Ғалотиён 6:2-3 - "Гарҳои якдигарро бардоштед ва шариати Масеҳро ба ҷо оваред. Зеро, агар касе худро чизе мешуморад, дар ҳоле ки ҳеҷ аст, худро фиреб медиҳад."

2: Яъқуб 2: 15-16 - "Агар бародар ё хоҳар бараҳна бошад ва аз ғизои ҳаррӯза маҳрум бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед; бо вуҷуди ин, шумо он чиро, ки ба онҳо медиҳад, намедиҳед. ба бадан лозим аст, чӣ фоида дорад?

Такрори Шариат 22:5 Зан набояд он чиро, ки ба мард тааллуқ дорад, напӯшад, ва мард ҷомаи занро напӯшад, зеро ки ҳамаи ин корҳо дар назди Худованд Худои ту зишт аст.

Ин порча таъкид мекунад, ки Худо мардону занонеро, ки либоси барои ҷинси муқобил мепӯшанд, норозӣ аст.

1. "Ҳикмати Каломи Худо: Либос аз рӯи ҷинс"

2. "Қудрати муқаддасоти Худо: Чаро мо бояд аз норавшан кардани нақшҳои гендерӣ худдорӣ кунем"

1. Ғалотиён 3:28, "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на мард ва на зан; зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед".

2. 1 ба Қӯринтиён 11:14-15, "Оё худи табиат ба шумо таълим намедиҳад, ки агар мард мӯйҳои дароз дошта бошад, ин барои ӯ шарм аст? Аммо агар зан мӯйҳои дароз дошта бошад, ин барои вай ҷалол аст: зеро ки мӯи вай ба вай барои пӯшиш дода шудааст».

Такрори Шариат 22:6 Агар лонаи паррандае дар пеши ту бошад, ки дар сари роҳ дар ягон дарахт ё бар замин бошад, хоҳ навҷавон бошад, хоҳ тухм, ва сарбанде, ки бар бачаҳо ва ё бар тухм нишастааст, набояд сарбандро бо ҷавонон гиред:

Модар мурғ ва бачаҳояшро аз лона нагиред.

1. Аҳамияти ғамхорӣ дар бораи офариниш

2. Арзиши шафқат

1. Матто 12:11-12 - «Ва ба онҳо гуфт: «Кист дар миёни шумо касе бошад, ки як гӯсфанд дошта бошад, ва агар он дар рӯзи шанбе ба чоҳ афтад, онро нигоҳ намедорад? ва онро бардоред? Пас, одам аз гӯсфанд чӣ қадар беҳтар аст? Чаро дар рӯзҳои шанбе некӣ кардан ҷоиз аст».

2. Масалҳо 12:10 - "Одами одил ба ҳаёти ҳайвони ваҳшии худ менигарад, аммо марҳамати шарир бераҳм аст".

Такрори Шариат 22:7 Аммо ту ба ҳар сурат сарбандро бигзор ва наврасонро назди худ бибар; то ки бар ту хуб бошад ва умратро дароз кунӣ.

Худо моро ташвиқ мекунад, ки ба мавҷудоти зинда меҳрубонӣ ва меҳрубонӣ зоҳир кунем.

1: Биёед ба ҳама мавҷудот раҳм ва шафқат зоҳир кунем

2: Биёед ба амри Худованд амал кунем, то меҳрубонӣ ва муҳаббат зоҳир кунем

1: Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард".

2: Яъқуб 2:13 - "Зеро ки доварӣ ба касе, ки раҳм накардааст, бе марҳамат аст; марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд".

Такрори Шариат 22:8 Вақте ки хонаи нав месозӣ, барои боми худ деворе бисоз, то ки агар касе аз он ҷо афтад, бар хонаи худ хун нарезад.

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки дар атрофи боми хонаашон парапетҳо созанд, то аз ҳар гуна садамае, ки ба хунрезӣ оварда мерасонад, пешгирӣ кунанд.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Арзиши ҳаёти инсон

1. Масалҳо 24: 3-4 "Хона бо ҳикмат сохта мешавад ва бо фаҳм он устувор мешавад; бо дониш ҳуҷраҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва зебо пур мешаванд.

2. Забур 127:1 "Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд. Агар Худованд шаҳрро посбонӣ накунад, посбонон беҳуда посбонӣ мекунанд."

Такрори Шариат 22:9 Токзори худро бо тухмҳои гуногун накор, то ки меваи тухми коштаӣ ва меваи токзори ту наҷис шавад.

Худованд ба мардумаш фармудааст, ки ҳангоми шинони токзор тухмиҳои гуногунро омехта накунанд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо дар ҳама паҳлӯҳои зиндагӣ.

2. Оқибатҳои беэътиноӣ ба дастуроти Худо.

1. Яъқуб 1:22-25 - Иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон.

2. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳо ва лаънатҳо барои риоя кардан ё риоя накардани аҳкоми Худованд.

Такрори Шариат 22:10 Бо гов ва хар якҷоя шудгор накун.

Ин байт ба мукобили одати омехта кардани хайвоноти гуногун хангоми шудгори замин сухан меравад.

1: Вақте ки сухан дар бораи кори мо меравад, мо набояд омехта ва мувофиқат кунем, балки асбобҳо ва истеъдодҳоеро, ки Худо ба мо махсус барои иҷрои вазифа додааст, истифода барем.

2: Мо набояд кӯшиш кунем, ки ду чизи гуногунро якҷоя кунем, то чизеро муассир созем, балки он чизеро, ки Худо ба мо додааст, истифода барем.

1: Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, пас як кас каси дигарро тез мекунад.

2: Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо ба ивази меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад.

Такрори Шариат 22:11 Либоси гуногун, мисли пашм ва катон, напӯшед.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки ҳангоми сохтани либос набояд матоъҳои гуногунро омехта кунем.

1. Фармонҳои Худо ҳикмат ва судманданд: риояи он барои мо шодиву баракат меорад.

2. Зебоӣ дар соддагӣ ҳаст: мо аз ҷазби молпарастӣ нашавем.

1. Масалҳо 3:13-15 - Хушо касе ки хирад ёбад, ва касе ки хирад пайдо мекунад. Зеро ки моли он аз тичорати нуқра ва фоидаи он аз тиллои маҳин беҳтар аст. Вай гаронбаҳотар аз ёқут аст, ва ҳар он чи ту метавонӣ, ба ӯ баробар нест.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намешикананд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Такрори Шариат 22:12 Бар чор чор ҳиссаи ҷомаи худ, ки бо он худатро мепӯшӣ, канорҳо бисоз.

Худо ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки дар чор гӯшаи ҷомаашон гулӯла дошта бошанд.

1. «Зиндагӣ дар итоат ба фармудаҳои Худо»

2. «Ахамияти тазй барои халки Исроил».

1. Матто 5:17-19 - "Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва анбиёро бекор кунам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад то он даме ки ҳама чиз ба амал ояд, аз шариат на заррае, на нуқтае намегузарад, бинобар ин ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро сабук карда, ба дигарон низ чунин амалро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, вале ҳар кӣ ба ҷо меоварад, ва таълим медиҳад, ки дар Малакути Осмон бузург номида хоҳанд шуд».

2. Румиён 8:1-4 - "Пас, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест. Зеро ки қонуни Рӯҳи ҳаёт шуморо дар Исои Масеҳ аз қонуни гуноҳ ва мамот озод кардааст. Зеро Худо Он чиро, ки шариат, ки аз ҷисм заиф шуда буд, карда наметавонист, ба ҷо овард, Писари Худро ба сурати ҷисми гунаҳкор ва барои гуноҳ фиристода, гуноҳро дар ҷисм маҳкум кард, то ки талаботи одилонаи шариат дар мо иҷро шавад. ки на ба ҳасби ҷисм, балки ба ҳасби Рӯҳ рафтор мекунанд».

Такрори Шариат 22:13 Агар касе зан гирифта, назди вай даромада, аз вай нафрат кунад,

Ин порча таъкид мекунад, ки мард пас аз издивоҷ бо ҳамсараш набояд бадбинӣ кунад.

1. Дӯст доштани ҳамсари худ, сарфи назар аз тафовутҳо

2. Муҳимияти эҳтиром ва қадр кардани шарики худ

1. Эфсӯсиён 5:25-33 - Шавҳарон бояд занони худро дӯст доранд, ҳамон тавре ки Масеҳ калисоро дӯст дошт

2. 1 Петрус 3:7 - Шавҳарон бояд бо занҳои худ ба таври фаҳмо зиндагӣ кунанд

Такрори Шариат 22:14 Ва дар ҳаққи вай сухан гӯед, ва ба вай исми бад гӯед, ва бигӯед: "Ман ин занро гирифтам, ва ҳангоме ки назди вай омадам, вай каниз набудааст".

Дар ин порча қонуне аз китоби Такрори Шариат оварда шудааст, ки ба мардон манъ мекунад, ки хислати занро тӯҳмат кунанд ва иддао кунанд, ки ҳангоми издивоҷ бокира набуд.

1. Фармони Худо барои ҳифзи номуси зан

2. Оқибатҳои тухмат кардан ба хислати зан

1. Масалҳо 31:8-9 Барои онҳое, ки наметавонанд аз номи худ сухан гӯянд, дар бораи ҳуқуқи ҳамаи бечорагон сухан гӯед. Сухан гӯед ва аз рӯи адолат ҳукм кунед; хукукхои камбагалон ва камбагалонро химоя мекунанд.

2. 1 Петрус 2:11-12 Дӯстони азиз, ман шуморо, ҳамчун аҷнабиён ва асирӣ даъват мекунам, ки аз ҳавасҳои гуноҳ, ки бар зидди ҷони шумо ҷанг мекунанд, парҳез кунед. Дар миёни мушрикон чунон зиндагии шоистае кун, ки агарчи туро ба ситам муттаҳам кунанд, дар рӯзе, ки Худоро ба зиёрати мо меояд, бубинанд ва тасбеҳ гӯянд.

Такрори Шариат 22:15 Он гоҳ падари духтар ва модари вай аломатҳои бокирагии духтаракро гирифта, ба назди пирони шаҳр дар назди дарвоза ованд.

Падару модари арӯс бояд нишонаҳои бакорати ӯро назди дари пирони шаҳр ованд.

1. Муҳимияти интизории издивоҷ

2. Баракати издивоҷ

1. 1 Қӯринтиён 6:18-20 - Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз ҷисм аст, аммо шахси зино бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад. Ё шумо намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз ҷониби Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳо харида шудай. Пас, дар ҷисми худ Худоро ҳамду сано хонед.

2. Эфсӯсиён 5:21-33 - Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед. Эй занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст ва Худаш Наҷотдиҳандаи он аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард...

Такрори Шариат 22:16 Ва падари духтар ба пирон хоҳад гуфт: "Ман духтари худро ба ин мард ба занӣ додам, ва ӯ аз вай нафрат мекунад";

Агар шавҳари духтараш аз ӯ нафрат дошта бошад, падар бояд ба пирон парванда расонад.

1: Муҳаббат сабр ва меҳрубон аст, ҳеҷ гоҳ нафратовар нест.

2: Издивоҷ ин ӯҳдадории муҳаббат ва эҳтиром аст, ҳатто дар замонҳои душвор.

1: Қӯлассиён 3:14 - Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар доранд, ки ҳама чизро дар ҳамоҳангии комил мепайвандад.

2: Эфсӯсиён 5:25 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард.

Такрори Шариат 22:17 Ва инак, ӯ дар ҳаққи вай сухан ронда, гуфтааст: "Духтаратро канизе наёфтам"; аммо инҳо нишонаи бакорати духтари ман ҳастанд. Ва онҳо бояд дар пеши пирони шаҳр матои густурда.

Дар Такрори Шариат 22:17 мисол оварда шудааст, ки падар метавонад ба пирони шаҳр далели бокирагии духтарашро пешниҳод кунад.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани бокирагӣ пеш аз издивоҷ.

2. Аризаи наќши падарон дар њифзи духтарон.

1. Матто 19:8–9; «Ӯ ба онҳо гуфт: «Мусо ба сабаби сангдилии дилҳоятон ба шумо иҷозат дод, ки занони худро талоқ кунед; лекин аз аввал ин тавр набуд. ва дигареро ба занӣ гирад, зино кардааст;

2. Масалҳо 6:23–24; «Зеро ки ҳукм чароғ аст, ва шариат нур аст; ва мазамматҳои насиҳат роҳи ҳаёт аст; то ки туро аз зани бад, аз хушомадгӯии забони зани бегона нигоҳ дорад».

Такрори Шариат 22:18 Ва пирони он шаҳр он шахсро гирифта, ҷазо хоҳанд дод;

Пирони шаҳр шахсеро, ки гуноҳ кардааст, ҷазо медиҳанд.

1. Қудрати масъулият: Чӣ гуна ҳама дар барқарорсозии ҷомеа саҳм доранд

2. Нақши пирон дар ҷомеа: истиқрори адолат ва адолат

1. Воиз 4:9-10 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад. дигаре нест, ки ӯро боло барад!"

2. Масалҳо 24:11-12 - "Онҳоеро, ки ба марг бурда мешаванд, наҷот деҳ; онҳоеро, ки ба қатл пешпо мехӯранд, нигоҳ дор. Агар гӯй: "Инак, мо инро надонистаем, оё касе ки дар дил вазн дорад, дарк намекунад. Оё он касе, ки ҷони туро посбон аст, намедонад, ва оё ба одам мувофиқи кораш подоше намедиҳад?

Такрори Шариат 22:19 Ва ӯро бо сад сиқл нуқра сохта, ба падари духтар хоҳанд дод, зеро ки вай бокираи исроилӣ номи зиштро ба вуҷуд овардааст; ва вай зани вай хоҳад буд; вай метавонад тамоми рӯзҳои худ ӯро тарк накунад.

Ин порча дар бораи марде нақл мекунад, ки ба обрӯи бокира бадрафторӣ кардааст ва бояд ба падараш сад сиқл нуқра пардохт кунад ва сипас ӯро ба зани худ бигирад.

1. Нархи беэҳтиромӣ: Оқибатҳои тӯҳмат

2. Зиндагӣ бо беайбӣ: Интихоби эҳтиром кардани дигарон

1. Масалҳо 6:16-19 - Шаш чизе, ки Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафратовар аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад меандешанд, пойҳое, ки зишт мекунанд. шитоб ба сӯи бадӣ, шоҳиди козиб, ки дурӯғ мебарорад ва касе, ки дар байни бародарон фитна мекорад.

2. Яъқуб 3:5-10 - Ҳамин тавр, забон низ узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Дар натичаи оташи хурд чӣ кадар чангал сузонда мешавад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсоф аст. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда, тамоми баданро доғдор мекунад, тамоми рафти ҳаётро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад. Зеро ҳар навъ ҳайвони ваҳшӣ ва паррандагон, хазандагон ва ҳайвоноти баҳриро инсоният ром кардан мумкин аст ва ром кардааст, аммо ҳеҷ инсоне забонро ром карда наметавонад. Ин як бадии ноором, пур аз заҳри марговар аст. Бо он мо Худованд ва Падари худро баракат медиҳем ва бо он одамонеро лаънат мекунем, ки ба сурати Худо офарида шудаанд.

Такрори Шариат 22:20 Аммо агар ин ҳақиқат бошад ва аломатҳои бакорат барои духтар пайдо нашавад:

Дар порча гуфта мешавад, ки агар нишонаи бакорат барои духтар пайдо нашавад, ҳақиқат бояд муайян карда шавад.

1. "Зиндагӣ бо поквиҷдонӣ: Мушкилоти ростқавлӣ"

2. "Муқаддасоти ӯҳдадорӣ: вафо кардан ба ваъдаҳо"

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Ишаъё 33:15-16 - Он ки одил рафтор мекунад ва сухани рост мегӯяд, фоидаи зулмро нафрат мекунад, дастҳояшро меафканад, то пора нагиранд, гӯшҳояшро аз шунидани хунрезӣ бозмедорад ва чашмонашро аз нигоҳи он мебандад. бад, дар баландиҳо сокин хоҳад шуд; ҷои муҳофизати ӯ қалъаҳои сангин хоҳад буд; нони вай ба вай дода мешавад; оби вай боварӣ дорад.

Такрори Шариат 22:21 Он гоҳ духтарро ба дари хонаи падари вай берун хоҳанд овард, ва мардуми шаҳри вай ӯро сангборон хоҳанд кард, то ки вай бимирад, зеро ки вай дар Исроил беақлӣ кардааст, то дар хонаи падари худ фоҳишабозӣ кунад. : Пас бадиро аз миёни худ дур хоҳӣ кард.

Ин порча аз муҷозоти зане, ки дар хонаи падараш зино кардааст, сухан меравад.

1. Хатарҳои зино ва роҳҳои пешгирӣ аз онҳо

2. Зиндагӣ бо покиву покизагӣ

1. Масалҳо 6:32 - Аммо ҳар кӣ бо зан зино кунад, ақл надорад: ҳар кӣ ин корро кунад, ҷони худро нобуд мекунад.

2. 1 Қӯринтиён 6:18-20 - Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед. Ҳамаи гуноҳҳои дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо ҳар кӣ ба алоқаи ҷинсӣ гуноҳ мекунад, бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад.

Такрори Шариат 22:22 Агар марде ёфт шавад, ки бо зани шавҳардор хобидааст, он гоҳ ҳардуи онҳо бимиранд: ҳам марди бо он зан ва ҳам зан, ва бадӣ аз Исроилро дафъ намо.

Ин порча ба адолати Худо ва муҳим будани зиндагӣ мувофиқи фармудаҳои Ӯ таъкид мекунад.

1. «Адолат меъёри Худост»

2. «Оқибатҳои беитоатӣ»

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. 1 ба Қӯринтиён 6:18-20 - "Аз зино гурезед. Ҳар як гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо шахси зинокор бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад. Ё шумо намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Худост. Рӯҳулқудс дар даруни шумост, ки Ӯро аз Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳои гарон харида шудай. Пас Худоро дар ҷисми худ ҳамду сано гӯй».

Такрори Шариат 22:23 «Агар духтари бокира бо шавҳараш издивоҷ кунад, ва марде вайро дар шаҳр ёфта, бо вай бихобад;

Мард набояд аз зани домоддор истифода кунад.

1. Аз осебпазирии каси дигар истифода набаред.

2. Ҳудуди муносибатҳоро эҳтиром кунед.

1. Эфсӯсиён 5:3-4 Аммо бадахлоқии ҷинсӣ ва ҳар гуна нопокӣ ва тамаъкорӣ набояд дар байни шумо ҳатто ном бурда шавад, чунон ки дар миёни муқаддасон аст. Бигзор на палидӣ, на сухани аблаҳона ва на шӯхии дағалона, ки ҷои нест, балки шукргузорӣ бошад.

2. 1 Қӯринтиён 6:18 Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз ҷисм аст, аммо шахси зино бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад.

Такрори Шариат 22:24 Он гоҳ ҳардуи онҳоро назди дарвозаи он шаҳр берун оваред, ва онҳоро сангсор хоҳед кард, то бимиранд; духтарак, зеро ки дар шаҳр буд, гиря намекард; ва он мард, зеро ки зани ёри худро фурӯтан кардааст, бинобар ин бадиро аз миёни худ дур намо.

Ин порча аз Такрори Шариат 22:24 дар бораи оқибатҳои фурӯтан кардани зани ҳамсояи худ нақл мекунад.

1. Хатари гуноҳ: Оқибатҳои таҳқири зани ҳамсоя ибрат гирифтан

2. Аҳди никоҳ: эҳтиром ва ҳимояи ҳамдигар

1. Масалҳо 6:27-29 - Дар бораи хатарҳои муносибатҳои бадахлоқона ва зинокор.

2. Малокӣ 2:14-16 - Дар бораи нуқтаи назари Худо ба издивоҷ ва аҳамияти эҳтиром дар муносибатҳо.

Такрори Шариат 22:25 Аммо агар марде дар саҳро духтари домоддорро ёбад, ва он мард ӯро маҷбур карда, бо вай бихобад, он гоҳ танҳо касе ки бо вай хобид, хоҳад мурд.

Марде, ки духтари домодшударо маҷбур мекунад ва бо ӯ хобидааст, ба марг маҳкум мешавад.

1. Оқибатҳои гуноҳ - Фош кардани оқибатҳои таслим шудан ба васвасаҳо ва чӣ гуна ба мо ва атрофиёнамон таъсир мерасонад.

2. Дили чӯпон: Қувваи Муҳаббат - Муайян кунед, ки чӣ гуна муҳаббати бешартона метавонад моро дар ҷаҳони пур аз гуноҳ муҳофизат ва тавонманд созад.

1. Масалҳо 6:27-29 - "Оё одам метавонад бе сӯхтани либосаш ба зонуи худ оташ бикашад? 28 Оё одам дар болои ангиштҳои тафсон қадам зада, пойҳояшро насузад? 29 Оё касе ки бо зани дигар ҳамхоба мешавад; касе, ки ба вай даст мерасонад, бечазо наmemонад».

2. Эфсӯсиён 5:3-5 - «Аммо дар миёни шумо набояд заррае ба зино, ё ҳар гуна нопокӣ ё тамаъкорӣ бошад, зеро ки инҳо барои халқи муқаддаси Худо мувофиқ нестанд. 4 Ва набояд бошад. фаҳш, сухани аблаҳона ё шӯхии дағалона, ки ҷои нест, балки шукргузорӣ аст. Худоё».

Такрори Шариат 22:26 Аммо ба духтар ҳеҷ коре накун; Дар духтар гуноҳе нест, ки сазовори марг бошад;

Ин порча дар бораи ҳифзи зан аз зӯроварӣ, ҷазо додани шахсе, ки ҷиноят содир кардааст, на ҷабрдида, сухан меравад.

1. Мо бояд мардуми осебпазирро аз зӯроварӣ ва зулм ҳифз кунем.

2. Ҳеҷ кас аз қонун болотар нест ва ҳама бояд барои аъмоли худ ҷавобгар бошанд.

1. Масалҳо 31:8-9 Барои онҳое, ки наметавонанд аз номи худ сухан гӯянд, дар бораи ҳуқуқи ҳамаи бечорагон сухан гӯед. Сухан гӯед ва аз рӯи адолат ҳукм кунед; хукукхои камбагалон ва камбагалонро химоя мекунанд.

2. Луқо 10:30-33 Исо ҷавоб дод: «Марде аз Ерусалим ба Ериҳӯ мерафт, ки роҳзанон ба ӯ ҳамла карданд. Либосҳояшро кашида, латукӯб карданд ва рафтанд ва ӯро ниммурда гузоштанд. Тасодуфан як коҳин аз ҳамон роҳ мерафт ва он мардро дида, аз тарафи дигар гузашт. Ҳамчунин як левизодае, ки ба он ҷо омад ва ӯро дид, аз он тараф гузашт.

Такрори Шариат 22:27 Зеро ки вайро дар саҳро ёфт, ва духтари домодшуда гиря кард, ва касе набуд, ки ӯро наҷот диҳад.

Дар порча сухан меравад, ки марде дар саҳро духтари арӯсшударо пайдо мекунад ва ӯ бо касе фарёд мезанад, ки ӯро наҷот диҳад.

1. Худо дар ранҷ наҷотдиҳанда аст

2. Муҳимияти ҳифзи табақаҳои осебпазир

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Хуруҷ 3: 7-10 - "Он гоҳ Худованд гуфт: "Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам ва фарьёди онҳоро ба сабаби сарварони онҳо шунидам. онҳоро аз дасти мисриён берун оварад ва онҳоро аз он замин ба замини хуб ва фарох, ба замине, ки аз шир ва асал равон аст, ба макони канъониён, ҳиттиён, амӯриён, фариззиён ва ҳивиён оварад. Ва инак, фарьёди банӣ-Исроил сӯи ман расид, ва ман низ дидаам, ки мисриён ба онҳо зулм мекунанд».

Такрори Шариат 22:28 Агар касе духтари бокираеро, ки издивоҷ накардааст, ёбад, вайро дастгир карда, бо вай бихобад, ва онҳо пайдо мешаванд;

Марде, ки бо зане, ки никоҳ накардааст, алоқаи ҷинсӣ мекунад, ба ҷавобгарӣ кашида мешавад.

1. Муқаддаси издивоҷ: Фаҳмидани аҳамияти ӯҳдадорӣ

2. Худдорӣ: Содиқ будан ба нақшаи Худо оид ба алоқаи ҷинсӣ

1. Эфсӯсиён 5:22-33 Издивоҷ ҳамчун рамзи Масеҳ ва Калисо

2. 1 Қӯринтиён 6:18-20 Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед ва Худоро бо бадани худ эҳтиром кунед

Такрори Шариат 22:29 Он гоҳ марде ки бо вай хобид, бояд ба падари духтар панҷоҳ сиқл нуқра диҳад, ва вай зани вай хоҳад буд; зеро ки вайро фурӯтан кардааст, вайро тамоми рӯзҳои худ тарк карда наметавонад.

Ин оят амри Худовандро нишон медиҳад, ки марде, ки бакорати занро гирифтааст, бояд ба падараш ҷарима пардохт кунад ва сипас бо ӯ издивоҷ кунад.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо дар баробари гуноҳ

2. Муқаддаси издивоҷ аз рӯи Навиштаҷот

1. Матто 5:17-20 - Таълимоти Исо дар бораи аҳамияти итоат кардан ба Қонуни Мусо

2. Ибриён 13:4 - Фармони дар издивоҷ содиқ мондан

Такрори Шариат 22:30 Мард набояд зани падари худро бигирад, ва домани падари худро набинад.

Мард аз издивоҷ кардан ва ифшои зани падараш манъ аст.

1. Падару модари худро эҳтиром кунед: Муҳимияти эҳтиром кардани падарону модарони мо мувофиқи Такрори Шариат 22:30.

2. Қудсияти издивоҷ: тарҳи Худо барои издивоҷ ва манъ кардани рафтори номатлуб, ки дар Такрори Шариат 22:30 омадааст.

1. Хуруҷ 20:12 Падару модари худро иззат намо, то ки умри ту бар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2. Ибодат 18:8 Аврати зани падаратро ошкор накун; ин аврати падарат аст.

Такрори Шариати 23-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 23:1-8 ба истисноҳо ва маҳдудиятҳои гуногун аз калисои Худованд муроҷиат мекунад. Мусо якчанд нафарро номбар мекунад, ки аз дохил шудан ба анҷуман хориҷ карда шудаанд, аз ҷумла онҳое, ки нуқсонҳои ҷисмонӣ доранд ва ё насабҳои муайян доранд. Ӯ ҳамчунин эълон мекунад, ки аммӯниён ва мӯобиён бояд аз калисо хориҷ карда шаванд, зеро онҳо ҳангоми сафар дар биёбон ба исроилиён кӯмак накарданд. Аммо Мусо равшан мекунад, ки ин истисно ба наслҳои ояндаи Аммониён ва Мӯобиён дахл надорад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 23:9-14 идома дода, Мусо дар бораи тозагӣ ва гигиенаи лагер дастурҳоро медиҳад. Вай муҳимияти нигоҳ доштани тозагӣ тавассути партофтани партовҳоро берун аз майдони лагер таъкид мекунад. Илова бар ин, ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки дар вақти наҷосати маросимӣ риояи гигиенаи дурустро риоя кунанд, аз қабили истифодаи ҷойҳои махсус барои сабук кардани худ ва гирифтани бел барои пӯшидани партовҳо.

Параграфи 3: Такрори Шариати 23 бо муқаррарот дар бораи назрҳо ва қасамҳои ба Худованд додашуда ба анҷом мерасад. Дар Такрори Шариат 23:21-23 Мусо таъкид мекунад, ки ҳангоми назр ё қасам ба Худо, он бояд фавран, бидуни таъхир иҷро шавад. Шикастани назр ё вафо накардани савганд дар назди Худованд гуноҳ маҳсуб мешавад. Бо вуҷуди ин, ӯ аз додани ваъдаҳои шитобкор ҳушдор медиҳад, аммо пеш аз қабули ӯҳдадориҳо барои пешгирӣ кардани вайронкунии эҳтимолӣ бодиққат баррасӣ карданро ташвиқ мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 23 оварда шудааст:
Истисно аз маҷлис шахсони дорои деформатсия, насабҳои муайян;
Дастурҳо оид ба тозагӣ дуруст партофтани партовҳо, қоидаҳои гигиенӣ;
Қоидаҳо дар бораи аҳдҳои иҷрои ӯҳдадориҳои дар назди Худованд гирифташуда.

Диққат ба истисноҳо аз маҷлис деформатсияҳои ҷисмонӣ, маҳдудиятҳои насл;
Дастурҳо оид ба тозагӣ дуруст партофтани партовҳо, қоидаҳои гигиенӣ;
Қоидаҳо дар бораи аҳдҳои иҷрои ӯҳдадориҳои дар назди Худованд гирифташуда.

Дар ин боб ба истисноҳо аз маҷлис, дастурҳо оид ба тозагӣ ва гигиена дар лагер ва қоидаҳо дар бораи назр ва қасамҳое, ки ба Яҳува дода шудаанд, тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 23 Мусо якчанд шахсонеро номбар мекунад, ки аз дохил шудан ба калисои Худо хориҷ карда шудаанд, аз он ҷумла онҳое, ки нуқсонҳои ҷисмонӣ доранд ва ё насабҳои муайян доранд. Ӯ

ҳамчунин эълон мекунад, ки аммӯниён ва мӯобиён бояд истисно карда шаванд, зеро онҳо ҳангоми сафар дар биёбон ба исроилиён кӯмак накарданд. Аммо Мусо равшан мекунад, ки ин истисно ба наслҳои ояндаи Аммониён ва Мӯобиён дахл надорад.

Дар Такрори Шариати 23, Мусо дар бораи тозагӣ ва гигиенаи лагер дастурҳоро медиҳад. Вай муҳимияти нигоҳ доштани тозагӣ тавассути партофтани партовҳоро берун аз майдони лагер таъкид мекунад. Илова бар ин, ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки дар вақти наҷосати маросимӣ бо истифода аз ҷойҳои таъиншуда барои сабук кардани худ ва бо худ бел барои пӯшидани партовҳо риояи гигиенаи дурустро риоя кунанд.

Такрори Шариати 23 бо муқаррарот дар бораи назр ва қасамҳое, ки ба Худованд дода шудаанд, ба охир мерасад. Мусо таъкид мекунад, ки ҳангоми назр ё савганд ба Худо, он бояд бетаъхир иҷро шавад. Шикастани назр ё вафо накардани савганд дар назди Худованд гуноҳ маҳсуб мешавад. Бо вуҷуди ин, ӯ аз додани қасамҳои шитобкор ҳушдор медиҳад, аммо пеш аз қабули ӯҳдадориҳо бодиққат баррасӣ карданро ташвиқ мекунад, то ки вайронкуниҳои эҳтимолиро пешгирӣ кунад.

Такрори Шариат 23:1 Касе ки дар сангҳо захмӣ шудааст, ё узвашро буридааст, набояд ба ҷамоати Худованд дохил шавад.

Ҳеҷ каси дорои маълулияти ҷисмонӣ иҷозат дода намешавад, ки ба ҷамъомади Худованд дохил шавад.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро аст - Юҳанно 3:16

2. Ҳама дар хонаи Худо хуш омадед - Румиён 8:31-34

1. Ибодат 21:17–23

2. Хуруҷ 4:10–12

Такрори Шариат 23:2 Ҳаром набояд ба ҷамоати Худованд дохил шавад; ҳатто то насли даҳуми худ ба ҷамоати Худованд дохил нахоҳад шуд.

Худованд ҳаромкоронро дар ҷамоати худ қабул намекунад, ҳатто то насли даҳум.

1. Муҳаббати Худо барои ҳама мӯъминон бечунучаро аст

2. Рад кардани рафтори гунаҳкор ва зиндагӣ бо муқаддасот

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Такрори Шариат 23:3 Аммонӣ ё Мӯобӣ набояд ба ҷамоати Худованд дохил шавад; то насли даҳуми худ то абад ба ҷамоати Худованд дохил нахоҳанд шуд;

Ба Аммӯниён ва Мӯобиён аз дохил шудан ба ҷамоати Худованд то насли даҳум манъ карда шуд.

1. Неъмати итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои саркашӣ аз дастуроти Худо

1. Хуруҷ 20:3-17 - Даҳ Аҳкоми Худо

2. Румиён 3:23-24 - Ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд

Такрори Шариат 23:4 Зеро, вақте ки шумо аз Миср берун меомадед, дар роҳ ба шумо нон ва об нахӯрданд; Ва барои он ки Билъом ибни Баӯри Петури Байнраннаро бар зидди ту киро кардаанд, то ки туро лаънат кунанд.

Ин порча аз Такрори Шариат 23:4 дар бораи он нақл мекунад, ки чӣ тавр исроилиён ҳангоми сафар аз Миср бо ғизо ва об пазирой нашуданд ва баръакс Билъом ибни Баӯр лаънат карданд.

1. Аҳамияти меҳмондорӣ ва чӣ гуна он метавонад ба ҷои лаънат баракат оварад.

2. Ҳимоят ва ризқи бепоёни Худованд барои ќавми худ ҳатто дар баробари мусибатҳо.

1. Луқо 6:31-35 - «Ба дигарон ҳамон тавре ки мехостед, ки ба шумо кунанд».

2. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд".

Такрори Шариат 23:5 Аммо Худованд Худои ту ба Билъом гӯш надод; аммо Худованд Худоят лаънатро ба баракат барои ту табдил дод, зеро ки Худованд Худоят туро дӯст медошт.

Худо ба лаънати Билъом гӯш надода, онро ба баракат табдил дод, зеро Ӯ халқи Худро дӯст медорад.

1. Муҳаббат ва меҳрубонии Худо ба мардумаш

2. Бахши бечунучарои Худо

1. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Юҳанно 3:16 - «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад».

Такрори Шариат 23:6 Дар тамоми айёми худ осоиштагии онҳо ва шукуфоии онҳоро то абад толиб нашав.

Худо ба қавми худ амр мекунад, ки бо касоне, ки ба онҳо ситам кардаанд, сулҳу осоиштагӣ нахоҳанд кард.

1. Аҳамияти бахшидан: Омӯзиши тарк кардани гузашта ва пеш рафтан.

2. Нерӯи имон ва раҳмат: Интихоби дӯст доштан ва эҳтиром кардани душманон.

1. Матто 5:38-48 - Исо ба мо дастур медиҳад, ки душманони худро дӯст дорем ва рухсораи дигарро гардонем.

2. Румиён 12:14-21 - Павлус моро ташвиқ мекунад, ки бо ҳама, ҳатто онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, дар сулҳ зиндагӣ кунем.

Такрори Шариат 23:7 Аз эдомӣ нафрат накун; зеро ки вай бародари туст: аз мисрӣ нафрат накун; зеро ки ту дар замини вай ғариб будӣ.

Худо амр медиҳад, ки исроилиён аз Эдомиён ва мисриён аз сабаби мероси муштарак ва таҷрибаи муштаракашон беэътиноӣ накунанд.

1. Қувваи бахшидан: Фаҳмидани зарурати раҳо кардани кина

2. Муҳимияти ҳамдардӣ: ҳамсояро ҳамчун худ дӯст доштан

1. Матто 5:43-45 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст доред ва аз душмани худ нафрат кунед. Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то фарзандони Падари худ гардед. дар осмон».

2. Румиён 12:14-21 - "Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат диҳед ва лаънат накунед. Бо шодӣ шодӣ кунед; бо мотамгирандагон мотам гиред. Бо ҳамдигар дар ҳамоҳангӣ зиндагӣ кунед. Мағрур нашавед, балки омода бошед бо одамони паст муошират кунед, кибр макун».

Такрори Шариат 23:8 Фарзандони аз онҳо таваллудшуда дар насли сеюми худ ба ҷамоати Худованд дохил хоҳанд шуд.

Ҷамоати Худованд барои насли сеюми кӯдаконе, ки аз онҳое, ки аз онҳо хориҷ карда шудаанд, кушода аст.

1. Ҳама наслҳои халқи Худоро фаро гирифтан

2. Қудрати ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 43:7 - "Ҳар касе, ки ба исми Ман хонда мешавад, ва Ӯро Ман барои ҷалоли Худ офаридаам, ва Ӯро Ман ба вуҷуд овардаам ва ба вуҷуд овардаам".

2. Ғалотиён 3:26-29 - "Зеро ки ҳамаи шумо ба воситаи имон ба Исои Масеҳ фарзандони Худо ҳастед. Ҳар қадаре ки шумо дар Масеҳ таъмид гирифтаед, бо Масеҳ либоси худ доред. На яҳудӣ ва на ғайрияҳудӣ, на ғулом ва на озод, ва марду зан вуҷуд надорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед».

Такрори Шариат 23:9 Вақте ки лашкар бар зидди душманонат баромад, туро аз ҳар кори бадӣ нигоҳ дор.

Худованд ба мӯъминон амр мекунад, ки ҳангоме ки ба ҷанг бо душманонашон мебароянд, аз ҳар бадӣ парҳез кунанд.

1. «Ҷасорати одил: мубориза бо имон ва номус».

2. "Қувваи пешгирӣ: бартараф кардани васвасаҳо дар низоъ"

1. Яъқуб 4:7 - "Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

2. Румиён 12:21 - «Аз бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун».

Такрори Шариат 23:10 Агар дар байни шумо касе бошад, ки ба сабаби нопокӣ нопок бошад, ки шабона ба ӯ рӯй медиҳад, вай бояд аз ӯрдугоҳ берун равад, ба ӯрдугоҳ наояд;

Худо ба исроилиён фармуд, ки лагерро аз ҳар шахси нопок, ки аз сабаби нопокие, ки бо онҳо рӯй дод, пок набуд, ҷудо кунанд.

1. «Ахамияти тоза нигох доштани лагерь».

2. «Ғамхорӣ дар бораи нопок: Фармони Худо дар бораи муҳаббат»

1. Ибодат 14:1-9 - Раванди тоза кардани шахси нопок

2. 1 Юҳанно 4:7-10 - Муҳимияти дӯст доштани ҳамдигар сарфи назар аз фарқиятҳои зоҳирӣ

Такрори Шариат 23:11 Аммо ҳангоме ки шом фаро мерасад, вай худро бо об бишӯяд, ва ҳангоме ки офтоб фурӯ меравад, боз ба ӯрдугоҳ хоҳад омад.

Худованд мефармояд, ки ҳар кӣ наҷис аст, бояд худро бо об бишӯяд ва то шом интизор шавад, то ба бошишгоҳ баргардад.

1. Биёед худро пок кунем: Санҷиши Такрори Шариат 23:11

2. Қувваи тозагӣ: Чӣ тавр тозагӣ моро аз гуноҳ ҷудо мекунад

1. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз кори бад даст кашед

2. Эфсӯсиён 5:26 - то ки вайро тақдис кунад ва вайро бо шустани об бо калом пок кунад.

Такрори Шариат 23:12 Ту низ дар беруни ӯрдугоҳ ҷой хоҳӣ дошт, ки ба он ҷо берун хоҳӣ рафт.

Ин порча дар бораи доштани ҷои алоҳидаи берун аз лагер сухан меронад, ки дар он кас метавонад танҳо бошад.

1. Аҳамияти танҳоӣ: пайдо кардани вақт барои мулоҳиза ва афзоиш

2. Ҷустуҷӯи қувват дар танҳоӣ: Қудрати пайвастан бо Худо дар ором

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Матто 6:6 Аммо вақте ки шумо дуо мегӯед, ба ҳуҷраи худ даромада, дарро пӯшед ва ба Падари худ, ки ниҳон аст, дуо гӯед. Ва Падари шумо, ки ниҳонбин аст, ба шумо мукофот хоҳад дод.

Такрори Шариат 23:13 Ва бар силоҳи худ бел хоҳӣ дошт; ва ҳангоме ки дар берун хоҳӣ оромӣ хоҳӣ кард, бо он кофта хоҳӣ кард, ва баргардонида, он чи аз ту меояд, пӯшон.

Худованд ба мардумаш амр мекунад, ки ҳангоми ба ҳаммом дар берун рафтан бо силоҳи худ як бел бигиранд ва аз он сӯрох кофта партовҳои худро пӯшонанд.

1. Муҳимияти эҳтиром ба офаридаҳои Худо

2. Аҳамияти итоат ба қонунҳои Худо

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Забур 19:7-8 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро тароват мебахшад. Фаризаҳои Худованд эътимоднок аст, соддаҳоро хирадманд месозад. Фармони Худованд дуруст аст, дилро шод мегардонад. Фармонҳои Худованд нур аст, ба чашмон нур мебахшад.

Такрори Шариат 23:14 Зеро ки Худованд Худои ту дар миёни ӯрдуи ту қадам мезанад, то ки туро наҷот диҳад ва душманонатро пеши ту таслим кунад; бинобар ин ӯрдуи ту муқаддас хоҳад буд, то ки дар ту ҳеҷ чизи нопок набинад ва аз ту рӯй гардонад.

Худо моро ба ҳаёти муқаддас даъват мекунад, то Ӯро ҷалол диҳем.

1: Зиндагии муқаддасона дар миёни ҷаҳон

2: Муҳимияти нигоҳ доштани ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1: 1 Петрус 1: 15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2: Қӯлассиён 3: 12-17 - "Пас, ҳамчун баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби марҳамат, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ, пурсабриро дар бар кунед; ба якдигар пурсабрӣ ва якдигарро бахшед, агар касе бошад, бо касе ҷанҷол кунед: чи тавре ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ ҳамин тавр кунед.Ва пеш аз ҳама садақа кунед, ки он банди камолот аст.Ва бигзор осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо низ ба он мувофиқед. ки дар як бадан даъват шудаед ва шукр гӯед: Бигзор каломи Масеҳ дар ҳар гуна ҳикмат ба фаровонӣ дар шумо сокин бошад, якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим диҳед ва насиҳат кунед, ва дар дилҳои худ барои Худованд бо файз суруд хонед. дар суҳан ё амал ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ Худо ва Падарро шукр гӯед».

Такрори Шариат 23:15 Ғуломеро, ки аз оғояш ба дасти ту раҳо шуда бошад, ба оғои худ надиҳед.

Исроилиён набояд ҳеҷ як ғуломи фирориро ба оғоёни аслии худ баргардонанд.

1. Дили Худо барои мазлумон: Маънои Такрори Шариат 23:15

2. Озодии фирор аз ғуломӣ: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 23:15

1. Ишаъё 61:1 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам.

2. Ғалотиён 5:1 - Пас, дар озодие, ки Масеҳ моро бо он озод кардааст, устувор истода бошед ва дубора ба юғи ғуломӣ печида нашавед.

Такрори Шариат 23:16 Ӯ бо ту, ҳатто дар миёни шумо, дар он ҷое ки дар яке аз дарвозаҳои ту баргузида бошад, сокин хоҳад буд, ва дар он ҷое ки ба ӯ бештар писанд аст; ба вай ситам накун.

Худованд ба мо амр мекунад, ки ба бегонагоне, ки дар миёни мо зиндагӣ мекунанд, ситам накунем.

1. Даъвати Исо ба истиқболи бегонагон

2. Нақши ҳамдардӣ дар ҳаёти масеҳӣ

1. Ибодат 19:33-34 - "Вақте ки бегонае дар замини шумо бо шумо сукунат кунад, ба ӯ ситам накун; ба ғарибе ки бо ту иқомат мекунад, ҳамчун зодаи байни худ рафтор намо, ва ӯро мисли худат дӯст бидор, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

2. Матто 25:35 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, ман бегона будам ва маро пазироӣ кардед.

Такрори Шариат 23:17 Ҳеҷ фоҳишае аз духтарони Исроил, ва зане аз банӣ-Исроил нахоҳад буд.

Дар байни халқи Исроил зино нест.

1. Зиндагии покиза: Фармон барои халқи Исроил

2. Покии ҷинсӣ: Талабот барои халқи Худо

1. Эфсӯсиён 5:3 - Аммо дар байни шумо набояд ҳатто заррае ба зино, ё ҳар гуна нопокӣ ё тамаъкорӣ бошад, зеро инҳо барои халқи муқаддаси Худо мувофиқ нестанд.

2. 1 Қӯринтиён 6:18-20 - Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед. Ҳамаи гуноҳҳои дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо ҳар кӣ ба алоқаи ҷинсӣ гуноҳ мекунад, бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад. Оё намедонед, ки ҷисмҳои шумо маъбадҳои Рӯҳулқудс мебошанд, ки дар шумост, ва шумо онҳоро аз Худо қабул кардаед? Шумо аз они худ нестед; шумо бо нарх харида шудаед. Пас Худоро бо ҷисмҳои худ эҳтиром кунед.

Такрори Шариат 23:18 Музди фоҳиша ё баҳои сагро ба хонаи Худованд Худои худ барои ҳеҷ назр наовар, зеро ки ҳардуи онҳо ҳам назди Худованд Худои ту зишт ҳастанд.

Худованд ба хонаи худ даромади бадахлоқона ё беномусро манъ мекунад.

1: Ҳаёти мо бояд дар муқаддасӣ ва итоаткорӣ ба Худованд зиндагӣ кунад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар ҳар коре, ки мо мекунем, Худовандро эҳтиром кунем.

1: Матто 22:37-40 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор.

38 Ин ҳукми аввалин ва бузургтарин аст. 39 Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. 40 Тамоми Таврот ва анбиё бар ин ду ҳукм асос ёфтаанд.

2: 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чӣ тавре ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, дар ҳама коратон муқаддас бошед; 16 Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Такрори Шариат 23:19 Ба бародари худ рибо надиҳед; рибо аз пул, рибо аз ризқ, рибо аз ҳар чизе, ки ба рибо дода мешавад:

Худованд ба мо мефармояд, ки ба бародарони худ пул ё чизи дигареро бо фоиз надиҳем.

1. Фазлу раҳмати Худо дар манъ кардани рибо

2. Нерӯи шафқат ва саховатмандӣ

1. Хуруҷ 22:25 - Агар ба касе аз қавми ман, ки аз ту камбағал аст, қарз диҳӣ, барои вай судхур набош ва ба ӯ рибо ҳам накаш.

2. Ибодат 25:37 - Ба ӯ пули худро бо рибо надиҳед ва ризқу рӯзии худро барои зиёд ба ӯ қарз надиҳед.

Такрори Шариат 23:20 Ба бегонае, ки бо рибо қарз диҳед; балки ба бародари худ рибо надиҳед, то ки Худованд Худои шумо дар замине, ки барои тасарруфи он меравед, ба ту баракат диҳад.

Ба мо дастур дода шудааст, ки ба бародарони худ бо рибо қарз надиҳем, балки мо метавонем бо рибо ба бегонагон қарз диҳем, то Худованд дар ҳар коре, ки мо мекунем, баракат диҳад.

1. Омӯзиши саховатмандӣ ва меҳрубонӣ бо дигарон

2. Ғамхорӣ дар бораи бегонагон ва дӯст доштани бародарон

1. Ибодат 19:18 - "Аз фарзандони қавми худ қасос нахоҳӣ гирифт ва кина накун, балки ёри худро мисли худат дӯст бидор: Ман Худованд ҳастам".

2. Матто 22:39 - "Ва дуюмаш ба он монанд аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор".

Такрори Шариат 23:21 Ҳангоме ки ба Худованд Худои худ назр кунӣ, дар адои он суст нашав; зеро ки Худованд Худои ту ҳатман инро аз ту талаб хоҳад кард; ва ин дар ту гуноҳ хоҳад буд.

Худо интизор аст, ки мо ваъдаҳо ва ваъдаҳои худро ба Ӯ иҷро кунем.

1: Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ

2: Оқибатҳои шикастани назрамон ба Худо

1: Воиз 5: 4-5 - "Вақте ки назр намоӣ, ки ба Худо назр кунӣ, адо накун, зеро ки Ӯ ба аблаҳон маъқул нест: он чи назр кардай, адо кун. беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз ин назр кун ва адо накун».

2: Яъқуб 5:12 - "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, қасам нахӯред, на ба осмон, на ба замин ва на ба ҳеҷ қасами дигаре; балки бигзор оре шумо оре бошад; ва не, не, то афтидан нашавед. ба маҳкумият."

Такрори Шариат 23:22 Аммо агар аз назр даст кашӣ, дар ту гуноҳе нахоҳад буд.

Аз назр худдорӣ кардан барои шахс гуноҳ нест.

1. Қудрати худдорӣ: Чаро парҳез кардан аз назр интихоби мусбат аст

2. Озодии гуфтани не: баракати надодани ваъдаҳое, ки мо онҳоро иҷро карда наметавонем

1. Воиз 5:2, Дар даҳони худ шитоб накун ва дилат дар гуфтани чизе ба ҳузури Худо шитоб накун, зеро ки Худо дар осмон аст, ва ту дар замин; бигзор суханонат кам бошад.

2. Яъқуб 1:19, Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад.

Такрори Шариат 23:23 Он чи аз лабонат мебарояд, риоя намо ва ба ҷо овар; ҳатто як қурбонии ихтиёрӣ, чунон ки ба Худованд Худои худ назр кардай, ки бо даҳони худ ваъда додай.

Ин порча моро бармеангезад, ки ваъдаҳо ва назрҳои худро дар назди Худо иҷро кунем.

1. «Қудрати ваъдаҳои мо»

2. «Баракати Худо дар вафо кардани назрамон».

1. Воиз 5:4-5 - "Вақте ки назр ба Худо диҳӣ, адо накун, зеро ки Ӯ ба аблаҳон маъқул нест: он чи назр кардай, адо кун. беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз ин назр кун ва адо накун».

2. Забур 15:4 - «Он ки қасам хӯрад ба зиёни худ, ва дигаргун намешавад».

Такрори Шариат 23:24 Ҳангоме ки ба токзори ёри худ меоӣ, аз ангур бихӯрӣ, ки ба хоҳиши худ сер шав; лекин ҳеҷ чизро дар зарфи худ наандоз.

Дар Такрори Шариат 23:24 гуфта шудааст, ки касе аз токзори ёри худ ҳар қадар бихоҳад, бихӯрад, аммо иҷозат дода намешавад, ки бо худ бигиранд.

1. Итоат аз фармудаҳои Худо: Зарурати тоъат

2. Неъмати фаровонӣ: таваккал ба ризқи Худо

1. Масалҳо 3:9 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо;

2. Забур 66:6 - Замин нашъунамои худро дод; Худоё, Худои мо, моро баракат диҳад.

Такрори Шариат 23:25 Вақте ки ту ба хирмани ёри худ меоӣ, бо дасти худ хӯшаҳоро канда хоҳӣ кард; лекин ба киштзори ҳамсояи худ досро накӯчон.

Аз ҷуворимаккаи истодаи ҳамсоя хӯшаҳои ҷуворимакка чидан ҷоиз аст, аммо барои дарав кардани он бо дос манъ аст.

1. Муҳимияти эҳтиром ба моли ҳамсоя.

2. Хатарҳои гирифтани бештар аз ниёз ба шумо.

1. Хуруҷ 20:15 — «Дуздӣ накун».

2. Луқо 6:31 - "Ва чунон ки мехоҳед, ки одамон бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо ҳамон тавр кунед".

Такрори Шариати 24-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 24:1-5 ба мавзӯи талоқ ва издивоҷи дубора муроҷиат мекунад. Мӯсо (а) дастури талоқ медиҳад ва мефармояд, ки агар мард занашро талоқ диҳад ва зан бо марди дигаре издивоҷ кунад, ки баъд аз ӯ талоқ диҳад ё бимирад, шавҳари аввалаш иҷозат надорад, ки бо ӯ издивоҷ кунад. Ҳадафи ин мамнӯъ ҷилавгирӣ аз талоқҳои бесамар ва таъмини муқаддасии издивоҷ аст. Илова бар ин, мардони нав хонадоршуда ба муддати як сол аз хидмати сарбозӣ озод карда мешаванд, то онҳо тавонанд бо ҳамсарони худ заминаи мустаҳкам бунёд кунанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 24:6-16 идома дода, Мусо аҳамияти адолат ва адолатро дар ҷанбаҳои гуногуни ҳаёт таъкид мекунад. Ӯ дастур медиҳад, ки қарздиҳандагон набояд ашёи муҳиме, аз қабили сангҳои осиёб ё либоси барои зиндагии рӯзмарра заруриро ба гарав гиранд. Гузашта аз ин, афрод набояд барои гуноҳҳои волидонашон муҷозот шаванд; хар кас барои кирдори худ чавобгар аст. Ба табақаҳои осебпазири ҷомеа, аз қабили занҳои бева, ятиму ятимон ва хориҷиён бояд дилсӯзӣ ва одилона муносибат кунанд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 24 бо қонунҳои гуногун оид ба ахлоқи иҷтимоӣ ва ҳуқуқи моликият ба анҷом мерасад. Дар Такрори Шариат 24:17-22 Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки гузаштаи худро ҳамчун ғуломӣ дар Миср ба ёд оранд ва нисбати онҳое, ки дар канор мондаанд ё мазлуманд, ҳамдардӣ кунанд. Ба онҳо амр мекунад, ки бо рӯйбинӣ нисбат ба бенавоён ва инкор кардани адл нисбат ба аҷнабиёне, ки дар миёни онҳо ҳастанд, адолатро вайрон накунанд. Ба онҳо ҳамчунин дастур дода шудааст, ки дар вақти

ҷамъоварии ҳосил қисме аз зироатҳоро дарав гузоранд, то ниёзмандон ғизо ҷамъ кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 24 пешниҳод мекунад:
Дастур оид ба манъи талоқ оид ба издивоҷи дубора бо зани талоқшуда;
Таваҷҷӯҳ ба муносибати одилонаи адолат, ҳамдардӣ нисбат ба аъзоёни осебпазир;
Қонунҳои гуногун ахлоқи иҷтимоӣ, ҳуқуқи моликият, ҳамдардӣ нисбат ба маргиналӣ.

Таваҷҷӯҳ ба дастурҳои манъи талоқ дар издивоҷи дубора бо зани талоқшуда;
Аҳамияти муносибати одилонаи адолат, ҳамдардӣ нисбат ба аъзоёни осебпазир;
Қонунҳои гуногун ахлоқи иҷтимоӣ, ҳуқуқи моликият, ҳамдардӣ нисбат ба маргиналӣ.

Дар ин боб дастурҳо оид ба талоқ ва издивоҷи дубора, аҳамияти адолат ва адолат дар ҷабҳаҳои мухталифи зиндагӣ ва қонунҳои мухталифи марбут ба ахлоқи иҷтимоӣ ва ҳуқуқи моликият тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 24 Мусо дастур оид ба талоқ медиҳад ва мегӯяд, ки агар мард бо зани худ талоқ диҳад ва ӯ бо марди дигаре издивоҷ кунад, ки баъд аз ӯ талоқ диҳад ё бимирад, шавҳари аввалинаш иҷозат дода намешавад, ки бо ӯ издивоҷ кунад. Ҳадафи ин мамнӯъ ҷилавгирӣ аз талоқҳои бесамар ва таъмини муқаддасии издивоҷ аст. Илова бар ин, мардони нав хонадоршуда ба муддати як сол аз хидмати сарбозӣ озод карда мешаванд, то онҳо тавонанд бо ҳамсарони худ заминаи мустаҳкам бунёд кунанд.

Дар идомаи Такрори Шариати 24, Мусо аҳамияти адолат ва адолатро дар ҷанбаҳои гуногуни ҳаёт таъкид мекунад. Ӯ дастур медиҳад, ки кредиторон набояд ашёи муҳимро ҳамчун гарав аз қарздорон бигиранд. Гузашта аз ин, афрод набояд барои гуноҳҳои волидонашон муҷозот шаванд; хар кас барои кирдори худ чавобгар аст. Ба афроди осебпазири ҷомеа, аз қабили бевазанон, ятимон ва хориҷиён бояд шафқат ва муносибати одилона таъмин карда шавад.

Такрори Шариати 24 бо қонунҳои гуногун оид ба ахлоқи иҷтимоӣ ва ҳуқуқи моликият ба анҷом мерасад. Мусо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки гузаштаи худро ҳамчун ғуломӣ дар Миср ба ёд оранд ва нисбати онҳое, ки дар канор мондаанд ё мазлуманд, ҳамдардӣ кунанд. Ба онҳо амр шудааст, ки бо рӯйбинӣ нисбат ба бенавоён ва инкор кардани адл нисбат ба аҷнабиёне, ки дар миёни онҳо ҳастанд, адолатро вайрон накунанд. Илова бар ин, ба онҳо дастур дода мешавад, ки дар мавсими дарав баъзе зироатҳоро дарав гузоранд, то эҳтиёҷмандон ғизо ҷамъоварӣ кунанд ва ба эҳтиёҷмандон шафқат кунанд.

Такрори Шариат 24:1 Ҳангоме ки марде зан гирифта, ӯро ба занӣ гирифт, ва чунин воқеъ шуд, ки вай дар назари вай илтифот наёфт, зеро ки дар вай нопокӣ пайдо кардааст; бигзор вай ба вай варақаи талоқ нависад; ба дасти вай бидиҳед ва аз хонааш берун кунед.

Дар ин порча муқаррароти марде баён шудааст, ки агар дар занаш нопокӣ пайдо кунад, талоқ диҳад.

1. Фазли Худо ҳатто бар касонест, ки талоқ шудаанд.

2. Мо бояд сарфи назар аз душвориҳое, ки мо дучор мешавем, ба аҳди издивоҷамон содиқ бошем.

1. Матто 19:3-9 - Таълимоти Исо дар бораи издивоҷ ва талоқ.

2. Румиён 7:2-3 - Шарҳи Павлус дар бораи қонун дар бораи издивоҷ ва талоқ.

Такрори Шариат 24:2 Ва ҳангоме ки вай аз хонаи ӯ берун мешавад, метавонад рафта, зани дигаре шавад.

Дар Такрори Шариат 24:2 гуфта мешавад, ки зане, ки хонаи шавҳарашро тарк кардааст, метавонад бо марди дигар издивоҷ кунад.

1. Нақшаи Худо барои издивоҷ: Омӯзиши дӯст доштан ва раҳо кардан

2. Қувваи бахшидан: Фаҳмидани баракатҳои пеш рафтан

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Матто 5:23-24 - "Бинобар ин, агар ту ҳадяи худро дар назди қурбонгоҳ тақдим карда истода бошӣ ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародар ё хоҳарат ба ту зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар пеши қурбонгоҳ бимон. Аввал рафта, бо ӯ оштӣ шав. пас биёед ва ҳадяи худро пешкаш кунед».

Такрори Шариат 24:3 Ва агар шавҳари охирин аз вай нафрат кунад, ва ба вай варақаи талоқ нависад ва ба дасти вай дода, вайро аз хонааш фиристад; ё агар шавҳари охирин, ки вайро ба зани худ гирифт, бимирад;

Талоќро шавњар навишта метавонад, ки агар занаш нафрат дошта бошад ва занро аз хона берун мекунанд. Агар шавҳар бимирад, ҳамин чиз дахл дорад.

1. Муҳаббати Худо ба халқаш сарфи назар аз талоқ

2. Муќаддасоти издивољ ва талоқ

1. Малокӣ 2:14-16 - "Бо вуҷуди ин шумо мепурсед, ки чаро? Ин аст, ки Худованд дар байни шумо ва зани ҷавонии шумо шаҳодат медиҳад, зеро шумо бо вай имонро шикастед, гарчанде ки вай шарики шумост, зани аҳди никоҳи ту.Оё Худованд онҳоро якто накардааст?Онҳо аз они ҷисм ва рӯҳанд.Ва барои чӣ як?Чунки ӯ дар ҷустуҷӯи насли худотарс буд.Пас, худро дар рӯҳи худ эҳтиёт кун ва бо зани худ имонро нашикан. ҷавонон».

2. Румиён 7: 2-3 - "Масалан, зани шавҳардор тибқи қонун то даме ки ӯ зинда аст, ба шавҳараш вобаста аст, аммо агар шавҳараш бимирад, вай аз қонуне озод мешавад, ки ӯро ба ӯ мебандад. , агар дар зинда будани шавҳараш бо марди дигаре алоқаи ҷинсӣ кунад, зинокор номида мешавад.Аммо агар шавҳараш бимирад, аз ин қонун озод мешавад ва агар ба марди дигар издивоҷ кунад, зино намешавад».

Такрори Шариат 24:4 Шавҳари пештарааш, ки вайро фиристода буд, наметавонад вайро дубора ба занӣ гирад, пас аз он ки вай палид шуд; зеро ки ин пеши Худованд зишт аст, ва заминро, ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, ба гуноҳ водор накун.

Ин порча нишон медиҳад, ки мард наметавонад зани собиқи худро палид карда бошад, аз нав издивоҷ кунад, зеро ин дар назди Худо ҳамчун кори зишт ҳисобида мешавад.

1. "Муқаддас будани издивоҷ: Китоби Муқаддас чӣ мегӯяд?"

2. "Чаро бо ҳамсари собиқ издивоҷ кардан нодуруст аст"

1. Матто 19:3-9 - Шарҳ додани таълимоти Исо дар бораи издивоҷ ва талоқ.

2. Румиён 7:1-3 - Фаҳмонед, ки чаро дубора издивоҷ кардан бо ҳамсари собиқ нодуруст аст.

Такрори Шариат 24:5 Вақте ки марде зани нав гирифт, набояд ба ҷанг равад ва ба ӯ ҳеҷ гуна коре карда нашавад; балки як сол дар хона озод хоҳад буд ва зани худро, ки гирифта буд, рӯҳбаланд хоҳад кард. .

Ин порча муҳимияти он аст, ки шавҳар барои бо зани наваш будан ва эҳсоси бехатарӣ ва дӯстдоштаи худ вақт ҷудо мекунад.

1. Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр издивоҷи худро мустаҳкам кардан мумкин аст

2. Нигоҳубини ҳамсари худ: Оғоз кардани фармудаҳои Худо

1. Эфсӯсиён 5:25-28 Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ низ калисоро дӯст дошт ва худро барои он фидо кард; То ки Ӯ онро бо шустани об ба воситаи калом тақдис гардонад ва пок созад, То ки онро ба худ калисои пурҷалоле тақдим кунад, ки дорои доғ ва чин ва ҳеҷ чизи дигар нест; балки барои он ки он муқаддас ва беайб бошад. Ҳамин тавр, мардон бояд занони худро мисли ҷисми худ дӯст доранд. Ҳар кӣ зани худро дӯст медорад, худро дӯст медорад.

2. Масалҳо 18:22 Ҳар кӣ зане ёбад, кори нек пайдо мекунад ва ба илтифоти Худованд ноил мегардад.

Такрори Шариат 24:6 Ҳеҷ кас санги поён ё болои осиёбро ба гарав нагирад, зеро ки вай ҷони одамро барои гарав мегирад.

Молу мулки мардро ҳамчун гарав барои қарз истифода набаред, зеро ин метавонад ҳаёти ӯро зери хатар гузорад.

1. Хавфи беҳуда гирифтан

2. Арзиши ҳаёти инсон

1. Масалҳо 22:26-27 "Аз ҷумлаи онҳое набошед, ки ба гарав даст мезананд ё қарзро таъмин мекунанд; агар барои пардохт кардан надоред, бистари шумо аз зери шумо рабуда мешавад."

2. Матто 6:24 «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ки ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед».

Такрори Шариат 24:7 Агар касе ёфт шавад, ки яке аз бародарони худ аз банӣ-Исроилро дуздида, аз ӯ тиҷорат кунад ё ба ӯ фурӯшад; он гоҳ он дузд мемирад; ва бадиро аз миёни худ дур хоҳӣ кард.

Ин порча аз Такрори Шариат 24:7 дар бораи ҷазо барои дуздӣ ва фурӯши ҳамватани исроилӣ нақл мекунад.

1. Оқибатҳои дуздӣ: Хатарҳои истисмор кардани бародарони мо

2. Зарурати зоҳир кардани шафқат ва меҳрубонӣ: Эҷоди ҷомеаи муҳаббат ва сулҳ

1. Хуруҷ 20:15 "Дуздӣ накун"

2. Матто 25: 35-36 "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед"

Такрори Шариат 24:8 Аз балои махав эҳтиёт шавед, то ки бодиққат риоя кунед ва мувофиқи ҳар он чи коҳинон, ки левизодагон ба шумо таълим медиҳанд, ба ҷо оваред; чунон ки Ман ба онҳо амр фармудаам, ҳамон тавр амал кунед.

Вақте ки сухан дар бораи махав меравад, Худованд одамонро амр мекунад, ки бодиққат бошанд ва ба таълимоти коҳинони левиӣ риоя кунанд.

1. Итоати содиқона: Иҷрои дастурҳои Худо барои шифо

2. Баракати гӯш кардани пандҳои ҳаким

1. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамин тавр, шумо, ки ҷавонтар ҳастед, ба пирон итоат кунед. Ҳамаатон дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо ба гардани Ӯ вогузорад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

2. Яъқуб 1:19 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

Такрори Шариат 24:9 Ба ёд оваред, ки Худованд Худои шумо дар роҳ бо Марьям чӣ кор карда буд, пас аз он ки шумо аз Миср берун омадаед.

Ин порча ба мо садоқатмандӣ ва марҳамати Худовандро нисбат ба халқаш хотиррасон мекунад, ҳатто вақте ки онҳо ба Ӯ итоат намекунанд.

1. Худованд сарфи назар аз нокомиҳои мо амин аст

2. Баракатҳои таваккал ба Худованд

1. Забур 25:10 - Ҳама роҳҳои Худованд марҳамат ва ростӣ барои касонест, ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд.

2. 2 Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ; Он ки моро дар тамоми андӯҳҳои мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо онҳоро тасаллӣ диҳем, ки дар ҳар мусибат, ба он тасаллӣ, ки худи мо аз Худо тасаллӣ ёфтааст.

Такрори Шариат 24:10 Вақте ки ба бародари худ чизе қарз медиҳӣ, барои гирифтани гарав ба хонаи вай нарафт.

Ҳангоми қарз додани чизе ба хонаи бародар даромадан манъ аст.

1. «Қудрати худдорӣ дар додан»

2. «Баракати қарз додан ба дигарон»

1. Масалҳо 3:27-28 - "Некиро аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, дареғ надор, вақте ки шумо метавонед амал кунед. Ба ёри худ нагӯед, ки пагоҳ баргард ва ман онро ба ту медиҳам, вақте ки ту онро аллакай бо шумо доранд."

2. Матто 5:42 - «Ба касе ки аз ту мепурсад, бидеҳ ва аз касе, ки мехоҳад аз ту қарз гирад, рӯй нагардон».

Такрори Шариат 24:11 Ту берун хоҳӣ истод, ва касе ки ба ӯ қарз медиҳӣ, гаравро дар берун ба ту хоҳад овард.

Ин порча аз Такрори Шариат 24:11 дар бораи додани қарз ба шахси ниёзманд ва ба онҳо додани ашёи ба гарав гузошташударо ҳамчун гарав берун овардан сухан меронад.

1. Худо моро ба саховатмандӣ даъват мекунад ва ба ниёзмандон кумак кунад, ҳатто агар ин таваккал карданро дошта бошад.

2. Худо аз мо талаб мекунад, ки ҳангоми қарз додан ба дигарон ҳикматро истифода барем, балки инчунин раҳм ва раҳмдилӣ зоҳир кунем.

1. Масалҳо 19:17 - Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд бошад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки пахш карда, якҷоя ҷунбонда, давида, ба домани шумо гузошта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мекунед, он ба шумо бармегардад.

Такрори Шариат 24:12 Ва агар он мард камбағал бошад, бо гарави ӯ хоб нахохед.

Мард набояд гарави камбағалро ҳамчун гарав барои қарз гирад.

1: Аз камбағалон бартарӣ надиҳед - Такрори Шариат 24:12

2: Ба эҳтиёҷмандон раҳму шафқат зоҳир кунед - Такрори Шариат 24:12

1: Хуруҷ 22:25-27 - Агар ба касе аз қавми ман, ки аз ту камбағал аст, қарз диҳӣ, барои ӯ судхур нашав ва ба ӯ рибо ҳам нахоҳӣ дод.

2: Луқо 6:35-36 - Аммо шумо душманони худро дӯст доред ва некӣ кунед ва қарз диҳед ва ба ҳеҷ чиз умед набандед; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо фарзандони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипосону бадкорон меҳрубон аст.

Такрори Шариат 24:13 Ба ҳар ҳол, вақте ки офтоб ғуруб мекунад, гаравро ба ӯ боз хоҳӣ дод, то ки ӯ дар либоси худ хобида, туро баракат диҳад, ва ин барои ту дар ҳузури Худованд Худои ту адолат хоҳад буд.

Ин оят аҳамияти раҳмдилӣ ва раҳмдилӣ ба дигаронро таъкид мекунад, зеро ин талаби одил будан дар назди Худованд аст.

1. Меҳрубонӣ ва раҳмдилонаи Худо: Зиндагӣ ба Такрори Шариат 24:13

2. Баракати адолат: Фаҳмидани Такрори Шариат 24:13

1. Масалҳо 14:31 - Ҳар кӣ ба камбағал ситам кунад, Офаридгори худро таҳқир мекунад, аммо касе ки ба мискинон саховатманд аст, ӯро эҳтиром мекунад.

2. Мико 6:8 Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат кунед, ва меҳрубониро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

Такрори Шариат 24:14 Ба ғуломи муздури камбағалу бечора, хоҳ аз бародарони ту бошад, хоҳ аз ғарибони ту, ки дар замини ту дар дохили дарвозаҳои ту ҳастанд, ситам накун.

Худованд ба мо амр медиҳад, ки ба ғуломи муздур, ки фақир ва ниёзманд аст, хоҳ исроилӣ бошад, хоҳ бегонае, ки дар Исроил зиндагӣ мекунад, ситам накунем.

1. Худованд дар ғамхории бечорагон ва мискинон аст

2. Масъулияти дӯст доштани ҳамсоягон

1. Яъқуб 2:15-16 - «Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед, бе он ки ба онҳо чизҳои барои бадан лозимиро бидиҳед. , ин чӣ хуб аст? ”

2. Матто 25:31-46 - «Вақте ки Писари Одам дар ҷалоли Худ ва тамоми фариштагон бо Ӯ меояд, Ӯ бар тахти ҷалоли Худ хоҳад нишаст, дар пеши Ӯ тамоми халқҳо ҷамъ мешаванд ва Ӯ одамонро аз ҳам ҷудо хоҳад кард. яке аз дигаре мисли чӯпон гӯсфандонро аз буз ҷудо мекунад».

Такрори Шариат 24:15 Дар рӯзи ӯ муздашро ба вай бидеҳ, ва офтоб бар он ғуруб нахоҳад кард; зеро ки вай бечора аст ва дилашро ба он водор мекунад, мабодо вай бар зидди ту сӯи Худованд фарёд занад, ва ин барои ту гуноҳ мешавад.

Худованд ба мо амр мекунад, ки маоши камбағалонро сари вақт бидиҳем.

1: Адолатро барои камбизоатон таъхир накунед

2: Дили Худо барои камбағалон

1: Яъқуб 2: 15-16 - Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ хуб аст?

2: Isaiah 58:6-7 - Оё ин рӯза нест, ки ман интихоб мекунам: раҳо кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлумонро ва шикастани ҳар як юғ? Магар ин нест, ки нони худро ба гуруснагон тақсим

карда, бечораро ба хонаи худ оваред; Чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон, ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?

Такрори Шариат 24:16 Падарон барои фарзандон набояд кушта шаванд, ва фарзандон низ барои падарон кушта намешаванд: ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки афрод барои аъмоли худ масъуланд ва наметавонанд барои гуноҳҳои дигарон ҷавоб диҳанд.

1. Худо одил ва меҳрубон аст: Тадқиқоти Такрори Шариат 24:16

2. Масъулиятро ба дӯш гирифтан: омӯхтани маънои Такрори Шариат 24:16

1. Такрори Шариат 5:9 - «Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми касоне, ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам. "

2. Ҳизқиёл 18:20 - "Ҷони гуноҳкор хоҳад мурд. Писар барои гуноҳи падар азоб накашад, ва падар барои гуноҳи писар азоб кашад. Адолати одил бар ӯ хоҳад буд, ва шарорати шарир бар худаш хоҳад буд».

Такрори Шариат 24:17 Доварии бегона ва ятимро таҳриф накун; ва либоси бевазанро ба гарав нагиред:

Ин порча моро ҳушдор медиҳад, ки нотавононро, ба мисли бевазанон, бегонагон ва ятимонро ситам накунем ва аз онҳо баҳра нагирем.

1. Даъвати Худо барои дӯст доштан ва ҳифзи осебпазирон

2. Қувваи дифоъ аз заифҳо

1. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки дар назди Худои Падар, пок ва беайб аст, ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар андӯҳашон биравад ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ дорад".

2. Ишаъё 1:17 - "Некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, зулмро ислоҳ кунед; ба ятимон адолат кунед, даъвои бевазанро даъво кунед".

Такрори Шариат 24:18 Аммо ту дар хотир дорӣ, ки ту дар Миср ғулом будӣ, ва Худованд Худоят туро дар он ҷо фидия дод; бинобар ин ба ту амр медиҳам, ки ин корро кунӣ.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки мо як вақтҳо дар Миср ғулом будем, аммо Худо моро наҷот дод ва ҳоло ба мо амр шудааст, ки инро ба ёд орем.

1. Ёдоварӣ аз гузаштаи мо: кафорати Худованд

2. Фармони дар ёд доштани озодии мо

1. Хуруҷ 15:13 - Шумо бо марҳамати худ мардумеро, ки фидия додаед, пеш бурдед; Ту онҳоро бо қуввати худ ба макони муқаддаси худ раҳнамун кардай.

2. Забур 144:7-8 - Дасти худро аз боло дароз кун; маро наҷот деҳ ва аз обҳои пурқувват, аз дасти аҷнабиён, ки даҳонашон дурӯғ мегӯяд ва дасти росташон дасти рости дурӯғ аст, раҳоӣ деҳ.

Такрори Шариат 24:19 Вақте ки ҳосили худро дар киштзори худ бурида, як бандро дар саҳро фаромӯш кардаӣ, дигар барои овардани он нарав: он барои ғариб, барои ятим ва бевазан хоҳад буд; Худованд Худоят туро дар тамоми кори дасти ту баракат диҳад.

Ин порча аҳамияти таъмини ниёзмандонро таъкид мекунад, зеро ин кор баракати Худо хоҳад овард.

1. "Тисм додани неъматҳои Худо: Нигоҳубин ба ниёзмандон"

2. "Қувваи саховатмандӣ: Таъмини ғариб, бепадар ва бевазан"

1. Яъқуб 2:14–17

2. Эфсӯсиён 4:28–32

Такрори Шариат 24:20 Вақте ки дарахти зайтуни худро мезанӣ, дигар аз навдаҳои худ нагузар: он барои ғариб, барои ятим ва бевазан хоҳад буд.

Ин порча моро ҳидоят мекунад, ки саховатманд бошем ва неъмати худро бо бегонагон, ятимон ва бевазанон тақсим кунем.

1. Неъмати саховатмандӣ

2. Масъулияти ғамхорӣ ба осебпазирон

1. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: нигоҳубини ятимон ва бевазанонро дар тангӣ ва ғамхорӣ кардан аз ифлосшавии ҷаҳон."

2. Ишаъё 1:17 - "Нақл карданро омӯзед; адолатро ҷӯед. мазлумонро дифоъ кунед. Даъвои ятимонро ба даст гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед".

Такрори Шариат 24:21 Ҳангоме ки ангури токзори худро ҷамъ оварӣ, баъд онро начин: он барои ғариб, барои ятим ва бевазан хоҳад буд.

Ба банӣ-Исроил амр шудааст, ки ягон ангури аз токзорҳои худ ҷамъовардаашонро нигоҳ надоранд, балки онро барои бегонагон, ятимон ва бевазанон гузоранд.

1. Қалби саховатмандӣ: Даъвати Худо ба нигоҳубини осебпазиртарин

2. Зиндагӣ бо сарпарастӣ: ҳамсоягони худро мисли худ дӯст доштан

1. Ибодат 19:9-10: «Вақте ки ҳосили замини худро даравед, то канори киштзори худ дарав накунед ва ҳосили ҳосили худро начинед; бори дуюм аз токзори худ нагузаред, ангури афтода, барои бечорагон ва бегонагон бигузор».

2. Яъқуб 1:27: «Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: нигоҳубини ятимон ва бевазанонро дар тангӣ ва ғамхорӣ кардан аз ифлосшавии ҷаҳон».

Такрори Шариат 24:22 Ва ту дар ёд дорӣ, ки дар замини Миср ғулом будӣ; бинобар ин ба ту амр медиҳам, ки ин корро бикун.

Худо ба халқи Исроил амр мекунад, ки ба ёд оранд, ки онҳо замоне дар Миср ғулом буданд.

1. Ба ёд овардани решаҳои худ: Шукронаи ризқи Худо

2. Қудрати тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Ибриён 13:5-6 - Ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам.

2. Эфсӯсиён 6:5-7 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед.

Такрори Шариати 25-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 25:1-3 ба татбиқи адолат ва ҷазо барои ҷиноятҳо муроҷиат мекунад. Мӯсо дастур медиҳад, ки вақте ки байни одамон баҳсу мунозира ба миён меояд, онҳоро барои ҳукми одилона ба назди доварон овардан лозим аст. Агар касе дар ҷиноят гунаҳгор дониста шавад, онҳо бояд ҷазои мувофиқи ҷиноятро гиранд. Аммо, Мусо инчунин таъкид мекунад, ки аз муҷозоти зиёдатӣ бояд худдорӣ кард, ки чиҳил тозиёна аст, ки ҷазои ҳадди аксар иҷозат дода шудааст.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 25:4-12 идома дода, Мусо қоидаҳоро дар бораи муносибати одилона бо ҳайвонот ва ӯҳдадориҳои оилавӣ пешниҳод мекунад. Ӯ мефармояд, ки вақте барзаговро барои куфтани ғалла истифода мебаранд, даҳони онро набанданд, балки иҷозат медиҳанд, ки аз ҳосили кораш бихӯранд. Ин принсип ба дигар ҳолатҳое, ки ҳайвонот ба меҳнат ҷалб карда мешаванд, паҳн мешавад. Илова бар ин, агар бародарон якҷоя зиндагӣ кунанд ва яке аз онҳо писаре нагузошта бимирад, бародараш интизор меравад, ки бевазанро ба шавҳар диҳад ва насли бародарашро идома диҳад.

Параграфи 3: Такрори Шариати 25 бо қонунҳои марбут ба ростқавлӣ ва беайбии муносибатҳои тиҷоратӣ ба итмом мерасад. Дар Такрори Шариат 25:13-16 Мусо истифода бурдани вазнҳо ё ченакҳои беинсофонаро ҳангоми анҷом додани муомилоти тиҷорӣ манъ мекунад. Вай таъкид мекунад, ки истифодаи чораҳои дақиқ ва одилона ба Худованд писанд аст ва адолатро дар тиҷорат таъмин мекунад. Гузашта аз ин, ӯ ҳушдор медиҳад, ки ба амалҳои ноодилона, ба монанди фиреб ё фиреб додани дигарон.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 25 пешниҳод мекунад:
Татбиқи адолати судӣ ҳукми одилона, ҷазоҳои мувофиқ;
Қоидаҳо дар бораи муносибати одилонаи ҳайвонот ҳангоми меҳнат;
Қонунҳое, ки ба ростқавлӣ алоқаманданд, бо истифода аз чораҳои одилона, канорагирӣ аз амалҳои ноинсофона.

Таваҷҷӯҳ ба татбиқи адолати судӣ ҳукми одилона, ҷазоҳои мувофиқ;
Қоидаҳо дар бораи муносибати одилонаи ҳайвонот ҳангоми меҳнат;
Қонунҳое, ки ба ростқавлӣ алоқаманданд, бо истифода аз чораҳои одилона, канорагирӣ аз амалҳои ноинсофона.

Дар ин боб ба татбиқи адолати судӣ, муқаррарот дар бораи муносибати одилона бо ҳайвонот ва ӯҳдадориҳои оилавӣ ва қонунҳои марбут ба ростқавлӣ ва ростқавлӣ дар муносибатҳои тиҷоратӣ тамаркуз мекунанд. Дар Такрори Шариати 25 Мусо дастур медиҳад, ки баҳсҳои байни одамон бояд ба назди доварон барои ҳукми одилона оварда шаванд. Агар касе дар ҷиноят гунаҳгор дониста шавад, онҳо бояд ҷазои мувофиқи ҷиноятро гиранд. Бо вуҷуди ин, бояд аз ҷазои аз ҳад зиёд канорагирӣ кард.

Дар Такрори Шариат 25 идома дода, Мусо қоидаҳоро дар бораи муносибати одилона бо ҳайвонот ҳангоми меҳнат таъмин мекунад. Ӯ мефармояд, ки вақте ки говро барои кӯфтани ғалла ё ба кори дигар машғул шудан лозим аст, даҳони онро набанданд, балки иҷозат медиҳанд, ки аз маҳсули кораш бихӯранд. Ин принсип ба дигар ҳолатҳое, ки ҳайвонотро дар меҳнат ҷалб мекунанд, дахл дорад. Илова бар ин, ӯ ба ӯҳдадориҳои оилавӣ муроҷиат мекунад, ки дар он бародароне, ки якҷоя зиндагӣ мекунанд, бояд бо зани беваи бародари фавтида издивоҷ кунанд ва наслро идома диҳанд.

Такрори Шариати 25 бо қонунҳои марбут ба ростқавлӣ ва беайбии муносибатҳои тиҷоратӣ ба итмом мерасад. Мусо ҳангоми анҷом додани муомилот истифода бурдани вазнҳо ё ченакҳои беинсофонаро манъ карда, аҳамияти чораҳои дақиқ ва одилонаро ҳамчун писандидаи Худованд ва таъмини адолат дар тиҷорат таъкид мекунад. Вай инчунин аз даст задан ба амалҳои ноодилона, аз қабили фиреб додан ё фиреб додани дигарон ҳушдор медиҳад, ки ба ростқавлӣ ва рафтори ахлоқӣ дар муносибатҳои тиҷоратӣ таъкид мекунад.

Такрори Шариат 25:1 Агар дар байни одамон низоъ ба амал ояд, ва онҳо ба доварӣ меоянд, то ки доварон онҳоро доварӣ кунанд; он гоҳ одилонро сафед хоҳанд кард ва шариронро маҳкум хоҳанд кард.

Ин порча аз Такрори Шариат аҳамияти ҳукми одилона ва беғаразро дар ҳама гуна баҳси байни ду мард нишон медиҳад.

1. Адолати Худо: Даъват ба адолат

2. Аҳамияти ҳукми одилона

1. Ишаъё 1:17, некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, даъвои бевазанро талаб кунед.

2. Масалҳо 17:15, Ҳар кӣ шарирро сафед мекунад ва касе ки одилро маҳкум мекунад, ҳарду дар назди Худованд зишт ҳастанд.

Такрори Шариат 25:2 Ва агар шарир сазовори лату кӯб бошад, қозӣ ӯро хобонда, бар рӯи айби худаш ба миқдори муайян латукӯб хоҳад кард.

Ба қозӣ амр шудааст, ки фосиқро мувофиқи дараҷаи гуноҳаш бизанад.

1. Адолати Худо: Дарки зарурати чазо.

2. Оқибатҳои бадӣ: Фаҳмидани аҳамияти тоъату эҳтиром.

1. Масалҳо 19:19 Шахси хашми азиме азоб хоҳад кашид, зеро ки агар ӯро раҳоӣ диҳӣ, бояд боз такрор кунӣ.

2. 1 Петрус 2:13-14 Худро ба ҳар як амри инсонӣ ба хотири Худованд итоат кунед: хоҳ подшоҳ бошад, хоҳ олӣ; Ё ба ҳокимон, чунон ки ба онҳое ки Ӯ барои ҷазои бадкорон ва барои ситоиши неккорон фиристода шудааст.

Такрори Шариат 25:3 Бигзор вай ба вай чил зарба бизанад, вале аз ҳад зиёд набарад; мабодо агар вай аз ҳад зиёд бартарӣ дода, ӯро бо зарбаҳои зиёд бизанад, бародарат дар назари ту зишт намонад.

Ин порча таълим медиҳад, ки ҷазои ҷисмонӣ қобили қабул аст, аммо набояд ҳеҷ гоҳ аз чиҳил хат зиёд бошад ва бояд ба меъёр анҷом дода шавад.

1. Интизоми пурмуҳаббат: Фаҳмидани маҳдудиятҳои Библиявии ҷазои ҷисмонӣ

2. Шафқат ва раҳмдилӣ: нуқтаи назари Китоби Муқаддас оид ба тарбия кардани дигарон

1. Масалҳо 13:24 - Ҳар кӣ асоро дареғ медорад, аз писараш нафрат мекунад, аммо касе ки ӯро дӯст медорад, эҳтиёт мекунад, ки ӯро тарбия кунад.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред; балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед.

Такрори Шариат 25:4 Вақте ки барзагов ҷуворимакка мечинад, даҳони онро набанд.

Ин порча моро водор мекунад, ки ба ҳайвонот бо эҳтиром ва меҳрубонӣ муносибат кунем.

1. Қувваи меҳрубонӣ: Чӣ гуна муносибати мо бо ҳайвонот хислати моро инъикос мекунад

2. Шаъну шарафи мехнат: бахои баланд додан ба чидду чахди хамаи мехнаткашон

1. Ғалотиён 6:9-10 - Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем. Пас, чун имконият дорем, ба ҳама некӣ кунем, хусусан ба аҳли имон.

2. Матто 25:31-46 - Вақте ки Писари Одам дар ҷалоли Худ ва тамоми фариштагони муқаддас бо Ӯ хоҳанд омад, Ӯ бар тахти ҷалоли Худ хоҳад нишаст: Ва ҳамаи халқҳо дар пеши Ӯ ҷамъ хоҳанд шуд; онҳоро аз якдигар ҷудо хоҳад кард, чунон ки чӯпон гӯсфандони худро аз бузҳо ҷудо мекунад; Он гоҳ Подшоҳ ба рости Худ хоҳад гуфт: «Биёед, эй баракатҳои Падари Ман! Малакути барои шумо аз офариниши олам муҳайёшударо мерос гиред».

Такрори Шариат 25:5 Агар бародарон бо ҳам сокин бошанд, ва яке аз онҳо бимирад ва фарзанд надошта бошад, зани мурда ба бегонае никоҳ накунад: бародари шавҳараш ба назди вай даромада, ӯро ба занӣ мегирад, ва вазифаи бародари шавҳарро дар назди вай иҷро кунед.

Китоби Муқаддас дастур медиҳад, ки агар марде бимирад ва бева монад, бародараш бояд ӯро ба занӣ гирад ва ӯро нигоҳубин кунад.

1. Вазифаи оила: Нигоҳубини бевазанон дар ҷомеа

2. Муҳимияти иҷрои ӯҳдадориҳо дар назди онҳое, ки мо дӯст медорем

1. Рут 2:20 - "Ва Ноомӣ ба келини худ гуфт: "Муборак аст аз ҷониби Худованд, ки эҳсони худро ба зиндагон ва мурдагон тарк накардааст".

2. Масалҳо 15:25 - "Худованд хонаи мағруронро вайрон хоҳад кард, аммо сарҳади бевазанро мустаҳкам хоҳад кард".

Такрори Шариат 25:6 Ва нахустзодае ки вай зоид, ба исми бародари мурдаи худ вориси хоҳад буд, то ки исми вай аз Исроил маҳв нашавад.

Нахустзодаи бевазан бояд номи бародари фавтидаи худро мерос гирад, то ки номи ӯ дар Исроил фаромӯш нашавад.

1. Гузоштани мероси ҷовидонӣ - Аҳамияти ном ва чӣ гуна он ба наслҳо мегузарад.

2. Эҳтироми хотираи наздиконамон - Чӣ гуна рафтори мо метавонад кафолат диҳад, ки хотираи наздиконамон ҳеҷ гоҳ фаромӯш нагардад.

1. Воиз 7:1 - «Номи нек аз атрафшони гаронбаҳо ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуд беҳтар аст».

2. Масалҳо 22:1 - «Номи нек бояд на аз сарвати бузург баргузида шавад, на аз нуқра ва тилло.

Такрори Шариат 25:7 Ва агар мард намехоҳад, ки зани бародари худро бигирад, бигзор зани бародараш ба назди дари назди пирон баромада, бигӯяд: "Бародари шавҳари ман намехоҳад, ки дар Исроил барои бародари худ ном баланд кунад". вазифаи бародари шавхарамро ичро накунам.

Ин порча вазифаи бародарро дар бораи издивоҷ бо беваи бародараш баён мекунад.

1. «Вазифаи бародар: Нигоҳубини бевазанон ва одамони осебпазир».

2. "Интизории Худо аз мо дар дастгирии ниёзмандон"

1. Яъқуб 1:27 - Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва покиза аст, ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

2. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

Такрори Шариат 25:8 Он гоҳ пирони шаҳраш ӯро даъват карда, ба ӯ сухан гӯянд;

Пирони шаҳри мард агар зани бародари фавтидаашро рад кунад, бояд бо ӯ сухан гӯянд.

1: марҳамат ва муҳаббати Худо дар Қонуни Мусо ошкор шудааст.

2: Муҳимияти ягонагии оила.

1: Рут 4:10-12 - Вафодорӣ ва садоқати Рут ба оилааш.

2: Матто 22:34-40 - Таълимоти Исо дар бораи аҳамияти дӯст доштани Худо ва дӯст доштани ёри худ.

Такрори Шариат 25:9 Он гоҳ зани бародараш дар ҳузури пирон назди ӯ омада, кафшашро аз поаш кушода, ба рӯи ӯ туф карда, ҷавоб дода, гӯяд: «Ба касе ки хоҳад, ҳамин тавр шавад». хонаи бародарашро обод накунад.

Ин порча аз Такрори Шариат 25:9 дар бораи зане сухан меравад, ки кафшҳои додарарӯсашро кашида, ба рӯи ӯ туф мекунад, агар додарарӯс вазифаи оилавии худро оид ба сохтани хонаи бародараш иҷро накунад.

1. Масъулияти иҷрои ӯҳдадориҳои оилавӣ

2. Оқибатҳои иҷро накардани ӯҳдадориҳои оилавӣ

1. Масал. 24:30-34 - Ман аз саҳрои як танбал, аз назди токзори марди беақл мегузаштам, ва инак, ҳамаро хор пур кардааст; заминро нихол пушонда, девори сангинашро вайрон кардааст. Баъд дидам ва фикр кардам; Ман дидам ва дастур гирифтам. Кам хоб, андаке хоб, андаке дастҳо барои истироҳат кардан ва фақру нодорӣ мисли роҳзан ба сарат меояд ва мисли марди мусаллаҳ.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

Такрори Шариат 25:10 Ва номи ӯ дар Исроил хонда хоҳад шуд: хонаи касе ки кафшашро кушодааст.

Ин порча аз Такрори Шариат 25:10 дар бораи урфу одати исроилиён нақл мекунад, ки дар он марде, ки пойафзолашро дигараш кашида буд, дар Исроил номи махсус дода шудааст.

1. «Аҳамияти гум кардани кафшҳои дигар дар Исроили қадим».

2. "Тарҳияи Худо барои баракат дар хурдтарин ҷузъиёт"

1. Рут 4:7-8 - "Акнун дар замонҳои пеш дар Исроил дар бораи фидия ва иваз кардани чизе чунин буд, ки ҳар чизеро тасдиқ мекард: яке пойафзоли худро кашида, ба дигаре дод, ва ин дар Исроил тасдиқи буд. "

2. Матто 3:16-17 - «Пас аз таъмид гирифтан Исо дарҳол аз об баромад; ва инак, осмон кушода шуд ва ӯ Рӯҳи Худоро дид, ки чун кабӯтаре фуруд омада, бар Ӯ фурӯзон мешавад, ва инак, овозе аз осмон гуфт: «Ин аст Писари Маҳбуби Ман, ки аз Ӯ хушнудам».

Такрори Шариат 25:11 Вақте ки одамон бо якдигар мубориза мебаранд, ва зани он кас наздик мешавад, то ки шавҳари худро аз дасти занзананда раҳо кунад, ва дасти худро дароз карда, аз асрораш бигирад:

Дар Такрори Шариат 25:11 зане ситоиш карда мешавад, ки ҳангоми ҳамла ба шавҳараш ба кӯмакаш меояд.

1. Далерии зани Китоби Муқаддас: Чӣ тавр зан дар Такрори Шариат 25:11 ба мо садоқат ва қуввати занҳоро хотиррасон мекунад

2. Қувват дар ягонагӣ: Чӣ тавр зан дар Такрори Шариат 25:11 ба мо қудрати якҷоя истоданро нишон медиҳад

1. Масалҳо 31: 10-12 - "Зани дорои хислати олиҷаноб, ки метавонад пайдо кунад? Вай аз ёқут арзишмандтар аст. Шавҳараш ба ӯ боварии комил дорад ва ҳеҷ чизи арзише надорад. Вай ба ӯ некӣ меорад, на зарар, ҳама чизи рӯзҳои ҳаёти ӯ."

2. Эфсӯсиён 5:22-33 - "Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат мекунед. Зеро шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани ӯст, ки вай аз он иборат аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд».

Такрори Шариат 25:12 Он гоҳ дасти вайро бибур, ва чашми ту ба вай раҳм нахоҳанд кард.

Дар ин порча дар бораи муҷозоти зане сухан меравад, ки дар ҷои ҷамъиятӣ ҷиноят содир кардааст ва дар ин сурат дасташ бояд бурида шавад.

1. Адолати Худо мутлақ аст ва бояд эҳтиром кард.

2. Шафқат ва адолат дар ҳаёти мо бояд мутавозин бошад.

1. Ишаъё 30:18 - "Бинобар ин Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад, ва аз ин рӯ Худро сарафроз мекунад, то ки ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои одил аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд".

2. Масалҳо 21:15 - "Вақте ки адолат ба амал меояд, барои одил шодӣ аст, аммо барои бадкорон ғамгин аст".

Такрори Шариат 25:13 Дар халтаи худ вазнҳои гуногун, калон ва хурд набошед.

Худованд ба мо амр мекунад, ки дар халтаҳои худ ду вазнҳои гуногун набардорем.

1. Гуноҳи фиреб: омӯхтани амри Худо дар бораи надоред вазнҳои ғаввосӣ дар сумкаҳои мо

2. Кори дуруст: Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

1. Масалҳо 20:10 & 23 - "Вазнҳои гуногун барои Худованд зишт аст, ва тарозуи бардурӯғ хуб нест".

2. Луқо 16:10 - "Ҳар кӣ ба чизи андак бовар кардан мумкин аст, ба чизи зиёд низ бовар кардан мумкин аст; ва ҳар кӣ дар чизи хеле кам беинсоф бошад, ба чизи зиёд низ беинсофӣ хоҳад кард."

Такрори Шариат 25:14 Дар хонаи худ андозаҳои калон ва хурд набошед.

Ин порча ба мо ҳидоят мекунад, ки андозаҳои гуногун ва вазн надорем, зеро ин беинсоф аст.

1: Меъёрҳои ростқавлии Худо - Такрори Шариат 25:14

2: Зарурати адолат - Такрори Шариат 25:14

1: Ибодат 19:35-36 - "Шумо дар доварӣ, дар ҳавлӣ, дар вазн ё дар андоза ноинсофӣ накунед. Тарозуҳои одил, вазнҳои одил, эфа ва хин одил дошта бошед: Ман ҳастам. Худованд Худои ту, ки туро аз замини Миср берун овард».

2: Масалҳо 11: 1 - "Тарозуи бардурӯғ барои Худованд нафратовар аст, аммо вазни одилона лаззати Ӯст".

Такрори Шариат 25:15 Аммо ту вазни комил ва одилона дошта бошӣ, ченаки комил ва одилона дошта бошӣ, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз гардад.

Худованд ба мо амр мекунад, ки дар муомила ва вазнамон росткор бошем, то дар сарзамини ваъдашуда умри мо дароз шавад.

1. Дарсҳои ҳаёт аз Такрори Шариат 25:15: Муҳимияти ростқавлӣ ва адолат дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо.

2. Ростқавлӣ беҳтарин сиёсат аст: баракати зиндагии шоиста дар назди Худо.

1. Масалҳо 11:1, "Тарозуи бардурӯғ барои Худованд зишт аст, аммо вазни одил лаззати Ӯст".

2. Матто 5:7, «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард».

Такрори Шариат 25:16 Зеро ки ҳамаи онҳое, ки чунин корҳо мекунанд ва ҳар кори ноинсофӣ мекунанд, назди Худованд Худои худ зишт ҳастанд.

Ноинсофӣ кардан дар назди Худо нафратовар аст.

1. «Дар назди Худо одилона зиндагӣ кардан»

2. "Гуноҳҳои зишт"

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон: балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, мақбул ва комил аст».

Такрори Шариат 25:17 Ба ёд ored, ки Амолеқ дар роҳ ба шумо чӣ кард, вақте ки шумо аз Миср берун омадаед;

Ин порча исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки ба ёд оранд, ки Амолеқ ҳангоми тарк кардани Миср бо онҳо чӣ кор карда буд.

1. Қувваи ёдоварӣ - Чӣ гуна ба ёд овардани хатогиҳои гузашта метавонад ба мо кӯмак кунад, ки дар имон пеш равем.

2. Хотираи мӯътамад - Дарс дар бораи он ки чӣ тавр ба ёд овардани садоқати Худо сарфи назар аз муборизаҳои гузаштаамон.

1. Хуруҷ 17:8-16 - Ҳисобот дар бораи ҳамлаи Амолеқ ба исроилиён.

2. Забур 103:11-14 - Ёдраскуние, ки чӣ тавр Худо гуноҳҳои моро дигар ба хотир намеорад.

Такрори Шариат 25:18 Чӣ гуна ӯ дар роҳ туро пешвоз гирифт, ва ба ақиби ту, ҳатто ҳамаи нотавононе, ки дар ақибат буд, зарба зад, вақте ки ту бемадор ва хаста будӣ; ва аз Худо наметарсид.

Худо ба исроилиён фармуд, ки аз душманонашон қасос нагиранд ва ба ёд оранд, ки чӣ гуна Худо ба онҳо дар гузашта раҳм карда буд, вақте ки онҳо заиф ва хаста буданд.

1. Раҳмати Худо: Ёд кардани неъмати Худо дар замони заъф.

2. Нақшаи Худо барои интиқом: Аҳамияти бахшидан дар ҳаёти мо.

1. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст.

2. Румиён 12:14-21 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва онҳоро лаънат накунед.

Такрори Шариат 25:19 Бинобар ин, ҳангоме ки Худованд Худоят ба ту аз ҳамаи душманонат, ки дар гирду атрофат аст, дар замине ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, то тасарруфи он ба ту оромӣ ато кунад, ту ёдгории Амолеқ аз зери осмон; шумо онро фаромӯш нахоҳед кард.

Худо ба мо амр медиҳад, ки гуноҳҳои Амолеқро фаромӯш накунем ва хотираи онҳоро аз зери осмон маҳв кунем.

1. Гуноҳи Амолеқ: Ба ёд овардани гузаштаи худ барои рад кардани гуноҳ

2. Қувваи омурзиш: дарёфти файз дар раҳмати Худованд

1. Ишаъё 43:25 - "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам".

2. Луқо 6:36 - «Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

Такрори Шариати 26-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Такрори Шариат 26:1-11 дар бораи қурбонии нахуства ва хондани изҳорот ба ҳузури Худованд сухан меравад. Мусо ба исроилиён мефармояд, ки ҳангоме ки онҳо ба замине, ки Худо ба онҳо ваъда додааст, дохил мешаванд, бояд як қисми ҳосили аввалини худро биёранд ва ба коҳин ҳамчун ҳадия пешкаш кунанд. Дар баробари ин қурбонӣ, онҳо бояд эъломияеро бихонанд, ки садоқати Худоро эътироф мекунанд ва таърихи худро ҳамчун халқе, ки Ӯ интихоб кардааст, нақл мекунад. Ин амал ҳамчун ёдрас кардани шукронаи онҳо барои ризқ ва наҷоти Худо хизмат мекунад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 26:12-15 идома дода, Мусо аҳамияти даҳяк додан ва ҳадия доданро барои дастгирии ниёзмандон таъкид мекунад. Ӯ дастур медиҳад, ки ҳар як соли сеюм, ки бо номи Соли даҳяк маълум аст, барои левизодагон, хориҷиён, ятимон ва бевазанон дар ҷамоати худ як даҳяк ҷудо карда шавад. Бо ин кор, онҳо нисбати онҳое, ки захираҳо ё дастгирии иҷтимоӣ надоранд, ҳамдардӣ нишон медиҳанд.

Сархати 3: Такрори Шариати 26 бо тасдиқи муносибатҳои аҳди Исроил бо Яҳува анҷом меёбад. Дар Такрори Шариат 26:16-19 Мусо ба исроилиён масъулияти худро барои итоат ба аҳкомҳои Худо содиқона хотиррасон мекунад. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки аз таҳти дил ба риояи қонунҳо ва аҳкомҳои Ӯ машғул шаванд. Худо бар ивази тоъати онҳо ваъда медиҳад, ки онҳоро аз тамоми халқҳо болотар гардонад ва онҳоро ҳамчун халқи муқаддаси худ сарвати гаронбаҳо қарор медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 26 оварда шудааст:
Пешниҳоди ҳосили аввалин, ки садоқати Худоро эътироф мекунанд;
Даҳяк додан ва додани ҳадия барои дастгирии ниёзмандон;
Тасдиқи итоаткории муносибатҳои аҳд, ки боиси баракатҳо мегардад.

Таваҷҷӯҳ ба пешниҳоди аввалин меваҳо бо эътирофи садоқати Худо, нақл кардани таърих;
Даҳяк ва ҳадияҳо барои дастгирии левизодагон, аҷнабиён, ятимон ва бевазанон;
Тасдиқи муносибатҳои аҳд итоаткории самимона, ки боиси сарбаландӣ мегардад.

Дар ин боб ба қурбонии ҳосили аввалин ва қироати изҳорот дар назди Худованд, аҳамияти даҳяк ва ҳадия додан барои дастгирии ниёзмандон ва тасдиқи муносибатҳои аҳди Исроил бо Худо нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 26 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳангоме ки онҳо ба замини ваъдашуда даромаданд, онҳо бояд як қисми ҳосили аввалини худро ҳамчун ҳадия ба пеши коҳин биёранд. Дар баробари ин қурбонӣ, онҳо бояд эъломияеро бихонанд, ки садоқатмандии Худоро дар тӯли таърихи худ ҳамчун халқи баргузидаи Ӯ эътироф мекунад.

Дар идомаи Такрори Шариати 26 Мусо аҳамияти даҳяк додан ва ҳадия доданро таъкид мекунад. Ӯ дастур медиҳад, ки ҳар як соли сеюм (соли даҳяк) барои гурӯҳҳои алоҳидаи ҷамоати онҳо, ки левизодагон, аҷнабиён, ки дар байни онҳо иқомат доранд, ятимон ва бевазанон мӯҳтоҷанд, даҳяк ҷудо карда шавад. Ин амал ҳамдардӣ нисбат ба онҳое, ки захираҳо ё дастгирии иҷтимоӣ надоранд, нишон медиҳад.

Такрори Шариати 26 бо тасдиқи муносибатҳои аҳди Исроил бо Яҳува хотима меёбад. Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки масъулияти онҳо барои итоаткории аҳкоми Худоро содиқона доранд. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки аз таҳти дил ба риояи қонунҳо ва аҳкомҳои Ӯ машғул шаванд. Дар ивази итоаткории онҳо Худо ваъда медиҳад, ки онҳоро аз тамоми халқҳо болотар гардонад ва онҳоро ҳамчун халқи муқаддаси худ сарвати гаронбаҳое, ки ҷалоли Ӯро инъикос мекунад, қарор медиҳад.

Такрори Шариат 26:1 Ва ҳангоме ки ту ба замине ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, меоӣ, ва онро тасарруф мекунӣ ва дар он сокин шавӣ;

Вақте ки мо ба замине, ки Худованд ба мо додааст, ворид мешавем ва соҳиби он мешавем, бояд шукрона кунем ва барои Ӯ қурбонӣ кунем.

1. Дили сипос: инкишоф додани миннатдорӣ дар ҳаёти мо

2. Вафодорӣ дар ваъдаи Худо: таваккал ба рӯзии Парвардигор

1. Забур 100: 4-5 - "Аз дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ дароед, ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано! Ӯро шукр гӯед; исми Ӯро муборак гӯед! Зеро ки Худованд некӯст; муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст, ва садоқати Ӯ ба наслҳо. "

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

Такрори Шариат 26:2 Ки аз ҳама ҳосили замин, ки аз замини худ, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, биоварӣ ва онро дар сабад гузор, ва ба он ҷое ки Худованд Худои ту интихоб хоҳад кард, ки исми Ӯро дар он ҷо гузорад.

Ин порча дар бораи ӯҳдадории исроилиён барои овардани ҳосили аввалини замини худ ба ҷои интихобкардаи Худо сухан меравад.

1. Ҷои интихобкардаи Худо: Санҷиши Такрори Шариат 26:2

2. Вазифаи исроилиён: Он чизе ки Худо аз мо талаб мекунад

1. Хуруҷ 23:16 - "Ва иди ҳосил, аввалин меваҳои меҳнати худ, ки дар саҳро коштай; ва иди ҷамъоварӣ, ки дар охири сол, вақте ки шумо дар меҳнати худ ҷамъ кардаед. аз майдон берун».

2. Ибодат 23:10 - «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Вақте ки ба замине ки Ман ба шумо медиҳам, омадед ва ҳосили онро даравед, он гоҳ як банд аз ҳосили аввалини ҳосили худро ба коҳин».

Такрори Шариат 26:3 Ва назди коҳине, ки дар он айём хоҳад буд, рафта, ба ӯ бигӯ: "Имрӯз ба Худованд Худои ту эътироф мекунам, ки ман ба кишваре омадаам, ки Худованд ба падарони мо қасам хӯрда буд, ки барои додани он мо.

Ин порча аз Такрори Шариат дар бораи он ки исроилиён ба Худованд касб карда, ба кишваре, ки ба аҷдодони худ ваъда шуда буданд, муҳокима мекунанд.

1. Ваъдаҳои Худо: Иҷрои аҳди Ӯ

2. Масъулиятҳои мо дар назди Худо: Иҷрои ӯҳдадориҳои мо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - "Пас, акнун аз Худованд битарсед ва Ӯро бо самимият ва вафодорӣ ибодат кунед. худоҳоеро, ки падаронатон дар он тарафи дарё ва дар Миср мепарастиданд, дур кунед ва Худовандро бипарастед. Ва агар ин бад аст чашмони худро ба Худованд ибодат кунед, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед, аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат кунед.

2. Забур 118:1-2 - Хушо касоне, ки роҳи онҳо беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд.

Такрори Шариат 26:4 Ва коҳин сабадро аз дасти ту гирифта, пеши қурбонгоҳи Худованд Худои ту мегузорад.

Ба коҳин дастур дода шуд, ки сабадро аз мардум гирифта, пеши қурбонгоҳи Худованд гузорад.

1. Эътироф кардани қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Бехтарин неъматро ба Худованд ато мекунем

1. Филиппиён 4:18 - "Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро гирифтаам".

2. Масалҳо 3:9 - "Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо:"

Такрори Шариат 26:5 Ва ба ҳузури Худованд Худои худ сухан гӯй ва бигӯй: "Падари ман суриягие буд, ки ба ҳалокат омода буд, ва ба Миср омад, ва бо андаке дар он ҷо сукунат кард, ва дар он ҷо халқи бузург, тавоно ва тавоно ва бузургвор шуд. сераҳолӣ:

Нотик ба Худованд Худо нақл мекунад, ки чӣ тавр падари онҳо бо ҳамагӣ чанд нафар ба Миср омад ва чӣ гуна халқ бузург ва сераҳолӣ шуд.

1. Қудрати Худо дар овардани баракатҳо ба халқаш

2. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдааш

1. Такрори Шариат 26:5-6 Ва ту ба ҳузури Худованд Худои худ сухан гӯй ва бигӯй: Падари ман суриягие буд, ки ба ҳалокат омода буд, ва ӯ ба Миср омад, ва дар он ҷо бо андаке маскан гирифт, ва дар он ҷо халқи бузурге шуд. , тавоно ва сераҳолӣ: Ва Худованд моро бо дасти тавоно ва бо бозуи дароз, ва бо даҳшати азиме, ва бо аломот ва мӯъҷизот аз Миср берун овард.

2. Румиён 4:1-25 Пас, мо бигӯем, ки Иброҳим, падари мо ба ҳасби ҷисм чӣ ба даст овардааст? Зеро, агар Иброҳим бо аъмоли худ сафед шуда бошад, вай барои фахр кардан чизе дорад, аммо на дар назди Худо. Зеро ки Навиштаҳо чӣ мегӯянд? Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд. Акнун ба касе, ки кор мекунад, муздашро на чун тӯҳфа, балки ҳамчун ҳаққи ӯ ҳисоб мекунанд. Ва барои касе ки кор намекунад, вале ба касе ки осиёнро сафед мекунад, имон дорад, имонаш адолат ҳисоб карда мешавад.

Такрори Шариат 26:6 Ва мисриён ба мо бадӣ карданд, ва моро озор доданд, ва бар мо ғуломии сахт гузоштанд;

Банӣ-Исроил аз ҷониби мисриён зулм ва ғуломӣ карда шуданд.

1. Худо тавоност ва новобаста аз он ки то чӣ андоза душвор бошад, моро аз ҳар вазъият берун карда метавонад.

2. Мо метавонем аз исроилиён омӯзем ва ба Худо таваккал кунем, ки аз вазъиятҳои ногувор раҳоӣ ёбад.

1. Хуруҷ 3:7–10

2. Ишаъё 41:10

Такрори Шариат 26:7 Ва ҳангоме ки мо ба Худованд Худои падаронамон нидо кардем, Худованд овози моро шунид, ва ба андӯҳ ва меҳнати мо ва зулми мо нигоҳ кард.

Худо нолаҳои банӣ-Исроилро шунид ва ранҷу азоб, меҳнат ва зулми онҳоро дид.

1. Худо гӯш мекунад: Чӣ тавр бояд дахолати ӯро дар лаҳзаҳои зарурӣ қабул кард

2. Худо муборизаҳои моро мебинад: дар ҳузури Ӯ тасаллӣ ва қувват ёфтан

1. Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:26-27 - Ҳамин тавр, Рӯҳ ба заъфҳои мо низ ёрӣ мерасонад, зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, ба тавре ки лозим аст, аммо худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки гуфтан ғайриимкон аст. Ва ҳар кӣ дилҳоро меомӯзад, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро ки Ӯ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад.

Такрори Шариат 26:8 Ва Худованд моро бо дасти пурзӯр, ва бо бозуи дароз, ва бо даҳшати азиме, ва бо аломот ва мӯъҷизот аз Миср берун овард.

Худованд банӣ-Исроилро бо қудрат ва аломот ва мӯъҷизоти бузурги Худ аз Миср берун овард.

1: Мо бояд садоқати Худованд ва қудрати Ӯро, ки моро муҳофизат мекунад, дар хотир дорем.

2: Мо бояд аз Худованд барои аъмоли мӯъҷизааш ва барои ризқаш шукр гӯем.

1: Хуруҷ 14:31 - Ва Исроил он кори бузургеро, ки Худованд бар мисриён кардааст, диданд, ва қавм аз Худованд тарсиданд, ва ба Худованд ва ба бандаи ӯ Мусо имон оварданд.

2: Забур 136:12 - Бо дасти қавӣ ва бо бозуи дароз, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Такрори Шариат 26:9 Ва Ӯ моро ба ин макон овард, ва ба мо ин заминро дод, замине ки шир ва асал ҷорист.

Худо ба мардумаш замини фаровону пурбор додааст.

1. Таъмини фаровони Худо - Такрори Шариат 26:9

2. Зебоии ваъдаҳои Худо - Такрори Шариат 26:9

1. Забур 107:35 - Ӯ биёбонро ба оби доимӣ ва хоки хушкро ба чашмаҳои об табдил медиҳад.

2. Ишаъё 58:11 - Худованд туро доимо ҳидоят хоҳад кард, ва ҷони туро дар хушксолӣ сер хоҳад кард, ва устухонҳоятро фарбеҳ хоҳад кард: ва ту мисли боғи сероб ва мисли чашмаи обе, ки обҳояш суст намешавад.

Такрори Шариат 26:10 Ва инак, ман аввалин меваҳои заминро овардаам, ки Ту, эй Худованд, ба ман додай. Ва онро ба ҳузури Худованд Худои худ гузошта, ба ҳузури Худованд Худои худ саҷда намо.

Ин порча дар Такрори Шариат 26:10 дар бораи аҳамияти қурбонии аввалин ҳосили замин ба Худованд дар ибодат сухан меравад.

1. Ба воситаи ҳадияҳои худ Худоро парастиш кардан

2. Чӣ тавр Худоро бо баракатҳои худ эҳтиром кунем

1. Забур 50:10-12 Зеро ҳар ҳайвони ваҳшии ҷангал аз они Ман аст, ва чорпоён дар ҳазорон теппа. Ҳама мурғони кӯҳистонро медонам, ва ваҳшӣ аз они Ман аст. Агар гурусна мебудам, ба ту намегуфтам, зеро ҷаҳон ва пуррагии он аз они Ман аст.

2. Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фасод намекунад, ва Дар он ҷое ки дуздон намедароянд ва намедузданд: Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Такрори Шариат 26:11 Ва аз ҳар он чи Худованд Худоят ба ту ва ба хонаи ту ато кардааст, ту, ва левизодагон, ва ғарибе ки дар миёни шумост, шодӣ хоҳӣ кард.

Ин порча ба шодмонӣ аз ҳар як некие, ки Худо ба мо ва атрофиёнамон додааст, ташвиқ мекунад.

1. Шод шудан аз неъматҳои неки Худо

2. Шукрона ва саховатмандӣ ба бегонагон

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад."

2. Филиппиён 4:4 - "Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед; боз мегӯям: шодӣ кунед".

Такрори Шариат 26:12 Вақте ки шумо даҳяки худро ба охир расонед, тамоми даҳяки худро дар соли сеюм, ки соли даҳяк аст, зиёд карда, онро ба левизода, ғарибе, ятим ва бевазан додед, то ки онҳо дар дарҳои худ бихӯр ва сер шав;

Худо ба банӣ-Исроил амр мекунад, ки даҳяки ҳосили худро ба левизода, ғариб, ятим ва бева диҳед, то ки онҳо таъмин шаванд.

1. Дили саховатманд: додан ба ниёзмандон

2. Зиндагӣ бо шукргузорӣ: баракати Худо ва посухи мо

1. Ғалотиён 6:9-10 Ва биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем. Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама ва хусусан ба аҳли имон некӣ кунем.

2. Луқо 3:11 Ӯ дар ҷавоби онҳо гуфт: «Ҳар кӣ ду ҷома дорад, бояд бо касе ки ду ҷома дорад, шарик шавад; ва ҳар кӣ хӯроке дорад, бояд ҳамин тавр кунад.

Такрори Шариат 26:13 Он гоҳ ба ҳузури Худованд Худои худ бигӯй: Ман чизҳои муқаддасро аз хонаи худ берун овардаам, ва онҳоро ба левизодагон ва ба аҷнабиён, ба ятимон ва бевазан додаам. ба ҳамаи аҳкоми Ту, ки ба ман фармудаӣ: Ман аҳкоми Туро вайрон накардаам ва онҳоро фаромӯш накардаам.

Ба халқи Исроил дастур дода шудааст, ки мувофиқи аҳкоми Худованд чизҳои муқаддасро ба левизодагон, ғарибон, ятимон ва бевазанон бидиҳад.

1. Қалби шукрона: Ба ёд овардани фармудаҳо ва неъматҳои Худо

2. Итоат кардан: риояи фармудаҳои Худо ва раҳмдилӣ

1. Матто 5:17-18 Фикр накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва пайғамбаронро бекор кунам; Ман на барои аз байн бурдани онҳо, балки барои иҷро кардани онҳо омадаам. Зеро, ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад, на заррае, на нуқтае аз Таврот намегузарад, то даме ки ҳама чиз ба амал ояд.

2. Ғалотиён 6:7-8 Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Такрори Шариат 26:14 Ман дар мотами худ аз он нахӯрдаам, ва чизе аз он барои истифодаи палид нагирифтаам ва барои мурдагон надодаам; балки ба овози Худованд Худои худ гӯш додам ва мувофиқи он амал кардам. ба ҳар он чи ба ман фармудаӣ.

Нотик аҳкоми Худовандро ба ҷо оварда, аз қурбониҳои мотам, истифодаи нопок ва мурдагон гирифта нашудааст.

1. «Фармонҳои Худо ва итоат ба хости Ӯ»

2. «Мукофоти итоати содиқ»

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Такрори Шариат 26:15 Аз манзили муқаддаси худ, аз осмон ба поён нигоҳ кун ва ба қавми Худ Исроил ва заминеро, ки ба мо додаӣ, чунон ки ба падарони мо қасам хӯрдаӣ, — замине, ки аз шир ва асал равон аст, баракат гӯй.

Аз Худо талаб карда мешавад, ки халқи Худ Исроил ва заминеро, ки ба онҳо додааст, баракат диҳад, ки замини фаровон ва пурбор аст.

1. Неъмати Худо фаровон ва самарабахш аст

2. Ваъдаҳои Худо боэътимоданд

1. Забур 103:2-5 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо эҳсон ва марҳамат тоҷ мегузорад; Ки даҳони туро ба некиҳо сер мекунад; то ки ҷавонии ту мисли уқоб нав шавад.

2. Масалҳо 10:22 - Баракатҳои Худованд сарватманд мегардонад, ва бо он ғам намеандозад.

Такрори Шариат 26:16 Имрӯз Худованд Худои ту ба ту амр фармудааст, ки ин фароизҳо ва аҳкомҳоро ба ҷо овар; бинобар ин онҳоро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ риоя ва ба ҷо овар.

Ин порча муҳимияти риояи қонунҳо ва ҳукмҳои Худоро бо тамоми дилу ҷони худ таъкид мекунад.

1. Қалби итоаткорӣ: иҷро кардани аҳкоми Худо аз таҳти дил

2. Рӯҳи тоъат: Иҷрои иродаи Худо бо садоқат

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 22:37-40 - Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

Такрори Шариат 26:17 Ту имрӯз ба Худованд ваъда додай, ки Худои худ бош, ва бо роҳҳои Ӯ рафтор намо, ва фароизҳо ва аҳкоми Ӯ ва ҳукмҳои Ӯро риоя намо, ва ба овози Ӯ гӯш диҳӣ.

Ин порча ба мо аҳди мо бо Худоро хотиррасон мекунад, ки ба аҳкоми Ӯ итоат кунем ва бо роҳҳои Ӯ пайравӣ кунем.

1. Вафодорӣ дар аҳди Худо - Омӯзиши роҳ рафтан дар итоат ба роҳҳои Худо

2. Садои Худо - Бо садоқат ба фармудаҳои Ӯ посух додан

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Ирмиё 7:23 - Аммо ин аст он чизе ки Ман ба онҳо фармудаам: «Ба овози Ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд».

Такрори Шариат 26:18 Ва Худованд имрӯз ба ту амр додааст, ки қавми хоси Ӯ бошӣ, чунон ки ба ту ваъда додааст, ва тамоми аҳкоми Ӯро риоя кунӣ;

Худованд исроилиёнро барои халқи махсуси Худ интихоб кард ва ба онҳо амр фармуд, ки тамоми қонунҳои Ӯро риоя кунанд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақша дорад ва исроилиён барои махсус интихоб шуда буданд.

2. Ба фармонҳои Худо итоат кунед ва як қисми халқи баргузидаи Ӯ бошед.

1. 2 ба Қӯринтиён 6:16-18 - "Зеро шумо маъбади Худои Ҳай ҳастед; чунон ки Худо гуфтааст, Ман дар онҳо сокин ва дар онҳо рафтор хоҳам кард; ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд. «Бинобар ин аз миёни онҳо берун омада, ҷудо шавед, мегӯяд Худованд, ва ба чизи нопок даст нарасонед; ва Ман шуморо қабул хоҳам кард, ва Падари шумо хоҳам буд, ва шумо писарону духтарони Ман хоҳед буд, мегӯяд Худованд. Қодир».

2. Румиён 8:29 - "Ӯ барои ҳар киро пешакӣ медонист, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари худ мувофиқат кунад, то ки дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад".

Такрори Шариат 26:19 Ва туро аз ҳамаи халқҳое ки Ӯ офаридааст, бо ҳамду сано, ва ба ном ва иззат баланд гардонад; ва то ки барои Худованд Худои худ қавми муқаддас бошӣ, чунон ки Ӯ гуфтааст.

Худованд қавми Худро аз тамоми халқҳо боло хоҳад дод, то ки ҳамду сано ва иззат гардад ва барои Худованд халқи муқаддас бошад.

1. «Ҳамчун халқи муқаддаси Худо зиндагӣ кардан»

2. «Баракати болотар аз ҳама миллатҳо».

1. 1 Петрус 2:9-10 - Аммо шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед.

10 Пештар шумо қавм набудед, вале ҳоло халқи Худо ҳастед; як вактхо ба шумо мархамат намерасид, вале акнун мархамат гирифтаед.

2. Ишаъё 43:21 - Одамоне, ки ман барои худ офаридаам, ҳамду санои маро эълон хоҳанд кард.

Такрори Шариати 27-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 27:1-10 ба фармони гузоштани сангҳои калон ва навиштани суханони шариат бар онҳо, вақте ки исроилиён аз дарёи Урдун ба замини ваъдашуда гузаштанд, муроҷиат мекунанд. Мусо амр медиҳад, ки ин сангҳоро бо гач пӯшанд ва тамоми суханони шариати Худо бар онҳо навишта шаванд. Ин амали рамзӣ ҳамчун ёдоварӣ ва эълони оммавӣ аз ӯҳдадории онҳо ба итоат кардани аҳкоми Худо хизмат мекунад.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 27:11-26 идома дода, Мусо як қатор баракатҳо ва лаънатҳоро нишон медиҳад, ки ҳангоми ворид шудан ба замин дар кӯҳи Гаризим ва кӯҳи Эбол эълон карда мешаванд. Баракатҳо бар онҳое, ки ба аҳкоми Худо содиқона риоя мекунанд, гуфта мешавад, дар ҳоле ки лаънат бар онҳое, ки ба шаклҳои гуногуни беитоатӣ, аз ҷумла бутпарастӣ, беобрӯ кардани волидон, беинсофӣ ва беадолатӣ даст мезананд, гуфта мешавад. Ин

маросими тантанавӣ ҳамчун ёдоварӣ аз оқибатҳои итоаткорӣ ё саркашӣ ба қонунҳои Худо хидмат мекунад.

Сархати 3: Такрори Шариати 27 бо даъват ба итоат кардан ба тамоми аҳкоми Худо ба анҷом мерасад. Дар Такрори Шариат 27:26 Мусо эълон мекунад, ки ҳар касе, ки ҳар як ҷанбаи қонуни Худоро риоя намекунад, зери лаънат аст. Вай таъкид мекунад, ки пойбандӣ ба ин қавонин барои эҳсоси неъматҳои Худо ва боқӣ мондан дар ризоияти Ӯ муҳим аст.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 27 пешниҳод мекунад:
Гузоштани сангҳое, ки бо ӯҳдадории рамзии қонуни Худо навишта шудаанд;
Эълони баракат ва лаънат оқибати тоъат ё нофармонӣ;
Даъват кунед, ки итоаткории комил ба тамоми ҷанбаҳои қонуни Худо риоя кунед.

Диққат ба гузоштани сангҳое, ки бо ӯҳдадории рамзии қонуни Худо навишта шудаанд;
Эълони баракат ва лаънат оқибати тоъат ё нофармонӣ;
Даъват кунед, ки итоаткории комил ба тамоми ҷанбаҳои қонуни Худо риоя кунед.

Дар ин боб ба амри гузоштани сангҳо, ки дар он калимоти шариати Худо навишта шудааст, эълони баракат ва лаънат ҳангоми ворид шудан ба сарзамини ваъдашуда ва даъват ба итоати комил ба тамоми фармудаҳои Худост. Дар Такрори Шариати 27 Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳангоме ки онҳо аз дарёи Ӯрдун ба замини ваъдашуда мегузаранд, онҳо бояд сангҳои калоне, ки бо гач пӯшонида шудаанд, гузошта, тамоми суханони шариати Худоро бар онҳо навишт. Ин амал ҳамчун ӯҳдадории рамзӣ барои итоат кардан ба аҳкоми Худо хизмат мекунад.

Дар Такрори Шариати 27, Мусо маросимеро нишон медиҳад, ки дар он дар кӯҳи Геризим ва кӯҳи Эбол баракатҳо ва лаънатҳо эълон карда мешаванд. Баракатҳо бар онҳое, ки аҳкоми Худоро содиқона иҷро мекунанд, гуфта мешавад, дар ҳоле ки лаънат бар онҳое, ки ба шаклҳои гуногуни беитоатӣ машғуланд, гуфта мешавад. Ин маросими тантанавӣ ҳамчун ёдоварӣ аз оқибатҳои итоаткорӣ ё саркашӣ ба қонунҳои Худо хидмат мекунад.

Такрори Шариати 27 бо он хотима меёбад, ки Мусо даъват мекунад, ки ба тамоми ҷанбаҳои қонуни Худо итоат карданро пурра талаб кунад. Ӯ эълон мекунад, ки ҳар касе, ки ҳар як ҷанбаи ин қонунҳоро риоя намекунад, зери лаънат аст. Мӯсо таъкид мекунад, ки пойбандӣ ба ин қонунҳо барои эҳсоси неъматҳои Худо ва боқӣ мондан дар неъматҳои Ӯ даъват ба тааҳҳудоти бемайлон ва итоаткорӣ ба тамоми ҷанбаҳои фармудаҳои Ӯ муҳим аст.

Такрори Шариат 27:1 Ва Мусо бо пирони Исроил ба қавм амр фармуда, гуфт: «Ҳамаи аҳкомеро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, риоя кунед».

Мусо ва пирони Исроил ба мардум фармуданд, ки тамоми аҳкоми ба онҳо додашударо риоя кунанд.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Роҳ ба сӯи баракат

2. Фаҳмидани Каломи Худо: Асоси Имон

1. Румиён 12:2: «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Забур 118:11: «Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам».

Такрори Шариат 27:2 Ва дар рӯзе ки аз Урдун ба замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, убур хоҳӣ кард, ки ба ту сангҳои бузург гузор, ва онҳоро бо гач андова хоҳӣ кард.

Ба исроилиён супориш дода шуд, ки ҳангоми гузаштан аз дарёи Урдун ба Замини ваъдашуда сангҳои калон гузошта, онҳоро андова кунанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Аҳамияти ёдгориҳо дар ёдбуди вафодории Худо

1. Матто 22:36-40 - Худоро дӯст доред ва ёри худро дӯст доред

2. Еҳушаъ 4:19-24 - Сангҳои ёддошт пас аз убур аз дарёи Урдун гузошта шудаанд

Такрори Шариат 27:3 Ва ҳангоме ки аз убур шавӣ, тамоми суханони ин шариатро бар онҳо бинавис, то ки ба замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дохил шавӣ, замине ки шир ва асал ҷорист; чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту ваъда додааст.

Дар роҳ ба сарзамини ваъдашуда Худованд ба Мусо амр фармуд, ки тамоми суханони шариатро, ки онҳо дар сафарашон мегузаранд, бинависад.

1. Роҳ ба сӯи сарзамини ваъдашуда: Иҷрои фармудаҳои Худо

2. Зиндагӣ бо Қонуни Худо: Дар итоаткорӣ қувват ва амният пайдо кардан

1. Ирмиё 31:3 - Дар гузашта Худованд ба мо зоҳир шуда, гуфт: Ман шуморо бо муҳаббати абадӣ дӯст доштам; Туро бо мехрубонии бепоён кашидам.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

Такрори Шариат 27:4 Бинобар ин, ҳангоме ки шумо аз Урдун мегузаред, ин сангҳоро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, дар кӯҳи Эбол гузоред, ва онҳоро бо гач андова кунед.

Мусо ба исроилиён фармуд, ки пас аз убури дарёи Урдун дар кӯҳи Эбол сангҳои гач гузоранд.

1. Қудрати тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо

2. Муҳимияти ёдбудҳо: Дар хотир доштани ваъдаҳои Худо

1. Еҳушаъ 4:20-21 - Ва он дувоздаҳ сангро, ки аз Урдун баровардand, Еҳушаъ дар Ҷилҷол гузошт. Ва ба банӣ-Исроил сухан ронда, гуфт: «Вақте ки фарзандони шумо дар оянда аз падарони худ бипурсанд, гӯянд: "Ин сангҳо чӣ маъно доранд?"

2. Ирмиё 31:20 - Оё Эфроим писари азизи ман аст? оё ӯ кӯдаки хушҳол аст? зеро ки азбаски бар зидди ӯ сухан гуфтам, то ҳол ӯро дар ёд дорам; Ман ба ӯ ҳатман марҳамат хоҳам кард, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 27:5 Ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд Худои худ бисоз, яъне қурбонгоҳи сангин; бар онҳо ҳеҷ асбоби оҳанин набардор.

Ин порча аз Такрори Шариат ба исроилиён дастур медиҳад, ки қурбонгоҳе барои Худованд бо сангҳо созанд ва онҳоро аз истифодаи ягон асбоби оҳанин ҳангоми ин кор манъ мекунад.

1. "Қудрати итоаткорӣ: сохтани қурбонгоҳ барои Худованд"

2. «Қуввати қурбонӣ: риояи фармудаҳои Худо».

1. Хуруҷ 20:25 - Ва агар барои ман қурбонгоҳи сангин созӣ, онро аз санги тарошида насоз;

2. Еҳушаъ ибни Нун 8:31 - Чунон ки Мусо, бандаи Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуда буд, чунон ки дар китоби шариати Мусо навишта шудааст, қурбонгоҳе аз сангҳои комил аст, ки ҳеҷ кас бар он оҳан баланд накардааст.

Такрори Шариат 27:6 Қурбонгоҳи Худованд Худои худро аз сангҳои комил бисоз, ва бар он қурбониҳои сӯхтанӣ барои Худованд Худои худ тақдим хоҳӣ кард.

Худо ба мо амр медиҳад, ки аз сангҳои комил қурбонгоҳе созем, то барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ тақдим кунем.

1: Мо бояд ба Худо итоат кунем ва аз сангҳо қурбонгоҳе созем, то ҳадияҳои худро ба Ӯ биёрем.

2: Мо бояд содиқ бошем ва қурбониҳои сӯхтании худро ба Худованд тақдим кунем.

1:1 Подшоҳон 15:22 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқор».

2: Ибриён 13:15 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано барои Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем".

Такрори Шариат 27:7 Ва қурбониҳои саломатӣ тақдим намо, ва дар он ҷо бихӯр, ва ба ҳузури Худованд Худои худ шодӣ кун.

Ин порча дар Такрори Шариат 27:7 ба исроилиён дастур медиҳад, ки барои Худованд қурбониҳои осоиштагӣ пешкаш кунанд ва дар ҳузури Ӯ шодӣ кунанд.

1. Зиндагии осоиштагиро қонеъ кардан тавассути шодӣ дар Худованд

2. Қурбонӣ ва итоаткорӣ баракати овардани қурбониҳои осоиштагӣ ба Худованд

1. Забур 37:4 Худро низ дар Худованд ҳаловат намо, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

2. Филиппиён 4:6-7 Бе ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Такрори Шариат 27:8 Ва бар сангҳо тамоми суханони ин шариатро ба таври равшан бинавис.

Ба халқи Исроил дастур дода шудааст, ки қонуни Худоро бар сангҳо бинависанд, то ҳама бубинанд.

1. Итоат санги асосии имон аст.

2. Бигзор суханони Худованд нури роҳи мо бошад.

1. Забур 119:105, "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст".

2. Румиён 6:17, «Лекин Худоро шукр, ки шумо, ки як вақтҳо бандагони гуноҳ будед, аз таҳти дил ба меъёри таълиме, ки ба он итоат кардаед, итоат кардаед».

Такрори Шариат 27:9 Ва Мусо ва коҳинон, ки левизодагон буданд, ба тамоми Исроил сухан ронда, гуфтанд: «Эҳтиёт бошед ва гӯш кунед, эй Исроил! имрӯз шумо қавми Худованд Худои худ мешавед.

Мусо ва коҳинони леви ба тамоми Исроил сухан ронда, ба онҳо хотиррасон карданд, ки дар ин рӯз қавми Худованд Худои худ шудаанд.

1. Қувваи қабул: Чӣ тавр мо халқи Худованд мешавем

2. Андешидан: Чӣ тавр бояд ҳамчун халқи Худованд зиндагӣ кунем

1. Ирмиё 7:23 - "Аммо ин аст он чизе ки ман ба онҳо фармудам: "Ба овози Ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо ҳар роҳе ки ба шумо амр мефармоям, рафтор кунед, то хуб бо шумо."

2. Ишаъё 43:21 - "Ин мардумро барои худ ба вуҷуд овардаам; онҳо ҳамду санои Маро нишон хоҳанд дод".

Такрори Шариат 27:10 Пас, ба овози Худованд Худои худ итоат намо, ва аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар.

Худо ба мо амр мекунад, ки ба Ӯ итоат кунем ва аҳкому қонунҳои Ӯро риоя кунем.

1. Итоат ба Худо: Калиди зиндагии пурсамар

2. Иҷрои фармудаҳо: Роҳ ба сӯи хушбахтии ҳақиқӣ

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Забур 19:8 - «Аҳкоми Худованд дуруст аст, дилҳоро шод мегардонад, ҳукми Худованд пок аст ва чашмҳоро равшан мекунад.

Такрори Шариат 27:11 Ва Мусо худи ҳамон рӯз мардумро таъкид карда, гуфт:

Мусо ба исроилиён фармуд, ки ба аҳкоми Худованд итоат кунанд ва онҳоеро, ки итоат намекунанд, баракат диҳанд ва лаънат кунанд.

1. Баракати итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба Худованд боиси шодии ҳақиқӣ мегардад

2. Лаънати нофармонӣ: Чӣ гуна беэътиноӣ ба аҳкоми Худо боиси ноумедӣ мегардад

1. Масалҳо 3:1-2: «Писари ман, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳо ва солҳои дарози ҳаёт ва осоиштагӣ ба ту илова хоҳанд кард».

2. Яъқуб 1:22-25: "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки чеҳраи табиии худро дар ғазаб нигоҳ медорад. оина, зеро вай худро мушоҳида мекунад, меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна одам буд, Аммо касе, ки ба қонуни комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад ва шунавандаи фаромӯшнашаванда нест, балки иҷрокунандаи кор аст, вай дар коре, ки мекунад, баракат хоҳад ёфт».

Такрори Шариат 27:12 Вақте ки шумо аз Урдун меоед, инҳо бар кӯҳи Гаризим истода, қавмро баракат хоҳанд дод; Шимъӯн ва Левӣ ва Яҳудо ва Иссокор ва Юсуф ва Биньёмин;

Дувоздаҳ сибти Исроил ҳангоми гузаштан аз дарёи Ӯрдун, бо Шимъӯн, Левӣ, Яҳудо, Иссакор, Юсуф ва Биньёмин дар кӯҳи Гаризим истода, баракат мегиранд.

1. Даъват барои иҷрои баракати Худованд

2. Ба ваъдаи Худованд нигоҳ доштан

1. Такрори Шариат 27:12

2. Ҳастӣ 28:15 - Ва инак, Ман бо ту ҳастам, ва туро дар ҳар ҷое ки меравӣ, нигоҳ медорам, ва туро боз ба ин замин хоҳам овард; зеро ки ман туро тарк намекунам, то он даме ки он чи ба ту гуфтаам, ба ҷо наоварам.

Такрори Шариат 27:13 Ва онҳо бар кӯҳи Эбол истода, лаънат хоҳанд кард; Реубен, Ҷод ва Ошер, ва Забулун, Дон ва Нафталӣ.

Ба исроилиён гуфта шуд, ки бар кӯҳи Эбол истода, Реубен, Ҷод, Ошер, Забулун, Дон ва Нафталиро лаънат кунанд.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Қудрати ҷомеа дар Китоби Муқаддас

1. Еҳушаъ 8:30-35 - Исроилиён ба дастуроти Худо итоат карда, дар кӯҳи Эбол қурбонгоҳи сангин барпо карданд

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

Такрори Шариат 27:14 Ва левизодагон сухан ронда, ба тамоми мардони Исроил бо овози баланд хоҳанд гуфт:

Левизодагон ба халқи Исроил хотиррасон мекунанд, ки риояи аҳкоми Худо муҳим аст.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракатҳо меорад

2. Баракати ваҳдат: Чӣ гуна иртибот бо Худо моро муттаҳид мекунад

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ин рӯзро интихоб кунед, ки шумо ба кӣ ибодат хоҳед кард, хоҳ худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо зиндагӣ мекунед. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Забур 118:1-2 - Хушо касоне, ки роҳи онҳо беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд.

Такрори Шариат 27:15 Малъун бод касе, ки ҳар гуна ҳайкали кандакорӣ ё гудохтаро, ки барои Худованд зишт аст, кори дасти ҳунарманд месозад ва онро дар ҷои пинҳонӣ мегузорад. Ва тамоми қавм ҷавоб дода, хоҳанд гуфт: «Омин».

Худованд касеро лаънат мекунад, ки барои парастиши Ӯ сурат меофарад, зеро ин кори зишт аст.

1. "Бутпарастии тасвирсозӣ: Фаҳмидани гуноҳи бутпарастӣ"

2. "Худованд онҳоеро, ки тасвир меофаранд, лаънат мекунад: рад кардани ибодати козиб"

1. Хуруҷ 20:4-5, Барои худ ҳайкаеро дар шакли чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ насозед. Ба онҳо саҷда макун ва ба онҳо саҷда макун. зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Забур 96:7, Ҳама онҳое ки ба бутпарастӣ мепарастанд, хиҷил мешаванд, ва фахркунандагон бо бутҳо ба Ӯ саҷда мекунанд, эй ҳамаи худоён!

Такрори Шариат 27:16 Лаънат бод касе ки аз ҷониби падар ё модари худ равшанӣ меандозад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Ин порча аз Такрори Шариат ба мо аҳамияти эҳтироми падару модари худро хотиррасон мекунад.

1: "Арзиши эҳтироми падару модар"

2: "Баракати тоат: эҳтиром кардани падару модар"

1: Хуруҷ 20:12 (Падару модари худро эҳтиром кунед)

2: Эфсӯсиён 6:1-3 (Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст)

Такрори Шариат 27:17 Лаънат бод касе, ки нишонаи ҳамсояи худро аз байн мебарад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Ин порча аҳамияти эҳтироми марзҳо ва эҳтироми ҳуқуқи ҳамсояро таъкид мекунад.

1. "Ҳурмат кардани сарҳадҳои ҳамсояи худ: Вазифаи Китоби Муқаддас"

2. «Зиндагӣ дар ҷомеа: баракати эҳтироми ҳуқуқи якдигар»

1. Масалҳо 22:28 - "Ҷойгоҳи қадимие, ки падаронат гузоштаанд, аз байн набар".

2. Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек.

Такрори Шариат 27:18 Лаънат бод касе ки кӯрро аз роҳ гумроҳ мекунад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Дар ин порча муҳим будани кумак ба афроди нобиноён ва ба гумроҳӣ роҳ надодан таъкид шудааст.

1: Биёед кӯшиш кунем, ки ба нобиноён ёрӣ диҳем ва онҳоро муҳофизат кунем, то онҳоро аз роҳ гумроҳ накунем.

2: Ба нобиноён раҳм ва меҳрубонӣ карданро фаромӯш накунем, зеро ин неъмати Худост.

1: Ишаъё 35:5-6 - Он гоҳ чашмони кӯрон кушода ва гӯшҳои карҳо боз хоҳанд шуд; он гоҳ ланг мисли оҳу ҷаҳад, ва забони гунг аз шодӣ месарояд.

2: Яъқуб 1:27 - Дини пок ва беайб дар пеши Худои Падар ин аст: дидани ятимон ва бевазанонро дар андӯҳашон дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Такрори Шариат 27:19 Малъун бод касе ки ҳукми бегона, ятим ва бевазанро вайрон мекунад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Худованд онҳоеро лаънат мекунад, ки ба камбағалон, аз қабили бегонагон, ятимон ва бевазанон бадрафторӣ мекунанд.

1. Баракати адолат: истодан ба тарафдории ҳомила

2. Лаънати зулм: Шикандани дили Худо

1. Забур 81:3-4 "Ба нотавонон ва ятимон адолат диҳед; ҳуқуқи мискинон ва мискинонро нигоҳ доред. Нотавонон ва мискинонро наҷот диҳед; онҳоро аз дасти шарирон раҳо кунед".

2. Яъқуб 1:27 "Дине, ки дар ҳузури Худои Падар, пок ва нопок аст, ин аст: дидани ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан."

Такрори Шариат 27:20 Лаънат бод касе ки бо зани падараш хобидааст; зеро ки домани падарашро мекушояд. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Ин порча аз Такрори Шариат онҳоеро, ки бо зани падарашон алоқаи ҷинсӣ мекунанд, маҳкум мекунад. Ҳама одамон бо тасдиқи лаънат ҷавоб медиҳанд.

1. "Оқибатҳои гуноҳ: Паём аз Такрори Шариат 27:20"

2. "Эҳтироми тарҳи Худо барои издивоҷ: Омӯзиши Такрори Шариат 27:20"

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Муҳимияти эҳтиром кардани ҳокимияти издивоҷ дар тарҳи Худо

2. Масалҳо 5:15-20 - Огоҳӣ аз гирифтани лаззати ҷинсӣ берун аз аҳди издивоҷ

Такрори Шариат 27:21 Лаънат бод касе ки бо ҳар гуна ҳайвони ваҳшӣ хобидааст. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Худо лаънат мекунад касонеро, ки бо ҳар гуна ҳайвони ваҳшӣ дурӯғ мегӯянд. Мардум бо розигӣ ҷавоб медиҳанд.

1. Хатарҳои пайравӣ аз роҳҳои ноодилона

2. Зиндагӣ бо итоат ба Худо

1. Масалҳо 12:10 - Ҳар кӣ одил аст, ба ҳаёти ҳайвони ваҳшии худ таваҷҷӯҳ мекунад, аммо марҳамати шарир бераҳм аст.

2. Забур 118:1-2 - Хушо касоне, ки роҳи онҳо беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд.

Такрори Шариат 27:22 Лаънат бод касе ки бо хоҳари худ, духтари падар ё духтари модари худ хобидааст. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Худо касонеро, ки бо бародарони худ дурӯғ мебанданд, маҳкум мекунад.

1: Мо бояд фармудаҳои Худоро риоя кунем ва ҳеҷ гоҳ ба корҳои бадахлоқона машғул нашавем.

2: Мо набояд нагузорем, ки хоҳишҳои мо моро аз иродаи Худо дур кунанд.

1: 1 ба Қӯринтиён 6:18 - "Аз зино гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз бадан аст, аммо шахси зинокор бар зидди бадани худ гуноҳ мекунад."

2: Ибодат 18:9 - "Ту набояд бо хоҳари худ, хоҳ духтари падарат ва хоҳ духтари модарат, хоҳ дар як хона таваллуд шуда бошад, хоҳ дар ҷои дигар, алоқаи ҷинсӣ накун."

Такрори Шариат 27:23 Лаънат бод касе ки бо хушдоманаш хобидааст. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Худованд фармудааст, ки бо хушдоман дуруғ нагӯед ва мардум ба фармон розӣ мешаванд.

1. Пайванди муқаддаси издивоҷ: Фаҳмидани фармони Худо дар бораи эҳтиром кардани муносибат

2. Иҷроиши фармони Худо: Нигоҳ доштани хештан аз наздикиҳои ҳаром

1. Ибодат 18: 16-17 - "Аврати зани бародари худро накушой; ин аврати бародари ту аст. Ту бо мард, мисли зан, нахоби; ин кори зишт аст".

2. Эфсӯсиён 5:25-26 - «Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай таслим кард, то ки вайро бо шустани об бо калом пок намуда, муқаддас гардонад».

Такрори Шариат 27:24 Лаънат бод касе ки ёри худро пинҳонӣ мезанад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Дар ин порча муҳим будани интиқом нагирифтани ҳамсоя дар пинҳон таъкид шудааст ва бояд тамоми мардум розӣ бошанд.

1. Дар танҳоӣ қасос нагиред: Паём аз Такрори Шариат 27:24.

2. Лаънат бод касе, ки ёри худро пинҳонӣ мезанад: Омӯзиши Такрори Шариат 27:24.

1. Ибодат 19:18 Ту аз фарзандони қавми худ интиқом нагир ва кина накун, балки ёри худро мисли худ дӯст бидор: Ман Худованд ҳастам.

2. Матто 5:38-39 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Аммо ба шумо мегӯям: ба шахси бад муқобилат накунед. Агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, рухсораи дигарро низ ба онҳо гардонед.

Такрори Шариат 27:25 Лаънат бод касе ки барои куштани шахси бегуноҳ мукофот мегирад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Худованд гирифтани подошро барои куштани шахси бегуноҳ манъ кардааст ва мардум бояд ба ин розӣ шаванд.

1. Қудрати созиш дар таъмини бехатарии ҳаёти бегуноҳ

2. Манъи гирифтани подош барои куштани бегуноҳ

1. Масалҳо 28:17, "Касе ки ба хуни касе зӯроварӣ кунад, ба чоҳ гурезад; ҳеҷ кас набояд ӯро бимонад".

2. Хуруҷ 23:7, "Туро аз кори бардурӯғ дур нигоҳ дор; ва бегуноҳ ва одилро накуш, зеро ки Ман шарironро сафед намекунам".

Такрори Шариат 27:26 Лаънат бод касе ки ҳамаи суханони ин шариатро тасдиқ намекунад, то ки онҳоро иҷро кунад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин».

Ин порча аҳамияти риояи қонуни Худовандро таъкид мекунад.

1: Аҳкоми Худовандро риоя кунед ва баракатҳои Ӯро дарав кунед

2: Қувваи итоаткорӣ дар ҳаёти мо

1: Воиз 12:13-14 Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2: Матто 7:21 На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо! Худовандо!

Такрори Шариати 28-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 28:1-14 номгӯи баракатҳоеро пешниҳод мекунад, ки агар исроилиён ба аҳкомҳои Худо бо ҷидду ҷаҳд итоат кунанд, ба онҳо хоҳанд расид. Мусо эълон мекунад, ки онҳо дар шаҳрҳо ва саҳроҳояшон баракат хоҳанд ёфт, фарзандон ва чорвои онҳо нашъунамо меёбанд ва душманонашон мағлуб хоҳанд шуд. Онҳо дар ризқу рӯзии худ фаровонӣ, муваффақият дар корҳо ва обрӯмандӣ дар байни халқҳо хоҳанд буд. Ин баракатҳо аз садоқати самимии онҳо оид ба риояи қонунҳои Худо вобаста аст.

Сархати 2: Идома дар Такрори Шариат 28:15-44, Мусо аз оқибатҳои беитоатӣ ҳушдор медиҳад, ки лаънатҳое, ки агар онҳо аз аҳкоми Худо рӯй гардонанд, ба сари онҳо хоҳанд расид. Вай як қатор мусибатҳоро, аз ҷумла бемориҳо, нокомии ҳосил, зулми душманон, гуруснагӣ ва бадарғаро тасвир мекунад. Ин лаънатҳо ҳамчун чораи интизомӣ хизмат мекунанд, то онҳоро дубора ба итоаткорӣ баргардонанд ва ба онҳо хотиррасон кунанд, ки аз Худованд рӯй гардонанд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 28 бо ҳисобот дар бораи харобие, ки дар натиҷаи итоаткорӣ ба вуҷуд меояд, хотима меёбад. Дар Такрори Шариат 28: 45-68 Мусо тасвир мекунад, ки чӣ гуна ин лаънатҳо афзоиш меёбанд, агар онҳо сарфи назар аз огоҳиҳои қаблӣ беитоатӣ кунанд. Исроилиён бо душвориҳои шадид, аз қабили балоҳо, хушксолӣ, асорати халқҳои бегона, аз даст додани замин ва молу мулк дучор хоҳанд шуд, ки дар натиҷа аҳди Яҳуваро тарк мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 28 оварда шудааст:
Баракат барои ободии тоҷат, ғалаба бар душманон;
Лаънати нофармонӣ ба мусибатҳо ва сахтиҳо;
Харобӣ дар натиҷаи беитоатии доимӣ, ки оқибатҳои афзоишёбанда доранд.

Таъкид бар баракат барои ободии тоҷат, пирӯзӣ бар душманон;
Лаънати нофармонӣ ба мусибатҳо ва сахтиҳо;
Харобӣ дар натиҷаи беитоатии доимӣ, ки оқибатҳои афзоишёбанда доранд.

Дар ин боб ба баракатҳое, ки бо итоаткорӣ меоянд, лаънатҳое, ки дар натиҷаи беитоатӣ ба вуҷуд меоянд ва оқибатҳои харобиовари исёни доимӣ бар зидди аҳкоми Худост. Дар Такрори Шариати 28 Мусо рӯйхати баракатҳоеро пешниҳод мекунад, ки агар исроилиён ба аҳкомҳои Худо бо ҷидду ҷаҳд итоат кунанд, ба онҳо хоҳанд расид. Ин неъматҳо ободӣ дар шаҳру киштзорҳо, муваффақият дар корҳо ва пирӯзӣ бар душманонашон мебошанд. Аммо Мусо инчунин ҳушдор медиҳад, ки агар аз фармудаҳои Худо рӯй гардонанд, лаънатҳоеро, ки ба онҳо хоҳад расид. Ба ин лаънатҳо мусибатҳо, аз қабили бемориҳо, нокомии ҳосил, зулми душманон, гуруснагӣ ва ғурбат дохил мешаванд.

Такрори Шариати 28 бо ҳисобот дар бораи харобиҳои афзоянда, ки дар натиҷаи беитоатии доимӣ бармеояд, ба итмом мерасад. Мусо тасвир мекунад, ки чӣ тавр ин лаънатҳо боз ҳам шадидтар хоҳанд шуд, агар онҳо сарфи назар аз огоҳиҳои қаблӣ аз аҳди Яҳува даст кашанд. Исроилиён ба вабоҳо, хушксолӣ, асорати халқҳои бегона, аз даст додани замин ва моликият як қатор оқибатҳои шадиди рӯйгардонӣ аз аҳкоми Худоро аз сар мегузаронанд. Ин ҳамчун ёдраскунандаи ҳушёрона дар бораи вазнинӣ ва таъсири дарозмуддати итоат накардан ба қонунҳои Яҳува хизмат мекунад.

Такрори Шариат 28:1 Ва чунин хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ бодиққат гӯш диҳӣ, то ҳамаи аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя ва ба ҷо овар, ки Худованд Худои ту туро сарбаланд хоҳад кард. пеш аз ҳама халқҳои рӯи замин:

Агар касе ба фармудаҳои Худо гӯш диҳад ва итоат кунад, Худо онҳоро аз ҳама халқҳои дигар болотар мегардонад.

1. «Баракати тоат»

2. «Иҷроиши ваъдаҳои бевафои Худо»

1. Яъқуб 1:22 - «Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед».

2. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на ба одамон, зеро бидонед, ки мукофоти меросро аз Худованд хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед».

Такрори Шариат 28:2 Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ гӯш диҳӣ.

Худо ба касоне, ки ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд, баракатҳо ваъда медиҳад.

1. Итоат баракат меорад

2. Шодии ваъдаҳои Худо

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2. Масалҳо 8:32-36 - Ва алҳол, эй писарон, ба ман гӯш диҳед: хушо онҳое ки роҳҳои Маро нигоҳ медоранд. Насиҳат бишнавед ва хирадманд бошед ва аз он беэътиноӣ накунед. Хушбахт он касе, ки маро мешунавад, ҳар рӯз дар назди дарвозаҳоям менигарад ва дар паҳлӯи дарҳои ман интизор аст. Зеро ҳар кӣ Маро ёбад, ҳаёт меёбад ва аз Худованд илтифот пайдо мекунад, вале ҳар кӣ маро наёбад, ба худ зиён мерасонад; ҳамаи онҳое ки аз ман нафрат доранд, маргро дӯст медоранд.

Такрори Шариат 28:3 Ту дар шаҳр муборак ва дар саҳро муборак хоҳӣ буд.

Баракати Худо ҳам ба шаҳру деҳот мерасад.

1. Баракати зиндагии шаҳрӣ ва деҳот: эҳсоси фаровонии Худо дар ҳарду муҳит

2. Баракатҳои фаровон: ризқи Худо барои ҳамаи мо, новобаста аз он ки дар куҷо зиндагӣ мекунем

1. Забур 145:15-16 - Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва Ту ба онҳо дар сари вақт ғизо медиҳӣ. Шумо даст кушоед; хохиши хар як мавчудоти зиндаро конеъ мегардонӣ.

2. Матто 5:5 - Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.

Такрори Шариат 28:4 Муборак аст меваи бадани ту, ва меваи замини ту, ва меваи чорпоёни ту, ва афзоиши говҳои ту ва рамаи гӯсфандони ту.

Худо ваъда медиҳад, ки меваи замин ва чорвои пайравони Ӯро баракат медиҳад.

1. Неъматҳои пайравӣ ба Худо

2. Меваи итоаткорӣ

1. Ғалотиён 6:7-9 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

2. Забур 1:1-3 - Хушбахт аст касе, ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва дар роҳи гуноҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад.

Такрори Шариат 28:5 Муборак аст сабади ту ва анбори ту.

Худо ваъда медиҳад, ки сабаду захираи онҳоеро, ки ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд, баракат медиҳад.

1. Неъматҳои тоъат: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо ба шукуфоӣ меорад

2. Боварӣ ба ризқи Худо: такя ба ваъдаҳои ӯ дар бораи беҳбудии мо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 111:1-3 - Худовандро ҳамду сано хонед! Хушо марде, ки аз Худованд метарсад ва аз аҳкоми Ӯ хеле лаззат мебарад. Насли Ӯ дар рӯи замин тавоно хоҳанд буд; насли одил баракат хохад ёфт. Сарват ва сарват дар хонаи ӯ хоҳад буд, ва адолати ӯ то абад пойдор аст.

Такрори Шариат 28:6 Хушбахт хоҳӣ буд, ки ба дарун меоӣ, ва вақте ки берун меоӣ, муборак хоҳӣ буд.

Худо моро ҳам ҳангоми ворид шудан ва ҳам ҳангоми баромадан баракат медиҳад.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: Чӣ гуна Худо посухи мӯътамади моро подош медиҳад

2. Неъматҳои фаровони Худо: Шоди донистани неъмати Худо

1. Забур 128:1-2 Хушо ҳар касе ки аз Худованд метарсад ва бо роҳҳои Ӯ қадам мезанад! Самараи меҳнати дастҳои худро хоҳед хӯрд; шумо баракат хоҳӣ ёфт, ва ин бароятон хуб хоҳад буд.

2. Эфсӯсиён 1:3 Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар Масеҳ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ баракат додааст.

Такрори Шариат 28:7 Худованд душманонатро, ки бар зидди ту қиём мекунанд, дар пеши назари ту мағлуб хоҳад кард: онҳо ба муқобили ту як роҳ баромада, аз ҳафт роҳ гурезанд.

Худованд душманонеро, ки бар зидди қавми Худ меоянд, мағлуб хоҳад кард, ва душманонашон аз онҳо ба ҳафт тараф гурезанд.

1. Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст - Такрори Шариат 28:7

2. Муҳофизати Худо боздошташаванда аст - Такрори Шариат 28:7

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2. Забур 46:7 - «Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост».

Такрори Шариат 28:8 Худованд дар анборҳои ту ва дар ҳар он чизе ки дасти худ мекунӣ, бар ту баракат хоҳад дод; ва дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, туро баракат хоҳад дод.

Худо ваъда медиҳад, ки онҳоеро, ки ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд ва ба Ӯ таваккал мекунанд, баракат медиҳад.

1. Неъмати тоат

2. Боварӣ ба ваъдаҳои Худованд

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Такрори Шариат 28:9 Худованд туро халқи муқаддасе барои Худ барпо хоҳад кард, чунон ки ба ту қасам хӯрдааст, агар аҳкоми Худованд Худои худро риоя кунӣ ва бо роҳҳои Ӯ биравӣ.

Худо ба халқи худ ваъда медиҳад, ки агар онҳо ба аҳкоми Ӯ итоат кунанд ва дар роҳи Ӯ бошанд.

1. «Аҳди қудсият: итоат ва садоқат ба Худованд»

2. "Ваъдаи муқаддасот: риояи фармудаҳои Худо"

1. Румиён 8:29 - Барои онҳое ки Ӯ пешакӣ шинохт, низ пешакӣ муқаррар кардааст, ки ба сурати Писари худ мувофиқат кунанд, то ки дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Такрори Шариат 28:10 Ва тамоми мардуми рӯи замин хоҳанд дид, ки ту ба исми Худованд хонда шудай; ва аз ту хоҳанд тарсид.

Мардуми рӯи замин мефаҳманд, ки Худо номи Худро ба халқи баргузидаи худ додааст ва аз онҳо метарсанд.

1. Халқи баргузидаи Худо: шахсият ва масъулияти мо

2. Бо тарс аз номи Худо зиндагӣ кардан

1. Ишаъё 43:7 - "Ҳар касе, ки ба исми Ман хонда мешавад, ва Ӯро Ман барои ҷалоли Худ офаридаам, ва Ӯро Ман ба вуҷуд овардаам ва ба вуҷуд овардаам".

2. Забур 40:3 - "Вай дар даҳони ман суруди наве гузошт, ки суруди ҳамду санои Худои мост. Бисёриҳо хоҳанд дид ва метарсанд ва ба Худованд таваккал хоҳанд кард".

Такрори Шариат 28:11 Ва Худованд туро дар дороии ту, дар меваи баданат, ва дар меваи чорпоёни ту, ва дар ҳосили заминат, дар замине, ки Худованд ба падаронат қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад, фаровон гардонад. .

Худо ваъда медиҳад, ки ба касоне, ки ба фармонҳои Ӯ итоат мекунанд, фаровонӣ медиҳад.

1. Неъмати тоат

2. Фаровонӣ тавассути вафодорӣ

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

Такрори Шариат 28:12 Худованд ганҷинаи неки Худро, яъне осмонро барои ту мекушояд, то ба замини ту дар мавсими худ борон диҳад, ва тамоми кори дасти ту баракат диҳад; ва ба халқҳои бисьёр қарз хоҳӣ дод, ва қарз нахоҳӣ дод. .

Худованд ба ту ганҷҳои нек ато хоҳад кард ва ба корат баракат медиҳад. Шумо метавонед ба бисёр миллатҳо қарз диҳед, бидуни қарз.

1. Худо рӯзӣ медиҳад ва баракати фаровон медиҳад.

2.Худованд коратонро баракат медиҳад ва он чиро, ки ба шумо лозим аст, медиҳад.

1. 1 Вақоеънома 29:12 Ҳам сарват ва ҳам иззат аз Туст ва Ту ҳокими ҳама чиз ҳастӣ. Дар дасти туст қувват ва тавоно; бузург кардан ва ба ҳама қувват додан дар дасти Туст.

2. Масалҳо 22:7 Сарват бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад, ва қарзгир ғуломи қарздиҳанда аст.

Такрори Шариат 28:13 Ва Худованд туро сар хоҳад кард, на дум; ва танҳо болотар хоҳӣ буд, ва дар зер нахоҳӣ буд; Агар он аҳкоми Худованд Худои худро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, гӯш диҳӣ, риоя ва ба ҷо овар;

Итоати фармудаҳои Худо шаъну шараф ва муваффақият меорад.

1. Баракатҳои Худо ба касоне мерасад, ки ба Ӯ содиқона итоат мекунанд.

2. Худоро дар ҷои аввал гузоред ва Ӯ шуморо ба дараҷаи олӣ хоҳад расонд.

1. Забур 37:5-6 "Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро ба амал оварад. Ва адолати туро ҳамчун нур, ва доварии Туро чун нисфирӯзӣ берун хоҳад овард."

2. Матто 6:33 «Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

Такрори Шариат 28:14 Ва аз ҳеҷ яке аз суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба тарафи рост ё чап нарав, то ки аз паи худоёни дигар биравӣ, то ки ба онҳо ибодат кунанд.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба фармонҳои Худо итоат кунем ва ба худоёни дигар пайравӣ накунем.

1. "Худо сазовори итоаткории мост"

2. «Содиқ мондан ба Каломи Худо»

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - "Имрӯз худатонро интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2. Забур 119:9 - "Ҷавон бо кадом роҳ роҳи худро пок кунад? Бо таваҷҷӯҳ ба он мувофиқи каломи Ту".

Такрори Шариат 28:15 Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид;

Оқибатҳои риоя накардани аҳком ва қонунҳои Худо хеле вазнин аст.

1: Фармони Худо ба нафъи мост, на ба зарари мо; итоат накардан окибатхои калон дорад.

2: дастуроти Худо барои муҳофизат ва шукуфоии мост; ба онҳо беэътиноӣ кунед, ва шумо азоб мекашед.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2: Ирмиё 17:5-8 - Худованд чунин мегӯяд; Лаънат бод касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисми бозуи ӯро месозад ва дилаш аз Худованд дур мешавад. Зеро ки вай мисли теппаи биёбон хоҳад буд, ва намебинад, ки кай некӣ меояд; балки дар ҷойҳои хушки биёбон, дар замини шур сокин хоҳад шуд, ва на маскун.

Такрори Шариат 28:16 Дар шаҳр лаънат хоҳӣ шуд, ва дар саҳро лаънат хоҳӣ шуд.

Мардум ҳам дар шаҳр ва чи дар саҳро аз фармонҳои Худо саркашӣ кунанд, лаънат мешаванд.

1. "Баракатҳои тоат: муҳофизати Худо дар ҳаёти мо"

2. "Оқибатҳои нофармонӣ: таваккал накунед"

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Такрори Шариат 28:17 Лаънат бод сабади ту ва анбори ту.

Худованд моро огоҳ кардааст, ки агар аз фармонҳои Ӯ сарпечӣ кунем, ризқи мо лаънат хоҳад шуд.

1. Неъматҳои Худоро ба таври оддӣ қабул накунед

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Масалҳо 10:22 - Баракатҳои Худованд касро бой мегардонад ва ба он ғам намеандозад.

2. Малокӣ 3:10-11 - Даҳякро пурра ба анбор оваред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро имтиҳон кун, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям ва бароят баракат нарезам, то даме ки эҳтиёҷе дигар намонад.

Такрори Шариат 28:18 Малъун бод меваи бадани ту, ва меваи замини ту, ва афзоиши говҳои ту ва рамаи гӯсфандони ту.

Худо ба меваи замину гову гусфанди одам лаънат мекунад.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: Чӣ тавр ваъдаи баракати Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиши чӣ гуна дурустро аз нодуруст ҷудо кардан

1. Такрори Шариат 28: 2-3 - "Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ гӯш диҳӣ. Хушбахт дар шаҳр бошӣ, ва баракат дар он хоҳӣ буд. майдон».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Такрори Шариат 28:19 Вақте ки ба дарун меоӣ, лаънат хоҳӣ шуд, ва ҳангоме ки берун меоӣ, лаънат хоҳӣ шуд.

Ин порча дар тамоми паҳлӯҳои ҳаёт лаънат шуда, ҳамчун ёдрас кардани каломи Худо хидмат мекунад.

1. "Баракат ва лаънат: Зиндагӣ бо хости Худо"

2. "Оқибатҳои беитоатӣ: Каломи Худоро дар хотир доред"

1. Яъқуб 1:12-13 (Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс аз озмоиш гузашта, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдоронаш ваъда кардааст.)

2. Матто 5:3-5 (Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. Хушо онҳое ки мотам мегиранд, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт. Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.)

Такрори Шариат 28:20 Худованд бар ту лаънат, андӯҳ ва сарзаниш хоҳад фиристод, то ки дар ҳар коре ки барои ба амал оварӣ, дасти худ медиҳӣ, то он даме ки нобуд шавӣ ва ба зудӣ нобуд нашавӣ; ба сабаби бадкирдориҳои худ, ки маро тарк кардай.

Худованд ба ҳар коре, ки инсон мекунад, лаънат, андӯҳ ва мазаммат мефиристад, то даме ки онҳо аз сабаби шарорати худ нобуд шаванд ва зуд нобуд шаванд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ - Такрори Шариат 28:20

2. Хавфи рад кардани Каломи Худо - Такрори Шариат 28:20

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масалҳо 13:13 - Ҳар кӣ каломро беэътиноӣ мекунад, ба сари худ ҳалок мешавад, аммо ҳар кӣ ҳукмро риоя кунад, мукофот хоҳад гирифт.

Такрори Шариат 28:21 Худованд ваборо бар ту хоҳад зад, то даме ки туро аз замине, ки барои тасарруфи он меравӣ, несту нобуд кунад.

Худо гунаҳкоронро бо вабо ҷазо медиҳад.

1: Мо бояд аз гуноҳ рӯй гардонем ва ба Худо рӯй оварем, зеро Ӯ онҳоеро, ки ба қонунҳои Ӯ мухолифат мекунанд, ҷазо хоҳад дод.

2: Мо бояд аз бади худ тавба кунем ва ба назди Худованд баргардем, зеро Ӯ намегузорад, ки мо бечазо бошем, агар гуноҳ карданро давом диҳем.

1: Ишаъё 1:16-20 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз кори бад даст кашед.

2: Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Такрори Шариат 28:22 Худованд туро бо табларза, варам ва варам, ва сӯхтори шадид, ва шамшер, ва таркиш ва қолаб хоҳад зад; ва онҳо туро таъқиб хоҳанд кард, то даме ки ту ҳалок шавӣ.

Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, ба беморӣ, ҷанг ва дигар балоҳо азоб хоҳад дод.

1. Хавфи беитоатӣ ба Худо - Такрори Шариат 28:22

2. Омӯзиши итоаткорӣ тавассути интизоми Худо - Такрори Шариат 28:22

1. Ирмиё 29:18 - "Ман онҳоро бо шамшер, гуруснагӣ ва вабо таъқиб хоҳам кард ва онҳоро дар пеши тамоми салтанатҳои замин нафратовар хоҳам кард".

2. Масалҳо 12:1 - "Ҳар кӣ интизомро дӯст медорад, донишро дӯст медорад, аммо касе, ки мазамматро дӯст намедорад, аблаҳ аст".

Такрори Шариат 28:23 Ва осмони ту, ки бар сари ту аст, мис хоҳад буд, ва замине ки дар зери ту аст, оҳан хоҳад буд.

Худованд бар касоне, ки ба аҳкоми Ӯ итоат намекунанд, доварӣ ва ҷазо хоҳад дод.

1: Доварии Худо аниқ ва ногузир аст - Такрори Шариат 28:23

2: Итоати мо ба аҳкоми Худо баракатҳо меорад - Такрори Шариат 28:1-14

1: Isaiah 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудо шудааст, ва гуноҳҳои ту чеҳраи Ӯро аз ту пинҳон кардаанд, ки ӯ намешунавад.

2: Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

Такрори Шариат 28:24 Худованд борони замини туро хок ва хок хоҳад кард: он аз осмон бар ту фуруд хоҳад омад, то даме ки ту нобуд шавӣ.

Худованд борони замини касеро хоку хок гардонад ва онҳоро аз осмон нобуд созад.

1. Тарбияи Худо бесабаб нест.

2. Мо бояд дар назди Худо фурӯтан бошем.

1. Ишаъё 10:22-23 - Зеро, агар қавми Ту Исроил мисли реги баҳр бошад, вале бақияи онҳо бармегардад: истеъмоли муқарраршуда аз адолат пур хоҳад шуд. Зеро ки Худованд Худои лашкарҳо дар миёни тамоми замин истеъмоли қатъӣ хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Такрори Шариат 28:25 Худованд туро пеши душманонат мағлуб хоҳад кард; ту бар зидди онҳо як роҳ баромада, ҳафт роҳ аз пеши онҳо гурехта, ба тамоми салтанатҳои замин хоҳӣ рафт.

Худованд ба банӣ-Исроил имкон медиҳад, ки аз душманонашон мағлуб шаванд ва онҳоро маҷбур созад, ки ба ҳафт самти гуногун гурезанд ва ба тамоми салтанатҳои рӯи замин пароканда шаванд.

1. Интизоми Худованд - Чӣ гуна Худо аз вазъиятҳои душвор истифода мебарад, то моро ташаккул диҳад ва моро ба Ӯ наздик кунад.

2. Гурехтан аз Худо - Чӣ гуна гуноҳ метавонад моро водор кунад, ки аз ҳузури Худо дур шавем.

1. Масалҳо 3:11-12 - "Писари ман, ба интизоми Худованд беэътиноӣ накун ва аз мазаммати Ӯ хаста нашав, зеро Худованд ҳар киро дӯст медорад, ҳамчун падари писаре, ки аз ӯ лаззат мебарад, мазаммат мекунад".

2. Ишаъё 59:2 - "Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудоӣ андохтааст, ва гуноҳҳои ту чеҳраи ӯро аз ту пинҳон кардаанд, то нашунавад".

Такрори Шариат 28:26 Ва ҷасади ту гӯшт барои ҳамаи паррандагони ҳаво ва ҳайвоноти ваҳшӣ хоҳад буд, ва ҳеҷ кас онҳоро несту нобуд намекунад.

Ин порча аз Такрори Шариат 28:26 гуфта мешавад, ки агар касе ба Худованд итоат накунад, ҷисми онҳоро паррандагон ва ҳайвоноти дигар мехӯранд ва ҳеҷ кас онҳоро муҳофизат намекунад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Огоҳӣ аз Такрори Шариат 28:26

2. Иҷрои фармудаҳои Худо: Фоидаи итоати Парвардигор

1. Забур 37:3-4 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

2. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, — фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

Такрори Шариат 28:27 Худованд туро бо варами Миср, ва бо захмҳо, ва хоришҳо, ва хоришҳое, ки ту шифо намеёбӣ, хоҳад зад.

Ин оят аз Такрори Шариат тасвир мекунад, ки Худованд халқи Исроилро бо бемориҳо, аз қабили бадбахтии Миср, зумуррад, коса ва хориш ҷазо медиҳад.

1. Огоҳӣ аз ҷазои Худо: Чӣ гуна ҳукми Худо ранҷу азоб меорад

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Вақте ки мо ба фармудаҳои Худо беэътиноӣ мекунем, чӣ мешавад?

1. Ишаъё 1: 18-20 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд. Агар хоҳӣ ва итоаткор бошӣ, аз неъмати замин хоҳӣ хӯрд, аммо агар рад карда, исён кунӣ, шамшер хоҳӣ хӯрд, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст».

2. Ҳизқиёл 18: 20-21 - "Ҷони гуноҳкор хоҳад мурд. Писар барои гуноҳи падар азоб накашад ва падар барои гуноҳи писар азоб кашад. Адолати одил бар худ хоҳад буд, ва шарорати шарир бар худ хоҳад буд».

Такрори Шариат 28:28 Худованд туро ба девонагӣ, кӯрӣ ва ҳайратангези дил хоҳад зад.

Худо касонеро, ки аз фармонҳои ӯ сарпечӣ мекунанд, ҷазо медиҳад, ки онҳоро девона, кӯр ва ҳайратовар гардонад.

1. Ғазаби Худо - Оқибати нофармонӣ ва чаро бояд аз он парҳез кард

2. Ҳифзи Худо - баракати тоъат ва эминӣ дар натиҷа он пешкаш мекунад

1. Ирмиё 17:9 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?"

2. Забур 31:8 - "Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард".

Такрори Шариат 28:29 Ва ту нисфирӯзӣ даст хоҳӣ зад, чунон ки кӯр дар торикӣ даст мезанад, ва дар роҳҳои худ муваффақ нахоҳӣ шуд;

Худо аз рӯйгардонӣ аз Ӯ ҳушдор медиҳад, зеро он ба торикӣ ва ранҷу азоб мебарад.

1. «Хатари нофармонӣ»

2. «Амнияти итоаткорӣ»

1. Ирмиё 17:5–7

2. Масалҳо 3:5–6

Такрори Шариат 28:30 Ту ба зане никоҳ хоҳӣ кард, ва марди дигаре бо вай бихоҳад; хонае бисоз, ва дар он сокин нахоҳӣ шуд; токзоре шинон ва ангури онро начин.

Ба марде амр шудааст, ки зан гирад, вале марди дигар занро аз вай мегирад. Ба ӯ ҳам мегӯянд, ки хона созад, токзор созад, аммо аз самари меҳнаташ баҳра бурда наметавонад.

1. Нақшаи Худо барои таъминот: Ҳатто дар озмоишҳо

2. Ҳукмронии Худо: эътимод ба нақшаи комили Ӯ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Такрори Шариат 28:31 Гови ту дар пеши назари ту кушта хоҳад шуд, ва аз он нахӯр; хари ту ба зӯрӣ аз пеши назари ту гирифта хоҳад шуд, ва ба ту баргардонида нахоҳад шуд; гӯсфандони ту ба душманони ту дода хоҳанд шуд, ва туро ҳеҷ кас нахоҳӣ дошт, ки онҳоро наҷот диҳад.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба Ӯ итоат накунанд, ҳайвоноти онҳоро гирифта, ба душманонашон хоҳанд дод.

1. Тарбияи Худо: Ба мо итоат карданро таълим медиҳад

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Масалҳо 13:13-14 - Ҳар кӣ каломро беэътиноӣ мекунад, бар сари худ ҳалок мешавад, аммо касе, ки ҳукмро эҳтиром мекунад, мукофот хоҳад гирифт. Таълимоти хирадмандон чашмаи ҳаёт аст, то аз домҳои марг рӯй гардонад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Такрори Шариат 28:32 Писарон ва духтарони ту ба қавми дигар дода хоҳанд шуд, ва чашмони ту ба онҳо нигоҳ карда, тамоми рӯз аз орзуи онҳо маҳрум хоҳанд шуд;

Банӣ-Исроил аз фарзандони худ ҷудо мешаванд ва ҳавасеро эҳсос хоҳанд кард, ки онро ҳеҷ чиз қонеъ карда наметавонад.

1: Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2: Муҳаббат ва қудрати Худо ҳеҷ гоҳ моро аз даст намедиҳад, ҳатто вақте ки мо худро нотавон ҳис мекунем.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

Такрори Шариат 28:33 Самари замини ту ва тамоми заҳматҳои ту халқе хоҳад шуд, ки намедонӣ, намехӯрад; ва ту ҳамеша ситам ва мазлум хоҳӣ буд;

Миллат тамоми меваҳои замин ва меҳнати мардуми онро мехӯрад, онҳоро зери зулму мазлум мемонад.

1. Халқи Худо ҳатто дар вақти зулм ва душворӣ ба Ӯ таваккал карда метавонанд.

2. Халқи Худо бояд ба Ӯ таваккал кунад, ки дар вақти зарурӣ ризқи онҳоро таъмин кунад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 37:25 - "Ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ё фарзандони ӯ нон талаб мекунанд."

Такрори Шариат 28:34 То ки аз дидани чашмони худ, ки мебинӣ, девона шавӣ.

Худованд қавми худро аз оқибатҳои нофармонӣ, ки аз он чеҳраҳое, ки шоҳиди онҳо хоҳанд буд, аз девонагӣ низ огоҳ мекунад.

1. Беитоатӣ ҳалокат меорад - Такрори Шариат 28:34

2. Оқибатҳои гуноҳ - Такрори Шариат 28:34

1. Масалҳо 13:15 - Фаҳмиши хуб илтифот меорад, аммо роҳи бевафоён харобии онҳост.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо комёб шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

Такрори Шариат 28:35 Худованд зонуҳо ва пойҳоятро бо дарде, ки шифонопазир аст, аз кафи пои ту то болои сари ту хоҳад зад.

Худованд онҳоеро, ки ба қонунҳои Ӯ итоат намекунанд, ҷазо хоҳад дод ва ба онҳо захме мезанад, ки аз сар то по шифо намеёбад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз намунаи Такрори Шариат 28:35

2. Зиндагӣ дар адолат: Чаро мо бояд аҳкоми Худоро риоя кунем

1. Ишаъё 1:19-20 - "Агар шумо ирода ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд; Аммо агар рад карда, исён кунед, шамшер хӯрда хоҳед шуд".

2. Масалҳо 28:9 - «Ҳар кӣ гӯши худро аз шунидани шариат рӯй гардонад, ҳатто дуои ӯ зишт аст».

Такрори Шариат 28:36 Худованд туро ва подшоҳатро, ки бар ту таъин хоҳӣ кард, ба халқе хоҳад овард, ки на ту ва на падаронат онро нашинохтай; ва дар он ҷо худоёни дигарро, чӯбу сангро ибодат хоҳӣ кард.

Худованд онҳоро ва подшоҳи онҳоро ба халқе, ки барои онҳо номаълум аст, хоҳад овард, ва онҳо худоёни дигарро ибодат хоҳанд кард.

1. Даъват барои ҷустани Худованд дар замони торикӣ

2. Қудрати пешакии илоҳӣ

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад. Вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

Такрори Шариат 28:37 Ва ту дар миёни ҳамаи халқҳое, ки Худованд ба он ҷое ки туро роҳнамоӣ мекунад, дар ҳайрат, масал ва масал хоҳӣ шуд.

Худо моро ҳидоят мекунад, ки намунаи адолати Ӯ, шаҳодати садоқати Ӯ ва рамзи зиндаи муҳаббати Ӯ гардем.

1: Вафодории Худо: Намунаи мо

2: Муҳаббати Худо: Нишони мо

1: Ирмиё 29:11 «Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, - мегӯяд Худованд, - нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад».

2: Румиён 8: 38-39 "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Такрори Шариат 28:38 Ту тухми бисьёрро ба саҳро хоҳӣ кашид ва дар он кам ҷамъ хоҳӣ кард; зеро малах онро мехӯрад.

Огоҳӣ дода мешавад, ки малах қисми зиёди тухмии дар саҳро кошташударо истеъмол мекунад.

1. "Файзи Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт"

2. "Дар замонҳои душвор ба Худованд таваккал кунед"

1. Матто 6:26-34 Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

2. Забур 23:4 Ҳарчанд аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Такрори Шариат 28:39 Токзорҳо шинон ва онҳоро бипӯшон, вале аз шароб нахӯр ва ангурро ҷамъ накун; зеро ки кирмҳо онҳоро хоҳанд хӯрд.

Дар ин порча гамхорӣ кардан дар бораи замин ва аз меваи он саркашӣ накардан таъкид шудааст.

1. Қувваи субот: Манфиатҳои пайвастан ба ҳадафҳои худ сарфи назар аз мушкилот

2. Баракати идоракунандаи хуб будан: Чӣ гуна ғамхорӣ дар бораи замин моро мукофот медиҳад

1. Ғалотиён 6:9 - Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

2. Воиз 3:13 - Ва инчунин, ки ҳар кас бихӯрад ва бинӯшад ва аз тамоми меҳнати худ баҳра барад, ин атои Худост.

Такрори Шариат 28:40 Дар тамоми канори худ дарахтони зайтун хоҳӣ дошт, аммо худро бо равған тадҳин накун; зеро зайтуни ту меваи худро хоҳад дод.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки дар тамоми замини худ дарахтони зайтун дошта бошанд, аммо аз истифодаи равған худдорӣ кунанд.

1. Даравидани баракати тоат

2. Иҷозат ба дастуроти Худо

1. Ғалотиён 6:7-9 - Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунанд: зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад. Зеро ҳар кӣ барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; лекин ҳар кӣ барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид. Ва дар кори нек хаста нашавем: зеро ки дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Такрори Шариат 28:41 Писарон ва духтарон ба дуньё хоҳӣ омад, вале аз онҳо баҳра нахоҳӣ гирифт; зеро ки онҳо ба асирӣ хоҳанд рафт.

Ин порча дар бораи асирии халқи Худо, сарфи назар аз он ки онҳо соҳиби фарзанд мешаванд, сухан меронад.

1. Дарди асирӣ: Омӯзиши эътимод ба Худо сарфи назар аз ҳолатҳои ғайричашмдошт

2. Ваъдаҳои Худо: Такя ба вафодории Худо дар замонҳои ранҷу азоб

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

Такрори Шариат 28:42 Тамоми дарахтони ту ва меваҳои замини ту малах хоҳанд хӯрд.

Малахҳо тамоми дарахтон ва меваҳои заминро мехӯранд.

1. Такя ба ризқу рӯзии Худо дар замонҳои душвор - Такрори Шариат 28:42

2. Пешгӯинашавандаи ҳаёт - Такрори Шариат 28:42

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед

2. Яъқуб 1:2-4 - Санҷишҳоро баррасӣ кунед Таҷрибаҳои хурсандиовар

Такрори Шариат 28:43 Шахси ғарибе ки дар дохили ту аст, аз болои ту бағоят баланд хоҳад шуд; ва ту хеле паст фуруд хоҳӣ омад.

Ақнабиён муваффақтар ва қудрати бештар аз зодаи зода мешавад, дар ҳоле ки зодаи зодгоҳ паст мешавад.

1. Қудрати файзи Худо: расидан ба қуллаҳои нав дар зиндагӣ

2. Баракати зиндагии хоксорона

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. 1 Петрус 5:5-6 - Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон илтифот мекунад.

Такрори Шариат 28:44 Ӯ ба ту қарз хоҳад дод, ва ту ба вай қарз нахоҳӣ дод; вай сар хоҳад буд, ва ту дум хоҳӣ буд.

Худо ваъда медиҳад, ки халқи Худро таъмин мекунад ва онҳоро ба ҷои ҳокимият мегузорад.

1. Таъмини Худо: таваккал ба нақшаи Худо

2. Ваъдаҳои Худо: таваккал ба нерӯи Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Такрори Шариат 28:45 Ва ҳамаи ин лаънатҳо бар ту хоҳанд омад, ва туро таъқиб хоҳанд кард ва ба ту хоҳанд расид, то даме ки нобуд шавӣ; зеро ки ту ба овози Худованд Худои худ гӯш надодӣ, то ки аҳком ва фароизи Ӯро, ки ба ту фармудааст, риоят кунӣ.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба аҳком ва қонунҳои Ӯ гӯш надиҳанд, лаънат ва нобуд хоҳанд шуд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз хатогиҳои исроилиён

2. Итоати Парвардигор: пазируфтани фармонҳо ва дастурҳои Ӯ

1. Такрори Шариат 11:26-28 - "Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам; баракатест, ки агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям: Ва лаънат, агар шумо ба аҳкоми

Худованд Худои худ итоат нахоҳед кард, балки аз роҳе ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, дур шавед, то ки худоёни дигареро, ки нашинохтаед, пайравӣ кунед».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Такрори Шариат 28:46 Ва онҳо бар ту ҳамчун аломат ва мӯъҷиза ва бар насли ту то абад хоҳанд буд.

Худованд аломатҳо ва мӯъҷизаҳоро истифода мебарад, то халқи Худ ва насли онҳоро то абад нишон диҳад.

1. Нишони муҳофизати Худо: Аҳамияти аломатҳо ва мӯъҷизот

2. Неъматҳои тоъат: ваъдаи абадӣ

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро моил кун ва назди ман биё; бишнав, то ҷони ту зинда шавад; ва ман бо ту аҳди ҷовидона хоҳам баст, муҳаббати устувор ва устувори худ ба Довуд".

2. Забур 103:17 - «Аммо муҳаббати устувори Худованд аз абадият то абад ба тарсҳои Ӯст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон».

Такрори Шариат 28:47 Зеро ки ту ба Худованд Худои худ бо шодӣ ва бо шодии дил хизмат намекардӣ, зеро ки фаровонии ҳама чиз буд;

Ин порча дар бораи оқибатҳои хидмат накардани Худо бо шодӣ ва шодии дил, сарфи назар аз фаровонии баракатҳо сухан меронад.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: фаровонии Худоро бо шодӣ ва шодӣ қабул кунед

2. Дили миннатдорӣ: Тарбияи хизмати шодмонӣ дар Худованд

1. Забур 100:2 Ба Худованд бо шодмонӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

2. Яъқуб 1:2-4 Вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки озмоиши имони шумо сабр меорад. Бигзор сабр кори комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед, дар ҳоле ки аз ҳеҷ чиз камӣ доред.

Такрори Шариат 28:48 Бинобар ин ба душманони худ, ки Худованд бар зидди ту мефиристад, дар гуруснагӣ, ташнагӣ, бараҳнагӣ ва дар ҳар чиз дар ғам хизмат хоҳӣ кард; ва ӯ юғи оҳанро бар гарданат хоҳад гузошт, то даме ки туро нобуд кардаанд.

Худо душманонро мефиристад, то исроилиёнро барои беитоатӣ ҷазо диҳанд ва онҳо ба азобу уқубатҳои бузург гирифтор хоҳанд шуд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз Такрори Шариат 28:48

2. Қувваи итоаткорӣ: Дар Такрори Шариат 28:48 қувват ёфтан

1. Ишаъё 9:4 - «Зеро, ки туро поймол мекунанд, мисли хорҳое хоҳанд буд, ки дар оташ сӯхтаанд; онҳо мисли коса партофта хоҳанд шуд».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Такрори Шариат 28:49 Худованд халқеро бар зидди ту аз дур, аз ақсои замин хоҳад овард, ки мисли уқоб тез парвоз кунад; миллате, ки забонашро нафаҳми;

Худованд аз дур халқеро бар зидди қавми Худ хоҳад овард, ки бо забоне сухан меронад, ки онҳо намефаҳманд.

1: Худованд моро ҳатто дар муқобили халқҳои бегона муҳофизат мекунад.

2: Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ки дар замонҳои душвор моро роҳнамоӣ ва муҳофизат мекунад.

1: Забур 27:10 - "Вақте ки падар ва модарам маро тарк кунанд, Худованд маро хоҳад гирифт".

2: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Такрори Шариат 28:50 Халқе, ки чеҳраи бераҳм аст, ки ба пирон писанд намеояд ва ба ҷавонон марҳамат намекунад.

Худо исроилиёнро ҳушдор медиҳад, ки агар онҳо ба Ӯ итоат накунанд, бо оқибатҳои ҳукмронии халқе рӯбарӯ хоҳанд шуд, ки бар онҳо ҳукмронии бераҳмона доранд ва ба пиронсолон ва ё хурдсолон эҳтиром ва илтифот зоҳир намекунанд.

1. «Шаддии ғазаби Худо»

2. «Раҳмат ва раҳмати Худо дар баробари доварӣ».

1. Ишаъё 54:7-8 Дар як лаҳзаи кӯтоҳ ман туро партофта рафтам, вале бо раҳмдилӣ туро бармегардонам. Дар шиддати ғазаб лаҳзае рӯи худро аз ту пинҳон кардам, вале бо меҳрубонии абадӣ ба ту раҳм хоҳам кард, мегӯяд Худованд Наҷотдиҳандаи ту.

2. Титус 3:5-7 Ӯ моро на ба хотири корҳои одилонае, ки мо карда будем, наҷот дод, балки ба туфайли марҳамати Ӯ. Ӯ гуноҳҳои моро шуста, ба воситаи Рӯҳулқудс ба мо таваллуд ва ҳаёти нав бахшид. Ӯ саховатмандона Рӯҳро ба воситаи Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ бар мо рехт. Ба туфайли файзи худ Ӯ моро одил эълон кард ва ба мо боварӣ бахшид, ки мо ҳаёти ҷовидонаро мерос мегирем.

Такрори Шариат 28:51 Ва меваи чорпоёни ту ва меваи замини туро хоҳад хӯрд, то даме ки ту нобуд шавӣ, ва он низ аз ту на ғалла, на шароб, на равған, ва на ҳосили гови ту ва на рамаи туро тарк намекунад. гӯсфандони ту, то даме ки туро несту нобуд кунад.

Худо ҳушдор медиҳад, ки агар банӣ-Исроил ба Ӯ итоат накунанд, онҳо ҳалок хоҳанд шуд ва замин, чорво ва ғизои онҳоро мегирад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз исроилиён

2. Ҳимоя ва ризқи Худо: таваккал ба ваъдаҳои Ӯ

1. Ғалотиён 6:7-8 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, вай низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид, аммо касе касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

2. Масалҳо 10:25 - «Вақте ки тӯфон мегузарад, шарир нест, балки одил то абад устувор мешавад».

Такрори Шариат 28:52 Ва туро дар тамоми дарвозаҳои ту, то даме ки деворҳои баланд ва девори ту, ки дар он дар он таваккал кардай, дар тамоми заминат фурӯ ояд, туро муҳосира хоҳад кард; Худо ба ту додааст.

Худованд замини касеро бо деворҳои баланд ва девораш муҳосира хоҳад кард, то даме ки онҳо фурӯ оянд, ба сабаби эътимоди онҳо ба замине ки Худованд ба онҳо додааст.

1. Ба ҷуз Худо ба ҳеҷ чиз таваккал накун

2. Худованд касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, тарк намекунад

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 26:3-4 - Ӯро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки дар Худованд Яҳова қуввати ҷовидонӣ аст.

Такрори Шариат 28:53 Ва меваи бадани худ, яъне гӯшти писарон ва духтарони худро, ки Худованд Худоят ба ту додааст, дар муҳосира ва тангӣ, ки душманонат туро ба танг меоранд, бихӯр.

Ҳангоми муҳосира ё душворӣ, Худо ба халқи Исроил амр мекунад, ки фарзандони худро бихӯранд.

1. Ҳикмати бебаҳои Худованд - Омӯзиши роҳҳое, ки Худо бо роҳҳои пурасрор ва пешгӯинашаванда кор мекунад.

2. Қуввати имон дар замонҳои сахт – Мумкин аст, ки чӣ тавр халқи Худо дар замонҳои тангӣ қавӣ ва содиқ боқӣ монад.

1. Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Такрори Шариат 28:54 Ба тавре ки марде, ки дар миёни шумо меҳрубон ва хеле нарм аст, чашмаш ба бародари худ ва ба зани оғӯши худ ва ба бақияи фарзандони худ, ки ӯро тарк мекунад, бад хоҳад буд.

Дар порча таъсири камбизоатии шадид ба оилае баррасӣ мешавад, ки дар он ҳатто онҳое, ки одатан нарм ва нозук ҳастанд, сахтгир мешаванд.

1. Таъсири харобиовари камбизоатӣ ба оилаҳо

2. Таъсири душворӣ ба муносибатҳои мо

1. Масалҳо 14:21 - Ҳар кӣ аз ёри худ беэътиноӣ кунад, гуноҳкор аст, аммо хушбахт аст касе ки ба мискинон саховатманд аст.

2. Айюб 31: 16-20 - Агар ман чизеро, ки камбағалон мехост, нигоҳ дошта бошам, ё чашмони бевазанро нотавон карда бошам, ё луқмаи маро танҳо хӯрда бошам, ва ятим аз он нахӯрда бошад (аз овони ҷавониам) бепадар бо ман мисли падар калон шуд ва аз шиками модарам бевазанро хидоят кардам)...

Такрори Шариат 28:55 Ба тавре ки ӯ аз гӯшти фарзандони худ, ки бояд бихӯрад, ба ҳеҷ яке аз онҳо надиҳад, зеро ки дар муҳосира ва тангӣ, ки душманонат туро дар тамоми дарвозаҳо ба танг меоранд, ҳеҷ чиз ӯро тарк накардааст. .

Дар порча дар бораи душворихои чанг ва чӣ тавр он ба гуруснагӣ оварда расонда метавонад, сухан меравад.

1: Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор бо мост.

2: Ҳатто дар вақти тангӣ, Худо ба мо қувват ва тасаллӣ медиҳад.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Такрори Шариат 28:56 Дар байни шумо зани нарм ва нозук, ки намехоҳад кафи пои худро барои нозукӣ ва меҳрубонӣ бар замин гузорад, чашмаш ба шавҳари синаи худ ва ба писараш бад хоҳад буд. духтараш,

Ин ояти Такрори Шариат як зани нозук ва нозукро тасвир мекунад, ки бинобар ноустувории ҷисмонии худ ба берун баромада наметавонад. Ин боиси он мегардад, ки вай нисбат ба оилааш муносибати бад дошта бошад.

1. Қувваи заиф: Кашфи қувват дар нозукӣ

2. Пӯшидани чашми бад: Ғалаба кардани андешаҳои манфӣ бо мусбат

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:10 - Аз ин рӯ, ман аз заъфҳо, аз таънаҳо, аз эҳтиёҷот, аз таъқиботҳо ва андӯҳҳо ба хотири Масеҳ ҳаловат мебарам, зеро вақте ки нотавон бошам, қавӣ ҳастам.

Такрори Шариат 28:57 Ва ба писари вай, ки аз миёни пойҳои вай мебарояд, ва ба фарзандони худ, ки зоида хоҳад буд, зеро ки вай онҳоро дар ҳолати нотавонӣ аз ҳама чиз пинҳонӣ дар муҳосира ва тангӣ хоҳад хӯрд, ки душманат туро бо он танг хоҳад кард. дарвозаҳои ту.

Ин порча аз Такрори Шариати 28 дар бораи ранҷу азоби модарон ва кӯдакон дар замони муҳосира ва изтироб сухан меронад.

1: Муҳаббати Худо ба ранҷу азоб - Чӣ гуна муҳаббати Худо ба ранҷу мазлум дар каломи Ӯ зоҳир мешавад.

2: Борҳои якдигарро бардоштан - Чӣ гуна мо метавонем бори якдигарро бардоштем ва ба намунаи Худо дар бораи ғамхорӣ нисбати ранҷу азоб пайравӣ кунем.

1: Ишаъё 58: 6-7 "Оё ин рӯза нест, ки Ман баргузидаам: бандҳои бадӣ, барҳам додани бори гарон ва озод кардани мазлумон, ва шумо ҳар як юғро бишканед? 7 то ки нони худро ба гуруснагон надиҳад, ва мискинони рондашударо ба хонаи худ биёрӣ? Чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон ва аз ҷисми худ пинҳон нашавӣ?»

2: Филиппиён 2:4-5 "На ҳар кас дар бораи худаш, балки ба чизҳои дигарон низ назар кунед. 5 Бигзор ин фикр дар шумо бошад, ки дар Исои Масеҳ низ буд".

Такрори Шариат 28:58 Агар шумо тамоми суханони ин шариатро, ки дар ин китоб навишта шудааст, риоя накунед, то ки аз ин исми ҷалол ва даҳшатнок, яъне Худованд Худои худ битарсед;

Дар ин порча муҳим будани риояи аҳкоми Худо таъкид шудааст, то ба илтифоти неки Ӯ бошад.

1: «Аз Худо битарс ва ба фармудаҳои Ӯ итоат кун».

2: «Аҳамияти риояи қонуни Худо»

1: Еҳушаъ 1: 7-8 - "Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав; зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое, ки меравӣ, бо туст. Пас, суханони ин аҳдро риоят кун ва онҳоро ба ҷо овар, то ки Дар ҳар коре, ки мекунед, растагор шавед».

2: Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

Такрори Шариат 28:59 Он гоҳ Худованд балоҳои туро аҷоиб хоҳад кард, ва балоҳои насли ту, ҳатто балоҳои бузург, ва давои тӯлонӣ, ва бемориҳои дарднок ва давомдори тӯлонӣ.

Худо ба онҳое, ки ба Ӯ нофармонӣ мекунанд, балоҳо ва бемориҳои бузург ва дарозмуддат мефиристад.

1. «Оқибатҳои беитоатӣ»

2. «Ғазаби муқаддаси Худованд»

1. Яъқуб 1:13-15 - "Бигзор касе нагӯяд, ки ҳангоми озмуда шуданаш, маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва Худаш ҳеҷ касро намеозмояд. 14 Аммо ҳар кас ҳангоми озмуда шуданаш озмуда мешавад. фирефта ва фирефтаи нафси худ мебошад.

2. Ишаъё 59:2 - "Аммо гуноҳҳои ту туро аз Худои худ ҷудо кард; гуноҳҳои ту рӯи Ӯро аз ту пинҳон кардаанд, то ки ӯ нашунавад".

Такрори Шариат 28:60 Ва Ӯ тамоми бемориҳои Мисрро, ки аз онҳо метарсидӣ, бар сари ту хоҳад овард; ва онҳо ба ту часпида хоҳанд шуд.

Худо тамоми касалиҳои Мисрро ба сари онҳое, ки ба қонунҳои Ӯ итоат намекунанд, хоҳад овард.

1. Оқибатҳои нофармонӣ - чӣ гуна бояд аз бемориҳои Миср ҷилавгирӣ кард

2. Огоҳии Худо - Ҷазо барои вайрон кардани қонунҳои Ӯ

1. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, балки касе ки иқрор шуда, онҳоро рад кунад, марҳамат мекунад".

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

Такрори Шариат 28:61 Ва ҳар беморӣ ва ҳар бало, ки дар китоби ин шариат навишта нашудааст, Худованд бар ту хоҳад овард, то даме ки ту нобуд шавӣ.

Ин порча дар бораи оқибатҳои риоя накардани қонунҳои Худо сухан меронад, ки метавонад боиси беморӣ ва вабо гардад.

1. Хавфи беитоатӣ: Омӯзиш аз оқибатҳои рад кардани қонуни Худо

2. Баракати итоаткорӣ: дарёфти саломатӣ ва иҷрои комил дар иҷрои иродаи Худо

1. Масалҳо 3:1-2 "Писари ман, шариати Маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад: Ба ту дарозӣ ва умри дароз ва осоиштагӣ хоҳанд дод".

2. Забур 118:67 "Пеш аз он ки ба танг омадам, гумроҳ шудам, аммо ҳоло ба каломи Ту риоя кардам".

Такрори Шариат 28:62 Ва шумо дар шумора андак боқӣ хоҳед монд, дар сурате ки шумо мисли ситораҳои осмон будед; зеро ки ту ба овози Худованд Худои худ итоат намекардӣ.

Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, азоб мекунад.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худо итоаткор бошем, ё бо оқибатҳои ҷиддӣ дучор шавем.

2: Муҳаббат ва марҳамати Худо ҳамеша барои мо дастрас аст, аммо мо бояд интихоб кунем, ки ба Ӯ итоат кунем, то онро қабул кунем.

1: Масалҳо 13:13 - Ҳар кӣ насиҳатро нафрат кунад, ба ивази он пардохт хоҳад кард, аммо ҳар кӣ амрро эҳтиром кунад, мукофот мегирад.

2: Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

Такрори Шариат 28:63 Ва воқеъ хоҳад шуд, ки Худованд бар шумо шодӣ кард, ки ба шумо некӣ карда, шуморо афзун гардонад; Пас, Худованд аз ту шод хоҳад шуд, ки туро несту нобуд созад, ва шумо аз замине, ки барои тасарруф кардан ба он ҷо меравед, канда хоҳанд шуд.

Худованд вақте ки барои мардум некӣ мекунад, шод мешавад, аммо вақте ки онҳоро нест мекунад, шод мешавад.

1. Шодии Худо дар неку бад - Такрори Шариат 28:63

2. Шодии Худо аз доварии одилона - Такрори Шариат 28:63

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Ишаъё 61:7 - Ба ҷои нангу номуси худ дучанд хоҳӣ дошт, ва ба ҷои ошуфтагӣ онҳо аз насиби худ шодӣ хоҳанд кард. «Бинобар ин дар замини худ соҳиби дучанд хоҳанд шуд; шодии абадӣ аз они онҳо хоҳад буд.

Такрори Шариат 28:64 Ва Худованд туро дар миёни тамоми қавм, аз як канори замин то канори дигари замин пароканда хоҳад кард; ва дар он ҷо худоёни дигареро ибодат хоҳӣ кард, ки онҳоро на ту ва на падаронат, ҳатто ҳезум ва санг ҳам намешиносӣ.

Худованд банӣ-Исроилро дар миёни ҳамаи халқҳои ҷаҳон пароканда хоҳад кард, ва онҳо маҷбур хоҳанд шуд, ки худоёни козибро ибодат кунанд.

1. Қудрати парокандагии Худо: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Хатари худоёни козиб: рад кардани бутпарастӣ дар ҳама шаклаш

1. Румиён 10:12, "Зеро ки ҳеҷ тафовуте дар байни яҳудӣ ва юнонӣ нест, зеро ки ҳамон як Худованд Худованди ҳама аст ва сарвати Худро ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ато мекунад".

2. Хуруҷ 20: 1-6, "Ва Худо ҳамаи ин суханонро гуфта, гуфт: "Ман Худованд Худои шумо ҳастам, ки шуморо аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардааст. Шумо худоёни дигар нахоҳед дошт. дар пеши ман, барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст'».

Такрори Шариат 28:65 Ва дар миёни ин халқҳо ту оромӣ нахоҳӣ ёфт, ва кафи пои ту оромӣ нахоҳад ёфт;

Худованд ба онҳое, ки дар байни халқҳои дигар ҳастанд, дили ларзон, нокомии чашмҳо ва ғамгиниро ато хоҳад кард.

1. Худо дар заъфи мо қувват мебахшад

2. Ба Худо таваккал кардан ҳатто дар замонҳои душвор

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 28:66 Ва ҷони ту дар пеши назари ту шак хоҳад монд; ва шабу рӯз ҳаросон хоҳӣ шуд, ва ба ҷони худ кафолат нахоҳӣ дошт.

Ин порча аз тарс ва ноамнӣ дар зиндагӣ сухан меронад.

1: Зиндагӣ бо тарс ё имон?

2: Бартараф кардани изтироб ва номуайянӣ

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2:1 Юҳанно 4:18 - "Дар муҳаббат тарс нест, балки муҳаббати комил тарсро берун мекунад. Зеро тарс бо ҷазо алоқаманд аст, ва ҳар кӣ метарсад, дар муҳаббат комил нашудааст".

Такрори Шариат 28:67 Бомдодон бигӯй: «Кош Худо ҳам бошад! ва бегоҳ хоҳӣ гуфт: «Эй кош, субҳ мебуд». аз тарси дили худ, ки аз он битарсӣ, ва аз дидани чашмони худ, ки мебинӣ.

Дар порча дар бораи тарси Худо ва оқибатҳои беэътиноӣ аз Ӯ сухан меравад.

1. Тарси Худо дуруст аст: Омӯзиши қадр кардани тарси Худованд

2. Қувваи тарс: фаҳмиш ва хирад дар баробари тарс

1. Забур 19:9 - Тарс аз Худованд пок аст ва то абад пойдор аст.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

Такрори Шариат 28:68 Ва Худованд туро бо қаиқҳо ба Миср хоҳад овард, бо роҳе ки ман ба ту гуфта будам: "Дигар онро нахоҳӣ дид; ва дар он ҷо шумо ба душманони худ ба ғулом ва каниз фурӯхта хоҳед шуд, ва ҳеҷ кас нахоҳед шуд. туро мехарад.

Худованд исроилиёнро бо киштӣ ба Миср бармегардонад, ва онҳо дар он ҷо ба ғуломӣ фурӯхта хоҳанд шуд, ва ҳеҷ кас онҳоро намехарад.

1. Подшоҳии Худо ва оқибатҳои нофармонӣ

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

1. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, комёб нахоҳад шуд, ва ҳар забоне, ки бар зидди ту бархоста, ту маҳкум хоҳӣ кард.

2. Забур 136:23 - Ки моро дар ҳолати пасти мо ёд кард, зеро ки марҳамати Ӯ то абад аст.

Такрори Шариати 29-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 29:1-9 ёдраскунии Мусоро ба исроилиён дар бораи садоқати Худо дар тӯли сафарашон дар биёбон нақл мекунад. Ӯ таъкид мекунад, ки онҳо шоҳиди аъмоли бузурги Худо, ризқу ҳидояти Ӯ буданд. Бо вуҷуди ин таҷрибаҳо, Мусо ба онҳо хотиррасон мекунад, ки онҳо ҳанӯз бояд аҳамияти муносибатҳои аҳди худро бо Яҳува пурра дарк кунанд ва дарк кунанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 29:10-21 идома дода, Мусо ба аҳамияти вафодорӣ ва садоқат ба аҳди Худо муроҷиат мекунад. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки аз Худованд рӯй гардонед ва ба худоён ё бутҳои дигар парастиш кунед. Чунин амалҳо ба оқибатҳои вазнин оварда мерасонанд, аз ҷумла ғазаби илоҳӣ ва харобии сарзамини онҳо, огоҳӣ аз ҷазби бутпарастӣ.

Параграфи 3: Такрори Шариати 29 бо даъват ба итоаткорӣ ва таҷдиди аҳд ба анҷом мерасад. Дар Такрори Шариат 29:22-29 Мусо тасвир мекунад, ки чӣ тавр наслҳои оянда дар натиҷаи беитоатӣ ба замини харобазор нигоҳ хоҳанд кард. Бо вуҷуди ин, ӯ инчунин онҳоро итминон медиҳад, ки агар онҳо бо тамоми дилу ҷони худ ба Худованд баргарданд ва омурзиш ва барқароршавӣ тавассути тавба талаб кунанд, Худо ба онҳо раҳм мекунад ва бахти онҳоро барқарор хоҳад кард.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 29 оварда шудааст:
Ёдрас кардани садоқати Худо, ки ба аъмоли бузурги Ӯ шаҳодат медиҳад;
Огоҳӣ аз оқибатҳои бутпарастӣ барои рӯйгардонӣ аз Худованд;
Даъват кунед, ки итоаткорӣ ба воситаи тавба, ки ба барқароршавӣ оварда мерасонад, навсозӣ шавад.

Таваҷҷӯҳ ба ёдоварӣ дар бораи садоқати Худо, ки шоҳиди аъмоли бузурги Ӯст;
Огоҳӣ аз оқибатҳои бутпарастӣ барои рӯйгардонӣ аз Худованд;
Даъват кунед, ки итоаткорӣ ба воситаи тавба, ки ба барқароршавӣ оварда мерасонад, навсозӣ шавад.

Ин боб ба хотиррасон кардани исроилиён аз садоқати Худо, огоҳӣ аз бутпарастӣ ва оқибатҳои он ва даъват ба итоаткорӣ ва таҷдиди аҳд равона шудааст. Дар Такрори Шариати 29 Мусо ба исроилиён аз таҷрибаи худ, ки шоҳиди амалҳои пурқудрати Худо, таъмин ва роҳнамоии Худоро дар тӯли сафарашон дар биёбон дида буданд, хотиррасон мекунад. Сарфи назар аз ин таҷрибаҳо, ӯ таъкид мекунад, ки онҳо ҳанӯз бояд аҳамияти муносибатҳои аҳди худро бо Яҳува пурра дарк кунанд.

Дар Такрори Шариат 29 идома дода, Мусо ҳушдор медиҳад, ки аз Худо рӯй гардонед ва ба худоён ё бутҳои дигар парастиш кунед. Ӯ таъкид мекунад, ки оқибатҳои вазнине, ки пас аз ин гуна амалҳо ғазаби илоҳӣ ва харобшавии сарзамини онҳо хоҳанд буд. Ин ҳамчун ёдраскунандаи огоҳкунанда аз ҷазби бутпарастӣ ва даъват ба содиқ мондан ба Яҳува хизмат мекунад.

Такрори Шариати 29 бо даъват ба итоаткорӣ ва таҷдиди аҳд ба анҷом мерасад. Мусо тасвир мекунад, ки чӣ тавр наслҳои оянда дар натиҷаи беитоатӣ ба замини харобазор нигоҳ хоҳанд кард. Бо вуҷуди ин, ӯ инчунин онҳоро итминон медиҳад, ки агар онҳо бо тамоми дилу ҷони худ ба Худованд баргарданд ва ба воситаи тавба бахшиш ҷӯянд, Худо ба онҳо раҳм хоҳад кард ва бахти онҳоро бармегардонад, ки даъвати тавбаи ҳақиқиро ба барқароршавӣ меорад.

Такрори Шариат 29:1 Инҳоянд суханони аҳде, ки Худованд ба Мусо амр фармуд, ки бо банӣ-Исроил дар замини Мӯоб бибандад, ғайр аз аҳде ки бо онҳо дар Ҳӯреб баста буд.

Ин порча нақл мекунад, ки Худованд ба Мусо амр фармуд, ки бо исроилиён дар Мӯоб аҳд бибандад.

1. Вафодории Худо ба аҳди худ абадӣ ва бетағйир аст.

2. Бо Худо аҳд бастан чӣ маъно дорад?

1. Ибриён 13:20-21 - «Акнун Худои осоиштагӣ, ки Худованди мо Исои чӯпони гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди абадӣ 21 шуморо бо ҳар чизи нек муҷаҳҳаз гардонад, то ки иродаи Ӯро ба ҷо оваред ва дар шумо он чи ба назари Ӯ писанд аст, ба воситаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод, ба амал оваред. Омин».

2. Хуруҷ 34: 27-28 - "Ва Худованд ба Мусо гуфт: "Ин суханонро бинавис, зеро ки ман мувофиқи моҳияти ин суханон бо ту ва бо Исроил аҳд бастаам. 28 Ва ӯ дар он ҷо чиҳил рӯз назди Худованд буд. ва чил шаб на нон нахӯрд ва на об нӯшид, ва бар лавҳаҳо суханони аҳд, яъне Даҳ Аҳкомро навишт».

Такрори Шариат 29:2 Ва Мусо тамоми Исроилро хонда, ба онҳо гуфт: «Ҳар он чиро, ки Худованд дар замини Миср пеши назари шумо ба фиръавн ва ба ҳамаи навкаронаш ва ба тамоми заминаш кардааст, дидаед;

Мусо ба исроилиён мӯъҷизаҳоеро хотиррасон кард, ки Худо дар Миср барои озод кардани онҳо аз ғуломӣ карда буд.

1: Худо Наҷотдиҳандаи мост ва вақте ки мо ба душворӣ дучор мешавем, ҳамеша роҳи гурезро фароҳам меорад.

2: Барои мӯъҷизаҳои Худо дар ҳаёти мо миннатдор бошед, зеро онҳо далели садоқати Ӯ мебошанд.

1: Забур 34:4 - Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ маро шунид, ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

2: Хуруҷ 14:14 - Ва Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

Такрори Шариат 29:3 Васвасаҳои азиме, ки чашмони ту дидаанд, аломот ва он мӯъҷизаҳои бузург:

Исроилиён ҳангоми сафар аз Миср васвасаҳои бузург, аломатҳо ва мӯъҷизаҳоро диданд.

1. Ризк ва ҳифозати Худо: Ҷашни сафар аз Миср

2. Бартараф кардани васвасаҳо: Мулоҳизаҳо дар бораи сафари исроилиён

1. Хуруҷ 14:19-31; Муҳофизати Худо аз исроилиён ҳангоми ҷудошавии Баҳри Сурх

2. Яъқуб 1:12–15; Дар васвасаҳо ва озмоишҳо содиқ мондан

Такрори Шариат 29:4 Аммо Худованд то имрӯз ба шумо диле надодааст, ки бифаҳмед, ва чашмҳо барои дидан ва гӯшҳое, ки бишнаванд.

Худо ба мо қобилияти фаҳмидани иродаи Ӯро надодааст.

1. «Қудрати ҳузури Худо дар ҳаёти мо»

2. «Ҷустуҷӯи дили фаҳмиш».

1. Ирмиё 24:7 - "Ва ба онҳо диле хоҳам дод, ки Маро бишносанд, ки Ман Худованд ҳастам; ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд, ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, зеро ки онҳо бо тамоми дили худ ба сӯи Ман бармегарданд". "

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Такрори Шариат 29:5 Ва ман туро чил сол дар биёбон роҳнамоӣ кардам: либосат бар ту кӯҳна нашудааст, ва кафши ту бар пои ту кӯҳна нашудааст.

Худо исроилиёнро дар давоми 40 сол дар биёбон роҳнамоӣ кард, ки дар давоми 40 сол либосу пойафзоли онҳо фарсуда намешуд.

1. Вафодории Худо - Чӣ гуна Худо моро дар биёбон таъмин мекунад.

2. Эътимод ва итоъат – Чӣ гуна пайравӣ аз хости Худоро ба баракат мебарад.

1. Ишаъё 43:19 - "Инак, Ман чизи нав хоҳам кард; алҳол он пайдо мешавад; магар шумо онро намедонед? Ман ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо".

2. Забур 23:4 - "Бале, гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои Ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Такрори Шариат 29:6 Шумо нон нахӯрдаед, шароб ё нӯшокии спиртӣ нахӯрдаед, то бидонед, ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Худо ба мардуми Исроил дар бораи ҳузури Худ хотиррасон мекунад ва Ӯ ягона Худованд ва Худои халқи Худ аст.

1. Қудрати эътирофи Худо ба унвони Парвардигор

2. Қувваи шинохти ҳузури Худо

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Юҳанно 8:31-32 Исо ба яҳудиёне ки ба ӯ имон оварда буданд, гуфт: «Агар шумо дар каломи Ман бимонед, дар ҳақиқат шогирдони Ман ҳастед, ва ҳақиқатро хоҳед донист, ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард.

Такрори Шариат 29:7 Ва ҳангоме ки шумо ба ин макон расидед, Сиҳӯн подшоҳи Ҳешбӯн ва Оҷ подшоҳи Бошон ба муқобили мо ба ҷанг баромаданд, ва мо онҳоро зарба задем.

Вақте ки ба ин макон наздик шуданд, исроилиён ҷанг карда, бар Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн ва Оҷ, подшоҳи Бошон, мағлуб шуданд.

1.Худованд дар ваќти љанг ќувват ва пирӯзї мебахшад

2. Мубориза ва бар зидди зулм

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ишаъё 54:17 - «Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, дар доварӣ рад хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд ва сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 29:8 Ва замини онҳоро гирифтем, ва онро ба реубениён ва Ҷодиён ва ба нисфи сибти Менашше мерос додем.

Банӣ-Исроил замини сокинони бумро гирифтанд ва онро ҳамчун мерос дар миёни Рубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше тақсим карданд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ дар ваъдаи ӯ дар бораи ба онҳо мерос додани замин нишон дода мешавад.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин мекунад ва ваъдаҳои Ӯро иҷро мекунад.

1. Еҳушаъ 21:43-45 - Худо ба исроилиён заминро мувофиқи ваъдааш дод.

2. Забур 37:4 - Аз Худованд ҳаловат баред ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард.

Такрори Шариат 29:9 Пас, суханони ин аҳдро риоя кунед ва ба ҷо оваред, то ки дар ҳар коре, ки мекунед, муваффақ шавед.

Ин порча хонандагонро ташвиқ мекунад, ки суханони Аҳдро риоя кунанд, то муваффақ шаванд.

1: Худо мехоҳад, ки шумо муваффақ шавед - Такрори Шариат 29:9

2: Пайравӣ ба аҳди Худо баракатҳо меорад - Такрори Шариат 29:9

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, бодиққат рафтор кунӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

2: Забур 1:1-2 - Хушо касе ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва дар роҳи гуноҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад.

Такрори Шариат 29:10 Имрӯз ҳамаи шумо ба ҳузури Худованд Худои худ истодаед; сардорони сибтҳои шумо, пирони шумо ва нозирони шумо, бо тамоми мардони Исроил,

Ин порча ягонагии исроилиёнро нишон медиҳад ва чӣ гуна онҳо дар назди Худованд Худои худ якҷоя истодаанд.

1. Таҷлили ваҳдат: Қудрати якҷо истодан

2. Ҳидояти Худо: Ҷустуҷӯи ҳикмат аз пешвоёни мо

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Такрори Шариат 29:11 Кӯдакони шумо, занони шумо ва ғаризаи шумо, ки дар ӯрдугоҳи шумо ҳастанд, аз даравандаи ҳезум то обёрии шумо.

Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ба оилаҳо, занон ва бегонагон дар лагери худ, аз ҳезумбур то обкаш ғамхорӣ кунанд.

1. Нигоҳубин дар бораи ғариб: Даъвати Худо ба раҳм

2. Ҳамсояҳои худро дӯст доред: рӯҳбаландӣ аз Такрори Шариат 29

1. Матто 25:35-40 - "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро даъват кардед"

2. Ибриён 13:2 - "Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки онро надонистаанд."

Такрори Шариат 29:12 То ки ту бо Худованд Худои худ аҳд ва қасами Ӯро, ки Худованд Худои ту имрӯз бо ту бастааст, дохил шав.

Ин порча аз Такрори Шариат дар бораи бастани аҳд бо Худованд ва қасами Ӯ, ки имрӯз баста шудааст, сухан меронад.

1. Аҳди Худо: Даъват ба вафодорӣ

2. Қувваи Аҳд: Наздик шудан ба Худо

1. Ирмиё 31:31-34 Аҳди нави Худованд

2. Ишаъё 55:3 - Даъват ба манфиатҳои бебаҳои аҳди Худо

Такрори Шариат 29:13 То имрӯз туро ба халқе барои худ барпо кунад, ва барои ту Худо бошад, чунон ки ба ту гуфта буд, ва чунон ки ба падаронат қасам хӯрдааст, ба Иброҳим, Исҳоқ ва ба Яъқуб.

Ваъдаи Худо ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб бо он иҷро мешуд, ки халқи Исроилро ҳамчун халқе таъсис дод ва Ӯро Худои онҳо.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

2. Муҳимияти эътирофи ҳокимияти Худо.

1. Румиён 4:13-22 - имони Иброҳим ба ваъдаи Худо.

2. 2 Қӯринтиён 1:20 - садоқатмандии Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

Такрори Шариат 29:14 Ман ин аҳд ва қасамро танҳо бо шумо намекунам;

Ин порча аҳамияти ягонагии ҳамаи одамонро, сарфи назар аз тафовути онҳо, таъкид мекунад.

1. «Қувваи муттаҳидшавӣ: бартараф кардани тафовутҳо»

2. «Қувваи ваҳдат: Якҷоя истода»

1. Юҳанно 13:34-35 - "Ба шумо ҳукми нав медиҳам, ки якдигарро дӯст доред: чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз ин ҳама хоҳанд донист, ки шумо шогирдони Ман ҳастед. , агар шумо ба якдигар муҳаббат дошта бошед."

2. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

Такрори Шариат 29:15 Аммо бо касе ки имрӯз дар ин ҷо ба ҳузури Худованд Худои мо бо мо истодааст, ва инчунин бо касе ки имрӯз дар назди мо нест.

Ин порча ба аҳди Худо бо банӣ-Исроил ишора мекунад, ки дар он ҳозирон ва ҳозирон набуданд.

1. Муҳимияти риояи аҳди Худо дар ҳаёти мо.

2. Фаҳмидани қудрати ваъдаҳои Худо.

1. Ибриён 13:5 - "Зеро Худи Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард"."

2. Ирмиё 31:3 - "Худованд аз дур ба ӯ зоҳир шуда, гуфт: "Ман туро бо муҳаббати ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман туро бо меҳру муҳаббат ба худ кашидам".

Такрори Шариат 29:16 (Зеро шумо медонед, ки мо дар замини Миср чӣ гуна сукунат доштаем ва чӣ гуна мо аз миёни халқҳое, ки шумо аз онҳо мегузаштаед, гузаштаем;

)

Халқи Худо дар сафар ба сарзамини ваъдашуда бисёр озмоишҳо ва мусибатҳоро аз сар гузаронидаанд.

1. Боварӣ ба нақша ва ризқу рӯзии Худо дар замонҳои душвор

2. Сафари имон: Омӯзиш аз намунаҳои касоне, ки пеш аз мо омадаанд

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Такрори Шариат 29:17 Ва шумо чизҳои зиштии онҳоро, ва бутҳои онҳо, чӯбу санг, нуқра ва тиллоро, ки дар байни онҳо буданд, дидаед.

Ин порча аз Такрори Шариат 29:17 дар бораи чизҳои зишт ва бутҳои исроилиён аст, ки аз чӯб, санг, нуқра ва тилло сохта шуда буданд.

1. Хатари бутпарастӣ: Омӯзиш аз хатогиҳои исроилиён

2. Дарёфти шахсияти ҳақиқии мо дар Худо: раҳо кардани ҷонишинон

1. Хуруҷ 20:3-5 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Такрори Шариат 29:18 Мабодо дар миёни шумо мард ё зан, ё қабила ё қабилае набошад, ки дилашон имрӯз аз Худованд Худои мо рӯй гардонад ва рафта, ба худоёни ин халқҳо хизмат кунад; мабодо дар байни шумо решае пайдо нашавад, ки заҳра ва кирмак дорад;

Худованд моро огоҳ мекунад, ки аз Ӯ рӯй гардонем ва худоёни дигарро ибодат кунем.

1: Мо бояд ба Худованд Худои худ содиқ бошем

2: Хатари рӯйгардонӣ аз Худованд

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - «Пас, акнун аз Худованд битарсед ва Ӯро бо самимият ва ростӣ ибодат кунед; ва худоёнеро, ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед; Худовандо!Ва агар ба назари ту писанд ояд, ки ба Худованд ибодат карданӣ бошӣ, имрӯз туро интихоб кун, ки ба кӣ парастиш хоҳӣ кард: хоҳ худоҳоеро, ки падаронат дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, ё худоёни амӯриёнро, ки дар замини онҳо шумо сокинед, лекин ман ва хонаи ман бошад, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2: Ишаъё 55: 6-7 - "Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст: Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва ӯ сӯи Худованд баргардад. , ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард, ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард».

Такрори Шариат 29:19 Ва ҳангоме ки ӯ суханони ин лаънатро мешунавад, дар дили худ баракат дода, мегӯяд: "Ман оромӣ хоҳам дошт, гарчанде ки дар хаёли дили худ рафтор мекунам, то ба ташнагӣ мастӣ зам кунад".

Ин ояти Такрори Шариат дар бораи шахсе сухан меравад, ки ба ҳушдорҳои лаънати Худо гӯш намедиҳад ва ба нафси худ такя мекунад ва хости Худоро нодида мегирад.

1. Хатари пайравӣ кардан ба хоҳишҳои худ: Омӯзиши Такрори Шариат 29:19

2. Омӯзиши эътимод ба Худо бар хоҳишҳои худ: Омӯзиши Такрори Шариат 29:19

1. Ирмиё 10:23 - «Худовандо!

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Такрори Шариат 29:20 Худованд ӯро амон нахоҳад дод, вале он гоҳ ғазаби Худованд ва рашки ӯ бар зидди он шахс фурӯ хоҳад рафт, ва тамоми лаънатҳое, ки дар ин китоб навишта шудаанд, бар ӯ хоҳанд буд, ва Худованд номи ӯро маҳв хоҳад кард. аз зери осмон.

Худованд онҳоеро, ки бар зидди Ӯ гуноҳ мекунанд, намебахшад ва онҳоро сахт ҷазо хоҳад дод.

1: Ғазаби Худо сахт аст ва бояд ҷиддӣ қабул карда шавад, зеро Ӯ ҳамаи онҳоеро, ки ба Ӯ итоат намекунанд, ҷазо хоҳад дод.

2: Ҳоло аз гуноҳҳои худ тавба кунед, то ки хашми Худованд шуморо фурӯ барад ва аз назари Ӯ маҳв нашавед.

1: Ғалотиён 6: 7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, онро низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2: Ибриён 10: 26-31 - Зеро агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ наmemонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе, ки душманонро фурӯ хоҳад бурд. . Ҳар кӣ шариати Мусоро рад карда бошад, бо шаҳодати ду ё се шоҳид, бе раҳм мемирад. Ба фикри ту, он касе, ки Писари Худоро рад карда, хуни аҳдро, ки ба василаи Ӯ муқаддас гаштааст, палид кардааст ва Рӯҳи файзро ба хашм овардааст, чӣ қадар ҷазои бадтаре сазовор хоҳад шуд? Зеро ки мо Ӯро медонем, ки гуфта буд: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман пардохт мекунам. Ва боз: Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард.

Такрори Шариат 29:21 Ва Худованд ӯро аз ҳамаи сибтҳои Исроил ба бадӣ ҷудо хоҳад кард, бар тибқи тамоми лаънатҳои аҳд, ки дар ин китоби шариат навишта шудааст:

Худо онҳоеро, ки аҳди шариатро вайрон мекунанд, ҷазо дода, онҳоро аз халқи Исроил ҷудо мекунад.

1. Адолат ва раҳмати Худо: Даравидани он чизе ки мекорем

2. Баракати итоат ба аҳди Худо

1. Забур 19:7-14 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро зинда мекунад; шаҳодати Худованд ҳақиқӣ аст, соддадилонро хирадманд месозад;

2. Ишаъё 24:5-6 - Замин комилан шикаста шуд, замин аз ҳам ҷудо шуд, замин сахт ба ларза омад. Замин чун майзада чарх мезанад, чун кулба меларзад; Гуноҳаш бар вай гарон аст ва фурӯ меафтад ва барнамехезад.

Такрори Шариат 29:22 То насли ояндаи фарзандони шумо, ки пас аз ту бархоста, ва ғарибе, ки аз замини дур хоҳад омад, ҳангоме ки балоҳои он замин ва бемориҳоеро, ки Худованд дорад, мебинанд, бигӯянд: бар он гузошта шудааст;

Худованд ба сари касоне, ки ба Ӯ итоат намекунанд, балоҳо ва бемориҳо хоҳад овард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши Такрори Шариат 29:22

2. Даравидани он чизе, ки мо мекорем: Фаҳмидани оқибатҳои нофармонӣ

1. Яъқуб 1:12-15 - Хушо марде, ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Такрори Шариат 29:23 Ва тамоми замини он кибрит ва намак ва сӯзон аст, ки на кошта шудааст, на меоварад, ва на алафе дар он мерӯяд, мисли харобии Садӯм ва Амӯро, Адмо ва Сабоим, ки Худованд дар ғазаб ва ғазаби Худ фурӯ бурд:

Замини Исроил як замини харобаест, ки ба харобии Худованд дар Садӯм, Амӯро, Адмо ва Сабоим монанд аст.

1. Ғазаби Худо: Ҳалокати Садӯму Амӯра ва аҳамияти он имрӯз

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Ӯ гуноҳро ҷазо медиҳад ва тоатро подош медиҳад

1. Ҳастӣ 19:24-25 - Ва Худованд бар Садӯм ва бар Амӯро кибрит ва оташе аз ҷониби Худованд аз осмон боронид; 25Ва он шаҳрҳо, ва тамоми даштҳо, ва тамоми сокинони шаҳрҳо ва он чи бар замин мерӯяд, хароб кард.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Такрори Шариат 29:24 Ҳатто ҳамаи халқҳо хоҳанд гуфт: "Чаро Худованд бо ин замин чунин кардааст?" гармии ин хашми бузург чӣ маъно дорад?

Худованд барои касоне, ки ба аҳди Ӯ итоат намекунанд, хашми бузург дорад.

1: Мо бояд ба аҳди Худованд итоат кунем, ё бо хашми бузурги Ӯ рӯ ба рӯ шавем.

2: Мо бояд аз азоби дигарон ибрат гирем ва аҳди Худовандро риоя кунем.

1: Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2: Забур 119: 4-5 - Ту амр фармудай, ки аҳкомҳои худро боғайрат риоя кунанд. Оҳ, то ки роҳҳои ман дар риояи фароизи Ту устувор бошад!

Такрори Шариат 29:25 Он гоҳ одамон хоҳанд гуфт: "Азбаски онҳо аҳди Худованд Худои падарони худро, ки ҳангоми аз замини Миср берун овардани онҳо бо онҳо баста буд, тарк карданд".

Ба халқи Исроил огоҳ карда шудааст, ки аҳдеро, ки Худованд бо онҳо баста буд, ҳангоми аз Миср раҳониданаш, тарк накунанд.

1. Аҳди Худованд: Чӣ гуна моро ба эҳтиром ва риояи он даъват кардаанд

2. Садоқати Худо: Ба ёд ored, ки чӣ гуна Ӯ моро наҷот додааст

1. Хуруҷ 19: 5-6 - "Ва алҳол, агар шумо дар ҳақиқат ба овози ман итоат кунед ва аҳди Маро риоя кунед, пас шумо барои Ман аз ҳама одамон ганҷи хосе хоҳед буд, зеро тамоми замин аз они Ман аст: ва шумо ба Ман Малакути коҳинон ва халқи муқаддас ҳастам; инҳоянд суханоне ки ба банӣ-Исроил бигӯй».

2. Матто 26:28 - "Зеро ин аст хуни Ман аз аҳди ҷадид, ки барои бисёриҳо барои омурзиши гуноҳҳо рехта мешавад".

Такрори Шариат 29:26 Зеро ки онҳо рафта, худоёни дигарро ибодат мекарданд ва ба худоҳое саҷда мекарданд, ки онҳоро намешинохтанд ва ба онҳо ато накарда буд.

Дар ин порча сухан меравад, ки исроилиён худоҳоеро мепарастанд, ки онҳо намешинохтанд.

1: Мо набояд ба худоҳое, ки мо намешиносем ва намефаҳмем, ибодат кунем.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки танҳо Худои ягонаи ҳақиқиро парастиш кунем.

1:2 ба Қӯринтиён 6:14-18 - Бо беимонон як юғи нобаробар баста нашавед; зеро ки адолат бо ноинсофӣ чӣ шарикӣ дорад? Ва нур бо зулмот чӣ робитае дорад?

2: Matthew 4:10 - Он гоҳ Исо ба вай гуфт: «Аз ин ҷо дур шав, эй шайтон!

Такрори Шариат 29:27 Ва хашми Худованд бар ин замин аланга зад, то тамоми лаънатҳоеро, ки дар ин китоб навишта шудаанд, бар он биёрад:

Ғазаби Худованд бар ин замин аланга зад, ва Ӯро водор сохт, ки тамоми лаънатҳои дар китоби Такрори Шариат навишташударо бар он биёрад.

1. Ғазаби Худованд: Фаҳмидани ғазаби Ӯ ва парҳез кардан

2. Ҳукми Худо: Фаҳмидани ва пазируфтани ҷазоҳои ӯ

1. Забур 103:8-10 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми Худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо намедиҳад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Такрори Шариат 29:28 Ва Худованд онҳоро дар ғазаб ва ғазаб ва ғазаби азим аз заминашон решакан карда, ба замини дигар андохт, чунон ки имрӯз аст.

Худованд ба сабаби хашму ғазаби Худ исроилиёнро аз сарзаминашон дур кард.

1. Ғазаби Худо: Огоҳӣ барои ҳамаи мо

2. Баракати тоат: пайравӣ аз нақшаи Худо

1. Ирмиё 29:11, Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

2. Забур 37:3-5, Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Худро дар Худованд ҳаловат баред ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад.

Такрори Шариат 29:29 Ниҳон аз они Худованд Худои мост, аммо он чи ошкор мешавад, то абад аз они мо ва фарзандони мост, то ки ҳамаи суханони ин шариатро ба ҷо оварем.

Худованд чизҳои пинҳониро медонад, аммо он чизе ки ошкор мешавад, то абад аз они мо ва фарзандони мост, то ки мо қонунҳои Ӯро риоя кунем.

1. Қувваи Ҳақиқати ошкоршуда - Оғози каломи Худо

2. Пинҳон ва ошкор - дарки тарозуи имон

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

2. Воиз 3:11 - Ӯ ҳама чизро дар замони худ зебо кардааст, инчунин ҷаҳонро дар дили онҳо ҷой додааст, то ки ҳеҷ кас наметавонад кореро, ки Худо мекунад, аз аввал то охир бидонад.

Такрори Шариати 30-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 30: 1-10 ваъдаи барқароршавӣ ва баракатҳо дар бораи тавба ва итоатро пешниҳод мекунад. Мусо банӣ-Исроилро итминон медиҳад, ки ҳатто агар онҳо аз сабаби беитоатӣ дар байни халқҳо пароканда шуда бошанд ҳам, агар онҳо бо тамоми дилу ҷони худ ба Худованд

баргарданд, Ӯ онҳоро аз тамоми гӯшаву канори замин ҷамъ карда, ба сарзаминашон бармегардонад. Худованд ба онҳо раҳм мекунад, неъматҳояшонро афзун мекунад ва дилҳояшонро хатна мекунад, то Худоро аз сидқи дил дӯст доранд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 30:11-20 идома дода, Мусо ба дастрас будани аҳкоми Худо таъкид мекунад. Ӯ эълон мекунад, ки қонунҳои Худо чандон душвор нестанд ва ё берун аз дастнорас нестанд, онҳо барои итоат кардан дар дасти онҳо ҳастанд. Мусо дар назди онҳо интихоби байни ҳаёт ва марг, баракат ва лаънат мегузорад. Ӯ онҳоро водор мекунад, ки бо дӯст доштани Яҳува, бо роҳҳои Ӯ рафтор кардан, ба аҳкоми Ӯ итоат кардан ва ба Ӯ часпида, ҳаётро интихоб кунанд.

Параграфи 3: Такрори Шариати 30 бо даъват ба қабули қарор дар бораи итоаткорӣ хотима меёбад. Дар Такрори Шариат 30: 19-20 Мусо осмон ва заминро ҳамчун шоҳидони ҳаёт ё марги исроилиён даъват мекунад, баракатҳо ё лаънатҳо аз интихоби онҳо вобаста аст. Ӯ онҳоро водор мекунад, ки ҳаётро интихоб кунанд, то дар замине, ки Худо ба аҷдодонашон Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ваъда кардааст, умри дароз бинанд ва аз файзи Ӯ баҳравар шаванд.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 30 пешниҳод мекунад:
Ваъдаи баркароршавӣ пас аз тавба раҳмдилӣ ва шукуфоӣ;
Дастрасии аҳкоми Худо интихоби байни ҳаёт ё марг;
Даъват ба қабули қарор дар бораи итоаткорӣ ҳаётро барои баракатҳо интихоб кунед.

Таваҷҷӯҳ ба ваъдаи баркароршавӣ бар тавба раҳмдилӣ ва шукуфоӣ;
Дастрасии аҳкоми Худо интихоби байни ҳаёт ё марг;
Даъват ба қабули қарор дар бораи итоаткорӣ ҳаётро барои баракатҳо интихоб кунед.

Дар ин боб ба ваъдаи баркароршавӣ ва баракатҳо бар тавба, дастрас будани аҳкоми Худо ва даъват барои қабули қарор дар мавриди итоаткорӣ тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 30 Мусо банӣ-Исроилро итминон медиҳад, ки ҳатто агар онҳо аз сабаби беитоатӣ дар байни халқҳо пароканда шуда бошанд ҳам, агар онҳо бо тамоми дилу ҷони худ ба Худованд баргарданд, Ӯ онҳоро аз тамоми гӯшаву канори замин ҷамъ хоҳад кард ва ба замини онхо. Худованд ба онҳо раҳм мекунад, неъматҳояшонро афзун мекунад ва дилҳояшонро хатна мекунад, то Худоро аз сидқи дил дӯст доранд.

Дар идомаи Такрори Шариати 30, Мусо таъкид мекунад, ки аҳкоми Худо на он қадар душвор аст ва ё берун аз он ки онҳо барои итоаткорӣ дар дасти онҳо ҳастанд. Ӯ дар назди онҳо интихоби байни ҳаёт ва марг, баракат ва лаънатро пешкаш мекунад. Мусо онҳоро водор мекунад, ки бо дӯст доштани Яҳува, бо роҳҳои Ӯ рафтор кардан, ба аҳкоми Ӯ итоат кардан ва ба Ӯ часпида, ҳаётро интихоб кунанд.

Такрори Шариати 30 бо даъват ба қабули қарор дар бораи итоаткорӣ хотима меёбад. Мусо осмон ва заминро ҳамчун шоҳидони ҳаёт ё мамоти исроилиён даъват мекунад, баракатҳо ё лаънатҳо аз интихоби онҳо вобаста аст. Ӯ онҳоро водор мекунад, ки ҳаётро интихоб кунанд, то онҳо дар замине, ки Худо ба аҷдодони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ваъда кардааст, умри дароз бинанд ва аз лутфу марҳамати Ӯ даъват ба қабули қарорҳои дидаю дониста, ки тавассути итоаткорӣ ба баракатҳо оварда мерасонад, эҳсос кунанд.

Такрори Шариат 30:1 Ва ҳангоме ки ҳамаи ин чизҳо, баракат ва лаънатро, ки пеши ту гузоштаам, бар ту фаро мерасад, ва ту онҳоро дар миёни ҳамаи халқҳо, ки Худованд Худои ту дар он ҷост, ба ёд хоҳӣ овард. туро рондааст,

ХУДОВАНД ХУДОВАНДИ ХУДРО ХАР КАДАР ДУР ГАРДОНАНД, ХЕЧ гох фаромуш намекунад.

1: Муҳаббати Худо абадӣ аст

2: Ваъдаи вафодории Худо

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

2: Румиён 8: 38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Такрори Шариат 30:2 Ва назди Худованд Худои худ баргардед ва ба овози Ӯ итоат хоҳӣ кард, мувофиқи он чи ман имрӯз ба ту амр мефармоям, ту ва фарзандонат, бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту;

Парчае аз Такрори Шариат 30:2 ба Худо пайравӣ кардан ва бо тамоми дилу ҷони худ ба овози Ӯ итоат карданро ташвиқ мекунад.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба Худованд

2. Овози Худоро бо тамоми дили худ гӯш кунед

1. Ирмиё 29:13 - Ва шумо Маро хоҳед ҷуст, ва хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ кунед.

2. Луқо 10:27 - Ва ӯ дар ҷавоб гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми қуввати ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор; ва ёри худро мисли худат.

Такрори Шариат 30:3 Он гоҳ Худованд Худоят асирии туро бармегардонад, ва ба ту раҳм хоҳад кард, ва баргардад ва туро аз тамоми халқҳое, ки Худованд Худоят туро пароканда кардааст, ҷамъ хоҳад кард.

Худо қавми худро аз асорагоҳон бармегардонад ва ба онҳо раҳм мекунад.

1. Вафодории Худо дар лаҳзаҳои тангӣ

2. Муҳаббат ва раҳму шафқати Худо ба халқаш

1. Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Такрори Шариат 30:4 Агар касе аз ту ба канори осмон ронда шавад, Худованд Худоят туро аз он ҷо ҷамъ хоҳад кард ва аз он ҷо туро хоҳад бурд.

Дар Такрори Шариат 30:4 Худо ваъда медиҳад, ки халқи худро новобаста аз он ки онҳо то чӣ андоза дур пароканда бошанд, ба ватанашон бармегардонад.

1.Ваъдаи Худо дар бораи барқароршавӣ: Новобаста аз он ки мо чӣ қадар дур бошем

2. Муҳаббати Худо ба халқаш: Ӯ моро новобаста аз масофа меорад

1. Ишаъё 43:5-6 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам: насли туро аз шарқ хоҳам овард, ва туро аз ғарб ҷамъ хоҳам кард; ба шимол мегӯям: таслим шав; ва ба ҷануб: «Нигоҳ кун». барнагардед: писаронамро аз дур ва духтарони маро аз ақсои замин биёред».

2. Хуруҷ 15:13 "Ту бо марҳамати Худ қавмеро, ки фидия додаӣ, пеш бурдӣ; онҳоро бо қуввати худ ба манзили муқаддаси худ роҳнамоӣ кардӣ".

Такрори Шариат 30:5 Ва Худованд Худои ту туро ба замине ки падаронат тасарруф карда буданд, хоҳад бурд, ва ту онро тасарруф хоҳӣ кард; ва ба ту некӣ хоҳад кард ва туро аз падаронат афзун хоҳад кард.

Худо халқи Худро ба сарзамини ваъда ва фаровонӣ меорад.

1: Сарзамини ваъда: Дар хотир доштани садоқати Худо ва чӣ гуна Ӯ халқи Худро таъмин хоҳад кард.

2: Фаровонӣ: Ёдрас кардани меҳрубонии Худо ва чӣ гуна Ӯ моро баракат медиҳад ва афзун мекунад.

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунад."

2: Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

Такрори Шариат 30:6 Ва Худованд Худои ту дили ту ва дили насли туро хатна хоҳад кард, то ки Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту дӯст дорӣ, то ки ту зинда шавӣ.

Худо ваъда медиҳад, ки дилҳои фарзандони Худро хатна мекунад, то онҳо тавонанд Ӯро бо тамоми дилу ҷони худ дӯст доранд, то онҳо зиндагӣ кунанд.

1. Зарурати қалби хатна – омӯхтани аҳамияти доштани дил барои Худо.

2. Ваъдаи ҳаёт - Фаҳмидани кафолате, ки бо зиндагӣ кардан ба Худо бахшида шудааст.

1. Ирмиё 4:4 - "Худро барои Худованд хатна кунед, ва пӯстҳои дили худро бигиред".

2. Румиён 8:11 - «Аммо агар Рӯҳи Он ки Исоро аз мурдагон эҳьё кард, дар шумо сокин бошад, Он ки Масеҳро аз мурдагон эҳьё кард, ҷисми мирандаи шуморо низ ба воситаи Рӯҳи Худ, ки дар шумо сокин аст, зинда хоҳад кард».

Такрори Шариат 30:7 Ва Худованд Худои ту ҳамаи ин лаънатҳоро бар душманони ту ва бар душманони ту, ки туро таъқиб кардаанд, хоҳад хонд.

Худо ба онҳое ки моро бад мебинанд ва таъқиб мекунанд, лаънат хоҳад кард.

1: Мо набояд аз интиқоми касоне, ки моро таъқиб мекунанд, натарсем, зеро Худо ба онҳо барои шарорataшон ҷазо хоҳад дод.

2: Мо бояд дар лаҳзаҳои душворӣ ба Худо муроҷиат кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ моро аз душманонамон муҳофизат мекунад.

1: Забур 34: 17-19 "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисёр аст, вале Худованд ӯро аз ҳамаи онҳо халос мекунад».

2: Isaiah 54:17 Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту мебарояд, дар доварӣ рад хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд ва сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 30:8 Ва ту баргашта, ба овози Худованд итоат хоҳӣ кард, ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар.

Худо ба мардумаш амр мекунад, ки ба овози Ӯ итоат кунанд ва аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

1. Зиндагӣ бо итоат ба Худо

2. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

1. Матто 7:21-23 На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо! Дар он рӯз бисьёр касон ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва девҳоро ба исми Ту берун накардем ва ба исми Ту мӯъҷизаҳои зиёде ба амал наовардем?" Ва он гоҳ ба онҳо хоҳам гуфт, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо нашинохтаам; аз ман дур шавед, эй шароратгарон.

2. Яъқуб 2:14-17 Чӣ фоида дорад, эй бародарон, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? Агар бародар ё хоҳаре либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?" Ҳамчунин имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст.

Такрори Шариат 30:9 Ва Худованд Худои ту туро аз ҳар амали дастат, дар меваи баданат, ва дар меваи чорпоёни ту ва дар меваи заминат, ба фоидаи некӯӣ фаровон хоҳад кард, зеро ки Худованд Боз барои ту шодӣ кун, чунон ки ӯ аз падарони ту шодӣ карда буд.

Худо ба одамон дар мехнат, тан ва заминашон баракат медихад. Ӯ бар онҳо шодӣ хоҳад кард, чунон ки аҷдодони онҳоро кардааст.

1. Некӯии Худо доимӣ ва беист аст.

2. Аз фаровонии неъматҳои Худо шод бошед.

1. Забур 67:5-7 - "Бигзор мардум Туро ситоиш кунанд, эй Худо; Бигзор тамоми қавм Туро ҳамду сано гӯянд. Он гоҳ замин ҳосили худро ҳосил хоҳад кард; ва Худо, ҳатто Худои мо, моро баракат хоҳад дод. Худо моро баракат хоҳад дод. ва тамоми ақсои ҷаҳон аз Ӯ битарсанд.

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Такрори Шариат 30:10 Агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш диҳӣ, то аҳком ва фароизи Ӯро, ки дар ин китоби шариат навишта шудааст, риоя намоӣ, ва агар ту бо тамоми дили ту ба Худованд Худои худ рӯй оварӣ, тамоми ҷони ту.

Дар ин порча аз Такрори Шариат омадааст, ки агар шахс ба фармудаҳои Худованд гӯш диҳад ва қонуни дар китоб навишташударо риоя кунад ва агар бо тамоми дилу ҷони худ ба Худованд рӯй оварад, баракат хоҳад ёфт.

1. «Зиндагии тоъату фармонбардорӣ: риояи фармудаҳои Худо»

2. «Баракати руй овардан ба Худо бо дили кушода».

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

Такрори Шариат 30:11 Зеро ин ҳукме ки имрӯз ба ту мефармоям, аз ту пӯшида нест ва дур нест.

Ин порча моро водор мекунад, ки аҳкоми Худоро ба ёд орем, ки онҳо пинҳон ё дур нестанд.

1. Дар хотир доштани фармудаҳо: Ба қалби мо наздик будани қонунҳои Худо

2. Содиқона зиндагӣ кардан: Содиқ мондан ба Каломи Худо

1. Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, эй бародарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, чӣ сазовори таҳсин аст, агар ягон аъло бошад, агар чизи сазовори таъриф бошад, фикр кунед дар бораи ин чизҳо.

2. Такрори Шариат 4:6 - Онҳоро нигоҳ доред ва ба амал оваред, зеро ин аст хирад ва фаҳмиши шумо дар пеши халқҳое, ки онҳо ҳамаи ин фароизҳоро шунида, хоҳанд гуфт: "Албатта, ин халқи бузург хирадманд ва хирадманд аст. одамон.

Такрори Шариат 30:12 Дар осмон нест, ки ту гӯӣ: "Кӣ барои мо ба осмон баромада, онро ба мо хоҳад овард, то ки мо онро бишнавем ва онро ба ҷо оварем?"

Ин порча муҳимияти дар дили мо ҷой доштани аҳкоми Худоро таъкид мекунад, зеро онҳо барои мо дастрасанд.

1. "Зиндагӣ аз Каломи Худо: Қувваи аҳкоми Ӯ дар ҳаёти мо"

2. "Шодияти итоаткорӣ: Дар Каломи Худо қувват ёфтан"

1. Забур 118:11 - "Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Такрори Шариат 30:13 Ва он дар он тарафи баҳр нест, ки ту гӯӣ: "Кӣ барои мо аз баҳр гузашта, онро ба мо меорад, то ки мо онро бишнавем ва онро ба ҷо оварем?"

Худо ба мо амр медиҳад, ки ҳаётро интихоб кунем ва ба Ӯ итоат кунем, на узрхоҳӣ, ки он хеле сахт ё хеле дур аст.

1. Интихоби ҳаёт: Итоати фармудаҳои Худо

2. Итоати вафодор: Пайравӣ дар роҳи Худо

1. Румиён 10:6-8 - "Аммо адолате, ки ба воситаи имон аст, мегӯяд: "Дар дили худ нагӯед, ки кӣ ба осмон сууд мекунад? (яъне барои поён додани Масеҳ) ё кӣ ба варта фуруд меояд? (яъне Масеҳро аз мурдагон эҳё кунад».

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

Такрори Шариат 30:14 Аммо калом ба ту хеле наздик аст, дар даҳони ту ва дар дили ту, то ки онро ба ҷо оварӣ.

Худо ба мо наздик аст ва каломи Ӯ дар дилҳои мо ва дар лабони мост, ки ба мо имкон медиҳад, ки ба Ӯ итоат кунем.

1. Наздик шудан ба Худо: Омӯзиши шунидан ва итоат кардани Каломи Ӯ

2. Қудрати Каломи Худо: Ба дилҳои мо наздик нигоҳ доштани он

1. Забур 119:105 Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Яъқуб 1:22 Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Такрори Шариат 30:15 Инак, ман имрӯз ҳаёт ва некӣ ва мамот ва бадро пеши ту гузоштаам;

Дар порча дар бораи интихоби байни ҳаёт ва марг сухан меравад.

1. Интихоби ҳаёт: Оғози некии Худо

2. Оқибатҳои интихоби марг: рад кардани неъматҳои зиндагӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

Такрори Шариат 30:16 Ва ман имрӯз ба ту амр медиҳам, ки Худованд Худои худро дӯст дорӣ, бо роҳҳои Ӯ рафтор намо, ва аҳкоми Ӯ ва фароизи Ӯ ва аҳкоми Ӯро риоя намо, то зинда ва афзун шавӣ; ва Худованд Худои ту баракат хоҳад дод. ту дар замине, ки барои тасарруф кардан ба он ҷо меравӣ.

Ин порча ба мо ҳидоят мекунад, ки Худоро дӯст дорем, бо роҳҳои Ӯ биравем, аҳкоми Ӯро риоя кунем ва қонунҳо ва ҳукмҳои Ӯро риоя кунем, то баракат ёбем.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ - чӣ гуна бояд дар адолат зиндагӣ кунем ва баракати Худоро ба даст орем

2. Қадам бо роҳҳои Худованд - Фаҳмидани иродаи Худо барои ҳаёти мо

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай ба одаме монанд аст, ки чеҳраи табиии худро дар шиша мебинад: зеро вай ба худ нигоҳ карда, ба роҳи худ меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна одам буд. Аммо ҳар кӣ ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он устувор мемонад, на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, ин шахс дар аъмоли худ баракат хоҳад ёфт.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Такрори Шариат 30:17 Аммо агар дили ту рӯй гардонад, ба тавре ки нашунавӣ, балки дур хоҳӣ шуд, ва худоёни дигарро парастиш карда, ба онҳо парастиш хоҳӣ кард;

Худо ҳушдор медиҳад, ки агар касе аз Ӯ рӯй гардонад, ба парастиш ва ибодати худоёни дигар гумроҳ мешаванд.

1. "Огоҳии Худо: гумроҳ нашавед"

2. «Муҳаббати Худоро ба бутпарастӣ иваз накунед»

1. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад? Ман, Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст.

Такрори Шариат 30:18 Имрӯз ба шумо мегӯям, ки шумо ҳатман нобуд хоҳед шуд, ва дар замине ки барои тасарруфи он аз Урдун мегузаред, умри худро дароз нахоҳед кард.

Ин порча огоҳии Худоро таъкид мекунад, ки беитоатӣ ба ҳалокат оварда мерасонад.

1. Арзиши беитоатӣ: Омӯзиш аз намунаи Исроил

2. Интихоби итоъат: баракати пайравӣ ба иродаи Худо

1. Ирмиё 17:5–8

2. Румиён 6:16–17

Такрори Шариат 30:19 Ман осмон ва заминро даъват менамоям, ки ин рӯзро бар зидди шумо бинависам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам; пас ҳаётро интихоб кунед, то ки худ ва насли худ зинда монед.

Ин порча муҳимияти қабули қарорҳои оқилонаро барои манфиати худ ва авлоди худ таъкид мекунад.

1. Баракати интихоби оқилона: Интихоби ҳаёт барои ояндаи беҳтар

2. Муҳимияти гирифтани масъулият: қабули қарорҳои оқилона барои худ ва авлоди мо

1. Масалҳо 3:13 - Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки хирад меёбад.

2. Масалҳо 16:20 - Ҳар кӣ ба коре оқилона рафтор кунад, некӯӣ хоҳад ёфт: ва ҳар кӣ ба Худованд таваккал мекунад, хушбахт аст.

Такрори Шариат 30:20 То ки Худованд Худои худро дӯст дорӣ, ва ба овози Ӯ итоат намоӣ ва ба Ӯ часпида бошӣ, зеро ки Ӯ ҷони туст ва умри туст, то ки дар замине ки сокин шавӣ Худованд ба падарони ту, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрдааст, ки ба онҳо ато кунад.

Худованд ба мо амр медиҳад, ки Ӯро дӯст дорем, ба овози Ӯ итоат кунем ва ба Ӯ часпида бошем, зеро ки Ӯ ҳаёти мо ва дарозии рӯзҳои мост, то ки мо дар замине, ки ба падаронамон ваъда дода буд, сокин шавем.

1. Дӯст доштани Худованд: Роҳ ба сӯи ҳаёти ҷовидонӣ

2. Итоати Худованд: Роҳ ба сӯи зиндагии пурбаракат

1. Матто 22:37-38 - Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ рафт, то дар замини ваъдашуда зиндагӣ кунад, чунон ки дар замини бегона ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард. Зеро вай бесаброна мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост.

Такрори Шариати 31-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 31: 1-8 гузариши роҳбарӣ аз Мусо ба Еҳушаъро таъкид мекунад. Мусо банӣ-Исроилро бовар мекунонад, ки сарфи назар аз марги ӯ, Худованд пешопеши онҳо рафта, бар душманонашон ғалаба хоҳад кард. Ӯ Еҳушаъро, ки онҳоро ба замини ваъдашуда мебарад, рӯҳбаланд карда, ба ӯ хотиррасон мекунад, ки Худо бо ӯ хоҳад буд, чунон ки бо Мусо буд. Мусо тамоми исроилиёнро даъват мекунад, ки қавӣ ва далер бошанд ва ба садоқати Яҳува такя кунанд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 31:9-13 идома дода, Мусо ба коҳинон ва пирон амр медиҳад, ки мардумро барои хондани қонуни оммавӣ ҳар ҳафт сол дар иди хаймаҳо ҷамъ кунанд. Ин анҷуман ҳам барои исроилиён ва ҳам барои хориҷиёне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, барои шунидан ва омӯхтани қонунҳои Худо пешбинӣ шудааст. Бо ин кор онҳо кафолат медиҳанд, ки наслҳои оянда масъулияти аҳдномаи худро дарк мекунанд.

Сархати 3: Такрори Шариати 31 бо суруде, ки Худо ба Мусо дар Такрори Шариат 31:14-30 дода буд, ба охир мерасад. Ин суруд ҳамчун шоҳид бар зидди Исроил барои беитоатии ояндаи онҳо хизмат мекунад. Он онҳоро дар бораи рӯйгардонӣ аз Худованд ва машғул шудан ба бутпарастӣ огоҳ мекунад ва пешгӯӣ мекунад, ки чунин амалҳо ба сари онҳо мусибате хоҳанд оварد. Мусо ба Еҳушаъ фармуд, ки ин сурудро гирифта, ба тамоми Исроил таълим диҳад, то он ҳамчун ёдраскунандаи огоҳиҳои Худо хизмат кунад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 31 инҳоянд:
Гузаронидани ҳавасмандгардонии роҳбарӣ барои Еҳушаъ;
Фармоиш ба хондани қонун дар байни ҳамагон;
Суруд ҳамчун шоҳид бар зидди беитоатӣ огоҳӣ бар зидди бутпарастӣ.

Таваҷҷӯҳ ба гузариши рӯҳбаландии роҳбарӣ барои Еҳушаъ;
Фармоиш ба хондани қонун дар байни ҳамагон;
Суруд ҳамчун шоҳид бар зидди беитоатӣ огоҳӣ бар зидди бутпарастӣ.

Ин боб ба гузариши роҳбарӣ аз Мусо ба Еҳушаъ, фармон барои хондани қонуни оммавӣ ва суруде, ки Худо ҳамчун шоҳид бар зидди беитоатии оянда додааст, тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 31 Мусо исроилиёнро итминон медиҳад, ки сарфи назар аз марги ӯ, Яҳува пешопеши онҳо меравад ва ба онҳо бар душманонашон ғалаба хоҳад дод. Ӯ Еҳушаъро, ки онҳоро ба замини ваъдашуда роҳнамоӣ мекунад, рӯҳбаланд карда, ҳузури Худо ва садоқати Ӯро хотиррасон мекунад. Мусо тамоми Исроилро даъват мекунад, ки қавӣ ва далер бошанд ва ба роҳнамоии Яҳува такя кунанд.

Дар идомаи Такрори Шариати 31 Мусо ба коҳинон ва пирон амр медиҳад, ки мардумро ҳар ҳафт сол дар иди хаймаҳо барои хондани шариат ҷамъ кунанд. Ин анҷуман барои таъмини он аст, ки ҳам исроилиён ва ҳам аҷнабиёне, ки дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд, қонунҳои Худоро бишнаванд ва омӯзанд. Бо ин кор онҳо кафолат медиҳанд, ки наслҳои оянда аз ӯҳдадориҳои аҳди худ огоҳ бошанд ва қонунҳои Худоро донанд.

Такрори Шариати 31 бо суруде анҷом меёбад, ки Худо ба Мусо шаҳодат медиҳад, ки бар зидди Исроил барои беитоатии ояндаи онҳо шаҳодат медиҳад. Суруд дар бораи рӯйгардон шудан аз Худованд ва ба бутпарастӣ машғул шудан огоҳ мекунад. Он пешгӯӣ мекунад, ки ин гуна амалҳо ба сари онҳо мусибат меорад. Мусо ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки ин сурудро бигирад ва онро ба тамоми Исроил таълим диҳад, то он ҳамчун ёдрас кардани

огоҳиҳои Худо як паёми огоҳкунанда дар бораи оқибатҳои тарк кардани аҳди Худо хизмат кунад.

Такрори Шариат 31:1 Ва Мусо рафта, ин суханонро ба тамоми Исроил гуфт.

Мусо ба тамоми Исроил суханони рӯҳбаландкунанда гуфт.

1: Худо бо мост ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2: Мо метавонем дар имони худ ва дар суханони Худо қувват пайдо кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2: Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

Такрори Шариат 31:2 Ба онҳо гуфт: «Имрӯз ман саду бистсолаам; Ман дигар баромада наметавонам ва дохил шавам; инчунин Худованд ба ман гуфт: "Ту аз ин Урдун нагузар".

Мусо ба исроилиён ваъдаи Худоро хотиррасон кард, ки онҳоро ба Замини ваъдашуда мебарад.

1: Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад, новобаста аз синну сол ва вазъият.

2: Мо бояд ба нақшаи Худо оид ба ҳаёти мо эътимод кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:5 - Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту биистад. Чунон ки бо Мусо будам, бо шумо хоҳам буд; Ман туро ноумед намекунам ва туро тарк намекунам.

2: Забур 37: 23-24 - Қадамҳои одами нек аз ҷониби Худованд амр шудааст, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад. Ҳарчанд афтода бошад ҳам, вай комилан сарнагун нахоҳад шуд, зеро ки Худованд ӯро бо дасташ нигоҳ медорад.

Такрори Шариат 31:3 Худованд Худои ту аз пеши ту убур хоҳад кард, ва ин халқҳоро аз пеши ту нест хоҳад кард, ва ту онҳоро тасарруф хоҳӣ кард; ва Еҳушаъ, чунон ки Худованд гуфтааст, аз пеши ту убур хоҳад кард.

Худо барои халқи худ мубориза мебарад ва муҳофизат мекунад.

1. Худо нигаҳбон ва ризқдиҳандаи мост

2. Қудрати Худованд

1. Забур 18:1-2 Туро дӯст медорам, эй Худованд, қуввати ман. Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

2. Ишаъё 40:28-29 Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

Такрори Шариат 31:4 Ва Худованд ба онҳо низ ҳамон тавре ки ба Сиҳӯн ва Ӯҷ, подшоҳони амӯриён ва замини онҳо, ки онҳоро несту нобуд карда буд, хоҳад кард.

Худованд подшоҳони амӯриён Сиҳӯн ва Оҷро несту нобуд кард.

1: Худо назорат мекунад ва гуноҳро доварӣ мекунад.

2: Мо бояд ба доварии Худованд таваккал кунем ва дар имонамон устувор истода бошем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 97:10 - Бигзор онҳое ки Худовандро дӯст медоранд, аз бадӣ нафрат кунанд, зеро ки Ӯ ҷони содиқони Худро нигоҳ медорад ва онҳоро аз дасти шарирон раҳо мекунад.

Такрори Шариат 31:5 Ва Худованд онҳоро пеши назари шумо таслим хоҳад кард, то ки ба онҳо мувофиқи тамоми аҳкоме ки ба шумо фармудаам, ба ҷо оваред.

Худо ба мо амр мекунад, ки ба қонунҳои Ӯ итоат кунем ва вақте ки мо иродаи Ӯро иҷро кунем, Ӯ ҳидоят ва муҳофизат хоҳад кард.

1: Ба Худованд таваккал кунед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед

2: Вақте ки мо иродаи Ӯро иҷро мекунем, муҳофизат ва роҳнамоии Худоро қабул кунед

1: Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Румиён 12:2 Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Такрори Шариат 31:6 Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва натарс; зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад; Ӯ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо ҳамеша бо мост ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1. Такя ба нерӯи Худо дар замони ниёз

2.Худованд ёри мо дар сафар аст

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Такрори Шариат 31:7 Ва Мусо Еҳушаъро хонда, дар пеши назари тамоми Исроил ба ӯ гуфт: «Қавӣ ва далер бош, зеро ту бояд бо ин қавм ба замине бирав, ки Худованд ба падаронашон қасам хӯрдааст, то ба онҳо бидиҳад. ; ва ба онҳо мерос хоҳӣ дод.

Мусо Еҳушаъро ташвиқ мекунад, ки далер бошад ва ба ваъдаҳои Худо таваккал кунад.

1. Ба ваъдаҳои Худо таваккал кунед: ташвиқи Мусо

2. Ба воситаи ҷасорат мустаҳкам кардани имони мо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Такрори Шариат 31:8 Ва Худованд он аст, ки пешопеши ту меравад; вай бо ту хоҳад буд, туро ноумед нахоҳад кард ва туро тарк намекунад; натарс, ва ҳаросон нашав.

Худованд пешопеши мо хоҳад рафт ва бо мо хоҳад буд, Ӯ моро тарк намекунад ва тарк намекунад ва мо набояд тарсу ҳарос нашавем.

1. "Ба Худованд таваккал кунед"

2. "Натарс: Худованд бо туст"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Такрори Шариат 31:9 Ва Мусо ин шариатро навишт, ва онро ба коҳинон — банӣ-Левӣ, ки сандуқи аҳди Худовандро бардошта буданд, ва ба ҳамаи пирони Исроил супурд.

Мусо Шариатро навишт ва ба левизодагоне, ки сандуқи аҳдро мебурданд ва ба пирони Исроил расонд.

1. Аҳди Худо бо халқаш - Такрори Шариат 31:9

2. Масъулияти роҳбарӣ - Такрори Шариат 31:9

1. Еҳушаъ 1:7-8 - Қавӣ ва далерии хуб бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. 2 ба Қӯринтиён 3:3 - Чунки шумо ба таври ошкор эълон шудаед, ки номаи Масеҳ ҳастед, ки ба воситаи мо хизмат карда шудааст ва на бо сиёҳӣ, балки бо Рӯҳи Худои Ҳай навишта шудааст; на дар суфрахои сангин, балки дар суфрахои гушти дил.

Такрори Шариат 31:10 Ва Мусо ба онҳо амр фармуда, гуфт: «Дар охири ҳар ҳафт сол, дар тантанаи соли озодшавӣ, дар иди хаймаҳо,

Мусо ба халқи Исроил амр фармуд, ки соли шанберо ҳар ҳафт сол дар иди хаймаҳо риоя кунанд.

1. Вафодории Худо дар дастуроти Ӯ дар бораи истироҳат дар ҳар ҳафт сол дида мешавад.

2. Худо мехоҳад, ки мо вафодорӣ ва ризқи Ӯро ҷашн гирем.

1. Такрори Шариат 5:12-15 - Дар хотир доред, ки шумо дар Миср ғулом будед ва Худованд Худои шумо бо дасти пурқувват ва бозуи дароз туро аз он ҷо берун овард. Бинобар ин Худованд Худои шумо ба шумо амр фармудааст, ки рӯзи шанберо риоя кунед.

2. Забур 95:7-11 - Зеро ки Ӯ Худои мост, ва мо халқи чарогоҳи Ӯ ва гӯсфандони дасти Ӯ ҳастем. Имрӯз, агар овози Ӯро бишнавед, дилҳои худро сахт накунед, чунон ки дар Мериба, чунон ки рӯзе дар Массо дар биёбон, вақте ки падарони шумо маро озмуда, ба далел оварда буданд, гарчанде ки кори маро дида буданд.

Такрори Шариат 31:11 Вақте ки тамоми Исроил ба ҳузури Худованд Худоят дар маконе ки Ӯ интихоб мекунад, ҳозир шаванд, ин шариатро дар пеши тамоми Исроил дар гӯши онҳо бихон.

Мусо ба исроилиён дастур медиҳад, ки дар ҷое ки Худо интихоб кардааст, ҷамъ шаванд ва ба хондани шариат гӯш диҳанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо.

2. Баракати ваҳдат: Ҷамъ омадан барои шунидани каломи Худо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, риоя намоӣ, зеро ки он гоҳ роҳи обод бошад, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт ».

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

Такрори Шариат 31:12 Марду зан, ва кӯдакон ва ғариби худро, ки дар дохили дарвозаҳои ту аст, мардумро ҷамъ кун, то бишнаванд ва таълим диҳанд, ва аз Худованд Худои худ битарсанд, ва тамоми суханони ин қонун:

Мусо ба халқи Исроил дастур медиҳад, ки барои шунидани қонуни Худо ҷамъ шаванд, то онҳо омӯзанд, битарсанд ва ба Ӯ итоат кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши пайравӣ аз Каломи Худо

2. Тарс аз Худованд: таваккал ба ҳикмати Худо

1. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Такрори Шариат 31:13 Ва то он даме, ки фарзандони онҳо, ки ҳеҷ чизро намедонанд, бишнаванд ва аз Худованд Худои худ тарсро ёд гиранд, то даме ки шумо дар замине, ки барои тасарруфи он аз он тарафи Урдун меравед, зиндагӣ мекунед.

Ин порча аз Такрори Шариат ба исроилиён дастур медиҳад, ки ҳангоми зиндагӣ дар Замини ваъдашуда ба фарзандони худ тарси Худованд ва итоаткории Ӯро омӯзанд.

1. «Қудрати таъсири волидайн»

2. «Ба фарзандонамон таълим додани тарс аз Худованд»

1. Забур 78:5-7 - "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармудааст, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста шавад. ва ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд».

2. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд».

Такрори Шариат 31:14 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Инак, айёми ту наздик мешавад, ки мурдан; Еҳушаъро ҷеғ зада, дар хаймаи ҷомеъ ҳозир шав, то ки ба ӯ супориш диҳам». Ва Мусо ва Еҳушаъ рафта, дар хаймаи ҷомеъ ҳозир шуданд.

Мусо ва Еҳушаъ аз ҷониби Худо ба хаймаи ҷомеъ даъват карда мешаванд, ки дар он ҷо Ӯ ба Еҳушаъ супориш медиҳад.

1. Вафодории Худо дар гузаштани машъал - Такрори Шариат 31:14

2. Муҳимияти итоаткорӣ - Такрори Шариат 31:14

1. Еҳушаъ 1: 5-9 - ваъдаи Худо, ки бо Еҳушаъ аст ва ба ӯ қувват мебахшад

2. Забур 31:1-5 - Дар вақти душворӣ ба Худованд таваккал кардан

Такрори Шариат 31:15 Ва Худованд дар хаймаи муқаддас дар сутуни абр зоҳир шуд, ва сутуни абр бар дари хайма меистод.

Худованд дар хаймаи муқаддас дар сутуни абре зоҳир шуд, ки дар болои даромадгоҳ меистод.

1. Худо дар ҳаёти мо мавҷуд аст

2. Қувваи Рӯҳулқудс

1. Юҳанно 14:16-17 - «Ва Ман аз Падар хоҳиш хоҳам кард ва Ӯ ба шумо Ёвари дигаре хоҳад дод, то то абад бо шумо бошад, ҳатто Рӯҳи ростиро, ки ҷаҳон онро қабул карда наметавонад, зеро ки Ӯро на мебинад ва на медонад. Шумо Ӯро мешиносед, зеро ки Ӯ бо шумо сокин аст ва дар шумо хоҳад буд».

2. Забур 139:7-10 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту он ҷо ҳастӣ! Агар Ман болҳои субҳро гирифта, дар ақсои баҳр сокин мешавам, ҳатто дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ хоҳад дошт».

Такрори Шариат 31:16 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Инак, ту бо падарони худ хоб хоҳӣ рафт; ва ин қавм бархоста, аз паи худоёни ғарибони замин, ки ба он ҷо мераванд, дар миёни онҳо бошанд, фоҳиша хоҳанд шуд, ва Маро тарк хоҳанд кард, ва аҳди Маро, ки бо онҳо бастаам, мешикананд.

Худованд Мусоро огоҳ кард, ки Исроил аҳди худро бо Ӯ мешиканад ва худоёни дигарро таъқиб мекунанд.

1. Аҳди Худо бо Исроил ва хатари бутпарастӣ

2. Инкор кардани аҳди Худо ва оқибатҳои он

1. Ишаъё 1:2-3 - Гӯш кун, эй осмон, ва гӯш кун, эй замин, зеро ки Худованд гуфтааст: Ман фарзандонро ғизо дода, тарбия кардам, ва онҳо бар зидди ман исён карданд.

2. Ирмиё 31:31-33 - Инак, айёме меояд, мегӯяд Худованд, ки Ман бо хонадони Исроил ва бо хонадони Яҳудо аҳди нав хоҳам баст: на мувофиқи аҳде, ки бо падаронашон бастаам. дар рӯзе ки дасти онҳоро гирифтам, то аз замини Миср берун оварам; ки аҳди Маро мешикананд, гарчанде ки Ман шавҳари онҳо будам, мегӯяд Худованд.

Такрори Шариат 31:17 Ва дар он рӯз ғазаби Ман бар онҳо аланга хоҳад шуд, ва Ман онҳоро тарк хоҳам кард, ва рӯи Худро аз онҳо пинҳон хоҳам кард, ва онҳо хӯрда хоҳанд шуд, ва балоҳо ва мусибатҳои зиёде ба сари онҳо хоҳад омад; То ки дар он рӯз хоҳанд гуфт: "Оё ин бадӣ ба сари мо нарасидааст, зеро Худои мо дар миёни мо нест?"

Худо ба банӣ-Исроил огоҳ мекунад, ки агар бевафо бошанд, онҳоро тарк мекунад ва ба ҷазои азоби зиёд гирифтор хоҳанд шуд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Огоҳӣ аз Такрори Шариат

2. Нерӯи вафодорӣ: баракати тоъат

1. Ирмиё 17:5–8

2. Матто 6:24–34

Такрори Шариат 31:18 Ва дар он рӯз ҳатман рӯи худро барои ҳамаи бадиҳое, ки онҳо содир карда буданд, пинҳон хоҳам кард, зеро онҳо ба худоёни дигар рӯй овардаанд.

Ва чун мардум аз Ӯ рӯй гардонанд ва худоёни дигарро мепарастанд, Худо чеҳраи Худро аз мардум пинҳон мекунад.

1. Худо моро ба парастиши танҳо Ӯ даъват мекунад

2. Оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо

1. Такрори Шариат 31:18

2. Ишаъё 45:5-7, "Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест; ҷуз Ман Худое нест. Ман туро камар хоҳам кард, гарчанде ки ту Маро нашинохтай, то мардум аз эҳё то ғуруб бидонанд. Аз офтоб, ки ҷуз ман касе нест, Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест, ки рӯшноӣ ва зулмотро офарид, ободкунанда ва бало офарид; Ман Худованде ҳастам, ки ҳамаи инҳоро ба амал меоварад.

Такрори Шариат 31:19 Пас, акнун ин сурудро барои худ бинависед ва онро ба банӣ-Исроил таълим диҳед; дар даҳони онҳо бигузор, то ки ин суруд барои ман бар зидди банӣ-Исроил шаҳодат диҳад.

Ин порча муҳимияти таълим додани қонунҳои Худоро ба исроилиён таъкид мекунад.

1. Қонунҳои Худо барои ҳамаи мо муҳиманд

2. Таълим додани қонунҳои Худо ба фарзандони мо

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Такрори Шариат 6:6-7 - Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Онҳоро ба фарзандони худ боғайратона таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми дар хонаи худ нишастан, ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй.

Такрори Шариат 31:20 Зеро, вақте ки онҳоро ба замине ки ба падаронашон қасам хӯрдаам, меоварам, ки шир ва асал ҷорист; ва бихӯранд ва сер хоҳанд шуд, ва фарбеҳ хоҳанд шуд; Он гоҳ ба худоёни дигар рӯй меоваранд ва онҳоро мепарастанд ва маро ба хашм меоваранд ва аҳди маро мешикананд.

Худо исроилиёнро ҳушдор медиҳад, ки агар ба онҳо замине, ки аз шир ва асал равон аст, баракат диҳад, онҳо метавонанд ба васвасаи аз Ӯ рӯй гардонанд ва аҳди Ӯро вайрон кунанд.

1. Чӣ тавр мо метавонем дар замонҳои баракат ба Худо содиқ бимонем

2. Хатари тарки Худо дар ҳоле ки саховатманд аст

1. Хуруҷ 3:8 - «Ва Ман фуруд омадаам, то онҳоро аз дасти мисриён раҳо намоям, ва онҳоро аз он замин ба замини хуб ва калон, ба замине, ки шир ва асал равон аст, барорам; ба ҷои канъониён, ва ҳиттиён, ва амӯриён, ва фариззиён, ва ҳивиён ва ябусиён».

2. Забур 81:11-12 - "Аммо қавми Ман ба овози ман гӯш надоданд, ва Исроил ҳеҷ яке аз Маро намехост. Пас, Ман онҳоро ба ҳавасҳои дилашон супурдам, ва онҳо аз рӯи маслиҳати худ рафтор карданд".

Такрори Шариат 31:21 Ва ҳангоме ки бадиҳо ва мусибатҳои бисьёре ба сари онҳо ояд, ин суруд бар зидди онҳо шаҳодат хоҳад дод; зеро ки он аз даҳони насли онҳо фаромӯш нахоҳад шуд; зеро ки ман тасаввуроти онҳоро медонам, ки онҳо ҳоло, пеш аз он ки онҳоро ба замине ки қасам хӯрдаам, биёварам, чӣ кор мекунанд.

Ин порча аз Такрори Шариат 31:21 ба мо мегӯяд, ки Худо медонад, ки одамон чӣ фикр мекунанд ва чӣ кор мекунанд, ҳатто пеш аз он ки онҳо ба замине, ки Ӯ ба онҳо ваъда додааст, дохил шаванд.

1. Худо фикру ниятҳои моро медонад - Такрори Шариат 31:21

2. Вафодории Худо - Такрори Шариат 31:21

1. Ирмиё 17:10 - "Ман Худованд, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам.

2. Забур 139:1-4 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ. Пеш аз он ки сухане бар забонам ояд, инак, эй Парвардигори ман, Ту онро ҳама донӣ.

Такрори Шариат 31:22 Ва Мусо ин сурудро худи ҳамон рӯз навишта, ба банӣ-Исроил таълим дод.

Мусо дар ҳамон рӯз суруд навишт ва онро ба исроилиён таълим дод.

1. Қудрати мусиқӣ дар Навиштаҳо

2. Бахшидаи Мусо ба халқи Исроил

1. Забур 98:1 - Оҳ, барои Худованд суруди нав бихон! Зеро ки Ӯ корҳои аҷоиб кардааст.

2. Ба Қӯлассиён 3:16 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо дар тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим диҳед ва насиҳат кунед ва дар дилҳои худ ба Худованд бо файз бихонед.

Такрори Шариат 31:23 Ва ӯ ба Еҳушаъ ибни Нун супориш дода, гуфт: «Қавӣ ва далер бош, зеро ки банӣ-Исроилро ба замине ки ба онҳо қасам хӯрдаам, хоҳӣ овард, ва ман бо ту хоҳам буд».

Худо ба Еҳушаъ супориш дод, ки далер бошад ва банӣ-Исроилро ба замини ваъдашуда биёрад ва ӯро ба ҳузури Худ бовар кунонад.

1. Далер бошед: Аз ҳузури Худо қувват гиред

2. Гузоштани қадамҳои бузурги имон: пайравӣ аз ҳидояти Худо

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Такрори Шариат 31:24 Ва ҳангоме ки Мусо навиштани суханони ин шариатро дар китоб ба охир расонд, то даме ки онҳо ба охир расиданд,

Мусо навиштани суханони шариатро дар китоб тамом кард.

1. Муҳимияти боғайратона риоя кардани қонуни Худо.

2. Қудрати навиштани Каломи Худо.

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди одамест, ки чеҳраи табиии худро дар оина мебинад; зеро вай худро мушохида мекунад, меравад ва дархол чӣ гуна одам будани худро фаромуш мекунад. Аммо касе ки ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад ва на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, вай дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2. 2 Тимотиюс 3:16-17 - Тамоми Навиштаҳо бо илҳоми илҳоми Худо дода шудааст ва барои таълим, барои мазаммат, барои ислоҳ, барои ҳидоят дар адолат фоиданок аст, то ки марди Худо комил бошад ва барои ҳар неъмат муҷаҳҳаз бошад. кор.

Такрори Шариат 31:25 Ва Мусо ба левизодагон, ки сандуқи аҳди Худовандро бардошта буданд, амр фармуда, гуфт:

Мусо ба левизодагон амр фармуд, ки сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд.

1. Ҳамаи мо даъват шудаем, ки аҳди Худоро бо мо бигирем.

2. Аҳди Худо сарчашмаи қувват ва муҳофизат аст.

1. Ишаъё 58:6 "Оё ин рӯза нест, ки ман интихоб мекунам: воз кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлум ва шикастани ҳар юғ?"

2. Румиён 15:13 «Бигзор Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодмонӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки бо қуввати Рӯҳулқудс умедатон афзун гардад».

Такрори Шариат 31:26 Ин китоби шариатро гирифта, дар канори сандуқи аҳди Худованд Худои худ бигузор, то ки дар он ҷо барои шаҳодате бар зидди ту бошад.

Мусо ба исроилиён фармуд, ки китоби шариатро дар канори сандуқи аҳд гузоранд, то ки бар зидди онҳо шаҳодат диҳанд.

1. "Шоҳиди Қонун"

2. «Баракати тоат»

1. Масалҳо 28:9 Агар касе гӯши худро аз шунидани шариат рӯй гардонад, ҳатто дуои ӯ зишт аст.

2. Матто 5:17-19 Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва пайғамбаронро бекор кунам; Ман на барои аз байн бурдани онҳо, балки барои иҷро кардани онҳо омадаам. Зеро, ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад, на заррае, на нуқтае аз Таврот намегузарад, то даме ки ҳама чиз ба амал ояд. Бинобар ин, ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро ором карда, ба дигарон низ таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, аммо ҳар кӣ онҳоро ба ҷо оварад ва таълим диҳад, дар Малакути Осмон бузург номида мешавад.

Такрори Шариат 31:27 Зеро ки исьёни ту ва гардани сангини туро медонам; инак, ҳангоме ки ман имрӯз бо шумо зинда ҳастам, шумо бар зидди Худованд исён кардаед; ва пас аз марги ман чӣ қадар дигар?

Ин порча муҳим будани итоат ба Худовандро дар тӯли умри худ таъкид мекунад.

1. "Дар ҳаёт содиқ бошед: Даъвати Такрори Шариат 31:27"

2. "Дар ҳаёт ба Худо итоат кунед: Мушкилоти Такрори Шариат 31:27"

1. Масалҳо 3:1-2, "Писари ман, шариати Маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоят кунад: Ба ту умри дароз, ва умри дароз ва осоиштагӣ хоҳанд дод".

2. Воиз 12: 13-14, "Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро бо ҳар чизи ниҳон ба доварӣ хоҳад овард. , хоҳ нек бошад, хоҳ бад».

Такрори Шариат 31:28 Ҳамаи пирони қабилаҳои худ ва нозирони худро назди ман ҷамъ кунед, то ки ин суханонро ба гӯши онҳо бигӯям, ва осмон ва заминро даъват кунам, то бар зидди онҳо сабт кунад.

Ин порча даъват мекунад, ки пирон ва афсарон ҷамъ шаванд, то суханони Худоро бишнаванд ва дар назди онҳо ҳисобот диҳанд.

1. "Даъват ба масъулият: гӯш додан ба суханони Худо"

2. «Дар баробари душвориҳо устувор истодан: муттаҳид дар итоати Худо»

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Яъқуб 2:12-13 - Ҳамин тавр бигӯед ва чунон рафтор кунед, ки онҳо бояд тибқи қонуни озодӣ доварӣ карда шаванд. Зеро ба касе, ки раҳм накардааст, доварӣ бе марҳамат аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

Такрори Шариат 31:29 Зеро медонам, ки баъд аз марги ман шумо худро комилан фосид хоҳед кард ва аз роҳе ки ба шумо амр фармудаам, рӯй гардонед; ва дар айёми охир ба ту бадӣ хоҳад омад; зеро ки шумо дар назари Худованд бадӣ мекунед, то ки Ӯро бо кори дастҳои худ ба хашм оваред.

Мусо исроилиёнро ҳушдор медиҳад, ки пас аз марги ӯ фармонҳои Худоро фаромӯш мекунанд ва бадӣ мекунанд, ки дар оянда ба оқибатҳои он оварда мерасонад.

1. Ҳатто пас аз замонҳои душвор ба Каломи Худо таваккал кунед

2. Ба Худо содиқ бошед, ҳатто вақте ки касе онро намебинад

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - "Ин Китоби шариатро ҳамеша дар лабони худ нигоҳ доред; шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ҳама чизеро, ки дар он навишта шудааст, иҷро кунед. Он гоҳ шумо муваффақ ва муваффақ хоҳед шуд".

2. Забур 51:17 - «Қурбони ман, эй Худо, рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро Ту, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

Такрори Шариат 31:30 Ва Мусо ба гӯши тамоми ҷамоати Исроил суханони ин сурудро гуфт, то даме ки ба охир расид.

Мусо суханони ин сурудро ба тамоми ҷамоати Исроил гуфт.

1. Каломи Худо воситаи тавоно аст

2. Аҳамияти гӯш кардан

1. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

Такрори Шариати 32-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 32:1-18 суруди Мусоро пешкаш мекунад, ки бузургӣ ва садоқати Худоро эълон мекунад. Мусо осмонҳо ва заминро даъват мекунад, ки адолат ва камолоти Худовандро эълон кунад. Ӯ нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо халқи Худ, Исроилро интихоб кард ва ғамхорӣ кард ва онҳоро аз Миср берун овард ва дар биёбон таъмин кард. Аммо, сарфи назар аз садоқати Худо, исроилиён исён карда, ба бутпарастӣ рӯ оварда, аз санги худ сарчашмаи наҷоти худро тарк карданд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 32:19-33 идома дода, Мусо дар бораи оқибатҳои бевафоии онҳо Исроилро огоҳ мекунад. Ӯ тасвир мекунад, ки чӣ гуна Худо ба онҳо барои бутпарастиашон хашмгин хоҳад шуд ва онҳоро бо қавми аблаҳ, ки Ӯро намешиносанд, ба хашм меорад. Ин игвогарӣ ба Исроил фалокат ва харобӣ оварда мерасонад.

Параграфи 3: Такрори Шариати 32 бо паёми умед дар миёни доварӣ анҷом меёбад. Дар Такрори Шариат 32:34-43 Мусо эълон мекунад, ки интиқом танҳо ба Худованд тааллуқ дорад. Ӯ ба исроилиён итминон медиҳад, ки ҳарчанд онҳо барои беитоатӣ ба ҷазо дучор мешаванд, Худо ба бандагонаш раҳм мекунад, вақте мебинад, ки қуввати онҳо аз байн рафтааст. Суруд бо даъват ба итмом мерасад, ки аз садоқати Яҳува шодӣ кунед, ки Ӯ аз халқи худ қасос мегирад ва замини Худро кафорат хоҳад кард.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 32 инҳоянд:
Суруд, ки садоқати Худоро сарфи назар аз исён эълон мекунад;
Огоҳӣ дар бораи оқибатҳои хиёнат бало аз бутпарастӣ;

Паёми умед дар миёни доварӣ раҳмдилӣ ва интиқоми Худо.

Таваҷҷӯҳ ба суруде, ки садоқати Худоро сарфи назар аз исён эълон мекунад;
Огоҳӣ дар бораи оқибатҳои хиёнат бало аз бутпарастӣ;
Паёми умед дар миёни доварӣ раҳмдилӣ ва интиқоми Худо.

Ин боб ба суруди Мусо, ки бузургӣ ва садоқати Худоро эълон мекунад, дар бораи оқибатҳои хиёнат огоҳ мекунад ва дар байни доварӣ паёми умед мебахшад. Дар Такрори Шариати 32, Мусо осмонҳо ва заминро даъват мекунад, ки адолат ва камолоти Худовандро эълон кунад. Ӯ нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо халқи Худ, Исроилро интихоб кард ва ғамхорӣ кард ва онҳоро аз Миср берун овард ва дар биёбон таъмин кард. Аммо, сарфи назар аз садоқатмандии Худо, Исроил исён кард ва ба бутпарастӣ табдил ёфт.

Мусо дар Такрори Шариати 32 идома дода, дар бораи оқибатҳое, ки Исроил аз сабаби бевафоии онҳо ба сари Исроил хоҳад расид, огоҳ мекунад. Ӯ тасвир мекунад, ки чӣ гуна Худо ба онҳо барои бутпарастиашон хашмгин хоҳад шуд ва онҳоро бо қавми аблаҳ, ки Ӯро намешиносанд, ба хашм меорад. Ин иғвоангезӣ ба фалокат ва ҳалокати Исроил оварда мерасонад, ки огоҳии ҳушёрона дар бораи сахтгирии рӯйгардонӣ аз Худованд хоҳад буд.

Такрори Шариати 32 бо паёми умед дар миёни доварӣ анҷом меёбад. Мусо эълон мекунад, ки интиқом танҳо ба Яҳува тааллуқ дорад. Ӯ ба исроилиён итминон медиҳад, ки ҳарчанд онҳо барои беитоатӣ ба ҷазо дучор мешаванд, Худо ба бандагонаш раҳм мекунад, вақте мебинад, ки қуввати онҳо аз байн рафтааст. Суруд бо даъват ба итмом мерасад, ки аз садоқати Яҳува шодӣ кунед, Ӯ интиқоми халқи Худро хоҳад гирифт ва замини Худро кафорат хоҳад кард ва ёдрас мекунад, ки ҳатто дар замони доварӣ ҳам умед ба марҳамати Худо вуҷуд дорад.

Такрори Шариат 32:1 Гӯш кунед, эй осмон, ва Ман сухан хоҳам гуфт; ва эй замин, суханони даҳони маро бишнав.

Худо ба осмонҳову замин амр мекунад, ки суханони даҳони Ӯро бишнаванд.

1. «Ҳокимияти овози Худо»

2. «Ба аҳкоми Худованд гӯш диҳед»

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ирмиё 15:19 - Бинобар ин Худованд чунин мегӯяд: «Агар баргардӣ, туро боз хоҳам овард, ва ту пеши Ман биистӣ; назди ту бозмегарданд. Аммо назди онҳо барнагардед.

Такрори Шариат 32:2 Таълимоти ман мисли борон меборад, сухани ман мисли шабнам, мисли борони хурд бар алафи нарм ва мисли борон бар алаф тоза хоҳад шуд.

Таълимоти ман ғизои мисли борон ва шабнамро таъмин хоҳад кард ва замини хушкро тароват хоҳад дод.

1: Каломи Худо мисли борони тароватбахш дар замини хушк аст.

2: Каломи Худо барои мо ғизо ва тароват медиҳад.

1: Ишаъё 55: 10-11 "Зеро, чунон ки борон ва барф аз осмон борид ва ба он ҷо барнагардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфтааст, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард».

2: Ирмиё 17: 7-8 "Хушо марде, ки ба Худованд таваккал мекунад ва умеди вай Худованд аст, зеро вай мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро дар канори дарё паҳн мекунад ва намебинад, ки вақте ки гармӣ меояд, балки баргаш сабз хоҳад шуд, ва дар соли хушксолӣ эҳтиёт нахоҳанд шуд, ва аз ҳосил додан қатъ нахоҳад шуд».

Такрори Шариат 32:3 Зеро ки исми Худовандро мавъиза хоҳам кард: бузургӣ ба Худои мо нисбат диҳед.

Худоро барои бузургии худ ситоиш ва эътироф кардан лозим аст.

1. Ҷалоли номи Худо: Омузиши қудрати ҳамду сано

2. Васфи бузургӣ: қадри бузургии Худо

1. Забур 145:3 - "Худованд бузург аст, ва бузург аст ситоиш; ва бузургии Ӯ ақлнопазир аст".

2. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад?"

Такрори Шариат 32:4 Вай Саҳра аст, кори ӯ комил аст, зеро ки ҳама роҳҳои Ӯ доварӣ аст: Худои ростӣ ва бе шарорат, одил ва ҳақ аст.

Ин порча дар бораи Худо ҳамчун мавҷудоти боэътимод, одил ва ростгӯ сухан мегӯяд.

1. Бунёди ҳақиқат: қадр кардани эътимоди устувори Худо

2. Зиндагии одилона ва одил: Омӯзиш аз намунаи Худо

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Такрори Шариат 32:5 Онҳо худро фосид кардаанд, ва доғи онҳо доғи фарзандони Ӯ нест: онҳо насли каҷ ва каҷ ҳастанд.

Худо фарзандони Худро ҳушдор додааст, ки вафодор бошанд, зеро онҳо насли каҷ ва каҷ ҳастанд, агар ин тавр накунанд.

1: Содиқ мондан ба Худо дар ҷаҳони фасод

2: Дар аҳди худ ба Худо собитқадам будан

1:1 Петрус 1:13-16 - Пас, камари ақли худро бандед, ҳушёр бошед ва умеди худро пурра ба файзе ки дар ваҳйи Исои Масеҳ ба шумо ато хоҳад шуд, такя кунед; 14Чун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои пештара мувофиқат накунед, чунон ки дар надонистани шумо; 15 Аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, 16 зеро навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2: Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист.

Такрори Шариат 32:6 Оё шумо, эй мардуми аблаҳ ва нодон, Худовандро чунин ҷазо медиҳед? Оё падари ту нест, ки туро харидааст? Оё Ӯ туро офарид ва устувор накард?

Худованд Падари мост, ки моро харида ва устувор кардааст, лекин одамони нодон ва беақл инро намешиносанд.

1. Дарки Падари худ: Фаҳмидани таъминоти Худованд

2. Қадр кардани Падари мо: Шукргузорӣ барои ҳифзи Худо

1. Забур 103:13 - Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, раҳм мекунад.

2. Ишаъё 63:16 - Аммо Ту Падари мо ҳастӣ, гарчанде ки Иброҳим моро намешиносад ё Исроил моро эътироф мекунад; Ту, эй Худованд, Падари мо ҳастӣ, Наҷотдиҳандаи мо аз қадим исми Туст.

Такрори Шариат 32:7 Айёми қадимиро ба ёд овар, солҳои наслҳои зиёдеро ба ёд овар: аз падари худ бипурс, ва ӯ ба ту хабар хоҳад дод; пирони ту, ва онҳо ба ту хоҳанд гуфт.

Худо сазовори таваккал ва садоқати мост.

1. Ёдоварӣ аз вафодории Худо тавассути наслҳо

2. Интихоби эътимод ба Худо дар замонҳои номуайян

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Забур 118: 8-9 - Дар Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам. Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба мирон.

Такрори Шариат 32:8 Ҳангоме ки Ҳаққи Таоло мероси онҳоро ба халқҳо тақсим кард, ва ҳангоме ки писарони Одамро ҷудо кард, ҳудуди халқро мувофиқи шумораи банӣ-Исроил муқаррар намуд.

Худованд халқҳоро тақсим кард ва сарҳадҳоро мувофиқи шумораи банӣ-Исроил муқаррар намуд.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани сарҳадҳои миллатҳо.

2. Нерӯи ваҳдат ва тоъат: баракати Худо бар бани Исроил.

1. Забур 147:20: Ӯ бо ҳеҷ халқе чунин рафтор накардааст, ва довариҳои Ӯро намедонанд. Худовандро ҳамду сано кунед.

2. Ҳастӣ 12:3: Ва Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва лаънаткунандагони туро лаънат хоҳам гуфт: ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

Такрори Шариат 32:9 Зеро ки насиби Худованд қавми Ӯст; Яъқуб қисми мероси ӯ аст.

Худо халқи Исроилро ҳамчун мерос ва насибаш интихоб кардааст.

1. Муҳаббати махсуси Худо ба халқи баргузидааш

2. Баракати қисми мероси Худо будан

1. Ишаъё 43:1–7

2. Забур 135:4–7

Такрори Шариат 32:10 Ӯро дар замини биёбон ва дар биёбони нола ёфт; Ӯро пеш бурд, ба ӯ дастур дод, ӯро чун гавҳараки чашм нигоҳ дошт.

Худо муҳофизи мост ва ҳатто дар ҷойҳои хилват ба мо ғамхорӣ мекунад.

1: Муҳаббати Худо ба халқаш дар тамоми фаслҳо боқӣ мемонад

2: Ҳимоя ва роҳнамоии Худоро қадр кардан

1. Забур 36:7 - Чӣ қадар гаронбаҳост муҳаббати устувори Ту, эй Худо! Фарзандони башар дар сояи болҳои ту паноҳ мебаранд.

2. Забур 121:5 - Худованд нигаҳбони ту аст; Худованд сояи ту дар дасти ростат аст.

Такрори Шариат 32:11 Мисли уқобе лонаи худро меҷунбонад, бар бачаҳои худ мепарад, болҳои худро паҳн карда, онҳоро гирифта, дар болҳои худ мебарад.

Худо, волидайни меҳрубони мо, дар бораи мо ғамхорӣ мекунад ва омода аст, ки дар вақти душворӣ ба мо кӯмак кунад.

1: Мо метавонем ба Худо ҳамчун волидайни меҳрубон такя кунем, ки ҳамеша омода аст дар бораи мо ғамхорӣ кунад ва дар вақти эҳтиёҷ ба мо кӯмак кунад.

2: Муҳаббати Худо мисли уқоби ғамхор аст, ки лонаашро барангехта, дар болои бачаҳояш паридан ва бар болҳои худ мебардорад.

1: Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Такрори Шариат 32:12 Ва танҳо Худованд ӯро роҳнамоӣ кард, ва ҳеҷ худои бегона бо ӯ набуд.

Танҳо Худованд банӣ-Исроилро ҳидоят ва муҳофизат мекард, ва бо Ӯ худои дигаре набуд.

1. Худо ягона касест, ки дар ҳақиқат дар бораи мо ғамхорӣ мекунад - Такрори Шариат 32:12

2. Ба муҳофизати Худо такя кунед - Такрори Шариат 32:12

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

Такрори Шариат 32:13 Ӯро бар баландиҳои замин савор кард, то ки ҳосили киштзорро бихӯрад; ва ӯро аз санг асал ва аз санги абрнок равған мемакид;

Худованд инсонро аз неъматҳои замин баҳраманд гардонд ва ба ӯ асалу равган аз сангҳо ато кард.

1. Саховатмандии Худоро қадр кунед - Такрори Шариат 32:13

2. Баракатҳои фаровонӣ - Такрори Шариат 32:13

1. Забур 81:16 - «Онҳоро низ аз беҳтарин гандум мехӯронд, ва туро аз асал аз санг сер мекардам».

2. Ишаъё 7:15 - «Равған ва асал бихӯрад, то бидонад, ки аз бадӣ даст кашад ва некиро интихоб кунад».

Такрори Шариат 32:14 Равғани гов ва шири гӯсфанд, бо чарбуи барраҳо, ва қӯчқорҳои зоти Бошон, ва бузҳо, бо чарбуи гурдаҳои гандум; ва ту хуни поки ангурро нӯшидай.

Ризо ва ризқу рӯзии Худованд фаровон ва саховатманд аст.

1: Худо ҳамаи ниёзҳои моро таъмин мекунад.

2: Худоро барои ризқи фаровон ва саховатмандаш шукр.

1: Ҳастӣ 22:14 - "Ва Иброҳим он маконро Худовандоҷире номид; чунон ки то имрӯз гуфта мешавад: "Дар кӯҳи Худованд намоён хоҳад шуд".

2: Филиппиён 4:19 - «Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Такрори Шариат 32:15 Аммо Ешурун фарбеҳ шуда, лагад зад: ту фарбеҳ ҳастӣ, ғафс шудай, аз фарбеҳӣ пӯшонида шудай; он гоҳ аз Худое, ки ӯро офаридааст, тарк кард ва Сахри наҷоти худро қадр кард.

Ешурун такаббур кард ва Худовандро, ки ӯро офаридааст, фаромӯш кард ва ба санги наҷоти ӯ сабукфикрона муносибат кард.

1. Хоксор бошед ва Офаридгори худро ёд кунед.

2. Наҷоте, ки Парвардигори мо медиҳад, сабукфикрӣ макун.

1. Ишаъё 40:17-18 - Ҳама одамон мисли алафанд, ва тамоми ҷалоли онҳо мисли гулҳои саҳро аст; алаф хушк мешавад ва гулҳо мерезанд, аммо каломи Худои мо то абад пойдор аст.

2. Забур 115:1-2 - На ба мо, эй Худованд, на ба мо, балки ба исми Ту ҷалол бод, зеро ки муҳаббат ва садоқати Ту.

Такрори Шариат 32:16 Онҳо ӯро бо худоёни бегона ба ҳасад меовардand, ва бо корҳои зишт Ӯро ба хашм меовардand.

Халқи Исроил бо саҷда ба худоёни бегона ва корҳои зишт Худоро ба ҳасад ва хашм меовардand.

1: Худо муқаддас аст ва Ӯ ибодати моро ба худоёни козиб таҳаммул намекунад.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки ба Худои ягонаи ҳақиқӣ содиқ бошем.

1: Isaiah 45:5-6 Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ Худое ғайр аз Ман нест; Ман туро муҷаҳҳаз мекунам, агарчи маро намешиносӣ, то мардум аз тулӯи офтоб ва аз ғарб бидонанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест.

2: Хуруҷ 20:3 Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт.

Такрори Шариат 32:17 Онҳо ба девҳо қурбонӣ мекарданд, на ба Худо; ба худоёне ки онҳо намешинохтанд, ба худоёни наве ки нав пайдо шудаанд, ки падарони шумо аз онҳо наметарсиданд.

Халқи Исроил ба худоҳое, ки ҳеҷ гоҳ дар бораи онҳо нашунида буданд, қурбонӣ мекарданд ва аҷдодони онҳо аз ин худоёни нав наметарсиданд.

1. Донистани Худое, ки мо ибодат мекунем: Муҳимияти шинохту эҳтироми Худованд

2. Ёдоварӣ аз решаҳои худ: Муҳимияти ибрат гирифтан аз ниёгон ва парҳез аз хатогиҳои онҳо

1. Ишаъё 45:5-6 Ман Худованд ҳастам, ва ғайр аз Ман Худои дигаре нест; Туро муҷаҳҳаз мекунам, гарчанде ки маро намешиносӣ,

2. Забур 78:10-11 Онҳо аҳди Худоро риоя накарданд, балки аз рӯи шариати Ӯ рафтор карданро рад карданд; Кори кардаашро, муъчизахоеро, ки ба онхо нишон дода буд, фаромуш карданд.

Такрори Шариат 32:18 Ту аз санг, ки туро ба дунё овардааст, бехабарӣ ва Худоеро, ки туро офаридааст, фаромӯш кардай.

Дар порчаи Такрори Шариат 32:18 гуфта мешавад, ки чӣ тавр Худо аз ҷониби одамони офаридааш фаромӯш карда мешавад.

1. "Худо ҳамеша мӯъмин аст"

2. "Хатари фаромӯш кардани Худо"

1. Забур 103:13 - "Чунон ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба тарсҳои ӯ раҳм мекунад".

2. Ишаъё 43:1 - «Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту аз они Ман ҳастӣ. ».

Такрори Шариат 32:19 Ва Худованд инро дида, аз онҳо нафрат кард, зеро ки писарон ва духтарони худро ба хашм оварда буданд.

Худо аъмоли қавмашро дид ва аз фитнаангезии онҳо бар писарону духтаронаш норозӣ шуд.

1. Қувваи иғво: чӣ гуна амалҳои мо ба дигарон таъсир мерасонанд

2. Хатарҳои беэҳтиромӣ ба фарзандони Худо

1. Ғалотиён 6:7-8 «Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, вай низ дарав мекунад. барои Рӯҳ мекорад, ки аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидониро даравад».

2. Матто 7:12 Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Такрори Шариат 32:20 Ва ӯ гуфт: «Рӯи худро аз онҳо пинҳон хоҳам кард, мебинам, ки оқибати онҳо чӣ хоҳад буд, зеро ки онҳо насли хеле каҷкор ва фарзандоне ҳастанд, ки ба онҳо имон надоранд».

Ин порча ба камбуди имони насли саркаш таъкид мекунад.

1: Худованд насли беимони моро мебинад

2: Ҳамчун фарзандони Худо, мо бояд имон дошта бошем

1: Ибриён 11: 1 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст."

2: Яъқуб 2:17 - "Ҳамчунин имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст".

Такрори Шариат 32:21 Онҳо маро ба ҳасад бурданд, ки Худо нест; бо иффатҳои худ маро ба хашм овардаанд; Ман онҳоро бо халқи нодон ба хашм хоҳам овард.

Ин ояти Такрори Шариат хашми Худоро аз бутпарастии исроилиён ва ҷазои минбаъдаи онҳо ошкор мекунад.

1. Оқибатҳои бутпарастӣ: Чӣ гуна Худо халқи Худро тарбия мекунад.

2. Беақлии парастиши худоёни козиб: Огоҳӣ барои мӯъминон.

1. Масалҳо 21:2 - Ҳар роҳи одам дар назари ӯ дуруст аст, аммо Худованд дар бораи дилҳо андеша мекунад.

2. Ирмиё 10:14 - Ҳар як одам дар дониши худ бераҳмона аст: ҳар асосгузор аз ҳайкали кандакорӣ дар ҳайрат аст, зеро пайкари гудохтаи ӯ дурӯғ аст, ва дар онҳо нафас нест.

Такрори Шариат 32:22 Зеро ки оташе дар ғазаби Ман аланга зада, то ба дӯзахи пасттарин фурӯзон хоҳад шуд, ва заминро бо ҳосили худ фурӯ хоҳад бурд, ва таҳкурсии кӯҳҳоро оташ хоҳад зад.

Ғазаби Худованд бо оташ сар мешавад ва он то ҷаҳаннам фурӯзон хоҳад шуд ва замин ва сокинони онро фурӯ хоҳад бурд.

1: Мо бояд ҳамеша дар назди Худованд фурӯтан бошем ва ба огоҳиҳои Ӯ гӯш диҳем, то ки оқибати ғазаби одилонаи Ӯро накашем.

2: Мо бояд ҳамеша дар хотир дорем, ки Худо назорат мекунад ва дар ниҳоят сухани охиринро хоҳад дошт.

1: Яъқуб 4:6-7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд."

2: Ишаъё 55: 6-7 - "Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, то вақте ки Ӯ наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор ӯ сӯи Худованд баргардад, ва Ӯ ба ӯ раҳм мекунад».

Такрори Шариат 32:23 Ман ба онҳо фитна хоҳам оварда; Тирҳои худро бар онҳо сарф хоҳам кард.

Худованд мефармояд, ки нофармононро бо фуруд овардани тирҳои фасод азоб хоҳад дод.

1. "Ғазаби Худо: Оқибатҳои нофармонӣ"

2. "Мақсади ранҷу азоб: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 32:23"

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Забур 37:13-14 - "Худованд ба бадкорон механдад, зеро медонад, ки рӯзи онҳо фаро мерасад. Шарирон шамшер мекашад ва камонро хам мекунад, то мискинон ва мискинонро ба замин афтонад, то онҳоеро, ки роҳи росткор ҳастанд, бикушад. "

Такрори Шариат 32:24 Онҳо аз гуруснагӣ сӯхта, дар гармии сӯзон ва ҳалокати талх хоҳанд хӯрд; Ман инчунин дандонҳои ҳайвоноти ваҳшӣ, бо заҳри морҳои хок бар онҳо хоҳам фиристод.

Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, ҷазо медиҳад ва онҳоро аз гуруснагӣ, гармӣ ва ҳалокати талх мекашад. Ӯ инчунин дандонҳои ҳайвонҳо ва заҳри морҳоро мефиристад, то онҳоро азоб диҳад.

1. "Қудрати Худо: Оқибатҳои нофармонӣ"

2. "Интиқоми илоҳӣ: рӯбарӯ шудан бо оқибатҳои гуноҳ"

1. Матто 10:28 - "Аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз Он Касе битарсед, ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад."

2. Яъқуб 4:17 - "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст".

Такрори Шариат 32:25 Шамшери беруна ва ваҳшати дарун ҳам ҷавон ва ҳам бокираро, ва ширмаконро бо мӯйсафед нобуд хоҳад кард.

Шамшери адолати Худо ба ҳама, новобаста аз синну сол ва ҷинс, нобуд мекунад.

1. Ногузир будани ҳукми Худо

2. Умумияти адолати Худо

1. Ишаъё 26:20-21 - Биёед, эй қавми ман, ба утоқҳои худ дароед ва дарҳои худро ба рӯйи худ бибандед: худро пинҳон кунед, чунон ки як лаҳзае буд, то даме ки ғазаб фаро расад. Зеро ки инак, Худованд аз макони Худ меояд, то ки сокинони заминро барои гуноҳашон ҷазо диҳад;

2. Ваҳй 20:12-15 - Ва ман дидам, ки мурдагон, хурду калон, дар пеши Худо истодаанд; ва китобҳо кушода шуданд, ва китоби дигаре кушода шуд, ки он китоби ҳаёт аст; Ва баҳр мурдагонеро, ки дар он буданд, дод; ва мамот ва дӯзах мурдагонеро, ки дар онҳо буданд, таслим карданд; ва ҳар кас мувофиқи аъмоли худ доварӣ карда шуд. Ва марг ва дӯзах дар кӯли оташ андохта шуданд. Ин дуввумин марг аст. Ва ҳар кӣ дар китоби ҳаёт навишта нашудааст, дар кӯли оташ андохта шуд.

Такрори Шариат 32:26 Ман гуфтам: "Онҳоро дар гӯшаву канорҳо пароканда мекунам, ёди онҳоро аз миёни мардум қатъ мекунам".

Худо эълон кард, ки Ӯ пароканда мекунад ва ёди қавми Худро аз миёни мардум қатъ мекунад.

1. Ҳукмронии Худо: Омӯзиши Такрори Шариат 32:26

2. Қудрати Каломи Худо: Мулоҳиза дар бораи Такрори Шариат 32:26

1. Такрори Шариат 32:26

2. Ишаъё 43:25-26 Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

Такрори Шариат 32:27 Магар ман аз ғазаби душман наметарсидам, мабодо душманонашон ба таври бегона рафтор кунанд, ва нагӯянд: "Дасти мо баланд аст, ва Худованд ҳамаи инро накардааст".

Ин порча дар бораи муҳофизат ва таъминоти Худо барои халқи худ сухан меронад, ҳатто вақте ки онҳо ба муқобили душманонашон дучор мешаванд.

1. "Дасти Худованд баланд аст: таваккал ба ҳимояи Худо дар баробари мусибат"

2. "Худо дар миёни мухолифат бо мост: ғамхорӣ ва ризқи Ӯро эҳсос мекунад"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Такрори Шариат 32:28 Зеро ки онҳо халқе ҳастанд, ки маслиҳат надоранд ва дар онҳо фаҳмиш нест.

Худованд эълон мекунад, ки исроилиён дар маслиҳат ва фаҳмиш камӣ доранд.

1. «Талабот ба хирад»

2. «Аҳамияти гирифтани маслиҳати Худо»

1. Масалҳо 1:5-7 - «Бигзор хирадмандон гӯш кунанд ва ба дониши худ илова кунанд, ва доноён барои фаҳмидани масалҳо ва масалҳо, суханҳо ва муаммоҳои ҳаким роҳнамо пайдо кунанд».

2. Забур 31:8 - «Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; бо чашми пурмуҳаббати худ бар ту маслиҳат хоҳам дод».

Такрори Шариат 32:29 Кошки онҳо хирад мебуданд ва инро мефаҳмиданд, ва дар бораи оқибати худ фикр мекарданд!

Китоби Муқаддас моро ташвиқ мекунад, ки ояндаи худро ба назар гирем ва оқибатҳои амали худро дарк кунем.

1. "Интихо дар назар: омодагӣ ба ояндаи шумо"

2. "Қувваи дурнамо: Фаҳмидани амалҳои шумо"

1. Яъқуб 4:13–15

2. Масалҳо 14:14–15

Такрори Шариат 32:30 Чӣ гуна бояд як нафар ҳазор нафарро таъқиб кунад, ва ду нафар даҳ ҳазор нафарро гурезанд, магар он ки санги онҳо онҳоро фурӯхта бошад, ва Худованд онҳоро маҳкам карда бошад?

Худо тавоност ва моро аз ҳама гуна хатарҳо ҳифз карда метавонад.

1: Қувваи Худо барои мо басанда аст

2: Ба Худованд барои муҳофизат таваккал кунед

1: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Такрори Шариат 32:31 Зеро ки санги онҳо мисли санги мо нест, ҳатто душманони мо довар мебошанд.

Ин порча таъкид мекунад, ки Роки мо аз худоёни душманони мо фарқ мекунад.

1. Худо фарқкунанда аст - Худои мо аз худоёни душманони мо фарқ мекунад ва мо метавонем ба Ӯ таваккал кунем, ки ба мо қувват ва амният медиҳад.

2. Санги мо бузургтар аст - Санги мо аз худоёни душманони мо бузургтар аст ва ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, ки моро роҳнамоӣ кунад ва ба мо сулҳ биёрад.

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Ишаъё 8: 13-14 - "Худованди Қодири Мутлақ ҳамонест, ки шумо муқаддас мешуморед, аз Ӯ битарсед, аз он битарсед. Ӯ ҷои муқаддас хоҳад буд; барои ҳарду Исроил ва Яҳудо вай сангест, ки одамонро ба васваса меандозад ва санге хоҳад буд, ки онҳоро меафтонад».

Такрори Шариат 32:32 Зеро ки токи онҳо аз токи Садӯм ва саҳроҳои Амӯро аст; ангури онҳо ангури заҳра, хӯшаҳои онҳо талх аст;

Банӣ-Исроил аз Худо дур шуданд ва ҷазои онҳо сахт ва талх буд.

1: Мо бояд ба Худо ва Каломи Ӯ содиқ бошем, вагарна мо низ ба ҳамон оқибатҳои исроилиён дучор мешавем.

2: Худо меҳрубон аст ва мехоҳад, ки мо ба сӯи Ӯ бозгардем, зеро агар тавба кунем, моро мебахшад.

1: Isaiah 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро, ва бигзор вай сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2: Марсияҳо 3: 22-23 - Аз марҳамати Худованд мо несту нобуд нашудаем, зеро раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст.

Такрори Шариат 32:33 Шароби онҳо заҳри аждаҳо ва заҳри бераҳмонаи асп аст.

Худо аз қувваи харобиовари гуноҳ ҳушдор медиҳад, ки онро ба заҳри аждаҳо ва заҳри бераҳмонаи харҳо монанд мекунанд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Фаҳмидани ҷиддии вайрон кардани иродаи Худо

2. Қувваи муҳофизати Худо: муҳофизат кардани худро аз оқибатҳои харобиовари гуноҳ

1. Масалҳо 20:1 - "Шароб масхара аст, нӯшокии сахт хашмгин аст; ва ҳар кӣ ба он фирефта шавад, доно нест".

2. Забур 118:17 - «Ман наметирам, балки зинда хоҳам монд ва аъмоли Худовандро эълон хоҳам кард».

Такрори Шариат 32:34 Оё ин барои ман нигоҳ дошта шуда, дар миёни ганҷҳои ман мӯҳр баста нашудааст?

Худо ганҷҳои Худро ҷамъ карда, мӯҳр задааст, ки яке аз онҳо Такрори Шариат 32:34 мебошад.

1. Хазинаҳои Худо: Мо аз Такрори Шариат 32:34 чӣ омӯхта метавонем

2. Кашфи сарвати Худо: кушодани ганҷҳои ӯ

1. Забур 139:16 - Чашмони ту ҷавҳари шаклнашудаи маро диданд; Дар китоби ту ҳар яке аз онҳо навишта шудааст, он рӯзҳое, ки барои ман ташаккул ёфтаанд, дар ҳоле ки ҳеҷ кадоми онҳо вуҷуд надошт.

2. Ишаъё 45:3 - Ман ба ту ганҷҳои зулмот ва ганҷҳоро дар ҷойҳои ниҳон хоҳам дод, то бидонӣ, ки Ман, Худованд, Худои Исроил ҳастам, ки туро ба номи ту мехонанд.

Такрори Шариат 32:35 Интиқом ва подош аз они Ман аст; пои онҳо дар вақташ лағжад, зеро ки рӯзи мусибаташон наздик аст, ва он чи ба сари онҳо меояд, шитоб мекунад.

Танҳо Худованд ҳақ дорад интиқом ва интиқом гирад. Вакти доварии бадкорон наздик аст ва ба зуди окибати аъмоли худро мебинанд.

1. Ҳуқуқи соҳибихтиёрии Худо ба доварӣ

2. Адолати Худо дар баробари бадӣ

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Забур 94:1 - "Эй Худованд, Худои интиқом, эй Худои интиқом, дурахшанда! Бархез, эй довари замин; ба мағрурон мукофот деҳ, ки онҳо сазоворанд!"

Такрори Шариат 32:36 Зеро ки Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард, ва барои бандагони Худ тавба хоҳад кард, вакте ки мебинад, ки қудрати онҳо тамом шудааст, ва ҳеҷ кас баста ё монда нашудааст.

Худованд халқи худро доварӣ хоҳад кард ва барои бандагонаш тавба хоҳад кард, вақте ки қудрати онҳо аз даст рафта ва ҳама аз байн мераванд.

1. Ҳукми Худованд: Даъват ба тавба

2. Раҳмати Худованд: Тавба дар замони зиён

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир аз роҳи худ ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Ҳизқиёл 18:30-32 - Пас, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, доварӣ хоҳам кард, ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кун ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардон, мабодо шарорат хароби ту шавад. Ҳама ҷиноятҳои содиркардаатонро аз худ дур кунед ва худро дили нав ва рӯҳи нав созед! Чаро мемирӣ, эй хонадони Исроил? Зеро ки марги касеро намеписандам, мегӯяд Худованд Худо; Пас рӯй гардон ва зиндагӣ кун.

Такрори Шариат 32:37 Ва бигӯяд: "Худоҳояшон, санги онҳо, ки ба онҳо эътимод доштанд, куҷоянд?

Худованд мепурсад, ки ба ҷои Ӯ худоёне, ки мардум ба онҳо эътимод доштанд, куҷоянд?

1. "Худованд танҳо сазовори эътимоди мост"

2. "Ҳамаи худоёни козиб куҷо рафтанд?"

1. Ишаъё 45:20 - "Ҷамъ шавед ва биёед; эй наҷотёфтагони халқҳо, ба ҳам наздик шавед! Онҳо намедонанд, ки бутҳои чӯбини худро бардошта мебаранд ва ба худое дуо мегӯянд, ки наҷот дода наметавонад."

2. Ирмиё 2:27-28 - «Онҳое, ки ба дарахт мегӯянд:"Ту падари ман ҳастӣ" ва ба санг:"Ту маро зоидай". Зеро ки онҳо ба ман рӯй гардондаанд, на рӯи худ, балки дар вақти мусибаташон мегӯянд: "Бархез ва моро наҷот деҳ". Аммо худоёни ту, ки барои худ сохтай, куҷоянд?»

Такрори Шариат 32:38 Кадомҳо равғани қурбониҳои онҳоро хӯрданд ва шароби ҳадияҳои онҳоро нӯшиданд? бигзор бархоста, ба ту мадад расонанд ва химоятгари шумо бошанд.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки муҳим будани таваккал ба Худо барои муҳофизат, на ба инсон такя кардан.

1. "Инсон барои шумо чӣ кор карда метавонад?"

2. "Ягона нигаҳбони ҳақиқӣ - Худо"

1. Забур 121:1-2 "Чашмамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид".

2. Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо метавонем бо итминон бигӯем, ки Худованд они ман аст. ёридиҳанда; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?»

Такрори Шариат 32:39 Бингар, ки ман ҳамон ҳастам, ва бо ман худое нест: мекушам ва зинда мекунам; Ман захмдор мекунам ва шифо мебахшам; касе нест, ки аз дасти Ман раҳой диҳад.

Ягона Худост, ки зинда ва марг меорад.

1. Подшоҳии Худо ва қудрати дасти Ӯ

2. Дар баробари ранҷу азоб ба Худо таваккали мо

1. Забур 61:11-12 - Худо як бор гуфт; ду бор шунидаам; ки қудрат аз они Худост. Ҳамчунин аз они Ту, эй Худованд, марҳамат аст, зеро ки Ту ба ҳар кас мувофиқи кораш подош медиҳӣ.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Такрори Шариат 32:40 Зеро ки ман дастамро сӯи осмон бардошта, мегӯям: то абад зиндаам.

Худо ваъда додааст, ки Ӯ то абад зинда хоҳад монд ва ваъдаҳои Ӯ то абад боқӣ хоҳанд монд.

1. Муҳаббати ҷовидонаи Худо

2. Вафодории ваъдаҳои Худо

1. Забур 100:5 - «Зеро ки Худованд некист ва муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст; вафодории Ӯ дар тамоми наслҳо боқӣ мемонад».

2. Марсияҳо 3:22-23 - "Аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд нашудаем, зеро ки раҳмдилии Ӯ ҳеҷ гоҳ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

Такрори Шариат 32:41 «Агар шамшери дурахшони Худро ҷӯшонида бошам, ва дастамро ба доварӣ бигирам; Ман аз душманони худ интиқом хоҳам дод, ва ба онҳое ки аз ман нафрат доранд, мукофот хоҳам дод.

Худо ба касоне, ки ба Ӯ ситам кардаанд, интиқом ва интиқом медиҳад.

1: Худо Худои одил ва одил аст, ки бадӣ бечазо намегузорад.

2: Ҳамеша ба адолат ва раҳмати комили Худо таваккал кунед, зеро Ӯ Худои меҳрубон ва амин аст.

1: Забур 94:1-2 "Эй Худованд Худо, ки қасос аз они Ӯст, эй Худое, ки интиқом аз они Ӯст, Худро нишон деҳ. Худро баланд кун, эй Довари замин; ба мағрурон мукофот деҳ."

2: Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ҷои хашмро бидиҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Такрори Шариат 32:42 Тирҳои худро аз хун маст хоҳам кард, ва шамшери Ман гӯштро хоҳад хӯрд; ва бо хуни кушташудагон ва асирон, аз ибтидои интиқом аз душман.

Худо ваъда медиҳад, ки аз душманонаш интиқом гирифта, тирҳои Худро аз хуни онҳо маст мекунад ва шамшери Худро барои хӯрдани гӯшти онҳо медиҳад.

1. Интиқом аз они Ман аст: дар мубориза барои адолат тарафи Худоро гирифтан

2. Қувваи ғазаби Худо: Фаҳмидани ҷазои илоҳӣ

1. Румиён 12:19-21 - Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Забур 93:1 - Худованд Худоест, ки қасос мегирад. Эй Худое, ки интиқомгиранда, дурахшид.

Такрори Шариат 32:43 Эй халқҳо, бо қавми Ӯ шодӣ кунед, зеро ки ӯ барои хуни бандагонаш қасос хоҳад гирифт, ва аз душманони худ интиқом хоҳад гирифт, ва ба замини худ ва ба қавми худ раҳм хоҳад кард.

Худованд интиқоми хуни бандагони Худ хоҳад гирифт ва аз душманони худ интиқом хоҳад гирифт, дар ҳоле ки ба қавми Худ раҳмдил аст.

1. Адолат ва раҳмати Худо: Чӣ гуна бояд дар мувозинат зиндагӣ кард

2. Чӣ тавр бояд аз нақшаи адолат ва марҳамати Худованд шод шавад

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Забур 103:8 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор.

Такрори Шариат 32:44 Ва Мусо омада, тамоми суханони ин сурудро ба гӯши мардум гуфтанд, худаш ва Ҳушаъ ибни Нун.

Мусо калимаи сурудеро ба мардум хонд.

1: Мо метавонем аз намунаи Мусо дарс гирем ва илҳом бахшем, ки каломи Худоро ба дигарон нақл кунем.

2: Каломи Худо қудрат дорад, ки моро бармеангезад ва моро ба Ӯ наздик созад.

1: Забур 105: 1 - "Эй Худовандро шукр гӯй; исми Ӯро бихон; аъмоли Ӯро дар миёни халқҳо маълум кун!"

2: 2 Тимотиюс 2:15 - "Ҳар кори аз дастатон меомадаро кунед, то худро ба Худо ҳамчун як шахси писандида, коргаре, ки шарм надошта, каломи ростиро дуруст истифода мебарад, нишон диҳед."

Такрори Шариат 32:45 Ва Мусо сухани ин суханонро ба тамоми Исроил ба охир расонд:

Мусо сухани худро ба исроилиён анҷом дод.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо - Такрори Шариат 32:45

2. Даъват ба итоаткорӣ - Такрори Шариат 32:45

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. 2 Қӯринтиён 4:16-18 - Ҳамин тавр, мо рӯҳафтода намешавем. Ҳарчанд шахсияти берунии мо нобуд мешавад, ботинии мо рӯз аз рӯз нав мешавад. Зеро ин андӯҳи сабуки лаҳзае барои мо вазни абадии ҷалолеро омода мекунад, зеро мо на ба чизҳои намоён, балки ба чизҳои нонамоён назар мекунем. Зеро чизҳои намоён гузарандаанд, вале он чи нонамоён аст, ҷовидонӣ аст.

Такрори Шариат 32:46 Ва ба онҳо гуфт: «Дилҳои худро ба ҳамаи суханоне, ки имрӯз дар миёни шумо шаҳодат медиҳам, ва ба фарзандони худ амр фармоед, ки ҳамаи суханони ин шариатро риоя кунед».

Ин порча дар бораи фармони Худо дар бораи итоат кардан ба тамоми суханони шариат ва ба кӯдакон таълим додан сухан меравад.

1. "Зиндагӣ бо итоаткорӣ"

2. «Ба насли оянда Каломи Худоро таълим додан»

1. Масалҳо 3:1-2 - «Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки аҳкоми Маро дар дили худ нигоҳ дор, зеро онҳо умри туро солҳои зиёд дароз мекунанд ва ба ту осоиштагӣ ва шукуфоӣ меоранд».

2. Масалҳо 22:6 - "Кӯдаконро аз роҳе, ки бояд бираванд, оғоз кунед, ва ҳатто вақте ки пир шаванд ҳам, аз он рӯй нахоҳанд гирифт".

Такрори Шариат 32:47 Зеро ин барои шумо беҳуда нест; зеро ки ин ҷони шумост, ва ба воситаи ин шумо дар замине, ки барои тасарруфи он аз Урдун меравед, умратонро дароз хоҳед кард.

Худо ба мо амр мекунад, ки зиндагӣ кунем ва ба аҳкоми Ӯ итоат кунем, то умри худро дар рӯи замин дароз кунем.

1. Баракати тоат: Чаро мо бояд фармудаҳои Худоро иҷро кунем.

2. Қудрати дароз кардани умр: Ҳисоб кардани ҳар рӯз.

1. Масалҳо 3:1-2 "Писари ман, шариати Маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад: Ба ту дарозӣ ва умри дароз ва осоиштагӣ хоҳанд дод".

2. Забур 118:133 "Қадамҳои маро бо каломи Худ амр деҳ: ва ҳеҷ шарорат бар ман ҳукмронӣ накунад".

Такрори Шариат 32:48 Ва худи ҳамон рӯз Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт:

Дар ҳамон рӯзе, ки Худо бо Мусо сухан гуфт, ба ӯ дастур дод.

1. Вақти Худо комил аст

2. Ба фармудаҳои Худованд итоат кунед

1. Яъқуб 4:17 - "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. 1 Юҳанно 5:2-3 - "Аз ин мо медонем, ки фарзандони Худоро дӯст медорем, вақте ки Худоро дӯст медорем ва аҳкоми Ӯро риоя мекунем. Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки аҳкоми Ӯро риоят кунем. Ва аҳкоми Ӯ гарон нест».

Такрори Шариат 32:49 Ба ин кӯҳи Аборим, ба кӯҳи Набӯ, ки дар замини Мӯоб, дар муқобили Ериҳӯ воқеъ аст, бирав; ва инак замини Канъонро, ки онро ба банӣ-Исроил ба тасарруфи худ медиҳам;

Худо ба Мусо амр дод, ки ба кӯҳи Набӯ, ки дар замини Мӯоб воқеъ аст, бароед, то замини Канъонро, ки ба исроилиён дода буд, бубинад.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад - Такрори Шариат 32:49

2. Бо имон ҳидоят мешавад - Ибриён 11:8-10

1. Такрори Шариат 34:1–4

2. Еҳушаъ 1:1–5

Такрори Шариат 32:50 Ва дар кӯҳе, ки ба он ҷое ки барӣ, бимир, ва назди қавми худ ҷамъ шав; чунон ки бародарат Ҳорун дар кӯҳи Ҳӯр мурд ва назди қавми худ ҷамъ шуд;

Мусо ба банӣ-Исроил амр медиҳад, ки дар кӯҳе, ки ба боло мебароянд, бимиранд ва бо қавми худ ҷамъ шаванд, чунон ки Ҳорун дар кӯҳи Ҳӯр мурд ва бо қавми худ ҷамъ шуд.

1. Қувваи истодагарӣ - Чӣ гуна мо метавонем аз мисоли Ҳорун устувор монданро дар имони худ омӯзем.

2. Неъмати ваҳдат - Аҳамияти ҳамбастагӣ бо мардуми мо ва чӣ гуна метавонад моро ба Худо наздик созад.

1. Ибриён 12:1-3 - Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва дар мусобиқае, ки дар пеш гузошта шудааст, бо истодагарӣ давем. мо.

2. Румиён 12:5 - Ҳамин тавр, мо, гарчанде ки бисёриҳо бошем ҳам, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигарем.

Такрори Шариат 32:51 Зеро ки шумо дар миёни банӣ-Исроил дар обҳои Мериба-Қодеш, дар биёбони Син бар зидди ман хиёнат кардаед; зеро ки шумо Маро дар миёни банӣ-Исроил тақдис накардаед.

Ҷазои Худо ба Исроил барои эҳтиром накардани Ӯ.

1. Муҳимияти эҳтиром ва итоъат ба Худо.

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 10:20 - «Аз Худованд Худои худ битарс, танҳо Ӯро ибодат кун ва ба исми Ӯ қасам хӯр».

2. Румиён 8:7 - "Зеро фикре, ки дар бораи ҷисм аст, мамот аст, аммо фикре, ки дар бораи Рӯҳ аст, ҳаёт ва осоиштагӣ аст".

Такрори Шариат 32:52 Аммо ту заминро пеши худ хоҳӣ дид; лекин ба он замине ки Ман ба банӣ-Исроил медиҳам, нарав.

Ба халқи Исроил замин ваъда шудааст, аммо то ҳол ба он иҷозат дода нашудааст.

1. Ваъдаҳои Худо: Чӣ тавр Худо Каломи Худро риоя мекунад

2. Сабр дар интизорӣ: Омӯзиши эътимод ба вақти Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ибриён 10:36 - Зеро ба шумо сабр лозим аст, то ки пас аз ба ҷо овардани иродаи Худо, ваъдаро қабул кунед.

Такрори Шариати 33-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 33:1-5 баракатҳои Мусоро ба қабилаҳои Исроил пешкаш мекунад. Ӯ мегӯяд, ки Худованд аз Сино омад, то ки халқи Худро баракат диҳад ва ба онҳо шариати Худро диҳад. Мусо бузургӣ ва муҳаббати Худоро нисбат ба халқаш ситоиш карда, нақши Ӯро ҳамчун Подшоҳи Исроил таъкид мекунад. Ӯ махсусан ба ҳар як қабила муроҷиат мекунад ва бар онҳо дар алоҳидагӣ бар асоси хислатҳои хос ва таҷрибаи таърихии онҳо баракат мегӯяд.

Сархати 2: Дар Такрори Шариат 33:6–25 идома дода, Мусо ба сибтҳои боқимондаи Исроил баракат гуфтанро идома медиҳад. Ӯ тавоноӣ ва шукуфоии қабилаҳои муайянеро, ба монанди Яҳудо, Левӣ, Бинёмин, Юсуф ва Забулунро эътироф мекунад. Мусо инчунин дар бораи таъминоти Худо барои Дон, Нафталӣ, Ҷод, Ашер ва Иссокор сухан меронад, ки ҳар як қабила баракатҳои мушаххасе мегиранд, ки вобаста ба мерос ва зиндагии онҳо.

Сархати 3: Такрори Шариати 33 бо баракати ниҳоии Мусо дар Такрори Шариат 33:26-29 ба анҷом мерасад. Ӯ эълон мекунад, ки ҳеҷ кас ба монанди Яҳува Худое нест, ки барои кӯмак ба халқи худ дар саросари осмон савор мешавад. Мусо исроилиёнро итминон медиҳад, ки онҳо дар зери огуши абадии Худо эминанд; Ӯ душманони онҳоро пеш аз онҳо берун хоҳад кард. Ин боб бо эълони баракати Исроил халқи интихобшуда, ки душманонаш дар пеши назари онҳо метарсанд, ба итмом мерасад.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 33 инҳоянд:
Баракатҳои Мӯсо бар қабилаҳо баракатҳоро бар асоси хислатҳо фардӣ намуд;
Эътироф кардани қувват ва шукуфоӣ муқаррароти мушаххас барои ҳар як қабила;
Кафолати ниҳоии баракати амният дар зери ҳимояи Худо.

Таваҷҷӯҳ ба баракати Мӯсо бар қабилаҳо баракатҳои инфиродӣ дар асоси хусусиятҳо;

Эътироф кардани қувват ва шукуфоӣ муқаррароти мушаххас барои ҳар як қабила;
Кафолати ниҳоии баракати амният дар зери ҳимояи Худо.

Дар ин боб ба баракатҳои Мусо бар қабилаҳои Исроил, эътирофи қувват ва шукуфоии онҳо ва баракати ниҳоӣ, ки амнияти онҳоро дар зери ҳимояи Худо тасдиқ мекунад, тамаркуз мекунад. Дар Такрори Шариати 33 Мусо ҳар як қабиларо алоҳида баракат дода, хусусиятҳои беназир ва таҷрибаи таърихии онҳоро эътироф мекунад. Ӯ мегӯяд, ки Худованд аз Сино омад, то ки халқи Худро баракат диҳад ва ба онҳо шариати Худро диҳад. Мусо бузургӣ ва муҳаббати Худоро нисбат ба халқаш ситоиш карда, нақши Ӯро ҳамчун Подшоҳи Исроил таъкид мекунад.

Дар идомаи Такрори Шариати 33, Мусо бар сибтҳои боқимондаи Исроил баракат мегӯяд. Ӯ тавоноӣ ва шукуфоии қабилаҳои муайянеро, ба монанди Яҳудо, Левӣ, Бинёмин, Юсуф ва Забулунро эътироф мекунад. Ҳар як қабила баракатҳои мушаххасе мегирад, ки вобаста ба мерос ва рӯзгори худ. Мусо инчунин дар бораи таъминоти Худо барои Дон, Нафталӣ, Ҷод, Ошер ва Иссокор сухан меронад, ки ҳар як қабила бар асоси эҳтиёҷоти худ баракатҳои беназир мегиранд.

Такрори Шариати 33 бо баракати охирини Мусо анҷом меёбад. Ӯ эълон мекунад, ки ҳеҷ кас ба монанди Яҳува Худое нест, ки барои кӯмак ба халқи худ дар саросари осмон савор мешавад. Мусо исроилиёнро итминон медиҳад, ки онҳо дар зери огуши абадии Худо эминанд; Ӯ душманони онҳоро пеш аз онҳо берун хоҳад кард. Ин боб бо эълони баракати исроилиён як миллати интихобшуда, ки душманонаш дар пеши назари онҳо аз ҳимояи илоҳӣ бар миллат метарсанд, ба итмом мерасад.

Такрори Шариат 33:1 Ва ин баракатест, ки Мусо марди Худо пеш аз маргаш банӣ-Исроилро баракат дод.

Мусо пеш аз маргаш ба исроилиён баракат дод.

1. Қувваи баракат: Чӣ гуна баракатро аз Худо пешкаш ва қабул кардан мумкин аст

2. Мероси баракатҳо: Чӣ гуна бояд зиндагӣ кунем, ки наслҳои ояндаро баракат диҳад

1. Забур 67:1-2 - «Бигзор Худо ба мо марҳамат кунад ва моро баракат диҳад ва чеҳраи Худро бар мо мунаввар гардонад, то ки роҳҳои Ту дар рӯи замин маълум гардад, ва наҷоти Ту дар миёни ҳамаи халқҳо».

2. Эфсӯсиён 1:3 - «Ситоиш ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар олами осмонӣ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар Масеҳ баракат додааст».

Такрори Шариат 33:2 Ва гуфт: «Худованд аз Сино омада, аз Сеир назди онҳо барҳост; аз кӯҳи Паран дурахшид ва бо даҳ ҳазор муқаддасон омад; аз дасти рости Ӯ барои онҳо қонуни оташин баромад.

Мусо эълон кард, ки Худо аз кӯҳи Сино фуруд омада, аз Сеир ба банӣ-Исроил барҳост; Пас аз он ӯ бо даҳ ҳазор муқаддасон аз кӯҳи Парон омада, аз дасти рости Худ ба онҳо қонуни оташин дод.

1. Ҷалоли Худо: бузургии ҳузури Ӯ

2. Адолати Худо: Салоҳияти Қонуни Ӯ

1. Ишаъё 6:1–3; Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман низ Худовандро дидам, ки бар тахт нишаста, баланд ва баланд буд, ва қатори ӯ маъбадро пур кард.

2. Хуруҷ 19:16-18; Ва дар рӯзи сеюми саҳарӣ раъдҳо ва барқҳо ба амал омаданд, ва бар кӯҳ абри ғафс ба амал омад, ва овози карнай бағоят баланд буд; то ки тамоми одамони дар лагерь буда ларзиданд.

Такрори Шариат 33:3 Бале, Ӯ мардумро дӯст медошт; тамоми муқаддасони Ӯ дар дасти туст; ва онҳо назди пойҳои Ту нишастанд; ҳар кас аз суханони Ту қабул хоҳад шуд.

Худованд халқи Худро дӯст медорад ва онҳо дар дасти Ӯ ҳастанд. Онҳо назди пойҳои Ӯ нишастаанд, то суханони Ӯро гӯш кунанд.

1. Муҳаббати Худо: атои ҷовидонӣ

2. Ба суханони Худованд гӯш диҳед

1. Забур 103:13-14 Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, раҳм мекунад. Зеро Ӯ медонад, ки мо чӣ гуна ташаккул ёфтаем; вай дар хотир дорад, ки мо хокем.

2. Румиён 8:35-39 Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё душворӣ ё душворӣ ё таъқибот ё гуруснагӣ ё бараҳнагӣ ё хатар ё шамшер? Чунон ки навишта шудааст: «Ба хотири Ту мо тамоми рӯз ба марг дучор мешавем; моро гусфандони кушташуда хисоб мекунанд. Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Такрори Шариат 33:4 Мусо ба мо шариат фармуд, ҳатто мероси ҷамоати Яъқуб.

Ин порча аз Такрори Шариат 33:4 аҳамияти риоя кардани қонуни Худоро таъкид мекунад.

1: "Мероси имон: чӣ гуна бояд зиндагӣ бо итоат ба аҳкоми Худо"

2: «Баракати тоат: ваъдаи Худо ба касоне, ки аз роҳи Ӯ пайравӣ мекунанд»

1: Румиён 6:16 - «Оё намедонед, ки агар худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба ӯ итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад ?"

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, бодиққат рафтор намо; рохи шуморо обод мегардонад ва он гох муваффакият пайдо мекунед».

Такрори Шариат 33:5 Ва ӯ дар Ешурун подшоҳ буд, вақте ки сардорони қавм ва сибтҳои Исроил ҷамъ омада буданд.

Мусо ба халқи Исроил муроҷиат карда, эълон кард, ки Худо подшоҳи онҳост, ки аз қабилаи Ешурун намояндагӣ мекунад.

1. Подшоҳии Худо бар тамоми халқҳо

2. Ба Худованд ҳамчун Подшоҳи худ таваккал кунед

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. 1 Петрус 5:6-7 - Пас, дар зери дасти пурқудрати Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ баланд кунад. Тамоми изтироби худро ба ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Такрори Шариат 33:6 Бигзор Реубен зинда бошад, на намур; ва одамонаш кам набошанд.

Мусо қабилаи Рубенро баракат дода, мехоҳад, ки онҳо умри дароз дошта бошанд ва шумораашон кам нашавад.

1. Қувваи баракат: Чӣ тавр ваъдаҳои Худо метавонанд ҳаётро тағйир диҳанд

2. Баракати ҷомеа: Аҳамияти пайвастан

1. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Филиппиён 2:3-4: Ҳеҷ кореро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

Такрори Шариат 33:7 Ва ин баракати Яҳудо аст, ва ӯ гуфт: «Эй Худованд, овози Яҳудоро бишнав, ва ӯро назди қавми худ биёр; ва аз душманонаш мададгори ӯ бош».

Мусо ба сибти Яҳудо баракат дода, аз Худо хоҳиш мекунад, ки онҳоро қувват ва аз душманонашон муҳофизат кунад.

1. Бартараф кардани душвориҳо тавассути имон ба Худо

2. Қувваи Намоз

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Такрори Шариат 33:8 Ва дар бораи Левӣ гуфт: «Туммим ва Урими ту бо муқаддаси ту бод, ки дар Массо озмудай ва бо ӯ дар обҳои Мериба ҷиҳод кардай;

Худо дар бораи Левӣ сухан гуфт ва амр дод, ки Туммим ва Урим бо баргузидаи ӯ бошанд, ки дар Масса ва Мериба озмуда ва озмуда шуда буд.

1. Муҳимияти вокуниши содиқона ба имтиҳонҳо ва чолишҳои Худо. 2. Қудрати баргузидаи Худо барои мағлуб кардани ҳар озмоиш.

1. Ибриён 11:17-19 Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард. 2. Яъқуб 1:2-4 Вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, ҳама чизро хурсандӣ ҳисоб кунед.

Такрори Шариат 33:9 Он ки ба падар ва модари худ гуфт: "Ман ӯро надидам"; на бародарони худро эътироф кард, на фарзандони худро, зеро ки онҳо каломи Туро риоят карданд ва аҳди Туро риоят карданд.

Ин порча шахсеро тасвир мекунад, ки ба каломи Худо ва аҳд бо падару модар ва бародаронаш содиқ аст.

1. Ҳаёти содиқона: содиқ мондан ба Калом ва Аҳди Худо

2. Баракати итоаткорӣ: риояи аҳди худ бо Худо

1. Ибриён 12:9-11 - Ва оё шумо суханони рӯҳбаландкунандаеро, ки Худо ба шумо ҳамчун фарзандонаш гуфта буд, фаромӯш кардаед? Гуфт: «Фарзандам, вақте ки Худованд туро насиҳат мекунад, нодида нагир ва вақте ки туро ислоҳ мекунад, рӯҳафтода нашав. Зеро ки Худованд онҳоеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар касеро, ки ҳамчун фарзанди худ қабул мекунад, ҷазо медиҳад.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Такрори Шариат 33:10 Онҳо ба Яъқуб ҳукмҳои туро, ва ба Исроил шариати туро таълим хоҳанд дод: пеши ту бухур ва қурбонии сӯхтании комилро бар қурбонгоҳи ту хоҳанд гузошт.

Қонунҳои Худо бояд таълим дода шаванд ва итоат кунанд, бо қурбониҳои бухур ва қурбонӣ.

1. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо

2. Қувваи қурбонӣ

1. Такрори Шариат 33:10

2. Ибриён 13:15-16 Бинобар ин, биёед ҳамеша ба василаи Ӯ қурбонии ҳамду саноро ба Худо, яъне самари лабони худ пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

Такрори Шариат 33:11 Эй Худованд, молу мулки ӯро баракат деҳ ва кори дастҳои Ӯро қабул кун: камари онҳоеро, ки бар зидди Ӯ қиём мекунанд, ва нафраткунандагони Ӯро бизан, то ки дубора эҳьё нашаванд.

Ин порча дар бораи муҳофизат ва баракати Худо барои касоне, ки мувофиқи иродаи Ӯ зиндагӣ мекунанд, сухан меронад.

1. Неъмати паноҳи Худо

2. Таъмини Худо барои мардумаш

1. Забур 91:11 - "Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи Ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои Ту туро ҳифз кунанд".

2. Масалҳо 16:7 - "Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд меояд, Ӯ ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳ мекунад".

Такрори Шариат 33:12 Ва дар бораи Биньёмин гуфт: «Дӯстдоштаи Худованд дар назди ӯ дар бехатарӣ сокин хоҳад шуд; ва Худованд тамоми рӯз ӯро мепӯшонад, ва ӯ дар миёни китфҳояш сокин хоҳад буд.

Маҳбуби Худованд дар бехатарӣ зиндагӣ хоҳад кард ва дар давоми рӯз аз ҷониби Худованд муҳофизат карда мешавад.

1. Худованд сипари мо - Чӣ тавр мо метавонем ба Худованд барои муҳофизат такя кунем

2. Сукунат дар сояи Худованди мутаъол - дарёфти роҳат ва амният дар ҳузури Худо

1. Ишаъё 25:4 - Зеро ки ту барои мискинон қалъа, барои мискинон дар тангии ӯ қалъа, паноҳгоҳ аз тӯфон ва соя аз гармо будӣ; зеро нафаси берахм мисли туфоне бар девор аст.

2. Забур 91:1-2 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

Такрори Шариат 33:13 Ва дар бораи Юсуф гуфт: «Муборак аст замини Худованд, барои чизҳои гаронбаҳои осмон, барои шабнам ва барои чуқурие, ки дар зери бистар аст,

Юсуф бо замин, барои инъомҳои бебаҳои он аз осмон, шабнам ва чуқурӣ баракат дода шуд.

1. Баракатҳои Худо дар ҳаёти мо

2. Тарбияи миннатдорӣ барои тӯҳфаҳое, ки мо мегирем

1. Забур 148:7-8 - Худовандро аз замин ҳамду сано гӯед, эй аждаҳо ва тамоми қаъри замин: Оташ ва жола; барф ва буғ; шамоли тундбод ба ваъдааш вафо мекунад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Такрори Шариат 33:14 Ва барои меваҳои гаронбаҳое, ки аз офтоб мерӯёнанд, ва барои чизҳои гаронбаҳо аз моҳ,

Худованд ба мардумаш атои офтобу моҳро ато мекунад.

1. Баракатҳои Худо: Таҳқиқи Такрори Шариат 33:14

2. Қадри неъматҳои табиии Худо

1. Забур 148:3-5 - Ҳамду сано гӯед Ӯро, эй офтоб ва моҳ, ҳамду сано гӯед Ӯро, эй ҳамаи ситораҳои нур.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Такрори Шариат 33:15 Ва барои чизҳои асосии кӯҳҳои қадим ва барои чизҳои гаронбаҳои кӯҳҳои пойдор,

Дар ин порча чизҳои асосии кӯҳҳои қадим ва чизҳои гаронбаҳои теппаҳои пойдор зикр шудааст.

1. Дар баракатҳои фаровони Худованд қувват пайдо кардан

2. Зебоии офариниши Худо

1. Забур 85:12 - «Бале, Худованд некиро хоҳад дод, ва замини мо ҳосили онро хоҳад дод».

2. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад мемонад».

Такрори Шариат 33:16 Ва барои чизҳои гаронбаҳои замин ва пуррагии он ва барои иродаи неки сокини бутта: баракат бар сари Юсуф ва бар болои сари он кас бод. аз бародаронаш чудо шуд.

Худо Юсуф писари Исроилро, ки аз бародаронаш ҷудо шуда буд, бо чизҳои гаронбаҳои замин ва иродаи неки касе, ки дар бутта сокин буд, баракат дод.

1. Баракати муҳаббати Худо бар Юсуф

2. Ҷудо шудан аз оила: Чӣ тавр достони Юсуф метавонад моро таълим диҳад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳастӣ 45:4-5 - Пас Юсуф ба бародаронаш гуфт: «Ба ман наздик шавед». Чун ин корро карданд, гуфт: «Ман Юсуфам, ки бародари ту ҳастам, ки ба Миср фурӯхтай». Ва алҳол, ғамгин нашавед ва аз худ хашмгин нашавед, ки маро дар ин ҷо фурӯхтед, зеро ки Худо маро пешопеши шумо барои наҷот додани ҷони худ фиристод.

Такрори Шариат 33:17 Ҷалоли ӯ мисли нахустзодаи гӯсолааш аст, ва шохҳояш мисли шохҳои якхуд; бо онҳо Ӯ қавмро то ақсои замин тела хоҳад дод; ва онҳо даҳҳо ҳазор Эфроим ҳастанд, ва онҳо ҳазорон Менашше мебошанд.

Ҷалол ва қудрати Худо бузург аст ва қудрати Ӯ бемисл аст.

1. Ҷалоли бепоёни Худо

2. Ҳукмронии Худо дар муттаҳид кардани халқи худ

1. Ишаъё 40:12–15

2. Забур 103:19–22

Такрори Шариат 33:18 Ва дар бораи Забулун гуфт: «Эй Забулун, аз берун рафтанат шод шав; ва эй Иссокор, дар хаймаҳои ту.

Худо ба қабилаҳои Забулун ва Иссокор дастур медиҳад, ки аз корҳои шахсии худ шод шаванд ва ба сафарашон имон оваранд.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: Ба сафар эътимод кунед

2. Ҷустуҷӯи шодӣ дар корҳои душвор: Гирифтани тасаллӣ дар нақшаи Худо

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед шуморо дар имон аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур гардонад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс умеди фаровон дошта бошед.

Такрори Шариат 33:19 Онҳо мардумро ба кӯҳ даъват хоҳанд кард; дар он ҷо қурбониҳои адолат хоҳанд овард, зеро ки онҳо аз фаровонии баҳрҳо ва ганҷҳои дар рег ниҳонбуда хоҳанд шуд.

Ба халқи Худо дастур дода шудааст, ки қурбониҳои адолатро пешкаш кунанд ва фаровонии баҳрҳо ва ганҷҳои ниҳони регро ба даст оранд.

1. Фаровонии Худо: Омӯзиши гирифтани аз Худованд

2. Маънои қурбонии солеҳ

1. Забур 145:15-16 - "Чашмони ҳама дар интизори Ту ҳастанд; ва Ту ба онҳо гӯшти онҳоро дар вақташ медиҳӣ. Дасти Худро мекушӣ ва хоҳиши ҳар мавҷуди зиндаро қонеъ мегардонӣ".

2. Ишаъё 55: 1-2 - "Эй ҳар ташна, ба об биёед, ва касе ки пул надорад; биёед, харед ва бихӯред; оре, биёед, шароб ва ширро бе пул ва бе пул харед. нарх».

Такрори Шариат 33:20 Ва дар бораи Ҷод гуфт: «Хушо касе ки Ҷодро васеъ мекунад, вай мисли шер сокин аст, ва бозуро бо тоҷи сар медарорад».

Худо баракат медиҳад Ҷодро, ки мисли шер сукунат дорад ва бозуи тоҷи сарро канда.

1. «Қувваи Гад»

2. «Баракати Худо бар мӯъминон».

1. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот, наметавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

2. Забур 91:14-16 - "Зеро ки Ӯ Маро дӯст медорад," мегӯяд Худованд, "Ӯро наҷот хоҳам дод; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ки исми Маро эътироф мекунад. Ӯ Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб медиҳам; дар мусибат бо ӯ хоҳам буд, ӯро раҳо мекунам ва ӯро иззат хоҳам дод, Бо умри дароз вайро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод».

Такрори Шариат 33:21 Ва қисми аввалро барои худ таъмин кард, зеро ки дар он ҷо, дар як қисми шариатгузор нишаста буд; ва ӯ бо сари қавм омада, адолати Худованд ва ҳукмҳои Ӯро бо Исроил ба амал овард.

Мусо бар тибқи қонуни Худованд адолатро барои банӣ-Исроил таъмин намуд.

1. Аҳамияти адолат дар риояи Қонуни Худованд

2. Иҷрои Қонуни Худованд ҳамчун роҳ ба сӯи адолат

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Хуруҷ 23:2 - Ба бисёриҳо ҳамроҳ нашавед, ки бадӣ кунанд ва дар даъво шаҳодат надиҳед ва бо бисёриҳо ҷонибдорӣ кунед, то адолатро вайрон кунед.

Такрори Шариат 33:22 Ва дар бораи Дон гуфт: "Дон ҷасади шер аст: вай аз Бошон ҷаҳад".

Худо дар бораи Дон ҳамчун шербачае гуфт, ки аз Бошон ҷаҳад.

1. Қувваи халқи Худо: истифода бурдан аз қувваи шер

2. Қувваи имон: Ҷаҳиш аз Бошон бо нерӯ

1. Забур 27:1: Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

2. Ишаъё 40:31: Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Такрори Шариат 33:23 Ва дар бораи Нафталӣ гуфт: «Эй Нафталӣ, аз неъмат сер шудай ва аз баракати Худованд сер шудай: ғарб ва ҷанубро тасарруф кун».

Худо Нафталиро бо файз ва баракати Худованд баракат дода, ба онҳо ғарб ва ҷанубро ато кард.

1. Неъмат ва баракати Худо: Чӣ тавр некӯии Худоро гирифтан ва нигоҳ доштан

2. Соҳиби Ғарбу Ҷануб: Фаҳмидани он чӣ Худо ба мо ато кардааст

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо бо файз, ба воситаи имон наҷот ёфтаед ва ин аз худи шумо нест, ин атои Худост, на бо аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр карда натавонад.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Такрори Шариат 33:24 Ва дар бораи Ошер гуфт: «Ошер соҳиби фарзандон бошад; бигзор вай писанди бародарони худ бошад ва пои худро ба равган тар кунад.

Ашер соҳиби фарзанд шуд ва аз ҷониби бародаронаш пазируфта шуд. Ба ӯ низ имтиёз дода шуд, ки пои худро ба равған ғарқ кунанд, ки ин нишонаи ҳашамат ва шукуфоӣ аст.

1. «Рузи Худо: Гирифтани баракати Парвардигор»

2. «Раҳмати Худо ва роҳи рост».

1. Забур 133:2 - "Он мисли равғани қиматбаҳо бар сар, бар риш ва бар риши Ҳорун мерезад ва бар гиребони ҷомааш мерезад!"

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад."

Такрори Шариат 33:25 Кафшҳоят оҳан ва мис хоҳад буд; ва чунон ки айёми ту бошад, қуввати ту низ ҳамон тавр хоҳад буд.

Ин оят моро ташвиқ мекунад, ки ба қудрати Худо таваккал кунем, то моро дар муборизаҳои ҳаррӯзаамон гузаронад.

1. "Қувваи Худо бар пойҳои мо: Дарёфти қувват дар замонҳои душворӣ"

2. "Оҳан ва биринҷ: устувор мондан дар имон"

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Такрори Шариат 33:26 Ҳеҷ кас монанди Худои Ешурун нест, ки бо ёрии Ту бар осмон савор мешавад ва дар ҷалоли Худ бар осмон.

Худо ягона ва бемисл аст; Ӯ ҳамеша омода аст, ки дар вақти зарурӣ ба мо кӯмак кунад.

1. Кӯмаки бепоёни Худо дар лаҳзаҳои зарурӣ

2. Ягона ва бемисл будани Худо

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Такрори Шариат 33:27 Худои ҷовидонӣ паноҳгоҳи туст, ва дар зер силоҳҳои ҷовидонӣ аст; ва Ӯ душманро аз пеши ту берун хоҳад кард; ва хоҳад гуфт: "Онҳоро несту нобуд кунед".

Худои ҷовидонӣ барои халқаш паноҳгоҳ ва паноҳгоҳ аст. Ӯ душманони онҳоро мағлуб мекунад ва ба онҳо пирӯз хоҳад шуд.

1 - Худо паноҳгоҳ ва ҳомии мост

2 - Худои ҷовидона қалъаи тавоно аст

1 - Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2 - Ишаъё 25: 4 - "Зеро ки барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармӣ, вақте ки таркиши даҳшатоварон мисли тӯфон аст. бар зидди девор».

Такрори Шариат 33:28 Он гоҳ Исроил танҳо дар бехатарӣ сокин хоҳад шуд: чашмаи Яъқуб бар замини киштзор ва шароб хоҳад буд; низ аз осмони ӯ шабнам мерезад.

Исроил дар бехатарӣ ва фаровонӣ сокин хоҳад шуд, ва заминаш ғалла ва шароб медиҳад, ва аз осмонаш шабнам мефиристад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи ризқу ҳимояи мардумаш

2. Омӯзиши такя ба Худо барои ҳама ниёзҳои мо

1. Забур 4:8 Дар осоиштагӣ мехонам ва хоб хоҳам рафт; зеро ки танҳо Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин кун.

2. Забур 121:2-3 Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид. Ӯ намегузорад, ки пои ту ҳаракат кунад; касе ки туро нигоҳ медорад, хоб намекунад.

Такрори Шариат 33:29 Хушо ту, эй Исроил, кист ба ту, эй қавми наҷотёфтаи Худованд, сипари мададгори ту, ва шамшери бузургии ту кист! ва душманонат ба ту дурӯғгӯй хоҳанд ёфт; ва ту бар баландиҳои онҳо поймол хоҳӣ кард.

Исроилро Худованд баракат медиҳад ва муҳофизат мекунад, ва душманонашон бар онҳо ғолиб нахоҳанд шуд.

1. Худо сипар ва шамшери мост: Қудрати Худованд дар ҳаёти мо

2. Бо боварӣ зиндагӣ кардан: эътимод ба муҳофизати Худованд

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар бар кардани зиреҳи пурраи Худо

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва Наҷотдиҳандаи ман аст

Такрори Шариати 34-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Такрори Шариат 34:1-4 назари ниҳоии Мусоро дар бораи Замини ваъдашуда тасвир мекунад. Худо Мусоро ба қуллаи кӯҳи Набӯ мебарад ва дар он ҷо тамоми заминеро мебинад, ки Худованд ваъда дода буд, ки ба исроилиён медиҳад. Ҳарчанд ба Мусо иҷозат дода шудааст, ки онро аз дур бубинад, Худо ба ӯ хабар медиҳад, ки ӯ ба сабаби беитоатӣ дар Мерибо ба замин намедарояд.

Сархати 2: Идома дар Такрори Шариат 34:5-7, навишта шудааст, ки Мусо дар кӯҳи Набӯ дар синни 120-солагӣ мемирад. Дар матн таъкид мешавад, ки ҳеҷ кас намедонад, ки макони дафни ӯ дар куҷост, зеро худи Худо ӯро дар ҷои номаълум дафн кардааст. Исроилиён барои Мусо сӣ рӯз мотам мегиранд, пеш аз он ки Еҳушаъ сарварӣ кунад.

Сархати 3: Такрори Шариати 34 бо мулоҳиза дар бораи муносибати беназири Мусо бо Яҳува ба охир мерасад. Дар Такрори Шариат 34:9-12 гуфта мешавад, ки Еҳушаъ аз рӯҳи хирад пур шуд, зеро Мусо дастҳои худро бар ӯ гузошта буд. Матн таъкид мекунад, ки чӣ тавр ҳеҷ пайғамбаре мисли Мусо ба вуҷуд наомадааст, ки дар пеши тамоми Исроил мӯъҷизот ва мӯъҷизот нишон медод ва қудрати беҳамто нишон медод. Дар хотимаи он гуфта мешавад, ки Мусо дар байни тамоми Исроил то чӣ андоза эҳтиром ва эҳтиром дошт.

Дар ҷамъбаст:
Такрори Шариати 34 инҳоянд:
Манзараи ниҳоии Мусо ба Замини ваъдашуда, ки онро аз кӯҳи Набӯ мебинад;
Марги Мӯсо ва дафни Худо ӯро дар ҷои номаълум дафн мекунад;
Мулоҳиза дар бораи муносибати беназири Мусо бо Яҳува нақши ӯ ҳамчун пайғамбар ва пешво.

Таваҷҷӯҳ ба нуқтаи назари ниҳоии Мусо ба Замини ваъдашуда, ки онро аз кӯҳи Набӯ дидааст;
Марги Мӯсо ва дафни Худо ӯро дар ҷои номаълум дафн мекунад;
Мулоҳиза дар бораи муносибати беназири Мусо бо Яҳува нақши ӯ ҳамчун пайғамбар ва пешво.

Ин боб ба нуқтаи назари ниҳоии Мусо дар бораи Замини ваъдашуда, марг ва дафни ӯ ва мулоҳиза дар бораи муносибати беназири ӯ бо Яҳува нигаронида шудааст. Дар Такрори Шариати 34, Худо Мусоро ба қуллаи кӯҳи Набӯ мебарад ва дар он ҷо тамоми заминеро, ки ба исроилиён ваъда шуда буд, мебинад. Ҳарчанд ба Мусо иҷозат дода шудааст, ки онро аз дур бубинад, аммо аз ҷониби Худо ба ӯ хабар дода мешавад, ки ба сабаби беитоатӣ дар Мерибо ба замин намедарояд.

Дар идомаи Такрори Шариати 34, навишта шудааст, ки Мусо дар кӯҳи Набо дар синни 120-солагӣ мемирад. Дар матн таъкид мешавад, ки ҳеҷ кас намедонад, ки ҷои дафни ӯ дар куҷост, зеро худи Худо ӯро дар ҷои номаълум дафн кардааст. Исроилиён барои Мусо сӣ рӯз мотам мегиранд, пеш аз он ки Еҳушаъ роҳбариро ба ӯҳда гирад, аз як роҳбар ба дигараш гузашт.

Такрори Шариати 34 бо мулоҳиза дар бораи муносибати беназири Мусо бо Яҳува ба охир мерасад. Дар он гуфта мешавад, ки Еҳушаъ аз ҳикмат пур шуд, зеро Мусо дастҳои худро бар ӯ гузошта буд. Матн таъкид мекунад, ки чӣ тавр ҳеҷ пайғамбаре мисли Мусо ба вуҷуд наомадааст, ки дар пеши тамоми Исроил мӯъҷизот ва мӯъҷизот нишон медод ва қудрати беҳамто нишон медод. Он бо зикри он, ки Мусо дар байни тамоми исроилиён то чӣ андоза эҳтиром ва эҳтиром дошт, эътирофи нақши истисноии ӯ ҳамчун пайғамбар ва пешво дар таърихи онҳост.

Такрори Шариат 34:1 Ва Мусо аз даштҳои Мӯоб ба кӯҳи Набӯ, ба қуллаи Писҷо, ки дар рӯ ба рӯи Ериҳӯ воқеъ аст, баромад. Ва Худованд тамоми замини Ҷилъодро ба Дон нишон дод,

Мусоро ба кӯҳи Набӯ бурданд ва дар он ҷо замини Ҷилъодро ба Дон нишон доданд.

1: Мо аз таҷрибаи Мусо омӯхта метавонем, ки Худо ҳамеша дар зери назорат аст ва моро бо роҳнамоӣ ва роҳнамоӣ медиҳад.

2: Ҳатто вақте ки мо ҳис мекунем, ки дар қаламрави ношинос ҳастем, Худо бо мост ва моро ба ҷои лозима ҳидоят мекунад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Такрори Шариат 34:2 Ва тамоми Нафталӣ, ва замини Эфроим ва Менашше, ва тамоми замини Яҳудо, то баҳри аз ҳама,

Худо Мусоро сарвари банӣ-Исроил таъин кард ва ба ӯ Замини ваъдашударо нишон дод.

1: Худо моро ба ҳайси пешвоёни ҷамоаҳои худ таъин кардааст ва мо бояд аз Мӯсо истифода барем, то халқи худро ба ояндаи беҳтар раҳнамоӣ кунем.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо ба мо ояндаи беҳтарро ваъда додааст ва мо бояд кӯшиш кунем, ки мисли Мусо ба он ноил шавем.

1: Еҳушаъ 1:2-6 - Худо Еҳушаъро пас аз Мусо сарвар таъин кард ва ба ӯ ваъда дод, ки агар итоаткор бошад, баракатҳо хоҳад дод.

2: Такрори Шариат 4:6 - Худо ба Мусо амр дод, ки қавӣ ва далер бошад ва ваъда дод, ки дар ҳар ҷое, ки ӯ биравад, бо ӯ хоҳад буд.

Такрори Шариат 34:3 Ва ҷануб ва дашти водии Ериҳӯ, шаҳри дарахтони хурмо, то Сӯар.

Дар ин порча хусусиятҳои ҷуғрофии атрофи Ериҳӯ, аз ҷануб то Зоар зикр шудааст.

1. Қуввати ваъдаҳои Худо дар сарзамини ваъда

2. Аз тариқи имон бозпас гирифтани замини ваъдашуда

1. Еҳушаъ 1:3-5 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот. , тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузурге, ки то ғуруби офтоб, соҳили шумо хоҳад буд, ва ҳеҷ кас наметавонад пеши ту биистад, зеро ки Худованд

Худои ту аз ту тарс хоҳад дошт ва тарси ту бар тамоми замине ки бар он қадам мезанӣ, чунон ки Ӯ ба ту гуфтааст».

2. Такрори Шариат 11:24 - "Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они туст: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё, дарёи Фурот, то ба канори баҳри шумо хоҳад буд".

Такрори Шариат 34:4 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Ин заминест, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда, гуфтам: "Онро ба насли ту хоҳам дод: Ман онро ба ту бо чашмони ту бубинам, аммо аз он ҷо нагузар.

Худо ваъда дод, ки Замини ваъдашударо ба насли Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб медиҳад ва Мусо иҷозат дод, ки онро бубинад, вале ба он дохил нашавад.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш

2. Муҳимияти тоъату итоати Худо

1. Ҳастӣ 12:1-7 - ваъдаи Худо ба Иброҳим

2. Ибриён 11:8-10 - имони Иброҳим ба иҷрои ваъдаҳои Худо

Такрори Шариат 34:5 Ва Мусо, бандаи Худованд, бар тибқи каломи Худованд, дар он ҷо дар замини Мӯоб мурд.

Мусо, бандаи Худованд, мувофиқи хости Худованд дар Мӯоб мурд.

1: Мо бояд иродаи Худоро қабул кунем, ҳатто вақте ки иҷрои он душвор аст.

2: Мо метавонем аз он тасаллӣ ёбем, ки Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам.

Такрори Шариат 34:6 Ва ӯро дар водие дар замини Мӯоб, дар рӯ ба рӯи Байт-Фаӯр дафн кард, аммо то имрӯз касе аз қабри вай хабар надорад.

Мусо мурд ва дар водии Мӯоб дафн шуд, аммо қабри ӯ то имрӯз маълум нест.

1. Инҷили Исои Масеҳ: дарёфти ҳаёт дар номаълум

2. Мероси Мӯсо: Намунаи вафодорӣ дар баробари номуайянӣ

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Такрори Шариат 34:7 Ва ҳангоме ки Мӯсо мурд, саду бистсола буд: чашмаш хира нашуд ва қувваи табииаш кам нашуд.

Мӯсо дар ҳаёти комил мурд; ӯ ҳанӯз қавӣ буд ва то маргаш равшании бино дошт.

1. Зиндагӣ бо иҷрои комил

2. Ҳаётро бо қувват ва равшанӣ хотима додан

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 90:12 Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем.

Такрори Шариат 34:8 Ва банӣ-Исроил дар даштҳои Мӯоб барои Мусо сӣ рӯз гирист; ҳамин тавр рӯзҳои гиря ва мотами Мусо ба охир расид.

Исроилиён Мусоро сӣ рӯз мотами сахт гирифтанд.

1: Худо моро дар ғаму андӯҳамон тасаллӣ медиҳад.

2: Мо метавонем аз мероси Мусо ибрат гирем.

1: Ишаъё 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳеҷ гоҳ тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд они ман аст. ёридиҳанда; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Такрори Шариат 34:9 Ва Еҳушаъ ибни Нун пур аз рӯҳи ҳикмат буд; зеро ки Мусо дастҳои Худро бар вай гузошта буд, ва банӣ-Исроил ба вай гӯш андохта, ончунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд.

Мусо дастҳои худро бар Еҳушаъ гузошт ва исроилиён ба ӯ итоат карданд, чунон ки Худованд фармудааст.

1. Қувваи роҳбарӣ тавассути итоаткорӣ

2. Гирифтани рӯҳи хирад

1. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Яъқуб 3:13 - Дар байни шумо кист хирадманд ва доно? Бигузор онро бо зиндагии неки худ, бо аъмоли хоксорие, ки аз хирад бармеояд, нишон диҳанд.

Такрори Шариат 34:10 Ва дар Исроил ҳеҷ пайғамбаре ба вуҷуд наомадааст, ки мисли Мусо, ки Худованд ӯро рӯ ба рӯ медонист,

Мусо пайғамбаре буд, ки ҳеҷ каси дигар надорад ва аз ҷониби Худо интихоб шуда буд, то исроилиёнро аз Миср берун кунад.

1. Худо марҳамати махсуси худро ба онҳое, ки ба Ӯ итоат кардан мехоҳанд, зоҳир мекунад.

2. Мо аз намунаи Мусо дар бораи садоқат ба Худо омӯхта метавонем.

1. Ададҳо 12: 7-8 - "Ва Худованд ба Мусо гуфт: "Алҳол суханони маро бишнав: агар дар миёни шумо пайғамбаре бошад, Ман Худованд, Худро дар рӯъё ба ӯ маълум хоҳам кард ва бо ӯ сухан хоҳам гуфт. Бандаи Ман Мусо ин тавр нест, ки дар тамоми хонаи Ман амин аст».

2. Ибриён 11: 24-26 - "Бо имон Мусо, вақте ки ӯ ба синни балоғат расид, рад кард, ки писари духтари фиръавн номида шавад. Ва дашномҳои Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро ки ӯ подошро эҳтиром мекард».

Такрори Шариат 34:11 Дар тамоми аломот ва мӯъҷизоте ки Худованд ӯро фиристод, то дар замини Миср ба фиръавн ва ба ҳамаи навкаронаш ва ба тамоми заминаш бикунад,

Мусо дар Миср бисёр мӯъҷизаҳо ва мӯъҷизот нишон дод, то қудрати Худоро ба Фиръавн ва қавмаш нишон диҳад.

1: Мо метавонем дар қудрати Худо қувват пайдо кунем, ки тавассути амалҳои мӯъҷизавии Мусо дар Миср нишон дода шудааст.

2: Ҳатто дар муқобили мухолифати азим, мо метавонем ба қудрати Худо таваккал кунем, ки ба мо дар бартараф кардани ҳама гуна вазъият кӯмак мекунад.

1: Эфсӯсиён 3: 20-21 - Ва ҳар кӣ қодир аст, ки аз ҳар он чи металабем ё фикр мекунем, аз рӯи қудрате, ки дар дохили мо амал мекунад, зиёдтар ба амал оварад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. наслҳо, то абад. омин.

2: Матто 17:20 - Ба онҳо гуфт: «Аз сабаби кам имони шумо». Зеро ба ростӣ ба ту мегӯям: агар ту мисли донаи хардал имон дошта бошӣ, ба ин кӯҳ хоҳӣ гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кун, он ҷо ҳаракат мекунад, ва ҳеҷ чиз барои ту ғайриимкон нахоҳад буд".

Такрори Шариат 34:12 Ва дар тамоми дасти пурқувват ва дар тамоми даҳшати азиме, ки Мусо дар назари тамоми Исроил зоҳир карда буд.

Мусо пешвои бузурге буд, ки дар муқобили хатар қувват ва далерӣ нишон дода, тамоми Исроилро рӯҳбаланд мекард.

1. Қувваи роҳбарӣ: чӣ гуна бояд бо эътимод ва далерӣ роҳбарӣ кард

2. Натарс: Бартараф кардани мушкилот бо имон

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Еҳушаъ 1-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 1:1-9 оғози роҳбарии Еҳушаъ пас аз марги Мусо мебошад. Худо бо Еҳушаъ сухан ронда, ӯро ташвиқ мекунад, ки қавӣ ва далер бошад, вақте ки ӯ исроилиёнро ба Замини ваъдашуда мебарад. Худо ваъда медиҳад, ки ҳар ҷое, ки ба онҳо по мегузоранд, ба онҳо медиҳад, чунон ки ба Мӯсо ваъда дода буд. Ӯ ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки шабу рӯз дар бораи қонуни Ӯ мулоҳиза ронад ва ба он содиқона итоат кунад. Худо Еҳушаъро ба ҳузури худ боварӣ мебахшад ва ба ӯ амр мекунад, ки натарсад ва рӯҳафтода нашавад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 1:10-15, Еҳушаъ ба нозирони мардум муроҷиат карда, ба онҳо дастур медиҳад, ки дар давоми се рӯз барои гузаштан аз дарёи Урдун ба Канъон омода шаванд. Ба онҳо ёдоварӣ мекунад, ки Худо ин заминро ба онҳо додааст ва занону фарзандон ва чорпоёнашон дар амон хоҳанд монд, то он даме, ки мероси худро соҳиб шаванд. Рубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше ваъда медиҳанд, ки роҳбарии Еҳушаъро дастгирӣ мекунанд.

Сархати 3: Еҳушаъ 1 бо ҷавоби одамон дар Еҳушаъ 1:16-18 ба анҷом мерасад. Онҳо ваъда медиҳанд, ки ҳам ба вориси Мусо Еҳушаъ ва ҳам ба худи Яҳува итоат мекунанд. Онҳо эълон мекунанд, ки ҳар кӣ бар зидди фармонҳои Еҳушаъ исён кунад, кушта хоҳад шуд. Мардум ӯҳдадории худро тасдиқ карда, Еҳушаъро даъват мекунанд, ки қавӣ ва далер бошад, ин инъикоси ягонагии исроилиён таҳти роҳбарии ӯ аст.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 1 пешниҳод мекунад:
Тасдиқи Худо барои Еҳушаъ қавӣ ва далер бошад;
Дастурҳо барои ворид шудан ба Замини ваъдашуда дар бораи қонуни Худо мулоҳиза мекунанд;
Ҷавоби мардум ваъдаи итоат ва дастгирӣ аст.

Таваҷҷӯҳ ба рӯҳбаландии Худо барои Еҳушаъ қавӣ ва далер бошед;
Дастурҳо барои ворид шудан ба Замини ваъдашуда дар бораи қонуни Худо мулоҳиза мекунанд;
Ҷавоби мардум ваъдаи итоат ва дастгирӣ аст.

Дар ин боб ба рӯҳбаландии Худо барои Еҳушаъ ҳангоми ба ӯҳда гирифтани роҳбарӣ, дастурҳо оид ба ворид шудан ба Замини ваъдашуда ва посухи одамон, ки итоаткорӣ ва дастгирии онҳоро тасдиқ мекунанд, тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 1, Худо бо Еҳушаъ сухан меронад ва ӯро водор мекунад, ки қавӣ ва далер бошад, вақте ки ӯ исроилиёнро ба замини ба онҳо ваъдашуда мебарад. Худо Еҳушаъро ба ҳузури худ боварӣ мебахшад ва ваъда медиҳад, ки ба онҳо бар душманонашон пирӯз хоҳад шуд. Ӯ ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки шабу рӯз дар бораи қонуни Ӯ мулоҳиза кунад ва аҳамияти итоаткории содиқонаро таъкид кунад.

Дар Еҳушаъ 1 идома дода, Еҳушаъ ба афсарон муроҷиат карда, ба онҳо дастур медиҳад, ки дар давоми се рӯз барои убури дарёи Урдун ба Канъон омода шаванд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Худо ин заминро ҳамон тавре ки ба Мусо ваъда карда буд, додааст. Рубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше ваъда медиҳанд, ки роҳбарии Еҳушаъро дастгирӣ мекунанд, ки дар байни исроилиён ӯҳдадории ягона доранд.

Еҳушаъ 1 бо ҷавоби мардум хотима меёбад. Онҳо ваъда медиҳанд, ки ҳам ба вориси Мӯсо Еҳушаъ ва ҳам ба худи Худованд итоат мекунанд. Онҳо эълон мекунанд, ки ҳар касе, ки бар зидди фармонҳои Еҳушаъ исён кунад, нишонаи садоқат ва итоаткорӣ дар зери роҳбарии ӯ кушта мешавад. Халқ ваъдаи худро тасдиқ карда, Еҳушаъро даъват мекунад, ки қавӣ ва далер бошад, ин ифодаи ягонагӣ дар байни исроилиён дар азми онҳо барои соҳибӣ кардани Замини ваъдашуда аст.

Еҳушаъ ибни Нун 1:1 Пас аз марги Мусо бандаи Худованд чунин воқеъ шуд, ки Худованд ба Еҳушаъ ибни Нун вазири Мусо сухан ронда, гуфт:

Худо Еҳушаъро пас аз марги Мусо ба роҳбарӣ даъват мекунад.

1. Худо барои ҳаёти мо мақсад дорад ва ҳамеша дар зери назорат аст.

2. Мо бояд ба даъвати Худо содиқ ва итоаткор бошем.

1. Ишаъё 43:1-7 - Қудрат ва таъминоти Худо дар ҳаёти мо.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Мо барои корҳои нек офарида шудаем.

Еҳушаъ ибни Нун 1:2 Мусо бандаи ман мурд; Пас, алҳол бархоста, ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, то замине ки Ман ба онҳо, яъне ба банӣ-Исроил медиҳам.

Мусо даргузашт ва Худо Еҳушаъро даъват мекунад, ки ҷои ӯро бигирад ва халқи Исроилро ба замини ваъдашуда роҳнамоӣ кунад.

1. «Қавӣ ва далер бошед: пайравӣ ба даъвати Худо».

2. «Ваъдаи Худо: саргузашти нав».

1. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки калон шуд, рад кард, ки писари духтари фиръавн шинохта шавад. Ӯ интихоб кард, ки дар баробари халқи Худо бадрафторӣ кунад, на аз ҳаловатҳои зудгузари гуноҳ. Ӯ расвоиро ба хотири Масеҳ аз ганҷҳои Миср гаронтар меҳисобад, зеро ки мукофоти худро интизор буд.

2. Ишаъё 43:18-19 - чизҳои пештараро фаромӯш кунед; дар бораи гузашта фикр накунед. Бинед, ман кори нав мекунам! Акнун он ба вуҷуд меояд; дарк намекунед? Ман дар биёбон роҳ месозам ва ҷӯйҳо дар биёбон.

Еҳушаъ ибни Нун 1:3 Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфта будам.

Худо ба Еҳушаъ ваъда дод, ки барои гирифтани замини Канъон ба ӯ қувват ва далерӣ медиҳад.

1. Ваъдаҳои Худо, новобаста аз вазъият, ҳамеша иҷро мешаванд.

2. Мо метавонем ба қудрати Худо такя кунем, то ҳар як вазифаи ба мо додашударо иҷро кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

2. Такрори Шариат 31:8 - Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; вай туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарсед ё хавотир нашавед.

Еҳушаъ ибни Нун 1:4 Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот, тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузург, ки сӯи ғуруби офтоб, соҳили шумо хоҳад буд.

Худо ба банӣ-Исроил замини Канъонро ваъда дод, ки аз биёбон ва Лубнон то дарёи Фурот ва баҳри бузург тӯл мекашад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи замин: Вафодории Худо дар таъмини мардумаш.

2. Устуворӣ дар биёбон: ташвиқ кардани мӯъминон, сарфи назар аз мушкилоти зиндагӣ, дар имон устувор бошанд.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 23: 1-4 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро барқарор мекунад. Ӯ маро дар роҳҳои адолат роҳнамоӣ мекунад. ба хотири номи ӯ».

Еҳушаъ ибни Нун 1:5 Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту биистад: чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо ту хоҳам буд: туро ноумед нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард.

Худо ваъда медиҳад, ки бо Еҳушаъ хоҳад буд ва ҳеҷ гоҳ ӯро тарк намекунад ва тарк намекунад, чунон ки бо Мусо буд.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо

2. Ғалаба кардани тарс бо имон

1. Ибриён 13:5-6 - Бо он чи доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳаргиз тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард". То ки далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 1:6 Қавӣ ва далер бош, зеро ки заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам, ба ин қавм тақсим хоҳӣ кард.

Дар хизмати Худо қавӣ ва далер бошед.

1: Худо моро даъват мекунад, ки қавӣ ва далер бошем, то иродаи Ӯро иҷро кунем ва ба Ӯ хизмат кунем.

2: Мо бояд ба Худо итоат кунем ва ба Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки вазъиятамон душвор ба назар мерасад.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Еҳушаъ ибни Нун 1:7 Фақат ту қавӣ ва далер бош, то мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, ба ҷо овар: аз он ба дасти рост ё чап рӯй нагардон, то дар ҳар ҷо, ки ту муваффақ шавӣ меравад.

Худо ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки қавӣ ва далер бошад, то ҳамаи фармудаҳои Мусоро иҷро кунад ва дар ҳар ҷое, ки ӯ биравад, муваффақ шавад.

1. «Қавӣ ва далер бошед: роҳи шукуфоӣ».

2. «Аҳамияти риояи Каломи Худо»

1. Такрори Шариат 31:6 - «Қувват ва далерии нек бош, аз онҳо натарс ва натарс: зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад; Ӯ туро ноумед нахоҳад кард ва туро тарк намекунад. "

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Еҳушаъ ибни Нун 1:8 Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар;

Ин порча хонандагонро водор мекунад, ки китоби шариатро аз наздик нигоҳ доранд ва шабу рӯз дар бораи он андеша кунанд, то муваффақ шаванд.

1. Мулоҳиза бар Каломи Худо: Роҳ ба сӯи шукуфоӣ

2. Қудрати қонун: ноил шудан ба муваффақият тавассути итоаткорӣ

1. Забур 1:2 - "Аммо лаззати ӯ дар шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад".

2. Матто 4:4 - «Аммо ӯ ҷавоб дод: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Худо ба мо амр мекунад, ки қавӣ ва далер бошем ва натарсем, зеро дар ҳар куҷое, ки равем, бо мост.

1. Ваъдаи Худо дар бораи қувват ва далерӣ - Еҳушаъ 1:9

2. Дар ҳар ҷое, ки мо биравем, Худо бо мост - Еҳушаъ 1:9

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Еҳушаъ ибни Нун 1:10 Ва Еҳушаъ ба нозирони қавм амр фармуда, гуфт:

Еҳушаъ ба афсарон фармуд, ки халқи Исроилро ба сафар омода созанд ва қавӣ ва далер бошанд.

1. Дар баробари душвориҳо далер ва қавӣ бошед.

2. Барои расидан ба ҳадафҳои худ дар назди Худованд далер бошед.

1. Ибриён 13:6 "Пас, мо бо итминон гуфта метавонем: Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?"

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Еҳушаъ ибни Нун 1:11 Аз лашкар гузашта, ба мардум фармон дода, бигӯянд: «Барои шумо хӯрок тайёр кунед; зеро ки дар давоми се рӯз шумо аз ин Урдун убур хоҳед кард, то ки ба тасарруфи замине ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, то тасарруфи он дохил шавед.

Худованд ба халқи Исроил амр медиҳад, ки барои тасарруфи замини ваъдашуда ба сафари серӯза аз дарёи Ӯрдун омода шаванд.

1. "Убури Урдун: Қадами имон"

2. «Ваъдаи Худо ба халқи худ: тасарруфи замин».

1. Такрори Шариат 31:3–6

2. Еҳушаъ 4:19–24

Еҳушаъ ибни Нун 1:12 Ва Еҳушаъ ба реубениён ва ҷодиён ва ба нисфи сибти Менашше сухан ронда, гуфт:

Еҳушаъ ба Рубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше муроҷиат кард.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ба муваффақият оварда расонад

2. Сарварии Еҳушаъ: Зиндагӣ бо далерӣ ва имон

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Еҳушаъ ибни Нун 1:13 Каломеро, ки Мусо, бандаи Худованд ба ту фармуда, ба ёд овар, ки гуфта буд: "Худованд Худои ту ба ту оромӣ ато кардааст ва ин заминро ба ту додааст".

Мусо ба исроилиён фармуд, ки суханони Худовандро, ки ба онҳо оромӣ ва замини Канъон додааст, ба ёд оранд.

1. Ба Худо таваккал кардан дар миёни душвориҳо

2. Такя ба ваъдаҳои Худо

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 1:14 Занони шумо, фарзандони шумо ва чорпоёни шумо дар замине ки Мусо ба шумо дар он тарафи Ӯрдун додааст, хоҳанд монд; лекин шумо аз пеши бародарони худ, яъне ҳамаи мардони шуҷоъ мусаллаҳ шуда, гузашта, ба онҳо кӯмак хоҳед кард;

Ба банӣ-Исроил фармон дода шудааст, ки аз дарёи Урдун убур кунанд ва ба бародарони худ ёрӣ расонанд ва танҳо силоҳҳои худро бо худ гиранд ва оилаҳо ва чорвои худро тарк кунанд.

1. Далерӣ тавассути имон: қувват гирифтани Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи якҷоя: эътимод ба нақшаи Худо оид ба ягонагӣ

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Еҳушаъ ибни Нун 1:15 То даме ки Худованд ба бародарони шумо оромӣ ато кунад, чунон ки ба шумо ато кардааст, ва онҳо низ заминеро, ки Худованд Худои шумо ба онҳо ато кардааст, тасарруф кунанд; он гоҳ шумо ба замини мулки худ баргашта, аз он баҳра баред, Бандаи Худованд Мусо ба ту аз ин тарафи Урдун ба сӯи тулӯи офтоб дод.

Худованд ба бародарони банӣ-Исроил оромӣ ва замин хоҳад дод, ва танҳо он вақт онҳо метавонанд аз замине, ки Мусо ба онҳо дар тарафи шарқии Урдун додааст, баҳравар шаванд.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Ҳатто вақте ки роҳи пеш номуайян аст, мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худованд ризқ медиҳад.

2. Моликияти қалб: Моликияти ҳақиқии мо аз ҷониби Худованд аст ва мо бояд онҳоро аз ҳама болотар гирем.

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. Забур 37:4 - Худро низ дар Худованд ҳаловат намо, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 1:16 Ва онҳо ба Еҳушаъ ҷавоб дода, гуфтанд: «Ҳар он чи ба мо фармудай, ба ҷо меоварем ва ба ҳар ҷое ки моро мефиристӣ, хоҳем рафт».

Банӣ-Исроил ваъда доданд, ки ҳар ҷое, ки Худо ба онҳо фармудааст, итоат мекунанд ва пайравӣ мекунанд.

1: Итоат ба Худо нишонаи имон ва таваккал ба Ӯст.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба ҳар ҷое ки Худо моро роҳнамоӣ кунад, биравем.

1: Ибриён 11: 8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2: Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Еҳушаъ ибни Нун 1:17 Чунон ки мо дар ҳама чиз ба Мусо гӯш медодем, ба ту низ гӯш хоҳем дод: танҳо Худованд Худои ту бо ту бод, чунон ки бо Мусо буд.

Халқи Исроил ваъда доданд, ки ба Еҳушаъ итоат кунанд, ҳамон тавре ки ба Мусо итоат мекарданд, ва дуо карданд, ки Худованд бо Еҳушаъ бошад, чунон ки бо Мусо буд.

1. Дар ҳама чиз, гӯш кунед: Итоат ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо

2. Неъмати хузури Парвардигор: таваккул ба неруи Худо

1. Эфсӯсиён 6:13-17 - Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

14 Пас, биистед, ки камарбанди ростиро маҳкам баста ва синаи адолатро дар бар кунед,

15 Ва чун кафш барои пойҳои шумо, тайёрии башорати сулҳро дар бар кунед.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад. 10 Пас, ба хотири Масеҳ ман аз заъфҳо, дашномҳо, сахтиҳо, таъқиботҳо ва мусибатҳо қаноатмандам. Зеро вақте ки ман нотавон бошам, он гоҳ қавӣ ҳастам.

Еҳушаъ ибни Нун 1:18 Ҳар кӣ бошад, ки бар зидди амри Ту исён кунад ва дар ҳар он чи ба ӯ амр медиҳӣ, ба суханони ту гӯш надиҳад, вай кушта хоҳад шуд: танҳо қавӣ ва далерии хуб бош.

Еҳушаъ ибни Нун 1:18 ба мардум дастур медиҳад, ки ба фармонҳои Худо итоат кунанд ва қавӣ ва далер бошанд.

1. «Итоатоварӣ баракат меорад: содиқона дар Каломи Худо зиндагӣ кардан»

2. "Далерӣ барои рафтори дуруст: Оғози қудрати Худо"

1. Такрори Шариат 30: 16-20 - "Зеро ман имрӯз ба шумо амр медиҳам, ки Худованд Худои худро дӯст доред, ба Ӯ итоат кунед ва аҳкомҳо, фармонҳо ва қонунҳои Ӯро риоя кунед; он гоҳ шумо зинда ва афзун хоҳед шуд, ва

Худованди шумо Худо шуморо дар замине, ки барои тасарруф кардан медарояд, баракат хоҳад дод.

17Вале агар дилат рӯй гардонад ва итоат накунӣ, ва агар ба худоёни дигар саҷда кардан ва саҷда карданро кашид,

18 Имрӯз ба шумо мегӯям, ки шумо ҳатман нобуд хоҳед шуд. Шумо дар замине, ки аз Урдун мегузаред, барои дохил шудан ва тасарруф карданатон дер зиндагӣ нахоҳед кард.

19 Имрӯз ман осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракатҳо ва лаънатҳоро пеши шумо гузоштаам. Акнун ҳаётро интихоб кунед, то шумо ва фарзандонатон зиндагӣ кунед

20 ва то ки шумо Худованд Худои худро дӯст доред, ба овози Ӯ гӯш диҳед ва ба Ӯ часпида гиред. Зеро ки Худованд ҷони ту аст, ва Ӯ ба ту дар замине ки қасам хӯрдааст, ки ба падаронат Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб медиҳад, солҳои зиёд хоҳад дод.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. 2 Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо чӣ гуна иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Еҳушаъ 2-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 2:1-7 достони Роҳоб, фоҳишае, ки дар Ериҳӯ зиндагӣ мекард, шинос мешавад. Еҳушаъ ду ҷосусро барои кофтукови замин фиристод ва онҳо ба хонаи Роҳоб барои паноҳгоҳ даромаданд. Подшоҳи Ериҳӯ аз ҳузури ин ҷосусҳо огоҳ шуда, барои дастгир кардани онҳо одамон мефиристад. Аммо Роҳоб ҷосусонро дар боми худ пинҳон мекунад ва фиристодагони подшоҳро фиреб дода мегӯяд, ки ҷосусон аллакай шаҳрро тарк кардаанд. Вай имони худро ба Яҳува бо эътирофи қудрат ва наҷоти Ӯ, ки тавассути забткунии Исроил нишон дода шудааст, ошкор мекунад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 2:8–21, Роҳоб бо ҷосусон аҳд мебандад. Вай хоҳиш мекунад, ки вақте ки Исроил Ериҳӯро забт мекунад, ҷони ӯ ва оилаи ӯро бахшанд. Ҷосусон ба дархости ӯ бо як шарт розӣ мешаванд, ки вай як риштаи арғувонӣ аз тирезааш овехта, нишон медиҳад, ки нерӯҳои онҳо ҳангоми ҳамла ба касе дар дохили хонааш осеб нарасонанд. Ҷосусон ба Роҳоб дастур медиҳанд, ки чӣ тавр бехатарии онҳоро таъмин кунад.

Сархати 3: Еҳушаъ 2 бо бозгашти ду ҷосус ба Еҳушаъ дар Еҳушаъ 2:22-24 ба анҷом мерасад. Онҳо ба ӯ хабар дода, дар бораи вохӯрии худ бо Роҳоб нақл карданд ва тасдиқ карданд, ки Худо воқеан ба онҳо бар Ериҳӯ ғалаба додааст. Онҳо шаҳодат медиҳанд, ки мардуми Ериҳӯ ҳаросро фаро гирифтааст, зеро онҳо дар бораи корҳои бузурги Худованд дар бораи тақсим кардани баҳри Сурх ва пирӯзӣ бар подшоҳони дигар шунидаанд. Пас аз шунидани ин хабар, Еҳушаъ рӯҳбаланд мешавад ва омода аст Исроилро ба ҷанг барад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 2 пешниҳод мекунад:
Пешниҳоди Роҳоб, ки ҷосусони исроилиро паноҳ медиҳад;

Аҳд байни Роҳоб ва ҷосусон барои муҳофизат дархост;
Бозгашти ҷосусоне, ки дар байни мардуми Ериҳӯ тарсу ҳарос хабар медоданд.

Таваҷҷӯҳ ба ҷорӣ намудани Раҳоб, ки ҷосусони исроилиро паноҳ медиҳад;
Аҳд байни Роҳоб ва ҷосусон барои муҳофизат дархост;
Бозгашти ҷосусоне, ки дар байни мардуми Ериҳӯ тарсу ҳарос хабар медоданд.

Дар ин боб ба муаррифии Роҳоб, фоҳишае, ки ҷосусони исроилӣ паноҳ медиҳад, аҳди байни Роҳоб ва ҷосусон барои муҳофизат басташуда ва бозгашти ҷосусон бо гузориш дар бораи тарс дар байни мардуми Ериҳӯ равона шудааст. Дар Еҳушаъ 2, Еҳушаъ ду ҷосусро мефиристад, то заминро кашф кунанд ва онҳо барои паноҳгоҳ ба хонаи Роҳоб ворид мешаванд. Подшоҳи Ериҳӯ аз ҳузури онҳо огоҳ шуда, одамонро барои дастгир кардани онҳо мефиристад. Аммо Роҳоб ҷосусонро дар боми худ пинҳон мекунад ва фиристодагони подшоҳро фиреб дода мегӯяд, ки онҳо аллакай рафтаанд.

Дар Еҳушаъ 2 идома дода, Роҳоб бо ҷосусон аҳд мебандад. Вай хоҳиш мекунад, ки вақте ки Исроил Ериҳӯро забт мекунад, ҷони ӯ ва оилаи ӯро бахшанд. Ҷосусон ба дархости ӯ бо як шарт розӣ мешаванд, ки вай як риштаи арғувонӣ аз тирезааш овехта, нишон медиҳад, ки нерӯҳои онҳо ҳангоми ҳамла ба касе дар дохили хонааш осеб нарасонанд. Онҳо дастур медиҳанд, ки бехатарии худро таъмин кунанд.

Еҳушаъ 2 бо бозгашти ду ҷосус ба Еҳушаъ хотима меёбад. Онҳо ба ӯ хабар дода, дар бораи вохӯрии худ бо Роҳоб нақл карданд ва тасдиқ карданд, ки Худо воқеан ба онҳо бар Ериҳӯ ғалаба додааст. Онҳо шаҳодат медиҳанд, ки мардумро тарс фаро гирифтааст, зеро онҳо дар бораи амалҳои бузурги Худованд дар бораи тақсим кардани баҳри Сурх ва пирӯзӣ бар подшоҳони дигар шунидаанд. Пас аз шунидани ин хабар, Еҳушаъ рӯҳбаланд шуд ва омода аст, ки Исроилро ба ҷанг барад, ин шаҳодати садоқати Худо дар омода кардани онҳо барои забт аст.

Еҳушаъ ибни Нун 2:1 Ва Еҳушаъ ибни Нун аз Шиттим ду нафарро фиристод, то ки пинҳонӣ ҷосусӣ кунанд ва гуфтанд: «Биравед, заминро, ҳатто Ериҳӯро бубинед». Ва онҳо рафта, ба хонаи фоҳишае, ки Роҳоб ном дошт, даромада, дар он ҷо маскан гирифтанд.

Еҳушаъ ду нафарро фиристод, то дар замини Ериҳӯ ҷосусӣ кунанд. Онҳо дар хонаи Раҳоб, ки фоҳиша буд, монданд.

1. Қувваи имон: Намунаи Роҳоб дар бораи таваккал ба Худо сарфи назар аз вазъиятҳои душвораш.

2. Зиндагии хидмат: Чӣ тавр меҳмоннавозии Раҳоб нисбати ҷосусон ба ҳаёти худи ӯ ва атрофиёнаш таъсир расонд.

1. Ибриён 11:31 - "Бо имон Роҳоби фоҳиша, зеро ки ҷосусонро пазироӣ мекард, бо исёнгарон кушта нашудааст".

2. Яъқуб 2:25 - "Ба ҳамин тариқ, оё ҳатто Роҳоби фоҳиша низ барои коре, ки вай ба ҷосусон ҷой дода, онҳоро ба самти дигар фиристод, одил ҳисоб намекард?"

Еҳушаъ ибни Нун 2:2 Ва ба подшоҳи Ериҳӯ хабар дода, гуфтанд: «Инак, одамоне аз банӣ-Исроил ба ин ҷо омаданд, то ки сарзаминро ҷустуҷӯ кунанд».

Еҳушаъ ду ҷосусро ба Ериҳӯ фиристод, то шаҳрро пеш аз ворид шудан тафтиш кунанд.

1: Еҳушаъ дар нақшаи ворид шудан ба Ериҳӯ ба Худованд таваккал кард, чунон ки аз амали ӯ дар фиристодани ҷосусҳо дида мешавад.

2: Худо ҳамеша барои халқи худ роҳнамоӣ ва роҳнамоӣ хоҳад дод, чунон ки дар фиристодани ҷосусони Еҳушаъ дида мешавад.

1: Масалҳо 3: 5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Ирмиё 29:11 "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

Еҳушаъ ибни Нун 2:3 Ва подшоҳи Ериҳӯ назди Роҳоб фиристода, гуфт: «Одамонеро, ки назди ту омадаанд, ба хонаи ту даромадаанд, берун овар, зеро ки онҳо барои ҷустуҷӯи тамоми кишвар омадаанд».

Подшоҳи Ериҳӯ ба Роҳоб хабар фиристода, аз ӯ талаб кард, ки одамонеро, ки ба хонааш омада буданд, ҳангоме ки онҳо ин минтақаро ҷустуҷӯ мекарданд, ҳозир кунад.

1. Худо дар ҳама ҳолат назорат мекунад ва ҳеҷ чиз наметавонад рӯй диҳад, ки ӯ иҷозат надиҳад.

2. Ҳатто дар замонҳои душвор мо метавонем ба Худо такя кунем, ки роҳи гурезро таъмин кунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 2:4 Ва зан он ду мардро гирифта, пинҳон карда, гуфт: «Одамоне назди ман омада буданд, вале намедонам, ки онҳо аз куҷоянд;

Зане дар Еҳушаъ 2 ду мардро пинҳон кард ва дурӯғ гуфт, ки намедонист, ки онҳо аз куҷоянд.

1. Қувваи ҳамдардӣ: Чӣ гуна зан дар Еҳушаъ 2 марҳамат ва далерӣ нишон дод

2. Қувваи имон: Чӣ гуна зан дар Еҳушаъ 2 эътиқодро ба Худо нишон дод

1. Ибриён 11:30 Бо имон деворҳои Ериҳӯ пас аз он ки тақрибан ҳафт рӯз иҳота карданд, фурӯ рехт.

2. Луқо 6:36-37 Пас шумо раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст. Доварӣ накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 2:5 Ва ҳангоме ки соати баста шудани дарвоза воқеъ шуд, вақте ки торикӣ фаро расид, одамон берун рафтанд; ман намедонам, ки ин одамон ба куҷо рафтанд; зеро ки шумо ба онҳо хоҳед расид.

Мардон шабона аз дарвозаи шаҳр баромаданд ва ба мардум фармуданд, ки зуд онҳоро таъқиб кунанд, то онҳоро дастгир кунанд.

1. Ҳангоми дучор шудан бо қарорҳои душвор мо бояд зуд амал кунем ва ба Худо таваккал кунем.

2. Вақте ки Худо моро ба хидмат даъват мекунад, мо бояд омода бошем.

1. Румиён 12:11 - Дар ғаюр танбал нашавед, дар рӯҳи оташин бошед, ба Худованд хизмат кунед.

2. Забур 37:23 - Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад;

Еҳушаъ ибни Нун 2:6 Аммо вай онҳоро ба боми хона бароварда, ва онҳоро бо ғӯзапояҳои зағир, ки бар бом ба тартиб оварда буд, пинҳон кард.

Роҳоб ду ҷосусро дар боми худ, дар зери пояҳои зағир, ки дар он ҷо гузошта шуда буданд, пинҳон кард.

1. Худо метавонад одамони аз эҳтимол дуртарин одамонро барои пешрафти Салтанати худ истифода барад.

2. Қувваи имон ва ҷасорат дар баробари душвориҳо.

1. Ибриён 11:31 - Бо имон Роҳоби фоҳиша, ҳангоме ки ҷосусонро бо осоиштагӣ қабул карда буд, бо онҳое ки имон надоштанд, ҳалок нашуд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Еҳушаъ ибни Нун 2:7 Ва одамон аз паси онҳо роҳи Ӯрдун то гузаргоҳҳо рафтанд; ва чун аз ақиби онҳо берун рафтанд, дарвозаро бастанд.

Мардон ҷосусонро то дарёи Урдун таъқиб карданд ва вақте ки онҳо рафтанд, дарвоза баста буд.

1. Худованд Муҳофизи мо: Чӣ гуна Худо моро дар вақти хатар муҳофизат мекунад

2. Гирифтани таваккал барои манфиати бештар: Далерии ҷосусони Ериҳӯ

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

Еҳушаъ ибни Нун 2:8 Ва пеш аз гузоштани онҳо, вай ба болои бом баромад.

Роҳоб ду ҷосуси исроилӣ дар боми худ пинҳон карда буд ва пеш аз он ки онҳо бистарӣ шаванд, вай назди онҳо омад.

1. Қувваи имони Роҳоб: чӣ гуна имони далеронаи Роҳоб ба наҷоти халқаш оварда расонд

2. Намунаи меҳмоннавозии Роҳоб: Меҳмоннавозӣ аз муҳаббат ба Худо ва ҳамсоягон

1. Ибриён 11:31 - Бо имон Роҳоби фоҳиша ҳамроҳи беитоатҳо ҳалок нашуд, зеро вай ҷосусонро меҳрубонона истиқбол карда буд.

2. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

Еҳушаъ ибни Нун 2:9 Ва вай ба мардон гуфт: «Ман медонам, ки Худованд заминро ба шумо додааст, ва ваҳшати шумо бар мо афтод, ва ҳамаи сокинони ин замин аз шумо хаста шудаанд.

Роҳоб ном зане аз шаҳри Ериҳӯ ба ду ҷосуси исроилӣ хабар медиҳад, ки медонад, ки Худованд заминро ба онҳо додааст, ва сокинони он замин аз онҳо метарсанд.

1. Нақшаҳои Худо бартарӣ доранд - таваҷҷӯҳ ба он, ки чӣ тавр нақшаҳои Худо барои исроилиён дар Замини ваъдашуда сокин шудан, сарфи назар аз монеаҳо амалӣ мешаванд.

2. Қувваи Тарс - омӯхтани он, ки чӣ тавр тарсро барои мағлуб кардани душман истифода бурдан мумкин аст ва чӣ гуна мо метавонем имонро ба ҷои тарс дар ҳаёти худ истифода барем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 2:10 Зеро мо шунидем, ки вақте ки шумо аз Миср баромадед, Худованд оби баҳри Сурхро барои шумо хушк кардааст; ва он чи шумо ба ду подшоҳи амӯриён, ки дар он тарафи Ӯрдун буданд, кардед: Сиҳӯн ва Ӯҷ, ки шумо онҳоро тамоман несту нобуд кардаед.

Вақте ки банӣ-Исроил аз Миср баромаданд, Худованд баҳри Сурхро барои исроилиён хушк кард, ва онҳо ду подшоҳи амӯриёнро дар он тарафи Урдун нобуд карданд.

1. Қудрати мӯъҷизавии Худованд

2. Итоати содиқона подош дода мешавад

1. Хуруҷ 14:21-22 - Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонд, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд.

2. Такрори Шариат 3:1-7 - Он гоҳ мо баргашта, бо роҳи Бошон баромадем; ва Ӯҷ подшоҳи Бошон бо тамоми қавмаш ба муқобили мо баромад, то дар Эдрей ҷанг кунад.

Еҳушаъ ибни Нун 2:11 Ва ҳангоме ки мо ин суханонро шунидем, дилҳои мо об шуд, ва дар ҳеҷ кас дигар ҷасорате намонд, зеро ки Худованд Худои ту дар осмон ва дар замин Худост. дар зер.

Пас аз шунидани бузургии Худованд дили мардум аз тарс об шуд ва дигар ҷуръати муқобила бо онҳо надоштанд.

1. Худо бузургтар аз ҳар чизест, ки мо дучор мешавем - Еҳушаъ 2:11

2. Далерӣ аз шинохти Худо пайдо мешавад - Еҳушаъ 2:11

1. Забур 103:19 - Худованд тахти худро дар осмон омода кардааст; ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад.

2. Ишаъё 45:18 - Зеро ки Худованд, ки осмонро офарид, чунин мегӯяд; Худи Худо, ки заминро офарид ва онро офарид; онро барпо кардааст, бар абас наофаридааст, онро барои сокинон сохтааст: Ман Худованд ҳастам; ва ҳеҷ каси дигар нест.

Еҳушаъ ибни Нун 2:12 Пас, аз шумо илтимос мекунам, ба ман қасам хӯред ба Худованд, зеро ки ман ба шумо эҳсон кардаам, ки шумо низ ба хонаи падари ман эҳсон хоҳед кард ва ба ман нишонаи ҳақиқӣ диҳед:

Еҳушаъ ва ду ҷосус аз зан хоҳиш мекунанд, ки ба номи Худованд қасам хӯрад, то ба оилаи Еҳушаъ меҳрубонӣ зоҳир кунад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ба дигарон меҳрубонӣ зоҳир кунем.

2: Мо бояд ӯҳдадориҳои худро оид ба меҳрубонӣ зоҳир кунем, ҳатто вақте ки душвор аст.

1: Луқо 6:31 - Бо дигарон ҳамон тавре ки мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд.

2: Масалҳо 3:3 - Бигзор муҳаббат ва садоқат шуморо ҳеҷ гоҳ тарк накунад; ба гардан баста, дар лавҳи дил бинавис.

Еҳушаъ ибни Нун 2:13 Ва то ки шумо падар ва модарам, ва бародаронам, ва хоҳарони маро ва ҳар он чи доранд, зинда наҷот диҳед, ва ҷони моро аз марг раҳо кунед.

Ин порча дар бораи хоҳиши Роҳоб дар бораи ҷосусони исроилӣ барои наҷот додани оилааш аз марг сухан меравад, зеро вай ба онҳо кӯмак карда буд.

1. Худо ба онҳое, ки ба Ӯ содиқанд, содиқ аст - Еҳушаъ 2:13

2. Имони далеронаи Роҳоб ба Худо - Еҳушаъ 2:13

1. Румиён 10:11 - "Зеро ки Навиштаҳо мегӯяд: "Ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, хиҷил нахоҳад шуд"."

2. Ибриён 11:31 - "Бо имон Роҳоби фоҳиша бо исёнгарон нобуд нашуд, зеро вай ҷосусонро меҳрубонона истиқбол карда буд".

Еҳушаъ ибни Нун 2:14 Ва мардон дар ҷавоби вай гуфтанд: «Ҷони мо аз они ту, агар ин кори моро нагӯй». Ва ҳангоме ки Худованд заминро ба мо дод, мо бо ту меҳрубонӣ ва самимӣ хоҳем кард.

Исроилиён содиқ будани худро ба аҳд бо Худо нишон дода, ҷони худро ба ивази бехатарии Роҳоб ва оилаи ӯ қурбон карданд.

1. Аҳд байни Худо ва Исроил дар бораи садоқат ва муҳофизат аст.

2. Вафодории мо ба Худо ва аҳди Ӯ бояд моро водор кунад, ки ба дигарон меҳрубонӣ ва ростӣ зоҳир кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 2:14 - Ҳаёти мо барои шумост, агар шумо ин кори моро нагӯед, ва мо бо ту меҳрубонӣ ва ростқавлона муносибат хоҳем кард.

2. Румиён 12:9 - Муҳаббат бояд самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба чизи хуб часпида.

Еҳушаъ ибни Нун 2:15 Он гоҳ вай онҳоро бо ресмоне аз тиреза фуровард, зеро ки хонаи вай бар девори шаҳр буд, ва вай бар девор сукунат дошт.

Роҳоб ном зане, ки дар Ериҳӯ зиндагӣ мекард, ба ду ҷосуси фиристодаи Еҳушаъ кӯмак карда, онҳоро аз тирезаи худ берун аз девори шаҳр фуровард.

1. Далерии Роҳоб: дарси эътимод ба иродаи Худо.

2. Имони Раҳоб: ёдоварӣ аз нерӯи имон дар баробари душвориҳо.

1. Ҳастӣ 15:6 - "Ва ӯ ба Худованд имон овард, ва онро барои ӯ адолат ҳисоб кард".

2. Румиён 4:3-5 - "Зеро ки Навиштаҷот чӣ мегӯяд? Иброҳим ба Худо имон овард ва ин барои ӯ адолат ҳисоб карда шуд. Ҳоло барои касе ки кор мекунад, мукофот на аз файз, балки аз қарз ҳисоб карда мешавад. Аммо барои касе ки амал намекунад, балки ба касе ки осиёнро сафед мекунад, имон оварад, имони вай адолат ҳисоб карда мешавад».

Еҳушаъ ибни Нун 2:16 Ва ӯ ба онҳо гуфт: «Ба кӯҳ биравед, мабодо таъқибкунандагон шуморо пешвоз гиранд; ва се рӯз дар он ҷо пинҳон шавед, то даме ки таъқибкунандагон баргардонида шаванд;

Раҳоб ба ҷосусон супориш медиҳад, ки се рӯз дар кӯҳ пинҳон шаванд, то даме ки таъқибкунандагон пеш аз он ки ба роҳи худ равand, баргарданд.

1. Новобаста аз он ки вазъият тоқатфарсо бошад ҳам, муҳофизати Худо ҳамеша дастрас аст.

2. Вақте ки мо ба нақшаи Худо боварӣ дорем, мо метавонем имон ва далерӣ пайдо кунем, то бо тарсҳои худ муқобилат кунем.

1. Забур 46:1-2: «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар мусибат аст. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд».

2. Ибриён 11:31: «Бо имон Роҳоби фоҳиша ҳамроҳи беитоатён ҳалок нашуд, зеро вай ҷосусонро меҳрубонона истиқбол карда буд».

Еҳушаъ ибни Нун 2:17 Ва одамон ба вай гуфтанд: «Мо аз ин қасами ту, ки ба мо қасам хӯрдай, беайб хоҳем буд».

Мардон ба Роҳоб қасам хӯрданд ва ваъда доданд, ки ӯро аз ҳар гуна бало муҳофизат мекунанд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, подош медиҳад.

2. Савгандҳо бояд ҷиддӣ қабул карда шаванд ва ба покӣ риоя карда шаванд.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Матто 5:33-37 - «Боз шунидаед, ки аз қадимулайём гуфта шудааст: "Худат қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд вафо кун: Аммо ман ба шумо мегӯям: қасам нахӯр. на ба осмон, зеро он тахти Худост, на ба замин, зеро он зери пои Ӯст, на ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст; ва ба сари худ қасам нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯй сафед ё сиёҳ. Аммо бигзор муошират шумо оре, оре, не, не, зеро ҳар чи бештар аз инҳо бошад, аз бадӣ меояд».

Еҳушаъ ибни Нун 2:18 Инак, ҳангоме ки мо ба замин меоем, ин ришта аи арғувонро дар тирезае, ки моро аз он фуровардай, бибанд; ва падари худ ва модарат ва бародарони худ ва тамоми хонаи падар, хонаи ту.

Роҳоб розӣ мешавад, ки исроилиёнро ба хонаи худ гузорад ва дар иваз вай бояд аз харобшавии Ериҳӯ наҷот ёбад. Роҳоб бояд дар тиреза як ришта аи арғувонӣ бибандад, то наҷоти ӯро нишон диҳад ва оилаашро ба бехатарӣ расонад.

1. Қувваи ваъдаҳо - садоқатмандии Худо ба ваъдаҳои худ дар достони Роҳоб.

2. Қудрати итоаткорӣ - Итоати Роҳоб дар хатари ҷони худ барои наҷоти исроилиён.

1. Ибриён 11:31 - Бо имон Роҳоби фоҳиша, ҳангоме ки ҷосусонро бо осоиштагӣ қабул карда буд, бо онҳое ки имон надоштанд, ҳалок нашуд.

2. Яъқуб 2:25 - Ҳамин тавр, оё Роҳоби фоҳиша низ бо аъмоли худ сафед нашуд, вақте ки фариштаҳоро қабул карда, онҳоро бо роҳи дигар фиристод?

Еҳушаъ ибни Нун 2:19 Ва чунин хоҳад шуд, ки ҳар кӣ аз дари хонаи ту ба кӯча мебарояд, хуни вай бар сари ӯ хоҳад буд, ва мо бегуноҳ хоҳем буд; ва ҳар кӣ дар хона бо ту бошад, хуни вай хоҳад буд. Агар касе даст бар ӯ бошад, бар сари мо хоҳад буд.

Барои муҳофизат кардани Роҳоб ва оилаи ӯ аз ҷосусони исроилӣ, Роҳоб бо онҳо аҳд баст, ки ҳар кӣ аз хонаи вай берун равад, хуни онҳо бар сари худ хоҳад буд ва онҳое, ки дар хона боқӣ мемонанд, аз ҷониби ҷосусони исроилӣ муҳофизат карда мешаванд.

1. Ҳимоя ва садоқати Худо ба касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

2. Қудрати интихоби оқилона дар ҳолатҳои душвор.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Еҳушаъ ибни Нун 2:20 Ва агар ту ин кори моро бигӯӣ, мо аз савганди ту, ки ба мо қасам хӯрдаӣ, даст мекашем.

Еҳушаъ ва исроилиён бо Роҳоб паймон бастанд, то сирри рисолати худро нигоҳ доранд.

1. Муҳимияти содиқ будан ба ваъдаҳои худ

2. Қувваи эътимод ба Худо дар шароити душвор

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 2:21 Ва вай гуфт: «Аз рӯи суханони ту ҳамин тавр шавад». Ва вай онҳоро ҷавоб дод, ва онҳо рафтанд, ва хати арғувонро дар тиреза бастааст.

Модари Ҷошуа Роҳоб ва ду ҷосус ба нақшаи наҷот додани ӯ ва оилааш дар ивази кӯмаки ӯ дар ҷамъоварии маълумот розӣ шуданд.

1. Қувваи Имон - Имони Роҳоб вақте мукофот гирифт, ки ӯ ба Худованд таваккал кард ва наҷот ёфт.

2. Аҳамияти тоъат - Раҳоб фармони Худовандро иҷро кард ва аъмоли ӯ подош гирифт.

1. Ибриён 11:31 - Бо имон Роҳоби фоҳиша, ҳангоме ки ҷосусонро бо осоиштагӣ қабул карда буд, бо онҳое ки имон надоштанд, ҳалок нашуд.

2. Яъқуб 2:25 - Ҳамин тавр, оё Роҳоби фоҳиша низ бо аъмоли худ сафед нашуд, вақте ки фариштаҳоро қабул карда, онҳоро бо роҳи дигар фиристод?

Еҳушаъ ибни Нун 2:22 Ва онҳо рафта, ба кӯҳ омаданд, ва дар он ҷо се рӯз монданд, то даме ки таъқибкунандагон баргаштанд; ва таъқибкунандагон дар тамоми роҳ онҳоро ҷустуҷӯ карданд, вале наёфтанд.

Ду нафар ба кӯҳ гурехта, се рӯз дар он ҷо монданд, ки таъқибкунандагон онҳоро ҷустуҷӯ карданд, вале наёфтанд.

1. Вақте ки мо дар хатар ҳастем, Худо моро муҳофизат мекунад.

2. Вақте ки мо ба душворӣ дучор мешавем, мо метавонем ба Худо паноҳ ҷӯем.

1. Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Еҳушаъ ибни Нун 2:23 Ва он ду мард баргашта, аз кӯҳ фуромада, аз убур гузашта, назди Еҳушаъ ибни Нун омаданд ва ҳар он чиро, ки ба онҳо расид, ба ӯ нақл карданд:

Ин ду мард аз кӯҳ баргаштанд ва саргузашти худро ба Еҳушаъ хабар доданд.

1. Муҳимияти итоаткорӣ дар мисоли ду мард дар Еҳушаъ 2:23 нишон дода шудааст.

2. Қувваи устуворӣ ва далерӣ ҳангоми дучор шудан ба душвориҳо.

1. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад".

2. Масалҳо 18:10 - "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одами одил ба он медавад ва эмин аст".

Еҳушаъ ибни Нун 2:24 Ва онҳо ба Еҳушаъ гуфтанд: «Ба ростӣ Худованд тамоми заминро ба дасти мо супурд; зеро ки ҳатто тамоми сокинони кишвар аз мо бехабаранд.

Мардуми ин замин аз қудрати бузурги Худованд шуниданд ва аз банӣ-Исроил тарсиданд, бинобар ин Худованд тамоми заминро ба банӣ-Исроил таслим кард.

1.Худованд раҳокунанда ва рӯзидиҳандаи ҳама чиз аст

2. Мо метавонем ба қудрати Худованд такя кунем

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

Еҳушаъ 3-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 3:1-6 барои убури дарёи Урдун замина мегузорад. Еҳушаъ ва исроилиён дар назди дарё ӯрду заданд ва интизори дастуроти минбаъдаи Худо буданд. Пас аз се рӯз, Еҳушаъ ба мардум амр медиҳад, ки худро тақдис кунанд ва ба шоҳиди ҳодисаи мӯъҷиза омода шаванд. Ӯ ба онҳо мегӯяд, ки онҳо пештар аз ин роҳ нагузаштаанд ва онҳоро бовар мекунонад, ки Худованд дар байни онҳо мӯъҷизот хоҳад кард.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 3:7-13, Еҳушаъ ба коҳинон, ки сандуқи Аҳдро мебардоранд, муроҷиат мекунад. Ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки ҳангоми расидан ба лаби дарёи Урдун як қадам гузоранд ва ваъда медиҳад, ки

баробари пойҳои онҳо ба оби он расида, аз ҷорӣ шудани он ба поёноб қатъ карда мешавад. Ба мардум гуфта мешавад, ки байни худ ва киштӣ тақрибан ним мил масофа нигоҳ доранд, то тавонанд қудрати Худоро мустақиман шоҳид кунанд.

Сархати 3: Еҳушаъ 3 бо убури воқеии дарёи Урдун дар Еҳушаъ 3:14-17 ба анҷом мерасад. Ҳамин ки пойҳои коҳинон ба лаби об расад, чунон ки Еҳушаъ фармуда буд, ба таври мӯъҷизавӣ «обҳое, ки аз боло мефуромаданд, дар як тӯда истода, бархостанд». Исроилиён дар замини хушк мегузаранд, дар ҳоле ки тамоми исроилиён бо ҳайрат менигаранд. Дувоздаҳ санг аз даруни дарё, ки намояндагии ҳар як қабила аст, гирифта шуда, ҳамчун ёдгорӣ дар лагери онҳо дар Ҷилҷол гузошта шудаанд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 3 пешниҳод мекунад:
Омодагӣ ба убури тақдис ва интизорӣ;
Дастурҳо барои коҳинон ба дарёи Урдун қадам мезананд;
Обҳои убури мӯъҷизавӣ истода, дувоздаҳ санг гузоштанд.

Диққат ба омодагӣ ба убури муқаддасот ва интизорӣ;
Дастурҳо барои коҳинон ба дарёи Урдун қадам мезананд;
Обҳои убури мӯъҷизавӣ истода, дувоздаҳ санг гузоштанд.

Дар ин боб ба омодагӣ ба убури дарёи Урдун, дастурҳои мушаххасе, ки ба коҳинон, ки Сандуқи Аҳдро мебардоранд, ва худи убури мӯъҷизавӣ дода мешавад. Дар Еҳушаъ 3, Еҳушаъ ва исроилиён дар назди дарёи Урдун ӯрду заданд ва интизори дастуроти минбаъдаи Худо буданд. Пас аз се рӯз, Еҳушаъ ба онҳо амр мекунад, ки худро тақдис кунанд ва ба як ҳодисаи мӯъҷизавӣ омода шаванд, ки нишонае аз он ки онҳо қаблан аз ин роҳ нагузаштаанд.

Идома дар Еҳушаъ 3, Еҳушаъ ба коҳинон, ки Сандуқи Аҳдро мебаранд, муроҷиат мекунад. Ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки ҳангоми расидан ба лаби дарёи Урдун як қадам гузоранд. Ӯ ваъда медиҳад, ки ҳамин ки пойҳои онҳо ба обҳои он расад, он аз ҷорӣ шудани он ба поёни дарё қатъ карда мешавад, ки намоиши қудрат ва садоқати Худоро нишон медиҳад. Ба мардум дастур дода мешавад, ки дар байни худ ва киштӣ фосила нигоҳ доранд, то онҳо тавонанд ин мӯъҷизаро аз дасти худ бубинанд.

Еҳушаъ 3 бо убури воқеии дарёи Урдун ба анҷом мерасад. Ҳамин ки пойҳои коҳинон ба канори он расиданд, ҳамон тавре ки Еҳушаъ фармуда буд, ба таври мӯъҷизавӣ «обҳое, ки аз боло мефуромаданд, дар як тӯда истода, бархостанд». Исроилиён дар замини хушк мегузаранд, дар ҳоле ки тамоми исроилиён зуҳуроти бебаҳои қудрати Худоро бо тарс тамошо мекунанд. Дувоздаҳ санг аз дохили маҷрои дарё, ки намояндагии ҳар як қабила аст, гирифта шуда, ҳамчун ёдгорӣ дар лагери онҳо дар Ҷилгал гузошта шудаанд, ки ин воқеаи муҳимро дар сафари онҳо ба сӯи Канъон ёдрас мекунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 3:1 Ва Еҳушаъ субҳи барвақт бархост; ва онҳо бо тамоми банӣ-Исроил аз Шиттим кӯч карда, ба Урдун омаданд, ва пеш аз он ки убур кунанд, дар он ҷо иқомат карданд.

Еҳушаъ субҳи барвақт бархоста, исроилиёнро аз дарёи Урдун гузаронид.

1: Барвақт бархезед, то кори Худовандро ба ӯҳда гиред.

2: Далерӣ ва имон ба сӯи номаълум қадам гузоред.

1: Ишаъё 40:31 - "Онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Ибриён 11: 1 - "Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст".

Еҳушаъ ибни Нун 3:2 Ва баъд аз се рӯз нозирон аз лашкар гузаштанд;

Сарбозони Исроил пас аз се рӯз аз сарбозон гузаштанд.

1: Вақте ки Худо моро ба амал даъват мекунад, мо бояд содиқ бошем ва он чизеро, ки аз мо талаб карда мешавад, иҷро кунем.

2: Вафодорӣ аксар вақт бо мурури замон озмуда мешавад ва орзуҳои Худо дар ниҳоят иҷро мешаванд.

1: Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарсу ларзон ба амал оваред, зеро ки ин Худост. ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

2: Яъқуб 1:22 - Аммо худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед.

Еҳушаъ ибни Нун 3:3 Ва онҳо ба мардум фармуда, гуфтанд: «Вақте ки сандуқи аҳди Худованд Худои худ ва коҳинон, ки левизодагонро бардошта мебаранд, мебинед, аз макони худ дур шуда, аз ақиби он биравед».

Еҳушаъ мардуми Исроилро ташвиқ мекунад, ки ҳамчун рамзи имон ба киштӣ пайравӣ кунанд.

1. Бо имони устувор пайравӣ аз Парвардигор

2. Дар итоаткорӣ ба Каломи Худо рафтор кардан

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад".

2. Такрори Шариат 11: 26-28 - "Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро пеши шумо мегузорам: баракат, агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, итоат кунед; ва лаънат, агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накун, балки аз роҳе ки имрӯз ба ту амр мефармоям, рӯй гардон, то худоёни дигареро, ки нашинохтаӣ, пайравӣ кун».

Еҳушаъ ибни Нун 3:4 Аммо байни шумо ва он тақрибан ду ҳазор зироъ фосила хоҳад буд: ба он наздик нашавед, то бидонед, ки роҳе, ки бояд биравед, зеро ки шумо то ин вақт аз ин роҳ нагузаштаед.

Ба исроилиён гуфта шуд, ки аз дарёи Урдун дуртар истанд, то онҳо роҳи ба Замини ваъдашударо бидонанд, ки ин барои онҳо роҳи нав буд.

1. Худованд ҳамеша роҳи сарнавишти моро фароҳам хоҳад кард, аммо мо бояд омода бошем, ки барои расидан ба он қадамҳои зарурӣ андешем.

2. Мо бояд ҳамеша ба ногаҳонӣ омода бошем ва боварӣ дошта бошем, ки Худованд роҳи моро равшан мекунад.

1. Такрори Шариат 31:8 - "Ва Худованд, Ӯст, ки пешопеши ту меравад; бо ту хоҳад буд, туро ноумед нахоҳад кард ва туро тарк намекунад: натарс ва ҳаросон нашав".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 3:5 Ва Еҳушаъ ба мардум гуфт: «Худро тақдис кунед, зеро ки фардо Худованд дар миёни шумо мӯъҷизаҳо хоҳад кард».

Еҳушаъ ба мардум мегӯяд, ки омодагӣ бинанд, зеро рӯзи дигар Худованд дар миёни онҳо мӯъҷизаҳо хоҳад кард.

1. Мӯъҷизаҳои Худо ҳамеша аз интизориҳои мо болотаранд

2. Мо бояд ҳамеша ба мӯъҷизаҳои Худо омода бошем

Салиб-

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Забур 118:23-24 - Ин кори Худованд аст; дар назари мо ачоиб аст. Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шоду мамнун мешавем.

Еҳушаъ ибни Нун 3:6 Ва Еҳушаъ ба коҳинон сухан ронда, гуфт: «Санди аҳдро бардошта, пеши мардум убур кунед». Ва онҳо сандуқи аҳдро бардошта, пеши мардум рафтанд.

Еҳушаъ ба коҳинон амр фармуд, ки сандуқи аҳдро бардошта, мардумро роҳбарӣ кунанд.

1. Қувваи итоъат - Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо метавонад ба муваффақият оварда расонад

2. Масъулияти роҳбарӣ - Муҳимияти роҳбарӣ бо намуна

1. Хуруҷ 25:10-22 - Сохтмони Сандуқи Аҳд

2. 2 Вақоеънома 5:2-14 - Коҳинон дар интиқоли сандуқи аҳд мардумро роҳбарӣ мекунанд

Еҳушаъ ибни Нун 3:7 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Имрӯз ман туро дар пеши назари тамоми Исроил ситоиш хоҳам кард, то бидонанд, ки чӣ тавре ки бо Мусо будам, бо ту хоҳам буд».

Худованд ба Еҳушаъ гуфт, ки Ӯро дар пеши назари тамоми Исроил ҷалол хоҳад дод, то бидонанд, ки Ӯ бо ӯ хоҳад буд, чунон ки бо Мусо буд.

1. Худо ваъда медиҳад, ки ҳар яки моро бузургтар мекунад

2. Худованд бо мост, чунон ки бо Мусо буд

1. Эфсӯсиён 3:20-21 - Пас, ба касе, ки қодир аст аз ҳар он чизе, ки мо талаб мекунем ё фикр мекунем, ба таври фаровонтар кор кунад, мувофиқи қудрате ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми олам ҷалол бод. наслҳо, то абад. омин.

2. Ишаъё 41:10-13 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 3:8 Ва ба коҳинон, ки сандуқи аҳдро бардоранд, фармон хоҳӣ дод: «Вақте ки ба лаби оби Ӯрдун меоед, дар Ӯрдун биистед».

Худованд ба Еҳушаъ фармуд, ки ба коҳинон, ки сандуқи аҳдро мебурданд, дастур диҳад, ки ҳангоме ки ба лаби дарёи Урдун расиданд, бозистоданд.

1. "Фармони Худо: устувор истодан дар имон"

2. «Қудрати итоат кардан ба дастуроти Худо»

1. Ибриён 11: 1-2 "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст. Зеро ки мардуми қадим ба василаи он таърифи худро гирифтанд".

2. 1 Петрус 5:6-7 «Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо бар Ӯ вогузор кунад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

Еҳушаъ ибни Нун 3:9 Ва Еҳушаъ ба банӣ-Исроил гуфт: «Ин ҷо биёед ва суханони Худованд Худои худро бишнавед».

Еҳушаъ банӣ-Исроилро ташвиқ мекунад, ки биёянд ва суханони Худовандро гӯш кунанд.

1. Итоат: Роҳ ба сӯи баракат

2. Гӯш кардани содиқ: шарти эътиқоди ҳақиқӣ

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Масалҳо 4:20-21 - Писарам, суханони маро гӯш кун; Гӯши худро ба суханони Ман кун.

Еҳушаъ ибни Нун 3:10 Ва Еҳушаъ гуфт: «Ба ин васила хоҳед донист, ки Худои Ҳай дар миёни шумост, ва Ӯ ҳатман аз пеши шумо канъониён, ва ҳиттиён, ва ҳивиён, ва фариззиён ва гирҷошиёнро берун хоҳад кард, ва амӯриён ва ябусиён.

Еҳушаъ эълон кард, ки Худои Ҳай дар байни онҳост ва канъониён ва дигар халқҳоеро, ки дар Замини ваъдашуда зиндагӣ мекунанд, берун мекунад.

1. Худо наздик аст: Ҳузури Ӯро бидонед ва ваъдаашро бидонед

2. Худои Зинда: Ба нерӯи Ӯ такя кунед ва баракати ӯро бигиред

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

Еҳушаъ ибни Нун 3:11 Инак, сандуқи аҳди Худованди тамоми замин аз пеши шумо ба Урдун мегузарад.

Сандуқи аҳди Худованди тамоми замин аз дарёи Урдун мегузашт.

1. Тайёрӣ ба иди Фисҳи Худо - Фаҳмидани аҳамияти сандуқи аҳд

2. Далерона убур аз Урдун - Омӯзед, ки чӣ тавр бо имон ва итоат ба Худованд пайравӣ кунед

1. Хуруҷ 12:42 - "Ин шаби тантанавӣ барои Худованд аст, ки онҳоро аз замини Миср берун овард. Ин шаб барои Худованд аст, ва тамоми мардум бояд онро риоя кунанд.

2. Забур 136:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

Еҳушаъ ибни Нун 3:12 Пас, акнун аз сибтҳои Исроил дувоздаҳ нафарро бигир, ки аз ҳар сибт як нафар.

Ба исроилиён супориш дода мешавад, ки дувоздаҳ нафарро барои намояндагӣ аз ҳар як дувоздаҳ сибт интихоб кунанд.

1: Худо моро интихоб кардааст, то намояндагони Ӯ бошем. Биёед, боварии Уро содикона ба чо оварем.

2: Худо ба мо рисолати беназир додааст, биёед далерона дар имон бароем ва онро иҷро кунем.

1: Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро, чӯпони бузурги гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди ҷовидонӣ, шуморо бо ҳар чизе, ки барои иҷрои фармони Худ лозим аст, муҷаҳҳаз гардонад. хоҳад.

2: 1 Тимотиюс 4:12 - Бигзор ҳеҷ кас туро барои ҷавониат хор накунад, балки ба имондорон дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар имон ва дар покӣ намунаи ибрат бошад.

Еҳушаъ ибни Нун 3:13 Ва ҳангоме ки кафи пойҳои коҳинон, ки сандуқи Худованд, Худованди тамоми заминро бардоштаанд, дар обҳои Урдун ором

хоҳанд гирифт, ки обҳои Урдун аз обе, ки аз боло мефурояд, бурида хоҳад шуд; ва онҳо бар теппае хоҳанд истод.

Вақте ки сандуқи Худованд ба об мерасад, коҳинон аз дарёи Ӯрдун убур хоҳанд кард.

1. Вафодории Худо моро ба пирӯзӣ мебарад.

2. Вақте ки мо ба Худо пайравӣ мекунем, Ӯ моро аз тӯфонҳои зиндагӣ муҳофизат мекунад.

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои Худ пӯшонад ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; Вафодории ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

2. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Еҳушаъ ибни Нун 3:14 Ва ҳангоме ки қавм аз хаймаҳои худ баромаданд, аз Урдун гузаштанд, ва коҳинон сандуқи аҳдро бардошта пеши мардум мебурданд;

Исроилиён аз дарёи Ӯрдун гузаштанд, ки сандуқи аҳд роҳнамоӣ мекард.

1. Пайравӣ ба роҳнамоии Худо: Бигзоред, ки сандуқи аҳд роҳҳои моро ҳидоят кунад

2. Имон ва итоат: Намунаи исроилиён дар пайравӣ ба Худо

1. Ибриён 11: 8-12 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ва аҳкоми ӯ гарон нест.

Еҳушаъ ибни Нун 3:15 Ва ҳангоме ки борбардорони сандуқ ба Урдун омаданд, ва пойҳои коҳинон, ки сандуқ бардоранд, дар лаби об ғӯтонда буданд, (зеро Урдун тамоми сохилҳои худро дар тамоми вақти дарав пур мекунад,)

Коҳинон, ки сандуқи аҳдро мебурданд, дар мавсими дарав ба дарёи Урдун расиданд, ва пойҳои онҳо дар об ғӯтида буданд, зеро он аз соҳилҳои он пур мешуд.

1. Ризки Худо дар замони фаровонӣ

2. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

1. Забур 65:9-10 - Шумо ба замин меравед ва онро об медиҳед; шумо онро хеле бой мегардонед; дарёи Худо пур аз об аст; Ту ғаллаи онҳоро таъмин мекунӣ, зеро ки онро тайёр кардаӣ.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Еҳушаъ ибни Нун 3:16 Ва обҳое, ки аз боло мефаромаданд, истода, бар теппае хеле дуртар аз шаҳри Одам, ки дар канори Соретон воқеъ аст, бархостанд; ва маҳв шуданд, ва мардум аз рости Ериҳӯ мегузаштанд.

Оби дарёи Урдун қатъ шуда, дар дуртар аз шаҳри Одам, дар наздикии Соретон теппае ба вуҷуд овард, дар ҳоле ки обе, ки ба сӯи баҳри Мурда равон буд, қатъ шуд. Он гоҳ исроилиён тавонистанд аз Урдун аз пеши Ериҳӯ убур кунанд.

1. Худованд роҳе месозад, ки дар он ҷое, ки ба назар ҳеҷ роҳе нест

2. Имон доштан ба убури Урдун

1. Хуруҷ 14:21-22 - "Он гоҳ Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро ба ақиб равон кард, ва баҳрро хушк кард, ва обҳо тақсим шуданд. Ва банӣ-Исроил бар замини хушк ба миёнаи баҳр даромаданд, ва обҳо аз тарафи рост ва чапашон барои онҳо деворе буд».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Еҳушаъ ибни Нун 3:17 Ва коҳинон, ки сандуқи аҳди Худовандро бардоштанд, дар миёнаи Урдун дар хоки хушк устувор истоданд, ва тамоми банӣ-Исроил аз хоки хушк убур карданд, то даме ки тамоми қавм аз Урдун пок гузаранд.

Коҳинони Худованд дар миёни дарёи Ӯрдун дар замини хушк устувор истоданд, ва банӣ-Исроил тавонистанд аз болои хоки хушк убур кунанд, то даме ки тамоми қавм бехатар аз он убур кунанд.

1. Далерӣ дар баробари тарс: устувор истодан дар миёни душвориҳо

2. Худо мӯъмин аст: ба ибтидои нав гузаред

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Ибриён 11:29 - Бо имон онҳо аз Баҳри Сурх, чунон ки аз хушкӣ гузаштанд, ва мисриён, ки мехостанд иҷро кунанд, ғарқ шуданд.

Еҳушаъ 4-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Еҳушаъ 4:1-10 сангҳои ёдгориеро, ки исроилиён гузошта буданд, тасвир мекунад. Еҳушаъ ба дувоздаҳ мард, ки аз ҳар сибт яктой бошад, фармуд, ки сангҳоро аз дарёи Урдун гирифта, ба қароргоҳи худ дар Ҷилҷол баранд. Ин сангҳо ҳамчун ёдоварии визуалии дахолати мӯъҷизавии Худо дар боздоштани ҷараёни дарё хизмат мекунанд, то онҳо аз замини хушк убур кунанд. Мардум ба дастуроти Еҳушаъ итоат мекунанд ва дувоздаҳ сангро ҳамчун ёдгорие барои наслҳои оянда гузоштанд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 4:11-14, навишта шудааст, ки пас аз гузоштани сангҳои ёдгорӣ, тамоми Исроил аз дарёи Ӯрдун убур мекунанд. Коҳинон, ки Сандуқи Аҳдро мебардоранд, аз маҷрои дарё мебароянд ва ҳамин ки пойҳояшон ба замини хушк мерасад, об ба ҷараёни муқаррарии худ бармегардад. Ин маънои онро дорад, ки ҳузури Худо бо онҳо ба Канъон кӯчид. Мардум шоҳиди ин ҳодисаи бебаҳо ҳастанд ва онро ҳамчун тасдиқи вафодории Худо медонанд.

Сархати 3: Еҳушаъ 4 бо таъкид ба роҳбарии Еҳушаъ ва чӣ гуна обрӯи ӯ дар саросари Канъон дар Еҳушаъ 4:15-24 ба охир мерасад. Худованд Еҳушаъро амр мекунад, ки исроилиёнро насиҳат ва рӯҳбаланд кунад, зеро Ӯро дар пеши тамоми Исроил бузург хоҳад кард, чунон ки бо Мусо карда буд. Ин боб бо такрори он хотима меёбад, ки чӣ тавр ҳамаи сокинони Канъон ҳангоми шунидани он, ки Яҳува барои халқи худ чӣ кор кардааст, ки аз баҳри Сурх ва дарёи Урдун ҷудо мешавад ва Ӯ бо онҳо чӣ гуна аст, ҳаросон мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 4 пешниҳод мекунад:
Ҷойгир кардани сангҳои ёдгорӣ ёдраскуниҳои визуалии дахолати Худо;
Гузариш аз болои дарёи Урдун пас аз расидани пойҳои коҳин ба замини хушк бармегардад;
Таваҷҷӯҳ ба роҳбарии Еҳушаъ обрӯи ӯ дар тамоми Канъон паҳн мешавад.

Таваҷҷӯҳ ба гузоштани сангҳои ёдгорӣ ёдраскуниҳои визуалии дахолати Худо;
Гузариш аз болои дарёи Урдун пас аз расидани пойҳои коҳин ба замини хушк бармегардад;
Таваҷҷӯҳ ба роҳбарии Еҳушаъ обрӯи ӯ дар тамоми Канъон паҳн мешавад.

Ин боб ба гузоштани сангҳои ёдгорӣ, убури дарёи Урдун ва таъкид ба роҳбарии Еҳушаъ тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 4, Еҳушаъ ба дувоздаҳ нафар аз ҳар сибт амр медиҳад, ки аз дарёи Урдун санг гирифта, онҳоро ҳамчун ёдгорӣ дар ӯрдугоҳи худ дар Ҷилҷол гузоранд. Ин сангҳо ҳамчун ёдоварии визуалии дахолати мӯъҷизавии Худо дар боздоштани ҷараёни дарё хизмат мекунанд, то онҳо тавонанд дар замини хушк убур кунанд, шаҳодати садоқати Ӯ.

Дар Еҳушаъ 4 идома дода, тамоми Исроил пас аз гузоштани сангҳои ёдгорӣ аз болои дарёи Урдун убур мекунанд. Коҳинон, ки Сандуқи Аҳдро мебардоранд, аз маҷрои дарё мебароянд ва ҳамин ки пойҳояшон ба замини хушк мерасад, об ба ҷараёни муқаррарии худ бармегардад. Ин маънои онро дорад, ки ҳузури Худо бо онҳо ба Канъон кӯчид, барои ҳамаи шоҳидони ин воқеа тасдиқи пурқуввате буд.

Ҷошуа 4 бо таъкид ба роҳбарии Еҳушаъ хотима меёбад. Худованд ба ӯ амр медиҳад, ки Исроилро насиҳат ва рӯҳбаланд кунад, зеро ки Ӯро ҳамчунон ки бо Мусо карда буд, бузург хоҳад кард. Дар ин боб нишон дода шудааст, ки чӣ тавр ҳамаи сокинони Канъон ҳангоми шунидани он, ки Яҳува барои халқи худ чӣ кор карда буд, дар бораи ҷудошавии баҳри Сурх ва дарёи Ӯрдун ва чӣ гуна Ӯ бо онҳост, ҳаросон мешавад. Ин обрӯи Еҳушаъро дар тамоми Канъон, пешвое, ки Худо интихоб кардааст, мустаҳкам мекунад, то Исроилро ба мероси ваъдакардаашон роҳнамоӣ кунад.

Еҳушаъ ибни Нун 4:1 Ва ҳангоме ки тамоми қавм пок буданд, аз Урдун мегузаштанд, Худованд ба Еҳушаъ сухан ронда, гуфт:

Баъди он ки исроилиён аз дарёи Урдун гузаштанд, Худованд ба Еҳушаъ сухан гуфт.

1: Мо бояд ба каломи Худо гӯш диҳем ва ба нақшаи Ӯ таваккал кунем.

2: Агар мо ба он пайравӣ кунем, ҳидояти Худо моро ба комёбӣ мебарад.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Isaiah 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 4:2 Аз миёни қавм дувоздаҳ мардро, аз ҳар сибт як одам бигир,

Худо ба Еҳушаъ фармуд, ки аз ҳар сибт дувоздаҳ нафар интихоб кунад, то аз дарёи Урдун дувоздаҳ санг бигирад, то ба нишони ёдбуди мӯъҷизаи банӣ-Исроил аз дарё убур кунад.

1. Вафодории Худо тавассути мӯъҷизаҳое, ки Ӯ барои халқи худ нишон медиҳад, нишон дода мешавад.

2. Мо метавонем Худоро бо ёдоварӣ ва ҷашн гирифтани мӯъҷизаҳои анҷомдодааш ҷалол диҳем.

1. Румиён 15:4 Зеро ҳар он чи пештар навишта шуда буд, барои омӯхтани мо навишта шудааст, то ки мо бо сабр ва тасаллӣ аз Навиштаҳо умед дошта бошем.

2. Забур 103:2 Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун.

Еҳушаъ ибни Нун 4:3 Ва ба онҳо фармон дода, бигӯед: "Шумо аз миёни Ӯрдун, аз он ҷое ки пойҳои коҳинон устувор буданд, дувоздаҳ сангро берун кунед, ва онҳоро бо худ бардоред, ва дар он ҷо бимонед. ҷойгоҳе, ки дар он шаб дар он ҷо хоҳед буд.

Ба исроилиён дастур дода мешавад, ки дувоздаҳ сангро аз дарёи Урдун ҳамчун ёдгории убури худ бигиранд.

1: Ёддоштҳо ёдраскунандаи садоқат ва қудрати Худо мебошанд.

2: Худованд метавонад ҳатто оддитарин чизҳоро барои ноил шудан ба иродаи худ истифода барад.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 22:27 - Аммо барои он ки шоҳиди байни мо ва шумо ва наслҳои мо баъд аз мо бошад, то ки мо хизмати Худовандро ба ҳузури Ӯ бо қурбониҳои сӯхтании худ ва бо қурбониҳои худ ва бо қурбониҳои худ ба ҷо оварем. қурбониҳои сулҳ; То ки фарзандони шумо дар оянда ба фарзандони мо нагӯянд: "Шумо дар Худованд ҳиссае надоред".

Еҳушаъ ибни Нун 4:4 Ва Еҳушаъ дувоздаҳ нафарро, ки аз банӣ-Исроил тайёр карда буд, аз ҳар сибт як одам хонд:

Еҳушаъ дувоздаҳ нафарро даъват кард, ки аз ҳар сибти Исроил як нафаранд, то ҳамчун ёдраскунӣ ва рамзи имони онҳо хизмат кунанд.

1. Қудрати рамзҳо: Истифодаи рамзҳо барои амиқтар кардани имони мо.

2. Барангезиш барои далер будан: Далерии Еҳушаъ ва исроилиён дар муқобила бо номаълум.

1. Еҳушаъ 4:4–7

2. Ибриён 11:1-3, 8-10

Еҳушаъ ибни Нун 4:5 Ва Еҳушаъ ба онҳо гуфт: «Аз пеши сандуқи Худованд Худои худ ба миёнаи Урдун убур кунед ва ҳар яке аз шумо, мувофиқи шумораи сибтҳои фарзандон, як санг бар китфи худ бигиред. Исроил:

Еҳушаъ ба исроилиён фармуд, ки сангеро аз дарёи Урдун, ки барои ҳар як сибти Исроил яктоӣ бошад, бардошта, пеши сандуқи Худованд баранд.

1. Донистани шахсияти худ дар Худо: Чӣ гуна бояд ҷойгоҳи худро дар подшоҳии Ӯ ба ёд оваред

2. Таҷлили сафар: Аҳамияти ёдоварӣ аз марҳалаҳои дар имон

1. 1 Петрус 2:9-10 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед.

2. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

Еҳушаъ ибни Нун 4:6 То ин ки дар миёни шумо аломате бошад, ки вақте ки фарзандони шумо дар оянда аз падарони худ мепурсанд ва мегӯянд: "Ин сангҳо чӣ маъно дорад?"

Ба банӣ-Исроил фармуда шуд, ки ба ёдгории убури дарёи Урдун сангҳо гузоранд, то дар оянда фарзандонашон дар бораи маънои онҳо пурсанд.

1. "Мӯъҷизаҳои Худо дар биёбон: гузаргоҳи Урдун"

2. "Маънои ёдбудҳо: Ёдоварӣ аз некии Худо"

1. Хуруҷ 14:21-22 - "Он гоҳ Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард, ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро ба ақиб ронд ва баҳрро хушк кард, ва обҳо тақсим шуданд. банӣ-Исроил дар замини хушк ба миёнаи баҳр даромаданд, ва обҳо аз ҷониби рост ва чапашон деворе барои онҳо буд».

2. Забур 78: 12-14 - "Ӯ баҳрро тақсим кард, ва онҳоро аз он гузаронид, ва обҳоро мисли теппае устувор сохт. Ӯ онҳоро рӯзона бо абр ва тамоми шаб бо нури оташин бурд. сангҳоро дар биёбон пора карда, ба онҳо мисли қаъри қаъри фаровон об дод».

Еҳушаъ ибни Нун 4:7 Он гоҳ шумо ба онҳо ҷавоб диҳед: «Обҳои Урдун пеши сандуқи аҳди Худованд бурида шудаанд; Вақте ки он аз Урдун мегузашт, оби Ӯрдун бурида шуд, ва ин сангҳо то абад ёдгории банӣ-Исроил хоҳанд буд.

Ин порча дар бораи он, ки исроилиён бо сандуқи аҳд аз дарёи Урдун мегузаштанд ва чӣ гуна обҳо барои гузаштан ба онҳо имкон доданд, нақл мекунад; ин сангҳо барои ёдоварӣ ба наслҳои оянда гузошта шуда буданд.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо обҳои Урдунро барои исроилиён тақсим кард ва чӣ гуна Ӯ дар вақти эҳтиёҷоти мо ба мо роҳро нишон медиҳад.

2. Муҳимияти ёдоварӣ: Чӣ гуна исроилиён сангҳоро барои ёдоварӣ аз мӯъҷизаи Урдун гузоштанд ва чӣ гуна мо метавонем хотираҳои худро барои ба ёд овардани файзи Худо истифода барем.

1. Хуруҷ 14:21-22 - Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонд, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд. Ва банӣ-Исроил бар замини хушк ба миёнаи баҳр даромаданд, ва обҳо аз тарафи рост ва чапашон барои онҳо деворе буд.

2.Забур 77:19 - Роҳи Ту дар баҳр аст, ва роҳи Ту дар обҳои бузург, ва қадамҳои Ту маълум нест.

Еҳушаъ ибни Нун 4:8 Ва банӣ-Исроил ончунон ки Еҳушаъ фармуда буд, ба ҷо оварданд, ва аз миёни Урдун дувоздаҳ санг бардоштанд, чунон ки Худованд ба Еҳушаъ гуфта буд, мувофиқи шумораи сибтҳои банӣ-Исроил, ва онҳоро бардошта бурданд. бо онҳо ба ҷое ки иқомат мекарданд, ва дар он ҷо гузоштанд.

Банӣ-Исроил ба фармони Еҳушаъ итоат карданд, ки аз миёнаи дарёи Урдун дувоздаҳ санг гирифта, мувофиқи дастури Худованд ба ӯрдугоҳи худ биёранд.

1. Худо мӯъмин аст - Ҳатто вақте ки ҳаёт номуайян аст, Худо он чизеро, ки барои иҷрои нақшаи худ лозим аст, таъмин мекунад.

2. Худо ба тоъат амр мекунад - Њатто дар њоле, ки ин кор душвор ба назар мерасад, амрњои Худованд муњим аст ва бояд риоя шавад.

1. Хуруҷ 14:15-16 - "Ва Худованд ба Мусо гуфт: "Чаро Маро гиря мекунӣ? Ба банӣ-Исроил бигӯ, ки онҳо пеш раванд. Аммо ту асои худро боло бардошта, дасти худро бар баҳр дароз кун. ва онро тақсим кунед, ва банӣ-Исроил ба хушкӣ аз миёни баҳр хоҳанд рафт».

2. Еҳушаъ ибни Нун 10:25 - "Ва Еҳушаъ ба онҳо гуфт: "Натарсед ва ҳаросон нашавед, қавӣ ва далер бошед, зеро ки Худованд ба ҳамаи душманони шумо, ки шумо бар онҳо меҷангед, чунин хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 4:9 Ва Еҳушаъ дувоздаҳ санг дар миёнаи Урдун, дар ҷое ки пойҳои коҳинон, ки сандуқи аҳдро бардошта меистоданд, гузошт, ва онҳо то имрӯз дар он ҷоанд.

Еҳушаъ дувоздаҳ сангро дар миёнаи дарёи Урдун ҳамчун ёдгории коҳинон, ки сандуқи аҳдро бардошта буданд, гузошт. Сангҳо то имрӯз дар ҳамон ҷо боқӣ мондаанд.

1. Дар хотир доштани садоқати халқи Худо

2. Дар миёни мушкилот устувор истода

1. Ишаъё 43:2-3 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 4:10 Зеро ки коҳинон, ки сандуқ мебардоранд, дар миёнаи Урдун истода буданд, то он даме ки ҳама коре ки Худованд ба Еҳушаъ амр фармуд, ки ба қавм сухан гӯяд, мувофиқи он чи Мусо ба Еҳушаъ фармуда буд, ба анҷом расад; ва мардум шитоб карда, гузаштанд.

Коҳинон сандуқи аҳдро бардошта бурданд ва дар миёнаи дарёи Урдун истоданд, то даме ки Еҳушаъ тамоми дастуроти Мусоро ба мардум нақл кунад. Баъд одамон зуд аз дарьё гузаштанд.

1. Эътимод ба ваъдаҳои Худо - Коҳинон ба ваъдаи Худо боварӣ доштанд, ки мардум қодир ба убури дарёи Урдун хоҳанд буд ва то он даме, ки нақшаи Худо иҷро шавад, дар миёнаи дарё устувор истоданд.

2. Далерӣ дар муқобили тарс - Ба мардуми Исроил ҳангоме ки аз дарёи Урдун гузаштанд, бояд ҷасорат ва имони зиёд ба Худо дошта бошанд. Онҳо бояд боварӣ дошта бошанд, ки Худо сарфи назар аз андозаи дарё ба онҳо роҳи убур мекунад.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Ибриён 11:8-11 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт; Ба воситаи имон худи Соро низ қувват гирифт, ки насли ҳомила шавад ва дар синни пирӣ таваллуд ёфт, зеро вайро, ки ваъда дода буд, амин донист.

Еҳушаъ ибни Нун 4:11 Ва ҳангоме ки тамоми қавм пок шуданд, сандуқи Худованд ва коҳинон дар пеши назари мардум убур карданд.

Сандуқи Худованд бо роҳбарии коҳинон аз дарёи Ӯрдун мегузашт, дар ҳоле ки мардум тамошо мекарданд.

1. Қувваи итоаткорӣ; 2. Ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1.Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. 2.Забур 107:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад.

Еҳушаъ ибни Нун 4:12 Ва банӣ-Реубен, ва банӣ-Ҷод ва нисфи сибти Менашше, мусаллаҳ шуда пеши банӣ-Исроил гузаштанд, чунон ки Мусо ба онҳо гуфт:

Банӣ-Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше мувофиқи дастури Мусо зиреҳҳои пурраи ҷангӣ аз дарёи Урдун гузаштанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр риояи дастурҳо пирӯзӣ меорад

2. Роҳнамоии Худо: Роҳ ба сӯи муваффақият

1. Такрори Шариат 31:7-8: «Он гоҳ Мусо Еҳушаъро даъват карда, дар ҳузури тамоми Исроил ба ӯ гуфт: «Қавӣ ва далер бош, зеро ту бояд бо ин қавм ба замине бирав, ки Худованд ба аҷдодони онҳо қасам хӯрдааст, ки ба онҳо бидиҳад. , ва онро дар байни онҳо ҳамчун мероси онҳо тақсим намо. 8 Худи Худованд пешопеши ту меравад ва бо ту хоҳад буд, ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳад кард ва туро тарк намекунад, натарс, рӯҳафтода нашав.

2. Забур 31:8: Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми пурмуҳаббати худ ба ту маслиҳат медиҳам.

Еҳушаъ ибни Нун 4:13 Тақрибан чиҳил ҳазор нафар, ки барои ҷанг омода буданд, ба ҳузури Худованд барои ҷанг ба даштҳои Ериҳӯ гузаштанд.

Ин порча исроилиёнеро тасвир мекунад, ки ҳангоми ҷанг ба даштҳои Ериҳӯ аз дарёи Урдун убур мекарданд.

1. Қудрати муҳофизати Худо: Чӣ тавр ризқи Худованд метавонад моро дар замонҳои низоъ фаро гирад.

2. Қадамҳои содиқ: Ҳикояи саёҳати исроилиён ва мо аз он чӣ омӯхта метавонем.

1. Забур 18:2 Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Еҳушаъ ибни Нун 4:14 Дар он рӯз Худованд Еҳушаъро дар пеши назари тамоми Исроил ҷалол дод; ва тамоми айёми умраш аз Мусо метарсиданд, чунон ки аз Мусо метарсиданд.

Дар рӯзи убури дарёи Урдун Худованд Еҳушаъро дар назари банӣ-Исроил баланд кард ва онҳо низ ӯро мисли Мусо эҳтиром мекарданд.

1. Файз ва баракати Худо метавонад мӯъҷизот ба амал оварад ва моро аз имкониятҳои худамон боло барад.

2. Эҳтиром ва эҳтиром ба роҳбароне, ки Худо таъйин кардааст, барои муваффақият зарур аст.

1. Ишаъё 60:1 - "Бархез, дурахшон шав, зеро нури ту омад, ва ҷалоли Худованд бар ту боло меравад".

2. 1 Подшоҳон 12:14 - "Агар шумо аз Худованд битарсед ва ба Ӯ ибодат кунед ва ба Ӯ итоат кунед ва аз аҳкоми Ӯ исён накунед, ва агар ҳам шумо ва ҳам подшоҳе ки бар шумо ҳукмронӣ мекунад, ба Худованд Худои худ некӣ кунед!"

Еҳушаъ ибни Нун 4:15 Ва Худованд ба Еҳушаъ сухан ронда, гуфт:

Еҳушаъ ба исроилиён фармуд, ки аз миёнаи дарёи Урдун 12 санг гирифта, дар Ҷилҷол ёдгорӣ гузоранд, то аз убур ёдоварӣ кунад.

Еҳушаъ ба исроилиён фармуд, ки аз миёнаи дарёи Урдун 12 санг гирифта, дар Ҷилҷол ёдгорӣ гузоранд, то гузаштани онҳоро ба ёд оранд.

1. Дидани садоқати Худо дар сафари мо

2. Ёддоштҳо: Ёдоварӣ аз ваъдаҳои Худо

1. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон боварӣ ба он чизест, ки мо ба он чизе умед дорем ва ба он чизе ки намебинем. Ин аст он чизе ки пешиниён барои он таъриф мекарданд.

2. Такрори Шариат 8:2-3 - Ба ёд оред, ки чӣ гуна Худованд Худои шумо дар ин чиҳил сол дар биёбон шуморо роҳнамоӣ кард, то шуморо фурӯтан созад ва бисанҷед, то бидонед, ки дар дилатон чӣ ҳаст, оё аҳкоми Ӯро риоя мекунед ё не . Ӯ туро фурӯтан карда, гурусна гардонд, ва он гоҳ туро бо манн ғизо дод, ки онро на ту ва на аҷдодат медонистӣ, то ба ту таълим диҳанд, ки одам на танҳо бо нон, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, зиндагӣ мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 4:16 Ба коҳинон, ки сандуқи шаҳодатро мебардоранд, фармон деҳ, ки аз Урдун берун оянд.

Еҳушаъ ба коҳинон, ки сандуқи шаҳодатро бардошта буданд, фармуд, ки аз дарёи Урдун берун оянд.

1. Қувваи шаҳодат: Фаҳмидани аҳамияти сандуқи шаҳодат

2. Итоати фармони Худо: Итоати коҳинон дар Еҳушаъ 4:16

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард; ва ҳар кӣ ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард. Дар бораи онҳо гуфта шуда буд: "Насли ту дар Исҳоқ хонда хоҳанд шуд: бидон, ки Худо қодир буд, ки ӯро аз мурдагон эҳьё кунад"; аз он ҷо низ ӯро дар як сурат қабул кард.

2. Юҳанно 10:9 - Ман дар ҳастам: ҳар кӣ ба василаи Ман дарояд, наҷот хоҳад ёфт ва ба дарун ва берун меравад ва чарогоҳ хоҳад ёфт.

Еҳушаъ ибни Нун 4:17 Ва Еҳушаъ ба коҳинон амр фармуда, гуфт: «Аз Ӯрдун бароед».

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Еҳушаъ ба коҳинон амр дод, ки аз дарёи Урдун берун оянд.

1. Худо ба мо фармон медиҳад, ки итоат кунем, ҳатто вақте ки душвор аст.

2. Итоати фармудаҳои Худо ҷалоли Ӯро меорад.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Матто 7:21 - "На ҳар кӣ ба ман гӯяд: "Худовандо! Худовандо!

Еҳушаъ ибни Нун 4:18 Ва ҳангоме ки коҳинон, ки сандуқи аҳди Худовандро бардошта буданд, аз миёнаи Урдун баромаданд, ва кафи пойҳои коҳинон ба замини хушк бардошта шуд, оби Ӯрдун ба ҷои худ баргашта, мисли пештара бар тамоми соҳилҳои вай ҷорӣ шуд.

Коҳинон, ки сандуқи аҳди Худовандро бардошта буданд, аз дарёи Ӯрдун берун омаданд ва ҳангоме ки пойҳояшон ба хушкӣ расид, дарёи Урдун ба ҷои худ баргашта, аз соҳилҳои он пур шуд.

1. Қудрати Худо аз олами табиӣ бузургтар аст

2. Ҳаросон нашав, ҳатто вақте ки дар миёни дарё ҳастӣ

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

Еҳушаъ ибни Нун 4:19 Ва қавм дар рӯзи даҳуми моҳи якум аз Урдун берун омада, дар Ҷилҷол, дар сарҳади шарқии Ериҳӯ ӯрду заданд.

Исроилиён дар рӯзи даҳуми моҳи аввал аз дарёи Ӯрдун гузашта, дар Ҷилҷол, дар шарқи Ериҳӯ ӯрду заданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: дидани садоқати Худо аз убури Урдун

2. Сафари имон: ӯрду задан дар Ҷилҷол ҳамчун амали эътимод

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Роҳи тӯлонеро, ки Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар биёбон тай кардааст, ба ёд оред, то ки шуморо фурӯтан созад ва шуморо бисанҷад, то бидонед, ки дар дилатон чӣ ҳаст, оё аҳкоми Ӯро риоя мекунед ё не ё не.

3. Забур 78:52-53 - Он гоҳ Ӯ қавми худро мисли гӯсфандон берун бурд ва онҳоро дар биёбон мисли рама роҳнамоӣ кард. Ӯ онҳоро ба бехатарӣ бурд, то онҳо натарсиданд; вале бахр душманони онхоро маглуб кард.

Еҳушаъ ибни Нун 4:20 Ва он дувоздаҳ сангро, ки аз Ӯрдун бароварданд, Еҳушаъ дар Ҷилҷол андохт.

Еҳушаъ дувоздаҳ сангеро, ки аз дарёи Урдун дар Ҷилҷол гирифта шуда буд, ҳамчун ёдгорӣ гузошт.

1. Сангҳои ёдоварӣ: Омӯзиш аз мероси Еҳушаъ.

2. Фаромӯш накунед, ки аз куҷо омадаед: сайри саёҳати ҳаёт бо сангҳои Ҷилгол.

1. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед.

2. Ибриён 13:7 - Сарварони худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд оред. Натиҷаи тарзи ҳаёти онҳоро дида бароед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 4:21 Ва ба банӣ-Исроил сухан ронда, гуфт: «Вақте ки фарзандони шумо дар оянда аз падарони худ бипурсанд, ки ин сангҳо чӣ маъно доранд?

Еҳушаъ ба исроилиён фармуд, ки аз дарёи Урдун дувоздаҳ санг гирифта, онҳоро ҳамчун ёдгорӣ гузоранд. Ӯ ҳамчунин дастур додааст, ки дар оянда ба фарзандонашон фаҳмонанд, ки чаро ин сангҳо гузошта шудаанд.

1. Вафодории Худо ба халқаш: Омӯзиш аз сангҳои ёдгории дарёи Урдун

2. Аҳамияти ёдбудҳо: Ба ёд овардани мӯъҷизаҳои Худо дар ҳаёти мо

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Таълим ба насли оянда дар бораи садоқати Худо

2. 1 Қӯринтиён 11:24-25 - Муҳимияти ёдоварӣ кардани қурбонии Масеҳ тавассути муошират

Еҳушаъ ибни Нун 4:22: «Он гоҳ ба фарзандони худ хабар дода, бигӯед: «Исроил аз ин Ӯрдун ба хушкӣ омад».

Ин порча дар бораи убури дарёи Урдун аз ҷониби исроилиён таҳти роҳбарии Еҳушаъ сухан меронад.

1: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки агар мо содиқ бошем, ба Худо боварӣ дошта метавонем, ки моро дар ҳама гуна душвориҳо роҳнамоӣ мекунад.

2: Мо бояд ҳикояҳои мӯъҷизаҳои Худоро ба ёд орем ва ба фарзандони худ расонем.

1: Хуруҷ 14:21-31 Убури исроилиён аз баҳри Сурх.

2: Забур 78:11-12 Улар Унинг ишларини эслашди, Унинг қудратли ишлари ҳақида гапиришди.

Еҳушаъ ибни Нун 4:23 Зеро ки Худованд Худои шумо обҳои Урдунро аз пеши шумо хушк кард, то даме ки шумо убур кардед, чунон ки Худованд Худои шумо ба баҳри Сурх кард, ки онро аз пеши мо хушк кард, то даме ки мо аз он гузашта рафтем.

Худованд оби дарёи Урдунро хушк кард, то ба исроилиён имкон диҳанд, ки мисли баҳри Сурх убур кард.

1. Қудрати тавонои Худо: Чӣ тавр Худованд обҳоро тақсим кард

2. Итоати содиқона: Ёдоварӣ аз садоқати Худо дар тӯли таърих

1. Хуруҷ 14:21-31 Ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонд, ва баҳрро хушк кард, ва обҳо тақсим шуданд.

2. Забур 77:19 Роҳи Ту дар баҳр аст, ва роҳи Ту дар обҳои бузург, ва қадамҳои Ту маълум нест.

Еҳушаъ ибни Нун 4:24 То ки тамоми мардуми рӯи замин дасти Худовандро бидонанд, ва он тавоно аст, то ки шумо аз Худованд Худои худ то абад битарсед.

Дасти Худо тавоност ва мо бояд ҳамеша аз Ӯ битарсем.

1. Дасти тавонои Худо - омӯхтани қудрати Худо ва чаро мо бояд аз Ӯ битарсем.

2. Аз Худованд битарсед - тафтиш кунед, ки чаро тарс ва эҳтиром аз Худо барои мо муҳим аст.

1. Забур 33:8 - Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд.

2. Ишаъё 8:13 - Худи Худованди лашкарҳоро тақдис кунед; ва бигзор вай тарси шумо бошад, ва бими шумо бошад.

Еҳушаъ 5-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 5:1-9 хатнаҳо ва ҷашни Фисҳро аз ҷониби исроилиён тасвир мекунад. Дар ин лаҳза, ҳамаи подшоҳони амӯрӣ дар ғарби дарёи Урдун аз ҳузури Исроил огоҳанд ва аз тарс пур шуданд. Еҳушаъ дарк мекунад, ки хатна кардани насли нави исроилиён, ки ҳангоми саргардонии биёбон таваллуд шудаанд, зарур аст. Пас аз он ки онҳо аз хатна шифо ёфтанд, онҳо иди Фисҳро дар Ҷилҷол ҷашн мегиранд, то аҳди худро бо Худованд барқарор кунанд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 5:10-12, навишта шудааст, ки пас аз ҷашн гирифтани иди Фисҳ, манна нони мӯъҷизае, ки Худо дар биёбон ба онҳо дода буд, пайдо намешавад. Ҳоло исроилиён аз ҳосили Канъон заминеро мехӯранд, ки аз шир ва асал ҷорист, ҳамчун рамзи Худо ваъдаи худро дар бораи ба замини фаровон овардан иҷро кардани онҳо.

Сархати 3: Еҳушаъ 5 бо вохӯрии Еҳушаъ ва шахсияти пурасрор, ки дар Еҳушаъ 5:13-15 ҳамчун «фармондеҳи лашкари Худованд» маълум мешавад, ба охир мерасад. Вақте ки Еҳушаъ ба ӯ наздик мешавад, мепурсад, ки оё ӯ тарафдори онҳост ё душманони онҳо. Ин рақам ҷавоб медиҳад, ки вай на, балки ҳамчун "фармондеҳи артиши Яҳова" меояд. Вай ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки пойафзоли худро бардорад, зеро вай дар замини муқаддас истода аст, вохӯрие, ки ҳузури Худо ва роҳнамоии роҳбарии Еҳушаъро бори дигар тасдиқ мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 5 пешниҳод мекунад:
Хатна ва риояи иди Фисҳ таҷдиди аҳд;
Қатъи хӯрдани манна аз ҳосили Канъон;
Вохӯрӣ бо «фармондеҳ» бори дигар тасдиқи ҳузури Худо.

Диққат ба хатна ва риояи иди Фисҳ таҷдиди аҳд;
Қатъи хӯрдани манна аз ҳосили Канъон;
Вохӯрӣ бо «фармондеҳ» бори дигар тасдиқи ҳузури Худо.

Ин боб ба хатна ва таҷлили иди Фисҳ, қатъ шудани манна ва вохӯрии Еҳушаъ ва «сардор», ки ҳузури Худоро бори дигар тасдиқ мекунад, тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 5, ҳамаи подшоҳони амӯрӣ дар ғарби дарёи Урдун аз шунидани ҳузури Исроил аз тарс пур шуданд. Еҳушаъ дарк мекунад, ки хатна кардани насли наве, ки ҳангоми саргардонии биёбон таваллуд шудаанд, зарур аст. Пас аз шифо ёфтан онҳо иди Фисҳро дар Ҷилҷол таҷлил мекунанд, ки ин амали муҳимест, ки таҷдиди аҳди онҳо бо Худованд аст.

Идома дар Еҳушаъ 5, пас аз ҷашн гирифтани иди Фисҳ, таъминоти мӯъҷизавии манна қатъ мегардад. Ҳоло исроилиён аз ҳосили Канъон заминеро, ки аз шир ва асал равон аст, мехӯранд, ки ин шаҳодати он аст, ки Худо ваъдаи Худро иҷро кардааст, ки онҳоро ба замини фаровон меорад.

Еҳушаъ 5 бо вохӯрии Еҳушаъ ва як шахсияти пурасрор бо номи "фармондеҳи артиши Худованд" ба анҷом мерасад. Вақте ки Еҳушаъ ба ӯ наздик мешавад, мепурсад, ки оё ӯ тарафдори онҳост ё душманони онҳо. Ин шахс худро ҳамчун "фармондеҳ" нишон медиҳад ва ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки пойафзоли худро бардорад, зеро ӯ дар хоки муқаддас истода як вохӯрии пурқуввате, ки ҳузури Худо ва роҳнамоии роҳбарии Еҳушаъро дар забти Канъон тасдиқ мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 5:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки ҳамаи подшоҳони амӯриён, ки дар тарафи ғарбии Урдун буданд, ва ҳамаи подшоҳони канъониён, ки дар соҳили баҳр буданд, шуниданд, ки Худованд обҳоро хушк кардааст Аз Урдун аз пеши банӣ-Исроил, то даме ки мо аз он гузашта будем, ки дилашон об шуд, ва ба сабаби банӣ-Исроил дигар дар онҳо рӯҳ набуд.

Подшоҳони амӯриён ва канъониён вақте шуниданд, ки Худованд обҳои Урдунро хушк кардааст, то ба исроилиён дар убур кунанд, дар ҳайрат монданд.

1. Худо мӯъҷизаҳоро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад.

2. Худо тавоност ва ҳеҷ кас бар зидди ӯ истода наметавонад.

1. Хуруҷ 14:21-22 - Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонд, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд. Ва банӣ-Исроил бар замини хушк ба миёнаи баҳр даромаданд, ва обҳо аз тарафи рост ва чапашон барои онҳо деворе буд.

2. Дониёл 3:17 - Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ.

Еҳушаъ ибни Нун 5:2 Дар он вақт Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Ба худ кордҳои тез бисоз ва банӣ-Исроилро бори дуюм хатна кун».

Еҳушаъ ба исроилиён амр дод, ки бори дуюм хатна шаванд.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2.Мукаддас будани хатна

1. Такрори Шариат 10:16 - Пас, пӯсти суннати дили худро хатна кунед, ва дигар гарданбанд нашавед.

2. Қӯлассиён 2:11-13 - Шумо низ дар Ӯ хатна шудаед, ки бе дастҳо сурат гирифта, бадани гуноҳҳои ҷисмро аз байн бардоштаед, ба воситаи хатна кардани Масеҳ, бо Ӯ дар таъмид дафн карда шудаед, ва дар он шумо низ бо имон ба кори Худо, ки Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, бо Ӯ эҳьё шуданд.

Еҳушаъ ибни Нун 5:3 Ва Еҳушаъ ба ӯ кордҳои тез сохт, ва банӣ-Исроилро дар теппаи суннат хатна кард.

Еҳушаъ банӣ-Исроилро бо кордҳои тез хатна кард.

1. Муҳимияти итоаткории содиқона - Еҳушаъ 5:3

2. Қувваи амалҳои рамзӣ - Еҳушаъ 5:3

1. Ҳастӣ 17:11-14 - Ва гӯшти пӯсти суннати худро хатна кунед; ва он нишонаи аҳди байни ману ту хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 10:16 - Пас, пӯсти суннати дили худро хатна кунед, ва дигар гарданбанд нашавед.

Еҳушаъ ибни Нун 5:4 Ва сабаби хатна кардани Еҳушаъ ин аст: тамоми қавме ки аз Миср берун омада буданд, аз мардон, ҳатто ҳамаи мардони ҷангӣ, пас аз баромадан аз Миср, дар роҳ дар биёбон мурданд.

Банӣ-Исроил, ки Мисрро тарк карданд, ҳама аз ҷониби Еҳушаъ хатна карда шуданд, зеро ҳамаи мардони ҷангӣ, ки Мисрро тарк карда буданд, дар биёбон мурданд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо дар замонҳои душвор.

2. Қудрати Худо, ки халқи худро дар лаҳзаҳои душворӣ мебарад.

1. Такрори Шариат 10:16 - "Пас, пӯсти суннати дили худро хатна кунед, ва дигар гарданбанд нашавед".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Еҳушаъ ибни Нун 5:5 Ва тамоми қавме ки берун омада буданд, хатна буданд, лекин ҳамаи қавмеро, ки дар роҳи биёбон таваллуд шуда буданд, ҳангоми аз Миср берун омадан, хатна накарда буданд.

Банӣ-Исроил, ки Мисрро тарк карда буданд, хатна карда шуданд, вале онҳое ки дар биёбон таваллуд шудаанд, хатна нашуданд.

1. Вафодории Худо ба ваъда ва амрҳояш бо вуҷуди шароити душвор.

2. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо ҳатто дар биёбон.

1. Ҳастӣ 17:10–14

2. Такрори Шариат 10:16

Еҳушаъ ибни Нун 5:6 Зеро ки банӣ-Исроил чил сол дар биёбон гаштугузор карданд, то даме ки тамоми мардуми ҷанговаре, ки аз Миср баромада буданд, ба ҳалокат расиданд, зеро онҳо ба овози Худованд итоат накарданд; ки заминеро, ки Худованд ба падаронашон қасам хӯрда буд, ки ба мо медиҳад, заминеро, ки шир ва асал ҷорӣ аст, ба онҳо нишон надиҳад.

Банӣ-Исроил ба сабаби итоат накардан ба амрҳои Худованд 40 сол дар биёбон саргардон шуданд ва Худованд қасам хӯрд, ки замини ваъдашудаи ширу асалро ба онҳо нишон надиҳад.

1. Муҳимияти тоъату итоати Худованд.

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон кунад, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё аҳкоми ӯро риоя кунед, ё не.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Еҳушаъ ибни Нун 5:7 Ва фарзандони онҳоро, ки Ӯ ба ҷои онҳо ба воя расонд, Еҳушаъ онҳоро хатна кард, зеро ки онҳо номахтун буданд, зеро ки дар роҳ онҳоро хатна накарда буданд.

Еҳушаъ фарзандони банӣ-Исроилро, ки ҳангоми тарки Миср хатна нашуда буданд, хатна кард.

1. Аҳамияти хатна ҳамчун аломати аҳд

2. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдааш

1. Ҳастӣ 17:10-14 - Аҳди Худо бо Иброҳим

2. Ибодат 12:3 - Аҳамияти хатна

Еҳушаъ ибни Нун 5:8 Ва ҳангоме ки онҳо тамоми қавмро хатна карданд, дар ӯрдугоҳ то даме ки шифо ёфтанд, дар ҷойҳои худ монданд.

Пас аз хатна шудани ҳамаи исроилиён, онҳо дар ӯрдугоҳ то даме ки пурра шифо ёбанд, дар ҷойҳои худ монданд.

1. Ба вақти Худо эътимод кунед - Ӯ медонад, ки барои мо чӣ беҳтар аст, ҳатто вақте ки он душвор ё нороҳат ба назар мерасад.

2. Истироҳат ва навсозӣ - Барои шифо ёфтани ҷисм ва ақли мо вақт ҷудо кунед, то мо тавонем, ки ба иродаи Худо қавитар бошем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 5:9 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Имрӯз ман дашномҳои Мисрро аз ту дур кардам. Бинобар ин номи он ҷо то имрӯз Ҷилҷол ном дорад.

Худованд ба Еҳушаъ сухан ронда, ба ӯ гуфт, ки дашномҳои мисриён аз ӯ дур шуданд. Ӯ ҳамчунин ба ӯ гуфт, ки аз он рӯз ин ҷой Ҷилҷол номида хоҳад шуд.

1. Имон бар тарс: Бартараф кардани маломати Миср

2. Мӯъҷизаи Гилҷол: Ҷои ёдбуд

1. Ишаъё 43:25 "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худам пок мекунам ва гуноҳҳои туро ба ёд нахоҳам овард".

2. Мико 7:19 "Вай боз бармегардад, ба мо раҳм хоҳад кард; гуноҳҳои моро тоб хоҳад дод; ва ҳамаи гуноҳҳои онҳоро ба қаъри баҳр меандозӣ".

Еҳушаъ ибни Нун 5:10 Ва банӣ-Исроил дар Ҷилҷол ӯрду заданд, ва иди фисҳро дар рӯзи чордаҳуми моҳ, дар саҳроҳои Ериҳӯ ҷашн гирифтанд.

Исроилиён иди фисҳро дар даштҳои Ериҳӯ баргузор карданд.

1. Қувваи Имон: Вақте ки исроилиён ба амри Худо дар бораи ҷашн гирифтани иди Фисҳ итоат карданд, онҳо имони худро ба ваъдаи Худо оид ба ҳидоят ва муҳофизати онҳо нишон доданд.

2. Қуввати итоаткорӣ: имони исроилиён ба Худо дар итоаткории онҳо ба аҳкоми Ӯ зоҳир шуд.

1. Такрори Шариат 6:17-18 Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун. Ва он чи дар назари Худованд нек ва нек аст, ба ҷо оваред, то ки бароятон нек гардад.

2. Матто 7:24-25 Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро ба ҷо оварад, ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кард; ба он хона задан; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

Еҳушаъ ибни Нун 5:11 Ва онҳо фардои пас аз иди фисҳ аз ғаллаи кӯҳнаи замин хӯрданд, дар худи ҳамон рӯз кулчаҳои фатир ва хушкшуда.

Исроилиён баъд аз иди фисҳ ғаллаи кӯҳнаи заминро, аз он ҷумла кулчаҳои фатир ва ғаллаи хушкро дар ҳамон рӯз хӯрданд.

1. Худо ба таври мӯъҷиза ризқи мардумашро медиҳад.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои душвор бо Худованд шодӣ кунед.

1. Забур 34:8-9 - Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст! Хушо марде, ки ба ӯ паноҳ мебарад! Эй муқаддасони Ӯ, аз Худованд битарсед, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, камӣ надоранд!

2. Матто 6:25-33 - Бинобар ин, ба шумо мегӯям, дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Магар ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос бештар нест?... Аммо аввал подшоҳии Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода мешавад.

Еҳушаъ ибни Нун 5:12 Ва манна фардо пас аз хӯрдани ғаллаи кӯҳнаи замин қатъ шуд; ва ба банӣ-Исроил дигар манна надоштанд; вале он сол аз меваи замини Канъон хӯрданд.

Исроилиён пас аз хӯрдани ҳосили замини Канъон аз Худо манна гирифтанд.

1. Ризки Худо: Дар замин пайдо кардани қувват ва рӯзӣ

2. таваккал ба Худо: такя ба ваъда ва ризқи ӯ

1. Забур 33:8-9 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад. Аз Худованд битарсед, эй халқи муқаддаси Ӯ, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе кам нестанд.

2. Такрори Шариат 8:3-4 - Ӯ туро фурӯтан кард, гурусна гардонд ва баъд бо манн ғизо дод, ки онро на ту ва на аҷдодони ту медонистай, то ба ту омӯзанд, ки одам на танҳо бо нон, балки бо ҳар сухане зиндагӣ мекунад. аз даҳони Худованд.

Еҳушаъ ибни Нун 5:13 Ва ҳангоме ки Еҳушаъ дар назди Ериҳӯ буд, чашмони худро боло карда, нигарист, ва инак, марде дар муқобили ӯ истода, шамшераш дар дасташ кашида буд; ва Еҳушаъ назди ӯ рафт, ва ба вай гуфт: «Ту тарафдори мо ҳастӣ ё душманони мо?

Еҳушаъ дар беруни Ериҳӯ бо марде бо шамшере рӯ ба рӯ шуд ва аз ӯ пурсид, ки оё дар он ҷо ба онҳо кӯмак мекунад ё халал мерасонад.

1. Муҳимияти фаҳмидани ниятҳои атрофиёнамон.

2. Қимати ҷасорат ва имон дар баробари номуайянӣ.

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст.

Еҳушаъ ибни Нун 5:14 Ва ӯ гуфт: «Не; Аммо ман ҳамчун сардори лашкари Худованд ҳозирам. Ва Еҳушаъ рӯй ба замин афтод ва саҷда кард ва ба ӯ гуфт: «Оғоям ба ғуломаш чӣ мегӯяд?

Еҳушаъ бо сардори лашкари Худованд вохӯрда, ба Ӯ саҷда мекунад.

1. Таъмини Худо: Ҳузури лашкари Худованд

2. Ибодат кардан бо тарс аз бузургии Худо

1. Забур 24:7-10 - Сарҳои худро баланд кунед, эй дарвозаҳо; ва боло бардоред, эй дарҳои ҷовидонӣ; ва Подшоҳи ҷалол хоҳад омад.

2. Ишаъё 6:1-5 - Ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва боло; ва қатораи ӯ маъбадро пур кард.

Еҳушаъ ибни Нун 5:15 Ва сардори лашкари Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Кафши худро аз пои худ воз кун; зеро он ҷое ки бар он истодаӣ, муқаддас аст. Ва Еҳушаъ чунин кард.

Сардори лашкари Худованд ба Еҳушаъ амр фармуд, ки кафшҳояшро бардорад, зеро ҷойе ки дар он истода буд, муқаддас аст.

1. Омӯзиши шинохт ва эҳтироми ҳузури Худо.

2. Қадр кардан ва посух додан ба қудсияти Худо.

1. Хуруҷ 3:5 Кафшҳоятро аз пойҳоят каш, зеро он ҷое ки ту бар он истодаӣ, хоки муқаддас аст.

2. Забур 24:3-4 Кӣ ба теппаи Худованд мебарояд? ё ки дар ҷои муқаддаси Ӯ истода бошад? Касе ки дасти пок ва дили пок дорад; ки ҷони худро ба ботил набурдааст ва қасам нахӯрдааст.

Еҳушаъ 6-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Еҳушаъ 6:1–14 забт кардани Ериҳӯро тасвир мекунад. Худо ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки чӣ тавр шаҳрро забт кунад. Банӣ-Исроил бояд дар давоми шаш рӯз як маротиба атрофи шаҳрро давр зананд, ва ҳафт коҳин бо худ карнайҳои аз шохи қӯчқор сохташударо пеш мебаранд. Дар рӯзи ҳафтум онҳо бояд дар атрофи шаҳр ҳафт маротиба гардиш кунанд, ва ҳангоме ки Еҳушаъ дод зад, тамоми мардум низ фарёд зананд. Бо дастури Худо, онҳо ин нақшаи ҷангии ғайримуқаррариро иҷро мекунанд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 6:15-21, навишта шудааст, ки дар рӯзи ҳафтум, пас аз ҳафт маротиба дар атрофи Ериҳӯ, Еҳушаъ фармон медиҳад, ки ҳама фарёд зананд. Деворҳои Ериҳӯ дар натиҷаи доду фарёди онҳо ба таври мӯъҷиза фурӯ меафтанд ва ҳамвор мешаванд. Банӣ-Исроил ба шаҳр даромада, ҳама чизро дар дохили он мардону занон, хурду калон, ба истиснои Роҳоб ва оилаи ӯ, ки ҷосусонро пинҳон карда буд, нақот дода буданд, тамоман несту нобуд карданд.

Сархати 3: Еҳушаъ 6 бо таъкид ба нақоти Роҳоб дар Еҳушаъ 6:22–27 хотима меёбад. Ду ҷосус ба хонаи Роҳоб бармегарданд ва ӯро ҳамроҳи аъзоёни оилааш, ки аз нобудшавӣ нақот ёфтаанд, берун меоранд. Онҳо Роҳоб ва хешовандони ӯро дар байни ҷомеаи исроилӣ ҷойгир карданд, то барои садоқати вай дар муҳофизати онҳо. Ин амал ҳамчун шаҳодати садоқати Худо дар риояи ваъдаҳои Ӯ хизмат мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 6 пешниҳод мекунад:
Фатҳи Ериҳӯ дар атрофи деворҳо;
Фурӯпошии деворҳои Ериҳӯ ғалаба меорад;
Нақот додани Роҳоб ба туфайли садоқат аз ҳалокат нақот ёфт.

Таваққӯҳ ба забт кардани Ериҳӯ дар атрофи деворҳо;
Фурӯпошии деворҳои Ериҳӯ ғалаба меорад;
Нақот додани Роҳоб ба туфайли садоқат аз ҳалокат нақот ёфт.

Дар ин боб ба забт кардани Ериҳӯ тавассути усули ғайриоддӣ дар атрофи деворҳои он, фурӯпошии мӯъҷизавии деворҳо ва наҷоти Роҳоб ва оилаи ӯ тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 6, Худо ба Еҳушаъ дастурҳои мушаххас медиҳад, ки чӣ тавр Ериҳӯро забт кунад. Банӣ-Исроил бояд дар давоми шаш рӯз як маротиба дар атрофи шаҳр гаштугузор кунанд, ва коҳинон сурнай мебурданд. Дар рӯзи ҳафтум онҳо бояд ҳафт маротиба давр зада, баъд вақте ки Еҳушаъ фармон медиҳад, фарёд зананд.

Дар Еҳушаъ 6 идома дода, дар рӯзи ҳафтум, мувофиқи дастури Худо, онҳо ҳафт маротиба Ериҳӯро давр зада, бо овози баланд дод мезананд. Ба таври мӯъҷиза деворҳои Ериҳӯ фурӯ меафтанд, ки шаҳодати қудрати Худост. Банӣ-Исроил ба шаҳр даромада, ҳама чизро дар дохили он комилан несту нобуд мекунанд, ба истиснои Роҳоб ва оилаи ӯ, ки ба туфайли садоқати ӯ дар муҳофизати ҷосусони худ наҷот ёфта буданд.

Еҳушаъ 6 бо таъкид ба наҷоти Роҳоб хотима меёбад. Ду ҷосус ба хонаи Роҳоб бармегарданд ва ӯро ҳамроҳи аъзоёни оилааш, ки аз нобудшавӣ наҷот ёфтаанд, берун меоранд. Онҳо Роҳоб ва хешовандони ӯро дар байни ҷомеаи исроилӣ ҷойгир мекунанд, то барои садоқати вай дар муҳофизати онҳо як намоиши садоқати Худо дар риояи ваъдаҳои Ӯ ҳатто ба шахсони берун аз мероси исроилӣ.

Еҳушаъ ибни Нун 6:1 Ва Ериҳӯ ба сабаби банӣ-Исроил сахт баста буд: ҳеҷ кас берун нарафт ва касе ба он дохил нашуд.

Ериҳӯ барои исроилиён комилан баста буд ва ҳама гуна вуруд ё баромаданро манъ кард.

1. Зарурати итоаткорӣ - Еҳушаъ 6:1 ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо аксар вақт аз мо корҳоеро талаб мекунад, ки шояд душвор ё нороҳаткунанда ба назар мерасанд, аммо мо метавонем ба нақшаҳои Худо эътимод кунем ва дар итоаткории худ содиқ бошем.

2. Қувваи сабр - Ҳатто вақте ки ба назар чунин менамуд, ки исроилиён ҳеҷ гоҳ Ериҳӯро нахоҳанд гирифт, Худо роҳе дод ва ба онҳо сабр нишон дод, вақте ки онҳо дар вақти интизории Ӯ буданд.

1. Эфсӯсиён 5:1-2 - Пас, ҳамчун фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

2. Забур 37:7 - Дар ҳузури Худованд ором бош ва барои Ӯ сабр кун; Вақте ки одамон дар роҳи худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд, хавотир нашавед.

Еҳушаъ ибни Нун 6:2 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Инак, Ериҳӯ ва подшоҳи он ва мардони далеронро ба дасти ту супурдам».

Худо ба Еҳушаъ мегӯяд, ки ба ӯ бар шаҳри Ериҳӯ ва подшоҳи он ва инчунин ҷанговарони ҷасури он қудрат додааст.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ба мо қудрат додааст, ки ғолиб ояд

2. Ғалабаи мо тавассути қуввати Худо: Чӣ тавр дар замонҳои душвор далер шудан мумкин аст

1. Румиён 8:37 Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Ишаъё 40:29 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

Еҳушаъ ибни Нун 6:3 Ва шумо, эй ҳамаи ҷанговарон, шаҳрро иҳота карда, як бор гирди шаҳрро давр занед. Шаш рӯз ҳамин тавр бикун.

Ба мардони ҷанг дастур дода мешавад, ки дар тӯли шаш рӯз дар атрофи шаҳри Ериҳӯ гарданд.

1. Фармонҳои Худоро содиқона ва аз сидқи дил иҷро кардан аст.

2. Нақшаҳои Худо аксар вақт пурасрор аст, аммо Ӯ ҳамеша ҳадаф дорад.

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Юҳанно 14:27 - "Осоиштро ба шумо мегузорам; осоиштагии Худро ба шумо медиҳам. На ончунон ки ҷаҳон медиҳад, Ман ба шумо медиҳам. Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад ва онҳо ҳаросон нашаванд".

Еҳушаъ ибни Нун 6:4 Ва ҳафт коҳинон дар пеши сандуқ ҳафт карнай аз шохи қӯчқор бардоранд; ва дар рӯзи ҳафтум шумо шаҳрро ҳафт бор иҳота кунед, ва коҳинон бо карнайҳо навохтанд.

Ба исроилиён дастур дода шуда буд, ки дар давоми ҳафт рӯз ҳар рӯз дар атрофи Ериҳӯ сайру гашт кунанд, ки ҳафт коҳин аз шохҳои қӯчқорҳо карнай навохтанд.

1: Фармонҳои Худо метавонанд аҷоиб ва душвор фаҳманд, аммо мо бояд дар хотир дорем, ки Ӯ доно аст ва медонад, ки барои мо чӣ беҳтар аст.

2: Мо бояд ба нақшаҳо ва дастурҳои Худо боварӣ дошта бошем, ҳатто агар онҳо душвор бошанд ва Ӯ барои иҷрои онҳо қувват ва роҳнамоӣ хоҳад дод.

1: Фил 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба вай писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба ҷӯёгони Ӯ мукофот медиҳад.

Еҳушаъ ибни Нун 6:5 Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки ҳангоме ки онҳо бо шохи қӯчқор навозишҳои тӯлонӣ мекунанд, ва ҳангоме ки садои карнайро мешунавед, тамоми қавм бо овози баланд фарьёд хоҳанд зад; ва девори шаҳр ҳамвор фурӯ хоҳад рафт, ва қавм ҳар кас рост ба пеши ӯ боло хоҳанд рафт.

Ба халқи Исроил дастур дода шуд, ки дар атрофи шаҳри Ериҳӯ гардиш кунанд ва ҳангоме ки коҳинон карнай навохтанд ва фарёд мезаданд, деворҳои шаҳр фурӯ меафтанд.

1. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо бовар кунем, ҳатто вақте ки вазъият имконнопазир аст.

2. Худо моро ба пирӯзӣ ҳидоят мекунад, вақте ки мо фармудаҳои Ӯро иҷро кунем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Еҳушаъ ибни Нун 6:6 Ва Еҳушаъ ибни Нун коҳинонро ҷеҳ зада, ба онҳо гуфт: «Санди аҳдро бардоред, ва бигзор ҳафт коҳин дар пеши сандуқи Худованд ҳафт карнайи шохи қӯчқорро бардоранд».

Еҳушаъ ба коҳинон амр фармуд, ки сандуқи аҳдро боло баранд ва ҳафт коҳин бо ҳафт карнай аз шохи қӯчқор пеш аз он равона шаванд.

1. Қувваи имон: нишон додани имон тавассути тоат

2. Қувваи ҳамду сано: Қувваи Мусиқиро бо имони худ озод кардан

1. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед, ӯро бо барфа ва лира ҳамду сано гӯед, ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед, бо торҳо ва найҳо ҳамду сано гӯед, ӯро бо бархӯрди санҷҳо ҳамду сано гӯед. ӯро бо симбҳои баланд садо медод.

2. Ибриён 11:30 - Бо имон деворҳои Ериҳӯ пас аз он ки мардум дар атрофи онҳо ҳафт рӯз гаштугузор карданд, фурӯ рехтанд.

Еҳушаъ ибни Нун 6:7 Ва ӯ ба мардум гуфт: «Мегузаред ва шаҳрро давр занед, ва ҳар кӣ мусаллаҳ бошад, аз пеши сандуқи Худованд бигзарад».

Ба халқи Исроил аз ҷониби Еҳушаъ фармон дода шуд, ки дар атрофи шаҳри Ериҳӯ бо сандуқи Худованд дар пешанд.

1. Худо моро ба амалҳои далерона дар имон даъват мекунад.

2. Итоати фармудаҳои Худо пирӯзӣ меорад.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Ибриён 11:30 - Бо имон деворҳои Ериҳӯ пас аз тақрибан ҳафт рӯз иҳота кардан фурӯ рехтанд.

Еҳушаъ ибни Нун 6:8 Ва ҳангоме ки Еҳушаъ ба мардум сухан ронд, ҳафт коҳине, ки ҳафт карнайи шохи қӯчқорро бардошта буданд, ба ҳузури Худованд гузашта, карнайҳоро навохтанд; ва сандуқи аҳди Худованд аз паси онҳо рафт.

Ҳафт коҳин ба ҳузури Худованд ҳафт карнай аз шохи қӯчқорҳо навохтанд, ва сандуқи аҳди Худованд аз ақиби онҳо мерафтанд.

1. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо

2. Қудрати мавъиза кардани Каломи Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ирмиё 23:29 Оё каломи Ман мисли оташ нест, мегӯяд Худованд. Ва мисли гурз, ки сангро пора-пора мекунад?

Еҳушаъ ибни Нун 6:9 Ва мардони мусаллаҳ пешопеши коҳинон, ки бо карнай навохта буданд, мерафтанд, ва мукофот пас аз сандуқ меомад, ва коҳинон бо сурнай навохта мерафтанд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр исроилиён дар атрофи Ериҳӯ ҳаракат мекарданд ва коҳинон карнай менавохтанд ва сандуқи аҳд пешопеши онҳо мерафт.

1. "Қувваи итоаткорӣ: Муваффақият тавассути пайравӣ аз нақшаи Худо"

2. "Баракати имон: гирифтани сулҳи Худо тавассути таваккал ба каломи Ӯ"

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Забур 37:4-5 "Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дили туро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро иҷро хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 6:10 Ва Еҳушаъ ба мардум амр фармуда, гуфта буд: «То рӯзе, ки ба шумо фармудам, ки фарьёд занед; пас фарёд мезанед.

Еҳушаъ ба мардум фармуд, ки то он даме, ки фармон надиҳад, фарёд назананд ва садо надиҳанд.

1. Дарки аҳамияти интизом ва итоат дар иҷрои хости Худо.

2. Фаҳмидани қудрати ваҳдат ва аҳамияти риояи дастуроти Худо.

1. Матто 28:20 - «онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд».

2. Эфсӯсиён 6: 1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ин ба шумо хуб ояд ва шумо баҳраи дароз кашед. ҳаёт дар рӯи замин».

Еҳушаъ ибни Нун 6:11 Ва сандуқи Худованд шаҳрро иҳота карда, як бор давр мезад; ва онҳо ба ӯрдугоҳ омада, дар ӯрдугоҳ маскан гирифтанд.

Банӣ-Исроил бо сандуқи Худованд як бор дар атрофи шаҳри Ериҳӯ давр зада, сипас ӯрду заданд.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр Худо метавонад моро муҳофизат ва нақот диҳад

2. Муҳимияти тоат: Иҷрои фармудаҳои Худо бо амали содиқона

1. Еҳушаъ 6:11–12

2. Ибриён 11:30-31 - "Бо имон деворҳои Ериҳӯ пас аз тақрибан ҳафт рӯз иҳота кардан фурӯ рехт."

Еҳушаъ ибни Нун 6:12 Ва Еҳушаъ субҳи барвақт бархост, ва коҳинон сандуқи Худовандро бардоштанд.

Коҳинони Исроил фармони Еҳушаъро иҷро карда, саҳарии барвақт сандуқи Худовандро бардошта бурданд.

1. Қудрати итоати фармудаҳои Худо

2. Вафодории коҳинони Исроил

1. Еҳушаъ 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки Худо аз рӯйдодҳои то ҳол нонамоёнро огоҳ карда буд, бохабар шуд ва барои нақоти аҳли байташ киштӣ сохт.

Еҳушаъ ибни Нун 6:13 Ва ҳафт коҳинон, ки ҳафт карнайи шохи қӯчқорро бардошта буданд, пеши сандуқи Худованд пайваста мерафтанд ва карнайҳоро навохтанд; ва мусаллаҳон пешопеши онҳо мерафтанд; Аммо мукофот пас аз сандуқи Худованд омад, коҳинон идома доштанд ва карнайҳо навохтанд.

Ҳафт коҳин ҳафт карнай аз шохи қӯчқорҳо навохтанд ва мардони мусаллаҳ пешопеши онҳо мерафтанд, дар ҳоле ки сандуқи Худованд аз паси онҳо меомад.

1. Қувваи ҳамду сано - Бо истифода аз мисоли коҳинон ва карнайҳои шохҳои қӯчқорҳо барои нишон додани таъсири ҳамду санои Худо.

2. Бо имон ба пеш ҳаракат кардан - ташвиқ кардани мӯъминон ба сӯи имон мисли мардони мусаллаҳ ва таваккал ба қудрат ва муҳофизати Худо.

1. Забур 150:3-6 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо забур ва арфа ҳамду сано гӯед.

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

Еҳушаъ ибни Нун 6:14 Ва рӯзи дуюм онҳо шаҳрро як бор давр зада, ба ӯрдугоҳ баргаштанд, ва шаш рӯз ҳамин тавр карданд.

Исроилиён дар атрофи Ериҳӯ шаш рӯз, як маротиба дар рӯзи дуюм ва ҳар рӯз баъд аз он давр мезаданд.

1. Сабр ва пурсабр бошед - Еҳушаъ 6:14

2. Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад - Еҳушаъ 6:14

1. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

2. Румиён 8:26-27 - Ҳамин тавр, Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад. Зеро ки мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, аммо Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки барои суханон хеле амиқ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 6:15 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар рӯзи ҳафтум, онҳо саҳарии субҳ бархоста, шаҳрро бо ҳамин тариқ ҳафт бор иҳота карданд; танҳо дар он рӯз онҳо шаҳрро ҳафт бор давр заданд.

Дар рӯзи ҳафтум, халқи Исроил барвақт бархоста, шаҳри Ериҳӯро ҳафт маротиба иҳота карданд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр иҷро кардани аҳкоми Худо метавонад ба натиҷаҳои бузург оварда расонад

2. Қувваи ваҳдат - Чӣ гуна қудрати як ҷомеаи муттаҳид метавонад мӯъҷизаҳоро ба вуҷуд орад

1. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қувваи нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

Еҳушаъ ибни Нун 6:16 Ва дар вақти ҳафтум, вақте ки коҳинон бо карнай навохтанд, Еҳушаъ ба мардум гуфт: «Фарьёд кунед; зеро ки Худованд шаҳрро ба шумо додааст.

Гузариш Бори ҳафтум, ки коҳинон бо карнай навохтанд, Еҳушаъ ба мардум фармуд, ки фарёд зананд, зеро ки Худованд шаҳрро ба онҳо додааст.

1. Ба Худованд барои неъматҳои бузургаш шукр гӯед

2. Ба Худованд ва ба пирӯзии ваъдашудааш имон оваред

1. Забур 100:4 Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед: Ӯро шукр гӯед ва исми Ӯро муборак гӯед.

2. Забур 118:14 Худованд қувват ва суруди ман аст, ва наҷоти ман аст.

Еҳушаъ ибни Нун 6:17 Ва шаҳр, ва он ҳама он чи дар он аст, ба Худованд лаънат хоҳад шуд: танҳо Роҳоби фоҳиша, вай ва ҳамаи онҳое ки дар хона ҳастанд, зинда хоҳанд монд, зеро ки фиристодагони мо фиристодашударо пинҳон карда буд. .

Роҳоби фоҳиша аз нобудшавии Ериҳӯ наҷот ёфт, зеро вай фиристодагони фиристодаи Худовандро пинҳон кард.

1. Раҳмат ва раҳмати Худо барои ҳама, новобаста аз гузаштаи онҳо

2. Қувваи итоъат ба Худованд

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Яъқуб 2:25 - Ба ҳамин монанд, оё ҳатто Роҳоби фоҳиша, вақте ки ӯ ба ҷосусон хобгоҳ дода, онҳоро ба самти дигар фиристод, одил ҳисоб намешуд?

Еҳушаъ ибни Нун 6:18 Ва шумо, ба ҳар ҳол, худро аз он малъун нигоҳ доред, то ки худро малъун насозед, вақте ки аз он чи малъун гирифта, ӯрдуи Исроилро лаънат гардонед ва онро ба изтироб меандозед.

Гузаргоҳ Ба исроилиён ҳушдор дода мешавад, ки аз чизи лаъин дурӣ ҷӯянд, то лаънат нашаванд ва ба лагери Исроил халал нарасонанд.

1. Хатари гирифтани ашёи лаъин

2. Қудрати дурӣ аз гуноҳ

1. 1 ба Қӯринтиён 10:21 - Шумо наметавонед косаи Худовандро бинӯшед, ва косаи иблисҳоро: шумо шарики дастархони Худованд ва дастархони иблисҳо шуда наметавонед.

2. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй дар назди Худованд зишт аст, аммо онҳое ки дар ҳақиқат муомила мекунанд, лаззати Ӯст.

Еҳушаъ ибни Нун 6:19 Аммо тамоми нуқра ва тилло ва зарфҳои мис ва оҳан ба Худованд бахшида шудаанд; онҳо ба ганҷинаи Худованд хоҳанд омад.

Еҳушаъ ба исроилиён фармуд, ки тамоми тилло, нуқра, биринҷ ва оҳанро аз Ериҳӯ гирифта, ҳамчун ҳадия ба Худованд бахшанд.

1. Худованд сазовори қурбонии мост - зиндагӣ кардан, ки ба Ӯ содиқ ва муқаддас аст.

2. Худо ба мо рӯзӣ медиҳад, ҳатто вақте ки ба мо амр шуда, ба садақа таваккал карда, ба ризқ ва саховати Ӯ таваккал кардаем.

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

2. Малокӣ 3:10 - Тамоми даҳьякро ба анбор оваред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кун, — мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ, — ва бубинам, ки оё дарҳои обхезии осмонро боз накунам ва он қадар баракат нарезам, ки ҷой барои нигоҳ доштани он кофӣ набошад.

Еҳушаъ ибни Нун 6:20 Ва ҳангоме ки коҳинон бо карнай навохтанд, мардум фарьёд заданд; ва чунин воқеъ шуд, вақте ки мардум садои карнайро шуниданд, ва мардум бо овози баланд фарьёд заданд, ки девор ҳамвор фурӯ рехт; Мардум ба шаҳр баромаданд, ва ҳар яке рост пешопеши ӯ, ва шаҳрро забт карданд.

Банӣ-Исроил фарёд зада, карнайҳо навохтанд, ки деворҳои Ериҳӯро фурӯ рехт ва шаҳрро забт кард.

1. Қувваи имон ва тоъат

2. Ахамияти амалиёти ягона

1. Ибриён 11:30 - "Бо имон деворҳои Ериҳӯ, пас аз он ки мардум дар атрофи онҳо ҳафт рӯз гаштугузор карданд, фурӯ рехт."

2. Матто 5:15 - «Бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд».

Еҳушаъ ибни Нун 6:21 Ва онҳо тамоми он чиро, ки дар шаҳр буд, марду зан, ҷавон ва пир, ва гов ва гӯсфанд ва харро бо дами шамшер нобуд карданд.

Исроилиён шаҳри Ериҳӯро хароб карда, тамоми одамон ва ҳайвонотро куштанд.

1. Худованд меҳрубон аст, вале одил аст

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Румиён 6:23, «Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст».

2. Такрори Шариат 20:16-17, "Аммо дар бораи шаҳрҳои ин қавмҳо, ки Худованд Худоят ба ту ҳамчун мерос медиҳад, набояд бигзор ҳеҷ чиз зинда бимонад; шумо онҳоро ҳиттиён ва амӯриёнро несту нобуд кунед, канъониён ва фариззиён, ҳивиён ва ябусиён, чунон ки Худованд Худои ту амр фармудааст».

Еҳушаъ ибни Нун 6:22 Аммо Еҳушаъ ба он ду марде, ки кишварро ҷосусӣ карда буданд, гуфта буд: «Ба хонаи фоҳиша биравед ва он занро ва ҳар он чи дорад, ки ба вай қасам хӯрдед, аз он ҷо берун кунед».

Еҳушаъ ба ду ҷосус дастур дод, ки ваъдаи худро ба як фоҳиша иҷро карда, вай ва дорояшро аз хонааш берун кунанд.

1. Қувваи ваъда: Чӣ тавр риоя кардани каломи мо барои ҳаёти иҷрошаванда муҳим аст

2. Масъулиятро ба дӯш гирифтан: Чӣ тавр ҳамаи мо метавонем барои иҷрои ваъдаҳои худ масъулиятро ба дӯш гирем

1. Матто 5:33-37 (Боз шунидаед, ки ба мардум гуфта шудааст: "Қасами худро нашиканед, балки назрҳоеро, ки ба Худованд додаед, ба ҷо оваред. Аммо ман ба шумо мегӯям: қасам нахӯред. қасам ёд кун: ё ба осмон, зеро ки тахти Худост, ё ба замин, зеро ки зери пои Ӯст, ё ба Ерусалим, зеро ки он шаҳри Подшоҳи Бузург аст ва ба сари худ қасам нахӯр, барои ту. Ҳатто як мӯйро сафед ё сиёҳ карда наметавонад. Ба шумо танҳо гуфтан лозим аст, ки танҳо бале ё не бигӯед; чизе ғайр аз ин аз иблис меояд.)

2. Масалҳо 6: 1-5 (Писарам, агар барои ёри худ муҳофизат карда бошӣ, агар ба гарав дасти дигаре додаӣ, агар сухани ту ба дом афтода, ба доми суханони даҳонат афтодаӣ, Пас ин корро кун, писарам, худро озод кун, зеро ки ту ба дасти ёри худ афтодӣ: бирав ва худро фурӯтан кун; ба ёри худ илтиҷо кун, ба чашмат хоб набар, пилконат хоб набар.)

Еҳушаъ ибни Нун 6:23 Ва ҷавонони ҷосусӣ даромада, Роҳоб ва падараш, ва модараш, ва бародаронаш ва ҳар он чи дошт, берун оварданд; ва тамоми хешовандони вайро берун оварда, берун аз ӯрдуи Исроил гузоштанд.

Ҷосусони Исроил ба Ериҳӯ рафта, Роҳоб ва оилаи ӯро наҷот дода, аз шаҳр берун оварда, берун аз ӯрдугоҳи Исроил гузоштанд.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худованд Раҳоб ва оилаи ӯро дар вақти ниёзмандӣ баракат дод.

2. Қудрати кафорат: Чӣ гуна Худо моро аз зулмот ва ба нури худ мебарорад.

1. Румиён 10:9-10: «Агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, наҷот хоҳӣ ёфт. даҳоне ки иқрор мешавад ва наҷот меёбад».

2. Еҳушаъ ибни Нун 2:11: «Вақте ки мо инро шунидем, дилҳои мо об шуд ва ҳама аз сабаби ту далерӣ ноком шуд, зеро ки Худованд Худои ту дар осмон дар осмон ва дар замин дар поён Худост».

Еҳушаъ ибни Нун 6:24 Ва шаҳрро ва ҳар он чи дар он буд, ба оташ сӯзонданд: танҳо нуқра ва тилло ва зарфҳои мис ва оҳанро ба ганҷинаи хонаи Худованд гузоштанд.

Шаҳри Ериҳӯ сӯхта ба хок супурда шуд, аммо нуқра, тилло, мис ва оҳан ҳама ба ганҷинаи Худованд гузошта шуданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Дарсҳо аз Ериҳӯ

2. Рӯзи Худо дар замонњои мусибат

1. Матто 6:19-21 - «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад ва дар куҷост. дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Воиз 5:10 - "Касе ки пулро дӯст медорад, бо пул сер намешавад, ва касе ки фаровониро аз даромади он дӯст медорад, ин ҳам ботил аст".

Еҳушаъ ибни Нун 6:25 Ва Еҳушаъ Роҳоби фоҳиша ва аҳли байти падараш ва тамоми дороияшро зинда наҷот дод; ва то имрӯз дар Исроил сокин аст; зеро ки вай қосидонеро, ки Еҳушаъ онҳоро барои ҷосусӣ Ериҳӯ фиристода буд, пинҳон кард.

Еҳушаъ ҷони Роҳоб ва аҳли оилаи ӯро амон дод, то фиристодагонеро, ки Еҳушаъ барои ҷосусӣ ба Ериҳӯ фиристода буд, нигоҳ дошт. Роҳоб ва оилаи ӯ аз ҳамон вақт дар Исроил зиндагӣ мекунанд.

1. Қувваи шукргузорӣ: Қиссаи Раҳоб дар бораи имон ва фидя.

2. Раҳмати бепоёни Худо: Намунаи Раҳоб аз раҳмат ва омурзиши Худо.

1. Ибриён 11:31 - Бо имон Роҳоби фоҳиша, ҳангоме ки ҷосусонро бо осоиштагӣ қабул карда буд, бо онҳое ки имон надоштанд, ҳалок нашуд.

2. Матто 1:5 - Ва Салмон Бузро аз Рачаб ба дуньё овард; ва Буз Убидро аз Рут ба дуньё овард; ва Убид Йисойро ба дунё овард.

Еҳушаъ ибни Нун 6:26 Ва Еҳушаъ дар он вақт онҳоро насиҳат дода, гуфт: «Малъун бод ба ҳузури Худованд, ки бархоста, ин шаҳри Ериҳӯро бино мекунад; таҳкурсии онро дар нахустзодаи худ мегузорад, ва дар писари хурдии худ пойдевори онро хоҳад гузошт. дарвозахои он.

Худованд ҳар касеро, ки Ериҳӯро барқарор мекард, лаънат кард ва фармон дод, ки нахустзодаҳо ва фарзандони хурдтарин қисми сохтмони шаҳр хоҳанд шуд.

1. Баракат ва лаънати Худованд: Омӯзиши эҳтиром ба иродаи Ӯ

2. Қудрати Каломи Худо: Итоати фармудаҳои Ӯ

1. Такрори Шариат 28:15–20

2. Ғалотиён 3:10–13

Еҳушаъ ибни Нун 6:27 Ва Худованд бо Еҳушаъ буд; ва шӯҳрати ӯ дар тамоми кишвар садо дод.

Еҳушаъ бо кӯмаки Худованд дар кӯшишҳои худ муваффақ шуд ва шахсияти машҳур дар тамоми замин гардид.

1. Худованд манбаи муваффақияти ҳақиқӣ аст.

2. Қувваи имон ва итоъат ба Худо.

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Еҳушаъ 7-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 7: 1-5 шикаст дар Ай ва оқибатҳои онро тасвир мекунад. Пас аз ғалаба дар Ериҳӯ, Еҳушаъ як қувваи хурдеро мефиристад, то шаҳри Айро забт кунад. Бо вуҷуди ин, онҳо ба таври ғайричашмдошт шикаст хӯрда, дар байни исроилиён ғаму андӯҳи бузурге ба бор овард. Еҳушаъ ва пирон либосҳои худро дарида, дар пеши сандуқи аҳд ба рӯи худ меафтанд ва мепурсанд, ки чаро Худо ба онҳо иҷозат додааст, ки мағлуб шаванд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 7: 6-15, маълум мешавад, ки дар лагери Исроил гуноҳ вуҷуд дорад. Худо ба Еҳушаъ хабар медиҳад, ки касе фармони Ӯро вайрон карда, чизҳои манъшударо аз Ериҳӯ гирифта, дар хаймаи худ пинҳон кардааст. Ин амал ба Исроил лаънат оварда, онҳоро аз пирӯзӣ дар ҷанг бозмедорад.

Сархати 3: Еҳушаъ 7 бо эътироф ва ҷазои Охон дар Еҳушаъ 7:16-26 ба анҷом мерасад. Охон ба гуноҳи худ иқрор шуда, ошкор мекунад, ки аз Ериҳӯ ҷомаи зебо, нуқра ва тилло гирифта, дар хаймаи худ пинҳон кардааст. Дар натиҷаи

беитоатии ӯ Охон ва тамоми оилаи ӯ аз ҷониби тамоми Исроил сангсор карда мешаванд, дар ҳоле ки дороии онҳо сӯзонда мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 7 пешниҳод мекунад:
Мағлубият дар тангии Ай дар байни исроилиён;
Гуноҳ дар лагер вайрон кардани фармони Худо;
Ҷазои эътирофи Охон барои итоат накардан.

Таваҷҷӯҳ ба мағлубият дар тангии Ай дар байни исроилиён;
Гуноҳ дар лагер вайрон кардани фармони Худо;
Ҷазои эътирофи Охон барои итоат накардан.

Ин боб ба шикасти Ай дар паси таҳқиқи гуноҳ дар лагери Исроил, ки дар натиҷаи итоат накардан ба аҳкоми Худо оварда шудааст, тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 7, пас аз пирӯзӣ дар Ериҳӯ, Еҳушаъ як қувваи хурдеро барои забт кардани шаҳри Ай мефиристад. Бо вуҷуди ин, онҳо ба шикасти ҳайратангез дучор шуда, дар байни исроилиён ғаму андӯҳи бузурге ба бор оварданд. Еҳушаъ ва пирон аз Худо ҷавоб меҷӯянд ва мепурсанд, ки чаро ин мағлубият рӯй дод.

Дар идомаи боби Еҳушаъ 7, Худо ошкор мекунад, ки дар лагери Исроил гуноҳ вуҷуд дорад. Маълум мешавад, ки касе фармони Ӯро вайрон карда, чизҳои манъшударо аз Ериҳӯ гирифта, дар хаймаи худ пинҳон кардааст. Ин амал ба Исроил лаънат оварда, онҳоро аз пирӯзӣ дар ҷанг дар натиҷаи итоат накардан бозмедорад.

Еҳушаъ 7 бо эътироф ва ҷазои Охон ба анҷом мерасад. Охон ба гуноҳи худ иқрор шуда, ошкор мекунад, ки аз Ериҳӯ ҷомаи зебо, нуқра ва тилло гирифта, дар хаймаи худ пинҳон кардааст. Дар натиҷаи беитоатии ӯ Охон ва тамоми оилаи ӯ аз ҷониби тамоми Исроил сангсор карда мешаванд, дар ҳоле ки дороии онҳо барои вайрон кардани амри Худо ва ба сари тамоми ҷомеа изтироб овардан ҷазои сахте буд.

Еҳушаъ ибни Нун 7:1 Аммо банӣ-Исроил дар чизи лаъин гуноҳе карданд, зеро ки Охон ибни Кармӣ ибни Забдӣ ибни Зераҳ, аз сибти Яҳудо чизи малъунро гирифт; ва хашм. аз ҷониби Худованд бар зидди банӣ-Исроил аланга зад.

Банӣ-Исроил нофармонии Худо шуданд ва чизеро, ки лаънат шуда буд, гирифтанд ва ин боиси хашми Худо бар онҳо шуд.

1. Қувваи беитоатӣ: Чӣ гуна хилофи иродаи Худо метавонад ба оқибатҳо оварда расонад

2. Омӯзиши итоат ба Худо: арзиши эътимод ба Каломи Ӯ

1. Такрори Шариат 11: 26-28 - "Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро пеши ту мегузорам: баракат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунӣ, ва лаънат, агар ту ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накун, балки аз роҳе ки имрӯз ба ту амр мефармоям, рӯй гардон, то худоёни дигареро, ки нашинохтаӣ, пайравӣ кун».

2. Масалҳо 3:1-2 - "Писари ман, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳои дароз ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова хоҳанд кард".

Еҳушаъ ибни Нун 7:2 Ва Еҳушаъ одамонро аз Ериҳӯ ба Ай, ки дар канори Байт-Ҳовин, дар тарафи шарқии Байт-Ил воқеъ аст, фиристод, ва ба онҳо сухан ронда, гуфт: «Биравед ва сарзаминро бубинед». Ва мардон баромада, Айро диданд.

Еҳушаъ одамонро аз Ериҳӯ ба Ай, ки дар наздикии Байт-Ҳавн ва Байт-Ил ҷойгир аст, фиристод, то ин кишварро тамошо кунанд.

1. Фаҳмидани аҳамияти омӯхтани сафари имонии мо.

2. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замони номуайянӣ.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 118:6 - Худованд тарафи ман аст; Ман наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Еҳушаъ ибни Нун 7:3 Ва онҳо назди Еҳушаъ баргашта, ба ӯ гуфтанд: «Нагузоред, ки тамоми мардум берун нараванд; лекин бигзор тақрибан ду ё се ҳазор нафар баромада, Айро бизананд; ва на ҳама одамонро дар он ҷо меҳнат кунанд; зеро ки онҳо андаканд.

Исроилиён Еҳушаъро огоҳ карданд, ки тамоми мардумро ба Ай нафиристад ва пешниҳод карданд, ки танҳо ду ё се ҳазор бояд бираванд, зеро дар шаҳр танҳо чанд нафар зиндагӣ мекарданд.

1. Қувваи имон ва ададҳои хурд

2. Қувваи худдорӣ

1. Матто 10:30 - "Ва ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумораанд."

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо амин аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қобилияти худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад оварда. то ба он тоб оварда тавонед».

Еҳушаъ ибни Нун 7:4 Ва тақрибан се ҳазор нафар аз қавм ба он ҷо баромаданд, ва онҳо аз пеши мардуми Ой гурехтанд.

Гурӯҳи се ҳазор нафар аз банӣ-Исроил ба сӯи Ой равона шуданд, вале онҳо шикаст хӯрда, гурехтанд.

1. Таслим шудан ба нақшаи Худо дар замони мағлубият

2. Қуввати имон дар замони сахтӣ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Еҳушаъ ибни Нун 7:5 Ва мардуми Ой тақрибан сию шаш нафарро куштанд, зеро ки онҳоро аз пеши дарвоза то Шабарим таъқиб карда, ҳангоми фурӯд омадан заданд; бинобар ин дили қавм об шуд ва мисли об шуд. .

Мардони Ай исроилиёнро шикаст дода, онҳоро аз дарвозаи Шабарим таъқиб карданд ва 36 нафарро куштанд. Ин исроилиёнро рӯҳафтода кард.

1: Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад ва новобаста аз он ки мо чӣ қадар рӯҳафтода шавем, моро тарк намекунад.

2: Мо метавонем дар Худованд қувват ва далерӣ пайдо кунем, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

1: Такрори Шариат 31:6 - «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2: Ибриён 13:5-6 - Ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон мегӯем: Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

Еҳушаъ ибни Нун 7:6 Ва Еҳушаъ либоси худро дарронд, ва худаш ва пирони Исроил то шом ба пеши сандуқи Худованд рӯй бар замин афтод, ва бар сари онҳо хок андохт.

Еҳушаъ ва пирони Исроил ғаму андӯҳ ва фурӯтании худро дар назди Худо нишон доданд, ки либосҳои худро дарронда ва дар пеши сандуқи Худованд ба замин афтоданд ва дар ҳоле ки сарҳои худро бо хок пӯшиданд.

1. Намунаи фурӯтанӣ: Тадқиқот дар Еҳушаъ 7:6

2. Ғам дар баробари нокомӣ: Тадқиқот дар Еҳушаъ 7:6

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2. Забур 22:29 - "Тамоми сарватмандони қавм ба рӯи Ту илтиҷо хоҳанд кард; дар назди дарвозаи Ту фурӯтан хоҳанд шуд".

Еҳушаъ ибни Нун 7:7 Ва Еҳушаъ гуфт: «Вой, эй Худованд Худо! Кошки ба Худо розӣ мешудем ва дар он тарафи Урдун сукунат мекардем!

Еҳушаъ изҳори таассуф мекунад, ки Худо онҳоро ба вазъияте овардааст, ки онҳо дар назди аморӣён осебпазиранд ва орзу мекарданд, ки онҳо дар он тарафи Урдун мемонданд.

1. Нақшаҳои Худо на ҳамеша равшананд - Еҳушаъ 7:7

2. Муҳимияти қаноатмандӣ - Еҳушаъ 7:7

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Забур 37:4 - Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатонро хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 7:8 Эй Худованд!

Халқи Исроил дар ҷанг бо шикаст рӯбарӯ ҳастанд ва Еҳушаъ ноумедӣ ба Худо барои кӯмак ва роҳнамоӣ муроҷиат мекунад.

1. "Фарёди кӯмак: Вақте ки мағлубият ба назар мерасад"

2. "Худованд Наҷотдиҳандаи мост: Дар вақти эҳтиёҷ қувват ёфтан"

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст".

Еҳушаъ ибни Нун 7:9 Зеро ки канъониён ва тамоми сокинони замин аз он хоҳанд шунид, ва моро иҳота хоҳанд кард, ва номи моро аз замин маҳв хоҳанд кард; ва ту ба исми бузурги худ чӣ кор хоҳӣ кард?

Еҳушаъ ба Худо метарсад, ки канъониён аз шикасти ахири худ дар Ай мешунаванд ва онҳоро иҳота мекунанд ва номи онҳоро аз замин нест хоҳанд кард ва мепурсад, ки Худо барои ҳифзи номи бузурги худ чӣ кор хоҳад кард.

1. Номи Худо аз ҳама гуна рақиб бузургтар аст - Еҳушаъ 7:9

2. Имон ба ваъдаҳои Худо бар ҳар монеа пирӯз хоҳад шуд - Еҳушаъ 7:9

1. Ишаъё 54:17 Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забоне ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, Ва адолати онҳо аз Ман аст, мегӯяд Худованд.

2. Румиён 8:31 Пас, ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Еҳушаъ ибни Нун 7:10 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Бархез; Чаро рӯи худ чунин дурӯғ мегӯй?

Худо бо Еҳушаъ сухан ронда, мепурсад, ки чаро ӯ дар замин хобидааст.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз ҳад зиёд рӯҳафтода нашавем, то роҳнамоии Худоро биҷӯем.

2: Мо бояд фурӯтан бошем ва ба дастуроти Худо кушода бошем.

1: Isaiah 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 7:11 Исроил гуноҳ кард, ва онҳо низ аҳди Маро, ки ба онҳо амр фармудаам, вайрон карданд, зеро ки онҳо ҳатто чизи малъунро гирифтанд, ва дуздида, пора карданд, ва онро дар миёни молу мулки худ гузоштаанд.

Исроил аҳди Худоро вайрон карда, чизҳои мамнӯъро дар байни молу мулки худ гирифта ва пинҳон кардааст.

1. Хатари нофармонӣ - Мо бояд эҳтиёт кунем, ки фармудаҳои Худоро, ҳатто вақте ки онҳо душвор аст, иҷро кунем.

2. Муҳимияти риояи аҳд - Вафо кардани ваъдаҳои худ ба Худо барои муносибати солим бо Ӯ муҳим аст.

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. 8 Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. 6 Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 7:12 Бинобар ин банӣ-Исроил натавонистанд пеши душманони худ истода, аз душманони худ рӯй гардонанд, зеро ки онҳо малъун буданд; ва ман дигар бо шумо нахоҳам буд, магар ин ки лаънатонро аз миёни худ нест кунед.

Банӣ-Исроил наметавонанд бар зидди душманони худ истодагарӣ кунанд, зеро онҳо лаънат шудаанд ва Худо ба онҳо кӯмак намекунад, то лаънатонро аз миёни онҳо дур кунанд.

1. "Лаънати гуноҳ: он ба мо чӣ гуна таъсир мерасонад ва мо дар ин бора чӣ кор карда метавонем"

2. «Чӣ тавр бояд мувофиқи иродаи Худо рафтор кунем ва содиқ мондем».

1. Такрори Шариат 28:15-20 - Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба Ӯ итоат накунанд, лаънат хоҳанд шуд ва душманонашон бар онҳо ғолиб хоҳанд шуд.

2. Ғалотиён 5:16-25 - Павлус мефаҳмонад, ки имондорон бояд мувофиқи Рӯҳ зиндагӣ кунанд, на ба ҳасби ҷисм, ва агар ин тавр кунанд, зери лаънат нахоҳанд шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 7:13 Бархез, қавмро тақдис кунед ва бигӯед: «Худро бар зидди фардо тақдис кунед, зеро ки Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Дар миёни ту, эй Исроил, чизи лаъин аст: ту пеши душманони худ истода наметавонӣ, то он даме, ки малъунро аз миёни худ дур кунед.

Худованд ба банӣ-Исроил мефармояд, ки аз ҳар чизи лаънатӣ дар миёни онҳо халос шаванд, то дар муқобили душманонашон истода тавонанд.

1. Мо бояд гуноҳро решакан кунем, то муҳофизати Худоро ба даст орем

2. Эътироф ва бартараф кардани лаънатҳо дар ҳаёти мо

1. 1 Юҳанно 1:8-9 - "Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем, ва ҳақиқат дар мо нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва пок кунад. моро аз ҳар ноинсофӣ».

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Еҳушаъ ибни Нун 7:14 Пас, бомдодон шумо мувофиқи қабилаҳои худ оварда хоҳед шуд; ва хонадоне ки Худованд бигирад, хонадонҳо хоҳанд омад; ва хонадоне ки Худованд бигирад, одам ба як одам хоҳад омад.

Худованд аз банӣ-Исроил сар карда, аз қабилаҳо, баъд оилаҳо, хонадонҳо ва ниҳоят ҳар як одамро алоҳида мегирад.

1. Нақшаҳо ва муқаррароти Худованд: Фаҳмидани роҳнамоии Худо барои ҳаёти мо

2. Даъват ба тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо барои зиндагии пурбаракат

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. 1 Подшоҳон 15:22 - Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо мисли он ки ба овози Худованд итоат кардан маъқул аст? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқорҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 7:15 Ва чунин хоҳад шуд, ки ҳар кӣ бо чизи малъун гирифта шудааст, вай ва ҳар он чи дорад, дар оташ месӯзад, зеро ки вай аҳди Худовандро вайрон кардааст, ва ба сабаби беақлӣ дар Исроил.

Дар ин порча дар бораи ҷазо барои вайрон кардани аҳди Худованд ва беақлӣ дар Исроил сухан меравад.

1. Оқибатҳои беитоатӣ Еҳушаъ 7:15

2. Хатари вайрон кардани аҳди Худованд Еҳушаъ 7:15

1. Ибодат 26:14-16 Агар шумо ба Худованд гӯш надиҳед ва аҳком ва фароизи Ӯро, ки ба шумо фармудааст, риоя накунед, он гоҳ ҳамаи ин лаънатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид.

2. Такрори Шариат 28:15-19 Аммо агар шумо ба Худованд Худои худ итоат накунед, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, ба ҷо оваред, он гоҳ ҳамаи ин лаънатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид.

Еҳушаъ ибни Нун 7:16 Ва Еҳушаъ субҳи барвақт бархоста, Исроилро бо қабилаҳояшон овард; ва сибти Яҳудо забт карда шуд;

Еҳушаъ исроилиёнро ба сибти Яҳудо роҳнамоӣ мекунад:

1. Бо душвориҳо: Далерии Еҳушаъ

2. Қувват дар ягонагӣ: Қудрати Исроили муттаҳид

1. Такрори Шариат 31:6-8 - Қавӣ ва далер бошед; аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

Еҳушаъ ибни Нун 7:17 Ва хонадони Яҳудоро овард; ва ӯ хонадони зарҳиёнро гирифт; ва Забдиро гирифтанд:

Банӣ-Исроил бо гирифтани ғорат ва нигоҳ доштани он аз шаҳри Ериҳӯ гуноҳ карданд ва Худо аз онҳо талаб кард, ки ба гуноҳи худ иқрор шаванд ва чизҳои гирифтаашонро баргардонанд. Забдиро намояндаи оилаи Яҳудо интихоб карданд.

1. Адлу раҳмати Худо дар тавозуни комил аст.

2. Роҳҳои Худо аз роҳҳои мо болотаранд ва мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба Ӯ итоат кунем.

1. Ибодат 5:5-6 - Вақте ки шахс гунаҳкор аст, ки ҷазои қурбонии гуноҳро дорад, ӯ бояд гуноҳи худро эътироф кунад ва ҳамчун ҷазои худ як барра ё бузи модаро аз рама оварад.

6. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 7:18 Ва ӯ марди хонадони худро ба як тан овард; ва Охон ибни Карми, ибни Забдӣ, ибни Зераҳ, аз сибти Яҳудо, гирифта шуд.

Охон ном марде аз сибти Яҳудо аз хонаводааш гирифта шуд.

1. Худо касонеро, ки аз Ӯ рӯй гардонанд, доварӣ мекунад.

2. Мо бояд ба Худованд содиқ бошем, ҳатто вақте ки ин душвор аст.

1. Матто 22:1-14 - Масал дар бораи тӯйи арӯсӣ

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Еҳушаъ ибни Нун 7:19 Ва Еҳушаъ ба Охон гуфт: «Писарам! ва алҳол ба ман бигӯ, ки чӣ кор кардай; аз ман пинҳон накун.

Еҳушаъ ба Охон амр фармуд, ки Худованд Худои Исроилро ҷалол диҳад ва эътироф кунад, ва ҳеҷ чизро пинҳон накарда, ба ӯ он чи карда буд, нақл кунад.

1. Фаҳмидани қудрат ва эътирофи қудрати Худо

2. Аҳамияти эътироф

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Еҳушаъ ибни Нун 7:20 Ва Охон ба Еҳушаъ ҷавоб дода, гуфт: «Дар ҳақиқат ман пеши Худованд Худои Исроил гуноҳ кардаам, ва чунин ва чунин кардам:

Охон ба Худованд итоат накарданашро эътироф мекунад ва ба гуноҳаш иқрор мешавад.

1. «Арзиши эътироф: Намунаи Охон».

2. «Қувваи итоаткорӣ: Аз хатои Охон ибрат гирифтан».

1. Яъқуб 5:16 «Гуноҳҳои худро дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед».

2. Румиён 6:16 "Оё намедонед, ки агар худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад? "

Еҳушаъ ибни Нун 7:21 Ва ҳангоме ки дар миёни ғаниматҳо ҷомаи зебои бобилӣ ва дусад сиқл нуқра ва як зарра тиллои вазнаш панҷоҳ сиқл дидам, ба онҳо тамаъ кардам ва онҳоро гирифтам; ва инак, онҳо дар миёни хаймаи Ман дар замин пинҳон шудаанд, ва нуқра дар зери он.

Охон аз ғаниматҳои ҷангӣ ҷомаи бобилӣ, 200 сиқл нуқра ва як заррае ёфт ва онҳоро гирифта, дар миёни хаймаи худ дар замин пинҳон кард ва нуқра дар зери он буд.

1. Хатари бахилӣ

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Матто 6:21 - «Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Ғалотиён 6:7 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, онро низ даравад".

Еҳушаъ ибни Нун 7:22 Ва Еҳушаъ қосидон фиристод, ва онҳо сӯи хайма давиданд; ва инак, он дар хаймаи ӯ пинҳон буд, ва нуқра дар зери он.

Кашфи Еҳушаъ гуноҳи ниҳони Охон.

1: Гуноҳ аксар вақт пинҳон аст, аммо Худо онро ҳамеша дар вақти худ ошкор мекунад.

2: Гуноҳ оқибат дорад, аммо раҳмати Худо бузургтар аст.

1: Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои онҳоро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро рад мекунад, марҳамат мекунад.

2:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ содиқ ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 7:23 Ва онҳоро аз миёни хайма бароварда, назди Еҳушаъ ва назди тамоми банӣ-Исроил бурданд, ва ба ҳузури Худованд гузоштанд.

Еҳушаъ ва банӣ-Исроил моли дуздидашударо аз хаймае, ки онҳо забт карда буданд, назди Еҳушаъ ва банӣ-Исроили дигар оварда, ба ҳузури Худованд гузоштанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо метавонад баракатҳо оварад

2. Аҳамияти ростқавлӣ: Интихоби адолат бар фиреб

1. Такрори Шариат 5:16-20 Худоро бо итоат кардан ба аҳкоми Ӯ ҷалол диҳед

2. Масалҳо 11:1 Ростқавлӣ ба беайбӣ ва адолат мебарад

Еҳушаъ ибни Нун 7:24 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо худ, Охон ибни Зераҳ, ва нуқра ва ҷома, ва камари тилло, ва писаронаш, ва духтаронаш, ва говҳо ва харони ӯро гирифтанд, ва гӯсфандонаш, ва хаймаи вай ва ҳар он чи дошт, ва онҳоро ба водии Акор бурданд.

Еҳушаъ ва тамоми Исроил Охон, хонадони ӯ ва тамоми дороияшро гирифта, ба водии Акор бурданд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ - Еҳушаъ 7:24

2. Қудрати адолати Худо - Еҳушаъ 7:24

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Еҳушаъ ибни Нун 7:25 Ва Еҳушаъ гуфт: «Чаро моро ба изтироб овардӣ? Худованд имрӯз туро ба изтироб хоҳад овард. Ва тамоми исроилиён ӯро сангсор карданд, ва баъд аз сангсор кардани онҳо, онҳоро дар оташ сӯзонданд.

Еҳушаъ фармуд, ки тамоми исроилиён Охонро сангсор кунанд ва ӯро ба оташ месӯзонанд, зеро онҳоро ба ташвиш овардааст.

1. Оқибати нофармонӣ аз Худо: Қиссаи Охон

2. Қувваи итоаткорӣ: Намунаи Исроил

1. Луқо 6:37-38 - "Ҳукм накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд; бидеҳ, ва он ба шумо дода мешавад. Андозаи хуб. , фишурда, ларзонда, давида, ба зонуи ту андохта хоҳанд шуд, зеро ба андозаи андозае, ки шумо истифода мебаред, ба шумо бармегардад».

2. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

Еҳушаъ ибни Нун 7:26 Ва бар ӯ тӯдаи сангинро то имрӯз бардоштанд. Ва Худованд аз хашми ӯ рӯй гардонд. Бинобар ин номи он макон то имрӯз "Водии Акор" номида шудааст.

Банӣ-Исроил барои ёдбуди марҳамат ва омурзиши Худо як тӯдаи санг сохтанд ва он ҷо водии Акор номида шуд.

1. Қувваи бахшидан - Чӣ тавр мо паёми водии Ахорро дар ҳаёти худ татбиқ мекунем?

2. Муҳаббати бечунучарои Худо - Тафаккур дар бораи раҳмату лутфи Худованд дар водии Ачор.

1. Луқо 23:34 - Исо гуфт: «Эй Падар, онҳоро бубахш, зеро онҳо намедонанд, ки чӣ кор мекунанд».

2. Мико 7:18-19 - Худое мисли ту кист, ки гуноҳро мебахшад ва гуноҳро барои бақияи мероси худ гузашт мекунад? Ӯ хашми худро то абад нигоҳ намедорад, зеро ӯ аз муҳаббати устувор лаззат мебарад. Боз ба мо раҳм хоҳад кард; гуноҳҳои моро зери по хоҳад зад. Ту тамоми гуноҳҳои моро ба қаъри баҳр мепартоӣ.

Еҳушаъ 8-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 8:1-17 забти дуюми Айро тасвир мекунад. Худо ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки тамоми қувваҳои ҷангиро гирифта, дар паси шаҳр камин гузорад. Онҳо бояд стратегияеро, ки бар зидди Ериҳӯ истифода мешуданд, истифода баранд, аммо ин дафъа ба онҳо иҷозат дода мешавад, ки шаҳр ва чорворо ғорат кунанд. Еҳушаъ ба дастуроти Худо амал мекунад ва онҳо Айро бомуваффақият мағлуб мекунанд. Подшоҳи Ай асир ва кушта мешавад ва шаҳр сӯзонда мешавад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 8:18-29, навишта шудааст, ки баъд аз забт кардани Ай, Еҳушаъ мувофиқи дастури Мусо дар кӯҳи Эбол қурбонгоҳ месозад. Ӯ нусхаи шариати Мусоро бар сангҳо дар пеши тамоми исроилиён менависад, дар ҳоле ки онҳо дар байни кӯҳи Эбал ва кӯҳи Гаризим, ки кӯҳҳои баракат ва лаънатро ифода мекунанд, меистанд. Ин маросим ҳамчун ёдрас кардани аҳди Худо бо Исроил ва интизориҳои Ӯ дар бораи итоаткории онҳо хидмат мекунад.

Сархати 3: Еҳушаъ 8 бо таъкид ба итоаткорӣ ба аҳкоми Худо дар Еҳушаъ 8:30-35 хотима меёбад. Еҳушаъ тамоми суханони шариатро, ки дар Китоби шариат навишта шудааст, баракатҳо ва лаънатҳоро дар пеши тамоми мардон, занон, кӯдакон ва хориҷиён, аз ҷумла исроилиён бо овози баланд мехонад ва бори дигар тасдиқ мекунанд, ки ба аҳкомҳои Худованд итоат мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 8 пешниҳод мекунад:
Дуюм фатҳи Ай камин муваффақ;
Қурбонгоҳе дар кӯҳи Эбол барои ёдоварии аҳд бино кунед;

Бо овози баланд хондани Китоби Қонун бори дигар итоаткориро тасдиқ мекунад.

Таваққӯҳ ба фатҳи дуюми Аі камини муваффақ;
Қурбонгоҳе дар кӯҳи Эбол барои ёдоварии аҳд бино кунед;
Бо овози баланд хондани Китоби Қонун бори дигар итоаткориро тасдиқ мекунад.

Дар ин боб ба забти дуюми Айи тавассути стратегияи бомуваффақияти камин, сохтани қурбонгоҳ дар кӯҳи Эбал ҳамчун ёдоварии аҳд ва хондани бо овози баланд аз Китоби Қонун барои тасдиқи итоаткорӣ тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 8, Худо ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки тамоми қувваи ҷангиро бигирад ва дар паси Ай камин гузорад. Онҳо дастурҳои Худоро иҷро мекунанд, Айро мағлуб мекунанд, подшоҳи онро забт мекунанд ва шаҳрро оташ мезананд, ки бо шикасти аввалини онҳо дар Ай муқобил аст.

Идома дар Еҳушаъ 8, пас аз забт кардани Ай, Еҳушаъ мувофиқи дастури Мусо дар кӯҳи Эбал қурбонгоҳ месозад. Ӯ нусхаи қонунро дар бораи сангҳо дар пеши тамоми исроилиён менависад, вақте ки онҳо дар байни кӯҳи Эбал ва кӯҳи Геризим меистанд, маросиме, ки рамзи баракатҳо барои итоат ва лаънат барои беитоатӣ мебошад. Ин ҳамчун ёдрас кардани аҳди Худо бо Исроил ва интизориҳои Ӯ дар бораи садоқати онҳо хизмат мекунад.

Еҳушаъ 8 бо таъкид ба итоаткорӣ ба аҳкоми Худо хотима меёбад. Еҳушаъ тамоми суханони шариатро, ки дар Китоби шариат навишта шудааст, баракатҳо ва лаънатҳоро дар пеши тамоми мардон, занон, кӯдакон ва хориҷиён, аз ҷумла исроилиён бо овози баланд мехонад ва бори дигар тасдиқ мекунанд, ки ба аҳкомҳои Худованд итоат мекунанд. Ин хониши оммавӣ фаҳмиши онҳо дар бораи интизориҳои Худоро мустаҳкам мекунад ва аҳамияти итоаткорӣ дар нигоҳ доштани муносибатҳои аҳди онҳо бо Ӯро таъкид мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 8:1 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Натарс, ва ҳаросон нашав; тамоми мардуми ҷангиро бо худ бигир ва бархоста, ба сӯи Ой бирав; инак, подшоҳи Айро ба дасти ту супурдам, ва қавми ӯ ва шаҳр ва замини ӯ:

Еҳушаъ исроилиёнро роҳнамоӣ мекунад, то Айро забт кунанд ва заминро тасарруф кунанд:

1. Худованд бо мост, аз ин рӯ мо набояд аз ҳеҷ монеа дар роҳи худ натарсем.

2. Тавассути имон ва далерӣ мо метавонем ҳама мушкилотро паси сар кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Еҳушаъ ибни Нун 8:2 Ва ба Ай ва подшоҳи вай чунон бикун, ки ба Ериҳӯ ва подшоҳи вай кардаӣ; танҳо ғанимати он ва чорпоёнашро барои худ тороҷ хоҳӣ кард; барои шаҳр дар паси он камин гиред. .

Ба Еҳушаъ дастур дода мешавад, ки ба шаҳри Ай ва подшоҳи он ҳамон тавре ки ба шаҳри Ериҳӯ ва подшоҳи он карда шуда буд, амал кунад ва танҳо ғанимат ва чорворо ҳамчун мукофот бигирад.

1. Адолати Худо ҳам одилона ва ҳам пайваста аст.

2. Подоши Худо бо итоат ва садоқат меояд.

1. Такрори Шариат 30:15-16 Инак, ман имрӯз ҳаёт ва некӣ, мамот ва бадро пеши шумо гузоштаам, ки имрӯз ба шумо амр медиҳам, ки Худованд Худои худро дӯст доред, бо роҳҳои Ӯ биравед ва аҳкоми Ӯ, Фаризаҳо ва ҳукмҳои Ӯро, то ки зинда ва афзун шавед; ва Худованд Худоят туро дар замине ки барои тасарруф кардан меравӣ, баракат хоҳад дод.

2. Забур 37:3 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; Дар замин сокин шавед ва аз садоқати Ӯ бихӯред.

Еҳушаъ ибни Нун 8:3 Ва Еҳушаъ ва тамоми мардуми ҷангӣ бархостанд, то ки ба муқобили Ои бароянд; ва Еҳушаъ сӣ ҳазор мардони далерро интихоб карда, шабона онҳоро фиристод.

Еҳушаъ лашкарро барои забт кардани Ай сарварӣ мекунад: Еҳушаъ 30 000 мардони далерро интихоб кард ва онҳоро шабона фиристод.

1. "Қудрати ҳадаф: Истифодаи тӯҳфаҳои мо барои мағлуб кардани монеаҳо"

2. "Баромад ба душворӣ: Қувваи Худо дар иҷрои душвориҳо"

1. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис устувор истода тавонед".

Еҳушаъ ибни Нун 8:4 Ва ба онҳо амр фармуда, гуфт: «Инак, шумо бар зидди шаҳр, ҳатто дар паси шаҳр камин хоҳед гирифт; аз шаҳр чандон дур наравед, балки ҳама тайёр бошед;

Худованд ба банӣ-Исроил дастур дод, ки дар паси шаҳри Ай камин гиранд ва ба ҳамла омода бошанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Ба воситаи исроилиён дар Еҳушаъ 8:4 нишон дода шудааст

2. Муҳимияти омодагӣ: Дарсҳо аз исроилиён дар Еҳушаъ 8:4

1. Масалҳо 21:5 - "Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ мебарад, аммо ҳар кӣ шитоб мекунад, танҳо ба фақр меояд."

2. Матто 25:1-13 - Пас Малакути Осмон ба даҳ бокира монанд карда мешавад, ки чароғҳои худро гирифта, ба пешвози домод баромаданд.

Еҳушаъ ибни Нун 8:5 Ва ман ва тамоми қавме ки бо ман ҳастанд, ба шаҳр наздик мешавем; ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки вақте ки онҳо бар зидди мо берун меоянд, мисли аввала, мо аз пеши онҳо мегурезем,

Гузариш Тамоми мардум бо Еҳушаъ ба шаҳр наздик мешаванд, ва вақте ки душман ба ҷанг мебарояд, онҳо гурезанд.

1. Аз душман натарс, Худо туро нигах дорад.

2. Ба нақшаи Худо эътимод кунед, ҳатто вақте ки ба назаратон ақибнишинӣ мекунад.

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, туро сӯзонда нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард; ."

2. Забур 18:29 - "Зеро ки ба василаи Ту ман метавонам ба лашкар давида тавонам ва аз Худои худ метавонам аз девор ҷаҳида бошам".

Еҳушаъ ибни Нун 8:6 (Зеро ки онҳо аз ақиби мо хоҳанд омад) то даме ки онҳоро аз шаҳр берун набарем; зеро хоҳанд гуфт: "Онҳо мисли пештара аз мо мегурезанд; бинобар ин мо низ аз онҳо мегурезем".

Ин порча дар бораи он ки чӣ тавр душманон аз шаҳр берун меоянд ва фикр мекунанд, ки исроилиён аз пеши онҳо гурехта истодаанд.

1. Худо дар замонҳои тарсу номуайянӣ ҳамеша бо мост.

2. Ҳатто вақте ки мо гурехта истодаем, Худо бо мост ва метавонад моро ба ғалаба ҳидоят кунад.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:5-6 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо метавонем бо итминон бигӯем: Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Еҳушаъ ибни Нун 8:7 Он гоҳ аз камин бархоста, шаҳрро ишғол намоед, зеро ки Худованд Худои шумо онро ба дасти шумо хоҳад супурд.

Ба Еҳушаъ ва банӣ-Исроил фармон дода шудааст, ки шаҳреро камин карда, онро забт кунанд, зеро Худованд ба онҳо ғалаба хоҳад дод.

1. Ваъдаҳои Худо: такя ба вафодории Худованд

2. Бартараф кардани душвориҳо тавассути таваккал ба Худованд

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем оварад.

Еҳушаъ ибни Нун 8:8 Ва ҳангоме ки шаҳрро забт кардед, шаҳрро оташ хоҳед зад: мувофиқи амри Худованд амал кунед. Бинед, ман ба шумо фармон додаам.

Худо ба банӣ-Исроил мефармояд, ки тибқи фармони Ӯ шаҳрро гирифта оташ зананд.

1. Итоати Худо дар миёни бесарусомониҳо

2. Қувваи имон барои устувор будан дар тоъати Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одамизод, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад? Ба адолат рафтор кунед ва марҳаматро дӯст доред ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 8:9 Ва Еҳушаъ онҳоро фиристод, ва онҳо рафтанд, то ки дар камин бинишинанд ва дар байни Байт-Ил ва Ой, дар тарафи ғарбии Ай, сукунат кунанд; аммо Еҳушаъ он шаб дар миёни мардум иқомат кард.

Еҳушаъ ду гурӯҳро фиристод, то дар байни Байт-Ил ва Ой дар тарафи ғарбии Ай дар камин бигиранд, дар ҳоле ки худаш бо мардум монд.

1. Муҳимияти доштани нақша ва эътимод ба Худо барои иҷрои он.

2. Қувваи дуои шафоат ва он чиро, ки метавонад анҷом диҳад.

1. 1 Қӯринтиён 10:31 - "Бинобар ин, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред".

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро устувор мекунад".

Еҳушаъ ибни Нун 8:10 Ва Еҳушаъ субҳи барвақт барҳоста, қавмро шумурд, ва худаш бо пирони Исроил, пеши қавм ба сӯи Ой равона шуд.

Еҳушаъ исроилиёнро сарварӣ карда, бар шаҳри Ай ғалаба кард.

1. Ғалаба тавассути садоқат ба Худо ба даст меояд.

2. Қувваи роҳбарӣ ва ӯҳдадорӣ.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардани Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

2. 1 ба Қӯринтиён 16:13 - «Бедор бошед, дар имон устувор бошед, мисли одамон аз шумо даст кашед, қавӣ бошед».

Еҳушаъ ибни Нун 8:11 Ва тамоми қавм, ҳатто мардуми ҷангӣ, ки бо ӯ буданд, баромада, наздик шуданд, ва пеши шаҳр омаданд, ва дар тарафи шимолии Ой ӯрду заданд; алҳол дар байни онҳо ва Ай водӣ буд. .

Банӣ-Исроил бо сарварии Еҳушаъ ба Аййӣ баромада, дар тарафи шимолии он ӯрду заданд. Дар байни Айю онхо водие буд.

1. Муҳимияти роҳнамоии Худо дар ҳаёти мо.

2. Ба Худо таваккал кардан дар миёни мушкилот.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 8:12 Ва ӯ тақрибан панҷ ҳазор нафарро гирифта, дар байни Байт-Ил ва Ой, дар тарафи ғарбии шаҳр, дар камин қарор дод.

Еҳушаъ 5000 нафарро гирифта, дар байни шаҳрҳои Байт-Ил ва Ай, дар тарафи ғарбии шаҳр камин гирифт.

1. Худо одамони ҳаррӯзаро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

2. Қудрати Худо бо фаҳмиши маҳдуди мо маҳдуд нест.

1. Матто 28:20 - ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд

2. 1 ба Қӯринтиён 2:4-5 - Сухани ман ва паёми ман на дар суханони оқилонаи ҳикмат, балки дар намоиши Рӯҳ ва қувват буд, то имони шумо на дар ҳикмати одамон, балки дар қудрати Худо бошад. .

Еҳушаъ ибни Нун 8:13 Ва ҳангоме ки онҳо қавмро, яъне тамоми лашкарро, ки дар шимоли шаҳр буд, ва лашкари онҳоро дар ғарби шаҳр ҷамъ карданд, Еҳушаъ он шаб ба миёнаи водӣ рафт.

Еҳушаъ ва исроилиён дар атрофи шаҳри Ай камин гирифтанд ва мардум дар шимол ва ғарби шаҳр ҷойгир буданд. Еҳушаъ дар давоми шаб ба водӣ рафт.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо ҳамеша пеш аз пирӯзии мост.

2. Худо касонеро, ки ба фармони Ӯ итоат мекунанд, гиромӣ медорад.

1. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Еҳушаъ ибни Нун 8:14 Ва чунин воқеъ шуд, ки подшоҳи Ай инро дида, шитоб карда, барвақт бархостанд, ва мардуми шаҳр ба муқобили Исроил ба ҷанг

баромаданд, худаш ва тамоми қавмаш дар вақти муқарраршуда, пеш аз дашт; вале намедонист, ки дар паси шаҳр лашкарҳо ба муқобили ӯ камин гирифтаанд.

Подшоҳи Ай банӣ-Исроилро дида, дар вақти муайяншуда ба муқобили онҳо баромад ва аз камин дар паси шаҳр бехабар буд.

1. Мо бояд оқил бошем ва дар бораи хатарҳои эҳтимолии гирду атрофамон огоҳ бошем.

2. Худо метавонад моро аз хатар нигоҳ дорад, ҳатто вақте ки мо бехабарем.

1. Масалҳо 22:3 - Оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад, вале оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад.

2. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ бар ту амр хоҳад дод, то ки туро дар ҳама роҳҳои ту нигоҳ доранд.

Еҳушаъ ибни Нун 8:15 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил гӯё дар пеши назари онҳо латукӯб шуда буданд, ва аз роҳи биёбон гурехтанд.

Еҳушаъ ва банӣ-Исроил вонамуд карданд, ки дар ҷанг мағлуб шудаанд ва аз душманони худ гурехтанд.

1. Дар баробари душвориҳо чӣ гуна далер будан мумкин аст

2. Қувваи беайбӣ дар вазъиятҳои душвор

1. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, устувор бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. Барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид.

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

Еҳушаъ ибни Нун 8:16 Ва тамоми қавме ки дар Ай буданд, барои таъқиби онҳо даъват шуданд; ва онҳо Еҳушаъро таъқиб карданд ва аз шаҳр дур шуданд.

Мардуми Ай даъват шуда буданд, ки Еҳушаъ ва лашкари ӯро таъқиб кунанд ва аз шаҳр дур шуданд.

1. Худо метавонад ҳатто одамони нодирро барои иҷро кардани иродаи Худ истифода барад.

2. Худованд содиқ аст, ки моро дар замонҳои душвор роҳнамоӣ кунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 73:26 - Бадани ман ва дили ман метавонад аз байн равад, аммо Худо қуввати дили ман ва насиби ман то абад аст.

Еҳушаъ ибни Нун 8:17 Ва дар Ой ё Байт-Ил касе намонд, ки аз ақиби Исроил набаромад; ва онҳо шаҳрро кушода, Исроилро таъқиб карданд.

Сокинони Ай ва Байт-Ил аз паи Исроил рафтанд ва шаҳрҳои худро кушода ва беҳимоя гузоштанд.

1: Мо бояд далер ва итоаткор ба Худо бошем, ҳатто агар ин маънои онро дорад, ки бехатарӣ ва амнияти худро дар паси худ гузошта бошад.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба иродаи Худо пайравӣ кунем, ҳатто агар он аз минтақаи бароҳатии худамонро тарк кунад.

1: Ибриён 11: 8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, ки ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2: Матто 10:37-38 Ҳар кӣ падар ё модарашро аз Ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест. Ва ҳар кӣ салиби худро нагирад ва Маро пайравӣ кунад, лоиқи Ман нест.

Еҳушаъ ибни Нун 8:18 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Найзаро, ки дар дастат аст, сӯи Ой дароз кун; зеро ки онро ба дасти ту хоҳам дод. Ва Еҳушаъ найзаеро, ки дар даст дошт, сӯи шаҳр дароз кард.

Худо ба Еҳушаъ фармуд, ки найзаашро ба сӯи шаҳри Ай дароз кунад, ки Худо ваъда дода буд, ки онро ба дасти Еҳушаъ диҳад.

1. Ваъдаҳои Худо - таваккал ва итоат

2. Қудрати Худо - Имон ва мӯъҷизаҳо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Румиён 10:17 - Пас, имон ба воситаи шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Худо меояд.

Еҳушаъ ибни Нун 8:19 Ва камин зуд аз ҷои худ бархост, ва ҳамин ки Ӯ дасти Худро дароз кард, давида давиданд; ва ба шаҳр даромада, онро гирифтанд, ва шитобон шаҳрро оташ заданд.

Вақте ки Еҳушаъ сигнал дод, камин ба амал омад ва онҳо шаҳрро гирифта, оташ заданд.

1. Қувваи итоаткорӣ - чӣ гуна иҷро кардани аҳкоми Худованд метавонад муваффақияти ғайричашмдошт оварда расонад.

2. Зуд будани имон – таваккал кардан ва амал кардан ба каломи Худо метавонад натиҷаҳои пурқуввате ба бор орад.

1. Юҳанно 15:7 - «Агар шумо дар Ман бимонед, ва суханони Ман дар шумо бимонанд, он чиро, ки мехоҳед, талаб хоҳед кард, ва он барои шумо иҷро хоҳад шуд».

2. Яъқуб 2:17-18 - "Ҳамин тавр имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст. Аммо касе гӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам." Имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон деҳ. ва имони худро бо аъмоли худ ба шумо нишон хоҳам дод».

Еҳушаъ ибни Нун 8:20 Ва мардуми Ой, ҳангоме ки ба қафои онҳо нигоҳ карданд, диданд, ва инак, дуди шаҳр ба осмон мебарояд, ва онҳо қудрати гурехтан аз ин тараф ё он тарафро надоштанд; биёбон ба таъқибкунандагон баргаштанд.

Мардони Ай аз исроилиёни таъқибкунанда гурехта натавонистанд ва маҷбур шуданд, ки ақиб гарданд.

1: Вақте ки мо ҳис мекунем, ки дармондаем, Худо метавонад роҳро барои мо кушояд.

2: Таслим ба иродаи Худо озодӣ ва сулҳ меорад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 43:19 - Инак, ман кори нав карда истодаам! Акнун он ба вуҷуд меояд; дарк намекунед? Ман дар биёбон роҳ месозам ва ҷӯйҳо дар биёбон.

Еҳушаъ ибни Нун 8:21 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил диданд, ки камин шаҳрро забт кардааст, ва дуди шаҳр боло мебарояд, боз баргашта, мардуми Ойро куштанд.

Еҳушаъ ва исроилиён ба шаҳри Ай камин гирифтанд, ки дуд аз шаҳр боло рафт. Чун инро диданд, рӯй гардонда, мардуми Айро куштанд.

1. Қудрати Худо аз ҳар нерӯи заминӣ бузургтар аст.

2. Ҳатто вақте ки бо душвориҳои зиёд дучор мешавем, мо бояд ба Худованд таваккал кунем.

1. Ишаъё 40:29: Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Ишаъё 41:10: Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 8:22 Ва дигаре аз шаҳр ба муқобили онҳо баромад; Ва онҳо дар миёни Исроил буданд, баъзе аз он тараф ва баъзе дар он тараф, ва онҳоро зада заданд, ба тавре ки ҳеҷ яке аз онҳо бимонад ва гурехт.

Исроил бар зидди шаҳри Ай меҷангид ва ҳамаи онҳоеро, ки дар дохили он буданд, куштанд ва ба ҳеҷ кас имкон надод, ки гурезад.

1. Қувваи имон: вақте ки мо ба Худо ва ваъдаҳои Ӯ таваккал кунем, Ӯ моро пирӯзӣ мебахшад.

2. Аҳамияти тоъат: вақте ки Худованд моро ба коре даъват мекунад, муҳим аст, ки ба Ӯ итоат кунем ва ба он пайравӣ кунем.

1. Румиён 8:37: «Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Такрори Шариат 28:7: "Худованд душманонатро, ки бар зидди ту қиём мекунанд, пеш аз ту мағлуб хоҳад кард. Онҳо бар зидди шумо як роҳ баромада, ҳафт роҳ аз пеши шумо гурехта хоҳанд шуд".

Еҳушаъ ибни Нун 8:23 Ва подшоҳи Айро зинда дастгир карда, назди Еҳушаъ оварданд.

Исроилиён подшоҳи Айро зинда дастгир карда, ба Еҳушаъ тақдим карданд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна таваккал ба Худоро ба пирӯзӣ мебарад

2. Арзиши шафқат: Чӣ гуна раҳмдилӣ метавонад дигаргуниро ба вуҷуд орад

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо раҳм карда мешавад.

Еҳушаъ ибни Нун 8:24 Ва ҳангоме ки Исроил куштани ҳамаи сокинони Айро дар саҳро, дар биёбоне, ки дар он ҷо онҳоро таъқиб мекарданд, ба охир расонд, ва ҳама ба дами шамшер афтоданд, то даме ки ки тамоми банӣ-Исроил ба Ай баргаштанд, ва онро бо дами шамшер зарба заданд.

Пас аз он ки исроилиён тамоми сокинони Айро дар биёбон куштанд, ба Ай баргаштанд ва онро бо шамшер куштанд.

1. Адолати Худо: Ҳалокати Ай

2. Қувваи итоаткорӣ: Ғалабаи Исроил

1. Такрори Шариат 7:2, Ва ҳангоме ки Худованд Худои шумо онҳоро ба дасти шумо таслим мекунад, шумо бояд онҳоро мағлуб кунед ва онҳоро комилан нест кунед. Ту набояд бо онҳо аҳд набандӣ ва ба онҳо раҳм накун.

2. Еҳушаъ ибни Нун 6:21. Онҳо ҳама чизро дар шаҳр, чи марду зан, чи ҷавону пир, ва гов ва гӯсфанд ва харро бо дами шамшер нобуд карданд.

Еҳушаъ ибни Нун 8:25 Ва ҳамин тавр шуд, ки дар он рӯз ҳамаи қурбониёни мардон ва занон, дувоздаҳ ҳазор нафар буданд, яъне ҳамаи мардони Ай.

Шумораи умумии талафоти дар чанги Айий 12 хазор нафар мардону занонро ташкил дод.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои Ӯ ба халқи худ зоҳир мешавад.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба Худованд таваккал кунем, ҳатто вақте ки эҳтимолиятҳо бар зидди мо зиёданд.

1. Еҳушаъ 1:5-9 - «Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми ҳаёти ту пеши ту истода бошад: чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо ту хоҳам буд: туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 20:7-8 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард. Онҳо фуруд омадаанд ва афтодаанд, вале мо эҳьё шудаем ва рост меистем.

Еҳушаъ ибни Нун 8:26 Зеро Еҳушаъ дасти худро, ки бо он найза дароз карда буд, ба ақиб накашид, то даме ки тамоми сокинони Айро тамоман несту нобуд кунад.

Вафодории бемайлони Еҳушаъ ба аҳкоми Худо боиси нобудшавии сокинони Айй гардид.

1. Итоати содиқона: Калиди пирӯзӣ

2. Қувваи фидокорӣ ва ӯҳдадорӣ

1. Масалҳо 16:3 Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд.

2. Яъқуб 4:7-8 Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 8:27 Фақат чорпоён ва ғанимати он шаҳр, Исроил, мувофиқи каломи Худованд, ки ба Еҳушаъ амр фармуда буд, барои худ тороҷ гирифтанд.

Еҳушаъ ва исроилиён шаҳри Айро забт карданд ва ғанимати ҷангиро гирифтанд, чунон ки Худованд ба Еҳушаъ амр фармуда буд.

1. Итоат баракат меорад - Худо ба Исроил ваъда дод, ки агар онҳо ба Ӯ пайравӣ кунанд ва Ӯ ба ваъдаи худ вафо кард.

2. Қувваи дуои содиқ - Вақте ки Еҳушаъ дуо кард, Худо иҷобат кард ва ба ӯ пирӯзӣ бахшид.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 28:7 - Худованд душманони шуморо, ки бар зидди шумо қиём мекунанд, дар пеши шумо мағлуб хоҳад кард. Онҳо ба муқобили шумо як тараф баромада, ҳафт роҳ аз пеши шумо гурезанд.

Еҳушаъ ибни Нун 8:28 Ва Еҳушаъ Айро сӯзонд, ва онро теппаи то абад, ҳатто то имрӯз харобазор гардонд.

Еҳушаъ шаҳри Айро сӯзонд ва онро то абад хароб кард.

1. Қувваи Имон: Бартараф кардани мушкилот бо кумаки Худо

2. Муҳимияти тоат: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ва аҳкоми ӯ гарон нест.

Еҳушаъ ибни Нун 8:29 Ва подшоҳи Айро то шом бар дарахт овехт; ва ҳамин ки офтоб фурӯ рафт, Еҳушаъ фармуд, ки ҷасади ӯро аз дарахт фуроварда, дар даромадгоҳи дарвозаи шаҳрро бардоред ва бар он теппаи сангине, ки то имрӯз боқӣ мондааст, бисозед.

Еҳушаъ фармуд, ки подшоҳи Айро то ғуруби офтоб бар дарахт овехта, ҷасади ӯро фуроварда, ба даромадгоҳи шаҳр партоянд ва барои нишон додани он як тӯдаи санг сохтанд.

1. Бузургии инсоф ва раҳмати Худованд

2. Хароҷоти беандозаи беитоатӣ

1. Ишаъё 49:15-16 - Оё зан кӯдаки ширдеҳи худро фаромӯш карда метавонад, ки ба писари шиками худ раҳм накунад? Инҳо ҳам шояд фаромӯш кунанд, вале ман туро фаромӯш намекунам. Инак, туро бар кафи дастонам нақш бастаам; деворҳои шумо ҳамеша дар пеши ман ҳастанд.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 8:30 Ва Еҳушаъ дар кӯҳи Эбол қурбонгоҳе барои Худованд Худои Исроил бино кард,

Еҳушаъ барои эҳтироми Худованд Худои Исроил дар кӯҳи Эбол қурбонгоҳе сохт.

1. Дар хотир доштани садоқати Худо: Қиссаи Еҳушаъ ва қурбонгоҳ дар кӯҳи Эбол

2. Донистани даъвати Худо: Намунаи Еҳушаъ ва кӯҳи Эбол

1. Такрори Шариат 27:1–4

2. Еҳушаъ 24:15–25

Еҳушаъ ибни Нун 8:31 Чунон ки Мусо бандаи Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуда буд, чунон ки дар китоби шариати Мусо навишта шудааст, қурбонгоҳе аз сангҳои комил аст, ки бар он ҳеҷ кас оҳан баланд накардааст; ва онҳо бар он қурбонӣ карданд. қурбониҳои сӯхтанӣ барои Худованд ва қурбониҳои саломатӣ забҳ карданд.

Банӣ-Исроил ба амри Мусо итоат намуда, аз сангҳои бурида қурбонгоҳе сохтанд, ва барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ оварданд.

1. Итоати имон - Чӣ гуна садоқати мо ба аҳкоми Худо Ӯро ҷалол медиҳад

2. Қурбонии ҳамду сано - Чӣ гуна қурбонии нафси мо дар ибодат Ӯро иззату икром мекунад

1. 1 Подшоҳон 15:22 - Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо мисли гӯш кардани овози Худованд лаззати бузург дорад? Ана, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст...».

2. Ибриён 13:15 - «Биёед пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем».

Еҳушаъ ибни Нун 8:32 Ва дар он ҷо бар сангҳо нусхаи шариати Мусоро навишт, ки онро дар ҳузури банӣ-Исроил навишт.

Мусо нусхаи шариати Мусоро бар сангҳо дар ҳузури банӣ-Исроил навишт.

1. Мувофиқи Қонуни Мусо зиндагӣ кардан

2. Муҳимияти риояи қонуни Худо

1. Такрори Шариат 31:9–13

2. Забур 119:97-105

Еҳушаъ ибни Нун 8:33 Ва тамоми Исроил, ва пирони онҳо, ва нозирон ва доварони онҳо, дар он тарафи сандуқ ва дар он тарафи сандуқ ба ҳузури коҳинон — левизодагон, ки сандуқи аҳди Худовандро бардошта мебурданд, ва инчунин аҷнабиён истода буданд. , чунон ки Он ки дар миёни онҳо таваллуд шудааст; нисфи онҳо ба муқобили кӯҳи Ҷаризим, ва нисфи онҳо ба муқобили кӯҳи Эбол; чунон ки Мусо бандаи Худованд пештар фармуда буд, ки банӣ-Исроилро баракат диҳанд.

Тамоми исроилиён, аз он ҷумла пирон, нозирон ва доварон, дар пеши коҳинон ва левизодагон, ки сандуқи аҳди Худовандро нигоҳ медоштанд, хоҳ аҷнабиён ва ҳам мардуми маҳаллӣ истода буданд. Нисфи мардум дар кӯҳи Гаризим ва нисфи дигар дар кӯҳи Эбол буданд, мувофиқи дастури Мусо барои баракат додан ба халқи Исроил.

1. Баракати итоаткорӣ: Чӣ гуна мо аз иҷрои иродаи Худо мукофот мегирем

2. Қудрати ваҳдат: Чӣ тавр як сӯ гузоштани тафовутҳо моро ба Худо наздиктар мекунад

1. Такрори Шариат 27: 4-8 - Мусо ба халқи Исроил амр медиҳад, ки қонунҳоро риоя кунанд ва баракатҳо гиранд

2. 1 Қӯринтиён 12:12-13 - Павлус таъкид мекунад, ки ҳамаи мо, сарфи назар аз тафовутҳоямон, қисми як бадани Масеҳ ҳастем.

Еҳушаъ ибни Нун 8:34 Ва баъд аз он ӯ тамоми суханони шариат, баракатҳо ва лаънатҳоро, мувофиқи он чи дар китоби шариат навишта шудааст, хонд.

Еҳушаъ аз китоби шариат, ки ҳам баракатҳо ва ҳам лаънатҳоро дар бар мегирифт, бо овози баланд хонд.

1. Баракат ва лаънати тоъат

2. Бартараф кардани душвориҳо тавассути вафодорӣ ба Худо

1. Такрори Шариат 28:1–14

2. Еҳушаъ 1:7–9

Еҳушаъ ибни Нун 8:35 Дар бораи он чизе ки Мусо фармуда буд, ҳеҷ калимае набуд, ки Еҳушаъ онро дар пеши тамоми ҷамоати Исроил, бо занон ва кӯдакон ва бегонагон, ки дар миёни онҳо гуфтугӯ мекарданд, нахонда бошад.

Еҳушаъ тамоми аҳкоми Мусоро ба тамоми ҷамоати Исроил, аз ҷумла ба занон, кӯдакон ва бегонагон бо овози баланд хонд.

1. Муҳимияти итоаткорӣ - Дарси Еҳушаъ 8:35 дар бораи қудрати риояи аҳкоми Худо.

2. Қувваи Ҷамъият - Чӣ тавр Еҳушаъ 8:35 аҳамияти ҷамъ омаданро ҳамчун як ҳайати калисо нишон медиҳад.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Шема, эътиқоди яҳудӣ, ки аҳамияти итоат кардан ба аҳкоми Худоро нишон медиҳад.

2. Аъмол 2:42-47 - Калисои ибтидоӣ дар ҷомеа ҷамъ омада, таълимоти ҳавворионро риоя мекунад.

Еҳушаъ 9-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 9:1-15 макри ҷибъӯниёнро тасвир мекунад. Сокинони Ҷибъӯн ва шаҳрҳои наздики Исроил ғалабаҳои Исроилро шунида, тарсиданд ва ба фиреб кор мекунанд. Онҳо худро чун сайёҳони як кишвари дур пинҳон карда, ба Еҳушаъ ва сарварони исроилиён наздик мешаванд ва вонамуд мекунанд, ки аҳднома ба даст оранд. Онҳо либосҳои фарсуда, сандалҳои кӯҳна ва нони қолаболударо далели аз дур рафтанашон нишон медиҳанд. Еҳушаъ ва роҳбарон бидуни ҷустуҷӯи маслиҳати Худо, бо онҳо аҳд мебанданд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 9:16-21, маълум мешавад, ки пас аз се рӯз Еҳушаъ фаҳмид, ки ҷибъӯниён воқеан ҳамсояҳои ҳамсоя ҳастанд, ки онҳоро фиреб додаанд. Бо вуҷуди фаҳмидани фиреби онҳо, Еҳушаъ ва роҳбарон аҳди худро риоя мекунанд, ки ба онҳо зарар нарасонанд, зеро онҳо ба номи Худованд қасам хӯрда буданд. Бо вуҷуди ин, онҳо дар натиҷаи кирдорҳои маккоронаи худ онҳоро ҳезумчин ва обкашони тамоми Исроил таъин мекунанд.

Сархати 3: Еҳушаъ 9 бо таъкид ба ҳокимияти Худо дар Еҳушаъ 9:22–27 хотима меёбад. Вақте ки Еҳушаъ дар бораи фиреби худ рӯ ба рӯ шуд, Ҷибъӯниён тарси худро аз Худои Исроил эътироф мекунанд ва эътироф мекунанд, ки онҳо дар бораи корҳои бузурги Ӯ шунидаанд. Еҳушаъ дар натиҷаи савгандҳои ба исми Худованд додаашон, онҳоро наҷот дод, онҳоро дар миёни Исроил сокин мекунад, вале кафолат медиҳад, ки онҳо дар мансабҳои паст ҳамчун ҳезумчин ва обкашон хизмат мекунанд, то ки найрангҳои фиребандаи онҳоро ёдрас кунанд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 9 пешниҳод мекунад:
Фиреби ҷибъӯниён, ки вонамуд мекунанд, ки аҳднома бастанд;
Кашфи фиреб дар бораи риояи аҳд бо вуҷуди фиреб;
Ҷазоҳои ҷибъӯниён вазифаҳои пастро таъин карданд.

Таваҷҷӯҳ ба фиреби ҷибъӯниён, ки вонамуд мекунанд, ки аҳднома бастанд;
Кашфи фиреб дар бораи риояи аҳд бо вуҷуди фиреб;
Ҷазоҳои ҷибъӯниён вазифаҳои пастро таъин карданд.

Дар ин боб ба кирдорҳои маккоронаи ҷибъӯниён, кашфи фиреби онҳо ва оқибатҳои бо онҳо рӯбарӯ шуданаш тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 9, ҳангоми шунидани ғалабаҳои Исроил, сокинони Ҷибъӯн ва шаҳрҳои наздик ба фиреб кор мекунанд. Онҳо худро чун сайёҳони як кишвари дур пинҳон карда, ба Еҳушаъ ва сарварони исроилиён наздик мешаванд ва вонамуд мекунанд, ки аҳднома ба даст оранд. Еҳушаъ ва роҳбарон бидуни ҷустуҷӯи маслиҳати Худо, бо онҳо аҳд бастанд, ки дар асоси пешниҳоди фиребандаашон.

Идома дар Еҳушаъ 9, пас аз се рӯз, Еҳушаъ мефаҳмад, ки ҷибъӯниён воқеан ҳамсояҳои ҳамсоя ҳастанд, ки онҳоро фиреб додаанд. Бо вуҷуди фаҳмидани фиреби онҳо, Еҳушаъ ва роҳбарон аҳди худро риоя мекунанд, ки ба онҳо зарар нарасонанд, зеро онҳо ба номи Худованд қасам хӯрда буданд. Аммо дар натичаи кирдорхои фиребкоронаи худ онхо барои тамоми Исроил хезумкор ва обкашон таъин карда мешаванд, ки ин тактикаи фиребдихандаи онхоро инъикос мекунад.

Еҳушаъ 9 бо таъкид ба ҳокимияти Худо хотима меёбад. Вақте ки Еҳушаъ дар бораи фиреби худ рӯ ба рӯ шуд, Ҷибъӯниён тарси худро аз Худои Исроил эътироф мекунанд ва эътироф мекунанд, ки онҳо дар бораи корҳои бузурги Ӯ шунидаанд. Аз сабаби он ки онҳо дар асоси қасаме, ки ба номи Худованд дода буданд, раҳм кард, Еҳушаъ онҳоро дар миёни Исроил сокин мекунад, аммо кафолат медиҳад, ки онҳо дар вазифаҳои паст ҳамчун ҳезумчин ва обкашон хизмат мекунанд, ки ҳам аз адолати Худо ва ҳам қобилияти Ӯ барои кор кардан дар ҳолатҳои фиребанда барои мақсадҳои Ӯ ёдрас мекунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 9:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки ҳамаи подшоҳоне ки дар он тарафи Ӯрдун, дар кӯҳҳо ва водиҳо ва дар тамоми соҳилҳои баҳри бузург дар муқобили Лубнон, Ҳиттиён ва Амӯриён буданд, Канъонӣ, фариззӣ, ҳивӣ ва ябусӣ инро шуниданд;

Ҳамаи подшоҳон дар шарқи дарёи Урдун дар бораи банӣ-Исроил шуниданд ва ҷамъ омаданд, то ки бар зидди онҳо иттифоқ баранд.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ гуна ҳамкорӣ барои як кори умумӣ метавонад дар лаҳзаҳои душворӣ қувват бахшад.

2. Дар имон устувор истодан - Чӣ гуна таваккал ба Худо метавонад дар баробари душвориҳо сулҳу қувват бахшад.

1. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қудрати мост, дар душвориҳо ёридиҳандаи ҳамешагӣ аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин роҳ афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд ҳам, агарчи обаш ғуррон ва кафк ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои худ».

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо гӯед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Еҳушаъ ибни Нун 9:2 Ва онҳо ҷамъ омаданд, то ки бо Еҳушаъ ва бо Исроил, якдилона ҷанг кунанд.

Канъон халқи Еҳушаъ ва исроилликларга қарши жанг қилиш учун бирга тўпланди.

1: Ваҳдати мо қувваест, ки метавонад ба муқобили ҳар як рақиб истифода шавад.

2: Худо ба мо пирӯзӣ ато хоҳад кард, вақте ки мо якҷоя бошем.

1: Забур 133:1-3 Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони гаронбаҳо бар сари он аст, ки бар риш, ҳатто риши Ҳорун мерехт; Мисли шабнами Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион нозил шуд, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ.

2: Эфсӯсиён 4:3-6 Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо ба як умеди даъвати худ даъват шудаед; Як Худованд, як имон, як таъмид, як Худо ва Падари ҳама, ки болотар аз ҳама аст, ва ба воситаи ҳама, ва дар ҳама.

Еҳушаъ ибни Нун 9:3 Ва сокинони Ҷибъӯн он чиро, ки Еҳушаъ ба Ериҳӯ ва Ой карда буд, шуниданд,

Ғалабаи Еҳушаъ дар Ериҳӯ ва Ай ба ҷибъӯниён илҳом бахшид, ки бо Еҳушаъ шартномаи сулҳ бастанд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ ғалаба меорад, ҳатто вақте ки он ғайричашмдошт аст.

2. Раҳмати Худо ҳатто бар касонест, ки сазовори он нестанд.

1. Еҳушаъ ибни Нун 10:14 - "Ва ҳеҷ рӯзе пеш аз он ё баъд аз он набуд, ки Худованд ба овози одам гӯш надиҳад, зеро ки Худованд барои Исроил ҷанг кардааст".

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Еҳушаъ ибни Нун 9:4 Онҳо аз рӯи ихлос кор мекарданд, ва рафта, гӯё сафир сохтанд, ва халтаҳои кӯҳна ва машки шаробро, ки кӯҳна ва дарида буданд, гирифта, банданд;

Ин порча стратегияеро тасвир мекунад, ки ҷибъӯниён барои фиреб додани Еҳушаъ ва исроилиёнро барои бастани шартномаи сулҳ истифода бурданд.

1. Мо бояд дар қабули қарорҳои худ оқил ва оқил бошем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки сарфи назар аз дурӯғҳои дигарон дар рӯи ҳақ истодагарӣ кунем.

1. Масалҳо 14:15 "Одам ба ҳар сухан бовар мекунад, вале оқил ба рафтани худ нигоҳ мекунад".

2. Эфсӯсиён 4:14 "То ки мо минбаъд кӯдакон набошем, ки бо ҳилаҳои одамон ва ҳилаҳои маккорона, ки ба воситаи онҳо онҳо барои фиреб хӯрда, дар камингоҳ менишинанд, ба он сӯ ва ба он сӯ партоб ва бо ҳар боди таълимот ронда нашавем".

Еҳушаъ ибни Нун 9:5 Ва кафшҳои кӯҳна ва бар пойҳошон пӯшида, ва ҷомаҳои кӯҳна бар онҳо; ва тамоми нони рӯзии онҳо хушк ва қолиб буд.

Исроилиён бо гурӯҳи одамоне рӯ ба рӯ шуданд, ки ба ғизо ва либос мӯҳтоҷ буданд. Онҳо либосҳои фарсуда ва нони хушку қолаб доштанд.

1. Худованд моро даъват мекунад, ки ба эҳтиёҷмандон ғамхорӣ кунем

2. Фаҳмидани ризқу рӯзии Худо дар замони ниёз

1. Матто 25:35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман чизе нӯшидед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед.

2. Яъқуб 2:15-17 - Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед, бе он ки ба онҳо чизҳои зарурии баданро бидиҳед, ин чӣ хуб аст?

Еҳушаъ ибни Нун 9:6 Ва назди Еҳушаъ ба ӯрдугоҳи Ҷилҷол рафтанд, ва ба ӯ ва ба исроилиён гуфтанд: «Мо аз кишвари дур омадаем; акнун бо мо паймон бандед».

Як гурӯҳи одамон аз кишвари дур ба назди Еҳушаъ ба ӯрдугоҳи Ҷилҷол меоянд ва аз ӯ хоҳиш мекунанд, ки бо онҳо аҳд бибандад.

1. Худо ҳамеша омода аст ба касе, ки бо имон назди Ӯ меоянд, бибахшад ва аҳд бибандад.

2. Барои бастани аҳд бо онҳое, ки ба саломатӣ назди шумо меоянд, кушода бошед.

1. 2 Қӯринтиён 5:17-21 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст. Пирон гузашт; инак, нав омад.

18 Ҳамаи ин аз ҷониби Худост, ки Ӯ моро ба воситаи Масеҳ бо Худ мусолиҳа дод ва хизмати мусолиҳаро ба мо ато кард;

19 Яъне, дар Масеҳ Худо ҷаҳонро бо Худ оштӣ медод, гуноҳҳои онҳоро бар онҳо ҳисоб намекард ва паёми мусолиҳаро ба мо месупорид.

2. Луқо 1:67-75 - Ва падараш Закарё аз Рӯҳулқудс пур шуд ва нубувват карда гуфт:

68Муборак аст Худованд Худои Исроил, зеро ки Ӯ қавми Худро дида, фидия додааст

69Ва барои мо дар хонаи бандаи худ Довуд шохи наҷотро бардошт,

70 Чунон ки аз қадим бо забони анбиёи муқаддаси худ гуфта буд,

71 то ки мо аз душманони худ ва аз дасти ҳамаи онҳое ки ба мо нафрат доранд, наҷот ёбем;

72 то марҳаматеро, ки ба падарони мо ваъда шудааст, зоҳир созем ва аҳди муқаддаси Ӯро ба ёд оварем,

Еҳушаъ ибни Нун 9:7 Ва мардони Исроил ба ҳивиён гуфтанд: «Шояд шумо дар миёни мо сокин бошед; ва чӣ гуна мо бо шумо иттиҳод кунем?

Мардони Исроил аз ҳивӣ пурсиданд, ки оё бо онҳо аҳд бастан мехоҳанд, зеро ки ҳивиён аллакай дар миёни онҳо зиндагӣ мекарданд.

1. Аҳамияти бастани робита: Барқарор намудани муносибатҳо бо дигарон

2. Қимати ҳамкориҳо: Фоидаҳои ваҳдат

1. Румиён 12:15-18 - Бо шодмонон шод бошед; бо мотамдорон мотам гиред.

2. Масалҳо 12:18 - Касе ҳаст, ки бепарво сухан мегӯяд, мисли зарбаи шамшер, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад.

Еҳушаъ ибни Нун 9:8 Ва онҳо ба Еҳушаъ гуфтанд: «Мо бандагони ту ҳастем». Ва Еҳушаъ ба онҳо гуфт: «Шумо кистед? ва аз куҷо омадаед?

Мардуми Ҷибъӯн аз Еҳушаъ хоҳиш карданд, ки бо онҳо шартнома банданд ва Еҳушаъ пеш аз он ки розӣ шавад, дар бораи онҳо бештар маълумот гирифтан мехост.

1. Мо аз мисоли Еҳушаъ омӯхта метавонем, ки пеш аз қабули ӯҳдадорӣ барои шиносоӣ бо одамон вақт ҷудо мекунад.

2. Худо метавонад моро барои иҷрои нақшаҳои худ истифода барад, ҳатто вақте ки мо достони пурраро намедонем.

1. Юҳанно 15:16, "Шумо Маро баргузидаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва шуморо таъин кардам, то биравед ва мева оваред, ва меваи шумо бимонад; то ҳар он чи шумо аз Падар дар ном, ӯ метавонад онро ба шумо диҳад ».

2. Масалҳо 15:22, "Бе маслиҳат ноумед мешаванд, аммо аз шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд".

Еҳушаъ ибни Нун 9:9 Ва онҳо ба ӯ гуфтанд: «Бандагони ту аз як кишвари дурдаст ба хотири исми Худованд Худои ту омадаанд, зеро ки мо шӯҳрати Ӯ ва ҳар кореро, ки дар Миср карда буд, шунидаем,

Ҷибъӯниён дар бораи шӯҳрати Худованд ва қудрати Ӯ дар Миср шуниданд ва масофаи дурро тай карда, бо исроилиён мулоқот карданд.

1. Шӯҳрати Худо пеш аз Ӯст: Чӣ гуна аъмоли мо аз сухан баландтар аст

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо ба муваффақияти доимӣ мерасонад

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо"

2. Забур 34:3-4 "Эй Худовандро бо ман ҳамду сано кун, ва биёед якҷоя исми Ӯро сарафроз гӯем. Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ маро шунид, ва маро аз ҳама тарсу ҳаросам раҳоӣ дод".

Еҳушаъ ибни Нун 9:10 Ва ҳар он чи ӯ ба ду подшоҳи амӯриён, ки дар он тарафи Урдун буданд, ба Сиҳӯн подшоҳи Ҳешбӯн ва ба Оҷ подшоҳи Бошон, ки дар Аштарӯт буд, кард.

Ин порча ғалабаи Худоро бар ду подшоҳи амӯриён, Сиҳӯн ва Оҷ, ки берун аз дарёи Урдун ҷойгир буданд, тасвир мекунад.

1: Қудрати Худо баробар нест. Вай кодир аст, ки хар як монеаро бартараф карда, ба мо галаба бахшад.

2: Қудрати Худо дар ғалабаи ӯ бар душманони азим дида мешавад. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки новобаста аз мушкилот, Худо бо мо хоҳад буд ва моро ба муваффақият меорад.

1: Ишаъё 45: 2-3 "Ман пешопеши ту меравам, ва ҷойҳои каҷро рост хоҳам кард: дарвозаҳои мисинро пора-пора хоҳам кард, ва панҷараҳои оҳанинро пора-пора хоҳам кард; ва ганҷҳои зулмотро ба ту хоҳам дод. , ва сарватҳои ниҳонии маконҳо, то бидонӣ, ки Ман, Худованд, ки Туро ба исми Ту мехонанд, Худои Исроил ҳастам».

2: Забур 33:16-17 "Подшоҳро лашкари бузурги худ наҷот намедиҳад; марди тавоно бо қувваи зиёдаш наҷот намеёбад. Асп беҳуда барои бехатарӣ аст; ва ҳеҷ касро бо қувваи бузурги худ раҳо нахоҳад кард."

Еҳушаъ ибни Нун 9:11 Бинобар ин пирони мо ва тамоми сокинони мамлакати мо ба мо сухан ронда, гуфтанд: «Барои сафар ғизо гирифта, ба пешвози онҳо бирав ва ба онҳо бигӯ: «Мо бандагони шумо ҳастем; бо мо.

Пирон ва сокинони кишвар ба мардум гуфтанд, ки бо худ ғизо бигиранд ва бо бегонагон вомехӯранд ва пешниҳод мекунанд, ки ба ивази лига хизматгорашон шаванд.

1. Хизматро бар тарс интихоб кунед - Еҳушаъ 9:11

2. Барқарор кардани муносибатҳо тавассути эҳтироми мутақобила - Еҳушаъ 9:11

1. Матто 20:25-28 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки ғуломи ҳама бошем

2. Филиппиён 2:3-4 - Павлус фурӯтанӣ ва фидокориро ташвиқ мекунад

Еҳушаъ ибни Нун 9:12 Ин нони моро дар рӯзе, ки барои таъмини худ назди шумо баромадем, аз хонаҳоямон гарм кардем; вале инак, он хушк ва қолиб шудааст;

Вақте ки исроилиён ба пешвози ҷибъӯниён баромаданд, бо худ нони тару тоза гирифтанд, аммо вақте ки онҳо расиданд, нон бад шуд.

1. Хатарҳои таъхир: Чаро мо бояд зуд амал кунем

2. Баракати ризқ: ризқи Худованд дар вақти ниёз

1. Такрори Шариат 8:3, «Ва туро фурӯтан кард, ва гурусна гардонд, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистай, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад».

2. Ҳастӣ 22:14, "Ва Иброҳим он маконро Худовандоҷире номид; чунон ки то имрӯз гуфта мешавад: "Дар кӯҳи Худованд намоён хоҳад шуд".

Еҳушаъ ибни Нун 9:13 Ва ин машки шароб, ки мо онро пур кардем, нав буданд; ва инак, онҳо канда шудаанд; ва ин ҷомаҳо ва кафшҳои мо аз роҳи хеле дур кӯҳна шудаанд.

Банӣ-Исроил дар сафар машки навро пур карданд, вале либос ва пойафзоли онҳо аз сабаби дарозии сафар кӯҳна шуд.

1. Худо метавонад нав ва кӯҳнаро истифода барад: Худо метавонад нав ва кӯҳнаро барои амалӣ кардани нияти худ истифода барад.

2. Ба сафар омода бошед: Ҳангоми ба сафар баромадан муҳим аст, ки ба ҳодисаҳои ғайричашмдошт омода бошед.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

Еҳушаъ ибни Нун 9:14 Ва одамон ризқу рӯзии худро гирифтанд, ва аз забони Худованд машварат напурсиданд.

Исроилиён бе маслиҳати Худо барои роҳнамоӣ аз ҷибъӯниён чизҳо мегирифтанд.

1. Ба Худо таваккал кардан дар ҳама ҳолат

2. Қудрати ҷустуҷӯи ҳикмати Худо

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 9:15 Ва Еҳушаъ бо онҳо сулҳ баст, ва бо онҳо аҳд баст, то ки онҳоро зинда гузорад; ва мирони ҷамоат ба онҳо қасам хӯрданд.

Еҳушаъ бо ҷибъӯниён аҳд баст, ки ба онҳо иҷозат дод, ки зиндагӣ кунанд ва мирони Исроил ба он қасам хӯрданд.

1: Тавассути Еҳушаъ ва мирони Исроил, Худо марҳамат зоҳир кард ва марҳамат бояд ба ҳама расонида шавад.

2: Ҷибъӯниён ва аҳди байни онҳо ва Исроил намунаи садоқат ва садоқати Худост.

1: Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо раҳм карда мешавад".

2: Забур 89:34 - "Аҳди Худро намешиканам ва каломеро, ки аз лабонам баромадааст, тағир намедиҳам".

Еҳушаъ ибни Нун 9:16 Ва дар охири се рӯз, пас аз он ки бо онҳо аҳд баста буданд, шуниданд, ки онҳо ҳамсояи онҳо ҳастанд ва дар миёни онҳо сокинанд.

Ҷибъӯниён пас аз се рӯз бо исроилиён аҳд бастаанд ва банӣ-Исроил зуд фаҳмиданд, ки ҷибъӯниён ҳамсояи онҳост.

1: Мо аз исроилиён омӯхта метавонем, ки барои шиносоӣ бо ҳамсоягон вақт ҷудо кунем.

2: Худо метавонад ба мо тавассути ҳамсоягонамон таълим диҳад, агар мо барои сохтани муносибатҳо вақт ҷудо кунем.

1: Филиппиён 2:3-4 Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2: Масалҳо 27:17 Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас каси дигареро тез мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 9:17 Ва банӣ-Исроил сафар карда, дар рӯзи сеюм ба шаҳрҳои худ омаданд. Ва шаҳрҳои онҳо Ҷибъӯн ва Кефира ва Беэрӯт ва Қирят-Еорим буданд.

Банӣ-Исроил сафар карда, дар рӯзи сеюм ба чор шаҳр расиданд: Ҷибъӯн, Кефира, Беэрӯт ва Қирят-Еорим.

1. Қувваи истодагарӣ: Чӣ гуна исроилиён аз душвориҳо пирӯз шуданд

2. Қувваи ягонагӣ: чӣ гуна исроилиён душвориҳоро якҷоя паси сар карданд

1. Матто 7:13-14 "Аз дарвозаи танг дароед. Зеро он дарвоза васеъ аст ва роҳ осон аст, ки ба ҳалокат мебарад, ва онҳое ки ба он медароянд, бисьёранд. Зеро ки дарвоза танг аст ва роҳ душвор аст, ки ба ҳаёт мебарад ва онҳое, ки онро меёбанд, каманд».

2. Забур 37:23-24 Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад; гарчанде ки вай афтад, сараш партофта нахоҳад шуд, зеро ки Худованд дасти ӯро нигоҳ медорад.

Еҳушаъ ибни Нун 9:18 Ва банӣ-Исроил ба онҳо зарба назаданд, зеро мирони ҷамоат ба онҳо ба Худованд Худои Исроил қасам хӯрда буданд. Ва тамоми ҷамоат бар зидди мирон шикоят карданд.

Сардорони ҷамоат ба ҷибъӯниён ваъда дода буданд, ки банӣ-Исроил ба онҳо ҳамла нахоҳанд кард, аммо ҷамъомад розӣ нашуданд ва бар зидди мирон шикоят карданд.

1: Мо бояд ба сухани худ содиқ бошем, ҳатто вақте ки бо мухолифат дучор мешавем.

2: Мо бояд ба Худованд таваккал кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ ба ӯ медиҳад.

1: Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардай, адо кун. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

2: Яъқуб 5:12 - Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, қасам ёд накунед, на ба осмон, на ба замин ва на ба ҳеҷ қасами дигаре; балки бигзор ореи шумо оре бошад; ва на шумо, не; Мабодо ба маҳкумият дучор нашавед.

Еҳушаъ ибни Нун 9:19 Аммо ҳамаи мирон ба тамоми ҷамоат гуфтанд: «Мо ба онҳо ба Худованд Худои Исроил қасам хӯрдаем, бинобар ин мо набояд ба онҳо даст занем».

Сардорони Исроил аз қасами худ ба ҷибъӯниён даст кашиданд.

1. Мо бояд ҳамеша ба ваъдаи худ вафо кунем, ҳатто вақте ки он нороҳат аст.

2. Муҳимияти якпорчагии каломи мо.

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Матто 5:33-37 - «Боз шунидед, ки ба мардум гуфта шудааст, ки кайҳо боз гуфта шудааст: "Қасами худро нашиканед, балки қасамҳоеро, ки ба Худованд додаед, риоя кунед". Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳеҷ гоҳ қасам ёд накун: бигзор «оре»-и шумо «ҳа» бошад ва «не»-и шумо «не» бошад. Ҳар чизе, ки берун аз ин аст, аз иблис меояд.

Еҳушаъ ибни Нун 9:20 Мо бо онҳо чунин хоҳем кард; Мо онҳоро зинда мегузорем, мабодо ғазаб бар мо нашавад, ба сабаби қасаме, ки ба онҳо қасам хӯрдаем.

Банӣ-Исроил, ки бо қасам баста буданд, интихоб карданд, ки душманони худро амон диҳанд ва онҳоро зинда гузоранд, гарчанде ки ин ба онҳо ғазаб оварда метавонад.

1. Вафо кардан ба ваъдаҳо: Қиссаи исроилиён

2. Савганд ва фарзият: Фаҳмидани оқибати сухани мо

1. Матто 5:33-37 - Таълимоти Исо дар бораи қасамҳо

2. Хуруҷ 23:1-2 - Амри Худо дар бораи ваъдаҳои бардурӯғ надодан

Еҳушаъ ибни Нун 9:21 Ва мирон ба онҳо гуфтанд: «Бигзор онҳо зинда бошанд; балки бигзор онҳо барои тамоми ҷамоат ҳезумдарав ва обкаш бошанд; чунон ки мирон ба онхо ваъда дода буданд.

Сардорони Исроил ба ҷибъӯниён иҷозат доданд, ки зиндагӣ кунанд, вале аз онҳо талаб карданд, ки хизматгори ҷамоат бошанд ва ваъдаи ба онҳо додашударо иҷро кунанд.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна мирони Исроил ба ҷибъӯниён раҳм карданд

2. Вафо кардани ваъдаҳои мо: чӣ гуна мирони Исроил ба ҷибъӯниён ваъдаи худро риоя карданд

1. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 9:22 Ва Еҳушаъ онҳоро даъват намуда, ба онҳо сухан ронда, гуфт: «Чаро моро фиреб дода, гуфтед: "Мо аз шумо хеле дур ҳастем"; вақте ки шумо дар миёни мо сокинед?

Еҳушаъ бо ҷибъӯниён рӯ ба рӯ мешавад, то ӯ ва исроилиёнро фиреб дода, бовар кунад, ки онҳо аз кишвари дурдаст буданд, вақте ки онҳо воқеан ҳам дар наздикӣ зиндагӣ мекарданд.

1. Хатари фиреб: чӣ гуна бояд аз фиреб канорагирӣ кард

2. Худо ҳамаро мебинад: Омӯзиши ростқавл ва шаффоф будан

1. Масалҳо 12:22 - "Лабони дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое, ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст".

2. Қӯлассиён 3:9 - «Ба якдигар дуруғ нагӯед, чун дидед, ки шахси кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед».

Еҳушаъ ибни Нун 9:23 Пас, акнун шумо лаънат шудаед, ва ҳеҷ яке аз шумо аз ғулом ва ҳезумдарав ва обкашҳои хонаи Худои ман озод нахоҳад шуд.

Ҷибъӯниён исроилиёнро фиреб доданд ва дар натиҷа онҳо лаънат шуданд ва ғуломи Исроил шуданд ва маҷбур шуданд, ки корҳои вазнинро ба мисли чӯбтарошӣ ва обкашии хонаи Худо кунанд.

1. Адолати Худо ҳамеша иҷро мешавад - Еҳушаъ 9:23

2. Хатари фиреб додани халқи Худо - Еҳушаъ 9:23

1. Такрори Шариат 28:48 Бинобар ин шумо ба душманони худ, ки Худованд бар зидди шумо мефиристад, дар гуруснагӣ, ташнагӣ, бараҳнагӣ ва дар ҳар чиз мӯҳтоҷ хизмат кунед; ва юғи оҳанеро бар гарданат мегузорад, то он даме, ки туро ҳалок кунад.

2. Масалҳо 11:3 Беайбии одилон онҳоро ҳидоят мекунад, Аммо фитнагарии бевафоён онҳоро нест мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 9:24 Ва онҳо ба Еҳушаъ ҷавоб дода, гуфтанд: «Азбаски ба бандагони ту гуфта шуда буд, ки Худованд Худои ту ба бандаи худ Мусо амр фармуд, ки тамоми заминро ба ту бидиҳад ва тамоми сокинони ин заминро аз пеши ту нест кунад, бинобар ин мо аз ҷони худ ба сабаби шумо сахт тарсидем ва ин корро кардем.

Еҳушаъ ибни Нун 9:24 дар бораи он аст, ки чӣ тавр Ҷибъӯниён Еҳушаъ ва исроилиёнро фиреб дода, бо онҳо аҳд бастанд, ки онҳо аз кишвари дурдастанд.

1. Мо бояд оқилона бошем, то аз фиреби онҳое, ки даъвоҳои бардурӯғ мекунанд, худдорӣ кунем.

2. Мо бояд ба аҳкоми Худо итоат кунем, ҳатто агар он душвор бошад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 9:25 Ва алҳол, инак, мо дар дасти ту ҳастем; он чиро, ки ба назари ту хуб ва дуруст меҳисобӣ, бо мо бикун.

Ҷибъӯниён аз Еҳушаъ хоҳиш мекунанд, ки бо онҳо мувофиқи хости худ кор кунад.

1. Дар ҳама ҳолат итоат кардан ба хости Худо.

2. Боварӣ ба хирад ва роҳнамоии Худо.

1. Румиён 12:2 Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

2. Забур 25:12-14 Чӣ одам аст, ки аз Худованд метарсад? вайро тавре таълим хоҳад дод, ки вай интихоб кунад. ҷони ӯ ором хоҳад буд; ва насли ӯ вориси замин хоҳад шуд. Сирри Худованд бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд; ва аҳди Худро ба онҳо нишон хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 9:26 Ва ба онҳо низ ҳамин тавр карда, онҳоро аз дасти банӣ-Исроил раҳо кард, то ки онҳоро накуштанд.

Исроилиён ба ҷибъӯниён нигоҳ накарда, ба фиреби онҳо нигоҳ накарда, онҳоро накуштанд.

1. Файзи Худо аз хатогиҳои мо бузургтар аст.

2. Меҳрубонӣ бар макр ғолиб меояд.

1. Румиён 5:20-21 Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз боз ҳам афзунтар мешуд, ба тавре ки гуноҳ дар мамот ҳукмронӣ мекард, ҳамон тавр файз низ ба воситаи адолат барои ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ҳукмрон хоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 4:32 Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Еҳушаъ ибни Нун 9:27 Ва Еҳушаъ дар он рӯз онҳоро барои ҷамоат ва қурбонгоҳи Худованд ҳезумдароварон ва обкашҳо гардонид, то имрӯз дар маконе ки бояд интихоб кунад.

Еҳушаъ бо ҷибъӯниён аҳд баста, онҳоро таъин кард, ки барои исроилиён кори дастиро ба ҷо оваранд ва ин созишнома дар замони навиштани онҳо амал мекард.

1. Қувваи аҳд: вафо кардан ба ваъдаҳои худ ҳатто дар ҳолати душвор.

2. Аҳамияти фаҳмиш ва хирад дар қабули қарор.

1. Воиз 5:5 - Назр накардан беҳтар аз он ки назр карда, онро иҷро накун.

2. Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил ба қадамҳои худ фикр мекунад.

Еҳушаъ 10-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 10:1-15 забт кардани подшоҳони ҷанубӣ Канъонро тасвир мекунад. Адони-Седек, подшоҳи Ерусалим, бо чор подшоҳи дигари амӯрӣ иттифоқ меандозад, то бар зидди Еҳушаъ ва исроилиён ҷанг кунад. Бо вуҷуди ин, Еҳушаъ аз Худо паёме мегирад, ки ӯро ба ғалаба боварӣ мебахшад. Артиши Исроил тамоми шаб ҳаракат мекунад, то ба душманони худ ҳамлаи ногаҳонӣ кунад ва онҳоро бо жола ва рӯзи дароз мағлуб кунад. Панҷ подшоҳ гурехта, дар ғор пинҳон мешаванд, дар ҳоле ки Еҳушаъ фармуд, ки сангҳои калонро болои даромадгоҳи он гузоранд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 10:16-28, навишта шудааст, ки баъд аз ҷанг, Еҳушаъ подшоҳони асиршударо берун меорад ва ба мардони худ амр мекунад, ки пойҳои худро бар гарданашон гузоранд, рамзи ғалаба бар душманонашон. Пас аз он шаҳрҳои ҷанубӣ як ба як аз ҷониби Исроил забт карда мешаванд, вақте ки онҳо ба қаламрави Канъон пеш мераванд.

Сархати 3: Еҳушаъ 10 бо таъкид ба забтҳо ва ғалабаҳои минбаъда дар Еҳушаъ 10:29-43 хотима меёбад. Дар ин боб набардҳои гуногун сабт шудааст, ки дар он шаҳрҳои сершумор аз ҷониби Исроил забт карда мешаванд. Аз Маккадо то Либно, Лахиш, Гезер, Эглон, Ҳеброн, Дебир ва ғайра Еҳушаъ исроилиёнро дар забт кардани ин сарзаминҳо мувофиқи аҳкоми Худо роҳбарӣ мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 10 пешниҳод мекунад:
Ғалабаи подшоҳони ҷанубии Канъон, пирӯзии Худо кафолат додааст;
Фаъолияти рамзӣ бар подшоҳони мағлубшуда эълон карда шуд;
Минбаъд шаҳрҳоеро, ки мувофиқи аҳкоми Худо забт карда мешаванд, забт мекунанд.

Таваҷҷӯҳ ба забт кардани подшоҳони ҷанубии Канъон ғалабаи аз ҷониби Худо кафолат додашуда;
Фаъолияти рамзӣ бар подшоҳони мағлубшуда эълон карда шуд;
Минбаъд шаҳрҳоеро, ки мувофиқи аҳкоми Худо забт карда мешаванд, забт мекунанд.

Дар ин боб ба забти подшоҳони ҷанубӣ Канъон, амали рамзӣ бар подшоҳони мағлубшуда ва забткунии минбаъдаи шаҳрҳои гуногуни Канъон нигаронида шудааст. Дар Еҳушаъ 10, Адони-Седек, подшоҳи Ерусалим, бо чаҳор подшоҳи дигари амӯрӣ иттифоқ меандозад, то бар зидди Еҳушаъ ва исроилиён муборизаро барад. Бо вуҷуди ин, Еҳушаъ аз Худо паёме мегирад, ки ӯро ба ғалаба боварӣ мебахшад. Артиши исроилиён душманони худро бо як марши

шабона ба ҳайрат меоранд ва онҳоро тавассути мудохилаи илоҳӣ дар тӯфони жола ва равшании тӯлонӣ мағлуб мекунанд. Панҷ подшоҳ гурехта, дар ғор пинҳон мешаванд, дар ҳоле ки Еҳушаъ фармудааст, ки болои даромадгоҳи он санг гузоранд.

Идома дар Еҳушаъ 10, пас аз ҷанг, Еҳушаъ подшоҳони асиршударо берун меорад ва ба мардони худ амр мекунад, ки пойҳои худро ба гарданашон гузоранд, як амали рамзӣ эълон мекунад, ки ғалаба бар душманони онҳост. Ин амал маънои ғалабаи комили онҳо бар ин подшоҳони ҷанубии Канъонро дорад. Баъдан, Исроил забт кардани шаҳрҳои гуногунро мувофиқи аҳкоми Худо Маккадо, Либна, Лахиш, Гезер, Эглон, Ҳеброн, Дебир ва ғайраҳо идома медиҳад.

Еҳушаъ 10 бо таъкид ба забтҳо ва ғалабаҳои минбаъда, ки дар набардҳои гуногун, ки дар он шаҳрҳои сершумор аз ҷониби Исроил забт карда шудаанд, ба охир мерасад. Аз Маккадо то Либно, Лахиш то Ҷазер Еҳушаъ исроилиёнро дар иҷрои аҳкоми Худо дар бораи забт кардани ин қаламравҳо роҳбарӣ мекунад, вақте ки онҳо маъракаи худро дар саросари Канъон идома медиҳанд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:1 Ва ҳангоме ки подшоҳи Адӯнисодек, подшоҳи Ерусалим шунид, шунид, ки Еҳушаъ Айро гирифта, онро тамоман хароб кардааст; чунон ки ба Ериҳӯ ва подшоҳи вай карда буд, ончунон ба Ай ва подшоҳи вай рафтор кард; ва чӣ гуна сокинони Ҷибъӯн бо Исроил сулҳ баста, дар миёни онҳо буданд;

Адонизедек, подшоҳи Ерусалим, дар бораи ғалабаи банӣ-Исроил бо сардории Еҳушаъ дар забт кардани шаҳрҳои Ай ва Ериҳӯ ва чӣ гуна Ҷибъӯн бо Исроил сулҳ баст, шунид.

1. Қувваи имон: Дарсҳо аз Еҳушаъ 10

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Ӯ таърихро роҳнамоӣ мекунад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:2 Ва онҳо хеле метарсиданд, зеро Ҷибъӯн як шаҳри бузурге буд, ба мисли яке аз шаҳрҳои подшоҳӣ, ва аз Ай бузургтар буд, ва тамоми мардони он тавоно буданд.

Еҳушаъ ва исроилиён аз Ҷибъӯн аз сабаби бузургӣ ва қудрати он сахт метарсиданд.

1. Худо аксар вақт моро даъват мекунад, ки сарфи назар аз тарси мо корҳои бузург кунем.

2. Мо набояд нагузорем, ки тарс моро аз иҷрои иродаи Худо фалаҷ кунад.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Рӯҳе, ки Худо ба мо додааст, моро тарсондан намедиҳад, балки ба мо қувват, муҳаббат ва худтанзимкуниро медиҳад».

Еҳушаъ ибни Нун 10:3 Бинобар ин Адӯнисодек подшоҳи Ерусалим назди Ҳоҳам, подшоҳи Ҳебрӯн, ва Пиром, подшоҳи Ёрмут, ва ба Ёфия, подшоҳи Локиш ва Дебир, подшоҳи Эҷлӯн, фиристода, гуфт:

Адонизедек, подшоҳи Ерусалим, ба Ҳоҳом (подшоҳи Ҳебрӯн), Пирам (подшоҳи Жармут), Ёфия (подшоҳи Лохиш) ва Дебир (подшоҳи Эглон) хабар фиристод.

1. «Қувваи ваҳдат»

2. «Аҳамияти робита бо дигарон»

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; вой бар ҳоли танҳоӣ, вақте ки меафтад; зеро ки дигаре надорад, ки ӯро бархезонад: Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд; ».

Еҳушаъ ибни Нун 10:4 Назди ман биёед ва ба ман кӯмак кунед, то ки Ҷибъӯнро зарба занем, зеро ки он бо Еҳушаъ ва банӣ-Исроил сулҳ бастааст.

Еҳушаъ аз мардуми Исроил даъват мекунад, ки ба ӯ ҳамроҳ шаванд, то ба шаҳри Ҷибъӯн, ки бо исроилиён сулҳ баста буд, ҳамла кунанд.

1. Худо барои ҳамаи мо рисолате дорад ва баъзан барои иҷрои он мо бояд таваккал кунем.

2. Мо набояд аҳамияти сулҳро фаромӯш кунем, ҳатто дар замони низоъ.

1. Матто 5:9 - Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд.

2. Ишаъё 2:4 - Ӯ дар байни халқҳо доварӣ хоҳад кард, ва баҳсҳои бисёр халқҳоро ҳал хоҳад кард; ва шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба навдаҳо хоҳанд зад; халқ бар зидди халқ шамшер нахоҳанд кашид, ва онҳо дигар ҷанг нахоҳанд омӯзанд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:5 Бинобар ин панҷ подшоҳи амӯриён, подшоҳи Ерусалим, подшоҳи Ҳебрӯн, подшоҳи Жармут, подшоҳи Локиш, подшоҳи Эҷлӯн, ҷамъ шуда, бо тамоми лашкари худ баромаданд. ва дар пеши Ҷибъӯн ӯрду заданд ва бар зидди он ҷанг карданд.

Панҷ подшоҳи амӯриён муттаҳид шуда, ба ҷанг бар зидди шаҳри Ҷибъӯн рафтанд.

1: Ваҳдат дар баробари душвориҳо қувват ва ҷасорат меорад.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки дар байни ҷангҳои мо барои мо биҷангад.

1: Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед.

2:1 Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарон ва хоҳарони азизам, устувор бошед. Бигзор ҳеҷ чиз шуморо барангезад. Ҳамеша худро пурра ба кори Худованд фидо кунед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

Еҳушаъ ибни Нун 10:6 Ва мардуми Ҷибъӯн назди Еҳушаъ ба ӯрдугоҳ ба Ҷилҷол фиристода, гуфтанд: «Дасти худро аз бандагони худ суст накун; зуд назди мо биёед ва моро наҷот деҳ ва ба мо мадад расон, зеро ки ҳамаи подшоҳони амӯриён, ки дар кӯҳистон сокинанд, бар зидди мо ҷамъ шудаанд.

Мардуми Ҷибъӯн ба Еҳушаъ илтиҷо фиристода, аз ӯ бар зидди подшоҳони амӯриён, ки ба онҳо ҳамла мекарданд, ёрӣ талаб карданд.

1. Худо ёвари мо дар вақти душворӣ аст (Забур 45:1).

2. Мо бояд омода бошем, ки ба ҳамсояи худамон кӯмак кунем (Ғалотиён 6:2).

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бар дӯш гиред ва бо ин роҳ шумо қонуни Масеҳро иҷро хоҳед кард.

Еҳушаъ ибни Нун 10:7 Ва Еҳушаъ ва тамоми ҷанговарони ҳамроҳаш ва тамоми мардони далерон аз Ҷилҷол баромад.

Еҳушаъ лашкарро ба ғалаба бар зидди душманонашон мебарад.

1. Худо дар набардҳоямон бо мост ва медонад, ки моро ба пирӯзӣ мерасонад.

2. Пирӯзӣ аз таваккал ба Худо ва такя ба қувват ба Ӯст.

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Еҳушаъ ибни Нун 10:8 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Аз онҳо натарс, зеро ки Ман онҳоро ба дасти ту супурдам; ҳеҷ кас аз онҳо пеши ту намеистад.

Ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат ва пирӯзӣ.

1: Худо ваъда медиҳад, ки халқи Худро муҳофизат мекунад ва ғалаба мекунад.

2: Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад ва моро тарк намекунад ва ҳамеша дар миёни муборизаҳои мо бо мо хоҳад буд.

1: Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки

кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, агарчи обҳои он ғуррон шаванд. ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2: Isaiah 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Еҳушаъ ибни Нун 10:9 Ва Еҳушаъ ногаҳон назди онҳо омад ва тамоми шаб аз Ҷилҷол баромад.

Еҳушаъ исроилиёнро ба ғалабаи ногаҳонӣ бар амӯриён овард.

1: Вақте ки бо монеаҳои ба назар бартарафнашаванда дучор мешавед, бовар кунед, ки Худо роҳи муваффақиятро фароҳам меорад.

2: Ба Худованд таваккал кунед, ки шуморо аз ҳамаи душманонатон наҷот диҳад.

1: Isaiah 43: 2 - Вақте ки шумо аз оташ мегузаред, шумо сӯзонда нахоҳед шуд, ва шӯъла шуморо намесузонад.

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қувваи мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 10:10 Ва Худованд онҳоро пеши Исроил ба изтироб овард, ва онҳоро дар Ҷибъӯн бо қатли азиме ба қатл расонд, ва онҳоро дар роҳе ки то Байт-Ҳӯрӯн мебарояд, таъқиб намуд, ва онҳоро то Азеко ва то Маккедо кӯфт.

Худо ба исроилиён имкон дод, ки душманони худро бо ғалабаи бузург дар Ҷибъӯн мағлуб кунанд.

1: Худо тавоност ва қавми Худро, вақте ки бар Ӯ таваккал мекунанд, муҳофизат мекунад.

2: Натарс, зеро ки Худованд бо мост ва ба мо ғалаба хоҳад дод.

1: Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2: Isaiah 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 10:11 Ва ҳангоме ки онҳо аз пеши Исроил гурехта, ба сӯи Байт-Ҳӯрӯн фурӯд меомаданд, ки Худованд сангҳои азимро аз осмон бар онҳо то Азеко партофт, ва онҳо мурданд; жола аз онҳое ки банӣ-Исроил бо шамшер кушта буданд.

Худованд душманони Исроилро бо жола аз осмон нест кард, ки марги бештар аз шамшери исроилиёнро ба бор овард.

1. Худо довар ва ҳомии ниҳоии қавми худ аст.

2. Қудрати Худо аз қудрати инсон беандоза бузургтар аст.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Ҳизқиёл 20: 33-34 - Ҳангоме ки ман зинда ҳастам, мегӯяд Худованд Худо, албатта бо дасти пурқувват ва бозуи дароз ва бо ғазаби рехташуда бар шумо подшоҳ хоҳам буд. Ман шуморо аз байни халқҳо берун хоҳам овард, ва шуморо аз кишварҳое, ки дар он ҷо пароканда шудаед, бо дасти пурзӯр ва бозуи дароз ва бо ғазаб рехташуда ҷамъ хоҳам овард.

Еҳушаъ ибни Нун 10:12 Ва Еҳушаъ дар рӯзе ки Худованд амӯриёнро пеши банӣ-Исроил таслим кард, ба Худованд гуфт, ва ӯ дар пеши назари Исроил гуфт: «Эй Офтоб! ва ту, эй Моҳ, дар водии Аҷалон.

Еҳушаъ ба офтобу моҳ фармон дод, ки дар ҷанги зидди амӯриён истоданд.

1: Худо ба мо қудрат медиҳад, ки дар ҳар ҷанге, ки мо дучор мешавем, истодагӣ кунем ва ба Ӯ таваккал кунем.

2: Мо бояд ба қудрати Худо ва вақт барои натиҷаи ҷангҳои худ эътимод дошта бошем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:13 Ва офтоб ва моҳ истода, то даме ки мардум аз душманони худ қасос гирифтанд. Оё ин дар китоби Ёшир навишта нашудааст? Бинобар ин, офтоб дар миёнаи осмон истода, шитофт, ки тақрибан як рӯз ғуруб накунад.

Қудрати мӯъҷизавии Худо дар достони ғалабаи Еҳушаъ бар зидди душманонаш нишон дода шудааст, ки дар он ҷо офтобу моҳро то ғалабаи ҷанг устувор сохт.

1. Қудрати мӯъҷизавии Худо: омӯзиши Еҳушаъ 10:13

2. Дахолати мӯъҷизавии Худо: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 78:12-13 - "Ӯ баҳрро тақсим кард ва онҳоро аз он гузаронид; ва обҳоро мисли теппае ба по хезонд. Ӯ онҳоро бо абр рӯзона ва тамоми шаб бо нури оташ бурд. "

2. Ишаъё 40:25-26 - "Пас Маро ба кӣ монанд хоҳӣ кард ё ба кӣ баробар шавам?" мегӯяд Қуддус. Чашмони худро боло кун ва бубин, ки ин чизҳоро кӣ офаридааст, кӣ лашкари онҳоро берун меоварад. аз рӯи шумора; Ӯ ҳамаро ба ном, ба бузургии қудрати худ ва қудрати қудрати худ мехонад; ҳеҷ кас гум нашудааст».

Еҳушаъ ибни Нун 10:14 Ва ҳеҷ рӯзе пеш аз он ё баъд аз он набуд, ки Худованд овози одамро бишнавад, зеро ки Худованд барои Исроил меҷангид.

Дар ин рӯз Худованд ба овози одам гӯш дод ва барои Исроил ҷанг кард.

1. "Қудрати як овоз: чӣ гуна Худо мешунавад"

2. «Вафодории бечунучарои Худо ба халқи худ»

1. Забур 46:7-11 "Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост. Село. Биё, корҳои Худовандро бубин, ки Ӯ дар рӯи замин чӣ хароботҳо кардааст. Ӯ ҷангҳоро қатъ мекунад. то ақсои замин, камонро мешиканад ва найзаро меканад, аробаро дар оташ месузонад, ором бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам, дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин, Худованди лашкарҳо бо мост, Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост, Село».

2. Ишаъё 41: 10-13 "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо ҳақ дастгирӣ мекунам дасти адолати Ман. Инак, ҳамаи онҳое ки бар зидди ту хашмгин шуданд, хиҷил ва хиҷолат хоҳанд кард: онҳо ҳеҷ хоҳанд буд, ва онҳое ки бо ту меҷанганд, ҳалок хоҳанд шуд; онҳоро хоҳӣ ҷуст, ва нахоҳӣ ёфт, ҳатто онҳо, ки ҷанҷол мекарданд. ки бо ту ҷанг мекунанд, ҳеҷ ва ботил хоҳанд буд, зеро ки Ман, Худованд Худои ту дасти ростатро гирифта, ба ту мегӯям: натарс, ба ту ёрӣ хоҳам дод».

Еҳушаъ ибни Нун 10:15 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо ӯ ба ӯрдугоҳи Ҷилҷол баргашт.

Еҳушаъ ва исроилиён пас аз мағлуб кардани подшоҳони амӯриён ба қароргоҳи худ дар Ҷилҷол баргаштанд.

1. "Қудрати ягонагӣ: Еҳушаъ ва исроилиён"

2. «Аҳамияти риояи нақшаи Худо: Қиссаи Еҳушаъ».

1. Юҳанно 13:34-35 - "Ба шумо ҳукми нав медиҳам, ки якдигарро дӯст доред: чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз ин ҳама хоҳанд донист, ки шумо шогирдони Ман ҳастед. , агар шумо ба якдигар муҳаббат дошта бошед.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

Еҳушаъ ибни Нун 10:16 Аммо ин панҷ подшоҳ гурехта, дар як ғор дар Маккедо пинҳон шуданд.

Панҷ подшоҳ гурехта, дар ғоре дар Маккадо пинҳон шуданд.

1. Ҳимояи Худо: Панҷ подшоҳ дар ғор паноҳ ёфтанд ва мо метавонем ба Худо паноҳ ёбем.

2. Эътимод ба Худо: Вақте ки мо дар иҳотаи хатар ҳастем, мо бояд ба муҳофизати Худо таваккал кунем.

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он ғуррон шаванд. ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Еҳушаъ ибни Нун 10:17 Ва ба Еҳушаъ гуфтанд: «Панҷ подшоҳ дар Маккадо дар ғор пинҳон шудаанд».

Панҷ подшоҳро ёфтанд, ки дар ғоре дар Маккадо пинҳон шудаанд ва ин хабар ба Еҳушаъ расонида шуд.

1. Худо моро барои адолат истифода мебарад, ҳатто агар ин имконнопазир бошад. (Еҳушаъ ибни Нун 10:17)

2. Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо моро бо роҳҳои аҷиб истифода хоҳад кард. (Еҳушаъ ибни Нун 10:17)

1. Забур 37:5-6 Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад. Адолати туро чун нур, ва адолати туро чун нимрӯз берун хоҳад оварад.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:18 Ва Еҳушаъ гуфт: «Сангҳои бузургро бар даҳони ғор ғелонда, дар назди он одамон гузоред, то онҳоро нигоҳ доранд.

Еҳушаъ даҳони ғорро мӯҳр зад, то подшоҳони амӯриёнро аз душманонашон эмин нигоҳ дорад.

1: Мо даъват шудаем, ки ҳамсояҳои худро, ҳатто душмани худро муҳофизат кунем.

2: Мо бояд сулҳ ва амниятро барои ҳама, ҳатто онҳое, ки ба мо муқобилат мекунанд, ҷустуҷӯ кунем.

1: Забур 82:3-4 Ба нотавонон ва ятимон адолат деҳ; хукуки дармондагону бенавоёнро нигох дорад. Заифону мискинонро наҷот диҳед; онҳоро аз дасти шарикон раҳо кун.

2: Матто 5:43-45 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст доред ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душмани худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

Еҳушаъ ибни Нун 10:19 Ва намонед, балки душмани худро таъқиб кунед ва ба ақибашон зарба занед; ба онҳо иҷозат деҳ, ки ба шаҳрҳояшон дохил нашаванд, зеро ки Худованд Худои ту онҳоро ба дасти ту супурд.

Худо ба банӣ-Исроил амр дод, ки душмани худро таъқиб кунанд ва нагузоранд, ки ба шаҳрҳои худ дохил шаванд, зеро Худо онҳоро ба дасти онҳо таслим карда буд.

1. "Қудрати ҷустуҷӯ"

2. "Ваъдаи Худо дар бораи пирӯзӣ"

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Эфсӯсиён 6:12 - «Зеро ки муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун аст, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ».

Еҳушаъ ибни Нун 10:20 Ва ҳангоме ки Еҳушаъ ва банӣ-Исроил куштори онҳоро бо қатли хеле азим ба анҷом расонданд, то даме ки онҳо нобуд шуданд, боқимондаи онҳо ба шаҳрҳои девордор даромаданд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:21 Ва тамоми қавм ба оромӣ ба ӯрдугоҳи Еҳушаъ дар Маккедо баргаштанд, ва ҳеҷ кас забонашро бар зидди ҳеҷ як аз банӣ-Исроил ҳаракат намекард.

Еҳушаъ Исроилро ба ғалаба бар зидди душманонашон бурд ва ҳама ба оромӣ ба лагер баргаштанд.

1. Муҳофизати Худо метавонад ғалабаи моро, ҳатто бар зидди душманони қавӣ таъмин кунад.

2. Мо ҳама метавонем дар сулҳ зиндагӣ кунем, ҳатто пас аз низоъ, агар ба Худо таваккал кунем.

1. Матто 28:20 - «Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 10:22 Ва Еҳушаъ гуфт: «Даҳони ғорро кушо ва он панҷ подшоҳро аз ғор назди ман берун овар».

Еҳушаъ исроилиёнро дар ғалабаи қатъӣ бар зидди душманонашон роҳнамоӣ мекунад ва ба подшоҳон амр медиҳад, ки аз ғор бароварда шаванд.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, то бар душманонамон ғолиб шавем ва ҷасорати рӯбарӯ бо онҳо.

2. Вақте ки Худо бо мост, ҳеҷ монеаро бартараф кардан душвор нест.

1. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Еҳушаъ ибни Нун 10:23 Ва чунин карданд, ва он панҷ подшоҳро, подшоҳи Ерусалим, подшоҳи Ҳеброн, подшоҳи Ёрмут, подшоҳи Локиш ва подшоҳи Эҷлӯнро аз ғор берун оварданд.

Исроилиён панҷ подшоҳро аз ғорашон дастгир карда, ба назди Еҳушаъ оварданд.

1. Қудрати Худо ва садоқати Худо ба халқаш имкон медиҳад, ки дар муқобили монеаҳои бузург пирӯз шаванд.

2. Вақте ки мо ба Худо таваккал кунем, Ӯ дар ҷангҳоямон ёрӣ хоҳад дод.

1. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 45:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

Еҳушаъ ибни Нун 10:24 Ва ҳангоме ки он подшоҳонро назди Еҳушаъ берун оварданд, Еҳушаъ тамоми мардони Исроилро даъват намуда, ба сардорони ҷангвароне, ки бо ӯ буданд, гуфт: «Наздик омада, пойҳои худро гузоред. бар гардани ин подшоҳон. Ва наздик омада, пойҳои худро бар гардани онҳо гузоштанд.

Еҳушаъ панҷ подшоҳро фурӯтан сохт, ки сардорони ҷангиён пойҳои худро бар гардани подшоҳон гузоштанд.

1. Қудрати фурӯтанӣ

2. Қувват дар таслим

1. Матто 11:29 - Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Еҳушаъ ибни Нун 10:25 Ва Еҳушаъ ба онҳо гуфт: «Натарсед ва ҳаросон нашавед, қавӣ ва далер бошед, зеро ки Худованд ба ҳамаи душманони шумо, ки шумо бо онҳо меҷангед, чунин хоҳад кард».

Еҳушаъ исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки бар зидди душманонашон қавӣ ва далер бошанд.

1. Далер бошед: Худованд барои шумо меҷангад

2. Истиқбол кунед: Қувват ва далерӣ дар Худованд

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Еҳушаъ ибни Нун 10:26 Ва баъд аз он Еҳушаъ онҳоро зада, кушта, бар панҷ дарахт овехт, ва онҳо то шом бар дарахтон овезон буданд.

Еҳушаъ панҷ душманро ба панҷ дарахт овехта, то шом ба қатл расонд.

1. Адолати Худо: Ҳаёти намунавии Еҳушаъ.

2. Намунаҳои итоаткории содиқона ба аҳкоми Худо.

1. Такрори Шариат 21:22-23 - Ва агар касе гуноҳи сазовори марг содир карда бошад, ва ӯ бояд кушта шавад, ва ту ӯро бар дарахт овехт: ҷасади ӯ тамоми

шаб дар болои дарахт наmemонад, балки Ту ӯро дар он рӯз дафн хоҳӣ кард; (Зеро ки ба дор овехта мешавад, лаънати Худост;) то замини ту, ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, наҷис нашавад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 10:27 Ва ҳангоме ки ғуруби офтоб чунин воқеъ шуд, ки Еҳушаъ амр фармуд, ва онҳоро аз дарахтон фуроварда, ба ғоре, ки дар он пинҳон шуда буданд, партофтанд, ва сангҳои бузурге дар даҳони ғор, ки то имрӯз боқӣ мондааст.

Гузаргоҳ Еҳушаъ фармуд, ки панҷ подшоҳеро, ки дар ғор пинҳон шуда буданд, аз дарахтҳо фуроварда, ба ғор андохтанд. Сипас дар даромадгоҳи ғор сангҳо гузоштанд, ки то имрӯз дар он ҷо боқӣ мондаанд.

1. Ҳукми Худо зуд ва устувор аст.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки фармудаҳои Худоро иҷро кунем.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Румиён 13:1-4 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст. Пас, ҳар кӣ бар ҳукумат саркашӣ кунад, бар зидди он чи Худо муқаррар кардааст, исён кардааст ва онон, ки чунин мекунанд, бар худ ҳукм хоҳанд кард. Зеро ҳокимон барои некӯкорон тарс надоранд, балки барои ситамкорон. Оё шумо мехоҳед, ки аз тарси шахси қудратманд озод бошед? Он гоҳ кори дуруст кунед ва шуморо таъриф мекунанд. Зеро ки қудратманд бандаи Худо ба манфиати ту аст. Аммо агар гуноҳ кунед, битарсед, зеро ҳокимон шамшерро бесабаб намебардоранд. Онҳо бандагони Худо ҳастанд, ки ғазаби Худо ҳастанд, то бар ситамкор ҷазо диҳанд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:28 Ва он рӯз Еҳушаъ Маккадаро гирифта, бо дами шамшер зарба зад, ва подшоҳи онро бо онҳо ва тамоми ҷонҳое ки дар он буданд, тамоман несту нобуд кард; вай ҳеҷ касро боқӣ нагузошт, ва ба подшоҳи Маккадо ҳамон тавре ки ба подшоҳи Ериҳӯ карда буд, кард.

Еҳушаъ бар подшоҳи Маккедо шикаст хӯрд ва тамоми сокинонро несту нобуд кард.

1. Қудрати Худо барои мағлуб кардани бадӣ

2. Оқибатҳои исён бо Худо

1. Ишаъё 59:19 - Ҳамин тавр, онҳо аз исми Худованд аз ғарб ва ҷалоли Ӯ аз тулӯи офтоб метарсанд. Вақте ки душман мисли тӯфон дарояд, Рӯҳи Худованд бар зидди ӯ байрак боло хоҳад кард.

2. 2 Вақоеънома 20:17 - Дар ин ҷанг ба шумо лозим нест. Истеъмоли худ, мавқеи худро нигоҳ доред ва наҷоти Худовандро барои шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед. Натарсед ва хавотир нашавед. Фардо ба рӯбарӯи онҳо бирав, ва Худованд бо ту хоҳад буд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:29 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо ӯ аз Маккадо ба Либно гузашта, бо Либно ҷанг карданд.

Еҳушаъ исроилиёнро ба ғалаба бар зидди шаҳри Либна бурд.

1: Худо бо мо дар ҷанг аст ва Ӯ ба мо қувват мебахшад, то душманони моро мағлуб кунем.

2: Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ки ҳангоми дучор шудан бо душвориҳо моро ба пирӯзӣ меорад.

1: Ишаъё 41:10, "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2: Филиппиён 4:13, «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Еҳушаъ ибни Нун 10:30 Ва Худованд онро ва подшоҳи онро ба дасти Исроил супурд; ва онро бо дами шамшер зад, ва ҳамаи ҷонҳои дар он бударо; нагузошт, ки касе дар он бимонад; балки ба подшоҳи он чунон рафтор кард, ки ба подшоҳи Ериҳӯ кард.

Еҳушаъ шаҳри Маккедо ва тамоми ҷонҳои дар он бударо забт кард.

1. Агар мо ба Ӯ содиқ бошем, Худо ба мо кӯмак мекунад, ки душманонамонро мағлуб кунем.

2. Мо даъват карда шудаанд, ки далер бошем ва ба Худованд таваккал кунем, ҳатто ҳангоми дучор шудан бо душвортарин рақибон.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:31 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо ӯ аз Либно ба Локиш гузашта, дар муқобили он ӯрду заданд, ва бар зидди он ҷанг карданд.

Еҳушаъ дар забт кардани Замини ваъдашуда Либна ва Лахишро забт кард.

1. Далерона зиндагӣ кардан: Дарсҳо аз забтҳои Еҳушаъ

2. Қувваи имон: бартараф кардани монеаҳо дар сарзамини ваъдашуда

1. Еҳушаъ 1:6–9

2. Ибриён 11:30-31

Еҳушаъ ибни Нун 10:32 Ва Худованд Локишро ба дасти Исроил супурд, ки вай дар рӯзи дуюм гирифта, онро ва тамоми ҷонҳои дар он бударо, мувофиқи ҳар коре, ки ба Либно карда буд, ба дами шамшер зад. .

Худованд Лохишро ба дасти Исроил супурд, ки вай дар рӯзи дуюм онро гирифта, бо дами шамшер нобуд карда, тамоми сокинони онро куштанд.

1. Вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Оқибатҳои беитоатӣ ба аҳкоми Худо

2. Ишаъё 54:10 - садоқатмандии Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

Еҳушаъ ибни Нун 10:33 Ва Ҳӯром, подшоҳи Ҷезар, барои кӯмак ба Локиш омад; ва Еҳушаъ ба ӯ ва қавмаш зарба зад, то даме ки аз ӯ касе боқӣ намонд.

Еҳушаъ бар Ҳӯром подшоҳи Ҷезар ва тамоми қавмаш мағлуб шуд, ва ҳеҷ кас зинда намонд.

1. Дар баробари душвориҳо ҳаргиз таслим нашавед.

2. Ғалаба метавонад тавассути имон ба Худо ба даст ояд.

1. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 10:34 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо ӯ аз Лахиш сӯи Эҷлӯн гузашт; ва бар зидди он ӯрду заданд, ва бар зидди он ҷанг карданд;

Еҳушаъ ва банӣ-Исроил аз Лохиш ба Эҷлӯн рафтанд ва бар зидди он ҷанг карданд.

1. Худованд дар љанг ќуввату љасорат мебахшад

2. Тавассути имон ба Худо рафъи тарс ва шубҳа

1. Ишаъё 40:31, "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Марқӯс 11:24, "Бинобар ин ба шумо мегӯям: ҳар он чи мехоҳед, вақте ки дуо мегӯед, бовар кунед, ки онҳоро қабул мекунед, ва он ба шумо хоҳад расид".

Еҳушаъ ибни Нун 10:35 Ва дар он рӯз онро гирифта, бо дами шамшер заданд, ва тамоми ҷонҳои дар он бударо дар он рӯз, мувофиқи ҳар коре ки ба Локиш карда буд, несту нобуд кард.

Еҳушаъ ва қавмаш Лохишро забт намуда, тамоми сокинони онро бо шамшер нобуд карданд.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна имон метавонад ҳар монеаро паси сар кунад

2. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна якҷоя кор кардан метавонад ҳама мушкилотро мағлуб кунад

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед

2. Ибриён 11:32-40 - Намунаҳои имон дар тӯли таърих

Еҳушаъ ибни Нун 10:36 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо ӯ аз Эҷлӯн ба Ҳебрӯн равона шуданд; ва бо он мубориза бурданд:

Еҳушаъ Эглонро мағлуб мекунад ва Исроилро ба Ҳеброн мебарад, то бо он ҷанг кунад.

1. Ғалаба дар Худо: Чӣ тавр бо таваккал ба Худованд мушкилотро паси сар кардан мумкин аст

2. Имони бепоён: устувор истодан дар муқобили мухолифат

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 10:37 Ва онро гирифта, ба дами шамшер заданд, ва подшоҳи он, ва тамоми шаҳрҳои он, ва тамоми ҷонҳои дар он бударо; ба ҳангоме ки ба Эҷлӯн карда буд, касе боқӣ нагузошт; балки он ва тамоми ҷонҳое, ки дар он буданд, комилан несту нобуд карданд.

Еҳушаъ ва лашкари ӯ шаҳри Эглон ва тамоми сокинони онро тамоман несту нобуд карданд.

1. Ҳаёт кӯтоҳ ва зудгузар аст - Еҳушаъ 10:37

2. Қудрати адолати Худо - Еҳушаъ 10:37

1. Такрори Шариат 20: 16-17 - "Аммо аз шаҳрҳои ин қавм, ки Худованд Худоят ба ту мерос медиҳад, ҳеҷ чизи нафасгирандаро зинда нақот нахоҳӣ дод;

2. Забур 37:13-14 - Худованд ба ӯ хандон хоҳад кард, зеро мебинад, ки рӯзи ӯ фаро мерасад. Шарирон шамшер кашиданд ва камони худро хам кардаанд, то мискинону мискинонро ба замин партофт ва онҳоеро, ки ростгӯёнро бикушанд.

Еҳушаъ ибни Нун 10:38 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо ӯ ба Дебир баргаштанд; ва бар зидди он мубориза бурд:

Еҳушаъ бар зидди Дебир ҳамлаи бомуваффақият анҷом дод ва бо тамоми қавмаш ба Исроил баргашт.

1. Худо ба мо ғалаба медиҳад: Мулоҳиза дар бораи Еҳушаъ 10:38

2. Далер бошед: Мушкилотҳоро бо имон ба Еҳушаъ қабул кунед 10:38

1. 2 Вақоеънома 20:15 - Ва ӯ гуфт: «Эй тамоми Яҳудо, эй сокинони Ерусалим, ва подшоҳ Еҳӯшофот, гӯш кунед: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва натарсед; зеро ки ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 10:39 Ва он ва подшоҳи он ва тамоми шаҳрҳои онро гирифт; ва онҳоро бо дами шамшер заданд, ва тамоми ҷонҳои дар он бударо нобуд карданд; Ӯ ҳеҷ касро боқӣ нагузошт: чунон ки ба Ҳебрӯн карда буд, ба Дебир ва подшоҳи он низ ҳамон тавр кард; чунон ки вай ба Либно ва подшоҳи вай низ карда буд.

Еҳушаъ ва банӣ-Исроил тамоми сокинони Дебир, Ҳебрӯн ва Либноро бо дами шамшер нобуд карданд.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани оқибатҳои Китоби Муқаддас дар бораи гуноҳ

2. Раҳмати Худо: қадр кардани неъмате, ки Ӯ ба мо медиҳад

1. Хуруҷ 20:5-6 Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми нафраткорон ҷазо медиҳам. балки ба ҳазорон нафароне ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, муҳаббати устувор нишон медиҳам.

2. Ирмиё 32:18-19 Ту ба ҳазорон нафар муҳаббати устуворе зоҳир мекунӣ, вале гуноҳи падаронро ба фарзандони онҳо пас аз онҳо медиҳӣ, эй Худои бузург ва тавоно, эй Худои бузург ва тавоно, ки номи Ӯ Худованди лашкарҳо, аз рӯи маслиҳат ва дар амал тавоно аст, ки чашмонаш ба тамоми роххои фарзандони одам кушода аст, ба хар кас мувофики рох ва самараи аъмолаш мукофот медихад.

Еҳушаъ ибни Нун 10:40 Ва Еҳушаъ тамоми сарзамини кӯҳҳо, ва ҷануб, ва водиҳо, ва чашмаҳоро, ва ҳамаи подшоҳони онҳоро торумор кард, ва ҳеҷ касро боқимонда нагузошт, балки ҳамаи нафасгирандаҳоро, ба монанди Худованд Худо, несту нобуд кард. Исроил фармон дод.

Еҳушаъ ба амри Худо итоат кард ва тамоми мавҷудоти зиндаро дар теппаҳо, ҷануб, водиҳо ва чашмаҳои замин нобуд кард.

1. Итоати фармудаҳои Худо дар ҳама ҳолат

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 8:3 - «Ва туро фурӯтан кард, ва гурусна гардонд, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистаӣ, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад.

2. Румиён 6:16 - Шумо намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони вай ҳастед, ба ҳар кӣ итоат мекунед; хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоаткорӣ барои адолат?

Еҳушаъ ибни Нун 10:41 Ва Еҳушаъ онҳоро аз Қодешбарнеа то Ғазза, ва тамоми сарзамини Ҷӯшен, то Ҷибъӯн торумор кард.

Еҳушаъ заминро аз Қодешбарнеа то Ғазза ва тамоми Ҷӯшанро то Ҷибъӯн забт кард.

1. Вафодории Худованд дар иҷрои ваъдаҳо ва таъмини пирӯзӣ.

2. Муҳимияти таваккал ба Худованд ва такя накардан ба фаҳмиши худи мо.

1. Такрори Шариат 1:21 - "Инак, Худованд Худои ту заминро пеши ту гузоштааст: бирав ва онро тасарруф кун, чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту гуфтааст: натарс ва рӯҳафтода нашав".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Еҳушаъ ибни Нун 10:42 Ва ҳамаи ин подшоҳон ва замини онҳоро Еҳушаъ якбора забт кард, зеро ки Худованд Худои Исроил барои Исроил меҷангид.

Еҳушаъ бо ёрии Худованд Худои Исроил ҳамаи подшоҳон ва заминҳои онҳоро забт кард.

1.Худованд ҳамеша барои мо мубориза мебарад ва ба мо барои бартараф кардани монеаҳо кӯмак мекунад.

2.Мо метавонем бо кумаки Худованд ба дастовардҳои бузург ноил гардем.

1. Такрори Шариат 20:4 - Зеро Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, то ки барои шумо бар зидди душманонатон ҷанг кунад, то ки ба шумо ғалаба диҳад.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

Еҳушаъ ибни Нун 10:43 Ва Еҳушаъ ва тамоми Исроил бо ӯ ба ӯрдугоҳи Ҷилҷол баргашт.

Еҳушаъ ва тамоми Исроил ба қароргоҳи Ҷилҷол баргаштанд.

1. Имон ва итоаткории Еҳушаъ ва исроилиён: Чӣ тавр мо аз онҳо омӯхта метавонем.

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна мо метавонем дар вақти душворӣ ба Ӯ таваккал кунем.

1. Матто 19:26 - Аммо Исо ба онҳо нигоҳ карда гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Еҳушаъ 11-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 11:1-9 иттифоқи подшоҳони Канъониро бар зидди Исроил тасвир мекунад. Ёбин, подшоҳи Ҳазор, бо дигар подшоҳони шимол барои мубориза бо Еҳушаъ ва исроилиён эътилоф ташкил мекунад. Онҳо як лашкари азимеро ҷамъ мекунанд, ки ба мисли реги соҳили баҳр тавсиф мешаванд. Бо вуҷуди ин, Худо Еҳушаъро ба ғалаба бовар мекунонад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки аз онҳо натарсад. Кушунхои исроилӣ дар обхои Мером ба душманони худ ногахонӣ хучум карда, онхоро тамоман маглуб мекунанд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 11:10-15, навишта шудааст, ки пас аз мағлуб кардани ин салтанатҳои шимолӣ, Еҳушаъ Ҳазорро қалъаи Ёбин забт карда, онро сӯзонд. Вай инчунин шаҳрҳои дигари ин минтақаро забт мекунад ва несту нобуд мекунад ва ҳама сокинони онҳоро тибқи амри Худо мекушанд. Забт аз Қодеш-Барнеа то Ғазза, аз ҷумла тамоми замини Гӯшенро фаро мегирад.

Сархати 3: Еҳушаъ 11 бо таъкид ба иҷрои ваъдаҳои Худо дар Еҳушаъ 11:16-23 хотима меёбад. Дар ин боб нишон дода мешавад, ки чӣ тавр Еҳушаъ ин қаламрави васеъро мувофиқи аҳкоми Худо забт кард ва чӣ гуна ҳеҷ яке аз ваъдаҳои Ӯ хилоф нагардид, ҳар як шаҳр аз ҷониби Исроил забт карда шуд. Илова бар ин, дар он гуфта мешавад, ки онҳо аз ин шаҳрҳо ғанимат гирифтаанд, вале ҳама чизи боқимондаро комилан нобуд кардаанд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 11 пешниҳод мекунад:
Иттифоқи подшоҳони Канъон аз ҷониби Исроил шикаст хӯрд;
Забт кардан ва нобуд кардани Ҳазор иҷрои аҳкоми Худо;
Ғалаба ва иҷрои ғалаба бар қаламравҳои ваъдашуда.

Таваҷҷӯҳ ба иттифоқи подшоҳони Канъониён, ки аз ҷониби Исроил мағлуб шудаанд;
Забт кардан ва нобуд кардани Ҳазор иҷрои аҳкоми Худо;
Ғалаба ва иҷрои ғалаба бар қаламравҳои ваъдашуда.

Дар ин боб ба иттифоқе, ки подшоҳони Канъон бар зидди Исроил ташкил карда буданд, забт кардан ва несту нобуд кардани Ҳазор, забт кардан ва иҷрои ваъдаҳои Худост. Дар Еҳушаъ 11, Ёбин, подшоҳи Ҳазор, бо дигар подшоҳони шимолӣ эътилоф ташкил мекунад, то бар зидди Еҳушаъ ва исроилиён мубориза барад. Бо вуҷуди ин, Худо Еҳушаъро ба ғалаба бовар мекунонад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки натарс. Кушунхои Исроил дар обхои Мером ба душманони худ ногахонӣ хучум карда, галабаи комил ба даст меоваранд.

Идома дар Еҳушаъ 11, пас аз мағлуб кардани ин салтанатҳои шимолӣ, Еҳушаъ Ҳазорро қалъаи Ёбин забт мекунад ва мувофиқи амри Худо онро оташ мезанад. Ӯ ҳамчунин шаҳрҳои дигари ин минтақаро забт мекунад ва хароб мекунад, бо риояи дастури Худо барои нест кардани тамоми сокинони онҳо. Забт аз Қодеш-Барнеа то Ғазза паҳн шуда, тамоми сарзамини Ҷӯшанро фаро мегирад, ки ба таври васеъ иҷро шудани аҳкоми Худост.

Еҳушаъ 11 бо таъкид ба иҷрои ваъдаҳои Худо хотима меёбад. Дар ин боб нишон дода шудааст, ки чӣ тавр Еҳушаъ ин қаламрави васеъро мувофиқи аҳкоми Худо забт кард, ҳеҷ яке аз ваъдаҳои Ӯ барбод нарафт, зеро ҳар як шаҳр аз ҷониби Исроил забт карда шуд. Он ҳамчунин зикр мекунад, ки онҳо аз ин шаҳрҳо ғанимат гирифтанд, вале ҳама чизи боқимондаро комилан нобуд

карданд, ки шаҳодати итоаткории онҳо дар иҷрои дастурҳои Худо оид ба забт ва содиқ будани Ӯ дар иҷрои ваъдаҳои Ӯст.

Еҳушаъ ибни Нун 11:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки Ёбин подшоҳи Ҳосор ин суханонро шунид, ба назди Юбоб, подшоҳи Модӯн, ва подшоҳи Шимрӯн ва подшоҳи Акшоф фиристод,

Ёбин подшоҳи Ҳазор аз забтҳои Исроил шунида, ба подшоҳони дигар огоҳӣ мефиристад.

1: Мо метавонем аз мисоли Ябин ёд гирем, ки аз хатарҳои гирду атроф огоҳ бошем ва барои муҳофизати худ ва мардуми худ чораҳои эҳтиётӣ андешем.

2: Огоҳии Ёбин хотиррасон мекунад, ки мо бояд эҳтиёт бошем, ки қудрати Худоро, ки аз ҳама қувваҳои заминӣ бузургтар аст, нодида нагирем.

1: Такрори Шариат 33:27 - Худои ҷовидонӣ паноҳгоҳи шумост ва дар зери он силоҳҳои ҷовидонӣ ҳастанд.

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Еҳушаъ ибни Нун 11:2 Ва ба подшоҳоне ки дар шимоли кӯҳҳо, ва даштҳои ҷанубии Чиннирӯт, ва дар водӣ ва дар ҳудуди Дор дар ғарб буданд,

Дар порча ҷойгиршавии ҷуғрофии подшоҳон дар шимоли кӯҳҳо, ҷанубӣ Чиннерот, дар водӣ ва дар ғарбӣ Дор тасвир шудааст.

1: Худо таъминкунандаи ниҳоии эҳтиёҷоти мост ва Ӯ моро ҳатто дар ҷойҳои харобиовар таъмин хоҳад кард.

2: Вақте ки мо ба Худо имон дорем, Ӯ ба мо кӯмак мекунад, ки дар лаҳзаҳои душвор гузарем ва моро ба ҷои дуруст роҳнамоӣ кунанд.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 37:23 - Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад.

Еҳушаъ ибни Нун 11:3 Ва ба канъониён дар шарқ ва ғарб, ва ба амӯриён, ва ҳиттиён, ва фариззиён, ва ёбусиён дар кӯҳҳо, ва ба ҳивӣиён дар зери Ҳермӯн дар замини Мисфо.

Ин порча қабилаҳоеро тасвир мекунад, ки дар замони Еҳушаъ замини Канъонро ишғол кардаанд.

1: Ваъдаи Худо ба Еҳушаъ ва исроилиён дар бораи тасарруфи замини Канъон иҷро шуд.

2: Худо банӣ-Исроилро ҳамчун сокинони ҳақиқии замини Канъон қарор дод.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:2-3 - «Мӯсо бандаи ман мурд. Пас, акнун бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун бирав, ба замине ки Ман ба онҳо, ба банӣ-Исроил

медиҳам, бирав. кафи пои ту поймол хоҳад кард, чунон ки ба Мӯсо ваъда додаам, ба ту додаам».

2: Ҳастӣ 15:18-21 - Дар он рӯз Худованд бо Абром аҳд баста, гуфт: «Ман ин заминро аз дарёи Миср то дарёи бузург, дарёи Фурот ба насли ту медиҳам... Ва ман ҳамаи ин заминҳо ба насли ту дода шудааст, ва Ман насли онҳоро мисли хоки замин хоҳам сохт, то ки агар касе ғубори заминро ҳисоб кунад, насли онҳо низ шумурда шавад».

Еҳушаъ ибни Нун 11:4 Ва онҳо ва тамоми лашкарҳояшон бо онҳо берун рафтанд, мардуми бисьёр, чунон ки реги дар соҳили баҳр аст, анбӯҳи зиёд, бо аспҳо ва аробаҳои бисьёр.

Еҳушаъ ва лашкараш бо шумораи зиёди одамон, аспҳо ва аробаҳо ба ҷанг баромаданд.

1. Худо моро бо он чизе, ки барои муваффақ шудан лозим аст, муҷаҳҳаз мекунад.

2. Мо метавонем ба қудрати Худо такя кунем, то ҳар монеаро бартараф кунем.

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди нақшаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 11:5 Ва ҳангоме ки ҳамаи ин подшоҳон ҷамъ омаданд, омада, дар назди обҳои Мером ӯрду заданд, то ки бар зидди Исроил ҷанг кунанд.

Ҳамаи подшоҳони халқҳои гирду атрофи Исроил ҷамъ омаданд, то бо Исроил дар обҳои Мером ҷанг кунанд.

1. Ҳимояи устувори Худо: Қиссаи ғалабаи Исроил дар обҳои Мером

2. Дар муқобили мухолифат устувор истодан: эътимод ба нерӯи Худо дар баробари душвориҳо

1. Такрори Шариат 33:27 - Худои ҷовидонӣ паноҳгоҳи туст, ва дар зер силоҳҳои ҷовидонӣ аст; ва Ӯ душманро аз пеши ту берун хоҳад кард; ва хоҳад гуфт: "Онҳоро несту нобуд кунед".

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд.

Еҳушаъ ибни Нун 11:6 Ва Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Аз онҳо натарс, зеро ки фардо дар ҳамин вақт Ман ҳамаи онҳоро ба пеши Исроил таслим хоҳам кард: аспҳои онҳоро канда, аробаҳои онҳоро ба оташ месӯзон».

Худо ваъда дод, ки душманони Исроилро ба дасти Еҳушаъ месупорад ва ба ӯ амр дод, ки аспҳои онҳоро канда, аробаҳои онҳоро дар оташ сӯзонад.

1. Қудрати Худо барои мағлуб кардани тарс ва мағлуб кардани душманон

2. Ба ваъдаҳои Худо таваккал кардан

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 33:20-22 - Ҷони мо интизори Худованд аст; вай мададгор ва сипари мост. Зеро ки дили мо аз Ӯ шод аст, зеро ки мо ба исми муқаддаси Ӯ таваккал мекунем. Муҳаббати устувори Ту, эй Худованд, бар мо бод, чунон ки мо ба Ту умед дорем.

Еҳушаъ ибни Нун 11:7 Ва Еҳушаъ ва тамоми мардуми ҷангӣ бо ӯ ногаҳон назди обҳои Мерӯм ба муқобили онҳо омаданд; ва бар онҳо афтоданд.

Еҳушаъ ва лашкари ӯ дар обҳои Мером ногаҳонӣ ба душманони Исроил ҳамла карданд.

1. Имон ва далерии Еҳушаъ барои гирифтани ихтилофҳои зиёд.

2. Қудрати Худо дар истифода аз эҳтимоли ноил шудан ба иродаи Ӯ.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 20:4 - "Зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, то ки барои шумо бар зидди душманонатон ҷанг кунад, то ки ба шумо ғалаба диҳад".

Еҳушаъ ибни Нун 11:8 Ва Худованд онҳоро ба дасти исроилиён супурд, ва онҳо онҳоро зада, то Сидӯни бузург ва Мисрефӯтмоим ва то водии Мисфо ба самти шарқ таъқиб карданд; ва ба онҳо зарба заданд, то он даме, ки аз онҳо касе боқӣ намонд.

Худованд душманони Исроилро ба дасти онҳо супурд, ва онҳо онҳоро то Сидӯни бузург, Мисрефӯтмайм ва водии Мисфо ба самти шарқ таъқиб карданд. Онҳо онҳоро мағлуб карданд, то он даме, ки ҳеҷ кас намонад.

1. Вақте ки мо сахт эҳтиёҷ дорем, Худо барои мо ҷанг хоҳад кард.

2. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ҳатто дар набардҳои душвор.

1. Хуруҷ 14:14 Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

Еҳушаъ ибни Нун 11:9 Ва Еҳушаъ ба онҳо ончунон ки Худованд ба ӯ фармуда буд, ба амал оварда: аспҳои онҳоро канда, аробаҳои онҳоро дар оташ сӯзонд.

Еҳушаъ ба фармони Худо итоат карда, аспу аробаҳои душманонро несту нобуд кард.

1. Мо бояд ҳамеша ба фармонҳои Худо итоат кунем.

2. Вафодорӣ ба Худо дар ҷанг пирӯзӣ меорад.

1. Еҳушаъ 24:15 - "Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард".

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

Еҳушаъ ибни Нун 11:10 Ва Еҳушаъ дар он вақт баргашт, ва Ҳозорро гирифт, ва подшоҳи онро бо шамшер зад, зеро ки Ҳазор пештар сардори ҳамаи ин салтанатҳо буд.

Еҳушаъ исроилиёнро дар забт кардани бомуваффақияти Ҳазор, сардори ҳамаи салтанатҳои дигари гирду атроф роҳбарӣ кард.

1. Қувваи имон ба Худо: Чӣ тавр ба пирӯзӣ ноил шудан мумкин аст

2. Моҳияти ҷасорат: бартараф кардани душвориҳо бо далерӣ

1. 1 ба Қӯринтиён 15:57 "Аммо Худоро шукр, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад."

2. Яъқуб 1:2-3 "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад".

Еҳушаъ ибни Нун 11:11 Ва онҳо тамоми ҷонҳоеро, ки дар онҳо буданд, бо дами шамшер куштанд, ва онҳоро тамоман несту нобуд карданд, ва касе барои нафаскашӣ намонд, ва ӯ Ҳазорро дар оташ сӯзонд.

Банӣ-Исроил сокинони Ҳазорро шикаст дода, онҳоро тамоман несту нобуд карда, касеро зинда намонданд, ки нафас кашад ва шаҳрро оташ сӯзонд.

1. Қудрати Худо ҳамаро мағлуб мекунад - Еҳушаъ 11:11

2. Муҳимияти итоаткорӣ - Еҳушаъ 11:11

1. Ишаъё 40:28-29 - "Оё намедонистӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст.

2. Сафанё 3:17 - "Худованд Худои ту дар миёни ту аст, ки тавоноест, ки наҷот хоҳад дод; Ӯ бо шодӣ бар ту шод хоҳад шуд; Ӯ туро бо муҳаббати худ ором хоҳад кард; Ӯ бо суруди баланд аз ту шод хоҳад шуд".

Еҳушаъ ибни Нун 11:12 Ва тамоми шаҳрҳои он подшоҳон ва тамоми подшоҳони онҳоро Еҳушаъ забт карда, онҳоро бо дами шамшер зарба зад, ва онҳоро ба таври комил несту нобуд кард, чунон ки Мусо бандаи Худованд фармудааст.

Еҳушаъ шаҳрҳои подшоҳонро забт кард ва онҳоро тавре ки Худо фармуда буд, нобуд кард.

1. Иродаи Худо ба таври комил иҷро мешавад: Омӯзиш дар вафодорӣ

2. Қудрати тоъат: Иҷрои дастурҳои Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар хидмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард: оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат кардаанд ё ба худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. зиндагӣ. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудаам, итоат кунанд. Ва бешубҳа, ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

Еҳушаъ ибни Нун 11:13 Аммо дар бораи шаҳрҳое ки дар қуввати худ устувор буданд, Исроил ҳеҷ якеро сӯзонда нагуфт, ҷуз Ҳосор; ки Еҳушаъ сӯхт.

Еҳушаъ Ҳазорро ҳамчун намунаи доварии Худо нобуд кард.

1. Қудрати ҳукми Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Матто 10:28 - "Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз он ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад, битарсед."

2. Ибриён 10:26-31 - «Зеро ки агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе, ки одамонро фурӯ мебарад. душманон».

Еҳушаъ ибни Нун 11:14 Ва тамоми ғанимати ин шаҳрҳо ва чорпоёнро банӣ-Исроил ба ғанимати худ гирифтанд; вале ҳар касро бо дами шамшер мезаданд, то даме ки онҳоро несту нобуд кунанд, ва ҳеҷ касро барои нафаскашӣ нагузоштанд.

Артиши Еҳушаъ ҳамаи сокинони шаҳрҳои забтшударо бо шамшер зада, ҳеҷ касро зинда нагузошт.

1. Раҳмати Худо - Раҳмати ӯ ҳатто дар нобудии душманон зоҳир мешавад.

2. Адолат ва шафқат - Чӣ гуна адолат ва раҳмат метавонад бо иродаи Худо ҳамҷоя бошад.

1. Ирмиё 51:20-23 - "Ту тешаи ҷангии ман ва аслиҳаи ҷангӣ: зеро ки бо ту халқҳоро пора-пора хоҳам кард, ва бо ту салтанатҳоро несту нобуд хоҳам кард";

2. Ишаъё 53:4-5 - "Дарҳақиқат, Ӯ ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт, ва ғаму андӯҳҳои моро бар дӯш гирифт, аммо мо ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва озордида қадр мекардем".

Еҳушаъ ибни Нун 11:15 Чӣ тавре ки Худованд ба бандаи худ Мусо амр фармуда буд, Мусо низ ба Еҳушаъ амр фармуд, ва Еҳушаъ низ ҳамон тавр фармуданд; аз он чи Худованд ба Мӯсо амр фармуда буд, чизе нагузошт.

Еҳушаъ ба тамоми аҳкоми Мусо, ки аз ҷониби Худованд ба ӯ дода шуда буд, итоат кард.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

2. Итоат кардан ба шахсони мансабдори таъинкардаи Худо.

1. Такрори Шариат 5:32-33 - Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он бар ту некӯ бошад, ва айёми худро дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, дароз намо.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ.

Еҳушаъ ибни Нун 11:16 Ва Еҳушаъ тамоми он замин, кӯҳҳо, ва тамоми замини ҷануб, ва тамоми замини Ҷӯшан, ва водӣ, ва дашт, ва кӯҳи Исроил ва водии онро гирифт;

Еҳушаъ тамоми замини байни кӯҳҳо ва замини ҷанубро, аз он ҷумла замини Ҷӯшан, водӣ, дашт, кӯҳи Исроил ва ҳамон водиро забт кард.

1. Вақте ки мо ба Худо боварӣ дорем, ки моро ҳидоят мекунад, мо ба комёбиҳои бузург ноил мешавем.

2. Садоқат ва қудрати Худо дар достони Еҳушаъ аён аст.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Такрори Шариат 31:8 - Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; вай туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарсед ё хавотир нашавед.

Еҳушаъ ибни Нун 11:17 Ва аз кӯҳи Ҳолоқ, ки ба сӯи Сеир мебарояд, то Баалҷод дар водии Лубнон, ки дар зери кӯҳи Ҳермӯн воқеъ аст, ва тамоми подшоҳони онҳоро гирифта, онҳоро зада, куштааст.

Еҳушаъ замини Канъонро забт намуда, ҳамаи подшоҳонро аз кӯҳи Ҳалок то Баалҷад дар водии Лубнон, дар зери кӯҳи Ҳермон мағлуб кард ва онҳоро кушт.

1. Худои мо тавоно ва меҳрубон аст: Қиссаи Еҳушаъ ва маъракаи пирӯзии ӯ

2. Бартараф кардани душвориҳо: Дарсҳо аз пирӯзии Еҳушаъ

1. Забур 46:1: «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ишаъё 40:31: "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

Еҳушаъ ибни Нун 11:18 Еҳушаъ бо ҳамаи он подшоҳон муддати тӯлонӣ ҷанг кард.

Еҳушаъ бар зидди якчанд подшоҳон ҷанги тӯлонӣ бурд.

1. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки дар лаҳзаҳои душвор ба мо қувват мебахшад.

2. Тавассути субот, мо метавонем ҳар як монеаро паси сар кунем.

1. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар мусибат аст. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонед, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Еҳушаъ ибни Нун 11:19 Ва ҳеҷ шаҳре набуд, ки бо банӣ-Исроил сулҳ баста бошад, ба ҷуз аз ҳивӣиён, ки сокинони Ҷибъӯн буданд: ҳама чизи боқимондаро дар ҷанг забт карданд.

Еҳушаъ дар ҷанг ғолиб омад ва шаҳрҳоеро забт кард, ки бо исроилиён сулҳ накарданд, ба ҷуз аз ҳивиёни Ҷибъӯн.

1. Қувваи Имон ва Итоат - Чӣ гуна Худо ба касоне, ки содиқ ва фармонбардори ӯ ҳастанд, ҳатто дар ҷангҳои душвор подош медиҳад.

2. Қувваи омурзиш - Чӣ гуна раҳмат ва лутфи Худо метавонад сулҳу оштӣ оварад, ҳатто дар миёни низоъҳо.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Матто 5:38-42 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм ба чашм ва дандон дар ивази дандон". Аммо ба шумо мегӯям: ба шахси бад муқобилат накунед. Агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, рухсораи дигарро низ ба онҳо гардонед. Ва агар касе мехоҳад туро ба додгоҳ кашад ва куртаатро бигирад, куртаатро ҳам бидиҳад. Агар касе шуморо маҷбур кунад, ки як мил равед, бо онҳо ду мил равед. Ба касе, ки аз ту мепурсад, бидеҳ ва аз касе, ки мехоҳад аз ту қарз гирад, рӯй нагардон.

Еҳушаъ ибни Нун 11:20 Зеро ки аз Худованд буд, ки дилҳои онҳоро сангдил гардонад, то ки онҳо дар ҷанг бар зидди Исроил оянд, то ки онҳоро комилан несту нобуд созад, ва онҳо илтифот надошта бошанд, балки ончунон ки Худованд амр фармуда буд, онҳоро несту нобуд кунад. Мусо.

Худо дилҳои душманони Исроилро сахт гардонид, то онҳо дар ҷанг нобуд шаванд ва он чиро, ки Мусо фармуда буд, иҷро кунанд.

1. Қудрати ҳокимияти Худо: Фаҳмидани нақшаи Худо барои ғалаба

2. Бузургии вафодории Худо: Ҳимояи Худоро дар замонҳои душвор эҳсос кардан

1. Такрори Шариат 7:22-23: "Худованд Худои ту ин халқҳоро аз пеши ту оҳиста-оҳиста нест хоҳад кард; ту онҳоро зуд нест карда наметавонӣ, вагарна ҳайвонҳои ваҳшӣ аз ту зиёд мешаванд. Худованд Худои ту онҳоро ба дасти ту хоҳад супурд ва онҳоро ба ошуфтагии азиме меандозад, то даме ки онҳо нобуд шаванд».

2. Хуруҷ 14:14: "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

Еҳушаъ ибни Нун 11:21 Ва дар он вақт Еҳушаъ омада, аноқиёнро аз кӯҳҳо, аз Ҳебрӯн, аз Дебир, аз Анаб ва аз тамоми кӯҳҳои Яҳудо ва аз тамоми кӯҳҳои Исроил нест кард; шахрхои онхо.

Еҳушаъ аноқиён ва тамоми шаҳрҳои онҳоро аз кӯҳҳои Яҳудо ва Исроил несту нобуд кард.

1. Қувваи Имон: Қиссаи Еҳушаъ ва Анакиҳо ба мо хотиррасон мекунад, ки қувваи имон ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо монеаҳо меравад.

2. Ғалаба кардани тарс: Далерии Еҳушаъ дар муқобили хатар ба мо таълим медиҳад, ки тарсу ҳаросамонро мағлуб кунем ва кори дуруст кунем.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Еҳушаъ ибни Нун 11:22 Дар замини банӣ-Исроил аз аноқиён касе намонд: танҳо дар Ғазза, дар Ҷат ва Ашдӯд боқӣ монданд.

Сарзамини банӣ-Исроил аз аноқиён тоза карда шуд, ба истиснои се шаҳри Ғазза, Ҷат ва Ашдод.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Қувваи ҳифзи Худо

1. Такрори Шариат 7:22 - Ва Худованд Худои ту он халқҳоро аз пеши ту оҳиста-оҳиста берун хоҳад кард: онҳоро якбора нест накун, мабодо ҳайвонҳои саҳро бар ту зиёд шаванд.

2. Забур 91:7 - Ҳазор нафар аз паҳлӯи ту хоҳанд афтод, ва даҳ ҳазор нафар аз ҷониби ростат; вале он ба ту наздик нахоҳад шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 11:23 Ва Еҳушаъ, мувофиқи он чи Худованд ба Мусо гуфта буд, тамоми заминро гирифт; ва Еҳушаъ онро ба Исроил мувофиқи тақсимоти онҳо аз рӯи сибтҳояшон мерос дод. Ва замин аз ҷанг истироҳат кард.

Еҳушаъ аҳкоми Худовандро ба Мӯсо иҷро кард ва замини Канъонро дар байни сибтҳои Исроил тақсим кард ва ба ҷангҳои ҷангшуда хотима дод.

1. Вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳояш.

2. Муҳимияти таваккал ва итоати Худо.

1. Такрори Шариат 7:17–24

2. Еҳушаъ 24:14–15

Еҳушаъ 12-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Еҳушаъ 12:1-6 рӯйхати подшоҳони мағлубшуда дар ҳар ду тарафи дарёи Урдунро пешниҳод мекунад. Дар он подшоҳоне, ки Мусо ва исроилиён дар шарқи Урдун забт карда буданд, аз ҷумла Сиҳӯн подшоҳи амӯриён ва Оҷ подшоҳи Бошонро номбар мекунад. Дар он ҳамчунин подшоҳоне, ки Еҳушаъ ва исроилиён дар ғарби Урдун мағлуб шуданд, ба монанди Ериҳӯ, Ай, Ерусалим, Ҳеброн ва дигарон номбар шудаанд. Ин порча ҳамчун хулосаи муваффақиятҳои ҳарбии онҳо дар гирифтани Канъон хидмат мекунад.

Сархати 2: Дар Еҳушаъ 12: 7-24 идома дода, он подшоҳони мағлубшуда аз минтақаҳои гуногунро муфассалтар баён мекунад. Дар порча маконҳо ва қаламравҳои мушаххасе зикр шудааст, ки аз ҷониби Еҳушаъ ва қувваҳои ӯ забт карда шуданд. Он шаҳрҳои минтақаҳои гуногунро дар бар мегирад, ба монанди ҷанубӣ Канъон (Дебир, Ҳӯрма), Канъони шимолӣ (Ҳазор), Канъони шарқии (Ҷилъод), Канъони марказӣ (Тирза) ва ғайра. Ин рӯйхати ҳамаҷониба нишон медиҳад, ки онҳо дар тамоми Канъон душманони худро то чӣ андоза васеъ зер карда буданд.

Сархати 3: Еҳушаъ 12 бо изҳороти мухтасар дар Еҳушаъ 12:24 ба анҷом мерасад, ки он нишон медиҳад, ки чӣ тавр Мусо бар ду подшоҳ дар шарқи дарёи Урдун ғалаба кард, дар ҳоле ки Еҳушаъ бар сию як подшоҳ дар ғарби дарёи Урдун ғалаба карда, забткунии онҳоро мувофиқи фармони Худо ба анҷом расонд. амрҳо. Дар ин боб таъкид мешавад, ки ин пирӯзиҳо ба воситаи тавонмандии Худо ба даст омадаанд ва ваъдаҳои Ӯро дар бораи соҳиби замин додан ба онҳо иҷро карданд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 12 пешниҳод мекунад:
Рӯйхати подшоҳони мағлубшудаи ҳар ду тарафи Урдун;
Ҳисоботи муфассали забтҳо аз минтақаҳои гуногун;
Ғолиби изҳороти мухтасар, ки тавассути қудрати Худо ба даст омадааст.

Таваҷҷӯҳ ба рӯйхати шоҳони мағлубшудаи ҳар ду тарафи Урдун;
Ҳисоботи муфассали забтҳо аз минтақаҳои гуногун;
Ғолиби изҳороти мухтасар, ки тавассути қудрати Худо ба даст омадааст.

Дар ин боб ба пешниҳоди рӯйхати подшоҳони мағлубшуда дар ҳар ду тарафи дарёи Урдун, тафсилоти забтҳои онҳо аз минтақаҳои гуногун ва таъкид кардани он, ки ин ғалабаҳо тавассути қудрати Худо ба даст оварда шудаанд. Дар Еҳушаъ 12 рӯйхат оварда шудааст, ки подшоҳонеро, ки Мусо ва исроилиён дар шарқи дарёи Урдун забт карда буданд, инчунин онҳоеро, ки Еҳушаъ ва исроилиён дар ғарби Урдун мағлуб кардаанд, дар бар мегирад. Он ҳамчун хулосаи муваффақиятҳои низомии онҳо дар тасарруфи Канъон хидмат мекунад.

Идома дар Еҳушаъ 12, тафсилоти бештар дар бораи маконҳо ва қаламравҳои мушаххасе, ки Еҳушаъ ва қувваҳои ӯ забт кардаанд, оварда шудаанд. Дар порча шаҳрҳо аз минтақаҳои гуногун, аз қабили ҷануби Канъон, шимоли Канъон, шарқи Канъон, Канъони марказӣ ва ғайра зикр шудаанд. Ин рӯйхати ҳамаҷониба нишон медиҳад, ки чӣ тавр онҳо душманони худро дар саросари Канъон ба таври васеъ зер карда буданд, шаҳодати итоаткории онҳо ба аҳкоми Худост.

Еҳушаъ 12 бо изҳороти мухтасар таъкид мекунад, ки чӣ тавр Мусо бар ду подшоҳ дар шарқи дарёи Урдун ғалаба кард, дар ҳоле ки Еҳушаъ бар сию як подшоҳ дар ғарби дарёи Урдун ғалаба карда, забтҳои онҳоро мувофиқи аҳкоми Худо ба анҷом расонд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки ин ғалабаҳо тавассути қудрати Худо ба даст омадаанд ва ваъдаҳои Ӯро иҷро карданд, ки ба онҳо заминро соҳибӣ кунанд, шаҳодати садоқати Ӯ дар тӯли маъракаи забт кардани Канъон мебошад.

Еҳушаъ ибни Нун 12:1 Ва инҳоянд подшоҳони замин, ки банӣ-Исроил онҳоро забт карда, замини онҳоро дар он тарафи Ӯрдун то тулӯи офтоб, аз дарёи Арнӯн то кӯҳи Ҳермон ва тамоми даштҳои рӯи шарқ:

Банӣ-Исроил замини Канъонро аз дарёи Арнӯн то кӯҳи Ҳермон ва даштҳои атрофи он забт карда, подшоҳони ин заминро мағлуб карданд.

1. Ба Худо ва ваъдаҳои Ӯ таваккал кунед - Еҳушаъ 1:9

2. Муҳимияти риояи аҳд - Такрори Шариат 7:12

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

2. Такрори Шариат 7:12 - "Бинобар ин воқеъ хоҳад шуд, ки агар шумо ба ин ҳукмҳо гӯш диҳед, ва риоя кунед ва онҳоро ба ҷо оваред, ки Худованд Худои шумо аҳд ва марҳаматеро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, ба шумо риоя хоҳад кард. "

Еҳушаъ ибни Нун 12:2 Сиҳӯн подшоҳи амӯриён, ки дар Ҳешбӯн сукунат дошт, ва аз Ароэр, ки дар соҳили дарёи Арнӯн аст, ва аз миёнаи дарё ва аз нисфи Ҷилъод, то дарёи Яббӯқ, ки сарҳади банӣ-Аммӯн аст;

Дар порча сарҳадҳои ҷуғрофии аморӣён, ки дар он Сиҳон ҳукмронӣ мекарданд, аз Ароер то дарёи Ҷаббук тасвир шудааст.

1. Чӣ тавр Худо барои муҳофизати мо сарҳадҳоро истифода мебарад

2. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. Ҳастӣ 15:18 - Дар ҳамон рӯз Худованд бо Абром аҳд баста, гуфт: "Ин заминро аз дарёи Миср то дарёи бузург, яъне дарёи Фурот ба насли ту додаам".

Еҳушаъ ибни Нун 12:3 Ва аз дашт то баҳри Чиннирӯт дар шарқ, ва то баҳри дашт, ҳатто баҳри шӯр дар шарқ, роҳи Байт-Ҷешимут; ва аз ҷануб, дар зери Ашдотписгоҳ;

Гузаргоҳ Сарҳадҳои Замини ваъдашуда аз дарёи Ӯрдун то баҳри Чиннерот ба самти шарқ, баҳри дашт, ки онро баҳри шӯр низ мениманд, аз шарқ то Байт-Ҷешимут ва ҷануб аз зери Ашдотписҷо мегузарад.

1. Сарҳадҳои сарзамини ваъдакардаи Худо

2. Қудрати ваъдаи Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:3-5, "Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам."

2. Ададҳо 34:1-12, «Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил амр деҳ ва ба онҳо бигӯ: «Вақте ки ба замини Канъон меоед, ин заминест, ки ба дасти шумо хоҳад афтод. мерос, ҳатто замини Канъон бо соҳилҳои он».

Еҳушаъ ибни Нун 12:4 Ва соҳили Ӯҷ подшоҳи Бошон, ки аз бақияи бузургҷуссаҳо буд, ки дар Аштарӯт ва Эдрей сокин буданд,

Худо ба Исроил замини ваъдашударо ҳамчун тӯҳфа дод.

1: Тӯҳфаи Худо дар замини ваъдашуда - Аз марҳамати Худованд шодӣ кунед ва нисбати мо ғамхорӣ кунед.

2: Ҷавоби мо ба атои Худо - Барои ҳар чизе, ки Худованд ба мо додааст, шукр гӯед ва дар иваз ба Ӯ содиқ бошед.

1: Эфсӯсиён 2:8, "Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед, ва ин на аз шумост, балки атои Худост."

2: Такрори Шариат 11:12, "Замине, ки Худованд Худои ту дар бораи он ғамхорӣ мекунад; чашмони Худованд Худои ту ҳамеша дар он аст, аз аввали сол то охири сол."

Еҳушаъ ибни Нун 12:5 Ва дар кӯҳи Ҳермӯн, ва дар Салқо ва дар тамоми Бошон, то сарҳади ҷешуриён ва маахотиён, ва ним Ҷилъод, сарҳади Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн, подшоҳӣ карданд.

Ин порча ҳукмронии Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯнро тасвир мекунад, ки аз кӯҳи Ҳермӯн, Салко, Бошон то сарҳади ҷешуриён ва маахотиён ва нисфи Ҷилъод тӯл мекашид.

1. Баракати Худо бар касонест, ки ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд - Еҳушаъ 12:24

2. Итоати мо баракат меорад - Такрори Шариат 28:1-14

1. Такрори Шариат 7:12-14 - ваъдаи Худо дар бораи итоат ба онҳое, ки ба Ӯ итоат мекунанд

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:13 - Интихоби хидмат ба Худо ва аҳкоми Ӯ баракатҳо меорад.

Еҳушаъ ибни Нун 12:6 Ва Мусо, бандаи Худованд ва банӣ-Исроилро зарба заданд; ва Мусо бандаи Худованд онро ба мулки Реубениён ва Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше дод.

Мусо ба Рубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше мулк дод.

1. Баракатҳои Худованд тавассути бандааш Мусо

2. Вафодории Худо барои таъмини мардумаш

1. Такрори Шариат 3:12-20 - Аз ҷониби Мусо заминҳои Трансиордун ба сибтҳои Рубен, Ҷод ва нисфи Менашше тақсим карда шуд.

2. Еҳушаъ 1:12-15 - Баракат ва амри Еҳушаъ ба сибтҳои Рубен, Ҷод ва нисфи Менашше, ки дар канори дарёи Урдун бимонанд.

Еҳушаъ ибни Нун 12:7 Ва инҳоянд подшоҳони кишваре, ки Еҳушаъ ва банӣ-Исроил дар он тарафи Урдун дар ғарб, аз Баалҷад дар водии Лубнон то кӯҳи Ҳолок, ки то Сеир мебарояд, зарба заданд; ки Еҳушаъ ба сибтҳои Исроил мувофиқи тақсимоти онҳо тасарруф карда буд;

Еҳушаъ ва банӣ-Исроил подшоҳони замини ғарбии дарёи Урдунро, аз Баалҷад дар водии Лубнон то кӯҳи Ҳалок забт карданд ва қаламрави забтшударо ба дувоздаҳ сибти Исроил доданд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба Исроил

2. Аҳамияти эътимод ба роҳнамо ва дастури Худо

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далерии хуб бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Еҳушаъ ибни Нун 12:8 Дар кӯҳҳо, ва дар водиҳо, ва дар даштҳо, ва дар чашмаҳо, ва дар биёбон ва дар ҷануб; Ҳиттиён, Амӯриён ва Канъониён, Фариззиён, Ҳивиён ва Ебусиён;

Ин оят аз Еҳушаъ 12:8 маконҳо ва халқҳои гуногуни Замини ваъдашударо тасвир мекунад, ки исроилиён бояд онҳоро забт кунанд.

1. Худо моро ба забт кардани заминҳое, ки ба мо ваъда кардааст, даъват мекунад.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки ваъдаҳоеро, ки Ӯ ба мо додааст, ба мо кӯмак мекунад.

1. Такрори Шариат 7:1-2 - «Вақте ки Худованд Худои ту туро ба замине, ки барои тасарруфи он меравӣ, меорад ва халқҳои зиёдеро аз пеши ту нест мекунад: Ҳиттиён, Ҷирғошиён, Аморіён ва Канъониён, Фариззиён, ҳивиён ва ябусиён, ҳафт халқи сершумортар ва тавонотар аз шумо.

2. Забур 37:3-5 - "Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр шумо дар замин сокин хоҳед шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳед шуд. Худро низ аз

Худованд лаззат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дили шуморо ба шумо хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд супоред, ба Ӯ таваккал кунед, ва Ӯ ба амал хоҳад овард».

Еҳушаъ ибни Нун 12:9 Подшоҳи Ериҳӯ, як; подшоҳи Ай, ки дар канори Байт-Ил аст, як;

Дар порча дар бораи ду подшоҳ сухан меравад, ки Еҳушаъ онҳоро мағлуб кард.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш.

2. Қудрати тоъату итоати Худо.

1. Такрори Шариат 7:1-2 Вақте ки Худованд Худоят туро ба замине, ки барои тасарруф кардан меравӣ, меорад ва халқҳои зиёдеро аз пеши ту бадар ронд: Ҳиттиён ва Ҷирғошиён ва Амӯриён ва Канъониён ва Фариззиён ва Ҳивиёнро. ва ябусиён, ҳафт халқи бузургтар ва тавонотар аз шумо.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:1-9 Пас аз марги Мусо бандаи Худованд, чунин воқеъ шуд, ки Худованд ба Еҳушаъ ибни Нун, ёвари Мусо сухан ронда, гуфт: Мусо бандаи Ман мурд. Пас, алҳол бархез, аз ин Урдун, ту ва тамоми ин қавм, сӯи замине ки Ман ба банӣ-Исроил ба онҳо медиҳам, бирав. Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он хоҳад зад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот, тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри Бузург, то ғуруби офтоб, қаламрави шумо хоҳад буд. Ҳеҷ кас наметавонад тамоми айёми умрат пеши ту биистад; чунон ки бо Мусо будам, ончунон бо шумо хоҳам буд. Ман туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Қавӣ ва далер бошед, зеро заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам, ба ин қавм ҳамчун мерос тақсим хоҳед кард. Фақат қавӣ ва далер бош, то мувофиқи тамоми шариате ки бандаи Ман Мусо ба ту фармудааст, ба ҷо оварӣ; аз он ба тарафи рост ва чап нагардед, то ҳар ҷо, ки биравед, растагор шавед.

Еҳушаъ ибни Нун 12:10 Подшоҳи Ерусалим, як; подшоҳи Ҳебрӯн, як;

Дар порча дар бораи ду подшоҳи як минтақа сухан меравад.

1: Аз ин порча мо метавонем фаҳмем, ки ду нафар метавонанд дар як минтақа роҳбарӣ кунанд, агар онҳо дар ягонагӣ кор кунанд.

2: Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки шахсони мансабдорро эҳтиром кунем ва нақшҳои онҳоро эътироф кунем.

1: Филиппиён 2:2-3 шодии маро пурра мегардонад, ки дар як ақл, доштани як муҳаббат, якдилӣ ва якдил будан. Аз рӯи рақобат ва кибр ҳеҷ коре накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худатон бузургтар донед.

2: Эфсӯсиён 4:2-3, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

Еҳушаъ ибни Нун 12:11 Подшоҳи Жармут, як; подшоҳи Лохиш, як;

Дар порча ду подшоҳ зикр шудааст: Подшоҳи Ҷармут ва Подшоҳи Лохиш.

1. Подшоҳии Худо: Чӣ тавр Худо подшоҳонро таъсис медиҳад ва қудрати худро тасдиқ мекунад

2. Қудрати ваҳдат: чӣ гуна миллатҳо ва раҳбарон метавонанд якҷоя ба чизҳои бузургтар ноил шаванд

1. Забур 33:10-11 "Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад; Ӯ нақшаҳои халқҳоро барбод медиҳад. Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои ҳамаи наслҳо".

2. 1 Петрус 2:13-14 «Бинобар ин, ба ҳар фармони инсонӣ ба хотири Худованд итоат кунед, хоҳ ба подшоҳи олӣ, хоҳ ба ҳокимон, хоҳ ба онҳое, ки аз ҷониби ӯ барои ҷазои бадкорон ва ситоиши некӯкорон».

Еҳушаъ ибни Нун 12:12 Подшоҳи Эҷлӯн, як; подшоҳи Ҷезер, як;

Дар порча гуфта мешавад, ки ду подшоҳ буданд, подшоҳи Эглон ва подшоҳи Гезер.

1. Малакути Худо: Қудрати ваҳдат

2. Қиссаи Еҳушаъ: Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Матто 18:20 - «Зеро ки дар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам».

2. Эфсӯсиён 4:13 - «То даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, ба камолоти одамӣ, ба андозаи камолоти Масеҳ бирасем».

Еҳушаъ ибни Нун 12:13 Подшоҳи Дебир, як; подшоҳи Гедер, як;

Дар ин порча ду шоҳ аз маконҳои гуногун зикр шудааст.

1. Худо ба мо неъматҳо ва истеъдодҳои гуногун додааст ва ҳар яки мо метавонем аз ин ҳадяҳо истифода барем, то дар роҳи хоси худ дигаргунӣ эҷод кунем.

2. Мо ҳама даъват карда шудаанд, ки ба ҷомеаҳои худ, новобаста аз хурд ё бузург, таъсири мусбӣ гузорем.

1. Ирмиё 29:7 - Ва осоиштагии шаҳрро, ки Ман шуморо ба он ҷо бурдаам, то ба асирон бурдаам, биҷӯед ва дар бораи он ба Худованд дуо гӯед, зеро ки дар осоиштагии он шумо осоиштагӣ хоҳед дошт.

2. Ғалотиён 6:10 - Пас, ба қадри имкон, ки мо дорем, биёед ба ҳама одамон, алалхусус ба аҳли имон некӣ кунем.

Еҳушаъ ибни Нун 12:14 Подшоҳи Ҳӯрмо, як; подшоҳи Арад, як;

Дар ин порча ду подшоҳ, подшоҳи Ҳурма ва подшоҳи Арад зикр шудааст.

1. Нерӯи ваҳдат: Дарсҳо аз шоҳони Ҳурма ва Арад

2. Қувваи имон: пирӯзӣ бар мусибат.

1. Эфсӯсиён 4:3 Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2. Румиён 8:37 Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Еҳушаъ ибни Нун 12:15 Подшоҳи Либно, як; подшоҳи Адуллом, як;

Дар порча ду подшоҳ аз Исроили қадим зикр шудааст: подшоҳи Либно ва подшоҳи Адуллом.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна подшоҳони Либно ва Адуллом дар баробари душвориҳо далерӣ нишон доданд

2. Тақвияти имон: чӣ гуна подшоҳони Либно ва Адулом мардуми худро рӯҳбаланд карданд

1. Ибриён 11: 17-19 - Бо имон Иброҳим, вақте ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва касе ки ваъдаҳоро қабул карда буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард.

2. Румиён 5:3-5 - Ва на танҳо ин, балки мо дар мусибатҳо низ фахр мекунем, зеро медонем, ки мусибат саброро ба вуҷуд меорад; ва суботкорӣ, характер; ва характер, умед.

Еҳушаъ ибни Нун 12:16 Подшоҳи Маккадо, як; подшоҳи Байт-Ил, як;

Дар порча дар бораи ду подшоҳ сухан меравад: подшоҳи Маккадо ва подшоҳи Байт-Ил.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, ки дар муқобили ҳама монеаҳо истодагарӣ кунем.

2. Мо бояд ҳатто ҳангоми дучор шудан бо душвориҳои душвор ба Худо содиқ монем.

1. Эфсӯсиён 6:13 - Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро анҷом додед, истода бошед.

2. Дониёл 3:17 - Агар мо ба кӯраи сӯзон андохта шавем, Худое, ки мо ибодат мекунем, қодир аст моро аз он раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти Аълоҳазрат раҳо хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 12:17 Подшоҳи Тапуа, як; подшоҳи Ҳефер, як;

Дар порча ду подшоҳ, подшоҳи Тапуа ва подшоҳи Ҳефер зикр шудааст.

1. Аҳамияти эътирофи ҳокимият

2. Қувваи ваҳдат

1. Матто 21: 1-11 (Даромади ғалабаи Исо)

2. 1 Петрус 2:13-17 (Ба ҳокимият итоат кунед)

Еҳушаъ ибни Нун 12:18 Подшоҳи Афеқ, як; подшоҳи Лашарон, як;

Ин порча ду подшоҳро номбар мекунад, подшоҳи Афек ва подшоҳи Лашарон.

1. Муҳимияти роҳбарӣ ва чӣ гуна он ба ҳаёти мо таъсир мерасонад.

2. Қувваи ваҳдат ва нерӯи якҷо истодан.

1. Луқо 10:17: ""Ҳафтоду ду нафар бо шодӣ баргашта, гуфтанд: "Худовандо! Ҳатто девҳо низ ба исми Ту ба мо итоат мекунанд!"

2. Масалҳо 11:14: "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

Еҳушаъ ибни Нун 12:19 Подшоҳи Модӯн, як; подшоҳи Ҳазор, як;

Дар ин порча ду подшоҳи шаҳрҳои қадимии Мадон ва Ҳазор ёдовар мешаванд.

1. Муҳимияти донистани ваъдаҳои Худо - Еҳушаъ 12:19

2. Қувваи роҳбарии содиқ - Еҳушаъ 12:19

1. Ҳастӣ 12:2 - "Ва ман аз ту халқи бузург хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва номи туро бузург гардонам, то ки баракат хоҳӣ шуд".

2. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед."

Еҳушаъ ибни Нун 12:20 Подшоҳи Шимронмерӯн, як; подшоҳи Аҳшоф, як;

Дар ин порча ду подшоҳ зикр шудааст: подшоҳи Шимронмерон ва подшоҳи Ахшоф.

1. Муҳимияти вафодорӣ ва вафодорӣ ба Худо, ҳатто вақте ки подшоҳон ва ҳокимон бо Ӯ мухолифат мекунанд.

2. Подшоҳии Худо бар ҳамаи подшоҳон ва ҳокимон.

1. 1 Подшоҳон 8:7 - Ва Худованд ба Самуил гуфт: «Дар ҳар он чи ба ту мегӯянд, ба овози мардум итоат кун, зеро ки онҳо туро рад накардаанд, балки маро рад карданд, ки подшоҳи онҳо бошам.

2. Забур 47:2 - Зеро ки аз Худованди Таоло тарс аст, Подшоҳи бузург бар тамоми замин.

Еҳушаъ ибни Нун 12:21 Подшоҳи Тааноҳ, як; подшоҳи Маҷиддӯ, як;

Дар порча ду подшоҳ, подшоҳи Тааноҳ ва подшоҳи Маҷиддо зикр шудааст.

1: Худо барои ҳама, новобаста аз андозаи салтанати онҳо нақша дорад.

2: Ҳар як шахс дар назари Худо муҳим аст, ҳатто подшоҳоне, ки заминҳои хурд доранд.

1:1 Подшоҳон 17:45 Ва Довуд ба фалиштиён гуфт: «Ту бо шамшер, найза ва сипар назди ман меоӣ; лекин ман назди ту ба исми Худованди лашкарҳо, Худо меоям. аз лашкари Исроил, ки ба онҳо муқобилат кардай».

Контекст: Довуд дар ҷанг бо Ҷолиёти азим рӯ ба рӯ мешавад.

2: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Контекст: Павлус мефаҳмонад, ки чӣ тавр Худо метавонад аз вазъиятҳои душвортарин некӣ барорад.

Еҳушаъ ибни Нун 12:22 Подшоҳи Кедеш, як; подшоҳи Йӯқнаами Кармил, як;

Дар ин порча ду подшоҳи ду шаҳри гуногун зикр шудааст.

1. Қудрати Худо ҳатто дар хурдтарин шаҳрҳо зоҳир мешавад.

2. Подшоҳии Худо васеъ аст ва баракатҳои Ӯ ба ҳама мерасад.

1. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар якеро бо ном мехонад.

2. Луқо 12:7 - Ҳатто мӯйҳои сари шумо ҳама шумурда шудаанд.

Еҳушаъ ибни Нун 12:23 Подшоҳи Дор дар соҳили Дор, як; подшоҳи халқҳои Ҷилҷол, як;

Ду подшоҳи ин минтақа буданд: подшоҳи Дор дар соҳили Дор ва подшоҳи халқҳои Ҷилҷол.

1. Ҳукмронии Худо дар таъини подшоҳон

2. Муъчизаи вахдат дар байни гуногуихо

1. Дониёл 2:21 - "Ӯ замонҳо ва фаслҳоро иваз мекунад; Ӯ подшоҳонро таъин мекунад ва онҳоро тахт мекунад."

2. Забур 133:1 - "Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!"

Еҳушаъ ибни Нун 12:24 Подшоҳи Тирсо, як: ҳама подшоҳон сӣ ва як.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки шумораи умумии подшоҳоне, ки Еҳушаъ забт карда буд, сию як нафар буд ва подшоҳи Тирза яке аз онҳо буд.

1) Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ: чӣ гуна Худо ба Еҳушаъ дар ғалаба кардани 31 подшоҳ, сарфи назар аз душвориҳо кӯмак кард (Еҳушаъ ибни Нун 1:5-9).

2) Муҳимияти итоаткорӣ: вақте ки мо ба Худо итоат мекунем, Ӯ ба мо ғалаба ато хоҳад кард (Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9).

1) Румиён 8:37 - "Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем."

2) 1 Юҳанно 4:4 - «Шумо, эй фарзандони азиз, аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он касе ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст».

Еҳушаъ 13-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 13:1-7 фармони Худоро ба Еҳушаъ дар бораи тақсим кардани замини боқимондаи забтнашуда дар байни қабилаҳои Исроил тасвир мекунад. Боб аз он оғоз мешавад, ки Еҳушаъ пир аст ва дар солҳо калон аст ва ҳоло заминҳои зиёдеро бояд соҳиб шавад. Худо Еҳушаъро итминон медиҳад, ки Худаш халқҳои боқимондаро аз пеши банӣ-Исроил берун мекунад. Минтақаҳои забтнашуда, аз он ҷумла фалиштиён, тамоми ҷешуриён ва қисматҳои заминҳои канъониён номбар шудаанд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 13:8-14, он маълумоти муфассал медиҳад, ки чӣ тавр Мусо қаблан қитъаҳои заминро дар шарқи дарёи Урдун байни Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше тақсим карда буд. Ин қабилаҳо аллакай мероси худро мувофиқи дастуроти Худо ба воситаи Мусо гирифта буданд. Дар ин боб таъкид мешавад, ки ин қаламравҳои шарқӣ ҳамчун мерос ба ин қабилаҳо дода шуда буданд, вале на ба Левӣ, зеро қисми онҳо ба сифати коҳинон бахшида шуда буд.

Сархати 3: Еҳушаъ 13 бо таъкид ба мероси Колеб дар Еҳушаъ 13:15-33 хотима меёбад. Дар он нақл мекунад, ки чӣ тавр Колеб ба Еҳушаъ омада, аз замини ваъдашуда хоҳиш кард, ки дар он ҷо чилу панҷ сол пеш аз Ҳеброн ҷосусӣ карда буд. Колеб ҳатто дар синни калонсолӣ қувват ва садоқати худро баён мекунад ва Ҳебронро ҳамчун ҷойе, ки Аноқим ном бузургҷуссаҳо зиндагӣ мекарданд, қабул мекунад. Ин порча эътимоди бепоёни Колебро ба ваъдаҳои Худо нишон медиҳад ва ҳамчун ёдраскунандаи садоқати Худо дар тӯли сафари Исроил хизмат мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 13 пешниҳод мекунад:
Фармони Худо дар бораи тақсим кардани заминҳои боқимондаи заминҳои забтнашуда;
Ҳисоби тақсими мероси шарқи Урдун барои Реубен, Ҷод ва Менашше;
Мероси Колеб Ҳеброн ба сабаби садоқати ӯ дода шуд.

Таваҷҷӯҳ ба фармони Худо дар бораи тақсим кардани заминҳои боқимондаи забтнашуда дар рӯйхат;
Ҳисоби тақсими мероси шарқи Урдун барои Реубен, Ҷод ва Менашше;
Мероси Колеб Ҳеброн ба сабаби садоқати ӯ дода шуд.

Дар ин боб амри Худо ба Еҳушаъ дар бораи тақсим кардани замини боқимондаи забтнашуда дар байни қабилаҳои Исроил, ҳисобот дар бораи тақсими қаламравҳо дар шарқи дарёи Урдун ва мероси Колеб нигаронида шудааст. Дар Еҳушаъ 13 гуфта мешавад, ки Еҳушаъ пир аст ва ҳанӯз заминҳои зиёдеро соҳиб шудан лозим аст. Худо ба ӯ итминон медиҳад, ки Худаш халқҳои боқимондаро аз пеши банӣ-Исроил берун мекунад. Дар ин боб ҳудудҳои гуногуни забтнашуда, аз он ҷумла қитъаҳои фалиштиён ва ҷешуриён, инчунин қисматҳои заминҳои канъонӣ номбар шудаанд.

Дар идомаи китоби Еҳушаъ 13, маълумоти муфассал оварда шудааст, ки чӣ тавр Мусо қаблан қитъаҳои заминро дар шарқи дарёи Ӯрдун байни Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше тақсим карда буд. Ин қабилаҳо аллакай мероси худро мувофиқи дастуроти Худо ба воситаи Мусо гирифта буданд. Он таъкид

мекунад, ки ин қаламравҳои шарқӣ барои ин қабилаҳо ҳамчун мерос дода шуда буданд, аммо на барои Левӣ, зеро қисми онҳо барои хизмат ба сифати коҳин бахшида шуда буд.

Еҳушаъ 13 бо таъкид ба мероси Колеб хотима меёбад. Колеб назди Еҳушаъ омада, қисми ваъдашудаи худро талаб мекунад, ки заминеро, ки дар он ҷо чилу панҷ сол пеш Ҳебронро ҷосусӣ карда буд. Сарфи назар аз пиронсолӣ, Колеб қувват ва садоқаташро ба ваъдаҳои Худо нишон медиҳад. Дар натиҷа, ӯ Ҳебрӯн маконеро, ки азимҷуссаҳо зиндагӣ мекарданд, ҳамчун мероси худ мегирад. Ин порча ҳамчун шаҳодати эътимоди бепоёни Колеб ба Худо ва садоқати Ӯ дар тӯли саёҳати Исроил ба сӯи соҳиби Замини ваъдашуда хизмат мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 13:1 Ва Еҳушаъ пир шуда, пир шуда буд; ва Худованд ба вай гуфт: «Ту пир шудаӣ ва пир шудаӣ, ва боз замини зиёде боқӣ мондааст, ки бояд тасарруф шавад».

Еҳушаъ пир шуда буд ва Худованд ба ӯ гуфт, ки бояд замини зиёде ҳаст.

1. Боварӣ ба нақшаҳои Худо - Фаҳмидани он, ки вақти Худо комил аст ва нақшаҳои Ӯ аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

2. Соҳиби замини ваъдашуда – дидани ризқи Худованд ба унвони манбаи умед ва имон.

1. Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд оред: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест.

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 13:2 Ин аст замини боқимонда: тамоми ҳудуди фалиштиён ва тамоми ҷешурӣ,

Ин порча сарҳади сарзаминҳои фалиштиён ва Гешуриро тасвир мекунад.

1. Садоқати Худо дар таъмини халқи худ, ки дар сарҳади замини ба онҳо ваъдашуда дида мешавад.

2. Бояд таваккал ба Худованд ва ваъдаҳои Ӯ ва имон ба рӯзии Ӯ дошта бошем.

1. Ҳастӣ 17:8 - Ва ба ту ва ба насли ту баъд аз ту заминеро, ки дар он ғарибӣ, тамоми замини Канъонро ба мулки абадӣ хоҳам дод; ва Ман Худои онҳо хоҳам буд.

2. Ишаъё 33:2 - Эй Худованд, бар мо марҳамат кун; Мо мунтазири ту будем: ҳар саҳар дасти онҳо бош, ва наҷоти мо низ дар вақти тангӣ.

Еҳушаъ ибни Нун 13:3 Аз Сиҳор, ки дар пеши Миср воқеъ аст, то сарҳади Экрӯн ба самти шимол, ки ба канъониён ҳисоб мешавад: панҷ оғои фалиштиён; Ғазотиён, Ашдӯтиён, Эшкалониён, Ҷитиён ва Экрӯниён; Авитиён низ:

Дар ин порча панҷ подшоҳи фалиштиён ва авитиён аз Сиҳор то сарҳади Экрон, дар Канъон тасвир шудааст.

1. Қудрати Худо дар тамоми ҷаҳон, ҳатто дар миёни фалиштиён зоҳир мешавад.

2. Худо ҳатто дарториктарин ҷойҳо соҳибихтиёр аст.

1. Румиён 8:28-39 - Қудрати Худо дар ҳама чиз зоҳир мешавад.

2. Забур 24:1-2 - Замин ва ҳама чиз дар он аз они Худованд аст.

Еҳушаъ ибни Нун 13:4 Аз ҷануб, тамоми замини канъониён ва Меора, ки дар канори Сидӯниён аст, то Афек, то ҳудуди амӯриён;

Ин порча сарҳади ҷанубии Замини ваъдашударо тасвир мекунад, ки аз канъониён ва Меора дар наздикии Сидӯниён то Афек, сарҳади амӯриён тӯл мекашад.

1. Ваъдаҳои Худо содиқанд Ӯ ваъдаи худро дар бораи додани замини ваъдашуда ба Исроил иҷро кард

2. Ҳукмронии Худо Ӯ сарҳадҳои халқи Худро муайян мекунад

1. Ҳастӣ 15:18-21 Аҳди Худо бо Иброҳим

2. Такрори Шариат 1:7-8 Сарҳадҳои замини ваъдашуда

Еҳушаъ ибни Нун 13:5 Ва замини ҷиблиён, ва тамоми Лубнон, аз сӯи тулӯи офтоб, аз Баалҷад дар зери кӯҳи Ҳермон то даромадгоҳи Ҳамот.

Дар порча ҷойгиршавии ҷуғрофии Ҷиблитҳо ва Лубнон, ки дар шарқи Баалгад ва Ҳермон ҷойгир аст ва то Ҳамот тӯл мекашад, муҳокима карда мешавад.

1. Таъмини Худо дар ҳама ҷо: Омузиши замини ваъдашуда

2. Садоқати Худо: Таҳқиқи иҷрои ваъдаҳои Ӯ

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

Еҳушаъ ибни Нун 13:6 Тамоми сокинони кӯҳистонро аз Лубнон то Мисрефӯт-Маим ва тамоми сидӯниёнро аз пеши банӣ-Исроил бадар хоҳам ронд; фақат онро бо қуръа ба банӣ-Исроил барои мерос тақсим намо, чунон ки амр фармудаам. ту.

Худо ба Еҳушаъ амр мекунад, ки кӯҳистонро аз Лубнон то Мисрефӯтмайм ҳамчун мероси банӣ-Исроил тақсим карда, тамоми сокинони Сидӯниёнро бадар ронад.

1. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш

2. Итоат баракат меорад

1. Эфсӯсиён 2:8-10 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад. Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то ки дар онҳо рафтор кунем.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Еҳушаъ ибни Нун 13:7 Пас, акнун ин заминро барои мерос ба нӯҳ сибт ва нисфи сибти Менашше тақсим кунед,

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худо ба қабилаҳои Исроил амр дод, ки заминро дар байни нӯҳ сибт ва нисфи сибти Менашше тақсим кунанд.

1. Вафодории Худо тавассути додани замин ва мерос ба халқаш нишон дода мешавад.

2. Адолати Худо дар он дида мешавад, ки ба ҳар қабила аз замин саҳми баробар додааст.

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ таваккал кун ва ӯ ин корро хоҳад кард: Подоши одилонаи туро мисли субҳ, сафедкунии туро чун офтоби нисфирӯзӣ дурахшон хоҳад кард.

2. Ҳастӣ 12:1-3 - Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ, қавми худ ва хонадони падарат ба замине бирав, ки ман ба ту нишон медиҳам. Ман шуморо ба халқи бузург табдил хоҳам дод, ва шуморо баракат хоҳам дод; Номи туро бузург хоҳам кард, ва ту баракат хоҳӣ буд. Касонеро, ки ба ту баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва ҳар кӣ туро лаънат кунад, ман лаънат хоҳам гуфт; ва тамоми халқҳои рӯи замин ба воситаи ту баракат хоҳанд ёфт.

Еҳушаъ ибни Нун 13:8 Реубениён ва Ҷодиён мероси худро бо онҳо гирифтаанд, ки Мусо ба онҳо дар он тарафи Урдун ба самти шарқ додааст, чунон ки Мусо бандаи Худованд ба онҳо додааст;

Реубениён ва Ҷодиён мероси худро аз Мусо аз он тарафи дарёи Урдун, ба самти шарқ, мувофиқи амри Худованд гирифтанд.

1. Ваъдаҳои Худо: таваккал кардан ба Худованд, ки рӯзӣ медиҳад

2. Вафодории Худо: вафо кардан ба аҳди Ӯ

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Забур 104:42 - Зеро ки ваъдаи муқаддаси Худро ба ёд овард, ва Иброҳим, бандаи худ.

Еҳушаъ ибни Нун 13:9 Аз Арӯэр, ки дар соҳили дарёи Арнӯн аст, ва шаҳре ки дар миёнаи наҳр аст, ва тамоми дашти Мадаба то Дибӯн;

Дар порча минтақаи ҷуғрофие, ки ба қабилаи Рубен аз Ароер то Дибон дода шудааст, тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ - Еҳушаъ 13:9

2. Ҳукмронии Худо дар додани замин - Еҳушаъ 13:9

1. Ададҳо 32:33 - «Ва Мусо ба онҳо, ба банӣ-Ҷод ва банӣ-Рубен, ва ба нисфи сибти Менашше ибни Юсуф, подшоҳии Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён, ва Малакути Оҷ, подшоҳи Бошон, замин, бо шаҳрҳои он дар соҳилҳо, ҳатто шаҳрҳои кишвар дар гирду атроф».

2. Забур 78:54 - "Ва онҳоро ба сарҳади маъбади Худ, ҳатто ба ин кӯҳе, ки дасти росташ харидааст, овард."

Еҳушаъ ибни Нун 13:10 Ва ҳамаи шаҳрҳои Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён, ки дар Ҳешбӯн подшоҳӣ мекарданд, то сарҳади банӣ-Аммӯн;

Ин порча паҳнои салтанати Сиҳӯнро аз шаҳри Ҳешбон то сарҳади аммӯниён тасвир мекунад.

1. Дараҷаи қудрати Худо: Чӣ тавр Худо метавонад салтанатро васеъ кунад ва чӣ гуна мо метавонем ба Ӯ эътимод кунем, ки ваъдаҳояшро иҷро кунад.

2. Муҳимияти итоати фармудаҳои Худо: Чӣ гуна вафодорӣ ба Худо метавонад баракатҳои бузурге ба бор орад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 20:4 - Бигзор Ӯ ба ту хоҳиши дилатро ато кунад ва ҳама нақшаҳоятро амалӣ созад.

Еҳушаъ ибни Нун 13:11 Ва Ҷилъод, ва сарҳади ҷешуриён ва мақотиён, ва тамоми кӯҳи Ҳермӯн ва тамоми Бошон то Салко;

Еҳушаъ 13:11 сарҳадҳои қабилаҳои Исроилро тасвир мекунад, ки аз Ҷилъод то кӯҳи Ҳермон ва Бошон то Салко тӯл мекашанд.

1. «Муборак аст сарҳадҳои халқи Худованд»

2. "Убури марз бо имон"

1. Ибриён 13:14 - "Зеро дар ин ҷо мо шаҳри пойдор надорем, балки шаҳри ояндаро меҷӯем".

2. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

Еҳушаъ ибни Нун 13:12 Тамоми Малакути Оҷ дар Бошон, ки дар Аштарӯт ва Эдрей ҳукмронӣ мекард, ки аз бақияи бузургҷуссаҳо боқӣ монда буданд, зеро ки Мусо онҳоро зада, бадар рондааст.

Мусо боқимондаи бузургҷуссаҳоро дар подшоҳии Оҷ дар Бошон, ки дар Аштарӯт ва Эдрей салтанат меронд, зада, бадар ронд.

1. Қудрати Худо барои мағлуб кардани бузургҷуссаҳо дар зиндагӣ

2. Бартараф кардани монеаҳо бо имон

1. 1 Юҳанно 4:4 - Шумо, эй фарзандони азиз, аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он касе ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст.

2. 2 Қӯринтиён 10:4 - Зеро аслиҳаи ҷанги мо аз ҷисм нест, балки қудрати илоҳӣ барои хароб кардани қалъаҳо доранд.

Еҳушаъ ибни Нун 13:13 Бо вуҷуди ин банӣ-Исроил на ҷешуриёнро бадар ронданд ва на маахотиён; балки ҷешуриён ва маахотиён то имрӯз дар миёни банӣ-Исроил сокинанд.

Ин порча аз Еҳушаъ 13:13 мегӯяд, ки ҷешуриён ва маахотиён аз ҷониби исроилиён бадар ронда нашудаанд ва онҳо то имрӯз дар миёни онҳо зиндагӣ мекунанд.

1. Худо Худои барқароркунанда аст ва ба мо имкон медиҳад, ки бо онҳое, ки як вақтҳо бо онҳо душман будем, дар сулҳ зиндагӣ кунем.

2. Мо даъват шудаем, ки бо атрофиёнамон, сарфи назар аз асл ва гузаштаи онҳо, дар якдилӣ ва якдилӣ зиндагӣ кунем.

1. Эфсӯсиён 2:14-18 - Зеро ки Худи Ӯ осоиштагии мост, ки ҳардуи моро як гардонид ва дар ҷисми худ девори ҷудокунандаи адоватро шикаст.

15 Шариати аҳком ва фароизро барҳам дода, то ки дар Худ ба ҷои ин ду одами нав ба вуҷуд оварад, то сулҳ кунад, 16 ва ҳардуи моро дар як бадан ба воситаи салиб бо Худо оштӣ диҳад ва бо ин васила душманиро нест кунад. 17 Ва Ӯ омада, ба шумо, ки дур будед, осоиштагӣ ва ба наздикон осоиштагиро башорат дод. 18 Зеро ки ба воситаи Ӯ ҳардуи мо дар як Рӯҳ ба Падар дастрасӣ пайдо кардаем.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 13:14 Фақат ба сибти Левӣ ӯ ба ҳеҷ кас мерос надод; Қурбониҳои Худованд Худои Исроил, ки дар оташ сохта шудааст, мероси онҳост, чунон ки Ӯ ба онҳо гуфтааст.

Ба сибти Левӣ аз ҷониби Худованд мерос дода нашудааст, балки онҳо имтиёз доштанд, ки қурбониҳои Худовандро дар Исроил ҳамчун мероси худ гиранд.

1. Даъвати Худованд ба сибти Левӣ: Фаҳмидани имтиёзи хидмат ба Худо

2. Баракати мерос дар имон: Донистани сарвати ҳақиқии Худованд

1. Такрори Шариат 18: 1-2 - «Роҳиёни левизодагон, дар ҳақиқат, тамоми сибти Левӣ бо Исроил ҳеҷ ҳисса ва мерос нахоҳанд дошт.

2. Забур 16:5-6 - Худовандо, танҳо Ту насиби ман ва косаи ман ҳастӣ; ту насиби маро эмин мегардонӣ. Хатҳои сарҳадӣ барои ман дар ҷойҳои гуворо афтодаанд; Албатта маро меросе некӯ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 13:15 Ва Мусо ба сибти банӣ-Рубен мувофиқи қабилаҳояшон мерос дод.

Мусо ба сибти Реубен мувофиқи қабилаҳояшон мерос дод.

1. Худо ба халқи худ ризқ медиҳад, ҳатто агар ба назар чунин менамояд, ки барои додан кам аст.

2. Мо метавонем аз он тасаллӣ пайдо кунем, ки Худо бахшандаи саховатманд ва мӯътамад аст.

1. Забур 68:19 Муборак аст Худованде, ки ҳар рӯз моро мебардорад; Худо наҷоти мост.

2. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 13:16 Ва соҳили онҳо аз Арӯэр, ки дар соҳили дарёи Арнӯн аст, ва шаҳре ки дар миёнаи наҳр аст, ва тамоми дашти назди Мадебо буд;

Ба исроилиён замин аз Ароэр то Мадеба дода шуд.

1. Худо ризқдиҳандаи мӯътамад аст ва ҳамеша ба халқи худ ризқ медиҳад.

2. Ба исроилиён сарзамини зебое баракат дода шуд ва мо низ метавонем баракат гирем, агар ба Ӯ содиқ бошем.

1. Такрори Шариат 8:7-9 - Зеро ки Худованд Худои ту туро ба замини нағз, ба замини ҷӯйборҳои обӣ, аз чашмаҳо ва қаъриҳое, ки аз водиҳо ва теппаҳо сарчашма мегиранд, меорад; замини гандум ва ҷав, аз токҳо ва дарахтони анҷир ва анор, замини равғани зайтун ва асал; замине, ки дар он шумо бе камёфт нон мехӯред, ва дар он ҳеҷ чиз намерасад; замине, ки сангаш охан аст ва аз теппахояш мис кандан мумкин.

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва аз садоқати Ӯ бихӯред. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 13:17 Ҳешбӯн ва тамоми шаҳрҳои вай, ки дар дашт аст; Дибон ва Бамотбаал ва Байтбаалмиӯн,

Дар порча шаҳрҳои Ҳешбон, Дибон, Бамотбаал ва Байтбаалмеӯн зикр шудаанд.

1. Муҳимияти ягонагӣ дар калисо.

2. Қувваи вафодорӣ дар пайравӣ аз иродаи Худо.

1. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем ва на ҳама узвҳо як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигари дигар ҳастем.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Еҳушаъ ибни Нун 13:18 Ва Яҳозо, Қадемӯт ва Мефоат,

Дар порча се шаҳр дар минтақаи Ҷилъод зикр шудааст - Яҳоза, Кедемот ва Мефоат.

1. Таъмини Худо: Чӣ гуна Худо ба исроилиён дар Ҷилъод ризқ дод

2. Шукрона ва имон: Шукргузорӣ ба Худо барои ризқи мӯъминонааш

1. Такрори Шариат 6:10-12 - Дар хотир нигоҳ доштани ризқи содиқи Худо дар биёбон

2. Забур 107:1-7 - Шукрона кардан барои некӣ ва ризқи Худо

Еҳушаъ ибни Нун 13:19 Ва Қирятайм ва Сибмо ва Соретшаҳор дар кӯҳи водӣ,

Дар порча чор шаҳр дар кӯҳи водӣ зикр шудааст: Кирҷатайм, Сибмо, Заретшаҳор ва шаҳри беном дар водӣ.

1. Шаҳри беном дар водӣ: Шаҳодат аз ризқи Худо

2. Вафодории Худо дар водии мушкил

1. Такрори Шариат 29:7 - Ва ҳангоме ки шумо ба ин макон расидед, Сиҳӯн подшоҳи Ҳешбӯн ва Оҷ подшоҳи Бошон ба муқобили мо ба ҷанг баромаданд, ва мо онҳоро зарба задем.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Еҳушаъ ибни Нун 13:20 Ва Байт-Фаӯр ва Ашдӯтписҷо ва Байт-Ешимот,

Дар ин порча чор макони ҷуғрофӣ дар сарзамини қадимаи Канъон зикр шудааст.

1. Ваъдаҳои Худо иҷро шуданд: Тадқиқоти Еҳушаъ 13:20

2. Иҷрои нақшаи Худо: Қиссаи Байтпеор, Ашдотписга ва Байтҷишимот

1. Эфсӯсиён 1:11 - Мо низ дар Ӯ баргузида шудаем, ки мувофиқи нақшаи Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи ҳадафи иродаи Ӯ ба амал мебарорад, пешакӣ муайян шудаем.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3 - Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он мезанад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

Еҳушаъ ибни Нун 13:21 Ва тамоми шаҳрҳои дашт, ва тамоми салтанати Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён, ки дар Ҳешбӯн подшоҳӣ карданд, ки Мусо онҳоро бо мидён, Эвӣ ва Рекем ва Сур, ва Ҳур ва Ребо зада буд. ки дукрони Сиҳӯн буданд, дар ин кишвар сукунат доштанд.

Мусо Сиҳӯн подшоҳи амӯриёнро бо мидёнҳои Мидён, Эвӣ, Рекем, Зур, Ҳур ва Ребо, ки амрикоиҳои Сиҳӯн буданд ва дар он минтақа зиндагӣ мекарданд, зарба зад.

1. Боварӣ ба нақшаҳои Худо: Чӣ гуна имон ба иродаи Худованд метавонад ба пирӯзӣ оварда расонад.

2. Қудрати тоъат: Подоши пайравӣ аз фармудаҳои Худо.

1. Забур 37:4 - "Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

Еҳушаъ ибни Нун 13:22 Ва Билъом ибни Баӯр, ки коҳин буд, банӣ-Исроилро дар миёни онҳое ки кушта буданд, бо шамшер куштанд.

Банӣ-Исроил Билъом ибни Баӯри коҳинро ҳангоми куштани душманони худ куштанд.

1. Қудрати Худо барои мағлуб кардани бадӣ

2. Имони банӣ-Исроил дар баробари душвориҳо

1. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Ибриён 11:32-33 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Борок, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд ва даҳони шерҳоро бас карданд.

Еҳушаъ ибни Нун 13:23 Ва сарҳади банӣ-Реубен Урдун ва сарҳади он буд. Ин буд мероси банӣ-Реубен, баъд аз қабилаҳои онҳо, шаҳрҳо ва деҳоти он.

Ин порча сарҳади заминеро, ки ба банӣ-Рубен мерос гирифтаанд, тасвир мекунад.

1: Худо ба ҳамаи мо мероси беназир додааст. Биёед онро барои хидмат ба Ӯ ва дигарон истифода барем.

2: Мо бояд неъматҳои аз Худо гирифтаамонро эътироф кунем ва онҳоро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Эфсӯсиён 5:1-2 - Пас, ҳамчун фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

Еҳушаъ ибни Нун 13:24 Ва Мусо ба сибти Ҷод, яъне ба банӣ-Ҷод мувофиқи қабилаҳояшон мерос дод.

Мусо ба қабилаи Ҷод, алалхусус ба хонадони онҳо мерос дод.

1. Вафодории Худо дар риояи ваъдаҳояш.

2. Муҳимияти эътироф ва қадр кардани оила.

1. Ҳастӣ 15:18-21 - ваъдаи Худо ба Иброҳим дар бораи замини Канъон.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Муҳимияти эҳтиром ва эҳтиром кардани волидонамон.

Еҳушаъ ибни Нун 13:25 Ва соҳили онҳо Ёзар, ва тамоми шаҳрҳои Ҷилъод, ва нисфи замини банӣ-Аммӯн то Арӯэр, ки дар пеши Рабо аст, буд;

Ин порча сарҳади ҳудудии қабилаҳои Ҷод ва Реубенро тасвир мекунад.

1. Донистани кай сарҳадҳоро муқаррар кардан: кай нигоҳ доштан ва кай бояд раҳо кард.

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ваҳдат: Нерӯи кор бо ҳам.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - комилан фурӯтан ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2. Қӯлассиён 3:14 - Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар доранд, ки ҳама чизро дар ҳамоҳангии комил мепайвандад.

Еҳушаъ ибни Нун 13:26 Ва аз Ҳешбӯн то Роматмизфо ва Бетоним; ва аз Маҳанаим то сарҳади Дебир;

Ин порча сарҳадҳои ҷуғрофии забти Еҳушаъро тавсиф мекунад, ки аз Ҳешбон то Роматмизфо, Бетоним, Маҳанаим ва сарҳади Дебир тӯл мекашад.

1. Қудрати Худованд дар роҳнамоии мо тавассути қаламрави номаълум

2. Ғалаба кардани тарс ва шубҳа тавассути имон ба ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Еҳушаъ ибни Нун 13:27 Ва дар водӣ — Байтором ва Байт-Нимро ва Суккӯт ва Софон, боқимондаи салтанати Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯн, Урдун ва сарҳади он, то лаби баҳри Чиннерет, дар он тарафи Ӯрдун. ба самти шарк.

Ин порча ҳудуди Сиҳӯн, подшоҳи Ҳешбӯнро тасвир мекунад, ки водии Байтаром, Байтнимро, Суккӯт ва Софонро дар бар мегирифт, ки дар канори шарқии баҳри Чиннерет ба охир мерасад.

1. Эътироф кардани ҳудуди ваъдаҳои Худо - Еҳушаъ 13:27

2. Таъсиси пойҳои имон - Еҳушаъ 13:27

1. Забур 16:6 - Сатрҳо барои ман дар ҷойҳои гуворо афтодаанд; Ман мероси зебое дорам.

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки дар он тамоми бино бо ҳам пайваста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад. Дар Ӯ шумо низ ба василаи Рӯҳ якҷоя ба манзили Худо бино шуда истодаед.

Еҳушаъ ибни Нун 13:28 Ин аст мероси банӣ-Ҷод баъд аз қабилаҳо, шаҳрҳо ва деҳоти онҳо.

Дар ин порча мероси қабилаи Ғод, аз ҷумла шаҳрҳо ва деҳаҳои ба онҳо ҷудошуда тасвир шудааст.

1. «Худо мӯъмин аст: мероси қабилаи Ғод».

2. «Баракати ризқи Худо: шаҳрҳо ва деҳоти Гад».

1. Забур 115: 12-13 - "Худованд дар бораи мо ғамхорӣ мекунад; Ӯ моро баракат хоҳад дод; Ӯ хонадони Исроилро баракат хоҳад дод; Ӯ хонаи Ҳорунро баракат хоҳад дод. Ӯ онҳоеро, ки аз Худованд метарсанд, баракат хоҳад дод, ҳарду хурд. ва бузург."

2. Такрори Шариат 8:18 - "Ва Худованд Худои худро ба ёд оваред, зеро Ӯст, ки ба шумо қудрат медиҳад, ки сарват ба даст ored, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст".

Еҳушаъ ибни Нун 13:29 Ва Мусо ба нисфи сибти Менашше мерос дод, ва ин моликияти нисфи сибти банӣ-Менашше бар ҳасби хонаводаҳояшон буд.

Мусо ба нисфи сибти Менашше мерос гирифт.

1. Худо халқи Худро таъмин мекунад - Забур 68:19

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ - Ададҳо 23:19

1. Такрори Шариат 3:12–13

2. Еҳушаъ 14:1–5

Еҳушаъ ибни Нун 13:30 Ва ҳудуди онҳо аз Маҳаноим, тамоми Бошон, тамоми салтанати Оҷ подшоҳи Бошон ва тамоми деҳоти Ёир, ки дар Бошон воқеъ аст, шаст шаҳр буд.

Худованд ба банӣ-Исроил подшоҳии Бошонро дод, аз он ҷумла шаҳрҳои Ёир ва шаҳрҳои Оҷ, подшоҳи Бошон.

1: Худованд саховатманд ва саховатманд аст, ки ба мо ҳама чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад.

2: Мо бояд аз Худованд барои неъматҳои ба мо атокардааш шукр гӯем.

1: Такрори Шариат 8:17-18 - Ва ту дар дили худ мегӯй: Қудрати ман ва қуввати дасти ман ин сарватро ба даст овардааст. Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

2: Забур 103:2-4 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо меҳрубонӣ ва марҳамати меҳрубонӣ тоҷ мегузорад.

Еҳушаъ ибни Нун 13:31 Ва нисфи Ҷилъод ва Ашторӯт ва Эдрей, шаҳрҳои подшоҳии Ӯҷ дар Бошон, ба банӣ-Мокир ибни Менашше, аз рӯи қабилаҳояшон, ба нисфи банӣ-Мокир тааллуқ доштанд.

Ин порча шаҳрҳои Оҷ, подшоҳи Бошонро тасвир мекунад, ки ба Мокир ибни Менашше тааллуқ дошт.

1. Муҳимияти донистани решаҳои худ: Бо назардошти мероси Мочир, писари Менашше

2. Қувваи мерос: Чӣ гуна мо баракатҳоро аз аҷдодони худ мегирем

1. Такрори Шариат 7: 12-14 - "Агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунед, бо муҳаббати Худованд Худои шумо, бо роҳи Ӯ рафтор кардан ва аҳкоми Ӯ ва фароиз ва қоидаҳои Ӯро риоя кунед. , он гоҳ зинда ва афзун хоҳӣ шуд, ва Худованд Худоят туро дар замине, ки барои тасарруфи он меравӣ, баракат хоҳад дод, лекин агар дилат рӯй гардонад, ва нашунавӣ, балки ба худоёни дигар саҷда кунӣ. ва ба онҳо хизмат кунед, имрӯз ба шумо мегӯям, ки шумо албатта ҳалок хоҳед шуд.

2. Забур 25:4-5 - Маро роҳҳои Ту бидон, эй Худованд; ба ман роххои худро омуз. Маро дар ростии Худ роҳнамоӣ кун ва таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; барои ту ман тамоми рӯз интизорам.

Еҳушаъ ибни Нун 13:32 Инҳоянд кишварҳое, ки Мусо барои мерос дар даштҳои Мӯоб, аз он тарафи Урдун, аз ҷониби Ериҳӯ, ба тарафи шарқ тақсим карда буд.

Мусо заминро барои мерос дар даштҳои Мӯоб дар шарқи Ериҳӯ ва он тарафи дарёи Урдун тақсим кард.

1. Таъмини Худованд: Чӣ гуна Худо ваъдаҳояшро иҷро мекунад

2. Зиндагӣ дар замини ваъдашуда: Омӯзиш дар имон

1. 1 Вақоеънома 16:31–34

2. Ибриён 11:8–16

Еҳушаъ ибни Нун 13:33 Аммо Мусо ба сибти Левӣ мерос надод: Худованд Худои Исроил мероси онҳо буд, чунон ки ба онҳо гуфта буд.

Мусо ба сибти Левӣ мерос надод, чунон ки Худованд Худои Исроил мероси онҳо буд.

1. Рӯзе, ки Худо ба мо ниёз дорад.

2. Мо метавонем ба ваъдаҳои Худованд дар бораи таъмини он эътимод кунем.

1. Забур 33:10 - «Эй муқаддасони Ӯ, аз Худованд битарсед, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе кам нестанд».

2. Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард".

Еҳушаъ 14-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Еҳушаъ 14:1-5 дар бораи мероси замин барои сибти Яҳудо маълумот медиҳад. Дар он гуфта мешавад, ки исроилиён ба Ҷилҷол омада буданд ва Еҳушаъ бо қуръа партофта заминро байни қабилаҳо тақсим мекунад. Колеб, яке аз ҷосусоне, ки чилу панҷ сол пеш Канъонро кашф карда буд, ба Еҳушаъ меояд ва ба ӯ ваъдаи Худоро, ки ба ӯ як қисми замин дар Ҳебрӯн медиҳад, хотиррасон мекунад. Колеб дар он вақт садоқат ва истодагарии худро нақл мекунад ва мероси қонунии худро талаб мекунад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 14:6–15, он даъвои Колебро ба мероси ваъдагиаш муфассал баён мекунад. Ӯ нақл мекунад, ки чӣ тавр ӯ аз таҳти дил ба Худо пайравӣ мекард ва чӣ гуна Худо дар тӯли ин солҳо, ки Мусо ваъда дод, ӯро зинда нигоҳ дошт. Сарфи назар аз ҳаштоду панҷсола дар он вақт, Колеб қувват ва омодагии худро ба ҷанг изҳор мекунад. Вай барои забт кардани Ҳеброн аз сокинони ҳозираи он бузургҷуссаҳои Анаким иҷозат мепурсад ва изҳор мекунад, ки онҳоро бо кӯмаки Худо берун мекунад.

Сархати 3: Еҳушаъ 14 бо нақл дар бораи гирифтани мероси Колеб дар Еҳушаъ 14:13-15 хотима меёбад. Еҳушаъ Колебро баракат медиҳад ва мувофиқи хоҳишаш ба ӯ Ҳебрӯнро соҳибӣ мекунад. Ин порча нишон медиҳад, ки чӣ тавр Ҳеврон ба мероси Колеб табдил ёфт, зеро ӯ дар тамоми ҳаёти худ аз таҳти дил аҳкоми Худоро риоя мекард. Ин боб бо зикри он, ки номи «Ҳеброн» қаблан бо номи Кириат-арба маъруф буд, ки ба номи Арба, як марди бузург дар байни бузургҷуссаҳои Анакӣ буд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 14 пешниҳод мекунад:
Замини сибти Яҳудо бо қуръа тақсим карда шуд;
Даъвои Колеб дар бораи вафодории замини ваъдашуда нақл карда шуд;
Колеб соҳиби Ҳеброн мешавад, ки ба сабаби итоаткории якумрӣ дода шудааст.

Таваҷҷӯҳ ба мерос барои сибти Яҳудо замини аз рӯи қуръа тақсимшуда;
Даъвои Колеб дар бораи вафодории замини ваъдашуда нақл карда шуд;
Колеб соҳиби Ҳеброн мешавад, ки ба сабаби итоаткории якумрӣ дода шудааст.

Дар ин боб ба мероси замин барои сибти Яҳудо, даъвои Колеб ба қисми ваъдакардаи худ ва тасарруфи Ҳебрӯн ба Колеб бахшида шудааст. Дар Еҳушаъ 14 гуфта мешавад, ки исроилиён ба Ҷилҷол омадаанд ва Еҳушаъ тавассути қуръапартоӣ заминро дар байни қабилаҳо тақсим мекунад. Дар давоми ин раванд, Колеб ба Еҳушаъ наздик мешавад ва ба ӯ ваъдаи Худоро хотиррасон мекунад, ки чилу панҷ сол пеш ба ӯ дар Ҳебрӯн ҳисса медиҳад. Колеб содиқ будани худро дар он вақт ҳамчун яке аз ҷосусоне, ки Канъонро кашф кардааст, нақл мекунад.

Дар Еҳушаъ 14 идома дода, Колеб даъвои худро ба мероси ваъдашуда пешниҳод мекунад. Вай шаҳодат медиҳад, ки чӣ тавр ӯ ба Худо аз таҳти дил пайравӣ мекард ва чӣ гуна Худо дар тӯли ин солҳо, ки Мусо ваъда дод, ӯро нигоҳ дошт. Сарфи назар аз ҳаштоду панҷсола дар он вақт, Колеб қувват ва омодагии худро ба ҷанг изҳор мекунад. Вай аз Еҳушаъ иҷозаи забт кардани Ҳебронро аз сокинони ҳозираи он бузургҷуссаҳои Анаким талаб мекунад ва изҳор мекунад, ки онҳоро бо кӯмаки Худо берун мекунад.

Еҳушаъ 14 бо нақл дар бораи гирифтани мероси худ, ки Еҳушаъ додааст, ба охир мерасад. Еҳушаъ Колебро баракат медиҳад ва мувофиқи хоҳишаш ба ӯ Ҳебрӯнро тасарруф мекунад. Ин порча нишон медиҳад, ки чӣ тавр Ҳеброн ба мероси Колеб табдил ёфт, зеро ӯ тамоми умри худ аҳкоми Худоро аз таҳти дил риоя кард, ин шаҳодати итоаткории тамоми умри ӯ ва эътимод ба ваъдаҳои Худо мебошад. Бо зикри ин боб хотима меёбад, ки "Ҳеброн" қаблан бо номи Кириат-арба маъруф буд, ки ба номи Арба, як шахси бузург дар байни бузургҷуссаҳои Анакӣ, ки қаблан дар ин минтақа зиндагӣ мекард, ном дошт.

Еҳушаъ ибни Нун 14:1 Ва инҳоянд кишварҳое, ки банӣ-Исроил дар замини Канъон мерос гирифтаанд, ки Элъозори коҳин ва Еҳушаъ ибни Нун ва сарони падарони сибтҳои банӣ-Исроил барои онҳо тақсим карда буданд. мерос ба онҳо.

Элъозори коҳин ва Еҳушаъ ибни Нун заминҳои Канъонро дар миёни банӣ-Исроил ҳамчун мерос тақсим карданд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳо

2. Қувваи мерос дар ҳаёти мо

1. Румиён 8:17 - ва агар фарзандон бошанд, ворисони Худо ва ворисони муштараки Масеҳ мебошанд

2. Забур 111:5 - Ӯ барои онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ғизо медиҳад; ахди худро абадӣ дар хотир дорад.

Еҳушаъ ибни Нун 14:2 Аз рӯи қуръа мероси онҳо буд, чунон ки Худованд ба воситаи Мусо амр фармуда буд, барои нӯҳ сибт ва ним сибт.

Ва мероси нӯҳ сибт ва нисфи сибти Исроил аз рӯи қуръа муайян карда шуд, чунон ки Худованд ба воситаи Мусо амр фармудааст.

1. Вафодории Худо дар риояи ваъдаҳои худ ба халқаш

2. Иродаи Худо ҳамеша иҷро мешавад, ҳатто бо василаҳои ба назар тасодуфӣ

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Еҳушаъ ибни Нун 14:3 Зеро ки Мусо мероси ду сибт ва як ним сибт дар он тарафи Ӯрдунро дода буд, аммо ба левизодагон аз миёни онҳо мерос надод.

Мусо ба дую ним сибт дар он тарафи дарёи Урдун мерос дод, аммо ба левизодагон мерос надод.

1. Беадолатии нобаробарӣ дар тақсимоти илоҳӣ

2. Муҳимияти саховатмандӣ дар Салтанати Худо

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Масалҳо 11:25 - Ҷони озода фарбеҳ мешавад, ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш низ об меёбад.

Еҳушаъ ибни Нун 14:4 Зеро ки фарзандони Юсуф ду сибт, Менашше ва Эфроим буданд, бинобар ин онҳо ба левизодагон дар замин, ҷуз шаҳрҳое, ки дар онҳо сокин буданд, бо ҳаволии онҳо барои чорпоён ва молу мулки онҳо, ҳеҷ ҳиссае надоданд.

Еҳушаъ заминро дар байни 12 сибти Исроил тақсим кард, аммо ба ду сибти Юсуф (Менашше ва Эфроим) замин дода нашуд, балки ба онҳо шаҳрҳо дода шуд, ки дар он шаҳрҳо сокин шаванд, то чорво ва молу мулки худ дар атрофи атрофи он зиндагӣ кунанд.

1. Муҳимияти эътирофи неъматҳои мо, ҳатто вақте ки ба назар мерасад, ки моро нодида гирифтаанд.

2. Рӯзи Худо барои тамоми фарзандонаш, сарфи назар аз вазъият.

1. 1 Қӯринтиён 1:26-31 - Барои даъвати шумо, эй бародарон, фикр кунед: на бисёри шумо мувофиқи меъёрҳои ҷаҳонӣ хирадманд будед, на бисёри шумо тавоно будед, на бисьёре аз зоти олӣ буданд. Аммо Худо нодононро дар ҷаҳон баргузид, то доноёнро шарманда кунад; Худо он чиро, ки дар дунё нотавон аст, баргузид, то тавонгаронро шарманда кунад.

1. Забур 111:1-3 - Худовандро ҳамду сано хонед! Хушо касе ки аз Худованд метарсад, ва аз аҳкоми Ӯ бағоят лаззат мебарад! Насли ӯ дар замин тавоно хоҳад буд; насли одил баракат хохад ёфт. Дар хонааш сарвату сарват аст, ва адолаташ то абад пойдор аст.

Еҳушаъ ибни Нун 14:5 Чунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, банӣ-Исроил амал карданд, ва заминро тақсим карданд.

Банӣ-Исроил замини Канъонро тақсим карданд, мувофиқи амри Худованд.

1. Иҷрои фармудаҳои Худо ягона роҳи муваффақият аст.

2. Итоати иродаи Худо бо имон боиси баракат мегардад.

1. Такрори Шариат 1:8 - «Инак, заминро пеши шумо гузоштаам; дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад. "

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Вале агар ба назари шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз барои худ интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоҳое, ки падаронатон дар он тарафи дарё ибодат мекарданд, ё худоёне, ки аз амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед, лекин ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

Еҳушаъ ибни Нун 14:6 Ва банӣ-Яҳудо ба Ҷилҷол назди Еҳушаъ омаданд, ва Колеб ибни Ефунни канезӣ ба ӯ гуфт: «Ту медонӣ, ки Худованд ба Мусо, марди Худо дар бораи ман ва ту дар Қодешбарнеа гуфта буд».

Колеб ба Еҳушаъ ваъдаи Худоро хотиррасон мекунад, ки ба ӯ дар Замини ваъдашуда мероси шахсӣ медиҳад.

1. Агар мо ба Ӯ содиқ бошем, Худо ваъдаҳояшро ба мо иҷро мекунад.

2. Вафодории мо ба Худо бо баракатҳо мукофотонида мешавад.

1. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазорон насл риоя мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 14:7 Ман чиҳилсола будам, вақте ки Мусо бандаи Худованд маро аз Қодешбарнеа фиристод, то заминро ҷосусӣ кунад; ва боз ба ӯ калом овардам, чунон ки дар дилам буд.

Вақте ки Мусо ӯро барои омӯхтани замини Канъон фиристод, Колеб 40 сола буд. Ӯ бо мушоҳидаҳои худ ба Мусо хабар дод.

1. Худо барои мо ҳамеша нақшае дорад ва барои иҷрои он ба мо қувват мебахшад.

2. Мо бояд ба худ ва қобилиятҳои худ барои иҷро кардани иродаи Худо имон дошта бошем.

1. Масалҳо 16:9 Дар дили онҳо одамон роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 14:8 Бо вуҷуди ин, бародарони ман, ки бо ман рафтанд, дили мардумро ба ларза андохтанд, аммо ман комилан аз паи Худованд Худои худ рафтам.

Колеб аз таҳти дил Худовандро пайравӣ кард, гарчанде ки бародаронаш мекӯшиданд, ки мардумро аз ворид шудан ба Замини ваъдашуда боздоранд.

1. "Далерӣ барои пайравӣ ба Худо"

2. «Қувваи ӯҳдадории самимона»

1. Забур 119:30 - "Ман роҳи ростиро интихоб кардам: довариҳои Туро пеши худ гузоштаам".

2. Румиён 12:1 - «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

Еҳушаъ ибни Нун 14:9 Ва Мусо дар он рӯз қасам хӯрда, гуфт: «Замине, ки пойҳои ту бар он поймол шудааст, то абад мероси ту ва фарзандони ту хоҳад буд, зеро ки ту комилан Худованд Худои манро пайравӣ кардай».

Мусо дар он рӯз ба Колеб қасам хӯрд, ки замине ки дар он ҷо қадам гузошта буд, то абад мероси ӯ ва мероси фарзандони ӯ хоҳад буд, зеро Колеб пурра аз паи Худованд буд.

1. Аз таҳти дил пайравӣ кардан ба Худо баракатҳо меорад - Еҳушаъ 14:9

2. Баракат тавассути итоаткорӣ - Еҳушаъ 14:9

1. Такрори Шариат 6:5 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

2. Марк 12:30-31 - "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Дуюм ин аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Фармони дигаре аз ин бузургтар нест.

Еҳушаъ ибни Нун 14:10 Ва алҳол, инак, Худованд маро зинда нигоҳ дошт, чунон ки гуфта буд, дар ин чилу панҷ сол, аз он даме ки Худованд ин суханро ба Мусо гуфт, дар ҳоле ки банӣ-Исроил дар биёбон саргардон буданд; ва алҳол, инак, , Ман имруз чорхаштсолаам.

Колеб дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр Худованд ӯро дар тӯли 45 соли охир зинда нигоҳ дошт, аз он вақте ки Худованд дар биёбон бо Мусо сухан гуфт ва ӯ ҳоло 85 сола аст.

1. Пайравони мӯътамад: Тадқиқот оид ба вафодории Колеб

2. Ваъдаҳои Худо: Мулоҳизаҳо дар бораи вафодории Худо

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад.

9 Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда хонаи худро мисли ғарибе дар кишвари бегона сохт; ӯ мисли Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд. 10 Зеро ки ӯ мунтазири шаҳри таҳкурсӣ буд, ки меъмор ва бинокори он Худост.

2. Такрори Шариат 1:20-22 - 20 Ва ман ба шумо гуфтам: шумо ба кӯҳи амӯриён омадаед, ки Худованд Худои мо онро ба мо медиҳад. 21 Инак, Худованд Худои ту заминро пеши ту гузоштааст; бирав ва онро тасарруф намо, чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту гуфтааст; натарсед ва рӯҳафтода нашавед. 22 Ва шумо ҳар яке аз шумо ба ман наздик омада, гуфтед: "Мо пешопеши худ одамонро мефиристем, ва онҳо моро аз замин берун хоҳанд кард, ва ба мо боз хоҳанд гуфт, ки бо кадом роҳ биравем ва ба кадом шаҳрҳо равем. биёед.

Еҳушаъ ибни Нун 14:11 Ман имрӯз ҳамон қадар қавӣ ҳастам, чунон ки дар рӯзе ки Мусо маро фиристода буд, чунон ки қуввати ман дар он вақт буд, алҳол қуввати ман барои ҷанг барои рафтан ва дохил шудан аст.

Колеб, ки чанговари вафодор аст, халки Исроилро ба куввa ва кобилияти дар чанг чанг карданаш бовар кунонд.

1. «Қувваи ҷанговарони содиқ».

2. "Дар замонҳои душвор қавӣ мондан"

1. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. 1 Қӯринтиён 16:13 - «Ҳушёр бошед, дар имон устувор бошед, мисли мардон амал кунед, қавӣ бошед».

Еҳушаъ ибни Нун 14:12 Пас, акнун ин кӯҳеро, ки Худованд дар он рӯз гуфта буд, ба ман деҳ; зеро ки ту дар он рӯз шунидӣ, ки аноқиён дар он ҷо чӣ гуна буданд, ва шаҳрҳо бузург ва девордор буданд;

Колеб аз кӯҳе, ки Худованд ба ӯ ваъда дода буд, талаб мекунад ва боварӣ дорад, ки агар Худованд бо ӯ бошад, ӯ қодир аст, ки аноқиён ва шаҳрҳои онҳоро бадар ронад.

1. Қувваи итоаткории содиқ - Еҳушаъ 14:12

2. Бартараф кардани душвориҳо бо имон - Еҳушаъ 14:12

1. Луқо 17:5-6 - Муҳимияти садоқат ва эътимод ба Худо

2. 2 Қӯринтиён 10:4-5 - Қудрати Худо барои бартараф кардани монеаҳои ҷисмонӣ ва рӯҳонӣ

Еҳушаъ ибни Нун 14:13 Ва Еҳушаъ ӯро баракат дод, ва ба Колеб ибни Ефунне Ҳебрӯн мерос дод.

Еҳушаъ Колебро баракат дод ва ба ӯ шаҳри Ҳебрӯнро ҳамчун мерос дод.

1. Вафодорӣ ва вафодории аҳди Худо: чӣ гуна Ӯ касонеро, ки ба Ӯ итоат мекунанд, баракат медиҳад.

2. Аҳамияти доштани қалби вафодорӣ ва итоъат ба сӯи Худо.

1. Ишаъё 54:10 - Зеро ки кӯҳҳо метавонанд аз байн раванд ва теппаҳо барҳам хӯранд, аммо муҳаббати устувори ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии Ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Еҳушаъ ибни Нун 14:14 Ва Ҳебрӯн то имрӯз мероси Колеб ибни Ефуннеи кенезӣ гардид, зеро ки ӯ комилан аз паи Худованд Худои Исроил буд.

Колеб ибни Ефунне вориси Ҳебрӯн шуд, зеро ӯ содиқона ба Худованд Худои Исроил пайравӣ кард.

1. Вафодорӣ подош меорад

2. Иҷрои иродаи Худо боиси баракат мегардад

1. Ғалотиён 6:9 - Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Еҳушаъ ибни Нун 14:15 Ва номи Ҳеброн пештар Қирьятарба буд; ки Арба дар байни анокиён одами бузурге буд. Ва замин аз ҷанг оромӣ гирифт.

Замини Ҳеброн қаблан бо номи Кирҷатарба маъруф буд ва шаҳри бузурге буд, ки дар он аноқиён сукунат дошт. Сарзамин сулх дошт ва аз чанг озод буд.

1. Сулҳи Худо дар замони ҷанг

2. Баракати истироҳат дар замони нооромӣ

1. Ишаъё 9:6-7 - Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд шудааст, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Мушовири аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд. Афзоиши ҳукумати ӯ ва осоиштагӣ бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ интиҳо нахоҳад буд, то ки онро барқарор кунад ва онро бо адолат ва адолат дастгирӣ кунад.

2. Румиён 5:1 - Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳ дорем.

Еҳушаъ 15-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Еҳушаъ 15:1-12 дар бораи сарҳадҳо ва тақсимоти замин барои сибти Яҳудо маълумоти муфассал медиҳад. Ин боб аз тавсифи сарҳади ҷанубии мероси Яҳудо оғоз мешавад, ки аз ҷанубтарин қисми Баҳри Намак (Баҳри Мурда) то тарафи ҷанубии шаҳри ябусиёни Ерусалим тӯл мекашад. Сипас он шаҳрҳо ва ҷойҳои гуногунро дар сарҳади Яҳудо номбар мекунад, аз ҷумла Адар, Карка, Азмон ва ғайра. Ин порча ҳамчун тавсифи ҷуғрофӣ ва аломатгузории қисми ҷудошудаи Яҳудо хизмат мекунад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 15:13-19, он дар бораи забт кардани Колеб ва соҳиби Ҳеброн нақл мекунад. Колеб се писари Аноқро аз Ҳеброн-Шешай, Аҳиман ва Талмай бадар ронда, онро барои худ забт мекунад. Тавре ки қаблан ба Колеб дар Еҳушаъ 14 ваъда дода шуда буд, вай ин шаҳри муҳимро ба хотири садоқати худ ба Худо ҳамчун мероси худ мегирад. Колеб духтари худ Аҳсоро ба ҳар касе, ки Кириат-Сефар (Дебир) забт кунад, ба шавҳар медиҳад, ки шаҳри дигари мустаҳкамеро, ки пештар ҷосусӣ карда буд, забт кунад.

Сархати 3: Еҳушаъ 15 бо нақли шаҳрҳои гуногуни ҳудуди Яҳудо дар Еҳушаъ 15:20-63 ба охир мерасад. Дар порча шаҳрҳои сершуморе, ки ба минтақаҳои гуногун дар дохили қисми ҷудошудаи Яҳудо тааллуқ доранд, аз минтақаҳои пастсифат ба монанди Зора ва Эштаол то шаҳрҳои кӯҳистонӣ ба монанди Моон ва Кармил номбар шудаанд. Он инчунин шаҳрҳоеро, аз қабили Лахиш, Либна, Гезер, Кейла, Дебир (Кирият-Сефер), Ҳӯрма, Арад зикр мекунад, ки ҳар кадоми онҳо дар доираи мероси қабилавӣ аҳамияти хос доранд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 15 пешниҳод мекунад:

Сарҳадҳо ва тақсимот барои сибти Яҳудо тавсифи муфассал;
Фатҳи Колеб дар Ҳеброн иҷро шудани ваъда;
Шаҳрҳо дар ҳудуди Яҳудо минтақаҳои гуногун ва аҳамияти онҳо.

Таваҷҷӯҳ ба сарҳадҳо ва тақсимот барои сибти Яҳудо тавсифи муфассал;
Фатҳи Колеб дар Ҳеброн иҷро шудани ваъда;
Шаҳрҳо дар ҳудуди Яҳудо минтақаҳои гуногун ва аҳамияти онҳо.

Дар ин боб ба пешниҳоди муфассали сарҳадҳо ва тақсимоти сибти Яҳудо, таъкид кардани забт ва тасарруфи Ҳеброн аз ҷониби Колеб ва инчунин номбар кардани шаҳрҳои гуногун дар ҳудуди Яҳудо нигаронида шудааст. Дар Еҳушаъ 15 сарҳади ҷанубии мероси Яҳудо тасвир шудааст, ки аз қисми ҷанубии баҳри Намак то Ерусалим тӯл мекашад. Дар гузаргоҳ шаҳрҳо ва аломатҳои қад-қади ин сарҳад номбар шудаанд, ки демаркатсияи ҷуғрофиро муқаррар мекунанд.

Идома дар Еҳушаъ 15, он фатҳи бомуваффақияти Колеб ва тасарруфи Ҳебронро дар бораи иҷрои ваъдаи Худо ба ӯ нақл мекунад. Колеб се писари Аноқро аз Ҳебрӯн ронда, онро ҳамчун мероси худ забт мекунад. Тавре ки пештар дар Еҳушаъ 14 ваъда дода шуда буд, вай ин шаҳри муҳимро ба туфайли садоқати худ ба Худо қабул мекунад. Илова бар ин, Колеб духтари худ Ахсоро ба ҳар касе, ки Кириат-Сефер (Дебир) забт кунад, ба шавҳар медиҳад, ки шаҳри дигари мустаҳкаме, ки қаблан ҷосусӣ карда буд, забт мекунад.

Еҳушаъ 15 бо ҳисоботе ба охир мерасад, ки дар он шаҳрҳои гуногуне, ки дар қисми ҷудошудаи Яҳудо номбар шудаанд, оварда шудаанд. Ин шаҳрҳо ба минтақаҳои гуногун аз минтақаҳои пастсифат ба монанди Зора ва Эштаол то шаҳрҳои кӯҳистонӣ ба монанди Моон ва Кармел тааллуқ доранд. Дар порча маконҳои муҳиме ба мисли Лахиш, Либнаҳ, Гезер, Кейла, Дебир (Кирият-Сефер), Ҳӯрма, Арад зикр шудаанд ва ҳар кадоми онҳо дар доираи мероси қабилавӣ аҳамияти таърихӣ ё стратегии худро доранд. Ин рӯйхати ҳамаҷониба ҳудудҳои гуногунеро, ки қабилаи Яҳудо фаро гирифтааст, нишон медиҳад.

Еҳушаъ ибни Нун 15:1 Пас, насиби сибти банӣ-Яҳудо бар ҳасби қабилаҳояшон чунин буд; ҳатто то сарҳади Адӯм, биёбони Син ба ҷануб, қисми канори соҳили ҷануб буд.

Еҳушаъ 15:1 заминеро тасвир мекунад, ки ба сибти Яҳудо таъин шудааст.

1: Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст. Ӯ ба қабилаҳо замин дод, чунон ки Ӯ гуфт.

2: Мо бояд барои ҳама неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, аз ҷумла хонаву заминамонро шукр гӯем.

1: Такрори Шариат 10:12-13 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар ҳама роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ бо ҳама ибодат кунӣ. дили ту ва бо тамоми ҷони ту"

2: Забур 118:24 Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

Еҳушаъ ибни Нун 15:2 Ва сарҳади ҷанубии онҳо аз соҳили баҳри шӯр, аз халиҷе, ки ба ҷануб нигарист, буд.

Ин порча сарҳади ҷанубии заминеро, ки ба сибти Яҳудо дода шудааст, муҳокима мекунад.

1. Қаноатмандии ҳақиқӣ аз содиқ будан ба нақшаи Худо оид ба ҳаёти мост.

2. Худо ба ҳамаи мо як ҳадафи нотакрор додааст, ки кашф ва амалӣ кардани он вазифаи мост.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 15:3 Ва он ба тарафи ҷануб сӯи Маалаҳақрабим баромада, ба сӯи Син мегузашт, ва аз тарафи ҷануб ба Қодешбарнеа баромад, ва ба Ҳесрӯн убур карда, ба Одар баромад, ва қутбнамо ба Каркаа овард.

Ин порча сафареро тасвир мекунад, ки аз Маалехакраббим оғоз шуда, дар Каркаа ба охир мерасад ва аз Зин, Қадешбарнеа, Ҳезрон ва Адар мегузарад.

1. Кашф кардани роҳи Худо барои ҳаёти мо - Еҳушаъ 15:3

2. Сохтани компаси далерӣ - Еҳушаъ 15:3

1. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ туро ҳидоят мекунам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 15:4 Аз он ҷо ба сӯи Азмӯн гузашта, ба дарёи Миср мебаромад; ва берун аз он соҳил дар баҳр буд: ин соҳили ҷанубии шумо хоҳад буд.

Дар Еҳушаъ 15:4 сарҳади ҷанубии исроилиён тасвир шудааст, ки аз Азмон то дарёи Миср тӯл кашида, дар баҳри Миёназамин ба охир мерасад.

1. Худованд Худои сарҳадҳост: Чӣ гуна муқаррар кардани сарҳад метавонад моро ба Худо наздиктар кунад

2. Мӯъҷизаи баҳрӣ: Чӣ тавр исроилиён тавассути имон ба баҳри Миёназамин расиданд

1. Хуруҷ 23:31 - Ва ҳудуди туро аз баҳри Сурх то баҳри фалиштиён ва аз биёбон то дарё муқаррар хоҳам кард, зеро ки сокинони ин заминро ба дасти ту хоҳам супурд; ва онҳоро аз пеши худ берун хоҳӣ кард.

2. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

Еҳушаъ ибни Нун 15:5 Ва сарҳади шарқӣ баҳри шӯр буд, то охири Урдун. Ва сарҳади онҳо дар қисмати шимолӣ аз халиҷи баҳр дар канори Ӯрдун буд:

Сарҳади сибти Яҳудо аз баҳри Миёназамин то баҳри Мурда ва аз тарафи шимолии баҳри Мурда то халиҷи баҳр дар канори Урдун мебурд.

1. Таъмини Худованд - Чӣ гуна сарҳадҳои Яҳудо саховатмандии Худоро нишон медиҳанд

2. Пайравӣ ба роҳнамоии Худованд - Чӣ гуна сарҳадҳои Яҳудо роҳбарии Худоро нишон медиҳанд

1. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 15:6 Ва сарҳад то Байт-Ҳӯғло баромада, аз тарафи шимоли Байт-Қарабо мегузашт; ва сарҳад то санги Бӯҳон ибни Реубен боло мерафт;

Сарҳади Яҳудо аз Байт-Ҳӯғло ва Байт-Баробо мегузашт, ва он гоҳ то санги Бӯҳон ибни Реубен.

1. Қудрати оила: вафодории Худо ба аҳди худ бо Иброҳим

2. Ҳукмронии Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

1. Ҳастӣ 12:7 - Ва Худованд ба Абром зоҳир шуда, гуфт: «Ин заминро ба насли ту хоҳам дод; ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд, ки ба ӯ зоҳир шуд, бино кард.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт;

Еҳушаъ ибни Нун 15:7 Ва сарҳад аз водии Акор сӯи Дебир боло рафт, ва он ба тарафи шимол, ба сӯи Ҷилҷол, ки пеш аз баромадан ба сӯи Адумим, ки дар тарафи ҷанубии дарё воқеъ аст, менигарист; обҳои Эншемеш ва баромади он дар Энроҷил буд;

Сарҳади Яҳудо аз водии Акор то Дебир, Адумим, Энроҷил ва обҳои Эншемеш тӯл мекашид.

1. Роҳнамоии Худо дар аломатҳои сарҳад

2. Зарурати сарҳадҳои дақиқ дар зиндагӣ

1. Масалҳо 22:28 - Нишонаи қадимаро, ки падаронат гузоштаанд, дур накун.

2. Ишаъё 28:17-18 - Ман низ доварӣ ба хатти худ хоҳам гузошт, ва адолатро то фурӯ мерезам; ва жола паноҳгоҳи дурӯғро нест хоҳад кард, ва обҳо аз паноҳгоҳ пур хоҳанд шуд. Ва аҳди шумо бо марг ботил хоҳад шуд, ва аҳди шумо бо дӯзах устувор нахоҳад буд; вақте ки тозиёнаи пурбор аз он гузарад, шуморо поймол хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 15:8 Ва сарҳад аз водии ибни Ҳиннӯм ба тарафи ҷанубии ябусиён боло мерафт; Ерусалим ҳамон аст, ва сарҳад ба қуллаи кӯҳе, ки дар рӯ ба рӯи водии Ҳиннӯм ба самти ғарб воқеъ аст, ки дар охири водии бузургҷуссаҳо дар шимол воқеъ аст, мебаромад.

Сарҳади Яҳудо то тарафи ҷануби Ерусалим, дар охири водии бузургон ба самти шимол тӯл мекашид.

1. Дасти тавонои Худо: Чӣ гуна Худо моро ба сарзамини ваъдакардаамон ҳидоят мекунад

2. Қуввати имон: Чӣ гуна Худо моро барои бартараф кардани душвориҳо қувват мебахшад

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 - Қавӣ ва далер бош, зеро Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Забур 37:23-24 - Қадамҳои одам аз ҷониби Худованд муқаррар карда мешавад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад; гарчанде ки вай афтад, сараш партофта нахоҳад шуд, зеро ки Худованд дасти ӯро нигоҳ медорад.

Еҳушаъ ибни Нун 15:9 Ва сарҳад аз қуллаи теппа то чашмаи оби Нефтӯаҳ кашида шуда, ба шаҳрҳои кӯҳи Эфрӯн мерафт; ва сарҳад сӯи Баал, ки Қирят-Еорим аст, кашида шуд;

Сарҳади Яҳудо, аз теппа то чашмаи оби Нефтоҳ, то шаҳрҳои кӯҳи Эфрӯн ва сипас то Баалоҳ (Қирят-Еорим) тӯл мекашид.

1. Вафодории Худо дар ваъдаҳояш - Чӣ гуна ваъдаҳо ва баракатҳои Худо устуворанд

2. Аҳамияти итоаткорӣ - чӣ гуна итоат кардан ба фармудаҳои Худоро ба зиндагии пурбаракат мебарад

1. Еҳушаъ 1:1-9 - ваъдаҳои Худо дар бораи қувват ва далерӣ ба Еҳушаъ

2. 1 Юҳанно 5:3 - Дӯст доштани Худо ва риояи аҳкоми Ӯ ба ҳаёти шодмонӣ мебарад

Еҳушаъ ибни Нун 15:10 Ва сарҳад аз Баъало ба самти ғарб то кӯҳи Сеир иҳота карда, ба канори кӯҳи Еорим, ки Касалӯн аст, дар тарафи шимол мегузашт, ва ба Байт-Шемеш фурӯд омада, ба Тимно мегузашт.

Сарҳади Яҳудо аз Баало дар ғарб то кӯҳи Сеир, баъд то кӯҳи Ёрим (Касалӯн) аз тарафи шимол, ва сипас то Байт-Шемеш ва ба Тимно иҳота дошт.

1. "Сарҳадҳои имони мо"

2. «Аҳамияти донистани сарҳади мо»

1. Масалҳо 22:28 - "Нишони қадимаро, ки падаронат гузоштаанд, аз байн набар"

2. Матто 5:14-16 - "Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳре, ки дар теппа ҷойгир аст, пинҳон шуда наметавонад"

Еҳушаъ ибни Нун 15:11 Ва сарҳад ба тарафи шимолии Экрӯн мебаромад, ва сарҳад ба Шикрӯн кашида шуда, ба кӯҳи Баало мегузашт, ва ба сӯи Ёбнеил мерафт; ва берун аз сарҳад дар баҳр буд.

Сарҳади Еҳушаъ ибни Нун 15:11 Дар шимол то Экрӯн тӯл кашид ва аз Шикрӯн, Баал ва Ёбнеил идома ёфта, дар баҳр ба охир мерасад.

1. Ваъдаҳои Худо иҷро шуданд: Сафар аз Еҳушаъ 15:11 то ҳаёти имрӯзаи мо

2. Дар ҳузури Худо мондан: омӯзиши Еҳушаъ 15:11

1. Ишаъё 43:2-3, Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

2. Румиён 8:38-39, Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Еҳушаъ ибни Нун 15:12 Ва сарҳади ғарбӣ то баҳри бузург ва соҳили он буд. Ин аст соҳили банӣ-Яҳудо, мувофиқи қабилаҳои онҳо, гирду атроф аст.

Ин порча сарҳади ғарбии Яҳудоро, ки баҳри бузург ва соҳили он аст, ва оилаҳои Яҳудо дар атрофи он зиндагӣ мекунанд.

1. Ҳудудҳои халқи Худо: қисми оилаи Худо будан чӣ маъно дорад

2. Баракати зиндагӣ дар сарзамине, ки Ӯ ваъда додааст: эҳсоси иҷрои ваъдаҳои Худо

1. Такрори Шариат 11:12, Замине, ки Худованд Худои ту дар бораи он ғамхорӣ мекунад. Чашмони Худованд Худои шумо аз аввали сол то охири сол ҳамеша дар он аст.

2. Забур 36:3-4, Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 15:13 Ва ба Колеб ибни Ефунне, мувофиқи амри Худованд ба Еҳушаъ, як қисми банӣ-Яҳудоро дод, яъне шаҳри Арба, падари Аноқ, ки шаҳр Ҳебрӯн аст.

Мувофиқи амри Худованд ба Еҳушаъ ба Колеб як қисми замини Яҳудо дода шуд. Шаҳре ки ба Колеб дода шуда буд, Арба, падари Аноқ, ки Ҳебрӯн аст.

1. Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст - Еҳушаъ 15:13

2. Итоаткорӣ баракатҳо меорад - Еҳушаъ 15:13

1. Такрори Шариат 7:12 - Агар шумо ба ин қонунҳо диққат диҳед ва онҳоро риоя кунед, он гоҳ Худованд Худои шумо аҳди муҳаббати Худро бо ту риоя хоҳад кард, чунон ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрдааст.

2. Забур 104:42 - Зеро ки ваъдаи муқаддаси Худро ба ёд овард, ва Иброҳим, бандаи худ.

Еҳушаъ ибни Нун 15:14 Ва Колеб се писари Аноқ, Шешай ва Аҳимон ва Талмайро, ки писарони Аноқ буданд, аз он ҷо ронд.

Колеб се писари Аноқ, Шешай, Аҳимон ва Талмайро аз замин ронд.

1. Худо метавонад ба мо далерӣ ва қувват диҳад, ки мо бояд монеаҳоро паси сар кунем.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ҳангоми дучор шудан бо душманони душвор моро ҳидоят мекунад.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 15:15 Ва аз он ҷо назди сокинони Дебир рафт; ва номи Дебир пештар Қирйатсефар буд.

Колеб шаҳри Дебирро, ки қаблан бо номи Кирҷатсефер маъруф буд, забт мекунад.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Колеб ӯро ба забт кардани шаҳр расонд

2. Подоши субот: Қиссаи Колеб дар бораи бартараф кардани душвориҳо

1. Ибриён 11:30 - Бо имон деворҳои Ериҳӯ пас аз иҳота кардан тақрибан ҳафт рӯз фурӯ рехт.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:16 Ва Колеб гуфт: «Ҳар кӣ Қирйат-Сеферро зада, онро забт кунад, духтари худ Аксоро ба вай ба занӣ хоҳам дод».

Колеб ба духтари худ Охсо ваъда дод, ки шаҳри Қирятсеферро забт кард.

1. Вафодории ваъдаи Колеб.

2. Қувваи ҳифзи Худо.

1. Ҳастӣ 28:15 Ва инак, Ман бо ту ҳастам, ва туро дар ҳар ҷое ки меравӣ, нигоҳ медорам, ва туро боз ба ин замин хоҳам овард; зеро ки ман туро тарк намекунам, то он даме ки он чи ба ту гуфтаам, ба ҷо наоварам.

2. 1 ба Қӯринтиён 1:25 Зеро ҷаҳолати Худо аз одамон донотар аст; ва заъфи Худо аз одамон қавитар аст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:17 Ва Отниил ибни Кеназ, бародари Колеб онро гирифт, ва духтари худ Аксоро ба вай ба занӣ дод.

Отниел, бародари Колеб, замини муайянеро тасарруф мекунад ва бо Ачсо, духтари Колеб, ҳамчун зани ӯ мукофотонида мешавад.

1: Худо онҳоеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, бо баракатҳои берун аз ақли мо мукофот медиҳад.

2: Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст, новобаста аз он ки он чӣ қадар вақт мегирад.

1: Ибриён 11: 6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад".

2: Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест."

Еҳушаъ ибни Нун 15:18 Ва ҳангоме ки вай назди ӯ меомад, вайро барангехт, то аз падараш киштзор талаб кунад; ва хари худро равшан кард; ва Колеб ба вай гуфт: «Ту чӣ мехоҳӣ?

Гузаргоҳ Колеб бо зане вохӯрд, ки аз падараш киштзор хост ва Колеб аз ӯ пурсид, ки чӣ мехоҳад.

1: Худо моро ба таври ғайричашмдошт ризқ медиҳад.

2: Худо хоҳиш ва хоҳишҳои моро мешунавад.

1: Забур 37:4 - "Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод".

2: Яъқуб 4:2 - "Шумо ҳавас мекунед, вале надоред: мекушед ва мехоҳед дошта бошед, аммо ба даст оварда наметавонед; меҷангед ва ҷанг мекунед, аммо надоред, зеро наметалабед".

Еҳушаъ ибни Нун 15:19 Ӯ дар ҷавоб гуфт: «Ба ман баракат деҳ; зеро ки ба ман замини ҷанубӣ додай; Ба ман чашмаҳои об деҳ. Ва чашмаҳои боло ва поёнобро ба вай дод.

Ин порча аз Еҳушаъ 15:19 дар бораи таъминот ва саховатмандии Худо дар иҷрои дархости баракат сухан меронад.

1: Худо ҳамеша моро таъмин мекунад ва агар аз Ӯ талаб кунем, моро баракат медиҳад.

2: Худо бахшандаи саховатманд ва мӯътамад аст, новобаста аз дархостҳои мо.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2: Забур 145:9 - Худованд ба ҳама некӯст, ва марҳамати Ӯ бар тамоми аъмоли Ӯст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:20 Ин аст мероси сибти банӣ-Яҳудо мувофиқи қабилаҳояшон.

Ин порча мероси сибти Яҳудоро мувофиқи оилаҳояшон нақл мекунад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои Ӯ ба халқи худ зоҳир мешавад.

2. Худо Худои амир аст, ки мардумашро мувофиқи хости худ рӯзӣ медиҳад.

1. Эфсӯсиён 1:11-12 - Мо дар Ӯ мерос гирифтаем, ки мувофиқи нияти Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи маслиҳати иродаи Ӯ ба амал меорад, пешакӣ муайян шудааст.

12. Такрори Шариат 8:18 - Ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасдиқ кунад, чунон ки имрӯз аст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:21 Ва шаҳрҳои дуртарини сибти банӣ-Яҳудо, ки дар тарафи соҳили Адӯм ба самти ҷануб буданд, Кабсаил, ва Эдар ва Ёғур буданд,

Дар ин порча гуфта мешавад, ки шаҳрҳои берунии қабилаи Яҳудо Кабзаил, Эдер ва Ягур буданд.

1: Ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд

2: Вафодории Худо то абад пойдор аст

1: Эфсӯсиён 3:20 - Ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо металабем ё тасаввур мекунем, ба андозаи беандоза бештар кор кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Еҳушаъ ибни Нун 15:22 Ва Кино, Димӯно ва Ададо,

Ин оят як қисми рӯйхати шаҳрҳои минтақаи Яҳудо мебошад.

1.Худованд ба мо маконе додааст, ки ба хона даъват кунем.

2. Мо ҳама қисми нақшаи Худо ҳастем.

1. Аъмол 17:26-27 - Худо аз як хун ҳамаи халқҳои одамонро офаридааст, то дар тамоми рӯи замин сокин шаванд.

2. Забур 33:12 - Хушо халқе, ки Худои онҳо Худованд аст, халқе, ки Ӯ онҳоро мероси худ интихоб кардааст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:23 Ва Кедеш ва Ҳосор ва Итнон,

Ин оят нишон медиҳад, ки Кедеш, Ҳазор ва Итнон қисми замини Яҳудо буданд.

1. Муҳимияти даъвои ваъдаҳои Худо барои ҳаёти мо.

2. Таъмини содиқонаи Худо барои ниёзҳои мо.

1. Такрори Шариат 6:10–11; Ва он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, бикун, то ки бароят некӯ бошад, ва ту даромада, замини некеро, ки Худованд ба падарони ту қасам хӯрдааст, тасарруф намой.

2. Еҳушаъ 14:9–12; Ва Мусо дар он рӯз қасам хӯрда, гуфт: «Замине ки пойҳои ту бар он поймол шудааст, то абад мероси ту ва фарзандони ту хоҳад буд, зеро ки ту комилан Худованд Худои манро пайравӣ кардай».

Еҳушаъ ибни Нун 15:24 Зиф, Телем ва Баалӯт,

Ин оят се ҷойро дар Исроил муҳокима мекунад: Зиф, Телем ва Беалот.

1. "Аҳамияти ҷой: Чӣ гуна мо дар куҷо зиндагӣ мекунем"

2. «Садоқати Худо: Чӣ тавр Ӯ барои мардумаш ризқ медиҳад».

1. Забур 78:54-55 - «Онҳоро ба сарзамини муқаддаси Худ, ба кӯҳе овард, ки дасти росташ ба даст оварда буд».

2. Такрори Шариат 6:10-11 - «Вақте ки Худованд Худои ту туро ба замин меорад, ба падаронат, яъне ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрд, ки ба ту замине диҳад, ки бо шаҳрҳои бузург ва шукуфон, ки шумо бино накардаед».

Еҳушаъ ибни Нун 15:25 Ва Ҳазор, Ҳадатто ва Қариӯт ва Ҳесрӯн, ки Ҳосор аст,

Дар ин порча чаҳор шаҳр зикр шудааст: Ҳазор, Ҳадатто, Қариёт ва Ҳезрон.

1. Таъмини Худованд дар шаҳрҳо: Чӣ гуна Худо моро дар шаҳрҳо таъмин мекунад.

2. Вафодории Худо дар ҳаёти мо: Чӣ гуна Ӯ моро дар ҳаёт роҳнамой мекунад, новобаста аз он ки дар куҷо набошем.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

Еҳушаъ ибни Нун 15:26 Амом, Шемо ва Молодо,

Дар порча се шаҳр зикр шудааст: Амам, Шема ва Молада.

1. Вафодории Худо ба халқаш: Нигоҳе ба Еҳушаъ 15:26

2. Ваъдаҳои Худо: баракати зиндагӣ дар Амом, Шема ва Молада

1. Ишаъё 54:10 - "Гарчанде ки кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барҳам хӯранд, аммо муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо наларзонад ва аҳди осоиштагии Ман аз байн нахоҳад рафт", мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

2. Забур 43:1 - Мо бо гӯшҳои худ шунидем, эй Худо; Аҷдодони мо ба мо гуфтаанд, ки шумо дар айёми онҳо, дар рӯзҳои пеш чӣ кор кардаед.

Еҳушаъ ибни Нун 15:27 Ва Ҳазарҷаддо ва Ҳешмӯн ва Байт-Палет,

Дар порча се ҷой зикр шудааст: Ҳазарғадда, Ҳешмон ва Байт-палет.

1. Вафодории Худо ҳатто дар ҷойҳои ношинос дида мешавад

2. Ҳукмронии Худо дар ҳама ҷойҳо намоиш дода мешавад

1. Забур 139:7–12

2. Ишаъё 45:3–5

Еҳушаъ ибни Нун 15:28 Ва Ҳазаршуол ва Беэр-Шобаъ ва Бизютьё,

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Ҳазаршуал, Беэр-Шобаъ ва Бизҷотё ҷойҳо дар минтақаи Яҳудо мебошанд.

1. Ваъдаҳои Худо иҷро шуданд: Еҳушаъ 15:28 ҳамчун ёдраскунандаи садоқати Ӯ

2. Омӯзиши шаҳрҳои Яҳудо: Он чизе ки Еҳушаъ 15:28 ба мо таълим дода метавонад

1. Такрори Шариат 6:10-12 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. 2 Вақоеънома 20:29-30 - Тамоми салтанатҳои кишварҳо шуниданд, ки Худованд бар зидди душманони Исроил чӣ гуна ҷанг кардааст, тарси Худоро фаро гирифт.

Еҳушаъ ибни Нун 15:29 Баал, Иим ва Азем,

Дар ин порча се шаҳр, Баал, Иим ва Азем, ки дар минтақаи Яҳудо ҷойгиранд, зикр шудааст.

1. Нақшаҳои Худо ба воситаи ходимони содиқи Ӯ, ба монанди Еҳушаъ, ки ин шаҳрҳоро номгузорӣ кардаанд, ошкор мешаванд.

2. Ҳаёти мо як қисми нақшаи Худост, чунон ки ин шаҳрҳо қисми нақшаи Еҳушаъ буданд.

1. Забур 57:2 - «Ман ба Худои Таоло, ба Худое, ки нияти худро нисбати ман иҷро мекунад, зорӣ мекунам».

2. Ишаъё 51:16 - «Ман суханони Худро дар даҳони ту андохтам ва туро бо сояи дасти Худ пӯшидаам, ки осмонро ба ҷои худ гузоштаам, ки пояҳои заминро гузоштаам, ва ба Сион мегӯям: Ту эй ман ҳастӣ. одамон."

Еҳушаъ ибни Нун 15:30 Ва Элтолод ва Касил ва Ҳӯрмо,

Дар порча се макон муҳокима карда мешавад: Элтолад, Чесил ва Хорма.

1. Омӯзиши замини ваъдашуда: омӯхтани аҳамияти Элтолад, Чесил ва Ҳорма

2. Иҷрои содиқонаи ваъдаҳои Худо: Омӯзиш аз намунаҳои Элтолад, Чесил ва Ҳорма

1. Ададҳо 33:30-35 - Ҳидоят ва муҳофизати Худо ҳангоми ворид шудани Исроил ба Замини ваъдашуда

2. Еҳушаъ 11: 16-23 - Вафодории Худо барои иҷро кардани ваъдаҳои худ ба Исроил

Еҳушаъ ибни Нун 15:31 Ва Сиқлоҷ ва Мадманно ва Сансанна,

Дар ин порча се шаҳр дар сибти Яҳудо зикр шудааст; Зиклаг, Мадманна ва Сансанна.

1. Худо моро дар тамоми паҳлӯҳои ҳаётамон, аз ҷумла дар хонаҳоямон таъмин мекунад.

2. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ки дар ҳаёти мо ба мо қувват ва роҳнамоӣ диҳад.

1. Забур 121:3-4 - "Вай намегузорад, ки пои ту ҷунбонад; ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, хоб нахоҳад рафт. Инак, касе ки Исроилро нигоҳ медорад, на хоб хоҳад бурд ва на хоб хоҳад бурд".

2. Забур 37:23-24 - "Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад; ҳарчанд афтода бошад ҳам, сар пош нахӯрад, зеро ки Худованд дасти ӯро нигоҳ медорад".

Еҳушаъ ибни Нун 15:32 Ва Лебъӯт ва Шилҳим ва Айн ва Риммӯн: ҳама шаҳрҳо бисту нӯҳ аст, бо деҳоташон;

Дар порча чор шаҳр ва деҳаҳои дахлдори онҳо, ки дар ҳудуди Яҳудо ҷойгиранд, зикр шудааст.

1. «Дар хизмат ба Худо содиқ бошед»

2. «Баракати пайравӣ аз иродаи Худо».

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Яъқуб 2:18-19 - Аммо касе мегӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам". Имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон диҳед, ва ман ба шумо имони худро бо аъмоли худ нишон хоҳам дод.

Еҳушаъ ибни Нун 15:33 Ва дар водӣ — Эштаул ва Зореа ва Ашно,

Еҳушаъ 15:33 шаҳрҳои Эштаол, Зореа ва Ашноро тасвир мекунад, ки дар водӣ ҷойгиранд.

1. Нақшаи Худо барои мо аксар вақт дар ҷойҳои ғайричашмдошт ошкор мешавад.

2. Зиндагӣ бо шукргузорӣ метавонад неъматҳои Худоро боз кунад.

1. Забур 34:8 - Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; Хушо марде, ки ба Ӯ таваккал мекунад!

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғам нахӯред, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед; на дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

Еҳушаъ ибни Нун 15:34 Ва Зоноаҳ, ва Энганим, Тапуа ва Энъом,

Дар порча чаҳор шаҳри Яҳудо зикр шудааст: Заноҳ, Энганним, Тапуа ва Энам.

1. Муҳаббати Худо дар ҷойҳое зоҳир мешавад, ки Ӯ барои халқи худ таъмин кардааст.

2. Мо бояд омода бошем, ки барои ҳамсоягонамон нур бошем ва хушхабари Инҷилро паҳн кунем.

1. Эфсӯсиён 2:10 - «Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст».

2. Забур 107:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст».

Еҳушаъ ибни Нун 15:35 Йармут ва Адулом, Сӯх ва Азеко,

Дар порча чаҳор шаҳр зикр шудааст: Ҷармут, Адуллам, Соко ва Азека.

1. Қудрати чаҳоргона: Чӣ тавр Худо метавонад бо шумораи кам корҳои бузургро анҷом диҳад

2. Шаҳрҳои Сарзамини ваъдашуда: Ҷустуҷӯи қувват дар мероси мо

1. Еҳушаъ 15:35

2. Эфсӯсиён 4:16 - «Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар як пайванди ёридиҳанда пайваст ва бо ҳам нигоҳ дошта мешавад, дар муҳаббат ба воя мерасанд ва худро мустаҳкам мекунад, чунон ки ҳар як узв кори худро мекунад».

Еҳушаъ ибни Нун 15:36 Ва Шарайм, ва Адитайм, ва Ҷедара ва Ҷадротайм; чордаҳ шаҳр бо деҳаҳояшон:

Дар ин порча чаҳор шаҳр – Шарайм, Адитайм, Гедера ва Ҷидротайм – ва чордаҳ деҳаи онҳо зикр шудааст.

1. Боварӣ ба Худо, ки дар вақти зарурӣ ризқ медиҳад

2. Аҳамияти ҷомеа

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки

ба онҳо кӯмак кунад. Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

Еҳушаъ ибни Нун 15:37 Зенон ва Ҳадашоҳ ва Миҷдалҷод,

Дар ин порча се шаҳр дар ҳудуди Яҳудо номбар шудааст: Зенан, Ҳадашоҳ ва Миғдалҷод.

1: Мо метавонем аз ризқҳои Худованд хурсандӣ пайдо кунем, ҳатто вақте ки бо душвориҳо рӯ ба рӯ мешавем.

2: Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад ва онҳоро бо асбобҳо барои пешбурди ҳаёти худ таъмин мекунад.

1: Забур 34:10 - «Онҳое, ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек намерасанд».

2: Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

Еҳушаъ ибни Нун 15:38 Ва Дилъон, ва Мисфо ва Юктил,

Дар ин порча се шаҳр зикр шудааст: Дилеан, Мизпе ва Ҷоктел.

1. Аҳамияти ҷойгоҳ дар ҳаёти мо: омӯхтани маънои Дилеан, Мизпе ва Ҷоктел

2. Дарёфти шахсияти мо дар нақшаи Худо: Фаҳмидани ҳадафи мо тавассути шаҳрҳои Дилеан, Мизпе ва Йоктеил

1. Забур 16:6 - Сатрҳо барои ман дар ҷойҳои гуворо афтодаанд; Бале, мероси хубе дорам.

2. Ишаъё 33:20 - Ба Сион нигаред, шаҳри идҳои таъиншудаи мо; Чашмони ту Ерусалимро, хонаи ором ва хаймаеро, ки хароб нахоҳад шуд; Ҳеҷ як сутуни он наканда мешавад ва на ягон ресмонаш канда мешавад.

Еҳушаъ ибни Нун 15:39 Локиш ва Бозқот ва Эҷлӯн,

Дар Еҳушаъ 15:39 шаҳрҳои Локиш, Бозқат ва Эҷлӯн зикр шудаанд.

1. "Нақшаи комили Худо"

2. «Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш»

1. Ишаъё 46:9–11

2. Ирмиё 29:11–14

Еҳушаъ ибни Нун 15:40 Ва Коббон ва Лаҳмом ва Китлиш,

Дар порча се шаҳр, Каббон, Лаҳмам ва Китлиш зикр шудааст.

1. Нақшаи Худо барои мо: Ҳаёти мо дар шаҳрҳое, ки Ӯ ба мо ато кардааст

2. Қудрати ваҳдат: Чӣ гуна зиндагӣ дар ҷомеа зиндагии моро беҳтар мекунад

1. Забур 48:1-2 - "Худованд бузург аст ва бузург аст дар шаҳри Худои мо, дар кӯҳи қудсияти Ӯ. Зебо аст барои вазъият, шодии тамоми замин, кӯҳи Сион, дар болои канори шимол, шаҳри Подшоҳи бузург».

2. Аъмол 17: 24-28 - "Худо, ки ҷаҳон ва ҳама чизро дар он офарид, ки Худованди осмонҳо ва замин аст, дар маъбадҳои аз ҷониби одам сохташуда зиндагӣ намекунад ва ба ӯ хидмат намекунад, гӯё ки ба чизе ниёз дорад. , зеро ки Худи Ӯ ба тамоми инсоният ҳаёт ва нафас ва ҳама чизро медиҳад ва аз як одам ҳар халқи башариятро дар тамоми рӯи замин офарид, ки мӯҳлатҳои ҷудошуда ва ҳудуди маскани онҳоро муайян намуда, барои ҷустуҷӯи Худоё, ба умеди он ки онҳо роҳи худро ба сӯи ӯ ҳис кунанд ва ӯро пайдо кунанд ».

Еҳушаъ ибни Нун 15:41 Ва Ҷедрӯт, Байт-Дӯн ва Наама ва Маккадо; шонздаҳ шаҳр бо деҳаҳояшон:

Дар Еҳушаъ 15:41 16 шаҳр ва деҳаҳои онҳо, аз ҷумла Ҷидрот, Байт-Дӯн, Наама ва Маккедо зикр шудаанд.

1. Муҳимияти фароҳам овардани ҷой барои дигарон - Еҳушаъ 15:41

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳо - Еҳушаъ 15:41

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - Оё намедонед, ки ҷисмҳои шумо маъбадҳои Рӯҳулқудс мебошанд, ки дар шумост ва аз ҷониби Худо қабул кардаед? Шумо аз они худ нестед; шумо бо нарх харида шудаед. Пас Худоро бо ҷисмҳои худ эҳтиром кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 15:42 Либно ва Этер ва Ошон,

Либно, Этер ва Ошон ҳамчун як қисми мероси Яҳудо номбар шудаанд.

1: Худо ба мо он чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад ва мувофиқи хости худ моро рӯзӣ медиҳад.

2: Тавассути кор ва фидокории худ мо метавонем баракатҳои Худоро ба даст орем.

1: Матто 6:33 - "Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

2: Масалҳо 21: 5 - "Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ мебаранд, аммо ҳар касе, ки шитоб мекунад, ба камбизоатӣ мебарад".

Еҳушаъ ибни Нун 15:43 Ва Ҷифто, ва Ашно ва Незиб,

Дар ин порча се шаҳр, Ҷифто, Ашна ва Незиб, ки дар минтақаи Яҳудо ҷойгиранд, зикр шудааст.

1: Ҳар як имкониятро бештар истифода баред - Луқо 16:10

2: Бартараф кардани монеаҳо - Филиппиён 4:13

1: Еҳушаъ ибни Нун 18:28 - Ва Зело, Элф ва Ебусӣ, ки Ерусалим, Ҷибъот ва Кирёт аст; чордах шахр бо кишлокхои худ.

2: Еҳушаъ ибни Нун 19:2 - Ва онҳо дар мероси худ Беэр-Шобаъ ва Шеба ва Молодо,

Еҳушаъ ибни Нун 15:44 Ва Кейло, ва Акзиб ва Морешо; нӯҳ шаҳр бо деҳаҳояшон:

Еҳушаъ ибни Нун 15:44 нӯҳ шаҳр ва деҳаҳои онҳо - Кейло, Ахзиб ва Марешаро зикр мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо иҷро мешаванд: омӯзиши Еҳушаъ 15:44

2. Қувваи дуои Ҳабаққуқ: Таҳлили Еҳушаъ 15:44

1. Такрори Шариат 1:8: "Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад". "

2. Ҳабаққуқ 2:2: "Ва Худованд ба ман ҷавоб дода, гуфт: "Рӯъёро бинавис ва онро бар мизҳо равшан кун, то касе ки онро мехонад, давида тавонад."

Еҳушаъ ибни Нун 15:45 Экрон бо шаҳрҳо ва деҳоташ:

Экрон ҳамчун шаҳрҳо ва деҳаҳои худ тавсиф карда мешавад.

1: Дар ҳаёти мо, мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳадаф ва ҳадафҳои мо бо чизҳои муҳим дар ҳаёти мо алоқаманданд.

2: Мо бояд дарк кунем, ки муносибатҳои мо ва муҳити зисти мо ба ҳаёт ва ҳадафҳои мо таъсир мерасонанд.

1: Масалҳо 17:24 - Доно хирадро дар назар дорад, аммо чашмони аблаҳ ба ақсои замин овора мешавад.

2: Филиппиён 3:13-14 - Бародарон ва хоҳарон! Аммо як коре мекунам: он чиро, ки дар пас аст, фаромӯш карда, ба сӯи он чи дар пеш аст, ман ба сӯи ҳадафе пеш меравам, то мукофотеро, ки Худо барои он маро дар Исои Масеҳ ба осмон даъват кардааст, ба даст орам.

Еҳушаъ ибни Нун 15:46 Аз Экрӯн то баҳр, ҳамаи онҳое ки дар наздикии Ашдӯд буданд, бо деҳоти онҳо.

Ин порча хатҳои сарҳади қабилаи Яҳудоро тасвир мекунад, ки аз Экрон то баҳри Миёназамин ва дар байни шаҳри Ашдод ҷойгир аст.

1. Вафодории Худо - Сарҳадҳои Яҳудо ва чӣ гуна мо метавонем ба ваъдаҳои Ӯ эътимод кунем

2. Қудрати соҳибӣ - даъвои он чизе ки Худо ба мо додааст

1. Такрори Шариат 6:10-11 - Ва он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, бикун, то ки бар ту некӣ бошад, ва ту даромада, замини некеро, ки Худованд қасам хӯрдааст, тасарруф намоӣ. падарони ту.

2. Еҳушаъ 1:2-3 - Мусо бандаи ман мурд; Пас, алҳол барҳоста, ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, то замине ки Ман ба онҳо, яъне ба банӣ-Исроил медиҳам. Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

Еҳушаъ ибни Нун 15:47 Ашдод бо шаҳрҳо ва деҳоташ, Ғазза бо шаҳрҳо ва деҳоташ, то дарёи Миср, ва баҳри бузург ва сарҳади он.

Ин порча сарҳадҳои сарзамини Яҳудоро аз Ашдод ва Ғазза то дарёи Миср ва Баҳри Миёназамин тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш - Еҳушаъ 15:47

2. Зиндагӣ дар замини ваъдашудаи Худо - Еҳушаъ 15:47

1. Ишаъё 54:3 - "Зеро ки ту ба рост ва чап васеъ хоҳӣ шуд, ва насли ту вориси халқҳо хоҳанд шуд, ва шаҳрҳои харобазорро сокин хоҳанд кард".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад."

Еҳушаъ ибни Нун 15:48 Ва дар кӯҳҳо Шомир ва Яттир ва Сукоҳ,

Дар порча се шаҳр зикр шудааст: Шомир, Ҷаттир ва Соко.

1: Зиндагӣ дар ризқи Худо - Мо итминон дошта метавонем, ки дар ҳар ҷое, ки мо зиндагӣ кунем, Худо моро ризқ медиҳад ва файзи Худро ба мо нишон медиҳад.

2: Қудрати ҷой - Ҷойҳое, ки мо ишғол мекунем, қудрати ташаккули моро доранд ва ба тарзе, ки мо тасаввур карда наметавонем, ба мо таъсир расонанд.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар замини онҳо шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Еҳушаъ ибни Нун 15:49 Ва Данна ва Қирятсанно, ки Дебир аст,

Дар порча ду шаҳр, Данна ва Кирҷатсанна зикр шудааст, ки бо номи Дебир маъруфанд.

1: Нақшаи Худо барои мо хеле бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем, ки дар мисоли Дебир дида мешавад.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро дар ҳаёти мо роҳнамоӣ ва муҳофизат диҳад, ҳамон тавре ки Ӯ барои Дебир кард.

1: Isaiah 55:9 - Чунки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо, ва андешаҳои Ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2: Забур 73:26 - Бадани ман ва дили ман метавонад аз байн равад, Аммо Худо қуввати дили ман ва насиби ман то абад аст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:50 Ва Аноб, ва Эштемоҳ ва Аним,

Дар ин порча се шаҳри Аноб, Эштемоҳ ва Аним зикр шудааст.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш (Еҳушаъ ибни Нун 15:50).

2. Муҳимияти итоат кардан ба аҳкоми Худо (Еҳушаъ ибни Нун 15:50).

1. Такрори Шариат 6:17–19; риояи аҳкоми Худо.

2. Румиён 8:28; Мақсади хуби Худо дар ҳама чиз.

Еҳушаъ ибни Нун 15:51 Ва Гӯшен, Ҳолӯн ва Ҷилӯ; ёздаҳ шаҳр бо деҳаҳояшон:

Дар ин порча ёздаҳ шаҳр ва деҳаҳои бо онҳо алоқаманд дар минтақаи Гӯшен, Ҳолон ва Ҷилоҳ номбар шудаанд.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ тавр мо якҷоя инкишоф меёбем

2. Таъмини Худо: Дар замони душвор қувват ёфтан

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Аъмол 2:42-47 - Ва онҳо худро ба таълимоти ҳавворион ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд. Ва ҳар касро тарсу ҳарос фаро гирифт, ва ба воситаи ҳавворион мӯъҷизот ва аломоти зиёде ба амал меомаданд. Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд. Ва рӯз аз рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд ғизои худро мехӯрданд ва Худоро ҳамду сано хонда, дар миёни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

Еҳушаъ ибни Нун 15:52 Араб, ва Думо ва Эшон,

53Ва Янум, ва Байттапуа ва Афеқо,

Дар ин порча шаш шаҳр дар сарзамини Яҳудо зикр шудааст.

1: Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

2: Муҳимияти эътимод ба нақшаи Худо.

1: Еҳушаъ ибни Нун 21:45 Аз ҳамаи он чизҳое ки Худованд Худои шумо дар бораи шумо гуфта буд, як чизе ҳам ноком нашудааст; ҳамааш барои ту омад, як сухани онҳо ном нашудааст.

2:2 ба Қӯринтиён 1:20 Зеро ки ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ Омин аст, то ки Худо ба воситаи мо ҷалол диҳад.

Еҳушаъ ибни Нун 15:53 Ва Янум, Байттапуа ва Афеқо,

Дар ин оят се шаҳр дар минтақаи Яҳудо зикр шудааст: Янум, Байттапуа ва Афека.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои замин дар бораи халқаш.

2. Муҳимияти садоқат ба Худо дар тамоми соҳаҳои ҳаёти мо.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Еҳушаъ 1:1-9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:54 Ва Ҳумто ва Қирьятарба, ки Ҳеброн ва Сиӯр аст; нӯҳ шаҳр бо деҳаҳояшон:

Дар Еҳушаъ 15:54 нӯҳ шаҳр ва деҳаҳои онҳо, аз ҷумла Ҳумто, Кирҷатарба (ки Ҳеброн аст) ва Сиор номбар шудаанд.

1. Кирҷатарба ва ваъдаи Худо

2. Ахамияти нух шахр

1. Такрори Шариат 1:6-8 - Худованд Худои мо дар Ҳӯреб ба мо гуфт: «Шумо дар ин кӯҳ ба қадри кофӣ истодаед. Баргард ва сафар кунед, ва ба кӯҳистони амӯриён ва ба ҳамаи ҳамсоягони онҳо дар Арабо, дар кӯҳистон ва пастӣ ва дар Неҷаб ва соҳили баҳр, замини канъониён ва Лубнон биравед, то дарьёи бузург — дарьёи Фурот.

2. Еҳушаъ 14:13-15 - Ҳамин тавр Еҳушаъ ӯро баракат дод ва Ҳебрӯнро ба Колеб ибни Ефунне барои мерос дод. Бинобар ин Ҳебрӯн то имрӯз мероси Колеб ибни Йефуннеи кениззӣ гардид, зеро ки ӯ комилан ба Худованд Худои Исроил пайравӣ мекард.

Еҳушаъ ибни Нун 15:55 Моон, Кармил ва Зиф ва Ҷутто,

Моон, Кармил ва Зиф чор шаҳри Яҳудо буданд, ки дар наздикии биёбони Яҳудо воқеъ буданд.

1: Вақте ки имонамон озмуда мешавад, мо метавонем дар биёбон умед пайдо кунем.

2: Худо моро ҳатто дар фаслҳои душвор рӯзӣ медиҳад.

1: Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Еҳушаъ ибни Нун 15:56 Ва Изреъил ва Йӯқдиам ва Зоноаҳ,

Дар ин порча се шаҳр дар минтақаи Яҳудо тасвир шудааст: Изреъил, Ёқдеам ва Заноҳ.

1. Даъват ба навсозӣ: Ба ёд овардани ваъдаҳои Худо дар замонҳои душворӣ

2. Дастрасӣ ва хидмат ба дигарон: Мушкилот барои зиндагӣ бо имон

1. Еҳушаъ ибни Нун 23:14 - Ва инак, имрӯз ман бо тамоми рӯи замин меравам; ва шумо дар тамоми дилҳои худ ва дар тамоми ҷони худ медонед, ки ҳеҷ як чиз аз ҳамаи неъматҳое, ки Худованд аз ҷониби Худованд барбод нарафтааст. Худои шумо дар бораи шумо сухан гуфт; Ҳама чиз барои шумо воқеъ шуд, ва ҳеҷ чиз дар он ном нашудааст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Еҳушаъ ибни Нун 15:57 Қобил, Ҷибъо ва Тимно; даҳ шаҳр бо деҳаҳояшон:

Еҳушаъ даҳ шаҳрро бо деҳоташон ба сибти Яҳудо, аз он ҷумла Қобил, Ҷибъо ва Тимно таъин кард.

1. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки он чиро, ки ба мо лозим аст, таъмин кунад, чунон ки Ӯ ба сибти Яҳудо ин даҳ шаҳру деҳаро дод.

2. Худо ба мо атоҳои эътимод ва имон додааст, то дар ҳаёти ҳаррӯзаи худ истифода кунем.

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Еҳушаъ ибни Нун 15:58 Ҳалҳул, Байтсур ва Ҷедор,

Ҳалҳул, Байтсур ва Гедор шаҳрҳо ба сибти Яҳудо дода шуданд.

1: Вафодории Худованд ба халқи Худро аз ҳадяи ин шаҳрҳо ба сибти Яҳудо дидан мумкин аст.

2: Мо метавонем ба ризқи Худо имон дошта бошем, ҳатто вақте ки ба назар мерасад, ки кофӣ нест.

1: Такрори Шариат 1:8 - Инак, ман ин заминро ба шумо додаам. Дароед ва заминеро тасарруф кунед, ки Худованд қасам хӯрдааст, ки ба падарони шумо ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ва ба насли онҳо баъд аз онҳо хоҳад дод.

2: Матто 7:7-8 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он ба рӯи он кушода мешавад.

Еҳушаъ ибни Нун 15:59 Ва Маарат, ва Байт-Ҳӯт ва Элтӯқӯн; шаш шаҳр бо деҳаҳояшон:

Ин порча шаш шаҳр ва деҳаҳои онҳоро дар минтақаи Яҳудо тасвир мекунад.

1.Худованд рӯзии моро ба фаровонӣ додааст, ҳатто дар кӯчактарин ҷойҳо.

2. Вафодории мо дар чизҳои хурд аз ҷониби Худо баракат хоҳад шуд.

1. Такрори Шариат 8:18 - Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато карда, аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст.

2. Матто 25:21 - Оғои ӯ ҷавоб дод: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! Шумо бо чанд чиз вафодор будед; Ман шуморо ба бисёр чизҳо сарварӣ мекунам. Биёед ва ба хушбахтии устоди худ шарик шавед!

Еҳушаъ ибни Нун 15:60 Қирятбаал, ки Қирят-Еорим ва Рабба аст; ду шаҳр бо деҳаҳояшон:

Дар Еҳушаъ 15:60 ду шаҳр ва деҳаҳои онҳо - Кирятбаал (Кирҷат-Еарим) ва Рабба зикр шудаанд.

1. Нақшаи Худо комил аст: омӯзиши Еҳушаъ 15:60

2. Аҳамияти шаҳрҳои мӯътамад: Нигоҳе ба Еҳушаъ 15:60

1. Такрори Шариат 11:30 - «Оҳиста-оҳиста онҳоро аз пеши шумо берун хоҳам кард, то даме ки шумо афзун шавед, ва шумо вориси замин шавед».

2. 2 Вақоеънома 13:19 - "Ва тамоми Исроил аз Дон то Беэр-Шобаъ медонистанд, ки Абиё Ёробъомро забт кардааст."

Еҳушаъ ибни Нун 15:61 Дар биёбон, Байтароба, Миддин ва Секако,

Ин оят се ҷойеро тасвир мекунад, ки дар биёбон ҷойгиранд.

1. Вафодории Худо дар биёбон, ҳатто дар ҷойҳои бесамар зоҳир мешавад.

2. Биёбон ҷои озмоиш ва афзоиш аст, чуноне ки дар се ҷой дар Еҳушаъ 15:61 зикр шудааст.

1. Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

2. Ишаъё 43:19 Инак, ман кори нав мекунам! Акнун он ба вуҷуд меояд; дарк намекунед? Ман дар биёбон роҳ месозам ва ҷӯйҳо дар биёбон.

Еҳушаъ ибни Нун 15:62 Ва Нибшон ва шаҳри Намак ва Энгедӣ; шаш шахр бо кишлокхои худ.

Еҳушаъ ибни Нун 15:62 мегӯяд, ки дар вилояти Нибшон, шаҳри Намак ва Энгедӣ шаш шаҳр ва деҳаҳои онҳо мавҷуд буданд.

1. Ваъдаҳои Худо: Чӣ тавр садоқати Худо ҳатто дар вақти низоъҳо устувор мемонад

2. Шаҳрҳои паноҳгоҳ: Ҷустуҷӯи амният ва амният дар Худо

1. Ирмиё 33:18-19 - Ман сарвати Яҳудо ва сарвати Исроилро барқарор хоҳам кард ва онҳоро ҳамчунон ки дар аввал буданд, барқарор хоҳам кард. Ман онҳоро аз ҳар гуноҳе, ки бар зидди ман кардаанд, пок хоҳам кард ва ҳамаи гуноҳҳои гуноҳ ва исёни онҳо бар зидди ман мебахшам.

2. Хуруҷ 21:13 - Аммо агар айбдоршаванда ягон вақт берун аз ҳудуди шаҳри паноҳгоҳе, ки ба он ҷо гурехта буд, берун равад ва интиқоми хун онҳоро берун аз ҳудуди шаҳри паноҳгоҳи худ пайдо кунад, интиқоми хун метавонад айбдоршавандаро бикушад. бе гуноҳи куштор.

Еҳушаъ ибни Нун 15:63 Дар мавриди ябусиён, сокинони Ерусалим, банӣ-Яҳудо натавонистанд онҳоро бадар ронанд; лекин ябусиён то имрӯз дар Ерусалим бо банӣ-Яҳудо сокинанд.

Сарфи назар аз кӯшишҳои банӣ-Яҳудо, ябусиён натавонистанд бадар ронда шаванд ва дар баробари банӣ-Яҳудо дар Ерусалим сокин шаванд.

1. Қувваи истодагарӣ: Чӣ тавр ябусиён таслим шуданро рад карданд

2. Қувваи ягонагӣ: чӣ гуна фарзандони Яҳудо ва ябусиён бо ҳам зиндагӣ мекарданд

1. 1 ба Қӯринтиён 1:10 «Эй бародарон, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ ба шумо муроҷиат мекунам, ки ҳамаи шумо якдил бошед, ва дар байни шумо ҳеҷ ихтилофе вуҷуд надошта бошад, балки дар як ақл ва ҳамфикр муттаҳид бошед. ҳамон ҳукм».

2. Забур 122:6-7 "Барои сулҳу осоиштагии Ерусалим дуо гӯед: Бигзор онҳое, ки Туро дӯст медоранд, муваффақ шаванд. Дар деворҳои шумо осоиштагӣ ва амният дар манораҳои шумо бод!"

Еҳушаъ 16-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 16:1-4 тақсимоти заминро барои сибти Юсуф махсусан барои насли писарони Юсуф Эфроим ва Менашше тасвир мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки қуръа ба сибти Юсуф афтод ва дар он сарҳади шимолии онҳо аз дарёи Урдун сар мешавад. Бо вуҷуди ин, онҳо барои пурра рондани канъониёне, ки дар Гезер зиндагӣ мекарданд, ба душворӣ дучор шуданд. Еҳушаъ ба онҳо дастур медиҳад, ки ин минтақаро тоза кунанд ва ваъда медиҳад, ки онҳо бар зидди душманони худ комёб хоҳанд шуд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 16:5-9, он ба таври муфассал дар бораи қаламраве, ки ба Эфроим дар доираи мероси калонтари Юсуф дода шудааст, оварда шудааст. Он сарҳади ҷанубии онҳоро тасвир мекунад, ки аз Атрот-Адар то Байт-Ҳӯрони Боло тӯл мекашад. Дар ин порча инчунин шаҳрҳои мухталифе, ки дар ҳудуди Эфроим қарор доштанд, ба монанди Байт-Ил, Наарон, Гезер ва ғайра зикр шудаанд. Сарфи назар аз гирифтани як қисми

зиёди замин, қайд карда мешавад, ки Эфроим на ҳамаи сокинони канъони худро пурра бадар ронад.

Сархати 3: Еҳушаъ 16 бо гузориши кӯшишҳои ноком аз қабилаҳои гуногун барои аз қаламравҳои худ берун кардани сокинони канъонӣ дар Еҳушаъ 16:10 ба анҷом мерасад. Дар он гуфта мешавад, ки онҳо канъониёнеро, ки дар Гезер зиндагӣ мекарданд, пеш накарданд, балки онҳоро ба ғуломӣ маҷбур карданд, ки дар тамоми минтақаҳои мухталифе, ки қабилаҳои дигарро ишғол кардаанд, дида мешавад. Ин порча нишон медиҳад, ки чӣ тавр баъзе қабилаҳо натавонистанд ё намехоҳанд, ки ин аҳолии таҳҷоиро мувофиқи амри Худо комилан аз байн баранд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 16 пешниҳод мекунад:
Ҷойгиршавӣ барои сибти Юсуф бо канъониён дар Гезер душворӣ мекашад;
Ҳудуди ба Эфроим ҷудошуда тавсифи муфассал;
Кӯшишҳои ноком барои рондани канъониён қисман забт ва ғуломӣ.

Таваҷҷӯҳ ба тақсимоти сибти Юсуф душвориҳо бо канъониён дар Гезер;
Ҳудуди ба Эфроим ҷудошуда тавсифи муфассал;
Кӯшишҳои ноком барои рондани канъониён қисман забт ва ғуломӣ.

Дар ин боб ба тақсимоти замин барои сибти Юсуф, махсусан душвориҳое, ки бо канъониён дар Гезер рӯбарӯ шуданд, шарҳи муфассали қаламрави Эфроим ва кӯшишҳои нокомии қабилаҳои гуногун барои аз қаламравҳои худ кӯчонидани сокинони канъониён иборат аст. Дар Еҳушаъ 16 гуфта мешавад, ки қуръа ба сибти Юсуф афтод. Бо вуҷуди ин, онҳо барои пурра рондани канъониёне, ки дар Гезер зиндагӣ мекарданд, ба душвориҳо дучор шуданд. Еҳушаъ ба онҳо дастур медиҳад, ки ин минтақаро тоза кунанд ва бар зидди душманонашон муваффақият ваъда диҳад.

Идома дар Еҳушаъ 16, маълумоти муфассал дар бораи қаламраве, ки ба Эфроим дар доираи мероси калони Юсуф дода шудааст, оварда шудааст. Ин порча сарҳади ҷанубии онҳоро тавсиф мекунад, ки аз Атарот-Адар то Байт-Ҳӯрони Боло тӯл мекашад ва шаҳрҳои мухталифи ҳудуди Эфроим, аз қабили Байт-Ил, Наарон, Гезер ва ғайраро зикр мекунад. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр Эфроим як қисми зиёди заминро ба даст овардааст, аммо на ҳама сокинони канъони худро пурра бадар рондааст, ки ин намуна дар минтақаҳои мухталифе, ки қабилаҳои дигар ишғол кардаанд, дида мешавад.

Еҳушаъ 16 бо ҳисоботе ба охир мерасад, ки дар он кӯшишҳои ноком аз қабилаҳои гуногун барои аз қаламравҳои худ берун кардани сокинони канъонӣ зикр шудааст. Махсусан бори дигар ба Гезер ишора карда, қайд мекунад, ки ба ҷои он ки ин аҳолии бумӣ мувофиқи амри Худо комилан аз байн баранд, онҳо онҳоро ба ғуломӣ маҷбур карданд, на пурра нест кардан. Ин порча таъкид мекунад, ки чӣ тавр баъзе қабилаҳо дастурҳои Худоро дар бораи бадарғаи пурра иҷро карда наметавонистанд ё намехостанд ва нишон медиҳанд, ки ҳангоми ишғоли Замини ваъдашуда аз ҷониби Исроил душвориҳои такроршаванда дучор мешуданд.

Еҳушаъ ибни Нун 16:1 Ва қуръа ба фарзандони Юсуф аз Урдун ба назди Ериҳӯ, то оби Ериҳӯ дар шарқ, ба биёбоне, ки аз Ериҳӯ дар саросари кӯҳи Байт-Ил мебарояд, афтод.

Ба фарзандони Юсуф замин аз Урдун то биёбони Байт-Ил дода шуд.

1. Худованд вафодориро бо баракат подош медиҳад

2. Ҳаёти мо аз рӯи ваъдаҳои Худо шакл мегирад

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки кафи пойҳои ту бар он занад, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё ва дарёи Фурот, то соҳили баҳри ту.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунанд: зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад. Зеро ҳар кӣ барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; лекин ҳар кӣ барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Еҳушаъ ибни Нун 16:2 Ва аз Байт-Ил ба Луз баромада, то сарҳадҳои Аркӣ то Атарот мегузарад,

Дар порча масир аз Байт-Ил то Атарот, ки аз Луз ва Аркӣ мегузарад, тасвир шудааст.

1: Худо моро даъват мекунад, ки сафар кунем ва ба макони таъинотамон таваккал кунем.

2: Новобаста аз он ки дар зиндагӣ ё дар имон, мо бояд ба ҳадафҳои худ диққат диҳем ва барои натиҷааш ба Худо таваккал кунем.

1: Забур 119:105 "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва чароғе барои роҳи ман аст".

2: Масалҳо 3: 5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Еҳушаъ ибни Нун 16:3 Ва ба тарафи ғарб ба соҳили Яфлетӣ, то соҳили Байт-Ҳӯрӯни поён ва Ҷезер фуруд омад; ва берун аз он дар баҳр аст.

Еҳушаъ 16:3 минтақаеро тасвир мекунад, ки аз ғарб ба шарқ, аз Яфлетӣ то Ҷезер тӯл кашида, дар баҳр ба охир мерасад.

1. Ҳукмронии Худованд бар ҳама паҳн мешавад: Таҳқиқи Еҳушаъ 16:3

2. Ваъдаҳои ҷовидонаи Худо: Фаҳмидани Еҳушаъ 16:3

1. Ишаъё 43:5-6 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; насли туро аз шарқ хоҳам овард ва туро аз ғарб ҷамъ хоҳам овард. Ман ба шимол мегӯям: "Онҳоро таслим кун!" ва ба ҷануб, "Онҳоро нигоҳ надоред".

2. Забур 107:3 - Ӯ партофташудаи Исроилро ҷамъ овард; Ӯ онҳоро аз чор гӯшаи замин овард.

Еҳушаъ ибни Нун 16:4 Ва фарзандони Юсуф, Менашше ва Эфроим мероси худро гирифтанд.

Писарони Юсуф, Менашше ва Эфроим, мероси худро гирифтанд.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафодор аст.

2. Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо моро рӯзӣ медиҳад.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Малокӣ 3:10 - Даҳякро пурра ба анбор оваред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро имтиҳон кун, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям ва бароят баракат нарезам, то даме ки эҳтиёҷе дигар намонад.

Еҳушаъ ибни Нун 16:5 Ва сарҳади банӣ-Эфроим мувофиқи қабилаҳояшон чунин буд: ҳатто сарҳади мулки онҳо дар тарафи шарқ, Атаротаддор то Байт-Ҳӯрӯни боло буд;

Сарҳади банӣ-Эфроим Атаротаддор то Байт-Ҳӯрӯни боло буд.

1. ризқи Худо барои қавми худ - Ӯ ба банӣ-Эфроим сарҳад ва мерос дод.

2. Муҳимияти сарҳадҳои аз ҷониби Худо додашуда - Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар доираи ҳудуди Худо ба мо ато кардааст.

1. Такрори Шариат 19:14 - "Шумо сарҳади ёри худро, ки аз ҷониби наслҳои пешин гузошта шудааст, бар меросе, ки дар замине, ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, то ба шумо тасарруф кунад, ҳаракат надиҳед".

2. Еҳушаъ ибни Нун 23:15 - "Бинобар ин воқеъ хоҳад шуд, ки чӣ тавре ки ҳама чизҳои нек ба сари ту омад, ки Худованд Худои ту ба ту ваъда додааст; Худованд ҳама чизҳои бадро бар ту хоҳад овард, то даме ки туро аз аз ин замини нек, ки Худованд Худоят ба ту додааст».

Еҳушаъ ибни Нун 16:6 Ва сарҳад ба тарафи баҳр ба тарафи шимол ба Михметоҳ мебаромад; ва сарҳад ба тарафи шарқ то Таанатшилӯ мерафт, ва аз он тарафи шарқ то Ёнӯҳ мегузашт;

Сарҳади Еҳушаъ ибни Нун 16:6 Аз Михметоҳ дар шимол, то Таанатшилӯ дар шарқ, ва он гоҳ то Ёноҳ мебурд.

1. Омӯзиши мутобиқшавӣ: Вақт ҷудо кардан барои андеша дар бораи роҳи ҳаёт (Еҳушаъ 16:6)

2. Сафари имон: Роҳнамоии Худо барои ҳар як қадами роҳ (Еҳушаъ ибни Нун 16:6)

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 16:7 Ва он аз Ёноҳ ба Атарӯт ва Ноорот фурӯд омада, ба Ериҳӯ омад ва дар Урдун баромад.

Ин порча роҳи сибти Эфроимро аз Ёноҳ то Ериҳӯ, ки дар дарёи Урдун ба охир мерасад, тасвир мекунад.

1. "Худованд роҳҳои моро ҳидоят мекунад" - муҳокимаи он, ки чӣ тавр роҳнамоии Худо моро дар ҳаёти мо ҳидоят мекунад.

2. "Аҳамияти донистани таърихи мо" - омӯхтани он, ки чӣ гуна донистани гузаштаи мо ба мо дарки ҳозираро меорад.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақ шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад".

Еҳушаъ ибни Нун 16:8 Сарҳад аз Тапуа ба тарафи ғарб ба сӯи дарёи Каноҳ мебаромад; ва баромади он дар баҳр буд. Ин аст мероси сибти банӣ-Эфроим бар ҳасби қабилаҳояшон.

Сарҳади мероси Эфроим аз Тапуа то дарёи Каноҳ тӯл мекашид ва дар баҳр тамом мешуд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои замин дар бораи халқаш.

2. Боварӣ ба Худо барои таъмин кардани он вақте ки мо қисми худро иҷро кардем.

1. Такрори Шариат 6:10–12; Худованд Худои худро бо тамоми дили худ, ҷони худ ва қуввати худ дӯст бидор.

2. Забур 37:3–5; Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед. Дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред.

Еҳушаъ ибни Нун 16:9 Ва шаҳрҳои алоҳида барои банӣ-Эфроим дар миёни мулки банӣ-Менашше, ҳамаи шаҳрҳо бо деҳоти онҳо буданд.

Ба банӣ-Эфроим аз мероси банӣ-Менашше шаҳрҳои алоҳида ҷудо карда шуданд, ки ҳамаи шаҳрҳо ва деҳоти онҳоро дар бар мегирифт.

1. Муҳимияти мерос: Чӣ тавр ризқи Худо ба мо имкон медиҳад, ки нашъунамо кунем

2. Масъулияти идоракунӣ: эҳтиром кардани атоҳои Худо ба мо

1. Такрори Шариат 8:18 - «Лекин Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст».

2. Масалҳо 13:22 - "Одами нек барои фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одил ҷамъ мешавад".

Еҳушаъ ибни Нун 16:10 Ва канъониёнро, ки дар Ҷезер сокин буданд, бадар ронанд, балки канъониён то имрӯз дар миёни эфроимиён сокинанд ва зери хироҷ хизмат мекунанд.

Канъониёне, ки дар Ҷезер зиндагӣ мекарданд, аз ҷониби Эфроимиён бадар ронда нашуданд ва то имрӯз дар байни онҳо боқӣ монда, боҷ мепардозанд.

1. Файз ва раҳмати Худоро дар омурзиши душманонамон дидан мумкин аст.

2. Худо моро на ҳамеша ба пирӯзии комил даъват мекунад, балки ба сулҳу осоиштагӣ даъват мекунад.

1. Матто 5:44 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо бадгӯӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед;

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

Еҳушаъ 17-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 17:1-6 тақсимоти заминро барои сибти Менашше тасвир мекунад. Боби мазкур бо зикри он, ки Менашше яке аз писарони Юсуф буд ва насли ӯ мероси худро аз рӯи қабилаҳои худ гирифтаанд, оғоз мешавад. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр духтарони Салофҳод, аз сибти Менашше, назди Еҳушаъ ва Элъозори коҳин омаданд, то мероси падарашонро талаб кунанд, зеро ӯ писар надошт. Дар ҷавоб, Еҳушаъ мувофиқи фармони Худо ба онҳо дар байни бародарони падарашон мулк медиҳад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 17:7–13, он ба таври муфассал дар бораи қаламраве, ки ба нимсибти Менашше дода шудааст, оварда шудааст. Дар ин порча шаҳрҳои мухталифе, ки дар қисмати онҳо ба онҳо ҷудо карда шудаанд, зикр шудааст, аз ҷумла Шакем, ки як шаҳри машҳури ин минтақа буд. Бо вуҷуди ин, он қайд мекунад, ки бо вуҷуди гирифтани мероси назаррас, онҳо натавонистанд баъзе сокинони канъониро, ки дар байни онҳо ҳамчун меҳнати маҷбурӣ зиндагӣ мекарданд, пурра кӯчонанд.

Сархати 3: Еҳушаъ 17 бо нақл ба анҷом мерасад, ки дар он насли Юсуф изҳори нигаронӣ мекунанд, ки қисми тақсимоти онҳо аз сабаби зичии аҳолӣ ва аробаҳои пурқуввати канъониён дар Еҳушаъ 17:14-18 нокифоя аст. Онҳо ба Еҳушаъ меоянд, то замини бештар ва ҳудудҳои калонтарро ҷустуҷӯ кунанд. Дар посух, Еҳушаъ ба онҳо маслиҳат медиҳад, ки дар кӯҳистон ҷангалҳои бештарро барои худ тоза кунанд ва онҳоро итминон медиҳад, ки онҳо ҳам қувваи ададӣ ва ҳам кӯмаки илоҳӣ бар зидди душманони худ доранд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 17 пешниҳод мекунад:
Талаби духтарони сибти Менашше ба ҷо оварда шуд;
Ҳудуди ба нимқабила ҷудошуда тавсифи муфассал;
Нигарониҳо дар бораи маслиҳати нокифояи замин аз Ҷошуа.

Таваҷҷӯҳ ба ҷудо кардани сибти духтарони Менашше, ки дархости онҳо иҷро шуд;
Ҳудуди ба нимқабила ҷудошуда тавсифи муфассал;
Нигарониҳо дар бораи маслиҳати нокифояи замин аз Ҷошуа.

Дар ин боб ба тақсимоти замин барои сибти Менашше, аз ҷумла додани мерос ба духтарони Салофҳод, тавсифи муфассали қаламраве, ки ба нисфи сибти

Менашше тақсим карда шуда буд, ва нигарониҳои авлоди Юсуф дар бораи замини нокифоя баён шудааст. Дар Еҳушаъ 17 зикр шудааст, ки Менашше мероси онҳоро аз рӯи қабилаҳои онҳо ҳамчун яке аз писарони Юсуф гирифтааст. Дар ин порча нишон дода шудааст, ки чӣ тавр духтарони Салофҳод ба Еҳушаъ ва Элъозор омаданд, то ҳиссаи падарашонро талаб кунанд, зеро ӯ писар надошт. Дар ҷавоб, Еҳушаъ мувофиқи амри Худо ба онҳо дар байни бародарони падарашон мерос медиҳад.

Дар Еҳушаъ 17 идома дода, дар бораи қаламраве, ки ба нисфи сибти Менашше ҷудо карда шудааст, маълумоти муфассал оварда шудааст. Дар порча шаҳрҳои мухталифи ин қисмат, аз ҷумла Шакем як шаҳри муҳими ин минтақа зикр шудааст. Бо вуҷуди ин, он қайд мекунад, ки бо вуҷуди гирифтани мероси назаррас, онҳо натавонистанд баъзе сокинони канъонро, ки дар байни онҳо ҳамчун коргарони иҷборӣ боқӣ монда буданд, пурра аз байн баранд, на аз он ки пурра барканор шаванд, қисман забт кунанд.

Еҳушаъ 17 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он насли Юсуф изҳори нигаронӣ мекунанд, ки қисми тақсимоти онҳо аз сабаби зичии аҳолӣ ва аробаҳои пуркудрати канъонӣ нокифоя аст. Онҳо ба Еҳушаъ меоянд, то замини бештар ва ҳудудҳои калонтарро ҷустуҷӯ кунанд. Дар посух, Еҳушаъ ба онҳо маслиҳат медиҳад, ки дар кӯҳистон ҷангалҳои бештарро барои худ тоза кунанд ва онҳоро итминон медиҳад, ки онҳо ҳам қудрати ададӣ ва ҳам кӯмаки илоҳӣ бар зидди душманони худ доранд, ёдоварӣ мекунанд, ки бо кӯмаки Худо онҳо метавонанд ҳама мушкилотеро, ки дар соҳиби мероси худ дучор мешаванд, паси сар кунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 17:1 Барои сибти Менашше низ бисьёр буд; зеро ки вай нахустзодаи Юсуф буд; барои Мокир, нахустзодаи Менашше, падари Ҷилъод, зеро ки ӯ марди ҷангӣ буд, аз ин рӯ вай Ҷилъод ва Бошон дошт.

Ба сибти Менашше бисёр дода шуд, зеро Менашше нахустзодаи Юсуф буд. Аз ҷумла, Мокир, нахустзодаи Менашше, ба Ҷилъод ва Бошон дода шуд, зеро ӯ марди ҷангӣ буд.

1: Муваффақиятҳои пешвоёни моро эътироф кардан ва ба онҳо мувофиқи он мукофот додан муҳим аст.

2: Худо касонеро, ки бар Ӯ таваккал мекунанд ва истеъдодҳои худро ба кор мебаранд, подош медиҳад.

1: Масалҳо 22:29 "Оё одамеро мебинӣ, ки дар кори худ моҳир аст? Ӯ дар назди подшоҳон хизмат хоҳад кард, ба одамони ношинос хизмат намекунад".

2: Ибриён 11: 24-26 "Бо имон Мусо, вақте ки калон шуд, писари духтари фиръавн номида шуданро рад кард ва бартарӣ дод, ки бо халқи Худо ба бадрафторӣ таҳаммул кунад, на аз лаззатҳои гузарандаи гуноҳ. , ки дашномҳои Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро ки ӯ мунтазири мукофот буд».

Еҳушаъ ибни Нун 17:2 Ва барои боқимондаи банӣ-Менашше аз қабилаҳояшон бисьёр буд; барои банӣ-Абиезер ва банӣ-Ҳелек, ва барои банӣ-Асриил, ва барои банӣ-Шакем, ва банӣ-Ҳефер ва банӣ-Шомидо: инҳо писарони писари Менашше писар буданд. Юсуфро аз оилаашон.

Ба сибтҳои Менашше, Абиезер, Ҳелек, Асриил, Шакем, Ҳефер ва Шемидо қуръаи мувофиқи онҳо дода мешавад.

1. Боварӣ ба ризқи Худо - Еҳушаъ 17:2

2. Баракати Муошират - Еҳушаъ 17:2

1. Такрори Шариат 11:8-9 - Пас, ҳамаи аҳкомеро, ки имрӯз ба шумо амр медиҳам, риоя кунед, то ки тавоно бошед ва дохил шавед ва заминеро, ки барои тасарруфи он меравед, тасарруф намоед; Ва шумо умри худро дар замине, ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, ки ба онҳо ва ба насли онҳо, замине, ки аз шир ва асал равон аст, бидиҳад, дароз кунед.

2. Забур 33:18-19 - Инак, чашми Худованд бар касонест, ки аз Ӯ метарсанд ва ба марҳамати Ӯ умед мебанданд; То ки ҷони онҳоро аз марг наҷот диҳад ва онҳоро дар гуруснагӣ зинда нигоҳ дорад.

Еҳушаъ ибни Нун 17:3 Аммо Салофҳод ибни Ҳефар, ибни Ҷилъод, ибни Мокир, ибни Менашше, писаре надошт, балки духтарон дошт; Милко ва Тирза.

Салофҳод аз сибти Менашше писар надошт, балки панҷ духтар, ки номҳояшон Маҳло, Нӯҳ, Ҳоғло, Милко ва Тирсо буданд.

1. Нақшаи Худо барои халқаш: Духтарони Салофҳод

2. Вақте ки ҳаёт мувофиқи нақша пеш намеравад: Тадқиқот дар бораи духтарони Салофҳод

1. Такрори Шариат 25:5–10

2. Ададҳо 27:1–11

Еҳушаъ ибни Нун 17:4 Ва онҳо ба ҳузури Элъозори коҳин ва ба ҳузури Еҳушаъ ибни Нун ва ба ҳузури мирон наздик омада, гуфтанд: «Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба мо дар миёни бародарони мо мерос диҳад». Бинобар ин, мувофиқи амри Худованд ба онҳо дар миёни бародарони падарашон мерос дод.

Банӣ-Исроил назди Элъозори коҳин, Еҳушаъ ибни Нун ва мирон омаданд, то ки мерос гиранд, чунон ки Худованд ба онҳо амр фармуда буд. Дар натиҷа, Худованд ба онҳо дар байни бародарони падарашон мерос дод.

1. Худованд имонро подош медиҳад: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо метавонад ба иҷрошавӣ оварда расонад

2. Қудрати талаб кардани он чизе, ки ба шумо лозим аст: Омӯзиши талаб кардани он чизеро, ки ба мо лозим аст, аз Худованд

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Матто 7:7-8 - Бипурс, ба ту дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед ва дари шумо ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ мепурсад, мегирад; ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва касе ки дарро бикӯбад, дар кушода мешавад.

Еҳушаъ ибни Нун 17:5 Ва даҳ ҳисса ба Менашше, дар канори замини Ҷилъод ва Бошон, ки дар он тарафи Ӯрдун буд, афтод;

Менашше ба иловаи замини Ҷилъод ва Бошон, ки дар он тарафи дарёи Урдун воқеъ буд, даҳ қисмат замин гирифт.

1. Садоқати Худо дар таъмини халқаш: Еҳушаъ 17:5

2. Муҳимияти идоракунӣ: Чӣ тавр аз он чизе, ки ба мо дода шудааст, истифода барем.

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад:

2. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи талантҳо: Зеро он мисли марде хоҳад буд, ки ба сафар мебарояд, ки хизматгорони худро даъват карда, амволи худро ба онҳо супурдааст.

Еҳушаъ ибни Нун 17:6 Зеро ки духтарони Менашше дар байни писаронаш мерос доштанд, ва бақияи писарони Менашше замини Ҷилъод доштанд.

Ба писарони Менашше мерос дода шуд, ки замини Ҷилъодро дар бар мегирифт.

1. Вафодории Худо дар ризқи Ӯ барои халқаш дида мешавад.

2. Муҳаббати Худо тавассути инъомҳои саховатманди Ӯ зоҳир мешавад.

1. Забур 37:4-5 - "Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту ато хоҳад кард. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ амал хоҳад кард".

2. Такрори Шариат 8:18 - «Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасдиқ кунад, чунон ки имрӯз аст».

Еҳушаъ ибни Нун 17:7 Ва соҳили Менашше аз Ошер то Микметоҳ, ки дар пеши Шакем воқеъ аст, буд; ва сарҳад аз тарафи рост ба сӯи сокинони Энтапуо мерафт.

Сарҳади Менашше аз Ошер то Михметоҳ ва сипас то Энтапуа, дар наздикии Шакем тӯл мекашид.

1. Ҳукмронии Худо дар сарҳадҳои Менашше - Еҳушаъ 17:7

2. Замини муқаддас ҳамчун баракат ва имтиёз - Еҳушаъ 17:7

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 17:8 Ва Менашше замини Тапуа дошт, аммо Тапуа дар сарҳади Менашше аз банӣ-Эфроим тааллуқ дошт;

Менашше замини Тапуаҳро, ки дар сарҳади Менашше буд ва ба банӣ-Эфроим тааллуқ дошт, гирифт.

1. Якҷоя дар ваҳдат кор кунем, то ба дастовардҳои бештар ноил гардем

2. Қувваи ҳамкорӣ дар Бадани Масеҳ

1. Эфсӯсиён 4:3 - Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои он як бадан, ки бисьёранд, як бадан мебошанд, Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳама бо як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, хоҳ яҳудӣ бошем, хоҳ ғайрияҳудиён, хоҳ ғулом бошем, хоҳ озод; ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаанд. Зеро ки бадан як узв не, балки бисёр узв аст.

Еҳушаъ ибни Нун 17:9 Ва соҳил ба дарёи Каноҳ, дар ҷануби наҳр фуруд омад; ин шаҳрҳои Эфроим дар байни шаҳрҳои Менашше мебошанд; соҳили Менашше низ дар тарафи шимолии дарё буд, ва баромади он дар баҳр:

Шаҳрҳои Эфроим дар байни шаҳрҳои Менашше дар соҳили дарёи Каноҳ, дар ҷануби дарё ва шимоли баҳр ҷойгир буданд.

1. Қувваи якҷо будан - Аҳамияти ваҳдат ва иттиҳод дар замони душворӣ.

2. Қудрати ҷомеа - Чӣ гуна якҷоя шудан метавонад чизҳои бузургро ба вуҷуд орад.

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд.

2. Аъмол 4:32 - Ва шумораи зиёди имондорон аз як дил ва як ҷон буданд.

Еҳушаъ ибни Нун 17:10 Дар ҷануб он аз они Эфроим буд, ва дар шимол аз они Менашше буд, ва баҳр сарҳади вай буд; ва дар Ашер дар шимол ва дар Иссокор дар шарқ ҷамъ омаданд.

Қабилаҳои Эфроим ва Менашше тақсим карда шуданд, ки баҳри онҳо сарҳади онҳо буд. Онҳо дар Ошер дар шимол ва Иссакор дар шарқ вохӯрданд.

1. «Аҳамияти сарҳадҳо»

2. «Ягонагии халқи Худо»

1. Эфсӯсиён 4:3-6 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2. Забур 132:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Еҳушаъ ибни Нун 17:11 Ва Менашше дар Иссокор ва дар Ошер-Байт-Шиён ва шаҳрҳои вай, ва Иблеам ва шаҳрҳои вай, ва сокинони Дор ва деҳоти вай, ва сокинони Эндор ва шаҳрҳои вай, ва сокинони Тааноҳ ва шаҳрҳои вай, ва сокинони Маҷиддӯ ва шаҳрҳои вай, ҳатто се кишвар.

Менашше бар якчанд шаҳрҳои Иссакор ва Ошер, аз ҷумла Байт-Шиён, Иблеом, Дор, Эндор, Таанах ва Маҷиддоро назорат мекард.

1. Қудрати мерос: баракати Худо дар замини Менашше (Еҳушаъ 17:11)

2. Муҳимияти итоаткорӣ: Ғалабаи Менашше бар рақибони худ (Еҳушаъ ибни Нун 17:11)

1. Матто 7:24-27 - Аз ин рӯ, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва шамолҳо вазида, ба он хона зада шуданд; вале он наафтид, зеро пояш бар санг буд. Аммо ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро ба амал наоварад, мисли одами беақл аст, ки хонаашро бар рег бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд ва бодҳо вазида, ба он хона зад ва он бо як зарбаи сахт фурӯ рехт.

2. Забур 48:1-3 - Худованд бузург аст ва дар шаҳри Худои мо, кӯҳи муқаддаси Ӯ ҳамду санои бузург аст. Зебо дар баландӣ, шодии тамоми замин, кӯҳи Сион, дар паҳлӯҳои шимол, шаҳри Подшоҳи бузург аст. Дар дохили қалъаҳои худ Худо худро ҳамчун қалъа машҳур кардааст.

Еҳушаъ ибни Нун 17:12 Аммо писарони Менашше натавонистанд сокинони он шаҳрҳоро бадар ронанд; аммо канъониён дар он сарзамин сокин хоҳанд буд.

Насли Менашше натавонистанд канъониёнро аз шаҳрҳое, ки ба онҳо дода шуда буданд, берун кунанд.

1. Қувваи имон: бартараф кардани монеаҳо дар замонҳои душвор

2. Дар баробари душвориҳо сабр кунед: Дарс аз достони Менашше

1. Ибриён 11:30-31 - "Бо имон деворҳои Ериҳӯ пас аз иҳота кардани ҳафт рӯз фурӯ ғалтид. Бо имон Роҳоби фоҳиша, вақте ки ҷосусонро бо осоиштагӣ қабул карда буд, бо онҳое ки имон намеоварданд, нобуд нашуд. "

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комил дошта бошад, то ки шумо комил ва комил бошед, чизе намерасад».

Еҳушаъ ибни Нун 17:13 Ва ҳангоме ки банӣ-Исроил қавитар шуданд, канъониёнро ба хироҷ гузоштанд, вале онҳоро тамоман бадар наоварданд.

Исроилиён ба қадри кофӣ қавӣ буданд, ки ба канъониён хироҷ андозанд, вале онҳо онҳоро пурра бадар ронда натавонистанд.

1. Қувваи Худо барои бартараф кардани ҳар монеа басанда аст

2. Қувваи устуворӣ

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Еҳушаъ ибни Нун 17:14 Ва писарони Юсуф ба Еҳушаъ сухан ронда, гуфтанд: «Чаро ба ман ҷуз як қуръа ва як ҳиссаи мерос додӣ, дар сурате ки ман қавми бузург ҳастам, зеро ки Худованд маро то ҳол баракат додааст?

Фарзандони Юсуф мепурсанд, ки чаро ба онҳо танҳо як қуръа ва як ҳиссаи мерос дода шудааст, зеро онҳо боварӣ доранд, ки Худованд онҳоро баракат додааст.

1. Баракатҳои Худо на ҳама вақт дида мешаванд ва мо бояд эътироф кунем, ки ҳатто бо он чизе ки мо дорем, баракат дорем.

2. Мо бояд барои неъматҳои Худо ба мо ато кардааст, новобаста аз он ки онҳо ба назар хурд бошанд, шукр гӯем.

1. Забур 103:2-4 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо эҳсон ва марҳамат тоҷ мегузорад;

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Еҳушаъ ибни Нун 17:15 Ва Еҳушаъ дар ҷавоби онҳо гуфт: «Агар ту як қавми бузург бошӣ, ба ҷангалзор баромада, дар замини фариззиён ва бузургҷуссаҳо барои худ бибур, агар кӯҳи Эфроим барои ту танг бошад. .

Еҳушаъ ба сибти Менашше дастур дод, ки дар замини ҷангал замини худро пайдо кунанд, ҳатто агар он аллакай аз ҷониби периззиён ва бузургҷуссаҳо ишғол шуда бошад ҳам.

1. Худо таъмин мекунад: Ҳатто дар муқобили душвориҳои ба назар бартарафнашаванда, Худо роҳе медиҳад.

2. Ғалаба кардан: Мо бояд ҷуръат дошта бошем, ки бархезем ва он чизеро, ки ба мо ваъда шуда буд, бигирем.

1. Эфсӯсиён 3:20 - Ба касе, ки қодир аст, аз рӯи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, беандоза бештар кунад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Еҳушаъ ибни Нун 17:16 Ва писарони Юсуф гуфтанд: «Тӯп барои мо басанда нест; ва ҳамаи канъониёне, ки дар замини водӣ сокинанд, аробаҳои оҳанин доранд, ҳам онҳо аз Байт-Шиён ва шаҳрҳои он ва ҳам онҳое, ки аз водии Изреил.

Ин порча фарзандони Юсуфро тасвир мекунад, ки изҳори нигаронӣ мекунанд, ки теппа барои соҳиби онҳо кофӣ нест, зеро канъониёни водӣ аробаҳои оҳанин доранд.

1. Худо моро бо роҳҳои гуногун меозмояд, аммо мо метавонем ба Ӯ таваккал кунем, ки ба мо қувват мебахшад, то ғолиб ояд.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба он чи Худо ба мо додааст, қаноат кунем ва ба нақшаи Ӯ таваккал кунем.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Филиппиён 4:11-13 - Ман инро аз он сабаб намегӯям, ки мӯҳтоҷ ҳастам, зеро ман ёд гирифтаам, ки новобаста аз вазъият қаноатманд бошам. Ман медонам, ки муҳтоҷ будан чист ва ман медонам, ки фаровонӣ чист. Ман сирри қаноатмандӣ дар ҳама гуна вазъиятро омӯхтам, хоҳ серӣ бошад, хоҳ гурусна, хоҳ дар фаровонӣ ва хоҳ дар камбизоат. Ман ҳамаи инро ба воситаи Ӯ, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро карда метавонам.

Еҳушаъ ибни Нун 17:17 Ва Еҳушаъ ба хонадони Юсуф, ба Эфроим ва Менашше, сухан ронда, гуфт: «Ту қавми бузург ҳастӣ, ва қудрати бузурге дорӣ;

Еҳушаъ хонадони Юсуфро, махсусан Эфроим ва Менашшеро ташвиқ кард, ки зиёда аз як қуръа дошта бошанд, зеро онҳо халқи бузург ва қудрати бузург буданд.

1. Қувваи Имконият: Қабули имкониятҳои дар пешистода

2. Гирифтани нерӯи ваҳдат: якҷоя кор кардан барои муваффақият

1. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем ва на ҳама узвҳо як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигари дигар ҳастем.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Еҳушаъ ибни Нун 17:18 Аммо кӯҳ аз они туст; зеро ки он ҳезум аст, ва онро бурида хоҳӣ дод; ва баромади он аз они ту хоҳад буд; зеро ки канъониёнро, гарчанде ки аробаҳои оҳанин доранд ва қавӣ бошанд, берун хоҳӣ кард.

Еҳушаъ ба исроилиён дастур медиҳад, ки кӯҳи пур аз ҳезумро тасарруф кунанд ва канъониёнро пеш кунанд, гарчанде ки аробаҳои оҳанин доранд ва қавӣ ҳастанд.

1. Бартараф кардани мушкилот бо имон ба Худо.

2. Дар Худованд қувват ёфтан.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама инро ба воситаи касе ки ба ман қувват мебахшад, иҷро карда метавонам".

Еҳушаъ 18-ро дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Еҳушаъ 18:1-10 тасвир мекунад, ки қабилаҳои боқимондаи Исроил дар Шилӯ барои барпо кардани хаймаи вохӯрӣ ҷамъ меоянд. Боб аз он оғоз мешавад, ки сарзамин пеш аз онҳо тобеъ шуда буд ва вақти он расидааст, ки ҳафт қабилаи боқимонда мероси худро гиранд. Еҳушаъ ба мардон супориш медиҳад, ки заминро аз назар гузаронанд ва ба ҳафт қисм тақсим кунанд, ки он дар байни ин қабилаҳо тақсим карда мешавад. Ӯ барои иҷрои ин вазифа аз ҳар қабила се нафарро ченак таъин мекунад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 18:11-28, он ба таври муфассал дар бораи сарҳадҳо ва шаҳрҳо дар дохили қисми ҷудошудаи Бинёмин маълумот медиҳад. Дар порча нишонаҳо ва шаҳрҳои мухталифи сарҳади Бинёмин, аз ҷумла Ериҳӯ, Байт-Ил, Ай, Ҷибъӯн ва ғайра зикр шудаанд. Он ҳамчунин қайд мекунад, ки Ерусалим, ки дар он вақт бо номи Ябус маъруф буд, дар ҳудуди Бинёмин ҷойгир буд, вале таҳти назорати ябусиён боқӣ монд.

Сархати 3: Еҳушаъ 18 бо нақл ба анҷом мерасад, ки намояндагони ҳар як сибти боқимонда ба назди Еҳушаъ дар Шилӯ меоянд, то мероси худро дар Еҳушаъ 18:2 гиранд. Онҳо дар назди Худо қуръа мепартоянд, то ҳудудҳои худро муайян кунанд. Боби мазкур бо зикри он хотима меёбад, ки пас аз анҷоми ин тақсимот, исроилиён ба қисмҳои ҷудошудаи худ баргаштанд ва мероси худро дар тамоми замин соҳиб шуданд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 18 пешниҳод мекунад:
Қабилаҳои боқимонда дар Шилӯ ҷамъ мешаванд, ки аз рӯи дастури ченкунӣ ва харитасозӣ;
Сарҳадҳо ва шаҳрҳо дар қисми Бинёмин тавсифи муфассал;
Намояндагон дар назди Худо қуръа партофта мерос мегиранд.

Таваҷҷӯҳ ба қабилаҳои боқимонда, ки дар Шилӯ ҷамъ мешаванд, тадқиқот ва харитасозӣ дастур дода шудааст;
Сарҳадҳо ва шаҳрҳо дар қисми Бинёмин тавсифи муфассал;
Намояндагон, ки мерос мегиранд, дар ҳузури Худо қуръа мепартоянд.

Дар ин боб ба сибтҳои боқимондаи Исроил, ки дар Шилӯ ҷамъ омадаанд, барои барпо кардани хаймаи вохӯрӣ, ченкунӣ ва харитаи замин барои тақсимот, ҳисоботи муфассали қисми ҷудошудаи Бинёмин ва намояндагони ҳар як қабила, ки мероси худро мегиранд, тамаркуз мекунад. Дар Еҳушаъ 18 гуфта мешавад, ки замин пеш аз онҳо тобеъ шуда буд ва Еҳушаъ ба сибтҳои боқимонда дастур медиҳад, ки дар Шилӯ ҷамъ шаванд. Ӯ мардонро аз ҳар қабила ба ҳайси ченкунанда таъин мекунад, то заминро ба ҳафт қисм тақсим кунанд.

Идома дар Еҳушаъ 18, маълумоти муфассал дар бораи қисми ҷудошудаи Бенҷамин оварда шудааст. Дар порча нишонаҳо ва шаҳрҳои мухталифи сарҳади Бинёмин, аз ҷумла Ериҳӯ, Байт-Ил, Ай, Ҷибъӯн ва ғайра тасвир шудааст. Дар он қайд карда мешавад, ки Ерусалим, ки дар он вақт бо номи Ябус маъруф буд, дар ҳудуди Бинёмин ҷойгир буд, вале зери назорати ябусиён боқӣ монд, ки шаҳре, ки ҳанӯз аз ҷониби Исроил пурра забт карда нашудааст.

Еҳушаъ 18 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он намояндагони ҳар як сибти боқимонда назди Еҳушаъ ба Шилӯ меоянд, то мероси худро гиранд. Онҳо дар

назди Худо қуръа мепартоянд, то ҳудудҳои худро муайян кунанд. Боби мазкур бо зикри он хотима меёбад, ки пас аз анҷоми ин тақсимот, исроилиён ба қисмҳои ҷудошудаи худ баргаштанд ва мероси худро дар тамоми замин соҳиб шуданд, қадами муҳим дар иҷрои ваъдаи Худо дар бораи тасарруфи Канъонро ба онҳо дод.

Еҳушаъ ибни Нун 18:1 Ва тамоми ҷамоати банӣ-Исроил дар Шилӯ ҷамъ омада, хаймаи ҷомеъро дар он ҷо барпо карданд. Ва замин дар пеши назари онҳо таслим шуд.

Тамоми ҷамоати банӣ-Исроил дар Шилӯ ҷамъ омада, хаймаи ҷамъомадро барпо карданд.

1. Аҳамияти ҷамъ омадан дар ибодати Худованд.

2. Қувваи имон барои рафъи монеаҳо.

1. Ибриён 10:25 - Ҷамъ омадани худро тарк накунем, чунон ки одати баъзеҳост; балки якдигарро насиҳат медиҳед, ва бештар аз он, ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Еҳушаъ ибни Нун 18:2 Ва дар миёни банӣ-Исроил ҳафт сибт боқӣ монданд, ки ҳанӯз мероси худро нагирифтаанд.

Ҳафт сибти Исроил буданд, ки ҳанӯз мероси худро нагирифтаанд.

1. Муҳимияти сабр - интизории замони Худо

2. Қувваи якҷоя кор кардан - муттаҳид кардани қабилаҳои Исроил

1. Забур 37:9 - "Зеро ки бадкорон маҳв хоҳанд шуд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, вориси замин хоҳанд шуд".

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Еҳушаъ ибни Нун 18:3 Ва Еҳушаъ ба банӣ-Исроил гуфт: «То кай шумо барои тасарруфи замине, ки Худованд Худои падарони шумо ба шумо додааст, суст меравед?

Еҳушаъ аз банӣ-Исроил пурсид, ки барои соҳиби замине, ки Худованд ба онҳо додааст, чӣ қадар вақт лозим аст.

1. Худо ба мо тамоми неъматҳоеро додааст, ки барои зиндагии муваффақона зиндагӣ кардан лозим аст.

2. Итоати фармудаҳои Худо моро ба зиндагии он, ки Ӯ барои мо муқаррар кардааст, наздиктар мекунад.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Такрори Шариат 11:13-15 - Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар шумо ба аҳкоми Ман, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, бодиққат гӯш кунед, Худованд Худои худро дӯст доред ва бо тамоми дили худ ва бо тамоми худ ба Ӯ хизмат кунед. ҷон, Ки ман ба ту борони замини туро дар мавсими худ медиҳам, бори аввал ва борони охирин, то ки дар ҷуворимакка ва шароби худ ва равғани худ ҷамъ шавӣ.

Еҳушаъ ибни Нун 18:4 Аз миёни шумо барои ҳар сибт се нафар ҷудо кунед; ва Ман онҳоро мефиристам, ва онҳо бархоста, заминро давр зада, онро мувофиқи мероси онҳо тасвир хоҳанд кард; ва боз назди ман хоҳанд омад.

Еҳушаъ ба исроилиён дастур дод, ки аз ҳар сибт се нафарро таъин кунанд, то Замини ваъдашударо кашф ва харита кунанд.

1. Худо ба мо рисолати омӯхтан ва кашф кардани неъматҳоеро, ки Ӯ барои мо додааст, медиҳад.

2. Далерона равед ва баракатҳои Худовандро биомӯзед.

1. Луқо 12:48 Аммо касе, ки намедонист ва коре кардааст, ки сазовори латукӯб мешавад, зарбаи сабук хоҳад гирифт. Ҳар касе, ки ба ӯ бисьёр дода шудааст, аз вай бисьёр талаб карда мешавад, ва аз касе ки ба вай бисьёр бовар карда бошанд, бисьёртар талаб мекунанд.

2. Ишаъё 45:2, Ман пешопеши ту меравам ва ҷойҳои баландро ҳамвор хоҳам кард, дарҳои биринҷиро пора-пора хоҳам кард ва панҷараҳои оҳанинро бурида хоҳам дод.

Еҳушаъ ибни Нун 18:5 Ва онро ба ҳафт қисм тақсим хоҳанд кард: Яҳудо дар соҳили онҳо дар ҷануб сокин хоҳанд буд, ва хонадони Юсуф дар канори онҳо дар шимол сокин хоҳанд буд.

Хонаи Яҳудо ва хонаи Юсуф бояд замини Канъонро ба ҳафт қисм тақсим кунанд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба исроилиён

2. Муҳимияти иҷро кардани Каломи Худо

1. Такрори Шариат 7:12-15 - Вафодории Худованд дар риояи аҳди худ бо исроилиён

2. Еҳушаъ 11:23 - Қудрати итоаткорӣ ба аҳкоми Худованд

Еҳушаъ ибни Нун 18:6 Пас, шумо заминро ба ҳафт қисм тасвир кунед, ва тасвирро ба ин ҷо ба ман биёред, то ки ман дар ин ҷо ба ҳузури Худованд Худои мо барои шумо қуръа андозам.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки заминро ба ҳафт қисм тақсим кунанд ва тасвири онро ба Еҳушаъ биёранд, то ки ӯ дар ҳузури Худованд қуръа партояд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо: таслим шудан ба иродаи Ӯ

2. Қудрати ризқи Худо: такя ба ваъдаҳои ӯ

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 18:7 Аммо левизодагон дар миёни шумо ҳиссаи худро надоранд; зеро ки коҳинияти Худованд мероси онҳост; ва Ҷод ва Реубен ва нисфи сибти Менашше мулки худро дар он тарафи Урдун дар шарқ гирифтанд, ки Мусо бандаи Худованд ба онҳо додааст.

Ин оят нишон медиҳад, ки левизодагон дар вақти тақсим кардани Замини ваъдашуда ягон замин нагирифтанд, зеро мероси онҳо коҳинияти Худованд буд.

1. Мо бояд бо мероси худ қаноат кунем, ҳатто агар он ба мероси дигарон монанд набошад.

2. Неъматҳои Худованд дар шаклҳои гуногун меоянд, на танҳо дорои.

1. 1 Тимотиюс 6:6-8 - Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст. Зеро ки мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз он чизе гирифта наметавонем. Вале агар хуроку сару либос дошта бошем, бо ин каноат мекунем.

2. Забур 16:5-6 - Худовандо, танҳо Ту насиби ман ва косаи ман ҳастӣ; ту насиби маро эмин мегардонӣ. Хатҳои сарҳадӣ барои ман дар ҷойҳои гуворо афтодаанд; Албатта маро меросе некӯ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 18:8 Ва одамон бархоста, рафтанд; ва Еҳушаъ ба онҳое ки мерафтанд, то тасвир кардани заминро амр фармуда, гуфт: «Рафта, дар замин сайр кунед ва онро тасвир кунед ва боз назди ман биёед, то ки ман дар ин ҷо қуръа андозам. ба ҳузури Худованд дар Шилӯ.

Еҳушаъ ба мардони исроилӣ дастур дод, ки заминро таҳқиқ кунанд ва ба назди ӯ баргарданд, то заминро мувофиқи хости Худо тақсим кунанд.

1. Худо роҳҳои моро ҳидоят мекунад, агар мо иродаи Ӯро ҷӯем.

2. Мо бояд омода бошем, ки мувофиқи иродаи Худо амал кунем, вақте ки он ба мо ошкор мешавад.

1. Забур 37:23 - "Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 18:9 Ва одамон рафта, аз замин гузаштанд, ва онро ба шаҳрҳо ба ҳафт қисм дар китоб тасвир карданд, ва боз назди Еҳушаъ назди лашкар дар Шилӯ омаданд.

Нӯҳ нафар фиристода шуданд, ки дар тамоми замини Канъон бираванд ва онро ба ҳафт минтақа тақсим кунанд. Онҳо онро дар китоб сабт карданд ва ба Шилӯ ба назди Еҳушаъ баргаштанд.

1. Муҳимияти ҳуҷҷатгузории таҷрибаи мо

2. Қудрати якҷоя кор кардан

1. Воиз 4:9-12 Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷо хобанд, гарманд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад?

2. 2 Тимотиюс 4:2 Каломро мавъиза кунед; дар мавсим ва берун аз мавсим омода бошед; бо сабру таҳаммул ва таълимоти комил сарзаниш кунед, сарзаниш кунед ва насиҳат кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 18:10 Ва Еҳушаъ барои онҳо дар Шилӯ ба ҳузури Худованд қуръа партофта, дар он ҷо Еҳушаъ заминро ба банӣ-Исроил мувофиқи тақсимоташон тақсим кард.

Еҳушаъ заминро дар байни исроилиён мувофиқи роҳнамоии Худованд тақсим мекунад.

1: Худо халқи Худро таъмин мекунад - Еҳушаъ 18:10

2: Итоаткорӣ баракатҳо меорад - Еҳушаъ 18:10

1: Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2: Такрори Шариат 8:18 - Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

Еҳушаъ ибни Нун 18:11 Ва қуръа аз сибти банӣ-Биньёмин мувофиқи қабилаҳои онҳо ба миён омад, ва ҳудуди насиби онҳо дар миёни банӣ-Яҳудо ва банӣ-Юсуф омад.

Ба сибти Биньёмин як қитъаи байни банӣ-Яҳудо ва банӣ-Юсуф ҷудо карда шуд.

1: Мо бояд омода бошем, ки қисми худро дар ҳаёт қабул кунем ва бо он қаноат кунем ва дарк кунем, ки Худо барои ҳамаи мо нақша дорад.

2: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо ба мо захираҳо ва дастгирӣ медиҳад, ки барои амалӣ кардани мақсади Ӯ дар ҳаёти мо лозим аст.

1: Филиппиён 4:11-12 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам.

2: Забур 84:11 - Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд лутфу шараф ато мекунад. Ҳеҷ кори некеро аз онҳое, ки рост мераванд, дареғ намедорад.

Еҳушаъ ибни Нун 18:12 Ва сарҳади онҳо дар тарафи шимол аз Урдун буд; ва сарҳад ба тарафи шимол ба тарафи Ериҳӯ баромада, аз байни кӯҳҳо ба самти ғарб мебаромад; ва баромади он дар биёбони Байт-Ҳавин буд.

Ин порча сарҳади шимолии замини Биньёминро тасвир мекунад, ки аз дарёи Урдун то биёбони Байт-Ҳавин тӯл мекашид ва аз кӯҳҳои ғарби Ериҳӯ мегузарад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаи худ дар бораи додани замин барои исроилиён.

2. Чӣ гуна садоқати Худо аз ҳудуди ҷуғрофӣ ва вақт болотар аст.

1. Такрори Шариат 1:21 - "Инак, Худованд Худои ту заминро ба ту додааст. Бирав ва онро тасарруф кун, чунон ки Худованд Худои аҷдодони ту ба ту гуфтааст, натарс, рӯҳафтода нашав. "

2. Забур 37:3-5 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин бош ва бо садоқат дӯстӣ кун. Худро аз Худованд ҳаловат кун, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро медиҳад. Роҳи худро ба Худованд вогузор. ; ба ӯ эътимод кунед, ва ӯ амал хоҳад кард ».

Еҳушаъ ибни Нун 18:13 Ва сарҳад аз он ҷо ба сӯи Луз, ба тарафи Луз, ки Байт-Ил аст, дар ҷануб буд; ва сарҳад то Атаротадар, дар наздикии теппае, ки дар тарафи ҷанубии Байт-Ҳӯрӯни поён ҷойгир аст, фурӯд омад.

Ин порча сарҳадро тасвир мекунад, ки аз шаҳри Луз то Атаротадар, дар наздикии теппа дар тарафи ҷанубии Байт-Ҳӯрони поёнӣ тӯл мекашид.

1. Муҳофизати Худованд: Нигоҳе ба таъминоти Худо барои халқаш дар Еҳушаъ 18:13

2. Дар ҷойҳои ғайричашмдошт қувват ёфтан: Омӯзиши роҳнамоии Худо дар Еҳушаъ 18:13

1. Ҳастӣ 28:10-19 - Орзуи Яъқуб дар бораи нардбоне, ки ба осмон мерасад.

2. Такрори Шариат 1:7-8 - Ваъдаи Худованд дар бораи ба исроилиён додани замини ваъдашуда.

Еҳушаъ ибни Нун 18:14 Ва сарҳад аз он ҷо кашида шуда, гӯшаи баҳрро ба самти ҷануб, аз теппае ки пешопеши Байт-Ҳӯрӯн ба ҷануб вокеъ аст, иҳота мекард; ва баромади он дар Қирят-Баал, ки Қирят-Еорим, шаҳри банӣ-Яҳудо аст, воқеъ буд; ин маҳаллаи ғарбӣ буд.

Ин порча сарҳадҳои заминеро, ки ба сибти Яҳудо тааллуқ дошт, тасвир мекунад, ки он як гӯшаи баҳри Миёназамин ва шаҳри Кирят-Еаримро дар бар мегирифт.

1. Худованд сибти Яҳудоро бо замине баракат додааст, ки онҳоро азони худ мекоманд.

2. Вафодории Худо дар фароҳам овардани замин барои халқаш дида мешавад.

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

4. Такрори Шариат 6:10-12 - Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту туро ба замине меорад, ки ба падаронат, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, то ба ту шаҳрҳои бузург ва хубе, ки бино накардай, бидиҳад. , ва хонаҳои пур аз ҳар неъмате, ки шумо пур накардаед, ва обанборҳое, ки накофтаед, ва токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинондаед, ва ҳангоме ки мехӯред ва сер мешавед, эҳтиёт шавед, ки Худовандро фаромӯш накунед. шуморо аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард.

Еҳушаъ ибни Нун 18:15 Ва канори ҷанубӣ аз охири Қирят-Еорим буд, ва сарҳад аз ғарб берун шуда, ба сӯи чоҳи обҳои Нефтӯаҳ мебаромад.

Семоҳаи ҷанубии замини Канъон аз Кириат-Еорим то чоҳи обҳои Нефтоҳ тӯл мекашид.

1. Замини Канъон: ҷои ризқу ваъда

2. Ваъдаи Худо дар бораи таъмин: Омӯзиши Еҳушаъ 18:15

1. Ишаъё 41:17-20 - Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобондан водор мекунад; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ ҷони маро барқарор мекунад; Ӯ маро ба хотири исми Худ дар роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 18:16 Ва сарҳад то охири кӯҳе, ки дар рӯ ба рӯи водии писари Ҳиннӯм воқеъ аст, ва дар водии бузургҷуссаҳо дар шимол аст, фурӯд омада, ба водии Ҳиннӯм, ба паҳлӯ фурӯд меомад. аз Ебусӣ дар ҷануб, ва ба Энроҷил фуруд омад,

Сарҳади Еҳушаъ 18:16 Аз охири кӯҳ то водии Ҳинном, Ебусӣ ва Энроҷил тӯл мекашид.

1. Сафари имон: Чӣ гуна интихоби содиқи мо ҳаёти моро роҳнамоӣ мекунад

2. Қудрати сарҳадҳо: Фаҳмидани ҳудуди зиндагии мо

1. Забур 16:6 - "Хатҳои сарҳадӣ барои ман дар ҷойҳои дилкаш афтодаанд; албатта ман мероси гаронбаҳо дорам".

2. Ибриён 13:20 - Бигзор Худои осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро, чӯпони бузурги гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди ҷовидонӣ, шуморо бо ҳар кори нек муҷаҳҳаз гардонад, то ки иродаи Ӯро ба ҷо оваред, ки дар мо он чи ба назари Ӯ писанд аст, ба воситаи Исои Масеҳ амал мекунад, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Еҳушаъ ибни Нун 18:17 Ва аз шимол кашида шуда, ба Эншемеш равона шуд, ва ба сӯи Ҷелилот, ки дар муқобили болоравии Адумим воқеъ аст, равона шуд, ва ба санги Бӯҳон ибни Реубен фуромад.

Сарҳади сибти Биньёмин аз шимол кашида шуда, ба ҷануб то санги Бӯҳон ибни Реубен мерафт.

1. Сарҳадҳои имони мо: Чӣ гуна донистани решаҳои рӯҳонии мо метавонад ба роҳнамоии ҳаёти мо кӯмак кунад

2. Сангҳои ҳаёти мо: Чӣ тавр таҷрибаҳои аҷдодони мо метавонанд моро ба фаҳмиши бештар роҳнамоӣ кунанд

1. Масалҳо 22:28 - "Ҷойгоҳи қадимие, ки падаронат гузоштаанд, аз байн набар".

2. Румиён 15:4 - «Зеро он чи ки пештар навишта шуда буд, барои омӯхтани мо навишта шудааст, то ки мо ба воситаи сабр ва тасаллӣ аз Навиштаҳо умед дошта бошем».

Еҳушаъ ибни Нун 18:18 Ва ба тарафи шимол, аз тарафи рӯ ба рӯи Араба гузашта, ба сӯи Араба фурӯд омад.

Банӣ-Исроил аз Араба ба самти шимол гузашта, ба Араба фуромаданд.

1. Бо имон дар ҷойҳои ношинос зиндагӣ кардан - Еҳушаъ 18:18

2. Пайравӣ ба роҳнамоии Худо ҳатто вақте ки мо намефаҳмем - Еҳушаъ 18:18

1. Такрори Шариат 31:8 - "Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад. Натарсед ва ҳаросон нашавед.

2. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ ба ту маслиҳат медиҳам.

Еҳушаъ ибни Нун 18:19 Ва сарҳад ба тарафи шимолии Байтҳӯғло мегузашт, ва баромади сарҳад дар халиҷи шимолии баҳри шӯр дар канори ҷанубии Урдун буд; ин соҳили ҷанубӣ буд.

Ин ояти Китоби Муқаддас макони сарҳади шимолии шаҳри Байтҳуғлоро, ки халиҷи шимолии баҳри Намак дар канори ҷанубии дарёи Урдун аст, тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш

2. Ҳукмронии Худо дар муқаррар кардани ҳудуди

1. Ҳизқиёл 47:18-20 - Ва тарафи шарқиро аз Ҳорон ва аз Димишқ ва Ҷилъод ва аз замини Исроил назди Урдун, аз сарҳад то баҳри шарқӣ чен кунед. Ва ин соҳили шарқии шумо хоҳад буд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:3-4 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот, ва тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузург, ки сӯи ғуруби офтоб, соҳили шумо хоҳад буд.

Еҳушаъ ибни Нун 18:20 Ва Урдун сарҳади он дар тарафи шарқ буд. Ин буд мероси банӣ-Биньёмин, мувофиқи қабилаҳои онҳо, бар ҳасби атрофи он.

Ин порча меросеро тасвир мекунад, ки ба сибти Бинёмин, ки дар шарқ бо дарёи Урдун ҳамсарҳад буд, дода шудааст.

1. Садоқати Худо дар таъмини халқаш - Еҳушаъ 18:20

2. Муҳимияти идоракунӣ дар меросе, ки Худо ба мо додааст - Еҳушаъ 18:20

1. Такрори Шариат 8:18, "Аммо Худованд Худои худро ба ёд оваред, зеро Ӯст, ки ба шумо қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрдааст, мисли имрӯз тасдиқ мекунад".

2. Забур 16:5-6, "Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; насиби маро Ту нигоҳ медорӣ. Дар ҷойҳои нек бароям хатҳо афтодаанд; дар ҳақиқат, ман мероси зебое дорам".

Еҳушаъ ибни Нун 18:21 Ва шаҳрҳои сибти банӣ-Биньёмин мувофиқи қабилаҳояшон Ериҳӯ ва Байт-Ҳӯғло ва водии Қезиз буданд,

Ин порча се шаҳреро тасвир мекунад, ки қисми сибти Биньёмин буданд.

1. Садоқати қабилаи Бинёмин - Чӣ гуна онҳо ҳатто дар замонҳои душвор ӯҳдадории худро ба Худованд риоя карданд.

2. Далерӣ дар баробари душворӣ - устувор истодан дар баробари душворӣ ва содиќ мондан ба Худованд.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ба ҷуз он чизе, ки барои инсоният маъмул аст, ҳеҷ васвасаи шуморо фаро нагирифтааст. Ва Худо мӯъмин аст. Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед. Аммо вақте ки шумо ба васваса дучор мешавед, ӯ инчунин роҳи халосиро фароҳам меорад, то шумо ба он тоб оваред.

Еҳушаъ ибни Нун 18:22 Ва Байторабо ва Замарайм ва Байт-Ил,

Дар Еҳушаъ 18:22 се шаҳр дар минтақаи Биньёмин зикр шудааст: Байт-арабо, Замарайм ва Байт-Ил.

1. Вафодории Худо ба халқи худ: чӣ гуна замини ваъдашуда дар байни қабилаҳо тақсим карда шуд

2. Се шаҳри Бинёмин: Омӯзиши Байтароба, Земарайм ва Байт-Ил

1. Такрори Шариат 1: 7-8 - "Рӯгард ва сафар кунед, ва ба кӯҳҳои амӯриён ва ба ҳама ҷойҳои наздики он, дар даштҳо, дар водиҳо ва теппаҳо ва ҷануб биравед. , ва дар канори баҳр, то замини Канъониён ва Лубнон, то дарёи бузург, дарёи Фурот; Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ қасам хӯрдааст, тасарруф кунед. , Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб, то ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо ато кунад».

2. Еҳушаъ 13:6 - "Ҳамаи сокинони кӯҳистонӣ аз Лубнон то Мисрефӯт-Маим ва тамоми Сидӯниёнро аз пеши банӣ-Исроил бадар хоҳам ронд; онро танҳо бо қуръа ба банӣ-Исроил барои мулк тақсим кун, чунон ки ба ту амр фармудаам».

Еҳушаъ ибни Нун 18:23 Ва Авим ва Параҳ ва Уфро,

Ин порча дар бораи ҷойгиршавии Авим, Параҳ ва Офра сухан меронад.

1. Ваъдаҳои ризқу рӯзии Худо: Авим, Параҳ ва Офро мисол

2. Вафодории Худо: Қиссаи Авим, Параҳ ва Офро

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи эътимод ба Худо барои эҳтиёҷоти мо.

2. Забур 23:1-6 - ваъдаи Худо дар бораи таъмин ва муҳофизат.

Еҳушаъ ибни Нун 18:24 Ва Кофарҳомӯнай, Офнӣ ва Габо; дувоздаҳ шаҳр бо деҳаҳояшон:

Дар Еҳушаъ 18:24 дувоздаҳ шаҳр бо деҳоташон, аз ҷумла Чефарҳаммонай, Офнӣ ва Габо номбар шудааст.

1. Барои шаҳрҳое, ки Худо бар мо ато кардааст, шукрона кунем.

2. Биёед ба ёд орем, ки неъматҳои худро аз ҷониби Худо эътироф кунем.

1. Такрори Шариат 7: 13-14 "Ва Ӯ туро дӯст хоҳад дошт ва баракат хоҳад дод ва туро афзун хоҳад кард. Ӯ инчунин бар меваи шиками ту ва меваи замини ту, ғалла ва шароби ту ва равғани ту, афзоиши ҳосили ту баракат хоҳад дод. рамаҳо ва бачаҳои рамаи шумо, дар замине ки ба падаронатон қасам хӯрда буд, ки ба шумо медиҳад.

2. Забур 121:1-2 "Чашмамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид".

Еҳушаъ ибни Нун 18:25 Ҷибъӯн ва Ромо ва Беэрӯт,

Дар порча чаҳор шаҳр дар сарзамини Бинёмин, аз ҷумла Ҷибъӯн, Ромо, Беэрот ва Ҷаба тасвир шудааст.

1: Худо Худои фаровон аст - Еҳушаъ 18:25 ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо моро ҳатто дар миёни биёбон таъмин мекунад.

2: Итоати содиқона баракатҳо меорад - Мо даъват шудаем, ки ба Худо содиқ бимонем ва дар итоат ба Каломи Ӯ рафтор кунем ва он ба мо баракатҳо меорад.

1: Такрори Шариат 8:11-18 - Ба мо ҳама баракатҳоеро, ки Худо ба мо додааст ва чӣ гуна Ӯ моро ба сарзамини фаровон меорад, ба хотир меорад.

2: Забур 65:9-13 - Худоро барои фаровонии ғизо ва корҳои аҷибе, ки Ӯ кардааст, ҳамду сано мегӯяд.

Еҳушаъ ибни Нун 18:26 Ва Мисфо ва Кефира ва Мӯзоро,

Дар порча се ҷой зикр шудааст: Мизпа, Чефира ва Мӯза.

1. "Қудрати ҷой: Ҷустуҷӯи умед дар маконҳое, ки мо боздид мекунем"

2. "Ваъдаҳои Худо: таваккал ба Ӯ дар қаламрави номаълум"

1. Забур 16:8 - "Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам, зеро ки Ӯ дар тарафи рости ман аст, ман ба ларза нахоҳам афтод".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Еҳушаъ ибни Нун 18:27 Ва Рекем ва Ирпиил ва Тарола,

Дар ин порча се шаҳр дар сарзамини Бинёмин зикр шудааст: Рекем, Ирпеил ва Тарола.

1. Муҳимияти донистани он ки шумо аз куҷо омадаед

2. Қувваи ваҳдат дар ҷомеа

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили худ, ҷони худ ва қуввати худ дӯст бидор

2. Забур 133:1 - Чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд

Еҳушаъ ибни Нун 18:28 Ва Зело, Элф ва Ебусӣ, ки Ерусалим, Ҷибъот ва Кирёт аст; чордах шахр бо кишлокхои худ. Ин аст мероси банӣ-Биньёмин мувофиқи қабилаҳояшон.

Дар ин порча чордаҳ шаҳру деҳот, ки ба мероси банӣ-Биньёмин мувофиқи оилаҳояшон буданд, муҳокима карда мешавад.

1. Вафодории ваъдаҳои Худо: чӣ гуна Худо каломи Худро иҷро мекунад

2. Муҳимияти эътироф ва қабул кардани мероси мо дар Масеҳ

1. Такрори Шариат 7:12-13 - Агар шумо ба ин ҳукмҳо гӯш диҳед ва онҳоро бодиққат риоя кунед, он гоҳ Худованд Худои шумо аҳди марҳаматеро, ки ба падарони шумо бастааст, бо шумо нигоҳ медорад. Ӯ шуморо дӯст медорад ва шуморо баракат медиҳад ва шуморо афзун мекунад.

2. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки бо Ӯ ҷалол ёбад.

Еҳушаъ 19-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: Еҳушаъ 19:1-9 тақсимоти заминро барои сибти Шимъӯн тасвир мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки мероси Шимъӯн аз дохили қисме, ки ба Яҳудо дода шуда буд, гирифта шудааст. Дар он шаҳрҳои гуногуни дар ҳудуди Шимъӯн буда, аз ҷумла Беэр-Шобаъ, Шеба, Моладо ва ғайра зикр шудаанд. Ин порча нишон медиҳад, ки чӣ тавр Шимъӯн мероси худро дар асоси қабилаҳои онҳо гирифтааст.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 19:10–16, он ба таври муфассал дар бораи қаламраве, ки ба Забулун ҷудо карда шудааст, оварда шудааст. Дар ин порча шаҳрҳои мухталифе, ки дар қисми Забулун буданд, ба монанди Катат, Наҳалол, Шимрон ва дигарон зикр шудаанд. Он инчунин қайд мекунад, ки сарҳади онҳо ба ғарб ба сӯи баҳри Миёназамин тӯл мекашид.

Сархати 3: Еҳушаъ 19 бо нақл ба анҷом мерасад, ки дар он намояндагони ҳар як қабила мероси худро дар Еҳушаъ 19:17-51 идома медиҳанд. Дар порча шаҳрҳо ва минтақаҳои мухталифе, ки ба қабилаҳои гуногун, аз қабили Иссакор, Ашер, Нафталӣ, Дан таъин шудаанд, номбар шудаанд ва шарҳи ҳамаҷонибаи қисмҳои ҷудошудаи онҳоро медиҳад. Ин тақсимот кафолат медиҳад, ки ҳар як қабила мероси таъиншудаи худро дар дохили Замини ваъдашуда мегирад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 19 пешниҳод мекунад:
Қисса барои сибти Шимъӯн, ки аз қисми Яҳудо гирифта шудааст;
Ҳудуди ба Забулун ҷудошуда тавсифи муфассал;
Давом додани тақсимоти мерос намояндагони қисмҳо мегиранд.

Таваҷҷӯҳ ба тақсимоти сибти Шимъӯн, ки аз қисми Яҳудо гирифта шудааст;
Ҳудуди ба Забулун ҷудошуда тавсифи муфассал;
Давом додани тақсимоти мерос намояндагони қисмҳо мегиранд.

Дар ин боб ба тақсимоти замин барои қабилаҳои гуногун, аз ҷумла Шимъӯн ва Забулун, инчунин тақсимоти идомаи мерос ба намояндагони ҳар як қабила нигаронида шудааст. Дар Еҳушаъ 19 гуфта мешавад, ки мероси Шимъӯн аз дохили қисме, ки ба Яҳудо тақсим карда шуда буд, гирифта шудааст. Дар порча шаҳрҳо дар ҳудуди Шимъӯн номбар шудаанд ва нишон медиҳанд, ки чӣ гуна онҳо мероси худро аз рӯи қабилаҳои худ гирифтанд.

Идома дар Еҳушаъ 19, маълумоти муфассал дар бораи қаламрави ба Забулун ҷудошуда оварда шудааст. Дар ин порча шаҳрҳои мухталифе, ки дар қисмати Забулун буданд, ёдовар мешаванд ва қайд мекунад, ки сарҳади онҳо ба самти ғарб ба сӯи баҳри Миёназамин тӯл мекашид, ҷузъи муҳими ҷуғрофӣ барои фаҳмидани замини ба онҳо ҷудошуда мебошад.

Еҳушаъ 19 бо ҳисоботе хотима меёбад, ки дар он намояндагони ҳар як қабила мероси худро идома медиҳанд. Дар порча шаҳрҳо ва минтақаҳои мухталифе, ки ба қабилаҳои гуногун, аз қабили Иссакор, Ашер, Нафталӣ, Дан таъин шудаанд, номбар шудаанд ва шарҳи ҳамаҷонибаи қисмҳои ҷудошудаи онҳоро медиҳад. Ин тақсимот кафолат медиҳад, ки ҳар як қабила мероси таъиншудаи худро дар Замини ваъдашуда ба даст меорад, қадами муҳимест дар иҷрои ваъдаи Худо дар бораи ҷойгир кардани онҳо дар Канъон.

Еҳушаъ ибни Нун 19:1 Ва қуръаи дуюм ба Шимъӯн, яъне барои сибти банӣ-Шимъӯн мувофиқи қабилаҳояшон нозил шуд; ва мероси онҳо дар доираи мероси банӣ-Яҳудо буд.

Шимъӯн қуръаи дуюмро аз мероси Яҳудо гирифт.

1. Шодии ҳақиқӣ аз зиндагӣ бо иродаи Худо пайдо мешавад.

2. Мо метавонем аз ризқи Худо қаноатманд шавем.

1. Марқӯс 10:29-30 «Исо гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: касе нест, ки ба хотири Ман ва Инҷил хона ё бародарон ё хоҳарон, модар ё падар ё фарзандон ё заминро тарк карда бошад, ки онро қабул накунад. сад маротиба зиёдтар ҳоло дар ин замони ҳозира: хонаҳо, бародарон, хоҳарон, модарон, кӯдакон ва киштзорҳо дар баробари таъқибот ва дар замони оянда ҳаёти ҷовидонӣ».

2. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардонад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидам.

Еҳушаъ ибни Нун 19:2 Ва онҳо дар мероси худ Беэр-Шобаъ ва Шеба ва Молодо,

Ин порча дар бораи қитъаи замин, ки қисми мероси сибти Шимъӯн буд, муҳокима карда мешавад.

1. «Баракати мерос: бештар аз он чӣ Худо ба мо ато мекунад»

2. "Сипосгузории самимӣ: қадр кардани неъматҳои Худо"

1. Эфсӯсиён 1:3-12 - Ситоиши умеди муборак ва мероси имондорон

2. Забур 16:5-6 - Шодии мерос аз Худо ва лаззатҳои ҳузури Ӯ

Еҳушаъ ибни Нун 19:3 Ва Ҳазаршуъол, Балоҳ ва Азем,

Дар ин порча аз Еҳушаъ 19:3 чор шаҳре, ки ба сибти Шимъӯн тааллуқ доштанд - Ҳазаршуал, Бало ва Азем зикр шудааст.

1. "Тӯҳфаи соҳибӣ: Ҷустуҷӯи қувват дар мероси мо"

2. «Вафодории Худо: баракати моликият»

1. Такрори Шариат 12:10 - "Аммо вақте ки шумо аз Урдун мегузаред ва дар замине, ки Худованд Худоят ба шумо мерос медиҳад, зиндагӣ мекунед, ва Ӯ ба шумо аз ҳамаи душманони гирду атрофатон оромӣ медиҳад, то ки шумо дар бехатарӣ зиндагӣ кунед".

2. Забур 16:5-6 - "Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; насиби маро Ту нигоҳ медорӣ. Дар ҷойҳои некӯ барои ман хатҳо афтодаанд; дар ҳақиқат, ман мероси зебое дорам."

Еҳушаъ ибни Нун 19:4 Ва Элтолод ва Байтул ва Ҳӯрмо,

Дар ин порча чор шаҳр дар тақсимоти сибти Шимъӯн зикр шудааст: Элтолод, Байтул, Ҳӯрмо ва Зиклаг.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ, ҳатто дар вақти душворӣ ва душворӣ (Еҳушаъ ибни Нун 19:4).

2. Муҳимияти эътимод ба Худо ва итоат кардани аҳкоми Ӯ (Еҳушаъ ибни Нун 19:4).

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:5 Ва Сиқлоқ ва Байтмаркабӯт ва Ҳасарсусо,

Дар ин порча чор шаҳр дар қаламрави Яҳудо зикр шудааст: Сиқлоғ, Байтмаркабӯт, Ҳазарсусо ва Байт-Лабоут.

1. Худо ба ҳамаи мо як қатор неъматҳо ва неъматҳои беназир додааст, ки барои ҷалоли худ истифода барем.

2. Мо бояд ҳаёти худро барои ҷалол додани Худо истифода барем ва ба Ӯ содиқона хизмат кунем.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. 1 Петрус 4:10 - Вақте ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо.

Еҳушаъ ибни Нун 19:6 Ва Байт-Лаббӯт ва Шаруҳен; сездаҳ шаҳр ва деҳоти онҳо:

Еҳушаъ ибни Нун 19:6 13 шаҳр ва деҳаҳои онҳо — Байт-Леббӯт ва Шаруҳенро тасвир мекунад.

1. "Қудрати Ҷамъият: Шаҳрҳои Байт-Лебот ва Шаруҳен"

2. «Ҳадафи ваҳдат: Дарсҳо аз шаҳрҳои Байтлабут ва Шаруҳен»

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Еҳушаъ ибни Нун 19:7 Айн, Реммон ва Этер ва Ошон; чор шаҳр ва деҳоти онҳо:

Ин оят аз Еҳушаъ 19:7 чор шаҳр ва деҳаҳои онҳоро зикр мекунад.

1. Худо ваъда додааст, ки ниёзҳои моро таъмин мекунад, агар мо ба Ӯ таваккал кунем.

2. Новобаста аз он ки зиндагӣ то чӣ андоза душвор мешавад, мо метавонем дар Худованд паноҳ ёбем.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Забур 61:5 - Ором шав, эй ҷони ман, танҳо дар Худо; умеди ман аз ӯ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:8 Ва ҳамаи деҳоте ки гирду атрофи ин шаҳрҳо буданд, то Баалатбаир, Рамат аз ҷануб. Ин аст мероси сибти банӣ-Шимъӯн мувофиқи қабилаҳояшон.

Ин порча мероси сибти Шимъӯнро, ки шаҳрҳои Баалатбаир ва Рамат дар ҷанубро дар бар мегирифт, тасвир мекунад.

1. «Аҳамияти мерос: даъво кардан аз они мо».

2. "Баракати мансубият: Мулоҳиза дар бораи мероси Шимъӯн"

1. Румиён 8:17 - "Ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ бо Ӯ ҷалол ёбем."

2. Эфсӯсиён 1:11 - «Мо дар Ӯ мерос гирифтаем, ки мувофиқи нияти Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи маслиҳати иродаи Ӯ ба амал меоварад, пешакӣ муайян шудааст».

Еҳушаъ ибни Нун 19:9 Аз насиби банӣ-Яҳудо мероси банӣ-Шимъӯн буд, зеро ки қисми банӣ-Яҳудо барои онҳо зиёд буд, бинобар ин ба банӣ-Шимъӯн мероси худро аз мероси онҳо дошт.

Мероси банӣ-Шимъӯн ба насиби банӣ-Яҳудо буд, зеро ки насибаи онҳо барои онҳо зиёд буд.

1. Худо ҳамеша ба халқи худ ризқ медиҳад, ҳатто вақте ки ин имконнопазир аст.

2. Ризи Худо комил аст ва ҳоҷат ба ташвиш нест.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

Еҳушаъ ибни Нун 19:10 Ва қуръаи сеюм барои банӣ-Забулун мувофиқи қабилаҳояшон омад, ва сарҳади мулки онҳо то Сарид буд.

Ин порча мероси замини сибти Забулунро муфассал баён мекунад.

1. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худо

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

1. Такрори Шариат 6:16-18 Худованд Худои худро наозмоед, чунон ки Ӯро дар Массо озмуда будед. Фармонҳои Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, боғайрат риоя намо. Ва он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, ба ҷо оваред, то ки бароятон нек гардад, ва шумо даромада, замини некеро, ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасарруф намоед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:13 Ман ба шумо замине додаам, ки дар он шумо меҳнат накардед, ва шаҳрҳоеро, ки бино накардаед, ва шумо дар онҳо сокинед; аз токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинондаед, мехӯред.

Еҳушаъ ибни Нун 19:11 Ва сарҳади онҳо ба сӯи баҳр ва Марала боло рафта, ба Даббашет расида, ба дарёе ки пеши Юқниам аст, расид;

Ин порча сарҳади сибти Забулунро тасвир мекунад, ки ба сӯи баҳр, Марала, Даббашет ва дарёи пеш аз Юкнеам баромад.

1. "Худо ба ҳар яки мо сарҳад медиҳад"

2. «Худо ба ҷузъиёти ҳаёти мо ғамхорӣ мекунад»

1. Забур 16:6 - Сатрҳо барои ман дар ҷойҳои гуворо афтодаанд; Ман мероси зебое дорам.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 19:12 Ва аз Сарид ба тарафи шарқ ба сӯи тулӯи офтоб ба сарҳади Кислоттабӯр равона шуд, ва он гоҳ ба Дабирот баромада, ба Ёфия баромад,

Сарҳади сибти Забулун аз Сарид ба тарафи шарқ то Кислоттабӯр, аз он ҷо то Добирот ва Ёфия тӯл мекашид.

1. Сафари мӯътамад: Ҷустуҷӯи қувват дар итоат

2. Ба сӯи машриқ: таваккал ба ризқи Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

Еҳушаъ ибни Нун 19:13 Ва аз он ҷо ба тарафи шарқ ба Ҷиттоҳ-Ҳефар, то Иттахқозин мегузарад ва ба Реммон-Мӯтӯар ба Неаҳ меравад;

Ин порча сафареро муҳокима мекунад, ки дар Еҳушаъ 19:13 оғоз ёфта, аз шарқ ба Гиттаҳефер, Иттахказин, Реммонметҳоар ва Неаҳ мегузарад.

1. Саёҳати итоаткорӣ: Чӣ гуна Худо моро дар ҳаёт роҳнамоӣ мекунад

2. Имон, субот ва замини нав: омӯзиши Еҳушаъ 19:13

1. Забур 119:105 Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 19:14 Ва сарҳад онро аз тарафи шимол то Ҳаннотун иҳота мекунад, ва баромади он дар водии Ҷифтаҳил аст.

Ин порча сарҳади шимолии қабилаи Забулунро тасвир мекунад.

1. Садоқати Худо ва ризқу рӯзии халқаш - Ба Забулун дар Замини ваъдашуда замин ва муҳофизат дода шуд.

2. Итоат баракат меорад - Забулун ба аҳкоми Худо итоат мекард ва он бо ҷои дар Замини ваъдашуда мукофотонида шуд.

1. Такрори Шариат 7: 1-2 - "Вақте ки Худованд Худоят туро ба замине, ки барои тасарруф кардан медарӣ, медарорад ва халқҳои зиёдеро аз пеши ту берун мекунад, зеро Худованд Худоят туро дӯст медорад".

2. Забур 37:3-5 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин бош ва аз чарогоҳи бехатар баҳра намо. Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кунед ва Ӯ ин корро хоҳад кард».

Еҳушаъ ибни Нун 19:15 Ва Катот, ва Наҳалол, ва Шимрӯн, ва Идало ва Байт-Лаҳм: дувоздаҳ шаҳр бо деҳоти онҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 19:15 дувоздаҳ шаҳри вилояти Яҳудоро тасвир мекунад, ки ҳар кадоми онҳо деҳаҳо буданд.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ваъдаи заминро ба исроилиён иҷро кард

2. Қудрати ҷомеа: якҷоя кор кардан барои бунёди ҷомеаи пурқувват

1. Такрори Шариат 1:8 - Инак, ман заминро пеши шумо гузоштаам. Дароед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ, ба Иброҳим, ба Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ки ба онҳо ва насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Еҳушаъ ибни Нун 19:16 Ин аст мероси банӣ-Забулун мувофиқи қабилаҳояшон, ин шаҳрҳо бо деҳоташон.

Дар ин порча шаҳрҳо ва деҳаҳое тасвир шудааст, ки ба банӣ-Забулун ҳамчун мероси онҳо дода шудаанд.

1. Чӣ тавр Худо ба халқи худ ва ваъдаҳои Ӯ ба мо содиқона таъмин мекунад

2. Муҳимияти шинохти неъматҳо ва имтиёзҳое, ки Худо ба мо додааст

1. Такрори Шариат 8:18 - Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст.

2. Эфсӯсиён 1:3 - Ҳамду сано ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар олами осмонӣ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:17 Ва қуръаи чорум ба Иссокор барои банӣ-Иссокор мувофиқи қабилаҳояшон омад.

Гузаргоҳ Қитъаи чоруми замин барои банӣ-Исроил ба оилаи Иссокор дода шуд.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: Банӣ-Исроил итоаткории худро ба Худо нишон доданд ва бо замин мукофотонида шуданд.

2. Вафодории Худо: Сарфи назар аз он ки банӣ-Исроил қавми саркаш буданд, Худо ба ваъдааш вафо кард ва ба онҳо замин дод.

1. Такрори Шариат 30:20 - То ки ту Худованд Худои худро дӯст дорӣ, ва ба овози Ӯ итоат намоӣ ва ба Ӯ часпида бошӣ, зеро ки Ӯ ҷони туст ва умри туст.

2. Эфсӯсиён 1:3 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳама баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:18 Ва сарҳади онҳо сӯи Изреъил ва Касуллот ва Шунем буд,

Ин порча сарҳади сибти Иссокорро тасвир мекунад, ки ба он Изреъил, Касуллот ва Шунем дохил мешуданд.

1. Қувваи сарҳад: Чӣ гуна сарҳадҳои Худо баракат меоранд

2. Эътимод ба нақшаи Худо: дарёфти амният дар тарҳи Ӯ

1. Такрори Шариат 32:8-9 - «Вақте ки Ҳаққи Таоло ба халқҳо мулки худро дод, вақте ки тамоми инсониятро тақсим кард, барои қавмҳо мувофиқи шумораи банӣ-Исроил ҳудуди муайян гузошт.

2. Забур 16:6 - Дар ҷойҳои гуворо хатҳои сарҳадӣ барои ман афтодаанд; Албатта маро меросе некӯ аст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:19 Ва Ҳафроим ва Шиҳӯн ва Анаҳорат,

Дар порча се шаҳри қабилаи Яҳудо Ҳафраим, Шиҳон ва Анаҳорат номбар шудаанд.

1. Худои ризқ: Чӣ гуна Худо ба сибти Яҳудо захираҳои фаровон дод

2. Муҳимияти итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба Худо моро бо баракатҳои фаровон подош медиҳад

1. Такрори Шариат 28:1-14 - ваъдаи Худо дар бораи баракатҳо барои онҳое, ки ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ ҳамаи ниёзҳои моро қонеъ хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 19:20 Ва Раббит, ва Кишион ва Абез,

Ин оят се шаҳри Исроилро зикр мекунад: Раббит, Кишион ва Абез.

1. Қудрати ҷой: Чӣ тавр ҷойгиршавии мо ба ҳаёти мо таъсир мерасонад

2. Вафодории Худо дар ҳифзи таърихи халқаш

1. Такрори Шариат 6:10-12 - Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту туро ба замине меорад, ки ба падаронат, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, то ба

ту шаҳрҳои бузург ва хубе, ки бино накардай, бидиҳад. , ва хонаҳои пур аз ҳар неъмате, ки шумо пур накардаед, ва обанборҳое, ки накофтаед, ва токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинондаед, ва ҳангоме ки мехӯред ва сер мешавед, эҳтиёт шавед, ки Худовандро фаромӯш накунед. шуморо аз замини Миср берун овард

2. Забур 147:2-3 - Худованд Ерусалимро обод мекунад; вай партофташудаи Исроилро чамъ мекунад. Дили шикастаро шифо мебахшад ва захмхоро мебандад.

Еҳушаъ ибни Нун 19:21 Ва Ремет ва Энганим ва Энҳаддо ва Байт-Пассес;

Дар порча чор шаҳр дар минтақаи ҷуғрофии Еҳушаъ 19:21 тасвир шудааст.

1. Содиқ будани Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ дар шаҳрҳои Еҳушаъ 19:21 аён аст.

2. Файз ва раҳмати Худо дар замине, ки ба мо додааст, дида мешавад.

1. Такрори Шариат 7:12-14 - Худованд шуморо ҳамчун гавҳараки чашм нигоҳ медорад; Ӯ шуморо нигаҳбонӣ хоҳад кард, чунон ки қавми Худро нигаҳбонӣ мекунад ва шуморо дар тангӣ наҷот медиҳад. Худованд ваъдаҳои худро ба халқи худ фаромӯш нахоҳад кард; Муҳаббат ва меҳрубонии ӯ абадӣ хоҳад буд.

2. Забур 136:1-4 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст! Муҳаббати вафодораш то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед. Муҳаббати вафодораш то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори Парвардигорро бигӯед. Муҳаббати вафодораш то абад пойдор аст. Танҳо ӯ корҳои аҷибе мекунад. Муҳаббати вафодораш то абад пойдор аст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:22 Ва соҳил ба Тобӯр ва Шоҳозимо ва Байт-Шемеш мерасад; ва сарҳади онҳо дар Урдун буд: шонздаҳ шаҳр бо деҳоти онҳо.

Ин оят аз Еҳушаъ 19 шаҳрҳо ва деҳаҳои атрофи онҳоро тасвир мекунад, ки сарҳади онҳо то дарёи Урдун тӯл мекашад.

1. Таъмини комили Худо: Фаҳмидани таъминоти Худо барои ҳаёти мо тавассути сарҳади Еҳушаъ 19:22

2. Муҳимияти донистани дар куҷо будани мо: Шинохтани сарҳадҳои мо дар партави Еҳушаъ 19:22

1. Такрори Шариат 2:24-37: Тавсифи сарзамини амӯриён ва ғалабаи Худо бар онҳо.

2. Забур 107:33-34: Ҳамду сано барои ризқ ва роҳнамоии Худо дар ҷойҳои душвор.

Еҳушаъ ибни Нун 19:23 Ин аст мероси сибти банӣ-Исокор мувофиқи қабилаҳояшон, шаҳрҳо ва деҳоти онҳо.

Дар ин порча қабилаҳои Иссокор ва шаҳру деҳот, ки мероси онҳо буданд, тасвир шудааст.

1. Садоқати Худо дар таъмини халқи худ - Еҳушаъ 19:23

2. Баракати қисми оилаи Худо будан - Еҳушаъ 19:23

1. Такрори Шариат 32:9 - Зеро ки насиби Худованд қавми Ӯст; Яъқуб қисми мероси Ӯст.

2. Такрори Шариат 8:18 - Ва Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:24 Ва қуръаи панҷум барои сибти банӣ-Ошер мувофиқи қабилаҳояшон баромад.

Қитъаи панҷуми замин ба сибти Ашер ва оилаҳои онҳо дода шуд.

1. «Баракати тоъат: Омӯзиш аз қабилаи Ашир»

2. «Садоқати Худо: Нигоҳе ба қабилаи мероси Ашер»

1. Такрори Шариат 7:13-15 Ӯ шуморо дӯст хоҳад дошт, баракат медиҳад ва шумораи шуморо афзун хоҳад кард. Ӯ меваи шиками ту, зироатҳои замини ту ғалла, шароби нав ва равғани зайтун, гӯсолаҳои рамаҳои ту ва барраҳои гӯсфандони туро дар замине ки ба аҷдодони ту қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад, баракат хоҳад дод. Шумо аз ҳар қавми дигар бештар баракат хоҳед ёфт; ҳеҷ як аз мардону занони шумо бефарзанд нахоҳанд монд, ва ҳеҷ як аз чорвои шумо бефарзанд нахоҳанд монд.

2. Такрори Шариат 8:18 Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:25 Ва сарҳади онҳо Ҳелкат ва Ҳолӣ ва Байтон ва Аҳшоф буд,

Дар ин порча гуфта мешавад, ки сарҳади як гурӯҳи муайян Ҳелкат, Ҳали, Бетон ва Ахшоф буд.

1. Худо барои ќавми худ марзњо муќаррар мекунад, то ба онњо дар амну оромї ёрї расонад.

2. Сарҳадҳо барои нигоҳ доштани тартибот ва субот муҳиманд ва мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро таъмин мекунад.

1. Забур 16:5-6 Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; шумо насиби маро доред. Сатрхо дар чойхои дилкаш бар ман афтодаанд; Ман мероси зебое дорам.

2. Масалҳо 22:28 Ҷойгоҳи қадимие, ки падарони шумо гузоштаанд, ҳаракат накунед.

Еҳушаъ ибни Нун 19:26 Ва Аламмалик ва Амод ва Мишеал; ва ба тарафи ғарб ба Кармил ва ба Шиҳорлибнат мерасад;

Дар ин порча сарҳади қабилаи сарзамини Ашер, ки аз Аламмелек то Шиҳорлибнат тӯл мекашид ва Кармилро дар бар мегирифт, тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои Ӯ: Мероси Ошер нишон дод, ки Худо барои иҷрои ваъдаҳояш эътимод дорад.

2. Муҳимияти сарҳадҳои дуруст: Сарҳадҳои Ашер ба таври возеҳ муъайян шуда, аҳамияти муайян кардани қаламравҳоро таъкид мекарданд.

1. Ҳастӣ 15:18-21 - Аҳди Худо бо Иброҳим, ки дар он ваъда дод, ки замини Канъонро ба насли ӯ медиҳад.

2. 1 Қӯринтиён 6:1-12 - Таълимоти Павлус дар бораи сарҳадҳои дуруст ва истифодаи оқилонаи захираҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 19:27 Ва ба сӯи тулӯи офтоб ба Байт-Дӯн рӯ оварда, ба Забулун ва ба водии Ҷифтоҳил ба тарафи шимолии Байт-Мақ ва Ниил расида, аз тарафи чап ба Кобул меравад,

Дар Еҳушаъ 19:27 сафар ба шимол аз Байт-Дӯн ба Забулун, Ҷифтоҳил, Байт-Мақ, Ниил ва Кобул тасвир шудааст.

1. Сафари имон: эътимод ба Худо, ки моро ба роҳи нав ҳидоят мекунад

2. Дастрасӣ бо имон: таваккал кардан ва кӯшиши чизҳои нав

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:28 Ва Ҳебрӯн ва Раҳӯб ва Ҳомӯн ва Каноҳ, то Сидӯни бузург;

Дар ин порча панҷ шаҳр дар минтақаи Сидӯн зикр шудааст: Ҳеброн, Раҳоб, Ҳаммон, Каноҳ ва Сидӯн.

1. Шаҳрҳои Худо: Омӯзиши садоқати Худо дар Еҳушаъ 19:28

2. Қувваи ваҳдат: Баррасии намунаҳои Ҳеброн, Реҳоб, Ҳаммон ва Каноҳ

1. Забур 48:1-2 - Худованд бузург аст ва бузург аст дар шаҳри Худои мо, дар кӯҳи қудсияти Ӯ. Зебо барои вазъият, шодии тамоми замин, кӯҳи Сион, дар паҳлӯҳои шимол, шаҳри Подшоҳи бузург аст.

2. Забур 87:2-3 - Худованд дарвозаҳои Сионро бештар аз ҳама манзилҳои Яъқуб дӯст медорад. Дар бораи ту, эй шаҳри Худо, суханони пурҷалол гуфта мешаванд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:29 Ва он гоҳ соҳил ба Ромо ва ба шаҳри пурқувват Сӯр табдил меёбад; ва соҳил ба Ҳусо табдил меёбад; ва баромади он дар баҳр аз соҳил то Ахзиб аст.

Соҳили замини Исроил аз Ромо ба шаҳри пурқуввати Сӯр ва сипас ба Ҳусо табдил меёбад, ва баромади он дар баҳр дар назди Ахзиб ба охир мерасад.

1. Нақшаи Худо барои мо: Умеди мубораки мо

2. Бартараф кардани душвориҳо дар ҷаҳони тағирот

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:30 Ҳамчунин Умма ва Афек ва Раҳӯб: бисту ду шаҳр бо деҳоти онҳо.

Дар Еҳушаъ 19:30 Уммат, Афек ва Реҳоб ҳамчун шаҳрҳо ва деҳаҳои онҳо, ки дар маҷмӯъ 22 шаҳрро дар бар мегирад, зикр шудааст.

1. Вафодории Худо дар ризқ додан: Вафодории Худо дар ризқи Ӯ барои халқаш дар тӯли асрҳо зоҳир мешавад.

2. Фаровонии баракатҳои Худо: баракатҳои Худо фаровон ва дастрас барои ҳамаи онҳое, ки Ӯро меҷӯянд.

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

2. Эфсӯсиён 4:8 - "Бинобар ин гуфта шудааст: "Вақте ки Ӯ ба баландӣ баромад, лашкари асиронро бурд, ва ба одамон ҳадияҳо дод.

Еҳушаъ ибни Нун 19:31 Ин аст мероси сибти банӣ-Ашер мувофиқи қабилаҳояшон, ин шаҳрҳо бо деҳоти онҳо.

Дар ин порча мероси қабилаи Ашер аз рӯи хонаводаҳояшон, аз ҷумла шаҳрҳо ва деҳот тасвир шудааст.

1. Таъмини мӯътамади Худо: Ҷашни мероси Ошер

2. Истифодаи бештари неъматҳои мо: Истифодаи бартариҳои мероси мо

1. Такрори Шариат 8:7-18 - садоқатмандии Худо дар таъмини халқи худ

2. Забур 37:3-5 - Боварӣ ба Худованд ва ваъдаҳои Ӯ дар бораи таъмин

Еҳушаъ ибни Нун 19:32 Қуръаи шашум ба банӣ-Нафтолӣ, яъне барои банӣ-Нафтолӣ мувофиқи қабилаҳояшон омад.

Минтақаи шашуми мероси қабилаҳои Исроил ба сибти Нафталӣ дода шуд.

1. Муҳимияти эътимод ба нақша ва ҳадафи Худо.

2. Кувваи вахдат ва хамкори.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Аъмол 4:32 - Ҳама имондорон дар дил ва ақл як буданд. Ҳеҷ кас даъво намекард, ки ягон дороии онҳо аз они онҳост, аммо онҳо ҳама чизеро, ки доштанд, тақсим мекарданд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:33 Ва соҳили онҳо аз Ҳелеф, аз Аллӯн то Зааноним ва Одамӣ, Нақаб ва Ёбниил то Лақум буд; ва баромади он дар Урдун буд:

Ба соҳили сибти Шимъӯн шаҳрҳои Ҳелеф, Аллон, Зааначим, Одамӣ, Некеб, Ёбнеил ва Лақум дохил шуда, то дарёи Урдун тӯл мекашиданд.

1. Садоқати Худо дар фароҳам овардани сарҳад барои халқи худ - Еҳушаъ 19:33

2. Муҳимияти эътимод ба ваъдаҳои Худо - Еҳушаъ 19:33

1. Забур 16:6 - Дар ҷойҳои гуворо хатҳои сарҳадӣ барои ман афтодаанд; Албатта маро меросе некӯ аст.

2. Ишаъё 54:2 - "Ҷои хаймаи худро васеъ кун, пардаҳои хаймаи худро васеъ кун, худро нигоҳ надор, риштаҳои худро дароз кун, сутунҳои худро мустаҳкам кун.

Еҳушаъ ибни Нун 19:34 Ва он гоҳ соҳил ба ғарб ба сӯи Азнӯтобӯр меафтад, ва аз он ҷо ба Ҳуккӯқ мебарояд, ва ба тарафи ҷануб ба Забулун мерасад, ва ба тарафи ғарб ба Ошер мерасад, ва ба Яҳудо, дар тарафи Урдун, ба сӯи тулӯи офтоб мерасад.

Соҳили замини сибти Нафталӣ аз Азнӯтобӯр то Ҳукӯқ дар тарафи ҷануб тӯл кашида, аз тарафи ғарб ба Забулун, Ашер ва Яҳудо расида, аз тарафи шарқ дар дарёи Урдун ба охир мерасад.

1. Баракатҳои Худованд барои халқаш: Омӯзиши сарзамини Нафталӣ

2. Сарҳадҳои имон: Еҳушаъ 19:34 ва сафари банӣ-Исроил

1. Ҳастӣ 28:10-15 - хоби Яъқуб дар Байт-Ил.

2. Такрори Шариат 11:24 - баракати Худованд бар замини Исроил.

Еҳушаъ ибни Нун 19:35 Ва шаҳрҳои девордор Зиддим, Сар ва Ҳаммот, Раккат ва Чиннерет,

Дар ин порча панҷ шаҳре зикр шудааст, ки дар тақсимоти қабилавии Еҳушаъ ҷойгиранд: Зиддим, Зер, Ҳаммот, Раккат ва Чиннерет.

1: Худо моро дар ҳама ҷойҳо рӯзӣ медиҳад, ҳатто дар ҷойҳои ғайричашмдошт.

2: Вафодории мо вақте мукофот хоҳад гирифт, ки мо ба аҳкоми Худо итоат кунем.

1: Забур 37:3 Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд.

2: Матто 6:33 Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:36 Ва Одамо ва Ромо ва Ҳосорро,

Дар порча чор макон зикр шудааст: Адама, Рамо, Ҳазор ва Заананим.

1. Вафодории Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ дар сарҳадҳои замини Исроил, ки дар Еҳушаъ 19:36 тасвир шудааст, аён аст.

2. Ҳузури доимии Худо дар ҳаёти мо дар ҷойҳое пайдо мешавад, ки Ӯ ваъда додааст.

1. Еҳушаъ ибни Нун 19:36 - Ва Одамо, ва Ромо ва Ҳосор,

2. Ишаъё 54:10 - Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо аз байн хоҳанд рафт; вале эҳсони ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм кардааст.

Еҳушаъ ибни Нун 19:37 Ва Кедеш, ва Эдрей ва Энҳосор,

Дар ин порча се шаҳр дар минтақаи Нафталӣ зикр шудааст: Кедеш, Эдрей ва Энҳазор.

1. Вафодории Худо дар фароҳам овардани шаҳрҳои паноҳгоҳ барои мардумаш зоҳир мешавад.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ, Худо ҳамеша барои мо ҷойҳои амн ва амн фароҳам меорад.

1. Такрори Шариат 19:2-3 "Дар замине ки Худованд Худоят ба шумо медиҳад, барои худ се шаҳр ҷудо кунед. Ту роҳҳоро барои худ омода намо ва қаламрави замини худро ба се қисм тақсим намо. Худованд Худои ту ба ту мерос медиҳад, то ки ҳар як қотил ба он ҷо гурезад».

2. Забур 31:1-3 "Дар Ту, эй Худованд, паноҳ бурдам; ҳеҷ гоҳ хиҷил нашавам; маро дар адолати Худ раҳо кун; гӯши худро ба ман кун; маро зуд наҷот деҳ. санги паноҳ барои ман, қалъаи мустаҳкаме барои наҷоти ман, зеро ки ту санги ман ва қалъаи ман ҳастӣ, ва ба хотири исми Худ маро роҳнамоӣ мекунӣ ва маро роҳнамоӣ мекунӣ».

Еҳушаъ ибни Нун 19:38 Ва Оҳан ва Миҷдалил, Ҳӯрам ва Байт-Ҳанот ва Байт-Шемеш; нуздах шаҳр бо кишлокҳои худ.

Еҳушаъ 19:38 19 шаҳр ва деҳаҳои онҳоро тасвир мекунад.

1. Зиндагии якҷоя дар ҳамоҳангӣ: Чӣ гуна бояд ваҳдатро дар ҷомеаҳои мо инкишоф диҳем

2. Муҳимияти эҳтиром ба ҳамсоягон

1. Матто 22:39 - Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. Ибодат 19:18 - Ту аз писарони қавми худ қасос нагир ва кина нахоҳӣ дошт, балки ёри худро мисли худ дӯст бидор: Ман Худованд ҳастам.

Еҳушаъ ибни Нун 19:39 Ин аст мероси сибти банӣ-Нафтолӣ мувофиқи қабилаҳояшон, шаҳрҳо ва деҳоти онҳо.

Мероси Нафтали шаҳрҳо ва деҳот буд.

1. Ризки Худо фаровон ва гуногун аст - ҳеҷ чиз хурд нест, ки баракат шавад.

2. Мо метавонем ба садоқати Худо боварӣ дошта бошем, ки ваъдаҳои Ӯро иҷро мекунанд.

1. Луқо 6:38 - "Деҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд: ба андозаи хуб, фишурдашуда, ларзондашуда ва пурбор дар синаи ту андохта хоҳанд шуд. Зеро ба ҳамон андозае, ки шумо истифода мебаред, он чен карда мешавад. бозгашт ба шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Еҳушаъ ибни Нун 19:40 Ва қуръаи ҳафтум барои сибти банӣ-Дон мувофиқи қабилаҳояшон баромад.

Ин порча қуръаи ҳафтумро барои сибти Дон тасвир мекунад ва оилаҳои онро нишон медиҳад.

1. Боварӣ ба нақшаи комили Худо - Еҳушаъ 19:40

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ҷомеа - Еҳушаъ 19:40

1. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои тамоми наслҳо.

2. Аъмол 17:26-27 - Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи башариятро ба вуҷуд овард, ки дар тамоми рӯи замин зиндагӣ кунанд, даврaҳои ҷудошуда ва ҳудуди макони зисти худро муайян карданд, то ки онҳо Худоро бо умед биҷӯянд. то ки рохи худро ба У хис кунанд ва Уро пайдо кунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:41 Ва соҳили мулки онҳо Зора, ва Эштаол ва Иршемеш буд,

Ин порча се шаҳрро дар мероси сибти Яҳудо тасвир мекунад.

1. Неъмати мерос: Омӯзиши қадр кардани он чизе, ки дорем

2. Муҳимияти дар ёд доштани решаҳои худ

1. Такрори Шариат 8: 7-18 - Дар хотир доштани садоқат ва таъминоти Худованд

2. Забур 37:3-5 - Боварӣ ба Худованд ва нақшаи Ӯ барои ҳаёти мо

Еҳушаъ ибни Нун 19:42 Ва Шалаббин, Аҷалон ва Йитло,

Дар порча се шаҳр дар қаламрави Яҳудо зикр шудааст: Шалаббин, Аҷалон ва Йитло.

1. Мулоҳиза дар бораи вафодории Худо: Бо вуҷуди нокомиҳои мо, Худо ба аҳд ва ваъдаҳои худ содиқ мемонад.

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ҷомеа: Мо метавонем дар ҷомеаи имондорони гирду атроф қувват ва дастгирӣ пайдо кунем.

1. 2 ба Қӯринтиён 1:20 "Зеро ки ҳама ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ҳастанд ва дар Ӯ омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо".

2. Забур 133:1 "Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

Еҳушаъ ибни Нун 19:43 Ва Элон, ва Тимното ва Экрӯн,

Дар порча Элон, Тимнато ва Экрон зикр шудааст.

1: Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои Ӯ дида мешавад.

2: Ҳукмронии Худо дар қобилияти ӯ барои таъмини халқаш дида мешавад.

1: Такрори Шариат 7:9 "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои амин аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазор наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад".

2: Матто 6:33 "Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд."

Еҳушаъ ибни Нун 19:44 Ва Элтақа, ва Ҷиббетӯн ва Баалот,

Дар порча шаҳрҳои Элтеке, Гиббетӯн ва Баалат тасвир шудаанд.

1. Вафодории Худо: Нигоҳе ба Еҳушаъ 19:44

2. Қувваи ваъдаҳо: Чӣ тавр Худо каломи Худро ба исроилиён нигоҳ дошт

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

Еҳушаъ ибни Нун 19:45 Ва Еҳуд ва Банабероқ ва Ҷатриммӯн,

Еҳушаъ ибни Нун 19:45 се шаҳри Еҳуд, Банаберак ва Ғатриммӯнро, ки ба сибти Дон ҳамчун мероси онҳо дода шудаанд, тасвир мекунад.

1. Худо содиқ аст, ки халқи худро таъмин кунад.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои душвор, Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати

нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:46 Ва Меҷарқӯн ва Ракқӯнро бо сарҳади пеши Ёфо.

Сархадди Япхо Межаркон ва Ракконро дар бар мегирифт.

1. Нақшаҳои Худо барои мо комиланд - Еҳушаъ 19:46

2. Ҳудудҳои Худо барои мо хубанд - Еҳушаъ 19:46

1. Масалҳо 16:9 - "Одамон дар дили худ роҳи худро тарҳрезӣ мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. назар ба фикрҳои шумо."

Еҳушаъ ибни Нун 19:47 Ва соҳили банӣ-Дон барои онҳо хеле кам баромад, бинобар ин банӣ-Дон ба ҷанг бар зидди Лешем баромаданд, ва онро забт карданд, ва онро бо дами шамшер зада, тасарруф карданд, ва дар он ҷо сокин буданд ва Лешемро ба номи падари худ Дон Дон номиданд.

Банӣ-Дон, ки замини кофӣ ба даст оварда натавонистанд, қарор доданд, ки шаҳри Лешемро гирифта, онро ба ихтиёри худ созанд ва онро ба номи падарашон Дон номиданд.

1. Қудрати даъвои он чи аз они шумост

2. Бозпас гирифтани мероси худ дар баробари мухолифат

1. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ бо Ӯ ҷалол ёбем.

2. Такрори Шариат 4:1-2 - Акнун, эй Исроил, фароизҳо ва қоидаҳоеро, ки ба ту таълим медиҳам, бишнав ва онҳоро ба ҷо овар, то зинда шавӣ, ва даромада, заминеро, ки Худованд Худои падарони шумо ба шумо медиҳад. Ба каломе ки ба ту амр мефармоям, чизе надиҳед ва аз он чизе нагиред, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба шумо амр фармудам, риоя кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 19:48 Ин аст мероси сибти банӣ-Дон мувофиқи қабилаҳояшон, ин шаҳрҳо бо деҳоташон.

Ин порча шаҳрҳо ва деҳаҳоеро тасвир мекунад, ки ҳамчун мероси қабилаи Дон таъин шуда буданд.

1. Аҳамияти доштани ҳисси мансубият ва моликият дар зиндагӣ.

2. Чӣ гуна Худо ба халқи худ дар вақти ниёз ризқ медиҳад.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:10 Шерҳои ҷавон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд; вале онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нахоҳанд монд.

Еҳушаъ ибни Нун 19:49 Ва ҳангоме ки онҳо тақсими заминро барои мерос аз рӯи соҳилҳои худ ба анҷом расонданд, банӣ-Исроил ба Еҳушаъ ибни Нун аз миёни онҳо мерос доданд.

Банӣ-Исроил пас аз он ки заминро барои мерос аз ҳудуди худ тақсим карданд, ба Еҳушаъ дар миёни онҳо мерос доданд.

1. Вафодорӣ дар риояи фармудаҳои Худованд

2. Неъматҳои итоати Худо

1. Такрори Шариат 8:18, "Аммо Худованд Худои худро ба ёд оваред, зеро Ӯст, ки ба шумо қобилияти ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст".

2. Забур 37:3-5, "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин бош ва аз чарогоҳи бехатар баҳра бардор. Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор. ; ба ӯ таваккал кунед, ва ӯ ин корро хоҳад кард: Ӯ мукофоти одилонаи шуморо мисли субҳ, сафедкунии шуморо мисли офтоби нисфирӯзӣ дурахшон хоҳад кард ».

Еҳушаъ ибни Нун 19:50 Ва мувофиқи каломи Худованд шаҳреро, ки ӯ талаб карда буд, ба ӯ доданд, яъне Тимнатсераро дар кӯҳи Эфроим, ва ӯ шаҳрро бино карда, дар он сокин шуд.

Ба Еҳушаъ аз ҷониби Худованд шаҳри Тимнатсера дар кӯҳи Эфроим дода шуд ва ӯ шаҳрро бино карда, дар он ҷо зиндагӣ мекард.

1. Вақте ки мо хости Ӯро меҷӯем, Худо моро таъмин ва баракат медиҳад.

2. Худованд барои мо ҳамеша нақша ва ҳадаф дорад.

1. Забур 37:4-5 - "Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту ато хоҳад кард. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ амал хоҳад кард".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умеде диҳам."

Еҳушаъ ибни Нун 19:51 Инҳо меросҳое ҳастанд, ки Элъозори коҳин ва Еҳушаъ ибни Нун ва сарони падарони сибтҳои банӣ-Исроил, ки дар Шилӯ ба ҳузури Худованд, дар сари Худованд барои мерос тақсим карда буданд. дари хаймаи ҷамъомад. Ҳамин тавр онҳо ба тақсимоти кишвар хотима доданд.

Сардорони сибтҳои Исроил замини Канъонро дар байни қабилаҳо бо қуръа дар ҳузури Худованд дар даромадгоҳи хаймаи ҷомеъ дар Шилӯ тақсим карданд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Ҳукмронии Худо дар тақсими мерос

1. Такрори Шариат 32:8-9 - Ҳангоме ки Ҳақ̆қи Таоло ба халқ̆ҳо мероси онҳоро дод, вақте ки инсониятро тақсим кард, ҳудуди халқ̆ҳоро мувофиқи шумораи фарзандони Худо муайян кард.

2. Забур 16:5-6 - Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; шумо насиби маро доред. Сатрхо дар чойхои дилкаш бар ман афтодаанд; Ман мероси зебое дорам.

Еҳушаъ 20-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 20:1-6 бунёди шаҳрҳои паноҳгоҳро мувофиқи фармони Худо тасвир мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Худованд бо Еҳушаъ сухан гуфта, ба ӯ дастур дод, ки шаҳрҳои паноҳгоҳе ҷудо кунад, ки дар он шахсоне, ки ногаҳон боиси марги касе шуда метавонанд, бехатариро пайдо кунанд. Ин шаҳрҳо барои онҳое, ки куштори тасодуфӣ содир кардаанд, ҳамчун макони паноҳгоҳ хидмат карда, онҳоро аз қасос гирифтан аз ҷониби оилаи ҷабрдида то анҷоми мурофиаи одилона муҳофизат мекарданд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 20:7-9, он рӯйхати шаҳрҳои таъиншудаи паноҳгоҳро пешниҳод мекунад. Дар порча Қедеш дар Ҷалил, Шакем дар кӯҳистони Эфроим ва Кириат-арба (Ҳеброн) дар кӯҳистони Яҳудо ҳамчун се шаҳре зикр шудааст, ки барои ин мақсад таъин шудаанд. Илова бар ин, он Безарро дар қаламрави Реубен дар он тарафи дарёи Урдун, Рамот-Ҷилъодро дар қаламрави Ҷод дар шарқи дарёи Урдун ва Ҷӯлонро дар қаламрави Менашше дар шарқи дарёи Урдун се шаҳри дигар таъин мекунад.

Параграфи 3: Еҳушаъ 20 бо нақл ба анҷом мерасад, ки дар он афроде, ки паноҳ меҷӯянд, парвандаи худро дар назди маъмурони шаҳр дар яке аз ин шаҳрҳои таъиншуда пешниҳод мекунанд. Агар парвандаи онҳо қонунӣ ҳисобида мешуд, яъне агар нохост боиси марги касе шуда бошанд, то замоне, ки додгоҳи одилона пайдо шавад, ба онҳо дар дохили он шаҳр паноҳгоҳ дода мешуд. Онҳо бояд дар он ҷо мемонданд, то ё сафед карда шаванд ё то марги саркоҳини он вақт хизмат мекард. Пас аз он, онҳо озод буданд, ки бидуни тарсу ҳарос ба хонаҳои худ баргарданд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 20 пешниҳод мекунад:
Бунёди шаҳрҳои паноҳгоҳи фармони Худо;
Шаҳрҳои таъиншуда дар рӯйхат гирифта шудаанд: Кедеш, Шакем, Кириат-Арба (Ҳеброн), Бесар, Рамот-Ҷилъод, Ҷӯлон;
Паноҳгоҳ ба онҳое, ки аз додгоҳи одилона ва озодӣ паноҳ меҷӯянд, дода мешавад.

Таваҷҷӯҳ ба бунёди шаҳрҳои паноҳгоҳи фармони Худо;
Шаҳрҳои таъиншуда дар рӯйхат гирифта шудаанд: Кедеш, Шакем, Кириат-Арба (Ҳеброн), Бесар, Рамот-Ҷилъод, Ҷӯлон;
Паноҳгоҳ ба онҳое, ки аз додгоҳи одилона ва озодӣ паноҳ меҷӯянд, дода мешавад.

Дар ин боб ба бунёди шаҳрҳои паноҳгоҳ мувофиқи амри Худо бахшида шудааст. Дар Еҳушаъ 20 зикр шудааст, ки Худованд бо Еҳушаъ сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод, ки шаҳрҳои мушаххасеро ҷудо кунад, ки дар он шахсоне, ки ногаҳон боиси марги касе мешаванд, бехатариро пайдо кунанд. Ин шаҳрҳо то замони баргузории мурофиаи одилона ҳамчун макони паноҳгоҳ хидмат хоҳанд кард.

Идома дар Еҳушаъ 20, рӯйхати шаҳрҳои таъиншудаи паноҳгоҳ оварда шудааст. Дар порча Қедеш дар Ҷалил, Шакем дар кӯҳистони Эфроим ва Кириат-арба (Ҳеброн) дар кӯҳистони Яҳудо ҳамчун се шаҳр барои ин таъиншуда зикр шудааст. Илова бар ин, он Безерро дар қалламрави Рубен дар он тарафи дарёи Урдун, Рамот-Ҷилъодро дар қалламрави Ҷод дар шарқи дарёи Урдун ва Ҷӯлонро дар қалламрави Менашше дар шарқи дарёи Урдун ҳамчун се шаҳри дигар барои паноҳгоҳ таъин мекунад.

Еҳушаъ 20 бо гузорише ба итмом мерасад, ки дар он афроде, ки паноҳ меҷӯянд, парвандаи худро дар назди маъмурони шаҳр дар яке аз ин шаҳрҳои таъиншуда пешниҳод мекунанд. Агар парвандаи онҳо қонунӣ ҳисобида мешуд, яъне агар ногаҳон боиси марги касе шуда бошанд, ба онҳо дар дохили он шаҳр паноҳгоҳ дода мешуд, то он даме, ки додгоҳи одилона пайдо шавад. Онҳо бояд дар он ҷо мемонданд, то ё сафед карда шаванд ё то марги саркоҳини он вақт хизмат мекард. Пас аз он, онҳо озодона ба хонаҳои худ бармегарданд, ки аз муқаррароте, ки Худо барои адолат ва муҳофизат дар ҷомеаи исроилӣ муқаррар кардааст, битарсанд.

Еҳушаъ ибни Нун 20:1 Ва Худованд ба Еҳушаъ сухан ронда, гуфт:

Худованд ба Еҳушаъ дастур медиҳад, ки барои одамоне, ки куштори ногаҳон содир кардаанд, шаҳрҳои паноҳгоҳ интихоб кунад.

1. Раҳмати Худованд барои онҳое, ки нохоста гуноҳ кардаанд

2. Масъулияти шахсони бегуноҳ дар таъмини паноҳгоҳ

1. Хуруҷ 21:13 - "Ва агар касе камин нагирад, балки Худо ӯро ба дасти вай таслим кунад; пас Ман ба ту ҷоеро таъин хоҳам кард, ки аз он ҷо гурезад."

2. Ададҳо 35:11-15 - "Он гоҳ шумо шаҳрҳоеро таъин кунед, ки барои шумо шаҳрҳои паноҳгоҳ бошед, то қотил ба он ҷо гурезад, ки ҳар касро ногаҳон мекушад".

Еҳушаъ ибни Нун 20:2 Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯй: «Шаҳрҳои паноҳгоҳе барои шумо таъин кунед, ки дар бораи онҳо бо дасти Мусо ба шумо гуфтам.

Худованд ба исроилиён дастур дод, ки мувофиқи суханони Мусо шаҳрҳои паноҳгоҳ таъин кунанд.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо барои амнияти халқаш.

2. Қудрати тоъат ва оқибатҳои нофармонӣ.

1. Такрори Шариат 19:1-13 - Худованд ба банӣ-Исроил дастур медиҳад, ки шаҳрҳои паноҳгоҳро барои муҳофизати онҳое, ки куштор содир кардаанд, созанд.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст.

Еҳушаъ ибни Нун 20:3 То қотиле, ки касеро бехабар ва нодониста мекушад, ба он ҷо гурезад, ва онҳо паноҳгоҳи шумо аз интиқоми хун хоҳанд буд.

Ин порча дар бораи таъмини паноҳгоҳ барои онҳое, ки беихтиёр касеро куштаанд, сухан меравад.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо барои гунаҳкори нодон

2. Паноҳгоҳи раҳмати Худо

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Ишаъё 25:4 - Зеро ки ту барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармо будӣ, вақте ки таркиши даҳшатовар мисли тӯфон бар зидди девор.

Еҳушаъ ибни Нун 20:4 Ва ҳангоме ки касе ба яке аз он шаҳрҳо гурезад, дар назди даромадгоҳи дарвозаи шаҳр истода, кори худро ба гӯши пирони он шаҳр эълон кунад, вайро ба шаҳр хоҳанд бурд, ва ба ӯ ҷой деҳ, то ки дар миёни онҳо сокин шавад.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр як нафаре, ки ба паноҳгоҳ ниёз дорад, метавонад дар шаҳри паноҳгоҳ бехатарӣ ва паноҳгоҳ пайдо кунад.

1: Ҳеҷ кас набояд танҳо аз сар гузаронад ва Худо барои мо дар вақти зарурӣ паноҳгоҳ медиҳад.

2: Мо метавонем дар ҳузури Худо тасаллӣ ва амният пайдо кунем, ҳатто дар байни озмоишҳо ва душвориҳои худ.

1: Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2: Isaiah 25:4 Зеро ки ту барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармӣ, вақте ки таркиши даҳшатоварон мисли тӯфон бар зидди девор.

Еҳушаъ ибни Нун 20:5 Ва агар интиқомгирандаи хун ӯро таъқиб кунад, қотилро ба дасти ӯ нахоҳанд дод; зеро ки вай беихтиёр ёри худро зад, ва пеш аз ин аз вай нафрат дошт.

Агар касе каси дигарро беихтиёр кушад, ба дасти интиқомгирандаи хун дода намешавад, зеро ин шахс қаблан нисбат ба қурбонӣ душманӣ надошт.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт

2. Вазни аъмоли нохоста

1. Хуруҷ 21:12-14 - Қонунҳо дар бораи куштори ногаҳон

2. Луқо 6:37 - Дигаронро бубахш, чунон ки мо мехоҳем бахшида шаванд

Еҳушаъ ибни Нун 20:6 Ва ӯ дар он шаҳр сокин хоҳад буд, то даме ки дар пеши ҷамоат барои доварӣ истад, ва то марги саркоҳин, ки дар он айём хоҳад буд; он гоҳ қотил баргашта, ба шаҳри худ меояд, ва ба хонаи худ, ба шаҳре, ки аз он ҷо гурехт.

Қотили шахс бояд ба шаҳри таъиншудаи паноҳгоҳ гурезад ва то марги Саркоҳин дар он ҷо бимонад. Пас аз ин ӯ метавонад ба шаҳр ва хонаи худ баргардад.

1. Тӯҳфаи Худои меҳрубонӣ ва адолат: Таҳқиқи шаҳрҳои паноҳгоҳ

2. Эҳсоси паноҳгоҳ: Дар замонҳои душвор ба куҷо бояд муроҷиат кард

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо марҳамат карда мешавад.

2. Забур 34:18 - Худованд ба онҳое, ки дили шикастаанд, наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон доранд, наҷот медиҳад.

Еҳушаъ ибни Нун 20:7 Ва Кедешро дар Ҷалил дар кӯҳи Нафталӣ ва Шакемро дар кӯҳи Эфроим ва Қирятарбаро, ки Ҳеброн аст, дар кӯҳи Яҳудо таъин карданд.

Исроилиён се шаҳрро ҳамчун шаҳрҳои паноҳгоҳ таъин карданд: Кедеш дар Ҷалил, Шакем дар Эфроим ва Кирҷатарба, ки бо номи Ҳеброн дар Яҳудо низ маъруф аст.

1. Ҳадяи паноҳ: Фаҳмидани раҳмату раҳмати Худо

2. Ҷои бехатарӣ: баракати муҳофизат тавассути Каломи Худо

1. Забур 91:2 «Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 19: 2-3 "Он се шаҳр дар миёни замини ту кушода хоҳад шуд, ки Худованд Худои ту онро ба ту медиҳад, то онро тасарруф кунӣ ... дар замини ту хуни бегуноҳ рехта нашавад, ки Худованд Худои ту ба ту мерос медиҳад, ва хун бар ту аст».

Еҳушаъ ибни Нун 20:8 Ва дар он тарафи Ӯрдун аз ҷониби Ериҳӯ ба самти шарқ, Бесарро дар биёбон дар дашт аз қабилаи Рубен ва Ромотро дар Ҷилъод аз сибти Ҷод ва Ҷӯлонро дар Бошон аз сибти Менашше.

Ба қабилаҳои Рубен, Ҷод ва Менашше дар тарафи шарқии дарёи Урдун шаҳрҳо таъин карда шуданд.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо ва посух додан ба даъватҳои Ӯ.

2. Муҳимияти халқи Худо, ки дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд.

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Еҳушаъ ибни Нун 20:9 Инҳо шаҳрҳое буданд, ки барои тамоми банӣ-Исроил ва барои ғарибе, ки дар миёни онҳо сукунат доранд, таъин шудаанд, то ҳар кӣ касеро бехабар бикушад, ба он ҷо бигрезад ва аз дасти интиқоми хун намурд, то даме ки дар назди чамъомад истода буд.

Ин порча шаҳрҳоеро баррасӣ мекунад, ки барои ҳамаи банӣ-Исроил ва бегонагон, ки дар миёни онҳо муқимӣ ҳастанд, таъин шуда буданд, то аз интиқомгирандаи хун дар сурати куштори ногаҳон муҳофизат кунанд.

1. Муҳофизати Худо барои ҳама - Чӣ гуна Худо барои куштори барқасдона ва ногаҳонӣ тавассути муайян кардани шаҳрҳои паноҳгоҳ барои ҳамаи банӣ-Исроил ва бегонагон муҳофизат кардааст.

2. Қудрати ваҳдат - Чӣ гуна амалҳои муттаҳид ва фаҳмиши муҳофизат ва бехатарии ҳамдигар метавонад барои тамоми халқи Худо заминаи мустаҳкаме фароҳам оварад.

1. Ададҳо 35:6-34 - Тафсилоти шаҳрҳои паноҳгоҳ ва қоидаҳои атрофи онҳо.

2. Забур 90:1-2 - Ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат аз бало барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд ва таваккал мекунанд.

Еҳушаъ 21-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 21:1-8 тақсимоти шаҳрҳоро ба левизодагон тасвир мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки саронии қабилаҳои леви ба назди Элъозори коҳин, Еҳушаъ ва сарварони Исроил омаданд, то шаҳрҳои ҷудошударо талаб кунанд. Ба левизодагон шаҳрҳои мушаххас аз қаламравҳои қабилаҳои дигар ҳамчун мерос дода шуданд. Дар порча шаҳрҳои мухталифе оварда шудаанд, ки ба ҳар як қабила дар қаламравҳои гуногуни қабилавӣ таъин шудаанд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 21:9-40, он маълумоти муфассалро дар бораи шаҳрҳое, ки ба ҳар як сибт барои левизодагон ҷудо карда шудаанд, медиҳад. Дар ин порча шаҳрҳои сершуморе зикр шудаанд, ки дар байни қабилаҳои Коҳотӣ, Ҷершонӣ ва Мерорӣ дар ҳудуди Эфроим, Дон, Менашше, Яҳудо, Шимъӯн, Биньёмин ва дигар қабилаҳо тақсим карда шудаанд. Он нишон медиҳад, ки чӣ гуна ин шаҳрҳо ҳам барои манзил ва ҳам барои чарогоҳҳо барои чорвои онҳо таъин шудаанд.

Сархати 3: Еҳушаъ 21 бо ҳисоботе анҷом меёбад, ки дар он ҳамаи ин шаҳрҳои таъиншуда ба левизодагон ҳамчун мероси онҳо дар Еҳушаъ 21:41-45 дода шудаанд. Ин порча таъкид мекунад, ки Худо ваъдаи Худро иҷро карда, ба онҳо дар дохили ин шаҳрҳои ҷудошуда оромӣ ва осоиштагӣ дод. Дар он гуфта мешавад, ки ягон калимаи ваъдаҳои Худо барбод нарафтааст, ҳар чизе ки Ӯ дар бораи тасарруфи Канъон ба Исроил гуфта буд, иҷро шуд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 21 пешниҳод мекунад:
Таксими шаҳрҳо ба левизодагон, ки аз ҷониби сардорони қабилаҳо дархост карда шудааст;
Ҳисоботи муфассали шаҳрҳои ҷудошуда ба қабилаҳои гуногун;
Иҷрои ваъдаҳои Худо оромӣ ва осоиштагӣ дода мешавад.

Диққат ба тақсимоти шаҳрҳо ба левизодагон, ки аз ҷониби сардорони қабилаҳо дархост карда шудааст;
Ҳисоботи муфассали шаҳрҳои ҷудошуда ба қабилаҳои гуногун;
Иҷрои ваъдаҳои Худо оромӣ ва осоиштагӣ дода мешавад.

Дар ин боб ба тақсимоти шаҳрҳо ба левизодагон диққати махсус дода, дар бораи шаҳрҳое, ки ба ҳар як сибт барои мероси левизодагон таъин шудаанд,

маълумоти муфассал медиҳад. Дар Еҳушаъ 21 гуфта мешавад, ки сарони қабилаҳои левизодагон ба Элазор, Еҳушаъ ва сарварони Исроил омада, шаҳрҳои ҷудошударо талаб карданд. Дар порча шаҳрҳои мухталифе оварда шудаанд, ки ба ҳар як қабила дар қаламравҳои гуногуни қабилавӣ таъин шудаанд.

Дар китоби Еҳушаъ 21 идома дода, дар бораи шаҳрҳое, ки ба ҳар як сибт барои левизодагон ҷудо карда шудаанд, маълумоти муфассал оварда шудааст. Дар ин порча шаҳрҳои сершуморе зикр шудаанд, ки дар байни қабилаҳои гуногун дар қаламравҳои қабилавӣ тақсим шудаанд. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр ин шаҳрҳо на танҳо ҳамчун макони истиқоматӣ, балки ҳамчун чарогоҳ барои чорвои онҳо, ки барои рӯзгузаронии онҳо таъмин карда шудаанд, таъин карда шудаанд.

Еҳушаъ 21 бо нақл ба охир мерасад, ки ҳамаи ин шаҳрҳои таъиншуда ба левизодагон ҳамчун мероси онҳо дода шудаанд. Ин порча таъкид мекунад, ки Худо ваъдаи Худро иҷро карда, ба онҳо дар дохили ин шаҳрҳои ҷудошуда оромӣ ва осоиштагӣ дод. Дар он гуфта мешавад, ки ҳеҷ як калимаи ваъдаҳои Худо барбод нарафтааст, ҳар чизе ки Ӯ дар бораи тасарруфи Канъон ба Исроил гуфта буд, шаҳодати садоқати Худо дар иҷрои аҳди Худ бо халқаш буд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:1 Он гоҳ сарони падарони левизодагон ба Элъозори коҳин ва ба Еҳушаъ ибни Нун ва ба сари падарони сибтҳои банӣ-Исроил наздик омаданд;

Сардорони қабилаҳои леви ба назди Элъозори коҳин, Еҳушаъ ибни Нун ва сардорони қабилаҳои Исроил омаданд.

1: Вафодории Худо дар хидмати содиқи левизодагон дида мешавад.

2: Мо метавонем дар ягонагии халқи Худо қувват пайдо кунем.

1: Ибриён 10: 23-25 - Биёед эътирофи умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст. Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, аз вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро ташвиқ кунем ва бештар аз он, ки шумо наздик шудани рӯзро мебинед.

2: Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро, чӯпони бузурги гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди абадӣ, шуморо бо ҳар кори нек муҷаҳҳаз гардонад, то ки ба Ӯ амал кунед. ба воситаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Еҳушаъ ибни Нун 21:2 Ва онҳо дар Шилӯи замини Канъон ба онҳо сухан ронда, гуфтанд: «Худованд бо дасти Мусо амр фармуд, ки ба мо шаҳрҳое диҳад, ки дар он сокин шавем, ва атрофи он барои чорвои мо.

Банӣ-Исроил дар Шилӯи Канъон ба мардум сухан ронда, гуфтанд, ки Худованд ба Мусо амр фармуд, ки шаҳрҳоеро, ки дар онҳо зиндагӣ кунанд, ва инчунин деҳоти атрофро барои чорвоашон диҳад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи ризқ: Вафодории Худоро дар ваъдаҳое, ки ба мо додааст, дидан

2. Зиндагӣ дар сарзамини ваъда: таваккал кардан ба рӯзии Худо бо вуҷуди номуайянӣ

1. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва орзуҳои дилатро ба ту ато хоҳад кард.

2. Забур 84:11 - Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файз ва ҷалол хоҳад дод: ҳеҷ кори некро аз росткорон дареғ нахоҳад дошт.

Еҳушаъ ибни Нун 21:3 Ва банӣ-Исроил аз мулки худ ба левизодагон бо амри Худованд ин шаҳрҳо ва ҳаволии онҳоро доданд.

Банӣ-Исроил ба левизодагон шаҳрҳо ва гирду атрофи онҳоро ҳамчун қисми мероси худ, мувофиқи амри Худованд доданд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Баракати хизмат дар хонаи Худованд

1. Такрори Шариат 10: 8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардоранд ва дар пеши Худованд истода, ба Ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракат диҳанд, зеро онҳо ҳоло ҳам имрӯз кунед.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

Еҳушаъ ибни Нун 21:4 Ва қуръа барои қабилаҳои қаҳотиён баромад; ва фарзандони Ҳоруни коҳин, ки аз левизодагон буданд, аз сибти Яҳудо ва аз сибти Шимъӯн ва берун аз он аз сибти Биньёмин — сездах шаҳр.

Ба фарзандони Ҳоруни коҳин, ки аз левизодагон буданд, аз сибтҳои Яҳудо, Шимъӯн ва Биньёмин аз рӯи қуръа сездаҳ шаҳр дода шуданд.

1. Тақсими захираҳо аз ҷониби Худо: Вақте ки мо он чизеро, ки мехоҳем, ба даст намеорем, сулҳ ва қаноатмандӣ пайдо мекунем

2. Нерӯи имон: таваккал кардан ба Худо дар ризқи худ

1. Филиппиён 4:11-13: На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам.

2. Забур 37:25: Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ё фарзандони ӯ нон талаб мекунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:5 Ва бақияи банӣ-Қоҳот аз қабилаҳои сибти Эфроим ва аз сибти Дон ва аз нисфи сибти Менашше аз рӯи қуръа даҳ шаҳр доштанд.

Ба банӣ-Қоҳот даҳ шаҳр дода шуд, ки дар байни қабилаҳои сибти Эфроим, Дон ва нисфи сибти Менашше тақсим карда шуданд.

1: Худо ба ҳамаи халқи худ ризқ медиҳад.

2: Муҳаббат ва ризқи Худо барои ҳама баробар аст.

1: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2: Аъмол 17: 26-27 - Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи инсониятро дар тамоми рӯи замин офарид, ки мӯҳлатҳо ва ҳудуди макони зисти худро муайян кард, то онҳо Худоро ҷӯянд ва шояд эҳсос кунанд ба сӯи ӯ роҳ ёфта, ӯро пайдо кунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:6 Ва банӣ-Ҷершӯн аз қабилаҳои сибти Иссокор ва аз сибти Ошер ва аз сибти Нафталӣ ва аз нисфи сибти Менашше дар Бошон, аз рӯи қуръа, сездаҳ насибе гирифтанд. шахрхо.

Ба банӣ-Ҷершӯн аз чор сибт: Иссокор, Ошер, Нафталӣ ва нисфи сибти Менашше дар Бошон аз рӯи қуръа сездаҳ шаҳр дода шуд.

1. Ҳокимият ва ихтиёри Худо дар тақсими захираҳо

2. Баракатҳои иҷрои ӯҳдадориҳои аҳдномаи мо

1. Такрори Шариат 7:7-8 - Худованд аҳди Худро бо Исроил нигоҳ дошта, ба онҳо замини ваъдашударо дод.

2. 2 Вақоеънома 1:12 - Худо ба Сулаймон ҳикмат дод, ки замин ва сарватҳоро ба Исроил ҷудо кунад.

Еҳушаъ ибни Нун 21:7 Ба банӣ-Марорӣ мувофиқи қабилаҳои худ аз сибти Реубен ва аз сибти Ҷод ва аз сибти Забулун дувоздаҳ шаҳр доштанд.

Ба банӣ-Марорӣ дувоздаҳ шаҳр аз сибтҳои Реубен, Ҷод ва Забулун дода шуд.

1. Худованд вафодориро бо баракат подош медиҳад.

2. Мубодилаи захираҳо як амали имон аст.

1. Эфсӯсиён 4:28 - "Ҳар кӣ дуздӣ мекард, бояд дигар дуздӣ накунад, балки бояд кор кунад ва бо дастони худ кори фоиданок кунад, то ки бо ниёзмандон чизе дошта бошад."

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

Еҳушаъ ибни Нун 21:8 Ва банӣ-Исроил бо қуръа ба левизодагон ин шаҳрҳоро бо ҳаволии онҳо доданд, чунон ки Худованд ба воситаи Мусо амр фармуда буд.

Банӣ-Исроил шаҳрҳо ва атрофи онҳоро ба левизодагон доданд, чунон ки Худованд ба воситаи Мусо фармудааст.

1. Мо бояд ба фармонҳои Худованд итоат кунем.

2. Мо бояд дар ҳадяҳои худ ба ниёзмандон саховатманд бошем.

1. Матто 22:37-40 - "Ва ӯ ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аст ҳукми бузург ва аввал. Ва дуюмаш Ба он монанд аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор: Ҳама шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм вобаста аст.

2. Филиппиён 2:1-4 - Пас, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ бошад, ҳар гуна тасаллӣ аз муҳаббат, ҳар гуна иштирок дар Рӯҳ, ҳар гуна муҳаббат ва ҳамдардӣ бошад, шодии маро пурра гардонед, ки як ақл будан, як муҳаббат доштан, бо хамфикрии комил ва якдилӣ. Аз рӯи рақобат ва кибр ҳеҷ коре накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худатон бузургтар донед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 21:9 Ва аз сибти банӣ-Яҳудо ва аз сибти банӣ-Шимъӯн ин шаҳрҳоро, ки дар ин ҷо номашон зикр шудааст, доданд,

Ба сибти Яҳудо ва сибти Шимъӯн дар Замини ваъдашуда шаҳрҳои мушаххас таъин карда шуданд.

1. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш

2. Итоат ба фармудаҳои Худо баракат меорад

1. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд лаззат бибар ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро медиҳад.

2. Такрори Шариат 28:1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт. Агар ба Худованд Худои худ итоат кунед, ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳад омад ва ҳамроҳи шумо хоҳад буд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:10 Он чизе ки банӣ-Ҳорун, ки аз қабилаҳои қаҳотиён буданд, аз банӣ-Левӣ буданд, зеро қуръаи аввал аз они онҳо буд.

Ба банӣ-Ҳорун замини якум дода шуд, ки он аз қабилаҳои Қаҳотиён, ки аз банӣ-Левӣ буданд.

1: Мо хушбахтем, ки барои мақсади махсус интихоб шудаем ва ба воситаи садоқат, Худо метавонад моро бо беҳтарин чизҳо мукофот диҳад.

2: Мо метавонем аз атоҳои махсуси Худо ба мо шодӣ пайдо кунем ва кӯшиш кунем, ки идоракунандагони содиқи ин ҳадяҳо бошем.

1: Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2: Қӯлассиён 3:17 - Ҳар он чи мекунед, онро ба исми Исои Худованд кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 21:11 Ва ба онҳо шаҳри Арба, падари Аноқро, ки шаҳр Ҳебрӯн аст, дар кӯҳистони Яҳудо, бо ҳаволии он гирду атрофи онро доданд.

Худованд шаҳри Арбаро ба левизодагон дод, ки ҳоло бо номи Ҳебрӯн дар кӯҳистони Яҳудо ва гирду атрофи он ҷойгир аст.

1. Чӣ тавр Худованд ба халқи худ ризқ медиҳад

2. Ваъдаи баракат дар тоат

1. Такрори Шариат 12:7 - "Ва дар он ҷо шумо ба ҳузури Худованд Худои худ хоҳед хӯрд, ва аз ҳар он чи ба дасти худ гузоштаед, шод хоҳед шуд, ки шумо ва аҳли байти шумо, ки дар он Худованд Худои шумо ба шумо баракат додааст".

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

Еҳушаъ ибни Нун 21:12 Аммо саҳроҳои шаҳр ва деҳоти он ба Колеб ибни Ефунне барои тасарруфи худ доданд.

Ба Колеб саҳроҳо ва деҳаҳои шаҳр ҳамчун моликияти ӯ дода шуд.

1. Аз неъматҳои Худо шодӣ кунед: Ба неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, ҷашн гиред.

2. Ваъдаҳои Худоро ба ёд ored: Ба вафодории Худо таваккал кунед, то ваъдаҳояшро иҷро кунед.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 37:4 - Худро низ дар Худованд ҳаловат намо, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 21:13 Ҳамин тавр, онҳо ба писарони Ҳоруни коҳин Ҳебронро бо ҳаволии он доданд, то ки шаҳри паноҳгоҳ барои қотил бошад; ва Либно бо атрофи он,

Ба фарзандони Ҳорун Ҳебрӯн ва Либно ҳамчун шаҳрҳои паноҳгоҳ барои қотил дода шуданд.

1. Масъулияти паноҳгоҳ: Ҳифзи гунаҳкорон ва бегуноҳон

2. Муҳаббати Худо ба халқаш: тасаллӣ ва амният дар ҷаҳони хатарнок

1. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба сӯи он давида, дар амонанд.

2. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:14 Ва Яттир бо ҳаволии он, ва Эштемӯо бо ҳаволии он,

Ба исроилиён Яттир ва Эштемоа ҳамчун тақсимот дода шуданд.

1. Шод шудан аз таъминоти Худованд: Имтиҳони Еҳушаъ 21:14

2. Дарёфти қаноатмандӣ аз нақшаи Худо: омӯзиши Еҳушаъ 21:14

1. Забур 33:10 - «Онҳое, ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нестанд».

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Еҳушаъ ибни Нун 21:15 Ва Ҳолон бо ҳаволии он, ва Дебир бо ҳаволии он,

Дар ин порча Холон ва Дебир бо махалхои атрофи худ зикр ёфтааст.

1. Аҳамияти шаҳрҳо ва атрофи он дар Библия

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш

1. Ҳастӣ 12:1-3 - ваъдаи Худо ба Иброҳим

2. Забур 107:1-3 - садоқатмандии Худо ба халқи худ

Еҳушаъ ибни Нун 21:16 Ва Айнро бо ҳаволии он, ва Ҷутторо бо ҳаволии он, ва Байт-Шемешро бо ҳаволии он; нӯҳ шаҳр аз ин ду қабила.

Ба қабилаҳои Эфроим ва Дон нӯҳ шаҳр, аз ҷумла Айн, Ҷутто ва Байт-Шемеш дода шуданд.

1. Таъмини Худо барои халқи худ: чӣ гуна Худо барои сибтҳои Эфроим ва Дон ризқ дод.

2. Такя ба ваъдаҳои Худо: таваккал ба вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳояш.

1. Такрори Шариат 12:10-12 - Вақте ки шумо аз Урдун убур мекунед ва дар замине ки Худованд Худоят ба шумо мерос медиҳад, зиндагӣ мекунед, ва Ӯ ба шумо аз ҳамаи душманони атрофи шумо оромӣ медиҳад, то дар амният зиндагӣ кунед, он гоҳ Он ҷо воқеъ хоҳад шуд, ки маконе ки Худованд Худои ту дар он барои сокини исми Ӯ баргузида бошад, ҳар он чиро, ки ба ту амр мефармоям, дар он ҷо хоҳӣ овард.

2. Забур 36:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шуда, садокатмандӣ парваред. Аз Худованд лаззат баред; ва орзуҳои дилатро ато хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 21:17 Ва аз сибти Биньёмин — Ҷибъӯнро бо ҳаволии он, Ҷабаъро бо ҳаволии он,

Ба сибти Биньёмин шаҳрҳои Ҷибъӯн ва Ҷаба ва атрофи онҳо дода шуданд.

1. Худо ба ҳамаи халқи худ ғамхорӣ мекунад ва ниёзҳои онҳоро таъмин мекунад.

2. Мо бояд дар Худованд далер бошем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ моро рӯзӣ медиҳад.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 21:18 Анатот бо ҳаволии он, ва Алмӯн бо ҳаволии он; чор шаҳр.

Ба исроилиён дар замини Биньёмин чор шаҳр дода шуд: Анатот, Алмӯн ва атрофи он.

1. Садоқатмандии Худо тавассути таъмини хона барои халқаш зоҳир мешавад.

2. Сарзамини Биньёмин нишонаи аҳди Худо бо қавмаш буд.

1. Такрори Шариат 10:9 (Бинобар ин Левӣ бо бародарони худ насибе ва мерос надорад; Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои шумо ба ӯ ваъда додааст.)

2. Ибриён 11: 8-10 (Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба он ҷое ки ҳамчун мерос гирифта шавад, биравад. Ва берун рафт, вале намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон вай дар замин сокин шуд. Ваъда, чунон ки дар кишвари бегона, бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ ҳастанд, дар хаймаҳо сукунат доштанд, зеро ки ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки бинокор ва созандаи он Худост.)

Еҳушаъ ибни Нун 21:19 Ҳама шаҳрҳои банӣ-Ҳорун, яъне коҳинон, сездаҳ шаҳр бо ҳаволии онҳо буданд.

Ба фарзандони Ҳорун, яъне коҳинон, сенздаҳ шаҳр ва гирду атрофи онҳо дода шуд, ки дар он зиндагӣ кунанд.

1. «Садоқати Худо: баракат барои халқи баргузидаи Ӯ»

2. "Зиндагӣ бо имон: Намунае аз коҳинони Исроил"

1. Ададҳо 35:7 Ва Худованд ба Мусо амр фармуд, ки ба левизодагон шаҳрҳое диҳад, ки дар онҳо аз мулки банӣ-Исроил сокин шаванд, ва заминҳои чарогоҳҳои атрофи шаҳрҳо.

2. Такрори Шариат 10:8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то пеши Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо гӯянд, чунон ки онҳо ҳоло ҳам мекунанд. имруз. Бинобар ин, Левӣ бо ҳамимонони исроилии худ ҳисса ва мерос надорад; Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ гуфта буд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:20 Ва қабилаҳои банӣ-Қоҳот, левизодагон, ки аз банӣ-Қоҳот боқӣ монда буданд, ҳатто шаҳрҳои насиби худро аз сибти Эфроим гирифтанд.

Ин порча аз Еҳушаъ 21:20 шаҳрҳоеро тасвир мекунад, ки левизодагон аз қабилаи Қаҳот аз сибти Эфроим гирифтаанд.

1. Ғамхории Худо дар бораи халқаш: Омӯзиши левизодагон

2. Мулоҳиза дар бораи вафодорӣ: Қиссаи Еҳушаъ 21:20

1. Такрори Шариат 10:8-9 Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардорад, дар пеши Худованд истода, ба ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад, то имрӯз . Бинобар ин Левӣ дар назди

бародарони худ насибе ва мерос надорад. Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ гуфта буд.

2. 2 ба Қӯринтиён 8:9 Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, лекин ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақири Ӯ сарватдор шавед.

Еҳушаъ ибни Нун 21:21 Зеро ки онҳо Шакемро бо ҳаволии он дар кӯҳи Эфроим ба онҳо доданд, то ки шаҳри паноҳгоҳи қотил бошад; ва Гезер бо атрофи он,

Ба исроилиён шаҳрҳои Шакем ва Гезер ҳамчун паноҳгоҳ барои онҳое, ки касеро нохост куштаанд, дода шуданд.

1: Худо ба онҳое, ки хато кардаанд, раҳм мекунад.

2: Мо бояд ба фазлу раҳмати Худо паноҳ биҷӯем.

1: Ишаё 1:18 - Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд.

2: Забур 103:12 - Чӣ қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

Еҳушаъ ибни Нун 21:22 Ва Қибзаим бо ҳаволии он, ва Байт-Ҳӯрӯн бо ҳаволии он; чор шаҳр.

Дар Еҳушаъ 21:22 чор шаҳр ва атрофи он номбар шудаанд: Қибзаим, Байт-Ҳӯрӯн ва ду номашон номаълум.

1. Зебоӣ ва аҳамияти шаҳрҳо дар Библия.

2. Аҳамияти шумораи чор дар Навиштаҷот.

1. Ваҳй 21:10-14 - Шаҳри Худо.

2. Забур 121:3 - Ерусалим шаҳрест, ки бо ҳам муттаҳид аст.

Еҳушаъ ибни Нун 21:23 Ва аз сибти Дон — Элтеқа бо ҳаволии он, Ҷиббетӯн бо ҳаволии он,

Ба сибти Дон Элтеке ва Ҷиббетӯн ҳамчун шаҳрҳо бо атрофиёнашон дода шуд.

1. Садоқати Худо дар ризқи мо ҳатто дар хурдтарин ҷузъиёт.

2. Омӯзиши қаноатмандӣ бо он чӣ Худо додааст.

1. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар ҳар ҳолат, ман сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандиро омӯхтам: Ман метавонам ҳама чизро ба василаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, иҷро кунам».

2. Забур 37:3-5 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин бош ва бо садоқат дӯстӣ кун. Худро аз Худованд ҳаловат кун, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои

дилатро медиҳад. Роҳи худро ба Худованд вогузор. ; ба ӯ эътимод кунед, ва ӯ амал хоҳад кард ».

Еҳушаъ ибни Нун 21:24 Айёлӯн бо ҳаволии он, Ҷатриммӯн бо ҳаволии он; чор шаҳр.

Дар Еҳушаъ 21:24 чор шаҳре тасвир шудааст, ки ба Қоҳитиён ҳамчун қисми мероси онҳо тақсим карда шудаанд: Айёлӯн ва атрофи он, Ғатриммӯн ва атрофи он.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Аҳамияти Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 10:8-9 Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардорад, то имрӯз дар пеши Худованд истода, ба ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад. Бинобар ин Левӣ дар назди бародарони худ насибе ва мерос надорад. Худованд мероси ӯст, чунон ки Худованд Худои ту ба ӯ ваъда додааст.

2. Еҳушаъ 1:2-3 Бандаи ман Мусо мурдааст. Пас, шумо ва ҳамаи ин қавм, омода бошед, ки аз дарёи Ӯрдун убур кунед, то ба замине ки Ман ба онҳо ба банӣ-Исроил медиҳам. Ҳар ҷое, ки пои худро гузоштай, ба ту хоҳам дод, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

Еҳушаъ ибни Нун 21:25 Ва аз нисфи сибти Менашше — Таноҳ бо ҳаволии он, ва Ҷатриммӯн бо ҳаволии он; ду шаҳр.

Ба сибти Менашше ду шаҳр дода шуд: Танах ва Ғатриммон.

1. Чӣ тавр мо баракатҳоеро, ки Худо медиҳад, мегирем

2. Баракати қаноатмандӣ дар ҳаёти мо

1. Филиппиён 4:11-13 -"На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан сухан намегӯям, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте ки набошам, қаноатманд бошам. ва дар ҳар ҳолат, ман сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандиро омӯхтам».

2. 1 Тимотиюс 6:6-8 - "Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст, зеро мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва наметавонем аз ҷаҳон чизе бигирем. Аммо агар мо хӯрок ва либос дошта бошем, бо онҳо хоҳем буд. мазмун."

Еҳушаъ ибни Нун 21:26 Ҳама шаҳрҳо барои қабилаҳои банӣ-Қоҳот, ки боқимонда буданд, даҳ шаҳр бо ҳаволии онҳо буданд.

Ҳамаи шаҳрҳо ва гирду атрофи онҳо ба Қоҳитиён дода шуд.

1. Худо ба ваъдаҳояш содиқ аст.

2. Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ё фарзандонаш нон талаб мекунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:27 Ва ба банӣ-Ҷершӯн, аз қабилаҳои левизодагон, аз нисфи дигари сибти Менашше Ҷӯлонро дар Бошон бо ҳаволии он доданд, то ки шаҳри паноҳгоҳ барои қотил бошад; ва Биштера бо ҳаволии он; ду шаҳр.

Ба фарзандони Ҷершӯн, аз қабилаи левизодагон, ду шаҳр аз ними сибти дигари Менашше, Ҷӯлон дар Бошон ва Биштера, ҳамчун шаҳрҳои паноҳгоҳ барои онҳое, ки қасдан куштори нохост содир кардаанд, дода шуданд.

1. Раҳмати Худо: Чӣ гуна саховати Худо касонеро, ки роҳро гум кардаанд, ҳифз мекунад

2. Ҷойи паноҳгоҳ: раҳмати шаҳрҳои паноҳгоҳ

1. Ишаъё 40:1-2 "Тасалли, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим меҳрубонона сухан гӯй ва ба вай бигӯй, ки хизмати сахти вай ба анҷом расидааст, ва гуноҳаш подош дода шудааст, ки аз ҷониби Худо гирифта шудааст. Дасти Худованд барои ҳамаи гуноҳҳои вай дучандон аст».

2. Забур 46:1 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори доимист».

Еҳушаъ ибни Нун 21:28 Ва аз сибти Иссокор — Қишӯнро бо ҳаволии он, Добореро бо ҳаволии он,

Ба исроилиён шаҳрҳо дар Иссокор дода шуданд, аз он ҷумла Қишӯн ва Доборе.

1: Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст. Ӯ ҳамеша ба ваъдаи худ вафо мекунад ва он чизеро, ки ваъда додааст, ба мо медиҳад.

2: Ҳатто дар байни ҷаҳони бесарусомон ва номуайян, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин мекунад ва ғамхорӣ мекунад.

1: Такрори Шариат 7:9 Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2: Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад:

Еҳушаъ ибни Нун 21:29 Жармут бо ҳаволии он, Энганим бо ҳаволии он; чор шаҳр.

Еҳушаъ 21:29 чор шаҳрро зикр мекунад; Жармут, Энганним ва атрофи он.

1. «Рӯзи Худо барои мардумаш»

2. «Қувваи итоаткории мӯътамад»

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15-16 - Аммо агар хизмат ба Худованд барояton номатлуб бошад, пас барои худ интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед

кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат кардаанд ё худоёни амӯриён, ки дар замини онҳо шумо зиндагӣ мекунед. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Такрори Шариат 8:18 - Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст.

Еҳушаъ ибни Нун 21:30 Ва аз сибти Ошер — Мишал бо ҳаволии он, Абдӯн бо ҳаволии он,

Еҳушаъ ибни Нун 21:30 мефаҳмонад, ки чӣ тавр аз сибти Ошер, Мишал ва Абдон ба атрофиёни худашон дода шуданд.

1. Саховати Худо: Чӣ гуна Ӯ барои мардумаш ризқ медиҳад

2. Ризки Худованд: Ба қадри он чизе ки ба мо ато кардааст

1. Румиён 8:32 - Ва он ки Писари Худро дареғ надошт, балки Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ гуна бо Ӯ ҳама чизро ба мо ба таври ройгон намедиҳад?

2. Филиппиён 4:19 - Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 21:31 Ҳелкат бо ҳаволии он, ва Раҳӯбро бо ҳаволии он; чор шаҳр.

Ин порча дар бораи тақсим кардани замин дар байни қабилаҳои Исроил Еҳушаъ аст.

1: Мо аз намунаи Еҳушаъ дар бораи додани саховатмандӣ ва одилона ба дигарон омӯхта метавонем.

2: Мо метавонем аз садоқати Худо рӯҳбаланд шавем, ки халқи Ӯро таъмин кунем.

1: Матто 7:12, "Ҳамин тавр, дар ҳама чиз, ба дигарон он чизеро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад."

2: Такрори Шариат 10: 18-19, "Ӯ [Худо] даъвои ятимон ва бевазанро муҳофизат мекунад, ва аҷнабиёни дар миёни шумо бударо дӯст медорад ва ба онҳо хӯрок ва либос медиҳад. Ва шумо аҷнабиёнро барои худ дӯст доред. шумо дар Миср аҷнабиён будед».

Еҳушаъ ибни Нун 21:32 Ва аз сибти Нафталӣ — Кедеш дар Ҷалил бо ҳаволии он, то ки шаҳри паноҳгоҳ барои қотил бошад; ва Ҳаммотдор бо ҳаволии он, ва Картан бо ҳаволии он; се шаҳр.

Еҳушаъ ибни Нун 21:32 се шаҳреро, ки ба сибти Нафталӣ тааллуқ доранд, зикр мекунад - Кедеш дар Ҷалил, Ҳаммотдор ва Картон, ки онҳо ҳамчун шаҳрҳои паноҳгоҳ барои гунаҳкорони куштор таъин шудаанд.

1. Раҳмати Худованд: Фаҳмидани шаҳрҳои паноҳгоҳ дар Китоби Муқаддас

2. Шаҳри паноҳгоҳ будан чӣ маъно дорад?

1. Хуруҷ 21:14 - "Аммо агар касе бо ғурур ба ёри худ ояд, то ӯро бо макр бикушад, ӯро аз қурбонгоҳи ман бигир, то бимирад".

2. Такрори Шариат 19: 2-3 - "Дар миёни замини худ барои ту се шаҳр ҷудо хоҳӣ кард, ки онро Худованд Худоят ба ту медиҳад, то ки онро тасарруф кунӣ. Туро роҳе омода хоҳӣ кард ва соҳилҳои замини худро тақсим хоҳӣ кард, ки Худованд Худоят ба ту мерос додааст, ба се қисм, то ки ҳар қотил ба он ҷо гурезад».

Еҳушаъ ибни Нун 21:33 Ҳама шаҳрҳои ҷершӯниён мувофиқи қабилаҳояшон сездаҳ шаҳр бо ҳаволии онҳо буданд.

Ба ҷершӯниён сездаҳ шаҳр бо ҳудудҳои атрофи онҳо дода шуд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ барои халқаш

2. Ризоият ёфтан ба он чи Худо додааст

1. Такрори Шариат 10:8-9 - Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст.

9Ва Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту тавоноии ба даст овардани сарват ато кардааст, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасдиқ кунад, чунон ки имрӯз аст.

2. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

Еҳушаъ ибни Нун 21:34 Ва ба қабилаҳои банӣ-Марорӣ, бақияи левизодагон, аз сибти Забулун — Юқниамро бо ҳаволии он, ва Карторо бо ҳаволии он,

Ба левизодагон аз сибти Забулун Юқниам ва гирду атрофи он, инчунин Карто ва гирду атрофи он дода шуданд.

1.Худованд саховатманд аст ва ба мо ҳар он чи лозим аст, медиҳад

2. Вафодории мо ба Худо подош мегирад

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Такрори Шариат 28:1-14 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

Еҳушаъ ибни Нун 21:35 Димно бо ҳаволии он, Наҳалол бо ҳаволии он; чор шаҳр.

Дар Еҳушаъ 21:35 чор шаҳр зикр шудааст: Димна, Наҳалол ва атрофи он.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш.

2. Муҳимияти таваккали мо ба Худо.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 4:20-21 - Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ ҳайрон нашуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

Еҳушаъ ибни Нун 21:36 Ва аз сибти Реубен — Бесарро бо ҳаволии он, ва Ёҳазоро бо ҳаволии он,

Дар ин порча ду шаҳр аз сибти Реубен зикр шудааст: Безер ва Яҳоза.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои Худ ва халқаш - Еҳушаъ ибни Нун 21:36

2. Муҳимияти содиқ мондан ба аҳд - Еҳушаъ 21:36

1. 1 ба Қӯринтиён 1:9 Худо амин аст, ки шумо ба воситаи Ӯ ба мушоракати Писари Ӯ, Худованди мо Исои Масеҳ даъват шудаед.

2. Ирмиё 33:20-21 Худованд чунин мегӯяд: «Агар шумо метавонед аҳди Маро бо рӯз ва аҳди Маро бо шаб вайрон кунед, то шабу рӯз дар вақти муайяншуда наояд, пас аҳди Ман низ бо бандаи Ман Довуд шикаста шавад, то ки вай писаре надошта бошад, ки бар тахти ӯ подшоҳӣ кунад.

Еҳушаъ ибни Нун 21:37 Қидмот бо ҳаволии он, ва Мефоат бо ҳаволии он; чор шаҳр.

Еҳушаъ ибни Нун 21:37 чор шаҳрро зикр мекунад: Қедмӯт ва атрофи он, ва Мефоат ва атрофи он.

1. "Қувваи бахшидани содиқона: Дарсҳо аз шаҳрҳои Кедемот ва Мефоат"

2. «Ваъдаҳои Худо ба халқи Худ: Иҷрои Кедемӯт ва Мефоат»

1. Такрори Шариат 7:12; «То ки бо онҳо аҳд набанд ва ба онҳо раҳм накун».

2. Румиён 8:28; «Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст».

Еҳушаъ ибни Нун 21:38 Ва аз сибти Ҷод — Ромӯт дар Ҷилъод бо ҳаволии он, то шаҳри паноҳгоҳ барои қотил бошад; ва Маҳанаим бо атрофи он,

Ба сибтҳои Ҷод ду шаҳр дода шуд: Рамот дар Ҷилъод ва Маҳанаим, ки ҳардуи онҳо бо атрофи он, шаҳрҳои паноҳгоҳи қотил бошанд.

1. Тӯҳфаи паноҳгоҳ: Чӣ гуна Худо барои ҳама амният ва амниятро таъмин мекунад

2. Паноҳе аз мушкилоти мо: Ҳифзи Худо аз муборизаҳои зиндагӣ

1. Ишаъё 32:2 - Одам мисли паноҳгоҳ аз шамол ва пинҳонгоҳ аз тундбод хоҳад буд.

2. Забур 91:1-2 - Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 21:39 Ҳешбӯн бо ҳаволии он, Ёзер бо ҳаволии он; дар маҷмӯъ чор шаҳр.

Еҳушаъ ибни Нун 21:39 чор шаҳрро тасвир мекунад: Ҳешбон ва атрофи он, ва Ёзар ва атрофи он.

1. Таъмини Худо: Чор шаҳри Еҳушаъ 21:39.

2. Вафодории Худо: Бозгашти мӯъҷизавии замини ваъдашуда.

1. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

2. Такрори Шариат 7:12-13 - Ва азбаски шумо ба ин қоидаҳо гӯш медиҳед ва онҳоро риоя мекунед ва ба ҷо меоред, Худованд Худои шумо аҳд ва муҳаббати устувореро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, бо шумо нигоҳ медорад. Ӯ шуморо дӯст медорад, баракат медиҳад ва шуморо афзун мекунад. Ӯ инчунин меваи батни ту ва меваи замини ту, ғалла ва майи ту ва равғани ту, афзоиши рамаҳои ту ва бачаҳои гӯсфандатро дар замине ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад, баракат хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 21:40 Ҳамин тавр, ҳамаи шаҳрҳо барои банӣ-Марорӣ мувофиқи қабилаҳояшон, ки аз қабилаҳои левизодагон боқӣ монда буданд, аз рӯи қуръаашон дувоздаҳ шаҳр буданд.

Ба банӣ-Марорӣ мувофиқи қабилаҳояшон дувоздаҳ шаҳр тақсим карда шуд, ки онҳо шаҳрҳои боқимондаи левизодагон буданд.

1. Тақсим кардани захираҳои мо: Истифодаи оқилонаи он чизе, ки мо дорем

2. Зиндагӣ бо имон: таваккал кардан ба Худо барои қонеъ кардани ниёзҳои мо

1. Луқо 16:10-12 - Ба ҳар касе, ки ба чизи хеле кам бовар кардан мумкин аст, ба бисёр чизҳо низ бовар кардан мумкин аст.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 21:41 Ҳама шаҳрҳои левизодагон, ки ба банӣ-Исроил тааллуқ доштанд, чилу ҳашт шаҳр бо ҳаволии онҳо буданд.

Ба Исроил 48 шаҳр ва гирду атрофи онҳо дода шуд, ки левизодагон зиндагӣ кунанд.

1. Муҳимияти ризқҳои Худо барои мардумаш

2. Вафодорӣ ва фаровонии Худо

1. Забур 23:1 - "Худованд Чӯпони ман аст; ман намехоҳам."

2. Такрори Шариат 7:12 - "Ва азбаски падарони шуморо дӯст медошт, пас аз онҳо насли онҳоро баргузид ва шуморо бо ҳузури худ, бо қудрати тавонои худ аз Миср берун овард".

Еҳушаъ ибни Нун 21:42 Ҳар яке аз ин шаҳрҳо гирду атрофи онҳо буд; ҳамаи ин шаҳрҳо ҳамин тавр буданд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:42 сарҳадҳои ҳар як шаҳреро, ки ба сибтҳои Исроил дода шудаанд, тасвир мекунад, аз ҷумла атрофи он.

1. Омӯзиши эҳтироми сарҳад: Фаҳмидани аҳамияти сарҳадҳо дар Еҳушаъ 21:42

2. Таъмини Худо барои халқаш: Замини ваъдашудаи Еҳушаъ 21:42

1. Такрори Шариат 6:10-12 - Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту ҷой хоҳанд гирифт: Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. бихобед ва ҳангоме ки бархезӣ.

2. Еҳушаъ ибни Нун 21:45 - Аз ҳамаи он чизҳои нек, ки Худованд Худои шумо дар бораи шумо гуфта буд, як чизе ҳам ноком нашудааст; Ҳама чиз барои шумо воқеъ шуд, ва ҳеҷ чиз дар он ноком нашудааст.

Еҳушаъ ибни Нун 21:43 Ва Худованд тамоми заминеро, ки қасам хӯрда буд, ба падарони онҳо дод, ба Исроил дод; ва онро тасарруф намуда, дар он сокин шуданд.

Худованд ваъдаеро, ки ба падарони банӣ-Исроил дода буд, иҷро кард ва заминеро, ки ваъда дода буд, ба онҳо дод, ва онҳо дар он сокин шуданд.

1. Худо ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад

2. Иҷрои содиқонаи аҳди Худо

1. Ибриён 10:23-25 - Биёед иқрор шудани умеди худро бидуни тардид нигоҳ дорем, зеро Он ки ваъда додааст, амин аст.

2. Ададҳо 14:21-24 - Аммо дар ҳақиқат, вақте ки ман зиндаам, тамоми замин аз ҷалоли Худованд пур хоҳад шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 21:44 Ва Худованд ба онҳо мувофиқи он чи ба падаронашон қасам хӯрда буд, оромӣ бахшид; ва ҳеҷ кас аз ҳамаи душманонашон пеши онҳо намеистод; Худованд ҳамаи душманони онҳоро ба дасти онҳо супурд.

Худованд ваъдаи ба банӣ-Исроил додаашро иҷро кард ва ба онҳо аз душманонашон оромӣ бахшида, ҳамаро ба дасти онҳо супурд.

1. Вафодории Худо: Иҷрои ваъдаҳои Ӯ

2. Қудрати Худо: Ғалаба кардани душманон

1. Ишаъё 54:17, "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд».

2. Забур 46:1-2, "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Пас, оё мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо ба миёнаҳои баҳр бурда шаванд."

Еҳушаъ ибни Нун 21:45 Ҳеҷ чизи некие ки Худованд ба хонадони Исроил гуфта буд, нопадид шуд; хама ба амал омад.

Худо ваъдаи худро ба хонадони Исроил вафо кард ва ҳар чизе ки гуфта буд, амалӣ шуд.

1. Ваъдаи Худо ҳатман аст - Румиён 4:20-21

2. Худо мӯътамад аст - 1 Қӯринтиён 1:9

1. Забур 33:4 - Зеро ки каломи Худованд дуруст аст ва тамоми кори Ӯ дар вафодорӣ анҷом дода мешавад.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббати устуворро бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

Еҳушаъ 22-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 22:1-9 бозгашти дувуним сибти Реубен, Ҷод ва нисфи Менашшеро ба қаламравҳои ҷудошудаи онҳо дар тарафи шарқии дарёи Урдун тасвир мекунад. Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Еҳушаъ онҳоро баракат дод ва онҳоро бо суханони рӯҳбаландкунанда ва насиҳат гусел кард. Ӯ онҳоро барои садоқаташон дар риояи аҳкоми Худо таъриф мекунад ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки минбаъд низ Худовандро дӯст доранд ва бо роҳҳои Ӯ бираванд.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 22:10-20, он воқеаеро нақл мекунад, ки қабилаҳои шарқӣ дар наздикии дарёи Урдун қурбонгоҳ сохтанд. Вақте ки ин хабарро шуниданд, намояндагони ҳамаи сибтҳои дигар дар Шилӯ ҷамъ омаданд, то ба ҷанг бар зидди бародарони худ омодагӣ диданд. Онҳо қабилаҳои шарқиро дар он айбдор карданд, ки ба ҷои ибодат дар маъбади марказӣ қурбонгоҳи беиҷозат барои қурбонӣ сохтанд.

Сархати 3: Еҳушаъ 22 бо нақл ба анҷом мерасад, ки Финҳос, писари Элъозори коҳин, бо даҳ сарвари қабила барои тафтиши ин масъала фиристода мешавад. Онҳо ба назди Реубен, Ҷод ва Менашше меоянд, то дар бораи ниятҳои онҳо дар паси сохтани ин қурбонгоҳ бифаҳманд. Қабилаҳои шарқӣ тавзеҳ медиҳанд, ки онҳо онро на ҳамчун ҷои қурбонӣ сохтаанд, балки ҳамчун ёдгорие, ки байни онҳо ва наслҳои оянда шаҳодат медиҳад, ки онҳо низ ба Исроил тааллуқ доранд, бо вуҷуди зиндагӣ дар тарафи шарқи Урдун. Финхас ва ҳамроҳонаш шарҳи онҳоро фаҳмида, ҳеҷ гуна амали душманона накарда, қаноатманд бармегарданд.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 22 пешниҳод мекунад:
Бозгашти дувуним қабилаҳое, ки Еҳушаъ баракат дода буданд;
Ҳодиса дар бораи айбдоркунии беиҷозат дар қурбонгоҳ аз қабилаҳои дигар;
Тафтишот аз ҷониби Phinehas тавзеҳот аз ҷониби қабилаҳои шарқӣ.

Таваққӯҳ ба бозгашти дувуним қабилаҳое, ки Еҳушаъ баракат додааст; Ҳодиса дар бораи айбдоркунии беиҷозат дар қурбонгоҳ аз қабилаҳои дигар; Тафтишот аз ҷониби Phinehas тавзеҳот аз ҷониби қабилаҳои шарқӣ.

Дар ин боб ба баргардонидани дувуним сибти Реубен, Ҷод ва нисфи Менашше ба қаламравҳои ҷудошудаи онҳо дар тарафи шарқии дарёи Урдун нигаронида шудааст. Дар Еҳушаъ 22 гуфта мешавад, ки Еҳушаъ онҳоро баракат дод ва онҳоро бо суханони рӯҳбаландкунанда гусел кард ва садоқати онҳоро дар риояи аҳкоми Худо таъриф кард. Ӯ онҳоро ташвиқ мекунад, ки минбаъд низ Худовандро дӯст доранд ва бо роҳҳои Ӯ бираванд.

Идома дар Еҳушаъ 22, ҳодисае рӯй медиҳад, ки намояндагони ҳамаи қабилаҳои дигар дар Шилӯ ҷамъ мешаванд, пас аз шунидани он, ки қабилаҳои шарқӣ дар наздикии дарёи Урдун қурбонгоҳ сохтаанд. Онҳо Реубен, Ҷод ва Менашшеро муттаҳам мекунанд, ки ба муқобили Худо исён карда, қурбонгоҳи беиҷозат барои қурбонӣ сохтанд, ба ҷои он ки дар муқаддасоти марказӣ ибодат кунанд, гуноҳи ҷиддӣ дар ибодати исроилиён аст.

Еҳушаъ 22 бо нақл ба анҷом мерасад, ки Финҳос бо ҳамроҳии даҳ сарвари қабила барои тафтиши ин масъала фиристода мешавад. Онҳо ба назди Реубен, Ҷод ва Менашше меоянд, то дар бораи ниятҳои онҳо дар паси сохтани ин қурбонгоҳ бифаҳманд. Қабилаҳои шарқӣ тавзеҳ медиҳанд, ки онҳо онро на ҳамчун ҷои қурбонӣ сохтаанд, балки ҳамчун ёдгорие, ки байни онҳо ва наслҳои оянда шоҳиди намоёне буд, ки онҳо низ новобаста аз он ки дар тарафи шарқии Урдун зиндагӣ мекунанд, ба Исроил тааллуқ доранд. Фаҳмидани шарҳи онҳо, Финҳос ва ҳамроҳонаш қаноатманд ва бидуни амали душманона бармегарданд, мисоли ҳалли низоъ дар дохили ҷомеаи исроилӣ.

Еҳушаъ ибни Нун 22:1 Ва Еҳушаъ банӣ-Реубен ва ҷодиён ва нисфи сибти Менашшеро даъват кард,

Еҳушаъ қабилаҳои Рубен, Ҷод ва Менашшеро ба ҷамъомад даъват карданд.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба даъвати роҳбарони худ ҷавоб диҳем.

2: Роҳбарон бояд ҳамеша омода бошанд, ки ҳангоми зарурат пайравони худро даъват кунанд.

1: Юҳанно 10:3-5 - Чӯпон гӯсфандони худро ба ном хонда, онҳоро берун мебарад.

2: Isaiah 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

Еҳушаъ ибни Нун 22:2 Ва ба онҳо гуфт: «Шумо ҳар он чи Мусо, бандаи Худованд ба шумо амр фармуда буд, риоя кардед, ва дар ҳар он чи ба шумо амр фармудаам, ба овози ман итоат кардед;

Исроилиён тамоми аҳкоми Худоро риоя карданд ва дастуроти Ӯро риоя карданд.

1: Фармонҳои Худоро бо итоат бояд иҷро кард.

2: Худо садоқатро бо баракатҳо мукофот медиҳад.

1: Такрори Шариат 28: 1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту медиҳам, риоя кунед, Худованд Худоят шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2:1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

Еҳушаъ ибни Нун 22:3 Шумо аз ин рӯзҳо то имрӯз бародарони худро тарк накардаед, балки амри Худованд Худои худро риоя кардаед.

Ин порча дар бораи он аст, ки исроилиён аҳкоми Худоро риоя мекунанд ва бо бародарони худ мемонанд.

1. Бо бародарони худ мондан як қисми муҳими риояи аҳкоми Худост.

2. Муҳим аст, ки ӯҳдадориҳои худро дар назди Худо дар хотир нигоҳ дорем, ҳатто вақте ки вақт душвор аст.

1. Ибриён 10:24-25: «Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва бештар аз он мисли шумо Бингар, ки рӯз наздик мешавад».

2. Такрори Шариат 10:12-13: «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?»

Еҳушаъ ибни Нун 22:4 Ва алҳол Худованд Худои шумо, чунон ки ба онҳо ваъда дода буд, ба бародарони шумо оромӣ бахшид; пас, акнун баргардед ва ба хаймаҳои худ ва ба замини мулки худ, ки Мусо бандаи Худованд додааст, биравед. шумо дар тарафи дигари Иордания.

Худованд Худо ба бародарони банӣ-Исроил оромӣ бахшид, чунон ки ваъда дода буд, ва акнун онҳо бояд ба хаймаҳои худ ва замине ки Мусо ба онҳо додааст, баргарданд.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Ӯ ба ваъдаҳои худ содиқ аст

2. Неъматҳои тоъат: ба даст овардани подош аз пайравӣ ба фармони Худо

1. Такрори Шариат 1:21 - Инак, Худованд Худои ту заминро пеши ту гузоштааст; бирав ва онро тасарруф намо, чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту гуфтааст; натарсед ва рӯҳафтода нашавед.

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 22:5 Аммо бодиққат бодиққат бошед, то аҳком ва шариатро, ки Мусо бандаи Худованд ба ту фармудааст, ба ҷо оваред, то Худованд Худои худро дӯст доред, ва бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунед, ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, ва ба Ӯ бигӯед ва бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ба Ӯ хизмат кунед.

Исроилиён ташвиқ карда мешаванд, ки бо тамоми дилу ҷони худ ба Худованд муҳаббат, итоат ва хизмат кунанд.

1. Муҳаббат ва аҳкоми Исо: Чӣ тавр бояд бо тамоми дили худ итоат кунед ва хизмат кунед

2. Қалби итоаткорӣ: бо тамоми ҷони худ дӯст доштан ва ба Худованд хизмат кардан

1. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Матто 22:37 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ақли ту дӯст бидор.

Еҳушаъ ибни Нун 22:6 Ва Еҳушаъ онҳоро баракат дода, ҷавоб дод, ва онҳо ба хаймаҳои худ рафтанд.

Еҳушаъ исроилиёнро баракат дод ва онҳоро ба хаймаҳои худ фиристод.

1. Мо бояд ҳамеша вақт ҷудо кунем, то ба дигарон миннатдорӣ ва миннатдории худро баён кунем.

2. Мо набояд фаромӯш кунем, ки дар лаҳзаҳои зарурӣ ба якдигар ғамхорӣ кунем.

1. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама чиз шукр гӯед, зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ дар бораи шумо.

2. Аъмол 20:35 - Ман ҳама чизро ба шумо нишон додам, ки чӣ тавр шумо бояд ин қадар меҳнат карда, нотавононро дастгирӣ кунед ва суханони Исои Худовандро ба ёд оред, ки чӣ тавр Ӯ гуфтааст: "Додан аз гирифтан хушбахттар аст".

Еҳушаъ ибни Нун 22:7 Ва ба нисфи сибти Менашше Мусо дар Бошон тасарруф карда буд, вале ба нисфи дигари он Еҳушаъро дар миёни бародарони худ, ки дар он тарафи Ӯрдун, ба самти ғарб, дод. Ва ҳангоме ки Еҳушаъ онҳоро низ ба хаймаҳояшон фиристод, онҳоро баракат дод,

Еҳушаъ ибни Нун 22:7 дар бораи замине нақл мекунад, ки ба нисфи сибти Менашше, дар шарқи дарёи Урдун, аз ҷониби Мусо дода шудааст ва нисфи дигарашро Еҳушаъ ба нисфи дигараш дар тарафи ғарбии Урдун додааст. Пас аз он ки Еҳушаъ заминро ба онҳо дод, онҳоро баракат дод.

1. Вафодорӣ ба ваъдаҳои Худо - Еҳушаъ 22:7

2. Баракати итоат ба Худо - Еҳушаъ 22:7

1. Ҳастӣ 28:20-22 - Қавли Яъқуб дар бораи садоқат ба Худо

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Насиҳати Мусо ба исроилиён ба тарс ва ба Худо хизмат кардан.

Еҳушаъ ибни Нун 22:8 Ва ӯ ба онҳо гуфт: «Бо сарвати зиёд ба хаймаҳои худ, ва бо чорпоёни бисьёр, бо нуқра, ва тилло, ва мис, ва оҳан ва либоси бисьёр баргардед; ғаниматро тақсим кунед. аз душманони худ бо бародарони худ.

Ин порча дар бораи исроилиён дастур дода шудааст, ки бо ғанимати душманонашон ба хаймаҳои худ баргарданд ва ғаниматро бо бародарони худ тақсим кунанд.

1. "Саховат дар ғалаба: Мубодилаи баракатҳои мо бо дигарон"

2. «Баракати бародарӣ: гамхорӣ дар хакки якдигар».

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

2. 1 Юҳанно 3:16-17 - Аз ин рӯ мо муҳаббати Худоро дарк мекунем, зеро Ӯ ҷони Худро барои мо фидо кардааст; ва мо бояд ҷони худро барои бародарон фидо кунем. Аммо ҳар кӣ неъмати ин ҷаҳонро дорад, ва агар бародари худро мӯҳтоҷӣ бубинад, ва дилсӯзии худро аз ӯ бибандад, чӣ гуна муҳаббати Худо дар вай сокин мешавад?

Еҳушаъ ибни Нун 22:9 Ва банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод ва нисфи сибти Менашше баргашта, аз банӣ-Исроил аз Шилӯ, ки дар замини Канъон аст, рафтанд, то ба сарзамини Ҷилъод бираванд. замини тасарруфи онҳо, ки аз он тасарруф шуда буданд, бар тибқи каломи Худованд, ки ба воситаи Мусо.

Банӣ-Рубен, Ҷод ва Менашше Шилӯро дар Канъон тарк карда, ба замини худ – Ҷилъод баргаштанд, чунон ки Худованд ба воситаи Мусо амр фармуда буд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо - Омӯзиши эътироф ва риояи иродаи Худо барои ҳаёти мо.

2. Қудрати тоъат - Фаҳмидани аҳамияти риояи фармудаҳои Худо.

1. Эфсӯсиён 5:17 - Пас, беақл набошед, балки бифаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. Такрори Шариат 6:17 - Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун.

Еҳушаъ ибни Нун 22:10 Ва ҳангоме ки онҳо ба сарҳади Урдун, ки дар замини Канъон воқеъ аст, расиданд, банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод ва нисфи сибти Менашше дар он ҷо қурбонгоҳе дар канори Урдун сохтанд, ки қурбонгоҳи бузурге буд, то онро бубинад. .

Банӣ-Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше дар сарҳади Урдун дар замини Канъон қурбонгоҳе сохтанд.

1. Қудрати ваҳдат дар бунёди қурбонгоҳ

2. Муҳимияти эътирофи Худо дар замони баракат

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. 1 Вақоеънома 16:29 - "Ҷалоли Худовандро, ки сазовори исми Ӯст, васф кунед; ҳадия биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед. Худовандро дар ҷалоли қудсияти Ӯ саҷда кунед".

Еҳушаъ ибни Нун 22:11 Ва банӣ-Исроил шуниданд, ки мегӯянд: «Инак, банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод ва нисфи сибти Менашше бар зидди замини Канъон, дар сарҳади Урдун, дар гузаргоҳи банӣ-Исроил.

Банӣ-Рубен, Ҷод ва Менашше дар наздикии сарҳади Урдун дар замини Канъон қурбонгоҳе сохтанд.

1. "Қувваи имон: Таҳлили қурбонгоҳи аз ҷониби Реубен, Ҷод ва Менашше сохташуда"

2. "Аҳамияти ваҳдат: Дарсҳое, ки аз қурбонгоҳе, ки Реубен, Ҷод ва Менашше сохтаанд"

1. 1 ба Қӯринтиён 12:12-27 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад? Оё чунин имон метавонад онҳоро наҷот диҳад?

Еҳушаъ ибни Нун 22:12 Ва чун банӣ-Исроил инро шуниданд, тамоми ҷамоати банӣ-Исроил дар Шилӯ ҷамъ шуданд, то ки бар зидди онҳо ҷанг кунанд.

Банӣ-Исроил ҷамъ омаданд, то ки бар зидди сибти Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше ба ҷанг бираванд.

1. Аҳамияти ҷамъ омадан дар ваҳдат барои як кори умум

2. Қувваи имон дар замони низоъ

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

Еҳушаъ ибни Нун 22:13 Ва банӣ-Исроил назди банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод ва ба нисфи сибти Менашше, ба замини Ҷилъод Финҳос ибни Элъозори коҳин фиристоданд,

Финҳос, ибни Элъозори коҳин, аз ҷониби банӣ-Исроил назди банӣ-Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше, дар замини Ҷилъод фиристода шуд.

1. Аҳамияти гиромидошти рӯҳониён ва нақши муҳимми он дар ҳаёти як мӯъмин.

2. Қувваи ваҳдат ва зарурати ҳамкорӣ барои расидан ба хости Худо.

1. Хуруҷ 28:1 - Ва бародари худ Ҳорун ва писаронашро бо худ аз банӣ-Исроил назди худ бибар, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад, яъне Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор. , писарони Ҳорун.

2. Такрори Шариат 17:18 - Ва ҳангоме ки ӯ бар тахти салтанати худ менишинад, бояд нусхаи ин шариатро ба вай аз он чи дар пеши назари коҳинон, левизодагон аст, дар китобе бинависад.

Еҳушаъ ибни Нун 22:14 Ва бо ӯ даҳ сардор, аз ҳар як хонадони сардор як мири тамоми сибтҳои Исроил; ва ҳар яке аз ҳазорон Исроил сардори хонадони падарони худ буданд.

Даҳ шоҳзодаҳо аз ҳар як сибти Исроил, ки ҳар яке аз сардорони хонаводаҳои падари худ буданд, бо Еҳушаъ пайвастанд, то ки ҳазорон Исроилро намояндагӣ кунанд.

1. Аҳамияти намояндагӣ ва роҳбарии оила

2. Интихоби дуруст ва пайравӣ ба пешвоёни хуб

1. Масалҳо 15:22 Ҳадафҳо бе машварат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

2. Яъқуб 3:17-18 Аммо ҳикмате, ки аз боло аст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим ва ба осонӣ муомилашаванда, пур аз марҳамат ва самараи нек, бе рӯйбинӣ ва риёкорӣ.

Еҳушаъ ибни Нун 22:15 Ва онҳо назди банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод ва нисфи сибти Менашше, ба замини Ҷилъод омаданд, ва бо онҳо сухан ронда, гуфтанд:

Намояндагони қабилаҳои Реубен, Ҷод ва нисфи Менашше ба банӣ-Ҷилъод дар бораи муноқишаи эҳтимолӣ сухан гуфтанд.

1. "Дар ҳалли низоъ хирадманд бошед: Дарсҳо аз Еҳушаъ 22:15"

2. "Дарёфти сулҳ тавассути фаҳмиш: Намоиши Еҳушаъ 22:15"

1. Воиз 7:8 - «Анҷоми кор беҳтар аз ибтидои он аст ва сабр беҳтар аз ғурур».

2. Масалҳо 15:18 - "Одами оташин ҷанҷолро бармеангезад, аммо касе ки сабр мекунад, ҷанҷолро ором мекунад".

Еҳушаъ ибни Нун 22:16 Тамоми ҷамоати Худованд чунин мегӯяд: «Ин чӣ гуноҳе аст, ки шумо бар зидди Худои Исроил кардаед, то имрӯз аз пайравии Худованд рӯй гардонед, то ки барои худ қурбонгоҳ бино кардед, то ки исён кунед. ин рӯз бар зидди Худованд?

Тамоми ҷамоати Худованд аз банӣ-Исроил пурсиданд, ки онҳо чӣ гуноҳе карданд, ки аз Худованд рӯй гардонда, қурбонгоҳ сохтанд.

1. Тасдиқи садоқати мо ба Худо: Намунаи исроилиён дар рӯйгардонӣ аз Худованд

2. Бозгашт ба Худованд: Тамаркуз ба муносибати мо бо Худо

1. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. Забур 73:25 - Ман дар осмон ҷуз ту кист? Ва дар рӯи замин чизе нест, ки ба ҷуз ту бихоҳам.

Еҳушаъ ибни Нун 22:17 Оё гуноҳи Пеӯр барои мо кам аст, ки мо то имрӯз аз он пок нагардидаем, гарчанде ки дар ҷамоати Худованд вабо ба вуҷуд омадааст?

Айбдории Пеор то ба имрӯз халқи Исроилро доғдор мекунад, зеро он ҳатто то имрӯз пок нашудааст.

1. Даъват ба тавба – дарки зарурати мо ба талаби омурзиши Худо ва оқибатҳои гуноҳ.

2. Муҳимияти муқаддасот - чаро наздик будан ба Худо ва дар ҳузури Ӯ зистан лозим аст.

1. Забур 51:1-2 - "Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби муҳаббати устувори Худ; ба ҳасби марҳамати фаровони Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз шароратам пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун!"

2. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт".

Еҳушаъ ибни Нун 22:18 Аммо барои он ки шумо имрӯз бояд аз пайравии Худованд рӯй гардонед? ва чун дид, ки шумо имрӯз зидди Худованд исён мекунед, фардо Ӯ ба тамоми ҷамоати Исроил хашмгин хоҳад шуд.

Ин порча дар бораи исён бар зидди Худованд ва оқибатҳои он сухан меравад.

1. Нархи исён: Фаҳмидани оқибатҳои нофармонӣ ба Худо

2. Муҳимияти итоаткорӣ: Омӯзиши пайравӣ ба иродаи Худо

1. Такрори Шариат 6: 15-17 - "Зеро ки Худованд Худои шумо оташи сӯзонанда ва Худои ҳасад аст. Эҳтиёт бошед, ки ҳамаи аҳкомеро, ки имрӯз ба ту медиҳам, риоя кунед, то ки шумо қувват ёбед, ки дохил шавед ва заминеро, ки шумо барои тасарруф кардан аз Урдун мегузаред, ва дар замине ки Худованд Худои шумо то абад ба ту медиҳад, умри дароз бинед».

2. Яъқуб 4:7-10 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро бишӯед, эй гунаҳкорон ва пок шавед. Дилҳои шумо, эй дугонаҳо. Ғамгин, гиря кунед ва гиря кунед. Хандаатонро ба мотам ва шодии худро ба тира иваз кунед. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо баланд хоҳад кард».

Еҳушаъ ибни Нун 22:19 Бо вуҷуди ин, агар замини мулки шумо нақис бошад, ба замини мулки Худованд, ки хаймаи Худованд дар он сокин аст, убур кунед ва дар миёни мо тасарруф кунед; вале бар зидди Худованд исён накунед ва исён накунед. бар зидди мо, барои сохтани қурбонгоҳ дар канори қурбонгоҳи Худованд Худои мо.

Ба қавми Реубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше огоҳ карда шудааст, ки қурбонгоҳи худро барои ибодат сохта, бар зидди Худованд исён накунанд, балки ба замини хаймаи муқаддаси Худованд гузашта, дар он ҷо саҷда кунанд.

1. Дар итоаткорӣ ба Худованд зиндагӣ кунед: Реубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше огоҳ карда шуда буданд, ки қурбонгоҳи худро барои ибодат сохта, бар зидди Худованд исён накунанд, балки ба замини хаймаи муқаддаси Худованд гузашта, дар он ҷо саҷда кунанд. .

2. Роҳи Худовандро интихоб кунед: Аз достони реубениён, ҷодиён ва нисфи сибти Менашше ба мо хотиррасон карда мешавад, ки вақте ки мо бо қарорҳои душвор рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд ба Худованд ва роҳҳои Ӯ роҳнамоӣ кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 22:19 - Бо вуҷуди ин, агар замини моликияти шумо нақис бошад, ба замини мулки Худованд, ки дар он хаймаи Худованд сокин аст, убур кунед ва дар миёни мо тасарруф кунед, аммо бар зидди Худованд исён накунед. , ва бар зидди мо исён накун, то ки қурбонгоҳе назди қурбонгоҳи Худованд Худои мо бисоз.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Еҳушаъ ибни Нун 22:20 Оё Охон ибни Зераҳ дар кори лаъин гуноҳе накардааст, ва ғазаб бар тамоми ҷамоати Исроил омад? ва он одам танҳо бо гуноҳи худ ҳалок нашудааст.

Охон гуноҳи вазнин содир кард ва тамоми ҷамоати Исроил ба оқибатҳои он дучор шуд, ки дар натиҷа Охон кушта шуд.

1. Қувваи Гуноҳ - Ҳикояи Охон дар бораи он ки чӣ гуна гуноҳи як шахс метавонад ба тамоми ҷомеа таъсир расонад.

2. Оқибатҳои нофармонӣ - Дарси зиндагии Охон дар бораи оқибатҳои дурӣ аз фармудаҳои Худо.

1. Ҳизқиёл 18:20 - Рӯҳе, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар набояд барои гуноҳи падар азоб кашад, ва падар барои гуноҳи писар азоб кашад. Адолати одил бар души худ хоҳад буд, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

2. Ғалотиён 6:7 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

Еҳушаъ ибни Нун 22:21 Ва банӣ-Рубен ва банӣ-Ҷод ва нисфи сибти Менашше ҷавоб дода, ба сардорони ҳазорон Исроил гуфтанд:

Банӣ-Рубен ва Ҷод ва нисфи сибти Менашше ба сардорони ҳазорон Исроил ҷавоб дода, садоқат ва садоқати худро ба Худованд баён карданд.

1. "Таъаҳҳуд ба Худованд"

2. «Вафодорӣ ба Аҳд»

1. Такрори Шариат 6:5 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

2. Еҳушаъ 24:15 - "Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард".

Еҳушаъ ибни Нун 22:22 Худованд Худои худоён, Худованд Худои худоёнро медонад, ва Исроилро хоҳад донист; агар он дар исён бошад, ё агар бар зидди Худованд таҷовуз кунад, (имрӯз моро наҷот надиҳед,)

Худованд Худо медонад ва исроилиёнро огоҳ хоҳад кард, ки оё онҳо бар зидди Ӯ исён мекунанд ё гуноҳ мекунанд.

1. Худо медонад: таваккал ба илми Худо

2. Исён ва таҷовуз: оқибатҳои нофармонӣ

1. Забур 139:1 4 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ. Пеш аз он ки сухане бар забонам ояд, инак, эй Парвардигори ман, Ту онро ҳама донӣ.

2. Румиён 3:9 10 - Пас чӣ? Оё мо, яҳудиён беҳтар аст? Не, тамоман не. Зеро ки мо аллакай таъкид карда будем, ки ҳама, чи яҳудиён ва чӣ юнониён, зери гуноҳ ҳастанд, чунон ки навишта шудааст: "Ҳеҷ кас одил нест, на якто ҳам."

Еҳушаъ ибни Нун 22:23 Ки мо қурбонгоҳе бино кардаем, то ки аз пайравӣ ба Худованд рӯй гардонем, ё ки бар онҳо қурбонии сӯхтанӣ ё қурбонии ордӣ тақдим кунем, ё қурбонии саломатӣ бар он пешкаш кунем, бигзор худи Худованд инро талаб кунад;

Қабилаҳои Рубен, Ҷод ва нисфи Менашше дар наздикии Урдун қурбонгоҳе сохтанд, то ки ба онҳо ваъдаи худро ба Худованд хотиррасон кунанд. Онҳо аз Худо талаб мекунанд, ки онҳоро доварӣ кунад, агар ин корро барои рӯйгардонӣ аз Ӯ истифода баранд ё қурбоние, ки иҷозат нест.

1. Худо амалҳои моро доварӣ хоҳад кард - Еҳушаъ 22:23

2. Мо бояд ба аҳкоми Худо содиқ бошем - Еҳушаъ 22:23

1. Такрори Шариат 12:13-14 - Қурбонии сӯхтании худро дар ҳар ҷое, ки хоҳед, тақдим накунед, балки танҳо дар ҷое ки Худованд дар яке аз қабилаҳои шумо интихоб мекунад.

2. 1 Юҳанно 3:4 - Ҳар касе, ки гуноҳ мекунад, шариатро вайрон мекунад; дар асл, гуноҳ беқонунист.

Еҳушаъ ибни Нун 22:24 Ва агар мо аз тарси ин кор ин корро накарда, нагӯем: "Бо гузашти вақт фарзандони шумо ба фарзандони мо сухан ронда, гӯянд: "Ту бо Худованд Худои Исроил чӣ кор дорӣ?

Банони Рубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше изҳори нигаронӣ мекунанд, ки дар оянда аз фарзандони онҳо пурсида мешавад, ки чаро қурбонгоҳи бузург сохтанд.

1. Фарзандони Худо: Муттаҳидшавӣ тавассути имони муштарак

2. Масъулият барои амалҳои худ

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ

ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

2. 1 Юҳанно 4:20-21 - «Агар касе гӯяд, ки ман Худоро дӯст медорам ва аз бародари худ нафрат дорам, вай дурӯғгӯй аст; зеро касе ки бародари худро, ки дидааст, дӯст надорад, Худоеро, ки надидааст, дӯст дошта наметавонад. "

Еҳушаъ ибни Нун 22:25 Зеро ки Худованд Урдунро дар миёни мо ва шумо, эй банӣ-Рубен ва банӣ-Ҷод сарҳад кардааст; шумо дар Худованд ҳиссае надоред; фарзандони шумо низ фарзандони моро аз тарси Худованд маҳрум хоҳанд кард.

Ба банӣ-Рубен ва Ҷод огоҳ карда мешавад, ки онҳо дар Худованд ҳиссае надоранд ва банӣ-Исроилро водор хоҳанд кард, ки аз Худованд тарсиданд.

1. Тарс аз Худованд як ҷузъи муҳими муқаддасот аст

2. Ҷустуҷӯи парҳезгорӣ дар миёни ҷаҳони дунявӣ

1. Масалҳо 1:7 "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд."

2. Румиён 12:2 «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Еҳушаъ ибни Нун 22:26 Бинобар ин, мо гуфтем: «Акнун тайёр шавем, ки барои худ қурбонгоҳ бино кунем, на барои қурбонии сӯхтанӣ ва на барои қурбонӣ;

Қабилаҳои Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше қурбонгоҳе сохта буданд, ки боиси ташвиши байни қабилаҳои дигар буд, аммо он ҳамчун рамзи ягонагии онҳо пешбинӣ шуда буд, на ҷои қурбонӣ.

1. «Қувваи ваҳдат»

2. «Таҳқиқи ангезаҳои мо»

1. Румиён 12:4-5 - «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёде дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем. "

2. Эфсӯсиён 4:3 - «ҳаваси нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳ дар риштаи осоиштагӣ».

Еҳушаъ ибни Нун 22:27 Аммо барои он ки дар миёни мо, ва шумо, ва наслҳои мо баъд аз мо шоҳид бошад, то ки хизмати Худовандро ба ҳузури Ӯ бо қурбониҳои сӯхтанӣ, ва қурбониҳои худ ва қурбониҳои осоиштагии худ ба ҷо оварем; То ки фарзандони шумо дар оянда ба фарзандони мо нагӯянд: "Шумо дар Худованд ҳиссае надоред".

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки бо қурбониҳои сӯхтанӣ, қурбонӣ ва қурбониҳои осоиштагӣ ба Худованд хизмат кунем, то фарзандони мо дар оянда нақши худро дар Худованд фаромӯш накунанд.

1. Мероси хизмат ба Худованд

2. Иҷрои масъулияти мо дар назди Худо

1. Такрори Шариат 6:6-7 Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд: Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва дар бораи онҳо сухан гӯй. дар роҳ меравӣ ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ.

2. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун, ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 22:28 Бинобар ин мо гуфтем, ки ҳангоме ки онҳо ба мо ё ба наслҳои мо дар оянда чунин бигӯянд, то ки боз бигӯем: "Инак намунаи қурбонгоҳи Худовандро, ки падарони мо сохтаанд". на барои қурбониҳои сӯхтанӣ, на барои қурбониҳо; балки миёни мову шумо шоҳид аст.

Ин порча ба аҳамияти қурбонгоҳ ҳамчун шоҳиди байни ду насл ишора мекунад.

1. "Қудрати шоҳид: қурбонгоҳ ҳамчун рамзи ваҳдат"

2. "Қурбонгоҳ: Ёдоварии доимии вафодории Худо"

1. Такрори Шариат 27:5-6 - "Ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд Худои худ бисоз, яъне қурбонгоҳи сангин; ҳеҷ асбоби оҳанинро бар онҳо набар; қурбонгоҳи Худованд Худои худро бисоз. сангҳои том, ва бар онҳо барои Худованд Худои худ қурбониҳои сӯхтанӣ тақдим намо».

2. Хуруҷ 20:24 - "Барои ман қурбонгоҳи замин бисоз ва бар он қурбониҳои сӯхтании худ ва қурбониҳои осоиштагии худ, гӯсфандон ва говҳои худро забҳ хоҳӣ кард".

Еҳушаъ ибни Нун 22:29 Худо накунад, ки мо бар зидди Худованд исён накунем ва имрӯз аз пайравӣ ба Худованд даст бардорем, то ки дар канори қурбонгоҳи Худованд Худои мо, ки дар пеш аст, қурбонгоҳе барои қурбониҳои сӯхтанӣ, барои қурбониҳои ордӣ ё қурбонӣ бино кунем. хаймаи у.

Халқи Исроил содиқ будани худро ба Худо тасдиқ мекунанд ва идеяи сохтани қурбонгоҳ барои қурбониҳои сӯхтанӣ дар канори қурбонгоҳи Худовандро рад мекунанд.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худованд

2. Подошҳои вафодорӣ ба Худо

1. Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

Еҳушаъ ибни Нун 22:30 Ва ҳангоме ки Финҳоси коҳин, ва мирони ҷамоат ва сардорони ҳазорон Исроил, ки бо ӯ буданд, суханони банӣ-Рубен ва банӣ-Ҷод ва банӣ-Менашшеро шуниданд, хушнуд шуд. онхо.

Финҳоси коҳин ва дигар сарварони ҷамоати Исроил аз суханони банӣ-Рубен, Ҷод ва Менашше шод шуданд.

1. Худо аз суханони мо хушнуд аст: омӯзиши Еҳушаъ 22:30

2. Оқилона интихоб кардани калимаҳо: Чӣ тавр суханони мо ба Худо писанд омада метавонанд

1. Яъқуб 3:5-10 - Муҳокима дар бораи он ки чӣ тавр забонро барои некӣ ё бад истифода бурдан мумкин аст.

2. Забур 19:14 - Ёдовар аст, ки Худо мехоҳад, ки суханони мо ба Ӯ писанд ояд.

Еҳушаъ ибни Нун 22:31 Ва Финҳос ибни Элъозори коҳин ба банӣ-Реубен ва банӣ-Ҷод ва ба банӣ-Менашше гуфт: «Имрӯз мо фаҳмидем, ки Худованд дар миёни мост, зеро ки шумо ин корро накардаед. ба муқобили Худованд гуноҳ кунед: акнун шумо банӣ-Исроилро аз дасти Худованд раҳо кардаед.

Финҳос ибни Элъозори коҳин ҳузури Худовандро дар миёни банӣ-Рубен, Ҷод ва Менашше эътироф мекунад, зеро онҳо бар зидди Худованд гуноҳе накардаанд ва банӣ-Исроилро аз дасти Худованд раҳо кардаанд.

1. Қудрат ва баракат аз эътирофи ҳузури Худованд

2. Фоидаҳои вафодорӣ ба каломи Парвардигор

1. Такрори Шариат 6:4-5 Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

Еҳушаъ ибни Нун 22:32 Ва Финҳос ибни Элъозори коҳин ва раисон аз банӣ-Реубен ва аз банӣ-Ҷод, аз замини Ҷилъод, ба замини Канъон, назди банӣ-Исроил баргаштанд, ва боз ба онҳо хабар дод.

Финҳос ибни Элъозори коҳин ва сардорон аз замини Ҷилъод ба замини Канъон ба банӣ-Исроил баргашта, ба онҳо хабар доданд.

1. Итоати содиқона подош меорад

2. Сафари бозгашт ба сӯи Худо

1. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. Забур 51:1 - «Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби муҳаббати устувори Худ; ба ҳасби марҳамати фаровони Худ гуноҳҳои маро маҳв кун».

Еҳушаъ ибни Нун 22:33 Ва ин ба банӣ-Исроил писанд омад; ва банӣ-Исроил Худоро баракат доданд, ва қасд надоштанд, ки ба муқобили онҳо ба ҷанг

бираванд, то заминеро, ки дар он банӣ-Реубен ва Ҷод сокин буданд, хароб кунанд.

Банӣ-Исроил аз нақшае, ки Реубен ва Ҷод пешниҳод карданд ва Худоро барои он баракат доданд, хушнуд шуданд, бинобар ин онҳо ният надоштанд, ки бар зидди онҳо ҷанг кунанд ва замини худро хароб кунанд.

1. Худо ҳамеша дар ҳаёти мо кор мекунад - ҳатто вақте ки мо инро дарк намекунем.

2. Худо моро ба ҷустуҷӯи сулҳ ва оштӣ бар зидди низоъ ва харобшавӣ даъват мекунад.

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Забур 33:18 - "Аммо чашмони Худованд ба тарсҳои Ӯст, ба онҳое, ки умедашон ба муҳаббати бепоёни Ӯст".

Еҳушаъ ибни Нун 22:34 Ва банӣ-Рубен ва банӣ-Ҷод қурбонгоҳро Эд номиданд, зеро ки он дар миёни мо шаҳодат хоҳад дод, ки Худованд Худост.

Банӣ-Рубен ва Ҷод қурбонгоҳе бо номи Эд сохтанд, ки он ният дошт, ки дар байни онҳо шаҳодат диҳад, ки Худованд Худост.

1. Муҳимияти шоҳиди қудрати Худованд

2. Сохтани пояи имон ба Худо

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад. Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ҷаҳонро маҳкум кунад, балки барои он фиристод, ки ҷаҳон ба воситаи Ӯ наҷот ёбад.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

Еҳушаъ 23-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 23:1-5 суханронии Еҳушаъро ба сарварони Исроил тасвир мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Еҳушаъ пир ва солхӯрда буд. Ӯ тамоми роҳбарон, пирон, доварон ва амалдорони Исроилро даъват мекунад, ки дар пеши ӯ ҷамъ шаванд. Еҳушаъ ба онҳо ҳама корҳоеро, ки Худованд барои онҳо карда буд, хотиррасон мекунад, аз ҷумла забт кардани халқҳо ва тақсими замин дар байни қабилаҳо. Онњоро ба ѓавї ва итоаткорї ба амрњои Худо ташвиқ мекунад.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 23:6-11, Еҳушаъ огоҳ мекунад, ки аз Худо рӯй нагардонад ва бо халқҳои боқимонда омехта шавад. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки қуввати онҳо дар садоқати онҳо ба қонунҳо ва дастурҳои Худост. Еҳушаъ таъкид мекунад, ки агар онҳо ба Худо содиқ бошанд, Ӯ минбаъд низ ин халқҳоро аз пеши онҳо берун мекунад ва ваъдаҳои Худро иҷро хоҳад кард.

Сархати 3: Еҳушаъ 23 бо нақл ба анҷом мерасад, ки дар он Еҳушаъ бори дигар мардумро насиҳат мекунад, ки дар риоя кардани ҳама чизҳое, ки дар китоби

Тавроти Мусо навишта шудаанд, хеле қавӣ бошанд. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки бо ин миллатҳо иттиҳод ва издивоҷ кунанд, зеро ин онҳоро аз ибодати танҳо ба Худо гумроҳ мекунад. Ниҳоят, ӯ онҳоро итминон медиҳад, ки агар онҳо содиқ бошанд, ҳеҷ як ваъдаи аз ҷониби Худо додашуда хилоф нахоҳад шуд, онҳо баракатҳои Ӯро эҳсос хоҳанд кард.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 23 пешниҳод мекунад:
Сухани видоъ аз ҷониби Еҳушаъ, ки ба роҳбарон вафодории Худоро хотиррасон мекунад;
Огоҳӣ аз рӯйгардонӣ аз Худо таъкид бар тоъат;
Насиҳат барои содиқ мондан ваъдаҳое, ки ба воситаи итоат иҷро мешаванд.

Таваҷҷӯҳ ба сухани видоъ аз ҷониби Еҳушаъ ёдрас кардани роҳбарон дар бораи садоқати Худо;
Огоҳӣ аз рӯйгардонӣ аз Худо таъкид бар тоъат;
Насиҳат барои содиқ мондан ваъдаҳое, ки ба воситаи итоат иҷро мешаванд.

Дар ин боб ба суханронии хайрбоди Еҳушаъ ба раҳбарони Исроил нигаронида шудааст. Дар Еҳушаъ 23 гуфта мешавад, ки Еҳушаъ, ки пир ва солхӯрда буд, тамоми роҳбарон, пирон, доварон ва мансабдорони Исроилро даъват мекунад, ки дар назди ӯ ҷамъ шаванд. Ӯ ба онҳо ҳама корҳоеро, ки Худованд барои онҳо карда буд, хотиррасон мекунад ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки тавоно бошанд ва ба фармонҳои Худо итоат кунанд.

Дар Еҳушаъ 23 идома дода, Еҳушаъ огоҳ мекунад, ки аз рӯйгардонӣ аз Худо ва дахолат кардан бо халқҳои боқимонда. Ӯ таъкид мекунад, ки қуввати онҳо дар садоқат ба қонунҳо ва дастурҳои Худост. Еҳушаъ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки агар онҳо ба Худо содиқ бошанд, Ӯ минбаъд низ ин халқҳоро аз пеши онҳо берун мекунад ва ваъдаҳои Худро, ки ваъдаи ғалабаро иҷро мекунад, то даме ки онҳо содиқ бошанд, иҷро хоҳад кард.

Еҳушаъ 23 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он Еҳушаъ бори дигар мардумро насиҳат мекунад, ки дар риоя кардани ҳар чизе ки дар китоби Тавроти Мусо навишта шудааст, хеле қавӣ бошанд. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки бо ин миллатҳо иттиҳод баста ё издивоҷ накунанд, зеро ин онҳоро аз хидмати танҳо ба Худо гумроҳ мекунад. Ниҳоят, ӯ онҳоро итминон медиҳад, ки агар онҳо содиқ бошанд, ҳеҷ як ваъдаи аз ҷониби Худо додаи Худо беэътиноӣ намекунад, онҳо баракатҳои Ӯро эҳсос хоҳанд кард, то муҳимияти итоаткорӣ ва эътимодро дар иҷрои аҳди Худо бо халқи худ ёдрас кунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 23:1 Ва муддати дуру дарозе пас аз он ки Худованд ба Исроил аз ҳамаи душманони гирду атрофашон оромӣ бахшид, ва Еҳушаъ пир шуда, пир шуд.

Еҳушаъ пир шуда буд ва баъд аз он ки исроилиёнро аз душманонашон ором гирифт, ба охир расидани умраш наздик буд.

1. Худованд дар рӯзҳои охирини мо қувват ва тасаллӣ медиҳад

2. Кадри неъмати оромиву осоиш

1. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд интизорӣ мекашанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо хоҳанд баромад, Медаванд ва хаста намешаванд, роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

2. Забур 23:2 - "Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобондааст; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад".

Еҳушаъ ибни Нун 23:2 Ва Еҳушаъ тамоми Исроилро, ва пирони онҳо, ва сардоронашон, ва доварон ва нозирони онҳоро даъват намуда, ба онҳо гуфт: «Ман пир шудаам ва пир шудаам;

Еҳушаъ тамоми Исроилро даъват мекунад, ки пеш аз маргаш суханони ӯро бишнаванд.

1: Қувваи мерос - Намунаи Еҳушаъ дар бораи гузоштани мероси хирад ва имон барои насли оянда.

2: Бузургтарин тӯҳфаи ҳаёт - Ба қадри имкон вақте, ки мо дорем ва лаҳзаҳоро бо дӯстон ва оилаамон қадр мекунем.

1: Матто 6:34 - "Бинобар ин, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо дар бораи худ ғамхорӣ хоҳад кард. Ҳар рӯз ба қадри кофӣ душворӣ дорад."

2: Забур 90:12 - «Моро таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем».

Еҳушаъ ибни Нун 23:3 Ва шумо ҳама он чиро, ки Худованд Худои шумо ба сабаби шумо ба ҳамаи ин халқҳо кардааст, дидаед; зеро ки Худованд Худои шумост, ки барои шумо ҷанг кардааст.

Худо барои халқи Исроил ҷанг кардааст ва барои онҳо корҳои бузург кардааст.

1. Худованд муҳофизи мост, ки чӣ гуна Худо барои мо ҳидоят мекунад ва меҷангад

2. Қувваи Имон Чӣ гуна Худо имони моро подош медиҳад

1. Такрори Шариат 1:30 Худованд Худои ту, ки пешопеши ту аст, барои ту меҷангад, мувофиқи он чи ки дар Миср барои ту дар пеши назари шумо кардааст,

2. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 23:4 Инак, ман ин халқҳоро, ки боқӣ мондаанд, бо қуръа ба шумо тақсим кардам, то ки мероси қабилаҳои шумо аз Урдун бо ҳамаи халқҳое, ки ман буридаам, то баҳри бузург аз тарафи ғарб.

Худо халқҳоеро, ки ба қабилаҳои Исроил ҳамчун мерос монда буданд, аз Урдун то баҳри Миёназамин тақсим кард.

1. Қудрати Худованд дар тақсими ризқ

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ваъдаҳои Худо

1. Такрори Шариат 10:22 - Падарони шумо бо ҳафтод нафар ба Миср рафтанд, ва ҳоло Худованд Худои шумо шуморо ҳамчун ситораҳои осмон барои зиёд кардааст.

2. Забур 84:11 - Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файз ва ҷалол хоҳад дод: ҳеҷ кори некеро аз росткорон дареғ нахоҳад дошт.

Еҳушаъ ибни Нун 23:5 Ва Худованд Худои ту, онҳоро аз пеши ту берун хоҳад кард, ва онҳоро аз пеши назари ту берун хоҳад кард; ва замини онҳоро тасарруф хоҳед кард, чунон ки Худованд Худои шумо ба шумо ваъда додааст.

Худо ваъда медиҳад, ки душманони банӣ-Исроилро берун мекунад ва ба онҳо замини онҳоро тасарруф мекунад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Қудрати Худо барои бартараф кардани ҳама монеаҳо

1. Такрори Шариат 7: 1-2 - "Вақте ки Худованд Худои ту туро ба замине, ки ба он ҷо меравӣ, то тасарруфи он меравӣ, меорад ва халқҳои зиёдеро аз пеши ту берун мекунад: Ҳиттиён, Ҷирғошиён, Амориён ва Канъониён, ва фариззиён, ва ҳивиён ва ябусиён, ҳафт халқи бузургтар ва тавонотар аз ту;

2. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ба он ҷо фиристодам, муваффақ хоҳад шуд. "

Еҳушаъ ибни Нун 23:6 Пас, далер бошед, то ҳар он чи дар китоби шариати Мусо навишта шудааст, риоя кунед ва ба ҷо оваред, то ки аз он ба тарафи рост ё чап рӯй нагардонед;

Қавӣ ва ба қонуни Худо содиқ бошед.

1: Ба Худо ва Каломи Ӯ таваккал кунед; дар имон ва фармонбардории худ далер бошед.

2: Барои итоат кардан ва риоя кардани шариати Худо кӯшиш кунед ва аз он нотарсед.

1: Такрори Шариат 7:9; Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббати устуворро бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон насл нигоҳ медорад.

2: Забур 119:105; Сухани ту чароғи пои ман аст ва нури роҳи ман аст.

Еҳушаъ ибни Нун 23:7 То ки шумо дар миёни ин халқҳо нашавед, яъне онҳое ки дар миёни шумо боқӣ мондаанд; номи худоёни онҳоро ба забон наоваред ва ба онҳо қасам нахӯред, ба онҳо ибодат накунед ва ба онҳо саҷда накунед.

Дар имони худ устувор бошед ва ба эътиқоди худ содиқ бошед.

1: Ба эътиқоди худ содиқ бошед ва ба созиш муқобилат кунед.

2: Вафодории худро ба Худо нигоҳ доред ва таъсири худоёни дигарро рад кунед.

1: Такрори Шариат 6:13 - Аз Худованд Худои худ битарс, ва Ӯро ибодат намо, ва ба исми Ӯ қасам хӯр.

2: Matthew 4:10 - Он гоҳ Исо ба вай гуфт: «Аз ин ҷо дур шав, эй шайтон!

Еҳушаъ ибни Нун 23:8 Аммо ба Худованд Худои худ часпидан, чунон ки то имрӯз кардаед.

Еҳушаъ исроилиёнро ташвиқ кард, ки ба Худо содиқ бимонанд, ҳамон тавре ки онҳо то он вақт рафтор мекарданд.

1. Дар имони худ устувор бимонед: Мушкилоти Еҳушаъ 23:8

2. Ба Худо содиқ мондан: ваъдаи Еҳушаъ 23:8

1. Такрори Шариат 10:20 - Аз Худованд Худои худ битарс; Ӯро бипарастед ва ба Ӯ часпонед ва ба исми Ӯ қасам хӯред.

2. Ибриён 10:22-23 - Биёед бо дили ҳақиқӣ бо итминони комил ба имон наздик шавем, то ки дилҳои мо аз виҷдони бад пошида ва бадани мо бо оби пок шуста шавад. Эътирофоти умеди худро бе ҳеҷ дудилагӣ нигоҳ дорем, зеро ки ваъда додааст, амин аст.

Еҳушаъ ибни Нун 23:9 Зеро ки Худованд халқҳои бузург ва пурқувватро аз пеши шумо бадар рондааст; лекин шумо то имрӯз ҳеҷ кас натавонистааст пеши шумо истода бошад.

Худо ба исроилиён имкон дод, ки бар бисёр халқҳои қавӣ ғалаба кунанд ва ҳеҷ кас ба муқобили онҳо истодагарӣ карда натавонист.

1. Қувваи Худованд: Чӣ гуна имон ба Худо метавонад ҳама мушкилотро паси сар кунад

2. Худованд сипари мост: Чӣ тавр дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кардан мумкин аст

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

Еҳушаъ ибни Нун 23:10 Яке аз шумо ҳазор нафарро таъқиб хоҳад кард, зеро ки Худованд Худои шумо Ӯст, ки барои шумо меҷангад, чунон ки ба шумо ваъда додааст.

Худо ваъда додааст, ки барои қавми худ меҷангад ва онҳо пирӯз хоҳанд шуд, зеро як кас метавонад ҳазор нафарро мағлуб кунад.

1. Худо паноҳгоҳ ва нерӯи мост

2. Дар имон устувор бошед

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст. Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонистед дар замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз анҷоми ҳама чиз истодагарӣ кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 23:11 Пас, худатонро эҳтиёт кунед, ки Худованд Худои худро дӯст доред.

Ин порча аҳамияти дӯст доштани Худоро таъкид мекунад.

1. Муҳаббати Худо ба мо: Тадқиқоти Еҳушаъ 23:11

2. Муҳаббати Худо: Роҳнамои амалӣ дар асоси Еҳушаъ 23:11

1. Такрори Шариат 6:5 - "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор".

2. 1 Юҳанно 4:19 - «Мо Ӯро дӯст медорем, зеро Ӯ аввал моро дӯст дошт».

Еҳушаъ ибни Нун 23:12 Дар акси ҳол, агар шумо ягон чизи оқилонае кунед, баргардед ва ба бақияи ин халқҳо, яъне онҳое ки дар миёни шумо боқӣ мондаанд, часпида, бо онҳо никоҳ карда, ба онҳо дохил мешаванд, ва онҳо ба шумо.

Ба исроилиён огоҳ карда мешавад, ки бо халқҳои боқимондаи ин замин издивоҷ накунанд, вагарна онҳо хавфи аз Худо рӯйгардон шуданро доранд.

1. «Вафодор мондан дар миёни васвасаҳо».

2. «Қудрати риояи аҳд»

1. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки ин иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист".

2. Эфсӯсиён 5:22-33 - "Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат мекунед. Зеро шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани ӯст, ки вай аз он иборат аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд».

Еҳушаъ ибни Нун 23:13 Ба яқин бидонед, ки Худованд Худои шумо дигар ҳеҷ яке аз ин халқҳоро аз пеши шумо бадар нахоҳад кард; балки онҳо барои шумо домҳо ва домҳо, ва дар паҳлӯҳои шумо ва хорҳо дар чашмони шумо хоҳанд буд, то даме ки аз ин замини нек, ки Худованд Худои шумо ба шумо ато кардааст, нобуд шавед.

Худо дигар халқҳоро аз банӣ-Исроил нест намекунад, балки онҳо ба домҳо, домҳо, тозиёнаҳо ва хорҳо мубаддал хоҳанд шуд, ки онҳоро аз замине ки Худо ба онҳо додааст, нобуд хоҳанд кард.

1. "Хатарҳои беитоатӣ: омӯзиши Еҳушаъ 23:13"

2. "Ваъдаи Худо: Аз таъминот то хатар дар Еҳушаъ 23:13"

1. Ибриён 12: 6-7 - "Зеро ки Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки Ӯ қабул мекунад, ҷазо медиҳад. Ин аст, ки шумо бояд сабр кунед. Худо ба шумо ҳамчун писарон муносибат мекунад. Зеро ки чӣ гуна писаре ҳаст? падараш тарбия намекунад?

2. Такрори Шариат 28: 15-20 - Аммо чунин хоҳад шуд, ки агар шумо ба овози Худованд Худои худ итоат накунед, тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, бодиққат риоя кунед, ки ҳамаи ин лаънатҳо хоҳанд омад. бар ту бирасад ва ба ту бирасад: лаънат дар шаҳр ва лаънат дар деҳот. Лаънат бод сабади ту ва косаи хамиркунандаи ту. Меваи бадани ту ва ҳосили замини ту, афзоиши чорвои ту ва насли рамаи ту лаънат бод.

Еҳушаъ ибни Нун 23:14 Ва инак, имрӯз ман бо роҳи тамоми замин меравам; ва шумо дар тамоми дилҳои худ ва дар тамоми ҷони худ медонед, ки ҳеҷ як чиз аз ҳамаи чизҳои неке ки Худованд Худои шумо гуфта буд, ноком нашудааст. дар бораи шумо; Ҳама чиз барои шумо воқеъ шуд, ва ҳеҷ чиз дар он ном нашудааст.

Гузариш Худо ҳамаи ваъдаҳоеро, ки ба исроилиён дода буд, иҷро кард.

1. Вафодории Худо: таваккал ба ваъдаҳои Ӯ

2. Пайравӣ ба хости Худо: даравидани савоби тоат

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

Еҳушаъ ибни Нун 23:15 Бинобар ин воқеъ хоҳад шуд, ки ҳар он чи ки Худованд Худои шумо ба ту ваъда додааст, ба сари шумо омад; Ҳамин тавр, Худованд ҳама чизҳои бадро ба сари шумо хоҳад овард, то даме ки шуморо аз ин замини нек, ки Худованд Худои шумо ба шумо ато кардааст, несту нобуд кунад.

Худованд тамоми некиро ба сари халқи Исроил овардааст, вале онҳоро огоҳ мекунад, ки агар беитоатӣ кунанд, аз замине ки Худо ба онҳо додааст, ба ҳалокат дучор хоҳанд шуд.

1. «Баракат ва лаънати тоъат».

2. "Ваъдаи Худованд дар бораи баракат ва лаънат"

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Ваъдаи Худованд дар бораи баракат ва лаънат вобаста ба итоаткорӣ ё беитоатӣ.

2. Забур 37:1-4 - Ваъдаи Худованд дар бораи устуворӣ барои одилон.

Еҳушаъ ибни Нун 23:16 Ва ҳангоме ки шумо аҳди Худованд Худои худро, ки Ӯ ба шумо амр фармудааст, вайрон кардаед ва рафта, худоёни дигарро ибодат кардаед ва ба онҳо саҷда кардаед; он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга

хоҳад шуд, ва шумо аз замини неке ки Ӯ ба шумо додааст, ба зудӣ нобуд хоҳед шуд.

Еҳушаъ ба халқи Исроил ҳушдор медиҳад, ки агар онҳо ба Худо итоат накунанд ва ба худоёни дигар хизмат кунанд, зуд нобуд мешаванд.

1. "Хатари беитоатӣ - Огоҳӣ аз Еҳушаъ 23:16"

2. "Баракати итоаткорӣ - ваъда аз Еҳушаъ 23:16"

1. Такрори Шариат 11:26–28

2. Ишаъё 55:6–7

Еҳушаъ 24-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Еҳушаъ 24:1-13 ҷамъомади Еҳушаъро аз тамоми сибтҳои Исроил дар Шакем тасвир мекунад. Боб аз он оғоз мешавад, ки Еҳушаъ мардумро ҷамъ оварда, то онҳоро ба ҳузури Худованд пешкаш кунад. Ӯ таърихи онҳоро аз даъвати Иброҳим ва сафари онҳо дар Миср сар карда, садоқати Худоро дар раҳони онҳо аз ғуломӣ ва раҳонидан ба Замини ваъдашуда таъкид мекунад. Еҳушаъ таъкид мекунад, ки Худо буд, ки барои онҳо бар зидди душманонашон ҷанг кард ва ба онҳо ғалаба дод.

Сархати 2: Идома дар Еҳушаъ 24:14-28, Еҳушаъ мардумро даъват мекунад, ки интихоб кунанд, ки онҳо ба кӣ хизмат хоҳанд кард, хоҳ худоёни аҷдодони худ ё ба Худованд. Ӯ онҳоро водор мекунад, ки аз Худованд битарсанд ва аз таҳти дил хизмат кунанд, ба онҳо вафодории Худоро хотиррасон мекунад ва аз бутпарастӣ огоҳ мекунад. Мардум дар ҷавоб бо эълон кардани ӯҳдадории худ ба хизмат ва итоат ба Худованд.

Сархати 3: Еҳушаъ 24 бо нақл ба анҷом мерасад, ки дар он байни Худо, ки Еҳушаъро намояндагӣ мекунад ва халқи Исроил аҳд баста шудааст. Онҳо бори дигар тасдиқ мекунанд, ки танҳо Яҳуваро ҳамчун Худои худ ибодат мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд. Санге ҳамчун шоҳиди ин аҳд дар назди дарахти калон дар Шакем гузошта шудааст. Боб бо он хотима меёбад, ки Еҳушаъ мардумро рад мекунад ва ҳар яке ба мероси худ бармегардад.

Дар ҷамъбаст:
Еҳушаъ 24 пешниҳод мекунад:
Таърихи Ассамблея дар Шакем нақл кард;
Занг занед, ки кӣ ӯҳдадории эълоншударо иҷро хоҳад кард;
Аҳд бори дигар ибодати Яҳуваро тасдиқ кард.

Таваҷҷӯҳ ба ҷамъомад дар таърихи Шакем нақл карда шуд;
Занг занед, ки кӣ ӯҳдадории эълоншударо иҷро хоҳад кард;
Аҳд бори дигар ибодати Яҳуваро тасдиқ кард.

Дар ин боб ба ҷамъомади Еҳушаъ аз тамоми сибтҳои Исроил дар Шакем нигаронида шудааст. Дар Еҳушаъ 24 гуфта мешавад, ки Еҳушаъ мардумро ҷамъ кард, то онҳоро ба ҳузури Худованд пешкаш кунад. Ӯ таърихи онҳоро аз даъвати Иброҳим ва сафари онҳо дар Миср сар карда, ба садоқати Худо дар нақоти онҳо ва ба онҳо ғалаба бахшидан таъкид мекунад.

Идома дар Еҳушаъ 24, Еҳушаъ мардумро даъват мекунад, ки интихоб кунанд, ки онҳо ба кӣ хизмат хоҳанд кард, хоҳ худоёни аҷдодони худ ё Худованд. Ӯ

онҳоро водор мекунад, ки аз Худованд битарсанд ва аз таҳти дил хизмат кунанд, ба онҳо вафодории Худоро хотиррасон мекунад ва аз бутпарастӣ огоҳ мекунад. Мардум ҷавоб медиҳанд, ки ӯҳдадории худро ба хизмат ва итоат ба Худованд як лаҳзаи муҳими бахшидани худро ба Худо эълон мекунанд.

Еҳушаъ 24 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он байни Худо, ки Еҳушаъро намояндагӣ мекунад ва халқи Исроил аҳд баста шудааст. Онҳо бори дигар тасдиқ мекунанд, ки танҳо Яҳуваро ҳамчун Худои худ ибодат мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд. Санг ҳамчун шоҳид дар назди дарахти калони дуби Шакем гузошта шудааст, ки рамзи ин аҳд аст. Ин боб бо он хотима меёбад, ки Еҳушаъ мардумро рад мекунад ва ҳар яке ба мероси худ бармегардад, як марҳилаи муҳим дар мустаҳкам кардани садоқати Исроил ба Яҳува, вақте ки онҳо дар Канъон зиндагӣ мекунанд.

Еҳушаъ ибни Нун 24:1 Ва Еҳушаъ тамоми сибтҳои Исроилро ба Шакем ҷамъ карда, пирони Исроил ва сардорони онҳо, ва доварон ва нозирони онҳоро даъват намуд; ва онҳо худро ба ҳузури Худо нишон доданд.

Еҳушаъ сибти Исроилро ба Шакем ҷамъ кард ва пирон, сардорон, доварон ва нозиронро даъват кард, ки ба ҳузури Худо ҳозир шаванд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр ҷамъ овардани якҷоя метавонад ба рушди рӯҳонӣ оварда расонад

2. Интихоби Худо: Масъулияти мо барои гӯш кардан ва риоя кардани роҳнамоии Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Забур 131:7-8 - Биёед ба манзили ӯ биравем; биёед дар зери пои Ӯ саҷда кунем! Бархез, эй Худованд, ва ба оромгоҳи худ бирав, эй Ту ва сандуқи қудрати Ту.

Еҳушаъ ибни Нун 24:2 Ва Еҳушаъ ба тамоми қавм гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: падарони шумо дар замони қадим дар он тарафи тӯфон сукунат доштанд, яъне Тераҳ, падари Иброҳим ва падари Ноҳӯр; ба худоёни дигар хизмат мекард.

Еҳушаъ ба халқи Исроил хизмати аҷдодони худро ба худоёни дигар хотиррасон мекунад.

1. Муҳимияти вафодорӣ ба Худо.

2. Оқибатҳои бутпарастӣ.

1. Такрори Шариат 6: 13-15 - "Аз Худованд Худои худ битарс ва Ӯро ибодат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр. Ба худоёни дигар, худоёни халқҳои гирду атрофат пайравӣ накун (барои Худованд Худои шумо дар миёни шумо Худои ҳасаднок аст), мабодо ғазаби Худованд Худои шумо бар шумо барангехта, шуморо аз рӯи замин нест кунад.

2. Забур 115:4-8 - Бутҳои онҳо нуқра ва тилло мебошанд, ки кори дасти одамон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан намегӯянд; чашмонашон доранд, вале намебинанд; Гӯш доранд, вале намешунаванд; бинӣ доранд, аммо бӯй надоранд; даст доранд, вале даст надоранд; пойҳо доранд, вале роҳ намераванд; на аз гулуяшон гуреза мекунанд. Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳост; ҳар кӣ ба онҳо эътимод дорад, ҳамин тавр аст.

Еҳушаъ ибни Нун 24:3 Ва падарат Иброҳимро аз он тарафи тӯфон гирифтам, ва ӯро дар тамоми замини Канъон бурдам, ва насли ӯро афзун намуда, Исҳоқро ба ӯ додам.

Худо Иброҳимро аз он тарафи дарё бурд ва ӯро дар замини Канъон оилаи калоне баракат дод.

1. Худованд ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, содиқ аст ва онҳоро беандоза баракат хоҳад дод.

2. Ҳатто дар миёни душвориҳо, Худо метавонад дар ҳаёти мо корҳои бузурге анҷом диҳад ва моро баракат диҳад.

1. Ҳастӣ 12:1-3 - Ва Худованд ба Абром гуфта буд: «Ту аз кишвари худ ва аз хешовандони худ ва аз хонаи падарат ба замине бирав, ки ба ту нишон диҳам; халқи бузург аст, ва ман туро баракат хоҳам дод, ва исми Туро бузург гардонам; ва ту баракат хоҳӣ буд: ва Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва лаънаткунандагони туро лаънат хоҳам гуфт: ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

2. Забур 37:4 - Худро низ дар Худованд ҳаловат намо, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

Еҳушаъ ибни Нун 24:4 Ва ба Исҳоқ Яъқуб ва Эсов додам, ва кӯҳи Сеирро ба Эсов додам, то ки онро тасарруф кунад; вале Яъқуб ва фарзандонаш ба Миср равона шуданд.

Худо Яъқуб ва Эсовро баракат дода, ба Яъқуб ва фарзандонаш дар Миср хонаи нав дод.

1: Баракатҳои Худо метавонанд ба таври ғайричашмдошт пайдо шаванд.

2: Мо бояд барои неъматҳои Худо ба мо шукргузор бошем.

1: Матто 6:25-34 - Дар бораи оянда хавотир нашавед, зеро Худо муҳайё хоҳад кард.

2: Забур 103:1-5 - Худовандро барои ҳама неъматҳо ва марҳаматаш баракат диҳед.

Еҳушаъ ибни Нун 24:5 Ман Мусо ва Ҳорунро низ фиристодам, ва Мисрро ба ҳасби он чи дар миёни онҳо кардаам, азоб додам, ва баъд аз он шуморо берун овардам.

Худо Мусо ва Ҳорунро фиристод, то ба Миср гирифтор шаванд ва баъдтар Ӯ исроилиёнро аз ғуломии онҳо озод кард.

1. Худо ҳамеша халқашро ҳифз мекунад ва ризқ медиҳад.

2. Новобаста аз он ки вазъияти мо то чӣ андоза торик ва вазнин аст, Худо мӯътамад аст ва моро наҷот медиҳад.

1. Ишаъё 26:3-4 Ту ҳамаи онҳоеро, ки ба Ту таваккал мекунанд, ва ҳамаи онҳоеро, ки фикрҳояшон ба ту нигаронида шудаанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ! Ҳамеша ба Худованд таваккал кунед, зеро ки Худованд Худо санги ҷовидонӣ аст.

2. Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар лаҳзаҳои душворӣ аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин дигаргун шавад ва кӯҳҳо дар дили баҳр ларзонанд.

Еҳушаъ ибни Нун 24:6 Ва падарони шуморо аз Миср берун овардам, ва шумо ба баҳр омадед; ва мисриён бо аробаҳо ва сараҳо падарони шуморо то баҳри Сурх таъқиб карданд.

Банӣ-Исроилро Худо аз Миср берун овард ва мисриён онҳоро то баҳри Сурх таъқиб карданд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод: барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро дидаед, онҳоро дигар то абад нахоҳед дид. Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Еҳушаъ ибни Нун 24:7 Ва ҳангоме ки онҳо сӯи Худованд фарьёд заданд, Ӯ миёни шумо ва мисриён торикӣ андохт, ва баҳрро бар онҳо овард, ва онҳоро пӯшонид; ва чашмони шумо он чиро, ки дар Миср кардаам, дидед, ва шумо муддати тӯлонӣ дар биёбон сукунат кардед.

Банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд, ва Ӯ ҷавоб дод, ки байни онҳо ва мисриён абри тирае овард, ва баъд аз он баҳр бар болои мисриён фурӯ рехта, онҳоро фаро гирифт. Исроилиён қудрати Худоро дар Миср дида буданд ва муддати тӯлонӣ дар биёбон буданд.

1. Худо мӯъмин аст - дуъоро иҷобат мекунад ва касеро, ки ба сӯи Ӯ нидо мекунанд, паноҳ медиҳад.

2. Худо тавоност - Ӯ метавонад корҳои бузургеро анҷом диҳад, то халқи худро дар лаҳзаҳои зарурӣ муҳофизат кунад.

1. Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯшии худро нигоҳ доред.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Еҳушаъ ибни Нун 24:8 Ва ман шуморо ба замини амӯриён, ки дар он тарафи Урдун сокин буданд, овардам; ва онҳо бо шумо ҷангиданд, ва онҳоро ба дасти шумо супурдам, то ки замини онҳоро тасарруф кунед; ва ман онҳоро аз пеши ту нест кардам.

Худо исроилиёнро ба сарзамини амӯриён бурд, ки дар он ҷо ҷангиданд ва онҳоро мағлуб карданд ва ба исроилиён иҷозат дод, ки замини онҳоро соҳиб шаванд.

1. Худо дар ҳар ҷанг бо мост ва ба мо кӯмак мекунад, ки душманонамонро мағлуб кунем.

2. Агар мо ба Ӯ содиқ бошем, мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки ба мо ғалаба меорад.

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Еҳушаъ ибни Нун 24:9 Ва Болоқ ибни Сиппур, подшоҳи Мӯоб, бархост ва бар зидди Исроил ҷанг кард, ва фиристода, Билъом ибни Баӯрро даъват кард, то ки туро лаънат кунад.

Болоқ, подшоҳи Мӯоб, бар зидди Исроил ҷанг кард ва Билъомро киро кард, то онҳоро лаънат кунад.

1. Қувваи имон дар муқобили мухолифат

2. Аҳамияти истодагарӣ дар баробари душвориҳо

1. Такрори Шариат 31:6, Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Забур 46:1, Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Еҳушаъ ибни Нун 24:10 Аммо ман ба Билъом гӯш надодам; бинобар ин туро боз ҳам баракат дод, ва ман туро аз дасти ӯ раҳо кардам.

Худо исроилиёнро аз дасти Билъом, ки мехост онҳоро лаънат кунад, раҳо кард, вале ба ҷои онҳо баракат дод.

1. Вафодорӣ ва ҳифзи Худованд

2. Бар васвасаҳо ва устуворӣ дар имон

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забоне, ки туро дар доварӣ айбдор мекунад, ту маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва сафедкунии онҳо аз ҷониби Ман аст" мегӯяд. Худованд.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, Ёри ҳозира дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин дигаргун шавад, Гарчанд кӯҳҳо ба дили баҳр ғарқ шаванд.

Еҳушаъ ибни Нун 24:11 Ва шумо аз Урдун гузашта, ба Ериҳӯ омадед, ва мардуми Ериҳӯ бо амӯриён, ва фариззиён, ва канъониён, ва ҳиттиён, ва гирҷошиён, ҳивиён ва ябусиён бо шумо ҷангиданд; ва онҳоро ба дасти ту супурдам.

Исроилиён аз дарёи Урдун гузашта, Ериҳӯро забт карданд ва Худо душманони онҳоро ба дасти онҳо супурд.

1. Қувваи имон: чӣ гуна Худо душманони исроилиёнро ба дасти онҳо таслим кард

2. Шаҳодат дар бораи таъминоти Худо: Ғалабаи исроилиён бар Ериҳӯ

1. Ишаъё 41:10 - натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Еҳушаъ ибни Нун 24:12 Ва ман шохро пешопеши ту фиристодам, ки он ду подшоҳи амӯриёнро аз пеши ту берун кард; вале на бо шамшери ту, на бо камони ту.

Худо «шор»-ро фиристод, то ки ду подшоҳи амӯриёнро аз исроилиён берун кунанд, на бо шамшер ё камонашон.

1. Худо муҳофизи мост ва дар ҳолати ниёзмандӣ ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд.

2. Ғалаба бе қувва имконпазир аст - баъзан Худо ба мо асбобҳое медиҳад, ки бидуни зӯроварӣ ғалаба кунем.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо.

2. Забур 91 - Худованд паноҳгоҳ ва қуввати мост.

Еҳушаъ ибни Нун 24:13 Ва ба шумо замине додаам, ки шумо дар он меҳнат накардаед, ва шаҳрҳоеро, ки бино накардаед, ва шумо дар онҳо сокинед; аз токзорҳо ва зайтунзорҳое, ки шинондаед, намехӯред.

Худо ба исроилиён замин ва шаҳрҳоеро додааст, ки онҳо насозанд ва онҳо метавонанд аз токзорҳо ва зайтунзорҳое, ки нашинондаанд, баҳра баранд.

1. Худо ба мо ҳама чизро медиҳад, ҳатто агар мо онҳоро ба даст наоварем.

2. Қувваи имон ва чӣ гуна Худо метавонад ба мо баракатҳои ғайричашмдошт диҳад.

1. Забур 115:15 - «Шумо баракат аз Худованде, ки осмон ва заминро офаридааст».

2. Эфсӯсиён 2:8-10 - "Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед, ва ин на аз худи шумост: ин атои Худост: на аз аъмол, мабодо касе фахр накунад. Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ ба аъмоли нек, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем».

Еҳушаъ ибни Нун 24:14 Пас, алҳол аз Худованд битарсед ва Ӯро бо самимият ва ростӣ ибодат кунед; ва худоёнеро, ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед; ва ба Худованд хизмат кунед.

Еҳушаъ ба банӣ-Исроил амр медиҳад, ки ба Худованд бо самимият ва ростӣ хизмат кунанд ва худоёни падарони худро тарк кунанд.

1. "Интихоби мо: хизмат кардан ба Худованд бо ростӣ ва самимият"

2. "Тафтишоти хидмати мо: оё он худопараст аст ё бутпарастӣ?"

1. Такрори Шариат 6: 13-14 - "Аз Худованд Худои худ битарс ва Ӯро ибодат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр. Ба худоёни дигар, аз худоёни қавме ки гирду атрофат ҳастанд, пайравӣ накун."

2. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад: зеро ки ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке часпида, дигареро хор хоҳад дид».

Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед;

Еҳушаъ исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки дар байни худ хизмат кардан ба Худои аҷдодони худ ё ба худоёни амӯриён, ки дар сарзаминашон зиндагӣ мекунанд, интихоб кунанд. Ӯ ва аҳли байташ ба Худованд хизмат хоҳанд кард.

1. Интихоби хидмат ба Худо: Омузиши зарурии интихоби интихоб дар ибодат

2. Қудрати хонавода: Ҳамчун як оила ба Худо хидмат кардан

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 24:16 Ва мардум дар ҷавоб гуфтанд: «Худо накунад, ки мо Худовандро тарк карда, худоёни дигарро ибодат кунем;

Халқи Исроил эълон карданд, ки онҳо ҳеҷ гоҳ Худовандро тарк нахоҳанд кард ва ба худоёни дигар хизмат намекунанд.

1. Қувваи тааҳҳуд: устувор истодан дар имон.

2. Хавфи бутпарастӣ: чаро муҳим аст, ки ба Худо содиқ мондан.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Ғалотиён 5:1 - Барои озодии Масеҳ моро озод кардааст; Пас устувор бошед ва дигар ба юғи ғуломӣ итоат накунед.

Еҳушаъ ибни Нун 24:17 Зеро ки Худованд Худои мо Ӯст, ки моро ва падаронамонро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ ба воя расонд, ва он мӯъҷизаҳои бузургро дар назари мо ба амал овард, ва моро дар тамоми роҳ нигоҳ дошт. ки мо дар он ҷо мерафтем ва дар байни ҳамаи одамоне, ки аз онҳо гузашта будем;

Худо исроилиёнро аз Миср берун овард ва онҳоро дар тамоми сафарҳояшон роҳнамоӣ кард ва онҳоро аз ҳама одамоне, ки дучор мешуданд, муҳофизат кард.

1. Вафодории Худо дар ҳифзи халқи худ

2. Муҳимияти эътирофи кори Худо дар ҳаёти мо

1. Хуруҷ 12:37-42 - Сафари исроилиён аз Миср

2. Забур 46:7-11 - Муҳофизати Худо ва роҳнамоии халқи худ

Еҳушаъ ибни Нун 24:18 Ва Худованд тамоми қавмро, амӯриёнро, ки дар ин замин сокин буданд, аз пеши мо берун кунад; бинобар ин мо низ Худовандро ибодат хоҳем кард; зеро ки Ӯ Худои мост.

Худованд амӯриёнро, ки дар ин замин зиндагӣ мекарданд, пеш кард, бинобар ин банӣ-Исроил интихоб карданд, ки Худовандро Худои худ ибодат кунанд.

1. Қудрати Худо: Дидани дасти Худованд дар ҳаёти мо

2. Зебоии хидмат ба Худо: Интихоби пайравӣ аз Ӯ

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост: Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

5. Матто 22:37-38 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми аввалин ва бузург аст.

Еҳушаъ ибни Нун 24:19 Ва Еҳушаъ ба мардум гуфт: «Шумо наметавонед ба Худованд ибодат кунед, зеро ки Ӯ Худои муқаддас аст; Ӯ Худои ҳасаднок аст; гуноҳҳои шуморо намебахшад ва гуноҳҳои шуморо намебахшад.

Мардумро ҳушдор медиҳанд, ки аз сабаби муқаддасӣ ва ҳасад ба Худованд хидмат накунанд.

1. Қудсияти Худо оштинопазир аст - Еҳушаъ 24:19

2. Ҳасад ба Худо - Еҳушаъ 24:19

1. Хуруҷ 34:14 - "Зеро ки ба худои дигаре саҷда накун, зеро ки Худованд, ки исми Ӯ ҳасад аст, Худои ҳасаднок аст".

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Еҳушаъ ибни Нун 24:20 Агар шумо Худовандро тарк карда, худоёни бегонаро ибодат кунед, Ӯ рӯй гардонда, шуморо озор дода, шуморо нобуд хоҳад кард, пас аз он ки Ӯ ба шумо некӣ кардааст.

Еҳушаъ исроилиёнро огоҳ мекунад, ки тарк кардан ва ибодат кардани худоёни бегона боиси он мегардад, ки Худованд онҳоро пас аз корҳои некашон ҷазо диҳад.

1. Хатари тарки Худованд

2. Ҷазои Худо дар ҷавоби нофармонӣ

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Такрори Шариат 8: 19-20 - "Ва чунин хоҳад буд, ки агар ту Худованд Худои худро фаромӯш карда, аз паи худоёни дигар рафтор кунӣ ва ба онҳо ибодат кунӣ ва ба онҳо саҷда кунӣ, ман имрӯз бар зидди ту шаҳодат медиҳам, ки ҳатман ҳалок мешаванд».

Еҳушаъ ибни Нун 24:21 Ва мардум ба Еҳушаъ гуфтанд: «Не; лекин мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Еҳушаъ ва халқи Исроил ваъда доданд, ки ба Худованд хизмат мекунанд.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: интихоби хидмат ба Худованд

2. Аҳди имон: устувор истодан дар банда ба Худованд

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Матто 16:24-25 - Он гоҳ Исо ба шогирдонаш гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад, вале ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

Еҳушаъ ибни Нун 24:22 Ва Еҳушаъ ба мардум гуфт: «Шумо бар зидди худ шоҳидед, ки шумо Худовандро интихоб кардаед, то ки Ӯро ибодат кунед». Ва гуфтанд: «Мо шоҳидем».

Еҳушаъ исроилиёнро даъват кард, ки ба Худо хизмат кунанд ва онҳо ин даъватро қабул карданд ва тасдиқ карданд, ки онҳо шоҳиди қарори худ ҳастанд.

1. Қудрати интихоб: Чӣ тавр шумо ба Худо хизмат карданро интихоб мекунед?

2. Шоҳидони имони мо: истода ҳамчун шаҳодати ӯҳдадории мо ба хидмат ба Худо.

1. Такрори Шариат 30:19 - Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас, ҳаётро интихоб кун, то ки ту ва насли ту зиндагӣ кунанд,

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Еҳушаъ ибни Нун 24:23 Пас, акнун, — гуфт ӯ, — худоёни бегонаро, ки дар миёни шумо ҳастанд, дур кунед ва дили худро ба Худованд Худои Исроил моил кунед.

Еҳушаъ мардумро ташвиқ мекунад, ки худоёни бегонаи худро тарк кунанд ва дилҳои худро ба Худованд Худои Исроил майл кунанд.

1. Муҳимияти бахшида шудан ба Худованд Худои Исроил

2. Рад кардани худоҳои козиб ва қабули ибодати ҳақиқӣ

1. Такрори Шариат 6:5 - Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Матто 22:37-38 - Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст.

Еҳушаъ ибни Нун 24:24 Ва мардум ба Еҳушаъ гуфтанд: «Худованд Худои худро ибодат хоҳем кард, ва ба овози Ӯ итоат хоҳем кард».

Халқи Исроил ба Еҳушаъ эълон карданд, ки тайёранд ба Худованд хизмат кунанд ва ба амрҳои Ӯ итоат кунанд.

1. Итоат: Калиди ибодати ҳақиқӣ

2. Хизмати содиқона: Ҷавоб ба ваъдаҳои Худо

1. Матто 7:24-27 - Масали Исо дар бораи бинокорони доно ва нодон

2. Забур 119:33-37 - Илтиҷои забурнавис барои фаҳмиш ва итоаткорӣ

Еҳушаъ ибни Нун 24:25 Ва Еҳушаъ дар он рӯз бо мардум аҳд баст, ва барои онҳо дар Шакем фароиз ва дастуре муқаррар намуд.

Еҳушаъ бо мардум аҳд баст ва дар Шакем фароиз ва дастуре муқаррар кард.

1. Аҳди муҳофизати Худо: Дарсҳо аз Еҳушаъ 24

2. Қудрати Аҳд: Муқаррар кардани аҳком ва фароизи Худо

1. Забур 78:5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ба фарзандони худ бигӯед, то ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд;

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

Еҳушаъ ибни Нун 24:26 Ва Еҳушаъ ин суханонро дар китоби шариати Худо навишт, ва санги бузурге гирифта, дар он ҷо, зери дарахти дуб, ки назди маъбади Худованд буд, гузошт.

Еҳушаъ суханони Худоро дар китоб навишт ва санги калонеро ҳамчун муҷассама дар зери дарахти дуб дар назди маъбади Худованд гузошт.

1. Каломи Худо доимӣ ва тағйирнопазир аст

2. Қарорҳои монументалие, ки дар имон қабул шудаанд

1. Такрори Шариат 31:24-26 - Ва ҳангоме ки Мусо навиштани суханони ин шариатро дар китоб ба охир расонд, то даме ки онҳо ба охир расиданд,

2. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

Еҳушаъ ибни Нун 24:27 Ва Еҳушаъ ба тамоми қавм гуфт: «Инак, ин санг шоҳиди мо хоҳад буд; зеро ки вай тамоми суханони Худовандро, ки ба мо гуфта буд, шунид; бинобар ин он барои шумо шаҳодат хоҳад дод, мабодо Худои худро инкор накунед.

Еҳушаъ одамонро даъват мекунад, ки ба Худо содиқ бошанд ва Ӯро инкор накунанд.

1: Мо даъват шудаем, ки сарфи назар аз озмоишҳои ҷаҳон ба Худо содиқ бошем.

2: Мо бояд ба Худо содиқ бошем ва ҳеҷ гоҳ Ӯро инкор накунем.

1: Ибриён 10:23 Биёед, имони худро бе тардид нигоҳ дорем; (Зеро ки Ӯ ба ваъдааш содиқ аст;)

2: Филиппиликларга 2:12-13 Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, на танҳо дар ҳузури ман, балки акнун бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед. Зеро ки Худост, ки дар шумо ба амал меоварад, ки мувофиқи ризоияти Ӯ бихоҳед ва ҳам амал кунед.

Еҳушаъ ибни Нун 24:28 Ва Еҳушаъ мардумро иҷозат дод, ки ҳар кас ба мулки худ биравад.

Еҳушаъ ба мардум иҷозат дод, ки тарк карда, ба заминҳои худ баргарданд.

1. Муҳимияти эътироф ва эҳтироми ҳуқуқҳои фард.

2. Кувваи лутфу мархамат дар хаёти мо.

1. Матто 7:12 Ҳамин тавр, дар ҳама чиз ба дигарон он чиро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон ҳамон кунед.

2. Матто 6:14-15 Зеро, агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. 15 Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

Еҳушаъ ибни Нун 24:29 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Еҳушаъ ибни Нун, бандаи Худованд, дар синни саду даҳсола мурд.

Еҳушаъ, писари Нун ва бандаи Худованд, дар синни 110-солагӣ мурд.

1: Мо метавонем аз ҳаёти Еҳушаъ дар имон ва садоқат ба Худованд дарс гирем.

2: Мо метавонем Еҳушаъро ҳамчун намунаи ходими содиқи Худованд нигоҳ дорем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2: Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки имтиҳони имони шумо сабр меорад. Бигзор сабр кори комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед, дар ҳоле ки аз ҳеҷ чиз камӣ доред.

Еҳушаъ ибни Нун 24:30 Ва ӯро дар сарҳади мулки худ дар Тимнатсеро, ки дар кӯҳи Эфроим аст, дар тарафи шимолии теппаи Гааш дафн карданд.

Еҳушаъ дар сарҳади мероси худ дар Тимнатсеро, ки дар кӯҳи Эфроим дар тарафи шимолии теппаи Гааш ҷойгир аст, дафн карда шуд.

1. Қудрати мерос: Чӣ тавр мероси Еҳушаъ идома дорад

2. Ҳаёти имон: Намунаи Еҳушаъ дар бораи ӯҳдадорӣ ба Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 37:3 - Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд.

Еҳушаъ ибни Нун 24:31 Ва Исроил дар тамоми айёми Еҳушаъ ва тамоми айёми пироне ки бар Еҳушаъ зинда буданд, ва тамоми аъмоли Худовандро, ки ӯ барои Исроил карда буд, медонист, ба Худованд хизмат карданд.

Исроил дар тамоми айёми Еҳушаъ ва пироне ки баъд аз ӯ зиндагӣ мекарданд, ба Худованд хизмат карданд, ки ҳамаи корҳои Худованд барои Исроилро дида буданд.

1. Вафодории Худованд дар замони дигаргунӣ

2. Мероси хидмати содиқона

1. Забур 136:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Еҳушаъ ибни Нун 24:32 Ва устухонҳои Юсуфро, ки банӣ-Исроил аз Миср берун оварда буданд, дар Шакем дафн карданд, дар замине ки Яъқуб аз писарони Ҳамӯр падари Шакем ба сад сикка харида буд; ва он мероси фарзандони Юсуф шуд.

Устухонҳои Юсуфро, ки аз Миср банӣ-Исроил оварда буданд, дар Шакем дар замине, ки Яъқуб аз писарони Ҳамӯр, падари Шакем, ба 100 тангаи нуқра харида буд, дафн карда шуд. Ин қитъаи замин мероси фарзандони Юсуф шуд.

1. Садоқати Худо дар қонеъ кардани ниёзҳои мо - Еҳушаъ 24:32

2. Муҳимияти эҳтиром кардани аҷдодони мо - Еҳушаъ 24:32

1. Ҳастӣ 33:19 - Ва ӯ порча заминеро, ки хаймаи худ бино карда буд, аз дасти фарзандони Ҳамӯр, падари Шакем, ба сад сикка харид.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

Еҳушаъ ибни Нун 24:33 Ва Элъозор ибни Ҳорун мурд; ва ӯро дар теппае, ки ба писараш Финҳос, ки дар кӯҳи Эфроим дода шуда буд, дафн карданд.

Элъозор ибни Ҳорун мурд ва дар теппае, ки ба писараш Финҳос дар кӯҳи Эфроим дода шудааст, дафн карда шуд.

1. Аҳамияти мерос: чӣ гуна мо метавонем тавассути авлоди худ идома диҳем

2. Истифодаи бештари вақти мо: Нигоҳе ба ҳаёти Элеазар

1. Забур 39:4-5 - "Эй Парвардигори ман, ба ман нишон деҳ, ки анҷоми умри ман ва шумори айёми ман; ба ман бидонам, ки умри ман чӣ қадар зудгузар аст. Ту рӯзҳои маро танҳо як дами дасте сохтӣ; фосилаи солҳои ман Ҳар кас ҷуз як нафас аст, ҳатто онҳое, ки дар амн ба назар мерасанд.

2. Воиз 3:1-2 - Барои ҳар коре, ки дар зери осмон аст, мавсим ва вақт дорад. Замоне барои таваллуд ва вақти мурдан. Вақти кишт ва вақти дарав.

Доварони 1-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 1:1-7 ғалабаҳои аввалини қабилаҳои Яҳудо ва Шимъӯнро дар забт кардани Канъон тасвир мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки пас аз марги Еҳушаъ исроилиён аз Худованд роҳнамоӣ меҷустанд, ки кӣ бояд аввал ба ҷанги канъониён барояд. Худованд ба онҳо амр медиҳад, ки Яҳудоро фиристанд ва онҳо бо шаҳрҳо ва қабилаҳои гуногун ҷанг мекунанд. Бо кӯмаки

Худо, Яҳудо Адони-безекро мағлуб мекунад ва Ерусалим, Ҳеброн ва Дебирро забт мекунад.

Параграфи 2: Дар Доварон 1:8-21 идома дода, он ғалабаҳо ва муваффақиятҳои қисман қабилаҳои дигарро дар қаламравҳои худ нақл мекунад. Дар ин порча нокомии Бинёмин ёдовар мешавад, ки ябусиёнро аз Ерусалим ронад, аммо онҳо дар байни онҳо зиндагӣ мекунанд. Эфроим инчунин замини ба онҳо додашударо пурра забт карда наметавонад, аммо бо канъониён якҷоя зиндагӣ мекунад. Дигар қабилаҳо ба монанди Менашше, Забулун, Ашер, Нафталӣ ва Дон дар рондан ё тобеъ кардани душманони худ дараҷаҳои гуногунро аз сар мегузаронанд.

Сархати 3: Доварони 1 бо гузорише ба итмом мерасанд, ки дар он баъзе қалъаҳои канъонӣ сарфи назар аз кӯшишҳои якчанд қабилаҳо забт нашуда мемонанд. Дар Доварон 1:27-36 гуфта мешавад, ки Менашше на ҳамаи сокинони шаҳрҳои муайянро пеш мекунад; ҳамин тавр, Эфроим баъзе канъониҳоро, ки дар Ҷезер зиндагӣ мекарданд, пеш намекунад. Дар натиҷа, ин сокинони боқимонда ба кори маҷбурӣ барои Исроил табдил меёбанд, вале дар миёни онҳо зиндагӣ мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 1 пешниҳод мекунанд:
Ғалабаҳои ибтидоӣ Яҳудо шаҳрҳои гуногунро забт мекунанд;
Муваффақиятҳои қисман қабилаҳо дараҷаҳои гуногуни муваффақиятро эҳсос мекунанд;
Калъаҳои боқимонда баъзе сокинони канъонӣ боқӣ мемонанд.

Таваҷҷӯҳ ба ғалабаҳои ибтидоии Яҳудо шаҳрҳои гуногунро забт мекунад;
Муваффақиятҳои қисман қабилаҳо дараҷаҳои гуногуни муваффақиятро эҳсос мекунанд;
Калъаҳои боқимонда баъзе сокинони канъонӣ боқӣ мемонанд.

Дар ин боб ба ғалабаҳои аввал ва душвориҳои минбаъда, ки қабилаҳои Исроил ҳангоми забт кардани Канъон рӯбарӯ шуданд, тамаркуз мекунад. Дар Доварон 1 қайд карда мешавад, ки пас аз марги Еҳушаъ исроилиён аз Худованд роҳнамоӣ меҷӯянд, то ки кӣ аввал ба муқобили канъониён ҷанг кунад. Худованд ба онҳо амр медиҳад, ки Яҳудоро фиристанд ва онҳо ба муқобили шаҳрҳо ва қабилаҳои гуногун ҷанг карда, ғалабаҳои назаррас ба даст меоранд.

Дар Доварони 1 идома дода, порча ғалабаҳо ва муваффақиятҳои қисман қабилаҳои дигарро дар қаламравҳои худ нақл мекунад. Дар ҳоле ки баъзе қабилаҳо ба мисли Бинёмин ва Эфроим душманони худро пурра берун карда наметавонанд, дигарон дар тобеъ кардани онҳо ё рондани онҳо аз заминҳои ҷудошуда ба дараҷаҳои гуногун муваффақ мешаванд. Ин ҳисобҳо ҳам ғалабаҳо ва ҳам мушкилотеро, ки қабилаҳои гуногун ҳангоми кӯшиши таъсиси ҳузури худ дар Канъон рӯ ба рӯ мешаванд, нишон медиҳанд.

Доварони 1 бо гузорише ба итмом мерасанд, ки дар он баъзе қалъаҳои канъонӣ сарфи назар аз кӯшишҳои якчанд қабилаҳо забт нашуда мемонанд. Баъзе қабилаҳо интихоб намекунанд, ки ин сокинони боқимондаро пурра берун накунанд ё нест кунанд, балки ба ҷои онҳо ба кори маҷбурӣ дучор мешаванд ва ба онҳо иҷозат медиҳанд, ки дар қаламрави Исроил зиндагӣ кунанд, қароре, ки баъдтар оқибатҳои он хоҳад дошт, зеро ин аҳолӣ бо Исроил ҳамзистӣ мекунанд.

Доварон 1:1 Пас аз марги Еҳушаъ чунин воқеъ шуд, ки банӣ-Исроил аз Худованд пурсида, гуфтанд: «Кӣ аввал барои мо ба муқобили канъониён мебарояд, то ки бо онҳо ҷанг кунад?

Пас аз марги Еҳушаъ исроилиён фикр мекарданд, ки кӣ онҳоро ба ҷанги зидди канъониён роҳбарӣ мекунад.

1. Пайравӣ бо пешвоёни бузург

2. Ваъдаи пирӯзӣ дар имон

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед;

2. Румиён 8:37 - На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Доварон 1:2 Ва Худованд гуфт: «Яҳудо хоҳад рафт; инак, ман заминро ба дасти ӯ супурдам».

Худованд ба Яҳудо ғалаба ва муваффақият дар замин ваъда дод.

1: Худо ба мо қудрат медиҳад, ки ҳама монеаҳои ҳаётро бартараф кунем.

2: Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо ба мо захираҳое медиҳад, ки муваффақ шавем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Доварон 1:3 Ва Яҳудо ба бародараш Шимъӯн гуфт: «Бо ман ба қисмати ман биё, то ки бо канъониён ҷанг кунем; ва ман низ бо ту ба насиби ту хоҳам рафт. Шимъӯн бо ӯ рафт.

Яҳудо аз бародараш Шимъӯн хоҳиш кард, ки дар ҷанг бо канъониён ҳамроҳ шавад ва Шимъӯн розӣ шуд.

1. Қувваи ягонагӣ дар имон - Доварон 1:3

2. Баракати доштани бародари содиқ - Доварон 1:3

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути ришtаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

Доварон 1:4 Ва Яҳудо баромад; ва Худованд канъониён ва фариззиёнро ба дасти онҳо супурд, ва онҳо даҳ ҳазор нафарро дар Базақ куштанд.

Яҳудо ба ҷанг рафт, ва Худованд онҳоро бар канъониён ва фариззиён ғалаба кард. Онҳо дар Безек 10 000 нафарро куштанд.

1. Худо Худои пирӯзист ва вақте ки мо барои Ӯ ҷанг мекунем, ба мо қувват мебахшад.

2. Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо новобаста аз он ки мо бо кадом монеаҳо рӯ ба рӯ мешавем, бо мо хоҳад буд.

1. Еҳушаъ ибни Нун 23:10 - "Як кас аз шумо ҳазор нафарро таъқиб хоҳад кард, зеро ки Худованд Худои шумо Ӯст, ки барои шумо меҷангад, чунон ки ба шумо ваъда додааст".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Доварон 1:5 Ва Адӯнибекекро дар Бозек ёфтанд, ва бо ӯ ҷанг карданд, ва канъониён ва фариззиёнро куштанд.

Банӣ-Исроил дар Безек Адонибезакро мағлуб карданд.

1. Худо ситамкоронро адл мекунад.

2. Ғалаба вақте меояд, ки мо ба Ӯ таваккал кунем.

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

Доварон 1:6 Аммо Адӯнибезек гурехт; ва онҳо аз ақиби Ӯ рафтанд ва ӯро дастгир карданд ва ангуштони калон ва ангуштони пойҳояшро буриданд.

Адонибезек барои кирдорхои ношоистааш чазо гирифт, ки ангуштони калон ва ангуштони пояшро буриданд.

1. Худо касонеро, ки бадӣ мекунанд, ҳарчанд тавоно бошанд ҳам, азоб мекунад.

2. Бояд хотиррасон бошем, ки аз роҳи адолат дур нашавем.

1. Масалҳо 21:15 - Вақте ки адолат ба амал меояд, он барои одил шодӣ, вале бадкорон даҳшат меорад.

2. Забур 37:1-2 - Аз бадкорон ғамгин нашав ва ба шарирон ҳасад набар, зеро бадкирдор ба оянда умед надорад, ва чароғи шарирон хомӯш хоҳад шуд.

Доварон 1:7 Ва Адӯнибезек гуфт: «Сеҳу даҳ подшоҳ, ки ангуштони калон ва ангуштони худро бурида буданд, дар зери дастархони ман гӯшти худро ҷамъ оварданд; Ва ӯро ба Ерусалим оварданд, ва дар он ҷо мурд.

Адонибезек оқибати ин кирдорашро вақте фаҳмид, ки Худо ба ӯ ҷазояш дод.

1. Адолати Худо устувор аст ва инкор карда намешавад.

2. Он чи мекорем, дарав мекунем - мисол аз китоби Доварон.

1. Ишаъё 59:18 - Мувофиқи аъмоли онҳо, ҳамин тавр Ӯ ба душманони Худ подош хоҳад дод, ба ғазаби Худ, ба душманони Худ подош хоҳад дод.

2. Ғалотиён 6:7 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

Доварон 1:8 Ва банӣ-Яҳудо бар зидди Ерусалим ҷанг карда, онро забт карда, бо дами шамшер зада, шаҳрро оташ заданд.

Банӣ-Яҳудо Ерусалимро мағлуб карда, онро бо шамшер забт карданд ва шаҳрро оташ заданд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна бовар кардан ба худ метавонад ба бузургӣ расонад

2. Бартараф кардани душвориҳо: Чӣ гуна бояд душвориҳо ва ғалабаро мағлуб кард

1. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Доварон 1:9 Баъд аз он, банӣ-Яҳудо барои ҷангидан бар зидди канъониён, ки дар кӯҳ ва дар ҷануб ва дар водӣ сокин буданд, фуромаданд.

Банӣ-Яҳудо ба ҷангидан бо канъониён, ки дар кӯҳҳо, дар ҷануб ва водӣ зиндагӣ мекарданд, рафтанд.

1. Даъват ба ҷанг: чӣ гуна мо ба даъвати Худо барои мубориза барои ӯ ҷавоб медиҳем

2. Бартараф кардани тарсҳои мо: чӣ гуна мо ҷангҳоеро, ки дар роҳи мо меоянд, мағлуб мекунем

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 118:6 - Худованд бо ман аст; Ман наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

Доварон 1:10 Ва Яҳудо ба муқобили канъониёне ки дар Ҳеброӯн сокин буданд, равона шуданд, (ин пештар Ҳеброӯн Қирьятарба буд,) ва онҳо Шешай, Аҳимон ва Талмайро куштанд.

Яҳудо барои ҷангидан бо канъониён ба Ҳеброн рафта, Шешай, Аҳимон ва Талмайро куштанд.

1. Қувваи имон: Дарки қудрати Яҳудо дар Доварон 1:10

2. Ғалаба кардани душман: Чӣ тавр бояд аз паи Яҳудо пайравӣ кунем

1. 1 Қӯринтиён 16:13-14 Бедор бошед, дар имон устувор бошед, мисли мардон рафтор кунед, қавӣ бошед. Бигзор ҳар коре, ки мекунед, дар муҳаббат анҷом дода шавад.

2. Масалҳо 4:23-27 Дили худро бо тамоми ҳушёр нигоҳ доред, зеро аз он чашмаҳои ҳаёт ҷорӣ мешавад. Сухани каҷро аз худ дур кун ва сухани зиштро аз худ дур кун. Бигзор чашмони шумо мустақиман ба пеш нигаранд ва нигоҳи шумо дар пеши шумо рост бошад. Дар бораи роҳи пойҳои худ андеша кунед; он гоҳ ҳамаи роҳҳои шумо боэътимод хоҳанд буд. Ба тарафи рост ё чап ҳаракат накунед; пои худро аз бадӣ дур кун.

Доварон 1:11 Ва аз он ҷо ба муқобили сокинони Дебир равона шуд; ва номи Дебир пештар Қирятсефар буд.

Исроилиён бар зидди сокинони Дебир, ки пештар Кирҷатсефер ном дошт, меҷангиданд.

1. Қудрати номи ивазшуда

2. Арзиши бахшидан дар ҷанг

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Эфсӯсиён 6:12 - Зеро мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони зулмотҳои ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

Доварон 1:12 Ва Колеб гуфт: «Ҳар кӣ Қирьят-Сеферро зада, онро забт кунад, духтари худ Аксоро ба вай ба занӣ хоҳам дод».

Колеб духтари худро ба ҳар касе, ки Кириатсеферро гирад, ба шавҳар дод.

1. Маънои издивоҷ: Чӣ тавр пешниҳоди Колеб нақшаи издивоҷи Худоро нишон медиҳад

2. Қувваи саховатмандӣ: Пешниҳоди Колеб аз духтараш барои гирифтани Кирҷатсефер

1. Эфсӯсиён 5:31-33 Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва ҳарду як тан хоҳанд шуд. Ин як сирри амиқ аст, аммо ман дар бораи Масеҳ ва калисо гап мезанам.

2. 1 Петрус 3:7 Эй шавҳарон, ҳамон тавре, ки бо занони худ зиндагӣ мекунед, бодиққат бошед ва ба онҳо ҳамчун шарики заифтар ва ворисони атои файзи ҳаёт бо эҳтиром муносибат кунед, то ки ҳеҷ чиз ба дуоҳои шумо халал нарасонад. .

Доварон 1:13 Ва Отниил ибни Кеназ, бародари хурдии Колеб онро гирифт, ва духтараш Аксоро ба вай ба занӣ дод.

Отниил, писари Кеназ ва бародари хурдии Колеб, шаҳри Дебирро забт кард ва дар иваз Аҳсо, духтари Колебро ба занӣ доданд.

1. Аҳамияти вафодории оилавӣ дар имон

2. Қувваи издивоҷи Худо

1. Эфсӯсиён 5:21-33 - Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед.

2. 1 Қӯринтиён 7:1-7 - Издивоҷ бояд дар байни ҳама эҳтиром дошта бошад.

Доварон 1:14 Ва ҳангоме ки вай назди Ӯ омад, вайро барангехт, то аз падараш киштзор бипурсад; ва Колеб ба вай гуфт: «Ту чӣ мехоҳӣ?

Вақте ки духтари ҷавон аз ӯ саҳро талаб мекунад, Колеб саховатмандӣ ва меҳрубонӣ зоҳир мекунад.

1: Саховатмандӣ: Ҳамеша саховатмандона ба онҳое, ки мепурсанд, садақа диҳед.

2: меҳрубонӣ: ба ниёзмандон меҳрубонӣ зоҳир кунед.

1: Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба ту дода мешавад.

2: Масалҳо 3:27 - Некро аз онҳое, ки ба онҳо сазовор аст, дареғ надоред.

Доварон 1:15 Ва вай ба вай гуфт: «Ба ман баракат деҳ, зеро ки ба ман замини ҷанубӣ додай; Ба ман чашмаҳои об деҳ. Ва Колеб чашмаҳои боло ва поёнро ба вай дод.

Колеб ба духтараш замини ҷанубӣ ва чашмаҳои обро дод, вақте ки ӯ баракат талабид.

1. Арзиши баракат додан ба дигарон

2. Дурудани баракат

1. Эфсӯсиён 1:3 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳама баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Доварон 1:16 Ва банӣ-қенӣ, падарарӯси Мусо, бо банӣ-Яҳудо, аз шаҳри дарахтони хурмо берун омада, ба биёбони Яҳудо, ки дар ҷануби Арод воқеъ аст, рафтанд; ва онҳо рафта, дар миёни мардум сокин шуданд.

Банӣ-қенӣ, падарарӯси Мусо, рафта, бо банӣ-Яҳудо дар биёбони Яҳудо сокин шуданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ба мо барои расидан ба ҳадафҳои худ кӯмак кунад

2. Пайвандҳои оилавӣ: Чӣ тавр падарарӯси Мусо метавонад ба мо дар бораи мустаҳкамии оила таълим диҳад

1. Забур 133:1: Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Рут 1:16-17: Аммо Рут гуфт: «Аз ман хоҳиш кун, ки туро тарк накунам ва аз қафои ту барнагардам; Зеро ба ҳар ҷое ки ту бирав, Ман меравам; Ва ҳар ҷо, ки иқомат кунед, ман ҳам иқомат хоҳам кард; Халқи ту халқи ман хоҳад буд, ва Худои ту, Худои ман.

Доварон 1:17 Ва Яҳудо бо бародари худ Шимъӯн рафтанд, ва канъониёнро, ки дар Сафот сокин буданд, куштанд ва онро комилан хароб карданд. Ва номи шаҳр Ҳӯрмо буд.

Яҳудо ва бародараш Шимъӯн бар канъониёне, ки дар Сафот зиндагӣ мекарданд, мағлуб карданд ва шаҳрро хароб карданд ва номи онро Ҳӯрма доданд.

1. Қудрати ваҳдат: Ғалабаи Яҳудо ва Шимъӯн

2. Муҳимияти риояи аҳкоми Худо

1. Матто 28:20 - ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд

2. Дониёл 3:17 - Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо хизмат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон наҷот диҳад

Доварон 1:18 Ва Яҳудо Ғаззаро бо соҳили он, ва Асқалӯнро бо соҳили он ва Экрӯнро бо соҳили он гирифт.

Яҳудо шаҳрҳои Ғазза, Аскелон ва Экрон ва соҳилҳои онҳоро забт карданд.

1. Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст, ҳатто вақте ки мо ҳис мекунем, ки мо ғалаба кардаем.

2. Мо бояд пеш аз забт кардани атрофиёнамон кӯшиш кунем, ки набардҳои ботинии худро мағлуб кунем.

Салиб-

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. 1 Қӯринтиён 16:13 - «Бедор бошед, дар имон устувор бошед, мисли одамон рафтор кунед, қавӣ бошед».

Доварон 1:19 Ва Худованд бо Яҳудо буд; ва сокинони кӯҳро пеш кард; вале сокинони водиро пеш карда натавонистанд, зеро аробаҳои оҳанин доштанд.

Бо вуҷуди он ки Худованд бо Яҳудо буд, сокинони кӯҳ бадар ронда шуданд, вале сокинони водӣ не, зеро аробаҳои оҳанин доштанд.

1. Қуввати ҳузури Худо

2. Қувваи ҷанги рӯҳонӣ

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо

2. Такрори Шариат 8:3-5 - Таъмини Худованд

Доварон 1:20 Ва Ҳебрӯнро ба Колеб доданд, чунон ки Мусо гуфта буд, ва ӯ се писари Аноқро аз он ҷо бадар кард.

Ба Колеб Ҳебрӯн дода шуд, чунон ки Мусо ваъда дода буд, ва ӯ се писари Аноқро, ки дар он ҷо зиндагӣ мекарданд, пеш кард.

1. Вафодори подош: вафодории Худо ба касоне, ки ба Ӯ содиқанд.

2. Бартараф кардани душвориҳо: Доштани ҷасорат барои бар дӯш гирифтани мушкилот ва истодагарӣ бо вуҷуди душвориҳо.

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише шуморо фаро нагирифтааст, ҷуз он чизе ки барои инсоният маъмул аст. Ва Худо амин аст; Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз он чи ки тоқат карда метавонед, озмуда шавед. Аммо вақте ки шумо озмуда мешавед, Ӯ ҳамчунин озмоишеро фароҳам меорад. роҳи халосӣ, то ки шумо ба он тоб оваред."

Доварон 1:21 Ва банӣ-Биньёмин ябусиёнро, ки дар Ерусалим сокин буданд, бадар наоварданд; вале ябусиён то имрӯз бо банӣ-Биньёмин дар Ерусалим сокинанд.

Биньёминиён натавонистанд ябусиёнро аз Ерусалим берун кунанд ва ябусиён то имрӯз дар он ҷо зиндагӣ мекунанд.

1. Боварӣ ба Худованд барои бартараф кардани монеаҳо

2. Имон овардан ба ваъдаҳои Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Доварон 1:22 Ва хонадони Юсуф низ ба муқобили Байт-Ил баромаданд, ва Худованд бо онҳо буд.

Сибти Юсуф ба Байт-Ил баромаданд ва Худованд бо онҳо буд.

1. Муҳофизати Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи итоати мӯъминон

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Доварон 1:23 Ва хонадони Юсуф фиристод, то ки Байт-Илро васф кунанд. (Акнун номи шаҳр пештар Луз буд.)

Хонаи Юсуф ҷосусонро фиристод, то шаҳри Байт-Илро, ки қаблан Луз ном дошт, тафтиш кунанд.

1. Муносибати мо ба гузаштаи мо чӣ тавр ба ояндаи мо таъсир мерасонад

2. Қувваи дигаргунсозандаи навсозӣ ва барқарорсозӣ

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Доварон 1:24 Ва ҷосусон диданд, ки марде аз шаҳр берун меояд, ва ба ӯ гуфтанд: «Даромадгоҳи шаҳрро ба мо нишон деҳ, ва ба ту марҳамат хоҳем кард».

Ду ҷосус аз марде аз шаҳр хоҳиш карданд, ки даромадгоҳи шаҳрро ба онҳо нишон диҳад ва ваъда доданд, ки дар иваз ба ӯ раҳм мекунанд.

1. Қудрати шафқат - Чӣ гуна раҳм кардан дар ҳолатҳои душвор метавонад ба натиҷаҳои мусбӣ оварда расонад

2. Қудрати пурсиш - Чӣ гуна дархост кардани кӯмак метавонад ба дарёфти ҷавобҳои лозима оварда расонад

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Доварон 1:25 Ва ҳангоме ки Ӯ даромадгоҳи шаҳрро ба онҳо нишон дод, онҳо шаҳрро бо дами шамшер зарба заданд; балки он мард ва тамоми ахли оилаашро рахо карданд.

Банӣ-Исроил дар ҷанг пирӯз шуда, шаҳрро ба тасарруфи худ гирифтанд, вале он мард ва оилаи ӯро раҳо карданд.

1. Қувваи шафқат: Дарсҳо аз исроилиён

2. Фаҳмидани қудрати омурзиши Худо

1. Матто 5:7 - «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард».

2. Румиён 12:21 - «Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун».

Доварон 1:26 Ва он мард ба замини Ҳиттиён рафта, шаҳре бино кард, ва онро Луз номид, ки то имрӯз номи он аст.

Он мард ба сарзамини Ҳиттиён рафт ва шаҳре сохт ва онро Луз номгузорӣ кард, ки то имрӯз номи он аст.

1. Вафодории Худо дар тӯли вақт - Чӣ гуна ваъдаҳои Худованд дар тӯли наслҳо иҷро мешаванд

2. Тӯҳфаи хона - Чӣ тавр хонаҳои мо моро муҳофизат мекунанд ва моро бо таърихи мо мепайвандад

1. Еҳушаъ 1:3-5 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот. , тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузурге, ки то ғуруби офтоб, соҳили шумо хоҳад буд, ва ҳеҷ кас наметавонад дар пеши шумо истода бошад, зеро ки Худованд Худои шумо аз шумо тарс хоҳад дошт ва тарси шумо бар тамоми замине ки шумо бар он қадам мезанед, чунон ки Ӯ ба шумо гуфтааст».

2. Луқо 4:16-21 - "Ва ба Носира, ки дар он ҷо тарбия ёфта буд, омад; ва аз рӯи одати худ, рӯзи шанбе ба куништ даромад ва барои хондан бархост. китоби Ишаъё-пайғамбарро ба ӯ супурд, Ва ҳангоме ки китобро кушод, ҷойеро ёфт, ки дар он навишта шуда буд: "Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Маро фиристодааст, то дилшикастагонро шифо бахшам, раҳоӣ ба асирон ва биноро ба кӯрон мавъиза кунам, то ки осебдидагонро озод кунам, то соли писандидаи Худовандро мавъиза кунам».

Доварон 1:27 Менашше на сокинони Байт-Шон ва деҳоташ, на Тааноҳ ва шаҳрҳои вайро, на сокинони Дор ва деҳоти вайро, на сокинони Иблеом ва деҳоти вайро, ва на сокинони Маҷиддӯро ва шаҳрҳои вайро бадар наовард. аммо канъониён дар он сарзамин сокин хоҳанд буд.

Менашше натавонист канъониёнро аз Байт-Шон, Таанох, Дор, Иблеом ва Маҷиддӯ ронад.

1. Гуноҳи худдорӣ: рад кардани даъвати Худо ба тавба

2. Ғалаба кардани тарс ва ноамниҳои мо: Боварӣ ба ризқи Худованд

1. Румиён 6:1-2 - Пас мо чӣ гӯем? Оё мо дар гуноҳ боқӣ мемонем, то файз фаровон шавад? Ба ҳеҷ ваҷҳ! Чӣ тавр мо, ки барои гуноҳ мурдаем, то ҳол дар он зиндагӣ карда метавонем?

2. Ваҳй 3:19-20 - Онҳоеро, ки ман дӯст медорам, мазаммат мекунам ва ҷазо медиҳам, аз ин рӯ ғайрат кунед ва тавба кунед. Инак, ман дар назди дар истода, мекушам. Агар касе овози Маро бишнавад ва дарро боз кунад, ман назди ӯ медароям ва бо ӯ хӯрок мехӯрам, ва ӯ бо ман.

Доварон 1:28 Ва ҳангоме ки Исроил қувват гирифт, онҳо канъониёнро ба хироҷ гузоштанд, ва онҳоро тамоман бадар наовардand.

Вақте ки исроилиён тавоно шуданд, онҳо канъониёнро маҷбур карданд, ки боҷ супоранд, аммо онҳоро пурра бадар набаровардand.

1. Худо мехоҳад, ки мо қавӣ бошем ва қуввaҳои худро барои кӯмак ба дигарон истифода барем.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки қуввати мо аз ҷониби Худост ва онро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ғалотиён 6:9 - Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

Доварон 1:29 Ва Эфроим канъониёнро, ки дар Ҷезер сокин буданд, бадар ронд; вале канъониён дар Ҷезер дар миёни онҳо сукунат доштанд.

Сибти Эфроим натавонистанд канъониёнро, ки дар Гезер зиндагӣ мекарданд, бадар ронанд.

1. Саркашӣ кардан аз мубориза бо васвасаҳо.

2. Қувваи истодагарӣ дар иҷрои иродаи Худо.

1. Матто 26:41 - "Бедор бошед ва дуо гӯед, то ба озмоиш дучор нашавед. Рӯҳ дар ҳақиқат омода аст, аммо ҷисм нотавон аст.

2. Румиён 12:12 - «Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

Доварон 1:30 Забулун на сокинони Қитрӯнро бадар наовард, на сокинони Наҳалол; вале канъониён дар миёни онҳо сокин шуда, шохобҳо шуданд.

Мардуми Забулун сокинони Қитрӯн ва Наҳалолро бадар ронда натавонистанд, ва ба ҷои он канъониён дар ин замин монданд ва маҷбур карда шуданд, ки боҷ супоранд.

1. "Ваъдаи пирӯзии Худо: Забулун ва канъониён"

2. «Қувваи сабр: Забулун ва сокинони Китрон ва Наҳалол».

1. Такрори Шариат 7:22 - "Ва Худованд Худои ту он халқҳоро аз пеши ту оҳиста-оҳиста нест хоҳад кард; онҳоро якбора нахӯр, мабодо ҳайвоноти саҳро бар ту зиёд шаванд".

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:12 - "Ва ман пешопеши ту шохро фиристодам, ки он ду подшоҳи амӯриёнро аз пеши ту берун кард, аммо на бо шамшери ту ва на бо камони ту".

Доварон 1:31 Ошер на сокинони Акҳӯ, на сокинони Сидӯн, на Аҳлоб, на Ахзиб, на аз Ҳелбо, на Афиқ, на аз Раҳӯбро бадар наовард.

Қабилаҳои Ашер натавонистанд сокинони ҳафт шаҳрро бадар ронанд.

1: Мо набояд аз нокомиҳои худ рӯҳафтода шавем, балки дар кӯшишҳои худ барои иҷрои иродаи Худо устувор бошем.

2: Ҳатто вақте ки душвор аст, ба Худо итоат кунед ва бовар кунед, ки Ӯ кӯшишҳои моро дида, моро баракат медиҳад.

1: Ибриён 10:36 - Зеро ба шумо сабр лозим аст, то вақте ки иродаи Худоро ба ҷо овардаед, он чиро, ки ваъда дода шудааст, ба даст ored.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 1:32 Аммо ашериён дар миёни канъониён, сокинони он замин сукунат доштанд, зеро ки онҳоро бадар наоварда буданд.

Ашериён натавонистанд канъониёнро аз замин берун кунанд ва ба ҷои он ки дар байни онҳо зиндагӣ кунанд.

1. Ғалаба кардани тарс барои зиндагӣ тавре ки Худо фармудааст - Доварон 1:32

2. Қудрати интихобҳо - Доварон 1:32

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Доварон 1:33 Нафталӣ на сокинони Байт-Шемешро бадар наовард, на сокинони Байтанот; балки дар миёни канъониён, сокинони он замин сукунат дошт, вале сокинони Байт-Шемеш ва Байт-Ҳанот шохобҳои онҳо шуданд.

Нафталӣ натавонист канъониёнро аз Байт-Шемеш ва Байтанат бадар ронад, ва ба ҷои онҳо дар миёни онҳо сукунат карда, шохобҳои онҳо шуд.

1. Бартараф кардани тарс ва рӯ ба рӯ шудан бо душвориҳо

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

Доварон 1:34 Ва амӯриён банӣ-Донро ба кӯҳ маҷбур карданд, зеро ки онҳо нагузоштанд, ки ба водӣ фуроянд;

Амӯриён ба банӣ-Донро ситам карда, ба водӣ фуромаданро манъ карданд.

1: Новобаста аз он ки вазъият то чӣ андоза душвор ба назар мерасад, Худо ҳеҷ гоҳ моро танҳо намегузорад.

2: Сарфи назар аз мушкилоте, ки мо дучор мешавем, мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо ба мо қувват ва далерӣ медиҳад.

1: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Доварон 1:35 Аммо амӯриён дар кӯҳи Ҳес дар Айёлӯн ва дар Шаалбим сокин буданд, вале дасти хонадони Юсуф ғолиб омад, ба тавре ки онҳо шохоб шуданд.

Амӯриён аз хонадони Юсуф шикаст хӯрданд ва онҳо маҷбур шуданд, ки хироҷ пардохт кунанд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, подош медиҳад.

2. Ғалаба аз субот ва имон меояд.

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. 1 Юҳанно 5:4 - "Зеро ҳар касе, ки аз Худо таваллуд ёфтааст, ҷаҳонро мағлуб мекунад. Ин ғалабаест, ки ҷаҳонро мағлуб кардааст, ҳатто имони мо."

Доварон 1:36 Ва соҳили амӯриён аз сӯи Акраббим, аз санг ва боло буд.

Аморихо соҳилро аз Акраббим то санг ва берун аз он ишғол карданд.

1. Аҳди шуғл: Фаҳмидани ваъдаҳои Худо барои ҳаёти мо

2. Бар ваъдаи Худо дар баробари мусибат устувор будан

1. Еҳушаъ 1:3-6 - "Ҳар ҷоеро, ки кафи пои ту бар он занад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот. , тамоми замини Ҳиттиён, ва то баҳри бузург, то ғуруби офтоб, соҳили ту хоҳад буд, ва ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту истода бошад, чунон ки Ман бо Мусо будам, Пас, ман бо ту хоҳам буд: туро ноумед нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард: қавӣ ва далер бош, зеро заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам, ба ин қавм тақсим хоҳӣ кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - «Пас, акнун аз Худованд битарсед ва Ӯро бо самимият ва ростӣ ибодат кунед; ва худоёнеро, ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ва дар Миср ибодат карда буданд, дур кунед; Худовандо! Ва агар ба назари ту писанд ояд, ки ба Худованд ибодат карданӣ бошӣ, имрӯз туро интихоб кун, ки ба кӣ парастиш хоҳӣ кард: хоҳ худоёне ки падаронат дар он тарафи тӯфон парастиш мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар замини онҳо шумо сокин ҳастед, аммо дар бораи ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Доварони 2-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 2:1-5 тасвир мекунад, ки фариштаи Худованд исроилиёнро барои вайрон кардани аҳди худ бо Худо мазаммат мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки фариштаи Худованд ба Ҷилҷол меояд ва ба мардум муроҷиат мекунад ва ба онҳо дар бораи садоқати Худо, ки онҳоро аз Миср раҳо кардааст, хотиррасон мекунад ва ба онҳо амр мекунад, ки бо сокинони Канъон аҳд набанданд. Фариштa ҳушдор медиҳад, ки нокомии ин халқҳо боиси дом ва душмани Исроил мешаванд. Бо вуҷуди ин, мардум пеш аз рафтан гиря мекунанд ва қурбонӣ мекунанд.

Сархати 2: Дар Доварон 2:6-15 идома дода, он як давраи беитоатӣ, зулм, тавба ва наҷотро, ки Исроил дар ин давра аз сар гузаронидааст, нақл мекунад. Пас аз марги Еҳушаъ насли наве пайдо мешавад, ки Худованд ва аъмоли Ӯро намешиносанд. Онҳо аз Худо рӯй мегардонанд, худоҳои бегонаро мепарастанд ва хашми Ӯро бармеангезанд. Дар натиҷа, Худо ба халқҳои ҳамсоя иҷозат медиҳад, ки Исроилро ситам кунанд. Вақте ки мусибат тоқатнопазир мешавад, мардум аз Худо ёрӣ мепурсанд.

Сархати 3: Доварон 2 бо ҳисоботе ба охир мерасад, ки дар он Худо доварон ё пешвоёнро барои наҷот додани Исроил аз ситамкоронашон эҳё мекунад. Дар Доварон 2:16-23 гуфта мешавад, ки ҳар боре, ки дар миёни онҳо доваре бархост, ӯ исроилиёнро ба ҷанг бар зидди душманонашон мебарад ва дар тӯли умри худ сулҳи муваққатӣ меорад. Бо вуҷуди ин, пас аз марги ҳар як довар, мардум ба парастиши бутҳо ва тарки Худованд ба роҳҳои бади худ бармегарданд, ки боиси зулми минбаъдаи халқҳои гирду атроф мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 2 пешниҳод мекунанд:
Сарзаниш барои вайрон кардани аҳд фариштаи зидди омехташавӣ ҳушдор медиҳад;
Давраи беитоатӣ зулм тавба раҳоӣ;
Баланд бардоштани сулҳи муваққатии судяҳо ва пас аз итоаткории минбаъда.

Таваҷҷӯҳ ба сарзаниш барои вайрон кардани аҳд фариштаи аз омехташавӣ ҳушдор медиҳад;
Давраи беитоатӣ зулм тавба раҳоӣ;
Баланд бардоштани сулҳи муваққатии судяҳо ва пас аз итоаткории минбаъда.

Дар ин боб ба мазаммате, ки ба исроилиён барои вайрон кардани аҳди худ бо Худо дода шуда буданд, тамаркуз мекунад, ки пас аз он як давраи беитоатӣ, зулм, тавба ва раҳоӣ, ки Исроил дар ин давра аз сар гузаронидааст. Дар Доварон 2 гуфта мешавад, ки фариштаи Худованд ба Ҷилҷол меояд ва ба мардум муроҷиат карда, ба онҳо садоқати Худоро хотиррасон мекунад ва аз бастани аҳд бо сокинони Канъон огоҳ мекунад. Фариштa таъкид мекунад, ки нокомии ин халқҳо боиси дом ва душмани Исроил мешаванд.

Дар Доварон 2 идома дода, намунае пайдо мешавад, ки дар он насли наве пайдо мешавад, ки Худованд ва аъмоли Ӯро намешиносанд. Онҳо аз Худо рӯй мегардонанд, худоҳои бегонаро мепарастанд ва хашми Ӯро бармеангезанд. Дар натиҷа, ба халқҳои ҳамсоя иҷозат дода мешавад, ки Исроилро зулм кунанд. Аммо, вақте ки мусибат тоқатнопазир мегардад, одамон аз Худо ёрӣ мепурсанд, ки як давраи беитоатӣ ба зулм оварда мерасонад, ки ба тавба ва раҳоӣ оварда мерасонад.

Доварон 2 бо ҳисоботе ба охир мерасад, ки дар он Худо доварон ё роҳбаронеро, ки Исроилро аз золимони онҳо раҳо мекунанд, эҳё мекунад. Ин доварон Исроилро ба ҷанг бар зидди душманонашон роҳнамоӣ мекунанд ва дар давоми умри онҳо сулҳи муваққатӣ меоранд. Бо вуҷуди ин, пас аз марги ҳар як довар, мардум ба парастиши бутҳо ва тарки Худованд ба усулҳои бади худ бармегарданд, ки ин боиси зулми минбаъдаи халқҳои гирду атроф мегардад, намунаи давомдоре, ки дар тӯли ин давра дар таърихи Исроил такрор мешавад.

Доварон 2:1 Ва фариштаи Худованд аз Ҷилҷол ба Боҳим омада, гуфт: «Ман туро маҷбур кардам, ки аз Миср берун ояд, ва туро ба замине, ки ба падаронат қасам хӯрдаам, овардаам; ва гуфтам: «Ҳеҷ гоҳ аҳди худро бо ту намешиканам».

Фариштаи Худованд ба исроилиён хотиррасон кард, ки Худо ба ваъдаи худ вафо кард, ки онҳоро ба замине, ки ваъда дода буд, меорад.

1: Худо мӯъмин аст ва ваъдаҳояш ҳатман аст

2: Мо метавонем ба аҳди Худо такя кунем

1: Еҳушаъ ибни Нун 21:45 Ягон калимаи ҳамаи ваъдаҳои неке ки Худованд ба хонадони Исроил дода буд, барбод нарафт; ҳама иҷро шуданд.

2: Ирмиё 31:33 Ман қонуни Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт. Ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

Доварон 2:2 Ва бо сокинони ин замин шартнома набандед; Қурбонгоҳҳои онҳоро хоҳад партофт, аммо ба овози ман итоат накардед: чаро ин корро кардед?

Худо ба исроилиён амр мекунад, ки бо мардуми ин замин иттифоқ накунанд ва қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон накунанд, аммо исроилиён итоат накарданд.

1. Хатари нофармонӣ

2. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 12:2-3 - Ҳама ҷойҳоеро, ки халқҳоеро, ки шумо тасарруф мекунед, дар кӯҳҳои баланд ва теппаҳо ва дар зери ҳар дарахти паҳншуда худоёни худро парастиш мекунанд, нест кунед. Қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон кунед, сангҳои муқаддаси онҳоро бишканед ва сутунҳои Ашераро дар оташ сӯзонед; бутҳои худоёни онҳоро бурида, номҳои онҳоро аз он ҷойҳо нест кунед.

2. 1 Подшоҳон 12:14-15 - Агар шумо аз Худованд битарсед ва ба Ӯ хизмат кунед ва итоат кунед ва бар зидди аҳкоми ӯ исён накунед, ва агар ҳам шумо ва ҳам подшоҳе, ки бар шумо ҳукмронӣ мекунад, аз Худованд Худои худ некӣ кунед! Аммо агар шумо ба Худованд итоат накунед, ва агар ба аҳкоми Ӯ исён кунед, дасти ӯ бар зидди шумо хоҳад буд, чунон ки бар зидди аҷдоди шумо буд.

Доварон 2:3 Бинобар ин ман низ гуфтам: онҳоро аз пеши шумо бадар нахоҳам кард; вале онҳо мисли хорҳо дар паҳлӯи шумо хоҳанд буд, ва худоёнашон доме барои шумо хоҳанд буд.

Худо исроилиёнро ҳушдор дод, ки вақте ки онҳо мардумро дар замини ваъдашуда берун карда натавонистанд, онҳо дар паҳлӯяшон хор хоҳанд шуд ва худоёни онҳо доми онҳо хоҳанд буд.

1. Бартараф кардани хорҳо дар паҳлӯҳои мо

2. Ба доми бутпарастӣ гирифтор нашавед

1. Матто 13:22 - «Тухме, ки дар миёни хорҳо афтод, ҳамон касест, ки каломро мешунавад, аммо ташвишҳои ин рӯзгор ва фиреби сарват онро пахш карда, онро бесамар мегардонад».

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - «Бинобар ин, эй дӯстони азизам, аз бутпарастӣ бигрезед».

Доварон 2:4 Ва ҳангоме ки фариштаи Худованд ин суханонро ба тамоми банӣ-Исроил гуфт, қавм овози худро баланд карда, гиря карданд.

Фариштаи Худованд ба банӣ-Исроил сухан гуфт ва мардум дар ҷавоб гиря карданд.

1: Дар замони ғамгинӣ мо метавонем аз Худованд қувват гирем.

2: Дар хотир доред, ки Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Матто 5:4 - Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

Доварон 2:5 Ва он ҷойро Боҳим номиданд, ва дар он ҷо барои Худованд қурбонӣ карданд.

Банӣ-Исроил дар ҷое ки Бохим ном дошт, барои Худованд қурбонӣ карданд.

1. Қурбонии қурбонӣ - Чӣ тавр қурбонӣ ба Худо баракат меорад

2. Аҳамияти Ибодат - Итоат ба фармудаҳои Худованд

1. Ҳастӣ 22:1-18 - Санҷиши Худо дар бораи имони Иброҳим тавассути қурбонӣ

2. Ибодат 7:11-21 - Қоидаҳои қурбонӣ ба Худованд

Доварон 2:6 Ва ҳангоме ки Еҳушаъ қавмро ҷавоб дод, банӣ-Исроил ҳар яке ба мулки худ рафтанд, то ки заминро тасарруф кунанд.

Банӣ-Исроил мероси худро гирифтанд ва барои тасарруфи замин рафтанд.

1: Муҳим аст, ки ба тӯҳфаҳое, ки ба мо дода шудаанд, соҳибӣ кунем.

2: Худованд ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва ба мо ғамхорӣ хоҳад кард, вақте ки заминеро, ки ба мо додааст, моликӣ кунем.

1: Эфсӯсиён 2:10 Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2: Филиппиён 4:12 13 Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 2:7 Ва дар тамоми айёми Еҳушаъ ва тамоми айёми пирони пирон, ки аз Еҳушаъ зинда монда буданд, ва тамоми аъмоли бузурги Худовандро, ки ӯ барои Исроил карда буд, дида буданд, ба Худованд хизмат мекарданд.

Халқи Исроил дар вақти зинда будани Еҳушаъ ва дар замони ҳаёти касоне, ки баъд аз ӯ зиндагӣ мекарданд, ки корҳои бузурги Худовандро барои Исроил дида буданд, ба Худованд хизмат мекарданд.

1. Бо тамоми дили худ ба Худованд хизмат кунед - Еҳушаъ 24:14-15

2. Вафодории Худовандро дар хотир нигоҳ доред - Забур 102:1-6

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - "Пас, акнун аз Худованд битарсед ва Ӯро бо самимият ва ростӣ ибодат кунед; ва худоёнеро, ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед; Худовандо! Ва агар ба назари ту писанд ояд, ки ба Худованд ибодат карданӣ бошӣ, имрӯз туро интихоб кун, ки ба кӣ парастиш хоҳӣ кард: хоҳ худоёне ки падаронат дар он тарафи тӯфон парастиш мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар замини онҳо шумо сокин ҳастед, аммо дар бораи ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2. Забур 103: 1-6 - "Худовандро, эй ҷони ман, ва ҳар он чи дар дохили ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ. Худовандро, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад. ; ки тамоми бемориҳои туро шифо мебахшад; ки ҷони туро аз ҳалокат раҳоӣ медиҳад; ки туро бо меҳрубонӣ ва марҳамати меҳрубонӣ тоҷ мекунад; ки даҳони туро бо чизҳои нек сер мекунад; ба тавре ки ҷавонии ту мисли уқоб нав мешавад; Худованд барои ҳама чиз адолат ва доварӣ мекунад. зулм мекунанд».

Доварон 2:8 Ва Еҳушаъ ибни Нун, бандаи Худованд, дар синни саду даҳсола мурд.

Еҳушаъ, бандаи Худованд, дар синни 110-солагӣ мурд.

1. Имони Еҳушаъ: Мулоҳиза дар бораи ҳаёт ва мероси ӯ

2. Муҳимияти хизмат ба Худованд: Дарсҳо аз ҳаёти Еҳушаъ

1. Такрори Шариат 34:7-9 - Ва Мусо, вақте ки ӯ мурд, саду бистсола буд: чашмаш хира нашуд ва қувваи табииаш кам нашуд. Ва банӣ-Исроил дар даштҳои Мӯоб сӣ рӯз барои Мусо гирист, ва айёми гиря ва мотам барои Мусо ба охир расид. Ва Еҳушаъ ибни Нун пур аз рӯҳи ҳикмат буд; зеро ки Мусо дастҳои Худро бар вай гузошта буд, ва банӣ-Исроил ба вай гӯш андохта, ончунон ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо оварданд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:29-31 - Ва баъд аз ин воқеъ шуд, ки Еҳушаъ ибни Нун, бандаи Худованд, дар синни саду даҳсола мурд. Ва ӯро дар сарҳади мулки худ дар Тимнатсеро, ки дар кӯҳи Эфроим, дар тарафи шимолии теппаи Гааш аст, дафн карданд. Ва Исроил дар тамоми айёми Еҳушаъ ва тамоми айёми пирон, ки бар Еҳушаъ зинда шуданд, ва тамоми аъмоли Худовандро, ки ӯ барои Исроил карда буд, медонистанд, ба Худованд ибодат карданд.

Доварон 2:9 Ва ӯро дар сарҳади мулки худ дар Тимнатҳарес, дар кӯҳи Эфроим, дар тарафи шимолии теппаи Гааш дафн карданд.

Дафни марде, ки бо номи фариштаи Яҳува маъруф аст, дар Доварон 2:9 тасвир шудааст. Ӯ дар Тимнатҳарес, дар кӯҳи Эфроим, дар шимоли теппаи Гааш дафн карда шуд.

1. Қувваи мерос: Чӣ гуна мо баракатҳоро аз онҳое, ки пеш аз мо ҳастанд, мегирем

2. Нигоҳубин ва муҳофизати Худо: Чӣ тавр мо дар вақти зарурӣ тасаллӣ мегирем

1. Забур 16:5-6 - Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; шумо насиби маро доред. Сатрхо дар чойхои дилкаш бар ман афтодаанд; Ман мероси зебое дорам.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки бар зидди шумо мебарояд, дар доварӣ рад хоҳед кард. Ин аст мероси бандагони Худованд ва сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд.

Доварон 2:10 Ва тамоми он насл назди падарони худ ҷамъ шуданд, ва баъд аз онҳо насли дигаре пайдо шуд, ки Худовандро ва корҳоеро, ки Ӯ барои Исроил карда буд, намешинохтанд.

Насли наве пайдо шуд, ки Худовандро ва корҳои Ӯро барои Исроил намешинохт.

1. Ба Худованд ва Каломи Ӯ таваккал кунед

2. Итоат ба Худо ва роҳҳои Ӯ

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Такрори Шариат 6:5-7 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Дар бораи онҳо ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, хобидан ва бархостан сӯҳбат кунед.

Доварон 2:11 Ва банӣ-Исроил дар назари Худованд бад рафтор карда, Баалро ибодат карданд.

Исроилиён ба Худованд итоат накарданд ва бутҳоро ибодат мекарданд.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худованд итоаткор бошем ва танҳо ба Ӯ хизмат кунем.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ оқибатҳои нофармонии Худовандро фаромӯш кунем.

1: Такрори Шариат 6: 12-14 - "Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ тарс, ба Ӯ итоат кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ бо тамоми дили худ ва бо садоқат хизмат кунӣ. тамоми ҷони ту"

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - "Агар шумо аз ибодат кардани Худованд саркашӣ кунед, пас имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ ибодат хоҳед кард. Оё шумо худоёнеро, ки аҷдодони шумо дар назди Фурот ибодат карда буданд, бартарӣ медиҳед? Ё ин худоёни амӯриён хоҳанд буд, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. ҳоло зиндагӣ мекунед?"

Доварон 2:12 Ва онҳо Худованд Худои падарони худро, ки онҳоро аз замини Миср берун оварда буд, тарк карданд ва худоёни дигар, аз худоёни қавме, ки дар гирду атрофашон буданд, пайравӣ карданд, ва ба онҳо саҷда карданд ва ба хашм оварданд. Худованд ба хашм.

Банӣ-Исроил Худовандро, Худоеро, ки онҳоро аз Миср раҳоӣ дод, тарк карда, ба ҷои худ худоёни атрофиёнро парастиш карда, Худовандро ба хашм оварданд.

1. Худо бо вуҷуди бевафоии мо мӯъмин аст

2. Оё чизе барои Худованд хеле душвор аст?

1. Забур 78:9-11 - Банӣ-Эфроим, ки мусаллаҳ буданд ва камон доштанд, дар рӯзи ҷанг баргаштанд. Онҳо аҳди Худоро риоя накарданд, ва аз рӯи шариати Ӯ рафтор накарданд; Ва корҳои Ӯ ва мӯъҷизотҳои худро, ки ба онҳо нишон дода буд, фаромӯш кард.

2. Ишаъё 43:18-19 - Шумо чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба ёд наоваред. Инак, ман кори нав хоҳам кард; алҳол он берун хоҳад омад; Оё намедонед? Ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо хоҳам сохт.

Доварон 2:13 Ва онҳо Худовандро тарк карда, Баал ва Аштарутро ибодат карданд.

Исроилиён Худоро тарк карда, ба бутҳои козиб хизмат мекарданд.

1. Хатари бутҳои бардурӯғ: рад кардани бутпарастӣ дар ҳаёти мо

2. Хатари бутпарастӣ: Рад кардани худоёни козиб дар замони мо

1. Ишаъё 44:6-20 - мазаммати Худо аз бутпарастӣ

2. Ирмиё 10:1-16 - Огоҳиҳои Худо дар бораи бефоида будани бутпарастӣ

Доварон 2:14 Ва хашми Худованд бар исроилиён аланга зад, ва онҳоро ба дасти ғоратгароне супурд, ки онҳоро ғорат мекарданд, ва онҳоро ба дасти душманонашон дар гирду атрофашон фурӯхт, ба тавре ки онҳо дигар дар пеши Исроил истода натавонистанд. душманони онхо.

Худованд ба Исроил ғазаб кард ва ба онҳо иҷозат дод, ки аз душманонашон мағлуб шаванд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз намунаи Исроил

2. Қудрати раҳмати Худо: Бо вуҷуди хатогиҳои мо лутфи Худоро эҳсос кардан

1. Румиён 6:23, «Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст».

2. Ишаъё 1:18-20, «Биёед, биёед бо ҳам мубоҳиса кунем, мегӯяд Худованд: гуноҳҳои ту мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд. Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд, ва агар рад карда, исён кунед, шамшер хоҳед хӯрд, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст.

Доварон 2:15 Ба ҳар куҷое ки онҳо берун мерафтанд, дасти Худованд бар зидди онҳо буд, чунон ки Худованд гуфта буд, ва чунон ки Худованд ба онҳо қасам хӯрда буд, ва онҳо сахт ғамгин шуданд.

Худованд исроилиёнро огоҳ карда буд, ки ба ҳар ҷое ки онҳо бираванд, дасти Ӯ бар зидди онҳо хоҳад буд. Исроилиён аз ин хеле ғамгин шуданд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз хатогиҳои исроилиён

2. Вафодории Худованд: ваъдаҳои Худо сарфи назар аз беитоатии мо

1. Такрори Шариат 7: 12-14 - Агар шумо ин дастурҳоро риоя кунед, бо ҷидду ҷаҳд ба онҳо риоя кунед, Худованд Худои шумо аҳдеро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, бо шумо нигоҳ медорад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 23:15-16 - Ва агар шумо ягон бор Худованд Худои худро фаромӯш кунед ва ба худоёни дигар пайравӣ кунед, то онҳоро ибодат кунед ва парастиш кунед, ман имрӯз бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки шумо ҳатман нобуд хоҳед шуд.

Доварон 2:16 Бо вуҷуди ин, Худованд доваронро бароварда, ки онҳоро аз дасти онҳое ки онҳоро ғорат мекарданд, раҳо карданд.

Худованд доваронро ба миён оварда, то ки мардумро аз душманонашон раҳо кунанд.

1. Худо ҳамеша дар вақти мубориза умед ва наҷот медиҳад

2. Раҳмати Худо барои рафъи ҳар монеа басанда аст

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва ҷисм бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

Доварон 2:17 Аммо онҳо ба доварони худ гӯш надоданд, балки ба худоёни дигар фоҳиша шуда, ба онҳо саҷда карданд; ва ба аҳкоми Худованд итоат карда, аз роҳе ки падаронашон мерафтанд, зуд ғарқ шуданд; вале ин тавр накарданд.

Бо вуҷуди доварон таъин шудан, халқи Исроил аз итоат кардан ба пешвоёни таъинкардаи худ саркашӣ карданд, ба ҷои он ки ба бутпарастӣ дода шуда, аз аҳкоми Худованд рӯй гардонданд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Вафодор мондан ба Худованд

1. Такрори Шариат 6:4-7 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост: Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту ҷой хоҳанд гирифт: Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. бихобед ва ҳангоме ки бархезӣ.

2. Ишаъё 55: 6-7 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст: Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор ӯ сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

Доварон 2:18 Ва ҳангоме ки Худованд онҳоро доварон барҳост, Худованд бо қозӣ буд ва онҳоро дар тамоми айёми довар аз дасти душманонашон раҳо кард; ки ба онхо зулму ситам мекарданд ва ба хашм меоварданд.

Худованд доваронро ба миён овард, то ки халқи Худро аз душманонашон наҷот диҳанд, вақте ки доду фарёди онҳоро шунид.

1: Худо Падари меҳрубон аст, ки гиряҳои фарзандони Худро мешунавад ва онҳоро аз ситамкорон раҳо мекунад.

2: Вақте ки мо дар тангӣ ба Худо муроҷиат мекунем, Ӯ ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад ва дар вақти ниёзамон моро тарк намекунад.

1: Забур 34: 17-18 "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми андӯҳҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад."

2: Забур 145:18-19 "Худованд ба ҳар касе ки Ӯро мехонад, ба ҳар касе ки Ӯро ба ростӣ мехонад, наздик аст. Ӯ хоҳиши онҳоеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро мекунад, инчунин доди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот медиҳад".

Доварон 2:19 Ва ҳангоме ки қозӣ мурданд, онҳо баргаштанд ва бештар аз падарони худ фосид шуданд ва ба худоёни дигар пайравӣ карданд, то ки ба онҳо ибодат кунанд ва ба онҳо саҷда кунанд; на аз кирдори худ ва на аз рохи якравй.

Пас аз марги қозӣ, Исроил ба усулҳои пешинаи худ баргашт, ки ба худоёни дигар парастиш мекарданд ва аз гуноҳҳои худ тавба накарданд.

1. Хатари рад кардани тавба

2. Табиати пойдори гуноҳ

1. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

2. Ҳизқиёл 18: 30-31 - "Бинобар ин, ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар яке мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми ҷиноятҳои худ рӯй гардонед, то ки шарорат ҳалокати шумо шавад".

Доварон 2:20 Ва хашми Худованд бар Исроил гарм шуд; ва гуфт: «Зеро ки ин қавм аҳди Маро, ки ба падаронашон фармудаам, вайрон карданд ва ба овози ман гӯш надоданд;

Худованд ба Исроил хашм гирифт, ки аҳди худро вайрон кард ва ба овози ӯ гӯш надод.

1: Мо бояд ба аҳди Худованд содиқ бошем ва ба овози Ӯ гӯш диҳем.

2: Мо бояд дар хотир дорем, ки Худованд моро ҷазо хоҳад дод, агар мо аз аҳди Ӯ рӯй гардонем.

1: Такрори Шариат 7:11 - Пас, аҳком ва фароиз ва ҳукмеро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя кун, то ки онҳоро ба ҷо овар.

2: Ирмиё 11:3-5 - Ва ба онҳо бигӯ: Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд; Малъун бод касе, ки ба суханони ин аҳд, ки ба падарони шумо дар рӯзе, ки онҳоро аз замини Миср, аз танӯри оҳанин берун овардаам амр фармуда, гуфтам: "Ба овози ман итоат кунед ва мувофиқи он амал кунед". ҳар он чи ба шумо амр мефармоям: ҳамин тавр шумо қавми Ман хоҳед буд, ва Ман Худои шумо хоҳам буд.

Доварон 2:21 Ман минбаъд низ ҳеҷ як аз халқҳоеро, ки Еҳушаъ ҳангоми мурданаш тарк карда буд, аз пеши онҳо берун нахоҳам кард.

Худованд ваъда медиҳад, ки ҳеҷ яке аз халқҳоеро, ки Еҳушаъ ҳангоми маргаш тарк карда буд, нест намекунад.

1. Вафодории Худованд дар вафо кардани ваъдаҳояш

2. Раҳмати Худо ба миллатҳо

1. Такрори Шариат 7: 17-18 - "Агар дар дили худ бигӯй, ки ин халқҳо аз ман зиёдтаранд; чӣ гуна ман онҳоро тасарруф карда метавонам? Ту аз онҳо натарс; балки он чиро, ки Худованд Худои ту бо худ кардааст, ба ёд овар. Фиръавн ва ба тамоми Миср;

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

Доварон 2:22 То ки ба воситаи онҳо исроилиёнро имтиҳон кунам, ки оё онҳо роҳи Худовандро риоя хоҳанд кард, то дар он ҷо рафтор кунанд, чунон ки падаронашон онро риоя мекарданд, ё не?

Ин оят дар Доварон 2:22 дар бораи он сухан меравад, ки Худо халқи Исроилро меозмояд, то бубинад, ки оё онҳо мисли аҷдодони худ роҳи Худовандро риоя хоҳанд кард.

1. Омӯзиш аз гузашта: Чӣ гуна гузаштагони мо ба мо роҳ нишон медиҳанд

2. Имтиҳонҳои Худо: Чӣ тавр мо метавонем собит кунем, ки сазовори баракатҳои Ӯ ҳастем

1. Хуруҷ 20:6 Шумо барои худ ҳайкале насозед, ки ба сурати ҳеҷ чиз дар осмон дар осмон ё дар замини зери он ё дар обҳои поёнӣ аст.

2. Такрори Шариат 6:5 Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Доварон 2:23 Бинобар ин Худованд он халқҳоро тарк карда, онҳоро шитобон бадар ронд; ва онҳоро ба дасти Еҳушаъ надод.

Худованд халқҳоеро, ки дар Канъон зиндагӣ мекарданд, ба зудӣ бадар наовард ва онҳоро ба дасти Еҳушаъ надод.

1. Сабри Худо: Чӣ гуна Худованд интизори он аст, ки мо ба сӯи Ӯ руҷӯъ кунем

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худованд ҳаёти моро тағир медиҳад

1. Румиён 2:4 - "Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, бурдборӣ ва пурсабрии Ӯ гумон мекунед, дар ҳоле ки намедонед, ки меҳрубонии Худо шуморо ба тавба роҳнамоӣ мекунад?"

2. Ишаъё 55:8 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

Доварони 3-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 3:1-8 халқҳоеро тасвир мекунад, ки дар замин барои озмоиши Исроил ва зулми минбаъдаи онҳо боқӣ мондаанд. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки ин халқҳо барои озмоиши Исроил гузошта шудаанд, то бубинанд, ки оё онҳо ба аҳкоми Худо итоат мекунанд ё не. Номи баъзе аз ин халқҳо, аз ҷумла фалиштиён, канъониён, сидӯниён, ҳивиён ва ябусиён зикр шудаанд. Исроил бо онҳо омехта шуда, ба худоёни онҳо парастиш мекунад. Дар натиҷаи беитоатии онҳо, Худо ба ин халқҳо иҷозат медиҳад, ки барои муддате бар Исроил зулм кунанд.

Сархати 2: Дар Доварон 3:9-11 идома дода, он наҷоти Исроилро тавассути Отниел нақл мекунад. Вақте ки мардум аз зулми худ аз ҷониби Кушан-Ришатайм, подшоҳи Байнаннаҳрайн, ба Худо нола мекунанд, Худо Отниилро ҳамчун доваре, ки онҳоро аз душманашон раҳо мекунад, эҳё мекунад. Отниел пешвои қавӣ мегардад, ки Исроилро ба ҷанг бар зидди Кушон-Ришотайм мебарад ва дар тӯли чиҳил сол сулҳро ба замин меорад.

Сархати 3: Доварони 3 бо нақл ба анҷом мерасанд, ки Эҳуд Исроилро аз Эҷлӯн, подшоҳи Мӯоб раҳо мекунад. Дар Доварон 3:12-30 зикр шудааст, ки Эҳуд баъд аз доварӣ бар Исроил, ӯ шамшери дудама месохт ва онро дар рони росташ пинҳон мекунад, зеро вай чапдаст аст. Вай ба Эглон арҷгузорӣ мекунад, аммо

баъдан ҳангоми вохӯрии хусусӣ дар утоқи Эглон бо шамшери пинҳон ӯро корд мекунад. Эҳуд фирор мекунад, дар ҳоле ки ходимони Эглон боварӣ доранд, ки ӯ аз сабаби набудани тӯлониаш дар утоқи худ сабукӣ мекашад. Ин куштор дар байни исроилиён, ки дар паси Эҳуд ҷамъ омада буданд, шӯришро ба вуҷуд меорад ва онҳо мӯобиёнро бомуваффақият мағлуб карда, дар тӯли ҳаштод сол сулҳро ба замин оварданд.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 3 пешниҳод мекунанд:
Миллатҳо барои озмоиши зулми Исроил аз сабаби беитоатӣ рафтанд;
Наҷот ба воситаи сулҳи Отниел барои чил сол;
Наҷот ба воситаи сулҳи Эҳуд барои ҳаштод сол.

Таваҷҷӯҳ ба миллатҳое, ки барои озмоиши зулми Исроил бо сабаби итоат накардан мондаанд;
Наҷот ба воситаи сулҳи Отниел барои чил сол;
Наҷот ба воситаи сулҳи Эҳуд барои ҳаштод сол.

Дар ин боб ба халқҳое, ки барои озмоиши Исроил ва зулми минбаъдаи онҳо дар замин мондаанд, инчунин ду наҷоти Исроил дар ин давра тамаркуз мекунад. Дар Доварон 3 зикр шудааст, ки ин халқҳо аз ҷониби Худо қасдан гузошта шуда буданд, то итоаткории Исроилро санҷанд. Аммо, Исроил ба ҷои он ки онҳоро комилан берун кунад, бо онҳо омехта мешавад ва ба худоёни онҳо парастиш кардан як амали нофармонӣ мекунад, ки боиси зулми онҳо аз ҷониби ин халқҳо мегардад.

Дар идомаи Доварон 3, порча аввалин наҷоти Исроилро тавассути Отниел нақл мекунад. Вақте ки онҳо ба сабаби зулми худ аз ҷониби Кушан-Ришатайм аз Байнаннаҳрайн ба Худо нола мекунанд, Худо Отниелро ҳамчун доваре эҳё мекунад, ки онҳоро бомуваффақият аз душманашон раҳо мекунад. Отниел як пешвои қавӣ мегардад, ки Исроилро ба ҷанг мебарад ва дар тӯли чиҳил сол дар давраи раҳоӣ аз зулм ба замин сулҳ меорад.

Доварон 3 бо нақл ба охир мерасад, ки Эҳуд Исроилро аз Эҷлӯн, подшоҳи Мӯоб, раҳо мекунад. Пас аз доварӣ бар Исроил, Эҳуд шамшери пинҳонӣ месозад ва онро барои куштани Эглон ҳангоми вохӯрии хусусӣ истифода мебарад. Ин амал боиси шӯриш дар байни исроилиён мегардад, ки дар паси Эҳуд ҷамъ омада, Мӯобиёнро бомуваффақият мағлуб карданд, ки дар тӯли ҳаштод сол сулҳ ва озодӣ аз зулмро ба як давраи муҳими субот дар сарзамин овард.

Доварон 3:1 Ва инҳоянд халқҳое, ки Худованд онҳоро тарк кард, то ки Исроилро ба василаи онҳо имтиҳон диҳанд, ба мисли бисёре аз исроилиён, ки тамоми ҷангҳои Канъонро надониста буданд;

Худованд баъзе халқҳоро дар Канъон гузошт, то банӣ-Исроилро, ки тамоми ҷангҳои дар он ҷо рӯйдодаро аз сар нагузаштаанд, озмоиш кунад.

1. Худо ҳамеша барои озмоиши мо ҳозир хоҳад буд, аммо Ӯ ҳамеша дар ин раванд ба мо кӯмак мекунад.

2. Мо бояд ба озмоишҳое, ки Худо ба мо мефиристад, омода бошем ва ҳатто дар лаҳзаҳои душвор ба Ӯ таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Доварон 3:2 Фақат барои он ки наслҳои банӣ-Исроил бидонанд, то ба онҳо ҷангро таълим диҳанд, ҳадди аққал онҳое ки пештар дар бораи он чизе намедонистанд;

Дар Доварон 3:2, Худо ба исроилиён амр дод, ки ҷангро омӯзанд, то ҳатто онҳое, ки ҳеҷ гоҳ дар ин бора хабар надоштанд, огоҳ шаванд.

1. Қувваи дониш: Омӯзиши ҷанг ва дигар дарсҳои зиндагӣ

2. Аҳамияти таълим додани дигарон: Интиқоли дониш ва хирад

1. Масалҳо 19:20-21 Маслиҳатро гӯш кунед ва дастуротро қабул кунед, то дар оянда хирад пайдо кунед. Нақшаҳои зиёде дар зеҳни одам ҳастанд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. 2 Тимотиюс 1:5 Ман имони самимии туро ба ёд меорам, ки имоне, ки аввал дар бибии ту Луис ва модарат Авнико сокин буд ва ҳоло боварӣ дорам, ки дар ту низ сокин аст.

Доварон 3:3 Аз ҷумла, панҷ сарвари фалиштиён, ва тамоми канъониён, ва сидӯниён ва ҳивиён, ки дар кӯҳи Лубнон, аз кӯҳи Баалҳермӯн то даромадгоҳи Ҳамот сокин буданд.

Ин порча ба панҷ сарвари фалиштиён ва дигар халқҳое дахл дорад, ки дар минтақаи кӯҳи Лубнон маскан гирифта буданд.

1. Ҳукмронии Худо дар интихоби халқҳо

2. Муҳимияти донистани Каломи Худо

1. Такрори Шариат 7:6-8 - Зеро ки ту халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастӣ: Худованд Худои ту туро баргузидааст, то ки барои Худ халқи махсусе бошӣ, аз ҳамаи одамоне, ки дар рӯи замин ҳастанд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 23:10-11 - Яке аз шумо ҳазор нафарро таъқиб хоҳад кард, зеро ки Худованд Худои шумо Ӯст, ки барои шумо меҷангад, чунон ки ба шумо ваъда додааст.

Доварон 3:4 Ва онҳо бояд Исроилро ба воситаи онҳо имтиҳон кунанд, то бидонанд, ки оё онҳо ба аҳкоми Худованд, ки Ӯ ба падарони онҳо ба воситаи Мусо амр фармудааст, гӯш хоҳанд дод?

Ин порча аз Доварон аҳамияти Исроилро ба аҳкоми Худованд, ки Мусо ба онҳо додааст, нишон медиҳад.

1. Итоат: Зарурати риояи фармудаҳои Худо

2. Вафодорӣ: иҷрои ӯҳдадориҳои худ дар назди Худо

1. Такрори Шариат 8:1-3 Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад.

2. Ишаъё 1:17 Кори дурустро омӯзед; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

Доварон 3:5 Ва банӣ-Исроил дар миёни канъониён, ҳиттиён ва амӯриён, ва фариззиён, ва ҳивиён ва ябусиён сукунат доштанд.

Банӣ-Исроил дар миёни канъониён, ҳиттиён, амӯриён, фариззиён, ҳивиён ва ябусиён зиндагӣ мекарданд.

1. Қувваи ваҳдат дар гуногунрангӣ

2. Бо ҳамсоягонамон дар сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ карданро омӯзем

1. Матто 5:43-44 «Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст доред ва аз душмани худ нафрат кунед. Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед".

2. Румиён 12:18 Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Доварон 3:6 Ва духтарони худро ба занӣ гирифтанд, ва духтарони худро ба писарони худ доданд ва худоёни худро ибодат карданд.

Исроилиён бо канъониён никоҳи байниҳамдигарӣ бастанд ва сипас худоёни онҳоро қабул карданд.

1. Қабули роҳҳои ҷаҳон: эҳтиёҷоти мо ба фаҳмиш

2. Оқибатҳои созиш: устуворӣ дар имони мо

1. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, он чи хуб, қобили қабул ва комил аст".

2. 1 ба Қӯринтиён 10:1-11 - «Зеро, эй бародарон, намехоҳам, ки шумо бехабар бошед, ки падарони мо ҳама дар зери абр буданд ва ҳама аз баҳр гузаштанд ва ҳама дар абр ва дар даруни Мӯсо таъмид гирифтанд. баҳр, ва ҳама як ғизои рӯҳонӣ мехӯрданд ва ҳама як нӯшокии рӯҳонӣ менӯшиданд, зеро онҳо аз санги рӯҳонӣ, ки аз паси онҳо меомаданд, менӯшиданд, ва Сахра Масеҳ буд, вале аз аксарияти онҳо Худо розӣ набуд, зеро ки онҳо Дар биёбон сарнагун шуда буд.Ва ин барои мо намунае шуд, то ки мо мисли онҳо бадӣ нахоҳем: Мисли баъзеи онҳо бутпараст нашавед, чунон ки навишта шудааст: "Мардум барои хӯрдан ва нӯшидан нишастанд ва бархостанд. Мо набояд мисли баъзеи онҳо ба зино даст занем, ва бисту се ҳазор нафар дар як рӯз афтодаанд. , чунон ки баъзеи онҳо ин корро карда буданд ва аз ҷониби Ҳалоккунанда несту нобуд карда шуданд. Акнун ин воқеаҳо бо онҳо рӯй дод, аммо барои насиҳати мо, ки охири асрҳо ба онҳо расидааст, навишта шудааст».

Доварон 3:7 Ва банӣ-Исроил дар назари Худованд бадӣ карданд, ва Худованд Худои худро фаромӯш карданд, ва Баалҳо ва дарахтзорҳоро ибодат карданд.

Исроилиён аз Худо рӯй гардонданд ва ба ҷои бутҳо ибодат мекарданд.

1. "Дили бутпарастӣ: бевафоӣ ба Худо"

2. "Бозгашт ба сӯи Худованд: Бозёфт кардани вафодорӣ"

1. Ирмиё 2:13 - "Зеро ки қавми Ман ду бадӣ карданд: онҳо чашмаи обҳои ҳаётро тарк карданд, ва барои онҳо обанборҳо, чоҳҳои шикаста, ки обро нигоҳ дошта наметавонанд, кофтаанд".

2. Такрори Шариат 6: 13-15 - "Аз Худованд Худои худ битарс ва Ӯро ибодат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр. Ба худоёни дигар, аз худоёни қавме ки гирду атрофат ҳастанд, пайравӣ накун; (Зеро ки Худованд Худои ту дар миёни шумо Худои ҳасаднок аст), мабодо ғазаби Худованд Худоят бар ту аланга занад ва туро аз рӯи замин нест кунад».

Доварон 3:8 Бинобар ин, ғазаби Худованд бар Исроил гарм шуд, ва онҳоро ба дасти Ҷӯшанришатайм, подшоҳи Байнаннаамия супурд, ва банӣ-Исроил ҳашт сол бар Кушанришатайм хизмат карданд.

Худованд ба Исроил ғазаб карда, иҷозат дод, ки онҳоро ба дасти Чушанришатайм, подшоҳи Байнаннаҳрайн бифурӯшанд. Банӣ-Исроил ҳашт сол ба Чушонришатайм хизмат карданд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ ба Худо - Доварон 3:8

2. Қувваи ғазаби Худо - Доварон 3:8

1. Такрори Шариат 28:15-33 - Оқибатҳои беитоатӣ ба аҳкоми Худо

2. Ишаъё 30:1-7 - Қувваи ғазаби Худо бар зидди онҳое, ки ба Ӯ итоат намекунанд.

Доварон 3:9 Ва ҳангоме ки банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд, Худованд барои банӣ-Исроил раҳокунандаеро баровард, ки онҳоро наҷот дод, яъне Отниил ибни Кеназ, бародари хурдии Колеб.

Банӣ-Исроил аз Худованд мадад хостанд ва дар ҷавоби онҳо Ӯ наҷотдиҳандаеро, ки Отниил ибни Кеназ ва бародари хурдии Колеб буд, фиристод.

1. Худо ҳамеша омода ва омода аст ба дуоҳои мо ҷавоб диҳад.

2. Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, Ӯ дар вақти ниёзи мо раҳоӣ медиҳад.

1. Яъқуб 1:5-6 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худо бипурс, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо ато хоҳад шуд. Аммо вақте ки мепурсед, бояд бовар кунед ва шубҳа накунед. , зеро касе, ки шак мекунад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол вазида ва партоб мекунад».

2. Забур 50:15 - "Дар рӯзи мусибат Маро бихон; Ман туро наҷот хоҳам дод, ва Маро ҷалол хоҳӣ дод".

Доварон 3:10 Ва Рӯҳи Худованд бар ӯ нозил шуд, ва ӯ бар Исроил доварӣ карда, ба ҷанг баромад; ва Худованд Ҷӯшанришатайм, подшоҳи Байнаннаҳрайнро ба дасти ӯ супурд; ва дасти ӯ бар Чушанришатайм ғолиб омад.

Рӯҳи Худованд бар қозӣ нозил шуда, ба ӯ қудрат дод, ки ба ҷанг бар зидди Чушанришатайм, подшоҳи Байнаннаҳрайн биравад ва ғалаба кунад.

1. Рӯҳи Худо тавоност ва метавонад дар замонҳои душвор ба мо қувват бахшад.

2. Худо ба мо ҷасорат мебахшад, ки бо душманонамон бо имон рӯ ба рӯ шавем.

1. Ишаъё 40:29 Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Эфсӯсиён 6:10 Ниҳоят, эй бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед.

Доварон 3:11 Ва замин чиҳил сол оромӣ дошт. Ва Отниил ибни Кеназ мурд.

Пас аз марги Отниил ибни Кеназ, Исроил чил сол сулҳро ҳис кард.

1. Вафодории Отниел: Баррасии мероси хидмати Отниел ба Худованд

2. Қувваи истироҳат: Омӯзиши чӣ тавр қабул кардани атои Худо аз сулҳ

1. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамхории худро ба Ӯ вогузоред; зеро ки вай дар хакки шумо гамхорӣ мекунад.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

Доварон 3:12 Ва банӣ-Исроил боз пеши назари Худованд бадӣ карданд, ва Худованд Эҷлӯн подшоҳи Мӯобро бар зидди Исроил қувват бахшид, зеро ки онҳо дар назари Худованд бадӣ карда буданд.

Банӣ-Исроил дар назари Худованд бадӣ карда буданд, бинобар ин Худованд Эҷлӯн подшоҳи Мӯобро бар зидди онҳо қувват бахшид.

1. Хатари бадном кардани номи Худо

2. Оқибатҳои гуноҳ

1. Ибодат 18:21 - "Ва нагузор, ки ҳеҷ яке аз насли худ аз оташ ба Молик гузарад ва исми Худои худро палид накун: Ман Худованд ҳастам".

2. Масалҳо 14:34 - «Адолат халқро боло мебарад, вале гуноҳ барои ҳар қавм таҳқир аст».

Доварон 3:13 Ва ӯ банӣ-Аммӯн ва Амолеқро назди худ ҷамъ кард, ва рафта, Исроилро зада, шаҳри дарахтони хурморо тасарруф кард.

Эҳуд, ки довари Исроил буд, лашкари аммӯниён ва амолеқиёнро барои ҷанг бар зидди Исроил ҷамъ оварда ва дар гирифтани шаҳри хурмо муваффақ шуд.

1. Аҳамияти таваккал ба Худо дар замони душворӣ

2. Оқибатҳои итоат накардан ба Худо

1. Такрори Шариат 28:47-48 - Азбаски шумо ба Худованд Худои худ дар замони шукуфоӣ бо шодӣ ва шодӣ хизмат накардаед, бинобар ин дар гуруснагӣ ва ташнагӣ, дар бараҳнагӣ ва қашшоқии сахт ба душманоне, ки Худованд бар зидди шумо мефиристад, хизмат хоҳед кард.

2. 2 Вақоеънома 15:2 - Вақте ки шумо бо Ӯ ҳастед, Худованд бо шумост. Агар ӯро биҷӯӣ, ӯ аз ҷониби ту хоҳад ёфт, аммо агар ӯро тарк кунӣ, туро тарк хоҳад кард.

Доварон 3:14 Ҳамин тавр, банӣ-Исроил ба Эҷлӯн подшоҳи Мӯоб ҳаждаҳ сол хизмат карданд.

Банӣ-Исроил аз ҷониби Эҷлӯн подшоҳи Мӯоб ҳаждаҳ сол зулм карда шуд.

1. Қувваи устуворӣ дар муқобили зулм

2. Бартараф кардани душвориҳо бо имон

1. Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро мегирад, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда кардааст.

2. Матто 5:11-12 - «Хушо шумо, вақте ки одамон шуморо ба хотири Ман дашном медиҳанд, таъқиб мекунанд ва бардурӯғ ба шумо ҳар гуна бадгӯӣ мекунанд. Шод бошед ва шод бошед, зеро мукофоти шумо дар осмон бузург аст, зеро дар ҳамон чунон ки паёмбаронеро, ки пеш аз ту буданд, таъқиб мекарданд.

Доварон 3:15 Ва ҳангоме ки банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд, Худованд онҳоро раҳокунанда, яъне Эҳуд ибни Ҷеро, ки аз Биньёмин буд, марди чапдаст ба миён оварад; ва банӣ-Исроил ба воситаи вай ба Эҷлӯн подшоҳ ҳадя фиристоданд. аз Мӯоб.

Банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд, ва Ӯ ба онҳо раҳокунанда, Эҳуд, ки аз Биньёмини чапдаст буд, дод, то ба подшоҳи Мӯоб ҳадя фиристад.

1. Худо ҳамеша гиряи қавмашро мешунавад ва посух медиҳад.

2. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз маълумот ва малакаи онҳо, барои иҷрои иродаи Ӯ истифода барад.

1. Ишаъё 65:24 - Ва чунин хоҳад шуд, ки пеш аз он ки онҳо бихонанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; ва ҳангоме ки онҳо сухан мегӯянд, Ман мешунавам.

2. 1 ба Қӯринтиён 1:27-29 - Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то доноонро ба ҳайрат оварад; ва Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то чизҳои тавоноро халалдор созад; Ва пасттарин чизҳои ҷаҳон ва чизҳои хорнашавандаро Худо баргузидааст, бале, ва чизҳои ғайриқонуниро, то ки чизҳои мавҷударо нобуд созад: то ки ҳеҷ башар дар ҳузури Ӯ фахр накунад.

Доварон 3:16 Аммо Эҳуд ба ӯ ханҷаре сохт, ки ду канори дарозии як зироъ дошт; ва камарбанди онро дар зери ҷомааш бар рони рости худ андохт.

Эҳуд ханҷаре бо ду кунҷ ва дарозии як зироъ сохт, ва онро дар зери ҷомааш ба рони росташ баст.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна эътиқод ва амали далеронаи Эҳуд дар таърих мавҷҳои ларзишро ба бор овард

2. Адолати Эҳуд: Чӣ тавр амали далеронаи як шахс ҷараёни таърихро тағйир дод

1. Ибриён 11:32-34 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намехост, ки дар бораи Ҷидъӯн, Бороқ, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиё нақл кунам, 33 ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд, даҳони шерҳоро баста, 34 қувваи оташро хомӯш карданд, аз дами шамшер раҳо ёфтанд, аз заъф тавоно шуданд, дар ҷанг тавоно шуданд, лашкари бегонаро ба гурез оварданд.

2. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, устувор бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. Барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид. 14Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

Доварон 3:17 Ва ӯ ҳадияро ба Эҷлӯн подшоҳи Мӯоб овард, ва Эҷлон марди хеле фарбеҳ буд.

Аҷлӯн, подшоҳи Мӯоб, марди хеле фарбеҳ буд, ки ба ӯ тӯҳфа тақдим карда шуд.

1. Вазни гуноҳ - чӣ гуна ҷамъшавии интихоби гуноҳ метавонад бори вазнинро барои онҳое, ки аз тавба кардан саркашӣ мекунанд, илова кунад.

2. Мағрурӣ - чӣ тавр ҳатто онҳое, ки ба дараҷаи муваффақият ноил шудаанд, бо ҳисси бардурӯғи бартарӣ ва муҳимият вазн кардан мумкин аст.

1. Воиз 7:20 - "Дар ҳақиқат, дар рӯи замин ҳеҷ кас одил нест, касе ки кори нек мекунад ва ҳеҷ гоҳ гуноҳ намекунад".

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан меравад».

Доварон 3:18 Ва ҳангоме ки ӯ ҳадияро ба анҷом расонд, одамонеро, ки ҳадя бардошта буданд, ҷавоб дод.

Пас аз пешниҳоди тӯҳфа шахсоне, ки ҳадя бардошта буданд, гусел карданд.

1. Омӯзиши саховатмандӣ бо дили миннатдор

2. Қувваи итоаткории мӯътамад

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Доварон 3:19 Аммо худи ӯ аз конҳои Ҷилҷол баргашта, гуфт: «Эй подшоҳ, ба ту як супориши махфие дорам; Ва ҳамаи онҳое ки дар паҳлӯяш буданд, аз вай берун рафтанд.

Ин порча дар бораи супориши махфии Эҳуд ба шоҳ Эглон барои расонидани паём нақл мекунад.

1. Худо ба мо супоришҳои махсус медиҳад, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар ночиз ё ночиз ба назар мерасанд.

2. Мо бояд омода бошем, ки таваккал кунем ва ба нақшаи Худо барои мо бовар кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарсед; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 3:20 Ва Эҳуд назди ӯ омад; ва ӯ дар толори тобистона, ки танҳо барои худ дошт, менишаст. Ва Эҳуд гуфт: «Пайме аз Худо ба ту дорам». Ва ӯ аз ҷои худ бархост.

Эҳуд меравад, то паёми Худоро ба подшоҳ Эглӯн расонад.

1. Итоат ба паёмҳои Худо: Омӯзиш аз намунаи Эҳуд

2. Қудрати паёми илоҳӣ: Чӣ гуна паёми Эҳуд ҷараёни таърихро тағйир дод

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Ҳизқиёл 2:7 - "Ва суханони Маро ба онҳо бигӯед, хоҳ бишнаванд ва хоҳ шуниданро рад кунанд, зеро онҳо хонаи исёнкор ҳастанд."

Доварон 3:21 Ва Эҳуд дасти чапи худро дароз карда, ханҷарро аз рони росташ гирифта, ба шиками ӯ андохт.

Эҳуд аз рони рости худ ханҷаре гирифта, ба шиками ҳарифаш мезанад.

1. Қувваи имон: Аз намунаи далерӣ ва тавоноии Эҳуд биомӯзед

2. Қувваи як санади ягона: Чӣ гуна як интихоб метавонад ҳама чизро тағир диҳад

1. Ибриён 11:32-34 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Бороқ, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд, даҳони шерҳоро бозданд, қувваи оташро хомӯш карданд ва аз канор раҳо ёфтанд. аз шамшер пурқувват шуданд, дар ҷанг тавоно шуданд, лашкарҳои бегонаро ба гурез оварданд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Доварон 3:22 Ва қафа низ аз паси теғ даромад; ва чарбу бар теғ баста шуд, ба тавре ки вай ханҷарро аз шиками худ кашида натавонист; ва хок берун баромад.

Пойи ханҷар аз паси теғ даромад ва чарбу бар теғ баста, ханҷарро дар шиками он мард овехт.

1: Амалҳои мо метавонанд оқибатҳое дошта бошанд, ки мо ба он омода набошем.

2: Мо бояд дар коре, ки мо мекунем, эҳтиёт бошем, зеро он метавонад таъсироте дошта бошад, ки мо онро баргардонида наметавонем.

1: Ғалотиён 6: 7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, онро низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2: Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

Доварон 3:23 Ва Эҳуд аз айвон баромада, дарҳои меҳмонхонаро ба рӯи ӯ баста, қуфл кард.

Амали далеронаи Эҳуд барои куштани подшоҳи золим Эглӯни Мӯоб:

1: Худо метавонад ҳар касро барои иҷро кардани иродаи худ истифода барад, новобаста аз он ки чӣ қадар эҳтимол аст.

2: Ҷасорат ва имон метавонад ҳар монеаро паси сар кунад.

1: Дониёл 3:17-18, "Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон наҷот диҳад, ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ. Ба ту, эй подшоҳ, маълум аст, ки мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард ва ба ҳайкали тиллоие, ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард».

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Доварон 3:24 Вақте ки Ӯ берун рафт, хизматгоронаш омаданд; ва чун диданд, ки инак, дарҳои меҳмонхона қулф аст, гуфтанд: «Дар ҳуҷраи тобистонии худ пойҳои худро пӯшидааст».

Хизматгорони марде, ки дар Доварон 3:24 навишта шудааст, пай бурданд, ки дарҳои меҳмонхона қулф аст ва ба хулосае омаданд, ки ӯ дар ҳуҷраи тобистонаи худ пойҳои худро пӯшидааст.

1. Роҳнамоии Худо дар замонҳои изтироб

2. Итоат ва садоқат дар замони озмоиш

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2. Ибриён 10:23 - "Биёед, касби имони худро бидуни тардид нигоҳ дорем; (зеро Ӯ амин аст, ки ваъда додааст;)"

Доварон 3:25 Ва онҳо то даме ки хиҷил шуданд, монданд; ва инак, Ӯ дарҳои толорро накушод; бинобар ин калидро гирифта, кушоданд; ва инак, оғои онҳо дар рӯи замин мурда буд.

Як гурӯҳ одамон дар беруни як утоқи баста мунтазир буданд ва ҳангоми кушодани он оғои худро дар рӯи замин мурданд.

1. Ногаҳонии марг: Шинохти ғайб дар зиндагии мо

2. Имон ба нақшаи Худо: омодагӣ ба ғайричашмдошт

1. 1 Таслӯникиён 4:13-14 - Аммо мо намехоҳем, ки шумо, эй бародарон, дар бораи онҳое, ки дар хобанд, бехабар бошед, то мисли дигарон, ки умед надоранд, ғамгин нашавед. Зеро, азбаски мо боварӣ дорем, ки Исо мурд ва эҳьё шуд, ба воситаи Исо Худо онҳоеро, ки хуфтаанд, бо худ хоҳад овард.

2. Воиз 9:10-11 - Ҳар он чизе, ки дастат кунад, онро бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба он ҷо меравӣ, ҳеҷ кор ё фикр ё дониш ва ҳикмат нест. Боз дидам, ки дар зери офтоб на мусобиқа барои тезон аст, на ҷанг ба қавӣ, на нон ба хирад, ва на сарват ба соҳибақл, на ба донишмандон, балки замон ва тасодуф ба ҳамаашон рӯй медиҳад.

Доварон 3:26 Ва Эҳуд дар ҳоле ки онҳо истода буданд, раҳо ёфт, ва аз канори конҳо гузашта, ба Сеират гурехт.

Эҳуд аз таъқибкунандагонаш гурехта, сӯи Сейрат давид.

1. Қувваи фирор: Тадқиқот дар китоби доварон

2. Дар вазъиятҳои душвор чӣ гуна бояд рафъ кард: Тадқиқот дар китоби доварон

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

Доварон 3:27 Ва ҳангоме ки ӯ омад, дар кӯҳи Эфроим карнай навохт, ва банӣ-Исроил бо ӯ аз кӯҳ фуруд омаданд, ва ӯ пешопеши онҳо.

Банӣ-Исроил аз паи Эҳуд аз кӯҳи Эфроим фаромаданд, вақте ки ӯ карнай навохт.

1. Қудрати сур: Чӣ тавр пайравӣ ба даъвати Худо метавонад ба пирӯзӣ расонад

2. Якҷоя дар ваҳдат: Чӣ гуна халқи муттаҳид метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад

1. Забур 81:3 - «Дар рӯзи моҳи нав, дар моҳи пурра, дар рӯзи ҷашни мо карнай навох».

2. Матто 16:18 - «Ва ба ту мегӯям, ки ту Петрус ҳастӣ ва бар ин санг Ман калисои худро бино хоҳам кард, ва дарвозаҳои дӯзах бар он ғолиб нахоҳанд шуд».

Доварон 3:28 Ва ба онҳо гуфт: «Аз ақиби ман биёед, зеро ки Худованд душманони шумо — мӯобиёнро ба дасти шумо супурд». Ва онҳо аз ақиби ӯ фуромада, ҷӯйборҳои Урдунро сӯи Мӯоб гирифтанд, ва касеро нагузоштанд, ки аз он убур кунад.

Худованд ба банӣ-Исроил бар мӯобиён ғалаба дод ва онҳо аз паи пешвои худ рафтанд, то аз дарёи Урдун убур кунанд.

1. Қувваи имон ба наҷоти Худо

2. Пайравӣ аз пешво: Итоат ба ҳокимият

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Доварон 3:29 Ва онҳо дар он вақт аз Мӯоб тақрибан даҳ ҳазор нафарро, ки ҳама шаҳватпараст ва ҳама мардони далер буданд, куштанд; ва ҳеҷ кас гурехта натавонист.

Исроилиён 10 000 мӯобиро куштанд, ки ҳама мардони далер буданд. Ҳеҷ яке аз онҳо зинда намондааст.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани он ки кай устувор истодан ва кай таслим шудан ба хости Худо.

2. Қувваи имон: Қувваи ҷасорат ва эътиқод дар баробари душвориҳо.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Румиён 12:21 - Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кунед.

Доварон 3:30 Ҳамин тавр, Мӯоб он рӯз зери дасти Исроил шуд. Ва замин шаст сол ором гирифт.

Мӯоб аз ҷониби Исроил мағлуб шуд ва дар замин 80 сол сулҳ буд.

1. Ғалабаи Худованд: Чӣ гуна Худо дар замони муноқиша сулҳро таъмин мекунад

2. Қувваи имон: паси сар кардани душвориҳо тавассути сабру ҷасорат

1. Забур 46:1-3 (Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтоданд, гарчанде ки обаш ғуррон мекунад ва кафк ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои худ.)

2. Ишаъё 26:3 (Ту онҳоеро, ки ақлашон устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд.)

Доварон 3:31 Ва баъд аз ӯ Шамғар ибни Анот буд, ки шашсад нафари филиштиёнро бо таи гов кушта буд, ва ӯ низ Исроилро наҷот дод.

Шомгар ибни Анот Исроилро наҷот дода, 600 филиштиро бо таи барзагов куштааст.

1. Худо шахси аз эҳтимол дуртаринро барои мақсадҳои худ истифода мебарад.

2. Ба Худо таваккал кунед, ки шуморо дар лаҳзаҳои душвор наҷот диҳад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 10:12-14 - «Он гоҳ Еҳушаъ ба Худованд сухан гуфт, дар рӯзе ки Худованд амӯриёнро пеши банӣ-Исроил таслим кард, ва ӯ дар пеши назари Исроил гуфт: «Офтоб! Ту, эй Моҳ, дар водии Аҷалон.Ва офтоб истод, ва моҳ монд, то даме ки мардум аз душманони худ интиқом гирифтанд; магар ин дар китоби Ёшер навишта нашудааст?Пас, офтоб дар миёни осмон буд ва шитоб мекард, ки тақрибан як рӯз ба поён нафурояд.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварони 4-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 4:1-10 достони Дебӯро ва Баракро муаррифӣ мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки баъд аз марги Эҳуд исроилиён боз дар назари Худованд бадӣ карданд. Худо ба онҳо иҷозат медиҳад, ки бист сол аз ҷониби Ёбин, подшоҳи Канъон зулм кунанд. Дар ин вақт Дебора, набиё ва қозӣ бархоста, дар зери дарахти хурмо миёни Ромо ва Байт-Ил суд мекунад. Вай Баракро аз Кедеш дар Нафталӣ даъват мекунад ва аз Худо хабаре мерасонад, ки ба ӯ дастур медиҳад, ки лашкари даҳ ҳазор нафарро ҷамъ кунад, то бо Сисро, фармондеҳи Ёбин муқобилат кунад.

Сархати 2: Дар Доварон 4:11-16 идома дода, он ҷавоби Баракро ба даъвати Дебора нақл мекунад. Барак дудиди худро баён мекунад, агар Дебора ӯро дар ҷанг ҳамроҳӣ накунад. Дебора розӣ мешавад, аммо ҳушдор медиҳад, ки ба далели ин дархост, шарафи шикасти Сисро ба ҷои худи Барак ба дасти зан хоҳад буд. Барак лашкари худро ҷамъ мекунад, дар ҳоле ки Сисро қувваҳои худро бо нӯҳсад аробаи оҳанин сафарбар мекунад.

Сархати 3: Доварони 4 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он Дебӯро ва Барак Исроилро ба ғалаба бар лашкари Сисро роҳнамоӣ мекунанд. Дар Доварон

4:17-24 гуфта мешавад, ки Худо қувваҳои Сисроро тавассути борони шадид ба иштибоҳ андохта, аробаҳои онҳоро дар хоки лой мебандад. Ин ба нерӯҳои исроилӣ, ки Барак сарварӣ мекард, имкон медиҳад, ки бар душманони худ бартарӣ ба даст оранд. Сисро пиёда гурехт, вале дар хаймаи Ёил, зани Ҳебари Қенӣ, иттифоқчии ӯ, ки бо хонаи Ёбин дар сулҳ аст, паноҳ мебарад. Бо вуҷуди ин, Ёил Сисро ҳангоми хоби ӯ мехи хаймаро аз маъбади худ канда, мекушад. Дар натиҷа, Исроил бар Ёбин ва артиши ӯ ғалабаи қатъӣ ба даст меорад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 4 пешниҳод мекунанд:
ҷорӣ намудани зулми Дебора ва Барак аз ҷониби Ёбин;
Даъвати Дебора ба Барак дудилагӣ ва созиш;
Ғалаба бар дахолати Сисро Худо, шикасти душман.

Таваҷҷӯҳ ба ҷорӣ намудани зулми Дебора ва Барак аз ҷониби Ҷобин;
Даъвати Дебора ба Барак дудилагӣ ва созиш;
Ғалаба бар дахолати Сисро Худо, шикасти душман.

Ин боб ба достони Дебӯро ва Барак дар замони зулми Ёбин, подшоҳи Канъон, тамаркуз мекунад. Дар Доварон 4 гуфта мешавад, ки пас аз марги Эҳуд исроилиён бори дигар дар назари Худо бадӣ карданд. Дар натиҷа, онҳо дар зери зулми бист сол таҳти сарварии шоҳ Ёбин қарор гирифтанд. Дар ин давра, Дебора ҳамчун пайғамбар ва қозӣ пайдо мешавад, ки дар зери дарахти хурмо байни Рамо ва Байт-Ил суд мекунад.

Дар Доварон 4 идома дода, Дебӯро бо дастури Худо Борокро аз Қадеши Нафталӣ даъват мекунад, то барои ҷанг бар зидди Сисро, фармондеҳи Ёбин лашкар ҷамъ кунад. Дар аввал бидуни ҳамроҳии Дебора дар ҷанг дудила буд, Барак дар ниҳоят розӣ мешавад, аммо огоҳ карда мешавад, ки бо хоҳиши ӯ дар бораи ҳузури ӯ, шарафи мағлуб кардани Сисра ба ҷои зане хоҳад буд. Бо лашкаре, ки бо аробаҳои оҳанин муҷаҳҳаз ба муқобили онҳо ҷамъ омадаанд, ҳарду ҷониб ба ҷанг омода мешаванд.

Доварон 4 бо ҳисоботе ба охир мерасад, ки дар он Дебӯро ва Барак исроилиёнро ба ғалаба бар қувваҳои Сисро тавассути дахолати илоҳӣ бурданд. Худо душманони онҳоро тавассути борони шадид ба иштибоҳ меандозад, ки аробаҳои онҳо дар замини лойолуд мемонанд. Сисро кӯшиш мекунад, ки фирор кунад, аммо дар хаймаи Ёил, як шарики хонаи Ёбин паноҳгоҳи муваққатӣ пайдо мекунад. Бо вуҷуди ин, Ёил Сисро ҳангоми хобаш кушта, мехи хаймаро аз маъбадаш меканад. Ин ғалабаи қатъӣ бар Сисро ва артиши ӯ ғалабаи муҳими Исроил бар зидди золимони онҳост.

Доварон 4:1 Ва банӣ-Исроил боз дар назари Худованд бад рафтор карданд, вақте ки Эҳуд мурда буд.

Бани Исроил пас аз марги Эҳуд нофармонӣ карданд.

1. Дар вақти ғам аз Худо дур нашавед.

2. Дар хотир доред, ки Худо новобаста аз он ки бо мост.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Доварон 4:2 Ва Худованд онҳоро ба дасти Ёбин подшоҳи Канъон, ки дар Ҳазор подшоҳӣ мекард, супурд; Сардори лашкараш Сисро, ки дар Ҳарошети ғайрияҳудиён сукунат дошт.

Худованд ба исроилиён иҷозат дод, ки ба дасти Ёбин, подшоҳи Канъон ва мири ӯ Сисро, ки дар Ҳарошети ғайрияҳудиён зиндагӣ мекард, фурӯхта шаванд.

1. Ҳукмронии Худо: Бо вуҷуди шароити мо

2. Вафодории Худо дар замонҳои душворӣ

1. Ишаъё 43: 1-3 - "Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро офаридааст, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту Аз они Ман ҳастанд, ҳангоме ки аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд хӯрд».

2. Румиён 8: 28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Доварон 4:3 Ва банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд, зеро ки вай нӯҳсад аробаи оҳанин дошт; ва бист сол банӣ-Исроилро сахт ситам кард.

Банӣ-Исроил ба Худо фарёд заданд, зеро 20 сол дар зери зулми душман бо 900 аробаи оҳанин буданд.

1. Худо гиряҳои моро мешунавад: Чӣ тавр ба Худо таваккал кунем, вақте ки мо аз ҳад зиёд эҳсос мекунем

2. Бартараф кардани зулм: Муҳимияти таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 34:17 Одил фарьёд мекунад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Доварон 4:4 Ва Дебӯро, зани набӣ, зани Лапидӯт, дар он вақт Исроилро доварӣ мекард.

Дебӯро як пайғамбар зане буд, ки дар замони Доварон бар Исроил доварӣ мекард.

1. "Қувваи Дебора: Таҳқиқот дар бораи қудрати занони содиқ"

2. "Дебора: Намунаи роҳбарии содиқ"

1. Доварон 5:7 - «Аҳли деҳот дар Исроил ҷанг намекарданд; онҳо то даме ки ман Дебӯро бархостам ва модар дар Исроил бархостам, худро нигоҳ медоштанд».

2. Румиён 16: 1-2 - "Ман хоҳари мо Фибиро, ки як ходими калисои Кенхреяро ба шумо месупорам, то ки ӯро дар Худованд, чунон ки мувофиқи муқаддасон аст, қабул кунед ва дар ҳар коре, ки талаб кунад, ба вай кӯмак кунед. аз ту, зеро вай ба бисьёр касон ва ба ман хам хайрхохй кардааст».

Доварон 4:5 Ва вай дар зери дарахти хурмои Дебӯро дар байни Ромо ва Байт-Или кӯҳи Эфроим сукунат дошт, ва банӣ-Исроил барои доварӣ назди вай омаданд.

Дебӯро як пайғамбар зане буд, ки дар байни Ромо ва Байт-Ил дар кӯҳи Эфроим зиндагӣ мекард ва исроилиён барои маслиҳати оқилонааш ҷустуҷӯ мекарданд.

1. Ҳикмати Дебора: Роҳнамоии Худо дар замонҳои душвор

2. Нақши занон дар Салтанати Худо: Дарсҳо аз Дебора

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. 1 Петрус 3:7 - Эй шавҳарон, ҳамон тавре ки бо занони худ зиндагӣ мекунед, бодиққат бошед ва ба онҳо ҳамчун шарики заифтар ва ворисони атои файзи ҳаёт бо шумо эҳтиромона муносибат кунед, то ки ҳеҷ чиз ба шумо халал нарасонад. намозҳо.

Доварон 4:6 Ва ӯ фиристода, Бороқ ибни Абиноамро аз Қадешнафталӣ даъват намуда, ба ӯ гуфт: «Оё Худованд Худои Исроил амр фармуда, нагуфтааст: «Рафта, сӯи кӯҳи Тобӯр бикаш, ва даҳ ҳазор нафар аз ҷамоати ҷадидро бо худ бигир. фарзандони Нафталӣ ва банӣ-Забулун?

Дебӯро, ки набиё буд, Баракро даъват кард, ки лашкари даҳ ҳазорнафариро аз сибтҳои Нафталӣ ва Забулун ба кӯҳи Тобӯр барои ҷанг бо канъониён сарварӣ кунад.

1. Аҳкоми Худоро риоя кунед: Вақте ки Худо моро ба коре даъват мекунад, муҳим аст, ки итоат ва риоя кунем.

2. Қувваи ваҳдат: Вақте ки мо дар итоати Худо ҷамъ мешавем, мо тавонотарем ва метавонем корҳои бузургро анҷом диҳем.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Эфсӯсиён 4:1-2 - Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва дар байни якдигар таҳаммулпазирӣ рафтор кунед. ишк.

Доварон 4:7 Ва ман Сисро, сардори лашкари Ёбин, бо аробаҳо ва издиҳомаш сӯи дарёи Қишӯн хоҳам бурд; ва ӯро ба дасти ту хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки Сисро, сардори лашкари Ёбинро ба Барак ва одамонаш дар дарёи Кишӯн таслим мекунад.

1. Худо амин аст ва барои мо меҷангад - Доварон 4:7

2. Дар вазъиятҳои душвор ба Худо таваккал кардан - Доварон 4:7

1. Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 4:8 Ва Барак ба вай гуфт: «Агар ту бо ман биравӣ, меравам; лекин агар бо ман наравӣ, намеравам».

Барак имони худро ба Худо бо омодагӣ ба итоат кардан ба аҳкоми Худо нишон дод, ҳатто вақте ки ин душвор буд.

1. Қувваи имон: Амалҳои Барак чӣ гуна ба мо қудрати имон ба Худоро нишон медиҳанд

2. Боварӣ ба нақшаи Худо: пайравӣ аз роҳи Худо новобаста аз душворӣ

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

Доварон 4:9 Ва вай гуфт: «Ман ҳатман бо ту меравам; сарфи назар аз сафаре, ки ту меравӣ, шаъни ту нахоҳад буд; зеро ки Худованд Сисроро ба дасти зан хоҳад супурд. Ва Дебӯро бархоста, бо Бороқ ба Қадеш рафт.

Дебӯро розӣ шуд, ки бо Барак ба Қадеш биравад, гарчанде ки ин барои ӯ шарафманд набуд, зеро Худованд гуфта буд, ки Сисро ба дасти зан фурӯхта мешавад.

1. Қувваи имон ба Худо: Чӣ гуна имони Дебора ба Худо ба ӯ имкон дод, ки бо Барак ба сафаре равад, ки ба шарафи ӯ мувофиқ набуд.

2. Беҳамтоии занон: Чӣ тавр далерӣ ва қуввати Дебора танҳо дар зан пайдо мешуд.

1. Масалҳо 31:25 - Вай қувват ва шаъну шарафро дар бар дорад, ва вай бе тарси оянда механдад.

2. Матто 19:26 - Исо ба онҳо бодиққат нигариста гуфт: «Ба назари инсонӣ, ин ғайриимкон аст. Аммо бо Худо ҳама чиз имконпазир аст.

Доварон 4:10 Ва Бороқ Забулун ва Нафталиро ба Қадеш даъват кард; ва ӯ бо даҳ ҳазор нафар пеши пои ӯ баромад, ва Дебӯро бо ӯ баромад.

Барак ва Дебӯро лашкари даҳҳазорнафариро ба Кедеш бурданд.

1. Аҳамияти имон ва ҷасорат дар замони душворӣ.

2. Раҳмат ва ризқи Худо дар баробари душворӣ.

1. Масалҳо 28:1 - «Шаридон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст».

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Доварон 4:11 Ва Ҳебари қенӣ, ки аз фарзандони Ҳобоб, падарарӯси Мусо буд, аз қениён ҷудо шуда, хаймаи худро дар дашти Зааним, ки дар канори Қадеш воқеъ аст, ниҳод.

Ҳебари қенӣ аз қавми худ ҷудо шуда, дар Заанаим дар наздикии Кедеш маскан гирифт.

1. Муҳимияти мавқеъи эътиқоди худ.

2. Пайравӣ ба намунаи касоне, ки шуҷоъ ва имон нишон медиҳанд.

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда бо ӯ буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт;

2. Такрори Шариат 1:8 - Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад.

Доварон 4:12 Ва ба Сисро хабар доданд, ки Бороқ ибни Абиноам ба кӯҳи Тобӯр баромадааст.

Ба Сисро хабар расид, ки Барак ба кӯҳи Тобӯр баромад.

1. Аҳамияти ҷасорат дар сафари имонии мо.

2. Бархостан ба чолиш: Қиссаи Барак ва Сисро.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. 1 Қӯринтиён 16:13 - "Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер бошед, қавӣ бошед".

Доварон 4:13 Ва Сисро тамоми аробаҳои худ, ҳатто нӯҳсад аробаи оҳанин ва тамоми қавмеро, ки бо ӯ буданд, аз Ҳарошети халқҳо то дарёи Қишӯн ҷамъ овард.

Сисро лашкари бузурги 900 ароба ва мардумро аз Ҳарошети халқҳо то дарёи Кишӯн ҷамъ кард.

1. Қувваи артиши Сисро: Даъват барои истодан дар имони мо.

2. Ҷамъомади лашкари Сисро: дифоъ аз худ бо зиреҳи Худо.

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 4:14 Ва Дебӯро ба Борок гуфт: «Бархез; зеро ин рӯзест, ки Худованд Сисроро ба дасти ту супурд; оё Худованд пешопеши ту нарафтааст? Пас, Бороқ аз кӯҳи Тобӯр фурӯд омад ва даҳ ҳазор нафар аз паси ӯ.

Дебора Баракро ташвиқ мекунад, ки бо итминони кӯмаки Худованд ба ҷанг бар зидди Сисро равад.

1. Бо Худо дар паси шумо, Ҳеҷ чиз душвор нест

2. Натарс, зеро Худованд бо туст

1. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Доварон 4:15 Ва Худованд Сисро ва тамоми аробаҳояш ва тамоми лашкари ӯро дар пеши Бороқ ба дами шамшер андохт; ба тавре ки Сисро аз аробаи худ фуруд омада, ба пои худ гурехт.

Худованд Сисро ва лашкарашро дар пеши Барак бо дами шамшер шикаст дод ва Сисроро пиёда гурехт.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна қудрати Худо моро аз бадӣ ҳифз мекунад

2. Боварӣ ба Худованд: такя ба нерӯи Худо дар замонҳои душворӣ

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худои ҷовидон, Худованд, Офаридгори ақсои замин, на хаста мешавад ва на хаста мешавад. Фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. 2 Вақоеънома 20:15-17 - Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин издиҳоми бузург натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост.

Доварон 4:16 Аммо Бороқ аробаҳо ва лашкарро то Ҳорушети халқҳо таъқиб кард; ва тамоми лашкари Сисро ба дами шамшер афтод; ва касе намонд.

Барак Сисро ва лашкарашро мағлуб мекунад.

1.Худованд дар душвориҳо бо мост ва ба мо қувват мебахшад, то душманонро мағлуб кунем.

2. Мо метавонем ба муҳофизат ва таъминоти Худо таваккал кунем, вақте ки мухолифатҳо бар зидди мо ҳастанд.

1. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, агар замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он гурриш ва кафк мебарояд, гарчанде аз варами он куххо меларзанд.

2. Такрори Шариат 20:4 - Зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад, то ки барои ту бар зидди душманонат ҷанг кунад, то ки ба ту ғалаба диҳад.

Доварон 4:17 Аммо Сисро пойҳои худ ба хаймаи Ёил, зани Ҳебари Қенӣ гурехт, зеро ки дар байни Ёбин подшоҳи Ҳосор ва хонадони Ҳебари Қенӣ сулҳ буд.

Сисро ба хаймаи Ёил, зани Ҳебари қенӣ, гурехт, ки дар он ҷо дар байни Ёбин, подшоҳи Ҳосор ва аҳли байти Ҳебар сулҳ буд.

1. Осоиши халқи Худо: дар мувофиқа бо дигарон зиндагӣ кардан

2. Боварӣ ба муҳофизати Худованд: Ҷустуҷӯи амният дар замонҳои душвор

1. Румиён 12:18 "Агар ин имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед".

2. Забур 91:1-2 «Ҳар кӣ дар паноҳи Ҳақҳи Таоло сокин бошад, дар сояи Худои Қодири Мутлақ ором хоҳад гирифт. Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман, Худои ман аст, ки ба Ӯ таваккал мекунам. "

Доварон 4:18 Ва Ёил ба пешвози Сисро баромада, ба ӯ гуфт: «Эй оғоям, даро кун, ба ман муроҷиат кун; натарс. Ва ҳангоме ки ӯ ба хайма даромад, вай ба ӯ ҷомае пӯшидааст.

Меҳмоннавозии Ҷоил ва ҳифзи Сисро намунаи садоқат ва далерӣ аст.

1. Далерӣ дар муқобили тарс: қувват гирифтан аз имони мо ба Худо.

2. Меҳмоннавозии содиқона: Чӣ тавр мо ба бегонагон меҳрубонӣ зоҳир карда метавонем?

1. Матто 25:34-40 - Масал дар бораи гӯсфандон ва бузҳо.

2. Ибриён 13:1-2 - Ба бегонагон меҳмоннавозӣ зоҳир кунед.

Доварон 4:19 Ва ӯ ба вай гуфт: «Лутфан, ба ман каме об деҳ, то бинӯшам; зеро ки ман ташнаам. Ва як шиша ширро кушода, ба вай нӯшонд, ва ӯро пӯшонд.

Марде аз зан об хост ва зан ба ҷои ӯ саховатмандона шир дод.

1. Қудрати саховатмандӣ: Ҳикояи Доварон 4:19 ба мо муҳимияти саховатманд будан ва пешниҳоди бештар аз он чизе ки талаб карда мешуд, таълим медиҳад.

2. Қудрати даъват кардани Худо ба ҳаёти мо: Тавассути намунаи зан дар Доварон 4:19, мо метавонем бифаҳмем, ки чӣ тавр даъват кардани Худо ба ҳаёти мо метавонад моро ба саховатмандӣ ва меҳрубонӣ расонад.

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод.

2. Яъқуб 2:15-17 - Агар бародар ё хоҳаре бараҳна бошад ва аз ғизои ҳаррӯза монеъ бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед; Бо вуҷуди он ки шумо ба онҳо чизҳои барои ҷисм заруриро намедиҳед; чи фоида дорад? Ҳамин тавр, имон, агар амал накунад, мурда аст, танҳо будан.

Доварон 4:20 Боз ба вай гуфт: «Дар назди дари хайма биист, ва чунин хоҳад шуд, ки касе омада, аз ту пурсад ва бигӯяд: "Оё дар ин ҷо касе ҳаст?" ки ту бигӯй: Не.

Дебӯро ба Ёил амр медиҳад, ки Сисроро фиреб дода, ба касе бигӯяд, ки оё касе дар хаймаи вай ҳаст ё на, дар он ҷо касе нест.

1. Нақшаи Худо: Фаҳмидани он ки чӣ тавр пешгӯии Худо амал мекунад

2. Қувваи фиреб: Чӣ тавр мо метавонем фиребро бо роҳҳои ғайричашмдошт истифода барем

1. Масалҳо 14:8 - Ҳикмати оқил ин аст, ки роҳи худро дарк кунад, аммо аблаҳи аблаҳон макр аст.

2. Масалҳо 12:23 - Одами оқил донишро пинҳон мекунад, вале дили аблаҳон аблаҳиро эълон мекунад.

Доварон 4:21 Ва зани Ёил Ҳебар мехи хаймаро гирифт, ва болға ба дасташ гирифт, ва оҳиста назди ӯ рафт, ва мехро ба маъбадҳои ӯ зад, ва онро ба замин андохт, зеро ки ӯ сахт хоб буд ва хаста. Пас ӯ мурд.

Вафодорӣ ва далерии Ёил дар ҳифзи халқаш намунаи илҳомбахши итоаткорӣ ба Худост.

1: Мо бояд ҳамеша саъй кунем, ки ба Худо итоат кунем, новобаста аз он ки қимат аст.

2: Намунаи ҷасуронаи Ёил моро таълим медиҳад, ки дар муҳофизат кардани шахсони дӯстдоштаамон содиқ ва далер бошем.

1:1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоят кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

2: Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Доварон 4:22 Ва инак, вақте ки Бороқ Сисроро таъқиб мекард, Ёил ба истиқболи ӯ баромад ва ба ӯ гуфт: «Биё, ва он шахсеро, ки ту меҷӯӣ, ба ту нишон хоҳам дод». Ва ҳангоме ки ӯ ба хаймаи вай даромад, инак, Сисро мурдааст, ва мех дар маъбадҳои вай буд.

Ёил ба Барак дар таъқиби Сисро кӯмак карда, ба ӯ нишон медиҳад, ки Сисро дар маъбадҳояш бо мех мурда хобида буд.

1. Қудрати заиф: Тадқиқот дар китоби доварон

2. Занони мӯъмин: Намунаи Ёил

1. 1 ба Қӯринтиён 1:27 - Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то доноонро шарманда кунанд; Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то тавононро шарманда кунад.

2. Луқо 1:45 - Ва хушо он зане ки имон овардааст, зеро он чи аз ҷониби Худованд ба ӯ гуфта шудааст, иҷро хоҳад шуд.

Доварон 4:23 Ва Худо дар он рӯз Ёбин подшоҳи Канъонро пеши банӣ-Исроил мутеъ намуд.

Худо Ёбин подшоҳи Канъонро дар ҷанг бар зидди банӣ-Исроил мағлуб кард.

1. Худо ҳамеша ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва дар ҷангҳои мо бо мо хоҳад буд.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки дар набардҳои мо мубориза барад ва ба мо дар мағлуб кардани душманонамон кӯмак кунад.

1. Такрори Шариат 31:6 - «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам.

Доварон 4:24 Ва дасти банӣ-Исроил нашъунамо ёфта, бар Ёбин подшоҳи Канъон ғолиб омад, то даме ки Ёбин подшоҳи Канъонро несту нобуд кунанд.

Дасти банӣ-Исроил обод шуд ва онҳо дар мағлуб кардани Ёбин, подшоҳи Канъон муваффақ шуданд.

1. Қувваи имон дар бартараф кардани монеаҳо

2. Баракатҳои Худо бар парҳезгорон

1. Румиён 8:31-37 (Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?)

2. Забур 37:39-40 (Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост.)

Доварони 5, ки бо номи Суруди Дебӯро низ маълум аст, мумкин аст дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст карда шаванд:

Сархати 1: Доварон 5:1-11 бо суруди зафарбахше оғоз мешавад, ки Дебӯро ва Барак пас аз ғалаба бар Сисро месароянд. Ин боб бо ҳамду сано ба Худованд барои омодагии роҳбарон ба роҳбарӣ ва омодагии мардум ба пайравӣ оғоз мешавад. Онҳо дахолати Худоро ба ҷанг эътироф мекунанд, ки подшоҳон ва ҳокимонро ба муқобили Сисро муттаҳид мекунанд. Ин суруд нақл мекунад, ки чӣ тавр худи табиат дар ларзиши кӯҳҳои ғалабаи Исроил, боронҳои абрҳо ва дарёҳо душманони онҳоро несту нобуд кард. Дебора онҳоеро, ки ихтиёран ба ҷанг рафтаанд, ситоиш мекунад ва онҳоеро, ки дар ақиб монда буданд, танқид мекунад.

Сархати 2: Дар Доварон 5:12–23 идома дода, суруд тафсилоти бештари ҷанг бар зидди Сисро тасвир мекунад. Дар он гуфта мешавад, ки чӣ тавр баъзе қабилаҳо далерона меҷангиданд, дар ҳоле ки дигарон дудилагӣ карданд ё иштирок накарданро интихоб карданд. Дебора нақши Ҷоилро дар куштани Сисро бо ҷалби ӯро ба хаймаи худ ва ба сари ӯ мехи хайма заданро таъкид мекунад, ки ин амал барои далерӣ ва садоқат ба Исроил ҷашн гирифта мешавад. Сипас тарона диққати худро ба модари Сисро равона мекунад, ки бесаброна интизори бозгашти писараш аз ҷанг аст, аммо ба ҷои он хабари марги ӯро мегирад.

Параграфи 3: Доварони 5 бо эълони баракат ба Ҷоил барои амалҳояш ва инъикоси ниҳоӣ дар бораи ғалабаи Исроил бар золимонашон хотима меёбад. Дар Доварон 5:24-31 зикр шудааст, ки Ёил ҳамчун баракаттарин дар байни занон ситоиш карда мешавад, зеро ҷасорataш дар қатл кардани Сисро фарқият байни амали қатъии ӯ ва модари Сисро беҳуда интизори бозгашти писараш буд. Суруд бо эътирофи лутфу марҳамати Худо ба халқи Ӯ, вақте ки онҳо пас аз ғалаба бар зулми Канъониён сулҳро эҳсос мекунанд, ба итмом мерасад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 5 пешниҳод мекунанд:
Суруди зафарбахши Дебӯро ва Барак ҳамду санои Худованд;
Тафсилоти ҷанг бар зидди Сисера, ки қаҳрамонҳо ва дудилаҳоро нишон медиҳад;
Баракатҳо ба Ҷаел дар бораи ғалаба ва сулҳ.

Таваҷҷӯҳ ба суруди зафарбахши Дебӯро ва Барак ҳамду санои Худованд;
Тафсилоти ҷанг бар зидди Сисера, ки қаҳрамонҳо ва дудилаҳоро нишон медиҳад;
Баракатҳо ба Ҷаел дар бораи ғалаба ва сулҳ.

Дар ин боб ба Суруди Дебӯро, гимни зафарбахше, ки Дебора ва Барак пас аз ғалабаи онҳо бар Сисро месароянд, тамаркуз мекунад. Дар Доварони 5, онҳо ба Худованд барои нақшҳои роҳбарии худ ҳамду сано мегӯянд ва дахолати Худоро дар ҷанг эътироф мекунанд. Ин суруд тантанаи Исроилро бар душманонашон таҷлил мекунад ва худи табиат дар ғалабаи онҳо тавассути кӯҳҳои ларзиш, борони борон ва рӯдхонаҳо иштирок мекунад.

Идома дар Доварон 5, тафсилоти бештари ҷанг бар зидди Сисро тасвир шудааст. Суруд қабилаҳоеро, ки далерона меҷангиданд ва инчунин онҳоеро, ки дудила буданд ё иштирок накарданд, таъкид мекунад. Он махсусан Ҷоилро барои амали далеронааш дар куштори Сисро ситоиш мекунад, ки ин амал барои садоқати худ ба Исроил ҷашн гирифта мешавад. Сипас таваҷҷӯҳ ба модари Сисро мегузарад, ки интизори бозгашти писараш аст, аммо ба ҷои он, ки хабари марги ӯро мегиранд, фарқияти байни интизории ӯ ва амали қатъии Ҷоил.

Доварони 5 бо эълони баракат ба Ҷоил барои аъмоли худ ба итмом мерасанд, зеро вай аз сабаби ҷасорataш дар қатл кардани Сисра ҳамчун баракаттарин дар байни занон ситоиш карда мешавад. Ин суруд дар бораи ғалабаи Исроил бар золимони худ инъикос ёфта, марҳамати Худоро ба халқи худ эътироф мекунад. Ин як давраи сулҳро пас аз ғалабаи онҳо ифода мекунад, ки як воқеаи муҳимест, ки аз зулми канъониён раҳоӣ меёбад.

Доварон 5:1 Он рӯз Дебӯро ва Борок ибни Абиноам суруд хонда, гуфтанд:

Суруди Дебӯро ва Барак: Суруди ҳамду сано ба Худо барои наҷоти Исроил аз зулм.

1. Худованд барои ризқу ҳимояташ сазовори ситоиш ва шукронаи мост.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро аз муборизаҳоямон халос мекунад ва ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

1. Забур 33:1-3 - Ман Худовандро ҳамеша баракат хоҳам дод; Ситоиши Ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд. Ҷонам бо Худованд фахр мекунад; бигзор хоксорон бишнаванд ва шод шаванд. Оҳ, Худовандро бо ман ҳамду сано кун, ва биёед исми Ӯро якҷоя ситоиш кунем.

2. Ишаъё 30:18 - Бинобар ин Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад ва аз ин рӯ Худро сарафроз мекунад, то ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои адолат аст; хушо ҳамаи онҳое, ки мунтазири Ӯ ҳастанд.

Доварон 5:2 Худовандро барои интиқоми Исроил, вақте ки мардум бо омодагӣ қурбонӣ карданд, ҳамду сано гӯед.

Халқи Исроил, вақте ки онҳо бо омодагӣ ба ҷанг қурбонӣ карданд, Худовандро барои муҳофизати онҳо ҳамду сано мегуфтанд.

1. Худо муҳофизи мост ва Ӯ моро муҳофизат мекунад, агар мо худамонро пешниҳод кунем.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва омода бошем, ки худро барои ҷалоли Ӯ қурбон кунем.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 5:3 Гӯш кунед, эй подшоҳон! Гӯш кунед, эй мирон! Ман ҳам барои Худованд суруд хоҳам гуфт; Ман Худованд Худои Исроилро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Нотик подшоҳон ва подшоҳонро даъват мекунад, ки ҳамду санои Худованд Худои Исроилро бишнаванд.

1. Қувваи ҳамду сано дар ибодат Чӣ гуна мо метавонем тавонем, ки дар бораи Худованд суруд хонем ва номи Ӯро ҷалол диҳем.

2. Подшоҳон ва шоҳзодагон: Даъват ба ибодат Фаҳмидани аҳамияти пешвоён эътироф кардани Худованд ва пешвой дар ибодат.

1. Забур 145:3 Худованд бузург аст, ва бузург аст ситоиш; ва бузургии ӯ беҷавоб аст.

2. Эфсӯсиён 5:19 Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored.

Доварон 5:4 Худовандо, ҳангоме ки аз Сеир берун меомадӣ, вақте ки ту аз саҳрои Адӯм баромадӣ, замин ба ларза афтод, ва осмон фурӯ рехт, абрҳо низ об рехтанд.

Замин ларзид ва осмон аз қудрати Худованд гирист.

1. Қудрати Худованд инкорнопазир аст

2. Ҷалоли Худо беҳамто аст

1. Забур 29:3-10 - Овози Худованд пурқувват аст; овози Худованд пур аз азамат аст.

2. Ишаъё 40:22 - Ӯ дар болои ҳалқаи замин нишастааст, ва мардуми он мисли малах мебошанд. Ӯ осмонро чун соябоне дароз мекунад, ва онҳоро мисли хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад.

Доварон 5:5 Кӯҳҳо аз пеши Худованд об мешуданд, аз он Сино аз пеши Худованд Худои Исроил.

Кӯҳҳо дар ҳузури Худованд ларзиданд, ба қудрат ва ҷалоли Ӯ эътироф карданд.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр Худованд метавонад ҷаҳонро дигаргун созад

2. Дар Худованд шодӣ кунед: Шодии донистани ҳузури Худо

1. Забур 97:5 - «Кӯҳҳо мисли муми дар ҳузури Худованд, ба ҳузури Худованди тамоми замин об мешаванд».

2. Ишаъё 64:1 - "Кошки шумо осмонро мешикофтеду фуруд меомадед, то ки кӯҳҳо аз ҳузури Ту ларзиданд".

Доварон 5:6 Дар айёми Шомғар ибни Анот, дар айёми Ёил, роҳҳо бекор буданд, ва сайёҳон аз шоҳроҳҳо мегузаштанд.

Дар замони Шамғар ва Ёил роҳҳо холӣ буданд ва мусофирон маҷбур мешуданд, ки роҳҳои алтернативӣ пеш гиранд.

1. Муҳимияти субот дар сафарҳои имонии мо.

2. Омӯзиши гузаштан аз лаҳзаҳои душвор бо кӯмаки Худо.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Доварон 5:7 Сокинони деҳот дар Исроил қатъ шуданд, то даме ки Ман Дебӯро бархостам, ва Ман дар Исроил модаре эҳьё шудам.

Дебора намунаи пешвое мебошад, ки дар вақти зарурӣ барои халқи худ бархост.

1: Худо ҳар яки моро даъват мекунад, ки пешво бошем ва дар замони эҳтиёҷ ба мардуми худ бархезем.

2: Дебӯро ба мо таълим медиҳад, ки Худо дар ҳар насл пешвоёнеро ба вуҷуд меорад, то ҳадафҳои Худро иҷро кунанд.

1: Isaiah 43:5-6 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам: насли туро аз шарқ хоҳам овард, ва туро аз ғарб ҷамъ хоҳам овард; Ба шимол мегӯям: таслим шав; ва ба ҷануб, ақиб нашавед: писаронамро аз дур ва духтарони маро аз ақсои замин биёред.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Доварон 5:8 Онҳо худоёни навро интихоб карданд; Пас ҷанг дар назди дарвозаҳо буд: оё дар миёни чил ҳазор нафар дар Исроил сипар ё найза дида мешуд?

Банӣ-Исроил худоёни навро интихоб карда буданд, ки боиси ҷанг дар назди дарвозаҳо ва набудани силоҳ дар байни лашкари чиҳилҳазорнафарӣ гардид.

1. Қудрати интихоб: Оқибатҳои тарки Худо

2. Қувваи халқи Худо: Якҷоя дар дифоъ истода

1. Такрори Шариат 32:15-17 - Интихоби исроилиён барои тарк кардани Худо.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост.

Доварон 5:9 Дили ман ба ҳокимони Исроил аст, ки худро дар миёни мардум ихтиёран қурбон карданд. Худовандро баракат диҳед.

Нотик ба хокимони Исроил, ки бо хохиши худ худро барои хизмат дар байни халк пешниход кардаанд, миннатдорӣ баён мекунад.

1. Қудрати ғуломии бахшидашуда

2. Баракати хидмат ба дигарон

1. Ирмиё 29:7 - Ва осоиштагии шаҳрро, ки Ман шуморо ба он ҷо бурдаам, то ба асирон бурдаам, биҷӯед ва дар бораи он ба Худованд дуо гӯед, зеро ки дар осоиштагии он шумо осоиштагӣ хоҳед дошт.

2. Филиппиён 2:4 - На ҳар кас ба чизҳои худ, балки ба чизҳои дигарон низ нигоҳ кунед.

Доварон 5:10 Бигӯед, эй савори харони сафед, эй доварон, ва аз роҳ биравед.

Ин порча хонандагонро водор мекунад, ки сухан ронанд ва барои дуруст ва одилона сухан ронанд.

1. «Барои адолат сухан гуфтан»

2. "Овози худро дар ҷаҳон пайдо кунед"

1. Масалҳо 31:9, «Даҳони худро кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун, ҳуқуқи камбағалон ва мискинонро дифоъ кун».

2. Ишаъё 1:17, "Некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, зулмро ислоҳ кунед; барои ятимон адолат кунед, даъвои бевазанро даъво кунед".

Доварон 5:11 Онҳое, ки аз садои камонварон дар ҷойҳои обкашӣ наҷот ёфтаанд, дар он ҷо корҳои одилонаи Худовандро, ҳатто аъмоли одилонаро нисбат ба сокинони деҳаҳои Ӯ дар Исроил хоҳанд шунид; он гоҳ қавми Худованд ба сӯи дарвозаҳо фуруд ояд.

Қавми Худованд назди дарвозаҳо мефарояд, то ки аъмоли одилонаи Худовандро дар Исроил нақл кунад.

1. Қувваи шаҳодат: Таҷрибаҳои мо дар бораи вафодории Худо

2. Зиндагӣ бо имони мо: вокуниш ба адолати Худо

1. Юҳанно 4:23-24 - Аммо соате меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунин одамонро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо рӯҳ аст ва онҳое ки Ӯро ибодат мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ ибодат кунанд.

2. Забур 106:1 - Худовандро ҳамду сано хонед! Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори ӯ то абад пойдор аст!

Доварон 5:12 Бедор, бедор, Дебӯро, бедор, бедор, суруд бихон: бархез, эй Бор, ва асири худро ба асирӣ кун, эй писари Абиноам.

Дебӯро ва Барак исроилиёнро даъват мекунанд, ки ба Худованд таваккал кунанд ва бар зидди золимони худ мубориза баранд.

1. Қувваи имон: таваккал ба Худо барои пирӯзӣ дар душвориҳо

2. Далерӣ ва вобастагӣ ба Худованд: Намунаи Дебӯро ва Барак.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 118:6 - Худованд тарафи ман аст; Ман наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Доварон 5:13 Он гоҳ вайро, ки боқӣ мондааст, бар ашрофиён дар миёни қавм ҳукмронӣ кард; Худованд маро бар тавоноён ҳукмронӣ кард.

Худованд Дебӯро, ки зане аз сибти Эфроим буд, дод, то бар ашрофиён ва тавоноён ҳукмронӣ кунад.

1. Қудрати занон: Истифодаи Худо аз ҳокимияти Дебора

2. Қувваи заъиф: Чӣ гуна Худо аз ғайриинтизор истифода мебарад

1. Масалҳо 31:25 - Вай қувват ва шаъну шарафро дар бар дорад, ва вай бе тарси оянда механдад.

2. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

Доварон 5:14 Аз Эфроим решаи онҳо бар зидди Амолеқ буд; Пас аз ту, эй Биньёмин, дар миёни қавмат; аз Мокир ҳокимон фуруд омадаанд, ва аз Забулун онҳое, ки қалами нависандаро идора мекунанд.

Эфроим, Бинёмин, Мокир ва Забулун ҳама дар мағлуб кардани Амолеқ нақш бозиданд.

1. Худо барои амалӣ кардани иродаи Худ одамони гуногунҷабҳаро истифода мебарад.

2. Қобилияти мо барои хидмат ба Худо бо захираҳо ё мавқеи мо маҳдуд нест.

1. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст, ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои он як бадан, ки бисьёранд, як бадан мебошанд; Масеҳ низ ҳамин тавр аст.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва ӯ баъзе аз ҳавориёнро дод; ва баъзе паёмбарон; ва баъзеҳо, башоратдиҳандагон; ва баъзеҳо, пасторҳо ва муаллимон; Барои камолоти муқаддасон, барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ.

Доварон 5:15 Ва мирони Иссокор бо Дебӯро буданд; Ҳатто Иссокор ва Баракро низ: пиёда ба водӣ фиристоданд. Барои тақсимоти Реубен фикрҳои азими дил буданд.

Сардорони Иссокор ба Дебӯро ва Барак ҳамроҳ шуда, дар водӣ ба муқобили душман меҷанганд ва мардуми Рубен далерии бузурге доштанд.

1. Далерӣ ва тавоноии Рубен: Ҷустуҷӯи қувват дар душвориҳо

2. Қувваи ваҳдат: Якҷоя тафовут эҷод кунед

1. Эфсӯсиён 4:3-6 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути ришtаи сулҳ нигоҳ доред.

4. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

Доварон 5:16 Чаро ту дар оғилҳо истодаӣ, то гӯши гӯсфандонро мешунавӣ? Барои тақсимоти Реубен ҷустуҷӯҳои азиме буд.

Ҷисмҳои Рубен дилҳои онҳоро мекофтанд.

1. Чӯпон ва оғилҳо: Мулоҳиза дар бораи ғамхории Худо нисбати халқаш

2. Ҷустуҷӯи дилҳо: Санҷиши ниятҳо ва посухҳои мо ба Худо

1. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2. Румиён 10:10 - Зеро ки кас бо дил бовар мекунад ва сафед мешавад, ва бо даҳон иқрор мешавад ва наҷот меёбад.

Доварон 5:17 Ҷилъод дар он тарафи Урдун сукунат дошт; ва чаро Дон дар киштӣ монд? Ошер дар соҳили баҳр давом кард ва дар раҳҳои худ бимонд.

Ҷилъодиён, дониён ва ашериён мувофиқи Доварон 5:17, ҳама минтақаҳои худро доштанд, ки барои истиқомат кунанд.

1. Бо ҳадаф зиндагӣ кардан: Намунаҳои Ҷилъодиён, Даниён ва Ашериён

2. Фазои худро ишғол кунед: даъвати худро ба мисли ҷилъодиён, дониён ва ашериён иҷро кунед

1. Такрори Шариат 1:8: «Инак, заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад. "

2. Матто 5:13-16: "Шумо намаки замин ҳастед; лекин агар намак маззаи худро гум карда бошад, бо кадом роҳ намакин шавад? Минбаъд ин фоида надорад, балки берун ронда шудан ва поймол шуданаш ҳам фоида надорад. Дар зери пои одамон.Шумо нури ҷаҳон ҳастед.Шаҳре ки дар теппае гузошта шудааст, пинҳон намешавад.На одамон шамъро даргиронда, дар зери бутта намегузоранд, балки бар шамъдон, ва он ба ҳама равшанӣ мебахшад. Бигзор нури шумо дар пеши одамон чунон дурахшон шавад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд».

Доварон 5:18 Забулун ва Нафталӣ қавме буданд, ки ҷони худро дар баландиҳои саҳро ба марг таҳдид мекарданд.

Забулун ва Нафталӣ тайёр буданд, ки ҷони худро дар роҳи Худо зери хатар гузоранд.

1. "Муҳаббати бузургтар: Қурбонии қаҳрамононаи Забулун ва Нафталӣ"

2. «Фидокорӣ ва далерӣ: Намунаи Забулун ва Нафталӣ».

1. Румиён 5:7-8 - Зеро ки кас барои шахси одил наметирад, гарчанде ки шояд барои шахси хуб касе ҷуръат кунад ҳатто бимирад, аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Доварон 5:19 Подшоҳон омада, ҷангиданд ва бо подшоҳони Канъон дар Таанох назди обҳои Маҷиддӯ меҷангиданд; пул нагирифтанд.

Подшоҳони Канъон дар Таанох назди обҳои Маҷиддӯ ба муқобили якдигар меҷангиданд, вале ҳеҷ мукофоте нагирифтанд.

1. Қудрати сабр: Подшоҳони Канъон дар Доварон 5:19

2. Ба Худованд таваккал кунед: Вақте ки ҷанг дар Доварон 5:19 бефоида менамояд

1. Забур 20:7: Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ тавакқал мекунем.

2. Масалҳо 3:5-6: Бо тамоми дили худ ба Худованд тавакқал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 5:20 Онҳо аз осмон меҷангиданд; ситораҳо дар курсҳои худ бар зидди Сисра меҷангиданд.

Дар Доварон 5:20 Китоби Муқаддас дар бораи ҷанге нақл мекунад, ки дар он ситораҳои осмон бо Сисро меҷангиданд.

1. Чӣ тавр Худо аз чизҳои ғайричашмдошт истифода мебарад, то ғалаба кунад.

2. Такя ба неруи Худо барои рафъи ҳама мушкилот.

1. Ишаъё 40:26 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 5:21 Дарёи Қишӯн онҳоро фурӯ бурд, он дарёи қадим, дарёи Қишӯн. Эй ҷони ман, қувватро поймол кардай.

Дарёи Кишон рамзи қудрати илоҳӣ буда, қудрати Худоро дар шикасти лашкари Сисро нишон медиҳад.

1. Қувваи Худо бузургтар аст: шикасти лашкари Сисро

2. Бигзор қудрати Худо дар ҳаёти шумо ошкор шавад

1. Ишаъё 40:29 "Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қудрати нотавононро афзун мекунад".

2. Забур 46:1 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори доимист».

Доварон 5:22 Он гоҳ наёҳо ба воситаи ҷалолҳо шикаста шуданд, яъне бо овозхонии тавоноёни онҳо.

Пойҳои асп аз размҳои бузургони худ шикастанд.

1. Қувваи ҳамду сано

2. Қувваи фурӯтанӣ

1. Забур 150:6 - Бигзор ҳар кӣ нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано!

2. Луқо 14:11 - Зеро ҳамаи онҳое ки худро баланд мекунанд, фурӯтан хоҳанд шуд, ва онҳое, ки худро фурӯтан мекунанд, сарафроз хоҳанд шуд.

Доварон 5:23 Ба шумо лаънат кунед Мерӯз, — гуфт фариштаи Худованд, — ба сокинони он сахт лаънат кунед; зеро ки онҳо ба ёрии Худованд наомадаанд, ба ёрии Худованд бар зидди тавоноён.

Фариштаи Худованд бар мардуми Мероз лаънат мефармояд, ки бар зидди тавоноён ба ёрии Худованд наомадаанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши пайравӣ ба иродаи Худо

2. Хатари беэътиноӣ ба даъвати Худо

1. Эфсӯсиён 6:13-14 - "Бинобар ин зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро кардаед, истодагарӣ кунед. Пас устувор бошед. , ки камарбанди ростӣ ба камар баста, бо синаи адолат дар ҷои худ».

2. Яъқуб 4:17 - "Пас, агар касе кори некиро донад, ки бояд кунад ва накунад, ин барои онҳо гуноҳ аст".

Доварон 5:24 Ҷоил, зани Ҳебари Қенӣ, бар занон, бар занони хайма хушбахт хоҳад буд.

Ёил, зани Ҳебари Қенӣ, барои далерӣ ва қувваташ дар ҷанг таъриф ва баракат дода шуд.

1. Далерӣ ва тавоноии занон дар баробари душвориҳо

2. Баракати Худо бар мӯъминон

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Масалҳо 31:25 - "Қувват ва шаъну шараф либоси вай аст, ва вай дар вақти оянда механдад".

Доварон 5:25 Ӯ об хост, ва вай ба вай шир дод; вай дар табақи олӣ равган дод.

Худованд исроилиёнро ба таври саховатманд ризқ дод ва ба онҳо шир, равған ва ғизои фаровон пешкаш кард.

1. Ризки фаровони Худо

2. Саховат ва сипос

1. Забур 107:9 - Зеро ки Ӯ ҷони ҳавасро сер мекунад ва рӯҳи гуруснаро аз чизҳои нек пур мекунад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Доварон 5:26 Вай дасти худро ба мех гузошт, ва дасти росташро ба болғаи коргар; ва бо болға вай Сисроро зад, вақте ки маъбадҳои ӯро сӯрох карда, ба сари ӯ зад.

Дар Доварон 5:26, зане бо номи Ёил Сисро бо гурзандозӣ ба маъбадҳояш мех мезанад.

1. "Қувваи занон: амали далеронаи имони Ҷоил"

2. "Қувваи имон: Ғалабаи Ҷоил бар Сисро"

1. Масалҳо 31:25 - "Вай бо қувват ва шаъну шараф либоси пӯшидааст ва вай аз оянда наметарсад."

2. Матто 17:20 - "Ӯ ҷавоб дод: "Азбаски шумо имони хеле кам доред. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ гуфта метавонед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, ва он хоҳад буд. ҳаракат кунед, ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

Доварон 5:27 Дар пеши пои вай сақда кард, афтод ва хобид; пеши пойҳои вай сақда кард, афтод; дар ҷое ки сақда мекард, дар он ҷо мурда афтод.

Марде пеши пои зане хам шуда, мурда афтод.

1. Қудрати таслим

2. Қувваи фурӯтанӣ

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 5:21 - Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед.

Доварон 5:28 Модари Сисро ба тиреза нигарист ва аз панҷара фарьёд зад: «Чаро аробаи ӯ ин қадар дер омада истодааст? Чаро чархҳои аробаҳояшро канда мепартоянд?

Модари Сисро бесаброна интизори бозгашти писараш аст ва аз тиреза ба берун менигарад, ки аз ӯ нишоне бошад.

1. Интизорӣ бо сабр: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои номуайян

2. Вақти Худо: Чаро мо набояд дар бораи натиҷаҳо ғамхорӣ кунем

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд."

2. Забур 37:7 - "Дар ҳузури Худованд ором бош ва барои Ӯ сабр кун; худро аз касе, ки дар роҳи ӯ комёб мешавад, аз касе, ки найрангҳои бад мекунад, ғамгин макун".

Доварон 5:29 Занони доноаш ба вай ҷавоб доданд: «Бале, вай ба худ ҷавоб дод,

Дебора ба саволҳои худ бо маслиҳати оқилонаи мушовирони занаш ҷавоб медиҳад.

1. Қудрати занон дар роҳбарӣ

2. Ҷустуҷӯи хирад аз дарун

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

Доварон 5:30 Оё онҳо шитоб накардаанд? Оё сайдро тақсим накардаанд? ба ҳар кас як ё ду духтар; ба Сисро туъмаи рангоранг, тӯъмаи рангорангҳои сӯзанӣ, аз ҳар ду ҷониб рангҳои сӯзанӣ, барои гардани онҳо, ки ғанимат мегиранд, вомехӯрад?

Банӣ-Исроил душманони худро мағлуб карданд ва аз онҳо ғанимат гирифтанд.

1: Вафодории Худо дар ғалабаҳои халқи худ дида мешавад.

2: Худо мӯъминонро бо ғанимат подош медиҳад.

1: Хуруҷ 23:25-26 Ту ба Худованд Худои худ ибодат кун, ва Ӯ нону оби туро баракат хоҳад дод, ва ман бемориро аз миёни шумо дур хоҳам кард. Ҳеҷ кас дар замини шумо бача нахохад дод ва беҳосил набошад; Ман шумораи рӯзҳои шуморо иҷро мекунам.

2: Забур 92: 12-14 Одил мисли дарахти хурмо мешукуфад ва мисли кедр дар Лубнон мерӯяд. Онҳо дар хонаи Худованд шинонда шудаанд; онҳо дар ҳавлии Худои мо нашъунамо мекунанд. Онхо хануз дар пиронсолӣ мева медиханд; хамеша пур аз шира ва сабзу хурраманд.

Доварон 5:31 Пас, бигзор ҳамаи душмани Ту, эй Худованд, нобуд шаванд, лекин дӯстдорони Ӯро мисли офтоб бод, вақте ки Ӯ бо қуввати Худ берун меояд. Ва замин чиҳил сол оромӣ дошт.

Пас аз он ки исроилиён бар зидди душманонашон ғалаба карданд, замин чил сол ором гирифт.

1. Аз Ғалабаи Худо шод бошед - вафодории Ӯро дар таъмини оромӣ ва осоиштагӣ ба ҳамаи дӯстдорони Ӯ ҷашн гиред.

2. Офтоби адолатро биҷӯед - Дар душвориҳо ба нерӯву қудрати Худо такя карданро омӯзед.

1. Забур 118:14 Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; вай наҷоти ман шудааст.

2. Ишаъё 60:19-20 Дигар ба шумо эҳтиёҷ нахоҳед дошт, ки рӯзона офтоб дурахшон шавад, ва моҳ ба шаб равшании худро диҳад, зеро Худованд Худои шумо нури абадии шумо хоҳад буд, ва Худои шумо ҷалоли шумо хоҳад буд. Офтоби ту дигар ғуруб нахоҳад кард, ва моҳи ту дигар кам нахоҳад шуд; Худованд нури ҷовидони шумо хоҳад буд, ва рӯзҳои ғамгини шумо хотима хоҳад ёфт.

Доварони 6-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 6:1-10 достони Ҷидъӯн ва зулми Мидёниёнро муаррифӣ мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Исроил боз дар назари Худованд бадӣ кард ва дар натиҷа онҳо ба муддати ҳафт сол ба дасти мидёниён таслим шуданд. Мидёниён дар вақти дарав ба Исроил ҳамла карда, боиси харобии васеъ ва ғорат кардани зироатҳои онҳо мешуданд. Дар ҳолати изтироб, исроилиён аз Худо ёрӣ мепурсанд. Худованд пайғамбаре мефиристад, то ба онҳо аз садоқати Худ ва нофармонии онҳо ёдрас кунад.

Сархати 2: Дар Доварон 6:11-24 идома дода, он вохӯрии Ҷидъӯн бо фариштаи Худовандро нақл мекунад. Ҷидъӯн гандумро дар шароб кӯфта истодааст, то онро аз мидёниён пинҳон кунад, вақте ки фариштае ба назди ӯ меояд, ки ба ӯ ҳамчун ҷанговари тавоное, ки Худо интихоб кардааст, то Исроилро аз ситамкорон наҷот диҳад. Ҷидъӯн дар аввал ба қобилиятҳои худ шубҳа дошт ва мепурсад, ки чаро онҳо дар зери зулм азоб мекашанд, агар Худо бо онҳо бошад, Ҷидъӯн тавассути аломатҳои Худо тасдиқ мекунад.

Сархати 3: Доварони 6 бо нақл ба анҷом мерасанд, ки Ҷидъӯн қурбонгоҳи падари худро ба Баал вайрон мекунад ва ба ҷанг бар зидди Мидиён омода мешавад. Дар Доварон 6:25-40 гуфта мешавад, ки бо дастури Худо Ҷидъӯн қурбонгоҳи падари худро, ки ба Баал бахшида шудааст, вайрон мекунад ва сутуни Ашероро дар паҳлӯи он, ки дар он вақт дар байни исроилиён паҳн шуда буд, бурид. Ин амал мардуми деҳаи ӯро ба хашм меорад, вале дар назди Худо мақбули ӯ мешавад. Ҷидъӯн барои боз ҳам тасдиқ кардани ҳузур ва роҳнамоии Ӯ, пашмро дар назди Ӯ ду бор мегузорад ва танҳо дар пашм шабнам талаб мекунад ва дар ҳоле ки замини атрофро хушк нигоҳ медорад ва баръакс.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 6 пешниҳод мекунанд:
Ҷорӣ кардани зулми Мидиён Фарёди Исроил барои кӯмак;
Вохӯрии Ҷидъӯн бо фариштаи шубҳа ва аломатҳои дархостшуда;
Вайрон кардани қурбонгоҳи Баал аз ҷониби Худо.

Таваҷҷӯҳ ба ҷорӣ кардани зулми Мидиён Фарёди Исроил барои кӯмак;
Вохӯрии Ҷидъӯн бо фариштаи шубҳа ва аломатҳои дархостшуда;
Вайрон кардани қурбонгоҳи Баал аз ҷониби Худо.

Ин боб ба достони Ҷидъӯн ва зулми Мидёниён тамаркуз мекунад. Дар Доварон 6 зикр шудааст, ки аз сабаби беитоатии Исроил онҳо ба муддати ҳафт сол ба дасти мидиёнҳо супурда шуданд. Мидёниён дар вақти дарав ба замин ҳуҷум карда, боиси харобиҳо ва ғорат кардани зироатҳои онҳо мешуданд. Дар ҳолати изтироб, исроилиён аз Худо ёрӣ мепурсанд.

Дар идомаи Доварон 6, Ҷидъӯн, ки гандумро дар шаробкашӣ мекӯшад, то онро аз Мидёниён пинҳон кунад, ба фариштае дучор мешавад, ки ба ӯ ҳамчун ҷанговари баргузидаи Худо муроҷиат мекунад. Ҷидъӯн дар аввал шубҳанок буд ва чаро онҳо азоб мекашанд, агар Худо бо онҳо бошад, Ҷидъӯн тавассути аломатҳои Худо тасдиқ мекунад, ки пашми аз шабнам таршуда дар ҳоле ки замин хушк боқӣ мемонад ё баръакс.

Доварон 6 бо нақл ба анҷом мерасанд, ки Ҷидъӯн қурбонгоҳи падарашро, ки ба Баал бахшида шудааст, вайрон мекунад ва ба ҷанг бар зидди мидиён омода мешавад. Бо риояи дастурҳои Худо, ӯ рамзҳои бутпарастиро, ки дар он вақтҳо дар байни исроилиён паҳн мешуданд, нест мекунад, ки амалеро, ки шаҳрашро ба хашм меорад, вале дар назди Худо илтифот мебахшад. Барои

тасдиқи бештари ҳузур ва роҳнамоии Ӯ, Ҷидъӯн пашмро дар назди Ӯ ду маротиба ҳамчун аломате мегузорад, ки шабнам танҳо дар пашм пайдо мешавад, дар ҳоле ки замини атрофро хушк нигоҳ медорад ва ё баръакс, тасдиқи он аст, ки Ҷидъӯнро дар нақши пешвое, ки Худо интихоб кардааст, қавӣ мегардонад. .

Доварон 6:1 Ва банӣ-Исроил дар назари Худованд бад рафтор карданд, ва Худованд онҳоро ҳафт сол ба дасти Мидьён супурд.

Банӣ-Исроил ба Худованд итоат накарданд ва Ӯ онҳоро ҷазо дода, ба Мидьён иҷозат дод, ки ҳафт сол бар онҳо ҳукмронӣ кунанд.

1: Новобаста аз он ки мо чӣ қадар гумроҳ бошем, агар тавба кунем ва аз гуноҳонамон рӯй гардонем, Худо моро ҳамеша мебахшад ва моро ба сӯи худ бармегардонад.

2: Мо бояд ҳамеша ҳушёр бошем ва Худованд ва таълимоти Ӯро фаромӯш накунем, зеро ҷазои Ӯ метавонад сахт бошад.

1: Дониёл 9:9 - Эҳтиром ва омурзиш аз они Худованд Худои мост, гарчанде ки мо бар зидди Ӯ исён кардаем.

2:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Доварон 6:2 Ва дасти Мидьён бар Исроил ғолиб омад, ва банӣ-Исроил ба хотири мидёниён онҳоро ба оғирҳои дар кӯҳҳо буда, ва ғорҳо ва қалъаҳо сохтанд.

Мидёниён Исроилро забт намуда, онҳоро маҷбур карданд, ки дар кӯҳҳо, ғорҳо ва қалъаҳо пинҳон шаванд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Умед дар баробари мусибат

1. Румиён 8:31–39

2. Ишаъё 41:10–13

Доварон 6:3 Ва ҳангоме ки Исроил кошта шуд, мидёниён, ва Амолеқиён ва банӣ-шарқ баромаданд, ба муқобили онҳо баромаданд;

Исроил аз ҷониби Мидёниён, Амолеқиён ва фарзандони шарқ ба зулми бузург гирифтор шуд.

1. Халқи Худо зери ҳамла: Ғалаба кардани зулм тавассути имон ва устуворӣ

2. Нерӯи ваҳдат: Якҷоя дар муқобили душман

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар мусибатҳо. Пас, оё мо наметарсем, агар замин барканда шавад ва кӯҳҳо ба миёнаи баҳр бурда шаванд; обҳои он ғуррон мешаванд ва ба изтироб меоянд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он ба ларза меоянд».

2. Матто 28:20 "Онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. Омин".

Доварон 6:4 Ва бар зидди онҳо ӯрду заданд, ва киштзорҳои заминро несту нобуд карданд, то даме ки ту ба Ғазза омадӣ, ва барои Исроил ризқе нагузошт, на гӯсфанд, на гов ва на хар.

Мидёниён ҳосили Исроилро несту нобуд карда, онҳоро бе ғизо монданд.

1: Худо моро ҳатто дар рӯзҳои сиёҳтаринамон таъмин хоҳад кард.

2: Аз лаҳзаҳои душворе, ки дучор мешавед, рӯҳафтода нашавед.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Доварон 6:5 Зеро ки онҳо бо чорпоён ва хаймаҳои худ меомаданд, ва онҳо ҳамчун малах дар байни мардум меомаданд; зеро ки онҳо ва шутурҳояшон бешумор буданд, ва онҳо барои хароб кардани он ба замин даромаданд.

Мидёниён бо лашкари азиме, ки чунон бузург буд, ба тӯдаи малах шабоҳат доштанд, ба Исроил ҳамла карданд.

1. Худованд Ҳоким аст: Ҳатто дарториктарин соатҳои мо, қудрати Ӯ аз ҳама душманон бузургтар аст.

2. Далер бошед: Аз эҳтимолиятҳое, ки бартарафнашаванда ба назар мерасанд, натарсед.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд.

Доварон 6:6 Ва Исроил ба сабаби мидиёниён бағоят камбағал шуд; ва банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд заданд.

Банӣ-Исроил аз дасти мидёниён хеле камбағал шуданд ва аз Худованд мадад хостанд.

1. Дар вақти тангӣ ба сӯи Худо нидо кардан.

2. Омӯзиши таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

1. Забур 34:17 «Вақте ки одилон фарьёд мезананд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Доварон 6:7 Ва чунин воқеъ шуд, ки банӣ-Исроил барои банӣ-Исроил аз мидёниён сӯи Худованд фарьёд заданд:

Банӣ-Исроил аз Худованд фарьёд зада, бар зидди мидиёниён мадад талаб карданд.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр фарёд кардан ба Худованд метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Бартараф кардани зулм: Бар зидди Мидёниён устувор истодан

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Забур 50:15 - Ва дар рӯзи мусибат маро бихон; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

Доварон 6:8 Ва Худованд пайғамбаре назди банӣ-Исроил фиристод, ки ба онҳо гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Ман шуморо аз Миср баровардам ва аз хонаи ғуломӣ берун овардам;

Худо пайғамбареро фиристод, то ба исроилиён хотиррасон кунад, ки онҳоро аз ғуломии Миср раҳо кардааст.

1: Наҷотдиҳии Худо - Худованд исроилиёнро аз ғуломӣ наҷот дод ва ба онҳо ҳаёти нав дод ва ба мо файзу марҳамати Худро хотиррасон кард.

2: Вафодории Худо - Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва новобаста аз он ки вазъият то чӣ андоза душвор бошад ҳам, ҳамеша дар дасти мо хоҳад буд.

1: Хуруҷ 3:7-8 - Ва Худованд гуфт: «Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва доду фарёди онҳоро ба сабаби сарварони онҳо шунидам; зеро ки андӯҳи онҳоро медонам; Ва ман фуруд омадаам, то ки онҳоро аз дасти мисриён раҳо намоям, ва онҳоро аз он замин ба замини хуб ва калон, ба замине, ки шир ва асал равон аст, барорам.

2: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Доварон 6:9 Ва ман шуморо аз дасти мисриён ва аз дасти ҳамаи онҳое ки ба шумо ситам мекарданд, раҳо кардам, ва онҳоро аз пеши шумо бадар рондам, ва заминашонро ба шумо додам;

Худо банӣ-Исроилро аз ситамкорон раҳо кард ва ба онҳо замини онҳоро дод.

1: Худо содиқ аст ва ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2: Худо Худои тавоно ва меҳрубон аст, ки халқашро аз зулм наҷот медиҳад.

1: Хуруҷ 3:7-8 - Ва Худованд гуфт: «Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва фарьёди онҳоро аз сабаби сарварони онҳо шунидам; зеро ки андӯҳи онҳоро медонам; ва Ман фурӯд омадаам, то ки онҳоро аз дасти мисриён раҳо намоям, ва онҳоро аз он замин ба замини хуб ва калон, ба замине, ки шир ва асал равон аст, барорам.

2: Забур 34:17 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Доварон 6:10 Ва ман ба шумо гуфтам: Ман Худованд Худои шумо ҳастам; Аз худоёни амӯриён, ки дар замини онҳо сокинед, натарсед, лекин ба овози ман итоат накардед.

Худо ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки Ӯ Худои онҳост ва онҳо бояд ба овози Ӯ итоат кунанд, на худоёни амӯриён.

1. Натарс: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

2. Ба овози Худо итоат кунед: Гӯш кунед ва мувофиқи дастуроти Ӯ амал кунед

1. Такрори Шариат 31:8 - "Ва Худованд, Ӯст, ки пешопеши ту меравад; Ӯ бо ту хоҳад буд, ва туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад: натарс ва ҳаросон нашав".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Доварон 6:11 Ва фариштаи Худованд омада, дар зери дарахти дуб, ки дар Офро буд, ки ба Юоши Абиазригӣ тааллуқ дошт, нишаст; ва писараш Ҷидъӯн гандумро дар шаробфурӯш мекӯфт, то ки онро аз мидьёниён пинҳон кунад.

Фариштаи Худованд ба Ҷидъӯн дар зери дарахти дуб дар Офро омад, вақте ки ӯ гандум мекӯбад, то ки онро аз мидёниён пинҳон кунад.

1. Фаҳмидани ғамхории Худо дар миёни душвориҳо

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар замони душворӣ

1. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар мусибат аст. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Доварон 6:12 Ва фариштаи Худованд ба ӯ зоҳир шуда, гуфт: «Худованд бо ту аст, эй марди далер!

Худо бо касонест, ки далер ва далеранд.

1: Далерӣ қувват аст - Худо бо мо аст, вақте ки мо далер мешавем ва барои ростӣ истодаем.

2: Худо тавоноии мост - Вақте ки мо дар хотир дорем, ки Худо бо мост ва ба мо қувват мебахшад, мо метавонем далер ва далер бошем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

Доварон 6:13 Ва Ҷидъӯн ба ӯ гуфт: «Эй Парвардигори ман, агар Худованд бо мо бошад, пас чаро ин ҳама ба сари мо омад? ва куҷост он мӯъҷизаҳои Ӯ, ки падарони мо дар бораи мо гуфта буданд: "Оё Худованд моро аз Миср наовард?" вале акнун Худованд моро тарк карда, ба дасти мидьёниён супурд.

Ҷидъӯн мепурсад, ки чаро Худо онҳоро тарк кард ва иҷозат дод, ки онҳо ба дасти Мидиён супоранд, гарчанде ки падаронашон ба онҳо гуфта буданд, ки Худо онҳоро аз Миср ба вуҷуд овардааст?

1. Мушкилоти имон: истодан дар миёни мушкилот

2. Вақте ки Худо ба назар ғоиб аст: Дар таваккал устувор бошед

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 13:5-6 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон мегӯем: Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

Доварон 6:14 Ва Худованд ба вай нигариста, гуфт: «Бо ин қуввати худ бирав, ва Исроилро аз дасти мидьёниён наҷот хоҳӣ дод; оё ман туро нафиристодаам?

Худо Ҷидъӯнро даъват мекунад, ки банӣ-Исроилро бар зидди мидёниён сарварӣ кунад ва ваъда медиҳад, ки бо ӯ хоҳад буд.

1. "Даъвати Худо ба зиндагии мо: тоат ва пирӯзӣ"

2. «Қуввати Худо дар заъфи мо»

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - "Аммо ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қудрати Ман дар заъф комил шудааст"."

Доварон 6:15 Ва ӯ ба вай гуфт: «Эй Парвардигори ман, бо чӣ ман Исроилро наҷот диҳам? инак, оилаи ман дар Менашше фақир аст, ва ман дар хонаи падарам хурдтарин ҳастам.

Фариштаи Худованд аз Ҷидъӯн хоҳиш мекунад, ки Исроилро наҷот диҳад, аммо ӯ аз ҳисси нокофии худаш ғамгин мешавад, зеро оилааш фақир аст ва ӯ дар хона аз ҳама камтар аст.

1. Бартараф кардани нокофӣ: Омӯзиши қадам гузоштан дар имон

2. Қудрати камтарин: Дарси Ҷидъӯн

1. Матто 14:28-31 - Исо Петрусро даъват мекунад, ки аз қаиқ берун равад

2. 2 Қӯринтиён 12:7-10 - Таҷрибаи Павлус дар заъф қудрат доштан

Доварон 6:16 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Албатта Ман бо ту хоҳам буд, ва ту бар Мидьёниён мисли як кас зарба мезанӣ».

Худованд ваъда дод, ки ба Ҷидъӯн дар мубориза бо Мидиён кӯмак хоҳад кард.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худованд - Доварон 6:16

2. Дар муқобили душвориҳо далер будан - Доварон 6:16

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Доварон 6:17 Ва ба вай гуфт: «Агар алҳол дар назари ту файз ёфта бошам, ба ман аломате нишон деҳ, ки бо ман гуфтугӯ мекунӣ».

Ҷидъӯн аз фариштаи Худованд аломате талаб мекунад, то тасдиқ кунад, ки ӯ бо ӯ гап мезанад.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр дархости Ҷидъӯн барои нишона имони ӯро ошкор мекунад

2. Фарқият дар дуо: Омӯзиши шунидани овози Худо дар замонҳои номуайян

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш аст, ва далели чизҳои нонамоён».

2. Юҳанно 16:13 - «Вақте ки Ӯ, яъне Рӯҳи ростӣ омад, шуморо ба тамоми ростӣ роҳнамоӣ хоҳад кард».

Доварон 6:18 Аз ин ҷо дур нашав, то даме ки назди ту биёям, ва ҳадияамро берун оварда, пеши ту гузорам. Ва гуфт: «То омадани ту боз мемонам».

Ҷидъӯн аз фариштаи Худованд хоҳиш кард, ки мунтазир шавад, то ҳадяеро пеши ӯ биёрад. Фариштаба интизор шудан розӣ мешавад.

1. Мунтазири Худо ва замонаш

2. Омӯзиши сабр дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 5:7-8 Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Инак, деҳқон мунтазири меваи гаронбаҳои замин аст ва барои он сабри зиёд дорад, то даме ки борони барвақт ва охирин борид. Шумо низ сабр кунед. дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

Доварон 6:19 Ва Ҷидъӯн даромада, луқма ва кулчаҳои фатир аз як эфа орд тайёр кард: гӯштро дар сабад гузошт, ва шӯрборо дар дег андохта, зери дарахти дуб ба назди ӯ берун оварда. , ва пешкаш намуд.

Ҷидъӯн қурбонии кӯдак ва кулчаҳои фатир барои Худо тайёр кард.

1. Ба Худо иҷозат додан ба мо дар қурбонӣ роҳнамоӣ кунад

2. Қуввае, ки мо дар итоаткории бечунучаро пайдо мекунем

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Доварон 6:20 Ва фариштаи Худо ба ӯ гуфт: «Гӯшт ва кулчаҳои фатирро гирифта, бар ин санг гузор ва шӯрборо бирез». Ва ӯ чунин кард.

Фариштаи Худо ба Ҷидъӯн дастур дод, ки гӯшт ва кулчаҳои фатирро болои санг гузорад ва шӯрборо бирезад.

1. Эътироф кардани роҳнамоии Худо дар ҳолатҳои душвор

2. Итоат ба хости Худо

1. Матто 7:24-27 (Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро ба ҷо оварад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст)

2. Яъқуб 1:22 (Аммо шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед)

Доварон 6:21 Он гоҳ фариштаи Худованд нӯги асои дар дасташ бударо дароз карда, ба гӯшт ва хамиртуруш ламс кард; ва аз санг оташ бархоста, гӯшт ва фатирҳоро фурӯ бурд. Он гоҳ фариштаи Худованд аз назари ӯ дур шуд.

Фариштаи Худованд асояшро истифода бурд, то аз санг оташ берун оварад ва гӯшт ва кулчаҳои фатирро сӯзонд.

1: Мо бояд омода бошем, ки аз ҷониби Худованд барои иҷро кардани иродаи Ӯ истифода шавад.

2: Мо бояд имон дошта бошем, ки Худованд метавонад моро истифода барад, ҳатто вақте ки мо худро нокофӣ ҳис мекунем.

1: Матто 17:20 - Ба онҳо гуфт: «Аз сабаби кам имони шумо». Зеро ба ростӣ ба ту мегӯям: агар ту мисли донаи хардал имон дошта бошӣ, ба ин кӯҳ хоҳӣ гуфт:

"Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кун, он ҷо ҳаракат мекунад, ва ҳеҷ чиз барои ту ғайриимкон нахоҳад буд".

2: Ибриён 11: 1 - Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Доварон 6:22 Ва Ҷидъӯн фаҳмид, ки фариштаи Худованд аст, Ҷидъӯн гуфт: «Вой, эй Худованд Худо! зеро ки фариштаи Худовандро рӯ ба рӯ дидаам.

Ҷидъӯн фариштаи Худовандро дид ва аз тарс пур шуд.

1. Тарс дар назди Худованд

2. Таҷрибаи ҳузури Худо

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Ибриён 12:28-29 Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеафтад, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед ба Худо ибодати мақбулро бо эҳтиром ва тарс пешниҳод кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Доварон 6:23 Ва Худованд ба вай гуфт: «Салом бар ту бод! натарс: ту нахоҳӣ мурд.

Худо бо Ҷидъӯн сухан ронда, ӯро итминон дод, ки ӯ наметарсад.

1. Далерӣ дар муқобили тарс - Бо истифода аз достони Ҷидъӯн барои посух додан ба савол: "Чӣ гуна метавонам далерӣ пайдо кунам, то бо тарсу ҳаросам рӯ ба рӯ шавам?".

2. Муҳофизати Худо - Омӯзиши қудрати муҳофизат ва эътимоди Худо дар достони Ҷидъӯн.

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

2. Юҳанно 10:27-30 - Гӯсфандони Ман овози маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд. Ман ба онҳо ҳаёти ҷовидонӣ мебахшам, ва онҳо ҳеҷ гоҳ нобуд нахоҳанд шуд, ва ҳеҷ кас онҳоро аз дасти Ман нахоҳанд гирифт.

Доварон 6:24 Ва Ҷидъӯн дар он ҷо барои Худованд қурбонгоҳе сохт, ва онро Худованд-шалом номид; то имрӯз он дар Офраи Абиазриён аст.

Ҷидъӯн қурбонгоҳе барои Худованд сохт ва онро Яҳува Шалом номид.

1. Сулҳи Худо: таваккал ба Худованд дар замонҳои душворӣ

2. Қувваи бахшидани худ: Имонатонро тавассути хидмат зиндагӣ кунед

1.Ишаъё 9:6 - Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд мешавад, ба мо писар дода шудааст, ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд. Ва ӯ Маслиҳатчии аҷиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, шоҳзодаи сулҳ номида хоҳад шуд.

2.Филиппиён 4:7 - Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

Доварон 6:25 Ва дар ҳамон шаб Худованд ба вай гуфт: «Гови навраси падаратро, яъне гови дуюми ҳафтсоларо бигир, ва қурбонгоҳи Баалро, ки падарат дорад, бияфкан, боғе, ки дар назди он аст:

Худованд ба Ҷидъӯн амр фармуд, ки қурбонгоҳи Баал ва боғи назди онро вайрон кунад.

1: Мо бояд бо омодагӣ ба аҳкоми Худо итоат кунем, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар душвор бошанд.

2: Дар ҳаёти мо шикастани бутҳо озодӣ ва шодмонӣ меорад, зеро мо ба роҳи Худо таваккал мекунем.

1: Isaiah 43: 18-19 Он чиро, ки пештараро ба ёд оред, ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2: Матто 4:19 Ва ба онҳо гуфт: «Маро пайравӣ кунед, ва Ман шуморо сайёди одамон хоҳам кард».

Доварон 6:26 Ва қурбонгоҳе барои Худованд Худои худ бар болои ин санг, дар ҷои муқарраршуда бисоз, ва барзагови дуюмро бигир, ва бо ҳезуми беша, ки онро бурида хоҳӣ дод, қурбонии сӯхтанӣ биёр.

Аз ҷониби фариштаи Худованд ба Ҷидъӯн дастур дода мешавад, ки дар болои санг қурбонгоҳе барои Худованд бино кунад ва бо ҳезуми дарахти наздики он қурбонии сӯхтанӣ тақдим кунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи дастурҳои Худо

2. Қурбонии шукргузорӣ: Шукри Худованд

1. Матто 4:4, «Аммо ӯ ҷавоб дод ва гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

2. Яъқуб 1:22-25, «Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва нафси худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. чеҳраи табиии ӯ дар шиша: Зеро ӯ худро мебинад ва ба роҳи худ меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки ӯ чӣ гуна одам буд, Аммо касе ки ба қонуни комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад, вай шунавандаи фаромӯшхотир нест, балки иҷрокунандаи кор, ин одам дар кори худ баракат хоҳад ёфт».

Доварон 6:27 Ва Ҷидъӯн даҳ нафар аз навкарони худ гирифт, ва ончунон ки Худованд ба ӯ гуфта буд, амал кард; ва ҳамин тавр шуд, азбаски ӯ аз хонадони падараш ва мардуми шаҳр метарсид, рӯзона ин корро карда натавонист. , ки вай ин корро шабона кардааст.

Ҷидъӯн ба дастуроти Худо амал кард, ки қурбонгоҳи падарашро вайрон кунад, гарчанде ки аз оқибати он метарсид.

1. Дар ҳолатҳои даҳшатбор ба Худо таваккал кардан

2. Далерӣ барои итоат кардан ба фармудаҳои Худо

1. Матто 10:28 - Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 6:28 Ва ҳангоме ки мардуми шаҳр субҳи барвақт бархостанд, инак, қурбонгоҳи Баал хароб карда шуд, ва боғи назди он бурида шуд, ва барзагови дуюм бар қурбонгоҳи сохташуда қурбонӣ карда шуд. .

Ҷидъӯн қурбонгоҳи Баалро дар посух ба даъвати фариштаи барои исботи имонаш ба Худо вайрон мекунад.

1. Худо ҳамеша ба халқи худ роҳе фароҳам меорад, то имон ва эътимоди худро ба Ӯ исбот кунанд.

2. Қудрати итоаткорӣ дар вайрон кардани қурбонгоҳи Баал аз ҷониби Ҷидъӯн зоҳир мешавад.

1. Юҳанно 14:1-17 - итминони Исо, ки Ӯ ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2. 1 Юҳанно 5:3-5 - Муҳимияти дӯст доштани Худо ва риояи аҳкоми Ӯ.

Доварон 6:29 Ва онҳо ба якдигар мегуфтанд: «Кӣ ин корро кардааст? Ва чун пурсиданд ва пурсиданд, гуфтанд: «Ин корро Ҷидъӯн ибни Юош кардааст».

Ҷидъӯн барои аъмоли далеронаи имонаш ситоиш карда шуд.

1. Худо моро ба корҳои бузург даъват мекунад ва моро бо далерӣ баракат медиҳад, ҳатто вақте ки мо худро нотавон ҳис мекунем.

2. Амалҳои мо имони моро ошкор мекунанд ва Худованд ба воситаи итоаткории мо ҷалол хоҳад ёфт.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Матто 17:20 - Ӯ ҷавоб дод: «Азбаски шумо имони хеле кам доред». Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, метавонед ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, он ҷо ҳаракат мекунад". Ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

Доварон 6:30 Ва мардуми шаҳр ба Юош гуфтанд: «Писаратро берун кун, то бимирад, зеро ки қурбонгоҳи Баалро хароб кардааст, ва боғи назди онро буридааст».

Мардуми як шаҳр аз Юош талаб карданд, ки писарашро берун оварад, то ки қурбонгоҳи Баалро вайрон кунад ва боғи назди онро бурад.

1. Хатарҳои бутпарастӣ

2. Қувваи эътиқод

1. Хуруҷ 20:3-5 Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. 1 Юҳанно 5:21 Фарзандони азиз, худро аз бутҳо нигоҳ доред.

Доварон 6:31 Ва Юош ба ҳамаи онҳое ки бар зидди ӯ истода буданд, гуфт: «Оё шумо барои Баал даъво мекунед? Оё ӯро наҷот медиҳед? «Ҳар кӣ барои ӯ даъво хоҳад кард, бигзор вай ҳанӯз саҳар аст, кушта шавад;

Юош онҳоеро, ки ба ӯ муқобилат мекунанд, даъват мекунад, ки барои Баал муроҷиат кунанд ва ӯро наҷот диҳанд. Агар онҳо бовар кунанд, ки Баал худо аст, ӯ бояд барои худ даъво кунад.

1. Даъват барои ҳимояи имони мо ва муқобила бо касоне, ки ба мо мухолифат мекунанд.

2. Ёдовар мешавем, ки Худои мо тавоност ва барои дифоъ аз худ ба кумаки мо ниёз надорад.

1. Ибриён 11: 1-3 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд. Бо имон мо мефаҳмем, ки коинот бо каломи Худо офарида шудааст, ба тавре ки он чи дида мешавад, аз чизҳои намоён сохта нашудааст.

2. Матто 10:32-33 - Пас, ҳар кӣ Маро дар назди мардум эътироф кунад, Ман низ дар назди Падари Худро, ки дар осмон аст, эътироф хоҳам кард, лекин ҳар кӣ Маро дар назди одамон инкор кунад, Ман низ дар назди Падари Худро, ки дар осмон аст, инкор хоҳам кард.

Доварон 6:32 Бинобар ин дар он рӯз ӯро Ерубаал номида, гуфт: «Бигзор Баал бар зидди вай даъво кунад, зеро ки қурбонгоҳи худро хароб кардааст».

Ҷидъӯн қурбонгоҳи Баалро вайрон кард ва дар ҷавоб Ерубаал номида шуд.

1. "Қудрати итоаткорӣ: Ҷидъӯн ва харобшавии қурбонгоҳи Баал"

2. «Аҳамияти номҳо: аҳамияти Еруббаал»

1. 3 Подшоҳон 18:21 24 - Илёс пайғамбарони Баалро дар кӯҳи Кармил баҳс мекунад.

2. Матто 4:10 - Исо бо иқтибос аз Китоби Муқаддас ба васвасаи Шайтон ҷавоб медиҳад.

Доварон 6:33 Он гоҳ тамоми мидьёниён, амолеқиён ва банӣ-шарқ ҷамъ омада, гузашта, дар водии Изреъил ӯрду заданд.

Мидёниён, Амолеқиён ва дигар қабилаҳои шарқӣ барои ҷангидан бо Исроил дар водии Изреил ҷамъ шуданд.

1. Худо ҳамеша халқашро дар баробари мусибатҳо ҳифз мекунад.

2. Мо даъват шудаем, ки ба Худо таваккал кунем ва дар муқобили бадӣ устувор бошем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 45:1, «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

Доварон 6:34 Аммо Рӯҳи Худованд бар Ҷидъӯн нозил шуд, ва ӯ карнай навохт; ва Абиезар аз ақиби ӯ ҷамъ шуд.

Ҷидъӯн аз ҷониби Рӯҳулқудс қудрат дод, ки барои Худованд лашкар ҷамъ кунад.

1. Аз Рӯҳулқудс қувват мебахшад: Даъвати Ҷидъӯн

2. Даъват ба риояи иродаи Худо

1. Аъмол 1:8 - Аммо вақте ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил шуд, шумо қувват хоҳед ёфт; ва шумо дар Ерусалим ва дар тамоми Яҳудо ва Сомария ва то охири замин шоҳидони Ман хоҳед буд.

2. Юҳанно 15:16 - Шумо Маро интихоб накардаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва таъин кардам, ки биравед ва мева оваред, ва меваи шумо бимонад, то ҳар он чи аз Падар ба исми Ман талаб кунед, Ӯ ба шумо ато кунад.

Доварон 6:35 Ва қосидонро ба тамоми Менашше фиристод; ки низ аз паси ӯ ҷамъ омада буданд, ва қосидонро назди Ошер, ба Забулун ва Нафтолӣ фиристод; ва ба пешвози онҳо баромаданд.

Ҷидъӯн ба сибтҳои Менашше, Ашер, Забулун ва Нафталӣ қосидон фиристод, то ки лашкар ҷамъ кунанд, то бар зидди Мидёниён ҷанг кунанд.

1. Қувваи ягонагӣ - Доварон 6:35

2. Имон дар амал - Доварон 6:35

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Яъқуб 2:14-17 - "Эй бародарони ман, чӣ фоида дорад, агар касе гӯяд, ки имон дорад, аммо аъмол надорад? Оё имон ӯро наҷот дода метавонад? ... Ҳамин тавр, имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад. , мурдааст."

Доварон 6:36 Ва Ҷидъӯн ба Худо гуфт: «Агар Исроилро бо дасти Ман наҷот хоҳӣ дод, чунон ки гуфтаӣ:

Ҷидъӯн фурӯтанона аз Худо хоҳиш мекунад, ки Исроилро тавассути дасти ӯ наҷот диҳад.

1: Ба Худованд таваккал кунед, зеро ки Ӯ амин аст ва ваъдаҳояшро иҷро хоҳад кард.

2: Ирода ва мақсади Худоро барои ҳаёти мо эътироф ва қабул кунед.

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Доварон 6:37 Инак, пашми пашмро дар фарш хоҳам гузошт; ва агар шабнам танҳо бар пашм бошад, ва он бар тамоми замин хушк бошад, пас хоҳам донист, ки Ту Исроилро бо дасти Ман наҷот хоҳӣ дод, чунон ки ту гуфтай.

Ҷидъӯн аз Худо хоҳиш кард, ки ба ӯ исбот кунад, ки Худо Исроилро тавассути дасти ӯ наҷот медиҳад.

1. Ба ваъдаҳои Худо имон оваред

2. Дар замонҳои душвор роҳнамоии Худоро биҷӯед

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Доварон 6:38 Ва ҳамин тавр шуд, зеро ки фардо барвақт бархоста, пашмро ба ҳам печонд, ва шабнамро аз пашм, як косаи пур аз об ронд.

Ҷидъӯн ваъдаи наҷоти Худоро санҷида, бо истифода аз пашм ва шабнам аз Худо нишона пурсид.

1. Боварӣ ба вафодории Худо

2. Қудрати озмоиши ваъдаҳои Худо

1. Ирмиё 33:3 - "Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва беақлро, ки шумо намедонед, ба шумо мегӯям."

2. Ибриён 11: 1 - "Акнун имон боварӣ ба он чизест, ки мо ба он чизе ки умедворем ва итминон ба он чизе ки намебинем".

Доварон 6:39 Ва Ҷидъӯн ба Худо гуфт: «Бигзор ғазаби Ту бар ман гарм нашавад, ва ман фақат як бор сухан хоҳам гуфт: бигзор ман имтиҳон кунам, аммо як бор бо пашм; бигзор он акнун танҳо бар пашм хушк шавад, ва бар тамоми замин шабнам бошад.

Ҷидъӯн ба Худо дуо кард, ки қудрати худро исбот кунад ва аз Ӯ хоҳиш кард, ки пашмро хушк кунад ва замин шабнам бошад.

1. Худо мехоҳад, ки мо ҳатто дар ҳолатҳои душвор ба Ӯ ва қудрати Ӯ таваккал кунем.

2. Вақте ки мо дар шак ҳастем, бояд ба Худо рӯй оварем ва аз Ӯ нишона бихоҳем.

1. Яъқуб 1:5-6 Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон, бидуни шубҳа пурсад

2. Ишаъё 40:29-31 Ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Доварон 6:40 Ва Худо он шаб чунин кард, зеро ки он танҳо бар пашм хушк буд, ва дар тамоми замин шабнам буд.

Худо шабнамро бар замин гузошт, на бар пашм, чунон ки Ҷидъӯн талаб карда буд.

1.Худо бар ҳама корҳост

2. Худо ба дархостҳои мо ҷавоб медиҳад

1. Ишаъё 55:9 - Чунки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

2. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст.

Доварони 7-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 7:1-8 камшавии лашкари Ҷидъӯнро тасвир мекунад. Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Ҷидъӯн ва лашкари сию ду ҳазорнафарии ӯ дар назди чашмаи Ҳарод ӯрду задаанд ва омодаанд, ки ба муқобили Мидёниён муқобилат кунанд. Бо вуҷуди ин, Худо ба Ҷидъӯн мегӯяд, ки лашкараш хеле зиёд аст ва ба ӯ дастур медиҳад, ки эълон кунад, ки ҳар кӣ метарсад ё метарсад, бояд тарк кунад. Дар натиҷа, бисту ду ҳазор нафар рафта, танҳо даҳ ҳазор нафар боқӣ мемонанд.

Сархати 2: Дар Доварон 7:9-14 идома дода, он дар бораи коҳиши минбаъдаи лашкари Ҷидъӯн аз ҷониби Худо тавассути раванди интихоб нақл мекунад. Худованд ба Ҷидъӯн супориш медиҳад, ки даҳ ҳазор марди боқимондаро ба об фуровараd ва бингар, ки чӣ тавр онҳо менӯшанд. Онҳое, ки зону зада, аз дастонашон менӯшанд, аз онҳое, ки мисли сагҳо об мезананд, ҷудо мешаванд. Сесад нафар аз рӯи ин меъёр интихоб карда мешаванд ва боқимондаҳо ба хона фиристода мешаванд.

Сархати 3: Доварони 7 бо нақл ба анҷом мерасанд, ки дар он Ҷидъӯн ва сесад нафараш ба лагери Мидиониён ҳамлаи ногаҳонӣ мекунанд. Дар Доварон 7:15-25 гуфта мешавад, ки пеш аз он ки ба ҷанг ворид шавад, Худо Ҷидъӯнро ором мегардонад ва ба ӯ иҷозат дод, ки хоберо, ки яке аз сарбозони Мидёнӣ нақл кардааст, бишнавад, ки хоб ҳамчун аломати шикасти дар пешистодаи онҳо аз дасти Исроил таъбир шудааст. Ҷидъӯн аз ин ваҳй рӯҳбаланд шуда, сесад нафари худро ба се гурӯҳ тақсим мекунад, ки бо карнайҳо, зарфҳои холӣ ва машъалҳо дар даруни онҳо пинҳон шудаанд. Онҳо дар вақти шаб ӯрдугоҳи

Мидёниёнро иҳота мекунанд ва ҳамзамон карнайҳои худро навохта, кӯзаҳои онҳоро мешикананд, ки чароғро равшан мекунанд ва фарёд мезананд: «Шамшер барои Худованд ва барои Ҷидъӯн!» Садо Мидёниёнро, ки ба ваҳму воҳима ба муқобили ҳамдигар бармегарданд, ошуфта ва даҳшатнок мекунад ва дар натиҷа шикасти онҳо мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 7 пешниҳод мекунанд:
Коҳиши лашкари Ҷидъӯн аз мардони тарсончак;
Раванди интихобӣ интихоби сесад мард дар асоси услуби нӯшокӣ;
Ҳамлаи ногаҳонӣ ба лагери Мидиён нофаҳмиҳо ва мағлубият.

Таваҷҷӯҳ ба коҳиши лашкари Ҷидъӯн аз мардони тарсу ҳарос;
Раванди интихобӣ интихоби сесад мард дар асоси услуби нӯшокӣ;
Ҳамлаи ногаҳонӣ ба лагери Мидиён нофаҳмиҳо ва мағлубият.

Дар ин боб ба кам кардани лашкари Ҷидъӯн ва ҳамлаи ногаҳонии баъдӣ ба лагери Мидёниён тамаркуз мекунад. Дар Доварон 7 зикр шудааст, ки Худо ба Ҷидъӯн дастур медиҳад, ки артиши худро кам кунад, зеро он хеле калон аст. Бисту ду ҳазор мардони тарсу ҳарос пас аз додани иҷозати рафтан рафтанд ва танҳо даҳ ҳазор сарбоз боқӣ мондаанд.

Дар Доварон 7 идома дода, Худо лашкари Ҷидъӯнро тавассути раванди интихоб дар асоси он, ки чӣ тавр онҳо об менӯшанд, коҳиш медиҳад. Танҳо онҳоеро, ки зону зада, аз дастонашон менӯшанд, интихоб мешаванд, дар ҳоле ки онҳое, ки мисли сагҳо об мезананд, ба хона фиристода мешаванд. Сесад нафар аз ин меъёр гузашта, дар ҳайати нерӯҳои Ҷидъӯн боқӣ мемонанд.

Доварони 7 бо нақл ба анҷом мерасанд, ки Ҷидъӯн ва сесад нафари баргузидаи ӯ ба ӯрдугоҳи Мидёниён ҳамлаи ногаҳонӣ мекунанд. Пеш аз ворид шудан ба ҷанг, Худо Ҷидъӯнро тасаллӣ дод ва ба ӯ иҷозат дод, ки хоберо, ки яке аз сарбозони душман нақл кардааст, бишнавад, ки хоб ҳамчун аломати шикасти дар пешистодаи онҳо аз дасти Исроил маънидод мешавад. Ҷидъӯн аз ин ваҳй рӯҳбаланд шуда, сесад нафари худро ба се гурӯҳ тақсим мекунад, ки бо карнайҳо, зарфҳои холӣ ва машъалҳо дар даруни онҳо пинҳон шудаанд. Онҳо дар вақти шаб лагери Мидёниёнро иҳота мекунанд ва ҳамзамон карнайҳои худро навохта, кӯзаҳои онҳоро, ки чароғро равшан мекунанд, мешиканад ва шиорҳоеро, ки номи Худоро ба забон меоранд, мезананд. Садо Мидёниёнро, ки ба ваҳму воҳима муқобили ҳамдигар мезананд, ошуфта ва даҳшатнок мекунад, ки дар натиҷа онҳо аз Ҷидъӯн ва лашкари хурд, вале аз ҷиҳати стратегӣ интихобшудаи ӯ шикаст хӯрданд.

Доварон 7:1 Ва Ерубаал, ки Ҷидъӯн аст, ва тамоми қавме ки бо ӯ буданд, барвақт бархоста, дар канори чоҳи Ҳарӯд ӯрду заданд, ба тавре ки лашкари Мидёниён дар тарафи шимолии онҳо, дар канори теппа қарор доштанд. аз Море, дар води.

Ҷидъӯн ва лашкари ӯ барои муқобила бо Мидиён омодагӣ мегиранд.

1: Мо бояд омода бошем, ки бо далерӣ ва имон ба мушкилот муқобилат кунем.

2: Худо ба касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, қувват ва ҷасорат медиҳад.

1: 1 Вақоеънома 28:20 - "Қавӣ ва далер бош ва корро ба ҷо овар. Натарс ва рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худо, Худои ман, бо туст".

2: Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад".

Доварон 7:2 Ва Худованд ба Ҷидъӯн гуфт: «Қавмҳое ки бо ту ҳастанд, аз ҳад зиёданд, ки мидёниёнро ба дасти онҳо диҳам, мабодо Исроил бар ман фахр карда, гӯянд: "Дасти Ман маро наҷот дод".

Худо ба Ҷидъӯн хотиррасон кард, ки ҳатто бо лашкари зиёд муваффақият то ҳол аз Худо вобаста аст.

1. Ёдоварӣ аз ҳокимияти Худо дар ғалабаҳои мо

2. Боварӣ ба қудрати Худо барои бартараф кардани душвориҳо

1. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2. 2 Вақоеънома 20:17 - Дар ин ҷанг ба шумо лозим нест. Истеъмоли худро нигоҳ доред, мавқеи худро нигоҳ доред ва наҷоти Худовандро барои шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед.

Доварон 7:3 Пас, акнун назди мардум рафта, ба гӯши мардум мавъиза кунед ва бигӯед: «Ҳар кӣ тарсу ҳарос бошад, баргардад ва барвақт аз кӯҳи Ҷилъод биравад». Ва бисту ду ҳазор нафар аз мардум баргаштанд; ва даҳ ҳазор нафар боқӣ монданд.

Ҷидъӯн аз исроилиён хоҳиш кард, ки назди мардум бираванд ва эълон кунанд, ки ҳар кӣ тарсу ҳарос дорад, бояд аз кӯҳи Ҷилъод баргардад. Дар натиҷа 22 000 нафар баргаштанд ва 10 000 нафар боқӣ монданд.

1. Қувваи имон бар тарс

2. Қувваи фаҳмиш

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Румиён 8:15 - "Зеро ки шумо рӯҳеро нагирифтед, ки шуморо боз ба тарс ғулом гардонад, балки Рӯҳи фарзандиро қабул кардаед. Ва мо ба воситаи Ӯ нидо мекунем: "Эй Або, Падар!

Доварон 7:4 Ва Худованд ба Ҷидъӯн гуфт: «Мардум ҳанӯз хеле зиёд аст; онҳоро ба об фуруд овар, ва Ман онҳоро дар он ҷо барои ту меозмоям; ва ҳар кӣ ба ту гӯям, ки "Ин бо ту нахоҳад рафт, вай нахоҳад рафт".

Худо ба Ҷидъӯн дастур дод, ки мардумро ба об биёрад, то онҳоро озмоиш кунад.

1. Худованд моро меозмояд: Омӯзиши ҳадафҳо ва нақшаҳои Худо барои ҳаёти мо

2. Афзалиятҳои Худо: Омӯзиши фаҳмидани ирода ва роҳнамоии Худо дар ҳаёт

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Ва шумо тамоми роҳеро, ки Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар биёбон бурдааст, ба ёд оваред, то ки шуморо фурӯтан созад ва шуморо бисанҷад, то бидонед, ки он чи дар дил доред, оё аҳкоми ӯро риоя кунад ё не. Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонид ва бо манн ғизо дод, ки на шумо медонистед ва на падарони шумо медонистанд, то ба шумо бидонед, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад, балки одам бо ҳар сухане, ки аз он бармеояд, зиндагӣ мекунад. даҳони Худованд.

2. Ибриён 4:12-13 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дил. Ва ҳеҷ махлуқе аз назари ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба ӯ ҳисобот диҳем.

Доварон 7:5 Ва ӯ қавмро ба сӯи об фуровард, ва Худованд ба Ҷидъӯн гуфт: «Ҳар кӣ обро бо забони худ чакад, мисли саг латукӯб мекунад, ӯро танҳо бигузор; ҳамин тавр ҳар касе ки зону зада, менӯшад.

Ҷидъӯн ба фармони Худо гӯш дод ва мардумро ба сӯи об бурд.

1. Дастурҳои Худо бояд содиқона риоя шаванд

2. Итоати фармудаҳои Худо боиси баракат мегардад

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ битарс, дар итоат ба Ӯ рафтор намо, ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риояи аҳком ва аҳкоми Худовандро, ки ман имрӯз ба ту барои некӯаҳволии ту медиҳам?»

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Аммо агар хизмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ парастиш хоҳед кард: оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё ба худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо зиндагӣ мекунед . Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Доварон 7:6 Шумораи онҳое, ки даст ба даҳони худ гузошта, хӯрда, сесад нафар буданд, лекин тамоми мардуми боқимонда зону зада, барои об нӯшиданд.

Артиши Ҷидъӯн то 300 нафар кам шуд, ки онҳо обро бо дастонашон чакконданд, дар ҳоле ки тамоми лашкар саҷда мекарданд, то менӯшанд.

1. Худо аксар вақт захираҳои моро барои нишон додани қудрати худ маҳдуд мекунад.

2. Худо метавонад ҳатто хурдтарин гурӯҳи одамонро барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

1. 2 Подшоҳон 3: 15-16 - Ва акнун ба ман як оҳангар биёред. Ва ҳангоме ки навозанда менавохт, дасти Худованд бар ӯ омад. Ва гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: ин водиро пур аз хандақҳо соз».

2. 1 ба Қӯринтиён 1:26-29 - Зеро ки шумо, эй бародарон, даъвати худро мебинед, ки чӣ тавр бисьёр хирадмандон ба ҳасби ҷисм даъват карда нашудаанд, на бисьёр тавоноҳо ва на бисьёр олиҷаноб, лекин Худо нодонони

ҷаҳонро баргузид, то хирадмандонро ба иштибоҳ андохтан; ва Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то чизҳои тавоноро халалдор созад; Ва пасттарин чизҳои ҷаҳон ва чизҳои хорнашавандаро Худо баргузидааст, бале, ва чизҳои ғайриқонуниро, то ки чизҳои мавҷударо нобуд созад: то ки ҳеҷ башар дар ҳузури Ӯ фахр накунад.

Доварон 7:7 Ва Худованд ба Ҷидъӯн гуфт: «Ба воситаи сесад нафаре, ки латукӯб кардаанд, туро наҷот хоҳам дод, ва мидьёниёнро ба дасти ту хоҳам супурд; ва тамоми қавми дигар ҳар яке ба ҷои худ бираванд».

Худо ба Ҷидъӯн мегӯяд, ки ӯ ва банӣ-Исроилро наҷот дода, ҳамагӣ сесад нафарро барои мағлуб кардани мидиёниён истифода хоҳад бурд.

1. Худо метавонад корҳои ғайриимконро иҷро кунад - Доварон 7:7

2. Ба ризқи Худо имон оваред - Доварон 7:7

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

2. Матто 19:26 - Исо ба онҳо гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

Доварон 7:8 Ва қавм хӯрок ва карнайҳои худро ба дасти худ гирифтанд, ва ӯ тамоми боқимондаи Исроилро ҳар кас ба хаймаи худ фиристод, ва он сесад нафарро нигоҳ дошт; ва лашкари Мидьён дар зераш дар водӣ буд.

Ҷидъӯн 300 нафарро барои ҷанг бар зидди лашкари зиёди мидёниён фиристод, дар ҳоле ки боқимондаи исроилиён ба хаймаҳои худ баргаштанд.

1. Қувваи кам: Омӯзиши эътимод ба Худо барои анҷом додани корҳои бузург

2. Дар имон устувор истода: Донистани он ки кай ба роҳнамоии Худо пайравӣ кардан лозим аст

1. Матто 16:24-25 - Он гоҳ Исо ба шогирдонаш гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад, вале ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Доварон 7:9 Ва воқеъ шуд дар ҳамон шаб, ки Худованд ба вай гуфт: «Бархез, назди лашкар фуруд ояд; зеро ки онро ба дасти ту супурдам.

Худо ба воситаи лашкари хурд, вале ҷасури Ҷидъӯн исроилиёнро ғалаба кард.

1: Мо набояд аз андозаи худ рӯҳафтода шавем, балки ба қудрат ва қудрати Худо такя кунем.

2: Мо бояд далер бошем ва дилпур бошем, ки Худо моро ба пирӯзӣ ҳидоят мекунад.

1: Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр кӯчонида шаванд.

2: Isaiah 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Доварон 7:10 Аммо агар аз фуруд омадан тарсидӣ, бо бандаи худ Фуро ба лашкар фуруд овар.

Артиши Ҷидъӯн аз 32 000 нафар то 300 нафар кам карда шуд, то ки мидиёнҳоро мағлуб кунад.

1: Агар мо ба Худо таваккал кунем, мо метавонем бо вуҷуди душвориҳои зиёд ғолиб шавем.

2: Худо метавонад одамони камтаринро истифода барад, то иродаи худро иҷро кунад.

1:1 Қӯринтиён 1:27-29 - Худо он чиро, ки дар ҷаҳон беақл аст, интихоб кард, то доноёнро шарманда кунад, ва он чи дар ҷаҳон нотавон бошад, то тавоноро шарманда кунад.

2:2 Вақоеънома 14:11 - Осо ба Худованд Худои худ нидо кард: «Худовандо!

Доварон 7:11 Ва ту чӣ мегӯянд, хоҳӣ шунид; ва баъд аз он дастҳои ту қавӣ хоҳанд шуд, то ки сӯи лашкар фуруд оянд. Он гоҳ ӯ бо ғуломи худ Фӯра ба беруни одамони мусаллаҳ, ки дар лашкар буданд, фурӯд омад.

Ҷидъӯн он чиро, ки лагери душман мегӯяд, мешунавад ва қувват мебахшад, ки фуруд ояд ва бо онҳо рӯ ба рӯ шавад. Пас аз он ӯ бо ғуломи худ Фура ба беруни лагери душман фуруд меояд.

1. Қувваи шунавоӣ: Аз қарори далеронаи Ҷидъӯн омӯхтан

2. Қудрати тоъат: Пайравӣ аз фармони Худо ва гирифтани савоби он

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

Доварон 7:12 Ва Мидёниён ва Амолеқиён ва тамоми писарони шарқ дар водӣ мисли малахҳо бисьёр буданд; ва шутурони онҳо мисли реги соҳили баҳр бешумор буданд.

Шумораи зиёди мидьёниён, Амолеқиён ва дигар халқҳои шарқӣ дар водӣ ҷамъ омада буданд, ки шутурони онҳо аз ҳад зиёд буданд, ки ҳисоб кардан ғайриимкон буд.

1. Худо метавонад бо шумораи ками одамон корҳои ғайриимконро анҷом диҳад.

2. Худо метавонад шумораи зиёди душманони Худро барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

1. Доварон 6:12–16

2. Хуруҷ 17:8–13

Доварон 7:13 Ва ҳангоме ки Ҷидъӯн омад, инак, марде хоберо ба рафиқи худ нақл карда, гуфт: «Инак, хоб дидам, ва инак, як кулчаи нони ҷав ба лашкари Мидьён афтод. ва ба хайма омада, онро зад, ки афтид ва чаппа гардонд, ки хайма дар канор буд.

Марде аз лашкари Ҷидъӯн хоберо нақл мекунад, ки дар он як кулчаи нони ҷав ба лагери Мидиён омада, хаймаро афтонд.

1. Қувваи хобҳо - Худо тавассути хобҳои мо бо мо гап мезанад ва метавонад онҳоро барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

2. Қувваи ғайричашмдошти заъиф - Худо метавонад ҳатто нотавонтаринҳои моро барои пирӯзӣ истифода барад.

1. Дониёл 2:27-28 - "Дониёл ба подшоҳ ҷавоб дод ва гуфт: "Ҳеҷ хирадмандон, ҷодугарон, ҷодугарон ё ситорашиносон сирри подшоҳро нишон дода наметавонанд, аммо дар осмон Худое ҳаст, ки асрорро ошкор мекунад. , ва ӯ ба подшоҳ Набукаднесар маълум кард, ки дар рӯзҳои охир чӣ мешавад: хоб ва рӯъёҳои сари ту, ки дар бистар хобидай, инҳоянд».

2. 2 Вақоеънома 20:15 - «Ва ӯ гуфт: «Гӯш кунед, эй тамоми Яҳудо ва сокинони Ерусалим ва подшоҳ Еҳӯшофот: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин лашкари бузург натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки ҷанг аст. на аз они ту, балки аз они Худо.

Доварон 7:14 Ва рафиқаш дар ҷавоб гуфт: «Ин ба ҷуз шамшери Ҷидъӯн ибни Юош, ки марди исроилӣ буд, чизи дигаре нест, зеро ки Худо Мидьён ва тамоми лашкарро ба дасти ӯ таслим кардааст».

Имоне, ки Ҷидъӯн ба Худо дошт, ба ӯ имкон дод, ки мидиёнҳоро мағлуб кунад.

1. Вафодории Худо ба мо имкон медиҳад, ки ҳар гуна монеаҳоро паси сар кунем.

2. Ба қудрати имон ба Худо бовар кунед, ки моро ба пирӯзӣ мерасонад.

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Доварон 7:15 Ва чун Ҷидъӯн сухани хоб ва таъбири онро шунид, саҷда кард ва ба лашкари Исроил баргашта, гуфт: «Бархез! зеро ки Худованд лашкари Мидьёнро ба дасти ту супурд.

Вақте ки Ҷидъӯн хоб ва таъбири онро шунид, саҷда кард ва банӣ-Исроилро рӯҳбаланд кард ва гуфт, ки Худованд лашкари Мидьёнро ба дасти онҳо супурд.

1. Худо моро барои ҷанг муҷаҳҳаз мекунад: эътимод ба қудрати Худованд

2. Ғалаба кардани тарс тавассути имон ба Худованд

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13:6 - "Пас, мо бо итминон гуфта метавонем: Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Доварон 7:16 Ва сесад нафарро ба се даста тақсим карда, дар дасти ҳар кас карнай бо кӯзаҳои холӣ ва чароғҳо дар кӯза гузошт.

Ҷидъӯн одамони худро ба се даста тақсим карда, ба ҳар кас як карнай, як кӯзаи холӣ ва чароғе дар дохили кӯза медиҳад.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр мардони Ҷидъӯн душвориҳои ба назар ғайриимконро паси сар карданд

2. Далерӣ дар муқобили тарс: вокуниши содиқи Ҷидъӯн ба вазъияти ногувор

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Доварон 7:17 Ва Ӯ ба онҳо гуфт: «Ба ман нигоҳ кунед ва ҳамин тавр кунед; ва инак, вақте ки ман ба беруни ӯрдугоҳ меоям, ончунон хоҳад буд, ки ман, чунон ки мекунам, шумо низ амал кунед».

Ҷидъӯн ба артиши худ дастур медиҳад, ки ҳамон чизеро, ки ӯ ба беруни лагер наздик мешавад, иҷро кунад.

1) Нақшаи Худо комил аст ва ба воситаи итоат амал мекунад; 2) Усулҳои Худо барои муваффақияти нақшаи Ӯ заруранд.

1) Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст дорӣ, ба аҳкоми Ман итоат хоҳед кард.»; 2) Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

Доварон 7:18 Вақте ки ман ва ҳамаи онҳое ки бо ман ҳастанд, бо карнай навохтам, шумо низ дар ҳар тарафи тамоми ӯрдугоҳ карнайҳоро навозед ва бигӯед: "Шамшери Худованд ва Ҷидъӯн".

Ҷидъӯн ба одамони худ дастур медиҳад, ки карнай навохта, эълон кунанд, ки шамшери Худованд ва Ҷидъӯн бар онҳост.

1. Дар душвориҳо ба Худованд таваккал кардан

2. Қувваи таблиғ дар ҷанги рӯҳонӣ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба макрҳои иблис муқобилат карда тавонед.

Доварон 7:19 Ва Ҷидъӯн ва сад нафаре ки бо ӯ буданд, дар ибтидои посбони миёна ба беруни ӯрдугоҳ омаданд; ва онҳо танҳо соатро нав гузошта буданд, ва карнайҳо навохтанд ва кӯзаҳои дар даст бударо шикастанд.

Ҷидъӯн ва 100 нафараш дар посбонии нисфи шаб ба канори ӯрдугоҳ омада, карнай навохтанд ва кӯзаҳои онҳоро шикастанд.

1. Қувваи Худо дар заъфи мо комил аст

2. Далерӣ дар муқобили зулм

1. 2 Қӯринтиён 12:9 "Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст".

2. Забур 27:1 "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

Доварон 7:20 Ва се даста карнайҳо навохтанд, кӯзаҳоро шикастанд, ва чароғҳоро дар дасти чапашон, ва карнайҳоро дар дасти росташон нигоҳ медоштанд, то ки навозанд; ва фарьёд заданд: «Шамшери Худованд ва Ҷидъӯн .

Ҷидъӯн ва се дастаи ӯ карнайҳо навохтанд ва кӯзаҳоро шикастанд, дар ҳоле ки чароғҳо дар дасти чапашон ва карнайҳо дар росташон буданд, ва фарьёд заданд, ки бо шамшери Худованд ва Ҷидъӯн меҷанганд.

1. Имон ба Худованд: Мубориза бо ҷасорат ва эътимод

2. Итоати вафодор: Пайравӣ аз фармони Худо ба сӯи пирӯзӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

Доварон 7:21 Ва онҳо дар гирду атрофи ӯрдугоҳ ҳар кас дар ҷои худ меистоданд; ва тамоми лашкар давида, гиря карданд ва гурехтанд.

Лашкари Ҷидъӯн қароргоҳи душманро ихота карда, онҳоро аз тарс гурехт.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, ки дар муқобили тарс устувор истодаем.

2. Далерӣ аз бовар кардан ба он меояд, ки Худо бо мост.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 7:22 Ва сесад нафар карнайҳо навохтанд, ва Худованд шамшери ҳар касро бар зидди рафиқи худ, ҳатто дар тамоми лашкар гузошт; ва лашкар ба Байт-Шитто дар Сарат, ва ба сарҳади Абилмеҳӯло, то Таббот гурехт.

Ҷидъӯн ва 300 нафараш карнайҳои худро навохтанд ва Худованд онҳоро водор намуд, ки ба якдигар муқобилат кунанд, ки дар натиҷа ба шаҳрҳои гирду атроф фирори оммавӣ оварда расонд.

1. Худо метавонад рақамҳои хурдро барои ғалабаҳои бузург истифода барад.

2. Мо бояд ҳамеша ба Худованд ва қудрати илоҳии Ӯ таваккал кунем.

1. Луқо 1:37 - Зеро ки дар назди Худо ҳеҷ чиз ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам, шумо навдаҳо: Ҳар кӣ дар Ман бимонад, ва Ман дар вай, меваи фаровон медиҳад, зеро бе Ман ҳеҷ кор карда наметавонед.

Доварон 7:23 Ва мардони Исроил аз Нафталӣ, аз Ошер ва аз тамоми Менашше ҷамъ омада, ба дунболи мидьёниёнро таъқиб карданд.

Исроилиён аз сибтҳои Нафталӣ, Ашер ва Менашше муттаҳид шуда, Мидиёнро таъқиб карданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ғалаба оварад

2. Имон дар амал: Омӯзиши артиши Ҷидъӯн

1. Аъмол 4:32-35 - Ва шумораи зиёди имондорон аз як дил ва як ҷон буданд; ва касе нагуфтааст, ки ягон чизи дороиаш аз они худаш аст, балки ҳама чизи умумӣ доранд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе ёри худро боло мебарад. Вале вой бар ҳоли танҳоӣ, ки афтад, Ки касе надорад, ки ӯро бархостанд.

Доварон 7:24 Ва Ҷидъӯн қосидонро ба тамоми кӯҳи Эфроим фиристода, гуфт: «Ба муқобили мидёниён фуруд омада, обро ба Байт-Бора ва Урдун пешопеши онҳо бигиред». Он гоҳ тамоми мардуми Эфроим ҷамъ шуда, обро ба Байт-Бора ва Урдун бурданд.

Ҷидъӯн қавми Эфроимро даъват кард, ки ба муқобили мидёниён фуруд оянд ва обро ба Байтбора ва Урдун баранд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо барои пирӯзӣ

2. Якҷоя кор кардан барои бартараф кардани монеаҳо

1. Ишаъё 43:2 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро намехӯрад. "

2. Матто 18:20 "Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам".

Доварон 7:25 Ва онҳо ду мири Мидьён Ореб ва Заибро гирифтанд; ва Оребро бар санги Ореб куштанд, ва Заибро дар майзори Зееб куштанд, ва Мидьёнро таъқиб карданд, ва каллаҳои Ореб ва Заибро ба Ҷидъӯн дар он тарафи Урдун оварданд.

Ҷидъӯн ва одамонаш ду шоҳзодаи Мидиён Ореб ва Заибро мағлуб карданд ва онҳоро дар ҷанг куштанд ва сарҳои онҳоро ба Ҷидъӯн дар он тарафи Урдун оварданд.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Ҷидъӯн халқашро ба ғалаба бурд

2. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои рафъи мушкилот

1. Эфсӯсиён 6:10-20 - Зиреҳи Худоро пӯшидан

2. Забур 18:2 - Худованд Санг ва қалъаи ман аст

Доварони 8-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 8:1-21 таъқиби Ҷидъӯн ва ғалабаи подшоҳони Мидиёнро тасвир мекунад. Пас аз ҷанг бар зидди Мидиён, Эфроимиён бо Ҷидъӯн рӯ ба рӯ мешаванд, зеро онҳоро ба ҷанги аввал дохил накардааст. Ҷидъӯн хашми онҳоро моҳирона паҳн карда, кӯшишҳои қаблии онҳоро ситоиш мекунад ва таъкид мекунад, ки ғалабаи онҳо дастоварди коллективӣ буд. Пас аз он ӯ ду подшоҳи Мидьён, Забаҳ ва Залмуннроро таъқиб карда, онҳоро асир мекунад ва бармегардад, то бо Эфроимиён муқовимат кунад. Ин дафъа онҳоро барои паст задани дастовардҳои худ дар муқоиса бо онҳо сарзаниш мекунад ва хашми онҳоро бо сухани хирадмандона ором мекунад.

Сархати 2: Дар Доварон 8:22-32 идома дода, он дархости Ҷидъӯнро дар бораи ғаниматҳои ҷангӣ аз подшоҳони мағлубшуда нақл мекунад. Ӯ аз ҳар як сарбозаш хоҳиш мекунад, ки гӯшворҳоеро, ки аз душман ҳамчун ғанимат гирифтаанд, саҳм гузоранд. Бо ин гӯшворҳо Ҷидъӯн эфодро либоси муқаддасе месозад, ки бо вазифаи коҳинон алоқаманд аст, гарчанде он баъдтар доми бутпарастии Исроил мегардад. Сипас ин боб давраи сулҳро дар Исроил дар замони зиндагии Ҷидъӯн таъкид мекунад.

Сархати 3: Доварони 8 бо нақл ба анҷом мерасанд, ки Ҷидъӯн пас аз чил сол ҳукмронии Исроил мемирад. Дар Доварон 8:33-35 гуфта мешавад, ки пас аз марги Ҷидъӯн, Исроил ба ҷои содиқ мондан ба Худое, ки онҳоро аз зулм наҷот додааст, ба бутпарастӣ баргашта, ба Баал саҷда мекунад. Исроилиён эҳсон ва аҳди Худоро бо онҳо дар хотир надоранд, балки аз паи худоёни козиб мераванд.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 8 пешниҳод мекунанд:
Ҷустуҷӯи Ҷидъӯн ва ғалаба бар подшоҳони Мидён бо Эфроимиён мухолифат мекунад;

Дархост барои ғаниматҳои эфодӣ;
Марги Ҷидъӯн ва бозгашти Исроил ба бутпарастӣ.

Таваҷҷӯҳ ба таъқиби Ҷидъӯн ва пирӯзӣ бар подшоҳони Мидёнӣ бо Эфроимиён мухолифат мекунад;
Дархост барои ғаниматҳои эфодӣ;
Марги Ҷидъӯн ва бозгашти Исроил ба бутпарастӣ.

Дар ин боб ба таъқиби Ҷидъӯн ва пирӯзӣ бар подшоҳони Мидёнӣ, дархости ӯ барои ғаниматҳои ҷангӣ ва рӯйдодҳои баъд аз марги ӯ тамаркуз мекунад. Дар Доварон 8 зикр шудааст, ки Ҷидъӯн бо эфроимиён, ки аз дохил нашудан дар набарди ибтидоӣ бар зидди мидиёниён ғамгин буданд, рӯ ба рӯ мешавад. Вай хашму газаби онхоро мохирона пароканда карда, кушишхои пештараи онхоро таъриф карда, ягонагиро таъкид мекунад. Сипас Ҷидъӯн ду подшоҳи Мидёнро таъқиб карда, онҳоро асир мекунад ва бомуваффақият дубора бо эфроимиён рӯбарӯ мешавад.

Дар Доварони 8 идома дода, Ҷидъӯн аз аскарони худ ғанимати ҷангиро талаб мекунад, ки гӯшворҳоеро, ки аз душмани мағлубшуда гирифта шудааст, талаб кунад. Бо ин ғаниматҳо ӯ эфодро либоси муқаддасе сохт, ки бо вазифаҳои коҳинон алоқаманд аст. Аммо, ин эфод баъдтар ба доми исроилиён табдил меёбад, зеро онҳо ба амалҳои бутпарастӣ машғул мешаванд.

Доварон 8 бо он хулоса мекунанд, ки Ҷидъӯн чиҳил сол пеш аз маргаш бар Исроил ҳукмронӣ мекард. Пас аз марги ӯ, Исроил ба ҷои ба Худое, ки онҳоро аз зулм наҷот додааст, содиқ мондан ба Баал саҷда кардан ба бутпарастӣ бармегардад. Мардум меҳрубонӣ ва аҳди Худоро бо онҳо фаромӯш мекунанд, вақте ки онҳо аз паи худоёни козиб бори дигар бадбахтона аз ғалабаҳои қаблии худ таҳти роҳбарии Ҷидъӯн рӯй мегардонанд.

Доварон 8:1 Ва мардони Эфроим ба ӯ гуфтанд: «Чаро ба мо ин тавр хизмат кардӣ, вакте ки ба ҷанг бо Мидьён мерафтӣ, моро даъват накардӣ? Ва онҳо бо ӯ сахт танқид карданд.

Мардони Эфроим бо Ҷидъӯн рӯ ба рӯ шуданд, зеро вақте ки ӯ ба ҷанг бо мидёниён мерафт, онҳоро даъват накардааст.

1. Худо моро даъват мекунад, ки бо роҳи хоси худ ба Ӯ хизмат кунем.

2. Ёри худро дӯст доред ва омода бошед, ки онҳоро ба хидмати худ ҷалб кунед.

1. Ғалотиён 5:13 - "Зеро ки шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун имконият барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед".

2. Матто 22:37-39 - "Ва ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аст ҳукми бузург ва аввал. Ва дуюмаш писанд меояд: ёри худро мисли худ дӯст бидор».

Доварон 8:2 Ва ба онҳо гуфт: «Акнун ман дар муқоиса бо шумо чӣ кор кардаам? Оё чидани ангури Эфроим аз ангури Абиезар беҳтар нест?

Ҷидъӯн фурӯтанона аз исроилиён дар бораи дастовардҳои худ дар муқоиса бо дастовардҳои онҳо пурсид.

1. Фаҳмидани он ки Худо барои мо чӣ қадар бештар аз он чизе ки мо барои худамон кардаем, фурӯтанист.

2. Шукронаи неъматҳое, ки Худованд бар умрат ато кардааст ва шукргузорӣ карданро ёд кун.

1. Матто 5:3-12 - Исо моро таълим медиҳад, ки фурӯтан ва миннатдор бошем.

2. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед.

Доварон 8:3 Худо сарварони Мидён, Ореб ва Заибро ба дасти шумо супурд; ва ман дар муқоиса бо шумо чӣ кор карда метавонистам? Чун ин суханро гуфт, хашми онҳо аз ӯ фурӯ рафт.

Пас аз он ки Ҷидъӯн ва лашкари ӯ подшоҳони Мидиён Ореб ва Заибро мағлуб карданд, Ҷидъӯн фурӯтанона эътироф кард, ки вай дар муқоиса бо он коре, ки лашкараш карда буд, ҳеҷ кор карда наметавонад. Бо шунидани ин хашми лашкар нисбат ба ӯ фурӯ рафт.

1. Қудрати фурӯтанӣ: эътироф ва қадр кардани тавоноии дигарон

2. Қувваи ваҳдат: ноил шудан ба корҳои бузург ҳангоми ҳамкорӣ

1. Филиппиён 2:3-4 - Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё худписандӣ накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

Доварон 8:4 Ва Ҷидъӯн ба Ӯрдун омад, ва ӯ ва сесад нафар бо ӯ буданд, бемадор шуданд, вале онҳоро таъқиб мекарданд.

Ҷидъӯн ва сесад нафараш ба хастагӣ нигоҳ накарда, душманони худро дар дарёи Урдун таъқиб карданд.

1. Қувваи Худо моро ҳатто дар ҳолати заиф буданамон дастгирӣ мекунад.

2. Мо бояд дар имони худ устувор бошем, ҳатто вақте ки зиндагӣ душвор мешавад.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Ибриён 12:1 - "Бинобар ин, вақте ки мо низ бо абри шоҳидон иҳота кардаем, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки моро ба осонӣ фаро мегирад, канор гузорем ва биёед бо сабр дар давидан давем. пеши мо гузошт».

Доварон 8:5 Ва ӯ ба мардуми Суккӯт гуфт: «Лутфан, ба мардуме ки аз паси ман меоянд, нон диҳед; зеро ки онҳо сустанд, ва ман Забаҳ ва Салмунно, подшоҳони Мидёнро таъқиб мекунам.

Ҷидъӯн аз мардуми Суккӯт хоҳиш мекунад, ки ба одамонаш, ки аз таъқиби Забаҳ ва Салмунно, подшоҳони Мидён хаста шуда буданд, нон диҳанд.

1. Қудрати идоракунӣ: Омӯзиши идоракунии захираҳое, ки Худо ба мо медиҳад

2. Шодии садақа: Чӣ тавр аз баракати саховатмандӣ эҳсос кардан мумкин аст

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо дороии худ ва бо ҳосили аввалини тамоми фаровонии худ ҷалол намо; Пас анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур мешавад.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - Аммо ман инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард, ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Пас, бигзор ҳар кас мувофиқи хоҳиши худ дар дили худ бидиҳад, на аз рӯи ҳассос ва на аз рӯи зарурат; Зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Доварон 8:6 Ва мирони Суккӯт гуфтанд: «Оё дастони Забаҳ ва Салмунно дар дасти туст, то ки ба лашкари ту нон диҳем?

Ҷидъӯн, қозии Исроил, ду подшоҳи Мидёнро мағлуб мекунад ва аз шаҳрҳои гирду атроф нон талаб мекунад.

1. Чӣ тавр мо дар вазъиятҳои душвор ба Худо хизмат мекунем

2. Ба хотири дигарон қурбонӣ кардан

1. Матто 16:24-25 - Он гоҳ Исо ба шогирдони Худ гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад.

25 Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад; ва ҳар кӣ ҷони худро дар роҳи Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

2. Ишаъё 6:8 - Ҳамчунин ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ ман гуфтам: "Инак ман ҳастам; маро фиристонед.

Доварон 8:7 Ва Ҷидъӯн гуфт: «Бинобар ин, вақте ки Худованд Забаҳ ва Салмунноро ба дасти ман супурд, ман ҷисми туро бо хорҳои биёбон ва бо хасу хоҳам пора хоҳам кард».

Ҷидъӯн, пешвои банӣ-Исроил таҳдид мекунад, ки агар онҳо ба дасти ӯ супоранд, гӯшти подшоҳони Мидёнро пора-пора мекунад.

1. Қудрати ваъдаҳои пешво - Чӣ гуна садоқат ва садоқати Ҷидъӯн ба Худо миллатро илҳом бахшид.

2. Фаҳмидани адолати Худо - Тадқиқот оид ба ваъдаи Ҷидъӯн дар бораи ҷазо додани подшоҳони Мидён.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, Ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу осоиштагӣ мегардонад.

Доварон 8:8 Ва аз он ҷо ба Пануил рафта, ба онҳо низ ҳамин тавр гуфт; ва мардони Пануил ба вай ҷавоб доданд, чунон ки мардуми Суккӯт ба вай ҷавоб дода буданд.

Мардони Пенуил ба Ҷидъӯн ҳамон тавр ба мардони Суккӯт ҷавоб доданд.

1. Мо бояд омӯзем, ки ба Худо сари вақт ва итоаткорона ҷавоб диҳем, мисли Ҷидъӯн ва мардони Суккӯт ва Пенуил.

2. Муҳим аст, ки дархостҳои Худоро эҳтиром кунед ва ба Ӯ бо эҳтиром ва итоат ҷавоб диҳед.

1. Матто 21:28-32 - Исо масали ду писарро нақл мекунад.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Доварон 8:9 Ва ӯ ба мардуми Пенуил низ сухан ронда, гуфт: «Вақте ки бо осоиштагӣ боз бармегардам, ин бурҷро вайрон хоҳам кард».

Ҷидъӯн ба мардони Пенуил мегӯяд, ки агар бо осоиштагӣ баргардад, манораи онҳоро вайрон хоҳад кард.

1. Ба зиндагии осоишта омода шавед: Аз ваъдаи Ҷидъӯн омӯхтан

2. Имон ба муҳофизати Худо: Бо ваъдаи Ҷидъӯн нишон дода шудааст

1. Забур 34:14-15 "Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулҳҷӯӣ ва аз паи он бошед. Чашмони Худованд бар одилон аст ва гӯшҳои Ӯ ба фарьёди онҳо диққат медиҳанд".

2. Масалҳо 12:20 "Дар дили онҳое, ки бадӣ мекунанд, макр аст, аммо онҳое, ки сулҳро ният мекунанд, шодӣ доранд".

Доварон 8:10 Ва Забаҳ ва Салмунно дар Қаркор буданд, ва лашкари онҳо бо онҳо, тақрибан понздаҳ ҳазор нафар, тамоми лашкари банӣ-шарқ боқимонда буданд, зеро ки дар он ҷо саду бист ҳазор нафар шамшерзан кушта шуданд. .

Забаҳ ва Залмунно бо лашкари 15 000 нафарашон дар Каркор буданд. Аз 120 000 мардони қабилаҳои шарқӣ, ки дар ҷанг кушта шуда буданд, танҳо ҳамин буд.

1. Қувваи муҳофизати Худо: Баррасии роҳҳое, ки Худо мардумашро аз хатарҳо наҷот медиҳад

2. Имон ва қувват дар шумора: Зарурати муттаҳид шудан ба номи Худо

1. Еҳушаъ 10:10-14 Қудрати мӯъҷизавии Худо барои наҷот додани халқи худ дар ҷанг

2. Забур 133:1-3 Чӣ гуна ягонагӣ аз ҷониби Худо қувват ва баракат меорад

Доварон 8:11 Ва Ҷидъӯн бо роҳи сокинон дар хаймаҳо дар шарқи Нӯбаҳ ва Юҷбеҳо баромад ва лашкарро зарба зад, зеро ки лашкар эмин буд.

Ҷидъӯн лашкари душманро, ки дар шарқи Нобаҳ ва Юғбеҳо қарор доштанд, мағлуб кард.

1. Фаҳмидани амният дар имон: Дарсҳо аз Ҷидъӯн

2. Чӣ гуна душвориро паси сар кардан мумкин аст: Қиссаи Ҷидъӯн

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар бар кардани зиреҳи пурраи Худо

2. Масалҳо 21:31 - Асп бар зидди рӯзи ҷанг омода мешавад.

Доварон 8:12 Ва ҳангоме ки Забаҳ ва Салмунно гурехтанд, вай аз ақиби онҳо даромад ва ду подшоҳи Мидён, Забаҳ ва Салмунноро гирифта, тамоми лашкарро ба ташвиш андохт.

Ҷидъӯн ду подшоҳи Мидён — Забаҳ ва Салмунноро мағлуб кард ва тамоми лашкари онҳоро торумор кард.

1. Вафодории Худо дар Ғалаба - Таҳқиқи достони Ҷидъӯн

2. Қувваи халқи Худо - Мулоҳиза дар бораи Ҷидъӯн ва артиши ӯ

1. Забур 28:7 - Худованд қувват ва сипари ман аст; дилам ба вай бовар мекунад ва вай ба ман ёрй мерасонад.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро бипӯшед, то бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

Доварон 8:13 Ва Ҷидъӯн ибни Юош пеш аз тулӯи офтоб аз ҷанг баргашт,

Ҷидъӯн аз ҷанг пирӯз бармегардад.

1: Мо ҳама метавонем аз далерӣ ва имони Ҷидъӯн ба Худо омӯхта метавонем, ки ба ӯ имкон дод, ки дар ҳама душвориҳо ғолиб ояд.

2: Ҳатто дар баробари душвориҳои бузург, мо метавонем ба қувваи Худо такя кунем, то душвориҳои худро паси сар кунем.

1:1 Коринфликларга 15:57-58 Аммо Раббимиз Исо Масиҳ орқали бизга ғалаба ато этган Худога шукур. Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, устувор, устувор ва устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Доварон 8:14 Ва ҷавонеро аз мардони Суккӯт дастгир карда, аз ӯ пурсуҷӯ кард, ва ӯ ба ӯ мирони Суккӯт ва пирони он, яъне шасту ҳабдаҳ нафарро тавсиф кард.

Ҷидъӯн марде аз Суккӯтро дастгир карда, ӯро барои маълумот дар бораи мирон ва пирони шаҳр бозпурсӣ мекунад.

1. Ба Худо таваккал кардан, вақте ки корҳо ғайриимкон ба назар мерасанд - Доварон 8:14

2. Ғалаба кардани тарс ва истодагарӣ барои чизи дуруст - Доварон 8:14

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Доварон 8:15 Ва назди мардуми Суккӯт омада, гуфт: «Инак, Забаҳ ва Салмунноро, ки бо онҳо маро мазаммат карда, гуфта будед: "Дасти Забаҳ ва Салмунно ҳоло дар дасти туст, то ки ба одамони ту нон диҳем". ки хаста шудаанд?

Ҷидъӯн аз мардуми Суккӯт пурсид, ки оё онҳо дар хотир доранд, ки чӣ тавр ӯро дар бораи забт кардани Забаҳ ва Салмунно масхара карда буданд, ва ҳоло, ки онҳоро дар дасти худ дошт, чаро онҳо барои одамони хастаи ӯ хӯрок намедиҳанд?

1. Вафодорӣ ва наҷоти Худо: Новобаста аз он ки мо бо чӣ рӯ ба рӯ мешавем, Худо роҳи раҳоӣ медиҳад.

2. Қувваи сухан: Мо бояд аз суханоне, ки мегӯем, бохабар бошем, зеро онҳо метавонанд оқибатҳои доимӣ дошта бошанд.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст ва дӯстдорони он аз меваҳои он хоҳанд хӯрд.

Доварон 8:16 Ва пирони шаҳр, ва хорҳои биёбон ва хасро гирифта, бо онҳо мардуми Суккӯтро таълим медод.

Ҷидъӯн ба мардони Суккӯт дарси ибрат гирифт, ки пирони шаҳрро гирифта, хору хорҳоро истифода бурд, то хатогиҳои худро дарк кунанд.

1. Файзи Худо дар бахшиш: Омӯзиш аз мисоли Ҷидъӯн.

2. Қувваи тавба: Ғалаба кардани хатоҳо тавассути таслими фурӯтанӣ.

1. Ишаъё 1: 18-20 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд. Агар хоҳӣ ва итоаткор бошӣ, аз неъмати замин хоҳӣ хӯрд, аммо агар рад карда, исён кунӣ, шамшер хоҳӣ хӯрд, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст».

2. Луқо 15:11-32 - Масал дар бораи Писари исроф.

Доварон 8:17 Ва ӯ бурҷи Пенуилро зада, мардуми шаҳрро ба қатл расонд.

Ҷидъӯн манораи шаҳрро вайрон карда, мардони Пенуилро мағлуб кард.

1. Қудрат ва муҳофизати Худо: Омӯзиши ғалабаи Ҷидъӯн

2. Бартараф кардани мушкилот: Дарсҳо аз пирӯзии Ҷидъӯн

1. Доварон 6:1–24

2. Забур 46:1–3

Доварон 8:18 Ва ба Забаҳ ва Салмунно гуфт: «Онҳое, ки шумо дар Тобӯр кушта будед, чӣ гуна одамон буданд? Дар ҷавоб гуфтанд: «Чӣ гуна ки Ту ҳастӣ, онҳо низ ҳамин тавр буданд; ҳар яке ба фарзандони подшоҳ шабоҳат доштанд.

Ҷидъӯн аз Забаҳ ва Салмунно дар бораи одамоне, ки дар Тобӯр кушта буданд, пурсид, ва онҳо ҷавоб доданд, ки онҳо мисли худи Ҷидъӯн олиҷаноб ҳастанд.

1. Бузургии ҳамаи одамон дар назди Худо

2. Қуввати имони Ҷидъӯн

1. Яъқуб 2:1–9

2. Ибриён 11:32–34

Доварон 8:19 Ва гуфт: «Онҳо бародарони ман, писарони модарам буданд; ба ҳаёти Худованд, агар онҳоро зинда наҷот медодед, шуморо намекуштам».

Ҷидъӯн сарварони Суккӯт ва Пенуилро барои он мекушад, ки ба ӯ дар мубориза бо Мидиён кӯмак накарданд.

1. Аҳамияти устуворӣ дар замони душворӣ

2. Дӯст доштани душманони худ дар партави посухи Ҷидъӯн

1. Матто 5:44 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо бадгӯй мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед;

2. Масалҳо 24:10-12 - Агар дар рӯзи душворӣ беҳузур бошӣ, қуввати ту кам аст. Агар ба таслим кардани онҳо, ки ба сӯи мамот кашида шудаанд, ва онҳое ки барои куштан омодаанд, даст кашӣ; Агар гӯй: "Инак, мо инро намедонистем; Оё он ки дар дил андеша мекунад, онро намебинад? ва касе ки ҷони туро нигоҳ медорад, магар онро намедонад? ва оё ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ сазо намедиҳад?

Доварон 8:20 Ва ӯ ба нахустзодаи худ Йитер гуфт: «Бархез ва онҳоро бикуш». Аммо ҷавон шамшери худро накашид, зеро метарсид, зеро ки ҳанӯз ҷавон буд.

Ба писари Ҷидъӯн Йитер фармон дода шуд, ки душманро бикушад, аммо вай аз синни ҷавониаш хеле тарсид.

1. "Тарси ҷавонӣ: дурнамо оид ба татбиқи имон ва ҷасорат"

2. «Қувваи Ҷидъӯн: бартараф кардани тарс ва шубҳа дар ҳолатҳои душвор»

1. Ишаъё 43: 1-2 - "Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба номи худ хондаам; ту аз они Ман ҳастӣ, ҳангоме ки аз об

мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга бар ту намеафрӯзад».

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст».

Доварон 8:21 Ва Забаҳ ва Салмунно гуфтанд: «Бархез ва бар мо биафт, зеро ки чӣ гуна одам аст, қуввати вай низ ҳамон тавр аст». Ва Ҷидъӯн бархоста, Забаҳ ва Залмунноро кушт, ва зебу зинатҳои дар гардани шутурони онҳо бударо гирифт.

Ҷидъӯн дар ҷанг Забаҳ ва Залмунноро мағлуб карда, аз гардани шутурҳои онҳо ороишро мегирад.

1. Худо барои қавми худ дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ қувват мебахшад.

2. Ғалаба танҳо бо қудрати Худо ба даст меояд, на азони мо.

1. 1 Юҳанно 4:4 - Шумо, эй фарзандони азиз, аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он касе ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст.

Доварон 8:22 Ва мардуми Исроил ба Ҷидъӯн гуфтанд: «Ту ва писарат ва писари писарат бар мо ҳукмронӣ кун, зеро ки моро аз дасти Мидьён раҳоӣ додӣ».

Ҷидъӯнро исроилиён ҳамчун пешвои худ эътироф мекунанд.

1. Худо одамони фурӯтанро интихоб мекунад, то корҳои аҷоибро анҷом диҳанд

2. Ба Худо таваккал кардан, ҳатто вақте ки душвориҳо рафънопазир ба назар мерасанд

1. 1 ба Қӯринтиён 1:26-29 - Зеро ки шумо, эй бародарон, даъвати худро мебинед, ки чӣ тавр бисьёр хирадмандон ба ҳасби ҷисм даъват карда нашудаанд, на бисьёр тавоноҳо, на бисьёр олиҷаноб, лекин Худо нодонони ҷаҳонро барои он интихоб кардааст, то хирадмандонро ба иштибоҳ андохтан; ва Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то чизҳои тавоноро халалдор созад; Ва пасттарин чизҳои ҷаҳон ва чизҳои хорнашавандаро Худо баргузидааст, бале, ва чизҳои ғайриқонуниро, то ки чизҳои мавҷударо нобуд созад: то ки ҳеҷ башар дар ҳузури Ӯ фахр накунад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 8:23 Ва Ҷидъӯн ба онҳо гуфт: «Ман бар шумо ҳукмронӣ нахоҳам кард ва писари ман низ бар шумо ҳукмронӣ нахоҳад кард; Худованд бар шумо ҳукмронӣ хоҳад кард».

Ҷидъӯн бар исроилиён ҳукмронӣ карданро рад мекунад, ба ҷои он ки Худованд бояд ҳокими онҳо бошад.

1. Подшоҳии Худо: Чаро мо бояд ҳокимияти инсониро ба манфиати ҳукмронии илоҳӣ рад кунем

2. Бандаи мӯътамад: Чӣ тавр Ҷидъӯн далерона қудрати сиёсиро рад кард

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. Матто 22:21 - Пас, он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед; ва он чи аз они Худост, аз они Худост.

Доварон 8:24 Ва Ҷидъӯн ба онҳо гуфт: «Аз шумо хоҳиш дорам, ки ҳар яке гӯшворҳои сайди худро ба ман диҳед». (Зеро онҳо гӯшворҳои тилло доштанд, зеро онҳо исмоилиён буданд.)

Ҷидъӯн аз исмоилиён ҳамчун мукофот гӯшвораҳои тиллоии онҳоро пурсид.

1. Қудрати хоҳиши дархост

2. Аҳамияти гӯшвораҳои тиллоӣ

1. Матто 7:7-8, "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

2. Яъқуб 4:3, "Шумо металабед, аммо қабул намекунед, зеро ки хато талаб мекунед, то ки онро ба ҳавасҳои худ бихӯред".

Доварон 8:25 Ва онҳо ҷавоб доданд: «Мо бо омодагӣ ба онҳо медиҳем». Ва ҷомае густурданд ва дар он ҳар кас гӯшворҳои сайди худро меандохтанд.

Банӣ-Исроил гӯшворҳои худро бо омодагӣ ба Худованд ҳадия доданд.

1. Худо сазовори ҳадияҳои мост - Доварон 8:25

2. Қудрати саховатмандӣ - Доварон 8:25

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар як шахс бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додааст, диҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 22:9 - Шахси саховатманд худаш баракат хоҳад ёфт, зеро ки ғизои худро бо камбағалон тақсим мекунад.

Доварон 8:26 Ва вазни гӯшвораҳои тиллои талабкардаи ӯ ҳазору ҳафтсад сиқл тилло буд; ба ғайр аз ороишҳо, ва гиребонҳо, ва ҷомаи арғувон, ки бар подшоҳони Мидён буд, ва дар баробари занҷирҳо, ки дар гардани шутурҳо буданд.

Ҷидъӯн аз мидёниён миқдори зиёди тилло талаб кард, аз он ҷумла гӯшвораҳои тилло, ороишҳо, гарданҳо, ҷомаи бунафш ва занҷирҳо барои гардани шутурҳо.

1. Қимати қаноат: омӯхтани қаноатмандӣ аз неъматҳое, ки дорем.

2. Қудрати саховатмандӣ: Таъсири додан ба дигарон.

1. 1 Тимотиюс 6:6-8 Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст. Зеро ки мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз он чизе гирифта наметавонем. Вале агар хуроку сару либос дошта бошем, бо ин каноат мекунем.

2. Аъмол 20:35 Дар ҳама чиз ман ба шумо нишон додам, ки бо ин роҳ сахт меҳнат карда, мо бояд ба нотавонон ёрӣ диҳем ва суханони Исои Худовандро дар хотир нигоҳ дорем, ки чӣ тавр худи Ӯ гуфта буд: "Додан аз гирифтан хушбахттар аст".

Доварон 8:27 Ва Ҷидъӯн аз он эфод сохт, ва онро дар шаҳри худ, яъне дар Офро гузошт; ва тамоми Исроил аз паи он ба он ҷо зино карданд, ва он барои Ҷидъӯн ва хонаи ӯ доме шуд.

Ҷидъӯн эфод сохт, ки вақте ки исроилиён ба он саҷда карданро сар карданд, ба доми худ ва оилааш табдил ёфт.

1. Нагузоред, ки ғурур шуморо гумроҳ кунад: Омӯзиши Эфоди Ҷидъӯн.

2. Хатарҳои бутпарастӣ: Омӯзиши Эфоди Ҷидъӯн.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - Пас, эй маҳбуби азизи ман, аз бутпарастӣ бигрезед.

Доварон 8:28 Ҳамин тавр, Мидьён пеши банӣ-Исроил тобеъ гардид, ба тавре ки онҳо дигар сари худро баланд накарданд. Ва дар айёми Ҷидъӯн чил сол кишвар дар оромӣ буд.

Ғалабаи Ҷидъӯн бар Мидиён ба Исроил чил соли сулҳ оварад.

1: Вақте ки мо ба нақшаи Худо боварӣ дорем, мо метавонем дар ҳаёти худ оромиро пайдо кунем.

2: Мо метавонем дар Худо қувват ва ғалаба бар душманони худ пайдо кунем.

1: Isaiah 26:3-4 - Шумо онҳоеро, ки ақлашон устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд. То абад ба Худованд таваккал кун, зеро ки дар Худованд Худо санги ҷовидонӣ дорӣ.

2: Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 8:29 Ва Ерубаал ибни Юош рафта, дар хонаи худ сокин шуд.

Ерубаал, писари Юош, ба хонаи худ баргашт.

1. Худо ба мо қувват ва ҷасорат медиҳад, то бо муборизаҳои ҳаррӯзаи худ рӯ ба рӯ шавем.

2. Мо бояд барои неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, шукргузор бошем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 103:2 - "Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед".

Доварон 8:30 Ва Ҷидъӯн аз бадани худ шасту даҳ писар дошт, зеро ки вай занҳои зиёд дошт.

Ҷидъӯн 70 писар дошт, ки аз занҳои сершумораш таваллуд ёфтанд.

1. Хатари доштани занҳои зиёд

2. Баракати Падар будан

1. Эфсӯсиён 5:25-33 (Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард)

2. Ҳастӣ 1:27-28 (Худо онҳоро баракат дода, ба онҳо гуфт: «Борвар ва зиёд шавед; заминро пур кунед ва онро мутеъ намоед)

Доварон 8:31 Ва суррияи ӯ, ки дар Шакем буд, низ ба ӯ писаре зоид, ки номаш Абималик буд.

Ҷидъӯн Абималик ном писаре дошт, ки аз суррияе дар Шакем таваллуд шуд.

1. Мисоли Ҷидъӯн: Дарси вафодорӣ ва итоаткорӣ.

2. Аҳамияти падарӣ: Даъват ба тарбияи масъулиятшинос.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

2. Масалҳо 4:3-4 Зеро ки ман писари падарам, меҳрубон ва танҳо дар назари модарам маҳбуб будам. Ӯ маро низ таълим дода, ба ман гуфт: "Бигзор дили ту суханони Маро нигоҳ дорад: аҳкоми Маро риоя кун ва зинда бош".

Доварон 8:32 Ва Ҷидъӯн ибни Юош дар пирии хуб мурд ва дар қабри падараш Юош, дар Офраи Абиазриён дафн карда шуд.

Ҷидъӯн, писари Юош, дар пирии хуб мурд ва дар қабри падараш дар Офраи Абиазриён дафн карда шуд.

1. Мероси одами нек - Ҷидъӯнро ҳамчун намунаи зиндагии хуб истифода бурдан.

2. Неъмати умри дароз - Андешидани баракати зиндагии пурнеъмат, ҳатто дар миёни ғам.

1. Воиз 7:1 - «Номи нек аз атрафшони гаронбаҳо ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуд беҳтар аст».

2. Забур 90:12 - "Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем".

Доварон 8:33 Ва ҳангоме ки Ҷидъӯн мурд, банӣ-Исроил боз баргашта, аз паи Баалҳо фоҳиша шуданд, ва Баалбиритро худои худ карданд.

Исроилиён пас аз марги Ҷидъӯн аз Худо рӯй гардонданд ва бутҳоро мепарастиданд.

1. Дар хотир доштани Ҷидъӯн: Мулоҳиза дар бораи садоқат ба Худо

2. Хатарҳои бутпарастӣ: Чаро мо бояд ба Худо содиқ монем

1. Такрори Шариат 12:29-31 - Эҳтиёт бошед, ки дар дили шариратон фикре набошад, ки бигӯед: "Соли ҳафтум, соли озодшавӣ наздик аст; ва чашми ту бар бародари мискини худ бад бошад, ва ба ӯ ҳеҷ чиз надиҳӣ; ва ӯ бар зидди ту сӯи Худованд фарёд мезанад, ва ин барои ту гуноҳ аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - Пас, акнун аз Худованд битарсед ва Ӯро бо самимият ва ростӣ ибодат кунед; ва худоёнеро, ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед; ва ба Худованд хизмат кунед. «Ва агар ба шумо писанд омадан ба Худованд писанд ояд, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

Доварон 8:34 Ва банӣ-Исроил Худованд Худои худро, ки онҳоро аз дасти ҳамаи душманонашон, ки аз ҳар тараф раҳо карда буд, ба ёд наоварданд.

Банӣ-Исроил Худовандро, ки онҳоро аз душманонашон наҷот дода буд, фаромӯш карданд.

1. Мо бояд Худовандеро, ки моро наҷот додааст, ба ёд орем - Доварон 8:34

2. Худо моро ба ёд меорад, ҳатто вақте ки мо Ӯро фаромӯш мекунем - Доварон 8:34

1. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед

2. Ишаъё 43:25 - Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худам пок месозам ва гуноҳҳои туро ба ёд намеоварам.

Доварон 8:35 Ва онҳо низ ба хонадони Ерубаал, яъне Ҷидъӯн, ба ҳасби тамоми некие ки ба Исроил зоҳир карда буд, зоҳир накарданд.

Бо вуҷуди некие, ки ӯ барои Исроил карда буд, ба Ҷидъӯн меҳрубонӣ зоҳир нашуд.

1. Муҳимияти меҳрубонӣ - Дарси Ҷидъӯн

2. Баракати некӣ - Дарси Ҷидъӯн

1. Луқо 6:35 - Аммо душманони худро дӯст доред, некӣ кунед ва қарз диҳед ва ба ҳеҷ чиз умед набандед; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард.

Доварони 9-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 9:1-21 достони ба қудрат расидани Абималикро муаррифӣ мекунад. Пас аз марги Ҷидъӯн, писараш Абималик мардуми Шакемро бовар мекунонад, ки ӯро ҳокими худ кунанд. Вай аз хешовандони модараш дастгирӣ ҷамъ мекунад ва одамони бепарворо киро мекунад, ки ба ӯ дар куштани ҳамаи писарони дигари Ҷидъӯн кӯмак мекунанд, ба истиснои Йӯтом, ки фирор мекунад. Абималик подшоҳи подшоҳ аст, аммо ба муқобили марде бо номи Ғаал рӯбарӯ мешавад, ки бар зидди ӯ исён барангехт.

Сархати 2: Дар Доварон 9:22-49 идома дода, он ихтилофи байни Абималик ва Ғаалро нақл мекунад. Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр Абималик ба Шакем ва шаҳрҳои атрофи он ҳамла карда, Ғаал ва пайравони ӯро мағлуб мекунад. Бо вуҷуди ин, ӯ бо муқовимати мардуми шаҳри ҳамсоя бо номи Тебез рӯбарӯ мешавад. Вақте ки ӯ ба ҳамла ба Тебес омодагӣ мебинад, зане санги осиёбро аз девори шаҳр мепартояд, ки Абималикро бархӯрда, ӯро ба таври марговар захмӣ мекунад. Ба ҷои кушта шудани зан ба зиреҳдораш фармон медиҳад, ки ӯро бо шамшер бикушад, то нагӯянд, ки ӯ аз дасти зан мурдааст.

Сархати 3: Доварони 9 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он Йӯтом дар бораи Абималик ва Шакем масал нақл мекунад. Дар Доварон 9:50-57 зикр шудааст, ки пас аз ин ҳодисаҳо Худо дар байни сарварони Шакем нофаҳмиҳо мефиристад, зеро онҳо дар дастгирӣ кардани амалҳои бад бар зидди оилаи Ҷидъӯн даст доранд. Ин ба суқути онҳо оварда мерасонад, зеро онҳо аз ҷониби қабилаҳои ҳамсоя мағлуб мешаванд. Пас, Худо ҷазояшонро бар онҳо медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 9 пешниҳод мекунанд:
Ба қудрат расидани Абималик, куштани писарони Ҷидъӯн;
Муноқиша байни Абималик ва Ғаал шикасти Ғаал, захми марговари Абималик;
Масали Йӯтом дар бораи Абималик ва Шакем суқути Шакем.

Таваҷҷӯҳ ба болоравии Абималик ба қудрат кушта шудани писарони Ҷидъӯн;
Муноқиша байни Абималик ва Ғаал шикасти Ғаал, захми марговари Абималик;
Масали Йӯтом дар бораи Абималик ва Шакем суқути Шакем.

Дар ин боб ба болоравии қудрати Абималик, муноқишаи байни ӯ ва Ғаал ва масали Йӯтом бар зидди онҳо нигаронида шудааст. Дар Доварон 9 гуфта мешавад, ки пас аз марги Ҷидъӯн писараш Абималик мардуми Шакемро бовар мекунонад, ки ӯро ҳокими худ кунанд. Вай бародаронашро бо кумаки хешовандони модараш нест мекунад ва тоҷи подшоҳ мешавад. Бо вуҷуди ин, ӯ бо мухолифати марде бо номи Гаал рӯбарӯ мешавад, ки бар зидди ӯ исён барангехт.

Дар Доварони 9 идома ёфта, муноқиша афзоиш меёбад, зеро Абималик ба Шакем ҳамла мекунад ва Гаалро ҳамроҳи пайравонаш мағлуб мекунад. Бо вуҷуди ин, ӯ ба муқовимати мардуми Тебез дучор мешавад. Дар ин муноқиша зане санги осиёбро аз девори шаҳр мепартояд, ки Абималикро марговар захмӣ мекунад. Ба ҷои кушта шудан аз ҷониби як зани беномус ӯ ба зиреҳбардораш фармон медиҳад, ки ӯро бо шамшер бикушад.

Доварони 9 бо Йӯтом дар бораи Абималик ва Шакем барои кирдорашон масал нақл мекунад. Пас аз ин ҳодисаҳо, Худо нофаҳмиҳо дар байни пешвоёни Шакемро ҳамчун ҷазо барои дастгирӣ кардани кирдорҳои бад бар зидди

оилаи Ҷидъӯн фиристод. Ин ба суқути онҳо оварда мерасонад, зеро онҳо аз ҷониби қабилаҳои ҳамсоя мағлуб мешаванд, ки натиҷае инъикос мекунад, ки Худо ба бадӣ ба онҳо ҷазо медиҳад.

Доварон 9:1 Ва Абималик ибни Ерубаал ба Шакем назди бародарони модари худ рафта, бо онҳо ва бо тамоми аҳли байти падари модараш гуфтугӯ карда, гуфт:

Абималик аз оилаи модараш маслиҳат мепурсад.

1: Мо метавонем дар оилаамон қувват ва дастгирӣ пайдо кунем.

2: Аз онҳое, ки шуморо беҳтар мешиносанд, маслиҳат пурсед.

1: Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе маслиҳат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

2: Масалҳо 13:20 - Ҳар кӣ бо хирадмандон роҳ равад, доно хоҳад буд, аммо рафиқи аблаҳон нобуд мешавад.

Доварон 9:2 Ба гӯши тамоми мардуми Шакем сухан гӯед: оё барои шумо беҳтар аст, ё ҳамаи писарони Ерубаал, ки шасту даҳ нас бар шумо ҳукмронӣ кунанд, ё як нафар бар шумо подшоҳӣ кунанд. шумо? Инчунин ба ёд овар, ки ман устухон ва гӯшти ту ҳастам.

Абималик аз мардони Шакем мепурсад, ки оё ҳафтод сардор доштан беҳтар аст ё танҳо як нафар? Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки ӯ хеши онҳост.

1. Нақшаи Худо барои роҳбарӣ - Истифодаи Доварон 9:2 барои нишон додани аҳамияти роҳбарии оқилона дар ҷомеа.

2. Қудрати оила - омӯхтани файз ва садоқати Абималик ёдрас кардани он, ки ӯ гӯшт ва устухони онҳост.

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе маслиҳат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

Доварон 9:3 Ва бародарони модараш ба гӯши тамоми мардуми Шакем дар бораи ӯ ҳамаи ин суханонро гуфтанд; зеро гуфтанд: «Ӯ бародари мост».

Бародарони модараш, ки аз Шакеманд, Абималикро бародар қабул мекунанд.

1: Мо бояд дигаронро ҳамчун бародару хоҳарони худ қабул кунем, новобаста аз пайдоиш ва тарбияи онҳо.

2: Қудрати робитаҳои оилавӣ ва чӣ гуна он ба қарорҳои мо таъсир мерасонад.

1: Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

2:1 Юҳанно 3:1 - Бубинед, ки Падар ба мо чӣ гуна муҳаббате додааст, то ки мо фарзандони Худо номида шавем; ва мо ҳамин тавр ҳастем. Сабаби моро нашинохтани ҷаҳон дар он аст, ки ӯро нашинохтааст.

Доварон 9:4 Ва аз хонаи Баалбирит ба ӯ шасту даҳ тангаи нуқра доданд, ва Абималик одамони беҳуда ва сабукравро киро кард, ки аз ақиби ӯ мерафтанд.

Ба Абималик аз хонаи Баалберит 70 тангаи нуқра дода шуд ва он пулро барои киро кардани одамони бовринок сарф кард.

1. Хатари пайравӣ аз пешвоёни козиб

2. Қувваи пул ва таъсири он

1. 2 Тимотиюс 3:1-5 - Аммо инро дарк кунед, ки дар рӯзҳои охир вақтҳои душворӣ хоҳанд омад. Зеро мардум худпараст, пулпараст, мағрур, мутакаббир, бадгӯй, нофармон ба падару модар, носипос, нопок, дилсӯз, норозӣ, тӯҳматчӣ, худдорӣ, бераҳм, хайрхоҳ, хиёнаткор, бепарво, варамкунанда хоҳанд буд. мағрур, дӯстдорони лаззат, на дӯстдорони Худо.

2. Забур 146:3-4 - Ба мирон, ба писари одам, ки дар онҳо наҷот нест, таваккал накунед. Чун нафасаш барояд, ба замин бармегардад; худи ҳамон рӯз нақшаҳои ӯ барбод рафтанд.

Доварон 9:5 Ва ӯ ба хонаи падари худ ба Офро рафт, ва бародарони худ писарони Ерубаалро, ки шасту даҳ нафар буданд, бар як санг кушт; бо вуҷуди ин Йӯтом, писари хурдии Ерубаал боқӣ монд; зеро ки вай худро пинҳон кард.

Бародарони Йӯтом аз падарашон Ерубаал қасос гирифта, ҳафтод писари ӯро куштанд, аммо Йӯтом тавонист пинҳон шуда гурехт.

1. Муҳофизати Худо аз ҳар хатаре, ки мо дучор мешавем, бузургтар аст.

2. Мо бояд аз хатар ҳушёр бошем ва барои пешгирӣ аз он чораҳо андешем.

1. Забур 91:3-4 - "Зеро ки Ӯ туро аз доми мурғон ва аз вабои марговар раҳоӣ хоҳад дод. Ӯ туро бо гулӯлаҳои худ хоҳад пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати Ӯ сипар ва бандгар».

2. Масалҳо 22:3 - "Охир хатарро мебинад ва худро пинҳон мекунад, аммо оддӣ барои он идома медиҳад ва азоб мекашад".

Доварон 9:6 Ва тамоми мардуми Шакем ва тамоми хонадони Милло ҷамъ шуданд, ва рафта, Абималикро ба назди дашти сутуне ки дар Шакем буд, подшоҳ карданд.

Мардуми Шакем ва Милло ҷамъ шуда, Абималикро дар дашти сутуни Шакем ба подшоҳи худ тадҳин карданд.

1. Нақшаи Худо барои подшоҳӣ: тадҳин кардани Абималик

2. Нерӯи ваҳдат: Мардуми Шакем ва Милло муттаҳид мешаванд

1. 1 Подшоҳон 10:1 - Он гоҳ Самуил як косаи равғанро гирифта, бар сараш рехт, ва ӯро бӯсид ва гуфт: «Оё аз он сабаб нест, ки Худованд туро тадҳин накардааст, ки сардор бар мероси худ бош?

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Доварон 9:7 Ва ҳангоме ки онҳо инро ба Йӯтом гуфтанд, ӯ рафта, дар қуллаи кӯҳи Гаризим истод ва овози худро баланд карда, фарьёд зада, ба онҳо гуфт: «Эй мардони Шакем, ба ман гӯш диҳед, то Худо бишнавад ба шумо.

Йӯтом ба қуллаи кӯҳи Гаризим баромад ва мардуми Шакемро даъват кард, ки ба суханони ӯ гӯш диҳанд, то ки Худо чӣ мегӯяд.

1. Гӯш кардани Худо: Омӯзиши шунидани овози Худованд

2. Зиндагӣ бо фармонбардорӣ: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва ман бо ту аҳди абадӣ хоҳам баст, ҳатто марҳамати Довуд."

2. Юҳанно 10:27 - "Гӯсфандони Ман овози Маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам, ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд".

Доварон 9:8 Дарахтҳо барои тадҳин подшоҳе бар онҳо баромаданд; ва ба дарахти зайтун гуфтанд: «Ту бар мо подшоҳӣ кун».

Дарахтони замини Шакем рафтанд, то подшоҳеро тадҳин кунанд ва дарахти зайтунро ҳокими худ интихоб карданд.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо

2. Қувваи ваҳдат

1. Масалҳо 3:5-6: Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 37:4-5: Аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад:

Доварон 9:9 Аммо дарахти зайтун ба онҳо гуфт: «Оё ман фарбеҳии худро, ки ба воситаи он онҳо Худо ва инсонро эҳтиром мекунанд, тарк кунам ва бар он дарахтон баланд шавам?

Дарахти зайтун намехост роҳат ва ҷалоли худро тарк кунад, то аз дигар дарахтон бузургтар шавад.

1. Ғаноат дар назди Худо

2. Қудрати фурӯтанӣ

1. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам.

2. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ

ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 9:10 Ва дарахтон ба дарахти анҷир гуфтанд: «Биё ва бар мо подшоҳӣ кун».

Дарахтон аз дарахти анҷир хоҳиш карданд, ки бар онҳо подшоҳӣ кунад.

1. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ ба манфиати бузургтар

2. Қувваи роҳбарӣ: Бо эътимод ба ӯҳда гирифтан

1. Масалҳо 11:14 Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 Ва Ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз гардонанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагӣ бирасем. аз имон ва дониши Писари Худо, то ки ба камолот расида, ба андозаи камолоти Масеҳ.

Доварон 9:11 Аммо дарахти анҷир ба онҳо гуфт: «Оё ман ширинӣ ва меваи неки худро тарк карда, равам, то бар дарахтон бартарӣ диҳам?

Дарахти анҷир намехост, ки аз меваҳои ширини худ даст кашад ва мақоми баландтари роҳбариро ишғол кунад.

1: Мо набояд аз гирифтани вазифаҳои роҳбарӣ натарсем.

2: Мо набояд ба тасаллии худ он қадар вобаста бошем, ки мо намехоҳем, ки мушкилотро қабул кунем.

1: Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шумо ба манфиати дигарон."

2: Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ".

Доварон 9:12 Он гоҳ дарахтон ба ток гуфтанд: «Биё ва бар мо подшоҳӣ кун».

Дарахтон аз ток хоҳиш карданд, ки бар онҳо ҳукмронӣ кунад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки бо фурӯтанӣ ва қувват роҳнамоӣ кунем.

2: Имон доштан ба Худо метавонад моро ба корҳои бузург расонад.

1: Филиппиён 4:13, "Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам."

2:1 Петрус 5:5, "Ҳамчунин, шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Ҳамаатон дар баробари якдигар фурӯтан бошед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

Доварон 9:13 Ва ток ба онҳо гуфт: «Оё майи худро, ки Худо ва одамонро шод мегардонад, тарк карда, рафта, дар болои дарахтон баланд шавам?

Ток дар Доварон 9:13 савол медиҳад, ки чаро он бояд ҳадафи шодии Худо ва инсонро тарк кунад, то дар болои дарахтон бартарӣ ёбад.

1. Пурсиш кардани ҳадафи токи ток ба мо хотиррасон мекунад, ки ба даъвати худ содиқ бошем.

2. Мо аз хоксории ток омӯхта метавонем, ки аз мавқеи худ дар зиндагӣ қаноат кунем.

1. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор, беқувват ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2. Филиппиён 4:12-13 - Ман ҳам медонам, ки чӣ тавр паст шуданро медонам ва чӣ тавр фаровон шуданро медонам: дар ҳама ҷо ва дар ҳама чиз ба ман дастур дода шудааст, ки сер бошам ва гурусна бошам, ҳам фаровон бошам ва ҳам дар эҳтиёҷот азоб кашам.

Доварон 9:14 Он гоҳ ҳамаи дарахтон ба бутта гуфтанд: «Биё ва бар мо подшоҳӣ кун».

Ҳама дарахтон аз бутта хоҳиш карданд, ки бар онҳо ҳукмронӣ кунад.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Чӣ гуна Худо камбағалонро эҳё мекунад

2. Оқибатҳои роҳбарӣ: Мо ба кӣ ниёз дорем

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2. Румиён 13:1 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд".

Доварон 9:15 Ва бутта ба дарахтон гуфт: «Агар дар ҳақиқат Маро подшоҳи худ таъин карда бошед, биёед ва ба сояи ман таваккал кунед; .

Худо тавассути одамони ғайричашмдошт ва бо роҳҳои ғайричашмдошт амал мекунад.

1. Худо барои ноил шудан ба ҳадафҳои худ аз абзорҳои ногувор истифода мебарад.

2. Қувваи эътимод ба сояи Худованд.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Дониёл 4:34-35 Ва дар охири рӯзҳо ман Набукаднесар чашмонамро сӯи осмон боло кардам, ва фаҳмиши ман ба ман баргашт, ва Ман Ҳақ Таолоро баракат додам, ва Онро ҳамду сано хондам ва Ӯро, ки то абад зинда аст, ки салтанати абадӣ аст, ва салтанати ӯ аз насл ба насл аст: Ва ҳамаи сокинони замин ҳеҷ чиз номбар шудаанд; метавонад дасти ӯро бигирад ё ба ӯ бигӯяд: "Ту чӣ кор мекунӣ?"

Доварон 9:16 Пас, агар шумо аз рӯи адолат ва самимӣ рафтор кардаед, ки Абималикро подшоҳ таъин кардаед, ва агар бо Ерубаал ва хонадони вай некӣ карда, ба ӯ мувофиқи дастҳои ӯ рафтор карда бошед;

Дар Доварон 9:16 аз мардуми Шакем хоҳиш карда мешавад, ки оё онҳо дар амри подшоҳ кардани Абималик содиқона рафтор карданд ва оё бо Ерубаал одилона рафтор карданд ё не.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр бо дигарон бо ҳамдардӣ муносибат кардан мумкин аст

2. Даъват ба вафодорӣ: Чӣ тавр бояд ба нақшаи Худо содиқ монем

1. Матто 6:14-15, «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад».

2. Масалҳо 16:7, "Вақте ки роҳи одам ба Худованд писанд аст, вай ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳҷӯёна мекунад".

Доварон 9:17 (Зеро ки падари ман барои шумо ҷангида, ҷони худро дур карда, шуморо аз дасти Мидьён раҳо кард.

)

Парчае аз Доварон 9:17 эътирофи амали далеронаи фидокории падар дар раҳонидани мардум аз дасти Мидён аст.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ гуна амалҳои далерона метавонанд ҳаётро наҷот диҳанд

2. Қувваи шукргузорӣ: Эътироф кардани амалҳои беғаразонаи дигарон

1. Матто 5:44 Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо бадгӯӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед.

2. 1 Юҳанно 3:16 Аз ин мо муҳаббати Худоро дарк мекунем, зеро Ӯ ҷони Худро барои мо фидо кардааст; ва мо бояд ҷони худро барои бародарон фидо кунем.

Доварон 9:18 Ва шумо имрӯз бар зидди хонаи падари ман қиём кардаед, ва писарони ӯро, яъне шасту даҳ нафарро бар як санг куштаед, ва Абималикро писари канизи худ подшоҳ бар мардуми Шакем таъин кардаед, зеро ки вай бародари шумост;)

Абималик бар мардони Шакем подшоҳ шуд, зеро вай бародари онҳо буд, гарчанде ки хонаи падараш аз ҷониби онҳо кушта шуда, 70 нафарро дар як санг кушта буданд.

1. Қудрати бародарӣ: Қиссаи Абималик

2. Абималик: Дарси вафодорӣ ва оила

1. Ҳастӣ 12:3, "Ва Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва лаънаткунандагони туро лаънат хоҳам гуфт: ва ҳамаи қабилаҳои рӯи замин дар ту баракат хоҳанд ёфт".

2. Луқо 12:48, "Аммо ҳар кӣ намедонист ва корҳои сазовори ҷазо кардааст, бо зарбаи андак зада хоҳад шуд; зеро ки ба ҳар кӣ бисьёр ато карда шавад, аз вай бисьёр талаб карда мешавад. , аз ӯ бештар мепурсанд».

Доварон 9:19 Пас, агар шумо имрӯз бо Ерубаал ва бо хонадони ӯ ростқавлона ва самимона рафтор кардаед, пас шумо бо Абималик шодӣ кунед, ва бигзор ӯ низ аз шумо шодӣ кунад.

Халқи Ерубаал рӯҳбаланд карда мешавад, ки Абималикро ҳамчун сарвари худ қабул кунанд ва аз ӯ шод шаванд.

1. Шод шудан аз пешвоёни таъинкардаи Худо.

2. Итоат аз Худо ба воситаи пазируфтан ва пуштибонии пешвоёни баргузидааш.

1. 1 Петрус 2:13-17 - Ба ҳар як амри инсонӣ ба хотири Худованд итоат кунед: хоҳ подшоҳ бошад, хоҳ олӣ;

2. Румиён 13:1-3 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

Доварон 9:20 Аммо, агар не, бигзор оташ аз Абималик берун омада, мардуми Шакем ва хонадони Миллоро ба коми худ кашад; ва бигзор оташ аз мардуми Шакем ва аз хонадони Милло берун омада, Абималикро фурӯ барад.

Абималик ва мардуми Шакем дар ҷанг ҳастанд ва ҳар кадом таҳдид мекунанд, ки бар зидди якдигар оташ мезананд.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр мусолиҳа ҷомеаҳоро мустаҳкам мекунад

2. Хавфи мағрурӣ: Дарси достони Абималик

1. Матто 5:21-26 - Исо ба шогирдонаш таълим медиҳад, ки чӣ тавр ба хашм ва низоъ ҷавоб диҳанд.

2. Яъқуб 4:1-12 - Яъқуб аз хатарҳои мағрурӣ ва чӣ гуна аз он рӯйгардон шудан огоҳ мекунад.

Доварон 9:21 Ва Йӯтом гурехта, гурехт ва ба Беир рафт ва аз тарси бародараш Абималик дар он ҷо сукунат кард.

Йӯтом аз тарси бародараш Абималик гурехт.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2. Вақте ки бо душвориҳо рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд ба имон ва таваккал ба Худо такя кунем.

1. Забур 34:4 - Ман Худовандро меҷустам, ва Ӯ маро шунид, ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 9:22 Вақте ки Абималик се сол бар Исроил подшоҳӣ кард,

Абималик се сол ҳукмронии Исроилро бар ӯҳда дошт.

1: Вақти Худо комил аст.

2: Ҳукмронии Абималик ҳамчун ҳокими Исроил ҳамчун намунаи ҳокимияти Худо хизмат мекунад.

1: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо ҳама чиз ба фоидаи нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2: Масалҳо 21: 1 - "Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; Ӯ онро ба ҳар ҷое ки хоҳад, бармегардонад".

Доварон 9:23 Ва Худо ба миёни Абималик ва мардуми Шакем рӯҳи нопок фиристод; ва мардуми Шакем ба Абималик хиёнат карданд;

Мардуми Шакем ба Абималик хиёнат карданд.

1. Хатари хиёнат: Дарс аз достони Абималик ва мардони Шакем

2. Оқибатҳои хиёнат: Баррасии достони Абималик ва мардони Шакем

1. Матто 26:48-50 - «Акнун хиёнаткор ба онҳо аломате дода, гуфта буд: "Ҳар киро бибӯсам, Ӯ як аст; Ӯро дастгир кунед; Ӯ дарҳол назди Исо омада, гуфт: "Салом, эй Устод!" ва Ӯро бӯсид. Аммо Исо ба вай гуфт: «Эй дӯст, барои чӣ омадаӣ?» Он гоҳ онҳо омада, ба Исо даст дароз карданд ва Ӯро гирифтанд.

2. Масалҳо 11:13 - "Гуфтугӯ асрорро ошкор мекунад, аммо касе ки рӯҳи содиқ аст, корро пинҳон мекунад".

Доварон 9:24 То ки зулме ки ба шасту даҳ писари Ерубаал карда шуда буд, биёяд, ва хуни онҳо бар гардани бародарашон Абималик бор карда шавад, ки онҳоро куштааст; ва бар мардони Шакем, ки дар куштани бародаронаш ба ӯ кӯмак карданд.

Ҳафтод писари Ерубаал бераҳмона кушта шуданд ва Абималик ва мардони Шакем барои марг масъуланд.

1. Оқибати амалҳои гуноҳ

2. Ахамияти вахдат ва бародарӣ

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

Доварон 9:25 Ва мардуми Шакем дар қуллаи кӯҳҳо барои ӯ камин гирифтанд, ва ҳамаи онҳоеро, ки дар он роҳ меомаданд, ба воситаи онҳо ғорат карданд, ва ба Абималик хабар доданд.

Ба Абималик огоҳ карда шуд, ки мардуми Шакем роҳзанонро дар кӯҳҳо ба роҳаш гузоштаанд.

1. Огоҳӣ аз хатар ва ҳушёр будан

2. Огоҳӣ ва посухи мо

1. Забур 91:11 - "Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи Ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои Ту туро ҳифз кунанд".

2. Масалҳо 22:3 - "Охир хатарро мебинад ва худро пинҳон мекунад, аммо оддӣ барои он идома медиҳад ва азоб мекашад".

Доварон 9:26 Ва Ғаал ибни Эбид бо бародарони худ омада, ба Шакем рафт, ва мардуми Шакем ба ӯ эътимод карданд.

Боварии Гаал ба Шекем равшан аст.

1. Қувваи эътимод: чӣ гуна он метавонад ба мо қувват бахшад ва моро ба Худо наздик созад

2. Бартараф кардани монеаҳо бо таваккал ба нақшаи Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 9:27 Ва онҳо ба саҳро баромада, токзорҳои худро ҷамъоварӣ карданд, ва токзор карданд, ва хурсандӣ карданд, ва ба хонаи худои худ даромаданд, ва хӯрдану менӯшиданд, ва Абималикро лаънат карданд.

Ин оят тасвир мекунад, ки мардуми Шакем токзорҳои худро ҷамъ карда, хурсандӣ мекунанд ва ба маъбади бутҳои худ мераванд, то ки Абималикро лаънат кунанд.

1. Хавфи бутпарастӣ: Огоҳӣ аз Доварон 9:27

2. Арзиши қаноатмандӣ ва миннатдорӣ: Омӯзиш аз Доварон 9:27

1. Хуруҷ 20:3-5 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун.

2. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ

ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 9:28 Ва Ғаал ибни Эбид гуфт: «Абималик кист ва Шакем кист, ки ба ӯ хизмат кунем? Оё ӯ писари Ерубаал нест? ва афсараш Забул? ба мардони Ҳамӯр падари Шакем хизмат кунед; зеро чаро мо ба ӯ хизмат кунем?

Ғаал ибни Эбид мепурсад, ки чаро мардуми Шакем ба Абималик ибни Ерубаал ва афсари ӯ Забул хизмат кунанд? Ӯ пешниҳод мекунад, ки мардум бояд ба мардони Ҳамӯр, падари Шакем хизмат кунанд.

1. Итоат ба қудрати Худо: Намунаи Абималик

2. Хизмат ба дигарон: Даъвати Гаал ба Шакем

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. Матто 25:31-46 - Ҳар он чи шумо барои яке аз ин бародарону хоҳарони хурдтарини ман кардед, барои ман кардаед.

Доварон 9:29 Кошки ин мардум зери дасти ман мебуд! он гоҳ ман Абималикро дур мекунам. Ва ба Абималик гуфт: «Сипоҳи худро зиёд кун ва берун шав».

Йӯтом ба мардуми Шакем сухан ронда, онҳоро аз оқибати подшоҳии Абималик огоҳ кард. Он гоҳ ӯ ба Абималик гуфт, ки лашкарашро зиёд кунад ва берун ояд.

1. Хатари рад кардани ҳокимияти Худо

2. Хатари нодида гирифтани огоҳиҳои Худо

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Доварон 9:30 Ва ҳангоме ки ҳокими шаҳр Забул суханони Ҷаал ибни Эбидро шунид, хашми вай аланга зад.

Забул, ҳокими шаҳр, аз шунидани суханони Ҷаал ибни Эбид ба хашм омад.

1. Ғазаб эҳсосест, ки ба ҳамаи мо таъсир мерасонад. Мо бояд роҳнамоии Худоро ҷустуҷӯ кунем, то дар бораи он ки чӣ тавр мо ба он ҷавоб медиҳем, беҳтар фаҳмем.

2. Қувваи калимаҳоро набояд нодида гирифт - онҳо метавонанд таъсири доимӣ дошта бошанд.

1. Масалҳо 16:32 - Сабур беҳтар аз ҷанговар аст, ва худдор аз шахсе, ки шаҳрро ишғол мекунад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: Ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми инсон адолатеро, ки Худо мехоҳад, ба вуҷуд намеорад.

Доварон 9:31 Ва ӯ ба таври махфӣ назди Абималик қосидон фиристод ва гуфт: «Инак, Ҷаал ибни Эбд ва бародаронаш ба Шакем меоянд; ва инак, онҳо шаҳрро бар зидди ту мустаҳкам мекунанд.

Ба Абималик хабар расид, ки Ғаал ибни Эбид ва бародаронаш ба Шакем омада, шаҳрро бар зидди ӯ мустаҳкам карда истодаанд.

1. Ғалаба кардани душманон тавассути имон ба Худо

2. Дар муқобили мусибат устувор будан

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Доварон 9:32 Пас, ту ва қавме ки бо ту ҳастанд, шабона бархоста, дар саҳро камин намо.

Худо моро даъват мекунад, ки бархезем ва дар имони худ ҳушёр бошем.

1. Бархез ва ба қуввати Худо такя кунед - Доварон 9:32

2. Дар сафари рӯҳонии худ ҳушёр ва бедор бошед - Доварон 9:32

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва дар интизори Худованд бошед.

Доварон 9:33 Ва чунин хоҳад шуд, ки субҳ, баробари тулӯи офтоб, ту барвақт бархез ва бар шаҳр хоҳӣ рафт; Пас, ба қадре, ки фурсат ёбӣ, бо онҳо рафтор кун.

Ба Абималик дастур дода мешавад, ки субҳ, вақте ки офтоб тулӯъ мекунад, ба шаҳри Тебес ҳамла кунад.

1. Далерӣ барои амал кардан: Ғалаба кардани тарс аз рафтори дуруст

2. Қувваи Имон: Андешидани амал сарфи назар аз имконот

1. Ибриён 11:32-34 Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Борок, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд ва даҳони шерҳоро бас карданд.

2. Матто 28:18-20 Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Доварон 9:34 Ва Абималик ва тамоми қавме ки бо ӯ буданд, шабона бархостанд, ва дар чаҳор даста ба муқобили Шакем интизорӣ кашиданд.

Абималик ва қавми ӯ дар давоми шаб чаҳор гурӯҳ ба Шакем қасд карданд.

1. Нақшаи Худо барои мо аксар вақт дарториктарин замонҳо ошкор мешавад.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки дар ҳама қарорҳои худ роҳнамоии Худоро ҷӯем.

1. Забур 27:1 Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ битарсам?

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 9:35 Ва Ғаал ибни Эбид баромада, дар назди даромадгоҳи дарвозаи шаҳр истод, ва Абималик ва қавме ки бо ӯ буданд, аз камингирӣ бархостанд.

Ғаал ибни Эбид дар назди дарвозаи шаҳр меистад ва Абималик ва шогирдонаш аз паноҳгоҳи худ бармехезанд.

1. Аҳамияти бархостан дар имон ва таваккал ба ризқи Худо.

2. Муҳимияти рафъи тарс ва такя ба нерӯи Худо.

1. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ тарсам?"

Доварон 9:36 Ва Ҷоал мардумро дида, ба Забул гуфт: «Инак, одамон аз қуллаи кӯҳҳо фуромада истодаанд». Ва Забул ба ӯ гуфт: «Сояи кӯҳҳоро мебинӣ, ки гӯӣ мард бошанд».

Гаал дид, ки одамон аз кӯҳҳо мефароянд ва Забул гуфт, ки ин танҳо сояи кӯҳҳост.

1. Пешниҳоди Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр ҳузури Ӯро дар замонҳои душвор эътироф кардан мумкин аст

2. Қувваи дарк: чӣ гуна дурнамои мо воқеияти моро ташаккул медиҳад

1. Ишаъё 45:3 - Ман ба шумо ганҷҳои зулмотро хоҳам дод, сарватҳоеро, ки дар маконҳои пинҳонӣ нигоҳ дошта мешаванд, то бидонед, ки Ман Худованд, Худои Исроил ҳастам, ки шуморо ба ном даъват мекунад.

2. Ибриён 4:13 - Ҳеҷ чиз дар тамоми махлуқот аз назари Худо пӯшида нест. Ҳама чиз дар пеши назари Ӯ ошкор ва ошкор аст, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

Доварон 9:37 Ва Ҷоал боз сухан ронда, гуфт: «Инак, одамон аз миёнаи замин фурӯд меоянд, ва як гурӯҳи дигар аз дашти Мененим меояд».

Гаал ду гурӯҳи одамонеро, ки аз ду самти гуногун меоянд, мушоҳида мекунад.

1. Худо метавонад барои расидан ба ҳадафи умумӣ ду сарчашмаи эҳтимолиро ба ҳам биёрад.

2. Ҳаёти мо метавонад тағир ёбад, вақте ки мо одамон ва захираҳоро берун аз доираи муқаррарии худ меҷӯем.

1. Румиён 12:5 Ҳамин тавр, мо, ки бисёр ҳастем, дар Масеҳ як бадан ҳастем, ва ҳар як аъзои бадани дигар ҳастем.

2. Эфсӯсиён 2:14-16 Зеро ки Ӯ осоиштагии мост, ки ҳардуро як офарид ва девори мобайнии ҷудоии моро вайрон кард; Ва дар ҷисми Ӯ адоватро, ҳатто шариати аҳкомро, ки дар фароизҳо мавҷуданд, нест кард; зеро ки дар худ аз ин ду одами нав ба вуҷуд оварад, то ки сулҳ кунад; Ва то ки ҳардуро дар як Бадан ба воситаи салиб бо Худо оштӣ дода, душманиро ба василаи он кушт.

Доварон 9:38 Он гоҳ Забул ба ӯ гуфт: «Акнун даҳони ту куҷост, ки бо он гуфтай: "Абималик кист, ки ба ӯ хизмат кунем?" Оё ин мардум нест, ки ту онҳоро хор кардай? берун рав, ман ҳоло дуо мекунам ва бо онҳо ҷанг мекунам.

Забул бо Гаал барои беэътиноӣ нисбат ба Абималик рӯ ба рӯ мешавад ва ӯро ташвиқ мекунад, ки берун равад ва бо одамоне, ки ӯ беэҳтиромӣ карда буд, ҷанг кунад.

1. Қудрати муқовимат: Чӣ тавр бо эҳтиром ба дигарон даъват кардан мумкин аст

2. Хатари мағрурӣ: Омӯзиши эътироф кардани хатоҳои худ

1. Масалҳо 24:26 - Ҳар кӣ рост ҷавоб диҳад, лабҳоро мебӯсад.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Доварон 9:39 Ва Ҷоал пеши мардуми Шакем баромада, бо Абималик ҷанг кард.

Гаал бо Абималик ҷанг кард.

1: Мо бояд ба мукобили куввахои бад бо далер ва кувваи имон мубориза барем.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз душворӣ ақиб нашавем; новобаста аз душвориҳо, мо бояд кӯшиш кунем, ки кори дурустро анҷом диҳем.

1: Эфсӯсиён 6: 13-17 - Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро кардаед, истода бошед.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 9:40 Ва Абималик ӯро таъқиб кард, ва пешопеши ӯ гурехт, ва бисьёр касон сарнагун ва маҷрӯҳ шуданд, то даромадани дарвоза.

Абималик аз паси одаме таъқиб кард ва боиси он шуд, ки бисёриҳо то дарвоза партофта шуданд ва маҷрӯҳ шуданд.

1. Хатари аз паи бадӣ

2. Қудрати кӯшиши Худо

1. 2 Тимотиюс 2:22, Пас аз ҳавасҳои ҷавонӣ бигрезед ва бо онҳое ки Худовандро аз самими қалб мехонанд, аз паи адолат, имон, муҳаббат ва осоиштагӣ биравед.

2. Румиён 12:21, Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

Доварон 9:41 Ва Абималик дар Арумо сукунат дошт, ва Забул Ҷоал ва бародаронашро бадар ронда, то ки дар Шакем сокин нашаванд.

Абималик дар Арума маскан гирифт, дар ҳоле ки Забул Ҷоал ва оилаи ӯро аз Шакем берун кард.

1. Қудрати қудрат: достони Абималик ва Забул.

2. Аҳамияти устувор истодан дар муқобили мухолифат: мисоли Гаал.

1. 1 Петрус 5:8-9 - Ҳушёр бошед; ҳушёр бошед. Рақиби шумо иблис мисли шери ғуррон давида, касеро меҷӯяд, то бихӯрад. Ба ӯ муқобилат кунед, дар имони худ устувор бошед, зеро бидонед, ки бародарии шумо дар тамоми ҷаҳон ҳамин гуна ранҷу азобҳоро аз сар мегузаронад.

2. Эфсӯсиён 6:13 - Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед.

Доварон 9:42 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки мардум ба саҳро баромаданд; ва ба Абималик хабар доданд.

Мардум аз воқеаи рӯзи гузашта ба Абималик хабар доданд.

1. Худо ҳамеша итминон медиҳад, ки ваъдаҳояш иҷро мешаванд.

2. Дар ягонагӣ қудрат ҳаст.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар касе бар як танӣ ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

Доварон 9:43 Ва Ӯ мардумро гирифта, ба се гурӯҳ тақсим кард, ва дар саҳро мунтазир монд, ва нигоҳ кард, ва инак, мардум аз шаҳр берун омадаанд; ва бар зидди онҳо бархоста, онҳоро зад.

Абималик мардуми Шакемро ба се даста тақсим кард ва ҳангоми берун омаданашон аз шаҳр камин гирифт ва сипас онҳоро зарба зад.

1. Хавфи ғурур ва тафриқа

2. Оқибатҳои гуноҳ

1. Яъқуб 4:6 - Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

2. Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар набояд барои гуноҳи падар азоб кашад, ва падар барои гуноҳи писар азоб кашад. Адолати одил бар души худ хоҳад буд, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

Доварон 9:44 Ва Абималик ва лашкари ҳамроҳаш шитофтанд, ва дар даромадгоҳи дарвозаи шаҳр истоданд, ва ду гурӯҳи дигар ба тамоми мардуме ки дар саҳро буданд, давида, онҳоро куштанд.

Абималик ва пайравонаш ба шаҳр ҳамла карда, ҳамаи онҳоеро, ки дар саҳро буданд, куштанд.

1. Қудрати роҳбарӣ - аҳамияти пешвои қавӣ барои тағирот.

2. Хатарҳои тамаъ – фаҳмидани оқибатҳои шӯҳратпарастӣ.

1. Матто 5:17 - «Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё анбиёро барҳам диҳам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои иҷрои онҳо омадаам».

2. Масалҳо 16:2 - "Ҳама роҳҳои одам дар назари худ пок аст, аммо рӯҳро Худованд вазн мекунад".

Доварон 9:45 Ва Абималик тамоми он рӯз бо шаҳр ҷангид; ва шаҳрро забт карда, мардуми дар он бударо кушта, шаҳрро торумор карда, намак кошт.

Абималик шаҳр ва мардуми онро хароб кард.

1: Ғазаби Худоро дар достони Абималик дидан мумкин аст.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки Худоро ба хашм наоварем ва ба хашми Ӯ дучор нашавем.

1: Ҳизқиёл 16:4 - Ва дар бораи зодрӯзи ту, дар рӯзе ки ту таваллуд шудӣ, ноф набурида буд, ва ту дар об шуста нашудай, то ки туро сер кунад; ту на намакин будӣ ва на ба ғӯнда.

2: Матто 5:13 - Шумо намаки замин ҳастед; лекин агар намак маззаи худро гум карда бошад, бо кадом роҳ намакин шавад? аз ин пас фоидае нест, балки бадар ронда шудан ва зери пои одамон мондан.

Доварон 9:46 Ва ҳамаи мардуми бурҷи Шакем инро шунида, ба ҳавлии худои Берит даромаданд.

Мардуми бурҷи Шакем хабарро шунида, ба маъбади худои Берит даромаданд.

1. Зиндагӣ дар итоати Худо: Аз мардони Шакем омӯхтан

2. Фаҳмидани ҳадафи Худо ва риояи иродаи Ӯ

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 9:47 Ва ба Абималик хабар доданд, ки тамоми мардуми бурҷи Шакем ҷамъ шудаанд.

Мардуми бурҷи Шакем ҷамъ шуданд ва хабари он ба Абималик расонида шуд.

1. Вақти Худо комил аст - Воиз 3:1-8

2. Васвасаи ба дасти худ гирифтан нашавед - Масалҳо 16:32

1. Масалҳо 21:30 - "Ҳеҷ хирад, фаҳмиш ва нақшае нест, ки бар зидди Худованд муваффақ шавад".

2. Яъқуб 4:13-15 - «Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии ту чист, зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад».

Доварон 9:48 Ва Абималик бо тамоми қавме ки бо ӯ буданд, ӯро ба кӯҳи Салмӯн бароварданд; ва Абималик табар ба дасташ гирифт, ва навдаеро аз дарахтон бурид, ва онро гирифта, бар китфи худ гузошт ва ба қавме ки бо ӯ буданд, гуфт: «Он чи маро дидед, шитоб кунед ва ончунон ки ман кардаам.

Абималик қавми худро ба кӯҳи Салмӯн бурд, ва табар гирифт, ва як навдаи дарахтонро бурида, бар китфаш гузошт, то ки қавми худ низ нишон диҳанд.

1. Мо метавонем ба намунаи Худо пайравӣ кунем ва дигаронро бо ибрат нишон диҳем

2. Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, мо қувват дорем, ки ҳама гуна монеаҳоро паси сар кунем

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Филиппиён 4:13: Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

Доварон 9:49 Ва тамоми мардум низ ҳар яке навдаҳои худро буриданд, ва аз ақиби Абималик рафтанд, ва онҳоро ба анбор андохтанд, ва анборро бар онҳо оташ заданд; ба тавре ки ҳамаи мардони бурҷи Шакем низ, тақрибан ҳазор нафар мардон ва занон мурданд.

Абималик ва қавм шохаҳоро бурида, бурҷи Шакемро оташ заданд, ки дар натиҷа ҳазор нафар кушта шуданд.

1. Арзиши исён - Доварон 9:49

2. Оқибатҳои гуноҳ - Доварон 9:49

1. Ишаъё 9:19 - Аз ғазаби Худованди лашкарҳо замин тира мешавад, ва мардум ҳамчун сӯзишвории оташ хоҳанд буд: ҳеҷ кас бародари худро амон нахоҳад дод.

2. Масалҳо 1:16-19 - Зеро пойҳои онҳо ба сӯи бадӣ медаванд ва ба рехтани хун шитоб мекунанд. Албатта беҳуда тӯр дар пеши ҳар парранда паҳн мешавад. Ва онҳо интизори хуни худ буданд; махфӣ барои хаёти худ пушида мешаванд. Роҳҳои ҳар каси ба даст овардани фоида чунин аст; ки чони сохибони онро аз байн мебарад.

Доварон 9:50 Он гоҳ Абималик ба Тебес рафт, ва дар муқобили Тебес ӯрду зада, онро гирифт.

Абималик Тебесро мағлуб мекунад.

1: Қудрати Худо тавассути итоат зоҳир мешавад.

2: Душманони худро бо имон ва далерӣ мағлуб кунед.

1: Масалҳо 16:7 Ҳангоме ки роҳи одам ба Худованд писанд ояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу оштӣ мегардонад.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 9:51 Аммо дар дохили шаҳр як бурҷи мустаҳкаме буд, ва ҳамаи мардону занон ва тамоми аҳли шаҳр ба он ҷо гурехта, онро ба рӯйи онҳо маҳкам карда, ба қуллаи бурҷ баромаданд.

Ахолии шахр ба манораи пуркувват панох бурданд.

1. Худо ҳамеша дар вақти тангӣ ба мо паноҳгоҳи амн медиҳад.

2. Мо бояд ба Ӯ таваккал кунем, ки моро дар вақти хатар муҳофизат кунад.

1. Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2. Масалҳо 18:10 - "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст: одил ба он медавад ва дар амон аст".

Доварон 9:52 Ва Абималик назди бурҷ омада, бо он ҷангид ва сахт ба назди дари бурҷ рафт, то ки онро дар оташ сӯзонад.

Абималик ба манора ҳамла кард ва кӯшиш кард, ки онро сӯзонад.

1: Дар ҳолатҳои душвор, муҳим аст, ки чора андешед ва таслим нашавед, новобаста аз он ки он чӣ қадар душвор аст.

2: Вақте ки мо бо низоъ рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд устувор ва устувор бошем, то бо мушкилоте, ки мо дучор мешавем, бартараф кунем.

1: Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

Доварон 9:53 Ва зане пораи санги осиёбро бар сари Абималик андохт, ва ҳама барои шикастани косахонаи сари ӯ.

Зане ба сӯи Абималик санги осиёб партофт ва косахонаи сари ӯро шикаст.

1. Қудрати зан: Қиссаи Абималик ва зани санги осиёб

2. Интихоби роҳи дуруст: Зиндагӣ дар сурати Худо

1. Масалҳо 20:30, "Кабудии захм бадро пок мекунад; инчунин узвҳои даруни шикамро мерезад".

2. Забур 102:11, «Зеро ки осмон аз замин баланд аст, марҳамати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст».

Доварон 9:54 Он гоҳ ӯ шитобон ҷавонро силоҳбардори худ хонд ва ба вай гуфт: «Шамшери худро кашида, маро бикуш, то ки одамон дар ҳаққи ман нагӯянд: "Ӯро зан кушт"». Ва ҷавонаш ӯро тела дод, ва ӯ мурд.

Абималик, ҳокими Шакем, аз ҷониби зане, ки санги осиёбро ба сӯи ӯ партофт, ба қатл расид. Сипас аз зиреҳбардораш хост, ки ӯро бикушад, то мардум нагӯянд, ки ӯро зан куштааст. Зирехбардораш баъд уро партофт ва ӯ мурд.

1. Қудрати занон ва зарурати фурӯтанӣ

2. Қурбонӣ ва дар пайи иззат

1. Масалҳо 11:2 - Вақте ки ғурур меояд, пас расвоӣ меояд, аммо бо фурӯтанӣ ҳикмат меояд.

2. 1 Қӯринтиён 10:12 - Пас, агар шумо фикр кунед, ки устувор истодаед, эҳтиёт шавед, ки афтидан нашавед!

Доварон 9:55 Ва ҳангоме ки исроилиён диданд, ки Абималик мурдааст, ҳар яке ба ҷои худ рафтанд.

Абималик аз ҷониби мардони исроилӣ кушта шуд ва онҳо ба хонаҳои худ баргаштанд.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ гуна ҷамъ омадан барои мубориза бо душмани умумӣ метавонад адолат ва сулҳро ба бор орад.

2. Ҳаёти итоаткорӣ - Чӣ гуна эҳтиром кардани Худо ва иҷрои иродаи Ӯ метавонад иҷрошавии ҳақиқиро ба бор орад.

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Доварон 9:56 Худо бадии Абималикро, ки ӯ ба падараш карда буд, дар куштани ҳафтод бародари худ чунин намуд:

Абималик ҳафтод бародари худро кушт ва Худо ӯро барои шарорataш ҷазо дод.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Аз хатогиҳои Абималик омӯхтан

2. Қудрати кафорат: Ғалаба кардани гуноҳ тавассути тавба

1. Ҳастӣ 4:7-8, "Агар хуб кор кунӣ, магар қабул намешавӣ? Ва агар кори хуб накунӣ, гуноҳ дар пеши дар аст. Ва хоҳиши он аз они ту аст, аммо ту бар он ҳукмронӣ кун".

2. Румиён 6:23, "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Доварон 9:57 Ва тамоми шарри мардуми Шакемро Худо бар сари онҳо поин овард, ва лаънати Йӯтом ибни Ерубаал бар онҳо омад.

Худо мардони Шакемро барои аъмоли бадашон ҷазо дода, онҳоро лаънат кард, ба гуфтаи Ютом ибни Ерубаал.

1. Оқибатҳои гуноҳ ва ҳукми Худо

2. Қувваи дуо дар пирӯзии бадӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои марди одил пурқувват ва таъсирбахш аст.

Доварони 10-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 10:1-5 даврaҳои беитоатӣ ва зулми Исроилро муаррифӣ мекунад. Ин боб бо номбар кардани номи ду қозӣ, Тола ва Ёир, ки дар маҷмӯъ чилу панҷ сол бар Исроил ҳукмронӣ мекарданд, оғоз мешавад. Пас аз марги худ, исроилиён бори дигар аз Худо рӯй гардонданд ва ба худоёни бегона, бахусус худоёни канъониён, аммониён, фалиштиён ва сидӯниён саҷда карданд. Дар натиҷаи нофармонии онҳо Худо ба ин халқҳо иҷозат дод, ки ҳаждаҳ сол онҳоро зулм кунанд.

Сархати 2: Идома дар Доварон 10:6-16, он тавбаи Исроил ва посухи Худоро нақл мекунад. Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр исроилиён оқибат гуноҳи худро эътироф карданд ва аз Худо барои раҳоӣ аз золимони худ фарёд заданд. Дар ҷавоб ба илтиҷои онҳо, Худо онҳоро барои тарк кардани Ӯ ва ибодати худоёни дигар сарзаниш мекунад. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки садоқати Худро дар раҳони онҳо аз Миср ва ҳушдор медиҳад, ки агар онҳо дар бутпарастӣ идома диҳанд, кӯмаки Ӯро интизор нашаванд.

Сархати 3: Доварони 10 бо гузорише ба охир мерасад, ки аммӯниён бар зидди Исроил барои ҷанг ҷамъ мешаванд. Дар Доварон 10:17-18 гуфта мешавад, ки бо вуҷуди огоҳии Худо, мардум то ҳол аз даст додани бутҳои худ даст мекашанд. Дар натиҷа, вақте ки лашкари аммӯниён бар зидди онҳо ҷамъ мешаванд, онҳо ба хатари ногузир дучор мешаванд. Онҳо аз ин таҳдид ғамгин шуда, ба гуноҳҳои худ дар назди Худо иқрор мешаванд ва бори дигар аз Ӯ мадад мепурсанд.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 10 пешниҳод мекунанд:
Ҷорӣ кардани ҳукмронии якҷояи Тола ва Ҷаир бар Исроил;
Давраи зулми нофармонӣ аз ҷониби миллатҳои хориҷӣ;
Тавбаи Исроил Сарзаниш ва огоҳии Худо;
Эътироф кардани таҳдиди аммониён дар назди Худо.

Таваҷҷӯҳ ба ҷорӣ намудани ҳукмронии якҷояи Тола ва Ҷаир бар Исроил;
Давраи зулми нофармонӣ аз ҷониби миллатҳои хориҷӣ;
Тавбаи Исроил Сарзаниш ва огоҳии Худо;
Эътироф кардани таҳдиди аммониён дар назди Худо.

Дар ин боб ба даврaҳои беитоатии Исроил, зулми халқҳои хориҷӣ, тавбаҳои минбаъдаи онҳо ва таҳдиди дар пешистодаи аммӯниён нигаронида шудааст. Дар Доварони 10 зикр шудааст, ки ду қозӣ, Тола ва Ёир, дар маҷмӯъ чилу панҷ сол бар Исроил ҳукмронӣ карданд. Аммо, пас аз марги худ, исроилиён бори дигар аз Худо рӯй гардонданд ва ба худоёни бегона парастиш карданд, ки як намунае ба зулми онҳо дар тӯли ҳаждаҳ сол аз ҷониби халқҳои гуногун оварда расонд.

Дар идомаи китоби Доварон 10, боб тасвир мекунад, ки чӣ тавр исроилиён дар ниҳоят гуноҳи худро эътироф карданд ва ба Худо барои наҷот фарёд заданд. Дар ҷавоб ба илтиҷои онҳо, Худо онҳоро барои тарк кардани Ӯ ва ибодати худоёни дигар сарзаниш мекунад. Ӯ ба онҳо дар бораи садоқати гузаштаи Худ, ки онҳоро аз Миср раҳо кард, хотиррасон мекунад, вале онҳоро ҳушдор медиҳад, ки агар бутпарастӣ идома диҳанд, кӯмаки Ӯро интизор нашаванд.

Доварони 10 бо нақл ба охир мерасад, ки лашкари аммӯниён бар зидди Исроил барои ҷанг ҷамъ мешаванд. Бо вуҷуди огоҳии Худо, одамон аз бутҳои худ даст кашидан аз қароре даст мекашанд, ки онҳоро дар хатари ногузир мегузорад. Онҳо аз ин таҳдид ғамгин шуда, бори дигар ба гуноҳҳои худ дар назди Худо иқрор мешаванд ва барои мағлуб кардани ин душмани нав, ки бо аммӯниён рӯбарӯ мешаванд, аз Ӯ кӯмак мепурсанд.

Доварон 10:1 Ва баъд аз Абималик барои дифоъ аз Исроил Толо ибни Фуаҳ ибни Додо, марди иссокор бархост; ва дар Шомир дар кӯҳи Эфроим сукунат дошт.

Толо як марди иссохор буд, ки Исроилро дифоъ мекард.

1. Муҳимияти истодагарӣ барои ростӣ - Доварон 10:1

2. Қуввати вафодорӣ - Доварон 10:1

1. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Ишаъё 11:1-2 - Навдае аз танаи Йисой берун хоҳад омад, ва шоха аз решааш мева хоҳад дод. Ва Рӯҳи Худованд бар ӯ қарор хоҳад гирифт: Рӯҳи ҳикмат ва хирад, Рӯҳи маслиҳат ва қувват, Рӯҳи дониш ва тарси Худованд.

Доварон 10:2 Ва ӯ бисту се сол бар Исроил доварӣ кард, ва мурд ва дар Шомир дафн карда шуд.

Пас аз он ки довари Исроил таъин шуд, Ёир бисту се сол пеш аз маргаш онҳоро доварӣ кард ва дар Шомир дафн карда шуд.

1. Зиндагӣ бо вафодорӣ - А дар бораи зиндагии содиқона ба Худо мисли Ҷаир.

2. Қувваи итоаткорӣ - А дар бораи аҳамияти итоат кардани аҳкоми Худо, чунон ки Ёир дар давоми бисту се соли доварӣ бар Исроил кард.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Имрӯз барои худ интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард... Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Забур 37:3 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; Пас шумо дар замин сокин шавед ва аз садоқати Ӯ бихӯред.

Доварон 10:3 Ва баъд аз ӯ Ёир ном ҷилъодӣ барҳост ва бисту ду сол бар Исроил доварӣ кард.

Ёир ҷилъодӣ буд, ки 22 сол бар Исроил доварӣ мекард.

1. Вафодории Худо дар таъин шудани Ёир барои довар бар Исроил дида мешавад.

2. Худо Ёирро барои пешвои халқи худ интихоб кард, ки ҳокимияти илоҳии Худро нишон диҳад.

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

Доварон 10:4 Ва сӣ писаре дошт, ки бар сӣ курраи хар савор мешуданд, ва онҳо сӣ шаҳре доштанд, ки то имрӯз Ҳавот-Ҷир ном доранд, ки дар замини Ҷилъод ҳастанд.

Ёир, пешвои Ҷилъод, сӣ писар дошт, ки ҳар кадоми онҳо шаҳри худро доштанд, ки то имрӯз бо номи Ҳавотҷоир маъруф аст.

1. Таъмини Худо: Ҳангоме ки мо аз рӯи нақшаи Худо амал мекунем, ҳаёти мо баракат меёбад.

2. Тағйир додан: Вақте ки мо бо имон ва ҷасорат амал мекунем, мо метавонем мероси ҷовидона гузорем.

1. Забур 33:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Доварон 10:5 Ва Ёир мурд ва дар Камӯн дафн карда шуд.

Ёир пешвои бузурги Исроил буд, ки мурд ва дар Камӯн дафн карда шуд.

1. Мероси Ҷаир: Ба мо таълим додан ба хидмат ба халқи худ

2. Муҳимияти дафн шудан дар ҷои дуруст

1. Еҳушаъ 19:47-48 - Ва сарҳади мероси онҳо Сора, ва Эштаол, ва Ир-Шемеш, ва Шаалаббин, ва Аёлӯн, ва Йитло, ва Элон, ва Тимнато, ва Экрӯн, ва Элтеке ва Ҷиббетӯн буд, ва Баалот, ва Еҳуд, ва Бана-Берек, ва Ҷат-Риммӯн, ва Ме-ярқӯн ва Раққӯн, бо сарҳади пеши Ёфӯ.

2. 2 Подшоҳон 2:8 - Аммо Абнир ибни Нер, мири лашкари Шоул, Ишбӯшет ибни Шоулро гирифта, ба Маҳаноим бурд;

Доварон 10:6 Ва банӣ-Исроил боз пеши назари Худованд бадӣ карданд, ва ба Баалим ва Аштарот, ва худоёни Сурия, ва худоёни Сидӯн, ва худоёни Мӯоб ва худоёни бачаҳо ибодат карданд. Аммо, ва худоёни фалиштиён, ва Худовандро тарк карданд, ва ба Ӯ ибодат накарданд.

Исроилиён ба Худо хиёнат карданд ва ба ҷои худ худоёни дигарро ибодат мекарданд.

1: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки имонамонро ба Худо нигоҳ дорем.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба кӣ хидмат ва ибодат мекунем.

1: Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке содиқ шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2: Такрори Шариат 6:13 - Аз Худованд Худои худ битарс, танҳо Ӯро ибодат кунед ва ба исми Ӯ қасам хӯред.

Доварон 10:7 Ва хашми Худованд бар исроилиён аланга зад, ва онҳоро ба дасти фалиштиён ва ба дасти банӣ-Аммӯн супурд.

Худованд ба Исроил хашмгин шуда, иҷозат дод, ки онҳоро фалиштиён ва банӣ-Аммӯн асир кунанд.

1. Муҳаббат ва ғазаби Худо: Фаҳмидани мувозинат дар ҳаёти мо.

2. Оё Худо дар ҳақиқат хашмгин аст? Омӯзиши далелҳои Китоби Муқаддас.

1. Забур 103:8-9 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, дар хашм оҳиста ва дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми худро дар худ нигоҳ медорад.

2. Ҳизқиёл 18:30-32 - Пас, эй исроилиён, Ман ҳар яки шуморо мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованди Олам. Тавба кун! Аз ҳама гуноҳҳои худ рӯй гардон; он гоҳ гуноҳ шикасти шумо нахоҳад буд. Аз ҳама гуноҳҳои содиркардаатон халос шавед ва дили нав ва рӯҳи нав гиред. Чаро шумо хоҳед мурд, эй халқи Исроил? Зеро ки ман аз марги касе хурсанд намешавам, мегӯяд Худованди Олам. Тавба куну зинда бош!

Доварон 10:8 Ва он сол онҳо банӣ-Исроилро ба ғазаб оварда, ба танг оварданд: ҳаждаҳ сол, тамоми банӣ-Исроил, ки дар он тарафи Урдун дар замини амӯриён, ки дар Ҷилъод буд, буданд.

Халқи Исроил дар давоми 18 сол дар сарзамини Ҷилъод аз ҷониби амӯриён зери фишор қарор гирифтанд.

1. Бартараф кардани зулм: Ҷустуҷӯи нерӯ дар ҷойҳои ношинос

2. Субот дар озмоишҳо: Дар миёни душвориҳо устувор истодан

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Доварон 10:9 Ва банӣ-Аммӯн аз Урдун гузаштанд, то ки бо Яҳудо ва Биньёмин ва хонадони Эфроим ҷанг кунанд; то ки Исроил сахт ғамгин шуд.

Аммониён аз Урдун убур карда, ба муқобили онҳо меҷанганд, исроилиён сахт ғамгин шуданд.

1. Худо дар ғамгинӣ амин аст.

2. Муносибати мо ба душвориҳо хислати имони моро нишон медиҳад.

1. Ишаъё 41:10: Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 5:4: Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

Доварон 10:10 Ва банӣ-Исроил сӯи Худованд фарьёд зада, гуфтанд: «Мо бар зидди Ту гуноҳ кардем, зеро ки Худои худро тарк карда, Баалро ибодат кардаем».

Банӣ-Исроил гуноҳи худро дар тарки Худо ва хизмат ба Баал фаҳмиданд ва аз Худованд мадад хостанд.

1. Оқибатҳои тарки Худо: Омӯзиш дар бораи Доварон 10:10

2. Бозгашт ба Худо: Омӯзиш оид ба тавба дар Доварон 10:10

1. Ирмиё 3:22 - "Баргардед, эй фарзандони гумроҳ, ва ман ақибнишиниҳои шуморо шифо хоҳам дод".

2. Ҳушаъ 14:1 - "Эй Исроил, ба сӯи Худованд Худои худ баргард, зеро ки ту аз гуноҳи худ афтодаӣ".

Доварон 10:11 Ва Худованд ба банӣ-Исроил гуфт: «Оё Ман шуморо аз мисриён, ва аз амӯриён, аз банӣ-Аммӯн ва аз фалиштиён наҷот надодаам?

Худованд исроилиёнро аз мисриён, амӯриён, аммӯнҳо ва фалиштиён наҷот дод.

1. Наҷотдиҳии Худо: Чӣ гуна Худо ҳамеша содиқ буд

2. Аз ғуломӣ ба озодӣ: шодӣ аз қудрати Худо

1. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод: барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро дидаед, онҳоро дигар то абад нахоҳед дид. Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд.

2. Забур 34:17 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Доварон 10:12 Сидӯниён ва Амолеқиён ва Моониён низ шуморо ситам мекарданд; ва шумо Маро фарёд задед, ва Ман шуморо аз дасти онҳо раҳо кардам.

Исроилиён аз ҷониби сидониён, амалеқиён ва моониён зулм мекарданд ва Худо онҳоро наҷот дод.

1. Наҷот додани халқи Худо - таваккал ба Худо барои қувват ва муҳофизат

2. Вафодории Худо дар баробари душвориҳо - дар замонҳои душвор устувор мондан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

Доварон 10:13 Аммо шумо Маро тарк карда, худоёни дигарро ибодат кардаед, бинобар ин дигар шуморо раҳо намекунам.

Худо исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба худоёни дигар хизмат кунанд, дигар наҷот нахоҳанд ёфт.

1: Оқибатҳои тарк кардани Худо сахт аст - Доварон 10:13.

2: Мо бояд ба Худо содиқ бимонем ё ба оқибатҳои он дучор шавем - Доварон 10:13.

1: Такрори Шариат 28: 15-20 - Агар мо аз Худо рӯй гардонем ва ба худоёни дигар хизмат кунем, мо оқибатҳои онро азоб мекашем.

2: Хуруҷ 20: 1-6 - Худо ба мо амр медиҳад, ки дар назди Ӯ худоёни дигаре надорем.

Доварон 10:14 Биравед ва ба худоёне ки баргузидаед, истиғоса кунед; бигзор онҳо шуморо дар вақти мусибати шумо раҳо кунанд.

Халқи Исроил даъват карда мешавад, ки дар лаҳзаҳои душворӣ ба худоёни интихобкардаи худ фарьёд зананд.

1. Қувваи дуо дар замони душворӣ

2. Дар вақти зарурӣ аз Худо ёрӣ талаб кардан

1. Ишаъё 33:2, "Эй Худованд, бар мо марҳамат кун; мо мунтазири Ту будем. Ҳар саҳар бозуи мо бош, дар вақти душворӣ наҷоти мо бош".

2. Забур 50:15, «Дар рӯзи мусибат Маро бихон; Ман туро наҷот хоҳам дод, ва Маро ҷалол хоҳӣ дод».

Доварон 10:15 Ва банӣ-Исроил ба Худованд гуфтанд: «Мо гуноҳ кардем; ҳар он чи ба назари ту писанд ояд, ба мо бикун; танҳо моро наҷот деҳ, мо дар ин рӯз дуо мекунем.

Исроилиён гуноҳҳои худро эътироф мекунанд ва аз Худо хоҳиш мекунанд, ки онҳоро наҷот диҳад.

1: Вақте ки мо тавба мекунем, Худо метавонад моро аз ҳама гуноҳҳои мо раҳо кунад.

2: Муҳаббат ва раҳмати Худо аз хатогиҳои мо бузургтар аст.

1: Забур 103:12 - «Чун қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст».

2: Isaiah 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд".

Доварон 10:16 Ва худоёни бегонаро аз миёни худ дур карда, ба Худованд ибодат карданд, ва ҷони ӯ аз мусибати Исроил ғамгин шуд.

Исроилиён тавба карданд ва аз худоёни козибашон рӯй гардонданд, ба ҷои он ки ба Худованд хизмат карданро интихоб карданд, ки ин барои азобҳои онҳо андӯҳи азиме оварад.

1. Қувваи тавба: Чӣ гуна тағир додани дил метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Қалби ғамгини Худо: Шинохтан ва посух додан ба ранҷу азоби Ӯ

1. Ишаъё 55: 7 - "Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор вай сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард".

2. Ҳушаъ 6:6 - "Зеро ки ман марҳаматро мехостам, на қурбониро; ва дониши Худоро бештар аз қурбониҳои сӯхтанӣ мехостам".

Доварон 10:17 Ва банӣ-Аммӯн ҷамъ шуда, дар Ҷилъод ӯрду заданд. Ва банӣ-Исроил ҷамъ шуда, дар Мисфо ӯрду заданд.

Банӣ-Исроил ва Аммӯн ҷамъ шуда, дар Ҷилъод ва Мисфо қароргоҳҳо барпо карданд.

1. Дасти илоҳии Худо: Қиссаи банӣ-Исроил ва Аммӯн

2. Вақте ки душманон муттаҳид мешаванд: Омӯзиши Доварон 10:17

1. Матто 5:43-45 - Душманони худро дӯст доред

2. Румиён 12:17-21 - Баракат диҳед ва лаънат накунед

Доварон 10:18 Ва мардум ва мирони Ҷилъод ба якдигар гуфтанд: «Он кист, ки бо банӣ-Аммӯн ба ҷанг шурӯъ кунад? вай бар тамоми сокинони Ҷилъод сардор хоҳад буд.

Мардуми Ҷилъод сардоре меҷӯянд, то бар зидди банӣ-Аммӯн ҷанг кунад.

1. Далерӣ барои роҳбарӣ: Қабули мушкилот ва бартараф кардани монеаҳо

2. Пешвоёни мӯътамад: Муҳимияти пайравӣ ба даъвати Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Ибриён 13:17 - "Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ин ба шумо фоидае надорад.

Доварони 11-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 11:1–11 Йифтоҳ, ҷанговари тавоноро муаррифӣ мекунад. Ин боб бо тавсифи Йифтоҳ ҳамчун ҷанговари шуҷоъ, ки аз фоҳиша таваллуд шудааст, оғоз мешавад. Ба сабаби таваллуди ғайриқонунӣ ӯро бародарони ҳамсояаш рад мекунанд ва маҷбур мешаванд, ки аз Ватан фирор кунанд. Йифтоҳ як гурӯҳи бегонагонро дар атрофи худ ҷамъ мекунад ва роҳбари онҳо мешавад. Вақте ки аммӯниён бар зидди Исроил ҷанг мекунанд, пирони Ҷилъод барои роҳбарӣ кардани лашкари худ аз Йифтоҳ кӯмак мепурсанд.

Сархати 2: Дар Доварон 11:12-28 идома дода, он дар бораи гуфтушуниди Йифтоҳ бо подшоҳи Аммӯн нақл мекунад. Пеш аз он ки ба ҷанг равад, Йифтоҳ ба назди подшоҳи Аммӯн қосидон мефиристад, то сабаби таҷовуз ба Исроилро бифаҳмад. Дар ҷавоб, подшоҳи Аммӯн даъво мекунад, ки Исроил ҳангоми баромадан аз Миср замини онҳоро забт кардааст. Бо вуҷуди ин, Йифтоҳ ин иддаоро рад мекунад ва гузориши таърихиеро пешниҳод мекунад, ки нишон медиҳад, ки чӣ тавр Исроил аз аммӯниён ягон заминро нагирифтааст.

Сархати 3: Доварони 11 бо нақл ба анҷом мерасад, ки Йифтоҳ пеш аз ҷанг бар зидди аммӯниён ба Худо қасам хӯрдааст. Дар Доварон 11:29-40 гуфта мешавад, ки Йифтоҳ аз Рӯҳи Худо пур шуда, қасами ботантана медиҳад, ки агар Худо бар душманонаш ғалаба кунад, пас аз бозгашт ҳар он чи аз хонааш берун меояд, ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ тақдим мекунад. . Бо кӯмаки Худо, Йифтоҳ аммӯниёнро мағлуб мекунад ва бо пирӯзӣ ба хона бармегардад, аммо духтари ягонааш, ки ба пешвози ӯ меояд, бо тембрҳо ва рақс кардани як амали харобиовар барои падар ва духтар, вақте ки Йифтоҳ оқибати назри худро дарк мекунад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 11 пешниҳод мекунанд:
Муаррифии Йифтоҳ як ҷанговари радшуда, ки сарвар мешавад;
Музокирот бо подшоҳи Аммӯн дар бораи даъвои замин;
Қавли Йифтоҳ ва пирӯзии оқибати харобиовари қасди ӯ.

Таваҷҷӯҳ ба муаррифии Йифтоҳ як ҷанговари радшуда, ки сарвар мешавад;
Музокирот бо подшоҳи Аммӯн дар бораи даъвои замин;
Қавли Йифтоҳ ва пирӯзии оқибати харобиовари қасди ӯ.

Дар ин боб ба Йифтоҳ, як ҷанговари радшуда, ки пешво мешавад, гуфтушуниди ӯ бо подшоҳи Аммӯн оид ба баҳси замин ва оқибати харобиовари қасди тантанавии ӯ мебошад. Дар Доварон 11 зикр шудааст, ки Йифтоҳ, ки аз зани фоҳиша таваллуд шуда, аз ҷониби бародаронаш рад карда шудааст, ба ҷанговари шуҷоъ табдил меёбад ва дар атрофи худ хориҷшудагонро ҷамъ мекунад. Вақте ки аммӯниён бар зидди Исроил ҷанг мекунанд, пирони Ҷилъод ӯро меҷӯянд, то лашкари онҳоро сарварӣ кунад.

Дар Доварони 11 идома дода, пеш аз он ки бо аммӯниён ҷанг кунад, Йифтоҳ қосидонро мефиристад, то сабаби таҷовузкории онҳоро бифаҳманд. Подшоҳи Аммӯн иддао мекунад, ки Исроил ҳангоми баромадан аз Миср замини онҳоро забт кардааст. Бо вуҷуди ин, Йифтоҳ ин иддаоро рад мекунад ва далелҳои таърихиеро пешниҳод мекунад, ки нишон медиҳанд, ки Исроил ҳеҷ заминеро аз онҳо нагирифтааст.

Доварон 11 бо нақли пур аз Рӯҳи Худо, Йифтоҳ пеш аз ба ҷанг рафтан қасами ботантана медиҳад. Ӯ ваъда медиҳад, ки агар Худо ба ӯ бар душманонаш пирӯзӣ диҳад, пас аз бозгашт ҳар он чи аз хонааш берун шавад, ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ хоҳад овард. Бо кӯмаки Худо, Йифтоҳ аммӯниёнро мағлуб мекунад, вале фоҷиабор дарк мекунад, ки ин духтари ягонааш аст, ки ҳангоми бозгашт ба пешвози ӯ берун меояд. Ин оқибати харобиовари қасри ӯ ҳам ба Йифтоҳ ва ҳам барои духтараш андӯҳи зиёд меорад.

Доварон 11:1 Ва Йифтоҳи Ҷилъодӣ марди тавоно буд ва писари фоҳиша буд; ва Ҷилъод Йифтоҳро ба дунё овард.

Йифтоҳ марди тавонои далер буд, гарчанде ки аз фоҳиша таваллуд шуда буд.

1. Худо метавонад ҳар касро барои иҷрои иродаи худ, сарфи назар аз гузаштаи онҳо истифода барад.

2. Худо Худои имкониятҳои дуюм аст.

1. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Эфсӯсиён 2:10 "Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст".

Доварон 11:2 Ва зани Ҷилъод ба ӯ писарон зоид; ва писарони занаш калон шуданд, ва Йифтоҳро бадар ронда, ба ӯ гуфтанд: «Ту дар хонаи падари мо мерос нахоҳӣ дошт; зеро ки ту писари зани бегона ҳастӣ.

Йифтоҳ писари Ҷилъод буд, аммо бародаронаш ӯро аз мерос гирифтани хонаи падарашон маҳрум карданд, зеро модараш зани бегона буд.

1. Чӣ тавр бояд эҳтироми одамон аз ҳама миллатҳо

2. Бартараф кардани рад ва пайдо кардани ҷои худ дар ҷаҳон

1. Матто 5:43-45 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

2. Румиён 12:14-16 Баракат диҳед онҳоеро, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва онҳоро лаънат накунед. Бо шодиён шодӣ кун, бо гирякунандагон гиря кун. Бо хамдигар хамфикр зиндагӣ кунед. Мағрур нашав, балки бо камбағалон муошират кун. Ҳеҷ гоҳ дар назари худ хирадманд набошед.

Доварон 11:3 Ва Йифтоҳ аз пеши бародарони худ гурехта, дар замини Тоб сукунат кард;

Йифтоҳ аз бародарони худ гурехта, дар замини Туб зиндагӣ мекард ва одамони беҳударо ҷамъ меовард, то аз паи ӯ бираванд.

1. Вақте ки оилаатон шуморо намефаҳмад, рӯҳафтода нашавед - Доварон 11:3

2. Ба рафиқони беҳуда роҳ надиҳед - Доварон 11:3

1. Масалҳо 13:20 Ҳар кӣ бо хирадмандон рафтор кунад, доно хоҳад буд, вале рафиқи аблаҳон нобуд мешавад.

2. Масалҳо 18:24 Шахсе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад, ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

Доварон 11:4 Ва бо гузашти айём чунин воқеъ шуд, ки банӣ-Аммӯн бар зидди Исроил ҷанг карданд.

Банӣ-Аммӯн дар вақташ бар зидди Исроил ҷанг карданд.

1: Мо бояд дар имони худ устувор бошем ва дар вақтҳои низоъ ба Худо таваккал кунем.

2: Мо набояд роҳ надиҳем, ки дар озмоишҳо ва мусибатҳо ғамгин шавем, балки ба ҷои он ки ба Худо таваккал кунем, ки моро аз сар гузаронад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Доварон 11:5 Ва ҳангоме ки банӣ-Аммӯн бар зидди Исроил ҷанг карданд, пирони Ҷилъод барои овардани Йифтоҳ аз замини Туб рафтанд.

Йифтоҳ даъват карда шуд, ки Исроилро дар ҷанг бар зидди аммӯниён сарварӣ кунад.

1. Даъвати Йифтоҳ: Ҷавоб додан ба даъвати Худо дар замонҳои душворӣ

2. Бандаи мӯътамад: Намунаи Йифтоҳ дар итоаткорӣ

1. Ишаъё 6:8 - "Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегӯяд: "Киро бифиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва гуфтам: "Инак Ман ҳастам. Маро бифирист!

2. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудаам, итоат кунанд. Ва бешубҳа, ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

Доварон 11:6 Ва онҳо ба Йифтоҳ гуфтанд: «Биё ва сардори мо бош, то ки бо банӣ-Аммӯн ҷанг кунем».

Аз Йифтоҳ хоҳиш карда шуд, ки сардори онҳо бошад, то бо банӣ-Аммӯн ҷанг кунад.

1. Далерии Йифтоҳ: Чӣ тавр ба даъвати Худо ҷавоб додан мумкин аст

2. Ба Худо таваккал кардан дар баробари мушкилот

1. Такрори Шариат 31:6 Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 11:7 Ва Йифтоҳ ба пирони Ҷилъод гуфт: «Оё аз ман нафрат карда, маро аз хонаи падарам бадар наовардед? ва чаро ҳоло, вақте ки дар тангӣ ҳастед, назди Ман омадед?

Йифтоҳ аз пирони Ҷилъод пурсид, ки чаро онҳо барои кӯмак назди ӯ омаданд, дар ҳоле ки пештар аз ӯ нафрат дошта, ӯро аз хонаи падараш ронда буданд.

1. Омӯзиши бахшидан ва сарфи назар аз хатоҳои гузашта пеш рафтан.

2. Муҳимияти таваккал ба Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

1. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 11:8 Ва пирони Ҷилъод ба Йифтоҳ гуфтанд: «Бинобар ин мо ҳоло ба ту рӯ меоварем, то ки бо мо бирав, ва бар зидди банӣ-Аммӯн ҷанг кунӣ ва сардори мо бар тамоми сокинони Ҷилъод бош».

Пирони Ҷилъод аз Йифтоҳ хоҳиш карданд, ки онҳоро дар ҷанг бо аммӯниён сарварӣ кунад.

1. "Роҳбарӣ: Масъулият дар замонҳои душвор"

2. "Вақте ки Худо даъват мекунад: Ҷавоб додан ба даъват"

1. Ишаъё 6:8 - "Ман низ овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: "Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ гуфтам: "Инак, ман ҳастам; маро бифирист".

2. Матто 4:19 - "Ва Ӯ ба онҳо гуфт: "Маро пайравӣ кунед, ва Ман шуморо сайёди одамон хоҳам кард".

Доварон 11:9 Ва Йифтоҳ ба пирони Ҷилъод гуфт: «Агар маро боз ба хона оваред, то бо банӣ-Аммӯн биҷангед, ва Худованд онҳоро пеши ман таслим кунад, оё сари шумо бошам?

Йифтоҳ аз пирони Ҷилъод пурсид, ки оё вай дар ҷанги зидди банӣ-Аммӯн муваффақ шавад, ӯро сарвари худ таъин мекунанд.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: омӯзиши Йифтоҳ

2. Қувваи ваъда: Он чизе ки Йифтоҳ ба мо таълим дод

1. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Доварон 11:10 Ва пирони Ҷилъод ба Йифтоҳ гуфтанд: «Агар мувофиқи суханони ту чунин накунем, Худованд дар миёни мо шоҳид бошад».

Пирони Ҷилъод ба Йифтоҳ гуфтанд, ки агар онҳо ба суханони Ӯ пайравӣ накунанд, Худованд шоҳид хоҳад буд.

1. Эътимод ба шаҳодати Худо: Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳои мо

2. Қувваи ваъда: Чаро мо бояд каломи худро эҳтиром кунем

1. Ишаъё 30:15 - Зеро ки Худованд Худо, Қуддуси Исроил чунин мегӯяд; Дар бозгашт ва истироҳат наҷот хоҳед ёфт; дар оромӣ ва эътимод қуввати шумо хоҳад буд.

2. Масалҳо 11:13 - Афсӯсгӯй асрорро ошкор мекунад, аммо касе ки рӯҳи амин аст, инро пинҳон медорад.

Доварон 11:11 Ва Йифтоҳ бо пирони Ҷилъод рафт, ва мардум ӯро сардор ва сардор бар онҳо таъин карданд; ва Йифтоҳ тамоми суханони худро ба ҳузури Худованд дар Мисфо гуфт.

Йифтоҳ сарвари Ҷилъод интихоб шуд ва ӯ дар Мисфо ба ҳузури Худованд сухан гуфт.

1. Боварӣ ба Худо барои роҳнамоӣ: Чӣ тавр мо метавонем ба Йифтоҳ пайравӣ кунем

2. Пайравӣ ба ҳидояти Худо: Итоат ба ҳидояти Ӯ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 11:12 Ва Йифтоҳ қосидонро назди подшоҳи банӣ-Аммӯн фиристода, гуфт: «Ту бо ман чӣ кор дорӣ, ки бар зидди ман омадай, то дар замини ман ҷангӣ?

Йифтоҳ ба подшоҳи аммӯниён хабар мефиристад, ки чаро онҳо дар замини худ ба ӯ ҳамла мекунанд.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Ҳамеша дар хотир доред, ки новобаста аз вазъияте, ки мо дучор мешавем, Худо назорат мекунад.

2. Ҳангоми истодан барои худ далер бошед: Далер бошед, то бо вазъиятҳои душвор рӯ ба рӯ шавед ва барои дурустӣ истодагарӣ кунед.

1. Забур 56:3 Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

Доварон 11:13 Ва подшоҳи банӣ-Аммӯн ба фариштагони Йифтоҳ ҷавоб дод: «Азбаски Исроил замини маро, вақте ки аз Миср берун омаданд, аз Арнӯн то Яббӯқ ва Урдун гирифтанд; пас, алҳол он заминҳоро баргардонед. осоишта.

Подшоҳи Аммӯн аз Йифтоҳ талаб кард, ки заминеро, ки исроилиён аз Аммӯн аз Миср берун кашида буданд, аз Арнӯн то Ёббӯқ ва Урдун тӯл мекашанд, баргардонад.

1. Ахамияти баркарор намудани муносибатхо

2. Қувваи бахшидан

1. Масалҳо 19:11 "Ҳушмандии солим хашмро оҳиста мегардонад, ва ҷалоли ӯ аст, ки ба хафагӣ чашм пӯшонад."

2. Матто 6:14-15 «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

Доварон 11:14 Ва Йифтоҳ қосидонашро боз назди подшоҳи банӣ-Аммӯн фиристод:

Йифтоҳ кӯшиш кард, ки бо подшоҳи аммӯниён гуфтушунид кунад.

1: Мо бояд барои сулҳ бо душманонамон кӯшиш кунем.

2: Қувваи гуфтушунид метавонад моро аз низоъ наҷот диҳад.

1: Матто 5:44 - "Лекин ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед".

2: Масалҳо 15:1 - "Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад."

Доварон 11:15 Ва ба ӯ гуфт: «Йифтоҳ чунин мегӯяд: «Исроил замини Мӯоб ва замини банӣ-Аммӯнро нагирифтааст;

Йифтоҳ ба подшоҳи Аммӯн ҷавоб дода, мегӯяд, ки Исроил замини Мӯоб ё замини банӣ-Аммӯнро нагирифтааст.

1. Аҳамияти ростгӯӣ дар баробари мусибат.

2. Вафодории Худо дар ҳифзи халқи худ.

1. Такрори Шариат 7:1-2 - «Вақте ки Худованд Худои ту туро ба замине, ки барои тасарруфи он меравӣ, меорад ва халқҳои зиёдеро аз пеши ту нест мекунад: Ҳиттиён, Ҷирғошиён, Амориён ва Канъониён, Фариззиён, ҳивиён ва ябусиён, ҳафт халқи сершумортар ва тавонотар аз шумо.

2. Матто 5:37 - "Бигзор "оре"-и шумо "оре" бошад ва "не"-и шумо "не" бошад - чизи дигаре аз иблис аст."

Доварон 11:16 Ва ҳангоме ки Исроил аз Миср баромада, аз биёбон то баҳри Сурх тай карда, ба Қодеш омад;

Қавли Йифтоҳ ба Худованд сабаб шуд, ки ӯ қарори душвор қабул кунад.

1: Ваъдаҳои Худо оқибатҳои худро доранд ва мо бояд ҳангоми ба Худо ӯҳдадор шудан омода бошем, ки онҳоро қабул кунем.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба Худо боварӣ дошта бошем, ки моро аз интихоби душвор раҳо кунад.

1: Хуруҷ 13: 17-22 - Вақте ки Худо Исроилро аз Миср берун кард, Ӯ ваъда дод, ки бо онҳо хоҳад буд ва онҳоро роҳнамоӣ мекунад.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Интихоби Худованд ва роҳҳои Ӯ роҳи озодии ҳақиқӣ аст.

Доварон 11:17 Ва Исроил қосидон назди подшоҳи Адӯм фиристода, гуфтанд: «Иҷозат диҳед, ки аз замини ту бигзарам, вале подшоҳи Адӯм ба он гӯш надод». Ва ба ҳамин тариқ назди подшоҳи Мӯоб фиристоданд, вале ӯ розӣ нашуд, ва Исроил дар Қодеш сукунат кард.

Исроил аз подшоҳони Адӯм ва Мӯоб барои гузаштан аз заминашон иҷозат пурсид, вале онҳо рад карданд. Дар натиҷа Исроил дар Қодеш монд.

1. Қудрати радкунӣ: Чӣ тавр ба дархостҳои душвор ҷавоб додан мумкин аст

2. Устувор: Рад кардани васвасаи созиш

1. Яъқуб 4:7 (Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад)

2. Ишаъё 30:1-2 (Эй фарзандони якрав! Барои он ки ба Миср фуромада, роҳнамоии манро напурсида, ба муҳофизати фиръавн паноҳ бурда, дар сояи Миср паноҳ ҷӯянд!)

Доварон 11:18 Он гоҳ онҳо биёбонро тай намуда, замини Адӯм ва замини Мӯобро давр заданд, ва ба тарафи шарқии замини Мӯоб омаданд, ва дар он тарафи Арнӯн ӯрду заданд, вале ба дохили он надаромаданд. сарҳади Мӯоб, зеро ки Арнӯн сарҳади Мӯоб буд.

Йифтоҳ исроилиёнро дар биёбон ва гирду атрофи замини Мӯоб пеш бурда, аз марзи онҳо канорагирӣ мекард.

1. Муҳимияти эҳтиром ба ҳудуди дигарон.

2. Боварӣ ба роҳнамоии Худо ҳатто ҳангоми рафтани сафари душвор ва эҳтимолан хатарнок.

1. Ирмиё 2:2 - «Бирав ва ба гӯши Ерусалим нидо кун ва бигӯ: Худованд чунин мегӯяд: Туро ба ёд меорам, эй меҳрубонии ҷавонии ту ва муҳаббати ҳамсарат, вақте ки ту дар биёбон аз ақиби ман меравӣ, дар замине, ки кошта нашудааст».

2. Забур 104:12 - «Он гоҳ ки шумораи онҳо андак буданд, бале, хеле кам буданд ва дар он бегонагон».

Доварон 11:19 Ва Исроил қосидонро назди Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён, подшоҳи Ҳешбӯн фиристод; ва Исроил ба ӯ гуфт: «Биёед, аз замини ту ба макони ман гузарем».

Исроил ба назди Сиҳӯн, подшоҳи амӯриён қосидон фиристода, аз ӯ хоҳиш кард, ки ба онҳо иҷозат диҳад, ки аз замини ӯ ба макони худ гузаранд.

1. Омӯзиши эҳтиром кардани дигарон: Тадқиқот оид ба гузашти доварон 11:19

2. Қабул кардани масъулият: Мо аз достони Исроил аз Доварон 11:19 чӣ омӯхта метавонем

1. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд меояд, Ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу осоиштагӣ мегардонад.

Доварон 11:20 Аммо Сиҳӯн бовар накард, ки Исроил аз соҳили худ гузарад, балки Сиҳӯн тамоми қавми худро ҷамъ карда, дар Яҳоз ӯрду заданд ва бар зидди Исроил ҷангид.

Сиҳон ба исроилиён иҷозат надод, ки аз қаламрави худ гузарад ва ба ҷои ин қавми худро ҷамъ карда, бар зидди онҳо ҷанг кард.

1. Хавфи эътимод надоштан ба нақшаҳои Худо - Доварон 11:20

2. Оқибатҳои рад кардани Каломи Худо - Доварон 11:20

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Доварон 11:21 Ва Худованд Худои Исроил Сиҳӯн ва тамоми қавмашро ба дасти Исроил супурд, ва онҳо ба онҳо зарба заданд, ва Исроил тамоми замини амӯриёнро, ки сокинони он кишвар буданд, тасарруф карданд.

Худованд Худои Исроил амӯриёнро ба Исроил дод ва онҳо мағлуб шуданд, то ки Исроил заминро ба даст овард.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, то душманонро мағлуб кунем.

2. Худо касонеро, ки таваккал мекунанд, ба пирӯзӣ подош медиҳад.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед.

2. Румиён 8:31-39 - Пас, мо дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Доварон 11:22 Ва онҳо тамоми ҳудуди амӯриёнро, аз Арнӯн то Ёббӯқ, ва аз биёбон то Ӯрдун тасарруф карданд.

Исроилиён амӯриёнро бадар ронда, заминҳоро аз Арнӯн то Ёббӯқ ва биёбон то Урдун ба тасарруфи худ гирифтанд.

1. «Худо ба воситаи тоат пирӯз хоҳад шуд»

2. «Қувваи итоаткории мӯътамад»

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:12-15 - "Ва ман пешопеши ту шохро фиристодам, ки он ду подшоҳи амӯриёнро аз пеши ту берун кард, аммо на бо шамшери ту ва на бо камони ту".

2. Такрори Шариат 6:24-27 - "Ва Худованд ба мо амр дод, ки ҳамаи ин фароизҳоро ба ҷо оварем, аз Худованд Худои худ битарсем, то ки ҳамеша ба некии мо, то ки Ӯ моро зинда нигоҳ дорад, чунон ки дар ин рӯз аст."

Доварон 11:23 Пас, акнун Худованд Худои Исроил амӯриёнро аз пеши қавми Худ Исроил бадар ронд, ва оё ту онро тасарруф хоҳӣ кард?

Худованд Худои Исроил ба банӣ-Исроил иҷозат дод, ки замини амӯриёнро тасарруф кунанд, ва Йифтоҳ савол дод, ки оё вай бояд онро тасарруф кунад ё не.

1. Таъмини Худо: Чӣ гуна мо бояд ба баракатҳои Худованд посух диҳем

2. Имон ба Худо: Омӯзиши эътимод ба нақшаҳои Ӯ дар ҳаёти мо

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

2. Забур 37:3-5 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; то дар замин сокин хоҳӣ шуд ва аз амният баҳра хоҳӣ дошт. Аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба ҷо овар. ба Худованд таваккал кунед, ва ӯ амал хоҳад кард».

Доварон 11:24 Оё он чиро, ки худои ту Кемӯш ба ту додааст, ба мулки худ нахоҳӣ дод? Пас, ҳар киро Худованд Худои мо аз пеши мо берун кунад, мо онҳоро тасарруф хоҳем кард.

Худованд душманони қавми Худро берун хоҳад кард, то замини ваъдакардаашро соҳиб шаванд.

1: Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо моро рӯзӣ медиҳад.

2: Мо метавонем ба қудрати Худованд барои мағлуб кардани душманонамон такя кунем.

1: Такрори Шариат 7:22, Ва Худованд Худои ту он халқҳоро оҳиста-оҳиста аз пеши ту берун хоҳад кард; онҳоро якбора нахӯр, мабодо ҳайвоноти саҳро бар ту зиёд шаванд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Доварон 11:25 Ва алҳол аз Болоқ ибни Сиппур, подшоҳи Мӯоб, ту беҳтар ҳастӣ? Оё вай боре бар зидди Исроил ҷиҳод карда буд, ё боре ба муқобили онҳо меҷангад,

Худо халқи Исроилро барои беитоатӣ ҷазо дод ва онҳоро ба асирӣ фиристод.

1: Мо бояд ба Худо содиқ ва содиқ бошем, ҳатто агар он душвор бошад, ё хатари гирифтор шудан ба оқибатҳои ҳамон исроилиёнро дошта бошем.

2: Мо бояд ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем, зеро медонем, ки Ӯ ҳамеша моро таъмин мекунад.

1: Такрори Шариат 28:1-14 Баракатҳои Худо барои итоаткорӣ ва лаънат барои беитоатӣ.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 Исроил халқи Худога хизмат қилишни танлашди, ҳаттоки қийин бўлганида ҳам.

Доварон 11:26 Ҳангоме ки Исроил дар Ҳешбӯн ва деҳоти вай, ва дар Ароэр ва деҳоти вай, ва дар тамоми шаҳрҳои канори Арнӯн сокин буд, сесад сол? Пас чаро дар ин муддат онҳоро барнагардондед?

Исроил дар Ҳешбон ва деҳоти вай, Ароер ва деҳоти вай, ва дар тамоми шаҳрҳои соҳили Арнӯн сесад сол сукунат доштанд, вале дар давоми он вақт онҳоро барқарор накарданд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои интизорӣ

2. Баргардонидани чизи гумшуда: Омӯзиши Доварон 11:26

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Доварон 11:27 Бинобар ин ман бар зидди ту гуноҳ накардаам, балки ту ба ман ситам мекунӣ, ки бар зидди ман ҷанг кунам; Худованди Довар имрӯз дар байни банӣ-Исроил ва банӣ-Аммӯн довар хоҳад буд.

Ин порча илтиҷои Йифтоҳро дар бораи Худованд барои доварӣ дар байни исроилиён ва аммӯниён таъкид мекунад.

1. Худо довари ниҳоии ҳама корҳост ва мо бояд ба адолати Ӯ таваккал кунем.

2. Худо ҳамеша ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва халқи Худро дастгирӣ мекунад.

1. Ишаъё 33:22 - Зеро ки Худованд довари мост, Худованд қонунгузори мост, Худованд подшоҳи мост; вай моро наҷот хоҳад дод.

2. Забур 50:6 - Ва осмон адолати Ӯро эълон хоҳад кард, зеро ки Худи Худо довар аст. Села.

Доварон 11:28 Аммо подшоҳи банӣ-Аммӯн ба суханони Йифтоҳ, ки ба ӯ фиристода буд, гӯш надод.

Илтиҷои Йифтоҳ ба подшоҳи Аммӯн дар бораи бо роҳи осоишта ҳал кардани баҳсашон нодида гирифта шуд.

1. Қувваи сулҳпарварӣ: Чӣ гуна баҳсҳоро бо роҳи худоӣ ҳал кардан мумкин аст.

2. Муҳимияти гӯш кардани овози Худо.

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Яъқуб 1:19 - «Бигзор ҳама дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошанд».

Доварон 11:29 Ва Рӯҳи Худованд бар Йифтоҳ нозил шуд, ва ӯ аз Ҷилъод ва Менашше гузашт, ва аз Мисфои Ҷилъод гузашт, ва аз Мисфои Ҷилъод ба сӯи банӣ-Аммӯн гузашт.

Йифтоҳ аз Рӯҳи Худованд пур шуд ва пеш аз он ки назди банӣ-Аммӯн биравад, аз Ҷилъод, Менашше ва Мисфои Ҷилъод гузашт.

1. Қувваи Рӯҳ - Омӯзиши роҳҳое, ки Рӯҳи Худованд Йифтоҳро қувват ва қувват бахшид.

2. Сафари Имон - Тафтиши садоқати Йифтоҳ ва чӣ гуна ин ба ӯ имкон дод, ки ба сӯи банӣ-Аммӯн сафар кунад.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Забур 37:5 - "Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ ба амал хоҳад овард".

Доварон 11:30 Ва Йифтоҳ назди Худованд назр карда, гуфт: «Агар банӣ-Аммӯнро бечунучаро ба дасти ман таслим кунӣ,

Йифтоҳ назди Худованд назр кард, ки банӣ-Аммӯнро раҳо кунад.

1. Қувваи назрҳои вафодор

2. Қувваи фидокорӣ ва ӯҳдадориҳо

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Забур 76:11 - Назрҳои худро ба Худованд Худои мо адо кунед ва онҳоро иҷро кунед; бигзор тамоми гирду атрофаш ба касе ки бояд тарсид, тӯҳфаҳо оварад.

Доварон 11:31 Он гоҳ чунин хоҳад шуд, ки ҳар чӣ аз дари хонаи ман барои истиқболи ман берун меояд, вақте ки ман аз банӣ-Аммӯн ба саломатӣ бармегардам, аз они Худованд хоҳад буд, ва ман онро барои қурбонии сӯхтанӣ тақдим хоҳам кард. .

Вафодории Йифтоҳ ба Худо дар назри худ.

1. Қуввати назр: Омӯзиш аз вафодории Йифтоҳ

2. Қувваи ӯҳдадорӣ: вафо кардан ба ваъдаҳои худ мисли Йифтоҳ

1. Масалҳо 20:25, "Бесаводона гуфтан дом аст: "Ин муқаддас аст ва танҳо пас аз назр кардан мулоҳиза кардан".

2. Воиз 5:4-5, Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, барои иҷрои он таъхир накунед. Зеро Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест. Он чи назр кардаед, вафо кунед. Назр накардан беҳтар аз назр кардан ва вафо накардан.

Доварон 11:32 Ва Йифтоҳ назди банӣ-Аммӯн гузашт, то бо онҳо ҷанг кунад; ва Худованд онҳоро ба дасти ӯ супурд.

Йифтоҳ бар аммӯниён ғолиб омад, зеро Худованд бо ӯ буд.

1: Дар вақти душворӣ, Худованд бо мо хоҳад буд ва ба мо ғалаба меорад.

2: Қувваи мо аз ҷониби Худованд аст, на аз корҳои худ.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2:2 Вақоеънома 16:9 - Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба сӯи он сӯ медаванд, то онҳоеро, ки дилашон нисбат ба Ӯ беайб аст, дастгирӣ кунад.

Доварон 11:33 Ва онҳоро аз Арӯэр, то даме ки ту ба Миннит, ва бист шаҳр ва то дашти токзорҳо омадӣ, бо қатли хеле бузург зарба зад. Ҳамин тавр банӣ-Аммӯн дар пеши банӣ-Исроил мутеъ гардиданд.

Банӣ-Исроил дар ҷанги худ бар зидди банӣ-Аммӯн ғолиб омада, онҳоро аз Ароэр то Миннит мағлуб карданд ва дар ин муддат бист шаҳрро хароб карданд.

1. Вафодории Худо дар озмоиш ва озмоиш.

2. Кувваи вахдат ва тоъат дар баробари балохо.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

Доварон 11:34 Ва Йифтоҳ ба Мисфо ба хонаи худ омад, ва инак, духтараш бо найҳо ва рақсҳо ба истиқболи ӯ баромад, ва вай фарзанди ягонаи ӯ буд; дар баробари вай на писар дошту на духтар.

Духтари Йифтоҳ, сарфи назар аз ваъдаи бесаводаш, ӯро бо шодӣ ва ид пешвоз мегирад.

1. Қабули қарорҳои оқилона дар гармии лаҳза.

2. Қувваи имон ва таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душвор.

1. Масалҳо 16:32 Сабур аз ҷанговар беҳтар аст, ва худдорӣ аз шахсе, ки шаҳрро забт мекунад.

2. Ибриён 11:1 Имон ин кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст.

Доварон 11:35 Ва чун вайро дид, либоси худро дарронда, гуфт: «Вой, духтарам! Ту маро хеле паст кардай, ва ту яке аз онҳо ҳастӣ, ки маро ба

изтироб меандозанд, зеро ки даҳони худро ба Худованд кушодам, ва наметавонам баргардам.

Йифтоҳ духтарашро дида, либосҳояшро дарида, афсӯс мехӯрад, ки вай яке аз онҳое аст, ки ӯро ба ташвиш овардааст. Ӯ назди Худованд назр карда буд, ва аз он баргашта наметавонад.

1) Қувваи назр - нишон медиҳад, ки чӣ тавр Йифтоҳ омода буд, ки ба назри худ ба Худованд вафо кунад, новобаста аз арзиши он.

2) Муҳаббати Падар - Омӯзиши умқи муҳаббати Йифтоҳ ба духтараш ва чӣ гуна он бо садоқати ӯ ба Худованд озмуда шуд.

1) Яъқуб 5:12 - Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, қасам ёд накунед, на ба осмон, на ба замин ва на ба ҳеҷ касам. ва на шумо, не; Мабодо ба маҳкумият дучор нашавед.

2) Воиз 5:4-5 - Вақте ки ба Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардаӣ, адо кун. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

Доварон 11:36 Ва вай ба ӯ гуфт: «Падарам, агар даҳони худро барои Худованд кушодаӣ, ба ман мувофиқи он чи аз даҳони ту баромад, бикун; зеро ки Худованд барои ту аз душманонат, ҳатто аз банӣ-Аммӯн интиқом гирифтааст.

Духтари Йифтоҳ аз ӯ хоҳиш кард, ки назри назди Худованд додаашро иҷро кунад, зеро ки Худованд барои ӯ аз аммӯниён интиқом гирифта буд.

1. Қувваи ваъда: Чӣ гуна иҷро кардани ваъдаҳои мо ба Худо метавонад ба пирӯзӣ оварда расонад

2. Қувваи имон: эътимод ба Худо барои интиқоми мо ҳатто вақте ки мо худамон қасос гирифта наметавонем

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Доварон 11:37 Ва вай ба падари худ гуфт: «Бигзор ин кор барои ман анҷом дода шавад; маро ду моҳ иҷозат деҳ, то ки ман ва рафиқонам бар кӯҳҳо болою фаромадан ва ба бокираи худ гиря кунам».

Духтари Йифтоҳ аз падараш хоҳиш кард, ки ба ӯ ду моҳ мӯҳлат диҳад, то ба кӯҳҳо ба поён биравад ва бо дӯстонаш аз бокирааш нола кунад.

1. Қудрат ва баракати мотам: Чӣ тавр дар замонҳои душвор ба Худо такя кардан мумкин аст

2. Аҳамияти дӯстӣ: чӣ гуна бояд ҳамдигарро дастгирӣ ва рӯҳбаланд кард

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Румиён 12:15 - «Бо шодикунандагон шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред».

Доварон 11:38 Ва гуфт: «Бирав». Ва вайро ба муддати ду моҳ фиристод, ва вай бо ҳамроҳонаш рафт ва дар кӯҳҳо нола кард, ки бокираи вай буд.

Йифтоҳ духтарашро ба муддати ду моҳ равон мекунад, то вай дар кӯҳҳо нола кунад.

1. Аҳамияти оила: Қурбонии Йифтоҳ духтараш

2. Қабули қарорҳои дуруст: ваъдаи Йифтоҳ ба Худо

1. Матто 5:7 - «Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо марҳамат карда мешавад».

2. Такрори Шариат 24:16 - "Падарон набояд барои фарзандони худ кушта шаванд ва на фарзандон барои падарони худ кушта шаванд; шахс барои гуноҳи худ кушта шавад".

Доварон 11:39 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар охири ду моҳ вай назди падараш баргашт, ки вай мувофиқи назри худ, ки назр карда буд, ба ҷо овард, ва ҳеҷ касро намешинохт. Ва ин дар Исроил як одат буд,

Ин порча аз достони зане қисса мекунад, ки бо худдорӣ аз ҳар гуна равобити ошиқона ва ҷинсӣ ду моҳ ба ваъдаи падараш вафо кард. Ин одат дар Исроил дар он вақт буд.

1. Вафодории Худо дар вафо кардани назр: чӣ гуна эътимод ба Ӯ метавонад иҷро шавад

2. Парҳезӣ аз гуноҳ: Чӣ гуна бояд дар ҷаҳони афтода пок бимонад

1. Румиён 12: 1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Ғалотиён 5:16-17 - "Бинобар ин мегӯям, ки мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва шумо ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ҷисм он чиро мехоҳад, ки бар зидди Рӯҳ аст, ва Рӯҳ он чиро, ки бар хилофи ҷисм аст, мехоҳад. Онҳо бо якдигар ихтилоф доранд, то ҳар чӣ хоҳед, накунед».

Доварон 11:40 Ва духтарони Исроил ҳар сол барои духтари Йифтоҳи Ҷилъодӣ чор рӯз дар як сол меомаданд.

Ҳар сол духтарони Исроил ба сари қабри духтари Йифтоҳ мерафтанд, то барои ӯ чор рӯз мотам гиранд.

1. Мушкилот ва озмоишҳои мо: Аз Йифтоҳ ва духтараш омӯхтан

2. Қувваи мотам: Чӣ тавр ҳамаи мо ғамгин мешавем

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад.

2. Ишаъё 40:1-2 - тасаллӣ диҳед, халқи маро тасаллӣ диҳед, мегӯяд Худои шумо. Ба Ерусалим бо меҳрубонӣ сухан гӯед ва ба вай бигӯед, ки хизмати сахти вай ба анҷом расидааст, ва гуноҳаш подош дода шудааст, ва барои ҳамаи гуноҳҳояш аз дасти Худованд дучанд гирифта шудааст.

Доварони 12-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 12:1-7 муноқиша байни сибти Эфроим ва қувваҳои Йифтоҳро тасвир мекунад. Пас аз ғалабаи Йифтоҳ бар аммӯниён, мардони Эфроим бо ӯ рӯ ба рӯ мешаванд, ки онҳоро ба ҷанг даъват накарданд. Онҳо ӯро айбдор мекунанд, ки бе кӯмаки онҳо бар зидди аммӯниён меҷангид ва хонаашро месузонад. Йифтоҳ худро муҳофизат карда, фаҳмонд, ки ӯ онҳоро даъват кард, аммо ҳеҷ ҷавобе нагирифт. Дар байни лашкари Йифтоҳ ва мардони Эфроим ҷанг ба амал омад, ки дар натиҷа Эфроим шикаст хӯрд.

Сархати 2: Дар Доварон 12:8-15 идома дода, он ҳукмронии се довар Ибзан, Элон ва Абдонро нақл мекунад. Дар ин боб ба таври мухтасар ин довароне зикр шудаанд, ки ҷонишини Йифтоҳ шуданд ва дар давраҳои гуногун бар Исроил ҳукмронӣ карданд. Ибзон аз Байт-Лаҳм ҳафт сол бар Исроил доварӣ кард ва сӣ писар ва сӣ духтар дошт, ки берун аз қабилаи ӯ издивоҷ карда буданд. Элон аз Забулун даҳ сол дар Исроил доварӣ кард, ва Абдӯн аз Пирафӯн ҳашт сол дар Исроил доварӣ кард.

Сархати 3: Доварони 12 бо гузорише ба итмом мерасад, ки дар он чилу ду ҳазор эфроимиён аз сабаби санҷиши забонӣ кушта шудаанд. Дар Доварон 12:4-6 гуфта мешавад, ки пас аз шикасти онҳо аз ҷониби Йифтоҳ, мардони Ҷилъод дар наздикии дарёи Урдун мавқеи стратегӣ гузоштанд, то онҳоеро, ки мехостанд аз он ҷо гурезанд, боздошт кунанд. Вақте ки шахсони алоҳида муроҷиат карданд, ки онҳо бахше аз Эфроим нестанд, аммо "Шибболет" -ро ҳамчун "Сибболет" талаффуз карданд, онҳо аз рӯи фарқияти диалектикии худ ҳамчун душман эътироф шуданд ва баъдан кушта шуданд, ки дар натиҷа чилу ду ҳазор талафот дар байни Эфроимиён кушта шуданд.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 12 пешниҳод мекунанд:
Муноқиша байни иттиҳомоти нерӯҳои Эфроим ва Йифтоҳ ва ҷанг;
Ҳукмронии Ибзон, Элон ва Абдон ворисони Йифтоҳ;
Санҷиши забоншиносӣ, ки ба талафоти эфроимӣ оварда мерасонад.

Таваҷҷӯҳ ба низоъ байни Эфроим ва нерӯҳои Йифтоҳ айбдоркуниҳо ва ҷанг;
Ҳукмронии Ибзон, Элон ва Абдон ворисони Йифтоҳ;
Санҷиши забоншиносӣ, ки ба талафоти эфроимӣ оварда мерасонад.

Ин боб ба муноқишаи байни сибти Эфроим ва қувваҳои Йифтоҳ, ҳукмронии се қозӣ, ки баъд аз ӯ буданд, ва санҷиши забоншиносӣ, ки боиси талафот дар байни эфроимиён гардид, тамаркуз мекунад. Дар Доварон 12 зикр шудааст, ки пас аз ғалабаи Йифтоҳ бар аммӯниён, мардони Эфроим бо ӯ рӯ ба рӯ мешаванд, ки онҳоро ба ҷанг ҷалб накарданд. Онҳо ӯро бо зӯроварӣ таҳдид мекунанд, аммо дар ҷанги минбаъда аз ҷониби аскарони Йифтоҳ мағлуб мешаванд.

Дар Доварон 12 идома дода, боб ба таври мухтасар се қозӣ Ибзон аз Байт-Лаҳмро зикр мекунад, ки ҳафт сол бо оилаи калон ҳукмронӣ мекарданд; Элӯн аз Забулун, ки даҳ сол бар Исроил доварӣ мекард; ва Абдон аз Пирафон, ки ҳашт сол ҳукмронӣ карданд. Ин доварон дар даврaҳои гуногун ба ҷои Йифтоҳ роҳбарӣ карданд.

Доварон 12 бо ҳисоботе ба охир мерасад, ки дар он чилу ду ҳазор эфроимиён аз сабаби санҷиши забоншиносии аз ҷониби мардони Ҷилъод гузошташуда кушта шуданд. Пас аз мағлуб шудан аз аскарони Йифтоҳ, онҳо дар наздикии дарёи Урдун ҷойгир шуданд, то онҳоеро, ки мехостанд аз он ҷо гурезанд, боздошт кунанд. Аз шахсоне, ки даъвои бахше аз Эфроим нестанд, хоҳиш карданд, ки "Шибболет" -ро талаффуз кунанд, онҳо ҳангоми талаффузи он "Сибболет" душманонро аз рӯи фарқияти диалектикии худ муайян карданд. Ин боиси кушта шудани чилу ду ҳазор эфроимиён дар натиҷаи санҷиши забоншиносии онҳо гардид.

Доварон 12:1 Ва мардони Эфроим ҷамъ шуда, ба тарафи шимол рафтанд, ва ба Йифтоҳ гуфтанд: «Чаро ту барои ҷанг бар зидди банӣ-Аммӯн убур карда, моро даъват накардӣ, ки бо ту биравем? хонаи туро бар ту оташ хоҳем зад.

Мардони Эфроим ба Йифтоҳ хашмгин шуданд, ки аз онҳо хоҳиш накарданд, ки ба ӯ дар ҷангаш бо аммӯниён ҳамроҳ шаванд ва таҳдид карданд, ки хонаашро сӯзонанд.

1. "Хатари нобахшиданӣ: омӯзиши Йифтоҳ ва мардони Эфроим"

2. «Зарурати ягонагӣ: Қиссаи Йифтоҳ ва мардони Эфроим».

1. Матто 6:14-15 Зеро, агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Эфсӯсиён 4:32 Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

Доварон 12:2 Ва Йифтоҳ ба онҳо гуфт: «Ман ва қавми ман бо банӣ-Аммӯн дар ҷанги сахте будем; ва ҳангоме ки шуморо даъват кардам, маро аз дасти онҳо раҳо накардед.

Йифтоҳ эфроимиёнро айбдор кард, ки вақте ки ӯ бар зидди аммӯниён дар ҷанги бузурге буд, ба кӯмакаш наомадаанд.

1. Нерӯи ваҳдат ва баракати кумак ба дигарон

2. Қимати вафодорӣ ва дӯстии ҳақиқӣ

1. Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад.

Доварон 12:3 Ва ҳангоме ки дидам, ки маро таслим накардед, ҷони худро ба дасти худ супурдам ва бар зидди банӣ-Аммӯн убур кардам, ва Худованд

онҳоро ба дасти ман супурд; бинобар ин шумо имрӯз назди ман омадаед. , ба мукобили ман мубориза бурдан?

Йифтоҳ ба эфроимиён, ки дар ҷанг бо аммӯниён ба ӯ кӯмак накарданд, рӯ ба рӯ шуд ва пурсид, ки чаро онҳо ба ҷанг омадаанд.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо ҳамеша моро муҳофизат мекунад.

2. Мо бояд омода бошем, ки аз Худо ёрӣ пурсем ва дар лаҳзаҳои ниёзмандиамон ба Ӯ таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Доварон 12:4 Ва Йифтоҳ тамоми мардони Ҷилъодро ҷамъ карда, бо Эфроим ҷангид; ва мардони Ҷилъод Эфроимро торумор карданд, зеро мегуфтанд: «Эй Ҷилъодиён, аз Эфроим дар байни Эфроимиён ва Менашишиён гурехтаанд».

Йифтоҳ ба ҷилъодиён дар ҷанг бо эфроимиён роҳбарӣ мекард.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ғалабаро ба даст орад

2. Қувваи суханони мо: Чӣ тавр амалҳо ва суханҳои мо метавонанд ба дигарон таъсир расонанд

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути ришtаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Масалҳо 18:21 - "Забон қудрати ҳаёт ва мамот дорад, ва дӯстдорони он меваи онро хоҳанд хӯрд".

Доварон 12:5 Ва ҷилъодиён гузаргоҳҳои Урдунро пеши эфроимиён гирифтанд; ва ҳамин тавр шуд, ки ҳангоме ки эфроимиён раҳо шуда буданд, гуфтанд: «Иҷозат диҳед аз он гузарам; ки мардуми Ҷилъод ба ӯ гуфтанд: "Оё ту эфроимӣ ҳастӣ?" Агар гуфт: «Не;

Ҷилъодиён аз дарёи Ӯрдун пеш аз эфроимиён гузаштанд ва ҳангоме ки эфроимиёне, ки фирор карда буданд, аз убур хостанд, мардони Ҷилъод пурсиданд, ки оё онҳо эфроимиён ҳастанд.

1. Аҳамияти шахсият дар замони муноқиша

2. Боварӣ ҳосил кунед, ки мо дар тарафи рости таърих истодаем

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

Доварон 12:6 Он гоҳ ба ӯ гуфтанд: «Акнун Шибболетро бигӯй, ва ӯ Сибболет гуфт, зеро ки вай наметавонист дуруст талаффуз кунад. Он гоҳ вайро дастгир

карда, дар гузаргоҳҳои Урдун куштанд, ва дар он вақт аз эфроимиён чилу ду ҳазор нафар афтоданд.

Эфроимиён Шибболетро дуруст талаффуз карда натавонистанд ва дар натиҷа 42 000 нафари онҳо дар гузаргоҳи Урдун кушта шуданд.

1. Қувваи Калом: Таъкид ба аҳамияти дуруст талаффуз ва дарки қудрати вожаҳо.

2. Қувваи ғурур: Баррасии паёмадҳои ғурур ва хатарҳои фурӯтан накардан.

1. Яъқуб 3:5-12 - Муҳокимаи қудрати забон ва потенсиали нобудшавӣ тавассути истифодаи нодурусти калимаҳо.

2. Румиён 12:3 - Ба имондорон ташвиқ мекунад, ки бодиққат фикр кунанд ва мағрур нашаванд.

Доварон 12:7 Ва Йифтоҳ дар Исроил шаш сол доварӣ кард. Он гоҳ Йифтоҳи Ҷилъод мурд ва дар яке аз шаҳрҳои Ҷилъод дафн карда шуд.

Йифтоҳ шаш сол қозии Исроил буд ва сипас дар яке аз шаҳрҳои Ҷилъод дафн карда шуд.

1. Қувваи роҳбарии одил: дарсҳо аз Йифтоҳ.

2. Ҳаёти Йифтоҳ: Қиссаи итоаткории мӯътамад.

1. Масалҳо 29:2 - Вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд, аммо вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум мотам мегиранд.

2. Ибриён 11:32 - Ва боз чӣ гӯям? зеро вақт намехост, ки дар бораи Ҷидъӯн ва Бороқ ва Шимшӯн ва Йифтой нақл кунам; аз Довуд ва Самуил ва аз анбиё низ.

Доварон 12:8 Ва баъд аз ӯ Ибзон аз Байт-Лаҳм ба Исроил доварӣ кард.

Ибзан аз Байт-Лаҳм қозии Исроил буд, ки баъд аз як довари қаблӣ буд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ ва риояи фармудаҳои Худо

2. Вафодории Ибзон ва итоати ӯ ба Худо

1. 1 Подшоҳон 8:4-5 - Ҳамин тавр, ҳамаи пирони Исроил ҷамъ шуда, назди Самуил ба Ромо омаданд. Ба ӯ гуфтанд: «Ту пир шудай, ва писаронат бо роҳи Ту намераванд; алҳол подшоҳеро таъин кун, то ки моро роҳбарӣ кунад, мисли ҳамаи халқҳои дигар.

2. 1 Петрус 5:2-3 - Чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост, ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки лозим аст, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед; на аз паи фоидаи беинсоф, балки майли хизмат кардан; на аз болои онҳое ки ба шумо супурда шудаанд, ҳукмфармо бошед, балки барои рама намуна бошед.

Доварон 12:9 Ва ӯ сӣ писар ва сӣ духтар дошт, ки онҳоро ба хориҷа фиристод, ва сӣ духтарро аз хориҷа барои писаронаш қабул кард. Ва ӯ ҳафт сол бар Исроил доварӣ кард.

Йифтоҳ шаст фарзанд дошт, ки сӣ нафар аз ӯ таваллуд ёфта, сӣ нафар фарзандхонда шуда буданд, ва ӯ ҳафт сол бар Исроил подшоҳӣ кард.

1. Қудрати волидайн: қадр кардани атои мӯъҷизавии фарзандон

2. Зиндагӣ бо роҳбарӣ: Намунаи Йифтоҳ

1. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

Доварон 12:10 Ва Ибзон мурд ва дар Байт-Лаҳм дафн карда шуд.

Ибзон мурд ва дар Байт-Лаҳм дафн карда шуд.

1. Кутоҳ будани умр ва аҳамияти имон.

2. Аҳамияти эҳтироми наздикон тавассути дафн.

1. Воиз 3:2-4 - "вақте барои таваллуд ва вақти мурдан",

2. Матто 8:21-22 - "Рӯбоҳон сӯрох доранд ва паррандагони ҳаво лона доранд, аммо Писари Одам ҷои барои сар гузоштан надорад".

Доварон 12:11 Ва баъд аз ӯ Элон, ки забулӯнӣ буд, дар Исроил доварӣ мекард; ва ӯ даҳ сол дар Исроил доварӣ кард.

Элон, ки забулӯнӣ буд, даҳ сол дар Исроил доварӣ кард.

1. Муҳимияти одил будан - Доварон 12:11

2. Қудрати роҳбарии содиқ - Доварон 12:11

1. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд.

2. Масалҳо 20:28 - Муҳаббати устувор ва садоқат подшоҳро нигоҳ медорад ва бо муҳаббати устувор тахти ӯ пойдор мегардад.

Доварон 12:12 Ва Элони забулӯнӣ мурд ва дар Айёлӯн дар сарзамини Забулун дафн карда шуд.

Элони забулӯнӣ мурд ва дар Айёлӯн дар сарзамини Забулун дафн карда шуд.

1. Таъсири марг: Зиндагӣ бо меросе, ки берун аз мо зиндагӣ мекунад

2. Ёд кардани маҳбуби мо: Чӣ гуна бояд хотираи гузаштагонро гиромӣ кунем

1. Воиз 3:1-2 - Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизи зери осмон вуҷуд дорад: вақти таваллуд ва вақти мурдан

2. Яъқуб 4:14 - Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ меорад. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

Доварон 12:13 Ва баъд аз ӯ Абдӯн ибни Ҳиллол, ки пиратонӣ буд, дар Исроил доварӣ кард.

Абдон ибни Ҳиллоли пиратонӣ довари Исроил буд.

1. Садоқати Худо дар таъмини доварон барои Исроил

2. Муҳимияти хизмат кардан ба сифати довар дар Исроил

1. Ишаъё 11:3-5 - Шоди ӯ аз тарси Худованд хоҳад буд. Ӯ аз рӯи он чи чашмонаш мебинад, доварӣ нахоҳад кард, ва баҳсҳоро аз рӯи гӯшҳояш ҳал нахоҳад кард; ва бо асои даҳони худ заминро мезанад, ва бо нафаси лабонаш шарирро хоҳад кушт.

2. Яъқуб 2:3 - Агар шумо рӯйбинӣ кунед, шумо гуноҳ мекунед ва аз ҷониби шариат ҳамчун вайронкорон маҳкум карда мешавед.

Доварон 12:14 Ва ӯ чил писар ва сӣ ҷиян дошт, ки бар шасту даҳ курраи хар савор мешуданд, ва ӯ ҳашт сол бар Исроил доварӣ кард.

Ин порча достони Йифтоҳ, қозии исроилӣ, ки ҳашт сол хизмат кард ва ҳафтод хешовандон дошт, ки дар ҳафтод курраи хар савор мешуданд, нақл мекунад.

1: "Қувваи оила: Намунаи Йифтоҳ"

2: "Қувваи хидмат: Сафари Йифтоҳ"

1: Аъмол 4:12 - "На дар ҳеҷ каси дигар наҷот нест, зеро дар зери осмон ҳеҷ исми дигаре ба одамон ато нашудааст, ки мо ба василаи он наҷот ёбем".

2: Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

Доварон 12:15 Ва Абдӯн ибни Ҳиллоли пиратонӣ мурд, ва дар Пирафӯн дар замини Эфроим, дар кӯҳи Амолеқиён дафн карда шуд.

Абдон писари Ҳиллели пиратонӣ мурд ва дар Пиратӯн дафн карда шуд.

1: Мо ҳама мурда ҳастем ва вазифадорем, ки ба марги худамон омода шавем.

2: Худо ба мо ғамхорӣ мекунад ва барои ором кардани мо ҷой медиҳад.

1: Воиз 3:2 - "Замоне барои таваллуд ва вақти мурдан".

2: Забур 116:15 - "Дар назари Худованд гаронбаҳост марги муқаддасони Ӯ".

Доварони 13-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 13:1-14 достони таваллуди Шимшӯнро муаррифӣ мекунад. Ин боб бо тасвир кардани он оғоз мешавад, ки чӣ тавр банӣ-Исроил бори дигар дар назари Худованд бадӣ карданд ва дар натиҷа онҳо дар давоми чиҳил сол ба дасти фалиштиён таслим шуданд. Дар Зора марде бо номи Монӯаҳ бо занаш нозой зиндагӣ мекард. Фариштае ба зани Монӯаҳ зоҳир мешавад ва ба ӯ хабар медиҳад, ки ӯ ҳомиладор мешавад ва писаре хоҳад

зоид, ки аз таваллуд ба Худо ҳамчун назир, ки бо маҳдудиятҳои мушаххас ба Худо бахшида шудааст, хоҳад буд. Фаришта ба ӯ амр мекунад, ки дар давраи ҳомиладорӣ май нахӯрад ва чизе нахӯрад.

Сархати 2: Дар Доварон 13:15-23 идома дода, он вохӯрии Моноаҳро бо фаришта нақл мекунад. Моноаҳ аз Худо барои роҳнамоӣ дар бораи тарбияи ин кӯдаки махсус дуо мекунад ва аз фаришта хоҳиш мекунад, ки баргардад ва ба онҳо чӣ кор карданро омӯзонад. Худо ба дуои Манӯаҳ ҷавоб медиҳад, ки фариштаи ӯро баргардонад ва ӯ дастуроти ӯро дар бораи парҳез кардан аз шароб ва ғизои нопок ҳангоми ҳомиладорӣ такрор мекунад. Вақте ки номи ӯро пурсиданд, фаришта ҷавоб медиҳад, ки ин "Аҷоиб" ё "Сир" аст, ки табиати илоҳии онро ифода мекунад.

Сархати 3: Доварони 13 бо нақл ба охир мерасад, ки Шимшӯн дар он таваллуд шуда, зери баракати Худо ба воя мерасад. Дар Доварон 13: 24-25 гуфта мешавад, ки Шимшӯн мувофиқи ваъдаи Худо таваллуд шудааст ва ӯ дар зери баракати Ӯ дар Махане Дон байни Зора ва Эштаол ба воя мерасад. Дар ин боб таъкид мешавад, ки чӣ тавр Шимшӯн аломатҳои қудрати фавқулоддаро ҳатто аз ҷавониаш нишон медиҳад, ки нақши ояндаи худро ҳамчун довар бар зидди душманони Исроил нишон медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 13 пешниҳод мекунанд:
Муқаддима дар бораи таваллуди фариштаи Шимшӯн ба зани Монӯаҳ;
Вохӯрии Маноаҳ бо дуои фаришта барои ҳидоят, дастурҳои такрорӣ;
Таваллуд ва афзоиши Шимшӯн дар зери баракати Худо аломатҳои қудрати фавқулодда.

Таваҷҷӯҳ ба муаррифии эълони фариштаи таваллуди Шимшӯн ба зани Монӯаҳ;
Вохӯрии Маноаҳ бо дуои фаришта барои ҳидоят, дастурҳои такрорӣ;
Таваллуд ва афзоиши Шимшӯн дар зери баракати Худо аломатҳои қудрати фавқулодда.

Дар ин боб ба достони таваллуди Шимшӯн, вохӯрии Мануаҳ бо фаришта ва Шимшӯн дар зери баракати Худо ба воя расидаанд. Дар Доварон 13 гуфта мешавад, ки ба сабаби кирдорҳои бади исроилиён онҳо ба дасти фалиштиён супурда шуданд. Дар Зора, як зани нозой бо номи Моноҳ аз ҷониби фариштае меояд, ки ба ӯ хабар медиҳад, ки ӯ ҳомиладор мешавад ва писаре ба Худо ҳамчун назир бахшида мешавад.

Идома дар Доварон 13, вақте ки Монӯаҳ барои роҳнамоӣ дар тарбияи ин кӯдаки махсус дуо мекунад, Худо фариштаи ӯро бармегардонад, ки дастуроти ӯро дар бораи худдорӣ аз шароб ва ғизои нопок ҳангоми ҳомиладорӣ такрор мекунад. Фаришта инчунин бо зикри номи он «Аҷоиб» ё «Асрор» табиати илоҳии онро ошкор мекунад.

Доварон 13 мувофиқи ваъдаи Худо бо таваллуди Шимшӯн ба охир мерасад. Ӯ дар зери баракати Ӯ дар Маҳане-Дон байни Зора ва Эштоул ба воя мерасад. Ҳатто аз ҷавониаш, нишонаҳои қудрати фавқулодда дар Шимшӯн равшананд, ки нақши ояндаи ӯ ҳамчун довар бар зидди душманони Исроилро нишон медиҳад.

Доварон 13:1 Ва банӣ-Исроил боз пеши назари Худованд бадӣ карданд; ва Худованд онҳоро чил сол ба дасти фалиштиён супурд.

Банӣ-Исроил дар назари Худованд бад рафтор карда, ба муддати 40 сол ба дасти фалиштиён супурда шуданд.

1. Оқибатҳои гуноҳ - Чӣ гуна беитоатии мо метавонад оқибатҳои дарозмуддат дошта бошад.

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор - Чӣ гуна Худо ҳатто вақте ки мо нестем, содиқ мемонад.

1. Филиппиён 3: 13-14 - "Бародарон, ман худамро дарк накардаам: ин як кореро мекунам, ки он чиро, ки дар ақиб мондаанд, фаромӯш карда, ба он чизҳои қаблӣ расида истодаам, ман ба нишона барои мукофоти даъвати олии Худо дар Исои Масеҳ».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Доварон 13:2 Ва аз қабилаи Дониён марде аз Сораҳ буд, ки Монӯаҳ ном дошт; ва занаш нозой буд ва зоянда набуд.

Монӯаҳ ва занаш аз қабилаи Дониё дар Зора буданд ва фарзанд надоштанд.

1. Қувваи сабр дар интизори вақти Худо

2. Нақши имон дар рафъи нозойӣ

1. Румиён 8:25-27 Аммо агар мо ба он чизе ки намебинем, умедвор бошем, онро бо сабр интизор мешавем. Ҳамин тавр, Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад; зеро ки мо намедонем, ки чӣ тавр бояд дуо гӯем, аммо худи ҳамон Рӯҳ бо оҳуҳои амиқ барои суханон шафоат мекунад. Ва Худо, ки дилҳоро меомӯзад, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро Рӯҳ барои муқаддасон мувофиқи хости Худо шафоат мекунад.

2. Забур 113:5-9 Кист монанди Худованд Худои мо, ки дар боло нишастааст ва ба поён ба осмонҳо ва замин менигарад? Ӯ камбағалонро аз хок бархоста, мискинонро аз хокистар мебардорад, то онҳоро бо ҳокимон ва ҳокимони халқи худ нишинад. Ӯ ба зани нозой хона медиҳад ва ӯро модари хушбахти фарзандон мегардонад. Худовандро ҳамду сано!

Доварон 13:3 Ва фариштаи Худованд ба он зан зоҳир шуда, ба вай гуфт: «Инак, ту нозой ҳастӣ, ва наметавонӣ, лекин ҳомила шуда, писаре зоид».

Фариштаи Худованд ба зане ки нозой буд, зоҳир шуда, ба вай писаре ваъда дод.

1. Вафодории Худо: Чӣ тавр ваъдаҳои Ӯ умед меоранд

2. Боварӣ ба Худованд: бартараф кардани монеаҳои мо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Доварон 13:4 Пас, ҳоло эҳтиёт шавед, ва шароб ва нӯшокии спиртӣ нахӯред, ва ҳеҷ чизи нопок нахӯред.

Худо Шимшӯнро огоҳ кард, ки шароб ё нӯшокии спиртӣ нахӯрад ва ҳеҷ чизи нопок нахӯрад.

1: Огоҳҳои Худо бояд ҷиддӣ қабул карда шаванд ва бояд итоат кунанд.

2: Бадани мо маъбади Худост ва мо бояд онро эҳтиром намуда, аз ҳар гуна хӯрок ва нӯшокиҳои нопок худдорӣ кунем.

1: 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - "Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз Худо доред? Шумо азони худ нестед, зеро ки шумо бо нархи гарон харида шудаед. Худоро дар ҷисми худ ҳамду сано гӯед».

2: 1 Петрус 2: 11-12 - "Эй маҳбубон, ман шуморо ҳамчун муҳоҷир ва асирӣ даъват мекунам, ки аз ҳавасҳои ҷисм, ки бар зидди ҷони шумо меҷанганд, парҳез кунед. Дар байни халқҳо рафтори худро шарафманд нигоҳ доред, то вақте ки онҳо бар зидди онҳо сухан мегӯянд. Шумо, ки ситамкор бошед, дар рӯзи қиёмат корҳои неки шуморо бубинанд ва Худоро ба покӣ ёд кунанд».

Доварон 13:5 Зеро, инак, ту ҳомила шуда, писаре хоҳӣ дошт; ва риштарош бар сари ӯ нахоҳад омад, зеро ки кӯдак аз шиками шиками носирӣ барои Худо хоҳад буд, ва ӯ ба раҳони Исроил аз дасти фалиштиён шурӯъ хоҳад кард.

Фариштаи Худованд ба Монӯаҳ мегӯяд, ки занаш ҳомила шуда, писаре хоҳад зоид, ки вай аз батни носирӣ хоҳад буд ва Исроилро аз фалиштиён раҳо хоҳад кард.

1. Қудрати Худо барои наҷоти мо

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 13

2. Забур 33:20 22

Доварон 13:6 Он гоҳ зан омада, ба шавҳараш хабар дода, гуфт: «Марди Худо назди ман омад, ва чеҳраи ӯ мисли чеҳраи фариштаи Худо, хеле даҳшатнок буд; ӯ ба ман номи ӯ:

Зане бо марди Худо вохӯрд, ки чеҳрааш мисли фариштаи Худо ва хеле даҳшатнок буд. Аз куҷо буданашро напурсид ва номашро нагуфт.

1. Ҳузури ғайб: шинохти паёмбарони Худо дар зиндагии мо

2. Қувваи Тағйирдиҳандаи Худо: Таҷрибаи ҳузури Худо тавассути тарс

1. Ишаъё 6:1–3

2. Ибриён 12:28-29

Доварон 13:7 Аммо ӯ ба ман гуфт: "Инак, ҳомила шуда, писаре зоид; ва алҳол шароб ва нӯшокии спиртӣ нанӯшед, ва ҳеҷ чизи нопок нахӯред, зеро ки кӯдак аз батни бачадон то рӯзи маргаш насри Худо хоҳад буд.

Худо моро ба зиндагии покиза ва покиза даъват мекунад.

1: Мо бояд муқаддас ва пок бошем, чунон ки Худо моро даъват кардааст.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки сазовори даъвати Худо зиндагӣ кунем.

1:1 Петрус 1:14-16 - Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои нодонии пештараи худ мутобиқ нашавед, балки чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафтори худ муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Шумо муқаддас хоҳад буд, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

2: Титус 2: 11-14 - Зеро файзи Худо зоҳир шуд, ки барои ҳамаи одамон наҷот оварад, моро таълим дод, ки аз шарорат ва ҳавасҳои дунявӣ даст кашем ва дар замони ҳозира ҳаёти худсарона, ростқавл ва парҳезгорона зиндагӣ кунем ва дар интизорӣ интизор шавем. зеро умеди мубораки мо, зуҳури ҷалоли Худои бузург ва Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ аст, ки Ӯ Худро барои мо фидо кард, то ки моро аз ҳар гуна шарорат раҳоӣ диҳад ва барои Худ халқеро, ки барои аъмоли нек ғаюранд, пок созад.

Доварон 13:8 Он гоҳ Монӯаҳ ба Худованд илтиҷо карда, гуфт: «Эй Парвардигори ман, бигзор он марди Худое ки фиристодӣ, назди мо боз ояд ва ба мо омӯзад, ки бо кӯдаке ки таваллуд мешавад, чӣ кор кунем».

Моноаҳ аз Худо хоҳиш кард, ки дастуроти иловагӣ диҳад, ки бо кӯдаке, ки ба қарибӣ аз занаш таваллуд мешавад, чӣ кор кардан лозим аст.

1: Вақте ки мо саволҳои бечавоб дорем, мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо дуоҳои моро мешунавад ва роҳнамоӣ хоҳад кард.

2: Ҳатто вақте ки мо ба он чизе ки дар пеш аст, боварӣ надорем, Худо ваъда медиҳад, ки бо мо хоҳад буд ва ба мо ҳикмати лозимаро медиҳад.

1: Ирмиё 33:3 - Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳониро, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

Доварон 13:9 Ва Худо ба овози Монӯаҳ гӯш дод; ва фариштаи Худо боз назди он зан, ки дар саҳро нишаста буд, омад, вале шавҳараш Монӯаҳ бо вай набуд.

Моноаҳ ва занашро фариштаи Худо диданд, аммо Монӯаҳ дар дидори дуюм набуд.

1. Муҳим будани ҳузур дар замони зиёрати илоҳӣ.

2. Ба Худо таваккал кардан, ҳатто вақте ки мо роҳҳои Ӯро намефаҳмем.

1. Забур 46:10 "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Ибриён 11:1 «Акнун имон кафолати он чизҳое мебошад, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

Доварон 13:10 Ва зан шитоб карда давида, ба шавҳараш хабар дода, гуфт: «Инак, он мард ба ман зоҳир шуд, ки рӯзи дигар назди ман омад».

Зане бо марде вохӯрд, ки рӯзи гузашта ба наздаш омада буд ва зуд давида ба шавҳараш хабар дод.

1: Худо аксар вақт аз чизҳои ғайричашмдошт истифода мебарад, то қудрат ва иродаи Худро ба мо ошкор кунад.

2: Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки вақт ва нақшаҳои Худо ҳамеша комиланд.

1: Isaiah 55:8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2: Воиз 3:1 - Ҳар чизе дар зери осмон вақт ва вақт дорад.

Доварон 13:11 Ва Монӯаҳ бархоста, аз ақиби зани худ рафт ва назди он мард омада, ба ӯ гуфт: «Оё ту он марде, ки бо зан сухан ронд? Ва гуфт: «Ман ҳастам».

Моноаҳ мардеро меҷӯяд, ки бо занаш сӯҳбат кардааст ва тасдиқ мекунад, ки ин вай аст.

1: Мо бояд ҳамеша ба каломи Худо таваккал кунем, ҳатто агар фаҳмидан ё қабул кардан душвор бошад ҳам.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ҳақиқати Худоро ҷӯем, ҳатто агар ин барои ёфтани он аз роҳи мо берун равад.

1: Ирмиё 29:13 - Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худо бипурс, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама беайб медиҳад.

Доварон 13:12 Ва Монӯаҳ гуфт: «Акнун суханони ту ба амал ояд». Чӣ тавр ба кӯдак амр кунем ва бо ӯ чӣ кор кунем?

Моноаҳ аз фариштаи Худованд пурсид, ки кӯдакеро, ки бояд таваллуд шавад, чӣ гуна бояд тарбия кунад.

1. Аҳамияти тарбияи фарзандон дар роҳи Худованд.

2. Қувваи донистани иродаи Худо барои ҳаёти мо.

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

Доварон 13:13 Ва фариштаи Худованд ба Монӯаҳ гуфт: «Аз ҳар он чи ба зан гуфтам, бигзор вай ҳазар кунад».

Фариштаи Худованд Монӯаҳро огоҳ кард, ки ҳар он чиро, ки ба зан гуфта шуд, гӯш кунад.

1. Эҳтиёт бошед, ки ба огоҳиҳои Худо гӯш диҳед ва гӯш кунед.

2. Худо ба воситаи паёмбаронаш сухан меронад, то моро ба роҳҳои худ ҳидоят кунад.

1. Ибриён 12:25 - Эҳтиёт бошед, ки сухангӯро рад накунед. Зеро, агар онҳо, ки дар рӯи замин сухангӯиро рад карданд, раҳо наёфта бошанд, мо, агар аз Он ки аз осмон сухан гӯяд, рӯй гардонем, боз ҳам раҳо нахоҳем шуд.

2. 1 Таслӯникиён 5:21 - Ҳама чизро исбот кунед; Он чи хуб аст, маҳкам нигоҳ доред.

Доварон 13:14 Вай набояд аз ҳар чизе ки аз ток мебарояд, нахӯрад, на шароб ё нӯшокии спиртӣ бинӯшад, ва на чизи нопок нахӯрад; ҳар он чиро, ки ба вай фармудаам, риоя кунад.

Фариштаи Худованд ба зани Моноаҳ дастур дод, ки аз баъзе хӯрокҳо ва нӯшокиҳо, аз ҷумла шароб ва нӯшокиҳои спиртӣ худдорӣ кунад ва тамоми фармудаҳои Ӯро риоя кунад.

1. Парҳезӣ аз гуноҳ: Қудрати худдорӣ.

2. Иҷрои фармудаҳои Худо: баракати тоъат.

1. Эфсӯсиён 5:18-20 - «Ва аз май масти нашавед, ки дар он нӯшокӣ аст, балки аз Рӯҳ пур шавед ва бо якдигар бо таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ суруд ва наво ба вуҷуд ored. Худованд, ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯяд».

2. Филиппиён 4:8-9 - «Дар ниҳоят, эй бародарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ олиҷаноб аст, чӣ одилона аст, чӣ чиз пок аст, чӣ чизи зебост, ва чӣ чизи хуб аст, агар он чизе бошад. некӣ ва агар чизи шоистае бошад, дар бораи ин чизҳо мулоҳиза намо: он чи дар ман омӯхтаед ва қабул кардаед ва шунидаед ва дидед, ба амал оваред, ва Худои осоиштагӣ бо шумо хоҳад буд».

Доварон 13:15 Ва Монӯаҳ ба фариштаи Худованд гуфт: «Аз ту хоҳишмандам, биё, ки туро нигоҳ дорем, то даме ки барои ту кӯдаке тайёр кунем».

Моноаҳ аз фариштаи Худованд хоҳиш кард, ки то даме ки барои ӯ кӯдаке тайёр кунад, бо онҳо бимонад.

1. Қудрати меҳмондорӣ: чӣ гуна паёмбарони Худоро қабул мекунем

2. Қурбонии саховатмандӣ: Чӣ тавр мо Салтанати Худоро эҳтиром мекунем

1. Румиён 12:13-14 - Бо одамони ниёзманди Худованд мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ болотар арзёбӣ кунед.

Доварон 13:16 Ва фариштаи Худованд ба Монӯаҳ гуфт: «Гарчанде ки маро нигоҳ доред, аз нони ту нахоҳам хӯрд; Зеро Монӯаҳ намедонист, ки вай фариштаи Худованд аст.

1: Мо бояд ҳамеша дар хотир дорем, ки Худо назорат мекунад ва Ӯ ҳамеша моро таъмин хоҳад кард.

2: Мо бояд омода бошем, ки иродаи Худоро қабул кунем ва ба Ӯ қурбониҳои худро пешкаш кунем.

1: Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Доварон 13:17 Ва Монӯаҳ ба фариштаи Худованд гуфт: «Номи ту чист, то ки ҳангоме ки суханони Ту ба амал ояд, мо Туро эҳтиром кунем?

Монӯаҳ аз фариштаи Худованд номашро пурсид, то ки чун суханаш ба амал ояд, ӯро эҳтиром кунанд.

1. Қувваи Дуо: Аз Худованд ҳидояти талаб кардан

2. Донистани иродаи Худо: Ҷустуҷӯи равшанӣ аз тариқи имон

1. Ирмиё 33:3: «Маро даъват кун, ва ман ба ту ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки надонистай, ба ту хоҳам гуфт».

2. Яъқуб 1:5-7: "Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худо бипурсад, ки саховатмандона ба ҳама бе маломат ато мекунад, ва ба вай ато хоҳад шуд. Аммо бигзор вай бо имон, бидуни шубҳа, барои Шахсе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва партоб мекунад».

Доварон 13:18 Ва фариштаи Худованд ба ӯ гуфт: «Чаро исми Маро чунин мепурсӣ, дар сурате ки ин махфӣ аст?

Ин порча дар Доварон 13:18 ошкор мекунад, ки номи илоҳии Худо махфӣ аст.

1. Сирри номи Худо - Кашфи қудрат дар шинохти Худованд.

2. Муҳимияти имон - Парастиши Худованд дар ҳама чиз, ҳатто номи ниҳони Ӯ.

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Доварон 13:19 Ва Монӯаҳ бузғолаеро бо қурбонии ордӣ гирифта, бар санг ба Худованд овард; ва фаришта ба таври мӯъҷиза кард; ва Монӯаҳ ва занаш ба онҳо нигоҳ карданд.

Монӯаҳ ва занаш кӯдакеро бо қурбонии гӯштӣ ба Худованд пешкаш карданд, ва фаришта ба таври мӯъҷиза кард.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ гуна вафодории Мануаҳ ва занаш ба фармони Худо вокуниши мӯъҷизае ба бор овард.

2. Баракати қурбонӣ - Чӣ тавр Манӯаҳ ва занаш тифлро бо қурбонии гӯштӣ ба Худованд як воқеаи аҷибе пешвоз гирифт.

1. Ибриён 11:6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки бо ҷидду ҷаҳд Ӯро меҷӯянд, мукофот хоҳад дод".

2. Ҳастӣ 22:12 - "Ва ӯ гуфт: "Дасти худро бар писарбача нагузор ва ба ӯ ҳеҷ коре накун; зеро алҳол ман медонам, ки ту аз Худо метарсӣ, чун писари худ, писари ягонаи худро аз ман дареғ надорӣ. ».

Доварон 13:20 Чунки аланга аз қурбонгоҳ ба сӯи осмон боло рафт, фариштаи Худованд дар алангаи қурбонгоҳ сууд кард. Ва Монӯаҳ ва занаш ба он нигоҳ карда, рӯй ба замин афтоданд.

Ин порча лаҳзаи ҳайратангезеро тасвир мекунад, ки Маноаҳ ва занаш бо фариштаи Худованд вохӯрданд.

1. Вохӯрии фариштагон: Омӯзиши эҳтиром ба ҳузури Худо

2. Тарбияи фурӯтанӣ: Намунаи Моноҳ ва занаш

1. Ишаъё 6:1-7 - Вохӯрии Ишаъё бо ҷалоли Худованд

2. Хуруҷ 3:1-6 - Вохӯрии Мусо бо ҳузури Худованд дар буттаи сӯзон

Доварон 13:21 Аммо фариштаи Худованд дигар ба Монӯаҳ ва ба занаш зоҳир нашуд. Он гоҳ Монӯаҳ донист, ки вай фариштаи Худованд аст.

Моноаҳ ва занаш бо фариштаи Худованд дучор омада, ӯро чунин шинохтанд.

1. Эътироф кардани ҳузури Худо дар ҳаёти мо.

2. Аҳамияти имон дар шинохти даъватҳои Худо.

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Юҳанно 10:27-28 - Гӯсфандони Ман овози маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд. Ман ба онҳо ҳаёти ҷовидонӣ

мебахшам, ва онҳо ҳеҷ гоҳ нобуд нахоҳанд шуд, ва ҳеҷ кас онҳоро аз дасти Ман нахоҳанд гирифт.

Доварон 13:22 Ва Монӯаҳ ба зани худ гуфт: «Мо ҳатман мемирем, зеро ки Худоро дидаем».

Моноаҳ ва занаш дарк мекунанд, ки Худоро дидаанд ва аз оқибаташ метарсанд.

1: Мо метавонем ба Худованд эътимод дошта бошем, ҳатто дар муқобили тарс.

2: Мо бояд омода бошем, ки бо оқибатҳои вохӯрӣ бо Худо рӯ ба рӯ шавем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Ибриён 13:6 - "Пас, мо бо итминон гуфта метавонем: "Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?"

Доварон 13:23 Аммо занаш ба ӯ гуфт: «Агар Худованд мехост, ки моро бикушад, қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии ордиро аз дасти мо намегирифт, ва ҳамаи инро ба мо баён намекард, ин дафъа ба мо чунин чизҳоро нақл карданд.

Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, ҳатто агар лозим набошад ҳам.

1. Раҳмати Худо абадӣ аст

2. Раҳмати Парвардигор

1. Забур 103:8–10

2. Румиён 5:8

Доварон 13:24 Ва зан писаре зоид, ва ӯро Шимшӯн ном ниҳод; ва кӯдак калон шуд, ва Худованд ӯро баракат дод.

Зан писаре зоид ва ӯро Шимшӯн номид, ва Худованд ӯро баракат дод, ки ӯ калон шуд.

1. Ваъдаи баракат: Таҷлили вафодории Худо

2. Рушди нерӯ: Қудрати баракати Худо

1. Ҳастӣ 22:17 - «Ман туро албатта баракат хоҳам дод ва насли туро мисли ситорагон дар осмон ва мисли реги соҳили баҳр зиёд хоҳам кард».

2. Матто 5:45 - «Ӯ офтоби Худро бар бадону некон тулӯъ мекунад, ва бар одилон ва золимон борон мефиристад».

Доварон 13:25 Ва Рӯҳи Худованд гоҳ-гоҳ ӯро дар ӯрдугоҳи Дон, ки дар миёни Зора ва Эштаул буд, ба ҳаракат медароварад.

Рӯҳи Худованд гоҳ-гоҳ Шимшӯнро дар ӯрдугоҳи Дон дар миёни Сора ва Эштаол ҳаракат мекард.

1. Қудрати Рӯҳ: Истифодаи достони Шимшӯн барои фаҳмидани қудрати Рӯҳи Муқаддас дар ҳаёти мо.

2. Ҳаракати Рӯҳ: Чӣ гуна Рӯҳ дар ҳаёти мо ҳаракат мекунад ва аҳамияти эътироф ва риояи роҳнамоии Ӯ.

1. Аъмол 1:8 "Аммо вақте ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил мешавад, шумо қувват хоҳед ёфт, ва шумо дар Ерусалим, дар тамоми Яҳудо ва Сомария ва то ақсои замин шоҳидони Ман хоҳед буд".

2. Румиён 8:14 "Зеро онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо ҳастанд".

Доварони 14-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 14:1-7 издивоҷи Шимшӯн бо зани фалиштиро муаррифӣ мекунад. Ин боб бо тасвир кардани он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Шимшӯн ба Тимно, шаҳри фалиштиён меравад ва дар он ҷо занеро мебинад, ки ӯ мехоҳад, ки издивоҷ кунад. Вақте ки ба хона бармегардад, ӯ ба волидонаш мегӯяд, ки бо вуҷуди эътирози онҳо бо зани фалиштиӣ издивоҷ кардан мехоҳад. Шимшӯн исрор мекунад, ки ӯро ба занӣ гирад ва аз волидонаш хоҳиш мекунад, ки издивоҷи ӯро ташкил кунанд.

Сархати 2: Идома дар Доварон 14:8-20, он вохӯрии Шимшӯн бо шер ва муаммои ӯро дар тӯйи арӯсӣ нақл мекунад. Ҳангоме ки Шимшӯн барои тӯяш ба Тимно меравад, шери ҷавон ба ӯ ҳамла мекунад. Шимшӯн бо қуввати Худо шерро бо дастони урёнаш пора мекунад. Баъдтар, вақте ки ӯ ба тӯйи арӯсӣ бармегардад, ба сӣ нафар рафиқони фалиштиӣ дар бораи шер муаммо мегузорад ва ба онҳо шарт мегузорад, ки агар дар давоми ҳафт рӯз ин муамморо ҳал кунанд, ба онҳо сӣ ҷомаи катон хоҳад дод; агар натавонанд, бояд ба ӯ сӣ ҷомаи катон диҳанд.

Сархати 3: Доварон 14 бо нақл ба анҷом мерасад, ки дар он зани Шимшӯн ба ӯ хиёнат карда, ҷавоби ин муамморо ошкор мекунад. Дар Доварон 14:15-20 гуфта мешавад, ки вай зери фишори мардумаш ва тарси ҷони худ, ҷавоби Шимшӯнро ба забон оварда, пеш аз ба охир расидани рӯзи ҳафтум ба ҳамватанони худ ошкор мекунад. Ин Шимшӯнро ба хашм меорад, ки мефаҳмад, ки вай ба ӯ хиёнат кардааст. Дар ҷавоб, ӯ бо хашм бидуни анҷоми издивоҷи онҳо меравад ва сӣ марди Ашкелонро мекушад, то охири гаравашро иҷро кунад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 14 пешниҳод мекунанд:
Хоҳиши Шимшӯн ба зани фалиштиӣ эътирози волидон;
Вохӯрии Шимшӯн бо шер бо дастони бараҳнааш онро канда;
Ридл дар тӯй хиёнати зани Шимшӯн, куштани сӣ мард.

Таваҷҷӯҳ ба хоҳиши Шимшӯн ба зани фалиштиӣ эътирози волидон;
Вохӯрии Шимшӯн бо шер бо дастони бараҳнааш онро канда;
Ридл дар тӯй хиёнати зани Шимшӯн, куштани сӣ мард.

Дар ин боб дар бораи хоҳиши Шимшӯн ба издивоҷ бо зани фалиштиӣ сарфи назар аз эътирози волидонаш, вохӯрии ӯ бо шер ва муаммои баъдӣ дар базми арӯсӣ ва хиёнати ҳамсараш, ки боиси кушта шудани сӣ мард шудааст, тамаркуз мекунад. Дар Доварон 14 гуфта мешавад, ки Шимшӯн ба Тимно меравад ва ба зани фалиштие ошиқ мешавад, ки ӯ мехоҳад бо ӯ издивоҷ кунад. Бо вуҷуди эътирози волидайн ӯ ба издивоҷи ӯ исрор мекунад ва аз онҳо хоҳиш мекунад, ки издивоҷ кунанд.

Идома дар Доварон 14, вақте ки Шимшӯн барои тӯи арӯсии худ ба Тимно сафар мекунад, ӯ бо шери ҷавоне дучор мешавад, ки ба ӯ ҳамла мекунад. Бо кувваи Худо шерро бо дасти урёнаш пора-пора мекунад. Баъдтар дар базми арӯсӣ ӯ дар бораи ин ҳодиса ба сӣ нафар ҳамсафари фалиштиён муаммо мегузорад ва ба онҳо шарт мегузорад.

Доварон 14 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он зани Шимшӯн ба ӯ хиёнат карда, ҷавоби ин муамморо зери фишори халқаш ошкор мекунад. Вай пеш аз ба охир расидани рӯзи ҳафтум инро аз ӯ берун мекунад ва ба ҳамватанони худ ифшо мекунад. Ин Шимшӯнро ба хашм меорад, ки мефаҳмад, ки вай ба ӯ хиёнат кардааст. Дар посух, ӯ бо хашм бидуни анҷоми издивоҷи онҳо тарк мекунад ва сӣ марди Ашкелонро мекушад, то ба анҷоми шарти худ як амали зӯроваронае, ки ҳам аз хашм ва ҳам интиқом бармеояд.

Доварон 14:1 Ва Шимшӯн ба Тимнат фурӯд омада, занеро дид, ки дар Тимнат аз духтарони фалиштиён буд.

Шимшӯн ба Тимнат рафт ва занеро аз фалиштиён дид.

1. Қудрати ишқ: Қиссаи Шимшӯн ва зани фалиштиӣ

2. Бартараф кардани васвасаҳо: Ҳаёти Шимшӯн

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

Доварон 14:2 Ва ӯ омада, ба падар ва модараш хабар дода, гуфт: «Ман дар Тимнат занеро аз духтарони фалиштиён дидаам; акнун вайро барои ман ба занӣ гиред».

Шимшӯн мехоҳад бо зане аз фалиштиён издивоҷ кунад ва падар ва модарашро аз нияти худ хабардор кард.

1) Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр Худо романтикаро барои нақоти мо истифода мебарад

2) Сафари шогирдсозӣ: Омӯзиши пайравӣ ба иродаи Худо

1) Ҳастӣ 2:24 - Аз ин рӯ, мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ мепайвандад ва онҳо як тан хоҳанд шуд.

2) Ҳушаъ 2: 19-20 - Ман туро то абад ба худ никоҳ хоҳам кард; Ман туро дар адолат ва адолат, дар муҳаббат ва шафқат издивоҷ мекунам. Ман туро дар вафодорӣ никоҳ хоҳам кард, ва ту Худовандро эътироф хоҳӣ кард.

Доварон 14:3 Падару модараш ба ӯ гуфтанд: «Оё дар миёни духтарони бародаронат ё дар тамоми қавми ман ҳеҷ гоҳ зане нест, ки барои гирифтани зани фалиштиёни номахтун биравӣ? Ва Шимшӯн ба падараш гуфт: «Вайро барои ман бигир; зеро ки вай ба ман писанд аст.

Шимшӯн аз падару модараш иҷозат пурсид, ки бо зани фалиштиӣ издивоҷ кунад, ки волидонаш дар аввал ба он мухолиф буданд.

1. Муҳим будани эҳтироми падару модар дар ҳар коре, ки мо мекунем

2. Қудрати ишқ ва тавоноии он барои бартараф кардани ҳар гуна холигии фарҳангӣ

1. Қӯлассиён 3:20 - "Эй фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ин ба Худованд писанд аст"

2. Румиён 12:10 - "Ба якдигар бо муҳаббати бародарӣ меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар якдигарро бартарӣ диҳед"

Доварон 14:4 Аммо падар ва модараш намедонистанд, ки ин аз ҷониби Худованд аст, ки ӯ ба муқобили фалиштиён баҳона меҷӯяд, зеро ки дар он вақт фалиштиён бар Исроил ҳукмрон буданд.

Шимшӯн ба муқобили фалиштиён, ки бар Исроил ҳукмронӣ мекарданд, бе огоҳии падару модараш фурсат меҷӯяд.

1. Пешниҳоди Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Бо вуҷуди мухолифатҳо дар ҷонибдории ҳақ будан

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Дониёл 3:17-18 - Агар мо ба кӯраи сӯзон андохта шавем, Худое, ки мо хизмат мекунем, қодир аст моро аз он раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти Аълоҳазрат раҳо хоҳад кард. Аммо агар ин тавр накунад, мо мехоҳем, ки шумо донед, Аълоҳазрат, мо ба худоёни шумо хизмат намекунем ва ба пайкари тиллое, ки шумо гузоштаед, саҷда намекунем.

Доварон 14:5 Он гоҳ Шимшӯн бо падараш ва модараш ба Тимнат фурӯд омада, ба токзорҳои Тимнат омаданд, ва инак, шер ҷавоне бар зидди ӯ наъра зад.

Шимшӯн бо падару модараш ба Тимнат сафар кард ва дар он ҷо бо шери ҷавон вохӯрд.

1. Даъват ва қудрати Худо - дар бораи посух додан ба даъвати Худо бо қувват ва далерӣ, новобаста аз имконот.

2. Ҳимоя ва ризқи Худо - дар бораи таваккал ба муҳофизат ва ризқи Худо, ҳатто дар баробари хатар.

1. 1 Юҳанно 4:4 - Эй фарзандон!

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Доварон 14:6 Ва Рӯҳи Худованд бар ӯ сахт нозил шуд, ва ӯро дарронд, чунон ки мехост тифлеро дарояд, ва ӯ чизе дар даст надошт;

Шимшӯн аз қуввати Рӯҳулқудс истифода бурда, бо дастони худ бузғолаеро пора-пора кард, вале ӯ ба волидонаш чизе нагуфт.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Итоат ба Худо дар баробари мусибат

1. Юҳанно 14:12 - "Ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо мегӯям: ҳар кӣ ба Ман имон оварад, корҳоеро, ки Ман мекунам, низ хоҳад кард; ва корҳои бузургтар аз инҳо хоҳад кард, зеро ки Ман назди Падар меравам".

2. 1 Петрус 1:2 - «Мувофиқи огоҳии пешакии Худои Падар, дар тақдиси Рӯҳ, барои итоат ба Исои Масеҳ ва барои пошидани хуни Ӯ: файз ва осоиштагӣ бар шумо афзун гардад».

Доварон 14:7 Ва ӯ поён фаромада, бо он зан гуфтугӯ кард; ва ба Шимшӯн хуш омад.

Шимшӯн ба аёдати зане меояд ва вай ба ӯ писанд меояд.

1. Қувваи ҷалб: Чӣ тавр интихоби мо метавонад моро ба Худо наздиктар кунад

2. Муҳимияти муносибатҳои одилона: пайвастан бо Худо тавассути муошират мо бо дигарон

1. Масалҳо 31:30, "Ҷазбӣ маккор аст, ва зебоӣ беҳуда аст, аммо зане ки аз Худованд метарсад, сазовори ситоиш аст".

2. Воиз 4:9-12, "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва Дигаре нест, ки ӯро боло барад!Боз агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо гарм мешавад?Ва агар касе бар касе, ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секабата зуд канда намешавад. "

Доварон 14:8 Пас аз муддате баргашт, то ки вайро бигирад, ва барои дидани ҷасади шер ба як сӯ баргашт; ва инак, дар ҷасади шер селаи занбӯри асал ва асал буд.

Шимшӯн бармегардад, то занашро гирад ва дар ҷасади шере, ки қаблан кушта буд, селаи занбӯри асал ва асалро пайдо мекунад.

1. Ширинии ризқи Худо - Бифаҳмед, ки чӣ гуна Худо метавонад моро ҳатто дар вақти душворӣ таъмин кунад.

2. Бартараф кардани мушкилот тавассути имон - Муайян кардани он, ки чӣ гуна имон метавонад ба мо барои бартараф кардани ҳама монеа кӯмак кунад.

1. Забур 81:10 - "Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср берун овардаам: даҳони худро васеъ кушо, ва ман онро пур мекунам".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

Доварон 14:9 Ва аз он ба дастони худ гирифта, хӯрданро давом дод ва назди падар ва модари худ омад, ва ба онҳо дод, ва онҳо хӯрданд; лекин ба онҳо нагуфт, ки асалро аз ҷаса гирифта аз шер.

Шимшӯн аз лошаи шер асал ёфт ва онро хӯрд, аммо ба падар ва модараш нагуфт.

1. Қудрати худдорӣ: Омӯзиши муқовимат ба васвасаҳо аз мисоли Шимшӯн

2. Чӣ тавр ба васвасаҳо ҷавоб додан мумкин аст: Омӯзиши хислати Шимшӯн

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро мегирад, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда кардааст.

Доварон 14:10 Ва падараш назди зан омад; ва Шимшӯн дар он ҷо зиёфат дод; барои он ки ҷавононро ҳамин тавр мекарданд.

Шимшӯн падар ва дӯстонашро ба зиёфати омодакардааш даъват кард.

1. Қудрати меҳмоннавозӣ - Истифодаи меҳмоннавозӣ ҳамчун як роҳи эҷоди муносибатҳо ва изҳори муҳаббат ба дигарон.

2. Меҳрибонии саховатмандӣ - ба дигарон меҳрубонӣ кардан ба воситаи корҳои саховатмандӣ.

1. Луқо 14:12-14 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки камбағалон ва онҳоеро, ки ба идҳои мо баргардонида наметавонанд, даъват кунем.

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 - Павлус моро ташвиқ мекунад, ки саховатманд бошем ва некӣ кунем ва бо дигарон муboдила кунем.

Доварон 14:11 Ва чун Ӯро диданд, сӣ нафар рафиқонро оварданд, то ки бо Ӯ бошанд.

Мардуми Тимно сӣ нафар ҳамроҳи Шимшӯнро диданд, то ки бо Шимшӯн бошанд.

1. Эътироф кардани он, ки Худо барои ҳаёти мо нақша дорад, бо таваккал ба Ӯ ва такя ба қувваи Ӯ, ҳатто вақте ки корҳо ғайриимкон ба назар мерасанд.

2. Дастгирии њамдигар дар иљрои наќшаи Худо бо додани њамроњї ва ташвиќ.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Монанди уқоб бо болҳо бархостанд, Медаванду хаста нашаванд, Роҳ мераванду беҳол намешаванд.

2. Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, Одам чеҳраи дӯсти худро тез мекунад.

Доварон 14:12 Ва Шимшӯн ба онҳо гуфт: «Акнун ман ба шумо як муаммое мегӯям: агар дар давоми ҳафт рӯзи ид онро ба ман фаҳмонед ва онро фаҳмед, ман ба шумо сӣ варақ ва сӣ танга медиҳам. аз либосҳо:

Шимшӯн ба фалиштиён як муаммо пешниҳод кард ва ба онҳо ваъда дод, ки агар дар давоми ҳафт рӯз онро ҳал кунанд, мукофот хоҳанд дод.

1. Қувваи муаммоҳо дар шаҳодат ба қудрати Худо

2. Қуввати муносибати мо бо Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 61:11 - Як бор Худо сухан гуфт; Ман ду бор шунидаам, ки ин қудрат аз они Худост.

Доварон 14:13 Аммо агар шумо инро дар бораи ман эълон карда натавонед, ба ман сӣ ҷома ва сӣ ивази либос диҳед. Ва ба ӯ гуфтанд: «Муммои худро бигӯ, то мо онро бишнавем».

Шимшӯн ба фалиштиён муаммое пешниҳод кард, то ки онҳоро бисанҷад, ва агар онҳо онро ҳал карда натавонанд, ба ӯ сӣ ҷома ва сӣ ивази либос медоданд.

1. Ҳимояи Худо дар ҳолатҳои ношинос

2. Фаҳмидани мавқеъи мо дар ҷаҳон

1. Хуруҷ 3:7-8 - Ва Худованд гуфт: «Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва фарьёди онҳоро аз сабаби сарварони онҳо шунидам; зеро ки андӯҳи онҳоро медонам; Ва ман фуруд омадаам, то ки онҳоро аз дасти мисриён раҳо намоям, ва онҳоро аз он замин ба замини хуб ва калон, ба замине, ки шир ва асал равон аст, барорам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Доварон 14:14 Ва ба онҳо гуфт: «Аз хӯранда гӯшт берун омад, ва аз пуркувват ширинӣ берун омад». Ва онҳо натавонистанд дар се рӯз ин муамморо баён кунанд.

Мардуми шаҳри Тимно дар давоми се рӯз муаммоеро, ки Шимшӯн гузошта буд, ҳал карда натавонистанд.

1. Ҷустуҷӯи қувват дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Қувваи устуворӣ дар ҳолатҳои душвор

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 14:15 Ва дар рӯзи ҳафтум ба зани Шимшӯн гуфтанд: «Шавҳаратро бифиребанд, то ба мо ин муамморо бигӯяд, мабодо ту ва хонаи падаратро оташ назанем; бигиред, ки мо дорем? чунин нест?

Мардуми Тимно аз зани Шимшӯн хоҳиш карданд, ки ӯро водор созад, ки муаммои ба онҳо додашударо ба онҳо бигӯяд. Онҳо таҳдид карданд, ки агар хоҳиши онҳоро иҷро накунад, ӯ ва хонаи оилаашро сӯзонанд.

1. Қувваи эътиқод: Чӣ гуна мо аз ҷониби дигарон таъсир мегузорем

2. Хавфи таҳдидҳо: Чӣ тавр мо метавонем ба тарс ҷавоб диҳем

1. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ дар дасти Худованд аст, мисли дарёҳои об: Ӯ онро ба ҳар ҷое ки хоҳад, мегардонад.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, Ӯ ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳҷӯёна мекунад.

Доварон 14:16 Ва зани Шимшӯн пеши ӯ гиря карда, гуфт: «Ту аз ман нафрат мекунӣ, вале дӯст намедорӣ; Ва ба вай гуфт: «Инак, ман инро ба падар ва модари худ нагуфтаам, оё ба ту мегӯям?

Зани Шимшӯн дар пеши ӯ гиря мекунад, зеро бовар дорад, ки ӯ ӯро дӯст намедорад ва муаммоеро, ки ӯ ба фарзандони қавмаш карда буд, ба ӯ нагуфтааст. Шимшӯн дар ҷавоб мегӯяд, ки вай ҳатто ба волидонаш нагуфтааст ва оё ба ӯ низ хабар медиҳад?

1. Муҳаббат ва эҳтиром: Муҳимияти зоҳир кардани муҳаббат ва эҳтиром ба онҳое, ки дӯст медоред

2. Қувваи асрор: Нигоҳдорӣ ва ифшои асрор дар муносибат

1. Эфсӯсиён 5:33 - "Аммо ҳар яке аз шумо зани худро мисли худ дӯст дорад ва зан бидонед, ки шавҳари худро эҳтиром мекунад".

2. Масалҳо 11:13 - "Ғайбат ба эътимод хиёнат мекунад, аммо шахси боэътимод сирро нигоҳ медорад".

Доварон 14:17 Ва дар тӯли ҳафт рӯз, дар ҳоле ки идашон давом мекард, дар ҳузури Ӯ гирист; ва дар рӯзи ҳафтум ӯ ба вай гуфт, зеро ки вай ӯро дарднок карда буд, ва ин муамморо ба фарзандони худ нақл кард. одамон.

Зани Шимшӯн аз ӯ илтиҷо кард, ки ҷавоби муаммои гузоштаашро ба ӯ бигӯяд ва пас аз ҳафт рӯзи илтиҷо ӯ ниҳоят таслим шуд.

1. Гӯш кардани садои Худо: Гӯш кардани хоҳишҳои ботинии мо

2. Бартараф кардани монеаҳо: Сабр кардан

1. Яъқуб 1:2-4, эй бародарон, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаашро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Румиён 5:3-4 На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад.

Доварон 14:18 Ва мардуми шаҳр дар рӯзи ҳафтум пеш аз ғуруби офтоб ба ӯ гуфтанд: «Аз асал ширintар чист? Ва аз шер чӣ тавонотар аст? Ва ба онҳо гуфт: «Агар бо гови ман шудгор намекардед, муаммои маро намефаҳмидед».

Шимшӯн ба мардуми шаҳр муаммое гузошт ва онҳо метавонистанд онро танҳо ҳангоми шудгор бо гови ӯ ҳал кунанд.

1. Қувваи устуворӣ: Чӣ гуна мушкилоти душвор боиси мукофотҳои бузург мешаванд

2. Қувваи хирад: Чӣ гуна донистани ҷавобҳои дуруст метавонад ба баракат оварда расонад

1. Масалҳо 2:1-6 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро бо худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯшатро ба ҳикмат ва дилатро ба хирад майл кунӣ; Оре, агар шумо барои фаҳмиш нидо кунед ва овози худро барои фаҳмиш баланд кунед, агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

Доварон 14:19 Ва Рӯҳи Худованд бар ӯ нозил шуд, ва ӯ ба Ашқалӯн фуромада, сӣ нафарро кушта, ғанимати онҳоро гирифт, ва ба онҳое ки ин муамморо фаҳмонданд, ивази либос дод. Ва хашми вай аланга зад, ва ӯ ба хонаи падараш рафт.

Шимшӯн сӣ нафарро дар Ашқалӯн мағлуб карда, ғанимати онҳоро мегирад, сипас бо хашм ба хонаи падараш бармегардад.

1. Қувваи Рӯҳ: Тадқиқот дар бораи Шимшӯн ва иҷрои иродаи Худо

2. Идоракунии хашм: Омӯзиш аз мисоли Шимшӯн

1. Аъмол 1:8 - Аммо шумо қувват хоҳед ёфт, пас аз он ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил шавад; ва шумо ҳам дар Ерусалим, ва ҳам дар тамоми Яҳудо, ва ҳам дар Сомария ва то ақсои олам шоҳидони Ман хоҳед буд. замин.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Доварон 14:20 Аммо зани Шимшӯн ба рафиқи худ, ки ӯро ҳамчун дӯсти худ истифода бурда буд, дода шуд.

Зани Шимшӯнро ба яке аз ҳамроҳонаш доданд, ки дӯсташ буд.

1. Нақшаи Худо барои мо на ҳамеша бо нақшаи мо мувофиқат мекунад.

2. Ба Худованд таваккал кунед, ҳатто вақте ки ҳаёт рӯйдодҳои ғайричашмдошт рӯй медиҳад.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

Доварони 15-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 15:1-8 интиқоми Шимшӯнро аз хиёнати занаш тасвир мекунад. Шимшӯн пас аз тарк кардани занаш, баъдтар бо як бузғолае бармегардад, то бо ӯ оштӣ кунад. Аммо, ӯ мефаҳмад, ки ӯро падараш ба марди дигар додааст. Шимшӯн дар ғазаб сесад рӯбоҳро дастгир карда, думҳояшонро ҷуфт-ҷуфт мебандад ва машъалҳоро ба онҳо мебандад. Ӯ рӯбоҳҳоро дар киштзорҳо ва токзорҳои филиштиён мепартояд, ки боиси харобии васеъ мегардад. Филиштиён интиқом гирифта, зани Шимшӯн ва падарашро сӯзонданд.

Сархати 2: Дар Доварон 15:9-17 идома дода, он ҳамлаи филиштиён ба Яҳудо ва талаби онҳо барои асир гирифтани Шимшӯнро нақл мекунад. Мардони Яҳудо бо Шимшӯн дар бораи мусибате, ки вай филиштиёнро ба хашм оварда буд, муқобилат мекунанд. Аз интиқом аз душмани пурқувват тарсида, ӯро бо ресмон баста, ба дасти филиштиён месупоранд. Вақте ки онҳо ба Леҳӣ наздик мешаванд, як шаҳри Яҳудо Шимшӯн аз бандҳои худ раҳо шуда, устухони нави хари дар замин хобидаро мегирад.

Сархати 3: Доварони 15 бо нақл ба анҷом мерасад, ки дар он Шимшӯн ҳазорон филиштиёнро мағлуб мекунад, ки устухони ҷоғи харро ҳамчун силоҳи худ истифода мебарад. Дар Доварон 15:14-17 гуфта мешавад, ки Шимшӯн аз рӯҳи Худо пур шуда, ҳазор нафарро бо устухони ҷоғи хар мезанад, ки қувва ва шуҷоати аҷибе нишон медиҳад. Баъд аз он, ӯ он ҷойро Рамат-Леҳӣ номид, ки маънояш "теппаи Ҷавбон" аст. Ӯ аз ҷанг ташна шуда, аз Худо об талаб мекунад ва ба таври мӯъҷизавӣ аз як ковоки замин об ҷорӣ мешавад ва ба ӯ сабукӣ медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 15 пешниҳод мекунанд:
Интиқоми Шимшӯн аз нобудии хиёнати занаш бо рӯбоҳҳо ва оташ;
Талаби филиштиён дар бораи асир гирифтани Шимшӯн ба муқобили мардони Яҳудо, Шимшӯнро озод кардан;
Ғалабаи Шимшӯн бар ҳазорон филиштиён, ки онҳоро бо устухони ҷоғи хар мағлуб кард, ба таври мӯъҷизавӣ об дод.

Таваҷҷӯҳ ба интиқоми Шимшӯн аз нобудии хиёнати ҳамсараш бо рӯбоҳону оташ;
Талаби филиштиён дар бораи асир гирифтани Шимшӯн ба муқобили мардони Яҳудо, Шимшӯнро озод кардан;

Ғалабаи Шимшӯн бар ҳазорон фалиштиён, ки онҳоро бо устухони ҷоғи хар мағлуб кард, ба таври мӯъҷизавӣ об дод.

Дар ин боб ба Шимшӯн қасос гирифтан аз хиёнати занаш, талаби фалиштиён барои асир шудан ва пирӯзии аҷибаш бар ҳазорон фалиштиён бо истифода аз устухони ҷоғи хар нигаронида шудааст. Дар Доварон 15 гуфта мешавад, ки пас аз фаҳмидани он ки падараш занашро ба марди дигар додааст, Шимшӯн ба хашм меояд. Ӯ дар саҳроҳо ва токзорҳои фалиштиён сесад рӯбоҳро бо машъалҳояшон ба думҳошон овезон мекунад, то ки қасосро нобуд созад.

Дар Доварони 15 давом дода, аз сабаби ин фитнагарии Шимшӯн, фалиштиён ба Яҳудо ҳамла карданд. Мардони Яҳудо бо ӯ рӯ ба рӯ мешаванд, то изтироб барангехт ва аз интиқом аз душмани пурқудрати худ битарсад; Ӯро бо ресмон баста, ба дасти фалиштиён месупоранд. Аммо, вақте ки онҳо ба Леҳӣ наздик мешаванд, як шаҳри Яҳудо Шимшӯн аз бандҳои худ раҳо шуда, устухони ҷоғи тозаи хари дар замин хобидаро гирифт.

Доварон 15 бо нақли пур аз рӯҳи Худо ба охир мерасад; Шимшӯн ҳазорон фалиштиёнро мағлуб мекунад, ки устухони ҷоғи харро ҳамчун силоҳи худ истифода мебарад. Ин намоиши бениҳоят қувват ва шуҷоат боиси ғалабаи ӯ бар душман мегардад. Баъд аз он, ӯ он ҷойро Рамат-Леҳӣ номид, ки маънояш «теппаи Ҷавбон». Шимшӯн аз ҷанг ташна шуда, аз Худо об талаб мекунад ва ба таври мӯъҷизавӣ аз ҷои холӣ дар замин об ҷорӣ мешавад ва ба ӯ кӯмаки заруриро медиҳад.

Доварон 15:1 Аммо дере нагузашта, дар айёми дарави гандум Шимшӯн бо кӯдаке ба назди занаш омад; ва гуфт: «Ман ба хонаи занам медароям». Аммо падараш намегузошт, ки ӯро дарояд.

Шимшӯн бо кӯдаке ба аёдати занаш омад, аммо падараш ба ӯ иҷозат надод, ки ба ҳуҷра ворид шавад.

1. Аҳамияти сабр дар издивоҷ

2. Фаҳмидани нақши волидайн дар издивоҷ

1. 1 Петрус 3:7: «Ҳамчунин, эй шавҳарон, бо занони худ ба таври фаҳмо зиндагӣ кунед ва занро ҳамчун зарфи заифтар эҳтиром кунед, зеро онҳо бо шумо ворисони файзи ҳаёт мебошанд, то ки дуоҳои шумо монеъ шавад».

2. Эфсӯсиён 5:22-25: "Занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро шавҳар сардори зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст ва Худаш Наҷотдиҳандаи он аст. «Чунон ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд: Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай таслим кард».

Доварон 15:2 Падари вай гуфт: «Ба ростӣ гумон кардам, ки ту аз вай тамоман нафрат кардаӣ; бинобар ин ӯро ба рафиқи ту додам: магар хоҳари хурдии вай аз вай одилонатар нест? ба ҷои вай бигир.

Падари як зан бовар дошт, ки ӯ ба ҳамсафараш нописанд аст ва ба ҷои ӯ духтари хурдиашро пешниҳод кардааст.

1. Қувваи Муҳаббат - Чӣ гуна муҳаббати мо ба аъзоёни оилаи мо бояд ба қадри кофӣ қавӣ бошад, то ҳама гуна ихтилофоти даркшударо бартараф созем.

2. Бахшидан дар оила - Чӣ гуна бояд аъзоёни оилаи худро бахшем ва қабул кунем, ҳатто вақте ки мо қарорҳои онҳоро намефаҳмем.

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Доварон 15:3 Ва Шимшӯн дар бораи онҳо гуфт: «Акнун ман аз фалиштиён беайбтар хоҳам шуд, гарчанде ки ба онҳо ранҷида бошам».

Шимшӯн эълон кард, ки ҳатто агар фалиштиёнро ҷазо диҳад ҳам, бегуноҳ хоҳад буд.

1.Адолати Худо болотар аз адолати инсон аст.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, на ба фаҳмиши худ.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 15:4 Ва Шимшӯн рафта, сесад рӯбоҳро сайд кард, ва оташдонҳоро гирифт, ва дум ба дум гардонд, ва дар миёни ду дум оташе гузошт.

Шимшӯн сесад рӯбоҳро дастгир карда, дум ба дум ба думдор бо оташи оташ дар миёнаш баста, оташ мезанад.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Шимшӯн дар муқобили душвориҳо далерӣ нишон дод

2. Истифодаи қувваҳои худ барои ҷалоли Худо: Қиссаи Шимшӯн

1. Румиён 12: 1-2: "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. 1 Петрус 4: 8-10: "Пеш аз ҳама, якдигарро самимона дӯст доред, зеро муҳаббат гуноҳҳои зиёдеро мепӯшонад. Ба якдигар меҳмоннавозӣ кунед, бе шиква. ҳамчун идоракунандагони содиқи файзи Худо дар шаклҳои гуногун. Агар касе сухан гӯяд, бояд ҳамчун сухангӯи худи каломи Худо бигӯяд».

Доварон 15:5 Ва ҳангоме ки тамғаҳоро оташ зада, ба киштзори фалиштиён иҷозат дод, ва ҳам баргҳо ва ҳам ғаллаи устуворро бо токзорҳо ва зайтунҳо сӯзонд.

Шимшӯн заминҳои ғаллаи фалиштиёнро оташ зада, ҳам ғалладона ва ҳам ҷуворимакка, инчунин токзорҳо ва зайтунҳоро несту нобуд кард.

1. Қудрати Худо дар ҷойҳои ғайриоддӣ - Доварон 15:5

2. Интихоби роҳи Худо бар роҳи ҷаҳон - Доварон 15:5

1. Юҳанно 15:5 - "Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Ҳар кӣ дар Ман бимонад, ва Ман дар вай, вай меваи фаровон медиҳад, зеро ки шумо ғайр аз Ман ҳеҷ кор карда наметавонед."

2. Забур 37:35-36 - "Ман одами шарир ва бераҳмро дидам, ки мисли дарахти сабзи лавр паҳн шуда буд. Аммо ӯ гузашт, ва инак, дигар нест; гарчанде ки ӯро ҷустуҷӯ кардам, пайдо нашуд. ».

Доварон 15:6 Он гоҳ фалиштиён гуфтанд: «Ин корро кӣ кардааст? Ва онҳо дар ҷавоб гуфтанд: «Шимшӯн домоди тимнӣ аст, зеро ки вай зани худро гирифта, ба рафиқи худ додааст». Ва фалиштиён омада, вай ва падарашро дар оташ сӯзонданд.

Фалиштиён ба хашм омада, фаҳмиданд, ки Шимшӯн зани худро аз дасти тимнитӣ гирифта, ба рафиқи худ додааст, бинобар ин вай ва падарашро дар оташ сӯзонданд.

1. Оқибатҳои қарорҳои мо - Доварон 15:6

2. Қувваи бахшидан - Луқо 23:34

1. Матто 7:12 - "Бинобар ин ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ин аст Таврот ва анбиё".

2. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

Доварон 15:7 Ва Шимшӯн ба онҳо гуфт: «Гарчанде ки шумо ин корро карда бошед ҳам, ман аз шумо интиқом хоҳам гирифт, ва баъд аз он бас хоҳам кард».

Шимшӯн эълон кард, ки аз фалиштиён интиқом мегирад ва пас аз ин қасд ба онҳо хотима медиҳад.

1. Омӯзиши бахшидан ва раҳо кардани гузашта

2. Ҷустуҷӯи қувват барои пеш рафтан

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Матто 5:38-39 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон: Аммо Ман ба шумо мегӯям, ки ба бадӣ муқобилат накунед; рухсораи ростро, дигарашро низ ба ӯ гардонед.

Доварон 15:8 Ва ба тана ва рони онҳо зарбаи сахт зад;

Шимшӯни пурқудрат бисёр одамонро дар қатли бузург кушта, сипас дар қуллаи санги Этам зиндагӣ мекард.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти Шимшӯн

2. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

1. Матто 16:24-26 - Даъвати Исо барои инкор кардан ва аз паи Ӯ рафтан.

2. Ибриён 11:32-40 - Намунаҳои имон ба Аҳди Қадим.

Доварон 15:9 Ва филиштиён баромада, дар Яҳудо ӯрду заданд, ва дар Леҳӣ паҳн шуданд.

Филиштиён ба Яҳудо ҳамла карданд ва дар Леҳӣ паҳн шуданд.

1: Қудрати муҳофизати Худо аз ҳар чизе ки ҷаҳон метавонад ба мо партояд, бузургтар аст.

2: Ҳатто дар вақти мубориза мо бояд дар хотир дошта бошем, ки таваккал ва имони худро ба Худо гузорем.

1: Забур 46: 1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо ба миёнаҳои баҳр бурда шаванд; обҳои он ғуррон мешаванд ва ба изтироб меоянд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он ба ларза меоянд».

2: Ишаъё 41:10 "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; бале, туро бо дасти рости адолати ман».

Доварон 15:10 Ва мардони Яҳудо гуфтанд: «Чаро шумо бар зидди мо омадаед? Ва онҳо ҷавоб доданд: «Мо омадаем, ки Шимшӯнро бибандем, то ончунон ки Ӯ ба мо карда буд, бо ӯ кунем».

Мардони Яҳудо пурсиданд, ки чаро филиштиён барои ҷанг бо онҳо омадаанд, ва онҳо ҷавоб доданд, ки омадаанд, то Шимшӯнро бибанданд ва ончунон ки ӯ ба онҳо карда буд, бо ӯ рафтор кунанд.

1. Ҷазои Худо - Чӣ гуна мо бояд ба оқибатҳои амалҳои худ омода бошем.

2. Даравидани он чи мекорем - Аҳамияти корҳои нек ва оқибати корҳои бад.

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. 8 Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Масалҳо 22:8 - Ҳар кӣ беадолатӣ мекорад, мусибат хоҳад даравид, ва асои ғазаби ӯ барбод хоҳад рафт.

Доварон 15:11 Ва се ҳазор нафар аз Яҳудо ба қуллаи кӯҳи Этом баромада, ба Шимшӯн гуфтанд: «Оё намедонӣ, ки филиштиён бар мо ҳокиманд? Ин чӣ корест, ки бо мо кардӣ? Ба онҳо гуфт: «Чунон ки онҳо ба ман карданд, ман низ ба онҳо рафтор кардам».

Се ҳазор нафар аз Яҳудо ба қуллаи санги Этом баромада, аз Шимшӯн дар бораи аъмоли ӯ, ки фалиштиёнро бар онҳо ҳукмронӣ карда буд, пурсиданд. Шимшӯн ҷавоб дод, ки вай ба онҳо ҳамон тавре ки онҳо ба ӯ карда буданд, кардаам.

1. Бо дигарон рафтор кардан: Амри Исоро дар замонҳои душвор иҷро кардан

2. Баргардондани дигар рухсора: Бар бадӣ бо некӣ

1. Матто 7:12 (Бинобар ин ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо кунед: зеро ин аст Таврот ва анбиё.)

2. Луқо 6:31 (Ва чӣ тавре ки мехоҳед, ки одамон бо шумо кунанд, шумо низ ба онҳо ҳамон тавр кунед.)

Доварон 15:12 Ва ба ӯ гуфтанд: «Мо омадаем, то ки туро бибандем, то ки туро ба дасти фалиштиён таслим кунем». Ва Шимшӯн ба онҳо гуфт: «Ба ман қасам хӯред, ки худ бар ман нахоҳед афтод».

Фалиштиён мехостанд Шимшӯнро дастгир карда, ӯро бибанданд, то ки ӯро ба дасти худ супоранд. Шимшӯн аз онҳо хоҳиш кард, ки қасам хӯранд, ки ба ӯ ҳамла нахоҳанд кард.

1. Ба Худо таваккал кардан дар ҳолатҳои душвор

2. Қабули қарорҳои оқилона дар миёни васвасаҳо

1. Забур 56:3-4 Ҳар гоҳ ки тарсам, ба ту таваккал хоҳам кард. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; Ман наметарсам. Гӯшт ба ман чӣ кор карда метавонад?

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 15:13 Ва онҳо ба Ӯ сухан ронда, гуфтанд: «Не; вале мо туро ба зудӣ баста, ба дасти онҳо месупорем, аммо албатта мо туро намекушем». Ва ӯро бо ду ресмони нав баста, аз санг бардоштанд.

Мардони Яҳудо Шимшӯнро бо ду ресмони нав баста, ба назди фалиштиён бурданд.

1. Қудрати бахшидан - Румиён 5:8

2. Бартараф кардани васвасаҳо - Яъқуб 1:12-15

1. Ҳастӣ 49:22-26 - Баракаронии Юсуф ӯро баста, ба Миср мебаранд

2. Хуруҷ 14:13-14 - Исроилиён аз тарси мисриён баста буданд, аммо Худо онҳоро наҷот медиҳад

Доварон 15:14 Ва ҳангоме ки ӯ ба Леҳӣ омад, фалиштиён ба муқобили ӯ фарьёд заданд; ва Рӯҳи Худованд бар ӯ сахт нозил шуд, ва ресмонҳои дар дастонаш буда мисли зағири дар оташ сӯхта, ва бандҳои ӯ аз аз дастонаш.

Вақте ки Шимшӯн ба Леҳӣ расид, фалиштиён бар зидди Шимшӯн фарёд заданд, вале Рӯҳи Худованд бар ӯ нозил шуда, занҷирҳояшро аз дастонаш раҳо кард.

1. Қудрати Худованд дар муқобили мухолифат

2. Қуввати имон дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:31 - Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Забур 118:6 - Худованд барои ман аст; Ман наметарсам; Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Доварон 15:15 Ва ӯ ҷоғи нави харро ёфт, ва дасташро дароз карда, гирифт ва бо он ҳазор нафарро кушт.

Шимшӯн ҳазор нафарро бо устухони ҷоғи хар куштааст.

1. Қувваи Шимшӯн - Чӣ тавр Худо метавонад саҳмҳои ба назар ночизи моро барои расонидани таъсири бузург истифода барад.

2. Қувваи Имон - Чӣ гуна таваккал ба Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки дар вазъиятҳои душвор ғолиб бошем.

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. 1 Юҳанно 5:4 - Зеро ҳар кӣ аз Худо таваллуд ёфтааст, ҷаҳонро мағлуб мекунад; ва ин ғалабаест, ки ҷаҳонро мағлуб мекунад, ҳатто имони мо.

Доварон 15:16 Ва Шимшӯн гуфт: «Бо устухони хар тӯдаҳо, бо даҳони хар ҳазор нафарро куштаам».

Шимшӯн ба таври мӯъҷиза устухони ҷоғи харро истифода бурда, ҳазор нафарро куштааст.

1. Қувваи қатънашавандаи имон

2. Бо қудрати Худо пирӯзии ғайриимкон

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар имон зиреҳи пурраи Худоро пӯшидан

2. Ибриён 11:32-40 - Намунаҳои имон дар амал

Доварон 15:17 Ва ҳангоме ки суханашро ба охир расонд, устухони дасташро дур карда, он ҷоро Раматлеҳӣ номид.

Шимшӯн ҳазор фалиштиро бо устухони ҷоғи хар мекушад ва он ҷоро Раматлеҳӣ номид.

1. Қувваи имон: Дарсҳои Шимшӯн дар Доварон 15

2. Бартараф кардани душвориҳо: Омӯзиши қувваи Шимшӯн дар доварон 15

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳҳои Худоро ба бар кунед ва ба нақшаҳои иблис муқобилат кунед.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 15:18 Ва ташнаи сахте пайдо шуд, ва Худовандро нидо карда, гуфт: «Ин наҷоти бузургро ба дасти бандаи худ додай; ва акнун оё аз ташнагӣ бимирам, ва ба дасти номахтунон афтодам?

Шимшӯн Худовандро барои мадад даъват намуда, аз Ӯ барои наҷоти бузурге, ки ба ӯ дода буд, ташаккур гуфт ва хоҳиш кард, ки ӯро аз ташнагӣ ва ба дасти номахтунон афтодан наҷот диҳад.

1. Қувваи имон дар замонҳои душвор

2. Такя ба Худованд барои қувват ва наҷот

1. Яъқуб 1:5-6 "Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худо бипурсад, ки саховатмандона ба ҳама бе маломат ато мекунад, ва ба вай дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон ва бидуни шубҳа барои як шахс талаб кунад. Он ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва партоб мекунад».

2. Забур 116:1-2 "Ман Худовандро дӯст медорам, зеро ки Ӯ овози маро ва илтиҷоҳои маро дар бораи марҳамат шунид. Зеро ки Ӯ гӯши худро ба ман моил кардааст, бинобар ин то даме ки зиндаам, Ӯро хоҳам хонд".

Доварон 15:19 Аммо Худо ҷои холиеро, ки дар даҳон буд, пора кард, ва аз он ҷо об ҷорӣ шуд; ва ҳангоме ки нӯшид, рӯҳаш боз омад, ва эҳё шуд; бинобар ин вай онро Энҳаккоре номид, ки то имрӯз дар Леҳӣ аст.

Худо ба таври мӯъҷизавӣ ба Шимшӯн қувват дод, ки пас аз нӯшидани об аз ковоки даҳони даҳон эҳё шавад.

1. Файз ва марҳамати Худо метавонад моро дарториктарин соати мо эҳё кунад.

2. Вақте ки мо дар ҳолати заифтарин ҳастем, қувваи Худо метавонад комил шавад.

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:7-9 Ва барои он ки ман ба воситаи фаровонии ваҳйҳо аз андоза болотар нашавам, ба ман хоре дар ҷисм дода шудааст, ки фариштаи шайтон маро бизанад, то ки аз андоза боло нашавам. . Барои ин ман се бор аз Худованд илтиҷо кардам, то ки аз ман дур шавад. Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

Доварон 15:20 Ва дар айёми фалиштиён бист сол бар Исроил доварӣ кард.

Шимшӯн 20 сол бар Исроил доварӣ кард, вақте ки фалиштиён ҳукмронӣ мекарданд.

1. Қудрати Худо дар роҳҳои ғайричашмдошт - омӯхтани достони Шимшӯн ва роҳбарии ӯ дар замони ҳукмронии фалиштиён.

2. Қувваи шинохти Худо – Мумкин аст, ки таваккал ба Худо ва қудрати Ӯ чӣ гуна метавонад тавоноӣ ва муваффақиятро ба вуҷуд орад.

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ битарсам?

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Доварони 16-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 16:1-14 муносибати Шимшӯн бо Далило ва хиёнати ӯро тасвир мекунад. Шимшӯн бо зане бо номи Далило ошно мешавад, ки ҳокимони фалиштиён барои фаҳмидани сирри қудрataш ба ӯ муроҷиат мекунанд. Далило боисрор аз Шимшӯн дар бораи манбаи қувваташ мепурсад ва ӯ се маротиба бо ҷавобҳои бардурӯғ ӯро фиреб медиҳад. Аммо, пас аз фишори доимии Далило, Шимшӯн ошкор мекунад, ки қуввати ӯ дар мӯи буриданашудааш аст, ки рамзи назири назири ӯ ба Худост.

Сархати 2: Дар Доварон 16:15-22 идома дода, он асир ва аз даст додани қувваи Шимшӯнро нақл мекунад. Вақте ки Далило фаҳмид, ки Шимшӯн ниҳоят ҳақиқатро дар бораи мӯи худ ошкор кардааст, вай фалиштиёнро даъват мекунад, ки ӯро ҳангоми хобаш дастгир кунанд. Сарчашмаи қувваташро мӯяшро бурида, зиндон мекунанд. Дар натиҷа, Худо Рӯҳи Худро аз Шимшӯн дур мекунад ва ӯ заиф мешавад.

Сархати 3: Доварони 16 бо ҳисоботе анҷом меёбанд, ки дар он амали ниҳоии қуввати Шимшӯн боиси ғалаба ва қурбонӣ мегардад. Дар Доварон 16:23-31 зикр шудааст, ки фалиштиён дар маъбаде, ки ба худои худ Дагон бахшида шуда буд, барои ҷашни бузурге ҷамъ омада, ғалабаи худро бар Шимшӯн ҷашн мегиранд. Онҳо Шимшӯни нотавон ва кӯрро берун меоранд, то онҳоро фароғат кунад. Шимшӯн дар як амали ноумедӣ ва таваккал ба Худо, барои бори охир дар бораи қуввати нав дуо мекунад, пеш аз он ки ба сутунҳои пуштибони маъбад тела диҳад, ки он ба худаш ва ҳамаи одамони даруни он, аз ҷумла ҳокимони Фалиштиён афтад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 16 пешниҳод мекунанд:
Муносибати Шимшӯн бо фиреби Далило дар бораи манбаи қувват;
Асир шудани Шимшӯн ва аз даст додани қувваи хиёнат аз ҷониби Далило, буридани мӯйи ӯ;
Амали ниҳоии Шимшӯн дар бораи ғалабаи қувват ва қурбонӣ дар маъбади фалиштиён.

Таваҷҷӯҳ ба муносибати Шимшӯн бо фиреби Далило дар бораи манбаи қувват;
Асир шудани Шимшӯн ва аз даст додани қувваи хиёнат аз ҷониби Далило, буридани мӯйи ӯ;

Амали ниҳоии Шимшӯн дар бораи ғалабаи қувват ва қурбонӣ дар маъбади фалиштиён.

Дар ин боб ба муносибати Шимшӯн бо Далило, асир шудан ва аз даст додани қувват аз сабаби хиёнати ӯ ва амали ниҳоии қувваи ӯ, ки ба ғалаба ва қурбонӣ оварда мерасонад, тамаркуз мекунад. Дар Доварон 16 зикр шудааст, ки Шимшӯн бо зане бо Далило ном дорад, ки ҳокимони фалиштиён ба ӯ муроҷиат мекунанд, то сирри қудрати бузурги худро ошкор кунанд. Сарфи назар аз он ки Шимшӯн ӯро се маротиба бо ҷавобҳои бардурӯғ фиреб дод, оқибат ошкор мекунад, ки мӯи буриданашудаи ӯ сарчашмаи қудрати ӯ мебошад, ки рамзи назири назири ӯ мебошад.

Идома дар Доварон 16, вақте ки Далило фаҳмид, ки Шимшӯн дар ниҳоят ҳақиқатро дар бораи мӯи худ ифшо кардааст, вай фалиштиёнро даъват мекунад, ки ӯро ҳангоми хобаш дастгир кунанд. Онҳо мӯи ӯро ҳамон чизеро, ки ба ӯ қувват мебахшад, буриданд ва ӯро зиндонӣ мекунанд. Дар натиҷа, Худо Рӯҳи Худро аз Шимшӯн дур мекунад ва ӯро заиф ва осебпазир мегардонад.

Доварон 16 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он Шимшӯни нотавон ва кӯр аз ҷониби фалиштиён берун оварда мешавад, то онҳоро ҳангоми зиёфат дар маъбаде, ки ба худои худ Дагон бахшида шудааст, меҳмондорӣ кунад. Дар амале, ки аз ноумедӣ ва эътимод ба Худо бори охир ба вуҷуд омадааст, Шимшӯн пеш аз тела додан ба сутунҳое, ки маъбадро дастгирӣ мекунанд, дар бораи қуввати нав дуо мекунад, ки он ба худаш ва ҳамаи одамони даруни он, аз ҷумла ҳокимони Фалиштиён афтад. Ин амали ниҳоӣ ҳам ҳамчун ғалаба бар душманони Исроил ва ҳам қурбонии қурбонӣ хизмат мекунад, зеро Шимшӯн ҷони худро дар ин раванд таслим мекунад.

Доварон 16:1 Он гоҳ Шимшӯн ба Ғазза рафта, дар он ҷо фоҳишаеро дида, назди вай даромад.

Шимшӯн ба дидани як танфурӯш дар Ғазза меравад.

1: Хатари импулс.

2: Қудрати худдорӣ.

1: Масалҳо 6:20-23 - Писарам, амри падаратро риоят кун ва шариати модаратро тарк накун: 21 Онҳоро ҳамеша дар дили худ банд кун, ва онҳоро ба гарданат баста кун. 22 Вақте ки меравӣ, он туро хоҳад бурд; вақте ки ту хоб шавӣ, он туро нигоҳ медорад; ва ҳангоме ки ту бедор шавӣ, бо ту гуфтугӯ хоҳад кард. 23 Зеро ки ҳукм чароғ аст; ва шариат нур аст; ва сарзаниш аз насиҳат роҳи ҳаёт аст.

2: 1 Қӯринтиён 6:18-20 - Аз зино гурезед. Ҳар гуноҳе ки одам мекунад, бе бадан аст; лекин ҳар кӣ зино мекунад, бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад. 19 Чӣ? Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар шумост ва он аз Худост, ва шумо аз они худ нестед? 20 Зеро ки шумо бо баҳои гарон харида шудаед, бинобар ин Худоро дар ҷисми худ ва дар рӯҳи худ, ки аз они Худост, ҳамду сано гӯед.

Доварон 16:2 Ва ба ҷазиён хабар дода, гуфтанд: «Шмшӯн ба ин ҷо омадааст». Ва Ӯро иҳота карда, тамоми шаб дар назди дарвозаи шаҳр мунтазири Ӯ монданд ва тамоми шаб хомӯш монданд ва гуфтанд: «Субҳад, вақте ки рӯз шуд, мо ӯро мекушем».

Ғазиён шуниданд, ки Шимшӯн омадааст ва саҳар нақшаи камин гирифта, ӯро куштанд.

1. Қувваи омодагӣ: Истифодаи бештари имкониятҳо

2. Бартараф кардани монеаҳо: Боварӣ ба муҳофизати Худо

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ оварда мерасонад, аммо ҳар кӣ шитоб мекунад, танҳо ба фақр меояд.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Доварон 16:3 Ва Шимшӯн то нисфи шаб хобид, ва нисфи шаб бархоста, дарҳои дарвозаи шаҳр ва ду сутунро гирифт, ва бо онҳо, бар ва ҳамааш рафт, ва онҳоро ба китфи худ гузошт ва то ба қуллаи теппае, ки дар пеши Ҳебрӯн аст.

Шимшӯн дар нисфи шаб дарвозаҳои шаҳрро гирифта, ба теппаи наздикии Ҳебрӯн мебарад.

1. Қувваи Шимшӯн - Чӣ тавр Худо ба мо қувват мебахшад, то иродаи Худро иҷро кунем.

2. Вақти Шимшӯн - Чӣ тавр вақти Худо ҳамеша комил аст.

1. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

2. Забур 121:2 - Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд, Офаридгори осмонҳо ва замин аст.

Доварон 16:4 Ва баъд аз он чунин воқеъ шуд, ки вай занеро дар водии Сорек, ки Далило ном дошт, дӯст медошт.

Амалҳои Далило Шимшӯнро ба суқути ӯ мебарад.

1. Мо аз достони Шимшӯн омӯхта метавонем, ки ғурур ва шаҳват метавонад боиси ҳалокат гардад.

2. Худо метавонад хатоҳо ва нокомиҳои моро истифода барад, то некии бештаре ба даст орад.

1. Масалҳо 16:18, "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. Румиён 8:28, «Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд».

Доварон 16:5 Ва сарварони филиштиён назди вай омада, ба вай гуфтанд: «Ӯро фирефта кун ва бубин, ки қуввати бузурги ӯ дар куҷост, ва бо кадом роҳ мо бар ӯ ғолиб омада метавонем, то ки ӯро маҷбур созем, то ки ӯро озор диҳем». ва ба ту ҳар яке аз мо ёздаҳсад сиккаи нуқра медиҳем.

Фалиштиён аз зане хоҳиш карданд, ки Шимшӯнро ба васваса андозад, то ки сарчашмаи қувваи ӯро фаҳмад, то ки ӯро бибанданд ва ба азоб кашанд ва ба вай ёздаҳсад сиккаи нуқра тақдим кунанд.

1. Хатари васвасаҳо - Хавфи васвасаҳо ва чӣ гуна худро аз он муҳофизат кардан.

2. Қувваи тамаъ - Қувваи тамаъ ва чӣ гуна метавон онро барои дасткорӣ кардани одамон истифода бурд.

1. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳо бо хоҳиши бади худ кашида мешаванд ва фирефта мешаванд. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2. Масалҳо 1:10-19 - Писарам, агар гунаҳкорон туро фиреб диҳанд, ба онҳо таслим нашав. Агар гӯянд: "Бо мо биё; биёед дар камини хуни бегуноҳ бимонем, як ҷони безарарро камин кунем; Бигзор онҳоро зинда фурӯ барем, мисли қабр, ва мисли онҳое, ки ба чоҳ мефароянд; хар хел чизхои киматбахо мегирем ва хонахоямонро аз горат пур мекунем; бо мо қуръа партофтан; Мо ҳама ғаниматро тақсим мекунем писарам, бо онҳо наравед, ба роҳи онҳо по нагузоред.

Доварон 16:6 Ва Далило ба Шимшӯн гуфт: «Илтимос, ба ман бигӯй, ки қуввати бузурги ту дар куҷост, ва ту метавонӣ бо чӣ ба ту гирифтор шавӣ».

Далило кӯшиш кард, ки сарчашмаи қувваи Шимшӯнро кашф кунад.

1. Қудрати донистани тавоноӣ ва заъфи мо

2. Хатари гуфтани асрори мо

1. Масалҳо 11:13 - "Ғайбат ба эътимод хиёнат мекунад, аммо шахси боэътимод сирро нигоҳ медорад".

2. Эфсӯсиён 6:10 - «Дар охир, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед».

Доварон 16:7 Ва Шимшӯн ба вай гуфт: «Агар маро бо ҳафт чӯби сабзи хушкнашуда бибанданд, нотавон шуда, мисли одами дигар хоҳам буд».

Шимшӯн ба зан мегӯяд, ки агар ӯро бо ҳафт тори сабз баста бошанд, мисли ҳар марди дигар заиф мешавад.

1: Худо метавонад заъфҳои моро барои ноил шудан ба иродаи худ истифода барад.

2: Ҳамаи мо метавонем дар қудрати Худо қувват пайдо кунем.

1:2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2: Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон низ беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва

ҷавонон комилан фурӯ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Доварон 16:8 Он гоҳ оғоёни фалиштиён ҳафт чӯби сабзи хушкнашударо назди вай оварданд, ва вай ӯро бо онҳо бастааст.

Сардорони фалиштиён ба Шимшӯн ҳафт ресмони нав оварданд, то ки ӯро бибандад.

1. Қувваи имони қавӣ дар муқобили душвориҳо - Доварон 16:8

2. Ғалаба кардани озмоишҳо ва васвасаҳои ҳаёт - Доварон 16:8

1. Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Ибриён 11:32-34 - "Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасад, ки дар бораи Ҷидъӯн, Барак, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъда дод, дахони шерхоро бас кард».

Доварон 16:9 Дар он ҷо мардоне буданд, ки дар хона бо вай меистоданд. Ва ба вай гуфт: «Филиштиён бар ту ҳастанд, эй Шимшӯн». Ва ришташро мешиканад, чунон ки ришташ, ки ба оташ мерасад, канда мешавад. Аз ин рӯ, қувваи ӯ маълум набуд.

Шимшӯн дар ҳуҷрае буд, ки одамон дар интизори ӯ буданд ва вақте ки ӯро аз хатар огоҳ карданд, бандҳои дар он бударо ба осонӣ шикаста, қуввати худро нишон дод.

1. «Қудрати қудрати Худо»

2. «Бо имон бартараф кардани душвориҳо».

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам; сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Доварон 16:10 Ва Далило ба Шимшӯн гуфт: «Инак, ту маро тамасхур карда, дурӯғ гуфтӣ;

Далило аз Шимшӯн хоҳиш мекунад, ки сирри қувваташро ошкор кунад, то ки ӯ баста шавад.

1. Ҳукмронии Худо бар вазъиятҳои мо: Чӣ тавр Худо метавонад заифии моро барои анҷом додани корҳои бузург истифода барад

2. Қувваи васвасаи доимӣ: Омӯзиши муқовимат бо гуноҳ дар баробари мушкилот

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Яъқуб 1:12-15 - «Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст».

Доварон 16:11 Ва ба вай гуфт: «Агар маро бо ресмонҳои наве, ки ҳеҷ гоҳ банд набуд, бибанданд, нотавон шуда, мисли одами дигар хоҳам буд».

Шимшӯн иқрор мешавад, ки агар бо ресмоне, ки қаблан истифода нашуда буд, ба ӯ тоб овардан мумкин аст.

1. Қувваи заифӣ: Чӣ тавр итоат кардан ба иродаи Худо ба мо қувват мебахшад

2. Осебпазирии мағрур: Чӣ гуна такаббур метавонад боиси шикаст гардад

1. 2 Қӯринтиён 12:10 - "Бинобар ин ман аз заъфҳо, аз таънаҳо, аз эҳтиёҷот, аз таъқиботҳо ва андӯҳҳо ба хотири Масеҳ ҳаловат мебарам: зеро вақте ки нотавон бошам, қавӣ ҳастам".

2. Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

Доварон 16:12 Далило ресмонҳои нав гирифта, бо он вайро баста, ба вай гуфт: «Филиштиён бар ту ҳастанд, эй Шимшӯн». Ва дар ин хона пешдадагон мунтазир буданд. Ва онҳоро аз дастонаш мисли ришта шикаст.

Далило кӯшиш кард, ки Шимшӯнро бо ресмонҳои нав бибандад, аммо ӯ тавонист онҳоро мисли ришта шикаст.

1. Қувваи Имон - Чӣ гуна таваккал ба Худо метавонад ба мо қувваи болотар аз худамон диҳад.

2. Бартараф кардани васвасаҳо - Чӣ тавр дар баробари душвориҳо ба Худо содиқ мондан.

1. Ибриён 11:34 - "Зӯроварии оташро хомӯш карданд, аз дами шамшер раҳо шуданд, аз заъф қавӣ шуданд, дар ҷанг далер шуданд, лашкари ғарибонро гурезанд".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Доварон 16:13 Ва Далило ба Шимшӯн гуфт: «То ин дам ту маро тамасхур карда, дурӯғ мегӯй; Ва ба вай гуфт: «Агар ҳафт қуфли сари маро бо тор бофта бошӣ».

Далило тасмим гирифт, ки манбаи қувваи Шимшӯнро кашф кунад ва ӯро фиреб дод, то онро ба вай ошкор кунад.

1. Хатари беақлона ошкор кардани камбудиҳои мо

2. Пайравӣ аз ҳикмати Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Масалҳо 4:23 - Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд.

2. Масалҳо 11:3 - Беайбии одилон онҳоро ҳидоят мекунад, вале бевафоён аз дудилагии онҳо нобуд мешаванд.

Доварон 16:14 Ва вай онро бо пиндор маҳкам карда, ба ӯ гуфт: «Филиштиён бар ту ҳастанд, эй Шимшӯн». Ва ӯ аз хоб бедор шуд, ва бо кунҷи чӯб ва бо тор рафт.

Далило Шимшӯнро фиреб дод, то сирри қувваташро фош кунад ва сипас онро барои дастгир кардани ӯ истифода бурд. Вай ӯро бо пиндоре маҳкам кард ва ба ӯ гуфт, ки фалиштиён бар сари ӯ омадаанд, ва ӯ бар он бедор шуд ва бо тор ва тор гурехт.

1. Қувваи Худо дар заъф: Қиссаи Шимшӯн

2. Қувваи найранг: Далило ва Шимшӯн

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

Доварон 16:15 Ва вай ба вай гуфт: «Чӣ тавр метавонӣ бигӯй, ки "Туро дӯст медорам", дар сурате ки дилат бо ман нест? ту ин се бор маро масхара кардай ва нагуфтӣ, ки қуввати бузурги ту дар куҷост.

Далило аз Шимшӯн дар бораи қуввати бузургаш ва чаро ӯро се бор масхара кардааст, мепурсад.

1. Қувваи Муҳаббат: Чӣ гуна бояд дилро барои Худо парвариш кунем

2. Омӯзиш барои фаҳмидан: Муайян кардани қавӣ ва заъф

1. 1 Қӯринтиён 13:4-8 - Муҳаббат пурсабр аст, муҳаббат меҳрубон аст. На ҳасад мебарад, на фахр намекунад, на ғурур.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

Доварон 16:16 Ва чунин воқеъ шуд, ки вай ҳар рӯз бо суханони худ ӯро фишор медод ва ӯро ташвиқ мекард, ба тавре ки ҷони ӯ ба марг гирифтор шуд;

Пурсиши доимии зан Шимшӯнро то ба дараҷаи марговар ғамгин кард.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки бо суханони худ ба дигарон бори гарон нашавем.

2: Истиродат метавонад ҳақиқатро ошкор кунад, аммо он метавонад зарари зиёд расонад.

1: Масалҳо 15:23 - "Одам аз ҷавоби даҳони худ шод мешавад; ва сухане, ки дар вақташ гуфта шудааст, чӣ хуб аст!"

2: Яъқуб 1:19 - "Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад."

Доварон 16:17 Ва ӯ тамоми дили худро ба вай гуфт ва ба вай гуфт: "Ба сари ман риштарош нарасидааст; зеро ки ман аз шиками модарам назди Худо насибат шудаам: агар ришамро тарошида бошам, қуввати ман аз ман меравад, ва нотавон шуда, мисли ҳар марди дигар хоҳам буд.

Шимшӯн осебпазирии худро дар назди Далило ҳамчун носира ошкор мекунад ва метарсад, ки агар мӯйи сараш бурида шавад, қувваташ аз даст меравад.

1. Қувваи осебпазирӣ - чӣ гуна мо метавонем қавитар шавем, вақте ки мо бо дигарон ошкоро ва ростқавл бошем.

2. Қувваи Худо тавоноии мост - чӣ гуна мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ҳатто дар лаҳзаҳои заифии мо қудрати мо бошад.

1. Эфсӯсиён 6:10 - «Дар охир, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Доварон 16:18 Ва Далило чун дид, ки ӯ тамоми дили худро ба вай гуфт, вай фиристода, оғоёни фалиштиёнро даъват намуда, гуфт: «Ин як бор бароед, зеро ки ӯ тамоми дили худро ба ман нишон дод». Он гоҳ оғоёни фалиштиён назди вай омада, пул дар дасташон оварданд.

Далило ба Шимшӯн хиёнат карда, ба фалиштиён дар бораи қувваташ хабар дод.

1. Хатарҳои мубодилаи беақлонаи дил

2. Хиёнати Далило ва оқибатҳои эътимоди беақлона

1. Масалҳо 4:23 Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор; зеро масъалахои хаёт аз он иборат аст.

2. Яъқуб 4:7 Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Доварон 16:19 Ва ӯро бар зонуҳои худ хобонд; ва мардеро ҷеғ зада, маҷбур кард, ки ҳафт қуфли сари ӯро битарошад; ва вай ба озор додани ӯ шурӯъ кард, ва қувваташ аз ӯ рафт.

Далило Шимшӯнро фиреб дод, ки ба зонуяш хобид ва баъд мардеро даъват кард, ки ҳафт қуфли сари ӯро битарошад, ки қуввати ӯ ӯро тарк кард.

1. Қувваи Худо аз худи мо вобаста нест

2. Ба фаҳмиши худ такя накунед

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Доварон 16:20 Ва вай гуфт: «Филиштиён бар ту ҳастанд, эй Шимшӯн». Ва ӯ аз хоб бедор шуда, гуфт: «Ман мисли ҳарвақта берун баромада, худро меҷунбонам». Ва намедонист, ки Худованд аз вай дур шудааст.

Шимшӯн аз хоб бедор шуд ва қарор кард, ки берун рафта, бо фалиштиён ҷанг кунад, бехабар аз он ки Худованд аз ӯ дур шудааст.

1. Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд, ҳатто дарториктарин соати мо.

2. Муҳимияти огоҳ будан аз ҳузури Худо дар ҳаёти мо.

1. Забур 139:7-8 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 16:21 Аммо филиштиён ӯро гирифта, чашмонашро берун карда, ба Ғазза бурданд, ва ӯро бо занҷирҳои мисин бастанд; ва дар хонаи зиндон дастос мекард.

Филиштиён Шимшӯнро дастгир карда, чашмонашро берун карда, ба зиндон андохтанд.

1. Қудрати суботкорӣ - Чӣ тавр бояд аз вазъиятҳои душвор рафъ кард

2. Ҷустуҷӯи қувват дар заъф - Дарс аз озмоишҳое, ки мо дучор мешавем

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - "Аммо ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қудрати Ман дар заъф комил шудааст." Бинобар ин ман бо камоли хурсандӣ аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ метавонад бар ман ором гирад».

Доварон 16:22 Аммо мӯи сари ӯ пас аз тарошидани ӯ дубора мерӯяд.

Шимшӯн риштарошида шуд ва мӯи сараш дубора мерӯяд.

1. Қудрати Худо бемисл аст - Мӯйи Шимшӯн пас аз тарошидани тарошидани он ба таври мӯъҷизавӣ дубора калон шуд.

2. Неъматҳои Худоро ба инобат нагиред - Қувваи Шимшӯн пас аз хиёнат ба амонати Худо гирифта шуд.

1. Доварон 16:22 - "Аммо мӯи сари ӯ пас аз тарошидани ӯ дубора афзоиш ёфт."

2. 1 Қӯринтиён 10:12 - "Бинобар ин ҳар кӣ гумон мекунад, ки истода истодааст, эҳтиёт кунад, ки наафтад".

Доварон 16:23 Он гоҳ сарварони фалиштиён онҳоро ҷамъ карданд, то ки ба худои худ Доғун қурбонии бузурге биёранд ва шодӣ кунанд, зеро ки мегуфтанд: «Худои мо душмани мо Шимшӯнро ба дасти мо таслим кардааст».

Сарварони фалиштиён ҷамъ омаданд, то ба худои худ Доғун қурбонии бузурге биёранд ва ғалабаи худро бар Шимшӯн ҷашн гиранд.

1. Худо назорат мекунад - ҳатто вақте ки корҳо норавшан ба назар мерасанд, Ӯ ҳанӯз ҳам дар назорат аст.

2. Ба бутҳо таваккал макун – танҳо Худо сазовори таваккал ва ситоиши мост.

1. Ишаъё 46:9-10 - «Он чи пештараро ба ёд ored: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди Ман нест, Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳоро эълон мекунад. он чи ҳанӯз иҷро нашудааст, мегӯянд: "Маслиҳати Ман иҷро хоҳад шуд, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - "Пас, эй маҳбуби азизи ман, аз бутпарастӣ бигрезед".

Доварон 16:24 Ва мардум ӯро диданд, худои худро ҳамду сано хонданд, зеро ки мегуфтанд: «Худои мо душмани мо ва харобкунандаи кишвари моро, ки бисёре аз моро куштааст, ба дасти мо супурд».

Ин оят тасвир мекунад, ки халқи Исроил пас аз он ки Худо душмани онҳоро ба дасти онҳо таслим кард, Худоро ҳамду сано хонд.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҷлили наҷоти Худо

2. Шод шудан аз пирузии Худо: Бартараф кардани мусибат бо имон

1. Забур 33:1-3 Ҳар вақт Худовандро ҳамду сано хоҳам гуфт: ҳамду санои Ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд. Ҷони ман вайро дар Худованд фахр хоҳад кард: фурӯтанон инро мешунаванд ва шод хоҳанд шуд. Эй Худовандро бо ман ҳамду сано кун, ва биёед исми Ӯро якҷоя баланд бардорем.

2. Филиппиён 4:4-7 Дар Худованд ҳамеша шод бошед: ва боз мегӯям: шодӣ кунед. Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд дар даст аст. Аз ҳеҷ чиз эҳтиёт шавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Доварон 16:25 Ва ҳангоме ки дилҳояшон шод шуд, гуфтанд: «Шимшӯнро даъват кун, то ки моро бозӣ кунад». Ва Шимшӯнро аз зиндон даъват карданд; ва онҳоро бозӣ кард, ва ӯро дар миёни сутунҳо гузоштанд.

Мардуми Ғазза, аз шодӣ, Шимшӯнро даъват карданд, ки аз зиндон берун барояд ва онҳоро меҳмоннавозӣ кунад. Шимшӯн ӯҳдадор шуд ва дар байни ду сутун гузошта шуд.

1. Қувваи шодӣ: Чӣ тавр дар ҳаёти мо хушбахтии ҳақиқиро пайдо кардан мумкин аст

2. Бартараф кардани душвориҳо: Қувваи Шимшӯн дар муқобили мушкилот

1. Матто 5:3-12 - Хушо мотамгирандагон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

2. Ибриён 11:32-40 - Ва боз чӣ гӯям? зеро вақт намехост, ки дар бораи Ҷидъӯн ва Бороқ ва Шимшӯн ва Йифтой нақл кунам; аз Довуд ва Самуил ва аз анбиё низ.

Доварон 16:26 Ва Шимшӯн ба он ҷавоне, ки дасти ӯро дошт, гуфт: «Иҷозат деҳ, то сутунҳоеро, ки дар он хона истодааст, ҳис кунам, то ки ба онҳо такя кунам».

Шимшӯн аз писарбача хоҳиш кард, ки ба сутунҳои хона такя кунад, то ки онҳоро ҳис кунад.

1. Донистани он, ки кай ба қудрати Худо такя кардан лозим аст

2. Боварӣ ба дастгирии Худо

1. Забур 18:2 Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Филиппиён 4:13 Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

Доварон 16:27 Ва хона пур аз мардону занон буд; ва тамоми оғоёни фалиштиён дар он ҷо буданд; ва дар болои бом тақрибан се ҳазор марду зан буданд, ки Шимшӯн бозиро диданд.

Ҳангоме ки Шимшӯн дар хонаи худ сарварони фалиштиро меҳмондорӣ мекард, тақрибан 3 000 нафар, аз ҷумла мардону занон, барои тамошои намоиш дар болои бом ҷамъ омаданд.

1. Қудрати Худоро метавон дар ҷойҳои ночиз дидан мумкин аст.

2. Ба қудрати Худо бовар кунед ва аз натиҷааш дар ҳайрат хоҳед монд.

1. Дониёл 4:34-35 - «Дар охири айём ман, Набукаднесар, чашмонамро ба осмон бардоштам, ва ақли ман ба ман баргашт, ва Ман Ҳаққи Таолоро баракат додам ва Ӯро, ки то абад Зинда аст, ҳамду сано хондам ва эҳтиром кардам. салтанати Ӯ ҳукмронии ҷовидонӣ аст, ва салтанати ӯ аз насл ба насл пойдор аст; ҳамаи сокинони замин ҳеҷ ҳисоб карда мешаванд, ва ӯ мувофиқи иродаи худ дар байни лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад дасти ӯро бимон ё ба ӯ бигӯ: "Ту чӣ кор кардай?"».

2. Ишаъё 40: 29-31 - "Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон беҳуш хоҳанд шуд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое, ки интизори Худованд ҳастанд. қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд».

Доварон 16:28 Ва Шимшӯн Худовандро нидо карда, гуфт: «Эй Худованд Худо, маро ба ёд овар, ва маро қувват деҳ, фақат як бор, эй Худо,, то ки дарҳол аз фалиштиён интиқом гирам. барои ду чашми ман.

Шимшӯн аз Худо хоҳиш мекунад, ки барои ду чашмаш аз фалиштиён интиқом гирад.

1. Дар лаҳзаҳои заъф ба Худо таваккал кардан

2. Ҷустуҷӯи адолат аз тариқи имон

1. Забур 34:17 - Вақте ки одилон фарьёд мезананд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Доварон 16:29 Ва Шимшӯн ду сутуни миёнаеро, ки хона бар он меистод ва бар он меистод, якеро бо дасти росташ ва дигареро бо чапаш гирифт.

Шимшӯн тавонист ду сутуни мобайнии хонаро бо дасти росту чапаш бардорад.

1. Қувваи Шимшӯн: Дарси қудрати имон ва ҷасорат

2. Имон ғолиб меояд: Чӣ тавр Шимшӯн ба мо қудрати қувваи ботиниро нишон медиҳад

1. 1 Қӯринтиён 16:13 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед.

2. Филиппиён 4:13 - Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

Доварон 16:30 Ва Шимшӯн гуфт: «Иҷозат диҳед, ки бо фалиштиён бимирам». Ва ӯ бо тамоми қуввати худ саҷда кард; ва хона ба дасти оғоён ва бар тамоми мардуми дар он буда афтод. Пас мурдагоне, ки ӯ ҳангоми маргаш кушта буд, аз онҳое, ки дар ҳаёташ кушта буд, зиёдтар буданд.

Шимшӯн, вақте фаҳмид, ки қувваташ тамом шуд, қарор кард, ки бо фалиштиён бимирад ва биноеро, ки дар он буд, вайрон кунад ва дар ин раванд бисёре аз онҳоро кушт.

1. Худо то ҳол бо роҳҳои пурасрор амал мекунад - Доварон 16:30

2. Қувваи ҳаёти пурра зинда - Доварон 16:30

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас, хеле эҳтиёт бошед, ки чӣ гуна шумо на ҳамчун беақл, балки ҳамчун хирадманд зиндагӣ мекунед ва аз ҳар фурсат истифода баред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

Доварон 16:31 Ва бародаронаш ва тамоми аҳли байти падараш фурӯд омада, ӯро гирифта, ба воя расонданд, ва ӯро дар миёни Зора ва Эштаул дар қабри падараш Монӯаҳ дафн карданд. Ва ӯ бист сол дар Исроил доварӣ кард.

Пас аз марги Шимшӯн, оила ва хешовандонаш омаданд, то ҷасади ӯро гирифта, дар ҷои дафни падараш Монӯаҳ дафн кунанд. Шимшӯн дар давоми ҳаёти худ 20 сол довари Исроил буд.

1. Қувваи ҳақиқӣ аз ҷониби Худо меояд - Доварон 16:31

2. Таъсири як ҳаёт - Доварон 16:31

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Воиз 7:8 - Анҷоми чизе беҳтар аз ибтидои он аст, ва сабри рӯҳӣ беҳтар аз мағрур аст.

Доварони 17-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 17:1-6 достони Мико ва нуқраи дуздидашударо муаррифӣ мекунад. Дар ин боб шахсе бо номи Мико аз сибти Эфроим ба модараш иқрор мешавад, ки аз вай ёздаҳсад сиқл нуқра дуздида буд. Аммо лаънат ва баракати ӯро шунида, пулро бармегардонад. Модараш нуқраро ба Худо мебахшад ва тасмим мегирад, ки аз он бут созад. Мико дар хонаи худ маъбад месозад, эфӯд ва худоёни хонагӣ месозад ва яке аз писарони худро коҳин таъин мекунад.

Сархати 2: Дар Доварон 17:7–13 идома дода, он омадани левизодаеро нақл мекунад, ки коҳини шахсии Мико мешавад. Ҷавони левизода аз Байт-Лаҳм ба хонаи Мико меояд, дар ҷустуҷӯи ҷои зист аст. Мико ба ӯ сарпаноҳ пешниҳод мекунад ва ӯро ҳамчун коҳини шахсии худ киро мекунад ва боварӣ дорад, ки доштани левизода ҳамчун роҳбари рӯҳонии худ ба ӯ илтифоти Худо меорад.

Сархати 3: Доварони 17 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он дониён замини нав меҷӯянд ва бутҳои Микоро мегиранд. Дар Доварон 17:14-18 зикр шудааст, ки дар ҳоле ки сибти Дон дар ҷустуҷӯи қаламрави нав барои сокин шудан аст, онҳо аз Эфроим дар назди хонаи Мико мегузаранд. Дониён дар бораи муваффақияти сафари худ бо левизода, ки коҳини Мико хизмат мекунад, мепурсанд. Аз сӯҳбати худ бо ӯ рӯҳбаланд шуда, онҳо қарор доданд, ки бутҳои Микоро бо эфод ва худоёни хонаводааш дузданд, зеро боварӣ доранд, ки ин ашёҳо дар забт кардани замин ба онҳо илтифоти илоҳӣ хоҳанд овард.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 17 пешниҳод мекунанд:
Мико нуқра дуздид, пас аз лаънат ва баракат онро баргардонд;
Мико бутҳо месохт ва маъбад месохт ва писарашро коҳин таъин мекунад;
Омадани левизода ҳамчун коҳини шахсии Мико ба илтифоти Худо эътиқод дошт.
Дониён дар ҷустуҷӯи замини нав буданд, ки бутҳо, эфӯд ва худоёни хонадони Микоро мегиранд.

Таваҷҷӯҳ ба Мико нуқра дуздида, онро пас аз лаънат ва баракат бармегардонад;
Мико бутҳо месохт ва маъбад месохт ва писарашро коҳин таъин мекунад;
Омадани левизода ҳамчун коҳини шахсии Мико ба илтифоти Худо эътиқод дошт.

Дониён дар ҷустуҷӯи замини нав буданд, ки бутҳо, эфӯд ва худоёни хонадони Микоро мегиранд.

Дар ин боб достони Мико аз модараш нуқра дуздида, вале пас аз лаънат ва баракати ӯ онро бармегардонад. Бо илҳоми модараш, ки нуқраро ба Худо бахшидааст, ӯ дар хонааш бо бути аз нуқра сохташуда зиёратгоҳ месозад. Ӯ яке аз писарони худро коҳин таъин мекунад, то дар ин оромгоҳ хидмат кунад.

Дар Доварони 17 идома дода, ҷавоне аз левизода аз Байт-Лаҳм ба хонаи Мико меояд, ки дар ҷустуҷӯи манзил аст. Мико имкони роҳнамоии рӯҳониро дида, ӯро ҳамчун коҳини шахсии худ киро мекунад ва боварӣ дорад, ки доштани левизода ба ӯ аз ҷониби Худо илтифот хоҳад овард.

Доварони 17 бо нақл ба охир мерасад, ки қабилаи Дон дар ҷустуҷӯи замини нав барои сокин шудан аст. Вақте ки онҳо аз Эфроим дар наздикии хонаи Мико мегузаранд, онҳо бо левизодае, ки ҳамчун коҳини Мико хизмат мекарданд, муошират мекунанд. Аз сӯҳбати худ бо ӯ рӯҳбаланд шуда, хоҳиши илтифоти илоҳӣ барои забт карданашон шуданд, онҳо қарор доданд, ки бутҳои Микоро ҳамроҳи эфод ва худоёни хонагии ӯро дузданд, ин амали муҳимеро, ки беэътиноии онҳоро ба ибодати дуруст нишон медиҳад.

Доварон 17:1 Ва марде аз кӯҳи Эфроим буд, ки Мико ном дошт.

Марде аз сибти Эфроим Мико ном дорад.

1. Қудрати ном - Чӣ гуна номи шахс метавонад онҳоро шакл диҳад ва муайян кунад.

2. Оғози нав - Оғози имкони оғози тоза.

1. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

2. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

Доварон 17:2 Ва ӯ ба модари худ гуфт: «Ёздаҳсад сиқл нуқрае, ки аз ту гирифта будӣ, ки дар бораи он лаънат кардай ва дар гӯши ман ҳам сухан рондӣ, инак, нуқра бо ман аст; Ман гирифтам. Ва модараш гуфт: «Муборак аст аз ҷониби Худованд, эй писарам».

Мико бо нуқраи дуздидааш, ки модараш лаънат карда буд, ба хона бармегардад ва вай ба ҷои вай ӯро баракат медиҳад.

1. Нерӯи баракати модар

2. Фоидаҳои тавба

1. Ҳастӣ 49:25-26 - Ҳатто қасам ба Худои падарат, ки ба ту ёрӣ медиҳад ва ба Худои Қодири Мутлақ, ки туро бо баракатҳои осмони болотар, баракатҳои умқи зери по, баракатҳои синаҳо ва аз бачадон.

26 Баракатҳои падари ту аз баракатҳои волидайни ман, то ҳадди ниҳоии теппаҳои абадӣ бузург аст. Бигзор онҳо бар сари Юсуф ва бар тоҷи сари касе, ки аз бародаронаш ҷудо буд.

2. Масалҳо 11:11 - Бо баракати одилон шаҳр баланд мешавад, аммо бо даҳони шарирон вай хароб мешавад.

Доварон 17:3 Ва ҳангоме ки ӯ ёздаҳсад сиқл нуқраро ба модараш баргардонд, модараш гуфт: «Ман нуқраро аз дасти худ барои писарам пурра ба Худованд бахшидам, то ҳайкали кандакорӣ ва ҳайкали гудохта созам; бинобар ин онро ба ту баргардонам».

Марде ба модараш 1100 сиқл нуқра баргардонид, ки пештар онро барои писараш ба Худованд бахшида буд, то ҳайкали кандакорӣ ва гудохта созад.

1. Баракати Худо: Омӯзиш дар бораи бахшидан ва шукргузорӣ

2. Бартарияти Худо: Шинохти Худо аз ҳама чиз

1. Такрори Шариат 6:5-6 - "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд".

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

Доварон 17:4 Аммо ӯ пулро ба модараш баргардонд; ва модараш дусад сиқл нуқра гирифта, ба асосгузор дод, ки аз он пайкар ва пайкари гудохта сохт, ва онҳо дар хонаи Мико буданд.

Мико ба оҳангар дусад сиккаи нуқра дод, то ҳайкали кандакорӣ ва гудохта созад, ва онро дар хонаи Мико гузоштанд.

1. Хатари бутпарастӣ: Огоҳӣ аз қиссаи Мико

2. Эътимод ба рӯзии Худо: Намунаи имони Мико

1. Забур 115:4-8 - Бутҳои онҳо нуқра ва тилло мебошанд, ки кори дасти инсон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан намегӯянд; чашмон, вале намебинанд. Гӯш доранд, аммо намешунаванд; бинӣ, вале бӯй накунад. Онҳо даст доранд, аммо эҳсос намекунанд; пойҳо, вале роҳ нараванд; ва дар гулӯяшон садое намебаранд. Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳо мешаванд; Хамаи касоне, ки ба онхо бовар мекунанд, хамин тавр рафтор мекунанд.

2. Ирмиё 10:5-7 - Онҳо мисли тарсончак дар майдони бодиринг ҳастанд ва сухан гуфта наметавонанд; бояд бардошта шаванд, зеро онҳо роҳ гашта наметавонанд. Аз онҳо натарс, зеро онҳо наметавонанд бадӣ кунанд, ва некӣ кардан дар онҳо нест.

Доварон 17:5 Ва марди Мико хонаи худоён дошт, ва эфод ва терафим сохт, ва яке аз писарони худро тақдис кард, ки коҳини ӯ шуд.

Мико дар хонаи худ маъбади бутпарастона дошт ва яке аз писарони худро ба коҳини худ тақдис кард.

1. Хатарҳои бутпарастӣ: Нигоҳе ба достони Мико

2. Фиребкории гуноҳ: Омӯзиши бутпарастии Мико

1. Такрори Шариат 4:19 - "Ва эҳтиёт шавед, ки мабодо чашмони худро ба осмон боло надиҳед, ва ҳангоме ки офтоб, моҳ ва ситорагон, тамоми лашкари осмонро мебинед, худро водор хоҳед кард, ки ба онҳо саҷда кунед ва ба онҳо хидмат кунед. ки онро Худованд Худои ту ба ҳамаи қавмҳои зери тамоми осмон ҳамчун мерос додааст».

2. Забур 115: 4-8 - "Бутҳои онҳо нуқра ва тилло аст, кори дасти одамон. Даҳон доранд, аммо намегӯянд; Чашмон доранд, аммо намебинанд; Гӯш доранд, аммо мекунанд. намешунаванд, бинӣ доранд, аммо бӯй намекунанд, даст доранд, вале намезананд, пойҳо доранд, вале роҳ намераванд, ва гулӯяшон ғавғо намезананд. ҳар касе, ки ба онҳо эътимод дорад».

Доварон 17:6 Дар он айём подшоҳе дар Исроил набуд, лекин ҳар кас он чи ба назари худаш дуруст буд, мекард.

Дар замони доварон ягон ҳокимияти марказӣ вуҷуд надошт ва аз ин рӯ ҳар кас он чизеро, ки дуруст мепиндошт, мекард.

1. Хатарҳои коре, ки ба назари худамон дуруст аст

2. Зарурати қудрати Худо дар ҳаёти мо

1. Ирмиё 10:23 - «Худовандо!

2. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст".

Доварон 17:7 Ва ҷавоне аз Байт-Лаҳми Яҳудо аз хонадони Яҳудо буд, ки левизода буд ва дар он ҷо иқомат дошт.

Ин порча дар бораи як ҷавони левизода аз Байт-Лаҳми Яҳудо, ки дар кишвари бегона зиндагӣ мекард, нақл мекунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар ҷойҳои бегона чароғ бошем

2. Муҳимияти пайравӣ ба даъвати Худо дар ҳаёти мо

1. Матто 5:14-16 - Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шахреро, ки дар теппа сохта шудааст, пинхон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери коса намегузоранд. Ба ҷои ин онҳо онро ба пояи худ мегузоранд, ва он ба ҳама дар хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон равшан шавад, то ки онҳо корҳои неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд.

2. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

Доварон 17:8 Ва он мард аз шаҳр аз Байт-Лаҳми Яҳудо рафт, то ки дар он ҷое ки ҷое ёбад, иқомат кунад; ва ҳангоми сафар ба кӯҳи Эфроим ба хонаи Мико омад.

Марде Байт-Лаҳми Яҳудоро тарк карда, ба кӯҳи Эфроим рафт ва дар он ҷо хонаи Микоро ёфт.

1. Ҷустуҷӯи ҷои истироҳат: Омӯзиш аз сафари мард аз Байт-Лаҳми Яҳудо

2. Қадам дар имон: бартараф кардани тарс ва номуайянӣ барои дарёфти ризқ аз ҷониби Худо

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

2. Матто 6:25-34 - Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо дар бораи худаш ғамхорӣ хоҳад кард. Ҳар рӯз ба қадри кофӣ душвориҳои худро дорад.

Доварон 17:9 Ва Мико ба вай гуфт: «Аз куҷо омадаӣ? Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Ман левизодаи Байт-Лаҳми Яҳудо ҳастам, ва ба муҳоҷирӣ меравам, ки дар он ҷо ҷое пайдо кунам».

Левизодае аз Байт-Лаҳми Яҳудо ҷои зист меҷӯяд.

1. Аҳамияти хона: дар Ватани мо роҳат ва қувват пайдо кардан

2. Сафари кашфиёт: Чӣ тавр бояд ҷои худро дар ҷаҳон пайдо кунем

1. Луқо 2: 4-7 - Юсуф ва Марям ба Байт-Лаҳм рафтанд, то дар барӯйхатгирии онҳо ҳисоб карда шаванд.

2. Забур 84:4-7 - Ҳатто гунҷишк хонае пайдо мекунад, ва фурӯ бурдаш лонае барои худ, ки дар он ҷо бачаҳои худро мегузорад, дар қурбонгоҳҳои Ту, эй Худованди лашкарҳо, Подшоҳи ман ва Худои ман.

Доварон 17:10 Ва Мико ба ӯ гуфт: «Бо ман сокин шав ва барои ман падар ва коҳин бош, ва ман дар сол ба ту даҳ сиқл нуқра, ва як либос ва ризқу рӯзии ту хоҳам дод». Ҳамин тавр левизода ба хона даромад.

Мико аз левизода хоҳиш кард, ки бо ӯ бимонад ва коҳин бошад ва ба ивази ӯ дар як сол 10 сиқл нуқра, як костюм ва хӯрокворӣ диҳад.

1. Таъмини Худо: Пешниҳоди Мико ба левизода

2. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ тавр мо метавонем баракатҳои Худоро мубодила кунем

1. 1 Қӯринтиён 9:7-11 - Намунаи Павлус дар он аст, ки ҳақ дорад аз ҷониби халқи Худо дастгирӣ шавад, вале аз он истифода набарад.

2. Ғалотиён 6:6-10 - Бори якдигарро бардоштан ва корҳои нек кардан.

Доварон 17:11 Ва левизода бо он мард қаноатманд буд; ва ҷавон барои ӯ ҳамчун яке аз писаронаш буд.

Левизода розӣ мешавад, ки бо мард бимонад ва он мард ба ӯ мисли писари худаш муносибат мекунад.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани бародарону хоҳарони мо дар Масеҳ.

2. Меҳмоннавозӣ нисбат ба ниёзмандон.

1. Ибриён 13:2 - Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки инро надонистаанд.

2. 1 Юҳанно 3:17 - Агар касе дорои дороии моддӣ бошад ва бародар ё хоҳареро дар мӯҳтоҷ бубинад, вале ба онҳо раҳм накунад, чӣ гуна метавонад дар он шахс муҳаббати Худо вуҷуд дошта бошад?

Доварон 17:12 Ва Мико левизодаро тақдис кард; ва ҷавон коҳини ӯ шуд ва дар хонаи Мико буд.

Мико як левизодаро ба коҳини худ тақдис кард ва ӯ дар хонаи Мико зиндагӣ мекард.

1. Қудрати тақдиси Худо: Чӣ тавр мо метавонем барои мақсадҳои Худо истифода шавем

2. Хизмат ба Худо тавассути хидмат ба дигарон

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд.

2. 1 Петрус 5:2-3 - Рамаи Худоро, ки дар миёни шумост, чӯпонӣ кунед ва назорат кунед, на зери маҷбурӣ, балки бо ихтиёри худ, чунон ки Худо мехоҳад; на барои фоидаи нангин, балки бо ҳавас; бар масъулони шумо ҳукмфармо набошед, балки ба рама намуна бошед.

Доварон 17:13 Он гоҳ Мико гуфт: «Акнун медонам, ки Худованд ба ман некӣ хоҳад кард, зеро ки барои коҳини худ левизодае дорам».

Ин порча мефаҳмонад, ки чӣ тавр Мико аз ёфтани левизодае, ки мехост коҳини ӯ бошад, хурсанд шуд.

1. Баракати доштани коҳине, ки моро роҳнамоӣ мекунад

2. Қувваи имон дар донистани он ки Худо некӣ мекунад

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Забур 36:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод.

Доварони 18-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 18: 1-10 қабилаи Донро, ки дар ҷустуҷӯи қаламрави нав ва вохӯрии онҳо бо левизодагон аст, муаррифӣ мекунад. Дар ин боб, қабилаи Дан то ҳол дар ҷустуҷӯи замине аст, ки дар он ҷойгир шавад. Онҳо аз қабилаи худ панҷ ҷанговарро барои омӯхтани минтақаҳои эҳтимолӣ мефиристанд. Ин одамон ба хонаи Мико дар Эфроим меоянд ва овози левизодаро мешиносанд, ки ҳамчун коҳини шахсии Мико хизмат мекунад. Аз фазли Худо мепурсанд ва барои сафарашон ҳидоят меҷӯянд.

Параграфи 2: Дар Доварон 18:11-21 идома дода, он кашфиёти дониёнро дар бораи Лаиш ҳамчун макони эҳтимолӣ нақл мекунад. Панҷ ҷанговаре, ки аз қабилаи Дон фиристода шуда буд, ба минтақае, ки Лаиш ном дорад, расида, дар он ҷо мардуми осоиштаеро пайдо мекунанд, ки бе ягон кӯмак ва иттифоқ бехатар зиндагӣ мекунанд. Вақте ки ба назди қабилаҳои худ баргаштанд, онҳо чизҳои дидаашонро нақл мекунанд ва онҳоро ташвиқ мекунанд, ки ба Лаиш ҳамла кунанд, зеро сокинони он осебпазиранд.

Сархати 3: Доварони 18 бо нақл ба охир мерасад, ки дар он дониён бутҳои Микоро гирифта, дар Лаиш маркази ибодати худро таъсис медиҳанд. Дар Доварон 18:22-31 гуфта мешавад, ки вақте ки қабилаи Дон ба Лаиш ҳамла мекунад, онҳо бутҳои Мико, эфӯд, худоёни хонагӣ ва коҳини левиашро бо худ мегиранд. Мардуми Лаиш аз ин ҳуҷум бедифона ҳастанд ва дар ниҳоят аз ҷониби қабилаи Дон забт карда мешаванд, ки онро ба номи худ "Дан" иваз карданд. Онҳо ин бутҳои дуздидашударо ҳамчун объекти ибодат гузоштанд ва Йӯнотон (набераи Мусо) яке аз коҳинони онҳо мешавад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 18 пешниҳод мекунанд:
Қабилаи Дан дар ҷустуҷӯи қаламрави нав бо левизода;
Кашфи шаҳрҳои осебпазир ба ҳамла;
Даниён бутҳои Микоро гирифта, маркази ибодати худро таъсис медиҳанд.

Таваҷҷӯҳ ба қабилаи Дан, ки дар ҷустуҷӯи қаламрави нав бо Левизода;
Кашфи шаҳрҳои осебпазир ба ҳамла;
Даниён бутҳои Микоро гирифта, маркази ибодати худро таъсис медиҳанд.

Дар ин боб ба қабилаи Дан дар ҷустуҷӯи қаламрави нав, вохӯрии онҳо бо левизодагон ва забт кардани шаҳри Лаиш нигаронида шудааст. Дар Доварони 18 зикр шудааст, ки қабилаи Дан панҷ ҷанговарро барои омӯхтани минтақаҳои эҳтимолии ҷойгиршавӣ мефиристад. Онҳо ба хонаи Мико дар Эфроим меоянд ва овози левизодаро мешиносанд, ки ҳамчун коҳини шахсии Мико хизмат мекунад. Дар талаби ҳидоят ва кафолати раҳмати Худо ҳастанд, ки аз сафарашон пурсон мешаванд.

Дар Доварони 18 идома дода, ин панҷ ҷанговар ба минтақае бо номи Лаиш мерасанд, ки дар он ҷо онҳо мардуми осоиштаеро кашф мекунанд, ки бе ягон кӯмак ё иттифоқ бехатар зиндагӣ мекунанд. Вақте ки ба назди қабилаҳои худ баргаштанд, онҳо чизҳои дидаашонро нақл мекунанд ва онҳоро ташвиқ мекунанд, ки ба Лаиш ҳамла кунанд, зеро сокинони он барои забт кардан осебпазиранд.

Доварони 18 бо нақл ба охир мерасад, ки қабилаи Дон ба ҳамла ба Лаиш идома медиҳад. Онҳо бутҳои дуздидашудаи Мико, эфӯд, худоёни хонагӣ ва коҳини Левиро бо худ мебаранд. Мардуми беҳифозати Лаишро мағлуб карда, онро забт мекунанд ва онро ба номи худ "Дан" номгузорӣ мекунанд. Бутҳои дуздидашуда дар ин шаҳри навтаъсис объекти ибодат мешаванд, зеро Йӯнотон (набераи Мӯсо) ба яке аз коҳинони онҳо табдил меёбад, ки аз ибодати дурусти муқарраркардаи Худо дур шудани назаррас аст.

Доварон 18:1 Дар он айём дар Исроил подшоҳе набуд; ва дар он айём сибти Дон ба онҳо мулке меҷуст, ки дар он сокин шаванд; зеро ки то он рӯз тамоми мулки онҳо дар миёни сибтҳои Исроил ба дасти онҳо нарасидааст.

Дониён дар ҷустуҷӯи меросе буданд, ки дар он зиндагӣ кунанд, зеро то ҳол аз ҷониби дигар қабилаҳои исроилӣ ба онҳо мерос дода нашуда буд.

1. Ҳар кас ба мерос ҳақ дорад - Худо мехоҳад, ки мо баракатҳои худро бо ниёзмандон тақсим кунем.

2. Корҳоро ба дасти худ гирифтан - баъзан мо бояд барои расидан ба ҳадафҳои худ худамон амал кунем.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

Доварон 18:2 Ва банӣ-Дон аз хонадони худ панҷ нафар мардони далерро аз ҳудуди худ, аз Сораҳ ва аз Эштаол фиристоданд, то ки заминро ҷосусӣ карда, онро ҷустуҷӯ кунанд; ва ба онҳо гуфтанд: «Рафта, заминро кофтуков кунед; онҳо, вақте ки ба кӯҳи Эфроим, ба хонаи Мико расиданд, дар он ҷо маскан гирифтанд.

Банӣ-Дон панҷ марди далерро барои ҷустуҷӯи замин фиристоданд ва дар хонаи Мико монданд.

1. Таъмини мӯътамади Худо: Боварӣ ба ғамхории Худо дар вақти ҷустуҷӯ

2. Арзёбии ӯҳдадориҳои далерона: нишон додани далерӣ ва устуворӣ дар муқобили номуайянӣ

1. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Масалҳо 28:1 Шарирон, вақте ки касе таъқиб намекунад, мегурезад, вале одил мисли шер далер аст.

Доварон 18:3 Вақте ки онҳо дар назди хонаи Мико буданд, овози ҷавони левизодаро шинохтанд, ва ба он ҷо даромада, ба ӯ гуфтанд: «Туро кӣ ба ин ҷо овард? ва ту дар ин макон чӣ кор дорӣ? ва ту дар ин ҷо чӣ дорӣ?

Гурӯҳе аз левизодагон пурсиданд, ки ӯ дар хонаи Мико чӣ кор мекунад.

1. Зиндагӣ бо ҳадаф: Истифодаи ҳамаҷонибаи ҳар як имконият

2. Қудрати овози Худо: Муайян кардани даъвати Худо

1. Ишаъё 30:21 - "Ва гӯшҳои ту суханеро аз паси ту хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап мегардед, бо он роҳ рав".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Доварон 18:4 Ва ба онҳо гуфт: «Мико бо ман чунин рафтор кард, ва маро киро кард, ва ман коҳини вай ҳастам».

Коҳинро киро кардани Мико мисоли он аст, ки чӣ тавр ӯ роҳнамоии илоҳӣ меҷуст.

1: Биёед аҳамияти ҷустуҷӯи роҳнамоии илоҳӣ дар ҳаёти худро дарк кунем.

2: Мо аз мисоли Мико омӯхта метавонем, ки аз Худо роҳнамоӣ кардан оқилона аст.

1: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худо талаб кунед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода хоҳад шуд."

Доварон 18:5 Ва онҳо ба ӯ гуфтанд: «Аз Худо хоҳиш мекунем, ки машварат деҳ, то бидонем, ки роҳи мо, ки меравем, муваффақ хоҳад шуд».

Қавми Дон аз коҳини Мико хоҳиш карданд, ки барои сафарашон роҳнамоии Худоро биҷӯяд.

1. Роҳнамоии Худоро барои сафаратон биҷӯед - Доварон 18:5

2. Иродаи Худо обод аст - Доварон 18:5

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Доварон 18:6 Ва коҳин ба онҳо гуфт: «Ба саломатӣ биравед; роҳи шумо, ки меравед, ба ҳузури Худованд аст».

Коҳин ба мардон гуфт, ки ба саломатӣ бираванд, зеро Худованд дар сафар бо онҳо буд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, дар ҳар як сафари ҳаёт, ки мо мекунем.

2. Мо метавонем оромӣ ва тасаллӣ пайдо кунем, ки Худованд бо мост.

1. Забур 46:10-11 Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд. Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 18:7 Ва он панҷ нафар равона шуда, ба Лаиш омаданд, ва мардуми он ҷоро диданд, ки чӣ тавр онҳо ба таври орому осуда, ба тарзи сидӯниён

бепарво зиндагӣ мекунанд; ва дар ин сарзамин ҳокиме набуд, ки онҳоро дар ҳеҷ чиз шарманда кунад; ва онҳо аз сидӯниён дур буданд, ва бо ҳеҷ кас коре надоштанд.

Панҷ нафар ба Лаиш сафар карда, диданд, ки мардуми онҷо бепарвоанд ва зери фармони ягон роҳбар нестанд, ки ин ба онҳо имкон дод, ки орому осуда зиндагӣ кунанд. Онҳо аз сидониён дур буданд ва бо касе иртибот надоштанд.

1. Худо нигаҳбон ва ризқу рӯзии мост, ҳатто агар пешвои ҷаҳоние набошад, ки моро ҳидоят кунад.

2. Мо метавонем оромиро бо эътимод ба Худо пайдо кунем, ки дар ҳар вазъият моро роҳнамоӣ кунад.

1. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қудрати мост, дар душвориҳо ёридиҳандаи ҳамешагӣ аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин роҳ афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд ҳам, агарчи обаш ғуррон ва кафк ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои худ».

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

Доварон 18:8 Ва назди бародарони худ ба Сӯраҳ ва Эштоӯл омаданд, ва бародаронашон ба онҳо гуфтанд: «Чӣ мегӯед?

Мардони донӣ аз бародарони худ дар Зора ва Эштаол маслиҳат пурсиданд.

1. Ҳангоми ҷустуҷӯи ҷавобҳо аз шарикони боэътимод маслиҳат пурсед.

2. Ҷавоби Худоро ба саволҳои мо аксар вақт тавассути маслиҳати бародарону хоҳарони имонамон ёфтан мумкин аст.

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён бехатарӣ ҳаст".

2. Забур 119:24 - "Шаҳодатҳои Ту низ лаззати ман ва машваратчиёни ман мебошанд".

Доварон 18:9 Ва онҳо гуфтанд: «Бархез, то ба муқобили онҳо биравем; зеро ки заминро дидем, ва инак, хеле хуб аст; ва шумо ҳанӯз ҳам ҳастед? Дар рафтан ва даромадан барои тасарруфи замин танбал нашавед.

Ин порча исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки заминеро, ки онҳо дидаанд ва хуб медонанд, соҳиб шаванд.

1. Худованд моро баракат додааст: он баракатро бо имон ва амал қабул кунед

2. Соҳиби замини ваъдашуда: рафъи тарс ва кашолкорӣ

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 18:10 Ҳангоме ки меравед, назди қавми амн ва ба замини калон хоҳед омад, зеро ки Худо онро ба дасти шумо додааст; ҷое, ки дар он чизе дар рӯи замин нест.

Ба исроилиён манзили амн ва замине ваъда дода шуда буд, ки дорои захираҳои фаровон аст.

1. Муҳаббат ва ризқи Худо ба халқаш

2. Бартараф кардани мусибат ва такя ба ваъдаи Худо

1. Матто 6:31-33 - Парво накунед, зеро Падари осмониатон медонад, ки шумо ба чӣ ниёз доред

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ё фарзандонаш нон талаб мекунанд.

Доварон 18:11 Ва аз он ҷо аз қабилаи дониён, аз Соро ва аз Эштоул шашсад нафар бо силоҳҳои ҷангӣ равона шуданд.

Шашсад нафар аз қабилаи Даниё аз Зора ва Эштаул барои ҷанг мусаллаҳ буданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан қувват мебахшад

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна ризқи Ӯ моро барои ҷанг муҷаҳҳаз мекунад

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то шумо тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Забур 18:39 - Ту маро бо қувват барои ҷанг мусаллаҳ кардӣ; душманонамро ба пои ман саҷда кардӣ.

Доварон 18:12 Ва баромада, дар Кириат-Еорим, дар Яҳудо ӯрду заданд, бинобар ин он маконро Маҳанаҳдон номиданд, то имрӯз, инак, он дар паси Қирьят-Еорим аст.

Банӣ-Исроил ба мавзее ки Кириат-Еорим дар Яҳудо ном дошт, баромаданд ва онро Маҳанеҳдон номгузорӣ карданд, ки то имрӯз маълум аст.

1: Ҳукмронии Худо дар номҳои абадӣ, ки Ӯ ба ҷойҳо медиҳад, зоҳир мешавад.

2: Вафодории Худо дар ризқу рӯзии Ӯ барои халқаш ҳатто дар ҷойҳои бегона дида мешавад.

1: Isaiah 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2: Матто 28:20 - Ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. омин.

Доварон 18:13 Ва аз он ҷо ба кӯҳи Эфроим гузашта, ба хонаи Мико омаданд.

Левизода ва суррияи ӯ ба кӯҳи Эфроим мераванд ва ба хонаи Мико меоянд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин вақтҳо.

2. Имони мо метавонад моро ба ҷойҳое, ки мо бояд биравем, барад.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Доварон 18:14 Он гоҳ панҷ нафаре, ки барои ҷосусӣ кардани сарзамини Лаиш рафта буданд, ҷавоб дода, ба бародарони худ гуфтанд: «Оё медонед, ки дар ин хонаҳо эфӯд ва терафим, ҳайкали кандакорӣ ва ҳайкали гудохта мавҷуд аст? Пас, акнун фикр кунед, ки чӣ кор кардан лозим аст.

Панҷ нафаре, ки барои ҷосусии сарзамини Лаиш рафта буданд, ба бародарони худ хабар доданд, ки дар баъзе хонаҳо эфод, терафим, ҳайка ва ҳайкали гудохта ёфтаанд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Қувваи фаҳмиш

1. Такрори Шариат 4:15-19 - Аз ин рӯ, худро бодиққат эҳтиёт кунед. Азбаски шумо дар рӯзе, ки Худованд дар Ҳӯреб аз миёни оташ ба шумо сухан гуфт, ҳеҷ шакле надидаед, 16 ҳазар кунед, ки барои худ ҳайкали кандакорӣ, ба сурати мардона ё шабеҳи мардона ва ё мардона сохта, фосид нашавед. мода, 17 монанди ҳар ҳайвоне, ки дар рӯи замин аст, шабоҳати ҳар паррандаи болдоре, ки дар ҳаво парвоз мекунад, 18 монанди ҳар чизе, ки дар замин мехазад, монанди ҳар моҳие, ки дар оби зери замин аст. . 19Ва ҳазар кунед, ки чашмони худро ба осмон баланд кунед, ва ҳангоме ки офтоб ва моҳ ва ситорагон, тамоми лашкари осмонро мебинед, ба худ кашед ва ба онҳо саҷда кунед ва ба онҳо хизмат кунед, ки Худованд Худои шумост. ба хамаи халкхои зери тамоми осмон бахшида шудааст.

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - Пас, эй маҳбубони ман, аз бутпарастӣ бигрезед.

Доварон 18:15 Ва онҳо ба он ҷо баргашта, ба хонаи ҷавони левизода, ҳатто ба хонаи Мико омаданд, ва ба ӯ салом доданд.

Левизода ва ҳамроҳонаш ба хонаи Мико рафтанд ва онҳоро пазироӣ карданд.

1: Ба бегонагон дар миёни худ хуш омадед ва хонаи худро ба рӯи онҳо кушоед.

2: Онҳое, ки мӯҳтоҷи ёрӣ доранд, биҷӯед ва ба онҳо даст дароз кунед.

1: Луқо 10:25-37, Масал дар бораи сомарии нек

2: Матто 25:35-40, таълимоти Исо дар бораи ғамхорӣ ба ниёзмандон.

Доварон 18:16 Ва шашсад нафар, ки бо аслиҳаи ҷангии худ, ки аз банӣ-Дон буданд, дар назди даромадгоҳи дарвоза истода буданд.

Шашсад нафар аз сибти Дон, ки силоҳҳои ҷангӣ доштанд, дар назди даромадгоҳи дарвоза посбонӣ мекарданд.

1. Бедор бошед ва ба душман омода бошед.

2. Ба ризқ ва муҳофизати Худо имон дошта бошед.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то шумо тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

Доварон 18:17 Ва панҷ нафар, ки барои ҷосусии замин рафта буданд, баромада, ба он ҷо даромаданд, ва пайкар ва эфӯд ва терафим ва ҳайкали гудохтаро гирифтанд; ва коҳин дар даромадгоҳи дарвоза бо шашсад нафар, ки бо аслиҳаи ҷангӣ таъин шуда буданд.

Панҷ мард ба замин даромада, ҳайка, эфод, терафим ва ҳайкали гудохтаро гирифтанд. Дар он ҷо коҳин бо 600 нафаре буд, ки барои ҷанг мусаллаҳ буданд.

1. Қувваи эҳтиёт: Қиссаи коҳин ва панҷ мард

2. Қувваи омодагӣ: Чӣ тавр коҳин ва 600 нафар ба ҷанг омода буданд

1. Масалҳо 21:5 Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ мебарад, аммо ҳар кӣ шитоб мекунад, танҳо ба фақр меояд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

Доварон 18:18 Ва онҳо ба хонаи Мико даромада, ҳайкали кандакорӣ, эфод ва терафим ва ҳайкали гудохтаро оварданд. Он гоҳ коҳин ба онҳо гуфт: «Чӣ кор мекунед?

Як гурӯҳи одамон ба хонаи Мико даромада, чизҳои аз он ҷумла ҳайкали кандакорӣ, эфод, терафим ва ҳайкали гудохташударо мегиранд. Пас коҳин аз онҳо мепурсад, ки чӣ кор карда истодаанд.

1. Ҳузури Худо дар ҳаёти мо - Чӣ гуна бояд ҳузури Ӯро шинохт ва ба ҳузури Ӯ посух дод

2. Қувваи Имон - Чӣ тавр зиндагӣ бо имон ва тоъат

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. 1 Подшоҳон 15:22-23 - Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли итоат ба овози Худованд хеле лаззат мебарад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқорҳо.

Доварон 18:19 Ва онҳо ба ӯ гуфтанд: «Хомӯш шав, даст бар даҳонат бигузор ва бо мо бирав ва барои мо падар ва коҳин бош; оё беҳтар аст, ки дар хонаи як нафар коҳин бошӣ. одам, ё ки коҳин барои қабила ва қабилае дар Исроил бошӣ?

Ду мард аз левизодагон хоҳиш карданд, ки коҳини онҳо шавад ва аз ӯ пурсиданд, ки оё беҳтар аст коҳини хонаи як кас ё қабила ва оила дар Исроил бошад?

1. Муҳимияти доштани Падари рӯҳонӣ

2. Қудрати баракати коҳинон

1. Малокӣ 2:4–7

2. Ибриён 13:17–19

Доварон 18:20 Ва дили коҳин шод шуд, ва эфӯд ва терафим ва пайкараро гирифта, дар миёни мардум рафт.

Коҳин хушҳол шуд ва эфӯд, терафим ва ҳайкали кандакориро гирифта, ба мардум пайваст.

1. Қувваи шодӣ: Чӣ тавр дар ҳаёти худ шодиро инкишоф додан мумкин аст

2. Зарурати роҳнамоии рӯҳонӣ: Ҷустуҷӯи ҳикмати Худо дар ҳар вазъият

1. Забур 118:24 - "Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; биёед дар он шодӣ кунем ва шод бошем".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Доварон 18:21 Ва онҳо баргашта, рафтанд ва кӯдакон ва чорпоён ва аробаҳоро пеши онҳо гузоштанд.

Дониён ҳангоми рафтан аз Лаиш оила ва дороии худро бо худ бурданд.

1. Вақте ки Худо моро ба чизе даъват мекунад, ба мо он чизеро, ки барои пеш рафтан лозим аст, медиҳад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба мо захираҳоеро медиҳад, ки барои иҷрои иродаи Ӯ лозим аст.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 18:22 Ва ҳангоме ки онҳо аз хонаи Мико дуртар рафтанд, одамоне ки дар хонаҳои назди хонаи Мико буданд, ҷамъ омада, ба банӣ-Дон расиданд.

Мардон аз хонаҳои назди хонаи Мико ҷамъ шуда, аз ақиби фарзандони Дон меомаданд.

1. Аҳамияти якҷо истодан ва пуштибонии якдигар дар имон.

2. Хавфи ғурур ва такаббур дар муносибатҳо.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Яъқуб 3:13-18 - Дар байни шумо кист хирадманд ва доно? Бо рафтори некаш бигзор корҳояшро дар ҳалимати хирад нишон диҳад. Аммо агар дар дилҳоятон ҳасад ва ғарази худхоҳӣ дошта бошад, фахр накунед ва ба ростӣ дурӯғ нагӯед. Ин ҳикмате нест, ки аз боло нозил мешавад, балки заминӣ, рӯҳӣ ва девона аст. Зеро дар ҷое ки ҳасад ва шӯҳратпарастӣ вуҷуд дорад, бетартибӣ ва ҳар амали нопок хоҳад буд. Аммо хирад аз боло аввал пок, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз шафқат ва самараи нек, беғараз ва самимӣ аст. Ва аз ҷониби онҳое ки сулҳҷӯён ҳосили адолатро дар осоиштагӣ мекоранд.

Доварон 18:23 Ва онҳо ба банӣ-Дон фарьёд заданд. Ва онҳо рӯй гардонда, ба Мико гуфтанд: «Туро чӣ шуд, ки бо чунин гурӯҳ меоӣ?

Як гурӯҳи одамон аз Мико мепурсанд, ки чаро ӯ бо як ширкати калон сафар мекунад.

1: Мо набояд аз пурсидани савол ва ҷустуҷӯи фаҳмиш натарсем.

2: Вақте ки мо вазъиятро намефаҳмем, мо бояд омода бошем, ки ба Худо таваккал кунем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2: Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Доварон 18:24 Ва ӯ гуфт: «Худои Маро, ки ман офаридаам ва коҳинро рабудаед, ва рафтаед; ва боз чӣ дорам? ва ин чист, ки ба ман мегӯй: "Туро чӣ шудааст?"

Марде мефаҳмад, ки худоёнаш, ки офаридааш ва коҳин гум шудаанд ва чаро мепурсад.

1. Худо бештар аз он аст, ки мо метавонем офарид- Румиён 1:20-23

2. Чӣ тавр сулҳи ҳақиқиро пайдо кардан мумкин аст - Матто 11:28-30

1. Румиён 1:20-23 - Зеро чизҳои нонамоёни Ӯ аз офариниши ҷаҳон ба таври равшан дида мешаванд, ки аз офаридаҳои офаридашуда, ҳатто қудрати абадӣ ва Худои Ӯ фаҳмида мешаванд; то ки онхо бе узр.

21 Зеро, вақте ки онҳо Худоро шинохтанд, Ӯро ҳамчун Худо ҷалол надоданд ва шукр намекарданд; вале дар хаёли онхо барбод рафт ва дили аблахи онхо тира шуд.

22Онҳо худро доно эълон карда, аблаҳ шуданд,

23 Ва ҷалоли Худои бефаноро ба сурате табдил дод, ки ба одами фосид, ва паррандагон, ва чорпоён ва ҳайвоноти хазанда монанд шудааст.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

29 Юғи маро ба гардани худ бигиред ва аз Ман биомӯзед; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт.

30 Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Доварон 18:25 Ва банӣ-Дон ба ӯ гуфтанд: «Овозат дар миёни мо шунида нашавад, мабодо одамони хашмгин бар ту давида, ҷони худро бо ҷони аҳли байти худ барбод диҳӣ».

Дониён Микоро огоҳ карданд, ки ба онҳо муқобилат накунад, вагарна ӯ ҷони худ ва аҳли оилаашро аз даст медиҳад.

1. Муҳимияти далерона истодан дар муқобили кори дуруст, ҳатто дар муқобили хатар.

2. Қувваи ваҳдат дар байни гурӯҳ ва чӣ гуна он метавонад қувват эҷод кунад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Воиз 4:12 - Ҳарчанд як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар метавонанд худро муҳофизат кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

Доварон 18:26 Ва банӣ-Дон ба роҳи худ рафтанд, ва Мико чун дид, ки онҳо барояш хеле қавӣ ҳастанд, рӯй гардонда, ба хонаи худ баргашт.

Мико дарк мекунад, ки фарзандони Дон барои ӯ аз ҳад зиёд тавоно ҳастанд ва қарор мекунад, ки ба хонаи худ баргардад.

1. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки бо мушкилот рӯ ба рӯ шавем, аммо инчунин донем, ки кай маҳдудиятҳои худро қабул кунем ва ақибнишинӣ кунем.

2. Худо ба мо дар лаҳзаҳои ниёзмандиамон қувват мебахшад, аммо ҳикмат ҳам медиҳад, то бидонем, ки кай аз хатар рӯй гардонем.

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ оварда мерасонад, аммо ҳар кӣ шитоб мекунад, танҳо ба фақр меояд.

2. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

Доварон 18:27 Ва он чиро, ки Мико сохта буд ва коҳине, ки ӯ дошт, гирифта, ба Лаиш, назди қавме, ки орому осуда буданд, омаданд, ва онҳоро бо дами шамшер зада, сӯзонданд. шаҳр бо оташ.

Қавми Дон бутҳо ва коҳини сохтаи Микоро гирифта, ба Лаиш, шаҳре, ки орому бепарво буд, рафтанд. Онҳо ба шаҳр ҳамла карда, онро бо оташ хароб карданд.

1. Хатари омодагӣ: Чӣ тавр бояд ба ғайричашмдошт омода бошад

2. Қудрати тоъат: Иҷрои фармудаҳои Худо бо ҷуръат

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Доварон 18:28 Ва ҳеҷ наҷотдиҳандае набуд, зеро он аз Сидӯн дур буд, ва бо касе коре надоштанд; ва он дар водии назди Байт-раҳӯб буд. Ва шаҳре сохта, дар он сокин шуданд.

Банӣ-Дон касе надошт, ки онҳоро муҳофизат кунад, аз ин рӯ онҳо дар водӣ дар наздикии Байтреҳӯб шаҳре бино карданд.

1. Боварӣ ба Худованд барои муҳофизат

2. Сохтани пояи имон

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ибриён 11:1 Ҳоло имон ин боварӣ ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки намебинем.

Доварон 18:29 Ва онҳо шаҳрро ба номи падари худ Дон, ки дар Исроил таваллуд ёфтааст, Дон номиданд, аммо дар аввал номи шаҳр Лаиш буд.

Падари Дон пас аз таваллуди Исроил Дон ном дорад, аммо номи аслии шаҳр Лаиш буд.

1. Аҳамияти гиромидошти падарон ва мероси гузоштаи онҳо.

2. Фаҳмидани қудрати ном ва чӣ гуна он метавонад ҳаёти моро шакл диҳад.

1. Масалҳо 22:1 «Номи нек аз сарвати бузург матлубтар аст, эҳтиром аз нуқра ва тилло беҳтар аст».

2. Ҳастӣ 17:5 «Дигар исми ту Иброҳим нахоҳад буд, балки номи ту Иброҳим хоҳад буд, зеро ки Ман туро падари халқҳои бисьёр гардондаам».

Доварон 18:30 Ва банӣ-Дон ҳайкали кандакорӣ барпо карданд; ва Йӯнотон ибни Ҷершом ибни Менашше, ӯ ва писаронаш то рӯзи асорати замин коҳинони сибти Дон буданд.

Банӣ-Дон ҳайкали кандакорӣ гузоштанд ва Йӯнотон ва писаронаш чун коҳин барои сибти Дон хизмат мекарданд.

1. Хатари бутпарастӣ: Мулоҳиза дар бораи Доварон 18:30

2. Қувваи мерос дар роҳбарии рӯҳонӣ: омӯзиши доварон 18:30

1. Хуруҷ 20: 4-5 - Шумо набояд барои худ ҳайкаеро дар шакли чизе дар осмон дар боло ё дар замини зер ё дар обҳои поёнӣ созед. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Такрори Шариат 4:15-19 - Аз ин рӯ, худро бодиққат нигоҳ доред. Вақте ки Худованд дар Ҳӯриб аз оташ ба шумо сухан мегуфт, ҳеҷ шакле надидаед, бодиққат бошед ва худро бодиққат нигоҳ доред, то ки барои худ буте сохта, ба фисқу фуҷур нашавед, ки ба сурати мард ё зан монанд аст. , шабоҳати ҳар ҳайвони рӯи замин ё шабоҳати ҳар як паррандаи болдоре, ки дар ҳаво парвоз мекунад, шабоҳати ҳар чизе, ки дар замин мехазад ё шабоҳати ҳар моҳӣ дар обҳои зери замин. Ва ҳангоме ки шумо ба осмон нигариста, офтоб, моҳ ва ситораҳоро мебинед, тамоми лашкари осмон ба васваса наафтед, ки ба онҳо саҷда кунед ва он чиро, ки Худованд Худои шумо барои ҳамаи халқҳои зери осмон тақсим кардааст, парастиш кунед.

Доварон 18:31 Ва ҳайкали Микоро, ки ӯ сохта буд, дар тамоми вақти дар Шилӯ будани хонаи Худо гузоштанд.

Қавми Дон пайкараи Микоро дар хонаи Худо дар Шилӯ гузоштанд.

1. Садокати мо ба Худо набояд ҳеҷ гоҳ суст шавад.

2. Мо бояд ҳамеша дар ҳама қарорҳо ва амалҳои худ Худоро дар ҷои аввал гузорем.

1. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар хидмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат кардаанд ё худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. зиндагӣ. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Доварони 19-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 19:1-9 достони левизода ва суррияи ӯро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб як левизода аз кӯҳистони Эфроим сурриярро аз Байт-Лаҳми Яҳудо мегирад. Каниз хиёнат карда, ӯро тарк карда, ба хонаи падараш дар Байт-Лаҳм бармегардад. Пас аз чор моҳ, левизода ба хонаи падараш меравад, то ӯро бовар кунонад, ки бо ӯ баргардад.

Сархати 2: Дар Доварон 19:10-21 идома дода, дар бораи сафари левизода ва будубоши ӯ дар Ҷибъа нақл мекунад. Вақте ки онҳо якҷоя ба сӯи хонаи

левизодагон сафар мекунанд, онҳо дар Ҷибъае, ки дар шаҳре, ки банӣ-Биньёмин сокин буд, шабона таваққуф мекунанд. Ҳеҷ кас онҳоро меҳмоннавозӣ намекунад, то он даме ки пирамард аз Эфроим онҳоро ба хонаи худ даъват накунад. Аммо шабона одамони бадкирдори шаҳр хонаро иҳота карда, талаб мекунанд, ки левизодаро барои таҷовузи ҷинсӣ ба дасти онҳо супоранд.

Сархати 3: Доварони 19 бо гузориши ҷинояти даҳшатноке, ки бар зидди канизи левизода содир шудааст, ба охир мерасад. Дар Доварон 19:22-30 гуфта мешавад, ки ба ҷои таслим кардани левизодагон ба ҳавасҳои бади онҳо канизи худро мефиристад, ки баъд аз он тамоми шаб аз ҷониби ин одамон бераҳмона таҷовуз карда мешавад. Оқибат вай субҳи барвақт дар назди дари он ҷое, ки онҳо иқомат доштанд, мурд. Субҳи рӯзи дигар, вақте ки ҷасади беҷони ӯро пайдо кард, левизода онро ба дувоздаҳ пора бурида, ҳар як порчаро ба тамоми дувоздаҳ сибти Исроил фиристод, то шаҳодати ҳайратангези ин ҷинояти даҳшатовар бошад.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 19 пешниҳод мекунанд:
Левизода хиёнати худро суррия гирифта, бармегардад;
Сафари левизодагон дар Ҷибъо монд;
Ҷиноят ваҳшатнок бар зидди канизи вай ҳамла ва марги ӯ, вокуниши левизода.

Таваҷҷӯҳ ба гирифтани канизаи левизода хиёнат ва бозгашти вай;
Сафари левизодагон дар Ҷибъо монд;
Ҷиноят ваҳшатнок бар зидди канизи вай ҳамла ва марги ӯ, вокуниши левизода.

Дар ин боб ба достони левизода ва суррияи ӯ, сафари онҳо ва ҷинояти даҳшатноке, ки алайҳи каниз содир шудааст, тамаркуз мекунад. Дар Доварон 19 зикр шудааст, ки як левизода аз Эфроим сурриярро аз Байт-Лаҳм мегирад, ки дар ниҳоят хиёнат карда, ӯро тарк мекунад. Пас аз чор моҳ ӯ ба хонаи падараш меравад, то ӯро розӣ кунад, ки ҳамроҳаш баргардад.

Дар Доварони 19 давом дода, вақте ки онҳо якҷоя ба сӯи хонаи левизодагон мераванд, дар Ҷибъае, ки дар шаҳре, ки аз Биньёминиён сукунат дошт, шабона таваққуф мекунанд. Дар аввал онҳо аз меҳмондорӣ даст кашиданд, то он даме ки пирамард аз Эфроим онҳоро ба хонааш даъват кунад. Аммо дар давоми шаб одамони бадкирдори шаҳр хонаро иҳота карда, талаб мекунанд, ки левизодаро барои таҷовузи ҷинсӣ ба дасти онҳо супоранд, ки ин амали даҳшатоваре буд, ки аз фасоди онҳо бармеояд.

Доварони 19 бо нақли ҷинояти даҳшатноке, ки бар зидди канизи левизода содир шуда буд, ба охир мерасад. Ба ҷои таслим шудан ба ҳавасҳои бади онҳо, ӯ канизи худро мефиристад, ки баъд аз он тамоми шаб аз ҷониби ин одамон бераҳмона таҷовуз карда мешавад. Вай ниҳоят субҳ дар назди дари онҳо мемирад. Субҳи рӯзи дигар ҳангоми дарёфти ҷасади беҷони вай аз ин фоҷиа дар ҳайрат афтода ва ҷустуҷӯи адолат ё интиқом барои сарнавишти бераҳмонаи ӯ ҷасади ӯро ба дувоздаҳ пора мекунад ва ҳар як пораро ба тамоми дувоздаҳ сибти Исроил мефиристад, ҳамчун шаҳодати даҳшатноки ин ҷинояти нафратовар дар Ҷибъа.

Доварон 19:1 Ва дар он айём, ки дар Исроил подшоҳе набуд, як левизодае дар канори кӯҳи Эфроим сукунат дошт, ва ӯ сурриярро аз Байт-Лаҳми Яҳудо барои худ гирифт.

Дар замоне ки дар Исроил подшоҳ набуд, як левизодае аз сибти Эфроим суррияе аз Байт-Лаҳм дошт.

1. Баракати Подшоҳӣ: Таъин кардани пешвоён аз ҷониби Худо

2. Таъмини Худо дар замонҳои озмоишӣ: пайдо кардани умед дар даврони бе подшоҳӣ

1. Эфсӯсиён 1:22-23 - «Ва Ӯ ҳама чизро зери пои Ӯ гузошт ва ӯро бар ҳама чиз ба калисо дод, ки бадани Ӯст, пуррагии Ӯст, ки ҳама чизро пур мекунад».

2. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

Доварон 19:2 Ва суррияи ӯ бар зидди ӯ фоҳиша кард, ва аз ӯ ба хонаи падари худ ба Байт-Лаҳми Яҳудо рафт, ва дар он ҷо чор моҳ монд.

Суррияи марде аз Эфроим шавҳари худро тарк карда, барои чор моҳ ба хонаи падараш ба Байт-Лаҳми Яҳудо рафта буд.

1. Муҳимияти вафодорӣ ва ӯҳдадории издивоҷ.

2. Оқибатҳои зино ва роҳҳои пешгирӣ аз он.

1. Ибриён 13:4 - Издивоҷ бояд аз ҷониби ҳама эҳтиром карда шавад ва бистари издивоҷ пок нигоҳ дошта шавад, зеро Худо зинокор ва ҳама бадахлоқиро доварӣ хоҳад кард.

2. Масалҳо 6:32 - Аммо шахсе, ки зино мекунад, ақл надорад; ҳар кӣ чунин кунад, худро нобуд мекунад.

Доварон 19:3 Шавҳари вай барҳоста, аз ақиби вай рафт, то бо вай сухани нек бигӯяд ва вайро бо ғуломи худ ва якчанд хараш баргардонад; ва вайро ба хонаи падари худ овард; падари духтар ӯро дида, аз вохӯрии ӯ шод шуд.

Шавҳари духтарак аз паси ӯ рафт, то бо ӯ сухани нек кунад ва бо ӯ оштӣ кунад ва пас аз омаданаш падараш истиқбол гирифт.

1. Қувваи оштӣ: Омӯзиш аз намунаи шавҳари духтар дар Доварон 19:3

2. Истиқболи шахси бегона: эҳтиром ба падари духтар дар Доварон 19:3

1. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

2. Луқо 15:20-21 - Ва ӯ барҳоста, назди падараш омад. Аммо вақте ки ӯ ҳанӯз дуртар буд, падараш ӯро дида, раҳмаш омад ва давида давида, бар гарданаш афтод ва ӯро бӯсид.

Доварон 19:4 Ва падарарӯсаш, падари духтарак, ӯро нигоҳ дошт; ва се рӯз назди ӯ монд, ва онҳо хӯрданд ва менӯшиданд ва дар он ҷо маскан гирифтанд.

Марде ба аёдати падарарӯсаш рафта, се рӯз назди ӯ монд ва якҷоя хӯроку нӯшид.

1. Ахамияти муносибатхои оилави.

2. Шодии меҳмоннавозӣ.

1. Масалҳо 15:17 - Хӯроки наботот дар он ҷое ки муҳаббат аст, беҳтар аст аз барзагови дармонда ва нафрат бо он.

2. Румиён 12:13 - Тақсим кардан ба зарурати муқаддасон; ба мехмоннавозй дода шудааст.

Доварон 19:5 Ва дар рӯзи чорум, вақте ки онҳо субҳи барвақт бархостанд, ӯ барои рафтан бархост, ва падари духтар ба домоди худ гуфт: «Дили худро бо як луқма нон тасаллӣ деҳ». баъд ба роҳи худ равед.

Падари духтар домодашро пеш аз рафтан ташвиқ мекунад, ки ризқу рӯзӣ бигирад.

1. Нерӯи рӯҳбаландкунанда: тасаллӣ гирифтан дар рӯзии Худо

2. Қалби меҳмондорӣ: ризқи Худованд барои меҳмон

1. Румиён 12:15 - "Бо шодйкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед".

2. Ибриён 13:2 - «Дар меҳмонии бегонагон фаромӯш накунед, зеро ки ба василаи ин баъзе касон фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд».

Доварон 19:6 Ва онҳо нишаста, ҳардуро якҷоя мехӯрданд ва менӯшиданд, зеро ки падари духтарак ба он мард гуфта буд: «Лутфан, қаноат кун, ва тамоми шаб бимон, ва дилат шод бошад».

Падари духтарак он мардро даъват кард, ки тамоми шаб бимонад ва шодӣ кунад.

1: Мо даъват карда мешаванд, ки нисбат ба меҳмонони худ меҳмоннавоз ва саховатманд бошем.

2: Мо бояд қаноатманд бошем ва ба иродаи Худо барои ҳаёти худ эътимод кунем.

1: Румиён 12:12-13: Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

2: Ибриён 13: 2: Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ки ба ин васила баъзеҳо фариштаҳоро бехабарона меҳмондорӣ кардаанд.

Доварон 19:7 Ва ҳангоме ки он мард бархоста, барои рафтан бархост, падарарӯсаш ӯро ташвиқ кард ва боз дар он ҷо иқомат кард.

Марде, ки ба аёдати падарарӯсаш меомад, маҷбур шуд, ки як шаби дигар бимонад.

1. Дар ишқ мондан: қалби меҳмоннавозӣ

2. Чӣ тавр ба онҳое, ки дӯст медорем, меҳмоннавозӣ зоҳир кунем

1. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

2. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштаҳоро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

Доварон 19:8 Ва дар рӯзи панҷум ӯ субҳи барвақт бархост, то ки биравад; ва падари духтарак гуфт: «Дили худро тасаллӣ деҳ». Ва то нисфирӯзӣ монданд ва ҳардуро хӯрданд.

Дар рӯзи панҷум падари духтарак аз он мард хоҳиш кард, ки бимонад ва дилашро таскин диҳад. То нисфирӯзӣ якҷоя монданду хӯрок мехӯрданд.

1. тасаллӣ аз сарчашмаҳои ғайричашмдошт - Доварон 19:8

2. Чӣ тавр аз дигарон тасаллӣ гирифтан мумкин аст - Доварон 19:8

1. Румиён 12:15 - Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

2. 1 Таслӯникиён 5:14 - Ҳоло, эй бародарон, аз шумо, эй бародарон, насиҳат медиҳем, ки беитоатонро огоҳ кунед, заифонро тасаллӣ диҳед, нотавононро дастгирӣ кунед, нисбат ба ҳама одамон пурсабр бошед.

Доварон 19:9 Ва ҳангоме ки он мард барои рафтан бархоста, худаш бо суррияи худ ва ғуломаш, падарарӯсаш, падари духтар ба ӯ гуфтанд: «Инак, рӯз ба шом наздик мешавад. шаб: инак, рӯз ба охир мерасад, дар ин ҷо бимон, то дилат шод гардад; ва пагоҳ туро барвакт ба роҳ бибар, то ба хона равӣ.

Падарарӯси он мард ба ӯ пешниҳод кард, ки шаб бимонад, то дилаш шод шавад.

1. Қувваи гирифтани вақт барои шодӣ - Ҷудо кардани вақт барои ҷашн ва лаззат бурдан аз чизҳои хуби зиндагӣ барои солимии рӯҳонии мо муҳим аст.

2. Ҳадяи меҳмоннавозӣ - Меҳмоннавозӣ ҳадяест, ки бояд ҳам ба онҳое, ки мо мешиносем ва ҳам ба бегонагон саховатмандона дода шавад.

1. Воиз 3:12-13 - Ман медонам, ки барои онҳо чизи беҳтаре нест, ки шодӣ кунанд ва дар ҳаёти худ некӣ кунанд ва инчунин ҳар кас бихӯрад ва бинӯшад ва аз тамоми меҳнати худ баҳра барад. атои Худо.

2. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

Доварон 19:10 Аммо он мард нахост, ки он шаб бимонад, балки бархоста, равона шуд ва ба муқобили Ебус, ки Ерусалим аст, омад; ва ду хари зиндор бо ӯ буданд, суррияаш низ бо ӯ буд.

Марде ва суррияи ӯ аз хонаи худ баромада, ду хари зиндорро бо худ оварда, ба Ерусалим рафтанд.

1. Нақшаи Худо барои мо: Пайравӣ ба даъвати Худо ҳатто дар замонҳои душвор

2. Мусофирони мӯътамад: Омӯзиши субот дар сафари зиндагӣ

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Доварон 19:11 Ва ҳангоме ки онҳо дар назди Ебус буданд, рӯз хеле дур буд; ва ғулом ба оғои худ гуфт: «Илтимос, биё, ба ин шаҳри ябусиён даромада, дар он иқомат кунем».

Ғуломе аз оғои худ хоҳиш кард, ки дар шаҳри ябусиён иқомат кунад, зеро рӯз хеле дур буд.

1. Ахамияти банакшагирии пешакӣ

2. Ҳикмати паноҳҷӯӣ

1. Масалҳо 19:2 - "Ҳаваси бе дониш хуб нест, то чӣ андоза пойҳои шитобкор роҳро гум мекунанд!"

2. Ишаъё 25:4 - "Ту паноҳгоҳи мискинон, паноҳгоҳи мискинон дар тангӣ, паноҳгоҳ аз тӯфон ва соя аз гармо будӣ".

Доварон 19:12 Ва оғояш ба ӯ гуфт: «Мо дар ин ҷо ба шаҳри бегонае, ки аз банӣ-Исроил нест, нахоҳем рафт; мо ба Ҷибъо мегузарем.

Оғо аз мондан дар шаҳре, ки ба банӣ-Исроил набуд, рад кард ва ба ҷои он, ки ба Ҷибъа гузаштанро ихтиёр кард.

1. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки бо халқи Ӯ истода, Худовандро эҳтиром кунем.

2. Қарорҳои мо бояд ҳамеша Каломи Худоро роҳнамоӣ кунанд.

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 Юҳанно 4:20-21 - Агар касе гӯяд, ки ман Худоро дӯст медорам, вале аз бародари худ нафрат дорад, вай дурӯғгӯй аст. Зеро ҳар кӣ бародари худро, ки дидааст, дӯст надорад, Худоро, ки надидааст, дӯст дошта наметавонад.

Доварон 19:13 Ва ба ғуломи худ гуфт: «Биё, ба яке аз ин ҷойҳо наздик шавем, то ки тамоми шаб дар Ҷибъо ё дар Ромо иқомат кунем».

Марде ва ғуломаш дар ҷустуҷӯи ҷои иқомати шаб буданд ва дар байни Ҷибъо ва Ромо қарор доданд.

1. Дар замонҳои ноором роҳат ёфтан

2. Қувваи умед дар ҳолатҳои душвор

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 23:4 Бале, гарчанде ки аз дараи сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиҳанд.

Доварон 19:14 Ва онҳо гузашта, ба роҳи худ рафтанд; ва офтоб бар онҳо фурӯ рафт, вақте ки онҳо дар назди Ҷабъа, ки аз они Биньёмин буд, буданд.

Як гурӯҳи сайёҳон ҳангоми ғуруби офтоб аз шаҳри Ҷибъа, ки ба Биньёмин тааллуқ дошт, гузаштанд.

1. Вақти Худо: Истифодаи бештари рӯзи мо

2. Зиндагӣ дар ҷомеа: Фаҳмидани мавқеи мо дар ҷаҳон

1. Қӯлассиён 4:5 - Бо онҳое, ки дар берунанд, бо хирад рафтор кунед ва вақтро сарфа кунед.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва пурсабрӣ ба якдигар дар муҳаббат; Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Доварон 19:15 Ва онҳо ба он ҷо равона шуданд, то ки ба Ҷибъо дохил шаванд ва иқомат кунанд; ва ҳангоме ки ба он дохил шуд, вайро дар кӯчаи шаҳр шинонд, зеро касе набуд, ки онҳоро ба хонаи худ бурда, барои маскан гирифта бошад.

Як левизода бо суррияи ӯ сафар карда, дар Ҷибъо истод, аммо касе ба онҳо ҷои зист пешниҳод накард.

1. Рӯзеи Худо дар вақти ниёз

2. Меҳмоннавозӣ дар Китоби Муқаддас

1. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамхории худро ба Ӯ вогузоред; зеро ки вай дар хакки шумо гамхорй мекунад.

2. Румиён 12:13 - Тақсим кардан ба зарурати муқаддасон; ба мехмоннавозй дода шудааст.

Доварон 19:16 Ва инак, пирамард аз кораш бегоҳ аз саҳро омад, ки он ҳам аз кӯҳи Эфроим буд; ва ӯ дар Ҷибъо сукунат дошт, вале одамони он ҷо Биньёмин буданд.

Дар охири рӯз пирамард аз кӯҳи Эфроим ба Ҷибъо омад, ва мардуми шаҳр аз сибти Биньёмин буданд.

1. Қудрати мусофир будан: чӣ гуна мо бо дигарон муносибат мекунем

2. Сафари зиндагӣ: Омӯзиш аз таҷрибаи мо

1. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро бо ин кор баъзеҳо фариштаҳоро меҳмоннавозӣ кардаанд, ки худашон надонистаанд.

2. Румиён 12:13 - Бо одамони ниёзманди Худованд мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед.

Доварон 19:17 Ва чашмонашро боло карда, дар кӯчаи шаҳр марди роҳгузарро дид, ва пирамард гуфт: «Куҷо меравӣ? ва аз куҷо омадӣ?

Пирамард дар кӯчаи шаҳр бо марди роҳгузаре вохӯрда, аз ӯ пурсид, ки куҷо мераваду аз куҷо омад.

1. Қувваи сӯҳбат: Чӣ тавр мо метавонем тавассути савол додан ба дигарон таъсир расонем

2. Саховатмандона зиндагӣ кардан: Чӣ тавр мо метавонем бо меҳрубонӣ ба дигарон муҳаббат зоҳир кунем

1. Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек

2. Ғалотиён 6:10 - Ба ҳама одамон некӣ кардан

Доварон 19:18 Ва ба вай гуфт: «Мо аз Байт-Лаҳми Яҳудо ба тарафи кӯҳи Эфроим мегузарем; Ман аз он ҷо ҳастам; ва ба Байт-Лаҳми Яҳудо рафтам, вале ҳоло ба хонаи Худованд меравам; ва касе нест, ки маро ба хона қабул кунад.

Марде, ки аз Байт-Лаҳми Яҳудо ба тарафи кӯҳи Эфроим сафар мекунад, ба хонаи касе қабул карда намешавад.

1. Аҳамияти меҳмоннавозӣ ва истиқболи бегонагон.

2. Чаро мо набояд бехатарии хонаҳои худро ба назар гирем.

1. Ибриён 13:2 - «Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ки ба василаи он баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд».

2. Румиён 12:13 - «Ба эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед».

Доварон 19:19 Аммо барои харони мо хам кох ва хам хошок мавчуд аст; ва барои ман ва канизи ту ва барои ҷавоне, ки бо бандагонат аст, нону май низ ҳаст; ҳеҷ чиз ҳоҷат нест.

Левизода ва суррияи ӯ дар хонаи пире дар Ҷибъо меҳмондорӣ мекунанд ва онҳоро бо хӯрок ва нӯшокӣ таъмин мекунанд.

1. Худо мӯъминонро ба ризқ ва меҳмондорӣ подош медиҳад.

2. Меҳмоннавозї нишонаи вафодории ҳаќиќї аст.

1. Ибриён 13:2 - Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки инро надонистаанд.

2. Матто 25:35 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман чизе нӯшидед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед.

Доварон 19:20 Ва пирамард гуфт: «Салом бар ту бод! ҳарчанд бигзор тамоми хоҳишҳои ту бар ман вогузор; танҳо хобгоҳ на дар кӯча.

Пирамард ба як левизода ва канизи ӯ меҳмондорӣ карда, пешниҳод кард, ки тамоми ниёзҳои онҳоро ҳал кунанд ва хоҳиш кард, ки дар кӯча намонанд.

1. Муҳимияти меҳмоннавозӣ - омӯхтани меҳмоннавозӣ, ки дар Доварон 19:20 нишон дода шудааст ва чӣ гуна онро ба ҳаёти имрӯзаи мо татбиқ кардан мумкин аст.

2. Садоқати Худо - Мумкин аст, ки чӣ тавр Худо моро дар ҳолати мӯҳтоҷӣ таъмин мекунад, тавре ки дар Доварон 19:20 мисол оварда шудааст.

1. Румиён 12:13 - Бо одамони ниёзманди Худованд мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед.

2. Матто 10:40-42 - Ҳар кӣ шуморо қабул кунад, Маро қабул мекунад ва ҳар кӣ Маро қабул кунад, Фиристандаи Маро қабул мекунад.

Доварон 19:21 Пас, ӯро ба хонаи худ овард ва ба харон ҳомила дод; ва онҳо пойҳои худро шуста, мехӯрданд ва менӯшиданд.

Левизода ба пирамард меҳмоннавозӣ карда, ӯро ба хонааш овард ва хӯроку нӯшокӣ дод.

1: Мо бояд ба бегонагон дар мӯҳтоҷ меҳмоннавозӣ зоҳир кунем, мисли левизода.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ҳатто дар шароити душвор ба дигарон кӯмак кунем.

1: Румиён 12:13 - Бо халқи Худованд, ки мӯҳтоҷанд, мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед.

2: Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштаҳоро бехабарона меҳмондорӣ кардаанд.

Доварон 19:22 Ва ҳангоме ки онҳо дилҳои худро шод мекарданд, инак, мардони шаҳр, ки чанд нафар писарони иблис, хонаро иҳота карда, дарро зада, ба соҳиби хона, пирамард сухан мегуфтанд. «Он шахсеро, ки ба хонаи худ омада буд, биёред, то ки Ӯро бидонем».

Гурӯҳе аз мардони шаҳр ба хонаи як пирамард омада, талаб карданд, ки марде, ки дар он ҷо меистод, берун оварда шавад, то ӯро "шиносанд".

1. Қувваи фишори ҳамсолон

2. Зиндагии одил дар муҳити бад

1. Масалҳо 13:20 - «Ҳар кӣ бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, вале рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид».

2. 1 ба Қӯринтиён 5:9-11 - "Ман дар номаи худ ба шумо навиштаам, ки бо одамони бадахлоқӣ муошират накунед, на ин ки маънои бадахлоқии ин ҷаҳон, тамаъкорон ва қаллобон ё бутпарастон, аз он вақт инҷониб ба шумо лозим аст. ки аз дунё биравам.Вале акнун ман ба шумо менависам, ки бо касе, ки номи бародарро дорад, муошират накунед, агар вай ба зино ва тамаъкор, ё бутпараст, бадгӯй, майхӯр ё қаллобӣ бошад, ҳатто нахӯред. бо чунин кас».

Доварон 19:23 Ва он мард, ки соҳиби хона буд, назди онҳо баромада, гуфт: «Не, эй бародаронам! вакте ки ин одам ба хонаи ман омадааст, ин беақлӣ накунед.

Гузаргоҳ Соҳиби хона аз ду мард хоҳиш кард, ки ҳангоми ба хонааш меҳмон даромада, ба зӯроварӣ даст назананд.

1. Аҳамияти меҳмоннавозӣ ва ҳифзи меҳмонон

2. Дӯст доштани ҳамсоягон ва даст ба бадӣ накардан

1. Румиён 12:13 - Бо одамони ниёзманди Худо мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед.

2. Матто 7:12 - Пас, он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон.

Доварон 19:24 Инак, духтари ман каниз ва суррияи вай аст; Ҳоло онҳоро берун хоҳам овард, ва шумо онҳоро фурӯтан хоҳам кард, ва бо онҳо он чи ба назари шумо писанд ояд, бикунед;

Як левизода духтари бокира ва суррияи худро пешниҳод мекунад, ки барои муҳофизат кардани марде, ки ба меҳмонӣ меояд, таҳқир ва таҳқир кунанд.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ гуна фидокории як шахс рӯзро наҷот дод

2. Фарқи байни дуруст ва нодуруст: интихоби душвор бо сабабҳои дуруст

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед.

Доварон 19:25 Аммо одамон ба гапи вай гӯш надоданд, ва он мард суррияи худро гирифта, назди онҳо берун овард; ва онҳо ӯро мешинохтанд ва тамоми шаб то саҳар ӯро дашном доданд ва чун рӯз баҳор шуд, ӯро раҳо карданд.

Марде ба гапи баъзе одамон гӯш надода, канизи худро гирифта ба онҳо пешкаш кард. Тамоми шаб то саҳар ӯро дашном дода, баъд раҳо карданд.

1. Қувваи гӯш кардан: Чаро мо бояд дигаронро бишнавем

2. Оқибатҳои нодида гирифтани садои ақл

1. Яъқуб 1:19 - «Дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошед».

2. Масалҳо 18:13 - "Касе ки пеш аз шунидан ҷавоб медиҳад, ин аст аблаҳӣ ва расвоии вай".

Доварон 19:26 Он гоҳ зан саҳарии рӯз омада, назди дари хонаи он мард, ки оғояш буд, афтод, то равшан шуд.

Субҳи барвақт зане ба хонае, ки оғояш истиқомат дошт, омада, то равшан шудани ҳаво дар назди дар интизор шуд.

1. Қувваи истодагарӣ: Тадқиқоти зан дар доварон 19

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ҷойҳои ғайричашмдошт: Таҳлили доварон 19

1. Луқо 11:5-8 - Масал дар бораи дӯсти устувор

2. Хуруҷ 14:13-14 - Ваъдаи Мусо дар бораи наҷоти исроилиён дар муқобили мусибат

Доварон 19:27 Ва оғои вай саҳар бархоста, дарҳои хонаро кушода, барои рафтани худ берун рафт; ва инак, зан суррияш дар назди дари хона афтода буд ва дастҳояш дар остона буданд.

Марде канизи худро дар назди дари хонааш афтода ва беҷон пайдо мекунад.

1. Фоҷиаи зани афтода - А дар бораи оқибатҳои гуноҳ ва зарурати тавба.

2. Сахтии дил - А дар бораи хатари дили сангдил ва ниёз ба раҳму шафқат.

1. Эфсӯсиён 6:12 - Зеро мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард.

Доварон 19:28 Ба вай гуфт: «Бархез ва биравем». Аммо касе посух надод. Он гоҳ он мард вайро ба хар бардошт, ва он мард бархоста, ӯро ба ҷои худ бурд.

Марде аз зан хоҳиш кард, ки бо ӯ биравад, аммо зан ҷавоб надод. Пас аз он вайро ба хар бурд ва ба ҷои худ баргашт.

1. Аҳамияти амал дар имон.

2. Такя ба Худо ҳангоми қабули қарорҳои душвор.

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардиш кунед, бо он рафтор кунед".

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ бигир ва аз ман биомӯз; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Доварон 19:29 Ва ҳангоме ки ӯ ба хонаи худ омад, корд гирифт, ва суррияи худро дастгир кард, ва вайро бо устухонҳояш ба дувоздаҳ пора тақсим карда, ба тамоми ҳудуди Исроил фиристод.

Левизода суррияи худро ба хонаи худ дар Ҷибъо мебарад ва дар ҳолати хашм ӯро бо корд мекушад ва ҷасади ӯро ба дувоздаҳ пора тақсим карда, ба тамоми соҳилҳои Исроил мефиристад.

1. Хатарҳои хашми беназорат ва чӣ гуна онро идора кардан мумкин аст

2. Қувваи оштӣ ва чӣ гуна он метавонад ихтилофро бартараф кунад

1. Масалҳо 16:32 - Касе, ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавоно аст, ва касе ки рӯҳи худро идора мекунад, аз он касе, ки шаҳрро мегирад.

2. Матто 5:23-24 - Пас, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадяи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ гузоред. Аввал бирав ва бо онҳо оштӣ шав; пас биёед ва тухфаи худро пешкаш кунед.

Доварон 19:30 Ва ҳама диданд, ки мегуфтанд: «Аз рӯзе ки банӣ-Исроил аз замини Миср берун омаданд, то имрӯз ҳеҷ коре карда нашудааст ва дида нашудааст; , ва фикри худро баён кунед.

Халки Исроил шохиди тачовузи чунон шадиде гардид, ки аз замони тарки Миср ин гуна тачовуз дида нашуда буд. Онҳо мардумро даъват карданд, ки дар ин бора андеша кунанд ва андешаи худро баён кунанд.

1. Қувваи шафқат: Фаҳмидани вазнинии зӯроварӣ ва омӯхтани раҳмдилӣ.

2. Таъсири амалҳои мо: Дарк кардани оқибатҳои рафтори мо ва зарурати огоҳ будан.

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2. Яъқуб 3:13-18 - "Дар миёни шумо кист хирадманд ва хирад? Бигзор вай бо рафтори нек нишон диҳад, ки аъмоли ӯ дар фурӯтании ҳикмат анҷом дода мешавад".

Доварони 20-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 20:1-11 вокуниши исроилиёнро ба ҷиноят, ки бар зидди суррияи левизода содир шудааст, муаррифӣ мекунад. Дар ин боб, ҳамаи исроилиён ҳамчун як ҷомеаи муттаҳид дар Миспа ҷамъ мешаванд, то дар бораи ҷинояти даҳшатоваре, ки дар Ҷибъа рӯй дод, муҳокима ва чора андешанд. Левизода тафсилоти ҳодисаи рӯйдодаро нақл мекунад ва онҳо қасами ботантана медиҳанд, ки то ҳукми адолат ба хонаҳояшон барнагарданд.

Сархати 2: Дар Доварон 20:12-28 идома дода, он ҷамъшавии лашкарро бар зидди Бинёмин нақл мекунад. Банӣ-Исроил ба тамоми сибти Биньёмин қосидон фиристода, талаб мекунанд, ки масъулони ҷинояти дар Ҷибъа содиршударо таслим кунанд. Аммо, ба ҷои итоат кардан, Биньёминҳо рад мекунанд ва ба ҷанг омода мешаванд. Бақияи Исроил лашкари бузурге, ки аз чорсад ҳазор ҷанговар иборат аст, ҷамъ карда, ба Бинёмин муқобилат мекунанд.

Параграфи 3: Доварони 20 бо ҳисобот ба охир мерасад, ки дар он Бинёмин дар аввал бартарӣ ба даст меорад, аммо дар ниҳоят аз ҷониби Исроил мағлуб

мешавад. Дар Доварон 20: 29-48 зикр шудааст, ки дар давоми набардҳои байни Исроил ва Бинёмин, қуввaҳои Бинёмин дар аввал бо талафоти вазнин ба Исроил бартарӣ пайдо мекунанд. Бо вуҷуди ин, Худо стратегияи Исроилро роҳнамоӣ мекунад ва онҳоро водор мекунад, ки тактикаи худро мутобиқ кунанд, ки дар ниҳоят ба ғалабаи қатъӣ бар Бинёмин оварда мерасонад. Дар ин задухӯрдҳо аз ҳарду ҷониб ҳазорон нафар кушта шудаанд.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 20 пешниҳод мекунанд:
Вокуниши исроилиён ба ҷамъшавии ҷиноятқорӣ дар Миспа;
Ҷамъоварии артиш бар зидди рад кардани Бинёмин ва омодагӣ ба ҷанг;
Бенямин дар аввал бартарӣ ба даст овард, аммо аз ҷониби Исроил мағлуб шуд.

Таваҷҷӯҳ ба:
Вокуниши исроилиён ба ҷамъшавии ҷиноятқорӣ дар Миспа;
Ҷамъоварии артиш бар зидди рад кардани Бинёмин ва омодагӣ ба ҷанг;
Бенямин дар аввал бартарӣ ба даст овард, аммо аз ҷониби Исроил мағлуб шуд.

Дар ин боб ба вокуниши исроилиён ба ҷинояти зидди канизи левизода, ҷамъ омадани онҳо ҳамчун як ҷамоати муттаҳид ва муноқишаи минбаъда бо сибти Биньёмин нигаронида шудааст. Дар Доварони 20 зикр шудааст, ки ҳамаи исроилиён дар Миспа ҷамъ мешаванд, то ки ҷинояти даҳшатоваре, ки дар Ҷибъа рӯй дод, муҳокима кунанд ва адолатро ҷустуҷӯ кунанд. Левизода тафсилоти ҳодисаро нақл мекунад ва онҳо қасами ботантана медиҳанд, ки то пайдо шудани адолат ба хонаҳояшон барнагарданд.

Дар Доварони 20 идома дода, ба тамоми Бинёмин қосидон фиристода мешаванд, ки аз онҳо талаб мекунанд, ки масъулони ҷиноятро супоранд. Аммо, ба ҷои он ки ин талаби адолатро иҷро кунад, Бинёмин рад мекунад ва ба ҷанги зидди исроилиёни худ омода мешавад. Дар ҷавоб, лашкари бузурге, ки аз чорсад ҳазор ҷанговар иборат аст, аз боқимондаи Исроил барои муқобила бо Бинёмин ҷамъ мешаванд.

Доварони 20 бо ҳисоботе, ки дар он ҷанг байни Исроил ва Бинёмин сар мезанад, ба охир мерасад. Дар аввал, Бинёмин тавассути расонидани талафоти вазнин ба Исроил бартарӣ ба даст меорад. Бо вуҷуди ин, тавассути роҳнамоии илоҳӣ ва мутобиқсозии стратегӣ, ки аз ҷониби Худо худи Исроил сарварӣ мекунад, дар ниҳоят ҷараёни ҷангро ба нафъи онҳо табдил медиҳад ва бо вуҷуди талафоти назаррас аз ҳарду ҷониб дар ин задухӯрдҳо бар Бинёмин ғалабаи қатъӣ ба даст меорад.

Доварон 20:1 Ва тамоми банӣ-Исроил берун рафтанд, ва ҷамоат мисли як одам, аз Дон то Беэр-Шобаъ, бо замини Ҷилъод, назди Худованд дар Мисфо ҷамъ омаданд.

Банӣ-Исроил чун як одам назди Худованд дар Мисфо ҷамъ шуданд.

1: Ба Худованд таваккал кунед ва дар ягонагӣ ҷамъ шавед

2: таваккал ба Худованд ва дар ризо будан

1: Эфсӯсиён 4:2-3 - "бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед, ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред".

2: Забур 133: 1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!"

Доварон 20:2 Ва сардори тамоми қавм, ҳатто аз тамоми сибтҳои Исроил, дар калисои қавми Худо, ки чорсад ҳазор пиёда, ки шамшер мекашиданд, ҳозир шуданд.

Дар Доварон 20:2, сардорони тамоми сибтҳои Исроил дар ҷамоати қавми Худо бо чорсад ҳазор пиёда шамшер мекашиданд.

1. Қувваи ягонагӣ дар Бадани Масеҳ

2. Итоати содиқона ба иродаи Худо

1. Эфсӯсиён 4:3-4 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доред.

4. 1 Подшоҳон 15:22 - Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли итоат кардан ба овози Худованд хеле лаззат мебарад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

Доварон 20:3 (Акнун банӣ-Биньёмин шуниданд, ки банӣ-Исроил ба Мисфо рафтаанд.) Ва банӣ-Исроил гуфтанд: «Ба мо бигӯед, ки ин бадӣ чӣ гуна буд?

Банӣ-Исроил аз банӣ-Бинёмин талаб мекунанд, ки бадиеро, ки содир кардаанд, баён кунанд.

1: Худо адолат ва инсофро мехоҳад ва мо бояд ба намунаи Ӯ пайравӣ намуда, ба хатогиҳои дигарон бифаҳмем ва барои ҳалли якҷоя кӯшиш кунем.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки бо дигарон тавре муносибат кунем, ки бо мо мехоҳем, ки бо мо муносибат кунанд, фурӯтан бошем ва барои фаҳмидани ҳамдигар кушода бошем, то ба созиш бирасем.

1: Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кунед, меҳрубониро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

2: Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед. Бар якдигар сабр кунед ва якдигарро бибахшед, агар касе аз шумо аз касе ранҷе дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад.

Доварон 20:4 Ва левизода, ки шавҳари зани кушташуда буд, ҷавоб дода, гуфт: «Ман ва суррияи худ барои иқомат кардан ба Ҷибъаи Биньёмин омадаем».

Левизода ва суррияи ӯ ба шаҳри Биньёминии Ҷибъа барои хобгоҳ меоянд.

1. Маънои меҳмондорӣ: Чӣ гуна мо бо бегонагон муомила мекунем

2. Амалҳои мо ба дигарон чӣ гуна таъсир мерасонанд: Оқибатҳои беэътиноӣ

1. Луқо 6:31 (Ва чӣ тавре ки мехоҳед, ки одамон бо шумо кунанд, шумо низ ба онҳо ҳамон тавр кунед.)

2. Румиён 12:17-18 (17 Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Дар назари ҳама чизҳои поквиҷдонро таъмин кунед. 18Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед.)

Доварон 20:5 Ва мардуми Ҷибъо бар зидди ман қиём карданд ва шаб хонаро бар ман иҳота карданд ва гумон карданд, ки маро бикушанд; ва суррияи маро маҷбур карданд, ки мурдааст.

Мардони Ҷибъо ба сухангӯ ҳамла карда, кӯшиш карданд, ки ӯро бикушанд, ва суррияи ӯро таҷовуз карданд, ки дар натиҷа вай кушта шуд.

1. Хатарҳои бадии санҷиданашуда

2. Нерӯи покӣ ва адолат

1. Румиён 13:12-14 - Шаб дур аст, рӯз наздик аст: Пас биёед корҳои зулмотро тарк кунем ва зиреҳи нурро дар бар кунем.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Доварон 20:6 Ва суррияи худро гирифта, пора-пора кардам, ва ба тамоми сарзамини мероси Исроил фиристодам, зеро ки онҳо дар Исроил фаҳшо ва беақлӣ кардаанд.

Ин порча воқеаеро дар китоби Доварон тасвир мекунад, ки дар он марде аз мардони исроилӣ интиқом гирифта, суррияи худро пора-пора карда, ба тамоми замин фиристод.

1. Хатарҳои хашми беназорат: омӯзиши Доварон 20:6

2. Интиқом аз они мо нест: Мулоҳиза дар Китоби Муқаддас дар бораи адолат

1. Масалҳо 15:18 - Одами оташин низоъро бармеангезад, аммо касе ки дар хашм оҳиста ҷанҷолро хомӯш мекунад.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

Доварон 20:7 Инак, ҳамаи шумо писарони Исроил ҳастед; дар ин ҷо маслиҳат ва маслиҳати худро диҳед.

Исроилиён аз якдигар маслиҳат мепурсиданд, ки чӣ тавр дар вазъияти душвор рафтор кардан лозим аст.

1. Масалҳо 12:15 Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Масалҳо 15:22 Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

1. Масалҳо 11:14 Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад; аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ вуҷуд дорад.

2. Масалҳо 15:22 Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

Доварон 20:8 Ва тамоми мардум чун як одам бархоста, гуфтанд: «Ҳеҷ яки мо ба хаймаи ӯ намеравем ва ҳеҷ яке аз мо ба хонаи худ намеравем».

Тамоми ҷамъомади Исроил якдилона розӣ шуд, ки то ҳалли ҷинояти Бинёмин ба хонаҳояшон барнагарданд.

1. Ягонагӣ дар муқобили душвориҳо - Чӣ тавр мардуми Исроил бо вуҷуди ихтилофҳояшон якҷоя кор мекарданд.

2. Муқовимат ба васвасаҳо - Муҳимияти содиқ мондан ба эътиқоди худ.

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

Доварон 20:9 Аммо акнун он коре ки мо барои Ҷибъо хоҳем кард; мо ба муқобили он мебароем;

Исроилиён тасмим гирифтанд, ки қуръа партофта, муайян кунанд, ки кадом сибт ба муқобили шаҳри Ҷибъа мебарояд.

1. Ҳукмронии Худо дар қабули қарор

2. Қувваи ваҳдат

1. Масалҳо 16:33 - "Қуръа ба оғӯш партофта мешавад, аммо ҳар як қарори он аз ҷониби Худованд аст".

2. Румиён 12:4-5 - «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем. "

Доварон 20:10 Ва мо дар тамоми сибтҳои Исроил даҳ нафар аз сад нафар ва аз сад ҳазор ва ҳазор нафар аз даҳ ҳазор нафар мегирем, то ки барои мардум хӯрок биёранд, то ки онҳо дар вақти омаданашон бикунанд. ба Ҷабъаи Биньёмин, бар тибқи тамоми аблаҳоне ки дар Исроил содир кардаанд.

Исроилиён нақша доранд, ки аз ҳар як қабилаашон 10 нафарро интихоб кунанд, то ба Ҷибъаи Биньёмин лавозимот биёранд, то бо аблаҳие, ки дар Исроил содир кардаанд, мубориза баранд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна кор кардан пирӯзӣ меорад

2. Арзиши адолат: риояи меъёрҳои Худо дар ҳар коре, ки мо мекунем

1. Эфсӯсиён 4:3 - Ҳама саъю кӯшиш барои нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳ дар риштаи сулҳ

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст

Доварон 20:11 Ҳамин тавр, тамоми мардони Исроил бар зидди шаҳр ҷамъ шуда, ҳамчун як одам муттаҳид шуданд.

Мардони Исроил муттаҳид шуда, дар як гурӯҳ ҷамъ омаданд, то бар зидди шаҳре ҷанг кунанд.

1. Халқи Худо муттаҳид мешаванд, то дар душвориҳо ғолиб оянд.

2. Қувваи ягонагии халқи Худо.

1. Забур 133: 1-3 "Инак, чӣ гуна хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Он мисли равғани қиматбаҳо бар сар, бар риш ва бар риши Ҳорун мерезад ва бар гиребон мерезад. Он мисли шабнами Ҳермӯн аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст: ҳаёти ҷовидонӣ».

2. Эфсӯсиён 4:1-3 «Бинобар ин, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва дар байни якдигар сабр кунед, рафтор кунед. муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

Доварон 20:12 Ва сибтҳои Исроил одамонро ба тамоми сибти Биньёмин фиристода, гуфтанд: «Ин чӣ бадӣ аст, ки дар миёни шумост?

Қабилаҳои Исроил аз сибти Биньёмин талаб карданд, ки бадӣ карда буданд.

1. Зарурати масъулиятшиносӣ дар ҷомеа

2. Имтиҳони худ ва амалҳои мо

1. Воиз 12:14 - Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек ва хоҳ бад ба доварӣ хоҳад овард.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Доварон 20:13 Пас, алҳол ба мо мардони банӣ-Иблиалро, ки дар Ҷибъа ҳастанд, раҳонидем, то ки онҳоро бикушем ва бадро аз Исроил дур кунем. Аммо банӣ-Биньёмин ба овози бародарони худ, яъне банӣ-Исроил гӯш надоданд:

Банӣ-Исроил аз биньёминиён хоҳиш карданд, ки бадкирдорони Ҷибъаро таслим кунанд, то ки онҳоро ба қатл расонанд ва бадро аз Исроил дур кунанд, вале онҳо итоат карданро рад карданд.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани зарурати дур кардани бадӣ аз ҳаёти мо

2. Қувваи итоаткорӣ: Чаро риояи аҳкоми Худо муҳим аст?

1. Такрори Шариат 13:12-18 - Оқибатҳои рад кардани аҳкоми Худо.

2. Воиз 8:11 - Муҳимияти хирадманд будан ва фаҳмидани кори дуруст.

Доварон 20:14 Аммо банӣ-Биньёмин аз шаҳрҳо ба Ҷибъа ҷамъ шуданд, то ки ба ҷанги зидди банӣ-Исроил бираванд.

Банӣ-Биньёмин дар Ҷибъа ҷамъ омаданд, то ки бо банӣ-Исроил дар ҷанг рӯ ба рӯ шаванд.

1. Бартараф кардани низоъ тавассути бахшиш ва оштӣ

2. Эҳтироми тафовут ва таҷлили ваҳдат

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳишмандам, ки сазовори даъвате, ки шумо ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар рафтор кунед. кушиш мекунанд, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доранд».

2. Қӯлассиён 3:12-13 - «Бинобар ин, чун баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуб, марҳамат, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсабрӣ зоҳир намоед; ба якдигар сабр кунед ва якдигарро бахшед, агар касе шикоят дошта бошад. бар зидди дигаре; чунон ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ бояд амал кунед».

Доварон 20:15 Ва банӣ-Биньёмин дар он вақт аз шаҳрҳо бисту шаш ҳазор мардони шамшеркаш, ба ғайр аз сокинони Ҷабъа, ки ҳафтсад нафар баргузида буданд, шуморида шуданд.

Банӣ-Биньёмин 26 000 нафар мардони шамшербозӣ ва илова бар 700 марди баргузида аз шаҳри Ҷибъа ҳисоб карда шуданд.

1. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз андоза ва шумораашон, барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

2. Худо метавонад хурдтарин чизҳоро истифода барад, то фарқияти калон ба амал орад.

1. 1 Қӯринтиён 1:27-29 - Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то доноонро шарманда кунанд; Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то тавононро шарманда кунад. Ӯ пастии ин ҷаҳон ва чизҳои нафратовар ва чизҳоеро баргузид, ки чизҳои ҳастиро барбод надиҳанд, то ки ҳеҷ кас дар назди Ӯ фахр накунад.

2. Матто 17:20 - Ӯ ҷавоб дод: «Азбаски шумо имони хеле кам доред». Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, метавонед ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, он ҷо ҳаракат мекунад". Ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

Доварон 20:16 Дар миёни ҳамаи ин қавм ҳафтсад нафари баргузидаи чапдаст буданд; ҳар кас метавонист дар як паҳнои мӯй санг занад ва аз даст надиҳад.

700 нафар чапдастони Исроил тавонистанд, ки ба ҳадафи хеле хурд санг зананд.

1. Қувваи дақиқ: Омӯзиши дақиқ будан дар истеъдоди мо

2. Ошкор кардани қобилиятҳои ниҳон: қувватҳои ғайричашмдошти халқи Худо

1. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

2. 2 Қӯринтиён 10:12 - Мо ҷуръат намекунем, ки худро бо баъзе шахсоне, ки худро таъриф мекунанд, гурӯҳбандӣ кунем ё муқоиса кунем. Ба ҷои ин, мо худро бо беҳтаринаш муқоиса хоҳем кард.

Доварон 20:17 Ва мардони исроилӣ, ба ғайр аз Биньёмин, чорсад ҳазор мардони шамшердор шумориданд; ҳамаи инҳо мардони ҷангӣ буданд.

Мардони Исроил, ба истиснои Биньёмин, чорсад ҳазор нафар буданд, ки ҳама ҷанговар буданд.

1. Қудрати ваҳдат: Чӣ гуна қувват дар истодан бо ҳам аст.

2. Аҳамияти далерӣ: Чӣ гуна далерӣ метавонад моро дар рӯзҳои душвор гузаронад.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Доварон 20:18 Ва банӣ-Исроил бархоста, ба хонаи Худо баромаданд, ва аз Худо маслиҳат пурсида, гуфтанд: «Кист аз мо аввал ба ҷанг бар зидди банӣ-Биньёмин мебарояд? Ва Худованд гуфт: «Аввал Яҳудо хоҳад рафт».

Банӣ-Исроил ба хонаи Худо рафтанд, то аз Худо роҳнамоӣ пурсанд, то муайян кунад, ки кӣ аввал бар зидди банӣ-Биньёмин ба ҷанг барояд ва Худо ҷавоб дод, ки Яҳудо бояд аввал биравад.

1. Қувваи Дуъо: Ҳидоят аз Худо талаб кардан

2. Қувваи ваҳдат: ҳамкорӣ барои як ҳадаф

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2. Аъмол 4:31 - Ва ҳангоме ки онҳо дуо карданд, маконе ки дар он ҷамъ омада буданд, ба ларза афтид ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва каломи Худоро далерона гуфтанро давом доданд.

Доварон 20:19 Ва банӣ-Исроил субҳ бархоста, дар муқобили Ҷибъа ӯрду заданд.

Исроилиён саҳар берун аз Ҷибъа ӯрду заданд.

1. Дар ҳама гуна вазъият барои Худо зиндагӣ кардан - Ба намунаи Худо дар Доварон 20:19 нигоҳ карда, мо метавонем сарфи назар аз вазъиятҳои душвор истодагарӣ карданро ёд гирем ва ба Худо таваккал кунем.

2. Қувваи ягонагӣ - Доварон 20:19 нишон медиҳад, ки исроилиён то чӣ андоза муттаҳид буданд ва чӣ гуна қудрати як халқи муттаҳид метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Доварон 20:20 Ва мардони Исроил ба ҷанг бар зидди Биньёмин баромаданд; ва мардони Исроил саф кашиданд, то ки дар Ҷибъа бо онҳо биҷанганд.

Исроилиён ба ҷанги зидди Биньёмин дар Ҷибъа баромаданд.

1. «Қувваи ваҳдат»

2. «Бартараф кардани тарс дар муқобили низоъ».

1. Эфсӯсиён 6:13-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед муқобили нақшаҳои иблис истода бошед.

2. Масалҳо 16:32 - Касе, ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавонотар аст, ва касе ки рӯҳи худро идора мекунад, аз он касе, ки шаҳрро мегирад.

Доварон 20:21 Ва банӣ-Биньёмин аз Ҷабъа берун омада, дар он рӯз бисту ду ҳазор нафар аз банӣ-Исроилро ба хок пора-пора карданд.

Банӣ-Бинёмин ба исроилиён ҳамла карда, 22 000 нафарро куштанд.

1. Қудрати Худо дар заъфи мо комил аст

2. Зарурати ягонагӣ дар муносибатҳои мо

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

Доварон 20:22 Ва қавми исроилиён худро рӯҳбаланд карда, дар ҳамон ҷое ки дар рӯзи аввал саф кашида буданд, боз саф ороста, ҷанг карданд.

Мардони Исроил дар ҳамон ҷое, ки як рӯз пеш ҷанг карда буданд, ҷамъ шуда, ба ҷанг омода шуданд.

1.Худованд моро ба гирдиҳамоӣ ва сабр дар баробари мусибат даъват мекунад.

2. Барои мубориза бо набардҳои рӯҳонии худ мо бояд ба қувваи Худо такя кунем.

1. Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Доварон 20:23 Ва банӣ-Исроил баромада, ба ҳузури Худованд то бегоҳ гиря карданд ва аз Худованд маслиҳат пурсида, гуфтанд: «Оё боз ба ҷанг бар зидди банӣ-Биньёмин бародарам биравам? Ва Худованд гуфт: «Бирав». бар зидди ӯ.)

Банӣ-Исроил ҳидояти Худовандро меҷустанд, ки оё бар зидди Биньёмин ҷанг кунанд ё не.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи маслиҳати Худо дар қарорҳои душвор.

2. Қувваи дуо барои наздик кардани мо ба Худо.

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Забур 27:14 - "Интизори Худованд бош; қавӣ бош, ва дилат далер бош; мунтазири Худованд бош!"

Доварон 20:24 Ва дар рӯзи дуюм банӣ-Исроил ба банӣ-Биньёмин наздик омаданд.

Банӣ-Исроил дар рӯзи дуюм ба ҷанг бар зидди Биньёмин тайёрӣ диданд.

1. Худо дар ҳар ҷанг бо мост.

2. Бартараф кардани ихтилофҳо тавассути имон.

1. Такрори Шариат 31:6-8 Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Румиён 8:31 Пас, ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Доварон 20:25 Ва Биньёмин дар рӯзи дуюм аз Ҷибъо ба муқобили онҳо баромаданд, ва боз ҳаждаҳ ҳазор нафар аз банӣ-Исроилро ба хок торумор карданд; хамаи ин шамшерро кашиданд.

Дар рӯзи дуюми ҷанг Биньёмин 18 000 мардони Исроилро несту нобуд кард.

1. Қувваи имон: чӣ гуна садоқат ба Худо метавонад ба пирӯзӣ расонад

2. Арзиши ҷанг: Баррасии нархи низоъ

1. Румиён 8:31: Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Юҳанно 15:13: Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад, ки касе ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

Доварон 20:26 Ва тамоми банӣ-Исроил ва тамоми қавм баромада, ба хонаи Худо омаданд, ва гиря карданд ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд нишастанд, ва он рӯз то шом рӯза гирифтанд, ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва осоиштагӣ оварданд. қурбонӣ ба ҳузури Худованд.

Банӣ-Исроил дар хонаи Худо ҷамъ шуданд, то мотам гиранд, рӯза гиранд ва барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва саломатӣ тақдим кунанд.

1. Қувваи ибодати дастаҷамъона

2. Зебоии зиндагии қурбонӣ

1. Забур 121:1 - "Ман шод шудам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: "Биёед, ба хонаи Худованд биравем!

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

Доварон 20:27 Ва банӣ-Исроил аз Худованд пурсиданд, зеро ки сандуқи аҳди Худо дар он айём дар он ҷо буд,

Худо манбаи қувват ва умеди мо дар рӯзҳои душвор аст.

1: Мо метавонем дар лаҳзаҳои ниёз ба қудрат ва роҳнамоии Ӯ ба Худо муроҷиат кунем.

2: Бар Худо таваккал кун, ки туро ҳаргиз ноумед намекунад.

1: Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2: Isaiah 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 20:28 Ва Финҳос ибни Элъозор ибни Ҳорун дар он айём дар пеши он истода, гуфт: «Оё боз ба ҷанг бар зидди банӣ-Биньёмин бародарам мебароям, ё бас кунам? Ва Худованд гуфт: «Бирав; зеро ки фардо онҳоро ба дасти ту хоҳам дод.

Финҳос аз Худо пурсид, ки оё вай бояд ба муқобили Биньёмин ба ҷанг биравад ва Худо ба ӯ гуфт, ки боло равад ва онҳоро ба дасти ӯ супурд.

1. Худо ҳамеша мӯътамад аст - Ӯ ба мо қувват мебахшад, то дар муборизаҳои мо ғолиб ояд

2. Ба Худованд таваккал кунед - Ӯ ба мо барои расидан ба ҳадафҳои худ кӯмак мекунад

1. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

Доварон 20:29 Ва Исроил дар гирду атрофи Ҷибъа камин гирифтанд.

Исроилиён дар атрофи Ҷибъа камин гирифтанд.

1. Қувваи дуо: Донистани кай амал кардан

2. Қувваи ваҳдат: Якҷоя дар имон истодан

1. Забур 27:3: Ҳарчанд лашкар маро муҳосира кунад, дилам наметарсад; гарчанде ки бар зидди ман ҷанг сар шавад, ҳатто дар он вақт ман боварӣ дорам.

2. Матто 18:20: Зеро ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман бо онҳо ҳастам.

Доварон 20:30 Ва банӣ-Исроил дар рӯзи сеюм ба муқобили банӣ-Биньёмин баромаданд, ва мисли пештара бар зидди Ҷибъа саф кашиданд.

Банӣ-Исроил дар рӯзи сеюм ба ҷанги зидди Биньёмин рафтанд, ва чун ҳарвақта дар муқобили Ҷибъа мавқеъ гирифтанд.

1. Қувваи истодагарӣ: Чӣ тавр исроилиён таслим шуданро рад карданд

2. Зарурати далерӣ: чӣ гуна исроилиён бо биньёминиён рӯ ба рӯ шуданд

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

Доварон 20:31 Ва банӣ-Биньёмин ба муқобили қавм баромада, аз шаҳр дур шуданд; ва онҳо ба зарба задан ба қавм шурӯъ карданд ва мисли ҳарвақта дар шоҳроҳҳое, ки яке то хонаи Худо ва дигаре ба Ҷибъа дар саҳро мебарояд, тақрибан сӣ нафар аз исроилиёнро куштанд.

Биньёмин ба ҷангидан бо исроилиён баромада, дар шоҳроҳҳои байни хонаи Худо ва Ҷибъо тақрибан сӣ нафарро куштанд.

1. Хароҷоти низоъ: Таъсири ҷанг ба одамони бегуноҳ

2. Зиндагӣ дар ҳолати ҷанги муқаддас: Фаҳмидани низоъ дар Китоби Муқаддас

1. Ишаъё 2:4 - Онҳо шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба навдаҳо хоҳанд зад: халқ бар зидди халқ шамшер набардорад, ва дигар ҷангро нахоҳанд гирифт.

2. Яъқуб 4:1-3 - Чӣ боиси ҷанҷол мегардад ва чӣ дар байни шумо ҷанҷол мешавад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар дохили шумо ҷанг мекунанд? Шумо мехоҳед ва надоред, пас куштор мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва наметавонед ба даст оред, пас ҷангу ҷанҷол мекунед. Шумо надоред, зеро намепурсед.

Доварон 20:32 Ва банӣ-Биньёмин гуфтанд: «Онҳо дар пеши назари мо, чунон ки дар замони аввал буданд, зарба задаанд». Аммо банӣ-Исроил гуфтанд: «Биёед гурехта, онҳоро аз шаҳр ба сӯи шоҳроҳҳо кашем».

Банӣ-Бинёмин дар ҷанг пирӯз шуданд, вале банӣ-Исроил мехостанд ҷангро ба шоҳроҳҳо баранд.

1. Худо ҳамеша бо мо дар ҷанг аст

2. Мо бояд дар замонҳои душвор сабр кунем

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Яъқуб 1:2-4 Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Доварон 20:33 Ва тамоми мардони Исроил аз ҷои худ бархоста, дар Баалтамар саф кашиданд; ва камингарони Исроил аз ҷойҳои худ, ҳатто аз маргзорҳои Ҷибъа берун омаданд.

Тамоми мардони Исроил дар Баалтамар ҷамъ шуданд ва камингарони Исроил аз маргзорҳои Ҷибъа омаданд.

1. Бартараф кардани тарсҳои мо - Чӣ гуна бояд ба муқобили он чизе ки мо аз он метарсем, истода ва мубориза барем

2. Қувваи муттаҳид - Чӣ тавр ба дигарон такя кардан лозим аст, то ки бо мушкилот рӯ ба рӯ шаванд

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва Дигаре нест, ки ӯро боло барад!Боз агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо гарм мешавад?Ва агар касе бар касе, ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад. "

Доварон 20:34 Ва даҳ ҳазор марди баргузида аз тамоми Исроил ба муқобили Ҷибъа омаданд, ва ҷанг шадид буд, вале онҳо намедонистанд, ки бадӣ ба онҳо наздик аст.

Даҳ ҳазор мардони баргузида аз Исроил ба ҷанг бар зидди Ҷибъа омаданд, ва ҷанг шадид буд. Вале онхо нафахмиданд, ки хавф наздик аст.

1. Хатари нодонӣ - Масалҳо 1:7 Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Баракати ҳикмат - Масалҳо 3:13 Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки фаҳм аст.

1. Масалҳо 1:7 Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Масалҳо 3:13 Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки хирад меёбад.

Доварон 20:35 Ва Худованд Биньёминро пеши Исроил торумор кард, ва банӣ-Исроил дар он рӯз бисту панҷ ҳазору сад нафарро аз Биньёминиён нобуд карданд, ва ҳамаи инҳо шамшер кашиданд.

Худованд Биньёминро зад, ки дар натиҷа 25 100 нафар кушта шуданд.

1. Ғазаби Худованд: Огоҳӣ ба беимон

2. Нерӯи имон: неъмат барои солеҳон

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Яъқуб 1:20 - Зеро ки ғазаби инсон адолати Худоро ба амал намеоварад.

Доварон 20:36 Ва банӣ-Биньёмин диданд, ки онҳо задаанд, зеро ки исроилиён ба Биньёмин ҷой доданд, зеро ки ба камингироне, ки дар канори Ҷибъо гузошта буданд, таваккал карданд.

Исроилиён ба Биньёмин иҷозат доданд, ки дар ҷанг ғолиб оянд, зеро онҳо ба каминашон эътимод доштанд.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки дар зиндагӣ ба кӣ эътимод дорем, зеро фиреб додан осон аст.

2: Худованд содиқ аст ва ҳамеша моро аз онҳое, ки ба мо зарар расонидан мехоҳанд, муҳофизат мекунад.

1: Забур 37: 3-4 "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; то дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд шод намо, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. ."

2: Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард."

Доварон 20:37 Ва камингирон шитоб карда, сӯи Ҷибъо шитофтанд; ва каминҳо ба худ кашида, тамоми шаҳрро бо дами шамшер зарба заданд.

Артиши Исроил шаҳри Ҷибъаро иҳота карда, бо шамшер ба он ҳамла карданд.

1. "Қувваи муттаҳидшавӣ: Чӣ гуна Худо моро тавассути ваҳдат қувват мебахшад"

2. "Халокати Ҷибъа: Мо аз фурӯпошии шаҳр чӣ омӯхта метавонем"

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Еҳушаъ ибни Нун 6:20 - "Вақте ки карнайҳо садо доданд, мардум фарёд заданд, ва аз садои карнай, вақте ки мардум бо овози баланд дод заданд, девор фурӯ ғалтид; ҳама рост ба дарун даромаданд ва шаҳрро гирифтанд."

Доварон 20:38 Дар байни мардони исроилӣ ва камингирон аломати муқарраршуда буд, ки онҳо шӯълаи азимеро ба вуҷуд оваранд, ки дуд аз шаҳр берун барояд.

Исроилиён ва каминдорон аломати муайяни шӯълаи бузурге доштанд, ки дуд аз шаҳр мебарояд.

1. Қудрати аломатҳо ва рамзҳо: Чӣ тавр истифода бурдани онҳо барои расонидани паёми Худо

2. Қувваи муттаҳидшавӣ: Чӣ тавр бояд ҳамчун як муттаҳид шавад

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, туро сӯзонда нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард; ."

2. Румиён 12:4-5 - «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем. "

Доварон 20:39 Ва ҳангоме ки мардони исроилӣ дар ҷанг ба нафақа баромаданд, Биньёмин ба зарба задан ва куштани тақрибан сӣ нафар аз мардони исроилӣ сар кард, зеро ки онҳо мегуфтанд: «Ба ростӣ, онҳо дар пеши мо, чунон ки дар набарди аввал зада шудаанд».

Исроилиён дар ҷанг аз Биньёмин мағлуб шуданд, ки тақрибан сӣ нафари онҳоро куштанд.

1. Ба Худованд таваккал кун, на ба қувваи худ. Масалҳо 3:5–6

2. Нагузоред, ки ғурур шуморо ба ҳалокат расонад. Масалҳо 16:18

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Масалҳо 16:18 "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

Доварон 20:40 Ва ҳангоме ки шӯъла бо сутуни дуд берун аз шаҳр берун баромад, Биньёминиён ба қафо нигоҳ карданд, ва инак, шӯълаи шаҳр ба осмон боло рафт.

Биньёминиён вақте диданд, ки шӯъле аз шаҳр бархост ва сутуни дуд ба осмон мерасад, ҳайрон шуданд.

1. Қудрати Худо аз фаҳмиши мо берун аст.

2. Ҳатто дар баробари офатҳо мо метавонем ба Худо умед ҷӯем.

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд.

Доварон 20:41 Ва ҳангоме ки исроилиён баргаштанд, мардуми Биньёмин дар ҳайрат монданд, зеро диданд, ки бадӣ ба сари онҳо омадааст.

Банӣ-Исроил дар ҷанги худ бар зидди мардони Биньёмин пирӯз шуданд ва охирон вақте фаҳмиданд, ки мусибате, ки ба онҳо дучор шуда буданд, дар ҳайрат монданд.

1. Мушкилот ногузир аст: ҳатто дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунед (Доварон 20:41)

2. Нагузоред, ки тарсу шубҳа имони шуморо халалдор созад (Доварон 20:41)

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Доварон 20:42 Аз ин рӯ, онҳо аз мардуми Исроил ба роҳи биёбон рӯй гардонданд; Аммо ҷанг онҳоро фаро гирифт; ва онҳое ки аз шаҳрҳо берун омада буданд, дар миёни онҳо нобуд карданд.

Исроилиён Биньёминиёнро таъқиб намуда, дар биёбон нобуд карданд.

1: Адолати Худо ҳамеша пирӯз хоҳад шуд.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз иродаи Худо рӯй гардонем.

1: Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2: Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудам, аммо ҳеҷ гоҳ надидаам, ки одилон партофта шудаанд ва ё фарзандони онҳо нон талаб мекунанд.

Доварон 20:43 Ҳамин тавр, онҳо банӣ-Биньёминро дар гирду атроф иҳота намуда, онҳоро таъқиб карданд, ва онҳоро ба осонӣ аз Ҷабъа ба сӯи тулӯи офтоб поймол карданд.

Биньёминиён аз Ҷибъо ба сӯи тулӯи офтоб ба осонӣ таъқиб ва поймол карда шуданд.

1. Қувваи ҳифзи Худо

2. Раҳмати Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Хуруҷ 14:13 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, устувор бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. Барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид.

Доварон 20:44 Ва ҳаждаҳ ҳазор нафар аз Биньёмин кушта шуданд; ҳамаи инҳо мардони шуҷоъ буданд.

Дар порчаи Доварон 20:44 гуфта мешавад, ки 18 000 мардони Биньёмин дар ҷанг кушта шуданд.

1. Худо дар замони ҷанг ва сулҳ соҳибихтиёр аст.

2. Дилҳои ботил гумроҳ нашавед.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Масалҳо 4:23-24 - Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор, зеро ки масъалаҳои ҳаёт аз он сарчашма мегиранд. Даҳони маккорро аз ту дур кун, Лабҳои кач аз ту дур кун.

Доварон 20:45 Ва онҳо баргашта, сӯи биёбон сӯи сахраи Риммӯн гурехтанд; ва то Ҷидӯм онҳоро сахт таъқиб карда, ду ҳазор нафарро куштанд.

Банӣ-Исроил душманро таъқиб намуда, ду ҳазор нафари онҳоро куштанд, ва панҷ ҳазор нафарро ҷамъ карданд, вақте ки ба биёбони Риммӯн гурехтанд.

1: Мо аз исроилиён омӯхта метавонем, ки ҳеҷ гоҳ дар муқобили душвориҳо таслим нашавем ва барои он чизе ки ба он бовар дорем, мубориза бурданро давом диҳем.

2: Мо бояд омода бошем, ки ҷони худро барои кори бузургтар фидо кунем, чунон ки исроилиён карданд.

1: Матто 10:38-39 - Ва ҳар кӣ салиби худро намегирад ва Маро пайравӣ намекунад, лоиқи Ман нест. Ҳар кӣ ҷони худро ёбад, онро аз даст медиҳад ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод медиҳад, онро хоҳад ёфт.

2: Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки ин иродаи нек ва қобили қабул ва комили Худо чист.

Доварон 20:46 Ҳамин тавр, ҳамаи онҳое ки дар он рӯз аз Биньёмин кушта шуданд, бисту панҷ ҳазор мардони шамшеркаш буданд; ҳамаи инҳо мардони шуҷоъ буданд.

Дар ҷанг сибти Бинёмин 25 000 нафарро талаф дод.

1: Мо аз ҷасорат ва ҷасорати қабилаи Бинёмин омӯхта метавонем, ки онҳо омода буданд барои он чизе ки ба он имон овардаанд, мубориза баранд.

2: Дар лаҳзаҳои душворӣ ва душворӣ, мо ҳамчун масеҳиён бояд дар хотир дорем, ки Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад ва ҳамеша дар паҳлӯи мо хоҳад буд.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Доварон 20:47 Аммо шашсад нафар рӯй гардонда, ба биёбон гурехта, сӯи сахраи Риммӯн рафтанд ва чор моҳ дар сахраи Риммӯн иқомат карданд.

Шашсад нафар ба Рок-Риммон гурехта, дар он ҷо чор моҳ монданд.

1. Қувваи истодагарии мӯътамад

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар замонҳои душвор

1. Такрори Шариат 33:27 - Худои ҷовидонӣ паноҳгоҳи туст ва дар зер силоҳҳои ҷовидонӣ аст.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд кашид.

Доварон 20:48 Ва мардони Исроил боз ба банӣ-Биньёмин рӯ оварда, онҳоро, инчунин одамони ҳар шаҳрро, мисли ҳайвони ваҳшӣ, ва ҳар он чиро, ки ба даст афтода буданд, ба дами шамшер заданд; тамоми шаҳрҳоеро, ки ба онҳо омада буданд, оташ занед.

Исроилиён ба банӣ-Биньёмин бо шамшер ҳамла карданд ва ҳама чизро дар роҳи онҳо нобуд карданд.

1. Муҳимияти устувор истодан дар имон ҳангоми дучор шудан ба мушкилот.

2. Ба ёди садоқати Худо ҳатто дарториктарин замонҳо.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 45:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

Доварони 21-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Доварон 21:1-14 оқибатҳои ҷанги байни Исроил ва Бинёминро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб исроилиён дар Миспа ҷамъ мешаванд, то аз Худо дар бораи амалҳои худ бар зидди сибти Биньёмин роҳнамоӣ ҷӯянд. Онҳо қасам хӯрданд, ки духтарони худро ба ҳеҷ кас аз Биньёмин ба шавҳар надиҳанд. Бо вуҷуди ин, онҳо ба зудӣ дарк мекунанд, ки бо ин кор онҳо хатари нобудшавии қабилаи Бинёминро доранд, зеро ҳеҷ зане барои издивоҷи онҳо дастрас нест.

Сархати 2: Дар Доварон 21:15–23 идома дода, он роҳи ҳалли аз ҷониби исроилиён барои додани занҳои боқимондаи Биньёминро таҳиякардаро нақл мекунад. Онҳо пешниҳод мекунанд, ки азбаски Ёбиш-Ҷилъод дар ҷанги зидди Биньёмин иштирок накардааст, онҳо бояд ҷазо дода шаванд, ки занони бешавҳарашон ба Биньёмин ба занӣ гирифта шаванд. Банӣ-Исроил ба Ёбиш-Ҷилъод лашкар фиристода, чорсад духтари бокираеро, ки ба Биньёмин дода шудаанд, наҷот доданд.

Параграфи 3: Доварони 21 бо ҳисоботе ба итмом мерасад, ки дар он чораҳои иловагӣ барои таъмини занҳо барои онҳое, ки дар қабилаи Бинёмин бе зан боқӣ мемонанд, андешида мешаванд. Дар Доварон 21:24-25 гуфта мешавад, ки то ҳол мардони Биньёмин ҳастанд, ки ҳатто баъд аз гирифтани занон аз Ёбиш-Ҷилъод зан надоранд. Барои ҳалли ин масъала, дар як ҷашнвора дар Шилӯ, онҳо ба ин мардон маслиҳат медиҳанд, ки дар токзорҳо пинҳон шаванд ва ҷавондухтаронеро, ки барои рақс берун меоянд, рабуданд ва онҳоро ба зани худ созанд.

Дар ҷамъбаст:
Доварон 21 пешниҳод мекунанд:
Пас аз ҷанг қасами Исроил бар зидди ба шавҳар додани духтарон;
Роҳе, ки занони бешавҳарро аз Ёбиш-Ҷилъод гирифт;
Тадбирҳои иловагӣ дуздида шудани духтарони ҷавон ҳангоми фестивал.

Таваҷҷӯҳ ба:
Пас аз ҷанг қасами Исроил бар зидди ба шавҳар додани духтарон;
Роҳе, ки занони бешавҳарро аз Ёбиш-Ҷилъод гирифт;
Тадбирҳои иловагӣ дуздида шудани духтарони ҷавон ҳангоми фестивал.

Дар ин боб ба оқибатҳои ҷанги байни Исроил ва Бинёмин, роҳи ҳалли бо занҳо таъмин кардани Бинёминҳои боқимонда ва чораҳои иловагӣ барои таъмини занҳо барои онҳое, ки дар байни қабилаи Бинёмин бе як нафар мондаанд, тамаркуз мекунад. Дар Доварони 21 гуфта мешавад, ки пас аз ҷанг банӣ-Исроил дар Миспа ҷамъ шуда, қасам ёд мекунанд, ки духтарони худро ба сабаби кирдорашон ба ҳеҷ як аз Биньёмин ба шавҳар намедиҳанд. Бо вуҷуди ин, онҳо ба зудӣ дарк мекунанд, ки ин ба нобудшавии эҳтимолии қабилаи Бинёмин оварда мерасонад, зеро ҳеҷ зане барои издивоҷи онҳо дастрас нест.

Дар Доварони 21 идома дода, роҳи ҳалро исроилиён пешниҳод мекунанд. Онҳо пешниҳод мекунанд, ки Ёбиш-Ҷилъод барои иштирок накардан дар ҷанги зидди Биньёмин ҷазо дода шавад, то ки занони бешавҳарро аз шаҳри худ ба Биньёмин ба занӣ гиранд. Ба Ёбиш-Ҷилъод лашкар фиристода шуд, ки чорсад духтари бокираеро, ки ба Биньёмин ба занӣ дода шудаанд, раҳм кард.

Доварон 21 бо ҳисоботе ба итмом мерасад, ки дар он чораҳои иловагӣ барои таъмини занҳо барои онҳое, ки дар сибти Бинёмин бе зан боқӣ мемонанд,

андешида мешаванд. Дар ҷашнвора дар Шилӯ онҳо ба ин мардони безан маслиҳат медиҳанд, ки дар токзорҳо пинҳон шаванд ва ҷавондухтаронеро, ки барои рақс мебароянд, рабудаанд. Бо ин кор, онҳо барои ин мардон занон таъмин мекунанд ва кафолат медиҳанд, ки ҳеҷ кас аз Бинёмин бе зан намонад, ки Исроил барои нигоҳ доштани ин қабила дар дохили ҷамоати худ амалҳои баҳсбарангезе анҷом додааст.

Доварон 21:1 Ва мардони Исроил дар Мисфо қасам хӯрда, гуфта буданд: «Ҳеҷ яке аз мо духтари худро ба Биньёмин ба занӣ надиҳад».

Банӣ-Исроил ваъда дода буданд, ки духтарони худро ба ҳеҷ яке аз аъзоёни сибти Биньёмин ба шавҳар надиҳанд.

1. Вафо кардан ба ваъдаи худ: Муҳимияти вафо кардани сухани худ.

2. Қудрати ҷомеа: Ҳамкорӣ барои иҷрои ӯҳдадориҳои муштарак.

1. Матто 5:33-37 - Таълимоти Исо дар бораи аҳамияти риоя кардани каломи худ.

2. Ғалотиён 6:9-10 - Корҳои нек кардан ва баракати дигарон будан.

Доварон 21:2 Ва қавм ба хонаи Худо омаданд, ва дар он ҷо то шом ба ҳузури Худо монданд, ва овози худро баланд карда, гиря карданд;

Мардум дар хонаи Худо ҷамъ шуда, бо ғам якҷоя мотам гирифтанд.

1. Қувваи ваҳдат дар мотам

2. Дар хонаи Худо роҳат ёфтан

1. Забур 34: 17-18 - "Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми андӯҳҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба онҳое ки аз дили шикастаанд, наздик аст, ва онҳоеро, ки аз рӯҳи пушаймон ҳастанд, наҷот медиҳад. ."

2. Ишаъё 61: 1-2 - "Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, то озодиро ба асирон эълон кунам. , ва кушодани зиндон ба рӯи басташудагон».

Доварон 21:3 Ва гуфт: «Эй Худованд Худои Исроил!

Исроилиён аз он нигаронанд, ки чаро дар Исроил як қабила намерасад.

1. Нақшаи Худо - А дар бораи аҳамияти эътимод ба нақшаи Худо ҳатто вақте ки натиҷа он чизест, ки мо интизор набудем.

2. Сабр дар номуайянӣ - А дар бораи зарурати содиқ мондан ва истодагарӣ ҳатто ҳангоми дучор шудан бо номуайянӣ.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки

озмоиши имони шумо саброо ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонед, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Доварон 21:4 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки мардум барвақт бархоста, дар он ҷо қурбонгоҳе сохта, қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ оварданд.

Халқи Исроил барвақт бархоста, қурбонгоҳе сохтанд, то қурбониҳои сӯхтанӣ ва сулҳро пешкаш кунад.

1: Худо ҳамеша содиқ аст ва вақте ки мо ба Ӯ муроҷиат мекунем, моро таъмин мекунад.

2: Мо бояд ба Худованд бо эҳтиром ва фурӯтанӣ наздик шавем.

1: Филиппиён 4: 6-7 "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2: Ибриён 13: 15-16 "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд. Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва ба дигарон нақл кунед, зеро бо онҳо қурбонӣ мекунад, ки Худо хушнуд аст».

Доварон 21:5 Ва банӣ-Исроил гуфтанд: «Дар байни ҳамаи сибтҳои Исроил кист, ки бо ҷамоат назди Худованд наомадааст? Зеро ки онҳо дар бораи касе ки назди Худованд ба Мисфо наомадааст, қасам хӯрда, гуфта буданд: "Ӯ ҳатман кушта хоҳад шуд".

Банӣ-Исроил қасам хӯрда буданд, ки ҳар исроилиеро, ки бо ҷамоат назди Худованд ба Мисфо нарафтааст, ба қатл расонанд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худованд дар ҳаёти мо

2. Қувваи аҳд ва савганд дар имони мо

1. Такрори Шариат 30:19-20 - Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас, ҳаётро интихоб кун, то ки ту ва насли ту зиндагӣ кунанд.

20 То ки шумо Худованд Худои худро дӯст доред, ба овози Ӯ итоат кунед ва ба Ӯ часпида гиред, зеро ки Ӯ ҳаёт ва дарозии айёми шумост.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба назди Худованд ба ҷо оваред". Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ ба осмон қасам нахӯред, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. . Ва ба сари худ савганд нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Бигзор он чизе ки шумо мегӯед, танҳо Ҳа ё Не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.

Доварон 21:6 Ва банӣ-Исроил аз бародарашон Биньёмин тавба карда, гуфтанд: «Имрӯз як сибт аз Исроил нест шудааст».

Банӣ-Исроил барои бародарашон Биньёмин андӯҳгин шуданд, зеро як қабила аз Исроил ҷудо шуда буд.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки бародарону хоҳарони худро дӯст дорем, чунон ки Худо моро дӯст медорад.

2: Мо бояд имон дошта бошем, ки Худо моро ҳатто дар замонҳои душвор таъмин хоҳад кард.

1:1 Петрус 4:8 - Пеш аз ҳама, якдигарро самимона дӯст доред, зеро муҳаббат гуноҳҳои зиёдро мепӯшонад.

2: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Доварон 21:7 Мо барои занони боқимонда чӣ гуна рафтор кунем, модоме ки ба Худованд қасам хӯрдаем, ки онҳоро аз духтарони худ ба занӣ намедиҳем?

Банӣ-Исроил қасам хӯрда буданд, ки духтарони худро ба мардони боқимондаи сибти Биньёмин намедиҳад ва роҳи ҳалли онҳоро бо занҳо меҷӯянд.

1. Қудрати назр: вафо кардан ба ваъдаҳо дар ҷаҳони тағйирёбанда

2. Ҷустуҷӯи ҷомеа дар ҷойҳои ношинос

1. Матто 5:33-37 (Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба назди Худованд ба ҷо оваред. Аммо ман ба шумо мегӯям: қасам нахӯред. умуман...)

2. Рут 1:16-17 (Вале Рут гуфт: «Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз ақиби ту баргардам. Зеро ба ҳар ҷое ки ту меравӣ, ман меравам ва дар он ҷое ки ту иқомат мекунӣ, ман меравам. Халқи ту қавми Ман хоҳанд буд, ва Худои ту Худои ман.)

Доварон 21:8 Ва гуфтанд: «Аз сибтҳои Исроил чӣ касе ҳаст, ки ба Мисфо назди Худованд наомадааст? Ва инак, аз Ёбишҷилъод ба ӯрдугоҳ касе наомадааст.

Сибтҳои Исроил дар Мисфо назди Худованд ҷамъ омада буданд, вале ҳеҷ кас аз Ёбишҷилъод ба он ҷо наомад.

1. Муҳимияти ҷамъ омадан барои ибодати Худованд

2. Қудрати ҷомеа: Чӣ гуна ҳузури мо таъсир мерасонад

1. Ибриён 10:24-25: «Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр мо якдигарро ба муҳаббат ва корҳои нек бармеангезем ва аз вохӯрӣ даст накашем, чунон ки баъзеҳо одат мекунанд, балки якдигарро ва боз ҳам бештар рӯҳбаланд кунем. чунон ки мебинӣ, ки рӯз наздик мешавад».

2. Матто 18:20: «Зеро ҳар ҷо ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман бо онҳо ҳастам.

Доварон 21:9 Зеро ки мардум шумурда шуда буданд, ва инак, дар он ҷо касе аз сокинони Ёбишҷилъод набуд.

Мардуми Ёбишҷилъод барои шумора нашуда буданд.

1. Муҳимияти дар Бадани Масеҳ шуморидан.

2. Файзи Худо ба ҳамаи онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, дастрас аст.

1. Ваҳй 7:9-17 - Анбӯҳи бузурге аз ҳар қавм, қабила, қавм ва забон, ки дар пеши тахт ва дар пеши Барра истодаанд.

2. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки Ӯ наздик аст.

Доварон 21:10 Ва ҷамоат дувоздаҳ ҳазор нафар мардони далерро ба он ҷо фиристода, ба онҳо фармуд: «Биравед ва сокинони ЁбишҶилъодро бо занон ва кӯдакон аз дами шамшер бизанед».

Ҷамоати Исроил дувоздаҳ ҳазор мардони ҷасури худро барои ҳамла ба сокинони Ёбиш-Ҷилъод, аз он ҷумла занону кӯдакон фиристод.

1. Муҳаббати Худо дар баробари ҷанг

2. Рииёгии ҳалли хушунат

1. Румиён 12:14-21 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; Ба ҳеҷ кас ба бадӣ бадӣ надиҳед; бо ҳама осоишта зиндагӣ кардан; бадиро бо некӣ мағлуб кунед

2. Ишаъё 2:4 - Ӯ дар байни халқҳо доварӣ хоҳад кард, ва баҳсҳои бисёр халқҳоро ҳал хоҳад кард; ва шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба навдаҳо хоҳанд зад; халқ бар зидди халқ шамшер нахоҳанд кашид, ва онҳо дигар ҷанг нахоҳанд омӯзанд.

Доварон 21:11 Ва ин аст он чизе ки шумо бояд бикунед: ҳар як мард ва ҳар занеро, ки дар назди мард хобида бошад, комилан несту нобуд кунед.

Ба халқи Исроил фармон дода шудааст, ки ҳамаи мардону занонеро, ки ба алоқаи ҷинсӣ машғул буданд, нобуд созанд.

1. Гуноҳи бадахлоқӣ: Даъвати Худо ба адолат

2. Аҳамияти покии ҷинсӣ дар ҳаёти мо

1. Ғалотиён 5:19 21 - Ҳоло аъмоли ҷисм равшан аст: зино, нопокӣ, нафсонӣ, бутпарастӣ, ҷодугарӣ, адоват, ҷанҷол, ҳасад, ғазаб, рақобат, ихтилофот, ихтилофот, ҳасад, мастӣ, ва монанди инҳо. Ман шуморо огоҳ мекунам, чунон ки аз ин пеш огоҳ карда будам, ки онҳое ки чунин мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд.

2. 1 Қӯринтиён 6:18 20 - Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз ҷисм аст, аммо шахси зино бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад. Ё шумо намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз ҷониби Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳо харида шудай. Пас дар бадани худ Худоро ҳамду сано хонед.

Доварон 21:12 Ва дар миёни сокинони ЁбишҶилъод чорсад духтари ҷавонеро ёфтанд, ки бо ҳеҷ мард бо ҳамхобагӣ ҳеҷ касро нашинохтаанд, ва онҳоро ба ӯрдугоҳ ба Шилӯ, ки дар замини Канъон аст, бурданд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр мардуми Ёбишҷилъод чорсад духтари бокираеро, ки ба ягон кори ҷинсӣ машғул набуданд, ёфта, ба Шилӯ оварданд.

1. Аҳамияти покӣ ва муқаддасии ҷинсӣ

2. Қувваи имон дар замони ниёз

1. 1 Таслӯникиён 4:3-8 - "Зеро ки иродаи Худо, қудсияти шумо ин аст, ки шумо аз зино парҳез кунед: то ҳар яке аз шумо бидонед, ки зарфи худро дар қудсият ва иззат соҳибӣ кунед; на дар ҳаваси шаҳватпарастӣ, мисли ғайрияҳудиён, ки Худоро намешиносанд, то ки ҳеҷ кас аз ҳад гузашта, бародари худро дар ҳеҷ коре фиреб надиҳад, зеро ки Худованд интиқомгирандаи ҳамаи инҳо аст, чунон ки мо низ шуморо пешакӣ огоҳ кардаем ва шаҳодат додаем, зеро Худо моро ба нопокӣ, балки ба қудсият даъват кардааст. Пас, касе ки хор мекунад, на ба одам, балки Худоро, ки Рӯҳулқудсашро ба мо ато кардааст, хор мекунад».

2. Титус 2:11-14 - "Зеро ки файзи Худо, ки наҷот меорад, ба ҳамаи одамон зоҳир шудааст, ба мо таълим медиҳад, ки шарорат ва ҳавасҳои дунявиро инкор карда, мо бояд дар ин ҷаҳони ҳозира боэҳтиёт, одилона ва парҳезгорӣ зиндагӣ кунем; зеро он умеди муборак ва зуҳури ҷалоли Худои бузург ва Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ аст, ки Ӯ Худро барои мо фидо кард, то ки моро аз ҳар шарорат раҳоӣ диҳад ва барои Худ халқи хоси ғаюри аъмоли некро пок гардонад».

Доварон 21:13 Ва тамоми ҷамоат чанд нафарро фиристод, то ба банӣ-Биньёмин, ки дар сахраи Риммӯн буданд, сухан ронанд ва онҳоро ба сулҳ даъват кунанд.

Банӣ-Исроил барои банӣ-Биньёминӣ фиристодаи худ фиристоданд, то бо онҳо сулҳ созад.

1. Мулоқот кардан бо бародарону хоҳарони мо

2. Қудрати оштӣ

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд».

Доварон 21:14 Ва дар он вақт Биньёмин боз омад; ва ба онҳо заноне доданд, ки аз занони Ёбишҷилъод зинда наҷот дода буданд, вале онҳо бас набуданд.

Ба сибти Биньёмин занҳои кофӣ надоштанд, бинобар ин ба онҳо заноне дода шуданд, ки аз шаҳри Ёбишҷилъод наҷот ёфта буданд.

1. Қувваи фидокорӣ - Чӣ гуна қурбонӣ барои дигарон метавонад мукофотҳои бузург оварад.

2. То охир содиқ - Дар муқобили эҳтимолияти имконнопазир ҳеҷ гоҳ таслим нашавед.

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Доварон 21:15 Ва қавм барои Биньёмин тавба карданд, зеро ки Худованд дар сибтҳои Исроил рахна карда буд.

Пас аз он ки қабилаҳои Исроил бо Бинёмин ҷанг карданд, мардум аз кирдори худ тавба карданд ва дарк карданд, ки Худост, ки байни қабилаҳо ҷудоӣ андохтааст.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо назорат мекунад.

2. Тавба ва омурзиш дар баробари мусибат.

1. Ишаъё 14:24-27 - Худованди лашкарҳо қасам хӯрда, гуфт: «Ҳақиқатан, чунон ки ман фикр мекардам, ҳамон тавр воқеъ хоҳад шуд; ва чунон ки ман ният доштам, ҳамон тавр хоҳад буд:

2. Румиён 12:19-21 - Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Доварон 21:16 Пирони ҷамоат гуфтанд: «Мо барои занони боқимонда чӣ гуна рафтор кунем, модоме ки занон аз Биньёмин нобуд шудаанд?

Пирони ҷамъомад мепурсанд, ки чӣ тавр онҳо барои мардони боқимондаи Бинёмин ба занӣ таъмин карда метавонанд, зеро занони Биньёмин кушта шудаанд.

1. Халқи Худо ба ҳамдиёрони худ ҳамдардӣ мекунанд - Доварон 21:16

2. Вақте ки мусибат дучор мешавад, мо дар ҷомеа қувват меёбем - Доварон 21:16

1. Румиён 12:15 - "Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед".

2. Ибриён 13:3 - «Ба ёд оред, ки занҷирҳо бо онҳо бастаанд, ва онҳоеро, ки азоб мекашанд, чунон ки шумо низ дар ҷисм ҳастед».

Доварон 21:17 Ва гуфтанд: «Барои наҷотёфтагони Биньёмин бояд меросе бошад, то ки қабилае аз Исроил нобуд нашавад».

Қабилаҳои исроилӣ тасмим гирифтанд, ки сибти Биньёминро несту нобуд накунанд, то мероси Биньёмини фироршударо нигоҳ доранд.

1: Марҳамат ва файзи Худо метавонад моро аз ҳалокат наҷот диҳад ва ба мо барои гирифтани мерос кӯмак кунад.

2: Мо метавонем аз исроилиён омӯзем, ки саховатманд бошанд ва ба ниёзмандон ғамхорӣ кунанд.

1: Ғалотиён 6:9 Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро ки дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

2: Ибриён 10:24-25 Ва биёед якдигарро дар бораи муҳаббат ва аъмоли нек барангезонем; балки якдигарро насиҳат медиҳед, ва бештар аз он, ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

Доварон 21:18 Аммо мо наметавонем аз духтарони худ ба онҳо зан бидиҳем, зеро ки банӣ-Исроил қасам хӯрда, гуфтаанд: «Малъун бод касе ки ба Биньёмин зан медиҳад».

Банӣ-Исроил қасам хӯрданд, ки ба Биньёмин зан надиҳанд.

1: Савгандҳо як созишномаи ҳатмист - қудрати суханони мо.

2: Аҳамияти ҷомеа ва ваҳдат.

1: Матто 5:33-37 - Бигзор «ҳа»-и шумо «ҳа» ва «не»-и шумо «не» бошад.

2: Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама тинҷ зиндагӣ кунед.

Доварон 21:19 Ва онҳо гуфтанд: «Инак, ҳар сол дар Шилӯ иди Худованд аст, дар ҷое ки дар шимоли Байт-Ил, дар тарафи шарқи шоҳроҳе, ки аз Байт-Ил ба Шакем мебарояд, ва ҷануби Либон.

Ба исроилиён дастур дода шуд, ки дар як ҷашни ҳарсолаи Худованд дар ҷои муайяне дар шимоли Байт-Ил, дар шарқи шоҳроҳи Байт-Ил то Шакем ва ҷануби Лубно ширкат кунанд.

1. Даъвати Худованд ба ибодат: чӣ гуна исроилиён ба даъват ҷавоб доданд

2. Дар имон тавассути итоаткорӣ афзоиш меёбад: Чаро исроилиён дар иди Худованд иштирок карданд

1. Такрори Шариат 12: 5-7: "Лекин шумо маконеро ҷустуҷӯ кунед, ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо интихоб хоҳад кард, то исми Худро бигузорад ва дар он ҷо сукунат созад. Ба он ҷо биравед, ва дар он ҷо биёред. Қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳои шумо, даҳьяки шумо ва ҳадияе, ки пешкаш мекунед, қурбониҳои назри шумо, ҳадияи ихтиёрии шумо, ва нахустзодаи рамаи худ ва гӯсфандони шумо, ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред, ва шодӣ кунед. , ту ва аҳли байти ту дар ҳар коре ки кардаӣ, ки Худованд Худоят туро баракат додааст.

2. Ибриён 10:25: «Аз вохӯрӣ беэътиноӣ накунед, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кунед ва бештар аз он вақте ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад».

Доварон 21:20 Бинобар ин онҳо ба банӣ-Биньёмин фармуда, гуфтанд: «Биравед ва дар токзорҳо камин гиред;

Ба банӣ-Биньёмин фармон дода шуд, ки дар токзорҳо камин гиранд.

1. Интизорӣ бо имон: эътимод ба замони Худо дар замонҳои номуайян.

2. Роҳнамоии Худо: таваккал кардан ба иродаи Ӯ, ҳатто вақте ки он маъно надорад.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 37:7, Дар ҳузури Худованд ором бош ва барои Ӯ сабр кун; Вақте ки одамон дар роҳи худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд, хавотир нашавед.

Доварон 21:21 Ва бубинед, ва инак, агар духтарони Шилӯ барои рақс берун оянд, аз токзорҳо берун омада, ҳар яке зани худро аз духтарони Шилӯ дастгир кунед ва ба замини Шилӯ биравед. Бенҷамин.

Ба мардони сибти Биньёмин дастур дода шудааст, ки дар байни духтарони Шилӯ заноне пайдо карда, дар токзорҳо мунтазир шаванд ва баъд аз он ки барои рақс баромаданд, онҳоро ба замини Биньёмин баранд.

1. Интихоби Худо дар ёфтани ҳамсар

2. Муҳимияти интизории Парвардигор дар ҳама чиз

1. Эфсӯсиён 5:25-27 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард

2. Масалҳо 19:14 - Хона ва сарват аз падару модар мерос гирифта мешавад, аммо зани оқил аз ҷониби Худованд аст.

Доварон 21:22 Ва ҳангоме ки падаронашон ё бародаронашон назди мо меоянд, то шикоят кунанд, мо ба онҳо гӯем: "Ба хотири мо ба онҳо илтифот кунед, зеро ки мо дар ҷанг ба ҳар кас зани худро нигоҳ накардаем. шумо дар ин вақт ба онҳо надодаед, то ки гунаҳкор шавед.

Ин порча аз Доварон 21:22 дар бораи тайёр будани исроилиён барои ҷуброни гуноҳҳои худ бо пешниҳод кардани зан барои ҳамимононии худ, ки дар ҷанг издивоҷ карда натавонистанд, нақл мекунад.

1. Масъулият барои амалҳои худ: Дарси Доварон 21:22

2. Қудрати бахшидан: Омӯзиш аз исроилиён дар Доварон 21:22

1. Матто 6:14-15, Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид.

2. Эфсӯсиён 4:32, Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Доварон 21:23 Ва банӣ-Биньёмин чунин карданд, ва аз раққосоне, ки онҳоро дастгир карда буданд, мувофиқи шумораашон занон гирифтанд, ва онҳо рафта, ба мулки худ баргаштанд, ва шаҳрҳоро таъмир карданд ва дар онҳо сукунат карданд.

Биньёминиён аз миёни заноне, ки дар давоми ид рақс мекарданд, зан гирифта, сипас ба шаҳрҳои худ барои зиндагӣ баргаштанд.

1. Қудрати интихоб: Чӣ гуна интихоби мо ба ҳаёти мо таъсир мерасонад

2. Зиндагӣ дар ҷои дуруст: Ҷустуҷӯи ҷои худ дар зиндагӣ

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

Доварон 21:24 Ва дар он вақт банӣ-Исроил аз он ҷо, ҳар кас ба қабилаи худ ва ба хонаводаи худ равона шуданд, ва аз он ҷо ҳар яке ба мулки худ равона шуданд.

Банӣ-Исроил ба хонадони худ ва мероси худ баргаштанд.

1: Худо ба мо ғамхорӣ мекунад ва моро бо захираҳо барои иҷрои сарнавишти худ таъмин мекунад.

2: Ҳар яки мо дар иҷрои нияти Худо нақши алоҳида дорем.

1: Матто 6:33 Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Доварон 21:25 Дар он айём подшоҳе дар Исроил набуд; ҳар кас он чи ба назари худаш дуруст буд, мекард.

Банӣ-Исроил подшоҳе надоштанд, аз ин рӯ ҳар кас он чиро, ки худаш лозим буд, мекард.

1: Мо бояд аз окибати мустакилона амал кардан бе назардошти манфиати коллектив огох бошем.

2: Мо бояд аз Худо роҳнамоӣ кунем, то дуруст ва нодурустро муайян кунем.

1: Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст".

2: Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд бикунед ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед".

Рут 1-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Рут 1: 1-5 муҳит ва оилаи Элимелекро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб, дар сарзамини Исроил, махсусан дар Байт-Лаҳм гуруснагӣ вуҷуд дорад. Марде бо номи Элимелек ҳамроҳи занаш Ноомӣ ва ду писарашон Маҳлон ва Килион аз Байт-Лаҳм баромада, ба Мӯоб паноҳ бурданд. Онҳо дар он ҷо чанд

вақт муқим мешаванд. Мутаассифона, Элимелех ҳангоми зиндагӣ дар Мӯоб мурд. Ноомӣ бо ду писараш бева мемонад.

Сархати 2: Идома дар Рут 1:6-14, он қарори Ноомӣ барои баргаштан ба Байт-Лаҳмро нақл мекунад. Тақрибан даҳ сол дар Мӯоб зиндагӣ карда, ҳам Маҳлон ва ҳам Килион низ мемиранд, ки насл нагузоштанд. Вақте ки шунид, ки гуруснагӣ дар Байт-Лаҳм ба охир расидааст, Ноомӣ тасмим гирифт, ки ба хона баргардад, зеро шунид, ки Худо барои халқи худ дар он ҷо ғизо додааст. Вай келинҳояш Орпа ва Рутро ташвиқ мекунад, ки дар канор бимонанд ва дар байни мардуми худ шавҳарони нав пайдо кунанд.

Сархати 3: Рут 1 бо ваъдаи Рут барои бо Ноомӣ мондан ба охир мерасад. Дар Рут 1: 15-22 зикр шудааст, ки новобаста аз он ки Ноомӣ онҳоро баргардонад, Рут ба хушдоманаш сахт часпида, изҳор мекунад, ки новобаста аз он ки чӣ гуна душвориҳо дар пешанд, дар паҳлӯи ӯ бимонанд. Ҳардуи онҳо дар оғози мавсими ҳосили ҷав якҷоя ба Байт-Лаҳм бармегарданд, ки дар он вафодории Рут ба Ноомӣ аён мегардад.

Дар ҷамъбаст:
Рут 1 пешниҳод мекунад:
Қаҳтӣ оилаи Элималикро аз Байт-Лаҳм ба Мӯоб мебарад;
Ноомӣ тасмим гирифт, ки пас аз аз даст додани шавҳар ва писаронаш баргардад;
Вақте ки онҳо якҷоя бармегарданд, Рут ӯҳдадор мешавад, ки бо Ноомӣ бимонад.

Таваҷҷӯҳ ба:
Қаҳтӣ оилаи Элималикро аз Байт-Лаҳм ба Мӯоб мебарад;
Ноомӣ тасмим гирифт, ки пас аз аз даст додани шавҳар ва писаронаш баргардад;
Вақте ки онҳо якҷоя бармегарданд, Рут ӯҳдадор мешавад, ки бо Ноомӣ бимонад.

Ин боб ба достони оилаи Элимелех, сафари онҳо аз Байт-Лаҳм ба Мӯоб бар асари гуруснагӣ, қарори Ноомӣ барои баргаштан ба хона пас аз аз даст додани шавҳар ва писаронаш ва ваъдаи бемайлони Рут дар паҳлӯи Ноомӣ тамаркуз мекунад. Дар Рут 1 зикр шудааст, ки қаҳтии шадид дар сарзамини Исроил сар мезанад, ки Элимелех, занаш Ноомӣ ва ду писари онҳо Маҳлон ва Килионро водор мекунад, ки Байт-Лаҳмро тарк кунанд ва дар Мӯоб паноҳ ҷӯянд. Онҳо барои муддати тӯлонӣ дар он ҷо зиндагӣ мекунанд.

Дар Рут 1 идома дорад, фоҷиа вақте рух медиҳад, ки Элимелек ҳангоми зиндагӣ дар Мӯоб мемирад. Ҳам Маҳлон ва ҳам Килион низ бе ҳеҷ насл аз дунё мегузаранд. Вақте ки шунид, ки гуруснагӣ дар Байт-Лаҳм ба охир расидааст, Ноомӣ тасмим гирифт, ки ба хона баргардад, зеро шунид, ки Худо барои халқи худ дар он ҷо ғизо додааст. Вай келинҳояш Орфо ва Рутро ташвиқ мекунад, ки дар Мӯоб бимонанд ва дар байни халқи худ шавҳарони нав пайдо кунанд.

Рут 1 бо як лаҳзаи муҳиме анҷом меёбад, ки Рут садоқати амиқи худро нисбат ба Ноомӣ нишон медиҳад. Бо вуҷуди он ки Ноомӣ борҳо маҷбур кард, ки мисли Орпа баргардад, Рут ба хушдоманаш сахт часпид. Вай азми худро изҳор мекунад, ки новобаста аз он ки чӣ гуна душвориҳо дар пешанд, бо Ноомӣ бимонанд. Якҷоя онҳо дар оғози мавсими ҳосили ҷав ба Байт-Лаҳм бармегарданд, ки қарори муҳимест, ки барои ҳикояи аҷиби вафодорӣ ва садоқат, ки дар китоби Рут мавҷуд аст, замина мегузорад.

Рут 1:1 Ва воқеъ шуд, ки дар айёме ки доварон ҳукмронӣ мекарданд, дар замин гуруснагӣ ба амал омад. Ва марде аз Байт-Лаҳми Яҳудо бо занаш ва ду писараш ба сарзамини Мӯоб рафт.

Марде бо оилаи ӯ ба кишвари Мӯоб сафар карда буд, вақте ки доварон бар асари гуруснагӣ дар сарзамини Байт-Лаҳми Яҳудо ҳукмронӣ мекарданд.

1. Ба Худо иҷозат диҳед, ки шуморо дар лаҳзаҳои душвор роҳнамоӣ кунад.

2. Дарк кунед, ки ҳатто вақте ки мо бо вазъиятҳои душвор рӯ ба рӯ мешавем, Худо барои мо нақша дорад.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

Рут 1:2 Ва номи он мард Элималик ва номи занаш Ноомӣ ва номи ду писараш Маҳлон ва Килион, эфротиёни Байт-Лаҳми Яҳудо буд. Ва онҳо ба сарзамини Мӯоб омада, дар он ҷо монданд.

Элимелех, занаш Ноомӣ ва ду писараш Маҳлон ва Килион аз Байт-Лаҳми Яҳудо ба сарзамини Мӯоб кӯчиданд.

1. Пешравӣ дар имон: Тадқиқот дар бораи ҳаёти Ноомӣ

2. Ҷаҳиш аз имон: Дарсҳо аз Элимелех ва оилаи ӯ

1. Рут 1:2

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Рут 1:3 Ва шавҳари Элималик Ноомӣ мурд; ва вай бо ду писараш монд.

Элимелех, шавҳари Ноомӣ, даргузашт, ки ӯ ва ду писарашро танҳо гузошт.

1. Фидияи Худо дар Рут: Умед дар замонҳои душвор

2. Мушкилоти талафот ва андӯҳ: омӯзиши Рут 1

1. Забур 34:18 Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

Рут 1:4 Ва онҳоро аз занони Мӯоб ба занӣ гирифтанд; Номи яке Орфо ва номи дигаре Рут буд; ва онҳо тақрибан даҳ сол дар он ҷо сукунат карданд.

Элимелех ва ду писараш Маҳлон ва Килион ба Мӯоб рафтанд, то аз гуруснагӣ дар Байт-Лаҳм раҳо шаванд. Онҳо ду зани мӯобӣ, Орфо ва Рутро ба занӣ гирифтанд ва тақрибан даҳ сол дар Мӯоб монданд.

1. Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор

2. Қувваи Муҳаббат ва Вафодорӣ

1. Румиён 12:12, Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; давом додани дуо.

2. Ғалотиён 6:2, Борҳои якдигарро бардоред ва ҳамин тавр қонуни Масеҳро иҷро кунед.

Рут 1:5 Ва Маҳлон ва Килион низ ҳардуи онҳо мурданд; ва зан аз ду писар ва шавҳараш боқӣ монд.

Зан пас аз марги шавҳар ва ду писараш танҳо монд.

1: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо бо мост.

2: Сабр дар замонҳои озмоиш метавонад қувват ва умеди бузург ба вуҷуд оварад.

1: Румиён 5:3-5 - "На танҳо ин тавр, балки мо низ дар уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр, сабр, хислат ва хислат, умедро ба вуҷуд меорад. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро Худо муҳаббат ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст».

2: Isaiah 43: 2 - "Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо ту хоҳам буд; ва вақте ки шумо аз дарёҳо мегузаред, онҳо бар шумо нахоҳанд зад; вақте ки шумо аз оташ мегузаред, шумо сӯхта нахоҳед шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

Рут 1:6 Он гоҳ вай бо келинҳояш бархост, то ки аз сарзамини Мӯоб баргардад, зеро вай дар сарзамини Мӯоб шунида буд, ки Худованд ба қавми Худ омада, ба онҳо нон додааст.

Ноомӣ баъд аз шунидани хабаре, ки Худо халқашро бо ғизо баракат додааст, тасмим гирифт, ки бо келинҳояш ба Яҳудо баргардад.

1. Файзи Худо дар ҳама ҳолат барои мо басанда аст.

2. Қувваи имон дар замони душворӣ.

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9-10 - "Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли хурсандӣ аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то қудрати Масеҳ бошад. метавонад бар ман ором гирад.

2. Ҳабаққуқ 2:4 - Инак, душман мағрур шудааст; хоҳишҳои ӯ рост нест, балки одил бо садоқати худ зиндагӣ хоҳад кард.

Рут 1:7 Бинобар ин вай бо ду келинаш аз маконе ки буд, берун рафт; ва онҳо дар роҳ рафтанд, то ба замини Яҳудо баргарданд.

Ноомӣ ва ду келинаш Мӯобро тарк карда, ба сарзамини Яҳудо бармегарданд.

1. Қувваи субот: Нигоҳе ба сафари Ноомӣ

2. Чӣ тавр вафодории Рут ҷараёни таърихро тағйир дод

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; 4 матонат, характер; ва характер, умед. 5 Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

2. Ибриён 11:1 - Ҳоло имон ин боварӣ ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки мо намебинем.

Рут 1:8 Ва Ноомӣ ба ду келинаш гуфт: «Биравед ва ҳар яке ба хонаи модари худ баргардед: Худованд ба шумо меҳрубонӣ мекунад, чунон ки шумо бо мурдагон ва бо ман рафтор кардаед».

Ноомӣ ду келинашро ташвиқ мекунад, ки ба хонаи модарашон баргарданд ва дар бораи меҳрубонии Худо ба онҳо дуо мекунад.

1. Нерӯи меҳрубонӣ: Намунаи Ноомӣ дар бораи баракат додани келинҳо.

2. Бароҳатии хона: Муҳимияти бозгашт ба оила ва дӯстони мо.

1. Ғалотиён 6:10 - "Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама, хусусан ба аҳли имон некӣ кунем"

2. Юҳанно 15:12 - "Аҳкоми Ман ин аст, ки шумо якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам"

Рут 1:9 Худованд ба шумо ато кунад, ки ҳар яки шумо дар хонаи шавҳари худ оромӣ ёбед. Сипас онҳоро бӯсид; ва онҳо овози худро баланд карда, гиря карданд.

Худованд Рут ва хушдоманаш Ноомиро баракат дода, ба онҳо дар хонаи ҳамдигар оромӣ бахшид.

1. Қувваи баракат: Чӣ гуна раҳмати Худо оромиро ато мекунад

2. Тасаллии оила: Дарёфти паноҳ дар наздикони мо

1. Ҳастӣ 28:15 "Инак, Ман бо ту ҳастам ва ҳар ҷое ки биравӣ, туро нигоҳ медорам ва туро ба ин сарзамин бармегардонам; зеро то он даме ки он чи ба ту гуфтаам, ба ҷо наоварам, туро тарк нахоҳам кард."

2. Забур 91:1 "Он ки дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Қодири Мутлақ сокин хоҳад буд".

Рут 1:10 Ва онҳо ба вай гуфтанд: «Албатта мо бо ту назди қавми ту бармегардем».

Ноомӣ ва келинҳояш Рут ва Орпа нақшаҳои ояндаи худро муҳокима карданд. Ноомӣ онҳоро ташвиқ кард, ки ба назди оилаҳои худ баргарданд, аммо Рут исрор кард, ки бо Ноомӣ бимонад.

1. Қувваи вафодорӣ: омӯхтани ӯҳдадории Рут ба Ноомӣ

2. Қувваи интихоб: Фаҳмидани роҳҳои гуногуни Рут ва Орпа

1. Масалҳо 18:24 - Марди бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

Рут 1:11 Ва Ноомӣ гуфт: «Эй духтаронам, бозгардед; чаро шумо бо ман меравед? Оё боз писарони дигар дар батни ман ҳастанд, то ки шавҳарони шумо шаванд?

Духтарони Ноомӣ хоҳиш мекунанд, ки бо вуҷуди бенаво буданаш бо ӯ бимонанд, аммо ӯ намехоҳад, ки ба онҳо бори гарон шавад.

1. Вафодории Худо дар миёни ранҷу зиён.

2. Қувваи оила ва дӯстӣ дар замони душворӣ.

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Румиён 12:15 - «Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, бо гирьякунандагон гиря кунед».

Рут 1:12 Боз гардед, эй духтаронам, ба роҳи худ биравед; зеро ман хеле пир шудаам, ки шавҳар дошта бошам. Агар гӯям, ки умед дорам, агар шаб шавҳар дошта бошам, ва писарон ҳам зонам;

Хушдомани Рут Ноомӣ келинҳояшро ташвиқ мекунад, ки ба халқи худ баргарданд ва шавҳарони нав пайдо кунанд.

1. Нақшаи Худо аксар вақт аз нақшаи мо бузургтар аст: Рут 1:12

2. Вафодорӣ дар замонҳои душвор: Рут 1:12

1. Матто 19:26 - "Барои одам ин ғайриимкон аст, аммо бо Худо ҳама чиз имконпазир аст".

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

Рут 1:13 Оё шумо барои онҳо мемонед, то ба воя расад? Оё аз шавҳар кардан барояшон мемонед? не, духтаронам; зеро ки ба хотири шумо, ки дасти Худованд бар ман дароз шудааст, маро хеле ғамгин мекунад.

Ноомӣ ба келинҳояш мегӯяд, ки вай наметавонад интизор шавад, ки онҳо калон шаванд, то шавҳар пайдо кунанд ва ин ӯро ғамгин мекунад, ки дасти Худованд бар зидди вай аст.

1. Пешниҳоди Худо: Боварӣ ба Худованд дар замонҳои душвор

2. Ғамхорӣ кардан: Зиндагӣ бо дасти Худованд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Рут 1:14 Ва онҳо овози худро баланд карда, боз гиря карданд; ва Орфо хушдоманашро бӯсид; вале Рут ба вай майл кард.

Орпа бо хушдоманаш хайрухуш кард, дар ҳоле ки Рут тасмим гирифт, ки бо ӯ бимонад.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: Санҷиши садоқати Рут

2. Интихоб байни ӯҳдадориҳо ва хоҳишҳо: дилеммаи Орпа

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Забур 119:30 - "Ман роҳи ростиро интихоб кардам, дили худро бар қонунҳои Ту гузоштаам".

Рут 1:15 Ва ӯ гуфт: «Инак, хоҳари ту назди қавми худ ва ба худоёни худ баргаштааст; ту аз паи хоҳари худ баргард».

Рут бо қарори худ дар Байт-Лаҳм бо Ноомӣ мондан ба ҷои баргаштан ба халқу худоёни худ як амали бузурги садоқат ва имон нишон медиҳад.

1: Садоқат ва садоқати мо ба Худо ва дигар имондорон бояд аз хоҳишҳо ва тасаллии худамон болотар бошад.

2: Намунаи Рут дар бораи фидокорӣ ва бахшидан ба Худо ва дигарон бояд аз ҷониби ҳамаи имондорон намунаи ибрат бошад.

1: Матто 22:37-39 Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2: Филиппиён 2:3-4 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Рут 1:16 Ва Рут гуфт: «Аз ман хоҳиш кун, ки туро тарк накунам ва аз ақиби ту барнагардам; зеро ба ҳар ҷое ки ту меравӣ, ман меравам; ва дар он ҷое ки ту иқомат кунӣ, ман иқомат хоҳам кард: қавми ту қавми ман ва Худои ту Худои ман хоҳанд буд.

Рут ба Ноомӣ садоқат ва садоқат зоҳир мекунад.

1. Муҳимияти вафодорӣ ва вафодорӣ дар муносибатҳо.

2. Ризк ва ваъдаи Худо ба мардумаш.

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

Рут 1:17 Дар куҷо ту бимирӣ, ман хоҳам мурд, ва дар он ҷо дафн хоҳам шуд: Худованд бо ман чунин кунад, ва аз ин ҳам зиёдтар, агар лозим бошад, ки маро аз ту ҷудо кунад.

Садокати Рут ба хушдоман дар ин байт мисол шудааст.

1. Қувваи садоқат дар муносибатҳо

2. Аҳамияти вафодорӣ

1. Юҳанно 15:13 - "Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад".

2. Масалҳо 17:17 - "Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад".

Рут 1:18 Вақте ки вай дид, ки мехоҳад бо ӯ биравад, бо вай сухан гуфтанро тарк кард.

Ноомӣ ва Рут дар бораи ояндаи Рут сӯҳбат мекарданд ва Рут дигар гап назанад, нишон дод, ки бо Ноомӣ бимонад.

1. Уҳдадории мо ба онҳое, ки дӯст медорем

2. Тамаркуз ба даъвати мо

1. Рут 1:18

2. Матто 22:37-39 - "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюм ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор".

Рут 1:19 Пас, ҳардуи онҳо то ба Байт-Лаҳм расиданд. Ва ҳангоме ки онҳо ба Байт-Лаҳм расиданд, тамоми шаҳр дар гирди онҳо ба ҷунбиш омад, ва гуфтанд: «Ин Ноомӣ аст?

Ду зан, Ноомӣ ва Рут, ба Байт-Лаҳм сафар карданд ва вақте ки онҳо расиданд, тамоми шаҳр аз Ноомӣ дар ҳайрат афтоданд.

1. Қувваи ҳамнишинии мӯътамад - Тадқиқоти достони дӯстии Рут ва Ноомӣ ва чӣ гуна он намунаи имон ва садоқатро медиҳад.

2. Арзиши парҳезгорӣ - Баррасии вокуниши мардуми Байт-Лаҳм ба бозгашти Ноомӣ ва чӣ гуна он нишон медиҳад, ки бо эҳтиром зиндагӣ кардан бо имон.

1. Рут 1:19 - Ва ҳангоме ки онҳо ба Байт-Лаҳм расиданд, тамоми шаҳр дар гирди онҳо ба ҷунбиш омад, ва гуфтанд: «Оё ин Ноомӣ аст?

2. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

Рут 1:20 Ва вай ба онҳо гуфт: «Маро Ноомӣ нахонед, маро Мара бихонед, зеро ки Худои Қодири Мутлақ бо ман сахт алам кардааст».

Ноомӣ аз душвориҳои дар зиндагӣ аз сараш гузаштааш андӯҳгин аст.

1: Худо дар ранҷу азобҳои мо ҳузур дорад ва имони мо ба Ӯ моро дастгирӣ мекунад.

2: Худо манбаи ниҳоии тасаллӣ дар лаҳзаҳои ғам аст.

1: Ишаъё 43: 2, "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд сӯзонд. ."

2:2 Қӯринтиён 1:3-4, «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ мебахшад, то ки мо онҳоро тасаллӣ диҳем. ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба он тасаллӣе, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбад».

Рут 1:21 Ман пур аз берун баромадам, ва Худованд маро боз холӣ ба хона овард; пас чаро маро Ноомӣ меномед, дар сурате ки Худованд бар зидди ман шаҳодат додааст, ва Қодири Мутлақ маро азоб додааст?

Ҳаёти Ноомӣ пур аз душвориҳо ва ранҷу азоб буд.

1. Нақшаи Худо барои мо на ҳамеша беҳтарин ба назар мерасад, аммо Ӯ ба ҳар ҳол медонад, ки барои мо чӣ беҳтар аст.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки зиндагӣ сахт аст ва Ӯ метавонад моро аз озмоишҳоямон барорад.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Яъқуб 1:2-4 Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Рут 1:22 Ва Ноомӣ ва келинаш Рути мӯобӣ, ки аз сарзамини Мӯоб баргашта буд, бо вай баргаштанд, ва онҳо дар оғози дарави ҷав ба Байт-Лаҳм омаданд.

Ноомӣ ва Рут дар оғози дарави ҷав ба Байт-Лаҳм бармегарданд.

1: Бозгашти Ноомӣ ва Рут - Таъмини содиқи Худо

2: Уҳдадории Рут ба Ноомӣ - Намунаи муҳаббати бечунучаро

1: Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, ҳамчун баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби марҳамат, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсабриро дар бар кунед; Ба

якдигар сабр кунед ва якдигарро бахшед, агар касе бо касе ихтилоф дошта бошад: чунон ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ ҳамин тавр кунед. Ва пеш аз ҳама, садақа кунед, ки пайванди камолот аст.

2: Юҳанно 15:12-13 - Ин ҳукми Ман аст, ки якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам. Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

Рут 2-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Рут 2:1-7 вохӯрии Рут бо Бӯазро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб, Рут пас аз даравгарон ба саҳроҳо меравад, то ки илтифот пайдо кунад ва барои худ ва Ноомӣ ғалла ҷамъ кунад. Тасодуфан вай дар киштзори Бӯаз, ки хеши Элимелех аст, меафтад. Бӯаз ба саҳро меояд ва Рутро дар байни коргарон пай мебарад. Ӯ аз нозири худ дар бораи шахсияти вай мепурсад ва мефаҳмад, ки вай зани мӯобӣ аст, ки бо Ноомӣ аз Мӯоб баргашт.

Сархати 2: Дар Рут 2:8-16 идома дода, он меҳрубонии Бӯазро нисбати Рут нақл мекунад. Бӯаз ба Рут наздик мешавад ва ба ӯ мегӯяд, ки дар киштзори худ бимонад ва ӯро ба муҳофизат ва таъминоти ӯ боварӣ мебахшад. Вай ба коргаронаш дастур медиҳад, ки ба вай зарар нарасонанд ё бадрафторӣ кунанд, балки барои ҷамъоварии ғаллаи иловагӣ ба ӯ кӯмак расонанд. Бӯаз ҳатто ӯро даъват мекунад, ки бо ходимони худ хӯрок хӯрад.

Сархати 3: Рут 2 бо посухи Ноомӣ ҳангоми шунидани меҳрубонии Бӯаз ба Рут анҷом мешавад. Дар Рут 2:17-23 гуфта мешавад, ки вақте ки Рут бо миқдори зиёди ҷав аз киштзори Бӯаз ба хона бармегардад, Ноомӣ аз ризқи Худо ба воситаи ӯ шодӣ мекунад. Вай эътироф мекунад, ки ӯ хеши наздики хешовандони эҳтимолӣ аст ва дарк мекунад, ки ин вохӯрӣ барои ояндаи онҳо аҳамияти бузург дорад.

Дар ҷамъбаст:
Рут 2 пешниҳод мекунад:
Рут дар саҳрои Бӯаз пахта мечинад;
Бӯаз нисбати Рут меҳрубонӣ ва муҳофизат нишон дод;
Ноомӣ аҳамияти эҳтимолии вохӯрии онҳоро дарк мекунад.

Таваҷҷӯҳ ба:
Рут дар саҳрои Бӯаз пахта мечинад;
Бӯаз нисбати Рут меҳрубонӣ ва муҳофизат нишон дод;
Ноомӣ аҳамияти эҳтимолии вохӯрии онҳоро дарк мекунад.

Дар ин боб ба вохӯрии Рут бо Бӯаз ҳангоми ҷамъоварии ҳосил дар киштзор, рафтори меҳрубонӣ ва муҳофизати Бӯаз нисбати Рут ва эътирофи Ноомӣ аз аҳамияти эҳтимолии вохӯрии онҳо равона шудааст. Дар Рут 2 зикр шудааст, ки Рут пас аз даравгарон ба киштзор меравад, то ба умеди илтифот ёфта, барои худ ва Ноомӣ ғалла ҷамъ кунад. Тасодуфан, вай дар саҳрои Бӯаз, ки тасодуфан хеши Элимелех аст, меафтад.

Дар Рут 2 идома дода, Бӯаз Рутро дар байни коргарон пай мебарад ва дар бораи шахсияти ӯ мефаҳмад. Ӯ бо меҳрубонӣ ба ӯ наздик мешавад ва ӯро ба муҳофизати худ боварӣ мебахшад. Бӯаз ба коргаронаш дастур медиҳад, ки ба вай осеб нарасонанд ва бадрафторӣ накунанд, балки барои ҷамъоварии ғаллаи иловагӣ ба ӯ кӯмак кунанд. Ӯ ҳатто ӯро даъват мекунад, ки бо хизматгорони худ хӯрок хӯрад, ки ин нишон медиҳад, ки саховатмандӣ ва ғамхории ӯро нисбати Рут нишон медиҳад.

Рут 2 бо посухи Ноомӣ ҳангоми шунидани меҳрубонии Бӯаз нисбати Рут ба охир мерасад. Вақте ки Рут бо миқдори зиёди ҷав аз киштзори Бӯаз ба хона бармегардад, Ноомӣ ризқи Худоро тавассути ӯ медонад. Вай дарк мекунад, ки ӯ хеши наздики хешовандони эҳтимолӣ мебошад, ки барои ояндаи онҳо аҳамияти бузург дорад. Ин дарк замина барои рушди минбаъдаи саёҳати онҳо фароҳам меорад, зеро онҳо аз пешгӯӣ ва роҳнамоии Худо дар дарёфти амният ва кафорат дар насли оилаи худ паймоиш мекунанд.

Рут 2:1 Ва Ноомӣ як хеши шавҳари худ дошт, ки марди тавоно ва сарватдор аз хонадони Элималик буд; ва номи ӯ Бӯаз буд.

Ноомӣ аз оилаи шавҳари марҳумаш Элимелех як хеши сарватманд Бӯаз дошт.

1. Худо одамонро барои қонеъ кардани ниёзҳои мо истифода мебарад.

2. Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки ба воситаи дигарон кор кунад, то дар лаҳзаҳои душвор ба мо кӯмак кунад.

1. Рут 2:1

2. Филиппиён 4:19 (Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.)

Рут 2:2 Ва Рути мӯобӣ ба Ноомӣ гуфт: «Ҳоло иҷозат диҳед, ки ба саҳро биравам ва аз ақиби касе, ки дар назари Ӯ файз хоҳам ёфт, хӯшаҳои ҷуворимакка чинам». Ба вай гуфт: «Духтарам бирав».

Ноомӣ ба Рут иҷозат медиҳад, ки рафта, дар саҳро хӯшаҳои ҷуворимакка чинад, то онҳоро таъмин кунад.

1. Раҳмати Худо ҳамеша дастрас аст ва дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо мешавад.

2. Мо бояд имкониятҳои ба мо додашударо эътироф ва истифода барем.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост.

Рут 2:3 Ва вай рафта, омада, дар саҳро аз ақиби даравгарон пахта мечид, ва ҳази вай дар як қисми киштзори Бӯаз, ки аз авлоди Элималик буд, равшан мешуд.

Рут ба киштзор рафта, ба замини Бӯаз, ки хеши шавҳари марҳумаш аст, рӯй медиҳад.

1. Қудрати пешакии Худо: Таҳқиқи Рут 2:3

2. Эътимод ба нақшаи Худо: Омӯзиш аз достони Рут

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Рут 2:4 Ва инак, Бӯаз аз Байт-Лаҳм омада, ба даравгарон гуфт: «Худованд бо шумо бод». Ва ба вай ҷавоб доданд: «Худованд туро баракат диҳад».

Бӯаз, марде аз Байт-Лаҳм, даравгаронро бо баракат пешвоз гирифт ва бар ивазаш як баракат гирифт.

1. Қувваи баракат: Чӣ тавр мо метавонем муҳаббати Худоро тавассути суханони худ паҳн кунем

2. Қувваи Ҷомеа: Чӣ тавр Муошрати содиқи мо як шабакаи пуштибонро ташкил медиҳад

1. 1 Таслӯникиён 5:16-18 "Ҳамеша шодӣ кунед, пайваста дуо гӯед, дар ҳама ҳолат шукр гӯед, зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо."

2. Ибриён 10: 24-25 "Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва боз ҳам бештар, чунон ки мебинед, рӯз наздик мешавад».

Рут 2:5 Он гоҳ Бӯаз ба ғуломи худ, ки бар даравгарон буд, гуфт: «Ин духтари кист?

Бӯаз Рутро пай бурда, аз ӯ пурсон мешавад.

1. Қувваи огоҳӣ: Чӣ гуна Худо нодидаҳоро мебинад

2. Пешниҳоди Худо: Чӣ гуна Худо нисбати фаромӯшшудагон ғамхорӣ мекунад

1. Ишаъё 43:1-4, «Вале акнун Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро офаридааст, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту аз они мананд».

2. Матто 25:35-36, Зеро ки ман гурусна будам ва ба ман хӯрок додӣ, ташна будам ва ба ман об додӣ, бегона будам ва маро пазироӣ кардӣ.

Рут 2:6 Ва ғулом, ки бар даравгарон таъин шуда буд, ҷавоб дода, гуфт: «Ин духтараки мӯобӣ аст, ки бо Ноомӣ аз сарзамини Мӯоб баргашт;

Духтараки мӯобӣ бо Ноомӣ аз Мӯоб баргашт.

1. Чӣ тавр садоқати Худо дар замонҳои душвор тасаллӣ ва қувват мебахшад

2. Қувваи бозгашт ба ватан ва бозгашт ба решаҳои мо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Рут 1:16 - "Аммо Рут гуфт: "Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз ақиби ту баргардам. Зеро ба ҷое, ки ту меравӣ, меравам ва дар он ҷое ки ту меравӣ,

ман иқомат хоҳам кард. Халқи ту қавми Ман хоҳанд буд, ва Худои ту Худои ман».

Рут 2:7 Ва вай гуфт: «Иҷозат диҳед, чида кунам ва аз паи даравгарон дар байни чӯҷаҳо ҷамъ кунам; бинобар ин вай омада, аз субҳ то имрӯз монда, каме дар хона монд.

Рут аз Бӯаз, хеши хушдоманаш Ноомӣ пурсид, ки оё вай метавонад дар саҳроҳои ӯ ғаллаи боқимонда ҷамъоварӣ кунад ва ӯ розӣ шуд.

1. Нерӯи меҳрубонӣ - Тақсим кардани он чизе, ки доред, бо ниёзмандон.

2. Ризки Худо - такя ба раҳмати Худо барои таъмини ниёзҳои худ.

1. Матто 5:7 «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард».

2. Масалҳо 11:25 "Ҷони саховатманд бой мешавад, ва касе ки об медиҳад, худаш низ об меёбад".

Рут 2:8 Он гоҳ Бӯаз ба Рут гуфт: «Духтарам, намешунавӣ? Барои чидан дар киштзори дигар наравед, ва аз он ҷо наравед, балки дар ин ҷо ба василаи духтарони ман бимонед.

Рут содиқ будани худро ба қонуни Худо ва садоқати худро ба хушдоманаш бо интихоби мондан дар майдони Бӯаз нишон медиҳад.

1: Мо бояд ба қонуни Худо содиқ бошем ва ба онҳое, ки ба мо наздиктаранд, содиқ бошем.

2: Намунаи Рут дар бораи садоқат, садоқат ва садоқат бояд дар ҳаёти худи мо намунаи ибрат бошад.

1: Ғалотиён 5:13-14, "Зеро, эй бародарон, шумо ба озодӣ даъват шудаед; танҳо озодиро барои ҷисм истифода набаред, балки ба якдигар бо муҳаббат хизмат кунед. Зеро ки тамоми шариат дар як калима иҷро мешавад, ҳатто дар ин: ёри худро мисли худ дӯст бидор».

2: Матто 22:37-40, "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюм ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овехта шудааст".

Рут 2:9 Бигзор чашмони ту ба саҳрое ки онҳо дарав мекунанд, ва аз ақиби онҳо бирав: оё ман ба ҷавонон амр надодаам, ки ба ту даст нарасонанд? ва чун ташна шудӣ, назди зарфҳо бирав ва аз он чи ҷавонон кашидаанд, бинӯш.

Бӯаз ба Рут дастур медиҳад, ки дар саҳроҳои худ ғалла бичинад ва аз зарфҳои аз ҷониби ҷавонон таъминшуда бинӯшад.

1. Саховатмандии Бӯаз: Намунае барои мо.

2. Таъмини Худо дар замонҳои номуайян.

1. Ғалотиён 6:9-10: Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем. Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама ва хусусан ба аҳли имон некӣ кунем.

2. Масалҳо 19:17: Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд бошад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

Рут 2:10 Он гоҳ вай рӯй ба замин афтод ва ба ӯ гуфт: «Чаро ман дар назари ту файз ёфтаам, то ки маро бифаҳмӣ, дар сурате ки ман бегона ҳастам?

Рут бо Бӯаз вомехӯрад ва тааҷҷуб мекунад, ки ӯ ба вай чунин таваҷҷӯҳ мекунад, зеро вай бегона аст.

1: Файзи Худо барои ҳама новобаста аз собиқа, мақом ва таҷрибаи онҳост.

2: Файзи Худо тӯҳфаест, ки моро ба ҳайрат меорад ва аксар вақт аз интизориҳои мо зиёдтар аст.

1: Эфсӯсиён 2:8-9 Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед; ва на аз шумо, балки атои Худост: на аз аъмол, то ки касе фахр накунад.

2: Титус 3:5-7 На бо аъмоли одилонае ки мо кардаем, балки ба ҳасби марҳамати Худ моро наҷот дод, бо шустани эҳё ва таҷдиди Рӯҳулқудс; Онро ба воситаи Исои Масеҳи Наҷотдиҳандаи мо ба мо фаровон рехт; Мо, ки бо файзи Ӯ сафед шуда, бояд ворисони умеди ҳаёти ҷовидонӣ гардем.

Рут 2:11 Ва Бӯаз дар ҷавоби вай гуфт: «Ҳар он чи ту аз замони марги шавҳарат бо хушдоманат кардай, ба ман маълум шуд, ва чӣ гуна ту падар ва модарат ва замини худро тарк кардай. зодаи ту ва ба қавме омадӣ, ки пештар онҳоро намешинохтӣ.

Бӯаз аз садоқати Рут ба хушдоманаш ва омодагии ӯ барои тарки ватан ва оилаи худ ба ҷое, ки барои ӯ ношинос буд, изҳори ҳайрат кард.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: омӯхтани вафодории Рут ба Ноомӣ

2. Замини нав: Фаҳмидани сафари далеронаи Рут

1. Луқо 9:23-25 - Ва ба ҳама гуфт: «Агар касе хоҳад, ки аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад; лекин ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро наҷот хоҳад дод. Зеро ба одам чӣ фоида дорад, ки агар тамоми ҷаҳонро ба даст оварад, ва худро аз даст диҳад, ё партофта шавад?

2. Такрори Шариат 10:19 - Пас, шумо бегонаро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед.

Рут 2:12 Худованд кори туро подош диҳад, ва мукофоти комил ба ту аз ҷониби Худованд Худои Исроил дода мешавад, ки ту зери қаноти Ӯ таваккал мекунӣ.

Худованд касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, мукофот медиҳад.

1. Қувваи эътимод ба Худованд

2. Ваъдаи мукофоти Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Рут 2:13 Он гоҳ вай гуфт: «Иҷозат диҳед дар назари ту илтифот пайдо кунам, оғоям; барои он ки маро тасаллӣ додӣ ва ба канизи худ сухани нек гуфтӣ, гарчанде ки ман мисли яке аз канизони ту набошам».

Рут дар дархосташ ба Бӯаз фурӯтанӣ ва имони бузург зоҳир кард.

1. Нерӯи фурӯтанӣ ва имон

2. Баракати тоат

1. Яъқуб 4:10 Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. Ибриён 11:6 Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба онҳое, ки бо ҷидду ҷаҳд Ӯро меҷӯянд, мукофот медиҳад.

Рут 2:14 Ва Бӯаз ба вай гуфт: «Вақти хӯрокхӯрӣ ба ин ҷо биё ва аз нон бихӯр ва луқмаи худро дар сирко тар кун». Ва вай дар паҳлӯи даравгарон нишаст, ва ӯ ғаллаи хушкидаи вай расид, ва вай хӯрд, ва бас шуд ва рафт.

Ин порча меҳмоннавозии саховатманди Бӯазро нисбати Рут нишон медиҳад, ки ба ӯ имкон медиҳад, ки ба даравгарон барои хӯрокхӯрӣ ҳамроҳ шавад ва ба ӯ ҷуворимаккаи хушкшуда диҳад.

1: "Саховат дар меҳмондорӣ: Намунаи Бӯаз"

2: "Баракати Худо тавассути меҳмондорӣ: Ҳикояи Рут"

1: 1 Таслӯникиён 5: 12-13 - "Ва мо, эй бародарон, аз шумо хоҳиш мекунем, ки онҳоеро, ки дар байни шумо меҳнат мекунанд ва дар Худованд бар шумо ҳастанд ва шуморо насиҳат медиҳанд, эҳтиром кунед ва онҳоро аз рӯи корашон дар муҳаббат хеле қадр кунед."

2: Луқо 14: 12-14 - "Он гоҳ ба он мард [соҳибхона] гуфт: "Вақте ки шумо зиёфат медиҳед, дӯстон ё бародарони худ ё хешовандон ва ҳамсоягони сарватманди худро даъват накунед, ки онҳо низ шуморо ба он даъват кунанд. баргардед ва музд гиред, лекин ҳангоме ки зиёфат медиҳед, мискинон, маъюбон, лангон ва кӯронро даъват кунед, ва шумо баракат хоҳед ёфт, зеро онҳо ба ту баргардонида наметавонанд».

Рут 2:15 Ва ҳангоме ки вай барои чидан бархоста шуд, Бӯаз ба ҷавонони худ амр фармуда, гуфт: «Бигзор вай ҳатто дар миёни бандҳо чинад, ва ӯро маломат накунад;

Бӯаз ба ҷавонони худ фармуд, ки бигзоред, ки Рут дар миёни бандҳо бе сарзаниш чида кунад.

1. Қувваи меҳрубонӣ: Намунаи ҳамдардӣ ба Рут Бӯаз

2. Муҳимияти қадр кардани дигарон: Эҳтироми Бӯаз ба Рут

1. Матто 7:12 - "Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чиро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад."

2. Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон болотар арзёбӣ кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шумо ба манфиати дигарон."

Рут 2:16 Ва бигзор баъзе аз муштҳои мақсуд барои вай биафтад ва онҳоро бимонад, то ки вай онҳоро бичинад, ва ӯро мазаммат накунад.

Бӯаз ба коргаронаш мегӯяд, ки барои Рут каме ғалла бигузоранд, то ки Рут чиданаш кунад, то ӯ худаш ва хушдоманашро бе сарзаниш таъмин кунад.

1. Қудрати саховатмандӣ - Чӣ гуна Худо моро тавассути додани худамон ва захираҳои худ баракат медиҳад.

2. Раҳму шафқат ба дигарон - Аҳамияти меҳрубонӣ ва фаҳмиш, бахусус нисбати ниёзмандон.

1. Матто 25:40 - "Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: "Ба ростӣ, ба шумо мегӯям, чунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини ман кардаед, ба ман ҳам кардаед".

2. Масалҳо 19:17 - "Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад".

Рут 2:17 Ва вай дар саҳро то шом пахта чида, зад, ки чида буд, ва он тақрибан як эфа ҷав буд.

Рут бодиққат дар саҳро кор мекард, то ӯ ва Ноомӣ ро таъмин кунад.

1: Мо аз намунаи суботкорӣ ва садоқати Рут барои таъмини оилааш омӯхта метавонем.

2: Садоқати Рут ба оилааш намунаи он аст, ки чӣ тавр мо бояд ҳаёти худро дар ҷои аввал гузорем.

1: Matthew 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2: Ғалотиён 6:7-9 - Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунанд: зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад. Зеро ҳар кӣ барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; лекин ҳар кӣ барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид. Ва дар кори нек хаста нашавем: зеро ки дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

Рут 2:18 Ва вай онро бардошта, ба шаҳр рафт, ва хушдоманаш он чи чида буд, дид, ва берун оварда, он чиро, ки нигоҳ дошта буд, пас аз кофӣ шуданаш ба вай дод.

Рут аз саҳро ғалла ҷамъоварӣ карда, ба хушдоманаш баргардонд ва дид, ки чӣ қадар ҷамъоварӣ кардааст.

1. Таъмини Худо: Чӣ тавр Рут ва Бӯаз имон ба фаровонии Худо нишон доданд

2. Қудрати саховатмандӣ: Намунаи худхоҳии Рут

1. Масалҳо 3:9-10 - "Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ иззат намо; он гоҳ анборҳоят аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва зарфҳои ту аз шароб дарида хоҳад шуд".

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос аст? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?...».

Рут 2:19 Ва хушдоманаш ба вай гуфт: «Имрӯз дар куҷо чидай? ва дар куҷо кор кардӣ? Хушо касе ки туро шинохт. Ва вай ба хушдомани худ, ки бо кӣ кор карда буд, нишон дода, гуфт: «Номи он шахсе, ки ман имрӯз бо ӯ муносибат кардам, Бӯаз аст».

Хушдомани Рут аз ӯ пурсид, ки дар куҷо пахта мечинад ва бо кй кор кардааст. Рут ба ӯ гуфт, ки бо Бӯаз кор кардааст.

1. Муҳимияти донистани он ки мо дар куҷо кор мекунем - Рут 2:19

2. Огоҳӣ ба онҳое, ки мо бо онҳо кор мекунем - Рут 2:19

1. Масалҳо 3:6 - Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

Рут 2:20 Ва Ноомӣ ба келинаш гуфт: «Муборак аст аз Худованд, ки эҳсони худро ба зиндагон ва мурдагон тарк накардааст». Ва Ноомӣ ба вай гуфт: «Он кас ба мо наздик аст, яке аз хешовандони мост».

Ноомӣ Худовандро барои меҳрубониаш нисбат ба зиндаҳо ва мурдагон ҳамду сано мегӯяд ва мегӯяд, ки ин мард ба онҳо наздик аст.

1. Файзи Худо абадӣ аст

2. Қувваи хешутаборӣ

1. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

2. Ибриён 13:1-2 - "Якдигарро ҳамчун бародарону хоҳарон дӯст доред. Фаромӯш накунед, ки меҳмоннавозӣ ба бегонагонро фаромӯш накунед, зеро

бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки онро надонистаанд."

Рут 2:21 Ва Рути мӯобӣ гуфт: «Ӯ ба ман низ гуфт: "Ҷавонони ман, то даме ки тамоми ҳосили маро ба охир расонанд, рӯза бигир".

Дар ин порча садоқат ва садоқати Рут ба Ноомӣ нишон дода шудааст.

1. Аҳамияти вафодорӣ ва садоқат дар муносибатҳо

2. Қимати меҳнат ва субот

1. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Луқо 9:23 - Сипас ба ҳама гуфт: «Ҳар кӣ шогирди Ман шудан мехоҳад, бояд худро инкор кунад ва ҳар рӯз салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад.

Рут 2:22 Ва Ноомӣ ба келини худ Рут гуфт: «Хуб аст, эй духтарам, бо канизонаш берун меравӣ, ки онҳо дар ягон киштзор туро набинанд».

Ноомӣ Рутро ташвиқ мекунад, ки рафта, дар саҳроҳои Бӯаз пахта чинад, то ба ӯ ягон хатар дучор нашавад.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Чӣ тавр дастгирии Ноомӣ аз Рут ба вай қувват бахшид.

2. Муқовимат дар баробари душвориҳо: Қиссаи Рут дар бораи имон ва субот.

1. Масалҳо 3:5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Рут 2:23 Пас, вай бо духтарони Бӯаз рӯза гирифт, то ки то охири дарави ҷав ва гандум бичинад; ва бо хушдоманаш зиндагӣ мекард.

Рут аз саҳроҳои Бӯаз то анҷоми дарави ҷав ва гандум мечинад ва дар ин миён бо хушдоманаш зиндагӣ мекунад.

1. Қувваи ишқ: Қиссаи Рут дар бораи вафодорӣ ва имон

2. Ҷамъоварии ҳаёт: Сафари Рут дар бораи худшиносӣ

1. Масалҳо 31:10-31 - Тавсифи зани олӣ

2. Ғалотиён 6:7-9 - Ёдраскунӣ барои коштан ва даравидани дуруст

Рут 3-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: Рут 3:1-6 нақшаи Ноомӣ дар бораи Рутро барои ҳифзи Бӯаз шинос мекунад. Дар ин боб Ноомӣ нақшаи таъмини ояндаи Рутро пешниҳод мекунад. Вай ба вай дастур медиҳад, ки ба хирманчае, ки Бӯаз кор мекунад, рафта, ҳангоми хоби ӯ пойҳои ӯро кушояд. Пас аз он ба Рут тавсия дода мешавад, ки

назди пойҳои ӯ хобида, ба таври рамзӣ нишон медиҳад, ки омодагии вай барои ба муносибатҳои издивоҷ бо ӯ ворид шудан аст.

Сархати 2: Дар Рут 3:7–13 идома дода, он вохӯрии Рут ва Бӯазро дар хирман нақл мекунад. Пас аз он ки Бӯаз хӯрдану нӯшиданро тамом кард, дар назди хирмани ғалла хобид. Нисфи шаб Рут оромона ба ӯ наздик мешавад ва мувофиқи дастури Ноомӣ пойҳояшро мекушояд. Бӯаз дар ҳайрат афтода, аз хоб бедор мешавад ва мебинад, ки Рут дар пои ӯ хобидааст. Вай хоҳиши худро баён мекунад, ки ӯ либоси худро бар вай паҳн кунад, ин ишораест, ки омодагии ӯ барои гирифтани зани худ аст.

Сархати 3: Рут 3 бо посухи Бӯаз ва ӯҳдадориҳои худ ба Рут хотима меёбад. Дар Рут 3:14-18 гуфта мешавад, ки Бӯаз Рутро барои садоқат ва хислати некаш ситоиш мекунад. Вай эътироф мекунад, ки як хеши дигаре ҳаст, ки ба унвони як хешовандони эҳтимолӣ даъвои наздиктар дорад, аммо ба вай итминон медиҳад, ки ҳама чизро дар вақташ ҳал хоҳад кард. Пеш аз субҳидам, Бӯаз Рутро бо шаш ченак ҷав ба хонааш бармегардонад, ки ин як саховатмандии ӯро барои беҳбудии ӯ ва таъмини худ ва Ноомӣ нишон медиҳад.

Дар ҷамъбаст:
Рут 3 пешниҳод мекунад:
Нақшаи Ноомӣ барои таъмини Рути оянда, ки аз Бӯаз муҳофизат меҷӯяд;
Вохӯрии Рут ва Бӯаз дар хирман;
Ҷавоби Бӯаз ва ӯҳдадории ба Рут.

Таваҷҷӯҳ ба:
Нақшаи Ноомӣ барои таъмини Рути оянда, ки аз Бӯаз муҳофизат меҷӯяд;
Вохӯрии Рут ва Бӯаз дар хирман;
Ҷавоби Бӯаз ва ӯҳдадории ба Рут.

Дар ин боб нақшаи Ноомӣ барои таъмини ояндаи Рут, вохӯрии Рут ва Бӯаз дар хирман ва вокуниш ва ӯҳдадории Бӯаз ба Рут равона шудааст. Дар Рут 3, Ноомӣ нақшаеро барои Рут таҳия мекунад, то аз Бӯаз муҳофизат ҷӯяд. Вай ба ӯ дастур медиҳад, ки ба хирманчае, ки ӯ кор мекунад, равад, ҳангоми хоби ӯ пойҳои ӯро кушояд ва дар назди пойҳои ӯ хобида, бо ишораи рамзӣ омодагии вай барои бастани муносибатҳои издивоҷ бо ӯ нишон медиҳад.

Мувофиқи дастури Ноомӣ дар китоби Рут 3-ро идома дода, шабона ба назди хирмангоҳ Рут ба Бӯаз меояд. Вай пойҳои ӯро ҳангоми хоби ӯ мекушояд. Бӯаз аз ҳузури вай дар ҳайрат афтода, бедор мешавад ва ӯро дар он ҷо хобида мебинад. Вай хоҳиши ӯро баён мекунад, ки ӯро зери ҳимояи худ бигирад, бо паҳн кардани либоси худ хоҳише, ки умеди бо ӯ бастани издивоҷро ифода мекунад.

Рут 3 бо ҷавоби Бӯаз ба дархости Рут хотима меёбад. Вай садоқат ва хислати неки ӯро ситоиш мекунад, аммо эътироф мекунад, ки як хеши дигаре ҳаст, ки ба сифати хешовандони эҳтимолӣ даъвои наздиктар дорад. Бо вуҷуди ин, ӯ ӯро бовар мекунонад, ки ҳама чизро дар вақташ ҳал хоҳад кард. Пеш аз он ки субҳ ӯро ба хона баргардонад, Бӯаз шаш ченак ҷав медиҳад, як амали саховатманди ӯ ба беҳбудии Рут ва таъмини худ ва Ноомӣ дар ин давраи интизорӣ нишон медиҳад.

Рут 3:1 Ва хушдоманаш Ноомӣ ба вай гуфт: «Духтарам!

Ноомӣ Рутро ташвиқ мекунад, ки аз паи истироҳат ва ояндаи беҳтар саъй кунад.

1. Аз паи истироҳат: Чӣ тавр дар вазъиятҳои душвор қаноатмандиро пайдо кардан мумкин аст

2. Рӯй овардан ба Худо: такя ба ваъдаҳои ӯ барои ояндаи дурахшон

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Рут 3:2 Ва алҳол Бӯаз аз хешони мо нест, ки бо канизонаш будӣ? Инак, ӯ то шаб дар хирман ҷав мезанад.

Рут ба Ноомӣ гуфт, ки Бӯаз аз хеши онҳо дар хирман ҷав мечинад.

1. Вафодорӣ ва пешгӯии Худо дар ҳаёти Рут ва Ноомӣ.

2. Чӣ тавр итоат ба Худо метавонад ба баракатҳои ғайричашмдошт оварда расонад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Рут 3:3 Пас, худро бишӯй ва тадҳин кун, ва либоси худро бар худ бипӯш, ва худро ба фарш фуровар, аммо худро ба он одам маълум накун, то даме ки ӯ хӯрдану нӯшиданро тамом накунад.

Ба Рут дастур дода шуд, ки худро пок карда, либоси зебо пушад ва ба хирман равад, вале то он даме, ки он мард хӯрдану нӯшиданро тамом накунад, пинҳон монад.

1. Худо аксар вақт барои мо нақшае дорад, ки аз мо талаб мекунад, ки пинҳон бимонем ва ба вақти Худованд таваккал кунем.

2. Мо бояд ба аҳкоми Худо итоат кунем, ҳатто агар мо намефаҳмем, ки чаро мо бояд коре кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Рут 3:4 Ва ҳангоме ки ӯ хобад, ҷоеро, ки ӯ хобида бошад, аломат гузор, ва ба дарун даромада, пойҳои ӯро кушо ва худро дароз кун; ва ӯ ба ту хоҳад гуфт, ки чӣ кор кунӣ.

Ба Рут дастур дода мешавад, ки назди Бӯаз биравад ва пойҳояшро кушояд ва бихобад ва Бӯаз ба ӯ мегӯяд, ки чӣ кор кунад.

1. Вақте ки мо онро меҷӯем, Худо ҳидоят медиҳад.

2. Мо ҷуръат дорем, ки дастуроти Худоро риоя кунем, ҳатто агар он ғайричашмдошт бошад.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Рут 3:5 Ва вай ба вай гуфт: «Ҳар он чи ба ман гӯй, ба ҷо меоварам».

Рут ваъда дод, ки ба дастуроти Ноомӣ итоат мекунад.

1. Иҷрои иродаи Худо - ӯҳдадории Рут барои итоат кардан

2. Мукофоти вафо - баракати тоъат

1. Яъқуб 1:22, Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Масалҳо 3:1-2, Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки аҳкоми Маро дар дили худ нигоҳ дор, зеро онҳо умри туро солҳои зиёд дароз мекунанд ва ба ту осоиштагӣ ва шукуфоӣ меоранд.

Рут 3:6 Ва ӯ ба фарш фаромада, мувофиқи он чи хушдоманаш гуфта буд, ба ҷо овард.

Рут дастури хушдоманашро иҷро кард.

1. Ба пирони худ итоат кунед

2. Вафодорӣ дар тоат

1. Эфсӯсиён 6: 1-3 "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъда, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо баҳраи дароз кашед. ҳаёт дар рӯи замин.

2. Қӯлассиён 3:20 Эй фарзандон, дар ҳама чиз ба падару модари худ итоат кунед, зеро ки ин ба Худованд писанд аст.

Рут 3:7 Ва ҳангоме ки Бӯаз хӯрд ва менӯшид, ва дилаш шод шуд, вай рафт, то дар канори анбӯҳи ҷуворимакка бихобад; ва вай оҳиста омада, пойҳои ӯро кушода, хобонд.

Бӯаз хӯрду менӯшиду табъи болида буд. Он гоҳ Рут омада, пойҳои Бӯазро кушода, дароз кашид.

1. Омӯзиш дар фурӯтанӣ: Санади таслими Рут

2. Қудрати меҳмоннавозӣ: Намунаи саховатмандии Бӯаз

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

Рут 3:8 Ва воқеъ шуд, ки нисфи шаб он мард тарсид ва рӯй гардонд; ва инак, зане назди пойҳояш хобида буд.

Дар китоби Рут марде дар нимашаб занеро мебинад, ки дар зери пои ӯ хобидааст ва метарсад.

1. Дили тарснок: Омӯзиши мағлуб кардани тарсҳои мо

2. Қадам дар рӯшноӣ: Омӯзиши эътимод ба Худованд

1. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Забур 56:3-4 Вақте ки ман метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; Ман наметарсам. Гӯшт ба ман чӣ кор карда метавонад?

Рут 3:9 Ва ӯ гуфт: «Ту кистӣ? Вай ҷавоб дод: «Ман канизи ту Рут ҳастам; пас домани худро бар канизи худ пӯш; зеро ту хеши наздик ҳастӣ.

Рут имон ва далерии аҷиберо нишон медиҳад, ки вай аз Бӯаз хоҳиш мекунад, ки домани худро бар вай паҳн кунад.

1. Қувваи имони далерона - Баррасии хоҳиши далеронаи Рут ва имоне, ки онро бармеангезад.

2. Баракат тавассути итоаткорӣ - Бифаҳмед, ки чӣ тавр итоаткории Рут ба дастурҳои Ноомӣ ба ӯ илтифот ва муҳофизат оварад.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Рут 3:10 Ва ӯ гуфт: «Муборак аз Худованд, эй духтарам, зеро ки дар охират назар ба ибтидо бештар меҳрубонӣ зоҳир кардай, зеро ки ту ба ҷавонон, хоҳ сарватманд ва хоҳ фақир пайравӣ накардӣ.

Рут меҳрубонӣ ва садоқати бузургеро нишон медиҳад, ки ба сарват ва мақоми ҷавонон таъсир намерасонад.

1. Қувваи меҳрубонӣ: Чӣ гуна садоқати Рут ба Худо ҳаёти ӯро дигар кард

2. Сарвати ҳақиқӣ: чӣ гуна худсарии Рут сарвати ӯро фаротар аз андоза овард

1. Румиён 12:10: Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар;

2. Масалҳо 19:22: Ҳаваси одам меҳрубонии ӯст, ва камбағал аз дурӯғгӯ беҳтар аст.

Рут 3:11 Ва акнун, духтарам, натарс; Ман ба ту ҳар он чи ки ту талабӣ, ба ҷо хоҳам овард, зеро ки тамоми шаҳри қавми Ман медонанд, ки ту зани солеҳ ҳастӣ.

Бӯаз ваъда медиҳад, ки ба Рут ғамхорӣ мекунад ва ӯро ҳамчун зани некхоҳ эътироф мекунад.

1.Худованд ба мо занони солеҳ ато кардааст ва мо бояд онҳоро гиромӣ кунем.

2. Амалҳои мо бояд фазилати халқи Худоро инъикос кунанд.

1. Масалҳо 31:10–31; Тавсифи зани солим.

2. 1 Петрус 3:1–7; Омӯзиш дар бораи эҳтиром ва эҳтиром кардани ҳамдигар.

Рут 3:12 Ва алҳол рост аст, ки ман хеши наздики ту ҳастам, аммо хеши наздиктар аз ман ҳаст.

Рут мефаҳмад, ки каси дигаре ҳаст, ки ба вай аз хешовандаш дар хун наздиктар аст.

1. Қувваи пайвастшавӣ: Чӣ тавр достони Рут ба мо дар бораи ҳамсоя будан таълим медиҳад

2. Намунаи имон: Қиссаи Рут дар бораи вафодорӣ ва садоқат

1. Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек

2. Ғалотиён 6:10 - Ба ҳама одамон некӣ кардан

Рут 3:13 Имшаб бимон, ва саҳар хоҳад буд, ки агар ӯ ба ту ҳаққи хешовандӣ кунад, хуб; бигзор вай вазифаи хешовандиро ба ҷо оварад; лекин агар ӯ ба ту кори хешу табориро ба ҷо наоварад, ман ҳам ба ту, чунон ки зиндаи Худованд аст, хоҳам кард: то саҳар бихобе.

Рут ба Бӯаз пешниҳод мекунад, ки агар ӯ намехоҳад ӯҳдадориҳои худро ҳамчун фидякунандаи хешовандӣ иҷро кунад, вай онҳоро ба ҷои вай иҷро мекунад.

1. Қувваи имони Рут - Омӯзиши қувваи имони Рут ба таъмин ва муҳофизати Худо.

2. Нақотдиҳандаи хешовандон чист? - Таҳқиқи мафҳуми раҳокунандаи хешовандон аз нуқтаи назари достони Рут.

1. Ибриён 11:17-19 - Бо имон Иброҳим, ҳангоме ки озмуда шуд, Исҳоқро қурбонӣ кард ва он ки ваъдаҳоро гирифта буд, писари ягонаи худро қурбонӣ кард, ки дар бораи ӯ гуфта шуда буд: "Ту ба воситаи Исҳоқ насл номида шавад. Ӯ фикр мекард, ки Худо ҳатто қодир аст, ки ӯро аз мурдагон эҳё кунад ва ба маънои рамзӣ гӯем, ӯ ӯро бозпас гирифт.

2. Матто 19:16-22 - Ва инак, марде назди Ӯ омада, гуфт: «Устод! Ва ба вай гуфт: «Чаро аз ман дар бораи некӣ мепурсӣ? Танҳо як нафаре ҳаст, ки хуб аст. Агар шумо хоҳед, ки ба ҳаёт ворид шавед, аҳкомро риоя кунед. Ба вай гуфт: «Кадомашон? Ва Исо гуфт: «Қатл накун, зино накун, дуздӣ накун, шаҳодати бардурӯғ надиҳӣ, падару модари худро эҳтиром намо, ва: «Ёри худро мисли худ дӯст бидор».

Рут 3:14 Ва то саҳар назди пойҳои Ӯ хобид, ва бархоста, пеш аз он ки касе дигареро бишносад. Ва гуфт: «Мабодо маълум нашавад, ки зане ба фарш даромадааст».

Рут шабро назди пойҳои Бӯаз монд ва пеш аз он ки касе пай набарад, рафт. Бӯаз пурсид, ки ҳеҷ кас намедонад, ки вай дар он ҷост.

1. Қувваи муҳофизати Худо: Қиссаи Рут

2. Ҳамдардӣ ва оқилонаи Бӯаз: Намунаи илҳомбахш

1. Забур 91:4 Туро бо парҳои худ пӯшонад, ва дар зери болҳои ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт.

2. Масалҳо 11:13 Ҳар кӣ тӯҳмат мекунад, асрорро ошкор мекунад, аммо касе ки дар рӯҳ эътимод дорад, чизеро пинҳон медорад.

Рут 3:15 Ва ӯ гуфт: «Пардаеро, ки бар худ дорӣ, биёр ва бигир». Ва ҳангоме ки вай онро нигоҳ дошт, шаш ченак ҷав чен карда, бар вай гузошт; ва вай ба шаҳр рафт.

Бӯаз ба Рут мегӯяд, ки рӯймолеро, ки дар бар дорад, биёрад ва ҳангоме ки вай меорад, вай онро аз шаш ченак ҷав пур мекунад.

1. Саховатмандии Бӯаз: Намунае барои ҳама

2. Истифодаи он чизе ки Худо ба мо медиҳад, то ба дигарон хизмат кунем

1. Матто 7:12, "Бинобар ин ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ин аст Таврот ва анбиё".

2. 1 Петрус 4:10, «Чунон ки ҳар кас инъомро гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед».

Рут 3:16 Ва чун назди хушдоманаш омад, гуфт: «Духтарам, ту кистӣ? Ва он чиро, ки он мард ба вай карда буд, ба вай нақл кард.

Рут ба назди хушдоманаш бармегардад, ки он мард барои ӯ чӣ кор кардааст.

1. Қувваи имон: Омӯзиши Рут 3:16

2. Меҳрубонии одамони бегона: омӯзиши Рут 3:16

1. Ҳастӣ 16:13 - Ва ӯ исми Худовандро, ки ба вай сухан мегуфт, хонд: "Худо маро мебинӣ; зеро ки вай гуфт: "Оё ман низ дар ин ҷо ба касе ки Маро мебинад, нигоҳ доштам?"

2. Забур 145:9 - Худованд ба ҳама некӯст, ва марҳамати Ӯ бар тамоми аъмоли Ӯст.

Рут 3:17 Ва вай гуфт: «Ин шаш ченак ҷав ба ман дод; зеро ки ба ман гуфта буд: «Назди хушдоманат холӣ нарав».

Рут ба хонаи хушдоманаш рафта, шаш ченак ҷавро ҳадя кард.

1. Қудрати саховатмандӣ дар баробари мушкилот

2. Аҳамияти тоату эҳтиром

1. Масалҳо 19:17, Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд бошад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

2. 1 Петрус 2:13-17, Ба хотири Худованд ба ҳар муассисаи инсонӣ итоат кунед, хоҳ он ба императори олӣ бошад, хоҳ ба ҳокимон, ки аз ҷониби ӯ фиристода шудааст, то бадкоронро ҷазо диҳад ва онҳоеро, ки мекунанд, ситоиш кунанд. хуб. Зеро иродаи Худо ин аст, ки бо кори некӣ нодонии одамони аблаҳро хомӯш кунед. Ҳамчун одамони озод зиндагӣ кунед, озодии худро ҳамчун пӯшонидани бадӣ истифода набаред, балки ҳамчун бандагони Худо зиндагӣ кунед. Ҳамаро эҳтиром кунед. Бародариро дӯст доред. Аз Худо битарс. Императорро эҳтиром кунед.

Рут 3:18 Вай гуфт: «Духтарам, ором бинишин, то донӣ, ки кор чӣ мешавад;

Рут ба Худо боварӣ дорад, ки барои ӯ ва Ноомӣ натиҷаи дуруст меорад.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои номуайян

2. Таваҷҷӯҳ ба он чизе ки мо метавонем назорат кунем

1. Ишаъё 26:3-4 - Ту ӯро, ки фикраш дар Ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ӯ ба Ту таваккал мекунад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Рут 4-ро метавон дар се параграф бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Параграфи 1: Рут 4:1-8 мурофиаи судиро барои кафорати Рут муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Бӯаз ба дарвозаи шаҳр меравад, ки дар он ҷо масъалаҳои ҳуқуқӣ муҳокима ва ҳал карда мешаванд, то бо хешованди наздике, ки даъвои

хариди замини Элимелек ва издивоҷ бо Рут дорад, мулоқот кунад. Бӯаз ба ӯ имконият медиҳад ва ба ӯ дар бораи вазифаи худ ҳамчун хеши наздиктарин хабар медиҳад. Аммо, вақте ки хешовандаш фаҳмид, ки ба даст овардани замини Элимелек издивоҷ кардан бо Рутро низ дар бар мегирад, ӯ аз истифодаи ҳуқуқи фидияи худ худдорӣ мекунад.

Сархати 2: Дар Рут 4:9-12 идома дода, он ӯҳдадории Бӯазро нисбати Рут нақл мекунад. Бе эътирози хеши наздиктараш, Бӯаз худро ҳамчун хешовандӣ-наҷотдиҳанда қабул мекунад. Ӯ ба таври оммавӣ изҳор мекунад, ки нияти ҳарду амволи Элимелекро фидо кардан ва Рутро ба зани худ мегирад. Шоҳидоне, ки дар назди дарвозаи шаҳр ҳозир буданд, иттиҳоди худро баракат медиҳанд ва барои ободии онҳо дуо мекунанд.

Сархати 3: Рут 4 бо нақл дар бораи издивоҷи Бӯаз ва Рут ва аҳамияти он барои Ноомӣ ба охир мерасад. Дар Рут 4:13-22 гуфта мешавад, ки Бӯаз Рутро ба занӣ мегирад ва онҳо соҳиби писаре бо номи Обид мешаванд, ки ин воқеаи муҳиме на танҳо барои онҳо, балки Ноомӣ, ки дар оилаи худ талафоти калон дида буд, шодӣ мекунад. Обид бобои шоҳ Довуд мешавад, ки дар таърихи Исроил як иртиботи муҳими наслӣ мебошад.

Дар ҷамъбаст:
Рут 4 пешниҳод мекунад:
Мурофиаи судӣ барои фидияи Бӯаз бо хеши наздиктар мулоқот мекунад;
Уҳдадории Бӯаз нисбати Рут, ки нияти фидияро эълон карданист;
Издивоҷ байни Бӯаз ва Рут таваллуди Обид ва аҳамият барои Ноомӣ.

Таваҷҷӯҳ ба:
Мурофиаи судӣ барои фидияи Бӯаз бо хеши наздиктар мулоқот мекунад;
Уҳдадории Бӯаз нисбати Рут, ки нияти фидияро эълон карданист;
Издивоҷ байни Бӯаз ва Рут таваллуди Обид ва аҳамият барои Ноомӣ.

Дар ин боб ба мурофиаҳои судӣ оид ба фидияи Рут, ӯҳдадории Бӯаз ба Рут ва издивоҷи байни Бӯаз ва Рут, ки боиси таваллуди Обид мегардад, воқеаи муҳимест, ки барои Ноомӣ таъсир мерасонад. Дар Рут 4, Бӯаз ба назди дарвозаи шаҳр меравад, то бо хеши наздике, ки даъво дорад, замини Элимелекро фидо кунад ва бо Рут издивоҷ кунад. Ӯ ба ӯ имкон медиҳад, вазифаи худро ҳамчун хеши наздиктарин фаҳмонд. Аммо, вақте ки ӯ фаҳмид, ки ба даст овардани замини Элимелех издивоҷи Рутро низ дар бар мегирад, ӯ аз истифодаи ҳуқуқи фидияи худ худдорӣ мекунад.

Дар Рут 4 идома дода, бидуни эътироз аз хеши наздиктараш, Бӯаз мавқеи худро ҳамчун хешовандӣ-наҷотдиҳанда мегирад. Ӯ ба таври оммавӣ изҳор мекунад, ки нияти ҳарду амволи Элимелекро фидо кардан ва Рутро ба зани худ мегирад. Шоҳидон, ки дар назди дарвозаи шаҳр ҳозир буданд, иттифоқи худро баракат медиҳанд ва барои шукуфоии онҳо дар як лаҳзаи муҳим дуо мегӯянд, ки ӯҳдадориҳои худро тасдиқ мекунанд.

Рут 4 бо нақл дар бораи издивоҷи Бӯаз ва Рут ва аҳамияти он барои Ноомӣ ба охир мерасад. Онҳо писаре доранд, ки Обид ном дорад, ки на танҳо ба онҳо, балки Ноомӣ, ки дар оилаи худ талафоти сахт дида буд, шодии бузург меорад. Обид бобои шоҳ Довуд мешавад, ки дар таърихи исроилиён як иртиботи муҳими наслӣ мешавад, ки пешгӯии Худоро дар ба даст овардани баракатҳо тавассути ин иттиҳод байни Бӯаз ва Рут таъкид мекунад.

Рут 4:1 Он гоҳ Бӯаз сӯи дарвоза баромада, ӯро дар он ҷо нишаст; ба вай гуфт: «Эй чунин шахс! як сӯ гардон, ин ҷо нишин. Ва ӯ рӯй гардонда, нишаст.

Бӯаз назди дарвозаи шаҳр меравад ва бо хешованде вохӯрда, ки қаблан гуфта буд, ӯро ба нишаст даъват мекунад.

1. Худо ба мо ёваре хоҳад дод, агар мо Ӯро биҷӯем.

2. Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки моро ба ҳадафҳои худ наздиктар кунад.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

Рут 4:2 Ва даҳ нафарро аз пирони шаҳр гирифта, гуфт: «Ин ҷо бинишинед». Ва онҳо нишастанд.

Бӯаз 10 пири шаҳрро ҷамъ кард, то бо ӯ нишастанд.

1. Муҳимияти гӯш кардани насиҳати хирадмандона.

2. Кувваи коллектив.

1. Масалҳо 11:14: "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Эфсӯсиён 4:16: «Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар буғум, ки бо он муҷаҳҳаз аст, пайваст ва муттаҳид шудааст, вақте ки ҳар як узв дуруст кор мекунад, баданро ба воя мебахшад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад».

Рут 4:3 Ва ӯ ба хешованди худ гуфт: «Ноомӣ, ки аз сарзамини Мӯоб боз омад, як қитъаи заминеро, ки аз они бародари мо Элимелек буд, мефурӯшад:

Як хеши шавҳари фавтидаи Ноомӣ Элимелек пешниҳод мекунад, ки қитъаи заминеро, ки аз они Элимелек буд, бихарад.

1. Пешниҳоди Худо: баракати раҳокунанда

2. Мукофоти вафодорӣ: Сафари Наомӣ барои наҷот

1. Рут 3:12-13 Ва алҳол дуруст аст, ки ман як хеши наздикам, аммо хеши наздиктар аз ман ҳаст. Дар ин шаб бимон, ва саҳар хоҳад буд, ки агар ӯ ба ту ин насибро ба ҷо оварад. аз хешу табор, хуб; бигзор вай вазифаи хешу таборро ичро кунад.

2. Ибриён 2:17 Бинобар ин лозим буд, ки дар ҳама чиз Ӯро ба бародарони худ монанд кунад, то ки саркоҳини раҳмдил ва мӯътамад дар корҳои Худо бошад, то ки гуноҳҳои мардумро оштӣ диҳад.

Рут 4:4 Ва ман фикр кардам, ки туро таблиғ карда, бигӯям: "Онро дар назди сокинон ва пеши пирони қавми ман бихар". Агар фидия хоҳӣ, фидия бидеҳ; лекин агар фидия надиҳӣ, ба ман бигӯ, то бидонам, зеро ки ҷуз ту касе нест,

ки онро фидия диҳад; ва ман аз паси ту ҳастам. Ва гуфт: «Ман онро фидия мекунам».

Бӯаз розӣ мешавад, ки аз хешовандаш як порча замин бихарад.

1. Қувваи наҷот: чӣ гуна бояд худамон ва муносибатҳои худро навсозӣ ва барқарор кунем

2. Арзиши саховатмандӣ: Чӣ гуна бояд зиндагии фидокорӣ ва қурбонӣ дошта бошад

1. Луқо 15:11-32 - Масал дар бораи Писари исроф

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

Рут 4:5 Он гоҳ Бӯаз гуфт: «Дар кадом рӯз замини дасти Ноомӣ мехарӣ, онро низ аз Рути мӯобӣ, зани мурдагон бихар, то ки исми мурдагонро бар мероси ӯ эҳьё кунад».

Бӯаз ба харидори киштзори Ноомӣ мегӯяд, ки онро аз Рут, зани мӯобии мурдаи мурда низ бихарад, то исми мурда дар мероси ӯ нигоҳ дошта шавад.

1. Қудрати номи нек: Таҳқиқи аҳамияти ҳифзи мероси марҳум.

2. Рут: Намунаи вафодорӣ: Баррасии садоқати Рут ва чӣ гуна он боиси мукофот гирифтани ӯ барои амалҳои содиқаш.

1. Масалҳо 22:1, «Номи нек аз сарвати бузург матлубтар аст; иззату эҳтиром аз нуқра ва тилло беҳтар аст».

2. Ибриён 11:8, "Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки намедонист, ки куҷо меравад".

Рут 4:6 Ва хешовандон гуфт: «Ман онро барои худ фидия дода наметавонам, мабодо ба мероси худ халал нарасонам; ҳуқуқи маро ба худат фидия диҳед; зеро ки ман онро фидия дода наметавонам.

Хешованди Бӯаз мероси Элимелекро харида натавонист, бинобар ин Бӯаз пешниҳод кард, ки худаш онро фидия диҳад.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ тавр Бӯаз ба мо аҳамияти саховатмандӣ ва фидокор буданро нишон дод.

2. Раҳмати кафорат: Чӣ гуна файзи Худо ба мо имкон медиҳад, ки барои гуноҳҳои худ фидия дода шавад.

1. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, лекин ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақирии Ӯ сарватдор шавед.

2. Масалҳо 11:25 - Ҷони озода фарбеҳ мешавад, ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш низ об меёбад.

Рут 4:7 Ва дар замонҳои пеш дар Исроил дар бораи фидия ва тағир додани он чунин буд, ки ҳама чизро тасдиқ кунад; марде кафшашро канда, ба ҳамсояи худ дод, ва ин дар Исроил шаҳодате буд.

Ин порча одати пештараи Исроилро тасвир мекунад, ки дар он шахсе, ки дар муомила иштирок мекард, пойафзоли худро кашида, ба ҳамсояаш медиҳад, то ин созишномаро тасдиқ кунад.

1. Қувваи имову ишораҳои рамзӣ дар тасдиқи созишномаҳо

2. Ахамияти риояи урфу одатхои кадим

1. Ҳастӣ 14:23 - "То ки аз ришта ҳатто то кафш нахоҳам гирифт, ва ҳеҷ чизи аз они туро нагирифтаам, то нагӯӣ, ки "Ман Абромро бой кардам".

2. Матто 3:11 - «Дар ҳақиқат ман шуморо бо об таъмид медиҳам, то тавба кунед; лекин Он ки пас аз ман меояд, аз ман тавонотар аст, ва ман лоиқи он нестам, ки кафшҳояшро бардошта барорам: Ӯ шуморо бо Рӯҳулқудс ва бо оташ таъмид хоҳад дод. "

Рут 4:8 Аз ин рӯ, хешовандон ба Бӯаз гуфт: «Онро барои ту бихар». Пас, ӯ кафшашро кашид.

Ба Бӯаз супориш дода мешавад, ки аз як хешовандаш як порча замин бихарад ва барои исбот кардани он ки ӯ ба хариди худ ҷиддӣ муносибат мекунад, кафшашро мебардорад.

1. Ахамияти ичрои ухдадорӣ ва кавли худ.

2. Муҳимияти андешидани амал барои иҷрои иродаи Худо.

1. Матто 5:37 «Бигзор «оре»-и шумо «оре» бошад ва «не»-и шумо «не» бошад».

2. Забур 37:5 "Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ амал хоҳад кард".

Рут 4:9 Ва Бӯаз ба пирон ва ба тамоми қавм гуфт: «Шумо имрӯз шоҳиди он ҳастед, ки ман ҳар он чи аз они Элимелек буд, ва ҳар он чи аз они Килион ва Маҳлон буд, аз дасти Ноомӣ харидаам.

Бӯаз ба пирон ва мардум эълон кард, ки тамоми дороии Элимелех, Хилион ва Маҳлонро аз Ноомӣ харидааст.

1. Ризки Худо дар лахзахои сахт

2. Наҷот ба воситаи Масеҳ

1. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2. 1 Қӯринтиён 6:20 - «Шумо бо нархи гарон харида шудаед; ғуломи одамон нашаведед».

Рут 4:10 Ва Рути мӯобӣ, зани Маҳлӯн, ман харидаам, ки зани худ шавад, то исми мурдагонро бар мероси ӯ эҳё кунад, то ки номи мурдагон аз миёни бародаронаш маҳв нашавад, ва аз дарвозаи макони худ: шумо имрӯз шоҳидед.

Бӯаз Рути мӯобиро ба зани худ мехарад ва кафолат медиҳад, ки номи мурдагон Маҳлон аз мероси ӯ ва аз қавмаш маҳрум нашаванд.

1. Саховатмандии Бӯаз: Чӣ тавр садақа метавонад ҳама монеаро паси сар кунад

2. Қудрати кафорат: Чӣ тавр достони Рут раҳмати Худоро нишон медиҳад

1. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки пахш карда, якҷоя ҷунбонда, давида, ба домани шумо гузошта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мекунед, он ба шумо бармегардад.

Рут 4:11 Ва тамоми қавме ки дар назди дарвоза буданд, ва пирон гуфтанд: «Мо шоҳидонем». Худованд занеро, ки ба хонаи ту омадааст, мисли Роҳел ва Леё, ки ҳар ду хонаи Исроилро бино кардаанд, бигардон; ва ту дар Эфрато сазовори кор бошӣ, ва дар Байт-Лаҳм машҳур шавӣ.

Мардуми дарвоза ва пирон эълон карданд, ки зане, ки ба хонаи Рут меояд, бояд мисли Роҳел ва Леё, ки хонаи Исроилро бино карданд, баракат ёбад.

1. Қувваи саъю кӯшиши муштарак дар бунёди Салтанати Худо

2. Чӣ гуна Худо занони мӯъминро баракат медиҳад

1. Ҳастӣ 29:31-35 - Кӯшиши якҷояи Роҳел ва Леа дар бунёди оила

2. Ғалотиён 3:26-29 - Чӣ гуна Худо шахсони имондорро новобаста аз ҷинс баракат медиҳад

Рут 4:12 Ва бигзор хонаи ту мисли хонадони Форес бошад, ки Томар ӯро ба Яҳудо зоид, аз насле ки Худованд аз ин ҷавонзан ба ту ато хоҳад кард.

Ин порча дар бораи баракатҳои Худо бар хонаи Рут сухан меронад, ки он мисли хонаи Форес, ки аз Томор таваллуд шудааст, хоҳад буд ва Худо ба вай насл медиҳад.

1: Баракатҳои Худо ва вафодории мо - Худо онҳоеро, ки содиқанд, баракат медиҳад, тавре ки аз достони Рут дида мешавад.

2: Иҷрои ваъдаҳои Худо - ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд, чунон ки тавассути хонаи Форес ва насли Рут дида мешавад.

1: Ҳастӣ 18:14: Оё чизе барои Худованд душвор аст? Дар вақти муайяншуда, ба ҳасби замони ҳаёт назди ту бармегардам, ва Соро писаре хоҳад дошт.

2: Луқо 1:37: Зеро ки дар назди Худо ҳеҷ чиз ғайриимкон нахоҳад буд.

Рут 4:13 Ва Бӯаз Рутро гирифт, ва вай зани вай буд; ва ҳангоме ки ӯ назди вай даромад, Худованд ба вай ҳомиладор шуд, ва вай писаре зоид.

Бӯаз Рутро ба занӣ гирифт ва Худованд онҳоро соҳиби писаре баракат дод.

1. Қувваи баракати Худованд дар издивоҷ

2. Вафодории Рут

1. Эфсӯсиён 5:22–33

2. Рут 2:11–12

Рут 4:14 Ва занон ба Ноомӣ гуфтанд: «Муборак аст Худованде, ки имрӯз туро бе хешу табор нагузоштааст, то ки исми Ӯ дар Исроил машҳур шавад».

Ноомӣ аз ҷониби Худованд баракат дода шуд, зеро вай бе хешованд намонд.

1. Худо моро дар муҳтоҷимон рӯзӣ медиҳад.

2. Худованд содиқ аст, ҳатто вақте ки мо худро партофташуда ҳис мекунем.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Рут 4:15 Ва ӯ барои ту баргардонандаи ҳаёти ту ва ғизодиҳандаи пирии ту хоҳад буд, зеро ки келинат, ки туро дӯст медорад, варо ба дунё овардааст, ки барои ту аз ҳафт писар беҳтар аст.

Келини Рут навакак писаре ба дунё овард, ки ба бовари ӯ аз ҳафт писар беҳтар аст ва баркароркунанда ва ғизодиҳандаи пиронсолӣ хоҳад буд.

1. Рут 4:15 - Худо моро бо роҳҳои ғайричашмдошт таъмин мекунад

2. Рут 4:15 - Баракати писар

1. Забур 103:2-5 - Худовандро ҳамду сано кун, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун

2. Ишаъё 46:4 - Ҳатто то пирии ту Ман ҳамонам; ва ҳатто барои мӯи гиреҳ туро хоҳам бурд

Рут 4:16 Ва Ноомӣ кӯдакро гирифта, дар оғӯши вай гузошт, ва ба он ҳамшира шуд.

Ноомӣ кӯдакро гирифта, ҳамчун ҳамшираи шафқат нигоҳубин мекард.

1. Қувваи Муҳаббат - Чӣ тавр амали фидокоронаи муҳаббати Ноомӣ қудрати муҳаббати Худоро нисбати мо нишон медиҳад.

2. Қувваи оила - Чӣ гуна садоқати Ноомӣ ба оилаи худ ба мо аҳамияти муҳаббат ва дастгирии ҳамдигарро меомӯзад.

1. Юҳанно 15:12-13 - Ин ҳукми Ман аст, ки шумо якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам. Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад, ки касе ҷони худро барои дӯстонаш фидо кунад.

2. 1 Юҳанно 4:7-8 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз ҷониби Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст.

Рут 4:17 Ва занони ҳамсояаш ба он ном гузошта, гуфтанд: «Писаре ҳаст, ки Ноомӣ зоид; ва Ӯро Убид номиданд; вай падари Йисой, падари Довуд аст.

Ноомӣ писаре Убидро ба дунё овард, ки падари Йисой ва бобои шоҳ Довуд буд.

1. Нақшаи наҷоти Худо: достони Рут ва Ноомӣ

2. Пайравӣ аз нақшаи Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Луқо 1:68-74 Ҳамду сано ба Худо барои нақшаи наҷоташ

2. Ғалотиён 4:4-5 Ваъдаи Худо дар бораи кафорат тавассути Исо

Рут 4:18 Инҳоянд наслҳои Форес: Форес Ҳесрӯнро ба дунёё овард,

Наслҳои Фарес нақл карда мешаванд.

1. Мероси халқи Худо: Интиқоли имон аз насл ба насл

2. Имони бардавомии муъминон: Пайравӣ аз паи гузаштагони мо

1. 1 Тимотиюс 4:12 - Бигзор ҳеҷ кас туро барои ҷавониат хор накунад, балки ба имондорон дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар имон ва дар покӣ намунаи ибрат бошад.

2. 2 Тимотиюс 3:14-17 - Аммо шумо дар он чизе ки омӯхтаед ва ба таври қатъӣ бовар кардаед, давом диҳед, зеро медонед, ки шумо онро аз кӣ омӯхтаед ва аз кӯдакӣ бо навиштаҷоти муқаддас ошно шудаед, ки онҳо қодиранд шумо хирадманд ҳастед, то ба воситаи имон ба Исои Масеҳ наҷот ёбед. Тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас мекашад ва барои таълим, барои мазаммат, барои ислоҳ ва таълим додани адолат муфид аст, то ки одами Худо комил бошад ва барои ҳар кори нек муҷаҳҳаз бошад.

Рут 4:19 Ва Ҳесрӯн Ромро ба дунёё овард, ва Рам Амминодобро ба дунёё овард,

Ҳесрӯн падари Ром буд, ва Рам падари Амминодоб буд.

1. Аҳамияти ба наслҳо гузаштани имон

2. Қудрати Худо барои кор тавассути муносибатҳои наслӣ

1. Забур 78:5-6 - "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд: То насли оянда онҳоро бишносад, ҳатто кӯдаконе ки бояд таваллуд шаванд, ки бояд бархоста, онҳоро ба фарзандони худ эълон кунанд».

2. 2 Тимотиюс 1:5 - «Вақте ки ман имони бефоидаеро, ки дар ту ҳаст, ба ёд меорам, ки аввал дар бибии ту Луис ва модарат Авнико сокин буд; ва ман итминон дорам, ки дар ту низ ҳаст».

Рут 4:20 Ва Амминодоб Наҳшонро ба дунъё овард, ва Наҳшӯн Салмӯнро ба дунъё овард,

Дар порча гуфта мешавад, ки Амминадаб падари Наҳшон буд, ки баъдан Салмонро ба вуҷуд овард.

1. Аҳамияти таъсири падар дар ҳаёти кӯдак.

2. Мероси имон, ки аз насл ба насл мегузарад.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

Рут 4:21 Ва Салмон Бӯазро ба дунъё овард, ва Бӯаз Убидро ба дунъё овард,

Писари Салмон Бӯаз падари Убид буд.

1. Муҳимияти эҳтироми падарону модарон.

2. Ахамияти наслхои оилавй.

1. Хуруҷ 20:12 "Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад".

2. Матто 1:1-17 «Китоби насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, ибни Иброҳим».

Рут 4:22 Ва Убид Йисойро ба дунъё овард, ва Йисой Довудро ба дунъё овард.

Ин порча мефаҳмонад, ки чӣ тавр Довуд аз Убид, ки писари Рут ва Бӯаз буд, насли Довуд буд.

1. Вафодории Худо дар достони Рут ва Бӯаз

2. Аҳамияти мерос ва баракати наслҳои оянда

1. Рут 1:16 - "Аммо Рут гуфт: "Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз ақиби ту баргардам. Зеро ба он ҷое ки ту меравӣ, меравам ва дар он ҷое ки ту меравӣ, ман иқомат хоҳам кард. Халқи ту қавми Ман хоҳанд буд, ва Худои ту Худои ман».

2. 2 Подшоҳон 7:16 - "Ва хонаи ту ва салтанати ту то абад дар пеши ман нигоҳ дошта хоҳанд шуд; тахти ту то абад устувор хоҳад буд.

1 Подшоҳон 1-ро дар се сархат ба таври зерин ҷамъбаст кардан мумкин аст, ки бо оятҳои ишорашуда:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 1:1-8 достони орзуи Ҳанна ба кӯдакро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Элқоно, марде аз сибти Эфроим, ду зани Ҳанно ва Панинно дорад. Пенинна соҳиби фарзанд аст, аммо Ҳанно аз сабаби ҳомиладор шуданаш нозой ва сахт ғамгин аст. Ҳар сол онҳо барои ибодат ба хаймаи Шилӯ мераванд, ки дар он ҷо Пенинно Ҳанноро ба сабаби нозории худ таҳқир ва таҳқир мекунад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 1:9–18 идома дода, он дуои Ҳанноро дар хаймаи муқаддас нақл мекунад. Як сол ҳангоми боздиди онҳо ба Шилӯ Ҳанна ба маъбад меравад ва дили худро ба Худо бо дуои самимӣ мерезад. Вай бо зор-зор гиря мекунад, ки барои писаре илтиҷо мекунад ва қасам медиҳад, ки агар Худо хоҳиши ӯро қонеъ кунад, вайро ҳамчун назир ба шахсияти барои хидмати Худо бахшидашуда мебахшад.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 1 бо дуои Ҳанно баракат додани Элӣ анҷом меёбад. Дар 1 Подшоҳон 1:19-28 зикр шудааст, ки Ҳанна пас аз дуои самимӣ маъбадро бо умеди нав ва осоиштагӣ дар дилаш тарк мекунад. Бо гузашти вақт, ӯ ҳомила шуда, писаре таваллуд мекунад, ки Самуил ном дорад, ки маъноаш «аз ҷониби Худо шунавоӣ» аст. Вақте ки Самуил аз сина ҷудо мешавад, Ҳанна ваъдаи худро иҷро карда, ӯро ба хаймаи муқаддас дар Шилӯ бармегардонад, то таҳти парастории Элӣ хизмат кунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 1 нишон медиҳад:
Орзуи Ҳанно ба кӯдак дар миёни нозоиӣ;
Дуои гарми Ҳанно дар хаймаи муқаддас;
Баракати Элӣ ҳангоми таваллуди Ҳанна Самуил.

Таваҷҷӯҳ ба:
Орзуи Ҳанно ба кӯдак дар миёни нозоиӣ;
Дуои гарми Ҳанно дар хаймаи муқаддас;
Баракати Элӣ ҳангоми таваллуди Ҳанна Самуил.

Дар ин боб ба достони Ҳанна, орзуи амиқи ӯ ба кӯдак сарфи назар аз нозоёнӣ, дуои гарми ӯ дар хаймаи муқаддас ва баракати Элӣ ба ӯ равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 1, Элқона ду зани Ҳанно ва Пенинна дорад. Ҳангоме ки Пенинна фарзанддор мешавад, Ҳанна ҳомиладор шуда наметавонад ва ин боиси изтироби зиёд мегардад. Ҳар сол онҳо барои ибодат ба хаймаи Шилӯ мераванд, ки дар он ҷо Пенинно Ҳанноро ба сабаби нозой буданаш таънаю таҳқир мекунад.

Идомаи 1 Подшоҳони 1, ҳангоми боздид аз Шилӯ, Ҳанна ба маъбад ворид мешавад ва дар дуое, ки пур аз эҳсосоти амиқ буд, дили худро ба Худо мерезад. Вай бо зор-зор гиря мекунад, ки барои писаре илтиҷо мекунад ва назр мекунад, ки агар Худо хоҳишашро қонеъ гардонад, ӯро ҳамчун назире ба хидмати Худо мебахшад.

1 Подшоҳон 1 бо дуои Ҳанно баракат додани Элӣ анҷом меёбад. Пас аз он ки дили худро ба Худо бо ҷидду ҷаҳд ва самимият рехт, Ҳанна маъбадро бо умеди нав ва осоиштагии даруни худ тарк мекунад. Бо гузашти вақт, вай

ҳомиладор мешавад ва писаре бо номи Самуил ба дунё меорад, ки ин ном маънои «аз ҷониби Худо шунида шуданро» дорад. Вақте ки Самуил аз ширмакӣ маҳрум шуд, Ҳанна ваъдаи худро иҷро карда, ӯро ба хаймаи муқаддас дар Шилӯ бармегардонад, то дар зери парастории Элӣ хидмат кунад, ки ин як гардиши муҳим дар ҳаёти онҳост.

1 Подшоҳон 1:1 Ва марде аз Раматоимсофим, аз кӯҳи Эфроим буд, ва номаш Элқоно, ибни Ёроҳом, ибни Элиҳу, ибни Тоҳу, ибни Зуф, эфритӣ.

Элқоно, ки аз Рамотайимсофим дар вилояти Эфроим буд, писари Ёроҳом, Элиҳу, Тоҳу ва Зуф, ки эфритӣ буд.

1. Боварӣ ба ризқи Худо - 1 Таслӯникиён 5:24

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор - Такрори Шариат 7:9

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

1 Подшоҳон 1:2 Ва ӯ ду зан дошт; Номи яке Ҳанно ва номи дигаре Фанинно буд; ва Фанинно фарзанддор шуд, вале Ҳанно фарзанд надошт.

Элқона ду зан дошт: Ҳанно ва Панинно, ва Панинно соҳиби фарзанд шуданд, дар ҳоле ки Ҳанно бефарзанд монд.

1. Вафодории Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт - 1 Подшоҳон 1:2

2. Баракати қаноатмандӣ - 1 Подшоҳон 1:2

1. Ишаъё 54:1 Суруд хон, эй нозой, ки тоқат накард; ба овозхонӣ шитофтед ва бо овози баланд гиря кунед, эй, ки дар зоиш наомадаед! Зеро ки фарзандони харобшуда аз фарзандони зандор зиёдтар хоҳанд буд, мегӯяд Худованд.

2. Румиён 4:18-21 Бо умеде ки ӯ бар хилофи умед имон овард, ки падари халқҳои бисьёр гардад, чунон ки ба ӯ гуфта шуда буд, ки насли ту чунин хоҳад буд. Вақте ки ӯ ҷисми худро, ки мисли мурда буд, (азбаски ӯ тақрибан садсола буд), ё нозории батни Соро фикр мекард, имонаш суст нашуд. Ҳеҷ як беимонӣ ӯро дар бораи ваъдаи Худо ноумед накард, балки ӯ дар имонаш қавӣ шуд, вақте ки Худоро ҷалол дод ва боварӣ дошт, ки Худо қодир аст он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро кунад.

1 Подшоҳон 1:3 Ва ин шахс ҳар сол аз шаҳри худ мерафт, то ки ба Худованди лашкарҳо дар Шилӯ саҷда кунад ва қурбонӣ кунад. Ва ду писари Элӣ, Ҳофнӣ ва Финҳос, коҳинони Худованд дар он ҷо буданд.

Ҳар сол марде назди Худованди лашкарҳо ба Шилӯ мерафт, то ки ибодат кунад ва қурбонӣ кунад. Ҳофнӣ ва Финҳос писарони Элӣ низ дар он ҷо коҳинони Худованд буданд.

1. Аҳамияти ибодат ва қурбонӣ

2. Қудрати коҳинон

1. Забур 96:8-9 - Ба Худованд ҷалол диҳед, ки мувофиқи исми Ӯст; қурбонӣ биёред ва ба ҳавлии ӯ дароед!

2. Ибриён 5:1-4 - Зеро ҳар як саркоҳине, ки аз миёни одамон интихоб шудааст, таъин карда мешавад, ки аз номи одамон дар нисбати Худо амал кунад ва барои гуноҳҳо ҳадяҳо ва қурбониҳо пешкаш кунад. Ӯ метавонад бо нодон ва гумроҳон нарм муносибат кунад, зеро худаш заъф аст.

1 Подшоҳон 1:4 Ва ҳангоме ки вақти қурбонии Элқоно расид, ӯ ба зани худ Фанинно ва ба ҳамаи писарон ва духтаронаш ҳисса дод:

Элқоно аз ҳадияи худ ба Панинно ва оилаи ӯ дод.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ гуна раҳмати Худо ба садақаи мо илҳом мебахшад

2. Зиндагӣ дар адолат: Фаҳмидани Принсипи адолат дар Китоби Муқаддас

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Такрори Шариат 16:17 - Ҳар кас мувофиқи баракати Худованд Худои худ, ки Ӯ ба ту додааст, ба қадри имкон медиҳад.

1 Подшоҳон 1:5 Аммо ӯ ба Ҳанно ҳиссаи сазовор дод; зеро ки ӯ Ҳанноро дӯст медошт, вале Худованд шиками ӯро баста буд.

Элӣ ба Ҳанно қисми махсуси қурбониро дод, зеро вай ӯро дӯст медошт, аммо Худованд шиками ӯро баста буд ва ӯ фарзанддор шуда натавонист.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд

2. Бартараф кардани ноумедӣ ва дарёфти шодӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 30:5 - Гиря метавонад шаб бимонад, аммо шодӣ субҳ меояд.

1 Подшоҳон 1:6 Ва душманаш низ ӯро ба хашм оварда, то ки вайро ғамгин кунад, зеро ки Худованд шиками ӯро баста буд.

Ҳанно аз ҷониби душманаш ба хашм омада, ғамгин мешуд, зеро Худованд шиками ӯро баста буд.

1: Худо ҳамеша нақшае хоҳад дошт, ҳатто агар он дар айни замон аён набошад.

2: Худо ранҷу азоб намеорад, аммо Ӯ метавонад ранҷу азобҳои моро барои ҳадафи ниҳоии худ истифода барад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

1 Подшоҳон 1:7 Ва чунон ки ӯ сол ба сол чунин мекард, вақте ки вай ба хонаи Худованд мерафт, вайро ба хашм меовард; бинобар ин вай гирист ва нахӯрд.

Ҳар сол вақте ки Ҳанна ба маъбад ташриф меовард, рақибаш ӯро ба хашм меовард, ки вай гиря мекард ва нахӯрад.

1. Бартараф кардани ҳасад ва ҳасад барои ёфтани сулҳ.

2. Дар лаҳзаҳои душвор ба Худо таваккал кардан.

1. Яъқуб 4:7 "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

2. Забур 34:17-18 "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад."

1 Подшоҳон 1:8 Он гоҳ шавҳараш Элқоно ба вай гуфт: «Эй Ҳанно, чаро гиря мекунӣ? ва чаро намехӯрӣ? ва чаро дили ту ғамгин аст? Оё ман барои ту аз даҳ писар беҳтар нестам?

Элқона бо занаш Ҳанно сӯҳбат карда, пурсид, ки чаро ӯ хӯрок намехӯрад ва чаро ин қадар ғамгин аст ва ба ӯ хотиррасон мекунад, ки ӯ ӯро мисли даҳ писар дорад.

1. Худо моро дӯст медорад ва ба мо ғамхорӣ мекунад, ҳатто вақте ки зиндагӣ сахт аст.

2. Муҳаббати ҳамсар метавонад дар лаҳзаҳои тангӣ мояи роҳат бошад.

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секабата ба зудӣ канда намешавад.

1 Подшоҳон 1:9 Ҳамин тавр, Ҳанно пас аз хӯрокхӯрӣ дар Шилӯ ва нӯшидани онҳо бархост. Ва Элии коҳин бар курсии назди сутуни маъбади Худованд нишаст.

Пас аз хӯрдану нӯшидан дар Шилӯ, Элии коҳин назди сутуни маъбади Худованд нишаст.

1. Чӣ тавр дар маъбади Худованд ҳаёти содиқона зиндагӣ кардан мумкин аст

2. Ҳузури Худо дар маъбад: Даъват ба ибодат ва эҳтиром

1. 1 Вақоеънома 9:22-24 - Зеро ки банӣ-Исроил ва Яҳудо дар шаҳрҳои Яҳудо, ҳар яке дар моликияти худ қарор доштанд. Ва баъзе аз левизодагон, ки нозирони онҳо буданд, дар Ерусалим буданд. Ва Шимъӣ, ибни Элиезар, аз банӣ-Қоҳот, сардори анбор буд. Ва Еҳиил ибни Закарё аз банӣ-Шабуил, сардори анбор буд.

2. Ибриён 9:1-4 - Ҳоло ҳатто аҳди аввал низ қоидаҳои ибодат ва ҷои муқаддаси заминӣ дошт. Зеро ки хайма тайёр карда шуда буд, қисми аввал, ки дар он чароғдон ва миз ва нони ҳузур буданд. Он ҷои муқаддас номида мешавад. Дар паси пардаи дуюм қисми дуюм буд, ки Ҷои муқаддас ном дошт, ки қурбонгоҳи тиллои бухур ва сандуқи аҳд аз ҳар тараф бо тилло пӯшида буд, ва дар он зарфи тиллоие буд, ки маннаро нигоҳ медошт, ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва лавҳаҳои аҳд.

1 Подшоҳон 1:10 Ва ӯ дар алам буд, ва ба Худованд дуо гуфт, ва гиря мекард.

Ҳанно дар ғаму андӯҳи зиёд буд ва бо андӯҳ ба Худованд дуо мекард ва гиря мекард.

1. Худо дар ранҷу ғамҳо бо мост.

2. Худо фарёди дилшикастагонро мешунавад.

1. Забур 34:17-18: «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Ишаъё 61:1-2 «Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон мужда расонам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон эълон кунам, ва ифтитоҳи зиндон ба рӯи бастагон, барои эълон кардани соли файзи Худованд ва рӯзи интиқом Худои мо, то ҳамаи мотамдоронро тасаллӣ диҳем».

1 Подшоҳон 1:11 Ва вай назр карда, гуфт: «Эй Худованди лашкарҳо, агар дар ҳақиқат ба андӯҳи канизи Худ назар андозӣ, ва маро ба ёд овар, ва канизи худро фаромӯш накун, балки ба канизи худ кӯдаке бидеҳ. , он гоҳ ман ӯро тамоми айёми умраш ба Худованд хоҳам дод, ва риштарош бар сари ӯ нахоҳад омад.

Гузариш Ҳанна ба Худованд назр кард, ки писарашро ба Худованд медиҳад, агар ӯ ба дуои вай дар бораи кӯдак ҷавоб диҳад.

1. Вафодории Худованд дар иҷобати дуъо

2. Фарзандони худро ба Худованд бахшидан

1. Луқо 1:38 - Ва Марям гуфт: «Инак канизи Худованд аст; ба ман мувофиқи каломи Ту бошад.

2. 1 Подшоҳон 1:27 - Ман барои ин кӯдак дуо гуфтам; ва Худованд хоҳиши маро, ки аз ӯ пурсидам, ба ман дод.

1 Подшоҳон 1:12 Ва ҳангоме ки вай ба ҳузури Худованд дуо гуфтанро давом медод, Элӣ даҳони худро нишон дод.

Ҳанна дар назди Худованд дуо мегуфт ва Элӣ дид, ки даҳони вай дар дуо ҳаракат мекунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна имони Ҳанно садоқати ӯро ба Худо нишон дод

2. Гӯш додан ба Худованд: Дарки Элӣ дар бораи дуои Ҳанно

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст.

2. 1 Таслӯникиён 5:17 - Бе таваққуф дуо гӯед.

1 Подшоҳон 1:13 Ва Ҳанно дар дили худ гуфт; танҳо лабонаш ҷунбид, вале овозаш шунида нашуд; бинобар ин Элӣ гумон кард, ки вай маст шудааст.

Ҳанна хомӯшона ба Худо барои писаре дуо кард ва Элӣ ӯро маст кард.

1. Қувваи намоз дар хомӯшӣ

2. Зарурати сабр ва имон ба Худо

1. Яъқуб 5:17-18 - "Илёс одаме буд, ки табиати мо мисли мо буд ва ӯ бо ҷидду ҷаҳд дуо мекард, ки борон наборад ва се солу шаш моҳ дар замин борон наборад. Ва боз дуо кард: ва осмон борон борид, ва замин меваи худро дод.

2. Марқӯс 11:24 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: ҳар он чи дар дуо талаб кунед, бовар кунед, ки онро гирифтаед ва он аз они шумо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 1:14 Ва Элӣ ба вай гуфт: «То ба кай маст хоҳӣ буд? майи худро аз худ дур кун.

Элӣ аз Ҳанно пурсид, ки вай то кай маст мемонад ва ба ӯ гуфт, ки шаробашро парто.

1. Мо бояд кӯшиш кунем, ки танҳо ба меъёр нӯшем ва аз зарари мастӣ огоҳ бошем.

2. Мо бояд ҳамеша дар бораи забону вожаи худ ва таъсири онҳо ба дигарон бохабар бошем.

1. Эфсӯсиён 4:29 - "Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз бахшад".

2. Масалҳо 20:1 - "Шароб масхаракунанда аст, нӯшокии сахт ҷанговар аст, ва ҳар кӣ аз он гумроҳ мешавад, оқил нест".

1 Подшоҳон 1:15 Ва Ҳанно дар ҷавоб гуфт: «Не, оғоям, ман зани рӯҳи ғамгин ҳастам: на шароб ва на нӯшокии спиртӣ нӯшидаам, балки ҷонамро ба ҳузури Худованд рехт».

Ҳанно ба Элии коҳин ҷавоб дод ва ба ӯ гуфт, ки вай на май ва на нӯшокии спиртӣ менӯшидааст, балки ҷони худро ба ҳузури Худованд рехтааст.

1. Худо ба мо имконият медиҳад, ки ғамҳои худро ба сӯи Ӯ рехт, зеро Ӯ дарди моро мефаҳмад.

2. Худо мехоҳад, ки мо дар ғамгинӣ ва ниёзмандиамон ба Ӯ таваккал кунем.

1. Забур 34:18 Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:26-27 Ҳамчунин Рӯҳ ба заъфҳои мо кӯмак мекунад, зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, ба тавре ки лозим аст; Ва ҳар кӣ дилҳоро меомӯзад, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро ки Ӯ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад.

1 Подшоҳон 1:16 Канизи худро ба духтари Белиал ҳисоб накун, зеро ки ман то ҳол аз фаровонии шикоят ва андӯҳи худ гуфтам.

Ҳанна андӯҳи худро ба Худованд баён карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки ӯро духтари Белиал ҳисоб накунад.

1. Худо ранҷҳои моро мефаҳмад, новобаста аз он ки дард чӣ қадар амиқ бошад.

2. Имони Ҳанно ба Худо ҳатто дарториктарин соатҳои худ.

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 53:3 - Ӯ аз ҷониби инсоният нафрат ва рад карда шуд, марди ранҷу азоб ва ошно бо дард.

1 Подшоҳон 1:17 Ва Элӣ ҷавоб дода, гуфт: «Ба саломатӣ бирав; ва Худои Исроил хоҳиши худро, ки аз ӯ талаб кардай, ба ту бирасон».

Элӣ Ҳаннаро бо осоиштагии Худо баракат медиҳад ва ӯро ташвиқ мекунад, ки пайваста ба Худо дуо гӯяд, то дархосташ иҷро шавад.

1. Қувваи дуо дар имон: эътимод ба Худо барои ҷавоб додан ба дуоҳо

2. Баракати доштани мураббӣ: Чӣ гуна Элӣ Ҳаннаро рӯҳбаланд ва баракат дод

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

1 Подшоҳон 1:18 Ва ӯ гуфт: «Бигзор канизи ту дар назари ту файз ёбад». Пас, зан ба роҳи худ рафт ва хӯрок хӯрд, ва чеҳраи вай дигар ғамгин набуд.

Ҳанна ба Худованд дуо кард, ки ба ӯ лутфу марҳамат диҳад, ва пас аз он чеҳраи ғамгинаш дигар набуд.

1. Файзи Худо метавонад ба мо шодӣ ва осоиштагӣ биёрад.

2. Имон ба Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки озмоишҳо ва ғамгиниро паси сар кунем.

1. Ишаъё 40:29, «Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад».

2. Забур 33:18, «Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад».

1 Подшоҳон 1:19 Ва онҳо субҳи барвақт бархоста, ба ҳузури Худованд саҷда карданд, ва баргаштанд ва ба хонаи худ ба Ромо омаданд, ва Элқоно зани худ Ҳанноро шинохт; ва Худованд вайро ба ёд овард.

Элқона ва Ҳанно субҳи барвақт бархоста, ба Худованд саҷда карданд ва баъд аз дуоҳояшон ба хонаашон ба Ромо баргаштанд. Худованд Ҳанноро ба ёд овард, ва Элқона ӯро ҳамчун зани худ медонист.

1. Ёди Худованд: Дарси Ҳанно ва Элқона

2. Қувваи ибодат: Таҷрибаи зикри Парвардигор

1. Забур 103: 17-18: Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳо бо онҳое аст, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд.

2. Ишаъё 49:15: Оё модар метавонад кӯдакро дар синааш фаромӯш кунад ва ба кӯдаке, ки таваллуд кардааст, раҳм намекунад? Ҳарчанд ӯ фаромӯш кунад, ман туро фаромӯш намекунам!

1 Подшоҳон 1:20 Бинобар ин, ҳангоме ки ҳанно ҳомила шуд, писаре зоид ва ӯро Самуил номида, гуфт: "Зеро ки ӯро аз Худованд талаб кардам".

Ҳанна ба Худо барои писаре дуо кард ва вақте ки вақт расид, ӯ Самуилро таваллуд кард ва ба ӯ ном гузошт, зеро Худо ба дуои вай ҷавоб дод.

1. Худо дуъои касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, иҷобат мекунад.

2. Қувваи дуо ҳақиқӣ аст ва Худованд дар вақташ иҷобат мекунад.

1. Матто 7:7-8 - Биталабед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ талаб кунад, мегирад; ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2. Луқо 11:9-10 - Ва Ман ба шумо мегӯям: биталабед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд. Зеро ҳар кӣ талаб кунад, мегирад; ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

1 Подшоҳон 1:21 Ва Элқонои мард ва тамоми аҳли байташ барои қурбонии ҳарсола ва назри вай барои Худованд баромаданд.

Элқона ва оилаи ӯ ба маъбад рафтанд, то ки қурбонии солонаи худро ба Худованд тақдим кунанд.

1. Қурбонӣ: Ҳаёти ибодат

2. Назр: Вафо кардан ба ваъдаҳои худ ба Худо

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Забур 116:14 - Ман барои шумо қурбонии шукргузорӣ хоҳам кард ва исми Худовандро бихонам.

1 Подшоҳон 1:22 Аммо Ҳанно нарафт; зеро ки вай ба шавҳараш гуфта буд: «То даме ки кӯдак аз шир ҷудо нашавад, намеравам, ва он гоҳ ӯро хоҳам оварда, то ки ба ҳузури Худованд ҳозир шавад ва дар он ҷо то абад бимонад».

Ҳанна ба шавҳараш ваъда дод, ки писари онҳоро пас аз аз шир ҷудо шуданаш назди Худованд меорад.

1. Қуввати имони Ҳанно

2. Масъулияти волидайн дар тарбияи имон

1. Ҳастӣ 22:2-3 «Он гоҳ Ӯ гуфт: «Акнун писари худ, писари ягонаи худ Исҳоқро, ки ӯро дӯст медорӣ, бигир ва ба замини Мӯриё бирав ва дар он ҷо ӯро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ бар яке аз кӯҳҳои он қурбонӣ кун. Ман ба шумо мегӯям.

2. Забур 71:17-18 Эй Худо, Ту маро аз ҷавониам таълим додӣ; Ва то имрӯз корҳои аҷоиби Туро эълон мекунам. Алҳол, вақте ки ман пир шудам ва мӯйсафед шудам, эй Худо, маро тарк накун, То он даме ки қуввати Туро ба ин насл эълон накунам, Қудрати Туро ба ҳар каси оянда эълон кунам.

1 Подшоҳон 1:23 Ва шавҳараш Элқоно ба вай гуфт: «Он чи ба назари худат некояд, бикун; То он даме ки ӯро аз шир ҷудо кунӣ, бимон; танҳо Худованд каломи Худро устувор мекунад. Пас он зан иқомат кард ва писарашро шир дод, то аз шираш ҷудо кард.

Элқона занашро ташвиқ кард, ки он чизеро, ки барои ӯ ва писараш беҳтар аст, кунад ва ӯ то даме ки ӯро аз шир ҷудо кунад, бо ӯ монд.

1. Каломи Худо собит аст - ваъдаҳои Худо ҳақ аст ва Ӯ иҷрошавии он чи гуфта буд, таъмин мекунад.

2. Дар кори нек бимонед - Дар баробари таваккал кардан ба ваъдаҳои Худо, мо бояд интихоби хубе кунем ва ба онҳо содиқ бошем.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 1:24 Ва ҳангоме ки вайро аз сина ҷудо кард, вайро бо се гов ва як эфа орд ва як шиша шароб гирифта, ба хонаи Худованд дар Шилӯ овард; ҷавон буд.

Ҳанна писари худ Самуилро ба хонаи Худованд ба Шилӯ овард ва се гов, як андоза орд ва як шиша шароб тақдим кард.

1. Қувваи муҳаббати модар: ӯҳдадории Ҳанна барои тарбияи Самуил

2. Қувваи додан: ҳадияи Ҳанно ба хонаи Худованд

1. Луқо 2:22-24 - Ва ҳангоме ки рӯзҳои покшавии вай мувофиқи шариати Мусо анҷом ёфт, ӯро ба Ерусалим бурданд, то ки ӯро ба Худованд тақдим кунанд; Чунон ки дар шариати Худованд навишта шудааст: "Ҳар писаре ки бачадонро мекушояд, барои Худованд муқаддас хонда мешавад". Ва бар тибқи он чи дар шариати Худованд гуфта шудааст: "як ҷуфт кабӯтар ё ду чӯҷаи кабӯтар" қурбонӣ кунед.

2. 1 Вақоеънома 28:9 - Ва ту, эй писари ман Сулаймон, Худои падари худро бишнос, ва ба Ӯ бо дили комил ва бо ирода хизмат кун, зеро ки Худованд ҳама дилҳоро месанҷад, ва ҳама хаёлоти Андешаҳо: агар ӯро биҷӯй, аз ту пайдо мешавад; лекин агар ӯро тарк кунӣ, туро то абад дур хоҳад кард.

1 Подшоҳон 1:25 Ва говеро куштанд, ва кӯдакро назди Элӣ оварданд.

Ҳанна писараш Самуилро ба назди коҳин Элии овард, пас аз он ки барои Худованд қурбонӣ кард.

1. Аҳамияти қурбонӣ барои Худованд

2. Боварӣ ба Худо ва нақшаи Ӯ барои ҳаёти мо

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Ибриён 13:15 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем."

1 Подшоҳон 1:26 Ва ӯ гуфт: «Эй оғоям, ба ҷони ту, оғоям! Ман он зане ҳастам, ки дар ин ҷо назди ту истода, ба Худованд дуо мегуфтам».

Зан ҳангоми дуо кардан ба Худованд имони худро баён мекунад.

1. «Қувваи дуои бовафо».

2. «Ба Худованд таваккал кардан».

1. Яъқуб 5:16 - «Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст».

2. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд интизорӣ мекашанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд баромад, Медаванд ва хаста намешаванд, роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

1 Подшоҳон 1:27 Ман барои ин кӯдак дуо гуфтам; ва Худованд хоҳиши маро, ки аз ӯ пурсидам, ба ман дод:

Ҳанно ба Худованд дуо кард ва Ӯ ба дуои вай ҷавоб дод ва ба ӯ фарзанд дод.

1. Худо дуоро иҷобат мекунад ва ҳамеша ба ваъдаҳояш вафодор аст.

2. Имони мо метавонад кӯҳҳоро ҷунбиш диҳад ва дар лаҳзаҳои зарурӣ тасаллӣ бахшад.

1. Матто 17:20 - Ӯ ҷавоб дод: "Азбаски шумо имони кам доред. Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ гуфта метавонед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед" ва ҳаракат мекунад, ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд».

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

1 Подшоҳон 1:28 Бинобар ин ман ҳам ӯро ба Худованд қарз додаам; то даме ки зинда аст, ба Худованд қарз дода мешавад. Ва дар он ҷо ба Худованд саҷда кард.

Ин порча аз 1 Подшоҳон 1:28 тасвир мекунад, ки Ҳанно омода буд, ки писараш Самуилро то даме ки ӯ зинда буд, ба Худованд қарз диҳад.

1. Даъвати мо ба вафодорӣ: Ҳаёти худро барои ҷалоли Худо зиндагӣ кардан

2. Қувваи таслим: Чӣ гуна қурбониҳои мо моро ба Худо наздиктар мекунанд

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Матто 10:37-39 - Ҳар кӣ падар ё модари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ҳар кӣ писар ё духтари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест. Ҳар кӣ салиби худро бардошта, Маро пайравӣ накунад, лоиқи Ман нест. Ҳар кӣ ҷони худро ёбад, онро аз даст медиҳад ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод медиҳад, онро хоҳад ёфт.

1 Подшоҳон 4-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 4:1-11 ҷанги байни Исроил ва фалиштиёнро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб исроилиён ба ҷанг бар зидди фалиштиён мебароянд. Онҳо сандуқи аҳдро меоранд, зеро боварӣ доранд, ки ҳузури он пирӯзии онҳоро таъмин мекунад. Бо вуҷуди ин, фалиштиён як рақиби пурқувватанд ва дар ҷанг Исроилро мағлуб карданд ва тақрибан чор ҳазор сарбозро куштанд. Сарварони исроилӣ аз талафоти худ ғамгин шуданд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 4:12-18 идома дода, он дар бораи забти сандуқи Худо аз ҷониби фалиштиён нақл мекунад. Пас аз шикасти онҳо, исроилиён нақшаеро пеш меоранд, ки онҳо тасмим гирифтанд, ки сандуқи Худоро аз Шилӯ ба ҷанг оваранд, бо умеди он ки ин кор барояшон тағйир хоҳад ёфт. Аммо, ба ҷои он ки ғалаба кунанд, онҳо талафоти боз ҳам бештар мебинанд, ки фалиштиён на танҳо онҳоро мағлуб мекунанд, балки сандуқро низ забт мекунанд ва мегиранд.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 4 бо хабаре, ки ба Элӣ дар бораи марги писаронаш ва муносибати ӯ ба он расид, ба охир мерасад. Дар 1 Подшоҳон 4:19-22 гуфта мешавад, ки ҳангоми шунидани шикасти харобиовар ва чӣ тавр писаронаш

дар ҷанг кушта шудани онҳо, Элӣ аз курсии худ дар Шилӯ қафо меафтад ва аз пирӣ мемирад. Илова бар ин, вақте ки келини Элӣ хабари марги шавҳар ва даргузашти падарарӯсашро дар баробари аз даст додани соҳиби сандуқи Худо мешунавад, вай бармаҳал ба зоиш меравад ва писаре бо номи Ичабод ба дунё меорад, ки маънои «ҷалол» дорад. рафт» зеро вай бовар дорад, ки ҷалоли Худо Исроилро тарк кардааст.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 4 нишон медиҳад:
Ҷанги байни Исроил ва фалиштиён шикасти Исроил;
Забти сандуқи Худо аз ҷониби фалиштиён;
Хабари марги ӯ ва таваллуди Ичабод ба Элӣ мерасад.

Таваҷҷӯҳ ба:
Ҷанги байни Исроил ва фалиштиён шикасти Исроил;
Забти сандуқи Худо аз ҷониби фалиштиён;
Хабари марги ӯ ва таваллуди Ичабод ба Элӣ мерасад.

Дар ин боб ба ҷанги байни Исроил ва фалиштиён, забти сандуқи Худо ва хабаре, ки ба Элӣ дар бораи марги писаронаш дар баробари марги худаш, инчунин таваллуди Ичабод мерасад, тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 4, Исроил ба муқобили душманони худ меҷангад ва сандуқи Аҳдро меорад, то ки ҳузури он ғалабаро таъмин кунад. Бо вуҷуди ин, онҳо аз дасти душманони худ – фалиштиён, ки ҳазорон аскарони исроилиро мекушанд, шикасти харобиовар дучор мешаванд.

Дар 1 Подшоҳон 4 идома дода, пас аз шикасти аввалини худ, Исроил нақшаеро таҳия мекунад, ки силоҳи махфии худ Сандуқи Худоро ба вуҷуд орад, то вазъро тағир диҳад. Аммо, ин стратегия баргашт, зеро онҳо на танҳо бо шикасти навбатӣ рӯ ба рӯ мешаванд, балки моликияти худи киштии муқаддасро аз даст медиҳанд, ки он ба дасти душман меафтад.

1 Подшоҳон 4 бо хабари ба Элӣ расидан дар бораи марги писаронаш дар ҷанг ва чӣ гуна онҳо соҳиби сандуқро аз даст доданд, ба охир мерасад.Бо шунидани ин хабари фоҷиабор дар баробари синну соли худ, Элӣ аз курсии худ дар Шилӯ қафо меафтад ва мемирад. Гузашта аз ин, вақте ки келини Элӣ дар бораи марги шавҳар ва даргузашти падарарӯс бо аз даст додани ҳузури Худо, ки рамзи киштии забтшуда буд, огоҳ мешавад, ӯ ба меҳнати бармаҳал меравад ва писареро бо номи Ичабод ба дунё меорад. ки ба сабаби ин фалокатхо аз Исроил «шаъну шараф дур шуд».

1 Подшоҳони 2-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 2:1-10 дуои Ҳаннаро дар бораи шукргузорӣ нишон медиҳад. Дар ин боб Ҳанна шодӣ мекунад ва Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки ба дуоаш ҷавоб дод ва ба ӯ писари Самуил дод. Вай қудрат, қудсият ва қудрати Худоро бар ҳама чиз боло мебарад. Ҳанна эътироф мекунад, ки Худо мағруронро поин мебарад ва фурӯтанонро боло мебарад. Вай табдили худро аз нозойӣ ба модарӣ бо сарнавишти касоне, ки ба роҳҳои Худо мухолифат мекунанд, муқоиса мекунад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 2:11-26 идома дода, он дар бораи фасоди писарони Элӣ Ҳофнӣ ва Финҳос ва беэътиноии онҳо ба вазифаҳои коҳинии худ нақл мекунад. Бо вуҷуди он ки худи коҳин ҳастанд, онҳо бо истифода аз мавқеи худ барои қонеъ кардани хоҳишҳои худ ба рафтори ношоиста даст

мезананд. Амалҳои онҳо ғазаби Худовандро барангехт ва марди Худо назди Элӣ меояд, ки бар зидди оилаи худ хабари доварӣ мекунад.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 2 бо пешгӯӣ бар зидди хонаи Элӣ ва омадани Самуил ҳамчун ходими содиқ анҷом меёбад. Дар 1 Подшоҳон 2:27-36 зикр шудааст, ки Худо ба воситаи марди Худо сухан меронад ва пешгӯӣ мекунад, ки барои хонадони Элӣ аз беитоатӣ ва беобрӯии онҳо оқибатҳои вазнин хоҳад дошт. Бо вуҷуди ин, дар байни ин доварӣ, умед вуҷуд дорад, зеро Худо ваъда медиҳад, ки коҳини содиқеро ба воя мерасонад, ки мувофиқи дили худ ба Самуил ишора мекунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 2 нишон медиҳад:
Дуои Ҳанно дар бораи шукргузорӣ қудрати Худоро баланд мебардорад;
Фасоди писарони Элӣ ба вазифаҳои коҳинӣ беэътиноӣ мекунад;
Пешгӯӣ дар бораи пайдоиши ғуломи мӯътамад дар хонаи Элӣ (Самуил).

Таваҷҷӯҳ ба:
Дуои Ҳанно дар бораи шукргузорӣ қудрати Худоро баланд мебардорад;
Фасоди писарони Элӣ ба вазифаҳои коҳинӣ беэътиноӣ мекунад;
Пешгӯӣ дар бораи пайдоиши ғуломи мӯътамад дар хонаи Элӣ (Самуил).

Дар ин боб ба дуои шукронаи Ҳанно, фасоди писарони Элӣ ва пешгӯӣ бар зидди хонаи Элӣ бо ваъдаи эҳёи ғуломи мӯътамад равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 2 Ҳанна шодӣ ва миннатдории худро ба Худо баён мекунад, ки ба дуоаш ҷавоб дод ва ба ӯ писар дод. Вай Худоро барои қудрат, муқаддасӣ ва ҳокимияти Ӯ бар ҳама чиз ситоиш мекунад. Ҳанна табдили худро аз нозоӣ ба модарӣ бо тақдири онҳое, ки ба Худо мухолифанд, муқоиса мекунад.

Дар 1 Подшоҳони 2 идома дода, диққат ба рафтори фосиди писарони Элӣ, Ҳофнӣ ва Финҳос мегузарад. Новобаста аз он ки худи коҳин ҳастанд, онҳо аз мавқеи рӯҳонии худ ба манфиати шахсӣ истифода бурда, ба амалҳои бад даст мезананд. Беэътиноӣ кардан ба вазифаҳои муқаддаси худ хашми Худоро барангехт.

1 Подшоҳон 2 бо пешгӯие дар бораи хонадони Элӣ ба сабаби беитоатӣ ва беэътиноии онҳо дар назди Худо ба анҷом мерасад. Марди Худо ин хабарро ба Элӣ мерасонад ва пешгӯӣ мекунад, ки барои оилааш оқибатҳои вазнин хоҳад дошт. Бо вуҷуди ин, дар байни ин доварӣ, умед вуҷуд дорад, зеро Худо ваъда медиҳад, ки коҳини содиқро ба воя мерасонад, ки мувофиқи дили худ ба Самуил ишора мекунад, ки дар рӯйдодҳои оянда нақши муҳим хоҳад дошт.

1 Подшоҳон 2:1 Ва Ҳанно дуо карда, гуфт: «Дили ман дар Худованд шодӣ мекунад, шохи ман дар Худованд баланд аст; даҳони ман бар душманонам васеъ шудааст; зеро ки ман аз наҷоти Ту шодам.

Ҳанна Худовандро барои наҷоташ ҳамду сано мегӯяд ва аз он шодӣ мекунад.

1. Шод шудан дар Худованд: Чӣ тавр дар наҷоти Худо шодӣ пайдо кардан мумкин аст

2. Боварӣ ба Худованд: Дарк кардани қудрат ва тавоноии Худо

1. Забур 33:2 - ҷони ман бо Худованд фахр хоҳад кард; фурӯтанон инро мешунаванд ва шод хоҳанд шуд.

2. Ишаъё 12:2 - Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст.

1 Подшоҳон 2:2 Ҳеҷ кас муқаддас мисли Худованд нест, зеро ки ҳеҷ кас ҷуз ту нест, ва ҳеҷ санге монанди Худои мо нест.

Худованд ягона аст, ки муқаддас аст ва ҳеҷ кас монанди Ӯ нест.

1. Подшоҳии Худованд: Ҷашни беназири Ӯ

2. Бо дидани санги наҷот: Паноҳгоҳи мо ба Худо

1. Забур 71:3 - Санаи мустаҳками ман бош, то ки хонаи муҳофизатӣ маро наҷот диҳад.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ман ба Ӯ таваккал мекунам.

1 Подшоҳон 2:3 Дигар ин қадар мағрурона сухан нагӯед; аз даҳони худ такаббур набарояд, зеро ки Худованд Худои донишманд аст, ва аъмол ба воситаи Ӯ вазн карда мешавад.

Ин оят аз 1 Самуил аз ғурур ҳушдор медиҳад ва ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо доно аст, яъне Ӯ аъмоли моро медонад ва доварӣ мекунад.

1. "Хатари мағрурӣ: Дарси 1 Подшоҳон 2:3"

2. "Худо, Довари мо: Фаҳмидани 1 Подшоҳон 2:3"

1. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрурӣ пеш аз афтодан меравад.

1 Подшоҳон 2:4 Камонҳои тавоноён шикастанд, ва пешпохӯрдагон бо қувват бастаанд.

Қудратманд ва тавоноҳо заиф шудаанд ва онҳое, ки нотавон буданд, ҳоло қавӣ мешаванд.

1. Қуввати Худо дар нотавонӣ комил аст

2. Қувваи имон дар бартараф кардани мушкилот

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 2:5 Онҳое ки сер шуданд, барои нон киро карданд; ва гуруснагон бас шуданд, ба тавре ки нозой ҳафт зоид; ва зани серфарзанд нотавон аст.

Онҳое, ки фаровонӣ доштанд, ба ғизо ноумед шуданд, дар ҳоле ки гуруснагон ҳоло сер мешаванд. Зани қаблан нозой ҳафт фарзанд таваллуд кардааст, зане, ки аллакай серфарзанд шудааст, заиф шудааст.

1. Худо барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, рӯзии фаровон медиҳад

2. Худо ба ниёзҳои ҳама, чӣ сарватманд ва чӣ камбағалон ғамхорӣ мекунад

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи чӣ мехӯред ё менӯшед, хавотир нашавед, зеро Худо ниёзҳои шуморо қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 11:24-25 - Як кас озодона медиҳад, аммо боз ҳам зиёдтар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, вале ба фақир меояд. Шахси саховатманд обод мешавад; касе, ки дигаронро тароват бахшад, тароват меёбад.

1 Подшоҳон 2:6 Худованд мекушад ва зинда мегардонад, ба қабр мефурорад ва мебардорад.

Худованд бар ҳаёт ва марг қудрат дорад.

1. Худо бар зиндагии мо ва сарнавишти мо назорат мекунад.

2. Мо бояд дар ҳама чиз ба Худованд таваккал кунем.

1. Забур 139:16 - Чашмони ту ҷавҳари шаклнашудаи маро диданд; Дар китоби ту ҳар яке аз онҳо навишта шудааст, он рӯзҳое, ки барои ман ташаккул ёфтаанд, дар ҳоле ки ҳеҷ кадоми онҳо вуҷуд надошт.

2. Ишаъё 46:10 - Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз иҷро нашуда буд, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

1 Подшоҳон 2:7 Худованд камбағалон ва бой мегардонад, паст мекунад ва боло мебарад.

Худованд қудрат дорад, ки мағруронро паст кунад ва бенавоёнро боло барад.

1: Муҳаббати Худо барои ҳама аст: Новобаста аз он ки шумо кӣ ҳастед

2: Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меравад

1: Яъқуб 4:6 - Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

2: Isaiah 2:11 - Нигоҳҳои мағрурии одам паст хоҳад шуд, ва ғурури баланди одамон фурӯтан хоҳад шуд, ва танҳо Худованд дар он рӯз сарафроз хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 2:8 Ӯ камбағалонро аз хок бархоста, гадоро аз пору боло мебарад, то ки онҳоро дар миёни ҳокимон гузорад, ва онҳоро вориси тахти ҷалол гардонад, зеро ки сутунҳои замин аз они Худованд аст, ва ҷаҳонро бар онҳо гузоштааст.

Худо камбағалон ва мискинонро аз вазъияти душворашон раҳо мекунад ва онҳоро дар қатори тавоноён қарор медиҳад ва ба онҳо имкон медиҳад, ки ҷалолро мерос гиранд ва дар қудрати Ӯ шарик шаванд.

1. Муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худо ба хурдтарин инҳо

2. Қудрати Худованд ва иродаи тағйирнопазири Ӯ

1. Яъқуб 2:5-7 - "Гӯш кунед, эй бародарони маҳбуби ман, оё Худо камбағалонро дар ҷаҳон интихоб накардааст, то ки дар имон сарватманд ва ворисони салтанате бошанд, ки онро ба дӯстдорони Худ ваъда кардааст? Аммо шумо камбағалро беобрӯ кардаанд, магар сарватмандон нестанд, ки туро ситам мекунанд ва ба суд мекашанд?

2. Масалҳо 29:23 - "Мағрур ӯро паст мекунад, аммо касе ки дар рӯҳ паст аст, иззату эҳтиром хоҳад дошт".

1 Подшоҳон 2:9 Ӯ пойҳои муқаддасони Худро нигоҳ хоҳад дошт, ва шарирон дар торикӣ хомӯш хоҳанд шуд; зеро ҳеҷ кас бо қувват ғолиб нахоҳад шуд.

Ӯ одилонро муҳофизат ва мустаҳкам хоҳад кард, дар ҳоле ки шарирон дар торикӣ хоҳанд монд. Ҳеҷ кас наметавонад бо қуввати комил муваффақ шавад.

1. Нигоҳу тавони Худо барои онон, ки хостори он аст, дастрас аст.

2. Қудрати Худо аз ҳама қудратҳои дигар болотар аст.

1. Забур 46:1, «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳо».

2. Ишаъё 40:29, "Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад".

1 Подшоҳон 2:10 Душманони Худованд пора-пора хоҳанд шуд; аз осмон бар онҳо раъд хоҳад зад: Худованд ақсои заминро доварӣ хоҳад кард; ва ба подшоҳи худ қувват мебахшад, ва шохи тадҳиншудаи худро баланд хоҳад кард.

Худо душманони худро доварӣ хоҳад кард ва подшоҳи баргузидаи худро қавӣ ва баланд хоҳад кард.

1. Қудрати Худо: Ӯ ҳукм мекунад, қувват медиҳад ва боло мебарад

2. Таваккул ба Худо: қувват ва пирӯзӣ дар замонҳои душвор

1. Забур 18:14 - Ӯ тирҳои худро фиристод ва душманро пароканда кард, баркҳои бузурги барқ ва онҳоро торумор кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қувваи нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

1 Подшоҳон 2:11 Ва Элқоно ба Ромо ба хонаи худ рафт. Ва кӯдак ба ҳузури Элии коҳин ба Худованд хизмат мекард.

Элқона ва писараш ба Ромо рафтанд, ва писараш ба ҳузури Элии коҳин ба Худованд хизмат мекард.

1. Қувваи итоаткории мӯътамад

2. Бо дили фурӯтанӣ ба Худованд хизмат кардан

1. 1 Петрус 5:5-7 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба мағрурон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад: тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

2. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, то ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. : ва инак, Ман ҳамеша, ҳатто то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам; омин».

1 Подшоҳон 2:12 Ва писарони Элӣ писарони иблис буданд; онҳо Худовандро нашинохтанд.

Писарони Элӣ шарир буданд ва дар бораи Худованд дониш надоштанд.

1. Гуноҳ нобуд мекунад: Тадқиқот дар 1 Подшоҳон 2:12

2. Шиносоии Худованд: Муқаддима ба 1 Подшоҳон 2:12

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 9:17 - Шарирон ба дӯзах мубаддал хоҳанд шуд, ва ҳамаи халқҳое, ки Худоро фаромӯш мекунанд.

1 Подшоҳон 2:13 Ва одати коҳинон дар байни мардум ин буд, ки вақте ки касе қурбонӣ меовард, ғуломи коҳин, дар ҳоле ки гӯшт ҷӯшида буд, ва гӯшти гӯшти се дандон дар дасташ меомад;

Вақте ки шахс қурбонӣ мекунад, ходими коҳин аз қалмоқчаи се дандонаш истифода мекард.

1. Чӣ тавр Худо асбобҳои оддиро барои мақсадҳои фавқулодда истифода мебарад

2. Қувваи қурбонӣ дар ҳаёти мо

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Марқӯс 12:28-34 - Яке аз шариатдонон омада, баҳси онҳоро шунид. Чун дид, ки Исо ба онҳо ҷавоби хуб додааст, аз ӯ пурсид: «Аз ҳама аҳком кадомаш муҳимтар аст? Муҳимтар аз ҳама, — ҷавоб дод Исо, ин аст: бишнав, эй Исроил, Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ақли ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст

дор. Дуюм ин аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ҳеҷ фармоне бузургтар аз инҳо нест.

1 Подшоҳон 2:14 Ва онро ба дег, ё дег, ё дег, ё дег зад; тамоми он чиро, ки гӯшти рӯҳонӣ тарбия кардааст, барои худ гирифт. Дар Шилӯ бо ҳамаи исроилиёне ки ба он ҷо омада буданд, ҳамин тавр рафтор карданд.

Коҳин ҳамаи он чиро, ки гӯшти гӯшт барои худ тарбия кардааст, гирифт.

1: Худо саховатманд аст ва ба мо бештар аз он чизе ки лозим аст, медиҳад.

2: Худо моро барои садоқати мо подош медиҳад.

1: Матто 6:33 Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2: Такрори Шариат 28: 1-14 Агар шумо ба овози Худованд Худои худ бодиққат гӯш диҳед ва бедор бошед, то ҳамаи аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, иҷро кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин баланд хоҳад кард. .

1 Подшоҳон 2:15 Пеш аз он ки чарбуро сӯзонанд, ғуломи коҳин омада, ба марде ки қурбонӣ мекард, гуфт: «Гӯшт барои коҳин бирён бидеҳ; зеро ки ӯ на гӯшти туро, балки хом хоҳад дошт.

Ғуломи коҳин аз марде, ки қурбонӣ мекард, хоҳиш кард, ки ба коҳин барои бирён гӯшти хом диҳад, на гӯшти шир.

1. Қурбонӣ: Садақа ба сӯи Худо бо дили хуш.

2. Коҳин: Хизматчии шафоаткунанда байни инсон ва Худо.

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

1 Подшоҳон 2:16 Ва агар касе ба ӯ гӯяд: "Бигзор онҳо дар айни замон чарбуро сӯзонда накунанд, ва он чиро, ки ҷони ту хоҳад, бигир; он гоҳ ба ӯ ҷавоб дод: «Не; лекин ҳоло ба ман бидеҳ, ва агар не, ман онро зӯрӣ хоҳам гирифт.

Ин порча дар бораи марде нақл мекунад, ки пеш аз пешниҳоди хидматаш пул талаб мекард ва таҳдид кардааст, ки агар пул надиҳад, онро зӯрӣ мегирад.

1. Худо ризқдиҳандаи ҳама чиз аст ва мо бояд барои ниёзҳои худ ба Ӯ таваккал кунем.

2. Мо набояд барои расидан ба ҳадафҳои худ зӯр ё маҷбуриро истифода барем, балки ба Худо таваккал кунем, ки ризқ медиҳад.

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Матто 5:7 - «Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо марҳамат карда мешавад».

1 Подшоҳон 2:17 Бинобар ин гуноҳи ҷавонон ба ҳузури Худованд бағоят бузург буд, зеро ки одамон аз ҳадияи Худованд нафрат доштанд.

Писарони Элӣ вазифаҳои худро чун коҳин ба таври бояду шояд иҷро накарда, дар пеши Худованд гуноҳи бузург мекарданд.

1. Қудрати адолат: Чӣ тавр бояд ҳаёти муқаддасона зиндагӣ кунад

2. Вазни гуноҳ: чӣ гуна бояд тавони васвасаро мағлуб кард

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. Матто 6:13 - Ва моро ба васваса наандоз, балки моро аз бадӣ раҳоӣ деҳ.

1 Подшоҳон 2:18 Аммо Самуил, ки кӯдак буд, камарбанди эфоди катон дошт, ба ҳузури Худованд хизмат мекард.

Самуил дар синни ҷавонӣ эфоди аз катон дошт, ки ба Худованд хизмат мекард.

1. Қудрати пешвоёни ҷавон: Таҳқиқи 1 Подшоҳон 2:18

2. Қувваи либоспӯшӣ барои вақт: Баррасии 1 Подшоҳон 2:18

1. 1 Тимотиюс 4:12 - Бигзор ҳеҷ кас туро барои ҷавониат хор накунад, балки ба имондорон дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар имон ва дар покӣ намунаи ибрат бошад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

1 Подшоҳон 2:19 Илова бар ин, модараш ба ӯ ҷомае духта, сол аз сол ба ӯ меовард, вақте ки бо шавҳараш барои қурбонии солона меомад.

Ҳар сол Ҳанна писараш Самуилро курта месохт ва ҳангоми қурбонӣ кардан бо худаш меовард.

1. Қурбонии ишқ: Қиссаи Ҳанно ва Самуил

2. Қувваи муҳаббати волидайн: Мулоҳиза дар бораи Ҳанна ва Самуил

1. Ҳастӣ 22:13-18 - Қурбонии Иброҳим Исҳоқ

2. Эфсӯсиён 5:2 - «Дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо фидо кард».

1 Подшоҳон 2:20 Ва Элӣ Элқоно ва занашро баракат дода, гуфт: «Худованд ба ту насли ин занро ба ивази қарзе ки ба Худованд дода шудааст, бидеҳ». Ва онҳо ба хонаи худ рафтанд.

Элӣ Элқоно ва занашро баракат дода, ба Худованд барои қарзе, ки ба ӯ дода буданд, шукр гуфт. Баъд ба хона баргаштанд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ саховатмандӣ мекунанд, подош медиҳад.

2. Қувваи баракат аз соҳибони қудрат.

1. Матто 6:1-4 - Эҳтиёт бошед, ки адолати худро дар назди дигарон ба амал наоваред, то ки онҳо онҳоро бубинанд. Агар чунин кунед, аз Падари осмониатон мукофоте нахоҳед дошт. Пас, ҳангоме ки ба мискинон садақа медиҳед, онро бо карнайҳо эълон накунед, чунон ки риёкорон дар куништҳо ва кӯчаҳо мекунанд, то ки дигарон онҳоро иззату эҳтиром кунанд. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки онҳо мукофоти худро пурра гирифтанд. Аммо чун ба бенавоён садақа додӣ, дасти чапат аз кори дасти ростат хабар надиҳад, то доди ту дар ниҳон бошад. Он гоҳ Падари шумо, ки корҳои пинҳониро мебинад, ба шумо мукофот хоҳад дод.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

1 Подшоҳон 2:21 Ва Худованд Ҳанноро дидан кард, ба тавре ки вай ҳомила шуда, се писар ва ду духтар зоид. Ва Самуил кӯдак ба ҳузури Худованд калон шуд.

Худованд Ҳанноро баракат дод ва ӯ се писару ду духтарро ба дунё овард, аз ҷумла Самуил, ки дар хизмати Худованд ба воя расида буд.

1. Вафодории Худо дар миёни душвориҳо

2. Аҳамияти тарбияи фарзандон дар хидмати Худованд

1. Ибриён 11:11 - Ба воситаи имон ҳатто худи Соро қудрати ҳомиладор шудан гирифт, ки дар синни пирӣ буд, зеро Ӯро, ки ваъда дода буд, содиқ медонист.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст.

1 Подшоҳон 2:22 Ва Элӣ хеле пир шуда буд ва ҳар он чиро, ки писаронаш ба тамоми Исроил карда буданд, шунид; ва чӣ гуна онҳо бо заноне ки дар назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ омада буданд, хобида буданд.

Элӣ пирамард буд, ки рафтори бадахлоқии писаронашро бо заноне, ки дар назди хаймаи ҷамъомад ҷамъ омада буданд, шунида буд.

1. Хатари гуноҳ: Чӣ гуна гуноҳи носанҷида барои оилаҳои мо шармандагист

2. Зарурати масъулият: Оё мо касе ҳастем, ки моро дар ҳаёти мо масъулият дорад?

1. Масалҳо 14:34 - Адолат миллатро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрурӣ пеш аз афтодан меравад.

1 Подшоҳон 2:23 Ва ба онҳо гуфт: «Чаро чунин корҳо мекунед? зеро ки ман аз аъмоли бади шумо аз ҷониби ҳамаи ин мардум шунидам.

Ин порча дар бораи он аст, ки Худованд одамонро барои гуноҳашон пурсиш мекунад.

1. Амалҳои мо оқибатҳо доранд ва мо бояд барои онҳо ҷавобгар бошем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳаёти одил ва беайбӣ дошта бошем, то ба Худованд писанд ояд.

1. Матто 5:16 - «Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд».

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - "Пас, бодиққат бубинед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун хирадманд ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки бифаҳмед, ки чӣ гуна иродаи Худованд аст».

1 Подшоҳон 2:24 Не, писарони ман! зеро ки шунидани он хабари хуб нест: шумо қавми Худовандро ба таҷовуз водор мекунед.

Хабари писарони Элӣ хуб нест ва онҳо дигаронро водор мекунанд, ки аҳкоми Худовандро вайрон кунанд.

1. Қуввати итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо баракат меорад

2. Қувваи таъсир: Чӣ гуна амалҳои мо ба атрофиёнамон таъсир мерасонанд

1. Румиён 2:12-16 - Зеро ҳамаи онҳое ки бе шариат гуноҳ кардаанд, бе шариат низ нобуд хоҳанд шуд, ва ҳамаи онҳое ки зери шариат гуноҳ кардаанд, аз рӯи шариат доварӣ хоҳанд шуд.

2. Масалҳо 28:7 - Ҳар кӣ шариатро риоят мекунад, писари доно аст, аммо рафиқи пурхӯр падари худро расво мекунад.

1 Подшоҳон 2:25 Агар касе бар зидди дигаре гуноҳ кунад, довар ӯро доварӣ мекунад; лекин агар касе бар зидди Худованд гуноҳ кунад, кӣ барои ӯ илтиҷо кунад? Аммо онҳо ба овози падари худ гӯш надоданд, зеро ки Худованд онҳоро хоҳад кушт.

Писарони Элӣ ба огоҳии ӯ дар бораи гуноҳ кардан дар муқобили Худованд гӯш надоданд, гарчанде ки онҳо медонистанд, ки Худованд онҳоро барои ин ҷазо медиҳад.

1. Оқибатҳои нофармонӣ аз каломи Худо.

2. Муҳимияти гӯш кардани насиҳати хирадмандона.

1. Масалҳо 13:1 - «Писари оқил насиҳати падарашро мешунавад, вале масхаракунанда ба сарзаниш гӯш намедиҳад».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

1 Подшоҳон 2:26 Ва Самуил кӯдак ба воя мерасид, ва ҳам дар назари Худованд ва ҳам дар байни одамон писанд омад.

Самуил кӯдаке буд, ки ҳам аз ҷониби Худо ва ҳам аз ҷониби одамон хеле маъқул буд.

1. Неъмати Худо: Қиссаи Самуил ёдоварӣ аз қудрат ва неъматест, ки Худо ба ҳар яки мо ато мекунад.

2. Қувваи Муҳаббат: Муҳаббати Худо ва инсон ба Самуил намунаи қудрати муҳаббат аст ва чӣ гуна он метавонад таъсири доимӣ расонад.

1. Луқо 1:30 - "Ва фариштаба вай гуфт: "Натарс, Марям, зеро ки ту дар назди Худо илтифот ёфтай.

2. Румиён 5:5 - Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

1 Подшоҳон 2:27 Ва марди Худо назди Элӣ омада, ба ӯ гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: «Оё ман ба хонаи падарат, вақте ки онҳо дар Миср дар хонаи фиръавн буданд, ошкоро зоҳир шудам?

Марди Худо назди Элӣ омад, то ба ӯ хотиррасон кунад, ки Худо ба оилаи падари Элӣ дар Миср, вақте ки онҳо дар хонаи фиръавн буданд, зоҳир шудааст.

1: Мо бояд садоқати Худоро дар хотир дорем ва чӣ гуна Ӯ дар гузашта, ҳатто дарториктарин замонҳо содиқ буд.

2: Вафодории Худо ба халқи худ чизест, ки мо бояд ҳамеша аз он миннатдор бошем ва кӯшиш кунем, ки ба он пайравӣ кунем.

1: Забур 31:14-15 Аммо ман ба Ту таваккал мекунам, эй Худованд; Ман мегӯям: Ту Худои ман ҳастӣ. Замони ман дар дасти туст; маро аз дасти душманонам ва аз таъқибкунандагонам раҳоӣ деҳ!

2: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 2:28 Ва оё ман ӯро аз тамоми сибтҳои Исроил баргузидаам, то ки коҳини Худ бошад, ва бар қурбонгоҳи ман қурбонӣ кунад, бухур сӯзонад, ва эфод дар пеши ман бипӯшад? ва оё ман тамоми қурбониҳои оташини банӣ-Исроилро ба хонаи падарат додам?

Худо Ҳорун ва насли ӯро аз миёни сибти Исроил интихоб кард, то ки коҳини Худ хизмат кунанд, дар қурбонгоҳи Худ қурбонӣ ва бухур сӯзонанд ва дар ҳузури Ӯ эфод мепӯшанд. Ӯ ҳамчунин аз ҳадияҳои банӣ-Исроил ба хонадони Ҳорун ҳадияҳо дод.

1. Интихоби Худо: эҳтиром кардани Ҳорун ва насли ӯ

2. Даъвати Худо: Ҷавоб додан ба даъват ва хидмат ба Ӯ

1. Хуруҷ 28:1-2 - Пас бародарат Ҳорун ва писаронашро бо ӯ аз миёни банӣ-Исроил назди худ биёр, то ки ба ман ҳамчун коҳинон Ҳорун ва писарони Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар хизмат кунанд. Ва барои бародари худ Ҳорун барои ҷалол ва зебоӣ ҷомаи муқаддас бисоз.

2. Ибриён 5:1-4 - Зеро ҳар як саркоҳине, ки аз миёни одамон интихоб шудааст, таъин карда мешавад, ки аз номи одамон дар нисбати Худо амал кунад ва барои гуноҳҳо ҳадяҳо ва қурбониҳо пешкаш кунад. Ӯ метавонад бо нодон ва гумроҳон нарм муносибат кунад, зеро худаш заъф аст. Аз ин рӯ, ӯ вазифадор аст, ки барои гуноҳҳои худ қурбонӣ кунад, чунон ки барои гуноҳҳои мардум. Ва ҳеҷ кас ин шарафро барои худ намегирад, балки танҳо вақте ки Худо даъват мекунад, чунон ки Ҳорун буд.

1 Подшоҳон 2:29 Пас шумо ба қурбонии Ман ва ҳадияи Ман, ки дар манзили худ амр фармудаам, як лагад занед; ва писарони худро болотар аз ман эҳтиром намо, то ки худро бо бузургтарин ҳадияҳои Исроил, қавми Ман фарбеҳ кунӣ?

Писарони Элӣ аз ҳадия дуздӣ карда, ба худашон доданд, Худоро таҳқир карданд.

1. Муҳимияти гиромидошти Худо бо сухан ва рафтори худ.

2. Худо сарчашмаи ҳама неъматҳост ва бояд эҳтиром ва эҳтироми олӣ дода шавад.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо кунед.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 2:30 Бинобар ин Худованд Худои Исроил мегӯяд: "Ба ростӣ гуфтам, ки хонаи ту ва хонаи падарат то абад пеши Ман роҳ хоҳанд рафт; лекин алҳол Худованд мегӯяд: "Аз ман дур бош! барои онҳое ки Маро эҳтиром мекунанд, иззат хоҳам дод, ва онҳое ки Маро хор мекунанд, қадрдонӣ хоҳанд шуд.

Худованд Худои Исроил эълон мекунад, ки онҳое, ки Ӯро эҳтиром мекунанд, дар навбати худ иззату эҳтиром хоҳанд дошт, дар ҳоле ки онҳое, ки Ӯро беэҳтиромӣ мекунанд, ба қадри кофӣ эҳтиром хоҳанд дошт.

1. Баракатҳои эҳтироми Худо

2. Оқибатҳои беэҳтиромӣ ба Худо

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Масалҳо 3:9-10 - "Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб дарида хоҳад шуд".

1 Подшоҳон 2:31 Инак, айёме мерасад, ки ман бозуи ту ва бозуи хонаи падаратро хоҳам бурида, дар хонаи ту пире нахоҳад буд.

Худо Элиро ҳушдор медиҳад, ки ӯ ва авлодаш барои гуноҳҳои худ ҷазо хоҳанд гирифт ва дар хонааш пирамард нахоҳад буд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Омӯзиши 1 Подшоҳон 2:31

2. Доварии Худо: Мулоҳиза дар 1 Подшоҳон 2:31

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

1 Подшоҳон 2:32 Ва дар манзили ман душманеро хоҳед дид, ки дар тамоми сарвате ки Худо ба Исроил хоҳад дод, ва дар хонаи ту то абад пире нахоҳад буд.

Худо ваъда медиҳад, ки Исроилро бо сарват баракат медиҳад, аммо ин сарват бо арзиш хоҳад омад - ҳеҷ кас дар хонаи Элӣ ҳеҷ гоҳ пир нахоҳад шуд.

1. Арзиши баракатҳои Худо - Муайян кунед, ки чӣ гуна саъй кардани баракатҳои Худо метавонад бо хароҷоте ояд.

2. Рӯзи Худо - Баррасии ваъдаҳои Худо дар бораи ризқ ва имоне, ки барои пазируфтани он зарур аст.

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

2. Яъқуб 4:3 - «Вақте ки шумо мепурсед, қабул намекунед, зеро бо ниятҳои нодуруст талаб мекунед, то он чи ба даст меоред, барои ҳаловати худ сарф кунед».

1 Подшоҳон 2:33 Ва одами ту, ки ӯро аз қурбонгоҳи худ нест накунам, чашмони туро фурӯ хоҳад бурд, ва дили туро ғамгин гардонад; ва тамоми афзоиши хонаи ту дар гули синну соли онҳо хоҳад мурд.

Худованд касонеро, ки ба Ӯ ситам мекунанд, ҷазо медиҳад, ки одамони дӯстдоштаашонро аз байн мебарад ва онҳоро аз ободии онҳо маҳрум месозад.

1. Адолати Худо комил аст ва адо мешавад.

2. Рад кардани фармудаҳои Худо метавонад оқибатҳои ногувор дошта бошад.

Салиб-

1. Масалҳо 11:21 - «Боварӣ ҳосил кунед, ки шарирон беҷазо наmemонанд, вале одил озод хоҳанд шуд».

2. Ирмиё 17:10 - "Ман, Худованд, дилҳоро месанҷам, ақлро месанҷам, то ки ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самараи аъмолаш бидиҳам."

1 Подшоҳон 2:34 Ва ин барои ту аломате хоҳад буд, ки бар ду писари ту бар Ҳофнӣ ва Финҳос хоҳад омад; дар як рӯз ҳардуяшон хоҳанд мурд.

Дар 1 Подшоҳон 2:34 Худо ба Элӣ аломате дод, ки ду писараш Ҳофнӣ ва Финҳос дар як рӯз мемиранд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиши писарони Элӣ

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бартарӣ медиҳанд

1. Яъқуб 1:14-15 - Ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки ӯро ҳавасҳои худ кашид ва фирефта шавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

2. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст; ки онро донад? Ман, Худовандо, дилҳоро месанҷам, ақлро меозмам, то ки ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самари аъмоли худ бидиҳам.

1 Подшоҳон 2:35 Ва ман коҳини аминро барои худ ба миён хоҳам овард, ки мувофиқи он чи дар дилам ва дар зеҳнам аст, ба амал оварад; ва барои ӯ хонаи боэътимод бино хоҳам кард; ва пешопеши тадҳиншудаи Ман то абад рафтор хоҳад кард.

Худо ваъда медиҳад, ки коҳини содиқеро ба воя мерасонад, ки мувофиқи дил ва ақли Ӯ амал мекунад ва барои тадҳиншудагон хонаи боэътимод хоҳад буд.

1. Аҳамияти вафодорӣ дар коҳиният

2. Кафолати ҳифзи Худо

1. 1 ба Қӯринтиён 1:9 Худо амин аст, ки шумо ба василаи Ӯ ба мушоракат бо Писари Ӯ Исои Масеҳи Худованди мо даъват шудаед.

2. Ибриён 6:19 Ин умеде дорем, ки мо ҳамчун лангари ҷон, ҳам боэътимод ва ҳам устувор ҳастем.

1 Подшоҳон 2:36 Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки ҳар кӣ дар хонаи ту мемонад, омада, барои як пора нуқра ва як луқма нон назди ӯ хам мешавад ва гӯяд: "Лутфан, маро ба он ҷо деҳ" яке аз кабинетҳои коҳинон, то ки ман як пора нон бихӯрам.

Мардуми хонадони Элӣ омада, як пора нуқра ва як луқма нон талаб хоҳанд кард, то ки дар хонаи ӯ коҳин таъин шаванд.

1. Қувваи саховатмандӣ: омӯхтани мубодилаи баракатҳои Худо

2. Сарвати раҳмати Худо: Гирифтан ва ато кардан

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо.

2. Масалҳо 22:9 - Саховатмандон худашон баракат хоҳанд ёфт, зеро онҳо ғизои худро бо камбағалон тақсим мекунанд.

1 Подшоҳони 3-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 3:1-10 даъвати Самуилро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Самуил як писарбачаи хурдсолест, ки зери Эли коҳин дар хаймаи муқаддас дар Шилӯ хизмат мекунад. Дар ин муддат каломи Худованд кам ва рӯъёҳо кам ба назар мерасанд. Як шаб, вақте ки Самуил ба хоб меравад, вай овозеро мешунавад, ки номи ӯро мехонад. Фикр кард, ки ин Элӣ аст, ӯ назди ӯ меравад, аммо мефаҳмад, ки Элӣ нест, ки ӯро даъват кардааст. Ин се маротиба рӯй медиҳад, то Элӣ дарк кунад, ки Худо бо Самуил сухан мегӯяд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 3:11-18 идома дода, он паёми Худоро ба Самуил ва аҳамияти онро нақл мекунад. Худованд Худро ба Самуил нишон медиҳад ва ба аҳли хонаводаи Элӣ аз сабаби бадкорӣ ва аз рафтори гунаҳкоронаи писаронашон ҷилавгирӣ накарданашон хабари доварӣ мерасонад. Субҳи рӯзи дигар Элӣ аз Самуил дар бораи он чизе ки Худо дар давоми шаб ба ӯ гуфт, мепурсад ва аз ӯ хоҳиш мекунад, ки чизеро аз ӯ пинҳон накунад. Самуил бо дили нохоҳам ҳама чизҳоеро, ки Худо ошкор карда буд, нақл мекунад.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 3 бо таъсиси Самуил ҳамчун пайғамбар ба анҷом мерасад. Дар 1 Подшоҳон 3:19-21 зикр шудааст, ки вақте ки Самуил калон мешавад, обрӯи ӯ ҳамчун пайғамбар дар тамоми Исроил аз Дон дар шимол то Беэр-Шобаъ дар ҷануб маълум мешавад, зеро Худо дар Шилӯ ба воситаи каломи Худ Худро ошкор мекунад. .

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 3 нишон медиҳад:
Даъвати писари ҷавон Самуил;
Паёми доварии Худо бар хонадони Элӣ;
Таъсиси Самуил ҳамчун пайғамбар.

Таваҷҷӯҳ ба:
Даъвати писарбачаи ҷавон бо номи Саму;
Паёми доварии Худо бар хонадони Элӣ;
Таъсиси пайғамбар Самуас.

Дар ин боб ба даъвати Самуил, паёми доварии Худо бар зидди хонадони Элӣ ва таъсиси Самуил ҳамчун пайғамбар равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 3, Самуил писарбачаи хурдсолест, ки зери Элӣ дар хаймаи муқаддас дар Шилӯ хизмат мекунад. Як шаб ӯ садоеро мешунавад, ки номи ӯро мехонад ва иштибоҳан гумон мекунад, ки ин Элӣ аст. Пас аз он ки ин се маротиба рӯй дод, Элӣ фаҳмид, ки Худо бо Самуил сухан мегӯяд.

Дар 1 Подшоҳон 3 идома дода, Худо Худро ба Самуил нишон медиҳад ва паёми доварӣ бар зидди хонадони Элӣ аз сабаби бадкирдории онҳо ва натавонистани рафтори гунаҳкоронаи писаронашон. Субҳи рӯзи дигар Элӣ Самуилро ташвиқ мекунад, ки он чизеро, ки Худо дар давоми шаб гуфта буд, нақл кунад. Самуил бо дили нохоҳам ҳама чизҳоеро, ки аз Худо шунида буд, нақл мекунад, ки паёме барои оилаи Элӣ оқибатҳои назаррас дорад.

1 Подшоҳон 3 бо таъсиси Самуил ҳамчун пайғамбар ба анҷом мерасад. Вақте ки ӯ калон мешавад, обрӯи ӯ дар тамоми Исроил паҳн мешавад, зеро Худо дар Шилӯ ба воситаи каломи Худ Худро ошкор мекунад. Ин як гардиши муҳим дар таърихи Исроил аст, зеро онҳо ба давраи нав ворид мешаванд, ки Худо бевосита тавассути бандаи баргузидаи худ Самуил сухан мегӯяд, ки дар роҳнамоӣ ва пешбарии миллат нақши ҳалкунанда хоҳад дошт.

1 Подшоҳон 3:1 Ва Самуил кӯдак ба ҳузури Элӣ ба Худованд хизмат мекард. Ва каломи Худованд дар он айём пуразиш буд; диди кушод набуд.

Каломи Худованд дар замони Элӣ ва Самуил гаронбаҳо буд, бе рӯъёи кушод.

1. Муҳимияти гӯш кардан ва итоат кардан ба Каломи Худованд

2. Зарурати вафодорӣ дар замони маҳдудбинӣ

1. Такрори Шариат 28:1-2 - Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. . Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

1 Подшоҳон 3:2 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар он вақт, вақте ки Элӣ ба ҷои худ хобида буд, ва чашмонаш хира шуданд, ки дида наметавонист;

Элӣ аз сабаби бад шудани биноияш, ки дар бистар хобида буд, дида натавонист.

1. Дидани берун аз маъюбии мо: Дарси Элӣ

2. Мушкилоти синну сол: Омӯзиш аз Элӣ

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - такя кардани Павлус ба файзи Худо дар муқобили азобҳои рӯҳонии худ.

2. Забур 71:9, 17-18 - садоқатмандии Худо ба пиронсолон ва нотавонҳо.

1 Подшоҳон 3:3 Ва пеш аз он ки чароғи Худо дар маъбади Худованд, ки сандуқи Худо буд, хомӯш шавад, ва Самуил ба хуфта буд;

Дар порчаи Библия аз 1 Подшоҳон 3:3 саҳнаи сандуқи Худо дар маъбади Худованд тасвир шудааст, ки чароғи Худо хомӯш шуд ва Самуил хоб буд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Нури Худо дар ҷаҳони торик

1. Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам?"

2. Ишаъё 60:1 - "Бархез, дурахшон шав, зеро нури ту омад, ва ҷалоли Худованд бар ту боло рафт".

1 Подшоҳон 3:4 Ва Худованд Самуилро хонд, ва ӯ ҷавоб дод: «Инак Ман ҳастам».

Худо Самуилро даъват кард ва ӯ бо омодагӣ ба хидмат ҷавоб дод.

1. "Даъват ба хидмат: Ҷавоби мо ба даъвати Худо"

2. «Тайёр ба ҷавоб: вокуниш ба даъвати Худо»

1. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам ва кӣ барои мо меравад?» Ва ман гуфтам: "Инак ман; маро бифирист!"

2. Юҳанно 15:16 - Шумо Маро интихоб накардаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва таъин кардам, ки биравед ва мева оваред ва меваи шумо ҷовидон бимонад, то ҳар он чи аз Падар ба исми Ман талаб кунед, Ӯ онро ба шумо.

1 Подшоҳон 3:5 Ва ӯ назди Элӣ давида, гуфт: «Инак ман ҳастам; зеро ки маро даъват кардай. Ва ӯ гуфт: «Ман даъват накардаам; боз хобидан. Ва ӯ рафта, хобид.

Писарбачаи ҷавоне бо номи Самуил овозеро мешунавад, ки ӯро даъват мекунад ва ӯ ба назди Элӣ, коҳин медавад, аммо Элӣ даъвати ӯро рад мекунад.

1. Худо ҳамеша моро даъват мекунад, ки ба Ӯ хизмат кунем - 1 Подшоҳон 3:5

2. Дар ҳама ҳолат ба овози Худо гӯш диҳед - 1 Подшоҳон 3:5

1. Масалҳо 8:17 - Ман онҳоеро дӯст медорам, ки маро дӯст медоранд; ва онҳое ки Маро барвақт меҷӯянд, Маро хоҳанд ёфт.

2. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зарар нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

1 Подшоҳон 3:6 Ва Худованд боз даъват кард: Самуил. Ва Самуил бархоста, назди Элӣ рафт ва гуфт: «Инак ман ҳастам; зеро ки маро даъват кардай. Ва ӯ ҷавоб дод: «Писарам, даъват накардаам; боз хобидан.

Гузариш Худованд Самуилро нидо дод ва вақте ки ӯ ҷавоб дод, Элӣ ба ӯ гуфт, ки ӯро даъват накардааст.

1. Даъватҳои Худо барои мо бояд итоат кунем, на нодида гирем.

2. Даъватҳои Худо бояд ҷиддӣ қабул карда шаванд, ҳатто вақте ки онҳо ночиз ба назар мерасанд.

1. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 3:7 Ва Самуил ҳанӯз Худовандро намешинохт, ва каломи Худованд ҳанӯз ба ӯ ошкор нашудааст.

Худованд ҳанӯз Худро ба Самуил ошкор накарда буд, ва Самуил ҳанӯз Худовандро нашинохт.

1. "Интизори Худованд: Ҳикояи Самуил"

2. "Умеди интизорӣ: Фаҳмидани роҳи паёмбар"

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Забур 27:14 - "Интизори Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва ба Худованд мунтазир бошед".

1 Подшоҳон 3:8 Ва Худованд бори сеюм Самуилро даъват кард. Ва бархоста, назди Элӣ рафт ва гуфт: «Инак ман ҳастам; зеро ки маро даъват кардай. Ва Элӣ фаҳмид, ки Худованд кӯдакро даъват кардааст.

Элӣ фаҳмид, ки Худованд Самуилро даъват кардааст, ва Самуил назди Элӣ рафт, вақте ки ӯро бори сеюм даъват карданд.

1. Даъвати Худо бешубҳа, вақте ки меояд; мо бояд ба чавоб тайёр бошем.

2. Новобаста аз он ки даъвати Худованд чанд бор ояд, итоат кунед.

1. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2. Ирмиё 1:7 - Аммо Худованд ба ман гуфт: "Нагӯ, ки ман хеле ҷавонам". Ту бояд назди ҳар касе, ки ба ту мефиристам, бирав ва ҳар он чиро, ки ба ту фармудам, бигӯй.

1 Подшоҳон 3:9 Бинобар ин Элӣ ба Самуил гуфт: «Бирав, бихобад; ва агар ӯ туро бихонд, бигӯй: "Бигӯ, эй Худованд!" зеро ки бандаи ту мешунавад. Ва Самуил рафта, дар ҷои худ хобид.

Элӣ ба Самуил дастур медиҳад, ки бихобад ва омода бошад, ки агар Худо ӯро бо он даъват кунад, бигӯяд: «Худовандо, сухан гӯй, зеро бандаи Ту мешунавад».

1. "Худо ҳамеша сухан мегӯяд: Омӯзиши гӯш кардан"

2. "Даъвати Худо ва посухи мо: Итоат ба садои Худо"

1. Юҳанно 10:27 - Гӯсфандони Ман овози маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

1 Подшоҳон 3:10 Ва Худованд омада, истода, чун ҳарвақта хитоб кард: Самуил, Самуил. Он гоҳ Самуил ҷавоб дод: «Гап; зеро ки бандаи ту мешунавад.

Худованд ба Самуил зоҳир шуда, ӯро нидо дод, ва Самуил барои гӯш кардан тайёр буд, ҷавоб дод.

1. Худо моро бо роҳҳои гуногун даъват мекунад ва посухи мо бояд омодагӣ ва итоаткорӣ бошад.

2. Худо дар ҳаёти мо мавҷуд аст ва муҳим аст, ки ба овози Ӯ диққат диҳем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

1 Подшоҳон 3:11 Ва Худованд ба Самуил гуфт: «Инак, Ман дар Исроил коре хоҳам кард, ки ҳар кӣ онро мешунавад, гӯши ҳар кӣ мешунавад.

Худованд ба Самуил сухан мегӯяд ва воқеаи муҳимеро дар Исроил ваъда медиҳад, ки ҳар касеро мешунавад, ба ҳайрат меорад.

1. Худо ҳамеша бо роҳҳои пурасрор амал хоҳад кард - 1 Қӯринтиён 2:7-9

2. Ба Худованд имон оваред - Матто 17:20

1. Ишаъё 64:3 - Вақте ки ту корҳои даҳшатнокеро, ки мо интизор набудем, кардӣ, ту фуруд омадӣ, кӯҳҳо дар ҳузури Ту фурӯ рехтанд.

2. Айюб 37:5 - Худо бо овози худ ба таври аҷиб раъд мезанад; корҳои бузурге мекунад, ки мо онҳоро дарк карда наметавонем.

1 Подшоҳон 3:12 Дар он рӯз ҳар он чиро, ки дар бораи хонадони ӯ гуфтаам, бар зидди Элӣ хоҳам кард: ҳангоме ки сар мекунам, ман низ хотима хоҳам дод.

Худо ба Элӣ ваъда дод, ки ҳама чизҳоеро, ки дар бораи хонааш гуфта буд, ҳам оғоз ва ҳам ба анҷом мерасонад.

1. Худо мӯъмин аст: ваъдаҳояш ба ту

2. Чӣ тавр дар замонҳои душвор сабр кардан мумкин аст

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст".

2. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ба он ҷо фиристодам, муваффақ хоҳад шуд. "

1 Подшоҳон 3:13 Зеро ки ман ба ӯ гуфтам, ки хонаи ӯро барои гуноҳе ки медонад, то абад доварӣ хоҳам кард; зеро ки писаронаш худро зишт карданд, ва Ӯ онҳоро бознадошт.

Худо хонаи Элиро барои абадият доварӣ хоҳад кард, зеро рафтори гунаҳкоронаи писаронаш, ки Элӣ ба он дуруст муроҷиат карда натавонист.

1. Доварии Худо одилона ва одилона аст ва мо бояд барои аъмоли худ масъулиятро ба дӯш гирем.

2. Мо бояд ҳушёр бошем, ки худамон ва дигаронро барои гуноҳҳои онҳо ҷавобгар донем.

1. Румиён 2: 6-8 "Зеро ки Ӯ ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ подоше хоҳад дод: ба онҳое, ки бо сабр дар некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод, аммо барои касоне, ки дурӯғгӯй ҳастанд. ва ба ростӣ итоат накунед, балки ба бадӣ итоат кунед, хашму ғазаб хоҳад омад».

2. 1 Петрус 4:17-18 "Зеро вақти он расидааст, ки доварӣ аз хонаи Худо оғоз шавад; ва агар он аз мо оғоз шавад, оқибати онҳое ки ба Инҷили Худо итоат намекунанд, чӣ мешавад? Ва агар одами одил базӯр наҷот ёфт, беимон ва гунаҳкор дар куҷо пайдо мешаванд?»

1 Подшоҳон 3:14 Бинобар ин ман ба хонадони Элӣ қасам хӯрдам, ки гуноҳи хонадони Элӣ то абад бо қурбонӣ ва ҳадия пок нахоҳад шуд.

Худо эълон мекунад, ки гуноҳи хонаи Элӣ бо қурбонӣ ё ҳадия пок нахоҳад шуд.

1. Вафодорӣ дар баробари сахтиҳо

2. Қудрати ҳукми Худо

1. Ишаъё 55: 10-11 - "Зеро ки борон ва барф аз осмон фуруд омада, ба он ҷо барнагарданд, балки заминро об дода, онро нашъунамо ва сабзида, ба коранда тухм ва ба хӯранда нон медиҳад. Оё каломи Ман он чи аз даҳони ман мебарояд, ба ман холӣ барнамегардад, балки он чи ният доштам, амалӣ хоҳад шуд ва дар он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ҳабаққуқ 2:3 - Зеро ки рӯъё ҳанӯз вақти муайяни худро интизор аст; то ба охир шитоб мекунад, дурӯғ намегӯяд. Агар он суст ба назар расад, онро интизор шавед; албатта меояд; таъхир нахоҳад кард.

1 Подшоҳон 3:15 Ва Самуил то субҳ хобида, дарҳои хонаи Худовандро кушод. Ва Самуил тарсид, ки рӯъёро ба Элӣ нишон диҳад.

Самуил аз Худо рӯъё гирифт, вале аз он тарсид, ки ба Элӣ хабар диҳад.

1. Ба ҳидоят ва ҷасорати Худо таваккал кунед, то ба он пайравӣ кунед

2. Донистани он ки бо вуҷуди тарс кай қадами имон гузорад

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 3:16 Ва Элӣ Самуилро ҷеғ зада, гуфт: «Писарам Самуил». Ва ӯ ҷавоб дод: «Инак Ман ҳастам».

Элӣ Самуилро ба наздаш даъват мекунад ва Самуил ҷавоб медиҳад.

1. "Худо моро даъват мекунад" - омӯхтани он, ки чӣ тавр Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ хидмат кунем ва ба иродаи Ӯ дар ҳаёти мо пайравӣ кунем.

2. «Тӯҳфаи итоаткорӣ» - Муайян кардани он, ки чӣ тавр итоаткории Самуил ба даъвати Худо намунаи имони Китоби Муқаддас аст.

1. Луқо 5:1-11 - Исо шогирдонашро даъват мекунад, ки ба ӯ пайравӣ кунанд.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Кӯдакон ба волидони шумо дар Худованд итоат мекунанд.

1 Подшоҳон 3:17 Ва ӯ гуфт: «Худованд ба ту чӣ гуфт? Аз ту илтимос мекунам, ки инро аз ман пинҳон накун: Худо ба ту чунин кунад ва аз ин ҳам зиёдтар, агар чизеро аз ҳама он чи Ӯ ба ту гуфт, аз ман пинҳон дорӣ.

Элӣ аз Самуил хоҳиш кард, ки он чиро, ки Худо ба ӯ гуфта буд, ба ӯ нақл кунад ва ваъда дод, ки агар аз ӯ чизе пинҳон накунад, ӯро баракат медиҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

2. Дар ҷои аввал гузоштани Худо: афзалият додани иродаи Худо дар ҳаёти мо

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

1 Подшоҳон 3:18 Ва Самуил ҳама чизро ба ӯ нақл кард ва аз ӯ чизе пинҳон накард. Ва гуфт: «Ин Худованд аст; бигзор вай он чиро, ки ба назараш некӣ мекунад, кунад».

Самуил ҳар он чиро, ки Худо ба ӯ гуфта буд, ба Элӣ гуфт, ҳеҷ чизро пинҳон накарда. Элӣ ҷавоб дод, ки ба Худо иҷозат дода шавад, ки ҳар кореро, ки Ӯ мехоҳад, кунад.

1) Ҳукмронии Худо: Ёдоварӣ кардан, ки кӣ дар ихтиёр аст

2) Гӯш кардани Худо: Итоати иродаи Ӯ

1) Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2) Ишаъё 46:10 Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳоро эълон карда, корҳои ҳанӯз анҷомнаёфтаро эълон карда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман устувор хоҳад буд, ва Ман тамоми нияти худро иҷро хоҳам кард".

1 Подшоҳон 3:19 Ва Самуил калон шуд, ва Худованд бо ӯ буд, ва нагузошт, ки ҳеҷ як аз суханони ӯ ба замин афтад.

Самуил калон шуд ва Худованд бо ӯ буд ва кафолат дод, ки ҳеҷ яке аз суханони ӯ фаромӯш нашавад.

1. Қувваи Калом: Биёед суханони худро барои ҷалоли Худо истифода барем.

2. Вафодории Худо: Худо ҳамеша дар он ҷост ва моро ҳидоят мекунад, ҳатто вақте ки мо инро дарк накунем.

1. Яъқуб 3:9-10 - Бо он мо Худованд ва Падари худро баракат медиҳем ва бо он одамонеро, ки дар шабеҳи Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем.

2. Забур 139:7-8 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ!

1 Подшоҳон 3:20 Ва тамоми исроилиён аз Дон то Беэр-Шобаъ медонистанд, ки Самуил пайғамбари Худованд аст.

Самуил пайғамбари Худованд аст ва тамоми Исроил инро медонанд.

1. Як паёмбари Худованд: Чӣ тавр паёмро қабул кард

2. Самуил: Намунаи имон ва итоаткорӣ

1. Ирмиё 1:4-10 - Даъвати Худо ба Ирмиё

2. Аъмол 3:22-26 - Петрус дар Ерусалим мавъиза мекунад

1 Подшоҳон 3:21 Ва Худованд боз дар Шилӯ зоҳир шуд, зеро ки Худованд худро ба Самуил дар Шилӯ бо каломи Худованд зоҳир намуд.

Худованд худро ба Самуил дар Шилӯ бо сухан гуфтан тавассути Каломи Худ зоҳир кард.

1. Муҳимияти Каломи Худо: Баррасии 1 Подшоҳон 3:21

2. Гӯш кардани овози Худованд: Намоиш аз 1 Подшоҳон 3:21

1. Ишаъё 55:11, «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Забур 19:7, "Қонуни Худованд комил аст, ки рӯҳро дигаргун месозад: шаҳодати Худованд боэътимод аст, оддиро хирадманд мекунад".

1 Подшоҳон 4:1 Ва каломи Самуил ба тамоми Исроил расид. Ва Исроил бар зидди фалиштиён ба ҷанг баромаданд, ва дар паҳлӯи Эбназар ӯрду заданд, ва фалиштиён дар Афек ӯрду заданд.

Сухани Самуил ба тамоми Исроил маълум шуд, ки онҳо ба ҷанг бар зидди фалиштиён рафта, дар назди Эбназар ва ӯрдугоҳи фалиштиён дар Афек ӯрду заданд.

1. Қудрати Каломи Худо - чӣ гуна каломи Самуил тамоми Исроилро ба ҷанг бар зидди фалиштиён барангехт ва вафодории Худо ба ваъдаҳояш.

2. Қувваи ваҳдат - чӣ гуна қудрати Исроил вақте ки онҳо ҳамчун як муттаҳид меистоданд, афзунтар шуд.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

1 Подшоҳон 4:2 Ва фалиштиён ба муқобили Исроил саф кашиданд, ва ҳангоме ки онҳо ба ҷанг омаданд, Исроил пеши фалиштиёнро мағлуб кард, ва аз лашкар тақрибан чор ҳазор нафарро дар саҳро куштанд.

Фалиштиён дар ҷанг исроилиёнро мағлуб карданд ва тақрибан чор ҳазор нафарро куштанд.

1. Қувваи муҳофизати Худо: Чӣ тавр Худо моро дар лаҳзаҳои душворӣ муҳофизат карда метавонад.

2. Қуввати имони мо: Чӣ гуна мо метавонем дар озмоишҳои имонамон истодагарӣ кунем.

1. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

1 Подшоҳон 4:3 Ва ҳангоме ки қавм ба ӯрдугоҳ омаданд, пирони Исроил гуфтанд: «Чаро имрӯз Худованд моро дар пеши фалиштиён зад? Бигзор сандуқи аҳди Худовандро аз Шилӯ назди худ биёрем, то ки ҳангоме ки дар миёни мо ояд, моро аз дасти душманонамон наҷот диҳад.

Пирони Исроил мехостанд сандуқи аҳдро аз Шилӯ ба ӯрдугоҳи худ оваранд, то ки он онҳоро аз душманонашон наҷот диҳад.

1. "Қувваи имон: Нигоҳе ба 1 Подшоҳон 4:3"

2. "Қуввати Аҳд: Мо аз 1 Подшоҳон 4:3 чӣ омӯхта метавонем"

1. Ибриён 11:1-2 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст. Зеро ки мардуми қадим ба василаи он таърифи худро гирифтанд".

2. Еҳушаъ ибни Нун 3:13-17 - "Ва ин воқеъ хоҳад шуд, ки кафи пои коҳинон, ки сандуқи Худованд, Худованди тамоми заминро бардоштаанд, дар обҳои Урдун ором хоҳанд гирифт. , ки обҳои Урдун аз обҳое, ки аз боло мефарояд, бурида шаванд, ва онҳо бар теппае хоҳанд истод».

1 Подшоҳон 4:4 Ва қавм ба Шилӯ фиристоданд, то сандуқи аҳди Худованди лашкарҳоро, ки дар миёни каррубиён сокин аст, аз он ҷо биёранд; ва ду писари Элӣ, Ҳофнӣ ва Финҳос, бо сандуқи аҳди Худо.

Банӣ-Исроил ба Шилӯ фиристоданд, то сандуқи аҳди Худованди лашкарҳоро биёранд, ва ду писари Элӣ, Ҳофнӣ ва Финҳос бо он ҷо буданд.

1. Аҳамияти итоаткорӣ: иззати халқи Исроил барои сандуқи аҳд

2. Вафодории Худо: Аҳди Худованди лашкарҳо бо халқи худ

1. Такрори Шариат 31:9-13: Аҳди Худо бо халқи Исроил

2. 1 Вақоеънома 13:5-10: Итоати шоҳ Довуд ҳангоми овардани сандуқи аҳд ба Ерусалим

1 Подшоҳон 4:5 Ва ҳангоме ки сандуқи аҳди Худованд ба ӯрдугоҳ даромад, тамоми Исроил бо овози баланд фарьёд заданд, ба тавре ки замин боз садо дод.

Сандуқи аҳди Худованд ба ӯрдугоҳи Исроил омад, ва мардум бо фарёди бузург шодӣ карданд.

1. Худо бо мост- Ҳамду сано гӯед барои ҳузураш

2. Дар Худованд шодӣ кунед - Муҳаббат ва раҳмати Ӯро ҷашн гиред

1. Ишаъё 12:2- "Инак, Худо наҷоти ман аст; ман таваккал хоҳам кард ва натарсам; зеро ки Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст".

2. Забур 118:14 - "Худованд қувват ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шуд".

1 Подшоҳон 4:6 Ва филиштиён садои фарёдро шунида, гуфтанд: «Садои ин доди бузург дар ӯрдугоҳи ибриён чӣ маъно дорад? Ва онҳо фаҳмиданд, ки сандуқи Худованд ба ӯрдугоҳ омадааст.

Филиштиён доду фарёди ибриёнро шунида, фаҳмиданд, ки сандуқи Худованд ба қароргоҳи онҳо омадааст.

1. Ба Парвардигор таваккал кун, ки Ӯ ҳифзу ҳидоят хоҳад кард.

2. Ҳузури Худо шодӣ ва ҷашн меорад ва бояд дар ҳаёти мо истиқбол карда шавад.

1. Забур 46:1 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо».

2. Румиён 8:31 "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

1 Подшоҳон 4:7 Ва филиштиён тарсиданд, зеро мегуфтанд: «Худо ба ӯрдугоҳ омад». Ва гуфтанд: «Вой бар мо! зеро то ин дам чунин чизе набуд.

Вақте ки филиштиён фаҳмиданд, ки Худо ба ӯрдугоҳи онҳо омадааст, чунон ки пештар чунин набуд, ба ҳарос афтоданд.

1. Худо бо мост: Мо танҳо нестем

2. Қувваи тарс: шинохти ҳузури Худо

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:8 "Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад. Натарсед ва ҳаросон нашавед".

1 Подшоҳон 4:8 Вой бар ҳоли мо! ки моро аз дасти ин худоёни тавоно раҳоӣ медиҳад? инҳо худоёне ҳастанд, ки мисриёнро дар биёбон бо тамоми балоҳо задаанд.

Исроилиён аз қудрати бузурги худоёни фалиштиён ба ваҳшат афтода, ба ёд оварданд, ки чӣ тавр Худованд мисриёнро дар биёбон бо тамоми балоҳо зада буд.

1. Худо аз ҳар қудрати дигар бузургтар аст

2. Қудрати Худо баробар нест

1. Хуруҷ 7:14-12:36 Балоҳои Худованд бар зидди Миср

2. Забур 24:1 Худованд Офаридгори ҳама чиз аст

1 Подшоҳон 4:9 Эй фалиштиён, қавӣ бошед ва мисли одамон даст кашед, то ки ғуломони ибриён нашавед, чунон ки онҳо ба шумо буданд; мисли одамон даст кашед ва ҷанг кунед.

Фалиштиёнро ташвиқ мекунанд, ки қавӣ бошанд ва мисли мардон бар зидди ибриён мубориза баранд.

1. "Қувваи Худо: бандаи дигарон нашавед"

2. "Қувваи далерӣ: Бархез ва мубориза баред"

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба макрҳои иблис муқобилат карда тавонед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем. Пас, тамоми зиреҳи Худоро барои худ бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, истода тавонед.

1 Подшоҳон 4:10 Ва фалиштиён ҷанг карданд, ва исроилиён шикаст хӯрданд, ва ҳама ба хаймаи худ гурехтанд; ва қатли хеле азиме рӯй дод; зеро ки дар он ҷо аз Исроил сӣ ҳазор пиёда кушта шуданд.

Фалиштиён бар зидди Исроил меҷангиданд ва Исроил шикаст хӯрд, ки боиси куштори бузурге гардид, ки дар он 30 000 пиёда кушта шуданд.

1. Пешниҳоди Худо дар миёни фалокат

2. Арзиши беитоатӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Еҳушаъ 7:10-12 - Он гоҳ Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Бархез! Шумо дар рӯи худ чӣ кор карда истодаед? Исроил гуноҳ кард; онҳо аҳди Маро, ки ба онҳо амр фармудаам, вайрон карданд. Баъзе аз чизҳои покизаро гирифтанд. дуздидаанд, дуруг гуфтаанд, бо моли худ гузоштаанд. Бинобар ин исроилиён ба душманони худ истода наметавонанд; пушт мегардонанд ва мегурезанд, зеро ба ҳалокат расидаанд. Ман дигар бо шумо нахоҳам буд, то он даме, ки ҳар он чиро, ки дар миёни шумо ба ҳалокат бахшида шудааст, нобуд накунед.

1 Подшоҳон 4:11 Ва сандуқи Худо гирифта шуд; ва ду писари Элӣ, Ҳофнӣ ва Финҳос кушта шуданд.

Сандуқи Худо забт карда шуд ва ду писари Элӣ, Ҳофнӣ ва Финҳос кушта шуданд.

1. Аз даст додани ҳузури Худо ва оқибатҳои харобиовар

2. Ногузирии даравидани он чизе, ки мо мекорем

1. Забур 78:61-64 - Ӯ қудрати худро ба асирӣ, ҷалоли худро ба дасти душман дод. Ӯ халқи худро дод, то ки тамоми халқҳоро масхара кунанд. Ӯ хаймаи Шилӯро, ки хаймаи дар миёни мардум бино карда буд, тарк кард. Кувваи худро ба асир ва шухрати худро ба дасти душман дод.

2. Яъқуб 4:17 - Аз ин рӯ, барои касе, ки кори дурустро медонад ва онро намекунад, барои вай гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 4:12 Ва марде аз Биньёмин аз лашкар давида, дар ҳамон рӯз бо либосаш дарида ва бар сараш хок ба Шилӯ омад.

Артиши Исроил дар ҷанг шикаст хӯрд ва як марди Биньёмин дар тангӣ ба Шилӯ баргашт.

1. Қувваи имон дар муқобили мағлубият

2. Қувваи устуворӣ дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:31 Пас, ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Подшоҳон 4:13 Ва ҳангоме ки ӯ омад, инак, Элӣ бар курсии канори роҳ нишаст, зеро ки дилаш аз сандуқи Худо меларзид. Ва ҳангоме ки он мард ба шаҳр омад ва инро гуфт, тамоми шаҳр фарьёд заданд.

Элӣ аз сарнавишти сандуқи Худо тарсида, дар канори роҳ нишаста буд, вақте ки марде барои хабар додан ба шаҳр омад. Тамоми шаҳр бо ҳайрат посух дод.

1. Натарс: Мубориза бо изтироб дар замони душвориҳо

2. Қудрати як шахс: Амалҳои мо ба ҷомеаи мо чӣ гуна таъсир мерасонанд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд, ҳарчанд обҳои он ғуррон ва кафк бардоранд ва кӯҳҳо аз ҷунбишҳои худ.

1 Подшоҳон 4:14 Ва Элӣ садои фарьёдро шунид, гуфт: «Садои ин изтироб чӣ маъно дорад? Ва он мард шитобон даромада, ба Элӣ хабар дод.

Марде назди Элӣ омад, то ба ӯ аз садои баланде, ки дар он ҷо буд, хабар диҳад.

1. Каломи Худо қудрати олӣ аст: Элӣ аз марде, ки назди ӯ омада буд, ҳақиқатро меҷуст ва боварӣ дошт, ки маълумоти пешниҳодкардааш дуруст аст.

2. Ба садои Худо ҳушёр бошед: Ҳушёр будани Элӣ аз садои ин минтақа ба ӯ имкон дод, ки хабарро аз он мард бигирад.

1. Забур 46:10 "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. 1 Юҳанно 4:1 Эй маҳбубон, ба ҳар рӯҳ бовар накунед, балки рӯҳҳоро бисанҷед, то бубинед, ки оё онҳо аз Худо ҳастанд, зеро ба ҷаҳон анбиёи козиб бисьёр омадаанд.

1 Подшоҳон 4:15 Ва Элӣ наваду ҳаштсола буд; ва чашмонаш хира шуданд, ки дида наметавонист.

Элӣ, Саркоҳини Исроил, 98-сола буд ва биноияш суст шуда буд.

1. "Баракати умри дароз: Мулоҳизаҳо дар 1 Подшоҳон 4:15"

2. "Дидани ғайб: Омӯзиши имон дар 1 Подшоҳон 4:15"

1. 2 Қӯринтиён 5:7 - "зеро мо бо имон рафтор мекунем, на аз рӯи бино"

2. Забур 90:10 - «Айёми умри мо ҳафтод сол аст, ва агар бо қуввати худ ҳаштод сол бошад».

1 Подшоҳон 4:16 Ва он мард ба Элӣ гуфт: «Ман он касе ҳастам, ки аз артиш баромадаам, ва имрӯз аз лашкар гурехтаам». Гуфт: «Эй писарам, чӣ шуд?

Марде ба Элӣ гуфт, ки аз артиш гурехтааст ва пурсид, ки чӣ шуд.

1. Интихоби итоаткорӣ бар тарс: Чӣ гуна бояд вокуниш кард, вақте ки зиндагӣ душвор мешавад

2. Дар замонҳои душворӣ устувор истода: қувват аз Худо гирифтан

1. Румиён 8:31 Пас, ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 4:17 Ва фаришта дар ҷавоб гуфт: «Исроил аз пеши фалиштиён гурехтааст, ва дар миёни мардум низ қатли бузурге рӯй дод, ва ду писари ту, Ҳофнӣ ва Финҳос низ мурданд, ва сандуқи Худо гирифта шудааст.

Исроил дар ҷанг аз ҷониби фалиштиён шикаст хӯрд ва бисёриҳо кушта шуданд, аз ҷумла Ҳофнӣ ва Финҳос. Сандуқи Худо низ гирифта шудааст.

1. Иродаи Худо бар рӯйдодҳои инсонӣ ҳукмфармост - 1 Подшоҳон 4:17

2. Умед ба вафодории Худо дар муқобили душвориҳо - 1 Подшоҳон 4:17

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

1 Подшоҳон 4:18 Ва ҳангоме ки ӯ сандуқи Худоро ёдовар шуд, аз курсӣ ба ақиб ба паҳлӯи дарвоза афтод ва гарданаш шикаст ва мурд, зеро ки вай пир буд одам ва вазнин. Ва ӯ чил сол бар Исроил доварӣ карда буд.

Элӣ, пирамард, ки чиҳил сол қозии Исроил буд, вақте ки зикри сандуқи Худоро шунид, аз ҷои худ афтод ва гарданашро шикаст.

1. Қудрати Худо аз қудрати ҳар як инсон бузургтар аст ва мо бояд эҳтиёт бошем, ки дар назди Ӯ фурӯтан бошем.

2. Ҳаёти Элӣ ҳамчун ёдраскуние хизмат мекунад, ки вақти Худо комил аст ва Ӯ дар ниҳояти кор аст.

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Воиз 3:1-2 Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизи зери осмон вуҷуд дорад: вақти таваллуд ва вақти мурдан.

1 Подшоҳон 4:19 Ва келинаш, зани Финҳос, ҳомила буд, ки бояд таваллуд шавад, ва чун шунид, ки сандуқи Худо гирифта шуд, ва падарарӯс ва шавҳараш мурданд, вай хам шуда, азоб кашид; зеро ки дардҳои вай ба сари ӯ мерасид.

Зани Финҳос, ки ҳомиладор буд, хабари гирифта шудани сандуқи Худоро шунид ва хусур ва шавҳараш мурданд. Бо шунидани ин хабар, ҳангоми таваллуд шуданаш дард ҳис кард.

1. Қувваи зан дар замони душворӣ

2. Тасаллии Худо дар ҳама ҳолат

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳон 4:20 Ва дар вақти марги вай заноне ки дар паҳлӯяш истода буданд, ба вай гуфтанд: «Натарс; зеро ки ту писаре таваллуд кардаӣ. Аммо вай ҷавоб надод ва ба ин эътибор надод.

Зане дар арафаи марг аст ва занони гирду атрофаш бо гуфтани ӯ писар таваллуд кардаанд, ӯро тасаллӣ медиҳанд. Аммо, вай ба онҳо ҷавоб намедиҳад ва эътироф намекунад.

1. Муҳаббат ва тасаллии Худо дар замонҳои талафот

2. Умед дар баробари номуайянӣ

1. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

1 Подшоҳон 4:21 Ва кӯдакро Икобод ном бурда, гуфт: «Ҷалол аз Исроил дур шуд, зеро сандуқи Худо ва ба сабаби падарарӯс ва шавҳараш гирифта шудааст».

Вақте ки сандуқи Худо гирифта шуд, ҷалоли Исроил аз байн рафт ва барои хонадони Элӣ ва Ихобод ғамгин шуд.

1. Ҷалоли Худо ҳеҷ гоҳ дар ҳақиқат аз халқи худ дур намешавад, ҳатто дар вақти душворӣ ва тангӣ.

2. Боварӣ ба ҷалол ва ваъдаҳои Худо метавонад дар вақти озмоишҳо ба мо умед ва далерӣ бахшад.

1. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, агар замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

1 Подшоҳон 4:22 Ва вай гуфт: «Ҷалол аз Исроил дур шуд, зеро сандуқи Худо гирифта шудааст».

Шӯҳрати Исроил аз байн рафт, чунон ки сандуқи Худо забт карда шуда буд.

1. Неъмати тоъат: Омӯзиш аз оқибатҳои нофармонӣ

2. Дарёфти умеди мо: Фаҳмидани он ки ояндаи мо дар Худо амн аст

1. 2 Қӯринтиён 4:7-9 - Аммо мо ин ганҷро дар зарфҳои гилин дорем, то ки бартарии қувват аз они Худо бошад, на аз мо.

2. Забур 16:5-6 - Худованд насибе аз мероси ман ва аз косаи ман аст: Ту насиби маро нигоҳ медорӣ. Сатрҳо ба ман дар ҷойҳои гуворо афтодаанд; Оре, ман мероси хубе дорам.

1 Подшоҳон 5-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 5:1-5 забти сандуқро аз ҷониби фалиштиён муаррифӣ мекунад. Дар ин боб, фалиштиён сандуқи асиршудаи Худоро ба шаҳри Ашдод оварда, дар маъбади худои худ Дагон мегузоранд. Субҳи дигар онҳо диданд, ки ҳайкали Дагон дар пеши киштӣ рӯ ба замин афтодааст ва онро дубора рост мегузоранд, аммо рӯзи дигар мефаҳманд, ки Дагон на танҳо боз афтодааст, балки ин дафъа сару дасташ шикастааст. хомӯш.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 5:6-9 идома дода, он нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо мардуми Ашдодро бо бало гирифтор мекунад. Дарк карданд, ки дар миёни онҳо нигоҳ доштани киштӣ ба сари онҳо фалокат меорад, мардуми Ашдод тасмим гирифтанд, ки онро ба шаҳри дигари Ҷат кӯчанд. Аммо, ҳар ҷо, ки онро бигиранд, дасти Худо ҳамчунон ҳам ба Ҷат ва ҳам сокинони он бо варамҳо ё ягон намуди мусибат гирифтор мешавад.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 5 бо оқибатҳои минбаъдаи соҳибони сандуқ ба анҷом мерасад.Дар 1 Подшоҳон 5:10-12 қайд карда мешавад, ки пас аз аз сар задани мусибате, ки дар тӯли ҳафт моҳ соҳиби киштӣ буд, ҳисси тарс ва ноумедиро фаро мегирад. Ҳарду шаҳрҳои Ашдод ва Ҷат ва мардуми онҳо фарьёд зада, аз доварии Худо халос шаванд. Сардорони филиштиён маҷлис ҷамъ мекунанд, ки дар он қарор карданд, ки сандуқро бо қурбониҳо ҳамчун роҳи фурӯ нишондани ғазаби Худо ба Исроил баргардонанд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 5 нишон медиҳад:
Забт кардани киштӣ аз ҷониби филиштиён Дагон;
Худо мардумро ба вабо гирифтор мекунад;
Оқибатҳои соҳиби киштӣ барои сабукӣ фарёд мекунанд.

Таваҷҷӯҳ ба:
Забт кардани киштӣ аз ҷониби филиштиён Дагон;
Худо мардумро ба вабо гирифтор мекунад;
Оқибатҳои соҳиби киштӣ барои сабукӣ фарёд мекунанд.

Дар ин боб ба тасарруфи сандуқ аз ҷониби филиштиён, андӯҳи Худо ба онҳо ва оқибатҳои онҳо барои соҳиб шудан ба сандуқ нигаронида шудааст.Дар 1 Подшоҳон 5, баъд аз забт кардани сандуқи Худо, филиштиён онро ба шаҳри Ашдод ва онро дар маъбади Дагон гузоред. Аммо онҳо аз хоб бедор мешаванд, ки бути онҳо Дагон дар пеши киштӣ рӯ ба замин афтодааст ва онро дубора рост мегузоранд, аммо мефаҳманд, ки Дагон бори дигар меафтад ва ин дафъа сару дасташ шикастааст.

Дар 1 Подшоҳон 5 идома дода, Худо ба мардуми Ашдод бало гирифтор мекунад, ки дар натиҷа сандуқи муқаддаси Худро дар миёни онҳо нигоҳ медорад. Дарк мекунанд, ки фалокат дар ҳар куҷое, ки онро мегиранд, онҳо қарор медиҳанд, ки онро ба шаҳри дигари Ҷат интиқол диҳанд, аммо Худо то ҳол ҳам Ҷат ва ҳам сокинони онро бо варамҳо ё ягон намуди мусибат гирифтор мекунад.

1 Подшоҳон 5 бо оқибатҳои дигаре, ки соҳибони сандуқ доранд, ба охир мерасад.Баъд аз он ки дар тӯли ҳафт моҳ ба мусибат тоб оварда, ҳарду шаҳрҳои Ашдӯд ва Ҷатро фаро гирифт ва мардуми онҳо барои раҳоӣ аз доварии Худо фарьёд заданд. Сарварони фалиштиён ҷамъ шуда, қарор карданд, ки сандуқи забтшударо бо қурбониҳо ба Исроил баргардонанд, то ғазаби Худоро бар онҳо фурӯ баранд.

1 Подшоҳон 5:1 Ва фалиштиён сандуқи Худоро гирифта, аз Эбназар ба Ашдӯд бурданд.

Фалиштиён сандуқи Худоро аз Эбанезар забт карда, ба Ашдӯд бурданд.

1. Қудрати Худо дар баробари душвориҳо

2. Ризи Худо дар замонҳои сахт

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забоне, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард".

2. Румиён 8:37 - "Аммо дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем."

1 Подшоҳон 5:2 Вақте ки фалиштиён сандуқи Худоро гирифтанд, онро ба хонаи Доғун оварда, назди Доғон гузоштанд.

Фалиштиён сандуқи Худоро забт карда, дар паҳлӯи ҳайкали худои худ Догон гузоштанд.

1. Ҳукмронии Худо - чӣ гуна Худо метавонад он чизеро, ки фалиштиён ғалаба меҳисобанд, гирифта, онро ба шикаст табдил диҳад.

2. Бутпарастӣ - чӣ гуна таваккал кардан ба бутҳо ба ҷои Худо, оқибат ба нокомӣ мебарад.

1. Ишаъё 46:5-7 - "Маро ба кӣ монанд хоҳӣ кард ва маро баробар хоҳӣ кард ва ба ман монанд хоҳӣ кард, то ки мо яксон бошем? Онҳо аз халта тилло месозанд ва нуқраро дар тарозу мекашанд; заргаре киро мекунанд ва ӯ Онро худое месозад, саҷда мекунанд, оре, мепарастанд, бар китф мебардоранд, мебардоранд ва ба ҷои худ мегузоранд ва меистад, аз ҷои худ намеҷунбонад. , вале он наметавонад ҷавоб диҳад ва ӯро аз мусибаташ наҷот диҳад».

2. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед».

1 Подшоҳон 5:3 Ва фардо, вақте ки сокинони Ашдӯд барвақт бархостанд, инак, Доғун дар пеши сандуқи Худованд рӯй ба замин афтодааст. Ва Догонро гирифта, боз ба ҷои худ гузоштанд.

Мардуми Ашдод фаҳмиданд, ки худои онҳо Дагон пеши сандуқи Худованд афтодааст. Онҳо Дагонро ба ҷои худ гузоштанд.

1. Қудрати ҳузури Худованд: Омӯзиши 1 Подшоҳон 5:3

2. Аҳамияти суқути Дагон: Омӯзиш аз 1 Подшоҳон 5:3

1. Ишаъё 45:5-6 Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест; ҷуз ман Худое нест. Туро қувват хоҳам дод, гарчанде ки маро нашинохтай, то аз тулӯи офтоб то макони ғуруби он мардум бидонанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест. Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест.

2. Ваҳй 19:6-7 Он гоҳ ман шунидам, ки садои издиҳоми бузург, мисли ғурри оби ҷаввор ва мисли раъдҳои баланд садо медод: «Ҳалелуёҳ! Зеро ки Парвардигори мо Худои Қодири Мутлақ ҳукмрон аст. Биёед, шод ва шод бошем ва Ӯро ҷалол диҳем! Зеро ки тӯйи Барра омад, ва арӯси ӯ худро омода кардааст.

1 Подшоҳон 5:4 Ва субҳи барвақт бархостанд, инак, Доғун дар пеши сандуқи Худованд рӯй ба замин афтод; ва сари Доғон ва ҳар ду кафи дастонаш бар остона бурида шуданд; ба у танхо кундаи Дагон монд.

Фалиштиён диданд, ки ҳангоме ки аз хоб бедор шуданд, бути онҳо Догон пеши сандуқи Худованд афтода, сар ва дастони он бурида шудааст.

1. Қудрати Худо аз ҳар бут бузургтар аст ва Худо бар ҳама бартарии худро ба воситаи корҳои бузурги худ нишон медиҳад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки душманони мо бартарӣ доранд, зеро Худо дар ниҳоят пирӯз хоҳад шуд.

1. Дониёл 5:22-23 - "Ва ту писари ӯ, эй Балшасар, ҳарчанд ҳамаи инро медонистӣ, дили худро фурӯтан накардӣ; балки бар зидди Худованди осмон бархостай; ва онҳо зарфҳои хонаи ӯро оварданд. пешопеши ту, ва ту, ва оғоят, занонат ва суррият, дар онҳо шароб нӯшидай, ва худоёни нуқра ва тилло, аз мис, оҳан, чӯб ва сангро, ки намебинанд, ҳамду сано хондӣ. бишнав ва надон, ва Худоеро, ки нафаси ту дар дасти Ӯст ва ҳама роҳҳои ту аз они Ӯст, магар ситоиш накардай».

2. 2 Подшоҳон 19:14-15 - "Ва Ҳизқиё номаро аз дасти фариштагон гирифта, хонд; ва Ҳизқиё ба хонаи Худованд рафта, онро ба ҳузури Худованд густурд. Ва Ҳизқиё ба ҳузури Худованд дуо кард. Худовандо ва гуфт: «Эй Худованд Худои Исроил, ки дар байни каррубиён сокин аст, Ту Худои ягонаи тамоми салтанатҳои замин ҳастӣ; осмон ва заминро Ту офаридай».

1 Подшоҳон 5:5 Бинобар ин на коҳинони Доғон ва на касе ки ба хонаи Доғон меоянд, то имрӯз дар остонаи Доғон дар Ашдӯд пой намезананд.

Ба коҳинони Дагон дар Ашдод қадам гузоштан ба остонаи хонаи Дагон манъ карда шуд.

1. Нагузоред, ки ғурур шуморо ба ҳалокат расонад- 1 Подшоҳон 2:3

2. Хонаи Худоро эҳтиром кунед ва эҳтиром кунед - Такрори Шариат 12:5–7

1. 1 ба Қӯринтиён 10:12 - Ҳар кӣ гумон мекунад, ки истода истодааст, эҳтиёт кунад, ки наафтад.

2. Дониёл 4:37 - Ҳоло ман, Набукаднесар, Подшоҳи Осмонро ҳамду сано мегӯям ва ҳамду сано мегӯям ва эҳтиром мекунам, ки ҳамаи аъмоли Ӯ ростист ва роҳҳои Ӯ адолат аст.

1 Подшоҳон 5:6 Аммо дасти Худованд бар онҳо аз Ашдӯд вазнин буд, ва Ӯ онҳоро несту нобуд кард, ва онҳоро бо зумуррадҳо, ҳатто Ашдӯд ва соҳилҳои онро зад.

Худованд ба мардуми Ашдод зарба зад, ки онҳо ба эмеродҳо дучор шуданд ва минтақаҳои гирду атроф низ осеб диданд.

1. Адли Худо бар касонест, ки нофармонӣ мекунанд.

2. Мо бояд сарфи назар аз оқибатҳои рафторамон ба Худо содиқ бошем.

1. Ишаъё 5:24 Пас, чунон ки оташ коҳро мехӯрад, ва аланга коҳро мехӯрад, ончунон решаи онҳо мисли пӯсида хоҳад буд, ва гули онҳо мисли хок боло хоҳад рафт, зеро ки онҳо қонуни Худованди лашкарҳоро партофтаанд. , ва каломи муқаддаси Исроилро нафрат карданд.

2. Наҳемё 9:17 Ва итоат карданро рад кард, ва мӯъҷизоте, ки дар миёни онҳо кардай, ба назар нарасид; Аммо гарданҳои онҳоро сахт карданд ва дар исёни онҳо сардореро таъин карданд, ки ба ғуломии онҳо баргардад;

1 Подшоҳон 5:7 Ва мардуми Ашдӯд диданд, ки ин чунин аст, онҳо гуфтанд: «Санди Худои Исроил бо мо нахоҳад монд, зеро ки дасти Ӯ бар мо ва бар худои мо Доғун дардовар аст».

Мардуми Ашдод фаҳмиданд, ки Худои Исроил аз худои худашон Догон бузургтар аст, вақте ки онҳо оқибати аъмоли худро диданд.

1. Қудрати Худо бузургтар аз он чизест, ки мо тасаввур карда метавонем.

2. Мо бояд ҳамеша ба иродаи Худо имон оварем.

1. Забур 24:1 - "Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, Ҷаҳон ва сокинони он."

2. Матто 28:20 - "Онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам".

1 Подшоҳон 5:8 Онҳо фиристода, тамоми оғоёни фалиштиёнро назди онҳо ҷамъ карда, гуфтанд: «Санди Худои Исроилро чӣ кор кунем? Ва онҳо дар ҷавоб гуфтанд: «Санди Худои Исроил ба Ҷат бурда шавад». Ва сандуқи Худои Исроилро дар он ҷо бурданд.

Фалиштиён тамоми оғоёни худро ҷамъ карданд, то бипурсанд, ки сандуқи Худои Исроил чӣ бояд кард. Онҳо тасмим гирифтанд, ки киштӣ ба Ҷат баранд.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи ҳидояти Худо.

2. Чӣ тавр қудрати Худо вазъиятро тағйир медиҳад.

1. Яъқуб 1:5-8 - Агар касе аз шумо аз хирад камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2. Матто 17:20 - Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он хориҷ хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

1 Подшоҳон 5:9 Ва чунин шуд, ки баъд аз он ки онҳо онро бардошта бурданд, дасти Худованд ба муқобили шаҳр бо харобиҳои хеле азим омад; ва ӯ мардуми шаҳрро, хоҳ хурду ҳам бузург, зарба зад, ва онҳо дар кисмхои махфии худ эмероидхо доштанд.

Мардуми шаҳри Ашдод аз ҷониби Худованд бо ҳалокати азим дучор шуданд ва мардумони зиёде дар авраташон ба зумуррад гирифтор шуданд.

1. Худо Ҳоким аст ва доварии Ӯ одилона аст - Омӯзиши оқибатҳои 1 Подшоҳон 5:9

2. Қувваи ҷазои Худо - Фаҳмидани он ки чаро Худо ҷазо медиҳад ва чӣ гуна мо метавонем аз он канорагирӣ кунем.

1. Айюб 5:17 - Инак, хушбахт аст шахсе, ки Худо ӯро ислоҳ мекунад; бинобар ин, ҷазои Қодири Қодирро рад накунед.

2. Масалҳо 3:11-12 - Писарам, ҷазои Худовандро хор накун; ва аз ислоҳи ӯ хаста нашав; ҳар киро Худованд дӯст дорад, ислоҳ мекунад; мисли падар писаре, ки аз ӯ лаззат мебарад.

1 Подшоҳон 5:10 Бинобар ин онҳо сандуқи Худоро ба Экрӯн фиристоданд. Ва ҳангоме ки сандуқи Худо ба Эқрӯн меомад, экрӯниён фарьёд зада, гуфтанд: «Онҳо сандуқи Худои Исроилро назди мо оварданд, то ки мо ва қавми моро бикушанд».

Экрониён метарсиданд, ки сандуқи Худо бар онҳо ва қавми онҳо ҳалокат меорад.

1. Ҳузури Худо ҳам баракат ва ҳам доварӣ меорад ва ба мо вобаста аст, ки мо ба он чӣ гуна посух медиҳем.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки мисли экрониён дилҳои худро ба иродаи Худо сахтгир накунем.

1. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод: барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро дидаед, онҳоро дигар то абад нахоҳед дид.

2. Ишаъё 6:10 - Дили ин қавмро фарбеҳ гардон ва гӯшҳояшонро вазнин гардон ва чашмонашонро баста; мабодо бо чашми худ бубинанд, ва бо гӯши худ бишнаванд, ва бо дили худ дарк накунанд, ва имон ованд ва шифо наёбанд.

1 Подшоҳон 5:11 Ва онҳо фиристода, тамоми оғоёни фалиштиёнро ҷамъ карда, гуфтанд: «Санди Худои Исроилро бифирист, ва онро ба ҷои худаш баргардонад, то ки моро ва қавми моро накушад. : зеро ки дар тамоми шаҳр харобиҳои марговар ба амал омад; дасти Худо дар он ҷо хеле вазнин буд.

Фалиштиён сарварони худро ҷамъ карда, аз онҳо хоҳиш карданд, ки сандуқи Худои Исроилро ба ҷои худ баргардонанд, зеро дар тамоми шаҳр харобии марговар рӯй дода буд ва дасти Худо хеле вазнин буд.

1. Чӣ тавр мо ба дасти Худо ҷавоб медиҳем

2. Қудрати Худо бар ҳаёти мо

1. Ҳабаққуқ 3:5 - Пеш аз Ӯ вабо омад, ва дар пеши пойҳои Ӯ ангиштҳои сӯзон берун баромаданд.

2. Забур 91:13 - Ту бар шер ва кобра, шери ҷавон ва морро поймол хоҳӣ кард.

1 Подшоҳон 5:12 Ва мардоне, ки намурданд, ба зулм гирифтор шуданд; ва фарьёди шаҳр ба осмон боло рафт.

Мардуми шаҳр ба бало гирифтор шуданд ва доду фарёди шаҳр ба осмон расид.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна мо дар вақти душворӣ ба Худо нола мекунем

2. Баракати таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

1. Яъқуб 5:13-16 (Оё касе аз шумо дар мусибат аст? Бигзор онҳо дуо гӯянд. Оё касе хушбахт аст? Бигзор онҳо сурудҳои ҳамду сано хонанд.)

2. Ишаъё 41:10 (Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам.)

1 Подшоҳон 6-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 6:1-9 дар бораи баргардонидани сандуқи фалиштиён ба Исроил шинос мекунад. Дар ин боб, сарварони фалиштиён пас аз он ки азобу мусибатҳои Худоро аз сар гузаронанд, бо коҳинон ва фолбинони худ машварат мекунанд, то ки бо сандуқи забтшуда чӣ кор кунанд ва онҳо қарор доданд, ки онро бо қурбонии гуноҳ ба Исроил баргардонанд, то ғазаби Худоро фурӯ баранд. Фалиштиён аробаи нав тайёр карда, сандуқро ба болои он мегузоранд ва тасвирҳои тиллоии варамҳо ва каламушҳоро, ки ҳамчун як қисми қурбонии онҳо ба онҳо гирифтор шуда буданд, дохил мекунанд.

Сархати 2: Идома дар 1 Подшоҳон 6:10-12, он нақл мекунад, ки чӣ тавр онҳо месанҷанд, ки оё бадбахтиҳои онҳо воқеан аз дасти Худост ё не. Фалиштиён ду говеро, ки ба наздикӣ зоида буданд, ҷудо карда, ба аробаи ҳомили сандуқ мепайванданд ва мушоҳида мекунанд, ки ин говҳо табиатан ба сӯи қаламрави Исроил мераванд ё не. Агар чунин кунанд, тасдиқ мекунад, ки дасти Худо бар онҳост. агар не, онҳо медонистанд, ки бадбахтиҳои онҳо танҳо як тасодуф аст.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 6 бо бозгашти сандуқ ва қабули он аз ҷониби мардуми Байт-Шемеш ба анҷом мерасад. Дар 1 Подшоҳон 6:13-21, гуфта мешавад, ки говҳо, тавре ки интизор мерафт, бо ҳидояту пешгӯии Худо, говҳо рост ба сӯи Байт-Шемеш — шаҳри исроилӣ мераванд, ки бо онҳо ароба ва сандуқро мекашанд. омадан; Онҳо барои Худо қурбонии сӯхтанӣ меоранд, ки чӯби худи аробаро ҳамчун сӯзишворӣ барои қурбонӣ истифода мебаранд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 6 нишон медиҳад:
Баргардонидани сандуқ аз ҷониби фалиштиён машварат барои роҳнамоӣ;

Санҷиши он ки мусибате аз дасти Худост ё не;
Бозгашти Арк аз ҷониби мардуми Байт-Шемеш.

Таваҷҷӯҳ ба:
Баргардонидани сандуқ аз ҷониби филиштиён машварат барои роҳнамоӣ;
Санҷиши он ки мусибате аз дасти Худост ё не;
Бозгашти Арк аз ҷониби мардуми Байт-Шемеш.

Дар ин боб ба баргардонидани сандуқ аз ҷониби филиштиён ба Исроил, машварати онҳо барои роҳнамоӣ, санҷидани он ки мусибатҳои онҳо аз дасти Худо ба амал омадааст ё не ва аз ҷониби мардуми Байт-Шемеш қабул шудани сандуқ равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 6, пас аз азияту мусибатҳо ва мусибатҳо аз сабаби соҳиби сандуқи забтшуда, ҳокимони филиштиён барои роҳнамоӣ бо коҳинон ва фолбинони худ машварат мекунанд. Онҳо тасмим гирифтанд, ки онро бо қурбонии гуноҳ ба Исроил баргардонанд, то ғазаби Худоро фурӯ баранд.

Дар 1 Подшоҳон 6 идома дода, ҳамчун як қисми озмоиши худ барои муайян кардани он, ки бадбахтиҳои онҳо воқеан бо дасти Худо рух додааст ё тасодуфӣ, онҳо ду говеро, ки ба наздикӣ таваллуд кардаанд, ҷудо карда, онҳоро ба аробаи ҳомили Кишти мечаспонанд. ба сӯи қаламрави Исроил равед, ин тасдиқ мекунад, ки Худо барои мусибатҳои онҳо масъул аст; дар акси хол ба хулосае меомаданд, ки ин як тасодуф аст.

1 Подшоҳон 6 бо бозгашти киштӣ бо ҳидоят аз ҷониби илоҳӣ ба анҷом мерасад. Тавре ки интизор мерафт, говҳо рост ба сӯи Байт-Шемеш, шаҳри исроилӣ равон мешаванд, ки бо онҳо ароба ва сандуқро мекашанд.Мардуми Байт-Шемеш аз омадани он шодӣ мекунанд ва аз чӯби худи ароба ҳамчун сӯзишворӣ барои қурбонӣ ба Худо қурбониҳои сӯхтанӣ меоранд. намоиши шукргузорӣ ва эҳтиром ба ҳузури Худо дар миёни онҳо бармегардад.

1 Подшоҳон 6:1 Ва сандуқи Худованд ҳафт моҳ дар сарзамини филиштиён буд.

Сандуқи Худованд ҳафт моҳ дар дасти филиштиён буд.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Чӣ гуна озмоишҳо ва мусибатҳоро паси сар кардан мумкин аст

2. Қувваи вафодорӣ: Мо аз сандуқи Худованд чӣ омӯхта метавонем

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

1 Подшоҳон 6:2 Ва филиштиён коҳинон ва фолбинонро даъват намуда, гуфтанд: «Бо сандуқи Худованд чӣ кор кунем? Ба мо бигӯед, ки бо кадом роҳ онро ба ҷои ӯ мефиристем.

Филиштиён аз коҳинон ва фолбинон хоҳиш карданд, ки ба онҳо бигӯянд, ки сандуқи Худовандро ба ҷои мувофиқаш баргардонанд.

1. Ҳузури Худо тавоно аст ва онро нигоҳ доштан мумкин нест

2. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳо оид ба сохтани сандуқи Аҳд

2. Хуруҷ 40:34-38 - Вақте ки сандуқ дар дохили хайма гузошта шуд, ҷалоли Худованд пур шуд.

1 Подшоҳон 6:3 Ва онҳо гуфтанд: «Агар сандуқи Худои Исроилро бифиристед, холӣ нафиристед; балки ба ҳар сурат қурбонии гуноҳро ба ӯ баргардонед; он гоҳ шифо хоҳед ёфт, ва ба шумо маълум хоҳад шуд, ки чаро дасти ӯ аз шумо дур нашудааст.

Халқи Исроил хоҳиш карданд, ки сандуқи Худоро бо қурбонии гуноҳ баргардонанд, то шифо ёбад ва бидонад, ки чаро Худо дасти Ӯро аз онҳо дур накардааст.

1. Раҳмати Худо: Ҳатто дар миёни гуноҳ

2. Қувваи тавба ва бозгашт

1. Ишаъё 30:15 - Зеро ки Худованд Худо, Қуддуси Исроил чунин гуфтааст: "Дар бозгашт ва истироҳат наҷот хоҳӣ ёфт; дар оромӣ ва эътимод қуввати шумо хоҳад буд.

2. Юил 2:12-13 - Аммо ҳоло ҳам, мегӯяд Худованд, бо тамоми дили худ, бо рӯза, бо гиря ва мотам назди Ман баргардед; ва дилҳои худро дарида, на ҷомаи худро. Ба Худованд Худои худ баргардед, зеро ки Ӯ меҳрубон ва раҳим аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати пурқувват аст; ва ӯ аз фалокат тавба мекунад.

1 Подшоҳон 6:4 Он гоҳ онҳо гуфтанд: «Қурбонии гуноҳ чист, ки мо онро ба ӯ бармегардонем? Дар ҷавоб гуфтанд: «Панҷ зумурри тиллоӣ ва панҷ муши тиллоӣ, мувофиқи шумораи оғоёни филиштиён; зеро ки як бало бар ҳамаи шумо ва бар оғоёни шумо буд».

Филиштиён аз исроилиён пурсиданд, ки барои балое, ки ба сари онҳо расида буд, чӣ бояд ҳамчун қурбонии гуноҳ пешниҳод карда шавад. Банӣ-Исроил ҷавоб доданд, ки панҷ зумурри тиллоӣ ва панҷ муши тиллоӣ бояд барои ҳар як сарварони филиштиён як дона тақдим карда шавад.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр мо метавонем онро қабул ва диҳем

2. Аҳамияти тавба: Масъулият барои амалҳои худ

1. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. Ҳизқиёл 18:21-22 - Аммо агар шахси шарир аз тамоми гуноҳҳои кардаи худ рӯй гардонад ва тамоми фармонҳои Маро риоя кунад ва кори адолат ва дурустро ба ҷо оварад, он кас албатта зинда хоҳад монд; намемиранд. Ҳеҷ як ҷинояти содиркардаи онҳо дар бораи онҳо ёд намешавад. Онҳо ба туфайли корҳои одилонаи худ зиндагӣ хоҳанд кард.

1 Подшоҳон 6:5 Бинобар ин шумо пайкарҳои гулҳои худ ва пайкарҳои мушҳои худро, ки заминро вайрон мекунанд, бисозед; ва Худои Исроилро ҳамду сано хоҳед гуфт: шояд Ӯ дасти Худро аз шумо ва аз худоёни шумо ва аз замини шумо сабук кунад.

Ба фалиштиён дастур дода шуда буд, ки Худои Исроилро ҳамчун аломати тавба ҳамду сано гӯянд ва барои андӯҳи онҳо марҳамати Ӯро талаб кунанд.

1. Њатто дар миёни мусибатњоятон ба Худо таваккал кунед

2. Тавба кунед ва раҳмати Парвардигорро талаб кунед

1. Ирмиё 29:12-13 Он гоҳ Маро даъват хоҳед кард, ва рафта, ба Ман дуо гӯед, ва Ман ба шумо гӯш хоҳам дод. Ва шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва маро хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ хоҳед ҷуст.

2. Яъқуб 4:8-10 Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ. Дарднок бош ва гиря кун: хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба гарон мубаддал гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

1 Подшоҳон 6:6 Пас, чаро шумо дилҳои худро сахт мекунед, чунон ки мисриён ва фиръавн дилҳои онҳоро сахтгир кардаанд? Вақте ки Ӯ дар байни онҳо корҳои аҷибе кард, оё онҳо мардумро раҳо накарданд, ва онҳо рафтанд?

Ба банӣ-Исроил ҳушдор дода мешавад, ки мисли мисриён ва фиръавн дилҳои худро сахт накунанд, ки танҳо пас аз он ки Худо дар байни онҳо мӯъҷизаҳои зиёде нишон дод, ба мардум иҷозат доданд, ки бираванд.

1. Мӯъҷизаҳои Худо: Шинохти мӯъҷизаҳо дар ҳаёти мо

2. Сабри Худо: Дарс гирифтан аз дили сахтгирифтаи Фиръавн

1. Хуруҷ 14:31 "Ва чун исроилиён қудрати бузурги Худовандро бар зидди мисриён нишон доданд, диданд, мардум аз Худованд тарсиданд ва ба Ӯ ва ба бандаи ӯ Мусо таваккал карданд."

2. Хуруҷ 3:20 "Ва Ман дасти Худро дароз карда, Мисрро бо тамоми мӯъҷизоте ки дар он ба амал хоҳам овард, хоҳам зад ..."

1 Подшоҳон 6:7 Пас, акнун як аробаи нав соз ва ду гови ширдеҳро, ки бар он юғи юғ нест, бигир, ва говро ба ароба баста, гӯсолаҳои онҳоро аз онҳо ба хона овар;

Ба фалиштиён дастур дода шуд, ки аробаи нав созанд ва ду гови ширдеҳро, ки юғ надошт, бигиранд, ва говро ба ароба баста, гӯсолаҳои худро аз онҳо ба хона ованд.

1. "Қувваи итоаткорӣ: риояи дастуроти Худо"

2. «Аҳамияти аробаи нав: аз нав оғоз кардан»

1. Такрори Шариат 10:12-13 «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо

тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Ирмиё 29:11-13 "Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на ба бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад. Он гоҳ шумо маро мехонед ва омада, дуо хоҳед кард. ба ман, ва ман туро мешунавам, Ту Маро меҷӯӣ ва Маро хоҳӣ ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯӣ.

1 Подшоҳон 6:8 Ва сандуқи Худовандро гирифта, бар ароба гузор; ва ҷавоҳироти тиллоро, ки ба ӯ ҳамчун қурбонии ҷиноӣ бармегардонед, дар паҳлуи сандуқи он гузоред; ва фиристед, то биравад.

Ба мардуми Байт-Шемеш дастур дода шуд, ки сандуқи Худовандро гирифта, бар ароба гузоранд ва ҷавоҳироти тиллоро ҳамчун қурбонии ҷиноят дар сандуқи назди сандуқ гузоранд, пеш аз фиристодани он.

1. Пешниҳоди гуноҳи Худованд: Омӯзиши додани миннатдорӣ

2. Фаҳмидани аҳамияти сандуқи Худованд

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Хуруҷ 25:10-22 - Бигзор онҳо сандуқе созанд, ки дарозии дувуним зироъ, бараш якуним зироъ ва баландии якуним зироъро аз чӯби акация созанд. Онро бо тиллои холис ҳам аз дарун ва ҳам берун пӯшонед ва дар гирди он қолаби тиллоӣ созед.

1 Подшоҳон 6:9 Ва бубинед, ки агар он бо роҳи соҳили худ ба Байт-Шемеш биравад, вай ба мо ин кори азиме кардааст; як фурсате буд, ки бо мо рӯй дод.

Мардуми Байт-Шемеш аз фалиштиён хоҳиш мекунанд, ки сандуқи аҳдро ба онҳо баргардонанд ва агар он баргардад, хоҳанд донист, ки балои онҳо аз ҷониби Худо набуд.

1. Ҳукмронии Худо дар миёни ранҷу азобҳои инсонӣ

2. Чӣ тавр ба Худо таваккал кардан мумкин аст, вақте ки ҳаёт маъно надорад

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

1 Подшоҳон 6:10 Ва одамон чунин карданд; ва ду гови ширдеҳро гирифта, ба ароба баста, гӯсолаҳои онҳоро дар хона маҳкам карданд;

Мардони Байт-Шемеш дастури Худовандро ба ҷо оварданд ва ду гови говро гирифта, ба ароба пайваст карданд ва гӯсолаҳои худро дар хона монданд.

1. Иҷрои дастуроти Худованд амали имон ва тоъат аст.

2. Мо бояд омода бошем, ки аз худамон фидо кунем, то иродаи Худоро иҷро кунем.

1. Матто 10:37-39 - "Ҳар кӣ падар ё модарашро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест, ва ҳар кӣ писар ё духтарашро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест. Ва ҳар кӣ салиби худро нагирифта, Маро пайравӣ кунад, лоиқи Ман нест. сазовори ман нест.

2. Филиппиён 2:1-11 - Пас, агар шумо аз муттаҳид шудан бо Масеҳ рӯҳбаландӣ дошта бошед, агар аз муҳаббати Ӯ тасаллӣ дошта бошед, агар ягон шарике дар Рӯҳ, агар ягон меҳрубонӣ ва раҳмдилӣ дошта бошед, шодии маро пурра гардонед. -фикр, доштани як ишқ, як будани рӯҳ ва як ақл.

1 Подшоҳон 6:11 Ва онҳо сандуқи Худовандро бар ароба гузоштанд, ва сандуқро бо мушҳои тилло ва пайкарҳои гулӯлаҳои онҳо.

Банӣ-Исроил сандуқи Худовандро бо сандуқе, ки дар он мушҳои тиллоӣ ва тасвирҳои варамҳои онҳо гузошта шуда буд, ба ароба гузоштанд.

1. Чӣ тавр ҳузури Худо аз ранҷу азоби инсонҳо болотар аст

2. Парадокси муқаддасӣ ва гуноҳ

1. Ишаъё 6:1-3 - рӯъёи Ишаъё дар бораи муқаддасии Худо

2. 2 Қӯринтиён 4:7-12 - Павлуси Павлус дар бораи қудрати ҳузури Худо сарфи назар аз ранҷу азоб

1 Подшоҳон 6:12 Ва говҳо роҳи рост ба сӯи Байт-Шемеш мерафтанд, ва бо роҳи калон мерафтанд, ва ҳангоми рафтанашон паст мезаданд, ва ба тарафи рост ё чап намегаштанд; ва сарварони фалиштиён аз ақиби онҳо то сарҳади Байт-Шемеш рафтанд.

Говҳо (говҳо) роҳи мошингарди Байт-Шемешро пеш гирифтанд ва аз рӯй нагардонданд; Сардорони фалиштиён то сарҳади Байт-Шемеш аз ақиби онҳо рафтанд.

1. Қудрати Худо барои ҳидоят кардани роҳҳои мо

2. Роҳнамоии Худованд дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 48:17, Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки ба ту таълим медиҳад он чи барои ту беҳтар аст ва туро ба роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6, Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 6:13 Ва аҳли Байт-Шемеш дар водӣ ҳосили гандумро дарав мекарданд, ва чашмони худро боло карда, сандуқро диданд ва аз дидани он шодӣ карданд.

Мардуми Байт-Шемеш дар водӣ гандум дарав мекарданд, ки ногаҳон сандуқро диданд ва аз шодӣ пур шуданд.

1. Ҳузури Худо шодӣ меорад: Мулоҳиза дар 1 Подшоҳон 6:13

2. Аз он чи доред, шод бошед: Мулоҳиза дар 1 Подшоҳон 6:13

1. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед, вақте ки шумо ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед.

2. Ишаъё 35:10 - Ва фидяшудаи Худованд баргашта, бо сурудҳо ва шодии абадӣ бар сари худ ба Сион хоҳанд омад: онҳо шодӣ ва шодӣ хоҳанд гирифт, ва андӯҳ ва оҳе дур хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 6:14 Ва ароба ба саҳрои Еҳушаъ, ки байт-шемӣ буд, омад ва дар он ҷо истода, дар он ҷо санги бузурге буд, ва чӯби аробаро канда, говҳоро қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд тақдим карданд.

Аробае, ки сандуқи аҳдро мебурд, дар саҳрои Байт-Шимӣ ном Еҳушаъ истод ва дар он ҷо санги бузурге ёфт шуд. Пас аз он ҳезум аз ароба барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд истифода мешуд.

1. Қимати имон дар замонҳои душвор

2. Қудрати додан ба Худо

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Филиппиён 4:18 - "Ман музд ва бештар аз он гирифтаам; ман сер шудам, ки ҳадяҳоеро, ки шумо фиристодаед, аз Эпафродитус, қурбонии хушбӯй ва қурбонии писандида ва писандидаи Худоро гирифтам".

1 Подшоҳон 6:15 Ва левизодагон сандуқи Худованд ва сандуқи бо он буд, ки ҷавоҳироти тилло дар он буд, фуроварда, бар санги бузург гузоштанд; ва мардони Байт-Шемеш қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳо меовардand. ҳамон рӯз ба Худованд.

Левизодагон сандуқи Худованд ва сандуқро бо ҷавоҳироти тиллоаш гирифта, бар санги бузург гузоштанд. Байт-Шемеш аҳли Яҳовага қурбонликлар келтиришди.

1. Аҳамияти қурбонӣ: Фаҳмидани ҳадафи қурбонӣ дар ҳаёти мо

2. Итоати фармудаҳои Худо: Иҷрои дастурҳои Худованд

1. Ибодат 7:11-15 - Ин аст қонуни қурбонии осоиштагӣ, ки ӯ ба Худованд тақдим мекунад. Ва агар онро барои шукргузорӣ тақдим кунад, бигзор вай бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири бо равған омехташуда, ва фатирҳои фатири бо равған омехташуда, ва кулчаҳои бо равған омехташуда, аз орди маҳин, бирён. Ба ғайр аз кулоҳҳо, ӯ бояд барои ҳадияи худ нони хамиртурушро бо қурбонии шукргузорӣ аз қурбониҳои осоиштагии худ тақдим намояд. Ва аз он бояд яктоашро аз тамоми ҳадия барои қурбонии баланд барои Худованд тақдим намояд, ва он хуни қурбониҳои саломатиро пошидани коҳин хоҳад буд. Ва гӯшти қурбонии осоиштагии ӯ барои шукргузорӣ дар

ҳамон рӯзе ки қурбонӣ карда мешавад, хӯрда мешавад; то саҳар ҳеҷ як аз онро тарк намекунад.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

1 Подшоҳон 6:16 Ва панҷ сарвари фалиштиён инро диданд, худи ҳамон рӯз ба Экрӯн баргаштанд.

Панҷ сарвари фалиштиён сандуқи аҳдро диданд ва худи ҳамон рӯз ба Экрӯн баргаштанд.

1. Қудрати киштӣ: Чӣ гуна ҳузури муқаддас аз ҳазрати Худоро ошкор мекунад

2. Сафар ба хона: Чӣ гуна итоат ба Худо моро ба адолат ҳидоят мекунад

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳо оид ба сохтани сандуқи Аҳд

2. Еҳушаъ 6:20-22 - Деворҳои Ериҳӯ дар ҳузури сандуқи Аҳд фурӯ меафтанд

1 Подшоҳон 6:17 Ва инҳо тиллоҳои тиллоие мебошанд, ки фалиштиён барои қурбонии гуноҳ ба Худованд баргаштанд; Яке барои Ашдӯд, яке барои Ғазза, як барои Асқалӯн, яке барои Ҷат, яке барои Экрӯн;

Фалиштиён тиллоҳои тиллоиро ба Худованд ҳамчун қурбонии гуноҳ баргардонданд, ки барои ҳар яке аз панҷ шаҳри Ашдӯд, Ғазза, Асқалӯн, Ҷат ва Экрӯн як донагӣ.

1. Худо тавба талаб мекунад: қурбонии гуноҳи фалиштиён

2. Қувваи тавба: Ҷавоби фалиштиён ба Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 7:10 - Зеро ғаму андӯҳи худотарсӣ тавбаеро ба вуҷуд меорад, ки боиси наҷоти бе пушаймонӣ мегардад, дар ҳоле ки ғаму андӯҳи дунё маргро ба вуҷуд меорад.

2. Луқо 3:8 - Пас, меваҳои сазовори тавба оваред ва ба худ нагӯед: "Мо Иброҳимро падари мо дорем". Зеро ба шумо мегӯям, ки Худо қодир аст аз ин сангҳо барои Иброҳим фарзандон ба вуҷуд оварад.

1 Подшоҳон 6:18 Ва мушҳои тиллоӣ, мувофиқи шумораи ҳамаи шаҳрҳои фалиштиён, ки ба панҷ оғо, ҳам аз шаҳрҳои деворидор ва ҳам аз деҳоти деҳот, то санги бузурги Ҳобил, ки бар он гузошта буданд, сандуқи Худованд аст: он санг то имрӯз дар саҳрои Еҳушаъ, байт-шимӣ боқӣ мондааст.

Фалиштиён панҷ оғо доштанд ва Худованд ба онҳо мушҳои тиллоро мувофиқи шумораи шаҳрҳои ба оғоён тааллуқ дошт. Сандуқи Худованд бар санги бузурге дар саҳрои Еҳушаъ, ки байт-шемӣ буд, гузошта шуда буд, ки он санг то имрӯз боқӣ мондааст.

1. Эътироф кардани ҳокимияти Худованд дар ҳаёти мо

2. Чӣ тавр сандуқи Худованд ба фалиштиён баракат оварда

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

2. 1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо насли баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавми хос ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед».

1 Подшоҳон 6:19 Ва ӯ мардуми Байт-Шемешро зарба зад, зеро ки онҳо ба сандуқи Худованд нигоҳ карда буданд, ва ӯ панҷоҳ ҳазору шасту даҳ нафар аз қавмро зарба зад; ва қавм гиря карданд, ки Худованд бисьёр халкро бо забоии бузурге.

Худованд мардуми Байт-Шемешро бо қатли азиме торумор кард, ва 50 070 нафари онҳоро барои нигоҳ кардан ба сандуқи Худованд куштанд.

1. Ғазаби Худованд: Дарс гирифтан аз ҷазои Байт-Шемеш

2. Подшоҳии Худованд: Эҳтиром ба қудрат ва ҳудуди Худованд

1. Хуруҷ 25:10-22 - Худо ба Мусо амр медиҳад, ки сандуқи Аҳдро созад.

2. Ибриён 10:19-22 - Бо дили ҳақиқӣ ва боварии комил ба Худо наздик шудан.

1 Подшоҳон 6:20 Ва мардони Байт-Шемеш гуфтанд: «Кӣ метавонад дар пеши ин Худованд Худои муқаддас истода бошад? ва аз мо назди кӣ меравад?

Мардони Байт-Шемеш қудрати Худоро дарк карданд ва пурсиданд, ки кӣ дар пеши Ӯ истода метавонад.

1. Кӣ метавонад дар пеши Худо истода бошад?

2. Дарк кардани қудрати Худованд

1. Ибриён 4:13 - "Ва ҳеҷ махлуқ аз назари Ӯ пинҳон нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем".

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

1 Подшоҳон 6:21 Ва қосидонро назди сокинони Қирят-Еорим фиристода, гуфтанд: «Филиштиён сандуқи Худовандро боз оварданд; фуруд омада, назди худ биёред.

Фалиштиён сандуқи Худовандро ба сокинони Кириат-Еорим баргардонданд, ки аз онҳо хоҳиш карда шуд, ки биёянд ва онро бигиранд.

1. Тӯҳфаҳои Худоро бо шукргузорӣ қабул кунед

2. Ваъдаҳои Худо боэътимоданд

1. Забур 50:14 - Барои Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ҷо оваред.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

1 Подшоҳон 7-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 7:1-6 тавба ва таҷдиди Исроилро таҳти роҳбарии Самуил муаррифӣ мекунад. Дар ин боб халқи Исроил дар Миспа ҷамъ мешаванд ва ба гуноҳҳои худ иқрор мешаванд, аз бутҳои худ рӯй гардонда, худро ба Худованд месупоранд. Самуил онҳоро дар давраи рӯза ва дуо роҳнамоӣ карда, аз Худо омурзиш ва раҳоӣ аз фалиштиёне, ки онҳоро ситам мекарданд, меҷӯяд. Банӣ-Исроил худоёни бегонаи худро аз байн мебаранд ва ба танҳоӣ ба Худованд хизмат мекунанд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 7:7-11 идома дода, он дахолати Худоро дар посух ба тавбаҳои онҳо нақл мекунад. Вақте ки фалиштиён шуниданд, ки Исроил дар Миспоҳ ҷамъ шудааст, ба ҳамла омода мешаванд. Аммо, вақте ки Самуил ба Худо қурбонии сӯхтанӣ меовард, ӯ бар зидди фалиштиён раъд мезанад, ки дар байни онҳо ошуфтааст. Исроилиён аз ин фурсат истифода бурда, душманони худро таъқиб мекунанд ва онҳоро дар ҷанг мағлуб мекунанд.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 7 бо таъсиси Эбенезер ҳамчун санги ёдгорӣ анҷом меёбад. Дар 1 Подшоҳон 7:12-17 зикр шудааст, ки пас аз ғалабаи онҳо бар фалиштиён, Самуил дар байни Миспоҳ ва Шен санге мегузорад, ки Эбенезер номида мешавад, ки маънояш «санги ёрирасон» аст. Ин як ёдраскунандаи он аст, ки чӣ тавр Худо ба онҳо дар мағлуб кардани душманонашон кӯмак кардааст. Аз он вақт инҷониб, Самуил дар тӯли тамоми умри худ доварии Исроилро идома медиҳад ва ҳар сол ба шаҳрҳои гуногуни Байт-Ил, Ҷилҷол ва Миспа сафар мекунад, ки дар он ҷо адолатро барои халқи худ идора мекунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 7 нишон медиҳад:
Тавба ва навсозии Исроил таҳти роҳбарии Самуил;
Дахолати Худо бар зидди фалиштиён;
Таъсиси Эбенезер ҳамчун санги ёдгорӣ.

Таваҷҷӯҳ ба:
Тавба ва навсозии Исроил таҳти роҳбарии Самуил;
Дахолати Худо бар зидди фалиштиён;
Таъсиси Эбенезер ҳамчун санги ёдгорӣ.

Дар ин боб тавба ва таҷдиди Исроил таҳти роҳбарии Самуил, дахолати Худо ба ҷангҳои онҳо бар зидди фалиштиён ва таъсиси Эбенезер ҳамчун санги ёдгорӣ нигаронида шудааст. Дар 1 Подшоҳон 7, халқи Исроил дар Миспа ҷамъ мешаванд, ки дар он ҷо ба гуноҳҳои худ иқрор мешаванд, худоёни бегонаи худро дур мекунанд ва худро ба ибодати танҳо Худованд мебахшанд. Онҳо аз Худо омурзиш ва раҳоӣ аз зулми фалиштиёнро талаб мекунанд.

Идома дар 1 Подшоҳон 7, вақте ки фалиштиён дар бораи ҷамъшавии исроилиён дар Миспоҳ шуниданд, ба ҳамла омода мешаванд. Аммо, вақте ки Самуил ба Худо қурбонии сӯхтанӣ пешкаш мекунад, Ӯ бо раъд бар фалиштиён дахолат карда, дар байни онҳо ошуфтааст. Исроил аз ин фурсат истифода бурда, душманони худро таъқиб мекунад ва дар ҷанг пирӯз мешавад.

1 Подшоҳони 7 бо он хотима меёбад, ки Самуил дар байни Миспа ва Шен санге гузошт, ки Эбенизарро рамзи маъноях «санги ёрирасон» номид. Ин ҳамчун ёдгорие хизмат мекунад, то ба наслҳои оянда хотиррасон кунад, ки чӣ тавр Худо ба онҳо бар зидди душманонашон кӯмак кардааст. Дар тӯли тамоми умри худ, Самуил доварии Исроилро идома медиҳад ва ҳар сол ба шаҳрҳои гуногуни Байт-Ил, Ҷилҷол ва Миспа сафар мекунад, ки дар он ҷо ӯ адолатро барои халқи худ идора мекунад, шаҳодати нақши роҳбарии ӯ дар роҳнамоии Исроил дар ин давра.

1 Подшоҳон 7:1 Ва мардуми Қирят-Еорим омада, сандуқи Худовандро бардошта бурданд, ва онро ба хонаи Абинадоб дар теппа бурданд, ва писараш Элъозорро тақдис карданд, то сандуқи Худовандро нигоҳ дорад.

Мардуми Қирят-Еорим сандуқи Худовандро бурда, ба хонаи Абинадоб бурданд. Онҳо Элъозор писари Абинодобро низ тақдис карданд, то сандуқи Худовандро нигоҳ дорад.

1. Вафодории итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо баракатҳо меорад

2. Муҳимияти қалби солеҳ: доштани қалби пок барои хидмат ба Худо зарур аст

1. 1 Подшоҳон 3:1 - Ҳоло Самуили писарак дар ҳузури Элӣ ба Худованд хизмат мекард. Ва каломи Худованд дар он айём кам ба назар мерасид, рӯъёҳо кам буданд.

2. Матто 5:8 - Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид.

1 Подшоҳон 7:2 Ва ҳангоме ки сандуқ дар Кириёт-Еорим меистод, вақт дароз шуд; зеро ки бист сол буд, ва тамоми хонадони Исроил барои Худованд гиря мекарданд.

Сандуқи Худованд дар Кириёт-Еорим бист сол истод, ва тамоми банӣ-Исроил дар он вақт орзуи Худовандро доштанд.

1. Қувваи орзуи Худо

2. Дар интизори Худованд

1. Румиён 8:25-27 - Аммо агар мо ба он чизе ки намебинем, умедвор бошем, мо онро бо сабр интизорем. Ҳамин тавр, Рӯҳ ба мо дар заъфҳои мо кӯмак мекунад. Зеро ки мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, аммо Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки барои суханон хеле амиқ аст. Ва ҳар кӣ дилҳоро меҷӯяд, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро Рӯҳ барои муқаддасон мувофиқи хости Худо шафоат мекунад.

2. Забур 25:4-5 - Маро роҳҳои Ту бидон, эй Худованд; ба ман роххои худро омуз. Маро дар ростии Худ роҳнамоӣ кун ва таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; барои ту ман тамоми рӯз интизорам.

1 Подшоҳон 7:3 Ва Самуил ба тамоми хонадони Исроил сухан ронда, гуфт: «Агар шумо бо тамоми дили худ сӯи Худованд баргардед, худоёни бегона ва Аштаротро аз миёни худ дур кунед, ва дилҳои худро ба Худованд тайёр кунед, ва танҳо ба вай хизмат кунед, ва ӯ шуморо аз дасти фалиштиён раҳо хоҳад кард.

Самуил ба банӣ-Исроил сухан ронда, онҳоро даъват мекунад, ки ба сӯи Худованд баргарданд ва танҳо Ӯро ибодат кунанд, ва дар навбати худ онҳоро аз дасти фалиштиён раҳо хоҳад кард.

1. «Наҷотбахшии Худованд» - тамаркуз ба қудрати Худо барои наҷот ва аҳамияти эътимод ва такя ба Ӯ.

2. «Бозгашт ба сӯи Худованд» - таъкид бар зарурати бозгашт ба сӯи Худованд ва танҳо ба Ӯ хидмат кардан.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

1 Подшоҳон 7:4 Ва банӣ-Исроил Баалим ва Аштаротро тарк карда, танҳо ба Худованд ибодат карданд.

Исроилиён ибодати худоёни козибро бас карданд ва танҳо ба Худованд хизмат мекарданд.

1. Муҳимияти содиқона ба Худованд хизмат кардан

2. Ғалаба кардани бутҳои ботил ва таваҷҷӯҳ ба Худои якто

1. Эфсӯсиён 6:5-7 - «Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ, бо тарсу ларз, дар якдилӣ, мисли Масеҳ, итоат кунед, на дар роҳи хидмати чашм, балки ба одамон писандида. балки чун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо меоваранд ва бо иродаи нек хизмат мекунанд, на ба одамон, на ба Худованд».

2. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

1 Подшоҳон 7:5 Ва Самуил гуфт: «Тамоми Исроилро ба Мисфо ҷамъ кунед, ва ман барои шумо ба Худованд дуо хоҳам кард».

Самуил тамоми исроилиёнро даъват кард, ки дар Мисфо ҷамъ шаванд ва дар он ҷо аз номи онҳо ба Худованд дуо гӯяд.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр халқи Худо ҷамъ мешаванд ва аз Ӯ кӯмак меҷӯянд

2. Аҳамияти ваҳдат: Чӣ гуна мо дар имонамон мустаҳкамтар мешавем

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2. Эфсӯсиён 6:18-19 - "Ҳар вақт дар Рӯҳ дуо гӯед, бо тамоми дуо ва илтиҷо. Барои ин, бо тамоми истодагарӣ ҳушёр бошед ва барои ҳамаи муқаддасон дуо гӯед".

1 Подшоҳон 7:6 Ва онҳо ба Мисфо ҷамъ омаданд, ва об кашида, ба ҳузури Худованд рехтанд, ва дар он рӯз рӯза гирифта, дар он ҷо гуфтанд: «Мо пеши Худованд гуноҳ кардаем». Ва Самуил дар Мисфо бар банӣ-Исроил доварӣ мекард.

Банӣ-Исроил дар Мисфо ҷамъ шуда, об кашида, ба ҳузури Худованд рехт, то ки тавба ва эътирофи гуноҳҳои худ бошад. Сипас Самуил мардумро доварӣ кард.

1. Тавба: эътироф ва эътирофи гуноҳҳои худ

2. Қувваи гирд омадан барои дастгирӣ ва тавба

1. «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад». 1 Юҳанно 1:9

2. «Пас, тавба кунед ва руҷӯъ кунед, то гуноҳҳои шумо маҳв гардад». Аъмол 3:19

1 Подшоҳон 7:7 Ва ҳангоме ки филиштиён шуниданд, ки банӣ-Исроил ба Мисфо ҷамъ шудаанд, сарварони филиштиён ба муқобили Исроил баромаданд. Ва чун банӣ-Исроил инро шуниданд, аз филиштиён тарсиданд.

Филиштиён шуниданд, ки банӣ-Исроил дар Мизфо ҷамъ омадаанд, ва сарварони филиштиёнро водор карданд, ки ба Исроил ҳамла кунанд. Чун банӣ-Исроил инро шуниданд, аз тарсу ҳарос пур шуданд.

1. Худо бо мо аст, ҳатто дар миёни тарс.

2. Мо метавонем бо имон ба Худо тарсҳои худро мағлуб кунем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

1 Подшоҳон 7:8 Ва банӣ-Исроил ба Самуил гуфтанд: «Ба Худованд Худои мо барои мо нола накун, то ки моро аз дасти филиштиён наҷот диҳад».

Исроилиён аз Самуил хоҳиш карданд, ки ба Худо дуо гӯяд, то аз филиштиён раҳо шавад.

1. Қувваи дуо: Исроилиён нишон медиҳанд, ки дуо роҳи муассир барои гирифтани кӯмак аз Худост.

2. Имон ба Худо: Исроилиён ба қобилияти Худо барои ҷавоб додан ба дуоҳояшон эътимод доранд.

1. Матто 7:7-8, Бипурс, ба ту дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он ба рӯи он кушода мешавад.

2. Яъқуб 5:16, Дуои таъсирбахш ва гарми марди одил фоидаи зиёд дорад.

1 Подшоҳон 7:9 Ва Самуил барраи ширдеҳ гирифта, онро барои қурбонии сӯхтанӣ комилан барои Худованд овард; ва Самуил барои Исроил сӯи Худованд нидо кард; ва Худованд ӯро шунид.

Самуил барои Худованд қурбонии сӯхтанӣ оварда ва аз номи Исроил ба Худованд дуо гуфт, ва Худованд дуои ӯро иҷобат кард.

1. Дуо тавоност: Чӣ гуна муошират бо Худо калиди ҷавоби дуоҳост

2. Неъмати тоҷат: Подоши ибодати содиқонаи Парвардигор

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. 1 Юҳанно 5:14-15 - Ва ин боварӣест, ки мо ба Ӯ дорем, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ дар ҳар чизе ки мо талаб кунем, моро мешунавад, мо медонем, ки хоҳишҳое дорем, ки аз Ӯ талаб кардаем.

1 Подшоҳон 7:10 Ва ҳангоме ки Самуил қурбонии сӯхтанӣ меовард, фалиштиён ба ҷанг бар зидди Исроил наздик шуданд; лекин Худованд дар он рӯз раъдҳои азиме бар фалиштиён раъд зада, онҳоро ба ташвиш андохт; ва онҳо дар пеши Исроил зада шуданд.

Самуил қурбонии сӯхтанӣ оварда, ва фалиштиён бар Исроил ҳамла карданд, вале Худованд раъд зада, онҳоро мағлуб кард.

1. Худо ҳамеша бо мост ва дар вақти хатар моро муҳофизат мекунад.

2. Дар лаҳзаҳои душвор ба Худо таваккал кунем ва аз Ӯ мадад бихоҳем.

1. Забур 46:1, Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Ишаъё 41:10: Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 7:11 Ва мардони исроилӣ аз Мисфо баромада, фалиштиёнро таъқиб намуда, ба онҳо зарба заданд, то даме ки онҳо зери Байт-Қор омаданд.

Исроилиён аз Мисфо берун омада, фалиштиёнро таъқиб карданд ва дар ниҳоят онҳоро дар Байткор мағлуб карданд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2. Тавассути имон ва ҷасорат мо метавонем ҳама монеаро паси сар кунем.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

1 Подшоҳон 7:12 Ва Самуил сангеро гирифта, дар миёни Мисфо ва Шен гузошт, ва онро Эбназар номида, гуфт: «Худованд то ба ҳол ба мо кӯмак кардааст».

Самуил сангеро ҳамчун ёдгории кӯмаки Худо гузошт ва онро Эбенезар номид.

1. Худо ҳамеша барои кӯмак ба мо ҳаст - 1 Подшоҳон 7:12

2. Муҳимияти дар хотир доштани садоқати Худо - 1 Подшоҳон 7:12

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 7:13 Ва фалиштиён таслим шуданд, ва дигар ба соҳили Исроил наомаданд; ва дасти Худованд дар тамоми айёми Самуил бар зидди фалиштиён буд.

Фалиштиён аз ҷониби Худованд ба воситаи Самуил мағлуб шуданд ва дигар ба Исроил таҳдид намекарданд.

1. Худо нигахдор ва начотдихандаи мост.

2. Мо бояд ба Худованд ва қудрати Ӯ таваккал кунем.

1. Забур 121:2 «Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид».

2. 1 Юҳанно 4:4 «Эй фарзандон!

1 Подшоҳон 7:14 Ва шаҳрҳое ки фалиштиён аз Исроил гирифта буданд, ба Исроил, аз Эқрӯн то Ҷат баргардонида шуданд; ва ҳудуди онро Исроил аз дасти фалиштиён таслим кард. Ва дар байни Исроил ва амӯриён сулҳ буд.

Фалиштиён баъзе шаҳрҳоро аз Исроил забт карда буданд, аммо Исроил тавонист онҳоро баргардонад ва бо амӯриён сулҳ баст.

1. Вақте ки мо ба қудрати Худо такя мекунем, сулҳ имконпазир аст.

2. Якҷоя кор кардан метавонад деворҳоро вайрон кунад ва муносибатҳоро барқарор кунад.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

1 Подшоҳон 7:15 Ва Самуил дар тамоми айёми ҳаёти худ дар Исроил доварӣ мекард.

Самуил дар тӯли умри худ Исроилро доварӣ кард.

1. Қувваи умре, ки ба хидмат бахшида шудааст

2. Таъсири ҳаёте, ки содиқона зиндагӣ мекард

1. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2. Ибриён 13:7 - Сарварони худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд оред. Натиҷаи тарзи ҳаёти онҳоро дида бароед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед.

1 Подшоҳон 7:16 Ва ӯ сол аз сол ба Байт-Ил ва Ҷилҷол ва Мисфо давр зада, дар ҳамаи он ҷойҳо ба Исроил доварӣ мекард.

Самуил ҳар сол ба чор шаҳр — Байт-Ил, Ҷилҷол ва Миспа — барои доварии Исроил мерафт.

1. Муҳимияти роҳнамоии рӯҳонӣ - 1 Таслӯникиён 5:12-13

2. Муҳимияти интизом ва адолат - Масалҳо 16:10-11

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолатро ҷустуҷӯ кардан; ба мазлумон ёрӣ расонанд

2. Масалҳо 22:22-23 - Камбағалонро истисмор накунед, зеро онҳо камбағал ҳастанд ва мискинонро дар додгоҳ танг накунед.

1 Подшоҳон 7:17 Ва бозгашти ӯ ба Ромо буд; зеро ки дар он ҷо хонаи ӯ буд; ва дар он ҷо Исроилро доварӣ мекард; ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд бино кард.

Ин порча дар бораи бозгашти Самуил ба Ромо нақл мекунад, ки дар он ҷо ӯ қурбонгоҳе барои Худованд сохт ва бар Исроил доварӣ мекард.

1: Мо аз намунаи Самуил дар бораи имон ва итоаткорӣ ба Худованд омӯхта метавонем.

2: Мо метавонем илҳом бахшем, ки ба роҳнамоии Худованд пайравӣ кунем ва дар ҳаёти худ қурбонгоҳ созем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 22:5 Аммо бодиққат бодиққат бошед, то аҳком ва шариатро, ки Мусо бандаи Худованд ба ту фармудааст, ба ҷо оваред, то Худованд Худои худро дӯст доред, ва бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунед, ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, ва ки ба Ӯ часпида, бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ба Ӯ хизмат кунед.

2: Такрори Шариат 11:22 Зеро, агар ҳамаи ин аҳкомеро, ки ба шумо амр мефармоям, бо ҷидду ҷаҳд риоя кунед, онҳоро ба ҷо оваред, Худованд Худои худро дӯст доред, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунед ва ба Ӯ часпид;

1 Подшоҳони 8-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 8:1-9 дархости подшоҳро аз ҷониби халқи Исроил муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Самуил пир мешавад ва писарони худро

доварони Исроил таъин мекунад. Аммо онҳо бо роҳҳои Ӯ намераванд ва фасод мекунанд. Пирони Исроил ба Самуил наздик шуда, мехоҳанд, ки подшоҳе мисли дигар халқҳо бар онҳо ҳукмронӣ кунад. Ин дархост Самуилро норозӣ мекунад, аммо ӯ аз Худо роҳнамоӣ мехоҳад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 8:10-18 идома дода, он огоҳии Худоро дар бораи оқибатҳои доштани подшоҳ нақл мекунад. Худо ба Самуил супориш медиҳад, ки ба овози мардум гӯш диҳад ва барои онҳо подшоҳ таъин кунад, аммо ӯро аз ҷанбаҳои манфии подшоҳӣ огоҳ мекунад. Ӯ ба Самуил мегӯяд, ки подшоҳон писарони худро барои хизмати ҳарбӣ мегиранд, аз тобеонашон андоз ва меҳнат талаб мекунанд ва зиндагии онҳоро назорат хоҳанд кард. Бо вуҷуди ин огоҳиҳо, мардум исрор доранд, ки подшоҳ дошта бошанд.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 8 бо таъин шудани Шоул ба ҳайси подшоҳи аввалини Исроил ба охир мерасад. Дар 1 Подшоҳон 8:19-22 гуфта мешавад, ки пас аз шунидани огоҳиҳои Худо тавассути Самуил, мардум аз тағир додани ақида худдорӣ мекунанд, онҳо то ҳол мехоҳанд подшоҳе бар онҳо ҳукмронӣ кунад. Бо дастури Худо, Самуил ба онҳо мегӯяд, ки ба шаҳрҳои худ баргарданд, дар ҳоле ки ӯ номзади мувофиқро барои подшоҳӣ аз номи Худо меҷӯяд. Ин боб бо он хотима меёбад, ки Шоул аз рӯи қуръа ҳамчун подшоҳи аввалини Исроил интихоб карда мешавад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 8 нишон медиҳад:
Дархости подшоҳ аз ҷониби Исроил;
Огоҳии Худо дар бораи оқибатҳо;
Шоулро аввалин подшоҳи Исроил таъин кардан.

Таваҷҷӯҳ ба:
Дархости подшоҳ аз ҷониби Исроил;
Огоҳии Худо дар бораи оқибатҳо;
Шоулро аввалин Подшоҳ таъин кардан.

Дар ин боб ба дархости подшоҳ аз ҷониби халқи Исроил, огоҳии Худо дар бораи оқибатҳои подшоҳӣ ва таъини Шоул ҳамчун подшоҳи аввалини Исроил нигаронида шудааст. Дар 1 Подшоҳон 8, Самуил писарони худро ба ҳайси қозӣ бар Исроил таъин мекунад, аммо онҳо фасодкоранд. Пирон ба назди Самуил омада, мехоҳанд, ки подшоҳе мисли дигар халқҳо бар онҳо ҳукмронӣ кунад. Гарчанде ки ин ба Самуил писанд наояд, ӯ аз Худо роҳнамоӣ мехоҳад.

Дар 1 Подшоҳон 8 идома дода, Худо ба Самуил супориш медиҳад, ки ба овози мардум гӯш диҳад ва барои онҳо подшоҳ таъин кунад. Бо вуҷуди ин, Ӯ дар бораи ҷанбаҳои манфии подшоҳӣ ҳушдор медиҳад, ки чӣ тавр подшоҳон аз писаронашон хизмати ҳарбӣ, аз тобеонашон андоз ва меҳнат талаб мекунанд ва бар зиндагии онҳо назорат хоҳанд кард. Бо вуҷуди ин огоҳиҳо, мардум исрор доранд, ки подшоҳ дошта бошанд.

1 Подшоҳони 8 бо Самуил ба мардум мегӯяд, ки ба шаҳрҳои худ баргарданд, дар ҳоле ки ӯ номзади мувофиқро барои подшоҳӣ аз номи Худо меҷӯяд. Бо дастури Худо, Шоул аз рӯи қуръа ҳамчун подшоҳи аввалини Исроил интихоб карда мешавад, ки дар таърихи Исроил як гардиши муҳиме буд, зеро онҳо аз роҳбарии судяҳои аз ҷониби Худо таъиншуда ба монархияи мутамарказ таҳти ҳукмронии Шоул мегузаранд.

1 Подшоҳон 8:1 Ва ҳангоме ки Самуил пир шуд, писарони худро бар Исроил довар таъин кард.

Вақте ки Самуил пир шуд, ӯ писаронашро ба Исроил довар таъин кард.

1. Аҳамияти интиқоли ҳикмат ва ҳидоят ба насли оянда.

2. Масъулияти ба даст овардани либоси роҳбарӣ.

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. 2 Тимотиюс 2:2 - Ва он чи дар миёни шоҳидони бисьёр дар бораи ман шунидай, ба мардони мӯътамад бисупор, ки онҳо метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд.

1 Подшоҳон 8:2 Номи нахустзодаи ӯ Юил буд; ва номи дуюмаш Абиё буд; онҳо дар Беэр-Шобаъ довар буданд.

Ин порча аз 1 Подшоҳон 8:2 номҳои ду писари Самуил — Юил ва Абиёро, ки дар Беэр-Шобаъ доварӣ мекарданд, тасвир мекунад.

1. Аҳамияти оила: Дарсҳо аз ҳаёти Самуил

2. Даъват ба хидмат: Уҳдадориҳои судя чист?

1. Ҳизқиёл 18:20 - Рӯҳе, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар набояд барои гуноҳи падар азоб кашад, ва падар барои гуноҳи писар азоб кашад. Адолати одил бар души худ хоҳад буд, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

2. Масалҳо 17:15 - Касе ки шарирро сафед мекунад ва касе ки одилро маҳкум мекунад, ҳарду дар назди Худованд зишт ҳастанд.

1 Подшоҳон 8:3 Ва писаронаш бо роҳҳои ӯ намерафтанд, балки аз паи ғанимат дур шуда, ришва мегирифтанд, ва ҳукмро барбод медоданд.

Писарони Самуил аз паи падари худ пайравӣ намекарданд, балки пул ва ришва меҷустанд, то ба қарорҳои худ таъсир расонанд.

1: Ба васвасаи ҷазби пул наафтед ва ба ҷои он ки ба кори дуруст диққат диҳед.

2: Интихоб кунед, ки аз паи падару модари худ пайравӣ кунед ва дар асоси адолат қарор қабул кунед, на тамаъ.

1: Масалҳо 28:6 Камбағале, ки бо адолати худ рафтор мекунад, беҳтар аст аз касе ки дар роҳҳои худ каҷ аст, гарчанде ки сарватдор бошад.

2: Эфсӯсиён 6:1-3 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

1 Подшоҳон 8:4 Ва ҳамаи пирони Исроил ҷамъ шуда, назди Самуил ба Ромо омаданд,

Пирони Исроил дар Ромо бо Самуил вохӯрданд.

1. Аҳамияти ҷамъ омадан дар вақти зарурӣ.

2. Қувваи намоз дар ваҳдати мардум.

1. Аъмол 2:42-47 - Онҳо худро ба таълимоти ҳавворион ва ба муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд.

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

1 Подшоҳон 8:5 Ва ба ӯ гуфт: «Инак, ту пир шудай, ва писаронат бо роҳҳои Ту намераванд; алҳол моро подшоҳ гардон, то ки моро мисли тамоми халқҳо доварӣ кунад».

Банӣ-Исроил аз Самуил хоҳиш карданд, ки подшоҳе таъин кунад, то мисли ҳамаи халқҳо онҳоро доварӣ кунад.

1. Зарурати роҳбарӣ: Баррасии 1 Подшоҳон 8:5

2. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз дархости Исроил дар бораи подшоҳ

1. Масалҳо 11:14: "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

2. Румиён 13: 1-2: "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд. Пас, ҳар кӣ ба қудрат муқобилат кунад, ба амри Худо муқобилат мекунад. "

1 Подшоҳон 8:6 Аммо ин ба Самуил писанд омад, вақте ки онҳо гуфтанд: «Ба мо подшоҳе деҳ, то ки моро доварӣ кунад». Ва Самуил ба Худованд дуо гуфт.

Вақте ки мардум подшоҳ хостанд, Самуил норозӣ шуд ва ӯ ба Худованд дуо гуфт.

1. Худо Довари мост - 1 Подшоҳон 8:6

2. Биёед иродаи Худоро биҷӯем - 1 Подшоҳон 8:6

1. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; ба ҳар ҷое, ки хоҳад, мегардонад.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад; зеро ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он ҳокимиятҳои мавҷуда аз ҷониби Худо муқаррар карда шудаанд.

1 Подшоҳон 8:7 Ва Худованд ба Самуил гуфт: «Овози қавмро дар ҳар он чи ба ту мегӯянд, бишнав, зеро ки онҳо туро рад накардаанд, балки Маро рад карданд, то ки бар онҳо подшоҳӣ накунам».

Халқи Исроил ҳукмронии Худоро рад карданд ва хоҳиш карданд, ки подшоҳи инсонӣ бар онҳо ҳукмронӣ кунад.

1. Худо Ҳоким аст: Фаҳмидани ҳокимияти Худо дар партави 1 Подшоҳон 8:7

2. Рад кардани Подшоҳии Худо: Огоҳӣ аз 1 Подшоҳон 8:7

1. Ирмиё 17: 9-10 "Дил аз ҳама чиз маккор ва ноумед аст: кӣ метавонад онро донад? Ман Худованд дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, ҳатто ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи он бидиҳам. ба самараи корхои худ.

2. Масалҳо 14:12 "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст".

1 Подшоҳон 8:8 Мувофиқи тамоми корҳое ки онҳо аз рӯзе ки онҳоро аз Миср берун овардам, то имрӯз ба ҷо овардаанд, ки онҳо Маро тарк карда, худоёни дигарро ибодат кардаанд, ба ту низ ҳамин тавр мекунанд.

Самуил исроилиёнро ҳушдор медиҳад, ки агар онҳо минбаъд низ Худоро рад кунанд ва худоёни дигарро парастиш кунанд, ҳамон оқибатҳое, ки баъд аз тарк кардани Миср азоб мекашиданд, бо онҳо низ хоҳад омад.

1. Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз Худо рӯй гардонем, вагарна мо низ ба ҳамон оқибатҳои исроилиён дучор мешавем.

2. Ҳарчанд Худо ҳамеша бо мост, агар мо Ӯро тарк кунем, аз ҷазо додани мо худдорӣ намекунад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 11:16 - Худро эҳтиёт кунед, ки дили шумо фирефта нашавад, ва шумо рӯй гардонед ва худоёни дигарро ибодат кунед ва онҳоро парастиш кунед.

1 Подшоҳон 8:9 Пас, алҳол ба овози онҳо гӯш диҳед, лекин ба онҳо эътироз кунед ва тарзи подшоҳеро, ки бар онҳо подшоҳӣ мекунад, ба онҳо нишон диҳед.

Халқи Исроил подшоҳ хостанд ва Худо ба Самуил-пайғамбар гуфт, ки пеш аз интихоби худ онҳоро аз оқибатҳои доштани подшоҳ огоҳ кунад.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо бар ҳама ҳукмронӣ мекунад

2. Қудрати интихоб: Донистани кай пайравӣ кардан ва кай эътироз кардан

1. Такрори Шариат 17:14-20 - Фармонҳои Худо дар бораи подшоҳ дар Исроил

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

1 Подшоҳон 8:10 Ва Самуил тамоми суханони Худовандро ба мардуме, ки аз ӯ подшоҳ талаб карданд, нақл кард.

Самуил суханони Худоро ба одамоне, ки подшоҳ талаб карданд, нақл кард.

1. Натарсед, ки ба нақшаи Худо бовар кунед, ҳатто агар он чизе, ки шумо талаб кардаед, монанд набошад.

2. Мо бояд омода бошем, ки иродаи Худоро қабул кунем, ҳатто вақте ки он ба хоҳишҳои мо мувофиқат намекунад.

1. Ирмиё 29:11: "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад, на ба шумо зиён нарасонад, ба шумо умед ва оянда ато кунад."

2. Масалҳо 19:21: "Нақшаҳои дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст."

1 Подшоҳон 8:11 Ва ӯ гуфт: «Одати подшоҳе, ки бар ту подшоҳӣ мекунад, чунин хоҳад буд: Ӯ писарони туро гирифта, онҳоро барои худ, барои аробаҳои худ таъин хоҳад кард, ва савораи вай хоҳанд буд; ва баъзе пешопеши аробаҳои ӯ давида хоҳанд рафт.

Худо исроилиёнро огоҳ кард, ки подшоҳе, ки онҳо таъин мекунанд, писарони онҳоро барои мақсадҳои худ мегирад.

1. Муҳимияти роҳбарии Худо.

2. Хавфҳои қудрати инсонӣ.

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед».

2. Масалҳо 29:2 - «Вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд, лекин вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум нола мекунад».

1 Подшоҳон 8:12 Ва ӯро мириҳазорҳо ва сардорони панҷоҳ нафар таъин хоҳад кард; ва онҳоро хоҳад гузошт, то ки замини Ӯро шунаванд, ва ҳосили ӯро дараванд, ва асбобҳои ҷангии ӯ ва асбобҳои аробаҳои ӯ созанд.

Самуил исроилиёнро огоҳ мекунад, ки агар онҳо подшоҳ таъин кунанд, ӯ бар онҳо афсарон таъин хоҳад кард, то ба онҳо фармонбардорӣ кунанд ва онҳоро ба кори худ водор кунанд.

1. Халқи Худо бояд ҳамеша аз хатарҳои ҷустуҷӯи қудрат ва қудрати заминӣ огоҳ бошанд.

2. Мо набояд қудрати Худоро фаромӯш кунем ва Ӯро дар ҳаёти худ дар ҷои аввал гузорем.

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад.

1 Подшоҳон 8:13 Ва духтарони туро барои қаннодӣ, ошпаз ва нонпазӣ хоҳад гирифт.

Самуил халқи Исроилро огоҳ мекунад, ки подшоҳи онҳо духтарони онҳоро ба сифати қаннодӣ, ошпаз ва нонпазӣ мегирад.

1. Малакути Худо бузургтар аз подшоҳони заминӣ аст - Матто 6:33

2. Муҳимияти ҳифзи наздикони худ - Эфсӯсиён 6:4

1. Масалҳо 14:34 - Адолат миллатро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 8:14 Ва ӯ киштзорҳои ту, ва токзорҳоят ва зайтунзорҳои туро, ҳатто беҳтарини онҳоро гирифта, ба хизматгорони худ хоҳад дод.

Худованд қавми Худро аз оқибати талаби подшоҳ огоҳ мекунад: киштзорҳо, токзорҳо ва зайтунҳояшон, ҳатто беҳтарини онҳо гирифта, ба хизматгорони подшоҳ дода мешавад.

1. Ҳукмронии Худованд ва таслими мо

2. Иродаи Худоро аз хоҳишҳои худ болотар гузоштан

1. 1 Петрус 5:5-7 - «Ҳамаи шумо, дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад». Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо ба гардани Ӯ вогузорад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

2. Ишаъё 55:7-9 - Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард. Зеро ки андешаҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

1 Подшоҳон 8:15 Ва ӯ даҳяки тухми ту ва аз токзорҳои туро гирифта, ба нозирони худ ва ба навкарони худ хоҳад дод.

Дар порча тасвир шудааст, ки чи гуна ҳоким даҳяки ҳосили гурӯҳеро гирифта, ба хизматгорону афсаронаш медиҳад.

1. Тақсими ҳосил: Аҳамияти саховатмандӣ

2. Қудрати хидмат ба дигарон

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Матто 25:14-30 - Зеро ки гӯё марде ба сафар баромада, ғуломони худро даъват карда, молу мулки худро ба онҳо супурдааст; ба яке панҷ талант, ба дигаре ду, ба дигаре як талант, ба ҳар кадом мувофиқи қобилияташ дод. Баъд ӯ рафт.

1 Подшоҳон 8:16 Ва ӯ ғуломон ва канизони ту, ва ҷавонони некӯтарин ту ва харони туро гирифта, ба кори худ хоҳад гузошт.

Самуил исроилиёнро аз оқибатҳои дархости подшоҳ огоҳ мекунад, масалан, подшоҳ хизматгорон ва сарватҳои онҳоро барои кори худ мегирад.

1. Огоҳӣ аз подшоҳ: Чӣ тавр талаби исроилиён барои подшоҳ шудан ба онҳо аз он ки интизор буданд, гаронтар шуд.

2. Нақшаи Ҳокими Худо: Омӯзиши 1 Подшоҳон 8:16 ва чӣ гуна Худо барои иҷро кардани иродаи худ аз шароитҳои мо истифода мебарад.

1. 1 Подшоҳон 8:16 - "Ва ғуломон ва канизони ту, ва ҷавонони некӯкорат ва харони туро гирифта, ба кори худ хоҳад гузошт."

2. Эфсӯсиён 1:11 - «Мо дар Ӯ мерос гирифтаем, ки мувофиқи нияти Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи маслиҳати иродаи Ӯ ба амал меоварад, пешакӣ муайян шудааст».

1 Подшоҳон 8:17 Ӯ даҳяки гӯсфандони шуморо хоҳад гирифт, ва шумо бандагони ӯ хоҳед буд.

Худо ба халқи Исроил ҳушдор медиҳад, ки агар онҳо подшоҳе ихтиёр кунанд, он подшоҳ даҳ фоизи гӯсфандони онҳоро ҳамчун андоз мегирад.

1. Огоҳии Худо: Пеш аз қабули қарор оқибатҳои онро баррасӣ кунед

2. Ҳукмронии Худо: Ӯ танҳо муайян мекунад, ки кӣ бар мо ҳукмронӣ мекунад

1. Такрори Шариат 17:14–20

2. Ишаъё 10:5–7

1 Подшоҳон 8:18 Ва шумо дар он рӯз барои подшоҳи худ, ки шуморо баргузидаед, фарьёд хоҳед кард; ва Худованд дар он рӯз ба шумо гӯш нахоҳад дод.

Банӣ-Исроил подшоҳ интихоб мекунанд, аммо Худо нолаи онҳоро дар он рӯз намешунавад.

1. Оқибатҳои рад кардани Худо: Тадқиқот дар 1 Подшоҳон 8:18

2. Қудрати интихоб: Фаҳмидани ниёз ба роҳнамоии илоҳӣ.

1. Такрори Шариат 17:14-20 - Контекст: дастурҳои Худо ба Исроил дар бораи таъини подшоҳ.

2. Ирмиё 17:5-10 - Матн: Огоҳии Худо ба халқи Исроил аз таваккал ба инсон, на ба Худо.

1 Подшоҳон 8:19 Бо вуҷуди ин, мардум ба овози Самуил итоат карданро рад карданд; ва гуфтанд: «Не; балки подшоҳе бар мо хоҳад буд;

Халқи Исроил маслиҳати Самуилро рад карданд ва аз подшоҳ талаб карданд, ки бар онҳо ҳукмронӣ кунад.

1. "Итоат дар беитоатӣ: Дарсҳо аз 1 Подшоҳон 8:19"

2. "Даъват барои подшоҳ: итоат ба хости Худо"

1. Ирмиё 17:9 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?

2. Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор муаррифӣ кунед, ғуломи касе ҳастед, ки ба ӯ итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

1 Подшоҳон 8:20 То ки мо низ мисли ҳамаи халқҳо бошем; ва подшоҳи мо моро доварӣ кунад, ва пешопеши мо берун равад, ва дар ҷангҳои мо биҷангад.

Халқи Исроил подшоҳ талаб мекунанд, то онҳо мисли халқҳои дигар бошанд ва пешвои худро дар ҷангҳои худ бигиранд.

1. Иродаи Худо бар зидди фишори ҷомеа - Хоҳиши исроилиён ба подшоҳ.

2. Ҷустуҷӯи шахсият - омӯхтани зарурати мувофиқат кардан ва мисли дигарон будан.

1. 1 Қӯринтиён 1:26-27 - Эй бародарон, даъвати худро ба назар гиред: на бисёри шумо мувофиқи меъёрҳои ҷаҳонӣ хирадманд будед, на бисёри шумо тавоно будед, на бисьёре аз зоти олӣ буд. Аммо Худо нодононро дар ҷаҳон баргузид, то доноонро шарманда кунад; Худо он чиро, ки дар дунё нотавон аст, баргузид, то тавонгаронро шарманда кунад.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

1 Подшоҳон 8:21 Ва Самуил тамоми суханони қавмро шунид, ва онҳоро ба гӯши Худованд шунид.

Самуил ба суханони мардум гӯш дода, ба Худованд такрор кард.

1: Вақте ки мо сухан мегӯем, Худо моро мешунавад, ҳатто агар ҳеҷ каси дигар гӯш накунад.

2: Мо бояд ҳамеша бо Худо сӯҳбат кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯро гӯш кунем.

1: Яъқуб 1:19 "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад".

2:1 Таслӯникиён 5:17 "Беист дуо кунед".

1 Подшоҳон 8:22 Ва Худованд ба Самуил гуфт: «Ба овози онҳо гӯш деҳ ва онҳоро подшоҳ кун». Ва Самуил ба мардуми Исроил гуфт: «Ҳар яке ба шаҳри худ биравед».

Худованд ба Самуил супориш медиҳад, ки хоҳиши мардумро гӯш кунад ва подшоҳ таъин кунад. Сипас Самуил ба мардони исроилӣ мегӯяд, ки ба шаҳрҳои худ баргарданд.

1. Муҳимияти гӯш кардани фармудаҳои Худо ва итоат ба хости Ӯ.

2. Зарурати итоат ба ҳокимият ва эҳтиром ба шахсони дар мансабҳои қудратӣ.

1. Хуруҷ 23:20-21 - "Инак, ман фариштаеро пешопеши ту мефиристам, то ки туро дар роҳ нигоҳ дорад ва туро ба маконе ки ман омода кардаам, биёрад. Аз ӯ ҳазар кун ва ба овози вай итоат кун ва ӯро ба хашм наоварам. ; зеро ки гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид, зеро ки исми Ман дар Ӯст».

2. Матто 22:21 - «Пас он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед ва он чи аз они Худост, ба Худо».

1 Подшоҳони 9-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 9:1-14 вохӯрии Шоулро бо Самуил муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Шоул, писари Киш, ҳамчун марди ҷавон ва зебо аз сибти Биньёмин муаррифӣ карда мешавад. Падараш ӯро барои ҷустуҷӯи харҳои гумшуда мефиристад. Пас аз чанд муддат ҷустуҷӯ кардан, бенатиҷа, Шоул тасмим гирифт, ки дар замини Зуф Самуил бо як бинанда машварат кунад, то дар бораи харҳои гумшуда роҳнамоӣ ҷӯяд. Вақте ки онҳо ба шаҳре, ки Самуил зиндагӣ мекунад, наздик мешаванд, онҳо бо чанд зани ҷавон вохӯрда, ба онҳо хабар медиҳанд, ки Самуил қурбонӣ кардан аст ва онҳо бояд ба пешвози ӯ шитоб кунанд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 9:15-24 идома дода, он вохӯрии Самуил бо Шоул ва ваҳйи Худоро дар бораи подшоҳии ояндаи ӯ нақл мекунад. Вақте ки Шоул ба баландӣ, ки Самуил қурбонӣ мекунад, мерасад, Худо ба Самуил ошкор мекунад, ки Шоул шахсест, ки Ӯ баргузидаи ӯ бар халқи Худ Исроил аст. Вақте ки Шоул бо Самуил вохӯрд, ӯ дар бораи обрӯи ӯ ҳамчун пайғамбар фаҳмид ва даъватнома гирифт, ки бо ӯ ҳамчун меҳмони олиқадр хӯрок хӯрад.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 9 бо он хотима меёбад, ки Шоул аз ҷониби Самуил танҳо тадҳин карда мешавад. Дар 1 Подшоҳон 9:25-27 гуфта мешавад, ки пас аз сӯҳбати онҳо ҳангоми хӯроки шом, субҳи барвақт пеш аз тулӯи офтоб, Самуил ғуломи Шоулро даъват мекунад, ки пеш аз он биравад, дар ҳоле ки ӯ танҳо Шоулро ба подшоҳи Исроил тадҳин мекунад ва ба сари ӯ равған мерезад. Пеш аз ҷудо шудан, Самуил дар бораи чӣ рӯй доданаш дастурҳои иловагӣ медиҳад ва ба Шоул мегӯяд, ки аломатҳои муайяне, ки Худо ӯро подшоҳ интихоб кардааст, тасдиқ мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 9 нишон медиҳад:
Вохӯрии Шоул бо Саму;
Ваҳйи Худо дар бораи подшоҳии ояндааш;
Шоулро Самуил танҳо тадҳин мекунад.

Таваҷҷӯҳ ба:
Вохӯрии Шоул бо Самуил;
Ваҳйи Худо дар бораи подшоҳии оянда;
Шоулро Самуил танҳо тадҳин мекунад.

Дар ин боб ба вохӯрии Шоул бо Самуил, ваҳйи Худо дар бораи подшоҳии ояндаи ӯ ва тадҳини шахсии Шоул аз ҷониби Самуил равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 9 Шоул ҳамчун марди ҷавон ва зебо аз сибти Биньёмин муаррифӣ мешавад. Ӯро падараш барои ҷустуҷӯи харҳои гумшуда мефиристад, аммо дар ниҳоят аз Самуил, ки дар сарзамини Зуф аст, роҳнамоӣ меҷӯяд. Вақте ки онҳо ба шаҳре, ки Самуил зиндагӣ мекунад, наздик мешаванд, онҳо дар бораи қурбонии дарпешистодаи ӯ маълумот мегиранд ва маслиҳат медиҳанд, ки бо ӯ вохӯранд.

Дар 1 Подшоҳон 9 идома дода, вақте ки Шоул ба баландӣ, ки Самуил қурбонӣ мекунад, мерасад, Худо ба Самуил ошкор мекунад, ки Шоул баргузидаи подшоҳи Исроил аст. Вақте ки онҳо вохӯранд, Шоул дар бораи обрӯи пешгӯии Самуил огоҳ мешавад ва даъватнома мегирад, ки бо ӯ ҳамчун меҳмони олиқадр, вохӯрии муҳимеро, ки ба подшоҳии Шоул оварда мерасонад, оғоз мекунад.

1 Подшоҳон 9 бо маросими тадҳинкунии шахсии Самуил анҷом меёбад. Субҳи барвақт пеш аз тулӯи офтоб, ӯ ғуломи Шоулро даъват мекунад, ки пеш равад, дар ҳоле ки ӯ Шоулро ба подшоҳӣ бар Исроил тадҳин мекунад ва танҳо ба сари ӯ равған мерезад, ки ин рамзи таъинот ва қудрати илоҳӣ мебошад. Пеш аз ҷудо шудан, дастурҳои иловагӣ дар бораи он ки дар оянда чӣ рӯй хоҳад дод ва аломатҳое дода мешаванд, ки интихоби Худои Шоулро ҳамчун подшоҳ тасдиқ мекунанд.

1 Подшоҳон 9:1 Ва марде аз Биньёмин буд, ки номаш Киш, ибни Абиил, ибни Зерор, ибни Беҳурот, ибни Афия, аз Биньёминӣ, марди тавоно буд.

Киш, як марди тавоно аз Бинёмин, муаррифӣ карда мешавад.

1. Худо камтарин имкони мардумро барои ба вуҷуд овардани бузургӣ истифода мебарад.

2. Новобаста аз асли шумо, Худо барои шумо нақшае дорад.

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. 1 Қӯринтиён 1:26-27 - Эй бародарон, даъвати худро ба назар гиред: на бисёри шумо мувофиқи меъёрҳои ҷаҳонӣ хирадманд будед, на бисёри шумо тавоно будед, на бисьёре аз зоти олӣ буд. Аммо Худо нодононро дар ҷаҳон баргузид, то доноонро шарманда кунад; Худо он чиро, ки дар дунё нотавон аст, баргузид, то тавонгаронро шарманда кунад.

1 Подшоҳон 9:2 Ва ӯ писаре дошт, ки номаш Шоул буд, ҷавони барҷаста ва некхоҳ; аз мардум.

Шоул писари Киш буд ва ӯ зеботарин ва баландтарин дар байни исроилиён буд.

1. Мо бояд барои неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, шукргузор бошем.

2. Намунаи Шоул дар бораи фурӯтанӣ ва файз бояд хотиррасон кунад, ки чӣ тавр мо бояд ба Худо хизмат кунем.

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

1 Подшоҳон 9:3 Ва харони падари Киш Шоул гум шуданд. Ва Киш ба писараш Шоул гуфт: «Акнун яке аз ғуломонро бо худ бибар ва бархоста, харҳоро ҷустуҷӯ кун».

Киш, падари Шоул, харҳои худро гум карда, Шоул ва яке аз хизматгоронашро барои ҷустуҷӯи онҳо мефиристад.

1. Худо ҷустуҷӯҳои моро барои ошкор кардани нақшаҳои Худ барои мо истифода мебарад.

2. Худо метавонад ҳатто хурдтарин вазифаҳои моро барои ташаккули ояндаи мо истифода барад.

1. Масалҳо 16:9 - "Одамон дар дили худ роҳи худро тарҳрезӣ мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2. Ишаъё 55: 8-9 - «Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нест», мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

1 Подшоҳон 9:4 Ва ӯ аз кӯҳи Эфроим гузашта, аз замини Шолишо гузашт, вале наёфтанд; ва онҳо аз замини Шолим гузаштанд, ва дар он ҷо набуданд; ва ӯ аз замини Биньёминиён гузашт. , вале наёфтанд.

Шоул ва ғуломаш барои ҷустуҷӯи харҳои гумшуда ба сафар баромаданд, вале дар минтақаҳои Эфроим, Шолишо, Шолим ва Биньёмин онҳоро ёфта натавонистанд.

1. Муҳимияти истодагарӣ: Тадқиқот дар 1 Подшоҳон 9:4

2. Нақша ва таъминоти Худо: Омӯзиш аз сафари Шоул дар 1 Подшоҳон 9:4

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ибриён 13:5-6 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард". То ки далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

1 Подшоҳон 9:5 Ва ҳангоме ки онҳо ба замини Зуф расиданд, Шоул ба ғуломи худ, ки бо ӯ буд, гуфт: «Биё, баргардем; Мабодо падарам нигоҳубини харҳоро тарк карда, дар бораи мо фикр кунад.

Шоул ва ғуломаш ба сарзамини Зуф рафтанд ва Шоул мехост ба хона баргардад, мабодо падараш хавотир шавад.

1. Омӯзиши масъулиятшиносӣ - Ҳикояи Шоул дар 1 Подшоҳон 9:5 ба мо муҳим будани масъулият ва дарки ӯҳдадориҳои худро таълим медиҳад.

2. Афзалият додан ба оила - Ғамхории Шоул дар бораи падараш дар 1 Подшоҳон 9:5 арзиши оиларо дар ҷои аввал гузоштан нишон медиҳад.

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. 1 Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пуртоқат ва меҳрубон аст; ишқ ҳасад ва фахр намекунад; такаббур ва дагалй нест. Вай дар рохи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ намекунад, балки аз ростӣ шод мешавад.

1 Подшоҳон 9:6 Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Инак, дар ин шаҳр марди Худост, ва ӯ шахси мӯҳтарам аст; «Ҳар он чи Ӯ мегӯяд, воқеъ мешавад; акнун ба он ҷо биравем; Шояд ӯ ба мо роҳи моро нишон диҳад, ки мо бояд биравем.

Марде ба Шоул дар бораи як марди Худо дар шаҳр нақл мекунад, ки ӯ шарафманд аст ва ҳар он чи ӯ мегӯяд, амалӣ мешавад. Онҳо тасмим гирифтанд, ки ба назди ӯ раванд, то бубинанд, ки оё ӯ ба онҳо роҳ нишон дода метавонад.

1. Қувваи эътимод ба Каломи Худо

2. Муҳимияти ҷустуҷӯи маслиҳати Худо

1. Забур 25:4-5 - Маро роҳҳои Ту бидон, эй Худованд; ба ман роххои худро омуз. Маро дар ростии Худ роҳнамой кун ва таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; барои ту ман тамоми рӯз интизорам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 9:7 Он гоҳ Шоул ба ғуломи худ гуфт: «Аммо инак, агар биравем, он одамро чӣ меоварем? зеро ки нон дар зарфҳои мо сарф шудааст, ва ҳадяе нест, ки ба марди Худо биёрем: мо чӣ дорем?

Шоул ва ғуломаш чизе барои ба марди Худо додан надоштанд, зеро захираи нони онҳо тамом шуда буд.

1. Вақте ки мо худро дар мӯҳтоҷ меёбем, мо метавонем ба Худо муроҷиат кунем

2. Худо дар замони эҳтиёҷманди мо таъмин хоҳад кард

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 33:10 - "Шерони ҷавон дар муҳтоҷӣ ва гуруснагӣ азоб мекашанд, аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек маҳруманд".

1 Подшоҳон 9:8 Ва ғулом боз ба Шоул ҷавоб дода, гуфт: «Инак, дар ин ҷо чоряки сиқл нуқра дорам; онро ба марди Худо хоҳам дод, то ки роҳи моро ба мо бигӯяд».

Ғуломи Шоул ба ӯ хабар медиҳад, ки вай чоряки як сиқли нуқра дорад, ки ӯ мехоҳад онро ба марди Худо диҳад, то ки роҳнамой пурсад.

1. Арзиши ҳидоят: Омӯзиши пайравӣ аз роҳи Худо

2. Қувваи як тӯҳфаи хурдро нодида нагиред

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Юҳанно 10:14 - Ман чӯпони нек ҳастам ва гӯсфандони Худро мешиносам ва аз они худам мешиносам.

1 Подшоҳон 9:9 (Подшоҳҳои 1 Подшоҳон 9:9 Пеш аз ин, вақте ки марде ба Исроил барои пурсидан аз Худо мерафт, чунин мегуфт: "Биёед ва назди бино равем, зеро касе ки ҳоло пайғамбар номида мешавад, пештар бинокор номида мешуд.)

Дар Исроили қадим пайғамбарон ҳамчун кобин номида мешуданд ва одамон ба назди онҳо мерафтанд, то аз Худо роҳнамоӣ кунанд.

1. Кашф кардани роҳнамоии Худо дар ҷаҳони атроф

2. Фаҳмидани қудрати паёмбар

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардиш кунед, бо он рафтор кунед".

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 9:10 Шоул ба ғуломи худ гуфт: «Хуб гуфтӣ; биёед, равем. Ва онҳо ба шаҳре, ки марди Худо буд, рафтанд.

Шоул ва ғуломаш ба шаҳр барои дидани марди Худо рафтанд.

1. Эътимод ба роҳнамоии Худо: Омӯзиши пайравӣ аз роҳнамоии Худованд

2. Пайравӣ бо Худо: Пайвастшавӣ бо Марди Худо

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Матто 6:33 - «Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

1 Подшоҳон 9:11 Ва ҳангоме ки онҳо аз кӯҳ ба шаҳр баромаданд, духтарони ҷавонеро ёфтанд, ки барои обкашӣ мебароянд ва ба онҳо гуфтанд: «Оё бубин дар ин ҷост?

Ду мард аз духтарони ҷавон пурсиданд, ки оё онҳо дар теппае мерафтанд, ки оё ин бинанда дар шаҳр аст?

1. Қудрати пурсиш: Чӣ тавр додан ба саволҳои дуруст метавонад моро ба ҷавобҳо расонад

2. Љустуљўи роњи дуруст: Пайравї дар роњи хирад ва хирад

1. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро дар даруни худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯши худро ба ҳикмат гардонӣ ва дили худро ба хирад ба кор кунӣ, ва агар барои фаҳмиш даъват кунӣ ва барои фаҳм бо овози баланд гиря кунӣ, ва агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷи ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 9:12 Ва онҳо ба онҳо ҷавоб дода, гуфтанд: «Ӯст; инак, Ӯ дар пеши шумост; алҳол шитоб кунед, зеро ки имрӯз ба шаҳр омадааст; зеро ки имрӯз дар баландӣ қурбонии мардум аст;

Ду нафар ба Шоул ва ғуломаш гуфтанд, ки Самуил дар шаҳр аст ва дар баландӣ қурбонӣ аст.

1. Муҳимияти гӯш кардани даъвати Худо ва бо шитоб ба сӯи Ӯ омадан.

2. Аҳамияти гузаронидани идҳои Худо ва қурбонии қурбонӣ.

1. Ишаъё 55:6 - "Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад; Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст".

2. Ибодат 23:27 - "Инчунин дар рӯзи даҳуми ин моҳи ҳафтум рӯзи кафорат хоҳад буд: он барои шумо ҷамъомади муқаддас хоҳад буд; ва шумо ҷонҳои худро азоб дода, қурбонии оташинро барои ХУДОВАНД».

1 Подшоҳон 9:13 Ҳамин ки ба шаҳр меоед, дарҳол вайро хоҳед ёфт, пеш аз он ки ба баландӣ барои хӯрдан барояд; ва баъд аз он чизҳое, ки фармуда шудааст, мехӯранд. Пас, акнун бархезед; зеро ки дар ҳамин вақт шумо Ӯро хоҳед ёфт.

Мардуми шаҳр то он даме, ки он мард қурбониро баракат надиҳад, нахӯранд ва дар ҳамин вақт ӯро пайдо хоҳанд кард.

1. Қувваи баракат: Баракат чӣ маъно дорад

2. Ба воситаи қурбонӣ ба Худо наздик шудан

1. 1 ба Қӯринтиён 10:16-17 - Косаи баракат, ки мо онро баракат медиҳем, оё ин шарикии Хуни Масеҳ нест? Оё ноне ки мо мешиканем, иттиҳоди Бадани Масеҳ нест?

2. Матто 5:44-45 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо бадгӯӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед.

1 Подшоҳон 9:14 Ва онҳо ба шаҳр баромаданд, ва ҳангоме ки ба шаҳр омаданд, инак, Самуил ба муқобили онҳо баромад, то ба баландӣ барояд.

Шоул ва хизматгораш ба сӯи Самуил мерафтанд, то дар бораи ҳайвони гумшуда роҳнамоӣ пурсанд. Вақте ки онҳо ба шаҳр расиданд, Самуил онҳоро пешвоз гирифт.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи маслиҳати оқилона дар замони номуайянӣ.

2. Ҳидояти Худо ҳамеша барои онон дастрас аст.

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад».

1 Подшоҳон 9:15 Ва Худованд як рӯз пеш аз омадани Шоул ба гӯши Самуил гуфта буд:

Гузариш Як рӯз пеш аз омадани Шоул Худованд ба Самуил хабар дод, ки ӯ меояд.

1. Чӣ тавр Худо роҳҳои моро омода мекунад - Чӣ гуна Худованд ба Самуил омадани Шоулро ошкор кард ва чӣ гуна Худо роҳҳои моро пеши мо омода мекунад.

2. Эътимод ба Худо дар номуайянӣ - Чӣ тавр Худованд ояндаро ба Самуил ошкор кард ва чӣ гуна мо метавонем дар лаҳзаҳои номуайян ба Худо таваккал кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро устувор мекунад.

1 Подшоҳон 9:16 «Фардо дар ҳамин вақт ман ба ту касеро аз замини Биньёмин мефиристам, ва ӯро тадҳин хоҳӣ кард, то ки сардори қавми Ман Исроил шавад, то ки қавми Маро аз дасти фалиштиён наҷот диҳад. зеро ки ба қавми худ назар андохтам, зеро ки доду фарёди онҳо ба ман расидааст.

Худо ба Самуил мегӯяд, ки марде аз Биньёминро тадҳин кунад, то ки онҳоро аз фалиштиён наҷот диҳад.

1. Таъмини Худо барои халқаш: Боварӣ ба нақшаи Худо

2. Даъвати роҳбарӣ: хизмат ба халқи Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 Қӯринтиён 12:9 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст.

1 Подшоҳон 9:17 Ва Самуил Шоулро дида, Худованд ба ӯ гуфт: «Инак он шахсе, ки ман дар бораи ту ба ту гуфтам! ин бар қавми ман подшоҳӣ хоҳад кард.

Худованд ба Самуил Шоул нишон дод ва эълон кард, ки ӯ бар мардум подшоҳӣ мекунад.

1. Интихоби Худо барои роҳбарон: Баррасии 1 Подшоҳон 9:17

2. Интихоби Ҳокими Худо дар роҳбарӣ

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. 2 Тимотиюс 2:20-21 Аммо дар хонаи бузург на танҳо зарфҳои тилло ва нуқра, балки аз чӯб ва хок низ ҳастанд; ва баъзе барои иззат ва баъзе барои нангу номус. Пас, агар касе худро аз инҳо пок кунад, вай зарфе барои иззат, тақдис ва мувофиқ барои истифодабарии оғо хоҳад буд ва барои ҳар кори нек омода аст.

1 Подшоҳон 9:18 Ва Шоул дар назди дарвоза ба Самуил наздик шуда, гуфт: «Ба ман бигӯ, ки хонаи бинокор дар куҷост».

Шоул ба Самуил наздик шуда, макони хонаи бинандаро мепурсад.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ ҳангоми талаби ҳидоят аз Худо.

2. Қувваи дуо барои пурсидани ҳикмат.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, биталабад ва ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 9:19 Ва Самуил ба Шоул ҷавоб дода, гуфт: «Ман бино ҳастам; пешопеши ман ба баландӣ бирав; зеро ки шумо имрӯз бо ман хоҳед хӯрд, ва фардо туро ҷавоб медиҳам ва ҳар он чи дар дилат ҳаст, ба ту хоҳам гуфт.

Самуил ба Шоул мегӯяд, ки ӯ бинанда аст ва ӯро ба баландӣ даъват мекунад, ки бо худ хӯрок хӯрад ва ба ӯ итминон медиҳад, ки рӯзи дигар ба саволҳои дилаш ҷавоб хоҳад дод.

1. Қудрат ва ҳикмати Худо аз ҳикмати мо бузургтар аст.

2. Худо манбаи ниҳоии ҳидоят ва фаҳмиши мост.

1. Юҳанно 16:13 - Вақте ки Рӯҳи ростӣ меояд, Ӯ шуморо ба тамоми ростӣ роҳнамоӣ хоҳад кард, зеро ки ӯ ба ихтиёри худ намегӯяд, балки ҳар чи мешунавад, хоҳад гуфт ва он чиро, ки мешунавад, ба шумо баён хоҳад кард. меоянд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 9:20 Ва дар бораи харони ту, ки се рӯз пеш гум шуда буданд, дар бораи онҳо фикр накун; зеро онҳо пайдо шудаанд. Ва тамоми хоҳиши Исроил бар кӣ аст? Оё бар ту ва бар тамоми хонаи падарат нест?

Шоул харҳояшро гум карда буд, ва бинокор гуфт, ки онҳо пайдо шудаанд ва инчунин тамоми хоҳишҳои Исроил бар ӯ ва бар хонаи падараш аст.

1. Муҳим будани таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Муҳимияти фаҳмидани нияти Худо барои ҳаёти мо

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

1 Подшоҳон 9:21 Ва Шоул дар ҷавоб гуфт: «Оё ман аз Биньёминӣ, аз хурдтарин сибтҳои Исроил нестам? ва оилаи ман аз ҳамаи қабилаҳои сибти Биньёмин хурдтарин аст? Пас чаро ба ман чунин мегӯӣ?

Шоул мепурсад, ки чаро ба ӯ ин тавр муроҷиат мекунанд, зеро ӯ аз хурдтарин сибти Исроил аст ва оилаи ӯ аз ҳама оилаҳои сибти Биньёмин хурдтарин аст.

1. Худо пасттаринҳоро интихоб мекунад: А дар бораи он, ки чӣ гуна Худо одамонеро, ки эҳтимоли камтар доранд, барои корҳои бузург интихоб мекунад.

2. Қудрати фурӯтанӣ: А дар бораи он ки чӣ тавр фурӯтанӣ барои муваффақ шудан дар назари Худо муҳим аст.

1. Матто 23:12 - "Зеро ҳар кӣ худро баланд кунад, фурӯтан хоҳад шуд ва ҳар кӣ худро фурӯтан созад, сарафроз хоҳад шуд".

2. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

1 Подшоҳон 9:22 Ва Самуил Шоул ва навкарашро гирифта, онҳоро ба меҳмонхона оварда, ва онҳоро дар ҷои калонтарин дар миёни даъватшудагон, ки тақрибан сӣ нафар буданд, шинонд.

Самуил Шоулро бо сӣ меҳмони дигар ба сари курсии зиёфат даъват кард.

1. Қудрати меҳмоннавозии меҳрубон

2. Қимати иззат ва эҳтиром

1. Ибриён 13:2 - «Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ки ба василаи он баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд».

2. Матто 22:11-14 - "Аммо подшоҳ вақте ки ба меҳмонон даромад, мардеро дид, ки либоси арӯсӣ надошт. Ва ба вай гуфт: "Эй дӯст, чӣ гуна ба ин ҷо бе либос даромадӣ? либоси арӯсӣ?' Ва ӯ хомӯш монд ва подшоҳ ба хизматгорон гуфт: "Дасту пои ӯро баста, ба торикии берун партоед; дар он ҷо гиря ва

ғиҷирроси дандон хоҳад буд". Зеро бисьёре даъват шудаанд, вале баргузидагон кам».

1 Подшоҳон 9:23 Ва Самуил ба ошпаз гуфт: «Ҳиссаеро, ки ба ту додаам, биёр, ки дар бораи он ба ту гуфтам: "Онро назди худ таъин кун".

Самуил аз ошпаз хоҳиш кард, ки хӯрокеро, ки барои ӯ ҷудо карда буд, биёрад.

1. Ба он чизе, ки ба ту дода шудааст, қаноат карданро омӯз.

2. Он чизе ки мо мекорем, дарав мекунем.

1. Ибриён 13:5 Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

2. Ғалотиён 6:7 Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунанд: зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад.

1 Подшоҳон 9:24 Ва ошпаз китф ва он чи бар он буд, бардошта, пеши Шоул гузошт. Ва Самуил гуфт: «Инак, боқимонда! онро пеши худ гузор ва бихӯр, зеро ки то ҳол он барои ту маҳфуз аст, аз он даме ки гуфтам: "Мардумро даъват кардам"». Ҳамин тавр, он рӯз Шоул бо Самуил хӯрок хӯрд.

Шоул ва Самуил якҷоя хӯрок мехӯрданд ва ошпаз ба Шоул қисмеро, ки барои ӯ захира карда шуда буд, тақдим кард.

1. Садоқати Худо дар таъмини ғизои Шоул дида мешавад.

2. Мо метавонем хурсандӣ ва қаноатмандиро аз хӯрокҳои оддӣ бо дигарон пайдо кунем.

1. Ҳастӣ 18:1-8 - Таъмини Худо барои Иброҳим ва Соро.

2. Луқо 24:30-35 - Таъмини Исо барои шогирдонаш.

1 Подшоҳон 9:25 Вақте ки онҳо аз баландӣ ба шаҳр фуромаданд, Самуил дар болои хона бо Шоул гуфтугӯ кард.

Вақте ки Самуил ва Шоул аз баландӣ ба шаҳр фуромаданд, сӯҳбат карданд ва дар болои боми хона сӯҳбатро идома доданд.

1. Қувваи гуфтугӯ дар бунёди муносибатҳо

2. Омӯзиши гӯш кардан ва бо эҳтиром сухан гуфтан

1. Масалҳо 18:13 Ҳар кӣ ба масъалае пеш аз шуниданаш ҷавоб диҳад, барои ӯ аблаҳӣ ва нанг аст.

2. Филиппиён 2:3-4 Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

1 Подшоҳон 9:26 Ва онҳо барвақт бархостанд, ва воқеъ шуд, ки баҳори рӯз, Самуил Шоулро ба болои хона хонда, гуфт: «Бархез, то ки туро ҷавоб диҳам». Ва Шоул бархост, ва онҳо ҳардуи онҳо, ӯ ва Самуил, берун рафтанд.

Шоул ва Самуил барвақт бархостанд, ва Самуил Шоулро ба болои хона даъват кард, то ки ӯро гусел кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр итоаткории Шоул ба даъвати Самуил ҳаёти ӯро дигар кард

2. Бартарият додани ҳадафи худ: Чӣ тавр роҳнамоии Самуил Шоулро ба сарнавишти ӯ расонд

1. Матто 11:28 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод».

2. Румиён 12:2 - "Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст. "

1 Подшоҳон 9:27 Ва ҳангоме ки онҳо ба охири шаҳр мефаромаданд, Самуил ба Шоул гуфт: «Ба ғулом фармон деҳ, ки аз пеши мо бигзарад, (ва ӯ гузашт), вале каме истода бош, то ба ту нишон диҳам. каломи Худо.

Самуил ва Шоул то охири шаҳр мерафтанд ва Самуил ба Шоул гуфт, ки каме сабр кунад, то ба ӯ каломи Худоро нишон диҳад.

1. Мунтазири Каломи Худо - Чӣ тавр ба вақти Худо эътимод кардан ва итоат кардан

2. Каломи Худо ҳамеша сазовори интизорӣ аст - Омӯзиши сабр ва имон

1. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва дар интизори Худованд бошед.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

1 Подшоҳони 10-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 10:1-8 тадҳин шудани Шоул ва аломатҳои тасдиқкунандаи подшоҳии ӯро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Самуил як зарфи равғанро мегирад ва Шоулро ба подшоҳӣ бар Исроил тадҳин мекунад ва эълон мекунад, ки Худо интихоб кардааст. Пас аз тадҳин, Самуил ба Шоул як қатор аломатҳоро медиҳад, ки ҳангоми бозгашти ӯ ба хона рӯй медиҳанд. Ба ин аломатҳо дучор шудан бо ду мард дар назди қабри Роҳел, ки ба ӯ дар бораи пайдо шудани харҳо хабар медиҳанд, вохӯрии се нафаре, ки бо онҳо ҳадияҳои гуногун меоранд, ки ба ӯ ду нон медиҳанд ва вохӯрдани як гурӯҳи пайғамбарон бо асбобҳои мусиқӣ, ки нубувват мекунанд, иборатанд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 10:9-16 идома дода, он дигаргуншавии Шоулро тавассути Рӯҳи Худо нақл мекунад. Вақте ки Шоул ба тарки Самуил бармегардад, Худо дили ӯро дигар мекунад ва ӯро бо Рӯҳи Худ пур мекунад. Ин таѓйирот ваќте аён мегардад, ки ў бо гурӯњи анбиёи дар боло зикргардида вохӯрад ва бо онњо дар нубувват њамроњ шавад. Одамоне, ки Шоулро мешинохтанд, аз ин тағирот дар ҳайрат мемонанд ва ҳайрон мешаванд, ки бо ӯ чӣ шудааст.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 10 бо эълони Шоул ҳамчун подшоҳ ба охир мерасад. Дар 1 Подшоҳон 10:17-27 гуфта мешавад, ки баъд аз ҷамъ кардани тамоми қабилаҳои Исроил дар Миспа, Самуил онҳоро ба ҳузури Худо барои интихоб аз рӯи қуръа пешниҳод мекунад. Аввал сибти Бинёмин интихоб карда мешавад, баъд аз он қабилаи оилавӣ дар дохили Бинёмин Матрӣ ва дар ниҳоят худи Шоул аз байни тамоми мардуми ҳозиршуда подшоҳ интихоб карда мешавад. Аммо, вақте ки онҳо ӯро меҷӯянд, то ӯро пеш аз ҳама подшоҳ муаррифӣ кунад, ӯро пайдо карда наметавонанд, зеро ӯ дар байни бағоҷ пинҳон шудааст.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 10 нишон медиҳад:
Тадҳин шудани Шоул ва аломатҳои тасдиққунандаи подшоҳӣ;
Табдил додани Шоул ба воситаи Рӯҳи Худо;
Подшоҳ эълон шудани Шоул.

Таваҷҷӯҳ ба:
Тадҳин шудани Шоул ва аломатҳои тасдиққунандаи подшоҳӣ;
Табдил додани Шоул ба воситаи Рӯҳи Худо;
Подшоҳ эълон шудани Шоул.

Дар ин боб ба тадҳин шудани Шоул ва аломатҳои тасдиққунандаи подшоҳии ӯ, дигаргун шудани ӯ тавассути Рӯҳи Худо ва эълон кардани подшоҳи ӯ равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 10, Самуил як зарфи равғанро мегирад ва Шоулро ба подшоҳӣ бар Исроил тадҳин мекунад ва интихоби Худоро эълон мекунад. Пас аз тадҳин, Самуил ба Шоул як қатор аломатҳоро медиҳад, ки барои тасдиқи таъини ӯ рӯй медиҳанд.

Дар 1 Подшоҳон 10 идома дода, вақте ки Шоул аз Самуил берун меравад, Худо дили ӯро дигар мекунад ва ӯро бо Рӯҳи Худ пур мекунад. Ин таѓйирот ваќте аён мегардад, ки ӯ бо гурӯње аз паёмбарон рӯ ба рӯ мешавад ва бо онњо дар пешгӯї кардани нишонаи равшани он ки ќудрати илоњи ба ӯ расида бошад, њамроњ мешавад. Одамоне, ки Шоулро мешинохтанд, аз ин дигаргунии ӯ дар ҳайрат монданд.

1 Подшоҳон 10 бо ҷамъомади оммавӣ дар Миспа ба охир мерасад, ки дар он ҳамаи қабилаҳои Исроил ҳузур доранд. Тавассути раванде, ки қуръа иштирок мекунад, аввал Бенҷамин интихоб карда мешавад ва баъд Матри дар дохили Бенҷамин интихоб карда мешавад. Ниҳоят, вақте ки онҳо Шоулро меҷӯянд, то ки ӯро пеш аз ҳама подшоҳ муаррифӣ кунад, ӯ дар байни бағоҷ пинҳон шуда буд, ки барои подшоҳи аввалини Исроил ибтидои хоксорона буд.

1 Подшоҳон 10:1 Ва Самуил як косаи равғанро гирифта, бар сараш рехт, ва ӯро бӯсид ва гуфт: «Оё ин аз он сабаб нест, ки Худованд туро тадҳин кардааст, то сардор бар мероси худ бош?

Самуил Шоулро бо равған тадҳин мекунад ва ӯро сарвари Исроил таъин мекунад.

1. Тадҳини Худо: Чӣ тавр қабул ва посух додан ба даъвати Ӯ

2. Қудрати тадҳини Худо: Чӣ тавр он моро барои роҳбарӣ муҷаҳҳаз мекунад

1. 1 Қӯринтиён 12:4-11 - Тӯҳфаҳои Рӯҳулқудс, ки имондоронро барои хизмат муҷаҳҳаз мекунанд.

2. 1 Юҳанно 2:20-27 - Дар Масеҳ мондан ва тадҳини Ӯ, ки ба мо ғалаба мебахшад.

1 Подшоҳон 10:2 Ҳангоме ки имрӯз аз ман дур шудӣ, ду мардро дар назди қабри Роҳел дар сарҳади Биньёмин дар Салзо хоҳӣ ёфт; ва ба ту хоҳанд гӯянд: "Хароне, ки барои ҷустуҷӯи ту мерафтӣ, ёфт шуданд; инак, падарат нигоҳубини харҳоро тарк карда, барои ту ғамгин шуда, мегӯяд: "Барои писарам чӣ кунам?

Шоулро Самуил гусел мекунад ва дар қабри Роҳел ду мардро мебинад, ки ба ӯ мегӯянд, ки харҳои гумшуда пайдо шудаанд ва падараш барои ӯ нигарон аст.

1. Ризки Худованд дар лахзахои зарури

2. Боварӣ ба замони Худо

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед

2. Ишаъё 55:8-9 - Фикрҳо ва роҳҳои Худо аз мо болотаранд

1 Подшоҳон 10:3 Он гоҳ ту аз он ҷо пеш рафта, ба дашти Тобӯр меоӣ, ва дар он ҷо се марде вомехӯранд, ки ба сӯи Худо ба Байт-Ил мераванд, ки яке се тифл ва дигаре се нон мебардорад. , ва дигаре бо як шиша шароб:

Се мард ба Байт-Ил мераванд, ки ҳар кадомашон чизҳои гуногун доранд: се кӯдак, се нон ва як шиша шароб.

1. Қувваи мушоракат: Сафари се мард ба Байт-Ил

2. Аҳамияти мубодила: Аҳамияти ҳадяҳое, ки аз ҷониби се мард бурда мешаванд

1. Аъмол 2:46-47 - Ва онҳо ҳар рӯз якдилона дар маъбад истода, хона ба хона нон мешикастанд, гӯшти худро бо шодмонӣ ва якдилӣ мехӯрданд, Худоро ҳамду сано хонда, дар байни тамоми мардум илтифот доштанд. . Ва Худованд ҳар рӯз ба калисо онҳоеро илова мекард, ки бояд наҷот ёбад.

2. Луқо 11:5-8 - Ва Ӯ ба онҳо гуфт: «Кадоме аз шумо дӯсте дошта бошад ва нисфи шаб назди ӯ рафта, ба ӯ бигӯяд: «Эй дӯст, ба ман се нон қарз деҳ; Зеро ки як дӯсти ман дар сафараш назди ман омадааст, ва ман чизе надорам, ки пеши ӯ гузорам? Ва ӯ аз дарун ҷавоб дода, гӯяд: "Маро ташвиш надиҳед: дар ҳоло баста аст, ва фарзандонам бо ман дар бистар ҳастанд; Ман наметавонам бархоста ба ту диҳам.

1 Подшоҳон 10:4 Ва ба ту салом гуфта, ду нон хоҳанд дод; ки аз дасти онҳо хоҳед гирифт.

Самуил ба Шоул амр медиҳад, ки ба нишони эҳтироми онҳо аз мардуми шаҳре, ки ӯ меомад, ду нон бигирад.

1. Муҳимияти эҳтиром ва эҳтироми шахсиятҳои қудратманд.

2. Чӣ гуна амалҳои хурди меҳрубонӣ метавонанд таъсири доимӣ дошта бошанд.

1. Матто 6:14-15 - «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

2. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳокимият муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад, ва касоне, ки муқовимат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд».

1 Подшоҳон 10:5 Пас аз он ба теппаи Худо, ки посбони фалиштиён дар куҷост, меоӣ; ва ҳангоме ки ту ба он ҷо ба шаҳр меоӣ, бо як гурӯҳи анбиё рӯ ба рӯ хоҳӣ шуд, ки фурӯд меоянд. Аз баландӣ бо забур, ва лавҳа, ва най ва барфа, дар пеши назари онҳо; ва нубувват хоҳанд кард:

Шоул дар роҳ ба сӯи теппаи Худо, ки посгоҳи фалиштиён аст, бо гурӯҳи анбиё вомехӯрад ва онҳо навозанд ва нубувват мекунанд.

1. Мо даъват шудаем, ки атои худро барои ҷалоли Худо истифода барем.

2. Қудрати Худо тавассути каломи нубувват маълум мешавад.

1. 1 Қӯринтиён 12:7-11 - Акнун ба ҳар яки онҳо зуҳури Рӯҳ барои манфиати умумӣ дода мешавад.

2. Аъмол 2:17-21 - Ва воқеъ хоҳад шуд, ки дар рӯзҳои охир, мегӯяд Худо, Ман аз Рӯҳи Худ бар ҳар башар мерезам, ва писарон ва духтарони шумо нубувват хоҳанд кард.

1 Подшоҳон 10:6 Ва Рӯҳи Худованд бар ту нозил хоҳад шуд, ва ту бо онҳо нубувват хоҳӣ кард, ва ба одами дигар мубаддал хоҳӣ шуд.

Рӯҳи Худованд бар Шоул меояд ва ӯ ба шахси наве мубаддал мешавад, ки қодир ба пешгӯӣ аст.

1. Вақте ки мо дилҳои худро ба Рӯҳи Худованд кушоем, мо метавонем дигаргун шавем.

2. Вақте ки мо ба Ӯ иҷозат медиҳем, Худо метавонад дар ҳаёти мо мӯъҷизаҳо ба амал оварад.

1. Ғалотиён 5:22-23 Аммо самари Рӯҳ муҳаббат, шодмонӣ, осоиштагӣ, пурсабрӣ, меҳрубонӣ, некӣ, вафодорӣ, ҳалимӣ, худдорӣ аст; бар зидди ин гуна чизҳо қонун нест.

2. Филиппиён 2:13 Зеро ки Худост, ки дар шумо амал мекунад, то ки нияти неки Худро иҷро кунед ва амал кунед.

1 Подшоҳон 10:7 Ва ҳангоме ки ин мӯъҷизот ба ту ошкор шавад, бигзор ба шарте ки ба ту хизмат намо; зеро ки Худо бо туст.

Худованд дар ҳама маврид бо мост ва ба мо нишонаҳое медиҳад, ки моро ҳидоят кунад.

1. Худо дар ҳама ҳолат бо мост

2. Оёти Худо, ки моро дар зиндагӣ ҳидоят кунад

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

1 Подшоҳон 10:8 Ва ту пешопеши ман ба Ҷилҷол фуруд хоҳӣ омад; ва инак, Ман назди ту мефуроям, то ки қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ забҳ кунам; ҳафт рӯз бимон, то даме ки назди ту биёям ва ба ту бигӯям, ки чӣ кор хоҳӣ кард».

Шоул аз ҷониби Самуил-пайғамбар дастур дода мешавад, ки ҳафт рӯз дар Ҷилҷол интизор шавад ва дар ин муддат Самуил назди ӯ омада, ба ӯ мегӯяд, ки чӣ кор кунад.

1. Сабр ва итоаткорӣ: Намунаи Шоул

2. Аз рӯи нақшаи Худо: Интизорӣ дар Ҷилҷол

1. Филиппиён 4:5-7 - Бигзор нарм будани шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд дар даст аст.

6 Дар ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо ва бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад;

7 Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед,

3 Зеро бидонед, ки имтиҳони имони шумо сабр меорад.

4 Бигзор сабр кори комил дошта бошад, то ки шумо комил ва комил бошед, ва ҳеҷ камие надошта бошед.

1 Подшоҳон 10:9 Ва ҳангоме ки ӯ аз пеши Самуил рӯй гардонд, Худо ба ӯ дили дигаре дод, ва ҳамаи ин аломот дар он рӯз рӯй дод.

Худо ба Шоул дили нав дод ва ҳамаи аломатҳои дар ҳамон рӯз нишондодаи Самуил ба амал омаданд.

1. Худо метавонад дилҳоро тағир диҳад ва оғози навро ба вуҷуд орад.

2. Худо касест, ки ба мо имкон медиҳад, ки тағирот ва навшавиро эҳсос кунем.

1. Ирмиё 24:7 - Ман ба онҳо дил хоҳам дод, ки Маро бишносанд, ки Ман Худованд ҳастам.

2. Ҳизқиёл 11:19-20 - Ман ба онҳо дили ҷудонашаванда медиҳам ва дар онҳо рӯҳи нав хоҳам гузошт; Дили сангини онҳоро аз онҳо дур хоҳам кард ва ба онҳо дили гӯшт хоҳам дод.

1 Подшоҳон 10:10 Ва ҳангоме ки онҳо ба теппа расиданд, инак, як гурӯҳи анбиё Ӯро пешвоз гирифтанд; ва Рӯҳи Худо бар ӯ нозил шуда, дар миёни онҳо нубувват кард.

Шоул ба теппае рафт ва ӯро як гурӯҳи анбиё пешвоз гирифтанд, ки Рӯҳи Худо бар онҳо омад ва Шоул дар миёни онҳо нубувват кард.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто вақте ки мо худро танҳо ҳис мекунем ва Ӯ метавонад моро барои корҳои бузург истифода барад.

2. Қудрати Рӯҳи Худоро тавассути имон ва итоаткории мо дидан мумкин аст.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Аъмол 2:1-4 - Ва ҳангоме ки рӯзи Пантикост фаро расид, ҳама якдилона дар як ҷо ҷамъ омаданд. Ва ногаҳон аз осмон садое баромад, ки шамоли сахте бардошт, ва он тамоми хонаеро, ки онҳо нишаста буданд, пур кард. Ва ба онҳо забонҳои тару тоза мисли оташ зоҳир шуд, ва он бар ҳар яке аз онҳо нишаст. Ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва, чунон ки Рӯҳ ба онҳо гуфта буд, ба забонҳои дигар сухан ронданд.

1 Подшоҳон 10:11 Ва ҳангоме ки ҳамаи онҳое ки Ӯро пештар мешинохтанд, диданд, ки инак, дар миёни анбиё нубувват мекунад, ва мардум ба якдигар гуфтанд: «Ин чӣ аст, ки ба писари Киш омадааст? Оё Шоул низ дар байни пайғамбарон?

Вақте ки одамоне, ки Шоулро пештар мешинохтанд, диданд, ки ӯ дар байни анбиё нубувват мекунад, ҳайрон шуданд ва аз якдигар пурсиданд, ки оё Шоул дар ҳақиқат пайғамбар аст?

1. Худо метавонад одамони аз эҳтимол дуртаринро барои иҷрои нақшаҳои худ истифода барад.

2. Натарсед, ки аз минтақаи роҳат берун қадам занед ва ба Худо пайравӣ кунед.

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Ирмиё 29: 11-13 "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо зарар расонад, на ба шумо зиёне расонад, ба шумо умед ва оянда бахшиданист. Он гоҳ шумо маро даъват карда, хоҳед омад. ва ба ман дуо гӯй, ва ман ба ту гӯш хоҳам дод: Ту Маро ҷустуҷӯ хоҳӣ кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯӣ».

1 Подшоҳон 10:12 Ва яке аз ҳамон ҷойҳо дар ҷавоб гуфт: «Пас падари онҳо кист? Бинобар ин чунин масал гашт: «Оё Шоул низ дар миёни анбиё аст?

Масале офарида шудааст, ки оё Шоул аз сабаби надонистани падараш дар байни пайғамбарон буд ё не.

1. Худо медонад, ки мо кистем: Ҳатто агар надорем

2. Боварӣ ба нақшаи Худо барои мо

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. назар ба фикрҳои шумо."

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

1 Подшоҳон 10:13 Ва ҳангоме ки нубувватро ба охир расонд, ба баландӣ омад.

Шоул подшоҳ шуд ва баъд аз тадҳин шуданаш, пас аз нубувват ба баландӣ рафт.

1. Худо подшоҳон мекунад ва онҳоро бар қавми худ қудрат медиҳад.

2. Муҳимияти риояи иродаи Худо ва мақсади Худо барои ҳаёти мо.

1. Ирмиё 29:11 - «Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, - мегӯяд Худованд, - нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зарар расонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад».

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо чӣ иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

1 Подшоҳон 10:14 Ва амаки Шоул ба ӯ ва ба ғуломаш гуфт: «Куҷо рафтед? Ва гуфт: «Барои ҷустуҷӯи харҳо; ва чун дидем, ки онҳо дар куҷо нестанд, назди Самуил омадем».

Амаки Шоул аз Шоул ва ғуломаш пурсид, ки онҳо куҷо рафтанд ва Шоул ҷавоб дод, ки онҳо барои ҷустуҷӯи харҳои гумшуда рафтаанд ва чун наёфтанд, назди Самуил рафтаанд.

1. Қувваи устуворӣ дар баробари душвориҳо.

2. Муҳимияти ҷустуҷӯи маслиҳати оқилона.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

1 Подшоҳон 10:15 Ва амаки Шоул гуфт: «Ба ман бигӯ, ки Самуил ба ту чӣ гуфт».

Амаки Шоул пурсид, ки Самуил ба Шоул чӣ гуфт.

1. Роҳнамоии Худо метавонад аз сарчашмаҳои ғайричашмдошт пайдо шавад.

2. Ҳикматеро, ки дар муносибатҳо пайдо мешавад, биҷӯед.

1. Масалҳо 11:14 "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст".

2. Луқо 2:47-48 "Ва ҳамаи онҳое ки ӯро мешуниданд, аз фаҳм ва ҷавобҳои ӯ дар ҳайрат монданд. Ва чун Ӯро диданд, дар ҳайрат монданд; ва модараш ба Ӯ гуфт: "Писарам, барои чӣ бо мо чунин рафтор кардӣ? , ману падарат туро ғам ҷустаем».

1 Подшоҳон 10:16 Ва Шоул ба амакаш гуфт: «Ӯ ба мо ошкоро гуфт, ки харҳо ёфт шудаанд». Аммо дар бораи салтанате ки Самуил дар бораи он сухан ронда буд, ба вай нагуфт.

Шоул аз амакаш дар бораи харҳое, ки онҳо ҷустуҷӯ мекарданд, пурсид ва амакаш ба ӯ гуфт, ки онҳоро ёфтаанд. Аммо ӯ ба Шоул тафсилоти суханони Самуил дар бораи салтанатро нагуфт.

1. Фаҳмидани аҳамияти шунидани суханони Худо ва итоат ба онҳо.

2. Эътироф кунед, ки на ҳама нақшаҳои Худо дар як вақт ба мо ошкор хоҳанд шуд.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

1 Подшоҳон 10:17 Ва Самуил қавмро ба сӯи Худованд ба Мисфо даъват кард;

Самуил банӣ-Исроилро дар Мисфо ҷамъ кард, то ки бо Худованд муошират кунанд.

1. Даъвати Худованд: Дастрасӣ ба ваҳдати дубора

2. Муҳимияти ҷамъ омадан барои ҷустуҷӯи Худованд

1. Матто 18:20 - Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан.

1 Подшоҳон 10:18 Ва ба банӣ-Исроил гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: Ман Исроилро аз Миср берун овардам, ва шуморо аз дасти мисриён ва аз дасти ҳамаи салтанатҳо раҳо кардам, ва аз онон, ки ба ту ситам карданд:

Самуил ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо ёдовар шуд, ки чӣ тавр Худо онҳоро аз Миср берун оварда ва аз дасти ситамкорон раҳонидааст.

1. Худо ҳамеша бо мост - Чӣ тавр ба муҳофизат ва ризқи Ӯ таваккал кардан мумкин аст

2. Қудрати мӯъҷизавии Худованд - Мулоҳизаҳо дар бораи Хуруҷ

1. Хуруҷ 3:7-10 - Худо худро ба Мусо дар назди буттаи сӯзон нишон медиҳад

2. Ишаъё 63:9 - марҳамати Худо то абад пойдор аст ва Ӯ халқи Худро аз зулм наҷот медиҳад.

1 Подшоҳон 10:19 Ва шумо имрӯз Худои худро рад кардед, ки Ӯ шуморо аз тамоми мусибатҳо ва мусибатҳои шумо наҷот дод; ва шумо ба ӯ гуфтаед: "Не, балки подшоҳе бар мо таъин кун". Пас, алҳол бо қабилаҳои худ ва ҳазорон нафари худ ба ҳузури Худованд ҳозир шавед.

Халқи Исроил Худоро рад мекунанд ва подшоҳ талаб мекунанд, аз ин рӯ Самуил ба онҳо мегӯяд, ки ба қабилаҳояшон ва ҳазорон нафарашон ба ҳузури Худованд ҳозир шаванд.

1. Инкор кардани ҳукмронии Худо ва ҷустуҷӯи роҳҳои ҳал дар пешвоёни инсонӣ.

2. Зарурати бори дигар тасдиқ кардани ӯҳдадории мо ба Худо.

1. Ишаъё 33:22 - Зеро ки Худованд довари мост, Худованд қонунгузори мост, Худованд подшоҳи мост; вай моро наҷот хоҳад дод.

2. Ирмиё 17:5 - Худованд чунин мегӯяд; Лаънат бод касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисми бозуи ӯро месозад ва дилаш аз Худованд дур мешавад.

1 Подшоҳон 10:20 Ва ҳангоме ки Самуил тамоми сибтҳои Исроилро наздик кард, сибти Биньёмин гирифта шуд.

Ҳамаи қабилаҳои Исроил ҷамъ оварда шуданд ва сибти Биньёмин интихоб карда шуданд.

1. Худо ба мо имконият медиҳад, ки хизмат кунем ва интихоб шавем.

2. Баргузидаи Худо будан шараф ва имтиёзи бузург аст.

1. Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарсу ларз ба амал оваред, зеро он Худост ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

2. Ишаъё 6:8 - Ва ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ ман гуфтам: Ана ман! Маро фиристонед.

1 Подшоҳон 10:21 Вақте ки Ӯ сибти Биньёминро бо аҳли байташ наздик овард, хонадони Матрӣ ва Шоул ибни Киш гирифта шуданд, ва чун ӯро ҷустуҷӯ карданд, ёфт нашуд.

Шоул, писари Киш, аз сибти Биньёмин баргузида шуда буд, вале ҳангоми ҷустуҷӯ ӯро ёфта натавонист.

2

1. Ҳукмронии Худо дар интихоби Шоул ҳамчун подшоҳи Исроил, сарфи назар аз он ки ӯро ёфтан мумкин набуд, аён аст.

2. Мо метавонем ба нақшаи Худо бовар кунем, ҳатто вақте ки он барои мо норавшан аст.

2

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

1 Подшоҳон 10:22 Бинобар ин онҳо аз Худованд боз пурсиданд, ки оё он мард боз ба он ҷо биёяд? Ва Худованд ҷавоб дод: «Инак, вай дар миёни молҳо пинҳон шудааст».

Мардум аз Худо пурсиданд, ки оё марде, ки дар ҷустуҷӯи онҳо буданд, ҳанӯз дар ин минтақа аст ва Худо ба онҳо ҷавоб дод ва гуфт, ки ӯ дар байни ашё пинҳон шудааст.

1. Худо медонад, ки мо дар куҷо ҳастем ва чӣ кор карда истодаем, новобаста аз он ки мо чӣ қадар хуб пинҳон карданӣ мешавем.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба мо ҷавобҳоеро, ки меҷӯем, медиҳад.

1. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед. Агар бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 10:23 Ва давида, Ӯро аз он ҷо бурданд; ва ҳангоме ки ӯ дар миёни мардум меистод, вай аз китфҳои худ ва болотар аз ҳама аз мардум баландтар буд.

Шоулро Самуил аввалин подшоҳи Исроил интихоб кард. Вақте ки ӯ дар байни мардум меистод, аз дигарон баландтар буд.

1. Худованд фурӯтанонро боло мебарад

2. Вафодор мукофот дода мешавад

1. 1 Петрус 5:5-6 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Ҳамааттон дар баробари якдигар фурӯтан бошед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

2. Масалҳо 22:4 - Мукофоти фурӯтанӣ ва тарси Худованд сарват ва иззат ва ҳаёт аст.

1 Подшоҳон 10:24 Ва Самуил ба тамоми қавм гуфт: «Оё касеро, ки Худованд баргузидааст, мебинед, ки дар байни тамоми қавм касе мисли ӯ нест? Ва тамоми мардум фарьёд зада, гуфтанд: «Худо подшоҳро нигоҳ дорад».

Худо пешвое баргузидааст ва касе монанди ӯ нест.

1: Худо соҳибихтиёр аст ва Ӯ интихоб мекунад, ки кӣ мехоҳад моро роҳбарӣ кунад.

2: Мо бояд интихоби Худоро эҳтиром кунем ва ба роҳбарии Ӯ итоат кунем.

1: Румиён 13: 1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2: Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи рақобат ё кибр ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

1 Подшоҳон 10:25 Ва Самуил тарзи салтанатро ба мардум нақл кард, ва онро дар китобе навишт ва ба ҳузури Худованд гузошт. Ва Самуил тамоми мардумро, ҳар кас ба хонаи худ фиристод.

Самуил ба мардум аз қоидаҳои подшоҳӣ хабар дод ва онро дар китоб навишт ва сипас ҳамаро ба хона фиристод.

1. Салтанати Худо аз рӯи қоидаҳои Ӯ идора карда мешавад

2. Итоати Қонуни Худо баракат меорад

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Масалҳо 3:1-2 - Писарам, шариати Маро фаромӯш накун, балки бигзор дилат аҳкоми Маро риоя кунад; Барои дарозии рӯзҳо ва умри дароз ва сулҳу осоиштагӣ ба шумо илова хоҳанд кард.

1 Подшоҳон 10:26 Ва Шоул низ ба Ҷибъо баргашт; ва гурӯҳе аз одамоне, ки Худо дилҳояшонро тасхир карда буд, ҳамроҳи ӯ мерафтанд.

Шоул бо як гурӯҳи одамоне, ки Худо онҳоро ба онҳо кӯчонда буд, ба Ҷибъа баргашт.

1. Чӣ тавр Худо ба дилҳои мо таъсир мерасонад

2. Қудрати Худо барои тағир додани ҳаёт

1. Эфсӯсиён 3:16-19 - то ки Ӯ бар тибқи сарвати ҷалоли Худ ба шумо ато кунад, ки бо Рӯҳи Худ дар ботинии шумо бо қувват қувват бахшед, то ки Масеҳ ба воситаи имон дар дилҳои шумо сокин гардад, ки шумо реша ва ки дар муҳаббат асос ёфта, қувват дошта бошад, то бо ҳамаи муқаддасон дарк кунад, ки фарохӣ ва дарозӣ ва баландӣ ва умқ чист ва муҳаббати Масеҳро, ки аз дониш болотар аст, бидонед, то ки шумо аз тамоми пуррагии Худо пур шавед.

2. Румиён 5:5 - Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

1 Подшоҳон 10:27 Аммо банӣ-Иблиал гуфтанд: «Чӣ тавр ин одам моро наҷот медиҳад? Ва аз ӯ нафрат карданд ва ба ӯ ҳадя наовардand. Аммо ӯ ором нигоҳ дошт.

Мардуми Белиал пурсиданд, ки чӣ тавр Шоул онҳоро наҷот дода метавонад ва аз додани тӯҳфаҳо худдорӣ кард, аммо Шоул хомӯш монд.

1. Қувваи хомӯшӣ: Чӣ тавр ба овозҳои шубҳанок ҷавоб додан мумкин аст

2. Дар баробари душвориҳо имон пайдо кардан

1. Яъқуб 1:19 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2. Масалҳо 17:28 - Ҳатто аблаҳ, вақте ки хомӯш аст, доно ҳисобида мешавад; вакте ки лаб мебандад, дарк мекунад.

1 Подшоҳони 11-ро дар се сархат ба таври зерин ҷамъбаст кардан мумкин аст ва бо оятҳои ишорашуда:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 11:1-5 таҳдиди Наҳаш ва ҷавоби Шоулро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Наҳоши аммӯнӣ шаҳри Ёбиш-Ҷилъодро муҳосира мекунад. Сокинони Ёбиш-Ҷилъод пешниҳод мекунанд, ки бо Наҳош шартнома банданд, аммо ӯ дар ҷавоб талаб мекунад, ки чун нишонаи таҳқир чашмони рости онҳоро канад. Мардуми Ёбиш-Ҷилъод аз ин таҳдид ба изтироб афтода, ба тамоми Исроил қосидон мефиристанд, то кӯмак пурсанд. Вақте ки Шоул дар бораи аҳволи онҳо шунид, вай аз хашми одилона пур мешавад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 11:6-9 идома дода, он роҳбарӣ ва ғалабаи Шоулро бар аммӯниён нақл мекунад. Вақте ки Шоул дар бораи вазъияти ногувор дар Ёбиш-Ҷилъод шунида шуд, аз Рӯҳи Худо мағлуб мешавад ва аз хашми бузург пур мешавад. Ӯ як ҷуфт барзаговро гирифта, онҳоро пора-пора мекунад ва ин пораҳоро ҳамчун даъват ба муқобили Наҳош ва лашкари ӯ ба тамоми Исроил мефиристад. Мардум ба даъвати ӯ ҷавоб дода, дар назди Безек таҳти фармони Шоул ҷамъ мешаванд ва аммӯниёнро дар ҷанг мағлуб мекунанд.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 11 бо тасдиқи Шоул ба ҳайси подшоҳ пас аз ғалабаи ӯ бар аммӯниён ба охир мерасад. Дар 1 Подшоҳон 11:10-15 гуфта мешавад, ки пас аз ғалабаи онҳо бар Наҳош ва қувваҳои ӯ, мардум аз роҳбарии Шоул рӯҳбаланд шуданд. Онҳо дар Ҷилҷол ҷамъ мешаванд, ки дар он ҷо расман ӯро ҳамчун подшоҳ дар назди Худо эътироф ва тасдиқи ҳокимияти ӯ бар Исроил тасдиқ мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 11 нишон медиҳад:

Таҳдиди Наҳош бар Ёбиш-Ҷилъод;
Ҷавоб ва роҳбарии Шоул;
Пас аз ғалаба тасдиқ шудани Шоул ҳамчун подшоҳ.

Таваҷҷӯҳ ба:
Таҳдиди Наҳош бар Ёбиш-Ҷилъод;
Ҷавоб ва роҳбарии Шоул;
Пас аз ғалаба тасдиқ шудани Шоул ҳамчун подшоҳ.

Дар ин боб ба таҳдиди Наҳаш бар зидди Ёбиш-Ҷилъод, вокуниш ва роҳбарии Шоул дар ҷамъ овардани Исроил барои дифоъ аз шаҳр ва тасдиқи минбаъдаи ӯ ба ҳайси подшоҳ пас аз пирӯзӣ тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 11 Наҳоши аммӯнӣ Ёбиш-Ҷилъодро муҳосира мекунад ва бо кандани чашмони росташон шартномаи таҳқиромезро талаб мекунад. Мардуми Ёбиш-Ҷилъод аз ин таҳдид ғамгин шуда, аз тамоми Исроил мадад меҷӯянд.

Дар 1 Подшоҳон 11 идома дорад, вақте ки Шоул дар бораи вазъияти ғамангези онҳо шунид, вай аз хашми одилона пур мешавад. Вай як ҷуфт барзаговро пора-пора карда, онҳоро ба тамоми Исроил ҳамчун даъват ба ҷанг бар зидди Наҳаш фиристод. Мардум ба даъвати ӯ ҷавоб дода, таҳти фармони Шоул дар Безек ҷамъ мешаванд ва аммӯниёнро дар ҷанг мағлуб мекунанд, ки шаҳодати роҳбарии Шоул аст.

1 Подшоҳон 11 бо он гуфта мешавад, ки одамон аз роҳбарии ғолиби Шоул бар Наҳош ва лашкари ӯ рӯҳбаландии бузург пайдо карданд. Онҳо дар Ҷилҷол ҷамъ меоянд, ки дар он ҷо расман ӯро ҳамчун подшоҳ дар назди Худо тасдиқ мекунанд, лаҳзаи муҳиме, ки мавқеи ӯро ҳамчун пешвои эътирофшудаи Исроил мустаҳкам мекунад. Ин боб ҳам маҳорати низомии Шоул ва ҳам дар байни мардум ҳамчун подшоҳи баргузидаи онҳо пазируфтани афзояндаи ӯро нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 11:1 Ва Наҳоши аммӯнӣ омада, дар муқобили ЁбишҶилъод ӯрду заданд, ва тамоми мардони Ёбиш ба Наҳош гуфтанд: «Бо мо аҳд бибанд, ва мо ба ту хизмат кунем».

Наҳоши аммӯнӣ Ёбишҷилъодро муҳосира кард, ва қавми Ёбиш аз ӯ хоҳиш карданд, ки бо онҳо аҳд бандад.

1. Қувваи Аҳд: Чӣ тавр Худо барои иҷрои ваъдаҳояш аз аҳд истифода мебарад

2. Сабр дар имон: устувор будан дар баробари душвориҳо

1. Ирмиё 32:40 Ва бо онҳо аҳди ҷовидона хоҳам баст, то ки аз онҳо рӯй нагардонам ва ба онҳо некӣ кунам; балки тарси худро дар дили онҳо хоҳам гузошт, ки онҳо аз Ман дур нашаванд.

2. Ибриён 10:23 Биёед, бе тардид касби имони худро маҳкам нигоҳ дорем; (Зеро ки Ӯ ба ваъдааш содиқ аст;)

1 Подшоҳон 11:2 Ва Наҳоши аммӯнӣ ба онҳо ҷавоб дод: «Бо ин шарт ман бо шумо аҳд хоҳам баст, то ки тамоми чашмони рости шуморо дур карда, онро бар тамоми Исроил таҳқир гардонам».

Подшоҳи Аммӯн Наҳош пешниҳод кард, ки бо исроилиён аҳд бибандад, аммо ӯ талаб кард, ки ҳамаашон ҳамчун як навъ таҳқир чашмони рости худро канда кунанд.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Омӯзиш аз намунаи шоҳ Наҳаш

2. Хатари мағрурӣ: Парҳезӣ аз иштибоҳҳои шоҳ Наҳош

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрурӣ пеш аз афтодан меравад.

1 Подшоҳон 11:3 Ва пирони Ёбиш ба ӯ гуфтанд: «Ба мо ҳафт рӯз мӯҳлат деҳ, то ба тамоми соҳилҳои Исроил қосидон фиристем; ва агар касе набошад, ки моро наҷот диҳад, мо ба назди ту.

Пирони Ёбиш ҳафт рӯз талаб карданд, ки ба тамоми соҳилҳои Исроил қосидон фиристанд, то касеро, ки онҳоро наҷот дода тавонад, ҷустуҷӯ кунанд, ва агар касе набошад, назди нотиқ мебароянд.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои ниёз

2. Боварӣ ба вақти Худованд: Интизори нақшаи комили Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

1 Подшоҳон 11:4 Ва қосидон ба Ҷибъаи Шоул омада, ин муждаро ба гӯши мардум расонданд, ва тамоми мардум овози худро баланд карда, гиря карданд.

Фиристодагон ба Ҷибъо омада, ин хабарро ба мардум эълон карданд, ва тамоми мардум дар ҷавоб гиря карданд.

1. Ҳукмронии Худо ҳатто дар замонҳои душвор дида мешавад.

2. Мо бояд бо мотамдорон мотам гирем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 12:15 - Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

1 Подшоҳон 11:5 Ва инак, Шоул аз ақиби гала аз саҳро омад; ва Шоул гуфт: «Чаро мардум гиря мекунанд? Ва ба ӯ хабари мардуми Ёбишро нақл карданд.

Мардуми Ёбиш хабарро ба Шоул нақл мекунанд ва аз ин сабаб ӯ мепурсад, ки чаро мардум гиря мекунанд.

1. Қудрати раҳмдилӣ: Чӣ тавр вокуниши Шоул ба хабар дили Худоро инъикос мекунад

2. Қудрати ҷомеа: Чӣ тавр мардуми Ҷабеш барои тасаллӣ додан ва рӯҳбаланд кардани ҳамдигар якҷоя мешаванд

1. 1 ба Қӯринтиён 12:26 - «Агар як узв дард кашад, ҳар як узв бо он азоб мекашад; агар як узв эҳтиром карда шавад, ҳар як узв бо он шодӣ мекунад».

2. Румиён 12:15 - «Бо шодикунандагон шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред».

1 Подшоҳон 11:6 Ва Рӯҳи Худо бар Шоул нозил шуд, вакте ки ӯ ин хабарро шунид, ва хашми ӯ сахт аланга зад.

Шоул аз шунидани ин хабар сахт ба хашм омад.

1. Қувваи ғазаб - чӣ гуна хашми мо метавонад манбаи қувват ва ангеза бошад.

2. Қудрати Рӯҳ - чӣ гуна Рӯҳи Худо метавонад моро ба амал барангезад.

1. Масалҳо 16:32 - Касе, ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавоно аст, ва касе ки рӯҳи худро идора мекунад, аз он касе, ки шаҳрро мегирад.

2. Эфсӯсиён 4:26-27 - хашмгин шавед ва гуноҳ накунед; Нагузоред, ки офтоб бар хашми худ фурӯ равад ва ба шайтон фурсат надиҳед.

1 Подшоҳон 11:7 Ва ӯ як ҷуфти барзаговонро гирифта, пора-пора кард, ва онҳоро ба тамоми ҳудуди Исроил ба воситаи қосидон фиристод ва гуфт: «Ҳар кӣ аз паси Шоул ва Самуил берун наояд, ҳамон тавр хоҳад шуд. ба барзаговони худ карда шуд. Ва тарси Худованд бар сари мардум афтод, ва онҳо бо як розигӣ берун омаданд.

Шоул ва Самуил ба тамоми Исроил қосидон фиристоданд, то ҳар кӣ бо онҳо берун наояд, говҳояшро пора-пора хоҳанд кард. Ин таъсири тавоно дошт ва мардум бо як ризоят баромад.

1. Қувваи тарс: Чӣ тавр Шоул ва Самуил тарсро барои роҳнамоии мардум истифода бурданд

2. Қудрати ягонагӣ: Чӣ тавр Шоул ва Самуил мардумро ба ҳам оварданд

1. Ибриён 13:17 - Ба онҳое ки бар шумо ҳукмронӣ мекунанд, итоат кунед ва худро итоат кунед, зеро онҳо ба ҷонҳои шумо, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, нигоҳ доранд, то ки ин корро бо шодӣ кунанд, на бо ғам; барои шумо фоидаовар нест.

2. 1 Петрус 5:2-3 - рамаи Худоро, ки дар миёни шумост, бихӯред ва назорати онро ба ӯҳда гиред, на бо маҷбурӣ, балки бо ихтиёри худ; на барои даромади палид, балки аз ақли омода; На ҳамчун ҳокими мероси Худо, балки барои рама намунаи ибратанд.

1 Подшоҳон 11:8 Ва ҳангоме ки Ӯ онҳоро дар Бозек шумор кард, банӣ-Исроил сесад ҳазор ва мардони Яҳудо сӣ ҳазор нафар буданд.

300 000 мардони Исроил ва 30 000 мардони Яҳудо дар Бозек ҳузур доштанд.

1: Вақте ки мо якҷоя мешавем, мо метавонем аз рақамҳо қувват пайдо кунем.

2: Вақте ки мо якҷоя мешавем, мо метавонем дар гуногунии худ ягонагӣ пайдо кунем.

1: Юҳанно 17:21 - То ки ҳама як бошанд; чунон ки Ту, эй Падар, дар Ман ҳастӣ, ва Ман дар Ту, то ки онҳо низ дар мо як бошанд, то ҷаҳон имон оварад, ки Ту Маро фиристодаӣ.

2: Забур 133:1 - Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

1 Подшоҳон 11:9 Ва онҳо ба фариштагони омада гуфтанд: «Ба мардони Ёбишҷилъод чунин бигӯед: "Фардо, то он даме, ки офтоб гарм шавад, ба шумо кӯмак хоҳад кард"». Ва қосидон омада, инро ба мардуми Ёбиш хабар доданд; ва шод шуданд.

Фариштагон аз Шоул ба Ёбишҷилъод ба онҳо хабар доданд, ки рӯзи дигар, вақте ки офтоб гарм шуд, ба онҳо кӯмак хоҳанд кард. Мардони Ёбиш аз ин хабар шод шуданд.

1. Худо ҳамеша бо мост ва вақти Ӯ комил аст.

2. Вақте ки мо ба Худованд таваккал мекунем, дар миёни ноумедӣ умед дорем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 15:13 - Акнун Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур мекунад, то ки шумо ба воситаи қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед.

1 Подшоҳон 11:10 Ва мардони Ёбиш гуфтанд: «Фардо мо назди шумо берун хоҳем омад, ва ҳар он чи ба назари шумо писанд ояд, бо мо хоҳед кард».

Мардони Ёбиш розӣ шуданд, ки ба Шоул таслим шаванд ва ҳар чизе ки ӯ қарор дод, қабул кунанд.

1. Итоат ба ҳокимият: Дарси мардони Ёбиш

2. Қабули қарорҳои оқилона дар пасманзари низоъ

1. Румиён 13:1–7

2. Масалҳо 3:5–7

1 Подшоҳон 11:11 Ва фардо чунин шуд, ки Шоул мардумро ба се даста ҷамъ кард; ва дар посбонии саҳарӣ ба миёни лашкар даромада, аммӯниёнро то гармии рӯз куштанд;

Шоул қавми худро ба се даста тақсим кард ва онҳо субҳ ба аммӯниён ҳамла карда, то гармии рӯз онҳоро куштанд. Дар охири ҷанг танҳо ду нафар аз аммӯниён зинда монданд.

1. Қудрати Худо ҳеҷ гоҳ аз байн намеравад - 1 Подшоҳон 11:11 ба мо нишон медиҳад, ки қудрати Худо он қадар бузург аст, ки ҳатто вақте ки лашкари Шоул шумораашон зиёд буд, онҳо тавонистанд дар ҷанг ғалаба кунанд.

2. Боварӣ ба нақшаи Худо - 1 Подшоҳон 11:11 ба мо таълим медиҳад, ки ҳатто дар муқобили душвориҳои зиёд мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки нақшаи Худо дар ниҳоят амалӣ хоҳад шуд.

1. Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

1 Подшоҳон 11:12 Ва мардум ба Самуил гуфтанд: «Он кист, ки гуфт: "Оё Шоул бар мо подшоҳӣ мекунад?" одамонро биёред, то ки онҳоро ба қатл расонанд.

Халқи Исроил аз Самуил хоҳиш карданд, ки шахсонеро, ки бар зидди ҳукмронии Шоул сухан ронда буданд, муайян ва ҷазо диҳад.

1. Қувваи Калом: Чӣ тавр Каломи мо метавонад ба ҳаёти дигарон таъсир расонад

2. Муҳимияти итоаткорӣ: пайравӣ ба роҳнамоие, ки Худо додааст

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд.

2. Аъмол 5:29 - Аммо Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон.

1 Подшоҳон 11:13 Ва Шоул гуфт: «Имрӯз ҳеҷ кас кушта нахоҳад шуд, зеро ки имрӯз Худованд дар Исроил наҷотро ба вуҷуд овардааст».

Шоул эълон кард, ки ҳеҷ кас набояд дар ин рӯз кушта шавад, чунон ки Худованд ба Исроил наҷот додааст.

1. Қувваи наҷот: Чӣ тавр Худо моро аз гуноҳ наҷот медиҳад

2. Қувваи як овоз: Чӣ тавр мо метавонем фарқиятро кунем

1. Румиён 10:9 - Барои он ки агар ту бо даҳони худ иқрор шавӣ, ки Худованд Исои Масеҳ аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт.

2. 1 Петрус 1:3-5 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки аз рӯи марҳамати фаровони Худ моро ба умеди зинда ба воситаи эҳёи Исои Масеҳ аз мурдагон ба дунё оварад, то ба мероси бефано , ва беайб, ва пажмурда намешавад, дар осмон барои шумо маҳфуз аст, ки бо қуввати Худо ба василаи имон нигоҳ дошта шудаед, то наҷоте, ки дар замони охир зоҳир шавад.

1 Подшоҳон 11:14 Ва Самуил ба мардум гуфт: «Биёед, ба Ҷилҷол биравем ва салтанатро дар он ҷо аз нав созем».

Самуил мардумро ба Ҷилҷол даъват кард, то салтанатро барқарор кунанд.

1. Худро ба Салтанати Худо бахшидан

2. Таҷдиди ӯҳдадории мо ба нақшаи Худо

1. 1 Подшоҳон 11:14

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

1 Подшоҳон 11:15 Ва тамоми мардум ба Ҷилҷол рафтанд; ва дар он ҷо Шоулро ба ҳузури Худованд дар Ҷилҷол подшоҳ карданд; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд қурбониҳои саломатӣ забҳ карданд; ва дар он ҷо Шоул ва тамоми мардуми Исроил бағоят шодӣ карданд.

Тамоми қавми Исроил дар Ҷилҷол ҷамъ шуданд, то Шоулро подшоҳ кунанд ва барои Худованд қурбониҳои осоиштагӣ оварданд. Шоул ва халқи Исроил ҷашн гирифтанд.

1. Муҳимияти таҷлили некии Худо дар ҳаёти мо

2. Зарурати ваҳдат ва қурбонӣ дар иҷрои нақшаи Худо

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод!

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

1 Подшоҳони 12-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 12:1-5 ба беайбии Самуил ва масъулияти Самуил диққат медиҳад. Дар ин боб Самуил ба халқи Исроил муроҷиат мекунад ва дар бораи рафтори одилонаи худ ҳамчун роҳбари онҳо шаҳодат медиҳад. Хотиррасон мекунад, ки аз овони чавониаш то он руз дар пеши назари онхо гаштугузор кардааст ва онхо аз поквичдонӣ ва поквичдонии у шаходат медиханд. Самуил мардумро даъват мекунад, ки ҳама гуна иттиҳомеро бар зидди ӯ пеш баранд, агар ӯ дар замони доварии онҳо ягон чизи беадолатона содир карда бошад ё касеро ситам карда бошад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 12:6-15 идома дода, он ёдраскунии Самуилро дар бораи садоқати Худо ва бевафоии Исроил нақл мекунад. Самуил ба мардум садоқати доимии Худоро дар тӯли таърихи худ хотиррасон мекунад, аз он ки онҳоро аз Миср раҳо кард, то додрасҳое мисли Ҷидъӯн, Барак, Йифтоҳ ва худи ӯ таъмин кунад. Бо вуҷуди садоқати Худо, мардум борҳо бо ибодати худоёни дигар аз Ӯ рӯй гардонданд.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 12 бо нишон додани қудрати Худо тавассути раъд ва борон анҷом меёбад. Дар оятҳо ба монанди 1 Подшоҳон 12:16-19 гуфта мешавад, ки пас аз шунидани суханони Самуил, одамон гуноҳи онҳоро эътироф мекунанд ва эҳтиёҷоти омурзиши ҳам аз ҷониби Худо ва ҳам Самуилро эътироф мекунанд. Дар посух ба тавбаи онҳо, Худо нишонаи қудрати худ раъду борон мефиристад, то норозигии худро аз дархости онҳо барои подшоҳ нишон диҳад ва ба онҳо итминон дод, ки агар онҳо ба Ӯ содиқона пайравӣ кунанд, онҳоро тарк намекунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 12 нишон медиҳад:
Беайбӣ ва масъулиятшиносии Самуил;
Ёдоварӣ аз садоқати Худо ва бевафоии Исроил;
Намоиши қудрати Худо тавассути раъд ва борон.

Таваҷҷӯҳ ба:
Беайбӣ ва масъулиятшиносии Самуил;
Ёдоварӣ аз садоқати Худо;
Намоиши қудрати Худо тавассути раъд ва борон.

Дар ин боб ба беайбӣ ва масъулияти Самуил ҳамчун роҳбар, ёдрас кардани садоқати Худо дар тӯли таърихи Исроил ва намоиши қудрати Худо тавассути раъду борон равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 12 Самуил ба халқи Исроил муроҷиат карда, дар бораи рафтори одилонаи ӯ дар замони доварии онҳо шаҳодат медиҳад. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки ҳар гуна иттиҳомеро бар зидди ӯ оваранд, агар ӯ чизе ба ноҳақ гирифта бошад ё касеро ситам карда бошад.

Самуил дар 1 Подшоҳон 12 идома дода, ба мардум садоқати Худоро дар тӯли таърихи худ хотиррасон мекунад, ки онҳоро аз Миср раҳо карда то доваронро барои наҷоти онҳо таъмин кунад. Бо вуҷуди ин вафодорӣ, мардум борҳо аз Худо рӯй гардонда, ба худоёни дигар парастиш мекарданд, ки намунаи бевафоиро Самуил таъкид мекунад.

1 Подшоҳон 12 бо нишон додани қудрати Худо ҳамчун посух ба тавбаи мардум анҷом меёбад. Пас аз шунидани суханони Самуил, одамон гуноҳи онҳоро эътироф мекунанд ва эҳтиёҷоти омурзиши ҳам аз ҷониби Худо ва ҳам Самуилро эътироф мекунанд. Дар посух ба тавбаашон, Худо раъду борон мефиристад, то намоиши қудрати Худро аз дархости онҳо барои подшоҳ нишон диҳад ва ба онҳо итминон дод, ки агар онҳо ба Ӯ содиқона пайравӣ кунанд, онҳоро тарк намекунад.

1 Подшоҳон 12:1 Ва Самуил ба тамоми Исроил гуфт: «Инак, ман дар ҳар он чи ба ман гуфтед, ба овози шумо гӯш дода, бар шумо подшоҳ таъин кардам.

Самуил ба хоҳиши исроилиён дар бораи подшоҳ гӯш дод ва онро иҷро кард.

1. Худо дархостҳои моро мешунавад ва дар вақти худ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод.

2. Худо ризқ медиҳад, агар мо содиқ ва итоаткор бошем.

1. Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он ба рӯи он кушода мешавад.

2. Яъқуб 1:5-6 Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, биталабад, ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон, бидуни шубҳа бипурсад, зеро ҳар кӣ шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол ронда ва парронда аст.

1 Подшоҳон 12:2 Ва инак, подшоҳ пеши шумо меравад; ва инак, писарони ман бо шумо ҳастанд;

Самуил, як пайғамбари солхӯрда ва мӯйсафед, ба исроилиён хотиррасон мекунад, ки аз кӯдакӣ бо онҳо роҳ мерафт ва подшоҳ ҳоло пеши онҳо меравад.

1. Аҳамияти роҳбарии мӯътамад

2. Қувваи сайру гашти мӯътамад

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Масалҳо 4:25-26 Бигзор чашмони ту ба сӯи рост нигоҳ кунанд, ва пилкҳои ту ба пеши ту рост нигоҳ кунанд. Дар бораи роҳи пои худ андеша кун, ва ҳама роҳҳои ту устувор гардад.

1 Подшоҳон 12:3 Инак, ман инак ҳастам: бар зидди ман ба ҳузури Худованд ва ба ҳузури тадҳини Ӯ шаҳодат диҳед: гови киро гирифтаам? ё хари киро гирифтаам? ё киро фиреб додаам? киро ситам кардаам? ё аз дасти кӣ ман пора гирифтаам, то чашмонамро бо он кӯр кунам? ва ман онро ба шумо барқарор хоҳам кард.

Самуил ба мардуми Исроил хотиррасон мекунад, ки ӯ ҳеҷ гоҳ аз онҳо баҳра нагирифта ва ё ришва нагирифтааст, то аз корҳои нодурусташон дурӣ ҷӯяд. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки дар назди Худованд ва тадҳиншудаи худ шоҳидони Ӯ бошанд ва ваъда медиҳад, ки агар исбот карда тавонанд, ҳар гуна гуноҳро барқарор мекунанд.

1. Қувваи беайбӣ: Чӣ тавр риоя кардани меъёрҳои ахлоқии Худо шаъну шараф ва баракатҳо меорад.

2. Зарурати масъулият: Чӣ гуна бояд ҳама дар назди Худованд меъёрҳои баландтар дошта бошанд.

1. Масалҳо 11:3 - Беайбии одилон онҳоро роҳнамоӣ мекунад, вале каҷи хоин онҳоро нобуд мекунад.

2. Яъқуб 5:12 - Аммо пеш аз ҳама, бародарони ман, на ба осмон, на ба замин ва на ба ягон қасами дигаре қасам нахӯред, балки бигзор оре, ки шумо бале бошад ва не, не бошад, то ба маҳкумият дучор нашавед. .

1 Подшоҳон 12:4 Ва онҳо гуфтанд: «Ту моро фиреб надодаӣ ва ба мо ситам накардаӣ, ва аз дасти касе чизе нагирифтаӣ».

Халқи Исроил эълон карданд, ки Самуил аз онҳо истифода накардааст ва аз касе чизе нагирифтааст.

1. Пешвоёни худотарсон касоне ҳастанд, ки содиқона хидмат мекунанд ва аз мавқеи худ истифода намекунанд.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки содиқона хизмат кунем ва эҳтиёт бошем, ки мавқеи худро ба манфиати шахсӣ истифода набарем.

1. Эфсӯсиён 4:28 - ҳар кӣ дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба мӯҳтоҷ бидиҳад.

2. 1 Петрус 5:2 - рамаи Худоро, ки дар миёни шумост, бихӯред, ва назорати онро ба ӯҳда гиред, на бо маҷбурӣ, балки бо ихтиёри худ; на барои даромади палид, балки барои акли тайёр.

1 Подшоҳон 12:5 Ва ба онҳо гуфт: «Худованд бар зидди шумо шоҳид аст, ва тадҳини Ӯ имрӯз шоҳид аст, ки шумо дар дасти ман чизе наёфтаед». Дар ҷавоб гуфтанд: «Ӯ шоҳид аст».

Самуил ба исроилиён хотиррасон кард, ки Худованд ва тадҳиншудагон шоҳиди он буданд, ки онҳо бар зидди ӯ чизе наёфтанд.

1. Зиндагии поквиҷдонона дар назди Худо ва инсон.

2. Ба кавли худ вафо кардан ва вафо кардан.

1. Яъқуб 5:12 Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, қасам нахӯред, на ба осмон, на ба замин ва на ба ҳеҷ қасами дигаре; балки бигзор ореи шумо оре бошад; ва на шумо, не; Мабодо ба маҳкумият дучор нашавед.

2. Румиён 2:21-24 Пас, ту, ки дигаронро таълим медиҳӣ, худат намеомӯзӣ? Ту, ки одамро мавъиза мекунӣ, набояд дуздӣ, оё дуздӣ мекунӣ? Ту мегӯӣ, ки одам набояд зино кунад, оё ту зино мекунӣ? Ту, ки аз бутҳо нафрат мекунӣ, парастиш мекунӣ? Ту, ки бо шариат фахр мекунӣ, бо вайрон кардани шариат Худоро беобрӯ мекунӣ? Зеро ки исми Худоро дар миёни халқҳо ба воситаи шумо дашном медиҳанд, чунон ки навишта шудааст.

1 Подшоҳон 12:6 Ва Самуил ба мардум гуфт: «Худованд аст, ки Мусо ва Ҳорунро пешбарӣ карда, падарони шуморо аз замини Миср берун овард».

Самуил ба халқи Исроил хотиррасон кард, ки Худованд падарони онҳоро аз Миср берун оварда, ба воситаи Мусо ва Ҳорун таъмин карда буд.

1. Худо содиқ аст ва ба мо низ ҳамон тавре ки барои халқи Исроил кардааст, ризқ медиҳад.

2. Мо метавонем ба Худованд ва мӯъҷизаҳои Ӯ таваккал кунем.

1. Забур 23:6 - Албатта, некӣ ва марҳамат тамоми айёми умрамро пайравӣ хоҳанд кард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 12:7 Пас, акнун истода бошед, то ки ман бо шумо дар бораи тамоми аъмоли одилонаи Худованд, ки Ӯ ба шумо ва падарони шумо кардааст, ба ҳузури Худованд муҳокима кунам.

Ин порча дар бораи амалҳои одилонаи Худо ва чӣ гуна онҳо дар тӯли асрҳо ба одамон ато карда шудаанд, сухан меронад.

1. Файзи аҷиби Худо: Фаҳмидани аъмоли одилонаи Ӯ

2. Баракатҳои фаровон: Таҷрибаи аъмоли одилонаи Худо

1. Забур 103:6-7 Худованд барои ҳамаи мазлумон адолат ва адолат мекунад. Ӯ роҳҳои Худро ба Мусо маълум кард, аъмоли худро ба банӣ-Исроил.

2. Румиён 5:17 Зеро, агар ба сабаби гуноҳи як кас мамот ба воситаи он як шахс ҳукмронӣ карда бошад, пас онҳое ки файзи фаровон ва атои адолатро мегиранд, ба воситаи Исои Масеҳи як шахс дар ҳаёт ҳукмронӣ хоҳанд кард.

1 Подшоҳон 12:8 Вақте ки Яъқуб ба Миср омад, ва падарони шумо сӯи Худованд фарёд заданд, Худованд Мусо ва Ҳорунро фиристод, ки онҳо падарони шуморо аз Миср берун оварда, дар ин макон сокин карданд.

Худованд Мусо ва Ҳорунро фиристод, то ки исроилиёнро аз Миср наҷот диҳанд ва ба замини ваъдашуда баранд.

1. Худо ҳамеша таъмин мекунад: Баррасии достони наҷоти исроилиён аз Миср

2. Қувваи имон: чӣ гуна имони исроилиён ба Худованд ба наҷоти онҳо оварда расонд

1. Хуруҷ 14:13-14 - Мусо ба исроилиён гуфт: "Натарсед, устувор бошед ва наҷотеро хоҳед дид, ки Худованд имрӯз ба шумо меорад. Мисриёнеро, ки имрӯз мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид."

2. Такрори Шариат 6:20-21 - "Вақте ки писарат дар оянда аз ту мепурсад: "Маънои шаҳодатҳо ва фароизҳо ва қоидаҳое, ки Худованд Худои мо ба ту фармудааст?" пас ба писарат бигӯй..."

1 Подшоҳон 12:9 Ва ҳангоме ки онҳо Худованд Худои худро фаромӯш карданд, онҳоро ба дасти Сисро, сардори лашкари Ҳазор ва ба дасти филиштиён ва ба дасти подшоҳи Мӯоб супурд, ва онҳо ба мукобили онхо мубориза мебурд.

Исроилиён Худованд Худои худро фаромӯш карда буданд, бинобар ин Ӯ онҳоро ба дасти душманонашон, ки Сисро, филиштиён ва подшоҳи Мӯоб буд, фурӯхт.

1. "Оқибатҳои фаромӯш кардани Худо"

2. «Қудрати ёди Худо»

1. Такрори Шариат 8:11–14

2. Ишаъё 5:12–14

1 Подшоҳон 12:10 Ва онҳо сӯи Худованд нидо карда, гуфтанд: «Мо гуноҳ кардем, зеро ки Худовандро тарк карда, Баалим ва Аштаротро ибодат кардем; .

Банӣ-Исроил ба Худованд фарёд зада, барои омурзиши гуноҳҳои бутпарастӣ ва раҳоӣ аз душманонашон талаб мекарданд.

1. Чӣ тавр тавба кардан ва омурзиш талаб кардан

2. Қувваи намоз ва имон ба Худо

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи худ рӯй гардонанд; он гоҳ Ман аз осмон шунида, гуноҳи онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо хоҳам дод.

1 Подшоҳон 12:11 Ва Худованд Ерубаал ва Бадон ва Йифтоҳ ва Самуилро фиристод, ва шуморо аз дасти душманони худ дар ҳар тараф раҳо кард, ва шумо дар амон будед.

Худованд чор сарварро - Ерубаал, Бадан, Йифтоҳ ва Самуилро фиристод, то банӣ-Исроилро аз душманонашон наҷот диҳанд ва ба онҳо эмин бошанд.

1. Худо ҳам аз интизорӣ ва ҳам ғайричашмдошт истифода мебарад, то моро аз душманонамон раҳо кунад ва моро эмин гардонад.

2. Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки ҳар воситаеро истифода барад, то ба мо тасаллӣ ва амният биёрад.

1. Румиён 8:31-32 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, пас чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад?

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

1 Подшоҳон 12:12 Ва чун дидед, ки Наҳош подшоҳи банӣ-Аммӯн бар зидди шумо омад, ба ман гуфтед: «Не; балки подшоҳе бар мо подшоҳӣ хоҳад кард: вақте ки Худованд Худои шумо подшоҳи шумо буд.

Исроилиён аз подшоҳ талаб карданд, ки бар онҳо ҳукмронӣ кунад, гарчанде ки Худо аллакай подшоҳи онҳо буд.

1. Худо ҳамеша ҳозир аст ва бояд ҳамеша интихоби аввалини мо барои подшоҳӣ бошад.

2. Вақте ки мо бо қарорҳои душвор рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо ҳамеша пешвои ниҳоии мост.

1. Юҳанно 1:14 - Ва Калом ҷисм шуд ва дар миёни мо сокин шуд, ва мо ҷалоли Ӯро дидем, ки ҷалоли Писари ягонаи Падар аст, пур аз файз ва ростӣ аст.

2. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

1 Подшоҳон 12:13 Пас, акнун инак подшоҳеро, ки шумо баргузидаед ва Ӯро орзу кардаед! ва инак, Худованд бар шумо подшоҳ таъин кардааст.

Халқи Исроил подшоҳ интихоб карданд ва Худованд ба он иҷозат дод.

1. Худованд ба мо имкон медиҳад, ки роҳҳои худамонро интихоб кунем ва файзи Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд.

2. Мо метавонем қувват ва тасаллӣ пайдо кунем, зеро медонем, ки Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто вақте ки мо интихоб мекунем.

1. Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам

2. Забур 37:23-24 Қадамҳои одами некро Худованд амр мекунад ва Ӯ аз роҳи ӯ лаззат мебарад. Ҳарчанд афтода бошад ҳам, тамоман сарнагун нахоҳад шуд; Зеро ки Худованд ӯро бо дасти Худ дастгирӣ мекунад.

1 Подшоҳон 12:14 Агар шумо аз Худованд тарсед, ва Ӯро ибодат кунед, ва ба овози Ӯ итоат кунед, ва бар зидди амри Худованд исён накунед, он гоҳ шумо ва подшоҳе ки бар шумо ҳукмронӣ мекунад, ба Худованд Худои худ пайравӣ хоҳед кард.

Ин порча халқи Исроилро ташвиқ мекунад, ки ба Худованд итоат кунанд ва ба Ӯ хидмат кунанд, то ҳам мардум ва ҳам подшоҳ ба Худо содиқ бошанд.

1. Даъвати Худо ба тоъат: Чӣ тавр ба Худо содиқ мондан

2. Хизмати Худо бо тамоми дил: баракати итоат ба Худованд

1. Такрори Шариат 6: 4-7 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки Ман ба ту амр медиҳам, ки имрӯз дар дили худ бош, ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишинӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

1 Подшоҳон 12:15 Аммо агар шумо ба овози Худованд итоат накунед, балки бар зидди амри Худованд исён кунед, дасти Худованд бар шумо хоҳад буд, чунон ки бар зидди падарони шумо буд.

Одамон бояд ба овози Худованд итоат кунанд, вагарна онҳо мисли аҷдодони худ бо оқибатҳои ғазаби Ӯ рӯбарӯ хоҳанд шуд.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад, нофармонӣ лаънат меорад

2. Инкор кардани овози Худо оқибат дорад

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Баракатҳои итоаткорӣ ва лаънатҳои беитоатӣ

2. Румиён 6:23 - Музди гуноҳ мамот аст

1 Подшоҳон 12:16 Пас, акнун истода, ин кори бузургеро бубин, ки Худованд дар пеши назари шумо хоҳад кард.

Худованд дар назди банӣ-Исроил кори бузурге ба амал меоварад.

1. Биистед ва бубинед: Қувваи Имон дар амал

2. Нишона аз ҷониби Худованд: Бохабар шудан аз мӯъҷизаҳои Худо

1. Румиён 4:20-21 - Вай дар бораи ваъдаи Худо беимонӣ намекард, балки дар имонаш қавитар шуд ва Худоро ҷалол дод ва комилан итминон дошт, ки Худо қудрати иҷрои ваъдаашро дорад.

2. Ибриён 11:1 - Ҳоло имон ин боварӣ ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки мо намебинем.

1 Подшоҳон 12:17 Оё имрӯз дарав гандум нест? Ман Худовандро мехонам, ва Ӯ раъд ва борон хоҳад фиристод; то бидонед ва бубинед, ки шарорати шумо бузург аст, ки дар пеши назари Худованд кардаед, ки ба шумо подшоҳ талаб кардаед.

Пайгамбар Самуил исроилиёнро аз шарорataшон огоҳ кард ва Худовандро даъват кард, ки раъду барқ ва борон фиристад, то нишонаи рад кардани хоҳиши онҳо дар бораи подшоҳ бошад.

1. Худованд моро аз шарорати мо огоҳ мекунад

2. Дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кардан

1. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Забур 31:8 - "Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард".

1 Подшоҳон 12:18 Ва Самуил Худовандро нидо кард; ва Худованд дар он рӯз раъду барқ ва борон фиристод, ва тамоми қавм аз Худованд ва Самуил сахт тарсиданд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр халқи Исроил ба даъвати Самуил ба Худованд ҷавоб дода, бо эҳтироми бузург тавассути тарси Худованд ва Самуил ҷавоб доданд.

1. Тарс аз Худованд: Қудрати эҳтироми Худо

2. Самуил: Намунаи роҳбарии мӯътамад

1. Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст: фаҳмиши нек ҳамаи онҳоеро, ки аҳкоми Ӯро ба ҷо меоваранд;

2. 1 ба Қӯринтиён 11:1 - Шумо пайравони Ман бошед, чунон ки ман низ аз Масеҳ ҳастам.

1 Подшоҳон 12:19 Ва тамоми қавм ба Самуил гуфтанд: «Барои бандагони худ ба Худованд Худои худ дуо гӯй, то ки мо намирем; зеро ки мо ба ҳамаи гуноҳҳои худ ин бадӣ илова кардаем, то ки аз мо подшоҳ талаб кунем».

Халқи Исроил аз Самуил хоҳиш мекунанд, ки барои онҳо ба Худованд дуо гӯяд ва аз онҳо хоҳиш мекунанд, ки барои гуноҳи худ дар талаби подшоҳ намиранд.

1. Хавфи гуноҳ: Чӣ гуна гуноҳ метавонад ба ҳалокат оварда расонад

2. Қувваи дуо: Боварӣ ба Худо, ки моро дар замонҳои душвор роҳнамоӣ мекунад

1. Яъқуб 1:15 - Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба дунё меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қувваи нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

1 Подшоҳон 12:20 Ва Самуил ба қавм гуфт: «Натарсед: шумо ҳамаи ин шароратро кардаед; лекин аз пайравии Худованд рӯй нагардонед, балки Худовандро бо тамоми дили худ ибодат кунед;

Самуил ба мардум мегӯяд, ки ҳарчанд онҳо корҳои бад карда бошанд ҳам, натарсанд ва ба Худованд содиқ монда, бо тамоми дил ба Ӯ хизмат кунанд.

1. "Қувваи бахшидан: Муҳаббати Худо ба халқаш"

2. "Бо дили итоаткор зиндагӣ кардан: бо тамоми дили худ ба Худованд хизмат кардан"

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва маро хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

1 Подшоҳон 12:21 Ва аз он рӯй нагардонед, зеро он гоҳ шумо бояд аз паи чизҳои беҳуда равед, ки на фоида ва на раҳоӣ медиҳад; зеро онҳо бехуда ҳастанд.

Мо набояд аз Худо рӯй гардонем, зеро ин кор моро ба чизҳои беҳуда мебарад, ки ба мо кӯмак намекунанд ва наҷот намедиҳанд.

1. Ризи Худо кофист: таваккал ба Ӯ ба ҷои корҳои беҳуда.

2. Вафодорӣ ба Худо: Беҳудаи рӯйгардонӣ

1. Забур 61:8 - Ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; Эй мардум, дили худро ба ҳузури ӯ бирезед, ки Худо паноҳгоҳи мост.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 12:22 Зеро ки Худованд қавми Худро ба хотири исми бузурги худ тарк нахоҳад кард, зеро ки Худованд писанд омад, ки шуморо қавми Худ кунад.

Худованд ҳеҷ гоҳ халқи Худро ба хотири исми бузурги худ тарк нахоҳад кард ва ба ӯ маъқул аст, ки онҳоро халқи Худ кунад.

1. Ба Худованд таваккал кун, зеро ки Ӯ ҳеҷ гоҳ халқи Худро тарк намекунад.

2. Аз таваккал ба Худо натарс, зеро ӯ ҳеҷ гоҳ аз касоне, ки баргузидааш рӯй намегардонад.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. 1 Юҳанно 4:18 - Дар муҳаббат тарс нест, аммо муҳаббати комил тарсро берун мекунад. Зеро тарс ба ҷазо вобаста аст, ва ҳар кӣ метарсад, дар муҳаббат комил нашудааст.

1 Подшоҳон 12:23 Ва дар бораи ман, Худо накунад, ки пеши Худованд гуноҳ кунам, то ки барои шумо дуо накунам; лекин ман ба шумо роҳи нек ва ростро таълим хоҳам дод.

Самуил ба халқи Исроил хотиррасон мекунад, ки ӯ ҳамеша барои онҳо дуо хоҳад кард ва ба онҳо роҳи нек ва дурустро таълим медиҳад.

1. Чӣ тавр зиндагӣ бо садоқат дар намоз

2. Омӯзиши роҳ рафтан бо роҳи нек ва дуруст

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2. Юҳанно 14:6 - "Исо ба ӯ гуфт: "Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам. Ҳеҷ кас ба назди Падар намеояд, магар ба воситаи Ман".

1 Подшоҳон 12:24 Фақат аз Худованд битарс ва ба Ӯ ростқавлона бо тамоми дили худ хизмат кунед; зеро бубинед, ки Ӯ барои шумо чӣ гуна корҳои бузург кардааст.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба Худованд дар ростӣ хизмат кунем ва корҳои бузургеро, ки Ӯ барои мо кардааст, баррасӣ кунем.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: Таҷлили вафодорӣ ва манфиатҳои Худо

2. Хизмат ба Худо бо тамоми дил: Даъват ба ӯҳдадорӣ

1. Забур 107:1-2 - "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори ӯ то абад пойдор аст! Бигзор фидияёфтаи Худованд чунин бигӯяд, ки Ӯ ҳар киро аз мусибат раҳо кардааст".

2. 2 ба Қӯринтиён 9:8 - "Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро барои шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз ҳамеша кофӣ бошед, дар ҳар кори нек фаровон бошед".

1 Подшоҳон 12:25 Аммо агар боз ҳам бадкорӣ кунед, ҳам шумо ва ҳам подшоҳи шумо нобуд хоҳед шуд.

Ба халқи Исроил огоҳ карда мешавад, ки агар онҳо бадкорӣ идома диҳанд, онҳо ва подшоҳи онҳо нобуд хоҳанд шуд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Тадқиқот дар 1 Подшоҳон 12:25

2. Хавфи бадӣ: Фаҳмидани огоҳии 1 Подшоҳон 12:25

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ҳизқиёл 33:11 - Ба онҳо бигӯ: «Қасамки зиндаам, мегӯяд Худованд Худо, ки марги шарironро хуш надорам; балки барои он ки шарир аз роҳи худ рӯй гардонад ва зиндагӣ кунад; зеро чаро хоҳед мурд?

1 Подшоҳони 13-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 13:1-7 сабри Шоул ва афзояндаи таҳдиди фалиштиёнро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Шоул подшоҳ мешавад ва салтанати худро оғоз мекунад. Ӯ се ҳазор нафарро аз Исроил барои лашкари худ интихоб мекунад, дар ҳоле ки писараш Йӯнотон ҳазор нафарро сарварӣ мекунад. Фалиштиён лашкари бузургеро бо аробаҳо ва аспҳо ҷамъ мекунанд, то бар зидди Исроил ҷанг кунанд. Исроилиён метарсанд ва дар ғорҳо, теппаҳо, сангҳо, қабрҳо ва чоҳҳо пинҳон мешаванд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 13:8-14 идома дода, он бесабрӣ ва беитоатии Шоулро нисбати амри Худо тавассути Самуил нақл мекунад. Вақте ки исроилиён интизори он буданд, ки Самуил пеш аз ҷанг бо фалиштиён ба Ҷилҷол барои қурбонӣ биёяд, онҳо аз таъхири ӯ хавотир мешаванд. Шоул ин масъаларо ба дасти худ мегирад ва қурбонии сӯхтаниро пешкаш мекунад, ки он барои коҳинон ё пайғамбароне, ки ба воситаи Самуил амри Худоро саркашӣ мекунанд, гузошта шудааст.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 13 бо оқибатҳои амали Шоул ва таҳдиди давомдори фалиштиён ба охир мерасад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 13:15-23 зикр шудааст, ки вақте Самуил пас аз пешниҳоди қурбониҳои сӯхтанӣ ба Ҷилҷол меояд, ӯро барои беитоатӣ сарзаниш мекунад. Дар натиҷаи аъмоли Шоул, Худо эълон мекунад, ки салтанати Ӯ ба воситаи ӯ пойдор нахоҳад буд, балки ба шахси дигаре, ки ба Ӯ содиқ аст, дода мешавад. Ғайр аз он, аз сабаби набудани аслиҳаи онҳо, ки дар натиҷаи низоъҳои қаблӣ бо фалиштиён, ки технологияи коркарди оҳанро дар минтақаи худ назорат мекарданд, исроилиён дар муқобили душманони худ дар ҳолати ногувор қарор доранд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 13 нишон медиҳад:
Бесабрии Шоул ва бархостани подшоҳ;
Бесабрӣ ва нофармонии Шоул нисбат ба фармони Худо;
Оқибатҳои амали Шоул ва таҳдиди идомаи фалиштиён.

Таваҷҷӯҳ ба:
Бесабрии Шоул ва бархостани подшоҳ;
Бесабрӣ ва нофармонии Шоул нисбат ба фармони Худо;
Оқибатҳои амали Шоул ва таҳдиди идомаи фалиштиён.

Дар ин боб дар бораи бесабрӣ ва болоравии подшоҳии Шоул, беитоатии ӯ нисбат ба фармони Худо ва оқибатҳои он бо таҳдиди давомдори фалиштиён тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 13, Шоул подшоҳ мешавад ва лашкари бузургеро интихоб мекунад, ки зери дасти ӯ хизмат кунад. Дар ҳамин ҳол, фалиштиён қувваи бузурге ҷамъ мекунанд, то бар зидди Исроил ҷанг кунанд. Исроилиён ба ҳарос афтода, дар ҷойҳои гуногун паноҳ меҷӯянд.

Идома дар 1 Подшоҳон 13, вақте ки онҳо мунтазири омадани Самуил барои қурбонӣ ба Ҷилҷол пеш аз ба ҷанг рафтан, Шоул аз сабаби таъхири Самуил бесаброна мешавад. Ӯ бар ӯҳдаи худ мегирад, ки қурбониҳои сӯхтанӣ пешкаш кунад, ки ин вазифаро барои коҳинон ё анбиёе, ки ба воситаи Самуил ба амри Худо саркашӣ мекунанд, таъин мекунад. Ин амал табиати бепарвоии Шоул ва набудани эътимод ба Худоро нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 13 бо он хотима меёбад, ки Самуил Шоулро барои рафтори беитоаташ сарзаниш мекунад. Дар натиҷа, Худо эълон мекунад, ки салтанати Ӯ ба воситаи Шоул пойдор нахоҳад буд, балки ба шахси дигаре, ки ба Ӯ содиқ аст, дода мешавад. Илова бар ин, аз сабаби муноқишаҳои қаблӣ бо филистиён, ки технологияи коркарди оҳанро дар минтақаи худ назорат мекунанд, Исроил силоҳи мувофиқ надорад ва таҳдиди доимиро, ки онҳоро дар муқобили душманонашон дар як осебпазир мегузорад. Ин боб ҳамчун як нуқтаи муҳими гардиш хизмат мекунад, ки ҳам камбудиҳои Шоулро ҳамчун роҳбар нишон медиҳад ва ҳам пешгӯии мушкилоти ояндае, ки Исроил дар зери ҳукмронии ӯ дучор мешавад.

1 Подшоҳон 13:1 Шоул як сол подшоҳӣ кард; ва ҳангоме ки ду сол бар Исроил подшоҳӣ кард,

Шоул ду сол подшоҳи Исроил шуд.

1. Қиссаи Шоул: Ёдрас кардани ҳокимияти Худо

2. Ҳукмронии Шоул: Инъикоси кӯтоҳмуддати ҳокимияти Худо

1. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. Дониёл 4:35 - Ҳамаи сокинони замин ҳеҷ ҳисоб карда мешаванд ва Ӯ мувофиқи иродаи худ дар миёни лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад дасти ӯро бигирад ё ба ӯ бигӯяд: "Чӣ кор кардай?"

1 Подшоҳон 13:2 Шоул се ҳазор нафар аз исроилиёнро баргузид; ки аз онҳо ду ҳазор нафар бо Шоул дар Михмос ва кӯҳи Байт-Ил буданд, ва ҳазор нафар бо Йӯнотон дар Ҷибъаи Биньёмин буданд; ва боқимондаи қавмро ҳар кас ба хаймаи худ фиристод.

Шоул се ҳазор нафар аз исроилиёнро интихоб кард, то ки дар ҷанг бо филистиён ҳамроҳи ӯ шаванд. Ду ҳазор нафар бо ӯ дар Михмаш ва дар кӯҳи Байт-Ил буданд, ва ҳазор нафар бо Йӯнотон дар Ҷибъаи Биньёмин буданд. Бақияи мардумро ба хаймаҳояшон баргардонданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр тақсимоти Шоул дар байни халқаш бо пирӯзӣ натиҷа дод

2. Муҳимияти кори дастаҷамъӣ: Дарсҳо аз роҳбарии Шоул

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва тоқатфарсо рафтор кунед. дигаре дар муҳаббат, ки мехоҳад ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ дорад».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - "Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисьёранд, як бадананд, он бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки мо дар як Рӯҳ будем. ҳама дар як бадан таъмид гирифтанд, яҳудиён ё юнониҳо, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шуданд».

1 Подшоҳон 13:3 Ва Йӯнотон посбони фалиштиёнро, ки дар Ҷабаъ буд, зарба зад, ва фалиштиён аз ин хабар шуниданд. Ва Шоул дар тамоми замин карнай навохта, гуфт: «Ибриён бишнаванд».

Йӯнотон гарнизони фалиштиёнро дар Ҷаба мағлуб мекунад ва Шоул дар тамоми замин карнай мезад, то ибриёнро огоҳ созад.

1. Қудрати Як: Чӣ тавр амали далеронаи Ҷонатан ҷараёни таърихро тағйир дод

2. Далерӣ дар муқобили ихтилофҳо: Нигоҳе ба пирӯзии Ҷонатан

1. Еҳушаъ ибни Нун 6:20 Ва ҳангоме ки коҳинон бо карнай навохтанд, мардум фарьёд заданд; ва чунин воқеъ шуд, ки мардум садои карнайро шуниданд, ва мардум бо овози баланд фарьёд заданд, ки девор ҳамвор афтид.

2. Доварон 7:21 Ва онҳо карнайҳоро навохтанд ва кӯзаҳоро, ки дар дасташон буд, шикастанд. Ва сесад нафар карнай навохтанд, ва Худованд шамшери ҳар касро бар зидди рафиқи худ, ҳатто дар тамоми лашкар гузошт, ва лашкар ба Байт-Шитто дар Сарат, ва ба сарҳади Абилмеҳӯло, то Таббот гурехт.

1 Подшоҳон 13:4 Ва тамоми Исроил шуниданд, ки Шоул як посбони фалиштиёнро торумор кардааст, ва Исроил низ дар назди фалиштиён зишт буд. Ва мардум пас аз Шоул ба Ҷилҷол даъват шуданд.

Шоул як гарнизони фалиштиёнро торумор кард ва ҳамин тавр Исроилро фалиштиён нафрат кард. Банӣ-Исроил даъват шуда буданд, ки дар Ҷилҷол ҷамъ шаванд.

1. Худо ҳамеша бо мост, ҳатто дар душвориҳо.

2. Ба Худо имон овар, на ба чизҳои дунё.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

1 Подшоҳон 13:5 Ва фалиштиён барои ҷанг кардан бо Исроил, сӣ ҳазор ароба ва шаш ҳазор савора ва қавм мисли реги дар соҳили баҳр аст, ҷамъ омаданд; ва онҳо омада, дар Михмаш, ба тарафи шарқ ӯрду заданд. аз Бетавен.

Фалиштиён шумораи зиёди аробаҳо, саворон ва мардумро ҷамъ карданд, то ки бо Исроил ҷанг кунанд, ва дар Михмаш дар шарқи Байт-Ҳавин ӯрду заданд.

1. Қувваи кӯшишҳои дастаҷамъона: Чӣ тавр мо якҷоя қавӣ ҳастем

2. Ғалаба кардани тарс дар баробари номаълум: Ҷасорати вафодор дар миёни душвориҳо

1. Эфсӯсиён 6:10-12 Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем.

2. Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд, ҳарчанд обҳои он ғуррон ва кафк бардоранд ва кӯҳҳо аз ҷунбишҳои худ.

1 Подшоҳон 13:6 Вақте ки исроилиён диданд, ки дар тангӣ қарор доранд, (зеро мардум дар изтироб афтодаанд), он гоҳ қавм дар ғорҳо, дар теппаҳо ва дар сангҳо ва дар баландиҳо ва дар кӯҳҳо пинҳон шуданд. чоҳҳо.

Мардони Исроил дар вазъияти душвор қарор доштанд ва барои муҳофизати худ дар ҷойҳои гуногун пинҳон шуданд.

1. Қуввати имон дар замонҳои душвор

2. Рӯй овардан ба Худо дар лаҳзаҳои тангӣ

1. Забур 27:5 - Зеро ки дар вақти мусибат Ӯ маро дар айвони Худ пинҳон хоҳад кард; дар макони ниҳони хаймаи Худ маро пинҳон хоҳад кард; Ӯ маро бар санг баланд хоҳад кард.

2. Ибриён 11:23 - Бо имон Мусо, ҳангоме ки таваллуд шуд, волидонаш ӯро се моҳ пинҳон карданд, зеро диданд, ки ӯ кӯдаки зебост; ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд.

1 Подшоҳон 13:7 Ва баъзе аз ибриён аз Урдун ба замини Ҷод ва Ҷилъод рафтанд. Шоул бошад, вай ҳанӯз дар Ҷилҷол буд, ва тамоми мардум ларзон аз ақиби ӯ мерафтанд.

Шоул ва ибриён ба Ҷод ва Ҷилъод рафтанд, ва Шоул дар Ҷилҷол монд, ва мардум тарс аз ақиби ӯ рафтанд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо, на ба худамон.

2. Қувваи тарс ва чӣ гуна он метавонад тасмимҳои моро ба вуҷуд оварад.

1. Ишаъё 55:8 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

2. Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

1 Подшоҳон 13:8 Ва ӯ, мувофиқи вақти муқарраркардаи Самуил ҳафт рӯз истод, аммо Самуил ба Ҷилҷол наомад; ва мардум аз ӯ пароканда шуданд.

Самуил барои пешвози мардуми Ҷилҷол вақт муқаррар карда буд, вале ӯ ҳозир нашуд ва мардум пароканда шуданд.

1. Қудрати ӯҳдадорӣ дар баробари номуайянӣ

2. Муҳимияти пайравӣ кардан

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардаӣ, адо кун. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидед, ки аз замонҳои қадим гуфта шудааст: "Худат қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд иҷро намо: Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ кас қасам нахӯр. ; на ба осмон; зеро он тахти Худост, на савганд ба замин. зеро ки он зери пои Ӯст: на ба Ерусалим; зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Ба сари худ қасам нахӯр, зеро ки наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Аммо бигзор муошырати шумо оре, оре; Не, не, зеро он чи бештар аз ин бошад, аз бадӣ меояд.

1 Подшоҳон 13:9 Ва Шоул гуфт: «Барои ман қурбонии сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ биёред». Ва қурбонии сӯхтаниро оварда.

Шоул барои қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии саломатӣ хоҳиш кард, ва он гоҳ қурбонии сӯхтаниро пешкаш кард.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ барои Худованд бо ихлос ва ихлос.

2. Аҳамияти ибодати Худо ба воситаи қурбониҳо.

1. Ибриён 13:15-16 - "Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабоне, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Аз кори нек ва бо он чизе ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ки ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

2. Ибодат 1:1-17 - «Худованд Мусоро хонда, аз хаймаи ҷомеъ ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Вақте ки касе аз шумо барои Худованд ҳадия меорад, қурбонии чорвои худро аз пода ё рама биёред».

1 Подшоҳон 13:10 Ва чунин воқеъ шуд, ки ҳангоме ки қурбонии сӯхтаниро ба охир расонд, инак, Самуил омад; ва Шоул ба истиқболи ӯ баромад, то ки ба ӯ салом расонад.

Шоул ба Худо қурбонии сӯхтанӣ пешкаш мекунад ва Самуил ба пешвози ӯ меояд.

1. Муҳимияти қурбонӣ барои Худо.

2. Неъмати доштани мураббии худотарс.

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, як кас каси дигареро тез мекунад.

1 Подшоҳон 13:11 Ва Самуил гуфт: «Ту чӣ кор кардай? Ва Шоул гуфт: «Зеро дидам, ки қавм аз ман пароканда шуданд, ва ту дар рӯзҳои муқарраршуда наомадӣ, ва фалиштиён дар Михмаш ҷамъ омаданд;

Шоул ба Худо итоат накарда, ба ҷои Самуил қурбонӣ овард, вақте ки ӯ сари вақт нарасид.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 28:15 - Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид.

2. Румиён 6:16 - Шумо намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони вай ҳастед, ба ҳар кӣ итоат мекунед; хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоаткорӣ барои адолат?

1 Подшоҳон 13:12 Бинобар ин гуфтам: "Филиштиён акнун ба Ҷилҷол бар ман хоҳанд омад, ва ман ба Худованд илтиҷо накардаам; бинобар ин ман худро маҷбур карда, қурбонии сӯхтанӣ овардам".

Шоул хатогии худро дар ҷустуҷӯ накардани роҳнамоии Худованд фаҳмид ва қурбонии сӯхтанӣ тақдим карданро бар ӯҳда гирифт.

1. Қувваи тавба - Дарки зарурати мо ба ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо ва хатогиҳои худ, вақте ки мо намекунем.

2. Қувваи ҳавасмандии худ - Андешидани чораҳо барои ислоҳи хатогиҳои худ сарфи назар аз эҳсоси номуайянӣ.

1. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шарири худ рӯй гардонанд; он гоҳ Ман аз осмон шунида, гуноҳи онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо хоҳам дод.

2. Яъқуб 4:7-10 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ. Дарднок бош ва гиря кун: хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба гарон мубаддал гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

1 Подшоҳон 13:13 Ва Самуил ба Шоул гуфт: «Ту аблаҳӣ кардӣ: фармони Худованд Худои худро, ки ба ту амр фармуда, риоя накардӣ, зеро ки алҳол Худованд подшоҳии туро бар Исроил то абад устувор мекард».

Самуил Шоулро барои риоя накардани аҳкоми Худованд сарзаниш кард ва ба ӯ гуфт, ки аз ин сабаб Худованд подшоҳии Шоулро абадӣ барқарор намекунад.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои итоат накардан ба каломи Худо

1. Такрори Шариат 28:1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2. Яъқуб 1:22-25 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун. Касе, ки суханро мешунавад, вале он чи гуфта мешавад, амал намекунад, монанди касест, ки дар оина ба чеҳрааш менигарад ва пас аз нигоҳ кардан ба худ меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад.

1 Подшоҳон 13:14 Аммо акнун салтанати ту боқӣ нахоҳад монд: Худованд ба ӯ одамеро, ки мувофиқи дили худаш меҷуст, ва Худованд ба вай амр кардааст, ки сардор бар қавми худ бошад, зеро ки он чиро, ки Худованд ба ту фармуда буд, риоя накардӣ.

Малакути Шоул ба охир мерасад, зеро ӯ ба аҳкоми Худованд итоат накард, ва Худованд одами дигареро интихоб кардааст, ки халқи Худро роҳбарӣ кунад.

1. Роҳи Худованд: Итоати фармудаҳои Худо

2. Нофармонӣ ва нақшаи Худо

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

1 Подшоҳон 13:15 Ва Самуил бархоста, ӯро аз Ҷилҷол ба Ҷибъаи Биньёмин бурд. Ва Шоул қавмеро, ки бо ӯ ҳузур доштанд, тақрибан шашсад нафарро шумурд.

Самуил ва Шоул аз Ҷилҷол ба Ҷибъаи Биньёмин сафар карданд ва Шоул 600 нафарро ҳисоб кард, ки бо ӯ ҳузур доштанд.

1. Вафодории Худо дар сафар аз Ҷилҷол ба Ҷибъо дида мешавад.

2. Итоати Шоул дар шумориши 600 нафар аён аст.

1. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2. Еҳушаъ 6:2-5 - Он гоҳ Худованд ба Еҳушаъ гуфт: «Инак, ман Ериҳӯро бо подшоҳи он ва мардони далерон ба дасти ту супурдам. Ту гирди шаҳр хоҳӣ гард, Ҳама мардони ҷангӣ як бор гирди шаҳр гарданд. Шаш рӯз ҳамин тавр кунед. Ҳафт коҳин бояд дар пеши сандуқ ҳафт карнайи шохи қӯчқорро бардоранд. Дар рӯзи ҳафтум шумо дар атрофи шаҳр ҳафт бор гардиш кунед, ва коҳинон карнай навохт. Ва ҳангоме ки онҳо бо шохи қӯчқор садои тӯлонӣ мекунанд, вакте ки садои карнайро мешунавӣ, тамоми мардум бо овози

баланд фарьёд хоҳанд зад, ва девори шаҳр ҳамвор хоҳад афтод, ва мардум боло хоҳанд рафт, ҳама дар пеши ӯ.

1 Подшоҳон 13:16 Ва Шоул ва писараш Йӯнотон ва қавме ки бо онҳо буданд, дар Ҷибъаи Биньёмин сукунат доштанд, вале фалиштиён дар Михмаш ӯрду заданд.

Шоул ва писараш Йӯнотон бо қавми худ дар Ҷибъаи Биньёмин монданд, дар ҳоле ки фалиштиён дар Михмаш ӯрду заданд.

1. Нагузоред, ки тарс шуморо аз мубориза дар муборизаи неки имон боздорад.

2. Худо дар ранҷ роҳи гурезро фароҳам мекунад.

1. Юҳанно 16:33 - Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар дунё шумо мусибат хоҳед дошт. Аммо дил гиред; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

1 Подшоҳон 13:17 Ва ғоратгарон аз ӯрдугоҳи фалиштиён се гурӯҳ баромаданд: як гурӯҳ ба роҳе ки сӯи Офро мебарад, сӯи замини Шуал равона шуд.

Фалиштиён се гурӯҳи размандагонро барои ҳамла ба банӣ-Исроил фиристоданд, ки як гурӯҳ ба сӯи Офро ва замини Шуал равона шуд.

1. Ҳифзи Худованд дар вақти душворӣ

2. Муҳимияти таваккал ба Худо дар вақти озмоиш

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

1 Подшоҳон 13:18 Ва гурӯҳи дигар роҳи Байт-Ҳӯрӯнро гардонд, ва гурӯҳи дигар ба роҳи сарҳад, ки ба водии Сабоим сӯи биёбон нигаронида шудааст, равона шуд.

Банӣ-Исроил қувваҳои худро тақсим карда, баъзеҳо ба Байт-Ҳӯрӯн ва дигарон ба сарҳади водии Забоим рафтанд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ба чизҳои бузург ноил шавад

2. Бартараф кардани душвориҳо: Қувваи устуворӣ дар замонҳои душвор

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Румиён 8:31-37 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, пас чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад? Кӣ бар зидди баргузидаҳои Худо айбдор мешавад? Худост сафедкунанда. Кӣ бояд маҳкум кунад? Исои Масеҳ ҳамон касест, ки бештар аз он мурдааст, эҳьё шудааст, ки дар ямини Худост ва дар ҳақиқат барои мо шафоат мекунад.

1 Подшоҳон 13:19 Дар тамоми замини Исроил оҳангаре ёфт нашуд, зеро ки филиштиён мегуфтанд: «Мабодо ибриён ба онҳо шамшер ё найза насозанд».

Филиштиён исроилиёнро аз сохтани шамшер ё найза бозмедоштанд, ки дар тамоми замини Исроил ягон оҳангар пайдо шавад.

1. Қувваи тарс: Чӣ тавр филиштиён тарсро истифода бурда, исроилиёнро идора мекарданд

2. Қувваи ягонагӣ: чӣ гуна исроилиён тарси золимонаи филиштиёнро мағлуб карданд

1. Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, дар он паноҳ мебарам.

1 Подшоҳон 13:20 Аммо тамоми банӣ-Исроил назди филиштиён фуромаданд, то ки ҳар яке ҳиссаи худ, коса ва табар ва чӯби худро тез кунанд.

Исроилиён ба назди филиштиён рафтанд, то олоти кишоварзии худро тезонанд.

1. Арзиши омодагӣ: омода будан ба он чизе, ки дар зиндагӣ дар пеш аст.

2. Қудрати ҷомеа: ҷамъ омадан дар вақти зарурӣ.

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

2. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар як пайванди такякунанда пайваст ва бо ҳам нигоҳ дошта мешавад, дар муҳаббат инкишоф меёбад ва худро мустаҳкам мекунад, зеро ҳар як узв кори худро мекунад.

1 Подшоҳон 13:21 Аммо онҳо барои тахтаҳо ва сутунҳо, ва чангакҳо, ва табарҳо ва барои тез кардани табарҳо файле доштанд.

Исроилиён чораҳо андешиданд, ки асбобҳои худро тез ва барои истифода омода нигоҳ доранд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки омода бошем ва барои хидмат ба Ӯ омода бошем.

2: Мо бояд чораҳо андешем, то имонамон қавӣ бошад, то ба Худо содиқона хизмат кунем.

1: Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

2: Эфсӯсиён 6:10-18 Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем. Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед. Пас, биистед, ки камарбанди ростиро маҳкам баста, синаи адолатро дар бар кунед, ва ҳамчун кафш барои пойҳои худ ва тайёрии башорати сулҳро дар бар кунед. Дар ҳама ҳолат сипари имонро бигир, ки бо он шумо метавонед ҳама тирҳои оташи иблисро хомӯш кунед; ва кулоҳи наҷот ва шамшери Рӯҳро, ки каломи Худост, бигиред.

1 Подшоҳон 13:22 Ва дар рӯзи ҷанг чунин воқеъ шуд, ки дар дасти касе аз қавме ки бо Шоул ва Йӯнотон буданд, на шамшер ва на найза ёфт шуд; балки бо Шоул ва писараш Йӯнотон дар он ҷо ёфт шуданд .

Лашкари Шоул ва Йӯнотон дар рӯзи ҷанг бе шамшер ва найза надоштанд.

1. Ахамияти тайёрӣ ба чанг.

2. Ҳимояи Худо дар миёни хатар.

1. Эфсӯсиён 6:13-17 Бинобар ин, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро анҷом додед, истода бошед. Пас, бо камарбанди ростӣ ба камар баста, синаи адолат дар ҷояш ва пойҳои худро бо омодагӣ, ки аз Инҷили сулҳ меояд, устувор намо. Илова бар ин, сипари имонро бигир, ки бо он шумо метавонед ҳама тирҳои оташи шайтонро хомӯш кунед. Кулоҳи наҷот ва шамшери Рӯҳро, ки каломи Худост, бигиред.

2. 1 Петрус 5:8-9 Ҳушёр ва бодиққат бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар ҷустуҷӯи касе барои хӯрдан аст. Дар имон устувор истода, ба ӯ муқобилат кунед, зеро медонед, ки оилаи имондорон дар тамоми ҷаҳон ҳамон гуна азобҳоро аз сар мегузаронанд.

1 Подшоҳон 13:23 Ва гарнизони фалиштиён ба гузаргоҳи Михмаш баромаданд.

Гарнизони фалиштиён ба суи агбаи Михмаш равон шуданд.

1. Худо ҳамеша халқи Худро барои мубориза бо набардҳои рӯҳонии онҳо муҷаҳҳаз хоҳад кард.

2. Ҳеҷ гоҳ қудрати як гурӯҳи хурди одамонро, ки барои иҷрои кори Худо қарор доранд, нодида нагиред.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - пӯшидани зиреҳи тамоми Худо барои истодагарӣ ба нақшаҳои иблис.

2. Доварон 7:7 - Худованд лашкари Ҷидъӯнро то 300 нафар кам кард, то ки исроилиён фикр накунанд, ки ғалабаи онҳо аз қуввати худ аст.

1 Подшоҳони 14-ро дар се сархат ба таври зерин ҷамъбаст кардан мумкин аст, ки бо оятҳои ишорашуда:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 14:1-15 ҳамлаи далеронаи Йӯнотон ба фалиштиёнро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Йӯнотон, писари Шоул нақшаи зарба задан ба фалиштиёнро таҳия мекунад. Бо ҳамроҳии зиреҳбардораш, ӯ пинҳонӣ аз урдугоҳи исроилиён берун мешавад ва ба кӯҳи санглох ба сӯи посгоҳи фалиштиён мебарояд. Йӯнотон инро ҳамчун аломати Худо қабул мекунад, вақте ки фалиштиён ӯро даъват мекунанд, то назди онҳо биёяд. Вай ин даъватро чун фурсати галаба маънидод карда, накшаи худро пеш мебарад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 14:16-23 идома дода, он ҳамлаи бомуваффақияти Йӯнотон ва нофаҳмиҳои баъдӣ дар байни фалиштиёнро нақл мекунад. Вақте ки Ҷонатан ва зиреҳбардораш ба посгоҳ наздик мешаванд, онҳо дар ҳамлаи аввал тақрибан бист нафарро мекушанд. Ин амали ногаҳонии таҷовуз дар байни фалиштиён воҳима ба вуҷуд оварда, дар сафҳои онҳо нофаҳмиҳо ба вуҷуд меорад. Дар ҳамин вақт посбонони Шоул пай бурданд, ки дар байни қувваҳои душман бесарусомонӣ ба вуҷуд омадааст.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 14 бо савганди дағалонаи Шоул ва оқибатҳои он барои лашкараш анҷом меёбад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 14:24-46 зикр шудааст, ки Шоул ба лашкарҳояш амр медиҳад, ки то бегоҳ қасам хӯрда, бехабар аз он ки Йӯнотон дар вақти ҷанг асал хӯрда, онро вайрон кардааст. Ин савганд лашкари ӯро ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам аз ҷиҳати маънавӣ заъиф мекунад, зеро онҳо аз ҷанги тамоми рӯз бе ризқу рӯзӣ хаста шудаанд. Вақте ки шом фаро мерасад, аз фармони Шоул, ки пештар ба ҷанг омада буданд, бехабар буданд, онҳо хуни онҳоро дуруст нарезанд, ҳайвонотро мехӯранд, ки қонуни Худоро вайрон мекунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 14 нишон медиҳад:
Ҳамлаи далеронаи Йӯнотон ба фалиштиён;
Ҳамлаи бомуваффақияти Ҷонатан, ки боиси нофаҳмиҳо дар байни душман гардид;
Савганди дағалонаи Шоул ва оқибатҳои он барои лашкари ӯ.

Таваҷҷӯҳ ба:
Ҳамлаи далеронаи Йӯнотон ба фалиштиён;
Ҳамлаи бомуваффақияти Ҷонатан, ки боиси нофаҳмиҳо дар байни душман гардид;
Савганди дағалонаи Шоул ва оқибатҳои он барои лашкари ӯ.

Дар ин боб ба ҳамлаи далеронаи Йӯнотон бар зидди фалиштиён, ҳамлаи бомуваффақияти ӯ, ки боиси нофаҳмиҳо дар байни душман гардид ва қасами дағалонаи Шоул, ки ба артиши худ таъсири манфӣ мерасонад, тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 14, Йӯнотон нақшаи зарба задан ба посгоҳи фалиштиёнро таҳия мекунад. Бо ҳамроҳии зиреҳбардораш ӯ аз даъвати фалиштиён ҳамчун аломати Худо истифода бурда, ба ҳамлаи далеронаи худ идома медиҳад.

Йӯнотон ва зиреҳбардори ӯ дар 1 Подшоҳон 14 идома дода, ҳамлаи худро бомуваффақият анҷом дода, якчанд сарбози фалиштиро куштанд. Ин таҷовузи ғайричашмдошт боиси воҳима ва ошуфтагии нерӯҳои душман мегардад. Дар ҳамин ҳол, посбонони Шоул ин бесарусомониро дар байни фалиштиён мушоҳида мекунанд.

1 Подшоҳон 14 бо он хотима меёбад, ки Шоул қасам хӯрд, ки ба лашкари худ халал мерасонад. Ӯ ба онҳо амр мекунад, ки то шом хӯрок нахӯранд, аммо намедонад, ки Йӯнотон дар вақти ҷанг асал хӯрда, аллакай ин амрро вайрон кардааст. Ин қасами бемаънӣ лашкари Шоулро ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам аз ҷиҳати ахлоқӣ заиф мекунад, зеро онҳо тамоми рӯз бе ғизо меҷангиданд. Вақте ки шом фаро мерасад, онҳо ҳайвонҳоро мехӯранд, хуни онҳоро дуруст нарезанд, қонуни Худоро вайрон мекунанд, зеро онҳо аз ҳукми Шоул бехабар буданд, зеро онҳо дар ҷанг буданд.

1 Подшоҳон 14:1 Рӯзе чунин воқеъ шуд, ки Йӯнотон ибни Шоул ба ҷавони зиреҳпӯши худ гуфт: «Биё, ба посбонии фалиштиён, ки он тарафи дигар аст, биравем». Аммо ба падараш нагуфт.

Йӯнотон, писари Шоул, тасмим гирифт, ки ба падараш хабар надиҳад, ба гарнизони фалиштиён биравад.

1. Барои Худо таваккал кардан: Чӣ тавр Йӯнотон барои ҷалоли Худо далерона зиндагӣ мекард

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр интихоб кардани итоат ба Худо метавонад ба мӯъҷизаҳо оварда расонад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Подшоҳон 14:2 Ва Шоул дар канори Ҷибъо дар зери дарахти аноре ки дар Мигрӯн буд, монд; ва қавме ки бо ӯ буданд, тақрибан шашсад нафар буданд;

Шоул ва 600 нафар дар канори Ҷибъо дар зери дарахти анор дар Мигрон ӯрду заданд.

1. «Рузи Худо: дарахти анор дар Мигрон»

2. "Қудрати 600: Артиши Шоул"

1. Матто 6:33, "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад".

2. 1 Подшоҳон 14:6, "Ва Йӯнотон ба ҷавоне, ки зиреҳпӯши худ дошт, гуфт: "Биё ва ба посбонони ин номахтунон биравем; шояд Худованд барои мо кор кунад, зеро ки ҳеҷ чиз нест. ба Худованд даст кашед, то ки бо бисёр ё кам наҷот диҳад».

1 Подшоҳон 14:3 Ва Аҳиё ибни Аҳитуб, бародари Икобод, ибни Финҳос, ибни Элӣ, коҳини Худованд дар Шилӯ, эфод дар бар. Ва мардум намедонистанд, ки Йӯнотон рафтааст.

Йӯнотон, писари Шоул, бе огоҳии мардум ба ҷанг баромад, ва бо ӯ Аҳьё, коҳини Худованд дар Шилӯ буд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо дар замони ҷанг.

2. Иҷрои иродаи Худо, ҳатто вақте ки он бо коре, ки дигарон мекунанд, баробар нест.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. 1 Юҳанно 4:4 - «Эй фарзандон, шумо аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст».

1 Подшоҳон 14:4 Ва дар байни гузаргоҳҳое, ки Йӯнотон мехост аз он сӯи посбонии фалиштиён биравад, аз як тараф санги тез ва дар тарафи дигар санги тез буд; ва номи яке Бусез буд. , ва номи дигар Сене.

Йӯнотон кӯшиш кард, ки аз гузаргоҳе гузарад, ки дар ду тараф ду сангҳои тез, ки Бозез ва Сене ном доранд, гузарад.

1. Мо бояд дар муқобили монеаҳо имон ва ҷасорат дошта бошем.

2. Мо аз намунаи имони Йӯнотон дар шароити душвор омӯхта метавонем.

1. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

1 Подшоҳон 14:5 Пеши яке аз онҳо дар шимол дар муқобили Михмаш ва дигаре дар ҷануб дар муқобили Ҷибъа ҷойгир буд.

Ду лашкари исроилиён ва фалиштиён дар муқобили ҳамдигар ҷойгир буданд, як лашкар дар шимоли Михмаш ва дигаре дар ҷанубӣ Ҷибъа.

1. Қудрати Худо дар мағлуб кардани тарс - 1 Подшоҳон 17:45-47

2. Аҳамияти дуо дар замонҳои низоъ - Яъқуб 5:16

1. Забур 18:29 - Зеро ки ман метавонам ба воситаи Ту бар зидди лашкар давам; ба Худои худ ман метавонам аз девор ҷаҳида бошам.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

1 Подшоҳон 14:6 Ва Йӯнотон ба ҷавони зиреҳи худ гуфт: «Биё ва назди посбони ин номахтунон биравем; шояд Худованд барои мо коре кунад, зеро ки барои Худованд маҳдудияте нест. ки кам ё бисьёр сарфа кунанд.

Йӯнотон ба ҷавоне пешниҳод кард, ки онҳо ба гарнизони фалиштиён бираванд, то ба умеди он ки Худованд барои онҳо кор хоҳад кард, зеро шумораи одамон Ӯро бозмедорад.

1. Қудрати Худо бо захираҳои мо маҳдуд нест - 1 Подшоҳон 14:6

2. Ба Худованд таваккал кунед, на ба шумора - 1 Подшоҳон 14:6

1. 2 Вақоеънома 20:15 - Аз ин издиҳоми бузург натарсед ва ҳаросон нашавед; зеро ки ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост

2. Ишаъё 40:28-29 - Оё шумо намедонед? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

1 Подшоҳон 14:7 Ва силоҳдораш ба ӯ гуфт: «Ҳар он чи дар дилат ҳаст, ба ҷо овар; инак, ман мувофиқи дилат бо ту ҳастам.

Зирехбардори Йӯнотон ӯро ташвиқ мекунад, ки дилашро пайравӣ кунад ва ба ӯ итминон медиҳад, ки новобаста аз он ки ӯ бо ӯ хоҳад буд.

1. Интихоби далерӣ барои пайравӣ ба дили худ

2. Бароҳатии донистани шумо танҳо нестед

1. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 14:8 Ва Йӯнотон гуфт: «Инак, мо назди ин одамон мегузарем ва худро ба онҳо ошкор хоҳем кард».

Йӯнотон ва зиреҳбардори ӯ нақша доранд, ки худро ба нерӯҳои фалиштиён нишон диҳанд.

1. Таваккали ношинос: Тасаввур кардан дар имон

2. Далерӣ дар муқобили душвориҳо: Намунаи содиқи Йӯнотон

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 56:3 - «Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам».

1 Подшоҳон 14:9 Агар ба мо чунин гӯянд: "То даме ки назди шумо биёем, бимонед"; он гоҳ мо дар ҷои худ истода, ба назди онҳо намеравем.

Дар 1 Подшоҳон 14:9, Шоул ба исроилиён дастур медиҳад, ки пеш аз ҷанг кардан интизор шаванд, ки фалиштиён ба назди онҳо меоянд.

1. Қимати сабр дар ҳолатҳои душвор

2. Пешниҳод кардани мавқеъи дуруст

1. Яъқуб 1:4 - Бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

2. Эфсӯсиён 6:13 - Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавони истоданатонро дошта бошед.

1 Подшоҳон 14:10 Аммо агар чунин гӯянд: "Назди мо биёед"; он гоҳ мо меравем, зеро ки Худованд онҳоро ба дасти мо супурд, ва ин барои мо аломате хоҳад буд.

Артиши Шоул омодаи ҷанг бо филистиён буд ва онҳо аз Худо пурсиданд, ки чӣ кор кунанд. Худо ба онҳо гуфт, ки агар филистиён гӯянд, ки назди онҳо биёянд, онҳо бояд боло раванд, ва ин барои онҳо аломате хоҳад буд, ки Худо онҳоро ба дасти онҳо таслим кардааст.

1. Худо қувват ва ҷасоратеро, ки ба мо дар вақти душворӣ лозим аст, медиҳад.

2. Ба Парвардигор эътимод дошта бош ва Ӯ туро ба роҳи рост ҳидоят мекунад.

1. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 37:5 Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

1 Подшоҳон 14:11 Ва ҳардуи онҳо худро ба посбонии филистиён диданд, ва филистиён гуфтанд: «Инак, ибриён аз сӯрохиҳое, ки пинҳон шуда буданд, берун меоянд».

Ду ибриён худро ба гарнизони филистиён нишон доданд, ва филистиён фаҳмиданд, ки онҳо дар сӯрохиҳо пинҳон шудаанд.

1. Дар замони тарс ва номуайянӣ Худо ба мо қувват ва ҷасорат медиҳад.

2. Мо бояд ба Худо имон дошта бошем ва ба нақшаи илоҳии Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо онро намефаҳмем.

1. Ишаъё 41:10, Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 56:3, Вақте ки ман метарсам, ба Ту таваккал мекунам.

1 Подшоҳон 14:12 Ва одамони гарнизон ба Йӯнотон ва аслиҳабардораш ҷавоб дода, гуфтанд: «Назди мо биёед, ва мо ба шумо чизе нишон медиҳем». Ва Йӯнотон ба силоҳбардори худ гуфт: «Аз ақиби ман биё, зеро ки Худованд онҳоро ба дасти Исроил супурд».

Мардони гарнизон ба Йӯнотон ва аслиҳабардори ӯ муҷозот карданд ва Йӯнотон бо итминон изҳор дошт, ки Худованд онҳоро ба дасти Исроил супурд.

1. Садоқат ва қудрати Худо дар наҷот додани халқи худ аз душманон.

2. Муҳимияти таваккал ба Худованд ва тавоноии Ӯ барои пирӯзӣ.

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:31 Пас, ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

1 Подшоҳон 14:13 Ва Йӯнотон бар дастҳо ва пойҳои ӯ баромад, ва аслиҳабардораш аз ақиби ӯ, ва онҳо ба пеши Йӯнотон афтоданд; ва зиреҳбардораш аз паси ӯ кушта шуд.

Йӯнотон ва зиреҳбардораш якҷоя ҷанг карда, душманони худро куштанд.

1. Худо ба касоне, ки ба Ӯ содиқанд, қувват ва ҷасорат медиҳад.

2. Якҷоя кор кардан бо дигарон метавонад ба мо барои ноил шудан ба иродаи Худо кӯмак кунад.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

1 Подшоҳон 14:14 Ва он куштори аввалине ки Йӯнотон ва силоҳбардораш карда буданд, тақрибан бист нафар буд, ки дар дохили он ним гектар замине буд, ки як юғи барзаговон онро шудгор мекард.

Йӯнотон ва зиреҳбардори ӯ дар майдони ним гектар тақрибан бист нафарро куштанд.

1. Қувваи имон ва амал

2. Ҳимояи Худо дар ҷанг

1. Эфсӯсиён 6:10–18

2. Еҳушаъ 1:9

1 Подшоҳон 14:15 Ва дар лашкар, дар саҳро ва дар миёни тамоми қавм ларза ба амал омад: посбонон ва ғоратгарон, онҳо низ ба ларза афтоданд, ва замин ларзонд, ва ин хеле ларзиш буд.

Дар баробари ларзиш ва ларзиши замин мардуми Исроил аз тарсу ҳарос фаро гирифта шуданд.

1. Худо назорат мекунад: Бо вуҷуди тарси мо ба Худованд таваккал кардан

2. Қуввати имони мо: устувор истодан дар қудрати Худованд

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он ғуррон шаванд. ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

1 Подшоҳон 14:16 Ва посбонони Шоул дар Ҷибъаи Биньёмин нигоҳ карданд; ва инак, мардум гудохта, якдигарро мезананд.

Посбонони Шоул дар Ҷибъаи Биньёмин як манзараи бесарусомониро мушоҳида карданд, вақте ки шумораи зиёди одамон пароканда шуда, бо ҳамдигар мубориза бурданд.

1. Хатари пайравӣ аз пешво бидуни идрок

2. Муҳимияти сабр ва фаҳмиш дар қабули қарор

1. Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

2. Ишаъё 11:3 - Ва лаззати ӯ аз тарси Худованд хоҳад буд. Ба он чи чашмонаш мебинад, доварӣ накунад ва баҳсҳоро аз рӯи гӯшаш ҳал накунад.

1 Подшоҳон 14:17 Он гоҳ Шоул ба қавме ки бо ӯ буданд, гуфт: «Акнун шумора кунед ва бубинед, ки кӣ аз мо рафтааст». Ва ҳангоме ки онҳо ҳисоб карданд, инак, Йӯнотон ва силоҳбардораш дар он ҷо набуданд.

Шоул ба халқи худ фармон медиҳад, ки ҳисоб кунанд ва фаҳмид, ки Йӯнотон ва зиреҳбардори ӯ ҳозир нестанд.

1. Дар шароити номуайянӣ ба Худо таваккал кардан: Чӣ тавр Йӯнотон ва зиреҳбардори ӯ иродаи Худоро далерона иҷро карданд

2. Ташаббус дар имон: дарсҳо аз роҳбарии содиқи Ҷонатан

1. 2 Вақоеънома 20:12 - "Зеро ки мо бар зидди ин гурӯҳи бузурге, ки бар зидди мо меоянд, ҳеҷ қудрате надорем; ва намедонем, ки чӣ кор кунем; балки чашмони мо бар Ту аст".

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 14:18 Ва Шоул ба Аҳиё гуфт: «Санди Худоро ба ин ҷо биёр». Зеро ки сандуқи Худо дар он вақт бо банӣ-Исроил буд.

Шоул аз Аҳё хоҳиш кард, ки сандуқи Худоро, ки он вақт бо исроилиён буд, биёрад.

1. Аҳамияти сандуқи Худо: Чӣ тавр мо аз хоҳиши Шоул омӯхта метавонем

2. Фаҳмидани итоаткорӣ: Дархости Шоул дар бораи сандуқи Худо

1. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд.

2. Хуруҷ 25:10-22 - Онҳо аз чӯби акация як сандуқ хоҳанд сохт. Дарозии он дувуним зироъ, бараш якуним зироъ ва баландии он якуним зироъ хоҳад буд.

1 Подшоҳон 14:19 Ва ҳангоме ки Шоул бо коҳин сухан мегуфт, ғавғое ки дар лашкари фалиштиён буд, идома ёфта, зиёд шуд; ва Шоул ба коҳин гуфт: «Дасти худро бигир».

Шоул бо коҳин сухан мегуфт, ки садои лашкари фалиштиён баланд шуд, аз ин рӯ Шоул ба коҳин гуфт, ки гапашро бас кунад.

1. Муҳимияти ҳушёр будан ва огоҳ будан аз атрофамон.

2. Эътироф кардани қудрати Худо дар сахттарин шароит.

1. Забур 46:10 "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Матто 10:28 "Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале ҷони худро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз он ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад, битарсед."

1 Подшоҳон 14:20 Ва Шоул ва тамоми қавме ки бо ӯ буданд, ҷамъ омаданд, ва ба ҷанг омаданд;

Шоул ва қавми ӯ барои ҷанг ҷамъ омаданд, вале онҳо бо якдигар ҷанг карданд, ки боиси изтироби бузурге гардид.

1. Бузургтарин нороҳатӣ аз дохили худи мост

2. Аз фирефтани ғурур ва худшиносӣ ҳазар кунед

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

1 Подшоҳон 14:21 Ва ибриёне ки пеш аз он вақт бо фалиштиён буданд, ки аз гирду атроф бо онҳо ба ӯрдугоҳ мерафтанд, онҳо низ бо исроилиёни Шоул ва Йӯнотон буданд.

Ибриён, ки қаблан бо фалиштиён иттифоқ меёфтанд, тарафҳоро иваз карда, ба исроилиён Шоул ва Йӯнотон ҳамроҳ шуданд.

1. Нерӯи дӯстӣ: Чӣ гуна дӯстӣ метавонад ба ваҳдат расонад

2. Қувват тавассути ваҳдат: Манфиатҳои кор бо ҳам

1. Масалҳо 27:17 "Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад".

2. Филиппиён 2:2-4 Шодии маро пурра гардонед, ки як ақида бошед, як муҳаббат дошта бошед, якдилӣ ва якдил бошед. Ҳеҷ коре аз шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

1 Подшоҳон 14:22 Ҳамчунин ҳамаи исроилиён, ки дар кӯҳи Эфроим пинҳон шуда буданд, чун шуниданд, ки филиштиён гурехтаанд, онҳо низ дар ҷанг аз ақиби онҳо рафтанд.

Мардони Исроил, ки дар кӯҳи Эфроим пинҳон шуда буданд, пас аз шунидани ақибнишинии онҳо ба муқобили филиштиён ҳамроҳ шуданд.

1. Қувваи Ҷамъият: Чӣ тавр Худо метавонад моро барои ноил шудан ба корҳои бузург муттаҳид созад

2. Ғалаба кардани тарс: Қувваи Худо барои мағлуб кардани номаълум

1. Эфсӯсиён 4:3-6 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 14:23 Ва Худованд дар он рӯз Исроилро наҷот дод, ва ҷанг то Байт-Ҳавин гузашт.

Дар он рӯз Худованд исроилиёнро аз душманонашон наҷот дод ва ҷанг ба Байт-Ҳавин гузашт.

1. Худованд нигахдор ва раҳокунандаи мост.

2. Худованд дар набардҳои мо бо мост.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, устувор бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. Барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро мебинед, дигар ҳеҷ гоҳ нахоҳед дид. Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

1 Подшоҳон 14:24 Ва мардуми Исроил он рӯз ба изтироб афтоданд, зеро Шоул қавмро насиҳат дода, гуфта буд: «Лаъун ба касе, ки то шом хӯрок мехӯрад, то ки ман аз душманонам қасос бигирам». Аз ин рӯ, касе аз мардум чизе нахӯрд.

Рӯзи муайян Шоул фармон дод, ки ҳеҷ яке аз банӣ-Исроил то шом хӯрок нахӯрад, то аз душманонаш қасос гирад.

1. Қувваи Каломи мо: Чӣ тавр Каломи мо метавонад ба дигарон таъсир расонад

2. Дил барои адолат: дунболи адолат ва адолат дар ҳаёти мо

1. Матто 12: 36-37: «Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кас бояд дар рӯзи доварӣ барои ҳар як сухани хушку холӣ, ки гуфта буд, ҷавоб хоҳад дод. маҳкум карданд.

2. Яъқуб 3:5-6: Ба ҳамин монанд, забон як қисми хурди бадан аст, аммо он фахр мекунад. Тасаввур кунед, ки чӣ гуна ҷангали бузург аз шарораи хурд

оташ мегирад. Забон низ оташ аст, дар байни узвҳои бадан ҷаҳони бадӣ аст. Он тамоми баданро фосид мекунад, тамоми роҳи ҳаёти инсонро оташ мезанад ва худи дӯзах оташ мезанад.

1 Подшоҳон 14:25 Ва тамоми аҳли замин ба дарахте расиданд; ва дар замин асал буд.

Тамоми мардуми сарзамин ба як ҳезум омаданд ва дар замин асал ёфтанд.

1. Худованд таъмин мекунад: Чӣ гуна Худо вафодориро подош медиҳад.

2. Фаровонӣ дар ҷойҳои ғайричашмдошт: дарёфти баракатҳои Худо дар ҳолатҳои ғайриоддӣ.

1. Такрори Шариат 8:7-10 - садоқатмандии Худо дар таъмини халқи худ.

2. Матто 6:25-34 - Ба Худо таваккал кардан барои эҳтиёҷоти ҳаррӯза ҳатто дар шароити душвор.

1 Подшоҳон 14:26 Ва ҳангоме ки мардум ба ҳезум даромаданд, инак, асал афтод; лекин ҳеҷ кас даст ба даҳони ӯ нагузошт, зеро ки мардум аз савганд метарсиданд.

Халқи Исроил аз хӯрдани асали аз ҳезум ёфтаашон даст кашиданд, зеро қасам хӯрда буданд, ки ин корро накунанд.

1. Қувваи савганд - Чӣ тавр суханони мо қудрати ташаккули ҳаёти моро доранд.

2. Қувваи ӯҳдадориҳо - Чӣ гуна садоқати мо ба эътиқоди мо метавонад ба мо ва атрофиёнамон таъсир расонад.

1. Матто 5:33-37 - Таълимоти Исо дар бораи қудрати суханони мо.

2. Яъқуб 5:12 - Муҳимияти иҷрои қасамҳои мо.

1 Подшоҳон 14:27 Аммо Йӯнотон нашунид, ки падараш мардумро қасам ёд кунад; бинобар ин ӯ нӯги асои дар дасташ буд, дароз карда, дар шонаи асал тар карда, дасташро ба даҳони ӯ гузошт; ва чашмонаш мунаввар шуданд.

Йӯнотон, писари Шоул, ба қасами падараш итоат накарда, нӯги асои худро ба шонаи асал тар карда, аз он мехӯрд.

1. Итоат роҳи маърифат аст.

2. Имони моро аз ваъдаҳои ширини Худо ғизо додан ва мустаҳкам кардан мумкин аст.

1. Забур 19:11 - Ҳаёти рӯҳи ман дар онҳост; ту маро саломат баргардон ва зинда бимон.

2. Ишаъё 28:23-29 - Овози маро гӯш кунед ва бишнавед; Диққат диҳед ва суханони маро бишнавед. Вакте ки дехкон барои кишт шудгор мекунад, оё вай пайваста шудгор мекунад? Магар вай минбаъд хам пора-пора карда, хокро хирман мекунад? Вакте ки заминро хамвор кард, зира намекорад ва

зира намепошад? Оё дар ҷои худ гандум, дар қитъааш ҷав ва дар киштзораш имло намекорад?

1 Подшоҳон 14:28 Яке аз мардум ҷавоб дода, гуфт: «Падарат мардумро сахт қасам хӯрда, гуфта буд: «Лаънат ба касе, ки имрӯз хӯрок мехӯрад». Ва мардум бемадор шуданд.

Халқи Исроил бемадор ва гурусна буданд, аммо Шоул ба онҳо дар вақти ҷанг чизе хӯрданро манъ карда буд.

1. Худованд дар муҳтоҷӣ қувват ва рӯзӣ медиҳад.

2. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад, на лаънат.

1. Хуруҷ 16:15 - Ва чун банӣ-Исроил инро диданд, ба якдигар гуфтанд: "Ин манна аст, зеро намедонанд, ки ин чӣ буд". Ва Мусо ба онҳо гуфт: «Ин аст ноне, ки Худованд ба шумо барои хӯрдан додааст».

2. Забур 34:8 - Эй бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст: хушо касе ки ба Ӯ таваккал мекунад.

1 Подшоҳон 14:29 Ва Йӯнотон гуфт: «Падарам заминро ба изтироб овардааст; бубинед, ки чашмонам чӣ гуна равшан шуд, зеро ки каме аз ин асал чашидам».

Йӯнотон мефаҳмад, ки падараш Шоул заминро ба изтироб овардааст ва чашмонаш пас аз чашидан каме асал равшан шудаанд.

1. Қудрати дидани чизҳо

2. Таъсири тағйироти хурд

1. Масалҳо 15:13-14 - Дили шодӣ чеҳраи шодмон мекунад, аммо вақте ки дил ғамгин аст, рӯҳ мешиканад. Ақли хирад дар ҷустуҷӯи дониш аст, вале даҳони аблаҳон аз аблаҳӣ ғизо мегирад.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 14:30 Чӣ қадар зиёдтар, агар мардум то имрӯз аз ғанимати душманони худ, ки ёфта буданд, озодона мехӯрданд? зеро магар алҳол дар миёни фалиштиён куштори аз ин ҳам зиёдтар набуд?

Ба ғалабаи Йӯнотон бар фалиштиён аз гуруснагии мардум монеъ шуда, ба ғанимати душманони худ зиёфат медоданд, ки боиси марги бештаре мешуд.

1. Қудрати гуруснагӣ: чӣ метавонист бошад.

2. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои эҷоди тафовут.

1. Масалҳо 13:4 - "Ҷони танбал мехоҳад ва чизе ба даст намеорад, дар сурате ки ҷони меҳнатдӯст ба қадри кофӣ сер мешавад".

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва Дигаре нест, ки ӯро боло барад!Боз агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо гарм мешавад?Ва агар касе бар касе, ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад. "

1 Подшоҳон 14:31 Ва онҳо дар он рӯз аз Михмос то Айёлӯн фалиштиёнро торумор карданд, ва мардум хеле бемадор шуданд.

Исроилиён фалиштиёнро аз Михмаш то Айҷалон мағлуб карданд, аммо ғалаба хеле хаста буд.

1. "Арзиши ғалаба: воқеияти хастагӣ"

2. «Қуввати Худо дар заъфи мо»

1. 2 Қӯринтиён 12:9 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 14:32 Ва қавм бар ғанимат парвоз карданд, ва гӯсфандон ва говҳо ва гӯсолаҳоро гирифта, бар замин куштанд, ва мардум онҳоро бо хун хӯрданд.

Банӣ-Исроил пас аз мағлуб кардани душманон гӯсфанд, гов ва гӯсолаҳоро гирифта, онҳоро кушта, бо хун мехӯрданд.

1. Зиндагӣ дар фаровонии Худо: Омӯзиши гирифтан ва шукргузорӣ кардан

2. Қурбонӣ: Чӣ тавр он моро муттаҳид мекунад

1. Такрори Шариат 12: 20-24 - Хӯрдани гӯшти ҳайвон бо хуни он

2. Ибодат 17:10-14 - Хӯрдани гӯшти ҳайвон бо хуни дар он ҳанӯз

1 Подшоҳон 14:33 Ва онҳо ба Шоул хабар дода, гуфтанд: «Инак, мардум пеши Худованд гуноҳ мекунанд, ки бо хун мехӯранд». Ва гуфт: «Шумо таҷовуз кардед; имрӯз санги бузургеро барои ман ғелонда диҳед».

Ба Шоул хабар расид, ки мардум бо хун хӯрда гуноҳ мекунанд ва ба онҳо фармуд, ки санги бузургеро ҳамчун ҷазо ғелонда диҳанд.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани оқибатҳои гуноҳ

2. Қурбонии итоаткорӣ: интихоби фармонҳои Худо

1. Забур 119:11 - Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардаам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 14:34 Ва Шоул гуфт: «Дар миёни мардум пароканда шавед ва ба онҳо бигӯед: «Ҳар кас гови худ ва ҳар як гӯсфанди худро ба ман биёред, ва онҳоро дар ин ҷо бикушед ва бихӯред; ва дар пеши Худованд гуноҳ накунед, ки бо хун хӯред. Ва тамоми мардум он шаб гови худро бо худ оварда, дар он ҷо куштанд.

Шоул ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки чорвои онҳоро барои забҳ ва хӯрдани онҳо биёранд ва огоҳӣ дод, ки агар онҳо гӯштро бо хун бихӯранд, пеши Худованд гуноҳ ҳисобида мешавад. Хама он шаб чорвои худро оварда куштанд.

1: Амалҳои мо оқибат дорад ва мо бояд ғамхорӣ кунем, ки қонунҳои Худовандро риоя кунем. Мо бояд барои амалҳои худ масъулиятро ба дӯш гирем ва дар баробари Худованд гуноҳ накунем.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба фармонҳои Худованд итоат кунем, ҳатто вақте ки душвор аст. Мо бояд амал кунем, то боварӣ ҳосил кунем, ки мо бар зидди Худованд гуноҳ накунем ва барои амалҳои худ масъулиятро ба дӯш гирем.

1: Такрори Шариат 12:23-25 - Фақат итминон ҳосил кунед, ки хунро нахӯред, зеро хун ҳаёт аст; ва ту ҳаётро бо ҷисм нахӯр. Онро нахӯр; онро мисли об бар замин рехт. Онро нахӯр; То он даме ки он чи дар назари Худованд дуруст аст, ба ту ва баъд аз ту ба фарзандонат нек ояд.

2: Ибодат 17:10-12 - Ва ҳар касе ки аз хонадони Исроил, ё аз ғарибе, ки дар миёни шумо сукунат дорад, ҳар гуна хун мехӯрад; Ман ҳатто рӯямро бар зидди он ҷоне ки хун мехӯрад, хоҳам гузошт, ва ӯро аз миёни қавмаш маҳв хоҳам кард. Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва Ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хун аст, ки ҷонро кафорат мекунад. Бинобар ин ба банӣ-Исроил гуфтам: «Ҳеҷ кас аз шумо хун нахӯрад, ва ҳеҷ каси бегонае ки дар миёни шумо муқим бошад, хун нахӯрад».

1 Подшоҳон 14:35 Ва Шоул қурбонгоҳе барои Худованд бино кард; ҳамон қурбонгоҳе буд, ки ӯ барои Худованд бино кард.

Шоул қурбонгоҳе барои Худованд сохт, ки ин қурбонгоҳи аввалини ӯ ба Худованд бахшида шуда буд.

1. Худо ҳамеша сазовори парастиш аст, ҳатто вақте ки вақтҳо сахт аст.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки ба Худо ҷалолеро, ки сазовори он аст, бидиҳем.

1. Забур 150:6 - Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано кунед.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

1 Подшоҳон 14:36 Ва Шоул гуфт: «Биёед шабона аз ақиби фалиштиён биравем, ва онҳоро то равшан шудани субҳ ғорат кунем, ва касе аз онҳо намонем». Ва гуфтанд: «Ҳар чи ба назарат писанд ояд, бикун». Он гоҳ коҳин гуфт: «Биёед, ба ин ҷо ба Худо наздик шавем».

Шоул ва одамонаш пешниҳод мекунанд, ки шабона ба фалиштиён ҳамла карда, то субҳ онҳоро ғорат кунанд. Мардум бо пешниҳоди Шоул розӣ шуданд ва коҳин ба онҳо пешниҳод мекунад, ки барои роҳнамоӣ ба Худо наздик шаванд.

1. "Худо роҳнамои мост: Ҷустуҷӯи иродаи Худо дар ҳолатҳои душвор"

2. «Қудрати тоъат: пайравӣ аз фармони Худо, ҳатто вақте ки душвор аст»

1. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

2. 1 Юҳанно 5:14 - Ва ин боварӣест, ки мо ба Ӯ дорем, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад.

1 Подшоҳон 14:37 Ва Шоул аз Худо пурсид: «Оё аз ақиби фалиштиён биравам? Оё онҳоро ба дасти Исроил месупорӣ? Аммо он рӯз ба вай ҷавоб надод.

Гузариш Шоул аз Худо пурсид, ки оё ӯ бояд фалиштиёнро таъқиб кунад, аммо Худо он рӯз ба ӯ ҷавоб надод.

1. Муҳимияти эътимод ба вақт ва роҳнамоии Худо.

2. Мунтазири посухи дуруст аз Худо.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 16:9 "Одамон дар дили худ роҳи худро тарҳрезӣ мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

1 Подшоҳон 14:38 Ва Шоул гуфт: «Эй тамоми сардорони қавм, ба ин ҷо наздик шавед; ва бидонед ва бубинед, ки ин гуноҳ имрӯз дар куҷост».

Шоул пешвоёни қавмро назди худ даъват кард, то гуноҳи он рӯз содиршударо тафтиш кунанд.

1. Қудрати масъулият: Чӣ тавр мо аз намунаи Шоул омӯхта метавонем

2. Худо довари ниҳоист: Фаҳмидани аҳамияти фарқи дурусту ботил

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Матто 18:15-17 Илова бар ин, агар бародарат бар зидди ту ҷиноят содир кунад, рафта, айби ӯро дар байни худ ва танҳо ба ӯ бигӯй: агар сухани туро бишнавад, бародари худро ба даст овардай. Аммо агар ба ту гӯш надиҳад, як ё ду нафари дигарро бо худ бибар, то ки ҳар сухан аз забони ду ё се шоҳид собит шавад. Ва агар вай ба шунидани онҳо беэътиноӣ кунад, ба калисо бигӯ;

1 Подшоҳон 14:39 Зеро, ба ҳаёти Худованд, ки Исроилро наҷот медиҳад, агарчи дар писари ман Йӯнотон бошад, ӯ ҳатман хоҳад мурд. Аммо дар байни тамоми мардум касе набуд, ки ба вай ҷавоб диҳад.

Шоул фармон дод, ки Йӯнотон ҳамчун ҷазо бимирад, аммо ҳеҷ кас ба пеш қадам нагузошт, то бо ӯ розӣ шавад.

1. Худо аз мо интизор аст, ки барои дурустӣ сухан гӯем.

2. Ҷасорат дошта бошед, ки адолатро ҳимоя кунед, ҳатто агар он нописанд бошад.

1. Масалҳо 31:8-9 "Барои онҳое, ки наметавонанд аз номи худ сухан гӯянд, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён сухан гӯед. Сухан гӯед ва одилона ҳукм кунед, ҳуқуқи мискинон ва мискинонро ҳимоя кунед".

2. Юҳанно 15:13 "Муҳаббати бузургтар аз ин ҳеҷ кас надорад: ҷони худро барои дӯстон фидо кунад."

1 Подшоҳон 14:40 Ва ӯ ба тамоми Исроил гуфт: «Шумо як тараф бошед, ва ман ва писарам Йӯнотон дар тарафи дигар хоҳем буд». Ва мардум ба Шоул гуфтанд: «Он чи ба назари ту писанд ояд, бикун».

Шоул аз халқи Исроил хоҳиш кард, ки ба ду тараф ҷудо шаванд ва ӯ ва Йӯнотон дар тарафи дигар меистанд. Мардум ба хоҳиши Шоул розӣ шуданд.

1. Худо ба мо қувват ва озодии қабули қарорҳое медиҳад, ки моро ба Ӯ наздиктар мекунанд.

2. Итоат ба Худо ҳамеша беҳтарин интихоб аст, новобаста аз он ки чӣ қадар душвор ба назар мерасад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардани Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

1 Подшоҳон 14:41 Бинобар ин Шоул ба Худованд Худои Исроил гуфт: «Қуръаи комил бидеҳ». Ва Шоул ва Йӯнотон дастгир шуданд, вале мардум гурехтанд.

Шоул ва Йӯнотон ҳангоми гурехтани мардум дастгир карда мешаванд.

1: Худо соҳибихтиёр аст ва ниятҳои Ӯ ҳеҷ гоҳ халалдор намешаванд.

2: Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем, ҳатто агар он норавшан бошад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 14:42 Ва Шоул гуфт: «Байни ман ва писарам Йӯнотон қуръа кашед». Ва Йӯнотон гирифта шуд.

Шоул ва Йӯнотон тасмим гирифтанд, ки қуръа партофтанд, то муайян кунанд, ки кӣ дар шикастани қасами Шоул гунаҳкор аст ва Йӯнотон интихоб карда мешавад.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва бо роҳҳои пурасрор амал мекунад.

2. Мо бояд омода бошем, ки ба иродаи Худованд итоат кунем, ҳатто вақте ки он ба мо мувофиқат намекунад.

1. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида мегирем" - аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад биёранд. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: «Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем».

2. Масалҳо 16:33 - Қуръа ба зону партофта мешавад, аммо ҳар як қарори он аз ҷониби Худованд аст.

1 Подшоҳон 14:43 Ва Шоул ба Йӯнотон гуфт: «Ба ман бигӯ, ки чӣ кор кардай». Ва Йӯнотон ба ӯ хабар дода, гуфт: «Ман фақат бо нӯги асо, ки дар дастам буд, каме асал чашидам, ва инак, бояд бимирам».

Шоул аз Йӯнотон хоҳиш кард, ки аъмоли худро шарҳ диҳад ва Йӯнотон иқрор шуд, ки бо охири асояш каме асал чашид.

1. Чӣ тавр ростқавлӣ ва фурӯтании Йӯнотон ба эҳтиёҷоти худи мо барои эътироф кардани гуноҳҳоямон ва қабул кардани оқибатҳои он равшанӣ мебахшад.

2. Аҳамияти ҳаќиќат ва поквиљдонї, ҳатто дар баробари натиљаҳои номатлуб.

1. Масалҳо 28:13 Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пӯшонад, муваффақ нахоҳад шуд; лекин ҳар кӣ иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад дошт.

2. 1 Юҳанно 1:9 Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

1 Подшоҳон 14:44 Ва Шоул ҷавоб дод: «Худо чунин ва боз ҳам зиёдтар кунад, зеро ки ту ҳатман мемирӣ, Йӯнотон».

Шоул гуфт, ки Йӯнотон барои аъмоли худ мемирад.

1. Ҳаёти оқибатҳо: Вақте ки мо интихоби нодуруст мекунем, чӣ мешавад?

2. Адолати Худо: Ҷавобгарӣ барои аъмоли худ чӣ маъно дорад?

1. Ғалотиён 6:7-8 "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур кардан мумкин нест. Одам он чи мекорад, дарав мекунад. Ҳар кӣ барои писанд омадани ҷисми худ мекорад, аз ҷисм ҳалокат хоҳад даравид; ҳар кӣ мекорад, то ба Рӯҳ писанд ояд, аз Рӯҳ. ҳаёти ҷовидониро дарав хоҳад кард».

2. Румиён 6:23 "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

1 Подшоҳон 14:45 Ва мардум ба Шоул гуфтанд: «Оё Йӯнотон бимирад, ки ин наҷоти бузургро дар Исроил кӣ кардааст? Худо накунад: ба ҳаёти Худованд, як мӯи сари ӯ ба замин намеафтад; зеро ки вай имрӯз бо Худо кор кардааст. Ва мардум Йӯнотонро наҷот доданд, то ки ӯ намурд.

Халқи Исроил аз Шоул хоҳиш карданд, ки ҷони Йӯнотонро раҳо кунад, зеро ӯ барои онҳо ғалабаи бузург ба даст оварда буд. Худо ҷони Йӯнотонро раҳо кард ва мардум ӯро наҷот доданд.

1. Таъмини мӯъҷизавии Худо: Омӯзиши эътимод ба рӯзии Худо дар замонҳои душвор

2. Вафодории Ҷонатан: Қувваи Имон ва Итоат

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 14:46 Ва Шоул аз ақиби фалиштиён баромад, ва фалиштиён ба ҷои худ рафтанд.

Шоул аз таъқиби фалиштиён даст кашид ва онҳо ба замини худ баргаштанд.

1. Худо метавонад бо роҳҳои ғайричашмдошт ғалаба ва сулҳ биёрад.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва дар хотир дошта бошем, ки Худо қудрати ниҳоӣ дорад.

1. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед."

2. Забур 46:10 - «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Ман дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд».

1 Подшоҳон 14:47 Ва Шоул салтанати Исроилро гирифт, ва бар зидди ҳамаи душманони худ аз ҳар тараф, бар зидди Мӯоб, ва бар зидди банӣ-Аммӯн, ва бар зидди Адӯм, ва бар зидди подшоҳони Зобо ва бар зидди фалиштиён ҷангид. ба ҳар ҷое ки гардад, онҳоро ба хашм меовард.

Шоул подшоҳи Исроил шуд ва бар зидди душманони худ дар ҳама самт ҷангид.

1. Дар лаҳзаҳои душворӣ Худо метавонад қувват ва далерӣ диҳад, то душманонро мағлуб кунад.

2. Мо бояд дар душвориҳо сабр кунем ва ба роҳнамоии Худо таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

1 Подшоҳон 14:48 Ва ӯ лашкар ҷамъ карда, Амолеқиёнро торумор кард, ва Исроилро аз дасти онҳое ки онҳоро ғорат мекарданд, раҳо кард.

Шоул лашкар ҷамъ карда, Амолеқиёнро мағлуб кард ва бо ин роҳ Исроилро аз зулми онҳо озод кард.

1. Наҷот ёфтани мо ба воситаи қуввати Худо

2. Таъмини Худо барои наҷоти мо

1. Забур 18:32-34 Худост, ки маро қувват мебахшад ва роҳи маро комил мекунад. Пойҳои маро мисли пойҳои оҳу мекунад; вай ба ман имкон медиҳад, ки дар баландиҳо истодаам. Ӯ дастҳои маро ба ҷанг меомӯзонад; дастони ман камони биринҷиро хам карда метавонад.

2. Хуруҷ 15:2 Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; вай наҷоти ман шудааст.

1 Подшоҳон 14:49 Писарони Шоул Йӯнотон ва Ишуи ва Малкишуа буданд; ва номҳои ду духтараш инҳо буданд; номи нахустзода Мераб ва номи Микал хурдӣ:

Шоул се писар дошт: Йӯнотон, Ишуи ва Малкишуа ва ду духтар, Мераб ва Микал.

1. Худо мехоҳад, ки мо бо аъзоёни оила муносибати махсус дошта бошем.

2. Худо метавонад ба воситаи аъзоёни оилаамон ба мо баракатҳои ғайричашмдошт диҳад.

1. Такрори Шариат 6:5-6 Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад.

2. Румиён 12:10 Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Подшоҳон 14:50 Ва номи зани Шоул Аҳинӯам, духтари Аҳимаас буд; ва номи мири лашкараш Абнир ибни Нир амаки Шоул буд.

Ин порча номҳои зани подшоҳ Шоул ва сардори лашкари ӯро ошкор мекунад.

1. Қувваи муносибатҳои хуб: Омӯзиши аҳамияти инкишоф додани муносибатҳои мустаҳкам дар ҳаёти мо.

2. Дил барои хидмат: Баррасии қудрати хидмат ба дигарон аз рӯҳи муҳаббат.

1. Рут 3:1-13 - Уҳдадории Рут ба хушдоманаш Ноомӣ ва қудрати муносибатҳои содиқ.

2. Аъмол 20:35 - Насиҳати Павлус ба Калисо, ки ба якдигар дар муҳаббат хизмат кунанд.

1 Подшоҳон 14:51 Ва Киш падари Шоул буд; ва Нер падари Абнир писари Абиил буд.

Шоул писари Киш буд, ва Абнир ибни Нер ибни Абиил.

1) Аҳамияти оила ва насл.

2) Чӣ гуна Худо наслҳоро барои амалӣ кардани нақшаҳои худ истифода мебарад.

1) Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ.

2) Аъмол 13:22 - Наслҳое, ки Худо барои нақл додани нақшаи Худ истифода мебурд.

1 Подшоҳон 14:52 Ва дар давоми тамоми айёми Шоул бар зидди фалиштиён ҷанги шадиде буд, ва чун Шоул ягон марди тавоно ё ягон марди далерро дид, ӯро назди худ гирифт.

Шоул дар тамоми айёми салтанати худ бар зидди фалиштиён меҷангид ва мардони тавоно ва ҷасурро ба сафи худ ҷалб мекард.

1. Қувваи халқи Худо: Чӣ гуна бояд марди далери Худо бошад

2. Мероси Шоул: Қувваи ҷалб ва фидокорӣ

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад

1 Подшоҳон 15-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 15:1-9 миссияи Шоулро барои нест кардани Амолеқиён муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Самуил паёми Худоро ба Шоул мерасонад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки Амолеқиёнро ҳамчун ҳукм барои амалҳои пешинаи онҳо бар зидди Исроил комилан нест кунад. Шоул лашкари дусад ҳазор нафарро ҷамъ карда, ба ҳамла ба Амолеқиён меравад. Бо вуҷуди ин, ӯ ба подшоҳи онҳо, Агаг раҳм мекунад ва якчанд чорвои беҳтаринро нигоҳ медорад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 15:10-23 идома дода, он бархӯрди Самуил бо Шоулро дар бораи беитоатии ӯ нақл мекунад. Пас аз он ки Шоул аз ҷанги худ бар зидди Амолеқиён баргашт, Самуил ба ӯ дар бораи нақл додани Агаҷ ва нигоҳ доштани чорвои беҳтарин рӯ ба рӯ мешавад. Шоул ин рафтори худро бо он асоснок мекунад, ки вай чорворо барои қурбонӣ ба Худо амон додааст. Бо вуҷуди ин, Самуил ӯро барои беитоатӣ сарзаниш мекунад ва мегӯяд, ки итоат кардан аз қурбониҳо муҳимтар аст.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 15 бо он хотима меёбад, ки Худо Шоулро ба далели беитоатӣ ҳамчун подшоҳ рад мекунад. Дар оятҳо ба монанди 1 Подшоҳон 15:24-35 зикр шудааст, ки вақте ки бо Самуил дар бораи беитоатии худ рӯ ба рӯ мешавад, Шоул гуноҳи худро эътироф мекунад, аммо барои амалҳои худ узрҳо пешниҳод мекунад. Шоул фаҳмид, ки Худо ӯро ҳамчун подшоҳ ба сабаби беитоатӣ ва тавба накарданаш рад кард, Шоул аз Самуил хоҳиш мекунад, ки ӯро дар пеши назари мардум таҳқир накунад. Сарфи назар аз ин даъво, Самуил дар баровардани доварии Худо устувор мемонад ва аз Шоул меравад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 15 нишон медиҳад:
Вазифаи Шоул барои несту нобуд кардани Амолеқиён;
Муқовимати Самуил бо Шоул барои беитоатии ӯ;
Худо Шоулро ба сабаби беитоатӣ ба подшоҳӣ рад кард.

Таваҷҷӯҳ ба:
Вазифаи Шоул барои несту нобуд кардани Амолеқиён;
Муқовимати Самуил бо Шоул барои беитоатии ӯ;
Худо Шоулро ба сабаби беитоатӣ ба подшоҳӣ рад кард.

Дар ин боб ба миссияи Шоул оид ба несту нобуд кардани Амолеқиён, муқовимати Самуил бо ӯ дар бораи беитоатӣ ва Худо Шоулро ба далели аъмоли ӯ ҳамчун подшоҳ рад мекунад. Дар 1 Подшоҳон 15, Шоул ба воситаи Самуил аз Худо фармон мегирад, ки Амолеқиёнро комилан нест кунад. Ӯ бар зидди онҳо лашкар мебарад, вале подшоҳи онҳоро амон медиҳад ва аз беҳтарин чорвои калон нигоҳ медорад.

Дар 1 Подшоҳон 15 идома дода, Самуил бо Шоул дар бораи беитоатии ӯ дар амон додани Оғог ва нигоҳ доштани чорво рӯ ба рӯ мешавад. Сарфи назар аз кӯшиши Шоул барои сафед кардани амалҳои худ бо даъвои онҳо барои қурбонӣ ба Худо, Самуил ӯро мазаммат мекунад ва таъкид мекунад, ки итоаткорӣ аз қурбониҳо муҳимтар аст.

1 Подшоҳон 15 бо он хотима меёбад, ки Худо Шоулро ба сабаби беитоатӣ ба подшоҳӣ рад мекунад. Вақте ки бо Самуил рӯ ба рӯ мешавад, Шоул ба гуноҳаш иқрор мешавад, аммо барои амалҳои худ узрҳо пешниҳод мекунад. Ӯ фаҳмид, ки илтифоти Худоро аз даст додааст, ӯ аз Самуил илтимос мекунад, ки ӯро дар назди мардум хор накунад. Бо вуҷуди ин, Самуил дар баровардани ҳукми Худо бар ӯ устувор мемонад. Ин боб як гардиши муҳимро дар ҳукмронии Шоул нишон медиҳад, зеро он ҳам беэътиноии ӯро ба аҳкоми Худо ва оқибатҳои минбаъдаро ошкор мекунад.

1 Подшоҳон 15:1 Самуил низ ба Шоул гуфт: «Худованд маро фиристод, то ки туро тадҳин кунам, то ки подшоҳи қавми Ӯ бар Исроил бошам; пас, алҳол ба овози суханони Худованд гӯш андоз».

Самуил ба Шоул мегӯяд, ки Худо ӯро подшоҳи Исроил интихоб кардааст ва ӯ бояд ба фармонҳои Худо итоат кунад.

1. Худо барои зиндагии мо нақша дорад ва мо бояд ба иродаи Ӯ итоат кунем.

2. Худо метавонад ба воситаи ҳар касе, новобаста аз аслу шароиташон кор кунад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - "Нагузоред, ки ин китоби шариат аз даҳони худ дур шавад; шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ки ҳар чизе ки дар он навишта шудааст, бодиққат бошед. Он гоҳ шумо муваффақ ва муваффақ хоҳед шуд".

2. Филиппиён 2:12-13 - "Бинобар ин, эй дӯстони азизи ман, чунон ки шумо ҳамеша на танҳо дар ҳузури ман итоат мекардед, балки ҳоло дар вақти набудани ман хеле бештар наҷоти худро бо тарсу ларзон идома диҳед, зеро Худост, ки дар шумо кор мекунад, то ирода ва амал кунед, то мақсади неки худро иҷро кунед».

1 Подшоҳон 15:2 Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: «Ман он чиро, ки Амолеқ ба Исроил карда буд, дар хотир дорам, вакте ки аз Миср баромад, дар роҳ ӯро интизорӣ кашида буд.

Худо амалҳои бади Амолеқро бар зидди исроилиён ҳангоми аз Миср баромаданашон ба хотир меорад.

1.Чӣ гуна ба бадӣ бо лутфу марҳамат посух дод.

2. Аҳамияти ёдоварӣ аз садоқати Худо дар баробари душвориҳо.

1. Румиён 12:19-21 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душмани шумо гурусна бошад, ба вай сер кунед, агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадро бо некӣ мағлуб кун.

2. Забур 103:6-10 - Худованд барои ҳамаи мазлумон адолат ва адолатро амал мекунад. Ӯ роҳҳои Худро ба Мусо маълум кард, аъмоли худро ба банӣ-Исроил. Худованд меҳрубон ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор аст. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмонҳо аз замин баланд аст, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст.

1 Подшоҳон 15:3 Акнун бирав ва Амолеқро бизан, ва ҳар он чи доранд, ба куллӣ нест кун, ва онҳоро амон надиҳ; балки марду зан, тифлон ва ширмак, гову гӯсфанд, шутур ва харро бикушед.

Худо ба Шоул амр дод, ки Амолеқиёнро тамоман нест кунад.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Қудрати пайравӣ аз иродаи Ӯ

2. Оқибатҳои нофармонӣ: рад кардани қудрати Худо

1. Матто 4:4, «Аммо ӯ ҷавоб дод ва гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

2. Румиён 12:2, "Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

1 Подшоҳон 15:4 Ва Шоул қавмро ҷамъ карда, дар Телоим, дусад ҳазор пиёда ва даҳ ҳазор мардони Яҳудоро шумор кард.

Шоул лашкари 210 000 сарбозро ҷамъ овард.

1. Қувваи ваҳдат - чӣ гуна якҷоя кор кардан метавонад натиҷаҳои пурқувват эҷод кунад.

2. Имон доштан ба Худо - таваккал ба нерӯ ва роҳнамоии Ӯ.

1. Эфсӯсиён 4:1-3 Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва бо ҳамдигар дар муҳаббат рафтор кунед. , майл доранд, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доранд.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 15:5 Ва Шоул ба шаҳри Амолеқ омада, дар водӣ камин гирифт.

Шоул ва лашкараш дар водии шаҳре, ки ба Амолеқиён тааллуқ дошт, мунтазир монданд.

1. Муҳимияти сабр ва интизори вақти Худованд.

2. Қувваи амал дар имон.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё имон ӯро наҷот дода метавонад? «Агар бародар ё хоҳаре бараҳна бошад ва аз ғизои ҳаррӯза маҳрум бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед; Бо вуҷуди он ки шумо ба онҳо чизҳои барои ҷисм заруриро намедиҳед; чи фоида дорад? Ҳамин тавр, имон, агар амал накунад, мурда аст, танҳо будан.

1 Подшоҳон 15:6 Ва Шоул ба қениён гуфт: «Биравед, биравед ва аз миёни Амолеқиён фуроваред, мабодо шуморо бо онҳо несту нобуд кунам; Ҳамин тавр Қениён аз миёни Амолеқиён рафтанд.

Шоул ба қениён дастур дод, ки Амолеқиёнро тарк кунанд, то ки бо онҳо нобуд нашаванд, зеро вақте ки қениён аз Миср баромаданд, ба исроилиён меҳрубонона рафтор карданд.

1. Қувваи меҳрубонӣ: Тадқиқот дар 1 Подшоҳон 15:6

2. Манфиатҳои итоаткорӣ: Омӯзиши 1 Подшоҳон 15:6

1. Румиён 12:10: Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

2. Ибриён 13:2: Дар меҳмонии бегонагон фаромӯш накунед, зеро ки ба василаи ин баъзе касон фариштаҳоро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

1 Подшоҳон 15:7 Ва Шоул Амолеқиёнро аз Ҳавило торумор кард, то даме ки ту ба Шур, ки дар муқобили Миср воқеъ аст, омадӣ.

Ин порча ғалабаи Шоул бар Амолеқиёнро дар Ҳавило ва Шур, ки дар наздикии Миср воқеъ аст, тасвир мекунад.

1. Имони мо ба Худо метавонад ба мо қувват бахшад, ки ҳар як душвориро паси сар кунем.

2. Пирӯзӣ вақте меояд, ки мо ба амрҳои Худо таваккал кунем ва итоат кунем.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. 1 Юҳанно 5:4-5 - Зеро ҳар кӣ аз Худо таваллуд ёфтааст, бар ҷаҳон ғолиб меояд. Ва ин галабаест, ки дар чахон имони мо галаба кардааст. Кист, ки ҷаҳонро мағлуб мекунад? Танҳо касе, ки имон дорад, ки Исо Писари Худост.

1 Подшоҳон 15:8 Ва Ӯ Оғоҷ, подшоҳи Амолеқро зинда ба даст гирифт, ва тамоми қавмро бо дами шамшер нобуд кард.

Шоул подшоҳи Амолеқ Оғоҷро раҳо кард ва тамоми мардумро бо шамшери худ кушт.

1. Қувваи раҳмат: Чӣ гуна муҳаббати Худо аз тарси мо бузургтар аст

2. Аҳамияти итоаткорӣ: Бо вуҷуди эҳсосоти мо, пайравӣ аз иродаи Худо

1. Матто 5:7 - «Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо марҳамат карда мешавад».

2. Эфсӯсиён 6:1 - «Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст».

1 Подшоҳон 15:9 Аммо Шоул ва қавм Оғоҷ ва беҳтарини гӯсфандон ва говон, ва фарбеҳ ва барраҳо ва ҳар чизи хубро раҳм карданд, ва намехостанд, ки онҳоро комилан нобуд кунанд; ки зишт ва нопок буд, ки тамоман нобуд карданд.

Шоул ва қавм Оғоҷ ва беҳтарини гӯсфандон, говҳо, фарбеҳ ва барраҳоро раҳм карданд, вале палидонро несту нобуд карданд.

1. Нерӯи шафқат ва шафқат

2. Интихоби Худо дар зиндагӣ

1. Хуруҷ 34:6-7: Ва Худованд аз пеши ӯ гузашта, эълон кард: «Худовандо, Худованд Худои меҳрубон ва меҳрубон, пурсабр ва дар некӣ ва ростӣ фаровон аст». Марҳаматро барои ҳазорон нигоҳ дошта, бадӣ ва ҷиноят ва гуноҳро мебахшад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15: Худро интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ хизмат хоҳед кард.

1 Подшоҳон 15:10 Ва каломи Худованд ба Самуил нозил шуда, гуфт:

Ин порча дар бораи суханронии Худованд бо Самуил аст.

1. Қудрати Каломи Худо: Омӯзиши гӯш кардан

2. Итоат: Роҳ ба сӯи иҷрои ҳақиқӣ

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

1 Подшоҳон 15:11 Пушаймонам, ки Шоулро подшоҳ таъин кардаам, зеро ки ӯ аз пайравии Ман рӯй гардондааст ва аҳкоми Маро ба ҷо наовардааст. Ва Самуилро ғамгин кард; ва тамоми шаб сӯи Худованд нидо кард.

Вақте ки Шоул аҳкоми Худоро иҷро накард ва ба Худо итоат накард, Самуил хеле ғамгин шуд.

1. Фармонҳои Худоро набояд сабукдӯш кард ва ба Ӯ содиқ мондан муҳим аст.

2. Мо бояд ба фармудаҳои Худо бо фармонбардорӣ ва фурӯтанӣ посух диҳем.

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба шумо барои некӯаҳволии шумо амр медиҳам?

2. Забур 118:1-2 - "Хушо онҳое ки роҳи худ беайб аст, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд!"

1 Подшоҳон 15:12 Ва ҳангоме ки Самуил субҳи барвақт ба пешвози Шоул бархост, ба Самуил хабар дода шуд, ки гуфт: «Шоул ба Кармил омад, ва инак, барои ӯ маконе гузошт, ва рафт, ва гузашт, ва ба Ҷилҷол фуруд омад.

Шоул ба Кармил омад ва барои худ ҷойе гузошт, ва баъд ба Ҷилҷол гузашт.

1. Барои мулоҳиза кардан вақт ҷудо кунед: Сафари Шоул ба Ҷилҷол

2. Дар итоаткорӣ инкишоф ёфтан: Боздиди Шоул ба Кармил

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 15:13 Ва Самуил назди Шоул омад, ва Шоул ба вай гуфт: «Муборак аст аз ҷониби Худованд!

Шоул ба Самуил хабар медиҳад, ки ӯ амри Худовандро иҷро кардааст.

1. Фармонҳои Худоро ҷиддӣ қабул кардан ва аз таҳти дил риоя кардан аст.

2. Итоат ба Худо баракат ва комёбӣ меорад.

1. Эфсӯсиён 6:5-6 Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед. Ба онҳо итоат кунед, то ки на танҳо илтифоти онҳоро ба даст оранд, вақте ки чашми онҳо ба шумост, балки ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо оваред.

2. Матто 7:21 На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо! Худовандо!

1 Подшоҳон 15:14 Ва Самуил гуфт: «Пас, ин мағруси гӯсфандон дар гӯшҳои ман ва наъраи говон, ки ман мешунавам, чӣ маъно дорад?

Самуил пурсид, ки садои гӯсфандон ва говҳо дар гӯшаш чист?

1. Қувваи суханони мо: чӣ гуна мо бо Худо ва дигарон гап мезанем

2. Омӯзиши гӯш кардан: Муҳимияти гӯш кардани Худо ва дигарон

1. Яъқуб 3:1-10 - Эй бародарони ман, бисёре аз шумо набояд муаллим шаванд, зеро медонед, ки мо таълимдиҳандагон сахттар ҳукм карда мешавем.

2. Масалҳо 18:2 - Беақл аз фаҳмиш ҳаловат намебарад, балки танҳо баёни андешаи худро дорад.

1 Подшоҳон 15:15 Ва Шоул гуфт: «Онҳоро аз Амолеқиён овардаанд, зеро ки мардум беҳтарин гӯсфандон ва говонро дареғ доштанд, то ки барои Худованд Худои худ қурбонӣ кунанд; ва боқимондаро мо комилан нест кардаем.

Шоул иддао мекунад, ки мардум беҳтарин гӯсфандон ва говҳои худро дареғ доштанд, то ба Худованд қурбонӣ кунанд, боқимондаро нобуд кардаанд.

1. Худоро бо ҳар чизе ки дорем, дӯст дорем: Намунаи Шоул

2. Қурбонӣ барои Худованд: болотар гузоштани Худо аз хоҳишҳои худ

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 14:23 - Ва ту ба ҳузури Худованд Худои худ, дар ҷое ки Ӯ барои гузоштани исми Худ дар он ҷо баргузида бошад, бихӯр: даҳяки ғаллаи ту, аз шароби ту, ва равғани ту ва нахустзодаҳои ту рамаҳо ва рамаҳои ту; то ки ҳамеша аз Худованд Худои худ тарсиданро ёд гир.

1 Подшоҳон 15:16 Ва Самуил ба Шоул гуфт: «Бимон, ва ман он чиро, ки Худованд имшаб ба ман гуфтааст, ба ту хоҳам гуфт. Ба вай гуфт: «Бигӯ».

Самуил ба Шоул мегӯяд, ки он шаб он чи Худованд ба ӯ гуфта буд, ба ӯ хоҳад гуфт.

1. Худо бо мо бо роҳҳои ғайричашмдошт сухан хоҳад гуфт.

2. Хомӯш бошед ва ба овози Худо гӯш диҳед.

1. Воиз 5:2 - "Дар даҳони худ шитоб накун ва дили ту ба ҳеҷ чиз ба ҳузури Худо шитоб накун: зеро ки Худо дар осмон аст, ва ту дар замин; бигзор суханонат кам бошад".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Ҳеҷ чиз эҳтиёт нашавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо нигоҳ хоҳад дошт ва ақлҳо ба воситаи Исои Масеҳ».

1 Подшоҳон 15:17 Ва Самуил гуфт: «Вақте ки ту дар назари худ хурд будӣ, оё ту сардори сибтҳои Исроил набудӣ, ва Худованд туро подшоҳи Исроил тадҳин накард?

Самуил Шоулро барои итоат накардан ба амри Худо сарзаниш мекунад ва мепурсад, ки чаро Шоулро сарвари Исроил таъин кардааст, вақте ки худро хеле хурд ҳис мекард.

1. Қувваи Фурӯтанӣ - Чӣ гуна эътироф кардани хурдии мо дар назди Худо ба бузургӣ мерасонад.

2. Итоат болотар аз ҳама - Аҳамияти риояи содиқона ба фармудаҳои Худо.

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

1 Подшоҳон 15:18 Ва Худованд туро ба сафар фиристод, ва гуфт: «Бирав ва гуноҳкорони Амолеқро комилан нест кун, ва бо онҳо ҷанг кун, то даме ки онҳо нобуд шаванд».

Худо ба Шоул амр дод, ки Амолеқиён, як гурӯҳи гунаҳкоронро комилан несту нобуд кунад ва бо онҳо то он даме, ки тамоман несту нобуд карда шавад, ҷанг кунад.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо ва хатари саркашӣ аз он.

2. Қувваи имон ва итоат ба хости Худо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 6:17 - "Ва шаҳр, ва он ҳама он чи дар он аст, ба Худованд лаънат хоҳанд шуд: танҳо Роҳоби фоҳиша, вай ва ҳамаи онҳое ки дар хона ҳастанд, зинда хоҳанд монд, зеро ки вай шаҳрро пинҳон карда буд. фиристодагоне, ки фиристодаем».

2. Такрори Шариат 7: 2 - "Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту онҳоро ба ҳузури ту раҳо хоҳад кард, ту онҳоро зарба мезанӣ ва ба таври комил нобуд хоҳӣ кард; бо онҳо аҳд набанд ва ба онҳо марҳамат накун".

1 Подшоҳон 15:19 Пас, чаро ту ба овози Худованд итоат накардӣ, балки бар ғанимат парвоз кардӣ ва дар назари Худованд бадӣ кардӣ?

Шоул ба амрҳои Худо итоат накард ва ба ҷои он ки аз паи хоҳишҳои худ қарор гирифт.

1. «Хатари нофармонии Худо»

2. «Фоидаҳои итоати Худо».

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки он ба шумо хуб ояд ва шумо баҳра баред. умри дароз дар руи замин».

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

1 Подшоҳон 15:20 Ва Шоул ба Самуил гуфт: «Бале, ман ба овози Худованд итоат кардам, ва бо роҳе ки Худованд ба ман фиристод, рафтам, ва Оғоҷ, подшоҳи Амолеқро овардам, ва Амолеқиёнро тамоман несту нобуд кардам.

Шоул фармони Худоро дар бораи несту нобуд кардани Амолеқиён иҷро намекунад ва ба ҷои он подшоҳи Амолеқ Оғоҷро назди Самуил меорад.

1. Саркашӣ аз фармудаҳои Худо оқибат дорад.

2. Мо бояд ҳамеша ба Худованд гӯш диҳем ва итоат кунем.

1. Румиён 13:1-7 - Ба ҳокимиятҳои роҳбарикунанда итоат кунед, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ҷуз он чизе ки Худо муқаррар кардааст.

2. Матто 7:21-23 - На ҳар касе, ки Худованд мегӯяд, Худованд ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки фақат онҳое, ки иродаи Падарро ба ҷо меоваранд.

1 Подшоҳон 15:21 Аммо қавм аз ғанимат, гӯсфандон ва говҳо, ки асосии он чизҳое буданд, ки бояд комилан нобуд мешуданд, гирифтанд, то ки барои Худованд Худои худ дар Ҷилҷол қурбонӣ кунанд.

Мардум ғанимати ҷангӣ гирифтанд, то ки дар Ҷилҷол барои Худованд Худо қурбонӣ кунанд.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр қурбонии мо ба Худо метавонад моро фидия диҳад

2. Қувваи итоаткорӣ: Чаро мо бояд фармонҳои Худоро иҷро кунем

1. Эфсӯсиён 5:2 Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ низ моро дӯст доштааст ва Худро барои мо ҳадия ва қурбонӣ ба Худо барои бӯи хушбӯй додааст.

2. Ибриён 11:4 Бо имон Ҳобил ба Худо қурбонии олиҷаноботар аз Қобилро тақдим кард, ки ба воситаи он ӯ шаҳодат дод, ки ӯ одил аст ва Худо бар инъомҳои ӯ шаҳодат медиҳад, ва ӯ ҳанӯз мурда буд, ки бо он сухан меронад.

1 Подшоҳон 15:22 Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо ба мисли он ки ба овози Худованд итоат карданро дӯст медорад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

Самуил мегӯяд, ки итоат ба Худо аз қурбониҳо ва қурбониҳо муҳимтар аст.

1. «Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст»

2. "Овози Худовандро бишнавед ва итоат кунед"

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

1 Подшоҳон 15:23 Зеро исён мисли гуноҳи ҷодугарӣ аст, ва якравӣ мисли шарорат ва бутпарастӣ аст. Азбаски каломи Худовандро рад кардӣ, Ӯ низ туро аз подшоҳ шудан рад кард.

Гузариш Шоулро Худованд ҳамчун подшоҳ барои рад кардани каломи Худованд ва рафтори саркаш ва якраваш рад кард.

1. Хатари исён кардан бо Худо

2. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо

1. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад? Ман, Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам.

2. Масалҳо 16:2 - Ҳама роҳҳои одам дар назари худ пок аст; аммо Худованд рӯҳҳоро вазн мекунад.

1 Подшоҳон 15:24 Ва Шоул ба Самуил гуфт: «Ман гуноҳ кардам, зеро ки амри Худованд ва суханони Туро вайрон кардам, зеро ки аз мардум тарсидам ва ба овози онҳо итоат кардам.

Шоул ба Самуил иқрор шуд, ки ӯ ба фармони Худованд итоат накарда, гуноҳ кардааст.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худо итоат кунем ва новобаста аз он ки чӣ гуна бошад, имони худро аз даст надиҳем.

2: Тарси одам набояд ҳеҷ гоҳ аз тарси мо аз Худо болотар бошад.

1: Масалҳо 29:25 "Тарс аз одам дом меорад, аммо ҳар кӣ ба Худованд таваккал кунад, эмин хоҳад буд".

2: Румиён 12: 2 "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист."

1 Подшоҳон 15:25 Пас, аз ту илтимос мекунам, ки гуноҳи маро бубахш ва бо ман бозгард, то ки Худовандро ибодат кунам.

Шоул аз Самуил илтимос мекунад, ки гуноҳашро бахшад ва бо ӯ баргардад, то ба Худованд саҷда кунад.

1. Қувваи тавба: чӣ гуна истиғфор кардан метавонад ба ибодати нав оварда расонад

2. Сафари пайравӣ ба Худо: Чӣ гуна муносибати мо бо Худо метавонад ба тавба ва барқароршавӣ оварда расонад

1. Луқо 13:3 - "Ба шумо мегӯям, не! Аммо агар тавба накунед, ҳамаатон низ нобуд хоҳед шуд".

2. Румиён 3:23 - "Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд".

1 Подшоҳон 15:26 Ва Самуил ба Шоул гуфт: «Ман бо ту барнамегардам, зеро ки ту каломи Худовандро рад кардӣ, ва Худованд туро рад кард, ки подшоҳи Исроил бошӣ».

Самуил ба Шоул хабар медиҳад, ки азбаски Шоул каломи Худовандро рад кард, Худованд Шоулро аз подшоҳии Исроил рад кард.

1. Оқибатҳои рад кардани Каломи Худо

2. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

1. Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

2. Эфсӯсиён 5:1-2 - Пас, ҳамчун фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

1 Подшоҳон 15:27 Ва ҳангоме ки Самуил рафтанӣ шуд, домани ҷомаашро гирифт, ва он дарида шуд.

Самуил вақте ки Шоулро пас аз итоат накарданаш тарк мекунад, ҷомаашро пора мекунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Баррасии беитоатии Шоул дар 1 Подшоҳон 15

2. Қалби паёмбар: омӯхтани андӯҳи Самуил дар 1 Подшоҳон 15

1. Такрори Шариат 11:26-28 - Итоаткорӣ баракат меорад

2. Ишаъё 50:7 - Қувваи Худо дар замонҳои ғам

1 Подшоҳон 15:28 Ва Самуил ба ӯ гуфт: «Худованд имрӯз подшоҳии Исроилро аз ту ҷудо карда, ба ёри ту дод, ки ин аз ту беҳтар аст».

Самуил ба Шоул мегӯяд, ки Худо подшоҳии Исроилро аз ӯ гирифта, ба касе беҳтар аз ӯ додааст.

1. Адолати Худо: Ҳеҷ кас аз ҳукми Ӯ берун нест.

2. Итоат: Мо бояд аҳкоми Худоро риоя кунем, ҳатто вақте ки душвор аст.

1. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед: зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин бо ваъда аст; То ки бар шумо некӣ кунед ва шумо зинда монед. дароз дар замин».

1 Подшоҳон 15:29 Ва инчунин тавоноии Исроил дурӯғ нагӯяд ва тавба нахоҳад кард, зеро ки вай одам нест, ки тавба кунад.

Қудрати Исроил дурӯғ намегӯяд ва тавба намекунад, зеро Ӯ одам нест ва аз ин рӯ тавба карда наметавонад.

1. Хислати Худо - Таѓйирнопазир ва бетаѓйир

2. Боварӣ ба камолот ва муҳаббати Худо

1. Малокӣ 3:6 - "Зеро ки Ман Худованд ҳастам, тағир намеёбам; бинобар ин шумо, эй писарони Яъқуб, нобуд нашудаед.

2. Забур 33:4 - «Зеро ки каломи Худованд рост аст, ва тамоми корҳои Ӯ ба ростӣ анҷом дода мешавад.

1 Подшоҳон 15:30 Ва ӯ гуфт: «Ман гуноҳ кардаам; лекин алҳол маро эҳтиром намо, ба ҳузури пирони қавми ман ва ба ҳузури Исроил, ва бо ман бозгард, то ки Худованд Худои туро парастиш кунам».

Шоул гуноҳи худро эътироф кард ва аз Худо талаб мекунад, ки пирони қавми худ ва халқи Исроил иззату ҳурмат кунанд ва ба Худованд парастиш кунанд.

1. Қувваи тавба: Омӯзиш аз намунаи Шоул

2. Барќарор кардани шаъну шараф дар назари дигарон: Таъсири адолат

1. Забур 51:17 «Қурбони ман, эй Худо, рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро Ту, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Ишаъё 57:15 "Зеро ки чунин мегӯяд, ки баланд ва болобардор, сукунати абадият аст, ки исми Ӯ муқаддас аст: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокин ҳастам, ва инчунин бо он ки аз пушаймон ва фурӯтан аст, рухи камбагалонро зинда гардонад ва дили пушаймононро зинда кунад».

1 Подшоҳон 15:31 Ва Самуил боз аз паси Шоул баргашт; ва Шоул ба Худованд саҷда кард.

Шоул тавба карда, ба Худованд саҷда мекунад.

1. Тавба муносибати моро бо Худо барқарор мекунад.

2. Ибодати ҳақиқӣ аз қалби тавба пайдо мешавад.

1. Ҳизқиёл 18:30-32 - "Бинобар ин, ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми ҷиноятҳои худ рӯй гардонед; бинобар ин, шарорат харобии шумо нахоҳад буд. Ҳама гуноҳҳои худро, ки бо онҳо таҷовуз кардаед, аз худ дур кунед, ва шуморо дили нав ва рӯҳи нав созед, зеро ки чаро хоҳед мурд, эй хонадони Исроил?

2. Аъмол 3:19 - Пас тавба кунед ва руҷӯъ кунед, то ки гуноҳҳои шумо маҳв гардад, вақте ки вақтҳои тароват аз ҳузури Худованд фаро мерасад.

1 Подшоҳон 15:32 Он гоҳ Самуил гуфт: «Оғоҷ, подшоҳи Амолеқиёнро назди ман биёред». Ва Агаҷ ба наздаш омад. Ва Агаҷ гуфт: «Албатта талхии марг гузаштааст».

Самуил ба пайравонаш фармуд, ки Оғоҷ, подшоҳи Амолеқиёнро ба ӯ биёранд. Агаг дилпурона ба наздаш меояд ва мегуяд, ки марг дигар талх нест.

1. Дарки қудрати эътимод: Намунаи Агаг дар 1 Подшоҳон 15:32

2. Ҳукмронии Худо дар назди марг: Дарсҳо аз 1 Подшоҳон 15:32

1. 1 Петрус 2:24 - "Ӯ гуноҳҳои моро дар бадани Худ бар дарахт бардошт, то ки мо барои гуноҳ бимирем ва барои адолат зиндагӣ кунем. Бо захмҳои Ӯ шифо ёфтаед".

2. Румиён 5:17 - «Зеро, агар ба сабаби гуноҳи як кас мамот ба воситаи он як шахс ҳукмрон бошад, пас онҳое ки файзи фаровон ва атои адолатро мегиранд, ба воситаи Исои Масеҳи як шахс дар ҳаёт ҳукмронӣ хоҳанд кард. "

1 Подшоҳон 15:33 Ва Самуил гуфт: «Чунон ки шамшери ту занонро бефарзанд гардонд, модари ту низ дар миёни занон бефарзанд хоҳад буд». Ва Самуил Оғоҷро ба ҳузури Худованд дар Ҷилҷол пора кард.

Самуил Оғоҷро барои шарорataш ба ҳузури Худованд дар Ҷилҷол ба қатл расонд.

1. Адолати Худо комил аст ва бояд эҳтиром кард.

2. Мо бояд дар ҳама қарорҳоямон ба раҳмати Худо такя кунем.

1. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед: зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Ишаъё 28:17 - "Ва ман адолатро хати рост хоҳам кард, ва адолатро ба қаъри замин табдил хоҳам дод; ва жола паноҳгоҳи дурӯғро нест хоҳад кард, ва обҳо аз паноҳгоҳ пур хоҳанд шуд".

1 Подшоҳон 15:34 Ва Самуил ба Ромо рафт; ва Шоул ба хонаи худ ба Ҷибъои Шоул рафт.

Самуил ба Ромо рафт, дар ҳоле ки Шоул ба хонаи худ дар Ҷибъа баргашт.

1: Мо бояд фарқ кардани хонаи заминии худ ва хонаи осмонии худро омӯзем.

2: Вақте ки Худо моро даъват мекунад, мо бояд омода бошем, ки хонаи заминии худро тарк кунем ва Ӯро пайравӣ кунем.

1: Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷо дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Матто 19:29 Ва ҳар кӣ ба хотири исми Ман хонаҳо ё бародарон ё хоҳарон ё падар ё модар ё фарзандон ё заминро тарк кардааст, сад баробар хоҳад гирифт ва вориси ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 15:35 Ва Самуил то рӯзи маргаш дигар ба дидани Шоул наомад, вале Самуил барои Шоул мотам гирифт, ва Худованд тавба кард, ки Шоулро подшоҳи Исроил карда буд.

Баъд аз он ки Шоул ба Худо беитоатӣ кард, Самуил аз дидани Шоул даст кашид, аммо ӯ то ҳол барои ӯ мотам мехӯрд ва Худо пушаймон буд, ки Шоулро подшоҳи Исроил кардааст.

1. Бо вуҷуди хатогиҳои мо, Худо то ҳол моро дӯст медорад ва мекӯшад, ки моро наҷот диҳад.

2. Ҳатто вақте ки мо Худоро нофармонӣ кунем ҳам, Ӯ ба мо раҳм мекунад.

1. Ишаъё 43:25 Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

2. Яъқуб 4:17 Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 16-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 16:1-7 дар бораи тадҳини Самуил Довуд ҳамчун подшоҳи оянда шинос мешавад. Дар ин боб Худо ба Самуил дастур медиҳад, ки ба Байт-Лаҳм биравад ва яке аз писарони Йисойро подшоҳи навбатии Исроил тадҳин кунад. Самуил аз тарси Шоул дар аввал дудила буд, аммо Худо ба ӯ итминон медиҳад, ки фармони Худро иҷро кунад. Вақте ки Самуил ба Байт-Лаҳм меояд, ӯ Йисой ва писаронашро ба қурбонӣ даъват мекунад. Вақте ки ҳар як писар аз пеши ӯ мегузарад, Самуил гумон мекунад, ки писари калонии Элиоб аз сабаби намуди зоҳирии таъсирбахшаш интихобшуда аст. Бо вуҷуди ин, Худо ба Самуил хотиррасон мекунад, ки Ӯ ба дил нигоҳ мекунад, на ба зоҳир.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 16:8-13 идома дода, он тадҳин шудани Довуд ва қудрати Рӯҳи Худоро нақл мекунад. Вақте ки ҳамаи писарони Йисой аз ҷониби Худо баргузида нашуданд, аз пеши ӯ гузаштанд, Самуил мепурсад, ки оё писарони дигар боқӣ мондаанд? Йисой ошкор мекунад, ки Довуди хурдтарин дар саҳро гӯсфандонро мечарорад. Пас аз омадани Довуд, Худо ба воситаи Рӯҳи худ тасдиқ мекунад, ки ӯ баргузида аст ва ба Самуил дастур медиҳад, ки ӯро дар пеши бародаронаш ба подшоҳӣ тадҳин кунад.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 16 бо он хотима меёбад, ки Довуд ба хизмати Шоул оварда шуд ва аз ҷониби Худо илтифот гирифт. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 16:14-23 гуфта мешавад, ки пас аз тадҳин шуданаш аз ҷониби Самуил Довуд ба хизмати Шоул дохил мешавад, ки навозанда навохта мешавад, вақте ки Шоул аз рӯҳи баде, ки Худо фиристодааст, изтироб мекунад. Тавассути мусиқии Довуд ва ҳузури Довуд, Шоул муваққатан аз ҳолати изтироби худ сабукӣ пайдо мекунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 16 нишон медиҳад:
Тадҳин кардани Самуил Довудро ҳамчун подшоҳи оянда;

Тадҳин шудани Довуд ва қувват бахшидани Рӯҳи Худо;
Довуд ба хизмати Шоул оварда шуд ва аз ҷониби Худо илтифот гирифт.

Таваҷҷӯҳ ба:
Тадҳин кардани Самуил Довудро ҳамчун подшоҳи оянда;
Тадҳин шудани Довуд ва қувват бахшидани Рӯҳи Худо;
Довуд ба хизмати Шоул оварда шуд ва аз ҷониби Худо илтифот гирифт.

Дар ин боб дар бораи тадҳин кардани Довуд ба ҳайси подшоҳи оянда, тадҳин кардани Довуд ва тавоноии Рӯҳи Худо ва ба хидмати Шоул дохил шудани ӯ баъд аз он равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 16, Худо ба Самуил дастур медиҳад, ки ба Байт-Лаҳм биравад ва яке аз писарони Йисойро подшоҳи оянда тадҳин кунад. Самуил дар аввал дудилагӣ кард ва Йисой ва писаронашро ба қурбонӣ даъват кард. Бо вуҷуди он ки Элиоб аз рӯи намуди зоҳирӣ интихоб шудааст, Худо ба Самуил хотиррасон мекунад, ки Ӯ ба дил нигоҳ мекунад.

Идома дар 1 Подшоҳон 16, вақте ки ҳамаи писарони Йисой аз ҷониби Худо баргузида нашуданд, аз пеши ӯ гузаштанд, писари хурдӣ Довуд ҳамчун интихобшуда ҳангоми гӯсфандон дар саҳроҳо зоҳир мешавад. Довуд аз ҷониби Самуил дар назди бародаронаш тадҳин шуда, ба воситаи Рӯҳи Худо тасдиқи худро мегирад. Ин як лаҳзаи муҳим дар ҳаёти Довуд аст, зеро ӯ барои нақши ояндаи худ ҳамчун подшоҳ қудрат дорад.

1 Подшоҳон 16 бо он хотима меёбад, ки Довуд ба хидмати Шоул ҳамчун навозанда ва лира медарояд. Тавассути мусиқӣ ва ҳузури худ, ӯ ба Шоул, ки аз рӯҳи баде, ки Худо фиристодааст, ғамгин мешавад, сабукии муваққатӣ меорад. Ин робитаи байни Довуд ва Шоулро муқаррар мекунад ва инчунин нишон медиҳад, ки чӣ тавр ба Довуд тавассути дахолати илоҳӣ илтифот дода мешавад. Ин боб барои сафари Довуд ба сӯи подшоҳӣ замина мегузорад ва нишон медиҳад, ки то чӣ андоза итоат кардан ба Худо ба баракатҳои Ӯ мебарад.

1 Подшоҳон 16:1 Ва Худованд ба Самуил гуфт: «То ба кай барои Шоул мотам мегирӣ, вакте ки ман ӯро аз подшоҳӣ бар Исроил рад кардам? шохи худро аз равған пур кун ва бирав, ман туро назди Йисойи Байт-Лаҳмӣ мефиристам, зеро ки ман аз миёни писаронаш подшоҳе таъин кардаам».

Гузариш Худо ба Самуил мегӯяд, ки мотами Шоулро бас кунад ва ба Байт-Лаҳм равад, то подшоҳи навро аз писарони Йисой тадҳин кунад.

1. Муҳимияти қабул кардани тағирот дар Салтанати Худо

2. Вафодории Худо дар тадҳин кардани пешвоёни нав

1. Луқо 1:37 - "Зеро ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нест".

2. Забур 102:25-27 - "Аз абад то абад, Ту Худо ҳастӣ. Ту моро боз ба хок бармегардонӣ ва мегӯӣ: "Эй одамон, баргардед. Зеро марҳамати Ту бар осмон бузург аст ва ростии Ту ба осмон».

1 Подшоҳон 16:2 Ва Самуил гуфт: «Чӣ гуна равам? агар Шоул бишнавад, маро мекушад. Ва Худованд гуфт: «Бо худ як гове бигир ва бигӯ: "Ман омадаам, то ки барои Худованд қурбонӣ кунам".

Аз ҷониби Худованд ба Самуил супориш дода мешавад, ки бо худ як гове бигирад ва фаҳмонад, ки ӯ барои Худованд қурбонӣ карданӣ мешавад, гарчанде ки Шоул ӯро шунида кушта метавонад.

1. Ҷасорати имон: Омӯзиши эътимод ба Худо дар баробари тарс

2. Қудрати тоъат: Иҷрои он чи Худо фармудааст, бо вуҷуди оқибаташ

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Подшоҳон 16:3 Ва Йисойро ба қурбонӣ даъват кун, ва ман ба ту хоҳам гуфт, ки чӣ кор хоҳӣ кард;

Худо ба Самуил дастур медиҳад, ки ба қурбонии Йисой равад ва касеро, ки Ӯ номаш додааст, тадҳин кунад.

1. Худо медонад, ки мо ба кӣ ниёз дорем - 1 Подшоҳон 16:3

2. Қудрати роҳнамоии Худо - 1 Подшоҳон 16:3

1. 1 ба Қӯринтиён 1:26-29 - Зеро ки шумо, эй бародарон, даъвати худро мебинед, ки чӣ тавр бисьёр хирадмандон ба ҳасби ҷисм даъват карда нашудаанд, на бисьёр тавоноҳо ва на бисьёр олиҷаноб:

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

1 Подшоҳон 16:4 Ва Самуил он чи Худованд гуфта буд, ба ҷо оварда, ба Байт-Лаҳм омад. Ва пирони шаҳр аз омадани ӯ ба ларза афтода, гуфтанд: «Оё ба осоиштагӣ меоӣ?

Самуил мувофиқи дастуроти Худованд ба Байт-Лаҳм рафт, ва пирони шаҳр аз омадани ӯ тарсиданд.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр рафтори содиқи Самуил ба мӯъҷизаҳо оварда расонд

2. Ризои Худо: Чӣ гуна Парвардигори мо ниёзҳои қавмашро баровардааст

1. Ибриён 11: 1-2 "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст. Зеро ки мардуми қадим ба василаи он таърифи худро гирифтанд".

2. Филиппиён 4:19 «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

1 Подшоҳон 16:5 Ва ӯ гуфт: «Ба саломатӣ: Ман омадаам, то ки барои Худованд қурбонӣ кунам; худро тақдис кунед ва бо ман ба қурбонӣ биёед». Ва Йисой ва писаронашро тақдис карда, онҳоро ба қурбонӣ даъват намуд.

Худо ба Йисой ва писаронаш амр дод, ки худро тақдис кунанд ва барои қурбонӣ ба ӯ ҳамроҳ шаванд.

1. Итоат ба Худо воҷиб аст

2. Қувваи қурбонӣ

1. 1 Подшоҳон 16:5

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

1 Подшоҳон 16:6 Ва ҳангоме ки онҳо омаданд, ӯ ба Элиоб нигариста, гуфт: «Ба ростӣ тадҳиншудаи Худованд дар пеши назараш аст».

Худо Довудро ба ҷои бародари калонии худ Элиоб, ки ба ин тараф назар мекард, подшоҳи Исроил интихоб кард.

1. Нақшаҳои Худо на ҳамеша нақшаҳои мо ҳастанд: Чӣ гуна Худо берун аз рӯи замин мебинад.

2. Қувваи Имон: Чӣ гуна Худо одамонро ба корҳои бузург даъват мекунад.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Матто 7:21-23 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо" ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки он касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меорад. Дар он рӯз бисьёр касон ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва девҳоро ба исми Ту берун накардем ва ба исми Ту мӯъҷизаҳои зиёде ба амал наовардем?" Ва он гоҳ ба онҳо хоҳам гуфт, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо нашинохтаам; аз ман дур шавед, эй шароратгарон.

1 Подшоҳон 16:7 Аммо Худованд ба Самуил гуфт: «Ба чеҳраи ӯ ва ба баландии ӯ нигоҳ накун; зеро ки ман ӯро рад кардам, зеро ки Худованд ончунон ки одам мебинад, намебинад; зеро ки одам ба намуди зоҳирӣ менигарад, вале Худованд ба дил менигарад.

Худо ба дил менигарад; намуди зоҳирӣ аҳамият надорад.

1: Мо бояд одамонро на аз рӯи намуди зоҳирӣ, балки аз рӯи дилашон доварӣ кунем.

2: Худо ба дил менигарад, на ба зоҳир.

1: Матто 7:15-20 - Исо огоҳ мекунад, ки аз рӯи намуди зоҳирӣ доварӣ кардан.

2:1 Юҳанно 4:20 - Худо муҳаббат аст ва новобаста аз он ки моро дӯст медорад.

1 Подшоҳон 16:8 Ва Йисой Абинадобро ҷеғ зада, ӯро аз пеши Самуил гузаронд. Ва гуфт: «Инро низ Худованд баргузидааст».

Йисой писаронашро аз пеши Самуил гузаронд, то ӯ тавонист яке аз онҳоро интихоб кунад, то подшоҳи навбатии Исроил тадҳин шавад, аммо ҳеҷ яке аз онҳоро Худованд интихоб накард.

1. Иродаи Худованд на ҳамеша аён аст - чӣ гуна мо метавонем интихоби Ӯро қабул кунем, ҳатто вақте ки мо онҳоро намефаҳмем

2. Ҷустуҷӯи иродаи Худованд - чӣ гуна бояд иродаи Худоро барои ҳаёти мо бифаҳмем ва ба он итоат кунем

1. Яъқуб 4:13-15 - ба Худованд итоат кунед ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард

2. Матто 6:33-34 - аввал Малакути Худоро биҷӯед ва ҳама чизи дигар илова карда мешавад

1 Подшоҳон 16:9 Он гоҳ Йисой Шамморо аз назди ӯ гузашт. Ва гуфт: «Инро низ Худованд баргузидааст».

Худованд шахсеро, ки Йисой пешниҳод кардааст, интихоб накард.

1. Вақте ки Худо моро интихоб намекунад, рӯҳафтода нашавед - нақшаҳои Ӯ ҳамеша комиланд.

2. Интихоби Худо ҳамеша дуруст аст - таваккал ба хирад ва файзи Ӯ.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 16:10 Боз Йисой ҳафт писари худро аз пеши Самуил гузаронид. Ва Самуил ба Йисой гуфт: «Худованд инҳоро интихоб накардааст».

Йисой ҳафт писари худро ба Самуил тақдим кард, вале Худованд ҳеҷ яке аз онҳоро интихоб накард.

1. Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки интихоби беҳтаринро барои мо кунад.

2. Интихоби Худо аз интихоби мо хеле бузургтар аст.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 16:11 Ва Самуил ба Йисой гуфт: «Оё ҳама фарзандони ту дар ин ҷоанд? Ва гуфт: «Ҳанӯз ҷавонтарин аст, ва инак, гӯсфандонро мечарорад». Ва

Самуил ба Йисой гуфт: «Фирист ва ӯро биёр, зеро ки то даме ки ӯ ба ин ҷо биёяд, намешинем».

Самуил аз Йисой пурсид, ки оё ӯ писари дигар дорад ва Йисой гуфт, ки писари хурдӣ дорад, ки гӯсфандонро мечаронд. Самуил ба Йисой фармуд, ки писарро даъват кунад ва гуфт, ки то омадани ӯ онҳо наменишинанд.

1. Даъвати хурдтарин: Фаҳмидани таъини Худо аз ғайб ва нолозим

2. Қувваи итоаткорӣ: Қадам дар имон вақте ки шумо оқибати онро намедонед

1. Филиппиён 2:13 - «Зеро ки Худо дар шумо амал мекунад, то мувофиқи нияти неки Ӯ бихоҳед ва амал кунед».

2. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

1 Подшоҳон 16:12 Ва ӯ фиристода, ӯро ба хона оварد. Ӯ сурхрӯб ва чеҳраи зебое дошт ва барои диданаш хуб буд. Ва Худованд гуфт: «Бархез ва ӯро тадҳин кун, зеро ки Ӯ ҳамин аст».

Худо Довудро барои тадҳин шудан ба подшоҳи навбатии Исроил интихоб кард.

1. Қудрати иродаи Худо: Чӣ тавр интихоби Худо ҳаёти моро ташаккул медиҳад

2. Хусусияти воқеии роҳбарӣ: сифатҳое, ки бояд дар роҳбарон ҷустуҷӯ шаванд

1. Забур 89:20-21: Бандаи худ Довудро ёфтам; Ӯро бо равғани муқаддаси Худ тадҳин кардаам: Дасти Ман бо Ӯ устувор хоҳад шуд: бозуи Ман низ ӯро қавӣ хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 5:15-17: Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

1 Подшоҳон 16:13 Ва Самуил шохи равғанро гирифта, ӯро дар миёни бародарони худ тадҳин кард; ва аз он рӯз пеш Рӯҳи Худованд бар Довуд нозил шуд. Ва Самуил барҳоста, ба Ромо рафт.

Самуил Довудро тадҳин кард, ки подшоҳи навбатии Исроил шавад ва аз он рӯз баъд Рӯҳи Худованд бар Довуд буд.

1. Худо нақша дорад: чӣ гуна бояд дар замонҳои номуайян роҳро пайдо кард

2. Тадҳин шудани Рӯҳ: он барои ҳаёти мо чӣ маъно дорад

1. Ишаъё 11:2 - "Ва рӯҳи Худованд бар ӯ қарор хоҳад гирифт, рӯҳи хирад ва фаҳм, рӯҳи маслиҳат ва қудрат, рӯҳи дониш ва тарси Худованд."

2. 2 ба Қӯринтиён 1:21-22 - "Акнун Он ки моро бо шумо дар Масеҳ устувор сохт ва тадҳин кард, Худост; Ӯ низ моро мӯҳр кардааст ва дар дилҳои мо ҷидду ҷаҳди Рӯҳро додааст".

1 Подшоҳон 16:14 Аммо Рӯҳи Худованд аз Шоул рафт, ва рӯҳи нопок аз ҷониби Худованд ӯро ба изтироб овард.

Шоул, подшоҳи Исроил, аз рӯҳи нопок, ки аз ҷониби Худованд фиристода шуда буд, ба изтироб афтод.

1. Қудрати Рӯҳи Худо: Чӣ тавр Рӯҳи Худованд метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Чӣ гуна исёни Шоул ба суқути ӯ оварда расонд

1. Румиён 8:14-15 Зеро ҳамаи онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо мебошанд. Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро нагирифтаед, ки дубора ба тарс афтода бошед, балки Рӯҳи фарзандхондагиро қабул кардаед, ки мо ба воситаи Ӯ нидо мекунем, эй Аббо! Падар!

2. Ғалотиён 5:16-17 Аммо ман мегӯям, ки мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ки ҳавасҳои ҷисм бар зидди Рӯҳ аст, ва ҳавасҳои рӯҳ бар зидди ҷисм аст, зеро онҳо ба якдигар мухолифанд, то ки шуморо аз иҷрои корҳое, ки мехоҳед, боздоред.

1 Подшоҳон 16:15 Ва навкарони Шоул ба ӯ гуфтанд: «Инак, рӯҳи нопок аз ҷониби Худо туро ба ташвиш овардааст».

Хизматгорони Шоул пай бурданд, ки рӯҳи нопок аз ҷониби Худо ӯро ба изтироб меорад.

1. Қудрати ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Рам кардани ҳайвони дарун

1. Ибриён 13:5-6 - «Суҳбати шумо бе тамаъ бошад ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед: зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳеҷ гоҳ тарк намекунам ва туро тарк намекунам. То ки мо далерона бигӯем: Худованд ёвари ман аст ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ хоҳад кард».

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

1 Подшоҳон 16:16 Бигзор оғои мо акнун ба бандагони худ, ки дар пеши ту ҳастанд, амр диҳад, то марде, ки дар навозандаи маккор аст, ҷустуҷӯ кунанд; ва ин воқеъ хоҳад шуд, ки рӯҳи бади Худо бар ту хоҳад омад ки вай бо дасти худ бозӣ кунад, ва ту сихат мешавӣ.

Дар порча дар бораи хоҳиши Шоул дар бораи навохтани арфанависи моҳир, вақте ки рӯҳи нопок аз ҷониби Худо ба болои ӯ фуруд омад, муҳокима карда мешавад.

1. Дарёфти тасаллӣ тавассути мусиқӣ: Чӣ тавр мо дар замонҳои душворӣ ба санъат такя мекунем

2. Раҳмати Худо: Чӣ гуна Шоулро аз рӯҳи бад муҳофизат мекард

1. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед, бо барфа ва лира Ӯро ҳамду сано гӯед, бо даф ва рақс Ӯро ҳамду сано гӯед, бо тор ва най ҳамду сано гӯед.

2. 1 Қӯринтиён 14:15 - Ман чӣ кор кунам? Ман бо рӯҳи худ дуо хоҳам кард, аммо бо ақли худ низ дуо хоҳам кард; Ман бо рӯҳи худ месароям, аммо бо фаҳми худ низ месароям.

1 Подшоҳон 16:17 Ва Шоул ба ғуломони худ гуфт: «Акнун ба ман шахсеро, ки хуб бозӣ карда метавонад, таъмин намуда, назди ман биёред».

Шоул аз хизматгоронаш хоҳиш кард, ки ба ӯ навозандае биёранд, ки хуб бозӣ карда метавонад.

1. Ҳамаи мо метавонем аз намунаи Шоул дарс гирем, то онҳоеро, ки дорои инъомҳо ва малакаҳои махсус доранд, ҷустуҷӯ кунем.

2. Худо метавонад истеъдодҳои беназири моро барои хидмат ба дигарон истифода барад ва номи Ӯро ҷалол диҳад.

1. 1 Қӯринтиён 12:4-6 - Ҳоло тӯҳфаҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ ҳамон як аст; ва хизмат гуногун аст, аммо Худованд як аст; ва намудҳои гуногуни фаъолиятҳо ҳастанд, аммо ҳамон Худост, ки ҳамаи онҳоро дар ҳама қувват мебахшад.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои сохтани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

1 Подшоҳон 16:18 Яке аз ғуломон ҷавоб дода, гуфт: «Инак, ман писари Йисойи Байт-Лаҳмиро дидам, ки дар бозӣ маккор аст, ва марди тавоно ва ҷанговар ва дар корҳо доно аст. ва шахси зебо, ва Худованд бо ӯ аст.

Бандаи шоҳ Шоул Довуд, писари Йисой аз Байт-Лаҳмро ҳамчун навозандаи моҳир, ҷанговари далер, машваратчии доно ва марди зебо тавсиф карда, қайд кард, ки Худованд бо ӯ буд.

1. Худо аз эҳтимолият истифода мебарад: Дарсҳо аз даъвати Довуд

2. Ҳузури Худо ҳамаро тафовут мекунад

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то мо дар онҳо рафтор кунем.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

1 Подшоҳон 16:19 Бинобар ин Шоул қосидон назди Йисой фиристода, гуфт: «Писари худ Довудро, ки бо гӯсфандон аст, ба ман бифирист».

Шоул ба назди Йисой қосидон фиристод, то Довудро ба ӯ ҳамроҳӣ кунанд.

1. Нақшаҳои Худо барои мо аён хоҳанд шуд, ҳатто вақте ки атрофиёнамон онҳоро намешиносанд.

2. Мо бояд барои ҳаёти худ иродаи Худоро ҷӯем, на ризоияти дигарон.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Эфсӯсиён 2:10 - «Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст».

1 Подшоҳон 16:20 Ва Йисой хари пур аз нон ва як машки май ва як бузғола гирифта, онҳоро ба воситаи писараш Довуд назди Шоул фиристод.

Йисой Довудро бо хари пур аз нон, як шиша шароб ва кӯдаке назди Шоул фиристод.

1. Биёед тӯҳфаҳои худро барои хидмат ба дигарон истифода барем.

2. Мо аз намунаи итоаткории фурӯтании Довуд омӯхта метавонем.

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Матто 5:5 - Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.

1 Подшоҳон 16:21 Ва Довуд назди Шоул омада, пеши ӯ истод, ва ӯро хеле дӯст медошт; ва зиреҳбардори ӯ шуд.

Довудро Шоул қабул кард ва зиреҳбардори ӯ таъин шуд.

1. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз аслиаш, барои иҷрои нақшаи комили худ истифода барад.

2. Худо метавонад вазъияти моро барои кӯмак ба дигарон истифода барад, новобаста аз он ки он чӣ қадар душвор бошад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 16:22 Ва Шоул назди Йисой кас фиристода, гуфт: «Эй Довуд, бигзор пеши ман биист; зеро ки вай дар назари ман илтифот пайдо кардааст.

Шоул дар Довуд чизи махсусеро дида буд ва аз Йисой хоҳиш кард, ки ӯро фиристад, то пеши ӯ истад.

1. Муҳимияти эътироф ва ҷустуҷӯи илтифоти Худо дар ҳаёти мо.

2. Худо метавонад моро барои корҳои бузург истифода барад, ҳатто вақте ки мо инро интизор набудем.

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Юҳанно 15:16, "Шумо Маро баргузидаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва таъин кардам, то ки биравед ва меваи ҷовидона оваред ва ҳар он чи ба исми Ман талаб кунед, Падар ба шумо ато кунад".

1 Подшоҳон 16:23 Ва ҳангоме ки рӯҳи нопок аз ҷониби Худо бар Шоул омад, Довуд барфа гирифта, бо дасташ менавохт, ва Шоул рӯҳафтода шуда, шифо ёфт, ва рӯҳи нопок аз ӯ дур шуд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки чӣ тавр Довуд тавонист бо навохтани арфа рӯҳи бадро аз Шоул ором кунад.

1. Худо метавонад мусиқиро истифода барад, то дар замонҳои душвор моро ором созад.

2. Мо метавонем тӯҳфаҳо ва истеъдодҳои худро барои шодӣ ва тасаллӣ ба дигарон истифода барем.

1. Эфсӯсиён 5:19 - «Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан ронед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш вуҷуд надорад".

1 Подшоҳони 17-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 17: 1-11 қаҳрамони фалишти Ҷолёт ва мушкилотеро, ки ӯ ба Исроил пешкаш мекунад, муаррифӣ мекунад. Дар ин боб, фалиштиён барои ҷанг бар зидди Исроил ҷамъ мешаванд ва Ҷолёт як ҷанговари азиме ҳамчун қаҳрамони онҳо пайдо мешавад. Вай ҳар як сарбози исроилиро даъват мекунад, ки бо ӯ ҷанги ягона кунад, ки натиҷаи он ғолиби тамоми ҷангро муайян мекунад. Қомати баланд ва тамасхури Ҷолёт артиши исроилиёнро метарсонад ва онҳоро аз тарс пур мекунад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 17:12–32 идома дода, он омадани Довуд ба майдони ҷанг ва вокуниши ӯро ба даъвати Ҷолёт нақл мекунад. Довуд, ки дар аввал аз ҷониби падараш Йисой фиристода шуда буд, то барои бародаронаш, ки дар артиши Шоул хизмат мекарданд, хӯрок оварад, шоҳиди саркашии Ҷолёт аз Худо мегардад ва аз хашми одилона пур мешавад. Вай бо вуҷуди ҷавон ва камтаҷриба буданаш дар ҷанг худро ҳамчун рақиб бар зидди Ҷолёт пешниҳод мекунад.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 17 бо он хотима меёбад, ки Довуд Ҷолётро тавассути қуввати Худо мағлуб мекунад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 17:33-58 гуфта мешавад, ки Шоул дар аввал ба қобилияти Довуд шубҳа мекунад, вале дар ниҳоят ба ӯ имкон медиҳад, ки бо Ҷолёт рӯ ба рӯ шавад. Довуд танҳо бо фалаҳона ва сангҳо мусаллаҳ шуда, бо Ҷолёт рӯ ба рӯ мешавад, дар ҳоле ки эътимоди худро ба наҷоти Худо эълон мекунад. Довуд бо як санги фалаҳонаш Ҷолётро мезанад ва дарҳол ӯро мекушад ва сипас бо шамшери худи азимҷусса сари ӯро мебурад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 17 нишон медиҳад:
Даъвати Ҷолёт ба Исроил;
Ҷавоби Довуд ба рӯбарӯи Ҷолёт;
Довуд бо қуввати Худо Ҷолётро мағлуб кард.

Таваҷҷӯҳ ба:
Даъвати Ҷолёт ба Исроил;
Ҷавоби Довуд ба рӯбарӯи Ҷолёт;
Довуд бо қуввати Худо Ҷолётро мағлуб кард.

Дар ин боб ба муқовимати Ҷолёт ба лашкари исроилиён, вокуниши Довуд ба муқобили ӯ ва пирӯзии Довуд бар Ҷолёт тавассути қуввати Худо нигаронида шудааст. Дар 1 Подшоҳон 17, фалиштиён барои ҷанг бар зидди Исроил ҷамъ мешаванд ва Ҷолёт бузургҷуссаи азим ҳамчун қаҳрамони онҳо мебарояд. Вай ҳар як сарбози исроилиро даъват мекунад, ки бо ӯ ҷанги ягона кунад ва дар дили артиши исроилӣ тарсу ҳаросро бедор кунад.

Дар 1 Подшоҳон 17 идома Довуд ба майдони ҷанг меояд ва шоҳиди саркашӣ кардани Ҷолёт аз Худо мегардад. Вай бо ғазаби одилона пур шуда, сарфи назар аз ҷавонӣ ва набудани таҷриба дар ҷанг худро ҳамчун рақиб пешниҳод мекунад. Далерии Довуд аз тарси Шоул ва сарбозонаш комилан фарқ мекунад.

1 Подшоҳон 17 бо он хотима меёбад, ки Довуд бо Ҷолёт рӯ ба рӯ мешавад ва бо қуввати Худо пирӯз мешавад. Ҳарчанд дар аввал Шоул шубҳа дошт, ба ӯ иҷозат дод, ки бо Ҷолёт муқовимат кунад, ки танҳо бо фалон ва сангҳо мусаллаҳ шуда буд. Довуд ба наҷоти Худо боварӣ карда, Ҷолётро бо як санг аз фалонаш зарбаи ҳалкунандае мезанад, ки ба марги бузург оварда мерасонад ва баъдан бо шамшери худ сари ӯро аз танаш ҷудо мекунад. Ин воқеаи аҷиб ҳам имони Довудро ба Худо ва ҳам қудрати Худоро, ки тавассути як қаҳрамони эҳтимолӣ амал мекунад, нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 17:1 Ва фалиштиён лашкари худро барои ҷанг ҷамъ карданд, ва дар Шӯхӯ, ки аз они Яҳудо буд, ҷамъ шуданд ва дар байни Шокоҳ ва Азеко, дар Эфесдамим ӯрду заданд.

Фалиштиён лашкари худро барои ҷанг ҷамъ карда, дар байни ду шаҳри Яҳудо ӯрду заданд.

1. Қувваи омодагӣ: устувор истодан дар муқобили фишор

2. Душман омода аст: Ту?

1. Эфсӯсиён 6:13-17, Бинобар ин, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонистед, ки дар замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз анҷоми ҳама чиз истода бошед.

2. 1 Петрус 5:8-9, Ҳушёр ва бодиққат бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар ҷустуҷӯи касе барои хӯрдан аст. Дар имон устувор истода, ба ӯ муқобилат кунед.

1 Подшоҳон 17:2 Ва Шоул ва мардони Исроил ҷамъ шуданд, ва дар канори водии Эло ӯрду заданд, ва бар зидди фалиштиён саф кашиданд.

Мардони Исроил бо сардории Шоул ҷамъ шуда, барои рӯбарӯ шудан бо фалиштиён дар ҷанг омода шуданд.

1. Агар мо дар имон устувор бошем, Худо барои мо меҷангад.

2. Мо бояд омода бошем, ки ба тарафдории дуруст рафтор кунем.

1. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед."

2. Эфсӯсиён 6:13 - "Бинобар ин, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро кардаед, истода бошед".

1 Подшоҳон 17:3 Ва фалиштиён бар кӯҳе аз як тараф истода буданд, ва исроилиён дар кӯҳе аз он тараф истода буданд, ва дар байни онҳо водӣ буд.

Фалиштиён ва исроилиён дар ду кӯҳи ба ҳам муқобил, ки дар байни онҳо водӣ буд, рӯ ба рӯ шуданд.

1. Қувваи шаҳодат: Омӯзиши пайравӣ аз Худо дар миёни низоъ

2. Дар баробари душвориҳо устувор истодан: такя ба нерӯи Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; Худовандро интизор шавед.

1 Подшоҳон 17:4 Ва аз ӯрдугоҳи фалиштиён Ҷолёт ном лашкаре берун омад, ки қадаш шаш зироъ ва як фосила буд.

Ҷолёт ном қаҳрамони фалиштиён, ки аз Ҷат буд, дар баландии шаш зироъ ва як фосила истода буд.

1. Довуд ва Ҷолёт: Қиссаи имон

2. Ғалаба кардани тарс дар рӯ ба рӯи номаълум

1. 1 Қӯринтиён 16:13 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 17:5 Ва дар сараш хӯди мисин дошт, ва дар танаш куртае дошт; ва вазни курта панҷ ҳазор сиқл мис буд.

Ҷолёт бо як кулоҳи мис ва ҷилое, ки вазнаш панҷ ҳазор сиқл аз мис буд, барои ҷанг омода карда шуда буд.

1. Қувваи омодагӣ: Омӯзиш аз Ҷолёт

2. Вазни зиреҳи мо: Гирифтани нерӯи рӯҳонӣ

1. Эфсӯсиён 6:10–18

2. 1 Петрус 5:8–9

1 Подшоҳон 17:6 Ва бар пойҳояш гулҳои мисин ва дар миёни китфҳояш ҳадафи мис дошт.

Довуд барои мубориза бо Ҷолёт бо зиреҳ муҷаҳҳаз шуда буд, ки дар он гулӯлаҳои мис ва ҳадафи мис буд.

1. Ғалаба тавассути имон ба Худо: Қиссаи Довуд ва Ҷолёт

2. Қувваи омодагӣ: Чӣ тавр Довуд барои мағлуб кардани Ҷолёт омода шуд

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ тавваккал мекунем.

1 Подшоҳон 17:7 Ва асои найзаи ӯ мисли болори бофанда буд; ва сари найзаи ӯ шашсад сиқл оҳан вазн дошт;

Ҷолёт як ҷанговари азиме буд, ки бо найза ва сипар сахт мусаллаҳ буд. Сари найза 600 сиқл оҳан вазн дошт.

1. Қувват ва зиреҳ дар Худованд: Дарсҳо аз Ҷолёт

2. Қудрати Худо: Ғалабаи Довуд бар Ҷолёт

1. Эфсӯсиён 6:11-18 (Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед)

2. 1 Қӯринтиён 15:57 (Шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад)

1 Подшоҳон 17:8 Ва ӯ истода, ба лашкари Исроил фарьёд зада, ба онҳо гуфт: «Чаро шумо барои саф кашидан берун омадаед? Оё ман фалиштиӣ нестам, ва шумо бандагони Шоул нестед? барои худ марде интихоб кунед ва бигзор вай назди ман фуруд ояд.

Як фалиштиӣ лашкари исроилиёнро даъват мекунад, ки шахсеро барои ҷанги якка бо ӯ фиристад.

1. Қувваи муборизаи ягона: дидани қудрати Худо аз қувваи инсон

2. Қувваи ваҳдат: бартараф кардани мушкилот тавассути истодан бо ҳам

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Дар бар кардани тамоми зиреҳи Худо

2. 1 Қӯринтиён 16:13-14 - Дар қуввати Худованд устувор истода

1 Подшоҳон 17:9 Агар ӯ қодир бошад, ки бо ман ҷангида, маро бикушад, мо ғуломи шумо хоҳем буд; лекин агар ман бар вай ғолиб омада, ӯро бикушам, шумо бандагони мо хоҳед буд ва ба мо хизмат кунед.

Фалиштиён ба исроилиён даъват мекунанд: агар қаҳрамони исроилиён қаҳрамони фалиштиёнро мағлуб карда тавонад, он гоҳ фалиштиён хизматгорони исроилиён хоҳанд шуд; лекин агар қаҳрамони фалиштиён қаҳрамони исроилиёнро мағлуб кунад, он гоҳ исроилиён бояд хизматгорони фалиштиён бошанд.

1. Натарсед, ки барои эътиқоди худ истодагарӣ кунед.

2. Мо якҷо қавитарем аз танҳоӣ.

1. 1 Қӯринтиён 16:13-14 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

1 Подшоҳон 17:10 Ва фалиштиён гуфт: «Ман имрӯз ба лашкари Исроил мухолифат мекунам; Ба ман одам деҳ, то якҷоя ҷанг кунем.

Ин порча даъвати фалиштиёнро ба исроилиён барои мубориза бо як ба як тасвир мекунад.

1. Қудрати Худо дар заъф комил аст

2. Имон бар тарс

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9-10 (Ва ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ фахр мекунам, то ки қуввати Масеҳ ором гардад. бар ман.)

2. Ишаъё 41:10-13 (Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо ҳақ дастгирӣ мекунам дасти адолати Ман. Инак, ҳамаи онҳое ки бар зидди ту хашмгин шуда буданд, хиҷил ва хиҷил хоҳанд шуд: онҳо ҳеҷ чиз хоҳанд буд, ва онҳое ки бо ту меҷанганд, нобуд хоҳанд шуд.)

1 Подшоҳон 17:11 Вақте ки Шоул ва тамоми Исроил ин суханони фалиштиро шуниданд, ба ҳарос афтоданд ва сахт тарсиданд.

Шоул ва тамоми Исроил суханони фалиштиро шунида, сахт тарсиданд.

1. "Тарс аз номаълум"

2. "Галаба кардани тарс тавассути имон"

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 56:3-4 "Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; наметарсам. Бадан ба ман чӣ кор карда метавонад?"

1 Подшоҳон 17:12 Ва Довуд писари он эфратӣ аз Байт-Лаҳми Яҳудо буд, ки Йисой ном дошт; ва ҳашт писар дошт, ва он мард дар айёми Шоул дар миёни мардум ба пирамард рафт.

Йисой ҳашт писар дошт, ки яке аз онҳо Довуд буд. Ӯ эфритӣ аз Байт-Лаҳми Яҳудо буд ва дар замони Шоул пирамард буд.

1. Қувваи оила: Йисой ва ҳашт писари ӯ 2. Вақти Худо: ба шӯҳрат расидани Довуд.

1. 1 Подшоҳон 16:11-13 - Интихоби Худо Довудро ҳамчун Подшоҳи Исроил 2. Забур 78:70-71 - Вафодории Худо ба хонаи Йисой.

1 Подшоҳон 17:13 Ва се писари калонии Йисой рафта, аз паи Шоул ба ҷанг рафтанд; ва номҳои се писари ӯ, ки ба ҷанг рафта буданд, Элиоб, нахустзода ва дар паҳлӯи ӯ Абинадоб ва сеюмӣ Шаммо буданд.

Се писари калонии Йисой ба Шоул ҳамроҳ шуданд: Элиоб, Абинадоб ва Шаммо.

1. "Қувваи оила: Бародарони Довуд"

2. "Уҳдадорӣ ба ин кор: садоқати писарони Йисой"

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Масалҳо 18:24 - "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Подшоҳон 17:14 Ва Довуд хурдӣ буд, ва се калонӣ аз ақиби Шоул рафтанд.

Довуд хурдии чор писари Йисой буд, ки Шоулро пайравӣ карданд.

1. Худо аксар вақт барои амалӣ кардани ниятҳои худ камтаринро истифода мебарад.

2. Роҳҳои Худо роҳҳои мо нестанд.

1. 1 ба Қӯринтиён 1:27 - Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то хирадмандонро хиҷолат диҳанд; ва Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то чизҳои тавоноро халалдор созад.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 17:15 Аммо Довуд рафта, аз Шоул баргашт, то гӯсфандони падарашро дар Байт-Лаҳм чӯпонад.

Довуд Шоулро тарк кард, то ба Байт-Лаҳм баргардад, то гӯсфандони падарашро нигоҳубин кунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар ҳама ҳолатҳои ҳаётамон ба Ӯ хизмат кунем.

2. Худо содиқ аст, ки моро дар вақти зарурӣ таъмин кунад.

1. Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 17:16 Ва фалиштиён саҳару шом наздик омада, чиҳил рӯз худро нишон доданд.

Филиштин дар давоми чиҳил рӯз субҳу шом худро ба исроилиён нишон дод.

1. Қувваи сабр: бартараф кардани душвориҳо тавассути кӯшиш

2. Дар имон устувор будан: даст кашидан дар баробари душвориҳо

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. 2 Қӯринтиён 4:8-9 - Мо аз ҳар ҷиҳат ранҷу азоб мекашем, аммо мазлум нестем; парешон, вале ба ноумедӣ наафтида; таъқиб карда шуданд, вале тарк нашудаанд; задаанд, вале нобуд нашудааст.

1 Подшоҳон 17:17 Ва Йисой ба писараш Довуд гуфт: «Акнун барои бародарони худ як эфа аз ин хушкшуда ва ин даҳ нон бигир, ва ба ӯрдугоҳ назди бародарони худ давида рав».

Йисой ба писараш Довуд амр медиҳад, ки ба бародаронаш дар лагер як андоза ҷуворимаккаи хушк ва даҳ нон диҳад.

1. Қувваи таъмин: Таъмини Исо барои эҳтиёҷоти мо

2. Муҳаббати падар: Намунаи Йисой ва Довуд

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

1 Подшоҳон 17:18 Ва ин даҳ панирро ба мириҳазорашон бардор, ва бубин, ки бародаронат чӣ гуна аҳвол доранд, ва гарави онҳоро бигиранд.

Ба Довуд даҳ панир доданд, то ба мириҳазорҳо барад, то ки аҳволи бародаронашро бипурсад ва аҳволи онҳоро қабул кунад.

1. Имон ба Худо дар баробари балоҳо ба пирӯзӣ мерасонад.

2. Худо ҳамаи ниёзҳои моро бо роҳҳои ғайричашмдошт таъмин мекунад.

1. Румиён 8:31: "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 23:1: «Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам».

1 Подшоҳон 17:19 Шоул ва онҳо ва тамоми мардони Исроил дар водии Эло буданд ва бо фалиштиён меҷангиданд.

Шоул ва банӣ-Исроил дар водии Эло буданд, то бо фалиштиён ҷанг кунанд.

1. Далерӣ дар муқобили тарс: Дарсҳои Довуд ва Ҷолёт

2. Қувваи Имон: Бартараф кардани душвориҳо бо кӯмаки Худованд

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Румиён 8:31 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

1 Подшоҳон 17:20 Ва Довуд субҳи барвақт бархоста, гӯсфандонро ба посбон гузошта, гирифта, ҳамон тавре ки Йисой ба ӯ фармуда буд, рафт; ва ба хандақ омад, ки лашкар ба ҷанг мебаромад ва ба ҷанг фарёд зад.

Довуд субҳи барвақт бархоста, гӯсфандони худро ба посбон гузошт ва ба майдони ҷанг рафт, то ба ҷанг ҳамроҳ шавад ва барои ҷанг дод зад.

1. Вақте ки Худо моро ба ҷанг даъват мекунад, мо бояд омода бошем.

2. Худо метавонад ба мо далерӣ ва қувват бахшад, то бо ҳама мушкилот рӯ ба рӯ шавем.

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

1 Подшоҳон 17:21 Зеро ки исроилиён ва фалиштиён лашкар бар зидди лашкар саф ороста буданд.

Артиши Исроил ва фалиштиён ба ҷанг омодагӣ медиданд.

1. Мо бояд омода бошем, ки дар набардҳои зиндагӣ бо ҷасорат ва имон мубориза барем.

2. Қувваи Худо барои бартараф кардани ҳар душворие, ки мо дучор мешавем, кофӣ хоҳад буд.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди нақшаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 17:22 Ва Довуд аробаи худро ба дасти посбони ароба гузошта, ба лашкар давида, омада, ба бародарони худ салом гуфт.

Довуд аробаи худро бо посбон гузошта, давид, то ба бародарони худ ҳамроҳ шавад.

1. Ба Худо таваккал кунед ва Ӯ барои муқобила бо ҳама мушкилот қувват мебахшад.

2. Мо ҳама як оила ҳастем ва дар лаҳзаҳои зарурӣ бояд якҷоя бошем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад, на ғайрияҳудӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан, зеро ҳамаи шумо дар Исои Масеҳ як ҳастед.

1 Подшоҳон 17:23 Ва ҳангоме ки ӯ бо онҳо гуфтугӯ мекард, инак, аз лашкари фалиштиён Ҷолёт ном фалиштиён, ки фалиштиён буд, баромад ва ҳамон суханонро гуфт, ва Довуд онҳоро шунид.

Довуд суханони Ҷолёт, қаҳрамони фалиштиён аз Ҷат, ҳангоми ба лашкари исроилиён сухан гуфтанро шунид.

1. Мо бояд ба мушкилоте, ки дар пешамон меоянд, бо далерӣ ва имон мубориза барем.

2. Худо ба мо қувват ва захираҳо медиҳад, то душманонро мағлуб кунем.

1. 1 Подшоҳон 17:23

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

1 Подшоҳон 17:24 Ва тамоми мардони Исроил, чун он мардро диданд, аз ӯ гурехтанд ва сахт тарсиданд.

Исроилиён аз бузургҷуссаи фалишти Ҷолётро дида, ба ҳарос афтоданд.

1. Мо набояд дар зиндагии худ аз бузургҷуссаҳо битарсем.

2. Худо метавонад ба мо дар бартараф кардани ҳар гуна тарсу монеа кӯмак кунад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 1 Юҳанно 4:18 - «Дар муҳаббат тарс нест, балки муҳаббати комил тарсро берун мекунад.

1 Подшоҳон 17:25 Ва мардони Исроил гуфтанд: «Оё ин шахсро дидаед, ки боло меояд? Ӯ албатта барои исроилӣ ба Исроил меояд; ва чунин хоҳад шуд, ки касе ки ӯро бикушад, подшоҳ ӯро бо сарвати азиме сарватманд хоҳад кард,

ва духтари худро ба вай хоҳад дод, ва хонаи падарашро дар Исроил озод хоҳад кард.

Мардони Исроил эълон карданд, ки ҳар кӣ шахсеро, ки ба онҳо саркашӣ кардан омадааст, бикушад, мукофоти сарвати бузург, духтари подшоҳ ва озодии хонадони онҳо дар Исроил хоҳад шуд.

1. Худо ҳамеша онҳоеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Худо барои пайравонаш қувват ва ҳифозат медиҳад.

1. Румиён 8:37 Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Такрори Шариат 31:6 Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

1 Подшоҳон 17:26 Ва Довуд ба одамоне ки дар паҳлӯяш истода буданд, сухан ронда, гуфт: «Бо марде, ки ин фалиштиро кушад ва дашномро аз Исроил дур кунад, чӣ бояд кард? Зеро кист ин фалиштии номахтун, ки ба лашкари Худои Ҳай мухолифат кунад?

Довуд ба атрофиёнаш сухан ронда, пурсид, ки ба шахсе, ки фалиштиро мекушад ва бадгӯиро аз Исроил дур мекунад, чӣ мукофот бояд дод.

1. Қувваи имон: Ғалаба кардани ақида

2. Муҳимияти дифоъ аз номи Худо

1. Ибриён 11:32-34 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Бороқ, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд, даҳони шерҳоро боздоштанд, қувваи оташро хомӯш карданд ва аз канор раҳо ёфтанд. аз шамшер пурқувват шуданд, дар ҷанг тавоно шуданд, лашкарҳои бегонаро ба гурез оварданд.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:57 - Аммо шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад.

1 Подшоҳон 17:27 Ва мардум ба ӯ чунин ҷавоб дода, гуфтанд: «Ба касе ки ӯро мекушад, ҳамин тавр хоҳад шуд».

Халқи Исроил ба даъвати Довуд, ки бо Ҷолёт рӯбарӯ шуд, бо ваъдаи он, ки агар Ҷолётро бикушад, ӯро эҳтиром хоҳанд кард.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Довуд бо Ҷолёт далерона рӯ ба рӯ шуд

2. Қувваи ҷомеа: Чӣ тавр мардуми Исроил Довудро дастгирӣ карданд

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар бар кардани зиреҳи пурраи Худо

2. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер будан

1 Подшоҳон 17:28 Ва бародари калонии худ Элиоб, вақте ки ӯ ба одамон сухан мегуфт, шунид; ва хашми Элиоб бар Довуд аланга зад, ва ӯ гуфт: «Чаро ба ин ҷо фуруд омадӣ? ва он чанд гӯсфандро дар биёбон бо кӣ гузоштай? Ман ғурури туро медонам, ва зиштии дили туро медонам; зеро ки ту фуруд омадай, то ки ҷангро бубинӣ.

Элиоб, бародари калонии Довуд, вақте шунид, ки Довуд бо одамон сухан меронад ва аз ӯ пурсид, ки чаро ӯ фуруд омад ва чаро гӯсфандонро дар биёбон мондааст. Ӯ Довудро ба ғурур ва дилсӯзӣ айбдор кард.

1. Муҳаббати Худо хашмро мағлуб мекунад - 1 Юҳанно 4:18

2. Қудрати омурзиши Худо - Ишаъё 43:25

1. Масалҳо 15:1 - Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

1 Подшоҳон 17:29 Ва Довуд гуфт: «Акнун ман чӣ кор кардам? Оё сабабе нест?

Довуд пурсид, ки чаро ӯро барои амалҳояш танқид мекунанд ва пурсид: "Оё сабабе нест?".

1. Далерии ҳақиқӣ аз имон ба Худо меояд

2. Бар муқобилият бо эътимод ба Худо

1. Румиён 10:11 - Зеро Навиштаҳо мегӯяд: "Ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, хиҷил нахоҳад шуд".

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

1 Подшоҳон 17:30 Ва ӯ аз ӯ ба тарафи дигаре рӯй гардонд, ва ҳамон тавр сухан ронд;

Одамон новобаста аз он ки ӯ бо кӣ сӯҳбат мекард, ба Довуд ҳамон тавр ҷавоб доданд.

1. Қувваи такрор - Чӣ гуна такрор метавонад ба мо кӯмак кунад, ки дар имонамон устувор истем.

2. Қувваи ваҳдат - Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад моро қавитар кунад.

1. Матто 18:20 - «Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам».

2. Воиз 4:12 - "Гарчанде ки яке аз дигаре мағлуб шавад, ду нафар ба ӯ тоб оварда метавонанд. Ва ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад".

1 Подшоҳон 17:31 Ва суханони Довудро шунида, дар ҳузури Шоул шуниданд, ва ӯ кас фиристода, ӯро даъват кард.

Имон ва далерии Довуд мардони Исроилро илҳом бахшид, ки ба муқобили Ҷолёт пуштибонӣ кунанд.

1. Қувваи имон ва ҷасорат барои илҳоми дигарон.

2. Муҳимияти истодагарӣ барои дурустӣ, ҳатто вақте ки ин ғайриимкон ба назар мерасад.

1. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2. Матто 5:38-41 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Лекин Ман ба шумо мегӯям: ба бадкирдор муқобилат накунед. Аммо агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, дигарашро низ ба ӯ бигардонед. Ва агар касе туро ба додгоҳ кашад ва куртаатро бигирад, бигзор ҷомаатро низ ба ӯ диҳад. Ва агар касе шуморо маҷбур кунад, ки як мил равед, бо ӯ ду мил равед.

1 Подшоҳон 17:32 Ва Довуд ба Шоул гуфт: «Нагузоред, ки ҳеҷ кас аз барои ӯ дилтанг шавад; бандаи ту рафта, бо ин фалиштиён ҷанг хоҳад кард.

Довуд Шоулро даъват мекунад, ки далер бошад ва бо фалиштиён ҷанг кунад.

1. Далерӣ дар баробари душвориҳо

2. Ғалаба кардани тарс тавассути имон

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. 1 Қӯринтиён 16:13 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед.

1 Подшоҳон 17:33 Ва Шоул ба Довуд гуфт: «Ту наметавонӣ бар зидди ин фалиштӣ биравӣ, то ки бо ӯ биҷанг, зеро ки ту ҷавонӣ, ва ӯ аз ҷавониаш марди ҷангӣ».

Шоул Довудро аз баромадан ба Ҷолиёти фалиштиён рӯҳафтода мекунад, зеро фарқияти калон дар синну сол ва таҷрибаи ҷангии онҳо.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Довуд ба Худо душвориҳои бартарафнашавандаро паси сар кард.

2. Ғалаба кардани тарс: Чӣ гуна далерӣ ва эътимод ба Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки тарсҳои худро мағлуб кунем.

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Зиреҳи Худо.

2. 1 Қӯринтиён 16:13-14 - Далер ва қавӣ бошед.

1 Подшоҳон 17:34 Ва Довуд ба Шоул гуфт: «Бандаи ту гӯсфандони падари худро нигоҳ медошт, ва шер ва хирс омада, аз рама баррае гирифт;

Довуд ба Шоул воқеаеро нақл мекунад, ки ҳангоми нигоҳубини рамаи падараш бо шер ва хирс вохӯрдааст.

1. Далер бошед: Намоиши бархӯрди Довуд бо Шеру Хирс

2. Вафодории Худо: Имтиҳони эътимоди Довуд ба Худованд ҳангоми муқовимат бо шер ва хирс

1. Забур 23:4 - "Бале, гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам; зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. 1 Юҳанно 4:4 - «Эй фарзандон, шумо аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст».

1 Подшоҳон 17:35 Ва ман аз ақиби ӯ баромада, ӯро зада, аз даҳонаш раҳо кардам, ва ҳангоме ки ӯ бар ман барҳост, ӯро аз ришаш гирифта, задам ва куштам.

Довуд ҷанг кард ва Ҷолётро бо як санг аз фалонаш мағлуб кард.

1. Худо моро муҷаҳҳаз мекунад, то бо душвориҳои ба назар бартарафнашаванда рӯ ба рӯ шавем.

2. Имони мо метавонад аз ҳама гуна силоҳ пурқувваттар бошад.

1. Матто 17:20 - "Ӯ ба онҳо гуфт: "Ба сабаби имони ками шумо. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ хоҳед гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед". , ва он ҳаракат хоҳад кард, ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар охир, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо ин корро мекунем. на бар зидди хун ва ҷисм, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳокимиятҳо, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза баред. то дар рӯзи бад тоб оваред ва ҳама чизро карда, устувор бошед: Пас, истода, камарбанди ростиро маҳкам баста, синаи адолатро дар бар кунед, ва ҳамчун кафш барои пойҳои худ ва тайёрии додашударо дар бар кунед. бо башорати осоиштагӣ, дар ҳама ҳолат сипари имонро бигир, ки бо он шумо метавонед ҳама тирҳои оташи иблисро хомӯш кунед, ва кулоҳи наҷот ва шамшери Рӯҳро, ки каломи Худост, бигиред. ».

1 Подшоҳон 17:36 Бандаи ту ҳам шер ва ҳам хирсро кушт; ва ин фалиштии номахтун мисли яке аз онҳо хоҳад буд, зеро ки вай лашкари Худои Ҳайро таҳқир кардааст.

Довуд бо итминон ба подшоҳ Шоул изҳор мекунад, ки ӯ Ҷолётро мағлуб хоҳад кард, гарчанде ки бузургҷуссаи фалиштиён ба лашкари Худои Ҳай муқобилат карда бошад.

1. Имони далеронаи Довуд: дар муқобили душвориҳо устувор истода

2. Ташаккули ҷасорат ва эътиқод: бартараф кардани тарс ва шубҳа

1. 1 Юҳанно 4:4 - «Эй фарзандон, шумо аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст».

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст».

1 Подшоҳон 17:37 Ва Довуд гуфт: «Худованде ки маро аз панҷаи шер ва аз панҷаи хирс раҳоӣ дод, маро аз дасти ин фалиштиён раҳо хоҳад дод». Ва Шоул ба Довуд гуфт: «Бирав, ва Худованд бо ту бошад».

Довуд боварӣ дошт, ки Худованд ӯро аз дасти фалиштиён халос мекунад ва Шоул ӯро ташвиқ кард, ки рафта бо ёрии Худованд ҷанг кунад.

1. Худованд дар душвориҳо қувват ва рӯҳбаландӣ медиҳад.

2. Ба қудрати Худованд барои бартараф кардани монеаҳо эътимод кунед.

1. Румиён 15:4 - Зеро он чи дар айёми пеш навишта шуда буд, барои таълимоти мо навишта шудааст, то ки мо ба воситаи сабр ва рӯҳбаландии Навиштаҳо умед дошта бошем.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 17:38 Ва Шоул Довудро бо зиреҳи худ мусаллаҳ кард, ва ӯ хӯди мисин бар сараш ниҳод; инчунин вайро бо як пальто мусаллах кард.

Шоул Довудро бо зиреҳҳо, аз он ҷумла хӯди мисин ва курта муҷаҳҳаз кард.

1. Зиреҳи Худо: Чӣ тавр мо дар замонҳои душвор ба ҳимояи Худо такя мекунем

2. Қувваи имон: Чӣ тавр Довуд бо Ҷолёт бо эътимод ба Худо рӯ ба рӯ шуд

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед

2. Ишаъё 11:5 - Адолат камари камари ӯ ва садоқат камари камари ӯ хоҳад буд.

1 Подшоҳон 17:39 Ва Довуд шамшери худро бар зиреҳи худ баст, ва ӯ хост, ки биравад; зеро вай инро исбот накарда буд. Ва Довуд ба Шоул гуфт: «Ман бо инҳо рафта наметавонам; зеро ки ман онҳоро исбот накардаам. Ва Довуд онҳоро аз ӯ дур кард.

Довуд, ки ҷавон буд, зиреҳ ва силоҳи Шоулро пӯшида наметавонист, зеро ӯ ҳанӯз барои истифода аз он таълим нагирифта буд. Ӯ онро ба Шоул баргардонд.

1. Худо ҳар яки моро барои коре, ки барои мо дорад, муҷаҳҳаз мекунад.

2. Мо бояд содиқ бошем ва омода бошем, ки душвориҳоеро, ки Худо дар назди мо мегузорад, қабул кунем.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ карда тавонед.

2. Матто 4:4 Аммо Ӯ дар ҷавоб гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

1 Подшоҳон 17:40 Ва асои худро ба дасташ гирифт, ва аз дарё барои ӯ панҷ санги ҳамвор баргузид, ва онҳоро дар халтаи чӯпоние, ки дар вай дошт, андохт. ва фалаҳ дар дасташ буд, ва ба фалиштиён наздик шуд.

Довуд аз дарё панҷ санг гирифта, ба халтаи чӯпонаш гузошт. Ӯ низ дар даст фалон дошт ва ба фалиштиён наздик шуд.

1. Худо моро бо асбобҳое муҷаҳҳаз мекунад, ки барои мубориза бо набардҳоямон лозим аст.

2. Мо бояд дар вақти озмоиш ҷасорат пайдо кунем ва ба рӯзии Худованд имон дошта бошем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо рӯҳи тарсро не, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст».

1 Подшоҳон 17:41 Ва фалиштиён омада, ба Довуд наздик шуд; ва марде ки сипар бардошт, пешопеши ӯ рафт.

Довуд дар ҷанг бо фалиштиён бо сипарбардоре дар пеши ӯ истода буд.

1. Далерии Довуд дар муқобили як мушкили ба назар рафънашаванда

2. Муҳимияти доштани системаи дастгирӣ дар замонҳои душвор

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Қавӣ ва далерии хуб бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Воиз 4:9-10 Ду нафар беҳтар аз як; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

1 Подшоҳон 17:42 Ва ҳангоме ки фалиштиён ба атроф нигарист ва Довудро дид, аз вай нафрат кард, зеро ки ӯ ҷавон ва сурх ва чеҳраи зебо буд.

Фалиштиён Довудро дида, ба сабаби ҷавонӣ ва намуди зоҳирӣ аз ӯ нафрат карданд.

1. Худо нотавононро истифода мебарад ва аз эҳтимол дур нест, ки иродаи худро иҷро кунад.

2. Мо набояд аз рӯи зоҳир, балки бо чашми Худо доварӣ кунем.

1. 1 ба Қӯринтиён 1:27-28 - "Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то ҳакимонро ба ваҷд ованд; ва Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то ки чизҳои тавоноро халалдор созад; ва чизҳои пойинтарини ҷаҳон , ва чизҳои нафратоварро Худо баргузидааст, оре, ва чизҳои ғайриқонунӣ, то ки чизҳои мавҷударо нест кунад».

2. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин

баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

1 Подшоҳон 17:43 Ва фалиштиён ба Довуд гуфт: «Оё ман саг ҳастам, ки бо таёқҳо назди ман меоӣ? Ва фалиштиён Довудро бо худоёни худ лаънат карданд.

Фалиштиён аз Довуд масхараомез пурсид, ки чаро ӯ бо асо ба ӯ наздик шуда истодааст ва баъд аз ҷониби худоёнаш ӯро лаънат кард.

1. Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз монеаҳои худ тарсонем, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар тавоно ба назар мерасанд.

2. Вақте ки моро барои имон ба Худо масхара мекунанд, набояд рӯҳафтода шавем.

1. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро бипӯшед, то дар муқобили макрҳои шайтон устувор бошед.

2. Ибриён 10:35-36 - Аз ин рӯ, эътимоди худро, ки мукофоти бузург дорад, аз даст надиҳед. Зеро ба шумо сабр лозим аст, то ки вақте ки иродаи Худоро ба ҷо овардаед, он чиро, ки ваъда дода шудааст, ба даст ored.

1 Подшоҳон 17:44 Ва фалиштиён ба Довуд гуфт: «Назди ман биё, ва гӯшти туро ба мурғони ҳаво ва ҳайвоноти саҳро хоҳам дод».

Филистӣ Довудро даъват кард, ки назди ӯ биёяд ва ваъда дод, ки гӯшти ӯро ба паррандагон ва ҳайвонот медиҳанд.

1. Қувваи имон дар баробари тарс

2. Бо далерона монеахоро бартараф кардан

1. Масалҳо 28:1 - Шарирон гурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

2. 1 Петрус 5:8 - Ҳушёр бошед; ҳушёр бошед. Рақиби шумо иблис мисли шери ғуррон давида, касеро меҷӯяд, то бихӯрад.

1 Подшоҳон 17:45 Ва Довуд ба фалиштиён гуфт: «Ту бо шамшер, бо найза ва сипар назди ман меоӣ; лекин ман ба исми Худованди лашкарҳо, Худои лашкарҳо назди ту меоям. Исроилро, ки ба вай беэътиноӣ кардаӣ.

Довуд, подшоҳи ояндаи Исроил, далерона бо Ҷолёт, қаҳрамони филистиён рӯ ба рӯ мешавад ва эълон мекунад, ки ӯ ба номи Худованди лашкарҳо, Худои лашкарҳои Исроил меояд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Довуд ба Худованд ба ӯ имкон дод, ки Ҷолётро бикушад

2. Дар имони мо устувор истода: омӯзиши далерии Довуд дар баробари душвориҳо

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Румиён 10:13 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт.

1 Подшоҳон 17:46 Имрӯз Худованд туро ба дасти ман хоҳад супурд; ва туро зада, сари туро аз ту хоҳам гирифт; ва имрӯз ҷасади лашкари фалиштиёнро ба мурғони ҳаво ва ҳайвоноти ваҳшии замин хоҳам дод; то ки тамоми замин бидонад, ки дар Исроил Худое ҳаст.

Довуд мегӯяд, ки Худо Ҷолиёти фалиштиро ба дасти ӯ таслим хоҳад кард ва ӯ ӯро мезанад ва сари ӯро хоҳад гирифт, то тамоми замин бидонад, ки дар Исроил Худое ҳаст.

1. Қувваи имон ба Худо

2. Қувваи Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳон 17:47 Ва тамоми ин ҷамоат хоҳанд донист, ки Худованд бо шамшер ва найза наҷот намедиҳад, зеро ки ҷанг аз они Худованд аст, ва Ӯ шуморо ба дасти мо хоҳад супурд.

Худованд дар ҷанг ғалаба хоҳад кард, на бо шамшеру найза, балки бо қудрати Худ.

1. "Худованд ғалабаи мо" - А дар бораи қудрати Худо барои таъмини ғалаба дар ҷанг.

2. "Худованд мададгори мо" - Дар бораи он ки чӣ тавр Худо манбаи кӯмаки мо дар вақти ниёз аст.

1. Забур 20:7 - "Баъзе ба аробаҳо ва баъзе ба аспҳо эътимод мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем оварад".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

1 Подшоҳон 17:48 Ва ҳангоме ки фалиштиён барҳоста, омада, ба истиқболи Довуд наздик шуд, Довуд шитоб карда, сӯи лашкар давид, то ки фалиштиро пешвоз гирад.

Довуд ба пешвози лашкари фалиштиён дар ҷанг давид.

1. Ғалаба кардани тарс бо имон

2. Дар ҷасорат қадам гузоштан

1. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

1 Подшоҳон 17:49 Ва Довуд дасташро дар халтаи худ гузошт, ва аз он ҷо санг гирифта, латукӯб кард, ва фалиштиро ба пешонии ӯ зад, ки санг дар пешонии ӯ ғарқ шуд; ва ӯ рӯй ба замин афтод.

Довуд фалиштиро мағлуб карда, сангеро ба рӯи ӯ зад, ки дар пешонии ӯ ғарқ шуд ва ӯ аввал ба замин афтод.

1. Қувваи Худо дар шаклҳои гуногун ва баъзан ҳатто дар ҷойҳое, ки аз эҳтимол дур нест, меояд.

2. Пирӯзӣ дар таваккал ба Худованд ва қудрати Ӯст, новобаста аз вазъият.

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон беҳуш хоҳанд шуд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон ба куллӣ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

1 Подшоҳон 17:50 Ва Довуд бо фалон ва санге бар фалиштиён ғолиб омад, ва фалиштиро зада, ба қатл расонд; вале дар дасти Довуд шамшер набуд.

Довуд танҳо бо фалон ва санг Ҷолётро мағлуб мекунад.

1. Қувваи имон ва далерӣ: чӣ гуна Довуд Ҷолётро бе шамшер мағлуб кард.

2. Вафодории Худо: чӣ гуна Худо Довудро бо ғалаба бар Ҷолёт баракат дод.

1. Забур 20:7: Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем оварад.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:57: Аммо шукр ба Худо, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо пирӯзӣ ато кардааст.

1 Подшоҳон 17:51 Ва Довуд давида, бар фалиштиён истод, ва шамшери ӯро гирифта, аз ғилофи он берун кашид, ва ӯро кушт, ва сарашро бо он бурида партофт. Ва чун фалиштиён диданд, ки қаҳрамонашон мурдааст, гурехтанд.

Довуд қаҳрамони фалиштиро мағлуб карда, сари ӯро бо шамшераш буридааст. Вақте ки фалиштиён диданд, ки қаҳрамонашон мурдааст, гурехтанд.

1. Далерӣ дар баробари мусибат: Қиссаи Довуд ва Ҷолёт

2. Қувваи имон: Чӣ тавр Довуд бар бузургҷусса ғолиб омад

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед".

1 Подшоҳон 17:52 Ва мардони Исроил ва Яҳудо бархоста, фарьёд заданд, ва фалиштиёнро таъқиб карданд, то даме ки ту ба водӣ ва ба дарвозаҳои Экрӯн омадӣ. Ва маҷрӯҳони фалиштиён дар роҳи Шаъроим, то Ҷат ва Экрӯн афтоданд.

Банӣ-Исроил ва Яҳудо бархоста, фарёд заданд, то ки фалиштиёнро таъқиб кунанд, то даме ки ба дарвозаҳои Экрӯн расиданд. Фалиштиён дар роҳ аз Шахарим то Ҷат ва Экрӯн захмӣ шуданд ва афтоданд.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр халқи Исроил ва Яҳудо бар фалиштиён ғолиб омаданд

2. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна кор кардан ба пирӯзӣ оварда расонд

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

1 Подшоҳон 17:53 Ва банӣ-Исроил аз таъқиби фалиштиён баргаштанд, ва хаймаҳои онҳоро ғорат карданд.

Исроилиён дар ҷанг фалиштиёнро мағлуб карданд ва хаймаҳои онҳоро ғорат карданд.

1. Худост, ки моро пирӯзиву ризқ медиҳад.

2. Итоати содиқона баракати Худоро меорад.

1. 2 Вақоеънома 20:20-22 - Ба Худованд Худои худ имон овар ва устувор хоҳӣ шуд; ба анбиёи Ӯ имон оваред, ва шумо растагор хоҳед шуд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 6:16-20 - Худованд ба халқи Исроил бар Ериҳӯ ғалаба бахшида, бо сандуқи Аҳд гирди шаҳрро давр зад.

1 Подшоҳон 17:54 Ва Довуд сари фалиштиро гирифта, ба Ерусалим овард; вале зиреҳи худро дар хаймаи худ гузошт.

Довуд фалиштиро кушта, сари ӯро ба Ерусалим овард, вале зиреҳи ӯро дар хаймаи худ нигоҳ дошт.

1. Ғалаба дар Масеҳ: Бартараф кардани мушкилот дар ҳаёт

2. Ҳимояи имони худ: истодан ба Худо дар замонҳои душворӣ

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо

2. 1 Қӯринтиён 15:57 - Ғалаба дар Масеҳ тавассути марг ва эҳёи ӯ

1 Подшоҳон 17:55 Ва Шоул чун дид, ки Довуд ба муқобили фалиштиён мебарояд, ба Абнир, сардори лашкар гуфт: «Абнир, ин ҷавон писари кист? Ва Абнир гуфт: «Ба ҳаёти ҷони ту, эй подшоҳ, наметавонам бигӯям».

Шоул аз Абнир дар бораи шахсияти Довуд, ки ҷавоне, ки бо фалиштиён меҷангад, мепурсад.

1. Ҳатто вақте ки мо ҳуввияти касеро намедонем, мо метавонем ҷасорат ва тавоноии ӯро эътироф кунем.

2. Ҳар яки мо ба корҳои бузург қодирем, агар имон ва далер бошем.

1. Юҳанно 8:12 - "Ман нури ҷаҳон ҳастам. Ҳар кӣ аз паи Ман меравад, ҳеҷ гоҳ дар зулмот роҳ намеравад, балки нури ҳаётро хоҳад дошт."

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

1 Подшоҳон 17:56 Подшоҳ гуфт: «Бипурс, ки писарбачаи кист?

Подшоҳ Шоул аз шахсияти ҷавоне, ки барои мубориза бо қаҳрамони фалиштиён омадааст, мепурсад.

1. "Далерии Стриплинг: Мулоҳизаҳо дар 1 Подшоҳон 17:56"

2. "Имони ҷавон: Омӯзиш аз 1 Подшоҳон 17:56"

1. Матто 17:20 ("Ӯ ба онҳо гуфт: "Ба сабаби кам будани имони шумо. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ хоҳед гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед". , ва он ҳаракат мекунад ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.)

2. Ишаъё 40:31 («Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бархостанд; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ мераванд ва суст намешаванд.")

1 Подшоҳон 17:57 Ва ҳангоме ки Довуд аз куштори фалиштиён баргашт, Абнир ӯро гирифта, бо сари фалиштиён дар дасташ пеши Шоул овард.

Довуд Ҷолиёти фалиштиро мағлуб мекунад ва бо сари фалишти дар дасташ бармегардад ва дар он ҷо Абнир ӯро пешвоз гирифта, назди Шоул меоранд.

1. Ғалабаи Довуд бар Ҷолёт ба мо дар бораи имон чӣ меомӯзад?

2. Чӣ тавр мо метавонем имони Довудро ба Худо дар ҳаёти имрӯзаи худ татбиқ кунем?

1. 1 Қӯринтиён 15:10 - Аммо бо файзи Худо он чизест, ки ман ҳастам, ва файзи Ӯ ба ман бетаъсир набуд.

2. Ибриён 11:1 - Ҳоло имон боварӣ ба он чизест, ки мо ба он чизе умед дорем ва ба он чизе ки намебинем.

1 Подшоҳон 17:58 Ва Шоул ба ӯ гуфт: «Эй ҷавон, ту писари кистӣ? Ва Довуд ҷавоб дод: «Ман писари бандаи ту Йисойи Байт-Лаҳмӣ ҳастам».

Шоул аз Довуд пурсид, ки падараш кист ва Довуд ҷавоб дод, ки ӯ писари Йисойи Байт-Лаҳмӣ, хизматгори ӯ аст.

1. Ғалаба кардани тарс тавассути имон: Қиссаи Довуд ва Ҷолёт

2. Интихоби далерӣ бар тарсончак: Дарси Довуд

1. 1 Юҳанно 4:18: «Дар муҳаббат тарс нест, балки муҳаббати комил тарсро берун мекунад».

2. Ишаъё 41:10: «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳони 18-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 18:1-9 дӯстии наздики Довуд ва Йӯнотон, писари Шоулро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб ғалабаҳои Довуд дар ҷангҳо ӯро дар байни халқи Исроил илтифот ва эҳтиром пайдо мекунанд. Йӯнотон шуҷоати Довудро дарк карда, бо ӯ робитаи амиқ ба вуҷуд меорад ва аҳди дӯстӣ мебандад. Бо вуҷуди ин, Шоул ба маъруфият ва муваффақияти Довуд ҳасад мебарад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 18:10-19 идома дода, он душмании афзояндаи Шоулро нисбати Довуд нақл мекунад. Вақте ки Шоул дастовардҳо ва маъруфияти Довудро мушоҳида мекунад, ӯро ҳасад ва метарсиданд, ки Довуд тахти ӯро ғасб кунад. Ин боиси он мегардад, ки Худо Шоулро азоб медиҳад. Шоул бо мақсади бартараф кардани таҳдиди эҳтимолии Довуд, ба сӯи ӯ ду маротиба найза мезанад, аммо ба ӯ зарар расонида наметавонад.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 18 бо кӯшиши Шоул барои таҳрир кардани вазъият бар зидди Довуд ба анҷом мерасад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 18:20-30 гуфта мешавад, ки Шоул нақшае тарҳрезӣ мекунад, ки Довудро духтараш Микалро ба занӣ диҳад, то ба доми доми ӯ табдил ёбад. Аммо, вақте ки вақти он фаро мерасад, ки Микал ба Довуд ба занаш дода шавад, вай ӯро самимона дӯст медорад ва ӯро аз нақшаҳои падараш огоҳ мекунад. Ин боз ҳам Шоулро ба хашм меорад, ки инро як аломати дигари илтифот нисбат ба Довуд мебинад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 18 нишон медиҳад:
Дӯстии наздики Довуд ва Йӯнотон;
Афзоиши душмании Шоул нисбат ба Довуд;
Кӯшиши Шоул барои таҳрир кардани вазъият бар зидди Довуд.

Таваҷҷӯҳ ба:
Дӯстии наздики Довуд ва Йӯнотон;
Душмании афзояндаи Шоул нисбат ба Дави;
Кӯшишҳои Шоул барои таҳрир кардани вазъият бар зидди Дави.

Дар ин боб ба дӯстии амиқи Довуд ва Йӯнотон, душмании афзояндаи Шоул нисбат ба Довуд ва кӯшиши Шоул барои таҳрир кардани вазъиятҳо бар зидди ӯ нигаронида шудааст. Дар 1 Подшоҳон 18, пирӯзиҳои Довуд дар ҷанг боиси маъруфияти афзояндаи ӯ дар байни халқи Исроил мегардад. Йӯнотон

ҷасорати Довудро эътироф мекунад ва бо ӯ аҳди дӯстӣ мебандад. Аммо Шоул ба муваффақияти Довуд ҳасад мебарад.

Дар 1 Подшоҳон 18 идома ёфта, ҳасадҳои Шоул ҳангоми дидани дастовардҳо ва маъруфияти Довуд бештар мешавад. Ӯ метарсад, ки Довуд ба подшоҳии ӯ таҳдид мекунад. Ин ҳасад Шоулро ба дараҷае фурӯ мебарад, ки рӯҳи изтироби Худо ӯро азоб медиҳад. Шоул барои расонидани зарар ба Довуд ду бор найза мезанад, вале ба ӯ зарар расонида наметавонад.

1 Подшоҳон 18 бо он хотима меёбад, ки Шоул ба муқобили Довуд найрангҳои найрангбозиро истифода мебарад. Ӯ нақша дорад, ки Довудро духтараш Микалро ба занӣ диҳад, то ба доми ӯ табдил ёбад. Бо вуҷуди ин, Микал Довудро самимона дӯст медорад ва ӯро аз нақшаҳои падараш огоҳ мекунад, ки Шоулро боз ҳам хашмгин мекунад, ки ин боз як аломати афзояндаи илтифот нисбати Довудро мебинад. Ин боб динамикаи мураккаби байни садоқат ва ҳасадро дар муносибатҳо нишон медиҳад ва ҳам дӯстии бепоёни Йӯнотонро нисбат ба Довуд ва ҳам душмании афзояндаи Шоулро нисбат ба ӯ нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 18:1 Ва ҳангоме ки ӯ суханашро бо Шоул ба анҷом расонд, ҷони Йӯнотон бо ҷони Довуд пайваст, ва Йӯнотон ӯро мисли ҷони худ дӯст медошт.

Йӯнотон ва Довуд риштаи мустаҳкам пайдо карданд ва Йӯнотон Довудро сахт дӯст медошт.

1. Қувваи робитаҳои амиқи рӯҳ

2. Қувваи муҳаббати оилавӣ

1. Филиппиён 2:1-4 - «Пас, агар дар Масеҳ ягон рӯҳбаландӣ, ҳар гуна тасаллӣ аз муҳаббат, ҳар гуна иштирок дар Рӯҳ, ҳар гуна дилбастагӣ ва ҳамдардӣ бошад, шодии маро пурра гардонед, ки як ақл ва як муҳаббат дошта бошед, комилан якдилӣ ва якдил будан».

2. Румиён 12:9-10 - "Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ нигоҳ доред. Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

1 Подшоҳон 18:2 Ва Шоул дар он рӯз ӯро гирифта, нахост, ки дигар ба хонаи падараш равад.

Шоул Довудро гирифта, нагузошт, ки ба хонаи падараш равад.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: чӣ гуна садоқати Довуд ба Шоулро ба муваффақияти бузург расонд

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна садоқати Шоул ба Довуд мукофотонида шуд

1. Такрори Шариат 7:9 Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Ғалотиён 6:9 Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем.

1 Подшоҳон 18:3 Ва Йӯнотон ва Довуд аҳд бастанд, зеро ки ӯро мисли ҷони худ дӯст медошт.

Йӯнотон ва Довуд аҳди дӯстӣ мебанданд, зеро онҳо риштаи мустаҳками муҳаббат доранд.

1. Пайванди дӯстӣ: чӣ гуна робитаҳои мо моро мустаҳкам мекунанд

2. Қувваи Муҳаббат: Асоси ҳақиқии муносибатҳо

1. Масалҳо 17:17 "Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад".

2. Юҳанно 15:13 "Муҳаббати бузургтар аз ин ҳеҷ кас надорад: ҷони худро барои дӯстон фидо кунад."

1 Подшоҳон 18:4 Ва Йӯнотон ҷомаеро, ки бар ӯ буд, кашида, ба Довуд дод, ва либосҳояшро ба шамшер ва камон ва камарбандаш дод.

Йӯнотон ба Довуд ҷома, шамшер, камон ва камарбанди худро ҳамчун нишонаи дӯстӣ ва садоқат дод.

1. Арзиши дӯстӣ: вафодории Ҷонатан ва Довуд

2. Қудрати ҳадя: меҳрубонӣ тавассути ҳадяҳои қурбонӣ

1. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Подшоҳон 18:5 Ва Довуд ба он ҷое ки Шоул ӯро мефиристад, мерафт ва оқилона рафтор мекард; ва Шоул ӯро бар ҷанговарон таъин мекард, ва ӯ дар назари тамоми мардум ва ҳамчунин дар назари навкарони Шоул мақбул шуд.

Довуд ба ҳар ҷое ки Шоул ӯро мефиристод, мерафт ва оқилона рафтор карда, Шоулро водор сохт, ки ӯро ба сардорони ҷангиён таъин кунад. Ӯро ҳам мардум ва ҳам навкарони Шоул қабул карданд.

1. Ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; Ӯ шуморо ба муваффақият ва қабул роҳнамоӣ мекунад.

2. Фармонҳои Худоро иҷро кунед ва дар ҳама роҳҳои худ хирадманд бошед; Ӯ ба шумо имкониятҳои баракат медиҳад.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2. 1 Петрус 3:15 "Аммо дар дилҳои худ Масеҳро ҳамчун Худованд эҳтиром кунед. Ҳамеша омода бошед, ки ба ҳар касе, ки аз шумо хоҳиш мекунад, ки сабаби умеде, ки доред, ҷавоб диҳед. Аммо инро бо мулоимӣ ва эҳтиром кунед."

1 Подшоҳон 18:6 Ва ҳангоме ки Довуд аз куштани фалиштиён баргашт, занон аз тамоми шаҳрҳои Исроил берун омада, сурудхонӣ ва рақс мекарданд, то ки бо лавҳаҳо ва шодӣ подшоҳ Шоулро пешвоз гиранд. , ва бо асбобхои мусикӣ.

Вақте ки Довуд аз мағлуб кардани фалиштиён баргашт, занони исроилӣ аз тамоми шаҳрҳо берун омада, ӯро бо лавҳаҳо, шодмонӣ ва асбобҳои мусиқӣ пешвоз гирифтанд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна таҷлили пирӯзиҳои дигарон метавонад имони моро мустаҳкам кунад

2. Якҷоя шодӣ кардан: Шодии ҷашни муттаҳид

1. Забур 47:1 - «Эй ҳамаи халқҳо, кафи даст занед; бо фарёди шодӣ сӯи Худо нидо кунед».

2. 1 Вақоеънома 16:23-24 - "Эй тамоми рӯи замин, Худовандро тараннум кунед; наҷоти Ӯро рӯз ба рӯз эълон кунед. ҷалоли Ӯро дар байни халқҳо, корҳои аҷоиби Ӯро дар байни ҳамаи халқҳо эълон кунед".

1 Подшоҳон 18:7 Ва занон ҳангоми бозӣ ба якдигар ҷавоб дода, мегуфтанд: «Шоул ҳазорони худро ва Довуд даҳ ҳазорони худро куштааст».

Ғалабаи Шоул ва Довуд дар ҷангро занони Исроил ҷашн мегиранд.

1. Қувваи Имон: Қиссаи Шоул ва Довуд дар бораи имон ва ғалаба

2. Қудрати ном: Чӣ гуна номи Шоул ва Довудро мардуми Исроил ҷашн мегирифтанд

1. 1 Вақоеънома 16:8-12 - Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед; кори Уро дар байни халкхо маълум кунад

2. Забур 9:1-2 - Ман бо тамоми дили худ ба Худованд шукр хоҳам гуфт; Хамаи аъмоли ачоиби Туро накл мекунам

1 Подшоҳон 18:8 Ва Шоул бағоят хашмгин шуд, ва ин сухан ӯро ба ғазаб оварда; ва ӯ гуфт: «Барои Довуд даҳ ҳазор касро нисбат додаанд, ва ба ман ҳазорҳо касро нисбат додаанд;

Шоул пас аз фаҳмидани он ки Довудро барои корнамоиҳои қаҳрамононааш бар ӯ ситоиш кардаанд, хашмгин шуд ва ӯ ҳасад бурда, пурсид, ки чаро ба Довуд аз ӯ ин қадар зиёдтар дода шудааст.

1. Ҳасад гуноҳ аст: шинохти ҳасад ва ғолиб омадан

2. Омӯзиши қадр кардан ва ҷашн гирифтани муваффақияти дигарон

1. Масалҳо 14:30 - «Дили ором ба бадан ҳаёт мебахшад, аммо ҳасад устухонҳоро мепузад».

2. Румиён 12:15 - «Бо шодикунандагон шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред».

1 Подшоҳон 18:9 Ва Шоул аз он рӯз ба Довуд нигоҳ кард.

Шоул ба Довуд ҳасад бурда, аз он вақт ба ӯ нигоҳ кардан гирифт.

1. Аз васвасаи ҳасад ва ҳасад ҳушдор бошем.

2. Неъмати Худо метавонад баракат ва манбаи озмоиш бошад.

1. Яъқуб 3:16 - Зеро дар ҷое ки ҳасад ва шӯҳратпарастӣ вуҷуд дорад, бетартибӣ ва ҳар амали зишт вуҷуд хоҳад дошт.

2. Забур 25:16 - Ба ман рӯй гардон ва ба ман раҳм кун, зеро ки ман танҳо ва ранҷу азоб дорам.

1 Подшоҳон 18:10 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки рӯҳи нопок аз ҷониби Худо бар Шоул омад, ва ӯ дар миёни хона нубувват кард; ва Довуд мисли ҳарвақта бо дасташ бозӣ мекард; найза дар дасти Шоул.

Рӯзи дигар Шоул аз рӯҳи нопок аз ҷониби Худо пур шуд ва дар хонаи худ нубувват кардан гирифт. Довуд мисли ҳарвақта мусиқии худро менавохт ва Шоул дар даст найза дошт.

1. Қудрати мусиқӣ: чӣ гуна он метавонад ба бадӣ ғолиб ояд

2. Огоҳии Шоул: Хавфи ғурур

1. Забур 150:6 - Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано кунед.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

1 Подшоҳон 18:11 Ва Шоул найза андохт; зеро ки гуфта буд: «Ман Довудро бо он ба девор мезанам». Ва Довуд ду бор аз ҳузури худ дурӣ ҷуст.

Шоул кӯшиш кард, ки Довудро ду бор бо найза партофта ба қатл расонад, аммо Довуд тавонист ҳар ду дафъа аз он гурезад.

1. Муҳофизати Худо: Чӣ гуна Худо метавонад шуморо аз ҳама гуна ҳамлаҳо эмин нигоҳ дорад

2. Қувваи Имон: Чӣ гуна имон ба Худо метавонад ба шумо барои бартараф кардани ҳама монеа кӯмак расонад

1. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои Ту туро нигоҳ доранд; туро ба дасти худ боло хоҳанд кард, то пои худро ба санг назанӣ.

2. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ҷониби Ман аст, мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 18:12 Ва Шоул аз Довуд тарсид, зеро Худованд бо ӯ буд ва аз Шоул дур шуд.

Шоул аз Довуд тарсид, зеро Худованд бо ӯ буд ва аз Шоул рафта буд.

1. Қудрати Худованд: Чӣ гуна ҳузури Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Тарс аз Худованд: Чӣ гуна донистани Худо метавонад муносибати моро тағйир диҳад

1. Ишаъё 8:13 - "Худованди лашкарҳоро тақдис кунед, ва бигзор вай тарси шумо бошад, ва бигзор вай бими шумо бошад".

2. Забур 34:9 - «Аз Худованд битарсед, эй муқаддасони Ӯ, зеро ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе камӣ надоранд».

1 Подшоҳон 18:13 Бинобар ин Шоул ӯро аз вай дур карда, сардори ҳазор нафар таъин кард; ва берун рафта, пеши мардум даромад.

Шоул Довудро сарварии ҳазор нафар таъин намуда, ӯро мири лашкар таъин мекунад.

1. Вақте ки мо содиқ бошем, Худо дарҳоро барои мо мекушояд.

2. Худо моро барои оянда бо неъматҳое, ки ба мо додааст, омода месозад.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 18:14 Ва Довуд дар тамоми роҳҳои худ оқилона рафтор мекард; ва Худованд бо ӯ буд.

Довуд дар роҳҳои худ хирадманд буд ва Худованд бо ӯ буд.

1. "Ҳикмат аз паи Худованд аст"

2. "Ҳузури Худованд баракат аст"

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 18:15 Бинобар ин Шоул дид, ки ӯ хеле оқилона рафтор мекунад, аз вай тарсид.

Шоул аз рафтори оқилонаи Довуд ба ҳайрат афтод ва аз ӯ тарсид.

1. Хиради Худо шуморо аз байни мардум фарқ мекунад ва ҳатто душманонатонро метарсонад.

2. Барои он ҳикмате, ки Худо ба ту додааст, шукр гӯед ва онро барои ситоиши Ӯ истифода баред.

1. Масалҳо 2:6-7 Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; вай сипарест барои онҳое, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд.

2. Ба Қӯлассиён 3:16 Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

1 Подшоҳон 18:16 Аммо тамоми Исроил ва Яҳудо Довудро дӯст медоштанд, зеро ӯ берун рафта, пешопеши онҳо даромад.

Тамоми Исроил ва Яҳудо Довудро дӯст медоштанд, зеро ӯ пешвои қавӣ буд.

1. Қудрати роҳбарӣ: Чӣ тавр Довуд дили Исроил ва Яҳудоро ба даст оварад

2. Довудро дӯст доштан: Чаро Исроил ва Яҳудо Ӯро пазироӣ карданд?

1. Аъмол 9:31 - Ҳамин тавр, калисо дар тамоми Яҳудо ва Ҷалил ва Сомария осоиштагӣ дошт ва обод мешуд. Ва дар тарси Худованд ва дар тасаллои Рӯҳулқудс рафтор карда, афзун мешуд.

2. Забур 18: 2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

1 Подшоҳон 18:17 Ва Шоул ба Довуд гуфт: «Инак, духтари калонии ман Мераб, ӯро ба ту ба занӣ медиҳам; фақат ту барои ман далер бош, ва дар ҷангҳои Худованд ҷанг кун». Зеро ки Шоул гуфта буд: «Дасти ман бар вай набошад, балки дасти фалиштиён бар вай бошад».

Шоул духтари худ Мерабро ба Довуд пешниҳод кард, ки агар ӯ дар ҷангҳои Худованд барои ӯ биҷангад, то дасти Шоул бар Довуд набошад.

1. Далерии Довуд: Намунаи замони мо

2. Қувваи имон: Дарси Довуд

1. Матто 10:38 («Ва ҳар кӣ салиби худро намегирад ва Маро пайравӣ мекунад, лоиқи Ман нест»).

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 ("Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.")

1 Подшоҳон 18:18 Ва Довуд ба Шоул гуфт: «Ман кистам? ва ҳаёти ман ё хонадони падарам дар Исроил чист, ки домоди подшоҳ шавам?

Довуд мепурсад, ки чаро Шоул ӯро домоди худ интихоб мекунад.

1. Чӣ тавр даъвати Худоро дар ҳаёти худ эътироф кардан мумкин аст

2. Имон, фурӯтанӣ ва итоаткорӣ дар замони номуайянӣ

1. Ишаъё 6:8 Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2. Филиппиён 2:3-8 Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон. Дар муносибатҳои худ бо якдигар фикру ақидаи Исои Масеҳро дошта бошед: Ӯ, ки табиатан Худо буд, баробарӣ бо Худоро чизе намедонист, ки ба манфиати худ истифода шавад; балки табиати бандаро гирифта, дар симои инсон офарида шуда, худро ҳеҷ чиз нагардонд. Ва чун дар намуди одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард ва то марг дар салиб итоат кард!

1 Подшоҳон 18:19 Аммо дар замоне ки духтари Мераб Шоул бояд ба Довуд дода шавад, вай ба Адриели меҳолатӣ ба занӣ дода шуд.

Мераб, духтари Шоул, дар аввал ният дошт, ки бо Довуд издивоҷ кунад, аммо ба ҷои он ба Адриели меҳолатӣ дода шуд.

1. Муҳимияти эътимод ба нақшаи Худо бар нақшаи худамон.

2. Вақти Худо ҳамеша комил аст.

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед диҳам".

2. Воиз 3:1 - «Барои ҳама чиз вақт ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон аст».

1 Подшоҳон 18:20 Ва духтари Микал Шоул Довудро дӯст медошт, ва онҳо ба Шоул хабар доданд, ва ин ба ӯ писанд омад.

Микал, духтари Шоул, Довудро дӯст медошт ва Шоул аз ин хурсанд шуд.

1. Муҳаббате, ки ба Худо писанд аст: Чӣ гуна муҳаббати мо ба якдигар метавонад ба Худованд шодӣ бахшад.

2. Баракатҳои ишқ: Чӣ гуна Худо метавонад муҳаббати моро нисбати якдигар истифода барад, то баракатҳо ба даст оранд.

1. 1 Юҳанно 4:7-8 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост; ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад; зеро Худо муҳаббат аст.

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

1 Подшоҳон 18:21 Ва Шоул гуфт: «Вайро ба вай медиҳам, то ки вай доми вай бошад, ва дасти филиштиён бар зидди ӯ бошад». Бинобар ин Шоул ба Довуд гуфт: «Имрӯз ту дар яке аз он ду домоди ман хоҳӣ буд».

Шоул ваъда медиҳад, ки духтари худро ба Довуд ба занӣ медиҳад, бо умеди он ки ин ба доми ӯ хоҳад афтод ва хашми филиштиёнро ба худ кашад.

1. Қувваи Аҳд ва Муҳаббат дар нақшаи Худо

2. Қувваи муносибатҳои инсонӣ ва ҳудуди он

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек кор мекунад.

2. Воиз 4:9 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд.

1 Подшоҳон 18:22 Ва Шоул ба навкарони худ амр фармуда, гуфт: «Бо Довуд пинҳонӣ гуфтугӯ кунед ва бигӯед: «Инак, подшоҳ аз ту писандида аст, ва ҳамаи навкаронаш туро дӯст медоранд; акнун домоди подшоҳ шавед».

Шоул ба навкарони худ фармуд, ки ба Довуд бигӯяд, ки подшоҳ аз ӯ хушнуд аст ва ҳамаи навкаронаш ӯро дӯст медоранд ва аз ин рӯ бояд домоди подшоҳ шаванд.

1. Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр Муҳаббат метавонад ҳаётро тағир диҳад

2. Хизмат ба дигарон бо аъло: Қувваи ӯҳдадорӣ

1. Матто 22:37-40 - Амри Исо дар бораи дӯст доштани Худо ва дигарон

2. Эфсӯсиён 5:25-27 - Павлус ба шавҳарон дастур дод, ки занони худро дӯст доранд, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст медорад

1 Подшоҳон 18:23 Ва навкарони Шоул ин суханонро ба гӯши Довуд гуфтанд. Ва Довуд гуфт: «Оё барои ту домоди подшоҳ шудан кори сабук меҳисобад, дар сурате ки ман як марди камбағал ва сабукфикр ҳастам?

Аз Довуд хоҳиш карда мешавад, ки домоди подшоҳ шавад ва ӯ посух медиҳад, ки оё бо назардошти вазъи молӣ ва иҷтимоии ӯ ин кор осон аст ё не.

1. Раҳмат ва ризқи Худоро метавон дар ҷойҳое пайдо кард.

2. Боварии мо ба Худо бояд аз ҳар тарс аз мақоми иҷтимоии мо бартарӣ дошта бошад.

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 18:24 Ва навкарони Шоул ба ӯ хабар дода, гуфтанд: «Довуд чунин гуфт».

Навкарони Шоул ба ӯ хабар доданд, ки Довуд чунин гуфт.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душворӣ

2. Ризки Худованд дар лахзахои зарури

1. 1 Подшоҳон 18:24

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9-10, "Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ бо камоли хурсандӣ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ метавонад бар ман ором гирад».

1 Подшоҳон 18:25 Ва Шоул гуфт: «Ба Довуд чунин бигӯед: «Подшоҳ намехоҳад маҳр нест, балки сад пӯсти фалиштиёнро, то ки аз душманони подшоҳ интиқом гиранд». Аммо Шоул фикр кард, ки Довудро ба дасти фалиштиён афтонад.

Шоул аз Довуд талаб кард, ки 100 пӯсти фалиштиёнро ҳамчун маҳр биёрад, то духтараш Микалро ба шавҳар диҳад, то ӯро фалиштиён кушад.

1. Нақшаҳои Худо аз шароити мо бузургтаранд - Румиён 8:28

2. Имон дар миёни душвориҳо - Ибриён 11:1-2

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, дар он паноҳ мебарам.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 18:26 Ва ҳангоме ки навкаронаш ин суханонро ба Довуд гуфтанд, ба Довуд хуш омад, ки домоди подшоҳ бошад, ва айём тамом нашуда буд.

Довуд хушҳол буд, ки домоди шоҳ Шоул бошад ва рӯзҳои ба охир расидани чорабинӣ ҳанӯз ба охир нарасидаанд.

1. Шодии хизмат ба Подшоҳ: Нигоҳе ба 1 Подшоҳон 18:26

2. Чӣ тавр вақти худро бештар истифода бурдан мумкин аст: Аз Довуд омӯхтан дар 1 Подшоҳон 18:26

1. Матто 6:33-34 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро ки фардо барои худаш ғамхорӣ хоҳад кард.

2. Румиён 12:11 - Дар ғаюр танбал нашавед, дар рӯҳи оташин бошед, ба Худованд хизмат кунед.

1 Подшоҳон 18:27 Бинобар ин Довуд бархоста, бо одамонаш рафт, ва дусад нафар аз фалиштиёнро кушт; ва Довуд пӯстҳои онҳоро оварда, ва онҳоро ба таври комил ба подшоҳ доданд, то ки домоди подшоҳ шавад. Ва Шоул ба ӯ духтари худ Микалро ба занӣ дод.

Пас аз он ки Довуд 200 нафар фалиштиёнро кушт ва пӯсти онҳоро оварда, то пирӯзии худро исбот кард, Шоул ба Довуд духтараш Микалро ба шавҳар дод.

1. Ҳикояи имони далерона: Баррасии достони Довуд ва Шоул дар 1 Подшоҳон 18

2. Аҳамияти издивоҷ: Омӯзиши Аҳди издивоҷ дар 1 Подшоҳон 18

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Эфсӯсиён 5:25-33 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва Худро барои вай фидо кард, то ки вайро муқаддас гардонад ва бо шустани об ба воситаи калом вайро пок кунад ва ҳамчун калисои дурахшон, бе доғ ва доғ ва ё ягон доғи дигар, вале муқаддас ва беайб. Ҳамин тавр, шавҳарон бояд занони худро мисли ҷисми худ дӯст доранд. Касе, ки занашро дӯст медорад, худро дӯст медорад. Баъд аз ҳама, ҳеҷ кас ҳеҷ гоҳ бадани худ нафрат надошт, балки онҳо ба бадани худ ғизо медиҳанд ва ғамхорӣ мекунанд, чунон ки Масеҳ калисоро мекунад, зеро мо аъзои бадани Ӯ ҳастем.

1 Подшоҳон 18:28 Ва Шоул дид ва донист, ки Худованд бо Довуд аст, ва духтари Микал Шоул ӯро дӯст медорад.

Шоул мефаҳмад, ки Довуд аз ҷониби Худованд илтифот аст ва духтараш Микал ӯро дӯст медорад.

1. Неъмати Худо аз ҳар муҳаббати заминӣ бузургтар аст.

2. Вақте ки Худо бо мост, Ӯ корҳои бузургро анҷом медиҳад.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 33:18-22 - Аммо чашмони Худованд ба тарсиёни Ӯст, ба онҳое, ки умедашон ба муҳаббати бепоёни Ӯст, то онҳоро аз марг раҳоӣ диҳад ва дар гуруснагӣ зинда нигоҳ дорад. Мо ба умеди Худованд интизорем; вай мададгор ва сипари мост. Дар Ӯ дилҳои мо шод мешавад, зеро ки мо ба исми муқаддаси Ӯ таваккал мекунем. Бигзор муҳаббати бепоёни ту бо мо бошад, эй Худованд, чунон ки мо ба Ту умед бастаем.

1 Подшоҳон 18:29 Ва Шоул боз ҳам бештар аз Довуд метарсид; ва Шоул ҳамеша душмани Довуд шуд.

Шоул бештар аз Довуд метарсид ва ӯро душман медонист.

1. Тарс метавонад моро водор кунад, ки аз нафрат ва кина нисбати дӯстон ва оилаамон амал кунем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки муҳаббатро бар тарс интихоб кунем, то аз низоъҳои нолозим ҷилавгирӣ кунем.

1. Масалҳо 14:16 - Каси оқил эҳтиёткор аст ва аз бадӣ рӯй мегардонад, аммо нодон бепарво ва бепарво аст.

2. 1 Юҳанно 4:18 - Дар муҳаббат тарс нест; аммо муҳаббати комил тарсро берун мекунад, зеро тарс азобро дар бар мегирад. Аммо касе ки метарсад, дар муҳаббат комил нашудааст.

1 Подшоҳон 18:30 Ва мирони фалиштиён берун рафтанд; то ки номи вай аз тарафи бисьёр гузошта шуд.

Сардорони фалиштиён берун рафтанд, ва Довуд аз тамоми навкарони Шоул донотар буд, ки номи ӯро баланд бардоштанд.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, ки корҳои бузург кунем ва нур дар ҷаҳон бошем.

2. Вақте ки мо ба Худо содиқ бошем, амалҳо ва обрӯи мо баҳои баланд хоҳанд гирифт.

1. Филиппиён 2:15 - "То ки шумо, эй фарзандони Худо, бе айб ва беайб, дар миёни халқи кач ва кач, ки дар миёни онҳо ҳамчун чароғҳо дар ҷаҳон медурахшидед, бе мазаммат бошед."

2. Масалҳо 10:7 - "Хотираи одил муборак аст, аммо номи шарирон пӯсида хоҳад шуд".

1 Подшоҳон 19-ро дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кардан мумкин аст:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 19:1-7 дар бораи пайгирии пайвастаи Шоул ба дахолати Довуд ва Йӯнотон шинос мекунад. Дар ин боб Шоул нақшаи куштани Довудро бо писараш Йӯнотон ва дигар хизматгорон муҳокима мекунад. Бо вуҷуди ин, Йӯнотон, ки ба Довуд содиқ мемонад, падарашро водор мекунад, ки ба Шоул дар бораи садоқати Довуд ва фоидаҳое, ки ӯ ба подшоҳӣ меорад, ба ӯ зарар нарасонад. Дар натиҷа, Шоул муваққатан таслим шуд, вале баъдтар аз паи Довуд шуд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 19:8-17 идома дода, он кӯшиши Шоулро барои куштани Довуд ва кӯмаки Микал дар фирораш нақл мекунад. Шоулро торафт бештар ҳасад ва тарси баланд шудани шӯҳрати Довуд мехӯрад. Ӯ ҳангоми навохтани мусиқӣ ба сӯи ӯ найза мепартояд, аммо пазмон мешавад. Дарк мекунад, ки шавҳараш дар хатар аст, Михал Довудро дар бораи нақшаҳои падараш огоҳ мекунад ва ба ӯ кӯмак мекунад, ки аз тиреза гурезад.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 19 бо он хотима меёбад, ки Довуд бо Самуил паноҳ меҷӯяд ва бо таҷрибаи пешгӯӣ дучор мешавад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 19:18-24 гуфта мешавад, ки Довуд пас аз фирор аз хонаи Шоул ба Ромо меравад, ки Самуил дар он ҷо зиндагӣ мекунад. Вақте ки Шоул қосидонашро мефиристад, то ӯро дастгир кунанд, онҳоро Рӯҳи Худо мағлуб мекунад ва ба ҷои он нубувват карданро оғоз мекунад. Ин се маротиба рӯй медиҳад, то он даме, ки дар ниҳоят ҳатто худи Шоул ба Ромо меояд, вале зери таъсири Рӯҳ меафтад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 19 нишон медиҳад:
Довудро таъқиб кардани Шоул идома дод;
Дахолати Ҷонатан аз номи Дави;
Довуд бо Саму паноҳ меҷӯяд;

Таваҷҷӯҳ ба:

Довудро таъқиб кардани Шоул идома дод;
Дахолати Ҷонатан аз номи Дави;
Довуд бо Саму паноҳ меҷӯяд;

Дар ин боб ба таъқиби бефосилаи Шоул Довуд, дахолати Йӯнотон барои муҳофизати ӯ ва паноҳҷӯии Довуд бо Самуил равона шудааст. Дар 1 Подшоҳон 19 Шоул нақшаи куштани Довудро бо Йӯнотон ва дигарон муҳокима мекунад. Бо вуҷуди ин, Йӯнотон Шоулро бовар мекунонад, ки ба Довуд зарар нарасонад ва ба ӯ дар бораи садоқати Довуд ва манфиатҳое, ки ӯ ба подшоҳӣ меорад, хотиррасон мекунад. Бо вуҷуди ин мӯҳлатҳои муваққатӣ, Шоул аз нав таъқиби Довудро давом дод.

Дар 1 Подшоҳон 19 идома дорад, Шоулро торафт бештар ҳасад ва тарс нисбат ба Довуд мехӯрад. Ӯ кӯшиш мекунад, ки ӯро бо найза ба сӯи ӯ партояд, вақте ки ӯ мусиқӣ менавохт, аммо ба ҳадафаш намерасад. Бо дарки хатаре, ки шавҳараш рӯ ба рӯ мешавад, Михал Довудро дар бораи нақшаҳои падараш огоҳ мекунад ва ба ӯ кӯмак мекунад, ки аз тиреза фирор кунад.

1 Подшоҳон 19 бо он хотима меёбад, ки Довуд бо Самуил дар Ромо паноҳ меҷӯяд. Вақте ки Шоул қосидонашро мефиристад, то ӯро дастгир кунанд, онҳоро Рӯҳи Худо мағлуб мекунад ва ба ҷои он нубувват карданро оғоз мекунад. Ин се маротиба рӯй медиҳад, то даме ки худи Шоул ба Ромо наояд, вале зери таъсири Рӯҳ афтод. Ин боб ҳам садоқати Йӯнотонро нисбат ба Довуд дар миёни душмании падараш ва муҳофизати Худо аз Довуд ҳангоми ҷустуҷӯи паноҳгоҳ бо Самуил нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 19:1 Ва Шоул ба писараш Йӯнотон ва ба ҳамаи навкаронаш гуфт, ки Довудро бикушанд.

Шоул Йӯнотон ва хизматгоронашро фармуд, ки Довудро бикушанд.

1. Вақте ки мо ҳасад ва ҳасадро фурӯ бурдем, он метавонад моро ба корҳои даҳшатнок водор кунад.

2. Мо бояд аз хоҳишҳои гунаҳкоронаи худ эҳтиёт шавем ва ба нақшаи Худо оид ба ҳаёти мо эътимод кунем.

1. Масалҳо 6:16-19 Шаш чизе, ки Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафратовар аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад мекашад, пойҳое, ки шитоб мекунанд давидан ба сӯи бадӣ, шоҳиди козиб, ки дурӯғ мебарорад ва касе, ки дар байни бародарон фитна мекорад.

2. Матто 5:43-45 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат намо". Лекин Ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то ки писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед. Зеро ки Ӯ офтоби худро бар бадӣ ва бар некӣ тулӯъ мекунад ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад.

1 Подшоҳон 19:2 Аммо писари Йӯнотон Шоул аз Довуд хеле шод шуд; ва Йӯнотон ба Довуд хабар дода, гуфт: «Падари ман Шоул туро куштан мехоҳад; алҳол, аз ту илтимос мекунам, ки то субҳ худатро эҳтиёт кун ва дар ҷои пинҳонӣ бимон. , ва худро пинҳон кунед:

Йӯнотон, писари Шоул, Довудро огоҳ кард, ки Шоул мехоҳад ӯро бикушад ва ба ӯ дастур дод, ки то субҳ пинҳон шавад.

1. Муҳимияти садоқат дар муносибатҳо.

2. Омӯзиши эътимод ба онҳое, ки манфиатҳои беҳтарини шуморо меҷӯянд.

1. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Подшоҳон 19:3 Ва ман берун рафта, дар саҳрое ки ту ҳастӣ, назди падарам меистам, ва бо падари худ дар бораи ту гуфтугӯ хоҳам кард; ва он чи мебинам, ба ту хоҳам гуфт.

Шоул одамонро барои дастгир кардани Довуд мефиристад, бинобар ин Довуд гурехта, ба киштзори падараш меравад, то бо ӯ дар бораи Шоул сӯҳбат кунад.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

2. Мо метавонем дар муносибатҳои худ бо оила ва дӯстон қувват пайдо кунем.

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Масалҳо 18:24 Марди ёри бисёр метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Подшоҳон 19:4 Ва Йӯнотон ба падараш Шоул дар бораи Довуд некӣ карда, ба ӯ гуфт: «Бигзор подшоҳ бар зидди бандаи худ, бар зидди Довуд гуноҳ накунад; зеро ки вай бар зидди ту гуноҳ накардааст, ва аъмоли вай барои ту бағоят хуб аст.

Йӯнотон дар бораи Довуд ба Шоул, падараш, гуфт ва Довудро ҳимоя карда, қайд кард, ки ӯ бар зидди Шоул гуноҳ накардааст ва корҳои нек кардааст.

1. «Асарҳои нек аз сухан баландтар гап мезананд»

2. «Қувваи тафаккури мусбӣ»

1. Ғалотиён 6:9 - "Ва дар кори нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем".

2. Яъқуб 2:18 - "Бале, одам метавонад бигӯяд: Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам: имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон деҳ, ва ман имони худро ба ту бо аъмоли худ нишон хоҳам дод".

1 Подшоҳон 19:5 Зеро ки ӯ ҷони худро ба дасти худ гузошт, ва фалиштиёнро кушт, ва Худованд барои тамоми Исроил наҷоти бузурге ба амал оварад; ту инро дида, шодӣ намудӣ; бинобар ин ту бар зидди хуни бегуноҳ гуноҳ карда, барои куштан хоҳӣ шуд. Довуд бе сабаб?

Вақте ки Довуд фалиштиро кушт, Худованд барои Исроил наҷоти бузурге бахшид, ва Шоул набояд бар зидди хуни бегуноҳ гуноҳ карда, Довудро бесабаб кушт.

1. Наҷоти бузурги Худованд ва марҳамати Ӯ бар Исроил

2. Қувваи бегуноҳ дар баробари бадӣ

1. Забур 9:7-8 - "Худованд, вақте ки доварӣ мекунад, маълум хоҳад шуд: шарир дар кори дасти худ ба дом афтодааст. Шарирон ба дӯзах мубаддал хоҳанд шуд, ва ҳамаи халқҳое, ки Худоро фаромӯш мекунанд".

2. Ишаъё 1:17 - «Некӣ карданро омӯзед; доварӣ ҷӯед, мазлумонро озод кунед, ятимонро доварӣ кунед, барои бевазан муроҷиат кунед».

1 Подшоҳон 19:6 Ва Шоул ба овози Йӯнотон гӯш дод, ва Шоул қасам хӯрд: «Ба ҳаёти Худованд, вай кушта нахоҳад шуд».

Шоул ба Йӯнотон гӯш дод ва ваъда дод, ки Довудро намекушад.

1. Қувваи дӯстӣ: Чӣ тавр суханони Йӯнотон Довудро муҳофизат карданд.

2. Ваъдаи муҳофизати Худо: Вақте ки мо ба Худованд таваккал мекунем, Ӯ моро эмин нигоҳ медорад.

1. Масалҳо 18:24, "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2. Ишаъё 41:10, «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳон 19:7 Ва Йӯнотон Довудро хонд, ва Йӯнотон ҳамаи инро ба ӯ нақл кард. Ва Йӯнотон Довудро назди Шоул овард, ва ӯ мисли пештара дар ҳузури ӯ буд.

Йӯнотон Довудро ба назди Шоул овард, чунон ки дар гузашта низ чунин шуда буд.

1. Ахамияти анъана дар хаёти мо

2. Садокат ва дустӣ дар замонхои душвор

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. Эфсӯсиён 6:24 - Файз бод бо ҳамаи онҳое, ки Худованди мо Исои Масеҳро бо муҳаббати абадӣ дӯст медоранд.

1 Подшоҳон 19:8 Ва боз ҷанг шуд, ва Довуд баромада, бо филиштиён ҷанг кард, ва онҳоро бо қатли азиме кушт; ва аз ӯ гурехтанд.

Довуд бо филиштиён ҷанг карда, онҳоро дар ҷанги бузург мағлуб кард.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Довуд ба Худо ба пирӯзӣ оварда расонд

2. Бартараф кардани душвориҳо: Чӣ тавр азми Довуд ба пирӯзӣ оварда расонд

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Забур 31:24 - Қавӣ бошед, ва дили шумо далер бошад, эй ҳамаи онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд!

1 Подшоҳон 19:9 Ва рӯҳи нопок аз ҷониби Худованд бар Шоул афтод, вақте ки ӯ найза дар даст дар хонаи худ менишаст, ва Довуд бо дасташ бозӣ мекард.

Худованд рӯҳи нопокро фиристод, то ки Шоулро дастгир кунад, вақте ки Довуд навохта мекард.

1. Ҳукмронии Худованд дар байни муборизаҳои мо

2. Нерӯи мусиқӣ дар ибодат

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. 1 Вақоеънома 16:23-27 - Худовандро бихонед, эй тамоми замин; наҷоти Ӯро рӯз аз рӯз нишон диҳед.

1 Подшоҳон 19:10 Ва Шоул мехост, ки Довудро бо найза ба девор бизанад, вале ӯ аз пеши Шоул гурехта, найзаро ба девор зад, ва Довуд гурехт ва он шаб гурехт.

Шоул кӯшиш кард, ки Довудро бо найза партоб кунад, аммо Довуд гурехт ва аз хатар раҳо ёфт.

1. Агар мо ба Ӯ содиқ бошем, Худо моро аз хатарҳои ҳаёт нигоҳ медорад.

2. Мо бояд ҳамеша ба нақша ва роҳнамоии Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо дар хатар ҳастем.

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 19:11 Шоул низ қосидонро ба хонаи Довуд фиристод, то ки ӯро посбонӣ кунанд ва саҳар ӯро бикушанд; ва зани Микал Довуд ба ӯ гуфт: «Агар то шаб ҷони худро наҷот надиҳай, фардо кушта хоҳӣ шуд».

Гузар Шоул ба хонаи Довуд қосидон фиристод, то ӯро бикушанд ва Микал ӯро огоҳ кард, ки агар худро наҷот надиҳад, ӯ кушта мешавад.

1. Интихоби мо оқибатҳо дорад: Омӯзиш аз достони Довуд ва Шоул

2. Вақте ки ҳаёти шумо дар хатар аст: Боварӣ ба муҳофизати Худо

1. Забур 91:14-15 - "Азбаски ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро таслим хоҳам дод; Ман ӯро баланд хоҳам гузошт, зеро ки исми Маро шинохт. Ӯ

Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод. : Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд, варо наҷот хоҳам дод, ва ӯро эҳтиром хоҳам кард».

2. Масалҳо 22:3 - "Одами оқил бадиро пешгӯй мекунад ва худро пинҳон мекунад, аммо оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад".

1 Подшоҳон 19:12 Ва Микал Довудро аз тиреза фуровард, ва рафта, гурехт ва гурехт.

Михал ба Довуд кӯмак кард, ки ӯро аз тиреза фуровард.

1. Боварӣ ба муҳофизати Худо дар лаҳзаҳои хатар

2. Қувваи ҷасорати имондор

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

1 Подшоҳон 19:13 Ва Микал ҳайкаеро гирифта, дар болои кат гузошт, ва барои такяаш болиште аз пашми буз гузошт, ва онро бо матоъ пӯшонд.

Михал сурат гирифта, дар кате мегузорад, ки болишт аз пашми буз ва матои пӯшонидани он аст.

1. Фаҳмидани қудрати рамзҳо: чӣ гуна мо имони худро ифода мекунем

2. Аҳамияти амалҳои Михал: Чӣ гуна интихоби мо эътиқоди моро инъикос мекунад

1. 2 ба Қӯринтиён 10:4-5 - "Зеро аслиҳаи ҷанги мо аз ҷисм нест, балки қудрати илоҳӣ барои хароб кардани қалъаҳо дорад. Мо далелҳо ва ҳар як ақидаи баландеро, ки бар зидди дониши Худо бархостаанд, нест мекунем ва ҳар андешаро асир мегирем. ба Масеҳ итоат кунед».

2. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

1 Подшоҳон 19:14 Ва ҳангоме ки Шоул қосидон фиристод, то Довудро бигиранд, вай гуфт: «Ӯ бемор аст».

Шоул қосидон фиристод, то Довудро бигиранд, вале занаш Микал ба онҳо гуфт, ки ӯ бемор аст.

1. Худо метавонад одамонеро, ки аз эҳтимол дур нест, истифода барад, то ниятҳояшро амалӣ созад.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ҳатто вақте ки ба назар имконнопазир аст, ба даъвати Худо ҷавоб диҳем.

1. Матто 19:26 - Исо гуфт: "Барои одам ин ғайриимкон аст, аммо бо Худо ҳама чиз имконпазир аст".

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

1 Подшоҳон 19:15 Ва Шоул қосидонро боз фиристод, то Довудро бубинанд ва гуфт: «Ӯро дар бистар назди ман биёред, то ки ӯро бикушам».

Шоул қосидон фиристод, то Довудро дастгир кунанд, то ки ӯро бикушанд.

1. Фаҳмидани оқибатҳои ҳасад ва чӣ гуна он метавонад ба рафтори харобиовар оварда расонад.

2. Муҳим будани интиқом ё интиқомро дарк накунед, балки ба ҷои он ки ба Худо иҷозат диҳед, ки вазъиятро ҳал кунад.

1. Румиён 12:17-19 Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама дуруст рафтор кунед. Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Матто 5:43-44 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст доред ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

1 Подшоҳон 19:16 Ва ҳангоме ки қосидон даромаданд, инак, дар болои бистар ҳайкае буд, ки барои такягоҳаш болиште аз пашми буз буд.

Фиристодае меояд ва дар бистар тасвири кандакорӣ бо болишт аз мӯйҳои буз барои такягоҳро пайдо мекунад.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, то боварӣ ҳосил кунем, ки хонаҳои мо аз бутҳо ва суратҳое, ки ибодати моро ба Худо халалдор мекунанд, холӣ бошанд.

2: Мо аз мисоли Самуил омӯхта метавонем, ки ҳатто дар вазъиятҳои душвор итоаткор ва ба Худо содиқ бошем.

1: Хуруҷ 20: 4-6 - Шумо барои худ ҳайкаеро дар шакли чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ насозед. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2:1 Петрус 5:8-9 - Ҳушёр ва ҳушёр бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар ҷустуҷӯи касе барои хӯрдан аст. Дар имон устувор истода, ба ӯ муқобилат кунед, зеро медонед, ки оилаи имондорон дар тамоми ҷаҳон ҳамон гуна азобҳоро аз сар мегузаронанд.

1 Подшоҳон 19:17 Ва Шоул ба Микал гуфт: «Чаро маро ин қадар фиреб дода, душмани маро фиристод, то ки раҳо шуд? Ва Микал ба Шоул ҷавоб дод: «Ӯ ба ман гуфт: "Иҷозат диҳед биравам; чаро туро бикушам?

Шоул Микалро айбдор кард, ки ба Довуд гурехта шавад ва Микал аз амали вай дифоъ кард ва гуфт, ки Довуд аз ӯ хоҳиш кард, ки ӯро раҳо кунад ва ӯ намехост, ки ӯро бикушад.

1. Эътимод ба нақшаи Худо, вақте ки фаҳмидан душвор аст.

2. Қувваи шафқат ва меҳрубонӣ дар ҳолатҳои душвор.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард".

1 Подшоҳон 19:18 Ва Довуд гурехта, гурехт, ва назди Самуил ба Ромо омад, ва ҳар он чи Шоул ба ӯ карда буд, ба ӯ нақл кард. Ва ӯ ва Самуил рафта, дар Нойӯт сокин шуданд.

Довуд аз пеши Шоул гурехт ва ҳар он чиро, ки Шоул карда буд, ба Самуил нақл кард. Он гоҳ онҳо рафта, дар Нойӯт зиндагӣ карданд.

1. Қувваи раҳоӣ аз васвасаҳо

2. Донистани кай аз хатар фирор кардан

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. Забур 33:4 - Ман Худовандро меҷустам, ва Ӯ ба ман ҷавоб дод ва маро аз тамоми тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

1 Подшоҳон 19:19 Ва ба Шоул хабар дода, гуфтанд: «Инак, Довуд дар Ноёт дар Ромо аст».

Шоул хабар доданд, ки Довуд дар Нойоти Ромо аст.

1. Таваҷҷӯҳ ба он чизе ки аз ҳама муҳим аст: Қиссаи Шоул ва Довуд

2. Пайравӣ бо роҳи Худо: Омӯзиш аз ҳаёти Довуд

1. Забур 18: 1-3 - "Туро дӯст медорам, эй Худованд, қуввати ман. Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи ман аст. наҷот, қалъаи ман, ба Худованд, ки сазовори ситоиш аст, даъват мекунам ва аз душманонам наҷот ёфтаам».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

1 Подшоҳон 19:20 Ва Шоул қосидон фиристод, то Довудро бигиранд; ва чун диданд, ки гурӯҳи анбиё нубувват мекунанд, ва Самуилро, ки бар онҳо таъин шудааст, диданд, Рӯҳи Худо бар фариштагони Шоул буд, ва онҳо низ нубувват карданд.

Шоул барои дастгир кардани Довуд қосидон фиристод, аммо вақте ки онҳо расиданд, онҳоро Рӯҳи Худо мағлуб кард ва дар охир бо пайғамбарон нубувват карданд.

1. Қудрати Худо аз қудрати мо бузургтар аст ва вақте ки мо таслим мешавем ва онро қабул мекунем, он метавонад корҳои аҷиберо анҷом диҳад.

2. Натарсед, ки Худо ба дасти худ бигирад ва шуморо ба чизи бузургтаре табдил диҳад, ки шумо ҳамеша танҳо бошед.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 19:21 Ва чун ба Шоул хабар доданд, ӯ қосидонашро фиристод, ва онҳо низ нубувват карданд. Ва Шоул бори сеюм қосидонро фиристод, ва онҳо низ нубувват карданд.

Шоул қосидон фиристод, то бифаҳманд, ки Довуд чӣ кор карда истодааст, ва ҳама фиристодагон дар ин бора пешгӯӣ карданд.

1. Мо аз мисоли Шоул дар бораи ҷустуҷӯи ҳақиқат тавассути сарчашмаҳои гуногун омӯхта метавонем.

2. Новобаста аз он ки мо аз кӣ мепурсем, ҳақиқати Худо бетағйир мемонад.

1. Масалҳо 18:17 - Касе, ки аввал даъвои худро баён мекунад, дуруст ба назар мерасад, то даме ки дигаре омада, ӯро тафтиш кунад.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

1 Подшоҳон 19:22 Ва ӯ низ ба Ромо рафта, ба чоҳи бузурге, ки дар Сечу аст, омад; ва пурсид: «Самуил ва Довуд куҷоянд? Ва яке гуфт: «Инак, онҳо дар Нойӯти Ромо ҳастанд».

Довуд ва Самуил ба Ноёт дар Ромо рафта буданд ва Шоул онҳоро ҷустуҷӯ карда буд.

1: Худо назорат мекунад, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки бетартибӣ ҳукмронӣ мекунад.

2: Худо ҳамеша моро ризқ медиҳад ва моро ба роҳи рост ҳидоят мекунад, ҳатто агар он касе нест, ки мо интихоб мекардем.

1: Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2: Забур 23:4, "Гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд."

1 Подшоҳон 19:23 Ва ӯ ба он ҷо ба Ноёт дар Ромо рафт, ва Рӯҳи Худо низ бар ӯ буд, ва ӯ идома дод ва нубувват кард, то даме ки ба Ноёт дар Ромо омад.

Шоул одамонро фиристод, то Довудро дастгир кунанд, аммо вақте ки онҳо ба Ноёт дар Ромо расиданд, Рӯҳи Худо бар Довуд нозил шуд ва ӯ нубувват кард, то даме ки ӯ ба Ноёт расид.

1. Рӯҳи Худо метавонад ба мо қувват бахшад, то ҳама монеаҳоеро, ки мо дучор мешавем, бартараф кунем.

2. Вақте ки мо Рӯҳи Худоро дорем, мо метавонем дар имони худ нотарс ва далер бошем.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Матто 10:19-20 - "Аммо вақте ки шуморо дастгир мекунанд, ғамхорӣ накунед, ки чӣ бигӯед ё чӣ гуна бигӯед. Дар он вақт ба шумо дода мешавад, ки чӣ бигӯед, зеро на шумо сухан мегӯед, балки Рӯҳи Падари шумо ба воситаи шумо сухан меронад».

1 Подшоҳон 19:24 Ва ӯ низ либосҳои худро кашида, ба пеши Самуил ҳамин тавр нубувват кард, ва тамоми он рӯз ва тамоми он шаб бараҳна хобид. Барои чӣ онҳо мегӯянд: "Оё Шоул низ аз анбиё аст?"

Шоул либоси худро кашид ва дар пеши Самуил нубувват кард ва тамоми шабу рӯз бараҳна хобид ва мардумро водор кард, ки оё Шоул низ пайғамбар аст ё на.

1. "Тағйир додани либос: чӣ гуна рафтори Шоул дигаргунии ӯро нишон медиҳад"

2. "Сафари Шоул: аз подшоҳ то пайғамбар"

1. Юнус 3:4-6 - Юнус паёми Худоро дар Нинве эълон кард, пас аз он ки амр фармуда шуд

2. Матто 3:4-6 - Яҳёи Таъмиддиҳанда таъмиди тавбаро барои омурзиши гуноҳҳо мавъиза кард

1 Подшоҳони 20-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 20:1-10 аҳди байни Йӯнотон ва Довудро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Довуд барои фаҳмидани ниятҳои Шоул нисбати ӯ аз Йӯнотон кӯмак мехоҳад. Онҳо нақшае меандешанд, ки Довуд ҳангоми ҷашни моҳи нав пинҳон шавад, дар ҳоле ки Йӯнотон муносибати Шоулро мушоҳида мекунад. Агар Шоул душманӣ накунад, ин нишон медиҳад, ки Довуд бехатар аст. Онҳо аҳди дӯстӣ ва вафодорӣ ба якдигар ва дар бораи як сигнал барои муошират розӣ.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 20:11-23 идома дода, он ҷашни моҳи нав ва муносибати Шоулро ба набудани Довуд нақл мекунад. Дар вақти ид, вақте ки Шоул набудани Довудро пай бурд, аз Йӯнотон дар ин бора мепурсад. Йӯнотон

дар аввал мекӯшад, ки вазъиятро паст кунад ва мегӯяд, ки Довуд иҷозат гирифтааст, ки ба оилааш дар Байт-Лаҳм барои қурбонии солона дидан кунад. Аммо, вақте ки Шоул ба хашм меояд ва Йӯнотонро айбдор мекунад, ки Довудро ба муқобили ӯ тарафдорӣ мекунад, Йӯнотон мефаҳмад, ки падараш воқеан мехоҳад ба Довуд зарар расонад.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 20 бо он хотима меёбад, ки Йӯнотон Довудро дар бораи ниятҳои Шоул ва хайрухуши онҳо огоҳ мекунад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 20:24-42 гуфта мешавад, ки пас аз тасдиқи ниятҳои душманонаи падараш нисбати Довуд, Йӯнотон ба саҳро меравад, ки дар он ҷо бо ӯ пинҳонӣ мулоқот карданро таъин карда буд. Вай тирҳоро аз болои нишонаи сангӣ мепарронад, то Довуд дар бораи нақшаи гурези онҳо нишон диҳад. Ду дӯст ашкборона видоъ мекунанд, аммо ба якдигар вафодории абадӣ ваъда медиҳанд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 20 нишон медиҳад:
Аҳди байни Йӯнотон ва Дави;
Вокуниши Шоул ба Дави;
Йӯнотон Давиро дар бораи Сау огоҳ мекунад;

Таваҷҷӯҳ ба:
Аҳди байни Йӯнотон ва Дави;
Вокуниши Шоул ба Дави;
Йӯнотон Давиро дар бораи Сау огоҳ мекунад;

Дар ин боб ба аҳди байни Йӯнотон ва Довуд, муносибати Шоул ба Довуд ва Йӯнотон Довудро дар бораи ниятҳои Шоул огоҳ мекунад. Дар 1 Подшоҳон 20 Довуд барои фаҳмидани муносибати Шоул ба ӯ аз Йӯнотон кӯмак мехоҳад. Онҳо нақшае меандешанд, ки Довуд ҳангоми ҷашни моҳи нав пинҳон шавад, дар ҳоле ки Йӯнотон муносибати Шоулро мушоҳида мекунад. Онхо ба хамдигар ахди дустӣ ва садокат бастанд.

Дар 1 Подшоҳон 20 идома дода, дар вақти ҷашни моҳи нав, Шоул набудани Довудро пай мебарад ва аз Йӯнотон мепурсад. Дар аввал Йӯнотон кӯшиш кард, ки вазъиятро паст кунад, дар ниҳоят фаҳмид, ки падараш воқеан мехоҳад ба Довуд зарар расонад, вақте ки Шоул ба хашм меояд ва ӯро айбдор мекунад, ки Довудро бар зидди ӯ ҷонибдорӣ мекунад.

1 Подшоҳон 20 бо он хотима меёбад, ки Йӯнотон Довудро дар бораи ниятҳои падараш ва хайрухушии эҳсосотии онҳо огоҳ мекунад. Пас аз тасдиқ кардани он, ки Шоул нияти ба Довуд карданро дорад, Йӯнотон бо ӯ пинҳонӣ дар саҳро вомехӯрад. Вай тирҳоро аз болои аломати сангӣ ҳамчун сигнал барои нақшаи фирорашон мепарронад. Ду дӯст ҳамдигарро ашковар хайрухуш мекунанд, вале ба ҳамдигар вафодории якумрӣ ваъда медиҳанд. Ин боб робитаи амиқи байни Йӯнотон ва Довудро нишон медиҳад, ки онҳо дар вазъиятҳои хатарнок ва нишон додани садоқати бепоёни худро дар баробари душвориҳо нишон медиҳанд.

1 Подшоҳон 20:1 Ва Довуд аз Нойӯти Ромо гурехт ва омада, ба пеши Йӯнотон гуфт: «Ман чӣ кор кардам? гуноҳи ман чист? ва гуноҳи ман дар назди падарат чист, ки ӯ ҷони маро талаб мекунад?

Довуд аз Ноёт дар Ромо гурехта, назди Йӯнотон меояд ва мепурсад, ки ӯ чӣ гуноҳ кардааст ва чаро падараш ҷони ӯро меҷӯяд.

1. Қувваи эътимод: Баррасии муносибати байни Йӯнотон ва Довуд

2. Гурехтан аз душвориҳо: Мо аз парвози Довуд аз Найот чӣ омӯхта метавонем

1. Забур 54:3-4 - "Зеро ғарибон бар зидди ман қиём шудаанд, ва ситамкорон ҷони маро меҷӯянд: Худоро пеши худ нагузоштаанд. Село. Инак, Худо ёвари ман аст: Худованд бо онҳост, ки маро дастгирӣ мекунанд. ҷон».

2. Масалҳо 18:10 - "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст: одил ба он медавад ва дар амон аст".

1 Подшоҳон 20:2 Ва ӯ ба вай гуфт: «Худо нигоҳ дорад; ту нахоҳӣ мурд; инак, падари ман ҳеҷ кори хурд ё бузург намекунад, ҷуз он ки ба ман нишон диҳад; ва чаро падарам инро аз ман пинҳон кунад? ин тавр нест.

Довуд ва Йӯнотон аҳд мебанданд ва Йӯнотон ваъда медиҳад, ки ба Довуд хабар медиҳад, ки падараш, подшоҳ Шоул, бар зидди ӯ бигӯяд.

1. Ваъдаҳои Худо: таваккал ба вафодории Худо

2. Бастан ва риояи аҳдҳо: Қувваи ӯҳдадориҳои мутақобила

1. Воиз 4:12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 20:3 Ва Довуд боз қасам хӯрда, гуфт: «Падарат медонад, ки ман дар назари ту файз ёфтаам; ва гуфт: «Бигзор Йӯнотон инро донад, мабодо ғамгин нашавад;

Довуд ба Йӯнотон ваъда медиҳад, ки муносибаташро бо Йӯнотон аз падараш махфӣ нигоҳ медорад ва ба Худо қасам ёд мекунад, ки шоҳиди ӯ мебошад.

1. «Қуввати ваъда»

2. «Қувваи садоқат»

1. 2 ба Қӯринтиён 1:21 - Зеро Худост, ки дар шумо амал мекунад, то бихоҳед ва амал кунед, то мақсади неки Худро амалӣ созед.

2. Масалҳо 3:3-4 - Бигзор муҳаббат ва садоқат шуморо ҳеҷ гоҳ тарк накунад; ба гардан баста, дар лавҳи дил бинавис.

1 Подшоҳон 20:4 Ва Йӯнотон ба Довуд гуфт: «Ҳар чи ҷонат бихоҳад, барои ту ба ҷо хоҳам овард».

Йӯнотон ваъда медиҳад, ки ҳар чизе ки Довуд мехоҳад, иҷро мекунад.

1. Муҳаббат ва вафодории бечунучарои Ҷонатан

2. Нерӯи дӯстӣ

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. 1 Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пурсабр аст, муҳаббат меҳрубон аст. На ҳасад мебарад, на фахр намекунад, на ғурур. Он дигаронро беобрӯ намекунад, худписандӣ намекунад, ба осонӣ ба хашм намеояд, хатогиҳоро сабт намекунад. Муҳаббат аз бадӣ лаззат намебарад, балки бо ростӣ шод мешавад. Ҳамеша муҳофизат мекунад, ҳамеша бовар мекунад, ҳамеша умедвор аст, ҳамеша устувор аст.

1 Подшоҳон 20:5 Ва Довуд ба Йӯнотон гуфт: «Инак, фардо моҳи нав аст, ва ман набояд бо подшоҳ дар сари суфра нишинам; дар шом.

Довуд ба Йӯнотон мегӯяд, ки ӯ бояд рӯзи дигар рафта, то рӯзи сеюм дар саҳро пинҳон шавад.

1. Нақшаҳои Худо метавонанд моро ба ҷойҳои номуайянӣ баранд, аммо садоқати Ӯ доимӣ боқӣ мемонад.

2. Вақте ки Худо моро ба коре даъват мекунад, фазли Ӯ барои анҷом додани он ба мо қувват мебахшад.

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст".

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

1 Подшоҳон 20:6 Агар падарат маро тамоман пазмон шуда бошад, бигӯ: «Довуд аз ман иҷозат хост, то ки ба шаҳри худ Байт-Лаҳм бидавад, зеро ки дар он ҷо барои тамоми аҳли хонадон қурбонии солона аст».

Довуд аз Шоул иҷозат пурсид, ки барои қурбонии солонаи оилавӣ ба Байт-Лаҳм биравад.

1. Қудрати оила: Таҷлили аҳамияти қурбонии оила

2. Итоат ва эҳтиром: Чаро мо бояд қоидаҳои Худоро риоя кунем ва ҳокимиятро эҳтиром кунем?

1. Қӯлассиён 3:18-21 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд мувофиқ аст. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред ва бо онҳо сахтгир машавед. Эй фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ки ин ба Худованд писанд аст. Эй падарон, фарзандони худро хашмгин накунед, вагарна онҳо рӯҳафтода мешаванд. Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ дар ҳама чиз итоат кунед; ва ин корро на танҳо вақте ки чашми онҳо ба шумост ва барои ба даст овардани илтифоти онҳост, балки бо самимияти дил ва эҳтиром ба Худованд.

2. Такрори Шариат 28:1-14 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт. Агар ба Худованд Худои худ итоат кунед, ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳад омад ва ҳамроҳи шумо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 20:7 Агар чунин гӯяд: "Хуб аст"; ба бандаи ту осоиштагӣ хоҳад дошт; лекин агар ӯ сахт хашмгин бошад, бидонед, ки бадӣ аз ҷониби ӯ муайян шудааст.

Йӯнотон Довудро огоҳ мекунад, ки агар Шоул аз ӯ сахт хашмгин бошад, бадӣ бар зидди ӯ қарор дорад.

1. Худо назорат мекунад: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

2. Ғалаба кардани тарс бо имон

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

1 Подшоҳон 20:8 Бинобар ин ба бандаи худ некӣ намо; зеро ки бандаи худро ба аҳди Худованд бо худ овардай; лекин, агар дар ман гуноҳ бошад, худат маро бикуш; зеро чаро маро назди падари худ меоварӣ?

Йӯнотон, писари Шоул, аз Довуд хоҳиш мекунад, ки ба ӯ меҳрубонӣ кунад, ҳатто агар дар ӯ ягон гуноҳе пайдо кунад. Ӯ пешниҳод мекунад, ки агар дар вай ягон гуноҳ пайдо шавад, кушта шавад.

1. Қувваи Аҳд: Чӣ гуна ваъдаҳои мо ба дигарон метавонанд ба ҳаёти мо таъсир расонанд

2. Қурбонии фидокорӣ: Аз ҷони худамон ба хотири дигарон

1. Матто 5:36-37 - "На ба сари худ қасам нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ гардонӣ. Аммо бигзор муошырати шумо бошад, оре, оре; Не, не, зеро ҳар чи бештар аз инҳо меояд. аз бадӣ».

2. Воиз 5: 4-5 - "Вақте ки назр намоӣ, ки ба Худо назр кунӣ, адо накун, зеро ки Ӯ ба аблаҳон маъқул нест: он чи назр кардай, адо кун. беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз ин назр кун ва адо накун».

1 Подшоҳон 20:9 Ва Йӯнотон гуфт: «Аз ту дур бош;

Йӯнотон ба Довуд вафодории худро ваъда дода, ваъда медиҳад, ки ҳеҷ гоҳ нақшаҳои бади падараш алайҳи ӯ доштаашро фош намекунад.

1. Вафодорӣ дар замонҳои душворӣ: Чӣ тавр ҳангоми дучор шудан бо қарорҳои душвор содиқ мондан мумкин аст

2. Қувваи муҳаббати аҳд: Чӣ гуна бояд бо онҳое, ки мо ба онҳо ғамхорӣ мекунем, пайванди шикастнопазирро мустаҳкам кунем

1. Матто 5:44 - «Лекин ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони шумо дуо гӯед».

2. Румиён 12:10 - "Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар эҳтиром кунед".

1 Подшоҳон 20:10 Ва Довуд ба Йӯнотон гуфт: «Кӣ ба ман хабар медиҳад? ё агар падарат ба ту дағалона ҷавоб диҳад?

Дӯстии Йӯнотон бо Довуд бечунучаро аст ва ӯ ба Довуд кӯмак хоҳад кард, ҳатто агар падараш сахт ҷавоб диҳад.

1: Дӯстии ҳақиқӣ, новобаста аз вазъият, бидуни шарт аст.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба дӯстонамон кӯмак кунем, ҳатто вақте ки душвор аст.

1: Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтар аз ин ҳеҷ кас надорад, ки касе ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2: Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад.

1 Подшоҳон 20:11 Ва Йӯнотон ба Довуд гуфт: «Биё, ба саҳро биравем». Ва ҳарду ба саҳро баромаданд.

Йӯнотон ва Довуд якҷоя ба саҳро баромаданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар ҷомеа бо дигарон бошем.

2. Далер бошед ва барои дунболи дӯстӣ иқдом кунед.

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. Масалҳо 18:24 - Шахсе, ки дӯст дорад, бояд дӯст бошад, Аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Подшоҳон 20:12 Ва Йӯнотон ба Довуд гуфт: «Эй Худованд Худои Исроил, вақте ки ман падари худро дар бораи фардо ё рӯзи сеюм шунидам, ва инак, агар ба Довуд некие бошад, ва ман намефиристам. ба ту нишон диҳем;

Йӯнотон ба Худо қасам хӯрд, ки ба Довуд хоҳад гуфт, ки агар падараш рӯзи дигар ё баъд аз он дар бораи ӯ чизи хубе дошта бошад.

1. Худо аз мо интизор аст, ки ба ваъдаҳои худ вафо кунем, новобаста аз он ки ин чӣ қадар душвор бошад.

2. Муҳимияти садоқат дар муносибатҳо.

1. Воиз 5: 4-5 "Вақте ки ба Худо назр мекунӣ, дар иҷрои он таъхир накун. Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; назри худро иҷро кун. Аҳд надиҳдан беҳтар аст, ки назр надиҳӣ ва иҷро накун. он.

2. Румиён 12:10 "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

1 Подшоҳон 20:13 Худованд ба Йӯнотон чунин ва боз ҳам бештар мекунад; лекин агар падарам писанд ояд, ки ба ту бадӣ кунад, ман инро ба ту хабар дода, туро мефиристам, то ки ба саломатӣ биравӣ; ва Худованд бо ӯ бод. ту, чунон ки ӯ бо падари ман буд.

Вафодории Йӯнотон ба дӯсти худ Довуд дар ваъдааш нишон медиҳад, ки ӯро аз ҳар гуна хатар огоҳ мекунад, ҳатто агар ин ба падараш итоат накардан бошад.

1: Дӯсти вафодор аз тилло арзиш дорад. Масалҳо 18:24

2: Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор бо мо хоҳад буд. Ишаъё 41:10

1: Рут 1:16-17 - Ва Рут гуфт: «Ба ман илтимос кун, ки туро тарк накунам ва аз ақиби ту барнагардам; зеро ба ҳар ҷое, ки ту меравӣ, ман меравам; ва дар он ҷое ки ту иқомат кунӣ, ман иқомат хоҳам кард: қавми ту қавми ман ва Худои ту Худои ман хоҳанд буд.

2:2 ба Қӯринтиён 5:21 - Зеро ки Ӯро барои мо, ки гуноҳро намедонем, гуноҳ кардааст; то ки мо дар Ӯ адолати Худо гардем.

1 Подшоҳон 20:14 Ва ту на танҳо дар вақти зинда буданам, марҳамати Худовандро ба ман нишон хоҳӣ дод, ки намирам.

Йӯнотон ва Довуд аҳд мебанданд, ки дар он Йӯнотон ваъда медиҳад, ки ба Довуд меҳрубонии Худовандро то маргаш нишон медиҳад.

1. Ахамияти муносибатхои ахднома

2. Қудрати меҳрубонии Худо

1. Румиён 15:5-7 - Бигзор Худои пурсабрӣ ва рӯҳбаландкунанда ба шумо ато кунад, ки дар чунин ҳамоҳангӣ бо якдигар, мувофиқи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед, то ки шумо якҷоя бо як овоз Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳро ҳамду сано хонед. .

2. Юҳанно 15:12-14 - Ин ҳукми Ман аст, ки шумо якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам. Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад, ки касе ҷони худро барои дӯстонаш фидо кунад.

1 Подшоҳон 20:15 Аммо ту низ эҳсони худро аз хонаи ман то абад дур нахоҳӣ кард: на, на, вақте ки Худованд душманони Довудро ҳама аз рӯи замин маҳв кардааст.

Йӯнотон ба падараш Довуд ваъда медиҳад, ки меҳрубонии ӯ ба хонадони Довуд абадӣ хоҳад буд, ҳатто агар ҳамаи душманони Довуд нест карда шаванд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ, ҳатто вақте ки мухолифатҳо бар зидди мо ҳастанд.

2. Муҳимияти зоҳир кардани меҳрубонӣ ва садоқат ба оила ва дӯстон.

1. Ибриён 10:23 Биёед ба умеде, ки мо изҳор менамоем, бемайлон нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

2. Масалҳо 17:17 Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад.

1 Подшоҳон 20:16 Ва Йӯнотон бо хонадони Довуд аҳд баста, гуфт: «Бигзор Худованд онро аз дасти душманони Довуд талаб кунад».

Йӯнотон ва Довуд аҳд мебанданд, ки ба якдигар бар зидди душманонашон кӯмак мекунанд ва ба Худо боварӣ доранд, ки ба онҳо кӯмак мекунанд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2. Ваъдаҳои Аҳд

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Масалҳо 18:24 - "Касе, ки дӯстони беэътимод дорад, зуд нобуд мешавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

1 Подшоҳон 20:17 Ва Йӯнотон Довудро боз қасам ёд кард, зеро ки ӯро дӯст медошт, зеро ки ӯро дӯст медошт, чунон ки ҷони худро дӯст медошт.

Йӯнотон Довудро хеле дӯст медошт ва аз ӯ хоҳиш кард, ки қасам хӯрад.

1. Муҳаббат як пайванди қавӣ аст, ки метавонад ба мо дар ташаккули муносибатҳои амиқ бо дигарон кӯмак кунад.

2. Худо моро даъват мекунад, ки дигаронро мисли худамон дӯст дорем.

1. Юҳанно 13:34-35 Ба шумо ҳукми нав медиҳам, ки якдигарро дӯст доред: чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз ин ҳама хоҳанд донист, ки шумо шогирдони Ман ҳастед, агар якдигарро дӯст доред.

2. Румиён 12:10 Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Подшоҳон 20:18 Ва Йӯнотон ба Довуд гуфт: «Фардо моҳи нав аст, ва туро пазмон хоҳӣ шуд, зеро ки курсии ту холӣ хоҳад буд».

Йӯнотон ба Довуд хотиррасон мекунад, ки рӯзи дигар моҳи нав аст ва агар ӯ ба он ҷо наояд, ӯро пазмон мешаванд.

1. Аҳамияти ҳузур дар ҷомеаи имонӣ.

2. Чӣ тавр мо метавонем муносибатҳои муҳаббат ва дастгирӣро мисли Йӯнотон ва Довуд инкишоф диҳем?

1. Масалҳо 27:17, Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад.

2. Ибриён 10:25 Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем.

1 Подшоҳон 20:19 Ва ҳангоме ки се рӯз истодӣ, зуд фурӯд омада, ба ҷое ки дар он ҷо пинҳон шуда будӣ, вақте ки тиҷорат дар даст буд, бирав, ва назди санги Эзел бимон.

Йӯнотон ба Довуд мегӯяд, ки се рӯз дар назди санги Эзел пинҳон шавад ва баъд ба пинҳонгоҳе баргардад, ки вақте Шоул ӯро меҷуст.

1. Худо метавонад дар вақти душворӣ барои мо паноҳгоҳи амн фароҳам оварад.

2. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин соатҳои мо.

1. Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

1 Подшоҳон 20:20 Ва ман ба паҳлӯи он се тир хоҳам зад, чунон ки гӯё ба нишоне тир зада бошам.

Йӯнотон ба Довуд супориш медиҳад, ки се тир парронад, то ба ӯ бигӯяд, ки ба куҷо омада, ӯро пешвоз гирад.

1. "Қувваи рамзҳо дар имон"

2. «Аҳди содиқи Худо бо халқи худ»

1. Ирмиё 31:35-36 - «Худованд чунин мегӯяд, ки офтобро рӯзона барои рӯшноӣ ва тартиботи муқаррарии моҳ ва ситораҳоро шабона барои рӯшноӣ медиҳад, ва баҳрро ба шӯр меандозад, то мавҷҳои он ғуррон шаванд, Номи Ӯ Худованди лашкарҳост: "Агар ин тартиботи муқаррарӣ аз пеши ман дур шавад, мегӯяд Худованд, пас насли Исроил то абад аз пеши Ман халқият нахоҳанд дошт"».

2. Матто 28:16-20 - "Акнун ёздаҳ шогирд ба Ҷалил, ба кӯҳе, ки Исо онҳоро ба он равона карда буд, рафтанд. Ва чун Ӯро диданд, ба Ӯ саҷда карданд, вале баъзеҳо шубҳа карданд. Исо омада, ба онҳо гуфт: "Ҳама Ба Ман ҳокимият дар осмон ва бар замин дода шудааст, Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

1 Подшоҳон 20:21 Ва инак, ман бачаеро мефиристам, ки мегӯяд: "Бирав, тирҳоро ёбед". «Агар ба писарбача ошкоро гӯям: «Инак, тирҳо дар ин тарафи туст, бигир; пас ту биё, зеро бар ту осоиштагӣ ҳаст, ва ҳеҷ осебе нест; чунон ки Худованд зинда аст.

Йӯнотон ба Довуд мегӯяд, ки писарбачаеро барои ёфтани тирҳо мефиристад ва агар он писарбача онҳоро ёбад ва ба Довуд гӯяд, ки онҳо дар паҳлӯи ӯ ҳастанд, метавонад ба бехатарӣ назди Йӯнотон биёяд.

1. Худо Худои сулҳу осоиштагӣ аст ва дар вақти душворӣ моро ҳифз мекунад

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки дар лаҳзаҳои хатар муҳофизати Худоро гирем

1. Забур 46:11 Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост.

2. Ишаъё 26:3 Ӯро, ки дар фикри ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

1 Подшоҳон 20:22 Аммо агар ба он ҷавон гӯям: "Инак, тирҳо аз болои ту ҳастанд; бирав, зеро ки Худованд туро фиристодааст».

Худованд Йӯнотонро фиристод ва ба ӯ амр дод, ки ба Довуд бигӯяд, ки тирҳо аз ӯ дуртаранд.

1. Ба фармонҳои Худо итоат кунед, ҳатто вақте ки он маъно надорад

2. Ба нақша ва мақсади Худо дар ҳаёти мо эътимод кунед

1. Эфсӯсиён 4:1-3 Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва бо ҳамдигар дар муҳаббат рафтор кунед. , майл доранд, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доранд.

2. Ибриён 11:1 Имон ин кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст.

1 Подшоҳон 20:23 Ва дар бораи он чизе ки ману ту дар борааш гуфтаем, инак, Худованд дар миёни ману ту то абад бошад.

Йӯнотон ва Довуд бо якдигар дар ҳузури Худованд аҳд бастанд ва ба мувофиқа расиданд, ки Худованд дар байни онҳо то абад бошад.

1. Қудрати муносибатҳои аҳдномавӣ

2. Вафодории Худо дар муносибатҳои аҳд

1. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред; дар иззату эхтиром аз хамдигар бартарӣ диханд.

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва дар байни якдигар таҳаммулпазирӣ рафтор кунед. муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

1 Подшоҳон 20:24 Ва Довуд дар саҳро пинҳон шуд, ва ҳангоме ки моҳи нав фаро расид, подшоҳ ӯро барои хӯрдани гӯшт нишаст.

Довуд дар саҳро пинҳон шуд, вақте ки моҳи нав фаро расид, ва подшоҳ барои хӯрокхӯрӣ нишаст.

1. Муҳофизати Худо дар ҳаёти Довуд дида мешавад.

2. Вақте ки мо ба ҳимоя ниёз дорем, чӣ тавр худро пинҳон карда метавонем?

1. Забур 27:5 - Зеро ки дар рӯзи андӯҳ маро дар айвони худ пинҳон хоҳад кард; дар асрори хаймаи Худ маро пинҳон хоҳад кард; Ӯ маро бар санге хоҳад гузошт.

2. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст: одил ба он медавад ва дар амон аст.

1 Подшоҳон 20:25 Ва подшоҳ бар курсии худ, мисли дигар вақтҳо, бар курсии назди девор нишаст; ва Йӯнотон бархост, ва Абнир дар паҳлӯи Шоул нишаст, ва ҷои Довуд холӣ буд.

Гузаргоҳ Шоул дар тахти худ бо Абнир дар паҳлӯяш нишаста буд, вале ҷои Довуд холӣ буд.

1. Муқовимат бо тарси номаълум: чӣ гуна бояд бо ғайриинтизор мубориза бурд

2. Зарурати вафодорӣ: вафодорӣ ба Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

1 Подшоҳон 20:26 Бо вуҷуди ин, Шоул он рӯз чизе нагуфт; Ӯ пок нест.

Дар он рӯз Шоул ба Йӯнотон чизе нагуфт, зеро фикр мекард, ки бо ӯ чизе шудааст ва ӯ пок нест.

1. Муҳаббат ва раҳмати Худоро метавон дар ҷойҳое пайдо кард.

2. Новобаста аз гузаштаи мо, ҳамаи мо қодирем, ки пок шавем.

1. Ишаъё 1:18 Акнун биёед, якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд.

2. 2 Қӯринтиён 5:17 Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст; кухна рафт, нав омад!

1 Подшоҳон 20:27 Ва фардо, ки рӯзи дуюми моҳ буд, ҷои Довуд холӣ буд, ва Шоул ба писараш Йӯнотон гуфт: «Бинобар ин писари Йисой дирӯз ба хӯрокхӯрӣ наояд, на то имрӯз?

Дар рӯзи дуюми моҳ Шоул пай бурд, ки Довуд барои хӯрокхӯрӣ ҳозир нест ва аз писараш Йӯнотон пурсид, ки чаро ӯ дар он ҷо нест.

1. Худо мехоҳад, ки мо бо Ӯ муносибат дошта бошем, ҳамон тавре ки Шоул ҳузури Довудро мехост.

2. Мо бояд нигарониҳо ва муборизаҳои худро ба Худо расонем, ҳамон тавре ки Шоул аз Йӯнотон пурсид, ки чаро Довуд ҳозир набуд.

1. Забур 55:22 Бори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард: Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба васваса афтанд.

2. Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ бигир ва аз ман биомӯз; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

1 Подшоҳон 20:28 Ва Йӯнотон ба Шоул ҷавоб дод: «Довуд бо ҷидду ҷаҳд аз ман иҷозат пурсид, ки ба Байт-Лаҳм биравам:

Йӯнотон ба Шоул мегӯяд, ки Довуд барои рафтан ба Байт-Лаҳм иҷозат пурсид.

1. Чӣ тавр дӯсти хуб шудан мумкин аст: Намунаи Йӯнотон ва Довуд

2. Ҳукмронии Худо дар миёни интихоби инсон

1. 1 Подшоҳон 20:28

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

1 Подшоҳон 20:29 Ва ӯ гуфт: «Иҷозат деҳ, биравам; зеро ки оилаи мо дар шаҳр қурбонӣ дорад; ва бародарам, ба ман амр фармудааст, ки дар он ҷо бошам; ва алҳол, агар дар назари ту илтифот ёфта бошам, бигзоред, ки дур шавам ва бародарони худро бубинам». Бинобар ин вай ба сари суфраи подшоҳ намеояд.

Йӯнотон ва Довуд дӯстии амиқ доранд ва Йӯнотон аз Довуд хоҳиш кард, ки ба қурбонии оилавӣ дар шаҳр биёяд. Бо вуҷуди ин, ба ӯ иҷозат намедиҳад, ки ба сари мизи подшоҳ биёяд.

1. Қувваи дӯстӣ: Таҷлили дӯстии Ҷонатан ва Довуд

2. Аҳамияти оила: Чӣ тавр Ҷонатан оилаашро дар ҷои аввал гузошт

1. Масалҳо 18:24 - "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

1 Подшоҳон 20:30 Ва хашми Шоул бар зидди Йӯнотон аланга зад, ва ӯ ба ӯ гуфт: «Эй писари зани саркаш! аврати модар?

Шоул аз Йӯнотон барои дӯст доштани Довуд ба ғазаб омад ва ӯро дашном дода, ӯро писари зани исёнкори бадгӯй номид.

1. Худо ба дил менигарад, на ба зоҳир.

2. Муҳаббат ба Худо ва дигарон бояд аз робитаҳои оилавӣ болотар бошад.

1. 1 Подшоҳон 16:7 - "Аммо Худованд ба Самуил гуфт: "Ба намуди зоҳирӣ ва баландии ӯ аҳамият надиҳед, зеро ман ӯро рад кардам. Худованд ба он чи одам менигарад, нигоҳ намекунад. Одам ба намуди зоҳирӣ менигарад, вале Худованд ба дил менигарад.

2. Матто 10:37 - Ҳар кӣ падар ё модари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ҳар кӣ писар ё духтари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест.

1 Подшоҳон 20:31 Зеро, то даме ки писари Йисой дар рӯи замин зиндагӣ мекунад, ту ва салтанати ту устувор нахоҳӣ шуд. «Бинобар ин алҳол кас фиристода, ӯро назди ман биёр, зеро ки ӯ ҳатман хоҳад мурд».

Шоул таҳдид мекунад, ки Довудро мекушад, зеро метарсад, ки то даме ки Довуд зинда аст, подшоҳии ӯ барқарор нахоҳад шуд.

1. Хавфи ҳасад: Қиссаи Шоул ва Довуд

2. Оқибати мағрурӣ: Малакути Шоул

1. Яъқуб 3:16 Зеро дар ҷое ки ҳасад ва ҷанҷол аст, дар он ҷо нофаҳмиҳо ва ҳар кори бадӣ вуҷуд дорад.

2. Масалҳо 16:18 Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи ғурур пеш аз фурӯпошӣ.

1 Подшоҳон 20:32 Ва Йӯнотон ба падараш Шоул ҷавоб дода, гуфт: «Чаро вай кушта шавад? ӯ чӣ кор кардааст?

Йӯнотон ба нияти Шоул барои куштани Довуд эътироз карда, мепурсад, ки чаро ӯро бояд куштанд, зеро ӯ ҳеҷ кори баде накардааст.

1. Ҳеҷ зиндагӣ берун аз фидия нест.

2. Раҳмат, на хашм, роҳи адолат аст.

1. Матто 5:7 Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо марҳамат карда мешавад.

2. Юҳанно 8:11 Ман низ шуморо маҳкум намекунам; бирав ва дигар гуноҳ накун.

1 Подшоҳон 20:33 Ва Шоул найзаро ба сӯи ӯ андохт, то ки ӯро бизанад; ва аз он Йӯнотон донист, ки падараш қасд дорад Довудро бикушад.

Шоул аз рашк ба Довуд кӯшиш мекунад, ки ӯро бо найза бикушад, аммо Йӯнотон ба ин халал ворид карда, нияти Шоулро фаҳмид.

1. "Пешвои Худо дар баробари хиёнат"

2. «Қудрати итоат ба иродаи Худо».

1. Матто 10:28 - Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале ба куштан қодир нестанд, натарсед, балки аз он ки қодир аст, ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд созад, битарсед.

2. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

1 Подшоҳон 20:34 Ва Йӯнотон бо хашми шадид аз сари дастархон бархоста, дар рӯзи дуюми моҳ хӯрок нахӯрд, зеро ки барои Довуд ғамгин буд, чунки падараш ӯро расво карда буд.

Йӯнотон хашмгин шуд ва дар ҷавоб ба бадрафтории падараш бо Довуд хӯрок хӯрдан нахост.

1. Қувваи ғазаби одилона: Чӣ тавр ба беадолатӣ ҷавоб додан мумкин аст

2. Қувваи Муҳаббат: Чӣ тавр ба беадолатӣ бо шафқат ҷавоб додан мумкин аст

1. Қӯлассиён 3:12-13 - «Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуби дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсабрро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар сабр дошта бошед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бахшед».

2. Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

1 Подшоҳон 20:35 Ва саҳарӣ чунин воқеъ шуд, ки Йӯнотон дар вақти таъиншуда бо Довуд ва писарбачае бо ӯ ба саҳро баромад.

Йӯнотон ва Довуд бо ҳамроҳии як писарбача ба саҳро баромаданд.

1. Вафодории писарбача ба Йӯнотон ва Довуд

2. Аҳамияти ҳамсафарӣ дар лаҳзаҳои зарурӣ

1. Масалҳо 27:17 - "Оҳан оҳанро тез мекунад, пас як кас дигареро тез мекунад".

2. Юҳанно 15:12-14 - "Фармони ман ин аст: якдигарро дӯст доред, чунон ки ман шуморо дӯст доштам. Муҳаббати бузургтар аз ин ҳеҷ кас надорад: ҷони худро барои дӯстон фидо кунед".

1 Подшоҳон 20:36 Ва ба писараш гуфт: «Дав, алҳол тирҳоеро, ки ман меандозам, бидеҳ». Ва ҳангоме ки писар давид, тире аз пешаш парид.

Йӯнотон ва писараш тир мепарронданд ва Йӯнотон ба писарак гуфт, ки тирҳои парондаашро пайдо кунад.

1. Худо бо мост, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки чӣ рӯй дода истодааст.

2. Иҷрои фармудаҳои Худо метавонад ба оқибатҳои ғайричашмдошт оварда расонад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. 1 Юҳанно 2:17 - Ва ҷаҳон ва ҳаваси он гузарон аст, лекин ҳар кӣ иродаи Худоро ба ҷо меоварад, то абад боқист.

1 Подшоҳон 20:37 Ва ҳангоме ки писарбача ба ҷои тире, ки Йӯнотон парондааст, расид, Йӯнотон аз ақиби писарак фарьёд зада, гуфт: «Оё тир аз тарафи ту нест?

Йӯнотон ва писарбача дар ҷустуҷӯи тире буданд, ки Йӯнотон парондааст. Йӯнотон аз писарбача пурсид, ки оё тир аз ӯ берун аст?

1. Чӣ тавр мо метавонем дигаронро ба самти дуруст нишон диҳем?

2. Қудрати пурсиш

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён бехатарӣ ҳаст".

2. Матто 7:7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад,

ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

1 Подшоҳон 20:38 Ва Йӯнотон аз ақиби писар фарёд зад: «Шитоб кун, шитоб кун, намон». Ва писари Йӯнотон тирҳоро ҷамъ карда, назди оғои худ омад.

Писари Йӯнотонро бо тирҳо фиристоданд, ва Йӯнотон дод зад, ки ӯ зуд баргардад.

1. Худо моро ба иҷрои корҳои душвор даъват мекунад ва мо бояд зуд ва бо дуо ҷавоб диҳем.

2. Худо аксар вақт одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

1. Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани Ман, наҷоти худро бо тарсу ларзон амал кунед,

2. Забур 119:60 - Ман шитоб мекунам ва таъхир намекунам, то аҳкоми Туро риоя кунам.

1 Подшоҳон 20:39 Аммо ҷавон чизе намедонист, танҳо Йӯнотон ва Довуд инро медонистанд.

Йӯнотон ва Довуд чизе медонистанд, ки писарбача аз он бехабар буд.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки асрори худро ҳифз кунем ва бо онҳое, ки аз ӯҳдаи ҳақиқат набаромадаанд, мубодила накунем.

2. Ҳатто вақте ки мо худро бо касе наздик ҳис мекунем, мо бояд дар бораи ҳифзи иттилооти ҳассос дар хотир дошта бошем.

1. Забур 25:14: «Сирри Худованд бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва Ӯ аҳди Худро ба онҳо нишон хоҳад дод».

2. Масалҳо 11:13: "Гуфтугӯ асрорро ошкор мекунад, аммо касе ки рӯҳи содиқ аст, корро пинҳон мекунад".

1 Подшоҳон 20:40 Ва Йӯнотон тӯпҳои худро ба писараш дода, ба ӯ гуфт: «Бирав, онҳоро ба шаҳр бардор».

Йӯнотон силоҳҳои худро ба хизматгораш дод ва ба ӯ фармуд, ки онҳоро ба шаҳр барад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Дастурҳоро риоя кунед, ҳатто вақте ки мо онҳоро намефаҳмем

2. Ҳақиқати қурбонӣ: Фаҳмидани арзиши пайравӣ аз иродаи Худо

1. Матто 7:24-27 - Ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва онҳоро амалӣ мекунад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

25 Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва бодҳо вазида, ба он хона зарба заданд; вале он наафтид, зеро пояаш бар санг буд.

2. Луқо 16:10 - Ба ҳар кӣ ба чизи андак бовар кардан мумкин аст, ба бисёр низ бовар кардан мумкин аст, ва ҳар кӣ дар чизи хеле кам беинсоф бошад, дар чизи зиёд низ беинсофӣ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 20:41 Ва ҳангоме ки писарбача рафт, Довуд аз ҷое ба самти ҷануб бархост ва рӯй ба замин афтод ва се бор саҷда кард, ва якдигарро бӯсиданд ва гиря карданд. , то даме ки Довуд зиёд шуд.

Довуд ва Йӯнотон муҳаббати амиқ ва садоқатмандии худро ба якдигар тавассути хайрухуши эҳсосӣ нишон медиҳанд.

1. Қувваи дӯстии ҳақиқӣ: Баррасии муносибати байни Довуд ва Йӯнотон.

2. Аҳамияти вафодорӣ: Дарсҳо аз видоъ аз Довуд ва Йӯнотон.

1. 1 Юҳанно 4:7-12 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад.

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

1 Подшоҳон 20:42 Ва Йӯнотон ба Довуд гуфт: «Ба саломатӣ бирав, зеро ки ҳардуи мо ба исми Худованд қасам хӯрда, гуфтаем: "Худованд миёни ману ту, ва дар миёни насли ман ва насли ту то абад бошад". Ва бархоста, рафт, ва Йӯнотон ба шаҳр рафт.

Йӯнотон ва Довуд бо Худованд аҳд мебанданд ва Довуд меравад.

1. Нигоҳ доштани Худо дар аҳд: Қиссаи Йӯнотон ва Довуд

2. Қудрати ваъда: Аҳамияти риояи аҳдҳо

1. Румиён 15:5-7 - Бигзор Худои пурсабрӣ ва рӯҳбаландкунанда ба шумо ато кунад, ки дар чунин ҳамоҳангӣ бо якдигар, мувофиқи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед, то ки шумо якҷоя бо як овоз Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳро ҳамду сано хонед. .

2. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

1 Подшоҳони 21-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 21:1-6 дар бораи боздиди Довуд ба Аҳималик коҳин ва дархости ӯ дар бораи ғизо нақл мекунад. Дар ин боб Довуд аз тарси ҷони худ пас аз ниятҳои душманонаи Шоул ба Ноб меравад ва аз Аҳималик кӯмак мепурсад. Довуд ба коҳин дар бораи иҷрои супориши махфии подшоҳ дурӯғ мегӯяд ва барои худ ва одамонаш нон талаб мекунад. Азбаски ягон нони оддӣ мавҷуд нест, Аҳималик ба онҳо нони муқаддасро пешкаш мекунад, ки танҳо барои коҳинон пешбинӣ шудааст, аммо аз сабаби эҳтиёҷоти фаврии онҳо истисно мекунад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 21:7-9 идома дода, он вохӯрии Довудро бо шамшери Ҷолёт тасвир мекунад. Вақте ки Довуд аз Ноб меравад, ба Ҷат шаҳри фалиштиён меравад, то дар он ҷо паноҳ ёбад. Аммо, вақте ки ӯ ҳамчун

қотили қаҳрамони онҳо Ҷолёт эътироф карда мешавад, ӯ бори дигар аз ҳаёти худ метарсад. Барои раҳоӣ аз зарар, Довуд дар назди Ахиш, подшоҳи Ҷат, ки ӯро девона вонамуд мекунад, ки вайро аз кор озод мекунад, зеро вай ҳеҷ гуна таҳдид намекунад.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 21 бо он хотима меёбад, ки Довуд дар ғоре дар Адуллом паноҳ мебарад ва ба онҳо одамони ғамгин ҳамроҳ мешаванд, ки пайравони ӯ мешаванд. Дар оятҳо ба монанди 1 Подшоҳон 21:10-15 зикр шудааст, ки Довуд пас аз тарки Ҷат дар ғор дар Адуллом паноҳ ёфт. Дере нагузашта одамоне, ки дар тангӣ ва ё қарздор ҳастанд, дар он ҷо тақрибан чорсад нафар ба ӯ ҳамроҳ мешаванд ва онҳо ҳамчун «мардони Довуд» маъруф мешаванд. Бо вуҷуди мушкилот ва номуайянии худ, Довуд бар ин шахсоне, ки дар атрофи ӯ ҷамъ омадаанд, роҳбариро ба ӯҳда мегирад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 21 нишон медиҳад:
Довуд аз Аҳималик кӯмак мехоҳад;
Вохӯрии Довуд бо шамшери Ҷолёт;
Довуд дар ғоре дар Адуллом паноҳ меҷӯяд ва пайравонашро ҷамъ мекунад.

Таваҷҷӯҳ ба:
Довуд аз Аҳималик кӯмак мехоҳад;
Вохӯрии Довуд бо шамшери Ҷолёт;
Довуд дар ғоре дар Адуллом паноҳ меҷӯяд ва пайравонашро ҷамъ мекунад.

Дар ин боб ба Довуд дар ҷустуҷӯи кӯмак, бархӯрди ӯ бо шамшери Ҷолёт ва паноҳгоҳи минбаъдаи ӯ дар ғор дар Адуллом тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 21 Довуд аз тарси ҷони худ ба Аҳималик коҳини Ноб меояд. Ӯ дар бораи як супориши махфии подшоҳ буданаш дурӯғ мегӯяд ва барои худ ва одамонаш таъминот талаб мекунад. Аҳималик ба онҳо нони муқаддасро аз сабаби эҳтиёҷоти фаврӣ пешкаш мекунад.

Идома дар 1 Подшоҳон 21, вақте ки Довуд аз Ноб меравад, вай ба Ҷат меравад, аммо вақте ки қотили қаҳрамони онҳо Ҷолёт эътироф шуд, тарс мекунад. Барои раҳоӣ аз зарар, ӯ дар назди Ахиш подшоҳи Ғат худро девона вонамуд мекунад, ки ӯро аз кор озод мекунад, зеро вай ҳеҷ гуна таҳдид намекунад.

1 Подшоҳон 21 бо он хотима меёбад, ки Довуд дар ғор дар Адуллом паноҳ ёфт. Дар он ҷо одамони ғамгин ба ӯ ҳамроҳ мешаванд, ки тақрибан чорсад нафар мардоне ҳастанд, ки бо номи «мардони Довуд» маъруф мешаванд. Сарфи назар аз дучори мушкилоти шахсӣ ва номуайянӣ, Довуд бар ин шахсоне, ки дар атрофи ӯ ҷамъ мешаванд, роҳбарӣ мекунад. Ин боб ҳам тавоноии Довудро ҳангоми ҷустуҷӯи кӯмак дар замонҳои душвор ва оғози сафараш барои эҷоди пайравони содиқ нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 21:1 Ва Довуд назди Ноб назди Аҳималик коҳин омад; ва Аҳималик аз вохӯрии Довуд тарсид ва ба ӯ гуфт: «Чаро ту танҳо ҳастӣ, ва ҳеҷ кас бо ту нест?

Довуд Аҳималики коҳини Нобро аёдат кард ва пурсиданд, ки чаро ӯ танҳо аст.

1. Муҳимияти ҳамсафарӣ дар сафари имонии мо

2. Омӯзиши таваккал ба Худо дар замони танҳоӣ

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

1 Подшоҳон 21:2 Ва Довуд ба Аҳималик коҳин гуфт: «Подшоҳ ба ман як кор фармуда, ба ман гуфт: «Бигзор ҳеҷ кас аз коре, ки туро ба куҷо мефиристам ва он чиро ба ту амр фармудаам, чизе нафаҳмад; хизматгоронамро ба фалон ҷой таъин кардаанд.

Довуд аз Аҳималик коҳин хоҳиш кард, ки вазифаи махфиеро, ки подшоҳ ба ӯ дода буд, иҷро кунад.

1. Аҳамияти нигоҳ доштани асрор дар хидмати Худо.

2. Муҳим будани итоат ба қудрат.

1. Масалҳо 11:13 - Гайбат асрорро ошкор мекунад, аммо шахси боваринок эътимодро нигоҳ медорад.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст.

1 Подшоҳон 21:3 Пас, дар зери дасти ту чӣ аст? Ба ман панҷ нон дар дастам бидеҳ, ё он чизе, ки ҳадя дорад.

Довуд аз Аҳималики коҳин панҷ нон мепурсад, то ки ӯро дар сафар таъмин намояд.

1. Қувваи ризқ: Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

2. Вафодории бепоёни Худо: Ҳатто дар замонҳои душвор.

1. Матто 6:25-34 - Исо ба мо хотиррасон мекунад, ки хавотир нашавем ва Падари осмониамон моро таъмин хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:19 - Павлус ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо ҳама ниёзҳои моро мувофиқи сарвати ҷалоли худ қонеъ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 21:4 Ва коҳин ба Довуд ҷавоб дода, гуфт: «Дар зери дасти ман нони умумӣ нест, балки нони муқаддас аст; агар чавонон акаллан худро аз занон нигох дошта бошанд.

Коҳин ба Довуд хабар дод, ки нони оддӣ мавҷуд нест, аммо нони муқаддас вуҷуд дорад, аммо танҳо ба шарте ки ҷавонон бо ягон зан набошанд.

1. Муҳимияти зиндагии муқаддас ва муқаддас.

2. Қудрати нони муқаддас.

1. Ибриён 12:14 - Аз паи қудсият бошед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳанд дид.

2. Хуруҷ 12:17 - Исроилиён бояд иди Фисҳро бо нони фатир ва гиёҳҳои талх хӯрданд.

1 Подшоҳон 21:5 Ва Довуд ба коҳин ҷавоб дода, гуфт: «Ба ростӣ, дар ин се рӯз занон аз мо нигоҳ дошта шуданд, зеро ки ман берун омадаам, ва зарфҳои ҷавонон муқаддас аст, ва нон дар як тарзи маъмулӣ, оре, гарчанде ки имрӯз дар зарф тақдис шудааст.

Довуд ба коҳин мефаҳмонад, ки ӯ ва мардонаш дар се рӯзи охир бе ягон зан набуданд ва ноне, ки онҳо мехӯранд, танҳо нони оддӣ аст, гарчанде ки он барои рӯз ҷудо карда шудааст.

1. Раҳмат ва ризқи Худо, ҳатто дар вақти сахт.

2. Чӣ гуна садоқатмандии Худоро дар ҷойҳои ногувор дидан мумкин аст.

1. Ишаъё 25: 6-8 - Дар ин кӯҳ Худованди Қодири Мутлақ барои ҳамаи халқҳо зиёфати серғизо омода хоҳад кард, зиёфати шароби кӯҳна аз беҳтарин гӯшт ва шаробҳои беҳтарин.

7Ва бар ин кӯҳ кафанеро, ки ҳамаи халқҳоро фаро мегирад, ва рӯйпӯшеро, ки ҳамаи халқҳоро мепӯшонад, нобуд хоҳад кард;

8 Вай маргро то абад фурӯ хоҳад бурд. Худованди Подшоҳ ашкро аз ҳама чеҳраҳо пок хоҳад кард; нангини халки худро аз тамоми замин дур мекунад.

2. Матто 4:4 - Исо ҷавоб дод: «Навишта шудааст: «Одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

1 Подшоҳон 21:6 Ва коҳин ба ӯ нони муқаддас дод, зеро ки дар он ҷо нон набуд, ба ҷуз нони нишоне, ки аз пеши Худованд гирифта шуда буд, то дар рӯзе ки гирифта мешуд, нони гарм гузорад.

Коҳин ба Довуд нони муқаддаси хаймаи муқаддасро дод, зеро дигар нон набуд.

1) Нони ҳаёт: Чаро Исо манбаи ягонаи ҳақиқии ғизои рӯҳонӣ аст?

2) Тӯҳфаи саховатманди коҳин: Мо аз достони Довуд чӣ омӯхта метавонем

1) Юҳанно 6:35 - "Ва Исо ба онҳо гуфт: "Ман нони ҳаёт ҳастам: ҳар кӣ назди Ман ояд, ҳеҷ гоҳ гурусна нахоҳад монд; ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд".

2) Луқо 6:38 - "Диҳед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ба андозаи хуб, фишурдашуда, ларзондашуда ва печида, ба оғӯши шумо хоҳанд дод. барои шумо боз чен карда шавад».

1 Подшоҳон 21:7 Дар он рӯз марде аз навкарони Шоул дар он ҷо буд, ки ба ҳузури Худованд боздошт шуда буд; ва номаш Доег, адӯмӣ, сардори чӯпонони Шоул буд.

Доег, ки адӯмӣ буд, сардори чӯпонони Шоул буд, ки дар рӯзи муайян ба ҳузури Худованд боздошт шуда буд.

1. Садоқати Худо - Чӣ гуна Худо ҳамеша дар он ҷо аст, то моро бо муҳофизат ва роҳнамоии ба мо лозима таъмин намояд.

2. Қувваи сабр - Чӣ гуна сабр ва имон метавонад ба мо кӯмак кунад, ки вақтҳои душворро паси сар кунем.

1. Забур 118:8 - Паноҳ бурдан ба Худованд беҳтар аст аз таваккал ба одам.

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

1 Подшоҳон 21:8 Ва Довуд ба Аҳималик гуфт: «Оё дар ин ҷо дар зери дасти ту найза ё шамшер нест? зеро ки на шамшер ва на аслиҳаамро бо худ овардаам, зеро кори подшоҳ шитобро талаб мекард.

Довуд ба хонаи Аҳималик меояд ва мепурсад, ки оё ӯ барои вазифаи таъҷилии худ аз подшоҳ қарз гирифта метавонад, оё ягон силоҳ ҳаст ё не.

1. Қувваи омодагӣ: Чаро мо бояд ҳамеша омода бошем

2. Ба ризқи Худо таваккал кунед: таваккал ба Худованд ҳатто вақте ки мо худро омода нест ҳис мекунем

1. Матто 6:33-34 - "Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо барои худаш ғамхорӣ хоҳад кард. рӯз мушкили худ аст».

2. Масалҳо 27:1 - «Бо фардо фахр накун, зеро намедонӣ, ки рӯз чӣ меорад».

1 Подшоҳон 21:9 Ва коҳин гуфт: «Шамшери Ҷолиёти фалиштӣ, ки дар водии Эло куштай, инак, дар ин ҷо дар паси эфод ба матоъ печонда шудааст; агар онро бигирӣ, бигир, зеро ки дар он ҷо ҷуз ин ҷо дигар нест. Ва Довуд гуфт: «Ин хел нест; ба ман деҳ.

Коҳин ба Довуд мегӯяд, ки ӯ метавонад шамшери Ҷолётро, ки ягона ба он монанд буд, бигирад ва Довуд розӣ мешавад, ки онро гирад.

1) "Қувваи имон: чӣ гуна эътимоди Довуд ба Худо ба ӯ имкон дод, ки шамшери Ҷолётро бигирад"

2) "Арзиши ғалаба: Фаҳмидани аҳамияти шамшери Ҷолёт дар ҳаёти Довуд"

1) Матто 17:20 «Ӯ ба онҳо гуфт: «Ба сабаби имони ками шумо. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ хоҳед гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед". ва он ҳаракат хоҳад кард, ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2) 1 Қӯринтиён 15:57 "Аммо Худоро шукр, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо пирӯзӣ ато мекунад."

1 Подшоҳон 21:10 Ва Довуд бархоста, аз тарси Шоул гурехт, ва назди Акиш подшоҳи Ҷат рафт.

Довуд аз тарс аз Шоул гурехта, дар Акиш, подшоҳи Ҷат паноҳ ёфт.

1.Худованд дар ваќти тарсу хатар паноҳ ва паноҳ медиҳад.

2. Худо содиқ аст ва ҳатто вақте ки мо ба таъқибот дучор мешавем, ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1. Забур 23:4 Ҳарчанд аз дараиториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 21:11 Ва навкарони Акиш ба ӯ гуфтанд: «Оё ин Довуд подшоҳи замин нест? Магар дар бораи Ӯ якдигарро бо рақс нахонда, нагуфтанд: "Шоул ҳазорони худро, ва Довудро даҳ ҳазорони худро куштааст?"

Хизматгорони Охиш Довудро подшоҳи замин шинохтанд. Онҳо ғалабаи ӯро бо сурудхонӣ дар бораи Шоул ҳазорон нафар ва Довуд даҳ ҳазор нафарашро куштанд.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҷлили пирӯзиҳои Худо дар ҳаёти мо

2. Баракати итоаткорӣ: Омӯзиш аз намунаи Довуд

1. 1 Вақоеънома 16:8-9 - Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед; кори кардаашро дар байни халкхо маълум кун. Бар ӯ суруд хонед, ӯро ҳамду сано хонед; дар бораи тамоми кирдорхои ачоиби у накл мекунад.

2. Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст. Муҳаббати ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед. Муҳаббати ӯ то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори парвардигорро гӯед: Муҳаббаташ абадӣ аст.

1 Подшоҳон 21:12 Ва Довуд ин суханонро дар дили худ ҷо кард, ва аз Акиш подшоҳи Ҷат сахт тарсид.

Довуд аз подшоҳи Ҷат Акиш тарсид ва воқеаи рӯйдодаро ба ёд овард.

1. Худо метавонад тарси моро истифода барад, то ба мо дар хотир нигоҳ доштани дарсҳои муҳим ва наздиктар шудан ба Ӯ кӯмак кунад.

2. Вақте ки мо аз чизе метарсем, мо метавонем барои қувват ва роҳнамоӣ ба Худо муроҷиат кунем.

1. 1 Петрус 5:7 - «Тамоми ғамхории худро ба Ӯ вогузоред, зеро ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

2. Забур 33:4 - "Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ ба ман иҷобат кард; Ӯ маро аз ҳар тарсу ҳаросам раҳоӣ дод".

1 Подшоҳон 21:13 Ва ӯ рафтори худро дар пеши назари онҳо дигар кард, ва худро дар дасти онҳо девона нишон дод, ва дарҳои дарвозаро кӯфт, ва туфаш бар ришаш рехт.

Довуд худро девонавор нишон дод, то худро аз Шоул ва одамонаш муҳофизат карда, худро аз ҷиҳати рӯҳӣ ноустувор намуд. Ӯ ин корро карда, дарҳои дарвозаро канда, туфаш ба ришаш меафтад.

1. Ҳикмати девонагӣ: Чӣ тавр Довуд барои муҳофизати худ аз ҳикмати худ истифода бурд

2. Вақте ки зиндагӣ сахт мешавад: Қувваи девонагӣ ҳамчун воситаи ҳифзи худшиносӣ

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Матто 10:16 - Ман шуморо мисли гӯсфандон дар миёни гургон мефиристам. Пас мисли морҳо доно ва мисли кабӯтарҳо бегуноҳ бошед.

1 Подшоҳон 21:14 Он гоҳ Акиш ба навкарони худ гуфт: «Инак, мебинед, ки он мард девона аст; пас чаро ӯро назди ман овардед?

Акиш пай бурд, ки Довуд девона аст ва аз хизматгоронаш пурсид, ки чаро ӯро оварданд.

1. Халқи Худо аз ҷониби Худо метавонад, ҳатто дар озмоишҳо ва муборизаҳояшон истифода шавад.

2. Халқи Худо бояд дар лаҳзаҳои душворӣ ба кумак ва қуввати Ӯ такя кунад.

1. Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қудрати нотавононро афзун мекунад.

2. Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

1 Подшоҳон 21:15 Оё ба ман девонаҳо лозим аст, ки шумо ин шахсро овардед, то дар пеши ман девона бозӣ кунад? Оё ин одам ба хонаи ман меояд?

Довуд дар хонаи Худованд паноҳ меҷӯяд ва коҳин мепурсад, ки чаро дар ҳузури Худованд девонае лозим аст.

1. Қувваи Довуд: Қувваи Имон дар замонҳои душворӣ

2. Хонаи Худо: Паноҳгоҳи мӯъминон

1. Забур 34:17 «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

2. 1 ба Қӯринтиён 3:16-17 "Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст? Агар касе маъбади Худоро вайрон кунад, Худо ӯро вайрон мекунад. Зеро ки маъбади Худо муқаддас аст ва шумо он маъбад ҳастед. "

1 Подшоҳони 22-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 22:1-5 паноҳгоҳи Довуд дар ғори Адуллом ва гирдиҳам омадани одамони ғамгинро тасвир мекунад. Дар ин боб Довуд аз тарси ҷони

худ ба ғори Адуллом паноҳ мебарад. Дар бораи ҳузури ӯ дар он ҷо овоза паҳн мешавад ва одамоне, ки дар тангӣ ва ё қарздор ҳастанд, тақрибан чорсад нафар ба ӯ ҳамроҳ мешаванд. Довуд роҳбари онҳо мешавад ва онҳо пайравони содиқро ташкил медиҳанд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 22:6-10 идома дода, он хашми Шоулро нисбати Аҳималик ва коҳинон дар Ноб нақл мекунад. Шоул фаҳмид, ки Аҳималик ба Довуд кӯмак кардааст ва дар ин бора бо ӯ рӯ ба рӯ мешавад. Аҳималик худро муҳофизат карда, фаҳмонд, ки ӯ аз ягон гуноҳи Довуд бехабар буд. Аммо Шоул Аҳималикро ба қасди зидди ӯ муттаҳам мекунад ва фармон медиҳад, ки ӯро ҳамроҳи дигар коҳинон ба қатл расонанд.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 22 бо он хотима меёбад, ки Дог фармони Шоулро дар бораи куштани коҳинони Ноб иҷро мекунад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 22:17-23 зикр шудааст, ки вақте ки ҳеҷ яке аз сарбозони Шоул намехоҳанд коҳинонро ба қатл расонанд, Доег хизматгори Эдомиро худаш иҷро мекунад. Вай ҳаштоду панҷ коҳинро бо оилаҳои онҳо мекушад ва Нобро, ки дар он ҷо зиндагӣ мекарданд, хароб мекунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 22 нишон медиҳад:
Паноҳгоҳи Довуд дар ғори Адуллом;
Ғазаби Шоул ба Аҳималик;
Дог фармони Шоулро дар бораи куштани коҳин иҷро мекард;

Таваҷҷӯҳ ба:
Паноҳгоҳи Довуд дар ғори Адуллом;
Ғазаби Шоул ба Аҳималик;
Дог фармони Шоулро дар бораи куштани коҳин иҷро мекард;

Дар ин боб ба паноҳгоҳи Довуд дар ғори Адуллом, хашми Шоул нисбат ба Аҳималик ва оқибатҳои фоҷиаборе, ки баъд аз он рӯй медиҳанд, тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 22 Довуд аз тарси худ аз ҷони худ дар ғори Адуллам паноҳ меҷӯяд. Дар он ҷо афроди ғамгин ба ӯ ҳамроҳ шуда, пайравони содиқи тақрибан чаҳорсад нафарро ташкил медиҳанд.

Дар 1 Подшоҳон 22 идома дода, Шоул дар бораи кӯмаки Аҳималик ба Довуд мефаҳмад ва бо ӯ рӯ ба рӯ мешавад. Сарфи назар аз он ки Аҳималик аз ҳеҷ гуноҳе, ки Довуд кардааст, бехабар буд, Шоул ӯро ба тавтиъа алайҳи ӯ айбдор мекунад ва фармон медиҳад, ки ӯро ҳамроҳи дигар коҳинон ба қатл расонанд.

1 Подшоҳон 22 бо он хотима меёбад, ки Доег фармони Шоулро дар бораи куштани коҳинон дар Ноб иҷро мекунад. Вақте ки ҳеҷ яке аз сарбозони Шоул намехоҳанд, ки коҳинонро ба қатл расонанд, Доег як ғулом аз Адӯм ин вазифаи бераҳмонаро ба ӯҳда мегирад. Вай ҳаштоду панҷ коҳинро бо оилаҳои онҳо мекушад ва Нобро, ки дар он ҷо зиндагӣ мекарданд, хароб мекунад. Дар ин боб ҳам Довуд дар ҷустуҷӯи амният дар миёни душвориҳо ва оқибатҳои фоҷиавие, ки аз рашк ва параноияи Шоул ба вуҷуд омадааст, тасвир мекунад.

1 Подшоҳон 22:1 Ва Довуд аз он ҷо баромада, ба ғори Адулом гурехт; ва бародаронаш ва тамоми хонадони падараш, чун шуниданд, ба он ҷо назди ӯ фуромаданд.

Довуд ба ғори Адуллом фирор мекунад ва ба зудӣ ба оилааш ҳамроҳ мешавад.

1. Дар замони сахтӣ оила манбаи қувват ва роҳат аст.

2. Мо метавонем ба Худо умед ва паноҳ пайдо кунем, ҳатто вақте ки бо вазъиятҳои душвор рӯ ба рӯ мешавем.

1. Забур 57:1 «Ба ман раҳм кун, эй Худо, ба ман раҳм кун, зеро ки ҷонам дар Ту паноҳ мебарад; дар сояи болҳои Ту паноҳ хоҳам бурд, то он даме ки ҳалокат гузарад».

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

1 Подшоҳон 22:2 Ва ҳар кӣ дар тангӣ буд, ва ҳар касе ки қарздор буд, ва ҳар кӣ норозӣ буд, назди Ӯ ҷамъ омаданд; ва ӯ сардори онҳо шуд, ва бо ӯ тақрибан чорсад нафар буданд.

Чаҳорсад нафар дар гирди Довуд дар тангӣ, қарз ва норозигӣ ҷамъ шуданд, ва ӯ сарвари онҳо шуд.

1) Мубориза бо изтироб: Ҷустуҷӯи қувват дар ҷомеа

2) Гирифтани норозигӣ: Ҷустуҷӯи имкониятҳо барои тағирот

1) Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2) Ишаъё 43:19 - "Инак, Ман чизи нав хоҳам кард; алҳол он пайдо хоҳад шуд; магар шумо онро намедонед? Ман ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо".

1 Подшоҳон 22:3 Ва Довуд аз он ҷо ба Мисфои Мӯоб рафт, ва ба подшоҳи Мӯоб гуфт: «Бигзор падар ва модари ман, бигзоред, берун оянд ва бо ту бошанд, то даме ки ман бидонам, ки Худо барои чӣ кор хоҳад кард. ман.

Довуд дар Мӯоб паноҳ бурд ва аз подшоҳ хоҳиш кард, ки ба падару модараш ғамхорӣ кунад, то он даме, ки Худо барои ӯ чӣ интизор дорад.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои номуайян

2. Қувваи Намоз

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ва чӣ бинӯшед; на барои бадани худ чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт аз гӯшт ва ҷисм аз либос зиёдтар нест? Инак, мурғони ҳаво, зеро онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо беҳтар нестед?

1 Подшоҳон 22:4 Ва онҳоро ба ҳузури подшоҳи Мӯоб оварда, ва онҳо дар тамоми ҳангоме ки Довуд дар анбор буд, бо ӯ сукунат карданд.

Довуд аз Шоул гурехта, дар замини Мӯоб паноҳ ёфт, ки подшоҳи Мӯоб ба ӯ ва пайравонаш иҷозат дод, ки дар он ҷо бимонанд.

1. Ҷустуҷӯи қувват ва роҳат дар замонҳои душвор

2. Қудрати меҳмоннавозӣ

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Ибриён 13:2 - "Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе одамон ба фариштагон меҳмоннавозӣ зоҳир кардаанд, ки онро надонистаанд."

1 Подшоҳон 22:5 Ва Ҷод-пайғамбар ба Довуд гуфт: «Дар анбор бимон; бирав ва ба сарзамини Яҳудо рав». Ва Довуд рафта, ба ҷангали Ҳорет омад.

Наби Ҷод ба Довуд гуфт, ки анборро тарк карда, ба Яҳудо равад, бинобар ин Довуд баромада, ба ҷангали Ҳорет рафт.

1. Каломи Худо харитаи роҳ барои ҳаёти мост

2. Чӣ тавр ба дастуроти Худо пайравӣ кардан мумкин аст

1. Забур 119:105 Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он ба рӯи он кушода мешавад.

1 Подшоҳон 22:6 Вақте Шоул шунид, ки Довуд ва одамоне, ки бо ӯ буданд, ошкор шудаанд, (ҳоло Шоул дар Ҷибъо дар зери дарахти Ромо зиндагӣ мекард, ва найза дар дасташ буд, ва тамоми навкаронаш дар атрофаш истода буданд;)

Вақте ки Шоул шунид, ки Довуд пайдо шудааст, вай дар Ҷибъа дар зери дарахти Ромо буд, бо найза дар даст ва навкаронаш дар гирди ӯ буд.

1. Қудрати донистани он ки шумо дар куҷо истодаед

2. Қувват дар иҳота кардани худ бо одамони дуруст

1. Масалҳо 13:20 - «Ҳар кӣ бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, вале рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид».

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

1 Подшоҳон 22:7 Ва Шоул ба навкарони худ, ки дар атрофаш истода буданд, гуфт: «Эй Биньёминиён, бишнавед! Оё писари Йисой ба ҳар яки шумо киштзорҳо ва токзорҳо дода, ҳамаатонро мириҳазорҳо ва мирисадҳо хоҳад кард?

Шоул аз ғуломони худ дар бораи Довуд мепурсад ва мепурсад, ки оё онҳо фикр мекунанд, ки ӯ ба онҳо киштзорҳо ва токзорҳо медиҳад ва онҳоро сардор таъин мекунад?

1. Неъмати Худо ба муваффақият ва қудрати заминӣ кафолат намедиҳад.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки пеш аз он ки дигаронро бидонем, дар бораи хислати дигарон доварӣ накунем.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан.

1 Подшоҳон 22:8 Ки ҳамаи шумо бар зидди ман қасд кардаед, ва ҳеҷ кас ба ман хабар надиҳад, ки писари ман бо писари Йисой аҳд бастааст, ва ҳеҷ яке аз шумо нест, ки барои ман ғамгин шавад ё ба ман хабар диҳад. ки писарам ғуломи маро бар зидди ман барангехтааст, то мисли имрӯза дар камингоҳ бошад?

Маърузачӣ хозиронро ба он айбдор мекунад, ки бар зидди у дасиса ташкил карда, хамдардӣ зохир на-карданд ва ба у хабар надодаанд, ки писараш бо писари Йисой иттифок бастааст ва ё писараш хизматгорашро бар зидди вай гардондааст, то ки бар зидди вай накша кашад.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва ба фаҳмиши худ такя накунед - Масалҳо 3:5-7

2. Хавфи набахшидан - Матто 6:14-15

1. Румиён 12:14-17 - Бар касоне, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед.

2. Ибриён 12:15 - Эҳтиёт бошед, ки ҳеҷ кас файзи Худоро ба даст наоварад; ки ягон решаи кудурат нашъунамо ёфта, ба изтироб намеояд ва бо он бисьёр касон палид мешаванд.

1 Подшоҳон 22:9 Он гоҳ Доеги адӯмӣ, ки бар навкарони Шоул буд, ҷавоб дода, гуфт: «Ман писари Йисойро дидам, ки ба Нӯб назди Аҳималик ибни Аҳитуб меояд».

Доеги адӯмӣ ба Шоул хабар дод, ки Довудро дид, ки дар Ноб назди Аҳималик меравад.

1. Аҳамияти ростқавлӣ дар гуфтори мо

2. Қудрати вафодорӣ ва бахшидан

1. Забур 15:1-2 - Эй Худованд, кӣ дар хаймаи Ту сукунат хоҳад дошт? Кӣ дар теппаи муқаддаси Ту сокин хоҳад шуд? Он ки беайб рафтор мекунад ва кори нек мекунад ва дар дил рост мегӯяд.

2. Луқо 6:27-36 - Аммо ба шумо, ки мешунавед, мегӯям: душманони худро дӯст доред, ба душманони худ некӣ кунед, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, барои дашномдиҳандагон дуо гӯед.

1 Подшоҳон 22:10 Ва ӯ барои ӯ аз Худованд талаб кард, ва ба ӯ хӯрок дод, ва шамшери Ҷолёти фалиштиро ба ӯ дод.

Шоул барои Довуд аз Худо мадад меҷӯяд ва ба ӯ шамшери Ҷолёт медиҳад.

1. Қудрати ризқи Худованд дар вақти ниёз.

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор.

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 34:19 Уқубатҳои одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

1 Подшоҳон 22:11 Ва подшоҳ кас фиристод, то Аҳималик, писари Аҳитуб, коҳин ва тамоми хонадони падараш, коҳинонро, ки дар Нуб буданд, даъват кунад; ва ҳама назди подшоҳ омаданд.

Шоҳ Шоул коҳин Аҳималик ва тамоми аҳли оилаашро даъват мекунад, ки назди ӯ оянд.

1. Аҳамияти оила ва чӣ гуна он метавонад дар замони душворӣ манбаи қувват бошад.

2. Муҳимияти эҳтиром кардани пешвоёни таъинкардаи Худо, ҳатто вақте ки он метавонад нороҳат бошад.

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. 1 Петрус 5:5 - Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, ба пирони худ итоат кунед. Ҳамаи шумо, дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад.

1 Подшоҳон 22:12 Ва Шоул гуфт: «Эй писари Аҳитуб, бишнав». Ва ӯ ҷавоб дод: «Инак, оғоям».

Шоул бо писари Аҳитуб сӯҳбат мекунад, ва писар ҷавоб медиҳад, ки ӯ ҳозир аст.

1. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ҳангоми даъват ба ҷавоб ҷавоб диҳем.

2. Мо бояд омода бошем, ки Худоро даъват кунем.

1. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2. Забур 40:8 - Ман аз иҷрои иродаи Ту, эй Худои ман, шодам; қонуни ту дар дили ман аст.

1 Подшоҳон 22:13 Ва Шоул ба ӯ гуфт: «Чаро ту ва писари Йисой, бар зидди ман тавтиъа кардай, ки ба ӯ нон ва шамшер додай ва аз Худо талаб кардай, ки ӯ бар зидди ман, ки дар камин нишинам, мисли ин рӯз?

Шоул Довудро айбдор мекунад, ки бар зидди ӯ тавтиъа карда, ба ӯ нон ва шамшер дод ва аз Худо хоҳиш кард, ки ба ӯ бар зидди ӯ бархезад.

1. Хатари рашкҳои беназоратӣ

2. Қудрати ризқи Худо

1. Масалҳо 14:30 Дили ором ба ҷисм ҳаёт мебахшад, аммо ҳасад устухонҳоро пӯсида мекунад.

2. Румиён 12:17-21 Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

1 Подшоҳон 22:14 Ва Аҳималик ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфт: «Ва дар миёни ҳамаи навкарони ту кист, ки Довуд ин қадар содиқ аст, ки домоди подшоҳ аст ва мувофиқи амри ту меравад ва дар хонаи ту мӯҳтарам аст?

Аҳималик садоқат ва садоқати Довудро ба подшоҳ ситоиш кард.

1) Садоқат ва садоқат подош дода мешавад; 2) Садоқат ва итоат ба ҳокимият.

1) Такрори Шариат 28:1-2 Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат иҷро кунӣ, Худованд Худоят туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ. 2) Масалҳо 3:3 Бигзор муҳаббат ва садоқат туро тарк накунад; онҳоро ба гардани худ бибандед; онҳоро дар лавҳаи дилатон нависед.

1 Подшоҳон 22:15 Оё ман дар бораи ӯ аз Худо пурсиданро сар кардам? Бигзор подшоҳ чизеро ба ғуломи худ ва тамоми хонадони падари ман муҳосиба накунад, зеро ки бандаи ту аз ин ҳама чизе намедонист, кам ё бештар.

Ин порча дар бораи бегуноҳӣ ва ростқавлии ғуломи Довуд, ки подшоҳ ӯро бардурӯғ айбдор карда буд, нақл мекунад.

1. Ҳимояи Худо аз бегуноҳ ва поквиҷдон.

2. Аҳамияти поквиҷдонӣ дар баробари ботил.

1. Забур 103:10 - «Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо подош намедиҳад».

2. Эфсӯсиён 4:25 - "Бинобар ин, ҳар яке аз шумо дурӯғро дур карда, бигзор ба ёри худ рост бигӯяд, зеро мо андоми якдигарем".

1 Подшоҳон 22:16 Ва подшоҳ гуфт: «Ту ва тамоми хонадони падарат, эй Аҳималик, ҳатман мемирӣ».

Подшоҳ Шоул амр дод, ки Аҳималик ва оилаи ӯро ба қатл расонанд.

1) Хавфи ғурур: Дарсҳои шоҳ Шоул

2) Қудрати шафқат: Чӣ тавр бояд мисли Исо бахшида шавад

1) Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ".

2) Луқо 6:36 - «Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

1 Подшоҳон 22:17 Ва подшоҳ ба пиёдаоне, ки дар атрофаш истода буданд, гуфт: «Рӯй кунед ва коҳинони Худовандро бикушед, зеро дасти онҳо низ бо Довуд аст, ва онҳо медонистанд, ки кай ӯ гурехтааст, ва инро ба ман хабар надоданд. . Аммо навкарони подшоҳ даст дароз намекарданд, то ки бар коҳинони Худованд биафтанд.

Подшоҳ Шоул ба хизматгоронаш амр медиҳад, ки коҳинони Худовандро ба қатл расонанд, вале онҳо ба ӯ итоат намекунанд.

1. Итоат ба Каломи Худо аз ҳама болотар

2. Саркашӣ аз созиш дар имон ва ахлоқ

1. Матто 4:1-11, Озмоиши Исо дар биёбон

2. Румиён 12:1-2, зиндагӣ бо қурбонӣ ва эҳтиром ба Худо

1 Подшоҳон 22:18 Ва подшоҳ ба Дог гуфт: «Тур ва бар коҳинон афтод». Ва Доеги адӯмӣ рӯй гардонда, бар коҳинон афтод ва дар он рӯз ҳаштоду панҷ нафарро, ки эфӯди катон дар бар доштанд, кушт.

Подшоҳ Шоул ба Доеги адӯмӣ фармон дод, ки коҳинонро бикушад, ва Дог фармон дод ва 85 нафари онҳоро кушт.

1. Оқибатҳои қарорҳои бад ва чӣ гуна мо метавонем аз онҳо дарс гирем

2. Қудрати ҳокимият ва кай бояд ба он итоат кунем

1. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад? Ман, Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 22:19 Ва Ноб, шаҳри коҳинон, варо бо дами шамшер, ҳам мардон ва ҳам занон, ва кӯдакон ва ширмакҳо, ва говҳо ва харҳо ва гӯсфандонро, бо дами шамшер мекушт.

Шоул ба шаҳри Ноб ҳамла карда, мардон, занон, кӯдакон ва ҳайвонотро кушт.

1. Офати хушунати гуноҳ: чӣ гуна бояд аз оқибатҳои он пешгирӣ кард

2. Таъсири гунох ба чомеа: фахмидани таъсири он

1. Матто 5:7, Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард.

2. Румиён 12:19, Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 22:20 Ва яке аз писарони Аҳималик ибни Аҳитуб, ки Абьётор ном дошт, гурехта, аз ақиби Довуд гурехт.

Яке аз писарони Аҳималик Абиётор гурехта, ба Довуд пайваст.

1. Худованд дар ваќти душворї роњи рањої медињад.

2. Вақте ки мо Ӯро бихонем, Худо ба мо роҳи амният ва паноҳгоҳ нишон медиҳад.

1. Забур 18:2 "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман".

2. Ишаъё 25:4 "Ту паноҳгоҳи мискинон, паноҳгоҳи мискинон дар тангӣ, паноҳгоҳ аз тӯфон ва соя аз гармо будӣ".

1 Подшоҳон 22:21 Ва Абьётор ба Довуд хабар дод, ки Шоул коҳинони Худовандро куштааст.

Абьётор ба Довуд хабар дод, ки Шоул коҳинони Худовандро куштааст.

1. Ғазаби Худо: Оқибатҳои рад кардани қудрати Ӯ

2. Итоат ва садоқат ба Худо: роҳе ба сӯи баракат

1. Забур 101: 2-8 - "Ман ба таври комил оқилона рафтор хоҳам кард. Ту кай назди ман меоӣ? Ман дар хонаи худ бо дили комил рафтор хоҳам кард. Дар пеши назари худ ҳеҷ чизи бадӣ намегузорам; Ман аз кор нафрат дорам. аз афтидагон, Ба ман намечаспид, Дили каҷ аз ман дур хоҳад шуд, Бадӣ нахоҳам донист, Ҳар кӣ ёри худро ниҳон дашном диҳад, Ӯро ҳалок хоҳам кард, Он ки нигоҳи ғурур ва дили ғурур дорад. Ба ӯ тоқат нахоҳам кард: Чашмони ман ба мӯъминони замин хоҳад буд, то ки бо ман сокин шаванд; Ҳар кӣ бо роҳи комил рафтор кунад, ба ман хизмат хоҳад кард; ҳар кӣ макр мекунад, дар хонаи ман сокин нахоҳад шуд; Он ки дурӯғ мегӯяд, ки дар ҳузури ман идома нахоҳад ёфт».

2. Яъқуб 4:7-10 - "Бинобар ин ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро, эй гунаҳкорон, пок кунед ва дилҳои худро пок кунед, эй гуноҳкорон. Гиря кунед ва гиря кунед! Бигзор хандаи шумо ба мотам ва шодии шумо ба тира мубаддал гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард».

1 Подшоҳон 22:22 Ва Довуд ба Абьётор гуфт: «Ман медонистам, ки он рӯз, вақте ки Доги адӯмӣ дар он ҷо буд, ҳатман ба Шоул хоҳад гуфт: «Ман боиси марги тамоми аҳли хонадони падарат шудаам».

Довуд гуноҳи худро дар марги оилаи Абиатор эътироф мекунад.

1. Худо то ҳол аз онҳое истифода мекунад, ки дар хидматаш хато кардаанд.

2. Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо бо мост.

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 22:23 Бо ман бимон, натарс; зеро ҳар кӣ ҷони маро ҷӯяд, ҷони туро меҷӯяд; аммо ту бо ман дар посбон хоҳӣ буд.

Худо барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, муҳофизат ва қувват мебахшад.

1: Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост - Забур 45:1

2: Худованд қалъаест барои мазлумон - Забур 9:9

1: Забур 91:2 - Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

2: Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

1 Подшоҳон 23-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 23:1-6 нақл додани Довудро аз фалиштиён тасвир мекунад. Дар ин боб Довуд мефаҳмад, ки фалиштиён ба шаҳри Кейло ҳамла карда, ғаллаи онҳоро дуздида истодаанд. Бо вуҷуди он ки аз Шоул гурехта буд, Довуд ба воситаи Абиётори коҳин аз Худо роҳнамоӣ меҷӯяд ва тасмим гирифт, ки ба Қаило биравад, то сокинони онро нақот диҳад. Бо итминони Худо ба ғалаба, Довуд ва одамонаш ба муқобили фалиштиён ҷанг карда, мардуми Кейлоро бомуваффақият нақот доданд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 23:7-13 идома дода, он дар бораи таъқиби Шоул Довуд ва нақшаи ӯро дар Қаило дастгир кардан нақл мекунад. Вақте ки Шоул дар бораи ҳузури Довуд дар Қаило шунид, вай ин имкон медиҳад, ки ӯро дар як шаҳри девордор ба дом афтонад. Шоул бо машваратчиёни худ машварат мекунад, ки ба ӯ хабар медиҳанд, ки Довуд воқеан дар он ҷо пинҳон аст. Бо вуҷуди ин, пеш аз он ки Шоул нақшаи худро иҷро кунад, Довуд тавассути дахолати илоҳӣ аз он огоҳ шуд ва аз Кейло гурехт.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 23 бо Йӯнотон имони Довудро мустаҳкам мекунад ва дӯстии онҳоро бори дигар тасдиқ мекунад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 23:15-18 зикр шудааст, ки Йӯнотон ҳангоми пинҳон шудан дар Зиф дар биёбоне ба дидани Довуд меояд. Йӯнотон ӯро рӯҳбаланд карда, хотиррасон мекунад, ки ӯ рӯзе подшоҳи Исроил хоҳад шуд, дар ҳоле ки худи Йӯнотон баъд аз ӯ дуюмин хоҳад буд. Онхо дустии худро бори дигар тасдик мекунанд ва пеш аз чудо шудан ахду паймон мебанданд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 23 нишон медиҳад:
Нақл додани Довуд аз мардуми Кейла;

Шоул Довуиро таъқиб кард;
Ҷонатан Давиро мустаҳкам мекунад;

Таваҷҷӯҳ ба:
Наҷот додани Довуд аз мардуми Кейла;
Шоул Довуиро таъқиб кард;
Ҷонатан Давиро мустаҳкам мекунад;

Дар ин боб ба амали қаҳрамононаи Довуд дар наҷот додани мардуми Кейло, таъқиби бефосилаи Шоул Довуд ва Йӯнотон, ки имони Довудро мустаҳкам мекард, тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 23 Довуд дар бораи ҳамлаи фалиштиён ба Қаило хабардор мешавад ва ба воситаи Абиётор роҳнамоии Худоро меҷӯяд. Бо итминони Худо, ӯ одамони худро роҳнамоӣ мекунад, то шаҳрро аз фалиштиён наҷот диҳанд.

Дар 1 Подшоҳон 23 идома дода, Шоул аз ҳузури Довуд дар Қаило огоҳ мешавад ва онро ҳамчун имконияти дастгир кардани ӯ мебинад. Ӯ нақша дорад, ки Довудро дар дохили шаҳри девордор ба дом афтонад, аммо вақте ки Довуд дахолати илоҳӣ гирифт ва пеш аз он ки Шоул нақшаи худро иҷро кунад, гурехт, монеъ мешавад.

1 Подшоҳон 23 бо он хотима меёбад, ки Йӯнотон ба дидани Довуд дар Зиф рафта, ӯро рӯҳбаланд мекунад. Йӯнотон имони Довудро мустаҳкам карда, ба ӯ хотиррасон мекунад, ки ӯ рӯзе подшоҳи Исроил хоҳад шуд ва вафодории худро ҳамчун фармондеҳи дуюм эътироф мекунад. Онхо дустии худро бори дигар тасдик мекунанд ва пеш аз чудо шудан ахду паймон мебанданд. Ин боб ҳам ҷасорати Довудро дар муҳофизати дигарон ва ҳам дастгирии бепоёнеро, ки ӯ дар вақти душворӣ аз Йӯнотон мегирад, нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 23:1 Ва ба Довуд хабар дода, гуфтанд: «Инак, фалиштиён бо Қаило меҷанганд ва хирманҳоро ғорат мекунанд».

Фалиштиён ба Кейло ҳамла карда, ғаллаи онҳоро медузданд.

1. Муҳофизати Худо: Омӯзиши эътимод ба рӯзии Худованд

2. Вақте ки душман меояд: Омӯзиши такя ба нерӯи Худо

1. Забур 91:2-3, «Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман, Худои ман аст, ки ба Ӯ таваккал мекунам».

2. Ишаъё 54:17, "Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту барҳоста, маҳкум хоҳӣ кард".

1 Подшоҳон 23:2 Ва Довуд аз Худованд пурсида, гуфт: «Оё ман рафта, ин фалиштиёнро зарба занам? Ва Худованд ба Довуд гуфт: «Бирав, ва фалиштиёнро зада, Қаилоро наҷот деҳ».

Довуд аз Худованд пурсид, ки оё ӯ бояд бо фалиштиён ҷанг кунад, то Килоро наҷот диҳад ва Худованд бале гуфт.

1. Вақте ки мо онро меҷӯем, Худованд роҳнамоӣ хоҳад дод.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба ниёзмандон кумак кунем.

1. Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

2. Матто 25:35-40 - "Зеро ки ман гурусна будам, ба ман хӯрок додед; ташна будам, ба ман об додед; бегона будам, маро қабул кардед: бараҳна будам, маро пӯшондед. Ман бемор будам, ва маро аёдат мекардед: Ман дар зиндон будам, ва шумо назди Ман омадед.Он гоҳ одилон ба ӯ ҷавоб дода, гӯянд: «Худовандо! Кай мо Туро гурусна дидем ва сер додем, ё ташна дида, об додем? Кай мо туро аҷнаб дидем, ва туро гирифтем, ё бараҳна ва туро пӯшондем, ё кай туро бемор ё дар зиндон дидем ва назди ту омадем?» Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб дода, мегӯяд: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: , Ба тавре ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини Ман кардаед, ба Ман ҳам кардаед».

1 Подшоҳон 23:3 Ва одамони Довуд ба ӯ гуфтанд: «Инак, мо дар Яҳудо метарсем; пас, агар ба Қаило бар зидди лашкари фалиштиён биравем, чӣ қадар зиёдтар?

Одамони Довуд метарсиданд, ки ба лашкари фалиштиён дар Қаило ҳамла кунанд, бинобар ин аз Довуд пурсиданд, ки чӣ кор кунанд.

1. Натарс: Бартараф кардани изтироб дар баробари мушкилот

2. Якҷоя истода: Қувваи ваҳдат дар замони хатар

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва Дигаре нест, ки ӯро боло барад!Боз агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо гарм мешавад?Ва агар касе бар касе, ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад. "

1 Подшоҳон 23:4 Ва Довуд боз аз Худованд пурсид. Ва Худованд ба вай ҷавоб дода, гуфт: «Бархез, ба Қаило фуруд ояд; зеро ки ман фалиштиёнро ба дасти ту хоҳам дод.

Довуд аз Худо маслиҳат пурсид ва Худо ба ӯ гуфт, ки ба Қаило биравад ва ваъда дод, ки бар фалиштиён ба ӯ пирӯз хоҳад шуд.

1. Худо дуоҳои моро иҷобат мекунад ва тоати содиқро подош медиҳад

2. Худо моро бо қувват барои мубориза бо мушкилот муҷаҳҳаз мекунад

1. Яъқуб 1:5-6 - "Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, ва ба вай ато хоҳад шуд. Аммо бигзор вай бо имон, бидуни шубҳа биталабад. , зеро ҳар кӣ шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол ронда ва партоб мекунад».

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; Натарс, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод, Бале, Ман ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

1 Подшоҳон 23:5 Ва Довуд ва одамонаш ба Қаило рафтанд, ва бо фалиштиён ҷангиданд, ва чорвои онҳоро бурданд, ва онҳоро бо қатли азиме забт карданд. Пас, Довуд сокинони Қаилоро наҷот дод.

Довуд ва одамонаш ба Кейла рафта, барои муҳофизати шаҳр ҷанг мекунанд, фалиштиёнро мағлуб мекунанд ва сокинонро наҷот медиҳанд.

1. Худованд халқи Худро ҳифз хоҳад кард

2. Далерӣ дар баробари душвориҳо

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. 1 Вақоеънома 11:14 - Инҳо сардорони зӯровароне буданд, ки Довуд доштанд, ки бо ӯ дар салтанати худ ва бо тамоми Исроил қувват гирифтанд, то ки ӯро бар тибқи каломи Худованд дар бораи Исроил подшоҳ гардонанд.

1 Подшоҳон 23:6 Ва ҳангоме ки Абьётор ибни Аҳималик назди Довуд ба Қаило гурехт, вай эфӯд дар дасташ фуруд омад.

Абьётар ибни Аҳималик эфӯдро бо худ оварда, ба Қаило назди Довуд гурехт.

1. Қудрати итоаткорӣ - 1 Подшоҳон 23:6

2. Муҳимияти дӯстони содиқ - 1 Подшоҳон 23:6

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад; Пас одам чеҳраи дӯсти худро тезтар мекунад.

1 Подшоҳон 23:7 Ва ба Шоул хабар доданд, ки Довуд ба Қаило омадааст. Ва Шоул гуфт: «Худо ӯро ба дасти ман супурд; зеро ки вай ба шаҳре дарояд, ки дарвозаҳо ва панҷараҳо дорад.

Шоул шунид, ки Довуд дар Қаило аст ва бовар мекунад, ки Худо ӯро ба дасти ӯ супурдааст, зеро Қаило шаҳри мустаҳкам аст.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва дар ҳаёт ва шароити мо назорат мекунад.

2. Муҳофизати Худованд барои мо дар лаҳзаҳои хатар ва тангӣ дастрас аст.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

2. Забур 91:2 - Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст; Худовандам; ба Ӯ таваккал хоҳам кард.

1 Подшоҳон 23:8 Ва Шоул тамоми қавмро ба ҷанг даъват кард, то ки ба Қаило бираванд, то Довуд ва одамонашро муҳосира кунанд.

Шоул лашкар ҷамъ кард, то ба Довуд ва одамонаш дар шаҳри Кейло ҳамла кунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки бо бадӣ мубориза барем ва барои дурустӣ мубориза барем.

2. Халқи Худо бояд ҳушёр бошанд ва ба мубориза барои адолат омода бошанд.

1. Эфсӯсиён 6:11-13 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди нақшаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. 1 Петрус 5:8-9 - Ҳушёр ва бодиққат бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар ҷустуҷӯи касе барои хӯрдан аст.

1 Подшоҳон 23:9 Ва Довуд донист, ки Шоул пинҳонӣ бар ӯ фасод мекунад; ва ба Абьётори коҳин гуфт: «Эфӯдро ба ин ҷо биёр».

Довуд гумон дошт, ки Шоул бар зидди ӯ қасд дорад ва аз Абиётори коҳин хоҳиш кард, ки эфӯдро биёрад.

1. Қувваи шубҳа дар ҳаёти мо

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 56:3-4 "Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; наметарсам. Бадан ба ман чӣ кор карда метавонад?"

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

1 Подшоҳон 23:10 Ва Довуд гуфт: «Эй Худованд Худои Исроил, бандаи ту шунид, ки Шоул мехоҳад ба Қаило биёяд, то ки шаҳрро ба хотири ман хароб кунад.

Довуд вақте шунид, ки Шоул барои хароб кардани шаҳр ба Қаило меояд, аз Худованд мадад мепурсад.

1. Худо ҳамеша моро аз душманонамон нигоҳ дорад.

2. Дар душвориҳо ҳамеша бояд ба Худованд таваккал кунем.

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; чӯбдаст ва шохи наҷоти ман ва бурҷи баланди ман".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

1 Подшоҳон 23:11 Оё одамони Қаило маро ба дасти ӯ месупоранд? Оё Шоул фурӯд хоҳад омад, чунон ки бандаи ту шунидааст? Эй Худованд Худои Исроил, аз ту илтимос мекунам, ки ба бандаи худ бигӯй. Ва Худованд гуфт: «Ӯ фурӯд хоҳад омад».

Довуд аз Худованд пурсид, ки оё Шоул ба Қаило мефарояд ва Худованд тасдиқ кард, ки ӯ хоҳад омад?

1. Ба Худо таваккал кардан дар замонҳои душвор

2. Ҷустуҷӯи ҳидоят ва дастури Худо

1. 1 Подшоҳон 23:11

2. Забур 56:3-4 "Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; наметарсам. Бадан ба ман чӣ кор карда метавонад?"

1 Подшоҳон 23:12 Ва Довуд гуфт: «Оё мардуми Қаило маро ва одамонамро ба дасти Шоул месупоранд? Ва Худованд гуфт: «Туро таслим хоҳанд кард».

Довуд аз Худованд пурсид, ки оё мардуми Қаило ӯро ва одамонашро ба дасти Шоул месупоранд, ва Худованд гуфт, ки онҳо хоҳанд кард.

1. Озмоишҳо аксар вақт меоянд, аммо Худо ҳамеша бо мост.

2. Мо бояд ҳатто ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор ба Худованд таваккал кунем.

1. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, агар замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он гурриш ва кафк мебарояд, гарчанде аз варами он куххо меларзанд.

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳон 23:13 Ва Довуд ва одамонаш, ки тақрибан шашсад нафар буданд, бархоста, аз Қаило баромада, ба ҳар ҷое ки метавонистанд бираванд. Ва ба Шоул хабар доданд, ки Довуд аз Қаило гурехтааст; ва аз берун рафтан худдорӣ кард.

Довуд ва одамонаш, ки 600 нафар буданд, аз наздик шудани Шоул шуниданд, аз Қаило гурехтанд.

1. Вақте ки шумо хатарро ҳис мекунед, аз гурехтан натарсед.

2. Худо метавонад ба шумо дар вақти тарс ва номуайянӣ роҳнамоӣ диҳад.

1. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одил ба он дохил мешавад ва дар амон аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Подшоҳон 23:14 Ва Довуд дар биёбон дар қалъаҳо монд, ва дар кӯҳе дар биёбони Зиф монд. Ва Шоул ҳар рӯз ӯро меҷуст, вале Худо ӯро ба дасти ӯ надод.

Довуд дар биёбон ва дар кӯҳе дар биёбони Зиф монд, ва дар он ҷо Шоул ҳар рӯз ӯро ҷустуҷӯ мекард, вале Худо нагузошт, ки Шоул ӯро ёбад.

1. Худованд ниёзмандонро дар паноҳаш қарор медиҳад.

2. Худованд дар ваќти тангї нигањдор ва нигоњдорандаи мост.

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

1 Подшоҳон 23:15 Ва Довуд дид, ки Шоул барои ҷустуҷӯи ҷони худ берун омадааст, ва Довуд дар биёбони Зиф дар чӯбе буд.

Довуд дар ҳолати вазнин қарор гирифт, вақте ки Шоул мехост ҷони худро бигирад.

1. Мо бояд дар лаҳзаҳои хатар ва тарс ба Худо таваккал кунем.

2. Вақте ки мо ниёз дорем, Худо муҳофизат ва ҳидоят хоҳад кард.

1. Забур 34:4 - Ман Худовандро меҷустам, ва Ӯ маро шунид, ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

2. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд; туро ба дасти худ боло хоҳанд кард, то пои худро ба санг назанӣ.

1 Подшоҳон 23:16 Ва писари Йӯнотон Шоул бархоста, назди Довуд ба ҷангал рафт, ва дасти худро дар Худо мустаҳкам кард.

Йӯнотон, писари Шоул, ба назди Довуд ба биёбон рафт, то ӯро дар Худо рӯҳбаланд кунад.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Чӣ тавр Йӯнотон имони Довудро ба Худо мустаҳкам кард

2. Муҳимияти дӯстӣ: Чӣ тавр Ҷонатан Довудро дар вақти эҳтиёҷаш дастгирӣ кард

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, ва як кас дигареро тез мекунад.

1 Подшоҳон 23:17 Ва ӯ ба вай гуфт: «Натарс, зеро ки падари ман дасти Шоул туро нахоҳад ёфт; ва ту подшоҳи Исроил хоҳӣ шуд, ва ман дар паҳлӯи ту хоҳам буд; ва инро падари ман Шоул низ медонад.

Довуд ва Йӯнотон аҳд мебанданд, ки Йӯнотон Довудро аз Шоул муҳофизат мекунад ва Довуд подшоҳи Исроил мешавад.

1. Қувваи Аҳд: Баррасии вафодории Йӯнотон ва Довуд

2. Омӯзиш аз муносибати Йӯнотон ва Довуд: Омӯзиш дар вафодорӣ

1. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам.

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

1 Подшоҳон 23:18 Ва ҳар ду ба ҳузури Худованд аҳд бастанд, ва Довуд дар ҷангал сукунат кард, ва Йӯнотон ба хонаи худ рафт.

Довуд ва Йӯнотон ба ҳузури Худованд аҳд бастанд, ва он гоҳ Довуд дар ҷангал монд, вақте ки Йӯнотон ба хонааш рафт.

1. Аҳди дӯстӣ: Чӣ тавр муносибати Довуд ва Йӯнотон ба мо дар бораи дӯст доштани дигарон таълим дода метавонад

2. Қувваи Аҳд: Чаро ваъда додан ба Худо ҳаёти шуморо дигар мекунад?

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигараш кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад? Оё чунин имон метавонад онҳоро наҷот диҳад? Фарз мекунем, ки бародар ё хоҳаре бе либос ва ғизои ҳаррӯза аст. Агар яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед"; гарм ва серғизо нигоҳ доред, аммо дар бораи ниёзҳои ҷисмонии онҳо чизе намегӯяд, ин чӣ фоида дорад?

1 Подшоҳон 23:19 Ва зифиён назди Шоул ба Ҷибъо омада, гуфтанд: «Оё Довуд бо мо дар қалъаҳо дар ҷангал, дар теппаи Ҳакило, ки дар ҷанубӣ Ешимӯн аст, пинҳон намешавад?

Зифиён назди Шоул омада, хабар доданд, ки Довуд дар ҷангали Ҳакило, ки дар ҷанубӣ Ешимӯн буд, пинҳон шудааст.

1. Ҳимояи Худо дар вақти душворӣ

2. Аҳамияти ҷасорат ва имон ҳангоми муқовимат бо мусибат

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ибриён 11:32-40 - "Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Барак, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиё нақл кунам. ваъдаҳо гирифтанд, даҳони шерҳоро боздоштанд, 34 қувваи оташро хомӯш карданд, аз дами шамшер раҳо ёфтанд, аз заъф тавоно шуданд, дар ҷанг тавоно шуданд, лашкарҳои бегонаро ба гурез оварданд, 35 Занон мурдагони худро ба воситаи эҳьё баргаштанд. Баъзеро шиканҷа мекарданд ва аз озод шудан саркашӣ мекарданд, то ба зиндагии беҳтар эҳьё шаванд. «Онҳо дар пӯсти гӯсфандону бузҳо мегаштанд, бечора, ранҷу азоб ва бадбахтӣ 38 «Аз онҳо ҷаҳон лоиқ набуд, ки дар биёбонҳо ва кӯҳҳо ва дар ғорҳо ва ғорҳо саргардон шаванд».

1 Подшоҳон 23:20 Пас, акнун, эй подшоҳ, аз рӯи ҳар хоҳиши ҷони худ, ки фурӯд ояд, фурӯд овар; ва вазифаи мо он аст, ки ӯро ба дасти подшоҳ супорем.

Довуд ва одамонаш аз подшоҳ Акиш хоҳиш карданд, ки ба онҳо иҷозат диҳад, ки гурезаеро, ки дар замини фалиштиён пинҳон шуда буд, таъқиб кунанд ва дастгир кунанд.

1. Қувваи кори дастаҷамъӣ: якҷоя кор кардан барои ноил шудан ба ҳадафи умумӣ

2. Қувваи Имон: Боварӣ ба худ ва тавоноии худ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

1 Подшоҳон 23:21 Ва Шоул гуфт: «Муборак бар шумо аз Худованд! зеро ки шумо ба ман раҳм мекунед.

Шоул ба мардоне, ки ба ӯ ҳамдардӣ зоҳир карданд, ташаккур гуфт.

1. Меҳру шафқат як фазилатест, ки Худо ва ҷаҳон ба он менигаранд.

2. Ҳамдардӣ ба эҳтиёҷмандон метавонад ба ҷалоли Худо мусоидат кунад.

1. Румиён 12:15 - Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

2. Матто 25:40 - Ҳар он чи шумо барои яке аз ин бародарону хоҳарони хурдтарини ман кардед, барои ман кардаед.

1 Подшоҳон 23:22 Илтимос, бирав, ҳоло тайёрӣ бин, ва дон ва бубин, ки макони Ӯ дар куҷост, ва кӣ ӯро дар он ҷо дидааст, зеро ки ба ман гуфта мешавад, ки вай хеле маккорона рафтор мекунад.

Худованд ба Шоул супориш медиҳад, ки Довудро ҷустуҷӯ кунад ва бифаҳмад, ки ӯ дар куҷо пинҳон аст ва кӣ ӯро дар он ҷо дидааст.

1. Дар вақти озмоиш ва тангӣ ба Худованд таваккал кардан.

2. Аҳамияти ҷустуҷӯи ҳидоят ва ҳикмати Худо дар ҳама корҳо.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

1 Подшоҳон 23:23 Пас, бубинед ва аз ҳама маконе, ки ӯ пинҳон шудааст, бидонед, ва бо итминон назди ман бозгардед, ва ман бо шумо хоҳам рафт; ва воқеъ хоҳад шуд, ки агар ӯ дар замин, ки ӯро дар тамоми ҳазорон Яҳудо ҷустуҷӯ хоҳам кард.

Гузариш Худо ба Шоул мегӯяд, ки Довуд дар куҷо пинҳон аст, бифаҳмад ва сипас бо маълумот баргардад, то Шоул ӯро дар тамоми Яҳудо ҷустуҷӯ кунад.

1. Ахамияти суботкорӣ дар лахзахои душвор.

2. Вафодории Худо дар расонидани ҳидоят.

1. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. Ишаъё 45:2-3 - «Ман пешопеши ту меравам ва ҷойҳои баландро ҳамвор хоҳам кард, дарҳои биринҷӣ пора-пора хоҳам кард ва панҷараҳои оҳанинро бурида, ба ту ганҷҳои зулмот ва ганҷҳоро дар маконҳои пинҳонӣ, то бидонӣ, ки Ман, Худованд Худои Исроил ҳастам, ки туро ба номи ту мехонанд».

1 Подшоҳон 23:24 Ва онҳо бархоста, пеши Шоул ба Зиф рафтанд, вале Довуд ва одамонаш дар биёбони Моон, дар даштӣ дар ҷануби Ешимӯн буданд.

Довуд ва одамонаш ба биёбони Моон, ки дар ҷануби Ешимӯн ҷойгир аст, гурехтанд, то аз таъқиби Шоул канорагирӣ кунанд.

1. Озмоишҳои эътимод: Чӣ тавр мо метавонем дар вақти таъқибот ба Худо таваккал кунем

2. Муҳофизати Худо: Чӣ тавр Ӯ моро дар вазъиятҳои душвор роҳнамоӣ мекунад

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

1 Подшоҳон 23:25 Шоул ва одамонаш барои ҷустуҷӯи ӯ рафтанд. Ва ба Довуд хабар доданд, ки бинобар ин ӯ ба сахра фуруд омада, дар биёбони Моон сукунат ёфт. Ва Шоул инро шунид, дар биёбони Моон Довудро таъқиб кард.

Шоул ва одамонаш Довудро ҷустуҷӯ карданд ва вақте ки ӯро дар биёбони Моон ёфтанд, Шоул ӯро таъқиб кард.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар лаҳзаҳои хатар.

2. Мо бояд ба Худо ва қобилияти Ӯ барои муҳофизати мо таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 91:4 - «Ӯ туро бо пинҳонҳои худ хоҳад пӯшид, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати Ӯ сипар ва ҷигар аст».

1 Подшоҳон 23:26 Ва Шоул ба ин тарафи кӯҳ рафтанд, ва Довуд бо одамонаш ба он тарафи кӯҳ рафтанд; ва Довуд аз тарси Шоул шитобон гурехт; зеро ки Шоул ва одамонаш Довуд ва одамонашро иҳота карданд, то ки онҳоро бигиранд.

Шоул ва одамонаш Довуд ва одамонашро дар атрофи кӯҳ таъқиб карданд, вале Довуд ва одамонаш тавонистанд гурезанд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо барои муҳофизат ва амният.

2. Омӯзиши ҳангоми гурехтан аз хатар.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва онҳоро наҷот медиҳад.

2. Масалҳо 22:3 - Оқилон хатарро мебинад ва паноҳ мебаранд, вале соддадон ба роҳ мераванд ва барои он азоб мекашанд.

1 Подшоҳон 23:27 Аммо қосид назди Шоул омада, гуфт: «Шитоб ва биё; зеро ки фалиштиён ба замин зада даромаданд.

Фариштаи ба Шоул хабар дод, ки фалиштиён ба замин ҳуҷум карданд ва ӯро водор кард, ки зуд амал кунад.

1. Худо аксар вақт ба мо сигналҳои огоҳкунандаро дар бораи хатар мефиристад, аз ин рӯ мо бояд ҳушёр бошем ва ба амал омода бошем.

2. Дар лаҳзаҳои тангӣ мо бояд ҳамеша аз Худо роҳнамоӣ ва роҳнамоӣ кунем.

1. Матто 24:44 - «Бинобар ин шумо низ бояд тайёр бошед, зеро Писари Одам дар соате меояд, ки шумо интизор набудед».

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад».

1 Подшоҳон 23:28 Бинобар ин Шоул аз таъқиби Довуд баргашт ва ба муқобили фалиштиён баромад, ва онҳо он ҷоро Селаҳаммаҳлекӯт номиданд.

Шоул аз таъқиби Довуд бас карда, ба муқобили фалиштиён баромад, ва аз ин сабаб он ҷой Селаҳаммаҳлекӯт номида шуд.

1. Вафодории Худо дар муҳофизати мо аз душманонамон.

2. Чӣ тавр Худо метавонад шароити моро барои ҷалоли худ истифода барад.

1. Забур 18:2 Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, ба шумо дучор нашудааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

1 Подшоҳон 23:29 Ва Довуд аз он ҷо баромада, дар қалъаҳо дар Энгедӣ маскан гирифт.

Довуд аз Ҳебрӯн ба Энгедӣ кӯчид ва дар он ҷо дар қалъаҳои мустаҳкам зиндагӣ мекард.

1) Вафодории Худо дар замонҳои душвор: Чӣ тавр Худо ба Довуд дар Энгедӣ, вақте ки ӯ аз Шоул гурехта буд, паноҳ дод.

2) Қувваи дуо: Чӣ тавр Довуд дар вақти парвозаш аз Худо роҳнамоӣ ва муҳофизат меҷуст.

1) Забур 91: 9-10 - Зеро ки шумо Худовандро макони худ сохтаед, ки Ҳаққи Таоло аст, ки паноҳгоҳи ман аст

2) Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳони 24-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 24:1-7 тасвир мекунад, ки Довуд ҷони Шоулро дар ғори Эн-Гедӣ амон дод. Дар ин боб Шоул бо се ҳазор марди баргузида Довудро таъқиб мекунад. Ҳангоме ки Шоул барои истироҳат кардан дар ғор танаффус мегирад, тасодуфан, Довуд ва одамонаш дар дохили ҳамон ғор пинҳон шудаанд. Одамони Довуд аз ӯ хоҳиш мекунанд, ки фурсатро истифода барад, то Шоулро бикушад ва ба душвориҳои худ хотима диҳад, аммо ба ҷои ин, Довуд пинҳонӣ як гӯшаи ҷомаи Шоулро бурида, ба ӯ зарар нарасонд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 24:8-15 идома дода, он нақл мекунад, ки Довуд бо Шоул дар назди ғор рӯ ба рӯ шуд. Пас аз он ки аз ғор бехабар рафт, Довуд худро ба Шоул нишон медиҳад ва ба ӯ порчаи ҷомаеро, ки бурида буд, нишон медиҳад, ки ӯ метавонист ӯро бикушад, вале нахост. Ӯ мефаҳмонад, ки ба подшоҳи тадҳиншудаи Худо зарар намерасонад ва боварӣ дорад, ки Худо бо Шоул мувофиқи адолати худ рафтор хоҳад кард.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 24 бо мубодилаи эҳсосотӣ байни Довуд ва Шоул анҷом меёбад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 24:16-22 гуфта мешавад, ки бо шунидани суханони Довуд ва дидани марҳамати ӯ ба ӯ, Шоул гуноҳи худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки Довуд воқеан подшоҳи Исроил хоҳад шуд. Онҳо бо баракатҳои ҳамдигар бо роҳи осоишта ҷудо мешаванд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 24 нишон медиҳад:
Довуд Сауро амон дод;

Довуд бо Сау;
Мубодилаи эмотсионалӣ байни Дави;

Таваҷҷӯҳ ба:
Довуд Сауро амон дод;
Довуд бо Сау;
Мубодилаи эмотсионалӣ байни Дави;

Ин боб ба Довуд бахшидани ҳаёти Шоул дар ғори Эн-Гедӣ, бархӯрди минбаъдаи онҳо дар беруни ғор ва мубодилаи эҳсосотӣ байни онҳо тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 24, вақте ки Шоул бо қувваи зиёд таъқиб мекард, тасодуфҳо Довуд ва одамонашро водор мекунанд, ки дар ҳамон ғоре, ки Шоул дар он ҷо истироҳат мекунад, пинҳон шаванд. Довуд вақте ки фурсат дода мешавад, аз куштани Шоул худдорӣ мекунад ва ба ҷои ин як гӯшаи ҷомаашро бурида мегирад.

Дар 1 Подшоҳон 24 идома дода, пас аз тарк кардани ғор Довуд бо Шоул рӯ ба рӯ мешавад ва ба ӯ порчаи ҷомаро ҳамчун далел нишон медиҳад, ки ӯ метавонист ҷони худро бигирад, вале нахост. Ӯ содиқ будани худро ба подшоҳи тадҳиншудаи Худо таъкид мекунад ва боварӣ дорад, ки Худо бо Шоул одилона рафтор хоҳад кард.

1 Подшоҳон 24 бо мубодилаи эҳсосотии байни Довуд ва Шоул анҷом меёбад. Бо шунидани суханони Довуд ва шоҳиди марҳамати ӯ, Шоул гуноҳи худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки Довуд подшоҳи Исроил мешавад. Онҳо бо баракатҳо ба таври осоишта аз ҳам ҷудо мешаванд. Ин боб ҳам беайбии Довудро дар раҳони ҷони Шоул сарфи назар аз таъқиб шудан ва эътирофи муваққатии Шоул дар бораи роҳи интихобкардаи Худо барои Довуд таъкид мекунад.

1 Подшоҳон 24:1 Ва ҳангоме ки Шоул аз ақиби филиштиён баргашт, ба ӯ хабар дода, гуфтанд: «Инак, Довуд дар биёбони Энгедӣ аст».

Шоул аз таъқиби филиштиён бармегардад ва мегӯянд, ки Довуд дар биёбони Энгедӣ аст.

1. Вақти Худо: Боварӣ ба вақти Худо ҳатто вақте ки мо намефаҳмем

2. Дар биёбон оромӣ ёфтан: Бартараф кардани душвориҳо тавассути имон

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; Асои ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо аз шумо нахоҳанд рафт. Вакте ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд ва шӯъла туро намесузонад.

1 Подшоҳон 24:2 Ва Шоул аз тамоми Исроил се ҳазор нафар баргузида, барои ҷустуҷӯи Довуд ва одамонаш бар сангҳои бузҳои ваҳшӣ рафт.

Шоул се ҳазор нафарро гирифт, то Довуд ва одамонашро шикор кунад.

1. Қувваи вафодорӣ ва вафодорӣ.

2. Муҳимияти доштани далерӣ барои ҳимоят аз ҳақ.

1. Эфсӯсиён 6:10-20 - Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Румиён 12:9-21 - Бигзор муҳаббат бе таҳриф бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба он чи хуб аст, часпида.

1 Подшоҳон 24:3 Ва дар роҳ ба гӯсфандон омад, ки дар он ҷо ғор буд; ва Шоул барои пӯшидани пойҳои худ даромад, ва Довуд ва одамонаш дар паҳлӯи ғор монданд.

Шоул бо одамони худ ба ғор меравад, ки Довуд ва одамонаш дар он ҷо пинҳон шуда буданд.

1. Худо дар муҳтоҷӣ ҷои паноҳгоҳ медиҳад.

2. Муҳим будани ором будан ва гӯш кардани Худо.

1. Забур 91:2 - Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст; Худовандам; ба вай бовар хохам кард.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд шавам, дар замин сарбаланд шавам.

1 Подшоҳон 24:4 Ва мардони Довуд ба ӯ гуфтанд: «Инак, рӯзе ки Худованд ба ту гуфта буд: "Инак, душманатро ба дасти ту хоҳам супурд, то ки ба вай он чи ба назари ту писанд ояд, бикун". Ва Довуд бархоста, домани ҷомаи Шоулро махфӣ бурида партофт.

Мардони Довуд ӯро ташвиқ карданд, ки аз фурсат истифода бурда, бо душманаш Шоул ҷанг кунад ва Довуд бархост, то як пораи ҷомаи Шоулро бигирад.

1. Худо барои мо барои мубориза бо набардҳои рӯҳонии худ имкониятҳои мувофиқ фароҳам меорад.

2. Вақте ки фурсати илоҳӣ фароҳам мешавад, бояд аз ҳикмат ва ҷасорат истифода кунем.

1. Румиён 12:12-13 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

1 Подшоҳон 24:5 Ва баъд аз он чунин воқеъ шуд, ки дили Довуд ӯро ба танг овард, зеро ки домани Шоулро бурида буд.

Довуд худро гунаҳкор ҳис кард, ки домани Шоулро буридааст.

1: Муҳимияти интиқом нагирифтан ва кори дуруст кардан, ҳатто вақте ки душвор аст.

2: омурзиш ва иҷозат додан, ки Худо ба ҷои мо интиқом бигирад.

1: Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2: Луқо 6:37 - Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед ва омурзиш хоҳед шуд.

1 Подшоҳон 24:6 Ва ӯ ба одамони худ гуфт: «Худованд манъ кунад, ки ман бо оғои худ, тадҳиншудаи Худованд, ин корро кунам, то ки дасти худро бар зидди ӯ дароз кунам, зеро ки ӯ тадҳиншудаи Худованд аст».

Довуд, гарчанде ки одамонаш ӯро ба куштани Шоул ташвиқ карданд, ин корро рад кард ва ба далели он ки Шоул тадҳиншудаи Худованд аст, рад кард.

1. Муҳимияти эҳтиром ба Худо ва тадҳиншудагон.

2. Қудрати қарорҳои илоҳӣ, ҳатто дар замонҳои душвор.

1. Забур 104:15 - "Бигӯ: "Ба тадҳиншудаи Ман даст нарасон, ва ба анбиёи Ман осебе нарасон".

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - «Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред».

1 Подшоҳон 24:7 Ва Довуд ғуломони худро бо ин суханон нигоҳ дошт ва ба онҳо нагузошт, ки бар зидди Шоул қиём накунанд. Аммо Шоул аз ғор бархост ва ба роҳи худ рафт.

Довуд ба хизматгоронаш иҷозат надод, ки ба Шоул ҳамла кунанд, аз ин рӯ Шоул ғорро тарк карда, ба сафари худ идома дод.

1. Дили бахшидан: Омӯзиши дӯст доштани душманони мо

2. Раҳмат ва раҳмати Худо: раҳо кардани кина

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 24:8 Пас аз он Довуд низ бархоста, аз ғор берун рафт ва аз ақиби Шоул фарьёд зада, гуфт: «Оғоям подшоҳ». Ва чун Шоул ба қафо нигарист, Довуд рӯй ба замин хам карда, саҷда кард.

Довуд аз паси Шоул аз ғор баромада, ӯро фарёд зада, бо фурӯтанӣ ба ӯ саҷда мекунад.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Аз намунаи Довуд омӯхтан

2. Баракати итоаткорӣ: Эҳтироми Довуд ба Шоул

1. Матто 5:5 - Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

1 Подшоҳон 24:9 Ва Довуд ба Шоул гуфт: «Чаро суханони одамонро мешунавӣ, ки мегӯй: "Инак, Довуд ҷаримаи туро меҷӯяд?"

Довуд тафсири Шоулро дар бораи он ки дигарон дар бораи ӯ мегӯянд, шубҳа мекунад ва мепурсад, ки чаро Шоул ба онҳое, ки ӯро дар қасдан ба Шоул айбдор мекунанд, бовар мекунад.

1. Хатари овозаҳо ва ғайбат: Чӣ гуна бояд ҳангоми иттиҳоми бардурӯғ вокуниш нишон дод

2. Масъулият барои вокунишҳои худамон ба вазъиятҳои душвор

1. Масалҳо 18:17 - "Касе, ки аввал даъвои худро баён мекунад, дуруст ба назар мерасад, то даме ки дигаре омада, ӯро тафтиш кунад".

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

1 Подшоҳон 24:10 Инак, имрӯз чашмони ту дид, ки чӣ гуна Худованд туро имрӯз дар ғор ба дасти ман супурд; ва баъзеҳо ба ман фармуданд, ки туро бикушам; ва гуфтам: «Дасти худ бар оғоям нахоҳам зад; зеро ки Ӯ тадҳиншудаи Худованд аст.

Довуд ҷони подшоҳ Шоулро раҳо мекунад, вақте ки ӯ имкон дорад, ки ӯро дар ғор кушад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба душманонамон раҳм кунем.

2. Мо бояд хости Худоро иҷро кунем, на хости худамон.

1. Луқо 6:27-36 - Душманони худро дӯст доред, ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед.

2. Матто 5:38-48 - Душманони худро дӯст доред ва барои онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед.

1 Подшоҳон 24:11 Ва эй падар, бубин, оре, домани ҷомаатро дар дасти ман бубин; зеро ки ман домани ҷомаатро бурида, туро накуштам, бидон ва бубин, ки ҳеҷ бадӣ нест. ва ҷиноят дар дасти Ман нест, ва ман бар зидди ту гуноҳ накардаам; вале ту ҷони маро шикор мекунӣ, то ки онро бигирам.

Довуд ҷони подшоҳ Шоулро амон дод ва даъво мекунад, ки ӯ ҳеҷ кори баде накардааст, вале Шоул то ҳол кӯшиш мекунад ҷони ӯро бигирад.

1. Марҳамат ва файзи Худо дар дили Довуд нисбати Шоул, сарфи назар аз гуноҳҳои Шоул

2. Вафодорӣ ва итоаткории Довуд ба Худо сарфи назар аз таъқиботҳои Шоул

1. Забур 11:5 Худованд одилро меозмояд, вале шарир ва дӯстдори зӯроварӣ, ҷони ӯ нафрат дорад.

2. Матто 5:44-45 Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат мекунанд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо бадгӯӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед; То ки шумо фарзандони Падари худ, ки дар осмон аст, бошед, зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва бар некон тулӯъ мекунад, ва борон бар одилон ва бар золимон мефиристад.

1 Подшоҳон 24:12 Худованд дар миёни ману ту доварӣ кунад, ва Худованд интиқоми ман аз ту бигирад, вале дасти ман бар ту нахоҳад буд.

Довуд аз Шоул қасос гирифтанро рад мекунад ва ҳукмро ба Худо мегузорад.

1. "Адолати Худо: Қудрати омурзиш"

2. «Неъмати қаноат: такя ба ризқи Худо».

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 16:7 - "Вақте ки роҳи одам ба Худованд писанд аст, вай ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳ мекунад".

1 Подшоҳон 24:13 Чунон ки масали қадимиён мегӯяд: "Бадӣ аз шарир мебарояд, аммо дасти Ман бар ту нахоҳад буд".

Довуд, гарчанде ки аз ҷониби шоҳ Шоул ситам карда шуд, қасос гирифтанро рад мекунад ва ба ҷои он ба Худо боварӣ дорад, ки бадкоронро ҷазо диҳад.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши раҳо кардани кина

2. Кори дуруст дар баробари бадӣ: Зиндагӣ бо имон

1. Матто 6:14-15 - "Зеро, агар шумо одамони дигарро, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад".

2. Эфсӯсиён 4:31-32 - "Аз ҳар гуна кудурат, ғазаб ва хашм, ҷанҷол ва тӯҳмат ва ҳар гуна кина халос шавед. Нисбат ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки дар Масеҳ Худо шуморо бахшидааст. ."

1 Подшоҳон 24:14 Подшоҳи Исроил аз паси кӣ берун меояд? ту аз паси кӣ меравӣ? пас аз саги мурда, пас аз бурга.

Подшоҳи Исроил аз паи чизи ночиз аст.

1. Аз паи чизҳои хурд дар ҳаёти мо.

2. Беҳудаии ҷустуҷӯи беаҳамиятӣ.

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Масалҳо 27:20 - Дӯзах ва ҳалокат ҳеҷ гоҳ пур намешавад; пас чашми одам харгиз сер намешавад.

1 Подшоҳон 24:15 Пас, Худованд довар бошад, ва дар миёни ману ту доварӣ намо, ва бубин, ва даъвои маро муҳокима кун, ва маро аз дасти худ раҳо кун.

Довуд фурӯтанона аз Худо хоҳиш кард, ки довар байни ӯ ва Шоул бошад ва ӯро аз дасти Шоул раҳо кунад.

1. Муҳимияти такя ба Худо ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор.

2. Табиати меҳрубон ва одилонаи Худо ҳамчун довари мо.

1. Забур 37:5-6 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад. Адолати туро чун нур, ва адолати туро чун нимрӯз берун хоҳад овард.

2. Ишаъё 33:22 - Зеро ки Худованд довари мост; Худованд қонунгузори мост; Худованд подшоҳи мост; вай моро наҷот хоҳад дод.

1 Подшоҳон 24:16 Ва ҳангоме ки Довуд ин суханонро ба Шоул гуфт, Шоул гуфт: «Оё ин овози ту, эй писарам Довуд?» Ва Шоул овози худро баланд карда, гирист.

Довуд ба Шоул гуфт, ки ӯ ӯро шинохта, гиря кард.

1. Мо метавонем аз достони Довуд ва Шоул дарс гирем, то бо душманонамон бахшем ва оштӣ кунем.

2. Мо метавонем аз ҷасорати Довуд илҳом бахшем, то ба қудрат ростгӯй кунем.

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

1 Подшоҳон 24:17 Ва ӯ ба Довуд гуфт: «Ту аз ман одилтар ҳастӣ;

Довуд ва Шоул дарк мекунанд, ки ҳарчанд Шоул ба Довуд бад рафтор мекард, Довуд ҳанӯз аз Шоул одилтар буд.

1. Худо ба қалб менигарад ва моро аз рӯи ниятҳо ва амалҳоямон баҳо медиҳад, на ба зоҳири мо.

2. Мо ба ҳар ҳол метавонем ба онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, бибахшем ва меҳрубон бошем, ҳатто агар онҳо сазовори он набошанд.

1. Румиён 12:19-21 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душмани шумо гурусна бошад, ба вай сер кунед, агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадро бо некӣ мағлуб кун.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

1 Подшоҳон 24:18 Ва ту имрӯз нишон додӣ, ки чӣ гуна ба ман некӣ кардай, зеро ки вақте ки Худованд маро ба дасти ту супурд, ту маро накуштай.

Довуд ба Шоул марҳамат зоҳир намуда, аз фурсат истифода бурда ӯро рад кард, гарчанде ки Худованд Шоулро ба дасти Довуд таслим карда буд.

1. Қувваи шафқат: Омӯзиш аз намунаи Довуд

2. Чӣ тавр ба душман бо раҳм ҷавоб додан

1. Матто 5:44-45 - «Лекин Ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то ки писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед».

2. Румиён 12:17-21 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ. интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом диҳед, агар ташна бошад, чизе бидеҳ. нӯшидан, зеро ки бо ин рафтораш бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

1 Подшоҳон 24:19 Зеро, агар касе душмани худро ёбад, оё вайро ба саломатӣ раҳо мекунад? бинобар ин Худованд ба ту мукофоти некие медиҳад, ки имрӯз ба ман кардай».

Довуд нисбати Шоул меҳрубонӣ ва раҳмдилӣ кард, гарчанде ки Шоул ӯро кушт.

1. Меҳрубонӣ бар доварӣ пирӯз мешавад

2. Қувваи бахшидан

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон; зеро ки онҳо раҳм хоҳанд шуд

2. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

1 Подшоҳон 24:20 Ва алҳол, инак, ман хуб медонам, ки ту ҳатман подшоҳ хоҳӣ буд, ва салтанати Исроил дар дасти ту пойдор хоҳад шуд.

Довуд ҳуқуқи Шоулро ба подшоҳӣ эътироф мекунад ва таъсиси салтанати Исроилро эътироф мекунад.

1. Фурӯтании Довуд: Дарси итоаткорӣ ва эҳтиром

2. Ҳукмронии Худо: Бунёди устувори Салтанати Исроил

1. Румиён 13:1–7

2. 1 Петрус 2:13–17

1 Подшоҳон 24:21 Пас, акнун ба Худованд қасам хӯр, ки насли маро баъд аз ман нест нахоҳӣ кард, ва исми Маро аз хонаи падарам нест нахоҳӣ кард.

Довуд аз Шоул хоҳиш мекунад, ки ба Худованд қасам хӯрад, ки насли Довудро ва номи падарашро аз хонаи падараш намебурад.

1. Чӣ тавр ваъдаҳои Худо ояндаи бехатарро таъмин мекунанд

2. Зиндагии содиқона: Ҳифзи мероси мо

1. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

1 Подшоҳон 24:22 Ва Довуд ба Шоул қасам хӯрд. Ва Шоул ба хонааш рафт; вале Довуд ва одамонаш онҳоро ба қаср бурданд.

Довуд ба Шоул қасам хӯрд, ва Шоул ба хона баргашт, дар ҳоле ки Довуд ва одамонаш ба қалъа рафтанд.

1. Вафодории Худо дар лахзахои сахт.

2. Қувваи аҳд.

1. Ишаъё 54:10 - "Гарчанде ки кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барканда шаванд ҳам, муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо наларзонад ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт", мегӯяд Худованд, ки ба шумо раҳм мекунад.

2. Ибриён 6:16-18 - Мардум ба шахси бузургтар аз худ қасам мехӯранд ва савганд гуфтаҳоро тасдиқ мекунад ва ба ҳама баҳсҳо хотима медиҳад. Зеро Худо мехост, ки табиати тағйирнопазири нияти худро бароиворисони ваъдаи худ равшан баён кунад, онро бо савганд тасдиқ кард. Худо инро барои он кард, ки бо ду чизи бетағйир, ки дар онҳо дурӯғ гуфтани Худо ғайриимкон аст, мо, ки гурехтаем, то умеди ба мо пешниҳодшударо дастгирӣ кунем.

1 Подшоҳони 25-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 25:1-13 достони Нобол, Абиҷайл ва Довудро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб Самуил мемирад ва Довуд ба биёбони Паран меравад. Дар он ҷо ӯ бо марди сарватманд бо номи Нобол вомехӯрад, ки гӯсфанду рамаҳои калон дорад. Довуд фиристодагони худро мефиристад, то аз Нобол хӯрок талаб кунанд, зеро одамонаш чӯпонони Ноболро дар биёбон муҳофизат мекарданд. Аммо Нобол дагалона чавоб медихад ва аз расондани ёрӣ худдорӣ мекунад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 25:14-35 идома дода, он дахолати Абиҷайл ва амалҳои оқилонаи ӯро нақл мекунад. Вақте ки яке аз ходимони Нобол ба зани оқил Абиҷайл Нобол дар бораи ҷавоби беэҳтиромонаи ӯ ба дархости Довуд хабар медиҳад, вай фавран чора меандешад. Абиҷайл ба шавҳараш дар бораи вохӯрӣ бо Довуд хабар надода, барои ӯ ва одамонаш захираи фаровони ғизо ва тӯҳфаҳо ҷамъ мекунад.

Сархати 3: 1 Подшоҳони 25 бо марги Нобол ва Довуд ба Абиҷайл издивоҷ мекунанд. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 25:36-44 зикр шудааст, ки вақте Абиҷайл дар роҳ бо Довуд бо таъминоти худ вомехӯрад, вай фурӯтанона барои рафтори шавҳараш бахшиш мепурсад ва боварии худро ба муҳофизати Худо аз ҳаёти Довуд изҳор мекунад. Довуд аз хирад ва фазилати вай ба ҳайрат афтода, Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки Абиҷайлро фиристод, то ӯро аз қасос гирифтан аз Нобол пешгирӣ кунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 25 нишон медиҳад:
Вохӯрии Довуд ва Ноб;
дахолати Абиҷайл;
Марги Наб;

Таваҷҷӯҳ ба:
Вохӯрии байни Дави ва Наб;
дахолати Абиҷайл;
Марги Наб;

Ин боб ба вохӯрии Довуд ва Нобол, дахолати Абиҷайл барои пешгирии низоъ ва марги минбаъдаи Нобол тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 25 Довуд аз Нобол ҳамчун як нишонаи хайрхоҳӣ талаб мекунад, аммо Нобол дағалона аз кӯмак даст кашид. Ин боиси он мегардад, ки Абиҷайл масъаларо ба дасти худ гирифта, барои Довуд захираи фаровони ғизо ва тӯҳфаҳо тайёр кунад.

Дар 1 Подшоҳон 25 идома дода, Абиҷайл дар роҳ Довудро боздошт ва фурӯтанона барои рафтори шавҳараш бахшиш мепурсад. Вай боварии худро ба муҳофизати Худо аз ҳаёти Довуд изҳор мекунад ва ба ӯ маслиҳат медиҳад, ки аз Нобол қасос нагирад. Довуд аз хирад ва фазилати Абиҷайл мутаассир шуда, Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки ӯро фиристодааст, то ӯро аз рафтори беғаразона пешгирӣ кунад.

1 Подшоҳон 25 бо марги Нобол, ки чанде пас аз ба хона баргаштани Абиҷайл рӯй медиҳад, анҷом меёбад. Ҳангоме ки Абиҷайл ба Нобол дар бораи муносибаташ бо Довуд хабар медиҳад, ӯ аз тарс фалаҷ мешавад, вақте фаҳмид, ки хатаре, ки Довудро беэҳтиромӣ карда, худро ба хатар гузоштааст. Чанде пас, Худо Ноболро мекушад. Пас аз ин ҳодиса Довуд Абиҷайлро ба занӣ мегирад. Ин боб ҳам оқибатҳои такаббурӣ ва ҳикмати Абиҷайлро дар пешгирӣ кардани муноқишаи эҳтимолии байни Довуд ва Нобол нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 25:1 Ва Самуил мурд; ва тамоми банӣ-Исроил ҷамъ омада, барои ӯ навҳа карданд ва ӯро дар хонаи худ дар Ромо дафн карданд. Ва Довуд бархоста, ба биёбони Форан фуромад.

Баъд аз марги Самуил, тамоми исроилиён барои мотам ҷамъ омаданд ва ӯро дар хонаи ӯ дар Ромо дафн карданд. Сипас, Довуд ба биёбони Парон фуруд омад.

1. Аҳамияти мотам ва ёди наздиконамон

2. Нақшаи Худо барои мо: Пешравӣ дар замонҳои душвор

1. Юҳанно 14:1-4 - "Дилҳои шумо ташвиш накашад. Ба Худо имон оваред; ба Ман низ имон оваред. Дар хонаи Падари Ман ҳуҷраҳо бисёр аст. Агар ин тавр намебуд, оё ман ба шумо мегуфтам, ки барои омодагӣ меравам. Ва агар биравам ва барои шумо ҷой тайёр кунам, боз омада, туро назди худ хоҳам бурд, то ки дар он ҷое ки Ман ҳастам, ту низ бошӣ; ва ту роҳи сӯи он ҷое ки меравам, медонӣ».

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 25:2 Ва марде дар Моон буд, ки амволаш дар Кармил буд; ва он мард хеле бузург буд, ва се ҳазор гӯсфанд ва ҳазор буз дошт, ва гӯсфандони худро дар Кармил тарошида буд.

Марди сарватманд бо номи Маон дар Кармил рамаи калони гӯсфанду буз дошт ва дар ҳоли тарошидани онҳо буд.

1. Неъматҳои саховати Худо

2. Масъулияти идоракунанда

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад".

1 Подшоҳон 25:3 Номи он мард Нобол буд; ва номи занаш Абиҷайл буд, ва вай зани оқил ва чеҳраи зебо буд; ва ӯ аз хонаи Колеб буд.

Нобол ва Абиҷайл зани шавҳардор буданд, Абиҷайл зани бофаросат ва зебоӣ буд, дар ҳоле ки Нобол дар аъмоли худ ҷасур ва бад буд.

1. Зебоӣ ва тавоноии зани солеҳ

2. Хатари бадӣ ва рафтори чурлисӣ

1. Масалҳо 31:10-31 - Зани аъло

2. 1 Петрус 3:1-6 - Қудрати рӯҳи ҳалим ва ором

1 Подшоҳон 25:4 Ва Довуд дар биёбон шунид, ки Нобол гӯсфандони худро тарошидааст.

Довуд дар биёбон шунид, ки Нобол ба наздикӣ гӯсфандони худро тарошидааст.

1. «Қудрати шунидан ва амал кардан аз рӯи Каломи Худо»

2. «Итоат ба Худоро бар маъруфият баргузида»

1. Румиён 12:2 «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Яъқуб 1:22-25 "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. зеро ки ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаи амал, дар кораш баракат хоҳад ёфт».

1 Подшоҳон 25:5 Ва Довуд даҳ ҷавонро фиристод, ва Довуд ба ҷавонон гуфт: «Ба Кармил бархезед, ва назди Нобол биравед ва ба исми Ман ба ӯ салом гӯед.

Довуд даҳ нафарро назди Нобол ба Кармил мефиристад, то ба номи ӯ салом диҳанд.

1. Донистани ҷои мо дар Малакути Худо: Омӯзиши Довуд ва Нобол дар 1 Подшоҳон 25:5

2. «Салом ба номи Ӯ»: Аҳамияти паёми Довуд дар 1 Подшоҳон 25:5

1. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд меояд, Ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу осоиштагӣ мегардонад.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

1 Подшоҳон 25:6 Ва ба касе ки дар некӯаҳволӣ зиндагӣ мекунад, чунин бигӯй: «Салом бар ту, осоиштагӣ бар хонаи ту, ва осоиштагӣ бар ҳар он чи дорӣ».

Довуд ба Нобол хабар мефиристад, ки ёрӣ ва меҳрубонӣ талаб кунад ва ба Нобол ва хонадони ӯ сулҳ ва шукуфоӣ орзу кунад.

1. Қувваи меҳрубонӣ: Чӣ тавр як амали хурди ҳамдардӣ метавонад фарқияти калон эҷод кунад

2. Неъмати сулҳ: баҳраманд шудан аз фаровонии неъмати Худо

1. Румиён 12:17-18 Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед.

2. Матто 5:9 Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд.

1 Подшоҳон 25:7 Ва алҳол шунидам, ки ту пашмтарошҳо дорӣ: алҳол чӯпонони ту, ки бо мо буданд, ба онҳо осебе нарасонидем, ва дар давоми тамоми давраи дар Кармил буданашон набояд аз онҳо маҳрум шуд.

Довуд бо Нобол гап мезанад ва ба ӯ мегӯяд, ки чӯпононаш ҳангоми дар Кармил буданашон осеб надидаанд ва чизе намерасад.

1. Худо моро дар ҳама ҳолат назорат мекунад.

2. Мо бояд ба атрофиёнамон меҳрубонӣ ва эҳтиром зоҳир кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 22: 36-40 - "Устод, ҳукми бузург дар шариат кадом аст? Ва ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. аҳкоми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм вобаста аст».

1 Подшоҳон 25:8 Аз ҷавонони худ бипурс, ва онҳо ба ту хабар хоҳанд дод. Пас, бигзор ҷавонон дар назари ту илтифот пайдо кунанд, зеро ки мо дар рӯзи нек омадаем: ҳар чи ба дасти ту расад, ба бандагони худ ва писарат Довуд бидеҳ.

Хизматгорони Довуд аз Нобол хостанд, ки барои рӯзи неке, ки ба онҳо омада буданд, ризқе диҳад.

1. Шукрона карданро барои неъматҳое, ки Худованд ба ту ато кардааст, ҳеҷ гоҳ фаромӯш накун.

2. Қувваи як ишораи меҳрубонона метавонад дурдаст бошад.

1. Қӯлассиён 3:15-17 - Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, зеро шумо ҳамчун аъзои як бадан ба сулҳ даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба фаровонӣ сокин бошад, ва якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, ва таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

2. Румиён 12:9-13 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред. Якдигарро бо меҳри бародарӣ дуст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед. Дар ғаюр танбал набошед, рӯҳи гарм бош, ба Худованд хизмат кунед. Бо умед шод бош, дар мусибат сабр кун, дар дуо доим бош. Ба эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

1 Подшоҳон 25:9 Ва ҳангоме ки ҷавонони Довуд омаданд, ба Нобол мувофиқи ҳамаи ин суханон ба исми Довуд сухан ронда, қатъ карданд.

Фариштагони Довуд бо Нобол аз номи Довуд сухан ронданд ва сипас аз гуфтугӯ бозмонданд.

1. Дар хотир доред, ки ҳокимиятро эҳтиром кунед, ҳатто вақте ки он душвор аст.

2. Дар ишқ сухани ростро гӯед, ҳатто агар он нороҳат бошад.

1. Матто 7:12, "Пас, он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон."

2. Масалҳо 15:1, «Ҷавоби нарм ғазабро дафъ мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

1 Подшоҳон 25:10 Ва Нобол ба навкарони Довуд ҷавоб дода, гуфт: «Довуд кист? ва писари Йисой кист? Имрӯзҳо хизматгорони зиёде ҳастанд, ки ҳар касро аз оғои худ ҷудо мекунанд.

Нобол аз эътирофи ҳокимияти Довуд худдорӣ кард.

1. Эътироф кардани қудрати аз ҷониби Худо додашуда барои зиндагии содиқона муҳим аст.

2. Эҳтиром ба пешвоён барои бунёди ҷомеаи пешрафта муҳим аст.

1. Хуруҷ 20:12 - «Падару модари худро иззат намо, то ки дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, умри дароз ёбӣ.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст.

1 Подшоҳон 25:11 Оё нони худ ва об ва гӯшти худро, ки барои пашмтарошҳои худ куштаам, гирифта, ба одамоне диҳам, ки аз куҷо буданашонро намедонам?

Одамони Довуд аз Нобол хоҳиш мекунанд, ки ба онҳо ғизо ва маводи зарурӣ диҳад, аммо Нобол ба онҳо чизе додан намехоҳад, зеро намедонад, ки онҳо кистанд.

1. Пешниҳоди Худо: Мо бояд ба Ӯ таваккал кунем, ки ниёзҳои моро таъмин кунад.

2. Меҳмоннавозӣ: Мо бояд ҳамеша ба бегонагон меҳрубонӣ зоҳир кунем.

1. Матто 6:25-34 - Худо ҳамаи ниёзҳои моро қонеъ хоҳад кард.

2. Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек, ки аҳамияти меҳмоннавозиро нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 25:12 Ва ҷавонони Довуд роҳи худро гардонда, баргаштанд ва омада, ҳамаи ин суханонро ба ӯ нақл карданд.

Ҷавонони Довуд баргаштанд ва ба ӯ аз воқеаи рӯйдода хабар доданд.

1. Мо бояд ҳамеша итминон дошта бошем, ки шахсони мансабдорро дар бораи далелҳо огоҳ кунем.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо ҳама чизро иҷро мекунад.

1. Масалҳо 24:6 - "Зеро ки шумо метавонед бо ҳидояти хирадмандона ҷанг кунед, ва дар фаровонии машваратчиён ғалаба ҳаст".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

1 Подшоҳон 25:13 Ва Довуд ба одамони худ гуфт: «Ҳар кас шамшери худро камар кунед». Ва ҳар кас шамшери худро бастанд; ва Довуд низ шамшери худро ба тан гирифт; ва тақрибан чорсад нафар аз ақиби Довуд равона шуданд; ва дусад дар назди молҳо иқомат мекунанд.

Довуд ба одамони худ фармуд, ки бо шамшер мусаллах шаванд ва баъд бо чорсад нафар ба роҳ баромаданд, дар ҳоле ки дусад нафар барои нигоҳубини лавозимот монданд.

1. "Тайёр бошед: аҳамияти омодагӣ дар замони бӯҳрон"

2. «Қудрати итоаткорӣ: Иҷрои фармонҳо дар ҳолатҳои душвор»

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо

2. 1 Петрус 5:8 - Ҳушёр ва ҳушёр бошед

1 Подшоҳон 25:14 Аммо яке аз ҷавонон ба Абиҷайл, зани Нобол, гуфт: «Инак, Довуд қосидон аз биёбон фиристод, то ба оғои мо салом расонанд; ва онҳоро таҳқир кард.

Ба Абиҷайл хабар дода шуд, ки фиристодагони Довуд аз ҷониби шавҳараш Нобол ҳақорат мекунанд.

1. Дурӯғ ба паёмбарони Худо оқибат дорад

2. Мисли Нобол беақл набошед

1. Масалҳо 13:13 - Ҳар кӣ каломро беэътиноӣ кунад, бар сари худ ҳалок мешавад, аммо касе, ки ҳукмро эҳтиром мекунад, мукофот хоҳад гирифт.

2. Матто 10:40-42 - Ҳар кӣ шуморо қабул кунад, Маро қабул мекунад ва ҳар кӣ Маро қабул кунад, Фиристандаи Маро қабул мекунад. Касе, ки паёмбарро ба сабаби паёмбар буданаш қабул кунад, савоби паёмбарро хоҳад гирифт ва касе, ки одилро ба хотири шахси солеҳ қабул кунад, савоби солеҳро хоҳад гирифт.

1 Подшоҳон 25:15 Аммо одамон ба мо хеле некӣ карданд, ва мо осеб надидем ва ҳеҷ чизро аз даст надодаем, то даме ки дар саҳро бо онҳо сӯҳбат мекардем.

Мардон хангоми дар сахро буданашон нисбат ба мардум хеле мехрубон ва саховатманд буданд.

1. Ба дигарон меҳрубонӣ зоҳир кардан: 1 Подшоҳон 25:15

2. Саховатмандии Худо: 1 Подшоҳон 25:15

1. Матто 5:44-45 «Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед, зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва бар некӯкорон ва бар одилону ситамкорон борон мефиристад.

2. Румиён 12:17-20 Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

1 Подшоҳон 25:16 Онҳо шабу рӯз барои мо деворе буданд, вақте ки мо бо онҳо будем, гӯсфандонро нигоҳ медоштем.

Одамони Довуд ҳангоми нигоҳубини гӯсфандон аз хатар эмин буданд.

1. Ҳифз ва таъмин: Муҳаббати Худо дар амал

2. Ҳамнишини боэътимод: такя ба халқи Худо

1. Забур 91:4, «Ӯ туро бо парҳои Худ хоҳад пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт».

2. Масалҳо 18:24, "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

1 Подшоҳон 25:17 Пас, акнун бидонед ва фикр кунед, ки чӣ кор хоҳед кард; Зеро ки бадӣ бар оғои мо ва бар тамоми аҳли байти ӯ қасд дорад, зеро ки ӯ чунон писари кофир аст, ки касе наметавонад бо ӯ сухан гӯяд.

Бар зидди хоҷа ва аҳли байташ бадӣ қарор гирифтааст, ва ӯ чунон шарир аст, ки ҳеҷ кас бо ӯ сухан гуфта наметавонад.

1. Хавфи бадӣ - Чӣ гуна интихобҳое, ки мо имрӯз мекунем, метавонанд дар оянда ба оқибатҳои манфӣ оварда расонанд.

2. Қувваи сухан - Муҳимияти истифодаи оқилонаи калимаҳои мо.

1. Масалҳо 6:16-19 - "Ин шаш чизе, ки Худованд нафрат дорад, ҳа, ҳафт чиз барои Ӯ зишт аст: нигоҳи мағрур, забони дурӯғгӯй, дастҳое, ки хуни бегуноҳ рехтаанд, диле, ки нақшаҳои бад мекашад, пойҳои зуд ба сӯи бадӣ медаванд, шоҳиди козиб, ки дурӯғ мегӯяд ва дар байни бародарон фитна мекорад».

2. Масалҳо 10:19 - "Дар бисёр суханон гуноҳ кам нест, аммо касе ки лабҳои худро нигоҳ дорад, доно аст".

1 Подшоҳон 25:18 Ва Абиҷайл шитоб карда, дусад нон ва ду шиша шароб, ва панҷ гӯсфанди либоспӯшида, ва панҷ ченак ҷуворимаккаи хушк, ва сад дона мавиз, ва дусад кулчаи анҷир, ва онҳоро ба харҳо гузоштанд.

Абиҷайл дусад нон, ду шиша шароб, панҷ гӯсфанд, панҷ ченак ҷуворимакка, сад дона мавиз ва дусад кулчаи анҷир тайёр карда, бар харҳо бор кард.

1. Саховатмандии Абиҷайл: Таҳқиқи маънои қурбонии фидокорона

2. Вафодории Абиҷайл: Намунаи итоаткорӣ ва эътимод

1. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 25:19 Ва ӯ ба навкарони худ гуфт: «Пеши ман биравед; инак, Ман аз ақиби ту меоям. Аммо вай ба шавҳараш Нобол нагуфт.

Абиҷайл ба хизматгоронаш дастур дод, ки бе огоҳии шавҳараш Нобол пеш аз ӯ бираванд.

1. Издивоҷ баракат аст ва бояд ба чунин муносибат кард - Эфсӯсиён 5:22-33

2. Муошират дар издивоҷ муҳим аст - Масалҳо 15:1

1. Масалҳо 31:11 - Дили шавҳараш ба вай эътимод дорад, то ки ӯ ба ғанимат эҳтиёҷ надошта бошад.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, пас як кас дигареро тез мекунад.

1 Подшоҳон 25:20 Ва ҳангоме ки вай ба хар савор шуд, аз пӯшиши кӯҳ фуромад, ва инак, Довуд ва одамонаш бар зидди вай фуромаданд; ва бо онҳо вохӯрд.

Зане, ки ба хар савор буд, Довуд ва одамонашро аз теппае ба сӯи ӯ фаромаданд.

1. Ризки Худо: Чӣ гуна Ӯ ба мо бо роҳҳои ғайричашмдошт рӯзӣ медиҳад

2. Вохӯриҳои ғайричашмдошт: Чӣ тавр Худо вохӯриҳои ғайричашмдоштро барои иҷрои нақшаҳояш истифода мебарад

1. Матто 6:33 Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 25:21 Ва Довуд гуфта буд: «Ҳар он чиро, ки ин шахс дорад, дар биёбон бар абас нигоҳ доштам, ба тавре ки аз ҳар он чи ба ӯ тааллуқ дошт, ҳеҷ чиз гум нашудааст, ва ӯ ба ман ба некӣ ҷазо дод».

Довуд дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр ӯ ба Нобол кӯмак кард, аммо ба ҷои меҳрубонӣ, ӯ бадӣ гирифт.

1.Мехрубонї на њамеша љавоб аст, аммо ин маънои онро надорад, ки додан арзанда аст.

2. Мо набояд бигзорем, ки бадкорӣ моро аз меҳрубонӣ боздорад.

1. Масалҳо 19:22 - Он чизе, ки дар одам мехоҳад, меҳрубонӣ аст, ва камбағал аз дурӯғгӯ беҳтар аст.

2. Луқо 6:35 - Аммо душманони худро дӯст доред, некӣ кунед ва қарз диҳед ва ба ҳеҷ чиз умед набандед; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо писарони Ҳаққи Таоло хоҳед буд.

1 Подшоҳон 25:22 Худо ба душманони Довуд низ ҳамин тавр рафтор мекунад, агар ман аз ҳар чизе ки ба ӯ тааллуқ дорад, то равшании субҳ ҳар касеро, ки ба девор мехӯрад, тарк кунам.

Ин порча нишон медиҳад, ки Довуд ӯҳдадории қавии худро барои муҳофизат кардани онҳое, ки дар гирду атрофаш буданд, ҳатто дар муқобили мухолифати азим нишон медиҳад.

1. Қувваи вафодорӣ: Чӣ гуна бояд барои онҳое, ки мо ба онҳо ғамхорӣ мекунем, истодагарӣ кунем.

2. Дифоъ аз нотавон: Бар зидди мухолифат барои ҳифзи осебпазирон.

1. Ҳастӣ 15:1 - "Баъд аз ин каломи Худованд дар рӯъё ба Абром нозил шуда, гуфт: "Натарс, эй Абром: Ман сипари ту ва мукофоти бузурги ту ҳастам".

2. Румиён 12:20 - "Пас, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер деҳ, агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангиштҳои оташ хоҳӣ ғун хоҳӣ кард".

1 Подшоҳон 25:23 Ва Абиҷайл Довудро дид, шитобон ва харро бардошт, ва пеши Довуд рӯй ба замин афтод ва ба замин саҷда кард.

Абиҷайл Довудро дид ва дарҳол аз хараш фаромада, пеши ӯ таъзим кард.

1. Дарсҳои ҳаёт аз Абиҷайл: Фурӯтанӣ ва эҳтиром ба дигарон

2. Вақти Худо: Қудрати вокуниши фурӯтанона

1. 1 Петрус 5:5 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. "

2. Яъқуб 4:10 - "Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

1 Подшоҳон 25:24 Ва ба пойҳои ӯ афтода, гуфт: «Эй оғоям, ин гуноҳ бар ман бод;

Абиҷайл аз Довуд илтиҷо кард, ки ӯ ва оилаашро барои гуноҳҳояш бубахшад.

1. Бахшидан ба дигарон: Чаро мо набояд кина дошта бошем

2. Қудрати фурӯтанӣ: Намунаи Абиҷайл

1. Матто 6:14-15 "Зеро, агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад."

2. Яъқуб 4:10-11 «Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт. Эй бародарон ва хоҳарон, дар ҳаққи якдигар бадгӯй накунед».

1 Подшоҳон 25:25 Бигзор оғоям, ба ин марди ноболиғ, яъне Нобол аҳамият надиҳад, зеро ки исми ӯ ҳамон тавр аст; Номи ӯ Нобол аст, ва нодонӣ бо ӯ аст; лекин канизи ту ҷавонони оғоямро, ки фиристодай, надидам.

Довуд одамонро назди Нобол мефиристад, то хӯрок талаб кунанд, аммо Нобол рад карда, Довудро дашном медиҳад.

1. Муҳим аст, ки ҳатто дар баробари мусибатҳо хоксор ва саховатманд бошед.

2. Мо набояд нагузорем, ки хашм ва ғурур моро аз ниёзҳои дигарон кӯр созад.

1. Масалҳо 15:1 - «Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

2. Яъқуб 1:19-20 - «Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолатеро ба вуҷуд намеорад, ки Худо талаб мекунад».

1 Подшоҳон 25:26 Пас, эй оғоям, ба ҳаёти Худованд, ва ба ҳаёти ҷони ту, зеро ки Худованд туро аз омадан барои рехтани хун ва аз қасос гирифтан бо дасти худ боздорад, бигзор душманони ту, ва онҳо ки ба оғоям бадӣ меҷӯянд, мисли Нобол бош.

Довуд Ноболро амон дод ва ӯро ташвиқ кард, ки душманонашро бубахшад ва ба Худованд таваккал карда, адолатро муқаррар кунад.

1. Қувваи бахшидан - Истифодаи достони Довуд ва Нобол барои омӯхтани қудрати бахшидан дар ҳаёти мо.

2. Адолати Худованд - Бифаҳмед, ки чӣ гуна мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, то адолатро дар ҳаёти худ муқаррар кунад ва чӣ гуна мо метавонем онро ба Ӯ вогузор кунем.

1. Матто 6:14-15 - «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

2. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 25:27 Ва алҳол ин баракате ки канизи ту ба оғоям овардааст, бигзор он ба ҷавононе, ки аз паси оғоям меоянд, ато шавад.

Баракат ба ҷавононе дода мешавад, ки ба Худованд Довуд пайравӣ мекунанд.

1. Қувваи саховатмандӣ - Чӣ гуна баракатҳои моро ба дигарон додан метавонад боиси шодии фаровон гардад.

2. Пайравони мӯътамад - баракати зиндагӣ бо садоқат ва тоъат.

1. Масалҳо 11:25 - Саховатманд сарватманд мешавад, ва касе ки об медиҳад, об мегирад.

2. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 25:28 Аз ту хоҳишмандам, ки гуноҳи канизи худро бубахш, зеро ки Худованд оғоямро хонаи боэътимод хоҳад кард; зеро ки оғоям дар набардҳои Худованд меҷангад, ва тамоми айёми ту дар ту бадӣ дида нашудааст.

Абиҷайл аз Довуд хоҳиш кард, ки вайро барои гуноҳаш бубахшад, зеро Худованд боварӣ ҳосил хоҳад кард, ки ӯ дар набардҳо муваффақ мешавад.

1.Худованд дар набардҳоямон бо мост ва бидонад, ки мо пирӯз шавем.

2. Бахшидан нишонаи тавоной ва хоксорӣ аст.

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Матто 18:21-35 - Масал дар бораи ғуломи раҳмдил.

1 Подшоҳон 25:29 Аммо касе эҳьё шудааст, то ки туро таъқиб кунад ва ҷони туро биҷӯяд; лекин ҷони оғоям дар бастаи ҳаёт бо Худованд Худои ту баста хоҳад шуд; ва ҷонҳои душманони туро, мисли аз мобайни фалаҳон берун хоҳад кард.

Мард кӯшиш мекунад, ки дунболи касе шавад ва ҷони касеро бигирад, аммо Худованд шахсро муҳофизат мекунад ва душманро дур мекунад.

1. Ҳаёти мо дар дасти Худованд аст ва ҳеҷ чиз наметавонад онро бигирад.

2. Худо моро ҳифз мекунад ва душманонамонро дур мекунад.

1. Забур 56:4 - Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; Ман наметарсам. Гӯшт ба ман чӣ кор карда метавонад?

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

1 Подшоҳон 25:30 Ва воқеъ хоҳад шуд, ки Худованд ба оғоям мувофиқи тамоми некие ки дар бораи ту гуфта буд, ба амал оварда, туро бар Исроил ҳоким таъин хоҳад кард;

Худованд ваъдаи худро иҷро хоҳад кард ва Довудро бар Исроил подшоҳ хоҳад кард.

1. Ваъдаҳои Худо яқин аст.

2. Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

1. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ Омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 25:31 Ин барои ту ғаму андӯҳ ва васвасае барои оғои ман нахоҳад буд, на аз он ки ту беасос хун рехтай, ё оғоям интиқом гирифтааст; лекин вақте ки Худованд ба оғоям некӣ хоҳад кард, Пас канизи худро ёд кун.

Зани Нобол Абиҷайл аз Довуд илтимос мекунад, ки аз рафтори ноодилонаи шавҳараш ғамгин нашавад ва хафа нашавад ва аз ӯ хоҳиш мекунад, ки вақте ки Худо ӯро баракат дод, меҳрубонии ӯро ба ёд орад.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши раҳо кардани хафагӣ

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Намунаи хидмати содиқонаи Абиҷайл

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Масалҳо 31:10-12 - Зани аъло, ки метавонад пайдо кунад? Вай аз ҷавоҳирот қиматтар аст. Дили шавҳараш ба ӯ бовар мекунад ва ӯ ҳеҷ фоидае надорад. Вай тамоми рӯзҳои умраш ба ӯ некӣ мекунад, на зарар.

1 Подшоҳон 25:32 Ва Довуд ба Абиҷайл гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Исроил, ки туро имрӯз ба пешвози ман фиристод:

Гузариш Довуд Худованд Худои Исроилро барои он ки Абиҷайлро ба пешвози ӯ фиристод, баракат медиҳад.

1. Вақти Худованд: Тӯҳфаи комили Абиҷайл

2. Худованд таъмин мекунад: қадр кардани баракати Абиҷайл

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Забур 37:5 "Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ ин корро хоҳад кард:"

1 Подшоҳон 25:33 Ва баракат аст насиҳати Ту, ва баракати ту, ки маро аз омадани хунрезӣ ва аз интиқоми худ бо дасти худ нигоҳ доштай.

Довуд барои маслиҳати Абиҷайл миннатдор буд, ки ӯро аз қасос гирифтан бо дастони худ пешгирӣ кард.

1. "Қудрати маслиҳат: Ҷустуҷӯи роҳнамо пеш аз амал"

2. «Баракати худдорӣ: Омӯзиши парҳезгорӣ аз қасос»

1. Масалҳо 13:10 "Ҷанҷол танҳо аз мағрур меояд, аммо ҳикмат бо насиҳати хуб аст".

2. Яъқуб 1:19-20 «Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба амал намеоварад».

1 Подшоҳон 25:34 Зеро ки дар амал, ба ҳасби Худованд Худои Исроил, ки маро аз озор додани ту нигоҳ доштааст, магар он ки ту шитоб карда, ба пешвози ман намеомадӣ, дар равшании субҳ ба Нобол ҳеҷ чиз намонда буд. ки ба девор фишурда мешавад.

Довуд аз осеби Нобол наҷот ёфт, зеро ӯ ба даъвати Довуд зуд ҷавоб дод.

1. Аҳамияти фаврӣ дар қабули қарор.

2. Ҳимояи Худо дар миёни хатар.

1. Масалҳо 19:2 - "Ҳаваси бе дониш хуб нест ва ҳар кӣ бо пойҳои худ шитоб кунад, роҳи худро гум мекунад".

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

1 Подшоҳон 25:35 Ва Довуд он чиро, ки вай ба ӯ оварда буд, аз дасти вай гирифта, ба вай гуфт: «Ба саломатӣ ба хонаи худ бирав; инак, ман ба овози ту гӯш дода, шахсияти туро қабул кардам.

Довуд ҳадяҳоро аз Абиҷайл қабул кард ва ба ӯ гуфт, ки оромона ба хона баргардад, зеро ӯ ӯро гӯш карда, қабул кард.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад ва онҳоро барои ташаккули ҳаёти мо истифода хоҳад кард.

2. Худо моро дар замонҳои душвор оромиш медиҳад.

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки болотар аз ҳар хирад аст, шуморо муҳофизат хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

1 Подшоҳон 25:36 Ва Абиҷайл назди Нобол омад; ва инак, дар хонаи худ базм барпо кард, мисли базми подшоҳ; ва дили Нобол дар даруни ӯ шод буд, зеро ки ӯ хеле маст буд; бинобар ин вай то равшан шудани саҳар ба ӯ чизе нагуфт, каму бештар.

Абиҷайл ба хонаи Нобол омад ва ӯро дар миёни зиёфати мастӣ ёфт, бинобар ин то субҳ интизор шуд, то бо ӯ сӯҳбат кунад.

1. Хатари нӯшокии аз ҳад зиёд

2. Қувваи сабр

1. Масалҳо 20:1 - Шароб масхара аст, нӯшокии сахт хашмгин аст; ва ҳар кӣ ба он фирефта шавад, доно нест.

2. Масалҳо 16:32 - Касе ки дар хашм дер аст, беҳтар аз тавоно аст; ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, назар ба он ки шаҳреро мегирад.

1 Подшоҳон 25:37 Аммо саҳарӣ, вақте ки шароб аз Нобол тамом шуд, ва занаш инро ба ӯ гуфт, дилаш дар даруни ӯ мурд, ва ӯ мисли санг шуд.

Дили Нобол баъд аз он ки занаш воқеаи рӯйдодаро ба ӯ нақл кард ва ӯ ғайриимкон шуд, дар даруни ӯ мурд.

1. Хатари дилҳои сахтшуда

2. Қудрати сухани ҳамсар

1. Масалҳо 28:14 - Хушо касе ки ҳамеша аз Худованд метарсад, аммо ҳар кӣ дили онҳоро сангдил мекунад, ба мусибат дучор хоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат кунед. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард.

1 Подшоҳон 25:38 Ва тақрибан даҳ рӯз пас аз он воқеъ шуд, ки Худованд Ноболро зад, ва ӯ мурд.

Пас аз он ки Довудро хафа кард, Нобол лату кӯб шуд ва пас аз даҳ рӯз аз дасти Худованд мурд.

1. Худо одил аст: Оқибатҳои хафа кардани Ӯ.

2. Раҳмати Худо: Чӣ тавр Ӯ ба мо вақт медиҳад, то тавба кунем.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. 2 Қӯринтиён 7:10 - Зеро андӯҳи худотарсӣ тавбаеро ба вуҷуд меорад, ки ба наҷот оварда мерасонад, на пушаймон шудан; аммо ғами ҷаҳон маргро ба вуҷуд меорад.

1 Подшоҳон 25:39 Ва Довуд шунид, ки Нобол мурдааст, гуфт: «Муборак аст Худованде, ки сабаби дашномҳои маро аз дасти Нобол даъво кард ва бандаи худро аз бадӣ нигоҳ дошт, зеро ки Худованд шарорати Нобол бар сари худ. Ва Довуд фиристода, бо Абиҷайл гуфтугӯ кард, то ки ӯро ба занӣ гирад.

Пас аз шунидани марги Нобол Довуд Худовандро барои адолаташ ҳамду сано хонд ва аз Абиҷайл хоҳиш кард, ки ӯро ба занӣ гирад.

1. Адолати Худо комил аст ва ба амал меояд.

2. Худо метавонад аз ҳар вазъият хайре барорад.

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки рафтори одам ба Худованд писанд меояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ оштӣ мегардонад.

1 Подшоҳон 25:40 Ва ҳангоме ки навкарони Довуд назди Абиҷайл ба Кармил омаданд, ба вай сухан ронда, гуфтанд: «Довуд моро назди ту фиристод, то ки туро ба занӣ бигиранд».

Хизматгорони Довуд ба Абиҷайл ба Кармил фиристода шуда буданд, то ки ӯро ба занӣ гиранд.

1. Қувваи Довуд: Нигоҳе ба далерӣ ва фидокории подшоҳи бузург

2. Абиҷайл: Зане, ки фидокорӣ ва итоаткорӣ нишон медиҳад

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Масалҳо 31:10-12 - Зани аъло, ки метавонад пайдо кунад? Вай аз ҷавоҳирот қиматтар аст. Дили шавҳараш ба ӯ бовар мекунад ва ӯ ҳеҷ фоидае надорад. Вай тамоми рӯзҳои умраш ба ӯ некӣ мекунад, на зарар.

1 Подшоҳон 25:41 Ва бархоста, рӯй ба замин ниҳода, гуфт: «Инак, канизи ту ғулом бошад, то пойҳои бандагони оғоямро бишӯяд».

Абиҷайл фурӯтанона пеши Довуд таъзим мекунад ва пешниҳод мекунад, ки хизматгоре шавад, то пойҳои бандагони худро бишӯяд.

1. Хоксорӣ: Бузургтарин фазилат

2. Аз рӯи муҳаббат ба дигарон хизмат кардан

1. Филиппиён 2:5–8

2. Яъқуб 4:10

1 Подшоҳон 25:42 Ва Абиҷайл шитофта, бархоста, бо панҷ духтари вай, ки аз ақиби вай мерафтанд, бар хар савор шуд; ва вай аз ақиби фариштагони Довуд рафт ва зани ӯ шуд.

Абиҷайл зуд бархоста, ба хар савор шуд ва аз паи фиристодагони Довуд рафт, то зани ӯ шавад.

1. Итоати Абиҷайл - Дарси хидмати содиқона

2. Абиҷайл - Намунаи вокуниши зуд ба даъвати Худо

1. Масалҳо 31:10-31 - Намунаи зани солим

2. Рут 1:16-17 - Намунаи садоқат ба иродаи Худо

1 Подшоҳон 25:43 Довуд низ Аҳнӯамро аз Изреъил гирифт; ва онҳо низ занони ӯ буданд.

Довуд Аҳинъоми Изреъилро ба занӣ гирифт ва вай яке аз занони ӯ шуд.

1. Муҳимияти ӯҳдадорӣ дар издивоҷ.

2. Омӯзиши эҳтироми дигарон дар издивоҷ.

1. Эфсӯсиён 5:21-33 Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед.

2. 1 Қӯринтиён 7:2-4 Ҳар як мард бояд зани худро дошта бошад ва ҳар зан шавҳари худро дошта бошад.

1 Подшоҳон 25:44 Аммо Шоул духтари худ Микал, зани Довудро ба Фалтӣ ибни Лаиш, ки аз Ҷаллим буд, дод.

Шоул духтари худ Микалро ба Фалти аз Ҷаллим дод, гарчанде ки вай ба Довуд издивоҷ карда буд.

1. Нақшаи Худо аз нақшаҳои инсонӣ баландтар аст - 1 Подшоҳон 25:44

2. Ҳамеша нақшаи бузургтар вуҷуд дорад - 1 Подшоҳон 25:44

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро ҳидоят мекунад.

1 Подшоҳони 26-ро метавон дар се сархати зерин бо оятҳои ишорашуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 26:1-12 тасвир мекунад, ки Довуд бори дуюм ҷони Шоулро амон дод. Дар ин боб Шоул бо се ҳазор марди баргузида Довудро таъқиб мекунад. Як шаб Шоул дар биёбони Зиф ӯрду зад, дар ҳоле ки Довуд ва одамонаш дар он ҷо буданд. Дар зери торикӣ Довуд ва ҷиянаш Абишой ба ӯрдугоҳи Шоул даромаданд ва ӯро дар хоб диданд, ки найзааш дар паҳлӯяш ба замин часпида буд. Абишой пешниҳод мекунад, ки Шоулро кушанд, аммо Довуд рад кард ва гуфт, ки ҷои онҳо ба подшоҳи тадҳиншудаи Худо зарар расонидан нест.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 26:13-20 идома дода, он нақл мекунад, ки Довуд бо Шоул аз масофаи бехатар рӯ ба рӯ мешавад. Довуд пас аз гирифтани найза ва кӯзаи оби Шоул ҳамчун далели наздикии онҳо ба ӯ, Абнир, фармондеҳи лашкари Шоулро, ки натавонист подшоҳро муҳофизат кунад, хонд. Ӯ мепурсад, ки чаро онҳо ӯро идома медиҳанд, вақте ки ӯ борҳо ба онҳо раҳм кардааст.

Сархати 3: 1 Подшоҳон 26 бо муколамаи Довуд ва Шоул изҳори пушаймонӣ ва оштӣ ба охир мерасад. Дар оятҳои 1 Подшоҳон 26:21-25 гуфта мешавад, ки ҳангоми шунидани суханони Довуд аз дур, Шоул бори дигар гуноҳи худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки бар зидди ӯ гуноҳ кардааст. Ӯ Довудро баракат медиҳад ва эътироф мекунад, ки ӯ подшоҳи Исроил хоҳад шуд ва хоҳиш мекунад, ки итминон диҳад, ки насли ӯ вақте ки он вақт фаро мерасад, наҷот хоҳад ёфт.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 26 нишон медиҳад:
Довуд Сауро амон дод;
Довуд бо Сау;
Муколамаи байни Дави ва Сау;

Таваҷҷӯҳ ба:
Довуд Сауро амон дод;
Довуд бо Сау;
Муколамаи байни Дави ва Сау;

Дар ин боб ба Довуд бори дуюм ҷони Шоулро раҳонидан, бархӯрди минбаъдаи онҳо дар биёбон ва муколамае, ки пушаймонӣ ва оштӣ баён мекунад, тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 26, Шоул бо қувваи зиёд Довудро таъқиб

мекунад. Дар зери пардаи торикӣ Довуд ва Абишой ба ӯрдугоҳи Шоул ҳангоми хоб рафтанд. Бо вуҷуди фурсати куштани ӯ, Довуд қарор дод, ки ҷони Шоулро раҳо кунад ва ӯро подшоҳи тадҳиншудаи Худо эътироф кунад.

Дар 1 Подшоҳон 26 идома дода, Довуд пас аз гирифтани найза ва кӯзаи оби Шоул ҳамчун далели наздикии онҳо ба ӯ, бо Шоул аз масофаи бехатар рӯ ба рӯ мешавад. Ӯ мепурсад, ки чаро онҳо дар таъқиби ӯ истодагарӣ мекунанд, вақте ки ӯ борҳо ба онҳо раҳм кардааст.

1 Подшоҳон 26 бо муколамаи байни Довуд ва Шоул изҳори пушаймонӣ ва оштӣ ба охир мерасад. Суханони Довудро аз дур шунида, Шоул бори дигар гуноҳи худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки вай бар зидди Довуд гуноҳ кардааст. Ӯ Довудро баракат медиҳад ва эътироф мекунад, ки ӯ подшоҳи Исроил хоҳад шуд ва дар ҷустуҷӯи итминон ҳосил мешавад, ки насли ӯ дар он вақт наҷот хоҳад ёфт. Ин боб ҳам ӯҳдадории бепоёни Довудро барои наҷот додани ҷони Шоул сарфи назар аз таъқиб шудан ва лаҳзаҳои мулоҳиза ва тавба аз худи Шоул нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 26:1 Ва зифиён назди Шоул ба Ҷибъо омада, гуфтанд: «Оё Довуд дар теппаи Ҳокило, ки пеши Ешимӯн аст, пинҳон намешавад?

Зифиён ба Шоул хабар доданд, ки Довуд дар теппаҳои Ҳакило дар наздикии Ешимӯн пинҳон шудааст.

1. Ҳатто ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо мушкилоти душвор умедро аз даст надиҳед.

2. Худо ба мо кӯмак мекунад, ки дар вақти зарурӣ паноҳ ёбем.

1. Забур 27:5 - Зеро ки дар рӯзи мусибат Ӯ маро дар манзили худ нигоҳ медорад; маро дар паноҳгоҳи хаймаи худ пинҳон хоҳад кард ва бар санге баланд хоҳад гузошт.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам. Юғи маро ба гардани худ бигиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

1 Подшоҳон 26:2 Ва Шоул бархоста, ба биёбони Зиф фуромад ва се ҳазор нафар баргузидаи Исроилро бо худ дошт, то Довудро дар биёбони Зиф ҷустуҷӯ кунанд.

Шоул се ҳазор нафарро ҷамъ кард, то Довудро дар биёбони Зиф ҷустуҷӯ кунанд.

1. Қувваи ҷустуҷӯи доимӣ: Мулоҳизаҳо аз 1 Подшоҳон 26:2

2. Далерии пешво: 1 Подшоҳон 26:2

1. Матто 7:7-8, Бипурс, ба ту дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он ба рӯи он кушода мешавад.

2. Масалҳо 21:5, Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

1 Подшоҳон 26:3 Ва Шоул дар теппаи Ҳакило, ки дар пеши роҳи Ешимӯн воқеъ аст, ӯрду заданд. Аммо Довуд дар биёбон монд, ва дид, ки Шоул аз ақиби ӯ ба биёбон омад.

Шоул аз паи Довуд ба биёбон рафт, ки дар он ҷо Довуд дар теппаи Ҳакило, ки дар канори роҳи Ешимӯн буд, ӯрду заданд.

1. Худо моро дар вазъиятҳои душвор мегузорад, то имон ва таваккали моро ба Ӯ бисанҷад.

2. Ҳатто вақте ки мо дар биёбон ҳастем, Худо бо мо хоҳад буд.

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

1 Подшоҳон 26:4 Ва Довуд ҷосусонро фиристод ва фаҳмид, ки Шоул ба таври ҷиддӣ омадааст.

Довуд ҷосусонро фиристод, то тафтиш кунанд, ки Шоул дар ҳақиқат омадааст.

1. Мо бояд ҳамеша пеш аз қабули қарор далелҳоро дубора тафтиш кунем.

2. Дар ҳар коре, ки мекунед, хирадманд ва эҳтиёткор бошед.

1. Масалҳо 14:15 - Соддагон ба ҳама чиз бовар мекунанд, вале оқил ба қадамҳои худ фикр мекунанд.

2. Масалҳо 19:5 - Шоҳиди бардурӯғ бечазо наmemонад ва ҳар кӣ дурӯғ мегӯяд, озод нахоҳад шуд.

1 Подшоҳон 26:5 Ва Довуд бархоста, ба он ҷое ки Шоул ӯрду зада буд, омад; ва Довуд ҷоеро дид, ки Шоул ва Абнир ибни Нер, сардори лашкари худ буд; ва Шоул дар хандақ хобида буд, ва одамон дар гирду атрофи ӯ ҳуҷум мекарданд.

Довуд ба ҷое ки Шоул ӯрду зада буд, рафт ва Шоулро дид, ки дар хандақ хобидааст ва дар иҳотаи сарбозонаш буд.

1. Нақшаи Худо: Дарсҳо аз достони Довуд ва Шоул

2. Аз рӯи иродаи Худо, на аз они мо: Тадқиқоти 1 Подшоҳон 26

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Забур 37:23 - Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад;

1 Подшоҳон 26:6 Ва Довуд ҷавоб дода, ба Аҳималики ҳитти ва Абишой ибни Саруё, бародари Юоб гуфт: «Кӣ бо ман назди Шоул ба ӯрдугоҳ меравад? Ва Абишой гуфт: «Ман бо ту меравам».

Довуд аз Аҳималики ҳиттӣ ва Абишой ибни Саруё, ки бародари Юоб буд, пурсид, ки оё касе ӯро ба ӯрдугоҳи Шоул ҳамроҳӣ мекунад? Абишой розӣ шуд, ки бо ӯ биравад.

1. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки бо онҳое, ки ба кӯмаки мо ниёз доранд, биравем.

2. Хизмат ба Худо кӯмак кардан ба дигаронро дар бар мегирад.

1. Филиппиён 2:3-4 - Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё худписандӣ накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бар дӯш гиред ва бо ин роҳ шумо қонуни Масеҳро иҷро хоҳед кард.

1 Подшоҳон 26:7 Ва Довуд ва Абишой шабона назди қавм омаданд, ва инак, Шоул дар чуқурӣ хобида буд, ва найзааш ба такяаш дар замин часпида буд, вале Абнир ва қавм гирди ӯ буданд.

Довуд ва Абишой шабона назди Шоул рафтанд ва ӯро диданд, ки найзааш дар тахти пояш ба замин часпида, дар иҳотаи қавмаш таҳти роҳбарии Абнир хобида буд.

1. Аҳамияти вафодорӣ ба Худо дар баробари васвасаҳо

2. Қувваи системаҳои дастгирии мо

1. Масалҳо 27:17 Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад.

2. Румиён 12:10 Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Подшоҳон 26:8 Ва Абишой ба Довуд гуфт: «Худо имрӯз душманатро ба дасти ту супурд; бинобар ин, бигзор ман ӯро бо найза якбора то замин бизанам, ва ӯро нахоҳам зад. бори дуюм.

Абишой Довудро ташвиқ мекунад, ки аз фурсат истифода бурда, душманашро мағлуб кунад.

1. Муҳим аст, ки имкониятҳои Худоро эътироф ва истифода барем.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои озмоиш, Худо мехоҳад, ки мо интихоби дуруст кунем.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13, "Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо амин аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қобилияти худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад оварад. то ба он тоб оварда тавонед».

2. Яъқуб 4:17, "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст".

1 Подшоҳон 26:9 Ва Довуд ба Абишой гуфт: «Ӯро ҳалок накун; зеро кист, ки бар зидди тадҳиншудаи Худованд дасти худро дароз карда, бегуноҳ бошад?

Довуд ба Шоул зарар расониданро рад мекунад, гарчанде ки Шоул қасди ҷони ӯро гирифтанист, зеро Шоулро Худо тадҳин кардааст.

1. Дар хотир доред, ки ҳеҷ кас болотар аз тадҳини Худо нест, ҳатто вақте ки бо якдигар ихтилоф дорад.

2. Чӣ тавр амалҳои мо имони моро ба қудрати Худо барои муҳофизат кардани касоне, ки Ӯ интихоб кардааст, инъикос мекунанд.

1. Забур 104:15 мегӯяд: «Ба тадҳиншудагони Ман даст нарасонед; ба паёмбарони ман зиёне нарасонед.

2. Румиён 12:19 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 26:10 Довуд боз гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, Худованд ӯро хоҳад зад; ё рӯзи ӯ фаро хоҳад расид; ё ба ҷанг фуруд омада, ҳалок хоҳад шуд.

Довуд имони худро ба Худо ва қобилияти адолати Ӯро тасдиқ мекунад, зеро ӯ изҳори итминон мекунад, ки ё Шоулро мезананд, рӯзи ӯ хоҳад мурд, ё ӯ ба ҷанг афтода нобуд мешавад.

1. "Адолати Худо: Кафолати боэътимоди Довуд"

2. "Имони Довуд: Намунаи устуворӣ ва эътимод"

1. Эфсӯсиён 6:13 - "Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки шумо дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед".

2. Румиён 10:17 - "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд".

1 Подшоҳон 26:11 Худованд манъ накунад, ки дасти худро бар зидди тадҳиншудаи Худованд дароз кунам; лекин, аз ту илтимос мекунам, найзаеро, ки дар такягоҳи Ӯст, ва косаи обро бигир, ва мо биравем.

Довуд аз ҳамла ба Шоул худдорӣ кард, гарчанде ки Шоул кӯшиши куштани ӯро дорад ва ба ҷои он аз Шоул найза ва кӯзаи обашро талаб мекунад.

1. Муҳимияти раҳм ва бахшиш ҳатто ба душманонамон.

2. Қувваи имон ва тоъат бар нафси нафсонӣ.

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама дуруст рафтор кунед. Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс: Агар душманат гурусна бошад, таъом дех; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед. Бо ин кор ба сари ӯ ангиштҳои сӯзон мерезед. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

1 Подшоҳон 26:12 Ва Довуд найза ва косаи обро аз сутуни Шоул гирифт; Ва онҳоро дур карданд, ва ҳеҷ кас инро надид, ва нафаҳмид, ва бедор нашуд, зеро ки ҳама хуфта буданд; зеро ки аз ҷониби Худованд бар онҳо хоби гарон афтода буд.

Довуд найза ва кӯзаи обро аз Шоул гирифт, дар ҳоле ки ҳама аз хоби сахти Худованд хоб буданд.

1. Ҳузури Худоро ҳатто дар ҷойҳои ғайричашмдошт эҳсос кардан мумкин аст.

2. Муҳофизати Худо моро ҳатто вақте ки худро осебпазир ҳис мекунем, фаро мегирад.

1. Забур 4:8 - Ҳам дар осоиштагӣ мехонам ва ҳам хоҳам рафт; зеро ки танҳо Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин кун.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ӯ ба ту эътимод дорад.

1 Подшоҳон 26:13 Ва Довуд ба тарафи дигар гузашта, дар болои теппае дуртар истод; фосилаи бузург дар байни онҳо:

Довуд ба қуллаи теппае, ки аз Шоул дуртар буд, баромад ва дар байни онҳо масофаи калоне ба вуҷуд овард.

1. Худо мехоҳад, ки мо аз онҳое, ки ба иродаи Ӯ мувофиқ нестанд, дурии эҳтиромона нигоҳ дорем.

2. Мо метавонем қувват пайдо кунем, ки дар эътиқоди худ устувор истода, ҳангоми эҳтиром ва меҳрубонӣ ба онҳое, ки ба мо муқобилат мекунанд, қувват пайдо кунем.

1. Луқо 6:31 - "Ва чунон ки мехоҳед, дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ ҳамин тавр кунед".

2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед».

1 Подшоҳон 26:14 Ва Довуд ба мардум ва Абнир ибни Нир фарьёд зада, гуфт: «Эй Абнир, ҷавоб намедиҳӣ? Ва Абнир дар ҷавоб гуфт: «Ту кистӣ, ки ба подшоҳ фарёд мекунӣ?

Довуд ба Абнир занг мезанад ва мепурсад, ки чаро ӯ ҷавоб намедиҳад.

1. Қувваи суханони мо

2. Зарурати сабр

1. Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони забон аз меваи он хоҳанд хӯрд.

2. Яъқуб 5:7-8 Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки дехкон чӣ гуна меваи гаронбахои заминро интизор аст, то он даме, ки борони барвакт ва дер борад, сабр мекунад. Ту ҳам сабр кун. Дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

1 Подшоҳон 26:15 Ва Довуд ба Абнир гуфт: «Оё ту марди далер нестӣ? ва дар Исроил кист ба ту монанд аст? Пас чаро оғои худ подшоҳро нигоҳ надорӣ? зеро ки яке аз мардум омад, то подшоҳи оғоятро нобуд кунад.

Довуд вафодории Абнир ба подшоҳ Шоулро зери шубҳа мегузорад ва мепурсад, ки чаро ӯ ӯро аз таҳдиди яке аз мардум муҳофизат накард.

1: Мо бояд ҳамеша ба пешвоёни худ содиқ бошем ва онҳоро аз хатар ҳифз кунем.

2: Ҳатто дар замонҳои душвор мо бояд ба онҳое, ки ба хидмат даъват шудаанд, содиқ бошем.

1: Масалҳо 24:21 - Писарам, аз Худованд ва подшоҳ битарс, ва ба исёнгарон ҳамроҳ нашав.

2: Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як ҷон ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва ҳокимиятҳои мавҷударо Худо таъин кардааст.

1 Подшоҳон 26:16 Ин кори хубе нест, ки ту кардай. Ба ҳаёти Худованд, шумо сазовори марг ҳастед, зеро ки оғои худ, тадҳиншудаи Худовандро риоя накардаед. Ва алҳол бингар, ки найзаи подшоҳ дар куҷост, ва кӯзаи обе, ки бар пояи ӯ буд.

Шоул бо Довуд муқовимат мекунад, ки вақте ки имкони куштани ӯро дошт, ҷони худро раҳо кард.

1. Худо бар зиндагии мо назорат мекунад

2. Қувваи бахшидан

1. Ишаъё 43:1-3 - "Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва онҳо аз дарёҳо хоҳанд рафт. шуморо фаро нагиред; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузаред, сӯхта нахоҳед шуд, ва шӯъла шуморо нахоҳад сӯзонд».

2. 1 Петрус 2:21-25 - "Зеро ки шумо барои ҳамин даъват шудаед, зеро Масеҳ низ барои шумо уқубат кашида, ба шумо намунае гузоштааст, то ки шумо ба қадамҳои Ӯ пайравӣ кунед. Ӯ ҳеҷ гуноҳе накардааст ва дар Вақте ки ӯро дашном медоданд, дар ҷавоб дашном намедод, вакте ки уқубат мекашид, таҳдид намекард, балки худро ба Довари адолат месупурд».

1 Подшоҳон 26:17 Ва Шоул овози Довудро шинохт ва гуфт: «Оё ин овози ту, эй писарам Довуд?» Ва Довуд гуфт: «Ин овози ман аст, эй оғоям, подшоҳ».

Шоул овози Довудро мешиносад ва Довуд Шоулро подшоҳ эътироф мекунад.

1. Қувваи эътироф: Омӯзиши эътироф ва эҳтироми ҳамдигар.

2. Муҳимияти шахсият: Кашф кардани мо дар назари Худо кӣ ҳастем.

1. Масалҳо 18:24: Шахсе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад, ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Румиён 12:10: Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарӣ муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

1 Подшоҳон 26:18 Ва ӯ гуфт: «Чаро оғоям ғуломи худро ин тавр таъқиб мекунад? барои чӣ ман кардам? ё чӣ бадӣ дар дасти ман аст?

Довуд мепурсад, ки чаро Шоул ӯро таъқиб мекунад, дар ҳоле ки ҳеҷ гуноҳе накардааст.

1. Мо бояд ҳамеша ба адолат ва адолати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки моро беадолатона таъқиб мекунанд.

2. Худо ҳамеша моро интизор аст ва ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки моро ба ноҳақ айбдор кунанд.

1. Забур 37:1-3 Аз бадкорон ғамгин нашав, ва ба бадкорон ҳасад набар. Зеро онҳо ба зудӣ мисли алаф бурида хоҳанд шуд, ва мисли алафи сабз пажмурда хоҳанд шуд. Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд.

2. Румиён 8:31-33 Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошт, балки Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ тавр бо Ӯ ҳама чизро ба мо набахшад? Кӣ баргузидагони Худоро айбдор мекунад? Худост сафедкунанда!

1 Подшоҳон 26:19 Пас, аз ту илтимос мекунам, бигзор оғоям подшоҳ суханони бандаи худро бишнавад. Агар Худованд туро бар зидди ман барангехта бошад, бигзор қурбоние бипазирад; зеро ки имрӯз маро аз он ки дар мероси Худованд бимонам, ронда, гуфтанд: "Бирав, худоёни дигарро ибодат кун".

Довуд эътироф мекунад, ки Шоул шояд аз ҷониби Худованд барангехта шуда бошад, аммо агар ин кори одамони оддӣ бошад, пас онҳо бояд лаънат шаванд, ки Довудро аз мероси Худованд берун карданд.

1. Худо азони Худро муҳофизат хоҳад кард: Забур 118:6

2. Баракатҳои мерос: Эфсӯсиён 1:11-14

1. Забур 118:6 Худованд тарафи ман аст; Ман наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2. Эфсӯсиён 1:11-14 Мо дар Ӯ мерос гирифтаем, ки мувофиқи нияти Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи маслиҳати иродаи Ӯ ба амал меоварад, пешакӣ муайян шудааст, то мо, ки аввалин шуда ба Масеҳ умед баста бошем. ба васфи шухрати У.

1 Подшоҳон 26:20 Пас, бигзор хуни ман ба ҳузури Худованд бар замин нарезад, зеро ки подшоҳи Исроил барои ҷустуҷӯи бурга баромадааст, чунон ки касе дар кӯҳҳо какӣ шикор мекунад.

Шоул, Подшоҳи Исроил, барои ҷустуҷӯи бурга баромад, мисли он ки ӯ дар кӯҳҳо кафкӣ шикор кунад.

1. Муҳимияти адолат дар назди Худованд: дарси Шоул

2. Беҳудаии ҷустуҷӯи чизи ночиз: Мулоҳиза аз Шоул

1. Забур 139:7-12 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам?

2. Масалҳо 15:3 - Чашмони Худованд дар ҳама ҷост, ки бад ва некиро мебинад.

1 Подшоҳон 26:21 Ва Шоул гуфт: «Ман гуноҳ кардам; баргард, эй писарам Довуд, зеро ки ман дигар ба ту бадӣ нахоҳам кард, зеро ки ҷони ман дар назари ту имрӯз азиз буд; инак, ман аблаҳӣ карда, хато кардаам. бениҳоят.

Шоул гуноҳи худро дарк мекунад ва эътироф мекунад, ки ҳаёти Довуд дар назари ӯ гаронбаҳост. Ӯ беақлии худро эътироф мекунад ва аз хатоҳои худ пушаймон мешавад.

1. Дарк кардани гуноҳи худ ва талаби омурзиш

2. Қувваи худшиносӣ

1. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пӯшонад, муваффақ нахоҳад шуд; лекин ҳар кӣ иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад дошт.

2. Забур 51:3 - Зеро ки ман гуноҳҳои худро эътироф мекунам, ва гуноҳи ман ҳамеша пеши ман аст.

1 Подшоҳон 26:22 Ва Довуд дар ҷавоб гуфт: «Инак найзаи подшоҳ! ва бигзор яке аз ҷавонон биёяд ва онро биёрад.

Довуд аз Шоул талаб мекунад, ки ҷавонеро фиристад, то найзаи подшоҳро, ки дар ихтиёри Довуд аст, бигирад.

1. Қуввати имон: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи адолат: Омӯзиши пайравӣ аз роҳи Худо дар миёни васвасаҳо

1. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳон 26:23: Худованд ба ҳар кас адолат ва садоқати ӯро медиҳад; зеро ки имрӯз Худованд туро ба дасти ман супурд, вале ман намехостам дасти худро бар зидди тадҳиншудаи Худованд дароз кунам.

Довуд новобаста аз он ки имконият дода шуда буд, ба Шоул зарар расониданро рад кард, зеро ӯ Шоулро тадҳиншудаи Худованд медонист.

1. Аҳамияти адолат ва вафодорӣ.

2. Қувваи шафқат.

1. Яъқуб 2:13 - "Зеро ки доварӣ ба касе, ки раҳм накардааст, бе марҳамат аст. Марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд".

2. Румиён 12:17-19 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, то он чи дар назари ҳама шарафманд бошад. Агар имконпазир бошад, то он

даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ. интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 26:24 Ва инак, чӣ тавре ки ҳаёти ту дар ин рӯз дар пеши назари ман гузошта шуда буд, бигзор ҷони ман низ дар назари Худованд бузург гардад, ва бигзор Ӯ маро аз ҳар мусибат раҳоӣ диҳад.

Довуд хоҳиши амиқи худро, ки аз ҷониби Худованд муҳофизат карда шавад, изҳор мекунад ва имонашро ба Ӯ нишон медиҳад.

1. Дар ранҷ Худо нигаҳбони мост.

2. Ба Худованд имон оваред, зеро Ӯ рӯзӣ медиҳад.

1. Забур 121: 7-8 - Худованд туро аз ҳар бадӣ нигоҳ медорад: ҷони туро нигоҳ медорад. Худованд баромади ту ва омадани туро аз ин вақт ва то абад нигоҳ хоҳад дошт.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 26:25 Ва Шоул ба Довуд гуфт: «Хушо ту, эй писарам Довуд! Ва Довуд ба роҳи худ рафт, ва Шоул ба ҷои худ баргашт.

Шоул Довудро баракат дод ва ба ӯ гуфт, ки муваффақ хоҳад шуд, ва баъд аз он Довуд роҳи худро идома дод ва Шоул ба хона баргашт.

1. Худованд ба бандагони мӯътамадаш ҳамеша комёбӣ ато мекунад.

2. Қудрати баракати Худо ба мо имкон медиҳад, ки бар ҳар вазъият ғолиб ояд.

1. Забур 37:3-6 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад. Адолати туро чун нур, ва адолати туро чун нимрӯз берун хоҳад овард.

2. Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳони 27-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 27:1-4 қарори Довудро дар бораи паноҳҷӯяндаи фалиштиён тасвир мекунад. Дар ин боб Довуд, ки аз таъқиби идомаи Шоул таҳдид мекунад, қарор мекунад, ки барои бехатарӣ ба сарзамини фалиштиён гурезад. Ӯ ба назди Охиш, подшоҳи Ғат меравад ва барои сокин шудан дар яке аз шаҳрҳои зери ҳукмронии ӯ иҷозат талаб мекунад. Ачиш ба Довуд Зиклаг ҳамчун манзили худ медиҳад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 27:5–12 идома дода, он амалҳои Довудро ҳангоми зиндагӣ дар байни фалиштиён нақл мекунад. Ҳангоми дар Зиклаг буданаш, Довуд Ачишро фиреб дода, бовар мекунонад, ки вай ба қаламрави исроилиён

ҳамла мекунад, вақте ки ӯ воқеан ба дигар душманони Исроил ҳамла мекунад ва ба ҳайси шоҳидон ҳеҷ каси зинда боқӣ намегузорад.

Сархати 3: Дар ояти 1 Подшоҳон 27:11-12 гуфта мешавад, ки ҳар вақте ки Акиш дар бораи ҳамлаҳои Довуд мепурсад, Довуд гузоришҳои бардурӯғ медиҳад, ки нишон медиҳад, ки вай ба ҷои душманони дигар ба шаҳрҳо ва деҳаҳои исроилиён ҳамла кардааст. Дар натиҷа, Ачиш торафт бештар ба Довуд бовар мекунад ва ба ӯ такя мекунад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 27 нишон медиҳад:
Довуд бо фалиштиён паноҳ меҷӯяд;
Амалҳои Довуд ҳангоми зиндагӣ дар миёни фалиштиён;
Довуд Акисро фиреб дод;

Таваҷҷӯҳ ба:
Довуд бо фалиштиён паноҳ меҷӯяд;
Амалҳои Довуд ҳангоми зиндагӣ дар миёни фалиштиён;
Довуд Акисро фиреб дод;

Дар ин боб ба Довуд дар бораи паноҳ бурдан ба фалиштиён аз таъқиби Шоул, рафтори ӯ ҳангоми зиндагӣ дар байни онҳо ва фиреби ӯ ба подшоҳ Акиш нигаронида шудааст. Дар 1 Подшоҳон 27 Довуд тасмим гирифт, ки ба сарзамини фалиштиён гурезад ва аз подшоҳ Акиш иҷозат талаб мекунад, ки дар яке аз шаҳрҳои онҳо сокин шавад. Акиш ба ӯ Зиклагро ҷои истиқомати худ медиҳад.

Идома дар 1 Подшоҳон 27, вақте ки дар Зиклаг зиндагӣ мекард, Довуд Акишро фиреб дода, бовар мекунонад, ки ӯ ба қаламрави исроилиён ҳамла мекунад, вақте ки ӯ воқеан ба душманони дигари Исроил ҳамла мекунад ва ҳеҷ каси дигарро ҳамчун шоҳид тарк намекунад. Ҳар боре, ки Акиш дар бораи ҳамлаҳои Довуд пурсон мешавад, Довуд гузоришҳои бардурӯғ медиҳад, ки нишон медиҳанд, ки ӯ ба ҷои душманони дигар ба шаҳрҳо ва деҳаҳои исроилиён ҳамла кардааст. Дар натиҷа, Ачиш торафт бештар ба Довуд бовар мекунад ва ба ӯ такя мекунад.

Дар ин боб ҳам қарори Довуд дар бораи паноҳ бурдан ба фалиштиён барои бехатарии худ ва амали фиреби ӯ ҳангоми зиндагӣ дар байни онҳо тасвир шудааст. Он душвориҳои вазъияти ӯро нишон медиҳад, вақте ки ӯ дар байни садоқат ба халқи баргузидаи Худо ва таъмини зинда мондани худ дар байни муноқиша бо Шоул мегузарад.

1 Подшоҳон 27:1 Ва Довуд дар дили худ гуфт: «Акнун ман рӯзе аз дасти Шоул ҳалок хоҳам шуд; барои ман беҳтар аз он нест, ки ба зудӣ ба замини фалиштиён гурехта равам; ва Шоул аз ман ноумед хоҳад шуд, то ки маро дигар дар ягон соҳили Исроил биҷӯяд, ва ман аз дасти ӯ раҳо хоҳам ёфт».

Довуд дарк мекунад, ки ягона шонси зинда мондани ӯ гурехтан ба сарзамини фалиштиён аст, ки Шоул ӯро дар он ҷо пайдо карда наметавонад.

1. Қувваи имон дар ҳолатҳои душвор

2. Аҳамияти андешидани чорабиниҳо дар замони зарурӣ

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

1 Подшоҳон 27:2 Ва Довуд бархоста, бо шашсад нафаре ки бо ӯ буданд, назди Акиш ибни Маух, подшоҳи Ҷат, гузашт.

Довуд ҳамроҳи 600 нафар ба назди подшоҳи фалиштиён Акиш рафт.

1. Мо аз намунаи имони Довуд ҳатто дар вазъиятҳои душвор омӯхта метавонем.

2. Новобаста аз он ки вазъият то чӣ андоза душвор аст, Худо метавонад ба мо дар истодагарӣ кӯмак расонад.

1. Румиён 8:31: "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 18:2: «Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман».

1 Подшоҳон 27:3 Ва Довуд бо Акиш дар Ҷат сукунат дошт, ӯ ва одамонаш, ҳар кас бо аҳли байти худ, ҳатто Довуд бо ду занаш, Аҳинӯоми изреъилӣ ва Абиҷаили кармалия, зани Нобол.

Довуд ва одамонаш дар Ҷат зиндагӣ мекунанд, ки дар он ҷо ӯро ду занаш Аҳиноам ва Абиҷайл ҳамроҳӣ мекунанд.

1. Ҷустуҷӯи қавӣ дар оила: Омӯзиши 1 Подшоҳон 27:3

2. Боварӣ ба таъминоти Худованд: омӯзиши 1 Подшоҳон 27:3

1. Рут 1:16-17: Уҳдадории Рут ба хушдоманаш Ноомӣ ва сафари якҷояи онҳо

2. Масалҳо 18:24: Марди ёри бисёр метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Подшоҳон 27:4 Ва ба Шоул гуфтанд, ки Довуд ба Ҷат гурехта шудааст, ва ӯ дигар барои ӯ наҷуст.

Шоул чун шунид, ки ба Ҷат гурехтааст, аз таъқиби Довуд даст кашид.

1. Ахамияти суботкорӣ дар баробари душворихо.

2. Чӣ тавр ҳатто қавитарин одамон метавонанд васвасаи таслим шаванд.

1. Румиён 5:3-4: «На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад».

2. Воиз 3:1-2: «Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон ҳаст: вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан, вақти шинондан ва вақти чидан шинонда шудааст».

1 Подшоҳон 27:5 Ва Довуд ба Акиш гуфт: «Агар ман алҳол дар назари ту файз ёфта бошам, бигзор онҳо ба ман дар ягон шаҳре дар деҳа ҷой диҳанд, то ки дар он ҷо сокин шавам; бо ту?

Довуд аз Акиш пурсид, ки оё вай метавонад дар шаҳре дар деҳа ҷои зист пайдо кунад, то ки бо ӯ дар шаҳри шоҳона зиндагӣ кунад.

1. Пайдо кардани файз дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Зиндагӣ бо вафо ва поквиҷдон

1. Румиён 5:17 - «Зеро ки агар бо гуноҳи як кас мамот ба воситаи он як шахс ҳукмрон бошад, пас чӣ қадар зиёдтар онҳое ки файзи фаровони Худо ва атои адолатро мегиранд, дар ҳаёт ба воситаи Худо ҳукмронӣ хоҳанд кард. як одам, Исои Масеҳ!»

2. Забур 18:25 - "Бо раҳмдил Худро раҳмдил нишон хоҳӣ дод; Бо одами беайб Худро беайб нишон хоҳӣ дод".

1 Подшоҳон 27:6 Ва Акиш дар он рӯз Сиқлоҷро ба ӯ дод; бинобар ин Сиқлоҷ то имрӯз ба подшоҳони Яҳудо тааллуқ дорад.

Акиш Сиқлоғро ба Довуд ҳамчун ҳадя дод ва он аз он вақт инҷониб як қисми Подшоҳии Яҳудо боқӣ монд.

1. Худо ба мӯъминон рӯзӣ медиҳад.

2. Худованд тоатро бо баракат подош медиҳад.

1. 1 Подшоҳон 27:6

2. Забур 36:3-5, Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва орзуҳои дилатро ба ту ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кунед; ва Ӯ ба амал хоҳад овард.

1 Подшоҳон 27:7 Ва замоне ки Довуд дар сарзамини фалиштиён сокин буд, як солу чор моҳ пурра буд.

Довуд дар замини фалиштиён як солу чор моҳ зиндагӣ кард.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд: достони Довуд ва фалиштиён.

2. Озмоишҳои устувор: чӣ гуна замони Довуд дар кишвари фалиштиён метавонад моро таълим диҳад, ки дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунем.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:10 Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

1 Подшоҳон 27:8 Ва Довуд ва одамонаш баромада, ба ҷашӯриён, ҷазриён ва амолеқиён ҳамла карданд, зеро ки он халқҳо аз қадим сокинони ин замин буданд, вақте ки ту ба Шур меравӣ, то замини Миср .

Довуд ва одамонаш ба ҷашуриён, ҷезриён ва амолеқиён, ки дар замини Шур то Миср сокин буданд, ҳамла карданд.

1. Вафодории Худо моро ба пирӯзӣ мебарад.

2. Боварии мо ба қудрат ва тавоноии Худованд аст.

1. Румиён 8:37 - На мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира ва на оянда,

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

1 Подшоҳон 27:9 Ва Довуд заминро зарба зад, ва на марду на занро зинда гузошт, ва гӯсфандон ва говҳо, ва харҳо ва шутурҳо ва либосҳоро гирифт, ва баргашта, ба Акиш омад.

Довуд ба замин ҳамла карда, ҳамаро кушт ва сипас пеш аз бозгашт ба Акиш тамоми дороии онҳоро гирифт.

1. Аҳамияти адолат ва шафқат дар ҳаёти мо.

2. Оқибати гирифтани чизе, ки ба мо тааллуқ надорад.

1. Матто 7:12 - Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ин аст Таврот ва анбиё.

2. Яъқуб 2:13 - Зеро касе, ки марҳамат накардааст, бе марҳамат доварӣ хоҳад кард; ва марҳамат аз доварӣ шод мешавад.

1 Подшоҳон 27:10 Ва Акиш гуфт: «Имрӯз ба куҷо роҳ сохтед? Ва Довуд гуфт: «Бар ҷануби Яҳудо ва ба ҷануби Ераҳмаилиён ва ба ҷануби Қениён».

Довуд ба саволи Охиш дар бораи он ки ӯ дар ҳуҷум бо макони муайяни Яҳудо, Ераҳмеилиён ва Қениён рафта буд, ҷавоб дод.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба куҷо меравем ва барои чӣ ба он ҷо меравем.

2. Амалҳои мо метавонанд оқибатҳо дошта бошанд, ҳатто агар мо онро дарк накунем.

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. Масалҳо 24:3-4 Хона бо ҳикмат бино мешавад ва бо фаҳм он устувор мешавад; бо дониш ҳуҷраҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва гуворо пур мешаванд.

1 Подшоҳон 27:11 Ва Довуд на марду на занро зинда нақот дод, то ки ба Ҷат мужда расонад ва гуфт: «Мабодо дар бораи мо хабар надиҳанд ва нагӯянд: "Довуд ҳамин тавр кардааст, ва дар тамоми замони сокиниаш дар сарзаминаш рафтораш ҳамин тавр хоҳад буд". фалиштиён.

Довуд, вақте ки дар сарзамини фалиштиён зиндагӣ мекард, ҳамаи мардону занонеро, ки ба ӯ дучор шуда буд, кушт, то ки ҳеҷ кас аз ҳузури ӯ ба Ҷат хабар надиҳад.

1. Худо метавонад ҳатто бадтарин ҳолатҳоро нақот диҳад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки худро нотавон ҳис мекунем.

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Подшоҳон 27:12 Ва Акиш ба Довуд имон оварда, гуфт: «Ӯ қавми Худ Исроилро аз ӯ нафратангез кардааст; бинобар ин вай то абад бандаи Ман хоҳад буд.

Акиш ба Довуд эътимод дошт ва бовар дошт, ки вай халқи худ Исроилро аз ӯ нафрат кардааст, бинобар ин Довудро то абад хизматгори худ кард.

1. Вафодории бандаи Худо - 1 Подшоҳон 27:12

2. Қудрати итоаткорӣ - 1 Подшоҳон 27:12

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

2. Румиён 6:16 - Шумо намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони вай ҳастед, ба ҳар кӣ итоат мекунед; хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоаткорӣ барои адолат?

1 Подшоҳон 28-ро дар се сархат ба таври зерин ҷамъбаст кардан мумкин аст ва бо оятҳои ишорашуда:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 28:1-6 ноумедии Шоул ва ташрифи ӯ ба миёнарави Эн-Дорро тасвир мекунад. Дар ин боб, фалиштиён қувваҳои худро барои ҷанг бар зидди Исроил ҷамъ мекунанд. Шоул бо ҷанги наздик ва эҳсоси партофташуда аз ҷониби Худо дучор омада, роҳнамоӣ меҷӯяд, аммо ба воситаи хобҳо ё пайғамбарон ҷавоб намегирад. Дар як амали ноумедӣ, ӯ худро пинҳон мекунад ва ба як миёнарав дар Эн-дор рафта, аз ӯ хоҳиш мекунад, ки рӯҳи пайғамбари фавтида Самуилро даъват кунад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 28:7–15 идома дода, он вохӯрии Шоулро бо рӯҳи Самуил нақл мекунад. Миёнарав рӯҳияи Самуилро бомуваффақият даъват мекунад, ки ӯро ба ҳайрат меорад ва метарсонад. Шоул бо Самуил сухан

мегӯяд ва аз ҷанги дар пеш истода бо фалиштиён ғамгинии худро баён мекунад. Рӯҳи Самуил ба ӯ хабар медиҳад, ки азбаски ӯ дар ҳолатҳои қаблӣ ба аҳкоми Худо итоат накард, Худо аз ӯ рӯй гардонд ва иҷоза медиҳад, ки подшоҳии ӯ ба Довуд дода шавад.

Сархати 3: Дар оятҳои 1 Подшоҳон 28:16-25 зикр шудааст, ки ҳангоми шунидани ин ваҳй аз рӯҳи Самуил, Шоул аз тарс ва хастагӣ ба замин меафтад. Медиаткаш дар хакки у гамхорй мекунад ва пеш аз рафтанаш барои у хурок тайёр мекунад. Сарфи назар аз гирифтани ин пешгӯии даҳшатнок дар бораи суқути худ, Шоул боқӣ мемонад, ки дар ҷанг бо фалиштиён рӯ ба рӯ шавад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 28 нишон медиҳад:
Ноумедии Шоул;
Ташрифи Шоул ба mediul;
Вохӯрии Шоул бо Саму;

Таваҷҷӯҳ ба:
Ноумедии Шоул;
Ташрифи Шоул ба mediul;
Вохӯрии Шоул бо Саму;

Дар ин боб ба ноумедии Шоул, вақте ки ӯ бо ҷанги наздик бо фалиштиён рӯбарӯ мешавад, қарори ӯ барои боздид аз миёнарав барои роҳнамоӣ ва бархӯрди ӯ бо рӯҳи Самуил тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 28, Шоул, ки худро аз ҷониби Худо партофташуда ҳис мекунад ва бо роҳи анъанавии ҷустуҷӯи роҳнамоӣ ҳеҷ ҷавобе нагирифтааст, худро пинҳон мекунад ва ба як миёнарав дар Эн-дор ташриф меорад.

Дар 1 Подшоҳон 28 идома дода, миёнарав рӯҳи Самуилро бомуваффақият даъват мекунад, ки вай ба Шоул паём мерасонад. Рӯҳ ба ӯ хабар медиҳад, ки ба далели нофармонӣ аз фармудаҳои Худо дар гузашта Худо аз ӯ рӯй гардондааст ва подшоҳии ӯро ба Довуд медиҳад.

Вақте ки ин пешгӯиро дар бораи аз рӯҳи Самуил афтодани ӯ шуниданд, Шоул аз тарс ва хастагӣ ба замин меафтад. Миёнарав дар бораи ӯ ғамхорӣ мекунад ва пеш аз рафтанаш хӯрок омода мекунад. Сарфи назар аз гирифтани ин ваҳйи даҳшатбор, Шоул тасмим гирифт, ки бо фалиштиён дар ҷанг рӯ ба рӯ шавад. Ин боб ноумедии Шоулро тасвир мекунад, ки ӯро ба ҷустуҷӯи роҳнамоии ғайриоддӣ водор мекунад ва оқибатҳои беитоатии ӯро нисбат ба аҳкоми Худо нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 28:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар он айём, ки фалиштиён лашкари худро барои ҷанг ҷамъ карданд, то ки бо Исроил ҷанг кунанд. Ва Акиш ба Довуд гуфт: «Ба ростӣ бидон, ки ту ва одамонат бо ман ба ҷанг меравӣ».

Дар замони 1 Самуил, фалиштиён лашкари худро барои ҷанг бар зидди Исроил ҷамъ карданд. Акиш ба Довуд гуфт, ки ӯ ва одамонаш ба ҷанг ҳамроҳ мешаванд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душвор.

2. Қувваи вафодорӣ ҳатто дар баробари хатар.

1. Забур 46:10 "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам ..."

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

1 Подшоҳон 28:2 Ва Довуд ба Акиш гуфт: «Албатта ту хоҳӣ буд, ки бандаи ту чӣ кор карда метавонад». Ва Охиш ба Довуд гуфт: «Бинобар ин туро то абад нигаҳбони сари худ хоҳам гузошт».

Довуд аз Акиш пурсид, ки ӯ чӣ кор карда метавонад ва Акиш ба ӯ вазифаи доимии сармуҳофизи худро пешниҳод кард.

1. Қудрати пурсиш - Мо ҳеҷ гоҳ наметавонем бидонем, ки Худо барои мо чӣ интизор аст, агар мо қадами аввалро нагузорем ва напурсем.

2. Хизмати содиқона - омодагии Довуд барои содиқона ба Ахиш хизмат кардан бо вазифаи доимӣ мукофотонида шуд.

1. Яъқуб 4:2 - Шумо надоред, зеро шумо аз Худо наметалабед.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 28:3 Ва Самуил мурда буд, ва тамоми Исроил барои ӯ нола карда, ӯро дар Ромо, ҳатто дар шаҳри худаш дафн карданд. Ва Шоул онҳоеро, ки арвоҳи ошно доштанд ва ҷодугаронро аз замин дур карда буд.

Самуил, пайғамбаре, ки дар Исроил буд, мурд ва дар зодгоҳаш Рамо дафн карда шуд. Шоул, подшоҳи Исроил, ҳамаи онҳоеро, ки ҷодугарӣ ва дигар равишҳои сеҳру ҷодугарӣ мекарданд, аз ин сарзамин бадар ронда буд.

1. Худо ба мо пешвоёни хирадманд ва анбиёи содиқ медиҳад, то ба мо ба Каломи Ӯ содиқ мондан кӯмак расонанд.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки аз Худо рӯй нагардонем ва ба сеҳру таваккал кунем.

1. 1 Подшоҳон 28:3 - Ва Шоул онҳоеро, ки арвоҳи шинос ва ҷодугарон доштанд, аз замин дур кард.

2. Такрори Шариат 18: 9-12 - "Вақте ки шумо ба замине ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, меоед, пайравӣ кардани корҳои зишти он халқҳоро ёд нагиред. Дар байни шумо касе пайдо нахоҳад шуд, ки писари худро сӯзонад. ё духтари ӯро ҳамчун қурбонӣ, ҳар кӣ фолбинӣ мекунад, ё фолбинӣ мекунад, ё фолҳоро таъбир мекунад, ё ҷодугар, ё ҷодугар, ё миёнарав, ё фолбин, ё касе ки аз мурдагон мепурсад, зеро ҳар кӣ ин корҳоро мекунад, назди Худованд зишт аст. "

1 Подшоҳон 28:4 Ва филиштиён ҷамъ шуданд, ва омада, дар Шунем ӯрду заданд; ва Шоул тамоми Исроилро ҷамъ кард, ва онҳо дар Ҷилбоа ӯрду заданд.

Филиштиён дар Шунем ҷамъ шуданд, Шоул бошад, тамоми Исроилро дар Ҷилбӯа ҷамъ оварданд.

1. Қудрати ягонагӣ: Бо истифода аз мисоли Шоул ва филиштиён, мо метавонем аҳамияти якҷоя кор карданро фаҳмем.

2. Қуввати имон: Ҳатто вақте ки бо душвориҳои ба назар бартарафнашаванда дучор мешуд, имони Шоул ба Худо ба ӯ имкон дод, ки халқи Исроилро ба ғалаба роҳнамоӣ кунад.

1. Эфсӯсиён 4:3-6 - "Ҳар саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ аст, чунон ки шумо ҳангоми даъват шуданатон ба як умед даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид; як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

1 Подшоҳон 28:5 Ва Шоул лашкари фалиштиёнро дида, тарсид ва дилаш бағоят ларзид.

Шоул лашкари фалиштиёнро дида, ҳаросон ва ларзон шуд.

1. Мо аз намунаи Шоул омӯхта метавонем, ки дар лаҳзаҳои тарс ва номуайянӣ ба Худо муроҷиат кунем.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои хатари бузург, мо метавонем дар Худованд қувват ва далерӣ пайдо кунем.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 28:6 Ва ҳангоме ки Шоул аз Худованд пурсид, Худованд ба вай ҷавоб надод, на бо хобҳо, на ба воситаи Урим ва на ба воситаи анбиё.

Шоул аз Худованд роҳнамоӣ пурсид, аммо Худованд ба ӯ тавассути хобҳо, Урим ё пайғамбарон ҷавоб надод.

1) Хомӯшии Худо: Ин чӣ маъно дорад ва чӣ гуна бояд ҷавоб диҳад

2) Имон дар миёни номуайянӣ

1) Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2) Забур 45:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

1 Подшоҳон 28:7 Ва Шоул ба навкарони худ гуфт: «Занееро, ки рӯҳи ошно дорад, барои ман ҷустуҷӯ кунед, то ки назди вай рафта, аз вай бипурсам». Ва навкаронаш ба ӯ гуфтанд: «Инак, зане ҳаст, ки дар Эндӯр рӯҳи ошное дорад».

Шоул занеро меҷӯяд, ки рӯҳи ошно дорад, то аз ӯ бипурсад. Хизматгоронаш ба ӯ хабар медиҳанд, ки дар Эндор чунин зане ҳаст.

1. Хатари ҷустуҷӯи роҳнамоӣ аз сарчашмаҳои Китоби Муқаддас

2. Зарурати талаби ҳидоят аз ҷониби Худои якто

1. Такрори Шариат 18: 10-12 - "Дар байни шумо касе ёфт намешавад, ки писар ё духтари худро аз оташ гузаронад, ё фолбиниро истифода барад, ё нозири замонҳо, ё ҷодугар ё ҷодугаре. Ё афсунгар, ё машваратчӣ бо рӯҳҳои ошно, ё ҷодугар, ё некром; зеро ҳар касе, ки ин корҳоро мекунад, назди Худованд зишт аст».

2. Ишаъё 8:19 - "Ва ҳангоме ки ба шумо гӯянд: "Онҳоеро, ки рӯҳҳои ошно доранд, ва ҷодугароне, ки бо чашмонашон нигоҳ мекунанд ва ғур-ғур мекунанд, биҷӯед: магар қавме Худои худро биҷӯяд? Барои зиндаҳо ба мурдагон? "

1 Подшоҳон 28:8 Ва Шоул либоси дигар пӯшида, либоси дигар ба бар кард, ва ӯ ва ду мард бо ӯ рафт, ва онҳо шабона назди зан омаданд; ва Ӯро, ки ӯро барои ту номбар мекунам, ба ман биёр».

Шоул либоси худро пӯшида, ба назди зане бо ду мард меравад, то аз ӯ хоҳиш кунад, ки рӯҳи шиносро истифода бурда, касеро аз мурдагон эҳё кунад.

1. Нагузоред, ки худро ба васвасаи ғайриоддӣ гирифтор кунед

2. Бо худоёни козиб гумроҳ нашавед

1. Такрори Шариат 18: 10-12 - "Дар байни шумо касе ёфт намешавад, ки писар ё духтари худро аз оташ гузаронад, ё фолбиниро истифода барад, ё нозири замонҳо, ё ҷодугар ё ҷодугаре. , Ё афсунгар, ё машваратчӣ бо арвоҳи шинос, ё ҷодугар, ё некром; зеро ҳар кӣ ин корҳоро мекунад, назди Худованд зишт аст».

2. Ишаъё 8:19-20 - "Ва ҳангоме ки ба шумо хоҳанд гуфт: "Ба онҳое ки рӯҳҳои ошно доранд, ва ҷодугароне, ки чашм мепӯшанд ва ғур-ғур мекунанд, биҷӯед: магар қавме Худои худро биҷӯяд? Ба шариат ва шаҳодат: агар онҳо мувофиқи ин калом сухан нагӯянд, ин барои он аст, ки дар онҳо нур нест».

1 Подшоҳон 28:9 Ва зан ба ӯ гуфт: «Инак, ту медонӣ, ки Шоул чӣ кор кардааст, чӣ гуна ӯ одамони рӯҳҳои ошно ва ҷодугаронро аз замин маҳв кард; бинобар ин ту барои ҷони ман дом мекунӣ , боиси марги ман?

Зане ба Шоул барои кӯшиши куштани ӯ барои ҷодугарӣ, ки қаблан ӯ манъ карда буд, рӯ ба рӯ мешавад.

1. Хатарҳои нифоқ дар риояи қонунҳои Худо.

2. Эҳтиёҷоти мо бояд дар имони худ фурӯтан ва ростқавл бошем.

1. Яъқуб 2:10-11 - Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоят кунад, вале дар як нукта иҷро накунад, барои ҳамааш ҷавобгар шудааст. Зеро Он ки гуфта буд: "Зино накун" низ гуфтааст: "Қатл накун". Агар шумо зино накунед, балки одамкушӣ кунед, вайронкунандаи шариат шудаед.

2. Забур 61:2-3 - Ӯ танҳо санги ман ва наҷоти ман, қалъаи ман аст; Ман намеларзонам. Наҷот ва ҷалоли ман бар Худост; санги тавонои ман, паноҳгоҳи ман Худост.

1 Подшоҳон 28:10 Ва Шоул ба вай ба Худованд қасам хӯрда, гуфт: «Ба ҳаёти Худованд!

Шоул ба зан ба Худованд қасам хӯрд, ки барои кирдораш ба вай ҳеҷ гуна ҷазо нахоҳад расид.

1.Худо ҳамеша ба ваъдаҳояш содиқ аст.

2.Худованд раҳим ва меҳрубон аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

1.2 Қӯринтиён 1:20 Зеро ки ҳама ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ҳастанд ва дар Ӯ Омин, барои ҷалоли Худо ба воситаи мо.

2. Забур 86:5 Зеро ки Ту, эй Худованд, некӣ ва барои бахшидан омода ҳастӣ; ва марҳамати фаровон ба ҳамаи онҳое ки Туро мехонанд.

1 Подшоҳон 28:11 Он зан гуфт: «Киро назди ту оварам? Ва гуфт: «Маро Самуил биёр».

Зане аз Шоул пурсид, ки киро аз мурдагон барорад ва Шоул аз Самуил хоҳиш кард.

1. Муҳимияти имон: имони Шоул ба қудрати Самуил барои ҷавоб додан ба саволҳои ӯ ҳатто ҳангоми марг.

2. Ҷустуҷӯи ҷавобҳо: ҳидояти аз гузаштагон.

1. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2. Юҳанно 14:6 - Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам». Ҳеҷ кас назди Падар намеояд, магар ба воситаи Ман.

1 Подшоҳон 28:12 Ва зан Самуилро дида, бо овози баланд фарьёд зад; ва он зан ба Шоул гуфт: «Чаро маро фиреб додӣ? зеро ки ту Шоул ҳастӣ.

Зане пас аз дидани арвоҳи Самуил бо Шоул рӯ ба рӯ мешавад ва ӯро ба фиреб додани ӯ айбдор мекунад.

1. "Ҳукми Худо: фиреби Шоул"

2. "Қувваи имон: Овози зан"

1. Эфсӯсиён 5:15-17 "Пас, бодиққат бубинед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун хирадманд ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки бифаҳмед, ки чӣ гуна иродаи Худованд аст».

2. Масалҳо 14:12 "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи мамот аст".

1 Подшоҳон 28:13 Ва подшоҳ ба вай гуфт: «Натарс, зеро ки ту чӣ дидӣ? Ва он зан ба Шоул гуфт: «Ман худоёнро дидам, ки аз замин мебароянд».

Шоул ба назди миёнараве меояд, то дар бораи оянда бипурсад ва миёнарав ба ӯ мегӯяд, ки худоёнро дидааст, ки аз замин мебароянд.

1. "Қувваи тарс: чӣ гуна тарси Шоул ӯро гумроҳ кард"

2. «Хатари ҷустуҷӯи ҷавобҳо дар ҷойҳои нодуруст»

1. Ирмиё 17:5-8 Худованд чунин мегӯяд: Малъун аст касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисмро қуввати вай месозад, ва дилаш аз Худованд рӯй мегардонад. Ӯ мисли бутта дар биёбон аст ва ҳеҷ неъматеро намебинад. Ӯ дар ҷойҳои хушки биёбон, дар замини шурбунёди беодам сокин хоҳад шуд. Хушо касе, ки ба Худованд таваккал мекунад ва таваккали ӯ Худованд аст. Вай мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро аз ҷӯйбор мефиристад ва аз гармӣ омадан наметарсад, зеро баргҳояш сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро ки меваҳояшро қатъ намекунад. .

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

1 Подшоҳон 28:14 Ва ӯ ба вай гуфт: «Ӯ чӣ гуна аст? Ва вай гуфт: «Муйсафед меояд; ва вай бо як мантия пушида шудааст. Ва Шоул фаҳмид, ки ин Самуил аст, ва рӯй ба замин хам карда, саҷда кард.

Шоул бо як миёнарав машварат мекунад, то бо Самуил-пайғамбар аз дунёи баъдӣ тамос гирад ва пас аз шинохти Шоул бо эҳтиром саҷда мекунад.

1. Ҳангоми муроҷиат кардан ба онҳое, ки ҳикмати рӯҳонӣ аз худамон зиёдтаранд, мо бояд фурӯтанӣ ва эҳтиром дошта бошем.

2. Дар тангӣ ва тангӣ бояд аз сарчашмаҳои хирадманд маслиҳат биҷӯем.

1. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2. Масалҳо 24:6 - Зеро ки шумо метавонед бо роҳнамоии хирадмандона ҷанг кунед, ва дар фаровонии машваратчиён ғалаба аст.

1 Подшоҳон 28:15 Ва Самуил ба Шоул гуфт: «Чаро маро ба ташвиш овардӣ, то ки маро тарбия кунам? Ва Шоул ҷавоб дод: «Ман хеле ғамгинам; зеро ки фалиштиён бар зидди ман ҷанг мекунанд, ва Худо аз ман дур шуд ва дигар ба ман на ба воситаи анбиё ҷавоб медиҳад ва на ба воситаи хобҳо; бинобар ин ман туро даъват кардам, то ки ба ман хабар диҳӣ, ки чӣ кор хоҳам кард.

Шоул ғамгин буд, ки фалиштиён бар зидди ӯ ҷанг мекарданд ва Худо дигар ба воситаи анбиё ва хобҳо ба ӯ ҷавоб намедод, бинобар ин ӯ Самуилро даъват кард, то ба ӯ хабар диҳад, ки чӣ кор кунад.

1. Дарки иродаи Худо дар замонҳои душвор

2. Ҷустуҷӯи умед ва тасаллӣ дар замонҳои душвор

1. Юҳанно 14:18-20 - Ман шуморо ятим наmemонам; Ман назди ту меоям.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 28:16 Ва Самуил гуфт: «Пас чаро аз ман мепурсӣ, дар сурате ки Худованд аз ту дур шуда, душмани ту шудааст?

Гузариш Самуил аз Шоул мепурсад, ки чаро ӯ аз ӯ кӯмак меҷӯяд, дар ҳоле ки Худо аллакай аз ӯ дур шуда, душмани ӯ шудааст.

1. Оқибатҳои нофармонӣ ба Худо: омӯзиши Шоул ва сарнавишти ӯ

2. Таъсири интихоби мо: Фаҳмидани қудрати қарорҳое, ки мо қабул мекунем

1. Ишаъё 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудоӣ андохтааст, ва гуноҳҳои ту чеҳраи ӯро аз ту пинҳон кардаанд, то нашунавад.

2. Масалҳо 16:25 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

1 Подшоҳон 28:17 Ва Худованд ончунон ки ба воситаи ман гуфта буд, ба ӯ амал кард, зеро ки Худованд салтанатро аз дасти ту канда, ба ёри ту, ба Довуд дод.

Худованд ваъдаи ба Шоул додаашро иҷро карда, подшоҳиро аз ӯ гирифта, ба Довуд дод.

1. Ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд

2. Чӣ гуна бояд ба ҳолатҳои номусоид вокуниш нишон дод

1. Ишаъё 55:11, «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Яъқуб 1:2-4, "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Аммо сабр бигзор кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

1 Подшоҳон 28:18 Азбаски ту ба овози Худованд итоат накардӣ, ва ғазаби шадиди Ӯро бар Амолеқ наовардӣ, бинобар ин Худованд имрӯз бо ту ин корро кардааст.

Худованд Шоулро барои он ҷазо дод, ки хашми худро бар Амолеқ ба амал наовард.

1. Итоати Худо баракат меорад, нофармонӣ оқибат дорад.

2. Мо бояд ҳамеша ба аҳкоми Худо бохабар бошем ва кӯшиш кунем, ки ба Ӯ итоат кунем.

1. Такрори Шариат 28:1-14 - баракати Худо барои итоаткорӣ ва лаънати беитоатӣ.

2. Румиён 6:12-14 - Мурда барои гуноҳ ва зинда барои Худо ба воситаи Исои Масеҳ.

1 Подшоҳон 28:19 Ва Худованд низ Исроилро бо ту ба дасти фалиштиён хоҳад супурд; ва фардо ту ва писаронат бо ман хоҳед буд; Худованд лашкари Исроилро низ ба дасти фалиштиён таслим хоҳад кард.

Шоул барои гирифтани хабар аз Самуил аз ҷодугар кӯмак меҷӯяд, аммо ба ҷои он гуфта мешавад, ки ӯ ва писаронаш рӯзи дигар дар ҷанг бар зидди фалиштиён хоҳанд мурд.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи ҳикмати Худо дар лаҳзаҳои тангӣ.

2. Бо вуҷуди оқибатҳои он ба Худо содиқ мондан.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:18 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

1 Подшоҳон 28:20 Ва Шоул дарҳол тамоми рӯи замин афтод ва аз суханони Самуил сахт тарсид, ва дар вай қуввае набуд; зеро на тамоми рӯз нон нахӯрда буд ва на тамоми шаб.

Шоул пас аз шунидани суханони Самуил, аз тарс ба замин афтод, ки тамоми шабу рӯз аз ғизо маҳрум буд.

1. Қувваи тарс: чӣ гуна он метавонад моро мағлуб кунад

2. Қувваи имон: Чӣ тавр он метавонад моро тасаллӣ диҳад

1. Забур 118:6 "Худованд тарафи ман аст; наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад?"

2. 2 Тимотиюс 1:7 "Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст".

1 Подшоҳон 28:21 Ва он зан назди Шоул омада, дид, ки ӯ сахт дар изтироб афтода, ба вай гуфт: «Инак, канизи ту ба овози ту итоат кард, ва ман ҷони худро ба дасти худ супурдам ва ба суханони ту гӯш додам. ки ту ба ман гуфтӣ.

Зане назди Шоул меояд ва мебинад, ки ӯ дар изтироб аст. Баъд вай ба ӯ мегӯяд, ки ӯ ҷони худро ба дасти худ гузоштааст ва дастурҳои ӯро иҷро кардааст.

1. Кувва ва тавоноии тоъат

2. Муҳимияти таваккал барои Худо

1. Эфсӯсиён 6:5-6 - «Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат хоҳед кард. ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз дили худ ба ҷо оваред».

2. Ибриён 11: 23-25 - "Падару модари Мӯсо бо имон ӯро пас аз таваллуди ӯ се моҳ пинҳон карданд, зеро диданд, ки ӯ кӯдаки оддӣ нест ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд. Мусо, вақте ки ӯ ба имон оварда буд. ба воя расида буд, ки ӯро писари духтари Фиръавн шинохтан намехост ва ӯ баргузидааст, ки дар баробари халқи Худо бадрафторӣ кунад, на аз ҳаловатҳои зудгузари гуноҳ».

1 Подшоҳон 28:22 Пас, аз ту хоҳишмандам, ки ту низ ба овози канизи худ гӯш деҳ, ва иҷозат деҳ, ки пеши ту як луқма нон гузорам; ва бихӯр, то ки қувват ёбӣ, вақте ки дар роҳи худ меравӣ.

Шоул аз як зан роҳнамоӣ мекунад, то дар қабули қарор ба ӯ кӯмак кунад ва ӯ ба ӯ пешниҳод мекунад, ки як луқма нон бихӯрад, то қувват гирад.

1. Чӣ тавр ба Шоул қудрат дода шуд, ки бо ҷустуҷӯи кӯмак ва таваккал ба Худо қарорҳои оқилона қабул кунад.

2. Чӣ тавр мо метавонем аз қабули қарорҳои оқилона бо кӯмаки Худо қувват гирем.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 119:105 Каломи Ту чароғест барои пойҳои ман, чароғе дар роҳи ман.

1 Подшоҳон 28:23 Аммо ӯ рад карда, гуфт: «Ман намехӯрам». Аммо хизматгоронаш бо он зан ӯро маҷбур карданд; ва ба овози онҳо гӯш дод. Пас аз замин бархоста, бар бистар нишаст.

Сарфи назар аз он ки дар аввал рад кард, дар ниҳоят хизматгоронаш ва зан Шоулро маҷбур карданд, ки хӯрок хӯранд.

1. Итоат ба шахсони мансабдор муҳим аст, ҳатто агар мо сабаби онро нафаҳмем.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки чӣ тавр амалҳои мо ба дигарон таъсир карда метавонанд.

1. Румиён 13:1-2 Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Яъқуб 4:7 Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

1 Подшоҳон 28:24 Ва он зан дар хона гӯсолаи фарбеҳ дошт; ва вай шитофт, ва онро кушт, ва орд гирифт, ва хамир кард, ва аз он нони фатир мепухт;

Гузаргоҳ Зане зуд кушта, гӯсолаи фарбеҳро барои фатир тайёр кард.

1. Зуд будани итоаткорӣ: Чӣ тавр ҳатто амалҳои хурди итоаткорӣ метавонанд таъсири бузург дошта бошанд

2. Қувваи омодагӣ: Чӣ гуна доштани компонентҳои мувофиқ дар вақти лозима метавонад ҳама чизро тағир диҳад

1. Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарсу ларз ба амал оваред, зеро он Худост ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

2. Масалҳо 15:22 - Нақшаҳо бе маслиҳат барбод мераванд, аммо бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд.

1 Подшоҳон 28:25 Ва вай онро пеши Шоул ва назди навкаронаш овард; ва хӯрданд. Он гоҳ онҳо бархоста, ҳамон шаб рафтанд.

Шоул ва навкаронаш хӯроки тайёркардаи занро хӯрда, шабона рафтанд.

1. Худо метавонад ҳар касро барои иҷрои иродаи худ истифода барад, новобаста аз пайдоиш ва шуғли онҳо.

2. Мо бояд омода бошем, ки ҳатто дар лаҳзаҳои тангӣ ба дигарон хизмат кунем.

1. Матто 25:35-36 "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман нӯшидан додед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед".

2. Румиён 12:13 "Бо халқи Худованд, ки мӯҳтоҷанд, мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед."

1 Подшоҳони 29-ро метавон дар се сархат бо оятҳои зикршуда ҷамъбаст кард:

Сархати 1: 1 Подшоҳон 29:1-5 аз лашкари фалиштиён ронда шудани Довудро тасвир мекунад. Дар ин боб, фалиштиён лашкари худро барои ҷанг бар зидди Исроил ҷамъ мекунанд ва Довуд ва одамонаш дар байни онҳо ҳастанд. Аммо, вақте ки фармондеҳони фалиштиён диданд, ки Довуд ва одамонаш ҳамроҳи онҳо гаштугузор карда истодаанд, онҳо аз садоқати ӯ ва эҳтимоли хиёнати ӯ дар вақти ҷанг изҳори нигаронӣ мекунанд. Дар натиҷа, онҳо талаб мекунанд, ки Охиш подшоҳи Ҷат Довудро ба Сиқлоҷ баргардонад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 29:6-9 идома дода, он розигии Ачишро дар бораи рад кардани Довуд нақл мекунад. Ҳарчанд Акиш ба Довуд боварӣ дошт ва ба ӯ назари нек дошт, ӯ дар ниҳоят ба нигарониҳои фармондеҳонаш таслим мешавад. Ӯ эътироф мекунад, ки Довуд дар назари ӯ беайб буд, аммо қарор кард, ки беҳтараш ба хона баргардад.

Сархати 3: Дар оятҳои 1 Подшоҳон 29:10-11 зикр шудааст, ки субҳи барвақт Довуд ва одамонаш ӯрдугоҳи фалиштиёнро тарк карда, ба Сиқлаг бармегарданд, вақте ки фалиштиён ба ҷанг бар зидди Исроил омода мешаванд. Бо вуҷуди он ки аз мубориза бо фалиштиён озод карда шуда буданд, ҳеҷ нишонае дар бораи муноқиша ё бархӯрди фаврии байни мардони Довуд ва иттифоқчиёни собиқи онҳо вуҷуд надорад.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 29 нишон медиҳад:
Барканории Довуд аз дасти фалиштиён;
розӣ нашудани Ачиш;
Бозгашти Довуд ба Зикла;

Таваҷҷӯҳ ба:
Барканории Довуд аз дасти фалиштиён;
розӣ нашудани Ачиш;
Бозгашти Довуд ба Зикла;

Дар ин боб ба он равона карда шудааст, ки Довуд аз ҷанг дар паҳлӯи фалиштиён барканор карда шуд, Акиш бо нохоҳам розӣ шуд, ки ӯро раҳо кунад ва Довуд ба Зиклаг баргардад. Дар 1 Подшоҳон 29, фалиштиён қуввахои худро барои ҷанг бар зидди Исроил ҷамъ мекунанд ва Довуд ва одамонаш ба онҳо ҳамроҳ мешаванд. Бо вуҷуди ин, сардорони фалиштиён аз садоқати Довуд изҳори нигаронӣ карда, аз Охиш талаб мекунанд, ки ӯро ба Сиқлаг баргардонад.

Дар 1 Подшоҳон 29 идома дода, Акиш бо вуҷуди он ки Довуд ба ӯ назари нек дошт, бо дили нохоҳам розӣ шуд, ки Довудро аз кор озод кунад. Ӯ беайб будани Довудро эътироф мекунад, вале қарор мекунад, ки беҳтараш ба хона баргардад. Субҳи рӯзи дигар Довуд ва одамонаш аз ӯрдугоҳи фалиштиён баромада, ба Сиқлоғ бармегарданд, вақте ки фалиштиён ба ҷанг бар зидди Исроил омода мешаванд.

Ин боб вазъияти нозукеро нишон медиҳад, ки Довуд бо сабаби нигаронӣ дар бораи садоқати худ аз мубориза бо фалиштиён хориҷ карда мешавад. Он инчунин ризоияти бемайлони Ачиш ва эътирофи бегуноҳии Довудро дар назари ӯ нишон медиҳад. Боб бо он хотима меёбад, ки Довуд бе ягон муноқишаи фаврӣ ё муқовимат бо иттифоқчиёни собиқи худ ба Зиклаг сиҳату саломат баргашт.

1 Подшоҳон 29:1 Ва фалиштиён тамоми лашкари худро ба Афек ҷамъ карданд, ва исроилиён назди чашмае, ки дар Изреъил аст, бино карданд.

Фалиштиён ва исроилиён дар назди чашмае дар Изреил ҷамъ шуданд.

1. Фаҳмидани аҳамияти ҷамъ омадани як ҷомеъа.

2. Қувваи ҷамъ омадани иродаи Худоро ҷустуҷӯ ва пайравӣ кардан.

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар якдилӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони қиматбаҳо бар сари риш, ҳатто ба риши Ҳорун рехтааст. то домани ҷомаҳои ӯ, мисли шабнами Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион нозил шуд, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ».

2. Ибриён 10:25 - "Ҷамъоварии худро тарк накунем, чунон ки баъзеҳо ҳастанд; балки якдигарро насиҳат медиҳем; ва бештар аз он, ки шумо мебинед, ки рӯз наздик мешавад."

1 Подшоҳон 29:2 Ва сарварони фалиштиён садҳо ва ҳазорон нафар мегузаштанд, вале Довуд ва одамонаш дар мукофот бо Оқиш гузаштанд.

Довуд ва одамонаш бо Акиш сафар мекарданд, дар ҳоле ки сарварони фалиштиён гурӯҳ-гурӯҳ мегаштанд.

1. Нақшаи Худо барои мо аксар вақт аз нақшаҳои атрофиёни мо фарқ мекунад.

2. Нигоњубин ва њифзи Худоро дар љойњои ногањонї дидан мумкин аст.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Забур 33:7 - «Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад».

1 Подшоҳон 29:3 Он гоҳ мирони фалиштиён гуфтанд: «Ин ибриён дар ин ҷо чӣ кор мекунанд? Ва Оқиш ба мирони фалиштиён гуфт: «Оё ин Довуд, бандаи Шоул подшоҳи Исроил нест, ки дар ин рӯзҳо ё дар ин солҳо бо ман буд, ва ман дар вай ҳеҷ айбе наёфтаам, зеро вай ба дасти ман афтод. ин руз?

Сардорони фалиштиён пурсиданд, ки чаро Довуд, ғуломи Шоул, дар назди Акиш ҳузур дошт? Очиш гуфт, ки аз замони ба назди Довуд омаданаш айбе наёфтааст.

1. Вафодории устувори Худо

2. Баракатҳои хислати худотарс

1. Забур 15:1–5

2. 1 Қӯринтиён 1:4-9

1 Подшоҳон 29:4 Ва мирони фалиштиён ба ӯ хашмгин шуданд; ва мирони фалиштиён ба ӯ гуфтанд: «Ин шахсро баргардон, то ба маконе ки барояш таъин кардай, баргардад, ва бигзор вай ҳамроҳи мо ба ҷанг наравад, мабодо дар ҷанг ӯ бо мо душман шавад. : «Зеро ки бо кадом роҳ ӯ бо оғои худ оштӣ ёбад? набояд бо сари ин одамон бошад?

Сардорони фалиштиён аз Довуд ба ғазаб омада, аз ӯ хоҳиш карданд, ки ба ҷои он ки ба ҷанг ҳамроҳ шавад, ба ҷои худ баргардад, то ки ба онҳо душман нагардад.

1. Бо интихоби роҳи нодуруст душмани худ нашавед.

2. Ба ӯҳдадориҳои худ содиқ монед ва ба қудрати Худо такя кунед, то бар ҳама рақибон ғалаба кунед.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

1 Подшоҳон 29:5 Оё ин Довуд нест, ки дар бораи ӯ бо якдигар рақс карда, мегуфтанд: "Шоул ҳазорони худро куштааст, ва Довуд даҳ ҳазорони худро куштааст?"

Банӣ-Исроил сурудеро бо рақс месароиданд, ки Довудро барои даҳ ҳазор кушта, Шоул бошад ҳамагӣ ҳазорон нафарашро ҳамду сано хонданд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд ва хости Ӯст, подош медиҳад.

2. Мо метавонем аз донистани он ки Худо бар ҳама чиз назорат мекунад, тасаллӣ бахшем.

1. Забур 37:7-8 - Дар ҳузури Худованд ором бош ва барои Ӯ сабр кун; Вақте ки одамон дар роҳи худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд, хавотир нашавед. Аз ғазаб парҳез кунед ва аз ғазаб рӯй гардонед; хавотир нашав, он танҳо ба бадӣ мебарад.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

1 Подшоҳон 29:6 Ва Акиш Довудро ҷеғ зада, ба ӯ гуфт: «Ба ростӣ, ба ҳангоме ки Худованд зинда аст, ту росткор будӣ, ва берун омадан ва омадани ту дар лашкар бо ман дар назари ман хуб аст, зеро ки аз рӯзи назди ман омаданат, то ба имрӯз дар ту бадбинӣ ёфт, лекин бо вуҷуди ин оғоён ба ту илтифот намекунанд.

Охиш Довудро барои садоқат ва садоқаташ ситоиш кард, аммо оғоёни дигар ба ӯ маъқул набуданд.

1. Муҳимияти содиқ мондан ва вафодор будан, ҳатто дар ҳоле, ки ба он ҷавоб намедиҳад.

2. Вафодории Худо аз неъмати инсон болотар аст.

1. Марсияҳо 3:22-23 "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

1 Подшоҳон 29:7 Пас, алҳол баргард ва осоиштагӣ бирав, то ки оғоёни фалиштиёнро нороҳат накун.

Сарварони фалиштиён ба Довуд фармуданд, ки оромона ба хона баргардад, то ки онҳоро норозӣ нагардонад.

1. Ба ҳидояти Худо пайравӣ кунед, ҳатто агар интихоби душвор бошад.

2. Ба фармонравоён итоат кунед, ҳатто агар душвор бошад.

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 29:8 Ва Довуд ба Акиш гуфт: «Аммо ман чӣ кор кардаам? ва то он даме ки ман то имрӯз бо ту будам, дар ғуломи худ чӣ ёфтӣ, то ки бо душманони оғоям подшоҳ набароям?

Довуд аз Акиш пурсид, ки чаро ӯро иҷозат надоданд, ки бо душманони подшоҳ ҷанг кунад.

1. Итоати содиқи Довуд: Намунаи итоаткорӣ дар замонҳои душвор

2. Одил будан: бо виҷдони пок ба Худо хизмат кардан

1. 1 Петрус 2:13-17 - Итоат ба ҳокимият ва зиндагии одилона

2. 1 Тимотиюс 1:5 - Ба Худо бо виҷдони пок ва садоқат хизмат кардан

1 Подшоҳон 29:9 Ва Акиш ба Довуд ҷавоб дода, гуфт: «Медонам, ки ту дар назари ман чун фариштаи Худо некӯ ҳастӣ; гарчанде ки мирони филиштиён гуфтаанд, ки «Ӯ ҳамроҳи мо ба ҷанг намеравад».

Акиш фаҳмид, ки Довуд дар назари ӯ хуб аст, гарчанде ки мирони филиштиён намехостанд, ки ӯ дар ҷанг ҳамроҳ шавад.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо баландтаранд - 1 Подшоҳон 29:9

2. Дар муқобили мухолифат қавӣ бошед - 1 Подшоҳон 29:9

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 29:10 Бинобар ин, алҳол бо ғуломони оғои худ, ки бо ту меоянд, субҳи барвақт бархез; ва ҳамин ки субҳи барвақт бархезед ва рӯшноӣ ёфтед, равона шавед.

Ин порча ҳавасманд мекунад, ки субҳи барвақт бархезад, то аз рӯзи худ самаранок истифода барад.

1: Рӯзро бо шодӣ ва шукргузорӣ оғоз кунед ва ба Худо таваккал кунед, ки роҳро ҳидоят кунад.

2: Ҳар рӯзро самаранок истифода бурда, барвақт бархоста ва ба иродаи Худованд тамаркуз кунед.

1: Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2: Масалҳо 6: 9-10 - То ба кай дар он ҷо хоб меравӣ, эй танбал? Шумо кай аз хоб хезед? Кам хоб, андаке хоб, андаке дастҳо барои истироҳат кардан.

1 Подшоҳон 29:11 Ва Довуд ва одамонаш субҳ барвақт бархостанд, то ки ба замини фалиштиён баргарданд. Ва фалиштиён сӯи Изреъил баромаданд.

Довуд ва одамонаш саҳарӣ рафтанд, то ба замини фалиштиён, ки ба Изреъил баромада буданд, баргарданд.

1. Бо вуҷуди вазъиятҳои душвор барои Худо зиндагӣ кардан

2. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худо

Салиб-

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Сархати 1: 1 Подшоҳон 30:1-10 ҳамлаи Амолеқиёнро ба Сиқлоғ ва мусибати он Довуд ва одамонашро тасвир мекунад. Дар ин боб, вақте ки Довуд ва одамонаш аз Сиқлоғ дур буданд, Амолеқиён ба шаҳри худ ҳамла карда, онро сӯзонданд ва тамоми занон, кӯдакон ва дороиҳоро асир гирифтанд. Вақте ки Довуд ва одамонаш ба Сиқлаг бармегарданд, онҳо онро харобу валангор диданд. Одамони худи Довуд, ки аз ғаму ғазаб ва хашм фаро гирифта шуда буданд, ба муқобили ӯ бармегарданд ва фикр мекунанд, ки ӯро сангсор кунанд.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 30:11-20 идома дода, он аз таъқиби Довуд ба Амолеқӣ барои барқарор кардани он чизе, ки гирифта шуда буд, нақл мекунад. Довуд ба воситаи Абиётори коҳин аз Худо роҳнамоӣ меҷӯяд, итминон медиҳад, ки ӯ бомуваффақият аз ҳамлагарон пирӯз хоҳад шуд. Бо сипоҳи чорсад нафар онҳоро таъқиб мекунад, то ба дарёи Бесор расанд.

Сархати 3: Дар оятҳои 1 Подшоҳон 30:21-31 гуфта мешавад, ки Довуд пас аз он ки Амолеқиёнро дар ҷанг мағлуб кард, ҳама чизеро, ки аз Зиклаг гирифта шуда буд, бо ғанимати иловагӣ бармегардонад. Ӯ ҳамаи асиронро ҳам исроилӣ ва ҳам ғайриисроилӣ озод мекунад ва ғаниматҳоро дар байни аскарони худ баробар тақсим мекунад. Пас аз баргаштан ба Зиклаг, Довуд ба шаҳрҳои гуногуни Яҳудо тӯҳфаҳо мефиристад, то изҳори миннатдорӣ барои дастгирии онҳо дар замони фирорӣ буданаш.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 30 нишон медиҳад:
Ҳамлаи Амолеқиён ба Зикла;
Таъқиби Довуд ба Амолеқит;
Барқарорсозии Довуд аз он чӣ гирифта буд;

Таваҷҷӯҳ ба:
Ҳамлаи Амолеқиён ба Зикла;
Таъқиби Довуд ба Амолеқит;
Барқарорсозии Довуд аз он чӣ гирифта буд;

Дар ин боб ба ҳамлаи харобиовари амалеқиён ба Зиклаг, таъқиби Довуд аз рейдерҳо барои барқарор кардани он чи гирифта шуда буд ва бомуваффақият

бозпас гирифтани асирон ва ғаниматҳои ӯ тамаркуз мекунад. Дар 1 Подшоҳон 30, ҳангоме ки Довуд ва одамонаш дар канорand, Амолеқиён ба Сиқлаг ҳамла карда, онро сӯзонданд ва тамоми сокинони онро асир гирифтанд. Пас аз бозгашт, Довуд ва одамонаш диданд, ки шаҳри онҳо хароб ва наздиконашон рафтаанд.

Довуд дар 1 Подшоҳон 30 идома дода, аз Худо ба воситаи Абиётори коҳин роҳнамоӣ меҷӯяд, Довуд итминон медиҳад, ки вай бомуваффақият бар ҳамлагарони Амолеқӣ пирӯз хоҳад шуд. Бо сипоҳи чорсад нафар онҳоро таъқиб мекунад, то ба дарёи Бесор расанд.

Пас аз он ки Амолеқиёнро мағлуб кард, Довуд ҳама чизеро, ки аз Сиқлоғ гирифта шуда буд, бо ғаниматҳои иловагӣ бармегардонад. Ӯ ҳамаи асиронро ҳам исроилӣ ва ҳам ғайриисроилӣ озод мекунад ва ғаниматҳоро дар байни аскарони худ баробар тақсим мекунад. Довуд барои раҳоӣ ва дастгирии Худо аз шаҳрҳои гуногуни Яҳудо дар замони гуреза буданаш миннатдор буда, ҳангоми баргаштан ба Зиклаг барои изҳори миннатдории худ тӯҳфаҳо мефиристад. Ин боб ҳам азми Довудро барои баргардонидани чизи гумшуда ва роҳбарии саховатманди ӯро дар тақсими ғаниматҳо бо ҳамаи онҳое, ки дар паҳлӯи ӯ меҷангиданд, нишон медиҳанд.

1 Подшоҳон 30:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки Довуд ва одамонаш дар рӯзи сеюм ба Сиқлоҷ омаданд, ки Амолеқиён ба ҷануб ва Сиқлоҷ ҳамла карда, Сиқлоҷро зада, онро оташ заданд;

Амолеқиён дар рӯзи сеюми омадани Довуд ва одамони ӯ ба Сиқлоҷ ҳамла карда, онро оташ заданд.

1. Вафодории Худо дар замони озмоиш

2. Қувваи устуворӣ дар баробари душвориҳо

1. Такрори Шариат 31:8 - Он Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; вай туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарсед ё хавотир нашавед.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

1 Подшоҳон 30:2 Ва занонро, ки дар он ҷо буданд, асирӣ карда буданд, ва ҳеҷ касро накуштанд, хоҳ калон ва хоҳ хурд, балки бурданд ва ба роҳ рафтанд.

Амолеқиён ба шаҳр ҳамла карда, ҳама занонро асир гирифтанд, бе куштани касе.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо дар вақти душворӣ.

2. Қувваи имон ва итоат ба фармудаҳои Худо.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 30:3 Ва Довуд ва одамонаш ба шаҳр омаданд, ва инак, он дар оташ месӯхт; ва занон ва писарон ва духтарони онҳо асир шуданд.

Довуд ва одамонаш аз дидани он ки шаҳрашон сӯхта ва оилаҳои онҳо асир шудаанд, ба ҳайрат афтоданд.

1. Дар ранҷҳои мо Худо ҳамеша бо мост.

2. Худо метавонад дарду ранҷу азобҳои моро истифода барад, то чизҳои хубе ба даст орад.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

1 Подшоҳон 30:4 Ва Довуд ва қавме ки бо ӯ буданд, овози худро баланд карда, гиря карданд, то даме ки дигар қудрати гиря кардан надоштанд.

Пас аз талафоти бузург Довуд ва қавмаш гиря карданд, то ашки дигар намонд.

1. Тасаллият дар талафот - Дар замонҳои сахт қувват ёфтан

2. Ғамро бартараф кардан - Бо умед ба пеш ҳаракат кардан

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 30:5 Ва ду зани Довуд асир шуданд: Аҳинӯоми изреъилӣ ва Абиҷайл зани Ноболи кармалӣ.

Ду зани Довуд асир шуданд: Аҳинӯам аз Изреъил ва Абиҷайл, зани Нобол аз Кармил.

1. Вафодории Довуд дар баробари душвориҳо

2. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти халқи худ

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як динор намефурӯшанд? Ва ҳеҷ яке аз онҳо ғайр аз Падари шумо ба замин нахоҳад афтод. Аммо ҳатто мӯйҳои сари

шумо низ шумурда шудаанд. Пас, натарсед; шумо аз бисьёр гунҷишкҳо арзишмандтаред.

1 Подшоҳон 30:6 Ва Довуд бағоят ғамгин шуд; зеро ки қавм дар бораи сангсор кардани ӯ мегуфтанд, зеро ки ҷони тамоми қавм, ҳар кас барои писарон ва духтарони худ ғамгин буд, вале Довуд худро дар Худованд Худои худ тасаллӣ дод.

Вақте ки мардум дар бораи сангсор кардани ӯро мегуфтанд, Довуд хеле ғамгин шуд, вале ӯ худро дар Худованд тасаллӣ дод.

1. Худо манбаи қувват ва ҷасорати мо дар лаҳзаҳои тангӣ аст.

2. Мо бояд дар лаҳзаҳои душвор аз Худо ёрӣ ва роҳнамоӣ биҷӯем.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

1 Подшоҳон 30:7 Ва Довуд ба Абьётори коҳин гуфт: «Писари Аҳималик, илтимос, эфӯдро ба ман биёр». Ва Абьётор эфӯдро ба он ҷо назди Довуд оварад.

Довуд аз Абьётори коҳин эфод талаб кард, ва он дода шуд.

1. Худо дар иҷобати дуоҳо ва иҷрои дархостҳои мо содиқ аст.

2. Мо бояд дар дархостҳои худ фурӯтан бошем ва боварӣ дошта бошем, ки Худо ба онҳо медиҳад.

1. Матто 7:7-8, "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

2. Яъқуб 4:3, "Шумо металабед, аммо қабул намекунед, зеро ки хато талаб мекунед, то ки онро ба ҳавасҳои худ бихӯред".

1 Подшоҳон 30:8 Ва Довуд аз Худованд пурсида, гуфт: «Оё ман ин лашкарро таъқиб кунам? Оё ман онҳоро пеш гирифта метавонам? Ӯ дар ҷавоби вай гуфт: «Таъқиб кун;

Довуд аз Худо пурсид, ки оё вай бояд як лашкари душманонро таъқиб кунад ва Худо ба ӯ ҷавоб дод ва итминон дод, ки ба онҳо расида, ҳамаро наҷот медиҳад.

1. Худо ба мо ҳамеша қувват мебахшад, то ба ҳадафҳои худ ноил шавем, новобаста аз он ки онҳо то чӣ андоза даҳшатнок ба назар мерасанд.

2. Вақте ки мо роҳнамоии Худоро меҷӯем, Ӯ ҷавоб медиҳад ва ба мо қувват мебахшад, то ҳадафҳои худро амалӣ созем.

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Эфсӯсиён 3:20 - Акнун ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, ба андозаи беандоза бештар кор кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад.

1 Подшоҳон 30:9 Ва Довуд бо шашсад нафар бо ӯ рафта, ба дарёи Бесор омад, ки дар он ҷо монда буданд.

Довуд ва шашсад нафаре, ки бо ӯ буд, ба дарёи Бесор рафтанд, ки сарбозони боқимонда дар он ҷо интизор буданд.

1. Худо моро ҳамеша муҳофизат мекунад, ҳатто вақте ки мо худро танҳо ҳис мекунем.

2. Худо қувват ва ҷасорат медиҳад, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

1 Подшоҳон 30:10 Аммо Довуд худаш ва чорсад нафарро таъқиб кард, зеро дусад нафар аз ақиб монданд, ки онҳо чунон заиф буданд, ки аз дарёи Бесор гузашта натавонистанд.

Довуд ва одамонаш ба кори худ содиқ ва садоқатмандии бепоён нишон медиҳанд.

1: Вафодории ҳақиқӣ дар лаҳзаҳои душворӣ дида мешавад.

2: Биёед аз Довуд ва мардони ӯ илҳом бахшем, ки намунаи садоқат ва садоқатро дошта бошем.

1: Матто 26:41 Бедор бошед ва дуо гӯед, то ба васвасаҳо наафтед. Рӯҳ омода аст, аммо ҷисм нотавон аст.

2: Яъқуб 1:2-4 Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

1 Подшоҳон 30:11 Ва онҳо мисриеро дар саҳро ёфтанд, ва ӯро назди Довуд оварданд, ва ба ӯ нон доданд, ва ӯ хӯрд; ва ба ӯ об нӯшониданд;

Довуд ва одамонаш дар саҳро як мисрӣ ёфтанд ва ба ӯ хӯроку нӯшокӣ доданд.

1. Қувваи шафқат: Чӣ тавр амалҳои мо метавонанд ҳаётро тағйир диҳанд

2. Бо меҳрубонӣ ва саховатмандӣ муҳаббати Худоро нишон додан

1. Матто 25:35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман нӯшидан додед.

2. Румиён 12:15 - Бо шодмонон шод бошед; бо мотамдорон мотам гиред.

1 Подшоҳон 30:12 Ва ба ӯ як порча кулчаи анҷир ва ду хӯша мавиз доданд; ва ҳангоме ки хӯрд, рӯҳаш боз назди ӯ омад, зеро ки се рӯз на нон нахӯрда буд ва на об нӯшид. ва се шаб.

Довуд ва одамонаш ғуломи мисрӣ ёфтанд, ки се рӯзу шаб бе ғизо ва об монда буд. Як порча кулча ва ду дона мавиз доданд ва чун хӯрд, рӯҳаш баргашт.

1. Қудрати ризқи Худо: Чӣ гуна Худо ҳама ниёзҳои моро таъмин мекунад

2. Қувваи сабр: Чӣ гуна Худо моро дар замонҳои душвор қувват мебахшад

1. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 30:13 Ва Довуд ба ӯ гуфт: «Ту аз они кистӣ? ва ту аз куҷоӣ? Ва гуфт: «Ман як ҷавони мисрӣ, ғуломи Амолеқӣ ҳастам; ва оғоям маро тарк кард, зеро се рӯз пеш бемор шудам.

Довуд бо як ҷавони мисрӣ вохӯрд, ки аз ҷониби оғои амолеқӣ монда буд, зеро се рӯз пеш бемор шуда буд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои ноумедӣ

2. Қувваи устуворӣ дар баробари душворӣ

1. Такрори Шариат 31:8 - "Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад, Ӯ бо шумо хоҳад буд; Ӯ шуморо ноумед нахоҳад кард ва тарк намекунад. Натарсед ва ҳаросон нашавед.

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 30:14 Мо ба ҷануби каритиён, ва ба соҳили тааллуқи Яҳудо ва ба ҷануби Колеб ҳамла кардем; ва Зиклагро дар оташ сӯзондем.

Довуд ва одамонаш ба каритиён ҳамла карданд ва Сиқлагро нобуд карданд.

1. Имон ба Худо, новобаста аз он, ки вазъият то чӣ андоза вазнин аст, шуморо аз ҳар душворӣ пушти сар мекунад.

2. Шодмонӣ дар Худованд қуввати шумост.

1. Ишаъё 40:31 "Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Забур 28:7 "Худованд қуввати ман ва сипари ман аст; дили ман ба Ӯ таваккал кард, ва ман ёрӣ додам; аз ин рӯ дили ман хеле шод мешавад, ва бо суруди худ Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт".

1 Подшоҳон 30:15 Ва Довуд ба ӯ гуфт: «Оё метавонӣ маро ба ин даста фуроварӣ? Ва гуфт: «Ба Худо қасам хӯр, ки маро накушӣ ва маро ба дасти оғои худ нахоҳӣ дод, ва туро ба ин гурӯҳ фуроварам».

Довуд бо марде аҳд баст, то ки ӯро назди ҷамъ оварад.

1. Муҳимияти риояи аҳд.

2. Таваккал кардан ба хотири ноил шудан ба неъмати бештар.

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардаӣ, адо кун.

2. Ибриён 13:20-21 - Акнун Худои осоиштагӣ, ки Худованди мо Исои Масеҳро аз мурдагон эҳё кард, он чӯпони бузурги гӯсфандон, ба воситаи хуни аҳди ҷовидонӣ, туро дар ҳар кори нек ба ҷо оварад. ба воситаи Исои Масеҳ дар шумо он чи ба назари Ӯ писанд аст, ба амал оварад; ки то абад ҷалол бод. омин.

1 Подшоҳон 30:16 Ва ҳангоме ки вай ӯро фурӯд овард, инак, онҳо бар тамоми замин паҳн шуда, мехӯрданд, менӯшиданд ва мерақсиданд, ба сабаби тамоми ғанимати бузурге, ки аз замини фалиштиён гирифта буданд, ва аз замини Яҳудо.

Довуд ва одамонаш фалиштиёнро мағлуб карданд ва аз онҳо ғанимати зиёде гирифтанд, ки онро бо хӯрдан, нӯшидан ва рақс кардан ҷашн гирифтанд.

1. Дар Худованд барои пирӯзиҳои ӯ шодӣ кунед

2. Бо миёнаравӣ ҷашн гиред

1. Забур 118:24, Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Воиз 8:15, Он гоҳ ман лаззатро таъриф кардам, зеро одам дар зери офтоб чизи беҳтаре аз хӯрдан, нӯшидан ва шодмонӣ надорад.

1 Подшоҳон 30:17 Ва Довуд онҳоро аз шом то шоми рӯзи дигар зад, ва ҳеҷ кас аз онҳо наҷот наёфт, ба ҷуз чорсад ҷавон, ки бар шутурҳо савор шуда, гурехтанд.

Довуд аз шом то шоми рӯзи дигар Амолеқиёнро мағлуб кард, ва танҳо чорсад нафар ҷавонмард савори шутурҳо гурехтанд.

1. Вафодории Худо дар муқобили душвориҳо (1 Қӯринтиён 10:13).

2. Муҳимияти истодагарӣ дар замонҳои душвор (Яъқуб 1:2-4).

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 30:18 Ва Довуд ҳар он чиро, ки Амолеқиён бурда буданд, баргардонид, ва Довуд ду зани худро наҷот дод.

Довуд он чиро, ки Амолеқиён гирифта буданд, бомуваффақият барқарор кард ва инчунин ду зани худро наҷот дод.

1. Қувваи барқарорсозӣ: Чӣ гуна Худо метавонад ҳама чизҳои гумшударо барқарор кунад

2. Қувваи муҳаббат: Чӣ гуна муҳаббат метавонад ҳама монеаҳоро паси сар кунад

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

2. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

1 Подшоҳон 30:19 Ва аз онҳо ҳеҷ чиз камӣ надошт: на хурду на бузург, на писарон ва на духтарон, на ғанимат ва на чизе, ки барои онҳо гирифта буданд: Довуд ҳамаашро барқарор кард.

Довуд ва одамонаш дар ҷанг ғолиб омада, тамоми дороии худро ба даст оварданд.

1. Худо моро дар вақти тангӣ ризқ медиҳад ва ҳифз мекунад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем ва Ӯ он чиро, ки гум шуда буд, бармегардонад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; Вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, Ва насли ӯ нон талаб карда бошад.

1 Подшоҳон 30:20 Ва Довуд тамоми гӯсфандон ва говҳоро, ки пеш аз он чорпоёни дигар меронданд, гирифта, гуфт: «Ин ғанимати Довуд аст».

Довуд тамоми ҳайвонотеро, ки худаш ва одамонаш аз Амолеқиён забт карда буданд, гирифта, онҳоро ғанимати худ эълон кард.

1. Баракатҳои Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Подоши сабр

1. Матто 5:45 То ки фарзандони Падари худ дар осмон бошед; зеро ки офтоби худро бар бадӣ ва бар некон тулӯъ мекунад ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад.

2. Яъқуб 1:12 Хушо марде, ки ба озмоиш тоб меорад; зеро ки ҳангоме ки ба ӯ маъқул шуд, тоҷи ҳаётро, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда кардааст, хоҳад гирифт.

1 Подшоҳон 30:21 Ва Довуд назди дусад нафар омад, ки онҳо чунон заиф буданд, ки натавонистанд аз ақиби Довуд, ки ӯро низ дар дарёи Бесор сокин карда буданд, пайравӣ кунанд; ва ба пешвози Довуд ва ба пешвози қавм берун шуданд ки Довуд ба назди мардум омад, ба онҳо салом дод.

Дусад нафар нотавон буданд, ки ба Довуд пайравӣ накунанд, бинобар ин дар дарёи Бесор монданд. Вақте ки Довуд ва қавмаш наздик шуданд, ӯ ба онҳо салом дод.

1. Қудрати салом додан ба дигарон: Омӯзиши 1 Подшоҳон 30:21

2. Қувваи мушоракат: Мулоҳиза дар 1 Подшоҳон 30:21

1. Матто 5:44 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо бадгӯӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед;

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед якдигарро дар бораи муҳаббат ва аъмоли нек барангезонем. балки якдигарро насиҳат медиҳед, ва бештар аз он, ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

1 Подшоҳон 30:22 Он гоҳ ҳамаи одамони шарир ва одамони иблис, ки бо Довуд мерафтанд, ҷавоб дода, гуфтанд: «Азбаски онҳо бо мо нарафтанд, мо аз ғанимате, ки гирифтаем, ба онҳо намедиҳем, ҷуз ба ҳар кас. зану фарзандони худро бигиред, то ки онҳоро бурда, бираванд.

Одамони бадкирдор ва одамони бедалел аз тақсим кардани ғаниматҳои ҷангӣ бо онҳое, ки дар паҳлӯи онҳо намеҷангиданд, худдорӣ карданд, балки ба ҷои онҳо иҷозат доданд, ки оилаҳои худро гирифта, тарк кунанд.

1. Файзи Худо аз худпарастии мо бузургтар аст.

2. Мо аз муносибати меҳрубонӣ ва эҳтиром ба дигарон фоида мегирем.

1. Матто 25:40 - Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ, ба шумо мегӯям, чунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини ман кардаед, ба ман ҳам кардаед.

2. Ғалотиён 6:7 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

1 Подшоҳон 30:23 Ва Довуд гуфт: «Эй бародарони ман, бо он чи Худованд ба мо ато кардааст, ки моро нигоҳ доштааст ва лашкареро, ки бар зидди мо омада буданд, ба дасти мо таслим кардааст, чунин накунед».

Довуд нагузошт, ки ба одамонаш иҷозат надод, ки аз ғаниматҳои ҷангӣ, ки аз ҷониби Худованд ба онҳо дода шуда буд, гиранд.

1. "Ҳифзи мубораки Худованд"

2. «Итоати мо ба иродаи Худованд»

1. Такрори Шариат 8:18 - "Лекин ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст".

2. Матто 6:33 - "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

1 Подшоҳон 30:24 Зеро ки дар ин бора ба шумо гӯш медиҳад? балки ончунон ки қисми вай аст, ки ба ҷанг меафтад, ончунон ки дар назди ашё мондааст: онҳо яксон хоҳанд шуд.

Ин порча муҳим будани мубодилаи баробар бо онҳое, ки дар ҷанг иштирок мекунанд ва инчунин онҳое, ки дар ақиб мондаанд, таъкид мекунанд.

1. «Ҳиссаи баробар: аҳамияти адолат ва масъулият»

2. "Мукофоти вафодорӣ: Дарси 1 Подшоҳон 30:24"

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо».

2. Ғалотиён 6:7 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур кардан мумкин нест. Одам он чи мекорад, дарав мекунад".

1 Подшоҳон 30:25 Ва аз он рӯз то ба имрӯз ӯ онро барои Исроил фароиз ва дастуре қарор дод.

Довуд барои Исроил қонун ва дастуре муқаррар кард, ки то имрӯз амал мекунад.

1: Қонунҳои Худо имрӯз ҳам амал мекунанд ва мо бояд кӯшиш кунем, ки ба онҳо амал кунем.

2: Мо бояд аз ҳаёти Довуд намуна гирем ва қонунҳои Худоро риоя кунем.

1: Қӯлассиён 3:17 Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Румиён 12:2 Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

1 Подшоҳон 30:26 Ва Довуд ба Сиқлоҷ омад, аз ғанимат ба пирони Яҳудо, ҳатто ба дӯстони худ фиристода, гуфт: «Инак, тӯҳфае аз ғанимати душмани Худованд барои шумост;

Довуд ғанимати ҷангиро аз душмани Худованд ба пирони Яҳудо ҳамчун ҳадя фиристод.

1. Қудрати саховатмандӣ: Ба дигарон тавассути он чӣ ба мо дода шудааст

2. Неъмати тоъат: подоши пайравӣ ба хости Худо

1. Эфсӯсиён 4:28 - "Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то ки чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад."

2. 1 Юҳанно 3:17 - "Аммо агар касе дорои моли дунё бошад ва бародари худро дар мӯҳтоҷ бубинад, вале дилашро бар зидди ӯ маҳкам кунад, чӣ гуна муҳаббати Худо дар вай сокин аст?"

1 Подшоҳон 30:27 Ба онҳое, ки дар Байт-Ил буданд, ва ба онҳое ки дар ҷануби Ромӯт буданд, ва ба онҳое ки дар Яттир буданд,

Довуд ҳамаи он чиро, ки Амолеқиён гирифта буданд, баргардонд.

Довуд тавонист ҳама чизеро, ки Амолеқиён аз Байт-Ил, Ромути Ҷанубӣ ва Ҷаттир гирифта буданд, баргардонад.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Довуд ҳама он чиро, ки Амолеқиён гирифта буданд, баргардонд

2. Мубориза бо мусибат: паси сар кардани мушкилот бо кумаки Худованд

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. 1 Петрус 5:7 - «Тамоми ғамҳои худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

1 Подшоҳон 30:28 Ва ба онҳое ки дар Арӯэр ва ба онҳое ки дар Сифмот ва ба Эштемӯа буданд,

Довуд ва одамонаш оила ва молу мулки худро аз дасти Амолеқиён наҷот доданд.

1. Мо ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки моро қувват мебахшад, карда метавонем.

2. Худо касонеро, ки ба иродаи Ӯ содиқанд, подош медиҳад.

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад». Ту андаке вафодор будӣ; Ман туро хеле бартарӣ медиҳам. Ба шодии оғои худ дохил шавед.

1 Подшоҳон 30:29 Ва ба онҳое ки дар Роҳал буданд, ва ба онҳое ки дар шаҳрҳои Ераҳмаилиён буданд, ва ба онҳое ки дар шаҳрҳои Қениён буданд,

Ин порча дар бораи се гурӯҳи гуногуни одамон, ки дар се шаҳри алоҳидаи ҷаҳони қадим зиндагӣ мекунанд, сухан меронад.

1. Мӯъҷизаҳои ягонагӣ: Истифодаи 1 Подшоҳон 30:29 ҳамчун намуна

2. Ҷустуҷӯи қувват тавассути ҷомеа: Мулоҳизаҳо дар 1 Подшоҳон 30:29

1. Масалҳо 27:17, Оҳан оҳанро тез мекунад; Пас одам чеҳраи дӯсти худро тезтар мекунад.

2. Воиз 4:9-12, Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

1 Подшоҳон 30:30 Ва ба онҳое ки дар Ҳӯрмо буданд, ва ба онҳое ки дар Қӯрашон буданд ва ба онҳое, ки дар Атох буданд,

Довуд ва одамонаш оилаҳои худро аз Амолеқиён наҷот доданд.

1.Худованд ризқу рӯзии моро дар озмоиш ва мубориза хоҳад дод.

2. Мо дар муборизаҳои худ ҳеҷ гоҳ танҳо нестем - Худо барои дастгирии мо ҳаст.

1. Такрори Шариат 31:8 - "Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад. Натарсед ва ҳаросон нашавед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 30:31 Ва ба онҳое ки дар Ҳебрӯн буданд, ва ба ҳама ҷойҳое, ки худи Довуд ва одамонаш одат карда буданд, таъқиб мекарданд.

Довуд ва одамонаш якчанд ҷойҳоро забт карданд, аз ҷумла Ҳеброн, ки қаблан дар он ҷо буданд.

1. Чӣ тавр Худо метавонад маконҳои пешинаи моро ба макони пирӯзӣ табдил диҳад.

2. Аҳамияти устувор будан дар баробари мушкилот.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:57 - Аммо шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад.

Сархати 1: 1 Подшоҳон 31:1-4 марги Шоул ва писаронашро дар ҷанг бо фалиштиён тасвир мекунад. Дар ин боб, фалиштиён бар зидди Исроил ҷанги шадид мекунанд. Сарфи назар аз кӯшишҳои онҳо, исроилиён аз ҷониби аскарони душман торумор карда шуданд ва писарони Шоул Йӯнотон, Абинадоб ва Малкишуа кушта шуданд. Худи Шоул аз тири камонварон сахт захмдор мешавад.

Сархати 2: Дар 1 Подшоҳон 31:5–7 идома дода, он лаҳзаҳои охирини Шоул ва хоҳиши ӯро дар бораи куштани зиреҳбардораш нақл мекунад. Вақте Шоул фаҳмид, ки ӯ марговар аст ва ба зудӣ аз дасти фалиштиён зинда асир мешавад, ӯ аз зиреҳбардораш хоҳиш мекунад, ки ӯро бо шамшер бикушад. Аммо зиреҳбардор аз тарс ё дудилагӣ хоҳиши Шоулро иҷро намекунад.

Сархати 3: Дар оятҳои 1 Подшоҳон 31:8-13 гуфта мешавад, ки Шоул чун дид, ки зиреҳбардораш хоҳиши марги ӯро иҷро намекунад, ин корро ба дасти худ мегирад. Ӯ ба шамшери худаш меафтад ва дар қатори се писараш дар кӯҳи Ҷилбоа мемирад. Фалиштиён ҷасади онҳоро ёфта, ҳамчун тӯҳфаҳои ғалаба сари онҳоро буриданд. Онҳо ҷасади худро дар девори Байт-Шон нишон медиҳанд, дар ҳоле ки зиреҳҳои худро дар маъбади Аштарот овезон мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
1 Подшоҳон 31 нишон медиҳад:
Марги писараш Сауанд;
Хоҳиши Шоул барои куштан;
Намоиши Сауанд Хиармо;

Таваҷҷӯҳ ба:
Марги писараш Сауанд;
Хоҳиши Шоул барои куштан;
Намоиши Сауанд Хиармо;

Дар ин боб ба марги фоҷиавии Шоул ва писаронаш дар ҷанг бар зидди фалиштиён, хоҳиши Шоул барои куштан ва намоиши ҷасадҳо ва зиреҳҳои онҳо нигаронида шудааст. Дар 1 Подшоҳон 31 исроилиён бо фалиштиён ҷанги шадид мекунанд. Бо вуҷуди кӯшишҳои онҳо, онҳо мағлуб шуданд ва писарони Шоул Йӯнотон, Абинадоб ва Малкишуа кушта шуданд. Худи Шоул аз тирандозон сахт захмдор шуд.

Дар 1 Подшоҳон 31 идома дода, фаҳмид, ки ӯ ба зудӣ аз ҷониби фалиштиён зинда асир мешавад, Шоул аз зиреҳбардораш хоҳиш мекунад, ки ӯро бо шамшер бикушад. Аммо, вақте ки зиреҳбардораш аз тарс ё дудилагӣ хоҳиши маргро иҷро карданро рад мекунад, Шоул ин корро ба дасти худ мегирад. Ӯ ба шамшери худаш меафтад ва дар қатори се писараш дар кӯҳи Ҷилбоа мемирад.

Ин боб бо он хотима меёбад, ки фалиштиён ҷасади худро ёфта, сарашро ҳамчун тӯҳфаҳои пирӯзӣ буриданд. Онҳо ҷасади худро дар девори Байт-Шон нишон медиҳанд, дар ҳоле ки зиреҳҳои худро дар маъбади Аштарот овезон мекунанд. Ин боб хотимаи фоҷиавии ҳукмронии Шоулро ҳамчун подшоҳи Исроил нишон медиҳад ва барои ба подшоҳӣ омадани Довуд замина мегузорад.

1 Подшоҳон 31:1 Ва фалиштиён бар зидди Исроил меҷангиданд, ва мардони исроилӣ аз пеши фалиштиён гурехта, дар кӯҳи Ҷилбӯа кушта шуданд.

Фалиштиён бар зидди Исроил меҷангиданд ва дар натиҷа бисёре аз исроилиён дар кӯҳи Ҷилбоа афтоданд.

1: Мо бояд дар имонамон қавӣ бошем, ҳатто вақте ки мо бо душвориҳои бартарафнашаванда рӯ ба рӯ мешавем.

2: Мо метавонем аз хатогиҳои касоне, ки пеш аз мо буданд, дарс гиранд.

1: Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 31:2 Ва фалиштиён аз ақиби Шоул ва писаронаш рафтанд; ва фалиштиён Йӯнотон ва Абинодоб ва Малкишуаро, писарони Шоулро куштанд.

Фалиштиён се писари Шоул — Йӯнотон, Абинадоб ва Малкишуаро куштанд.

1. Қувваи сабр: Дарсҳо аз достони Шоул ва писарони ӯ

2. Қувваи имон: рафъи мусибат бо таваккал ба Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 Қӯринтиён 4:17-18 - Зеро душвориҳои сабук ва муваққатии мо барои мо ҷалоли абадӣ ба даст меоранд, ки аз ҳама болотар аст. Пас, мо чашмони худро на ба он чи дида мешавад, балки ба ғайб мебинем, зеро он чи дида мешавад, муваққатист, аммо он чи нонамоён аст, абадӣ аст.

1 Подшоҳон 31:3 Ва ҷанг бар зидди Шоул шадид шуд, ва камонварон ӯро заданд; ва аз камонварон сахт захмдор шуд.

Дар набард Шоул аз дасти камонварон захмдор шуд.

1. Муҳимияти таваккал ва имон ба Худо ҳатто дар ҷангҳои душвор.

2. Қувваи ваҳдат ва қувват дар шумора ҳатто ҳангоми рӯбарӯ шудан бо қувваи мухолиф.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 18:29 - "Зеро ки ба василаи Ту ман метавонам ба лашкар давида тавонам ва аз Худои худ метавонам аз девор ҷаҳида бошам".

1 Подшоҳон 31:4 Ва Шоул ба силоҳбардори худ гуфт: «Шамшери худро кашида, маро бо он канда кун; Мабодо ин номахтунон омада, маро тела дода, таҳқир накунанд. Аммо зиреҳбардораш намехост; зеро вай сахт тарсид. Бинобар ин Шоул шамшерро гирифта, бар он афтод.

Шоул дар кӯшиши ноумедона аз сӯиистифодаи минбаъдаи номахтунон худдорӣ карда, аз зиреҳбардораш хоҳиш мекунад, ки ӯро бикушад, аммо зиреҳбардор аз тарс рад мекунад. Сипас Шоул бо шамшер ҷони худро мекушад.

1. Қувваи тарс: чӣ гуна тарс метавонад моро мағлуб кунад ва моро ба роҳи торик ҳидоят кунад

2. Ноумедии Шоул: Чӣ тавр ноумедӣ метавонад моро ба қабули қарорҳои фоҷиавӣ расонад

1. Матто 10:28 - "Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Балки аз Ӯ битарсед, ки қодир аст ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд созад."

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

1 Подшоҳон 31:5 Ва силоҳдораш чун дид, ки Шоул мурдааст, ӯ низ бар шамшери худ афтод ва бо ӯ мурд.

Шоул ва зиреҳбардораш дар ҷанг якҷоя мурданд.

1. Қимати вафодорӣ ва дӯстӣ

2. Ба ёди касоне, ки афтодаанд

1. Масалҳо 18:24 - "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2. Ваҳй 21:4 - «Ӯ ҳар ашкро аз чашмони онҳо пок хоҳад кард, ва мамот дигар нахоҳад буд, ва мотам, гиря ва дард дигар нахоҳад буд, зеро чизҳои пештара гузашт.

1 Подшоҳон 31:6 Ҳамин тавр, Шоул ва се писараш, ва силоҳбардораш ва ҳамаи одамонаш дар ҳамон рӯз якҷоя мурданд.

Шоул ва се писараш, инчунин силоҳбардораш ва ҳамаи одамонаш дар ҳамон рӯз мурданд.

1. Муҳимияти зиндагӣ дар замони ҳозира ва истифодаи бештари он.

2. Қудрати ҳокимияти Худо ва чӣ гуна он метавонад ба ҳаёти мо таъсир расонад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Воиз 9:11 - Ман дар зери офтоб чизи дигаре дидаам: на мусобиқа барои тезкорон аст ва на ҷанг ба қавӣ аст, на ғизо ба хирадмандон, на сарват ба хирадмандон ва неъмат ба донишмандон; вале вақт ва фурсат ба ҳамаи онҳо рӯй медиҳад.

1 Подшоҳон 31:7 Ва ҳангоме ки исроилиён дар он тарафи водӣ ва онҳо дар он тарафи Урдун буданд, диданд, ки мардони исроилӣ гурехта, Шоул ва писаронаш мурданд, шаҳрҳо гурехтанд; ва фалиштиён омада, дар онҳо сокин шуданд.

Пас аз он ки Шоул ва писаронаш дар ҷанг кушта шуданд, исроилиён гурехтанд ва фалиштиён шаҳрҳоро забт карданд.

1. Қувваи сабр: паси сар кардани душвориҳо дар баробари шикаст

2. Таъсири зиндагии содиқона: нишон додани далерӣ дар замонҳои душвор

1. Яъқуб 1:12 - "Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст".

2. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

1 Подшоҳон 31:8 Ва фардо, вақте ки филиштиён барои кашидани кушташудагон омаданд, Шоул ва се писарашро дар кӯҳи Ҷилбоа афтода диданд.

Шоул ва се писараш баъд аз ҷанг бо филиштиён дар кӯҳи Ҷилбоа мурда ёфт шуданд.

1. "Иродаи Худо ва дили инсон: Қиссаи Шоул ва писарони ӯ"

2. «Ҳокимияти Худо ва иродаи озоди инсон: достони фоҷиабори Шоул ва писарони ӯ»

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 31:9 Ва сари ӯро буриданд, ва зиреҳи ӯро кашиданд, ва ба сарзамини филиштиён гирду атроф фиристоданд, то ки онро дар хонаи бутҳои худ ва дар байни мардум паҳн кунанд.

Филиштиён Шоулро кушта, сари ӯро буриданд, ва зиреҳи ӯро кашида, ба назди бутҳо ва мардуми худ фиристоданд, то аз марги ӯ хабар диҳанд.

1.Худованд соҳибихтиёр аст ва бар ҳар кас, ки бо Ӯ мухолифат мекунанд, адолат хоҳад кард.

2. Мо бояд ба Худо содиқ бошем, новобаста аз он ки бо кадом васвасаҳо дучор мешавем.

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

1 Подшоҳон 31:10 Ва зиреҳи ӯро дар хонаи Аштарӯт гузоштанд, ва ҷасади ӯро ба девори Байтшон маҳкам карданд.

Зиреҳи Шоул дар хонаи Аштарӯт гузошта шуд, ва ҷасади ӯ ба девори Байтшон маҳкам карда шуд.

1) Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор: Ҳикояи шоҳ Шоул.

2) Ошкор кардани қудрати имон дар ҳаёти Шоул.

1) Юҳанно 16:33 Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар дунё шумо мусибат хоҳед дошт. Аммо дил гиред; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

2) Румиён 8:18 Зеро, ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

1 Подшоҳон 31:11 Ва чун сокинони ЁбишҶилъод шуниданд, ки фалиштиён бо Шоул карда буданд;

Сокинони Ёбиш-Ҷилъод хабари шикасти фалиштиён бар Шоулро шуниданд.

1. Қувваи шафқат: Баррасии вокуниш ба шикасти Шоул

2. Муқовимат бо имон: рафъи мушкилоти зиндагӣ

1. Матто 5:7, «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард».

2. Яъқуб 1:2-4, "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

1 Подшоҳон 31:12 Ҳамаи мардони далер бархоста, тамоми шаб рафтанд, ва ҷасади Шоул ва ҷасади писаронашро аз девори Байт-Шон гирифта, ба Ёбиш омада, дар он ҷо сӯзонданд.

Шоул ва писаронаш дар ҷанг кушта шуданд ва ҷасади онҳоро барои сӯзондан ба Ёбиш бурданд.

1. Қувваи имон ва ҷасорат дар баробари фоҷиа

2. Раҳмат ва раҳмати Худо барои таваккалкунандагон

1. Румиён 8:38-39 Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ягон қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кун.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 31:13 Ва устухонҳои онҳоро гирифта, дар Ёбиш зери дарахте дафн карданд, ва ҳафт рӯз рӯза гирифтанд.

Мардони Ёбиш Шоул ва писаронашро дар зери дарахт дафн карданд ва ҳафт рӯз рӯза гирифтанд.

1. Қурбонии Шоул: Фаҳмидани маънои аслии қурбонӣ.

2. Қувваи мотам: Чӣ тавр дар замонҳои ғам умедро пайдо кардан мумкин аст.

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Ҳамду сано ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари раҳм ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳама андӯҳҳои мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо онҳоеро, ки дар ҳар гуна андӯҳи мо тасаллӣ медиҳанд бо тасаллӣ, ки худи мо аз Худо мегирем, душворӣ мекашем.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 1:1-10 омадани фариштаи Амолеқро бо хабари марги Шоул ва Йӯнотон тасвир мекунад. Дар ин боб, пас аз ҷанги байни Исроил ва фалиштиён, ки Шоул ва писаронаш кушта шуданд, марде аз Амолеқӣ ба ӯрдугоҳи Довуд меояд. Вай иддао мекунад, ки шоҳиди марги Шоул аст ва тоҷ ва дасту дастони Шоулро ҳамчун далел меорад. Амолеқӣ версияи таҳрифшудаи рӯйдодҳоро нақл мекунад ва иддао мекунад, ки ӯ бо хоҳиши ӯ ба Шоул ҷароҳати марговар раҳм кард ва зарбаи охиринро расонд.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 1:11–16 идома дода, он вокуниши Довудро ба хабари марги Шоул нақл мекунад. Довуд хабари фариштаи Амолеқиёнро шунида, барои Шоул ва Йӯнотон сахт мотам гирифт. Ӯ аз марги онҳо бо як марсияи дилнишине, ки бо номи "Суруди камон" маъруф аст, изҳори таассуф мекунад ва шуҷоати онҳоро дар ҷанг эҳтиром мекунад. Сарфи назар аз ҳама гуна муноқишаҳо, ки онҳо дар тӯли ҳаёташон доштанд, Довуд аз талафоти онҳо андӯҳгин аст.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 1:17-27 зикр шудааст, ки Довуд фармудааст, ки “Суруди камон” ба ҳамаи исроилиён таълим дода шавад, то онҳо корҳои шуҷоати Шоул ва Йӯнотонро ба ёд оранд. Ӯ ҳамчунин дастур медиҳад, ки дар китоби Ҷашар китоби гумшудаи дорои таронаҳо ё сабтҳои таърихӣ сабт шавад, то хотираи онҳоро барои наслҳои оянда ҳифз кунад. Тавассути ин суруд Довуд ҳарду мардро барои далерӣ ба номи Исроил эҳтиром мекунад.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 1 нишон медиҳад:
омадани Амаликиҳо;
Ҷавоби Довуд ба Саъдӣ;
Довуд Сауанд Ҷонатаро эҳтиром мекунад;

Таваҷҷӯҳ ба:
омадани Амаликиҳо;
Ҷавоби Довуд ба Саъдӣ;
Довуд Сауанд Ҷонатаро эҳтиром мекунад;

Дар ин боб ба омадани фариштаи Амолеқӣ бо хабари марги Шоул ва Йӯнотон, вокуниши Довуд ба ин хабар ва эҳтироми минбаъдаи ӯ ба Шоул ва Йӯнотон нигаронида шудааст. Дар 2 Подшоҳони 1, як марди амалеқӣ ба ӯрдугоҳи Довуд меояд ва мегӯяд, ки шоҳиди марги Шоул дар ҷанг бо фалиштиён будааст. Вай ҳамчун далел тоҷ ва дастпӯши Шоулро меорад ва версияи таҳрифшудаи рӯйдодҳоро нақл мекунад, ки дар он ҷо ӯ мегӯяд, ки бо дархости Шоул зарбаи охиринро расонидааст.

Дар 2 Подшоҳон 1 идома дода, Довуд пас аз шунидани ин воқеа, барои Шоул ва Йӯнотон сахт мотам мегирад. Ӯ аз марги онҳо андӯҳи самимӣ баён мекунад,

ки бо марсияи самимӣ бо номи "Суруди камон" маъруф аст, ки шуҷоати онҳоро дар ҷанг эҳтиром мекунад. Сарфи назар аз ҳар гуна муноқишаҳо, ки онҳо дар тӯли ҳаёташон доштанд, Довуд корҳои шуҷоатманди онҳоро эътироф мекунад.

Довуд амр дод, ки «Суруди камон»-ро ба ҳамаи исроилиён омӯзанд, то онҳо далерии Шоул ва Йӯнотонро ба ёд оранд. Ӯ ҳамчунин дастур медиҳад, ки дар китоби Ҷашар китоби гумшудаи дорои таронаҳо ё сабтҳои таърихӣ сабт шавад, то хотираи онҳоро барои наслҳои оянда ҳифз кунад. Тавассути ин суруд Довуд ба ҳарду мард барои фидокорӣ ва шуҷоати онҳо аз номи Исроил эҳтиром мегузорад.

2 Подшоҳон 1:1 Пас аз марги Шоул, вақте ки Довуд аз куштани Амолеқиён баргашт, ва Довуд ду рӯз дар Сиқлоқ монд;

Пас аз марги Шоул Довуд аз ҷанг бар зидди Амолеқиён баргашт ва ду рӯз дар Сиқлаг монд.

1. Қувваи Довуд пас аз марги Шоул - 2 Подшоҳон 1:1

2. Бартараф кардани душвориҳо - 2 Подшоҳон 1:1

1. Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва онҳо роҳ хоҳанд рафт, ва суст намешаванд - Ишаъё 40:31

2. Худованд қуввати ман ва сипари ман аст; Дилам ба Ӯ таваккал кард, ва ман ёрӣ додам; ва бо суруди худ Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт - Забур 28:7

2 Подшоҳон 1:2 Дар рӯзи сеюм чунин воқеъ шуд, ки инак, марде аз ӯрдугоҳ аз Шоул бо либосаш дарида ва бар сараш хок баромад, ва ҳангоме ки назди Довуд омад, ҳамин тавр шуд. ки вай ба замин афтода, таъзим кард.

Дар рӯзи сеюм марде аз ӯрдугоҳи Шоул бо либоси дарида ва сараш хок баромад ва пеши Довуд саҷда кард.

1. Қудрати Фурӯтанӣ - Чӣ гуна фурӯтанӣ метавонад тавоноии бузургтарини мо бошад.

2. Омӯзиши қаноатманд будан дар замонҳои душвор - Дар байни нооромиҳо оромӣ ва шодӣ пайдо кардан.

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Румиён 12:12 - Дар умед шод бошед, дар андӯҳ пурсабр бошед, дар дуо содиқ бошед.

2 Подшоҳон 1:3 Ва Довуд ба ӯ гуфт: «Аз куҷо омадай? Ва ба вай гуфт: «Ман аз ӯрдуи Исроил раҳо ёфтаам».

Марде аз ӯрдугоҳи Исроил ба Довуд мегӯяд, ки аз ӯрдугоҳ гурехтааст.

1. Қувваи халқи Худо: Чӣ гуна мо дар замонҳои душвор истодагарӣ мекунем

2. Вафодории содиқ: Муҳимияти содиқ мондан ба даъвати мо

1. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ибриён 12:1-3 - Биёед, бо истодагарӣ дар мусобиқае, ки дар пеши мо гузошта шудааст, давида, ба Исо, ки муаллиф ва анҷомдиҳандаи имони мост, нигоҳ кунем.

2 Подшоҳон 1:4 Ва Довуд ба вай гуфт: «Ин кор чӣ гуна шуд? Аз ту илтимос мекунам, ба ман бигӯй. Ва ӯ ҷавоб дод: «Мардум аз ҷанг гурехтаанд, ва бисьёре аз мардум низ афтода ва мурданд; ва Шоул ва писараш Йӯнотон низ мурданд.

Довуд аз марде пурсид, ки дар ҷанг чӣ шуд ва он мард ҷавоб дод, ки бисёр одамон гурехта, мурданд, аз ҷумла Шоул ва Йӯнотон.

1. Қудрат ва хатарҳои ҷанг

2. Вафодории Шоул ва Йӯнотон

1. Ишаъё 2: 4 - "Онҳо шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба навдаҳо хоҳанд зад: халқ бар зидди халқ шамшер нахоҳанд кашид, ва дигар ҷангро нахоҳанд омӯзанд".

2. Румиён 8:31 - "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2 Подшоҳон 1:5 Ва Довуд ба ҷавоне, ки ба ӯ хабар дод, гуфт: «Ту аз куҷо медонӣ, ки Шоул ва писараш Йӯнотон мурдаанд?

Довуд аз ҷавон пурсид, ки аз куҷо донист, ки Шоул ва Йӯнотон мурданд.

1. Қувваи шаҳодат: Чӣ тавр мо дониши худро дар бораи иродаи Худо мубодила мекунем

2. Муҳимияти пурсиш: Фаҳмидани нақшаҳои Худо тавассути пурсиш

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2 Подшоҳон 1:6 Ва ҷавоне ки ба ӯ хабар дод, гуфт: «Вақте ки ман тасодуфан дар кӯҳи Ҷилбӯа рӯй додам, инак, Шоул ба найзаи худ такья кард; ва инак, аробаҳо ва саворон аз ақиби ӯ рафтанд.

Ҷавоне рӯй дод, ки Шоул, вақте ки ӯ дар кӯҳи Ҷилбӯа ба найза такя мекард ва аробаҳо ва савораҳо аз қафои ӯ буданд.

1. Ҷанги бадбахт дар кӯҳи Гилбоа: Омӯзиш аз анҷоми фоҷиабори Шоул

2. Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор: мавқеи ниҳоии Шоул дар кӯҳи Ҷилбоа

1. 1 Подшоҳон 31:1-13 - Марги Шоул ва писаронаш дар кӯҳи Ҷилбоа

2. Забур 3:1-3 - Дуои Довуд барои кӯмак вақте ки Шоул дар кӯҳи Ҷилбоа ӯро таъқиб мекард

2 Подшоҳон 1:7 Ва ҳангоме ки ба қафои худ нигарист, маро дида, наздаш хонд. Ва ман ҷавоб додам: «Инак ман ҳастам».

Марде, ки ба қафо нигариста, марди дигареро дид ва ӯро даъват кард. Марди дигар ҷавоб дод: «Инак ман».

1. Даъвати Худо: посух додан ба даъвати Худо

2. Дуоҳои ҷавобӣ: Вафодории Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 6:8 - "Ва ман овози Худовандро шунидам, ки мегӯяд: "Киро бифиристам, ва кӣ барои мо хоҳад рафт? Он гоҳ гуфтам: "Инак, ман ҳастам! Маро бифирист".

2. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ! Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад.

2 Подшоҳон 1:8 Ва ӯ ба ман гуфт: «Ту кистӣ? Ва ман ба ӯ ҷавоб додам: «Ман Амолеқӣ ҳастам».

Довуд аз марди Амолеқӣ пурсид, ки ӯ кист ва он мард ҷавоб дод, ки вай Амолеқӣ аст.

1. Вақти Худо комил аст: Дарсҳо аз Довуд ва Амолеқиён

2. Такя ба нерӯи Худо дар замонҳои сахт

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. 1 Подшоҳон 17:37 Ва Довуд гуфт: «Худованде ки маро аз панҷаи шер ва аз панҷаи хирс раҳоӣ дод, маро аз дасти ин фалиштиён раҳо хоҳад дод». Ва Шоул ба Довуд гуфт: «Бирав, ва Худованд бо ту бошад».

2 Подшоҳон 1:9 Ӯ боз ба ман гуфт: "Илтимос, бар ман бархез ва маро бикуш; зеро ки андӯҳ ба сари ман расидааст, зеро ки ҳаёти ман ҳанӯз дар ман комил аст".

Марде аз дигаре хоҳиш кард, ки ӯро аз ғаму андӯҳ бикушад, зеро дар вай ҳанӯз ҳаёт вуҷуд дорад.

1. Умед дар андӯҳ - чӣ гуна мо метавонем ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои худ умед пайдо кунем.

2. Дар ранҷ қувват ёфтан – дар ҳолати дарднок чӣ гуна қувват пайдо кардан мумкин аст.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехт.

2 Подшоҳон 1:10 Ва ман бар ӯ истода, ӯро куштам, зеро боварӣ доштам, ки баъд аз афтоданаш зинда нахоҳад монд; ва онҳоро ба ин ҷо назди оғоям овардам.

Довуд Шоулро мекушад, то тоҷ ва дастпонаро ҳамчун нишонаи садоқат ба худ бигирад.

1. Қувваи вафодорӣ ва чӣ гуна он метавонад дар замонҳои душвор ба мо кӯмак кунад.

2. Оқибатҳои содиқ набудан ба пешвоёни мо ва чӣ гуна он метавонад боиси ҳалокат гардад.

1. 1 ба Қӯринтиён 15:58: Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2. Масалҳо 11:3: Беайбии росткорон онҳоро ҳидоят мекунад, вале каҷи хоин онҳоро нест мекунад.

2 Подшоҳон 1:11 Ва Довуд ҷомаи худро гирифта, дарронд; ва инчунин ҳамаи одамоне ки бо ӯ буданд:

Довуд ва одамонаш ҳангоми шунидани марги Шоул ва Йӯнотон андӯҳгин шуданд ва Довуд ғамгинии худро бо даридаи либосаш баён кард.

1. Қувваи андӯҳ: Ҷавоби Довуд ба талафот

2. Мотам бо онҳое, ки мотам доранд: арзиши ҳамдардӣ

1. Румиён 12:15 - Бо шодмонон шод бошед; бо гирякунандагон гиря кунед.

2. Айюб 2:13 - Онҳо ҳафт рӯзу ҳафт шаб бо ӯ бар замин нишастанд. Ҳеҷ кас ба Айюб чизе нагуфт, зеро диданд, ки азоби ӯ чӣ қадар бузург аст.

2 Подшоҳон 1:12 Ва онҳо барои Шоул ва барои писараш Йӯнотон, ва барои қавми Худованд ва хонадони Исроил мотам гирифтанд, ва гиря карданд ва то шом рӯза гирифтанд; зеро онҳо аз шамшер афтода буданд.

Халқи Исроил дар ҷавоб ба марги Шоул ва Йӯнотон мотам гирифтанд, гиря карданд ва рӯза гирифтанд.

1: Мо бояд барои онҳое ки аз даст додаем, мотам гирем ва андӯҳгин шавем, чунон ки қавми Исроил барои Шоул ва Йӯнотон карданд.

2: Мо бояд онҳоеро, ки гузаштаанд, эҳтиром кунем ва осори онҳоро ба ёд орем.

1: Румиён 12:15 - Бо шодмонон шодӣ кунед; бо гирякунандагон гиря кунед.

2:1 Таслӯникиён 4:13 - Аммо мо намехоҳем, ки шумо, эй бародарон, дар бораи онҳое, ки дар хобанд, бехабар бошед, то мисли дигарон, ки умед надоранд, ғамгин нашавед.

2 Подшоҳон 1:13 Ва Довуд ба ҷавоне, ки ба ӯ хабар дод, гуфт: «Ту аз куҷоӣ? Ва ӯ ҷавоб дод: «Ман писари аҷнабие аз Амолеқӣ ҳастам».

Ҷавони Амолеқӣ ба Довуд дар бораи марги Шоул ва Йӯнотон хабар медиҳад.

1. Қувваи андӯҳ: Омӯзиши мубориза бо талафот

2. Ҳукмронии Худо: Нақшаи Ӯ дар ҳама чиз

1. Юҳанно 14:1-3 - Бигзор дили шумо ташвиш накашад; шумо ба Худо имон доред, ба Ман низ имон доред.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Подшоҳон 1:14 Ва Довуд ба ӯ гуфт: «Чӣ гуна натарсидаӣ, ки дасти худро дароз карда, тадҳиншудаи Худовандро несту нобуд кунӣ?

Довуд амолеқиёнро барои куштани тадҳиншудаи Худованд Шоул сарзаниш мекунад.

1. Тадҳиншудаи Худо: эҳтиром кардани онҳое, ки ба Худованд хизмат мекунанд

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо: Огоҳӣ барои ҳама

1. 1 Подшоҳон 12: 23-25 - "Гузашта аз ин, Худо накунад, ки пеши Худованд гуноҳ кунам ва барои шумо дуо накунам; лекин ман ба шумо роҳи нек ва ростро таълим хоҳам дод: Фақат аз Худованд битарсед ва Ӯро бо тамоми дили худ ба ростӣ хизмат кунед, зеро бубинед, ки ӯ барои шумо чӣ гуна корҳои бузург кардааст; лекин агар боз ҳам бадкорӣ кунед, ҳам шумо ва ҳам подшоҳи худ нобуд хоҳед шуд».

2. Забур 2:10-12 - "Пас, эй подшоҳон, акнун хирадманд бошед: эй доварони замин, таълим гиред. Бо тарс ба Худованд хизмат кунед ва бо ларзон шодӣ кунед. Писарро бибӯсед, то ки ӯ хашмгин нашавад, ва шумо вақте ки ғазаби ӯ андаке аланга занад, аз роҳ нобуд шаванд. Хушо ҳамаи онҳое ки ба Ӯ таваккал мекунанд».

2 Подшоҳон 1:15 Ва Довуд яке аз ҷавононро ҷеғ зада, гуфт: «Наздик рафта, бар вай биафтед». Ва ӯро зад, ки мурд.

Довуд ба яке аз ҷавононаш дастур дод, ки барои интиқоми марги Шоул фиристодаи Шоулро бикушад.

1. Худованд моро ба фурӯтаниву дилсӯзӣ дар ҳама амалҳоямон даъват мекунад.

2. Сарфи назар аз озор ва хашми мо, интиқом гирифтан аз они мо нест.

1. Матто 5:38-39 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Лекин Ман ба шумо мегӯям: ба бадкирдор муқобилат накунед. Аммо агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, дигарашро низ ба ӯ бигардонед.

2. Румиён 12:19 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 1:16 Ва Довуд ба вай гуфт: «Хуни ту бар сари туст; зеро ки даҳони ту бар зидди ту шаҳодат дода, гуфтааст: "Ман тадҳиншудаи Худовандро куштаам".

Довуд ба амолеқӣ, ки Шоулро кушта буд, гуфт, ки оқибати аъмоли ӯ бар сари худи ӯ хоҳад буд, зеро ӯ эътироф карда буд, ки тадҳиншудаи Худовандро куштааст.

1. Оқибатҳои амалҳои мо: Таҳқиқи 2 Подшоҳон 1:16

2. Бори гуноҳ: Чӣ тавр бояд бо вазни интихоби мо мубориза барем

1. Ишаъё 53:6 - Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад: адолати одил бар вай аст, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

2 Подшоҳон 1:17 Ва Довуд дар бораи Шоул ва писараш Йӯнотон навҳа зад:

Довуд барои Шоул ва писараш Йӯнотон, ки дар ҷанг кушта шудаанд, мотам гирифт.

1. Ёдоварӣ аз мурдагон: гиромидошти садоқат ва садоқат

2. Мероси муҳаббат: Ёдбуди Шоул ва Йӯнотон

1. 2 Подшоҳон 1:17 - Ва Довуд барои Шоул ва писараш Йӯнотон бо ин навҳа гиря кард:

2. Румиён 12:15 - Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

2 Подшоҳон 1:18 (Инчунин ба онҳо фармуд, ки ба банӣ-Яҳудо истифода бурдани камонро омӯзанд; инак, дар китоби Ёшер навишта шудааст.)

Довуд ба одамони худ фармуд, ки ба банӣ-Яҳудо камонварӣ омӯзанд, ки дар китоби Ёшер навишта шудааст.

1. Ҳадафи баланд: Муҳимияти гузоштани ҳадафҳо ва кӯшиши зиёд барои ноил шудан ба онҳо

2. Камонварӣ ҳамчун истиора барои ҳаёт: Дарсҳо аз мероси Довуд

1. 2 Подшоҳон 1:18

2. Румиён 12:12 (Бо умед шодӣ кардан; дар мусибат пурсабр будан; фавран дар дуо;)

2 Подшоҳон 1:19 Зебогии Исроил бар баландиҳои ту нобуд мешавад: чӣ гуна тавоноён афтодаанд!

Зебоии Исроил дар баландиҳо кушта шуд, ва тавоноён афтодаанд.

1. Фурӯпошии Ҳаким: Ҳукмронии Худо ва оқибатҳои гуноҳ

2. Зебоии Исроил: Ёдоварӣ аз гузаштаи мо ва гиромидошти ҳалокшудагон

1. Ишаъё 33:10-11 - Акнун Ман эҳьё хоҳам шуд, мегӯяд Худованд; акнун ман сарбаланд хоҳам шуд; акнун ман худамро боло хоҳам кард. Шумо коҳ ҳомила хоҳед шуд, коса хоҳед дод: нафаси шумо мисли оташ шуморо фурӯ хоҳад бурд.

2. Забур 34:18-19 - Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад. Уқубатҳои одил бисьёр аст, вале Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

2 Подшоҳон 1:20 Дар Ҷат нагӯед, дар кӯчаҳои Асқалӯн интишор накунед; мабодо духтарони фалиштиён шод шаванд, мабодо духтарони номахтунон пирӯз шаванд.

Довуд аз марги Шоул ва Йӯнотон мотам гирифта, даъват мекунад, ки хабари марги онҳо дар Ҷат ё Асқалӯн паҳн нашавад, то фалиштиён ҷашн нагиранд.

1. Қувваи сухани гиря: Мулоҳиза дар бораи гиряи Довуд дар бораи Шоул ва Йӯнотон

2. Муқаддаси ҳаёт: Дарс гирифтан аз он ки Довуд намегузорад, ки фалиштиён аз марги Шоул ва Йӯнотон шодӣ кунанд.

1. Яъқуб 4:10-11 - "Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бурд. Эй бародарон, дар ҳаққи якдигар бад нагӯед".

2. Забур 22:24 - «Зеро ки Ӯ аз андӯҳи дардмандон нафрат ва нафрат накардааст; ва чеҳраи Худро аз Ӯ пинҳон накардааст, балки вақте ки Ӯро нидо кард, шунид».

2 Подшоҳон 1:21 Эй кӯҳҳои Ҷилбоа, бигзор шабнам наборад, бар шумо борон борида, киштзорҳои ҳадияҳо наборад; зеро ки дар он ҷо сипари тавоно, сипари Шоул, гӯё ки бо равған тадҳин нашуда буд.

Дар 2 Подшоҳон 1:21, Худо даъват мекунад, ки ба кӯҳҳои Ҷилбоа ҳамчун аломати мотам барои марги Шоул, ки бо равған тадҳин шуда буд, борон ё шабнам наборад.

1. Сипари Шоул: Мо аз достони ӯ чӣ омӯхта метавонем

2. Мотам гирифтан барои талафоти пешвои тавоно: вокуниши Худо дар 2 Подшоҳон 1:21

1. 1 Подшоҳон 10:1 - "Он гоҳ Самуил як косаи равғанро гирифта, бар сараш рехт, ва ӯро бӯсид ва гуфт: "Оё ин аз он сабаб нест, ки Худованд туро тадҳин кардааст, то сардор бар мероси худ бош?"

2. Забур 83:9 - «Бо онҳо бикун, чунон ки ба Мидьёниён, мисли Сисро, чунон ки бо Ёбин, дар рӯди Кисон».

2 Подшоҳон 1:22 Аз хуни кушташудагон, аз чарбуи тавоноён камони Йӯнотон барнагашт, ва шамшери Шоул холӣ барнагашт.

Камони Йӯнотон ва шамшери Шоул ҳеҷ гоҳ беҳуда истифода нашуданд, зеро онҳо ҳамеша муваффақият меоварданд.

1. Қувваи ӯҳдадории содиқ

2. Қувваи ҳамсафари боэътимод

1. Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2 Подшоҳон 1:23 Шоул ва Йӯнотон дар ҳаёти худ зебо ва дилпазир буданд, ва дар марги худ аз ҳам ҷудо нашуданд: аз уқобҳо тезтар буданд, аз шерҳо тавонотар буданд.

Шоул ва Йӯнотон аз қувват ва суръаташон ҳайрон шуданд ва дар марг аз ҳам ҷудо нашуданд.

1. Пайванди дӯстии Шоул ва Йӯнотон ва қуввати он дар марг.

2. Қувваи вафодорӣ ва эътимод байни ду нафар.

1. Масалҳо 18:24 Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Воиз 4:9-12 Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад, ки боло шавад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2 Подшоҳон 1:24 Эй духтарони Исроил, барои Шоул гиря кунед, ки ба шумо либоси арғувонӣ пӯшонид, бо лаззатҳои дигар, ки дар либосатон зебу зинатҳои тиллоӣ ба бар кард.

Духтарони Исроил даъват карда мешаванд, ки барои Шоул, ки онҳоро бо либос ва ҷавоҳироти зебо оро дода буд, гиря кунанд.

1. Қувваи андӯҳ: Чӣ тавр бо талафот мубориза бурдан мумкин аст

2. Зебоии садақа: Чӣ гуна саховатмандӣ зиндагии моро зинат медиҳад

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, чунон ки домод худро бо зинатҳо пӯшидааст, ва мисли арӯс бо ҷавоҳироти худ ороиш медиҳад.

2. Забур 45:13-14 - Духтари подшоҳ дар дарун ҷалол аст: либосаш аз тиллои сохта шудааст. Вай бо либоси дӯзандагӣ назди подшоҳ оварда хоҳад шуд; бокираҳое, ки ҳамроҳонаш аз паи ӯ меоянд, назди ту оварда хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 1:25 Чӣ гуна тавоноён дар миёни ҷанг кушта шуданд! Эй Йӯнотон, ту дар баландиҳои худ кушта шудай.

Ҷонатан, як ҷанговари тавоно, сарфи назар аз тавоноӣ ва маҳорataш дар ҷанг кушта шуд.

1. Қудрати иродаи Худо: Чӣ гуна нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бартаранд.

2. Қуввати фурӯтанӣ: хидмат ба Худо бо садоқат дар баробари душвориҳо.

1. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, аммо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард". Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2 Подшоҳон 1:26 Ман барои ту, эй бародарам Йӯнотон, ғамгин шудаам: ба ман хеле писанд будӣ; муҳаббати ту ба ман аҷоиб буд, бартарии муҳаббати занон.

Довуд барои аз даст додани дӯсти азизаш Йӯнотон андӯҳгинашро баён мекунад ва дар бораи пайванди махсуси онҳо, ки аз ҳама гуна муносибатҳои ошиқона зиёдтар буд, қайд мекунад.

1. "Қувваи дӯстӣ: омӯзиши муносибати Ҷонатан ва Довуд"

2. "Муҳаббати бебозгашти дӯстӣ: 2 Подшоҳон 1:26"

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар касе бар танҳоӣ ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2 Подшоҳон 1:27 Чӣ гуна тавоноён нобуд шуданд, ва аслиҳаҳои ҷангӣ нобуд шуданд!

Ин порча аз 2 Подшоҳон 1:27 дар бораи марги як ҷанговари бузург инъикос ёфта, аз талафоти чунин шахсият таассуф мекунад.

1. Зиндагии пурраи ҳаёт: Мулоҳизаҳо дар бораи афтодани тавоно.

2. Силоҳҳои ҷанг: Дарсҳо дар мубориза барои он чизе, ки аз ҳама муҳим аст.

1. Ишаъё 40:30-31: Ҳатто ҷавонон беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон комилан фурӯ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 4:14: Дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 2:1-7 тадҳин шудани Довудро ҳамчун подшоҳ бар Яҳудо тасвир мекунад. Дар ин боб, пас аз марги Шоул, Довуд аз Худованд роҳнамоӣ мекунад, ки ба куҷо биравад. Худованд ба ӯ амр медиҳад, ки ба Ҳебрӯн биравад, ва дар он ҷо мардони Яҳудо ӯро ба подшоҳи худ тадҳин мекунанд. Довуд ба мардуми Ёбиш-Ҷилъод барои дафни Шоул ва писаронаш миннатдорӣ баён мекунад.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 2:8-11 идома дода, он ихтилофи байни Абнир ва Ишбӯшет бар зидди Довудро нақл мекунад. Дар ҳамин ҳол, сарлашкари собиқи Абнир Шоул Иш-бӯшет, писари Шоулро бар тамоми Исроил, ғайр аз Яҳудо подшоҳӣ мекунад. Ин замина барои салтанати тақсимшуда бо Иш-бӯшет бар Исроил ва Довуд дар Ҳеброн бар Яҳудо ҳукмронӣ мекунад.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 2:12-32 зикр шудааст, ки шиддат байни Абнир ва Ююб, фармондеҳи лашкари Довуд шиддат мегирад. Онҳо розӣ ҳастанд, ки ихтилофоти худро тавассути рақобат байни дувоздаҳ қаҳрамон аз ҳар тараф ҳал кунанд. Натиҷа фалокатовар аст, зеро ҳамаи бисту чор қаҳрамон дар ҷанг кушта мешаванд. Пас аз он дар байни аскарони Абнир ва аскарони Ююб ҷанги васеъмиқёс ба амал меояд, ки дар натиҷа талафоти зиёд ба бор меоранд.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 2 нишон медиҳад:
Довуд ҳамчун киновер Яҳудо тадҳин мекунад;
Муноқишаи байни Абне ва Иш-бошеа бар зидди Дави;
Шиддати шиддат ва ҷанг байни Абне ва Ҷоа;

Таваҷҷӯҳ ба:
Довуд ҳамчун киновер Яҳудо тадҳин мекунад;
Муноқишаи байни Абне ва Иш-бошеа бар зидди Дави;

Шиддати шиддат ва ҷанг байни Абне ва Ҷоа;

Дар ин боб ба тадҳин шудани Довуд ба унвони подшоҳ бар Яҳудо, муноқишаи байни Абнир ва Иш-бӯшет бар зидди Довуд ва шиддатнокӣ ва ҷанги байни Абнир ва Юоб нигаронида шудааст. Дар 2 Подшоҳони 2, пас аз марги Шоул, Довуд аз Худованд роҳнамоӣ меҷӯяд ва аз ҷониби мардони он қабила дар Ҳебрӯн ба подшоҳи Яҳудо тадҳин мешавад. Вай ба мардуми Ёбиш-Ҷилъод барои дафни Шоул миннатдорӣ баён мекунад.

Дар 2 Подшоҳон 2 идома дода, Абнир шахсияти бонуфузи подшоҳии Шоул Иш-бӯшет, писари Шоулро ҳамчун подшоҳи Исроил (ба истиснои Яҳудо) дастгирӣ мекунад. Ин ба салтанати тақсимшуда оварда мерасонад, ки Иш-бӯшет бар Исроил ҳукмронӣ мекунад, дар ҳоле ки Довуд дар Ҳебрӯн бар Яҳудо подшоҳӣ мекунад.

Таниш байни Абнир ва фармондеҳи Юоб Довуд, вақте ки онҳо дар рақобат байни қаҳрамонҳои ҳарду ҷониб иштирок мекунанд, шиддат мегирад. Бо вуҷуди ин, ин рақобат бо кушта шудани ҳамаи бисту чаҳор қаҳрамон ба таври фоҷиабор анҷом меёбад. Баъдан, дар байни аскарони Абнир ва аскарони Юоб ҷанги васеъмиқёс ба амал омад, ки дар натиҷа талафоти зиёд ба бор овард. Ин боб барои низоъҳо ва муборизаҳои қудратӣ дар дохили салтанати тақсимшудаи Исроил замина мегузорад.

2 Подшоҳон 2:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Довуд аз Худованд пурсида, гуфт: «Оё ба ягон шаҳрҳои Яҳудо равам? Ва Худованд ба вай гуфт: «Бирав». Ва Довуд гуфт: «Ба куҷо равам? Ва гуфт: «Ба Ҳебрӯн».

Пас аз муддате Довуд аз Худованд пурсид, ки оё вай бояд ба шаҳри Яҳудо равад ва Худованд ба ӯ гуфт, ки ба Ҳебрӯн биравад.

1. Роҳнамоии Худованд: Ҷустуҷӯ ва гӯш кардани овози Худованд.

2. Боварӣ ба роҳнамоии Худованд: Чӣ гуна Худо моро дар тӯли ҳаёт роҳнамоӣ мекунад.

1. Забур 118:105 "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва чароғ барои роҳи ман аст".

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳми худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Подшоҳон 2:2 Ва Довуд бо ду занаш, Аҳнӯоми изреъилӣ ва зани Абиҷайл Ноболи кармалӣ ба он ҷо рафтанд.

Довуд бо ду занаш Аҳиноам ва Абиҷайл ба Ҳебрӯн рафт.

1. Муҳимияти шарикӣ: Мулоҳиза дар 2 Подшоҳон 2:2.

2. Ҷустуҷӯи қувват дар муносибатҳо: Омӯзиши 2 Подшоҳон 2:2.

1. Масалҳо 18:24: "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2. Воиз 4:9-12: "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад.

Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва дорад Дигаре нест, ки ӯро боло барад!Боз агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо гарм мешавад?Ва агар касе бар касе, ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад. "

2 Подшоҳон 2:3 Ва одамонашро, ки бо ӯ буданд, Довуд, ҳар яке бо аҳли байташ ба воя расонд, ва онҳо дар шаҳрҳои Ҳебрӯн сокин буданд.

Довуд ва одамонаш ба шаҳрҳои Ҳебрӯн кӯчиданд ва ҳар яке хонадони худро бо худ меовард.

1. Вафодории Худо дар таъминоти Ӯ барои Довуд ва одамонаш дида мешавад.

2. Муҳаббат ва ҳифозати Худо дар фароҳам кардани ҷои зист пайдо мешавад.

1. Забур 121:3-4 "Вай намегузорад, ки пои ту ҷунбонад; ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, хоб нахоҳад бурд.

2. Забур 37:3-5 "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин бош ва бо садоқат дӯстӣ кун. Худро аз Худованд ҳаловат кун, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ амал хоҳад кард».

2 Подшоҳон 2:4 Ва мардони Яҳудо омаданд, ва дар он ҷо Довудро ба подшоҳи хонадони Яҳудо тадҳин карданд. Ва ба Довуд гуфтанд: «Мардуми Ёбишҷилъод Шоулро дафн карданд».

Мардони Яҳудо Довудро ба подшоҳи Яҳудо тадҳин карданд ва ба ӯ хабар доданд, ки мардуми Ёбишҷилъод Шоулро дафн кардаанд.

1. Қудрати ягонагӣ: Чӣ тавр мардони Яҳудо муттаҳид шуданд, то Довуд Кингро тадҳин кунанд

2. Нақшаи Худо: Дарк кардан, ки чӣ тавр нақшаи Худоро тавассути итоат ошкор кардан мумкин аст

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. 1 Подшоҳон 16:1 - "Ва Худованд ба Самуил гуфт: "То ба кай барои Шоул мотам мегирӣ, вакте ки ман ӯро аз подшоҳӣ бар Исроил рад кардам?"

2 Подшоҳон 2:5 Ва Довуд қосидонро назди мардуми Ёбишҷилъод фиристода, ба онҳо гуфт: «Муборак аст аз Худованд, ки ин эҳсонро ба оғои худ, ба Шоул зоҳир намуда, ӯро дафн кардед».

Довуд ба мардуми Ёбиш-Ҷилъод барои меҳрубонӣ дар дафни Шоул паёми миннатдорӣ фиристод.

1. Муҳаббати Худо дар меҳрубонии дигарон дида мешавад.

2. Мо метавонем миннатдории худро ба Худо тавассути меҳрубонии худ нисбат ба дигарон нишон диҳем.

1. Румиён 12:15 Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

2. Матто 5:7 Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 2:6 Ва алҳол Худованд ба шумо эҳсон ва ростиро нишон дод, ва ман низ ба шумо ин эҳсонро ҷазо хоҳам дод, зеро ки ин корро кардаед.

Довуд ба мардони Ёбиш–Ҷилъод барои садоқат ва меҳрубонӣ изҳори миннатдорӣ намуда, ваъда дод, ки онҳоро мукофот хоҳад дод.

1. Меҳрубонии Худо: Шукргузорӣ кардан дар замонҳои душвор

2. Вафодор ва вафодор: Мукофоти лутфу марҳамати Худо

1. Румиён 2:4 - Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, пурсабрӣ ва пурсабрии Ӯ беэътиноӣ мекунед ва намефаҳмед, ки меҳрубонии Худо нияти шуморо ба тавба бурдан аст?

2. Забур 13:5 - Аммо ман ба муҳаббати устувори Ту таваккал кардам; дили ман аз наҷоти Ту шод хоҳад шуд.

2 Подшоҳон 2:7 Пас, алҳол дасти шумо қавӣ ва далер бошед, зеро ки оғои шумо Шоул мурдааст, ва хонадони Яҳудо низ маро бар онҳо подшоҳ таъин кардаанд.

Халқи Яҳудо пас аз марги Шоул Довудро ба подшоҳи худ тадҳин карданд ва Довуд ташвиқ карда мешавад, ки дар нақши наваш қавӣ ва далер бошад.

1. "Тарсҳои худро мағлуб кунед: Чӣ гуна мушкилотро паси сар кардан ва муваффақ шудан мумкин аст"

2. "Қувваи пешво: ҷасур ва далер будан дар замони номуайянӣ"

1. 2 Тимотиюс 1:7 - Зеро Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2 Подшоҳон 2:8 Аммо Абнир ибни Нер, сардори лашкари Шоул, Ишбӯшет ибни Шоулро гирифта, ба Маҳаноим бурд;

Абнир, сардори лашкари Шоул, Ишбӯшет, писари Шоулро гирифта, ба Маҳанаим оварад.

1. Қудрати вафодорӣ - омӯхтани аҳамияти вафодорӣ дар имони мо, истифода аз садоқати Абнир ба Шоул ва мероси ӯ ҳамчун намуна.

2. Муттаҳидшавӣ дар замонҳои душвор - Баррасии он, ки чӣ тавр амалҳои Абнир халқи Исроилро ҳатто дар байни нооромиҳо ва ҷудоӣ муттаҳид карданд.

1. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2 Подшоҳон 2:9 Ва ӯро бар Ҷилъод ва бар ашӯриён, ва бар Изреъил, ва бар Эфроим, ва бар Биньёмин ва тамоми Исроил подшоҳ гардонд.

Довуд бар тамоми Исроил подшоҳ шуд, аз он ҷумла Ҷилъод, Ашӯриён, Изреъил, Эфроим ва Биньёмин.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани дасти қудрати Худо бар халқҳо

2. Даъвати Худо: Чӣ тавр Довудро Подшоҳи Исроил даъват карданд

1. Хуруҷ 15:18 - Худованд то абад подшоҳӣ хоҳад кард

2. Забур 2:6 - "Бо вуҷуди ин ман подшоҳи худро бар теппаи муқаддаси Сион гузоштаам"

2 Подшоҳон 2:10 Писари Ишбӯшет Шоул, вақте ки ӯ бар Исроил подшоҳӣ кард, чилсола буд, ва ду сол подшоҳӣ кард. Аммо хонадони Яҳудо аз ақиби Довуд рафтанд.

Ишбӯшет, ибни Шоул, дар синни 40-солагӣ подшоҳи Исроил шуд ва ду сол подшоҳӣ кард. Аммо хонадони Яҳудо ба ҷои Довуд пайравӣ карданд.

1. Қувваи муттаҳидшавӣ - Чӣ тавр хонаи Яҳудо ба ҷои Ишбӯшет муттаҳид шуданро дар паси Довуд интихоб кард.

2. Қудрати мерос - Чӣ тавр Писарони Шоул ва Довуд то имрӯз ба ёд оварда мешаванд.

1. 1 Подшоҳон 15:28 - Ва Шоул ба Самуил гуфт: «Ман гуноҳ кардам; зеро ки амри Худованд ва суханони Туро вайрон кардам, зеро ки аз мардум тарсидам ва ба овози онҳо итоат кардам.

2. 2 Вақоеънома 11:17 - Ва Раҳабъом Мако духтари Абшолӯмро аз ҳама занон ва суррияҳояш дӯст медошт. Зеро ки ӯ ҳаждаҳ зан ва шаст суррия гирифт, ва бисту ҳашт писар ва шаст духтар ба дунё овард.

2 Подшоҳон 2:11 Ва вақте ки Довуд дар Ҳебрӯн бар хонадони Яҳудо подшоҳ буд, ҳафт солу шаш моҳ буд.

Довуд дар Ҳебрӯн ҳафт солу шаш моҳ бар хонадони Яҳудо подшоҳӣ кард.

1. Подшоҳи содиқ: Дарсҳо аз ҳукмронии Довуд

2. Истифодаи бештари вақти худ: Омӯзиши масъулият

1. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро ба нақша мегирад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 2:12 Ва Абнир ибни Нир ва навкарони Ишбӯшет ибни Шоул аз Маҳаноим ба Ҷибъӯн рафтанд.

Абнир ва хизматгорони Ишбӯшет аз Маҳаноим баромада, ба Ҷибъӯн рафтанд.

1. Муҳимияти садоқат ва садоқат ба пешвоёни мо

2. Кувваи тоъат дар баробари ношинос

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 2:13 Ва Юоб ибни Саруё ва навкарони Довуд берун омада, дар канори ҳавзи Ҷибъӯн вохӯрданд; тарафи дигари ҳавз.

Юоб ва навкарони Довуд дар назди ҳавзи Ҷибъӯн вохӯрданд ва дар муқобили якдигар нишастанд.

1. Қувваи оштӣ: Чӣ гуна Худо барои муттаҳид кардани мо низоъро истифода мебарад

2. Баракати ягонагӣ: Мо аз ходимони Довуд чӣ омӯхта метавонем?

1. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

2. Филиппиён 2:2-3 - Шодии маро ба амал оваред, то ки шумо ҳамфикр бошед, дар як муҳаббат, якдил ва якдил бошед. Бигзор ҳеҷ коре бо ҷанҷол ё шуҳрат анҷом дода нашавад; балки дар фурӯтанӣ бигзор ҳар кас дигареро аз худаш беҳтар донист.

2 Подшоҳон 2:14 Ва Абнир ба Юоб гуфт: «Бигзор ҷавонон алҳол бархоста, пеши мо бозӣ кунанд». Ва Юоб гуфт: «Бигзор онҳо бархезанд».

15Ва бархоста, аз рӯи шумораи дувоздаҳ нафари Биньёмин, ки ба Исбӯшет ибни Шоул тааллуқ дошт ва дувоздаҳ нафар аз навкарони Довуд гузаштанд.

Абнир ва Юоб розӣ шуданд, ки дувоздаҳ нафар аз Биньёмин, ки ба Исбӯшет содиқ буданд, ва дувоздаҳ навкари Довуд дар назди онҳо бозӣ кунанд.

1. Қувваи созиш: Омӯзиши якҷоя шуданро сарфи назар аз тафовутҳо

2. Бартараф кардани низоъ тавассути ҳамкорӣ

1. Матто 5:9 - Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд.

2. Яъқуб 4:1-2 - Чӣ боиси ҷанҷол мегардад ва чӣ дар байни шумо ҷанҷол мешавад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар дохили шумо ҷанг мекунанд? Шумо мехоҳед ва надоред, пас куштор мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва наметавонед ба даст оред, пас ҷангу ҷанҷол мекунед.

2 Подшоҳон 2:15 Ва бархоста, аз рӯи шумораи дувоздаҳ нафар аз Биньёмин, ки ба Ишбӯшет ибни Шоул тааллуқ дошт ва дувоздаҳ нафар аз навкарони Довуд гузаштанд.

Дувоздаҳ нафари Ишбӯшет ва дувоздаҳ нафар аз навкарони Довуд дар ҷанг бо ҳам рӯ ба рӯ шуданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна кор кардан пирӯзӣ меорад

2. Хавфи тақсимшавӣ: Оқибатҳои парокандагӣ

1. 1 ба Қӯринтиён 1:10-13 - «Акнун, эй бародарон, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ аз шумо илтимос мекунам, ки ҳамаи шумо як чизро гӯед, ва дар байни шумо ихтилофҳо набошад, балки комил бошед. дар як ақл ва дар як ҳукм муттаҳид шуданд».

2. Эфсӯсиён 4:3-6 - "Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ аст, чунон ки шумо бо як умеди даъвати худ даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид; як Худо ва Падари ҳама, ки болотар аз ҳама аст, ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама».

2 Подшоҳон 2:16 Ва ҳар яке аз сари ҳамдиёрони худ гирифта, шамшери худро ба паҳлӯи ҳамкори худ андохт; Ҳамин тавр онҳо якҷоя афтоданд, бинобар ин он ҷой Ҳелкатҳассурим, ки дар Ҷибъӯн аст, номида шуд.

Ду лашкар дар маконе бо номи Ҳелкатҳаззурим меҷангиданд ва ҷанговарон шамшер ба паҳлӯяшон зада, якдигарро куштанд.

1. Қувваи ҷанг: Мо бояд чӣ гуна ҷавоб диҳем?

2. Оқибатҳои низоъ: Мо чӣ гуна пеш меравем?

1. Ишаъё 2:4 Ӯ дар байни халқҳо доварӣ хоҳад кард, ва баҳсҳои халқҳои бисьёрро ҳал хоҳад кард; ва шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба навдаҳо хоҳанд зад; халқ бар зидди халқ шамшер нахоҳанд кашид, ва онҳо дигар ҷанг нахоҳанд омӯзанд.

2. Матто 5:43-45 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат намо". Лекин Ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то ки писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед. Зеро ки Ӯ офтоби худро бар бадӣ ва бар некӣ тулӯъ мекунад ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад.

2 Подшоҳон 2:17 Ва он рӯз ҷанги сахте ба амал омад; ва Абнир ва мардуми Исроил дар пеши навкарони Довуд латукӯб карда шуданд.

Исроилиён дар ҷанги шадид бар зидди навкарони Довуд бо сарварии Абнир мағлуб шуданд.

1. Худо дар вақти душворӣ қуввати мост.

2. Имон доштан ба Ӯ метавонад ҷараёни ҳама гуна ҷангро тағйир диҳад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2 Подшоҳон 2:18 Ва дар он ҷо се писари Саруё, Юоб ва Абишой ва Асоил буданд;

Асоил, ки яке аз се писари Саруё буд, бо чусту чолокии худ машҳур буд.

1. Қувваи суръат: Истифодаи суръат барои ноил шудан ба ҳадафҳои худ

2. Неъмати тезкорӣ: қадр кардани тӯҳфаҳое, ки мо дорем

1. Масалҳо 21:5 Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ мебарад, аммо ҳар кӣ шитоб мекунад, танҳо ба фақр меояд.

2. Воиз 9:11 Ман дар зери офтоб чизи дигаре дидаам: на мусобиқа барои тезкорон аст, на ҷанг ба зӯроварон, на ғизо ба хирадмандон, на сарват ба хирадмандон, на ба донишмандон; вале вақт ва фурсат ба ҳамаи онҳо рӯй медиҳад.

2 Подшоҳон 2:19 Ва Асоил Абнирро таъқиб кард; ва ҳангоми рафтан ба дасти рост ва чап на аз ақиби Абнир.

Асоил аз роҳи худ дур нашуда, Абнирро таъқиб кард.

1. Матонат дар рохи расидан ба максадхои маънавӣ.

2. Аҳамияти таваҷҷӯҳ ва якдилӣ.

1. Масалҳо 4:25-27 Бигзор чашмони ту ба пеш нигоҳ кунанд; нигоҳи худро бевосита дар пеши худ нигоҳ доред. Дар бораи роҳҳои пойҳои худ бодиққат фикр кунед ва дар ҳама роҳҳои худ устувор бошед. Ба рост ё чап нагардед; пои худро аз бадӣ нигоҳ дорад.

2. Филиппиён 3:13-14 Бародарон ва хоҳарон! Аммо як коре мекунам: он чиро, ки дар пас аст, фаромӯш карда, ба сӯи он чи дар пеш аст, ман ба сӯи ҳадафе пеш меравам, то мукофотеро, ки Худо барои он маро дар Исои Масеҳ ба осмон даъват кардааст, ба даст орам.

2 Подшоҳон 2:20 Ва Абнир ба қафо нигоҳ карда, гуфт: «Осоил ҳастӣ? Ва ӯ ҷавоб дод: «Ман ҳастам».

Абнир аз Асоил пурсид, ки оё ӯ Асоил аст, ва Асоил тасдиқ кард, ки ӯ ҳаст.

1. Шахсияти мо дар Масеҳ: Донистани он ки мо дар назари Худо кӣ ҳастем

2. Қувваи тасдиқ: устувор истодан дар кӣ будани мо

1. Румиён 8:15-17 - Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро нагирифтед, ки дубора ба тарс афтода бошед, балки Рӯҳи фарзандхондагиро қабул кардаед, ки мо ба воситаи Ӯ нидо мекунем, Аббо! Падар! Худи Рӯҳ бо рӯҳи мо шаҳодат медиҳад, ки мо фарзандони Худо ҳастем, ва агар фарзандон бошад, пас ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастем, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки бо Ӯ ҷалол ёбем.

2. Забур 139:13-14 - Зеро ки узвҳои дарунии маро ба вуҷуд овардай; маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст корҳои шумо; рӯҳи ман онро хеле хуб медонад.

2 Подшоҳон 2:21 Ва Абнир ба ӯ гуфт: «Туро ба тарафи рост ё чапат гардон, ва яке аз ҷавононро бигир, ва зиреҳи ӯро бигир». Аммо Асоил аз паи ӯ рӯй нагардонд.

Асоил бо вуҷуди исрори Абнир, ки зиреҳи яке аз ҷавононро бигирад, аз Абнир рӯй гардонд.

1. Қувваи устуворӣ: Бо вуҷуди монеаҳо дар роҳ мондан

2. Оғози сафар: То чӣ андоза пайгирии содиқона ба ҳадафҳо баракат медиҳад

1. Ибриён 10:39 - Ва мо аз онҳо нестем, ки ба ҳалокат бармегарданд; балки аз касоне, ки имон овардаанд, то ки ҷон наҷот ёбад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Подшоҳон 2:22 Ва Абнир боз ба Асоил гуфт: «Туро аз ақиби ман дур кун; чаро туро ба замин задам? Пас, чӣ гуна ба бародарат Юоб рӯй бардорам?

Абнир ба Асоил мегӯяд, ки аз паи ӯ даст кашад, зеро ӯ намехоҳад, ки бо ӯ ҷанг кунад ва бародараш Юобро хафа кунад.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр бояд раҳо шавад ва ба пеш равад

2. Қувваи оила: Чӣ тавр бояд наздикони худро эҳтиром кунед

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Масалҳо 3:3-4 - Бигзор муҳаббат ва садоқат туро тарк накунад; онҳоро ба гардани худ бибандед; онҳоро дар лавҳаи дилатон нависед. Пас шумо дар назди Худо ва инсон лутфу марҳамати нек хоҳед ёфт.

2 Подшоҳон 2:23 Аммо ӯ аз канор рафтан нахост; бинобар ин Абнир бо нуги найза ӯро ба зери қабурғаи панҷум зад, ки найза аз қафои ӯ баромад; ва дар он ҷо афтода, дар ҳамон ҷо мурд;

Абнир аз канор рафтан нахост, ва Асоилро бо найза зад ва дарҳол ӯро кушт. Бисёре аз одамоне, ки ба ҷои марги Асаҳил омада буданд, барои эҳтиром гузоштан бозистоданд.

1. Қувваи эҳтиром: Омӯзиши эҳтиром ба хотираҳои гузаштагон

2. Қувваи эътиқод: Новобаста аз оқибатҳо дар эътиқоди худ устувор бошед

1. Масалҳо 14:32 - "Шаридон ба воситаи бади худ сарнагун мешавад, аммо одил дар мамоти худ паноҳ меёбад".

2. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 2:24 Юоб ва Абишой низ аз паси Абнир таъқиб карданд; ва офтоб, вақте ки онҳо ба теппаи Аммо, ки дар пеши Ҷиё дар роҳи биёбони Ҷибъӯн воқеъ аст, расиданд, ғуруб кард.

Юоб ва Абишой Абнирро таъқиб карданд, то даме ки офтоб дар теппаи Аммо дар наздикии Ҷиё дар биёбони Ҷибъӯн ғуруб кунад.

1. Қувваи устуворӣ

2. Сафари имон

1. Ибриён 12:1-2 - Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт мечаспад, як тараф гузорем ва дар мусобиқае, ки дар пеш гузошта шудааст, бо сабр давем. мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигаристаем, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад карда, дар тарафи рости тахти Худо нишастааст.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2 Подшоҳон 2:25 Ва банӣ-Биньёмин аз паси Абнир ҷамъ шуданд, ва як лашкар шуданд, ва дар болои теппа истоданд.

Банӣ-Бинёмин ҷамъ шуда, дар болои теппае лашкар ташкил карданд.

1. Худованд барои анҷом додани корҳои бузург ҳатто адади хурдро истифода мебарад.

2. Муттаҳид шудан барои як ҳадаф метавонад боиси комёбиҳои бузург гардад.

1. Аъмол 2:1-4 - Вақте ки рӯзи Пантикост фаро расид, ҳама дар як ҷо ҷамъ омаданд.

2. Забур 133:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2 Подшоҳон 2:26 Ва Абнир Юоброро хонда, гуфт: «Оё шамшер то абад хоҳад хӯрд? Оё намедонӣ, ки дар охират талхӣ хоҳад буд? Пас, то ба кай мардумро амр диҳӣ, ки аз паи бародарони худ баргарданд?

Абнир аз Юоб даъват мекунад, ки таъқиби лашкарашро қатъ кунад ва мардумро ба тарафи худ баргардонад.

1. Нагузоред, ки алам то абад боқӣ монад - 2 Подшоҳон 2:26

2. Дар пайи сулҳ - 2 Подшоҳон 2:26

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед».

2. Масалҳо 16:7 - "Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд меояд, Ӯ ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳ мекунад".

2 Подшоҳон 2:27 Ва Юоб гуфт: «Ба ҳаёти Худо, агар ту сухан нагуфтӣ, саҳаргоҳон мардум аз паи бародари худ баромада буданд».

Юоб эълон кард, ки агар фармон намебуд, мардум субҳ аз ҳам ҷудо мешуданд ва ба роҳи худ мерафтанд.

1. Амали итоаткорӣ метавонад ба ваҳдат оварда расонад

2. Каломи Худо одамонро ба ҳам меорад

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед; ба хамдигар ба шараф р дода.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2 Подшоҳон 2:28 Ва Юоб карнай навохт, ва тамоми қавм истоданд, ва дигар Исроилро таъқиб намекарданд, ва онҳо дигар ҷанг намекарданд.

Юоб карнай навохт, ва мардум аз таъқиб ва ҷанги Исроил бас шуданд.

1. Вақте ки мо ниёз дорем, Худо муҳофизат ва қувват мебахшад.

2. Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, мо метавонем ба пирӯзии худ боварӣ дошта бошем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2 Подшоҳон 2:29 Ва Абнир ва одамонаш тамоми он шаб дар дашт гаштугузор карданд, ва аз Урдун гузашта, тамоми Битрӯнро тай карданд, ва ба Маҳаноим омаданд.

Абнир ва одамонаш тамоми шаб сафар карда, пеш аз расидан ба Маҳанаим дарёи Урдун ва аз Битрон гузаштанд.

1. Ахамияти суботкорӣ — Абнр ва одамони у ба шароити душвору хаста нигох накарда, дар сафар суботкорӣ нишон дода, ба макони таъиншуда расиданд.

2. Қувваи кори дастаҷамъӣ - Абнер ва мардони ӯ барои анҷом додани сафари худ якҷоя кор карда, қудрати кори дастаҷамъиро дар расидан ба ҳадафҳо нишон доданд.

1. Ибриён 12:1 - "Бинобар ин, азбаски мо абри шоҳидонро иҳота кардаем, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва дар мусобиқае ки дар пеши мо гузошта шудааст, бо сабр давем. ».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - "Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисьёранд, як бадананд, он бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки мо дар як Рӯҳ будем. ҳама дар як бадан таъмид гирифтанд, яҳудиён ё юнониён, хоҳ ғуломон, хоҳ озод, ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шуданд, зеро ки бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст».

2 Подшоҳон 2:30 Ва Юоб аз ақиби Абнир баргашт, ва вақте ки тамоми мардумро ҷамъ кард, аз навкарони Довуд нуздаҳ нафар ва Асоил намерасид.

Юоб пас аз қафои Абнир баргашт ва фаҳмид, ки нуздаҳ нафар аз навкарони Довуд, аз ҷумла Асоил, гум шудаанд.

1. Қувваи ваҳдат: Муҳимияти дар ҷои аввал гузоштани дигарон

2. Имон дар замонҳои душвор: Омӯзиши истодагарӣ дар миёни душвориҳо

1. Ибриён 10:24-25 Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр мо якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем ва аз вохӯрӣ даст накашем, чунон ки баъзеҳо одат кардаанд, балки якдигарро ва бештар мисли шумо рӯҳбаланд кунем. бубинед, ки рӯз наздик мешавад.

2. Румиён 5:3-5 На танҳо ҳамин тавр, балки мо низ бо уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

2 Подшоҳон 2:31 Аммо навкарони Довуд бар Биньёмин ва одамони Абнир зарба заданд, ба тавре ки сесаду шаст нафар кушта шуданд.

Навкарони Довуд сесаду шаст нафарро аз лашкари Биньёмин ва Абнир куштанд.

1. Арзиши ҷанг - Мулоҳиза дар 2 Подшоҳон 2:31

2. Оқибатҳои низоъ - Баррасии оқибатҳои низоъ дар 2 Подшоҳон 2:31

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд».

2 Подшоҳон 2:32 Ва Осоилро бардошта, дар қабри падараш, ки дар Байт-Лаҳм буд, дафн карданд. Ва Юоб ва одамонаш тамоми шаб рафтанд, ва субҳидам ба Ҳебрӯн омаданд.

Асоил дар ҷанг кушта шуд ва дар қабри падараш дар Байт-Лаҳм дафн карда шуд. Юоб ва одамонаш тамоми шаб сафар карда, субҳидам ба Ҳебрӯн расиданд.

1. Қудрати мероси падар: дарсҳое, ки аз Осоҳил ва падараш гирифтаанд

2. Аҳамияти дафн: Фаҳмидани расму русуми маросими дафни Осоҳил

1. Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

2. Воиз 3:2-4 - Вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан; вақти шинондан ва вақти канда гирифтани чизи шинондашуда; вақти куштан ва вақти шифо додан; вақти вайрон шудан ва вақти обод кардан; вақти гиря кардан ва вақти хандидан; вақти мотам ва вақти рақс кардан.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 3:1-11 муноқишаи афзоянда байни хонадони Шоул ва хонаи Довудро тасвир мекунад. Дар ин боб ҷанги тӯлонӣ байни нерӯҳои Довуд ва онҳое, ки ба писари Шоул, Иш-Бошет содиқ буданд, сар мезанад. Дар ин муддат қудрат ва нуфузи Довуд афзоиш меёбад, дар ҳоле ки Иш-Бошет заифтар мешавад. Абнир, фармондеҳи лашкари Иш-бӯшет, аз подшоҳи худ норозӣ шуда, қарор кард, ки ба тарафи Довуд гузашт.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 3:12-21 идома дода, он музокироти Абнир бо Довудро барои иттифоқи сиёсӣ нақл мекунад. Абнир ба Довуд муроҷиат мекунад, ки тамоми Исроилро зери ҳукмронии худ дароварда, салтанатро зери як подшоҳ муттаҳид кунад. Довуд розӣ мешавад, аммо шарт мегузорад, ки зани аввалаш Микал духтари Шоулро ҳамчун як қисми шартнома ба ӯ баргардонад.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 3:22–39 зикр шудааст, ки сарлашкари Юоб Довуд ба Абнир барои аз Иш-бӯшет дур шуданаш шубҳанок ва хашмгин мешавад. Вай Абнирро ҳамчун таҳдиди эҳтимолӣ ба мавқеи худ медонад ва бо роҳи фиреб Абнирро бо баҳонаҳои бардурӯғ даъват карда, масъаларо ба дасти худ мегирад. Сипас Юоб Абнирро барои интиқом барои марги бародараш Асоил ҳангоми муноқишаи қаблии онҳо мекушад.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 3 нишон медиҳад:
Муноқишаи афзояндаи байни Сауанд Дави;
Абне' фирор tDavidside;
Юобро куштан ва оқибатҳои он;

Таваҷҷӯҳ ба:
Муноқишаи афзояндаи байни Сауанд Дави;
Абне' фирор tDavidside;
Юобро куштан ва оқибатҳои он;

Дар ин боб ба муноқишаи афзоянда байни хонадони Шоул ва хонадони Довуд, гузаштани Абнир ба тарафи Довуд ва кушта шудани Юоб аз ҷониби Абнир ва оқибатҳои он нигаронида шудааст. Дар 2 Подшоҳон 3, ҷанги тӯлонӣ байни лашкари Довуд ва онҳое, ки ба Иш-бӯшет, писари Шоул содиқ буданд, ба амал меояд. Бо гузашти вақт, Довуд қудрати бештар пайдо мекунад, дар ҳоле ки Иш-бошет заиф мешавад. Фармондеҳи лашкари Ишбӯшет Абнир аз подшоҳи худ норозигӣ кард, ки ба Довуд гузашт.

Дар 2 Подшоҳон 3 идома дода, Абнир ба Довуд муроҷиат мекунад, ки тамоми Исроилро дар зери ҳукмронии худ муттаҳид созад ва салтанатро зери як подшоҳ ҷамъ кунад. Довуд розӣ мешавад, аммо шарт мегузорад, ки зани

аввалаш Микал духтари Шоулро ҳамчун як қисми созишномаи онҳо ба ӯ баргардонанд.

Аммо сарлашкари Юоб Довуд ба Абнир барои он ки аз Иш-бӯшет дур шуд, шубҳанок ва хашмгин мешавад. Юоб ӯро ҳамчун як таҳдиди эҳтимолӣ ба мавқеи худ дида, бо фиреб Абнирро бо баҳонаҳои бардурӯғ даъват мекунад ва сипас ӯро мекушад, то интиқоми марги бародараш Асаҳил ҳангоми муноқишаи қаблии онҳо гирифта шавад. Ин амал ҳам барои Юоб ва ҳам Довуд оқибатҳои ҷиддӣ дорад, зеро он боиси хашму ғазаби мардум ва андӯҳи Абнир як шахсияти барҷастаи Исроил дар он вақт мегардад.

2 Подшоҳон 3:1 Дар байни хонадони Шоул ва хонадони Довуд ҷанги тӯлонӣ вуҷуд дошт, вале Довуд қавитар ва қавитар мешуд, ва хонаи Шоул торафт заифтар мешуд.

Дар байни хонадони Шоул ва хонадони Довуд ҷанги тӯлонӣ ва давомдор буд, ки Довуд торафт қавӣ ва Шоул торафт заиф мешуд.

1. Худо дар ихтиёр аст ва ҳамеша ба халқи худ пирӯзӣ меорад.

2. Новобаста аз он ки вазъият то чӣ андоза ногувор ба назар мерасад, имон калиди рафъи ҳар озмоиш аст.

1. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Забур 118:6 - Худованд тарафи ман аст; наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2 Подшоҳон 3:2 Ва Довуд писарон дар Ҳебрӯн таваллуд шуданд; ва нахустзодаи ӯ Амнӯн аз Аҳнӯами изреъилӣ буд;

Дар порча дар бораи таваллуди писари нахустзодаи Довуд Амнӯн, ки модараш Аҳинӯоми изреъилӣ буд, муфассал нақл мекунад.

1. Қувваи муҳаббати волидон - Нигоҳе ба муҳаббати Довуд ба писараш Амнӯн ва аҳамияти муҳаббати оилавӣ дар ҳаёти мо.

2. Бартараф кардани душвориҳо - Нигоҳе, ки чӣ тавр Довуд сарфи назар аз ибтидои хоксоронааш ба шӯҳратёрӣ расид.

1. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованданд: ва меваи батн подоши Ӯст.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Ва шумо, эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

2 Подшоҳон 3:3 Ва дуюмаш Чилиоб, ки аз Абиҷайл, зани Ноболи кармалӣ буд; ва сеюм, Абшолӯм ибни Мако, духтари Талмай, подшоҳи Ҷашур;

Довуд се писар дошт: Амнӯн, Килеоб ва Абшолӯм. Чилеоб писари Абиҷайл, зани Ноболи кармалӣ буд, ва Абшолӯм писари Мако, духтари Талмай, подшоҳи Ҷашӯр буд.

1. Аҳамияти оила ва насл дар Китоби Муқаддас

2. Арзиши садоқат ва садоқат дар муносибатҳо

1. 1 Вақоеънома 22:9 - "Инак, барои шумо писаре таваллуд хоҳад шуд, ки одами оромӣ хоҳад буд; ва Ман ба вай аз тамоми душманонаш дар атрофаш оромӣ хоҳам дод; Номи ӯ Сулаймон хоҳад буд, зеро ки Ман сулҳ хоҳам дод. ва оромӣ барои Исроил дар айёми ӯ».

2. 2 ба Қӯринтиён 6:14-18 - "Бо беимонон юғи нобаробар нагиред. Зеро ки адолат бо шарорат чӣ шарикӣ дорад? Ё равшанӣ бо зулмот чӣ шарике дорад? Масеҳ бо зулм чӣ мувофиқат дорад? Ё имондор бо кадом хисса шарик аст. Хонаи Худо бо бутҳо чӣ мувофиқат дорад?Зеро ки мо маъбади Худои Ҳай ҳастем, чунон ки Худо гуфтааст: Ман дар миёни онҳо маскан хоҳам дод ва дар миёни онҳо рафтор хоҳам кард, ва Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми ман, бинобар ин аз миёни онҳо берун рафта, аз онҳо ҷудо шавед, мегӯяд Худованд, ва ба чизи нопок даст нарасонед; он гоҳ Ман шуморо қабул хоҳам кард, ва барои шумо падар хоҳам буд, ва шумо барои Ман писарону духтарон хоҳед буд. , мегӯяд Худованди Мутаол.

2 Подшоҳон 3:4 Ва чорум, Адониё ибни Ҳаҷгит; ва панҷум — Шафатьё ибни Абитол;

Дар порча панҷ писари Довуд номбар шудаанд: Амнӯн, Чилёб, Абшолӯм, Адӯниё ва Шафатиё.

1. Аҳамияти оила: Омӯзиши 2 Подшоҳон 3:4

2. Нақши писарон дар Навиштаҳо: Нигоҳе ба авлоди Довуд

1. Матто 7:7-11 - Пурсед, биҷӯед ва бикӯбед

2. 1 Қӯринтиён 11:1-2 - Ба намунаи Масеҳ пайравӣ кунед

2 Подшоҳон 3:5 Ва шашум, Итреам аз зани Эгло Довуд. Инҳо дар Ҳебрӯн аз Довуд таваллуд шудаанд.

Довуд дар Ҳебрӯн шаш писаре дошт, ки охирини онҳо Итрем буд, ки аз зани Довуд Эгло таваллуд ёфт.

1. Аҳамияти оила: омӯзиши Довуд ва оилаи ӯ.

2. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Довуд оилаи ӯро ташаккул дод.

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. 1 Подшоҳон 16:7 - Аммо Худованд ба Самуил гуфт: «Ба намуди зоҳирии ӯ ва ба баландии ӯ нигоҳ накун, зеро ки ман ӯро рад кардам. Зеро ки Худованд на ончунон ки одам мебинад: одам ба намуди зоҳирӣ менигарад, вале Худованд ба дил менигарад.

2 Подшоҳон 3:6 Ва ҳангоме ки дар байни хонадони Шоул ва хонадони Довуд ҷанг буд, Абнир худро барои хонадони Шоул мустаҳкам кард.

Дар давоми ҷанги шаҳрвандӣ байни хонадони Шоул ва Довуд Абнир хонаи Шоулро мустаҳкам кард.

1. Дар замони муноқиша мо бояд ба ӯҳдадориҳои худ содиқ бошем.

2. Ҳангоми қабули қарорҳои душвор, дар хотир доред, ки роҳнамоии Худоро ҷӯед.

1. Яъқуб 1:5-8 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, биталабад, ва он ба ӯ дода мешавад.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

2 Подшоҳон 3:7 Ва Шоул суррияе дошт, ки Ризфо номаш духтари Оё буд; ва Ишбӯшет ба Абнир гуфт: «Чаро ба суррияи падарам даромадӣ?

Шоул суррияе дошт, ки Ризфо ном дошт, ва Ишбӯшет аз Абнир пурсид, ки чаро назди суррияи Шоул рафтааст.

1. Хатари зино.

2. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо.

1. Ғалотиён 5:19-21 "Акнун аъмоли ҷисм ошкор аст, ки инҳоянд: зино, зино, нопокӣ, зинокорӣ, 20 бутпарастӣ, ҷодугарӣ, нафрат, ихтилоф, тақлид, ғазаб, ҷанҷол, фитнаҳо, бидъатҳо, 21 Ҳасад, куштор, мастигарӣ, айшу ишрат ва монанди инҳо: дар бораи онҳо пештар ба шумо мегӯям, чунон ки дар гузашта низ ба шумо гуфтам, ки онҳое ки чунин корҳоро мекунанд, вориси Малакути Худо нахоҳанд шуд».

2. Такрори Шариат 5:18-20 "На зино накун. 19 На дуздӣ. 20 Ва бар зидди ёри худ шаҳодати бардурӯғ надиҳӣ".

2 Подшоҳон 3:8 Ва Абнир аз суханони Ишбӯшет сахт ба хашм омада, гуфт: «Оё ман сари саг ҳастам, ки имрӯз бар зидди Яҳудо ба хонаи падарат Шоул, ба бародаронаш ва дӯстонаш меҳрубонӣ мекунам? ва туро ба дасти Довуд насупоридай, ки имрӯз маро дар айби ин зан айбдор мекунӣ?

Абнир аз суханони Ишбӯшет ба ғазаб омад ва пурсид, ки чаро ӯро барои меҳрубонӣ нисбат ба оила ва дӯстони Шоул айбдор мекунанд, ба ҷои он ки Ишбӯшетро ба Довуд таслим кунад.

1. Ҳатто вақте ки бо онҳое, ки ба мо ситам мекунанд, фурӯтан ва меҳрубон бошед.

2. Дигаронро дар ҷои аввал гузоред ва новобаста аз он ки ба арзишҳои худ содиқ монем.

1. Матто 5:39 - Аммо Ман ба шумо мегӯям, ки ба бадӣ муқобилат накунед;

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2 Подшоҳон 3:9 Худо ба Абнир ва аз ин ҳам зиёдтар рафтор кунед, магар ончунон ки Худованд ба Довуд қасам хӯрдааст, ончунон ман бо ӯ мекунам;

Ин порча дар бораи ваъдаи Худо ба Довуд ва чӣ тавр Абнир ба ҳамон ваъда итоат мекунад.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна ваъдаҳои Худо боэътимод ва пойдор мебошанд

2. Абнир ва Довуд: Дарси истироҳат дар ваъдаҳои Худо

1. Румиён 4:13-25 Таълимоти Павлус дар бораи имони Иброҳим ба ваъдаи Худо

2. Ирмиё 29:11-13 Ваъдаи Худо дар бораи умед ва оянда

2 Подшоҳон 3:10 То ки салтанатро аз хонадони Шоул баргардонад ва тахти Довудро бар Исроил ва бар Яҳудо, аз Дон то Беэр-Шобаъ барпо кунад.

Худо Довудро подшоҳи Исроил ва Яҳудо интихоб кард, аз Дон то Беэр-Шобаъ.

1. Нақшаи Худо: Чӣ гуна қарорҳои Худо ҳаёти моро ташаккул медиҳанд

2. Бандаи мӯътамад: мероси роҳбарии Довуд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; ба ҳар ҷое, ки хоҳад, мегардонад.

2 Подшоҳон 3:11 Ва ӯ дигар ба Абнир чизе ҷавоб дода натавонист, зеро аз ӯ метарсид.

Абнир саволе дод, ки Довуд ба он ҷавоб дода натавонист, эҳтимол аз тарси Абнир.

1. Қувваи Худо дар тоъату тарс аз Ӯст, на дар тарси дигарон.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба мо калимаҳо ва қувват мебахшад, то дар муқобили қудрати тарсонанда устувор истем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 10:19-20 - «Вақте ки шуморо таслим мекунанд, хавотир нашавед, ки чӣ гуна бояд бигӯед ё чӣ бигӯед, зеро он чи бояд бигӯед, дар он соат ба шумо дода мешавад. на шумо, ки сухан мегӯед, балки Рӯҳи Падари шумо ба воситаи шумо сухан меронад».

2 Подшоҳон 3:12 Ва Абнир аз номи ӯ назди Довуд қосидон фиристода, гуфт: «Замин аз они кист? Ҳамчунин бигӯед: "Бо ман аҳд бибанд, ва инак, дасти Ман бо ту хоҳад буд, то ки тамоми Исроилро назди ту биоварам".

Абнир ба назди Довуд қосидон фиристод, то шартнома бандед ва аз они кист, бипурсанд.

1. Қувваи шартномабандӣ ва нақши он дар муттаҳидсозии Исроил

2. Муҳимияти дарки моликияти қонунии замин

1. Матто 5:23-24 - "Бинобар ин, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш мекунед ва дар он ҷо дар хотир доред, ки бародар ё хоҳаратон зидди шумо чизе дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар назди қурбонгоҳ бимонед. Аввал рафта, бо ӯ оштӣ шавед. пас биёед ва ҳадяи худро пешкаш кунед».

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Тамоми кӯшишро ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2 Подшоҳон 3:13 Ва ӯ гуфт: «Хуб; Ман бо ту аҳд хоҳам кард, аммо аз ту як чизро талаб мекунам, яъне: рӯи маро нахоҳӣ дид, магар ин ки вақте ки барои дидани рӯи ман меоӣ, аввал духтари Микал Шоулро биёр».

Довуд бо Абнир аҳд баст, ки то даме ки Микал, духтари Шоулро бо худ наорад, чеҳраи ӯро нахоҳад дид.

1. Аҳамияти паймонбандӣ ва аҳамияти вафодорӣ ба ваъдаҳо.

2. Чӣ тавр интихоби мо метавонад ба муносибатҳои мо таъсир расонад.

1. Хуруҷ 19:5-6 - аҳди Худо бо исроилиён.

2. Масалҳо 6:1-5 - Оқибатҳои вайрон кардани ваъдаҳо.

2 Подшоҳон 3:14 Ва Довуд қосидонро назди писари Ишбӯшет Шоул фиристода, гуфт: «Занам Микалро, ки ба ивази сад пӯсти фалиштиён ба ман издивоҷ кардаам, бидеҳ».

Довуд аз Ишбӯшет хоҳиш кард, ки занаш Микалро, ки бо пардохти сад пӯсти фалиштиён харида буд, баргардонад.

1. Нархи ишқ: Фаҳмидани арзише, ки мо ба муносибатҳо медиҳем

2. Қувваи сабр: Интизори вақти Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 5:21 - Зеро ки Ӯро барои мо, ки гуноҳро намедонем, гуноҳ кардааст; то ки мо дар Ӯ адолати Худо гардем.

2. 1 Петрус 3:18 - Зеро Масеҳ низ як бор барои гуноҳҳо, одил барои золимон уқубат кашидааст, то ки моро назди Худо биёрад ва ба ҳасби ҷисм кушта шуда, вале ба воситаи Рӯҳ эҳьё шуд.

2 Подшоҳон 3:15 Ва Ишбӯшет фиристода, ӯро аз шавҳараш, ҳатто аз Фалтиил ибни Лаиш гирифт.

Ишбӯшет занеро аз шавҳараш, Фалтиил ибни Лаиш гирифт.

1. Вафодории Худо дар лахзахои сахт

2. Аҳамияти эҳтироми издивоҷ

1. Румиён 12:9-10 - "Муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; аз некӣ нигоҳ доред. Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

2. 1 Қӯринтиён 13:4-7 - "Муҳаббат пурсабр ва меҳрубон аст; муҳаббат ҳасад ва фахр намекунад; он мағрур ё дағалӣ нест. Вай дар роҳи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ кунед, вале бо ростӣ шодӣ кунед: Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад».

2 Подшоҳон 3:16 Ва шавҳараш ҳамроҳи вай гирякунон аз пушти вай сӯи Баҳурим рафт. Ва Абнир ба вай гуфт: «Бирав, баргард». Ва ӯ баргашт.

Шавҳар занашро ба Баҳурим ҳамроҳӣ кард ва Абнир ба шавҳар амр дод, ки баргардад.

1. Қудрати итоаткорӣ: Ба ҳокимият пайравӣ карданро омӯзед

2. Муносибатҳое, ки бар муҳаббат бунёд шудаанд: Ҳатто дар замонҳои душвор

1. Филиппиён 2:3-4 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Масалҳо 15:1 Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

2 Подшоҳон 3:17 Ва Абнир бо пирони Исроил гуфтугӯ карда, гуфт: «Шумо дар гузашта мехостед, ки Довудро бар шумо подшоҳ кунад;

Абнир бо пирони Исроил сӯҳбат карда, ба онҳо хабар дод, ки онҳо дар гузашта хостанд, ки Довудро бар онҳо подшоҳӣ кунанд.

1. "Қувваи устувор: Қиссаи Довуд"

2. «Арзиши обрӯи нек: Намунаи Довуд»

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан беҳтар аст аз сарвати бузург ва муҳаббати муҳаббат аз нуқра ва тилло.

2 Подшоҳон 3:18 Пас акнун ин корро кунед, зеро Худованд дар бораи Довуд сухан ронда, гуфтааст: «Ба дасти бандаи Худ Довуд қавми Худ Исроилро аз дасти фалиштиён ва аз дасти ҳамаи душманони онҳо наҷот хоҳам дод. .

Худованд дар бораи Довуд сухан ронда, ваъда дод, ки халқи Худ Исроилро аз фалиштиён ва тамоми душманони онҳо бо дасти Довуд наҷот медиҳад.

1. Кудрат ва хифзи Худованд ба воситаи бандагонаш

2. Даъват ба риояи иродаи Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 16:25 - Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад; ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

2 Подшоҳон 3:19 Ва Абнир низ ба гӯши Биньёмин сухан гуфт; ва Абнир низ дар Ҳебрӯн рафт, то ба гӯши Довуд ҳар он чи ба назари Исроил писанд омад, ва ба тамоми хонадони Биньёмин писанд омад.

Абнир ба халқи Исроил ва Бинёмин сухан ронда, он чизеро, ки онҳо барои ҳар ду гурӯҳ хуб меҳисобанд, нақл кард.

1. Қудрати муошират бо Каломи Худо - 2 Тимотиюс 4:2

2. Муҳимияти гӯш кардани овози Худо - Масалҳо 19:20

1. Румиён 15:5–7

2. Эфсӯсиён 4:29–32

2 Подшоҳон 3:20 Ва Абнир ва бист нафар бо ӯ назди Довуд ба Ҳебрӯн омад. Ва Довуд ба Абнир ва одамоне ки бо ӯ буданд, зиёфат дод.

Абнир ва бист нафар ба назди Довуд ба Ҳебрӯн омаданд, ва Довуд онҳоро бо зиёфат дод.

1. Муҳимияти меҳмоннавозӣ дар ҳаёти масеҳӣ.

2. Чӣ тавр ба онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, файз ва муҳаббатро паҳн кунем.

1. Румиён 12:14-18 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед.

2. Луқо 6:27-36 - Душманони худро дӯст доред, ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед.

2 Подшоҳон 3:21 Ва Абнир ба Довуд гуфт: «Ман барҳоста, меравам ва тамоми Исроилро назди оғоям подшоҳ ҷамъ хоҳам кард, то ки бо ту аҳд бибанданд, ва ту бар ҳар он чи дилат мехоҳад, подшоҳӣ кунӣ». Ва Довуд Абнирро фиристод; ва ӯ оромона рафт.

Абнир пешниҳод мекунад, ки тамоми исроилиёнро ҷамъ оваранд, то бо шоҳ Довуд аҳд банданд, то ки ӯ бар тамоми ҳавасҳои худ подшоҳӣ кунад, ва Довуд ӯро ба саломатӣ фиристод.

1. Худо метавонад ҳар гуна вазъиятро барои иҷро кардани иродаи худ истифода барад - 2 Қӯринтиён 12:9-10

2. Қудрати сулҳ - Румиён 14:19

1. Дили Худо барои ягонагӣ - Эфсӯсиён 4:3-4

2. Муҳимияти фурӯтанӣ - Филиппиён 2:3-8

2 Подшоҳон 3:22 Ва инак, навкарони Довуд ва Юоб аз таъқиби лашкар омада, бо онҳо ғанимати бузурге оварданд, вале Абнир дар Ҳебрӯн бо Довуд набуд; зеро ки вайро гусел карда буд ва ба саломатӣ рафт.

Юоб ва навкарони Довуд аз ҳуҷум бомуваффақият бо ғанимати зиёд баргаштанд, аммо Абнир аллакай аз ҷониби Довуд осоиштагӣ фиристода шуда буд.

1: Ба воситаи Абнир мо марҳамат ва омодагии Довудро барои бахшиданро мебинем.

2: Худо ба Юоб ва навкарони Довуд бо ҳуҷум муваффақ шуданд.

1: Матто 6:33-34 Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2: Матто 5:7 Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо марҳамат карда мешавад.

2 Подшоҳон 3:23 Вақте ки Юоб ва тамоми лашкаре ки бо ӯ буданд, омада, ба Юоб хабар дода, гуфтанд: «Абнир ибни Нир назди подшоҳ омад, ва ӯро фиристод, ва ӯ ба саломатӣ рафт».

Юоб ва лашкараш ба Юоб хабар доданд, ки Абнир ибни Нир назди подшоҳ омадааст ва ба ӯ иҷозат доданд, ки осоиштагӣ биравад.

1: Қувваи сулҳ аз қудрати ҷанг бузургтар аст.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки бо онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, оштӣ ҷӯем.

1: Матто 5:9 - Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд.

2: Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

2 Подшоҳон 3:24 Ва Юоб назди подшоҳ омада, гуфт: «Чӣ кор кардай? инак, Абнир назди ту омад; Чаро вайро фиристодай, ва ӯ тамоман рафтааст?

Юоб аз шоҳ Довуд пурсид, ки чаро Абнирро фиристод.

1. Қувваи саволҳо: Мо аз мисоли Юоб дар мавриди пурсиши ҳокимият бисёр чизҳоро омӯхта метавонем.

2. Хатарҳои саволҳои беҷавоб: Пурсишҳои беҷавоб метавонад боиси иштибоҳ ва нобоварӣ гардад.

1. Масалҳо 15:22 Нақшаҳо бе машварат барбод мераванд, аммо бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд.

2. Забур 31:8 Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ ба ту маслиҳат медиҳам.

2 Подшоҳон 3:25 Ту Абнир ибни Нирро мешиносӣ, ки барои он омада буд, ки туро бифиребад, ва берун омадан ва даромадани туро донад, ва ҳар он чи мекунед, бидонед.

Юоб Абнирро айбдор кард, ки Довудро фиреб дод, то дар бораи фаъолият ва макони будубоши ӯ маълумот пайдо кунад.

1. Хатари фиреб: Мо бояд ҳушёр бошем ва аз онҳое, ки мехоҳанд моро фиреб диҳанд, то бар мо бартарӣ пайдо кунанд.

2. Аз макри душман ҳазар кунед: Мо бояд аз стратегияҳое огоҳ бошем, ки душман барои гумроҳии мо истифода мебарад.

1. Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

2. Эфсӯсиён 6:11 - Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ карда тавонед.

2 Подшоҳон 3:26 Ва ҳангоме ки Юоб аз пеши Довуд берун шуд, ӯ қосидонро аз ақиби Абнир фиристод, ва онҳо ӯро аз чоҳи Сира баргардонданд, вале Довуд инро намедонист.

Юоб қосидонро мефиристад, то Абнирро аз чоҳи Сира баргардонанд, бехабар аз он ки Довуд аз ин хабардор аст.

1. Надонистани Довуд: Нишон додани аҳамияти таваккал ба Худо ва ҷустуҷӯи ҳикмати Ӯ дар ҳама корҳо.

2. Азми Юоб: Таълим додани арзиши бо далерӣ ва қувват пайгирӣ кардани ҳадафҳои мо.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2 Подшоҳон 3:27 Ва ҳангоме ки Абнир ба Ҳеброн баргашт, Юоб ӯро дар назди дарвоза бурд, то ки бо ӯ оромона сухан гӯяд, ва дар он ҷо ӯро зери қабурғаи панҷум зад, ва ӯ ба хотири хуни бародараш Асоил мурд.

Юоб Абнирро дар Ҳеброн барои хуни бародараш Асоил кушт.

1. Оқибатҳои интиқом

2. Қувваи бахшидан

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Матто 6:14-15 - Зеро агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2 Подшоҳон 3:28 Ва баъд аз он, Довуд инро шунид, гуфт: «Ман ва салтанати ман то абад дар назди Худованд аз хуни Абнир ибни Нир бегуноҳем.

Пас аз фаҳмидани кушта шудани Абнир Довуд эълон кард, ки ӯ ва подшоҳии ӯ дар ҷиноят бегуноҳанд.

1. Қудрати бегуноҳӣ: Чаро мо бояд бегуноҳонро сарбаланд кунем

2. Намунаи Довуд: Чӣ гуна бояд ба айбдоркуниҳои беадолатона посух дод

1. Масалҳо 17:15 - Касе ки шарирро сафед мекунад ва касе ки одилро маҳкум мекунад, Ҳардуи онҳо яксон дар назди Худованд зишт ҳастанд.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон! зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2 Подшоҳон 3:29 Бигзор он бар сари Юоб ва бар тамоми хонадони падараш бимонад; ва аз хонадони Юоб касе ки дарднок аст, ё махавӣ, ё такя ба асо, ё ба шамшер меафтад, ё нон намерасад.

Юоб ва оилаи ӯ лаънат шудаанд ва ҳеҷ гоҳ узве нахоҳанд дошт, ки бемор, маъюб, фақир ё дар ҷанг мурданд.

1. Лаънати ғурур: Мо аз қиссаи Юоб чӣ омӯхта метавонем

2. Баракати фурӯтанӣ: чӣ гуна бояд аз сарнавишти Юоб канорагирӣ кард

1. Масалҳо 16:18: Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ.

2. Луқо 14:11: Зеро ҳар кӣ худро боло бардорад, хор хоҳад шуд; ва ҳар кӣ худро фурӯтан кунад, сарафроз хоҳад шуд.

2 Подшоҳон 3:30 Ва Юоб ва бародараш Абишой Абнирро куштанд, зеро ки ӯ бародарашон Асоилро дар Ҷибъӯн кушта буданд.

Юоб ва Абишой, бародарони Асоил, Абнирро куштанд, то ки Абнирро дар ҷанг кушт.

1. Амалҳои мо оқибат дорад 2 Подшоҳон 3:30

2. Қувваи бахшидан 2 Подшоҳон 3:30

1. Румиён 12:19 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Матто 6:14-15 Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2 Подшоҳон 3:31 Ва Довуд ба Юоб ва ба тамоми қавме ки бо ӯ буданд, гуфт: «Либосҳои худро дарронда, палос ба бар кунед, ва дар пеши Абнир навҳа кунед». Ва худи подшоҳ Довуд аз паи қабр рафт.

Довуд ба мардум амр фармуд, ки андӯҳгинии худро бо дарроидани либосҳо ва палос пӯшидан нишон диҳанд ва аз паи қабри Абнир равона шаванд.

1. Аҳамияти эҳтиром ва мотам нисбат ба гузаштагон.

2. Кувваи ибрати рохбар.

1. Румиён 12:15 - "Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, бо гирьякунандагон гиря кунед".

2. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2 Подшоҳон 3:32 Ва Абнирро дар Ҳебрӯн дафн карданд; ва подшоҳ овози худро баланд карда, дар сари қабри Абнир гирист; ва тамоми мардум гиря карданд.

Пас аз марги Абнир шоҳ Довуд ва тамоми мардум ҳангоми дафни Абнир дар Ҳеброн гиря карданд.

1. Муҳимияти андӯҳгин шудан аз талафоти наздикон.

2. Қувваи мотами ҷамоатӣ.

1. Воиз 3:4 - "вақте барои гиря, ва вақти хандидан, вақти мотам ва вақти рақс кардан".

2. Юҳанно 11:35 - «Исо гиря кард».

2 Подшоҳон 3:33 Ва подшоҳ барои Абнир гиря карда, гуфт: «Оё Абнир ҳамчун аблаҳ мурд?

Шоҳ Довуд аз марги Абнир андӯҳгин мешавад ва ҳайрон мешавад, ки оё ӯ беақл мурд.

1. "Зиндагии оқилона: Дарси марги Абнир"

2. "Мероси Абнир: интихоби дурусти зиндагӣ"

1. Масалҳо 14:16 - "Оки оқил эҳтиёткор аст ва аз бадӣ рӯй мегардонад, аммо нодон бепарво ва бепарво аст".

2. Воиз 7:17 - "Аз шарир нашавед ва аблаҳ нашавед, чаро пеш аз вақти худ бимиред?"

2 Подшоҳон 3:34 Дастҳои ту баста набуданд, ва пойҳои ту занҷиранд; Ва тамоми мардум боз барои ӯ гиря карданд.

Шоҳ Довуд барои марги Абнир мотам мегирад ва тамоми мардум бо ӯ гиря мекунанд.

1. Некӯии Худо аз марг болотар аст - Забур 22:4

2. Қувваи мотами якҷоя - Воиз 4:9-12

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии ториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2 Подшоҳон 3:35 Ва ҳангоме ки тамоми мардум омаданд, то ба Довуд хӯрок хӯранд, то ҳанӯз субҳ буд, Довуд қасам хӯрда, гуфт: «Худо бо ман чунин рафтор кунед, агар нон ё чизи дигареро бичашам, то офтоб поён шудан.

Довуд қасам хӯрд, ки то ғуруби офтоб чизе нахӯрад.

1. Қувваи савганд: ваъда додан ва вафо кардан ба Худо

2. Рӯзадории Довуд: Намунаи вафодорӣ

1. Матто 5:33-37 - Боз шумо шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба назди Худованд иҷро кунед". Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ ба осмон қасам нахӯред, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро ки он зери пои Ӯст ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. . Ва ба сари худ савганд нахӯр, зеро ту наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Бигзор он чизе ки шумо мегӯед, танҳо Ҳа ё Не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд.

2. Дониёл 6:10 - Вақте ки Дониёл донист, ки ин навиштаҷот имзо шудааст, ба хонаи худ даромад; ва тирезаҳои вай дар ҳуҷраи худ ба сӯи Ерусалим кушода буд, ва ҳар рӯз се бор зону зада, ба ҳузури Худои худ дуо мегуфт ва шукр мегуфт, чунон ки пештара.

2 Подшоҳон 3:36 Ва тамоми мардум инро пай бурданд, ва ин ба онҳо писанд омад, чунон ки ҳар коре ки подшоҳ кард, ба тамоми мардум писанд омад.

Ҳама мардум аз ҳар коре, ки подшоҳ кард, хушнуд шуданд.

1. Зиндагие, ки ба дигарон писанд бошад

2. Муҳимияти нишон додани намунаи хуб

1. Матто 5:16 - «Бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд».

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2 Подшоҳон 3:37 Зеро он рӯз тамоми қавм ва тамоми Исроил фаҳмиданд, ки куштани Абнир ибни Нир аз дасти подшоҳ нест.

Дар ин рӯз ба тамоми халқи Исроил маълум шуд, ки шоҳ Довуд Абнир ибни Нирро накуштааст.

1. Қимати шафқат: қадр кардани қурбониҳои дигарон

2. Қувваи бахшидан: Гузаштан аз ихтилоф

1. Эфсӯсиён 4:32 - Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо низ шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

2. Луқо 6:36 - Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст.

2 Подшоҳон 3:38 Ва подшоҳ ба навкарони худ гуфт: «Оё намедонед, ки имрӯз дар Исроил як мири ва як марди бузурге кушта шудааст?

Подшоҳ Довуд аз марги Абнир, шоҳзода ва бузурги Исроил андӯҳгин аст.

1. Таъсири андӯҳ: Мулоҳиза дар бораи вокуниши шоҳ Довуд ба марги Абнир

2. Арзиши одамони бузург дар Малакути Худо

1. Воиз 7:2-4 - "Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро марг тақдири ҳар кас аст; зиндагон бояд инро дар дил бигиранд. Ғам беҳтар аз ханда аст. , зеро вақте ки мо ғамгин мешавем, дили мо қаноат мекунад, Дили хирадмандон дар хонаи мотам аст, вале дили аблаҳон дар хонаи вақтхушӣ».

2. Масалҳо 14:30 - «Дили ором ба ҷисм ҳаёт мебахшад, аммо ҳасад устухонҳоро пӯсида мекунад».

2 Подшоҳон 3:39 Ва ман имрӯз нотавон ҳастам, гарчанде ки подшоҳи тадҳиншуда; ва ин одамон писарони Саруё бар ман сахтгиранд: Худованд бадкорро мувофиқи шарорataш подош хоҳад дод.

Довуд бо вуҷуди подшоҳи тадҳиншуда буданаш заиф аст ва наметавонад ба писарони Саруё, ки аз ӯ истифода мебаранд, муқобилат кунад. Худованд бадкоронро мувофиқи шарорataшон доварӣ хоҳад кард.

1. Қувваи адолати Худо: Фаҳмидани ҳукми Худо

2. Қувваи заъф: Фаҳмидани маҳдудиятҳои инсонии мо

1. Румиён 12:19-21 - Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд

2. Забур 37:5-6 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 4:1-5 кушта шудани Иш-бӯшет, писари Шоулро тасвир мекунад. Дар ин боб, пас аз марги Абнир, ду нафар аз сибти Биньёмин Рехоб ва Баъно қасди куштани Иш-бӯшетро карданд. Ҳангоми истироҳати ӯ пинҳонӣ ба хонааш даромада, ӯро мезананд. Онҳо сари Ишбӯшетро аз тан ҷудо карда, сари ӯро назди Довуд меоранд, бо умеди ба даст овардани илтифот ва подош барои амали худ.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 4:6-8 идома дода, он вокуниши Довудро ба хабари кушта шудани Иш-бӯшет нақл мекунад. Вакте ки Рехоб ва Баъно ба пеши Довуд сари Иш-бӯшетро нишон медиҳанд, онҳо интизори таъриф мешаванд, вале ба ҷои ин, барои амали хиёнаткоронаи худ ба оқибатҳои вазнин дучор мешаванд. Довуд онҳоро барои куштани як одами бегуноҳ дар хонаи худ маҳкум мекунад ва фармон медиҳад, ки онҳоро ҳамчун ҷазо ба қатл расонанд.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 4:9-12 зикр шудааст, ки Довуд барои марги Иш-бӯшет дар пеши назари мардум мотам мегирад ва худро аз ҳама гуна даст доштан дар куштори ӯ дур мекунад. Вай бегуноҳии худро дар ин куштор эълон мекунад ва эълон мекунад, ки гунаҳкорон барои аъмоли худ ба ҷавобгарӣ кашида хоҳанд шуд. Ин эъломияи оммавӣ барои мустаҳкам кардани обрӯи Довуд ҳамчун пешвои одил, ки зӯроварӣ ё хиёнатро қабул намекунад, кӯмак мекунад.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 4 нишон медиҳад:
Қатли Иш-бошеби Речаб анБаана;
Довуд ба қотил ҷавоб дод;
Довуд мотами қотилонро маҳкум мекунад;

Таваҷҷӯҳ ба:
Қатли Иш-бошеби Речаб анБаана;
Довуд ба қотил ҷавоб дод;
Довуд мотами қотилонро маҳкум мекунад;

Дар ин боб ба қатли Иш-бӯшет, писари Шоул аз ҷониби Рехоб ва Баана, вокуниши Довуд ба ин амал ва мотами ӯ ва маҳкум кардани қотилон нигаронида шудааст. Дар 2 Подшоҳон 4, Рекоб ва Баъно аз сибти Биньёмин маслиҳат карданд, ки Иш-бӯшетро ҳангоми истироҳат дар хонаи худ бикушанд. Онхо накшаи худро ба чо оварда, уро зада, сарашро мебуранд. Бо боварии он ки онҳо аз ҷониби Довуд барои кори худ ситоиш хоҳанд кард, сари Ишбӯшетро назди ӯ меоранд.

Идома дар 2 Подшоҳон 4, вақте ки Рехоб ва Баъно худро ба назди Довуд бо сари Иш-бӯшет нишон медиҳанд, онҳо ба оқибатҳои ғайричашмдошт дучор мешаванд. Ба ҷои таъриф кардани онҳо, Довуд онҳоро барои куштори як одами бегуноҳ дар хонаи худ маҳкум мекунад. Ӯ фармон медиҳад, ки онҳоро ҳамчун ҷазо барои хиёнаташон ба қатл расонанд.

Довуд барои марги Иш-бошет дар пеши назари мардум мотам мегирад ва худро аз ҳама гуна даст доштан дар куштори ӯ дур мекунад. Вай бегуноҳии худро дар ин куштор эълон мекунад ва изҳор медорад, ки гунаҳкорон барои аъмоли худ ба ҷавобгарӣ кашида хоҳанд шуд. Ин мавқеъи оммавӣ барои мустаҳкам кардани обрӯи Довуд ҳамчун пешвои одил, ки ба зӯроварӣ ё хиёнат дар дохили салтанати худ таҳаммул намекунад, кӯмак мекунад.

2 Подшоҳон 4:1 Ва ҳангоме ки писари Шоул шунид, ки Абнир дар Ҳеброн мурдааст, дастонаш заиф шуданд ва тамоми исроилиён ба изтироб афтоданд.

Пас аз шунид, ки писари Шоул дар Ҳеброн марги Абнирро шунид, ӯ аз ғаму андӯҳ пур шуд ва исроилиён хеле ба изтироб афтоданд.

1. Мо бояд дар андӯҳи худ ғамгин шавем, аммо дар Худованд қувват пайдо кунем.

2. Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои худ мо метавонем тасаллӣ ва умед ба Худованд пайдо кунем.

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10, "Аммо ӯ ба ман гуфт:" Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо, ҳама чиз барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2 Подшоҳон 4:2 Ва писари Шоул ду марде дошт, ки сардори дастаҳо буданд: номи яке Баъно ва номи дигаре Рехоб, писарони Риммӯни беэрӯтӣ, аз банӣ-Биньёмин; (барои Беэрӯт низ ба Бинёмин ҳисоб карда шуд.

Ду нафар, Баъно ва Рехоб, ки аз сибти Биньёмин буданд, сардорони лашкари Шоул буданд.

1. Шахсияти мо дар Масеҳ: Кашфи арзиши ҳақиқии мо дар Худо

2. Зиндагӣ бо имони худ: зиндагӣ дар итоат ба иродаи Худо

1. Филиппиён 4:8 - Дар охир, бародарон ва хоҳарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ олиҷаноб аст, чӣ дуруст аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, ва чӣ шоёни таъриф аст, агар чизе олиҷаноб ё шоистаи таъриф аст, дар бораи ин чизҳо фикр кунед.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 4:3 Ва беэрӯтиён ба Ҷиттоим гурехтанд ва то имрӯз дар он ҷо муҳоҷир буданд.)

Хулоса: Беэротиён аз Беэрот бадарға шуда, дар Гиттаим маскан гирифтанд, ки то ҳол дар он ҷо боқӣ мемонанд.

1. Қудрати ҷомеа: Ҷустуҷӯи нерӯ дар ғурбат

2. Вафодорӣ ва ризқу рӯзии Худо дар замонҳои ноором

1. Забур 46:1-2 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд"

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2 Подшоҳон 4:4 Ва Йӯнотон, писари Шоул, писаре дошт, ки ланг буд. Ӯ панҷсола буд, вақте ки башорат дар бораи Шоул ва Йӯнотон аз Изреъил расид, ва дояаш ӯро бардошта, гурехт; Ва ҳангоме ки ӯ шитоб мекард, ӯ афтод ва лангид. Номи ӯ Мефибӯшет буд.

Гузаргоҳ Йӯнотон, писари Шоул, писаре дошт, ки Мефибӯшет ном дошт, ки панҷсола буд ва пойҳояш ланг буд. Вақте ки хабари марги Шоул ва Йӯнотон аз Изреъил расид, ҳамшираи ӯ зуд бо ӯ гурехтанӣ шуд, вале ӯ афтод ва боз ҳам лангтар шуд.

1. Худоро дар азоби Мефибӯшет дидан

2. Раҳмат ва кафорати Худо барои маъюбон

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:19 - Мушкилоти одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

2 Подшоҳон 4:5 Ва писарони Риммӯни баэрӯтӣ, Рехоб ва Баъно, рафта, дар гармои рӯз ба хонаи Ишбӯшет, ки нисфирӯзӣ бар кат хобида буд, омаданд.

Рихоб ва Баъно, писарони Риммӯни баэрӯтӣ, нимаи рӯз ба хонаи Ишбӯшет сафар карданд ва ӯро дар кат хобида диданд.

1. Интихоби далерона: Имонатонро дар миёни мухолифатҳо ба ҷо оваред

2. Қувваи итоаткорӣ: таваккал ба Худо ҳатто дар ҳолати душвор

1. 1 Подшоҳон 17:47 - "Ва тамоми ин калисо хоҳанд донист, ки Худованд бо шамшер ва найза наҷот намедиҳад, зеро ки ҷанг аз они Худованд аст, ва Ӯ шуморо ба дасти мо хоҳад дод."

2. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

2 Подшоҳон 4:6 Ва онҳо ба миёнаи хона омаданд, гӯё ки гандум меоранд; ва ӯро зери қабурғаи панҷум заданд, ва Рехоб ва бародараш Баъно раҳо шуданд.

Ду бародар, Рехоб ва Баъно, як одамро кушта, гурехтанд.

1. Аз ниятхои бад эхтиёт бошед.

2. Қувваи муҳаббати бародарона.

1. Матто 5:21-22 - "Шунидаед, ки ба мардум гуфта шудааст, ки кайҳо боз гуфта шудааст: "Қатл накун ва ҳар кӣ кушад, ба доварӣ дучор хоҳад шуд". Аммо ман ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба бародар ё хоҳар хашмгин бошад, маҳкум хоҳад шуд.

2. Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, як кас каси дигареро тез мекунад.

2 Подшоҳон 4:7 Зеро, вақте ки онҳо ба хона даромаданд, ӯ бар кати худ дар хобгоҳи худ хобид, ва ӯро зада, куштанд, ва сари ӯро аз танаш ҷудо карданд, ва сари ӯро гирифта, тамоми шаб онҳоро аз дашт дур карданд.

Ду нафар шабона ба хонаи як мард даромада, ӯро мекушанд, сарашро аз тан ҷудо мекунанд ва сари ӯро бо худ мебаранд.

1. Муҳим будани таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

2. Ҳимояи Худо дар вақти хатар.

1. Забур 34:7 - «Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва онҳоро наҷот медиҳад».

2. Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2 Подшоҳон 4:8 Ва сари Ишбӯшетро назди Довуд ба Ҳебрӯн оварданд, ва ба подшоҳ гуфтанд: «Инак, сари Ишбӯшет ибни Шоул, душманат, ки ҷони туро кофист; ва Худованд дар ин рӯз барои оғоям подшоҳ интиқоми Шоул ва насли ӯ гирифт.

Мардони Ишбӯшет сари Ишбӯшетро дар Ҳебрӯн назди Довуд оварда, гуфтанд, ки Худованд барои марги Шоул ва авлоди ӯ дар ин рӯз қасос гирифтааст.

1. Ҳукми одилонаи Худо: Чӣ гуна Худо аз гуноҳ интиқом мегирад

2. Муҳофизати Худованд: Чӣ гуна Худо моро аз душманонамон нигоҳ медорад

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. 2 Таслӯникиён 1:6-8 - Зеро ки дар назди Худо кори одилона аст, ки ба онҳое, ки шуморо ба изтироб меоранд, ҷазо диҳед; Ва ба шумо, ки дар изтироб афтодаед, оромии мо бод, вақте ки Исои Худованд бо фариштагони тавонои худ аз осмон зоҳир хоҳад шуд, дар оташи алангаи худ аз онҳое ки Худоро намешиносанд ва ба Инҷили Худованди мо Исои Масеҳ итоат намекунанд, қасос мегирад.

2 Подшоҳон 4:9 Ва Довуд ба Рекоб ва бародараш Баъно, писарони Риммӯни баэрӯтӣ, ҷавоб дода, ба онҳо гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, ки ҷони маро аз ҳар мусибат раҳо кардааст,

Довуд ба Рекоб ва Баъно, ду писари Риммӯни баэрӯтӣ ҷавоб дода, эълон кард, ки Худо ӯро аз ҳар мусибат раҳо кардааст.

1. Худо моро аз мусибат раҳо мекунад - 2 Подшоҳон 4:9

2. Худованд барои наҷот додани ҷони мо зиндагӣ мекунад - 2 Подшоҳон 4:9

1. Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Ишаъё 43:25 - Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худам пок месозам ва гуноҳҳои туро ба ёд намеоварам.

2 Подшоҳон 4:10 Вақте ки касе ба ман гуфт: «Инак, Шоул мурдааст ва гумон мекард, ки башорат диҳад, ӯро дастгир карда, дар Сиқлоҷ куштам, ва гумон мекард, ки барои башорataш ба ӯ мукофот медиҳам. :

Вақте ки касе ба Довуд гуфт, ки Шоул мурд, Довуд ӯро дар Сиқлоҷ кушт, зеро интизор буд, ки барои хабари худ мукофоте хоҳад гирифт.

1. «Итоати фармудаҳои Худо аз подошҳои заминӣ муҳимтар аст».

2. "Аҳамияти иҷро кардани ваъдаҳо, ҳатто вақте ки ин хилофи ақида аст"

1. Воиз 5:4-5 "Вақте ки ба Худо назр мекунӣ, дар иҷрои он таъхир накун. Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; назри худро иҷро кун. Назр накардан беҳтар аст, ки назр бидиҳад ва онро иҷро накун. .

2. 1 Подшоҳон 15:22-23 "Аммо Самуил ҷавоб дод: "Оё Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳоро ба қадри он ки итоат кардан ба Худованд дӯст медорад? Итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқорҳо беҳтар аст. исён мисли гуноҳи фолбинӣ аст, ва такаббур мисли бадии бутпарастӣ аст; зеро ки шумо каломи Худовандро рад кардаед, Ӯ шуморо ҳамчун подшоҳ рад кард».

2 Подшоҳон 4:11 Чӣ қадар зиёдтар, вақте ки одамони шарир одилро дар хонаи худ дар болои бистари ӯ куштанд? Пас, оё акнун хуни дасти туро талаб карда, туро аз замин намебарам?

Шахси одил дар хонаи худ кушта шудааст ва қотил бояд бо оқибатҳои ҷинояти худ рӯ ба рӯ шавад.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо моро аз бадӣ раҳо намекунад ва адолат пойдор хоҳад шуд.

2. Мо бояд омода бошем, ки оқибатҳои амалҳои худро қабул кунем.

1. Румиён 2:6-8 - «Худо ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардааст, подош хоҳад дод». Ба касоне, ки бо исрор дар кори нек ҷӯёи ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ мешаванд, ҳаёти ҷовидонӣ ато хоҳад кард, аммо барои касоне, ки нафсонанд ва ҳақро рад мекунанд ва ба бадӣ пайравӣ мекунанд, ғазаб ва хашм хоҳад буд».

2. Забур 5:5-6 - "Ту дурӯғгӯёнро несту нобуд мекунӣ, аз хунхор ва маккор Худованд нафрат дорад. Аммо ман бо муҳаббати бузурги ту метавонам ба хонаи ту даромадам; бо эҳтиром назди маъбади муқаддаси Ту саҷда мекунам".

2 Подшоҳон 4:12 Ва Довуд ба ҷавонони худ амр фармуд, ва онҳо онҳоро куштанд, ва дастҳо ва пойҳои онҳоро бурида, бар ҳавзи Ҳебрӯн овезон карданд. Аммо сари Ишбӯшетро гирифта, дар қабри Абнир дар Ҳебрӯн дафн карданд.

Довуд ба одамонаш фармуд, ки Ишбӯшет ва пайравонашро кушта, пеш аз ба дор овехтан дасту пойҳои онҳоро буриданд. Сипас сари Ишбӯшет дар қабри Абнир дар Ҳебрӯн дафн карда шуд.

1. Адолати Худо комил ва оштинопазир аст - 2 Таслӯникиён 1:6

2. Интиқом аз они Худованд аст - Румиён 12:19

1. Масалҳо 16:33 - "Қуръа ба оғӯш партофта мешавад, аммо ҳар як қарори он аз ҷониби Худованд аст".

2. Забур 37:39 - «Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ қалъаи онҳо дар вақти душворӣ аст».

Сархати 1: 2 Подшоҳон 5:1-5 тадҳин шудани Довудро ҳамчун подшоҳи тамоми Исроил тасвир мекунад. Дар ин боб қабилаҳои Исроил дар Ҳеброн ҷамъ мешаванд ва Довудро ҳамчун подшоҳи қонунии худ эътироф мекунанд. Онҳо роҳбарии ӯро эътироф мекунанд ва тасдиқ мекунанд, ки ӯ аз замони тадҳин шуданаш аз ҷониби Самуил чӯпони онҳо буд. Пирони Исроил бо Довуд аҳд баста, мавқеи ӯро ҳамчун ҳокими тамоми дувоздаҳ сибт мустаҳкам мекунанд.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 5:6-10 идома дода, он дар бораи забти Довуд Ерусалим ва таъсиси он ҳамчун пойтахти худ нақл мекунад. Пас аз тарк кардани Ҳеброн, Довуд лашкари худро ба Ерусалим мебарад, ки он вақт дар он ябусиён сукунат доштанд. Бо вуҷуди эътимоди ябусиён ба қалъаи худ, Довуд бомуваффақият шаҳрро забт карда, ба он тавассути чоҳи об ворид шуд. Пас аз он ӯ Ерусалимро мустаҳкам мекунад ва онро ба қароргоҳи подшоҳии худ табдил медиҳад.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 5:11–25 зикр шудааст, ки пас аз забт шудани Ерусалим халқҳои ҳамсоя аз қудрат ва нуфузи афзояндаи Довуд огоҳ мешаванд. Фалиштиён лашкари худро ҷамъ мекунанд, то ба ӯ ҳамла кунанд. Бо вуҷуди ин, бо роҳнамоӣ ва дастгирии Худо Довуд онҳоро ду маротиба дар қалъаи Баал-Фаразим ва боз дар водии Рафоим мағлуб кард. Ин ғалабаҳо тавоноии ҷангии Довудро мустаҳкам мекунанд ва ҳукмронии ӯро бар тамоми Исроил мустаҳкам мекунанд.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 5 нишон медиҳад:
Довуд бар Исроил тадҳин кард;
Забт шудани Ерусалим ва таъсиси он каскапитализм;
Довуд бар фалиштиён мағлуб шуд ва ҳукмронии худро мустаҳкам кард;

Таваҷҷӯҳ ба:
Довуд бар Исроил тадҳин кард;
Забт шудани Ерусалим ва таъсиси он каскапитализм;
Довуд бар фалиштиён мағлуб шуд ва ҳукмронии худро мустаҳкам кард;

Дар ин боб ба тадҳин шудани Довуд ба унвони подшоҳ бар тамоми Исроил, забт шудани Ерусалим ва таъсиси он ҳамчун пойтахти худ ва пирӯзиҳои ӯ бар фалиштиён нигаронида шудааст. Дар 2 Подшоҳон 5, қабилаҳои Исроил дар Ҳеброн ҷамъ мешаванд ва Довудро ҳамчун подшоҳи қонунии худ эътироф мекунанд. Онҳо бо ӯ аҳд баста, мавқеи ӯро ҳамчун ҳокими тамоми дувоздаҳ қабила мустаҳкам мекунанд.

Дар 2 Подшоҳон 5 идома дода, Довуд лашкари худро ба Ерусалим, ки дар он ябусиён сукунат дошт, мебарад. Бо вуҷуди эътимоди онҳо ба қалъаи худ, Довуд бомуваффақият шаҳрро забт мекунад ва ба он тавассути чоҳи об ворид мешавад. Ӯ Ерусалимро мустаҳкам мекунад ва онро ҳамчун қароргоҳи подшоҳии худ муқаррар мекунад.

Пас аз забт шудани Ерусалим халқҳои ҳамсоя аз қудрати афзояндаи Довуд огоҳ мешаванд. Фалиштиён лашкари худро барои ҳамла ба ӯ ҷамъ мекунанд, вале ду бор аз ҷониби Довуд бо роҳнамоии Худо дар Баал-Фаразим ва дар водии Рафоим шикаст хӯрданд. Ин ғалабаҳо тавоноии ҷангии Довудро мустаҳкам мекунанд ва ҳукмронии ӯро бар тамоми Исроил боз ҳам мустаҳкам мекунанд.

2 Подшоҳон 5:1 Ва тамоми сибтҳои Исроил назди Довуд ба Ҳебрӯн омада, гуфтанд: «Инак, мо устухон ва гӯшти ту ҳастем».

Ҳамаи қабилаҳои Исроил ба Ҳебрӯн назди Довуд омада, ба ӯ содиқ будани худро эълон карданд.

1. Вафодорӣ ба пешвоёни баргузидаи Худо.

2. Хизмат ба Худо тавассути хидмати содиқона ба дигарон.

1. 1 Подшоҳон 12:24 "Фақат аз Худованд битарс ва ба Ӯ ростӣ бо тамоми дили худ хизмат кунед; зеро бубинед, ки ӯ барои шумо чӣ гуна корҳои бузург кардааст".

2. Юҳанно 13:34-35 "Ба шумо ҳукми нав медиҳам, ки якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз ин ҳама хоҳанд донист, ки шумо шогирдони Ман ҳастед, агар шумо ба якдигар муҳаббат дошта бошед».

2 Подшоҳон 5:2 Ҳамчунин дар замонҳои гузашта, вақте ки Шоул бар мо подшоҳ буд, ту он будӣ, ки берун омада, бар Исроил меовардӣ; ва Худованд ба ту гуфт: «Қавми Ман Исроилро ҳоҳӣ хоҳӣ дод, ва ту сардор бар Исроил хоҳӣ буд. .

Довуд чун подшоҳи Исроил тадҳин шуд ва аз ҷониби Худо дастур дода шуд, ки ба халқи худ роҳбарӣ кунад ва ғамхорӣ кунад.

1: Мо бояд ба якдигар роҳнамоӣ кунем ва ба якдигар ғамхорӣ кунем, чунон ки Худо ба Довуд дастур додааст.

2: Мо даъват шудаем, ки ба Худо ва халқи Ӯ бо фурӯтанӣ ва имон хизмат кунем.

1: Матто 20:25-28 - Исо гуфт: «Шумо медонед, ки сарварони ғайрияҳудиён бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд ва бузургони онҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд. Дар миёни шумо набояд ин тавр бошад. Аммо ҳар кӣ дар байни шумо хоҳад бузург бошад, бояд бандаи шумо бошад, ва ҳар кӣ дар байни шумо аввал бошад, бояд ғуломи шумо бошад, чунон ки Писари Одам на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

2: Филиппиён 2: 5-8 - Ин фикрро дар байни худ дошта бошед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки гарчанде ки дар сурати Худо буд, баробарӣ бо Худоро чизи қобили қабул нашумурд, балки худро холӣ кард. ба сурати ғулом гирифта, дар симои одамон таваллуд шудааст. Ва ӯ дар шакли одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард ва то дами марг, ҳатто марг дар салиб итоаткор шуд.

2 Подшоҳон 5:3 Ва ҳамаи пирони Исроил назди подшоҳ ба Ҳебрӯн омаданд; ва подшоҳ Довуд бо онҳо дар Ҳебрӯн ба ҳузури Худованд аҳд баст, ва Довудро подшоҳ бар Исроил тадҳин карданд.

Пирони Исроил назди подшоҳ Довуд ба Ҳебрӯн омада, бо ӯ ба ҳузури Худованд аҳд бастанд. Сипас онҳо Довудро ба подшоҳи Исроил тадҳин карданд.

1. Қудрати Аҳд: Чӣ тавр муносибатҳои худро бо дигарон мустаҳкам кардан мумкин аст.

2. Тадҳин кардани Подшоҳ: Фаҳмидани мақсади Худо барои ҳаёти мо.

1. Забур 89:3-4 - «Ман бо баргузидаи худ аҳд бастаам, ба бандаи худ Довуд қасам хӯрдам: Насли Туро то абад пойдор хоҳам дод, ва тахти Туро барои наслҳо обод хоҳам кард.

2. 2 Вақоеънома 7:14 - «Агар қавми Ман, ки бо номи Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шаронаи худ рӯй гардонанд, он гоҳ Ман аз осмон мешунаванд, ва гуноҳҳои онҳоро хоҳам бахшид ва замини худро шифо хоҳад дод».

2 Подшоҳон 5:4 Довуд ҳангоме ки подшоҳӣ кард, сӣ сол дошт, ва ӯ чил сол подшоҳӣ кард.

Довуд 40 сол бар Исроил подшоҳӣ кард.

1. Қувваи вафодорӣ - Чӣ гуна садоқати Довуд ба Худо ба ӯ имкон дод, ки 40 сол ҳукмронӣ кунад.

2. Манфиатҳои итоаткорӣ - Чӣ тавр итоаткории Довуд ба Худо ба ҳукмронии 40-сола оварда расонд.

1. 1 Вақоеънома 22:9 Қавӣ ва далер бошед ва корро иҷро кунед. Натарс ва рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо туст.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 5:5 Дар Ҳеброн ӯ ҳафт солу шаш моҳ бар Яҳудо подшоҳӣ кард, ва дар Ерусалим сию се сол бар тамоми Исроил ва Яҳудо подшоҳӣ кард.

Довуд дар Ҳеброн ҳафтуним сол ва дар Ерусалим 33 сол бар тамоми Исроил ва Яҳудо подшоҳӣ кард.

1. Имони Худо ба Довуд: Тафтиши аҳамияти ҳукмронии Довуд дар Ҳеброн ва Ерусалим.

2. Подшоҳии Довуд: Чӣ гуна файзи Худо ба Довуд имкон дод, ки подшоҳи Исроил ва Яҳудо шавад.

1. 2 Подшоҳон 5:5 - «Дар Ҳеброн ӯ ҳафт солу шаш моҳ бар Яҳудо подшоҳӣ кард; ва дар Ерусалим сӣю се сол бар тамоми Исроил ва Яҳудо подшоҳӣ кард».

2. 1 Подшоҳон 16:13 - "Он гоҳ Самуил шохи равғанро гирифта, ӯро дар миёни бародарони худ тадҳин кард; ва аз он рӯз пеш Рӯҳи Худованд бар Довуд нозил шуд".

2 Подшоҳон 5:6 Ва подшоҳ ва одамонаш ба Ерусалим назди ябусиён, сокинони он замин рафтанд, ва онҳо ба Довуд сухан ронда, гуфтанд: «Агар кӯру лангонро набарӣ, ба ин ҷо нахоҳӣ омад; Довуд наметавонад ба ин ҷо дарояд.

Довуд ва одамонаш кӯшиш карданд, ки Ерусалимро аз дасти ябусиён тасарруф кунанд ва онҳо ба онҳо эътироз карда гуфтанд, ки агар кӯрон ва лангонро набаранд, онҳоро ба дарун намегузоранд.

1. Қувваи имон: Фаҳмидани қудрати имон ба нақшаи Худо

2. Бартараф кардани мушкилот: устувор истодан дар муқобили мушкилот

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:37-39 - На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, ки моро аз муҳаббат ҷудо карда наметавонанд. аз Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Подшоҳон 5:7 Бо вуҷуди ин Довуд Сионро забт кард: ҳамон шаҳри Довуд аст.

Довуд шаҳри Сионро забт кард ва онро шаҳри Довуд номид.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Довуд ӯро ба пирӯзӣ расонд

2. Ҷасорати Довуд: Чӣ тавр ӯ барои он чизе ки ба он бовар дошт, мубориза бурд

1. Румиён 8:37 Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

2 Подшоҳон 5:8 Ва Довуд дар он рӯз гуфт: «Ҳар кӣ ба ҷӯйбор баромада, ба ябусиён, ва лангон ва кӯрон, ки ба ҷони Довуд нафрат доранд, зарба занад, вай сардор ва мириҳазор хоҳад буд». Бинобар ин гуфтанд: «Кӯрону лангон ба хона нахоҳанд омад».

Довуд эълон кард, ки ҳар кӣ бар зидди ябусиён, кӯрон ва лангон ҷанг кунад, сардор ва сардори лашкари ӯ ҳисобида мешавад. Кӯрону лангонро ба хона роҳ намедоданд.

1. Қувваи далерӣ ва имони Довуд

2. Арзиши ҳамдардӣ ва фарогири

1. 2 Подшоҳон 5:8

2. Матто 5:3-4 Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

2 Подшоҳон 5:9 Ва Довуд дар қалъа сокин шуд ва онро шаҳри Довуд номид. Ва Довуд гирду атрофи аз Милло ва дарун бино сохт.

Довуд ба қалъае, ки онро шаҳри Довуд меномид, кӯчид ва шаҳрро аз Милло ва даруни он бино кард.

1. Вафодории Худо ба баргузидаи худ: Омӯзиши ҳаёти Довуд (2 Подшоҳон 5:9)

2. Сохтмони шаҳри Худо: омӯзиши имон ва итоаткорӣ (2 Подшоҳон 5:9)

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Масалҳо 24:3-4 - Хона бо ҳикмат сохта мешавад ва бо фаҳм он устувор мешавад; бо дониш ҳуҷраҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва гуворо пур мешаванд.

2 Подшоҳон 5:10 Ва Довуд пеш рафта, бузург мешуд, ва Худованд Худои лашкарҳо бо ӯ буд.

Довуд бузург шуд ва Худованд бо ӯ буд.

1. Худо дар рушду муваффақияти мо бо мост.

2. Ҳузури Худо ба ҳаёти мо қувват мебахшад.

1. Матто 28:20 - Ва дар хотир доред, ки ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Подшоҳон 5:11 Ва Ҳиром подшоҳи Сӯр назди Довуд қосидон фиристод, ва дарахтони арз, ва дуредгарон ва деворгарон, ва онҳо хонае бар Довуд бино карданд.

Подшоҳи Сӯр Ҳирам ба Довуд фариштагон, дарахтони кедр, дуредгарон ва деворгарон фиристод, то барои Довуд хонае созанд.

1. Ризки Худо ба воситаи кумаки дигарон.

2. Ахамияти якчоя кор кардан.

1. Эфсӯсиён 4:11-13 Ва Ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, пасторон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагӣ бирасем. аз имон ва дониши Писари Худо, то ки ба камолот расида, ба андозаи камолоти Масеҳ.

2. 1 Қӯринтиён 3:9-10 Зеро ки мо ҳамкорони Худо ҳастем. Ту майдони Худоӣ, бинои Худоӣ. Аз рӯи файзи Худо, ки ба ман ато кардааст, ман мисли устои моҳир таҳкурсӣ гузоштам ва каси дигар бар он бино мекунад. Бигзор ҳар кас ғамхорӣ кунад, ки чӣ тавр ба он бино мекунад.

2 Подшоҳон 5:12 Ва Довуд фаҳмид, ки Худованд ӯро бар Исроил подшоҳ таъин кардааст, ва ӯ салтанати худро ба хотири қавми худ Исроил баланд кардааст.

Довуд фаҳмид, ки Худованд ӯро подшоҳи Исроил кардааст ва подшоҳии ӯро ба манфиати халқи Исроил баланд кардааст.

1. Худованд онҳоеро, ки ба Ӯ хизмат мекунанд, сарбаланд мекунад - 2 Подшоҳон 5:12

2. Нақшаи Худо барои Исроил - 2 Подшоҳон 5:12

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 75:7 - Аммо Худо довар аст: Ӯ якеро зер мекунад ва дигареро муқаррар мекунад.

2 Подшоҳон 5:13 Ва Довуд, баъд аз он ки аз Ҳебрӯн омад, аз Ерусалим ба ӯ суррияҳо ва занони дигар гирифт, ва боз писарон ва духтарони Довуд таваллуд ёфта буданд.

Довуд пас аз омадан аз Ҳебрӯн аз Ерусалим бештар суррияҳо ва занон гирифт, ва аз онҳо фарзанддор шуд.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти халқи худ

2. Маънои оила дар Салтанати Худо

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2 Подшоҳон 5:14 Ва инҳоянд номҳои онҳое ки барои ӯ дар Ерусалим таваллуд шудаанд; Шаммуа ва Шубоб ва Нотон ва Сулаймон,

Довуд дар Ерусалим чор писар таваллуд кард: Шаммуа, Шубоб, Нотон ва Сулаймон.

1. Вафодории Довуд: Омӯзиш дар бораи ӯҳдадориҳои волидайн

2. Мероси Довуд: Аҳамияти интиқоли имон

1. 2 Подшоҳон 7:12–15

2. 1 Вақоеънома 22:7–10

2 Подшоҳон 5:15 Ҳамчунин Ибҳор, ва Элишуа, ва Нафаҷ ва Ёфия,

Дар порча чор нафар зикр шудааст: Ибҳор, Элишуа, Нефег ва Яфия.

1. Гуногунии халқи Худо - Таҷлили истеъдодҳо ва тӯҳфаҳои беназири ҳар як шахс

2. Вафодории Худо - Чӣ тавр Ӯ заъфҳои моро барои ҷалоли худ истифода мебарад

1. 1 Қӯринтиён 1:27-29 - Қудрати Худо дар заъф комил мешавад

2. Румиён 12:3-8 - Ҳар як шахс дорои атои беназирест, ки ба бадани Масеҳ саҳм гузорад

2 Подшоҳон 5:16 Ва Элишома, ва Элиёдо ва Элифолет.

Се мард, Элишама, Элиада ва Элифалет дар 2 Подшоҳон 5:16 зикр шудаанд.

1. Қувваи ваҳдат: Омӯзиши мустаҳкамии муносибатҳо тавассути Элишама, Элиада ва Элифалет

2. Қиссаи се мард: Баррасии ҳаёти Элишама, Элиада ва Элифалет

1. Аъмол 4:32-35 - Омӯзиши қудрати имондорон, ки дар ягонагӣ якҷоя кор мекунанд

2. Масалҳо 27:17 - Баррасии арзиши дӯстии ҳақиқӣ тавассути мисоли Элишама, Элиада ва Элифалет

2 Подшоҳон 5:17 Аммо фалиштиён шуниданд, ки Довудро подшоҳ бар Исроил тадҳин кардаанд, тамоми фалиштиён барои ҷустуҷӯи Довуд омаданд; ва Довуд инро шунид, ва ба анбор фуромад.

Пас аз тадҳин шудани Довуд подшоҳи Исроил, фалиштиён шуниданд ва ба ҷустуҷӯи ӯ рафтанд. Довуд шунид ва барои муҳофизат рафт.

1. Худо моро дар вақти душворӣ ҳифз мекунад.

2. Мо бояд ҳатто ҳангоми дучор шудан бо душвориҳо ба Худо таваккал кунем.

1. Забур 91:4 - «Ӯ туро бо парҳои Худ хоҳад пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; вафодории ӯ сипар ва қалъаи ту хоҳад буд».

2. Эфсӯсиён 6:13 - "Бинобар ин, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро кардаед, истода бошед".

2 Подшоҳон 5:18 Фалиштиён низ омада, дар водии Рафоим паҳн шуданд.

Фалиштиён ҳуҷум карданд ва дар водии Рафоим паҳн шуданд.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи имон дар ҳолатҳои душвор

1. Румиён 8:37-39 Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 5:19 Ва Довуд аз Худованд пурсида, гуфт: «Оё назди фалиштиён биравам? Оё онҳоро ба дасти ман месупорӣ? Ва Худованд ба Довуд гуфт: «Бирав, зеро ки Ман фалиштиёнро бешубҳа ба дасти ту хоҳам дод».

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Довуд аз Худованд роҳнамоӣ кард, ки оё ӯ бо фалиштиён ҷанг кунад ё на, ва Худованд ӯро итминон дод, ки ӯ пирӯз хоҳад шуд.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо: Чӣ тавр дар замонҳои душвор қувват ва далерӣ пайдо кардан мумкин аст

2. Ба итминони Худованд устувор мондан: такя ба роҳнамоии Худо дар замонҳои номуайян

1. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд, ҳарчанд обҳои он ғуррон ва кафк бардоранд ва кӯҳҳо аз ҷунбишҳои худ.

2 Подшоҳон 5:20 Ва Довуд ба Баалфарасим омад, ва Довуд онҳоро дар он ҷо зада, гуфт: «Худованд бар душманонам пешопеши ман, мисли рахнаи обҳо торумор кард». Бинобар ин вай он маконро Баал-Фаразим номид.

Довуд душманони худро дар Баал-Фаразим мағлуб кард ва ин ҷойро ба шарафи ғалабаи Худованд ном гузошт.

1. Қудрати наҷоти Худо дар ҳаёти мо

2. Таҷрибаи рахнашавии Худованд

Салиб-

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ман ба Ӯ таваккал мекунам.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2 Подшоҳон 5:21 Ва дар он ҷо пайкарҳои худро гузоштанд, ва Довуд ва одамонаш онҳоро сӯзонданд.

Довуд ва одамонаш ҳайкалҳои худоёни бегонаро, ки дар қаламрави онҳо мондаанд, нобуд карданд.

1. Қудрати Худо аз ҳар бут бузургтар аст

2. Муҳимияти парастиши Худои якто

1. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкаеро ба сурати чизе дар осмон ё дар замин дар зери ва дар обҳои зер насоз. Саҷда накун. ба онҳо фуромада ё ба онҳо саҷда кун, зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам».

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - «Бинобар ин, эй дӯстони азизам, аз бутпарастӣ бигрезед».

2 Подшоҳон 5:22 Ва фалиштиён боз омада, дар водии Рафоим паҳн шуданд.

Фалиштиён боз ҳамла карда, дар водии Рафоим паҳн шуданд.

1. Қувваи имон дар замонҳои душвор

2. Бартараф кардани душвориҳо бо намоз

1. Ишаъё 35:3-4 - Дастҳои нотавонро мустаҳкам кунед ва зонуҳои нотавонро мустаҳкам кунед. Ба онҳое, ки дилашон ғамгинанд, бигӯ: қавӣ бош; натарс!

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қалби баҳр ҳаракат кунанд.

2 Подшоҳон 5:23 Ва ҳангоме ки Довуд аз Худованд пурсид, гуфт: «Нарав нашав; балки аз қафои онҳо қутбнамо биёред ва бар онҳо дар муқобили дарахтони тут биёед.

Довуд аз Худованд пурсид, ки оё вай бар зидди фалиштиён биравад ва Худованд ба ӯ гуфт, ки ба тарафи дигар биравад ва аз қафо ба онҳо наздик шавад.

1. Роҳнамоии Худо: Омӯзиши пайравӣ аз дастуроти Ӯ дар зиндагӣ.

2. Эътимод ба ҳикмати Худо дар ҳолатҳои душвор.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардӣ, бо он роҳ рав".

2 Подшоҳон 5:24 Ва бигзор, вақте ки шумо садои баромадан дар қуллаҳои дарахтони тутро бишнавед, худатонро таҳрик намо, зеро он гоҳ Худованд пешопеши ту берун хоҳад омад, то ки лашкари фалиштиёнро зарба занад. .

Пас аз мағлуб кардани фалиштиён ба Довуд гуфтанд, ки Худованд пешопеши ӯ мебарояд, то ки фалиштиёнро зарба занад, агар дар болои дарахтони тут садое шунид.

1. Худо назорат мекунад: Чӣ тавр дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кардан мумкин аст (2 Подшоҳон 5:24)

2. Тарс ва шубҳаро бо имон бартараф кардан (2 Подшоҳон 5:24)

1. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда. на қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо карда наметавонад».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 5:25 Ва Довуд чунин кард, чунон ки Худованд ба ӯ амр фармуда буд; ва фалиштиёнро аз Ҷабаъ то ба Ҷозер омаданӣ, зарба зан.

Довуд ба дастуроти Худованд амал карда, фалиштиёнро аз Ҷабаъ то Ҷозер мағлуб кард.

1. Ба Худованд итоат кунед ва Ӯ шуморо ҳидоят хоҳад кард - Забур 31:8

2. Бо итоаткории шодона ба Худо хизмат кардан - Румиён 12:1-2

1. Такрори Шариат 28:7 - Худованд душманони шуморо, ки бар зидди шумо қиём мекунанд, дар пеши шумо мағлуб хоҳад кард.

2. Еҳушаъ 6:2-5 - Худованд ба Еҳушаъ дастур дод, ки дар атрофи Ериҳӯ ҳаракат кунад ва бо пайравӣ ба онҳо шаҳр мағлуб шуд.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 6:1-11 кӯшиши Довудро барои овардани сандуқи Аҳд ба Ерусалим тасвир мекунад. Дар ин боб Довуд сӣ ҳазор мардони баргузидаро аз Исроил ҷамъ мекунад ва барои гирифтани сандуқ аз Баал-Яҳудо сафар мекунад. Онҳо сандуқро ба аробаи нав гузошта, ба Ерусалим бармегарданд. Аммо дар вақти интиқол Уззо дасти худро дароз мекунад, то киштӣ ноустувор шавад ва Худо ӯро ба сабаби беэҳтиромӣ ба ҳалокат мерасонад.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 6:12-15 идома дода, он қарори Довудро дар бораи боздоштани интиқоли сандуқ ва ба ҷои он муваққатан дар хонаи Обид-Адом ҷойгир кардани он нақл мекунад. Пас аз шоҳиди марги Уззо Довуд метарсад ва қарор кард, ки ба овардани сандуқ ба Ерусалим идома надиҳад. Ӯ онро ба хонаи Обид-Эдом равона мекунад, ки дар он ҷо се моҳ мемонад. Дар ин муддат Обид-Адом аз ҳузури сандуқ дар хонаи худ баракатҳоро эҳсос мекунад.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 6:16-23 гуфта мешавад, ки пас аз се моҳ ба Довуд хабар дар бораи баракатҳои Убид-Адӯм барои мизбонии сандуқ мерасад.Аз ин хабар рӯҳбаланд шуда, Довуд нақшаи овардани сандуқи худро дубора оғоз мекунад. ба Ерусалим бо хурсандӣ ва тантанаи бузург. Вай дар тан эфоди катон, ки либоси коҳинӣ дошт ва бо ҳамроҳии навозандагон асбобҳои гуногун менавохт, бо тамоми қувваи худ дар пеши Худованд рақс мекунад.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 6 нишон медиҳад:
Довуд кӯшиш кард, ки Ерусалимро наҷот диҳад;
Марги Уззо ва дар хонаи Арто-Обед-эом';
Ҷашни Арк'Нақлиёт дар Ерусалим;

Таваҷҷӯҳ ба:
Довуд кӯшиш кард, ки Ерусалимро наҷот диҳад;
Марги Уззо ва дар хонаи Арто-Обед-эом';
Ҷашни Арк'Нақлиёт дар Ерусалим;

Дар ин боб ба кӯшиши Довуд барои ба Ерусалим овардани сандуқи аҳд, марги Уззо ва ба хонаи Убид-Адом интиқол додани сандуқ ва ҷашн ҳангоми интиқоли

он ба Ерусалим нигаронида шудааст. Дар 2 Подшоҳон 6, Довуд як гурӯҳи калони мардони баргузидаро ҷамъ мекунад ва барои гирифтани сандуқ аз Баал-Яҳудо меравад. Бо вуҷуди ин, ҳангоми интиқол, Уззо аз ҷониби Худо барои амали беэҳтиромонааш, ки ба киштӣ ламс кард, кушта мешавад.

Давом дар 2 Подшоҳон 6, пас аз шоҳиди марги Уззо, Довуд метарсад ва қарор мекунад, ки ба овардани сандуқ ба Ерусалим идома надиҳад. Ба ҷои ин, вай онро ба хонаи Обид-Эдом равона мекунад, ки дар он ҷо се моҳ мемонад. Дар ин муддат Обид-Адом аз ҳузури сандуқ дар хонаи худ баракатҳоро эҳсос мекунад.

Пас аз се моҳ ба Довуд дар бораи баракатҳои Убид-Адӯм аз сабаби мизбонии сандуқ хабар расид.Аз ин хабар рӯҳбаланд шуда, Довуд нақшаи ба Ерусалим овардани сандуқро бо шодӣ ва ҷашни азим давом дод. Вай дар тан эфоди катон, ки либоси коҳинӣ дошт ва бо ҳамроҳии навозандагон асбобҳои гуногун менавохт, бо тамоми қувваи худ дар пеши Худованд рақс мекунад.

2 Подшоҳон 6:1 Довуд боз ҳамаи баргузидаҳои Исроилро, ки сӣ ҳазор нафар буд, ҷамъ овард.

Довуд ҳамаи баргузидагони Исроилро, ки ҷамъ сӣ ҳазор нафар буд, ҷамъ кард.

1. Халқи баргузидаи Худо ҳамеша омодаанд аҳкоми Ӯро иҷро кунанд.

2. Нерӯи миллат дар халқаш аст.

1. Хуруҷ 19:1-6 - Худо халқи баргузидаи Худро даъват мекунад, ки ба Ӯ хидмат кунанд.

2. Ишаъё 40:29-31 - Худованд ба халқи худ қувват мебахшад.

2 Подшоҳон 6:2 Ва Довуд бархоста, бо тамоми қавме ки бо ӯ буданд, аз Баали Яҳудо равона шуд, то аз он ҷо сандуқи Худоро, ки номаш ба исми Худованди лашкарҳо, ки дар байни лашкарҳо сокин аст, номида шудааст, барорад. карубиён.

Довуд ба Баалии Яҳудо рафт, то сандуқи Худоро, ки бо номи Худованди лашкарҳо, ки дар миёни каррубиён сокин аст, бигирад.

1. Аҳамияти сандуқи Худо дар ҳаёти мо

2. Қудрат ва ҳифзи Парвардигори лашкарҳо

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳои Худо барои сохтани Сандуқи Аҳд

2. Забур 99:1 - Худованд подшоҳӣ мекунад, бигзор халқҳо биларзанд. Нишаста дар миёни каррубиён, замин биларзад.

2 Подшоҳон 6:3 Ва сандуқи Худоро бар аробаи нав гузошта, аз хонаи Абинодоб, ки дар Ҷибъа буд, бурданд; ва Уззо ва Аҳиё, писарони Абинодоб, аробаи навро мекашонданд.

Сандуқи Худоро бар аробаи нав гузошта, аз хонаи Абинадоб дар Ҷибъа берун оварданд, ки онҳоро Уззо ва Аҳиё писарони Абинодоб ронданд.

1. Муҳимияти итоат ба Худо - 2 Подшоҳон 6:3

2. Вафодории Уззо ва Аҳиё - 2 Подшоҳон 6:3

1. Такрори Шариат 10:2 - "Ва ман бар мизҳо суханонеро хоҳам навишт, ки дар лавҳаҳои аввал буданд, ки ту шикастай, ва онҳоро дар сандуқ хоҳӣ гузошт".

2. Хуруҷ 25: 10-22 - "Ва онҳо аз чӯби ақл сандуқе хоҳанд сохт: дарозии он дувуним зироъ, ва бари он якуним зироъ ва баландии он якуним зироъ хоҳад буд. ».

2 Подшоҳон 6:4 Ва онро аз хонаи Абинадоб, ки дар Ҷибъо буд, ҳамроҳи сандуқи Худо бурданд; ва Аҳиё пешопеши сандуқ рафт.

Сандуқи Худо аз хонаи Абинадоб, ки дар Ҷибъа воқеъ буд, берун оварда шуд, ва Аҳиё пешопеши он мерафт.

1. Вафодории Аҳиё дар ҳамроҳии сандуқи Худо

2. Ҳузури Худо дар ҳаёти халқаш

1. Такрори Шариат 10:8 Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то ки дар пеши Худованд истода, ба исми Ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо бигӯянд, чунон ки имрӯз онҳо мекунанд.

2. Забур 68:1 Бигзор Худо эҳьё шавад, душманонаш пароканда шаванд; бигзор онҳое ки аз ӯ нафрат доранд, аз пеши ӯ гурезанд.

2 Подшоҳон 6:5 Ва Довуд ва тамоми хонадони Исроил ба ҳузури Худованд дар ҳар гуна асбобҳои аз чӯби арча сохташуда, ҳатто бар барҳо, ва забурҳо, ва найҳо, ва барҳо ва санҷҳо менавохтанд.

Довуд ва халқи Исроил бо асбобҳои мусиқии аз дарахти арча сохташуда, аз қабили арфа, забур, тембр, карнет ва санҷҳо шодона Худоро ҳамду сано мегуфтанд.

1. Қувваи мусиқӣ дар ибодат - Чӣ гуна мусиқиро метавон барои ситоиши Худо ва боло бурдани рӯҳияи мо истифода кард.

2. Шоди ибодат – Якҷоя ҷашн гирифтани Худо ва чӣ гуна ин моро ба Ӯ наздик мекунад.

1. Забур 150:1-3 - Худовандро ҳамду сано хонед. Худоро дар қудсаш ҳамду сано гӯед; Ӯро дар осмони бузурги ӯ ҳамду сано хонед. Ӯро барои аъмоли қудрataш ситоиш кунед; ӯро барои бузургии барҷастааш ситоиш кунед.

2. Забур 100:2 - Бо шодӣ ба Худованд хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

2 Подшоҳон 6:6 Ва ҳангоме ки ба хирманхонаи Нохон расиданд, Уззо дасти худро ба сандуқи Худо дароз карда, онро гирифт; зеро ки барзаговхо онро чунбонданд.

Уззо кӯшиш кард, ки сандуқи Худоро устувор созад, вақте ки барзаговҳо онро ларзонданд, аммо дар натиҷа ӯ афтид.

1. Хатои Уззо: Дарси тоъат

2. Арзиши беитоатӣ

1. Хуруҷ 20:4-5 Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ ва ё монандии он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замин аст, ё дар зери замин аст, насоз. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Ибриён 4:14-15 Аз он вақт инҷониб мо саркоҳини бузурге дорем, ки аз осмон гузаштааст, Исо, Писари Худо, биёед эътирофи худро маҳкам нигоҳ дорем. Зеро мо на саркоҳине надорем, ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ карда наметавонад, балки касе ки мисли мо аз ҳар ҷиҳат озмуда шудааст, вале бегуноҳ.

2 Подшоҳон 6:7 Ва хашми Худованд бар Узо аланга зад; Ва Худо ӯро дар он ҷо ба ҷазои гумроҳиаш зад. ва дар он ҷо назди сандуқи Худо мурд.

Уззо сандуқи Худоро ламс кард ва аз ҷониби Худо барои хатои худ зарба зад.

1. Худо Худои адолат аст ва мо бояд қонуну аҳкоми Ӯро эҳтиром кунем.

2. Мо бояд дар амалҳои худ эҳтиёт бошем ва дар хотир дошта бошем, ки чӣ тавр ба Худо ва Каломи Ӯ наздик шавем.

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо ва Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ хизмат намо. бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯ, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?»

2. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеши Ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ба ҳеҷ чиз дар осмони боло ё дар замини зер ва ё дар оби зери замин, ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то наслҳои сеюм ва чоруми касоне, ки аз Ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам. ».

2 Подшоҳон 6:8 Ва Довуд ба ғазаб омад, ки Худованд бар Уззо рахна карда буд, ва ӯ ин ҷойро то имрӯз Перезузо номид.

Довуд аз ҷазои Худованд ба Уззо ғамгин шуд ва он ҷоро Перезузо номид, то ин воқеаро ёдовар шавад.

1. Нархи нофармонӣ: Дарси Узза

2. Файзи Худо: баракат аз ҷониби Худованд

1. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Подшоҳон 6:9 Ва Довуд он рӯз аз Худованд тарсид, ва гуфт: «Чӣ гуна сандуқи Худованд назди ман меояд?

Довуд аз Худованд тарсид, вақте фаҳмид, ки сандуқи Худованд назди ӯ меояд.

1. Вақте ки Худо даъват мекунад: Бо тарс ва эҳтиром посух додан

2. Вақте ки ҳузури Худо ҳаёти шуморо дигар мекунад

1. Матто 10:28 - Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Балки битарсед аз касе, ки метавонад ҳам рӯҳу ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд кунад.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2 Подшоҳон 6:10 Ва Довуд нахост сандуқи Худовандро барои ӯ ба шаҳри Довуд барад, балки Довуд онро ба хонаи Обиддоми Ҷиттӣ бурд.

Довуд тасмим гирифт, ки сандуқи Худовандро ба шаҳри Довуд наоварад, балки онро дар хонаи Обиддоми Ҷиттӣ гузошт.

1. Далер бошед, ки ба Худо пайравӣ кунед, ҳатто вақте ки он машҳур нест.

2. Худоро дар ҷои аввал гузоштан, новобаста аз хароҷот.

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

2 Подшоҳон 6:11 Ва сандуқи Худованд дар хонаи Обиддоми Ҷиттӣ се моҳ монд, ва Худованд Обиддом ва тамоми аҳли байти ӯро баракат дод.

Сандуқи Худованд дар хонаи Убидӯм се моҳ монд ва Худованд ӯро ва аҳли байташ баракат дод.

1. Баракатҳои Худо бар Ибодат: Чӣ тавр мо метавонем баракати Худоро ба даст орем

2. Қудрати ҳузури Худо: Эҳсоси ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 33:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2 Подшоҳон 6:12 Ва ба подшоҳ Довуд хабар дода, гуфтанд: «Худованд хонаи Убидӯм ва ҳар он чиро, ки ба ӯ тааллуқ дорад, ба хотири сандуқи Худо баракат додааст». Ва Довуд рафта, сандуқи Худоро аз хонадони Обиддом ба шаҳри Довуд бо шодӣ бурд.

Ба шоҳ Довуд гуфтанд, ки Худованд хонаи Убидӯдомро ба хотири сандуқи Худо баракат додааст, ва Довуд рафта, сандуқи Худоро бо шодӣ ба шаҳри Довуд оварад.

1. Неъмати тоъат: Дарс гирифтан аз зиндагии Обиддом

2. Шодии хизмат ба Худованд: эҳсоси баракати Худо

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракати итоаткорӣ

2. Таронаи 100 - Шодии хизмат ба Худованд

2 Подшоҳон 6:13 Ва ҳангоме ки борбардорони сандуқи Худованд шаш қадам рафтанд, ӯ говҳо ва говҳоро забҳ кард.

Пас аз он ки сандуқи Худованд ба Ерусалим баргардонида шуд, бо он раҳпаймоии шаш қадам мерафт, ки дар он гов ва гови фарбеҳро қурбонӣ мекарданд.

1. Муҳимияти ҷашни ҳузури Худо

2. Қурбонӣ кардан барои нишон додани тоату муҳаббат ба Худо

1. I Вақоеънома 16:29 - Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ ато кунед: ҳадия биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед: Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кунед.

2. Филиппиён 4:18 - Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш ва қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро гирифтам.

2 Подшоҳон 6:14 Ва Довуд бо тамоми қувваи худ ба ҳузури Худованд рақс мекард; ва Довуд камарбанди эфӯди катон дошт.

Довуд бо тамоми қуввати худ ба ҳузури Худованд рақс мекард ва дар тан эфоди катон дошт.

1. Муҳимияти изҳори шодӣ ва ҳамду санои Худо.

2. Қувваи ибодат ва чӣ гуна он метавонад моро ба Худо наздик созад.

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Қӯлассиён 3:17 Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2 Подшоҳон 6:15 Ва Довуд ва тамоми хонадони Исроил сандуқи Худовандро бо фарьёд ва садои карнай бардоштанд.

Довуд ва банӣ-Исроил сандуқи Худовандро бо фарёди баланд ва карнай бо шодӣ бардоштанд.

1. Ҷашни шодии ҳузури Худо

2. Чӣ тавр исми Худовандро боло бурдан мумкин аст

1. Забур 100:1-2 Аз шодӣ ба Худованд нидо кунед, эй тамоми рӯи замин. Худовандро бо шодӣ ибодат кунед; бо сурудхои фарахбахш ба наздаш меоянд.

2. Забур 95:1-2 Биё, барои шодӣ барои Худованд суруд хонем; биёед бо овози баланд ба санги наҷоти худ фарёд занем. Бо шукрона пеши ӯ биёем ва бо суруду наво васф кунем.

2 Подшоҳон 6:16 Ва ҳангоме ки сандуқи Худованд ба шаҳри Довуд даромад, духтари Микал Шоул аз тиреза нигоҳ карда, шоҳ Довудро дид, ки ба ҳузури Худованд ҷаҳида ва рақс мекунад; ва дар дили худ аз ӯ нафрат дошт.

Ҳангоме ки сандуқи Худованд ба шаҳри Довуд оварда шуд, Микал духтари Шоул аз тирезаи вай ба берун нигарист ва Довудро дид, ки ҳузури Худоро шодона ҷашн мегирад.

1. Ситоиши шодмонӣ ба Худованд: шодӣ дар ҳузури Худо.

2. Нагузоред, ки дилатон сахт шавад: Таҷрибаи Михалро ба ёд овардан.

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Уро шукр гӯед, номи Ӯро баракат диҳед.

2. Румиён 12:15 - Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

2 Подшоҳон 6:17 Ва сандуқи Худовандро оварданд, ва онро дар миёни хаймае ки Довуд барои он бино карда буд, ба ҷои ӯ гузоштанд; ва Довуд ба ҳузури Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ тақдим намуд.

Довуд сандуқи Худовандро ба хаймае ки барои он бино карда буд, овард ва барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва саломатӣ овард.

1. Арзиши қурбонӣ барои Худованд

2. Аҳамияти доштани ибодатгоҳи махсус

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

2 Подшоҳон 6:18 Ва ҳангоме ки Довуд қурбонии сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатиро ба охир расонд, ӯ қавмро ба исми Худованди лашкарҳо баракат дод.

Пас аз он ки Довуд қурбонии сӯхтанӣ ва саломатиро барои Худованд ба анҷом расонд, ӯ мардумро ба исми Худованди лашкарҳо баракат дод.

1. Қудрати баракат додан ба дигарон ба номи Худованд

2. Қурбонӣ кардан барои Худованд ва баракат додани халқи Ӯ

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Такрори Шариат 10:8 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то ки ба ҳузури Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо бигӯянд, чунон ки имрӯз ҳам мекунанд.

2 Подшоҳон 6:19 Ва Ӯ дар миёни тамоми қавм, ҳатто ба тамоми мардуми Исроил, ва ба занон, мисли мардон, ба ҳар яке як кулча нон, ва як пора гӯшти хуб ва як шиша шароб дод. Ва тамоми мардум ҳар яке ба хонаи худ рафтанд.

Довуд пеш аз он ки ба хонаҳои худ баргарданд, ба тамоми исроилиён, хоҳ мардон ва чи занон, хӯрок ва нӯшокӣ тақсим кард.

1. Худо моро ба саховатмандӣ даъват мекунад ва он чи дорем, бо ниёзмандон мубодила кунем.

2. Муҳим аст, ки аҳамияти ҳар як шахс дар ҳаёт ва ҷомеаи мо эътироф карда шавад.

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-7 - Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2 Подшоҳон 6:20 Ва Довуд баргашт, то хонадони худро баракат диҳад. Ва Микал духтари Шоул ба истиқболи Довуд баромада, гуфт: «Чӣ қадар ҷалоле буд подшоҳи Исроил имрӯз, ки имрӯз худро дар пеши назари канизони худ пӯшид, чунон ки яке аз беҳурматҳои беҳаё худро ошкор мекунад!

Довуд ба хонаи худ баргашт ва ӯро Микал, духтари Шоул пешвоз гирифт, ки Довудро барои ошкор кардани худ дар назди хизматгоронаш танқид мекард.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Чӣ тавр намунаи Довуд метавонад моро рӯҳбаланд кунад

2. Мубориза бо танқид: Дарси Довуд ва Михал

1. 1 Петрус 5:5 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Ҳамааатон дар баробари якдигар фурӯтан бошед, зеро "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад"."

2. Яъқуб 4:6 - "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад.

2 Подшоҳон 6:21 Ва Довуд ба Микал гуфт: «Худованде буд, ки маро пеши падарат ва пеши тамоми хонадони ӯ баргузид, то маро бар қавми Худованд бар Исроил ҳоким таъин кунад; бинобар ин ман дар ҳузури Худованд бозӣ хоҳам кард. ХУДОВАНД.

Довуд ба Микал эълон кард, ки мақоми ҳокими ӯро бар қавми Худованд Худи Худо таъин кардааст.

1. Ҳукмронии Худо - баргузидаи Худо аз ҳама болотар

2. Итоат ба Худо – Ибодат дар назди Парвардигор

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст. Зеро ки Ӯ пешакӣ медонист, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад. Ва ҳар киро, ки Ӯ пешакӣ муайян кардааст, онҳоро низ даъват кардааст; ва ҳар киро даъват кардааст, онҳоро низ сафед кардааст; ва ҳар киро сафед кардааст, онҳоро низ ҷалол додааст.

2. Забур 47:1-2 - Эй кафи даст занед, эй тамоми мардум; бо овози зафар ба Худо нидо кунед. Зеро ки Худованди Таоло даҳшатнок аст; вай Подшоҳи бузурги тамоми рӯи замин аст.

2 Подшоҳон 6:22 Ва ман боз аз ин ҳам зишттар хоҳам буд, ва дар назари худ паст хоҳам шуд; ва аз канизоне ки дар бораи онҳо гуфтай, маро иззату ҳурмат хоҳам кард.

Довуд фурӯтанӣ ва омодагии худро ба расвоӣ баён мекунад, то ходимони Худоро эҳтиром кунанд.

1. Даъвати Худо ба фурӯтанӣ: Омӯзиши эҳтироми дигарон

2. Қудрати бандаӣ: қаноатмандӣ аз ғайб будан

1. Матто 20:25-28 Аммо Исо онҳоро назди худ хонда, гуфт: «Ту медонӣ, ки сарварони халқҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд ва бузургони онҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд. Дар миёни шумо ин тавр нахоҳад буд. Ҳар кӣ дар байни шумо хоҳад бузург бошад, бояд бандаи шумо бошад, ва ҳар кӣ дар байни шумо аввал бошад, бояд ғуломи шумо бошад, чунон ки Писари Одам на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

2. Филиппиён 2:3-8 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед. Ин ақидаро дар байни худ дошта бошед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки вай гарчанде ки дар сурати Худо буд, баробарии Худоро қобили қабул ҳисоб намекард, балки худро холӣ карда, ба сурати банда ва таваллуд шуданаш. дар мисоли мардон. Ва ӯ дар шакли одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард ва то дами марг, ҳатто марг дар салиб итоаткор шуд.

2 Подшоҳон 6:23 Бинобар ин Микал духтари Шоул то рӯзи маргаш фарзанд надошт.

Микал, духтари Шоул, дар тӯли умраш ҳеҷ гоҳ фарзанд надошт.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ бовариро аз даст надиҳем, ки Худо дар ҳаёти мо таъмин хоҳад кард, ҳатто агар ҷавоб он чизе ки мо интизор нестем.

2: Нақшаи Худо на ҳамеша равшан аст, аммо иродаи Ӯ ҳамеша беҳтарин аст.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зарар нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 7:1-17 аҳди Худоро бо Довуд дар бораи сохтани хона тасвир мекунад. Дар ин боб Довуд хоҳиши худро барои сохтани манзили доимӣ барои сандуқи Аҳд баён мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо бо Натон-пайғамбар сӯҳбат мекунад ва нақшаи худро барои барпо кардани сулолаи бардавом барои Довуд ошкор мекунад. Худо ваъда медиҳад, ки яке аз авлоди Довудро эҳё хоҳад кард, ки ба исми Ӯ хонае месозанд ва салтанати абадӣ барпо мекунанд.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 7:18–29 идома дода, он вокуниши Довудро ба аҳди Худоро нақл мекунад. Довуд аз ваъда ва файзи Худо ғамгин шуда, бо фурӯтанӣ нолозим будани худро эътироф мекунад ва дуои миннатдорӣ ва ҳамду сано мехонад. Ӯ дарк мекунад, ки маҳз бо марҳамати бузурги Худо вай подшоҳи Исроил интихоб шудааст ва сулолаи ӯ то абад пойдор хоҳад шуд.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 7:25-29 зикр шудааст, ки Довуд дуои худро бо хоҳиши баракатҳои доимӣ бар ӯ, насли ӯ ва халқи Исроил анҷом медиҳад. Ӯ дар иҷрои ваъдаҳои худ ризогии Худоро меҷӯяд ва барои муҳофизат аз ҳама гуна таҳдидҳо ва душманоне, ки онҳо дучор мешаванд, дуо мекунад. Довуд ба садоқатмандии Худо эътимоди худро баён мекунад ва худро ба итоаткорӣ дар назди Ӯ мегузорад.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 7 нишон медиҳад:
Аҳди Худо бо Довуд дар бораи обод кардани хона;
Ҷавоби Довуд ба аҳди Худо носипосӣ;
Довуд барои оянда баракатҳо талаб мекунад;

Таваҷҷӯҳ ба:
Аҳди Худо бо Довуд дар бораи обод кардани хона;
Ҷавоби Довуд ба аҳди Худо носипосӣ;
Довуд барои оянда баракатҳо талаб мекунад;

Дар ин боб ба аҳди Худо бо Довуд дар бораи сохтани хона, посухи Довуд ба ин аҳд ва дуои миннатдорӣ ва дархости баракатҳои ӯ равона шудааст. Дар 2 Подшоҳон 7 Довуд хоҳиши худро барои сохтани манзили доимӣ барои сандуқи Аҳд баён мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо ба Нотон ошкор мекунад, ки Ӯ нақшаҳои гуногун дорад. Худо ваъда медиҳад, ки барои Довуд сулолаи бардавом барпо мекунад ва яке аз авлоди ӯро ба воя мерасонад, ки ба исми Ӯ хона месозанд.

Довуд дар 2 Подшоҳон 7 идома дода, аз ваъда ва файзи Худо ғамгин шуда, бо фурӯтанӣ ношоиста будани худро эътироф мекунад ва дуои миннатдорӣ ва ҳамду сано пешниҳод мекунад. Ӯ дарк мекунад, ки маҳз ба воситаи марҳамати Худо ӯ подшоҳи Исроил интихоб шудааст ва сулолаи ӯ то абад пойдор хоҳад шуд.

Довуд дуои худро бо хоҳиши баракатҳои бардавом бар ӯ, насли ӯ ва халқи Исроил анҷом медиҳад. Ӯ дар иҷрои ваъдаҳои худ ризогии Худоро меҷӯяд ва барои муҳофизат аз ҳама гуна таҳдидҳо ва душманоне, ки онҳо дучор

мешаванд, дуо мекунад. Бо таваккал ба садоқати Худо, Довуд ӯҳдадор мешавад, ки дар назди Ӯ итоат кунад.

2 Подшоҳон 7:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки подшоҳ дар хонаи худ нишаст, ва Худованд ба ӯ аз ҳама душманонаш оромӣ бахшид;

Пас аз он ки Худованд ба шоҳ Довуд аз ҳамаи душманонаш оромӣ дод, ӯ дар хонаи худ нишаст.

1. Дар Худованд истироҳат кунед: таваккал ба Худо барои муҳофизат ва таъмин

2. Баракатҳои истироҳат: Дар ҳузури Худованд сулҳ пайдо кардан

1. Ишаъё 26:3 - «Онҳоеро, ки ақлашон устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд».

2. Забур 4:8 - "Дар осоиштагӣ мехонам ва хоҳам рафт, зеро танҳо Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин кун".

2 Подшоҳон 7:2 Подшоҳ ба Нотони набӣ гуфт: «Инак, ман дар хонаи кедр зиндагӣ мекунам, аммо сандуқи Худо дар дохили пардаҳо сокин аст».

Подшоҳ Довуд хоҳиши сохтани маъбадро барои сандуқи Аҳд баён мекунад, аммо Нотони пайғамбар ба ӯ маслиҳат медиҳад, ки интизор шавад.

1. Нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст - 2 Подшоҳон 7:2

2. Ба вақти Худо эътимод кунед - 2 Подшоҳон 7:2

1. "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардонад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад". - Ирмиё 29:11

2. «Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун». - Масалҳо 3:5

2 Подшоҳон 7:3 Ва Нотон ба подшоҳ гуфт: «Бирав, ҳар он чи дар дилат ҳаст, бикун; зеро ки Худованд бо туст.

Нотон шоҳ Довудро ташвиқ мекунад, ки ҳар кори дилашро иҷро кунад, зеро Худо бо ӯ хоҳад буд.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда - Чӣ тавр суханони дуруст моро ташвиқ мекунанд, то барои Худо амал кунем.

2. Ҳузури Худо - тасаллӣ ва қувватеро, ки дар ҳузури Ӯст, фаро гиред.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2 Подшоҳон 7:4 Ва он шаб чунин воқеъ шуд, ки каломи Худованд ба Нотон нозил шуда, гуфт:

Дар ҳамон шаб Худованд дар хобаш бо Нотон сухан гуфт.

1. Мӯъҷизаи ҳидояти бевоситаи Худо.

2. Вақте ки Худо даъват мекунад, таъхир накунед.

1. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

2. Матто 7:7 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад.

2 Подшоҳон 7:5 Бирав ва ба бандаи ман Довуд бигӯ: «Худованд чунин мегӯяд: «Оё барои ман хонае месозӣ, то ки дар он сокин шавам?

Худо аз Довуд пурсид, ки оё ӯ мехоҳад барои ӯ хонае бисозад, ки дар он зиндагӣ кунад.

1. Худо дар қалби мо хона меҷӯяд - Чӣ тавр мо метавонем дилҳои худро макони Худованд гардонем?

2. Сохтани хона барои Худованд - Чӣ тавр мо метавонем дар амал барои Худо макони зист бино кунем?

1. Забур 27:4 - Аз Худованд як чизеро хостаам, ки онро толиб хоҳам буд; то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам, то ки зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади Ӯ бипурсам.

2. 1 ба Қӯринтиён 3:16 - Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст?

2 Подшоҳон 7:6 Дар ҳоле ки ман аз он вақте ки банӣ-Исроилро аз Миср берун овардам, то имрӯз дар ҳеҷ хонае сукунат накардаам, балки дар хайма ва дар хайма роҳ гаштаам.

Аз замоне ки исроилиён аз Миср озод шуданд, Худо хона надошт ва ба ҷои он дар хайма ё хайма зиндагӣ мекард.

1. Арзиши соддагӣ ва фурӯтанӣ дар хидмати Худо

2. Дар ризқи Худо қаноат пайдо кардан

1. Луқо 9:58 - Исо ба вай гуфт: Рӯбоҳон сӯрох доранд, ва паррандагони ҳаво лона доранд, аммо Писари Одам ҷое надорад, ки сар гузорад.

2. Ибриён 11:8-9 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд, ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат кард.

2 Подшоҳон 7:7 Дар ҳама ҷойҳое, ки бо тамоми банӣ-Исроил сайр кардаам, бо касе аз сибтҳои Исроил, ки ба вай амр фармудаам, ки қавми Худ Исроилро ғизо дода, гуфтам: «Чаро барои Ман хонаи аз кедр?

Худо пурсид, ки чаро исроилиён дар ҳама ҷойҳое, ки бо онҳо сайр карда буд, ба Ӯ хонаи аз кедр намесозанд?

1. Талаби Худо барои сохтани хонаи аз кедр ва аҳамияти тоъат.

2. Аҳамияти ҳузури Худо бо қавмаш ва зарурати парастиши Ӯ.

1. Такрори Шариат 5:33 - «Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор хоҳӣ кард, то ки зинда бимонӣ, ва он бар ту некӯ бошад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бимонӣ. ».

2. 1 Вақоеънома 17:4-7 - Бирав ва ба бандаи ман Довуд бигӯ, ки Худованд чунин мегӯяд: "Ту барои ман хонае насоз, ки дар он сокин шавам; зеро ки ман аз рӯзе ки Исроилро ба ин ҷо овардаам, дар хонае сукунат накардаам. рӯз, вале ман аз хайма ба хайма ва аз манзил ба манзил рафтам. Дар ҳама ҷойҳое, ки бо тамоми банӣ-Исроил кӯч кардаам, оё бо ягон доварони Исроил, ки ба ӯ амр фармудаам, ки қавми Худ Исроилро чӯпонӣ карда, гуфтам: «Чаро барои ман хонаи аз кедр бино накардаед? "

2 Подшоҳон 7:8 Пас, алҳол ба бандаи ман Довуд бигӯ: «Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: Ман туро аз гӯсфандон, аз паи гӯсфандон гирифтам, то ки бар қавми худ, бар Исроил ҳоким бошӣ;

Худо Довудро барои ҳокими Исроил интихоб кард ва ба воситаи Самуил ба ӯ гуфт.

1. Новобаста аз мавқеи кунунии мо, Худо барои ҳамаи мо нақша дорад.

2. Ҳатто хоксортарини моро Худо метавонад ба бузургӣ даъват кунад.

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Марқӯс 10:45 - Зеро ки Писари Одам низ на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

2 Подшоҳон 7:9 Ва ман бо ту будам, ҳар ҷо, ки ту биравӣ, ва ҳамаи душманонатро аз пеши назари ту маҳв кардам, ва туро исми бузурге гузоштам, мисли номи бузургони рӯи замин.

Худо бо шоҳ Довуд буд, ӯро муҳофизат кард ва ӯро дар байни дигар бузургони ҷаҳон номи бузург гардонид.

1. Ҳимояи Худо ҳамеша бо мост дар лаҳзаҳои зарурӣ.

2. Бузургии Худо ба воситаи ризқу ҳифозат барои мо зоҳир мешавад.

1. Забур 91:1-2 - Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 7:10 Ва Ман барои қавми Худ Исроил маконе таъин карда, онҳоро хоҳам шинонд, то ки онҳо дар макони худ сокин шаванд ва дигар ҳаракат накунанд; ва фарзандони шарир дигар онҳоро мисли пештара азоб нахоҳанд дод,

Худо ваъда медиҳад, ки барои халқи худ ҷойеро фароҳам меорад, ки дар осоиштагӣ ва бехатарӣ, аз зулм озод зиндагӣ кунанд.

1. Муҳаббат ва муҳофизати бепоёни Худо - 2 Подшоҳон 7:10

2. Ғалаба кардани зулм тавассути имон - 2 Подшоҳон 7:10

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва ман бо ту аҳди абадӣ хоҳам баст, ҳатто марҳамати Довуд."

2. Забур 121:3-4 - "Вай намегузорад, ки пои туро ҷунбонад: ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, ба хоб нахоҳад рафт.

2 Подшоҳон 7:11 Ва аз он вақте ки ман ба доварон амр фармудаам, ки бар қавми Худ Исроил бошанд, ва туро аз ҳамаи душманонат оромӣ бахшидам. Ҳамчунин Худованд ба ту мегӯяд, ки ба ту хонае хоҳад сохт.

Худованд ваъда медиҳад, ки ба Довуд хонаи абадӣ медиҳад ва ӯро аз душманонаш муҳофизат мекунад.

1. Худованд таъмин хоҳад кард: Омӯзиш оид ба ваъдаҳои ӯ ба Довуд

2. Муҳофизати бепоён: Вафодории Худо ба халқаш

1. Ишаъё 7:14 - Бинобар ин худи Худованд ба ту аломате хоҳад дод; Инак, бокира ҳомила шуда, писаре хоҳад зоид, ва номашро Имонуил хоҳад хонд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Подшоҳон 7:12 Ва ҳангоме ки айёми ту ба охир расад, ва ту бо падарони худ бихобӣ, насли туро пас аз ту ба вуҷуд хоҳам овард, ки аз даруни ту берун хоҳад омад, ва подшоҳии ӯро барқарор хоҳам кард.

Худо ваъда медиҳад, ки бо подшоҳ Довуд ва насли ӯ аҳдро риоя карда, салтанате барпо мекунад, ки аз насли ӯ хоҳад буд.

1. Аҳди Худо ваъдаҳоеро дар бар мегирад, ки бояд риоя шаванд.

2. Мо бояд ба нақшаи Худованд барои ҳаёти худ эътимод кунем, ҳатто вақте ки он душвор ё номуайян ба назар мерасад.

1. 2 Подшоҳон 7:12 - "Ва ҳангоме ки айёми ту ба анҷом расад, ва ту бо падарони худ бихобӣ, насли туро пас аз ту ба вуҷуд хоҳам овард, ки аз даруни ту берун хоҳад омад, ва подшоҳии ӯро барқарор хоҳам кард".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо анҷоми интизорӣ бахшам."

2 Подшоҳон 7:13 Ӯ ба исми Ман хона хоҳад сохт, ва ман тахти салтанати ӯро то абад устувор хоҳам сохт.

Худо ваъда медиҳад, ки барои подшоҳ Довуд ва авлоди ӯ салтанати пойдор барпо мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо: Таъсиси Малакути баракатҳо

2. Вафодории бепоёни Худо: Эҷоди мероси пойдор

1. Румиён 4:21 - Ва комилан итминон дошт, ки он чизеро, ки Ӯ дода буд, иҷро карда метавонад.

2. Забур 89:3-4 - Ман бо баргузидаи Худ аҳд бастаам, ба бандаи Худ Довуд қасам хӯрдам: «Насли Туро то абад устувор хоҳам кард ва тахти Туро барои наслҳо обод хоҳам кард».

2 Подшоҳон 7:14 Ман падари ӯ хоҳам буд, ва ӯ писари ман хоҳад буд. Агар вай гуноҳ кунад, ӯро бо асои одамон ва бо зарбаҳои банӣ-одам ҷазо хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки ба насли Довуд падар хоҳад буд ва агар онҳо хато кунанд, онҳоро ҷазо медиҳад.

1. Муҳаббати падаронаи Худо: баракат ва масъулият

2. Баракат аз тарбияти Худо

1. Масалҳо 3:11-12 - "Писари ман, ба ҷазои Худованд беэътиноӣ накун ва аз ислоҳи Ӯ хаста нашав: барои ҳар ки Худованд дӯст дорад, ислоҳ мекунад, чунон ки падар писареро, ки аз ӯ писандидааст".

2. Ибриён 12: 5-6 - "Ва шумо насиҳатро фаромӯш кардаед, ки ба шумо ҳамчун кӯдакон гуфта шудааст: "Писарам, ба ҷазои Худованд беэътиноӣ накун ва вақте ки ӯро мазаммат мекунанд, суст нашав; ҳар писареро, ки қабул кунад, ҷазо медиҳад ва тозиёна мезанад».

2 Подшоҳон 7:15 Аммо марҳамати ман аз ӯ дур нахоҳад шуд, чунон ки ман онро аз Шоул гирифтаам, ки ӯро пеши ту партофтам.

Худо ваъда медиҳад, ки марҳамати ӯ бо шоҳ Довуд боқӣ хоҳад монд, чунон ки бо Шоул пеш аз ӯ буд.

1. Раҳмати Худо: Чӣ гуна муҳаббати Худо дар ҳама чиз устувор аст

2. Вафодории Худо: Эҳсоси эътимоднокии Худо дар замонҳои душворӣ

1. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 103:8-14 Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми

худро дар худ нигоҳ медорад; Ӯ ба мо тавре рафтор намекунад, ки ба гуноҳҳои мо сазовор аст ё мувофиқи гуноҳҳои мо ба мо подош намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст. Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз ӯ метарсанд, раҳм мекунад; зеро вай медонад, ки мо чӣ тавр ташаккул ёфтаем, дар хотир дорад, ки мо хокем.

2 Подшоҳон 7:16 Ва хонаи ту ва салтанати ту то абад дар пеши назари ту устувор хоҳанд буд; тахти ту то абад устувор хоҳад буд.

Худо ба шоҳ Довуд подшоҳӣ ва тахти абадӣ ваъда медиҳад.

1. Ваъдаи Худо ба Довуд: Подшоҳӣ ва тахти ӯ абадӣ хоҳад буд

2. Муҳаббати устувори Худо: Аҳди содиқ бо Довуд

1. Румиён 4:17 - Чунон ки навишта шудааст, ман туро дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон оварда буд, падари халқҳои бисьёр гардондам, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои мавҷуд набударо ба вуҷуд меорад.

2. Забур 89:3-4 - Ту гуфтӣ, ки ман бо баргузидаи худ аҳд бастаам; Ман ба бандаи худ Довуд қасам хӯрдам: насли Туро то абад пойдор хоҳам дод, ва тахти туро барои наслҳо бино хоҳам кард.

2 Подшоҳон 7:17 Нотон мувофиқи ҳамаи ин суханон ва мувофиқи ҳамаи ин рӯъё ба Довуд сухан гуфт.

Нотон ба Довуд сухан ронда, суханон ва рӯъёи Худоро ба ӯ нақл кард.

1. Худо бо мо сухан мегӯяд: Омӯзиши гӯш кардан ва ба роҳнамоии Ӯ пайравӣ кардан

2. Чӣ тавр фаҳмидани овози Худо: Фаҳмидани Калом ва рӯъёи Ӯ

1. Ирмиё 33:3 - "Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Подшоҳон 7:18 Ва подшоҳ Довуд даромада, ба ҳузури Худованд нишаст, ва гуфт: «Эй Худованд Худо, ман кистам? ва хонаи ман чист, ки маро ба ин ҷо овардаӣ?

Подшоҳ Довуд фурӯтании худро дар назди Худованд баён карда, пурсид, ки ман кистам ва хонаи ман чист, ки Худованд ӯро то ҳол овардааст.

1. Дили фурӯтан: Чӣ гуна бояд қаноатмандӣ ва қаноатмандиро дар Худо пайдо кард

2. Қувваи фурӯтанӣ: Чӣ тавр мо метавонем аз фаровонии Худо ба даст орем

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард".

2. Ишаъё 57:15 - «Зеро он ки баланд ва баланд, ки дар абадият сокин аст, исми Ӯ муқаддас аст, чунин мегӯяд: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокин ҳастам, ва инчунин бо он ки аз рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст. , барои зинда кардани рухи камбагалон ва зинда кардани дили пушаймон.

2 Подшоҳон 7:19 Ва ин дар назари Ту, эй Худованд Худо, чизи хурде буд; вале ту дар бораи хонаи бандаи худ низ муддати зиёде гуфтай. Ва оё чунин рафтори одамизод, эй Худованд Худо?

Худо мепурсад, ки оё имкон дорад, ки шахс барои муддати тӯлонӣ баракат ёбад, чунон ки ба Довуд ваъда дода шудааст?

1. Ваъдаҳои Худо барои як умр аст

2. Ба неъматҳои фаровони Худо имон оваред

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 91:12-14 - Одил мисли дарахти хурмо мешукуфад ва мисли кедр дар Лубнон мерӯяд. Онҳо дар хонаи Худованд шинонда шудаанд; онҳо дар ҳавлии Худои мо нашъунамо мекунанд. Онхо хануз дар пиронсолӣ мева медиханд; хамеша пур аз шира ва сабзу хурраманд.

2 Подшоҳон 7:20 Ва Довуд ба ту боз чӣ гуфта метавонад? зеро ки Ту, эй Худованд Худо, бандаи Худро мешиносӣ.

Довуд ба ҳама дониши Худо эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо бандаашро медонад.

1. Шиносоии Худо - эътирофи дониши ҳама чиз

2. Имтиёзи хидмат ба Худо

1. Забур 139:4 - "Ҳанӯз пеш аз он ки сухане дар забони ман пайдо шавад, инак, эй Худованд, Ту онро комилан медонед".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам".

2 Подшоҳон 7:21 Ба хотири каломи худ ва мувофиқи дили худ, ҳамаи ин корҳои бузургро кардай, то ки бандаат онҳоро огоҳ созад.

Худо аз рӯи Каломи худ ва дили худ корҳои бузург кардааст, то ба бандааш нишон диҳад.

1. Каломи Худо асоси аъмоли Ӯст: 2 Подшоҳон 7:21

2. Гузаштан аз шароити мо: 2 Подшоҳон 7:21

1. Эфсӯсиён 3:20-21 «Акнун ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, беандоза зиёдтар ба амал оварад, мувофиқи

қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. наслҳо то абад, то абад, омин.

2. Ишаъё 55:11 Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад.

2 Подшоҳон 7:22 Бинобар ин, Ту бузург ҳастӣ, эй Худованд Худо, зеро ки ҳеҷ кас монанди Ту нест, ва ҳеҷ худое ғайр аз Ту нест, мувофиқи он ки мо бо гӯшҳои худ шунидаем.

Худо бузург ва беҳамто аст, ба ҷуз ӯ ҳеҷ худое монанди ӯ ва маъбуди дигаре нест.

1. Ягонагии Худо: Бартарии Худованд

2. Бузургии Худо: Бузургии Парвардигор

1. Ишаъё 40:18-25 - Пас Худоро ба кӣ монанд мекунед? ё ӯро ба чӣ монанд кардан мехоҳед?

2. Забур 86:8 - Дар миёни худоён ҳеҷ кас монанди Ту нест, эй Худованд! ва ҳеҷ коре мисли аъмоли ту нест.

2 Подшоҳон 7:23 Ва чӣ гуна халқе дар рӯи замин ба қавми ту монанд аст, мисли Исроил аст, ки Худо онҳоро барои фидия додани қавме барои Худ, ва номаш гардонид, ва барои шумо корҳои бузург ва даҳшатнок кунад, зеро замини худ, пеши қавми худ, ки онро аз Миср, аз халқҳо ва худоёни онҳо ба ту фидо кардай?

Худованд барои Исроил корҳои бузург ва даҳшатнок кардааст, ва ҳеҷ халқе мисли онҳо нест.

1. Худо ба халқи худ содиқ аст: 2 Подшоҳон 7:23

2. Муҳаббати беҳамтои Худованд: 2 Подшоҳон 7:23

1. Такрори Шариат 7:6–8

2. Ишаъё 43:1–7

2 Подшоҳон 7:24 Зеро ки Ту халқи Худ Исроилро ба Худ собит кардай, ки то абад қавми Ту бошад; ва Ту, эй Худованд, Худои онҳо шавӣ.

Худо ваъда додааст, ки ба Исроил содиқ мемонад ва то абад Худои онҳо хоҳад буд.

1. Худо нигаҳбони аҳди абадӣ аст

2. Ваъдаи Худо дар бораи вафодорӣ ба Исроил

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 2:11-13 - Аз ин рӯ, дар хотир доред, ки қаблан шумо, ки аз зодаи ғайрияҳудиён ҳастед ва аз ҷониби онҳое, ки худро хатна меноманд (ки дар

бадан бо дасти одамон анҷом дода мешавад) номахтун номида шудаед, дар хотир доред, ки дар он вақт шумо аз он ҷудо будед. Масеҳ, ки аз шаҳрвандӣ дар Исроил ва хориҷиён ба аҳдҳои ваъда, бе умед ва бе Худо дар ҷаҳон хориҷ карда шудааст.

2 Подшоҳон 7:25 Ва алҳол, эй Худованд Худо, каломеро, ки дар бораи бандаи Худ ва дар бораи хонаи вай гуфтай, то абад устувор гардон, ва он чи гуфтай, ба ҷо овар.

Довуд ба Худо дуо мекунад, ки ваъдаҳояшро ба ӯ ва хонадонаш иҷро кунад.

1. Ваъдаҳои Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба онҳо такя кунем

2. Дуои Довуд: Намунаи вафодорӣ ба Худо

1. Румиён 4:20-21 - Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ ҳайрон нашуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2 Подшоҳон 7:26 Ва бигзор номи ту то абад ҷалол ёбад ва бигӯй: "Худованди лашкарҳо Худои Исроил аст; ва хонаи бандаат Довуд пеши ту устувор гардад".

Дар 2 Подшоҳон 7:26 Худо барои бузургии худ ситоиш карда мешавад ва ваъдаи ӯ дар бораи хона барои бандаи худ Довуд тасдиқ карда мешавад.

1. Ваъдаи аҳди Худо ба Довуд: эътимод ба вафодории Худо

2. Бузургии Худои мо: Ҷашни Худованди лашкарҳо

1. Ишаъё 9:6-7 - Зеро ки ба мо тифле таваллуд шудааст, ба мо Писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд; ва номи ӯ аҷоиб, Маслиҳатдиҳанда, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ номида хоҳад шуд. , Шохзодаи сулх.

2. Забур 89:14-15 - Адолат ва доварӣ маскани тахти Туст: марҳамат ва ростӣ аз пеши рӯи Ту хоҳанд рафт. Хушбахтанд он қавме ки садои шодиро медонанд, эй Худованд, дар нури рӯи Ту хоҳанд рафт.

2 Подшоҳон 7:27 Зеро ки Ту, эй Худованди лашкарҳо, Худои Исроил, ба бандаи худ ваҳй карда, гуфтай: "Ман барои ту хонае бино мекунам; бинобар ин бандаи ту дар дили худ пайдо кард, ки ин дуоро ба Ту бихонад".

Довуд миннатдории худро ба Худованд барои ваъдааш дар бораи сохтани хона барои ӯ ва халқаш баён мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо ҷовидонаанд - 2 Қӯринтиён 1:20

2. Қурбонии Шукргузорӣ - Забур 116:17-19

1. Забур 89:1-4 - Вафодории Худованд ба аҳди худ бо Довуд

2. 2 Вақоеънома 6:14-17 - Дуои Сулаймон дар бораи ҳузури Худо дар маъбад

2 Подшоҳон 7:28 Ва алҳол, эй Худованд Худо, Ту Худо ҳастӣ, ва суханони Ту рост аст, ва ту ин некиро ба бандаи Худ ваъда додай:

Худованд ба бандааш ваъдаи хайр кардааст.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба вафодории Ӯ такя кунем

2. Таҷрибаи неъматҳои вафодории Худо

1. 2 Подшоҳон 7:28 - Ва алҳол, эй Худованд Худо!

2. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд рост ва рост аст; дар хар кораш содик аст.

2 Подшоҳон 7:29 Бинобар ин алҳол бигзор туро баракат бидеҳ, ки хонаи бандаатро баракат диҳ, то ки он то абад пеши Ту бимонад; зеро ки Ту, эй Худованд Худо, инро гуфтай; ва хонаи бандаат бо баракати Ту бод. то абад муборак.

Худо ваъда додааст, ки хонадони Довуд ва бандаашро баракат диҳад ва аз онҳо то абад баракатро талаб кунад.

1. Ваъдаҳои Худо: Баракати хонадони Довуд

2. Қувваи имон: такя ба Каломи Худо барои ноил шудан ба баракатҳои ҷовидонӣ

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. Румиён 4:17-21 - (Чунон ки навишта шудааст: "Ман туро падари халқҳои бисьёре кардаам, ки ман туро падари халқҳои бисьёре кардаам) пеши Ӯ Худое, ки Ӯ имон оварда буд, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳоеро, ки гӯё онҳо нест буданд. Он ки бар хилофи умед ба умед имон овард, то ки падари халқҳои бисьёр гардад, мувофиқи он ки гуфта шудааст: "Насли ту чунин хоҳад буд". Ва чун дар имон суст набуд, ҷисми худро, ки тақрибан садсола буд, мурда нашуморид, ва ҳанӯз мурдагии шиками Соро набуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 8:1-8 ғалабаҳои ҷангии Довуд ва густариши салтанати ӯро тасвир мекунад. Дар ин боб Довуд дар якчанд маъракаҳои ҳарбӣ бар зидди миллатҳои гуногун иштирок мекунад ва ғолиб меояд. Вай бар фалиштиён, мӯобиён, аммӯниён, адӯмиён ва подшоҳи Сӯбо ғалаба мекунад. Довуд аз ин забтҳо миқдори зиёди ғанимат, аз ҷумла тилло, нуқра ва биринҷӣ ба даст овард. Худованд ба ҳар ҷое ки равад, ба ӯ комёбӣ ато мекунад.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 8:9–14 идома дода, он дар бораи маъмурият ва ташкили салтанати Довуд нақл мекунад. Пас аз ғалабаҳои низомии худ, Дэвид ҳокимони минтақаро таъсис медиҳад, то қисматҳои гуногуни қаламрави

васеъшавандаи худро назорат кунанд. Ӯ мансабдоронро таъин мекунад, то дар байни мардум адолат ва адолатро ба роҳ монанд. Илова бар ин, ӯ ба писари Мефибӯшет Йӯнотон меҳрубонӣ зоҳир мекунад ва ба ӯ иҷозат медиҳад, ки мунтазам дар сари дастархонаш хӯрок хӯрад.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 8:15–18 зикр шудааст, ки Довуд бо хирад ва беайбӣ бар тамоми Исроил ҳукмронӣ мекунад. У адолати судиро нисбат ба тамоми мардум ба чо оварда, бехбудии онхоро таъмин менамояд. Ин боб бо номбар кардани баъзе шахсиятҳои калидӣ дар маъмурияти Довуд, аз ҷумла Юоб ҳамчун фармондеҳи артиш анҷом меёбад; Еҳӯшофот ҳамчун сабткунанда; Содӯқ ва Аҳималик коҳинон; Серая котиб; Беноё ҳамчун сардори каритиён ва пелетиён ва эътироф кардани нақшҳои онҳо дар дастгирии шоҳ Довуд.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 8 нишон медиҳад:
ғалабаҳои ҳарбӣ Довуд ва густариши салтанати худ;
Маъмурият ва ташкили ҳукмронии Дави;
Рақамҳои асосӣ дар дохили маъмурияти Дави;

Таваҷҷӯҳ ба:
ғалабаҳои ҳарбӣ Довуд ва густариши салтанати худ;
Маъмурият ва ташкили ҳукмронии Дави;
Рақамҳои асосӣ дар дохили маъмурияти Дави;

Дар ин боб ба ғалабаҳои низомии Довуд, густариши салтанати ӯ, маъмурият ва ташкили ҳукмронии ӯ ва шахсиятҳои калидӣ дар маъмурияти ӯ тамаркуз мекунад. Дар 2 Подшоҳон 8 Довуд дар якчанд лашкари бомуваффақияти ҳарбӣ бар зидди халқҳои гуногун, аз ҷумла фалиштиён, мӯобиён, аммониён, адомиён ва подшоҳи Сӯба иштирок мекунад. Ӯ аз ин забтҳо миқдори зиёди ғаниматҳоро ба даст меорад.

Дар 2 Подшоҳон 8 идома дода, пас аз ғалабаҳои низомии худ, Довуд ҳокимони минтақаро таъсис медиҳад, то қисматҳои гуногуни қаламрави васеъшавандаи худро назорат кунанд. Ӯ мансабдоронро таъин мекунад, то дар байни мардум адолат ва адолатро ба роҳ монанд. Илова бар ин, ӯ ба писари Мефибӯшет Йӯнотон меҳрубонӣ зоҳир мекунад ва ба ӯ иҷозат медиҳад, ки мунтазам дар сари дастархонаш хӯрок хӯрад.

Довуд бо хирад ва беайбӣ бар тамоми Исроил ҳукмронӣ мекунад. У адолати судиро нисбат ба тамоми мардум ба чо оварда, бехбудии онхоро таъмин менамояд. Ин боб бо номбар кардани баъзе шахсиятҳои калидӣ дар маъмурияти Довуд, ки дар дастгирии ҳукмронии шоҳ Довуд нақши муҳим мебозанд, ба мисли Юоб ҳамчун фармондеҳи артиш анҷом меёбад; Еҳӯшофот ҳамчун сабткунанда; Содӯқ ва Аҳималик коҳинон; Серая котиб; Баноё чун сардори каритиён ва пелетиён

2 Подшоҳон 8:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Довуд фалиштиёнро зада, онҳоро мутеъ намуд; ва Довуд Метегамморо аз дасти фалиштиён гирифт.

Довуд дар ҷанг фалиштиёнро мағлуб кард ва Метегамморо аз тасарруфи онҳо гирифт.

1. "Ғалаба дар Масеҳ: Ғалаба бар золим"

2. «Рузи бовафои Худо: аз шикаст то пирӯзӣ»

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забоне, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард".

2 Подшоҳон 8:2 Ва ӯ Мӯобро зада, онҳоро бо хат андоза карда, ба замин андохт; ҳатто бо ду хат чен кард, то бикушад, ва бо як хати пурра зинда монад. Ва ҳамин тавр, мӯобиён ғуломи Довуд шуданд, ва ҳадияҳо оварданд.

Довуд мӯобиёнро мағлуб кард ва онҳоро ба худ ғулом кард, ва онҳо ба ӯ ҳадяҳо доданд.

1. Қудрати хидмат ба Худо: Аз ғалабаи Довуд бар Мӯоб омӯхтан

2. Подош додан ба зиндагии тоъат: подоши хидмат ба Худо

1. Румиён 6:16-18 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор муаррифӣ кунед, шумо ғуломи касе ҳастед, ки ба ӯ итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки боиси марг мегардад адолат?

2. Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар набудани ман, нақоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед, зеро ки ин Худост. ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

2 Подшоҳон 8:3 Довуд ҳамчунин Ҳадодазар ибни Раҳӯб, подшоҳи Сӯборо, ҳангоме ки барои барқарор кардани сарҳади худ дар назди дарёи Фурот мерафт, зарба зад.

1: Худо тавоност ва дар набардҳои мо барои мо меҷангад.

2: Ҳатто дар муқобили мухолифатҳои зиёд, Худо барои халқи худ ғалаба хоҳад дод.

1: Забур 24:8 Ин Подшоҳи ҷалол кист? Худованд тавоно ва тавоно, Худованд дар ҷанг тавоно.

2: Хуруҷ 14:14 Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2 Подшоҳон 8:4 Ва Довуд аз ӯ ҳазор ароба ва ҳафтсад савора ва бист ҳазор пиёда гирифт;

Довуд подшоҳи Сӯборо мағлуб кард ва аз ӯ ҳазор ароба, ҳафтсад савора ва бист ҳазор пиёда гирифт. Бо вуҷуди ин, ӯ танҳо сад ароба нигоҳ дошт, ки боқимондаи аспҳои аробаро канда.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр эътимоди Довуд ба Худо ба пирӯзӣ оварда расонд

2. Бартараф кардани душвориҳо: Намунае аз ҳаёти Довуд

1. 2 Вақоеънома 14:8-12 - Таваҷҷӯҳи Осо ба Худо, ки ба ғалаба оварда мерасонад

2. Забур 18:29 - Худо ба онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ғалаба мекунад

2 Подшоҳон 8:5 Ва ҳангоме ки арамиён аз Димишқ барои кӯмак ба Ҳададозар, подшоҳи Сӯбо омаданд, Довуд дуву бисту ҳазор нафар аз арамиёнро кушт.

Довуд лашкари 22 000 суриягиро, ки Ҳададазар, подшоҳи Сӯба фиристода буд, мағлуб кард.

1. Қувваи имон: чӣ гуна Довуд барои ғолиб омадан дар ҷанг душвориҳои бузургро паси сар кард

2. Аҳамияти далерӣ дар лаҳзаҳои душворӣ

1. Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. 1 Вақоеънома 28:20 Қавӣ ва далер бошед ва ин корро кунед: натарсед ва ҳаросон нашавед.

2 Подшоҳон 8:6 Ва Довуд посбонҳоро дар Сурияи Димишқ гузошт, ва арамиён ғуломи Довуд шуда, ҳадяҳо оварданд. Ва Худованд Довудро ба ҳар ҷое ки мерафт, нигоҳ дошт.

Довуд дар Сурияи Димишқ посбонҳо гузошт ва арамиён хизматгори ӯ шуданд ва ба ӯ ҳадяҳо доданд. Худованд Довудро дар ҳама ҷое, ки мерафт, муҳофизат мекард.

1. Дидани пешакии Худо дар ҳаёти мо - Ба намунаи Довуд дар бораи эътимод ба муҳофизати Худо дар ҳама кӯшишҳои худ.

2. Хизмати содиқона - омӯхтани баракатҳои содиқона ба Худо хидмат кардан, ҳатто дар шароити душвор.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 8:7 Ва Довуд сипарҳои тиллоро, ки бар ғуломони Ҳадодазар буд, гирифта, ба Ерусалим оварад.

Довуд сипарҳои тиллоро аз навкарони Ҳадодазар гирифта, ба Ерусалим оварад.

1. Қадр кардани ризқи Худо: Намунаи Довуд дар шинохту истифода аз баракатҳои Худо.

2. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ гуна саховатмандии Довуд намунаи сарвати ҳақиқӣ буд.

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Масалҳо 11: 24-25 - "Як кас муфт медиҳад, аммо боз ҳам зиёдтар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, вале ба фақир меояд. Саховатманд

муваффақ мешавад; ҳар кӣ дигаронро рӯҳбаланд мекунад, тароват хоҳад ёфт".

2 Подшоҳон 8:8 Ва подшоҳ Довуд аз Байто ва Баротай, шаҳрҳои Ҳададозар миси бағоят зиёд гирифт.

Шоҳ Довуд Байто ва Баротайро, ки ду шаҳри Ҳададозарро забт кард ва миқдори зиёди мисин ба даст овард.

1. Қувваи Худо: Чӣ тавр Худо ба мо барои бартараф кардани душвориҳои душвор кӯмак мекунад

2. Таъмини Худо: Чӣ гуна Худо итоаткории содиқи моро подош медиҳад

1. Забур 18:29-30 - "Зеро ки ман ба василаи Ту аз лашкар давидаам, ва аз Худои худ аз девор ҷаҳидаам. Аммо Худо, роҳи Ӯ комил аст: каломи Худованд озмуда шудааст: Ӯ барои ҳамаи онҳое, ки ба Ӯ эътимод доранд, ғамхор».

2. Юҳанно 14:13-14 - "Ва ҳар он чи ба исми Ман талаб кунед, ба ҷо хоҳам овард, то ки Падар дар Писар ҷалол ёбад. Агар ба исми Ман чизе талаб кунед, ба ҷо хоҳам овард".

2 Подшоҳон 8:9 Вақте ки Тӯй подшоҳи Ҳамот шунид, ки Довуд тамоми лашкари Ҳадодазарро зада,

Довуд лашкари Ҳадодазарро мағлуб кард, ва Тоиро, ки подшоҳи Ҳамот шунид.

1. Вафодории Худо тавассути ғалабаи Довуд зоҳир мешавад.

2. Худо ба мо қувват ва ҷасорат медиҳад, ки бо душманонамон мубориза барем.

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2. 2 Қӯринтиён 10:4 - Силоҳҳое, ки мо бо онҳо ҷанг мекунем, аслиҳаи ҷаҳон нестанд. Баръакс, онҳо қудрати илоҳӣ доранд, ки қалъаҳоро вайрон кунанд.

2 Подшоҳон 8:10 Ва Той писари худ Йӯромро назди подшоҳ Довуд фиристод, то ки ба ӯ салом расонад ва ӯро баракат диҳад, зеро ки вай бо Ҳадодазар ҷанг карда, ӯро зада буд, зеро ки Ҳададозар бо Той ҷанг карда буд. Ва Йӯром бо худ зарфҳои нуқра ва зарфҳои тилло ва зарфҳои мисин овард;

Той, подшоҳи Ҳамот, писараш Йӯромро назди шоҳ Довуд фиристод, то ӯро бо ғалабаи ӯ бар Ҳадодазар табрик кунад ва ба ӯ ҳадяҳои нуқра, тилло ва мис диҳад.

1. Қувваи шукргузорӣ: Шинохтан ва қадр кардани онҳое, ки тафовут мекунанд

2. Баракатҳои пирӯзӣ: Фаҳмидани подоши хидмати содиқона

1. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама чиз шукр гӯед, зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ дар бораи шумо.

2. Қӯлассиён 3:15-17 - Ва бигзор осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо низ дар як бадан ба он даъват шудаед; ва шукргузор бошед.

Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

2 Подшоҳон 8:11 Онро подшоҳ Довуд низ бо нуқра ва тиллои ба Худованд бахшидаи ҳамаи халқҳоеро, ки худ тобеъ карда буд, бахшида буд;

Шоҳ Довуд нуқра ва тиллоро аз ҳамаи халқҳое, ки ӯ забт карда буд, ба Худованд бахшидааст.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр Довуд садоқати худро ба Худо нишон дод

2. Таъмини Худо ва миннатдории Довуд: Тадқиқот дар 2 Подшоҳон 8:11

1. 1 Вақоеънома 18:11 Ва Довуд ғанимати аз ҳамаи душманонаш гирифтаи худро ба Худованд бахшид, бо нуқра ва тиллое, ки ӯ аз ҳамаи халқҳо таслим карда буд.

2. Такрори Шариат 8:18 Ва Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасдиқ кунад, чунон ки имрӯз аст.

2 Подшоҳон 8:12 Аз Сурия, ва Мӯоб, ва аз банӣ-Аммӯн, ва фалиштиён, ва Амолеқ, ва аз ғанимати Ҳададозар ибни Раҳӯб, подшоҳи Сӯбо.

2 Подшоҳон 8:12 сарзаминҳо ва одамонеро, ки подшоҳ Довуд забт карда буд, тасвир мекунад, аз он ҷумла Сурия, Мӯоб, Аммӯн, фалиштиён, Амолеқ ва Ҳададозари Сӯбо.

1. Қудрати қудрати Худо: Чӣ тавр Худо Довудро барои забт кардани халқҳо истифода бурд

2. Итоат ба даъвати Худо: чӣ гуна садоқати Довуд ба пирӯзӣ оварда расонд

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 2 Вақоеънома 14:11 - Ва Осо сӯи Худованд Худои худ фарьёд зада, гуфт: «Худовандо! Туро хоҳ бо бисёриҳо ва хоҳ бо онҳое ки қудрат надоранд, ҳеҷ чиз ёрӣ надеҳ; ба мо мадад деҳ, эй Худованд Худои мо! зеро ки мо бар Ту такя мекунем ва ба исми Ту бар зидди ин издиҳом мебароем. Эй Худованд, Ту Худои мо ҳастӣ; одам бар ту голиб наояд.

2 Подшоҳон 8:13 Ва Довуд, ҳаждаҳ ҳазор нафар аз зарбаи арамиён дар водии намак баргашт, ӯро ном гирифт.

Довуд пас аз мағлуб кардани суриягҳо дар водии Намак, ки 18 000 нафари онҳоро куштааст, ҳамчун сарвар обрӯи далерӣ ва тавоноӣ пайдо кард.

1. Қудрати обрӯи хуб

2. Қувваи роҳбарии далерона

1. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

2. 1 Қӯринтиён 16:13 - Ҳушёр бошед, дар имон устувор бошед, мисли мардон рафтор кунед, қавӣ бошед.

2 Подшоҳон 8:14 Ва ӯ дар Адӯм посбонҳо гузошт; Дар тамоми Адӯм посбонҳо гузошт, ва ҳамаи аҳли Адӯм бандагони Довуд шуданд. Ва Худованд Довудро ба ҳар ҷое ки мерафт, нигоҳ дошт.

Довуд дар Адӯм посбонҳо гузошт ва тамоми мардуми он хизматгорони ӯ шуданд. Худованд низ ӯро муҳофизат кард.

1. Муҳофизати Худованд: Чӣ гуна Худо моро дар ҳама ҳолат нигоҳ медорад

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Ӯ моро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад

1. Забур 91:4 - Туро бо парҳои худ бипӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ дошт: ростии ӯ сипар ва қафои ту хоҳад буд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 8:15 Ва Довуд бар тамоми Исроил подшоҳӣ кард; ва Довуд барои тамоми қавми худ доварӣ ва адолатро ба амал овард.

Довуд ҳокими доно ва одил бар Исроил буд.

1. Қудрати роҳбарии хуб: Баррасии намунаи шоҳ Довуд

2. Одил зиндагӣ кардан: Дарсҳои шоҳ Довуд

1. Масалҳо 16:13 - "Лабони ростқавл лаззати подшоҳ аст, ва ӯ касеро дӯст медорад, ки сухани ростро мегӯяд".

2. Забур 71:1-2 - «Ба подшоҳ бо адолати Худ ато кун, эй Худо, писари шоҳӣ, бо адолати худ.

2 Подшоҳон 8:16 Ва Юоб ибни Саруё бар лашкар буд; ва Еҳӯшофот ибни Аҳилуд китобнавис буд;

Юоб ибни Саруё сардори лашкар буд ва Еҳӯшофот ибни Аҳилуд китобнавис буд.

1. Қудрати таъиноти Худо: Баррасии 2 Подшоҳон 8:16

2. Хизмат ба Худо тавассути таъиноти Ӯ: Зиндагӣ 2 Подшоҳон 8:16

1. Ишаъё 40:28-31 - Чаро мо метавонем ба таъиноти Худо бовар кунем

2. Масалҳо 19:21 - Аз рӯи таъиноти Худо зиндагӣ кардан

2 Подшоҳон 8:17 Ва Содӯқ ибни Аҳитуб ва Аҳималик ибни Абьётор коҳинон буданд; ва Сарё котиб буд;

Содӯқ ва Аҳималик коҳин буданд ва Сарой котиб буданд.

1. Ахамияти рохбарии маънавӣ

2. Нақши роҳбарии банда

1. 2 Подшоҳон 8:17

2. Матто 20:25-28 - "Шумо медонед, ки сарварони ғайрияҳудиён бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд ва сардорони онҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд. Бо шумо ин тавр нест. Баръакс, ҳар кӣ мехоҳад дар байни шумо бузург шавад, бояд бандаи шумо бошад. ».

2 Подшоҳон 8:18 Ва Баноё ибни Еҳӯёдо бар каритиён ва фалетиён буд; ва писарони Довуд сардорон буданд.

Баноё ибни Еҳӯёдо аз ҷониби Довуд ба вазифаи сардори каритиён ва фалетиён таъин карда шуд, ва писарони Довуд сардорони ҳоким таъин шуданд.

1. Худо қодир аст, ки моро барои корҳои бузург қарор диҳад

2. Якҷоя дар ягонагӣ барои Салтанат

1. 1 Қӯринтиён 12:12-31 - Бадани Масеҳ

2. Эфсӯсиён 4:1-16 - Ягонагӣ дар калисо

Сархати 1: 2 Подшоҳон 9:1-5 меҳрубонии Довудро ба Мефибӯшет, писари Йӯнотон тасвир мекунад. Дар ин боб Довуд мекӯшад, ки ба насли боқимондаи дӯсти азизаш Йӯнотон меҳрубонӣ зоҳир кунад. Ӯ мепурсад, ки оё аз хонаи Шоул касе зинда аст ё не? Сибо, ғулом аз хонадони Шоул, ба Довуд дар бораи Мефибӯшет, ки ду поаш маъюб буд, хабар медиҳад. Довуд Мефибӯшетро даъват карда, ба қасри худ меорад.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 9:6–8 идома дода, он сӯҳбати Довудро бо Мефибӯшет нақл мекунад. Вақте ки Мефибӯшет ба назди Довуд меояд, ӯ фурӯтанона таъзим мекунад ва тарсу ҳаросро дар назди подшоҳ баён мекунад. Бо вуҷуди ин, Довуд ба ҷои ҷазо ё зарар, ӯро тасаллӣ медиҳад ва ба хотири падараш Йӯнотон меҳрубонии бузург мекунад.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 9:9-13 зикр шудааст, ки Довуд ҳамчун саховатмандӣ ва раҳмдилӣ нисбат ба Мефибӯшет тамоми заминеро, ки ба Шоул тааллуқ дошт, барқарор мекунад ва ба ӯ иҷозат медиҳад, ки мунтазам дар сари дастархони худ хӯрок хӯрад. писарони худи подшоҳ. Аз он рӯз сар карда, Мефибӯшет дар Ерусалим сокин аст ва тамоми умр аз подшоҳ Довуд ғизо мегирад.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 9 нишон медиҳад:
Меҳрубонии Довуд Мефибошеъро барқарор карда, ӯро ба хӯрдани дастархон даъват мекард;
Мефобошеҳум барои саховатмандии Довуд миннатдорӣ ва миннатдориро қабул кард;
Мефобоше'двелинги Ерусалим, ки аз Подш Дэви таъминот гирифт;

Таваҷҷӯҳ ба:
Меҳрубонии Довуд Мефибошеъро барқарор карда, ӯро ба хӯрдани дастархон даъват мекард;
Мефобошеҳум барои саховатмандии Довуд миннатдорӣ ва миннатдориро қабул кард;
Мефобоше'двелинги Ерусалим, ки аз Подш Дэви таъминот гирифт;

Дар ин боб ба меҳрубонии Довуд ба Мефибӯшет, писари Йӯнотон, сӯҳбати ӯ бо Мефибӯшет ва таъминот ва манзиле, ки ба Мефибӯшет дода шудааст, тамаркуз мекунад. Дар 2 Подшоҳон 9 Довуд мекӯшад, ки ба насли боқимондаи дӯсти азизаш Йӯнотон меҳрубонӣ зоҳир кунад. Ӯ аз Сибо дар бораи Мефибӯшет мефаҳмад ва ӯро ба қасри худ меорад.

Идома дар 2 Подшоҳон 9, вақте ки Мефибӯшет ба назди Довуд меояд, ӯ тарс ва нолоиқиро баён мекунад. Бо вуҷуди ин, Довуд ба ҷои ҷазо ё зарар, ӯро тасаллӣ медиҳад ва ба хотири падараш Йӯнотон меҳрубонии бузург мекунад.

Довуд ҳамчун саховатмандӣ ва раҳмдилӣ нисбати Мефибӯшет тамоми заминеро, ки ба Шоул тааллуқ дошт, барқарор мекунад ва ба ӯ иҷозат медиҳад, ки чун яке аз писарони худи подшоҳ мунтазам дар сари дастархонаш хӯрок хӯрад. Аз он рӯз сар карда, Мефибӯшет дар Ерусалим сокин аст ва тамоми умр аз подшоҳ Довуд ғизо мегирад.

2 Подшоҳон 9:1 Ва Довуд гуфт: «Оё аз хонаи Шоул боз касе боқӣ мондааст, то ки ба хотири Йӯнотон ба ӯ эҳсон кунам?

Довуд мехост, ки ба як узви зиндамондаи оилаи Шоул меҳрубонӣ зоҳир кунад, то хотираи Йӯнотонро эҳтиром кунад.

1. Файзи Худо ба ҳама, новобаста аз гузаштаи онҳост.

2. Ёдоварӣ аз мероси касоне, ки пеш аз мо рафтаанд.

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост.

2. Воиз 9:5 - Зеро зиндаҳо медонанд, ки хоҳанд мурд, аммо мурдагон чизе намедонанд, ва дигар мукофоте надоранд, зеро хотираи онҳо фаромӯш шудааст.

2 Подшоҳон 9:2 Ва аз хонадони Шоул хизматгоре буд, ки Сибо ном дошт. Ва ҳангоме ки ӯро назди Довуд даъват карданд, подшоҳ ба ӯ гуфт: «Оё Ту Сибо ҳастӣ? Ва гуфт: «Ӯ бандаи туст».

Довуд бо хизматгоре аз хонаи Шоул бо номи Сибо вохӯрда, мепурсад, ки оё ӯ ҳамин аст.

1. Муҳимияти пурсидани саволҳо дар хидмат ба Худо

2. Дар замонҳои душвор дар хидмат ба Худо тасаллӣ ёфтан

1. Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ талаб кунад, мегирад; ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2. Румиён 8:28-30 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст. Зеро ки Ӯ пешакӣ медонист, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад. Ва ҳар киро, ки Ӯ пешакӣ муайян кардааст, онҳоро низ даъват кардааст; ва ҳар киро даъват кардааст, онҳоро низ сафед кардааст; ва ҳар киро сафед кардааст, онҳоро низ ҷалол додааст.

2 Подшоҳон 9:3 Ва подшоҳ гуфт: «Оё ҳанӯз касе аз хонадони Шоул нест, то ки марҳамати Худоро ба ӯ нишон диҳам? Ва Сибо ба подшоҳ гуфт: «Йӯнотон боз писаре дорад, ки ланг аст».

Подшоҳ пурсид, ки оё аз хонаи Шоул касе ҳаст, ки ба ӯ меҳрубонии Худоро зоҳир карда метавонад? Зибо ҷавоб дод, ки Йӯнотон писаре дорад, ки ланг буд.

1. Муҳаббати бечунучарои Худо - омӯхтани он, ки чӣ тавр муҳаббати Худо ба ҳама, новобаста аз вазъият, паҳн мешавад.

2. Нерӯи меҳрубонӣ - Мумкин аст, ки чӣ тавр меҳрубонӣ метавонад ба баракатҳои моддӣ зоҳир шавад.

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо раҳм карда мешавад.

2 Подшоҳон 9:4 Ва подшоҳ ба ӯ гуфт: «Ӯ куҷост? Ва Сибо ба подшоҳ гуфт: «Инак, вай дар хонаи Мокир ибни Аммиил дар Лудебар аст».

Подшоҳ Довуд аз Сибо пурсид, ки Мефибӯшет, писари Шоул дар куҷост ва Сибо ба подшоҳ хабар дод, ки ӯ дар хонаи Мокир дар Лодебар аст.

1. Худо метавонад он чиро, ки гум шуда буд, баргардонад.

2. Раҳмати содиқи Худоро дар ҳаёти Мефибӯшет дидан мумкин аст.

1. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Луқо 1:37 "Зеро дар назди Худо ҳеҷ чиз ғайриимкон нест".

2 Подшоҳон 9:5 Ва подшоҳ Довуд фиристода, ӯро аз хонаи Мокир ибни Аммиил аз Лудабар берун овард.

Подшоҳ Довуд одамонро фиристод, то Мефибӯшет ибни Йӯнотонро аз хонаи Мокир ибни Аммиил аз Лодабар берун ованд.

1. Қувваи шафқат: тасвирҳо аз ҳаёти шоҳ Довуд

2. Аҳамияти вафодорӣ: Дарсҳо аз дӯстии Йӯнотон ва Довуд

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббати бародарона ба якдигар содиқ бошед; дар иззату эҳтиром аз хамдигар бартарӣ диханд.

2. 1 Қӯринтиён 15:33 - Фирефта нашавед: Ширкати бад ахлоқи некро вайрон мекунад.

2 Подшоҳон 9:6 Ва ҳангоме ки Мефибӯшет ибни Йӯнотон ибни Шоул назди Довуд омад, вай рӯй ба замин афтода, парастиш кард. Ва Довуд гуфт: «Мефибӯшет». Ва ӯ дар ҷавоб гуфт: «Инак бандаи ту!

Довуд бо Мефибӯшет, писари Йӯнотон ва Шоул вохӯрда, бо эҳтиром салом медиҳад. Мефибӯшет фурӯтанона ба Довуд ҷавоб медиҳад.

1. Раҳмат ва раҳмати Худо ба ҳама, ҳатто хурдтарин мо низ.

2. Ҳатто дар шароити душвор мо метавонем фурӯтан ва миннатдор бошем.

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - "Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед. Ва ин кори шумо нест; ин атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад."

2. Румиён 12:3 - "Зеро ки ба воситаи файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар яке аз шумо мегӯям, ки дар бораи худ болотар аз он ки бояд фикр кунад, фикр накунед, балки бо доварии оқилона фикр кунед, ки ҳар яке ба андозаи имоне ки Худо таъин кардааст».

2 Подшоҳон 9:7 Ва Довуд ба вай гуфт: «Натарс, зеро ки ман ба ту ба хотири падарат Йӯнотон эҳсон хоҳам кард ва тамоми замини падарат Шоулро ба ту баргардонам; ва ту ҳамеша дар сари суфраи ман нон хоҳӣ хӯрд.

Довуд ба Мефибӯшет, писари Йӯнотон, меҳрубонӣ зоҳир намуда, тамоми замини бобояш Шоулро ба ӯ баргардонд ва ба ӯ иҷозат дод, ки дар сари дастархони Довуд бихӯрад.

1. Мехрубонии Худованд дар баргардонидани неъматхои гумшуда

2. Кувваи дустии вафодор

1. Румиён 2:4-5 - "Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, бурдборӣ ва пурсабрии Ӯ гумон мекунед, зеро намедонед, ки меҳрубонии Худо шуморо ба тавба роҳнамоӣ мекунад?"

2. Масалҳо 17:17 - "Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад".

2 Подшоҳон 9:8 Ва ӯ саҷда карда, гуфт: «Бандаи ту чист, ки мисли ман саги мурдаро бубинӣ?

Довуд ба Мефибӯшет бо меҳрубонӣ ва фурӯтанӣ муносибат мекунад, сарфи назар аз фурӯтании Мефибӯшет беарзиш будани худро эътироф мекунад.

1. Нерӯи меҳрубонӣ: Намунаи файз ва фурӯтании Довуд.

2. Эътироф кардани беарзишии худ: Чӣ тавр мо метавонем файзи Худоро қабул кунем.

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

2. Луқо 7:44-48 - Баъд ба он зан рӯ оварда, ба Шимъӯн гуфт: «Оё ин занро мебинӣ? Ман ба хонаи шумо даромадам; ту барои пойҳоям об надодӣ, аммо вай пойҳои маро бо ашкҳои худ тар карда, бо мӯйҳояш пок кардааст. Ту маро бӯса накардӣ, аммо аз лаҳзаи ворид шуданам вай аз бусидани пойҳоям бас нашудааст. Ту сари маро бо равған тадҳин накардӣ, вале вай пойҳои маро бо равған молид. Бинобар ин ба шумо мегӯям: гуноҳҳои бисьёри вай омурзида шудааст, зеро ки вай бисёр дӯст дошт. Аммо касе, ки андак бахшида шудааст, андакро дӯст медорад. Ва ба вай гуфт: «Гуноҳҳои ту омурзида шуданд».

2 Подшоҳон 9:9 Ва подшоҳ Сибо, ғуломи Шоулро хонда, ба ӯ гуфт: «Ҳар он чиро, ки ба Шоул ва тамоми хонадони ӯ тааллуқ дошт, ба писари оғои ту додаам».

Шоҳ Довуд фармон дод, ки тамоми дороии Шоул ба писараш дода шавад.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ гуна додан метавонад ҳаётро тағир диҳад

2. Подошҳои вафодорӣ: Чӣ гуна хидмати содиқона подош медиҳад

1. Масалҳо 11:25 - «Саховат сарватманд мешавад, ва касе ки об диҳад, об мегирад».

2. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Миқдори хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. Зеро бо андозае, ки шумо истифода мебаред, ба андозаи он чен карда мешавад. шумо».

2 Подшоҳон 9:10 Пас, ту ва писаронат ва навкаронат заминро барои ӯ кишт намо ва меваҳоро биёр, то писари оғои ту хӯроке дошта бошад; аммо писари оғои ту Мефибӯшет ҳамеша нон бихӯрад. дар сари мизи ман. Ва Сибо понздаҳ писар ва бист ғулом дошт.

Сибо 15 писар ва 20 ғулом дошт, ки онҳо бояд заминро шудгор мекарданд, то барои Мефибӯшет, ки бояд дар сари дастархони Довуд хӯрок хӯрд, таъмин кунанд.

1. Саховатмандии Довуд нисбати Мефибӯшет

2. Баракате, ки бо тамоми қуввати худ ба Худо хизмат кардан

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2 Подшоҳон 9:11 Ва Сибо ба подшоҳ гуфт: «Аз рӯи ҳар он чи оғоям подшоҳ ба бандаи худ фармудааст, бандаи ту ҳамин тавр амал хоҳад кард». Мефибӯшет, — гуфт подшоҳ, — ӯ мисли яке аз писарони подшоҳ дар сари дастархони ман бихӯрад.

Зибо ба подшоҳ хабар медиҳад, ки ҳар чизе ки аз ӯ талаб карда мешавад, иҷро мекунад ва подшоҳ қарор медиҳад, ки ба Мефибӯшет иҷозат диҳад, ки гӯё писари шоҳона бошад, дар сари дастархонаш хӯрок хӯрад.

1. Нерӯи меҳрубонӣ - Чӣ тавр ҳатто як амали ночиз метавонад ҳаёти касеро тағир диҳад.

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ - Чаро муҳим аст, ки итоат кардан ва хидмат кардан ба шахсони мансабдор.

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. Луқо 16:10-12 - Ба ҳар касе, ки ба чизи хеле кам бовар кардан мумкин аст, ба бисёр чизҳо низ бовар кардан мумкин аст.

2 Подшоҳон 9:12 Ва Мефибӯшет писаре дошт, ки Мико ном дошт. Ва ҳамаи онҳое ки дар хонаи Сибо сокин буданд, хизматгорони Мефибӯшет буданд.

Мефибӯшет Мико ном писаре дошт, ва ҳама дар хонадони Сибо хизматгорони Мефибӯшет буданд.

1. Вафодории Худо ба халқаш: омӯзиши Мефибӯшет дар 2 Подшоҳон 9

2. Дарси вафодорӣ аз Мефибӯшет: Хизмат ба ниёзмандон

1. Луқо 17:10 - "Пас, шумо низ, вақте ки ҳар он чи ба шумо фармуда шуда буд, ба ҷо овардед, бигӯед: "Мо ғуломони нолоиқем; мо танҳо он чиро, ки вазифаи худ будем, ба ҷо овардем"."

2. Эфсӯсиён 6:5-8 - «Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларзон, дар якдилии худ, мисли Масеҳ итоат кунед... зеро бидонед, ки ҳар кӣ кори нек кунад, онро бармегардонад. аз ҷониби Худованд, хоҳ банда бошад, хоҳ озод».

2 Подшоҳон 9:13 Ва Мефибӯшет дар Ерусалим сукунат дошт, зеро ки ҳамеша дар сари суфраи подшоҳ хӯрок мехӯрд; ва бар ду пояш ланг буд.

Мефибӯшетро шоҳ Довуд дар дарбори худ истиқбол гирифт ва дар сари суфраи подшоҳ ҷои доимӣ дод. Бо вуҷуди ланг буданаш, ба Мефибӯшет меҳрубонона муносибат карданд ва ҷои иззату эҳтиром карданд.

1. Масали Мефибӯшет: Дарси марҳамат ва файз

2. Дар Салтанати Худо: Ҳама хуш омадед

1. Луқо 14:13-14 Аммо вақте ки шумо зиёфат медиҳед, мискинон, маъюбон, лангон ва кӯронро даъват кунед, ва шумо баракат хоҳед ёфт. Ҳарчанд онҳо наметавонанд ба ту баргардонанд, аммо дар эҳёи некӯкорон мукофоти шумо хоҳед ёфт.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 Зеро ки шумо бо файз, ба воситаи имон наҷот ёфтаед, ва ин аз худи шумо нест, ин атои Худост, на бо аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр карда натавонад.

Сархати 1: 2 Подшоҳон 10:1-5 ихтилофи байни Довуд ва Аммӯниёнро тасвир мекунад. Дар ин боб Наҳош, подшоҳи Аммӯн, мемирад ва писараш Ҳонун ҷойгузини ӯ мешавад. Довуд фиристодагони худро барои изҳори тасаллият ба Ҳанун дар бораи марги падараш мефиристад. Бо вуҷуди ин, Ҳанун ба маслиҳатҳои бади мансабдорони худ гӯш медиҳад ва гумон мекунад, ки нияти Довуд бад аст. Дар натиҷа, фиристодагони Довудро бо тарошидани нисфи ришҳо ва буридани либосҳояшон хор мекунад.

Сархати 2: Дар 2 Подшоҳон 10:6-14 идома дода, он ҷанги баъдӣ байни Исроил ва Аммӯниёнро нақл мекунад. Вақте ки Довуд аз бадрафтории фиристодагони худ хабардор шуд, ба фармондеҳи лашкараш Юоб амр дод, ки ба ҷанг бар зидди аммӯниён омода шавад. Аммониён қувваҳои худро бо дастгирии халқҳои дигар ба монанди Арам (Сурия) ҷамъ мекунанд. Юоб мухолифати шадидро ҳис карда, аскарони худро ба ду гурӯҳ тақсим мекунад, ки баъзеҳо бар зидди аммӯниён меҷанганд ва дигарон бо Арам меҷанганд.

Сархати 3: Дар оятҳои 2 Подшоҳон 10:15-19 зикр шудааст, ки сарфи назар аз нокомиҳои аввал дар бархӯрдҳои онҳо бо Арам ва муттаҳидони он, Исроил таҳти роҳбарии Юоб пирӯз мешавад. Дарк карданд, ки онҳо мағлуб шуданд, ҳам Арам ва ҳам кишварҳои пуштибони он аз даргириҳои минбаъда бо Исроил ақибнишинӣ мекунанд. Пас аз ин ғалаба бар душманони онҳо, сулҳ байни Исроил ва ин халқҳо барқарор мешавад.

Дар ҷамъбаст:
2 Подшоҳон 10 нишон медиҳад:
Муноқиша байни Довуд ва Аммониён;
Дар таҳқири Дави'sssengers манъ ҷанги минбаъда;
Ғалабаи Исроил бар барқарорсозии сулҳ;

Таваҷҷӯҳ ба:
Муноқиша байни Довуд ва Аммониён;
Дар таҳқири Дави'sssengers манъ ҷанги минбаъда;
Ғалабаи Исроил бар барқарорсозии сулҳ;

Дар ин боб ба муноқишаи байни Довуд ва Аммӯниён, таҳқири фиристодагони Довуд, ҷанги баъдӣ байни Исроил ва душманони он ва ғалабаи Исроил бар Арам (Сурия) ва барқарорсозии сулҳ нигаронида шудааст. Дар 2 Подшоҳон 10, пас аз марги Наҳош, подшоҳи Аммӯн, писараш Ҳонун ба ҷои ӯ меояд. Бо вуҷуди ин, Ҳанун ба маслиҳатҳои бад гӯш медиҳад ва ба фиристодагони Довуд, ки барои изҳори ҳамдардӣ фиристода шудаанд, бадрафторӣ мекунад.

Дар 2 Подшоҳон 10 идома дода, Довуд пас аз фаҳмидани ин бадрафторӣ ба Юоб дастур медиҳад, ки ба ҷанг бар зидди аммӯниён омода шавад. Аммониён қувваҳои худро бо дастгирии халқҳои дигар ба мисли Арам ҷамъ мекунанд. Юоб лашкари худро ба ду гурӯҳ тақсим мекунад, ки яке бар зидди аммӯниён меҷангад ва дигарон бо Арам ҷанг мекунанд.

Сарфи назар аз нокомиҳои аввал дар бархӯрдҳои онҳо бо Арам ва муттаҳидонаш, Исроил таҳти роҳбарии Юоб пирӯз мешавад. Мағлубияти худро дарк карда, ҳам Арам ва ҳам кишварҳои пуштибони он аз даргириҳои минбаъда бо Исроил ақибнишинӣ мекунанд. Пас аз ин ғалаба бар душманони онҳо, сулҳ байни Исроил ва ин халқҳо барқарор мешавад.

2 Подшоҳон 10:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки подшоҳи банӣ-Аммӯн мурд, ва ба ҷои ӯ писараш Ҳонун подшоҳӣ кард.

Подшоҳи аммӯниён мурд ва писараш Ҳонун ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Осори вафодорӣ - Чӣ гуна мо касонеро, ки пеш аз мо гузаштаанд, эҳтиром мекунем

2. Вазни сарварӣ - Омодагӣ ба масъулиятҳои ҳокимӣ

1. Масалҳо 17:6 - Фарзандони кӯдакон тоҷи пиронсолон мебошанд; ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2 Подшоҳон 10:2 Ва Довуд гуфт: «Ман ба Ҳонун ибни Наҳош эҳсон хоҳам кард, чунон ки падараш ба ман эҳсон карда буд». Ва Довуд фиристод, то ки ӯро бо дасти навкаронаш барои падараш тасаллӣ диҳад. Ва навкарони Довуд ба замини банӣ-Аммӯн омаданд.

Довуд ба Ҳанун, писари Наҳош меҳрубонӣ зоҳир мекунад, чунон ки падараш дар гузашта ба Довуд меҳрубонӣ карда буд. Довуд хизматгорони худро мефиристад, то Ҳонунро ба замини аммӯниён тасаллӣ диҳанд.

1. Қудрати меҳрубонӣ: Бифаҳмед, ки чӣ тавр Довуд дар 2 Подшоҳон 10:2 ба Ҳонун меҳрубонӣ зоҳир кардааст.

2. Мукофоти меҳрубонӣ: Баррасии он, ки чӣ тавр Довуд барои меҳрубонӣ ба Ҳанун дар 2 Подшоҳон 10:2 мукофотонида шуд.

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда шудааст, ба ҳам меларзонад, ба домани ту андохта хоҳад шуд".

2 Подшоҳон 10:3 Ва мирони банӣ-Аммӯн ба оғои худ Ҳонун гуфтанд: «Оё гумон мекунӣ, ки Довуд падари туро эҳтиром мекунад, ва ӯ барои ту тасаллиятдиҳандагон фиристодааст? Оё Довуд ба ҷои он ки навкарони худро назди ту нафиристод, то шаҳрро тафтиш кунанд, ва ҷосусӣ кунанд ва онро хароб кунанд?

Сардорони Аммӯн гумон доштанд, ки нияти подшоҳ Довуд барои фиристодани тасаллиятдиҳандагон ба оғои худ Ҳанун дар асл ҷосусӣ ва сарнагун кардани шаҳр буд.

1. Нақшаҳои Худо аз фаҳмиши мо бузургтаранд - Ишаъё 55:8-9

2. Аз ҳикмати инсонӣ эҳтиёт шавед - Масалҳо 3:5–6

1. Юҳанно 2:24-25 - Аммо Исо Худро ба онҳо супорид, зеро ки ҳама одамонро медонист,

2. 2 ба Қӯринтиён 10:12 - Зеро ки мо ҷуръат намекунем, ки худро аз шумора ҳисоб кунем ё худро бо баъзеи худ ситоиш кунем, аммо онҳо худро ба худ андоза мекунанд ва худро бо якдигар муқоиса мекунанд, доно нестанд.

2 Подшоҳон 10:4 Бинобар ин Ҳонун навкарони Довудро гирифта, нисфи як риши онҳоро тарошида, ҷомаҳои онҳоро аз мобайн, ҳатто то думҳошон бурида, ҷавоб дод.

Ҳонун, подшоҳи аммӯн, навкарони Довудро гирифта, онҳоро хор кард ва нисфи ришашонро тарошида, ҷомаҳояшонро то думҳояшон бурида, хор кард.

1. Қувваи таҳқир: Вақте ки мо хору зор мешавем, чӣ гуна бояд посух гӯем

2. Озод кардани назорат: Омӯзиши таслим шудан, вақте ки мо бартарӣ надорем

1. Филиппиён 2: 3-8 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ болотар арзёбӣ кунед.

2. 1 Петрус 5:5-7 - Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақти лозима сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо бар Ӯ вогузор кунад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

2 Подшоҳон 10:5 Вақте ки онҳо инро ба Довуд гуфтанд, ӯ барои истиқболи онҳо фиристод, зеро ин одамон хеле хиҷил шуданд; ва подшоҳ гуфт: «То калон шудани ришатон дар Ериҳӯ бимонед ва баъд баргардед».

Довуд ба пешвози мардоне, ки шарманда буданд, як ҳайат мефиристад ва ба онҳо дастур медиҳад, ки то калон шудани ришашон пеш аз бозгашт дар Ериҳӯ бимонанд.

1. Вохӯрии нангин: Омӯзиши бартараф кардани таҳқир

2. Рушди қувват: Интизории лаҳзаи дуруст

1. 1 Таслӯникиён 5:14 - Ва аз шумо, эй бародарон, хоҳиш менамоем, ки бекоронро насиҳат кунед, сустдилонро рӯҳбаланд кунед, ба сусткорон мадад расонед ва бо ҳама сабр кунед.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2 Подшоҳон 10:6 Ва ҳангоме ки банӣ-Аммӯн диданд, ки пеши Довуд бадбӯй мекунанд, банӣ-Аммӯн фиристода, арамиён аз Байт-раҳӯб ва арамиён аз Сӯборо, бист ҳазор пиёда, ва аз подшоҳ Мако ҳазор нафар ва Иштоб дувоздах хазор нафар.

Аммӯниён 20 000 пиёда аз Байт-раҳӯб ва Сӯбо, 1 000 нафар аз Мако ва 12 000 нафар аз Иштобро барои ҷанг бо Довуд киро карданд.

1. Қуввати Худо барои ҳар ҷанг басанда аст

2. Дар баробари душвориҳо ба Худованд таваккал кунед

1. 2 Вақоеънома 14:11 - Ва Осо сӯи Худованд Худои худ фарьёд зада, гуфт: «Худовандо! Туро хоҳ бо бисёриҳо ва хоҳ бо онҳое, ки қудрат надоранд, ёрӣ додан мумкин нест; ба мо мадад деҳ, эй Худованд Худои мо! зеро ки мо бар Ту такя мекунем ва ба исми Ту бар зидди ин издиҳом мебароем.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Подшоҳон 10:7 Ва Довуд аз ин хабар шунид, Юоб ва тамоми лашкари зӯроваронро фиристод.

Довуд дар бораи ҳамла ба подшоҳии худ шунид ва дар ҷавоб Юоб ва лашкарашро барои муҳофизати он фиристод.

1. Боварӣ ба муҳофизати Худо - 2 Подшоҳон 10:7

2. Муҳимияти омодагӣ - 2 Подшоҳон 10:7

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ тавваккал мекунем.

2. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2 Подшоҳон 10:8 Ва банӣ-Аммӯн берун омада, ҷангро дар назди даромадгоҳи дарвоза гузоштанд; ва арамиён аз Сӯбо, ва Раҳоб, ва Иштоб ва Мако, дар саҳро танҳо буданд.

Банӣ-Аммӯн дар назди дарвоза ба ҷанг омодагӣ диданд, ва арамиён аз Зобо, Реҳоб, Иштоб ва Мако дар саҳро танҳо меҷангиданд.

1. Нерӯи ваҳдат: Омӯзиш аз фарзандони Аммон

2. Ҳеҷ гоҳ таслим нашавед: Сурияи Зоба, Реҳоб, Иштоб ва Маака

1. Эфсӯсиён 6:12 - Зеро мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон 10:9 Вақте ки Юоб дид, ки пеши ҷанг ба муқобили ӯ аз пеш ва ақиб аст, ӯ аз ҳамаи мардони баргузидаи Исроил интихоб карда, онҳоро бар зидди арамиён саф кашид.

Юоб беҳтарин мардони Исроилро ҷойгир кард, то дар ҷанг бо сурияиён биҷанганд.

1. Қувваи омодагӣ: Чӣ гуна тафаккури стратегии Юоб ба пирӯзӣ оварда расонд

2. Аҳамияти далерӣ ва садоқат: Роҳбарии Юоб дар ҷанг

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Подшоҳон 10:10 Ва боқимондаи қавмро ба дасти бародараш Абишой супурд, то ки онҳоро бар зидди банӣ-Аммӯн саф кашад.

Довуд лашкари худро тақсим кард ва ба ҳар як дивизия супориш дод, ки аммӯниёнро мағлуб кунад.

1. Ҳисоб кардани хароҷоти пайравӣ ба Масеҳ: омӯзиши 2 Подшоҳон 10:10

2. Қувват дар ягонагӣ: Қувваи кори дастаҷамъона дар 2 Подшоҳон 10:10 пайдо шудааст

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - Зиреҳи Худоро пӯшидан.

2. Матто 28:18-20 - Супориши Исо ба шогирдонаш.

2 Подшоҳон 10:11 Ва ӯ гуфт: «Агар арамиён бар ман зӯроварӣ кунанд, ба ман ёрӣ хоҳӣ дод;

Довуд ба Юоб дар ҷанг бар зидди арамиён ва аммӯниён кӯмак мекунад.

1. Худо қуввати мо дар вақти душворӣ аст.

2. Нерӯи ваҳдат ва ҳамкорӣ.

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

2. Воиз 4:9-10 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе ҳамсафари худро боло мебарад"

2 Подшоҳон 10:12 Далер бошед, ва биёед мардонро барои қавми худ ва барои шаҳрҳои Худои худ бозӣ кунем; ва Худованд он чиро, ки ба ӯ нек гӯяд, мекунад.

Довуд мардони худро ташвиқ мекунад, ки далер бошанд ва барои мардум ва шаҳрҳои Худо мубориза баранд ва боварӣ доранд, ки Худо беҳтарин корҳоро мекунад.

1: Мо бояд далерона барои дуруст мубориза барем ва боварӣ дошта бошем, ки Худо дар ниҳоят қарори беҳтаринро қабул мекунад.

2: Ҳатто вақте ки ихтилофҳо бар зидди мо ҳастанд, мо бояд далер бошем ва ба Худо боварӣ дошта бошем, ки моро дар кӯшишҳои мо ҳидоят ва муҳофизат мекунад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Қувват ва далер бош; ҳаросон нашав ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст».

2: Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

2 Подшоҳон 10:13 Ва Юоб ва қавме ки бо ӯ буданд, ба ҷанги зидди арамиён наздик шуданд, ва онҳо аз пеши ӯ гурехтанд.

Юоб ва лашкараш бар зидди арамиён меҷангиданд ва онҳо шикаст хӯрданд.

1. Худо бар касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ҳамеша пирӯзӣ мебахшад.

2. Мо бояд ҳамеша ба ҷанг бо Худованд дар паҳлӯи худ омода бошем.

1. Румиён 8:31 - Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

2 Подшоҳон 10:14 Ва ҳангоме ки банӣ-Аммӯн диданд, ки арамиён гурехтаанд, онҳо низ аз пеши Абишой гурехта, ба шаҳр даромаданд. Ва Юоб аз банӣ-Аммӯн баргашта, ба Ерусалим омад.

Юоб ва лашкари ӯ арамиён ва банӣ-Аммӯнро мағлуб карданд ва аммӯниёнро ба шаҳр гурезанд. Баъд Юоб ба Ерусалим баргашт.

1. Қудрати Худо дар ҷанг - Чӣ гуна Худо ба мо қувват мебахшад, то душманонро мағлуб кунем

2. Сабр ва имон - Чӣ гуна имон ба Худо метавонад ба мо дар бартараф кардани ҳама монеа кӯмак расонад

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:57 - Аммо шукр ба Худо, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо пирӯзӣ ато кардааст.

2 Подшоҳон 10:15 Ва ҳангоме ки арамиён диданд, ки онҳо дар пеши Исроил зада шудаанд, ҷамъ шуданд.

Сурияиён дар ҷанг аз исроилиён мағлуб шуданд ва онҳо дубора ҷамъ шуданд.

1. Мо набояд дар баробари душвориҳо таслим нашавем.

2. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ки дар миёни душвориҳо ба мо қувват бахшад.

1. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 10:16 Ва Ҳадаразар фиристода, арамиёнро, ки дар он тарафи наҳр буданд, берун оварданд, ва онҳо ба Ҳилом омаданд; ва Шубак, сардори лашкари Ҳадаразар, пешопеши онҳо равона шуд.

Ҳадарезар суриягиҳоро аз он тарафи дарё барои кӯмак ба ӯ мефиристад, ва Шобах онҳоро ба Ҳилом мебарад.

1. Қудрати роҳбарӣ: чӣ гуна Худо барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ роҳбаронро истифода мебарад

2. Қувваи ҷомеа: Чӣ тавр мо метавонем якҷоя бештар аз танҳоӣ кор кунем

1. Эфсӯсиён 4:11-12 - Ва ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2 Подшоҳон 10:17 Ва ҳангоме ки ба Довуд хабар доданд, ӯ тамоми Исроилро ҷамъ карда, аз Урдун гузашта, ба Ҳилом омад. Ва арамиён ба муқобили Довуд саф кашида, бо ӯ ҷанг карданд.

Довуд тамоми банӣ-Исроилро барои ҷанг бар зидди арамиён дар Ҳилом ҷамъ кард.

1. Аҳамияти якҷоя истодан дар лаҳзаҳои душворӣ.

2. Қувваи ҷасорат ва имон барои бартараф кардани душвориҳои душвор.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 "Имрӯз туро интихоб кун, ки ба кӣ хизмат хоҳӣ кард..."

2. Ишаъё 41: 10-13 "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо ҳақ дастгирӣ мекунам дасти адолати ман».

2 Подшоҳон 10:18 Ва арамиён аз пеши Исроил гурехтанд; ва Довуд одамони ҳафтсад аробаи арамиён ва чил ҳазор савораро кушта, сардори лашкари онҳо Шубакро, ки дар он ҷо мурд, зарба зад.

Довуд дар ҷанг арамиёнро мағлуб карда, ҳафтсад аробакаш ва чил ҳазор савораро кушта, сарвари онҳо Шубакро куштааст.

1. Қудрати вафодории Худо

2. Бо ҷасорат ва имон ғолиб омадан

1. 1 Вақоеънома 19:18 - «Ва арамиён аз пеши Исроил гурехтанд; ва Довуд аз арамиён ҳафт ҳазор нафарро, ки дар аробаҳо меҷангиданд, ва чил ҳазор пиёдаро кушта, сардори лашкар Шӯфоқро кушт».

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2 Подшоҳон 10:19 Ва ҳамаи подшоҳон, ки ғуломони Ҳадаразар буданд, диданд, ки онҳо дар пеши Исроил зада шудаанд, бо Исроил сулҳ баста, ба онҳо хизмат карданд. Аз ин рӯ, арамиён тарсиданд, ки дигар ба банӣ-Аммӯн ёрӣ расонанд.

Пас аз он ки Исроил подшоҳони Ҳадаразарро мағлуб кард, ин подшоҳон бо Исроил сулҳ карданд ва арамиён дигар ба банӣ-Аммӯн кӯмак накарданд.

1. Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, Ӯ моро дар ҳама ҳолат пирӯзӣ медиҳад.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ ба пуштибонии дунявӣ такя накунем, зеро он зудгузар ва беэътимод аст.

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Подшоҳон боби 11 дар бораи муносибати шоҳ Довуд бо Батшобаъ ва пӯшиши минбаъда нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи замоне оғоз мешавад, ки подшоҳон ба ҷанг мебароянд, аммо Довуд дар Ерусалим мемонад (2 Подшоҳон 11:1). Як бегоҳ Довуд Батшобаъ, зани Уриёи Ҳиттиро дид, ки дар болои бом оббозӣ мекунад. Мафтуни зебоии вай мешавад ва ба ӯ орзу мекунад.

Сархати 2: Довуд қосидон мефиристад, то Батшобаъро назди ӯ биёранд ва ӯ бо вуҷуди он ки медонист, ки вай издивоҷ кардааст (2 Подшоҳон 11:2-4). Батшобаъ дар натиҷаи вохӯрии онҳо кӯдаке ҳомиладор мешавад.

Сархати 3: Вақте ки Батшобаъ ба Довуд хабар дод, ки ӯ ҳомиладор аст, ӯ мекӯшад гуноҳашро пинҳон кунад (2 Подшоҳон 11:5-13). Ӯ Уриёро аз ҷанг бармегардонад, то ба назараш гӯё падари кӯдак бошад. Бо вуҷуди ин, Уриё ба вазифаи худ содиқ мемонад ва дар ҳоле, ки ҳамкасбонаш ҷанг мекунанд, ба хона рафтанро рад мекунад.

Сархати 4: Барои пӯшонидани ҷинояти худ, Довуд ба марги Уриё фармон медиҳад, ки ӯро дар ҳолати осебпазир дар ҷанг ҷойгир кунад (2 Подшоҳон 11:14-25). Юоб ин фармонро иҷро мекунад.

Параграфи 5: Пас аз марги Уриё Батшобаъ барои шавҳараш мотам мегирад. Вақте ки давраи мотами вай ба охир мерасад, Довуд бо ӯ издивоҷ мекунад ва ӯ яке аз занони ӯ мешавад (2 Подшоҳон 11:26-27).

Хулоса, боби ёздаҳум аз 2 Самуил достони муносибати шоҳ Довуд бо Батшобаъ ва пӯшиши минбаъдаро нақл мекунад. Довуд Батшебаро оббозӣ мекунад, зебоии ӯро орзу мекунад ва бо вуҷуди донистани шавҳараш бо ӯ ҳамхоба мешавад. Дар натиҷа Батшобаъ ҳомиладор мешавад, Довуд кӯшиш мекунад, ки гуноҳи худро пинҳон кунад ва Уриёро аз ҷанг баргардонад, то ба назар чунин менамояд, ки ӯ падари кӯдак шудааст. Бо вуҷуди ин, Уриё содиқ мемонад, Барои пинҳон кардани ҷинояти худ Довуд фармон медиҳад, ки Уриёро ҳангоми ҷанг куштан. Юоб ин амрро иҷро мекунад: Пас аз марги Уриё Батшобаъ барои шавҳараш мотам мегирад. Пас аз ба итмом расидани мотам, Довуд бо Батшева издивоҷ мекунад, Ин дар маҷмӯъ, боб ҳамчун ҳикояи огоҳкунанда дар бораи оқибатҳои шаҳват, зино ва фиреб хизмат мекунад. Он ҳам заъфи инсон ва ҳам адолати Худоро таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 11:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки пас аз гузашти сол, дар вақти ба ҷанг баромадани подшоҳон, Довуд Юоб ва навкаронаш ва тамоми Исроилро бо ӯ фиристод; ва банӣ-Аммӯнро несту нобуд карда, Раббаро муҳосира карданд. Аммо Довуд дар Ерусалим монд.

Пас аз гузашти як сол, Довуд Юоб ва навкаронашро бо лашкари Исроил фиристод, то ки бо аммӯниён ҷанг кунанд ва Раббаро муҳосира кунанд. Аммо Довуд дар Ерусалим монд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи аҳкоми Худо

2. Хавфи қаноатмандӣ: бартараф кардани васвасаҳо

1. 1 Подшоҳон 15:22 - Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд завқ дорад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

2 Подшоҳон 11:2 Ва чунин воқеъ шуд, ки бегоҳирӯзӣ Довуд аз бистари худ бархоста, бар боми хонаи подшоҳ қадам зад; ва зан хеле зебо буд, ки ба он нигоҳ кардан лозим буд.

Як бегоҳ Довуд аз бистар бархоста, дар болои боми қаср қадам мезанад. Аз он чо занеро дид, ки худро шуста истодааст ва зебоии уро пай бурд.

1. «Зебоии офариниши Худо».

2. «Васвасаи ҷисм»

1. Ҳастӣ 1:27 - Ва Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар кас, вақте ки аз ҳаваси худ дур мешавад ва фирефта мешавад, озмуда мешавад. Пас, ҳангоме ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад, ва гуноҳ, вақте ки тамом мешавад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2 Подшоҳон 11:3 Ва Довуд кас фиристода, аз ақиби он зан пурсид. Ва яке гуфт: «Оё ин Батшобаъ, духтари Эльём, зани Уриёи Ҳиттӣ нест?

Довуд Батшобаъ, зани Уриёи Ҳиттиро мебинад ва касеро мефиристад, то дар бораи ӯ хабар диҳад.

1. Хавфи васвасаҳо - Чӣ тавр дар миёни васвасаҳо гуноҳро мағлуб кардан мумкин аст

2. Қувваи бахшидан - Чӣ тавр пас аз хатогӣ кафорат ва барқароршавӣ пайдо кардан мумкин аст

1. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас ҳангоми ба васвасаи ҳаваси бади худ кашида ва фирефта шуданаш озмуда мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад. , маргро таваллуд мекунад».

2. Ишаъё 1:18 - "Акнун биёед, масъаларо ҳал кунем" мегӯяд Худованд. «Гарчанде ки гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи онҳо мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд».

2 Подшоҳон 11:4 Ва Довуд қосидон фиристода, вайро гирифт; ва вай назди Ӯ даромад, ва ӯ бо вай хобид; зеро ки вай аз нопокии худ пок шуд, ва ба хонаи худ баргашт.

Довуд қосидон фиристод, то Батшобаъро бигиранд ва баъд аз он ки вай аз нопокияш пок шуд, бо вай хобид.

1. Аҳамияти покӣ

2. Оқибатҳои кирдорҳои бадахлоқона

1. 1 Қӯринтиён 6:18-20 - Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед; ҳар гуноҳи дигаре, ки одам мекунад, берун аз бадан аст, аммо шахси зино бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад.

2. Масалҳо 6:27-29 - Оё одам дар паҳлӯи синааш оташ мегирад ва либосаш намесузад? Ё дар болои ангиштхои тафсон рох рафтан мумкин асту пои у сухта намешавад? Касе ки назди зани ёри худ дарояд, ҳамин тавр аст; касе ки ба вай даст мерасонад, бечазо намемонад.

2 Подшоҳон 11:5 Ва зан ҳомила шуда, фиристода, ба Довуд хабар дода, гуфт: «Ман ҳомиладор ҳастам».

Зане, ки Довуд бо он муносибат дошт, ҳомиладор шуд ва аз ин ба ӯ хабар дод.

1. Оқибатҳои амалҳои мо.

2. Муҳимияти масъулиятшиносӣ барои қарорҳои худ.

1. Масалҳо 5:22-23 - "Гиноҳҳои худаш одами шарирро ба доми худ меандозад, ва ӯ дар риштаи гуноҳи худ меафтад. Вай аз бетартибӣ мемирад, ки аз беақлии бузурги худ гумроҳ шудааст".

2. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас ҳангоми ба васваса афтодани ҳаваси бади худ ва фирефта шуданаш озмуда мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад. , маргро таваллуд мекунад».

2 Подшоҳон 11:6 Ва Довуд назди Юоб кас фиристода, гуфт: «Уриёи ҳиттиро ба ман бифирист». Ва Юоб Уриёро назди Довуд фиристод.

Довуд ба Юоб хабар фиристод, то Уриёи ҳиттиро назди ӯ бифиристад.

1. Ҳеҷ кас аз кафорат берун нест, Румиён 5:8

2. Худо бар тамоми вазъиятҳои мо ҳукмрон аст, Ишаъё 55:8-9

1. Забур 51:10–12

2. Яъқуб 4:17

2 Подшоҳон 11:7 Ва ҳангоме ки Уриё назди ӯ омад, Довуд аз ӯ пурсид, ки Юоб чӣ кор кард, ва чӣ тавр мардум чӣ кор кард ва ҷанг чӣ гуна пеш рафт.

Довуд аз Уриё дар бораи вазъияти ҷанг ва аҳволи Юоб ва мардум пурсид.

1. Муҳимияти огоҳ будан аз он чи дар ҷаҳон рӯй медиҳад.

2. Муҳим будани роҳбаре, ки дар бораи халқи худ ғамхорӣ мекунад.

1. Матто 22:36-40, "Устод, ҳукми бузург дар шариат кадом аст?" Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми бузург ва муҳимтарин аст: дуюмаш ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор". Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

2. 1 Петрус 5:2-3, «Чӯпони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост, ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки шумо бояд, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед, на аз паи фоидаи беинсоф, балки майли хизмат карданро дошта, бар шахсони ба шумо супурдашуда сарварӣ накунед, балки барои рама намуна бошед.

2 Подшоҳон 11:8 Ва Довуд ба Уриё гуфт: «Ба хонаи худ фаромада, пойҳои худро бишӯ». Ва Уриё аз хонаи подшоҳ берун шуд, ва гӯшти подшоҳ аз паи ӯ омад.

Довуд Уриёро бо хӯроки подшоҳ ба хонааш фиристод, аммо Уриё рафтанро рад мекунад.

1. Омӯзиш дар итоаткорӣ: Чӣ тавр Уриё аз итоат накардан ба иродаи Худо даст кашид

2. Мулоҳиза дар бораи қаноатмандӣ: Намунаи Уриё

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Воиз 5:10 - Ҳар кӣ нуқраро дӯст медорад, аз нуқра сер нахоҳад шуд; на касе ки фаровониро бо афзудан дӯст медорад, ин ҳам ботил аст.

2 Подшоҳон 11:9 Аммо Уриё бо тамоми навкарони оғои худ дар назди дари хонаи подшоҳ хобид ва ба хонаи худ нафуромад.

Уриё ба вазифаи худ содиқ буд ва ба хона нарафт, ба ҷои он ки бо дигар ходимони подшоҳ дар назди дари хонаи подшоҳ хобиданро ихтиёр кард.

1. Қувваи вафодорӣ: Қиссаи Уриё

2. Вафодорӣ дар ҳаёти ҳаррӯза

1. 1 ба Қӯринтиён 4:2 - Илова бар ин, аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки одам содиқ бошад.

2. 1 Таслӯникиён 5:8 - Аммо биёед, ки мо, ки аз рӯз ҳастем, ҳушёр бошем ва синаи имон ва муҳаббатро дар бар кунем; ва барои кулоҳ, умеди наҷот.

2 Подшоҳон 11:10 Ва ҳангоме ки ба Довуд гуфтанд, ки Уриё ба хонаи худ нафуромад, Довуд ба Уриё гуфт: «Оё ту аз сафар наомадаӣ?» Пас чаро ба хонаи худ нафуромадӣ?

Довуд аз Уриё пурсид, ки чаро пас аз бозгашт аз сафар ба хона нарафтааст.

1. Ахамияти истирохат ва истирохат пас аз ичрои кор.

2. Эътироф кардани нақшаи Худо дар ҳаёти мо ва пайравӣ аз он ба манфиати худамон.

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2 Подшоҳон 11:11 Ва Уриё ба Довуд гуфт: «Сандӣ ва Исроил ва Яҳудо дар хаймаҳо бимонед; ва оғоям Юоб ва навкарони оғоям дар саҳро ӯрду заданд; Оё ба хонаи худ даромада, бихӯрам ва бинӯшам ва бо занам бихобам? чунон ки ту зинда ҳастӣ ва ҷони ту зинда аст, ин корро намекунам.

Уриё ба хонаи худ барои хӯрдан, нӯшидан ва хобидан бо занаш бо вуҷуди амри Довуд рад мекунад, зеро дар ҳоле ки сандуқи Худованд ва банӣ-Исроил дар хаймаҳо зиндагӣ мекунанд, ин кори нодуруст аст.

1. Аҳамияти вафодорӣ дар замонҳои душвор

2. Қувваи қурбонӣ барои дигарон

1. Матто 10:37-39 - "Ҳар кӣ падар ё модари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ҳар кӣ писар ё духтари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест. Ҳар кӣ салиби худро набардорад ва Маро пайравӣ кунед, лоиқи ман нест».

2. Эфсӯсиён 5:22-25 - "Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат мекунед. Зеро шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани ӯст, ки вай аз он иборат аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд».

2 Подшоҳон 11:12 Ва Довуд ба Уриё гуфт: «Имрӯз низ дар ин ҷо бимон, ва фардо туро ҷавоб медиҳам». Ва Уриё он рӯз ва фардо дар Ерусалим монд.

Довуд ба Уриё амр дод, ки ду рӯз дар Ерусалим бимонад, ва Уриё фармон дод.

1. Иродаи Худо аз нақшаҳои мо бузургтар аст.

2. Мо бояд ба ҳокимият итоат кунем.

1. Филиппиён 2:5-8 - «Ин фикрро дар байни худ дошта бошед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки гарчанде ки ӯ дар сурати Худо буд, баробарии Худоро чизи қобили қабул ҳисоб накард, балки худро холӣ кард, ба сурати ғулом, ки дар симои одамон таваллуд шуда буд, ва дар сурати одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард, то ба дараҷаи марг, ҳатто марги бар салиб итоаткор шуд».

2. Эфсӯсиён 5:22-24 - «Занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, мисли ба Худованд. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд».

2 Подшоҳон 11:13 Ва ҳангоме ки Довуд ӯро даъват кард, пеши ӯ хӯрд ва менӯшид; ва ӯро маст кард, ва бегоҳӣ берун рафт, то ки бо навкарони оғои худ бар бистари худ бихобад, вале ба хонаи худ нафуромад.

Довуд Уриёро ҷеҳ зада, маст кард, пеш аз он ки ӯро ба назди навкарони оғои худ бифиристад, ба ҷои он ки ба хона равад.

1. Хавфи мастигарӣ

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунанд: зеро ки одам он чи мекорад, онро низ даравад. Зеро ҳар кӣ барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; лекин ҳар кӣ барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2 Подшоҳон 11:14 Ва бомдодон Довуд ба Юоб нома навишт, ва онро ба дасти Уриё фиристод.

Субҳ Довуд нома навишта, ба воситаи Уриё ба Юоб фиристод.

1. Қудрати калимаҳо: Муҳимияти мулоҳиза бо суханони мо ва чӣ гуна онҳо метавонанд таъсири амиқ дошта бошанд.

2. Қудрати Каломи Худо: Чӣ гуна Худо тавассути Навиштаҳо бо мо сухан мегӯяд ва чӣ гуна мо метавонем таълимоти Ӯро дар ҳаёти ҳаррӯзаи худ татбиқ кунем.

1.Эфсӯсиён 4:29 - "Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, ки ба шунавандагон файз ато кунад."

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

2 Подшоҳон 11:15 Ва ӯ дар нома навишт: "Урияро дар ҷанги гармтарин қарор диҳед ва аз ӯ дур шавед, то ки вай зарба занад ва бимирад".

Довуд номаеро истифода бурда фармон дод, ки Уриёро дар қисми хатарноктарини ҷанг гузоранд, то ки ӯ кушта шавад.

1. Муҳимияти худдорӣ ба хатогиҳои худ ва рӯ ба рӯ шудан бо оқибатҳои онҳо.

2. Чӣ гуна гуноҳҳои мо ба дигарон зарар мерасонад ва қудрати тавба.

1. Масалҳо 28:13, "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт".

2. Яъқуб 5:16, "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2 Подшоҳон 11:16 Ва чунин воқеъ шуд, ки Юоб шаҳрро мушоҳида карда, Уриёро ба ҷое таъин кард, ки дар он ҷо медонист, ки мардони далер ҳастанд.

Юоб Уриёро ба ҷое таъин кард, ки дар он ҷо медонист, ки мардони ҷасур ҳастанд, то боварӣ ҳосил кунанд, ки ӯ дар ҷанг мурдааст.

1. Хатарҳои гуноҳ: Чӣ гуна гуноҳи Юоб боиси марги Уриё шуд

2. Файзи Худо дар омурзиш: Чӣ тавр Довуд аз гуноҳаш тавба кард

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст.

2. Забур 51:1-13 - Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби марҳамати Худ: ба ҳасби марҳамати бузургии Худ гуноҳҳои маро маҳв кун.

2 Подшоҳон 11:17 Ва мардуми шаҳр берун омада, бо Юоб ҷанг карданд, ва баъзе аз қавми навкарони Довуд афтоданд; ва Уриёи Ҳиттӣ низ мурд.

Юоб ва мардуми шаҳр ба ҷанг баромаданд, ки дар натиҷа баъзе аз навкарони Довуд, аз ҷумла Уриёи ҳиттӣ кушта шуданд.

1. Арзиши беитоатӣ: Мулоҳиза дар 2 Подшоҳон 11:17

2. Интихоби оқилона: Фаҳмидани оқибатҳои амалҳои мо

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад. Ё аз яке нафрат хоҳӣ карду дигареро дӯст хоҳӣ кард, ё ба яке вафодор шуда, дигареро хор хоҳӣ кард. Шумо наметавонед ҳам ба Худо ва ҳам ба пул хизмат кунед».

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 11:18 Ва Юоб фиристода, ба Довуд ҳама чизҳои ҷангро нақл кард;

Юоб ба Довуд аз воқеаҳои ҷанг хабар дод.

1. Қувваи иттилоот - Чӣ гуна дониш дар бораи вазъият метавонад тасмимҳои ӯро ташаккул диҳад.

2. Санъати гӯш кардан - Чаро муҳим аст, ки суханони гуфтаҳоро қабул кунед ва бодиққат бошед.

1. Масалҳо 19:20-21 - "Насиҳат гӯш кунед ва насиҳатро қабул кунед, то ки дар оянда хирад ба даст оред. Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст."

2. Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

2 Подшоҳон 11:19 Ва қосидро амр фармуда, гуфт: «Вақте ки шумо дар бораи ҷангро ба подшоҳ нақл кардед,

Ба паёмбар дастур дода шуд, ки дар бораи масъалаҳои ҷанг ба подшоҳ хабар диҳад.

1. Ҳукмронии Худо дар замони ҷанг

2. Муҳимияти мубодилаи ахбор дар бораи кори Худо содиқона

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2 Подшоҳон 11:20 Ва агар ин тавр бошад, ки ғазаби подшоҳ бархост ва ӯ ба ту гӯяд: "Чаро вақте ки ҷанг кардед, ба шаҳр ин қадар наздик шудед?" Оё намедонистед, ки аз девор тир мепарронанд?

Сипоҳи Довуд дар наздикии шаҳри Рабба буд ва бо тирҳои аз девор парронда шуда рӯ ба рӯ шуд.

1. Чӣ тавр ба мухолифат бо имон ва ҷасорат посух додан мумкин аст

2. Омӯзиши эътироф ва эҳтироми қудрати ҳокимият

1. Масалҳо 16:32 - Касе ки дар хашм дер аст, беҳтар аз тавоно аст; ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, назар ба он ки шаҳреро мегирад.

2. Филиппиён 4:4-7 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед: ва боз мегӯям: шодӣ кунед. Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд дар даст аст. Аз ҳеҷ чиз эҳтиёт шавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2 Подшоҳон 11:21 Кӣ Абималик ибни Ерубешетро зад? Магар зане аз девор пораи санги осиёбро бар ӯ напартофт, ки ӯ дар Тебес мурд? чаро ба девор наздик шудед? он гоҳ бигӯй: «Бандаи ту Уриёи ҳиттиӣ низ мурдааст».

Уриёи Ҳиттӣ аз ҷониби зане кушта шуд, ки аз девори Фибаз ба сӯи ӯ санги осиёб партофт.

1. Адолати Худо: Омӯзиши он ки чӣ тавр Худо адолатро ҳатто тавассути одамон ва усулҳои ғайричашмдошт меорад.

2. Имон ба муқобили фоҷиа: дарёфти умед дар замони талафот ва ранҷу азоб.

1. Румиён 12:19 - "Эй дӯстони ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба

анҷом расонед, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

2 Подшоҳон 11:22 Ва қосид рафта, омада, ба Довуд ҳар он чиро, ки Юоб барои ӯ фиристода буд, хабар дод.

Юоб ба назди Довуд фариштаеро фиристод, то ки хабарро хабар диҳад.

1. Мо аз мисоли Довуд омӯхта метавонем, то ҳақиқатро биҷӯем ва хабарро, новобаста аз манбаъ, бишнавем.

2. Мо бояд ҳамеша ба паёмбар гӯш диҳем ва ба хабари овардаашон гӯш диҳем.

1. Масалҳо 18:13 - Ҳар кӣ пеш аз шуниданаш ҷавоб диҳад, барои ӯ аблаҳӣ ва нанг аст.

2. Яъқуб 1:19 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2 Подшоҳон 11:23 Ва қосид ба Довуд гуфт: «Дарҳақиқат, одамон бар мо ғолиб омада, ба саҳро назди мо баромаданд, ва мо то даромадани дарвоза бар онҳо будем».

Фариштаи ба Довуд хабар дод, ки душман онҳоро мағлуб карда, тавонист ба дарвозаи шаҳр дарояд.

1. Худо метавонад моро аз лаҳзаҳои душвор гузаронад ва ҳатто вақте ки ҳама ба назар гумшуда аст, роҳе созад.

2. Новобаста аз он ки мо бо кадом мушкилот дучор мешавем, мо метавонем ба таъминот ва муҳофизати Худо эътимод кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, дар он паноҳ меёбам. Ӯ сипари ман аст, қуввае, ки маро наҷот медиҳад ва ҷои амнияти ман аст.

2 Подшоҳон 11:24 Ва тирандозон аз девор ба сӯи бандагони ту тир андохтанд; ва баъзе аз навкарони подшоҳ мурданд, ва бандаи ту Уриёи ҳиттӣ низ мурд.

Уриёи Ҳиттӣ ҳангоми ҷанги байни хизматгорони подшоҳ ва девор аз ҷониби тирпарронӣ аз девор кушта шуд.

1. Нақшаи Худо фаҳмо нест - Румиён 11:33-36

2. Ҷавоби содиқи мо ба фоҷиа - Яъқуб 1:2–4

1. 2 Подшоҳон 11:1–27

2. Забур 33:18–20

2 Подшоҳон 11:25 Ва Довуд ба фариштa гуфт: «Ба Юоб чунин бигӯй: Бигзор ин туро ба ғазаб наоварад, зеро шамшер ҳам якеро мехӯрад ва ҳам дигареро; ӯро рӯҳбаланд кун.

Довуд ба фариштa фармон дод, ки ба Юоб бигӯяд, ки рӯҳафтода нашав ва лашкарашро бар зидди шаҳр сафарбар карда, онро забт кунад.

1. Сабр кардан дар баробари душвориҳо

2. Қувваи рӯҳбаландӣ

1. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамҳои худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

2 Подшоҳон 11:26 Ва зани Уриё шунид, ки шавҳараш Уриё мурдааст, барои шавҳараш мотам гирифт.

Зани Уриё хабари марги ӯро шунида, мотам гирифт.

1. Ғамгин шудан аз гум кардани шахси наздик

2. Тасаллии Худо дар замони мотам

1. Забур 56:8 - "Ту саргардонии маро ҳисоб кардӣ; Ашкҳои маро дар шишаи Худ андоз. Оё онҳо дар китоби Ту нестанд?"

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ғамхорӣ ба ту нигоҳ накун, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод, албатта ба ту ёрӣ хоҳам дод, Албатта туро бо одилони Худ дастгирӣ хоҳам кард. дасти рост».

2 Подшоҳон 11:27 Ва ҳангоме ки мотам гузашт, Довуд фиристода, вайро ба хонаи худ оварда, ва вай зани вай шуд, ва ба ӯ писаре зоид. Аммо он коре, ки Довуд карда буд, ба ғазаби Худованд омад.

Довуд баъд аз мотами шавҳари марҳумаш Батшобаъро ба занӣ гирифт ва онҳо соҳиби писар шуданд. Аммо Худованд аз кирдори Довуд норозӣ шуд.

1. Нақшаи Худо аз хатоҳои мо бузургтар аст

2. Фаҳмидани омурзиши Худо

1. Забур 51:1-2 - "Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби муҳаббати устувори Худ; ба ҳасби марҳамати фаровони Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз шароратам пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун!"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2 Подшоҳон боби 12 ба муноқишаи байни пайғамбар Нотон ва шоҳ Довуд дар бораи гуноҳаш бо Батшобаъ диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Нотон аз ҷониби Худо барои муқобила бо Довуд фиристода шуд (2 Подшоҳон 12:1-6). Нотон масалеро дар бораи марди сарватманд нақл мекунад, ки вай барраи ягонаи марди камбағалеро ноҳақ мегирад ва ин Довудро ба хашм меорад ва ӯро водор мекунад, ки бар зидди марди сарватманд ҳукм эълон кунад.

Сархати 2: Нотон нишон медиҳад, ки ин масал барои фош кардани гуноҳи Довуд пешбинӣ шудааст (2 Подшоҳон 12:7-14). Вай далерона ба Довуд муқобилат карда, ӯро ба зино бо Батшобаъ айбдор мекунад ва марги Уриёро ташкил мекунад. Нотон мегӯяд, ки аз сабаби кирдори ӯ ба сари хонадони Довуд мусибате хоҳад омад.

Сархати 3: Нотон ҳукми Худоро бар Довуд эълон мекунад (2 Подшоҳон 12:15-23). Кӯдаке, ки аз робитаи Довуд ва Батшобаъ таваллуд шудааст, бемор мешавад ва бо вуҷуди рӯзадорӣ ва талаби ҷони худ, кӯдак мемирад. Бо вуҷуди ин, Нотон Батшобаъро тасаллӣ дода, ӯро итминон медиҳад, ки писари дигаре бо номи Сулаймон таваллуд мекунад.

Сархати 4: Боб бо гузориши вокуниши Довуд ба доварии Худо анҷом меёбад (2 Подшоҳон 12:24-25). Ӯ Батшобаъро дар ғаму ғуссааш тасаллӣ медиҳад ва онҳо писари дигаре бо номи Сулаймон ҳомиладор мешаванд. Дар ин бахш ҳамчунин гуфта мешавад, ки Юоб идома додани маъракаҳои ҳарбӣ аз номи Исроил аст.

Хулоса, боби дувоздаҳум аз 2 Самуил муқовимати байни пайғамбар Нотон ва подшоҳ Довудро дар бораи гуноҳаш нишон медиҳад, Нотон барои фош кардани зинокории Довуд бо Батшобаъ ва ташкили марги Уриё масалро истифода мебарад. Ҳукми Худоро бар ӯ эълом мекунад: Кӯдаке, ки аз кори онҳо таваллуд шудааст, бемор мешавад, бо вуҷуди талошҳои нақоти ҷонаш, оқибат мемирад. Нотон Батшобаъро ба писари дигар бовар мекунонад, Довуд дар ҷавоб Батшобаъро тасаллӣ медиҳад ва онҳо Сулаймон ном писаре ҳомиладор мешаванд. Юоб пешравиҳои ҷангиро идома медиҳад, Дар ин боб оқибатҳои гуноҳро ҳатто барои подшоҳи тавоно ба мисли Довуд таъкид мекунад. Он адолати Худо ва марҳамати Ӯро нишон медиҳад, ки ба вориси Сулаймон иҷозат медиҳад.

2 Подшоҳон 12:1 Ва Худованд Нотонро назди Довуд фиристод. Ва назди вай омада, гуфт: «Дар як шаҳр ду мард буданд; яке бой, дигаре камбагал.

Нотонро Худо фиристода буд, то ба шоҳ Довуд дар бораи ду мард аз як шаҳр, ки вазъи молиявии хеле гуногун доштанд, сӯҳбат кунад.

1. Баракатҳои Худо: Чӣ тавр қадр кардани он чизе ки мо дорем

2. Идоракунанда: Чӣ тавр бояд захираҳои моро ба манфиати дигарон истифода барем

1. Матто 6:19-21 - «Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон захира кунед, ки дар он на куя ва занг нест ва дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. 1 Тимотиюс 6:17-18 - «Ба онҳое, ки дар ин ҷаҳони ҳозир сарватмандand, дастур диҳед, ки на магрур нашаванд ё ба номуайянии сарват, балки ба Худо, ки моро аз ҳама чизҳои баҳрабардорӣ ба фаровонӣ таъмин мекунад, умед

банданд. некӣ кунанд, аз корҳои нек бой бошанд, саховатманд бошанд ва барои мубодила омода бошанд».

2 Подшоҳон 12:2 Марди сарватманд гӯсфандону рамаҳои аз ҳад зиёд дошт.

Марди сарватманд дар 2 Подшоҳон 12:2 бо ҳайвоноти фаровон баракат ёфт.

1. Худо ба саховатмандона подош медиҳад

2. Неъмати фаровонӣ

1. Такрори Шариат 8:18 - "Лекин ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст".

2. Матто 6:25-26 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ё чӣ бинӯшед, ва на дар бораи ҷисми худ, ки чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт нест. бештар аз гӯшт ва бадан аз либос?

2 Подшоҳон 12:3 Аммо марди камбағал чизе надошт, ҷуз як барраи меш, ки онро харида, парвариш карда буд; ва он бо ӯ ва фарзандонаш калон шуд; аз гӯшти худ мехӯрд, ва аз косаи худ менӯшид, ва дар оғӯши ӯ хобид ва барои ӯ чун духтар буд.

Марди камбағале танҳо як барраи меш дошт, ки онро парвариш карда буд ва бо ӯву фарзандонаш калон шуда, хӯрокашро мехӯрду косаашро менӯшидааст ва барояш мисли духтар буд.

1. Мӯъҷизаи Барраи меш: Чӣ тавр Худо метавонад ҳаёти моро тавассути хурдтарин чизҳо дигар кунад

2. Қудрати ишқ: Қиссаи бечора ва барраash

1. Матто 10:42 - Ва ҳар кӣ ба яке аз ин тифлон ба номи шогирд як пиёла оби хунук диҳад, ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки мукофоти худро аз даст нахоҳад дод.

2. Луқо 12:6-7 - Оё панҷ гунҷишк ба ду танга фурӯхта намешавад? Ва ҳеҷ яке аз онҳо дар назди Худо фаромӯш нашудааст. Охир, ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумора шудаанд. Натарс; шумо аз бисьёр гунҷишкҳо арзишмандтаред.

2 Подшоҳон 12:4 Ва мусофире назди марди сарватманд омад, ва ӯ амон дод, то аз гӯсфанди худ ва рамаи худ бигирад, то барои роҳгузаре ки назди ӯ омада буд, либос бипӯшад; балки барраи камбагалро гирифта, барои марде ки наздаш омада буд, либос дод.

Марди сарватманд барраи камбағалро гирифт, то мусофиреро таъмин кунад, на аз рамаи худаш.

1. Қувваи шафқат: Чӣ тавр меҳрубонии як марди сарватманд метавонад ҳаётро тағйир диҳад

2. Саховатмандии қалб: Аҳамияти додани фидокорӣ

1. Матто 25:31-46 (Масал дар бораи гӯсфандон ва бузҳо)

2. Луқо 14:12-14 (Масал дар бораи зиёфати бузург)

2 Подшоҳон 12:5 Ва хашми Довуд бар зидди он мард аланга зад; ва ба Нотон гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, касе ки ин корро кардааст, албатта хоҳад мурд.

Довуд пас аз он ки Нотон ба ӯ масалеро дар бораи марди сарватманд дар бораи дуздии марди камбағал нақл кард ва қасам хӯрд, ки ҳар кӣ ин корро карда бошад, ҷазо хоҳад гирифт.

1. "Аҳамияти адолат: Омӯзиши 2 Подшоҳон 12:5"

2. "Адолати Худо: Баррасии посухи Довуд дар 2 Подшоҳон 12:5"

1. Хуруҷ 23:6-7 - Ба мардуми камбағали худ дар даъвоҳои онҳо адолатро инкор накунед.

2. Масалҳо 21:3 - Кори дуруст ва адолат барои Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

2 Подшоҳон 12:6 Ва ӯ баррараро чор баробар баргардонад, зеро ки ин корро кардааст ва раҳм надошт.

Худо ба Довуд амр дод, ки барраеро, ки барои раҳм накарданаш чазо гирифта буд, баргардонад.

1. Худо аз мо интизор аст, ки ба дигарон раҳм ва шафқат зоҳир кунем.

2. Амалҳои мо оқибат дорад ва Худо моро барои тасмимҳои худ ҷавобгар мекунад.

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо раҳм карда мешавад.

2. Румиён 2:6-8 - Худо ба ҳар як шахс мувофиқи коре, ки кардааст, подош медиҳад. Ба онҳое, ки бо истодагарии некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, Ӯ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод. Аммо барои касоне, ки нафспарастанд ва кофиранд ва аз паи бадӣ ҳастанд, хашму ғазаб мешавад.

2 Подшоҳон 12:7 Ва Нотон ба Довуд гуфт: «Ту он мард ҳастӣ». Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: Ман туро подшоҳ бар Исроил тадҳин кардам, ва туро аз дасти Шоул раҳоӣ додам;

Нотон бо Довуд пас аз он ки бо Батшобаъ зино кард, рӯ ба рӯ мешавад ва ба ӯ хотиррасон мекунад, ки Худованд ӯро подшоҳи Исроил кардааст.

1. Файзи Худо дар замонҳои душвор

2. Ҳукмронии Худо дар умури инсонҳо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2 Подшоҳон 12:8 Ва ман хонаи оғои ту ва занони оғоатро ба оғӯши ту додам, ва хонадони Исроил ва Яҳудоро ба ту додам; ва агар ин хеле кам мебуд, ба ту фалон чиз медодам.

Худо ба Довуд хонаи оғои худ, занон ва хонадони Исроил ва Яҳудо дод ва агар ин кофӣ намебуд, ба ӯ боз ҳам зиёдтар медод.

1. Саховатмандии Худо: Таҷлили фаровонии Худо

2. Қувваи Итоат: Гирифтани баракатҳои Худо

1. Забур 30:11-12: Мотами маро ба рақс табдил додӣ; палосамро аз тан кашида, маро шодӣ пӯшондӣ, то ки ҷонам Туро ситоиш кунад ва хомӯш нашавад. Эй Парвардигори ман, ман то абад туро шукр хоҳам гуфт.

2. Яъқуб 1:17: Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло, аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

2 Подшоҳон 12:9 Барои чӣ ту аз ҳукми Худованд беэътиноӣ намудӣ, ки дар назари Ӯ бадӣ кунед? ту Уриёи ҳиттиро бо шамшер куштай, ва зани ӯро ба зани худ гирифтай, ва ӯро бо шамшери банӣ-Аммӯн куштай.

Довуд гуноҳи азим содир карда буд, ки Уриёи зани Ҳиттиро гирифта, ӯро бо шамшери банӣ-Аммӯн кушта буд.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои нофармонии Худо

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2 Подшоҳон 12:10 Пас, шамшер ҳаргиз аз хонаи ту дур нахоҳад шуд; зеро ки ту маро хор карда, зани Уриёи ҳиттиро ба зани худ гирифтай.

Гуноҳи зинокории Довуд бо Батшобаъ ошкор шуд ва Худо эълон мекунад, ки шамшер ҳеҷ гоҳ аз хонаи Довуд дур нахоҳад шуд.

1. Чӣ тавр мо аз хатогиҳои Довуд дарс гирифта метавонем?

2. Чаро мо бо гуноҳ мубориза мебарем?

1. Румиён 6:12-14 - "Бинобар ин, бигзоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ба ҳавасҳои бади он итоат кунед. Ҳеҷ як қисми худро ба гуноҳ нагузоред, ки ҳамчун олоти бадӣ, балки худро ба Худо ҳамчун олоти бадӣ пешниҳод кунед. Онҳое ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд, ва ҳар як қисми худро ба Ӯ ҳамчун олати адолат бидеҳ; зеро ки гуноҳ дигар оғои шумо нахоҳад буд, зеро ки шумо зери дасти шариат нестед, балки зери файз ҳастед».

2. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас ҳангоми ба васваса афтодани ҳаваси бади худ ва фирефта шуданаш озмуда мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад. , маргро таваллуд мекунад».

2 Подшоҳон 12:11 Худованд чунин мегӯяд: «Инак, Ман аз хонаи ту бар зидди ту бадӣ хоҳам овард, ва занонатро пеши назари ту гирифта, ба ёри ту хоҳам дод, ва ӯ бо занони ту дар дидани ин офтоб.

Худо Довудро ҳушдор дод, ки аз хонаи худ бар зидди ӯ бадӣ хоҳад овард ва занони ӯро гирифта, ба марди дигаре медиҳад, ки бо онҳо дар назари офтоб хоб хоҳад кард.

1. Огоҳии Худо ба Довуд: Дарси ғурур ва фурӯтанӣ

2. Оқибатҳои нохуши нофармонӣ

1. Луқо 12:15 - "Ва Ӯ ба онҳо гуфт: "Эҳтиёт бошед ва аз тамаъкорӣ ҳазар кунед, зеро ҳаёти одам аз фаровонии дороии вай иборат нест".

2. Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2 Подшоҳон 12:12 Зеро ки ту инро пинҳонӣ кардаӣ, лекин Ман инро дар пеши тамоми Исроил ва пеши офтоб хоҳам кард.

Довуд гуноҳи худро дар назди тамоми Исроил ва Худо эътироф мекунад ва ваъда медиҳад, ки онро ислоҳ мекунад.

1. Муҳимияти худдорӣ ба хатогиҳои худ ва ислоҳ кардани хатогиҳо

2. Қудрати тавба ва лутфи Худо

1. Забур 32:5 - "Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва Ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидӣ".

2. Румиён 5:20 - "Ва шариат дохил шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд".

2 Подшоҳон 12:13 Ва Довуд ба Нотон гуфт: «Ман пеши Худованд гуноҳ кардаам». Ва Нотон ба Довуд гуфт: «Худованд гуноҳи туро низ дур кардааст; ту нахоҳӣ мурд.

Довуд дар назди Нотон гуноҳашро эътироф мекунад ва Нотон ба ӯ мегӯяд, ки Худо ӯро бахшидааст.

1. омурзиши бечунучаро ва бепоёни Худо

2. Қудрати эътироф кардани гуноҳи худ

1. Забур 31:1–5

2. 1 Юҳанно 1:9

2 Подшоҳон 12:14 Аммо, азбаски бо ин кор ба душманони Худованд сабаби бузурге додӣ, ки куфр гӯянд, кӯдаке ки аз ту таваллуд шудааст, ҳатман хоҳад мурд.

Гуноҳи Довуд боиси он шуд, ки душманони Худованд куфр гӯянд ва кӯдаке, ки аз ӯ таваллуд шудааст, мемирад.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Амалҳои мо чӣ гуна оқибатҳо доранд

2. Қувваи тавба: рӯйгардонӣ аз гуноҳ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2 Подшоҳон 12:15 Ва Нотон ба хонаи худ рафт. Ва Худованд кӯдакро, ки зани Уриё ба Довуд зоид, зад, ва он сахт бемор буд.

Нотон пас аз он ки ба Довуд оқибатҳои гуноҳашро нақл кард, аз он ҷо рафт ва Худо Довудро ҷазо дода, кӯдакашро ба бемории сахт гирифтор кард.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Баррасии достони Довуд ва Нотон

2. Омӯзиш аз интизоми Худо: Мо аз сарзаниши Нотон ба Довуд чӣ омӯхта метавонем

1. Забур 51:1-19 - Дуои тавба кардани Довуд пас аз сарзаниши Нотон

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Подшоҳон 12:16 Ва Довуд барои кӯдак аз Худо илтиҷо кард; ва Довуд рӯза гирифт, ва дохил шуд, ва тамоми шаб бар замин хобид.

Довуд ба Худо дуо кард ва барои шифо ёфтани писараш рӯза гирифт, сипас шабро дар рӯи замин хобидааст.

1. Қалби волидайн: қувват ёфтан дар намоз ва рӯза

2. Файзи Худо: Чӣ тавр Довуд дар вақти ниёзи худ тасаллӣ ёфт

1. Ишаъё 40:31, Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 5:16б, Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2 Подшоҳон 12:17 Ва пирони хонаи ӯ бархоста, назди Ӯ рафтанд, то ки Ӯро аз замин эҳьё кунанд; лекин ӯ намехост ва бо онҳо нон нахӯрд.

Пирони Довуд пас аз марги писараш ӯро тасаллӣ додан мехоҳанд, аммо ӯ тасаллӣ додан намехоҳад.

1. Тасаллият дар миёни андӯҳ

2. Тасаллии Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 66:13 - Чӣ тавре ки модар фарзанди худро тасаллӣ медиҳад, ман низ шуморо тасаллӣ хоҳам дод; ва шумо бар Ерусалим тасаллӣ хоҳед ёфт.

2. Забур 23:4 - Оре, гарчанде ки дар водии сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиҳанд.

2 Подшоҳон 12:18 Ва дар рӯзи ҳафтум чунин воқеъ шуд, ки кӯдак мурд. Ва навкарони Довуд метарсиданд, ки ба ӯ гӯянд, ки кӯдак мурдааст, зеро онҳо мегуфтанд: «Инак, дар ҳоле ки кӯдак зинда буд, мо бо ӯ сухан гуфта будем, ва ӯ ба овози мо гӯш надод; мо ба ӯ мегӯем, ки кӯдак мурдааст?

Ғуломони Довуд метарсиданд, ки ба ӯ бигӯянд, ки писараш мурд, зеро вақте ки кӯдак ҳанӯз зинда буд, ба онҳо гӯш надодааст.

1. Муҳаббат ва раҳмати Худо дар замони ғам

2. Омӯзиши гӯш кардани овози Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2 Подшоҳон 12:19 Аммо чун Довуд дид, ки навкаронаш пичиррос заданд, Довуд фаҳмид, ки кӯдак мурдааст, ва Довуд ба навкарони худ гуфт: «Оё кӯдак мурдааст? Ва гуфтанд: «Ӯ мурдааст».

Хизматгорони Довуд ба ӯ хабар доданд, ки кӯдаке, ки бо Батшобаъ дошт, вафот кардааст.

1. Нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст: 2 Қӯринтиён 4:7

2. Муҳимияти эътимод ба Худованд: Масалҳо 3:5-6

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2 Подшоҳон 12:20 Ва Довуд аз замин бархоста, худро шуст, ва тадҳин кард, ва либоси худро иваз кард, ва ба хонаи Худованд омад, ва саҷда кард, ва ба хонаи худ омад; ва ҳангоме ки талаб кард, дар пеши ӯ нон гузоштанд, ва ӯ хӯрд.

Довуд муддате аз марги писараш мотам гирифт, сипас аз ҷояш бархоста, оббозӣ кард ва либосҳояшро иваз кард, пеш аз он ки барои ибодат ба хонаи Худованд равад. Пас аз он, хизматгоронаш ба ӯ ғизо доданд.

1. Аҳамияти мотам ва чӣ гуна он метавонад боиси шифо гардад.

2. Аҳамияти рафтан ба хонаи Худованд дар вақти озмоиш ва ноумедӣ.

1. Ишаъё 61:3 - «Барои тасаллӣ додани мотамдорон дар Сион, Ба онҳо зебоӣ барои хокистар, Равғани шодмонӣ барои мотам, Либоси ҳамду сано барои рӯҳи вазнинӣ; То ки онҳо дарахтони адолат номида шаванд, кишт кардани Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад».

2. Яъқуб 5:13 - "Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор дуо гӯяд. Оё касе шодравон аст? Бигзор вай тарона бихонад."

2 Подшоҳон 12:21 Он гоҳ навкаронаш ба ӯ гуфтанд: «Ин чӣ кор аст, ки кардай? рӯза доштӣ ва барои кӯдак гиря кардӣ, дар ҳоле ки ӯ зинда буд; Аммо вақте ки кӯдак мурд, ту бархоста, нон хӯрдед.

Довуд дар вақти зинда будани фарзандаш рӯза гирифта, барои фарзандаш гирист, аммо ҳангоми марги кӯдак бархоста нон хӯрд.

1) Ҳукмронии нақшаи Худо - Чӣ тавр мо метавонем ба Худо таваккал кунем, вақте ки нақшаҳои мо он тавре, ки мо интизор будем иҷро намешаванд

2) Мотам бо умед - Чӣ гуна мо метавонем бо умед дар ҷаҳони номуайян ғамгин шавем

1) Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2) Марсияҳо 3: 21-23 - "Бо вуҷуди ин ман инро ба ёд меорам ва аз ин рӯ умедворам: аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд нестем, зеро ки раҳмдилии Ӯ ҳеҷ гоҳ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст. ."

2 Подшоҳон 12:22 Ва ӯ гуфт: «Вақте ки кӯдак зинда буд, ман рӯза гирифта, гиристам; зеро гуфтам: «Кӣ гӯяд, ки оё Худо ба ман марҳамат хоҳад кард, то ки кӯдак зинда монад?

Довуд рӯза гирифт ва барои фарзанди бемораш гирист, ки Худо ба ӯ раҳмат диҳад ва ба кӯдак шифо диҳад.

1. Қувваи имон дар вазъияти умедбахш

2. Чӣ тавр ба дуоҳои душвор наздик шудан

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

2 Подшоҳон 12:23 Аммо ҳоло ӯ мурдааст, чаро ман бояд рӯза гирам? Оё ман метавонам ӯро боз баргардонам? Ман назди ӯ меравам, вале ӯ назди ман барнагардад.

Довуд дарк мекунад, ки писарашро зинда карда наметавонад ва аз маргаш андӯҳгин мешавад ва қабул мекунад, ки рӯзе ба марг ҳамроҳ мешавад.

1. Дӯстдорони худро ба қадри кофӣ қабул накунед - 2 Қӯринтиён 6:1-2

2. Тасаллии марг - 1 Қӯринтиён 15:51-54

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Воиз 9:5, 10 - Зеро зиндагон медонанд, ки хоҳанд мурд, аммо мурдагон чизе намедонанд; ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун.

2 Подшоҳон 12:24 Ва Довуд зани худ Батшобаъро тасаллӣ дод, ва ба назди вай даромад ва бо вай хобид; ва ӯ писаре зоид, ва ӯ ӯро Сулаймон ном ниҳод, ва Худованд ӯро дӯст медошт.

Гузариш Пас аз он ки бо Нотони набӣ рӯ ба рӯ шуд, Довуд бо Батшобаъ аз гуноҳҳои худ тавба кард ва ӯро тасаллӣ дод. Вай писаре зоид, ки Сулаймон ном гузошт ва Худованд ӯро дӯст медошт.

1. Файз ва омурзиши Худо - Таҳқиқи тавбаи Довуд

2. Нақот тавассути муҳаббати бешартона - Муттаҳидшавии Довуд ва Батшобаъ

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2 Подшоҳон 12:25 Ва ӯ бо дасти Нотони набӣ фиристод; ва ӯ ба хотири Худованд номашро Едидия хонд.

Натани набӣ аз ҷониби Худо фиристода шуда буд, то ба Довуд ва писари Батшобаъ номи махсус диҳад: Ҷиддия, ки маънои маҳбуби Худовандро дорад.

1. Муҳаббати бепоёни Худо ба халқи худ - чӣ гуна муҳаббати Худо ҳатто дар замонҳои душвор қавӣ боқӣ мемонад.

2. Қудрати номҳо - чӣ гуна Худо номҳои моро барои хотиррасон кардани муҳаббат ва файзи Худ истифода мебарад.

1. Ишаъё 43:1-7 - Муҳаббати абадии Худо ба халқи худ.

2. Ҳастӣ 17:5-6 - ваъдаи Худо дар бораи додани номи махсус ба Иброҳим ва Соро.

2 Подшоҳон 12:26 Ва Юоб бо Рабба аз банӣ-Аммӯн ҷангид, ва шаҳри подшоҳиро забт кард.

Юоб бо шаҳри Рабба, ки дар он аммӯниён сокин буданд, ҷангида, онро забт карданд.

1. Қувват дар Худо: Бартараф кардани монеаҳо тавассути имон

2. Қувваи субот: устувор истодан дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Подшоҳон 12:27 Ва Юоб қосидонро назди Довуд фиристода, гуфт: «Ман бо Рабба ҷанг кардам, ва шаҳри обро забт кардам».

Юоб бо Рабба ҷанг карда, шаҳри обҳоро забт кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Қувваи роҳбарӣ: садоқати Юоб дар иҷрои рисолаташ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2 Подшоҳон 12:28 Пас, алҳол боқимондаи қавмро ҷамъ кунед, ва дар муқобили шаҳр ӯрду зада, онро забт кунед, мабодо шаҳрро тасарруф накунам, ва он ба исми Ман хонда шавад.

Довуд ба одамони худ фармон медиҳад, ки шаҳреро бигиранд, то ки исми Ӯ гардад.

1. Қудрати ном: Чӣ гуна мо метавонем дар кӯчактарин амалҳои худ мероси бардавом гузорем

2. Шӯҳратпарастии миллатҳо: чӣ гуна мо метавонем орзуҳои худро барои некӣ истифода барем

1. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед.

2. Масалҳо 22:1 - Номи нек аз сарвати бузург матлубтар аст; обруманд шудан аз нуқра ва тилло беҳтар аст.

2 Подшоҳон 12:29 Ва Довуд тамоми қавмро ҷамъ карда, ба Рабба рафт, ва бо он ҷангид ва онро забт кард.

Довуд мардумро ҷамъ карда, ба Рабба равона шуд ва дар он ҷо ҷанг карда, онро забт кард.

1. Худо итоаткорро мукофот медиҳад - 2 Подшоҳон 12:29

2. Қудрати ягонагӣ - 2 Подшоҳон 12:29

1. 1 Вақоеънома 14:1-2 - Ва Ҳиром подшоҳи Сӯр назди Довуд қосидон фиристод, ва дарахтони арз, ва дуредгарон ва сангсозон, ва онҳо барои Довуд хонае бино карданд.

2. Эфсӯсиён 4:3 - Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2 Подшоҳон 12:30 Ва тоҷи подшоҳи онҳоро аз сари ӯ гирифт, ки вазни он як талант тилло бо сангҳои қиматбаҳо буд, ва он бар сари Довуд гузошта шуд. Ва ғанимати шаҳрро ба фаровонӣ овард.

Довуд тоҷи подшоҳро аз сари худ гирифта, бар сари худ гузошт, ва неъмати шаҳрро баргардонд.

1. Неъмати тоат – неъмати Худо бар касоне, ки ба фармони ӯ итоат мекунанд.

2. Қувваи Имон - Чӣ гуна имон ба кас имкон медиҳад, ки корҳои бузург ва ғайриимконро анҷом диҳад.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Забур 24:3-4 - Кӣ метавонад ба теппаи Худованд барояд? Кӣ дар ҷои муқаддаси Ӯ истода метавонад? Он ки дастони пок ва дили пок дорад.

2 Подшоҳон 12:31 Ва қавмеро, ки дар он ҷо буданд, берун оварда, зери арраҳо ва арраҳои оҳанин ва табарҳои оҳанин гузошт, ва онҳоро аз кӯраи хишт гузаронд; ва ба ҳамаи шаҳрҳои банӣ-Аммӯн. Ва Довуд ва тамоми мардум ба Ерусалим баргаштанд.

Довуд ва қавмаш аммӯниёнро мағлуб карданд ва шаҳрҳои онҳоро аз кӯраи хишт гузаштанд. Ниҳоят, онҳо ба Ерусалим баргаштанд.

1. Қудрати пешакии Худо: Довуд ва қавми ӯ қудрати пешгӯии Худоро дар ғалабаи худ бар аммӯниён нишон медиҳанд.

2. Боварӣ ба қудрати Худо: Дар ҳама муборизаҳо мо бояд ба қудрати Худо таваккал кунем, ки ба мо пирӯзӣ диҳад.

1. Румиён 8:31: Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 40:31: Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2 Подшоҳон боби 13 воқеаҳои фоҷиабориро, ки дар атрофи ҳамлаи Амнӯн ба хоҳари нахуст Тамара ва интиқоми минбаъдаи бародарашон Абшолӯм гирифта буд, нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Амнӯн, писари калонии Довуд, ки ба хоҳари ҳамзабони худ Тамар ошиқ мешавад, оғоз мешавад (2 Подшоҳон 13:1-2). Амнӯн нақшаи фиреб додан ва вайрон кардани ӯро таҳия мекунад.

Параграфи 2: Амнӯн худро бемор меҳисобад ва аз ҳузури Томар хоҳиш мекунад, ки ӯро нигоҳубин кунад (2 Подшоҳон 13:3-10). Вақте ки вай меояд,

вай ӯро дастгир мекунад ва бар хилофи иродаи вай маҷбур мешавад. Пас аз он, ӯ нисбати вай нафрати сахт пайдо мекунад.

Параграфи 3: Тамар аз вайронкориаш ғамгин мешавад ва аз Амнӯн илтимос мекунад, ки ӯро дар хиҷолат наандозад (2 Подшоҳон 13:11-19). Аммо ӯ ӯро рад мекунад ва ба хизматгоронаш амр мекунад, ки ӯро аз ҳузури ӯ дур кунанд.

Сархати 4: Абшолӯм, бародари Томар, аз воқеаи рӯйдода огоҳ шуда, нисбати Амнӯн хашми амиқ дорад (2 Подшоҳон 13:20-22). Ӯ вақташро талаб мекунад, аммо қасос мегирад.

Сархати 5: Пас аз ду сол, Абшолӯм зиёфат ташкил мекунад, ки дар он Амнӯнро куштааст (2 Подшоҳон 13:23-29). Ӯ ба хизматгоронаш супориш медиҳад, ки ӯро ҳамчун ҷуброни коре, ки ба хоҳарашон карда буд, бикушанд. Баъд аз он, Абшолӯм аз тарси хашми Довуд гурехт.

Сархати 6: Довуд хабари марги Амнӯнро шунида, сахт андӯҳгин мешавад, аммо алайҳи Абшолӯм ҳеҷ чорае намебинад (2 Подшоҳон 13:30-39).

Хулоса, боби сеюми 2 Самуил воқеаҳои фоҷиабориро, ки ҳамлаи Амнӯн ба Томор ва интиқоми минбаъдаи Абшолӯмро гирифт, тасвир мекунад, Амнӯн Тамарро фиреб медиҳад ва вайрон мекунад, ки дар натиҷа вай андӯҳи амиқ меорад. Абшолӯм ғазаби Амнӯнро дар бар мегирад ва қасос гирифтанро дар тӯли ду сол ба нақша гирифтааст, Абшолӯм зиёфат ташкил мекунад, ки Амнӯнро куштааст. Сипас ӯ аз тарс гурезад, дар ҳоле ки Довуд мотам мегирад, вале ҳеҷ амале намебинад, Дар ин боб оқибатҳои харобиовари гуноҳ дар оилаи Довуд тасвир шудааст. Он мавзӯъҳои хиёнат, интиқом, андӯҳ ва адолатро таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 13:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Абшолӯм ибни Довуд хоҳари зебое дошт, ки Томор ном дошт; ва Амнӯн ибни Довуд вайро дӯст медошт.

Амнӯн, писари Довуд, ба хоҳараш Томор ошиқ шуд.

1. Оқибати ҳавасҳои нафсонӣ

2. Муҳимияти пос доштани қалбҳо

1. Матто 5:28 - "Лекин Ман ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба зан бо ҳаваси худ нигоҳ кунад, аллакай дар дили худ бо вай зино кардааст".

2. Масалҳо 4:23 - «Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор, зеро ки масъалаҳои ҳаёт аз он аст».

2 Подшоҳон 13:2 Ва Амнӯн чунон ғамгин шуд, ки барои хоҳараш Томор бемор шуд; зеро ки вай бокира буд; ва Амнӯн фикр мекард, ки ба вай коре кунад.

Амнӯн ба хоҳараш Томор девонавор ошиқ буд, вале аз сабаби бакорataш ба ӯ коре карда натавонист.

1. Ишқ ва шаҳват: донистани тафовут

2. Қувваи покӣ: Фаҳмидани арзиши Худои мо

1. Масалҳо 6:25-26, Дар дили худ ба зебогии вай ҳавас накун; нагузоред, ки вай шуморо бо пилкҳои худ мафтун кунад. Зеро фоҳишаро як бурда нон гирифтан мумкин аст, аммо зани марди дигар ҷони туро мехӯрад.

2. 1 Қӯринтиён 6:18, Аз бадахлоқии ҷинсӣ гурезед. Ҳар гуноҳи дигаре, ки шахс содир мекунад, берун аз ҷисм аст, аммо шахси зино бар зидди ҷисми худ гуноҳ мекунад.

2 Подшоҳон 13:3 Аммо Амнӯн дӯсте дошт, ки номаш Йӯнодоб, писари бародари Шимъа Довуд буд; ва Йӯнодоб марди хеле маккор буд.

Амнӯн як дӯсте дошт, Йӯнодоб, ки марди хеле доно буд.

1. Аҳамияти маслиҳати хирадмандона дар замонҳои душвор

2. Манфиати дӯстии ҳақиқӣ

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:33 - Фирефта нашавед: муошират бад одоби некро вайрон мекунад.

2 Подшоҳон 13:4 Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Чаро ту, ки писари подшоҳ ҳастӣ, рӯз аз рӯз такя мекунӣ? ба ман намегӯй? Ва Амнӯн ба ӯ гуфт: «Ман Томор, хоҳари бародарам Абшолӯмро дӯст медорам».

Амнӯн ба дӯсти худ Йӯнодоб иқрор мешавад, ки ба хоҳараш Томор, ки хоҳари Абшолӯм аст, ошиқ аст.

1. Муҳаббати Худо аз тамоми муҳаббатҳои заминии мо бузургтар аст.

2. Оқибатҳои интихоби мо бояд ба таври ҷиддӣ баррасӣ карда шаванд.

1. 1 Юҳанно 4:8 - «Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст».

2. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки дуруст ба назар мерасад, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад".

2 Подшоҳон 13:5 Ва Йӯнодоб ба ӯ гуфт: «Бар бистарат хобида, худро бемор кун; ва ҳангоме ки падарат барои дидани ту меояд, ба ӯ бигӯ: "Иззат мекунам, бигзор хоҳари ман Томор биёяд ва ба ман хӯрок бидиҳад". , ва гӯштро дар назари ман бипӯшонед, то ки онро бубинам ва аз дасти вай бихӯрам.

Йӯнодоб ба Амнӯн маслиҳат медиҳад, ки худро беморӣ нишон диҳад, то падарашро бовар кунонад, ки Томорро назди ӯ фиристад.

1. Хатарҳои беитоатӣ - 2 Подшоҳон 13:5

2. Қувваи эътиқод - 2 Подшоҳон 13:5

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст.

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар кас, вақте ки аз ҳаваси худ дур мешавад ва фирефта мешавад, озмуда мешавад. Пас, ҳангоме ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад, ва гуноҳ, вақте ки тамом мешавад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2 Подшоҳон 13:6 Ва Амнӯн дароз кашид ва худро бемор кард; ва ҳангоме ки подшоҳ ба дидани ӯ омад, Амнӯн ба подшоҳ гуфт: «Илтимос, бигзор хоҳари ман Томор биёяд, ва ба ман як-ду кулча тайёр кунад. то ки ман аз дасти вай бихӯрам.

Амнӯн худро бемор вонамуд кард, то ки хоҳараш Томор биёяд, ки ба ӯ кулча кунад.

1. Хатари вонамуд кардани шахсе, ки шумо нестед

2. Хатарҳои манипуляция дар муносибатҳо

1. Эфсӯсиён 5:11 - Дар корҳои бесамари зулмот иштирок накунед, балки онҳоро фош накунед.

2. Масалҳо 12:16 - Ғазаби аблаҳ якбора маълум мешавад, вале оқил ба таҳқир аҳамият намедиҳад.

2 Подшоҳон 13:7 Ва Довуд ба хонаи Томор фиристода, гуфт: «Акнун ба хонаи бародарат Амнӯн бирав ва ба ӯ хӯрок бидеҳ».

Довуд ба Томор супориш медиҳад, ки барои бародараш Амнӯн хӯрок тайёр кунад.

1. Муҳимияти оила ва чӣ гуна бояд бо бародарони худ муносибат кунем.

2. Муҳимияти риояи дастурҳо ҳатто вақте ки қабули онҳо душвор аст.

1. Ҳастӣ 2:18 - Худо гуфт: "Танҳо будан барои одам хуб нест".

2. Матто 7:12 - Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чиро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад.

2 Подшоҳон 13:8 Ва Томор ба хонаи бародараш Амнӯн рафт; ва у гузошта шуд. Ва орд гирифта, хамир кард, ва дар пеши назари ӯ кулчаҳо сохт, ва кулчаҳо мепухт.

Томар ба хонаи бародараш Амнӯн рафта, ба ӯ кулча тайёр кард.

1. Чӣ тавр Худо амалҳои дигаронро барои зоҳир кардани муҳаббат ва ғамхории худ истифода мебарад.

2. Муҳим будани муҳаббат ва меҳрубонӣ ба бародаронамон.

1. Румиён 12:10 Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. 1 Юҳанно 4:7 Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад.

2 Подшоҳон 13:9 Ва табагро гирифта, пеши ӯ рехт; вале у аз хурдан даст кашид. Ва Амнӯн гуфт: «Ҳамаи одамонро аз ман берун кунед». Ва ҳар яке аз пеши ӯ берун мерафтанд.

Амнӯн аз хӯрдани хӯроке, ки хоҳараш Тамар барои ӯ тайёр карда буд, рад кард ва аз ҳама хоҳиш кард, ки аз ҳуҷра берун шаванд.

1. Муҳаббати Худо аз шикастани муносибатҳои инсонии мо бузургтар аст.

2. Худо ҳамеша омода аст, ки гуноҳҳои моро бубахшад, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар бузурганд.

1. Румиён 5:8 - «Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо дар ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд».

2. Эфсӯсиён 4:31-32 - Аз ҳар гуна кина, ғазаб ва ғазаб, ҷанҷол ва тӯҳмат, дар баробари ҳар гуна кина халос шавед. Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

2 Подшоҳон 13:10 Ва Амнӯн ба Томор гуфт: «Гӯштро ба ҳуҷра биёр, то ки аз дасти ту бихӯрам». Ва Томор кулчаҳои тайёркардаашро гирифта, ба ҳуҷраи бародараш Амнӯн овард.

Амнӯн аз Томор хоҳиш кард, ки ба ҳуҷраи худ хӯрок биёрад, то аз дасти вай бихӯрад. Баъд Тамар кулчаҳоеро, ки дар палата барои бародараш сохта буд, овард.

1. Омӯзиши эҳтироми якдигар - 2 Подшоҳон 13:10

2. Қудрати меҳрубонӣ - 2 Подшоҳон 13:10

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - «бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Ғалотиён 5:13 - "Зеро ки шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун фурсат барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед".

2 Подшоҳон 13:11 Ва ҳангоме ки вай онҳоро барои хӯрдан назди Ӯ овард, вай ӯро гирифта, гуфт: «Эй хоҳарам, биё, бо ман бихобе».

Писари подшоҳ Довуд Амнӯн аз хоҳараш Томор истифода бурда, аз ӯ хоҳиш кард, ки бо ӯ ҳамхоба шавад.

1. Муҳаббати Худо ба мо қувват мебахшад, ки ба васвасаҳо муқобилат кунем.

2. Мо бояд ба аъзоёни оилаамон эҳтиром ва муҳаббат зоҳир кунем.

1. Матто 4:1-11 - Васвасаи Исо аз ҷониби Шайтон дар биёбон.

2. Эфсӯсиён 6:10-20 - Дар бар кардани зиреҳи Худо барои мубориза бо қувваҳои рӯҳонии бад.

2 Подшоҳон 13:12 Вай дар ҷавоби вай гуфт: «Не, бародарам, маро маҷбур накун; зеро ки дар Исроил чунин кор набояд кард: ин аблаҳиро накун».

Тамар аз Амнӯн хоҳиш мекунад, ки ӯро таҷовуз накунад, зеро ин дар Исроил қобили қабул нест.

1. Эҳтиром ба дигарон: Муҳимияти муносибат бо дигарон бо эҳтиром ва одоб тибқи меъёрҳои Китоби Муқаддас.

2. Қудрати гуфтани «Не»: Омӯхтани худ истодагарӣ кардан ва хат кашидан ба хотири ҳифзи худ аз зарар.

1. Матто 22:39 - "Ва дуюмаш монанди он аст: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор"."

2. Эфсӯсиён 5:3 - «Аммо дар миёни шумо набояд заррае ҳам ба зино, ё ҳар гуна нопокӣ, ё тамаъкорӣ бошад, зеро ки инҳо барои муқаддасони Худо мувофиқ нестанд».

2 Подшоҳон 13:13 Ва ман, шармандагоямро ба куҷо равам? ва ту, мисли яке аз аблаҳони Исроил хоҳӣ буд. Пас, аз ту илтимос мекунам, ки ба подшоҳ сухан гӯй; зеро ки вай маро аз ту дареғ намедорад.

Дар 2 Подшоҳон 13:13, нотиқ хиҷи худро баён мекунад ва аз шунаванда хоҳиш мекунад, ки бо Подшоҳ сӯҳбат кунад, то ба онҳо кӯмак кунад.

1. Шарми мо ва умеди мо ба қудрати шоҳ

2. Нангамонро ба назди Подшоҳ биёрем ва раҳоӣ ёбем

1. Забур 18:3 - Ман Худовандро мехонам, ки сазовори ҳамду сано аст, ва аз душманонам наҷот ёфтам.

2. Ишаъё 41:13 - Зеро ки Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки дасти ростатро гирифта, ба ту мегӯяд: натарс; Ман ба шумо кӯмак мекунам.

2 Подшоҳон 13:14 Аммо ӯ ба овози вай гӯш надод, балки аз вай пурзӯртар буд, вайро маҷбур кард ва бо вай хобид.

Тамар кӯшиш мекунад, ки Амнӯнро маҷбур созад, ки ӯро маҷбур кунад, аммо вай хеле қавӣ аст ва ба номусаш таҷовуз мекунад.

1. Қудрати ризоият: Аҳамияти дарки ризоият дар муносибатҳо

2. Қувваи муҳаббати Худо: Тасаллият ва шифо дар замони ранҷу азоб

1. Забур 57:1-3 «Ба ман раҳм кун, эй Худо, ба ман раҳм кун, зеро ҷонам дар Ту паноҳ мебарад; дар сояи болҳои Ту паноҳ хоҳам бурд, то даме ки тӯфонҳои ҳалокат бигзаранд. ба Худои Таоло нидо кун, ба Худое, ки нияташро дар ҳаққи ман иҷро мекунад, Ӯ аз осмон фиристода, маро наҷот хоҳад дод ва касеро, ки маро поймол мекунад, расво хоҳад кард».

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо метавонем онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба ҳамон тасаллӣ, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбад».

2 Подшоҳон 13:15 Ва Амнӯн аз вай бағоят нафрат кард; то ки нафрате, ки ба вай нафрат дошт, аз муҳаббате, ки ӯро дӯст медошт, бузургтар буд. Ва Амнӯн ба вай гуфт: «Бархез, бирав».

Амнӯн нисбат ба Томор аз нафрат пур шуд, ки ин эҳсоси бузургтар аз муҳаббате ки қаблан эҳсос карда буд, ва ба вай амр дод, ки биравад.

1. Хавфи эҳсосоти санҷиданашуда: омӯзиши Амнӯн ва Тамар

2. Қувваи муҳаббат ва нафрат: Таҳлили Китоби Муқаддас

1. Масалҳо 14:30 — «Дили солим ҳаёти ҷисм аст, вале ба пӯсидаи устухонҳо ҳасад баред».

2. Яъқуб 1:14 15 - "Аммо ҳар кас ба озмоиш дучор мешавад, вақте ки бо ҳаваси бади худ кашола мешавад ва фирефта мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя расидааст, маргро таваллуд мекунад».

2 Подшоҳон 13:16 Ва вай ба ӯ гуфт: «Ҳеҷ сабабе нест: ин бадӣ дар фиристодани ман аз он чи ту бо ман кардай, бузургтар аст». Аммо вай ба гапи вай гӯш надод.

Томар аз бародараш Амнӯн хоҳиш кард, ки ӯро бимонад, аммо ӯ гӯш надод.

1. Вақте ки халқи Худо аз иродаи Ӯ рӯй мегардонад - 2 Подшоҳон 13:16

2. Қувваи боваркунонӣ - 2 Подшоҳон 13:16

1. Яъқуб 1:16-17 - Фирефта нашавед, бародарони маҳбуби ман. Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло, аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 13:17 Он гоҳ ӯ ғуломи худро, ки ба ӯ хизмат мекард, ҷеғ зада, гуфт: «Акнун ин занро аз пеши ман берун кун ва дарро аз ақиби вай маҳкам кун».

Абшолӯм ба ғуломаш фармон медиҳад, ки Таморро аз хонаи худ берун кунад ва дарро аз паси вай қуфл кунад.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо аз ҳаёти мо бузургтар аст.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки бо дигарон чӣ гуна муносибат кунем.

1. Ҳастӣ 50:20 - "Ту бошад, ту бар зидди ман бадиро дар назар доштӣ, аммо Худо онро ба некӣ хост."

2. Эфсӯсиён 4:32 - «Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст».

2 Подшоҳон 13:18 Ва дар бар вай ҷомаи гуногунранг дошт, зеро ки духтарони бокираи подшоҳ бо чунин либосҳо буданд. Он гоҳ ғуломаш вайро берун оварда ва дарро аз ақиби вай маҳкам кард.

Ба Тамар ҷомаи рангоранг дар бар карда, хизматгоре аз хона берун оварда ва дарро қуфл кард.

1. Зебоии чомаи Томор ва ахамияти гиромидошти духтарони худованд.

2. Оқибатҳои гуноҳ ва аҳамияти тавба.

1. Масалҳо 31: 30-31, "Ҷазбӣ маккор аст, ва зебоӣ беҳуда аст, аммо зане, ки аз Худованд метарсад, сазовори ситоиш аст; аз самараи дастҳояш ба вай бидиҳед, ва бигзор аъмоли вай дар назди дарвозаҳо ситоиш кунад. "

2. Яъқуб 4:17, "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2 Подшоҳон 13:19 Ва Томор бар сари вай хокистар андохт, ва ҷомаи худро аз рангҳои гуногун, ки бар вай буд, дарронда, дасташро бар сари вай гузошта, гиря мекард.

Тамар бегуноҳии вайро мотам гирифта, сарашро хокистар карда, ҷомаи рангорангашро дарида, гиря мекард.

1. Бегуноҳро аз даст надиҳед: Қиссаи Тамар - А дар бораи қудрати бегуноҳ ва чӣ гуна мо бояд онро ҳифз кунем.

2. Омӯзиши мотам: Дарди дили Тамар - А дар бораи омӯхтани андӯҳ ва коркарди талафот ба таври солим.

1. Матто 5:4 - Хушо онҳое ки мотам мегиранд, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

2. Масалҳо 17:22 - Дили шод доруи хуб аст, аммо рӯҳи шикаста устухонҳоро хушк мекунад.

2 Подшоҳон 13:20 Ва бародараш Абшолӯм ба вай гуфт: «Оё бародарат Амнӯн бо ту буд? Аммо акнун, хоҳари ман, хомӯш бош; вай бародари туст; ба ин чиз эътибор надиҳед. Ҳамин тавр, Томар дар хонаи бародараш Абшолӯм хароб монд.

Тамар пас аз он ки бародараш Амнӯн аз ӯ истифода мебарад, дилшикаста мешавад. Бародари дигараш Абшолӯм ба ӯ мегӯяд, ки хомӯш монад ва дар хонааш бимонад.

1. Муҳимияти сухан гуфтан дар баробари беадолатӣ.

2. Роњат дар баробари шикастан.

1. Масалҳо 31:8-9 - Барои онҳое, ки наметавонанд аз номи худ сухан гӯянд, дар бораи ҳуқуқҳои ҳамаи бенавоён сухан гӯед. Сухан гӯед ва аз рӯи адолат ҳукм кунед; хукукхои камбагалон ва камбагалонро химоя мекунанд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 13:21 Аммо подшоҳ Довуд ҳамаи ин чизҳоро шунид, сахт хашмгин шуд.

Шоҳ Довуд аз шунидани вазъият ба хашм омад.

1. Қувваи ғазаб: Мубориза бо хашм ва норозигӣ

2. Барқарор намудани назорат: ба ҳолатҳои душвор чӣ гуна муносибат кардан мумкин аст

1. Масалҳо 16:32 - Сабур беҳтар аз ҷанговар аст, ва худдор аз шахсе, ки шаҳрро ишғол мекунад.

2. Яъқуб 1:19 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2 Подшоҳон 13:22 Ва Абшолӯм ба бародараш Амнӯн на сухани нек гуфт, на бад;

Абшолӯм аз сухан гуфтан бо бародараш Амнӯн худдорӣ кард, зеро Амнӯн ба таҷовуз ба номуси хоҳараш Томор.

1. Аҳамияти бахшидан ва ишқ бо вуҷуди сахтиҳо

2. Қувваи нобахшиданӣ ва нафрат

Салиб-

1. Луқо 6:27-31 - Душманони худро дӯст доред ва онҳоеро, ки ба шумо ситам кардаанд, бибахшед.

2. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар таҳаммул кунед ва якдигарро бахшед, агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад

2 Подшоҳон 13:23 Ва чунин воқеъ шуд, ки пас аз ду соли пурра Абшолӯм дар Баалҳазор, ки дар канори Эфроим аст, гӯсфандтарошӣ дошт; ва Абшолӯм ҳамаи писарони подшоҳро даъват кард.

1: Худо ҳатто вазъиятҳои душворро барои амалӣ кардани нияти худ истифода мебарад.

2: Новобаста аз вазъият, муҳаббати Худо ба мо боқӣ мемонад.

1: Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2: Ирмиё 31:3 "Худованд аз қадим ба ман зоҳир шуда, гуфт: "Бале, ман туро бо муҳаббати ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман туро бо меҳрубонӣ кашидам".

2 Подшоҳон 13:24 Ва Абшолӯм назди подшоҳ омада, гуфт: «Инак, бандаи ту гӯсфандтарош дорад; Бигзор подшоҳ ва навкаронаш бо бандаи ту бираванд.

Абшолӯм аз подшоҳ ва хизматгоронаш хоҳиш кард, ки ба назди гӯсфандтарошони ӯ оянд.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ дар ҳаёти мо.

2. Аҳамияти меҳмоннавозӣ нисбат ба дигарон.

1. Яъқуб 4:6–10

2. Филиппиён 2:1–11

2 Подшоҳон 13:25 Ва подшоҳ ба Абшолӯм гуфт: «Не, писарам, бигзор ҳамаамон ҳозир нашавем, мабодо ба ту вазифадор шавем». Ва ӯро фишор дод, вале ӯ намехост, ки наравад, балки ӯро баракат дод.

Подшоҳ бо Абшолӯм рафтанро рад кард, гарчанде ки Абшолӯм ӯро барангехт ва ӯро баракат дод.

1. Вафодории Худо ҳатто дар муносибатҳои душвор зоҳир мешавад.

2. Мо бояд таваккал карданро ба ризқи Худо омӯзем, ҳатто вақте ки мо нақшаро намефаҳмем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:10 - Ӯ мегӯяд: "Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

2 Подшоҳон 13:26 Ва Абшолӯм гуфт: «Агар не, бигзор бародарам Амнӯн бо мо биравад». Подшоҳ ба ӯ гуфт: «Чаро ӯ бо ту биравад?

Абшолӯм аз подшоҳ иҷозат пурсид, ки бародараш Амнӯнро бо худ биёрад, аммо подшоҳ рад кард.

1) Қудрати радкунӣ: Чӣ тавр ба дархостҳои беақлона ҷавоб додан мумкин аст

2) Ҷустуҷӯи ҳикмати Худо дар қарорҳо

1) Масалҳо 14:15 Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

2) Яъқуб 1:5 Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2 Подшоҳон 13:27 Аммо Абшолӯм ӯро маҷбур кард, ки Амнӯн ва тамоми писарони подшоҳро бо ӯ равад.

Абшолӯм падараш подшоҳ Довудро ташвиқ кард, ки ба Амнӯн ва дигар писарони подшоҳ иҷозат диҳад, ки ӯро ҳамроҳӣ кунанд.

1. Аҳамияти оила ва қудрати боварибахш.

2. Муҳимияти эҳтиром ба шахсони ҳокимият.

1. Филиппиён 2:3 4, Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2. Яъқуб 3:17, Аммо ҳикмат аз боло пеш аз ҳама пок аст. Он инчунин сулҳдӯст, ҳамеша мулоим ва омода аст ба дигарон итоат кунад. Он пур аз шафқат ва самараи некиҳост. Он бепарвоӣ зоҳир намекунад ва ҳамеша самимона аст.

2 Подшоҳон 13:28 Ва Абшолӯм ба навкарони худ амр фармуда, гуфта буд: «Алҳол қайд кунед, вақте ки дили Амнӯн аз шароб шод мешавад, ва вақте ки ба шумо мегӯям: Амнӯнро бизанед; Пас ӯро бикушед, натарсед: оё ба шумо амр накардаам? далер ва далер бошед.

Абшолӯм ба хизматгорони худ амр фармуд, ки Амнӯнро, вақте ки ӯ бо шароб шодӣ мекард, бикушанд, ва онҳоро ба далерӣ ва далерӣ ваъда дод.

1. Файзи Худо ба мо имкон медиҳад, ки далерона ба Ӯ хизмат кунем.

2. Бо имон зиндагӣ кардан аз мо далер буданро талаб мекунад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2 Подшоҳон 13:29 Ва навкарони Абшолӯм ба Амнӯн ончунон ки Абшолӯм фармуда буд, амал карданд. Ва ҳамаи писарони подшоҳ бархостанд, ва ҳар кас ӯро бар хачири худ бардошта, гурехтанд.

Хизматгорони Абшолӯм фармони ӯро иҷро карданд ва Амнӯнро бо хачираш гурехтанд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо: Фаҳмидани роҳҳои ҳокимияти Худо дар вазъиятҳои душвор

2. Хавфи қудрати беназорат: эътирофи хатари сӯиистифода аз қудрат

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Яъқуб 4:17 Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2 Подшоҳон 13:30 Ва ҳангоме ки онҳо дар роҳ буданд, ба Довуд мужда расид, ки гуфт: «Абшолӯм ҳамаи писарони подшоҳро кушт, ва ҳеҷ яке аз онҳо боқӣ намондааст».

Довуд хабар мегирад, ки писараш Абшолӯм ҳамаи писарони дигарашро куштааст.

1: Дарди Худоро дар ранҷу азобҳои наздикони мо эҳсос кардан мумкин аст.

2: Қудрати гуноҳ ва марг метавонад ҳатто маҳбубтарин фарзандони Худоро нест кунад.

1: Румиён 5:12 - Пас, чунон ки гуноҳ ба воситаи як одам ба ҷаҳон дохил шуд, ва мамот ба воситаи гуноҳ, ва ҳамин тавр мамот ба ҳамаи одамон омад, зеро ки ҳама гуноҳ карданд.

2: Юҳанно 14:1 - Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад. Шумо ба Худо имон доред; ба ман низ бовар кунед.

2 Подшоҳон 13:31 Ва подшоҳ бархоста, либоси худро дарронда, бар замин хобид; ва ҳамаи навкаронаш бо либосҳои худ дарида истода буданд.

Подшоҳ Довуд ҷомаи худро дарронда, бар замин хобид, дар ҳоле ки ҳамаи хизматгоронаш бо андӯҳ дарида, ҷомаҳои худро дарида буданд.

1. Қувваи ғам: чӣ гуна ба назар мерасад ва чӣ гуна коркарди он.

2. Омӯзиши мисли Довуд будан: Омӯзиши хислат ва муносибати ӯ бо Худо.

1. Забур 39:12-13 "Дуои маро бишнав, эй Худованд, ва ба фарьёди ман гӯш деҳ; ба ашкҳои ман ором нагузор; зеро ки ман назди Ту ғариб ва муҳоҷир ҳастам, чунон ки ҳамаи падарони ман буданд. маро раҳм кун, то ки пеш аз он ки аз он ҷо биравам, қувват ёбам ва дигар набошам».

2. Матто 5:4 «Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт».

2 Подшоҳон 13:32 Ва Йӯнодоб ибни Шимъо, бародари Довуд, дар ҷавоб гуфт: «Оғоям гумон накунад, ки онҳо ҳамаи писарони подшоҳро куштаанд; зеро ки танҳо Амнӯн мурдааст, зеро ки ин аз рӯи таъини Абшолӯм аз рӯзе ки хоҳари худ Томорро маҷбур кард, муайян шудааст.

Йӯнодоб ба Довуд хабар медиҳад, ки гарчанде ки ҳамаи писаронаш ҳамла карданд, танҳо Амнӯн кушта шуд ва Абшолӯм инро аз рӯзе, ки Томорро таҷовуз кард, ба нақша гирифта буд.

1. Мо метавонем аз достони писарони Довуд дарс гирем, ки дар зиндагӣ оромӣ накунем ва аз оқибатҳои амали худ огоҳ бошем.

2. Худо барои ҳамаи мо нақшае дорад, ҳатто дар вақти фоҷиа.

1. Дониёл 4:35 - "Ва ҳамаи сокинони замин ҳеҷ ҳисоб карда мешаванд, ва Ӯ мувофиқи иродаи Худ дар миёни лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад дасти Ӯро боздорад ва ба Ӯ бигӯяд. , 'Шумо чӣ кардаед?'"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2 Подшоҳон 13:33 Пас, бигзор оғоям подшоҳ ин чизро дар дилаш қабул накунад, то гумон кунад, ки ҳамаи писарони подшоҳ мурдаанд, зеро танҳо Амнӯн мурдааст.

Писари подшоҳ Довуд Амнӯн мурд, аммо подшоҳ набояд гумон кунад, ки ҳамаи писаронаш мурданд.

1. Тасаллии Худо дар замонҳои андӯҳ - 2 Қӯринтиён 1:3-4

2. Қувваи муҳаббат дар замонҳои душвор - 1 Юҳанно 4:7-8

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 13:34 Аммо Абшолӯм гурехт. Ва ҷавоне, ки посбон буд, чашмонашро боло карда, нигарист, ва инак, одамони бисьёре аз роҳи кӯҳ аз паси ӯ меоянд.

Абшолӯм аз назди посбон гурехт, ки дид, ки гурӯҳи зиёди одамон аз доманаи кӯҳ меоянд.

1. Худо ҳамеша нигоҳ дорад, ҳатто дар миёниториктарин лаҳзаҳои мо.

2. Мо метавонем дар лаҳзаҳои душвор умед ба даст орем, ки ба нақшаи Худо таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

2 Подшоҳон 13:35 Ва Йӯнодоб ба подшоҳ гуфт: «Инак, писарони подшоҳ меоянд; чунон ки бандаи ту гуфт, ҳамин тавр аст».

Йӯнодоб ба подшоҳ хабар медиҳад, ки писаронаш ҳамон тавре ки ӯ пешгӯй карда буд, омаданд.

1. Вақте ки Каломи Худо иҷро мешавад

2. Умед дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ва чӣ бинӯшед; на барои бадани худ чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт аз гӯшт ва ҷисм аз либос зиёдтар нест?

2 Подшоҳон 13:36 Ва ҳангоме ки ӯ суханашро ба охир расонд, инак, писарони подшоҳ омада, овози худро баланд карда, гиря карданд; ва подшоҳ ва тамоми навкаронаш хеле сахт гирист .

Вақте ки сухангӯй суханашро тамом кард, писарони подшоҳ омаданд ва гиря карданд. Подшоҳ ва хизматгоронаш низ сахт гиря карданд.

1: Вақте ки мо ғамгин мешавем, донистани он ки мо танҳо азоб намекашем, тасаллӣ мебахшад.

2: Дар лаҳзаҳои душвор муҳим аст, ки дастгирии атрофиёнамонро эътироф кунем.

1: Ибриён 10:24-25 Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва боз ҳам бештар, чунон ки мебинед, Руз наздик мешавад.

2: Румиён 12: 15-16 Бо шодӣ шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед. Бо хамдигар хамфикр зиндагӣ кунед. Мағрур нашав, балки бо камбағалон муошират кун. Ҳеҷ гоҳ дар назари худ хирадманд набошед.

2 Подшоҳон 13:37 Аммо Абшолӯм гурехта, назди Талмай ибни Аммиҳуд, подшоҳи Гешур рафт. Ва Довуд ҳар рӯз барои писараш мотам мегирифт.

Пас аз он ки Абшолӯм писари Довуд ҷиноyти даҳшатборе содир кард, ба назди подшоҳи Ҷашур гурехт, ва Довуд ҳар рӯз барои ӯ мотам мегирифт.

1. Қудрати Муҳаббати Падар

2. Шифо аз дарди зиён

1. Луқо 15:20 Ва ӯ бархоста, назди падараш рафт. Аммо вақте ки ӯ ҳанӯз дур буд, падараш ӯро дида, аз муҳаббаташ пур шуд; ба назди писараш давида, уро ба огуш кашида бусид.

2. Румиён 12:15 Бо шодмонон шод бошед; бо мотамдорон мотам гиред.

2 Подшоҳон 13:38 Ва Абшолӯм гурехт ва ба Ҷашӯр рафт, ва дар он ҷо се сол монд.

Абшолӯм гурехт ва се сол дар Гешур паноҳ ёфт.

1. Ғалаба кардани тарс ва паноҳ бурдан ба Худо

2. Бар сахтиҳо сабр кардан ва ба Худо содиқ мондан

1. Забур 34:6-7: "Ин марди камбағал гиря кард, ва Худованд ӯро шунид ва ӯро аз тамоми мусибатҳои ӯ наҷот дод. Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва онҳоро наҷот медиҳад."

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 13:39 Ва ҷони подшоҳ Довуд мехост, ки назди Абшолӯм биравад, зеро ки ӯ дар бораи Амнӯн тасаллӣ ёфт, чун мурда буд.

Шоҳ Довуд аз марги писараш Амнӯн тасаллӣ ёфт ва орзу дошт, ки назди Абшолӯм биравад.

1. Тасаллии Худо: Омӯзиши такя ба Худованд дар замонҳои ғам

2. Эътимод ба замони Худо: Фаҳмидан ва қабули ҳадафҳои Ӯ

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 51:12 - Ман ҳастам, ки шуморо тасаллӣ медиҳам; Ту кистӣ, ки аз одами мемирад, аз фарзанди одам, ки мисли алаф метарсад?

2 Подшоҳон боби 14 дар атрофи амалҳои Юоб ва зани хирадманд аз Текоа, ки онҳо якҷоя барои оштӣ додани Довуд бо писари ҷудоиаш Абшолӯм кор мекунанд, нақл мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Юоб дарк мекунад, ки Довуд сарфи назар аз иштирокаш дар куштори Амнӯн Абшолӯмро орзу мекунад (2 Подшоҳон 14:1-3). Юоб нақшаи оштии байни Довуд ва Абшолӯмро таҳия мекунад.

Сархати 2: Юоб зани доноеро аз Текоа мефиристад, то бо Довуд сӯҳбат кунад (2 Подшоҳон 14:4-20). Вай дар либоси бевазани мотамдор достони афсонавиро дар бораи ду писар, ки яке дигарашро куштааст, пешкаш мекунад ва раҳм мекунад. Ҳикоя барои муқоисаи вазъияти байни Довуд ва Абшолӯм пешбинӣ шудааст.

Сархати 3: Илтиҷои зан ба дили Довуд таъсир мекунад ва ӯ ба ӯ ваъда медиҳад, ки ба писараш ҳеҷ осебе нахоҳад расид (2 Подшоҳон 14:21-24). Аммо, ӯ дар аввал ба Абшолӯм иҷозат намедиҳад, ки ба Ерусалим баргардад.

Сархати 4: Пас аз бовар кунондани зан, Довуд розӣ шуд, ки Абшолӯмро баргардад, аммо ба ӯ аз вуруд ба ҳузури ӯ манъ мекунад (2 Подшоҳон 14:25-28). Ҳамин тавр, Абшолӯм бармегардад, вале ду сол падарашро надида, дар Ерусалим зиндагӣ мекунад.

Сархати 5: Боб бо тасвир кардани он, ки Абшолӯм дар ин вақт чӣ қадар зебо ва машҳур мегардад, анҷом меёбад (2 Подшоҳон 14:29-33).

Хулоса, боби чордаҳуми 2 Самуил нақшаи Юоброро барои оштӣ додани Довуд бо писари бегонааш Абшолӯм тасвир мекунад, Юоб як зани доноеро аз Текоа мефиристад, то ҳикояи афсонавиеро, ки вазъияти байни онҳоро инъикос мекунад, пешниҳод кунад. Илтиҷои вай ба дили Довуд таъсир мекунад, Довуд ваъда медиҳад, ки ба писараш зарар намерасонад, аммо дар аввал ба Абшолӯм иҷозат намедиҳад, ки ба Ерусалим баргардад. Пас аз итминони бештар ӯ тавба кард, Абшолӯм бармегардад, аммо дидани падараш манъ аст. Вай ду сол дар Ерусалим зиндагӣ мекунад ва дар ин муддат маъруф шуд, Дар ин боб мавзӯъҳои бахшиш, оштӣ ва муҳаббати волидайнро таъкид мекунад. Он мураккабии муносибатҳоро дар оилаҳо нишон медиҳад ва дар байни робитаҳои муташанниҷ тасаввуроти умедро пешкаш мекунад.

2 Подшоҳон 14:1 Ва Юоб ибни Саруё фаҳмид, ки дили подшоҳ ба Абшолӯм аст.

Юоб дид, ки подшоҳ ба Абшолӯм муҳаббат дорад.

1. Арзиши оқилона дар қабули қарорҳо - бо истифода аз мисоли Юоб аз 2 Подшоҳон 14:1

2. Қудрати муҳаббат - омӯхтани муҳаббати подшоҳ ба Абшолӯм дар 2 Подшоҳон 14:1

1. Масалҳо 12:15 - "Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад"

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2 Подшоҳон 14:2 Ва Юоб назди Тақӯаҳ фиристод, ва аз он ҷо зани доноеро овард, ва ба вай гуфт: «Илтимос ман, худро мотамдор нишон деҳ, ва алҳол либоси мотамдор бипӯш, ва худро бо равған молида накун, балки ҳамчун зане, ки муддати тӯлонӣ барои мурдагон мотам гирифта буд:

Юоб назди Тақӯаҳ фиристод, то зани доноеро бигирад, ва ба ӯ дастур дод, ки мотамро ба назар гирад ва худро бо равған молидан накунад, гӯё ки вай муддати тӯлонӣ мотам дошта бошад.

1. Қувваи мотамдорон - Мо аз онҳое, ки мотам мегиранд, чӣ омӯхта метавонем ва чӣ гуна мо метавонем онро барои сулҳ истифода барем.

2. Ҳикмати Худо - Чӣ тавр ҳикмати Худо ба мо тасаллӣ ва шифо меорад.

1. Забур 30:5 - «Гирья як шаб бошад, аммо шодӣ субҳ меояд».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:4-7 - "Акнун инъомҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ як аст. Ва идораҳо гуногунанд, аммо Худованд як аст. Ва амалҳо гуногунанд, аммо ҳамон Худост, ки амалкунанда аст. Аммо зуҳури Рӯҳ ба ҳар кас дода мешавад, то ки бо худ нафъ диҳад».

2 Подшоҳон 14:3 Ва назди подшоҳ биёед ва бо ӯ чунин сухан гӯед. Ва Юоб ин суханонро ба даҳони худ бурд.

Юоб ба зан амр дод, ки бо подшоҳ ба таври муайян сухан гӯяд.

1. Худо метавонад ҳар касро барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

2. Суханони мо қудрати таъсиррасониро ба дигарон доранд.

1. Масалҳо 16:1 - «Нақшаҳои дил аз они одам аст, аммо ҷавоби забон аз ҷониби Худованд аст».

2. Яъқуб 3:5-6 - "Инчунин забон низ узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Бингар, ки чӣ гуна ҷангали бузурге аз чунин оташи хурд аланга мезанад! Ва забон оташ аст, дунёи Забон дар миёни узвҳои мо қарор гирифта, тамоми баданро доғдор мекунад, тамоми умрро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад».

2 Подшоҳон 14:4 Ва ҳангоме ки зани Текӯаҳ ба подшоҳ сухан гуфт, рӯй ба замин афтод ва саҷда кард ва гуфт: «Эй подшоҳ, мадад кун».

Зане аз Текоаҳ ба подшоҳ муроҷиат мекунад.

1. Қувваи дуо: Муроҷиат аз Худо

2. Қудрати фурӯтанӣ: Эҳтиром ба ҳокимият

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. 1 Петрус 5:6 - "Пас, худро дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан кунед, то ки Ӯ дар вақти муносиб шуморо сарафроз кунад".

2 Подшоҳон 14:5 Ва подшоҳ ба вай гуфт: «Ту чӣ шудааст? Вай ҷавоб дод: «Ман зани бевазанаам, ва шавҳарам мурдааст».

Зани бевазане ба подшоҳ муроҷиат карда, фаҳмонд, ки шавҳараш мурдааст.

1: Худои мо Худои раҳмдил ва меҳрубон аст, ҳатто барои онҳое, ки осебпазиртаранд.

2: Мо даъват шудаем, ки ба атрофиёнамон ҳамон раҳму шафқатро зоҳир кунем, ки Худо ба мо нишон медиҳад.

1: Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар мусибаташон.

2: Забур 68:5 - Падари ятимон, ҳомии бевазанон, Худо дар макони муқаддаси худ аст.

2 Подшоҳон 14:6 Ва канизи ту ду писар дошт, ва онҳо ҳарду дар саҳро меҷангиданд, ва касе набуд, ки онҳоро ҷудо кунад, балки яке дигареро зада, кушт.

Ду писари як зан дар саҳро ҷанҷол карда, яке дигарашро куштааст.

1. "Оқибатҳои низоъ": Омӯзиши таъсири хашм ва ҷанҷолҳои назоратнашаванда.

2. «Қудрати бахшидан»: Фаҳмидани он ки чӣ гуна бояд аз фоҷиа пеш равад.

1. Матто 5:23-24 - "Бинобар ин, агар ту ҳадяи худро ба қурбонгоҳ биёрӣ ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародарат бар зидди ту гуноҳе кардааст; ҳадяи худро дар он ҷо пеши қурбонгоҳ бигузор ва бирав; аввал бо бародари худ оштӣ кун. , ва он гоҳ омада, ҳадяи худро пешкаш кун».

2. Масалҳо 17:14 - "Оғози ҷанҷол мисли он аст, ки касе обро берун мекунад; бинобар ин пеш аз он ки ба он дахолат накунад, ҷанҷолро тарк кунед".

2 Подшоҳон 14:7 Ва инак, тамоми аҳли оила ба канизи ту қиём карда, гуфтанд: «Касеро, ки бародарашро зад, раҳо кун, то ки ӯро ба ҷони бародараш, ки вай куштааст, бикушем; ва ворисро низ нобуд хоҳем кард, ва онҳо ангишти боқимондаи маро хомӯш хоҳанд кард, ва ба шавҳари ман на номе боқӣ хоҳанд монд, на дар рӯи замин.

Як оила дар пайи гирифтани интиқом аз фарде, ки бародарашро кушт, қасд дорад, вориси ӯро низ нобуд созад.

1. Қудрати бахшидан - Фаҳмидани аҳамияти раҳм кардан ба ҷои интиқом.

2. Қувваи оила - Дарк кардани қудрати ваҳдат ва чӣ гуна он метавонад ба шифо расонад.

1. Эфсӯсиён 4:32 - Ва ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

2. Масалҳо 17:9 - Касе, ки гуноҳро пӯшонад, муҳаббатро меҷӯяд, аммо касе ки корро такрор мекунад, дӯстонро ҷудо мекунад.

2 Подшоҳон 14:8 Ва подшоҳ ба зан гуфт: «Ба хонаи худ бирав, ва ман бар ту амр хоҳам дод».

Подшоҳ ба зане фармуд, ки ба хона равад ва ба ӯ дастур медиҳад.

1. Қудрати таслим: Итоати фармонҳои подшоҳ

2. Фазлу раҳмати Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Масалҳо 3:5-6: Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 1:19: Агар хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд.

2 Подшоҳон 14:9 Ва зани Текӯаҳ ба подшоҳ гуфт: «Оғоям, подшоҳ, гуноҳ бар ман ва бар хонаи падарам аст, ва подшоҳ ва тахти ӯ бегуноҳ хоҳанд буд».

Зане аз Текӯаҳ аз подшоҳ Довуд илтиҷо мекунад, ки гуноҳи вай ва хонаи падараш бар вай бошад, ва подшоҳ ва тахти ӯ бегуноҳ бошанд.

1. Қудрати даъвоҳо: Чӣ тавр ба таври муассир ба адолат мурочиат кардан мумкин аст

2. Даъвати вазифа: Уҳдадории шоҳ Довуд ба адолат

1. Масалҳо 31:8-9 - Даҳонатро барои гунгон дар роҳи ҳамаи онҳое ки ба ҳалокат таъин шудаанд, кушо. Даҳонатро кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун ва дар ҳаққи мискинону бечорагон даъво кун.

2. Ишаъё 1:17 - Кори хубро омӯзед; доварӣ ҷӯед, мазлумонро озод кунед, ятимонро доварӣ кунед, барои бевазан мурочиат кунед.

2 Подшоҳон 14:10 Ва подшоҳ гуфт: «Ҳар кӣ ба ту чизе гӯяд, ӯро назди ман биёр, ва ӯ дигар ба ту даст нарасонад».

Подшоҳи Исроил ваъда дод, ки ҳар кӣ бар зидди ин зан сухан меронад, бояд шахсан бо ӯ рӯ ба рӯ мешавад ва дигар ӯро ташвиш намедиҳад.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд ва номи Ӯро гиромӣ доранд, ҳамеша ҳифз мекунад.

2. Мо бояд адолат талаб кунем ва ба мазлумон кумак кунем, чунон ки Худованд моро ба он даъват мекунад.

1. Забур 91:9-10 - Агар Худовандро паноҳ кунӣ, Ҳаққи Таолоро паноҳ кунӣ, ҳеҷ бадӣ туро мағлуб нахоҳад кард; ҳеҷ вабо ба хонаи шумо наздик нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 22:23 - Дили хирад даҳони худро ҳидоят мекунад ва лабонаш ба насиҳат мусоидат мекунад.

2 Подшоҳон 14:11 Он гоҳ вай гуфт: «Аз ту илтимос мекунам, ки подшоҳ Худованд Худои худро ба ёд оварад, то ки ба интиқомгирандагони хун дигар нагузоред, ки писари маро нобуд кунанд». Ва гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, як мӯи писари ту ба замин нахоҳад афтод».

Зане аз шоҳ Довуд илтиҷо кард, ки Худовандро ёд кунад ва нагузорад, ки қасосгирандагони хун писарашро нобуд созад. Подшоҳ Довуд қасам хӯрд, ки ба як мӯйи писараш зарар намебинад.

1. Қувваи дуои содиқ: Баррасии дархости зан ба шоҳ Довуд

2. Муҳофизати Худованд: қавли шоҳ Довуд дар бораи бехатарӣ

1. Яъқуб 5:16 - «Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст».

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ мебахшад, то мо тавони ононро тасаллӣ диҳем. ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба он тасаллӣе, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбад».

2 Подшоҳон 14:12 Он гоҳ зан гуфт: «Эй канизи худ бигзор, ки ба оғоям подшоҳ як сухан бигӯяд». Ва гуфт: «Биёед».

Зане аз шоҳ Довуд хоҳиш кард, ки барои сухан гӯяд. Ӯ ба вай иҷозат дод.

1. "Худо роҳе хоҳад дод": Ба ин порча такя карда, мо метавонем садоқати Худоро дар фароҳам овардани роҳе барои гуфтани ҳақиқати худ мебинем.

2. "Қудрати як дархост": Баъзан танҳо як дархост лозим аст, то тағироти бузурге ба амал ояд.

1. Матто 7:7-8 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 14:13 Ва зан гуфт: «Пас чаро дар ҳаққи халқи Худо чунин фикр кардӣ? зеро ки подшоҳ ин суханро айб мегӯяд, зеро подшоҳ рондашудаи худро дигар ба хона намебарад.

Зане бо подшоҳ рӯ ба рӯ мешавад, ки мардуми бадарғашудаашро ба хона наовардааст ва мепурсад, ки чаро ӯ бар зидди халқи Худо чунин фикр кардааст.

1. "Халқи Худо: Ғамхорӣ ба рондашудагон"

2. "Халқи Худо: Мубориза бо Подшоҳ"

1. Матто 25:35-36 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, бегона будам ва маро пазирой кардед.

2. Ҳизқиёл 22:7 - Дар ту хиёнат карданд; дар ту ятимон ва бевазанро ситам кардаанд.

2 Подшоҳон 14:14 Зеро ки мо бояд бимирем ва мисли обе ҳастем, ки бар замин мерезад, ва онро дубора ҷамъ кардан ғайриимкон аст; ва Худо ҳеҷ касро эҳтиром намекунад, вале ӯ василае меандешад, ки рондашуда аз вай берун карда нашавад.

Худо ҳеҷ касро эҳтиром намекунад, аммо Ӯ роҳҳоеро пайдо мекунад, ки ба онҳое, ки аз Ӯ ронда шудаанд, иҷоза диҳад, ки бо ҳам пайваста бошанд.

1. Вақте ки шумо худро аз Худо дур кардаед, умед пайдо кунед

2. Фаҳмидани роҳҳои тарҳрезишудаи Худо барои дастгирии мо

1. Ишаъё 43:1-2 - Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба исми ту хондаам; ту аз они ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2 Подшоҳон 14:15 Пас, вакте ки омадаам, ки дар ин бора ба оғоям подшоҳ бигӯям, зеро мардум маро тарсонданд; ва канизи ту гуфт: "Ҳоло бо подшоҳ сухан хоҳам гуфт; шояд подшоҳ хоҳиши канизи худро иҷро кунад.

Канизи подшоҳи Исроил назди ӯ меояд, то ки хоҳиш кунад, вале вай аз мардум метарсад.

1. Қувват ва ҳифзи Худо дар ҳолатҳои душвор

2. Ғалаба кардани тарс ва таваккал ба Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо рӯҳи тарсро не, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст».

2 Подшоҳон 14:16 Зеро ки подшоҳ мешунавад, то канизи худро аз дасти он шахсе, ки маро ва писарамро аз мероси Худо якҷо несту нобуд кунад, раҳо кунад.

Зане аз подшоҳ илтиҷо мекунад, ки ӯ ва писарашро аз золимашон раҳо кунад ва мероси онҳоро аз ҷониби Худо баргардонад.

1. Мероси Худо: Баргардонидани он чи аз они мост

2. Бо дасти Худо таслим шудааст: Бар зулм

1. Забур 37:9 - Зеро ки бадкорон маҳв хоҳанд шуд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, вориси замин хоҳанд шуд.

2. Ишаъё 61:7 - Ба ҷои нангу номуси худ дучанд хоҳӣ дошт, ва ба ҷои ошуфтагӣ онҳо аз насиби худ шодӣ хоҳанд кард. «Бинобар ин дар замини худ соҳиби дучанд хоҳанд шуд; шодии абадӣ аз они онҳо хоҳад буд.

2 Подшоҳон 14:17 Он гоҳ канизи ту гуфт: «Сухани оғоям подшоҳ акнун роҳат хоҳад буд; зеро ки оғоям подшоҳ, ки фариштаи Худост, ончунон аст, ки нек ва бадро мефаҳмад; бинобар ин Худованд Худои ту бо ту хоҳад буд. .

Канизе ба шоҳ Довуд мегӯяд, ки Худованд бо ӯ хоҳад буд, зеро ӯ хубу бадро фарқ карда метавонад.

1. Қувваи фаҳмиш: Чӣ тавр онро барои некӣ истифода бурдан мумкин аст

2. Баракати Худованд: Даъват барои ҳама

1. Забур 32:8-9 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми худ ба ту маслиҳат медиҳам. Мисли аспу хачир мабош, бефаҳмӣ, ба ман зуд ва хушмуомила ҷавоб деҳ.

2. Ибриён 4:12-13 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дил. Ва ҳеҷ махлуқе аз назари ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба ӯ ҳисобот диҳем.

2 Подшоҳон 14:18 Подшоҳ ба он зан ҷавоб дода, гуфт: «Он чизеро, ки аз ту мепурсам, аз ман пинҳон накун». Ва он зан гуфт: «Бигзор оғоям подшоҳ сухан гӯяд».

Зане бо подшоҳ сӯҳбат мекунад ва ӯро ташвиқ мекунад, ки ба ӯ савол диҳад ва ба ӯ итминон медиҳад, ки ӯ ҷавоб медиҳад.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда - Муҳимияти рӯҳбаланд кардани ҳамдигар дар лаҳзаҳои душвор.

2. Вафодории бечунучарои - Чӣ тавр мо сарфи назар аз вазъиятҳои душвор ба Худо содиқ монда метавонем.

1. Филиппиён 4:5 - "Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст".

2. Забур 27:14 - "Интизори Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва ба Худованд мунтазир бошед".

2 Подшоҳон 14:19 Ва подшоҳ гуфт: «Оё дасти Юоб дар ҳамаи ин бо ту нест? Ва он зан дар ҷавоб гуфт: «Ба ҳаёти ҷони ту, эй оғоям подшоҳ, ҳеҷ кас наметавонад аз он чи оғоям подшоҳ гуфт, ба дасти рост ё чап гардад; зеро бандаи ту Юоб ба ман амр фармуда, ҳамаи ин суханон дар даҳони канизи ту:

Зан ба подшоҳ гуфт, ки Юоб ба ӯ супориш додааст, ки ба саволҳои подшоҳ ин ҷавобҳоро бидиҳад ва аз ҳар чизе ки подшоҳ гуфта буд, ба тарафи рост ё чап гашта наметавонист.

1. Қудрати итоаткорӣ: Намунаи Юоб дар иҷрои иродаи Подшоҳ

2. Хидмати содиқона: омодагии зан барои итоаткорӣ бо вуҷуди оқибатҳои он

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад; ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медоред, ё ба яке вафодор шуда, дигареро хор хоҳӣ кард.

2 Подшоҳон 14:20 Бандаи ту Юоб барои фаҳмидани ин суханон ин корро кардааст; ва оғоям, аз рӯи ҳикмати фариштаи Худо, доно аст, ки ҳама чиро, ки дар рӯи замин аст, бидонад.

Юоб мувофиқи шакли муайян коре кардааст ва сухангӯ эътироф мекунад, ки оғои ӯ ҳаким аст, мисли фиристодаи илоҳӣ.

1. Ҳикмати Худо беандоза аст

2. Амалҳои мо бояд ҳикмати Худоро инъикос кунанд

1. Масалҳо 8:12 - Ман ҳикматро бо ҳушёрона дарбар мегирам, ва дониши ихтироъкориҳоро мефаҳмам.

2. Матто 7:24-27 - "Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст".

2 Подшоҳон 14:21 Ва подшоҳ ба Юоб гуфт: «Инак, ман ин корро кардам; рафта, Абшолӯми ҷавонро боз биёр».

Шоҳ Довуд ба Юоб амр фармуд, ки писараш Абшолӯмро ба хона баргардонад.

1: Ҳатто дар замонҳои душвор, Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки роҳи барқарор ва шифо додани муносибатҳоро пайдо кунем.

2: Муҳаббати мо ба дигарон бояд бечунучаро ва беохир бошад, ҳатто ҳангоми қабули қарорҳои душвор.

1: Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама тинҷ зиндагӣ кунед.

2: Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар сабр кунед ва якдигарро бубахшед, агар касе аз шумо аз касе шикоят дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст.

2 Подшоҳон 14:22 Ва Юоб рӯй ба замин афтода, саҷда кард ва ба подшоҳ ташаккур гуфт; ва Юоб гуфт: «Имрӯз бандаи ту медонад, ки ман дар назари ту, эй оғоям, подшоҳ, файз ёфтаам. подшоҳ хоҳиши ғуломи худро иҷро кард.

Юоб ба подшоҳ барои иҷрои хоҳишаш ташаккур гуфт ва барои файзи подшоҳ миннатдории худро изҳор намуд.

1. Қувваи шукр: қадри неъматҳои Худо

2. Муҳимияти зоҳир кардани эҳтиром: Изҳори эҳтиром ба ҳокимият

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

2 Подшоҳон 14:23 Ва Юоб бархоста, ба Ҷашур рафт, ва Абшолӯмро ба Ерусалим овард.

Юоб ба Ҷашӯр меравад ва Абшолӯмро ба Ерусалим бармегардонад.

1. Аз ҷониби Худо кафорати гуноҳкорон - 2 Қӯринтиён 5:17-21

2. Муҳимияти оштӣ - Румиён 12:18

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд".

2 Подшоҳон 14:24 Ва подшоҳ гуфт: «Бигзор вай ба хонаи худ баргардад, ва рӯи маро набинад». Ва Абшолӯм ба хонаи худ баргашт, ва чеҳраи подшоҳро надид.

Подшоҳ Довуд ба писараш Абшолӯм фармуд, ки ба хонааш баргардад ва ба ҳузури ӯ ҳозир нашавад.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро аст, ҳатто вақте ки ин маънои аз наздиконамонро рӯйгардон карданро дорад.

2. Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо моро ба сӯи наҷот ҳидоят мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 34:18 - Худованд ба онҳое, ки дилшикаста доранд, наздик аст, ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон доранд, наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 14:25 Аммо дар тамоми Исроил касе набуд, ки мисли Абшолӯм барои зебоии худ таъриф карда шавад: аз кафи пои ӯ то тоҷи сари ӯ ҳеҷ айбе набуд.

Абшолӯмро барои зебоии худ дар тамоми Исроил ситоиш мекарданд, зеро дар вай сар то по айбе набуд.

1. Зебоии офаридаи комили Худо

2. Ба қадри зебоии дигарон

1. Забур 139:14 - Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам.

2. Матто 7:12 - Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чиро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад.

2 Подшоҳон 14:26 Ва ҳангоме ки ӯ сари худро ҷӯшонида буд, (зеро дар охири ҳар сол онро ҷуброн мекард, азбаски мӯи бар вай вазнин буд, аз ин рӯ онро мекашид;) мӯи сари худро дусад сиқл баркашид. пас аз вазни подшоҳ.

Довуд ҳар сол мӯйи сарашро тарошида, вазни мӯйи тарошидаи ӯ мувофиқи вазни подшоҳ дусад сиқл буд.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Аҳамияти фурӯтанӣ ва итоаткорӣ

1. Ишаъё 40:31 - Онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2 Подшоҳон 14:27 Ва барои Абшолӯм се писар ва як духтар таваллуд шуд, ки номаш Томор буд; вай зани хушрӯй буд.

Абшолӯм се писар ва як духтар дошт, ки Томор ном дошт, ки зебо буд.

1. Зебоии духтар - 2 Подшоҳон 14:27

2. Арзиши оила - 2 Подшоҳон 14:27

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост: Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2 Подшоҳон 14:28 Ва Абшолӯм ду соли пурра дар Ерусалим сукунат кард, ва чеҳраи подшоҳро надид.

Абшолӯм дар давоми ду сол дар Ерусалим подшоҳро надидааст.

1. Қувваи бахшидан - Омӯзиши бахшидан ба якдигар, ҳатто агар ин душвор бошад.

2. Таъсири масофа - Омӯзиши таъсири масофаи ҷисмонӣ ва эмотсионалӣ дар муносибатҳо.

1. Матто 6:14-15: Зеро, агар шумо гуноҳҳои дигаронро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад; лекин агар шумо дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид.

2. Румиён 12:14-18: Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва онҳоро лаънат накунед. Бо шодиён шодӣ кун, бо

гирякунандагон гиря кун. Бо ҳамдигар мувофиқ зиндагӣ кунед; Мағрур нашав, балки бо камбағалон муошират кун; даъво накун, ки аз худат донотар бошам. Ба ҳеҷ кас дар ивази бадӣ бадӣ накунед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед.

2 Подшоҳон 14:29 Бинобар ин Абшолӯм Юобро назди подшоҳ фиристод, то ки ӯро назди подшоҳ бифиристад; вале нахост назди вай биёяд; ва чун бори дуюм фиристод, наомад.

Абшолӯм Юобро фиристод, то ки бо подшоҳ сухан гӯяд, аммо Юоб ҳар ду дафъа омадан нахост.

1. Худо нодида нахоҳад монд: Муҳимияти гӯш кардани даъвати Худо.

2. Дар ҷои аввал гузоштани Худо: Оқибатҳои фаромӯш кардани иродаи Худо.

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Матто 6:33 «Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

2 Подшоҳон 14:30 Ва ӯ ба навкарони худ гуфт: «Инак, киштзори Юоб дар наздикии ман аст, ва дар он ҷо ҷав дорад; рафта онро оташ занед. Ва навкарони Абшолӯм киштзорро оташ заданд.

Абшолӯм ба хизматгоронаш фармуд, ки киштзори Юобро оташ зананд.

1. Оқибатҳои бадбинӣ ва ҳасад.

2. Қувваи итоаткорӣ.

1. Масалҳо 14:30 - Дили солим барои бадан ҳаёт аст, аммо ҳасад пӯсидаи устухонҳост.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2 Подшоҳон 14:31 Ва Юоб бархоста, ба хонаи Абшолӯм омад, ва ба ӯ гуфт: «Чаро бандагони ту киштзори маро оташ заданд?

Юоб бо Абшолӯм дар бораи он ки хизматгоронаш киштзори Юобро оташ заданд, рӯ ба рӯ мешавад.

1. Оқибатҳои амали беақлона

2. Муҳимияти эҳтиром кардани дигарон

1. Масалҳо 14:29-30 "Ҳар кӣ дар хашм оҳиста фаҳмиши бузург дорад, аммо касе, ки хашмгин аст, беақлро боло мебарад. Дили ором ба ҷисм ҳаёт мебахшад, аммо ҳасад устухонҳоро пӯсида мекунад."

2. Яъқуб 3:17-18 "Аммо ҳикмат аз боло аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ аст. Ва дар осоиштагӣ ҳосили адолат кошта мешавад аз ҷониби онҳое ки сулх созед».

2 Подшоҳон 14:32 Ва Абшолӯм ба Юоб ҷавоб дод: «Инак, назди ту фиристода, гуфтам: "Ин ҷо биё, то туро назди подшоҳ бифиристам, то бигӯям: "Чаро аз Ҷашур омадаам?" Барои ман хуб буд, ки то ҳол дар он ҷо бошам; ва агар дар ман гуноҳе бошад, бигзор маро бикушад.

Абшолӯм ба Юоб мегӯяд, ки ӯ бояд дар Гешур мемонд, аммо ӯ ҳанӯз ҳам мехоҳад чеҳраи подшоҳро бубинад, ҳатто агар ин боиси марги ӯ гардад.

1. Қувваи бахшидан - Мумкин аст, ки чӣ тавр файзи Худо ба мо имкон медиҳад, ки ҳатто пас аз хатогиҳо омурзиш пурсем.

2. Далерӣ барои пурсиш - Омӯзиши таваккал кардан ва дархост карданро ҳатто ҳангоми номуайян будани натиҷа.

1. Забур 31:5 - Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пӯшондам; Гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард, ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2 Подшоҳон 14:33 Ва Юоб назди подшоҳ омада, ба ӯ хабар дод, ва чун Абшолӯмро даъват кард, назди подшоҳ омад, ва пеши подшоҳ рӯй ба замин афтод, ва подшоҳ Абшолӯмро бӯсид.

Юоб ба подшоҳ хабар дод, ки Абшолӯм баргаштааст, ва подшоҳ ӯро бо бӯса истиқбол гирифт.

1. Қувваи бахшидан - Чӣ гуна муҳаббати бешартона метавонад ба барқароршавӣ оварда расонад

2. Пайванди муносибати падар ва писар - Чӣ гуна муҳаббати падар метавонад ҳатто дар душвориҳо тоб оварад

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2 Подшоҳон боби 15 дар бораи тавтиаи Абшолӯм бар зидди падараш подшоҳ Довуд ва кӯшиши минбаъдаи ӯ барои забт кардани тахт нақл мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Абшолӯм тадриҷан дар байни халқи Исроил бо зоҳир кардани ҷаззоб ва пешниҳоди адолат маъруфият пайдо мекунад (2 Подшоҳон 15:1-6). Вай худро ҳамчун як раҳбари алтернативӣ муаррифӣ мекунад ва пинҳонӣ нақшаи сарнагун кардани Довудро дорад.

Сархати 2: Абшолӯм аз Довуд иҷоза мепурсад, то ба Ҳебрӯн равад, то аҳди худро иҷро кунад (2 Подшоҳон 15:7-9). Бо вуҷуди ин, нияти аслии ӯ ҷамъоварии дастгирӣ барои исёни худ аст.

Параграфи 3: Дасисаи Абшолӯм, вақте ки ӯ бар бисёре аз шахсони бонуфуз дар Исроил ғалаба мекунад, суръат мегирад (2 Подшоҳон 15:10-12). Мардум аз ҳукмронии Довуд торафт бештар дилсард шуда, онҳоро водор мекунад, ки ба кори Абшолӯм ҳамроҳ шаванд.

Сархати 4: Вақте ки фаришта Довудро аз вазъияти Ерусалим огоҳ мекунад, ӯ қарор мекунад, ки бо пайравони содиқаш аз шаҳр гурезад (2 Подшоҳон 15:13-14). Ӯ баъзе одамонро тарк карда, дар кӯҳи Зайтун паноҳ мебарад ва ҳангоми рафтан гиря мекунад.

Сархати 5: Вақте ки Довуд аз Ерусалим меравад, якчанд шахсони содиқ дастгирӣ мекунанд. Содӯқи коҳин ва Абиётар сандуқи Аҳдро ба Ерусалим бармегардонанд ва ба Довуд содиқ монданд (2 Подшоҳон 15:24-29).

Сархати 6: Ҳамчун як қисми нақшаи Абшолӯм, ӯ аз Аҳитӯфел, мушовири хирадманд, ки қаблан зери дасти Довуд хизмат мекард, маслиҳат мехоҳад. Аҳитӯфел маслиҳати стратегӣ медиҳад, ки ба Довуд хеле дахл дорад (2 Подшоҳон 15:31).

Сархати 7: Боб бо Хушой, мушовири дигаре, ки ба Довуд содиқ буд, аз ҷониби ӯ ба Ерусалим баргардонида мешавад. Ҳушай вазифадор аст, ки маслиҳати Аҳитӯфалро вайрон кунад ва кори Довудро пинҳонӣ дастгирӣ кунад (2 Подшоҳон 15:32-37).

Хулоса, боби понздаҳуми 2 Самуил тавтиаи Абшолӯмро бар зидди шоҳ Довуд ва кӯшиши ӯ барои забт кардани тахт тасвир мекунад, Абшолӯм тадриҷан маъруфият пайдо мекунад, бар шахсиятҳои бонуфуз ғалаба мекунад ва худро ҳамчун роҳбари алтернативӣ муаррифӣ мекунад. Ӯ аз Довуд иҷозат талаб мекунад, Довуд пас аз фаҳмидани дастгирии афзояндаи Абшолӯм аз Ерусалим гурехт. Баъзе пайравони содиқ дар ақиб монданд, дар ҳоле ки дигарон дар кӯҳи Зайтун ба ӯ ҳамроҳ мешаванд, Абшолӯм дар доираи нақшаи худ аз Аҳитӯфал маслиҳат мепурсад. Ҳушай аз ҷониби Довуд ба Ерусалим баргардонида мешавад, то Аҳитӯфелро пинҳонӣ вайрон кунад, Дар ин боб фитнаҳои сиёсӣ, эрозияи садоқат нисбат ба подшоҳ нишон дода шудааст ва ҳам садоқат ва хиёнатро таъкид мекунад. Он барои муноқишаи минбаъдаи байни падар ва писар замина мегузорад.

2 Подшоҳон 15:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Абшолӯм барои ӯ аробаҳо ва аспҳо ва панҷоҳ нафарро тайёр кард, то ки пешопеши ӯ давида раванд.

Абшолӯм аробаҳо, аспҳо ва 50 нафарро омода кард, ки пешопеши ӯ давида шаванд.

1. Муҳимияти омодагӣ - Масалҳо 21:5

2. Ба арзиши шӯҳратпарастӣ нигаред - Луқо 14:28-30

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

2. Луқо 14:28-30 - Зеро ки кадоме аз шумо, ки қасди сохтани бурҷро дорад, аввал нишаста, хароҷоташро ҳисоб намекунад, ки оё барои анҷом додани он

кофӣ аст, мабодо пас аз гузоштани таҳкурсӣ ва қодир нест то ба итмом расад, ҳар касе, ки инро мебинанд, Ӯро тамасхур карда, мегӯянд: "Ин одам ба сохтмон шурӯъ кард ва натавонист анҷом диҳад".

2 Подшоҳон 15:2 Ва Абшолӯм барвақт бархоста, дар канори роҳи дарвоза истод, ва чунин шуд, ки ҳар кӣ баҳсу мунозирае дошт, барои доварӣ назди подшоҳ омад, Абшолӯм ӯро хонда, гуфт: «Аз шумо кадом шаҳред? Ва гуфт: «Бандаи ту аз яке аз сибтҳои Исроил аст».

Абшолӯм барвақт бархоста, дар назди дарвоза истод, то бишнавад, ки одамоне, ки бо баҳсу мунозира назди подшоҳ меоянд, то доварӣ кунанд. Вақте ки расиданд, аз онҳо пурсид, ки аз куҷоянд ва гуфтанд, ки аз яке аз қабилаҳои Исроил ҳастанд.

1. Тарбияи дили шафқат: Аз намунаи Абшолӯм омӯхтан

2. Ҷустуҷӯи адолат: Нақши подшоҳ ва онҳое, ки барои доварӣ назди ӯ меоянд

1. Масалҳо 21:3 - Адолат ва доварӣ ба Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2 Подшоҳон 15:3 Ва Абшолӯм ба ӯ гуфт: «Инак, кори ту хуб ва дуруст аст; вале касе нест, ки аз подшоҳ муовин бошад, ки туро бишнавад.

Абшолӯм фаҳмид, ки ин гап хуб ва дуруст аст, аммо касе набуд, ки аз ҷониби подшоҳ барои шунидани он таъин карда шуд.

1. Муҳим будани роҳбаре, ки аз ҷониби Худо таъйин шудааст.

2. Аҳамияти ҷустуҷӯи адолат дар ҳама корҳо.

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Забур 81:3-4 - Ба нотавонон ва ятимон адолат диҳед; хукуки дармондагону бенавоёнро нигох дорад. Заифону мискинонро наҷот диҳед; онҳоро аз дасти шарикон раҳо кун.

2 Подшоҳон 15:4 Ва Абшолӯм гуфт: «Кошки ман дар ин замин довар шуда будам, то ҳар касе ки даъво ё сабабе дорад, назди ман биёяд, ва ман ба вай адолат мекардам!

Абшолӯм мехост, ки қозӣ шавад, то ҳар касеро, ки талаб мекунад, адолатро таъмин кунад.

1. Ба ҷои хоҳишҳои худ қонуни Худоро риоя кунед - 2 Подшоҳон 15:4

2. Фурӯтанӣ будан ва ҷӯёи иродаи Худо - 2 Подшоҳон 15:4

1. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 15:5 Ва ҳангоме ки касе ба назди ӯ омад, то ки Ӯро саҷда кунад, дасти худро дароз карда, ӯро гирифта, бӯсид.

Шоҳ Довуд ба одамоне, ки ба наздаш меомаданд, бо бӯса салом медод.

1. Қувваи бӯса: Чӣ тавр муҳаббат ва эҳтиромро нисбати дигарон нишон додан мумкин аст

2. Худхоҳии Довуд: Чӣ тавр бо фурӯтанӣ ва раҳмдилӣ роҳнамоӣ кардан мумкин аст

1. Луқо 22:47-48 "Вақте ки ӯ ҳанӯз сухан мегуфт, издиҳом омаданд, ва марде ки Яҳудо ном яке аз он дувоздаҳ буд, онҳоро пеш мебарад. Ӯ ба назди Исо омад, то ки Ӯро бибӯсад, аммо Исо ба вай гуфт: Яҳудо, оё ту ба Писари Одам бо бӯса хиёнат мекунӣ?

2. Румиён 16:16 "Ба якдигар бо бӯсаи муқаддас салом гӯед. Ҳамаи калисоҳои Масеҳ ба шумо салом мегӯянд."

2 Подшоҳон 15:6 Ва Абшолӯм бо тамоми Исроил, ки барои доварӣ назди подшоҳ омада буданд, ҳамин тавр рафтор кард; ҳамин тавр Абшолӯм дилҳои исроилиёнро дуздид.

Абшолӯм аз фиребу найранг истифода мебурд, то аз халқи Исроил илтифот пайдо карда, дилҳои онҳоро дуздӣ.

1. Қувваи дасткорӣ: Чӣ гуна бояд онро эътироф ва муқовимат кард

2. Фоҷиаи боварии бардавом: Омӯзиши фаҳмидани оқилона

1. Масалҳо 14:15. Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

2. Яъқуб 1:5, Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад.

2 Подшоҳон 15:7 Ва баъд аз чиҳил сол чунин воқеъ шуд, ки Абшолӯм ба подшоҳ гуфт: «Иҷозат деҳ, ки рафта, назри худро, ки дар Ҳебрӯн ба Худованд назр кардаам, адо кунам».

Пас аз чиҳил сол Абшолӯм аз подшоҳ Довуд хоҳиш кард, ки аҳди дар Ҳебрӯн ба Худованд додаашро иҷро кунад.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ - Чӣ тавр Абшолӯм ҳатто пас аз чиҳил сол ба ваъдааш вафо кард.

2. Қувваи бахшидан - Чӣ гуна шоҳ Довуд илтимоси Абшолӯмро бо меҳрубонӣ қабул кард.

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардаӣ, адо кун.

2. 2 ба Қӯринтиён 8:12 - Зеро, агар пеш аз ҳама ақли ирода вуҷуд дошта бошад, он мувофиқи он ки одам дорад, қабул карда мешавад, на аз рӯи он чи ки вай надорад.

2 Подшоҳон 15:8 Зеро ки бандаи ту, вақте ки ман дар Ҷашӯр дар Сурия будам, назр карда, гуфта буд: «Агар Худованд маро воқеан ба Ерусалим баргардонад, ман ба Худованд хизмат хоҳам кард».

Вақте ки Довуд дар Ҷашӯри Сурия зиндагӣ мекард, қасам хӯрд, ки агар Худованд ӯро ба Ерусалим баргардонад, ба Худованд хизмат мекунад.

1. Вафо кардан ба ваъдаҳои Худо бо вуҷуди душвориҳо

2. Вафо кардани назрҳои худ ба Худованд

1. Такрори Шариат 23:21-23 - Вақте ки шумо ба Худованд Худои худ назр мекунед, дар адо кардани он суст нашавед, зеро Худованд Худои шумо ҳатман инро аз шумо талаб хоҳад кард, ва ин дар шумо гуноҳ хоҳад буд.

2. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2 Подшоҳон 15:9 Ва подшоҳ ба ӯ гуфт: «Ба саломатӣ бирав». Ва ӯ бархоста, ба Ҳебрӯн рафт.

Довуд одамеро ба Ҳебрӯн бо паёми сулҳ фиристод.

1. Подшоҳи сулҳҷӯ: Муҳимияти намунаи сулҳ ва мусолиҳа дар ҳаёти мо.

2. Қувваи сулҳ: Қувваи сулҳ ва қобилияти он барои барқарорсозӣ ва табобат.

1. Матто 5:9 - Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

2 Подшоҳон 15:10 Аммо Абшолӯм ба тамоми сибтҳои Исроил ҷосусонро фиристода, гуфт: «Ҳамин ки садои карнайро бишнавед, бигӯед: «Абшолӯм дар Ҳебрӯн подшоҳӣ мекунад».

Абшолӯм ба тамоми сибтҳои Исроил ҷосусонро фиристод, то ки овози карнайро шунида, эълон кунанд, ки ӯ дар Ҳебрӯн ҳукмронӣ мекунад.

1. Қувваи Эълон - Чӣ гуна эъломияи имони мо ба ҳаёти мо таъсир мерасонад

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ваҳдат - Чӣ гуна садоҳои коллективии мо метавонанд тағирот ворид кунанд

1. Матто 12:36-37 - "Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кас бояд дар рӯзи доварӣ барои ҳар сухани хушку холӣ, ки гуфт, ҳисоб хоҳад дод. Зеро ки шумо аз суханони худ сафед хоҳед шуд, ва аз суханони худ. маҳкум карданд.

2. Ишаъё 52:7 - Чӣ зебост дар кӯҳҳо пойҳои онҳое ки башорат медиҳанд, осоиштагӣ мегӯянд, башорат медиҳанд, наҷот медиҳанд, ба Сион мегӯянд: "Худои Ту ҳукмронӣ мекунад"!

2 Подшоҳон 15:11 Ва бо Абшолӯм дусад марди даъватшуда аз Ерусалим берун рафтанд; ва онҳо бо соддагии худ мерафтанд ва ҳеҷ чизро намедонистанд.

Дусад нафар аз Ерусалим бехабар бо Абшолӯм рафтанд.

1. Содда на ҳамеша неъмат, балки лаънат аст, агар аз нодонї бошад.

2. Донистани ҳақиқат барои қабули қарорҳои оқилона муҳим аст.

1. Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

2. Филиппиён 4:5 - Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум гардад.

2 Подшоҳон 15:12 Ва Абшолӯм Аҳитӯфали ҷилӯнӣ, мушовири Довудро, дар ҳоле ки қурбонӣ мекард, аз шаҳри худ, ҳатто аз Ҷилӯ фиристод. Ва фитна сахт буд; зеро ки қавм бо Абшолӯм пайваста меафзуд.

Абшолӯм барои даъвати Аҳитӯфал, ки мушовири Довуд буд, фиристод ва бо он ки мардум ба Абшолӯм ҳамроҳ шуданд, тавтиаи зидди Довуд қавитар шуд.

1. Қувваи муттаҳидшавӣ: Чӣ гуна муттаҳид шудан бо як кори умумӣ метавонад имони моро мустаҳкам кунад

2. Хавфи тақсимшавӣ: Чӣ гуна кор бар зидди як кори умумӣ метавонад имони моро суст кунад

1. Масалҳо 11:14 Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2 Подшоҳон 15:13 Ва қосид назди Довуд омада, гуфт: «Дилҳои мардони Исроил аз рӯи Абшолӯм ҳастанд».

Фариштаи ба Довуд хабар дод, ки мардуми Исроил мехоҳанд Абшолӯмро сарвари худ кунанд.

1. Халқи Худо аксар вақт аз Ӯ рӯй мегардонанд ва ба ҷаҳон ва арзишҳои он рӯ меоранд.

2. Муҳимияти гӯш кардани Худо ва иҷрои фармонҳои Ӯ.

1. Ишаъё 53:6 - "Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудем; ҳар кас ба роҳи худ равона шудем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст".

2. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст".

2 Подшоҳон 15:14 Ва Довуд ба ҳамаи навкаронаш, ки бо ӯ дар Ерусалим буданд, гуфт: «Бархезед ва бигрезем; зеро ки мо дигар аз Абшолӯм раҳо нахоҳем шуд: зуд ҳаракат кун, мабодо ногаҳон ба мо расида, бадӣ бар мо наорад, ва шаҳрро ба дами шамшер бизанад.

Довуд ба хизматгоронаш дастур дод, ки Ерусалимро тарк кунанд ва аз Абшолӯм гурезанд ва онҳоро огоҳ кард, ки агар онҳо зуд тарк нашаванд, Абшолӯм ба онҳо расида, ба ҳалокат мерасад.

1. Хавфи таъхир - Бар асоси 2 Подшоҳон 15:14, он хатари таъхири итоат ба аҳкоми Худоро меомӯзад.

2. Натарс, балки итоат кун - Ин 2 Подшоҳон 15:14-ро истифода бурда, муҳим будани таваккал ба Худованд ва итоат кардани аҳкоми Ӯро нишон медиҳад, ҳатто вақте ки мо метарсем.

1. Забур 56:3-4 - "Дар он вақт, ки метарсам, ба Ту таваккал хоҳам кард. Дар Худо каломи Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт, ба Худо таваккал кардам; наметарсам, ки ҷисм ба ман чӣ кунад."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2 Подшоҳон 15:15 Ва навкарони подшоҳ ба подшоҳ гуфтанд: «Инак, навкарони ту тайёранд, ки ҳар кореро, ки оғоям подшоҳ таъин кунад, ба ҷо ованд».

Хизматгорони подшоҳ тайёр буданд, ки ҳар кореро, ки подшоҳ аз онҳо талаб кунад, иҷро кунанд.

1. Боварӣ ба Худованд: Омӯзиши итоат кардан ва ба Худо хизмат кардан.

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: Итоат ба иродаи Худо.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон: балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, мақбул ва комил аст».

2 Подшоҳон 15:16 Ва подшоҳ ва тамоми аҳли байташ аз ақиби ӯ берун шуданд. Ва подшоҳ даҳ занро, ки суррия буданд, барои нигоҳдории хона монд.

Подшоҳ Довуд бо тамоми аҳли байташ қасрашро тарк кард ва даҳ канизашро барои нигоҳ доштани хона гузошт.

1. Дар баробари душвориҳо далер бошед ва ба Худо таваккал кунед, ки шуморо аз сар мебарад.

2. Қабули қарорҳои душвор ба манфиати бештар.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Воиз 3:1-8 - Ҳар чизе барои ҳар як мақсад дар зери осмон вақт ва вақт дорад: Вақти таваллуд ва вақти мурдан; вақти шинондан ва вақти чидан кардани он чи шинонда шудааст; Вақт барои куштан ва вақти шифо додан; вақти вайрон шудан ва вақти обод кардан; Замоне барои гиря ва замоне барои хандидан; вақти мотам ва вақти рақс кардан; Вақти партофтани санг ва вақти ҷамъ кардани сангҳо; замоне барои ба оғӯш гирифтан ва замоне барои худдорӣ аз оғӯш; Вақти ба даст овардан ва вақти аз даст додан; вақти нигоҳ доштан ва вақти партофтан; Вақти даридан ва вақти дӯхтан; вақти хомӯшӣ ва вақти сухан гуфтан; Вақт барои дӯст доштан ва вақт барои нафрат; замони чанг ва замони осоишта.

2 Подшоҳон 15:17 Ва подшоҳ ва тамоми қавм аз ақиби ӯ берун рафта, дар маконе дур монданд.

Подшоҳ Довуд ва халқи Исроил Ерусалимро тарк карда, дар ҷои дурдаст истод.

1. Муҳимияти тарк кардани минтақаи бароҳати мо ва қадам гузоштан бо имон.

2. Қувваи эътимод ба нақшаи Худо ҳатто вақте ки он моро аз минтақаи бароҳатамон дур мекунад.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2 Подшоҳон 15:18 Ва ҳамаи навкаронаш аз паҳлӯи ӯ мегузаштанд; ва тамоми каритиён, ва тамоми фалетиён, ва тамоми ҷатиён, ки шашсад нафар аз паси ӯ аз Ҷат омада буданд, аз пеши подшоҳ гузаштанд.

Довудро 600 нафар аз Ҷат дар сафараш аз Ерусалим ҳамроҳӣ мекунанд.

1. Зиндагӣ як сафар аст: Ёрони бовафои мо

2. Ризи Худо: Қуввати 600

1. Матто 6:26, "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо намекоранд ё дарав намекунанд ва дар анборҳо намегиранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед?"

2. Ишаъё 11:4, "Вале Ӯ мискинонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, барои бенавоёни замин бо адолат ҳукм хоҳад кард. Ӯ заминро бо асои даҳони худ хоҳад зад; бо нафаси лабони худ. бадкоронро бикушед».

2 Подшоҳон 15:19 Подшоҳ ба Иттаи ҷитӣ гуфт: «Чаро ту низ бо мо меравӣ? Ба макони худ баргард ва назди подшоҳ бимон, зеро ки ту ғарибӣ ва асирӣ».

Подшоҳ Довуд аз Иттайи Ҷиттӣ пурсид, ки чаро ӯ дар сафар ба онҳо ҳамроҳ шуд ва пешниҳод кард, ки Иттай ба хона баргардад ва бо подшоҳ бимонад, зеро ӯ аҷнабиён ва асирӣ буд.

1. Пайравӣ ба даъвати Худо: Иттаи ҷитӣ ва намунаи итоаткорӣ

2. Нигоҳ доштани имон дар замонҳои душвор: Ҳикояи Иттаи Ҷиттӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 15:20 Дар ҳоле ки ту дирӯз омадай, оё имрӯз ман туро маҷбур кунам, ки бо мо боло ва поён равӣ? Чун меравам, ба ҳар ҷое ки метавонам, баргард ва бародарони худро баргардон: марҳамат ва ростӣ бо туст.

Подшоҳ Довуд ба хизматгораш меҳрубонӣ ва раҳмдилӣ зоҳир карда, ба ӯ иҷозат дод, ки ба хонааш назди оилааш баргардад, на бо шоҳ ва одамонаш сафар кунад.

1. Қувваи шафқат: Чӣ тавр ба дигарон меҳрубонӣ зоҳир кардан мумкин аст.

2. Таъсири ҳақиқат: чӣ гуна бояд ҳаёти беайбӣ дошта бошад.

1. Мико 6:8 Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат кунед, ва меҳрубониро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

2. Забур 25:10 Ҳамаи роҳҳои Худованд муҳаббат ва вафодории устувор аст, барои онҳое ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоят мекунанд.

2 Подшоҳон 15:21 Ва Иттой ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, ва ба қадри ки оғоям подшоҳ зинда аст, оғои ман подшоҳ дар куҷо хоҳад буд, хоҳ дар мамот ва хоҳ зинда, бандаи ту низ дар он ҷо хоҳад буд. бошад.

Иттай ба шоҳ Довуд вафодории худро ваъда дода, ваъда медиҳад, ки дар ҳаёт ё мамот дар паҳлӯи подшоҳ мемонад.

1. Вафодорӣ ба Худо ва пешвоёни мо

2. Қувваи вафодорӣ

1. Масалҳо 18:24 - Шахсе, ки дӯст дорад, бояд дӯст бошад, Аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед. Ҳар яки шумо бояд на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед.

2 Подшоҳон 15:22 Ва Довуд ба Иттой гуфт: «Бирав ва аз убур убур». Ва Иттаи ҷатӣ бо тамоми одамонаш ва ҳамаи хурдсолонаш, ки бо ӯ буданд, гузаштанд.

Довуд ба Иттаи ҷатӣ дастур медиҳад, ки бо тамоми мардони худ ва кӯдакони ҳамроҳи онҳо аз дарё убур кунад.

1. Донистани кай итоат кардан: Омӯзиши намунаи вафодории Иттай.

2. Пайравӣ бо нақшаи Худо: Муҳимияти тоъат дар миёни сахтиҳо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Подшоҳон 15:23 Ва тамоми кишвар бо овози баланд гиря карданд, ва тамоми мардум аз он мегузаштанд; худи подшоҳ низ аз дарёи Қидрӯн гузашт, ва тамоми қавм ба сӯи роҳи биёбон мегузаштанд.

Тамоми мардуми ин замин бо сарварии подшоҳ аз дарёи Қидрӯн гузашта, ба биёбон рафтанд.

1. Худо ҳатто дар биёбон бо мост.

2. Қудрати ҷамоат дар замонҳои зарурӣ.

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд пӯшонд; вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла намеафрӯзад. бар ту».

2. Забур 23:4 - "Бале, гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои Ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2 Подшоҳон 15:24 Ва инак, Содӯқ ва тамоми левизодагон бо ӯ буданд, ки сандуқи аҳди Худоро бардошта буданд; ва сандуқи Худоро гузоштанд; ва Абьётор баромад, то даме ки тамоми мардум аз шаҳр берун рафтанд.

Содӯқ ва левизодагон сандуқи аҳди Худоро ҳамроҳӣ карда, онро пеш аз он ки мардуми шаҳр аз беҳуш нашаванд, гузоштанд.

1. Аҳди Худо: Асоси имони мо

2. Аҳамияти киштии Худо дар ҳаёти мо

1. Ибриён 9:4 - "ки дорои бухури тилло буд, ва сандуқи аҳд гирдогирд бо тилло пӯшонида шуда буд, ки дар он деги тиллои манна дошт, ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд"

2. Хуруҷ 25:16 - "Ва шаҳодатеро, ки ба ту медиҳам, ба сандуқ хоҳӣ дод".

2 Подшоҳон 15:25 Ва подшоҳ ба Содӯқ гуфт: «Санди Худоро ба шаҳр баргардон;

Подшоҳ Довуд ба Содӯқ фармон медиҳад, ки сандуқи Худоро ба Ерусалим баргардонад, бо умеди он ки Худованд ба ӯ илтифот хоҳад дод ва ба ӯ иҷозат медиҳад, ки баргардад.

1. Вафодории Худо дар замонҳои озмоиш - 2 Қӯринтиён 1:3-5

2. Муҳимияти эътимод ба Худо - Масалҳо 3:5-6

1. Забур 28:7 - Худованд қувват ва сипари ман аст; дилам ба вай бовар мекунад ва вай ба ман ёрӣ мерасонад.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2 Подшоҳон 15:26 Аммо агар вай чунин гӯяд: "Туро дӯст намедорам"; инак, ман инак ҳастам, бигзор вай бо ман он чи ба назараш писанд ояд, бикунад.

Муносибати шахс ба Худо бояд аз омодагӣ ба хидмат ба Ӯ бошад, новобаста аз он ки Худо бо онҳо чӣ гуна муносибат мекунад.

1. Муҳимияти садоқат ба Худо, ҳатто вақте ки Ӯ ба назар дур аст ё бепарво аст.

2. Имон ба Худо вақте озмуда мешавад, ки мо омодаем ба Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки ба назар мерасад, ки Ӯ таваҷҷуҳ намекунад.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2 Подшоҳон 15:27 Подшоҳ ба Содӯқи коҳин низ гуфт: «Оё ту бино нестӣ? ва ду писарат бо ту, писарат Аҳимаас ва Йӯнотон ибни Абьётор, ба саломатӣ ба шаҳр баргард.

Шоҳ Довуд ба Содӯқи коҳин дастур дод, ки бо ду писараш Аҳимаас ва Йӯнотон ба шаҳр баргардад.

1. Худованд дар ғаму сахтӣ бо мост

2. Муҳим будани имон ба Худо дар лаҳзаҳои душвор

1. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2 Подшоҳон 15:28 Инак, ман дар дашти биёбон хоҳам монд, то даме ки каломе аз шумо наояд, ки маро тасдиқ кунад.

Довуд ният дорад, ки дар биёбон мунтазир шавад, то аз Абшолӯм дар бораи сарнавишти худ хабар нагирад.

1. Қувваи сабр: Омӯзиши интизорӣ дар замони Худо

2. Дар замони номуайянӣ интизори Худо будан

1. Забур 40:1-3 - "Ман сабрро барои Худованд интизор шудам; Ӯ ба ман майл кард ва доди маро шунид; Ӯ маро аз чоҳи ҳалокат, аз ботлоқи ботлоқ берун кашид, ва пойҳоямро бар санг гузошт, Қадамҳои маро бехатар гардонид, ва дар даҳони ман суруди наве гузошт, ки суруди ҳамду санои Худои мост, ва бисьёр касон хоҳанд дид ва битарсанд, ва ба Худованд таваккал хоҳанд кард.

2. Яъқуб 5:7-8 - "Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки деҳқон чӣ гуна меваи гаронбаҳои заминро интизор аст ва дар бораи он сабр мекунад, то даме ки барвақт ва дерро қабул кунад. Борон меборад, шумо низ сабр кунед, дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

2 Подшоҳон 15:29 Ва Содӯқ ва Абьётор сандуқи Худоро боз ба Ерусалим бурданд, ва дар он ҷо монданд.

Содӯқ ва Абьётор сандуқи Худоро ба Ерусалим баргардонида, дар он ҷо монданд.

1. Сафари итоаткорӣ - 2 Подшоҳон 15:29

2. Қувваи ягонагӣ - 2 Подшоҳон 15:29

1. Аъмол 2:46 - Ва онҳо ҳамарӯза якдилона дар маъбад истода, хона ба хона нон мешикастанд, гӯшти худро бо шодӣ ва якдилӣ мехӯрданд.

2. Ибриён 10:25 - Ҷамъ омадани худро тарк накунем, чунон ки одати баъзеҳост; балки якдигарро насиҳат медиҳед, ва бештар аз он, ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

2 Подшоҳон 15:30 Ва Довуд ба қуллаи кӯҳи Зайтун баромад, ва ҳангоми баромаданаш гиря кард, ва сари худро пӯшида, пойлуч рафт; боло рафтанд ва гирякунон ҳангоми боло рафтанд.

Довуд ба кӯҳи Зайтун баромад, сарашро пушонда ва пойлуч рафт ва аз паси онҳо гурӯҳе аз мардуме, ки низ сари худро пӯшида, гиря мекарданд.

1. Қувваи гиря: Тадқиқот дар 2 Подшоҳон 15:30

2. Қадам бо қадамҳои Исо: Мулоҳизаҳо аз 2 Подшоҳон 15:30

1. Матто 26:39 - «Ва Ӯ каме дуртар рафта, рӯй ба замин афтод ва дуо карда, гуфт: «Эй Падари Ман, агар мумкин бошад, ин коса аз Ман гузарад, лекин на ончунон ки Ман мехоҳам, балки чунон ки Хоҳиши шумо.

2. Забур 137:1 - "Дар назди дарёҳои Бобил, дар он ҷо нишастем, ҳа, гиря кардем, вақте ки Сионро ба ёд овардем".

2 Подшоҳон 15:31 Ва яке ба Довуд хабар дода, гуфт: «Аҳитӯфал дар байни Абшолӯм дар байни суиқасдкорон аст». Ва Довуд гуфт: «Эй Худованд!

Довуд фаҳмид, ки Аҳитӯфал ба тавтиаи зидди ӯ ҳамроҳ шудааст ва ӯ ба Худо дуо мекунад, ки маслиҳати Аҳитӯфалро ба беақлӣ табдил диҳад.

Беҳтарин

1. Мушкилоти зиндагӣ: Чӣ тавр мо метавонем дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунем

2. Қувваи дуо: Чӣ тавр ба воситаи дуо қувват пайдо кардан мумкин аст

Беҳтарин

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Подшоҳон 15:32 Ва ҳангоме ки Довуд ба қуллаи кӯҳе расид, ки дар он ҷо Худоро парастиш мекард, инак, Ҳушойи Аркӣ бо ҷомааш дарида ва замин бар сараш ба пешвози ӯ омад;

Ҳушойи Архитӣ Довудро дар болои кӯҳ, ки дар тан ҷомаи дарида ва дар сараш хок буд, вохӯрд.

1. Парастиши Худо дар замони бӯҳрон

2. Нерӯи фурӯтанӣ дар ба даст овардани баракатҳои Худо

1. Ишаъё 61:3 - Барои мотамдорон дар Сион таъин карда шавад, то ки ба онҳо зебоӣ барои хокистар, равғани шодӣ барои мотам, либоси ҳамду сано барои рӯҳи вазнинӣ диҳад; то ки онҳо дарахтони адолат номида шаванд, шинондани Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2 Подшоҳон 15:33 Довуд ба ӯ гуфт: «Агар бо ман бигзарӣ, бар ман бори гарон хоҳӣ шуд».

Довуд ба касе мегӯяд, ки агар онҳо бо ӯ оянд, бори гарон мешаванд.

1. "Вазни ҳузури шумо"

2. «Кувваи суханони ту»

1. Матто 6:21 - «Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Масалҳо 18:21 - "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст; ва дӯстдорони он аз меваи он хоҳанд хӯрд."

2 Подшоҳон 15:34 Аммо агар ба шаҳр баргардӣ, ва ба Абшолӯм гӯй, эй подшоҳ, ман бандаи ту хоҳам буд; чунон ки то ин дам бандаи падари ту будам, акнун низ бандаи ту хоҳам буд; он гоҳ ту маслиҳати Аҳитӯфалро барои ман барбод деҳ.

Довуд ба ғуломаш мегӯяд, ки ба шаҳр баргардад ва ба Абшолӯм бигӯяд, ки ӯ мисли хизматгори падараш хизматгори Абшолӯм мешавад.

1. Қурбониҳое, ки мо барои вафодорӣ мекунем.

2. Мубориза бо тарсҳои мо барои як ҳадафи бузургтар.

1. Юҳанно 15:13, "Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад".

2. Румиён 12:1, "Пас, эй бародарон, аз марҳамати Худо аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо гардонед, ки ин хидмати оқилонаи шумост".

2 Подшоҳон 15:35 Ва оё дар он ҷо коҳинон Содӯқ ва Абьётор бо ту нестӣ? Бинобар ин чунин хоҳад буд, ки ҳар он чи аз хонаи подшоҳ бишнавӣ, ба коҳинон Содӯқ ва Абьётор бигӯй.

Довуд ба Содӯқ ва Абьётори коҳинон фармуд, ки ҳар чизеро, ки аз хонаи подшоҳ мешунаванд, ба ӯ хабар диҳанд.

1. Эътимод ба паёмбарони Худо: Намунаи Содуқ ва Абиётор

2. Итоат дар роҳбарӣ: Дарсҳо аз достони Довуд ва Содуқ ва Абиётор

1. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. омин.

2. 2 Петрус 1:20-21 - Аввалан инро бидонед, ки ҳеҷ як пешгӯии Навиштаҷот ягон тафсири хусусӣ надорад. Зеро ки нубувват на дар замонҳои қадим бо хости инсон омадааст, балки муқаддасони Худо ба ҳаяҷони Рӯҳулқудс сухан мегуфтанд.

2 Подшоҳон 15:36 Инак, дар он ҷо ду писари худ, писари Аҳимааз Содӯқ ва писари Йӯнотон Абьёторро доранд; ва ба воситаи онҳо ҳар он чиро, ки бишнавед, назди Ман бифиристед.

Довуд Аҳимаас ва Йӯнотонро мефиристад, то ӯро аз воқеаҳои Ерусалим огоҳ созанд.

1. Худо моро ҳатто дар лаҳзаҳои душвор ба тоъат даъват мекунад. 2 Қӯринтиён 5:20.

2. Мо метавонем ба нақшаи Худо бовар кунем, ҳатто вақте ки он барои мо маъно надорад. Ирмиё 29:11

1. 2 Подшоҳон 15:14: «Ва Довуд ба ҳамаи навкарони худ, ки бо ӯ дар Ерусалим буданд, гуфт: «Бархезед ва бигрезем, зеро ки мо дигар аз Абшолӯм раҳо нахоҳем ёфт; зуд ҳаракат кунед, мабодо ногаҳон ба мо бирасад, ва бар мо бадӣ биёвар ва шаҳрро ба дами шамшер бизан».

2. 2 Подшоҳон 15:31: "Ва ба Довуд гуфта шуд, ки Аҳитӯфал дар байни Абшолӯм дар байни суиқасдчиён аст. Ва Довуд гуфт: "Худовандо!

2 Подшоҳон 15:37 Ва дӯсти Ҳушай Довуд ба шаҳр омад, ва Абшолӯм ба Ерусалим омад.

Ҳушой, ки дӯсти Довуд буд, вориди шаҳри Ерусалим шуд ва аз паси Абшолӯм.

1. Қувваи дӯстӣ: Чӣ гуна вафодории Ҳушай ба Довуд таърихро шакл додааст

2. Аҳамияти вафодорӣ: чӣ гуна хиёнати Абшолӯм ба Довуд таърихро тағйир дод

1. Луқо 16:10-13 "Ба ҳар кӣ ба чизи андак бовар кардан мумкин аст, ба чизи зиёд низ бовар кардан мумкин аст; ва ҳар кӣ дар чизи хеле кам беинсоф бошад, ба чизи зиёд низ беинсофӣ хоҳад кард."

2. Масалҳо 17:17 "Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад".

2 Подшоҳон боби 16 вохӯрии Довуд бо чанд нафарро ҳангоми фирор аз Ерусалим бо сабаби исёни Абшолӯм тасвир мекунад.

Сархати 1: Ҳангоме ки Довуд ва пайравони содиқаш сафари худро идома медиҳанд, онҳо бо Сибо, ғуломи набераи Шоул Мефибӯшет вомехӯранд (2 Подшоҳон 16:1-4). Сибо барои Довуд хӯрок меовард ва Мефибӯшетро бар хиёнат айбдор мекунад.

Сархати 2: Баъдтар, вақте ки Довуд фирорашро идома медиҳад, ӯ бо душвории дигар рӯ ба рӯ мешавад, вақте ки Шимей, узви оилаи Шоул, ӯро лаънат мекунад ва ба сӯи ӯ санг мепартояд (2 Подшоҳон 16:5-8). Довуд сарфи назар аз дашномҳои Шимъӣ ба хашм омада, одамони худро аз қасос гирифтан бозмедорад.

Сархати 3: Абишой, яке аз пайравони содиқи Довуд, пешниҳод мекунад, ки Шимейро барои лаънат кардани подшоҳ кушт (2 Подшоҳон 16:9-10). Бо вуҷуди ин, Довуд раҳм мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо шояд ин вазъиятро ҳамчун як шакли ҷазо иҷозат додааст.

Параграфи 4: Довуд ҳангоми гурехтан ба ҷои истироҳате мерасад, ки Баҳурим ном дорад. Дар он ҷо ӯ бо шахсе бо номи Мочир вомехӯрад, ки ба ӯ ва пайравони хастааш кӯмак мекунад (2 Подшоҳон 16:14).

Сархати 5: Дар ҳамин ҳол Абшолӯм бо ҳамроҳии Аҳитӯфал вориди Ерусалим мешавад. Онҳо маслиҳат меҷӯянд, ки чӣ тавр қудрати Абшолӯмро мустаҳкам кунанд ва ҳама дастгирии боқимондаи Довудро барҳам диҳанд (2 Подшоҳон 16:15-23).

Хулоса, боби шонздаҳуми 2 Самуил тасвир мекунад, ки Довуд ҳангоми гурехтан аз Ерусалим бо одамони гуногун дучор меояд, Сибо Мефибӯшетро бардурӯғ айбдор карда, барои Довуд ғизо меорад. Шимъӣ ӯро лаънат мекунад ва сангборон мекунад, аммо Довуд одамони худро нигоҳ медорад, Абишой пешниҳод мекунад, ки Шимъиро бикушанд, аммо Довуд раҳм мекунад. Мочир дар оромгоҳи Баҳурим ба онҳо кӯмак мекунад, дар ҳамин ҳол Абшолӯм ба Ерусалим ворид мешавад ва аз Аҳитӯфал маслиҳат мепурсад, то қудрати худро мустаҳкам кунад. Хулоса, ин боб садоқати озмудашуда, раҳмдилӣ дар пасманзари душвориҳо ва мушкилоти давомдори ҳам падар ва ҳам писарро тасвир мекунад.

2 Подшоҳон 16:1 Ва ҳангоме ки Довуд каме аз қуллаи теппа мегузашт, инак, Сибои ғуломи Мефибӯшет, ки бо чанд хари зиндор ва бар онҳо дусад нон ва сад баста мавиз буд, пешвоз гирифт. , ва сад меваи тобистон ва як шиша шароб.

Сибо, ғуломи Мефибӯшет, бо ду хари зин, ки бо 200 нон, 100 баста мавиз, 100 меваи тобистона ва як шиша шароб буд, дар болои теппа бо Довуд вохӯрд.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ тавр Худо метавонад дилҳои саховатманди моро истифода барад

2. Муҳаббати Худоро тавассути меҳрубонӣ зоҳир кардан: Мо аз мисоли Зибо чӣ омӯхта метавонем

1. 2 Қӯринтиён 9:6–11

2. Матто 6:19–21

2 Подшоҳон 16:2 Ва подшоҳ ба Сибо гуфт: «Ту бо ин чӣ дар назар дорӣ? Ва Сибо гуфт: «Харон барои савори аҳли байти подшоҳ аст; ва нон ва меваҳои тобистона барои хӯрдани ҷавонон; ва шароб, то ки онҳое ки дар биёбон хаста шудаанд, бинӯшанд.

Зибо ба подшоҳ мефаҳмонад, ки харҳо барои савори хонадони подшоҳ, нону меваҳои тобистон барои хӯрдани ҷавонон ва шароб барои нӯшидани онҳое аст, ки дар биёбон суст шудаанд.

1. "Раҳмати Худо дар таъмини ниёзҳои мо"

2. «Рӯзии Худо дар вақти зарурӣ».

1. Матто 6:33 Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2. Забур 23:1 Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2 Подшоҳон 16:3 Ва подшоҳ гуфт: «Ва писари оғои ту куҷост? Ва Сибо ба подшоҳ гуфт: «Инак, вай дар Ерусалим бимонад, зеро ки гуфта буд: «Имрӯз хонадони Исроил салтанати падарамро ба ман баргардонад».

Зибо ба шоҳ Довуд хабар медиҳад, ки писари оғоаш дар Ерусалим аст ва умедвор аст, ки подшоҳии падараш барқарор шавад.

1. Иродаи Худо иҷро мешавад: Фаҳмидани нақшаи Худо барои барқарор кардани Салтанати Ӯ

2. Умеди барқароршавӣ: Чӣ гуна имон ба Худо метавонад ба тағирот оварда расонад

1. Матто 6:10 - Малакути Ту биёяд, Иродаи Ту дар замин ҳам ба амал ояд, чунон ки дар осмон.

2. Ишаъё 61: 4-5 - Онҳо харобаҳои қадимиро обод хоҳанд кард, харобаҳои пешинаро барқарор хоҳанд кард, шаҳрҳои харобшуда, харобаҳои наслҳои зиёдеро барқарор хоҳанд кард.

2 Подшоҳон 16:4 Он гоҳ подшоҳ ба Сибо гуфт: «Инак, ҳама он чи ба Мефибӯшет аст, аз они туст». Ва Сибо гуфт: «Аз ту илтимос мекунам, ки дар назари ту, эй оғоям, подшоҳ, файз ёбам».

Шоҳ Довуд ба ғуломи худ Сибо мегӯяд, ки ҳоло тамоми дороии Мефибӯшет аз они ӯ аст ва Сибо дар ҷавоб фурӯтанона илтифоти подшоҳро талаб мекунад.

1. Қудрати фурӯтанӣ - Чӣ тавр ҳатто як дархости оддӣ метавонад ба баракатҳои бузург оварда расонад.

2. Мероси нав - Чӣ тавр Худо метавонад чизҳои аз даст додаамонро иваз кунад ва баракатҳои нав диҳад.

1. Яъқуб 4:10 - Дар пеши Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

2 Подшоҳон 16:5 Ва ҳангоме ки подшоҳ Довуд ба Баҳурим омад, инак, аз қабилаи Шоул, ки Шимъӣ ибни Ҷеро ном дошт, аз он ҷо берун омад, ва берун омад ва дар вақти омаданаш лаънат гуфт.

Вақте ки подшоҳ Довуд ба Баҳурим расид, Шимъӣ ном марде аз хонадони Шоул берун омада, ҳангоми наздик шуданаш лаънат гуфт.

1. Ҳукмронии Худо: Эътироф кардани дасти Худованд дар ҳар вазъият

2. Қудрати бахшидан: Гузаштан аз ғазаб ва интиқом

1. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

2. Масалҳо 24:17-18 - «Вақте ки душманат афтод, шодӣ накун, ва ҳангоми пешпо хӯрданаш дилат шод нашав, мабодо Худованд инро бубинад ва норозӣ шавад ва хашми ӯро аз ӯ дур кунад».

2 Подшоҳон 16:6 Ва ӯ ба Довуд ва тамоми навкарони подшоҳ Довуд сангборон кард, ва тамоми қавм ва тамоми мардон дар тарафи рост ва чапи ӯ буданд.

Шимъӣ, ки аз авлоди Шоул буд, ҳангоми гузаштан ба сӯи шоҳ Довуд ва хизматгоронаш сангборон кард. Тамоми қавми Довуд ва мардони тавоно дар атрофи ӯ барои муҳофизат қарор гирифтанд.

1. Қувваи муҳофизат: Чӣ тавр халқи Худо ба якдигар ғамхорӣ мекунад

2. Вафодории халқи Худо: истодан бо Довуд дар душвориҳо

1. Забур 91:11 12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи Ту амр хоҳад дод, ки дар тамоми роҳҳои Ту туро нигоҳ доранд; туро ба дасти худ боло хоҳанд кард, то пои худро ба санг назанӣ.

2. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд.

2 Подшоҳон 16:7 Ва Шимъӣ, ҳангоме ки лаънат мекард, чунин гуфт: «Баро, берун шав, эй хунхор ва эй марди ифротгаро!

Шимъӣ шоҳ Довудро лаънат карда, ӯро "марди хунхор" ва "марди ифротгаро" номид.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки суханҳои мо лаънат шаванд, балки онҳоро барои таҳкими якдигар истифода барем.

2: Мо бояд бахшиданро ёд гирем, ҳатто вақте ки ба мо зулм мекунанд, чунон ки шоҳ Довуд бо Шимъӣ кард.

1: Эфсӯсиён 4:29 - Нагузоред, ки ягон сухани нопок аз даҳони шумо берун барояд, балки фақат он чизеро бигӯед, ки барои обод кардани дигарон мувофиқи эҳтиёҷоти онҳо муфид бошад, то ба гӯшкунандагон фоида орад.

2: Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2 Подшоҳон 16:8 Худованд тамоми хуни хонадони Шоулро, ки ба ҷои ӯ подшоҳӣ кардай, бар ту баргардонид; ва Худованд салтанатро ба дасти писарат Абшолӯм супурд; ва инак, ту ба фасоди худ гирифтор шудай, зеро ки одами хунхор ҳастӣ.

Довудро писараш Абшолӯм ба асирӣ бурд, зеро кирдори пешинаи хунрезиаш буд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Амалҳои мо ба ояндаи мо чӣ гуна таъсир мерасонанд

2. Қувваи бахшидан: раҳоӣ аз гузашта ва ҳаракат ба пеш

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. 2 ба Қӯринтиён 5:17 - "Бинобар ин, касе ки дар Масеҳ бошад, вай махлуқи нав аст: чизҳои кӯҳна гузашт; инак, ҳама чиз нав шудааст".

2 Подшоҳон 16:9 Ва Абишой ибни Саруё ба подшоҳ гуфт: «Чаро ин саги мурда оғоям подшоҳро дашном диҳад? иҷозат деҳ, ки аз он ҷо равам ва сари ӯро бигирам.

Абишой, писари Саруё, аз подшоҳ Довуд барои он ки Шимъӣ ӯро лаънат кунад, даъват мекунад ва таклиф мекунад, ки сари Шимайро аз танаш ҷудо кунад.

1. "Қувваи бахшидан: Намунаи шоҳ Довуд"

2. "Қувваи эътиқод: Даъвати Абишой ба шоҳ Довуд"

1. Матто 18:21-22 - "Он гоҳ Петрус назди Исо омада, пурсид: "Худовандо! Чанд маротиба бояд касеро, ки бар зидди ман гуноҳ мекунад, бибахшам? Ҳафт маротиба? Не, ҳафт маротиба не, Исо ҷавоб дод, балки ҳафтод маротиба ҳафт!"

2. Румиён 12:17-18 - "Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама кори дуруст кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед. "

2 Подшоҳон 16:10 Ва подшоҳ гуфт: «Эй писарони Саруё, бо шумо чӣ кор аст? Пас, бигзор вай лаънат кунад, зеро ки Худованд ба ӯ гуфтааст: "Довудро лаънат!" Пас, кӣ гӯяд: "Чаро чунин кардӣ?"

Подшоҳ Довуд аз ҷониби марде лаънат шуд ва писаронаш пурсиданд, ки чаро ӯ ба ин роҳ дод, ӯ гуфт, ки ин аз он сабаб аст, ки Худованд ба ин амр фармудааст ва ҳеҷ кас набояд аз он пурсад.

1. Қувваи итоаткорӣ Чӣ тавр иҷро кардани аҳкоми Худо метавонад ба оқибатҳои ғайричашмдошт оварда расонад.

2. Ҳикмати таслим Чаро таваккал кардан ба доварии Худо ва қабули иродаи Ӯ фоида меорад.

1. Яъқуб 4:6-7 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад». Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2 Подшоҳон 16:11 Ва Довуд ба Абишой ва ба ҳамаи навкаронаш гуфт: «Инак, писари ман, ки аз даруни ман баромадааст, ҷони маро меҷӯяд; акнун ин Биньёминӣ чӣ қадар зиёдтар ин корро карда метавонад? бигзор вайро ба ҳоли худ бигузор ва лаънат бигзорад; зеро ки Худованд ба вай амр фармудааст.

Довуд медонад, ки писараш қасди ҷони ӯро гирифтан дорад, аммо тасмим гирифт, ки ӯро танҳо гузорад, зеро Худо ба ин амр фармудааст.

1. Итоат ба хости Худо: Намунаи Довуд

2. Итоат ба нақшаи Худо: вокуниши Довуд ба мусибат

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон 16:12 Шояд Худованд ба андӯҳи ман нигоҳ кунад ва Худованд ба ман барои лаънаташ имрӯз ҷазои нек диҳад.

Довуд эътироф мекунад, ки шояд Худованд ӯро барои гуноҳҳояш ҷазо диҳад, вале ӯ то ҳол умед дорад, ки Худованд раҳм мекунад.

1. Вақте ки озмоишҳо меоянд, мо ҳамеша метавонем ба раҳмати Худо умед пайдо кунем.

2. Озмоишҳо аксаран натиҷаи хатогиҳои худи мост, аммо муҳаббат ва раҳмати Худо то ҳол боқӣ мемонад.

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2 Подшоҳон 16:13 Ва ҳангоме ки Довуд ва одамонаш аз роҳ мерафтанд, Шимъӣ аз паҳлӯи теппа ба муқобили ӯ мерафт, ва ҳангоми рафтанаш лаънат мегуфт, ва ба сӯи ӯ санг мепартофт, ва хок мепошид.

Шимъӣ Довуд ва одамонашро ҳангоми гузаштан санг андохта, лаънат гуфт.

1. Нерӯи меҳрубонӣ: вокуниш ба муносибати беадолатона

2. Баргардонидани рухсораи дигар: рад кардани интиқом

1. Матто 5:38-41 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон". Лекин Ман ба шумо мегӯям: ба бадкирдор муқобилат накунед. Аммо агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, дигарашро низ ба ӯ бигардонед. Ва агар касе туро ба додгоҳ кашад ва куртаатро бигирад, бигзор ҷомаатро низ ба ӯ диҳад. Ва агар касе шуморо маҷбур кунад, ки як мил равед, бо ӯ ду мил равед.

2. Румиён 12:14-18 Баракат диҳед онҳоеро, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва онҳоро лаънат накунед. Бо шодиён шодӣ кун, бо гирякунандагон гиря кун. Бо хамдигар хамфикр зиндагӣ кунед. Мағрур нашав, балки бо камбағалон муошират кун. Ҳеҷ гоҳ дар назари худ хирадманд набошед. Ба ҳеҷ кас дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки дар назари ҳама коре кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед.

2 Подшоҳон 16:14 Ва подшоҳ ва тамоми қавме ки бо ӯ буданд, хаста шуда, дар он ҷо истироҳат карданд.

Подшоҳ Довуд ва қавмаш хаста шуданд, аммо тавонистанд истироҳат кунанд ва қуввати худро барқарор кунанд.

1. Худо барои хастагон оромиву қувват мебахшад.

2. Ҳар кас гоҳе ба истироҳат ва навсозӣ ниёз дорад.

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2. Забур 23:3 - Ӯ ҷони маро барқарор мекунад; Ӯ маро ба хотири исми Худ бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

2 Подшоҳон 16:15 Ва Абшолӯм ва тамоми қавми Исроил, ба Ерусалим омаданд, ва Аҳитӯфал бо ӯ.

Ҳама мардони Исроил бо сарварии Абшолӯм ва Аҳитӯфал ба Ерусалим омаданд.

1. Қувваи Ҷамъият Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ҳаёти моро ба таври мусбӣ ташаккул диҳад.

2. Қувваи дӯстӣ Чӣ гуна доштани муносибатҳои дастгирӣ метавонад ба муваффақият оварда расонад.

1. Воиз 4:9-12 Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад, ки боло шавад.

2. Масалҳо 27:17 Оҳан оҳанро тез мекунад, пас як кас дигареро тез мекунад.

2 Подшоҳон 16:16 Ва ҳангоме ки Ҳушойи меъморӣ, ки дӯсти Довуд буд, назди Абшолӯм омад, Ҳушой ба Абшолӯм гуфт: «Худо подшоҳро нигоҳ дорад, Худо подшоҳро раҳо кун».

Хушойи Архитӣ, ки дӯсти Довуд буд, ҳангоми омаданаш Абшолӯмро бо баракати муҳофизати Худо пешвоз гирифт.

1. Қувваи баракат: Чӣ тавр дигаронро бо файзи Худо баракат додан мумкин аст

2. Арзиши дӯстӣ: чӣ гуна муносибатҳои садоқат ва эҳтиромро инкишоф додан мумкин аст

1. Масалҳо 18:24 Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Румиён 12:14 Баракатҳо гӯед онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед.

2 Подшоҳон 16:17 Ва Абшолӯм ба Ҳушой гуфт: «Оё ин меҳрубонии ту ба дӯстат аст? Чаро бо дӯсти худ нарафтӣ?

Абшолӯм аз Ҳушой мепурсад, ки чаро ӯ ба ӯ пайравӣ накард ва ба сафараш ҳамроҳ шуд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки дӯстони вафодор бошем.

2: Мо бояд омода бошем, ки барои онҳое, ки дӯст медорем, қурбонӣ кунем.

1: Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои мусибат таваллуд мешавад.

2: Луқо 6:31 - Бо дигарон ҳамон тавре ки мехостед, ки онҳо бо шумо кунанд.

2 Подшоҳон 16:18 Ва Ҳушой ба Абшолӯм гуфт: «Не; лекин ҳар киро Худованд ва ин қавм ва тамоми мардони Исроил интихоб кунанд, ман аз ӯ хоҳам буд, ва бо ӯ бимонам.

Хушой таклифи Абшолӯмро дар бораи ҳамроҳ шудан ба паҳлӯяш рад мекунад ва ба ҷои он ки ба ҳар касе ки Худованд ва Исроил интихоб кунад, байъат мекунад.

1. Қувваи вафодорӣ: Зиндагии содиқона дар замонҳои низоъ

2. Худованд роҳнамои мост: итоат ба иродаи Ӯ

1. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи рақобат ё кибр ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супоред, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 16:19 Ва боз ба кӣ хизмат кунам? Оё ман дар назди писари ӯ хизмат накунам? чунон ки ман дар назди падари ту хизмат кардаам, ончунон дар назди ту хоҳам буд.

Довуд ба ғайр аз писари Худо ба касе хизмат карданро рад мекунад, зеро ӯ қаблан ба ҳузури Худо хизмат карда буд.

1. Қувваи садоқат ва садоқат ба Худо

2. Уҳдадории мо барои хизмат кардан ба Худо пеш аз ҳама

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. Матто 6:24 - "Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад. Ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медоред, ё ба яке содиқ шуда, дигареро хор хоҳед дид. Шумо наметавонед ҳам ба Худо ва ҳам ба пул хизмат кунед."

2 Подшоҳон 16:20 Ва Абшолӯм ба Аҳитӯфал гуфт: «Дар миёни шумо маслиҳат деҳ, ки мо чӣ кор кунем».

Абшолӯм аз Аҳитӯфал хоҳиш кард, ки барои чӣ кор карданашон маслиҳат ва маслиҳат диҳад.

1. Дар замони ошуфтагӣ ба маслиҳати хирадмандона муроҷиат кунед

2. Муҳимияти дархости маслиҳати Худо

1. Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

2 Подшоҳон 16:21 Ва Аҳитӯфал ба Абшолӯм гуфт: «Назди суррияҳои падарат, ки вай барои нигоҳдории хона гузоштааст, дохил шав; ва тамоми Исроил хоҳанд шунид, ки ту аз падари худ нафрат доранд; он гоҳ дастҳои ҳамаи онҳое ки бо ту ҳастанд, қавӣ хоҳанд шуд.

Аҳитӯфал ба Абшолӯм маслиҳат дод, ки бо суррияҳои падараш ҳамхоба шавад, то қудрати худро нишон диҳад ва дастгирии халқи Исроилро ба даст орад.

1. Қувваи дарк: чӣ гуна амалҳо ва қарорҳои мо ба дигарон таъсир мерасонанд

2. Хавфи насиҳати беақлона: Фарк кардани маслиҳати ҳаким аз аблаҳӣ

1. Масалҳо 14:15-16: Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад. Касе, ки оқил аст, парҳезгор аст ва аз бадӣ рӯй мегардонад, аммо нодон бепарво ва бепарво аст.

2. Масалҳо 19:20-21: Насиҳатро гӯш кунед ва насиҳатро қабул кунед, то дар оянда хирад пайдо кунед. Нақшаҳои зиёде дар зеҳни одам ҳастанд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2 Подшоҳон 16:22 Ва Абшолӯмро бар болои хона хайма густурданд; ва Абшолӯм дар пеши назари тамоми Исроил назди суррияғони падари худ даромад.

Абшолӯм дар пеши назари тамоми Исроил назди суррияҳои падари худ даромад.

1. Ахамияти оила ва сархадхои он

2. Оқибатҳои беэътиноӣ ба қонунҳои Худо

1. Матто 5:27 28 Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Зино накун". Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба зане бо нияти шаҳват назар мекунад, аллакай дар дили худ бо вай зино кардааст.

2. Румиён 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Подшоҳон 16:23 Ва маслиҳати Аҳитӯфал, ки дар он айём маслиҳат медод, гӯё шахсе аз каломи Худо пурсид: ҳамин тавр тамоми маслиҳати Аҳитӯфал ҳам бо Довуд ва ҳам бо Абшолӯм.

Маслиҳати Аҳитӯфал чунон хирадманд буд, ки гӯё аз Худованд маслиҳат пурсидааст.

1. Чӣ тавр ҳангоми қабули қарорҳои душвор маслиҳати Худоро ҷустуҷӯ кардан мумкин аст

2. Фоидаҳои ҷустуҷӯи маслиҳати Худо

1. Яъқуб 1:5-6 - "Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, ва ба вай ато хоҳад шуд. Аммо бигзор вай бо имон, бидуни шубҳа биталабад. , зеро ҳар кӣ шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол ронда ва партоб мекунад».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2 Подшоҳон боби 17 маслиҳати стратегие, ки Аҳитӯфал ва Ҳушой ба Абшолӯм дода буданд, инчунин воқеаҳои баъдӣ, ки боиси шикасти Абшолӯм шуданд, тасвир шудааст.

Сархати 1: Аҳитӯфал ба Абшолӯм маслиҳат медиҳад, ки фавран бо як гурӯҳи интихобкардаи одамон Довудро таъқиб кунад ва умедвор аст, ки дар ҳоле, ки

қуввaҳои ӯ ҳанӯз парокандаанд, ӯро дастгир ва мекушад (2 Подшоҳон 17:1-4). Абшолӯм ва пирон ин маслиҳатро маъқул медонанд.

Сархати 2: Бо вуҷуди ин, Ҳушай, ки ба Довуд содиқ мемонад, меояд ва нақшаи алтернативӣ пешниҳод мекунад (2 Подшоҳон 17:5-14). Ӯ пешниҳод мекунад, ки лашкари калон ҷамъ оварад, то шахсан ба таъқиби Довуд сарварӣ кунад. Мақсади ӯ ин аст, ки вақт ҷудо кунад, то нерӯҳои Довуд дубора ҷамъ шаванд.

Сархати 3: Абшолӯм нақшаи Ҳушоиро бар маслиҳати Аҳитӯфал интихоб мекунад, зеро он ҷолибтар ба назар мерасад (2 Подшоҳон 17:15-23). Ин тасмим як қисми нақшаи Худост, ки ба маслиҳати Аҳитӯфел халал мерасонад ва ба сари ӯ фалокат меорад.

Сархати 4: Дар ҳамин ҳол Довуд тавассути ҷосусони худ дар бораи нақшаҳои Абшолӯм маълумот мегирад. Ӯ зуд ба пайравонаш дастур медиҳад, ки чӣ гуна бояд рафтор кунанд (2 Подшоҳон 17:24–29).

Сархати 5: Вақте ки Абшолӯм ба ҷанг бар зидди Довуд омодагӣ мегирад, ҳарду ҷониб лашкари худро дар ҷангали Эфроим ҷамъ мекунанд (2 Подшоҳон 17:30-26).

Сархати 6: Боб бо тавсифи задухӯрди байни нерӯҳои Довуд ва онҳое, ки ба Абшолӯм содиқ буданд, хотима меёбад. Сарфи назар аз шумораашон зиёд, мардони Довуд дар ҷанг пирӯз мешаванд (2 Подшоҳон 17:27–29).

Хулоса, дар боби ҳафтуми китоби 2 Самуил маслиҳати стратегие, ки Аҳитӯфал ва Ҳушай ба Абшолӯм дода буданд, пешниҳод мекунад, Аҳитӯфал маслиҳат медиҳад, ки Довудро дастгир ва кушанд. Ҳушой пешниҳод мекунад, ки лашкари зиёд ҷамъоварӣ кунад, то ба Довуд вақт харад, Абшолӯм нақшаи Ҳушайро интихоб кард, ки Худо Аҳитӯфалро пешгирӣ мекунад. Довуд дар бораи нақшаҳо маълумот мегирад ва ҳарду ҷониб ба ҷанг омодагӣ мегиранд, қуввaҳои Довуд сарфи назар аз шумораашон аз ҳад зиёд ғалаба мекунанд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳои стратегия, дахолати илоҳӣ, садоқатро таъкид мекунад ва нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо дар паси парда кор мекунад.

2 Подшоҳон 17:1 Ва Аҳитӯфал ба Абшолӯм гуфт: «Иҷозат диҳед, ки акнун дувоздаҳ ҳазор нафарро интихоб кунам, ва ман бархоста, имшаб Довудро таъқиб хоҳам кард;

Аҳитӯфал ба Абшолӯм пешниҳод мекунад, ки он шаб 12 000 нафарро барои таъқиби Довуд фиристад.

1. Қувваи пешниҳод: Омӯзиши таъсири Аҳитофел

2. Ҳукмронии Худо дар баробари душвориҳо

1. Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе машварат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Подшоҳон 17:2 Ва ҳангоме ки ӯ хаста ва заъиф аст, бар вай хоҳам омад, ва ӯро метарсонам; ва тамоми қавме ки бо ӯ ҳастанд, хоҳанд гурезанд; ва фақат подшоҳро мезанам:

Абшолӯм нақша дорад, ки Довуд, вақте ки ӯ хаста ва заъиф аст, ҳамлаи ногаҳонӣ кунад ва ӯро тарсонад ва тамоми одамони ҳамроҳаш фирор кунад. Ӯ нақша дорад, ки Довудро танҳо бикушад.

1. Пешниҳоди Худо: Ҳатто дар байни хатари бузург, Худо назорат мекунад.

2. Боварӣ ба нақшаи Худо: Мо бояд омода бошем, ки иродаи Худоро қабул кунем, ҳатто агар он чизе ки мо дар назар надоштем.

1. Забур 46:1-2 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд».

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Подшоҳон 17:3 Ва ман тамоми қавмро назди ту хоҳам баргардонад: он шахсе ки ту меҷӯӣ, мисли он аст, ки ҳама баргашт; ва тамоми қавм дар осоиштагӣ хоҳанд буд.

Довуд ба Аҳитӯфал пешниҳод мекунад, ки вай бояд ба муқобили Абшолӯм ҳамла кунад, то дар байни мардум сулҳ барқарор кунад.

1. Нақшаи Худо: ёфтани сулҳ дар замонҳои номуайян

2. Қувваи барқарорсозии муносибатҳо

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Филиппиён 4:7 - «Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард».

2 Подшоҳон 17:4 Ва ин сухан ба Абшолӯм ва тамоми пирони Исроил писанд омад.

Нақшаи Абшолӯмро худи ӯ ва ҳамаи пирони Исроил қабул карданд.

1. Аз ҷониби Худо аз нақшаи Абшолӯм писанд омадан ба мо нишон медиҳад, ки мо бояд ба иродаи ӯ таваккал кунем.

2. Мо метавонем аз Абшолӯм дарс гирем ва барои нақшаҳои худ аз Худо писанд ҷӯем.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо обод гардонад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидам.

2 Подшоҳон 17:5 Ва Абшолӯм гуфт: «Ҳозир Ҳушойи меъморирро низ даъват кун, ва бигзор мо ҳам шунавем, ки ӯ чӣ мегӯяд».

Абшолӯм хоҳиш мекунад, ки Хушойи меъморӣ чӣ мегӯяд.

1. Худо муносибатҳои вайроншудаи моро шифо медиҳад: Ҷустуҷӯи мувозинат дар низоъ

2. Қудрати гӯш кардан: Оғози овози дигарон

1. Филиппиён 2:3-4 Ҳеҷ кореро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил накунед. Баръакс, бо фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, 4 на ба манфиати худ, балки ҳар яки шумо ба манфиати дигарон.

2. Яъқуб 1:19 Бародарон ва хоҳарони азизи ман, ба ин диққат диҳед: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2 Подшоҳон 17:6 Ва ҳангоме ки Ҳушой назди Абшолӯм омад, Абшолӯм ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Аҳитӯфал чунин гуфт: оё мо мувофиқи суханони ӯ амал кунем? агар не; гап зан.

Пас аз он ки Аҳитӯфал ақидаи худро баён карда буд, Абшолӯм аз Ҳушой пурсид.

1. Муҳимияти шунидани дурнамои гуногун.

2. Эътимод ба доварии худамон.

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2 Подшоҳон 17:7 Ва Ҳушой ба Абшолӯм гуфт: «Насиҳате, ки Аҳитӯфал додааст, дар айни замон хуб нест».

Хушой бо маслиҳати Аҳитӯфал розӣ набуд ва ба Абшолӯм маслиҳат дод, ки дигар коре кунад.

1. "Қувваи фаҳмиш: Донистани кай пайравӣ кардан ва кай маслиҳатро рад кардан"

2. "Қувваи баён: сухан гуфтан ҳангоми мухолифат"

1. Масалҳо 12:15 - «Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад».

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2 Подшоҳон 17:8 Зеро, — гуфт Ҳушой, — ту падари ту ва одамони ӯро мешиносӣ, ки онҳо мардони тавоно ҳастанд, ва онҳо мисли хирс дар саҳро аз ҷасади худ рабуда шудаанд; ҷанг мекунад ва бо мардум намемонад.

Ҳушой Довудро огоҳ мекунад, ки падараш ва одамонаш ҷанговарони тавоно ҳастанд ва агар онҳо худро хиёнат ҳис кунанд, бо мардум намемонанд.

1. Ба нақшаи Худо эътимод кунед, ҳатто вақте ки он душвор ба назар мерасад.

2. Амалҳои мо метавонанд оқибатҳои зиёде дошта бошанд.

1. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2. Масалҳо 16:9 Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2 Подшоҳон 17:9 Инак, вай ҳоло дар ягон чоҳ ё дар ҷои дигаре пинҳон шудааст; ва ҳангоме ки баъзеи онҳо дар аввал сарнагун карда мешаванд, ҳар кӣ инро мешунавад, гӯяд: «Дар байни онҳо қатл ҳаст. мардуме, ки ба Абшолӯм пайравӣ мекунанд.

Абшолӯм дар чоҳ ё ҷои дигар пинҳон мешавад ва вақте ки баъзе аз пайравонаш шикаст хӯрданд, онҳое, ки инро мешунаванд, хабар медиҳанд, ки дар байни пайравонаш кушторе рӯй медиҳад.

1. Қувваи овозаҳо: Чӣ тавр суханони мо метавонанд ба дигарон таъсир расонанд

2. Масъулият барои қарорҳои худ: Мо бояд пеш аз андешидани амал чиро ба назар гирем

1. Масалҳо 21:23 - Ҳар кӣ даҳон ва забони худро нигоҳ дорад, ҷони худро аз мусибатҳо нигоҳ медорад.

2. Яъқуб 3:5-10 - Ҳамин тавр, забон низ узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Дар натичаи оташи хурд чӣ кадар чангал сузонда мешавад!

2 Подшоҳон 17:10 Ва он ки далер аст, ки дилаш мисли дили шер аст, комилан об хоҳад шуд, зеро тамоми Исроил медонанд, ки падари ту марди тавоно аст, ва онҳое ки бо ӯ ҳастанд, мардони далеранд.

Мардони Довуд мутмаинанд, ки дар Довуд пешвои бузург доранд ва медонанд, ки лашкари ӯ пур аз ҷанговарони далер аст.

1. Ҷасорати Довуд ва мардони ӯ: Дарсҳои шуҷоат ва имон

2. Марди тавоно ва пайравони далерии ӯ: Омӯзиши пайравӣ дар ширкати хуб

1. Масалҳо 28:1 - Шарирон гурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

2. Румиён 8:31 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Подшоҳон 17:11 Бинобар ин ман маслиҳат медиҳам, ки тамоми Исроил, аз Дон то Беэр-Шобаъ, мисли реги дар соҳили баҳр барои издиҳом ҷамъ омада, назди ту ҷамъ шаванд; ва ту ба ҷасади худ ба ҷанг меравӣ.

Мушовири Довуд ба ӯ пешниҳод кард, ки тамоми Исроилро барои ҷанг ҷамъ кунад ва шахсан онҳоро сарварӣ кунад.

1. Даъвати ҳама ҷанговарон: Қувваи Худо дар ягонагӣ

2. Роҳбарият: Гирифтани меъёри Худованд

1. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2 Подшоҳон 17:12 Ҳамин тавр, мо дар ҷое ки ӯ пайдо шавад, бар ӯ хоҳем расид ва мисли шабнам бар замин меафтад, бар вай равшанӣ хоҳем кард; ва аз ӯ ва аз ҳамаи одамоне, ки бо ӯ ҳастанд, нахоҳад буд. як кадар мондааст.

Нерӯҳои Довуд нақша доранд, ки Абшолӯмро пайдо кунанд ва ӯ ва тамоми одамонашро кушанд.

1. Оқибатҳои исён алайҳи пешвоёни таъинкардаи Худо.

2. Қудрати Худо барои ба вуҷуд овардани адолат.

1. Такрори Шариат 17:14-20 - Оқибатҳои итоат накардан ба дастурҳо ва қонунҳои Худо.

2. Забур 37:9-11 - Кафолати адолати Худо ва пирӯзии ниҳоии.

2 Подшоҳон 17:13 Ва агар ӯ ба шаҳре ворид шавад, тамоми Исроил ба он шаҳр ресмонҳо хоҳанд овард, ва мо онро ба дарё мекашем, то даме ки дар он ҷо ягон санги хурде пайдо нашавад.

Исроилиён таҳдид мекарданд, ки агар шахсеро, ки ҷустуҷӯ мекарданд, дастгир карда натавонанд, шаҳреро ба дарё мекашанд.

1. Ғазаби Худо асоснок аст: Фаҳмидани 2 Подшоҳон 17:13

2. Қувваи дуо: Дарёфти қувват дар замонҳои низоъ

1. Румиён 12:19: «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Яъқуб 4:7: Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон 17:14 Ва Абшолӯм ва тамоми мардони Исроил гуфтанд: «Маслиҳати Ҳушаи меъморӣ беҳтар аз маслиҳати Аҳитӯфал аст». Зеро ки Худованд таъин карда буд, ки маслиҳати неки Аҳитӯфалро барҳам диҳад, то ки Худованд бар Абшолӯм бадӣ биёрад.

Мардони Исроил маслиҳати Ҳушойро бар маслиҳати Аҳитӯфал афзалтар донистанд, зеро Худованд тасмим гирифта буд, ки ба воситаи маслиҳати Ҳушой ба сари Абшолӯм мусибат оварад.

1. Ҳикмати Ҳушай: Чӣ гуна мо бояд дар замони душворӣ роҳнамоӣ биҷӯем

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Ӯ қадамҳои моро ба ҳадафҳои худ равона мекунад

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 17:15 Ва Ҳушой ба Содӯқ ва Абьётори коҳинон гуфт: «Аҳитӯфал ба Абшолӯм ва пирони Исроил чунин маслиҳат дод; ва ҳамин тавр ва ҳамин тавр маслиҳат додам.

Ҳушой ба Содӯқ ва Абьётор ба коҳинон маслиҳат дод, ки чӣ тавр ба маслиҳати Аҳитӯфал, ки Абшолӯм ва пирони Исроил қабул карда буданд, муқобилат кунанд.

1. Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Масалҳо 3:5–6

2.Худованд қалъаи ситамкорон аст, қалъа дар ранҷ аст. Забур 9:9-10

1. Маслиҳати Ҳушой барои бартараф кардани нақшаҳои Аҳитӯфал буд. Масалҳо 21:30

2. Мо метавонем дар маслиҳати бисёриҳо ҳикмат пайдо кунем. Масалҳо 15:22

2 Подшоҳон 17:16 Пас, зуд бифирист ва ба Довуд бигӯй: «Имрӯз дар даштҳои биёбон иқомат накун, балки зуд убур кун; Мабодо подшоҳ ва тамоми қавме ки бо ӯ ҳастанд, фурӯ набаранд.

Халқи Исроил Довудро ташвиқ мекунанд, ки зуд аз даштҳои биёбон гурезад ва ӯро огоҳ карданд, ки подшоҳ ва пайравонаш дар хатаранд.

1. Муҳимияти гӯш кардан ба огоҳиҳои Худо.

2. Қудрати як халқи муттаҳид, ки якҷоя кор мекунанд.

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2 Подшоҳон 17:17 Йӯнотон ва Аҳимаас дар назди Энроҷил монданд; зеро ки онҳо ба шаҳр намеомаданд; ва онҳо рафта, ба подшоҳ Довуд хабар доданд.

Йӯнотон ва Аҳимаас дар назди Энроҷил монданд, то пинҳон шаванд ва зане ба онҳо аз воқеаҳои шаҳр хабар дод, ва онҳо ба шоҳ Довуд хабар доданд.

1. Чӣ тавр амалҳои мо метавонанд ба дигарон таъсир расонанд - 2 Подшоҳон 17:17

2. Қудрати итоаткорӣ - 2 Подшоҳон 17:17

1. Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

2. 1 Петрус 4:8-11 - Пеш аз ҳама, якдигарро самимона дӯст доред, зеро муҳаббат гуноҳҳои зиёдро мепӯшонад.

2 Подшоҳон 17:18 Бо вуҷуди ин, ҷавоне онҳоро дида, ба Абшолӯм хабар дод; лекин онҳо зуд ҳардуяшонро тарк карда, ба хонаи марде дар Баҳурим, ки дар ҳавлии ӯ чоҳ дошт, омаданд; ки ба кучо фуромаданд.

Ду мард гурехта, дар хонае дар Баҳурим, ки дар ҳавлӣ чоҳ дошт, пинҳон шуданд, вале писарбачае онҳоро дида, ба Абшолӯм хабар дод.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани ҳушёрӣ ва итоаткорӣ, ҳатто вақте ки гӯё мо ғайб нестем.

2. Қудрати як шоҳид барои таъсир дар ҳаёти бисёриҳо.

1. Луқо 8:17 Зеро ҳеҷ чизи ниҳоне нест, ки ошкор нагардад, ва ҳеҷ чизи махфие нест, ки маълум ва ошкор нагардад.

2. Масалҳо 28:13 Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, комёб нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт.

2 Подшоҳон 17:19 Ва зан гирифта, рӯйи даҳони чоҳ пӯшид, ва бар он ҷуворимакка пошид; ва чизе маълум набуд.

Зане чоҳро пӯшонд ва бар он ҷуворимакка пошид, то ба он аҳамият надиҳад.

1. Пешгӯии Худоро дар ҳаёти мо дар ҷузъиёти хурд дидан мумкин аст.

2. Файзи Худоро метавон дар маконҳои нодир пайдо кард.

1. Қӯлассиён 1:17 - Ва Ӯ пеш аз ҳама чиз аст, ва ҳама чиз дар Ӯст.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нуре барои роҳи ман аст.

2 Подшоҳон 17:20 Ва ҳангоме ки навкарони Абшолӯм назди он зан ба хона омаданд, гуфтанд: «Аҳимаас ва Йӯнотон куҷоянд? Зан ба онҳо гуфт: «Онҳо аз дарёи об гузаштанд». Ва чун онҳоро ҷустуҷӯ карданд ва наёфтанд, ба Ерусалим баргаштанд.

Аҳимаас ва Йӯнотон ғайб заданд ва навкарони Абшолӯм онҳоро меҷӯянд, вале бенатиҷа.

1. Муҳимияти наздик будан ба Худо, ҳатто вақте ки чизҳо номуайян ба назар мерасанд.

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2 Подшоҳон 17:21 Ва ҳангоме ки онҳо рафтанд, аз чоҳ баромаданд, ва рафта, ба подшоҳ Довуд хабар доданд, ва ба Довуд гуфтанд: «Бархез ва зуд аз об убур кун, зеро ки Аҳитӯфал чунин кардааст. бар зидди шумо маслиҳат дод.

Аҳитӯфал ба мардони исроилӣ нақшае дода буд, ки подшоҳ Довудро дастгир кунанд, аммо мардони исроилӣ рад карда, ба шоҳ Довуд хабар доданд.

1. Муҳофизати Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Дар хизмати содиқона истодагарӣ кардан

1. Масалҳо 18:10 "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одил ба он медавад ва дар амон аст".

2. Забур 18:2 "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам; чӯбдаст ва шохи наҷоти ман ва бурҷи баланди ман".

2 Подшоҳон 17:22 Ва Довуд ва тамоми қавме ки бо ӯ буданд, бархоста, аз Урдун мегузаштанд; то равшании субҳ аз онҳо, ки аз Урдун гузашта буд, кам набуд.

Довуд ва қавмаш субҳи барвақт аз Урдун гузаштанд ва ҳеҷ кас гум нашудааст.

1. Садоқати Худо дар қонеъ кардани ҳама ниёзҳои мо.

2. Ахамияти суботкорӣ дар ичрои вазифахои душвор.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд кашид.

2. Матто 19:26 - Аммо Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Барои одамон ин ғайриимкон аст; лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст.

2 Подшоҳон 17:23 Ва Аҳитӯфал дид, ки маслиҳати ӯ иҷро намешавад, хари худро зин карда, бархоста, ӯро ба хонаи худ, ба шаҳри худ бурд, ва хонадони худро ба тартиб оварда, ва худро ба дор овехт, ва мурд. ва дар қабри падараш ба хок супурда шуд.

Аҳитӯфал аз беэътиноӣ ба маслиҳаташ ноумед шуд ва ӯ ба хона баргашт ва ҷони худро кушт.

1. Хавфи рад кардани маслиҳати оқилона - 2 Подшоҳон 17:23

2. Қувваи рӯҳафтодагӣ - 2 Подшоҳон 17:23

1. Масалҳо 19:20 - Насиҳатро гӯш кунед ва насиҳатро қабул кунед, то дар оянда хирад пайдо кунед.

2. Ғалотиён 6:1 - Эй бародарон, агар касе ба гуноҳе даст занад, шумо, рӯҳониён, бояд ӯро дар рӯҳияи нармӣ барқарор кунед. Худро ҳушёр бошед, мабодо шумо низ васваса нашавед.

2 Подшоҳон 17:24 Ва Довуд ба Маҳанаим омад. Ва Абшолӯм бо ӯ ва тамоми мардони Исроил аз Урдун гузашт.

Довуд ба Маҳанаим сафар кард, вақте ки Абшолӯм ва мардони Исроил аз дарёи Урдун гузаштанд.

1. Муҳимияти қабули қарорҳои оқилона - 2 Подшоҳон 17:24

2. Муҳимияти иҷро кардани нақшаи Худо - 2 Подшоҳон 17:24

1. Масалҳо 16:9 - "Одамон дар дили худ нақшаи худро доранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2 Подшоҳон 17:25 Ва Абшолӯм Амосоро ба ҷои Юоб сардори лашкар таъин кард, ки Амосо писари марде буд, ки Итро номаш исроилӣ буд, ки назди Абиҷайл духтари Наҳош, хоҳари модари Саруё Юоб буд.

Абшолӯм Амосаро ба ҷои Юоб сардори лашкар таъин кард. Амос писари Итро, аз исроилӣ ва Абиҷайл, духтари Наҳош ва хоҳари Саруё, модари Юоб аст.

1. Қудрати Ҳокимияти Худо - Чӣ тавр Худо дар ҳаёти мо барои амалӣ намудани нақшаҳои илоҳии худ кор мекунад.

2. Аҳамияти оила - Чӣ гуна муносибатҳои мо бо оилаи мо метавонанд ҳаёт ва сарнавишти моро ташаккул диҳанд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; (ки ин ҳукми аввалинест бо ваъда;) То ки бар ту некӯ бошад, ва ту дар рӯи замин умри дароз бинӣ.

2 Подшоҳон 17:26 Ва Исроил ва Абшолӯм дар замини Ҷилъод ӯрду заданд.

Исроил ва Абшолӯм дар Ҷилъод ӯрду заданд.

1. Қудрати ҷойгиршавӣ: Чӣ гуна мо дар куҷоем натиҷаи моро муайян мекунад

2. Сафари оштӣ: Чӣ тавр барқарор кардани муносибатҳои вайроншуда

1. Забур 25:4-5 - Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, Худовандо, ба ман роҳҳои Худро омӯз. Маро дар ростӣ ва садоқати худ ҳидоят кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои Наҷотдиҳандаи ман ҳастӣ, ва умеди ман тамоми рӯз ба Ту аст.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

2 Подшоҳон 17:27 Ва ҳангоме ки Довуд ба Маҳаноим омад, Шӯбӣ ибни Наҳош аз Рабба аз банӣ-Аммӯн, ва Мокир ибни Аммиил аз Лудабар ва Барзилайи Ҷилъодӣ аз Рӯгелим,

Се мард, Шобӣ, Мочир ва Барзилай, ба пешвози Довуд ба Маҳанаим сафар карданд, ки мутаносибан аз аммӯнӣ, Лодебар ва Рогелим буданд.

1. Қувваи ваҳдат: Ҳатто дар миёни низоъҳо, мо метавонем барои як ҳадаф ҷамъ шавем.

2. Қувваи гуногунрангӣ: Ҳар як шахс дорои чизи беназирест, ки саҳм гузорад ва мо дар якҷоягӣ қавитарем.

1. Масалҳо 11:14 "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Румиён 12:4-5 «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёде дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва ба таври алоҳида андоми якдигарем».

2 Подшоҳон 17:28 Бистарҳо, ва кӯзаҳо, ва зарфҳои гилин, ва гандум, ва ҷав, ва орд, ва ҷуворимаккаи хушк, ва лӯбиё, ва наск, ва набзи хушк оварданд,

Довуд пайравонашро бо ғалладона ва хӯрокҳои гуногун таъмин мекунад.

1. Чӣ тавр ризқу рӯзии мо ҳамеша аз ҷониби Худо ба мо дода мешавад

2. Мо аз фаровонӣ баракат дорем

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед

2. Филиппиён 4:19 - Худо ҳама ниёзҳои шуморо қонеъ хоҳад кард

2 Подшоҳон 17:29 Ва асал ва равған, ва гӯсфанд ва панири гов, барои Довуд ва барои қавме ки бо ӯ буданд, то бихӯранд, зеро онҳо мегуфтанд: "Мардум гурусна ва хаста ва ташна аст. биёбон.

Довуд ва қавмаш ҳангоми дар биёбон буданашон аз гуруснагӣ, хастагӣ ва ташнагӣ бо асал, равған, гӯсфанд ва панир таъмин шуданд.

1. «Рӯзҳои Худо: пайдо кардани умед дар замонҳои душвор»

2. «Қувваи ваҳдат дар замони душворӣ»

1. Матто 6:31-33 - "Бинобар ин хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем? ё чӣ бинӯшем? ё чӣ бипӯшем? Зеро ки халқҳо дар пайи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи онҳо эҳтиёҷ доред, лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2. Забур 23:1-3 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро

барқарор мекунад. Ӯ маро дар роҳҳои адолат роҳнамоӣ мекунад. ба хотири номи ӯ».

2 Подшоҳон боби 18 дар бораи ҷанги байни лашкари Довуд ва лашкари Абшолӯм нақл мекунад, ки дар натиҷа Абшолӯм кушта шуд ва оқибатҳои муноқиша.

Сархати 1: Довуд аскарони худро ба се дивизия таҳти фармондеҳии Юоб, Абишой ва Иттай ташкил медиҳад (2 Подшоҳон 18:1-5). Бо вуҷуди ин, ӯ ба фармондеҳони худ дастур медиҳад, ки ба хотири ӯ бо Абшолӯм нарм рафтор кунанд.

Сархати 2: Ҷанг дар ҷангали Эфроим сурат мегирад, ки дар он ҷо одамони Довуд аскарони Абшолӯмро мағлуб мекунанд (2 Подшоҳон 18:6-8). Дар ҷараёни ҷанг бисёр сарбозон, аз ҷумла шумораи зиёди сарбозони Абшолӯм кушта мешаванд.

Сархати 3: Ҳангоме ки Абшолӯм савори хачир мегурезад, вай дар шохаҳои дарахти дуби калон печида мешавад (2 Подшоҳон 18:9-10). Яке аз мардони Довуд инро ба Юоб хабар медиҳад, вале огоҳ карда мешавад, ки ба Абшолӯм зарар нарасонад.

Сархати 4: Сарфи назар аз дастуроти Юоб, ӯ се найза гирифта, ба дили Абшолӯм мезанад, ки ӯ дар дарахт овезон аст (2 Подшоҳон 18:11-15). Пас аз он сарбозон ӯро дар чоҳи чуқур дафн мекунанд ва онро бо санг мепӯшонанд.

Параграфи 5: Аҳимааз ва Кушӣ ба ҳайси фиристодагон интихоб шудаанд, то хабари ғалабаро ба Довуд расонанд. Аҳимас исрор мекунад, ки паёмро шахсан расонад, аммо дар бораи Абшолӯм маълумоти муҳиме надорад (2 Подшоҳон 18:19-23).

Сархати 6: Дар ниҳоят, Аҳимааз аз Кушӣ пеш гузашта, аввал ба Довуд мерасад. Ӯ ба ӯ дар бораи ғалабаи онҳо хабар медиҳад, аммо аз ёдоварӣ дар бораи Абшолӯм худдорӣ мекунад (2 Подшоҳон 18:28-32).

Параграфи 7: Чанде пас аз омадани Аҳимааз, Куши низ меояд, хабар медиҳад. Ӯ ошкор мекунад, ки бо вуҷуди муваффақияти онҳо дар ҷанг Абшолӯм мурдааст (2 Подшоҳон 18:33).

Сархати 8: Довуд бо шунидани ин хабари харобиовар дар бораи писараш андӯҳгин мешавад ва аз талафоти ӯ андӯҳгин мешавад (2 Подшоҳон 19:1).

Хулоса, боби ҳаждаҳуми китоби 2 Самуил ҷанги байни лашкари Довуд ва онҳоеро, ки ба писараш Абшолӯм содиқ буданд, тасвир мекунад, Довуд аскарони худро ташкил карда, ба онҳо дастур дод, ки бо Абшолӯм нармӣ кунанд. Ҷанг сурат мегирад, ки боиси талафоти зиёд мегардад, Абшолӯм дар доми дарахт мемонад ва Юоб ӯро бар хилофи фармон мекушад. Хабарро фиристодагон ба Довуд меоранд, ки онҳо қисман маълумот медиҳанд, Довуд аз марги писараш ғамгин мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳои ҷанг, оқибатҳои исёнро меомӯзад ва ҳам ғалаба ва ҳам фоҷиа дар оилаҳоро таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 18:1 Ва Довуд қавмеро, ки бо ӯ буданд, шуморида, бар онҳо мириҳазорҳо ва мирисадҳо таъин намуд.

Довуд лашкари худро ба қисмҳои ҳазорӣ ва садҳо тақсим карда, сардоронро таъин кард, ки онҳоро сарварӣ кунанд.

1. Қудрати созмон: Чӣ гуна Худо моро барои мақсадҳои худ ба тартиб меандозад

2. Қувваи ваҳдат: Якҷоя кор кардан барои иҷрои иродаи Худо

1. Эфсӯсиён 4:11-12 Ва ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд.

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2 Подшоҳон 18:2 Ва Довуд сеяки қавмро зери дасти Юоб, ва як қисми сеюмро зери дасти Абишой ибни Саруё, бародари Юоб, ва қисми сеюмро зери дасти Иттаи ҷатӣ фиристод. Подшоҳ ба мардум гуфт: «Ман низ бо шумо хоҳам рафт».

Довуд мардумро ба се қисм тақсим мекунад ва худаш ба онҳо ҳамроҳ мешавад.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр роҳбарон метавонанд дигаронро ба кор бо ҳам ҳавасманд кунанд

2. Далерӣ барои мубориза бо мушкилот: Аз намунаи Довуд омӯхтан

1. Эфсӯсиён 4:11-13, «Ва Ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба он ноил шавем. ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то ба камол расидан, ба андозаи камолоти Масеҳ».

2. 1 Қӯринтиён 16:13, "Ҳушёр бошед, дар имон устувор бошед, мисли одамон рафтор кунед, қавӣ бошед. Бигзор ҳар коре, ки мекунед, бо муҳаббат ба амал ояд."

2 Подшоҳон 18:3 Аммо мардум дар ҷавоб гуфтанд: «Ту берун нарав; ва агар нисфи мо бимирем, ғамхории мо нахоҳанд кард; лекин акнун ту ба даҳ ҳазор нафари мо меарзад; бинобар ин беҳтар аст, ки аз шаҳр ба мо ёрӣ расонӣ».

Халқи Исроил аз Довуд хоҳиш карданд, ки ба ҷанг наравад ва фаҳмонд, ки агар ӯ бимирад, оқибатҳои он назар ба марги нисфи онҳо хеле зиёдтар хоҳад буд.

1. Қудрати як шахс: Чӣ тавр як шахс метавонад тафовут кунад

2. Қурбонӣ дар роҳбарӣ: он чӣ барои роҳбарӣ лозим аст

1. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:5-7 - Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту истода бошад. Чӣ тавре ки бо Мусо будам, ҳамон тавр бо шумо хоҳам буд. Ман туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Қавӣ ва далер бош, зеро ки

ту ба ин қавм заминеро мерос хоҳӣ дод, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам. Фақат қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту фармудааст, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ.

2 Подшоҳон 18:4 Ва подшоҳ ба онҳо гуфт: «Он чиро, ки ба шумо беҳтар аст, ба ҷо хоҳам овард». Ва подшоҳ дар канори дарвоза истод, ва тамоми қавм садҳо ва ҳазорон нафар берун омаданд.

Подшоҳ Довуд аз мушовирони худ пурсид, ки онҳо чӣ кор кардан лозим аст, ва баъд дар назди дарвоза истода, вақте ки мардум шумораи зиёди одамон берун меомаданд.

1. Қудрати Насиҳат пурсидан - Омӯхтани маслиҳат аз хирадмандон дар ҳама соҳаҳои зиндагӣ.

2. Мавқеъ гирифтан - Чӣ гуна амали оддии истода метавонад як амали далерӣ ва қувват бошад.

1. Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе машварат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2 Подшоҳон 18:5 Ва подшоҳ ба Юоб ва Абишой ва Иттой амр фармуда, гуфт: «Ба хотири ман бо ин ҷавон, ҳатто бо Абшолӯм, нарм рафтор кунед». Ва тамоми мардум шуниданд, ки подшоҳ ба ҳамаи сардорон дар бораи Абшолӯм фармон дод.

Подшоҳ ба Юоб, Абишой ва Иттой амр фармуд, ки ба Абшолӯм раҳм кунанд. Ҳама мардум фармонҳои подшоҳро мешунаванд.

1. Қудрати шафқат - Чӣ гуна раҳм кардан дар муқобили мухолифат.

2. Ҳамдардӣ дар роҳбарӣ - Муҳимияти меҳрубонӣ ба дигарон.

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

2 Подшоҳон 18:6 Ва қавм ба саҳро бар зидди Исроил баромаданд; ва ҷанг дар ҷангали Эфроим буд;

Банӣ-Исроил ба ҷанг дар ҷангали Эфроим баромаданд.

1. Ҷанги Эфроим: Қувваи имон дар муқобили мушкилот

2. Ғалаба кардани тарс ва шубҳа дар чӯби Эфроим

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2 Подшоҳон 18:7 Дар он ҷое ки банӣ-Исроил дар пеши навкарони Довуд кушта шуда буданд, ва дар он рӯз кушта шудани бисту ҳазор нафар буд.

Дар рӯзи бузурги ҷанг, лашкари Довуд бар халқи Исроил шикаст хӯрд, ки дар натиҷа 20 000 нафар кушта шуданд.

1. Қувваи имон: Омӯзиш аз намунаи Довуд

2. Арзиши ҷанг: Фаҳмидани оқибатҳои ҷанг

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи пурраи Худоро пӯшидан

2. Ишаъё 2:4 - Табдил додани шамшерҳо ба амоч

2 Подшоҳон 18:8 Зеро ки ҷанг дар тамоми сарзамин пароканда буд; ва ҳезум дар он рӯз шумораи бештари одамонро аз шамшер фурӯ бурд.

Дар майдони калон ҷанг ба амал омад ва ҳезум бештар аз шамшер одамонро фурӯ бурд.

1. Қудрати Каломи Худо - 2 Тимотиюс 3:16

2. Табиати адолати Худо - Айюб 34:17-20

1. Ирмиё 5:14 - Онҳо бузург ва сарватманд шуданд; онхо фарбех шуда, сергайрат шудаанд.

2. Амос 4:10 - Ман балоҳоеро, ки ба Миср кардам, ба миёни шумо фиристодам. Ҷавонони шуморо бо шамшер куштам, бо аспҳои асиршудаатон.

2 Подшоҳон 18:9 Ва Абшолӯм бо навкарони Довуд вохӯрд. Ва Абшолӯм бар хачир савор шуд, ва хачир ба зери шохаҳои ғафси дуби бузург даромад, ва сараш ба дуб часпид, ва ӯ дар миёни осмон ва замин бардошта шуд; ва хачир, ки дар зери ӯ буд, рафт.

Абшолӯм ҳангоми савори хачир бо навкарони Довуд вохӯрд ва сараш дар шохаҳои дуби калон часпида, ӯро дар байни замину осмон овезон овехт. Хачире, ки вай савор буд, гурехт.

1. "Дашти Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт"

2. «Нақшаҳои ғайричашмдошти Худо»

1. 2 Подшоҳон 18:9

2. Юҳанно 16:33 - "Ин чизҳоро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

2 Подшоҳон 18:10 Ва марде инро дида, ба Юоб хабар дода, гуфт: «Инак, Абшолӯмро дидам, ки дар дарахти дуб овехта шудааст.

Марде шоҳиди он буд, ки Абшолӯмро бар дарахти дуб овехта буданд ва ба Юоб хабар дод.

1. Хатари мағрурӣ - Мағрурӣ метавонад ба фоҷиа оварда расонад, чунон ки дар достони Абшолӯм дида мешавад.

2. Қувваи шаҳодатдиҳӣ - Вақте ки мо чизҳои дидаамонро бо дигарон нақл мекунем, мо метавонем таъсири бузурге дошта бошем.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Матто 5:14-16 - Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳреро, ки дар теппа ҷойгир шудааст, пинҳон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери сабад намегузоранд, балки дар болои тахтача мегузоранд ва он ба ҳама аҳли хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд.

2 Подшоҳон 18:11 Ва Юоб ба марде, ки ба ӯ хабар дод, гуфт: «Ва инак, ту ӯро дидӣ, ва чаро ӯро дар он ҷо ба замин назадӣ? ва ман ба ту даҳ сиқл нуқра ва камарбанд медиҳам.

Юоб аз марде пурсид, ки чаро вақте ки фурсат дошт, касеро накушт ва барои ин кораш ба ӯ мукофот дод.

1) Қувваи бахшидан: Чӣ гуна бояд васвасаҳои қасос гирифтанро мағлуб кард.

2) Қудрати раҳмдилӣ: Чӣ тавр ба дигарон раҳм кардан мумкин аст.

1) Матто 5:38-48 - Таълимоти Исо дар бораи рӯйгардонии дигар ва дӯст доштани душманони худ.

2) Румиён 12:14-21 - Таълимоти Павлус дар бораи чӣ гуна ба бадӣ бо некӣ ҷавоб додан.

2 Подшоҳон 18:12 Ва он мард ба Юоб гуфт: «Агар ман ҳазор сиқл нуқра дар дасти худ мегирифтам, аммо намехостам бар зидди писари подшоҳ дасти худро дароз накунам, зеро ки подшоҳ ба ту ва Абишой ва Иттай гӯш дод. Ва мегуфт: «Огоҳ бошед, ки ба Абшолӯми ҷавон касе даст нарасонад».

Марде ба Абшолӯм ҳатто ба маблағи калоне, ки ба Абшолӯм зарар расонидан лозим буд, рад кард, зеро шунида буд, ки шоҳ Довуд ба Юоб, Абишой ва Иттой амр фармудааст, ки ӯро муҳофизат кунанд.

1. Дар баробари васвасаҳо далер бошед

2. Фармонҳои Худоро аз ҳама болотар иҷро кунед

1. Такрори Шариат 13:4 - "Шумо аз паи Худованд Худои худ рафтор кунед, ва аз Ӯ битарсед, ва аҳкоми Ӯро риоя кунед ва ба овози Ӯ итоат кунед, ва ба Ӯ хизмат кунед ва ба Ӯ часпида гиред".

2. Забур 111:1 - "Худовандро ҳамду сано гӯед! Хушо касе ки аз Худованд метарсад, ва аз аҳкоми Ӯ бағоят лаззат мебарад!"

2 Подшоҳон 18:13 Вагарна ман бар зидди ҷони худ дурӯғ меовардам, зеро ҳеҷ чиз аз подшоҳ пӯшида нест, ва ту худатро бар зидди ман гузоштай.

1: Ҳама амалҳои мо оқибатҳо доранд ва бояд дар хотир дошт, ки Худо ҳама чизро доно аст ва Ӯ дар ниҳоят ба аъмоли мо доварӣ хоҳад кард.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки коре накунем, ки Худоро нангин кунад, зеро Ӯ довари мо хоҳад буд.

1: Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2: Румиён 14:10-12 - Аммо чаро бародари худро доварӣ мекунӣ? ё чаро бародари худро ноумед мекунӣ? зеро ки ҳама дар назди курсии доварии Масеҳ истодаем. Зеро ки навишта шудааст: "То зиндаам, мегӯяд Худованд, ҳар зону ба ман хам хоҳад шуд, ва ҳар забон ба Худо иқрор хоҳад кард". Пас ҳар яки мо дар бораи худ дар назди Худо ҳисобот хоҳем дод.

2 Подшоҳон 18:14 Ва Юоб гуфт: «Наметавонам бо ту бимонам». Ва ӯ се тирро ба дасташ гирифта, ба дили Абшолӯм андохт, дар ҳоле ки ӯ ҳанӯз дар миёни дарахти дуб зинда буд.

Юоб, ки нахост ҷанги худро бо Абшолӯм идома диҳад, дар вақти зинда буданаш ба дили Абшолӯм се тир зад.

1. Хавфи хашми ноинсоф - 2 Подшоҳон 18:14

2. Ҳукмронии Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт - 2 Подшоҳон 18:14

1. Масалҳо 19:11 - «Ихтиёрии одам ӯро дар хашм оҳиста мегардонад, ва ҷалоли вай аст, ки ба ҷиноят чашм пӯшонад».

2. Воиз 8:4 - "Ҳар ҷо ки каломи подшоҳ аст, он ҷо қудрат аст; ва кӣ метавонад ба ӯ гӯяд: "Ту чӣ кор мекунӣ?"

2 Подшоҳон 18:15 Ва даҳ ҷавон, ки зиреҳи Юоб доштанд, иҳота карда, Абшолӯмро зада, ӯро куштанд.

Даҳ ҷавони Юоб Абшолӯмро дар ҷанг куштанд.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ гуна якҷоя кор кардан метавонад ба муваффақият оварда расонад

2. Арзиши низоъ - Оқибатҳои пайгирӣ кардани хоҳишҳои худамон

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

2. Яъқуб 4:1-3 - Чӣ боиси ҷанҷол мегардад ва чӣ дар байни шумо ҷанҷол мешавад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар дохили шумо ҷанг мекунанд? Шумо мехоҳед ва надоред, пас куштор мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва наметавонед ба даст ored, пас ҷангу ҷанҷол мекунед.

2 Подшоҳон 18:16 Ва Юоб карнай навохт, ва мардум аз таъқиби Исроил баргаштанд, зеро ки Юоб қавмро боздошт.

Юоб карнай кашид, то ки мардумро аз таъқиби Исроил бас кунанд, ва онҳо итоат карданд.

1. Вақти Худо комил аст - 2 Подшоҳон 18:16

2. Қудрати итоаткорӣ - 2 Подшоҳон 18:16

1. Воиз 3:1 - "Барои ҳама чиз як мавсим ва вақт барои ҳар мақсад дар зери осмон аст".

2. Забур 33:11 - "Насиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои ҳама наслҳо".

2 Подшоҳон 18:17 Ва Абшолӯмро гирифта, дар чоҳи азиме дар чӯб андохтанд, ва бар ӯ теппаи сангин андохт; ва тамоми Исроил ҳар яке сӯи хаймаи худ гурехтанд.

Пас аз кушта шудани Абшолӯм, исроилиён ӯро дар чоҳи бузурге дафн карданд ва онро бо тӯдаи сангин пӯшониданд.

1. Адолати Худо ҳамеша пирӯз хоҳад шуд - Румиён 12:19

2. Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем - Масалҳо 3:5–6

1. Забур 37:37-38 - Беайбонро қайд кунед ва одилро бубинед, зеро ояндаи одилон осоиштагӣ аст.

2. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2 Подшоҳон 18:18 Ва Абшолӯм дар умри худ сутунеро гирифта, барои худ парвариш карда буд, ки он дар кӯли подшоҳ аст, зеро ӯ гуфта буд: "Писаре надорам, ки исми Маро ба ёд оварам" ва сутунро ба ҷои худ хонд. ном: ва он то имрӯз макони Абшолӯм номида мешавад.

Абшолӯм, гарчанде ки писаре надошт, ки номи худро нигоҳ дорад, сутуне дар дарёи подшоҳ ҳамчун ёдгории худ гузошта буд. Сутун то имрӯз ҳамчун ҷои Абшолӯм маълум аст.

1. Мероси имон: Нишони худро дар зиндагӣ гузоштан

2. Қудрати мерос: Он чизе ки мо барои наслҳои оянда боқӣ мемонем

1. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон боварӣ ба он чизест, ки мо ба он чизе умед дорем ва ба он чизе ки намебинем. Ин аст он чизе ки пешиниён барои он таъриф мекарданд.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одил ҷамъ мешавад.

2 Подшоҳон 18:19 Ва Аҳимаас ибни Содӯқ гуфт: «Ҳоло бигзоред давида, подшоҳро башорат диҳам, ки чӣ гуна Худованд ӯро аз душманонаш қасос гирифтааст».

Аҳимаас ибни Содӯқ гуфт, ки мехоҳад давида рафта, ба подшоҳ хабар диҳад, ки Худованд ӯро аз душманонаш қасос гирифтааст.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Худо аз халқи худ интиқом мегирад

2. Қудрати шаҳодатдиҳӣ: Чӣ тавр ба дигарон хушхабарро нақл кардан мумкин аст

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

2. Ибриён 10:36 - Шумо бояд сабр кунед, то вақте ки шумо иродаи Худоро иҷро кардед, он чизеро, ки Ӯ ваъда додааст, хоҳед гирифт.

2 Подшоҳон 18:20 Ва Ююб ба ӯ гуфт: «Имрӯз башорат нахоҳӣ дод, балки рӯзи дигар башорат хоҳӣ дод; лекин имрӯз башорат нахоҳӣ дод, зеро ки писари подшоҳ мурдааст».

Ююб ба фаришта гуфт, ки дар он рӯз ба подшоҳ хабари бад нарасонад, зеро писари подшоҳ мурд.

1. Ҳукмронии Худо дар фоҷиа - Чӣ гуна Худо назорат мекунад, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем

2. Дар вақти талафот қувват пайдо кардан - Чӣ гуна бояд дар замонҳои душвор ба Худо барои тасаллӣ такя кунем

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2 Подшоҳон 18:21 Ва Ююб ба Кушӣ гуфт: «Бирав, он чи дидаӣ, ба подшоҳ нақл кун». Ва Кушӣ ба Ююб таъзим карда, давид.

Ююб ба Кушӣ супориш медиҳад, ки он чи дидааст, ба подшоҳ хабар диҳад ва Кушӣ бо таъзим ва давидан итоат мекунад.

1. Итоат ба ҳокимият: Қудрати итоат дар 2 Подшоҳон 18:21

2. Давидан дар мусобиқа: Итоати Кушӣ дар 2 Подшоҳон 18:21

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Ибриён 12:1-2 - Аз ин рӯ, азбаски мо дар иҳотаи чунин абри бузурги шоҳидон ҳастем, биёед ҳама чизеро, ки монеа мешавад ва гуноҳеро, ки ба осонӣ печида мешавад, дур кунем. Ва биёед бо истодагарӣ дар мусобиқае, ки

барои мо муқаррар шудааст, давем ва чашмони худро ба Исо, пешрав ва комилкунандаи имон, нигоҳ кунем.

2 Подшоҳон 18:22 Ва Аҳимаас ибни Содӯқ боз ба Юоб гуфт: «Аммо иҷозат диҳед, ки ман низ аз ақиби Кушӣ давида равам». Ва Юоб гуфт: «Эй писарам, чаро давида меравӣ, дар сурате ки башорате тайёр надорӣ?

Аҳимааз аз Юоб иҷозат мепурсад, ки аз паси Кушӣ давида, хабар гирад, аммо Юоб мепурсад, ки чаро ин корро кардааст, зеро хабаре надорад.

1. Дар гирифтани дониш ташаббус нишон диҳед.

2. Ҳатто дар баробари номуайянӣ имон дошта бошед.

1. Ибриён 11:1 Имон ин кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст.

2. Масалҳо 18:15 Дили оқил дониш меомӯзад, ва гӯши хирад донишро меҷӯяд.

2 Подшоҳон 18:23 Аммо ба ҳар ҳол, гуфт ӯ, иҷозат диҳед давам. Ва ба вай гуфт: «Дав». Ва Аҳимаас аз роҳи дашт давида, Куширо мағлуб кард.

Аҳимааз барои давидан иҷозаи давидан хост ва ба он иҷозат дода шуд ва ӯ ба сӯи Кушӣ давид.

1. Қудрати иҷозат: Омӯзиши пурсидан ва қабул кардан

2. Неъмати тоъат: Анљом додани ончуноне, ки ба мо амр шудааст

1. Яъқуб 4:17 (Бинобар ин, барои касе, ки кори дурустро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.)

2. 2 ба Қӯринтиён 5:14-15 (Зеро муҳаббати Масеҳ моро водор мекунад, зеро мо ҳамин тавр ҳукм мекунем, ки агар касе барои ҳама мурд, ҳама мурдааст; ва Ӯ барои ҳама мурд, ки зиндагон минбаъд зинда нахоҳанд монд. ба худашон, балки барои Он ки барои онҳо мурд ва эҳьё шуд.)

2 Подшоҳон 18:24 Ва Довуд дар миёни ду дарвоза нишаст, ва посбон ба боми болои дарвозаи девор баромад, ва чашмонашро боло карда, нигарист, ва инак, марде танҳо давида истодааст.

Довуд дар байни ду дарвоза нишаста буд, ки посбон пай бурд, ки касе танҳо давида истодааст.

1. Муҳимияти мушоҳидакор будан.

2. Қудрати як шахс.

1. Матто 25:13 - Пас, бедор бошед, зеро намедонед, ки Писари Одам дар кадом рӯз меояд ва соате.

2. Масалҳо 22:3 - Одами оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад, аммо оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад.

2 Подшоҳон 18:25 Ва посбон гиря карда, ба подшоҳ хабар дод. Подшоҳ гуфт: «Агар танҳо бошад, дар даҳони ӯ хабаре ҳаст. Ва ӯ зуд омада, наздик шуд.

Подшоҳ як марди танҳоеро дид, ки ба сӯи подшоҳ меояд ва ба ӯ хабар медиҳад ва подшоҳ фаҳмид, ки ин мард бояд хабаре дошта бошад.

1. Қудрати муошират - Чӣ тавр Подшоҳ тавонист аҳамияти паёми марди танҳоро дарк кунад. 2. Тафовути ахбор ва гайбат - Чї гуна подшоњ тавонист байни ин дуро фарќ кунад.

1. Масалҳо 18:13 - Касе ки пеш аз шунидан ҷавоб диҳад, ин аст аблаҳӣ ва расвоии ӯ. 2. 2 Қӯринтиён 13:1 - Бори сеюм аст, ки ман назди шумо меоям. Ҳар як масъала бояд бо шаҳодати ду ё се шоҳид собит шавад.

2 Подшоҳон 18:26 Ва посбон марди дигареро дид, ки давида истодааст; Подшоҳ гуфт: «Ӯ низ башорат медиҳад».

Подшоҳ касеро дид, ки давида истодааст ва ба подшоҳ хабар дод, ӯ фаҳмид, ки даванда хабар меорад.

1. Вақти Худо комил аст - 2 Петрус 3:8-9

2. Қувваи муошират - Масалҳо 25:11

1. Забур 33:11 - "Маслиҳати Худованд то абад устувор аст, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳост".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2 Подшоҳон 18:27 Ва посбон гуфт: «Ман фикр мекунам, ки давидан пеш аз ҳама мисли давидани Аҳимаас ибни Содӯқ аст». Подшоҳ гуфт: «Ин марди нек аст ва мужда медиҳад».

Посбон давандаеро дид ва ӯро Аҳимааз, писари Содӯқ, ки бо марди нек ва хушхабараш машҳур буд, муайян кард.

1. Арзиши хушхабар: Омӯзиши фаҳмидани арзиши хушхабари ба мо расонидашуда.

2. Баракати одамони нек: Фаҳмидани аҳамияти доштани одамони хуб дар ҳаёти мо.

1. Масалҳо 13:17 - Фариштаи шарир ба фитна меафтад, аммо сафири мӯътамад саломатист.

2. Ишаъё 52:7 - Чӣ зебост бар кӯҳҳо Пойҳои Ӯ, ки башоратдиҳанда ва башоратдиҳандаи сулҳ; ки башорат медиҳад, наҷот медиҳад; ки ба Сион мегӯяд: "Худои Ту подшоҳӣ мекунад"!

2 Подшоҳон 18:28 Ва Аҳимаас ба подшоҳ занг зада, гуфт: «Ҳамааш хуб аст». Ва ӯ пеши подшоҳ бар рӯи худ ба замин афтода, гуфт: «Муборак аст Худованд Худои ту, ки одамонеро, ки бар зидди оғоям подшоҳ даст бардоштанд, таслим кард».

Аҳимаас ба подшоҳ хабар медиҳад, ки ҳамааш хуб аст ва бо эҳтиром ба Худованд барои наҷоти душманони подшоҳ ба замин меафтад.

1. Чӣ тавр наҷоти Худо моро ба зону мезанад

2. Қувваи ибодат дар замонҳои душвор

1. 2 Подшоҳон 18:28

2. Забур 34:1-3, "Худовандро ҳамеша ҳамду сано хоҳам гуфт; ҳамду санои Ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд. Ҷони ман бо Худованд фахр мекунад; Бигзор фурӯтанон бишнаванд ва шод шаванд. Эй Худовандро ҳамду сано кун. бо ман, ва биёед исми Ӯро якҷоя баланд бардорем».

2 Подшоҳон 18:29 Ва подшоҳ гуфт: «Оё Абшолӯми ҷавон эмин аст? Ва Аҳимаас ҷавоб дод: «Вақте ки Юоб навкари подшоҳ ва ман бандаи туро фиристод, шӯриши азиме дидам, вале намедонистам, ки ин чӣ буд».

Аҳимаас ба шоҳ Довуд хабар медиҳад, ки ӯ шӯриши азиме дид, вале намедонист, вақте ки ӯ ва навкари Юоб кӯшиш мекарданд, ки Абшолӯм дар амн будани Абшолӯм бифаҳманд, ки ин чӣ буд.

1. Муҳаббати Худо ба халқаш: Чӣ гуна дили падар мешиканад ва шифо мебахшад

2. Боварӣ ба Худованд дар замонҳои душвор: Баррасии достони Довуд

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

2 Подшоҳон 18:30 Подшоҳ ба ӯ гуфт: «Ба канор рав ва дар ин ҷо биист». Ва ӯ ба як сӯ баргашт ва истода монд.

Довуд пас аз марги писараш Абшолӯм бо марде гап зада, фармуд, ки дар наздикӣ истода, мунтазир шавад.

1. Омӯзиши интизорӣ: Чӣ гуна сабр ба мо дар лаҳзаҳои душворӣ кӯмак мекунад

2. Вақти Худо комил аст: Боварӣ ба нақшаи Ӯ сарфи назар аз вазъият

1. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

2. Румиён 8:25 - Аммо агар мо ба он чизе ки намебинем, умедвор бошем, мо онро бо сабр интизорем.

2 Подшоҳон 18:31 Ва инак, Кушӣ омад; ва Кушӣ гуфт: «Хабар, эй оғоям подшоҳ, зеро ки имрӯз Худованд барои ту интиқоми ҳамаи онҳое ки бар зидди ту қиём карданд, гирифт».

Дар он рӯз Худованд аз подшоҳ Довуд барои ҳамаи душманонаш қасос гирифт.

1. Худованд амин аст ва Ӯ дар ҷангҳои мо меҷангад - 2 Вақоеънома 20:15

2. Худованд оқои мост - Ишаъё 54:17

1. 2 Вақоеънома 20:15 - «Аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва натарсед, зеро ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост».

2. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз Ман аст" мегӯяд Худовандо.

2 Подшоҳон 18:32 Ва подшоҳ ба Кушӣ гуфт: «Оё Абшолӯми ҷавон эмин аст? Ва Кушӣ дар ҷавоб гуфт: «Душманони оғоям подшоҳ, ва ҳамаи онҳое ки бар ту бархостанд, то ба ту зарар расонанд, мисли он ҷавон бошед».

Кушӣ ба шоҳ Довуд хабар медиҳад, ки Абшолӯм эмин аст, аммо ба душманонаш бояд мисли Абшолӯм муносибат кунанд.

1. Қувваи шафқат: Чӣ тавр ба душманон муҳаббат зоҳир кардан мумкин аст

2. Фоидаҳои бахшидан: Омӯзиши тарк кардани кина

1. Луқо 6:27-36 - Муҳаббат ба душманон

2. Эфсӯсиён 4:31-32 - Рафъ кардани кудурат ва хашм

2 Подшоҳон 18:33 Ва подшоҳ хеле ба ҳаяҷон омада, ба ҳуҷраи болои дарвоза баромад ва гиря кард; ва ҳангоми рафтанаш чунин гуфт: «Эй писарам Абшолӯм, писарам, писарам Абшолӯм! Эй кош, барои ту мемурдам, эй Абшолӯм, писарам, писарам!

Шоҳ Довуд аз марги писараш Абшолӯм мотам мегирад.

1. Арзиши ишқ: Омӯзиш аз қурбонии шоҳ Довуд

2. Зиён, андӯҳ ва мотам: пазируфтани иродаи Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Юҳанно 11:35 - Исо гиря кард.

2 Подшоҳон боби 19 дар бораи оқибатҳои марги Абшолӯм, аз ҷумла бозгашти Довуд ба Ерусалим, барқарор шудани подшоҳии ӯ ва оштӣ бо тарафдоронаш нақл мекунад.

Сархати 1: Пас аз шунидани марги Абшолӯм, Довуд аз ғаму андӯҳ фаро гирифта шуд ва мотами сахт гирифт (2 Подшоҳон 19:1–4). Юоб ӯро барои мотами аз ҳад зиёд сарзаниш мекунад ва ба ӯ хотиррасон мекунад, ки бояд ба пайравони содиқаш миннатдорӣ баён кунад.

Сархати 2: Довуд ба маслиҳати Юоб гӯш дода, ба дарвозаҳои шаҳри Маҳанаим бармегардад. Халқи Исроил дар байни онҳое, ки Абшолӯмро дастгирӣ мекарданд ва онҳое, ки ба Довуд содиқ монданд, тақсим шудаанд (2 Подшоҳон 19:5–8).

Сархати 3: Мардони Яҳудо хоҳиши худро баён мекунанд, ки Довуд чун подшоҳи худ баргардад. Онҳо бо ҳамроҳии Шимей, ки пештар Довудро лаънат карда буд, вале ҳоло омурзиш металабанд, ба пешвози ӯ мебароянд (2 Подшоҳон 19:9-14).

Сархати 4: Вақте ки Довуд ба дарёи Урдун наздик мешавад, ӯро Сибо, хизматгори Мефибӯшет, пешвоз мегирад ва мегӯяд, ки Мефибӯшет дар вақти набудани ӯ ба ӯ хиёнат кардааст. Аммо Мефибӯшет мефаҳмонад, ки Сибо дурӯғ гуфтааст (2 Подшоҳон 19:24-30).

Сархати 5: Барзилай, марди солхӯрда, ки дар вақти дар Маҳаним буданаш Довудро дастгирӣ мекард, аз ҷониби Довуд эҳтиром карда мешавад. Бо вуҷуди ин, Барзилай бо сабаби пиронсолиаш даъвати зиндагӣ дар Ерусалимро рад мекунад (2 Подшоҳон 19:31-39).

Сархати 6: Ин боб бо тавсифи ягонагии исроилиён, вақте ки онҳо шоҳ Довудро аз дарёи Ӯрдун ба сӯи Ерусалим гусел мекунанд, анҷом меёбад (2 Подшоҳон 19:40-43).

Хулоса, боби нуздаҳуми 2 Самуил оқибатҳои марги Абшолӯмро тасвир мекунад, Довуд сахт андӯҳгин аст, аммо аз ҷониби Юоб даъват карда мешавад, ки тарафдорони худро эътироф кунад. Ӯ чун подшоҳ бармегардад, бо ихтилофҳо дар байни мардум, Мардони Яҳудо талаб мекунанд, ки Довудро ба сифати ҳокими худ баргардонанд. Шимъӣ бахшиш меҷӯяд ва бар сари вафодорӣ низоъҳо ба миён меоянд, Мефибӯшет айбҳоро бар зидди ӯ равшан мекунад ва Барзилай барои дастгирии ӯ эҳтиром мешавад. Ниҳоят, вақте ки исроилиён шоҳ Довудро ба бозгашт гусел мекунанд, ягонагӣ барқарор мешавад. Дар ин боб мавзӯъҳои бахшидан, вафодорӣ ва барқароршавӣ пас аз як давраи ноороми таъкид шудааст.

2 Подшоҳон 19:1 Ва ба Юоб гуфта шуд: «Инак, подшоҳ барои Абшолӯм гиря ва навҳа мекунад».

Шоҳ Довуд аз марги писараш Абшолӯм мотам мегирад.

1. Дарди ғами падар

2. Омӯзиши бахшидан ва дӯст доштани бидуни шарт

1. Румиён 12:15, "Бо шодикунандагон шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред".

2. Ишаъё 61:2-3, то ҳамаи мотамдоронро тасаллӣ бахшад ва ғамгинони Сионро таъмин кунад, то ба онҳо ба ҷои хокистар тоҷи зебоӣ, ба ҷои мотам равғани шодӣ ва ба ҷои мотам либоси ҳамду сано ато кунад. рӯҳияи ноумедӣ.

2 Подшоҳон 19:2 Ва ғалабаи он рӯз ба мотами тамоми қавм табдил ёфт, зеро ки мардум он рӯз шуниданд, ки подшоҳ барои писараш ғамгин шуд.

Рӯзе, ки мардум интизори ҷашни пирӯзӣ буданд, аз шунидани ғами подшоҳ дар ҳаққи писараш ба мотам табдил ёфт.

1. Ғаму андӯҳ дар миёни ғалаба: Баррасии 2 Подшоҳон 19:2

2. Худо дар андӯҳ бо мост: Тасаллият дар 2 Подшоҳон 19:2

1. Воиз 3:4 - "Вақти гиря кардан ва вақти хандидан; вақти мотам ва вақти рақс кардан".

2. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

2 Подшоҳон 19:3 Ва мардум он рӯз онҳоро пинҳонӣ ба шаҳр бурданд, чунон ки мардум шарм дошта, ҳангоми ҷанг гурехта, дуздӣ мекарданд.

Одамон гуё дар вакти чанг аз гурехтан шарм дошта, пинхонӣ вориди шахр мешуданд.

1: Аз гурехтан аз чанг шарм макун, агар кори дуруст бошад.

2: Вақте ки бо қарорҳои душвор рӯ ба рӯ мешавед, боварӣ ҳосил кунед, ки роҳи дурустро интихоб кунед, ҳатто агар ин ба шарм дучор шуданро дошта бошад.

1: Масалҳо 28:1 - Шоир гурезад, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 19:4 Аммо подшоҳ рӯи худро пӯшонд, ва подшоҳ бо овози баланд фарьёд зад: «Эй писарам Абшолӯм, эй Абшолӯм, писарам, писарам!

Шоҳ Довуд аз марги писараш Абшолӯм андӯҳгин аст.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо дар миёни андӯҳ

2. Дар оғӯши Падари меҳрубон роҳат ёфтан

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 19:5 Ва Юоб ба хона назди подшоҳ омада, гуфт: «Ту имрӯз чеҳраи ҳамаи бандагонатро, ки имрӯз ҷони ту ва писаронат ва духтаронатро наҷот доданд, шарманда кардӣ, ва ҳаёти занони ту ва ҳаёти сурриятат;

Юоб шоҳ Довудро барои он сарзаниш кард, ки ба кӯшишҳои хизматгоронаш дар наҷоти ҷони худ ва аҳли оилааш беэътиноӣ кард.

1. Шукргузорӣ: Ба қадри неъматҳои зиндагӣ ёд гиред

2. Қувваи шукргузорӣ: Чӣ тавр шукргузорӣ моро бойтар мекунад

1. Эфсӯсиён 4:29 - "Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз бахшад".

2. Филиппиён 4:6 - «Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад».

2 Подшоҳон 19:6 Ба ҳамин тариқ шумо душманони худро дӯст медоред, ва аз дӯстони худ нафрат доред. Зеро ки имрӯз эълон кардаӣ, ки на ба мирон ва на ба ғуломон эътибор намедиҳай; зеро ки имрӯз ман фаҳмидам, ки агар Абшолӯм зинда мебуд, ва ҳамаи мо имрӯз мемурдем, ин ба ту маъқул буд.

Довуд барои беғаразонааш нисбат ба дӯстону душманонаш мазаммат карда мешавад, ҳатто агар ин маънои онро дошт, ки писараш Абшолӯм, агар ҳама мемурданд, зинда мебуд.

1. Дӯст доштани душманони мо: Фаҳмидани дили Худо

2. Қудрати муҳаббати бешартона: Интихоби дӯст доштан бо вуҷуди вазъият

1. Луқо 6:35-36 - "Лекин шумо душманони худро дӯст доред, ва некӣ кунед, ва қарз диҳед, ба ҳеҷ чиз умед надоред; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо фарзандони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипос ва ба бадкорон. Пас раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

2. Матто 5:44-45 - «Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки аз шумо бадбинӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед; фарзандони Падари шумо, ки дар осмон аст, бошед; зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва бар некон тулӯъ мекунад, ва борон бар одилон ва бар золимон мефиристад».

2 Подшоҳон 19:7 Пас, алҳол бархоста, берун бирав ва ба бандагони худ сухан гӯй, зеро қасам ба Худованд, ки агар ту берун наравӣ, ин шаб касе назди ту нахоҳад монд, ва ин барои ту бадтар аз он хоҳад буд. тамоми бадиҳое, ки аз ҷавониат то ҳоло ба сари ту омада буд.

Довуд ба Юоб амр фармуд, ки ба хизматгоронаш некӣ гӯяд ва ӯро огоҳ кард, ки агар ин корро накунад, дар он шаб касе аз онҳо бо ӯ нахоҳад монд.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна суханони мо ба атрофиёнамон таъсир мерасонанд

2. Бо дард сабр кунед: Чӣ гуна Худованд бо онҳое, ки сабр мекунанд, меистад

1. Яъқуб 3:5-10 - Қудрати забон

2. Румиён 8:38-39 - Ҳеҷ чиз моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонад

2 Подшоҳон 19:8 Ва подшоҳ бархоста, дар назди дарвоза нишаст. Ва ба тамоми мардум хабар дода, гуфтанд: «Инак, подшоҳ дар назди дарвоза нишастааст». Ва тамоми қавм пеши подшоҳ омаданд, зеро ки исроилиён ҳар кас ба хаймаи худ гурехта буданд.

Подшоҳ Довуд ба тахти худ баргашт ва халқи Исроил пас аз фирор барои ҷони худ ба пешвози ӯ омаданд.

1: Мо ҳамеша метавонем дар вақти тангӣ ба Худо муроҷиат кунем ва Ӯ ба мо қувват мебахшад, ки бо душвориҳои мо рӯ ба рӯ шавем.

2: Мо бояд ҳамеша ба Худо имон дошта бошем ва ба роҳнамоии Ӯ таваккал кунем, то монеаҳоро бартараф кунем.

1: Isaiah 40:29-31 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2: Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2 Подшоҳон 19:9 Ва тамоми қавм дар тамоми сибтҳои Исроил ҷанҷол карда, мегуфтанд: «Подшоҳ моро аз дасти душманонамон наҷот дод, ва моро аз дасти фалиштиён раҳо кард; ва ҳоло вай аз замин барои Абшолӯм гурехта шудааст.

Халқи Исроил дар изтироб ва ихтилоф буданд, зеро шоҳ Довуд ба сабаби исёни Абшолӯм аз кишвар гурехта буд.

1. Дар замони муноқиша мо бояд некие, ки Худо барои мо кардааст, ба ёд орем.

2. Ҳатто дар замони ошӯбҳои азим мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба Худованд таваккал кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд.

2 Подшоҳон 19:10 Ва Абшолӯм, ки ӯро бар мо тадҳин карда будем, дар ҷанг мурдааст. Пас, чаро дар бораи баргардонидани подшоҳ сухане намегӯед?

Пас аз марги Абшолӯм дар ҷанг мардум пурсиданд, ки чаро онҳо барои баргардонидани подшоҳи худ ҳеҷ коре намекунанд?

1. Қувваи вафодорӣ: Вақте ки пешвоёни мо меафтанд

2. Барқарор кардани арш: ризқи Худованд дар замони зиён

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки бо номи Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи онҳо рӯй гардонанд, ман аз осмон мешунаванд ва гуноҳи онҳоро хоҳам бахшид ва заминашонро шифо бахшанд.

2 Подшоҳон 19:11 Ва подшоҳ Довуд назди Содӯқ ва Абьётори коҳинон фиристода, гуфт: «Ба пирони Яҳудо сухан ронда, бигӯед: «Чаро шумо охирин

шуда подшоҳро ба хонаи худ бармегардонед? чун дид, ки сухани тамоми Исроил назди подшоҳ, ҳатто ба хонаи ӯ омад.

Шоҳ Довуд аз пирони Яҳудо пурсида, мепурсад, ки чаро онҳо охирин шуда ӯро ба хонааш баргардонданд, дар ҳоле ки тамоми Исроил ин корро карда буданд.

1. Қувваи ваҳдат: Фаҳмидани нерӯи кори якҷоя

2. Интихоби дуруст: Афзалият додан ба чизи муҳимтарин

1. Аъмол 4:32-35 - Ва шумораи зиёди имондорон аз як дил ва як ҷон буданд: ҳеҷ яке аз онҳо нагуфт, ки он чи дорои он аст, аз они худ аст; вале дар онхо хама чизи умумй дошт.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум ном мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2 Подшоҳон 19:12 «Шумо бародарони Ман ҳастед, шумо устухонҳо ва ҷисми Ман ҳастед; пас чаро шумо охирин шуда подшоҳро бармегардонед?

Халқи Исроил савол медиҳанд, ки чаро онҳо охирин шуда подшоҳи худро бармегардонанд?

1. Қудрати пурсиш: Баррасии нақши пурсиш дар имони мо

2. Интихоби дуруст: Аҳамияти вафодорӣ ва вафодорӣ

1. Луқо 12:13-14 - "Касе аз байни мардум ба ӯ гуфт: "Устод, ба бародарам бигӯ, ки меросро бо ман тақсим кунад". Исо дар ҷавоб гуфт: «Эй мард, кӣ Маро дар миёни ту қозӣ ё довар таъин кардааст?»».

2. Масалҳо 17:17 - «Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад.

2 Подшоҳон 19:13 Ва шумо ба Амосо бигӯед: «Оё ту аз устухони ман ва аз ҷисми ман нестӣ? Худо ба ман чунин бикун ва аз ин ҳам зиёдтар, агар ту ҳамеша дар хонаи Юоб дар пеши ман сардори лашкар набошӣ.

Довуд Амосаро ба ҷои Юоб сардори лашкари худ таъин кард.

1. Худо таъминкунандаи ниҳоии ниёзҳо ва хоҳишҳои мост.

2. Ба нақшаи Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки он маъно надорад.

1. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад, на ба шумо зарар расонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 19:14 Ва ӯ дили ҳамаи мардони Яҳудоро, мисли дили як одам, хам кард; Ба тавре ки ин суханро ба подшоҳ фиристоданд: «Ту ва тамоми навкаронат баргард».

Ҳамаи мардони Яҳудо ба шоҳ Довуд садоқати бузург зоҳир намуда, ӯро даъват карданд, ки бо хизматгоронаш назди онҳо баргардад.

1. Вафодорӣ: Вафодорӣ ба пешвоёни мо

2. Ваҳдат: Ҷустуҷӯи ваҳдат дар тафовути мо

1. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2 Подшоҳон 19:15 Ва подшоҳ баргашт ва ба Урдун омад. Ва Яҳудо ба Ҷилҷол омад, то ки ба пешвози подшоҳ биравад, то подшоҳро аз Урдун гузаронад.

Шоҳ Довуд ба Урдун бармегардад ва мардуми Яҳудо ӯро дар Ҷилҷол пешвоз мегиранд, то ӯро аз дарёи Ӯрдун гузаронанд.

1. Қудрати вафодорӣ ва итоаткорӣ - Чӣ тавр мардуми Яҳудо садоқат ва итоаткории худро ба шоҳ Довуд нишон медиҳанд.

2. Қувваи ягонагӣ - Чӣ тавр мардуми Яҳудо барои муттаҳид шудан ва шоҳ Довудро аз дарёи Урдун бурданд.

1. Матто 22:36-40 - Исо дар бораи бузургтарин аҳкоми дӯст доштани Худо ва дӯст доштани ёри худ таълим медиҳад.

2. Ишаъё 43:2 - ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат ва ҳидоят кардани халқи худ тавассути дарёи Урдун.

2 Подшоҳон 19:16 Ва Шимай ибни Ҷеро, аз Биньёминӣ, ки аз Баҳурим буд, шитобон ва бо мардони Яҳудо ба пешвози подшоҳ Довуд омад.

Шимъӣ, ки аз Баҳурим буд, зуд ба мардони Яҳудо ҳамроҳ шуд, то шоҳ Довудро пешвоз гирад.

1. Аҳамияти вафодорӣ ва вафодорӣ ба шахсони мансабдор.

2. Қувваи ваҳдат дар баробари душвориҳо.

1. 1 Петрус 2:13-17 - Ба ҳар як амри инсонӣ ба хотири Худованд итоат кунед: хоҳ подшоҳ бошад, хоҳ олӣ;

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2 Подшоҳон 19:17 Ва ҳазор нафар аз Биньёмин бо ӯ буданд, ва Сибо ғуломи хонадони Шоул ва понздаҳ писараш ва бист навкараш бо ӯ буданд; ва онҳо пеши подшоҳ аз Урдун гузаштанд.

Довуд бо шумораи зиёди мардуми Биньёмин ва оилаи Сибо ба Ерусалим бармегардад.

1. Аҳамияти оила: Омӯзиш аз Зибо ва намунаи Довуд

2. Қудрати вафодорӣ: содиқ будан ба шоҳ Довуд

1. Рут 1:16-17, "Аммо Рут гуфт: "Маро водор накун, ки туро тарк кунам ё аз ақиби ту баргардам. Зеро ба ҳар ҷое, ки ту меравӣ, ман меравам ва дар он ҷое, ки ту меравӣ, ман иқомат хоҳам кард. Қавми ту ман хоҳад буд. мардум, ва Худои ту Худои ман».

2. Масалҳо 27:10, "Дӯсти худ ва дӯсти падари худро тарк накун, ва дар рӯзи мусибати худ ба хонаи бародари худ нарав; ҳамсояи наздик аз бародари дур беҳтар аст. "

2 Подшоҳон 19:18 Ва аз он ҷо қаиқе рафт, то хонадони подшоҳро кашонад ва он чиро, ки ӯ хуб мепиндошт, иҷро кунад. Ва Шимъӣ ибни Ҷеро, вақте ки аз Урдун меомад, пеши подшоҳ афтод;

Шимъӣ ибни Ҷеро, ҳангоме ки бо аҳли байташ аз дарёи Урдун убур мекард, пеши подшоҳ саҷда кард.

1. Итоат ва фурӯтанӣ: Намунаи Шимей

2. Эҳтироми тадҳиншудаи Худо: Дарсҳо аз намунаи Шимай

1. 1 Петрус 2:17 - "Ҳамаро эҳтиром кунед. Бародариро дӯст доред. Аз Худо битарсед. Подшоҳро эҳтиром кунед".

2. Румиён 13: 1-7 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва ҳокимиятҳои мавҷуда аз ҷониби Худо таъин шудаанд."

2 Подшоҳон 19:19 Ва ба подшоҳ гуфт: «Бигзор оғоям ба ман гуноҳ ҳисоб накунад ва он чиро, ки бандаи ту дар рӯзе, ки оғоям подшоҳ аз Ерусалим берун рафт, ба ёд наовар, ки подшоҳ онро ба назди худ барорад. дил.

Ғулом аз подшоҳ илтимос мекунад, ки барои гуноҳе, ки дар рӯзи аз Ерусалим рафтани подшоҳ кардааст, ӯро бубахшад.

1. Худои бахшоянда ва омурзанда аст

2. Аз бахшиш пурсидан шарм надорем

1. Юҳанно 8:1-11: Исо занеро мебахшад, ки дар зино дастгир шудааст

2. Луқо 23:34: Исо аз Худо хоҳиш мекунад, ки онҳоеро, ки Ӯро маслуб карданд, бубахшад

2 Подшоҳон 19:20 Зеро ки бандаи ту медонад, ки ман гуноҳ кардаам; бинобар ин, инак, ман имрӯз аз тамоми хонадони Юсуф аввалин шуда омадаам, то ки ба пешвози оғоям подшоҳ фуроям.

Довуд Мефибӯшетро ба пешвози подшоҳ мефиристад, то ба нишонаи тавба барои гуноҳҳояш.

1. Тавба аз гуноҳ барои барқароршавӣ лозим аст

2. Фурӯтанӣ дар миёни эътироф

1. Луқо 13:3 - Не, ба шумо мегӯям; лекин агар тавба накунед, ҳамаи шумо низ ҳамин тавр ҳалок хоҳед шуд.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2 Подшоҳон 19:21 Аммо Абишой ибни Саруё дар ҷавоб гуфт: «Оё Шимъӣ барои ин кушта намешавад, зеро ки тадҳиншудаи Худовандро лаънат кардааст?

Абишой мепурсад, ки оё Шимей барои лаънат кардани шоҳ Довуд, тадҳиншудаи Худованд бояд кушта шавад?

1. Тадҳиншудаи Худо: баракати Подшоҳи Худо

2. Кувваи сухан: Лаънат ва баракат

1. Забур 104:15 - "Ба тадҳиншудаи Ман даст нарасонед ва ба анбиёи Ман осебе нарасонед".

2. Яъқуб 3:6-8 - "Ва забон оташ аст, ҷаҳони шарорат: забон дар андоми мо низ ҳамин тавр аст, ки тамоми баданро палид мекунад ва роҳи табиатро оташ мезанад; Дар оташи дӯзах, зеро ҳар навъ ҳайвонҳо ва паррандагон ва морҳо ва чизҳои дар баҳр ром шуда, ром шудааст, ва инсоният ром шудааст; пур аз захри марговар аст».

2 Подшоҳон 19:22 Ва Довуд гуфт: «Эй писарони Саруё, бо шумо чӣ кор аст, ки имрӯз бо ман душманӣ кунед? Оё имрӯз дар Исроил касе кушта мешавад? зеро магар намедонам, ки имрӯз подшоҳи Исроил ҳастам?

Довуд ҷияни худро мепурсад ва мепурсад, ки чаро онҳо ба ӯ муқобиланд, вақте ки ӯ подшоҳи Исроил аст ва ҳеҷ кас набояд дар он рӯз кушта шавад.

1. Худо бар мо пешвоён таъин кардааст ва мо бояд ба фармони онҳо эҳтиром ва итоат кунем.

2. Мо бояд ба онҳое, ки ба мо муқобилат мекунанд, файз ва омурзишро паҳн кунем, чунон ки Исо барои мо кардааст.

1. Румиён 13:1–7

2. Матто 5:43–48

2 Подшоҳон 19:23 Бинобар ин подшоҳ ба Шимъӣ гуфт: «Ту нахоҳӣ мурд». Ва подшоҳ ба ӯ қасам хӯрд.

Шоҳ Довуд Шимъиро афв кард, сарфи назар аз он ки Шимъӣ Довудро куфрона лаънат карда буд, ва ба ӯ ваъда дод, ки ӯ намемирад.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо - омӯхтани қудрати раҳмати Худо ва аҳамияти бахшидан дар ҳаёти насронӣ.

2. Қудрати бахшиш - Омӯзиши қудрати бахшиши Подшоҳ ба Шимей ва оқибатҳои он барои масеҳиён.

1. Забур 103:8-12 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин ва дар марҳамати фаровон аст.

2. Луқо 23:34 - Он гоҳ Исо гуфт: «Эй Падар! зеро онҳо намедонанд, ки чӣ кор мекунанд.

2 Подшоҳон 19:24 Ва Мефибӯшет ибни Шоул ба истиқболи подшоҳ омад, ва аз рӯзи рафтани подшоҳ то рӯзе ки бо саломат баргашт, пойҳои худро напӯшонд, ва риши худро тарошида, либосҳояшро нашуст.

Мефибӯшет, писари Шоул, пас аз рафтани подшоҳ дар ҳолати ногувор ба пешвози подшоҳ омад.

1. Даъват ба фурӯтанӣ дар хидмат

2. Қувваи эътирофи мӯътамад

1. 1 Петрус 5:5 - «Ҳамаи шумо дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад».

2. Яъқуб 2:14-17 - "Эй бародарони ман, ин чӣ фоида дорад, агар касе гӯяд, ки имон дорад, аммо аъмол надорад? Оё ин имон ӯро наҷот дода метавонад? Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо мегӯяд: "Ба саломатӣ биравед ва гарм шавед ва сер шавед", бе он ки чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо бидиҳед, ин чӣ фоида дорад?Пас, имон ҳам худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст. "

2 Подшоҳон 19:25 Ва ҳангоме ки ӯ барои пешвози подшоҳ ба Ерусалим омад, подшоҳ ба вай гуфт: «Эй Мефибӯшет, чаро бо ман нарафтӣ?

Мефибӯшет дар Ерусалим бо подшоҳ вохӯрд ва подшоҳ мепурсад, ки чаро ӯро ҳамроҳӣ накардааст.

1. Қудрати ҳузур: Чӣ гуна ҳузури мо тафовут мекунад

2. Худои имкониятҳои дуюм: Ҳикояи кафорат

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад: ҷони худро барои дӯстон фидо кардан.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Подшоҳон 19:26 Ва ӯ дар ҷавоб гуфт: «Оғоям, эй подшоҳ, бандаи ман маро фиреб дод; зеро ки бандаи ту гуфт: "Ман харро барои худ зин мекунам, то ки бар он савор шавам ва назди подшоҳ равам"; зеро ки бандаи ту ланг аст.

Довуд Барзилайро, ки ҳангоми гурехтан аз Абшолӯм ва пайравонаш ба ӯ лавозимот оварда буд, бахшиш мекунад, ки ӯро фиреб дода, барои савораш хар надодааст.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр пас аз хатогиҳо пеш рафтан мумкин аст

2. Дарси фурӯтанӣ: Чӣ тавр пас аз хатогиҳо бахшидан мумкин аст

1. Матто 6:14-15 «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

2. Қӯлассиён 3:13 «ба якдигар таҳаммул кунед ва, агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бахшед».

2 Подшоҳон 19:27 Ва ӯ бандаи туро ба оғоям подшоҳ тӯҳмат кард; лекин оғоям подшоҳ мисли фариштаи Худост; пас он чи дар назари ту некӣ намо.

Довуд аз шоҳ Довуд раҳм мепурсад, зеро вай боварӣ дорад, ки ӯро ба тӯҳмат ноҳақ айбдор кардаанд.

1. Раҳмати Худо аз шароити мо бузургтар аст, 2 Подшоҳон 19:27.

2. Мо метавонем аз Худо раҳмату лутфу марҳамат бихоҳем, то душвориҳои худро паси сар кунем.

1. Румиён 5:20 «Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз боз ҳам зиёдтар мешуд».

2. Яъқуб 4:6 «Аммо Ӯ ба мо файзи бештаре ато мекунад. Барои ҳамин, Навиштаҳо мегӯяд: Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад.

2 Подшоҳон 19:28 Зеро ки тамоми хонадони падарам дар пеши оғоям подшоҳ мурда буданд, вале ту ғуломи худро дар миёни онҳое ки дар сари суфраи худ мехӯрданд, гузоштай. Пас, ман чӣ ҳақ дорам, ки дигар ба подшоҳ гиря кунам?

Довуд миннатдории худро ба подшоҳ Сулаймон баён мекунад, ки ба ӯ иҷозат дод, ки дар як миз хӯрок хӯрад, сарфи назар аз вазъи оилааш.

1. Қувваи миннатдорӣ: Тадқиқот дар 2 Подшоҳон 19:28

2. Арзиши фурӯтанӣ: Мулоҳизаҳо аз 2 Подшоҳон 19:28

1. Матто 5:5 - Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.

2. Луқо 17:11-19 - Исо 10 махавиро шифо дод, танҳо як нафар барои шукргузорӣ бармегардад.

2 Подшоҳон 19:29 Подшоҳ ба ӯ гуфт: «Чаро боз дар бораи корҳои худ сухан мегӯй? Ман гуфтам: "Ту ва Сибо заминро тақсим кунед".

Подшоҳ ба Сибо ва Мефибӯшет заминро медиҳад, то дар байни онҳо тақсим кунанд.

1. Мо бояд омода бошем, ки ба онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, бахшем ва эҳсон кунем.

2. Ҳаёт пур аз гардишҳои ғайричашмдошт аст ва чӣ гуна мо ба онҳо вокуниш нишон медиҳем.

1. Луқо 6:37 - "Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд; бибахшед, ва омурзида хоҳед шуд".

2. Румиён 12:17-21 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ. интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом диҳед, агар ташна бошад, чизе бидеҳ. нӯшидан, зеро ки бо ин рафтораш бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2 Подшоҳон 19:30 Ва Мефибӯшет ба подшоҳ гуфт: «Бале, бигзор вай ҳамаашро бигирад, зеро ки оғоям подшоҳ ба саломатӣ ба хонаи худ баргаштааст».

Мефибӯшет бозгашти подшоҳро истиқбол мекунад ва ӯро ташвиқ мекунад, ки ҳар чӣ мехоҳад, бигирад.

1. Баракат аз истиқболи дигарон бо бозуи кушод

2. Ҳадяи омурзиш

1. Матто 18:21-22 - Он гоҳ Петрус назди Исо омада пурсид: «Худовандо, ман бародар ё хоҳари худро, ки бар зидди ман гуноҳ мекунад, чанд маротиба мебахшам? То ҳафт бор? Исо дар ҷавоб гуфт: «Ба шумо мегӯям, ки на ҳафт бор, балки ҳафтоду ҳафт бор».

2. Ишаъё 57:15 - Зеро Худои Таоло чунин мегӯяд: Он ки то абад Зинда аст ва исми Ӯ муқаддас аст: Ман дар макони баланд ва муқаддас зиндагӣ мекунам, балки бо он ки дар рӯҳаш пушаймон ва фурӯтан аст, рӯҳи камбағалонро зинда гардонад ва дили мутаассифонро зинда кунад.

2 Подшоҳон 19:31 Ва Барзилайи Ҷилъодӣ аз Рӯгелим фуруд омада, бо подшоҳ аз Урдун гузашт, то ки ӯро аз Урдун гузаронад.

Барзилайи Ҷилъодӣ ҳамроҳи шоҳ Довуд аз болои дарёи Урдун сафар мекард.

1. Худо моро даъват мекунад, ки бо Ӯ ба ҷойҳое, ки мо ҳеҷ гоҳ интизор набудем, сафар кунем.

2. Рушди муносибат бо Худо моро ба ҷойҳои шодмонӣ, осоиштагӣ ва ҳадафҳо меорад.

1. Ишаъё 43:2-4 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам. Мисрро фидияи ту медиҳам, Куш ва Сабо бар ивази ту.

2. Забур 23:1-3 Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад. Ӯ маро ба хотири исми Худ бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

2 Подшоҳон 19:32 Ва Барзилай марди хеле пир, ҳатто ҳаштсола буд; зеро вай одами хеле бузург буд.

Барзилай пирамарди ҳаштодсола буд ва дар вақти дар Маҳаним монданаш подшоҳро бо ғизо таъмин карда буд. Ӯ шахси хеле муҳим буд.

1. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз синну солаш, истифода барад, то барои дигарон баракат бошад.

2. Худо касонеро, ки мӯъмину саховатманданд, подош медиҳад.

1. Матто 25:34-40 - Исо таълим медиҳад, ки чӣ тавр Худо онҳоеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Ибриён 11:6 - Худо онҳоеро, ки ба Ӯ имон доранд, мукофот медиҳад.

2 Подшоҳон 19:33 Ва подшоҳ ба Барзилай гуфт: «Бо ман бирав, ва ман туро дар Ерусалим бо худ таъом хоҳам дод».

Шоҳ Довуд Барзилайро даъват мекунад, ки ба Ерусалим ҳамроҳ шавад ва қасам хӯрд, ки ба ӯ ғамхорӣ кунад.

1. Саховатмандии шоҳ Довуд - Чӣ гуна Худо касонеро, ки саховатманд ва содиқанд, подош медиҳад.

2. Неъмати тоъат - Чӣ гуна Худованд ба фармонбардорони Ӯ неъмат медиҳад.

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад.

2. Матто 25:21 - Оғои ӯ ҷавоб дод: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! Шумо бо чанд чиз вафодор будед; Ман шуморо ба бисёр чизҳо сарварӣ мекунам. Ба шодии устоди худ дохил шавед!

2 Подшоҳон 19:34 Ва Барзилай ба подшоҳ гуфт: «То кай умр дорам, ки бо подшоҳ ба Ерусалим биравам?

Барзилай аз подшоҳ мепурсад, ки барои бо ӯ ба Ерусалим рафтанаш чӣ қадар зиндагӣ кардан лозим аст.

1. Аҳамияти зиндагї кардан бо аҳамият

2. Донистани кай қурбонӣ кардан

1. Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2. Филиппиён 1:21 - Зеро ки зиндагӣ барои ман Масеҳ аст, ва мурдан фоида аст.

2 Подшоҳон 19:35 Ман имрӯз ҳаштсола шудаам, ва оё метавонам аз некиву бадӣ фарқ кунам? Оё бандаи ту он чиро, ки ман мехӯрам ё менӯшам, бичашад? Оё ман метавонам дигар овози мардони сароянда ва занхонро бишнавам? Пас, чаро бандаи ту боз барои оғоям подшоҳ бори гарон бошад?

Марди солхӯрдае мепурсад, ки чаро ӯ дар синни калонсолиаш бояд бори гарони подшоҳ бошад, дар ҳоле ки дигар намечашидан, шунидан ва фарқ кардани неку бадро наметавонист?

1. Пиронӣ ба таври зебо: Қабули баракатҳо ва мушкилоти пиронсолӣ

2. Донистани он ки кай бояд аз ӯҳдаи худ биравед ва масъулиятҳоро ба ӯҳда гиред

1. Воиз 12:1–7

2. Масалҳо 16:9

2 Подшоҳон 19:36 Бандаи ту бо подшоҳ аз Урдун каме гузар хоҳад кард; ва чаро подшоҳ онро ба ман чунин мукофот диҳад?

Юоб ба шоҳ Довуд пешниҳод мекунад, ки дар он тарафи дарёи Ӯрдун ҳамроҳӣ кунад ва ҳайрон мешавад, ки чаро ӯ барои ин мукофот дода мешавад.

1. Қудрати ба Худо саховатмандона хизмат кардан - омӯхтани он, ки хизмати саховатмандонаи Худоро чӣ гуна метавон мукофот дод.

2. Подошҳои хидмати содиқона - омӯхтани он ки чӣ тавр Худо онҳоеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, эҳтиром мекунад.

1. Матто 6:1-4 - муҳокима кардани мукофотҳои ба Худо пинҳонӣ додан.

2. Масалҳо 3:9-10 - омӯхтани манфиатҳои эҳтиром кардани Худованд бо сарвати худ.

2 Подшоҳон 19:37 Илтимос, бандаат баргардад, то ки ман дар шаҳри худ бимирам ва дар назди қабри падар ва модарам дафн шавам. Аммо инак бандаи ту Кимҳом; бигзор вай бо оғоям подшоҳ биравад; ва он чи ба назари ту писанд ояд, бо ӯ бикун.

Ходими шоҳ Довуд Барзилай хоҳиш мекунад, ки ба зодгоҳаш баргардад, то бимирад ва дар назди волидонаш дафн шавад. Ӯ ба писараш Чимҳам пешниҳод мекунад, ки ба ҷои ӯ биравад ва ба подшоҳ хидмат кунад.

1. Қалби хидмат: Зиндагӣ бо қурбонӣ

2. Қудрати вафодорӣ: пайравӣ ба иродаи Худо

1. Филиппиён 2:3-7 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед. Ин ақидаро дар байни худ дошта бошед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки вай гарчанде ки дар сурати Худо буд, баробарии Худоро қобили қабул ҳисоб намекард, балки худро холӣ карда, ба сурати банда ва таваллуд шуданаш. дар мисоли мардон.

2. Ибриён 13:17 Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ки ин ба шумо фоида надорад.

2 Подшоҳон 19:38 Подшоҳ ҷавоб дод: «Кимҳом бо ман убур хоҳад кард, ва ба вай он чи ба назари ту писанд ояд, ба ҷо хоҳам овард; ва ҳар он чи аз ман талаб кунӣ, барои ту хоҳам кард».

Подшоҳ Довуд ваъда дод, ки ҳар чизеро, ки Чимҳом талаб кунад, иҷро хоҳад кард, то барои ҳамроҳии ӯ мукофот диҳад.

1. Қувваи ваъда: Қиссаи шоҳ Довуд ва Чимҳом.

2. Миннатдории Худо: Чӣ тавр бояд барои онҳое, ки ба мо кӯмак мекунанд, миннатдорӣ зоҳир кунем.

1. Забур 15:4 - Дар назари ӯ шахси нопок хор карда мешавад; балки тарси Худовандро иззату ҳурмат мекунад. Касе, ки ба зиёни худ қасам хӯрад ва дигаргун намешавад.

2. Масалҳо 3:3-4 - Бигзор марҳамат ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат бибанд; онҳоро бар сари суфраи дилат бинавис: Пас дар назари Худо ва инсон лутф ва фаҳми нек хоҳӣ ёфт.

2 Подшоҳон 19:39 Ва тамоми мардум аз Урдун гузаштанд. Ва ҳангоме ки подшоҳ омад, подшоҳ Барзилайро бӯсид ва баракат дод; ва ба ҷои худ баргашт.

Подшоҳ Довуд ва мардум аз дарёи Ӯрдун гузаштанд ва ҳангоме ки подшоҳ омад, ӯ Барзилайро бӯсид ва пеш аз он ки ба макони худ баргардад, ӯро баракат дод.

1. Садоқати Худо дар қонеъ кардани ҳама ниёзҳои мо.

2. Муҳим будани муҳаббат ва сипосгузорӣ ба онҳое, ки моро таъмин кардаанд.

1. Забур 107:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббати Ӯ то абад поянда аст».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад".

2 Подшоҳон 19:40 Ва подшоҳ ба Ҷилҷол рафт, ва Кимҳом бо ӯ равона шуд; ва тамоми қавми Яҳудо подшоҳро роҳбарӣ карданд, ва инчунин нисфи қавми Исроил.

Шоҳ Довуд бо нисфи халқи Исроил ва тамоми халқи Яҳудо ҳамроҳи ӯ ба Ҷилҷол баргашт.

1. Қувваи ваҳдат: Қиссаи шоҳ Довуд ва қавми ӯ

2. Бузургии вафодорӣ: Чӣ гуна шоҳ Довуд ва пайравонаш бо ҳам истода буданд

1. Румиён 12:16-18 - Дар мувофиқа бо ҳамдигар зиндагӣ кунед; Мағрур нашав, балки бо камбағалон муошират кун; даъво накун, ки аз худат донотар бошам.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2 Подшоҳон 19:41 Ва инак, тамоми мардони Исроил назди подшоҳ омада, ба подшоҳ гуфтанд: «Чаро бародарони мо, мардони Яҳудо, туро дуздидаанд, ва подшоҳ ва аҳли байти вай ва тамоми сарвати Довудро бурданд. Мардон бо ӯ, дар болои Урдун?

Мардони Исроил бо подшоҳ рӯ ба рӯ шуданд, то бипурсанд, ки чаро мардони Яҳудо ӯро ва аҳли байташ аз дарёи Ӯрдун бурданд?

1. Вақти Худо комил аст - Воиз 3:1-8

2. Чӣ тавр ба саволҳои душвор ҷавоб додан мумкин аст - Филиппиён 4:4–9

1. Луқо 12:11–12

2. Яъқуб 1:19–20

2 Подшоҳон 19:42 Ва тамоми мардони Яҳудо ба мардони Исроил ҷавоб доданд: «Чунки подшоҳ ба мо наздик аст; Оё мо бо тамоми арзиши подшоҳ хӯрдаем? ё ба мо ягон ҳадя додааст?

Мардони Яҳудо аз мардони исроилӣ барои хашми подшоҳ Довуд пурсида, ба онҳо хотиррасон карданд, ки подшоҳ хеши наздик аст ва аз ӯ ҳеҷ ҳадя нагирифтаанд.

1. Қудрати оила: Чӣ гуна робитаи мо бо наздиконамон метавонад моро мустаҳкам кунад

2. Қимати қурбонӣ: шинохти ҳадяи ҳадя

1. Румиён 12:10 - Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарона муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

2. Эфсӯсиён 5:2 - Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ низ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонӣ ва қурбонӣ ба Худо барои бӯи хушбӯй додааст.

2 Подшоҳон 19:43 Ва мардони Исроил ба мардони Яҳудо ҷавоб дода, гуфтанд: «Мо дар подшоҳ даҳ ҳисса дорем, ва мо дар Довуд низ нисбат ба шумо ҳақ дорем; аввалин шуда подшоҳи моро баргардонад? Ва суханони мардони Яҳудо аз суханони мардони Исроил сахттар буданд.

Мардони Исроил ва Яҳудо баҳс мекарданд, ки кӣ дар баргардонидани подшоҳ бояд бештар таъсир расонад. Мардони Яҳудо дар суханони худ назар ба мардони Исроил сахттар буданд.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна суханони мо ба муносибатҳои мо таъсир мерасонанд

2. Ваҳдат дар гуногуншаклӣ: Бо вуҷуди тафовутҳо якҷоя кор кардан

1. Масалҳо 12:18 - Касе ҳаст, ки сухани бемулоҳизааш мисли шамшер аст, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад.

2. Эфсӯсиён 4:3 - Барои нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳ дар риштаи сулҳ тамоми кӯшишҳоро ба харҷ диҳед.

2 Подшоҳон дар боби 20 исёнеро, ки аз ҷониби шахсе бо номи Шеба бар зидди подшоҳ Довуд сарварӣ мекард, тасвир мекунад, ки кӯшиши фурӯ нишондани исён ва амалҳоеро, ки барои барқарор кардани сулҳ дар Исроил андешида шуданд.

Сархати 1: Шеба, ки аз қабилаи Бинёмин буд, исёнгари Довудро барангехта, аз ҳукмронии ӯ истиқлолият эълон мекунад (2 Подшоҳон 20:1-2). Халқи Исроил ба ҷои Довуд ба Сабо пайравӣ карданд.

Сархати 2: Дар посух ба исён Довуд ба Амос, фармондеҳи собиқи Абшолӯм фармон медиҳад, ки дар давоми се рӯз лашкар ҷамъ кунад (2 Подшоҳон 20:4-5). Бо вуҷуди ин, Амаса назар ба супориш зиёдтар вақт мегирад.

Сархати 3: Довуд дарк кард, ки вақт муҳим аст, Довуд Абишой ва Юобро бо сарбозони худ фиристод, то Сабаро таъқиб кунанд, пеш аз он ки ӯ дастгирии бештар ҷамъ кунад (2 Подшоҳон 20:6-7).

Сархати 4: Вақте ки онҳо ба Ҷибъӯн барои таъқиби Шеба мерасанд, ниҳоят Амаса бо аскарони худ меояд. Юоб ба ӯ наздик мешавад, ки гӯё салом дода истодааст, вале бо силоҳи пинҳонӣ зуд ӯро мекушад (2 Подшоҳон 20:8-10).

Сархати 5: Юоб ва Абишой таъқиби Саборо идома медиҳанд. Онҳо Ҳобил-Байт-Маакаро муҳосира карда, барои вайрон кардани деворҳои шаҳр омода мешаванд, то Сабаро забт кунанд (2 Подшоҳон 20:14-15).

Сархати 6: Зани хирадманд аз Ҳобил Байт-Маако бо Юоб гуфтушунид карда, ӯро бовар мекунонад, ки барои амали як мард тамоми шаҳрро несту нобуд накунад. Мардум розӣ ҳастанд, ки сари Саборо таслим кунанд (2 Подшоҳон 20:16-22).

Сархати 7: Юоб карнайеро менавохт, ки ба анҷоми таъқиб ишора мекунад. Ӯ бо аскарони худ ба Ерусалим бармегардад, дар ҳоле ки ҳар кас оромона ба хона бармегардад (2 Подшоҳон 20:23-26).

Хулоса, боби бистуми 2 Самуил исёнеро, ки Сабо бар зидди подшоҳ Довуд сарварӣ мекард, тасвир мекунад, Довуд ба Амасса фармон медиҳад, ки лашкар ҷамъ кунад, аммо бо таъхир дучор мешавад. Юоб ва Абишой барои таъқиб ва фурӯ нишондани исён фиристода мешаванд, Амосаро Юоб куштааст ва онҳо таъқиби худро идома медиҳанд. Онҳо Ҳобил-Байт-Макоро муҳосира мекунанд, вале зани доно барои сулҳ гуфтугӯ мекунад, Сабаро таслим мекунанд ва Юоб таъқибро хотима медиҳад. Дар ҷамъбаст, боб бо он хотима меёбад, ки ҳама ба таври осоишта ба хона бармегарданд, Ин дар маҷмӯъ, боб мавзӯъҳои вафодорӣ, мушкилоти роҳбариро меомӯзад ва ҳам стратегияҳои ҳалли низоъ ва оқибатҳои исёнро таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 20:1 Ва дар он ҷо марди имондоре воқеъ шуд, ки номаш Шеба, ибни Бикрӣ, аз Биньёмин буд; ва ӯ карнай навохта, гуфт: «Мо дар Довуд ҳиссае надорем, ва мероси мо низ дар Довуд нест. писари Йисой: ҳар кас ба хаймаҳои худ, эй Исроил.

Шеба ном марди беиҷол буд, ки исроилиёнро даъват кард, ки ба хаймаҳои худ баргарданд ва изҳор намуд, ки онҳо дар Довуд ва писари ӯ Йисой шарике надоранд.

1. Қудрати эълон кардани мавқеи худ: Омӯзиш аз намунаи Шебо

2. Фарқият дар интихоби байъат: Баррасии аъмоли Сабо

1. Румиён 12:16-18 - Дар мувофиқа бо ҳамдигар зиндагӣ кунед. Мағрур нашав, балки бо камбағалон муошират кун. Ҳеҷ гоҳ дар назари худ хирадманд набошед. Ба ҳеҷ кас дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки дар назари ҳама коре кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед.

2. Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, эй бародарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, чӣ сазовори таҳсин аст, агар ягон олӣ бошад, агар чизе шоистаи таъриф бошад, фикр кунед дар бораи ин чизҳо.

2 Подшоҳон 20:2 Ва ҳар як исроилӣ аз ақиби Довуд баромада, аз ақиби Сабаъ ибни Бикрӣ равона шуд, вале мардуми Яҳудо аз Урдун то Ерусалим ба подшоҳи худ тааллуқ доштанд.

Исроил халқи Бихрий ўғли Сабаъга эргашди, Яҳудо эса шоҳ Довудга содиқ қолди.

1. Қувваи вафодорӣ - То чӣ андоза садоқат ба пешвоёни мо ва имони мо метавонад қувват бошад.

2. Қувваи тафриқа - Чӣ гуна тақсимот метавонад ба суқути ҷомеа оварда расонад.

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далерии хуб бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Румиён 12:9-10 - Муҳаббат бояд самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба чизи хуб часпида. Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2 Подшоҳон 20:3 Ва Довуд ба хонаи худ дар Ерусалим омад; ва подшоҳ даҳ зани суррияи худро, ки барои нигоҳдории хона гузошта буд, гирифта, ба посбонӣ гузошт ва ғизо дод, вале ба назди онҳо надаромад. Ҳамин тавр, онҳо то рӯзи марги худ баста буданд ва дар бевазанӣ зиндагӣ мекарданд.

Довуд ба Ерусалим баргашт ва даҳ суррияи худро дар хилват гузошт, ки дигар ба аёдати ӯ нахоҳанд шуд ва то охири умр ба онҳо ризқ дод.

1. "Қувваи раҳоӣ: омӯзиши Довуд ва канизони ӯ"

2. «Зиндагӣ дар бевазанӣ: Қиссаи канизони Довуд»

1. 1 Қӯринтиён 7:8-9 - Ба муҷаррадону бевазанон мегӯям, ки барои онҳо хуб аст, ки мисли ман муҷаррад бимонанд. Аммо агар онҳо худдорӣ карда натавонанд, бояд издивоҷ кунанд, зеро издивоҷ кардан беҳтар аст аз оташи ҳавас.

2. Воиз 7:26-28 - Ман занеро, ки дом аст, дилаш дом ва дастонаш занҷир аст, талхтар аз марг мебинам. Шахсе, ки ба Худо писанд аст, аз вай раҳо хоҳад шуд, вале гуноҳкорро ба доми худ меандозад. Инак, - мегӯяд Устод, - ин аст он чизе ки ман кашф кардам: як чизро ба чизи дигаре илова намудам, то нақшаи чизҳоро кашф кунам, дар ҳоле ки ҳанӯз ҷустуҷӯ мекардам, вале наёфтам, аз

миёни ҳазорҳо як марди ростқавл ёфтам, вале дар миёни онҳо як зани ростқавл нест. ҳама.

2 Подшоҳон 20:4 Ва подшоҳ ба Амос гуфт: «Мардуми Яҳудоро дар давоми се рӯз барои ман ҷамъ кун ва дар ин ҷо ҳозир шав».

Подшоҳи Исроил ба Амасса фармуд, ки дар давоми се рӯз мардони Яҳудоро ҷамъ кунад ва ҳозир шавад.

1. Қабули масъулият: муҳим будани ҳузур дар лаҳзаҳои зарурӣ.

2. Итоат ба ҳокимият: фармони подшоҳ ва аҳамияти он.

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. Эстер 4:16 - Зеро ки агар шумо дар ин вақт хомӯш бошед, барои яҳудиён аз ҷои дигар сабукӣ ва раҳоӣ пайдо мешавад, аммо шумо ва хонаи падаратон нобуд хоҳед шуд. Аммо кӣ медонад, ки оё шумо барои чунин вақт ба салтанат омадаед?

2 Подшоҳон 20:5 Ва Амоса барои ҷамъ кардани мардони Яҳудо рафт, вале вай аз вақти муқарраркардааш, ки ба ӯ таъин карда буд, зиёдтар монд.

Амоса бояд мардони Яҳудоро ҷамъ мекард, аммо вай аз вақти муқарраркардааш зиёдтар вақт гирифт.

1. Қудрати вақт: сари вақт будан чӣ маъно дорад?

2. Аҳамияти масъулият: такя ба ҳамдигар барои анҷом додани корҳо.

1. Воиз 3:1-8 Ҳар бир нарсанинг ўз вақти бор, осмондаги ҳар бир ишнинг ўз вақти бор.

2. Қӯлассиён 4:5-6. Дар ин рӯзҳои бад аз ҳар як фурсат самаранок истифода баред. Дар рафтори худ бо бегонагон оқил бошед; аз хар як имконият пурра истифода баранд.

2 Подшоҳон 20:6 Ва Довуд ба Абишой гуфт: «Акнун Шобаъ ибни Бикрӣ ба мо аз Абшолӯм бештар зарар хоҳад расонд; навкарони оғои худро бигир ва ӯро таъқиб кун, то ки ӯ шаҳрҳои девордорро ба даст наорад ва аз мо гурезад».

Довуд Абишойро огоҳ мекунад, ки Шеба, писари Бикрӣ, аз Абшолӯм хатарноктар аст ва онҳо бояд ӯро таъқиб кунанд, то ки ӯ дар шаҳрҳои мустаҳкам паноҳ наёбад.

1. Муҳимияти ҳушёрӣ ва амали фаъол ҳатто дар баробари хатар.

2. Зарурати омодагӣ ба оянда дар баробари мубориза бо мушкилоти ҷорӣ.

1. Масалҳо 21:31: "Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст"

2. Матто 10:16: "Инак, Ман шуморо мисли гӯсфандон дар миёни гургон мефиристам. Пас мисли морҳо доно ва мисли кабӯтарҳо безарар бошед".

2 Подшоҳон 20:7 Ва аз ақиби ӯ одамони Юоб, ва каритиён, ва фалетиён, ва тамоми мардони зӯроварӣ баромаданд, ва онҳо аз Ерусалим берун омаданд, то ки Сабо ибни Бикриро таъқиб кунанд.

Юоб ва мардони ӯ Ерусалимро тарк карданд, то ки Саба ибни Бихриро таъқиб кунанд.

1. Қувваи ҷустуҷӯ: Чӣ тавр бояд ба ҳадафҳои худ пайравӣ кард

2. Намунаи Юоб дар бораи роҳбарии содиқ

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонед, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

2 Подшоҳон 20:8 Вақте ки онҳо назди санги бузурге, ки дар Ҷибъӯн аст, буданд, Амоса пешопеши онҳо равона шуд. Ва ҷомаи Юоб, ки вай дар бар карда буд, бар вай камарбанд буд, ва бар он камарбанде буд, ки шамшер бар камараш дар ғилоф баста буд; ва ҳангоме ки ӯ берун рафт, он берун шуд.

Юоб ҷомае дошт, ки шамшер ба камар баста буд ва ҳангоме ки ӯ роҳ мерафт, шамшер аз ғилоф афтод.

1. Каломи Худо ба шамшер монанд аст - Ибриён 4:12

2. Шамшери Юоб: тасвири имон - Яъқуб 2:26

1. 1 Подшоҳон 17:45 - "Шумо бо шамшер, бо найза ва найза назди ман меоед. Аммо ман ба исми Худованди лашкарҳо, Худои лашкарҳои Исроил, ки шумо Ӯро мухолифат кардаед».

2. Румиён 13: 4 - "Зеро ки вай хизматгори Худо ба шумо барои некӣ аст. Аммо агар бадӣ кунед, битарсед, зеро ки вай шамшерро беҳуда намебардорад; зеро ки вай хизматгори Худост, интиқомгирандаест, ки аз ӯ ғазаб кунад. ки бадӣ мекунад».

2 Подшоҳон 20:9 Ва Юоб ба Амос гуфт: «Эй бародарам, саломат ҳастӣ? Ва Юоб бо дасти росташ риши Амосро гирифт, то ки ӯро бибӯсад.

Юоб аз Амосо пурсид, ки оё саломат аст ва аз рухсораи ӯ бӯсид.

1. Муҳаббат ба бародарону хоҳарони мо дар Масеҳ

2. Қувваи бӯса

1. 1 Юҳанно 4:7-12 (Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем: зеро муҳаббат аз Худост; ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад.)

2. Румиён 12:10 (Ба якдигар бо муҳаббати бародарӣ меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар)

2 Подшоҳон 20:10 Аммо Амос ба шамшере ки дар дасти Юоб буд, аҳамият надод, ва бо он вайро ба қабурғаи панҷум зад, ва рӯдаҳояшро ба замин рехт, ва дигар ӯро назад; ва ӯ мурд. Ва Юоб ва бародараш Абишой аз ақиби Сабо ибни Бикрӣ рафтанд.

Юоб Амосаро ба қабурғаи панҷум зада кушта, Юоб ва Абишой аз паси Сабаъ таъқиб карданд.

1. Оқибатҳои эътибор надодан ба он чи дар пеш аст.

2. Муҳимияти огоҳ будан аз атрофатон.

1. Масалҳо 27:12 - "Одами оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад, аммо оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад".

2. Масалҳо 4:23 - «Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор, зеро ки масъалаҳои ҳаёт аз он аст».

2 Подшоҳон 20:11 Ва яке аз одамони Юоб назди ӯ истода, гуфт: «Ҳар кӣ Юобро дӯст дорад ва касе ки Довудро дӯст медорад, бигзор вай аз ақиби Юоб биравад».

Марде аз лашкари Юоб онҳоеро, ки тарафдори Юоб ё Довуд буданд, ташвиқ кард, ки Юобро пайравӣ кунанд.

1. Зиндагӣ дар ягонагӣ: Чӣ тавр бояд бо эҳтиром розӣ нашавем

2. Қувваи кори дастаҷамъӣ: ҳамкорӣ барои як ҳадафи умумӣ

1. Филиппиён 2:3 "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед".

2. 1 Қӯринтиён 1:10-13 «Эй бародарон ва хоҳарон, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ ба шумо муроҷиат мекунам, ки ҳамаи шумо дар он чи мегӯед, бо якдигар мувофиқ бошед ва дар байни шумо ҳеҷ ихтилофе набошад, балки ки шумо дар ақл ва андеша комилан муттаҳид бошед.Бародарону хоҳарони ман, баъзе аз хонаводаи Хлӯо ба ман хабар доданд, ки дар байни шумо ҷанҷолҳо вуҷуд доранд.. Ман ин аст, ки ман ин аст: яке аз шумо мегӯяд, ки ман Павлусро пайравӣ мекунам, дигаре аз паи Апӯллӯс. Дигаре, ки ман аз ақиби Кифо ҳастам, ва дигаре аз они Масеҳ ҳастам, оё Масеҳ аз ҳам ҷудо шудааст?»

2 Подшоҳон 20:12 Ва Амасса дар миёни шоҳроҳ ба хун ғарқ шуд. Ва он мард чун дид, ки тамоми мардум истоданд, Амосаро аз роҳ ба саҳро бурд, ва бар вай ҷома афканд, ва чун дид, ки ҳар кӣ аз наздаш меомад, истодааст.

Амасаро дар миёни шоҳроҳ куштанд ва марде ҷасади ӯро берун оварда, бо латта пӯшонид.

1. Ҳукмронии Худо дар фоҷиа: Чӣ тавр Худо рӯйдодҳои ғайричашмдоштро барои мақсадҳои худ истифода мебарад

2. Қувваи шафқат: Чӣ тавр мо метавонем муҳаббати Худоро тавассути амалҳои худ инъикос кунем

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Матто 5:44 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки аз шумо бадбинӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед.

2 Подшоҳон 20:13 Вақте ки ӯро аз роҳ дур карданд, тамоми мардум аз ақиби Юоб равона шуданд, то ки Сабо ибни Бикриро таъқиб кунанд.

Пас аз он ки Амос аз ҷониби Юоб кушта шуд, тамоми мардум аз паи Юоб рафтанд, то Сабо ибни Бихриро таъқиб кунанд.

1. Хавфи интиқом - Матто 5:38-42

2. Қудрати истодагарӣ - Луқо 13:31-35

1. Масалҳо 20:22 - Нагӯед, ки ман ба бадӣ ҷазо медиҳам; Худовандро интизор шавед, ва Ӯ шуморо наҷот хоҳад дод.

2. Забур 37:8-9 - Аз хашм худдорӣ кун ва ғазабро тарк кун! Худро ғамгин накунед; он танҳо ба бадӣ майл мекунад. Зеро ки бадкорон маҳв хоҳанд шуд, аммо онҳое ки мунтазири Худованд мешаванд, вориси замин хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 20:14 Ва ӯ аз тамоми сибтҳои Исроил то Ҳобил ва Байтмако ва тамоми Бериён рафт, ва онҳо ҷамъ шуда, аз ақиби ӯ равона шуданд.

Тамоми сибтҳои Исроил ҷамъ омада, аз паи Сабаъ ибни Бикрӣ сӯи Ҳобил ва Байтмахо рафтанд.

1. Пешвоёни зерин: Баррасии дарсҳои Сабо ибни Бихрӣ

2. Якҷоя кор кардан: Муҳимияти ягонагии қабилаҳои Исроил

1. Масалҳо 11:14: «Бе роҳбарии оқилона халқ меафтад, мушовирони зиёд доштан бехатар аст».

2. Такрори Шариат 1:13: «Аз миёни қабилаҳои худ мардони доно, доно ва донишмандро интихоб кунед, ва Ман онҳоро бар шумо сарварон хоҳам гузошт».

2 Подшоҳон 20:15 Ва онҳо омада, дар Ҳобил аз Байтмако ӯро муҳосира карданд, ва ба муқобили шаҳр соҳиле андохтанд, ва он дар хандақ меистод, ва тамоми қавме ки бо Юоб буданд, деворро кӯфта, онро хароб карданд.

Юоб ва қавми ӯ шаҳри Ҳобил аз Байтмахоро иҳота карда, барои муҳосира кардани он соҳиле сохтанд. Сипас онҳо кӯшиш карданд, ки девори шаҳрро вайрон кунанд.

1. Қудрати истодагарӣ Чӣ гуна Юоб ва қавмаш қасд доштанд, ки девори Ҳобил аз Байтмакоро вайрон кунанд.

2. Қувваи ягонагӣ Чӣ тавр Юоб ва қавми ӯ барои муҳосираи шаҳр якҷоя кор карданд.

1. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2 Подшоҳон 20:16 Он гоҳ зани доное аз шаҳр фарьёд зад: «Гӯш кунед, бишнавед; Бигӯ: "Ба Юоб илтимос мекунам, ки ба ин ҷо наздик шав, то ки бо ту сухан гӯям".

Зани оқиле аз шаҳр Юобро хонда, хоҳиш мекунад, ки бо ӯ сӯҳбат кунад.

1. Ба маслиҳати оқилона гӯш диҳед, ҳатто агар он аз сарчашмаҳои ғайричашмдошт омада бошад.

2. Натарсед, ки маслиҳат аз онҳое, ки ба қолаби он чизе, ки интизоранд, мувофиқат накунанд.

1. Масалҳо 19:20-21 "Насиҳат гӯш кунед ва насиҳатро қабул кунед, то ки дар оянда хирад ба даст ored. Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст."

2. Яъқуб 1:5 «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад».

2 Подшоҳон 20:17 Ва ҳангоме ки Ӯ ба вай наздик шуд, зан гуфт: «Оё ту Юоб ҳастӣ? Ва ӯ ҷавоб дод: «Ман ҳамонам». Он гоҳ вай ба ӯ гуфт: «Суханони канизи худро бишнав». Ва ӯ ҷавоб дод: «Мешунавам».

Зане ба Юоб сухан гуфта, аз ӯ хоҳиш мекунад, ки суханони ӯро гӯш кунад. Юоб розӣ мешавад.

1. Вақте ки Худо моро даъват мекунад, мо бояд барои ҷавоб додан омода бошем.

2. Қувваи гӯш кардан.

1. Ишаъё 55:3 Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва бо ту аҳди абадӣ хоҳам баст

2. Яъқуб 1:19 Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад.

2 Подшоҳон 20:18 Ва вай ба сухан баромада, гуфт: «Онҳо дар замонҳои қадим сухан ронда, мегуфтанд: "Албатта, дар бораи Ҳобил машварат хоҳанд кард" ва кор ба ҳамин тариқ анҷом ёфт.

Дар 2 Подшоҳон 20:18 зане дар бораи он нақл мекунад, ки аз Ҳобил маслиҳат мепурсад, то ки масъаларо ҳал кунад.

1. Ҳикмати Худо маслиҳати ниҳоӣ аст - Масалҳо 3:5-6

2. Маслиҳат биҷӯед ва хирадманд бошед - Масалҳо 15:22

1. Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

2 Подшоҳон 20:19 Ман яке аз онҳое ҳастам, ки дар Исроил сулҳҷӯ ва мӯътамад ҳастанд; ту мехоҳӣ шаҳр ва модареро дар Исроил хароб созӣ; чаро мероси Худовандро фурӯ мебарӣ?

Марде аз Исроил бо таҷовузкор сухан ронда, мепурсад, ки чаро онҳо шаҳр ва сокинони онро, ки мероси Худованд аст, несту нобуд мекунанд?

1. Қувваи имони осоишта: Дарси 2 Подшоҳон 20:19

2. Муҳимияти ҳифзи мероси Худо

1. Масалҳо 11:29 - Ҳар кӣ хонаи худро ба изтироб меорад, вориси бод хоҳад шуд, ва аблаҳ ғуломи хирадманди дил хоҳад буд.

2. Матто 5:9 - Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 20:20 Ва Юоб дар ҷавоб гуфт: «Дур аст, ки ман фурӯ барам ё нобуд кунам».

Юоб аз нобуд кардани он чи ба ӯ дода шуда буд, рад кард.

1. Худо моро ба раҳм ва меҳрубонӣ даъват мекунад, ҳатто вақте ки душвор аст.

2. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки сулҳро бар нобудӣ интихоб кунем.

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2 Подшоҳон 20:21 Гап дар сари кӯҳи Эфроим, ки Шоба ибни Бикрӣ ном дорад, дасти худро бар зидди подшоҳ, ҳатто бар Довуд бардоштааст: танҳо ӯро таслим кун, ва ман аз шаҳр хоҳам рафт. . Ва он зан ба Юоб гуфт: «Инак, сари ӯ ба сӯи ту аз болои девор андохта хоҳад шуд».

Сабо, марде аз минтақаи кӯҳи Эфроим, дасти худро бар зидди подшоҳ Довуд бардошт. Зан пешниҳод кард, ки сари Саборо аз болои девор ба Юоб партоянд.

1. Худо назорат мекунад ва дар охир моро сафед мекунад.

2. Мо бояд содиқ бошем ва ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки эҳтимолиятҳо бар зидди мо зиёданд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 37:4 - Аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатонро хоҳад дод.

2 Подшоҳон 20:22 Он гоҳ зан бо ҳикмати худ назди тамоми мардум рафт. Ва сари Сабо ибни Бикриро бурида, ба Юоб партофтанд. Ва ӯ карнай навохт, ва онҳо аз шаҳр, ҳар кас ба хаймаи худ ба нафақа баромаданд. Ва Юоб ба Ерусалим назди подшоҳ баргашт.

Сари Сабо ибни Бикриро мардуми шаҳр аз танаш ҷудо карда, сари Юобро партофтанд. Ва Юоб карнай навохт, ва мардум ба хаймаҳои худ баргаштанд, ва ӯ ба Ерусалим назди подшоҳ баргашт.

1. Ҳикмати Худо барои ҳамаи мо дастрас аст.

2. Ҳатто дар замонҳои бесарусомонӣ ва зӯроварӣ, мо бояд аз Худо кӯмак пурсем.

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2 Подшоҳон 20:23 Ва Юоб бар тамоми лашкари Исроил буд, ва Баноё ибни Еҳӯёдо бар каритиён ва бар фалетиён буд.

Юоб сардори тамоми лашкари исроилиён буд, ва Баноё ибни Еҳӯёдо сарвари каритиён ва фалетиён буд.

1. Худо пешвоёне таъин кардааст, то моро ҳидоят кунанд ва ҳифз кунанд.

2. Ба касоне, ки Худо бар шумо фармон додааст, итоъат кунед ва эҳтиром кунед.

1. Румиён 13: 1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Эфсӯсиён 6:5-7 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларзон ва бо дили самимӣ итоат кунед, чунон ки шумо мехоҳед ба Масеҳ, на ба воситаи хидмати чашм, ҳамчун писандидагон, балки ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо оваред.

2 Подшоҳон 20:24 Ва Адорам бар боҷҳо буд, ва Еҳӯшофот ибни Аҳилуд сабткунанда буд.

Адорам масъули ҷамъоварии хироҷ буд ва Еҳӯшофот ҳисобкунак буд.

1. Муҳимияти эҳтиром ба вазифаи худ ва иҷрои вазифаи худ

2. Қувваи кори дастаҷамъона дар ноил шудан ба ҳадафи умумӣ

1. Масалҳо 3:27 - Аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, некиро дареғ надоред, вақте ки шумо метавонед амал кунед.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

2 Подшоҳон 20:25 Ва Шева котиб буд, ва Содӯқ ва Абьётор коҳин буданд.

Шева ҳамчун котиб хизмат мекард, дар ҳоле ки Содӯқ ва Абиётар коҳинон буданд.

1. Аҳамияти хизмат дар хизмат

2. Баракати якҷоя хизмат кардан ба Худо

1. Забур 133:1-3 - "Чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Он монанди равғани қиматбаҳоест, ки бар сар рехта, ба риш рехта мешавад, ба риши Ҳорун ва ба гиребон мерезад. Гӯё шабнам аз Ҳермон бар кӯҳи Сион меафтад, зеро ки дар он ҷо Худованд баракати Худро ато мекунад, ҳатто ҳаёти ҷовидонӣ».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - "Чунон ки бадан, гарчанде ки як узвҳои зиёд дорад, аммо тамоми узвҳои он як баданро ташкил медиҳад, он бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳамаи мо аз як Рӯҳ таъмид гирифтаем, то ки шакл гирем. як бадан, хоҳ яҳудиён, хоҳ ғайрияҳудиён, хоҳ ғулом ва хоҳ озод, ва ба ҳамаи мо як Рӯҳ дода шудааст, ки бинӯшем; ҳамин тавр бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст».

2 Подшоҳон 20:26 Ва Иро, ки ёрирӣ буд, сарвари Довуд буд.

Ираи Ҷирӣ пешвои дарбори шоҳ Довуд буд.

1. Қудрати роҳбарӣ - Чӣ тавр хидмати Иро ба шоҳ Довуд дигаронро ба пайравӣ ташвиқ кард

2. Зиндагии бошараф - Намунаи садоқат ва хидмат Иро

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:10-13 Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед. Дар ғаюр танбал набошед, рӯҳи гарм бош, ба Худованд хизмат кунед. Бо умед шод бош, дар мусибат сабр кун, дар дуо доим бош. Ба эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

2 Подшоҳон боби 21 як қатор воқеаҳоро дар бораи гуруснагӣ, қатл кардани авлоди Шоул ва ҷангҳо бар зидди фалиштиён нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо гуруснагии шадиде оғоз мешавад, ки дар давраи ҳукмронии Довуд се сол давом мекунад. Довуд барои фаҳмидани сабаби гуруснагӣ аз Худо роҳнамоӣ меҷӯяд (2 Подшоҳон 21:1).

Сархати 2: Худо ошкор мекунад, ки қаҳтӣ натиҷаи бадрафтории қаблии Шоул нисбат ба ҷибъӯниён, гурӯҳе мебошад, ки Исроил бо онҳо аҳд баста буд (2 Подшоҳон 21:2-3). Ҷибъӯниён аз авлоди Шоул интиқом талаб мекунанд.

Сархати 3: Довуд бо ҷибъӯниён вохӯрда, мепурсад, ки чӣ тавр ӯ метавонад ислоҳ кунад. Онҳо талаб мекунанд, ки ҳафт нафар аз оилаи Шоул барои қатл ба дасти онҳо супорида шаванд (2 Подшоҳон 21:4-6).

Параграфи 4: Довуд аз Мефибӯшет, писари Йӯнотон, аз сабаби муносибати наздикаш бо Йӯнотон раҳм медиҳад. Бо вуҷуди ин, ӯ ду писари Ризфо ва панҷ набераи Шоулро барои ҷибъӯниён ба дор месупорад (2 Подшоҳон 21:7-9).

Параграфи 5: Ризпоҳ барои ҷасади писаронаш мотам мегирад ва онҳоро аз таҳқири паррандагон ё ҳайвонҳо муҳофизат мекунад, то даме ки онҳо дуруст дафн карда шаванд (2 Подшоҳон 21:10-14).

Сархати 6: Пас аз он, дар байни Исроил ва фалиштиён ҷангҳои дигар ба амал меоянд. Дар як вохӯрӣ Довуд хаста мешавад ва аз ҷониби бузургҷусса бо номи Ишби-Беноб қариб кушта мешавад, аммо одамонаш онҳоро наҷот медиҳанд (2 Подшоҳон 21:15-17).

Сархати 7: Ҷанги дигар сурат мегирад, ки дар он се ҷанговарони пурқувват Абишой, Сиббекай ва Элҳонон мардонагии худро тавассути мағлуб кардани ҷанговарони барҷастаи фалиштиён нишон медиҳанд (2 Подшоҳон 21:18-22).

Хулоса, боби бисту як аз 2 Самуил қаҳтии шадидро дар давраи ҳукмронии Довуд тасвир мекунад, Сабаб он аст, ки Шоул ба ҷибъӯниён бадрафторӣ кардааст. Ҷибъӯниён интиқом талаб мекунанд ва ҳафт нафар аз хонадони Шоул кушта мешаванд, Мефибӯшет раҳо мешавад, дигаронро ба дор мекашанд. Ризпоҳ барои ҷасади писаронаш мотам гирифта, онҳоро то дафни дуруст нигоҳ медорад, Ҷангҳои иловагӣ байни Исроил ва фалиштиён ба амал меоянд. Довуд ба хатар дучор мешавад, аммо наҷот меёбад ва ҷанговарони тавоно шуҷоати худро нишон медиҳанд, Дар ин боб мавзӯъҳои адолат, оқибатҳо ва шуҷоат дар ҷанг омӯхта мешавад.

2 Подшоҳон 21:1 Ва дар айёми Довуд се сол, сол ба сол қаҳтӣ ба амал омад; ва Довуд аз Худованд пурсид. Ва Худованд ҷавоб дод: «Ин барои Шоул ва хонадони хунини вай аст, зеро ки ӯ ҷибъӯниёнро куштааст».

Дар замони ҳукмронии шоҳ Довуд гуруснагӣ рӯй дод ва ӯ аз Худованд пурсид, ки чаро ин ҳодиса рӯй медиҳад. Худованд ошкор кард, ки ин ба амалҳои подшоҳ Шоул ва авлоди ӯ вобаста аст.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Омӯзиши 2 Подшоҳон 21:1

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоӣ дар замонҳои душвор: омӯзиши 2 Подшоҳон 21:1

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, биталабад ва ба ӯ дода мешавад.

2 Подшоҳон 21:2 Ва подшоҳ ҷибъӯниёнро даъват карда, ба онҳо гуфт; (Акнун ҷибъӯниён на аз банӣ-Исроил, балки аз бақияи амӯриён буданд; ва банӣ-

Исроил ба онҳо қасам хӯрда буданд, ва Шоул мехост, ки дар ғаюри худ ба банӣ-Исроил ва Яҳудо онҳоро бикушад).

Подшоҳи Исроил ҷибъӯниёнро, ки аз банӣ-Исроил набуданд, даъват кард, то як масъаларо муҳокима кунанд. Шоул қаблан кӯшиш карда буд, ки онҳоро аз сабаби садоқати худ ба исроилиён ва яҳудиён бикушад.

1. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳои худ - Ҳастӣ 9:15-17

2. Қувваи садоқат ва ӯҳдадорӣ - 1 Подшоҳон 18:1-4

1. Ҳастӣ 9:15-17 - "Ва ман аҳди Худро, ки дар байни ману ту ва ҳар махлуқи тамоми башар аст, ба ёд хоҳам овард; ва обҳо дигар тӯфоне нахоҳанд шуд, то тамоми башарро несту нобуд кунад. Ва камон дар абр ва ба он нигоҳ хоҳам кард, то аҳди ҷовидониро дар байни Худо ва ҳар махлуқи тамоми башари рӯи замин ба ёд оварам!» Ва Худо ба Нӯҳ гуфт: «Ин нишонаи аҳде аст, ки ман онро дорам дар байни ман ва тамоми башари рӯи замин муқаррар шудааст».

2. 1 Подшоҳон 18:1-4 - "Ва ҳангоме ки ӯ суханашро бо Шоул ба охир расонд, ҷони Йӯнотон бо ҷони Довуд пайваст, ва Йӯнотон ӯро мисли ҷони худ дӯст медошт. Ва Шоул дар он рӯз ӯро гирифт, ва намехост, ки вай дигар ба хонаи падари худ равад; ва Йӯнотон ва Довуд аҳд бастанд, зеро ки ӯро мисли ҷони худ дӯст медошт, ва Йӯнотон ҷомаи бар ӯ буд, худро кашида, онро ба Довуд ва либосҳояш, ҳатто ба шамшер ва камон ва камарбанди ӯ дод».

2 Подшоҳон 21:3 Бинобар ин Довуд ба ҷибъӯниён гуфт: «Барои шумо чӣ кор кунам? ва бо чӣ кафорат кунам, то ки мероси Худовандро баракат диҳед?

Довуд аз ҷибъӯниён пурсид, ки чӣ кор карда метавонад, то онҳоро кафорат кунад, то мероси Худовандро баракат диҳанд.

1. Қувваи кафорат: Фаҳмидани чӣ тавр ислоҳ кардан

2. Пурсиш кардани иродаи Худо: Вақте ки мо дархости Ӯро намефаҳмем

1. Ибодиён 6:7 Ва коҳин ӯро ба ҳузури Худованд кафорат хоҳад кард, ва барои ҳар коре, ки вай дар он гуноҳ кардааст, омурзида хоҳад шуд.

2. Матто 5:24 Ҳадяи худро дар он ҷо пеши қурбонгоҳ бигузор ва ба роҳи худ бирав; аввал бо бародари худ оштӣ кун ва баъд омада, ҳадяи худро тақдим кун.

2 Подшоҳон 21:4 Ва ҷибъӯниён ба ӯ гуфтанд: «Мо аз Шоул ва хонаи ӯ нуқра ва тиллои нахоҳем дошт; ва барои мо касеро дар Исроил накуш. Ва гуфт: «Он чи гӯед, барои шумо мекунам».

Ҷибъӯниён аз Довуд хоҳиш карданд, ки касеро дар Исроил ба ҷои онҳо накушад ва бар ивази онҳо аз Шоул ва хонаи ӯ ҳеҷ тилло ва нуқра нагиранд. Довуд ба ҳар чизе ки аз ӯ талаб карданд, розӣ шуд.

1. Худо роҳи раҳоӣ аз ҳар вазъияти душворро фароҳам мекунад.

2. Тавассути имони худ ба Худо, мо метавонем ҳалли ҳама гуна низоъро пайдо кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2 Подшоҳон 21:5 Ва онҳо ба подшоҳ ҷавоб доданд: «Он шахсе, ки моро несту нобуд кард ва бар зидди мо қасд кард, ки мо дар ягон ҳудуди Исроил бимонем,

Мардуми Ёбиш-Ҷилъод ба подшоҳ хабар доданд, ки касе қасди куштани онҳоро ва аз Исроил берун кардани онҳоро кардааст.

1. Нақшаи Худо барои мардумаш: чӣ гуна бояд дар муқобили мухолифат бо имон ва мардонагӣ зиндагӣ кунад.

2. Қувваи намоз: чӣ гуна устувор истодан ва дар лаҳзаҳои душвор барои наҷот дуо гуфтан.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - "Вале ӯ ба ман гуфт:" Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қудрати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ бо камоли хурсандӣ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад».

2 Подшоҳон 21:6 Бигзор ҳафт нафар аз писарони ӯ ба мо таслим карда шаванд, ва мо онҳоро дар Ҷибъаи Шоул, ки Худованд баргузидааст, барои Худованд ба дор овезон хоҳем кард. Ва подшоҳ гуфт: «Ман ба онҳо медиҳам».

Подшоҳ Довуд розӣ шуд, ки ҳафт писари Шоулро ҳамчун ҷазои гуноҳҳои Шоул ба дор овехт.

1. Адолат, марҳамат ва файзи Худо: Дарси 2 Подшоҳон 21:6

2. Муҳимияти тавба ва бахшидан, ки дар 2 Подшоҳон 21:6 дида мешавад

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Зеро онҳое ки Худо пешакӣ медонист, Ӯ ҳамчунин муқаррар кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарону хоҳарони бисьёр нахустзода бошад. Ва онҳоеро, ки Ӯ пешакӣ муайян кардааст, низ даъват намуд; ки даъват карда буд, низ сафед кард; онҳоеро, ки сафед карда буд, ҷалол медод.

2. Ишаъё 53: 4-6 - Албатта, ӯ дарди моро гирифт ва ранҷу азобҳои моро бар дӯш гирифт, аммо мо ӯро аз ҷониби Худо ҷазо дода, аз ҷониби ӯ зарба задан ва ранҷу азоб медидем. Аммо вай барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем. Хама мо мисли гусфандон гумрох шудем, хар яки мо ба рохи худ рафтем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2 Подшоҳон 21:7 Аммо подшоҳ Мефибӯшет ибни Йӯнотон ибни Шоулро ба сабаби қасами Худованд, ки дар байни онҳо, дар байни Довуд ва Йӯнотон ибни Шоул буд, амон дод.

Довуд Мефибӯшетро ба хотири эҳтироми аҳди байни ӯ ва Йӯнотон раҳм кард.

1. Муҳимияти риояи аҳдҳои ба номи Худованд басташуда.

2. Қувваи вафодорӣ ва дӯстӣ ба ваъда вафо кардан.

1. Рут 1:16-17 - Вафодории Рут ба Ноомӣ, ҳатто вақте ки Ноомӣ ба ӯ гуфт, ки ба назди халқи худ баргардад.

2. Матто 5:33-37 - Таълимоти Исо дар бораи қасам хӯрдан ва риоя кардани қасам.

2 Подшоҳон 21:8 Аммо подшоҳ ду писари Ризфо духтари Оёро, ки онҳоро барои Шоул зоид, Армӯнӣ ва Мефибӯшетро гирифт; ва панҷ писари Микал духтари Шоулро, ки вай барои Адриил ибни Барзилайи Маҳолатӣ тарбия карда буд;

Шоҳ Довуд ҳафт писари хонадони Шоулро гирифт, то аз Ҷибъӯн фидия дода шавад.

1. Фидияи писарони Шоул Муҳаббат ва марҳамати бепоёни Худо

2. Қувваи бахшидан аз гузаштагон

1. Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ кафорат дорем, ва омурзиши гуноҳҳои мо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2 Подшоҳон 21:9 Ва онҳоро ба дасти ҷибъӯниён супурд, ва онҳоро дар кӯҳ ба ҳузури Худованд овезон карданд; ва ҳамаи ҳафт нафар якҷоя афтода, дар айёми дарав, дар рӯзҳои аввал кушта шуданд, дар ибтидои чамъоварии чав.

Ҷибъӯниён дар рӯзҳои аввали дарав ҳафт писари Шоулро дар кӯҳ ба ҳузури Худованд ба дор овехтанд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ - Чӣ тавр беитоатии Шоул ба Худованд ҷони писаронашро аз даст дод.

2. Қувваи бахшидан - Чӣ тавр Худованд ҷибъӯниёнро барои нишон додани қудрати омурзиш истифода бурд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Матто 6:14-15 - Зеро агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. Аммо агар

шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2 Подшоҳон 21:10 Ва Ризфо духтари Оё палос гирифт, ва онро аз оғози дарав то даме ки об бар онҳо аз осмон фуромад, бар сари санг пӯшид, ва нагузошт, ки на паррандагони ҳаво бар онҳо бинишинанд. рӯзона, на ҳайвоноти саҳро шабона.

Ризо, духтари Оё, аъзои оилаи фавтидаи худро муҳофизат карда, аз дарав ба болои онҳо палос мепӯшид, то борон аз осмон борид ва нагузошт, ки ҳеҷ парранда ё ҳайвон бар онҳо бимонад.

1. Вафодории Ризфо: Қиссаи вафодорӣ ва вафодорӣ

2. Ризои Худо: Чӣ гуна Худо барои солеҳон дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ ризқ медиҳад

1. Ишаъё 49:25б Онҳое, ки ба ман умед мебанданд, ноумед нахоҳанд шуд.

2. Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2 Подшоҳон 21:11 Ва ба Довуд хабар доданд, ки Ризфо духтари Оё суррияи Шоул чӣ кардааст.

Ризфо, духтари Оё ва суррияи Шоул кори намоёне карда буд, ва хабари он ба Довуд расид.

1. Корнамоии шоёни тахеини кахрамонони беном

2. Баргардонидани мероси фаромӯшшудагон

1. Рут 4:17-22 - Эътиқоди Рут дар ҷуброни мероси шавҳари мурдаи худ

2. 2 Қӯринтиён 8:1-8 - Намунаи македониён дар саховатмандии онҳо сарфи назар аз камбизоатӣ

2 Подшоҳон 21:12 Ва Довуд рафта, устухонҳои Шоул ва устухонҳои писараш Йӯнотонро аз мардуми ЁбишҶилъод, ки онҳоро аз кӯчаи Байтшон дуздида буданд, ва дар он ҷо фалиштиён онҳоро ба дор овехта буданд, вақте ки фалиштиён Шоулро куштанд дар Гилбоа:

Пас аз он ки Шоул ва Йӯнотон аз ҷониби фалиштиён кушта шуданд, устухонҳои онҳоро одамони Ёбишҷилъод аз кӯчаи Байтшон дуздиданд. Довуд рафта, устухонҳоро гирифт, то онҳоро дуруст дафн кунад.

1. Муҳаббати Худо он қадар бузург аст, ки ҳатто душманонро низ метавон дӯст дошт ва эҳтироми шоиста кард.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки онҳоеро, ки пеш аз мо буданд, эҳтиром кунем, ҳатто агар онҳо душмани мо буданд.

1. Матто 5:44 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат

доранд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки аз шумо бадбинӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед.

2. Румиён 12:14-20 - Баракат диҳед онҳоеро, ки шуморо таъқиб мекунанд: баракат диҳед ва лаънат накунед. Бо шодиён шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

2 Подшоҳон 21:13 Ва аз он ҷо устухонҳои Шоул ва устухонҳои писараш Йӯнотонро бароварданд; ва устухонҳои овехташударо ҷамъ карданд.

Довуд устухонҳои Шоул ва Йӯнотонро ҷамъ кард, то онҳоро дуруст дафн кунанд.

1. Эҳтироми дуруст ба мурдагон.

2. Эҳтироми касоне, ки пеш аз мо гузаштаанд.

1. Воиз 12:7 ва ғубор ба замине, ки аз он баромадааст, бармегардад ва рӯҳ ба сӯи Худое, ки онро додааст, бармегардад.

2. Ишаъё 57:1-2 Одил нобуд мешавад, ва ҳеҷ кас дар дили худ андеша намекунад; мардони диндор бурда мешаванд, дар ҳоле ки ҳеҷ кас намефаҳмад. Зеро ки одилон аз мусибат дур мешаванд; ба сулху осоиш дохил мешаванд, ки рост рафтор мекунанд.

2 Подшоҳон 21:14 Ва устухонҳои Шоул ва писараш Йӯнотонро дар сарзамини Биньёмин дар Зело, дар қабри падараш Киш дафн карданд, ва ҳар он чи подшоҳ фармуда буд, ба ҷо оварданд. Ва баъд аз он Худо дар бораи замин илтиҷо шуд.

Шоул ва Йӯнотон дар сарзамини Биньёмин дар Зело дар қабри падарашон дафн карда шуданд ва баъд аз он Худо ба дуоҳои ин замин ҷавоб дод.

1. Қувваи дуоҳои халқи Худо

2. Вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

1. Матто 7:7-11 - Пурсед, биҷӯед ва бикӯбед

2. Ибриён 11: 1-3 - Имон ин кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои диданашуда аст.

2 Подшоҳон 21:15 Ва фалиштиён боз бо Исроил ҷанг карданд; ва Довуд ва навкаронаш бо ӯ фурӯд омада, бо фалиштиён ҷангид, ва Довуд беҳол шуд.

Довуд ва хизматгоронаш барои ҷанг бо фалиштиён рафтанд, вале Довуд заиф шуд.

1. Қувваи Худо дар заъф (2 Қӯринтиён 12:9-10)

2. Қувваи дуо (Яъқуб 5:16-18)

1. Забур 18:1-2 - Туро дӯст медорам, эй Худованд, қуввати ман. Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, дар он паноҳ мебарам.

2. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба нотавон қувват ва ба нотавон қувват мебахшад.

2 Подшоҳон 21:16 Ва Ишбибеноб, ки аз писарони бузургҷусса буд, вазнаш сесад сиқл мисин вазнаш буд, ва шамшери нав баста буд, гумон кард, ки Довудро кушта бошад.

Ишбибеноб, ки аз авлоди бузургҷусса буд, найзае дошт, ки вазнаш 300 сиқл мис буд ва бо шамшери нав мусаллах буд. Ӯ кӯшиш кард, ки Довудро бикушад.

1. Хатари кибр ва такаббур

2. Қувваи имон ва ҷасорат дар замонҳои душвор

1. Масалҳо 16:18: «Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад».

2. Эфсӯсиён 6:10-17: "Дар ниҳоят, эй бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. ».

2 Подшоҳон 21:17 Аммо Абишой ибни Саруё ба ӯ ёрӣ расонда, фалиштиро зарба зад ва ӯро кушт. Он гоҳ одамони Довуд ба ӯ қасам хӯрда, гуфтанд: «Ту дигар бо мо ба ҷанг нахоҳӣ рафт, то нури Исроилро хомӯш накунӣ».

Абишой Довудро аз як фалиштиён наҷот медиҳад ва мардони Довуд қасам хӯрданд, ки Довуд дигар ба ҷанг намеравад, то нури Исроилро муҳофизат кунад.

1. Қувваи наҷот: Чӣ тавр Худо одамонро барои наҷоти мо истифода мебарад.

2. Далерӣ ва тавоноии ҷомеа: Чӣ тавр дигарон моро дар замонҳои душвор дастгирӣ мекунанд.

1. 2 Подшоҳон 21:17

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 21:18 Ва баъд аз он чунин воқеъ шуд, ки дар Ҷуб бо фалиштиён боз задухӯрд ба амал омад; ва Сибхайи Ҳушатӣ Сафро, ки аз писарони бузургҷусса буд, кушт.

Дар Ҷуб миёни банӣ-Исроил ва фалиштиён задухӯрд ба вуқӯъ омад ва Сибхайи Ҳушотӣ Саф, яке аз писарони бузургҷуссаро кушт.

1. Қувваи Худо дар заъфи мо комил аст.

2. Мо метавонем бо имон, далерӣ ва таваккал ба Худо ҳар гуна монеаро паси сар кунем.

1. 2 Қӯринтиён 12:9, "Вале ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қудрати Ман дар заъф комил шудааст"."

2. Ишаъё 41:10, "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2 Подшоҳон 21:19 Ва боз дар Ҷӯб бо фалиштиён ҷанг шуд, ки дар он Элҳонон ибни Яреорҷим, ки байт-Лаҳмӣ буд, бародари Ҷолиёти ҷаттӣ, ки асои найзааш мисли чӯби бофанда буд, кушт.

Элҳонон, ки як Байт-Лаҳмӣ буд, дар Ҷуб бар зидди фалиштиён ҷанг кард ва бародари Ҷолётро, ки найзааш мисли чӯби бофанда буд, кушт.

1. Мо метавонем ба душворӣ рӯ ба рӯ шавем ва вазифаҳои душвореро, ки Худо ба мо пешниҳод мекунад, ба дӯш гирем.

2. Тавассути имон ва таваккал ба Худо, мо метавонем ҳама монеаҳоро паси сар кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Ишаъё 41:10, "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2 Подшоҳон 21:20 Ва боз дар Ҷат ҷанге буд, ки дар он ҷо марди қоматбаланде буд, ки дар ҳар даст шаш ангушт ва дар ҳар по шаш ангушт дошт, ки шумораи онҳо бисту чор ва дар ҳар як пой буд; ва ӯ низ аз бузургҷусса таваллуд шудааст.

Дар ҷанги Ғат бузургҷуссае ёфт шуд, ки дар ҳар як дасту по шаш ангушт ва шаш ангушт дошт.

1.Худованд он касест, ки ҳамаамонро офарид ва нигоҳ медорад, новобаста аз он ки мо хурду бузург бошем. 2. Мо набояд аз онҳое, ки аз мо фарқ мекунанд, тарсонем, балки бояд ба ҷои онҳо кӯшиш кунем, ки онҳо ва ҳикояҳои онҳоро бифаҳмем.

1. Ҳастӣ 1:27 - "Пас Худо одамонро ба сурати Худ офарид, онҳоро ба сурати Худо офарид; онҳоро мард ва зан офарид." 2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2 Подшоҳон 21:21 Ва ҳангоме ки ӯ ба Исроил мухолифат кард, Йӯнотон ибни Шимъа бародари Довуд ӯро кушт.

Йӯнотон, бародари Довуд, шахсеро, ки ба Исроил мухолиф буд, кушт.

1. Мо бояд ҳамеша ба Худо таваккал кунем ва ба Ӯ содиқ бошем.

2. Мо даъват шудаем, ки бархоста, халқи Худоро дифоъ кунем.

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтоданд, гарчанде ки обҳои он ғуррон мекунанд. ва кафк ва кӯҳҳо аз баландшавии онҳо ба ларза меоянд».

2. 2 Вақоеънома 20:15 «Аз ин лашкари азим натарсед ва рӯҳафтода нашавед; зеро ки ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост».

2 Подшоҳон 21:22 Ин чор нафар дар Ҷат аз бузургҷусса таваллуд ёфта, аз дасти Довуд ва аз дасти навкаронаш афтоданд.

Довуд ва хизматгоронаш дар Ҷат чор бузургҷуссаро куштанд.

1. Қуввати имони мо: пирӯзӣ ба бузургҷуссаҳо

2. Қудрати Худо: ноил шудан ба пирӯзӣ бар ғайриимкон

1. 1 Қӯринтиён 15:57-58 - Аммо шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2 Подшоҳон боби 22 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ аст, ки Довуд барои ҷашн гирифтани наҷот ва садоқати Худо дар тамоми умри худ навиштааст.

Сархати 1: Довуд бо изҳори муҳаббати худ ба Худованд оғоз мекунад, ки ӯро санг, қалъа ва наҷотдиҳандаи худ эътироф мекунад (2 Подшоҳон 22:1-3). Ӯ Худоро ҳамчун сипар ва қалъае, ки ба он паноҳ мебарад, ҳамду сано мегӯяд.

Сархати 2: Довуд бо хатарҳое, ки дар ҳаёташ рӯ ба рӯ мешуд, ба таври равшан тасвир мекунад, аз он ҷумла марг, андӯҳ, обхезии харобиҳо ва душманоне, ки ба ӯ таҳдид мекарданд (2 Подшоҳон 22:4-6). Дар изтироб ӯ аз Худо кӯмак хост.

Сархати 3: Довуд нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо ба фарёди ӯ ҷавоб дод, заминро ҷунбонда, осмонро аз дуд ва оташ ҷудо кард (2 Подшоҳон 22:7-16). Худованд аз осмон раъд зада, ӯро аз душманонаш наҷот дод.

Сархати 4: Довуд дахолати Худоро бо истифода аз тасвирҳои пурқуввате тасвир мекунад, ба монанди тирҳои барқ, ки душманонашро пароканда мекунанд, каналҳои баҳр кушода мешаванд ва Худо ӯро аз обҳои пурқувват наҷот медиҳад (2 Подшоҳон 22:17-20).

Параграфи 5: Довуд Худоро барои адолаташ нисбат ба ӯ ҳамду сано мегӯяд. Ӯ эътироф мекунад, ки маҳз аз рӯи адолати худаш Худо ӯро мувофиқи подош додааст (2 Подшоҳон 22:21-25).

Сархати 6: Довуд изҳор мекунад, ки бо кӯмаки Худо ӯ метавонад ҳар як душманро мағлуб кунад. Вай тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худованд ӯро барои ҷанг бо қувват муҷаҳҳаз мекунад ва ба ӯ имкон медиҳад, ки онҳоеро, ки бар зидди ӯ қиём мекунанд, таъқиб кунад ва мағлуб кунад (2 Подшоҳон 22:26-30).

Параграфи 7: Довуд тасдиқ мекунад, ки танҳо тавассути роҳнамоии Худо ӯ метавонад ба ғалаба ноил шавад. Ӯ Худовандро қадр мекунад, ки ба ӯ маҳорат дар ҷангро таълим додааст ва ӯро мисли сипар муҳофизат кардааст (2 Подшоҳон 22:31-37).

Параграфи 8: Довуд Худоро ҳамчун манбаи қуввате, ки ба ӯ имкон медиҳад, ки аз девор ҷаҳида шавад, ситоиш мекунад. Ӯ тамоми муваффақиятҳоро дар ҷанг ба дастгирии Худованд рабт медиҳад (2 Подшоҳон 22:38-46).

Параграфи 9: Боб бо эътирофи интиқоми илоҳӣ аз душманон анҷом меёбад. Довуд ба Худо миннатдорӣ баён мекунад, ки ӯро аз зулми халқҳои бегона озод кардааст (2 Подшоҳон 22:47–51).

Хулоса, боби бисту дувуми 2 Самуил таронаи ҳамду саноеро пешкаш мекунад, ки аз ҷониби шоҳ Довуд навишта шудааст, Довуд дар тамоми умраш наҷоти Худоро ҷашн мегирад. Вай хатарҳои гуногунеро тасвир мекунад, ки чӣ тавр ӯ Худоро даъват мекунад, Худо бо корҳои бузург ҷавоб медиҳад, заминро ба ларза медарорад, осмонро ҷудо мекунад ва аз душманон раҳо мекунад, Довуд адолати илоҳиро эътироф мекунад ва ғалабаро ба Худованд нисбат медиҳад. Ӯ барои муҳофизат ва роҳнамоӣ дар ҷанг изҳори сипос мекунад, Дар ин боб дар маҷмӯъ мавзӯъҳои эътимод, сипос, дахолати илоҳӣ ва такя ба Худоро дар вақти душворӣ таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 22:1 Ва Довуд суханони ин сурудро дар рӯзе ки Худованд ӯро аз дасти ҳамаи душманонаш ва аз дасти Шоул раҳо кард, ба Худованд гуфт:

Довуд пас аз раҳониданаш аз дасти душманонаш ва Шоул ба Худованд суруди ҳамду сано пешкаш мекунад.

1. Биёед ба Худованд барои наҷоташ шукр гӯем.

2. Худо ҳамеша дар лаҳзаҳои душвор моро муҳофизат мекунад.

1. Румиён 8:31 Пас, мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 22:2 Ва гуфт: «Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст;

Худованд Сангест, ки моро муҳофизат мекунад, Қалъаест, ки моро дастгирӣ мекунад ва Наҷотдиҳандаест, ки моро наҷот медиҳад.

1. Худо санги мост - Забур 18:2

2. Худо Наҷотдиҳандаи мост - Забур 33:17

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

2. Забур 34:17 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2 Подшоҳон 22:3 Худои санги ман; Ба Ӯ таваккал хоҳам кард: вай сипари ман, ва шохи наҷоти ман, бурҷи баланди ман ва паноҳгоҳи ман, наҷотдиҳандаи ман; маро аз зӯроварӣ наҷот медиҳӣ.

Довуд эътимоди худро ба Худо, ки сипар, наҷот, паноҳгоҳ ва наҷотдиҳанда аз ҳама зӯроварӣ аст, изҳор мекунад.

1. Дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунед

2. Муҳофизати собитшудаи Худо

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтоданд, гарчанде ки обҳои он ғуррон мекунанд. ва кафк ва кӯҳҳо аз баландшавии онҳо ба ларза меоянд».

2. Ишаъё 41:10 "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2 Подшоҳон 22:4 Ман Худовандро хоҳам хонд, ки сазовори ҳамду сано аст, ва аз душманонам наҷот хоҳам ёфт.

Дар 2 Подшоҳон 22:4 Довуд шунавандагони худро ташвиқ мекунад, ки Худовандро, ки сазовори ҳамду сано аст, даъват кунанд, то аз душманон наҷот ёбанд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр наҷотро аз душманон қабул кардан мумкин аст

2. Сазовори ситоиш: Чаро мо бояд Худовандро бихонем

1. Забур 18:3 Ман Худовандро хоҳам хонд, ки сазовори ҳамду сано аст, ва аз душманонам наҷот хоҳам ёфт.

2. Румиён 10:13 Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт.

2 Подшоҳон 22:5 Вақте ки мавҷҳои марг маро иҳота карданд, сели одамони осиён маро тарсонд;

Забурнавис ҳангоми дучор шудан ба марг ва одамони осиён тарсу ҳаросро ҳис мекард.

1. Ғалаба кардани тарс бо имон ба Худо - 2 Тимотиюс 1:7

2. Қувваи дуо дар замонҳои душвор - Яъқуб 1:2-4

1. Забур 18:4-5 - Забурнавис ба Худованд таваккал мекунад ва қувват мебахшад

2. Забур 34:17-19 - Худо фарёди одилонро мешунавад ва онҳоро аз тарсу ҳаросашон раҳо мекунад

2 Подшоҳон 22:6 Ғамҳои дӯзах маро фаро гирифт; домҳои марг пеши ман гирифтанд;

Довуд мегӯяд, ки ӯро ғаму андӯҳи дӯзах иҳота карда буд ва аз домҳои марг пешгирӣ кардааст.

1. Хатарҳои гуноҳ ва чӣ гуна он метавонад моро ба зону оварад.

2. Муҳофизат ва наҷоти Худо аз мо аз роҳҳои харобиовари худамон.

1. Забур 18:5, Ғаму андӯҳи шеол маро иҳота кард; ба доми марг дучор шудам.

2. Румиён 8:38-39, Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2 Подшоҳон 22:7 Дар изтироби худ Худовандро хондам, ва сӯи Худои худ фарёд задам, ва ӯ овози маро аз маъбади худ шунид, ва фарьёди ман ба гӯшҳои Ӯ дохил шуд.

Дар замони тангӣ забурнавис аз Худо кӯмак хост ва Худо аз маъбади худ ҷавоб дод ва гиряи забурнависонро шунид.

1. Фарёди ёрӣ: Ҷустуҷӯи тасаллӣ ва умед дар замони тангӣ

2. Худованд фарёди моро мешунавад: итминон дар миёни изтироб

1. Забур 18:6 - Дар изтироби худ Худовандро нидо кардам ва ба Худои худ фарёд задам, ва ӯ овози маро аз маъбади худ шунид, ва фарьёди ман аз пеши ӯ ба гӯшаш расид.

2. Ишаъё 65:24 - Ва чунин хоҳад шуд, ки пеш аз он ки онҳо бихонанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; ва ҳангоме ки онҳо сухан мегӯянд, Ман мешунавам.

2 Подшоҳон 22:8 Он гоҳ замин ба ларза омад ва ба ларза омад; таҳкурсии осмон ба ҷунбиш омад ва ба ҷунбиш омад, зеро ки Ӯ хашмгин буд.

Ғазаби Худо заминро ба ларза ва ба ларза овард ва пояҳои осмон ба ҷунбиш омад.

1. Ғазаби Худо: Оқибатҳои нофармонӣ

2. Ҳокимияти Худовандро эҳтиром кунед

1. Забур 18:7, "Он гоҳ замин ларзид ва ба ларза омад; таҳкурсии кӯҳҳо ларзид ва ба ларза омад, зеро ки Ӯ хашмгин буд".

2. Ишаъё 13:13, "Бинобар ин Ман осмонро ба ларза хоҳам овард, ва замин аз ғазаби Худованди Қодири Мутлақ аз ҷои худ меларзад".

2 Подшоҳон 22:9 Аз сӯрохи биниаш дуд баромад, ва оташ аз даҳони Ӯ фурӯ рафт; аз он ангишт афрӯхт.

Аз бинӣ ва даҳони Худованд дуд ва оташ баромад, ки боиси оташ задани ангишт шуд.

1. Қудрати Худованд: Фаҳмидани қудрати Худои мо

2. Подшоҳии Худо: Таҷрибаи Ҳазрати Ӯ

1. Ишаъё 66:15-16 - Зеро, инак, Худованд бо оташ ва бо аробаҳои Худ мисли гирдбод хоҳад омад, то ки ғазаби Худро бо ғазаб ва мазамматашро бо алангаи оташ ба амал оварад. Зеро ки Худованд бо оташ ва шамшери Ӯ тамоми башарро муҷозот хоҳад кард, ва кушташудагони Худованд бисьёр хоҳанд шуд.

2. Хуруҷ 19:18 - Ва кӯҳи Сино комилан бар дуд буд, зеро Худованд дар оташ бар он нозил шуд;

2 Подшоҳон 22:10 Ӯ низ ба осмон хамида, фуруд омад; ва торикӣ зери пои ӯ буд.

Худо ба замин фуруд омад ва дар зери Ӯ торикӣ буд.

1. Қудрати ҳузури Худо

2. Аҷиби бузургии Худо

1. Забур 18:9 Ӯ низ ба осмон хамида, фуруд омад; ва торикӣ зери пои ӯ буд.

2. Ишаъё 45:22 Ба ман рӯ оваред ва наҷот ёбед, эй тамоми ақсои замин! Зеро ки Ман Худо ҳастам, ва дигаре нест.

2 Подшоҳон 22:11 Ва ӯ бар каррубие савор шуда, парвоз кард, ва ӯ бар болҳои бод дида шуд.

Худо ба Довуд имкон дод, ки дар болои карруб парвоз кунад ва дар болҳои шамол намоён шавад.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр Худо ба Довуд имкон дод, ки парвоз кунад

2. Таҷрибаи ҳузури Худо: дидани Худо дар болҳои бод

1. Ишаъё 40:31, "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Забур 91:4, «Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ кард: ростии ӯ сипари ту ва ҷилавгари ту хоҳад буд».

2 Подшоҳон 22:12 Ва дар гирду атрофи худ айдарҳои торикӣ, обҳои тира ва абрҳои ғафси осмон сохт.

Худо худро бо торикӣ, обҳои тира ва абрҳои ғафс дар осмон иҳота кард.

1. Чӣ тавр торикии Худо метавонад ба мо қувват ва тасаллӣ бахшад.

2. Қувваи муҳофизати Худо тавассути торикӣ.

1. Забур 91:1 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад.

2. Ишаъё 45:3 - Ман ба шумо ганҷҳои зулмот ва сарвати ниҳони ҷойҳои пинҳониро медиҳам.

2 Подшоҳон 22:13 Аз рӯшноӣ пеши Ӯ ангиштҳои оташ афрӯхтанд.

Довуд Худоро барои муҳофизат ва қувваташ ҳамду сано гуфта, ҳузури Худовандро ҳамчун дурахшон бо ангиштҳои оташ тасвир мекунад.

1. Қувваи Худованд: Чӣ тавр бояд дар паноҳгоҳи Худо паноҳ ёфт

2. Оташи Худованд: фурӯзон кардани нури Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 18:12-14 Ӯ зулмотро пӯшони худ, соябони худро дар гирдаш абрҳои борони тираи осмон сохт. Аз равшании ҳузури ӯ абрҳо, бо жола ва баркҳо пеш мерафтанд. Худованд аз осмон раъд зад; овози Таоло баланд садо дод. Тирхои худро парронда, душманонро пароканда кард, бо баркхои азим онхоро торумор кард.

2. Ишаъё 6:1-4 Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худованди олиҷаноб ва баландро дидам, ки бар тахт нишастааст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард. Болои ӯ серафим буд, ки ҳар кадоме шаш бол дошт: Бо ду бол рӯйи худро пӯшиданд, бо ду боли худро пӯшиданд ва бо ду бол парвоз мекарданд. Ва онҳо якдигарро нидо мекарданд: «Худованди Қодири Мутлақ муқаддас, муқаддас, муқаддас аст! тамоми замин аз шухрати У пур аст. Аз садои онхо сутунхо ва остонахо ба ларза даромад ва маъбад аз дуд пур шуд.

2 Подшоҳон 22:14 Худованд аз осмон раъд зад, ва Ҳаққи Таоло овози Худро баланд кард.

Овози Худо бо қудрат ва қудрат аз осмон раъд мезад.

1. "Садои Худованд" - Баррасии қудрати овози Худо ва таъсири он ба ҳаёти мо.

2. "Овози боздоштнашаванда" - Ба 2 Подшоҳон 22:14 нигаред, то табиати боздоштнашавандаи овози Худоро фаҳмед.

1. Забур 29:3-9 - Забур, ки овози Худоро ситоиш мекунад.

2. Айюб 37:1-5 - Қиссае, ки қудрати овози Худоро тавсиф мекунад.

2 Подшоҳон 22:15 Ва ӯ тирҳо фиристод, ва онҳоро пароканда кард; барк зада, онҳоро ба ташвиш андохт.

Худо тирҳо ва барқ фиристод, то душманонашро пароканда кунанд.

1. Ғазаб ва адолати Худо: Баррасии 2 Подшоҳон 22:15

2. Қудрати Худо: Дидани қудрати мӯъҷизавии Ӯ дар 2 Подшоҳон 22:15

1. Забур 18:14 - Ӯ тирҳоро парронд ва душманонро пароканда кард, барқҳои бузурги барқ ва онҳоро несту нобуд кард.

2. Хуруҷ 15:6 - Дасти рости Ту, эй Худованд, дар қудрат бузург буд. Дасти рости Ту, эй Худованд, душманро шикаст.

2 Подшоҳон 22:16 Ва каналҳои баҳр пайдо шуданд, ва таҳкурсии ҷаҳон аз танбеҳи Худованд, аз таркиши нафаси бинии Ӯ пайдо шуд.

Худованд умқи баҳр ва пояҳои ҷаҳонро ошкор кард, қудрати Худро бо сарзаниш ва нафаси Худ нишон дод.

1: Қудрати Худо: Ошкор кардани қаъри баҳр

2: Худованд ошкор мекунад: як нафаси Ӯ

1: Забур 18: 15-16 - Ӯ тирҳои худро фиристод ва душманонро пароканда кард, бо барқҳои азим онҳоро торумор кард. Аз танбеҳи Ту, эй Худованд, аз нафаси бинии ту, водиҳои баҳр кушода шуданд ва пояҳои замин кушода шуданд.

2: Айюб 26:10 - Ӯ уфуқро дар рӯи обҳо барои сарҳади байни рӯшноӣ ва зулмот нишон медиҳад.

2 Подшоҳон 22:17 Ӯ аз боло фиристода, маро гирифт; маро аз обҳои зиёд берун овард;

Худо Довудро аз хатар муҳофизат кард ва ӯро аз вазъиятҳои душвор раҳо кард.

1. Худо нигаҳбону паноҳгоҳ ва нерӯи мост

2. Ҷустуҷӯи умед ва тасаллӣ дар замонҳои душвор

1. Забур 18:16-17 - Ӯ аз баланд фуромада, маро гирифт; маро аз обхои чукур берун кашид.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

2 Подшоҳон 22:18 Ӯ маро аз душмани қавӣ ва аз душманони ман раҳо кард, зеро ки онҳо барои ман хеле қавӣ буданд.

Худо Довудро аз душманони пурқувваташ наҷот дод, ки онҳо аз ҳад зиёд тавоно буданд, ки ӯро мустақилона мағлуб карда наметавонанд.

1. Қувваи наҷоти Худо

2. Боварӣ ба қудрати Худо

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 22:19 Дар рӯзи мусибатам пеши ман гирифтанд, вале Худованд макони ман буд.

ХУДОВАНД дар лахзахои душвор барои нависанда тасаллӣ ва кувват буд.

1. Ҳама чиз якҷоя ба манфиати нек кор мекунад: Чӣ тавр Худо моро дар замонҳои душворӣ дастгирӣ мекунад

2. Худованд макони мост: Дар замони душвор қувват ва тасаллӣ ёфтан

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

2 Подшоҳон 22:20 Ӯ маро низ дар макони калон берун овард, ва маро наҷот дод, зеро ки аз ман лаззат бурд.

Худо сухангӯро аз вазъияти душвор наҷот дод, зеро аз онҳо хушнуд буд.

1. Худо ҳамеша ба мо ғамхорӣ мекунад ва моро хеле дӯст медорад.

2. Вақте ки мо мӯҳтоҷем, Худованд наҷотдиҳандаи мост.

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2 Подшоҳон 22:21 Худованд ба ман мувофиқи адолати ман подош дод; ба ман мувофиқи покии дастҳои ман подош дод.

Худованд ба сухангӯён мувофиқи адолат ва покии дастонашон подош дод.

1. Худо моро барои адолат ва дастони покамон подош медиҳад

2. Худованд ваъда медиҳад, ки ба мо барои зиндагии пок подош медиҳад

1. Забур 18: 20-24 - Худованд маро мувофиқи адолати ман подош дод: ба ҳасби покии дастонам ба ман подош дод.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 22:22 Зеро ки ман роҳҳои Худовандро нигоҳ доштам ва аз Худои худ бадӣ накардаам.

Муаллиф изҳор мекунад, ки онҳо роҳҳои Худоро нигоҳ доштаанд ва аз Ӯ дур нашудаанд.

1. Содиқ мондан ба роҳҳои Худо - 2 Подшоҳон 22:22

2. Чаро мо бояд ба Худо содиқ монем - 2 Подшоҳон 22:22

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Подшоҳон 22:23 Зеро ки тамоми ҳукмҳои ӯ пеши ман буд, ва дар бораи фароизи ӯ ман аз онҳо дур нашудаам.

Довуд Худоро барои садоқаташ дар риояи ҳукмҳо ва қонунҳои Ӯ ҳамду сано мегӯяд.

1. Вафодории Худо дар риояи аҳком ва ҳукмҳои Ӯ.

2. Муҳимияти риояи аҳком ва ҳукми Худо.

1. Забур 119:75-76 Ман медонам, эй Худованд, довариҳои Ту дуруст аст, ва Ту дар вафодорӣ маро азоб додай. Бигзор эҳсони марҳамати ту мувофиқи каломи ту ба бандаи худ тасаллои ман бошад.

2. Румиён 8:28-29 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст. Зеро ки Ӯ пешакӣ медонист, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

2 Подшоҳон 22:24 Ман низ пеши ӯ росткор будам ва худро аз гуноҳи худ нигоҳ доштам.

Довуд изҳор дошт, ки худро аз гуноҳ нигоҳ доштааст ва дар назди Худо росткор аст.

1. "Зиндагии рост дар назди Худо"

2. «Аз гуноҳ дур мондан»

1. Забур 118:1-2 "Хушо онҳое ки роҳи онҳо беайб аст, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд."

2. Ишаъё 33: 15-16 "Он ки рост рафтор мекунад ва рост мегӯяд, фоидаи зулмро нафрат мекунад, дастҳояшро меафканад, то ки пора нагиранд, гӯшҳояшро аз шунидани хунрезӣ бозмедорад ва чашмонашро аз нигоҳи он мебандад. бад, вай дар баландиҳо сокин хоҳад шуд; макони муҳофизаташ қалъаҳои сангин хоҳад буд; нонаш ба ӯ дода мешавад, обаш боэътимод хоҳад буд».

2 Подшоҳон 22:25 Бинобар ин Худованд ба ман мувофиқи адолати ман подош дод; аз рӯи покии ман дар назари ӯ.

Довуд ба Худованд миннатдории худро баён мекунад, ки ӯро мувофиқи садоқат ва адолаташ мукофот додааст.

1. Худо ҳамеша ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва моро барои итоаткории мо подош медиҳад.

2. Адолати мо на ба хизматҳои худамон, балки бар файзи Худо асос ёфтааст.

1. 2 ба Қӯринтиён 5:21 - Зеро ки Ӯро барои мо, ки гуноҳро намедонем, гуноҳ кардааст; то ки мо дар Ӯ адолати Худо гардем.

2. Румиён 3:21-22 - Аммо алҳол адолати Худо бе шариат зоҳир мешавад, ки ба воситаи шариат ва анбиё шаҳодат медиҳанд; Ҳатто адолати Худо, ки ба воситаи имон ба Исои Масеҳ ба ҳама ва бар ҳамаи имондорон аст.

2 Подшоҳон 22:26 Бо раҳмдил худро раҳмдил нишон хоҳӣ дод, ва бо одил худро росткор нишон хоҳӣ дод.

1: Худо ба раҳмдил ва ростгӯён раҳм ва инсоф мекунад.

2: Мо метавонем ба Худо бовар кунем, ки ба ваъдаҳои Ӯ ба онҳое, ки ба Ӯ содиқона итоат мекунанд, вафодор аст.

1: Мико 6:8 Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки адолат рафтор кунӣ, марҳаматро дӯст дорӣ ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунӣ?

2: Яъқуб 2:13 Зеро касе, ки марҳамат накардааст, бе марҳамат доварӣ хоҳад кард; ва марҳамат аз доварӣ шод мешавад.

2 Подшоҳон 22:27 Бо покӣ ту худро пок нишон хоҳӣ дод; ва бо бадгӯй худатро бадгӯй нишон хоҳӣ дод.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки пок ва муқаддас бошем, зеро Худо бо мо пок ва муқаддас хоҳад буд.

2: Мо бояд дар рафтори худ эҳтиёт бошем, зеро чӣ гуна рафтори мо аз он иборат аст, ки Худо бо мо чӣ гуна рафтор мекунад.

1: Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар пеши Худо ва Падар ин аст, ки ятимон ва бевазанонро дар андӯҳашон дидан ва худро аз ҷаҳон доғе нигоҳ доштан.

2:1 Юҳанно 3:3 - Ва ҳар кӣ ба ӯ чунин умед дорад, худро пок мекунад, чунон ки вай пок аст.

2 Подшоҳон 22:28 Ва ту халқи мусибатзадаро наҷот хоҳӣ дод, вале чашмони ту бар мағрурон аст, то ки онҳоро ба поён расонӣ.

Худо ба ранҷдидагон нигоҳ мекунад ва мутакаббиронро фурӯ мебарад.

1. Худо нигаҳбон ва нигаҳбони мост

2. Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меравад

1. Яъқуб 4:6 Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад.

2. Забур 18:27 Ту фурӯтанонро наҷот медиҳӣ, вале чашмонашон ғурурро паст мекунӣ.

2 Подшоҳон 22:29 Зеро ки Ту чароғи ман ҳастӣ, эй Худованд, ва Худованд торикии маро равшан хоҳад кард.

Худо манбаи нур дар торикӣ аст ва халқи худро дар торикӣ тарк намекунад.

1. Худо чароғ дар зулмот аст - 2 Подшоҳон 22:29

2. Худованд торикии моро равшан хоҳад кард - 2 Подшоҳон 22:29

1. Забур 18:28 - Зеро ки шамъи маро фурӯзон хоҳӣ кард: Худованд Худои ман торикии маро равшан хоҳад кард.

2. Ишаъё 60:19 - Офтоб дигар рӯзона нури ту нахоҳад буд; ва моҳтоб ба ту равшанӣ нахоҳад дод, балки Худованд барои ту нури ҷовидонӣ хоҳад буд, ва Худои ту ҷалоли ту хоҳад буд.

2 Подшоҳон 22:30 Зеро ки ман ба василаи ту аз миёни лашкар гузаштаам; қасам ба Худои худ, аз девор гузаштам.

Довуд Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки ба ӯ қувват бахшидааст, то душманон ва монеаҳояшро мағлуб кунад.

1) Бартараф кардани монеаҳо бо қудрати Худо

2) Худоро барои ғалабаҳои мо ҳамду сано гуфтан

1) Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2) Забур 18:29 - Зеро ки ман метавонам ба василаи Ту бар зидди лашкар давидам ва ба Худои худ метавонам аз девор ҷаҳида бошам.

2 Подшоҳон 22:31 Аммо дар бораи Худо роҳи Ӯ комил аст; каломи Худованд санҷида мешавад: Ӯ барои ҳамаи онҳое ки ба Ӯ таваккал мекунанд, поймолкунанда аст.

Роҳи Худо комил ва боэътимод аст ва барои ҳар касе, ки ба Ӯ таваккал мекунад, сипар аст.

1. Такомули роҳи Худо

2. Муҳофизати Худованд

1. Забур 18:30 - Дар бораи Худо, роҳи Ӯ комил аст: каломи Худованд озмуда шудааст: Ӯ барои ҳамаи онҳое ки ба Ӯ таваккал мекунанд, поймолкунанда аст.

2. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯянд, мукофот медиҳад.

2 Подшоҳон 22:32 Зеро кист Худо, ҷуз Худованд? ва санглох кист, ҷуз Худои мо?

Худо ягона Парвардигори ҳақиқӣ ва санг аст.

1. Худо қудрати олӣ аст - 2 Подшоҳон 22:32

2. Бунёди устувори имони мо - 2 Подшоҳон 22:32

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

2. Ишаъё 26:4 - То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки дар Худованд ЯҲУВА қуввати ҷовидонӣ аст.

2 Подшоҳон 22:33 Худо қувват ва қудрати ман аст, ва Ӯ роҳи маро комил мекунад.

Худо манбаи қувват ва қудрат аст ва Ӯ роҳи моро рост мекунад.

1. Қувва ва қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Мукаммал кардани роҳҳои мо тавассути Худо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Подшоҳон 22:34 Пойҳои маро мисли пойҳои ҳишт мегардонад, ва маро бар баландиҳоям мегузорад.

Худо ба онҳое, ки мехоҳанд ба Ӯ таваккал кунанд, қувват ва роҳнамоӣ мебахшад ва ба онҳо имкон медиҳад, ки ба потенсиали олии худ бирасанд.

1. "Ҷойҳои баланди иродаи Худо"

2. "Қувваи эътимод ба Худованд"

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2 Подшоҳон 22:35 Ӯ дастҳои маро ба ҷанг таълим медиҳад; то ки камони пулод аз дасти мина шикаста шавад.

Худо ба халқи худ қувват мебахшад, то бо душманонашон мубориза баранд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо ба мо қувват мебахшад, то ғолиб ояд

2. Қувваи камон: Чӣ тавр Худо халқашро барои ғалаба истифода мебарад

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. 1 ба Қӯринтиён 1:27-28 - «Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то ҳакимонро ба ваҷд ованд; , ва чизҳои нафратоварро Худо баргузидааст, оре, ва чизҳои ғайриқонунӣ, то ки чизҳои мавҷударо нест кунад».

2 Подшоҳон 22:36 Ту низ ба ман сипари наҷоти Худро додӣ, ва нармии Ту маро бузург гардонд.

Наҷот ва лутфи Худо суханварро бузург кардааст.

1. "Сипари наҷоти Худо"

2. «Қудрати ҳалимӣ»

1. Ишаъё 45: 24-25 - "Ба ростӣ, касе бигӯяд, ки ман дар Худованд адолат ва қувват дорам: одамон назди Ӯ хоҳанд омад; ва ҳар кӣ бар ӯ хашмгин мешавад, хиҷил хоҳанд шуд. Ҳама насл дар Худованд хоҳад буд. Исроил сафед шуда, фахр хоҳад кард».

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - "Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед, ва ин на аз шумост: ин атои Худост: на аз аъмол, то ки касе фахр накунад".

2 Подшоҳон 22:37 Қадамҳои маро дар зери ман васеъ кардӣ; то ки пойҳоям налағзишанд.

Худо суханварро дастгирӣ ва ҳифз карда, ба онҳо имкон дод, ки устувор бошанд ва пешравӣ кунанд.

1. Чӣ тавр муҳофизат ва роҳнамоии Худо ба мо кӯмак мекунад, ки қадами худро нигоҳ дорем.

2. Аҳамияти такя ба Худо барои қувват ва субот.

1. Забур 18:36 - Ту ба ман сипари наҷоти Худро додӣ, ва дасти ростат маро дастгирӣ кард, ва нармии Ту маро бузург кард.

2. Забур 37:23-24 - Қадамҳои одам аз ҷониби Худованд муқаррар карда мешавад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад; гарчанде ки вай афтад, сараш партофта нахоҳад шуд, зеро ки Худованд дасти ӯро нигоҳ медорад.

2 Подшоҳон 22:38 Ман душманонамро таъқиб намуда, онҳоро нест кардам; ва дигар нагардондам, то даме ки ман онҳоро нахӯрам.

Довуд душманони худро таъқиб карда, то он даме ки онҳо тамоман несту нобуд шуданд, нобуд кард.

1. Таъқиби Худо ба душман: 2 Подшоҳон 22:38

2. Қувваи ғазаби Худо: Намунаи интиқом Довуд

1. Румиён 12:19-21 - Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд.

2. Ибриён 10:30-31 - Ба дасти Худои Ҳай афтодан даҳшатнок аст.

2 Подшоҳон 22:39 Ва Ман онҳоро несту нобуд карда, захмдор кардам, ки бархоста натавонистанд; бале, онҳо зери пои Ман афтодаанд.

Худованд душманони Худро несту нобуд карда, онҳоро нотавон ва қодир нест, ки дубора бархоста шаванд.

1. Қудрати Худо: Ёдоварӣ аз ҳокимияти Худо

2. Мағлубияти душманони мо: Пирӯзии Худованд

1. Ишаъё 40:15-17 - Инак, халқҳо мисли қатраи сатил ҳастанд ва ҳамчун ғубори хурди тарозуҳо шуморида мешаванд: инак, Ӯ ҷазираҳоро ҳамчун чизи андак мегирад.

2. Забур 46:9 - Ӯ ҷангҳоро то охири замин қатъ мекунад; камонро мешиканад ва найзаро пора-пора мекунад; вай аробаро дар оташ месузонад.

2 Подшоҳон 22:40 Зеро ки маро бо қувват барои ҷанг бастай; онҳоеро, ки бар зидди ман қиём карданд, зери ман тобеъ кардай.

Худо Довудро қувват бахшид ва тавонист, ки бар душманонаш ғолиб ояд.

1. Худо таваккалкунандагонро қувват мебахшад.

2. Қудрати Худо аз ҳар монеа бузургтар аст.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Подшоҳон 22:41 Ту низ ба ман гардани душманонамро додӣ, то ки аз ман нафратоваронро нест кунам.

Худо ба Довуд қувват бахшид, то душманонашро мағлуб кунад ва ба ӯ қувват бахшид, то душманони ӯро мағлуб кунад.

1. "Қувваи муҳофизати Худо"

2. «Қуввати раҳмати Худо»

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Забур 18:39 - "Зеро ки маро бо қувват барои ҷанг бастай; онҳоеро, ки бар зидди ман қиём карданд, ба зери ман тобеъ кардай".

2 Подшоҳон 22:42 Онҳо нигоҳ карданд, вале наҷотдиҳандае набуд; ҳатто ба Худованд, лекин Ӯ ба онҳо ҷавоб надод.

Бо вуҷуди ҷустуҷӯи кӯмак касе набуд, ки онҳоро наҷот диҳад ва ҳатто дуоҳояшон ба Худованд беҷавоб монд.

1. Худо Ҳоким аст - Румиён 8:28

2. Қувваи дуо - Яъқуб 5:16

1. Забур 18:41 - «Ту ба ман сипари наҷоти Худро додӣ, ва нармии Ту маро бузург кард».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 22:43 Он гоҳ ман онҳоро мисли хоки замин задам, онҳоро мисли ботлоқи кӯча кӯфтам, ва онҳоро паҳн кардам.

Худо душманонашро мағлуб кард ва онҳоро дар кӯчаҳо поймол кард.

1. Ғалаба дар мағлубият: Чӣ гуна Худо бар муборизаҳои мо ғолиб меояд

2. Қудрати Худо дар амал: Дидани қудрати Ӯ дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, комёб нахоҳад шуд, ва ҳар забоне, ки бар зидди ту барҳоста, ту маҳкум хоҳӣ кард.

2. Румиён 8:37 - Аммо дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст медошт, бештар ғолиб ҳастем.

2 Подшоҳон 22:44 Ту низ маро аз ҷиҳодҳои қавми ман раҳоӣ додӣ, маро нигоҳ доштӣ, то ки сардори халқҳо бошам; қавме ки ман намедонистам, ба ман хизмат хоҳанд кард.

Худо Довудро аз муборизаҳои қавми худ наҷот дод ва ӯро сарвари ғайрияҳудиён гардонид, халқе ки пештар намедонист, акнун ба ӯ хизмат хоҳанд кард.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзгори мо аз ҷониби Худо.

2. Қудрати бузургии Худо барои ваҳдати байни мардумони гуногун.

1. Эфсӯсиён 4:3-6 Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо, вақте ки шумо даъват шудаед, ба як умед даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид; як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст.

2. Румиён 10:12-13 Зеро ки ҳеҷ тафовуте байни яҳудӣ ва ғайрияҳудиён нест, ҳамон як Худованд Худованди ҳама аст ва ҳамаи онҳоеро, ки Ӯро мехонанд, баракат медиҳад, зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

2 Подшоҳон 22:45 Аҷнабиён ба ман итоат хоҳанд кард; баробари шунидан, ба Ман итоат хоҳанд кард.

Худо ваъда медиҳад, ки касоне, ки бузургии Ӯро мешунаванд, ба Ӯ итоат мекунанд.

1. Итоат ба Худо интихоб аст - 2 Подшоҳон 22:45

2. Қудрати Каломи Худо - 2 Подшоҳон 22:45

1. Такрори Шариат 30:19-20 - Ҳаётро интихоб кунед, то ки шумо ва насли шумо зиндагӣ кунед ва Худованд Худои худро дӯст доред ва ба овози Ӯ итоат кунед.

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2 Подшоҳон 22:46 Аҷнабиён аз байн хоҳанд рафт, ва онҳо аз наздикии худ метарсанд.

Бегонагон аз хонаашон метарсанд.

1. Қувваи тарс: Вақте ки Худо ҳузур дорад, бегонагон чӣ гуна мегурезанд

2. Қувват дар Худо: Ғалаба кардани тарси номаълум

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2 Подшоҳон 22:47 Худованд зинда аст; ва санги ман муборак бошад; ва сарафроз аст Худои сахраи наҷоти ман.

Довуд Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки санг ва наҷоти Ӯст.

1. Худо санги мо ва наҷоти мост

2. Худованд зинда аст ва баракат аст

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман.

2. Забур 61:7 - Наҷот ва шарафи ман аз Худо вобаста аст; вай санги тавонои ман, паноҳгоҳи ман аст.

2 Подшоҳон 22:48 Худост, ки интиқоми ман мегирад ва қавмро зери зери ман фурӯ мебарад,

Худо касонеро, ки бар зидди Довуд буданд, интиқом гирифт ва фурӯ бурд.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани қудрати интиқомгирандаи Худо

2. Вафодории Худо: Тасаллият дар ҳифзи Ӯ

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Забур 18:47 - Худованд зинда аст; ва санги ман муборак бошад; ва бигзор Худои наҷоти ман сарафроз бошад.

2 Подшоҳон 22:49 Ва ин маро аз душманонам берун овард: Ту низ маро бар болои онҳое ки бар зидди ман қиём карданд, бардоштӣ; маро аз марди зӯровар раҳоӣ додӣ.

Худо мӯъминонро аз душманонашон раҳо мекунад ва онҳоро ба баландӣ мебардорад.

1. Худо моро дар вақти душворӣ боло мебарад

2. Мо метавонем ба муҳофизати Худо аз душманонамон эътимод кунем

1. Забур 18:2-3 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам; сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман ва паноҳгоҳи ман, Наҷотдиҳанда; ту маро аз зӯроварӣ наҷот диҳӣ».

2. Румиён 8:31-32 - "Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошт, балки Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ гуна Ӯ бо меҳрубонӣ ҳама чизро ба мо намедиҳад. ?"

2 Подшоҳон 22:50 Бинобар ин Туро, эй Худованд, дар миёни халқҳо шукр хоҳам гуфт, ва исми Туро ҳамду сано хоҳам гуфт.

1: Новобаста аз он ки бо чӣ дучор мешавем, ҳамеша бояд ба Худо шукр гӯем ва аз ҳама бештар Ӯро ҳамду сано гӯем.

2: Муҳаббат ва некии Худо бояд тавассути гуфтор ва рафтори мо баён шавад, то дигарон аз фазли Ӯ баҳра гиранд.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Забур 95:2 - Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

2 Подшоҳон 22:51 Вай бурҷи наҷоти подшоҳи худ аст, ва ба тадҳиншудаи худ, ба Довуд ва ба насли ӯ то абад марҳамат мекунад.

Худо ба шоҳ Довуд ва насли ӯ то абад марҳамат ва наҷот зоҳир мекунад.

1. Раҳм кардан ба тадҳиншудагон: Тадқиқот дар 2 Подшоҳон 22:51

2. Муҳаббат ва муҳофизати бепоёни Худо: Нигоҳе ба 2 Подшоҳон 22:51

1. Забур 18:2, "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Забур 89:20, "Ман бандаи Худ Довудро ёфтам, бо равғани муқаддаси худ ӯро тадҳин кардам".

2 Подшоҳон боби 23 суханони охирин ва корҳои бузурги Довудро сабт мекунад ва ҷасорати мардони тавонои ӯро таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо муқаддима оғоз мешавад, ки гуфта мешавад, ки ин суханони охирини Довуд, писари Йисой мебошанд, ки аз ҷониби Худо ҳамчун подшоҳи тадҳиншудаи Исроил баланд бардошта шудааст (2 Подшоҳон 23:1-2).

Сархати 2: Довуд дар бораи муносибати худ бо Худо сухан ронда, эътироф мекунад, ки аҳди Худо бо ӯ амн ва абадӣ аст. Ӯ Худоро ҳамчун санг ва паноҳгоҳи худ тасвир мекунад (2 Подшоҳон 23:3-4).

Параграфи 3: Довуд дар бораи салтанати худ мулоҳиза карда, тасвир мекунад, ки чӣ тавр ҳокими аз Худо тарсидан адолат ва шукуфоиро ба вуҷуд меорад. Ӯ инро бо ҳокимони шарир муқоиса мекунад, ки мисли хорҳои партофташуда мебошанд (2 Подшоҳон 23:5).

Параграфи 4: Пас аз он боб диққати худро барои нишон додани корнамоиҳои мардони тавонои Довуд иваз мекунад. Он номҳои онҳоро номбар мекунад ва баъзе корнамоиҳои фавқулоддаи онҳоро дар ҷанг зикр мекунад (2 Подшоҳон 23:8-39).

Параграфи 5: Се ҷанговари хоси Ҷошеб-Басшебет, Элазар ва Шамма барои амалҳои беназири худ дар дифоъ аз Исроил бар зидди душвориҳои шадид фарқ мекунанд (2 Подшоҳон 23:8-12).

Сархати 6: Дар ҳикоя ба таври мухтасар дигар ҷанговарони барҷастае зикр шудааст, ки ба Довуд далерӣ ва садоқат зоҳир кардаанд. Ба корнамоиҳои онҳо рӯ ба рӯ шудан бо бузургҷуссаҳои душман ё ҷанги зидди фалиштиён дохил мешаванд (2 Подшоҳон 23:13-17).

Сархати 7: Дар як лаҳза ҳангоми ҷанг бо фалиштиён Довуд орзуи обро аз чоҳ дар наздикии Байт-Лаҳм баён мекунад. Се марди тавоно ҷони худро зери хатар мегузоранд, то аз он чоҳ ба ӯ об биёранд (2 Подшоҳон 23:18-19).

Сархати 8: Аммо, вақте ки онҳо обро ба Довуд медиҳанд, ӯ аз сабаби эҳтиром ба Худо аз нӯшидан худдорӣ мекунад, зеро он аз ҷониби сарбозони содиқаш бо хатари зиёди шахсӣ гирифта шудааст (2 Подшоҳон 23:16-17).

Параграфи 9: Боби мазкур бо номбар кардани номҳои иловагии ҷанговарони барҷаста, ки бо амалҳои шуҷоатманди худ дар давраи ҳукмронии шоҳ Довуд маъруфанд, ба охир мерасад (2 Подшоҳон 23;20-39).

Хулоса, боби бисту сеюми 2 Самуил суханони охирин ва корҳои бузурги шоҳ Довудро пешниҳод мекунад, Довуд дар бораи муносибати худ бо Худо мулоҳиза мекунад ва вафодории аҳди Ӯро эътироф мекунад. Вай ҳукмронии одилонаро муҳокима мекунад ва онро бо шарир муқоиса мекунад, Хулоса, боб баъд аз корнамоиҳои қаҳрамононаи мардони тавонои Довуд, аз ҷумла Йошеб-Басшебет, Элеазар, Шаммо, дигар ҷанговарон ёдовар мешаванд ва се нафар ҷони худро зери хатар мегузоранд, то хоҳиши деринтизорро иҷро кунанд. Довуд аз сабаби эҳтиром ба Худо об нӯшиданро рад мекунад, Хулоса, боб бо номбар кардани ҷанговарони ҷасури иловагӣ хотима меёбад. Он ба мавзӯъҳо, ба монанди садоқат, далерӣ ва илтифоти илоҳӣ дар ҷанг таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 23:1 Инҳо суханони охирини Довуд хоҳанд буд. Довуд ибни Йисой гуфт, ва марде, ки эҳьё шуда буд, тадҳиншудаи Худои Яъқуб ва забурнависи ширини Исроил, гуфт:

Довуд, писари Йисой ва тадҳиншудаи Худои Яъқуб, суханони охирини худро ҳамчун забурнависи Исроил баён кард.

1. Тадҳин шудани Довуд: Намунаи вафодории Худо

2. Садо додан ба иродаи Худо: Мероси Довуд

1. Забур 89:20-21 Ман бандаи худ Довудро ёфтам; бо равғани муқаддаси худ ӯро тадҳин кардам. Дасти ман ҳамеша бо ӯ хоҳад буд; ва бозуи Ман ӯро қавӣ хоҳад кард.

2. 2 Подшоҳон 2:9-11 Ва ҳангоме ки онҳо гузаштанд, Илёс ба Элишоъ гуфт: «Бипурс, ки пеш аз он ки ман аз ту гирифта шавам, барои ту чӣ кор кунам». Ва Элишоъ гуфт: «Лутфан, бигзор як қисми дучандон рӯҳи ту бар ман бод». Ва гуфт: «Ту кори сахте хостӣ; лекин агар маро бубинӣ, вақте ки аз ту гирифта шавам, ба ту чунин хоҳад буд; лекин агар не, ин тавр нахоҳад шуд.

2 Подшоҳон 23:2 Рӯҳи Худованд ба воситаи ман сухан мегуфт, ва каломи Ӯ дар забони ман буд.

Рӯҳи Худованд ба Довуд сухан гуфт ва каломи Ӯ дар забони ӯ буд.

1. Чӣ тавр фаҳмидани иродаи Худо дар ҳаёти мо

2. Қудрати суханронии Каломи Худо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст: ва дӯстдорони забон аз меваи он хоҳанд хӯрд.

2 Подшоҳон 23:3 Худои Исроил гуфт: «Сахри Исроил ба ман гуфт: «Ҳар кӣ бар одамон ҳукмронӣ мекунад, бояд одил бошад ва аз тарси Худо ҳукмронӣ кунад».

Худо амр мекунад, ки шахсони мансабдор аз тарси Худо бо адолат ва адолат ҳукмронӣ кунанд.

1. Масъулияти роҳбарон барои ҳукмронии одилона

2. Вазни қудрат ва тарси Худо

1. Забур 2:10-12 Пас, эй подшоҳон, хирадманд бошед; Огоҳ шавед, эй ҳокимони замин. Бо тарс ба Худованд хизмат кунед, ва бо ларзон шодӣ кунед. Писарро бибӯсед, то ки ӯ хашмгин нашавад, ва шумо дар роҳ нобуд шавед, зеро ки ғазаби Ӯ зуд аланга мезанад. Хушо ҳамаи онҳое ки ба Ӯ паноҳ мебаранд.

2. Масалҳо 16:12-13 Бадӣ кардан барои подшоҳон кори зишт аст, зеро тахт бар адолат пойдор аст. Лабҳои одилона шодии шоҳ аст ва ӯ дӯст медорад, ки сухани ҳақ.

2 Подшоҳон 23:4 Ва ӯ мисли нури субҳ, вақте ки офтоб тулӯъ мекунад, ҳатто субҳи беабр хоҳад буд; чун алафи нарм пас аз борон нури равшан аз замин мебарояд.

Гузариш Худо мисли тулӯи субҳ, пур аз нури бе абр ва мисли алафест, ки пас аз борони соф мерӯяд.

1. Муҳаббат ва шодии Худо мисли тулӯи офтоби равшан аст.

2. Файзи Худо мисли алафи нарм пас аз борони соф аст.

1. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; ки дар замини сояи марг сокинанд, бар онҳо нур мунаввар шудааст.

2. Забур 103:5 - Ки даҳони туро бо чизҳои нек сер мекунад, то ҷавонии ту мисли уқоб нав шавад.

2 Подшоҳон 23:5 Ҳарчанд хонаи ман дар назди Худо чунин нест; лекин Ӯ бо ман аҳди ҷовидонӣ баст, ки дар ҳама чиз амр ва устувор аст; зеро ки ин ҳама наҷоти ман ва тамоми хоҳиши ман аст, гарчанде ки Ӯ онро афзоиш намедиҳад.

Худо бо мо аҳди ҷовидонае бастааст, ки дар ҳама чиз муқаррар карда шудааст, ки он наҷот ва хоҳиши мост.

1. Ваъдаи бепоёни аҳди ҷовидонӣ

2. Наҷот ва амният тавассути аҳди Худо

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро моил кун ва назди ман биё; бишнав, то ҷони ту зинда гардад; ва ман бо ту аҳди ҷовидона хоҳам баст, муҳаббати устувори ман ба Довуд".

2. Румиён 8:38-39 - «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2 Подшоҳон 23:6 Аммо банӣ-Иблиал ҳама мисли хорҳо хоҳанд буд, зеро ки онҳоро бо даст гирифтан мумкин нест.

Писарони Белиалро ба хоре монанд мекунанд, ки бо даст гирифта намешавад.

1. Ҳаёти бе имон ба дасти Худованд намерасад.

2. Мо бояд бо часпидан ба имон худро аз таъсири нобиноён ҳифз кунем.

1. 2 Қӯринтиён 5:7 - Зеро ки мо аз рӯи имон рафтор мекунем, на аз рӯи дид.

2. Матто 11:29 - Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт.

2 Подшоҳон 23:7 Аммо ҳар кӣ ба онҳо ламс кунад, бояд бо оҳан ва асои найза девор гирад; ва дар ҳамон ҷо ба таври комил дар оташ хоҳанд сӯзонд.

Довуд дар бораи як ҷанговари далер нақл мекунад, ки ба муқобили як гурӯҳи душманон нотарсона меҷангид ва бо оҳану найза муҳофизат карда шуд ва дар ниҳоят зинда сӯзонда шуд.

1. Далерӣ ва садоқат дар баробари душвориҳо

2. Бо вуҷуди шароити душвор дар имон устувор будан

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Матто 10:28 - Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Балки битарсед аз касе, ки метавонад ҳам рӯҳу ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд кунад.

2 Подшоҳон 23:8 Инҳоянд номҳои мардони тавоное ки Довуд доштанд: Тахмонӣ, ки дар курсӣ менишаст, сардори мириҳазорон; Адинои эзнӣ ҳамин буд: ӯ найзаи худро бар ҳаштсад нафар бардошт, ки ӯро якбора кушта буд.

Адинои эзнитӣ як ҷанговари тавоно буд, ки дар як ҷанг 800 нафарро куштааст.

1. Қувваи имон ба Худо - 2 Вақоеънома 20:15

2. Қувваи ягонагӣ - Забур 132:1-3

1. 2 Вақоеънома 20:15 - «Ва ӯ гуфт: «Эй тамоми Яҳудо, эй сокинони Ерусалим, ва подшоҳ Еҳӯшофот, гӯш кунед: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва натарсед; Ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост».

2. Забур 133:1-3 -"Инак, чӣ гуна хуб ва писанд аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони қиматбаҳо бар сари риш, ҳатто ба риши Ҳорун рехтааст. то домани ҷомаҳои ӯ, мисли шабнами Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион фуромад, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ».

2 Подшоҳон 23:9 Ва баъд аз ӯ Элъозор ибни Дӯдои аҳоҳӣ, яке аз се марди тавоно бо Довуд буд, вақте ки фалиштиён, ки дар он ҷо ба ҷанг ҷамъ омада буданд, муқобилат карданд, ва мардони исроилӣ рафтанд.

Элъозор ибни Додои аҳоҳӣ яке аз се марди тавоно буд, ки ҳангоми ҷанг бо Довуд ба фалиштиён муқобилат мекарданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна Худо чанд нафарро барои анҷом додани корҳои бузург истифода мебарад

2. Далерӣ дар муқобили душвориҳо: Қиссаи Элъозор ва хидмати содиқи ӯ

1. 1 Вақоеънома 11:11-12 - Ва баъд аз ӯ Элъозор ибни Додо, аҳоҳӣ буд, ки яке аз се марди тавоно бо Довуд буд, вақте ки фалиштиёнро, ки дар он ҷо барои ҷанг ҷамъ омада буданд, муқобилат карданд. Ва онҳо барои ҷанг ҷамъ шуданд, ва Довуд дар миёни мардум буд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем.

2 Подшоҳон 23:10 Вай бархоста, фалиштиёнро зарба зад, то даме ки дасташ хаста шуд, ва дасташ ба шамшер часпид; ва Худованд дар он рӯз ғалабаи бузурге ба даст овард; ва мардум танҳо барои ғорат кардан аз паси ӯ баргаштанд.

Довуд бар зидди фалиштиён ҷанг кард ва ғалаба кард, ва мардум танҳо барои гирифтани ғанимат аз паи ӯ рафтанд.

1. Худо касонеро, ки дар роҳи рост ҷиҳод мекунанд, подош медиҳад.

2. Мо набояд аз тамаъ ё худхоҳӣ барангезем.

1. 1 Подшоҳон 17:47 Ва тамоми ин ҷамоат хоҳанд донист, ки Худованд бо шамшер ва найза наҷот намедиҳад, зеро ки ҷанг аз они Худованд аст, ва Ӯ шуморо ба дасти мо хоҳад супурд.

2. 1 Петрус 5:8 Ҳушёр бошед ва ҳушёр бошед; зеро ки душмани шумо иблис мисли шери ғуррон гаштугузор мекунад ва меҷӯяд, ки касеро бихӯрад.

2 Подшоҳон 23:11 Ва баъд аз ӯ Шаммо ибни Аҷии Ҳарорӣ буд. Ва фалиштиён дар як лашкар ҷамъ шуданд, ки дар он ҷо як пораи замин пур аз наск буд, ва қавм аз фалиштиён гурехтанд.

Шамма, писари Аҷии Ҳарарӣ, вақте ки фалиштиён барои ҳамла ба онҳо ҷамъ шуданд, далерона халқи худро муҳофизат кард.

1. Дар баробари душвориҳо далер бошед.

2. Дар миёни озмоишҳо далерона истодагарӣ кунед.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 27:14 - "Интизори Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва ба Худованд мунтазир бошед".

2 Подшоҳон 23:12 Аммо ӯ дар миёни замин истода, онро муҳофизат кард, ва фалиштиёнро ба қатл расонд, ва Худованд ғалабаи бузурге ба даст овард.

Довуд дар миёни замин истода, бо фалиштиён ҷанг кард, ва Худованд ғалабаи бузурге ба даст овард.

1. Дар Худованд устувор бошед ва Ӯ пирӯзиро таъмин хоҳад кард

2. Донистани кай ҷанг кардан ва кай ба Худо таваккал кардан

1. 1 Қӯринтиён 16:13 - Ҳушёр бошед, дар имон устувор бошед, мисли мардон рафтор кунед, қавӣ бошед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 23:13 Ва се нафар аз сӣ сардор фурӯд омада, дар вақти дарав назди Довуд ба ғори Адулом омаданд, ва лашкари фалиштиён дар водии Рафоим ӯрду заданд.

Се нафар аз сӣ сарлашкари Довуд дар мавсими дарав ба ғори Адулом диданд, дар ҳоле ки фалиштиён дар водии Рафоим ӯрду заданд.

1. Қудрати муҳофизати Худо: Чӣ тавр ҷанговарони содиқи Довуд Ӯро аз фалиштиён наҷот доданд

2. Қувваи имон: чӣ гуна садоқати Довуд ба Худо ӯро аз хатар наҷот дод

1. Забур 34:7 - «Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва онҳоро наҷот медиҳад».

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - «Шуморо озмоише нагирифтааст, магар он чизе ки барои одамизод маъмул аст; лекин Худо амин аст, ки Ӯ намегузорад, ки шуморо аз ҳад зиёд озмуда, аз он чи ки шумо тавонед, озмоиш кунед; роҳи гурехтан, то тавони он таҳаммул кунед».

2 Подшоҳон 23:14 Ва Довуд дар анбор буд, ва посбонии фалиштиён он вақт дар Байт-Лаҳм буд.

Довуд дар муҳосира ва фалиштиён дар Байт-Лаҳм буданд.

1. Қувваи муҳофизати Худо: Чӣ тавр ба Худо ҳатто дар замонҳои душвор таваккал кардан мумкин аст

2. Ҳукмронии Худо дар ҳама ҳолатҳо: Чӣ тавр бояд бо боварӣ ба нақшаи Худо зиндагӣ кунем

1. Забур 91:1-2, Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

2. Масалҳо 3:5-6, Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 23:15 Ва Довуд орзу карда, гуфт: «Кошки касе ба ман аз оби чоҳи Байт-Лаҳм, ки назди дарвоза аст, менӯшад!

Довуд орзуи нӯшидани оби чоҳи Байт-Лаҳмро баён мекунад.

1. Орзуҳои худро қонеъ гардонем - Чӣ тавр иҷрошавии ҳақиқиро дар Худо пайдо кардан мумкин аст

2. Чоҳи Байт-Лаҳм - Мулоҳиза дар бораи орзуи Довуд ба таровати рӯҳонӣ

1. Забур 41:1 - "Чунон ки оҳуҳо дар ҷӯйҳои об дард мекунанд, ҷони ман барои Ту, эй Худои ман."

2. Юҳанно 4:14 - "Аммо ҳар кӣ аз обе, ки Ман ба онҳо медиҳам, менӯшад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд. Дар ҳақиқат, обе, ки Ман ба онҳо медиҳам, дар онҳо чашмаи обе хоҳад шуд, ки то ҳаёти ҷовидонӣ ҷорист."

2 Подшоҳон 23:16 Ва се марди тавоно лашкари фалиштиёнро шикастанд, ва аз чоҳи Байт-Лаҳм, ки назди дарвоза буд, об кашиданд, ва онро гирифта, ба Довуд оварданд, вале ӯ намехост, ки аз он бинӯшад. , балки онро барои Худованд рехт.

Се марди зӯровари лашкари Довуд аз миёни фалиштиён меҷангиданд ва аз чоҳ дар Байт-Лаҳм об гирифтанд. Довуд аз нӯшидани об даст кашид, балки онро ҳамчун ҳадия барои Худованд рехт.

1. "Итоати Довуд: Намунае барои ҳама"

2. "Қудрати се: Якҷоя кор кардан барои Худованд"

1. Эфсӯсиён 6:13-18 - "Бинобар ин, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро кардаед, истодагарӣ кунед. Пас устувор бошед. , бо камарбанди ростӣ дар камар баста, бо синаи адолат дар ҷояш ва пойҳои ту бо омодагӣ, ки аз Инҷили сулҳ меояд».

2. Матто 6:5-8 - "Ва ҳангоме ки дуо мегӯӣ, мисли риёкорон набош, зеро онҳо дӯст медоранд, ки дар куништҳо ва дар кунҷҳои кӯча истода дуо гӯянд, то дигарон онро бубинанд. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки онҳо Подоши онҳоро пурра бидиҳед. Аммо ҳангоме ки дуо мегӯед, ба ҳуҷраи худ даромада, дарро пӯшед ва ба Падари худ, ки нонамоён аст, дуо гӯед. Он гоҳ Падари шумо, ки корҳои ниҳониро мебинад, ба шумо мукофот хоҳад дод».

2 Подшоҳон 23:17 Ва ӯ гуфт: «Аз ман дур бош, эй Худованд, ин корро кунам: оё ин хуни одамоне нест, ки ҷони худро зери хатар гузоштаанд? бинобар ин вай намехост, ки онро бинӯшад. Ин корҳоро ин се марди тавоно карданд.

1: Мо бояд дар ҳаёти худ ба манфиати бештар таваккал карданро ёд гирем.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба манфиати дигарон қурбонӣ кунем.

1: Филиппиён 2:3-4 - Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

2: Марк 12:31 - Ёри худро мисли худат дӯст бидор.

2 Подшоҳон 23:18 Ва Абишой, бародари Юоб, ибни Саруё, сардори се нафар буд. Ва найзаи худро бар сесад нафар бардошт, ва онҳоро кушт, ва дар миёни се нафар ном дошт.

Абишой, бародари Юоб, бо найзаи худ 300 нафарро кушта, шӯҳрати калон пайдо кард.

1. Далер ва далер бошед: Намунаи Абишой

2. Қувваи имон: Қиссаи Абишой

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

2 Подшоҳон 23:19 Оё ӯ аз се ҷалолтарин набуд? бинобар ин ӯ сардори онҳо буд, аммо ба се нафари аввал нарасид.

Яке аз пуршарафтарин мардони се нафар капитан ном гирифт, аммо аз миёни се нафари аввал интихоб нашуд.

1. Худо барои ҳама нақшае дорад, ҳатто агар он дар айни замон чунин ба назар наояд.

2. Мо метавонем ба нақшаи Худо таваккал кунем, ҳатто агар он маъно надошта бошад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 23:20 Ва Баноё ибни Еҳӯёдо, писари марди далер, аз қабзеил, ки корҳои зиёде карда буд, ду марди шермонанди Мӯобро кушт, ва ӯ низ фуруд омада, шерро дар миёни чоҳ кушт. дар вақти барф:

Баноё, писари Еҳӯёдо, қаҳрамонона рафтор кард, аз он ҷумла ду марди шермонанди Мӯоб ва шерро дар чоҳе, ки дар миёни барф ба қатл расонд.

1. Худо касонеро, ки далерона ибодат мекунанд, подош медиҳад.

2. Мо аз далерӣ ва имони Баноё омӯхта метавонем.

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Забур 31:24 - Қавӣ бошед ва бигзор дили шумо далер бошад, эй ҳамаи онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд.

2 Подшоҳон 23:21 Ва ӯ як мисриро, ки марди некӯкор буд, кушт; ва мисрӣ дар дасташ найза дошт; вале ӯ бо асо назди ӯ фуромад, ва найзаро аз дасти мисрӣ канда, бо найзаи худаш кушт.

Довуд дар ҷанг марди мисриро бо асо ва найзаи худ кушт.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Довуд бар душмани беақл ғолиб омад

2. Қудрати Худо: Чӣ тавр мо метавонем аз тарсҳои худ берун ояд

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 1 Юҳанно 4:4 - Эй фарзандони хурдсол, шумо аз Худо ҳастед ва онҳоро мағлуб кардаед, зеро он ки дар шумост, аз он ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст.

2 Подшоҳон 23:22 Чунин рафтор кард Баноё ибни Еҳӯёдо ва ном дар миёни се марди тавоно буд.

Баноё, писари Еҳӯёдо, яке аз се ҷанговари тавонотарин буд.

1. Қувваи имон: Бо назардошти мероси Баноё.

2. Қудрати хислат: омӯхтани мисоли Биноё.

1. Масалҳо 11:16, "Зани меҳрубон шарафро нигоҳ медорад, ва мардони тавоно донишро нигоҳ медоранд".

2. Яҳудо 1:24, "Акнун ба Ӯ, ки қодир аст, ки шуморо аз афтидан нигоҳ дорад ва шуморо дар ҳузури ҷалоли Худ бо шодии бениҳоят беайб муаррифӣ кунад".

2 Подшоҳон 23:23 Ӯ аз сӣ нафар иззатмандтар буд, вале ба се нафари аввал нарасид. Ва Довуд ӯро бар посбонони худ таъин кард.

Довуд як марди бонуфузро, ки аз сӣ нафар бонуфузтар буд, таъин кард, ки посбонони худро сарварӣ кунад.

1. Арзиши шараф - Омӯзиши аҳамияти шараф дар муносибатҳо ва роҳбарӣ.

2. Қувваи вафодорӣ - таъкид бар аҳамияти вафодорӣ ва вафодорӣ ба афроди мақом.

1. Матто 28:18-20 - Исо ба шогирдонаш супориш медиҳад, ки бираванд ва ҳамаи халқҳоро шогирд созанд.

2. 1 Қӯринтиён 11:1 - Ба намунаи Масеҳ пайравӣ кунед ва ба Ӯ тақлид кунед.

2 Подшоҳон 23:24 Асоил бародари Юоб яке аз сӣ нафар буд; Элҳонон ибни Додо аз Байт-Лаҳм,

Хулоса Асоил, бародари Юоб, яке аз сӣ нафар буд, ва Элҳонон ибни Додо аз Байт-Лаҳм.

1. Манфиатҳои бародарӣ: Тадқиқот тавассути 2 Подшоҳон 23:24

2. Қудрати бародарӣ: Таҳқиқи достони Асаҳил ва Юоб дар 2 Подшоҳон 23:24

1. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2 Подшоҳон 23:25 Шаммаи ҳародӣ, Эликаи ҳародӣ,

Дар порча аз Шамма ва Элика, ду Ҳародит зикр шудааст.

1. Нерӯи дӯстиву вафодорӣ

2. Ризки Худо ба воситаи одамони нопок

1. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

2. Ҳастӣ 15:2-3 - Аммо Абром гуфт: «Худовандо! Ту ба ман чӣ медиҳӣ, зеро ман бефарзанд мемонам ва вориси мулки ман Элиезари Димишқ аст? Ва Абром гуфт: «Ту ба ман фарзанд надодӣ; Пас хизматгоре дар хонаи ман вориси ман хоҳад буд.

2 Подшоҳон 23:26 Ҳелези палтӣ, Иро ибни Иккеши текӯӣ,

Дар ин порча ду мард, Ҳелези Палтӣ ва Ира писари Иккеши текоиӣ зикр шудааст.

1. Вафодории халқи Худо - омӯзиши Ҳелез ва Ира

2. Бардошти имон - Имтиҳони Ҳелез ва Иро

1. Ибриён 11: 1-3 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд. Бо имон мо мефаҳмем, ки коинот бо каломи Худо офарида шудааст, ба тавре ки он чи дида мешавад, аз чизҳои намоён сохта нашудааст.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехт.

2 Подшоҳон 23:27 Абиезери Анетӯтӣ, Мабуннайи Ҳушатӣ,

Мардони тавонои Довуд сарбозони далер ва содиқ буданд, ки дар ҷанг бо ӯ меҷангиданд.

1. Аҳамияти садоқат ва шуҷоат дар зиндагӣ

2. Қувваи ваҳдат дар хидмат ба Худо

1. Масалҳо 18:24 - "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2. 2 ба Қӯринтиён 6:14-16 - "Бо беимонон юғи ҳамбаста нашавед. Зеро адолат ва шарир чӣ умумие дорад? Ё равшанӣ бо зулмот чӣ шарике дошта метавонад? Байни Масеҳ ва Иблис чӣ гуна ҳамоҳангӣ вуҷуд дорад? ки имондор бо беимон шарике дорад? Байни маъбади Худо ва бутҳо чӣ мувофиқат вуҷуд дорад? Зеро ки мо маъбади Худои Ҳай ҳастем».

2 Подшоҳон 23:28 Салмӯни аҳоҳӣ, Маҳараи нетофатӣ,

Залмон ва Маҳарай ду нафар аз мардони тавонои Довуд буданд.

1: Бузургони Довуд ҷанговарони қавӣ ва нотарс буданд, ки ба ӯ содиқона пайравӣ мекарданд.

2: Залмон ва Маҳарай хислатҳои садоқат ва мардонагӣ нишон медиҳанд.

1: Масалҳо 28:1 - Шоир гурезад, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

2: Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Подшоҳон 23:29 Ҳелеб ибни Баано, ки нетофатӣ буд, Иттай ибни Рибой аз Ҷибъа аз банӣ-Биньёмин,

Дар ин порча ду нафар аз сибтҳои Биньёмин ва Нетфоҳ, Ҳелеб ибни Баана ва Иттой ибни Рибой зикр шудаанд.

1. Вафодории халқи Худо: Қиссаи Ҳелеб ва Иттай

2. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна Худо ихтилофоти қабилаҳоро барои хайр истифода мебарад

1. Яъқуб 2:1-4 - Бародарони ман, рӯйбинӣ кардан дар имон нодуруст аст. Бо эҳтироми шахсон ба Худованди мо Исои Масеҳ имон наоваред. Зеро, агар ба куништатон марде дар ангуштонаш ҳалқаҳои тилло ва либоси зебо дар бар кунад, ва мискине низ дар тан либоси фарсуда дар бар кунад; ва ба касе ки либоси зебо дар бар дорад, таваҷҷуҳ карда, бигӯед: «Ин ҷо биё ва дар ҷои хубе биншин». ва ту ба бечора мегӯй: "Дар он ҷо биист ё ин ҷо назди пояи ман бинишин"; Оё дар худ рӯйбинӣ накардаед ва хиёнат накардед?

2. Румиён 12:3-5 - Зеро ки ба воситаи файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар касе ки дар миёни шумост, мегӯям, ки дар бораи худ болотар аз он ки бояд фикр кунад, на фикр кунад, балки бодиққат фикр кунад, чунон ки Худо ба Ҳар яке як андоза имон аст. Зеро, чунон ки мо дар як бадан узвҳои зиёде дорем, вале ҳамаи узвҳо як вазифаро иҷро намекунанд, ончунон мо, ки бисёр ҳастем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигарем.

2 Подшоҳон 23:30 Баноёи пиратонӣ, Ҳиддай аз ҷӯйҳои Гааш,

Беноё ва Ҳиддай ду ҷанговари қаҳрамони Китоби Муқаддас буданд.

1: Аз далерии Баноё ва Ҳиддай илҳом бахшед, ки дар 2 Подшоҳон 23:30 нишон дода шудааст.

2: Биёед саъй кунем, ки мисли мардони ҷасури Китоби Муқаддас бошем, ки мисоли Биноё ва Ҳиддай дар 2 Подшоҳон 23:30 оварда шудааст.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва дар интизори Худованд бошед.

2 Подшоҳон 23:31 Абиалбӯни арбатӣ, Азмавети барҳумӣ,

Абиалбони арбатӣ ва Азмавети барҳумӣ дар 2 Подшоҳон 23:31 зикр шудаанд.

1. Вафодории Абиалбон ва Азмавет: Нигоҳе ба 2 Подшоҳон 23:31

2. Қувваи бахшидан: Намунаҳо аз 2 Подшоҳон 23:31

1. Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар он чи мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

2. Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2 Подшоҳон 23:32 Элиёҳбаи шаалбонӣ, аз писарони Ёшен, Йӯнотон,

33 Шаммои Ҳарорӣ, Аҳиём ибни Шарори Ҳарорӣ, 34 Элифалет ибни Аҳасбой, ибни Маакотӣ, Элиом ибни Аҳитӯфали Ҷилӯнӣ, 35 Ҳизраи кармелӣ, Паараи арбитӣ, 36 Игал ибни Нотони Сӯбаҳ, Бани Ҷодӣ, 37 Зелеки Аммӯнӣ, Наҳорайи Баэрӯтӣ, зиреҳбардори Юоб ибни Саруё, 38 Ирои Итрий, Ғариби Итрий,

Дар ин порча номҳои сию ҳафт нафар мардони Ҷанговарони тавонои Довуд бо мансубияти қабилаҳои онҳо оварда шудаанд.

1. Далер ва далер бошед: Далерии ҷанговарони тавонои Довуд

2. Шахсияти худро қабул кунед: қабилаҳои Ҷанговарони тавонои Довуд

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Эфсӯсиён 2:19-20: Пас шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ санги кунҷ.

2 Подшоҳон 23:33 Шаммои Ҳарорӣ, Аҳиям ибни Шарори Ҳарорӣ,

34 Элифалет ибни Аҳасбой, ибни Маакотӣ, Элиём ибни Аҳитӯфали Ҷилӯнӣ,

Шаммои Ҳарорӣ, Аҳиам ибни Шарори Ҳарорӣ, Элифалет ибни Аҳасбой, Элиом ибни Аҳитӯфали Ҷилӯнӣ ҳама дар 2 Подшоҳон 23:33-34 номбар шудаанд.

1. "Қудрати бародарӣ: Дарсҳо аз 2 Подшоҳон 23:33-34"

2. "Якҷоя иҷро кардани рисолати Худо: Мулоҳизаҳо аз 2 Подшоҳон 23:33-34"

1. Аъмол 2:42-47 - Вазифаи калисои ибтидоӣ оид ба мушоракат ва хидмат.

2. Ғалотиён 6: 1-5 - Борҳои якдигарро бардоштан ва ба якдигар некӣ кардан.

2 Подшоҳон 23:34 Элифалет ибни Аҳасбой, ибни Маакотӣ, Элиём ибни Аҳитӯфали Ҷилӯнӣ,

Дар порча чаҳор нафар номбар шудаанд, ки дар ҳайати мардони тавонои Довуд буданд.

1. Мардони тавонои Довуд: Кори Худо тавассути одамони оддӣ

2. Далер будан дар баробари душвориҳо

1. 2 Тимотиюс 2:3, Мисли сарбози неки Исои Масеҳ бо мо ба душвориҳо тоб овар.

2. Ибриён 11:32-34, Ва боз чӣ гӯям? Ман вақт надорам, ки дар бораи Ҷидъӯн, Бороқ, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд, Самуил ва анбиё, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба амал оварданд ва он чи ваъда шуда буд, ба даст оварданд; ки даҳони шерҳоро баста, оташи оташро хомӯш карда, аз дами шамшер раҳо ёфтаанд; ки заъфаш ба кувват табдил ёфта буд; ки дар чанг тавоно шуда, кушунхои хоричиро торумор кард.

2 Подшоҳон 23:35 Ҳизраи кармелинӣ, Фаараи ҳакамӣ,

Дар 2 Подшоҳон 23:35 Ҳизраи кармелитӣ ва Паараи ҳакамӣ зикр шудаанд.

1. Қудрати ходимони содиқи Худо - 2 Подшоҳон 23:35

2. Дар имон устувор истода - 2 Подшоҳон 23:35

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2 Подшоҳон 23:36 Иҷол ибни Нотони Сӯбо, Бани Ҷодӣ,

Дар ин порча ду нафар, Иғол ва Банӣ, ки ҷанговарони Зоба ва Ҷод буданд, ёдовар мешаванд.

1. Ҷасорати Игал ва Банӣ: Омӯзиш дар хидмати содиқона ба Худо

2. Боварӣ ба қудрати Худо: Намунаи Иғол ва Банӣ

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд."

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9-10 - "Лекин ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қудрати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ бо камоли хурсандӣ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Бигзор Масеҳ бар ман ором гузорад. Пас, ба хотири Масеҳ ман аз заъфҳо, таҳқирҳо, сахтиҳо, таъқиботҳо ва мусибатҳо қаноат мекунам, зеро вақте ки ман нотавон бошам, қавӣ ҳастам».

2 Подшоҳон 23:37 Зелеки аммӯнӣ, Наҳари беэрӯтӣ, силоҳбардори Юоб ибни Саруё,

Дар ин порча се нафар зикр шудааст: Зелеки аммӯнӣ, Наҳари беэрӯтӣ ва силоҳбардори Юоб.

1. Қувваи шарикӣ: Намунаи Юоб ва зиреҳбардори ӯ

2. Вафодории Худо дар расонидани кӯмак дар замонҳои душвор

1. Эфсӯсиён 4:2-3, "Тамоми фурӯтан ва нарм бошед; пурсабр бошед ва бо муҳаббат ба якдигар таҳаммул кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред."

2. Ибриён 13:6, "Пас, мо бо итминон мегӯем, ки Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

2 Подшоҳон 23:38 Иро аз итрий, Гареб аз итрий,

Иро ва Гареб, ки ҳарду итри буданд, аз ҷанговарони тавонои Довуд буданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна Ира ва Гареб қувватро дар ҳамбастагӣ нишон доданд

2. Қувваи ҷанговар: Чаро Ира ва Гареб дар байни мардони тавонои Довуд буданд

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Забур 144:1 - "Муборак аст Худованд Сахри ман, ки дастҳои маро барои ҷанг ва ангуштони маро барои ҷанг таълим медиҳад".

2 Подшоҳон 23:39 Уриёи Ҳиттӣ: ҳамагӣ сию ҳафт нафар.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Уриёи Ҳиттӣ қисми сию ҳафт ҷанговарони тавоно буд.

1. Қувват тавассути ваҳдат: Қувваи кор бо ҳам

2. Намунаҳои вафодорӣ ва садоқат аз Китоби Муқаддас

1. Эфсӯсиён 4:1-6 - Ягонагӣ дар Бадани Масеҳ

2. 1 Вақоеънома 11:41-47 - Мардони тавонои Довуд

2 Подшоҳон боби 24 дар бораи қарори Довуд дар бораи барӯйхатгирии Исроил, оқибатҳои амали ӯ ва тавба ва дахолати минбаъдаи Худо нақл мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки ғазаби Худованд бар зидди Исроил аланга зад. Довуд, ки зери таъсири Шайтон қарор дошт, қарор кард, ки одамонро дар салтанати худ ҳисоб кунад (2 Подшоҳон 24:1-2).

Сархати 2: Юоб, фармондеҳи Довуд, маслиҳат медиҳад, ки барӯйхатгирии одамонро нагузаронанд, аммо дар ниҳоят фармони Довудро иҷро мекунад (2 Подшоҳон 24:3-4).

Сархати 3: Пас аз нӯҳ моҳу бист рӯз, Юоб бо натиҷаҳои барӯйхатгирӣ бармегардад. Шумораи умумии мардони ҷангӣ дар Исроил ҳамчун 800 000 мардони қодир ба даст силоҳ ва 500 000 мардон дар Яҳудо сабт шудааст (2 Подшоҳон 24:8).

Сархати 4: Дарҳол пас аз гирифтани гузориши барӯйхатгирии аҳолӣ, Довуд барои аъмоли худ гунаҳкор мешавад. Ӯ ба Худо иқрор мешавад, ки гуноҳи бузург кардааст ва бахшиш мепурсад (2 Подшоҳон 24:10).

Сархати 5: Худо Ҷод-пайғамбарро мефиристад, то ба Довуд хабар расонад. Ҷод ба ӯ се роҳи ҷазоро пешниҳод мекунад, ки се соли гуруснагӣ, се моҳ аз душманон гурезад ё се рӯзи вабо дар замин (2 Подшоҳон 24:11-13).

Сархати 6: Довуд се рӯзи ваборо интихоб мекунад, зеро вай боварӣ дорад, ки ба дасти Худо афтодан беҳтар аст аз дасти одамон (2 Подшоҳон 24:14).

Сархати 7: Худованд аз субҳ то вақти муайян ба Исроил бало мефиристад. Вай ҳафтод ҳазор нафарро дар тамоми замин мекушад (2 Подшоҳон 24:15).

Сархати 8-ум: Вақте ки фариштаи ба Ерусалим мерасад, ки мехоҳад онро хароб кунад, Худо ба ӯ амр мекунад, ки онро бас кунад ва ба Довуд ба воситаи Ҷод гуфт, ки дар хирманхонаи Аруна ҳамчун қурбонии кафорат қурбонгоҳ созад (2 Подшоҳон 24;16-18).

Параграфи 9: Соҳиби Арауна хирман ва говҳои худро ҳамчун қурбонӣ ройгон пешкаш мекунад. Бо вуҷуди ин, Довуд исрор меварзад, ки нархи пуррараро пардохт кунад, то қурбониҳои сӯхтаниро бепул пешкаш кунад (2 Подшоҳон 24;19-25).

Хулоса, боби бисту чоруми 2 Самуил қарори Довудро дар бораи барӯйхатгирии аҳолӣ пешниҳод мекунад, Юоб бар зидди он маслиҳат медиҳад, аммо дар ниҳоят фармони худро иҷро мекунад. Пас аз гирифтани натиҷаҳо, Довуд худро гунаҳкор ҳис мекунад ва ба гуноҳаш иқрор мешавад, Худо Ҷодро бо се вариант барои ҷазо мефиристад. Довуд се рӯзи ваборо интихоб мекунад, ки дар он ҳафтод ҳазор нафар мемиранд, Вақте ки Ерусалим нобуд шуданаш аст, Худо ба онҳо амр мекунад, ки бас кунанд. Довуд ҳамчун қурбонии кафорат дар хирмани Аруна қурбонгоҳ месозад, Арауна онро ройгон пешкаш мекунад, аммо Довуд исрор мекунад, ки пардохт кунад. Хулоса, боб бо қурбониҳои сӯхтанӣ дар он қурбонгоҳ анҷом меёбад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди ғурур, тавба, доварии илоҳӣ меомӯзад ва ба талаби омурзиш аз Худо, вақте ки мо хато мекунем, таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 24:1 Ва боз хашми Худованд бар Исроил аланга зад, ва Довудро бар онҳо барангехт, то бигӯяд: «Биравед, Исроил ва Яҳудоро шумор кунед».

Ғазаби Худованд бар зидди Исроил равона шуда, ӯро водор кард, ки ба Довуд дастур диҳад, ки халқи Исроил ва Яҳудоро ҳисоб кунад.

1. Фаҳмидани хашми Худо ва оқибатҳои он

2. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Такрори Шариат 4:10 - Рӯзе, ки ту дар Ҳориб ба ҳузури Худованд Худои худ истодай, ба ёд овар, вақте ки ӯ ба ман гуфт: «Мардумро пеши ман ҷамъ кун, то суханони маро бишнаванд, то то даме ки дар он ҷо зиндагӣ мекунанд, аз Ман эҳтиром карданро ёд гиранд. замин ва метавонанд онҳоро ба фарзандонашон таълим диҳанд.

2 Подшоҳон 24:2 Зеро подшоҳ ба Юоб, сардори лашкар, ки бо ӯ буд, гуфт: «Акнун тамоми сибтҳои Исроил, аз Дон то Беэр-Шобаъро давр занед ва қавмро шумор кунед, то ки шумораи одамон.

Подшоҳ Довуд ба Юоб амр дод, ки халқи Исроилро аз Дон то Беэр-Шобаъ ҳисоб кунад.

1. Муҳимияти ҳисоб кардан ва фаҳмидани андозаи ҷомеаи мо.

2. Ахамияти ичрои супоришхои рохбарони мо.

1. Ададҳо 1:2-3 - Барӯйхатгирии тамоми ҷамоати банӣ-Исроил, аз рӯи хонаводаҳояшон, аз рӯи хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо, ҳар як мардро аз рӯи сандуққои худ; аз бистсола ва болотар, ҳамаи онҳое ки метавонанд ба ҷанг дар Исроил бираванд; ту ва Ҳорун онҳоро ба лашкари худ шумор кунед.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2 Подшоҳон 24:3 Ва Юоб ба подшоҳ гуфт: «Акнун Худованд Худои ту ба ин қавм чӣ қадар шумораи онҳост, сад баробар зиёд гардон, то чашмони оғоям подшоҳ онро бубинад; лекин чаро оғоям подшоҳ аз ин чиз хурсанд аст?

Юоб аз қарори шоҳ Довуд дар бораи барӯйхатгирии мардуми Исроил шубҳа мекунад.

1. Таъмини Худо: Чӣ гуна Худо барои мардумаш рӯзӣ медиҳад

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо дар қабули қарор

1. Такрори Шариат 7:7-8 Худованд муҳаббати Худро бар шумо муқаррар накардааст ва шуморо интихоб накардааст, зеро шумо аз ҳама қавм бештар будед; зеро ки шумо аз ҳама камтар будед, лекин барои он ки Худованд шуморо дӯст медошт.

2. Эфсӯсиён 5:10 Исбот кардани он чизе ки ба Худованд мақбул аст.

2 Подшоҳон 24:4 Аммо каломи подшоҳ бар Юоб ва бар сардорони лашкар ғолиб омад. Ва Юоб ва сардорони лашкар аз ҳузури подшоҳ баромаданд, то ки банӣ-Исроилро ҳисоб кунанд.

Подшоҳ Довуд ба Юоб амр дод, ки исроилиёнро саршуморӣ кунад, аммо Юоб ва мири лашкар нохоҳам итоат карданд.

1. Фармонҳои Худоро, ҳарчанд душвор бошад ҳам, бояд иҷро кард.

2. Ҳатто шахсони мансабдор бояд ба Худо итоат кунанд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. 1 Петрус 2:13-17 - Ба ҳар як муассисаи инсонӣ итоат кунед, хоҳ ба подшоҳ бошад, хоҳ ҳамчун олӣ ва хоҳ ба ҳокимон, чунон ки аз ҷониби ӯ фиристода шудааст, то бадкоронро ҷазо диҳад ва дурусткоронро ситоиш кунад.

2 Подшоҳон 24:5 Ва онҳо аз Урдун гузашта, дар Арӯэр, дар тарафи рости шаҳр, ки дар миёнаи дарёи Ҷод воқеъ аст, ва сӯи Ёзер ӯрду заданд.

Исроилиён аз Урдун гузашта, дар Ароэр, ки дар тарафи рости Ҷод ва дар наздикии Ёзар ҷойгир аст, хаймаҳо гузоштанд.

1. Вафодории Худо дар сафари мо - Чӣ гуна Худо бо мо аст, вақте ки мо аз ҳаёти кӯҳнаи худ ба ҳаёти нав дар Ӯ мегузарем.

2. Қуввати имони мо - Чӣ гуна имони мо метавонад моро ба пеш ҳаракат кунад, ҳатто вақте ки мо дар ҷойҳои ношинос ҳастем.

1. Румиён 5:1-2 - Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳ дорем. Ба воситаи Ӯ мо низ бо имон ба ин файзе, ки дар он истодаем, дастрасӣ пайдо кардаем ва бо умеди ҷалоли Худо шодӣ мекунем.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Подшоҳон 24:6 Он гоҳ онҳо ба Ҷилъод ва ба замини Таҳтимҳошӣ омаданд; ва ба Данҷон ва наздик ба Сидӯн омаданд,

Исроилиён ба якчанд ҷойҳо, аз он ҷумла Ҷилъод, сарзамини Таҳтимҳошӣ, Данҷон ва Сидӯн сафар карданд.

1. Нақшаи Худо аз мушкилоти мо бузургтар аст

2. Рафтан ба он ҷое, ки Худо моро роҳнамоӣ мекунад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 24:7 Ва ба қалъаи Сӯр ва ба тамоми шаҳрҳои Ҳивиён ва Канъониён омаданд, ва онҳо ба ҷануби Яҳудо, ҳатто ба Беэр-Шобаъ равона шуданд.

Дар ин порча сафари Довуд ва лашкари ӯ ба қалъаи Сӯр ва шаҳрҳои Ҳивиён ва Канъониён, ки дар ниҳоят ба Беэр-Шобаъ дар ҷануби Яҳудо мерасад, тасвир мекунад.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Довуд боиси пирӯзии ӯ бар Ҳивиён ва Канъониён шуд

2. Қувваи истодагарӣ: чӣ гуна садоқати Довуд ба кори худ ӯро ба Беэр-Шобаъ бурд

1. 1 Қӯринтиён 16:13-14 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед. Ҳама чизро бо муҳаббат анҷом диҳед.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Подшоҳон 24:8 Ва онҳо тамоми заминро тай намуда, дар охири нӯҳ моҳу бист рӯз ба Ерусалим омаданд.

Пас аз нӯҳ моҳу бист рӯз, исроилиён тамоми заминро тадқиқ карда, ба Ерусалим расиданд.

1. Вафодории Худо дар муҳайё сохтани Ватан ба халқи баргузидааш зоҳир мешавад.

2. Мо бояд ба вақти комили Худо таваккал кунем ва ҳеҷ гоҳ умедро аз даст надиҳем.

1. Такрори Шариат 11:24 - Ҳар ҷое, ки пои худро гузоштай, аз они ту хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарё, дарёи Фурот, ҳатто то баҳри Ғарбӣ, қаламрави шумо хоҳад буд.

2. Забур 105:44 - Ва Ӯ ба онҳо заминҳои халқҳоро дод, ва онҳо вориси меҳнати халқҳо шуданд,

2 Подшоҳон 24:9 Ва Юоб шумораи шумораи қавмро ба подшоҳ супурд; ва дар Исроил ҳаштсад ҳазор мардони далер буданд, ки шамшер мекашиданд; ва мардони Яҳудо панҷсад ҳазор нафар буданд.

Юоб ба подшоҳ Довуд хабар дод, ки дар Исроил ҳамагӣ 800 000 мардони далере ҳастанд, ки метавонанд ҷанг кунанд ва 500 000 нафари онҳо аз сибти Яҳудо буданд.

1. Вафодории Худо дар ҳар вазъият - 2 Қӯринтиён 1:3-4

2. Қудрати ягонагӣ дар Бадани Масеҳ - Эфсӯсиён 4:1-3

1. Ададҳо 2:1-2 - Худо ба исроилиён амр дод, ки ҳангоми сафар аз рӯи қабилаҳо ва оилаҳо ташкил шаванд.

2. Аъмол 2:44-45 - Калисои ибтидоӣ захираҳо ва дороиҳои худро дар ягонагӣ бо ҳамдигар тақсим мекард.

2 Подшоҳон 24:10 Ва дили Довуд ба ларза даромад, ки вай мардумро ҳисоб кард. Ва Довуд ба Худованд гуфт: «Ман гуноҳи азиме кардаам, ки кардаам; зеро ки ман хеле аблаҳӣ кардаам.

Тавбаи Довуд пас аз шумора кардани мардум.

1: Вақте ки мо хато мекунем, Худо омода аст моро бибахшад, агар мо ба назди Ӯ тавба кунем.

2: Барои қабули қарорҳои оқилона, мо бояд ҳамеша маслиҳат ва роҳнамоии Худоро қабул кунем.

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Забур 32:5 - Ман гуноҳи худро дар назди Ту эътироф мекунам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай.

2 Подшоҳон 24:11 Зеро, вақте ки Довуд субҳ бархост, каломи Худованд ба Ҷод набӣ, ки Довуд буд, нозил шуда, гуфт:

Каломи Худованд субҳидам ба Ҷод-пайғамбар нозил шуда, ба ӯ гуфт, ки ба Довуд чизе бигӯяд.

1. "Вақти Худованд комил аст"

2. «Каломи Худо бояд ҳамеша риоя карда шавад»

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2 Подшоҳон 24:12 Бирав ва ба Довуд бигӯ: "Худованд чунин мегӯяд: "Ман се чизро ба ту пешкаш мекунам; яке аз онҳоро худат интихоб кун, то ки онро ба ту бикунам».

Худо ба Довуд се чизро пешниҳод мекунад ва ба ӯ мегӯяд, ки яке аз онҳоро интихоб кунад, то ин корро барояш иҷро кунад.

1. Тӯҳфаҳои Худо: Чӣ гуна Худо ба мо интихоби худро медиҳад, то дар ҳаёт.

2. Қудрати интихоб: Чӣ тавр мо метавонем ҳаёти худро тавассути қарорҳои оқилона идора кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо комёб шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

2 Подшоҳон 24:13 Ва Ҷод назди Довуд омада, ба ӯ хабар дод, ва ба ӯ гуфт: «Оё дар замини ту ҳафт соли қаҳтӣ фаро хоҳад расид? ё се моҳ пеш аз душманонат гурехта, туро таъқиб мекунанд? ё ки дар замини ту вабои се рӯз вуҷуд дорад? акнун насиҳат диҳед ва бубинед, ки ба Фиристандаи Худ чӣ ҷавоб хоҳам дод.

Гад ба назди Довуд меояд ва аз ӯ дар бораи оқибатҳои эҳтимолии рафтораш як қатор саволҳо мепурсад ва аз Довуд маслиҳат мепурсад, ки чӣ гуна ҷавоб диҳад.

1: Ҳеҷ гоҳ бе маслиҳати аввал бо Худо қарор қабул накунед.

2: Дар ҳама корҳо аз Худо маслиҳат биҷӯед, зеро Ӯ медонад, ки оқибати аъмоли мост.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2 Подшоҳон 24:14 Ва Довуд ба Ҷод гуфт: «Ман дар тангии бузурге ҳастам; биёед акнун ба дасти Худованд афтодем; зеро ки марҳамати Ӯ бузург аст, ва бигзор ман ба дасти одам наафтам.

Довуд марҳамати бузурги Худовандро эътироф мекунад ва тасмим гирифт, ки на ба одам, балки ба Худованд таваккал кунад.

1. Ба Худо таваккал кунед, на ба одам - 2 Подшоҳон 24:14

2. Раҳмати Худо бузург аст - 2 Подшоҳон 24:14

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Марсияҳо 3:22-23 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст.

2 Подшоҳон 24:15 Ва Худованд аз субҳ то вақти муайян бар Исроил вабо фиристод, ва дар он ҷо аз қавми Дон то Беэр-Шобаъ ҳафтод ҳазор нафар мурданд.

Худованд аз субҳ то шом бар Исроил вабо фиристод, ки дар натиҷа 70 000 нафар кушта шуданд.

1. Мо бояд ҳатто дар лаҳзаҳои тангӣ фурӯтан ва ба Худованд итоаткор бошем.

2. Марҳамат ва адолати Худо ҳарду дар ҷазои ӯ бар Исроил равшан аст.

1. Мико 6:8 Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кунед, марҳаматро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

2. Такрори Шариат 5:29 Кошки дар дили онҳо чунин диле дошт, ки аз Ман метарсанд ва ҳамеша тамоми аҳкоми Маро риоят кунанд, то ки барои онҳо ва фарзандонашон то абад некӯ бошад!

2 Подшоҳон 24:16 Ва ҳангоме ки фариштаи дасти худро бар Ерусалим дароз кард, то ки онро хароб кунад, Худованд аз бадӣ тавба карда, ба фариштае, ки қавмро несту нобуд кард, гуфт: «Бас аст, акнун дасти худ бимон». Ва фариштаи Худованд дар назди хирмангоҳи Араунаи ябусӣ буд.

Вақте ки фариштаи Худованд Ерусалимро хароб карданӣ буд, Худованд дахолат карда, харобиро боздошт.

1. Раҳмату раҳм ва раҳмати Худо ба мо ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2. Қудрати Худо барои наҷот додани мо аз майлҳои харобиовари худамон.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Забур 103:8-14 Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо намедиҳад. Зеро ба қадри баландии осмонҳо аз замин, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар чӣ шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур мекунад. Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз ӯ метарсанд, раҳм мекунад. Зеро ки Ӯ сохтори моро медонад; вай дар хотир дорад, ки мо хокем.

2 Подшоҳон 24:17 Ва Довуд фариштаи мардумро дида, ба Худованд сухан ронда, гуфт: «Инак, ман гуноҳ кардаам ва бадӣ кардаам; лекин ин гӯсфандон чӣ кардаанд? Бигзор дасти ту бар зидди ман ва бар зидди хонаи падарам бошад.

1: Мо набояд фаромӯш кунем, ки аъмоли мо оқибат дорад ва гуноҳ кори вазнин аст.

2: Муҳим аст, ки барои гуноҳҳои худ масъулият бигирем ва дар хатоҳои худ дигаронро гунаҳкор накунем.

1: Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст."

2: Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро рад кунад, марҳамат мекунад."

2 Подшоҳон 24:18 Ва дар он рӯз Ҷод назди Довуд омада, ба ӯ гуфт: «Бирав ва қурбонгоҳе барои Худованд дар хирмангоҳи Араунаи ябусӣ бисоз».

Ҷод ба Довуд амр дод, ки дар хирмани Араунаи ябусӣ қурбонгоҳе барои Худованд бисозад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо баракатҳо меорад

2. Қувваи қурбонӣ: Маънои даст кашидан аз он чизе, ки мо бештар қадр мекунем

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Эфсӯсиён 5:2 - Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

2 Подшоҳон 24:19 Ва Довуд, мувофиқи суханони Ҷод, ончунон ки Худованд фармуда буд, баромад.

Довуд ба дастури Худо амал кард, чунон ки Ҷод ба ӯ гуфта буд.

1. Итоат ба Худо баракат меорад.

2. Гӯш додан ба насиҳати машваратчиёни хирад хирадманд аст.

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳо барои итоат ба аҳкоми Худо.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2 Подшоҳон 24:20 Ва Арауна нигоҳ карда, дид, ки подшоҳ ва навкаронаш ба сӯи ӯ меоянд;

Арауна шоҳ Довуд ва хизматгоронашро дид, ки омада истодаанд ва пеши онҳо бар замин саҷда карданд.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ ва эҳтиром ба шахсони мансабдор.

2. Вафодории Худо дар қонеъ кардани ниёзҳои мо.

1. 1 Петрус 2:17 Ҳама одамонро эҳтиром кунед, бародариро дӯст доред, аз Худо битарсед, подшоҳро эҳтиром кунед.

2. Забур 37:25 Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ва фарзандонаш нон талаб мекунанд.

2 Подшоҳон 24:21 Ва Арауна гуфт: «Чаро оғоям подшоҳ назди ғуломи худ омад? Ва Довуд гуфт: «Барои он ки хирмани туро бихарам, қурбонгоҳе барои Худованд бисозам, то ки вабо аз мардум нигоҳ дошта шавад».

Довуд ба Аруно меравад, то хирмани худро бихарад, то ки қурбонгоҳе барои Худованд бисозад, то балои мардумро боздорад.

1. Чӣ тавр марҳамати Худо ваборо қатъ кард - Тафтиши 2 Подшоҳон 24:21 ва чаро Довуд мехост қурбонгоҳе барои Худованд созад?

2. Қурбонӣ ва кафорат - Омӯзиши қудрати қурбонӣ ва чӣ гуна он кафорат меорад, дар асоси 2 Подшоҳон 24:21.

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

2 Подшоҳон 24:22 Ва Арауна ба Довуд гуфт: «Бигзор оғоям подшоҳ он чиро, ки ба ӯ писанд ояд, бигирад ва қурбонӣ кунад; инак, говҳо барои қурбонии сӯхтанӣ, ва олоти хирман ва асбобҳои дигари говҳо барои ҳезум бошанд.

Арауна пешниҳод мекунад, ки говҳо, хирманчаҳо ва дигар асбобҳои худро ба подшоҳ Довуд диҳад, то ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ биёрад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр беҳтарини худро ба Худо пешкаш кунед

2. Довуд ва Арауна: Намунаи саховатмандӣ ва итоаткорӣ

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2 Подшоҳон 24:23 Ҳамаи ин чизҳоро Аруно чун подшоҳ ба подшоҳ дод. Ва Аруно ба подшоҳ гуфт: «Худованд Худоят туро қабул кунад».

Аруна, подшоҳ, саховатмандона ба подшоҳи Исроил дод ва орзу кард, ки Худо ӯро қабул кунад.

1. Саховатмандӣ: Намунаи Арауна

2. Баракати қабул: Хоҳиши Арауна

1. 2 Подшоҳон 24:23

2. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - "Аммо ман мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор диҳад; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2 Подшоҳон 24:24 Ва подшоҳ ба Аруно гуфт: «Не; балки ҳатман онро аз ту ба қимат мехарам, ва барои Худованд Худои худ қурбонии сӯхтанӣ нахоҳам овард, ки аз он чи ба ман арзише надорад. Ва Довуд хирман ва говҳоро ба панҷоҳ сиқл нуқра харид.

Подшоҳ Довуд хирман ва говҳои Араунаро ба панҷоҳ сиқл нуқра харид, ва аз пешниҳоди қурбонии сӯхтанӣ ба Худованд даст кашид, бе пардохти он.

1. Муносибати ибодат - Муносибати мо ба ибодат бояд муносибати шоҳ Довудро инъикос кунад, ки барои қурбонӣ ба Худованд пардохт ва чизеро беҳуда интизор нест.

2. Қимати итоаткорӣ - Подшоҳ Довуд омода буд, ки барои итоат ба Худованд нархе пардохт кунад, новобаста аз он ки хурд ё калон.

1. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. 1 Подшоҳон 15:22 - Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд завқ дорад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

2 Подшоҳон 24:25 Ва Довуд дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд сохт, ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ овард. Ва Худованд дар бораи замин илтиҷо карда шуд, ва вабо аз Исроил нигоҳ дошта шуд.

Довуд барои Худованд қурбонгоҳе сохта, қурбониҳо оварда, ки ин ба Худованд писанд омад ва боиси бало дар Исроил хотима ёфт.

1. Қувваи ибодати қурбонӣ

2. Раҳмати Худо дар посух ба тоат

1. Забур 50:14-15 Ба Худо қурбонии шукргузорӣ кунед, ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло ба ҷо оваред ва дар рӯзи тангӣ маро бихонед; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

2. Ирмиё 33:10-11 Худованд чунин мегӯяд: Дар ин ҷое ки шумо мегӯед: "Ин харобаест, ки на одам ва на ҳайвони ваҳшӣ, дар шаҳрҳои Яҳудо ва кӯчаҳои Ерусалим хароб аст, на одам ва на сокин ва на ҳайвони ваҳшӣ. , боз овози шодмонӣ ва овози шодӣ, овози домод ва овози арӯс, овози сурудхонон шунида хоҳад шуд, вақте ки онҳо ба хонаи Худованд ҳадияҳои шукргузорӣ меоранд: Худованди лашкарҳо, зеро ки Худованд некӯст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст!

1 Подшоҳон боби 1 воқеаҳоеро, ки дар атрофи охири ҳукмронии шоҳ Довуд ва оғози ҳукмронии Сулаймон ҳамчун вориси ӯ буданд, нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии подшоҳи пиронсол Довуд оғоз мешавад, ки ҳоло заиф аст ва наметавонад гарм шавад. Хизматгоронаш қарор доданд, ки зани ҷавонеро бо номи Абишоҳ пайдо кунанд, то ӯро нигоҳубин кунанд (3 Подшоҳон 1:1-4).

Сархати 2: Адониё, яке аз писарони Довуд, бе огоҳии падараш тасмим гирифт, ки худро подшоҳ эълон кунад. Ӯ тарафдорон, аз ҷумла Юоб сардор ва Абиётори коҳинро ҷамъ мекунад (3 Подшоҳон 1:5–10).

Сархати 3: Нотони пайғамбар дар бораи аъмоли Адониё огоҳ мешавад ва дарк мекунад, ки ин вориси баргузидаи Худо нест. Ӯ ба Батшобаъ, модари Сулаймон маслиҳат медиҳад, ки ба Довуд хабар диҳад ва подшоҳии Сулаймонро таъмин кунад (3 Подшоҳон 1:11-14).

Сархати 4: Батшобаъ ба утоқи Довуд даромада, ба ӯ дар бораи худаш подшоҳ эълон кардани Адониё нақл мекунад. Вай ба ӯ ваъдаи ӯро, ки Сулаймон вориси ӯ хоҳад буд, хотиррасон мекунад (3 Подшоҳон 1:15-21).

Сархати 5: Нотон суханони Батшобаъро ба Довуд тасдиқ мекунад ва ӯро водор мекунад, ки пеш аз он ки Одониё қудратро мустаҳкам кунад, Сулаймонро подшоҳ таъин кунад (3 Подшоҳон 1:22-27).

Сархати 6: Довуд Сулаймонро дар пеши тамоми Исроил вориси интихобкардаи худ эълон мекунад. Мардум шодӣ мекунанд, карнай навохта, фарёд мезананд (3 Подшоҳон 28-40).

Сархати 7: Адониё ва меҳмонони ӯ садои ҷашнро мешунаванд, аммо дар бораи тадҳин шудани подшоҳи Сулаймон хабар мегиранд. Аз ҷони худ тарсида, пароканда мешаванд (41-53).

Хулоса, боби якуми 1 Подшоҳон давраи гузариш аз шоҳ Довуд ба Сулаймонро тасвир мекунад, Довуд пир ва заиф аст ва Абишаг ба ӯ ғамхорӣ мекунад. Адониё худро подшоҳ эълон мекунад, аммо Нотон ба Батшобаъ маслиҳат медиҳад, Батшобаъ ба Довуд хабар медиҳад ва ӯ Сулаймонро вориси баргузидаи худ эълон мекунад. Мардум ҷашн мегиранд, Адониё инро мешунавад ва аз ҷони худ метарсад. Хулоса, боб бо номуайянии атрофи Адониё ба охир мерасад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди ворисонӣ, интихоби илоҳӣ, садоқатмандӣ меомӯзад ва аҳамияти пайравӣ аз пешвоёни таъинкардаи Худоро таъкид мекунад.

1 Подшоҳон 1:1 Шоҳ Довуд пир шуда, солхӯрда буд; ва ба ӯ либос пушонданд, вале ӯ гарм нашуд.

Подшоҳ Довуд пир буд ва оқибатҳои пириро эҳсос мекард, аммо атрофиёнаш ба нигоҳубини онҳо машғул буданд.

1. Нигохубини пиронсолон: гувохи садокат

2. Синну сол танҳо шумора аст: Қувваи Муъмин

1. Забур 71:9 - Дар пирӣ маро тарк накун; вақте ки қуввати ман кам мешавад, маро тарк накун.

2. Воиз 12:1 - Ҳоло Офаридгори худро дар айёми ҷавонии худ ба ёд овар, пеш аз он ки рӯзҳои сахт фаро расад, ва солҳо наздик мешаванд, вақте мегӯй, ки ман аз онҳо лаззат надорам.

1 Подшоҳон 1:2 Бинобар ин навкаронаш ба ӯ гуфтанд: «Бигзор барои оғоям подшоҳ бокираи ҷавоне ҷустуҷӯ карда шавад; ва бигзор вай дар назди подшоҳ биистад, ва ӯро қадр кунад, ва дар оғӯши ту хобад, то оғоям подшоҳ метавонад гарм шавад.

Хизматгорони шоҳ Довуд ба ӯ маслиҳат медиҳанд, ки бокираи ҷавоне пайдо кунад, то дар ҳузури ӯ истода, ӯро тасаллӣ диҳад.

1. Аҳамияти тасаллӣ ва дастгирии ҷисмонӣ дар ҳаёти мо

2. Нерӯи дӯстӣ ва муҳаббат дар замони зарурӣ

1. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2. Румиён 8:26-27 - Ҳамин тавр, Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад. Зеро ки мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, аммо Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки барои суханон хеле амиқ аст. Ва ҳар кӣ дилҳоро меҷӯяд, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро Рӯҳ барои муқаддасон мувофиқи хости Худо шафоат мекунад.

1 Подшоҳон 1:3 Ва онҳо дар тамоми соҳилҳои Исроил духтари зеборо ҷустуҷӯ карданд, ва Абишагро аз шунамӣ ёфта, ба назди подшоҳ оварданд.

Суди шоҳ Довуд дар саросари Исроил як духтари одилонаро ҷустуҷӯ кард ва Абишагро аз Шунем ёфтанд, то ба назди подшоҳ биёранд.

1. Қудрати зебоӣ: Баррасии сафари Абишаг ба дарбори шоҳ Довуд

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар душвориҳо: Қиссаи Абишаг ҳамчун дастур барои занон

1. Масалҳо 31:10-31 - Намунаи зани солим.

2. Рут 1:16-18 - Намунаи зане, ки ба оилаи худ содиқ буд ва имонашро ба Худо нишон дод.

1 Подшоҳон 1:4 Ва духтарак хеле зебо буд, ва подшоҳро дӯст медошт ва ба ӯ хизмат мекард, аммо подшоҳ вайро намешинохт.

Духтар зебо буд ва ба подшоҳ содиқона хизмат мекард, аммо подшоҳ ӯро нашинохт.

1. Шинохти бандагони Худо - 3 Подшоҳон 1:4

2. Бо вуҷуди эътироф накардан содиқона хизмат кардан - 3 Подшоҳон 1:4

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! Ту андаке вафодор будӣ; Ман туро хеле бартарӣ медиҳам.

2. Ибриён 11: 24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки калон шуд, писари духтари фиръавн номида шуданро рад кард ва аз ҳаловатҳои зудгузари гуноҳ баҳра бурдан беҳтар аст, ки дар назди халқи Худо бадрафторӣ шавад. Ӯ таҳқири Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро дар интизори мукофот буд.

1 Подшоҳон 1:5 Ва Адониё ибни Ҳаҷгит худро баланд карда, гуфт: «Ман подшоҳ хоҳам буд, ва ба ӯ аробаҳо ва саворон ва панҷоҳ нафарро омода кард, то ки пешопеши ӯ давида гузаранд.

Адониё худро Подшоҳ эълон кард ва ҳамроҳи бисёреро ҷамъ кард.

1. Хавфи ғурур ва аҳамияти фурӯтанӣ.

2. Хавфи шӯҳратпарастӣ ва аҳамияти хидмат ба дигарон.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед.

1 Подшоҳон 1:6 Ва падараш ҳеҷ гоҳ ба ӯ нороҳат накарда, мегуфт: "Чаро чунин кардӣ?" ва ӯ низ одами хеле нек буд; ва модараш ӯро пас аз Абшолӯм зоид.

Писари Довуд Абшолӯм марди зебо буд ва баъд аз он таваллуд шуд, ки Довуд пурсид, ки чаро модараш чунин кард.

1. Муҳимияти савол додан ва ҷустуҷӯи фаҳмиш.

2. Раҳмату раҳмати Худо, ҳатто дар миёни камбудиҳои мо.

1. Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо нишон медиҳад, зеро вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

1 Подшоҳон 1:7 Ва ӯ бо Юоб ибни Саруё ва Абьётори коҳин машварат кард, ва онҳо аз паи Адӯниё ба ӯ кӯмак карданд.

Адониё дар нақшаи худ аз Юоб ва Абьётор кӯмак гирифт.

1. Мо бояд аз таъсироти атрофамон огоҳ бошем ва боварӣ ҳосил кунем, ки дар ҳаёти мо одамони худотарс дорем.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки дар ҳаёти мо зери таъсири одамони манфӣ қарор нагирем.

1. Масалҳо 13:20 Ҳар кӣ бо хирадмандон рафтор кунад, доно хоҳад буд, вале рафиқи аблаҳон нобуд мешавад.

2. Яъқуб 1:5-6 Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва сарзаниш намекунад; ва ба вай дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, ки ҳеҷ чиз наметарсад. Зеро ҳар кӣ беҷуръат аст, мисли мавҷи баҳр аст, ки бо шамол ронда ва парронда аст.

1 Подшоҳон 1:8 Аммо Содӯқи коҳин, ва Баноё ибни Еҳӯёдо, ва Нотони набӣ, ва Шимъӣ ва Рей, ва мардоне ки аз они Довуд буданд, бо Адӯниё набуданд.

Адӯниё кӯшиш кард, ки тахти Исроилро ба даст орад, аммо Содӯқи коҳин, Баноё, Натони набӣ, Шимъӣ, Рей ва мардони Довуд аз дастгирии ӯ саркашӣ карданд.

1. Худо мардумро барои муқобила бо бадӣ, ҳатто агар он дар қудрат бошад, бархезонад.

2. Дар имони худ устувор мондан душвор буда метавонад, аммо ин меарзад.

1. Масалҳо 28:1: «Шаридон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст».

2. 1 Петрус 5:8-9: "Ҳушёр бошед; ҳушёр бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атроф давр мезанад ва меҷӯяд, ки касеро бихӯрад. Ба ӯ муқобилат кунед ва дар имони худ устувор бошед, зеро бидонед, ки ҳамон гуна ранҷу азобҳост. бародарии шумо дар тамоми чахон тачриба карда истодаанд».

1 Подшоҳон 1:9 Ва Адӯниё гӯсфандон ва говон ва говҳоро дар назди санги Сӯхелет, ки аз ҷониби Энрӯҷил аст, кушта, ҳамаи бародарони худро писарони подшоҳ ва тамоми мардони Яҳудоро навкарони подшоҳ хонд.

Адӯниё ҳайвонҳоро қурбонӣ карда, тамоми писарони подшоҳ ва тамоми мардуми Яҳудоро ба зиёфат даъват кард.

1. «Баракат ва ризқи Худо дар қурбонии Адӯниё»

2. «Қувваи даъват ва мушорикат»

1. Забур 33:8 - "Эй бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст: хушо касе ки ба Ӯ таваккал мекунад".

2. Матто 5:23-24 - "Бинобар ин, агар ҳадияи худро ба қурбонгоҳ биёрӣ, ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародарат бар зидди ту аст; ҳадяи худро дар он ҷо пеши қурбонгоҳ гузошта, бирав; аввал бо бародари худ оштӣ намо. , ва он гоҳ омада, ҳадяи худро пешкаш кун».

1 Подшоҳон 1:10 Аммо Нотони набӣ, ва Баноё ва мардони тавоно ва бародараш Сулаймонро даъват накарданд.

Шоҳ Довуд ҳангоми қабули қарори муҳим Нотонро набиё, Баноё, Сулаймонро бародараш ё мардони тавоно нагуфт.

1. Муҳимияти машварат бо маслиҳати оқилона ҳангоми қабули қарор.

2. Ба овози Худованд гӯш додан ва ба фаҳмиши худ такя накардан.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе маломат медиҳад.

1 Подшоҳон 1:11 Чаро Нотон ба Батшобаъ, модари Сулаймон, сухан ронда, гуфт: «Оё нашунидай, ки Адӯниё ибни Ҳаҷҷит подшоҳӣ мекунад, ва оғои мо Довуд инро намедонад?

Нотон ба Батшобаъ хабар медиҳад, ки Адониё, писари Ҳаҷгит, кӯшиш мекунад, ки тахтро ишғол кунад, бехабар аз шоҳ Довуд.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: Омӯзиши 3 Подшоҳон 1:11

2. Қувваи фаҳмиш: Омӯзиши 3 Подшоҳон 1:11

1. Ҳастӣ 17:1 - Вақте ки Абром наваду нӯҳсола буд, Худованд ба Абром зоҳир шуда, ба ӯ гуфт: «Ман Худои Қодири Мутлақ ҳастам; пешопеши ман рафтор кун ва беайб бош.

2. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро дар даруни худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯши худро ба хирад гардонӣ ва дили худро ба ақл равона кунӣ, ва агар барои фаҳмиш даъват кунӣ ва барои фаҳм бо овози баланд гиря кунӣ, ва агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷи ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

1 Подшоҳон 1:12 Пас, биё, бигзор ман ба ту маслиҳат диҳам, то ҷони худат ва ҷони писарат Сулаймонро наҷот диҳӣ.

Довуд Адониёро даъват мекунад, ки ҷони худаш ва Сулаймонро наҷот диҳад.

1. Муҳимияти гӯш кардан ба маслиҳати оқилона.

2. Қувваи фурӯтанӣ дар ҳифзи ҳаёти мо.

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Масалҳо 15:33 - Тарс аз Худованд насиҳат дар ҳикмат аст, ва фурӯтанӣ пеш аз эҳтиром аст.

1 Подшоҳон 1:13 Бирав ва назди подшоҳ Довуд дохил шав ва ба ӯ бигӯ: «Оё ту, эй оғоям, подшоҳ, ба канизи худ қасам хӯрда, нагуфтай, ки писарат Сулаймон баъд аз ман подшоҳӣ хоҳад кард ва ӯ бар он хоҳад нишаст. тахти ман? Пас чаро Адониё подшоҳӣ мекунад?

Адониё ба ҷои писари Довуд Сулаймон ҳукмронӣ мекунад, сарфи назар аз ваъдаи Довуд, ки Сулаймон ҷонишини ӯ ба тахт хоҳад нишаст.

1. Ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд

2. Боварӣ ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

1 Подшоҳон 1:14 Инак, ҳангоме ки ту ҳанӯз дар он ҷо бо подшоҳ сӯҳбат мекунӣ, ман низ аз ақиби ту омада, суханони туро тасдиқ хоҳам кард.

Адониё аз подшоҳ Довуд қудрат меҷӯяд, то подшоҳи навбатӣ бошад ва аз Батшобаъ кӯмак мепурсад. Батшобаъ розӣ мешавад, ки ба ӯ кӯмак кунад, аммо ӯро огоҳ мекунад, ки вай ба подшоҳ муроҷиат мекунад, то дархости ӯро тасдиқ кунад.

1. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз синну сол ва таҷрибаи онҳо, барои амалӣ кардани нақшаҳои худ истифода барад.

2. Мо бояд ба нақшаи Худо имон дошта бошем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ чизҳоеро, ки барои муваффақ шуданамон зарур аст, таъмин хоҳад кард.

1. 3 Подшоҳон 1:14 - Инак, вақте ки ту ҳанӯз дар он ҷо бо подшоҳ сӯҳбат мекунӣ, ман низ аз ақиби ту омада, суханони туро тасдиқ хоҳам кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 1:15 Ва Батшобаъ ба хонаи подшоҳ даромад, ва подшоҳ хеле пир шуда буд; ва Абишаги шунамӣ ба подшоҳ хизмат мекард.

Батшобаъ ба хонаи подшоҳи пиронсол даромад, ки дар он ҷо Абишаги шунамӣ ба ӯ хизмат мекард.

1. Аҳамияти хидматрасонӣ ба пиронсолон бо меҳру ғамхорӣ.

2. Пешниҳоди Худо дар нигоҳубини ниёзмандон.

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. Забур 71:9 - Вақте ки ман пир шудаам, маро тарк накун; вақте ки қуввати ман тамом шуд, маро тарк накун.

1 Подшоҳон 1:16 Ва Батшобаъ ба подшоҳ саҷда карда, саҷда кард. Ва подшоҳ гуфт: «Ту чӣ мехоҳӣ?

Гузаргоҳ Батшобаъ пеши подшоҳ таъзим мекунад ва ӯ аз ӯ мепурсад, ки чӣ мехоҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр итоаткорӣ ба ҳокимият метавонад ба баракат оварда расонад

2. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо: Омӯзиши Ҷустуҷӯи иродаи Ӯ

1. Эфсӯсиён 5:21-24 - Итоати якдигар аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

1 Подшоҳон 1:17 Ва вай ба ӯ гуфт: «Эй оғоям, ту ба канизи худ ба Худованд Худои худ қасам хӯрда, мегӯӣ: "Ба ростӣ, ки писарат Сулаймон баъд аз ман подшоҳӣ хоҳад кард, ва ӯ бар тахти ман хоҳад нишаст".

Батшобаъ ба Довуд ваъда дод, ки Сулаймон баъд аз ӯ подшоҳ мешавад ва бар тахти ӯ хоҳад нишаст.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

2. Ахамияти бошарафона ба чо овардани ухдадорихоямон.

1. Ғалотиён 4: 4-5 - "Аммо вақте ки пуррагии вақт фаро расид, Худо Писари Худро, ки аз зан таваллуд шудааст ва зери шариат таваллуд шудааст, фиристод, то ки тобеи шариатро фидия диҳад, то ки мо ҳамчун фарзандхонӣ гирем. писарон».

2. Ишаъё 55:11 - "Каломи Ман, ки аз даҳони Ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чи нияти манро ба амал оварад ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд".

1 Подшоҳон 1:18 Ва инак, Адониё подшоҳӣ мекунад; ва алҳол, эй оғоям подшоҳ, шумо инро намедонед;

Адониё бехабари шоҳ тахт гирифт.

1. Худо то ҳол дар назорат аст - Ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки ҳаёти мо аз назорат берун меравад, Худо ҳоло ҳам дар зери назорат аст ва метавонад ҳама гуна вазъиятро ба манфиати мо истифода барад.

2. Такя ба Худованд - Дар замонҳои ошуфтагӣ ва бесарусомонӣ муҳим аст, ки ба Худо таваккал кунед ва барои роҳнамоӣ ва роҳнамоӣ ба Ӯ такя кунед.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

1 Подшоҳон 1:19 Ва ӯ барзаговҳо ва говҳои фарбеҳ ва гӯсфандони фаровонро кушта, тамоми писарони подшоҳ ва Абьётори коҳин ва Юобро, сардори лашкарро даъват кард, вале бандаи ту Сулаймонро даъват накардааст.

Шоҳ Довуд зиёфат дод ва ҳамаро ба ҷуз писараш Сулаймон даъват кард.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ ва фармонбардорӣ дар баробари душвориҳо.

2. Арзиши хирад ва хирад дар эҳтироми баргузидаи Худо.

1. Масалҳо 15:33 - "Тарс аз Худованд насиҳати ҳикмат аст, ва пеш аз эҳтиром фурӯтанӣ аст".

2. Аъмол 13:22 - "Ва ҳангоме ки ӯро барканор кард, Довудро барои онҳо подшоҳи худ баровард, ва ба ӯ низ шаҳодат дода, гуфт: "Ман Довуд ибни Йисойро, ки аз они худам буд, ёфтам. диле, ки тамоми иродаи маро иҷро хоҳад кард».

1 Подшоҳон 1:20 Ва ту, эй оғоям, подшоҳ, чашмони тамоми Исроил бар ту аст, то ба онҳо бигӯй, ки кӣ баъд аз ӯ бар тахти оғоям подшоҳ хоҳад нишаст.

Подшоҳ Довуд дар арафаи анҷоми умр аст ва писараш Адониё кӯшиши гирифтани тахтро дорад, аммо мардуми Исроил ба Довуд муроҷиат мекунанд ва аз ӯ хоҳиш мекунанд, ки кӣ ҷонишини ӯ шавад.

1.Худованд ба мо имкон медиҳад, ки сарнавишти худро ҳал кунем, пас онро як чизи муқаррарӣ нагиред.

2. Мо вазифадорем, то боварӣ ҳосил кунем, ки мероси мо таъсири доимӣ мегузорад.

1. Воиз 7:17 - "Аз ҳад зиёд шарир набошед ва аблаҳ нашавед. Чаро бояд пеш аз вақти худ бимиред?"

2. Масалҳо 13:22 - "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта шудааст".

1 Подшоҳон 1:21 Дар акси ҳол, ҳангоме ки оғоям подшоҳ бо падарони худ хобад, ман ва писарам Сулаймон ҷиноятқор ҳисобида мешавем.

Адониё, писари шоҳ Довуд, метарсад, ки агар подшоҳ бимирад, ӯ ва писараш Сулаймон ҳамчун ҷиноятқор ҳисобида мешаванд.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо аз ҳаёти мо бузургтар аст.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва иродаи Худоро қабул кунем, ҳатто агар он ба иродаи мо мувофиқат накунад.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Яъқуб 4:10 - Дар пеши Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

1 Подшоҳон 1:22 Ва инак, вақте ки вай бо подшоҳ сӯҳбат мекард, Нотони набӣ низ ворид шуд.

Нотани пайғамбар дар ҳоле омад, ки малика Батшобаъ ҳанӯз бо шоҳ Довуд сӯҳбат мекард.

1. Мо метавонем ба Худованд такя кунем, ки ба дуоҳои мо сари вақт ҷавоб диҳад.

2. Худо ҳамеша ба мо кӯмаке, ки дар вақти ниёзамон лозим аст, мефиристад.

1. Забур 46:1, «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳо».

2. Ишаъё 41:10, «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳон 1:23 Ва ба подшоҳ хабар дода, гуфтанд: «Инак Натани набӣ». Ва чун ба ҳузури подшоҳ даромад, пеши подшоҳ бо рӯй ба замин саҷда кард.

Натани набӣ ба ҳузури шоҳ Довуд даъват карда шуд ва фурӯтанӣ нишон дода, ба ӯ саҷда карда, рӯи заминро нишон дод.

1. Эҳтиром: Қиссаи Нотон ва шоҳ Довуд

2. Фурӯтанӣ: Дарси Нотон ва шоҳ Довуд

1. Филиппиён 2:3-8 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ болотар арзёбӣ кунед.

2. Масалҳо 15:33 - Тарс аз Худованд насиҳат дар ҳикмат аст, ва фурӯтанӣ пеш аз эҳтиром аст.

1 Подшоҳон 1:24 Ва Нотон гуфт: «Оғои ман, эй подшоҳ, оё ту гуфтай: "Адониё баъд аз ман подшоҳӣ хоҳад кард, ва бар тахти ман хоҳад нишаст?"

Нотон ба қарори подшоҳ Довуд дар бораи он ки Адониёро баъд аз маргаш вориси худ ва ҳоким гардонад, зери шубҳа гузошт.

1. Иродаи Худо воло аст ва ба он итоат кардан ва бо фурӯтанӣ қабул кардан муҳим аст.

2. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо аз ҳаёти мо бузургтар аст ва мо бояд бо дили худ ба Ӯ таваккал кунем.

1. Масалҳо 19:21 - "Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст."

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

1 Подшоҳон 1:25 Зеро ки ӯ имрӯз рафта, говҳо ва говҳои фарбеҳ ва гӯсфандонро ба таври фаровон куштааст, ва тамоми писарони подшоҳ ва сардорони лашкар ва Абьётори коҳинро даъват кардааст; ва инак, онҳо дар ҳузури ӯ мехӯранду менӯшанд ва мегӯянд: «Худоё, подшоҳ Адӯниёро наҷот диҳад».

Адӯниё зиёфати шоҳона барпо карда, писарони подшоҳ, сардорони лашкар ва Абиётори коҳинро даъват кард, то салтанати худро ҷашн гиранд.

1. Подшоҳии Худо дар миёни ғуруру такаббури мо

2. Хавфи бовар кардан, ки мо сарнавишти худамонро идора мекунем

1. Масалҳо 16:18-19 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан. Аз мағрур ва мағрур будан, хоксору доно будан беҳтар аст.

2. Яъқуб 4:13-16 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: «Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард». Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

1 Подшоҳон 1:26 Аммо ман, бандаат, Содӯқи коҳин, ва Баноё ибни Еҳӯёдо ва бандаи ту Сулаймонро даъват накардаанд.

Хизматгорони подшоҳ Довуд, аз он ҷумла Содӯқи коҳин, Баноё ва Сулаймон, дар пирӣ бо ӯ даъват карда шуданд.

1. Муҳимияти вафодорӣ ва вафодорӣ дар муносибатҳо.

2. Аҳамияти эҳтироми бузургсолон.

1. Забур 71:18 "Ҳатто вақте ки ман пир шудам ва пир шудам, маро тарк накун, эй Худои ман, то даме ки қудрати Туро ба насли оянда эълон накунам, қудрати Туро ба ҳамаи ояндагон эълон кунам".

2. Масалҳо 16:31 «Мӯйи сафед тоҷи ҷалол аст, он дар ҳаёти одилона ба даст меояд».

1 Подшоҳон 1:27 Оё ин кор аз ҷониби оғоям подшоҳ аст, ва ту инро ба бандаи худ нагуфтӣ, ки пас аз ӯ бар тахти оғоям подшоҳ биншинад?

Шоҳ Довуд писараш Сулаймонро подшоҳи нави Исроил таъин карданӣ аст. Ӯ ба ғуломи худ, Адониё аз қарори худ хабар надод, ки Адониёро ба саволи подшоҳ водор мекунад.

1. Нақшаҳои Худо на ҳамеша он чизест, ки мо интизорем; ба иродаи Ӯ таваккал кунед.

2. Муҳим аст, ки аҳкоми Худовандро риоя кунем, ҳатто вақте ки мо далелҳоро намефаҳмем.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Яъқуб 4:13-14 - «Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад оварد. Зиндагии ту чист, зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад».

1 Подшоҳон 1:28 Ва подшоҳ Довуд дар ҷавоб гуфт: «Маро Батшобаъ бихон». Ва ӯ ба ҳузури подшоҳ даромад ва ба ҳузури подшоҳ истод.

Подшоҳ Довуд Батшобаъро даъват кард ва ӯ пеши ӯ омад.

1. Нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст.

2. Мо бояд ҳамеша ба иродаи Худо итоат кунем.

1. Румиён 12:2 "Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Филиппиён 4:5 "Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст".

1 Подшоҳон 1:29 Ва подшоҳ қасам хӯрда, гуфт: «Ба ҳаёти Худованд!

Подшоҳ Довуд ба Худо қасам хӯрда, ба Ӯ ташаккур мегӯяд, ки ӯро аз мусибат раҳо кардааст.

1. Мо бояд ҳатто дар лаҳзаҳои тангӣ ҳам аз Худо шукр гӯем.

2. Худо қодир аст, ки моро аз ҳама мусибатҳои мо раҳо кунад.

1. Забур 34:17-19 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 1:30 Чунон ки ба ту ба Худованд Худои Исроил қасам хӯрда, гуфтам: "Баъд аз ман писарат Сулаймон подшоҳӣ хоҳад кард, ва ба ҷои ман бар тахти ман хоҳад нишаст; ҳатто ин рӯзро албатта иҷро хоҳам кард.

Шоҳ Довуд ваъда дод, ки писараш Сулаймон ба ҷои ӯ подшоҳ мешавад ва ӯ ба ваъдааш вафо кард.

1. Қудрати ваъда: вафо кардан ба сухани худ

2. Вафодорӣ ва аҳди Худо

1. Такрори Шариат 7:9, "Пас бидон, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад".

2. Воиз 5:4-5, "Вақте ки ба Худо назр мекунӣ, адо накун, зеро ки Ӯ ба аблаҳон маъқул нест: он чи назр кардай, адо кун. беҳтар аст, ки назр накунӣ. назр кун ва адо накун».

1 Подшоҳон 1:31 Ва Батшобаъ рӯи худро ба замин хам карда, ба подшоҳ эҳтиром карда, гуфт: «Бигзор оғоям подшоҳ Довуд то абад зинда бод».

Батшобаъ ба шоҳ Довуд таъзим карда, хоҳиш кард, ки ӯ то абад зинда бошад.

1. Муҳимияти эҳтироми шахсони мансабдор.

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш.

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. Забур 89:30-33 - Агар фарзандонаш шариати Маро тарк кунанд ва дар ҳукмҳои Ман рафтор накунанд; Агар онҳо фароизи Маро вайрон кунанд, ва аҳкоми Маро риоя накунанд; Он гоҳ ман гуноҳи онҳоро бо асо ва шарораташонро бо зарба хоҳам дод. Бо вуҷуди ин, ман меҳрубонии худро комилан аз ӯ нахоҳам гирифт ва вафодории худро аз даст нахоҳам дод.

1 Подшоҳон 1:32 Ва подшоҳ Довуд гуфт: «Ба ман Содӯқи коҳин ва Нотони набӣ ва Баноё ибни Еҳӯёдоро хонед». Ва онҳо ба назди подшоҳ омаданд.

Подшоҳ Довуд Содӯқи коҳин, Нотони набӣ ва Баноё ибни Еҳӯёдоро даъват кард, то пеши ӯ биёянд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад

2. Муҳимияти вафодор будан ба Худо

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. 2 Таслӯникиён 3:3 - Аммо Худованд содиқ аст. Ӯ шуморо устувор хоҳад кард ва аз шайтон нигоҳ медорад.

1 Подшоҳон 1:33 Подшоҳ ба онҳо гуфт: «Бандагони оғои худро бо худ гиред ва писарам Сулаймонро ба хачири худам савор кунед, ва ӯро ба Ҷиҳӯн фуроваред.

Подшоҳ Довуд ба хизматгоронаш фармуд, ки писараш Сулаймонро гирифта, ба хачири худ савор шаванд, то Ҷиҳӯн бираванд.

1. Худо ҳатто амалҳои оддитаринро барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ истифода мебарад.

2. Муҳимияти эҳтироми падарону модарон.

1. Эфсӯсиён 6:1-2 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. "Падару модари худро эҳтиром кунед", ки ҳукми аввалин бо ваъда аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарсед; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

1 Подшоҳон 1:34 Ва бигзор Содӯқи коҳин ва Нотони набӣ ӯро дар он ҷо подшоҳ бар Исроил тадҳин кунанд; ва шумо бо карнай навозед ва бигӯед: «Худоё, подшоҳ Сулаймонро наҷот диҳад».

Подшоҳ Довуд дар пеш аст, ки бимирад ва аз ин рӯ ба ӯ амр медиҳад, ки Содӯқи коҳин ва Нотони набӣ писараш Сулаймонро ҳамчун подшоҳи навбатии Исроил тадҳин кунанд ва онро бо садои карнай эълон кунанд.

1. Вафодории Худо дар пайроҳаи устувори подшоҳон дар Исроил дида мешавад.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои охирини Довуд ӯ ба Худованд ва подшоҳии Ӯ содиқ буд.

1. 2 Подшоҳон 7:12-15 - Аҳди Худо бо Довуд.

2. Матто 22:15-22 - Таълимоти Исо дар бораи ба қайсар додан.

1 Подшоҳон 1:35 Он гоҳ шумо аз ақиби ӯ хоҳед омад, то ки омада, бар тахти ман биншинад; зеро ки вай ба ҷои ман подшоҳ хоҳад шуд, ва ман ӯро ҳоким бар Исроил ва бар Яҳудо таъин кардам.

Шоҳ Довуд Сулаймонро подшоҳи Исроил ва Яҳудо таъин кард ва ба ҷои ӯ ба тахт нишаст.

1. Муҳимияти риояи иродаи Худо дар роҳбарӣ

2. Вафодории Худо барои таъмини пешво барои халқи худ

1. Аъмол 13:22 - Ва ҳангоме ки вайро барканор кард, Довудро назди онҳо баргузид, то подшоҳи онҳо шавад; Ӯ низ ба ӯ шаҳодат дода, гуфт: "Ман Довуд ибни Йисойро ёфтам, ки шахсе аз дили худам аст, ки тамоми иродаи маро ба ҷо хоҳад овард".

2. 2 Подшоҳон 5:2 - Ҳамчунин дар замонҳои гузашта, вақте ки Шоул бар мо подшоҳ буд, шумо он касе будед, ки ба Исроил роҳбарӣ мекардед ва ба Исроил меовардед; капитан бар Исроил.

3 Подшоҳон 1:36 Ва Баноё ибни Еҳӯёдо ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфт: «Омин! Худованд Худои оғоям подшоҳ низ чунин мегӯяд».

Баноё ба мувофиқаи подшоҳ оминро эълон карда, гуфт, ки Худованд Худои подшоҳ низ розӣ аст.

1. Донистани иродаи Худо ва риояи содиқона ба он

2. Итоат ба каломи Худо ва итоъати сардорон

1. 1 Подшоҳон 1:36

2. Эфсӯсиён 6:1-3 "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст"

1 Подшоҳон 1:37 Чӣ тавре ки Худованд бо оғоям подшоҳ буд, ончунон бо Сулаймон бошад, ва тахти ӯро аз тахти оғоям подшоҳ Довуд бузургтар соз.

Ин порча ваъдаи Худоро дар бораи бузургтар кардани тахти Сулаймон аз Довуд таъкид мекунад.

1. Эътироф кардани вафодории Худо ва таваккал ба ваъдаҳои Ӯ.

2. Омӯзиши қабули тағйирот ва эътимод ба нақшаҳои Худо барои ҳаёти мо.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Подшоҳон 1:38 Ва Содӯқи коҳин, ва Нотони набӣ, ва Баноё ибни Еҳӯёдо, ва каритиён ва фалетиён фуруд омада, Сулаймонро бар хачири подшоҳ Довуд савор карданд, ва ӯро ба Ҷиҳӯн бурданд.

Сулаймонро Содӯқи коҳин, Нотони набӣ, Баноё ибни Еҳӯёдо ва каритиён ва фалетиён ба Ҷиҳӯн оварданд, ки ба ӯ имкон доданд, ки ба хачири шоҳ Довуд савор шавад.

1. Қувваи дӯстии содиқ - 3 Подшоҳон 1:38

2. Муҳимияти эҳтиром кардани пешгузаштагони мо - 3 Подшоҳон 1:38

1. Ибриён 13:7 - Сарварони худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд ored. Натиҷаи тарзи ҳаёти онҳоро дида бароед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед.

2. Румиён 13:7 - Ба ҳама чизеро, ки аз онҳо қарздоред, бидиҳед: Агар шумо андоз қарздор бошед, андоз супоред; агар даромад бошад, пас даромад; агар эҳтиром, пас эҳтиром; агар шараф бошад, пас шараф.

1 Подшоҳон 1:39 Ва Содӯқи коҳин шохи равғанро аз хайма гирифта, Сулаймонро тадҳин кард. Ва карнай навохтанд; ва тамоми мардум гуфтанд: «Худо подшоҳ Сулаймонро наҷот диҳад».

Содӯқи коҳин Сулаймонро ба подшоҳӣ тадҳин кард ва мардум бо фарёди шодӣ ҷашн гирифтанд.

1. Қудрати тадҳин ва шодии ҷашн

2. Аҳамияти коҳиният ва подшоҳӣ

1. Марқӯс 5:15 - Ва назди Исо омада, девонагиро диданд, ки девона буд ва легион дошт, нишаста ва либос пӯшида ва ақлаш солим буд, ва ҳаросон шуданд.

2. Забур 2:6-7 - Бо вуҷуди ин, ман подшоҳи худро бар теппаи муқаддаси Сион гузоштаам. Ман фармонро эълон хоҳам кард: Худованд ба ман гуфт: "Ту Писари Ман ҳастӣ"; Ман имрӯз туро ба дунё овардаам.

1 Подшоҳон 1:40 Ва тамоми мардум аз ақиби ӯ баромаданд, ва мардум қубур мекашиданд ва аз шодии бузурге шодӣ мекарданд, ба тавре ки замин аз садои онҳо шикофт.

Тамоми мардум аз паи шоҳ Довуд рафтанд ва бо навохтани қубурҳо ва бо овози баланд шодӣ мекарданд, ки замин аз садо ба ларза медаромад.

1. Худро бо одамони шодмон иҳота кунед - 3 Подшоҳон 1:40

2. Бигзор Худо шуморо ба ҷашн барангехт - 3 Подшоҳон 1:40

1. Забур 100:1-2 - "Аз шодӣ ба Худованд нидо кунед, эй тамоми замин. Худовандро бо шодӣ сарҷда кунед; бо сурудҳои шодӣ ба ҳузури Ӯ биёед."

2. Забур 150:3-6 - «Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед; Ӯро бо най ва барфа ҳамду сано гӯед; Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед; Ӯро бо торҳо ва найҳо ҳамду сано гӯед; Ӯро бо зарбаи санҷҳо ҳамду сано гӯед; Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд; Худовандро ҳамду сано гӯяд».

1 Подшоҳон 1:41 Ва Адӯниё ва ҳамаи меҳмонони бо ӯ буданд, вақте ки хӯрданро тамом карданд, инро шуниданд. Ва Юоб садои карнайро шунид, гуфт: «Чаро ин садои шаҳр ошӯб аст?

Адониё ва меҳмонони ӯ нав хӯрданро тамом карда буданд, ки садои карнай шуниданд ва Юоб пурсид, ки чаро дар шаҳр ин қадар шӯру ғавғо вуҷуд дорад.

1. Мо бояд садоҳоеро, ки дар атрофи мо ҳастанд, дар хотир дошта бошем ва фикр кунем, ки онҳо чӣ маъно доранд.

2. Худо метавонад чизҳои ғайричашмдоштро истифода барад, то ниятҳояшро амалӣ созад.

1. Эфсӯсиён 5:15-16 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун хирадманд ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст.

16 Пас, беақл набошед, балки бифаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. Забур 19:14 - Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман.

1 Подшоҳон 1:42 Ва ҳангоме ки ӯ сухан мегуфт, инак, Йӯнотон ибни Абьётори коҳин омад; ва Адӯниё ба вай гуфт: «Дарояд; зеро ту марди шуҷоъ ҳастӣ ва мужда медиҳӣ.

Адониё Йӯнотони коҳинро бо ситоиш пешвоз гирифт, ки марди далер буд ва хушхабар расонд.

1. Далер бошед ва хушхабар расонед

2. Шуҷоати ҳақиқӣ фиристодаи хушхабар будан аст

1. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуби дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар касро бахшед. дигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. 1 Таслӯникиён 5:15-17 - Бингар, ки ҳеҷ кас ба ҳеҷ кас дар ивази бадӣ бадӣ намедиҳад, балки ҳамеша кӯшиш кунед, ки ба якдигар ва ба ҳама некӣ кунед. Ҳамеша шод бошед, беист дуо гӯед, дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

1 Подшоҳон 1:43 Ва Йӯнотон ба Адӯниё ҷавоб дода, гуфт: «Дар ҳақиқат оғоям подшоҳ Довуд Сулаймонро подшоҳ кардааст».

Адӯниё аз Йӯнотон пурсид, ки подшоҳ кист ва Йӯнотон ҷавоб дод, ки шоҳ Довуд Сулаймонро подшоҳ таъин кардааст.

1. Ба пешвоёни таъинкардаи Худо итоат кунед

2. Ҳукмронии Худо бар одамон

1. Румиён 13:1–5

2. 1 Петрус 2:13–17

1 Подшоҳон 1:44 Ва подшоҳ Содӯқи коҳин ва Нотони набӣ ва Баноё ибни Еҳӯёдо ва каритиён ва фалетиёнро бо ӯ фиристод, ва ӯро бар хачири подшоҳ савор карданд.

Подшоҳ Довуд Содӯқи коҳин, Нотони набӣ, Баноё ибни Еҳӯёдо ва каритиён ва фалетиёнро фиристод, то Сулаймонро ба подшоҳи Исроил тадҳин кунанд ва ӯро ба хачири подшоҳ савор кунанд.

1. Муҳимияти эҳтиром кардани пешвоёни баргузидаи Худо.

2. Аҳамияти вафодорӣ ва итоъат ба фармудаҳои Худо.

1. 1 Вақоеънома 28:20 - "Ва Довуд ба писараш Сулаймон гуфт: "Қавӣ ва далер бош, ва ин корро кун: натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо ту хоҳад буд; туро тарк нахохад кард ва туро тарк нахохад кард, то даме ки тамоми корро барои хизмати хонаи Худованд ба охир нарасон.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

1 Подшоҳон 1:45 Ва Содӯқи коҳин ва Нотони набӣ ӯро дар Ҷиҳӯн ба подшоҳӣ тадҳин карданд, ва аз он ҷо шодона баромаданд, ба тавре ки шаҳр боз садо баланд кард. Ин садоест, ки шумо шунидаед.

Содӯқи коҳин ва Нотони набӣ подшоҳ Сулаймонро дар Ҷиҳӯн тадҳин карданд ва шаҳр бо садои баланд шодӣ карданд.

1. Баргузидаи Худо: тадҳин шудани Сулаймон ба унвони подшоҳ

2. Шод шудан аз нақшаи Худо: Таҷлили тадҳини Сулаймон

1. Ишаъё 61:1-3 - Тадҳин шудани Исо

2. Забур 2 - Подшоҳи тадҳиншудаи Худо

1 Подшоҳон 1:46 Ва Сулаймон низ бар тахти салтанат нишастааст.

Сулаймон подшоҳи Исроил шуд ва тахти ӯро гирифт.

1. Вафодории Худо: Тоҷгузории Сулаймон ба мо вафодории Худоро ба ваъдаҳояш хотиррасон мекунад.

2. Аҳамияти фурӯтанӣ: Фурӯтанӣ ва итоаткорӣ ба хости падари Сулаймон ба мо аҳамияти фурӯтаниро нишон медиҳад.

1. Матто 6:33: «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

2. Масалҳо 22:4: «Аз фурӯтанӣ ва тарси Худованд сарват ва иззат ва ҳаёт аст».

1 Подшоҳон 1:47 Ва боз навкарони подшоҳ омада, оғои мо подшоҳ Довудро баракат дода, гуфтанд: «Худо исми Сулаймонро аз номи ту беҳтар гардонад ва тахти ӯро аз тахти ту бузургтар гардонад». Ва подшоҳ бар бистар саҷда кард.

Подшоҳ Довуд дар рӯи бистар саҷда мекунад ва хизматгоронаш ӯро баракат медиҳанд ва орзу мекунанд, ки ном ва тахти Сулаймон бузургтар аз Довуд бошад.

1. Муҳимияти баракат додан ба дигарон

2. Қудрати фурӯтанӣ

1. Матто 5:3-12 - Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

2. Масалҳо 16:18-19 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрурӣ пеш аз афтодан меравад. Бо камбағалон рӯҳи паст будан беҳтар аст аз тақсим кардани ғанимат бо мағрур.

1 Подшоҳон 1:48 Ва подшоҳ чунин гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Исроил, ки имрӯз касеро ато кардааст, ки бар тахти ман биншинад, ва чашмони ман инро дида истодаанд».

Худованд Худои Исроил тахти шоҳ Довудро баракат дод ва чашмони ӯ онро дидаанд.

1. Худо метавонад ба мо баракатҳои ғайричашмдошт диҳад, ҳатто дар вақти душворӣ.

2. Мо бояд ба Худованд содиқ бошем, ҳатто дар вақти душвор.

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест".

2. Забур 37:5 - "Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ ба амал хоҳад овард".

1 Подшоҳон 1:49 Ва ҳамаи меҳмононе, ки бо Адӯниё буданд, тарсиданд ва бархоста, ба роҳи худ рафтанд.

Меҳмонони Адониё тарсиданд ва ҷамъомадро тарк карданд.

1. Натарс, зеро Худо бо мост.

2. Далерї дар баробари душворї.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. 1 Юҳанно 4:18 - "Дар муҳаббат тарс нест. Аммо муҳаббати комил тарсро берун мекунад, зеро тарс бо ҷазо алоқаманд аст. Шахсе, ки метарсад, дар муҳаббат комил нест".

1 Подшоҳон 1:50 Ва Адӯниё аз Сулаймон тарсид, ва бархоста, рафт ва шохҳои қурбонгоҳро гирифт.

Адӯниё аз Сулаймон метарсад ва шохҳои қурбонгоҳро барои муҳофизат мегирад.

1. Қувваи тарс: Вақте ки мо аз касе метарсем, чӣ мешавад?

2. Дар қурбонгоҳ паноҳ бурдан чӣ маъно дорад?

1. Забур 33:4-7 - Ман Худовандро меҷустам, ва Ӯ маро шунид ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

2. Румиён 15:13 - Акнун Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур мекунад, то ки шумо ба воситаи қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед.

1 Подшоҳон 1:51 Ва ба Сулаймон хабар дода, гуфтанд: «Инак, Адӯниё подшоҳ Сулаймон метарсад; зеро инак, ӯ шохҳои қурбонгоҳро дошта, гуфтааст: «Бигзор подшоҳ Сулаймон имрӯз ба ман қасам хӯрад, ки ӯ қасам хӯрад хизматгоре бо шамшер.

Адӯниё аз подшоҳ Сулаймон тарсид ва шохҳои қурбонгоҳро гирифта, ваъда дод, ки ӯро аз шамшер накушанд.

1. Кудрати Худо ва хифзи У дар замонхои тарсу хатар.

2. Аҳамияти паноҳҷӯӣ ба сӯи Худо дар рӯзҳои сахт.

1. Забур 91:2: Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

2. Ишаъё 25:4: Зеро ки ту барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармо будӣ, вақте ки таркиши даҳшатоварон мисли тӯфон бар зидди девор.

1 Подшоҳон 1:52 Ва Сулаймон гуфт: «Агар ӯ худро марди арзанда нишон диҳад, мӯе аз ӯ ба замин намеафтад; лекин агар дар вай бадӣ пайдо шавад, хоҳад мурд».

Сулаймон эълон кард, ки агар шахсе сазовор бошад, раҳо хоҳад шуд, аммо агар шарир маълум шавад, кушта хоҳанд шуд.

1. Мо ҳама қодирем, ки фидя кунем, новобаста аз он ки чӣ қадар дур афтодаем.

2. Адолати Худо беғараз аст ва инкор карда намешавад.

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Яъқуб 2:13 - Зеро доварӣ ба касе, ки раҳм накардааст, бе раҳм аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

1 Подшоҳон 1:53 Ва подшоҳ Сулаймон фиристод, ва ӯро аз қурбонгоҳ фуровардand. Ва ӯ омада, назди подшоҳ Сулаймон саҷда кард, ва Сулаймон ба вай гуфт: «Ба хонаи худ бирав».

Подшоҳ Сулаймон ба саркоҳини навтаъиншуда Адониё амр дод, ки қурбонгоҳро тарк карда, ба хонааш баргардад.

1. Фармонҳои Худоро бояд ҳамеша итоъат кард, ҳатто агар душвор бошад.

2. Иродаи Худо қодир аст, ҳатто агар он барои мо на ҳамеша равшан бошад.

1. Луқо 6:46-49 - Чаро шумо маро "Худовандо, Худовандо" мехонед ва он чиро, ки ба шумо мегӯям, иҷро намекунед?

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

1 Подшоҳон боби 2 нақли дастурҳои охирини шоҳ Довуд ба Сулаймон ва амалҳои минбаъдаи Сулаймон ҳангоми мустаҳкам кардани ҳукмронии худ идома дорад.

Сархати 1: Вақте ки марги Довуд наздик мешавад, ӯ ба Сулаймон дастур медиҳад, ки қавӣ бошад, аҳкоми Худоро риоя кунад ва бо хирад амал кунад. Ӯ ба Сулаймон шахсонеро, ки ӯро ситам кардаанд, хотиррасон мекунад ва ба ӯ маслиҳат медиҳад, ки бо онҳо чӣ гуна муносибат кунад (3 Подшоҳон 2:1–9).

Параграфи 2: Пас аз марги Довуд, Адониё аз Батшобаъ кӯмак мехоҳад, то Абишагро ҳамчун занаш дархост кунад. Аммо, Сулаймон инро ҳамчун таҳдид ба ҳукмронии худ меҳисобад ва фармон медиҳад, ки Адониё ба қатл расад (3 Подшоҳон 2:10-25).

Сархати 3: Баъдан, Сулаймон бо Юоб, ки Адӯниёро дастгирӣ мекард, нақл мекунад. Аз сабаби хиёнати гузаштаи Юоб ва кушторҳои дар замони осоишта содиршуда, Сулаймон фармон медиҳад, ки ӯро ба қатл расонанд (3 Подшоҳон 2:28-35).

Сархати 4: Шимей, ки қаблан дар вақти исёни Абшолӯм Довудро лаънат карда буд, вале баъдтар Довуд нақот дод, Сулаймонро даъват мекунад. Шимей

шартҳои раҳоии худро вайрон карда, Ерусалимро бидуни иҷозат тарк мекунад. Дар натиҷа, ӯ кушта мешавад (3 Подшоҳон 2:36-46).

Параграфи 5: Боб бо мухтасари салтанати ҳукмронии Сулаймон ба итмом мерасад. Тахти ӯ устувор аст; Ба мансабдорони ӯ Баноёро фармондеҳи лашкар ва Содӯқро саркоҳин дохил мекунанд (3 Подшоҳон 2:46).

Хулоса, боби дуюми 1 Подшоҳон дастурҳои ниҳоии Довудро ба Сулаймон тасвир мекунад, Довуд ба ӯ дар бораи роҳбарӣ маслиҳат медиҳад, дар бораи муносибат бо шахсони мушаххас роҳнамоӣ медиҳад. Пас аз марги Довуд, Сулаймон Адониёро ба қатл мерасонад, Сулаймон низ ба сабаби хиёнати гузашта бо Юоб кор мекунад. Шимей барои вайрон кардани шартҳои озод шуданаш ба қатл расонида мешавад, Хулоса, боб бо мухтасари ҳукмронии Сулаймон хотима меёбад. Тахти у барпо карда шуда, шахсони асосӣ таъин карда мешаванд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди ворисонӣ, адолат ва таъсиси ҳокимият дар салтанати нав меомӯзад.

1 Подшоҳон 2:1 Айёми Довуд наздик мешуд, ки ӯ бимирад; ва писараш Сулаймонро амр фармуда, гуфт:

Довуд, ки ба охири умраш наздик буд, писараш Сулаймонро ба дастуроти муҳим супориш медиҳад.

1. "Мероси имон: Чӣ тавр мо метавонем аз супориши Довуд ба Сулаймон дарс гирем"

2. «Тайёр кардани дилу акли мо ба сафари дар пешистода».

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст.

2. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро бо худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯшатро ба ҳикмат ва дилатро ба хирад майл кунӣ.

1 Подшоҳон 2:2 Ман бо тамоми рӯи замин меравам; пас, қавӣ бош ва худро одам нишон деҳ;

Сулаймон дар остонаи марг писарашро ташвиқ мекунад, ки тавоно бошад ва мисли марди масъулиятшинос рафтор кунад.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Гирифтани қувваи дарун

2. Рушди хирад ва камолот: Роҳи шудан ба марди масъулиятшинос

1. Масалҳо 3:3-4 "Раҳмият ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат бибанд; онҳоро дар сари суфраи дили худ бинавис: Пас, дар назари Худо ва инсон илтифот ва фаҳмиши нек хоҳед ёфт".

2. Румиён 12:1-2 "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо хоҳишмандам, ки ҷисми худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед. : балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист».

1 Подшоҳон 2:3 Ва амри Худованд Худои худро риоя кун, то ки бо роҳҳои Ӯ рафтор намо, ва фароизи Ӯ ва аҳкоми Ӯ, ва доварӣ ва шаҳодати Ӯро риоят,

чунон ки дар шариати Мусо навишта шудааст, ки ту дар ҳар коре, ки мекунӣ ва ба ҳар ҷое, ки рӯ оварӣ, комёб шавӣ.

Ба Сулаймон дастур дода шудааст, ки қонунҳои Худоро риоя кунад, то дар ҳама кораш муваффақ шавад.

1. Бо роҳҳои Худо биравед ва баракат ёбед.

2. Ба фармудаҳои Худо итоат кунед ва шодии Ӯро эҳсос кунед.

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ боғайрат гӯш диҳӣ, тамоми аҳкоми Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя ва ба ҷо оварӣ, ки Худованди ту Худо туро бар тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2. Румиён 2:7-8 - Ба онҳое, ки бо сабр дар кори нек ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ, ҳаёти ҷовидонӣ меҷӯянд. Аммо барои мубоҳисадорон ва ба ростӣ итоат намекунанд, балки ба ноинсофӣ, ғазаб ва ғазаб итоат мекунанд.

1 Подшоҳон 2:4 То ки Худованд каломи худро, ки дар бораи ман гуфта буд, давом дода, бигӯяд: «Агар фарзандони ту ба роҳи онҳо диққат диҳанд, то бо тамоми дил ва бо тамоми ҷони худ пеши Ман ба ростӣ бираванд, ту ноумед нахоҳад шуд. (гуфт ӯ) марде бар тахти Исроил.

Сулаймон аз Худованд хоҳиш мекунад, ки ваъдаи Худро дар бораи шахсе дар тахти Исроил иҷро кунад, агар фарзандони ӯ ба роҳи онҳо диққат диҳанд ва бо тамоми дилу ҷони худ ба ҳузури Худованд ростӣ рафтор кунанд.

1: Ҳамаи мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳаёти ба Худо писанд ояд.

2: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худо содиқ аст ва Ӯ ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

1: Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе каломро мешунавад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт.

2: Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед."

1 Подшоҳон 2:5 Ва ту низ медонӣ, ки Юоб ибни Саруё бо ман чӣ кор карда буд, ва ба ду сардори лашкари Исроил, ки ба Абнир ибни Нер ва Амос ибни Ётер, ки ӯ кушт ва хуни чангро дар осоишта рехт, ва хуни чангро бар камарбанди камараш ва дар кафши пойхояш гузошт.

Юоб ибни Саруё ду сардори лашкари Исроил — Абнир ва Амосоро дар ҷои осоишта кушта, хуни онҳоро бар камарбанд ва кафшҳояш пӯшид.

1.Адолати Худо дар ҳама ҳолат пирӯз хоҳад шуд

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва ба иродаи Худо итоат кунем

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

1 Подшоҳон 2:6 Пас, мувофиқи ҳикмати худ амал намо, ва нагузорад, ки сари хироли ӯ ба саломатӣ ба қабр фурояд.

Сулаймон писараш Раҳабъомро маслиҳат медиҳад, ки дар қарорҳои худ оқилона бошад, то падараш подшоҳ Довуд оромона бимирад.

1. Худо моро ба қабули қарорҳои оқилона даъват мекунад.

2. Падару модари худро иззату эҳтиром кунед.

1. Масалҳо 1:5 - "Бигзор хирад бишнавад ва донишро афзун кунад, ва ҳар кӣ фаҳмад, ҳидоят ёбад".

2. Эфсӯсиён 6:1-2 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст".

1 Подшоҳон 2:7 Аммо ба писарони Барзилайи Ҷилъодӣ меҳрубонӣ намо, ва бигзор онҳо аз онҳое бошанд, ки дар сари суфраи ту хӯрок мехӯранд, зеро вақте ки аз бародарат Абшолӯм гурехтам, онҳо назди ман омаданд.

Подшоҳ Довуд ба Сулаймон дастур медиҳад, ки ба писарони Барзиллои Ҷилъодӣ меҳрубонӣ зоҳир кунад ва ба онҳо иҷозат диҳад, ки дар сари дастархонаш хӯрок хӯранд, зеро вақте ки ӯ дар асирӣ ба сабаби исёни Абшолӯм ба ӯ кӯмак мекарданд.

1. Худо моро ба саховатмандӣ даъват мекунад ва ба онҳое, ки ба мо кӯмак кардаанд, меҳмоннавозӣ кунем.

2. Мо метавонем аз мисоли шоҳ Довуд дар бораи миннатдорӣ ба онҳое, ки дар вақти эҳтиёҷ ба ӯ кӯмак мекарданд, омӯхта метавонем.

1. Луқо 14:12-14 - Исо ба пайравонаш дастур медиҳад, ки ба камбағалон, маъюбон, лангон ва кӯрон меҳмоннавозӣ зоҳир кунанд.

2. Румиён 12:13 - Мо бояд бо халқи Худо, ки мӯҳтоҷанд, мубодила кунем. Меҳмоннавоз бошед.

1 Подшоҳон 2:8 Ва инак, ту Шимъӣ ибни Ҷеро, ки аз Биньёмини Баҳурим буд, бо ту ҳастӣ, ки дар рӯзе ки ба Маҳаноим рафтам, маро бо лаънати сахт лаънат кардааст; вале ӯ ба пешвози ман дар Урдун омад ва ба ӯ қасам хӯрда, ба Худованд гуфтам: "Туро ба шамшер намекушам".

Подшоҳ Довуд писари худ Сулаймонро дар бораи Шимей, ки аз Биньёмини Баҳуримӣ буд, огоҳ мекунад, ки Довудро ҳангоми ба Маҳанаим рафтанаш лаънат карда буд, вале ба пешвози ӯ дар дарёи Урдун фуруд омада буд. Довуд ба Шимъӣ ба Худованд қасам хӯрд, ки ӯро бо шамшер накушад.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр Довуд барои бахшидани лаънати сахти Шимъӣ ихтиёр кард.

2. Муҳимияти вафо кардани ваъда: Чӣ тавр Довуд бо вуҷуди вазъият ваъдаи худро ба Шимъӣ иҷро кард.

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо дигаронро бахшед, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Луқо 6:37 - Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед ва омурзиш хоҳед шуд.

1 Подшоҳон 2:9 Пас, алҳол ӯро бегуноҳ нигоҳ надор, зеро ки ту марди доно ҳастӣ ва медонӣ, ки бо ӯ чӣ бояд кунӣ; аммо сари хираи вай туро бо хун ба гӯр фуроварӣ.

Подшоҳ Сулаймон ба суди худ амр дод, ки шахсеро барои ҷинояти номаълум ба қатл расонад.

1. Худо Довари одил аст: Румиён 2:2-4

2. Гуноҳи куштор: Хуруҷ 20:13

1. Воиз 8:12 - Ҳарчанд гунаҳкор сад бор бадӣ кунад ва умри ӯ дароз шавад ҳам, ман медонам, ки барои онҳое ки аз Худо метарсанд, хуб хоҳад буд.

2. Забур 106:38 - Ва хуни бегуноҳонро рехтанд, ҳатто хуни писарон ва духтарони худро, ки онҳоро ба бутҳои Канъон қурбонӣ карданд, ва замин аз хун олуда шуд.

1 Подшоҳон 2:10 Ва Довуд бо падарони худ хобид ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд.

Довуд даргузашт ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд.

1. Муҳимияти зиндагӣ, ки пас аз гузаштани мо дар ёд хоҳад монд.

2. Вафодории Худо ба Довуд дар таъмини дафн дар шаҳри Довуд.

1. 2 Подшоҳон 7:12-17 - ваъдаи Худо дар бораи барпо кардани салтанат барои Довуд ва насли ӯ.

2. Забур 116:15 - Дар назари Худованд марги муқаддасони Ӯ азиз аст.

1 Подшоҳон 2:11 Ва айёме ки Довуд бар Исроил подшоҳӣ кард, чил сол буд: ҳафт сол дар Ҳебрӯн подшоҳӣ кард, ва сию се сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Довуд 40 сол подшоҳи Исроил буд, ки ҳафт солаш дар Ҳеброн ва 33 сол дар Ерусалим буданд.

1. Қувваи имон: Қиссаи подшоҳии тӯлонии Довуд

2. Вафодории Худо дар ҳаёти Довуд

1. 2 Подшоҳон 5:4-5 - Довуд дар Ҳеброн подшоҳи Исроил тадҳин карда шуд

2. Забур 89:20-24 - ваъдаи Худо ба Довуд барои то абад пойдор сохтани тахти худ

1 Подшоҳон 2:12 Ва Сулаймон бар тахти падараш Довуд нишаст; ва салтанати вай басо устувор гардид.

Сулаймон тахти падари худ Довудро гирифт ва подшоҳии ӯ хеле мустаҳкам шуд.

1. Муҳимияти эҳтироми падарону модарон.

2. Кудрати салтанати муътадил.

1. Масалҳо 1:8-9, "Эй писарам, насиҳати падаратро бишнав, ва таълимоти модаратро тарк накун, зеро онҳо барои сарат гулчанбар ва гулӯлаҳои гарданат мебошанд".

2. Забур 46:8, «Худо бар халқҳо подшоҳӣ мекунад; Худо бар тахти муқаддаси Худ нишастааст».

1 Подшоҳон 2:13 Ва Адӯниё ибни Ҳаҷгит назди Батшобаъ, модари Сулаймон омад. Ва вай гуфт: «Оё ба осоиштагӣ меоӣ? Ва гуфт: «Ба салом».

Адониё, писари Ҳаҷгит, ба назди Батшобаъ, модари Сулаймон омад ва пурсид, ки оё ӯ метавонад ба таври осоишта дохил шавад.

1. Қувваи ҳузури осоишта

2. Муҳимияти пурсидани иҷозат

1. Ишаъё 2:4 - Онҳо шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба навдаҳо хоҳанд зад: халқ бар зидди халқ шамшер набардорад, ва дигар ҷангро нахоҳанд гирифт.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

1 Подшоҳон 2:14 Ва боз гуфт: «Ба ту чизе гуфтанӣ дорам». Ва вай гуфт: «Биёед».

Гузариш: Шоҳ Довуд дар арафаи анҷоми умр буд ва писараш Сулаймонро ба наздаш хонд. Ӯ ба Сулаймон гуфт, ки қавӣ ва далер бошад ва ба қонунҳои Худо итоат кунад. Ӯ ба Сулаймон низ гуфт: «Ба ту чизе гуфтанӣ дорам».

Шоҳ Довуд писараш Сулаймонро пеш аз маргаш ба наздаш даъват мекунад ва ӯро ташвиқ мекунад, ки қавӣ бошад ва қонунҳои Худоро риоя кунад. Сипас ӯ ба Сулаймон мегӯяд, ки чизе гуфтан дорад.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ - Муҳокимаи аҳамияти риоя кардани қонунҳои Худо, вақте ки шоҳ Довуд писараш Сулаймонро ташвиқ карда буд.

2. Имон ва Қувват - Муайян кардани он, ки чӣ тавр имон ба Худо метавонад ба мо қувват диҳад, то кори дурустро анҷом диҳем.

1. Такрори Шариат 6:5-7 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

1 Подшоҳон 2:15 Ва ӯ гуфт: «Ту медонӣ, ки салтанат аз они Ман буд, ва тамоми Исроил рӯй ба ман ниҳоданд, то ки ман подшоҳӣ кунам; Худованд.

Сулаймон эътироф мекунад, ки салтанат аз ӯ гирифта, ба бародараш дода шудааст, зеро ин иродаи Худо буд.

1. Эътироф кардани ҳокимияти Худо дар ҳаёт

2. Боварӣ ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Подшоҳон 2:16 Ва алҳол аз ту як илтимос мекунам: Маро рад накун. Вай ба вай гуфт: «Бигӯй».

Шоҳ Довуд аз Батшобаъ хоҳиш мекунад, ки ӯ розӣ мешавад, ки ӯро гӯш кунад.

1. Худо ҳамеша дар он ҷост, ки моро мешунавад

2. Аз дархости кӯмак натарсед

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Яъқуб 4:2-3 - Шумо надоред, зеро шумо аз Худо наметалабед. Вақте ки шумо мепурсед, намегиред, зеро шумо бо ниятҳои нодуруст мепурсед, то он чи ба даст меоред, барои ҳаловати худ сарф кунед.

1 Подшоҳон 2:17 Ва ӯ гуфт: «Лутфан, ба Сулаймони подшоҳ бигӯй, зеро ки ӯ ба ту намегӯяд, ки Абишаги шунамиро ба ман ба занӣ диҳад».

Адониё аз подшоҳ Сулаймон хоҳиш мекунад, ки Абишаги шунамиро ба ӯ зани худ диҳад.

1. Нақшаи Худо комил ва фарогир аст.

2. Иҷозат дар хости Худо боиси шукуфоии ҳақиқӣ мегардад.

1. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар дили инсон бисёранд, аммо ин ҳадафи Худованд аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Подшоҳон 2:18 Ва Батшобаъ гуфт: «Хуб; Ман барои ту ба подшоҳ сухан хоҳам гуфт.

Батшобаъ розӣ мешавад, ки аз номи касе ба подшоҳ сухан гӯяд.

1. Барои худ сухан гӯед, ҳатто вақте ки ин тарсонанда аст.

2. Боварӣ дошта бошед, ки шуморо мешунаванд.

1. Масалҳо 31:8 Барои онҳое, ки барои худ сухан гуфта наметавонанд; адолатро барои онҳое, ки мазлум мешаванд, таъмин кунанд.

2. Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

1 Подшоҳон 2:19 Ва Батшобаъ назди подшоҳ Сулаймон рафт, то ки бо ӯ дар бораи Адӯниё сухан гӯяд. Ва подшоҳ ба пешвози вай бархост ва ба вай таъзим кард, ва бар тахти худ нишаст ва барои модари подшоҳ нишасте гузошт; ва вай ба дасти рости Ӯ нишаст.

Батшобаъ назди подшоҳ Сулаймон рафт, то аз номи Адӯниё сухан гӯяд, ва подшоҳ ӯро пазирой карда, ба ӯ курсии фахрӣ дод.

1. Муҳимияти эҳтироми бузургсолон

2. Овозе будан барои касоне, ки барои худ сухан гуфта наметавонанд

1. Эфсӯсиён 6:2 - Падару модари худро эҳтиром кунед

2. Масалҳо 31:8 - Барои онҳое, ки барои худ сухан гуфта наметавонанд, сухан гӯед

1 Подшоҳон 2:20 Вай гуфт: «Аз ту як илтимоси хурде мехоҳам; Аз ту илтимос мекунам, ба ман не нагӯй. Подшоҳ ба вай гуфт: «Эй модарам, бипурс, зеро ки ман ба ту намегӯям».

Модар аз подшоҳ як хоҳиши хурде хост ва ӯ розӣ шуд, ки онро иҷро кунад.

1. Худо ҳамеша дархостҳои моро иҷро мекунад, агар онҳо ба иродаи Ӯ мувофиқ бошанд.

2. Ҳар як дархости мо бояд бо фурӯтанӣ ва эҳтиром иҷро карда шавад.

1. Яъқуб 4:3 - Шумо мепурсед ва қабул намекунед, зеро хато талаб мекунед, то онро барои ҳавасҳои худ сарф кунед.

2. Филиппиён 4:6 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

1 Подшоҳон 2:21 Ва ӯ гуфт: «Бигзор Абишаги шунамӣ ба бародарат Адониё ба занӣ дода шавад».

Сулаймон аз модараш Батшобаъ хоҳиш кард, ки Абишаги шунамиро ба Адониё ба занӣ диҳад.

1. Қудрати дархости модар: Омӯзиши 1 Подшоҳон 2:21

2. Чӣ тавр Худо дархостҳои модаронро эҳтиром мекунад: Нигоҳе ба 3 Подшоҳон 2:21

1. Масалҳо 31:28-31 - Фарзандонаш бархоста, ӯро муборак мегӯянд; Шавҳари вай низ, ва ӯро ситоиш мекунад: Бисёр занон корҳои нек мекунанд, вале шумо аз ҳама болотар меравед. Дилрабоӣ фиребанда аст ва зебоӣ зудгузар аст; балки зане, ки аз Худованд метарсад, сазовори ситоиш аст. Ӯро барои ҳар коре ки дастҳояш кардааст, иззат намо, ва бигзор корҳои вай назди дарвозаи шаҳр ҳамду сано оварад.

2. Луқо 1:46-48 - Ва Марям гуфт: Ҷони ман Худовандро ҳамду сано мегӯяд ва рӯҳи ман дар Худои Наҷотдиҳандаи ман шодӣ мекунад, зеро ӯ ҳолати фурӯтании бандаи Худро дар назар дошт. Минбаъд ҳама наслҳо маро муборак хоҳанд хонд, зеро ки Қодир барои ман корҳои бузург кардааст, исми Худ муқаддас аст.

1 Подшоҳон 2:22 Ва подшоҳ Сулаймон ба модараш ҷавоб дода, гуфт: «Чаро ту аз Абишаги шунамӣ барои Адониё мепурсӣ? Малакути ӯро низ талаб кунед; зеро ки вай бародари калонии ман аст; ҳатто барои ӯ, ва барои Абьётори коҳин ва барои Юоб ибни Саруё.

Подшоҳ Сулаймон ба хоҳиши модараш дар бораи Одониё ҷавоб дода, мепурсад, ки чаро ӯ низ Салтанатро талаб намекунад, зеро Адониё бародари калонии ӯ аст.

1. Муҳимияти дарки мавқеи худ дар оила

2. Зарурати фурӯтанӣ дар роҳбарӣ

1. Матто 20:25-28 - Исо таълим медиҳад, ки муҳимияти он бар дигарон ҳукмронӣ накардан, балки хизмат кардан муҳим аст.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз афтодан меояд.

1 Подшоҳон 2:23 Ва подшоҳ Сулаймон ба Худованд қасам хӯрда, гуфт: «Худо бо ман чунин кунад ва аз ин ҳам зиёдтар, агар Адӯниё ин суханро бар зидди ҷони худ нагуфта бошад».

Подшоҳ Сулаймон дар ҷавоб ба суханони Адониё ба номи Худованд қасам хӯрд.

1. Қувваи савганд - Чӣ тавр мо бояд суханони худро ҷиддӣ қабул кунем ва чӣ гуна суханонамон метавонад оқибатҳо дошта бошад.

2. Ахамияти ба ваъда вафо кардан — Ахамияти риоя кардани ухдадорихои худ ва сабукфикрона кабул накардан.

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардай, адо кун. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидед, ки аз замонҳои қадим гуфта шудааст: "Худат қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд иҷро намо: Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ кас қасам нахӯр. ; на ба осмон; зеро он тахти Худост, на савганд ба замин. зеро ки он зери пои Ӯст: на ба Ерусалим; зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Ба сари худ қасам нахӯр, зеро ки наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Аммо бигзор муошырати шумо оре, оре; Не, не, зеро он чи бештар аз ин бошад, аз бадӣ меояд.

1 Подшоҳон 2:24 Ва алҳол, ба ҳаёти Худованд, ки маро пойдор сохта, бар тахти падарам Довуд таъин кардааст, ва ба ман хонае сохтааст, чунон ки ваъда дода буд, Адониё имрӯз кушта хоҳад шуд.

Сулаймон фармон дод, ки Адониёро барои кӯшиши забт кардани тахт ба қатл расонад.

1. Оқибатҳои хушомадгӯй ва шуҳратпарастӣ.

2. Қудрати Худо барои таъсиси пешвоёни баргузидаи Ӯ.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан.

2. Забур 89:20 - Ман бандаи худ Довудро ёфтам; бо равғани муқаддаси худ ӯро тадҳин кардам.

1 Подшоҳон 2:25 Ва подшоҳ Сулаймон бо дасти Баноё ибни Еҳӯёдо фиристод; ва бар вай афтод, ки мурд.

Гузаргоҳ Шоҳ Сулаймон Баноёро фиристод, то мардеро ба қатл расонад ва ӯ мурд.

1. Қудрати ҳокимият: Омӯзиши паёми 1 Подшоҳон 2:25

2. Интихоби итоаткорӣ: Таъсири 3 Подшоҳон 2:25

1. Матто 28:18-20 - Он гоҳ Исо назди онҳо омада, гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудаам, итоат кунанд. Ва бешубҳа, ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Аъмол 5:29 - Петрус ва дигар расулон ҷавоб доданд: Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон!

1 Подшоҳон 2:26 Ва подшоҳ ба Абьётори коҳин гуфт: «Ба Анатот, ба киштзорҳои худ бирав; зеро ки ту сазовори марг ҳастӣ, лекин дар айни ҳол туро намекушам, зеро ки сандуқи Худованд Худоро пеши падарам Довуд мебардорӣ, ва дар ҳар он чи ки падари ман уқубат карда буд, ту уқубат кашидай.

Шоҳ Сулаймон ба Абиётори коҳин амр мекунад, ки ба саҳроҳои худ дар Анатот биравад ва ба ӯ хабар медиҳад, ки ӯ сазовори марг аст, аммо дар айни замон барои хидматаш ба шоҳ Довуд кушта намешавад.

1. Қувваи омурзиш: Баррасии раҳмати шоҳ Сулаймон

2. Арзиши хизмат: Фаҳмидани итоаткорӣ ва қурбонии Абиётар

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро, чӯпони бузурги гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди абадӣ, шуморо бо ҳар кори нек муҷаҳҳаз гардонад, то ки шумо кори Ӯро ба ҷо оваред. ба воситаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

1 Подшоҳон 2:27 Ва Сулаймон Абьёторро аз коҳинӣ назди Худованд берун кард; то ки каломи Худовандро, ки дар бораи хонадони Элӣ дар Шилӯ гуфта буд, иҷро кунад.

Сулаймон Абьёторро аз коҳини Худованд дур кард, то ки каломи Худованд дар бораи хонадони Элӣ дар Шилӯ ба амал ояд.

1. Муҳимияти риоя кардани Каломи Худо

2. Қуввати ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Забур 118:89 - «Эй Худованд, каломи Ту то абад дар осмон сокин аст».

1 Подшоҳон 2:28 Он гоҳ ба Юоб мужда расид, зеро Юоб аз паи Адӯниё гашта буд, гарчанде ки аз ақиби Абшолӯм рӯй нагардонд. Ва Юоб ба хаймаи Худованд гурехт, ва шохҳои қурбонгоҳро гирифт.

Юоб хабаре шунид, ки ӯро водор сохт, ки ба хаймаи Худованд гурехт ва шохҳои қурбонгоҳро бигирад.

1. Қувваи паноҳ ба Худо: Дарёфти нерӯ дар замонҳои душвор

2. Қувваи тавба: рӯйгардонӣ аз ситам ва ҷустуҷӯи тавба

1. Забур 34: 17-20 - "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисёранд. , аммо Худованд ӯро аз ҳама раҳоӣ медиҳад; Ӯ тамоми устухонҳои ӯро нигоҳ медорад, ва ҳеҷ яке аз онҳо шикаста нашудааст».

2. Ишаъё 40: 29-31 - "Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе, ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки дар интизори Худованд ҳастанд. қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд».

1 Подшоҳон 2:29 Ва ба подшоҳ Сулаймон хабар доданд, ки Юоб ба хаймаи Худованд гурехтааст; ва инак, вай назди қурбонгоҳ аст. Ва Сулаймон Баноё ибни Еҳӯёдоъро фиристода, гуфт: «Рафта, бар вай зарба зан».

Шоҳ Сулаймон шунид, ки Юоб ба хаймаи Худованд гурехта, дар наздикии қурбонгоҳ қарор дорад. Сипас ӯ Баноёро фиристод, то ӯро дастгир кунад.

1. Муҳофизати Худо сипар аз оқибатҳои амалҳои мо нест.

2. Вақте ки мо муҳофизати Худоро меҷӯем, мо низ бояд омода бошем, ки иродаи Ӯро қабул кунем.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва онҳоро наҷот медиҳад.

2. Масалҳо 26:27 - Ҳар кӣ чоҳ кофта, ба он меафтад ва санг ба сари касе бармегардад, ки онро ба ғелонда оғоз мекунад.

1 Подшоҳон 2:30 Ва Баноё ба хаймаи Худованд омада, ба ӯ гуфт: «Подшоҳ чунин мегӯяд: «Бур кун». Гуфт: «Не; аммо ман дар ин ҷо мемирам. Ва Баноё боз ба подшоҳ хабар расонда, гуфт: «Юоб чунин гуфт, ва ӯ ба ман чунин ҷавоб дод».

Баноёро подшоҳ фиристод, то Юобро ба хаймаи Худованд биёрад, аммо Юоб рад карда, гуфт, ки дар он ҷо мемирад.

1. Қудрати интихоби мо; омӯхтани оқибатҳои қарорҳо, тавре ки дар ҷавоби Юоб ба Биноё дида мешавад.

2. Ғалаба кардани тарс; Чӣ тавр фаҳмидан мумкин аст, ки вақте тарси мо моро аз истодан дар имонамон бозмедорад, чунон ки аз ҷавоби Юоб ба фармони подшоҳ дида мешавад.

1. 3 Подшоҳон 2:30 - Ва Баноё ба хаймаи Худованд омада, ба ӯ гуфт: «Подшоҳ чунин мегӯяд: "Бур кун". Гуфт: «Не; аммо ман дар ин ҷо мемирам.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Подшоҳон 2:31 Подшоҳ ба вай гуфт: «Ҳар чи гуфта буд, ба ҷо овар ва бар вай афтода, дафн кун; то ки хуни бегуноҳеро, ки Юоб рехтааст, аз ман ва аз хонаи падарам бигир.

Шоҳ Довуд писараш Сулаймонро амр мекунад, ки Юобро барои хуни бегуноҳе, ки рехтааст, қатл кунад.

1. Адолати Худо: Оқибатҳои гуноҳ

2. Аҳамияти омурзиш ва оштӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 2:13 - Зеро касе, ки марҳамат накардааст, бе марҳамат доварӣ хоҳад кард; ва марҳамат аз доварӣ шод мешавад.

1 Подшоҳон 2:32 Ва Худованд хуни ӯро бар сари худ хоҳад баргардонид, ки бар ду марди одилтар ва беҳтар аз ӯ афтода, онҳоро бо шамшер куштааст, ки

падарам Довуд аз ин бехабар буд, то ки Абнир ибни Сардори лашкари Исроил Нер ва Амос ибни Ётер, сардори лашкари Яҳудо.

Писари шоҳ Довуд Сулаймон фармон медиҳад, ки ду марди бегуноҳ Абнир ва Амосаро бе огоҳии падараш куштанд.

1. Муҳимияти дарк кардани адолат дар ҳолатҳои душвор.

2. Оќибати ќабули ќарорњои шитобкорона бидуни њикмат.

1. Масалҳо 16:9 "Одам дар дили худ роҳи худро ба нақша мегирад, аммо қадамҳои ӯро Худованд муайян мекунад".

2. Яъқуб 1:5 «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худое бипурсад, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама беайб мебахшад ва ба ӯ дода мешавад».

1 Подшоҳон 2:33 Пас, хуни онҳо то абад бар сари Юоб ва бар сари насли ӯ бармегардад; балки бар Довуд ва бар насли ӯ, ва бар хонаи ӯ ва тахти ӯ, осоиштагӣ хоҳад буд, зеро ки ҳамеша аз ҷониби Худованд.

Худо ба Довуд ваъда дод, ки хона ва тахти ӯ то абад аз ҷониби Худованд осоиштагӣ хоҳад дошт.

1. Сулҳе, ки ба Довуд ваъда шудааст: Ёдоварӣ аз садоқати Худо

2. Ҷазои Юоб: Оқибатҳои беитоатӣ

1. Забур 132:11 - Худованд ба Довуд қасам хӯрдааст, қасами қатъие, ки Ӯ онро бекор намекунад: Яке аз насли Туро бар тахти Ту хоҳам гузошт.

2. 2 Подшоҳон 7:16 - Хонаи Ту ва Малакути Ту то абад пеши ман хоҳанд монд; тахти ту то абад пойдор гардад.

1 Подшоҳон 2:34 Ва Баноё ибни Еҳӯёдо баромада, бар вай афтод ва ӯро кушт, ва ӯ дар хонаи худ дар биёбон дафн карда шуд.

Баноё ибни Еҳӯёдо вориси Сулаймонро кушта, ӯро дар хонаи худаш дар биёбон дафн кард.

1. Муҳимияти итоат ба иродаи Худо, ҳатто агар он корҳои душворро дар бар гирад.

2. Оқибатҳои нофармонӣ ва гуноҳ.

1. Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст.

1 Подшоҳон 2:35 Ва подшоҳ Баноё ибни Еҳӯёдоъро дар хонаи худ бар лашкар гузошт; ва подшоҳ Содӯқи коҳин дар хонаи Абьётор ҷойгир кард.

Гузаргоҳ подшоҳ Сулаймон Баноёро фармондеҳи лашкар ва Содӯқро ба ҷои Абиётор саркоҳин таъин кард.

1. Аҳамияти хоксорӣ ва хирад дар роҳбарӣ.

2. Қудрати Худо барои пур кардани нақшҳо ва ниёзҳои мо.

1. Масалҳо 15:33 - Тарс аз Худованд дастури ҳикмат аст; ва пеш аз иззат хоксорӣ аст.

2. 1 Петрус 5:5-6 - Ҳамин тавр, шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Оре, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад.

1 Подшоҳон 2:36 Ва подшоҳ фиристода, Шимъиро даъват карда, ба ӯ гуфт: «Барои худ дар Ерусалим хонае бино кун, ва дар он ҷо сокин шав ва аз он ҷо ба ҳеҷ куҷо нарав».

Подшоҳ Довуд ба Шимъ фармуд, ки дар Ерусалим хонае бисозад ва дар он ҷо бимонад ва ба ҷои дигар набарояд.

1. Ҳаёти хизматӣ бояд дар як шаҳри зодгоҳ гузаронида шавад.

2. Итоати фармудаҳои Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор баракат меорад.

1. Ибриён 13:14 - Зеро ки мо дар ин ҷо шаҳри доимӣ надорем, балки меҷӯям, ки биёяд.

2. Забур 46:4 - Дарёе ҳаст, ки ҷӯйҳои он шаҳри Худоро шод мегардонад.

1 Подшоҳон 2:37 Зеро ки дар рӯзе ки берун омада, аз дарёи Қидрӯн мегузарӣ, аниқ хоҳӣ донист, ки ҳатман хоҳӣ мурд: хуни ту бар сари худат хоҳад буд.

Сулаймон писари худ Раҳабъомро огоҳ мекунад, ки агар вай дарёи Қидронро убур кунад, ӯ мемирад ва барои марги худ масъул хоҳад буд.

1. Қудрати интихоб - Оқибатҳои қабули қарорҳои нодуруст

2. Масъулият барои амалҳои худ - Моликият ба хатогиҳои худ

1. Масалҳо 16:25 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 2:38 Ва Шимъӣ ба подшоҳ гуфт: «Сухан хуб аст: чунон ки оғоям подшоҳ гуфтааст, бандаи ту ҳамин тавр хоҳад кард». Ва Шимъӣ рӯзҳои зиёде дар Ерусалим сукунат кард.

Шимей розӣ мешавад, ки суханони подшоҳ Сулаймонро риоя кунад ва муддати тӯлонӣ дар Ерусалим зиндагӣ кунад.

1. Муҳимияти вафо кардан ба ваъда ва ӯҳдадориҳо.

2. Иҷрои иродаи Худованд дар ҳаёти мо.

1. Матто 5:33-37, "Боз шунидаед, ки ба мардум гуфта шудааст, ки кайҳо боз гуфта шудааст: "Қасами худро нашиканед, балки назрҳои додаатонро ба Худованд вафо кунед". «Лекин ба шумо мегӯям, ки ҳеҷ гоҳ савганд нахӯред: ё ба осмон, зеро ки тахти Худост, ё ба замин, зеро ки зери пои Ӯст; ё ба Ерусалим, зеро ки он шаҳри Подшоҳи Бузург аст. Ба сари худ қасам нахӯред, зеро шумо наметавонед ҳатто як мӯйро сафед ё сиёҳ гардонед.

2. Румиён 12:1-2, Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо чӣ иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

1 Подшоҳон 2:39 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар охири се сол ду нафар аз навкарони Шимъӣ назди Охиш ибни Мако, подшоҳи Ҷат гурехтанд. Ва ба Шимъӣ хабар дода, гуфтанд: «Инак, бандагони ту дар Ҷат ҳастанд».

Гузаргоҳ Ду навкари Шимъӣ гурехта, ба ӯ гуфтанд, ки пас аз се сол дар Ҷат ҳастанд.

1. Муҳимияти вафодорӣ, ҳатто дар замонҳои душвор

2. Қувваи суботкорӣ дар роҳи расидан ба ҳадафҳои мо

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад!

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 2:40 Ва Шимъӣ бархоста, хари худро зин кард, ва ба Ҷат ба Акиш рафт, то ки навкарони худро ҷустуҷӯ кунад; ва Шимъӣ рафта, навкарони худро аз Ҷат оварад.

Шимъӣ хари худро зин карда, ба Ҷат рафт, то ки навкарони худро пайдо кунад ва муваффақ шуд, ки онҳоро бо худ баргардонад.

1. Агар мо Ӯро биҷӯем, Худо моро ҳамеша ба тақдири худ ҳидоят мекунад.

2. Имон ба Худо ба мо барои бартараф кардани ҳама монеа кӯмак мекунад.

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Матто 7:7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

1 Подшоҳон 2:41 Ва ба Сулаймон хабар доданд, ки Шимъӣ аз Ерусалим ба Ҷат рафтааст ва боз омадааст.

Ба Сулаймон хабар доданд, ки Шимай ба Ҷат рафта, ба Ерусалим баргашт.

1. Муҳимияти вафодорӣ ва садоқат ба Худо.

2. Арзиши вафо кардан ба ваъда.

1. Ибриён 10:23-25 - Биёед иқрор шудани умеди худро бидуни тардид нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

2. Яъқуб 5:12 - Аммо пеш аз ҳама, бародарони ман, на ба осмон, на ба замин ва на ба ягон қасами дигаре қасам нахӯред, балки бигзор оре, ки шумо бале бошад ва не, не бошад, то ба маҳкумият дучор нашавед. .

1 Подшоҳон 2:42 Ва подшоҳ фиристода, Шимъиро даъват намуда, ба ӯ гуфт: «Оё туро маҷбур накардаам, ки ба Худованд қасам хӯрӣ, ва ба ту эътироз карда, гуфтам: «Дар рӯзе, ки берун меравӣ, ва Ба ҳар ҷое ки гаштугузор карда бошӣ, ки ҳатман бимирӣ? ва ту ба ман гуфтӣ: "Сухане ки шунидаам, хуб аст".

Гузаргоҳ шоҳ Сулаймон Шимейро даъват карда, ба ӯ ёдоварӣ кард, ки қасам ба он дода буд, ки аз шаҳр берун набарояд ва ӯро огоҳ кард, ки агар ин корро кунад, кушта мешавад.

1. Чӣ тавр мо бояд ба ваъдаҳои худ вафо кунем?

2. Ҷиддияти савгандҳо.

1. Матто 5:33-37 - "Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, ба ҳузури Худованд ба ҷо оваред. Аммо ман ба шумо мегӯям: нагиред. Ҳама савганд хӯред, хоҳ ба осмон, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро он зери пои Ӯст, ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Сар, зеро ки шумо наметавонед як мӯйро сафед ё сиёҳ кунед, бигзор он чизе ки шумо мегӯед, ҳа ё не, балки чизи дигаре аз ин аз бадӣ меояд.

2. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, адо кардани онро таъхир накунед, зеро Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест. Он чизеро, ки ваъда додаед, пардохт кунед. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

1 Подшоҳон 2:43 Пас, чаро қасами Худованд ва ҳукмеро, ки ба ту фармудаам, риоя накардӣ?

Подшоҳ Сулаймон пурсид, ки чаро мушовири ӯ Юоб савганд ба Худованд ва амри ба ӯ додаашро риоя накард?

1. Савгандҳои итоаткорӣ ба Худо: Китоби Муқаддас чиро таълим медиҳад?

2. Эътимоднокӣ дар хизмати Худо: нуқтаи назари Китоби Муқаддас

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Яъқуб 5:12 - Аммо пеш аз ҳама, бародарону хоҳарони ман, ба осмон ё ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як ҳа ё Не гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

1 Подшоҳон 2:44 Подшоҳ боз ба Шимъӣ гуфт: «Ту ҳама бадиҳоеро, ки дилат ба он писанд аст, медонӣ, ки ба падарам Довуд кардай; бинобар ин Худованд шарорати туро бар сари худат хоҳад зад;

Подшоҳ Сулаймон Шимейро огоҳ кард, ки Худо ӯро барои бадие, ки бар зидди шоҳ Довуд карда буд, ҷазо хоҳад дод.

1. Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худо назорат мекунад ва дар ниҳоят моро барои бадиҳоямон доварӣ хоҳад кард.

2. Мо бояд эътироф кунем, ки амалҳои мо ҳам дар дунё ва чи дар ҳаёти оянда оқибат дорад.

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Матто 7:2 - Зеро ки чӣ гуна доварӣ кунед, ба ҳамон андоза маҳкум хоҳед шуд;

1 Подшоҳон 2:45 Ва подшоҳ Сулаймон баракат хоҳад ёфт, ва тахти Довуд то абад ба ҳузури Худованд устувор хоҳад буд.

Шоҳ Сулаймон баракат аст ва тахти Довуд то абад дар ҳузури Худованд устувор хоҳад буд.

1. Подшоҳи муборак: Нигоҳе ба мероси шоҳ Сулаймон

2. Таъсиси тахти Довуд: Паймони абадии Худо

1. 2 Подшоҳон 7:16 - Ва хонаи ту ва салтанати ту то абад дар пеши назари ту устувор хоҳанд буд: тахти ту то абад устувор хоҳад буд.

2. Забур 89:3-4 - Ман бо баргузидаи худ аҳд бастаам, ба бандаи худ Довуд қасам хӯрдам: Насли Туро то абад пойдор хоҳам дод ва тахти Туро барои наслҳо обод хоҳам кард.

1 Подшоҳон 2:46 Ва подшоҳ ба Баноё ибни Еҳӯёдо фармуд; ки берун рафта, бар вай афтод, ки мурд. Ва салтанат дар дасти Сулаймон барпо шуд.

Подшоҳ Сулаймон ба Биноё фармон дод, ки касеро бикушад ва бо ин кор подшоҳии Сулаймон барқарор шуд.

1. "Арзиш барои таъсиси салтанат"

2. "Нархи садоқат"

1. Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. Аъмол 5:29 - «Он гоҳ Петрус ва ҳавворион дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

1 Подшоҳон боби 3 ҳикмати Сулаймон ва вохӯрии машҳури ӯ бо Худоро таъкид мекунад, ки дар он ҷо ӯ барои ҳукмронии халқи Исроил ҳикмат талаб мекунад.

Сархати 1: Сулаймон бо фиръавн, подшоҳи Миср, бо издивоҷ кардани духтараш иттифоқи издивоҷ мекунад. Ин муносибатҳои сиёсии байни Исроил ва Мисрро муқаррар мекунад (3 Подшоҳон 3:1).

Сархати 2: Пас аз он боб қайд мекунад, ки ҷои муносиб барои қурбонӣ вуҷуд надошт, зеро маъбад ҳанӯз сохта нашуда буд. Дар натиҷа, мардум дар баландиҳо қурбонӣ меоварданд (3 Подшоҳон 3:2–4).

Параграфи 3: Сулаймон ба Ҷибъон сафар мекунад, ки дар он ҷо як баландии барҷастае барои ибодат истифода мешуд. Дар он ҷо ӯ барои Худо ҳазор қурбонии сӯхтанӣ пешкаш мекунад (3 Подшоҳон 3:4-5).

Сархати 4-ум: Он шаб Худо ба Сулаймон дар хоб зоҳир мешавад ва ба ӯ мегӯяд, ки ҳар чӣ мехоҳад, талаб кунад. Сулаймон фурӯтанона ҷавонии худро эътироф мекунад ва дар роҳбарӣ кардани халқи баргузидаи Худо таҷриба надоштааст (3 Подшоҳон 3:5–7).

Сархати 5: Сарфи назар аз ҷавонии худ, Сулаймон масъулияти вазнинеро, ки ба ӯ ҳамчун подшоҳ гузошта шудааст, эътироф мекунад. Ӯ мехоҳад, ки дили фаҳм ё ҳикмате дошта бошад, то аз некиву бадӣ фарқ кунад, то ки адолатро ҳукмронӣ кунад (3 Подшоҳон 3:9).

Сархати 6: Худо хоҳиши Сулаймонро дар бораи ҳикмат ба ҷои манфиати шахсӣ ё қудрат хушнуд мекунад. Ӯ ба ӯ ҳикмати беҳамтоеро ато мекунад, ки аз ҳар касе, ки пеш ё баъд аз ӯ зиндагӣ кардааст (3 Подшоҳон 3:10-14).

Сархати 7: Ин боб бо мисоли доварии хирадмандонаи Сулаймон, вақте ки ду зан ба назди ӯ омада, даъвои соҳиби тифлро доранд, анҷом меёбад. Тавассути фаҳмиши дақиқ ӯ модари ҳақиқиро муайян мекунад, ки кӯдакро ба ду тақсим кардан, вале муҳаббати фидокоронаи модари ҳақиқиро дидааст (3 Подшоҳон 3;16-28).

Хулоса, боби сеюми 1 Подшоҳон вохӯрии Сулаймонро бо Худо тасвир мекунад, Сулаймон иттифоқҳо ташкил мекунад ва ибодат дар баландӣ баргузор мешавад. Ӯ дар Ҷибъӯн қурбонӣ мекунад ва Худо дар хоб ба ӯ зоҳир мешавад, Худо Сулаймонро даъват мекунад, ки чизе талаб кунад. Сулаймон аз ҳикмат талаб мекунад, ки адолат ҳукм кунад, Худованд аз ин хоҳиш хушнуд шуда, ҳикмати истисноӣ ато мекунад. Хулоса, боб бо намунаи доварии хирадмандонаи Сулаймон ба охир мерасад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди фурӯтанӣ, хирад, роҳнамоии илоҳӣ меомӯзад ва аҳамияти ҷустуҷӯи фаҳмиши илоҳӣ дар нақшҳои роҳбариро таъкид мекунад.

1 Подшоҳон 3:1 Ва Сулаймон бо фиръавн подшоҳи Миср наздик шуд, ва духтари фиръавнро гирифта, ба шаҳри Довуд овард, то даме ки сохтмони хонаи худ ва хонаи Худованд ва девори Ерусалим гирду атроф.

Сулаймон бо Фиръавн, подшоҳи Миср, иттифоқ баста, духтари Фиръавнро ба занӣ гирифт. Ӯ ӯро ба Ерусалим овард ва дар он ҷо барои вай хона сохт ва сохтмони хонаи Худованд ва деворҳои Ерусалимро ба анҷом расонд.

1. Қувваи иттифоқҳои илоҳӣ

2. Ҳикмати шоҳ Сулаймон

1. Масалҳо 11:14 & 14:1 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст. Ҳар зани оқил хонаи худро месозад, аммо беақл бо дасти худ онро вайрон мекунад.

2. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

1 Подшоҳон 3:2 Танҳо қавм дар баландиҳо қурбонӣ мекарданд, зеро то он айём ба исми Худованд хонае сохта нашуда буд.

Дар замони подшоҳ Сулаймон ягон маъбаде набуд, ки барои ҷалоли Худованд сохта шуда бошад, аз ин рӯ мардум дар баландӣ қурбонӣ мекарданд.

1. Аҳамияти бунёди хонаи ибодат

2. Қалби ибодат: Дар куҷо ва чӣ гуна ибодат мекунем

1. Такрори Шариат 12:5-7 - Ту маконеро ҷустуҷӯ хоҳӣ кард, ки Худованд Худои ту аз миёни ҳамаи қабилаҳои ту баргузида, номи Ӯро гузорад ва дар он ҷо сукунат кунад.

2. Забур 27:4 - Як чизро аз Худованд талаб кардаам, ки дар пайи он хоҳам буд: то тамоми айёми умрам дар хонаи Худованд сокин бошам, то зебоии Худовандро бубинам ва пурсам дар маъбади худ.

3 Подшоҳон 3:3 Ва Сулаймон Худовандро дӯст медошт, ки мувофиқи фароизҳои падараш Довуд рафтор мекард; танҳо ӯ дар баландиҳо қурбонӣ мекард ва бухур месохт.

Сулаймон Худовандро дӯст медошт ва аз рӯи фароизи падараш Довуд амал мекард, вале ӯ қурбонӣ меовард ва дар баландиҳо бухур месохт.

1. Муҳимияти риояи аҳкоми Худо

2. Васвасаи шикастани имони мо

1. Забур 118:1-3: Хушбахтанд онҳое, ки роҳашон беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки ба шаҳодатҳои Ӯ риоя мекунанд, Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд, ва ҳеҷ бадӣ намекунанд, балки бо роҳҳои Ӯ мераванд!

2. Румиён 12:2: Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

1 Подшоҳон 3:4 Ва подшоҳ ба Ҷибъӯн рафт, то дар он ҷо қурбонӣ кунад; зеро ки ин баланд баландӣ буд: Сулаймон бар он қурбонгоҳ ҳазор қурбонии сӯхтанӣ оварад.

Гузаргоҳи Сулаймон дар баландии бузурги Ҷибъӯн ҳазор қурбонии сӯхтанӣ оварад.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ дар ибодат

2. Аҳамияти Ҷибъон ҳамчун ҷои ибодат

1. Матто 5:23-24 «Бинобар ин, агар ту ҳадяи худро дар назди қурбонгоҳ тақдим карда истодай ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародар ё хоҳарат ба ту зиддият дорад, ҳадияи худро дар он ҷо дар пеши қурбонгоҳ бимон. Аввал рафта, бо онҳо оштӣ шав. Пас биёед ва ҳадяи худро пешкаш кунед».

2. Ишаъё 1:11-15 Шумораи қурбониҳои шумо барои ман чӣ гуна аст? мегӯяд Худованд; Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи ҳайвоноти серхӯр сер шудаам; Ман аз хуни говҳо ва барраҳо ва бузҳо лаззат намебарам.

1 Подшоҳон 3:5 Дар Ҷибъӯн Худованд шаб ба Сулаймон дар хоб зоҳир шуд, ва Худо гуфт: «Бипурс, ки чӣ ба ту диҳам».

Худо ба Сулаймон дар хоб зоҳир шуд ва пурсид, ки ба ӯ чӣ додан мехоҳад.

1. Худо содиқ аст ва омода аст ниёзҳои моро қонеъ кунад.

2. Ваъдаҳои Худо дақиқ ва боэътимоданд.

1. Юҳанно 14:13-14 - "Ҳар он чи ба исми Ман талаб кунед, ба ҷо хоҳам овард, то ки Падар дар Писар ҷалол ёбад. Агар аз Ман чизе ба исми Ман талаб кунед, ба ҷо хоҳам овард".

2. Забур 37:4 - "Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод".

1 Подшоҳон 3:6 Ва Сулаймон гуфт: «Ту ба бандаи худ Довуд, падари ман, марҳамати бузурге зоҳир намудӣ, чунон ки ӯ пешопеши ту бо ростӣ, бо адолат ва бо росткорӣ бо ту рафтор мекард; ва ин эҳсони бузургро барои ӯ нигоҳ доштай, ки ба ӯ писаре додӣ, ки бар тахти ӯ биншинад, чунон ки имрӯз аст.

Худо ба шоҳ Довуд марҳамати бузург зоҳир кард ва ваъдаи худро дар бораи додани писаре барои дар тахт нишастан ба ӯ вафо кард.

1. Ваъдаи раҳмати Худо ҳамеша ҳақ аст

2. Қудрати вафо кардани ваъдаҳо

1. Забур 25:10 - Ҳама роҳҳои Худованд муҳаббат ва вафодории устувор аст, барои касоне, ки аҳд ва шаҳодатҳои Ӯро риоят мекунанд.

2. Яъқуб 5:12 - Аммо пеш аз ҳама, бародарони ман, на ба осмон, на ба замин ва на ба ягон қасами дигаре қасам нахӯред, балки бигзор оре, ки шумо бале бошад ва не, не бошад, то ба маҳкумият дучор нашавед. .

1 Подшоҳон 3:7 Ва алҳол, эй Худованд Худои ман, ту бандаи Худро ба ҷои Довуди падарам подшоҳ таъин кардай; ва ман кӯдаки хурдсол ҳастам: намедонам, ки чӣ гуна берун равам ё дохил шавам.

Сулаймон, писари шоҳ Довуд, подшоҳ мешавад ва фурӯтанӣ ва бефаҳмии худро баён мекунад.

1. Қувваи Фурӯтанӣ - Бузургтарин қувваи мо дар фурӯтании мо дар назди Худост.

2. Эътироф кардани маҳдудиятҳои худ - Мо бояд дар назди Худо маҳдудиятҳои худро дарк кунем, то ки Ӯ диҳад.

1. 1 Қӯринтиён 1:25 - Зеро ҷаҳолати Худо аз одамон донотар аст; ва заъфи Худо аз одамон қавитар аст.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

1 Подшоҳон 3:8 Ва бандаи ту дар миёни қавми худ, ки ту баргузидай, халқи бузургест, ки шуморидан мумкин нест ва аз рӯи шумор нест.

Сулаймон аз Худо ҳикмат мепурсад, то ба халқи Исроил, як халқи бузург ва бешумор роҳбарӣ кунад.

1. "Зиндагии оқилона: Ҳикмати оқилона чӣ маъно дорад?"

2. "Арзиши бисёриҳо: эҳтиром кардани одамони зиёде, ки мо роҳбарӣ мекунем"

1. Масалҳо 1:7 - "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки шумо ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

1 Подшоҳон 3:9 Пас, ба бандаи худ дили оқил деҳ, ки қавми Худро доварӣ кунад, то ки ман неку бадро фарқ кунам; зеро кист, ки ин халқи бузурги Туро доварӣ кунад?

Сулаймон аз Худо дили хирад металабад, то халқи Худоро доварӣ кунад, зеро худаш қодир нест, ки онҳоро доварӣ кунад.

1. "Ҳикмати Сулаймон: Ҷустуҷӯи фаҳмиш аз Худо"

2. "Тӯҳфаи Худо аз фаҳмиш: чӣ гуна бояд байни неку бад ҳукм кунад"

1. Матто 7:1-5 "Ҳукм накунед, то маҳкум нашавед"

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун"

1 Подшоҳон 3:10 Ва ин сухан ба Худованд писанд омад, ки Сулаймон инро пурсид.

Гузариш Сулаймон аз Худованд ҳикмат хост ва Худованд хушнуд шуд.

1. Нерӯи дуо барои ҳикмат.

2. Неъмати Худо ба дили ҳаким.

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Масалҳо 2:10-11 - "Зеро ки ҳикмат ба дили ту дохил мешавад, ва дониш ба ҷони ту писанд хоҳад омад; хирад туро посбонӣ хоҳад кард, хирад туро ҳифз хоҳад кард".

1 Подшоҳон 3:11 Ва Худо ба ӯ гуфт: «Зеро ки ту инро талаб кардай ва барои худ умри дароз наталабӣ; на барои худ сарват напурсидай, на ҷони душманонатро; балки барои дарк кардани доварӣ аз худ фаҳм пурсид;

Сулаймон барои идора кардани салтанати худ ҳикмат хост ва Худо онро дод.

1. Ҳикмат барои роҳбарӣ: омӯзиши 3 Подшоҳон 3:11

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо: Мулоҳиза дар бораи 3 Подшоҳон 3:11

1. Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

2. Масалҳо 2:6 - "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, дониш ва фаҳм аз даҳони Ӯ мебарояд".

1 Подшоҳон 3:12 Инак, ман мувофиқи суханони ту амал кардам: инак, ба ту дили хирадманд ва хирад бахшидаам; Ба тавре ки пеш аз ту монанди ту набуд ва баъд аз ту касе монанди ту барнамеояд.

Худо ба Сулаймон қалби хирадманд ва оқил ато карда, ӯро мисли подшоҳони пеш аз ӯ ва баъд аз ӯ фарқ мекунад.

1. Қудрати баракати Худо: Чӣ тавр атои Худо моро беназир мегардонад

2. Ҳикмат ва фаҳмиш аз боло: такя ба ҳидояти Худо

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2. 2 Тимотиюс 3:16 - Тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас гирифта шудааст ва барои таълим, барои мазаммат, ислоҳ ва таълим дар адолат фоиданок аст.

1 Подшоҳон 3:13 Ва ман ба ту он чиро, ки наталабидай, ҳам сарват ва ҳам шаъну шарафро ба ту додаам, то ки дар тамоми айёми ту дар миёни подшоҳон касе мисли ту набошад.

Худо ба подшоҳ Сулаймон сарват ва шаъну шараф ато карда, ӯро аз ҳама подшоҳони дигар бузургтар гардонид.

1. Саховати Худованд - шинохту қадршиносии неъматҳои Худо

2. Ҳикмати рӯҳонӣ – Қудрати ҷустуҷӯи ҳикмати Худо

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад;

2. Забур 37:4 - Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

1 Подшоҳон 3:14 Ва агар ту бо роҳҳои Ман рафтор хоҳӣ, то ки фароиз ва аҳкоми Маро риоя кунӣ, чунон ки падарат Довуд рафтор кардааст, ман умри туро дароз хоҳам кард.

Худо ба подшоҳ Сулаймон ваъда дод, ки агар ӯ низ мисли падараш Довуд қонунҳо ва аҳкоми Худоро риоя кунад, пас ӯ умри дарозтар хоҳад дошт.

1. Баракатҳои ҳақиқӣ аз пайравӣ ба каломи Худо пайдо мешаванд.

2. Итоати фармудаҳои Худо ҳаёт ва шодмонӣ мебахшад.

1. Такрори Шариат 5:33 - «Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор хоҳӣ кард, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бимонӣ. .

2. Забур 119:32 - Вақте ки Ту дили маро васеъ мекунӣ, ман дар роҳи аҳкоми Ту медаванд.

1 Подшоҳон 3:15 Ва Сулаймон бедор шуд; ва инак, ин хоб буд. Ва ӯ ба Ерусалим омад, ва дар пеши сандуқи аҳди Худованд истода, қурбониҳои сӯхтанӣ оварда, ва қурбониҳои саломатӣ оварда, ва барои ҳамаи навкаронаш зиёфат дод.

Сулаймон хоб дид ва чун аз хоб бедор шуд, ба назди сандуқи аҳд дар Ерусалим рафт, то қурбониҳои сӯхтанӣ ва саломатӣ тақдим кунад ва бо ҳамаи хизматгоронаш зиёфат диҳад.

1. Қувваи хобҳо: чӣ гуна бояд онҳоро тафсир ва амал кард

2. Аҳди Худованд: Фаҳмидани аҳамият ва масъулиятҳои мо

1. 3 Подшоҳон 3:15 - Ва Сулаймон бедор шуд; ва инак, ин хоб буд. Ва ӯ ба Ерусалим омад, ва дар пеши сандуқи аҳди Худованд истода, қурбониҳои сӯхтанӣ оварда, ва қурбониҳои саломатӣ оварда, ва барои ҳамаи навкаронаш зиёфат дод.

2. Ибриён 9:15 - Ва аз ин сабаб ӯ миёнарави Аҳди Ҷадид аст, то ки ба воситаи мамот, барои кафорати ҷиноятҳои зери аҳди аввал даъватшудагон ваъдаи мероси абадӣ гиранд. .

1 Подшоҳон 3:16 Он гоҳ ду зани фоҳиша назди подшоҳ омада, ба ҳузури ӯ истоданд.

Ду зане, ки фоҳиша буданд, барои доварӣ назди подшоҳ Сулаймон омаданд.

1. Қувваи доварии оқилона: Мулоҳиза дар бораи 3 Подшоҳон 3:16

2. Баракати ҳикмат: Чӣ тавр 1 Подшоҳон 3:16 моро таълим медиҳад, ки иродаи Худоро ҷӯем

1. Масалҳо 2:6-8, зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; вай сипарест барои онхое, ки софдилона рафтор мекунанд, роххои адолатро посбонй мекунад ва рохи мукаддасони худро посбонй мекунад.

2. Яъқуб 1:5, Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 3:17 Ва як зан гуфт: «Эй оғоям, ман ва ин зан дар як хона зиндагӣ мекунем; ва ман бо ӯ дар хона кӯдак таваллуд кардам.

Ду зане, ки дар як хона зиндагӣ мекарданд, дар як хона кӯдак таваллуд карданд.

1. Худо одамонро ба таври ғайричашмдошт ба ҳам меорад.

2. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад пойдор аст, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳо.

1 Подшоҳон 3:18 Ва дар рӯзи сеюми таваллуди ман ин зан низ таваллуд шуд; ва мо якҷоя будем; дар хона бо мо ягон каси бегона набуд, гайр аз мо дар хона.

Ду нафар дар як хона бо ҳам буданд ва ҳеҷ каси дигар ҳузур надошт.

1. Ҳимояи Худо ҳамеша бо мост, ҳатто дар ҷойҳои дурдасттарин.

2. Мо ҳамеша метавонем дар вақти ниёзмандӣ ба Худо муроҷиат кунем, ҳатто вақте ки худро танҳо ҳис мекунем.

1. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 3:19 Ва кӯдаки ин зан шаб мурд; зеро вай онро пӯшонд.

Зане кӯдаки худро дар хобаш беихтиёр куштааст.

1. Фоҷиаи беэҳтиётӣ: Дарсҳо аз 3 Подшоҳон 3:19

2. Муҳимияти бодиққат дар тарбияи волидон: Мо аз 3 Подшоҳон 3:19 чӣ омӯхта метавонем

1. Масалҳо 6:6-8 - Ба назди мӯрча бирав, эй танбал; роххои онро ба назар гирифта, доно бошед! Он на фармондеҳ дорад, на нозир ва на ҳоким, аммо ғизои худро дар тобистон захира мекунад ва ҳангоми дарав ғизо ҷамъ мекунад.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

1 Подшоҳон 3:20 Ва ӯ нисфи шаб бархоста, писари маро аз паҳлуи ман гирифт, дар ҳоле ки канизи ту хуфта буд, ва онро дар оғӯши худ гузошта, кӯдаки мурдаи худро дар оғӯши ман гузошт.

Зане дар нисфи шаб кӯдаки мурдаи худро ба писари подшоҳ Сулаймон иваз кард, вақте ки зан дар хоб буд.

1. Пешниҳоди Худо дар ториктарин лаҳзаҳои мост.

2. Мо метавонем ба ҳокимияти Худо дар ҳаёти худ ва фарзандонамон эътимод кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

1 Подшоҳон 3:21 Ва ҳангоме ки субҳ бархостам, то кӯдакамро шир диҳам, инак, мурда буд;

Писари зан шаб фавтида буд, аммо субҳ бо дидани ӯ фаҳмид, ки ин фарзанди худаш нест.

1. Тасаллии Худо дар замонҳои ғам

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Айюб 14:1 "Марде, ки аз зан таваллуд ёфтааст, чанд рӯз аст ва пур аз мушкилот аст".

1 Подшоҳон 3:22 Ва зани дигар гуфт: «Не; вале зинда писари ман аст, ва мурда писари туст. Ва ин гуфт: «Не; балки мурда писари туст ва зинда писари ман аст. Онҳо дар назди подшоҳ чунин сухан ронданд.

Ду зан назди подшоҳ Сулаймон омада, дар бораи писари зинда ва писари мурда баҳс мекунанд.

1. Муҳим будани фурӯтанӣ ва таваккал ба Худоро, ки шоҳ Сулаймон мисол овардааст, дар ҳалли баҳсҳои душвор омӯзед.

2. Қувваи доварии хирадмандонаро дар ҳалли баҳсҳои байни афрод дарк кунед.

1. Масалҳо 16:32 - Касе, ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавоно аст, Ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, аз он ки шаҳреро мегирад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

1 Подшоҳон 3:23 Подшоҳ гуфт: «Яке мегӯяд: "Ин писари ман аст, ки зинда аст, ва писари ту мурда аст; ва дигаре мегӯяд: "Не; вале писари ту мурда аст, ва писари ман зинда аст.

Сулаймонро ду зан пешкаш мекунанд, ки ҳарду даъво доранд, ки модари як писари зиндаанд ва дигаре мегӯянд, ки писараш мурдааст.

1. Ҳикмати Сулаймон: Чӣ гуна Худо ба мо атои хирад додааст

2. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо дар шароитҳои душвор ба мо қувват мебахшад

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Румиён 15:13 - «Бигзор Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур гардонад, то ки бо қуввати Рӯҳулқудс умедатон афзун гардад».

1 Подшоҳон 3:24 Ва подшоҳ гуфт: «Шамшер ба ман биёред». Ва шамшерро пеши подшоҳ оварданд.

Подшоҳ хост, ки шамшере барояш биёрад.

1. Чӣ тавр мо аз намунаи шоҳ Сулаймон омӯхта метавонем

2. Аҳамияти омодагӣ ба номаълум

1. Масалҳо 21:20 - "Дар хонаи хирадмандон захираҳои ғизо ва равғани интихобшуда мавҷуданд, аммо одами нодон тамоми дороияшро мехӯрад".

2. Ишаъё 33:6 - "Ӯ таҳкурсии боэътимоди замони шумо хоҳад буд, захираи ғании наҷот ва ҳикмат ва дониш; тарси Худованд калиди ин ганҷ аст".

1 Подшоҳон 3:25 Ва подшоҳ гуфт: «Кӯдаки зиндаро ду тақсим карда, нисфиашро ба яке ва нисфиашро ба дигараш диҳед».

Подшоҳ хоҳиш кард, ки кӯдаки зинда ба дуву ним тақсим карда, ба ҳар кас дода шавад.

1. Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад ва моро дар вақти тангӣ меозмояд.

2. Ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор мо набояд ба васвасаи қабули қарорҳои сарсаросарӣ дучор шавем.

1. Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 3:26 Он гоҳ зане, ки кӯдаки зиндааш ба подшоҳ гуфт, зеро ки дарҳонаш ба писараш орзу мекард, ва гуфт: «Эй оғоям, кӯдаки зиндаро ба вай деҳ, ва ҳеҷ гоҳ онро накуш». Аммо дигаре гуфт: «На аз они ман бошад, на аз они ту, балки тақсим кун».

Зане, ки кӯдаки зинда дорад, аз подшоҳ илтиҷо кард, ки писарашро накушад, зани дигар пешниҳод кард, ки кӯдакро байни онҳо тақсим кунад.

1. Қудрати меҳри модар

2. Масалҳо 3:5-6: Ба ҳикмати Худованд таваккал кардан

1. Румиён 12:15 - Шод шудан аз шодии дигарон

2. Забур 61:5 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кунед

1 Подшоҳон 3:27 Подшоҳ ҷавоб дода, гуфт: «Кӯдаки зиндаро ба вай бидиҳед, ва ҳеҷ гоҳ онро накушед: вай модари он аст».

Подшоҳ фармуд, ки кӯдаки зиндаро ба модар бидиҳад ва накушад.

1. Қувваи ишқ: аҳамияти дӯст доштани фарзанд.

2. Шафќат ва шафќат: чаро рањм кардан муњим аст.

1. Эфсӯсиён 6:4 - Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

2. Матто 5:7 - «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

1 Подшоҳон 3:28 Ва тамоми Исроил дар бораи ҳукме ки подшоҳ ҳукм карда буд, шуниданд; ва аз подшоҳ метарсиданд, зеро диданд, ки ҳикмати Худо дар Ӯст, то доварӣ кунад.

Подшоҳ Сулаймон бо ҳикмати худ дар назари халқи Исроил машҳур буд, ки дар доварии ӯ дида мешуд.

1. Ҳикмати Худо: Омӯзиши эътимод ба ҳукми ӯ

2. Қувваи тарс: эҳтиром ва тарс аз ҳикмати Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

1 Подшоҳон боби 4 ташкил ва идораи подшоҳии Сулаймонро тасвир намуда, ҳикмати ӯ ва шукуфоии Исроилро дар давраи ҳукмрониаш нишон медиҳад.

Сархати 1: Боб бо номбар кардани мансабдорони Сулаймон ва нақшҳои мувофиқи онҳо оғоз мешавад. Дар он шахсиятҳои калидӣ, аз қабили Азариё ҳамчун коҳин, Забуд ҳамчун сарвазир ва Аҳишар ҳамчун мудири қаср зикр шудаанд (3 Подшоҳон 4:1-6).

Сархати 2: Ривоят ҳикмати Сулаймонро бо он таъкид мекунад, ки ӯ дар дониш ва фаҳмиш аз ҳама подшоҳони дигар болотар будааст. Дар он гуфта мешавад, ки ӯ масалҳо мегуфт ва сурудҳо менавишт (3 Подшоҳон 4:29-34).

Сархати 3: Дар ин боб дар бораи дараҷаи ҳукмронии Сулаймон тафсилот дода мешавад ва гуфта мешавад, ки ӯ бар тамоми Исроил аз Дон то Беэр-Шобаъ подшоҳӣ кардааст. Он инчунин номбар мекунад, ки баъзе аз дувоздаҳ ҳокимони ноҳияҳои ӯ, ки барои хонаводааш ғизо медоданд (3 Подшоҳон 4:7–19).

Сархати 4: Матн ба фаровонӣ ва шукуфоӣ дар замони ҳукмронии Сулаймон таъкид мекунад. Он тасвир мекунад, ки чӣ тавр одамон дар саросари Исроил аз бехатарӣ баҳравар буданд, ҳар яке дар зери ток ва дарахти анҷири худ ва ғизои фаровон (3 Подшоҳон 4:20-28).

Параграфи 5: Ҳикоя ҳикмати Сулаймонро боз ҳам бештар таъкид мекунад, ки чӣ тавр одамон аз кишварҳои дур барои шунидани ҳикмати ӯ омада буданд. Малика Саба махсусан ҳамчун шахсе зикр шудааст, ки ӯро бо саволҳои душвор меозмояд (3 Подшоҳон 4;29-34).

Хулоса, боби чоруми 1 Подшоҳон ташкил ва идоракунии салтанати Сулаймонро тасвир мекунад, он мансабдорони асосӣ ва нақшҳои онҳоро номбар мекунад. Сулаймонро барои ҳикмати барҷастааш ситоиш мекунанд ва дар он зарбулмасалу таронаҳои ӯ зикр шудааст, Дараҷаи ҳукмронии Сулаймон тасвир шудааст ва ҳокимони ноҳияҳо ризқ медиҳанд. Хулоса, боб фаровонӣ ва шукуфоӣ дар Исроилро таъкид мекунад, шӯҳрати Сулаймон меҳмононро ҷалб мекунад, аз ҷумла малика Саба, ки ӯро бо саволҳои душвор озмоиш мекунад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди идоракунии оқилона, шукуфоӣ ва эътирофи ҷаҳонии ҳикмати Сулаймон омӯхтааст.

1 Подшоҳон 4:1 Пас подшоҳ Сулаймон подшоҳи тамоми Исроил буд.

Подшоҳ Сулаймон подшоҳи Исроил шуд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар Малакути Худо.

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

1. Забур 71:11 - «Бигзор ҳама подшоҳон ба Ӯ саҷда кунанд ва ҳамаи халқҳо ба Ӯ хизмат кунанд».

2. 1 Подшоҳон 8:4-20 - Худо ба Самуил дастур медиҳад, ки халқи Исроилро аз оқибатҳои доштани подшоҳ огоҳ кунад.

1 Подшоҳон 4:2 Ва инҳо сарвароне буданд, ки ӯ дошт; Азарё ибни Содӯқи коҳин,

Ин порча мирони шоҳ Сулаймонро тасвир мекунад ва қайд мекунад, ки Азариё писари Содӯқи коҳин буд.

1. Қудрати коҳиният: Чӣ тавр мо метавонем аз паи Азариё ва Содӯқ биравем

2. Аҳамияти Китоби Муқаддас дар ҳаёти имрӯзаи мо

1. Хуруҷ 28:1-4 аҳамияти коҳиниятро дар Китоби Муқаддас мефаҳмонад

2. 2 Қӯринтиён 5:17 мефаҳмонад, ки чӣ тавр марги Масеҳ моро ва муносибати моро бо Худо тағйир дод

1 Подшоҳон 4:3 Элиҳуреф ва Аҳиё, писарони Шишо, китобдонон; Еҳӯшофот ибни Аҳилуд, сабткунанда.

Ин порча дар бораи хизматгорон ва китобдононе, ки аз ҷониби подшоҳ Сулаймон таъин шуда буданд, муҳокима карда мешавад.

1: Вақте ки мо ба одамоне, ки Ӯ барои хидмат ба Ӯ таъин кардааст, назар афканем, ҳикмати Худо зоҳир мешавад.

2: Мо низ ба Худо ва халқи Ӯ хизмат карда метавонем, ҳамон тавре ки подшоҳ Сулаймон карда буд, бо таъин кардани шахсони соҳибихтисос ва бовариноқ.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2:1 Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё ғайрияҳудиён, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем.

1 Подшоҳон 4:4 Ва Баноё ибни Еҳӯёдо бар лашкар буд, ва Содӯқ ва Абьётор коҳинон буданд.

Сулаймон Баноёро сарлашкар таъин кард, Содӯқ ва Абиётарро коҳинон таъин кард.

1. Муҳимияти таъйин кардани раҳбарон бо ҳикмат

2. Нақши коҳинон дар Исроили қадим

1. Масалҳо 14:15-16 - Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад. Касе, ки оқил аст, парҳезгор аст ва аз бадӣ рӯй мегардонад, аммо нодон бепарво ва бепарво аст.

2. Такрори Шариат 17:18-20 - Ва ҳангоме ки ӯ бар тахти салтанати худ менишинад, бояд нусхаи ин шариатро, ки коҳинони левизодагон тасдиқ кардаанд, барои худ дар китоб бинависад. Ва он бо вай хоҳад буд, ва дар тамоми айёми ҳаёти худ дар он бихонад, то ки аз Худованд Худои худ тарсро омӯзад ва тамоми суханони ин шариат ва ин фароизҳоро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оварад, то дилаш бар бародарони худ боло набарояд, ва аз фармони худ на ба тарафи рост ва на ба тарафи чап рӯй нагардонад, то ки дар подшоҳии худ, худаш ва фарзандонаш, дар Исроил бимонад.

1 Подшоҳон 4:5 Ва Азарё ибни Нотон бар нозирон буд, ва Зобуд ибни Нотон нозир ва дӯсти подшоҳ буд.

Азариё ва Зобуд дар дарбори подшоҳ Сулаймон вазифаҳои муҳимро доданд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, бо мансабҳои қудратӣ ва масъулият подош медиҳад.

2. Вақте ки мо ба Худо хизмат карданро интихоб мекунем, Ӯ моро бо роҳҳои пурқувват истифода мебарад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 4:6 Ва Аҳишор бар хонавода буд, ва Адӯнирам ибни Абдо бар хироҷ буд.

Аҳишор барои идораи хонадони подшоҳ Сулаймон таъин карда шуд ва Адонирам барои назорат аз андоз таъин карда шуд.

1. Муҳимияти роҳбарияти хуб

2. Ҷустуҷӯи мувозинат дар хидмат ба дигарон

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. Масалҳо 27:23-24 - Ҳолати рамаи худро бидонед

1 Подшоҳон 4:7 Ва Сулаймон бар тамоми Исроил дувоздаҳ нозир дошт, ки онҳо барои подшоҳ ва аҳли байти ӯ ғизо медоданд: ҳар кас дар як сол моҳи худро таъмин мекард.

Сулаймон дувоздаҳ афсарро таъин кард, то ӯ ва хонаводаашро дар давоми сол бо ғизо таъмин кунанд.

1. Ахамияти банакшагирии пешакӣ

2. ризқи Худо

1. Масалҳо 6:6–8, «Ба назди мӯрча бирав, эй танбал, роҳҳои онро дида баро ва доно бош! Ӯ на сардор, на нозир ва на ҳоким надорад, вале ризқи худро дар тобистон захира мекунад ва ғизои худро дар вақти дарав ҷамъ мекунад».

2. Матто 6:25-34, Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Магар ту аз онҳо қиматтар нестӣ?»

1 Подшоҳон 4:8 Ва инҳоянд номҳои онҳо: писари Ҳур, дар кӯҳи Эфроим;

Муваффақияти Сулаймон дар ҳукмронии Исроил: Сулаймон роҳбарони зиёде дошт, ки ба ӯ дар идоракунии адолат ва нигоҳ доштани сулҳ кӯмак кунанд.

Сулаймон як қатор роҳбарони моҳир ва қобилиятнок дошт, ки ба ӯ дар ҳукмронӣ бар Исроил ва таъмини адолат ва сулҳ кӯмак мекарданд.

1. Қувваи кори якҷоя: Муҳимияти ҳамкорӣ ва ҳамкорӣ дар ноил шудан ба муваффақият.

2. Манфиатҳои роҳбарии хуб: Таъсири мусбате, ки роҳбарии қавӣ метавонад ба ҷомеа расонад.

1. Масалҳо 15:22 - Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, аммо бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд.

2. Матто 10:16 - Инак, Ман шуморо мисли гӯсфандон ба миёни гургон мефиристам, пас мисли морҳо доно ва мисли кабӯтарҳо бегуноҳ бошед.

1 Подшоҳон 4:9 Писари Декор, дар Мақоз, ва дар Шаалбим, ва Байт-Шемеш ва Элӯн-Байтҳонон:

Сулаймон афсаронро таъин кард, ки шаҳрҳои гуногуни Исроилро назорат кунанд, аз он ҷумла Маказ, Шаалбим, Байт-Шемеш ва Элонбетҳонон.

1. Таъмини Худо тавассути таъин кардани роҳбарон: Қиссаи Сулаймон дар 1 Подшоҳон 4:9

2. Қудрати таъин кардани роҳбарон: Намунаҳо аз Аҳди Қадим

1. 2 Вақоеънома 1:11-13 - Ва Худо ба Сулаймон ҳикмат ва фаҳмиши бениҳоят зиёд ва дили бузург дод, чунон ки реги дар соҳили баҳр аст. Ва ҳикмати Сулаймон аз ҳикмати тамоми банӣ-аз кишвари шарқ ва аз тамоми ҳикмати Миср бартарӣ дошт. Зеро ки Ӯ аз ҳама донотар буд; аз Итони эзроҳӣ, ва Ҳемон ва Калкӯл ва Дардо, писарони Моҳол; ва шӯҳрати ӯ дар тамоми халқҳои гирду атроф буд.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

1 Подшоҳон 4:10 Писари Ҳесед дар Арубот; Сочоҳ ва тамоми замини Ҳефер аз они ӯ буд;

Сулаймон писари Ҳесдро таъин кард, ки замини Арубот, Сокӯҳ ва Ҳеферро идора кунад.

1. Қудрати таъинот: Чӣ тавр Худо моро барои роҳнамоии дигарон истифода мебарад

2. Аҳамияти шинохтан ва хидмати пешвоёни таъинкардаи Худо

1. Матто 28:18-20 - "Он гоҳ Исо назди онҳо омада, гуфт: "Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар ва Худо таъмид диҳед. Писар ва аз Рӯҳулқудс аст ва онҳоро таълим медиҳам, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд, ва Ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст. Пас, ҳар кӣ бар ҳукумат саркашӣ кунад, бар зидди он чи Худо муқаррар кардааст, исён кардааст ва онон, ки чунин мекунанд, бар худ ҳукм хоҳанд кард.

1 Подшоҳон 4:11 Писари Абинодоб дар тамоми вилояти Дор; ки Тафат духтари Сулаймонро ба занӣ гирифта буд;

Сулаймон духтараш Тафатро ҳокими Дор ва гирду атрофи он таъин кард, ва вай ба писари Абинодоб издивоҷ кард.

1. Қудрати таъинот: Чӣ гуна интихоби одамони дуруст барои нақши дуруст метавонад ба ҳаёти шумо таъсир расонад

2. Истифодаи бештари имкониятҳои худ: Чӣ гуна бояд аз захираҳои худ истифода баред ва ҳаёти худро бештар истифода баред

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо.

1 Подшоҳон 4:12 Баана ибни Аҳилуд; Таанох ва Маҷиддӯ ва тамоми Байт-Шиён, ки дар назди Зартанои зери Изреъил аст, аз Байт-Шиён то Абилмеҳӯло, то маконе ки он тарафи Юқнаам воқеъ аст, ба ӯ тааллуқ дошт.

Сулаймон Баана ибни Аҳилудро бар Таанох, Маҷиддӯ, Байт-Шиён ва дигар шаҳрҳо аз Байт-Шон то Абилмеҳӯло дар наздикии Юқнаам таъин кард.

1. Қудрати таъин кардани роҳбарон: чӣ гуна Худо одамонро барои ноил шудан ба ҳадафҳои худ истифода мебарад

2. Ҳикмат дар идоракунӣ: Мо аз роҳбарии Сулаймон чӣ омӯхта метавонем

1. Луқо 10:2 - Ва Ӯ ба онҳо гуфт: «Дарав фаровон аст, лекин коргарон кам». Бинобар ин ба Соҳиби дарав самимона дуо гӯед, ки ба дарави Ӯ коргарон фиристад.

2. Масалҳо 29:2 - Вақте ки одилон дар қудрат ҳастанд, мардум шодӣ мекунанд; Аммо вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум нола мекунанд.

1 Подшоҳон 4:13 Писари Гебер, дар РомотҶилъод; шаҳрҳои Ёир ибни Менашше, ки дар Ҷилъод мебошанд, ба ӯ тааллуқ дошт; Минтақаи Аргоб, ки дар Бошон аст, ба ӯ низ тааллуқ дошт, ки ҳашт шаҳри бузурги дорои деворҳо ва панҷараҳои биринҷӣ дошт:

Сулаймон Геберро бар шаҳрҳои Ёир дар Ҷилъод, вилояти Аргоби Бошон ва шаст шаҳри бузурги деворҳо ва панҷараҳои биринҷӣ таъин кард.

1. Чӣ тавр бояд мудири хуби тӯҳфаҳои Худо бошад

2. Қудрати пешвои худотарс

1. Забур 24:1 - "Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он."

2. Масалҳо 24:3-4 - "Хона ба воситаи ҳикмат сохта мешавад ва бо фаҳм он устувор мешавад: ва аз дониш хонаҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва гаронбаҳо пур хоҳанд шуд".

3 Подшоҳон 4:14 Аҳинадоб ибни Иддо Маҳанаим дошт:

Аҳинадоб ибни Иддо шаҳри Маҳанаим дошт.

1. Худо барои ҳар яки мо нақша дорад ва ҳатто агар мо дар шароити хоксор таваллуд шуда бошем ҳам, Ӯ метавонад моро бо корҳои бузург баракат диҳад.

2. Новобаста аз он ки мо аз куҷо ҳастем, мо ҳамеша метавонем ба Худованд ва нақшаҳои Ӯ барои ҳаёти худ такя кунем.

1. Ишаъё 55:8-11 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

1 Подшоҳон 4:15 Аҳимаас дар Нафталӣ буд; Басмат духтари Сулаймонро низ ба занӣ гирифт:

Аҳимаас бо Басмат духтари Сулаймонро ба занӣ гирифт.

1. Қимати издивоҷ: Аз Аҳимаоз ва Босмат омӯхтан

2. Зебоии аҳд: Тадқиқот дар бораи иттиҳоди Аҳимаоз ва Босмат

1. Матто 19:4-6 Ва ӯ дар ҷавоби онҳо гуфт: «Оё нахондаед, ки Офаридгори онҳо дар аввал онҳоро марду зан офарид ва гуфт: «Аз ин сабаб одам падар ва модарро тарк хоҳад кард ва ба зани худ мепайвандад, ва ҳар ду як тан хоҳанд буд? Бинобар ин онҳо дигар ду тан нестанд, балки як тананд.

2. Эфсӯсиён 5:25-31 Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ низ калисоро дӯст дошт ва худро барои он фидо кард; То ки Ӯ онро бо шустани об ба воситаи калом тақдис гардонад ва пок созад, То ки онро ба худ калисои пурҷалоле тақдим кунад, ки дорои доғ ва чин ва ҳеҷ чизи дигар нест; балки барои он ки он муқаддас ва беайб бошад. Ҳамин тавр, мардон бояд занони худро мисли ҷисми худ дӯст доранд. Ҳар кӣ зани худро дӯст медорад, худро дӯст медорад. Зеро ки ҳеҷ кас то ҳол ҷисми худро нафрат накардааст; балки онро ғизо медиҳад ва ғамхорӣ мекунад, чунон ки Худованд Калисо, зеро ки мо узвҳои Бадани Ӯ, аз гӯшти Ӯ ва устухонҳои Ӯ ҳастем. Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва ҳарду як тан хоҳанд буд.

1 Подшоҳон 4:16 Баъно ибни Ҳушой дар Ошер ва дар Алут буд.

Дар ин порча Баана ибни Ҳушой, ки дар Ашер ва Алут зиндагӣ мекард, зикр шудааст.

1. Муҳимияти доштани мероси худовандӣ

2. Омӯзиши қадр кардани решаҳои худ

1. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони

ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

1 Подшоҳон 4:17 Еҳӯшофот ибни Паруаҳ, дар Иссокор:

Гузаргоҳ Еҳӯшофот ибни Паруаҳ аз сибти Иссокор буд.

1. Даъват ба фурӯтанӣ: Ҳаёти Еҳӯшофот

2. Қудрати интихоби Худо: Баррасии қабилаи Иссокор

1. 3 Подшоҳон 2:3, «Аз Худованд Худои худ фармонбардорӣ намо, то ки бо роҳҳои Ӯ бирав, фароизҳо, аҳкоми Ӯ, қоидаҳо ва шаҳодатҳои Ӯро риоят, чунон ки дар Тавроти Мусо навишта шудааст, ки Дар ҳар коре, ки мекунед ва ҳар ҷо, ки рӯй гардонед, растагор шавед».

2. Яъқуб 4:10, «Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард».

1 Подшоҳон 4:18 Шимъӣ ибни Эло, дар Биньёмин:

Сулаймон бар тамоми Исроил 12 ҳокими ноҳиявӣ дошт. Шимъӣ ибни Элоҳ яке аз онҳо буд, ки бар ноҳияи Биньёмин роҳбарӣ мекард.

Сулаймон 12 ҳокими вилоятро барои ҳукмронӣ бар Исроил таъин кард, ки яке аз онҳо Шимъӣ ибни Элоҳ буд, ки барои ҳокими ноҳияи Бинёмин таъин шуда буд.

1. Худо ба мо ҳама неъматҳо ва истеъдодҳои беназир додааст, ки барои ҷалоли худ истифода барем.

2. Аҳамияти роҳбарӣ ва масъулиятҳое, ки бо он меоянд.

1. Забур 78:72 - Пас, Ӯ онҳоро мувофиқи беайбии дили худ чӯпонӣ мекард, ва онҳоро бо маҳорати дастони Худ роҳнамоӣ мекард.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои сохтани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

1 Подшоҳон 4:19 Гебер ибни Урӣ дар сарзамини Ҷилъод, дар сарзамини Сиҳӯн подшоҳи амӯриён ва Оҷ подшоҳи Бошон буд; ва ӯ ягона афсаре буд, ки дар замин буд.

Гебер ягона афсар дар кишвари Ҷилъод буд, ки аз ҷониби Сиҳӯн ва Оҷ, ду подшоҳи амӯрӣ ҳукмронӣ мекард.

1. Қудрати доштани ҳокимият: Нигоҳе ба роҳбарияти Гебер

2. Аҳамияти ягона афсар будан: омӯзиши нақши Гебер

1. Матто 28:18-20 - Ва Исо омада, ба онҳо сухан ронда, гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст». Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед:

онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо ованд; ва инак, Ман ҳамеша бо шумо ҳастам. , ҳатто то охири ҷаҳон. омин.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:28 - Ва Худо баъзеҳоро дар калисо, аввал ҳавворӣён, дар навбати дуюм анбиё, сеюмин муаллимон, баъд аз он мӯъҷизаҳо, баъд инъомҳои шифобахш, кӯмакҳо, ҳукуматҳо, забонҳои гуногунро таъин кардааст.

1 Подшоҳон 4:20 Яҳудо ва Исроил мисли реги дар соҳили баҳр бисьёр буданд, хӯрдану менӯшиданд ва хурсандӣ мекарданд.

Яҳудо ва Исроил фаровон буданд ва аз зиндагӣ якҷоя лаззат мебурданд.

1. Зиндагӣ дар фаровонӣ: Чӣ тавр аз зиндагӣ дар ҷомеа лаззат бурдан мумкин аст

2. Шодии якҷоягӣ: Таҷлили ҳаёт тавассути мушорикат

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

1 Подшоҳон 4:21 Ва Сулаймон бар тамоми салтанатҳо аз дарё то замини фалиштиён ва то сарҳади Миср подшоҳӣ кард; онҳо ҳадяҳо меоварданд, ва тамоми айёми умраш ба Сулаймон хизмат мекарданд.

Сулаймон бар салтанати васеъ аз дарё то сарзамини фалиштиён ва сарҳади Миср ҳукмронӣ мекард. Ин кишварҳо ба ӯ туҳфаҳо оварданд ва тамоми умр ба ӯ хидмат карданд.

1. Дараљаи ризќи Худо барои Сулаймон

2. Подоши хидмати содиқона ба Худо

1. Забур 71:8-11 - Ӯ низ аз баҳр то баҳр ва аз дарё то ақсои замин салтанат хоҳад дошт.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 4:22 Ва ризқи Сулаймон барои як рӯз сӣ ченак орди маҳин ва шаст ченак орд буд,

Сулаймон ризқу рӯзии фаровоне дошт.

1. Худо ба мо рӯзии фаровон медиҳад.

2. Мо бояд барои неъмати саховатмандонаи Худо шукр гӯем.

1. Матто 6:25-34 - Исо ба мо дар бораи эътимод кардан ба таъминоти Худо таълим медиҳад.

2. Филиппиён 4:19 - Худои мо таъминкунандаи ниҳоӣ аст.

1 Подшоҳон 4:23 Даҳ гови фарбеҳ, ва бист гов аз чарогоҳ, ва сад гӯсфанд, ба ғайр аз харгӯшҳо, ва чормағзҳо, ва оҳуҳо ва мурғони фарбеҳ.

Хулосаи гузаргоҳ: Сулаймон чорвои фаровоне дошт, аз ҷумла 10 барзагови фарбеҳ, 20 барзагови чарогоҳ, 100 гӯсфанд, харбуза, гӯсфанд, оҳу ва мурғони фарбеҳ.

1. Фаровонӣ дар Масеҳ: Омӯзиши шодмонӣ аз ризқи Худо

2. Қаноатмандӣ: дарёфти қаноатмандӣ аз неъматҳои Худо

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате ки бошам, бо он қаноатманд бошам.

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд.

1 Подшоҳон 4:24 Зеро ки ӯ бар тамоми минтақа дар он тарафи дарё, аз Тифсо то Аззо, бар тамоми подшоҳони он тарафи дарё ҳукмронӣ мекард, ва дар гирду атрофаш осоиштагӣ дошт.

Сулаймон бар тамоми минтақа аз Тифсо то Аззо ҳукмронӣ мекард ва дар ҳар тараф осоиштагӣ дошт.

1. Қувваи сулҳ: Чӣ тавр бояд бо ҳама дар сулҳ боқӣ монад

2. Қудрати ҳукмронӣ: Чӣ тавр ба ҷои роҳбарӣ ноил шудан мумкин аст

1. Забур 34:14 - Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулҳу осоишро чустучу карда, аз паи он.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд аст, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ дар сулҳу осоиштагӣ водор мекунад.

1 Подшоҳон 4:25 Ва Яҳудо ва Исроил дар тамоми айёми Сулаймон, ҳар кас дар зери токи худ ва зери дарахти анҷири худ, аз Дон то Беэр-Шобаъ, бехатар сукунат доштанд.

Дар замони ҳукмронии Сулаймон, Яҳудо ва Исроил дар сулҳ ва амният зиндагӣ мекарданд, аз Дон то Беэр-Шобаъ.

1. Ёфтани осоиш ва амният дар паноҳгоҳи Худо

2. Зиндагӣ бо ҳамсоягон

1. Филиппиён 4:7 - Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

1 Подшоҳон 4:26 Ва Сулаймон барои аробаҳои худ чил ҳазор оғил аспҳо ва дувоздаҳ ҳазор савора дошт.

Сулаймон лашкари зиёде дошт, ки 40 000 асп барои аробаҳо ва 12 000 савора дошт.

1. Қувваи омодагӣ: То чӣ андоза омодагӣ барои ғалаба муҳим аст

2. Баракатҳои тоъат: Чӣ гуна Худо пайравони мӯъминашро подош медиҳад

1. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; ҳаросон нашав ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Подшоҳон 4:27 Ва он нозирон барои подшоҳ Сулаймон ва ҳар касе, ки ба дастархони подшоҳ Сулаймон меомад, дар моҳи худ хӯрок мехӯрданд, аз ҳеҷ чиз камӣ надоштанд.

Подшоҳ Сулаймон барои худ ва ҳар моҳ ба сари дастархонаш меомад, бо тамоми маводи зарурӣ таъмин карда мешуд.

1. Ризои Худо барои ҳамаи ниёзҳои мо басанда аст.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро таъмин мекунад.

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи эътимод ба Худо барои эҳтиёҷоти мо.

2. Забур 23:1-6 - Таъмин ва ғамхории Худо барои мо.

1 Подшоҳон 4:28 Ва ҷав ва коҳ барои аспҳо ва чормағзҳо, ҳар кас мувофиқи супориши худ онҳоро ба ҷое ки афсарон буданд, оварданд.

Ҷаву коҳро ба ҷое, ки афсарон меистоданд, оварда буданд, ки ҳар кас барои таъминоти худ масъул буд.

1. Худованд тамоми ниёзҳои моро, новобаста аз он ки хурд бошад, таъмин мекунад.

2. Худо моро амр мекунад, ки ҳатто дар хурдтарин корҳо низ боғайратона кор кунем.

1. Матто 6:25-34 - Исо таълим медиҳад, ки хавотир нашавед ва барои эҳтиёҷоти мо ба Худо таваккал кунем.

2. Филиппиён 4:10-13 - Павлус дар бораи қаноатмандӣ дар ҳама ҳолатҳо таълим медиҳад.

1 Подшоҳон 4:29 Ва Худо ба Сулаймон ҳикмат ва фаҳмиши бениҳоят бузург ва дилҳои калон дод, мисли қуме, ки дар соҳили баҳр аст.

Худо ба Сулаймон ҳикмат, хирад ва дили бузурге дод, ки ба миқдори реги соҳили баҳр баробар аст.

1. Нерӯи ҳикмат: Таҳқиқи ҳикмати Сулаймон

2. Қалби пешво: Таҳқиқи бузургии қалби Сулаймон

1. Масалҳо 4:7 - Ҳикмат чизи асосӣ аст; Пас, ҳикмат ба даст ор;

2. 1 Вақоеънома 22:12 - Фақат Худованд ба ту ҳикмат ва хирад ато мекунад, ва ба ту дар бораи Исроил амр медиҳад, то ки шариати Худованд Худои худро риоя намо.

1 Подшоҳон 4:30 Ва ҳикмати Сулаймон аз ҳикмати тамоми банӣ-шарқ ва аз тамоми ҳикмати Миср бартарӣ дошт.

Хиради Сулаймон аз ҳикмати аҳли шарқ ва Миср бузургтар буд.

1. Ҳикмат дар таваккал ба Худо пайдо мешавад

2. Қувваи хирад дар ҳаёти мо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

1 Подшоҳон 4:31 Зеро ки Ӯ аз ҳама донотар буд; аз Итони эзроҳӣ, ва Ҳемон ва Калкӯл ва Дардо, писарони Моҳол; ва шӯҳрати ӯ дар тамоми халқҳои гирду атроф буд.

Сулаймон бо ҳикмати худ машҳур буд ва аз ҳама одамон донотар буд, аз он ҷумла аз Этани эзраҳӣ, Ҳемон, Калкол ва Дардо, писарони Маҳол.

1. Ҳикмати ҳақиқӣ дар ҷустуҷӯи Худо пайдо мешавад

2. Ҳикмати Худо аз инсон болотар аст

1. Масалҳо 2: 6-8 - "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм аст; Ӯ барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; Ӯ сипарест барои касоне, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд ва роҳҳои адолатро нигоҳ медоранд ва ба рохи муқаддасонаш нигоҳ мекунад.

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 4:32 Ва ӯ се ҳазор масал гуфт, ва сурудҳои ӯ ҳазору панҷ.

Сулаймон се ҳазор масал ва ҳазору панҷ суруд гуфт.

1. Хикмати Сулаймон: Зарбулмасалу тарона

2. Дарси зиндаги аз масалхои Сулаймон

1. Масалҳо 1:7, «тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, вале аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд».

2. Забур 36:30, «Даҳони одил ҳикмат мегӯяд, ва забони ӯ адолат мегӯяд».

1 Подшоҳон 4:33 Ва ӯ дар бораи дарахтон, аз дарахти арзи Лубнон то иссоп, ки аз девор мерӯяд, сухан ронда, дар бораи ҳайвоноти ваҳшӣ, паррандагон, хазандагон ва моҳӣ низ сухан меронд.

Сулаймон дар бораи тамоми ҷанбаҳои офариниш, аз кедрҳои Лубнон то наботот ва ҳайвоноте, ки дар ин замин зиндагӣ мекунанд, сухан гуфт.

1. Бузургии офариниш: Мулоҳиза дар бораи ҳикмати Сулаймон

2. Даъват ба идоракунӣ: Чӣ тавр мо метавонем ба ҷаҳони атрофамон ғамхорӣ кунем

1. Ҳастӣ 1:28 - Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: «Борварӣ кунед, ва афзун шавед, ва заминро пур кунед, ва онро тасарруф намоед; ва бар моҳиёни баҳр ва бар паррандагони ҳаво ҳукмрон бошед. ва бар ҳар мавҷуди зиндае, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунад.

2. Воиз 3:19-20 - Зеро он чи ба сари писарони одам мерасад, ба ҳайвоноти ваҳшӣ меафтад; Ба онҳо як чиз расад: чунон ки яке мемирад, дигаре мемирад; Оре, ҳама як нафас доранд; ба тавре ки одам аз ҳайвони ваҳшӣ бартарӣ надорад, зеро ки ҳама чиз ботил аст. Ҳама ба як ҷо мераванд; ҳама аз хоканд ва ҳама боз ба хок табдил меёбанд.

1 Подшоҳон 4:34 Ва аз тамоми мардум аз тамоми подшоҳони рӯи замин, ки ҳикмати ӯро шунида буданд, барои шунидани ҳикмати Сулаймон омаданд.

Одамон аз тамоми гӯшаву канори ҷаҳон барои шунидани ҳикмати шоҳ Сулаймон сафар мекарданд.

1. Қудрати хирад: Чӣ гуна ҳикмат метавонад ба одамон аз тамоми ҷаҳон таъсир расонад ва ҷалб кунад.

2. Пайравӣ аз паи Сулаймон: Чӣ гуна бояд дар миёни муваффақият хоксору хирадманд бимонад.

1. Масалҳо 1:7 - "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Яъқуб 3:17 - "Аммо ҳикмате, ки аз боло омадааст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ".

1 Подшоҳон боби 5 ба омодагии Сулаймон барои сохтани маъбад ва иттифоқи ӯ бо шоҳ Ҳирами Тир диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Ҳиром, подшоҳи Сӯр, пас аз шунидани подшоҳии ӯ ба Сулаймон қосидон фиристод. Сулаймон паёме мефиристад, ки мехоҳад барои Худо маъбад созад (3 Подшоҳон 5:1-6).

Параграфи 2: Ҳирам ба дархости Сулаймон ҷавоби мусбат дод ва Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки ӯро подшоҳ бар Исроил интихоб кардааст. Ӯ розӣ аст, ки барои сохтмони маъбад аз Лубнон чӯбҳои кедр ва сарвиро диҳад (3 Подшоҳон 5:7-9).

Параграфи 3: Сулаймон бо Ҳиром созиш баст ва ба ӯ ба ивази чӯбе, ки барои сохтмони маъбад лозим аст, маводи ғизоӣ пешниҳод мекунад. Ин созишнома мувофиқа карда мешавад ва ҳарду подшоҳ қаноатманданд (3 Подшоҳон 5:10-12).

Сархати 4-ум: Дар ривоят гуфта мешавад, ки Сулаймон қувваи бузурги корӣ дошт, ки аз сӣ ҳазор коргар аз Исроил ва ҳаштод ҳазор сангтарош аз байни аҳолии ғайриисроилӣ иборат буд. Онҳо барои кандани сангҳо ва омода кардани онҳо барои сохтмон масъул буданд (3 Подшоҳон 5:13-18).

Параграфи 5: Боби мазкур бо таъкид ба он оварда мешавад, ки ҳамаи ин коргарон ғулом набуда, балки ҳунармандони моҳир буданд, ки таҳти назорати бодиққат кор мекарданд. Онҳо дар сохтани ҳам бинои маъбад ва ҳам таҷҳизоти он нақши муҳим бозиданд (3 Подшоҳон 5;17-18).

Хулоса, боби панҷуми 1 Подшоҳон омодагии Сулаймонро барои сохтани маъбад тасвир мекунад, Ҳирам аз Тир ҷавоби мусбат дода, аз Лубнон чӯб таъмин мекунад. Сулаймон созиш созад, ба ивази маводи ғизоӣ ба чубу тахта, Ҷамъ омад қувваи корӣ, аз ҷумла коргарону сангтарошҳо. Онҳо зери назорати бодиққат барои сохтани ҳам бинои маъбад ва ҳам мебелҳои он кор мекунанд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди ҳамкорӣ байни миллатҳо, таъмини захираҳо ва банақшагирии дақиқ дар иҷрои дастурҳои Худо омӯхтааст.

1 Подшоҳон 5:1 Ва Ҳиром подшоҳи Сӯр навкарони худро назди Сулаймон фиристод; зеро шунида буд, ки ӯро дар хонаи падараш подшоҳ тадҳин кардаанд, зеро ки Ҳиром ҳамеша дӯстдори Довуд буд.

Ҳиром, подшоҳи Сӯр, хабари ба тахт нишастани Сулаймонро шунид ва хизматгорони худро фиристод, то ӯро табрик кунанд, зеро ӯ дӯстдори бузурги Довуд буд.

1. Муҳимияти ҷашн гирифтани муваффақиятҳои дигарон.

2. Қувваи мафтуни ва дӯстӣ.

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

1 Подшоҳон 5:2 Ва Сулаймон ба Ҳиром фиристода, гуфт:

Сулаймон ба Хиром паём фиристод.

1. Қувваи муошират: Намунаи Сулаймон

2. Аҳамияти дӯстї: Муносибати Сулаймон ва Њиром

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

3 Подшоҳон 5:3 Ту медонӣ, ки падари ман Довуд барои ҷангҳое, ки аз ҳар тараф дар атрофи ӯ буд, хонае ба исми Худованд Худои худ бино карда натавонист, то даме ки Худованд онҳоро зери пои ӯ гузорад.

Довуд, падари подшоҳ Сулаймон, натавонист, ки барои Худованд маъбад созад, то даме ки Худованд бар онҳо ғалаба накунад.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ шуморо дар набардҳоятон пирӯз хоҳад кард.

2. Худованд дар ваќти душворї ќуввату њидоят мебахшад.

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Забур 28:7, "Худованд қувват ва сипари ман аст; дилам ба Ӯ таваккал мекунад, ва ман мадад мекунам; дилам шод мешавад ва бо суруди худ ба Ӯ шукр мегӯям".

1 Подшоҳон 5:4 Аммо акнун Худованд Худои ман ба ман аз ҳар тараф оромӣ ато кардааст, ба тавре ки на душмане ва на бадӣ рӯй медиҳад.

Сулаймон аз душманонаш осоиш ва амният ёфт, ва Худованд ба ӯ аз ҳар тараф оромӣ ато кардааст.

1. Худо барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, оромиву осоиштагӣ мебахшад.

2. Худо метавонад ба ҳаёти мо амният ва субот биёрад, ҳатто вақте ки чизҳо номуайян ба назар мерасанд.

1. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Забур 4:8 - Дар осоиштагӣ мехонам ва хоб хоҳам рафт, зеро танҳо Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин кун.

1 Подшоҳон 5:5 Ва инак, ман ният дорам, ки ба исми Худованд Худои худ хонае бино кунам, чунон ки Худованд ба падарам Довуд гуфта буд: «Писари ту, ки ӯро дар хонаи ту бар тахти ту мегузорам, ӯ ба номи Ман хонае бино хоҳад кард.

Сулаймон нияти сохтани маъбадро барои Худованд баён мекунад, чунон ки Худованд ба падараш Довуд гуфта буд.

1. Нақшаи Худо барои хонаи ибодат

2. Итоати фармони Парвардигор

1. 2 Вақоеънома 6:1–6

2. 1 Вақоеънома 22:1–19

1 Подшоҳон 5:6 Пас, алҳол амр деҳ, ки аз Лубнон барои ман дарахтони арзро бикананд; ва бандагони Ман бо бандагони ту хоҳанд буд, ва барои бандагонат

мувофиқи ҳар он чи таъин кунӣ, ба ту музд хоҳам дод, зеро ки ту медонӣ, ки дар байни мо касе нест, ки мисли сидӯниён дар тарошидан чӯбдаст бошад».

Шоҳ Сулаймон хоҳиш кард, ки дарахтони кедр аз Лубнон бурида шаванд ва барои иҷрои ин кор сидӯниёнро киро карданд.

1. Худо ба мо захираҳое медиҳад, ки кори Худро иҷро кунем.

2. Қобилиятҳо ва истеъдодҳои мо атои Худо мебошанд, ки барои ҷалоли Ӯ истифода шаванд.

1. Румиён 12:6-8 - Доштани атоҳое, ки мувофиқи файзе, ки ба мо дода шудааст, фарқ мекунанд, биёед онҳоро истифода барем.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

1 Подшоҳон 5:7 Ва ҳангоме ки Ҳиром суханони Сулаймонро шунид, хеле шод шуда, гуфт: «Муборак аст Худованде, ки имрӯз ба Довуд писари доноеро бар ин қавми бузург ато кардааст».

Худо ба Сулаймон ҳикмат додааст, то мардумро роҳнамоӣ кунад.

1: Баракати Худо бар мост ва мо бояд онро истифода барем, то дигаронро роҳнамоӣ кунем ва ба Ӯ содиқона хизмат кунем.

2: Ҳикмати Худо атои бебаҳоест, ки мо бояд барои ҷалол додани Ӯ истифода барем.

1: Яъқуб 1:5 "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд."

2: Масалҳо 3: 13-14 "Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки хирад дорад. Зеро ки моли он аз моли нуқра ва фоидаи он аз тиллои маҳин беҳтар аст."

1 Подшоҳон 5:8 Ва Ҳиром назди Сулаймон фиристода, гуфт: «Ман он чиро, ки барои ман барои ман фиристодай, дида баромадам, ва тамоми хоҳиши туро дар бораи чӯби арз ва чӯби арча ба ҷо хоҳам овард».

Подшоҳ Сулаймон ба подшоҳи Сӯр Ҳирам муроҷиат мекунад ва Ҳирам розӣ мешавад, ки дархости Сулаймонро дар бораи кедр ва арча иҷро кунад.

1. Қудрати қудрати аз ҷониби Худо додашуда: Чӣ гуна Худо қудрати подшоҳон ва ҳокимонро барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ истифода мебарад.

2. Арзиши дӯстӣ: То чӣ андоза муҳим аст, ки дӯстии мустаҳкам ва эҳтиром кардани он муносибатҳо.

1. Румиён 13: 1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Подшоҳон 5:9 Ғуломони Ман онҳоро аз Лубнон ба баҳр хоҳанд фуровард; ва Ман онҳоро ба воситаи баҳр бо шиноварӣ ба ҷое хоҳам бурд, ки Ту Маро таъин кунӣ, ва онҳоро дар он ҷо холӣ хоҳам кард, ва ту онҳоро қабул хоҳам кард. ва ту хоҳиши маро ба амал хоҳӣ дод, то ки барои аҳли байти ман ғизо диҳад.

Сулаймон хоҳиш мекунад, ки арча ва арчаро аз Лубнон оварда, ба баҳр интиқол диҳанд ва дар он ҷо ба ҷои интихобкардааш бурда шаванд.

1.Худованд ба мо тамоми захираҳо ва қобилиятҳоро додааст, то ба хостаҳои худ бирасем.

2. Мо бояд ба Худо ва ризқу рӯзии Ӯ таваккал кунем, то иродаи Ӯро иҷро кунем.

1. Матто 6:31-33 - Пас, хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки халқҳо дар ҷустуҷӯи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳама ниёз доред.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 5:10 Ҳамин тавр, Ҳиром ба Сулаймон мувофиқи хоҳиши худ дарахтони кедр ва арча дод.

Сулаймон аз Ҳиром дарахти арзу арча хост ва Ҳиром хоҳиши ӯро иҷро кард.

1: Худо моро таъмин хоҳад кард, ҳатто вақте ки дархостҳои мо имконнопазир аст.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ниёзҳои дигаронро қонеъ кунем, ҳатто агар ин қурбониро талаб кунад.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Яъқуб 2: 15-17 - Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед ва гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ хуб аст?

1 Подшоҳон 5:11 Ва Сулаймон ба Ҳиром бист ҳазор ченак гандум барои хӯрок ба хонадони худ ва бист ченак равғани пок дод, ва Сулаймонро сол ба сол ба Ҳиром дод.

Сулаймон ҳар сол ба Ҳиром бист ҳазор гандум ва бист адад равған медод.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ тавр додан баракат меорад

2. Манфиати хидмат: Чӣ тавр дуруст рафтор кардан мукофот меорад

1. Румиён 12:8 - Ҳар кӣ дорад, ба ӯ бештар дода мешавад ва ӯ фаровонӣ хоҳад дошт. Ҳар кӣ надорад, ҳатто он чи дорад, аз ӯ гирифта мешавад.

2. Масалҳо 11:24 25 - Кас бефоида медиҳад, аммо сарватдор мешавад; дигаре он чизеро, ки бояд бидиҳад, нигоҳ медорад ва танҳо ранҷ мекашад. Ҳар кӣ баракат оварад, сарватдор мешавад ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш об мешавад.

1 Подшоҳон 5:12 Ва Худованд ба Сулаймон ҳикмат дод, чунон ки ба ӯ ваъда дода буд, ва дар байни Ҳиром ва Сулаймон сулҳ буд; ва ҳардуи онҳо иттиҳод карданд.

Худо ваъдаи ба Сулаймон додаашро бо ҳикмат баракат дод ва миёни ӯ ва Ҳиром сулҳи пойдор офарид.

1. Худо ҳамеша содиқ аст ва ба ваъдаҳояш вафо мекунад

2. Нерӯи сулҳу ваҳдат

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Тамоми кӯшишро ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

1 Подшоҳон 5:13 Ва подшоҳ Сулаймон аз тамоми Исроил боҷ гирифт; ва боҷ сӣ ҳазор нафар буд.

Подшоҳ Сулаймон аз тамоми Исроил 30 000 мардро ҷамъ овард.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ тавр мо метавонем корҳои бузургро анҷом диҳем, вақте ки мо дар ҳадаф муттаҳид ҳастем.

2. Даъвати Худо - Чӣ тавр мо метавонем даъвати Худовандро бишнавем ва пайравӣ кунем.

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

1 Подшоҳон 5:14 Ва онҳоро ба Лубнон фиристод, ки даҳ ҳазор нафар дар як моҳ давра ба давра: онҳо як моҳ дар Лубнон буданд, ва ду моҳ дар хона, ва Адӯнирам бар андозҳо буд.

Сулаймон ҳар моҳ бо навбат 10 000 нафарро ба Лубнон мефиристод ва Адонирам барои кор сарварӣ мекард.

1. Муҳимияти кор: Омӯзиши 3 Подшоҳон 5:14

2. Сарварии Адонирам: Омӯзиши 3 Подшоҳон 5:14

1. Масалҳо 12:24 - Саъю кӯшиш роҳи муваффақият аст.

2. Филиппиён 2:12-13 - Сахт ва бо шодӣ кор кунед.

1 Подшоҳон 5:15 Ва Сулаймон шасту даҳ ҳазор нафари борбардор ва ҳаштод ҳазор нафар дар кӯҳҳо дошт;

Сулаймон кувваи калони кории 150 хазор нафарро барои мехнати дастӣ дошт.

1. Қудрати банақшагирии стратегӣ - бо истифода аз мисоли қувваи кории Сулаймон барои нишон додани аҳамияти доштани нақша барои муваффақият.

2. Баракати меҳнат - нишон медиҳад, ки Сулаймон ба туфайли ахлоқи қавӣ ва фидокории қувваи корӣ чӣ гуна пешрафт кардааст.

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

2. Воиз 9:10 - Ҳар он чизе, ки дастат кунад, онро бо тамоми қуввати худ иҷро кун.

1 Подшоҳон 5:16 Ба ғайр аз сардорони нозирони Сулаймон, ки сардорони кор буданд, се ҳазору сесад нафар буданд, ки бар мардуми ин кор ҳукмронӣ мекарданд.

Сулаймон 3300 афсар дошт, то одамонеро, ки дар лоиҳаҳои гуногун кор мекунанд, назорат кунанд.

1. Қудрати вакилӣ - Чӣ гуна Сулаймон аз кӯмаки дигарон барои анҷом додани корҳои бузург истифода бурд.

2. Арзиши муносибатҳои инсонӣ - Муҳимияти эътирофи меҳнат ва саҳми атрофиёнамон.

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад; Пас одам чеҳраи дӯсти худро тезтар мекунад.

1 Подшоҳон 5:17 Ва подшоҳ фармуд, ва онҳо сангҳои бузург, сангҳои гаронбаҳо ва сангҳои тарошида оварданд, то таҳкурсии хонаро гузоранд.

Подшоҳ Сулаймон фармуд, ки сангҳои калон ва гаронбаҳо барои гузоштани таҳкурсии хонаи Худованд истифода шаванд.

1. Асоси имони мо: Омӯзиш аз намунаи шоҳ Сулаймон

2. Сохтмон дар болои санг: бунёди заминаи мустаҳкам барои зиндагии мо

1. Матто 7:24-27 Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро ба ҷо оварад, ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кард: ва борон борид, обхезиҳо омад, шамолҳо вазид ва ба он хона задан; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

2. Забур 118:22-24 Санге, ки бинокорон рад карданд, санги асосии гӯшае гардид. Ин кори Худованд буд; Ин дар назари мо аҷиб аст. Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; Мо аз он шоду хурсанд мешавем.

1 Подшоҳон 5:18 Ва бинокорони Сулаймон ва бинокорони Ҳиром онҳоро ва сангсозонро тарошиданд, ва барои сохтани хона чӯбу санг тайёр карданд.

Бинокорони Сулаймон ва Хиром якҷоя барои сохтани маъбад чӯбу санг тайёр мекарданд.

1. Якҷоя кор карда, мо метавонем ба дастовардҳои бузург ноил гардем.

2. Худо барои сохтани хонаи ибодат захираҳо медиҳад.

1. Аъмол 4:32-35 - Ҳоло шумораи пурраи имондорон аз як дил ва ҷон буданд ва ҳеҷ кас намегуфт, ки ҳеҷ кадоме аз он чи ба ӯ тааллуқ дорад, аз они ӯ аст, аммо онҳо ҳама чизи умумӣ доштанд. Ва ҳавворион бо қудрати бузург дар бораи эҳёи Исои Худованд шаҳодат медоданд, ва файзи бузург бар ҳамаи онҳо буд. Дар байни онҳо касе мӯҳтоҷ набуд, зеро ҳарчӣ ки соҳибони замин ва хонаҳо буданд, онҳоро фурӯхтанд ва даромади он чиро, ки фурӯхта шуда буд, оварда, ба пои ҳавворион гузоштанд ва ба ҳар кас ба қадри ниёзе, ки лозим буд, тақсим карда мешуд.

2. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

1 Подшоҳон боби 6 сохтмони маъбадро дар замони ҳукмронии Сулаймон тасвир намуда, андозаҳои он, масолеҳи истифодашуда ва ҷузъиёти мураккаби дохили онро нишон медиҳад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки сохтмони маъбад дар соли чоруми подшоҳии Сулаймон, яъне 480 сол пас аз баромадани исроилиён аз Миср оғоз ёфт. Дар он гуфта мешавад, ки ин дар моҳи Зив буд (3 Подшоҳон 6:1).

Параграфи 2: Матн тафсилоти мушаххасро дар бораи андозаҳо ва сохтори маъбад медиҳад. Дар он гуфта мешавад, ки он бо сангу кедр аз Лубнон сохта шудааст. Дарозиаш шаст зироъ, бараш бист зироъ ва баландӣ сӣ зироъ буд (3 Подшоҳон 6:2-3).

Параграфи 3: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ гуна устоҳои моҳир дар кандакории каррубиҳо, дарахтони хурмо ва гулҳо дар деворҳо ва дарҳо кор мекарданд. Илова бар ин, онҳо деворҳои даруниро бо тилло пӯшониданд (3 Подшоҳон 6:4-10).

Параграфи 4: Дар боб зикр мегардад, ки дар дохили маъбад як ҳуҷраи хурдтар бо номи «Ҷойи муқаддас» сохта шудааст. Дар ин ҳуҷра ду карруби калоне, ки аз чӯби зайтун сохта шудаанд, бо тилло пӯшида буданд (3 Подшоҳон 6:16-20).

Параграфи 5: Ҳикоя бо тавсифи он, ки чӣ гуна тахтаҳои кедр барои сохтани ҳуҷраҳо дар атрофи маҷмааи маъбад бо мақсадҳои гуногун истифода мешуданд, идома дорад. Ин ҳуҷраҳо як долонеро дар бар мегирифтанд, ки бо номи «нав» маъруфанд (3 Подшоҳон 6;15-22).

Параграфи 6: Боб бо он гуфта мешавад, ки сохтмони ҳам қасри Сулаймон ва ҳам маъбад ҳафт сол лозим шуд. Он таъкид мекунад, ки чӣ тавр ҳама чиз бодиққат мувофиқи дастуроти Худо сохта шудааст (3 Подшоҳон 6;37-38).

Хулоса, боби шашуми 1 Подшоҳон сохтмони маъбади Сулаймонро тасвир мекунад, Он дар соли чоруми подшоҳии ӯ бо истифода аз санг ва кедр аз

Лубнон оғоз мешавад. Андозахо мухайё карда шудаанд ва устохои мохир накшахои мураккаб меофаранд, девори онро черубинхо, дарахтони хурмо ва гулхо оро медиханд. Дар ҳуҷраи хурдтаре бо номи "Ҷои муқаддастарин" каррубиҳои тиллоӣ ҷойгир аст. Ҳуҷраҳо дар атрофи маҷмааи маъбад, аз ҷумла як долони марказӣ сохта шудаанд. Сохтмон ҳафт сол тӯл мекашад ва ҳама чиз мувофиқи дастури Худо сохта мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили эҳтиром ба манзили Худо, таваҷҷӯҳ ба ҷузъиёт дар ҷойҳои ибодат ва риояи дақиқ ба нақшаҳои илоҳӣ меомӯзад.

1 Подшоҳон 6:1 Ва воқеъ шуд, ки дар соли чорсаду ҳаштодуми банӣ-Исроил аз замини Миср, дар соли чоруми подшоҳии Сулаймон бар Исроил, дар моҳи Зиф, ки дуюмин аст моҳе, ки ӯ ба сохтани хонаи Худованд шурӯъ кард.

Дар соли 480-уми баъд аз тарки исроилиён аз Миср, дар соли чоруми ҳукмронии Сулаймон, ӯ дар моҳи дуюм, Зиф ба сохтани маъбади Худованд шурӯъ кард.

1. Вафодории Худо: Сохтани хонаи Худованд дар соли 480-уми пас аз хуруҷ

2. Таъмини Худо: Сохтмони маъбади Худованд дар соли чоруми ҳукмронии Сулаймон

1. Хуруҷ 12:40-41 - Ҳоло замоне, ки банӣ-Исроил дар Миср сукунат доштанд, чорсаду сӣ сол буд. Ва воқеъ шуд, ки дар охири чорсаду сӣ сол, ҳатто ҳамон рӯзе воқеъ шуд, ки тамоми лашкари Худованд аз замини Миср берун шуданд.

2. 2 Вақоеънома 3:1-2 - Он гоҳ Сулаймон ба сохтани хонаи Худованд дар Ерусалим дар кӯҳи Мӯриё шурӯъ кард, ки дар он ҷо Худованд ба падараш Довуд зоҳир шуд, дар ҷое ки Довуд дар хирмангоҳи Орнани ябусӣ омода карда буд. Ва ӯ дар рӯзи дуюми моҳи дуюм, дар соли чоруми подшоҳии худ ба сохтмон шурӯъ кард.

1 Подшоҳон 6:2 Ва хонае ки подшоҳ Сулаймон барои Худованд бино кард, дарозии он шаст зироъ, ва бараш бист зироъ ва баландии он сӣ зироъ буд.

Шоҳ Сулаймон барои Худованд хонае сохт, ки дарозиаш 60 зироъ, бараш 20 зироъ ва баландии 30 зироъ буд.

1. Нақшаҳои Худо ҳамеша бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем.

2. Кори Худо аз ҳар чизе ки мо карда метавонем, бузургтар аст.

1. Забур 127:1 (Агар Худованд хона бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.)

2. Эфсӯсиён 2:20-21 (бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ санги гӯшаи гӯша мебошад...)

1 Подшоҳон 6:3 Ва айвони пеши маъбади хона, дарозии он мувофиқи паҳнои хона бист зироъ буд; ва паҳнои он дар пеши хона даҳ зироъ буд.

Айвони маъбади хона 20 зироъ дарозӣ ва 10 зироъ бараш буд.

1. Худо мехоҳад маконеро, ки гиромиаш дорад.

2. Муҳимияти андозагирӣ ба меъёрҳои Худо.

1. Хуруҷ 25:8 - Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам.

2. 1 Вақоеънома 28:2 - Ва подшоҳ Довуд бар по хеста, гуфт: «Эй бародарони ман ва қавми ман, маро бишнавед: Ман дар дили худ доштам, ки барои сандуқи Худо хонаи оромӣ бисозам. аҳди Худованд ва зери пои Худои мо буд ва барои бино омода карда буд.

1 Подшоҳон 6:4 Ва барои хона тирезаҳоро аз чароғҳои танг сохт.

Подшоҳ Сулаймон маъбад сохт, ки тирезаҳои хурду танг дорад.

1. Роҳи танг: Муҳимияти тамаркуз ба нақшаи Худо.

2. Бигзор нури шумо равшан шавад: Оғӯши тирезаҳои танги имконият барои ҷалоли Худо.

1. Матто 7:13-14: Аз дарвозаи танг дохил шавед. Зеро ки дарвоза васеъ ва роҳ осон аст, ки сӯи ҳалокат мебарад, ва онҳое ки аз он медароянд, бисьёранд. 14 Зеро ки дарвоза танг ва роҳе душвор аст, ки сӯи ҳаёт мебарад, ва онҳое ки онро меёбанд, каманд.

2. Ваҳй 3:7-8: Ва ба фариштаи калисои Филаделфия бинавис: Суханони муқаддаси ҳақиқӣ, ки калиди Довудро дорад, ки мекушояд ва ҳеҷ кас намебандад, ки мепӯшад ва ҳеҷ яке мекушояд. 8 Ман корҳои шуморо медонам. Инак, ман дари кушодеро пеши шумо гузоштаам, ки касе онро баста наметавонад. Ман медонам, ки шумо қудрати андаке доред, аммо ба ваъдаи ман вафо кардед ва номи маро инкор накардед.

1 Подшоҳон 6:5 Ва дар муқобили девори хона хонаҳоро гирдогирд сохт, бар зидди деворҳои хона гирдогирд ҳам аз маъбад ва ҳам дар гирду атрофи он ҳуҷраҳо сохт;

Сулаймон дар атрофи деворҳои маъбад ва қаҳвахонаҳо бино кард.

1. Аҳамияти омодагӣ ба ибодат

2. Зебоии омода кардани фазо барои Худо

1. Хуруҷ 25:8-9, Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он онро бисоз.

2. Матто 4:23 Ва Исо дар тамоми Ҷалил гашта, дар куништҳои онҳо таълим медод ва Инҷили Малакутро мавъиза мекард ва ҳар беморӣ ва ҳар гуна бемориро дар байни мардум шифо медод.

1 Подшоҳон 6:6 Ҳуҷраи поёнтар панҷ зироъ васеъ буд, ва миёнааш шаш зироъ, ва сеюмӣ ҳафт зироъ васеъ буд; зеро ки берун аз девори хона дар гирду атрофи он таваққуфгоҳҳои танг сохт, то чӯбҳо наафтанд. дар деворхои хона махкам карда шудаанд.

Хонаи подшоҳ Сулаймон бо деворҳо сохта шуда буд, ки дорои се ҳуҷраи гуногун буда, андозаи ҳар яки онҳо зиёд мешуд. Ба деворҳо устухонҳои танг илова карда шуданд, бинобар ин, чӯбҳоро мустаҳкам кардан мумкин набуд.

1. «Сохтани тахкурсии мустахкам»

2. «Қувваи омодагӣ»

1. Матто 7:24-25 - «Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд, ва он наафтид, зеро ки он бар санг бунёд шуда буд».

2. Масалҳо 24:3-4 - "Хона ба воситаи ҳикмат сохта мешавад ва бо фаҳм он устувор мешавад: ва аз дониш хонаҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва гаронбаҳо пур хоҳанд шуд".

1 Подшоҳон 6:7 Ва хона, вақте ки бино буд, аз санги пеш аз он ки ба он ҷо овардан тайёр буд, сохта шуда буд, ба тавре ки дар хона ҳангоми сохтмон на гурз, на табар ва ҳеҷ асбоби оҳанин шунида намешуд. .

Маъбади Худо, ки шоҳ Сулаймон сохта буд, бе истифода аз болға, табар ва дигар асбобҳо сохта шудааст, танҳо сангҳое, ки аллакай омода карда шудаанд.

1. Қудрати Худо беохир аст ва бидуни истифода аз асбобҳо ҳама кореро анҷом медиҳад.

2. Маъбади Худо макони эҳтиром ва муқаддасот аст.

1. Ишаъё 28:16-17 - Бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: Инак, Ман дар Сион санг мегузорам, санги озмудашуда, санги гаронбаҳо барои таҳкурсӣ, ки мустаҳкам гузошта шудааст. Касе, ки ба он имон дорад, халалдор намешавад.

2. Матто 21:42-44 - Исо ба онҳо гуфт: «Оё шумо ҳеҷ гоҳ дар Навиштаҳо нахондаед: "Санге ки бинокорон рад карданд, ин санги асосии гӯшаи гӯша шуд"; Ин аз ҷониби Худованд ба амал омадааст ва ин дар назари мо аҷиб аст? Бинобар ин ба шумо мегӯям, ки Малакути Худо аз шумо гирифта, ба қавме дода хоҳад шуд, ки меваи онро меоваранд.

1 Подшоҳон 6:8 Дари ҳуҷраи миёна дар тарафи рости хона буд; ва онҳо бо зинапояҳои печдор ба ҳуҷраи миёна ва аз мобайн ба хонаи сеюм баромаданд.

Сулаймон барои Худо маъбад сохт ва дар дохили он зинапояе гузошт, ки аз утоқи асосӣ ба ҳуҷраи миёна ва сипас ба хонаи сеюм мебарояд.

1) Муҳимияти бахшидани ҳаёти худ ба Худо ва сохтани хонаи муқаддаси Ӯ.

2) Рамзҳо дар зинапояҳои печдор ва чӣ гуна он ба сафари рӯҳонии мо алоқаманд аст.

1) Юҳанно 14:2-3 - "Дар хонаи Падари Ман ҳуҷраҳои зиёде ҳастанд. Агар ин тавр намебуд, оё ман ба шумо мегуфтам, ки меравам, то барои шумо ҷой тайёр кунам? Ва агар рафта, барои шумо ҷой тайёр кунам, Ман боз омада, туро назди Худ хоҳам бурд, то ки дар он ҷое ки Ман ҳастам, шумо низ бошед.

2) Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

1 Подшоҳон 6:9 Пас, ӯ хонаро сохта, ба анҷом расонд; ва хонаро бо чӯбу тахтаҳои кедр пӯшонд.

Сулаймон барои Худо маъбад сохт ва онро бо чӯбҳои кедр ва тахтаҳо пӯшонид.

1. Муҳимияти бахшидани кори худ ба Худо

2. Баракатҳои риояи фармудаҳои Худованд

1. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

2. Масалҳо 16:3 - "Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард".

1 Подшоҳон 6:10 Ва он гоҳ дар муқобили тамоми хона утоқҳое сохт, ки баландии панҷ зироъ буд;

Сулаймон дар болои маъбад як қатор ҳуҷраҳо сохт, ки баландии панҷ зироъ буд, ки бо чӯби кедр ба маъбад пайваст буданд.

1. Аҳамияти бунёди таҳкурсии мустаҳкам дар имон

2. Татбиқи ҳикмати Сулаймон дар ҳаёти мо

1. Эфсӯсиён 2:20-22 - Ва бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шудаанд, ки худи Исои Масеҳ санги асосии гӯшаи кунҷ аст; Дар Ӯ тамоми биное, ки ба ҳам мувофиқ аст, ба маъбади муқаддас дар Худованд мерӯяд;

2. Масалҳо 9:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва дониши муқаддас хирад аст.

1 Подшоҳон 6:11 Ва каломи Худованд ба Сулаймон нозил шуда, гуфт:

Гузариш Худо ба Сулаймон дастур дод.

1. Қудрати Каломи Худо

2. Шунавонидани садои Худо

1. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 6:12 Дар бораи ин хонае ки ту бино мекунӣ, агар мувофиқи фароизҳои Ман рафтор намоӣ, ва ҳукмҳои Маро ба ҷо оварӣ ва тамоми аҳкоми

Маро риоя намой, то ки дар онҳо рафтор намой; он гоҳ каломи Худро, ки ба падарат Довуд гуфтам, бо ту иҷро хоҳам кард:

Худо ваъда дод, ки агар Сулаймон фармонҳо, ҳукмҳо ва аҳкоми Ӯро риоя кунад, суханонеро, ки ба Довуд, падари Сулаймон гуфта буд, иҷро хоҳад кард.

1. Ваъдаи Худо ба Сулаймон: Итоат баракат меорад

2. Иҷрои аҳкоми Худо чӣ маъно дорад?

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Аҳди Худо бо халқаш

2. Забур 119:105 - Каломи Худо чароғест барои пойҳои мо

1 Подшоҳон 6:13 Ва ман дар миёни банӣ-Исроил сокин шуда, қавми Худ Исроилро тарк нахоҳам кард.

Худо ваъда дод, ки бо исроилиён бимонад ва ҳеҷ гоҳ онҳоро тарк намекунад.

1. Муҳаббати бепоёни Худо: Омӯзиш дар бораи 3 Подшоҳон 6:13

2. Таъмини садоқати Худо: эҳсоси ҳузури Худо дар замонҳои ниёзмандӣ

1. Такрори Шариат 31:8 - "Худованд пешопеши ту меравад ва бо ту хоҳад буд; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарс, рӯҳафтода нашав".

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард.

1 Подшоҳон 6:14 Ва Сулаймон хонаро сохта, ба анҷом расонд.

Сулаймон маъбади Худовандро сохт ва онро ба анҷом расонд.

1. Вафодории Сулаймон: Саъю кӯшиш барои иҷрои аҳкоми Худованд

2. Анҷоми ҳадафҳои мо: Нигоҳ доштани имон ва сабр то охир

1. Қӯлассиён 3:23-24: "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед."

2. Ибриён 10:36: "Зеро ба шумо сабр лозим аст, то ки вақте ки иродаи Худоро ба ҷо овардед, он чиро, ки ваъда шудааст, ба даст ored".

1 Подшоҳон 6:15 Ва деворҳои хонаро аз тахтаҳои арзӣ сохт, ҳам фарши хона ва ҳам деворҳои шифт; бо тахтахои арча.

Сулаймон деворҳои маъбадро бо тахтаҳои кедр сохта, онҳоро бо чӯб мепӯшонд. Фаршро тахтахои арча пушонда буданд.

1. Қудрат ва ҷалоли Худоро дар маъбади ҷисмонӣ дидан мумкин аст.

2. Мо аз сохтмони маъбад Сулаймон дарсҳои пуразриш гирифта метавонем.

1. Забур 96:6-9 - Шаъну шараф дар пеши Ӯст; куввa ва зебой дар мукаддаси у аст.

2. 1 Вақоеънома 28:19 - Ҳамаи ин, ба воситаи навиштаҷоти Худованд, Ӯ маро дар бораи ҳамаи корҳои намунавӣ фаҳмонд.

1 Подшоҳон 6:16 Ва ӯ бар паҳлӯҳои хона бист зироъ бино кард, ҳам фарш ва ҳам деворҳоро бо тахтаҳои арз; ва онҳоро ҳатто барои он дар дохили он бино кард, ҳатто барои коҳинӣ, ҳатто барои муқаддастарин макон.

Сулаймон хонае сохт, ки дар он макони муқаддас ва паҳлуҳо аз кедр сохта шуда буд.

1. Худо барои мо нақшаҳои бузург дорад, ҳатто вақте ки мо инро намедонем - 3 Подшоҳон 6:16

2. Қувваи имон ва итоаткорӣ - 3 Подшоҳон 6:16

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш аст, ва далели чизҳои нонамоён».

2. Матто 7:24-27 - "Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст".

1 Подшоҳон 6:17 Ва хона, яъне маъбад дар пешаш чил зироъ дарозӣ дошт.

Дарозии маъбад дар 3 Подшоҳон 6:17 40 зироъ буд.

1. Аҳамияти бунёди хонаи ибодат

2. Хонаи ибодат: Нишони имон ва вафодор

1. Ишаъё 56:7 - «Зеро ки хонаи ман хонаи дуо барои ҳамаи халқҳо номида хоҳад шуд».

2. 1 Вақоеънома 22:19 - "Акнун дил ва ҷони худро ба ҷустуҷӯи Худованд Худои худ бахшед".

1 Подшоҳон 6:18 Ва кедр дар даруни хона бо кунҷҳо ва гулҳои кушод кандакорӣ карда шуда буд; ҳамааш кедр буд; санг дида намешуд.

Садри хонаи Худованд бо кунҷҳо ва гулҳои кушод тарошида шуда буд ва комилан аз кедр сохта шуда буд ва ҳеҷ санг дида намешуд.

1. Зебоӣ ва ҷалоли хонаи Худованд

2. Ягона будани хонаи Худованд

1. 1 Вақоеънома 28:19 - "Ҳамаи ин, гуфт Довуд, Худованд ба ман дар навиштаҷот бо дасти худ бар ман фаҳмонд, ҳатто ҳамаи корҳои ин намуна".

2. Хуруҷ 25:9 - "Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он, онро низ ҳамин тавр бисоз».

1 Подшоҳон 6:19 Ва дар хона даруни хона тайёр кард, то сандуқи аҳди Худовандро дар он ҷо гузорад.

Сулаймон маъбад бино мекунад ва ҳуҷраи даруниро барои сандуқи аҳди Худованд омода мекунад.

1. Подшоҳии Худованд: Фаҳмидани аҳамияти сандуқи аҳд.

2. Сохтани маъбад барои Худо: Намунаи Сулаймон барои бахшидан ва садоқат.

1. Хуруҷ 25:10-22 - Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки чӣ гуна сандуқи аҳдро созад.

2. 2 Вақоеънома 6:1-11 - Сулаймон барои баракати Худо дар маъбад дуо мекунад.

1 Подшоҳон 6:20 Ва коғаз дар пеши пеш бист зироъ дарозӣ ва бист зироъ бараш ва бист зироъ дар баландии он буд; ва онро бо тиллои холис пӯшонид; ва қурбонгоҳро, ки аз кедр буд, пӯшонд.

Сулаймон маъбад сохт ва қурбонгоҳро дар дохили он бо тиллои холис пӯшонид.

1. Муҳимияти ибодати Худо дар фазои зебо ва муқаддас.

2. Қувваи тиллои холис дар сипос ва ситоиши Худо.

1. Хуруҷ 25:17-22 - Дастурҳо оид ба сохтани хайма ва ҷиҳози он.

2. Забур 29:2 - Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ бидеҳ; Худовандро дар зебогии қудсият парастиш кунед.

1 Подшоҳон 6:21 Ва Сулаймон хонаро бо тиллои холис пӯшонид, ва дар пеши чашмон бо занҷирҳои тилло пора сохт; ва онро бо тилло пӯшонид.

Сулаймон маъбадро ҳам дар дохил ва ҳам берун бо тилло, аз ҷумла қисмати тиллоӣ дар пеши чашмонаш оро дод.

1. Зебоии имон ва арзиши зебу зинат додани худро дар Исо.

2. Нархи тааҳҳуд ва аҳамияти иҷрои фармудаҳои Худо.

1. Ишаъё 61:10, Ман дар Худованд бағоят шодӣ хоҳам кард, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, ва ҷомаи адолатро дар бар ман кардааст.

2. Забур 96:9, эй Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кун: аз Ӯ битарс, эй тамоми замин.

1 Подшоҳон 6:22 Ва тамоми хонаро бо тилло пӯшонид, то даме ки тамоми хонаро ба анҷом расонид, ва инчунин тамоми қурбонгоҳеро, ки назди коҳин буд, бо тилло пӯшонид.

Сулаймон тамоми маъбад ва қурбонгоҳро бо тилло пӯшонд.

1. Муҳимияти додани беҳтарин чизҳо - 3 Подшоҳон 6:22

2. Дурахшӣ барои Худованд - 3 Подшоҳон 6:22

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ ба Худои Падар шукр гӯед.

2. Хуруҷ 25:8 - Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам.

1 Подшоҳон 6:23 Ва дар дохили он аз дарахти зайтун ду каррубиё сохт, ки баландии ҳар як даҳ зироъ буд.

Дар маъбад ду каррубим аз дарахти зайтун сохта шуда буд ва баландии ҳар кадоми онҳо 10 зироъ буд.

1. Зебоии маъбади Худо: Чӣ гуна бузургии маъбади Сулаймон ҷалоли Худоро инъикос мекунад.

2. Каррубиҳо: Омӯзиши аҳамияти ин офаридаҳои болдор дар Китоби Муқаддас.

1. Ҳизқиёл 10:1-22 - Тавсифи каррубиҳо ва аҳамияти онҳо дар ҳузури илоҳӣ.

2. 3 Подшоҳон 6:1-38 - Ҳисобот дар бораи маъбади Сулаймон ва каррубиён дар он.

1 Подшоҳон 6:24 Ва як боли каррубӣ панҷ зироъ, ва боли дигари карруб панҷ зироъ буд: аз канори як бол то канори дигараш даҳ зироъ.

Дарозии болҳои каррубиён 10 зироъ буд.

1. Қудрати Худо ба воситаи ҳунари Ӯ маълум аст.

2. Каррубиҳо шаҳодати бузургии Худованд мебошанд.

1. Ҳастӣ 3:24 - Пас ӯ он мардро пеш кард; ва ӯ дар шарқи боғи Адан каррубиён ва шамшери оташинро гузошт, ки ба ҳар тараф мегашт, то роҳи дарахти ҳаётро нигоҳ дорад.

2. Ҳизқиёл 10:1-2 - Он гоҳ ман назар андохтам, ва инак, дар фалаке, ки болои сари каррубиён буд, бар онҳо зоҳир шуд, мисли санги ёқут, мисли намуди тахт. Ва ӯ ба марде ки катон дар бар дошт, сухан ронда, гуфт: «Дар байни чархҳо, яъне зери каррубиён даромада, дасти худро аз ангиштҳои оташ аз миёни каррубиён пур карда, онҳоро бар шаҳр пароканда кун».

1 Подшоҳон 6:25 Ва каррубии дигар даҳ зироъ буд: ҳар ду каррубиён як андоза ва як андоза буданд.

Ҳарду каррубиён андоза ва андозаашон якхела буданд.

1. Комил ва мувозинати Худованд дар офариниш

2. Ахамияти вахдат дар хаёт

1. Ишаъё 40:25-26 - "Пас Маро ба кӣ монанд мекунед, ё ман баробар мешавам? - мегӯяд Қуддус. Чашмони худро боло кун, ва инак, ки ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари онҳоро ба воситаи шумора: ҳамаро бо бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қувват қавӣ аст, ва ҳеҷ кас нотавон нест».

2. Эфсӯсиён 4:1-6 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳишмандам, ки сазовори даъвате рафтор кунед, ки бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар сабр кунед; ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред: Як Бадан ва як Рӯҳ аст, чунон ки шумо ба як умеди даъвати худ даъват шудаед; як Худованд, як имон, як таъмид, як Худо ва Падари ҳама, ки аз ҳама болотар аст, ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама ».

1 Подшоҳон 6:26 Баландии як каррубӣ даҳ зироъ буд ва карруби дигар низ ҳамин тавр.

Баландии ду карруб якхела, даҳ зироъ буд.

1. Ҳаёти мо бояд бар пояи ягонаи имон сохта шавад.

2. Мо метавонем қадр кардани зебоиро бо дидани он ки ҳамаи мо дар назари Худо баробарем, ёд гирем.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - «бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Забур 133:1 - "Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!"

1 Подшоҳон 6:27 Ва каррубиёнро дар дохили хонаи дарун гузошт, ва онҳо болҳои каррубиёнро дароз карданд, ба тавре ки боли яке ба як девор, ва боли каррубиёни дигар ба девори дигар мерасид; ва болҳояшон дар миёни хона ба ҳамдигар мерасид.

Болҳои ду каррубӣ дар даруни хона чунон дароз кашиданд, ки болҳои яке ба як девор ва болҳои дигаре ба девори дигар расида, дар миёнаи хона салиб ба вуҷуд меомад.

1. Аҳамияти салиб дар хонаи Худо

2. Фаҳмидани рамзи каррубиҳо

1. Эфсӯсиён 2:14-16 - Зеро ки Ӯ осоиштагии мост, ки ҳардуи моро як гардонд ва дар ҷисми Худ девори ҷудокунандаи адоватро вайрон кард

2. Хуруҷ 25:18-20 - Ва аз тилло ду каррубиё бисоз, ки онҳоро дар ду канори курсии шафқат бисоз.

1 Подшоҳон 6:28 Ва каррубиёнро бо тилло пӯшонид.

Сулаймон барои Худованд маъбаде сохт ва онро бо муҷассамаҳои каррубиҳо оро дод, ки онҳоро бо тилло пӯшонид.

1. Муҳимияти гузоштани беҳтарин пои худ барои Худованд

2. Намунаи хидмати содиқона: Бинои маъбади Сулаймон

1. Хуруҷ 25:18-20 - Ва аз тилло ду каррубиё бисоз, ки онҳоро дар ду канори курсии шафқат бисоз.

19Ва як каррубиро аз як канор, ва карруби дигарро аз тарафи дигар бисоз; ҳатто аз курсии марҳамат каррубиҳоро бар ду канори он бисоз.

20Ва каррубиён болҳои худро бар баланд дароз карда, курсии шафқатро бо болҳои худ пӯшонанд, ва чеҳраҳояшон ба якдигар нигаранд; чеҳраи каррубиён ба сӯи курсии раҳматӣ хоҳад буд.

2. Забур 127:1 - Агар Худованд хонаро бино кунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд; магар Худованд шаҳрро нигоҳ медорад, посбон бедор мешавад, вале бар абас.

1 Подшоҳон 6:29 Ва ӯ тамоми деворҳои хонаро дар гирду атроф бо ҳайкалҳои каррубиён ва дарахтони хурмо ва гулҳои кушода, дар дохил ва берун кандакорӣ кард.

Деворҳои хонаи аз ҷониби шоҳ Сулаймон сохташуда бо кандакории каррубиҳо, дарахтони хурмо ва гулҳои кушод дар дохил ва берун оро дода шудаанд.

1. Чӣ гуна зебоӣ ва бузургии Худоро дар ҳама корҳое, ки мо анҷом медиҳем, дидан мумкин аст.

2. Муҳимияти эҳтироми Худо дар ҳаёти мо тавассути кори худ.

1. Забур 27:4 - Як чизро аз Худованд талаб кардам, ки онро ҷустуҷӯ хоҳам кард: то тамоми айёми умрам дар хонаи Худованд сокин бошам, ба зебогии Худованд нигарам ва пурсам дар маъбади худ.

2. Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болотар кори дасти Ӯро эълон мекунад.

1 Подшоҳон 6:30 Ва фарши хонаро дарун ва берун бо тилло пӯшонид.

Фарши маъбаде, ки Сулаймон сохта буд, дарун ва берун бо тилло пӯшонида шуда буд.

1. Зебоии ҷалоли хонаи Худо: Чӣ гуна мо метавонем ибодатгоҳе созем, ки дар он ҷазрати Ӯ инъикос ёбад.

2. Арзиши бахшидан: Мо омодаем дар содиқ шудан ба Худо чиро таслим кунем?

1. Хуруҷ 39:3-4 - Ва тиллоро ба табақҳои тунук кӯфта, ба сим буриданд, то ки онро бо кабуд ва бунафш ва қирмиз ва катони маҳин бо маккор кор кунанд. кор.

2. 2 Вақоеънома 3:3-4 - Инҳоянд чизҳое, ки дар онҳо ба Сулаймон барои сохтани хонаи Худо дастур дода шудааст. Дарозии зироъҳо пас аз ченаки якум ҳашт зироъ ва фарохӣ бист зироъ буд.

1 Подшоҳон 6:31 Ва барои даромадан ба коҳин ӯ аз дарахти зайтун дарҳо сохт: панҷара ва сутунҳо як қисми панҷуми девор буданд.

Сулаймон барои Худованд маъбад сохт ва даромадгоҳи махсусе сохт, ки дарҳои аз дарахти зайтун дошт.

1. Аҳамияти маъбад: Чӣ тавр маъбади Сулаймон нақшаи Худоро барои халқаш ошкор мекунад

2. Аҳамияти ибодат: Фаҳмидани аҳамияти маънавии маъбад

1. 3 Подшоҳон 6:31 - Ва барои даромадан ба коҳин ӯ аз дарахти зайтун дарҳо сохт: пояҳо ва сутунҳои паҳлӯ панҷяки девор буданд.

2. Ҳизқиёл 47:12 - Ва дар канори дарё бар соҳили он, аз ин тараф ва он тараф, ҳама дарахтон барои гӯшт мерӯянд, ки баргашон пажмурда нахоҳад шуд, ва меваи он намерезад; мевааш мувофиқи моҳҳои вай, зеро ки обҳои худро аз маъбад баровардand; ва меваи он барои гӯшт ва баргаш барои дору хоҳад буд.

1 Подшоҳон 6:32 Ду дар низ аз дарахти зайтун буданд; ва бар онҳо кандакорӣ аз каррубиён ва дарахтони хурмо ва гулҳои кушод канда, онҳоро бо тилло пӯшонид, ва тилло бар каррубиён ва бар дарахтони хурмо пошид.

Дар ин порча ду дари аз дарахти зайтун сохташуда тасвир шудааст, ки бо каррубиҳо, дарахтони хурмо ва гулҳои кушода канда шуда, бо тилло пӯшонида шуда буданд.

1. «Зебоии офариниш: Аҳамияти ҳунари Худо».

2. «Аҳамияти сармоягузорӣ дар чизҳои Худо»

1. Забур 19:1 "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2. Забур 104: 1-2 "Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман. Эй Худованд Худои ман, ту хеле бузург ҳастӣ; Ту бо иззат ва ҷалол пӯшидай. Ки худро бо нур мепӯшонӣ, мисли либос: Ки осмонро дароз мекунад. мисли парда».

1 Подшоҳон 6:33 Ҳамин тавр Ӯ барои дари маъбад сутунҳои дарахти зайтун, яъне чоряки девор сохт.

Подшоҳ Сулаймон дари маъбадро аз сутунҳои дарахти зайтун сохта, чоряки деворро гирифт.

1. Хонаи Худо бояд бо маводи пойдор сохта шавад

2. Муҳимияти боэҳтиёт будан бо захираҳои мо

1 Подшоҳон 6:33

2. 1 Қӯринтиён 3:10-15 - "Мувофиқи файзи Худое, ки ба ман ато шудааст, ман мисли устои моҳир таҳкурсӣ гузоштам, ва каси дигаре бар он бино мекунад. Ҳар кас бояд эҳтиёт кунад, ки чӣ гуна бар он бино мекунад, зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсие гузорад, ғайр аз он чизе ки гузошта шудааст, яъне Исои Масеҳ».

1 Подшоҳон 6:34 Ва ду дар аз дарахти арча буданд: ду барги як дар ва ду барги дари дигар ба ҳам печида буданд.

Дарҳои маъбади Худованд аз арча сохта шуда буданд ва ҳар як дар ду барг дошт, ки онҳоро печидан мумкин буд.

1. Дидани маъбади Худо: Мулоҳиза дар бораи ҷалоли бепоёни Худованд

2. Дарҳои Имон: Омӯзиши роҳ рафтан бо кумаки Худо

1. 2 Қӯринтиён 3:7-18 - ҷалоли бепоёни Худованд

2. Эфсӯсиён 2:18-22 - Бо кӯмаки Худо дар тӯли ҳаёт қадам мезанем

1 Подшоҳон 6:35 Ва бар онҳо каррубиҳо ва дарахтони хурмо ва гулҳои кушод кандакорӣ кард, ва онҳоро бо тиллои бар асари кандакорӣ насбшуда пӯшонд.

Дар ин порча ороиши маъбади Сулаймон тасвир шудааст, ки бо кандакориҳои зарринпӯши каррубиён, дарахтони хурмо ва гулҳои кушод.

1. Зебоии бахшидан: Чӣ гуна ибодати Худо кӯшишҳои беҳтарини моро талаб мекунад

2. Аҳамияти ороиш: чӣ гуна ороишҳои мо садоқати моро инъикос мекунанд

1. Хуруҷ 25:18-20 Ва аз тилло ду каррубиё бисоз, ки онҳоро дар ду канори курсии шафқат бисоз.

2. Забур 91:12-13 Одил мисли дарахти хурмо мешукуфад, ва чун кедр дар Лубнон мерӯяд.

1 Подшоҳон 6:36 Ва ҳавлии даруниро аз се қатор аз санги тарошида ва як қатор чӯбҳои кедр бино кард.

Сулаймон саҳни дохилии маъбадро бо сангҳои тарошида ва чӯбҳои кедр сохт.

1. «Қуввати хонаи Худо»

2. «Зебоии маъбад».

1. 1 Вақоеънома 28:11-12 - Сипас Довуд ба писараш Сулаймон нақшаҳои айвони маъбад, биноҳои он, анборҳои он, қисматҳои болоии он, ҳуҷраҳои даруни он ва ҷои кафоратро дод.

12 Ӯ ба ӯ нақшаҳои ҳар он чиро, ки Рӯҳ дар бораи ҳавлиҳои маъбади Худованд ва тамоми ҳуҷраҳои гирду атроф, барои ганҷинаҳои маъбади Худо ва барои ганҷинаҳои бахшидашуда дар назараш гузошта буд, ба ӯ дод.

2. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

1 Подшоҳон 6:37 Дар соли чорум таҳкурсии хонаи Худованд дар моҳи Зиф гузошта шуд:

Тахкурсии хонаи Худованд соли чорӣ дар мохи зиф гузошта шуд.

1. Хонаи Худованд: Нишони ӯҳдадории мо ба Худо

2. Қувваи иҷрои мӯътамад

1. Воиз 3:1 - "Ҳар чизе дар зери осмон вақт ва вақт дорад."

2. Забур 127:1 - «Агар Худованд хонаро бино накунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд: магар Худованд шаҳрро нигоҳ медорад, посбон бедор мешавад, вале бар абас».

1 Подшоҳон 6:38 Ва дар соли ёздаҳум, дар моҳи Бул, ки моҳи ҳаштум аст, хона дар тамоми қисматҳои он ва мувофиқи тамоми тарзи он ба итмом расид. Ҳамин тавр ӯ ҳафт сол дар сохтмони он буд.

Сохтмони маъбад дар 3 Подшоҳон 6:38 ба анҷом расидани ҳафт сол тӯл кашид.

1. Вақти Худо: Сабр ва таваккал ба Худованд

2. Қувваи субот: Тадқиқот дар бораи сохтмони маъбад

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

1 Подшоҳон боби 7 сохтмони қасри Сулаймон ва дигар иншооти намоён, инчунин кори ҳунармандони моҳир дар замони ҳукмронии ӯ тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб бо тавсифи сохтмони қасри Сулаймон оғоз мешавад. Дар он гуфта мешавад, ки барои анҷом додани он сездаҳ сол тӯл кашид ва он аз кедр аз Лубнон сохта шудааст. Қаср тарҳи боҳашамат бо толорҳои гуногун ва тахти мукаммали аз устухони фил сохташуда дошт (3 Подшоҳон 7:1-12).

Параграфи 2: Ҳикоя ба Ҳирам, як устои моҳир аз Тир, ки ҳам барои маъбад ва ҳам қасри Сулаймон дар мебелҳои биринҷӣ кор мекард, мегузарад. Ӯ ду сутуни биринҷӣ сохт, ки Ёкин ва Бӯаз ном дошт, ки дар даромадгоҳи маъбад меистоданд (3 Подшоҳон 7:13-22).

Сархати 3: Дар ин боб дар бораи дигар иншооти маҷмааи Сулаймон, аз қабили Толори сутунҳо, толори доварӣ ва хонаи алоҳида барои духтари Фиръавн (зани Сулаймон) тафсилот дода мешавад. Ин биноҳо инчунин бо кандакорӣ ва ороишҳои мураккаб оро дода шудаанд (3 Подшоҳон 7:23-39).

Параграфи 4: Ҳикоя ҳунари Ҳирамро дар сохтани ашёҳои гуногуни биринҷӣ, аз қабили дегҳо, белҳо, ҳавзаҳо ва чароғдонҳо барои истифода дар маъбад таъкид мекунад. Он ҳамчунин зикр мекунад, ки чӣ тавр ин ашёҳо бо истифода аз қолабҳои гилин дар наздикии дарёи Урдун рехта шудаанд (3 Подшоҳон 7;40-47).

Параграфи 5: Боб бо зикри он, ки ҳама чиз мувофиқи ченакҳои дақиқ таҳти назорати Ҳирам анҷом дода шудааст, ба итмом мерасад. Ба фаровонии маводе, ки дар замони ҳукмронии Сулаймон истифода мешуд, таъкид шудааст (3 Подшоҳон 7;48-51).

Хулоса, боби ҳафтуми 1 Подшоҳон лоиҳаҳои сохтмонро дар давраи ҳукмронии Сулаймон тасвир мекунад, Он аз қасри ӯ, ки дар тӯли 13 сол сохта шудааст, оғоз меёбад. Хирам сутунҳои биринҷӣ месозад, ки Ёчин ва Бӯаз ном доранд, Сохторҳои дигар тасвир шудаанд, аз ҷумла толорҳои бо кандакорӣ ороёфта. Хирам барои истифода дар маъбад ашёҳои гуногуни биринҷӣ месозанд, Ҳама чиз дақиқ, бо маводи фаровон сохта шудааст. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди шукӯҳи меъморӣ, саҳми ҳунармандони моҳир ва таваҷҷӯҳ ба тафсилот дар сохтмони биноҳои шоҳона омӯхтааст.

1 Подшоҳон 7:1 Аммо Сулаймон сездаҳ сол хонаи худро месохт ва тамоми хонаи худро ба охир расонд.

Сулаймон сездањ сол хонаи шахсии худро сохта, онро ба итмом расонд.

1. Вақти барои лоиҳа сарфшуда, сарфи назар аз он ки чӣ қадар вақт лозим аст, арзанда аст.

2. Барои сохтани чизе, ки давомдор бошад, вақт ҷудо кунед.

1. Воиз 3:1-13 (Зеро дар зери осмон барои ҳар мақсад вақт ҳаст)

2. Қӯлассиён 3:23 (Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ ба он кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед)

1 Подшоҳон 7:2 Ӯ хонаи ҷангали Лубнонро низ бино кард; Дарозии он сад зироъ, ва бараш панҷоҳ зироъ, ва баландии он сӣ зироъ буд, бар чор қатори сутунҳои арз, ки бар сутунҳо чӯбҳои арзӣ буд.

Сулаймон хонаи ҷангали Лубнонро бино кард, ки дарозиаш 100 зироъ, бараш 50 зироъ ва баландии 30 зироъ буд, ки бо чор қатор сутунҳо ва чӯбҳои кедр устувор буд.

1. Ахамияти барпо намудани асосхои мустахками хаёти мо.

2. Чӣ тавр Худо барои сохтани мо захираҳо медиҳад.

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

1 Подшоҳон 7:3 Ва аз болои болорҳое, ки бар чилу панҷ сутун гузошта шуда буданд, бо кедр пӯшонида шуда буд, понздаҳ сутун дар як саф.

Маъбади Сулаймон аз 45 сутун сохта шуда буд, ки дар ҳар як қатор 15 сутун дошт ва болорҳо бо кедр пӯшида шуда буданд.

1. Қувваи маъбади Худо: Тадқиқот дар зебоии ваҳдат

2. Зебоии хонаи Худо: Тадқиқот дар бузургии подшоҳии Ӯ

1. Забур 127:1 «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Эфсӯсиён 2:19-22 "Пас шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки дар он тамоми бино бо ҳам муттаҳид шуда, ба маъбади муқаддаси Худованд табдил меёбад; шумо низ дар Ӯ ба василаи Рӯҳ ба манзили Худо барои Худо бино карда мешавед».

1 Подшоҳон 7:4 Ва тирезаҳо дар се қатор буданд, ва рӯшноӣ дар се қатор бар зидди рӯшноӣ буд.

Маъбади Сулаймон се қатор тиреза дошт ва дар байни ҳар тиреза нур медурахшид.

1. Нури Худо медурахшад - 3 Подшоҳон 7:4-ро ҳамчун асос истифода бурда муҳокима кунед, ки чӣ тавр нури Худо ба воситаи мо медурахшад ва метавонад моро роҳнамоӣ кунад.

2. Мунаввар кардани ҳаёти мо - Истифодаи 3 Подшоҳон 7:4 ҳамчун асос барои муҳокима кардани он, ки чӣ тавр мо метавонем нури Худоро барои равшанӣ ва фаҳмиш ба ҳаёти худ истифода барем.

1. Юҳанно 8:12 - «Вақте ки Исо бори дигар ба мардум сухан гуфт, гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

1 Подшоҳон 7:5 Ва ҳамаи дарҳо ва сутунҳо чоркунҷа ва тирезаҳо буданд; ва нур бар зидди рӯшноӣ дар се қатор буд.

Сулаймон маъбади Худовандро бино кард, ки дару тирезаҳо дар се саф ҷойгир карда шуда буданд ва бо нур бар зидди нур.

1. Чӣ тавр ҳаёти ҳаррӯзаи мо бояд нури Худоро инъикос кунад.

2. Муҳимияти сохтани маъбад бахшида ба Худованд.

1. Эфсӯсиён 5:8-10 - Зеро ки шумо як вақтҳо зулмот будед, аммо ҳоло дар Худованд нур ҳастед. Ҳамчун фарзандони нур роҳ равед.

2. 2 Вақоеънома 6:1-2 - Он гоҳ Сулаймон гуфт: "Худованд гуфт, ки дар абри торик сокин хоҳад шуд; Ман дар ҳақиқат барои шумо маъбади боҳашамате сохтаам, то ҷовидона сокин шавед".

1 Подшоҳон 7:6 Ва айвоне аз сутунҳо сохт; Дарозии он панҷоҳ зироъ, ва фарохияш сӣ зироъ буд, ва айвон пеши онҳо буд, ва сутунҳои дигар ва чӯби ғафс пеши онҳо буд.

Сулаймон дар маъбад айвони сутунҳо сохт, ки дарозиаш панҷоҳ зироъ ва бараш сӣ зироъ буд.

1. Ахамияти сохтор дар хаёти мо

2. Зебоии меъмории хирадмандона

1. Матто 7:24-27 - Ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва онҳоро амалӣ мекунад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2. Масалҳо 24:3-4 - Хона бо ҳикмат сохта мешавад ва ба воситаи ақл устувор мешавад; тавассути дониш утоқҳои он аз ганҷҳои нодир ва зебо пур мешаванд.

1 Подшоҳон 7:7 Он гоҳ барои тахт айвоне сохт, ки дар он ҷо доварӣ кунад, яъне айвони доварӣ, ва он аз як тарафи фарш то дигараш бо кедр пӯшида шуда буд.

Сулаймон барои тахт айвоне сохт, ки ҳамчун ҷои доварӣ хизмат кунад, ки он аз як тарафи фарш то дигараш аз кедр буд.

1. Аҳамияти адолат: Дарси Сулаймон

2. Худоро ба воситаи доварии одилона ҷалол додан

1. Забур 101:2 Ман ба таври комил оқилона рафтор хоҳам кард. Оҳ, кай ба наздам меоӣ? Бо дили комил даруни хонаам қадам мезанам.

2. Яъқуб 1:19-20 Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

1 Подшоҳон 7:8 Ва хонаи ӯ, ки дар он сукунат дошт, ҳавлии дигаре дошт, ки дар дохили айвон буд, ки аз он монанд буд. Сулаймон низ барои духтари фиръавн, ки ӯро ба занӣ гирифта буд, мисли ин айвон хона сохт.

Сулаймон барои занаш, духтари Фиръавн хонае сохт, ки ба сохти хонаи худаш монанд буд.

1. Муҳимияти эҳтироми Худо дар муносибатҳои мо

2. Барқарор намудани робита бо пояњои худовандї

1. Эфсӯсиён 5:21-33 - Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед

2. 1 Петрус 3:7 - Эй шавҳарон, бо занони худ ба таври фаҳмо зиндагӣ кунед

1 Подшоҳон 7:9 Ҳамаи инҳо аз сангҳои гаронбаҳо буданд, мувофиқи андозаҳои сангҳои тарошида, бо арра аррашуда, дарун ва берун, ҳатто аз таҳкурсӣ то қубур ва ғайра, ва аз берун ба сӯи саҳни бузург.

Маъбади Сулаймон аз сангҳои қиматбаҳо сохта шуда буд, ки мувофиқи андозаҳои дақиқ бурида шуда, аз таҳкурсӣ то қаҳваранг сохта шудааст.

1. Камолияти офариниши Худо: маъбади Сулаймон

2. Зебоии ҳунар дар хидмати Худо

1 Подшоҳон 7:9

2. Забур 19:1-2 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; осмон кори дастҳои Ӯро эълон мекунад. Рӯз ба рӯз сухан мерезанд, шаб ба шаб дониш нишон медиҳанд".

1 Подшоҳон 7:10 Ва таҳкурсӣ аз сангҳои гаронбаҳо, ҳатто сангҳои бузург, сангҳои даҳ зироъ ва сангҳои ҳашт зироъ буд.

Тахкурсии маъбади Сулаймон аз сангхои калон иборат буд, ки андозаи хар кадоми онхо аз хашт то дах зироъ буд.

1. Худо дар тафсилот аст - нигоҳ ба ҳунармандии маъбади Сулаймон барои фаҳмидани ӯҳдадории Худо ба аъло ва таваҷҷӯҳ ба ҷузъиёт.

2. Эҷоди ҳаёти имонӣ - омӯхтани намунаи маъбади Сулаймон барои сохтани ҳаёти имон, қавӣ ва таъсири доимӣ.

1. Матто 7:24-27 - бино бар асоси мустаҳкам.

2. 1 Қӯринтиён 3:10-15 - бино бар пояи Исои Масеҳ.

1 Подшоҳон 7:11 Ва дар боло сангҳои гаронбаҳо, ба андозаи сангҳои тарошида ва кедрҳо буданд.

Сулаймон қасри худро бо истифода аз сангҳои қиматбаҳо ва чӯби кедр сохт.

1. Ҳаёти худро бар пояи устувор бунёд кунед: Аз намунаи Сулаймон омӯзед

2. Арзиши сармоягузорӣ ба сифат: Мо аз шоҳ Сулаймон чӣ омӯхта метавонем

1. Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро бишнавад ва онҳоро иҷро кунад, Ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст:

2. Масалҳо 3:13-14 - Хушо касе ки ҳикмат ёбад, ва касе ки хирад пайдо мекунад. Зеро ки моли он аз тичорати нуқра ва фоидаи он аз тиллои маҳин беҳтар аст.

1 Подшоҳон 7:12 Ва саҳни бузург гирду атроф бо се қатор сангҳои тарошида ва як қатор чӯбҳои арзӣ ҳам барои саҳни даруни хонаи Худованд ва ҳам барои айвони хона буд.

Ҳавлии бузург дар атрофи хонаи Худованд аз се қатор аз сангҳои тарошида ва як қатор чӯбҳои кедр сохта шуда буд.

1. Муҳимияти бунёди заминаи мустаҳкам барои кори Худованд.

2. Зебоӣ ва қудрати як ҷомеаи вафодор сохтани макони муқаддас.

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. 2 ба Қӯринтиён 5:1 - «Мо медонем, ки агар хаймаи заминие, ки мо дар он зиндагӣ мекунем, вайрон шавад, мо аз ҷониби Худо биное дорем, хонаи абадӣ дар осмон, ки бо дастҳо сохта нашудааст».

1 Подшоҳон 7:13 Ва подшоҳ Сулаймон фиристода, Ҳиромро аз Сӯр оварад.

Подшоҳ Сулаймон фиристод Хиромро аз Сӯр.

1. Худо дар ҳаёти мо одамони дурустро таъмин мекунад, то ба мо барои расидан ба ҳадафҳоямон кумак кунанд.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба дигарон дар вақти зарурӣ кӯмак кунем.

1. Эфсӯсиён 4:16 - аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар буғум, ки бо он муҷаҳҳаз аст, пайваст ва бо ҳам нигоҳ дошта мешавад, вақте ки ҳар як узв дуруст кор мекунад, баданро афзоиш медиҳад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр мо якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем ва аз вохӯрӣ даст накашем, чунон ки баъзеҳо одат кардаанд, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар рӯҳбаланд кунем. мебинӣ, ки рӯз наздик мешавад.

1 Подшоҳон 7:14 Ӯ писари бевазани сибти Нафталӣ буд, ва падараш марди Сӯр, коргари мис буд; ва ӯ аз ҳикмат ва хирад ва маккор пур буд, ки ҳама корҳоро бо мис ба ҷо оварад. Ва ӯ назди подшоҳ Сулаймон омад, ва тамоми кори ӯро анҷом дод.

Ҳиром, писари бевазане аз сибти Нафталӣ ва марде аз Тир, коргари моҳир дар мис буд. Вай доно буд ва ба назди Сулаймон омад, то ба вай кор кунад.

1. Арзиши хирад - Чӣ гуна хирад метавонад дар кори мо ба мо кӯмак кунад

2. Таъмини Худо дар замонҳои душвор - Чӣ гуна Худо эҳтиёҷоти Ҳиромро таъмин кардааст

1. Масалҳо 2:1-6 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро бо худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯшатро ба ҳикмат ва дилатро ба хирад майл кунӣ; Оре, агар шумо барои фаҳмиш нидо кунед ва овози худро барои фаҳмиш баланд кунед, агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 7:15 Зеро ки Ӯ ду сутуни мисинро, ки баландиаш ҳаждаҳ зироъ буд, андохт, ва хати дувоздаҳ зироъ ҳар яке аз онҳоро иҳота кард.

Сулаймон ду сутуни мисин сохт, ки баландии ҳаждаҳ зироъ буд ва бо хати дувоздаҳ зироъ иҳота карда шуда буд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо ба дархости Сулаймон ҷавоб дод

2. Қуввати имони мо: бунёди таҳкурсии мустаҳкам

1 Подшоҳон 7:15

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

1 Подшоҳон 7:16 Ва аз миси гудохта ду қуттӣ сохт, ки бар болои сутунҳо гузошта шавад: баландии як боб панҷ зироъ ва баландии боби дигар панҷ зироъ буд.

Шоҳ Сулаймон аз миси гудохта ду сутуни калон сохт, ки баландии ҳар кадомаш панҷ зироъ буд.

1. Ахамияти барпо намудани тахкурсии мустахкам

2. Манфиатҳои кор бо маводҳои гуногун

1. Матто 7:24-25 - «Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди хирадманд монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд, ва он наафтид, зеро ки он бар санг бунёд шуда буд».

2. 2 ба Қӯринтиён 5:1-2 - "Зеро мо медонем, ки агар хонаи заминии мо аз ин хаймаи муқаддас барҳам хӯрд, мо бинои Худо дорем, хонаи бо дастҳо сохта нашудааст, дар осмон абадӣ. Зеро ки мо дар ин нола мекунем, бо ҷидду ҷаҳд мехостам, ки хонаи моро, ки аз осмон аст, дар бар кунем».

1 Подшоҳон 7:17 Ва тӯрҳо аз шашка, ва гулчанбарҳои занҷир барои бобҳо, ки дар болои сутунҳо буданд; ҳафт барои як боб ва ҳафт барои боби дигар.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ гуна тӯрҳои кори шашка ва гулчанбарҳои занҷир барои бобҳо дар болои сутунҳо буданд.

1. Диққати Худо ба тафсилот - Чӣ гуна ҳар як ҷанбаи ҳаёт барои Худо муҳим аст.

2. Зебоӣ дар ҷузъиёт - Чӣ гуна Худо зебоиро ҳатто дар хурдтарин ҷузъиёт меофарад.

1. Забур 19:1 - «Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; осмон кори дастҳои Ӯро эълон мекунад».

2. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи ғамхорӣ дар бораи ниёзҳои мо ва эътимод ба Худо.

1 Подшоҳон 7:18 Ва сутунҳо ва ду қаторро гирдогирди як тор сохт, то ки бобҳои болои болояшро бо анорҳо пӯшонанд;

Сулаймон барои ороиш ду сутуне сохт, ки аз анор иборат буд.

1. Сутунҳои маъбад: Он чизе ки хонаи Худо метавонад ба мо таълим диҳад

2. Зебоии хонаи Худованд: қадршиносӣ аз ҷузъиёти кори Худо

1. 1 Вақоеънома 28:18 - "Ва барои қурбонгоҳи бухур тиллои тозашуда ба вазн; ва тилло барои намунаи аробаи каррубиён, ки болҳои худро густурда, сандуқи аҳди Худовандро мепӯшонданд".

2. Хуруҷ 36:35-36 - "Ва аз кабуд, бунафш ва қирмиз ва катони маҳин духташуда пардае сохт: онро бо каррубиён аз кори ҳила сохт. Ва бар он чор сутун аз чӯби акоқ сохт, ва пӯшонид. онҳоро бо тилло, гиреҳҳояшон аз тилло буд, ва барои онҳо чор пояи нуқра андохт».

1 Подшоҳон 7:19 Ва бобҳое, ки дар болои сутунҳо буданд, аз гули савсан дар айвон чор зироъ буданд.

Сулаймон дар даромадгоҳи маъбад ду сутун сохт, ва дар болои ҳар сутун як боби савсан буд, ки баландиаш чор зироъ буд.

1. Зебоии маъбад: Арҷ кардани ҳунар ва зебоии маъбад ҳамчун ёдоварӣ аз ҷалоли Худо.

2. Аҳамияти рукнҳо: Эътироф кардани аҳамияти сутунҳо ҳамчун рамзи қувват ва субот дар Малакути Худо.

1. Хуруҷ 25:31-32 - Ва шамъдоне аз тиллои холис бисоз: шамъдон аз кори кӯфта сохта хоҳад шуд: чоҳ ва шохаҳои он, косаҳо, гиреҳҳо ва гулҳои вай аз ҳамон хоҳад буд. . Ва шаш шоха аз паҳлӯҳои он берун хоҳад омад; се шохаи шамъдон аз як тараф ва се шохаи шамъдон аз тарафи дигар.

2. Хуруҷ 37:17-18 - Ва чароғдонро аз тиллои холис сохт: аз кори зарб чароғдон сохт; чоҳ, ва шохааш, косаҳои ӯ, гиреҳҳо ва гулҳои ӯ аз як буд: ва шаш шоха аз паҳлӯяш берун мебарояд; се шохаи шамъдон аз як тарафи он ва се шохаи шамъдон аз тарафи дигараш.

1 Подшоҳон 7:20 Ва анорҳои болои ду сутун низ аз боло, дар муқобили шикам, ки дар канори тор буд, ва анорҳо дусад қатори гирду атроф бар сутуни дигар буданд.

Ду сутуни маъбади Сулаймон бобҳо доштанд, ки дар боло анор доштанд ва дар атрофи боб дусад қатор буданд.

1. Зебоии маъбади Худованд ёдоварӣ аз муҳаббати бузурги Ӯ ба мост.

2. Муҳимияти дар иҳотаи зебоии Худованд будан дар ҳаёти мо.

1. Забур 83:10 - Зеро ки як рӯз дар ҳавлиҳои Ту аз ҳазор рӯз беҳтар аст. Ман беҳтар аст дар хонаи Худои худ дарбон бошам, аз он ки дар хаймаҳои шарорат сокин бошам.

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки дар он тамоми бино бо ҳам пайваста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад. Дар Ӯ шумо низ ба василаи Рӯҳ якҷоя ба манзили Худо бино шуда истодаед.

1 Подшоҳон 7:21 Ва сутунҳоро дар айвони маъбад гузошт, ва сутуни ростро гузошт, ва онро Ёкин номид; ва сутуни чапро барпо карда, Бӯаз ном ниҳод.

Гузариш: Сулаймон сутунҳои айвони маъбадро сохта, ба сутуни рост Ёчин ва сутуни чапро Бӯаз номид.

1. Муҳимияти устувор мондан дар имони худ ва қувватеро, ки мо аз ваъдаҳои Худо ёфта метавонем.

2. Аҳамияти сохтмони маъбад аз ҷониби Сулаймон ва чӣ гуна он имрӯз бо мо сухан меронад.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз

ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. Забур 118:6 - Худованд тарафи ман аст; наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

1 Подшоҳон 7:22 Ва бар болои сутунҳо гули савсан буд; кори сутунҳо низ анҷом ёфт.

Кори сутунхо ба охир расида, онхоро лилихо оро доданд.

1. Кори Худованд ҳеҷ гоҳ анҷом намеёбад, то он даме, ки он комил нашавад

2. Вақте ки мо аз паи камолотем, кори мо баракат аст

1. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

2. Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супоред, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

1 Подшоҳон 7:23 Ва ӯ баҳри гудохтае сохт, ки аз як лаб то лаби дигараш даҳ зироъ буд: он гирду атроф буд, ва баландии ӯ панҷ зироъ буд;

Сулаймон дар маъбад баҳри гудохтае сохт, ки диаметраш 10 зироъ ва баландиаш 5 зироъ буд ва гирдаш 30 зироъ буд.

1. Муҳимияти зебо ва муқаддас гардонидани хонаи Худованд.

2. Чӣ тавр хонаи Худованд бояд ҷалоли Худоро инъикос кунад.

1. Хуруҷ 25:17-22 - Дастурҳо дар бораи сохтани хайма ва асбобҳои он.

2. 2 Вақоеънома 5:1-14 - Ба маъбад овардани сандуқи аҳд.

1 Подшоҳон 7:24 Ва дар зери лаби он гирдогирдҳо буданд, ки даҳ зироъе, ки дар гирду атрофи баҳр баҳрро иҳота мекарданд; ҳангоми андохтани он гиреҳҳо ба ду қатор андохта шуданд.

Баҳри биринҷӣ бо дастаҳои гирди лаб оро дода шуда буд ва ҳар як даста дар ду қатори даҳӣ рехта мешуд.

1. Ҷалоли Худо дар офариниш: қадр кардани зебоии ҷаҳони гирду атроф

2. Кори ҳунармандӣ: Фаҳмидани раванди ташаккули санъат

1. Хуруҷ 25:31-38 - Дастурҳо барои сохтани баҳри биринҷӣ

2. Забур 8:3-4 - Эътироф кардани бузургии Худо дар офариниш

1 Подшоҳон 7:25 Он бар дувоздаҳ барзагов меистод, ки се ба тарафи шимол, ва се ба тарафи ғарб, ва се ба ҷануб ва се ба тарафи шарқ менигаристанд; ва баҳр болои онҳо буд, ва тамоми қисмҳои монеа дарун буданд.

Баҳри биринҷӣ аз ҷониби дувоздаҳ барзагов, ки се ба ҳар тараф рӯбарӯ буданд, пуштибонӣ мекард.

1. Қувваи Худованд: Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад

2. Тасвири садоқати Худо: эътимод ба нақшаи Ӯ

1. 2 Вақоеънома 4:3 - Ва дар зери он мисоли говҳо буд, ки гирди онро давр мезаданд: дах зироъе, ки баҳрро гирд меовард.

2. Забур 66:11 - Ту мардумро бар сари мо савор кардай; Мо аз оташ ва аз об гузаштем, вале Ту моро ба ҷои сарватманд берун овардӣ.

1 Подшоҳон 7:26 Ва он ғафси дасте буд, ва лаби он мисли лаби коса бо гулҳои савсан сохта шуда буд; дар он ду ҳазор ванна мавҷуд буд.

Ин порча ҳавзаи калонеро тасвир мекунад, ки дастӣ сохта шуда, бо савсанҳо оро дода шудааст. Дар он ду ҳазор ванна мавҷуд буд.

1. Зебоии офариниши Худо: А дар бораи печида ва зебоии дастони Худо.

2. Идоракунии захираҳои Худо: А дар бораи истифодаи масъулиятноки атоҳое, ки Худо ба мо супурдааст.

1. Забур 139:14 - Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам.

2. Луқо 16:10 - Ба ҳар кӣ ба чизи андак бовар кардан мумкин аст, ба бисёр низ бовар кардан мумкин аст, ва ҳар кӣ дар чизи хеле кам беинсоф бошад, дар чизи зиёд низ беинсофӣ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 7:27 Ва аз мис дах поя сохт; дарозии як поя чор зироъ буд, ва бараш чор зироъ ва баландии он се зироъ.

Сулаймон барои маъбад 10 пояи мисин сохт, ки ҳар яке 4 зироъ 4 зироъ ва баландии 3 зироъ буд.

1. Мукаммалии тарҳи Худо: Омӯзиши маъбади Сулаймон

2. Ҳаёти худро ба ҳадафҳои Худо бахшидан: Мулоҳиза дар маъбади Сулаймон

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Мо ҳамватанон бо халқи Худо ва аъзои хонаи Худо ҳастем, ки бар пояи ҳавворӣён ва анбиё сохта шудаем ва худи Исои Масеҳ санги асосии гӯшаи гӯша мебошад.

1 Подшоҳон 7:28 Ва кори пойгоҳҳо аз рӯи чунин буд: онҳо сарҳад доштанд, ва сарҳадҳо дар байни тахтаҳо буд.

Сулаймон ду сутун дошт, ки дар байни онҳо чӯбчаҳо доштанд ва кори пойгоҳҳо низ ҳамин тавр сурат мегирифт.

1. Кори Худованд намунаи зиндагии мост

2. Зебоии пайравӣ аз тарҳи Худо

1. Ишаъё 28:16 - Бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: «Инак, Ман он касе ҳастам, ки дар Сион таҳкурсӣ гузоштаам, санг, санги озмудашуда, санги гаронбаҳо ва таҳкурсии устувор: ҳар кӣ имон оварад, нахоҳад буд. дар шитоб.

2. Матто 7:24-25 - Пас ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, обхезиҳо борид, ва бодҳо вазида, он хонаро мезад, аммо наафтид, зеро ки бар санг бунёд шуда буд.

1 Подшоҳон 7:29 Ва бар сарҳадҳое, ки дар миёни теппаҳо буд, шерҳо, говҳо ва каррубиҳо буданд, ва бар болои тахтаҳо пояе буд, ва дар зери шерҳо ва говҳо илоҷҳои чанде аз кори тунук сохта шуда буданд.

Ин порча ороишҳои сарҳади маъбадро, ки шоҳ Сулаймон сохтааст, тасвир мекунад, ки шерҳо, барзаговҳо ва каррубиҳоро дар бар мегиранд, ки пояаш дар боло ва кори борик дар зери он аст.

1. Аҳамияти зинат додани хонаи Худо бо ҷалол ва ҷалол.

2. Зебоии маъбаде, ки шоҳ Сулаймон сохтааст ва аҳамияти он барои диндорон имрӯз.

1. Забур 96:8 - Ба Худованд ҷалол диҳед, ки мувофиқи исми Ӯст; ҳадия биёред ва ба ҳавлии ӯ биё.

2. Ишаъё 60:7 - Тамоми гӯсфандони Қадор назди ту ҷамъ хоҳанд шуд, ва қӯчқорҳои Набойӯт ба ту хизмат хоҳанд кард; онҳо бар қурбонгоҳи ман қабул хоҳанд кард, ва Ман хонаи зебои худро ҷалол хоҳам дод.

1 Подшоҳон 7:30 Ва ҳар як поя чор чархи мисин ва табақҳои мис дошт, ва чор гӯшаи он ҷомаҳо дошт: дар зери обанбор, дар паҳлӯи ҳар як илова тахтаҳои гудохта буданд.

Сулаймон як ҳавзаи бузурги биринҷӣ сохт, ки барои поксозии маросимӣ дар маъбади Ерусалим истифода мешуд.

1. Аҳамияти рамзии поксозии маросимӣ дар Китоби Муқаддас.

2. Аҳамияти риояи дастурҳои Худо бо имон ва дақиқ.

1. Хуруҷ 30: 17-21 - Худо ба Мусо оиди маросими поксозӣ дастур медиҳад.

2. Юҳанно 13:1-17 - Пойҳои шогирдонро шустани Исо ҳамчун намунаи хидмат.

1 Подшоҳон 7:31 Ва даҳони он даруни боб ва болотар як зироъ буд; аммо даҳони он пас аз кори таҳкурсӣ якуним зироъ гирду атроф буд; ва бар даҳони он қабрҳо бо марзҳояшон буд. , чоркунҷа, на мудаввар.

Даҳони пояи баҳри гудохта диаметраш якуним зироъ буда, дар сарҳад нақшҳои чоркунҷа доранд.

1. Офариниши Худо чӣ гуна комил аст, ҳатто дар тафсилоти он.

2. Муҳимияти таваҷҷӯҳ ба чизҳои хурде, ки Худо офаридааст.

1. Воиз 3:11 - Ӯ ҳама чизро дар вақти худ зебо кардааст.

2. Қӯлассиён 1:17 - Ӯ пеш аз ҳама чиз аст ва ҳама чиз дар Ӯст.

1 Подшоҳон 7:32 Ва дар зери марзҳо чор чарх буд; ва меҳварҳои чарххо ба поя пайваст карда шуданд, ва баландии чарх як зироъу ним зироъ буд.

Дар порчаи 3 Подшоҳон 7:32 ченакҳои чарххои ба пояи ашё пайвастшуда тасвир шудааст.

1. Таваққуҳи Худо ба тафсилот: қадр кардани ҳунари офариниш

2. Аҳамияти аломатҳо: Фаҳмидани маънои маҷози ашё

1. Ишаъё 40:12-14 - Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст, ва осмонро бо фосила андозад, ва ғубори заминро ба андозае фаҳмид, ва кӯҳҳоро бо тарозуҳо ва теппаҳо баркашид. дар тавозун?

2. Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ва фалак кори дасти ӯро нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 7:33 Ва кори чарххо мисли кори чархи ароба буд: тирҳои онҳо, ва новҳошон, ва ҳамкоронашон ва сутунҳояшон ҳама гудохта буд.

Кори чарххои ароба, ки устоҳои Сулаймон сохтаанд, аз филизи гудохта сохта мешуд.

1. Ҳунари чарххои аробаҳо: Дарси бахшидан

2. Металли гудохташудаи чарххои ароба: рамзи ӯҳдадорӣ

1. Хуруҷ 39:3 - Ва тиллоро ба варақаҳои тунук кӯфта, ба сим буриданд, то ки онро бо кабуд ва бунафш ва арғувон ва арғувон ва катони маҳин бо ҳила кор кунанд.

2. Забур 119:73 - Дастҳои Ту маро офарид ва маро сохт; Ба ман фаҳм деҳ, то ки аҳкоми Туро биомӯзам.

1 Подшоҳон 7:34 Ва дар чор гӯшаи як таҳкурсӣ чор зинапоя буданд, ва зинаҳо аз худи таҳкурсӣ буданд.

Пойгоҳи бино дар 3 Подшоҳон 7:34 дар ҳар як гӯша чаҳор зердаст дошт, ки аз ҳамон маводе сохта шуда буданд.

1. Вафодорӣ дар ҳама паҳлӯҳои зиндагӣ

2. Зиндагии худро дар асоси пойдор бунёд кунем

1. Матто 7:24-27 - Аз ин рӯ, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

25 Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва бодҳо вазида, ба он хона зарба заданд; вале он наафтид, зеро пояаш бар санг буд.

2. 1 Қӯринтиён 3:9-11 - Зеро мо ҳамкорони Худо ҳастем; шумо майдони Худо ҳастед, бинои Худо ҳастед. 10 Бо файзе ки Худо ба ман ато кардааст, ман

ҳамчун бинокори оқил таҳкурсӣ гузоштам ва каси дигаре бар он бино мекунад. Аммо хар кас бояд бо эхтиёт созад. 11 Зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсии дигаре гузорад, ҷуз он ки аллакай гузошта шудааст, яъне Исои Масеҳ.

1 Подшоҳон 7:35 Ва дар болои поя як қутббачаи мудавваре буд, ки баландиаш ним зироъ буд; ва бар болои поя барҳо ва канораҳои он якхела буд.

Дар ин порча сохти пойдевор барои маъбад тасвир шудааст, ки дар он қутббачаи мудавваре, ки ним зироъ баланд буд ва раххо ва сарҳадҳои ҳамон тарҳ дошт, тасвир шудааст.

1. "Мукаммалии офариниши Худо: Омӯзиши 3 Подшоҳон 7:35"

2. "Таваҷҷуҳи Худо ба тафсилот: Мулоҳиза дар бораи 3 Подшоҳон 7:35"

1. Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болотар кори дасти Ӯро эълон мекунад.

2. Ишаъё 40:25-26 - Пас маро ба кӣ муқоиса мекунед, ки мисли ӯ бошам? мегӯяд муқаддас. Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии тавоно ва азбаски дар ќудрат тавоно аст, касе намерасад.

1 Подшоҳон 7:36 Зеро ки бар лавҳаҳои тахтаҳо ва канораҳои он каррубиён, шерҳо ва дарахтони хурморо мувофиқи таносуби ҳар як ва иловаҳои гирду атроф гӯр кард.

Бархо ва сархадхои биное, ки шох Сулаймон сохта буд, бо кандакорихои каррубихо, шерхо ва дарахтони хурмо мувофики таносуби муайян оро дода шудаанд.

1. Меъёри Худо барои зебоӣ аз мо болотар аст

2. Саъю кӯшиши зиёдатӣ кунед, то чизеро барои Худо зебо созед

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. 1 Петрус 3:3-4 - Нагузоред, ки ороиши шумо аз бофтани мӯй ва пӯшидани ҷавоҳироти тиллоӣ, ё либосе, ки мепӯшед, берунӣ бошад, балки ороиши шумо шахси пинҳонии дил бо зебоии бебозгашт бошад. рӯҳи ҳалим ва ором, ки дар назди Худо хеле азиз аст.

1 Подшоҳон 7:37 Пас аз ин даҳ поя сохт: ҳамаи онҳо як рехтан, як андоза ва як андоза дошт.

Сулаймон барои маъбад даҳ стенди биринҷӣ сохт, ки ҳама андоза ва шаклашон якхела буданд.

1. Муҳимияти ягонагӣ дар Бадани Масеҳ.

2. Қувваи пайвастагӣ ва пойбандӣ ба як сабаб.

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Масалҳо 22:1 - «Номи нек матлубтар аз сарвати бузург аст; иззату эҳтиром аз нуқра ва тилло беҳтар аст».

1 Подшоҳон 7:38 Он гоҳ аз мис даҳ ҷӯйбор сохт: як чӯйча чил ванна дошт, ва ҳар як чӯҷа чор зироъ буд, ва бар ҳар як аз даҳ поя як ҷӯйбор.

Сулаймон 10 лӯлаи мисин сохт, ки ҳар кадоми онҳо 40 ванна ва андозаи 4 зироъ буд, ва онҳоро бар 10 поя гузошт.

1. «Қудрати даҳ нафар: дарси Сулаймон».

2. «Тадбири бахшидашуда: Сохтмони Лаверс аз ҷониби Сулаймон».

1. Матто 18:22 Исо ба вай гуфт: «Ту дуруст доварӣ кардӣ, зеро чунон ки ту ба яке аз ин бародарони хурдтарини Ман кардай, ба ман ҳам кардай».

2. 2 Петрус 1:5-8 Ва ғайр аз ин, тамоми ҷидду ҷаҳд зоҳир намуда, ба имони худ фазилат зам кунед; ва ба дониши нек; Ва ба таҳаммули дониш; ва сабру таҳаммул кардан; ва парҳезгорӣ сабр кунед; Ва ба парҳезгорӣ меҳрубонии бародарона; ва ба хайрхохии бародарона. Зеро, агар ин чизҳо дар шумо бошанд ва фаровон бошанд, шуморо водор мекунанд, ки дар шинохти Худованди мо Исои Масеҳ на нозой ва на бесамар нахоҳед шуд.

1 Подшоҳон 7:39 Ва панҷ пояро дар тарафи рости хона, ва панҷ пояро дар тарафи чапи хона гузошт, ва баҳрро дар тарафи рости хона, аз тарафи шарқ, дар муқобили ҷануб гузошт.

Сулаймон дар тарафи рости хона панҷ поя ва дар тарафи чапи хона панҷ поя сохт ва баҳрро ба тарафи рости ҷануб ҷойгир кард.

1. Нақшаи Худо комил аст: Намунаи маъбади Сулаймон дар 3 Подшоҳон 7:39

2. Дар имон якҷоя кор кардан: Ҳикмати Сулаймон дар 3 Подшоҳон 7:39

1. Масалҳо 16:9 - "Одамон дар дили худ роҳи худро тарҳрезӣ мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2. Эфсӯсиён 2:10 - «Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем».

1 Подшоҳон 7:40 Ва Ҳиром ҷӯйборҳо, белҳо ва табақҳо сохт. Ва Ҳиром тамоми кореро, ки подшоҳ Сулаймонро барои хонаи Худованд таъин карда буд, ба охир расонд;

Ҳиром тамоми кореро, ки подшоҳ Сулаймон ба ӯ супориш дода буд, барои Хонаи Худованд анҷом дод.

1. Иҷрои кори Худованд: Масъулияти хидмат ба Худо

2. Қувваи меҳнатдӯстӣ: Иҷро кардани вазифаҳое, ки Худо дар назди мо мегузорад

1. Румиён 12:11-13 - "Ҳеҷ гоҳ аз ғайрат кам нашав, балки рӯҳияи худро нигоҳ доред ва ба Худованд хизмат кунед. Дар умед шод бошед, дар андӯҳ пурсабр бошед, дар дуо мӯътамад бошед. Бо мардуми ниёзманди Худованд мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед."

2. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

1 Подшоҳон 7:41 Ду сутун ва ду косаи бобҳо, ки дар болои ду сутун буданд; ва ду тор, то ки ду косаи бобҳоро, ки бар болои сутунҳо буданд, пӯшанд;

Дар ин порча ду сутун ва ду косаи дар болои онҳо гузошташуда ва инчунин ду шабака барои пӯшидани онҳо тасвир шудааст.

1. Ахамияти сутунхо дар хаёти мо

2. Маънои рамзии косаҳо ва шабакаҳо

1. Масалҳо 9:1 - Ҳикмат хонаи худро сохт; вай ҳафт сутуни онро барпо кардааст

2. 1 Қӯринтиён 3:11 - Зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсие гузорад, ғайр аз он ки аллакай гузошта шудааст, яъне Исои Масеҳ.

1 Подшоҳон 7:42 Ва чорсад анор барои ду тор, ҳатто ду қатор анор барои як тор, то ки ду косаи бобҳо, ки бар сутунҳо буданд, пӯшанд;

Ду сутуни маъбад бо ду қатори ҳар кадоми чорсад анор оро дода шуда буд.

1. Маъбади Худованд нишонаи бузургдошти Ӯст

2. Зебоии муқаддасот

1 Подшоҳон 7:42

2. Хуруҷ 28: 33-34 - "Ва дар зери домани он анорҳои кабуд ва бунафш ва арғувонро гирдогирди домани он бисоз; ва зангӯлаҳои тиллоӣ дар гирди онҳо: Зангӯлаи тиллоӣ ва анор, занги тиллоӣ ва анор, бар домани ҷома гирдогирд.

1 Подшоҳон 7:43 Ва даҳ поя, ва даҳ ҷӯйбор бар пояҳо;

Сулаймон даҳ пояи биринҷӣ сохт, ки бар пояҳо даҳ лавҳаи биринҷӣ буд.

1. Арзиши сифат: Қарори Сулаймон дар бораи сохтани пойгоҳҳо ва лавҳаҳо бо биринҷӣ арзиши сифатро нишон медиҳад ва чӣ гуна онро барои ифодаи садоқат ва ӯҳдадорӣ истифода бурдан мумкин аст.

2. Аҳамияти сабр: Сулаймон бо вуҷуди ќимат ва мураккабии лоиҳа, тоќат карда, чизи зебо ва пойдор офарид.

1. 2 Қӯринтиён 4:17-18 - Зеро душвориҳои сабук ва муваққатии мо барои мо ҷалоли абадӣ ба даст меоранд, ки аз ҳама болотар аст. Пас, мо чашмони худро на ба он чи дида мешавад, балки ба ғайб мебинем, зеро он чи дида мешавад, муваққатист, аммо он чи нонамоён аст, абадӣ аст.

2. Воиз 3:11 - Ӯ ҳама чизро дар вақти худ зебо кардааст. Дар дили инсон низ абадиятро гузоштааст; вале ҳеҷ кас дарк карда наметавонад, ки Худо аз аввал то ба охир чӣ кардааст.

1 Подшоҳон 7:44 Ва як баҳр ва дувоздаҳ гов дар зери баҳр;

Дар порча баҳре тасвир шудааст, ки дар зери он дувоздаҳ барзагов аст.

1. Якҷоя кор кардан: Қудрати ҳамкорӣ - Чӣ гуна кори Худовандро тавассути ҳамкорӣ ва ваҳдат иҷро кардан мумкин аст.

2. Қувваи Худованд: Сарчашмаи воқеии қудрати мо - Баррасии қудрати Худо ва чӣ гуна он аз ҳар нерӯи инсонӣ бузургтар аст.

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама инро ба воситаи касе ки ба ман қувват мебахшад, иҷро карда метавонам".

1 Подшоҳон 7:45 Ва дегҳо ва белҳо ва табақҳо, ва ҳамаи ин зарфҳо, ки Ҳиром барои подшоҳ Сулаймон барои хонаи Худованд сохт, аз миси дурахшон буданд.

Хиром аз миси дурахшон зарфҳои гуногун сохт, то подшоҳ Сулаймон дар хонаи Худованд истифода кунад.

1. Кори Худо зебо ва мақсаднок аст - 3 Подшоҳон 7:45

2. Ба Худованд таваккал кун, то нақшаи Ӯро иҷро кунад - 3 Подшоҳон 7:45

1. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

1 Подшоҳон 7:46 Подшоҳ онҳоро дар дашти Урдун, дар замини гилӣ миёни Суккӯт ва Зартон андохт.

Шоҳ Сулаймон дар дашти Урдун, дар байни шаҳрҳои Суккӯт ва Зартон чизҳои металлӣ мепартофт.

1. Худованд таъмин мекунад: Худо ба подшоҳ Сулаймон ҷои комилро барои рехтани ашёи металлӣ дар дашти Урдун фароҳам овард.

2. Қувваи имон: Қувваи имон метавонад кӯҳҳоро ба ҷунбиш расонад ва подшоҳ Сулаймон бовар дошт, ки Худо ба ӯ ҷои комилеро барои рехтани ашёи металлӣ фароҳам меорад.

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Аммо ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст".

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

1 Подшоҳон 7:47 Ва Сулаймон ҳамаи зарфҳоро бе вазн гузошт, зеро ки онҳо аз ҳад зиёд буданд, ва вазни мисин низ маълум нашуд.

Сулаймон зарфҳои сохтаашро вазн накашид, зеро онҳо хеле зиёд буданд ва вазни мисинро муайян кардан мумкин набуд.

1. Неъматҳои Худо аксар вақт чунон фаровон меоянд, ки мо онҳоро дарк карда наметавонем.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки барои қадр кардани неъматҳои Худо ба мо вақт ҷудо кунем, новобаста аз он ки бузург ё хурд.

1. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед:

2. Такрори Шариат 8:17-18 - Ва ту дар дили худ мегӯй: Қудрати ман ва тавоноии дасти ман ин сарватро ба даст овардааст. Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

1 Подшоҳон 7:48 Ва Сулаймон тамоми зарфҳои марбут ба хонаи Худовандро сохт: қурбонгоҳи тилло ва суфраи тилло, ки бар он нони нишон буд,

Сулаймон тамоми асбобҳои заруриро барои Хонаи Худованд сохт, аз ҷумла қурбонгоҳи тиллоӣ ва мизи тиллоӣ барои нони намоишӣ.

1. Муҳимияти эҳтироми Худо бо ҳадияҳои мо.

2. Арзиши сармоягузорӣ дар хонаи Худованд.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 7:49 Ва шамъдонҳо аз тиллои холис, панҷто дар тарафи рост ва панҷто аз тарафи чап, дар пеши чашми коғаз, бо гулҳо ва чароғҳо ва ангуштони тилло,

Сулаймон барои Худованд маъбад сохт, ки шамъдонҳои тиллоӣ дошт, ки панҷ шамъ дар тарафи рост ва панҷ дар тарафи чап буд.

1. Зебоии маъбади Худованд - 3 Подшоҳон 7:49

2. Бахшидан ба хизмати Худо - 3 Подшоҳон 7:49

1. Хуруҷ 25:31-40 - Дастурҳои Худо оид ба сохтани хайма ва асбобҳои он

2. 1 Вақоеънома 28:11-19 - Сулаймон супориши сохтмони маъбади Худованд

1 Подшоҳон 7:50 Ва косаҳо, ва нонпазҳо, ва табақҳо, ва қошуқҳо ва бухурҳо аз тиллои холис; ва болгаҳои тилло, ҳам барои дарҳои хонаи дарунӣ, ҳам барои муқаддастарин макон ва ҳам барои дарҳои хона, ба ақл, барои маъбад.

Чизҳое, ки барои таҷҳизонидани хонаи дохилӣ ва маъбади Худованд истифода мешуданд, аз тиллои холис сохта шудаанд.

1. Арзиши ибодат: чӣ тилло метавонад ба мо дар бораи садоқати мо ба Худо таълим диҳад

2. Сармоягузорӣ дар хонаи Худо: Чаро мо беҳтарин ҳадияҳои худро ба хизмати Худованд мегузорем?

1. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мешавад ва дуздон даромада медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад, ва дуздон ба он ҷо намедароянд ва намедузданд; зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Забур 132:13-14 - Зеро ки Худованд Сионро интихоб кардааст; Ӯ онро барои маскани Худ хост: «Ин аст оромгоҳи Ман то абад; Дар ин ҷо сокин хоҳам буд, зеро ки онро хостаам.

1 Подшоҳон 7:51 Ҳамин тавр тамоми корҳое, ки подшоҳ Сулаймон барои хонаи Худованд карда буд, анҷом ёфт. Ва Сулаймон он чиро, ки падараш Довуд бахшида буд, овард; ҳатто нуқра ва тилло ва зарфҳоро дар миёни ганҷҳои хонаи Худованд гузошт.

Сулаймон тамоми кореро, ки барои хонаи Худованд карда буд, ба охир расонд ва чизҳоеро, ки падараш Довуд бахшида буд, овард.

1. Муҳимияти софдилона анҷом додани кор.

2. Аҳамияти эҳтироми падару модар ва фидокории онҳо.

1. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

2. Эфсӯсиён 6:1-2 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст".

1 Подшоҳон боби 8 бахшида шудани маъбад, дуои ба Худо бахшидани Сулаймон ва зуҳури ҷалоли Худо дар ҷавоб ба дуои Сулаймон тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб аз интиқоли Сандуқи Аҳд аз Сион (шаҳри Довуд) ба маъбади навтаъмшуда оғоз мешавад. Коҳинон онро ба Қудси муқаддас меоранд ва дар зери болҳои каррубиён мегузоранд (3 Подшоҳон 8:1-9).

Сархати 2: Сулаймон тамоми пирон, пешвоён ва халқи Исроилро барои як маросими бузург барои бахшидани маъбад ҷамъ меорад. Онҳо ҳамчун ибодат ба ҳузури Худо қурбониҳои зиёд меоранд (3 Подшоҳон 8:10-13).

Параграфи 3: Сулаймон ба ҷамъомад мурочиат карда, ба Худо дуо мегӯяд. Ӯ содиқ будани Худоро дар иҷрои ваъдаҳояш эътироф мекунад ва барои ҳузури доимии Ӯ дар байни халқи худ дар дуоҳо ва илтиҷоҳои онҳо дуо мекунад (3 Подшоҳон 8:14-53).

Параграфи 4: Ҳикоят нишон медиҳад, ки чӣ тавр Сулаймон тамоми Исроилро баракат медиҳад ва Худоро барои вафо кардани каломи худ ҳамду сано мегӯяд. Ӯ таъкид мекунад, ки ҳеҷ худое ба мисли Яҳува нест, ки бо халқи худ аҳд баста бошад (3 Подшоҳон 8;54-61).

Сархати 5: Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр Сулаймон пас аз анҷоми намозаш, аз осмон оташ фуруд омада, қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои қурбонгоҳро фурӯ мебарад. Ҷалоли Худо маъбадро пур мекунад, ки қабули Ӯ ва ҳузури Ӯ дар байни онҳост (3 Подшоҳон 8;62-66).

Хулоса, боби ҳаштуми 1 Подшоҳон маросими бахшида шудани маъбади Сулаймонро тасвир мекунад, сандуқ ба ҷои он оварда мешавад ва қурбониҳо оварда мешаванд. Сулаймон ба Худо бахшида шуда, садоқатмандии Худоро эътироф намуда, тамоми Исроилро баракат медиҳад ва аҳди Худоро ҳамду сано мегӯяд. Оташ аз осмон фуруд омада, қурбониҳои қурбонгоҳро фурӯ мебарад, ҷалоли Худо маъбади нав бахшидашударо пур мекунад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди бахшидани ибодат, садоқатмандии Худо ба ваъдаҳои Ӯ ва ҳузури илоҳӣ, ки тавассути оташ ва ҷалол зоҳир мешавад, омӯхтааст.

1 Подшоҳон 8:1 Ва Сулаймон пирони Исроил ва тамоми сардорони сибтҳо, сардорони падарони банӣ-Исроилро назди подшоҳ Сулаймон дар Ерусалим ҷамъ кард, то сандуқи аҳди Худоро бардоранд. Худовандо аз шаҳри Довуд, ки Сион аст.

Сулаймон пирони Исроил ва сардорони сибтҳоро ҷамъ кард, то сандуқи аҳди Худовандро аз Сион ба Ерусалим биёранд.

1. Қудрати ягонагӣ дар халқи Худо

2. Аҳамияти сандуқи аҳд ҳамчун ёдоварӣ аз ваъдаҳои Худо

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Хуруҷ 25:16 - "Ва шаҳодатеро, ки ба ту медиҳам, ба сандуқ хоҳӣ дод".

1 Подшоҳон 8:2 Ва тамоми мардони Исроил дар ид дар моҳи Этоним, ки моҳи ҳафтум аст, назди подшоҳ Сулаймон ҷамъ омаданд.

Мардони Исроил барои ҷашн гирифтани иди хаймаҳо дар моҳи ҳафтум бо подшоҳ Сулаймон ҷамъ шуданд.

1. Исо Подшоҳи ниҳоӣ аст, ки мо бояд дар атрофи он ҷамъ шавем.

2. Таҷлили Иди хайма замоне барои ёдоварӣ аз садоқати Худост.

1. Юҳанно 12:12-13 - Вақте ки Ӯ ба Ерусалим ворид шуд, мардум дар атрофи Исо ҷамъ шуданд.

2. Ибодат 23:33-43 - Қоидаҳо ва дастурҳои Иди хаймаҳо.

1 Подшоҳон 8:3 Ва ҳамаи пирони Исроил омаданд, ва коҳинон сандуқро бардоштанд.

Пирони Исроил ва коҳинон барои гирифтани сандуқи аҳд ҷамъ омаданд.

1. Қудрати Аҳд: Вафо кардани ваъдаҳо чӣ маъно дорад

2. Аҳамияти ваҳдат: ҳамкорї барои иҷрои маќсад

1. Такрори Шариат 31:9,25-26 - Мусо ба халқи Исроил супориш медиҳад, ки аҳдро риоя кунанд.

2. Аъмол 2:42-47 - Калисои аввали Ерусалим қудрати мушоракат ва ягонагӣ нишон медиҳад.

1 Подшоҳон 8:4 Ва сандуқи Худованд ва хаймаи ҷомеъ ва тамоми зарфҳои муқаддасеро, ки дар хайма буд, бардоштанд, ҳатто коҳинон ва левизодагон.

Коҳинон ва левизодагон сандуқи Худованд, хаймаи муқаддас ва тамоми зарфҳои муқаддаси ба онҳо алоқамандро бардоштанд.

1. Подшоҳии хонаи Худованд

2. Аҳамияти ибодат

1. Хуруҷ 25:8-9 - Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он онро бисоз.

2. 1 Вақоеънома 15:12-15 - Ва ба онҳо гуфт: «Шумо сардорони падарони левизодагон ҳастед; ҳам худатон ва ҳам бародарони худро тақдис кунед, то сандуқи Худованд Худои Исроилро барои ҷойе, ки ман барои он омода кардаам. Зеро ки азбаски шумо дар аввал ин корро накардед, Худованд Худои мо бар мо ранҷ кашид, зеро ки мо Ӯро мувофиқи амри мувофиқ наҷустаем. Ва коҳинон ва левизодагон худро тақдис карданд, то сандуқи Худованд Худои Исроилро бардоранд.

1 Подшоҳон 8:5 Ва подшоҳ Сулаймон ва тамоми ҷамоати Исроил, ки назди ӯ ҷамъ омада буданд, дар пеши сандуқ бо ӯ буданд ва гӯсфандон ва говҳоро забҳ мекарданд, ки дар бораи онҳо гуфта наметавонист ва аз рӯи шумори шумо низ.

Подшоҳ Сулаймон ва тамоми ҷамоати Исроил дар назди сандуқи Худованд ҳозир шуда, ҳайвонҳои зиёдеро барои қурбонӣ қурбонӣ мекарданд.

1. Фаровонии Худо: Шинохтани ҳадяҳое, ки ба мо дода шудаанд

2. Якҷоя ҷашн гирифтан: Қудрати ҷомеа

1. Матто 6:25-34 - Ба иродаи Худо таваккал кунед

2. Забур 107:23-24 - Барои ризқи Худо шукр гӯед

1 Подшоҳон 8:6 Ва коҳинон сандуқи аҳди Худовандро ба макони ӯ, ба коҳини хона, ба муқаддастарин макон, ҳатто зери болҳои каррубиён бурданд.

Коҳинон сандуқи аҳди Худовандро ба ҷои муқарраршуда, яъне муқаддастарин ҷои маъбад, дар зери болҳои каррубиён бурданд.

1. Аҳамияти Сандуқи Аҳд

2. Ҷойи муқаддастарин чиро ифода мекунад?

1. Хуруҷ 37:7-9 - Дастурҳои Худо оид ба сохтани сандуқи Аҳд

2. Ҳизқиёл 10: 1-5 - Тавсифи каррубиён бо болҳо дар болои Сандуқи Аҳд

1 Подшоҳон 8:7 Зеро ки каррубиён ду болҳои худро бар ҷои сандуқ густурданд, ва каррубиён сандуқ ва асоҳои онро аз боло мепӯшиданд.

Сулаймон маъбади навсохтро дар Ерусалим бахшидааст ва фариштаҳои каррубиён болҳои худро барои пӯшидани Сандуқи Аҳд ва сутунҳои он паҳн карданд.

1. Чӣ тавр мо аз бахшида шудани маъбад дар Ерусалим омӯхта метавонем

2. Аҳамияти Сандуқи Аҳд

1. 3 Подшоҳон 8:7 - Зеро ки каррубиён ду боли худро бар ҷои сандуқ густурданд, ва каррубиён сандуқ ва асоҳои онро аз боло мепӯшиданд.

2. Хуруҷ 25:10-22 - Ва сандуқе аз чӯби ақл бисозанд: дарозии он дувуним зироъ, ва бари он якуним зироъ ва баландии он якуним зироъ хоҳад буд.

1 Подшоҳон 8:8 Ва асоҳоро берун кашиданд, ки нӯги таяҳо дар ҷои муқаддас дар пеши чашмон намоён буд, ва берун аз он дида намешуд; ва онҳо то имрӯз дар он ҷоанд.

Таякҳо дар ҷои муқаддаси маъбад тавре гузошта шуда буданд, ки нӯги онҳо дар оракл намоён буд ва онҳо то имрӯз дар он ҷо боқӣ мондаанд.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш

2. Аҳамияти ибодати маъбад

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ишаъё 66:1 - Худованд чунин мегӯяд: Осмон тахти ман аст, ва замин тахтаи ман аст; хонае, ки барои ман месозӣ, чӣ гуна аст ва ҷои оромиши ман чист?

1 Подшоҳон 8:9 Дар сандуқ ҷуз ду лавҳаи сангине, ки Мусо дар он ҷо дар Ҳӯреб гузошта буд, вақте ки Худованд бо банӣ-Исроил, вақте ки онҳо аз замини Миср баромаданд, аҳд баст, чизе набуд.

Сандуқи Аҳд танҳо ду лавҳаи сангинро дар бар мегирифт, ки Худованд бар онҳо ҳангоми тарки Миср бо исроилиён аҳд баст.

1. Қудрати Аҳд: Чӣ тавр ваъдаи Худо аз вақт болотар аст

2. Тасдиқи ӯҳдадории мо ба Худо: Зинда нигоҳ доштани аҳд

1. Ирмиё 31:31-33 Аҳди нав

2. Ибриён 8:7-13 Аҳди нав дар Масеҳ

1 Подшоҳон 8:10 Ва ҳангоме ки коҳинон аз макони муқаддас баромаданд, абр хонаи Худовандро пур кард,

Коҳинон аз макони муқаддас баромаданд ва абре хонаи Худовандро пур кард.

1. Қалби муқаддас: Қудрати рӯҳонӣ.

2. Абри Худованд: Нишонаи ҳузури Ӯ.

1. 1 Тимотиюс 3:1-7 - Тахассусҳои усқуф.

2. Хуруҷ 40:34-35 - Ҷалоли Худованд, ки хаймаи муқаддасро пур мекунад.

1 Подшоҳон 8:11 Ба тавре ки коҳинон аз сабаби абр истодан ба хизмат кардан натавонистанд, зеро ки ҷалоли Худованд хонаи Худовандро пур карда буд.

Ҷалоли Худованд хонаи Худовандро чунон пур кард, ки коҳинон натавонистанд хизмати худро идома диҳанд.

1. Ҳузури бузурги Худо: Омӯзиши зиндагӣ дар ҷалоли Ӯ

2. Гирифтани атои ҷалоли Худо: ҷашн гирифтани фаровонии Ӯ

1. Ишаъё 6:1-3 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман низ Худовандро дидам, ки бар тахт нишаста, баланд ва баланд буд ва қатори ӯ маъбадро пур кард.

2. Ваҳй 21:22-23 - Ва ман дар он маъбад надидам, зеро ки Худованд Худои Қодири Мутлақ ва Барра маъбади он ҳастанд. Ва шаҳр эҳтиёҷ надошт, ки офтоб ва моҳтоб дар он дурахшон шавад, зеро ки ҷалоли Худо онро равшан кардааст, ва Барра нури он аст.

1 Подшоҳон 8:12 Ва Сулаймон гуфт: «Худованд гуфт, ки ӯ дар торикии ғафс сокин хоҳад шуд.

Сулаймон эълон кард, ки Худованд гуфтааст, ки дар торикии ғафс сокин хоҳад шуд.

1. Ҳузури Худо дарториктарин замонҳо

2. Тасаллии Худованд дар ҳолатҳои ношинос

1. Ишаъё 45:3 - "Ман ба ту ганҷҳои зулмот ва сарвати ниҳонии маконҳои махфиро хоҳам дод, то бидонӣ, ки Ман, Худованде, ки туро ба исми Ту мехонад, Худои Исроил ҳастам".

2. Забур 139:11-12 - «Агар гӯям, ки зулмот маро фаро хоҳад гирифт, ва равшанӣ бар ман шаб хоҳад буд, ҳатто торикӣ барои ту торик нест; шаб мисли рӯз равшан аст, зеро торикӣ мисли рӯз аст. нур бо ту».

1 Подшоҳон 8:13 Ман ба ростӣ барои ту хонае сохтаам, то ки дар он сокин бошӣ, маконе, ки дар он то абад бимонӣ.

Сулаймон барои Худо хонае месозад, то ки Ӯ ҷои доимӣ дошта бошад.

1. Аҳди ҷовидонаи Худо: Вафодории Худо чӣ гуна пойдор аст

2. Ҳикмати Сулаймон: Фаҳмидани неъматҳои Худо

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад.

2. Матто 7:24-25 - Аз ин рӯ, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва шамолҳо вазида, ба он хона зада шуданд; вале он наафтид, зеро пояш бар санг буд.

1 Подшоҳон 8:14 Ва подшоҳ рӯи худро гардонда, тамоми ҷамоати Исроилро баракат дод; (ва тамоми ҷамоати Исроил истоданд;)

Подшоҳ Сулаймон рӯй гардонда, ба ҷамоати Исроил баракат дод ва тамоми мардум истоданд.

1. Мо аз ҷониби Худо баракат дорем: Муҳимияти устувор истодан

2. Талаби баракати Худо: Қувваи ибодат

1. Эфсӯсиён 6:11-13 Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Луқо 4:16-21 Исо дар куништ истода, хушхабарро мавъиза мекард.

1 Подшоҳон 8:15 Ва гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Исроил, ки бо даҳони худ ба падарам Довуд сухан ронда, бо дасти худ ба амал оварда, гуфт:

Гузариш: Подшоҳ Сулаймон ба Худованд Худои Исроил баракат дод, ки ваъдаашро ба падараш Довуд иҷро кард.

Подшоҳ Сулаймон Худоро ҳамду сано хонд, ки ваъдаи Довудро иҷро кард.

1. Худо мӯъмину ҳақ аст

2. Баракат дар пайравӣ ба ваъдаҳои Худо

1. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд рост ва рост аст; дар хар кораш содик аст.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре пайдо мекунанд. Барои ҳамин мо ба воситаи Ӯ ба Худо барои ҷалоли Ӯ омин мегӯем.

1 Подшоҳон 8:16 Аз рӯзе ки қавми Худ Исроилро аз Миср берун овардам, аз тамоми сибтҳои Исроил ҳеҷ шаҳреро интихоб накардаам, то хонае бино кунад, то ки исми Ман дар он бошад; вале ман Довудро интихоб кардам, то бар қавми худ Исроил бошад.

Худо подшоҳ Довудро барои ҳокими халқи Исроил интихоб кард ва аз қабилаҳои Исроил ҳеҷ шаҳреро интихоб накард, ки барои исми Ӯ хона бино кунад.

1. Муҳимияти итоъат ба пешвои баргузидаи Худо.

2. Интихоби махсуси Худо Довудро ҳамчун подшоҳ.

1. Эфсӯсиён 5:21-33 - Масеҳиён бояд аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунанд.

2. Румиён 13:1-7 - Масеҳиён бояд ба ҳукуматдорон итоат кунанд.

1 Подшоҳон 8:17 Ва дар дили падарам Довуд он буд, ки хонае ба исми Худованд Худои Исроил бино кунад.

Довуд мехост, ки барои Худованд Худои Исроил хона бисозад.

1. Дили Довуд: Чӣ тавр мо метавонем ба намунаи ӯ дар бахшидани Худо ба Худо пайравӣ кунем

2. Хонаи Худо: Назаре ба аҳамияти сохтани хона барои Худованд

1. Забур 51:10-12 "Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи ростро дар ман нав кун. Маро аз ҳузури Худ дур накун; ва рӯҳи муқаддаси Худро аз ман нагир. Шодии манро баргардон наҷоти Худ ва маро бо рӯҳи озоди Худ дастгирӣ кун».

2. Забур 121:1 "Ман шод шудам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: "Биёед, ба хонаи Худованд биравем".

3 Подшоҳон 8:18 Ва Худованд ба падарам Довуд гуфт: «Агар дар дили ту нияти сохтани хона ба исми Ман будӣ, некӣ кардӣ, ки он дар дили ту буд».

Худо шоҳ Довудро ситоиш кард, ки хоҳиши ба номи ӯ сохтани хонаро дошт.

1. Худо хоҳишҳои самимии моро барои хизмат кардан ба Ӯ қадр мекунад.

2. Худо ба мо мукофот медиҳад, вақте ки мо дили хидмат ба Ӯ дошта бошем.

1. Ибриён 13:16 - Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва ба дигарон нақл кунед, зеро аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

1 Подшоҳон 8:19 Бо вуҷуди ин хона насоз; балки писари ту, ки аз камари ту берун ояд, вай хонаро ба исми Ман бино хоҳад кард.

Худо ба Сулаймон амр мекунад, ки маъбадро насозад, балки писараш онро ба ҷои худ созад.

1. Нақшаҳои Худо на ҳамеша аз они мо ҳастанд: Чӣ тавр бояд вақти таъини Худовандро интизор шавем

2. Қувваи баракати волидайн: Чӣ тавр ба имони худ гузаштан

1. Матто 6:33-34 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро ки фардо барои худаш ғамхорӣ хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред; балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Подшоҳон 8:20 Ва Худованд каломи Худро, ки гуфта буд, иҷро кард, ва ман дар хонаи падарам Довуд эҳьё шудам, ва бар тахти Исроил менишинам, чунон ки Худованд ваъда дода буд, ва хонае барои ном бино кардам. аз Худованд Худои Исроил.

Сулаймон ба ҷои падараш Довуд ба тахти Исроил барҳост ва ба ваъдаи Худо вафо карда, барои Худованд маъбади бино сохт.

1. Вафо кардан ба ваъдаҳо ба Худованд

2. Боварӣ ба Худо барои иҷрои ваъдаҳояш

1. Румиён 4:20-21 - Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ ҳайрон нашуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро тамоми ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо бошад.

1 Подшоҳон 8:21 Ва дар он ҷо барои сандуқ ҷой гузоштам, ки дар он аҳди Худованд аст, ки Ӯ бо падарони мо бастааст, вақте ки онҳоро аз замини Миср берун овард.

Сулаймон маъбадро ба Худованд мебахшад ва барои сандуқи аҳд ҷой ҷудо мекунад, ки ин ёдрас кардани аҳди Худованд бо исроилиён аст, вақте ки онҳоро аз Миср берун овард.

1. Вафодории Худованд тавассути аҳдҳо

2. Аҳди Худо дар бораи наҷот

1. Румиён 11:29 - Зеро бахшоишҳо ва даъвати Худо тавба надоранд.

2. Ирмиё 31:31-33 - Инак, айёме меояд, мегӯяд Худованд, ки Ман бо хонадони Исроил ва хонадони Яҳудо аҳди нав хоҳам баст, на мисли аҳде, ки бо падарони онҳо дар рӯи замин бастаам. рӯзе ки дасти онҳоро гирифтам, то ки онҳоро аз замини Миср берун оварам, аҳди Маро, ки онҳо шикастанд, гарчанде ки шавҳари онҳо будам, мегӯяд Худованд. Аммо ин аст аҳде ки Ман баъд аз он айём бо хонадони Исроил хоҳам баст, мегӯяд Худованд: Қонуни Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт. Ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

1 Подшоҳон 8:22 Ва Сулаймон дар пеши қурбонгоҳи Худованд дар ҳузури тамоми ҷамоати Исроил истода, дастҳояшро сӯи осмон дароз кард:

Сулаймон дар ҳузури ҷамоати Исроил дастҳояшро ба сӯи осмон дароз кард.

1. Қувваи ибодат: Омӯзиши ибодати Худо бо дасти кушода

2. Таъсири мавқеъ: Фаҳмидани аҳамияти мавқеи мо дар ибодат

1. Румиён 12:1 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба назари раҳмати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. Забур 134:2 - "Дастҳои худро дар қудс боло бардор ва Худовандро ҳамду сано хон."

3 Подшоҳон 8:23 Ва ӯ гуфт: «Худовандо Худои Исроил, ҳеҷ Худое мисли Ту нест, на дар осмон ва на дар зери замин, ки ба аҳд ва марҳамат бо бандагони Ту, ки дар пеши Ту бо тамоми дили худ рафтор мекунанд, риоят мекунад.

Сулаймон Худоро барои аҳд ва марҳаматаш ба онҳое ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, ҳамду сано хонд.

1. Худо ба касоне, ки Ӯро дӯст медоранд, амин аст.

2. Баракатҳое, ки бо тамоми дили худ ба Худованд хизмат кунед.

1. Такрори Шариат 4:31 - Зеро ки Худованд Худои ту Худои меҳрубон аст; туро тарк нахохад кард, туро нобуд нахохад кард ва аҳди падаронатро, ки ба онҳо қасам хӯрдааст, фаромӯш нахоҳад кард.

2. Забур 119:2 - Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дил меҷӯянд.

1 Подшоҳон 8:24 Ки бо бандаи худ Довуд, падари ман, ваъдаеро, ки ба ӯ додай, вафо кард: Ту низ бо даҳони худ гуфтӣ, ва онро бо дасти худ ба ҷо овардӣ, чунон ки имрӯз аст.

Ин порча садоқати Худо ба шоҳ Довуд ва чӣ гуна Худо ваъдаи ба ӯ додаашро иҷро мекунад, тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо ба пайравонаш ва чӣ гуна Ӯ ваъдаҳояшро иҷро мекунад.

2. Подшоҳ Довуд ҳамчун намунаи имон ва итоаткорӣ.

1. Забур 89:1-2 - Марҳамати Худовандро то абад тараннум хоҳам кард: вафодории Туро бо даҳони худ ба тамоми наслҳо маълум хоҳам кард. Зеро ки гуфтам: марҳамат то абад обод хоҳад шуд; садоқати худро дар осмон устувор хоҳӣ кард.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро тамоми ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо бошад.

1 Подшоҳон 8:25 Пас, алҳол, эй Худовand Худои Исроил, бо бандаи худ Довуд падарамро нигоҳ дор, ки ба ӯ ваъда дода, гуфта будӣ: "Одамеро, ки дар назари ман бар ту бар тахти Исроил биншинад; то ки фарзандонат ба роҳи худ ғамхорӣ кунанд, то ки онҳо аз ман пеш оянд, чунон ки Ту пешопеши ман рафтор кардай.

Сулаймон дуо мекунад, ки Худо ба ваъдааш вафо кунад, ки насли Довуд ҳамеша дар тахти Исроил хоҳад буд ва фарзандони ӯ ҳаёти одилона ба сар мебаранд.

1. Ваъдаҳои Худо: Иҷрои аҳди худ бо Довуд

2. Рафтор бо роҳҳои Худо: Намунаи адолат

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 8:26 Ва алҳол, эй Худои Исроил, бигзор каломи Ту, ки ба бандаи Худ, падарам Довуд гуфтай, тасдиқ шавад.

Сулаймон аз Худо хоҳиш мекунад, ки ваъдаҳои ба падараш Довуд додаашро иҷро кунад.

1. Худо амин аст ва ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2. Мо бояд ба Каломи Худо таваккал кунем ва ба садоқати Ӯ такя кунем.

1. Румиён 4:20-21 - "Ҳеҷ беимонӣ ӯро дар бораи ваъдаи Худо ноумед намешуд, балки вай дар имонаш қавӣ мешуд, вақте ки Худоро ҷалол дод ва комилан боварӣ дошт, ки Худо ваъдаашро иҷро карда метавонад".

2. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

1 Подшоҳон 8:27 Аммо оё Худо дар ҳақиқат дар рӯи замин сокин хоҳад буд? инак, осмон ва осмони осмон туро дарбар гирифта наметавонанд; ин хонае, ки ман сохтаам, чӣ қадар камтар аст?

Сулаймон эътироф мекунад, ки маъбаде, ки ӯ сохтааст, наметавонад Худоро дар бар гирад, чунон ки осмонҳо ва осмонҳои осмон Ӯро дарбар гирифта наметавонанд.

1. Худо бениҳоят бузургтар аз ҳар чизе ки мо тасаввур карда метавонем.

2. Кӯшишҳои маҳдуди мо барои нигоҳ доштани Худо ҳамеша ноком мешаванд.

1. Ишаъё 66:1 - Ҳамин тавр Худовand мегӯяд: "Осмон тахти Ман аст, ва замин тахтаи пойҳои Ман аст: хонае, ки барои Ман бино мекунед, куҷост?" ва ҷои оромии ман куҷост?

2. Ирмиё 23:24 - Оё касе метавонад дар ҷойҳои пинҳонӣ пинҳон шавад, ки ман ӯро набинам? мегӯяд Худованд. Оё ман осмону заминро пур намекунам? мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 8:28 Бо вуҷуди ин, Ту дуои бандаи Худ ва дуои ӯро, эй Худованд Худои ман, эҳтиром намо, то ки фарьёд ва дуоеро, ки бандаи ту имрӯз дар пеши Ту дуо мекунад, бишнав.

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, то дуо ва дуъояшро бишнавад.

1. Қувваи Дуо: Чӣ тавр пурсидан метавонад ба дуоҳои иҷобат оварда расонад

2. Ҷустуҷӯи чеҳраи Худо: наздикӣ бо дуо

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст.

2. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

1 Подшоҳон 8:29 То ки чашмони ту шабу рӯз сӯи ин хона, ҳатто ба ҷое, ки дар бораи он гуфтай: "Номи Ман дар он ҷо хоҳад буд" кушода бошад, то дуоеро, ки бандаат дар ин макон хоҳад кард, бишнав.

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки чашмонаш ба маъбад кушода бошанд ва дуоҳои бандагонашро, ки ба маъбад карда мешаванд, бишнаванд.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр мо метавонем дархостҳои худро ба сӯи Худо бирасонем

2. Муҳимияти ҳузури Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба кӯмаки Ӯ такя кунем

1. Ирмиё 29:12-13 "Он гоҳ шумо Маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо гӯш хоҳам кард. Ту Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Яъқуб 5:16 "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст".

1 Подшоҳон 8:30 Ва дуои бандаи худ ва қавми Худ Исроилро бишнав, вақте ки онҳо сӯи ин макон дуо хоҳанд кард; ва дар осмон маскани худро бишнав, ва ҳангоме ки мешунавӣ, омурзиш кун.

Сулаймон дуо мекунад, ки Худо дуои халқашро бишнавад ва вақте ки онҳо дуо мекунанд, онҳоро бубахшад.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад

2. омурзиши Худо

1. Матто 6:12 - Ва қарзҳои моро бибахш, чунон ки мо қарздорони худро мебахшем.

2. Забур 51:1-2 - Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби меҳрубонии Худ: ба ҳасби марҳаматҳои бузурги Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз гуноҳҳои ман ба таври комил бишӯед ва маро аз гуноҳам пок намо.

1 Подшоҳон 8:31 Агар касе бар зидди ёри худ ҷиноят содир кунад, ва қасам хӯрда шавад, ки вайро қасам хӯрад, ва қасам пеши қурбонгоҳи ту дар ин хона меояд:

Сулаймон ба мардум хотиррасон мекунад, ки агар касе ба ҳамсоя ситам кунад ва дар назди қурбонгоҳи маъбад қасам хӯрад, Худованд инро мешунавад ва мувофиқи он ҳукм хоҳад кард.

1. Худо ҳаргиз зулме, ки бар зидди мо карда шудааст, фаромӯш намекунад; Ӯ ҳамеша омода аст, ки шунидан ва ҳукм кунад.

2. Биёед ҳамеша дар ҷустуҷӯйи адолат бошем ва ба доварии одилонаи Худованд таваккал кунем.

1. Забур 103:6 - Худованд барои ҳамаи мазлумон адолат ва адолатро амал мекунад.

2. Ишаъё 30:18 - Аз ин рӯ, Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад ва аз ин рӯ Худро сарафроз мекунад, то ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои адолат аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд.

1 Подшоҳон 8:32 Пас, дар осмон бишнав, ва ба амал овар ва бандагони Худро доварӣ кун, то шарирро маҳкум кун, то ки роҳи ӯро бар сари ӯ оварад; ва одилро сафед карда, ба вай мувофиқи адолати худ ато кунад.

Сулаймон аз Худо талаб мекунад, ки адолатро талаб кунад ва аз Ӯ талаб мекунад, ки бадкоронро ҷазо диҳад ва одилонро мукофот диҳад.

1. "Қувваи дуо: Чӣ тавр мо метавонем ба Худо барои адолат муроҷиат кунем"

2. "Ҳукми Худо: Даравидани он чизе ки мо мекорем"

1. Ишаъё 61:8 "Зеро ки ман, Худованд, адолатро дӯст медорам; Ман аз ғоратгарӣ ва бадӣ нафрат дорам. Ман бо садоқати худ ба халқи худ мукофот хоҳам дод ва бо онҳо аҳди ҷовидонӣ хоҳам баст."

2. Яъқуб 2:13 "Зеро ки доварӣ ба касе марҳамат намекунад, марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд".

1 Подшоҳон 8:33 Ҳангоме ки қавми ту Исроил пеши душман торумор карда шаванд, зеро ки онҳо бар зидди ту гуноҳ кардаанд, ва ба ту бозмегарданд, ва исми Туро эътироф хоҳанд кард, ва дар ин хона ба ту дуо гӯянд:

Вақте ки халқи Исроил ба сабаби гуноҳҳои худ аз душманон мағлуб мешаванд, онҳо ба сӯи Худо рӯй меоранд ва исми Ӯро эътироф мекунанд, дар маъбад дуо ва илтиҷо мекунанд.

1. Наҷот бо роҳи эътироф – рӯй овардан ба Худо ва эътирофи номи Ӯ ягона роҳи дарёфти раҳоист.

2. Қувваи дуо - Дуо кардан ва дуо кардан ба Худо дар маъбад як роҳи муассири ҷустуҷӯи кафорат аст.

1. Забур 51:1-2 Ба ман раҳм кун, эй Худо, бар тибқи муҳаббати устувори худ; мувофиқи марҳамати фаровони Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз шароратам пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун!

2. 1 Юҳанно 1:9 Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

1 Подшоҳон 8:34 Пас ту дар осмон бишнав, ва гуноҳи қавми Худ Исроилро биомурз, ва онҳоро ба замине ки ба падаронашон додай, баргардон.

Худо ваъда медиҳад, ки гуноҳҳои мардуми Исроилро мебахшад ва онҳоро ба ватани аҷдодии худ бармегардонад.

1. Раҳмати Худо: Омӯзиши бахшидан ва талаби омурзиш.

2. Барқароршавӣ тавассути тавба: Қудрати муҳаббати Худо.

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Забур 51:1-2 - Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби меҳрубонии Худ: ба ҳасби марҳаматҳои бузурги Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз гуноҳҳои ман ба таври комил бишӯед ва маро аз гуноҳам пок намо.

1 Подшоҳон 8:35 Вақте ки осмон баста мешавад, ва борон намеборад, зеро ки онҳо бар зидди ту гуноҳ карданд; Агар онҳо ба ин макон дуо гӯянд ва исми Туро эътироф кунанд ва аз гуноҳашон рӯй гардонанд, ҳангоме ки ба онҳо ранҷ медиҳӣ;

Худо ваъда додааст, ки агар аз гуноҳи худ тавба кунанд ва аз ин макон барояш дуо кунанд, дуъои қавмашро иҷобат хоҳад кард.

1. Қувваи тавба: Чӣ гуна Худо ба гардиши мо посух медиҳад

2. Ваъдаи Худо: Иҷобати дуъо бо эътирофи гуноҳи мо

1. Юил 2:12-13 - "Бо вуҷуди ин, ҳоло ҳам, мегӯяд Худованд, бо тамоми дили худ, бо рӯза, бо гиря ва мотам назди Ман баргардед; ва дилҳои худро пора кунед, на либоси худро.

2. Забур 50:15 - Ва дар рӯзи мусибат маро бихон; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

1 Подшоҳон 8:36 Он гоҳ ту дар осмон бишнав ва гуноҳи бандагони худ ва қавми Худ Исроилро бубахш, то ба онҳо роҳи некеро таълим диҳӣ, ки дар он бояд бираванд ва бар замини худ, ки ба худ додай, борон боронӣ. одамон барои мерос.

Сулаймон дуо мекунад, ки Худо гуноҳҳои банӣ-Исроилро бубахшад ва онҳоро ҳидоят ва борони фаровон диҳад.

1. Мағфират ва роҳнамоии Худо: зарурати фурӯтанӣ ва тавба

2. Ризки Худованд: такя ба фаровонӣ ва саховати ӯ

1. Забур 51:1-2 "Ба ман раҳм кун, эй Худо, ба ҳасби муҳаббати бепоёни Худ; ба ҳасби марҳамати бузурги Худ гуноҳҳои маро маҳв кун; тамоми гуноҳҳои маро бишӯй ва маро аз гуноҳам пок кун".

2. Такрори Шариат 11: 13-15 "Пас, агар шумо ба аҳкоме, ки ман имрӯз ба ту медиҳам, содиқона итоат кунед, то Худованд Худои худро дӯст доред ва Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ибодат кунед, ман дар замини худ борон мефиристам. боронҳои тирамоҳ ва баҳор, то дар ғалла, шароби нав ва равғани зайтун ҷамъ кунед».

1 Подшоҳон 8:37: Агар дар замин гуруснагӣ рӯй диҳад, вабо, таркиш, қолаб, малах ё кирмак; агар душманашон онҳоро дар замини шаҳрҳояшон муҳосира кунад; ҳар вабо, ҳар беморӣ;

Сулаймон аз Худо дуо мекунад, ки аз балоҳо ва офатҳои гуногун эмин нигоҳ дорад.

1. Худо дар ранҷ нигаҳбони мост

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар мусибат аст. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

1 Подшоҳон 8:38 Чӣ гуна дуо ва илтиҷо аз ҷониби касе ё тамоми қавми Ту Исроил бошад, ки ҳар кас вабои дили худро донад ва дастҳои худро сӯи ин хона дароз кунад:

Одамон ташвиқ карда мешаванд, ки дуо гӯянд ва барои эҳтиёҷоти шахсии худ ва дигарон ба Худованд дуо гӯянд.

1. Чӣ тавр ба Худованд дуо кардан ва дуо кардан

2. Вабои дили худамон ва чи тавр бартараф кардани он

1. Забур 61:8 - Ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; Эй мардум, дили худро ба ҳузури ӯ бирезед, ки Худо паноҳгоҳи мост.

2. 1 Таслӯникиён 5:17 - Бе таваққуф дуо гӯед.

1 Подшоҳон 8:39 Пас, дар осмони маскани худ бишнав, ва бибахш ва ба ҷо овар ва ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, ки дили ӯро мешиносӣ, бидеҳ; (Зеро ки танҳо Ту дили ҳамаи фарзандони одамро мешиносӣ;)

Худо дар осмон дуоҳоро мешунавад ва қодир аст, ки ҳар касро мувофиқи роҳаш бахшад, ба ҷо оварад ва диҳад, зеро Ӯ аз дилҳои онҳо огоҳ аст.

1. Худо моро аз худамон беҳтар мешиносад

2. Раҳмати Худо аз гуноҳҳои мо бузургтар аст

1. Ирмиё 17:10 Ман Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам.

2. Забур 139:1-2 Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед.

1 Подшоҳон 8:40 То ки онҳо дар тамоми айёме ки дар замине ки ба падарони мо додай, аз ту битарсанд.

Сулаймон дуо мекунад, ки тамоми сокинони Исроил дар замини ваъдашуда дар тамоми рӯзҳои умри худ ҳамеша ба Худо эҳтиром гузоранд ва итоат кунанд.

1. Қувваи тарс дар имони мо

2. Итоати иродаи Худо: Вазифаи мо дар назди замине, ки Ӯ ба мо додааст

1. Такрори Шариат 6:2, то ки аз Худованд Худои худ, ту ва писарат ва писари писарат битарс, ва тамоми фароизҳо ва аҳкоми Ӯро, ки ман ба ту амр мефармоям, дар тамоми айёми умрат риоя кун.

2. Такрори Шариат 11:1 Бинобар ин шумо Худованд Худои худро дӯст доред ва фармони Ӯ, фароизҳо, қоидаҳо ва аҳкоми Ӯро ҳамеша риоя кунед.

1 Подшоҳон 8:41 Ва дар бораи як бегонае, ки аз қавми Ту Исроил нест, балки ба хотири исми Ту аз кишвари дурдаст меояд;

Дар ин порча аҳамияти истиқболи бегонагон ба хотири номи Худо таъкид шудааст.

1. "Худо моро даъват мекунад, ки бегонагонро қабул кунем: Нигоҳе ба 3 Подшоҳон 8:41"

2. «Қудрати меҳмондорӣ: Чӣ тавр мо метавонем номи Худоро гиромӣ кунем»

1. Ибодат 19:33-34 - "Вақте ки бегонае дар замини шумо бо шумо сукунат кунад, ба ӯ ситам накун; ба ғарибе ки бо ту иқомат мекунад, ҳамчун зодаи байни худ рафтор намо, ва ӯро мисли худат дӯст бидор, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам».

2. Матто 25:35-36 - "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, ман бегона будам ва маро пазироӣ кардед".

1 Подшоҳон 8:42 (Зеро ки онҳо дар бораи исми бузурги Ту, ва аз дасти пурқуввати Ту ва бозуи дарози ту хоҳанд шунид;) ҳангоме ки вай омада, сӯи ин хона дуо хоҳад кард;

Сулаймон ба Худо барои халқи Исроил дуо карда, хоҳиш мекунад, ки онҳо дар бораи ном ва қудрати бузурги Ӯ бишнаванд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна дуои Сулаймон ба Худо таърихро тағир дод

2. Бозёфт кардани қудрати Худо: Фаҳмидани номи бузург ва дасти тавонои Ӯ

1. Забур 145:13 - «Малакути Ту салтанати ҷовидонӣ аст, ва салтанати Ту дар тӯли наслҳо боқӣ мемонад».

2. Ишаъё 40:26 - "Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: ки инҳоро офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад ва ҳамаро ба ном мехонад, бо бузургии қудрати Худ ва азбаски дар қудрат қавӣ аст, ягон кас намерасад».

1 Подшоҳон 8:43 Дар осмон маскани худро бишнав ва мувофиқи ҳар он чи ғариб туро даъват мекунад, ба ҷо овар, то ки тамоми мардуми рӯи замин исми Туро бидонанд, аз ту битарсанд, мисли қавми Ту Исроил; ва то бидонанд, ки ин хонае ки Ман бино кардаам, ба исми Ту хонда шудааст.

Дар 3 Подшоҳон 8:43, Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки ба ҳама хоҳишҳои бегонагон итоат кунанд, то тамоми мардуми рӯи замин исми Ӯро бидонанд ва аз Ӯ битарсанд ва бидонанд, ки маъбад ба номи Ӯ сохта шудааст.

1. Қудрати номи Худо: Фаҳмидани аҳамияти номи Худо ва он барои мо чӣ маъно дорад

2. Хонаи Худованд: Аҳамияти маъбади Худо ва чӣ гуна он моро бо Ӯ мепайвандад

1. Забур 111:9 - Ӯ фидияро ба қавми Худ фиристод, аҳди худро то абад фармудааст: исми Ӯ муқаддас ва мӯҳтарам аст.

2. Такрори Шариат 6:13 - Аз Худованд Худои худ битарс, ва Ӯро ибодат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр.

1 Подшоҳон 8:44: Агар қавми ту ба ҷанг бар зидди душмани худ бароянд, ба ҳар куҷое ки онҳоро мефиристӣ, ва сӯи Худованд сӯи шаҳре ки баргузидаӣ ва ба сӯи хонае ки ба исми Ту бино кардаам, дуо гӯянд:

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки қавмаш ҳангоми ҷанг бо душманонашон дар ҷанг пирӯз шаванд.

1. Қувваи дуо: таваккал ба Худо дар замони ҷанг

2. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои пирӯзӣ дар майдони ҷанг

1. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем оварад.

2. 2 Вақоеънома 20:15b Аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва ҳаросон нашавед; зеро ки ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост.

1 Подшоҳон 8:45 Пас, дар осмон дуо ва илтиҷои онҳоро бишнав ва сабаби онҳоро нигоҳ доред.

Худо аз мо хоҳиш мекунад, ки барои дигарон дуо гӯем ва барои нигоҳ доштани кори онҳо кӯмак кунем.

1. Намоз пурқувват аст ва метавонад онро барои тағир додани ҷаҳон истифода кард.

2. Мо бояд қувваи худро барои кӯмак ба бародарону хоҳарони худ истифода барем.

1. Яъқуб 5:16б - Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Филиппиён 2:4 - Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ нигоҳ кунед.

1 Подшоҳон 8:46: Агар онҳо бар зидди ту гуноҳ кунанд, (зеро касе нест, ки гуноҳ намекунад), ва ту ба онҳо хашмгин шуда, онҳоро ба дасти душман таслим кун, то ки онҳоро ба замини душман асир ованд, дур ё наздик;

Сулаймон эътироф мекунад, ки ҳама одамон гуноҳ мекунанд ва агар гуноҳ кунанд, Худо метавонад хашмгин шавад ва иҷозат диҳад, ки онҳо ба асирӣ бурда шаванд.

1. Муҳаббат ва омурзиши Худо бо вуҷуди гуноҳҳои мо

2. Оқибатҳои гуноҳҳои мо

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 103:8-12 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми худро дар худ нигоҳ медорад; Ӯ ба мо тавре рафтор намекунад, ки ба гуноҳҳои мо сазовор аст ё мувофиқи гуноҳҳои мо ба мо подош намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

1 Подшоҳон 8:47 Аммо агар онҳо дар замине, ки дар он ҷо асир шуда буданд, фикр кунанд, ва тавба кунанд ва дар замини ононе, ки онҳоро асирӣ бурданд, ба ту илтиҷо кунанд ва бигӯянд: "Мо гуноҳ кардаем ва бадкорӣ кардем, бадӣ кардаанд;

Агар тавба кунанд ва дуои раҳмат кунанд, Худо гуноҳони қавмашро мебахшад.

1: Тавба калиди омурзиш ва оштӣ бо Худост.

2: Эътироф кардани гуноҳҳои худ ва гирифтани раҳмати Худо озодӣ ва шодмонӣ меорад.

1: Ишаъё 55: 7 - "Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай сӯи Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо раҳм кунад, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард".

2:1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

1 Подшоҳон 8:48 Пас, бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ба замини душманонашон, ки онҳоро ба асирӣ бурда буд, назди ту баргард ва ба ту дуо гӯй, ки ба падарони онҳо додай. шаҳре ки ту баргузидай ва хонае ки ба исми Ту бино кардаам;

Сулаймон дуо мекунад, ки исроилиён ба замине, ки ба падаронашон дода шудааст ва ба шаҳр ва хонае, ки ба исми Худо сохта шудааст, баргарданд.

1. Муҳимияти дар хотир доштан, ки мо аз куҷо омадаем ва баракатҳои худро ба кӣ қарздорем.

2. Қувваи дуо ва тавоноии он барои наздик кардани мо ба Худо.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили худ, ҷони худ ва қуввати худ дӯст бидор.

2. Забур 121:6 - Барои сулҳи Ерусалим дуо гӯед.

1 Подшоҳон 8:49 Пас дуо ва илтиҷои онҳоро дар макони зисти худ бишнав, ва кори онҳоро нигоҳ дор,

Ин порча дар бораи он аст, ки Худо мешунавад ва илоҷи касонеро, ки дуо ва дуо мекунанд, нигоҳ медорад.

1. Қувваи Дуо: Худо ҳамеша содиқ аст, ки дар вақташ ба дуоҳои мо ҷавоб диҳад.

2. Ҳифзи кори худ: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки Ӯ ҳамеша роҳи моро дастгирӣ ва нигоҳ медорад.

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

1 Подшоҳон 8:50 Ва қавми Худро, ки бар зидди ту гуноҳ кардаанд, ва тамоми ҷиноятҳои онҳоро, ки бар зидди ту таҷовуз кардаанд, бибахш ва ба онҳо дар ҳузури онҳое ки онҳоро асир бурданд, раҳм кун, то ки ба онҳо раҳм кунанд.

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки банӣ-Исроилро барои гуноҳҳояшон бубахшад ва ба онҳо ва ба онҳое, ки онҳоро ба асирӣ бурдаанд, раҳм кунад.

1. Меҳрубонӣ ва раҳмдилии Худо – Муайян кардани он ки чӣ тавр раҳмату меҳрубонии Худо метавонад моро ва муносибатҳои моро дигаргун созад.

2. Мағфират ва кафорат - Фаҳмидани қудрати бахшиш ва чӣ гуна он метавонад ба кафорат оварда расонад.

1. Ишаъё 55:7 - "Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор вай ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард".

2. Луқо 6:36 - «Пас раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст».

1 Подшоҳон 8:51 Зеро ки онҳо қавми туст ва мероси туст, ки аз Миср, аз миёни кӯраи оҳан берун овардай;

Худо ба Сулаймон хотиррасон мекунад, ки исроилиён халқи Ӯ ва мероси Ӯ мебошанд, ки Ӯ онҳоро аз ғуломии Миср озод кардааст.

1. Наҷот додани Худо: Чӣ тавр Худо халқашро аз ғуломӣ озод кард

2. Садоқати Худо: Вафодории ӯ ба халқаш

1. Такрори Шариат 7:8 - «Аммо азбаски Худованд шуморо дӯст медошт ва қасамеро, ки ба аҷдодони шумо дода буд, вафо кард, шуморо бо дасти пурзӯр берун овард ва шуморо аз ғуломии фиръавн, подшоҳи Миср, фидия дод. ."

2. Ишаъё 43:1 - "Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту аз они Ман ҳастӣ. .

1 Подшоҳон 8:52 То ки чашмони ту ба илтиҷои бандаи худ ва ба илтиҷои қавми Худ Исроил кушода бошад, то ки дар ҳар он чи барои ту талаб мекунанд, ба онҳо гӯш диҳанд.

Сулаймон дуо мекунад, ки Худо ба дуои халқи Исроил гӯш диҳад.

1. Қувваи намоз: Омӯзиши дуо кардан дар ҳаққи дигарон.

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо дуоҳоро мешунавад ва ҷавоб медиҳад.

1. Яъқуб 5:16 - «Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст».

2. 1 Юҳанно 5:14-15 - "Ин боварӣест, ки мо дар наздик шудан ба Худо дорем: агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ моро мешунавад - ҳар чизе ки мо талаб кунем - мо медонем. ки мо он чиро, ки аз вай талаб карда будем, дорем».

1 Подшоҳон 8:53 Зеро ки Ту онҳоро аз миёни тамоми қавмҳои рӯи замин ҷудо кардай, то ки мероси Ту шаванд, чунон ки Ту бо дасти бандаи Худ Мусо гуфта будӣ, вақте ки падарони моро аз Миср берун овардӣ, эй Худованд Худо.

Худованд Исроилро аз тамоми мардуми рӯи замин ҷудо кард, то ки мероси ӯ бошанд, чунон ки ба воситаи Мусо ваъда дода буд, вақте ки онҳо аз Миср озод шуданд.

1. Ваъда ва таъминоти Худованд: Омӯзиши 3 Подшоҳон 8:53

2. Муҳофизати содиқи Худованд: Омӯзиши 3 Подшоҳон 8:53

1. Хуруҷ 19: 5-6 - "Пас, акнун, агар шумо дар ҳақиқат ба овози ман итоат кунед ва аҳди Маро риоя кунед, он гоҳ барои Ман аз ҳама одамон ганҷи хосе хоҳед буд, зеро тамоми замин аз они Ман аст: ва шумо хоҳед буд. барои ман Малакути коҳинон ва халқи муқаддас аст; ин суханоне ҳастанд, ки ба банӣ-Исроил бигӯй».

2. Такрори Шариат 7: 6-8 - "Зеро ки ту халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастӣ: Худованд Худои ту туро баргузидааст, то ки барои Худ халқи махсусе бошӣ, аз ҳамаи одамоне, ки дар рӯи замин ҳастанд. Худованд ба шумо муҳаббати Худро зоҳир накард ва шуморо баргузид, зеро шумор аз ҳама бештар будед, зеро ки шумо дар байни ҳамаи мардум камтар будед; ба

падарони шумо, ки Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун овард, ва шуморо аз хонаи ғуломон, аз дасти фиръавн подшоҳи Миср фидия дод.

3 Подшоҳон 8:54 Ва ҳангоме ки Сулаймон тамоми ин дуо ва илтиҷоро ба Худованд тамом кард, аз пеши қурбонгоҳи Худованд аз зону зада, дастҳояшро ба осмон дароз карда, бархост. .

Сулаймон бо зону зада, дастонашро ба сӯи осмон дароз карда дуои худро ба Худованд анҷом дод.

1. Бо фурӯтанӣ ва эҳтиром ба Худо дуо гуфтанро омӯзед

2. Қувваи дуо барои пайвастан бо Худо

1. Матто 6:5-15 - Таълимоти Исо дар бораи чӣ гуна дуо гуфтан

2. Яъқуб 5:13-18 - Қувваи дуо дар ҳаёти имондорон

1 Подшоҳон 8:55 Ва ӯ истода, тамоми ҷамоати Исроилро бо овози баланд баракат дода, гуфт:

Сулаймон бо овози баланд ба халқи Исроил баракат медиҳад.

1. Муҳимияти эълон кардани баракатҳои Худованд.

2. Қувваи садои ягонаи имон ва ибодат.

1. Забур 29:2 - "Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ диҳед; Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кунед".

2. Эфсӯсиён 5: 19-20 - «Бо худ бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво эҷод кунед; ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед. Масеҳ."

1 Подшоҳон 8:56 Муборак аст Худованде, ки ба қавми Худ Исроил оромӣ бахшид, бар тибқи ҳар ваъдае, ки Ӯ дода буд: як калимаи тамоми ваъдаи неки худ, ки бо дасти бандаи худ Мусо ваъда карда буд, хилоф накард.

Худо ҳамаи ваъдаҳои худро ба халқи Исроил, чунон ки ба воситаи Мусо дода буд, иҷро кард.

1. Муҳимияти эътимод ба ваъдаҳои Худо

2. Қувваи имон дар иҷрои иродаи Худо

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. Ибриён 11:11 - Худи Соро низ тавассути имон қувват гирифт, ки насли ҳомила шавад ва дар синни пирӣ таваллуд шуд, зеро вайро, ки ваъда дода буд, содиқ донист.

1 Подшоҳон 8:57 Худованд Худои мо бо мо бошад, чунон ки бо падарони мо буд; бигзор моро тарк накунад ва моро тарк накунад.

Ҳузури Худо дар гузашта бо мо буд ва ҳоло моро тарк намекунад ва тарк намекунад.

1. Вафодории Худо: ҳузури Ӯ дар тамоми наслҳо

2. Эътироф кардани вобастагӣ аз вафодории Худованд

1. Ибриён 13:5 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва натарс: зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад; Ӯ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад.

1 Подшоҳон 8:58 То ки Ӯ дилҳои моро ба Ӯ майл кунад, то бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунад, ва аҳкоми Ӯ ва фароизи Ӯ ва аҳкоми Ӯро, ки ба падарони мо амр фармудааст, риоя кунад.

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки исроилиёнро дар риояи қонунҳои Ӯ ҳидоят ва муҳофизат кунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки аҳкоми Ӯро риоя кунем ва мувофиқи қонуну ҳукмҳои Ӯ зиндагӣ кунем.

2. Худо мехоҳад дилҳои моро ба сӯи Ӯ моил кунад ва бо роҳҳои Ӯ роҳ равад.

1. Такрори Шариат 6:5-6 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва бо тамоми қуввати худ дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад.

2. Забур 119:33-34 - Ба ман, эй Худованд, роҳи фармонҳои Худро таълим деҳ, то ки то охир ба он пайравӣ кунам. Ба ман ақл деҳ, то ки қонуни Туро риоя кунам ва онро бо тамоми дили худ риоя кунам.

1 Подшоҳон 8:59 Ва ин суханони ман, ки ман ба ҳузури Худованд илтиҷо намудаам, бигзор шабу рӯз ба Худованд Худои мо наздик бошад, то ки Ӯ ҳамеша кори бандаи Худ ва халқи Худ Исроилро нигоҳ дорад. , чунон ки масъала талаб мекунад:

Сулаймон ба Худо дуо кард, ки ҳамеша кори худ ва халқашро нигоҳ дорад.

1. Худо ҳамеша халқашро ризқ медиҳад

2. Фоидаҳои намоз

1. Ишаъё 41:10-13 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

1 Подшоҳон 8:60 То ки тамоми мардуми рӯи замин бидонанд, ки Худованд Худост, ва ҳеҷ каси дигар вуҷуд надорад.

Сулаймон маъбади навбунёдро ба Худованд мебахшад ва дуо мекунад, ки тамоми одамони рӯи замин донанд, ки Худованд Худои ягонаи ҳақиқӣ аст.

1. "Худованд Худои ягонаи ҳақиқӣ аст"

2. «Қувваи фидокорӣ»

1. Ишаъё 45:5-7 Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест; ҷуз ман Худое нест.

2. Забур 24:1 Замин аз они Худованд аст, ва ҳар чизе ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи сокинони он.

1 Подшоҳон 8:61 Пас, бигзор дили шумо бо Худованд Худои мо комил бошад, то бар тибқи фароизи Ӯ рафтор кунед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, чунон ки имрӯз.

Сулаймон аз Худо дуо кард, ки ба халқи Исроил барои итоат кардан ба қонунҳо ва аҳкоми Ӯ кӯмак кунад.

1. Итоат баракат меорад - Нигоҳе ба неъматҳое, ки тавассути итоат ба қонунҳои Худо ба вуҷуд меоянд.

2. Комил дар Худованд - Муҳокима дар бораи чӣ гуна бояд барои муқаддасӣ ва комилият дар муносибати мо бо Худованд кӯшиш кунем.

1. Ҳизқиёл 36:26-27 - ваъдаи Худо, ки ба халқи худ дили нав ва рӯҳи нав медиҳад, то Рӯҳи Ӯро дар дохили онҳо ҷойгир кунад ва онҳоро водор созад, ки тибқи қонунҳои Ӯ рафтор кунанд.

2. Филиппиён 4:13 - итминони Павлус, ки ӯ метавонад ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки ӯро қувват мебахшад, иҷро кунад ва ба хонандагон хотиррасон мекунад, ки ҳамеша дар Худованд бимонанд.

1 Подшоҳон 8:62 Ва подшоҳ ва тамоми Исроил бо ӯ ба ҳузури Худованд қурбонӣ оварданд.

Шоҳ Сулаймон ва тамоми Исроил барои Худованд қурбонӣ оварданд.

1. Шукргузорӣ: Шукри неъматҳои Худо

2. Итоати содиқона: зиндагӣ кардан, ки ба Худо писанд аст

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймон, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

1 Подшоҳон 8:63 Ва Сулаймон қурбонии осоиштагӣ овард, ки онро барои Худованд тақдим намуд, дувоздаҳ ҳазор гов ва саду бист ҳазор гӯсфанд. Ва подшоҳ ва тамоми банӣ-Исроил хонаи Худовандро бахшиданд.

Сулаймон ба Худованд қурбонии бузурги осоиштагӣ оварда ва маъбади Худовандро бо ёрии халқи Исроил бахшидааст.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр Сулаймон бахшида шудани маъбад таъриҳро шакл дод

2. Қурбонии сулҳ: Назари наздик ба қурбонии Сулаймон

1. 3 Подшоҳон 8:63 - Ва Сулаймон қурбонии осоиштагӣ оварда, ки онро ба Худованд тақдим намуд, дувоздаҳ ҳазор гов ва саду бист ҳазор гӯсфанд. Ва подшоҳ ва тамоми банӣ-Исроил хонаи Худовандро бахшиданд.

2. 2 Вақоеънома 5:13б - ...Зеро ки чунин буд, ки вақте ки карнайнавозон ва сарояндагон мисли як буданд, то як садое бароварда, ки дар ҳамду сано ва шукргузории Худованд шунида шавад; Ва ҳангоме ки бо карнайҳо, санҷҳо ва асбобҳои мусиқӣ овози худро баланд карда, Худовандро ҳамду сано хонда, мегуфтанд: «Зеро ки Ӯ некӯст; зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст, ки он вақт хона аз абр, хонаи Худованд пур шуд.

1 Подшоҳон 8:64 Дар ҳамон рӯз подшоҳ миёнаи саҳни назди хонаи Худовандро тақдис кард, зеро ки дар он ҷо қурбониҳои сӯхтанӣ, ва қурбонии ордӣ ва чарбуи қурбониҳои саломатӣ меоварда, зеро қурбонгоҳи мисин Пеш аз он ки Худованд барои қабули қурбониҳои сӯхтанӣ, ва қурбониҳои ордӣ ва чарбуи қурбониҳои саломатӣ хеле кам буд.

Гузаргоҳ Худи ҳамон рӯз подшоҳ Сулаймон саҳни кушодро дар назди хонаи Худованд ҷудо кард, то қурбониҳои сӯхтанӣ, қурбонии гӯштӣ ва қурбониҳои саломатиро пешкаш кунад, зеро қурбонгоҳи биринҷӣ дар он ҷо хеле хурд буд.

1. Қувваи имони намоишӣ - Чӣ тавр подшоҳ Сулаймон бо бахшидани саҳни кушод ба Худованд ва қурбонӣ кардан, ба Худованд содиқ будани худро нишон дод.

2. Аҳамияти Қурбонӣ - Чӣ гуна қурбонии қурбониҳо тоъати Худовандро нишон медод ва эҳтиром ба хонаи Ӯро нишон медод.

1. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

1 Подшоҳон 8:65 Ва дар он вақт Сулаймон ва тамоми Исроил бо ӯ, як ҷамоати бузурге, ки аз даромадан аз Ҳамот то дарёи Миср, ба ҳузури Худованд Худои мо, ҳафт рӯзу ҳафт рӯз, ҳатто чордаҳ рӯз зиёфат барпо карданд. рӯз.

Сулаймон барои тамоми Исроил дар давоми чордаҳ рӯз аз даромадгоҳи Ҳамот то дарёи Миср ба ҳузури Худованд базми бузурге барпо кард.

1. Ҷашни ҳузури Худованд: Нигоҳе ба иди Сулаймон

2. Таъмини лутфи Худо: Чӣ гуна Худованд нисбати халқаш ғамхорӣ мекунад

1. Такрори Шариат 16:16 - Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд; дар иди фатир, ва дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо; ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад.

2. Наҳемё 8:17 - Ва тамоми ҷамоати онҳое ки аз асирӣ баргашта буданд, хаймаҳо сохта, дар зери хаймаҳо нишаста буданд, зеро ки аз айёми Ешуа ибни Нун то он рӯз банӣ-Исроил ин корро накарда буд. ҳамин тавр. Ва шодии хеле бузург буд.

1 Подшоҳон 8:66 Дар рӯзи ҳаштум ӯ қавмро ҷавоб дод, ва онҳо подшоҳро баракат доданд, ва ба хаймаҳояшон бо шодӣ ва шодмонӣ рафтанд, аз тамоми некие, ки Худованд ба бандаи худ Довуд ва қавми худ Исроил карда буд. .

Дар рӯзи ҳаштум мардум подшоҳ Сулаймонро барои тамоми некие, ки Худованд барои Довуд ва Исроил карда буд, баракат доданд, ва он гоҳ бо шодӣ ва шодӣ ба хона баргаштанд.

1. Неъматҳои Худо ба қалбҳои мо шодӣ ва шодӣ меорад.

2. Мо метавонем шукргузор бошем ва миннатдории худро барои некии Худованд баён кунем.

1. Забур 28:7 - Худованд қувват ва сипари ман аст; дилам ба вай бовар мекунад ва вай ба ман ёрӣ мерасонад. Дилам аз шодӣ ба ларза меояд, бо сурудам уро васф мекунам.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

1 Подшоҳон боби 9 ҷавоби Худоро ба дуои бахшидани Сулаймон ва бастани аҳд байни Худо ва Сулаймон тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Сулаймон пас аз анҷом додани сохтмони маъбад, қасри худ ва дигар иншооти дилхоҳ, Худованд бори дуюм ба ӯ зоҳир мешавад. Худованд ваъдаи Худро такрор мекунад, ки дар сурати содиқ мондани Сулаймон ҳузури Худро дар маъбад барқарор мекунад (3 Подшоҳон 9:1-5).

Сархати 2: Худо Сулаймонро аз оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Ӯ ва парастиши худоёни дигар огоҳ мекунад. Ӯ ҳушдор медиҳад, ки агар Исроил Ӯро тарк кунад, маъбад хароб хоҳад шуд ва Исроил дар байни халқҳо сухани машҳуре мешавад (3 Подшоҳон 9:6-9).

Параграфи 3: Ҳикоят таъкид мекунад, ки чӣ тавр Ҳирам, подшоҳи Тир, киштиҳоро ба Сулаймон бо тилло ва чӯбҳои кедр ва сарви мувофиқи дархост мефиристад. Дар навбати худ, Сулаймон ба Ҳиром бист шаҳри Ҷалил медиҳад (3 Подшоҳон 9:10-14).

Параграфи 4: Дар ин боб шаҳрҳое зикр шудаанд, ки Сулаймон дар давраи ҳукмронии худ сохта ё барқарор кардааст. Ба онҳо шаҳрҳо барои нигаҳдорӣ ва аробаҳо, инчунин посгоҳҳои низомӣ дохил мешаванд. Он таъкид мекунад, ки Сулаймон дар ин давра то чӣ андоза обод ва бонуфуз буд (3 Подшоҳон 9;15-19).

Параграфи 5: Таваҷҷуҳи ҳикоя ба духтари Фиръавн, ки Сулаймон ба ӯ издивоҷ кардааст, равона шудааст. Вай аз шаҳри Довуд ба қасри худ кӯчид, дар ҳоле ки сохтмон дар хонааш идома дорад. Пас аз он дар бораи се қурбонии солона, ки Сулаймон дар маъбад меовард, зикр мешавад (3 Подшоҳон 9;24-25).

Сархати 6: Боб бо баёни он, ки шоҳ Сулаймон дар сарват ва хирад аз ҳама подшоҳони дигар болотар аст. Ӯ пеш аз маргаш чиҳил сол ҳукмронӣ мекунад, ба ҷои писараш Раҳабъом (3 Подшоҳон 9;26-28).

Хулоса, боби нӯҳуми 1 Подшоҳон посухи Худоро ба дуои Сулаймон тасвир мекунад, Худованд ҳузури Худро ваъда медиҳад, ки агар садоқат нигоҳ дошта шавад. Огоҳӣ дар бораи рӯйгардонӣ аз Худо дода мешавад, Хирам мавод медиҳад ва шаҳрҳо сохта ё барқарор карда мешаванд. Зани Сулаймон ба қасри худ кӯчид ва ҳар сол ҳадияҳо дода мешавад. Ҳукмронии Сулаймон дорои сарват ва хирад аст. Ӯ чиҳил сол ҳукмронӣ мекунад ва писараш Раҳабъом ҷонишин мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили баракатҳои илоҳӣ, ки ба вафодорӣ вобаста аст, оқибатҳои бутпарастӣ ва шукуфоии марбут ба итоат ба аҳкоми Худоро меомӯзад.

1 Подшоҳон 9:1 Ва ҳангоме ки Сулаймон сохтмони хонаи Худованд ва хонаи подшоҳро анҷом дод, ва тамоми хоҳиши Сулаймон, ки мехост ба амал оварад,

Сулаймон хонаи Худованд ва хонаи худро мувофиқи хоҳиши худ ба анҷом расонд.

1. Худо хизмати содиқонаамонро подош медиҳад

2. Сармоягузорӣ дар Малакути Худо

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Луқо 12:33 - Моли худро бифурӯшед ва ба мискинон бидиҳед. Худро бо халтаҳои пулӣ таъмин кунед, ки кӯҳна намешавад ва дар осмон ганҷе, ки аз байн намеравад, ба он ҷо дузд наздик намешавад ва ҳеҷ куя нобуд намекунад.

1 Подшоҳон 9:2 Ва Худованд бори дуюм ба Сулаймон зоҳир шуд, чунон ки дар Ҷибъӯн ба ӯ зоҳир шуда буд.

Худованд бори дуюм дар Ҷибъӯн ба Сулаймон зоҳир шуд.

1. Худо ҳамеша ҳозир аст ва омода аст, ки моро дар вақти зарурӣ ҳидоят кунад.

2.Худованд ёри вафодор аст, аз канори мо дур намешавад.

1. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

1 Подшоҳон 9:3 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Дуо ва илтиҷои туро, ки пеши ман кардай, шунидам: Ман ин хонаро, ки бино кардай, тақдис кардам, то исми Маро дар он ҷо то абад гузорад; ва чашмони ман ва дили ман то абад дар он ҷо хоҳанд буд.

Худо ба подшоҳ Сулаймон ваъда дод, ки маъбаде, ки дар Ерусалим сохта шудааст, ҷое хоҳад буд, ки Ӯ ҳамеша ҳузур хоҳад дошт ва чашму дили Ӯ ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои аҳди худ

2. Муҳаббат ва меҳрубонии беандозаи Худо

1. Ирмиё 29:11–13

2. Ишаъё 55:3–5

1 Подшоҳон 9:4 Ва агар ту пешопеши ман рафтор хоҳӣ кард, чунон ки падарат Довуд рафтор мекард, бо покдилӣ ва ростқавлӣ, мувофиқи ҳар он чи ба ту амр фармудаам, ба ҷо овар, ва фароиз ва аҳкоми Маро риоя хоҳӣ кард.

Худо ба Сулаймон амр дод, ки ба ҳузури Ӯ поквиҷдонона рафтор кунад ва фароиз ва ҳукмҳои Ӯро риоя кунад.

1. Даъват ба адолат: қадам задан дар назди Худо

2. Зиндагии дуруст: Аҳкоми Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 101:2 - Ман худро оқилона ба таври комил рафтор хоҳам кард. Эй кай назди ман меоӣ? Бо дили комил даруни хонаам қадам мезанам.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

1 Подшоҳон 9:5 Он гоҳ тахти салтанати туро бар Исроил то абад устувор хоҳам кард, чунон ки ба падарат Довуд ваъда дода, гуфтам: "Аз ту касе бар тахти Исроил нахоҳад монд".

Худо ба Довуд ваъда дод, ки ҳамеша дар тахти Исроил одам хоҳад буд.

1. Ваъдаҳои Худо: таваккал ба Каломи Ӯ

2. Вафодории Худо: истодан бар аҳди Ӯ

1. Ишаъё 54:10 - Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо аз байн хоҳанд рафт; вале эҳсони ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман вайрон нахоҳад шуд, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм кардааст.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро тамоми ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо бошад.

1 Подшоҳон 9:6 Аммо агар шумо ё фарзандонатон аз паи Ман рӯй гардонед ва аҳком ва фароизи Маро, ки пеши шумо гузоштаам, риоя нахоҳед кард, балки рафта, худоёни дигарро ибодат кунед ва ба онҳо саҷда кунед.

Худо ба халқи худ амр мекунад, ки содиқ бошанд ва аҳкому қонунҳои Ӯро риоя кунанд.

1. Муҳимияти вафодорӣ ба Худо

2. Маънои ҳақиқии ибодат

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба шумо барои некӯаҳволии шумо амр медиҳам?

2. Матто 4:10 - Он гоҳ Исо ба вай гуфт: «Бирав, эй шайтон! Зеро ки навишта шудааст: "Ба Худованд Худои худ саҷда кун ва танҳо Ӯро ибодат хоҳӣ кард".

1 Подшоҳон 9:7 Он гоҳ Ман Исроилро аз замине ки ба онҳо додаам, нест хоҳам кард; ва ин хонаро, ки барои исми Худ тақдис кардаам, аз пеши худ дур хоҳам кард; ва Исроил дар миёни тамоми мардум масал ва калом хоҳад буд:

Худо исроилиёнро аз замине, ки ба онҳо додааст, дур мекунад ва дигар маъбадро, ки ба исми Ӯ тақдис кардааст, ба назар намегирад. Исроил дар байни тамоми халкхо масал ва калом хохад шуд.

1. Худо ҳатто дар баробари куфр мӯъмин аст

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Ибриён 10:23-25 - Биёед ба умеде, ки мо изҳор менамоем, бемайлон нигоҳ дорем, зеро Он ки ваъда додааст, амин аст. Ва биёед бубинем, ки чӣ тавр мо якдигарро ба муҳаббат ва корҳои нек бармеангезем.

2. Ирмиё 22:8-9 - Аммо агар шумо ба ман итоат накунед ва ҳамаи ин аҳкомро риоя накунед, ва агар шумо аз фармонҳои Маро нафрат кунед ва қонунҳои маро нафрат кунед ва тамоми аҳкоми маро иҷро накунед ва аҳди маро вайрон кунед, пас Ман ин корро ба ту мекунам.

1 Подшоҳон 9:8 Ва дар ин хона, ки баланд аст, ҳар кӣ аз он мегузарад, дар ҳайрат хоҳад монд ва фишурда хоҳад кард; ва хоҳанд гуфт: "Чаро Худованд бо ин замин ва ин хона чунин кардааст?"

Одамоне, ки дар 3 Подшоҳон 9:8 аз назди хонаи баландии Худованд мегузаранд, дар ҳайрат мемонанд ва фишурда мекунанд, ки чаро Худованд ба замин ва хона чунин кардааст.

1. Қудрати ҳузури Худо - чӣ гуна ҳузури Худо метавонад ба ҷаҳони гирду атрофи мо таъсири доимӣ расонад.

2. Асрори роҳҳои Худо - омӯхтани чаро Худо бо роҳҳои пурасрор ва аксаран нофаҳмо кор мекунад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ! Зеро кист, ки фикри Худовандро донист, ё кист, ки машваратчии Ӯ буд? Ё кист, ки ба ӯ ҳадя додааст, то ки баргардонида шавад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯ ва ба воситаи Ӯ ва аз они Ӯст. Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

1 Подшоҳон 9:9 Ва онҳо ҷавоб хоҳанд дод: "Азбаски онҳо Худованд Худои худро, ки падарони худро аз замини Миср ба вуҷуд овардааст, тарк карданд, ва худоёни дигарро гирифта, ба онҳо саҷда карданд ва ба онҳо ибодат карданд. Худованд ҳамаи ин бадро ба сари онҳо овард.

Банӣ-Исроил Худовандро тарк карда, худоёни дигарро парастиш карданд, ва дар натиҷа аз Худованд азоб кашиданд.

1. Садоқати Худо ин атоест, ки мо набояд онро ҳамчун чизи муқаррарӣ қабул кунем.

2. Мо бояд ба Худованд содиқ бошем ва ба васвасаи худоёни бегона наафтем.

1. Такрори Шариат 6: 14-15 - "Шумо аз паи худоёни дигар наравед, худоёни қавмҳое, ки дар атрофи шумо ҳастанд, зеро Худованд Худои шумо дар миёни шумо Худои ҳасаднок аст, то ки хашми Худованд Худои шумо бар зидди ва Ӯ шуморо аз рӯи замин нобуд мекунад».

2. Такрори Шариат 11: 16-17 - "Худтанро эҳтиёт кунед, ки мабодо дили шумо фирефта нашавад, ва шумо рӯй гардонед ва худоёни дигарро ибодат кунед ва ба онҳо саҷда кунед, мабодо ғазаби Худованд бар шумо барангехт, ва Ӯ осмонро маҳкам накунад. ки борон наборад, замин ҳосил надиҳад, ва шумо аз замини некӯе, ки Худованд ба шумо медиҳад, зуд нобуд шавед».

1 Подшоҳон 9:10 Ва воқеъ шуд, ки дар охири бист сол, вақте ки Сулаймон ду хона, хонаи Худованд ва хонаи подшоҳро бино кард,

Пас аз бист соли сохтмон, Сулаймон маъбади Худованд ва қасри худро ба анҷом расонд.

1. Боварӣ ба вақти Худо дар сохтани ҳаёти мо

2. Эҷоди зиндагии бо имон ба қудрати Худо

1. Забур 127:1 - Магар Худованд хонаро бино накунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд.

2. Воиз 3:1-8 - Ҳар чизе, ки дар зери осмон аст, мавсим ва вақт дорад.

1 Подшоҳон 9:11 (Акнун Ҳирам подшоҳи Сӯр Сулаймонро бо дарахтони арз ва арча ва мувофиқи ҳар хоҳиши худ бо тилло муҷаҳҳаз карда буд), ки он вақт подшоҳ Сулаймон ба Ҳиром бист шаҳр дар замини Ҷалил дод.

Подшоҳ Сулаймон ба Ҳиром бист шаҳр дар замини Ҷалил ба ивази дарахтони арз, арча ва тиллое, ки Ҳиром ба ӯ дода буд, дод.

1. Муҳимияти шукргузорӣ дар достони шоҳ Сулаймон ва Ҳиром нишон дода шудааст.

2. Аҳамияти саховатмандӣ ва чӣ гуна он метавонад ҳам барои гиранда ва ҳам барои бахшанда баракат бошад.

1. Масалҳо 19:17 - Касе, ки ба камбағалон меҳрубон аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ӯро барои кори кардааш подош хоҳад дод.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

1 Подшоҳон 9:12 Ва Ҳиром аз Сӯр берун омад, то шаҳрҳоеро, ки Сулаймон ба ӯ дода буд, бубинад; ва ба ӯ писанд наомаданд.

Хирам шаҳрҳоеро, ки Сулаймон ба ӯ дода буд, зиёрат мекунад, аммо аз он чизе, ки ёфт, қаноат намекунад.

1. Худо ҳамеша барои беҳтарини мо кор мекунад, ҳатто вақте ки шароити наздики мо инро инъикос намекунад.

2. Мо бояд бо неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, қаноат кунем.

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам.

2. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

1 Подшоҳон 9:13 Ва ӯ гуфт: «Инҳо кадом шаҳрҳоанд, ки ба ман додай, бародарам? Ва онҳоро то имрӯз замини Кобул номид.

Худо ба подшоҳ Сулаймон шаҳрҳои Кобулро дод, ки аз он вақт инҷониб бо ин ном маъруфанд.

1. Тӯҳфаҳои Худо ҳамеша пурмазмун ва махсус мебошанд.

2. Мо метавонем ба ризқи Худо таваккал кунем.

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Забур 33:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

1 Подшоҳон 9:14 Ва Ҳиром ба подшоҳ шашҳашт талант тилло фиристод.

Шоҳ Ҳиром ба подшоҳи Исроил 60 талант тилло фиристод.

1. Саховатмандии шоҳ Хирам: Дарси меҳрубонӣ

2. Аҳамияти тӯҳфаҳои моддӣ: Омӯзиши 3 Подшоҳон 9:14

1. Масалҳо 19:17 - Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд бошад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд,

балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 9:15 Ва ин аст сабаби андозе, ки подшоҳ Сулаймон бардошт; зеро ки хонаи Худованд ва хонаи худ ва Милло ва девори Ерусалим ва Ҳазор ва Маҷиддӯ ва Ҷезерро бино кунад.

Гузаргоҳ Подшоҳ Сулаймон барои сохтани Хонаи Худованд, хонаи худ, Милло, девори Ерусалим, Ҳазор, Маҷиддӯ ва Ҷезер боҷ гирифт.

1. Қувваи саховатмандӣ: Омӯзиш аз намунаи шоҳ Сулаймон

2. Муҳимияти сохтани хонаи Худо: омӯзиши 3 Подшоҳон 9:15

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намешикананд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар касе бар як танӣ ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

1 Подшоҳон 9:16 Зеро ки фиръавн подшоҳи Миср баромада, Ҷезерро гирифта, дар оташ сӯзонд, ва канъониёнро, ки дар шаҳр сокин буданд, кушта, ба духтараш, зани Сулаймон ҳадя дода буд.

Фиръавн подшоҳи Миср ба шаҳри Гезар ҳамла кард ва онро хароб кард ва сокинони онро кушта, шаҳрро ба духтараш, ки ба Сулаймон издивоҷ карда буд, ҳадя дод.

1. Мо метавонем аз достони Фиръавн подшоҳи Миср ва шаҳри Гезер дарси арзишманд гирем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба тавре зиндагӣ кунем, ки Худоро ҷалол диҳад, ҳатто агар ин душвор бошад ҳам.

1. 3 Подшоҳон 9:16 Зеро ки фиръавн подшоҳи Миср баромада, Ҷезерро гирифта, дар оташ сӯзонд, ва канъониёнро, ки дар шаҳр сокин буданд, кушта, онро ба духтари худ, зани Сулаймон ҳадя дода буд.

2. Матто 5:43-44 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

1 Подшоҳон 9:17 Ва Сулаймон Ҷозер ва Байт-Ҳӯрӯни поёнро бино кард,

Ин порча дар бораи сохтмони Сулаймон дар Гезер ва Байт-Ҳӯрони поён сухан меравад.

1. Қудрати меҳнат: Намунаи Сулаймон дар бораи сохтани Гезер ва Байтҳӯрони Нидер ба мо қувваи меҳнат ва фидокориро таълим медиҳад.

2. Баракати итоъат: Итоати Сулаймон ба аҳкоми Худо бо муваффақият дар бунёди Гезер ва Байтҳӯрони заминӣ мукофотонида шуд.

1. Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

1 Подшоҳон 9:18 Ва Баалот ва Тадмурро дар биёбон, дар замин,

Ин порча дар бораи ду ҷойе, ки дар 3 Подшоҳон 9:18 зикр шудааст: Баалат ва Тадмур.

1. Арзиши итоаткорӣ: Тадқиқот оид ба 3 Подшоҳон 9:18

2. Қувваи имон: Мулоҳизаҳо дар бораи Баалат ва Тадмор

1. Ишаъё 35:1-2 - Биёбон ва хушкӣ шод хоҳанд шуд; биёбон шод мешавад ва мисли садбарг мешукуфад. Он ба таври фаровон гул мекунад ва шод хоҳад шуд, ҳатто бо шодӣ ва суруд.

2. Забур 23:3 - Ӯ маро бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад, ба хотири исми Худ.

1 Подшоҳон 9:19 Ва ҳамаи шаҳрҳои анборе, ки Сулаймон дошт, ва шаҳрҳо барои аробаҳои худ, ва шаҳрҳо барои саворонаш, ва он чиро, ки Сулаймон мехост дар Ерусалим ва Лубнон ва дар тамоми замини салтанати худ бино кунад.

Сулаймон барои аробаҳо, саворон ва дигар хоҳишҳои худ дар Ерусалим, Лубнон ва дигар ҷойҳое, ки дар салтанати худ буд, шаҳрҳо сохт.

1. Ҳаёти мо бояд ба бунёди ҷалоли Худо бахшида шавад.

2. Дар ҳама ҷойҳо, ҳатто дар корҳои оддии зиндагӣ, баракати Худоро биҷӯед.

1. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

1 Подшоҳон 9:20 Ва тамоми қавме ки аз амӯриён, ҳиттиён, фариззиён, ҳивиён ва ябусиён буданд, ки аз банӣ-Исроил набуданд,

Ин порча гурӯҳҳои этникиеро тасвир мекунад, ки пас аз тасарруфи банӣ-Исроил дар Исроил боқӣ монданд.

1. Вафодорӣ ва ризқи Худо барои банӣ-Исроил.

2. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 7:1-2 - «Вақте ки Худованд Худоят туро ба замине, ки барои тасарруф кардан медарӣ, медарорад ва халқҳои бисёре аз Ҳиттиён, Ҷирғошиён, Аморйён, Канъониён, Фариззиён, Ҳивиён ва Ебусиёнро, ки ҳафт миллат калонтаранд, аз пеши ту берун мекунад. ва аз шумо қавитар аст

2. Еҳушаъ 24:11-13 - Шумо аз Урдун гузашта, ба Ериҳӯ расидед. Сокинони Ериҳӯ бо шумо, инчунин амӯриён, фариззиён, канъониён, ҳиттиён, гирҷошиён, ҳивиён ва ябусиён ҷангиданд, вале ман онҳоро ба дасти шумо супурдам. Ман шохро пешопеши шумо фиристодам, ки он ду подшоҳи амӯриро низ аз пеши шумо берун ронд. Ту бо шамшеру камони худат ин корро накардай.

1 Подшоҳон 9:21 Фарзандони онҳоро, ки баъд аз онҳо дар замин боқӣ монданд, ва банӣ-Исроил низ натавонистанд онҳоро ба таври комил нобуд созанд, Сулаймон то имрӯз аз онҳо хироҷе барои ғуломӣ ситонд.

Сулаймон аз мардуми боқимондаи замине, ки пас аз кӯшиши исроилиён барои несту нобуд кардани онҳо боқӣ монда буданд, хироҷ барои хидмат ситонд.

1: Муҳаббат ва марҳамати Худо он қадар бузург аст, ки ҳатто ба онҳое, ки ба мо зулм мекунанд, имконият медиҳанд, ки наҷот ёбанд.

2: Мо аз мисоли Сулаймон омӯхта метавонем, ки чӣ тавр бо онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, бо файз, муҳаббат ва марҳамат муносибат кунем.

1: Румиён 12:19-21 19Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд. 20Пас, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер кун; агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро ки бо чунин рафтор бар сари ӯ ангиштҳои оташ хоҳӣ андохт. 21 Бар бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2: Луқо 6:27-36 27Лекин ба шумо, ки мешунаванд, мегӯям: душманони худро дӯст доред, ба онҳое ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед, 28Ба лаънаткунандагони шумо баракат бигӯед ва барои онҳое, ки шуморо дашном медиҳанд, дуо гӯед. 29Ва ба касе ки як рухсораи туро бизанад, тарафи дигарашро низ пешниҳод кунад; ва ҳар кӣ ҷомаи туро мегирад, манъ намекунад, ки куртаатро низ нагирад. 30Ба ҳар кӣ аз ту талаб кунад, бидеҳ; ва аз касе ки моли туро мегирад, дигар аз онҳо напурс. 31Ва чунон ки мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо ҳамон тавр кунед. 32Зеро, агар онҳоеро дӯст доред, ки шуморо дӯст медоранд, чӣ шукр мегӯед? зеро ки гунаҳкорон низ дӯстдорони худро дӯст медоранд. 33Ва агар ба онҳое ки ба шумо некӣ мекунанд, некӣ кунед, чӣ шукр мегӯед? зеро ки гунаҳкорон низ ҳамин тавр мекунанд. 34Ва агар ба онҳое, ки ба онҳо умед доред, қарз диҳед, чӣ шукр гӯед? Зеро ки гунаҳкорон низ ба гунаҳкорон қарз медиҳанд, то ки боз ҳамон қадар бигиранд. 35Лекин шумо душманони худро дӯст доред, ва некӣ кунед, ва қарз диҳед, ба умеди дигар; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо фарзандони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипосону бадкорон меҳрубон аст. 36Пас, раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст.

1 Подшоҳон 9:22 Аммо Сулаймон аз банӣ-Исроил ҳеҷ ғулом накардааст, балки онҳо мардони ҷангӣ, ва навкаронаш, ва миронаш, ва сардорони ӯ, ва сардорони аробаҳои ӯ ва саворони ӯ буданд.

Сулаймон ҳеҷ яке аз исроилиёнро ба ғулом нагардонд, балки онҳоро ҳамчун мардони ҷангӣ, хизматгорон, миронҳо, сардорон, сардорони аробаҳо ва савораҳо истифода бурд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки бо роҳҳои гуногун ба Ӯ хизмат кунем.

2. Худо мехоҳад, ки мо атоҳои худро барои хидмат ба Ӯ ва дигарон истифода барем.

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи талантҳо.

2. Аъмол 6:2-4 - Интихоби диконҳои аввал.

1 Подшоҳон 9:23 Инҳо сардорони сардорони кори Сулаймон буданд, ки панҷсаду панҷоҳ нафар буданд, ки бар мардуме ки дар ин кор сарварӣ мекарданд, буданд.

Сулаймон 550 сармутахассис дошт, ки одамонеро, ки дар лоиҳаҳои ӯ кор мекарданд, назорат мекарданд.

1. Арзиши роҳбарии нек: Дарси Сулаймон

2. Тарбияи дили банда: омӯзиши 1 Подшоҳон 9

1. Масалҳо 29:2 - Вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд, аммо вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум мотам мегиранд.

2. Эфсӯсиён 6:7-8 - Бо иродаи нек хизмат кунед, на ба Худованд, на ба одамон: Чун медонед, ки ҳар кас ҳар кори нек мекунад, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, аз Худованд ҳамон мукофот хоҳад гирифт.

1 Подшоҳон 9:24 Аммо духтари фиръавн аз шаҳри Довуд ба хонаи худ, ки Сулаймон барояш бино карда буд, баромад, ва Миллоро бино кард.

Сулаймон дар шаҳри Довуд барои духтари Фиръавн хонае сохт ва ҳамчунин биное бо номи Милло сохт.

1. Вафодории Худо дар зиндагии Сулаймон дар ҳоле дида мешавад, ки ӯ тоъати Худованд буд ва барои духтари Фиръавн хонае сохт.

2. Таъмини Худо дар ҳаёти Сулаймон равшан аст, зеро ӯ тавонист Миллоро барои ҷалоли Худо бино кунад.

1. Матто 6:33-34 - Аввал Малакути Худоро биҷӯед ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки гарчанде ки Ӯ сарватманд буд, ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақирии Ӯ сарватдор шавед.

1 Подшоҳон 9:25 Ва Сулаймон дар як сол се маротиба бар қурбонгоҳе, ки барои Худованд бино мекард, қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ меовард, ва бар қурбонгоҳе ки ба ҳузури Худованд буд, бухур месохт. Хамин тавр хонаро ба охир расонд.

Сулаймон дар хонаи Худованд қурбонгоҳе сохта, дар як сол се маротиба қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ ва инчунин бухури сӯзонӣ меовард.

1. Аҳамияти қурбонӣ барои Худованд ҳамчун ибодат.

2. Қурбонгоҳҳо созем ва худро ба Худованд бахшем.

1. Ибриён 13: 15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. 1 Вақоеънома 16:29 - "Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ бахшед; Қурбӣ биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед. Оҳ, Худовандро дар зебогии қудсият парастиш кунед!"

1 Подшоҳон 9:26 Ва подшоҳ Сулаймон дар Эсионҷебар, ки дар канори Элӯт, дар соҳили баҳри Сурх, дар замини Адӯм воқеъ аст, аз киштиҳо сохт.

Шоҳ Сулаймон дар Эзионгебар, ки дар наздикии Элут дар соҳили Баҳри Сурх дар Адӯм ҷойгир аст, флоти киштиҳо сохт.

1. Садоқати Худо: Чӣ гуна Сулаймон фармудаҳои Худоро иҷро кард

2. Эҷод дар имон: Қувваи тоат ва иҷро

1. Матто 17:20 - Ба онҳо гуфт: «Аз сабаби кам имони шумо». Зеро ба ростӣ ба ту мегӯям: агар ту мисли донаи хардал имон дошта бошӣ, ба ин кӯҳ хоҳӣ гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кун, он ҷо ҳаракат мекунад, ва ҳеҷ чиз барои ту ғайриимкон нахоҳад буд".

2. Забур 33:12 - Хушбахт аст он халқе, ки Худои ӯ Худованд аст, халқе, ки Ӯ онҳоро мероси худ интихоб кардааст!

1 Подшоҳон 9:27 Ва Ҳиром навкарони худро, ки аз баҳр огоҳ буданд, бо навкарони Сулаймон ба флот фиристод.

Хирам киштиҳои ботаҷрибаи худро барои кӯмак ба Сулаймон дар корҳои баҳрии ӯ фиристод.

1. Итоат баракат меорад - Худо касонеро, ки итоат мекунанд, баракат медиҳад.

2. Арзиши таҷриба - Одамони ботаҷриба метавонанд фаҳмиши муфид пешниҳод кунанд.

1. Эфсӯсиён 6:1 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст.

2. Масалҳо 1:5 - Бигзор хирадманд бишнавад ва донишро афзун кунад, ва ҳар кӣ фаҳмад, ҳидоят ёбад.

1 Подшоҳон 9:28 Ва онҳо ба Офир омаданд, ва аз он ҷо чорсаду бист талант тилло оварданд ва ба подшоҳ Сулаймон оварданд.

Сулаймон аз Офир 420 талант тилло гирифт.

1. Сарвати халқи Худо: Чӣ тавр Сулаймон захираҳои худро барои хидмат ба Худо истифода бурд

2. Фаровонии ризқи Худо: Чӣ гуна Ӯ ниёзҳои моро таъмин мекунад

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ эҳтиром намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

1 Подшоҳон боби 10 ташрифи маликаи Сабо ба Сулаймонро тасвир мекунад ва дар бораи ҳикмат, сарват ва ҷалоли подшоҳии ӯ мафтуни ӯро таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии маликаи Сабо оғоз мешавад, ки дар бораи шӯҳрат ва ҳикмати Сулаймон мешунавад. Вай ба ҳайрат афтода, ба сафар мебарояд, то Сулаймонро бо саволҳои душвор озмоиш кунад (3 Подшоҳон 10:1-2).

Параграфи 2: Дар ривоят омадани маликаи Сабо ба Ерусалим бо ҳамроҳии зиёд тасвир шудааст. Вай бо Сулаймон сӯҳбат мекунад, аз ӯ дар мавзӯъҳои гуногун пурсиш мекунад ва ба ҳикмати ӯ бевосита шоҳиди он мешавад (3 Подшоҳон 10:3-5).

Сархати 3: Малика аз хирад ва сарвати Сулаймон дар ҳайрат монд. Вай ҳам Худо ва ҳам Сулаймонро барои бузургии онҳо ситоиш мекунад ва эътироф мекунад, ки он чи дар бораи ӯ шунида буд, дуруст буд (3 Подшоҳон 10:6-7).

Параграфи 4: Дар ин боб нишон дода шудааст, ки чӣ тавр Малика ба Сулаймон тӯҳфаҳои аз ҳад зиёд, аз ҷумла тилло, ҳанут, сангҳои қиматбаҳо ва миқдори зиёди чӯби алмосро тақдим мекунад. Илова бар ин, ҳеҷ гоҳ ин қадар фаровони ҳанут ба Исроил оварда нашуда буд (3 Подшоҳон 10;10-12).

Параграфи 5: Дар ривоят тасвир шудааст, ки чӣ тавр Сулаймон бо додани тӯҳфаҳо ба Малика, ки аз интизориҳои ӯ зиёдтаранд, ҷавоб медиҳад. Ӯ ҳар хоҳиши ӯро ба ҷо меорад ва ӯро бо иззату эҳтиром ба кишвари худ бармегардонад (3 Подшоҳон 10;13-13).

Сархати 6: Ин боб бо таъкид ба сарвати бузурги Сулаймон даромади солонааш танҳо дар шакли тилло ва тавсифи коллексияи васеи аробаҳо ва аспҳои ӯ анҷом меёбад (3 Подшоҳон 10;14-29).

Хулоса, боби даҳуми 1 Подшоҳон сафари Маликаи Саборо тасвир мекунад, вай ҳикмати Сулаймонро месанҷад ва аз ҷавобҳои ӯ дар ҳайрат мондааст. Вай Худоро ҳамду сано мегӯяд ва ҳадяҳои боҳашамат медиҳад, Сулаймон саховатмандона ҷавоб медиҳад, ки аз интизориҳои худ зиёдтар аст. Боигарии ӯ, аз ҷумла даромади тилло ва коллексияи таъсирбахши аробаҳо ва аспҳо таъкид карда мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди мафтуни хирад, таъсири обрӯ ба меҳмонон ва намоиши сарвати марбут ба ҳукмронии шоҳона омӯхтааст.

1 Подшоҳон 10:1 Ва маликаи Сабо аз шӯҳрати Сулаймон дар бораи исми Худованд шунид, омад, то ӯро бо саволҳои сахт озмоиш кунад.

Маликаи Сабо аз шӯҳрати Сулаймон дар бораи исми Худованд шунид ва барои имтиҳон омад.

1. Ҷустуҷӯи ҳикмат: Сафари Маликаи Сабо ба назди шоҳ Сулаймон

2. Омӯзиши ҷустуҷӯи Худо: Маликаи Сабо ҳамчун намуна

1. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро дар даруни худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯши худро ба ҳикмат гардонӣ ва дили худро ба хирад ба кор кунӣ, ва агар барои фаҳмиш даъват кунӣ ва барои фаҳм бо овози баланд гиря кунӣ, ва агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷи ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

2.1 Қӯринтиён 1:20-21 - Одами хирад куҷост? Олим куҷост? Куҷост файласуфи ин аср? Оё Худо ҳикмати ҷаҳонро беақл накардааст? Зеро, азбаски ҷаҳон дар ҳикмати Худо ба василаи ҳикмати худ Ӯро нашинохт, Худо ба воситаи аблаҳии он чи мавъиза карда шуда буд, писанд омад, ки имондоронро наҷот диҳад.

1 Подшоҳон 10:2 Ва вай бо қатораи хеле бузург, бо шутурҳои хушбӯй, ва тилло ва сангҳои қиматбаҳо ба Ерусалим омад; ва ҳангоме ки назди Сулаймон омад, дар бораи ҳар он чи дар дилаш буд, бо ӯ гуфтугӯ кард. .

Маликаи Сабо ба назди шоҳ Сулаймон бо ҳамроҳии шутурҳо, тилло ва сангҳои қиматбаҳо ташриф меорад ва дили худро бо ӯ мубодила мекунад.

1. Иҷрои иродаи Худо: Қиссаи Маликаи Сабо

2. Ҳикмат барои ҳаёт: Омӯзиш аз намунаи шоҳ Сулаймон

1. Масалҳо 2:6-7, "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, аз даҳони Ӯ дониш ва хирад мебарояд. Ӯ барои одилон ҳикмати солим медиҳад, барои ростқавлон ҷилавгирӣ мекунад".

2. 1 Вақоеънома 22: 12-13, "Танҳо Худованд ба ту ҳикмат ва фаҳмиш ато кунад ва ба ту дар бораи Исроил амр диҳад, то ки шариати Худованд Худои худро риоя намоӣ. Он гоҳ муваффақият хоҳӣ хоҳӣ дошт, агар ба амал оварӣ. фароизҳо ва ҳукмҳое ки Худованд ба Мусо дар бораи Исроил амр фармуда буд: қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав».

1 Подшоҳон 10:3 Ва Сулаймон тамоми саволҳояшро ба вай нақл кард: ҳеҷ чиз аз подшоҳ пӯшида набуд, ки ба вай нагуфт.

Шоҳ Сулаймон ба ҳама саволҳои маликаи Сабо ҷавоб дода, ҳикмати бузурги ӯро нишон дод.

1. Худо касонеро, ки ҳикмат меҷӯянд, подош медиҳад.

2. Ҳатто доноён низ бояд бисёр чизҳоро омӯзанд.

1. Масалҳо 2:3-5 Бале, агар шумо барои фаҳмиш фарьёд зада, овози худро барои фаҳм баланд кунед, агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худо.

2. Яъқуб 1:5 Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

1 Подшоҳон 10:4 Ва маликаи Сабо тамоми ҳикмати Сулаймон ва хонаеро, ки ӯ сохта буд, дид,

Маликаи Сабо аз хиради подшоҳ Сулаймон ва хонаи сохтаи ӯ дар ҳайрат монд.

1. Қувваи хирад: Гирифтани илҳом аз достони шоҳ Сулаймон

2. Бунёди таҳкурсии қувват: Нигоҳе ба хонаи подшоҳ Сулаймон

1. Масалҳо 3:13-18 - Муҳимияти хирад ва фаҳмиш

2. 1 Вақоеънома 28:2-10 - Дастури Довуд ба Сулаймон барои сохтани маъбад

1 Подшоҳон 10:5 Ва хӯроки дастархони ӯ, ва нишасти навкаронаш, ва ҳузури вазирони ӯ, ва либоси онҳо, ва соқиконаш, ва сутуни ӯ, ки бо он ба хонаи Худованд баромад; дар вай дигар рухе набуд.

Маликаи Сабо аз сарвати подшоҳ Сулаймон, ки хизматгорон, вазирон ва соқиёни ӯ буд ва ба хонаи Худованд баромаданаш ба ҳайрат афтод.

1. «Дар боигарӣ хирад ёфтан».

2. «Сарвати Худо дар хонаи Худо».

1. Масалҳо 8:10-11 - «Насиҳати маро ба ҷои нуқра бигир, ва донишро на тиллои интихоб, зеро ки ҳикмат аз ҷавоҳирот беҳтар аст, ва ҳар он чи ту бихоҳӣ, бо вай муқоиса карда наметавонад.

2. Матто 6:19-21 - «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дуздон намедароянд ва намедузданд, зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 10:6 Ва ӯ ба подшоҳ гуфт: «Ин хабари ҳақиқӣ буд, ки ман дар замини худ дар бораи аъмоли ту ва ҳикмати ту шунидам.

Маликаи Сабо аз хирад ва корнамоии подшоҳ Сулаймон ба ҳайрат афтод.

1. Шинохтани неъматҳо аз ҷониби Худо ва истифода аз онҳо барои ҷалоли Ӯ

2. Неъмати ҳикмат

1. Масалҳо 4:7-9 - Ҳикмат чизи асосӣ аст; Пас, ҳикмат ба даст ор; Варо сарафроз кун, ва ӯ туро баланд бардорад, вакте ки ӯро ба оғӯш гирӣ, туро иззат хоҳад кард. Ба сари ту зиннати файз хоҳад дод: тоҷи ҷалол ба ту хоҳад дод.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

1 Подшоҳон 10:7 Аммо ман ба суханон бовар накардам, то даме ки омадам, ва чашмонам инро дида бошад; ва инак, нисфи он ба ман гуфта нашудааст: хирад ва шукуфоии ту аз шӯҳрате ки шунидаам, зиёдтар аст.

Шӯҳрати ҳикмат ва шукуфоии Сулаймон аз қиссаҳое, ки дар бораи онҳо гуфта мешуд, хеле зиёдтар буд.

1. Худо вафодорӣ ва итоаткорро бо баракатҳое, ки интизори мо буд, мукофот медиҳад.

2. Ҳаёти мо метавонад барои дигарон шоҳиди бузургии Худо бошад.

1. Забур 37:4 - "Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод".

2. Филиппиён 4:19 - «Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

1 Подшоҳон 10:8 Хушо одамони ту!

Сулаймонро ситоиш мекунанд, ки дорои ҳикмати фаровон ва шумораи зиёди бандагоне, ки дар пеши ӯ истода, ба ҳикмати ӯ гӯш медиҳанд.

1. Арзиши хирад ва тоъат

2. Баракатҳои хидмат ба Худо

1. Масалҳо 4:7-9 - Ҳикмат чизи асосӣ аст; Пас, ҳикмат ба даст ор; Варо сарафроз кун, ва ӯ туро баланд бардорад, вакте ки ӯро ба оғӯш гирӣ, туро иззат хоҳад кард. Ба сари ту зиннати файз хоҳад дод: тоҷи ҷалол ба ту хоҳад дод.

2. Забур 128:1-2 - Хушо ҳар касе ки аз Худованд метарсад; ки бо роҳҳои Ӯ қадам мезанад. Зеро ки меҳнати дастҳои худро хоҳӣ хӯрд: хушбахт хоҳӣ буд, ва ин ба ту некӣ хоҳад буд.

1 Подшоҳон 10:9 Муборак аст Худованд Худои ту, ки аз ту писандидааст, то ки туро бар тахти Исроил бинишинад, зеро ки Худованд Исроилро то абад дӯст дошт, бинобар ин туро подшоҳ кард, то доварӣ ва адолатро ба ҷо оварад.

Худованд подшоҳ Сулаймонро баракат дод, аз ӯ шод шуд ва Исроилро то абад дӯст дошт, бинобар ин ӯро подшоҳ кард, то адолат ва доварӣ кунад.

1. Муҳаббат ва баракати Худо: Чӣ гуна муҳаббати Худо ба мо метавонад ба баракатҳои Ӯ дар ҳаёти мо оварда расонад.

2. Адолат ва адолат: Фаҳмидани аҳамияти адолат ва адолат дар ҳаёти мо.

1. Румиён 8:38-39: Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

2. Забур 37:3: Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред.

1 Подшоҳон 10:10 Ва ӯ ба подшоҳ яксаду бист талант тилло, ва аз ҳанут ва сангҳои қиматбаҳо дод; мисли он ҳанутеро, ки маликаи Сабо ба подшоҳ Сулаймон дод, дигар наёфт.

Маликаи Сабо ба подшоҳ Сулаймон ба миқдори зиёди тилло, ҳанут ва сангҳои қиматбаҳо ҳадя кард.

1. Худо моро бо неъматҳои моддӣ баракат медиҳад, ки барои ҷалоли Ӯ истифода шаванд.

2. Тӯҳфаи саховатманд ва қурбонии маликаи Сабо ба шоҳ Сулаймон ба мо аҳамияти бо шукргузорӣ ва имон доданро нишон медиҳад.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 22:9 - Саховатмандон худашон баракат хоҳанд ёфт, зеро онҳо ғизои худро бо камбағалон тақсим мекунанд.

1 Подшоҳон 10:11 Ва инчунин лашкари Ҳиром, ки аз Офир тилло меовард, аз Офир дарахтони фаровони алмуғ ва сангҳои қиматбаҳо оварданд.

Подшоҳ Сулаймон аз флоти шоҳ Ҳирам, ки аз Офир тилло оварда буданд, миқдори зиёди дарахтони алмуғ ва сангҳои қиматбаҳоро гирифт.

1. Бузургии саховати Худо

2. Дар тоъати Худо фаровонӣ ёфтан

1. Забур 37:4, "Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод"

2. Яъқуб 1:17, "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ва сояе вуҷуд надорад"

1 Подшоҳон 10:12 Ва подшоҳ аз дарахтони алмуг сутунҳо барои хонаи Худованд ва барои хонаи подшоҳ, барфаҳо ва забурҳо барои сарояндагон сохт: чунин дарахтони алмуғ набуданд, ва то имрӯз дида нашудаанд.

Подшоҳ Сулаймон барои хонаи Худованд ва хонаи худ аз дарахтони алмос сутунҳо ва асбобҳои мусиқӣ сохт. Ин дарахтон то ин дам дида нашуда буданд ва аз ин дам дида нашудаанд.

1. Муҳимияти роҳбарии содиқона дар хонаи Худованд

2. Аҷиби рӯзии Худованд барои мардумаш

1. Забур 150:3-5 - «Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед: Ӯро бо забур ва барфа ҳамду сано гӯед; Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед: Ӯро бо асбобҳои торӣ ва узвҳо ҳамду сано гӯед. Ӯро бар санҷҳои баланд садо диҳед».

2. 1 Вақоеънома 22:5 - "Довуд низ ба тамоми мирони Исроил амр фармуд, ки ба писараш Сулаймон кӯмак кунанд ва гуфт: "Оё Худованд Худои шумо бо шумо нест? ва оё Ӯ ба шумо аз ҳар тараф оромӣ надодааст? сокинони ин

замин ба дасти ман супурданд, ва замин дар пеши Худованд ва дар пеши қавми Ӯ мутеъ аст».

1 Подшоҳон 10:13 Ва подшоҳ Сулаймон ба маликаи Сабо тамоми хоҳишҳояшро дод, ба ғайр аз он чизе ки Сулаймон аз файзи подшоҳии худ ба вай ато карда буд, ҳар он чи ӯ мехост, дод. Пас, вай рӯй гардонда, бо хизматгоронаш ба кишвари худ рафт.

Подшоҳ Сулаймон ба маликаи Сабо ҳама чизеро, ки мехост, ба ғайр аз инъомҳои шоҳонааш дод. Малика баъди гирифтани ин тухфахо хамрохи хизматгоронаш ба ватан баргашт.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ тавр додан метавонад фарқият гузорад

2. Файзи Худо: Чӣ гуна саховати Худо бечунучаро аст

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки пахш карда, якҷоя ҷунбонда, давида, ба домани шумо гузошта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мекунед, он ба шумо бармегардад.

2. Забур 37:21 - Шарирон қарз мегирад, аммо барнамегардонад, вале одилон саховатманд аст ва медиҳад.

1 Подшоҳон 10:14 Ва вазни тиллое, ки дар як сол ба Сулаймон омад, шашсаду шасту шаш талант тилло буд,

Тиллое, ки Сулаймон дар як сол гирифт, 666 талант буд.

1. Шумораи 666 ва аҳамияти он дар Навиштаҳо

2. Сарвати подшоҳ Сулаймон

1. Ваҳй 13:18 - Ана ҳикмат. Ҳар кӣ доно шумораи ҳайвони ваҳширо ҳисоб кунад, зеро он шумораи одам аст; ва шумораи ӯ шашсаду шаст аст.

2. 1 Вақоеънома 29:1-5 - Ва подшоҳ Довуд ба тамоми ҷамоат гуфт: «Писари ман Сулаймон, ки танҳо Худо ӯро баргузидааст, ҳанӯз ҷавон ва нарм аст, ва кораш бузург аст, зеро ки қаср барои одам нест, балки барои Худованд Худо. Акнун ман бо тамоми қуввати худ барои хонаи Худои худ тилло барои чизҳои аз тилло сохташуда ва нуқра барои ашёи нуқра ва мис барои ашёи мис, оҳан барои ашёи оҳан ва чӯб барои ашёи чӯб; сангҳои оникс ва сангҳои гузошташуда, сангҳои дурахшанда ва рангҳои гуногун, ва ҳар гуна сангҳои қиматбаҳо ва сангҳои мармарӣ ба фаровонӣ.

1 Подшоҳон 10:15 Ғайр аз он, ӯ аз тоҷирон, ва аз савдогарони хушбӯй, ва аз тамоми подшоҳони Арабистон ва ҳокимони кишвар низ буд.

Подшоҳ Сулаймон бо сарвати худ машҳур буд, ки онро аз тоҷирон, тоҷирони ҳанут, подшоҳони Арабистон ва ҳокимони кишвар ба даст оварда буд.

1. Сарвати ҳақиқӣ аз ҷониби Худованд аст ва ризқи ӯ аз сарвати заминӣ арзишмандтар аст.

2. Мо бояд захираҳои худро оқилона ва барои ҷалоли Худо истифода барем.

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 10:16 Ва подшоҳ Сулаймон аз тиллои кӯфта дусад адад сохт: шашсад сиқл тилло ба як ҳадаф рафт.

Подшоҳ Сулаймон аз тиллои зарб дусад адад сохт, ки ҳар яке шашсад сиқл тилло дошт.

1. Қудрати саховатмандӣ: Он чизе ки подшоҳ Сулаймон ба мо дар бораи додан таълим медиҳад

2. Таъмини Худо: Мо аз сарвати подшоҳ Сулаймон чӣ омӯхта метавонем

1. Масалҳо 11:24-25 "Як кас муфт медиҳад, аммо боз ҳам зиёдтар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, вале ба фақир меояд. Саховатманд комёб мешавад, ҳар кӣ дигаронро рӯҳбаланд мекунад, тароват мебахшад."

2. Воиз 5:18-20 «Ин аст он чизе ки ман дидам, ки хуб ва мувофиқ аст: бихӯрад, бинӯшад ва аз тамоми меҳнате, ки дар давоми чанд соли умри худ дар зери офтоб мекашад, лаззат барад. ба вай дода шудааст, зеро ин мукофоти ӯст, зеро ба ҳар кас, ки Худо ба ӯ сарват ва сарват ато кардааст, ба ӯ қудрат додааст, ки аз онҳо бихӯрад ва мукофоти худро бигирад ва аз меҳнаташ шод шавад; ин атои Худост. ».

1 Подшоҳон 10:17 Ва аз тиллои кӯфта сесад сипар сохт; се мино тилло ба як сипар рафт, ва подшоҳ онҳоро дар хонаи ҷангали Лубнон гузошт.

Дар ин порча аз офариниши сесад сипари шоҳ Сулаймон тасвир шудааст, ки аз тиллои кӯфта сохта шуда буд, ки ҳар кадоми онҳо се мино тилло доранд.

1. Худо ба мо ҳикмат ва захираҳое медиҳад, ки чизҳои зеборо эҷод кунем.

2. Ризки Худо фаровон ва саховатманд аст.

1. Масалҳо 2:6-8 - Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; вай сипарест барои онҳое, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 10:18 Ва подшоҳ аз устухони фил тахти бузурге сохта, онро бо беҳтарин тилло пӯшонид.

Шоҳ Сулаймон аз устухони фил тахти бузурге сохт ва онро бо беҳтарин тилло пӯшонид.

1. Зебоии саховатмандӣ: Чӣ гуна тахти шоҳ Сулаймон аз устухони фил ва тилло сарвати ҳақиқиро нишон медиҳад

2. Дили эҳсон: Чӣ тавр тахти шоҳ Сулаймон аз устухони фил ва тилло моро бармеангезад, ки ба намунаи ӯ пайравӣ кунем

1. Масалҳо 19:17 - "Ҳар кӣ ба мискинон саховатманд аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

1 Подшоҳон 10:19 Тахт шаш зина дошт, ва болои тахт аз қафо гирдовар буд; ва аз ҳар ду тараф дар ҷои нишастгоҳ сутунҳо буданд, ва дар паҳлӯи тахтаҳо ду шер меистоданд.

Гузар тахти шоҳ Сулаймон шаш зина дошт ва дар паси он ду муҷассамаи шер дар ду тараф истода буд.

1. Муҳимияти тартиб дар ҳаёти мо, ки бо шаш зина дар тахти шоҳ Сулаймон ифода ёфтааст.

2. Муҳофизати Худо аз халқи худ, ки бо ҳайкалҳои шер, ки дар ҳар ду тарафи тахти Сулаймон истодаанд, тасвир шудааст.

1. Забур 93:1 - «Худованд ҳукмронӣ мекунад, дар ҷаззобӣ либоси ӯ аст;

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед".

1 Подшоҳон 10:20 Ва дар он ҷо дувоздаҳ шер аз як тараф ва аз тарафи дигар бар шаш зина меистоданд; дар ҳеҷ салтанате монанди он набуд.

Подшоҳии Сулаймон чунон бузург ва обод буд, ки дувоздаҳ шер дар ду тарафи тахти ӯ гузошта шуда буданд, ки ин манзара дар ҳеҷ подшоҳии дигар дида намешавад.

1. Малакути Худо: Он чизе ки Салтанати Сулаймон ба мо таълим медиҳад

2. Вафодорӣ ба Худо: баракати ободӣ

1. Луқо 12:32, «Натарс, эй рамаи хурд, зеро ки Падари шумо хушнудист, ки Малакутро ба шумо диҳад».

2. Матто 6:33, "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад".

1 Подшоҳон 10:21 Ва тамоми зарфҳои нӯшокии подшоҳ Сулаймон аз тилло буданд, ва ҳама зарфҳои хонаи ҷангали Лубнон аз тиллои холис; ҳеҷ яке аз нуқра набуд; дар айёми Сулаймон ҳеҷ чиз ҳисоб карда нашудааст.

Подшоҳ Сулаймон тамоми зарфҳои нӯшокии худро аз тилло сохта буд ва ҳама зарфҳои хонаи ҷангали Лубнон аз тиллои холис сохта шуда буданд, вале ҳеҷ чиз аз нуқра набуд.

1. Қалби ибодат: Чӣ гуна ба Худо додани беҳтарини мо ба қаноатмандии ҳақиқӣ оварда мерасонад

2. Арзиши сарват: Омӯзиши сармоягузории оқилона дар чизҳои муҳимтарин

1. Воиз 5:10-11 "Ҳар кӣ пулро дӯст медорад, ҳеҷ гоҳ пули кофӣ надорад; касе, ки сарватро дӯст медорад, ҳеҷ гоҳ аз даромади худ қаноат намекунад. Ин ҳам бемаънӣ аст. Бо афзоиши мол, истеъмолкунандагон низ зиёд мешаванд. Ва онҳо ба мардум чӣ фоида доранд. Соҳиб магар ин ки чашмони худро бар онҳо бихӯрад?»

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 «Ба онҳое, ки дар ин дунё сарватманданд, амр деҳ, ки мағрур нашаванд ва ба сарвате, ки ин қадар номуайян аст, умед набанданд, балки ба Худое, ки моро бо ҳама чиз ба таври фаровон таъмин мекунад, умед банданд. Ононро ба некӣ фармон деҳ, то дар корҳои нек сарватманд бошанд ва саховатманд бошанд ва ба тақсим кардан омода бошанд.Ба ин васила барои худ ганҷе барои ояндаи оянда таҳкурсии устувор мегузоранд, то бигиранд. ба ҳаёт, ки ҳаёти ҳақиқӣ аст, нигоҳ доред ».

1 Подшоҳон 10:22 Зеро ки подшоҳ дар баҳр як лашкари Таршиш бо лашкари Ҳиром дошт; дар се сол як маротиба лашкари Таршиш омада, тилло ва нуқра, устухони фил, маймун ва товус меовард.

Ин порча муносибатҳои тиҷории шоҳ Сулаймон ва подшоҳи Тир Ҳирамро тасвир мекунад, ки дар он ҷо флоти баҳрии Сулаймон дар ҳар се сол як маротиба ба Тир барои овардани тилло, нуқра, устухони фил, маймун ва товусҳо ташриф меовард.

1. Омӯзиш аз ҳикмати шоҳ Сулаймон: инкишоф додани муносибатҳои эътимодбахш ва фоидаи мутақобилан.

2. Ҷустуҷӯи ризқу рӯзии Худованд: таваккал ба Ӯ барои беҳтарин натиҷа дар ҳама кӯшишҳои мо.

1. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

2. 1 Вақоеънома 22:13 - Он гоҳ шумо муваффақ хоҳед шуд, агар шумо дар риоя кардани фармонҳо ва қонунҳое, ки Худованд ба Мусо барои Исроил додааст, бодиққат бошед.

1 Подшоҳон 10:23 Ва подшоҳ Сулаймон дар сарват ва ҳикмат аз тамоми подшоҳони рӯи замин пеш гузашт.

Шоҳ Сулаймон сарватмандтарин ва донотарин подшоҳи тамоми подшоҳони ҷаҳон буд.

1. Ҳикмат ва сарвати шоҳ Сулаймон - Чӣ гуна Худо ӯро баракат дод

2. Ҷустуҷӯи сарват ва ҳикмати ҳақиқӣ - фаротар аз қудрат ва моликияти заминӣ

1. Масалҳо 3:13-14 - Хушо онҳое, ки хирад меёбанд, фаҳмиш мегиранд, зеро вай аз нуқра фоидаовартар аст ва аз тилло фоидаи хубтар медиҳад.

2. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

1 Подшоҳон 10:24 Ва тамоми замин хостори Сулаймон шуд, то ҳикмати ӯро бишнавад, ки Худо дар дили ӯ ҷой додааст.

Хиради Сулаймон дар тамоми ҷаҳон машҳур буд ва мардум ӯро меҷустанд, то онро бишнаванд.

1. Қувваи хирад: Чӣ тавр Худо метавонад тавассути мо кор кунад

2. Ҷустуҷӯи ҳикмат: Муҳимияти гӯш кардани Худо

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро бо худ пинҳон дорӣ; Ба тавре ки гӯши худро ба ҳикмат моил кун ва дили худро ба хирад водор кунӣ. Оре, агар аз паи дониш фарьёд кунӣ, ва овози худро барои фаҳм баланд кунӣ; Агар ӯро чун нуқра биҷӯй, ва ӯро чун ганҷҳои ниҳон ҷӯйӣ; Он гоҳ тарси Худовандро дарк хоҳӣ кард, ва дониши Худоро хоҳӣ ёфт.

1 Подшоҳон 10:25 Ва ҳар кас ҳадияи худ, зарфҳои нуқра ва зарфҳои тилло, ва ҷомаҳо, ва зиреҳҳо, ва ҳанут, аспҳо ва хачирҳо, ба андозаи сол ба сол меоварданд.

Сулаймон аз дигар ҳокимон ҳадяҳо мегирифт, ки зарфҳои нуқра ва тилло, либосҳо, ҳанут, аспҳо ва хачирҳоро дар бар мегирифтанд.

1. Аҳамияти саховатмандӣ

2. Чӣ тавр бо сарвати ҳақиқӣ зиндагӣ кардан мумкин аст

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки пахш карда, якҷоя ҷунбонда, давида, ба домани шумо гузошта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мекунед, он ба шумо бармегардад.

2. Масалҳо 11:24-25 - Кас бефоида медиҳад, аммо сарватдор мешавад; дигаре он чизеро, ки бояд бидиҳад, нигоҳ медорад ва танҳо ранҷ мекашад. Ҳар кӣ баракат оварад, сарватдор мешавад ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш об мешавад.

1 Подшоҳон 10:26 Ва Сулаймон аробаҳо ва саворонро ҷамъ кард, ва ӯ ҳазору чорсад ароба ва дувоздаҳ ҳазор савора дошт, ки онҳоро дар шаҳрҳо барои аробаҳо ва бо подшоҳ дар Ерусалим бахшида буд.

Сулаймон лашкари зиёди аробаҳо ва саворонро бо 1400 ароба ва 12 000 савора ҷамъ карда, дар байни шаҳрҳо ва бо подшоҳ дар Ерусалим паҳн кард.

1. Аҳамияти артиши қавӣ ва қудрати омодагии хуб.

2. Ҳимоят ва ризқе, ки Худо ба мо медиҳад, вақте ки мо ба Ӯ таваккал мекунем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

1 Подшоҳон 10:27 Ва подшоҳ нуқраро дар Ерусалим ба мисли сангҳо сохт, ва арзҳо ӯро мисли дарахтони ангуре, ки дар водӣ ҳастанд, барои фаровонӣ табдил дод.

Подшоҳ Сулаймон нуқраро дар Ерусалим фаровон сохт, мисли сангҳо ва кедрҳо, ки мисли дарахтони ангур сохта шудаанд.

1. Ризки фаровони Худо

2. Бо вуҷуди душвориҳо дар фаровонӣ зиндагӣ кардан

1. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

1 Подшоҳон 10:28 Ва Сулаймон аспҳои аз Миср овардашуда ва риштаи катон дошт; тоҷирони подшоҳ риштаи катонро бо нархе гирифтанд.

Подшоҳ Сулаймон барои истифода аз Миср аспҳо ва риштаи катон меовард.

1. Ахамияти ба даст овардан ва истифода бурдани захирахои худодод

2. Чӣ тавр бояд аз маблағҳои худ оқилона истифода барем

1. Масалҳо 21:20 - "Дар хонаи хирадмандон захираҳои ғизо ва равғани интихобшуда мавҷуданд, аммо одами нодон тамоми дороияшро мехӯрад".

2. Матто 6:21 - «Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

1 Подшоҳон 10:29 Ва аробае баромада, аз Миср ба маблағи шашсад сиқл нуқра ва як асп ба саду панҷоҳ сиқл баромад; бо воситахои худ берун оваранд.

Подшоҳони Ҳиттиён ва Сурия ба ивази нуқра аз Миср аробаҳо ва аспҳо гирифтанд.

1. Муҳимияти додан ва гирифтан дар Малакути Худо.

2. Қувваи вафодорӣ ва садоқат ба ҳамдигар.

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. Масалҳо 3:3-4 - Бигзор муҳаббат ва садоқат шуморо ҳеҷ гоҳ тарк накунад; ба гардан баста, дар лавҳи дил бинавис.

1 Подшоҳон боби 11 суқути Сулаймонро аз сабаби занони зиёди бегона ва таъсири онҳо тасвир мекунад, ки боиси аз Худо рӯйгардон шудани ӯ мегардад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Сулаймон бисёр занони бегонаро дӯст медошт, аз ҷумла духтари фиръавн ва занони Мӯоб, Аммон, Адӯм, Сидӯн ва Ҳиттиён. Худо ба таври махсус аз издивоҷ бо ин халқҳо огоҳ карда буд (3 Подшоҳон 11:1-4).

Сархати 2: Дар ривоят маълум мешавад, ки занони Сулаймон дили ӯро аз Худованд ба сӯи худоёни бегонаи худ гардондаанд. Ӯ барои ибодати ин худоён ба сохтани баландиҳо шурӯъ кард, ки ин хилофи аҳкоми Худо буд (3 Подшоҳон 11:5-8).

Сархати 3: Дар ин боб зикр шудааст, ки аз нофармонии Сулаймон Худованд бар ӯ хашм мегирад ва бар зидди ӯ душманон мебарорад. Ба ин рақибон Ҳадади адӯмӣ, Резон ибни Элиёдо ва Ёробъом ибни Набот дохил мешаванд (3 Подшоҳон 11:9–14).

Сархати 4-ум: Ҳикоя дар бораи Ёробъом, ки Худо ӯро подшоҳи даҳ сибти Исроил таъин кард, пас аз канда шудани салтанат аз насли Сулаймон тамаркуз мекунад. Ин дар натиҷаи бутпарастии Сулаймон сурат мегирад (3 Подшоҳон 11;26-40).

Параграфи 5: Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр Сулаймон Ёробъомро куштан мехоҳад, аммо ӯ то даме ки Сулаймон бимирад, ба Миср гурехт. Он ҳамчунин қайд мекунад, ки дар давоми ҳукмронии худ Сулаймон чиҳил сол бар Исроил подшоҳӣ кард, пеш аз он ки вафот кард ва ба ҷои писараш Раҳабъом нишаст (3 Подшоҳон 11;40-43).

Хулоса, боби 11-и 1 Подшоҳон суқути Сулаймонро бар асари занони бегона тасвир мекунад, Ӯ бар хилофи аҳкоми Худо занони зиёдеро дӯст медорад. Онҳо дили ӯро гумроҳ карда, ӯро ба бутпарастӣ мебаранд, Худо душманонро, аз ҷумла Ёробъомро бармеангезад. Ёробъом подшоҳи даҳ сибт мешавад, Сулаймон мехоҳад ӯро бикушад, вале ӯ гурехт. Сулаймон чиҳил сол подшоҳӣ кард ва баъд аз олам гузашт. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили хатари созиш дар муносибатҳо, оқибатҳои беитоатӣ ва доварии илоҳӣ бар хиёнатро меомӯзад.

1 Подшоҳон 11:1 Аммо подшоҳ Сулаймон бисёр занони бегонаро, ки бо духтари фиръавн, занони мӯобиён, аммӯниён, адӯмиён, сидӯниён ва ҳиттиён буданд, дӯст медошт;

Подшоҳ Сулаймон бисёр занони бегонаро, аз ҷумла духтари фиръавн ва занони Мӯоб, Аммӯн, Адӯм, Сидӯн ва Ҳиттиро дӯст медошт.

1. Хавфи муҳаббати ҷаҳонӣ: А дар 3 Подшоҳон 11:1

2. Интихоби оқилона: Намунаи шоҳ Сулаймон дар 3 Подшоҳон 11:1

1. Масалҳо 6:27-28 - Оё одам дар синаи худ оташ мегирад, ва либосаш намесузад? Ё касе метавонад дар болои ангиштҳои тафсон роҳ равад, ва пойҳояш сӯхта нашавад?

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише ба шумо нарасидааст, ҷуз он чизе ки барои инсон маъмул аст; лекин Худо амин аст, ки Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз он чи тавонед, озмуда шавед, балки бо озмоиш роҳи раҳоӣ низ хоҳад кард, то ки шумо тоб оварда тавонед.

1 Подшоҳон 11:2 Дар бораи халқҳое, ки Худованд дар бораи онҳо ба банӣ-Исроил гуфта буд: "Шумо назди онҳо дохил нашавед, ва онҳо назди шумо нахоҳанд омад; зеро ки онҳо албатта дили шуморо ба худоёни худ бармегардонанд; Сулаймон инҳо ошиқанд.

Сулаймон ба амри Худованд итоат накард ва худоёни бегонаи халқҳои Исроилро дӯст медошт.

1. Омӯзиши дӯст доштани Худоро аз ҳама болотар

2. Хатарҳои бутпарастӣ

1. Такрори Шариат 7:4 - "Зеро ки онҳо писари туро аз паи Ман бармегардонанд, то худоёни дигарро ибодат кунанд".

2. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад: зеро ки ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке часпида, дигареро хор хоҳад дид».

1 Подшоҳон 11:3 Ва ӯ ҳафтсад зан, малика ва сесад суррия дошт, ва занонаш дили ӯро рад карданд.

Подшоҳ Сулаймон ҳафтсад зан ва сесад суррия дошт ва занони зиёде ӯро аз пеши Худо дур карданд.

1. Эҳтиёт бошед, то нагузоред, ки нафси дунявӣ имони шуморо ба Худо бартарӣ диҳад.

2. Барои нигоҳ доштани ҳаёти рӯҳонии қавӣ талаб мекунад, ки дилҳои мо ба Худо нигаронида шаванд, на ба ҷаҳон.

1. Матто 6:24, "Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад. Ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медоред, ё ба яке содиқ шуда, дигареро хор хоҳед дид. Шумо наметавонед ҳам ба Худо ва ҳам ба пул хизмат кунед."

2. 1 Юҳанно 2:15-17, "Ҷаҳон ё чизеро дар ҷаҳон дӯст надоред. Агар касе ҷаҳонро дӯст дорад, муҳаббат ба Падар дар онҳо нест. Барои ҳама чиз дар ҷаҳон ҳаваси ҷисм ва ҳавас ва ғурури ҳаёт на аз Падар, балки аз ҷаҳон аст; ҷаҳон ва ҳавасҳои он гузарон аст, лекин ҳар кӣ иродаи Худоро ба ҷо меоварад, то абад зинда мемонад».

1 Подшоҳон 11:4 Чунки Сулаймон пир шуд, занонаш дили ӯро ба худоёни дигар равона карданд, ва дили ӯ дар назди Худованд Худои худ комил набуд, мисли дили падараш Довуд.

Сулаймон дар пириаш ба Худо хиёнат кард, дилаш бо дили падараш Довуд, ки ба Худо вафодор буд, яксон набуд.

1. Муҳимияти содиқ мондан ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

2. Оқибатҳои пайравӣ ба нафси худамон ба ҷои иродаи Худо.

1. Такрори Шариат 6:5 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

1 Подшоҳон 11:5 Зеро ки Сулаймон аз ақиби Аштӯрет олиҳаи сидӯниён ва аз паси Милком зишти аммӯниён рафт.

Сулаймон, подшоҳи Исроил, Аштӯрет, олиҳаи Сидӯниён ва Милком, ки зишти аммӯниён буд, таъқиб кард.

1. Хатарҳои бутпарастӣ: 3 Подшоҳон 11:5

2. Васвасаҳои қудрат: 3 Подшоҳон 11:5

1. Такрори Шариат 7:25-26 - Оқибатҳои бутпарастӣ

2. Румиён 12:2 - Таҷдиди тафаккури мо ва мувофиқат накардан ба стандартҳои ҷаҳонӣ

1 Подшоҳон 11:6 Ва Сулаймон дар назари Худованд бад рафтор кард, ва мисли падараш Довуд пурра ба Худованд пайравӣ накард.

Сулаймон мисли падараш Довуд ба Худованд пайравӣ накард.

1. Муҳимияти пайваста пайравӣ аз Худованд.

2. Оқибатҳои пайравӣ накардан аз Худованд.

1. Такрори Шариат 8:11 14 Эҳтиёт бошед, ки шумо Худованд Худои худро фаромӯш накунед, дар риоя накардани аҳкоми Ӯ, ва ҳукмҳои Ӯ ва фароизи Ӯ, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям: мабодо вақте ки ту хӯрдай ва сер шудай ва бино кардай. хонаҳои некӯ ва дар он сукунат. Ва ҳангоме ки рамаҳо ва гӯсфандони ту афзун шаванд, ва нуқра ва тиллои ту афзун гардад, ва ҳар он чи дорӣ, афзун гардад; Он гоҳ дили ту боло гардад, ва ту Худованд Худои худро, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард, фаромӯш хоҳӣ кард.

2. Матто 6:33 Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 11:7 Он гоҳ Сулаймон барои Камӯш, ки зишти Мӯоб, дар теппае, ки дар рӯ ба рӯи Ерусалим воқеъ аст, ва барои Молик, ки зишти банӣ-Аммӯн буд, баландӣ бино кард.

Сулаймон барои худоёни Камӯш ва Молик ду баландгоҳ бино кард, ки онҳо барои исроилиён зишт ҳисобида мешуданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ҳаёти муқаддасро аз бутпарастии бардурӯғ озод кунем.

2. Амалҳои мо оқибатҳо доранд ва мо бояд интихоби худро бодиққат баррасӣ кунем.

1. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкаеро ба сурати чизе дар осмон ё дар замин дар зери ва дар обҳои зер насоз. Саҷда накун. ба онҳо фурӯд оваред ё онҳоро парастиш кунед».

2. Такрори Шариат 7: 25-26 - "Сайкалҳои худоёни онҳоро дар оташ месӯзонед: нуқра ва тиллои бар онҳост, нахоҳед ва онро ба назди худ нагиред, то ба доми онҳо наафтед, зеро барои Худованд Худои худ зишт аст».

1 Подшоҳон 11:8 Ҳамчунин ӯ нисбати ҳамаи занони бегонаи худ, ки бухур сӯзонда, барои худоёни худ қурбонӣ мекарданд, ҳамин тавр рафтор кард.

Сулаймон занони бегонае дошт, ки бухур месузонданд ва ба худоёни худ қурбонӣ мекарданд.

1. "Дӯст доштани Худо: Намунаи садоқатмандии Сулаймон"

2. «Хатари нофармонӣ: муртади Сулаймон ва оқибатҳои он»

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:12-13 Бинобар ин, ҳар кӣ гумон мекунад, ки ӯ истода аст, бигзор эҳтиёт кунад, ки наафтад. Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои инсон маъмул набошад, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

1 Подшоҳон 11:9 Ва Худованд ба Сулаймон хашмгин шуд, зеро ки дилаш аз Худованд Худои Исроил, ки ду бор ба ӯ зоҳир шуда буд, рӯй гардонда буд,

Худованд аз Сулаймон норозӣ шуд, ки бо вуҷуди он ки ҳузури Ӯ ду бор нишон дода шуда буд, аз Ӯ рӯй гардонд.

1) Фаҳмидани оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо

2) Қудрати ҳузури Худо дар ҳаёти мо

1) Такрори Шариат 4:25-31 - Вақте ки шумо фарзандон ва наберагон ба дунё оварда, дар замин пир шудаед, ва фосид шуда, ба сурати ҳар чиз ҳайкали кандакорӣ месозед, ва дар назари Худованд Худои худ бадӣ мекунед, Ӯро ба хашм оварда,

2) Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам. Он гоҳ шумо маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам. Маро чустучу хоҳӣ кард, вақте ки маро бо тамоми дил меҷӯӣ.

1 Подшоҳон 11:10 Ва дар ин бора ба вай амр фармуда буд, ки аз паи худоёни дигар наравад, вале он чиро, ки Худованд фармуда буд, риоя накард.

Сулаймон ба амрҳои Худованд итоат накард ва аз паи худоёни дигар рафт.

1. Аҳамияти вафодорӣ ба фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 6: 14-15 - "Шумо аз паи худоёни дигар, худоёни халқҳое, ки дар атрофи шумо ҳастанд, наравед"

2. Румиён 6:16 - «Оё намедонед, ки агар худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки боиси марг аст ё итоаткорӣ ба адолат?»

1 Подшоҳон 11:11 Бинобар ин Худованд ба Сулаймон гуфт: «Азбаски ин кор аз ту шудааст, ва ту аҳд ва фароизи Маро, ки ба ту амр фармудаам, риоя накардӣ, ман салтанатро аз ту канда хоҳам дод ва онро хоҳам дод. ба бандаи ту.

Худованд Сулаймонро огоҳ мекунад, ки агар ӯ аҳд ва фароизи Ӯро риоя накунад, Худованд салтанатро аз ӯ гирифта, ба ғулом хоҳад дод.

1. Муҳимияти риояи аҳди Худо

2. Оқибатҳои итоат накардан ба Каломи Худо

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Ибриён 10:26-31 - Агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, ҳеҷ қурбоние барои гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки танҳо интизории даҳшатноки доварӣ ва оташи пурталотум, ки душманони Худоро фурӯ мебарад .

1 Подшоҳон 11:12 Бо вуҷуди ин ки дар айёми ту ин корро ба хотири падарат Довуд нахоҳам кард, балки онро аз дасти писарат канда хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки подшоҳии Исроилро аз насли шоҳ Довуд намегирад, балки онро аз писари Сулаймон мегирад.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш ва муҳим будани таваккал ва эҳтиром ба Ӯ.

2. Оқибатҳои гуноҳ ва чӣ гуна он ба наслҳои оянда таъсир мерасонад.

1. Такрори Шариат 7:9 - "Пас бидон, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад".

2. Хуруҷ 20: 5-6 - "Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун: зеро ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳое, ки аз ман нафрат доранд."

1 Подшоҳон 11:13 Аммо ман тамоми салтанатро пора нахоҳам кард; балки як сибтро ба писари ту ба хотири бандаам Довуд ва ба хотири Ерусалим, ки ман баргузидаам, хоҳам дод.

Худо бо марҳамати худ яке аз қабилаҳои Сулаймонро наҷот дод, то аҳди худро бо Довуд ва Ерусалим риоя кунад.

1. Раҳмати Худо: Чӣ гуна Худо муҳаббати худро ба халқаш нишон медиҳад

2. Вафодории Худо: Вафо кардан ба ваъдаҳои Ӯ новобаста аз он

1. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ибриён 13:5: Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

1 Подшоҳон 11:14 Ва Худованд барои Сулаймон душмане барангехт, ки Ҳадади адӯмӣ буд, ва ӯ аз насли подшоҳ дар Адӯм буд.

Худованд барои Сулаймон, Ҳадади адӯмӣ, ки аз насли подшоҳ дар Адӯм буд, душмане барангехт.

1. Ҳукмронии Худованд бар корҳои инсонӣ

2. Қувваи ҳифзи Худо

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 11:15 Чунки Довуд дар Адӯм буд, ва Юоб, сардори лашкар, пас аз он ки ҳар мардро дар Адӯм зада буд, барои дафн кардани кушташудагон баромад;

Беитоатии Сулаймон ба Худо сабаб шуд, ки Ӯ салтанатро аз ӯ бигирад.

1: Мо бояд ба Худо итоат кунем ва барои баргаштан ба Ӯ ҳеҷ гоҳ дер нест.

2: Итоъат накардан ба Худо ба оқибатҳое оварда мерасонад, ки бо ҷустуҷӯи Ӯ пешгирӣ кардан мумкин аст.

1: Яъқуб 1:22-25 - Аммо худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди одамест, ки чеҳраи табиии худро дар оина мебинад; зеро вай худро мушохида мекунад, меравад ва дархол чй гуна одам будани худро фаромуш мекунад. Аммо касе ки ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад ва на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, вай дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2: Ибриён 4:11-13 - Пас, биёед саъй кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем, то касе ба ҳамон намунаи беитоатӣ афтода нашавад. Зеро ки каломи Худо зинда ва тавонотар аст ва аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ҳатто то ҷудоии ҷон ва рӯҳ ва буғумҳо ва иликҳоро сӯрох мекунад ва огоҳкунандаи фикрҳо ва ниятҳои дил аст. Ва ҳеҷ махлуқе нест, ки аз назари Ӯ ниҳон бошад, балки ҳама чиз бараҳна ва дар пеши назари Ӯст, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

1 Подшоҳон 11:16 (Юоб дар он ҷо шаш моҳ бо тамоми Исроил монд, то даме ки ҳамаи мардони Адӯмро несту нобуд кунад.)

Юоб бо тамоми исроилиён шаш моҳ дар Адӯм монд, то ки ҳар мардро дар замин нест кунад.

1. Қувваи истодагарӣ: Дарсҳо аз Юоб

2. Вафодории Юоб: хизмат кардан ба Худо дар замонҳои душвор

1. 1 Подшоҳон 18:14 - Довуд аз ҳамаи хизматгорони Шоул оқилтар буд; то ки номи вай хеле бузург гашт.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор, беқувват ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

1 Подшоҳон 11:17 Он ки Ҳадад ва баъзе адӯмиёни навкарони падараш бо ӯ гурехт, то ба Миср бираванд; Ҳадад ҳанӯз кӯдаки хурдсол буд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Ҳадад, ки ҳанӯз кӯдаки хурдсол буд, бо баъзе аз хизматгорони падараш ба Миср гурехт.

1. Худо барои мо ҳамеша нақша дорад, ҳатто агар мо барои фаҳмидани он хеле ҷавон бошем.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои душвор ҳам Худо ба мо қувват ва ҷасорат медиҳад, то пеш равем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

1 Подшоҳон 11:18 Ва онҳо аз Мидён бархоста, ба Форан омаданд; ки ба вай хона дод ва ба вай хурок таъин кард ва замин дод.

Мидёниён ба Миср сафар карданд ва фиръавн ба онҳо хона, замин ва ғизо дод.

1. Барои орзуҳои худ таваккал кардан фоида меорад!

2. Худо моро ҳатто дар миёни номуайянӣ рӯзӣ медиҳад.

1. Хуруҷ 3:7-10 - Ва Худованд гуфт: «Ман андӯҳи қавми Худро, ки дар Миср ҳастанд, дидам, ва фарьёди онҳоро аз сабаби сарварони онҳо шунидам; зеро ки андӯҳи онҳоро медонам;

2. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамхории худро бар Ӯ мегузоред; зеро ки вай дар хакки шумо гамхорӣ мекунад.

1 Подшоҳон 11:19 Ва Ҳадад дар назари фиръавн илтифоти бузург пайдо кард, ба тавре ки вай хоҳари зани худ, хоҳари малика Тахпенесро ба занӣ дод.

Фиръавн ба Ҳадад хоҳарарӯси худ Тахпенес маликаро ба занӣ дод.

1. Худо муносибатҳои моро истифода мебарад, то ба мо илтифот ва баракат биёрад.

2. Ҳеҷ гоҳ қудрати муносибатҳоро барои ба амал баровардани иродаи Худо нодида нагиред.

1. Рут 2:10 - Ва ӯ рӯй ба замин афтода, ба ӯ гуфт: «Чаро ман дар назари ту илтифот ёфтам, то ки маро пайгирӣ кунӣ, ки аҷнабӣ ҳастам?

2. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

3 Подшоҳон 11:20 Ва хоҳари Таҳпенес писари худ Ҷанубатро ба ӯ зоид, ки Тахпенес ӯро дар хонаи фиръавн аз шир ҷудо кард; ва Ҷанубот дар хонадони фиръавн дар миёни писарони фиръавн буд.

Тахпенес писаре дошт, ки Генубат ном дошт, ки вай дар хонаи Фиръавн аз шир ҷудо кард ва ӯ аз хонаводаи Фиръавн буд.

1. Қувваи таълим дар Китоби Муқаддас

2. Таъсири оила ба зиндагии мо

1. 3 Подшоҳон 11:20

2. Масалҳо 22:6 "Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд".

3 Подшоҳон 11:21 Ва ҳадад дар Миср шунид, ки Довуд бо падарони худ хобидааст, ва Юоб, мири лашкар мурдааст, Ҳадад ба фиръавн гуфт: «Иҷозат деҳ, ки ман биравам, то ки ба кишвари худ равам».

Ҳадад хабари марги шоҳ Довуд ва Юобро шунида, аз фиръавн иҷозат пурсид, ки Мисрро тарк кунад, то ба ватанаш баргардад.

1. Аҳамияти соҳиби Ватан ва бозгашт ба он.

2. Ноустувории ҳаёт ва марг ва чӣ қадар зудтар ҳаёти моро гирифтан мумкин аст.

1. Забур 39:4-5 "Худовандо, ба ман бифаҳмонам, ки анҷоми ман ва андозаи айёми ман чист, то бидонам, ки чӣ гуна нотавон ҳастам. Синну соли ман мисли пеши ту чизе нест».

2. Такрори Шариат 30: 19-20 "Ман осмон ва заминро даъват мекунам, то ин рӯзро бар зидди шумо сабт кунам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам; пас ҳаётро интихоб кунед, то ки худат ва насли ту зинда монед. Худованд Худои худро дӯст бидор, ва ба овози Ӯ итоат намо, ва ба Ӯ часпида бош, зеро ки Ӯ ҳаёти ту ва дарозии рӯзҳои туст».

1 Подшоҳон 11:22 Фиръавн ба ӯ гуфт: «Аммо ту аз ман чӣ камӣ дорӣ, ки инак, ба кишвари худ рафтанӣ ҳастӣ? Ӯ дар ҷавоб гуфт: «Ҳеҷ чиз, лекин ба ҳар ҳол иҷозат диҳед, ки биравам».

Фиръавн аз Сулаймон пурсид, ки чаро мехоҳад ба ватани худ баргардад ва Сулаймон ҷавоб дод, ки дар Миср ҳеҷ камбудие надорад.

1. Худо ҳамеша моро таъмин мекунад, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки мо чизе надорем.

2. Ҳатто вақте ки мо аз хона дур бошем ҳам, Худо ба мо ҳама чизҳои лозимаро медиҳад.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

1 Подшоҳон 11:23 Ва Худо ӯро ба шӯр андохт, ки душмани дигар, Резон ибни Эльёдо, ки аз оғои худ Ҳададозар, подшоҳи Сӯбо гурехт.

Худо ба назди подшоҳ Сулаймон, Резон ибни Элиёдо, ки аз оғои худ Ҳададозар, подшоҳи Сӯбо гурехта буд, душман фиристод.

1. Чӣ тавр душвориҳо бо имон ғолиб омадан мумкин аст

2. Дар ҳифозати Худованд қувват пайдо кардан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Вақоеънома 32:7-8 - Қавӣ ва далер бошед. Аз подшоҳи Ашшур ва лашкари азиме, ки бо ӯ буданд, натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро ки бо мо қудрати бузургтар аз вай аст. Бо Ӯ танҳо бозуи ҷисм аст, аммо Худованд Худои мо бо мост, ки ба мо мадад расонад ва дар ҷангҳои мо биҷангад.

1 Подшоҳон 11:24 Ва ӯ одамонро назди худ ҷамъ карда, сардори гурӯҳ шуд, вақте ки Довуд онҳоро аз Сӯбо кушт, ва онҳо ба Димишқ рафтанд, ва дар он ҷо сокин шуданд ва дар Димишқ подшоҳӣ карданд.

Ҳадад бо мардони минтақаи Сӯбоҳ муттаҳид шуд ва онҳо ба Димишқ кӯчиданд, ки дар он ҷо подшоҳӣ мекарданд.

1. Худо метавонад ҳама гуна вазъиятро барои мақсадҳои худ истифода барад.

2. Дар лаҳзаҳои душворӣ мо бояд аз Худованд роҳнамоӣ биҷӯем.

1. Забур 91:2 «Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Туро бо дасти рости адолати ман».

1 Подшоҳон 11:25 Ва ӯ дар тамоми айёми Сулаймон душмани Исроил буд, ғайр аз он ки Ҳадад карда буд, ва ӯ аз Исроил нафрат дошт, ва бар Сурия подшоҳӣ кард.

Ба салтанати Сулаймон Ҳадад, шоҳзодаи хориҷӣ, ки аз Исроил нафрат дошт ва бар Сурия ҳукмронӣ мекард, таҳдид мекард.

1. Мо бояд ҳушёр бошем ва аз васвасаҳои душманони хориҷии худ огоҳ бошем.

2. Худо ҳамеша нигоҳ мекунад ва аз онҳое, ки мехоҳанд ба мо зарар расонанд, муҳофизат мекунад.

1. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2. Забур 91:9-11 - Азбаски шумо Худовандро макони Ҳаққи Таоло қарор додаед, ки паноҳгоҳи ман аст, ҳеҷ бадӣ ба шумо намерасад, ва ҳеҷ вабо ба хаймаи шумо наояд. Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар тамоми роҳҳои худ туро нигоҳ доранд.

3 Подшоҳон 11:26 Ва Ёробъом ибни Набот, аз эфротии аз Зередо, ғуломи Сулаймон, ки модараш Саруаҳ, зани бевазане буд, ӯ бар зидди подшоҳ даст бардошт.

Ёробъом, ходими подшоҳ Сулаймон, кӯшиш кард, ки подшоҳро сарнагун кунад.

1. Ҳукмронии Худо: Ҳукмронии Худо дар ҳаёти мо

2. Вафодории Худо: таваккал ба Худо дар ҳама ҳолат

1. Хуруҷ 15:2 - Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; ӯ ба ман ғалаба дод.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Подшоҳон 11:27 Ва ин буд, ки ӯ ба муқобили подшоҳ даст бардошт: Сулаймон Миллоро бино кард, ва вайронаҳои шаҳри падараш Довудро барқарор кард.

Сулаймон Миллоро бино кард ва рахнаҳои шаҳри падараш Довудро барқарор кард, ки ин сабаби дасти ӯ бар зидди подшоҳ бардошта шуд.

1. Худо сарчашмаи ниҳоии адолат аст ва барои онҳое, ки ба ҳокимият беэҳтиромӣ мекунанд, оқибатҳо хоҳад овард.

2. Итоат ба ҳокимият барои солимии миллат муҳим аст.

1. Румиён 13:1-2: Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд.

2. Воиз 8:2-4: Ман мегӯям: фармони подшоҳро риоя кунед, зеро қасами Худо ба ӯ аст. Барои рафтан аз ҳузури ӯ шитоб накунед. Дар кори бади худ устувор мабош, зеро ӯ ҳар чӣ хоҳад, мекунад. Зеро ки каломи подшоҳ болотар аст, ва кӣ метавонад ба ӯ гӯяд: «Чӣ кор мекунӣ?

1 Подшоҳон 11:28 Ва Ёробъом марди тавонои далер буд; ва Сулаймон чун дид, ки ин ҷавон меҳнатдӯст аст, ва ӯро бар тамоми вазифаи хонадони Юсуф ҳоким таъин кард.

Ёробъом марди меҳнатдӯст ва ҷасур буд, ки Сулаймон ӯро пай бурд ва ӯро ба хонадони Юсуф таъин кард.

1. Худо меҳнат ва далериро мукофот медиҳад 3 Подшоҳон 11:28.

2. Худо онҳоеро, ки боғайрат ва ҷасур ҳастанд, пай мебарад ва мукофот медиҳад 3 Подшоҳон 11:28.

1. Масалҳо 12:24 - «Дасти меҳнатдӯст ҳукмронӣ мекунад, ва танбал ба меҳнати маҷбурӣ дучор хоҳад шуд».

2. Воиз 9:10 - «Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба сӯи он меравӣ, ҳеҷ кор ё фикр, ё дониш ва ҳикмат нест».

1 Подшоҳон 11:29 Ва чунин воқеъ шуд, ки Ёробъом аз Ерусалим берун рафт, Аҳиёи наби Шилӯнӣ ӯро дар роҳ ёфт; ва ӯ ҷомаи нав пӯшида буд; ва онҳо дар саҳро танҳо буданд:

Аҳиёи шилӯнӣ Ёробъомро ҳангоми сафар аз Ерусалим дар саҳро ёфт.

1. Пешниҳоди Худо дар ҳаёти мо: Чӣ гуна Худо моро дар сафарҳои мо ҳидоят мекунад

2. Қувваи Тасодуф: Чӣ тавр ғайриинтизор метавонад моро ба иродаи Худо расонад

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кунед

1 Подшоҳон 11:30 Ва Аҳиё ҷомаи наверо, ки дар бар дошт, гирифта, дувоздаҳ пора дарид;

Аҳиё ҷомаеро ба дувоздаҳ пора пора кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна бояд зиндагии содиқона дошта бошад

2. Пешниҳоди Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба нақшаҳои Ӯ эътимод кунем

1. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 11:31 Ва ӯ ба Ёробъом гуфт: «Даҳ пораи худро бигир, зеро ки Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Инак, Ман салтанатро аз дасти Сулаймон канда хоҳам пора кард ва даҳ сибтро ба ту хоҳам дод.

Худованд Худои Исроил ба Ёробъом мегӯяд, ки салтанатро аз дасти Сулаймон гирифта, бо даҳ сибт ба ӯ хоҳад дод.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худованд

2. Қудрати Худо барои иҷрои ҳадафҳояш

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад пойдор аст, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳо.

1 Подшоҳон 11:32 (Аммо вай ба хотири бандаи Ман Довуд ва ба хотири Ерусалим, шаҳре ки Ман аз ҳамаи сибтҳои Исроил баргузидаам, як сибт хоҳад дошт.)

Худо аз 12 сибти Исроил якеро интихоб кард, то ба Ӯ ва ба шаҳри баргузидаи Худ, Ерусалим содиқ бошад.

1. Муҳаббати беандозаи Худо ба халқи баргузидааш

2. Вафодории Худо ба аҳди худ

1. Ирмиё 7:23 (Лекин ман ба онҳо фармудам: ба овози Ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо ҳар роҳе ки ба шумо амр фармудаам, рафтор кунед, то ки саломат бошед.)

2. Такрори Шариат 7:9 (Пас бидон, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад;)

1 Подшоҳон 11:33 Зеро ки онҳо маро тарк карда, ба Аштӯрет олиҳаи сидӯниён, Камӯш худои Мӯоб ва Милком худои банӣ-Аммӯнро парастиш карданд, ва бо роҳҳои ман рафтор накарданд, то ин корро кунанд. ки он дар назари ман дуруст аст, ва фароизҳо ва аҳкоми Маро риоят кунам, чунон ки падараш Довуд низ рафтор кардааст.

Сулаймон Худоро тарк карда, худоёни козибро мепарастид ва дар аъмоли худ фармони Худоро риоя намекард.

1. Аҳди Худо: Пайравӣ бо роҳҳои Худо барои расидан ба иродаи Ӯ

2. Таъсири бевафоӣ: рӯйгардонӣ аз Худо ва ҷалби хашми ӯ

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Огоҳӣ дар бораи баракатҳо ва лаънатҳо барои риоя кардан ё итоат накардан ба аҳкоми Худо

2. Ирмиё 7:23 - Ҷазо барои беитоатӣ ба Худо ва нарафтани бо роҳҳои Ӯ

1 Подшоҳон 11:34 Аммо ман тамоми салтанатро аз дасти ӯ нахоҳам гирифт, балки ӯро тамоми айёми умраш ба хотири бандаи Худ Довуд, ки ман баргузидаам, подшоҳ хоҳам дод, зеро ки ӯ аҳком ва фароизи Маро риоят мекард.

Худо Довудро интихоб кард, ки подшоҳ боқӣ монад ва ваъда дод, ки сулолаи ӯро то даме ки ӯ аҳком ва фароизи Худро риоят мекунад, нигоҳ медорад.

1. Худо касонеро, ки фармонбардори Ӯ ҳастанд, подош медиҳад.

2. Подоши Худо ҷовидон аст.

1. Румиён 2:7 - Ба онҳое, ки бо сабр дар кори нек ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ, ҳаёти ҷовидонӣ меҷӯянд.

2. Забур 25:10 - Ҳама роҳҳои Худованд марҳамат ва ростӣ барои касонест, ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд.

1 Подшоҳон 11:35 Аммо ман салтанатро аз дасти писараш гирифта, онро ба ту хоҳам дод, ҳатто даҳ сибт.

Худо ваъда дод, ки подшоҳии Исроилро ба бандаи Сулаймон Ёробъом дода, онро аз писари Сулаймон гирифт.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2. Худо барои иҷрои иродаи худ зарфҳои ғайричашмдоштро истифода мебарад.

1. Румиён 4:20-21 - Вай дар бораи ваъдаи Худо беимонӣ намекард, балки дар имонаш қавитар шуд ва Худоро ҷалол дод ва комилан итминон дошт, ки Худо қудрати иҷрои ваъдаашро дорад.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

1 Подшоҳон 11:36 Ва ба писари ӯ як сибт хоҳам дод, то ки бандаи ман Довуд ҳамеша дар пеши ман дар Ерусалим чароғе дошта бошад, яъне шаҳре ки ман баргузидаам, то исми Худро дар он ҷо гузорам.

Худо ваъда дод, ки ба писари Довуд қабилае медиҳад, то ки ӯ дар Ерусалим, шаҳре, ки Худо барои гузоштани номи ӯро интихоб кардааст, дар ҳузури Худо нур дошта бошад.

1. Ваъдаи Худо ба Довуд: Ёдоварӣ аз вафодории Худо

2. Баракати Нур: Ҳидояти Худо дар шаҳри баргузидааш

1. 2 Подшоҳон 7:12–16

2. Ишаъё 9:2–7

1 Подшоҳон 11:37 Ва ман туро хоҳам бурд, ва ту мувофиқи ҳар он чи ҷонат бихоҳад, подшоҳӣ хоҳӣ кард ва подшоҳи Исроил хоҳӣ шуд.

Худо ба Сулаймон ваъда дод, ки ӯ подшоҳи Исроил хоҳад шуд ва ҳар он чизеро, ки ҷонаш мехост, хоҳад гирифт.

1. Қувваи дуои содиқ: Чӣ гуна Худо ба дархости Сулаймон ҷавоб дод

2. Ваъдаи Худо дар бораи ризқи фаровон: гирифтани ҳар чизе, ки нафси ту мехоҳад

1. Забур 37:4 - Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

2. Яъқуб 4:3 - Шумо мепурсед, аммо қабул намекунед, зеро ки нодуруст талаб мекунед, то ки онро ба ҳавасҳои худ бихӯред.

1 Подшоҳон 11:38 Ва чунин хоҳад буд, ки агар ба ҳар он чи ман ба ту амр мефармоям, гӯш диҳӣ ва бо роҳҳои Ман рафтор хоҳӣ кард ва дар назари ман дуруст рафтор кунӣ, то фароиз ва аҳкоми Маро риоя кунӣ, чунон ки бандаи ман Довуд кард ; ки Ман бо ту хоҳам буд, ва барои ту хонаи мустаҳкам бино кунам, чунон ки барои Довуд бино карда, Исроилро ба ту хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки бо Сулаймон хоҳад буд ва ба ӯ хонаи боэътимоде месозад, агар ӯ мисли Довуд ба аҳкоми Худо итоат кунад.

1. Худо ваъдаҳояшро иҷро мекунад: таваккал ба вафодории Худо

2. Мукофоти итоаткорӣ: Нигоҳе ба ҳаёти Довуд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 37:4 - Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

1 Подшоҳон 11:39 Ва ман барои ин насли Довудро ранҷ хоҳам кард, аммо на то абад.

Худо насли Довудро ҷазо хоҳад дод, аммо то абад нест.

1. Худо Одил ва Меҳрубон аст - тафаккури муҳаббат ва раҳмати Худоро ҳатто дар баробари доварӣ.

2. Барқароршавї ва кафорат – инъикоси умед ва ваъдаи барқароршавї бо файзи Худо.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 1 Таслӯникиён 5:9-10 - Зеро Худо моро таъин кардааст, ки ғазаб кунем, балки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ наҷот ёбем. Ӯ барои мо мурд, то хоҳ бедор бошем, хоҳ дар хоб, бо Ӯ зиндагӣ кунем.

3 Подшоҳон 11:40 Ва Сулаймон хост, ки Ёробъомро бикушад. Ва Ёробъом бархоста, ба Миср, назди Шишак, подшоҳи Миср, гурехт, ва то марги Сулаймон дар Миср буд.

Ёробъом ба Миср гурехт, то аз қасди куштани Сулаймон гурехт ва то даме ки Сулаймон мурд, дар он ҷо монд.

1. Паноҳгоҳи Худо дар вақти хатар аст.

2. Нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст.

1. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад.

1 Подшоҳон 11:41 Ва боқимондаи аъмоли Сулаймон, ва ҳар коре ки ӯ карда буд, ва ҳикмати ӯ дар китоби аъмоли Сулаймон навишта нашудааст?

Дар китоби 1 Подшоҳон амалҳо ва ҳикмати Сулаймон сабт шудааст.

1. Ҳикмати Сулаймон: Омӯзиш аз бузургтарин подшоҳи Исроил

2. Ҳаёт ва мероси Сулаймон: Намунаи зиндагии мо пас аз ӯ

1. Масалҳо 4:5-7 - Ҳикмат ба даст ор, фаҳм: онро фаромӯш накун; ва аз суханони даҳони ман рад накунед. Вайро тарк накун, ва ӯ туро ҳифз хоҳад кард; вайро дӯст дор, ва ӯ туро нигоҳ медорад. Ҳикмат чизи асосӣ аст; Пас, ҳикмат ба даст ор;

2. Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ин аст тамоми вазифаи инсон. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

1 Подшоҳон 11:42 Ва замоне ки Сулаймон дар Ерусалим бар тамоми Исроил подшоҳӣ кард, чиҳил сол буд.

Сулаймон бар Исроил дар Ерусалим чиҳил сол подшоҳӣ кард.

1. Нақшаи Худо: Ҳатто аз эҳтимоли зиёд одамонро Худо истифода бурда метавонад

2. Итоат ба Худо баракат меорад

1. Румиён 8:28 (Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.)

2. 1 Подшоҳон 15:22 (Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқорҳо беҳтар аст. .)

1 Подшоҳон 11:43 Ва Сулаймон бо падарони худ хобид, ва дар шаҳри падараш Довуд дафн карда шуд; ва писараш Раҳабъом ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Сулаймон, писари Довуд, мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд ва ба ҷои ӯ писараш Раҳабъом подшоҳӣ кард.

1. Марги подшоҳ: Мо аз Сулаймон чӣ омӯхта метавонем?

2. Мероси сарварӣ: Интиқоли машъал аз падар ба Писар.

1. 2 Подшоҳон 7:12-13 - Вақте ки айёми ту ба охир мерасад ва ту бо падарони худ хобидай, ман насли туро, ки аз бадани ту меояд, пас аз ту ба вуҷуд хоҳам овард ва салтанати ӯро барқарор хоҳам кард.

2. Забур 132:11 - Худованд ба Довуд қасам хӯрд, ки ӯ аз он рӯй нагардонад: Яке аз писарони бадани Туро бар тахти Ту хоҳам гузошт.

1 Подшоҳон боби 12 тақсимоти подшоҳии Исроилро пас аз марги Сулаймон тасвир мекунад, ки Раҳабъом подшоҳ шуд ва бо исёне, ки Ёробъом сарварӣ мекард, рӯбарӯ шуд.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Раҳабъом, писари Сулаймон, ба Шакем сафар мекунад, то подшоҳӣ кунад. Ёробъом, ки ба Миср гурехта буд, аз асирӣ бармегардад ва ба ҳайати исроилиён роҳбарӣ мекунад, то шикоятҳои худро баён кунад ва бори сабуктар талаб кунад (3 Подшоҳон 12:1-4).

Сархати 2: Раҳабъом аз мушовирони падараш маслиҳат мепурсад, ки чӣ тавр ба дархости мардум ҷавоб диҳад. Маслиҳатчиёни калонсол ба ӯ маслиҳат медиҳанд, ки гӯш кунад ва бо меҳрубонӣ сухан гӯяд, дар ҳоле ки машваратчиёни ҷавон тавсия медиҳанд, ки бар мардум қудрати бештар дошта бошанд (3 Подшоҳон 12:5-7).

Сархати 3: Раҳабъом маслиҳати пиронро рад мекунад ва ба ҷои он маслиҳати ҳамсолони худро иҷро мекунад. Ӯ ба одамон сахт ҷавоб дода, ба ҷои он ки дархостҳои онҳоро иҷро кунад, ба бори вазнинтар таҳдид мекунад (3 Подшоҳон 12:8-11).

Сархати 4: Дар ривоят нишон медиҳад, ки дар натиҷаи ҷавоби Раҳабъом даҳ қабила бо сарварии Ёробъом бар зидди ӯ исён бардоштанд. Онҳо садоқат ба сулолаи Довудро рад мекунанд ва Ёробъомро подшоҳи худ эълон мекунанд (3 Подшоҳон 12;16-20).

Сархати 5: Дар ин боб зикр шудааст, ки танҳо Яҳудо ба Раҳабъом содиқ боқӣ мемонад, дар ҳоле ки Исроил дар байни ӯ дар Яҳудо ва Ёробъом дар Исроил тақсим шудааст. Раҳабъом лашкар ҷамъ мекунад, ки ният дорад ҳукмронии худро бар Исроил барқарор кунад, аммо аз ҷониби Худо амр шудааст, ки бо бародарони худ ҷанг накунад (3 Подшоҳон 12;21-24).

Сархати 6: Боб бо тавсифи он ки чӣ тавр ҳарду подшоҳ заминҳои мувофиқи худро Ерусалимро барои Раҳабъом ва Шакемро барои Ёробъом мустаҳкам мекунанд ва чӣ гуна ин тақсимот то ба имрӯз боқӣ мондааст (3 Подшоҳон 12;25-33).

Хулоса, боби дувоздаҳум аз 1 Подшоҳон тақсимоти салтанати Исроилро тасвир мекунад, Раҳабъом подшоҳ мешавад, аммо бо исён рӯбарӯ мешавад. Ёробъом даҳ қабиларо сарварӣ карда, худро подшоҳ эълон мекунад, Раҳабъом маслиҳатро рад мекунад, сахт ҷавоб медиҳад. Подшоҳӣ пароканда шуд, бо Яҳудо содиқ монд, Ҳар ду подшоҳ заминҳои худро мустаҳкам мекунанд ва тақсимот идома дорад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоеро ба мисли қарорҳои роҳбарикунанда, ки ба ваҳдати миллӣ таъсир мерасонанд, оқибатҳои амалҳои мағрурона ва ҳокимияти Худо дар ташаккули рӯйдодҳои таърихӣ омӯхтааст.

1 Подшоҳон 12:1 Ва Раҳабъом ба Шакем рафт, зеро ки тамоми Исроил ба Шакем омада буданд, то ӯро подшоҳ созанд.

Тамоми Исроил дар Шакем ҷамъ шуданд, то Раҳабъомро подшоҳи худ кунанд.

1. Тоҷгузории Раҳабъом: Дарси фурӯтанӣ ва итоаткорӣ.

2. Муҳимияти ба ҳам омадан дар ваҳдат.

1. Матто 18:20 - «Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам».

2. 1 ба Қӯринтиён 1:10 - «Ҳоло, эй бародарон, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ аз шумо илтимос мекунам, ки ҳамаи шумо як чизро гӯед, ва дар байни шумо ҳеҷ ихтилофе набошад, балки ба таври комил муттаҳид шавед. дар як фикр ва дар як ҳукм».

1 Подшоҳон 12:2 Ва чунин воқеъ шуд, ки Ёробъом ибни Набот, ки ҳанӯз дар Миср буд, аз ин хабар шунид, (чунки аз пеши подшоҳ Сулаймон гурехта буд, ва Ёробъом дар Миср сукунат дошт;)

Ёробъом аз пеши шоҳ Сулаймон гурехт ва дар Миср зиндагӣ мекард, вақте хабари марги Сулаймонро шунид.

1. Мо аз мисоли Ёробъом дар бораи гурехтан аз ҳузури Худо омӯхта метавонем.

2. Худо соҳибихтиёр аст ва сарфи назар аз кӯшишҳои мо барои пешгирӣ кардани Ӯ, Ӯ ҳадафҳои Худро амалӣ хоҳад кард.

1. Хуруҷ 14:13-14 - "Ва Мусо ба мардум гуфт: "Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод: барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро дидаед. , шумо онҳоро дигар то абад нахоҳед дид, 14 Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд».

2. Масалҳо 19:21 - "Дар дили одам фитнаҳои зиёде вуҷуд дорад, аммо маслиҳати Худованд амал мекунад."

1 Подшоҳон 12:3 Онҳо фиристода, ӯро даъват карданд. Ва Ёробъом ва тамоми ҷамоати Исроил омада, ба Раҳабъом сухан ронда, гуфтанд:

Қарори Раҳабъом, ки ба ҷои машваратчиёни хурдсол маслиҳат мепурсад, боиси тақсим шудани Исроил гардид.

1. Ҳамаи мо бояд эҳтиёт бошем, ки аз кӣ маслиҳат меҷӯем ва чӣ тавр мо мувофиқи он маслиҳат амал мекунем.

2. Мо бояд дар бораи қарорҳои худ ва чӣ гуна онҳо метавонанд ба ҳаёти мо ва атрофиёнамон таъсир расонанд, дар хотир дошта бошем.

1. Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе машварат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

1 Подшоҳон 12:4 Падари ту юғи моро вазнин кард; акнун ту хизмати ғамангези падари худ ва юғи вазнини ӯро, ки бар мо гузоштааст, сабуктар кун, ва мо ба ту хизмат хоҳем кард.

Халқи Исроил аз шоҳ Раҳабъом хоҳиш карданд, ки юғи вазнини меҳнатеро, ки падараш подшоҳ Сулаймон бар онҳо бор карда буд, сабук кунад.

1. "Худованд моро даъват мекунад, ки ба дигарон хизмат кунем"

2. «Қудрати Худо барои сабук кардани бори вазнин».

1. Матто 11:28-30 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам". ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи Ман осон аст ва бори ман сабук аст».

2. Ғалотиён 5:13 - "Зеро, эй бародарон, шумо ба озодӣ даъват шудаед; танҳо озодиро барои ҷисм истифода набаред, балки бо муҳаббат ба якдигар хизмат кунед".

1 Подшоҳон 12:5 Ва ба онҳо гуфт: «Боз се рӯз равед ва боз назди ман биёед». Ва мардум рафтанд.

Подшоҳ Раҳабъом аз мардум хоҳиш кард, ки рафта, дар се рӯз барои қабули қарор баргарданд.

1. Барои қабули қарорҳои оқилона вақт ҷудо кунед

2. Аҳамияти гӯш кардани насиҳат

1. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

6 Дар назари худ хирадманд набош; аз Худованд битарсед ва аз бадӣ дурӣ ҷӯед.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе айб мебахшад ва ин ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 12:6 Ва подшоҳ Раҳабъом бо пирон, ки падараш Сулаймон ҳанӯз зинда буд, истода, машварат карда, гуфт: «Чӣ гуна маслиҳат медиҳед, ки ба ин қавм ҷавоб диҳам?

Раҳабъом аз пиронсолоне, ки дар замони ҳукмронии падараш ҳузур доштанд, маслиҳат мепурсад, ки ба пурсишҳои мардум чӣ гуна ҷавоб диҳад.

1. Қудрати ҷустуҷӯи маслиҳати оқилона

2. Аҳамияти гӯш кардани насиҳат

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад; аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ вуҷуд дорад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе сарзаниш медиҳад, биталабад ва ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 12:7 Ва онҳо ба ӯ сухан ронда, гуфтанд: «Агар ту имрӯз ғуломи ин қавм бошӣ, ва ба онҳо хизмат кунӣ ва ба онҳо ҷавоб диҳӣ ва ба онҳо сухани нек бигӯӣ, онҳо то абад бандагони ту хоҳанд буд».

Мардум аз Раҳабъом хоҳиш карданд, ки хизматгори онҳо шавад ва ваъда доданд, ки агар ба онҳо ҷавоб диҳанд ва бо онҳо сухани нек гӯяд, ба ивази ӯ хизмат хоҳанд кард.

1. Қувваи суханони нек: Чӣ гуна меҳрубонӣ метавонад бо атрофиёнамон пайванди пойдор эҷод кунад.

2. Хизмат ба дигарон: Ин чӣ маъно дорад, ки эҳтиёҷоти дигаронро аз худи худ боло гузорем.

1. Матто 7:12 - "Пас, дар ҳама чиз, ба дигарон он чиро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад."

2. Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон болотар арзёбӣ кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шумо ба манфиати дигарон."

1 Подшоҳон 12:8 Аммо ӯ маслиҳати пиронсолонро, ки ба ӯ дода буданд, рад кард ва бо ҷавононе, ки бо ӯ калон шуда буданд ва дар назди ӯ истода буданд, машварат кард:

Подшоҳ Раҳабъом ба маслиҳати пирон беэътиноӣ кард ва ба ҷои он аз ҷавононе, ки бо ӯ ба воя расида буданд, маслиҳат мепурсид.

1. Ҳикмати касонеро, ки пеш аз мо омадаанд, чӣ гуна бояд дар хотир дошт

2. Хатари нотавонӣ дар ҷустуҷӯ ва гӯш кардани шӯрои хирад

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Масалҳо 20:18 - "Нақшаҳо бо маслиҳат муқаррар карда мешаванд, бо роҳнамоии хирадмандона ҷанг мекунанд."

1 Подшоҳон 12:9 Ва ба онҳо гуфт: «Чӣ маслиҳат медиҳед, ки ба ин қавм, ки ба ман гуфтаанд, ҷавоб диҳем, ки юғеро, ки падарат бар мо гузошта буд, сабуктар кун?

Подшоҳ Раҳабъом аз пирони Исроил маслиҳат пурсид, ки чӣ тавр ба дархости мардум дар бораи кам кардани бори андоз ҷавоб диҳанд.

1. «Нерӯи хирад» - истифода аз хиради бузургон барои қабули қарорҳои оқилона ва судманд.

2. «Қувваи ваҳдат» - фаҳмидани аҳамияти якҷоя кор кардан ба манфиати бештар.

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Яъқуб 3:17-18 - «Аммо ҳикмате, ки аз боло омадааст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва самараи нек, беғараз ва самимӣ».

1 Подшоҳон 12:10 Ва ҷавононе ки бо ӯ ба воя расида буданд, ба ӯ сухан ронда, гуфтанд: «Ба ин қавме ки ба ту сухан гуфта, чунин бигӯй: "Падарат юғи моро вазнин кард, аммо ту онро барои мо сабуктар кун"; Ба онҳо чунин бигӯй: "Ангушти ман аз камари падарам ғафстар хоҳад буд".

Ҷавононе, ки бо подшоҳ ба воя расида буданд, аз ӯ хоҳиш карданд, ки юғи онҳоро аз юғи падараш сабуктар кунад. Подшох чавоб дод, ки хатто «ангушти хурдакаш» хам аз камари падараш гафстар мешавад.

1. Қуввае, ки мо аз аҷдодони худ мегирем - Чӣ гуна мероси мо ба мо қувват мебахшад, ки дар замонҳои душвор идома диҳем.

2. Қудрати чизҳои хурд - Чӣ тавр ҳатто амалҳои хурд метавонанд таъсири амиқ дошта бошанд.

1. Румиён 8:15-17 - Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро аз нав нагирифтаед, то тарс бигирад; лекин шумо Рӯҳи фарзандхондагиро қабул кардаед, ки мо ба василаи он нидо мекунем: «Эй Або, эй Падар».

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 12:11 Ва алҳол, вақте ки падарам туро юғи вазнин бор карда буд, ба юғи ту илова хоҳам кард: падарам туро бо қамчин ҷазо дод, вале ман туро бо каждумҳо ҷазо хоҳам дод.

Подшоҳ Раҳабъом, писари подшоҳ Сулаймон, нақша дорад, ки ба халқи Исроил бори вазнинтар аз падараш бор кунад.

1. Худованд метавонад озмоишҳои моро ба имтиҳони имони мо табдил диҳад.

2. Вақте ки зиндагӣ душвор мешавад, мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки қуввати мост.

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро имтиҳон намоӣ, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё аҳкоми ӯро риоя кунед, ё не.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

1 Подшоҳон 12:12 Ва Ёробъом ва тамоми қавм дар рӯзи сеюм назди Раҳабъом омаданд, чунон ки подшоҳ таъин карда буд, ва гуфтанд: «Дар рӯзи сеюм боз назди ман биёед».

Ёробъом ва қавм дар рӯзи сеюм, мувофиқи хоҳиши подшоҳ назди Раҳабъом омаданд.

1. Итоат ба ҳокимият: Намунаи Раҳабъом

2. Қудрати пайравӣ ба воситаи: Ёробъом ва мардум

1. Эфсӯсиён 5:21 - «Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед».

2. Масалҳо 19:20 - «Насиҳат гӯш кунед ва насиҳатро қабул кунед, то ки дар оянда хирад пайдо кунед».

1 Подшоҳон 12:13 Ва подшоҳ ба мардум даҒалона ҷавоб дода, маслиҳати пиронсолонро, ки ба ӯ дода буданд, рад кард;

Исроилиён аз подшоҳ Раҳабъом маслиҳат пурсиданд, аммо ӯ маслиҳати пиронро рад кард ва сахт ҷавоб дод.

1. Рад кардани маслиҳати оқилона: Аз хатогиҳои Раҳабъом омӯхтан

2. Аз рӯи маслиҳати Худо: Намунае аз 3 Подшоҳон 12

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2. Масалҳо 15:22 - Нақшаҳо бе маслиҳат барбод мераванд, аммо бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд.

1 Подшоҳон 12:14 Ва баъд аз машварати ҷавонон ба онҳо сухан ронда, гуфт: "Падарам юғи шуморо вазнин кардааст, ва ман бар юғи шумо илова хоҳам кард; падари ман низ шуморо бо қамчин ҷазо дода буд, аммо ман шуморо бо каждумҳо ҷазо медиҳам".

Ҷавонон ба мардум насиҳат доданд, ки юғи падар вазнин аст ва ҷазои тозиёна ба азоби каждумҳо иваз мешавад.

1. Муҳимияти гӯш кардани маслиҳати мушовирони ҳаким

2. Ҷазо ва зарурати интизом

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Ибриён 12:11 - Ҳоло ҳеҷ гуна ҷазо барои ҳозира шодӣ, балки ғамовар ба назар мерасад; лекин баъдан он барои онҳое ки ба воситаи он амал мекунанд, самараи осоиштаи адолатро медиҳад.

1 Подшоҳон 12:15 Бинобар ин подшоҳ ба мардум гӯш надод; зеро ки сабаб аз ҷониби Худованд буд, то ки сухани Худро иҷро кунад, ки Худованд ба воситаи Аҳиёи шилӯнӣ ба Ёробъом ибни Набот гуфта буд.

Подшоҳ ба гапи мардум гӯш надод, зеро ин хости Худованд буд.

1. Чӣ тавр иродаи Худо метавонад аз нақшаҳои худи мо бузургтар бошад.

2. Фаҳмидани он, ки кай иродаи Худованд бояд иҷро шавад.

1. Масалҳо 19:21 - "Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст."

2. Ишаъё 46:10 - "Мақсади ман устувор хоҳад буд, ва ман ҳар он чи мехоҳам, мекунам".

1 Подшоҳон 12:16 Ва чун тамоми Исроил диданд, ки подшоҳ онҳоро гӯш намекунад, мардум ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфтанд: «Мо дар Довуд чӣ ҳисса

дорем? Мо низ дар писари Йисой мерос надорем: ба хаймаҳои ту, эй Исроил, акнун ба хонаи худат, эй Довуд нигоҳ кун. Ва Исроил ба хаймаҳои худ равона шуд.

Халқи Исроил ба шоҳ Раҳабъом эътироз карданд, ки ба онҳо гӯш надоданд ва баъд эълон карданд, ки дар Довуд ва насли ӯ ҳеҷ ширкате надоранд. Сипас онҳо барои рафтан ба хаймаҳои худ рафтанд.

1. Муҳимияти гӯш кардани дигарон

2. Дарки арзиши мероси мо

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Забур 78:1-7 - Эй қавми ман, ба таълимоти ман гӯш деҳ; гӯшҳои худро ба суханони даҳони Ман моил кун! Даҳонамро бо масал мекушоям; Ман суханони сиёҳро аз қадим, чизҳое хоҳам гуфт, ки мо шунидаем ва медонем, ки падаронамон ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем. Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ва ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ба фарзандони худ бигӯяд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунед, балки аҳкоми Ӯро риоя кунед.

1 Подшоҳон 12:17 Аммо банӣ-Исроил, ки дар шаҳрҳои Яҳудо сокин буданд, Раҳабъом бар онҳо подшоҳӣ кард.

Раҳабъом бар банӣ-Исроил, ки дар шаҳрҳои Яҳудо зиндагӣ мекарданд, подшоҳӣ кард.

1. Муҳимияти эҳтиром ба ҳокимият

2. Нақшаи Худо барои халқи худ

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

1 Подшоҳон 12:18 Он гоҳ подшоҳ Раҳабъом Адорамро фиристод, ки ӯ бар хироҷ буд; ва тамоми Исроил ӯро сангборон карданд, то ки ӯ мурд. Бинобар ин подшоҳ Раҳабъом суръат гирифт, то ки ӯро ба аробаи худ барад, то ба Ерусалим гурезад.

Подшоҳ Раҳабъом Адорамро фиристод, то аз Исроил хироҷ гирад, вале мардум ӯро сангсор карда, куштанд. Подшоҳ Раҳабъом бо аробаи худ зуд ба Ерусалим гурехт.

1. Худо ҳама чизро назорат мекунад ва метавонад дар лаҳзаҳои душвор ба воситаи мо кор кунад.

2. Барои гӯш кардани иродаи мардум бояд эҳтиёт ва хоксор бошем.

1. 1 Петрус 5:5-6 "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад».

2. Дониёл 6:1-3 «Ба Дориюш маъқул буд, ки бар салтанат бар сари подшоҳӣ яксаду бист сардор таъин кунад, ки бояд бар тамоми салтанат бошад; Ва бар ин се раис, ки Дониёл дар байни онҳо аввалин буд, то мирон ҳисобот диҳанд. Ба онҳо, ва подшоҳ набояд осебе набинад; он гоҳ ин Дониёл аз раисон ва мирон бартарӣ дошт, зеро дар вай рӯҳи олӣ буд, ва подшоҳ фикр кард, ки ӯро бар тамоми мулк таъин кунад».

1 Подшоҳон 12:19 Ва Исроил то имрӯз бар зидди хонадони Довуд исьён кард.

Исроил бар зидди хонадони Довуд исён кард ва ин исён то имрӯз идома дорад.

1. Ҳукмронии Худо: Вафодории бепоёни Худо дар муқобили исёни Исроил

2. Оқибатҳои беитоатӣ: мероси исёни Исроил

1. Ишаъё 9:7 - «Аз афзоиши ҳукумати ӯ ва осоиштагии ӯ, бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ, хотима нахоҳанд дошт, то онро барқарор кунад ва онро бо адолат ва адолат дастгирӣ кунад ва аз ҳоло ва то абад"

2. 2 Подшоҳон 7:14 - "Ман барои ӯ падар хоҳам буд, ва ӯ барои Ман писар хоҳад буд. Вақте ки ӯ гуноҳ кунад, ӯро бо асои одамон ва бо риштаи писарони инсон ҷазо хоҳам дод".

1 Подшоҳон 12:20 Ва ҳангоме ки тамоми Исроил шуниданд, ки Ёробъом аз нав омадааст, фиристода, ӯро ба ҷамоат даъват карданд, ва ӯро бар тамоми Исроил подшоҳӣ карданд; танҳо сибти Яҳудо.

Ёробъом подшоҳи тамоми Исроил шуд, ба истиснои сибти Яҳудо.

1. Муҳимияти вафодорӣ ба хонадони Довуд

2. Қувваи ягонагии тамоми Исроил

1. 2 Вақоеънома 10:19 - Ҳамин тавр, Исроил то имрӯз бар зидди хонадони Довуд исён кард.

2. Румиён 15:5-6 - Бигзор Худои пурсабрӣ ва рӯҳбаландкунанда ба шумо ато кунад, ки дар чунин ҳамоҳангӣ бо якдигар, мувофиқи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед, то ки шумо якҷоя бо як овоз Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳро ҳамду сано хонед. .

1 Подшоҳон 12:21 Ва ҳангоме ки Раҳабъом ба Ерусалим омад, ӯ тамоми хонадони Яҳудоро бо сибти Биньёмин, саду ҳашт ҳазор нафар баргузидагон, ки ҷанговар буданд, ҷамъ оварда, то бо хонадони Исроил ҷанг кунанд, то ки подшоҳӣ боз ба Раҳабъом ибни Сулаймон.

Раҳабъом лашкари 180 000 нафарро барои ҷанг бар зидди хонадони Исроил ҷамъ оварад.

1. Худо моро барои амалӣ намудани нақшаҳо ва мақсадҳои Худ истифода мебарад.

2. Мо бояд ба фармудаҳои Худо содиқ ва итоаткор бошем.

1. Ишаъё 55:8-11 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 12:22 Аммо каломи Худо ба Шамаё, марди Худо нозил шуда, гуфт:

Ин порча дар бораи он ки каломи Худо ба Шамаё, марди Худо меояд, нақл мекунад.

1. "Роҳнамоии Худо дар замонҳои номуайян"

2. «Аҳамияти гӯш кардани овози Худо».

1. Юҳанно 14:26 - "Аммо Васияткунанда, Рӯҳулқудс, ки Падар Ӯро ба исми Ман хоҳад фиристод, ҳама чизро ба шумо таълим хоҳад дод ва ҳар чизеро, ки ба шумо гуфтам, ба шумо хотиррасон хоҳад кард".

2. Ишаъё 30:21 - "Чумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; бо он роҳ рав.

1 Подшоҳон 12:23 Ба Раҳабъом ибни Сулаймон, подшоҳи Яҳудо, ва ба тамоми хонадони Яҳудо ва Биньёмин ва ба бақияи қавм сухан ронда, бигӯй:

Ин порча аз 3 Подшоҳон 12:23 ба мардуми Яҳудо ва Бинёмин дастур медиҳад, ки бо Раҳабъом ибни Сулаймон, подшоҳи Яҳудо сухан гӯянд.

1. Қудрати итоаткорӣ: Иҷрои дастуроти Худо ба Раҳабъом

2. Ҳукмронии Худо: Подшоҳии Худо ва Ҳукмронии Раҳабъом

1. 2 Вақоеънома 10:16-17 - "Ва чун тамоми Исроил диданд, ки подшоҳ ба онҳо гӯш намедиҳад, мардум ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфтанд: "Мо дар Довуд чӣ ҳисса дорем? ва мо дар писари Йисой мерос надорем. Ба хаймаҳои худ, эй Исроил, акнун ба хонаи худ, эй Довуд нигоҳ кун, ва Исроил ба хаймаҳои худ равона шуд; аммо банӣ-Исроил, ки дар шаҳрҳои Яҳудо сокин буданд, Раҳабъом бар онҳо подшоҳӣ кард».

2. Забур 71:11 - "Бале, ҳама подшоҳон ба ҳузури Ӯ хоҳанд афтод: ҳама халқҳо ба Ӯ хизмат хоҳанд кард".

1 Подшоҳон 12:24: «Худованд чунин мегӯяд: "Шумо наравед ва бо бародарони худ, банӣ-Исроил наҷангед; ҳар кас ба хонаи худ баргардед; зеро ки ин аз ман аст. Ва онҳо ба каломи Худованд гӯш доданд, ва бар тибқи каломи Худованд барои рафтан баргаштанд.

Худованд ба банӣ-Исроил амр фармуд, ки бо бародарони худ наҷанганд ва мардум ба каломи Худованд гӯш дода, ба хона баргаштанд.

1. Мо бояд ҳамеша ба фармонҳои Худо итоат кунем, новобаста аз он ки қимат аст.

2. Мо набояд дар баҳсҳои байни мардуми худ ҷонибдорӣ кунем, балки бетараф бошем.

1. Такрори Шариат 5:32-33 - Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармудааст, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бимонӣ.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед.

1 Подшоҳон 12:25 Ва Ёробъом Шакемро дар кӯҳи Эфроим бино карда, дар он сокин шуд; ва аз он ҷо баромада, Пануилро бино кард.

Ёробъом шаҳрҳои Шакем ва Пенуилро дар минтақаи кӯҳи Эфроим бино кард.

1. Арзиши бино: Фаҳмидани қарори Ёробъом дар бораи сохтани ду шаҳр дар 3 Подшоҳон 12:25.

2. Якҷоя кор кардан: Чӣ тавр намунаи Ёробъом дар сохтани ду шаҳр дар 3 Подшоҳон 12:25 метавонад ба ҳамкорӣ маълумот диҳад.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд.

2. Ҳаққай 1:4-7 - Роҳҳои худро баррасӣ кунед ва хонаи Худовандро бино кунед.

1 Подшоҳон 12:26 Ва Ёробъом дар дили худ гуфт: «Акнун салтанат ба хонадони Довуд бармегардад.

Ёробъом метарсид, ки подшоҳии Исроил дар зери хонаи Довуд муттаҳид мешавад.

1: Нақшаи Худо ҳамеша иҷро мешавад ва мо бояд ба Ӯ таваккал кунем.

2: Тарси номаълумро бо имон ба Худо мағлуб кардан мумкин аст.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед диҳам.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

1 Подшоҳон 12:27 Агар ин қавм барои қурбонӣ кардан ба хонаи Худованд ба Ерусалим бираванд, он гоҳ дили ин қавм боз ба оғои худ, яъне ба Раҳабъом,

подшоҳи Яҳудо бармегардад, ва онҳо маро кушта, хоҳанд рафт. боз ба Раҳабъом, подшоҳи Яҳудо.

Ин порча дар бораи тарси Раҳабъом аст, ки халқи Исроил ба Ерусалим барои қурбонӣ кардан дар хонаи Худованд ба назди ӯ бармегарданд.

1. Қувваи имон: Тарси Раҳабъом аз эътиқоди мардум ба Худо

2. Ҳукмронии Худо: Эътироф кардани қудрати Худо аз ҷониби Раҳабъом

1. Такрори Шариат 6:5-6 "Худованд Худои худро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва бо тамоми қуввати худ дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад.

2. Забур 61:11-12 Вақте ки Худо сухан гуфт; Ду бор шунидаам, ки қудрат аз они Худост ва муҳаббат аз они Ту, эй Худованд.

1 Подшоҳон 12:28 Ва подшоҳ машварат карда, ду гӯсолаи тилло сохта, ба онҳо гуфт: «Ба Ерусалим рафтани шумо хеле зиёд аст; инак худоёни ту, эй Исроил, ки туро аз замин берун овардаанд. аз Миср.

Подшоҳ Раҳабъом тасмим гирифт, ки ба ҷои он ки ба Ерусалим биравад, ду гӯсолаи тиллоӣ созад, то онҳо ҳамчун худо ибодат карда шаванд.

1. Аҳамияти таваккал ба Худо ба ҷои бутҳо.

2. Оқибатҳои рад кардани иродаи Худо.

1. Хуруҷ 20: 4-5 - Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ ё монандии чизеро насоз, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Румиён 1:22-23 - Онҳо даъво карда, ки доно ҳастанд, беақл шуданд ва ҷалоли Худои ҷовидонаро ба суратҳое иваз карданд, ки ба одами миранда, паррандагон ва ҳайвонот ва хазандагон шабоҳат доранд.

1 Подшоҳон 12:29 Ва якеро дар Байт-Ил гузошт, ва дигареро дар Дон.

Подшоҳ Ёробъоми II ду гӯсолаи тиллоиро барои ибодати бутҳои динӣ гузошт, яке дар Байт-Ил ва дигаре дар Дан.

1. Ба бутҳо не, балки ба Худованд таваккал кун.

2. Бутпарастӣ як амали хатарнокест, ки боиси ҳалокат ва парастиши ботил мегардад.

1. Ишаъё 44:15–20

2. Хуруҷ 20:3–5

1 Подшоҳон 12:30 Ва ин гуноҳ шуд, зеро ки мардум барои саҷда кардан ба пеши як, ҳатто то Дон мерафтанд.

Халқи Исроил дар маъбад дар Дон ба бутҳо саҷда карда, гуноҳ карданд.

1. Хатари бутпарастӣ: Чаро мо набояд ба худоёни козиб пайравӣ кунем

2. Қувваи тавба: Чӣ тавр мо метавонем гуноҳро мағлуб кунем

1. Хуруҷ 20:3-4 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

1 Подшоҳон 12:31 Ва хонаи баландро сохт, ва коҳинони пасттарини қавмро таъин кард, ки аз банӣ-Левӣ набуданд.

Ёробъом каҳонати наверо таъсис дод, ки аз одамоне иборат буд, ки насли Левӣ набуданд.

1. Худо моро ба хидмат даъват мекунад, новобаста аз асли мо

2. Ба қадри неъмат ва истеъдодҳои ҳама одамон

1. 1 Қӯринтиён 12:4-7 - Тӯҳфаҳо гуногунанд, аммо як Рӯҳ онҳоро тақсим мекунад.

2. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

1 Подшоҳон 12:32 Ва Ёробъом дар моҳи ҳаштум, дар рӯзи понздаҳуми моҳ ид таъин кард, мисли иде ки дар Яҳудо аст, ва бар қурбонгоҳ қурбонӣ кард. Ӯ дар Байт-Ил барои гӯсолаҳое, ки сохта буд, қурбонӣ мекард ва дар Байт-Ил коҳинони баландиҳоеро, ки сохта буд, гузошт.

Ёробъом ид барпо кард, ки ба ҷашни Яҳудо шабеҳ буд ва барои гӯсолаҳои тиллоие, ки дар Байт-Ил сохта буд, қурбонӣ меовард ва ба сари баланд коҳинон таъин мекард.

1. Худо ҳамеша барои мо нақшае дошт ва аз мо вобаста аст, ки мо онро ҷустуҷӯ кунем ва аз паи он шавем.

2. Муҳимияти содиқона қабул кардани нақшаи Худо ва риояи он бидуни шубҳа.

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

1 Подшоҳон 12:33 Ва ӯ бар қурбонгоҳе ки дар Байт-Ил сохта буд, дар рӯзи понздаҳуми моҳи ҳаштум, яъне дар моҳе ки аз дили худ тарҳрезӣ карда буд, қурбонӣ кард; ва барои банӣ-Исроил ид таъин кард, ва бар қурбонгоҳ қурбонӣ карда, бухур сӯзонид.

Подшоҳи Исроил Ёробъом дар рӯзи понздаҳуми моҳи ҳаштум ба қурбонгоҳе, ки дар Байт-Ил сохта буд, зиёфат дод ва бухури сӯзонд овард.

1. Вафодории Худо бо вуҷуди бевафоии мо.

2. Қудрати Худо барои тағир додани ҳатто дилҳои худи мо.

1. Румиён 3:3-4 - "Чӣ мешавад, агар баъзеҳо хиёнат мекарданд? Оё хиёнати онҳо садоқати Худоро аз байн мебарад? Ҳеҷ гоҳ не! Бигзор Худо ҳақ бошад, ва ҳар як инсон дурӯғгӯ бошад."

2. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

1 Подшоҳон боби 13 дар бораи пайғамбаре, ки Худо барои расонидани паём ба подшоҳ Ёробъом фиристодааст, инчунин оқибатҳои фоҷиаборе, ки дар натиҷаи беитоатӣ ва фиреб ба амал меоянд, нақл мекунад.

Сархати 1: Дар ин боб як пайғамбари бе ном аз Яҳудо шинос мешавад, ки аз ҷониби Худо бо паёми мушаххас барои подшоҳ Ёробъом фиристода шудааст. Пайғамбар ба Байт-Ил меравад, ки Ёробъом дар он ҷо дар қурбонгоҳе, ки ӯ сохта буд, қурбонӣ мекунад (3 Подшоҳон 13:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя нишон медиҳад, ки пайғамбар далерона бо Ёробъом рӯ ба рӯ шуда, пешгӯии Худоро эълон мекунад. Ӯ харобшавии қурбонгоҳро пешгӯӣ мекунад ва пешгӯӣ мекунад, ки Йӯшиёҳу, подшоҳи ояндаи Яҳудо, коҳинони бутпарастонро ҳамчун қурбонӣ бар он қурбонӣ хоҳад кард (3 Подшоҳон 13:4-5).

Сархати 3: Подшоҳ Ёробъом дар посух ба суханони пайғамбар дасти худро дароз карда, ба амалдоронаш амр мекунад, ки ӯро дастгир кунанд. Аммо дасти ӯ хушк мешавад ва фалаҷ мешавад, то даме ки пайғамбар аз номи ӯ шафоат кунад (3 Подшоҳон 13:6-7).

Сархати 4: Дар ин боб ёдовар мешавад, ки чӣ тавр шоҳ Ёробъом пайғамбарро барои нӯшидан ба хонаи худ даъват мекунад ва ба ӯ мукофот медиҳад. Бо вуҷуди ин, пайғамбар ин пешниҳодҳоро рад мекунад, ки ба фармони Худо дар бораи дар Байт-Ил ҳеҷ чиз нахӯрад ва нанӯшад (3 Подшоҳон 13;8-10).

Параграфи 5: Ҳикоя ба як пайғамбари кӯҳнае, ки дар Байт-Ил зиндагӣ мекард, тамаркуз мекунад, ки дар бораи воқеаи байни Ёробъом ва пайғамбари беном шунид. Ӯ ҷавонро меҷӯяд ва ба ӯ дурӯғ мегӯяд, ки фариштае ба ӯ гуфтааст, ки хуб аст, ки ба хонаи ӯ хӯрок хӯрад (3 Подшоҳон 13;11-19).

Сархати 6: Дар ин боб тасвир шудааст, ки бо вуҷуди он ки Худо тавассути фиристодаи ҳақиқии худ дар бораи хӯрдан ё нӯшидани чизе дар Байт-Ил огоҳ карда шуда бошад ҳам, паёмбари ҷавон ба дурӯғи пайғамбари пир фирефта шуда, бо ӯ меравад. Вақте ки онҳо якҷоя хӯрок мехӯранд, бар ҳардуи онҳо каломи нубувват меояд (3 Подшоҳон 13;20-32).

Хулоса, боби сеюми 1 Подшоҳон вохӯрии пешгӯии байни фиристодаи номаълум ва подшоҳ Ёробъомро тасвир мекунад. Ёробъом кӯшиш мекунад, ки ӯро дастгир кунад, аммо натавонист, Паёмбари дурӯғгӯи кӯҳна фиристодаи ҷавонро фиреб дода, ҳардуро гумроҳ кард. Оқибатҳои фоҷиабор ба вуқӯъ мепайвандад, Ин дар ҷамъбаст, боб мавзӯъҳоро ба монанди итоат бар зидди

фиреб, хатари пайғамбарони козиб ва доварии илоҳӣ барои беитоатӣ меомӯзад.

1 Подшоҳон 13:1 Ва инак, марди Худо аз Яҳудо бо каломи Худованд ба Байт-Ил омад, ва Ёробъом назди қурбонгоҳ истода буд, то бухур сӯзонад.

Марди Худо аз Яҳудо мувофиқи амри Худованд ба Байт-Ил омад ва Ёробъом дар назди қурбонгоҳ истода, барои сӯзондан бухур тайёр буд.

1. Қудрати тоъату итоати Худо

2. Муҳимияти риоя кардани Каломи Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам;

2. Ҳизқиёл 2:3-5 - Ва ӯ ба ман гуфт: «Писари одам! хеле рӯз.

1 Подшоҳон 13:2 Ва ӯ бар қурбонгоҳ бо каломи Худованд нидо карда, гуфт: «Эй қурбонгоҳ, қурбонгоҳ, чунин мегӯяд Худованд; Инак, дар хонадони Довуд Йӯшиёҳу ном кӯдаке таваллуд хоҳад шуд; ва коҳинони баландиҳо бар ту қурбонӣ хоҳад кард, ки бар ту бухур месозанд, ва устухонҳои одамон бар ту сӯзонда хоҳанд шуд.

Марде бар зидди қурбонгоҳ нубувват карда буд, ки Йӯшиёҳу ном кӯдаке таваллуд мешавад ва коҳинони баландиҳоро ба қурбонгоҳ тақдим хоҳад кард, ва устухонҳои одамон бар он сӯзонда хоҳанд шуд.

1. Қувваи пешгӯӣ: Чӣ тавр Каломи Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Қиссаи Ҷошиё: Аз имони як пешвои ҷавон омӯхтан

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. 1 ба Қӯринтиён 2:4-5 - Ва сухани ман ва мавъизаи ман на бо суханони дилфиреб аз ҳикмати инсонӣ, балки дар намоиши Рӯҳ ва қувват буд: то имони шумо на дар ҳикмати одамон, балки дар қудрати Худо.

1 Подшоҳон 13:3 Ва дар ҳамон рӯз ӯ аломате нишон дода, гуфт: «Ин аст аломате ки Худованд гуфтааст; Инак, қурбонгоҳ дарида хоҳад шуд, ва хокистаре ки бар он аст, рехта хоҳад шуд.

Пайғамбаре аз Худованд аломате дод, то нишон диҳад, ки қурбонгоҳ бояд хароб карда шавад ва хокистар рехта шавад.

1. Аломатҳои Худовандро бояд ҷиддӣ қабул кард

2. Фармонҳои Худовандро бояд иҷро кард

1. Ирмиё 1:11-12 - Худованд ба Ирмиё аломате дод, то нишон диҳад, ки суханони ӯ иҷро мешаванд.

2. Ибриён 11:17-19 - Иброҳим ба Худованд итоат кард ва омода буд, ки Исҳоқро қурбонӣ кунад, то имонашро нишон диҳад.

1 Подшоҳон 13:4 Ва ҳангоме ки подшоҳ Ёробъом сухани марди Худоро, ки бар зидди қурбонгоҳ дар Байт-Ил фарьёд зада буд, шунид, ва дасти худро аз қурбонгоҳ дароз карда, гуфт: «Ӯро нигоҳ доред». Ва дасташ, ки бар зидди ӯ дароз кард, хушк шуд, ба тавре ки дигар натавонист онро ба сӯи худ кашад.

Марди Худо бар зидди қурбонгоҳи Байт-Ил пешгӯӣ кард, ва чун подшоҳ Ёробъом ин пешгӯиро шунид, кӯшиш кард, ки он мардро дастгир кунад, вале дасташ фалаҷ шуд.

1. Имон ба Худо аз ҳар қудрати заминӣ қавитар аст.

2. Қудрати Худо тавонотар аз ҳар як инсон аст.

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Забур 33:10-11 - "Худованд нақшаҳои халқҳоро барбод медиҳад, ниятҳои қавмҳоро барбод медиҳад. Аммо нақшаҳои Худованд то абад устувор аст, ниятҳои дили Ӯ дар тамоми наслҳо".

1 Подшоҳон 13:5 Қурбонгоҳ низ дарида буд, ва хокистар аз қурбонгоҳ рехт, мувофиқи аломате ки марди Худо бо каломи Худованд дода буд.

Марди Худо дар 3 Подшоҳон 13:5 ба қурбонгоҳ аз Худованд аломате дода буд, ва қурбонгоҳ дарида, хокистар аз он рехта шуд.

1. Қудрат ва қудрати Худо, ки ба василаи нишонаҳо нозил шудааст

2. Муҳимияти гӯш кардани Каломи Худо

1. Ҳизқиёл 3:17-19 - Писари одам, ман туро посбон барои банӣ-Исроил сохтаам; Суханеро, ки мегӯям, бишнав ва аз ман бимашон деҳ. 18 Вақте ки ман ба шарир мегӯям: "Эй шарир! 19 Аммо агар шумо шарирро огоҳ кунед, ки аз роҳҳои худ рӯй гардонад, ва онҳо ин тавр намекунанд, онҳо барои гуноҳи худ хоҳанд мурд, гарчанде ки шумо наҷот хоҳед ёфт.

2. Яъқуб 1:22-25 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун. 23 Ҳар кӣ каломро мешунавад, вале он чиро, ки гуфта мешавад, иҷро намекунад, монанди касест, ки ба рӯи худ дар оина менигарад, 24 ва баъд аз он ки ба худ нигоҳ мекунад, меравад ва дарҳол чӣ намуди зоҳирии худро фаромӯш мекунад. 25 Аммо ҳар кӣ ба шариати комил, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки ба ҷо оварад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

1 Подшоҳон 13:6 Ва подшоҳ ба марди Худо ҷавоб дода, гуфт: «Ҳоло ба рӯи Худованд Худои худ илтиҷо кун ва барои ман дуо гӯй, то дасти ман дубора

барқарор шавад». Ва марди Худо аз Худованд илтиҷо кард, ва дасти подшоҳ аз нав баргардонида шуд, ва мисли пештара шуд.

Марди Худо аз номи подшоҳ шафоат кард ва дасти подшоҳ ба ӯ баргардонида шуд.

1. Вақте ки мо Ӯро меҷӯем, Худо ҳамеша омода аст ба дуоҳои мо ҷавоб диҳад.

2. Ҳатто хурдтарин дуоҳо метавонанд ҷавобҳои мӯъҷизавӣ гиранд.

1. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои таъсирбахш ва гарми марди одил бисёр фоида меорад.

1 Подшоҳон 13:7 Ва подшоҳ ба марди Худо гуфт: «Бо ман ба хона биё ва худро ором кун, ва ман ба ту мукофот хоҳам дод».

Подшоҳ аз марди Худо хоҳиш кард, ки биёяд ва бо ӯ бимонад, то ба ӯ мукофот диҳад.

1. Қудрати меҳмоннавозӣ - Чӣ гуна саховатмандии мо метавонад барои дигарон баракат бошад.

2. Подоши вафодорӣ - Чӣ гуна пайравӣ аз иродаи Худо подоши ҳақиқӣ меорад.

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод. Зеро ба ҳамон андозае, ки бо он чен кунед, барои шумо боз чен карда мешавад.

2. Ибриён 6:10 - Зеро Худо ноинсоф нест, ки кор ва меҳнати муҳаббати шуморо, ки шумо ба исми Ӯ зоҳир кардаед, фаромӯш кунад, зеро шумо ба муқаддасон хизмат кардаед ва хизмат мекунед.

1 Подшоҳон 13:8 Ва марди Худо ба подшоҳ гуфт: «Агар нисфи хонаи худро ба ман бидиҳӣ, ман ҳамроҳи ту намеравам ва дар ин ҷо нон намехӯрам ва об нахоҳам нӯшид;

Марди Худо ба подшоҳ гуфт, ки ба хонаи подшоҳ намедарояд ва дар он ҷо нон намехӯрад ва об намехӯрад, магар он ки подшоҳ нисфи хонаи худро ба ӯ надиҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: риояи иродаи Худо, новобаста аз он ки арзишаш

2. Интихоби Худо бар сарват ва роҳат

1. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид.

2. Филиппиён 3:7-8 - Аммо ҳар фоидае, ки ман доштам, ман ба хотири Масеҳ зиён ҳисоб мекардам. Дарвоқеъ, ман ҳама чизро зиён мехисобам, зеро арзиши бештари шинохти Худованди ман Исои Масеҳ. Ба хотири Ӯ ман ҳама чизро аз даст додаам ва онҳоро ахлот мехисобам, то ки Масеҳро ба даст орам.

1 Подшоҳон 13:9 Зеро ки ман бо каломи Худованд чунин амр фармуда шудаам, ки гуфта шудаам: "Нон нахӯр, об нанӯш, ва бо ҳамон роҳе ки омадай, барнагар".

Марди Худо аз Худованд фармудааст, ки нон нахӯрад, об нӯшад ва ба ҳамон роҳе ки омада буд, барнагардад.

1: Вақте ки Худо сухан мегӯяд, гӯш кунед ва итоат кунед.

2: Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

1 Аъмол 5:29 Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 13:10 Пас, ӯ бо роҳи дигар рафт, ва бо роҳе ки ба Байт-Ил омад, барнагашт.

Марде ба дастуроти Худо итоат накард ва бо роҳи дигар рафт, ки ба ӯ дастур дода шуда буд.

1. Беитоатӣ боиси мусибат мегардад

2. Ба дастуроти Худо гӯш диҳед ва итоат кунед

1. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Ҳизқиёл 33:33 - Вақте ки ҳамаи ин ба амал меояд ва ҳатман хоҳанд донист, ки дар байни онҳо пайғамбаре будааст.

1 Подшоҳон 13:11 Дар Байт-Ил як пайғамбари кӯҳна сукунат дошт; ва писаронаш омада, тамоми корҳоеро, ки марди Худо дар он рӯз дар Байт-Ил карда буд, ба ӯ нақл карданд: суханоне ки ба подшоҳ гуфта буд, ба падари худ низ нақл карданд.

Як пайғамбари кӯҳна дар Байт-Ил аз писаронаш дар бораи суханони марди Худо ба подшоҳ шунид.

1. Чӣ тавр суханони мо метавонанд таъсири доимӣ дошта бошанд

2. Муҳимияти гӯш кардани насиҳати хирадмандона

1. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, ки он ба шунавандагон файз бахшад.

2. Яъқуб 3:2-5 - Зеро ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар он чи мегӯяд, пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро банд кунад. Агар ба даҳони аспҳо пора гузорем, то ба мо итоат кунанд, тамоми ҷисми онҳоро низ ҳидоят мекунем. Ба киштихо хам нигаред: гарчанде ки онхо ин кадар калон буда, бо шамолхои сахт ронда мешаванд, онхоро рули хеле хурд ба он чое, ки иродаи лётчик равона кунад,

рохбарӣ мекунад. Ҳамин тавр, забон низ узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад.

1 Подшоҳон 13:12 Ва падарашон ба онҳо гуфт: «Ӯ бо кадом роҳ рафт? Зеро ки писаронаш диданд, ки марди Худо, ки аз Яҳудо омада буд, чӣ гуна рафт.

Падари ду ҷавон аз онҳо пурсид, ки марди Худо, чун диданд, ки аз Яҳудо меояд, ба кадом роҳ рафтааст.

1. Қувваи мушоҳида: Аз падари ду ҷавон омӯхтан.

2. Пайравӣ аз пои марди Худо: Дар имон қувват ёфтан.

1. Масалҳо 22:3: Одами оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад, вале оддиён мегузаранд ва ҷазо мебинанд.

2. Матто 6:33: Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 13:13 Ва ӯ ба писаронаш гуфт: «Харро барои ман зин кунед». Пас, харро ба ӯ зин карданд, ва ӯ савор шуд,

Паёмбари Худо (с) ба хар савор шуда, ба макони рисолати паёмбарӣ расид.

1. Қудрати тоъат: Пайравӣ аз фармудаҳои Худо бо вуҷуди шубҳа ва тарси мо.

2. Дарки иродаи Худо: Чӣ гуна бояд роҳнамоии Худоро дар ҳаёти мо эътироф кунем.

1. Такрори Шариат 6:4-6 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки Ба ту амр мефармоям, ки имрӯз дар дилат бош.

2. Ишаъё 6:8 "Ва ман овози Худовандро шунидам, ки мегӯяд: "Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ гуфтам: "Инак, ман ҳастам! Маро бифирист.

1 Подшоҳон 13:14 Ва аз ақиби марди Худо рафта, ӯро дар зери дарахте нишаста дид, ва ба вай гуфт: «Оё ту марди Худо ҳастӣ, ки аз Яҳудо омадаӣ? Ва гуфт: «Ман ҳастам».

Марди Худоро аз Яҳудо ёфтанд, ки дар зери дарахт нишастааст ва пурсиданд, ки оё ӯ марди Худо аз Яҳудо аст? Вай чавоби мусбат дод.

1. Нақшаҳои Худо аксар вақт дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо мешаванд.

2. Ҳузури Худоро ҳатто дар хоксортарин ҷойҳо дидан мумкин аст.

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Забур 139:7-8 "Аз рӯҳи Ту ба куҷо равам ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, Ту дар он ҷо ҳастӣ; агар бистари худро дар дӯзах созам, инак, дар он ҷо ҳастӣ. ».

1 Подшоҳон 13:15 Ва ба ӯ гуфт: «Бо ман ба хона биё ва нон бихӯр».

Марде касеро даъват кард, ки бо ӯ хӯрок хӯрад.

1. Қувваи даъват: Кушодани дили мо ба дигарон

2. Тарбияи меҳмоннавозӣ: истиқболи дигарон дар ҳаёти мо

1. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштагонро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

2. Луқо 14:12-14 - Он гоҳ Исо ба соҳибхонааш гуфт: «Вақте ки шумо хӯроки нисфирӯзӣ ё шом медиҳед, дӯстон, бародарон ё хоҳарон, хешовандон ва ҳамсояҳои сарватманди худро даъват накунед; Агар ин корро кунед, метавонанд шуморо бозпас даъват кунанд ва мукофоти шумо дода мешавад. Аммо вақте ки шумо зиёфат медиҳед, камбағалон, маъюбон, лангон, кӯронро даъват кунед, ва шумо баракат хоҳед ёфт. Ҳарчанд онҳо наметавонанд ба ту баргардонанд, аммо дар эҳёи некӯкорон мукофоти шумо хоҳед ёфт.

1 Подшоҳон 13:16 Ва ӯ гуфт: «Ман наметавонам бо ту баргардам ва бо ту дохил нашавам; дар ин ҷо бо ту нон намехӯрам ва об нахоҳам нӯшид.

Паёмбари Худо ҳамроҳи марди Худоро рад мекунад ва дар он ҷо бо ӯ хӯрдану нӯшиданро рад мекунад.

1. Итоати Паёмбари Худо: Чӣ гуна мо бояд фармудаҳои Худоро бидуни шубҳа иҷро кунем?

2. Таъмини Худо: Чӣ гуна мо бояд дар ҳама ниёзҳои худ ба Худо таваккал кунем

1. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 13:17 Зеро ки ба ман бо каломи Худованд гуфта шудааст: "Дар он ҷо нон нахӯр ва об нанӯш, ва аз роҳе ки омадай, барнагардед".

Ба пайғамбар аз ҷониби Худованд дастур дода шуда буд, ки ҳамон гунае, ки ҳангоми сафар ба Байт-Ил омада буд, нахӯрад, бинӯшад ва барнагардад.

1. Боварӣ ба Каломи Худо аз ҳама болотар

2. Итоати фармудаҳои Худо бидуни шубҳа

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Такрори Шариат 8:3 - Ва туро фурӯтан кард, ва гуруснагӣ дод, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро намедонистӣ ва падаронат низ медонистанд; то ба

ту бидонад, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад.

1 Подшоҳон 13:18 Ба вай гуфт: «Ман ҳам пайғамбар ҳастам, мисли ту; ва фариштае аз рӯи каломи Худованд ба ман сухан ронда, гуфт: «Ӯро бо худ ба хонаи худ баргардон, то ки нон бихӯрад ва об бинӯшад». Аммо ӯ ба ӯ дурӯғ гуфт.

Як пайғамбар ба пайғамбари дигар дурӯғ гуфт, вақте ки ба ӯ гуфт, ки фариштае аз ҷониби Худованд ба ӯ сухан гуфтааст ва ба ӯ дастур додааст, ки пайғамбари дигарро ба хонааш баргардонад.

1. Аҳамияти ростгӯӣ ва паёмадҳои дурӯғгӯӣ.

2. Қудрати каломи Худо ва роҳҳои фаҳмидани иродаи Ӯ.

1. 3 Подшоҳон 13:18 - Ба вай гуфт: «Ман ҳам пайғамбар ҳастам, чунон ки Ту ҳастӣ; ва фариштае аз рӯи каломи Худованд ба ман сухан ронда, гуфт: «Ӯро бо худ ба хонаи худ баргардон, то ки нон бихӯрад ва об бинӯшад». Аммо ӯ ба ӯ дурӯғ гуфт.

2. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст;

1 Подшоҳон 13:19 Ва ӯ бо ӯ баргашт ва дар хонаи худ нон хӯрд ва об нӯшид.

Марди Худо ҳамроҳи паёмбаре рафт ва дар хонааш нон хӯрд ва об менӯшид.

1. Вафодории Худо, ҳатто дар шароити душвор, бетағйир аст.

2. Мо бояд дар ҳама тасмимҳо ҳамеша аз Худо роҳнамоӣ биҷӯем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

1 Подшоҳон 13:20 Ва ҳангоме ки онҳо дар сари дастархон нишаста буданд, каломи Худованд ба пайғамбаре нозил шуд, ки ӯро баргардонд:

Пайғамбареро ба шаҳри худ баргардонданд ва ҳангоме ки ӯ дар сари суфра менишаст, каломи Худованд бар ӯ нозил шуд.

1. Қудрати Худо дар роҳҳои ғайричашмдошт

2. Вақти Худо комил аст

1. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо комёб шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

2. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

3 Подшоҳон 13:21 Ва ӯ ба марди Худо, ки аз Яҳудо омад, фарьёд зада, гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: «Азбаски ту ба даҳони Худованд итоат накардӣ ва ҳукмеро, ки Худованд Худоят ба ту фармуда буд, риоя накардӣ,

Марди Худо аз Яҳудо ба амри Худо итоат накард ва барои он мазаммат шуд.

1. "Даъват ба тоъат: Оқибатҳои саркашӣ аз фармудаҳои Худо"

2. «Қудрати Каломи Худо: Омӯзиши гӯш кардан ва итоат кардан»

1. Такрори Шариат 30:11-14 - Барои ин ҳукме ки ман имрӯз ба ту мефармоям, он аз ту пӯшида нест ва дур нест.

2. Еҳушаъ 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар;

1 Подшоҳон 13:22 Аммо баргашта, дар он ҷо нон хӯрда об нӯшид, ки Худованд дар бораи он ба ту гуфтааст: "Нон нахӯр ва об нахӯр; ҷасади ту ба қабри падаронат нахоҳад омад.

Марде аз фармони Худованд нофармонӣ кард ва аз ҷое, ки ба ӯ фармудаанд, нону об нӯшид.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракатҳо меорад

2. Дар хотир доред, ки оқибатҳои беитоатӣ: Чаро мо бояд ба огоҳиҳои Худованд гӯш диҳем

1. Луқо 11:28 - Аммо ӯ гуфт: «Бале, хушо онҳое ки каломи Худоро мешунаванд ва онро риоя мекунанд».

2. Румиён 6:16 - Шумо намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони вай ҳастед, ба ҳар кӣ итоат мекунед; хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоаткорӣ барои адолат?

1 Подшоҳон 13:23 Ва ҳангоме ки ӯ нон хӯрда ва нӯшид, барои пайғамбаре ки баргардонида буд, харро барои ӯ зин кард, то ки фаҳмид.

Пас аз он ки паёмбар баргардонида шуд, ба ӯ хӯроку нӯшокӣ дода шуд ва ба хар савор шуд.

1. Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад.

2. Мо бояд ба ниёзмандон меҳрубонӣ зоҳир кунем.

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед.

2. Луқо 10:25-37 - Масал дар бораи сомарии нек.

1 Подшоҳон 13:24 Ва ҳангоме ки ӯ рафт, шер дар роҳ бо ӯ рӯ ба рӯ шуд ва ӯро кушт; ва ҷасади ӯ дар роҳ андохта шуд, ва хар дар назди он истода буд, шер низ дар назди лоса истода буд.

Марде дар сафар буд ва ӯро шер куштааст. Ҷасади ӯ дар роҳ монда буд ва хари савораш дар наздикӣ меистод.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

2. Ба ҳамаи мо рисолати хизмат кардан ба Худо дода шудааст.

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Луқо 4:18-19 - Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро Ӯ маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то ки озодии маҳбусон ва бино шудани кӯронро эълон кунам, мазлумонро озод кунам, соли файзи Худовандро эълон кунам.

1 Подшоҳон 13:25 Ва инак, одамон мегузаштанд, ва диданд, ки ҷасади дар роҳ партофташуда ва шер дар назди лоша истодааст;

Як пайғамбари солхӯрда дар шаҳре зиндагӣ мекард ва одамоне, ки аз он ҷо мегузаштанд, ҷасади мурдаеро диданд, ки дар он ҷо шер меистод ва хабар доданд.

1. Пешниҳоди Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Огоҳӣ аз нофармонӣ

1. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

1 Подшоҳон 13:26 Ва набие, ки ӯро аз роҳ баргардонд, инро шунида, гуфт: «Ин марди Худост, ки ба каломи Худованд итоат накардааст; бинобар ин Худованд ӯро ба шер таслим кард, ки вайро канда, бар тибқи каломи Худованд, ки ба ӯ гуфта буд, куштааст.

Пайғамбар одами Худоро аз сафар бармегардонад, то фаҳмид, ки ӯ ба Каломи Худованд итоат накардааст ва аз дасти шер кушта шудааст.

1. Итоати Каломи Худованд баракатҳо меорад, аммо нофармонӣ оқибатҳо меорад.

2. Хоксор бошед ва ба иродаи Худованд итоат кунед, ва Ӯ барои муҳофизати шумо содиқ хоҳад буд.

1. Масалҳо 28:14 Хушо касе ки ҳамеша аз Худованд метарсад, аммо ҳар кӣ дили онҳоро сахт кунад, ба мусибат афтода хоҳад шуд.

2. Румиён 12:1-2 Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

1 Подшоҳон 13:27 Ва ӯ ба писаронаш сухан ронда, гуфт: «Харро ба ман зин кунед». Ва ӯро зин карданд.

Марде ба писаронаш фармуд, ки барои ӯ харро зин кунанд.

1. Чӣ тавр иродаи Худо тавассути итоат ба даст меояд

2. Қудрати хидмат ба Худо бо амали содиқона

1. Ҳастӣ 22:3-4 - Итоати Иброҳим ба Худо ҳангоми омодагӣ ба қурбонии писараш

2. Юҳанно 2:5 - Насиҳати модари Исо ба хизматгорон, ки ҳар чизе ки ӯ гуфт, иҷро кунанд

1 Подшоҳон 13:28 Ва ӯ рафта, ҷасади ӯро дар роҳ дид, ва хар ва шер дар канори лоша истода буданд: шер лошаро нахӯрда буд ва харро надарида буд.

Марде дар роҳ мурда ёфт шуд, ки дар паҳлӯяш хару шер меистод. Шер на ба одам даст нарасид ва на ба хар.

1. "Қувваи имон: Чӣ гуна имони инсон ба Худо ӯро ҳифз кардааст"

2. "Содиқати Худо: Чӣ гуна муҳофизати Худо ба ҳама мерасад"

1. Забур 91:11 "Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ бар ту амр хоҳад дод, то ки туро дар ҳама роҳҳои ту нигоҳ доранд".

2. Масалҳо 18:10 "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст: одил ба он медарояд ва дар амон аст".

1 Подшоҳон 13:29 Ва набӣ ҷасади марди Худоро бардошта, бар хар гузошт ва баргардонд; ва набии пир ба шаҳр омад, то ки мотам гирад ва ӯро дафн кунад.

Пайғамбар ҷасади марди Худоро гирифта, барои мотам ва дафн ба шаҳр бармегардонад.

1. Қудрати намунаи хуб - Чӣ тавр садоқати як шахс метавонад ба бисёриҳо таъсир расонад.

2. Хароҷоти истодагарӣ барои Худо - қурбониҳое, ки мо барои иҷрои иродаи Ӯ мекунем.

1. Матто 16:24-26 - Суханони Исо ба шогирдон дар бораи инкор кардани худ ва гирифтани салиби худ.

2. 1 Петрус 2:21-24 - Намунаи Исо дар бораи уқубатҳо барои адолат.

1 Подшоҳон 13:30 Ва ҷасади худро дар қабри худ гузошт; ва барои ӯ мотам гирифта, мегуфтанд: «Вой, бародарам!

Марде мурд ва онон, ки барои ӯ мотам доштанд, андӯҳи худро баён карданд.

1. Қувваи ғам: Омӯзиши баён кардани эҳсосоти худро ба таври солим

2. Бароҳатии ҷомеа: эҳсоси тасаллӣ дар замони талафот

1. Яъқуб 4:14 - Ҳаёти шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

1 Подшоҳон 13:31 Ва ҳангоме ки ӯро дафн кард, ба писаронаш сухан ронда, гуфт: «Вақте ки ман мурдам, маро дар қабре, ки марди Худо дар он дафн карда шудааст, дафн кунед; устухонҳои маро назди устухонҳои ӯ гузоред:

Пас аз дафн кардани марди Худо, он мард ба писаронаш сухан ронда, фармуд, ки ӯро дар ҳамон қабри мисли марди Худо дафн кунанд ва устухонҳои ӯро дар паҳлӯи устухонҳояш гузоранд.

1. Ҷустуҷӯи ҳамроҳи одил: Намунае аз 3 Подшоҳон 13:31

2. Эҳтироми мӯъминон: Дарси 3 Подшоҳон 13:31

1. Масалҳо 13:20 - Касе, ки бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, аммо рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид.

2. Ибриён 11:4 - Бо имон Ҳобил ба Худо қурбонии беҳтар аз Қобил пешниҳод кард, ки ба воситаи он ӯ шаҳодат дод, ки ӯ одил аст, Худо дар бораи инъомҳои ӯ шаҳодат медиҳад ва ба воситаи имон, гарчанде ки мурдааст, ӯ ҳанӯз ҳам сухан меронад.

1 Подшоҳон 13:32 Зеро ки сухане ки ӯ бо каломи Худованд бар зидди қурбонгоҳ дар Байт-Ил ва бар зидди ҳамаи хонаҳои баландиҳо, ки дар шаҳрҳои Сомария аст, нидо карда буд, ҳатман ба амал хоҳад омад.

Пешгӯие аз ҷониби Худо ба амал меояд, ки қурбонгоҳҳои Байт-Ил ва дигар баландиҳо дар шаҳрҳои Сомарияро маҳкум мекунад.

1. Худованд содиқ ва рост аст: омӯзиши ваъдаҳои Худо дар 1 Подшоҳон 13:32

2. Қувваи пешгӯӣ: Чӣ тавр Каломи Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

1. Ирмиё 1:12 - "Он гоҳ Худованд ба ман гуфт: "Ту хуб дидӣ, зеро ки ман каломи Худро мешитобам, то онро иҷро кунам"

2. Матто 24:35 - «Осмон ва замин гузарон аст, лекин каломи Ман гузарон нест».

1 Подшоҳон 13:33 Пас аз ин Ёробъом аз роҳи бади худ барнагашт, балки аз пасттарин табақаҳои қавм коҳинони баландиҳо таъин намуд; ҳар кӣ мехост, ӯро тақдис кард, ва ӯ яке аз коҳинони баландиҳо шуд.

Ёробъом бадкорӣ карданро давом медод ва ҳар касро, ки мехост, новобаста аз тахассуси онҳо коҳини баландиҳо таъин мекард.

1. Хавфи интихоби бадӣ: Оқибатҳои интихоби нодурусти Ёробъом

2. Қувваи имон: таваккал ба Худо бо вуҷуди вазъият

1. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор аст ва сахт бемор аст; ки онро фахмида метавонад? Ман, Худовандо, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самари аъмоли худ ато кунам.

2. Масалҳо 21:4 - Чашмони мағрур ва дили мағрур, чароғи бадкорон гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 13:34 Ва ин барои хонадони Ёробъом гуноҳ шуд, то ки онро бурида, аз рӯи замин нест кунад.

Хонаи Ёробъом гуноҳе кард, ки дар натиҷа он аз рӯи замин нест карда шуд.

1. Оқибатҳои гуноҳ

2. Қувваи итоаткорӣ

Салиб-

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. 1 Петрус 2:16 - Ҳамчун одамони озод зиндагӣ кунед, аммо озодии худро ҳамчун пӯшонидани бадӣ истифода набаред; ҳамчун бандагони Худо зиндагӣ кунед.

1 Подшоҳон боби 14 доварии Худоро бар хонаи Ёробъом, инчунин салтанат ва марги Раҳабъом тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Абиё, писари Ёробъом, бемор мешавад. Ёробъом зани худро дар либоси ниқобӣ мефиристад, то бо Аҳиё-пайғамбар дар бораи сарнавишти писарашон машварат кунад (3 Подшоҳон 14:1-4).

Сархати 2: Аҳиё паёми Худоро ба зани Ёробъом ошкор мекунад. Ӯ пешгӯӣ мекунад, ки тамоми аҳли байти Ёробъом аз сабаби бутпарастӣ ва беитоатии онҳо нобуд мешаванд. Кӯдак баъди ба хона баргаштанаш мемирад, вале ӯ бо иззату эҳтиром дафн карда мешавад, зеро ӯ «ягона касест, ки Худованд Худои Исроил дар вай чизи хубе пайдо кардааст» (3 Подшоҳон 14:5-13).

Параграфи 3: Таваҷҷуҳи ҳикоя ба Раҳабъом, ки баъд аз Сулаймон подшоҳи Яҳудо мешавад, мегузарад. Дар он гуфта мешавад, ки чӣ тавр Раҳабъом ҳабдаҳ сол дар Ерусалим ҳукмронӣ мекунад ва халқи худро ба бутпарастӣ роҳнамоӣ мекунад (3 Подшоҳон 14:21-24).

Сархати 4: Дар ин боб тасвир шудааст, ки чӣ тавр байни Раҳабъом ва Ёробъом дар тӯли ҳукмронии онҳо душмании доимӣ вуҷуд дошт. Дар он гуфта мешавад, ки вақте ки Раҳабъом мемирад, ба ҷои ӯ писараш Абиё (инчунин бо номи Абиҷам маъруф аст) меояд (3 Подшоҳон 14;29-31).

Хулоса, боби чордаҳуми 1 Подшоҳон доварии Худоро бар хонаи Ёробъом тасвир мекунад, зани Ёробъом пайғамбар меҷӯяд ва ӯ фалокатро пешгӯӣ мекунад. Подшоҳии Раҳабъом идома дорад, бо бутпарастӣ, Душманӣ миёни ду салтанат боқӣ мемонад. Раҳобаом аз олам даргузашт, ба ҷои писараш. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили доварии илоҳӣ барои беитоатӣ, оқибатҳои бутпарастӣ ва вориси сулолаҳои ҳукмронро меомӯзад.

1 Подшоҳон 14:1 Дар он вақт Абиё ибни Ёробъом бемор шуд.

Абиё ибни Ёробъом бемор шуд.

1. Худо бар ҳама чиз, ҳатто бемориҳо низ дар ихтиёри худ аст.

2. Дар бемори ва фитна аз Худо кумак биталабед.

1. Забур 34:19 "Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад".

2. Яъқуб 5:14-15 "Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон наҷот хоҳад дод. бемор бошад, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард».

1 Подшоҳон 14:2 Ва Ёробъом ба зани худ гуфт: «Илова мекунам, бархез ва худро пӯш, то ки зани Ёробъом нашав; ва ба Шилӯ бирав; инак, Аҳиёи набӣ ҳаст, ки ба ман гуфт, ки ман бояд бар ин қавм подшоҳ шавам».

Ёробъом ба занаш гуфт, ки либоси худро пӯшида, ба Шилӯ равад, то бо Оҳиёи набӣ, ки ба ӯ гуфта буд, ки подшоҳи Исроил хоҳад шуд, вохӯрад.

1. Пешгӯии Худо иҷро шуд: Қиссаи Ёробъом

2. Чӣ тавр ба даъвати Худо ҷавоб додан мумкин аст: Намунаи Ёробъом

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ирмиё 1:5 - Пеш аз он ки туро дар шикам ба вуҷуд оварам, ман туро медонистам; ва пеш аз он ки ту аз шикам берун оядӣ, туро тақдис кардам, ва туро пайғамбаре барои халқҳо таъин кардам.

1 Подшоҳон 14:3 Ва бо худ даҳ нон ва хӯриш ва як коса асал гирифта, назди ӯ бирав; вай ба ту хоҳад гуфт, ки кӯдак чӣ мешавад.

Худованд ба паёмбар мегӯяд, ки даҳ нон, кӯза ва як коса асалро ба марде бигирад, ки ба ӯ бигӯяд, ки бо кӯдак чӣ мешавад.

1. Ҳикмат ва ҳидояти Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи нубувват ва дахолати Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

1 Подшоҳон 14:4 Ва зани Ёробъом чунин кард, ва бархоста, ба Шилӯ рафт ва ба хонаи Аҳиё омад. Аммо Аҳиё дида наметавонист; зеро ки чашмонаш аз рун синну солаш нигод дошта шудаанд.

Зани Ёробъом ба аёдати Аҳиё-пайғамбар рафт, вале ӯ аз сабаби пирӣ дида натавонист.

1. Мо ҳамеша метавонем ба роҳнамоии Худо такя кунем, ҳатто вақте ки корҳо ба таври лозимӣ ба назар намерасанд.

2. Ҳатто вақте ки ҳаёт маъно надорад, ба Худо имон оваред.

1. Забур 73:26 Бадани ман ва дили ман метавонад аз байн равад, аммо Худо қуввати дили ман ва насиби ман то абад аст.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Подшоҳон 14:5 Ва Худованд ба Аҳиё гуфт: «Инак, зани Ёробъом меояд, то ки барои писараш аз ту чизе бипурсад; зеро ки вай бемор аст: ба вай чунин ва чунин гӯй: зеро вақте ки вай дарояд, худро зани дигар вонамуд хоҳад кард.

Худо ба Аҳиё-пайғамбар дастур медиҳад, ки ба зани Ёробъом, ки меояд, барои писараш, ки бемор аст, кӯмак пурсад.

1. Ваъдаҳои Худо: Вақте ки мо бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавем

2. Роҳнамоии Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

1. Матто 6:26-33 - Эҳтиёт бошед, ки дар бораи эҳтиёҷоти зиндагӣ хавотир нашавед, зеро Худо шуморо таъмин хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо ҳеҷ сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз ато кунад.

1 Подшоҳон 14:6 Ва ҳангоме ки Аҳиё аз дар даромада, садои пойҳои вайро шунид, гуфт: «Эй зани Ёробъом даро! чаро худро дигар вонамуд мекунӣ? зеро ки ман ба суи ту мураккаб фиристода шудаам.

Гузаргоҳ Аҳиё садои пойҳои занеро шунид, ки вай аз дар даромад ва ба ӯ ҳамчун зани Ёробъом муроҷиат карда, гуфт, ки ӯро бо хабари нохуш ба наздаш фиристодаанд.

1. Худо аз дилҳои мо ва асли мо огоҳ аст.

2. Мо бояд ба оқибатҳои амали худ омода бошем.

1. Забур 139:1-3 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; Шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

1 Подшоҳон 14:7 Бирав, ба Ёробъом бигӯ: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Азбаски ман туро аз миёни қавм сарафроз намудам ва туро бар қавми Худ Исроил ҳоким гардонидам,

Гузаргоҳ Худо Ёробъомро аз миёни мардум сарафроз кард ва ӯро бар Исроил подшоҳ кард.

1. Худо қудрат дорад, ки моро боло бардорад ва мо бояд онро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

2. Мо даъват шудаем, ки идоракунандагони содиқи қудрате бошем, ки Худо ба мо медиҳад.

1. Филиппиён 2:3 - "Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон болотар қадр кунед."

2. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

1 Подшоҳон 14:8 Ва салтанатро аз хонадони Довуд канда, онро ба ту дод, вале ту мисли бандаи Ман Довуд набудӣ, ки аҳкоми Маро риоят кард ва бо тамоми дили худ маро пайравӣ кард, то ки танҳо ҳамин корро бикунам. ки дар назари ман рост буд;

Ба Ёробъом подшоҳии Исроил дода шуд, аммо ӯ мисли Довуд аҳкоми Худоро риоя накард.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ итоат мекунанд, подош медиҳад.

2. Гуноҳ оқибат дорад ва метавонад боиси аз даст додани баракатҳо гардад.

1. Такрори Шариат 28:1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 14:9 Аммо аз ҳар чизе ки пеш аз ту буданд, бадӣ кардай, зеро ки ту рафта, худоёни дигар ва бутҳои гудохта сохтай, то ки маро ба хашм оварӣ, ва маро аз паси худ андохтӣ.

Подшоҳи Ёробъоми 1-и Исроил нисбат ба ҳамаи пешгузаштагони худ бештар бадӣ карда, то ба вуқӯъ пайваст, ки худоҳои дигар ва ҳайкалҳои гудохтаро ба вуҷуд оварад ва хашми Худоро барангехт.

1. Рӯйгардонӣ аз Худо: Оқибатҳои бутпарастӣ

2. Тавба: гуш додан ба даъвати Худо

1. Ирмиё 7: 9-10 "Оё шумо дуздӣ, куштор ва зино мекунед, ва қасамҳои бардурӯғ мехӯред, ва барои Баал бухур мехоҳед, ва аз паи худоёни дигаре, ки намешиносед, рафтор кунед; ки бо номи Ман хонда мешавад ва бигӯяд: "Мо барои иҷрои ҳамаи ин корҳои зишт таслим шудааст?"

2. Аъмол 17:22-23 Павлус дар миёни теппаи Миррих истода, гуфт: «Эй мардони Афина! Ман мебинам, ки шумо дар ҳама чиз аз ҳад зиёд хурофотпарастед. Зеро ки ман аз он ҷо мегузаштам ва ибодатҳои шуморо дидам, қурбонгоҳе ёфтам, ки дар он ин навиштаҷот ба Худои ношинос аст. Пас, ба касе, ки бехабарона парастиш мекунед, ба шумо мегӯям.

1 Подшоҳон 14:10 Бинобар ин, инак, Ман бар хонадони Ёробъом бадӣ хоҳам овард, ва он касеро, ки ба девор мехӯрад, ва касеро, ки дар Исроил баста ва мондааст, аз дасти Ёробъом нест хоҳам кард, ва бақияи хонаи Ёробъом, чунон ки одам саргинро мебардорад, то даме ки ҳамааш нест шавад.

Худо хонадони Ёробъомро ҷазо дода, ҳамаи аъзоёни онро, новобаста аз он ки ночиз бошад, хоҳад гирифт.

1. Худо дӯстдоштае надорад: ҳама бозхост мешаванд

2. Пору ё тилло, Худо дилро мебинад

1. Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як динор намефурӯшанд? Аммо ҳеҷ яке аз онҳо берун аз ғамхории Падари шумо ба замин намеафтад. Ва ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумурда шудаанд. Пас, натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

2. Румиён 14:12 - Пас ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод.

1 Подшоҳон 14:11 Ҳар кӣ аз Ёробъом дар шаҳр бимирад, сагон хоҳанд хӯрд; ва ҳар кӣ дар саҳро бимирад, мурғони ҳаво хоҳанд хӯрд, зеро ки Худованд инро гуфтааст.

Ҷазои Худо мутлақ ва адолат аст.

1: Новобаста аз вазъият, адолати Худо аниқ аст.

2: Ҷазои Худо ҳамеша сазовор ва адолат аст.

1: Ирмиё 17:10 - "Ман Худованд, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самараи аъмоли худ ато кунам".

2: Ҳизқиёл 18:20 - "Ҷоне ки гуноҳ мекунад, вай хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад, ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад: адолати одил бар ӯ хоҳад буд, ва шарорати бадкорон бар ӯ хоҳад буд».

1 Подшоҳон 14:12 Пас, бархоста, ба хонаи худ бирав; ва ҳангоме ки пойҳои ту ба шаҳр медароянд, кӯдак мемирад.

Худованд ба паёмбар мефармояд, ки ба хона баргардад ва чун ба шаҳр мерасад, кӯдак мемирад.

1. Ҳукмронии Худо - Новобаста аз он ки мо чӣ кор кунем, Худо дар ихтиёр аст.

2. Қувваи дуо - Ҳатто вақте ки ҷавоби Худо он чизе ки мо интизор нестем, Ӯ моро мешунавад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 14:13 Ва тамоми Исроил барои ӯ мотам гирифта, ӯро дафн хоҳанд кард, зеро ки танҳо ӯ аз Ёробъом ба қабр хоҳад омад, зеро ки дар вай дар хонаи Ёробъом барои Худованд Худои Исроил некие пайдо шудааст.

Ёробъом ягона шахсест, ки аз аҳли байти худ дар байни халқи Исроил ба некӣ ёдовар мешавад, зеро ӯ дар назари Худованд кори нек карда буд.

1. Чӣ тавр некӣ кардан метавонад ба ҳаёти мо баракатҳо биёрад

2. Муҳимияти зиндагӣ, ки ба Худованд писанд ояд

1. Воиз 12: 13-14 - "Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, ки бо ҳар чизи ниҳон аст, ба доварӣ хоҳад овард. хоҳ нек бошад, хоҳ бад».

2. Матто 5:16 - «Бигзор нури шумо дар пеши одамон чунон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд».

1 Подшоҳон 14:14 Ва Худованд ӯро подшоҳе бар Исроил таъин хоҳад кард, ки вай дар он рӯз хонадони Ёробъомро нест хоҳад кард; лекин чӣ? ҳатто ҳоло.

Худо подшоҳеро эҳё хоҳад кард, то хонадони Ёробъомро нест кунад, ва он ба зудӣ рӯй хоҳад дод.

1. Худо қодир аст, ки тағирот ворид кунад.

2. Чун Худо ваъдае дод, вафо мекунад.

1. Ишаъё 46:9-10 «Он чи пештараро ба ёд ored, он чиро, ки пештара буд; Ман Худо ҳастам, ва дигаре нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди Ман нест. замонҳои қадим, он чизе ки ҳанӯз дар пеш аст».

2. Ишаъё 55:11 «Сухани Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр аст: он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чизеро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва ба мақсаде, ки ман онро фиристодаам, амалӣ хоҳад кард».

1 Подшоҳон 14:15 Зеро ки Худованд Исроилро мезанад, чунон ки най дар об ҷунбида, Исроилро аз ин замини нек, ки ба падаронашон додааст, решакан карда, онҳоро ба он тарафи дарё пароканда хоҳад кард, зеро ки онҳо боғҳои худро сохта, Худовандро ба хашм овардаанд.

Худованд исроилиёнро ҷазо хоҳад дод, ки онҳоро аз замини некӯе, ки ба падаронашон додааст, решакан карда, ба сабаби бутпарастиашон ба он тарафи дарё пароканда мекунад.

1. Ҳукми Худо дар бораи бутпарастӣ: Огоҳӣ аз 3 Подшоҳон 14:15

2. Оқибатҳои беитоатӣ ва исён: Нигоҳе ба 3 Подшоҳон 14:15

1. Ирмиё 9:14 - Аммо аз рӯи хаёлоти дили худ ва аз рӯи Баал, ки падаронашон ба онҳо таълим дода буданд, рафтор карданд.

2. Ишаъё 17:10 - Азбаски шумо Худои наҷоти худро фаромӯш кардаед ва аз санги қуввати худ фаромӯш кардаед, аз ин рӯ растаниҳои хушбӯй шинонед ва онро бо лағжишҳои аҷибе шинонед.

1 Подшоҳон 14:16 Ва ӯ Исроилро ба сабаби гуноҳҳои Ёробъом таслим хоҳад кард, ки гуноҳ кард ва Исроилро ба гуноҳ андохт.

Гуноҳҳои Ёробъом ба суқути Исроил оварда расонд.

1. Оқибатҳои гуноҳҳо: Тадқиқот дар бораи суқути Исроил.

2. Қувваи гуноҳ: Мулоҳиза дар бораи мероси Ёробъом.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

1 Подшоҳон 14:17 Ва зани Ёробъом бархоста, равона шуд ва ба Тирсо омад; ва ба остонаи дар расид, кӯдак мурд;

Зани Ёробъом барои дидани Тирзо рафт ва ба остонаи дар расид, фарзандаш мурд.

1. Қувваи имон: имони зани Ёробъом ба Худо ҳатто дар баробари фоҷиа қавӣ боқӣ монд.

2. Муҳимияти оила: Марги кӯдак як фоҷиаи тасаввурнашаванда аст, аммо зани Ёробъом бо имон ва оила ба пешравӣ идома дод.

1. 3 Подшоҳон 14:17

2. Румиён 8:38-39 - «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

1 Подшоҳон 14:18 Ва ӯро дафн карданд; ва тамоми Исроил барои ӯ мотам гирифтанд, мувофиқи каломи Худованд, ки вай бо дасти бандаи худ Оҳиёи набӣ гуфта буд.

Ва марги подшоҳ Ёробъомро тамоми Исроил мотам гирифтанд, мувофиқи каломи Худованд ба воситаи пайғамбараш Оҳиё.

1. Қудрати пешгӯӣ: Чӣ тавр Каломи Худо метавонад ҳаётро тағйир диҳад

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: мероси шоҳ Ёробъом

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

1 Подшоҳон 14:19 Ва бақияи аъмоли Ёробъом, ки ӯ чӣ гуна ҷанг кард ва чӣ гуна подшоҳӣ кард, инак, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст.

Ҷанг ва салтанати Ёробъом дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудааст.

1. Қувваи бахшидан: 1 Юҳанно 1:9

2. Қимати меҳнат: Масалҳо 13:4

1. Юҳанно 12:48 ва Ишаъё 55:11

2. Эфсӯсиён 4:32 ва Қӯлассиён 3:13

1 Подшоҳон 14:20 Ва айёме ки Ёробъом подшоҳӣ кард, бисту ду сол буд, ва ӯ бо падарони худ хобид, ва писараш Нодоб ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Ёробъом пеш аз маргаш ва писараш Нодоб 22 сол подшоҳӣ кард.

1. Нақшаи вориси Худо: Фаҳмидани аҳамияти интиқоли хирад ва дониш ба насли ояндаи мо.

2. Зиндагӣ бо мерос: Таъсири сармоягузорӣ дар ҳаёти мо ва боқӣ мондани мероси пойдор.

1. Забур 90:12 - "Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем".

2. Масалҳо 4:7 - "Ҳикмат чизи асосӣ аст, бинобар ин, ҳикмат ба даст овар; ва бо тамоми қуввати худ фаҳм ёб".

1 Подшоҳон 14:21 Ва Раҳабъом ибни Сулаймон дар Яҳудо подшоҳӣ кард. Раҳабъом, вақте ки подшоҳ шудан гирифт, чилу яксола буд, ва ӯ ҳабдаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард, ва шаҳре ки Худованд аз миёни ҳамаи сибтҳои Исроил баргузид, то ки номи худро дар он ҷо гузорад. Ва номи модари ӯ Наама аз аммӯнӣ буд.

Раҳабъом ибни Сулаймон дар синни чилу яксолагӣ бар Яҳудо подшоҳӣ кард ва ҳабдаҳ сол дар Ерусалим ҳукмронӣ кард. Номи модари ӯ Наъмо, аммӯнӣ буд.

1) Ҳукмронии Раҳабъом: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои номуайян

2) Вафодории Худо: Қиссаи Раҳабъом

1) 2 Вақоеънома 12:13 - Ҳамин тавр, подшоҳ Раҳабъом дар Ерусалим қувват гирифт ва подшоҳӣ кард, зеро ки Раҳабъом дар вақти подшоҳ шуданаш яку чиҳилсола буд, ва дар Ерусалим, шаҳре ки Худованд аз миёни он интихоб карда буд, ҳабдаҳ сол подшоҳӣ кард. тамоми сибтҳои Исроил, ки исми Ӯро дар он ҷо гузоранд.

2) 1 Вақоеънома 28:5 - Ва аз ҳамаи писарони ман, (зеро ки Худованд ба ман писарони бисьёр ато кардааст) писарам Сулаймонро баргузид, то бар тахти Малакути Худованд бар Исроил бинишинад.

3 Подшоҳон 14:22 Ва Яҳудо дар назари Худованд бад рафтор карданд, ва онҳо бо гуноҳҳои худ, ки падаронашон карда буданд, ба ҳасад бурданд.

Яҳудо бар зидди Худо гуноҳ карданд ва аз аҷдодони худ бештар гуноҳ карданд.

1. Дар хотир доштан аз гузаштаи худ ва хатоҳои гузаштагони мо ба мо кӯмак мекунад, ки дар замони ҳозира қарорҳои беҳтар қабул кунем.

2. Эҳтиром накардани Худо ба оқибатҳои ҳаёти мо оварда мерасонад.

1. Ирмиё 17:10 Ман Худованд, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самараи аъмоли худ ато кунам.

2. Масалҳо 14:34 Адолат халқро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

1 Подшоҳон 14:23 Зеро ки онҳо низ дар ҳар теппаи баланд ва дар зери ҳар дарахти сабз баландҳо ва бутҳо ва боғҳо бино карданд.

Халқи Исроил дар ҳар теппаи баланд ва зери ҳар дарахти сабз ҷойҳои баланд, ҳайкалҳо ва боғҳо сохтанд.

1. Хатари бутпарастӣ ва чӣ гуна он метавонад моро аз Худо дур кунад.

2. Чӣ тавр мо метавонем аз хатогиҳои халқи Исроил дарс гирем ва ба Худо ҳамчун манбаи ягонаи умед ва қуввати худ таваккал кунем.

1. 2 Вақоеънома 33:7 - Ӯ ҳайкали кандакорӣ, бутеро, ки худаш сохта буд, дар хонаи Худо гузошт, ки Худо дар бораи он ба Довуд ва ба писараш Сулаймон гуфта буд: "Дар ин хона ва дар Ерусалим, ки ман аз тамоми сибтҳои Исроил баргузидаам, исми Худро то абад гузорам.

2. Такрори Шариат 4:19 - Ва мабодо чашмони худро ба осмон наандозӣ, ва ҳангоме ки офтоб ва моҳ ва ситораҳоро дидӣ, ҳатто тамоми лашкари осмон ба онҳо саҷда карда, ба онҳо хизмат кардан маҷбур карда шавад, ки Худованд Худои ту барои ҳамаи халқҳо дар зери тамоми осмон тақсим кардааст.

1 Подшоҳон 14:24 Ва дар ин сарзамин содомиён низ буданд, ва онҳо мувофиқи тамоми корҳои зиштии халқҳое, ки Худованд аз пеши банӣ-Исроил берун карда буд, рафтор мекарданд.

Ин порча аз 1 Подшоҳон ҳузури содомиёнро дар замин ва корҳои зиштеро, ки онҳо мувофиқи халқҳое, ки Худованд аз пеши банӣ-Исроил берун карда буд, тасвир мекунад.

1. «Зиндагии покиза: Омӯзиши корҳои нафратангез дар Китоби Муқаддас»

2. "Ёри худро дӯст доред: Мулоҳиза дар бораи марҳамат ва доварӣ аз 1 Подшоҳон 14"

1. Ибодат 18: 22-23 - "Бо мард нахобед, мисли бо зан; ин кори зишт аст. Ва бо ҳеҷ ҳайвон ҷуфт нашав, то худро бо он палид соз. Ва ҳеҷ зан набояд дар пеши ҳайвон истода, бо он шарик шавед.

2. Румиён 1:26-28 - "Аз ин сабаб Худо онҳоро ба ҳавасҳои зишт таслим кард. Зеро ҳатто занони онҳо истифодаи табииро ба он чи хилофи табиат иваз карданд. Ҳамчунин мардон, истифодаи табиии занро тарк карда, дар оташ сӯзонданд. шаҳваташон ба якдигар, мардон бо мардон корҳои зишт мекунанд ва ҷазои гуноҳи худро дар худ мегиранд».

1 Подшоҳон 14:25 Ва воқеъ шуд, ки дар соли панҷуми подшоҳӣ Раҳабъом, Шишак, подшоҳи Миср, ба муқобили Ерусалим омад;

Шишак, подшоҳи Миср, дар соли панҷуми подшоҳи Раҳабъом ба Ерусалим ҳамла кард.

1. Худо аз озмоишҳо истифода мебарад, то моро такмил диҳад ва қавӣ гардонад.

2. Вақте ки мо бо душвориҳо рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд ба қудрат ва ҳикмати Худо такя кунем.

1. Дониёл 3:17-18 - "Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи оташи сӯзон раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ. Аммо агар не, бихоҳ Ба ту, эй подшоҳ, маълум аст, ки мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард ва ба ҳайкали тиллоие, ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард».

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам: туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; оре, туро дастгирӣ хоҳам кард. бо дасти рости адолати Ман».

1 Подшоҳон 14:26 Ва ганҷҳои хонаи Худованд ва ганҷҳои хонаи подшоҳро гирифт; Ӯ ҳатто ҳама чизро гирифт, ва тамоми сипарҳои тиллоеро, ки Сулаймон сохта буд, гирифт.

Ёробъом тамоми ганҷҳои хонаи Худованд ва хонаи подшоҳро, аз ҷумла сипарҳои тиллоеро, ки Сулаймон сохта буд, гирифт.

1. Қудрати тамаъ: Чӣ гуна тамаъкории Ёробъом ба суқути ӯ оварда расонд

2. Арзиши қаноатмандӣ: Ҷустуҷӯи шодӣ аз он чизе ки мо дорем

1. Масалҳо 15:16 - Каме бо тарси Худованд беҳтар аст аз ганҷи бузург ва душворӣ бо он.

2. Воиз 5:10-11 - Ҳар кӣ нуқраро дӯст медорад, аз нуқра сер нахоҳад шуд; на касе ки фаровониро бо афзудан дӯст медорад, ин ҳам ботил аст. Вақте ки мол зиёд мешавад, хӯрандагони он зиёд мешаванд; ва ба соҳибони он чӣ фоидае ҳаст, ки онҳоро бо чашми худ бубинанд?

1 Подшоҳон 14:27 Ва подшоҳ Раҳабъом ба ҷои онҳо сипарҳои мисин сохта, ба дасти сардори посбонон, ки дари хонаи подшоҳро нигоҳ медошт, супурд.

Подшоҳ Раҳабъом сипарҳои тиллоро бо сипарҳои биринҷӣ иваз карда, ба сардори посбононе, ки қасрро посбонӣ мекард, супурд.

1. Муҳимияти эътимод ба роҳбарӣ.

2. Қувваи ӯҳдадорӣ ба вазифаҳо, новобаста аз он ки хурд бошад.

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад!

2. Масалҳо 22:29 - Оё мебинӣ, ки одами боғайрат дар кори худ? вай дар назди подшоҳон хоҳад истод; вай дар назди одамони бадкор наистад.

1 Подшоҳон 14:28 Ва ҳангоме ки подшоҳ ба хонаи Худованд даромад, посбонон онҳоро бардошт ва боз ба хонаи посбонон оварад.

Подшоҳ ба хонаи Худованд даромад ва посбонон ӯро гусел карданд.

1. Муҳофизати Худо - Чӣ гуна Худо барои мардумаш амниятро таъмин мекунад

2. Хонаи Худо - Аҳамияти хонаи Худованд

1. Забур 91:1-2 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

2. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

1 Подшоҳон 14:29 Оё боқимондаи аъмоли Раҳабъом ва ҳар коре ки ӯ кард, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Аъмоли Раҳабъом дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо сабт шудааст.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худо тавассути Оҷонсии инсонӣ дар таърих кор мекунад

2. Муҳимияти сабти кори Худо: Чаро мо бояд ҳаёти худро барои ҷалоли Ӯ сабт кунем

1. 1 Петрус 5:6-7 - Пас, дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақти лозима сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо бар Ӯ вогузор кунад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

2. Воиз 12:13-14 - Анҷоми масъала; ҳама шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин ҳама вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ некӣ ва хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

1 Подшоҳон 14:30 Ва тамоми айёми онҳо байни Раҳабъом ва Ёробъом ҷанг буд.

Раҳабъом ва Ёробъом пайваста бо ҳамдигар ҷанг мекарданд.

1. Аҳамияти сулҳ байни бародарон.

2. Оқибатҳои низоъ.

1. Румиён 12:18 "Агар ин имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед".

2. Масалҳо 17:14 "Оғози ҷанҷол мисли кушодани дари об аст, бинобар ин пеш аз сар задани баҳс бас кунед."

1 Подшоҳон 14:31 Ва Раҳабъом бо падарони худ хобид, ва дар шаҳри Довуд назди падарони худ дафн карда шуд. Ва номи модари ӯ Наама аз аммӯнӣ буд. Ва писараш Абиём ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Раҳабъом мурд ва дар назди падаронаш дар шаҳри Довуд дафн карда шуд. Модараш Наама аз аммӯнӣ буд, ва писараш Абиём ба ҷои ӯ нишаст.

1. Ҳукмронии Худо дар баробари марг: Чӣ гуна бояд иродаи Худоро қабул кунем, вақте ки ҳаёт ва марг аз назорати мо берун аст.

2. Мероси волидайн: Чӣ тавр зиндагӣ кардан лозим аст, ки наслҳои оянда дар хотир нигоҳ доранд.

1. Воиз 7:2 - Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро марг тақдири ҳар кас аст; зинда бояд инро ба дил гнрад.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдаконро ба роҳе, ки бояд бираванд, оғоз кунед ва ҳатто вақте ки онҳо пир шаванд, аз он рӯй нахоҳанд гирифт.

1 Подшоҳон боби 15 ба ҳукмронии Абиҷам (инчунин бо номи Абиё маъруф аст) дар Яҳудо ва Осо дар Яҳудо тамаркуз карда, амалҳои онҳо ва ҳолати салтанати тақсимшударо қайд мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Абиҷам, писари Раҳабъом, ки подшоҳи Яҳудо мешавад, оғоз мешавад. Дар он гуфта мешавад, ки ҳукмронии ӯ бо бутпарастӣ ва ҷанг байни ӯ ва Ёробъом давом мекард (3 Подшоҳон 15:1-8).

Сархати 2: Ҳикоя ба Осо мегузарад, ки пас аз падараш Абиҷам подшоҳи Яҳудо мешавад. Он нишон медиҳад, ки чӣ тавр Осо дар назари Худованд кори дуруст мекунад, бутҳоро аз замин нест мекунад ва ибодати Худоро нав мекунад (3 Подшоҳон 15:9-15).

Сархати 3: Дар ин боб муноқиша байни Баашо, подшоҳи Исроил ва Осо зикр шудааст. Баашо ба сохтмони Рамо шурӯъ мекунад, то одамонро аз рафтан ба Ерусалим пешгирӣ кунад. Дар ҷавоб, Осо аз хазинаҳои маъбади Худо нуқра ва тилло мегирад, то Бен-Ҳадад, подшоҳи Арамро киро кунад, то иттифоқи ӯро бо Баашо вайрон кунад (3 Подшоҳон 15:16-22).

Сархати 4-ум: Ҳикоят тасвир мекунад, ки чӣ тавр Ҳанони пайғамбар бо Осо барои такя ба подшоҳи хориҷӣ, на ба танҳоӣ ба Худо таваккал кардан, муқобилат мекунад. Ҳананӣ сарзаниш карда, огоҳ мекунад, ки аз сабаби ин амал дар давраи ҳукмронии Осо ҷангҳои давомдор хоҳанд буд (3 Подшоҳон 15;23-24).

Сархати 5: Ин боб бо зикри тафсилоти дигар дар бораи ҳукмронии Осо корҳои неки ӯ дар хориҷ кардани фоҳишаҳои мазҳабии мардона аз замин ва сабти насаби ӯ ва қайд кардани он, ки ӯ пас аз чилу як сол ҳукмронӣ мекунад, ба охир мерасад (3 Подшоҳон 15;25-24).

Хулоса, боби понздаҳуми 1 Подшоҳон салтанатҳои Абиҷам ва Осоро тасвир мекунад, Абиҷам бутпарастиро идома медиҳад, ҷангҳо бо Ёробъом. Осо бо роҳи Худо меравад, бутҳоро нест мекунад, Ёри хориҷиро киро мекунад, аз ҷониби пайғамбар сарзаниш мекунад. Асо чилу як сол хукмронӣ карда, рекорд гузоштааст. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили вафодорӣ ва бутпарастӣ, оқибатҳои ҷустуҷӯи иттифоқҳо берун аз роҳнамоии Худо ва сарзаниши пешгӯй барои хиёнатро меомӯзад.

1 Подшоҳон 15:1 Дар соли ҳаждаҳуми подшоҳ Ёробъом ибни Набот Абиём бар Яҳудо подшоҳӣ кард.

Подшоҳ Абиём дар соли ҳаждаҳуми ҳукмронии худ ба ҷои падараш Ёробъом ҳокими Яҳудо шуд.

1. Аҳамияти вориси худовандӣ

2. Моҳияти тағйирнопазири аҳди Худо

1. Такрори Шариат 28:1-14 - ваъдаҳои Худо ба исроилиён дар бораи итоат ба аҳди Ӯ

2. 2 Вақоеънома 13:3-4 - Муваффақияти Абиҷам ҳамчун Подшоҳи Яҳудо тавассути кӯмаки Худо

1 Подшоҳон 15:2 Ӯ се сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Маако, духтари Абишолӯм буд.

Ҳукмронии шоҳ Абиҷам дар Ерусалим се сол давом кард.

1. Ҷадвали замонии Худо барои ҳар як фард комил ва беназир аст.

2. Аз вақти ба шумо додашуда самаранок истифода бурданро ёд гиред.

1. Воиз 3:1–8

2. Забур 90:12

1 Подшоҳон 15:3 Ва ӯ ба ҳамаи гуноҳҳои падараш, ки пеш аз ӯ карда буд, рафтор кард, ва дили ӯ дар назди Худованд Худои худ комил набуд, мисли дили падараш Довуд.

Осо, писари подшоҳ Абиё, бо пайравӣ аз падараш рафт ва мисли падараш Довуд ба Худованд содиқ намонд.

1. Хатари пайравӣ ба намунаҳои бад

2. Қудрати намунаи хуб

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Забур 78:5-8 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд: То насли оянда онҳоро бишносад, ҳатто кӯдаконе, ки бояд таваллуд шаванд; ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ баён кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

1 Подшоҳон 15:4 Аммо ба хотири Довуд Худованд Худои худ ба ӯ чароғе дар Ерусалим дод, то ки писарашро пас аз ӯ барпо кунад ва Ерусалимро мустаҳкам кунад.

Худованд ба Довуд чароғе дар Ерусалим дод, то ки писарашро пас аз ӯ барорад ва Ерусалимро барпо кунад.

1: Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқ ва содиқанд, подош медиҳад.

2: Худо нигаҳбон ва ризқдиҳандаи мӯъмин аст.

1: Забур 33: 18-19 Инак, чашми Худованд ба тарсиёни Ӯст, ба онҳое ки ба муҳаббати устувори Ӯ умед мебанданд, то ҷони онҳоро аз марг раҳо карда, дар қаҳтӣ зинда нигоҳ доранд.

2: Забур 37:28 Зеро ки Худованд адолатро дӯст медорад; муқаддасони худро тарк нахоҳад кард. Онҳо то абад нигоҳ дошта мешаванд, вале фарзандони шарирон маҳв хоҳанд шуд.

1 Подшоҳон 15:5 Зеро ки Довуд он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал оварда ва аз он чизе ки ба ӯ фармуда буд, дар тамоми айёми умраш рӯй нагардонд, фақат дар бораи Уриёи Ҳиттӣ.

Довуд ба Худованд итоат кард ва дар тамоми ҳаёти худ кори дуруст кард, ба истиснои иштирокаш дар марги Уриёи Ҳитт.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо боиси баракат мегардад

2. Оқибатҳои гуноҳ - чӣ гуна итоат накардан ба аҳкоми Худо ба доварӣ мебарад

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Кӯдакон ба волидони шумо дар Худованд итоат мекунанд, зеро ин дуруст аст.

2. Масалҳо 3:1-2 - Писарам, қонуни маро фаромӯш макун; балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад.

1 Подшоҳон 15:6 Ва дар давоми тамоми айёми ҳаёти ӯ байни Раҳабъом ва Ёробъом ҷанг буд.

Раҳабъом ва Ёробъом дар тӯли ҳаёти Раҳабъом дар ҳолати ҷанг буданд.

1. Хавфи муноқиша: Чӣ гуна баҳсҳоро аз рӯи Китоби Муқаддас ҳал кардан мумкин аст.

2. Меваи беитоатӣ: Аз хатогиҳои Раҳабъом омӯхтан.

1. Масалҳо 15:1, Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

2. Яъқуб 4:1-3, Чӣ боиси ҷанҷол мегардад ва чӣ боиси ҷанҷол мегардад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар дохили шумо ҷанг мекунанд? Шумо мехоҳед ва надоред, пас куштор мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва наметавонед ба даст ored, пас ҷангу ҷанҷол мекунед. Шумо надоред, зеро намепурсед.

1 Подшоҳон 15:7 Ва боқимондаи аъмоли Абиём ва ҳар он чи ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст? Ва дар байни Абиём ва Ёробъом ҷанг шуд.

Корҳои Абиём дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта шудааст ва ӯ бар зидди Ёробъом ҷанг кард.

1. Қудрати мерос: чӣ гуна Худо аз аъмоли мо барои таъсир расонидан ба наслҳои оянда истифода мебарад

2. Арзиши ҷанг: Фаҳмидани низоъ дар партави Навиштаҳо

1. Воиз 12: 13-14 - "Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, ки бо ҳар чизи ниҳон аст, ба доварӣ хоҳад овард. хоҳ нек бошад, хоҳ бад».

2. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 15:8 Ва Абиём бо падарони худ хобид; ва ӯро дар шаҳри Довуд дафн карданд, ва писараш Осо ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Абиём мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд, ва Осо ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Муҳимияти гиромидошти ниёгон ва пос доштани анъана.

2. Аҳамияти ворисият дар роҳбарӣ ва зарурати тартибот.

1. Забур 121:5 - Зеро ки дар он ҷо хонаи Худованд, ҳатто хонаи Худои Яъқуб ҳаст.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

1 Подшоҳон 15:9 Ва дар соли бистуми подшоҳии Ёробъом подшоҳи Исроил Осо бар Яҳудо подшоҳӣ кард.

Осо дар соли бистуми подшоҳии Ёробъом бар Исроил подшоҳи Яҳудо шуд.

1. Аҳамияти тоъати Худо ва паёмадҳои нофармонӣ.

2. Муҳимияти шинохту қабули замони Худо.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас, хеле эҳтиёт бошед, ки чӣ гуна шумо на ҳамчун беақл, балки ҳамчун хирадманд зиндагӣ мекунед ва аз ҳар фурсат истифода баред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

1 Подшоҳон 15:10 Ва ӯ чилу як сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Маако, духтари Абишолӯм буд.

Подшоҳ Раҳабъом дар Ерусалим 41 сол ҳукмронӣ кард. Номи модараш Маако, духтари Абишолӯм буд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ҳатто дар замонҳои душвор - 3 Подшоҳон 15:10

2. Омӯзиши гӯш кардани маслиҳатҳои оқилона - 3 Подшоҳон 12:8-15

1. Забур 146:6 - «Ӯ Офаридгори осмону замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, то абад содиқ мемонад».

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

1 Подшоҳон 15:11 Ва Осо он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, мисли падараш Довуд.

Шоҳ Осо ба намунаи падараш шоҳ Довуд пайравӣ карда, дар назари Худованд дуруст рафтор кард.

1. Мероси имон: Ба намунаи шоҳ Довуд ва подшоҳ Осо

2. Риояи Қонуни Худо: пайравӣ кардан ба намунаи шоҳ Осо

1. Забур 118:1-2: "Хушо онҳое ки роҳи худ беайб аст, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд."

2. 1 Юҳанно 2:3-4: "Ва аз ин мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ мегӯяд, ки ман Ӯро мешиносам, вале аҳкоми ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва ростӣ нест. дар вай».

1 Подшоҳон 15:12 Ва ӯ содомиёнро аз замин дур кард, ва ҳамаи бутҳоеро, ки падаронаш сохта буданд, аз байн бурд.

Подшоҳи Яҳудо Осо ҳамаи содомиён ва бутҳоро аз Яҳудо, ки аҷдодони ӯ офарида буданд, нест кард.

1. Аҳамияти итоаткорӣ ба Худо ва фармудаҳои Ӯ.

2. Оқибатҳои бутпарастӣ ва чаро мо бояд аз он парҳез кунем.

1. Хуруҷ 20: 4-5 - "Ту барои худ ҳайкаеро ба сурати ҳеҷ чиз дар осмон дар боло ё дар замини зери зер ё дар обҳои поёнӣ насоз. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо саҷда накун; зеро ман «Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам».

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - «Бинобар ин, эй дӯстони азизам, аз бутпарастӣ бигрезед».

1 Подшоҳон 15:13 Ва модараш Маҳоҳро низ аз малика маҳрум кард, зеро ки вай дар дарахте буте сохта буд; ва Осо бути худро несту нобуд карда, дар канори дарёи Қидрӯн сӯзонд.

Осо, подшоҳи Яҳудо, модари худ Макоро аз мақоми малика барканор кард, зеро вай дар дарахте буте сохта буд. Сипас бутро несту нобуд карда, дар канори дарёи Қидрӯн сӯзонд.

1. Аҳамияти тоъат ба Худо бар вафодорӣ ба хонавода.

2. Хатари роҳ додани бутҳо ба ҳаёти мо.

1. Такрори Шариат 5:8-9 - "Шумо барои худ ҳайкали кандакорӣ насозед, ё ба он чизе, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замин дар зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. ба онҳо саҷда накунам ва ба онҳо хизмат накунам, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Хуруҷ 20: 4-5 - Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ ё монандии чизеро насоз, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замин дар зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун.

1 Подшоҳон 15:14 Аммо баландиҳо бардошта нашуданд, вале дили Осо дар тамоми айёми худ дар назди Худованд комил буд.

Осо, Подшоҳи Яҳудо, сарфи назар аз баланд кардани баландиҳо, тамоми айёми худ ба Худованд дили комил дошт.

1. "Дили комил: Оғӯши муҳаббати Худо"

2. "Вақте ки мо кам меафтем: Омӯзиши такя ба раҳмати Худо"

1. Филиппиён 4:19: «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Забур 37:3-4: "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин бош ва бо садоқат дӯстӣ кун. Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод".

1 Подшоҳон 15:15 Ва он чиро, ки падараш бахшида буд, ва он чи худаш бахшида буд, ба хонаи Худованд нуқра, тилло ва зарфҳоро оварад.

Осо, подшоҳи Яҳудо, ба маъбади Худованд чизҳоеро, ки падараш бахшида буд, ва инчунин чизҳои ба худ бахшидааш, аз ҷумла нуқра, тилло ва зарфҳоро оварад.

1. Худ ва дороии худро ба Худо бахшидан

2. Ҳаёти худро ба хидмат ба Худованд бахшидан

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-7 - Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, саховатмандона дарав мекунад. Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дил қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ва на маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад.

1 Подшоҳон 15:16 Ва тамоми айёми онҳо дар байни Осо ва подшоҳи Исроил Баашо ҷанг буд.

Дар байни подшоҳи Яҳудо Осо ва подшоҳи Исроил Баашо ҷанги доимӣ буд.

1. Арзиши ҷанг: Баррасии ихтилофи байни Осо ва Баашо.

2. Қувваи Муҳаббат: Нигаред, ки чӣ гуна сулҳ метавонад бар ҷанг ғалаба кунад.

1. Луқо 6:27-28 "Аммо ба шумо, ки мешунаванд, мегӯям: душманони худро дӯст доред, ба душманони худ некӣ кунед, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, барои дашномдиҳандагон дуо гӯед".

2. Румиён 12:18-19 "Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, ман мукофот хоҳад дод, мегӯяд Худованд.

1 Подшоҳон 15:17 Ва Баашо, подшоҳи Исроил, бар зидди Яҳудо баромад, ва Роморо бино кард, то ки ба касе иҷозат надиҳад, ки ба назди Осо подшоҳи Яҳудо биравад ё дохил шавад.

Баашо, подшоҳи Исроил, ба Яҳудо ҳамла кард ва шаҳри Роморо бино кард, то Осо подшоҳи Яҳудоро аз душманонаш боздорад.

1. Худо ҳамеша барои халқаш роҳе фароҳам мекунад, то дар муқобили душман истодагарӣ кунанд.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки дар лаҳзаҳои душворӣ манбаи қувватамон бошад.

1. Такрори Шариат 31:6 Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 15:18 Ва Осо тамоми нуқра ва тиллои дар ганҷҳои хонаи Худованд ва ганҷҳои хонаи подшоҳ боқӣ мондаро гирифта, ба дасти навкаронаш супурд; ва подшоҳ Осо онҳоро фиристод. ба Бенҳадод ибни Табримон ибни Ҳезиён, подшоҳи Сурия, ки дар Димишқ сукунат дошт, гуфт:

Подшоҳ Осо нуқра ва тиллоро, ки дар хонаи Худованд ва подшоҳ боқӣ монда буд, гирифта, ба подшоҳи Сурия Бенҳадод фиристод.

1. Муҳимияти бозгашт ба Худо.

2. Қудрати саховатмандӣ дар салтанат.

1. Луқо 6:38 - "Деҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд: ба андозаи хуб, фишурдашуда, ларзондашуда ва пурбор дар синаи ту андохта хоҳанд шуд. Зеро ба ҳамон андозае, ки шумо истифода мебаред, он чен карда мешавад. бозгашт ба шумо."

2. Масалҳо 11:25 - «Ҷони саховатманд бой мешавад, ва касе ки об медиҳад, худаш низ об дода мешавад».

1 Подшоҳон 15:19 Байни ману ту ва байни падари ман ва падарат паймоне ҳаст; инак, ман ба ту ҳадя аз нуқра ва тилло фиристодаам; биё ва бо Баъшо подшоҳи Исроил аҳди худро бишкан, то ки ӯ аз ман дур шавад.

Подшоҳи Яҳудо Осо бо Бен-Ҳадад подшоҳи Сурия аҳд баста, ба ӯ ҳадя аз нуқра ва тилло фиристод, то ки аҳди худро бо Баашо, подшоҳи Исроил вайрон кунад.

1. Қудрати оштӣ: Чӣ гуна Асо барои ҳалли низоъ аз дипломатия истифода кард

2. Мо аз роҳбарии Осо чӣ омӯхта метавонем?

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Масалҳо 15:1 - "Ҷавоби нармӣ ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад".

1 Подшоҳон 15:20 Ва Бенҳадод ба сухани подшоҳ Осо гӯш дод, ва сардорони лашкарҳоеро, ки дошт, бар зидди шаҳрҳои Исроил фиристод, ва Иҷон ва Дон ва Абил-бетмахо ва тамоми Қиннирӯтро бо тамоми замини Нафталӣ торумор кард.

Подшоҳ Осо аз Бенҳадод хоҳиш кард, ки лашкари худро барои ҳамла ба шаҳрҳои Исроил фиристад, ва Бенҳадод итоат карда, ба Иҷон, Дон, Абилбетмахо ва тамоми Қиннерӯт, бо тамоми замини Нафтолӣ ҳамла кард.

1. Муҳимияти тоъат дар посухи мо ба фармудаҳои Худо.

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худованд.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, бодиққат рафтор намо. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

2. Ишаъё 55:7 Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

1 Подшоҳон 15:21 Ва ҳангоме ки Баашо инро шунид, сохтмони Роморо тарк карда, дар Тирсо сокин шуд.

Вақте Баашо хабари сохтмони Роморо шунид, сохтмонро бас кард ва ба Тирза кӯчид.

1. Тағйир додани нақшаҳо: Омӯзиши мутобиқ шудан ба иродаи Худо

2. Қаноатмандӣ дар ҳолатҳои нав

1. Филиппиён 4:11-13 (На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам.)

2. Яъқуб 4:13-15 (Эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, аммо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии шумост?

1 Подшоҳон 15:22 Ва подшоҳ Осо дар тамоми Яҳудо эълон кард; ҳеҷ кас озод набуд; ва сангҳои Ромо ва чӯби онро, ки Баъшо бо он бино карда буд, бурданд; ва подшоҳ Осо бо онҳо Геба аз Биньёмин ва Мисфоро бино кард.

Подшоҳ Осо дар тамоми Яҳудо эълон кард, ки сангҳо ва чубу тахтаҳои Баашо сохташударо вайрон кунад ва ба ҷои он Ҷебои Биньёмин ва Миспаро бино кунад.

1. Эълон кардани нақшаҳои Худованд: Пайравӣ ба роҳнамоии Худо, ҳатто вақте ки он душвор ба назар мерасад.

2. Сохтани Малакути Худо: Якҷоя кор кардан барои иҷрои иродаи Худо.

1. Ишаъё 28:16 Бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: «Инак, Ман дар Сион санг мегузорам, санги озмудашуда, Санги гаронбаҳо барои таҳкурсӣ, ки мустаҳкам гузошта шудааст. Касе, ки ба он имон дорад, халалдор намешавад.

2. Матто 16:18 Ва ба шумо низ мегӯям, ки шумо Петрус ҳастед, ва бар ин санг Ман калисои Худро бино хоҳам кард; ва дарвозаҳои дӯзах онро мағлуб карда наметавонанд.

1 Подшоҳон 15:23 Оё боқимондаи тамоми аъмоли Осо, ва тамоми қуввати ӯ, ва ҳар коре ки ӯ карда буд, ва шаҳрҳое, ки ӯ бино кардааст, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст? Бо вучуди ин дар айёми пириаш дар пояш бемор буд.

Осо подшоҳи пурқудрати Яҳудо буд, ки шаҳрҳои зиёдеро бино кард, аммо дар солҳои охир пойҳояш бемор шуд.

1. Қудрат ва қудрати Худо аксар вақт дар лаҳзаҳои душвор зоҳир мешавад.

2. Мо метавонем ҳатто дар заъфи ҷисмонӣ ба Худо содиқ бошем.

1. Ишаъё 40:28-31 - Худо қуввати абадии касонест, ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Дар озмоишҳо шодӣ ёфтан ва ба қувваи Худо эътимод кардан.

1 Подшоҳон 15:24 Ва Осо бо падарони худ хобид, ва бо падарони худ дар шаҳри падараш Довуд дафн карда шуд; ва писараш Еҳӯшофот ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Осо, подшоҳи Яҳудо, мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд. Писараш Еҳӯшофот ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани нақшаҳои Худо барои ҳаёти мо.

2. Имон ва ҷасорат: Рушди имон ва ҷасорат барои муқобила бо мушкилоти зиндагӣ.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11:1 - Ҳоло имон ин боварӣ ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки мо намебинем.

1 Подшоҳон 15:25 Ва Нодоб ибни Ёробъом дар соли дуюми подшоҳии Осо подшоҳи Яҳудо бар Исроил подшоҳӣ кард, ва ду сол бар Исроил подшоҳӣ кард.

Нодоб ибни Ёробъом дар соли дуюми подшоҳии Осо бар Яҳудо подшоҳи Исроил шуд. Ӯ ду сол дар Исроил ҳукмронӣ кард.

1. Муҳимияти зиндагӣ бо тоъату итоати Худованд

2. Кувваи мерос ва мерос

1. Такрори Шариат 6:4-5, "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Масалҳо 13:22, "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад".

1 Подшоҳон 15:26 Ва ӯ дар назари Худованд бадӣ кард, ва бо роҳи падари худ рафтор кард, ва дар гуноҳаш, ки бо он Исроилро ба гуноҳ андохт.

Подшоҳи Исроил Баашо дар назари Худованд бадӣ кард ва бо роҳи падари худ рафт ва банӣ-Исроилро ба гуноҳ бурд.

1. "Интихоби пайравӣ аз Худо ё пайравӣ ба роҳи дигарон"

2. "Хатарҳои пайравӣ дар роҳҳои гуноҳ"

1. Румиён 3:23 "Зеро ки ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд"

2. 1 Юҳанно 1:9 «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

1 Подшоҳон 15:27 Ва Баашо ибни Аҳиё, аз хонадони Иссокор, бар зидди ӯ суиқасд кард; ва Баъшо ӯро дар Ҷиббетӯн, ки аз они фалиштиён буд, зарба зад; зеро Нодоб ва тамоми Исроил Гиббетӯнро муҳосира карданд.

Подшоҳи Исроил Нодоб аз ҷониби Баашо, ки аз хонадони Иссохор буд, ҳангоми муҳосираи шаҳри фалиштиён Ҷиббетӯн кушта шуд.

1. Хатари тавтиъа алайҳи тадҳиншудаи Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Забур 118:8-9 - Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам. Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба шоҳон.

2. 2 Подшоҳон 11:14-15 - Субҳи Довуд ба Юоб нома навишт ва бо Уриё фиристод. Дар нома навишта буд: «Уриёро дар он ҷое, ки ҷанг шадидтар аст, берун кунед, пас аз ӯ дур шавед, то зарба занад ва бимирад».

1 Подшоҳон 15:28 Ҳатто дар соли сеюми ҳукмронии Осо подшоҳи Яҳудо Баашо ӯро кушта, ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Подшоҳи Яҳудо Осо дар соли сеюми ҳукмрониаш Баашо кушта шуд ва Баашо ҷои ӯро гирифт.

1. Мо бояд омода бошем, ки ба оқибатҳои амали худ дучор шавем.

2. Худованд ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, то нури роҳнамоии мо бошад.

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Забур 37:23 - Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад.

1 Подшоҳон 15:29 Ва ҳангоме ки ӯ подшоҳ шуд, тамоми хонадони Ёробъомро торумор кард; вай ба Ёробъом касеро, ки нафас мекашид, боқӣ нагузошт, то даме ки вайро нобуд накунад, бар тибқи каломи Худованд, ки ба воситаи бандаи худ Оҳиёи шилӯнӣ гуфта буд:

Подшоҳи Яҳудо Осо хонадони Ёробъомро вайрон кард, мувофиқи он чи Худованд ба воситаи Аҳиё-пайғамбар гуфта буд.

1. Каломи Худо мутлақ аст - 3 Подшоҳон 15:29

2. Итоаткорӣ баракат меорад - 3 Подшоҳон 15:29

1. Тарс аз Худованд ибтидои хирад аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд. - Забур 111:10

2. Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард. - Юҳанно 14:15

1 Подшоҳон 15:30 Ба сабаби гуноҳҳои Ёробъом, ки ӯ гуноҳ карда, Исроилро гуноҳ кард, ва бо фитнаангезии худ Худованд Худои Исроилро ба хашм оварда.

Ёробъом гуноҳ кард ва Исроилро гуноҳ кард ва хашми Худоро барангехт.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Тадқиқот дар бораи салтанати Ёробъом

2. Хатари барангехтани хашми Худо

1. Ишаъё 59:2 «Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудо шудааст, ва гуноҳҳои ту рӯи Ӯро аз ту пинҳон кардаанд, то ки ӯ нашунавад».

2. Румиён 6:23 "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

1 Подшоҳон 15:31 Оё боқимондаи аъмоли Нодоб ва ҳар он чи ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Дар ин порча гуфта мешавад, ки аъмоли Нодоб, подшоҳи Исроил, дар китоби солномаҳо сабт шудааст.

1. Қудрати мерос: чӣ гуна амалҳои имрӯзаи мо фардои моро ташаккул медиҳанд

2. Аҳамияти сабти таърих: Чӣ тавр мо метавонем аз гузашта омӯзем

1. Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2. Масалҳо 10:7 - Хотираи одил муборак аст, аммо номи шарирон пӯсида хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 15:32 Ва тамоми айёми онҳо дар байни Осо ва подшоҳи Исроил Баашо ҷанг буд.

Осо ва Баашо, подшоҳони Яҳудо ва Исроил, дар тӯли салтанатҳои худ дар ҳолати ҷанг буданд.

1. Хатарҳои низоъ: чӣ гуна бояд аз ҷанг канорагирӣ кунем ва дар сулҳ зиндагӣ кунем.

2. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр бартараф кардани душманӣ ва ҳалли низоъ.

1. Матто 5:43-45 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед.

3 Подшоҳон 15:33 Дар соли сеюми ҳукмронии Осо, подшоҳи Яҳудо, Баашои ибни Аҳиё дар Тирсо, бисту чор сол бар тамоми Исроил подшоҳӣ кард.

Баашо ибни Аҳиё дар соли сеюми подшоҳии Осо подшоҳи Яҳудо бар тамоми Исроил дар Тирсо подшоҳӣ кард.

1. Бартараф кардани душвориҳо: Қиссаи Бааша

2. Чӣ тавр мисли подшоҳ роҳбарӣ кардан мумкин аст: Дарсҳои Осо

1 Подшоҳон 15:33

2. 1 Петрус 5:6-7 - "Пас, худро дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан кунед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо бар Ӯ вогузорад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад".

1 Подшоҳон 15:34 Ва ӯ дар назари Худованд бадӣ кард, ва бо роҳи Ёробъом рафтор кард, ва дар гуноҳаш, ки бо он Исроилро ба гуноҳ андохт.

Подшоҳи Яҳудо Осо бо роҳи Ёробъом рафтор карда, ба Худо итоат накард ва Исроилро гуноҳ кард.

1. Хавфи беитоатӣ: Омӯзиши 3 Подшоҳон 15:34

2. Имон доштан: Зиндагӣ дар адолат ва итоъат ба Худо

1. Забур 18:21 - Зеро ки ман роҳҳои Худовандро нигоҳ доштам ва аз Худои худ бадӣ накардаам.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост. Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

1 Подшоҳон боби 16 як қатор подшоҳони шарирро, ки бар Исроил ҳукмронӣ мекунанд, амалҳои гуноҳкоронаи онҳо ва пешгӯиҳо алайҳи онҳо тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб бо зикри он, ки Баашо, подшоҳи Исроил, мемирад ва ба ҷои писараш Элоҳ меояд. Бо вуҷуди ин, салтанати Элоҳ кӯтоҳмуддат аст, зеро ӯ аз ҷониби Зимрӣ, яке аз амалдорони ӯ кушта мешавад (3 Подшоҳон 16:1-14).

Сархати 2: Ҳикоя ба ҳукмронии кӯтоҳи Зимрӣ ҳамчун подшоҳи Исроил мегузарад. Ӯ танҳо ҳафт рӯз ҳукмронӣ мекунад, то мардум бар зидди ӯ исён кунанд. Дар посух ба исён Зимрӣ қасри шоҳонаро оташ мезанад ва дар оташ мемирад (3 Подшоҳон 16:15-20).

Параграфи 3: Боб Омриро ҳамчун подшоҳи навбатии Исроил муаррифӣ мекунад. Он тасвир мекунад, ки чӣ тавр Омрӣ аз пешгузаштагони худ тавонотар мешавад ва пойтахтро аз Тирза ба Сомария мекӯчонад (3 Подшоҳон 16:21-28).

Параграфи 4: Дар ривоят гуфта мешавад, ки дар замони ҳукмронии Омрӣ Аҳъоб баъд аз ӯ подшоҳ мешавад. Он ба бадкирдории Аҳъоб таъкид мекунад, ки чӣ тавр ӯ дар корҳои бад аз ҳама подшоҳони пештара бартарӣ дорад ва махсусан издивоҷи ӯ бо Изобал, маликаи Сидӯнӣ, ки ӯро ба бутпарастӣ мебарад, қайд мекунад (3 Подшоҳон 16;29-34).

Сархати 5: Ин боб бо пешгӯии Илёс алайҳи Аҳъоб ба охир мерасад. Илёс пешгӯӣ мекунад, ки оқибатҳои вазнини аъмоли Аҳъоб хоҳад буд, ки насли ӯ нест карда мешавад ва сагҳо Изобалро дар Изреъил хоҳанд хӯрд (3 Подшоҳон 16;35-34).

Хулоса, боби шонздаҳуми 1 Подшоҳон пайдарпайии подшоҳони шарирро тасвир мекунад, Баашаро Элоҳ иваз мекунад, ки ӯ кушта мешавад. Зимрӣ ба муддати кӯтоҳ қудратро ба даст меорад, аммо ба охири оташин дучор меояд. Омри ба сари қудрат меояд, пойтахтро ба Самария мекӯчонад. Аҳъоб аз паи ӯ меравад, Изобалро ба занӣ мегирад, Корҳои бади онҳо меафзояд, ба доварии илоҳӣ мебарад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили оқибатҳои роҳбарии шарир, таъсири фосидкунандаи иттифоқҳо ва издивоҷҳо ва огоҳиҳои пешгӯӣ алайҳи ноинсофӣ омӯхтааст.

1 Подшоҳон 16:1 Ва каломи Худованд ба Еҳу ибни Ҳанонӣ бар зидди Баашо нозил шуда, гуфт:

Гузариш: Баашо, подшоҳи Исроил, аз ҷониби Худо огоҳ карда шуд, ки ба воситаи пайғамбар Еҳу аз шарорataш тавба кунад.

1: Ҳоло, пеш аз он ки дер нашавад, аз гуноҳҳои худ тавба кунед.

2: Ҳамаи мо бояд ба Каломи Худо итоат кунем.

1: Аъмол 3:19 - Пас тавба кунед ва ба Худо рӯй оваред, то гуноҳҳои шумо маҳв гардад, то аз ҷониби Худованд вақтҳои тароват ояд.

2: Ҳизқиёл 18:30-32 - Пас, эй исроилиён, Ман ҳар яки шуморо мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованди Олӣ. Тавба кун! Аз ҳама гуноҳҳои худ рӯй гардон; он гоҳ гуноҳ шикасти шумо нахоҳад буд. Аз ҳама гуноҳҳои содиркардаатон халос шавед ва дили нав ва рӯҳи нав гиред. Чаро шумо хоҳед мурд, эй халқи Исроил?

1 Подшоҳон 16:2 Зеро ки ман туро аз хок сарафроз кардам, ва туро бар қавми Худ Исроил ҳоким гардонидам; ва ту бо роҳи Ёробъом рафтор кардай, ва қавми Ман Исроилро ба гуноҳ водор кардай, то ки маро бо гуноҳҳои онҳо ба хашм оварӣ;

Худо одамеро аз хок бароварда, то ки бар халқи Худ Исроил ҳоким шавад, аммо он мард бо роҳи Ёробъом рафтор карда, қавми Худро ба гуноҳ андохт ва Худоро ба хашм овард.

1. Файз ва раҳмати Худо бо вуҷуди гуноҳҳои мо

2. Пайравӣ бо роҳи Худо ба сӯи баракати ҳақиқӣ

1. 2 Вақоеънома 7:14 - «Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи худ рӯй гардонанд; он гоҳ Ман аз осмон мешунаванд ва суханони онҳоро хоҳам бахшид. гуноҳ карда, замини онҳоро шифо хоҳад дод».

2. Румиён 3:23 - "Зеро ки ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд".

1 Подшоҳон 16:3 Инак, Ман насли Баашо ва насли хонаи ӯро хоҳам бурд; ва хонаи туро мисли хонаи Ёробъом ибни Набот хоҳад кард.

Худо эълон мекунад, ки насли подшоҳ Баашоро нест карда, ба ҷои онҳо насли Ёробъомро хоҳад гузошт.

1. Худо дар ихтиёр аст ва метавонад бахти мӯъминонро баргардонад.

2. Амалҳои мо оқибат дорад ва Худо довари ниҳоӣ аст.

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Матто 7:1-2 - Доварӣ накунед, то ки шумо маҳкум нашавед. «Зеро ки чӣ гуна ҳукме, ки ҳукм кунед, ба ҳамон андоза маҳкум хоҳед шуд;

1 Подшоҳон 16:4 Ҳар кӣ аз Баашо дар шаҳр бимирад, сагон хоҳанд хӯрд; ва ҳар кӣ дар саҳро бимирад, мурғони ҳаво хоҳанд хӯрд.

Гузаргоҳ Бааша ва қавмаш ҷазои қатл хоҳанд шуд ва ҷасади онҳоро сагу паррандагон мехӯранд.

1. Адли Худо яқин аст ва азобаш сахт аст.

2. Мо бояд дар назди Худо итоаткор ва фурӯтан бошем.

1. Ирмиё 15:3 - "Ту бо ман дар мусибат хоҳӣ буд; Ман туро наҷот хоҳам дод ва туро эҳтиром хоҳам кард".

2. Забур 18:6 - "Дар тангӣ ман Худовандро хондам ва ба Худои худ фарёд задам: Ӯ овози маро аз маъбади худ шунид, ва фарьёди ман пеши Ӯ, ҳатто ба гӯшҳои ӯ расид".

1 Подшоҳон 16:5 Оё боқимондаи аъмоли Баашо, ва он чи ӯ карда буд, ва қудрати ӯ дар китоби Вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Баашо подшоҳи Исроил буд, ки корнамоӣ ва дастовардҳои ӯ дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудааст.

1. Қувваи сабти содиқ: омӯзиши 3 Подшоҳон 16:5

2. Мероси фарҳангии Бааша: Таъсири пойдор ба Шоҳигарии Исроил

1. Забур 78:4 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

2. 2 Тимотиюс 2:2 - Ва он чи шумо аз ман дар ҳузури шоҳидони зиёд шунидаед, ба мардони мӯътамад супоред, ки метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд.

1 Подшоҳон 16:6 Ва Баашо бо падарони худ хобид, ва дар Тирсо дафн карда шуд; ва писараш Элоҳ ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Баашо, подшоҳи Исроил даргузашт ва ба ҷои ӯ писараш Элоҳ подшоҳӣ кард.

1: Мо аз шоҳ Баашо омӯхта метавонем, ки марг ногузир аст ва мо бояд ба он омода бошем.

2: Мо бояд барои одамоне, ки як қисми ҳаёти мо буданд, миннатдор бошем ва онҳоро бо меҳрубонӣ ёдовар шавем.

1: Воиз 8:8 - Ҳеҷ кас бар рӯҳ қудрат надорад, ки нафасро нигоҳ дорад ва ҳеҷ кас бар рӯзи марг қудрат надорад.

2: Забур 90:12 - Ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем.

1 Подшоҳон 16:7 Ва инчунин бо дасти набӣ Еҳу ибни Ҳанонӣ каломи Худованд бар Баъшо ва бар зидди хонадони ӯ нозил шуд, ҳатто барои тамоми бадиҳое ки дар пеши назари Худованд карда, ӯро ба хашм оварда буд. аз кори дастҳои худ ба хашм омада, мисли хонадони Ёробъом; ва барои он ки вайро кушт.

Еҳу-пайғамбар аз Худованд ба Баъшо ва хонадони ӯ паёме дод, ки вай ба сабаби бадӣ карда буд, ки ба қафои Ёробъом рафта, Худовандро ба хашм оварда буд.

1. Хатари пайравӣ аз пои одамони гунаҳкор

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

1 Подшоҳон 16:8 Дар соли бисту шашуми ҳукмронии Осо подшоҳи Яҳудо Элоҳ ибни Баашоро бар Исроил дар Тирсо подшоҳӣ кард, ду сол.

Элоҳ ибни Баашо дар соли 26-уми подшоҳии Осо, ки подшоҳи Яҳудо дар Тирсо буд, бар Исроил подшоҳӣ кард.

1. Қувваи ворисонӣ: фаҳмидани аҳамияти роҳбарӣ дар Малакути Худо.

2. Пешниҳоди Худо: чӣ гуна Худо тавассути наслҳо кор мекунад, то иродаи худро ба амал орад.

1. 2 Вақоеънома 15:17 - "Аммо баландиҳо аз Исроил гирифта нашудаанд, аммо дили Осо дар тамоми айёми худ комил буд".

2. 1 Вақоеънома 22:13 - "Он гоҳ ту муваффақ хоҳӣ шуд, агар ту барои иҷрои фароизҳо ва ҳукмҳое, ки Худованд ба Мусо дар бораи Исроил амр фармуда буд: қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав".

1 Подшоҳон 16:9 Ва ғуломаш Зимрӣ, сардори нисфи аробаҳои худ, дар Тирсо, ки дар Тирсо буд, дар хонаи маъмури хонаи худ Арзо, ки дар Тирсо буд, маст буд, бар зидди ӯ суиқасд кард.

Зимрӣ, ғуломи подшоҳ Элоҳ, дар ҳоле ки ӯ дар хонаи Арза дар Тирза шароб менӯшид, зидди подшоҳ суиқасд кард.

1. Хатари гуноҳ кардан дар ҳолати мастӣ

2. Домҳои эътимоди зиёд ба дигарон

1. Масалҳо 20:1 - "Шароб масхара аст, нӯшокии сахт хашмгин аст; ва ҳар кӣ ба он фирефта шавад, доно нест".

2. Румиён 13:13 - «Биёед, мисли рӯзона, поквиҷдонона рафтор кунем: на бо шӯриш ва мастигарӣ, на дар хонабозӣ ва беадолатӣ, на бо ҷанҷол ва ҳасад».

1 Подшоҳон 16:10 Ва Зимрӣ даромада, ӯро зада, кушта, дар соли бисту ҳафтуми Осо, подшоҳи Яҳудо, ва ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Зимри Элоҳ, подшоҳи Исроилро кушт ва ӯ дар соли 27-уми ҳукмронии Осо дар Яҳудо подшоҳи нав шуд.

1. Оқибатҳои гуноҳ ва ноинсофӣ

2. Қувваи шӯҳратпарастӣ ва хоҳиш

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. 1 Юҳанно 1:8-9 - Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем ва дар мо ростӣ нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

1 Подшоҳон 16:11 Ва ҳангоме ки ӯ ба подшоҳӣ шурӯъ кард, ҳангоме ки бар тахти худ нишаст, тамоми хонадони Баъшоро кушт, ва ба вай касеро нагузошт, ки ба девор дашном медиҳад, на аз хешовандонаш , на аз дӯстонаш.

Подшоҳи Яҳудо Осо подшоҳии худро аз куштани хонадони Баашо оғоз мекунад ва ҳеҷ касро зинда намемонд.

1. Адолати Худо зуд ва беист аст.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, то мавқеи қудрати худро бо адолат идора кунем.

1. 2 Вақоеънома 19:6-7 - Ва ӯ ба доварон гуфт: «Дар бораи он чӣ мекунед, фикр кунед, зеро шумо на барои одам, балки барои Худованд доварӣ мекунед. Ӯ дар доварӣ бо шумост. Пас, бигзор тарси Худованд бар шумо бод. Ба коре, ки мекунед, эҳтиёт бошед, зеро дар назди Худованд Худои мо беадолатӣ, рӯйбинӣ ва ришвагирӣ нест.

2. Масалҳо 31:5 - Мабодо нӯшанд, ва шариатро фаромӯш накунанд ва адолати касеро, ки аз ранҷу азоб кашидаанд, вайрон накунанд.

1 Подшоҳон 16:12 Ҳамин тавр Зимрӣ тамоми хонадони Баашоро несту нобуд кард, мувофиқи каломи Худованд, ки вай ба воситаи Еҳу набӣ бар Баашо гуфта буд,

Зимрӣ мувофиқи каломи Худо хонаи Баашоро вайрон кард.

1: Мо бояд ба каломи Худо итоат кунем, зеро он новобаста аз он ки чӣ бошад, иҷро хоҳад шуд.

2: Мо бояд аз амалҳои худ эҳтиёт бошем, зеро мо барои онҳо ҷавобгар хоҳем буд.

1: Такрори Шариат 6:3-4 Пас, эй Исроил, бишнав ва риоят кун, ки онро ба ҷо овар; то ки бар ту некӣ бошад, ва шумо, чунон ки Худованд Худои падаронатон ба ту ваъда додааст, дар замине ки шир ва асал ҷорист, афзун шавед. Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо як Худованд аст.

2: Титус 1:16 Онҳо мегӯянд, ки Худоро мешиносанд; балки дар аъмоли худ Ӯро инкор мекунанд, зеро ки зишт ва итоаткор ва ба ҳар амали нек беэътиноӣ мекунанд.

1 Подшоҳон 16:13 Барои ҳамаи гуноҳҳои Баашо ва гуноҳҳои писараш Элоҳ, ки ба василаи онҳо гуноҳ карда, Исроилро ба гуноҳ меовардаанд, то ки Худованд Худои Исроилро бо ботилиятҳои худ ба хашм овардаанд.

Баашо ва Эла гуноҳҳое карданд, ки Исроилро ба гуноҳ ва хашми Худо овард.

1. Худо гуноҳро ҷиддӣ қабул мекунад ва мо бояд эҳтиёт бошем, ки Ӯро ба хашм наоварем.

2. Тавба ва садоқат барои хушнудии Худо муҳим аст.

1. Ибриён 10:26-31 - Агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ қасдан гуноҳ кунем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ наmemонад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

1 Подшоҳон 16:14 Оё боқимондаи аъмоли Эло ва ҳар коре ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Аъмоли Элоҳ дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудааст.

1. Ба ёд овардани корҳои неки Элоҳ

2. Бо амали солеҳ ноил шудан ба аҳамияти доимӣ

1. Забур 111:3 - Сарват ва сарват дар хонаҳои онҳост, ва адолати онҳо то абад пойдор аст.

2. Ибриён 11:4 - Бо имон Ҳобил ба Худо қурбонии мақбултар аз Қобил пешниҳод кард, ки ба воситаи он ӯ ҳамчун одил таъриф карда шуд, Худо ӯро бо қабули ҳадяҳояш таъриф кард.

1 Подшоҳон 16:15 Дар соли бисту ҳафтуми Осо подшоҳи Яҳудо Зимрӣ ҳафт рӯз дар Тирсо подшоҳӣ кард. Ва қавм дар муқобили Ҷиббетӯн, ки аз они фалиштиён буд, ӯрду заданд.

Дар соли 27-уми ҳукмронии Осо, Зимрӣ 7 рӯз тахтро ишғол кард, пеш аз он ки мардум бар зидди Ҷиббетӯн, шаҳре, ки ба фалиштиён тааллуқ дошт, ӯрду заданд.

1. Қудрати мардум: Таҳқиқи нақшаи Худо барои миллат

2. Аз Осо то Зимрӣ: арзиши роҳбарии одилона

1. Забур 33:12 «Хушо халқе, ки Худои ӯ Худованд аст, ва қавме ки Ӯ барои мероси худ баргузидааст».

2. Масалҳо 29:2 «Вақте ки одилон ҳукмрон бошанд, мардум шодӣ мекунанд, вале вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум мотам мегиранд».

1 Подшоҳон 16:16 Ва қавме ки ӯрду зада буданд, шуниданд, ки мегӯянд: «Зимрӣ тавтиа карда, подшоҳро низ куштааст; бинобар ин тамоми Исроил Омри, мири лашкарро дар он рӯз дар ӯрдугоҳ подшоҳи Исроил карданд.

Зимри подшоҳ Элоҳро кушт ва халқи Исроил Омриро, ки сардори лашкар буд, подшоҳи нав таъин карданд.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва иродаи Ӯ ҳеҷ гоҳ наметавонад халалдор шавад.

2. Худо метавонад ҳар касро, ҳатто эҳтимоли камтар бошад, барои ба амал баровардани иродаи Худ истифода барад.

1. Ишаъё 46:10-11 Ҳадафи ман устувор хоҳад буд ва ҳар он чи мехоҳам, ба ҷо меоварам. Аз шарқ мурғи даррандаро даъват мекунам; аз диёри дур одаме, ки

максадамро ичро кунад. Он чи гуфтам, ба амал оварам; он чизеро, ки ман ба нақша гирифтаам, иҷро мекунам.

2. Эстер 4:14 Зеро, агар шумо дар ин вақт хомӯш бошед, сабукӣ ва раҳоӣ барои яҳудиён аз ҷои дигар пайдо мешавад, аммо шумо ва оилаи падаратон нобуд хоҳед шуд. Ва кӣ медонад, ҷуз ин ки шумо дар ин муддат ба мақоми подшоҳии худ омадаед?

1 Подшоҳон 16:17 Ва Омрӣ ва тамоми Исроил бо ӯ аз Ҷиббетӯн баромад, ва Тирсоро муҳосира карданд.

Омрӣ ва банӣ-Исроил Тирсаро муҳосира карданд.

1. Халқи Худо: Ҳифзи адолати Ӯ - Омӯзиши Омрӣ ва исроилиён

2. Итоати содиқона - омӯзиши Омрӣ ва исроилиён

1. Еҳушаъ 6:1-27 - Содиқи исроилиён ҳангоми гирифтани Ериҳӯ

2. Ишаъё 1:17 - Даъвати Худо барои адолат ба исми Ӯ

1 Подшоҳон 16:18 Ва ҳангоме ки Зимрӣ дид, ки шаҳр забт шудааст, ба қасри хонаи подшоҳ даромад, ва хонаи подшоҳро бар вай оташ зад ва мурд.

Зимрӣ чун дид, ки шаҳр забт шуд, қасрро сӯзонд ва дар оташ мурд.

1. Хавфи ғурур: Тадқиқот дар 3 Подшоҳон 16:18

2. Оқибатҳои исён: Дарси 3 Подшоҳон 16:18

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

1 Подшоҳон 16:19 Барои гуноҳҳои ӯ, ки дар пеши назари Худованд бадӣ мекард, ва бо роҳи Ёробъом рафтор мекард, ва гуноҳе ки карда буд, Исроилро ба гуноҳ меовард.

Ин порча аз 3 Подшоҳон 16:19 дар бораи гуноҳҳои подшоҳ Баашо ва чӣ тавр ӯ бо роҳҳои гуноҳкоронаи Ёробъом пайравӣ карда, Исроилро гумроҳ кард, муҳокима мекунад.

1. Хатари пайравӣ аз роҳҳои нодуруст: омӯзиши шоҳ Баашо ва Ёробъом

2. Омӯзиш аз хатоҳои шоҳ Баашо: арзиши адолат ва беайбӣ

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Ишаъё 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту туро аз Худои худ ҷудо кардааст; гуноҳҳои ту чеҳраи ӯро аз ту пинҳон кардааст, то нашунавад.

1 Подшоҳон 16:20 Оё боқимондаи аъмоли Зимрӣ ва хиёнати ӯ, ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Зимрӣ подшоҳи бадкирдори Исроил буд, ки хиёнат кард.

1. Бадӣ музд намедиҳад; Худо ба ҳама бадӣ доварӣ мекунад.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, то аз ҳар гуна хиёнат ё хиёнат худдорӣ кунем.

1. Ром. 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масал. 10:9 Касе ки рост рафтор мекунад, албатта роҳ меравад;

1 Подшоҳон 16:21 Он гоҳ банӣ-Исроил ба ду қисм тақсим шуданд: нисфи мардум аз паи Тибни ибни Ҷинот рафтанд, то ки ӯро подшоҳ созанд; ва ним аз паи Омри рафтанд.

Халқи Исроил ба ду тақсим шуд ва нисфи мардум аз Тибни ибни Ҷинот подшоҳӣ карданд ва нисфи дигар аз Омри.

1. Қудрати тақсимот: Чӣ гуна мардуми пароканда метавонад ба ҳалокат оварда расонад.

2. Бо вуҷуди тафовут муттаҳид шудан: Бо вуҷуди ғояҳои гуногун чӣ гуна бояд якҷоя шавад.

1. Румиён 12: 16-18 - "Бо ҳамдигар мувофиқ зиндагӣ кунед. Мағрур нашавед, балки бо камбағалон муошират кунед. Ҳеҷ гоҳ дар назари худ хирадманд набошед. Ба ҳеҷ кас ба бадӣ ҷавоб надиҳед, балки фикр кунед, ки коре кунед. дар назди хама муътабар аст, агар имкон бошад, то он даме, ки ба шумо вобаста аст, бо хама осоишта зиндагй кунед».

2. Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

1 Подшоҳон 16:22 Аммо қавме ки аз паси Омрӣ омада буданд, бар қавме ки аз паси Тибни ибни Ҷинот омада буданд, ғолиб омаданд; ва Тибнӣ мурд, ва Омрӣ подшоҳӣ кард.

Омри дар муборизаи қудрат бар Тибни пирӯз шуд ва ба Омри имкон дод, ки подшоҳ шавад.

1. Ҳодисаҳои ҳаёти мо, новобаста аз он ки онҳо то чӣ андоза бесарусомонӣ ба назар мерасанд, ҳокимияти Худо ошкор аст.

2. Мо бояд ба нақшаҳои Худо оид ба ҳаёти худ эътимод дошта бошем ва дар байни номуайянӣ сабр кунем.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

1 Подшоҳон 16:23 Дар соли сию якуми ҳукмронии Осо подшоҳи Яҳудо Омрӣ бар Исроил подшоҳӣ кард, дувоздаҳ сол подшоҳӣ кард: шаш сол дар Тирсо подшоҳӣ кард.

Омрӣ дар соли сию якуми подшоҳии Осо, подшоҳи Яҳудо, бар Исроил подшоҳӣ кард, ва ӯ дувоздаҳ сол подшоҳӣ кард, ки шаш солаш дар Тирсо буд.

1. Муҳимияти роҳбарии содиқ - 3 Подшоҳон 16:23

2. Чӣ тавр Худо тавассути Подшоҳон кор мекунад - 3 Подшоҳон 16:23

1. 1 Вақоеънома 22:10 - Қавӣ ва далер бошед ва корро иҷро кунед. Натарс ва рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо туст.

2. 2 Тимотиюс 2:2 - Ва он чи шумо аз ман дар ҳузури шоҳидони зиёд шунидаед, ба мардони мӯътамад супоред, ки метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд.

1 Подшоҳон 16:24 Ва ӯ теппаи Сомарияи Шемерро ба ду талант нуқра харид, ва бар он теппа бино кард ва номи шаҳреро, ки бино кардааст, ба номи Сомар, соҳиби теппа, Сомария номид.

Подшоҳи Исроил Омрӣ теппаи Сомарияро аз Шемер ба ивази ду талант нуқра харида, шаҳри Сомарияро бунёд кард.

1. Нақшаҳои Худо барои мо аз он чизе ки мо тасаввур карда метавонем, бузургтар аст.

2. Қудрати ном - чӣ тавр он метавонад ба ҷаҳони атрофамон таъсир расонад.

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 22:1 «Номи нек бартарӣ аст аз сарвати бузург ва муҳаббат аз нуқра ва тилло».

1 Подшоҳон 16:25 Аммо Омрӣ дар назари Худованд бадӣ мекард, ва бадтар аз ҳама чизҳои пеш аз ӯ буд.

Омрӣ ҳокими шарир буд, ки нисбат ба пешгузаштагони худ бештар бадӣ мекард.

1. Меъёрҳои Худо барои рафтори мо мутлақ ва бетағйир мебошанд.

2. Мо барои аъмоли худ дар назди Худо ҳисобот медиҳем.

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Румиён 14:12 - Пас ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод.

1 Подшоҳон 16:26 Зеро ки ӯ бо тамоми роҳи Ёробъом ибни Набот роҳ мерафт, ва дар гуноҳи худ, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, то ки Худованд Худои Исроилро бо ботилҳои онҳо ба хашм оварад.

Гузаргоҳ Подшоҳ Омрӣ гунаҳкор буд, ки аз паи Ёробъом пайравӣ карда, халқи Исроилро ба ҳамин кор бурд.

1.Хатари пайравӣ аз изи гунаҳкорон

2.Пайравӣ аз Худо, на аз дунё

1.2 Вақоеънома 7:14 - «Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи худ рӯй гардонанд; он гоҳ Ман аз осмон шунида, гуноҳи онҳоро хоҳам бахшид, ва замини онҳоро шифо хоҳанд дод».

2.Эфсӯсиён 5:15-17 - "Пас, нигоҳ кунед, ки шумо бодиққат рафтор кунед, на ҳамчун аблаҳон, балки ҳамчун оқил, вақтро сарфа кунед, зеро айём шарир аст. Пас шумо беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист? ."

1 Подшоҳон 16:27 Оё боқимондаи аъмоли Омрӣ, ки ӯ карда буд, ва қудрати вай, ки нишон дод, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Омрӣ, подшоҳи Исроил, бо аъмоли қувват ва қудрати худ машҳур буд, ки дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудааст.

1. Қувваи роҳбарии одил: омӯзиши Омрӣ

2. Зиндагии пурқувват ва далерӣ: Намунаи Омрӣ

1. Масалҳо 14:34 - Адолат миллатро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2. Забур 37:39 - Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар замони душворӣ қалъаи онҳост.

1 Подшоҳон 16:28 Ва Омрӣ бо падарони худ хобид ва дар Сомария дафн карда шуд; ва писараш Аҳъоб ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Омрӣ мурд ва дар Сомария дафн шуд, ва ба ҷои ӯ писараш Аҳъоб подшоҳӣ кард.

1. Худо дар ҳама корҳо ҳукмрон аст ва ҳама чизро мувофиқи хости худ амал мекунад.

2. Мо метавонем ба нақшаҳои Худо оид ба ҳаёти мо эътимод кунем, ҳатто вақте ки ин барои мо маъно надорад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

1 Подшоҳон 16:29 Ва дар соли сию ҳаштуми подшоҳии Осо, подшоҳи Яҳудо, Аҳъоб ибни Омрӣ бар Исроил подшоҳӣ кард; ва Аҳъоб ибни Омрӣ бар Исроил дар Сомария бисту ду сол подшоҳӣ кард.

Аҳъоб дар соли сию ҳаштуми подшоҳии Осо дар Яҳудо бар Исроил подшоҳӣ кард.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва ҳеҷ кас берун аз иродаи Ӯ ҳукмронӣ намекунад.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки рафтори мо ба Малакути Худо чӣ гуна таъсир мерасонад.

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон омода кардааст; ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

3 Подшоҳон 16:30 Ва Аҳъоб ибни Омрӣ дар назари Худованд аз ҳама чизҳое ки пеш аз ӯ буданд, бадӣ мекард.

Аҳъоб ибни Омрӣ аз ҳама бадтарин подшоҳи пеш аз ӯ буд.

1. Хатари гуноҳ: Қиссаи Аҳъоб

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Огоҳӣ аз салтанати Аҳъоб

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:12 - Пас, ҳар кӣ гумон мекунад, ки истода истодааст, бояд эҳтиёт кунад, ки наафтад.

1 Подшоҳон 16:31 Ва чунин воқеъ шуд, ки гӯё дар гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот рафтор кардан барояш кори сабук буд, ва ӯ Изобал духтари Этбаал, подшоҳи Сидӯниёнро ба занӣ гирифт, ва рафт. ва Баалро ибодат карда, ба Ӯ саҷда карданд.

Подшоҳ Аҳъоб ба Изобал, духтари подшоҳ Этбаал издивоҷ кард ва ба Баал саҷда кард.

1. Хатари пайравӣ ба дигарон

2. Чӣ гуна бояд аз печидагиҳои гуноҳ худдорӣ кард

1. Эфсӯсиён 5:25-26 - Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва худро барои вай фидо кард.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

1 Подшоҳон 16:32 Ва ӯ қурбонгоҳе барои Баал дар хонаи Баал, ки дар Сомария бино карда буд, бардошт.

Подшоҳи Исроил Аҳъоб дар Сомария ба худои канъонӣ Баал маъбад сохт.

1. Хатари бутпарастӣ: Огоҳӣ аз достони Аҳъоб

2. Қувваи таъсиррасонӣ: Амалҳои Аҳъоб ба тамоми миллат чӣ гуна таъсир расониданд

1. Хуруҷ 20: 4-6 - "Шумо барои худ ҳайкаеро ба шакли чизе дар осмон ё дар замин дар зери зер ё дар обҳои поёнӣ насозед. Ба онҳо саҷда накунед ва ба онҳо саҷда накунед; зеро ки ман , Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам, ки фарзандонро барои гуноҳи падару модар то насли сеюм ва чоруми онҳое ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам, вале ба ҳазорон насли онҳое ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, муҳаббат зоҳир мекунам».

2. Забур 115: 4-8 - "Бутҳои онҳо нуқра ва тилло мебошанд, ки бо дасти инсон сохта шудаанд. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан гуфта наметавонанд, чашмҳо доранд, аммо намебинанд. Онҳо гӯш доранд, аммо намешунаванд, бинӣ доранд, аммо бӯй намекунанд. Онҳо дастҳо доранд, аммо эҳсос намекунанд, пойҳо доранд, вале роҳ намераванд ва бо гулӯяшон садое ба забон намеоваранд. Онҳое, ки онҳоро месозанд, мисли онҳо хоҳанд буд ва ҳар касе, ки ба онҳо эътимод дорад."

1 Подшоҳон 16:33 Ва Аҳъоб боғе сохт; ва Аҳъоб бештар кор кард, ки Худованд Худои Исроилро ба хашм овард, аз ҳамаи подшоҳони Исроил, ки пеш аз ӯ буданд.

Аҳъоб подшоҳи Исроил буд ва ӯ беш аз ҳар подшоҳи пеш аз ӯ барои ба хашм овардани Худованд бештар кор мекард.

1. Хатари барангехтани ғазаби Худо

2. Дарси ибрат аз Аҳъоб

1. Такрори Шариат 4:25-31 - Ҳангоме ки шумо фарзандон ва фарзандони бачаҳо ба дунё меоед, ва дар замин муддати тӯлонӣ мемонед, ва худро фосид хоҳед кард, ва ҳайкали кандакорӣ ё шабоҳати ҳар чизеро месозед ва дар пеши назари бад рафтор хоҳед кард. аз Худованд Худои худ, то ки Ӯро ба хашм оварад:

2. Масалҳо 15:1 - Ҷавоби нарм ғазабро дафъ мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

1 Подшоҳон 16:34 Дар айёми худ Ҳиели байтилӣ Ериҳӯро бино кард; вай таҳкурсии онро дар нахустзодааш Абиром гузошт, ва дарвозаҳои онро дар писари хурдии худ Сеғуб, мувофиқи каломи Худованд, ки ба воситаи Еҳушаъ гуфта буд, гузошт писари Нун.

Ҳиели байтилӣ Ериҳӯро бар тибқи каломи Худованд бино кард, чунон ки Еҳушаъ ибни Нун гуфта буд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз достони Ҳиел

2. Аз имон ба амал: Пайравӣ аз пайи Ҳиел

1. Еҳушаъ ибни Нун 6:26 - «Ва Еҳушаъ дар он вақт ба онҳо васваса дода, гуфт: «Лаъун бод ба ҳузури Худованд, ки бархоста, ин шаҳр Ериҳӯро бино мекунад;

таҳкурсии онро дар нахустзодаи худ ва дар писари хурдии худ хоҳад гузошт. оё дарвозаҳои онро муқаррар хоҳад кард».

2. Ибриён 11:30 - "Бо имон деворҳои Ериҳӯ пас аз тақрибан ҳафт рӯз иҳота кардан фурӯ рехт."

1 Подшоҳон боби 17 дар бораи Илёс-пайғамбар ва вохӯриҳои ӯ дар замони хушксолӣ ва гуруснагӣ дар Исроил таъкид мекунанд.

Сархати 1: Дар ин боб Илёс, пайғамбар аз Тишберо муаррифӣ мекунад. Ӯ ба подшоҳ Аҳъоб эълон мекунад, ки то даме ки ӯ эълон накунад, дар замин на борон ва на шабнам борид (3 Подшоҳон 17:1).

Параграфи 2: Бо амри Худо, Илёс дар назди Брук Черит пинҳон мешавад. Дар он ҷо ӯро зоғҳо сер мекунанд, ки ҳар саҳар ва шом ба ӯ нон ва гӯшт меоранд (3 Подшоҳон 17:2–7).

Сархати 3: Дар ниҳоят, дар натиҷаи хушксолии тӯлонӣ хушк мешавад. Худо ба Илёс дастур медиҳад, ки ба Сорефот биравад, ки дар он ҷо бевазане ӯро таъмин мекунад (3 Подшоҳон 17:8-10).

Сархати 4: Дар ҳикоя тасвир шудааст, ки чӣ тавр Илёс бо бевазане вомехӯрад, ки дар назди дарвозаи шаҳри Сорефот ҳезум ҷамъ мекунад. Аз у обу нон мепурсад. Бевазан мефаҳмонад, ки дар вай танҳо як мушт орд ва равған боқӣ мондааст ва ният дорад, ки пеш аз марги ӯ ва писараш аз гуруснагӣ барои хӯроки охирин истифода барад (3 Подшоҳон 17;11-12).

Параграфи 5: Илёс бевазанро итминон медиҳад, ки агар вай дастури ӯро иҷро кунад, то аввал ба ӯ торти хурде созад, он гоҳ кӯзаи орд ва кӯзаи равғани вай то анҷоми хушксолӣ тамом намешавад. Бевазан ба суханони ӯ бовар мекунад, барои Илёс, худ ва писараш хӯрок тайёр мекунад. Ба таври мӯъҷизавӣ захираи онҳо ҳеҷ гоҳ мувофиқи ваъда хушк намешавад (3 Подшоҳон 17;13-16).

Параграфи 6: Боб ҳангоми бемор шудан ва нафаскашии писари бевазан рӯйи фоҷиабор мегирад. Вай аз ғаму ғусса парешон шуда, Илёсро айбдор мекунад, ки барои гуноҳҳои худ ҳукми Худоро ба сари хонаводааш оварад (3 Подшоҳон 17;17-18).

Сархати 7: Илёс писарро аз оғӯши модараш ба утоқи боло мебарад, ки дар он ҷо се маротиба бо садоқат ба Худо барои барқарор кардани ҳаёт дуо мекунад. Дар ҷавоб ба дуоҳои ӯ, Худо кӯдакро дубора зинда мекунад (3 Подшоҳон 17;19-24).

Хулоса, боби ҳафтуми 1 Подшоҳон эълони Илёсро дар бораи хушксолӣ тасвир мекунад, Ӯро зоғҳо ғизо медиҳанд ва сипас ба Сорефот мефиристанд. Бевазане ба ӯ ғизо медиҳад ва маводи вай ба таври мӯъҷизавӣ устувор буд. Писари бевазан мемирад, аммо ба воситаи дуо зинда мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди таъминоти илоҳӣ дар замонҳои камобӣ, қудрати имон дар шароитҳои душвор ва мудохилаҳои мӯъҷизавӣ тавассути дуо омӯхтааст.

1 Подшоҳон 17:1 Ва Ильёси тишбитӣ, ки аз сокинони Ҷилъод буд, ба Аҳъоб гуфт: «Ба ҳаёти Худованд Худои Исроил, ки ман дар пеши Ӯ истодаам, дар ин солҳо шабнам нахоҳад борид ва борон борид, балки мувофиқи каломи ман .

Илёс, сокини Ҷилъод, ба подшоҳ Аҳъоб мегӯяд, ки солҳо дар замин, чунон ки Худо фармудааст, на борон ва на шабнам хоҳад буд.

1. Худо дар ихтиёр аст: Қудрати пешгӯии Илёс

2. Итоати содиқ: эътимоди Илёс ба Худо

1. Яъқуб 5:17-18 - Илёс низ мисли мо одам буд, аммо ӯ дуо кард ва Худо ба дуои ӯ ҷавоб дод.

2. Ибриён 11:6 - Бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

1 Подшоҳон 17:2 Ва каломи Худованд бар ӯ нозил шуда, гуфт:

Худованд ба Илёс сухан гуфта, ба ӯ дастур дод.

1. Имон ба Худованд: Омӯзиши таваккал ва итоат ба Худо

2. Қудрат ва ҳузури Худо: Таҷриба ва вокуниш ба Каломи Ӯ

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед.

1 Подшоҳон 17:3 Аз ин ҷо бирав ва ба тарафи шарқ гардон, ва дар канори дарёи Карит, ки дар рӯ ба рӯи Урдун аст, пинҳон шав.

Ин порча ба Илёс дастур медиҳад, ки рафта дар назди дарёи Черит, ки дар назди дарёи Урдун воқеъ аст, пинҳон шавад.

1. Аҳамияти риояи дастуроти Худо новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар душвор ба назар мерасанд.

2. Донистани он, ки вақти он расидааст, ки аз минтақаи бароҳати худ берун равем ва ба Худо таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

1 Подшоҳон 17:4 Ва чунин хоҳад шуд, ки аз дарё бинӯшӣ; ва зоғонро фармудаам, ки дар он ҷо туро таъом кунанд.

Худо зоғонро фармуд, ки барои Илёс аз дарё ғизо диҳанд.

1. Рӯзеи Худо барои қавмаш ҳатто дар ғайриинтизортарин мӯъҷиза аст.

2. Мо боварӣ дошта метавонем, ки новобаста аз он ки мо дар кадом вазъияте дучор мешавем, Худо моро таъмин мекунад.

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед.

2. Забур 23:1-6 - Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад.

1 Подшоҳон 17:5 Ва ӯ рафта, мувофиқи каломи Худованд амал кард, зеро ки рафта, дар канори дарёи Карит, ки дар рӯ ба рӯи Урдун воқеъ аст, сукунат дошт.

Илёс ба дастури Худо итоат кард, то назди дарёи Керит, ки дар шарқи дарёи Урдун воқеъ буд, биравад ва зиндагӣ кунад.

1. Муҳимияти итоат кардан ба каломи Худо, ҳатто вақте ки он душвор аст.

2. Ба ризқи Худо таваккал кардан, ҳатто вақте ки вазъияти мо тағйир меёбад.

1. Такрори Шариат 11:26-28 - «Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам; 27 баракатест, ки агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед, ки онро имрӯз ба шумо амр мефармоям: 28 Ва лаънат , агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накунед, балки аз роҳе ки имрӯз ба шумо амр фармудам, дур шавед, то ки худоёни дигареро, ки нашинохтаед, пайравӣ кунед».

2. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. 9 Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо баландтар аст, ва фикрҳои ман аз андешаҳои шумо."

1 Подшоҳон 17:6 Ва зоғҳо саҳар ба ӯ нон ва гӯшт ва бегоҳ нон ва гӯшт оварданд; ва аз дарё нӯшид.

Илёсро зоғҳо ба таври мӯъҷиза бо ғизо таъмин карданд ва ӯ аз дарё менӯшид.

1. Худо ризқдиҳандаи мост: Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

2. Ҳанӯз мӯъҷизаҳо рӯй медиҳанд: Ҳатто дар ҷаҳони илм ва ақл, Худо метавонад ба ҳар ҳол мӯъҷизаҳо нишон диҳад.

1. Луқо 12:22-34 - Масал дар бораи аблаҳи сарватманд

2. Забур 23:1 - Худованд Чӯпони ман аст

1 Подшоҳон 17:7 Ва баъд аз чанде ҷӯйбор хушк шуд, зеро ки дар замин борон наборад.

Пас аз муддате дарёе, ки Илёс барои ризқу рӯзӣ истифода мебурд, аз сабаби камбориш дар замин хушк шуд.

1. Чӣ тавр Худо дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ таъмин мекунад

2. Дар замонҳои сахт дар имон устувор бошед

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед, аввал Малакути Худоро биҷӯед

2. Яъқуб 1:2-4 - Вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед

1 Подшоҳон 17:8 Ва каломи Худованд бар ӯ нозил шуда, гуфт:

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худованд бо Илёс сухан гуфт ва ба ӯ дастур дод.

1: Худо бо мо бо роҳҳои гуногун сӯҳбат мекунад ва муҳим аст, ки ба овози Ӯ кушода бошед.

2: Мо ҳама метавонем аз намунаи Илёс дар бораи имон ва итоаткорӣ ба каломи Худо омӯхта метавонем.

1: Isaiah 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, бо он биравед".

2: Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифтан мехоҳад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

1 Подшоҳон 17:9 Бархез, ба Сорефот, ки аз они Сидӯн аст, бирав ва дар он ҷо сокин шав; инак, дар он ҷо ба як зани бевазане амр фармудаам, ки туро дастгирӣ кунад.

Худо ба Илёс амр дод, ки ба Сорефот биравад ва ӯро зани бевазане таъмин кунад.

1: Вафодорӣ ва ризқу рӯзии Худо дар вақти ниёзи шадид.

2: Қобилияти Худо барои истифода аз онҳое, ки дар ҷомеа камтар ҳисобида мешаванд.

1: Матто 6:25-34 - Парво накунед, зеро Худо ризқ медиҳад.

2: Яъқуб 1:2-4 - Вақте ки шумо бо озмоишҳо рӯ ба рӯ мешавед, онро шодӣ ҳис кунед, зеро Худо муҳайё хоҳад кард.

1 Подшоҳон 17:10 Ва ӯ бархоста, ба Сорефот рафт. Ва ҳангоме ки Ӯ ба дарвозаи шаҳр расид, инак, зани бевазане дар он ҷо чӯб ҷамъ мекард; ва ӯро нидо карда, гуфт: «Лутфан, ба ман дар зарфе каме об биёр, то бинӯшам».

Илёс дар назди дарвозаи шаҳри Сорефот бо зани бевазане вохӯрда, аз ӯ дар зарфе каме об мепурсад.

1. "Худо ба воситаи дигарон ризқ медиҳад"

2. «Қувваи имову ишораҳои хурд».

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

1 Подшоҳон 17:11 Ва ҳангоме ки вай онро гирифтанӣ буд, вай ба вай занг зада, гуфт: «Лутфан, як луқма нон дар дастат ба ман биёр».

Паёмбари Худо аз зане як луқма нон хост.

1. Раҳмат ва ризқи Худо ба василаи ғайричашмдошт.

2. Чӣ тавр бояд ба даъвати Худо дар ҳаёти мо ҷавоб диҳем.

1. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед, зеро онҳо на мекоранд, на дарав мекунанд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

2. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

1 Подшоҳон 17:12 Ва вай гуфт: «Бале, ки Худованд Худои ту зинда аст, ман кулча надорам, балки як каф орд дар бочка ва каме равған дар коса; ва инак, ман ду чӯб ҷамъ мекунам, ки Метавонам даромада, онро барои худам ва писарам бипӯшонам, то ки мо онро бихӯрем ва бимирем.

Бевазане ба Илёс мегӯяд, ки танҳо як мушт орд ва каме равған дорад ва ду чӯб ҷамъ мекунад, то барои ӯ ва писараш хӯрок тайёр кунад, то онҳо бихӯранд ва бимиранд.

1. Рӯзеи Худо дар вақти ниёз

2. Қувваи имон дар шароити душвор

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи ташвиш ва эътимод ба таъминоти Худо

2. Яъқуб 1:2-4 - Озмоиши имон ва сабр дар муқобили озмоишҳо

1 Подшоҳон 17:13 Ва Илёс ба вай гуфт: «Натарс; бирав ва он чи гуфтӣ, ба ҷо овар, аммо аввал аз он ман як кулча бисоз ва онро назди ман биёр ва баъд барои ту ва писарат бисоз».

Илёс аз бевазан хоҳиш кард, ки пеш аз он ки барои ӯ ва писараш хӯрок тайёр кунад, ба ӯ кулчаи хурде созад.

1) Худо аксар вақт моро бо роҳҳои ғайричашмдошт таъмин мекунад.

2) Мо бояд ҳамеша ба Худо таваккал кунем ва ба амрҳои Ӯ итоат кунем.

1) Матто 6:25-34 - Дар бораи чӣ мехӯред ё менӯшед, хавотир нашавед.

2) Яъқуб 1:2-4 - Вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро хурсандӣ ҳисоб кунед.

1 Подшоҳон 17:14 Зеро ки Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: "Чучкаи орд, то рӯзе ки Худованд бар замин борон мефиристад, зоеъ нахоҳад шуд, ва зарфи равған хом нахоҳад шуд".

Худованд ваъда медиҳад, ки як бочкаи орд ва равғани бевазан тамом намешавад, то даме ки Ӯ ба замин борон нафиристад.

1. Садоқат ва ризқу рӯзии Худованд дар вақти ниёз.

2. Қудрати ваъдаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 28:12 - Худованд ганҷинаи неки Худро, яъне осмонро ба рӯи шумо мекушояд, то ки дар сари вақт ба замини ту борон диҳад ва тамоми кори дасти ту баракат диҳад.

2. Ирмиё 33:25-26 - Худованд чунин мегӯяд; «Агар аҳди ман бо шабу рӯз набошад, ва фаризаҳои осмон ва заминро муқаррар накардаам; Он гоҳ насли Яъқуб ва бандаи худ Довудро дур хоҳам кард, то ки ҳеҷ яке аз насли ӯро бар насли Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ҳоким нахоҳам кард.

1 Подшоҳон 17:15 Ва вай рафта, мувофиқи гуфтаҳои Илёс амал кард; ва ӯ ва ӯ ва хонадонаш рӯзҳои зиёде хӯрданд.

Илёс ҳангоми хушксолӣ ба як бевазан ва писараш кӯмак карда, бо ғизо таъмин кард.

1.Худованд ризқи моро дар муҳтоҷӣ медиҳад.

2. Кӯмак ба ниёзмандон масъулияти мост.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Яъқуб 2:15-16 - Агар бародар ё хоҳар бе либос ва ба ғизои ҳаррӯза мӯҳтоҷ бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед, аммо ба онҳо он чизе намедиҳед" барои бадани онҳо зарур аст, чӣ фоида дорад?

1 Подшоҳон 17:16 Ва баррел орд зоеъ нарафт, ва косаи равған ҳам, мувофиқи каломи Худованд, ки ба воситаи Илёс гуфта буд, нобуд нашуд.

Худованд тавассути каломи Худ Илёсро бо хӯрок ва равғани беохир таъмин кард.

1. Худо ҳамеша мӯътамад аст ва ниёзҳои моро таъмин мекунад.

2. Боварӣ ба Худованд ягона сарчашмаи фаровонии ҳақиқӣ аст.

1. Матто 6:25–34; Парво накунед, аввал Малакути Худоро биҷӯед.

2. Филиппиён 4:19; Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

1 Подшоҳон 17:17 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки писари он зан, соҳибхоназан, бемор шуд; ва бемориаш чунон дарднок буд, ки дар ӯ нафасе намонд.

Зан ва писараш бадбахтӣ карданд, ки писараш сахт бемор шуд ва ниҳоят мурд.

1. Воқеияти беақлонаи марг

2. Бо саволҳои бечавоб зиндагӣ карданро омӯзед

1. Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

2. Воиз 3:1-8 - Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизи зери осмон вуҷуд дорад: вақти таваллуд ва вақти мурдан; вақти шинондан ва вақти чидан кардани чизи шинондашуда.

1 Подшоҳон 17:18 Ва вай ба Илёс гуфт: «Туро бо ман чӣ кор аст, эй марди Худо? Оё назди ман омадай, то гуноҳи маро ба ёд оварӣ ва писарамро бикушӣ?

Бевазани Сорефотӣ аз Илёс пурсида, мепурсад, ки чаро ӯ назди вай омадааст, то гуноҳашро ёдрас кунад ва писарашро бикушад.

1. Худо одамонро истифода мебарад, то ирода ва раҳмати Худро амалӣ созад, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем.

2. Муҳаббати Худо нисбат ба мо бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем ва Ӯ ҳамеша ба мо ғамхорӣ мекунад.

1. Румиён 8:31-39 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ тавр Ӯ на бо лутфу марҳамат ҳама чизро ба мо бидиҳед?Кӣ баргузидагони Худоро айбдор мекунад?Он Худост, ки сафед мекунад; Кӣ маҳкум хоҳад кард?Исои Масеҳ ҳамонест, ки бештар аз ин мурдааст, ва эҳьё шудааст, ки дар тарафи рост аст. аз Худо, ки дар ҳақиқат барои мо шафоат мекунад: Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар, ё шамшер? тамоми рӯз кушта мешаванд; моро гӯсфандони забҳшаванда ҳисоб мекунанд; Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст медошт, бештар ғолиб ҳастем».

2. Забур 33:4-5 - "Зеро ки каломи Худованд рост аст, ва тамоми кори Ӯ дар вафодорӣ анҷом дода мешавад. Ӯ адолат ва адолатро дӯст медорад; замин аз муҳаббати устувори Худованд пур аст".

1 Подшоҳон 17:19 Ва ба вай гуфт: «Писаратро ба ман деҳ». Ва ӯро аз оғӯши вай бароварда, ба болохонае бароварад, ки дар он ҷо сукунат дошт, ва ӯро бар бистари худ хобонд.

Илёс пайғамбар аз бевазане барои писараш хост ва бевазан писарро ба Илёс дод ва ӯ ӯро ба ошёнае бурд ва дар бистари худаш гузошт.

1. Аҳамияти имон дар вақти ниёз.

2. Таъмини Худо дар ҳаёти мо.

1. Матто 17:20 - "Ӯ ба онҳо гуфт: "Ба сабаби имони ками шумо. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ хоҳед гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед". , ва он ҳаракат хоҳад кард, ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

1 Подшоҳон 17:20 Ва ӯ сӯи Худованд фарьёд зада, гуфт: «Эй Худованд Худои ман, ту низ писарашро кушта, бар бевазане, ки дар назди ӯ дар он сукунат дорам, бадӣ овардӣ?

Илёс ба Худованд дуо карда, пурсид, ки чаро писари бевазанро ба марг расонд.

1. Муҳаббати Худо на ҳама вақт тавре ба назар мерасад, ки мо фикр мекунем.

2. Мо бояд ба Худо имон дошта бошем, ҳатто вақте ки корҳо душвор ба назар мерасанд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

3 Подшоҳон 17:21 Ва ӯ се бор бар кӯдак дароз кашида, сӯи Худованд нидо карда, гуфт: «Эй Худованд Худои ман, аз ту илтимос мекунам, ки ҷони ин кӯдак боз ба даруни ӯ дохил шавад».

Илёс ба Худованд дуо кард, ки кӯдаки мурдаро зинда кунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна имони Илёс ҳаёти кӯдакро барқарор кард

2. Табиати мӯъҷизавии муҳаббати Худо: чӣ гуна Худо ба дуои Илёс ҷавоб дод

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Марқӯс 10:27 - Исо ба онҳо нигоҳ карда гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, аммо на ба Худо». Зеро бо Худо ҳама чиз имконпазир аст.

1 Подшоҳон 17:22 Ва Худованд овози Илёсро шунид; ва рӯҳи кӯдак боз ба даруни ӯ даромад, ва ӯ зинда шуд.

Илёс ба Худованд дуо кард ва тавонист кӯдакеро зинда кунад.

1. Бо дуо мӯъҷизаҳо имконпазиранд

2. Қувваи имон

1. Марқӯс 11:23-24 - Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки агар касе ба ин кӯҳ гӯяд: "Бирав, худро ба баҳр парто" ва дар дили худ шубҳа надошта бошад, балки бовар кунад, ки он чи онҳо мегӯянд, иҷро хоҳад шуд, онхо.

2. Яъқуб 5:16-18 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад. Илёс ҳам мисли мо инсон буд. Ӯ бо ҷидду ҷаҳд дуо кард, ки борон наборад ва се солу шаш моҳ дар рӯи замин борон наборад. Баъд боз дуо гуфт, ва осмон борон борид, ва замин меваи худро дод.

1 Подшоҳон 17:23 Ва Илёс кӯдакро гирифта, аз хона берун оварда, ба хона бурд ва ба модараш супурд, ва Илёс гуфт: «Инак, писарат зинда аст».

Илёс пайғамбар кӯдаки мурдаро зинда мекунад.

1: Худо ба мӯъҷизаҳо қодир аст ва қудрати зинда кардани маргро дорад.

2: Ҳатто вақте ки бо марг рӯ ба рӯ мешавем, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо ба мо умед мебахшад ва ҳаёт мебахшад.

1: Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам». Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

2: Матто 9:18-19 - Ҳангоме ки Ӯ ин суханонро ба онҳо мегуфт, инак, ҳоким даромада, пеши Ӯ зону зад ва гуфт: «Духтари ман навакак мурд, лекин биё ва дасти худро бар вай гузор, ва ӯ зинда хоҳад монд. . Исо бархоста, бо шогирдонаш аз ақиби Ӯ равона шуд.

1 Подшоҳон 17:24 Ва зан ба Илёс гуфт: «Акнун аз ин фаҳмидам, ки ту марди Худо ҳастӣ ва каломи Худованд дар даҳони ту рост аст».

Зане Илёсро марди Худо эътироф мекунад, вақте мебинад, ки ҳақиқати каломи Худованд ба воситаи ӯ иҷро мешавад.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр Илёс ба мо қудрати ҳақиқати Худовандро нишон дод

2. Боварӣ ба вафодории Худо: Чӣ тавр Илёс вафодории ваъдаҳои Худовандро нишон дод

1. Луқо 17: 5-6 - "Ҳаворикон ба Худованд гуфтанд: "Имони моро афзун кун! Ӯ ҷавоб дод: "Агар имони ту мисли донаи хардал хурд бошад, метавонӣ ба ин дарахти тут бигӯ: "Реша канда ва дар баҳр шинонда шав". , ва он ба ту итоат мекунад».

2. 2 Тимотиюс 3:16 - "Тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо навишта шудааст ва барои таълим додан, мазаммат кардан, ислоҳ кардан ва таълим додан дар адолат муфид аст".

1 Подшоҳон боби 18 дар бораи бархӯрди шадиди байни пайғамбар Илёс ва пайғамбарони Баал дар кӯҳи Кармил нақл мекунад, ки қудрати Худоро нишон медиҳад ва дурӯғи бутпарастиро фош мекунад.

Параграфи 1: Боб бо тавсифи хушксолии шадид, ки заминро дар тӯли се сол фаро гирифтааст, оғоз мешавад. Илёс бо Убадиё, як ходими худотарси Худо, ки дар ин вақт пинҳонӣ пинҳон шуда, пайғамбаронро таъмин мекунад, вохӯрд (3 Подшоҳон 18:1-6).

Сархати 2: Илёс аз Убадиё даъват мекунад, ки подшоҳ Аҳъобро назди ӯ биёрад. Вақте ки Аҳъоб меояд, Илёс ӯро айбдор мекунад, ки ба ҷои Худо ба Баал саҷда карда, дар Исроил душвориҳо эҷод кардааст (3 Подшоҳон 18:16-18).

Параграфи 3: Илёс пешниҳод мекунад, ки дар кӯҳи Кармил байни худ ҳамчун намояндаи Худо ва анбиёи Баал рақобат кунад. Мардум барои дидани ин задухӯрд ҷамъ мешаванд (3 Подшоҳон 18:19-20).

Параграфи 4: Ҳикоя тасвир мекунад, ки чӣ тавр Илёс пайғамбарони Баалро даъват мекунад, то қурбонӣ омода кунанд ва худои худро даъват кунад, то бар он оташ фиристад. Бо вуҷуди саъю кӯшишҳои онҳо, ҳеҷ чиз рӯй намедиҳад (3 Подшоҳон 18;21-29).

Параграфи 5: Баъд Илёс қурбонгоҳи ба Худо бахшидашударо, ки хароб шуда буд, барқарор мекунад. Қурбонии худро бар он мегузорад ва се бор онро бо об сер мекунад ва барои оташ аз осмон дуо мекунад. Дар ҷавоб, Худо оташи фурӯбаранда мефиристад, ки на танҳо қурбониро мехӯрад, балки тамоми обро дар намоиши қудрати худ мелесад (3 Подшоҳон 18;30-39).

Сархати 6: Ин боб бо он хотима меёбад, ки Илёс ба мардум фармон медиҳад, ки ҳамаи анбиёи козибро, ки дар кӯҳи Кармил буданд, дастгир кунанд. Онҳоро ба водии Кишӯн бурда, дар он ҷо ба қатл мерасонанд (3 Подшоҳон 18:40).

Сархати 7: Илёс ба Аҳъоб хабар медиҳад, ки пас аз солҳои хушксолӣ борон меборад ва ӯро водор мекунад, ки пеш аз он ки ба кӯҳи Кармил дуо гӯяд, бихӯрад ва бинӯшад. Дар ҳамин ҳол, Илёс ба кӯҳи Кармил мебарояд, ки дар он ҷо ҳафт бор саҷда мекунад ва пеш аз дидани абри хурде, ки борон омада истодааст (3 Подшоҳон 18;41-46).

Хулоса, боби ҳаждаҳуми 1 Подшоҳон барҳӯрди Илёс бо пайғамбарони Баалро тасвир мекунад, хушксолии шадид идома дорад, Илёс Аҳъобро айбдор мекунад. Мусобиқа пешниҳод карда мешавад, пайғамбарони Баал ноком мешаванд, Илёс Худоро мехонад, қурбонии ӯро оташ мехӯрад. Анбиёи козиб кушта мешаванд, борон дар охир бармегардад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди дахолати илоҳӣ бар зидди худоёни бардурӯғ, беқувватии бутҳо ва садоқат, ки тавассути аломатҳои мӯъҷизавӣ мукофотонида мешаванд, омӯхтааст.

1 Подшоҳон 18:1 Ва баъд аз чанд рӯз чунин воқеъ шуд, ки каломи Худованд дар соли сеюм ба Илёс нозил шуда, гуфт: «Бирав ва худро ба Аҳъоб нишон деҳ; ва бар замин борон хоҳам фиристод.

Пас аз чанд рӯз каломи Худо ба Илёс расид ва ба ӯ гуфт, ки рафта худро ба Аҳъоб нишон диҳад, зеро Худо бар замин борон мефиристад.

1. Каломи Худо тавоно ва мӯътамад аст

2. Итоат баракат меорад

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай ба одаме монанд аст, ки чеҳраи табиии худро дар шиша мебинад: зеро вай ба худ нигоҳ карда, ба роҳи худ меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна одам буд. Аммо ҳар кӣ ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он устувор мемонад, на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, ин шахс дар аъмоли худ баракат хоҳад ёфт.

1 Подшоҳон 18:2 Ва Илёс рафт, то худро ба Аҳъоб нишон диҳад. Ва дар Сомария қаҳтии шадид ба амал омад.

Илёс дар замони қаҳтии шадид дар Сомария назди Аҳъоб рафт.

1. Қувваи имон дар замонҳои душвор

2. Худо дар вақти зарурӣ ризқ медиҳад

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 18:3 Ва Аҳъоб Убадьёро, ки ҳокими хонаи худ буд, хонд. (Акнун Убадьё аз Худованд сахт метарсид:

)

Аҳъоб Убадьёро, ки ҳокими хонаи худ буд, даъват кард, то ки ба ӯ хизмат кунад, зеро Убадьё аз Худованд хеле метарсид.

1. Зиндагӣ бо тарс аз Худованд: Намунаи Убадиё

2. Қувваи Тарс: Ғалаба кардани тарсҳои мо бо имон

1. Матто 10:28 - "Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз он ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад, битарсед."

2. Масалҳо 19:23 - "Тарс аз Худованд ба ҳаёт мебарад, ва ҳар кӣ онро дорад, ором мешавад; ба ӯ зараре нахоҳад расид."

1 Подшоҳон 18:4 Зеро, вақте ки Изобал анбиёи Худовандро нест кард, Убадьё сад анбиёро гирифт, ва онҳоро панҷоҳ нафар дар ғор пинҳон кард ва бо нон ва об сер кард.)

Убадиё 100 пайғамбарро аз ғазаби Изобал пинҳон кард ва онҳоро бо об ва ғизо таъмин кард.

1. Қувваи ҳифозат: Қиссаи Убодиё дар бораи имон ва шафқат

2. Далерии Убодо дар баробари мусибат

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонад ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

2. Ибриён 13:6 - Пас, мо бо боварӣ мегӯем, ки Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

1 Подшоҳон 18:5 Ва Аҳъоб ба Убадьё гуфт: «Ба замин, ба тамоми чашмаҳои об ва тамоми ҷӯйҳо бирав; шояд мо алаф пайдо кунем, то аспҳо ва хачирҳоро зинда нақот диҳем, то ки ҳамаи ҳайвонотро талаф накунем».

Аҳъоб ба Убадьё дастур дод, ки алаф ҷустуҷӯ кунад, то аспҳо, хачирҳо ва дигар ҳайвонотро аз гуруснагӣ нақот диҳад.

1. Муҳимияти таъмини ниёзҳои дигарон.

2. Муҳимияти омода будан ба оянда.

1. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 27:12 Одами оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад; вале оддй гузашта, чазо мегиранд.

1 Подшоҳон 18:6 Ва заминро байни худ тақсим карданд, то ки дар тамоми он бигзарад: Аҳъоб танҳо як роҳ рафт, ва Убадьё танҳо бо роҳи дигар.

Аҳъоб ва Абадиё қарор доданд, ки аз ҳам ҷудо шаванд ва дар самтҳои гуногун об ҷустуҷӯ кунанд.

1. Вақте ки мо ба Ӯ таваккал кунем ва якҷоя кор кунем, Худо метавонад корҳои аҷибе кунад.

2. Вақте ки мо Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯем, Худо моро рӯзӣ медиҳад.

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ирмиё 29:13 - Вақте ки шумо маро бо тамоми дили худ меҷӯед, Маро хоҳед ҷуст ва хоҳед ёфт.

1 Подшоҳон 18:7 Ва ҳангоме ки Убадьё дар роҳ буд, инак, Илёс бо ӯ вохӯрд, ва вайро шинохт ва рӯй ба замин афтода, гуфт: «Оё шумо ин оғои ман Илёс ҳастед?

Убодиё ҳангоми сафар бо Илёс вохӯрда, ӯро бо эҳтиром салом медиҳад.

1. Ҳузури Худо метавонад ғайричашмдошт ва шадид бошад.

2. Мо бояд ба онҳое, ки ба Худо хизмат мекунанд, эҳтиром ва эҳтиром зоҳир кунем.

1. Ишаъё 6:5 - «Он гоҳ гуфтам: вой бар ман, зеро ки ман нобуд шудаам, зеро ки ман одами лабони нопок ҳастам, ва дар миёни қавми лабони нопок сокин ҳастам; зеро ки чашмони ман Подшоҳро дидаанд. , Худованди лашкарҳо».

2. Матто 17:5-6 - «Вақте ки Ӯ ҳанӯз сухан мегуфт, инак, абри равшане бар онҳо соя гирифт; ва инак, овозе аз абр баромад, ки мегӯяд: «Ин Писари Маҳбуби Ман аст, ки Ман аз Ӯ хушнудам; вай».

1 Подшоҳон 18:8 Ва ӯ ба ӯ ҷавоб дод: «Ман ҳастам; бирав, ба оғои худ бигӯ: инак, Илёс дар ин ҷост».

Илёс далерона бо подшоҳ Аҳъоб рӯ ба рӯ мешавад ва шахсияти ӯро ҳамчун фиристодаи Худо ошкор мекунад.

1. Паёмбарони Худо дар баёни ҳақ нотарс ва ҷасоратанд.

2. Боварӣ ба қудрати Худо ба мо далерӣ мебахшад, ки бо ҳар душворӣ рӯ ба рӯ шавем.

1. 3 Подшоҳон 18:8 - «Инак, Илёс дар ин ҷост».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Подшоҳон 18:9 Ва ӯ гуфт: «Чӣ гуноҳ кардаам, ки бандаатро ба дасти Аҳъоб супурда, маро бикушӣ?

Дар порча Илёс изњори изтироб ва ноумедї аз таслим шудан ба дасти Аҳъоб, то кушта шавад.

1. Қувваи имон дар баробари тарс

2. Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

1 Подшоҳон 18:10 Ба ҳангоме ки Худованд Худои ту зинда аст, ҳеҷ халқе ё салтанате нест, ки оғоям дар он ҷо барои ҷустуҷӯи ту нафиристода бошад; ва чун гуфтанд: "Ӯ дар он ҷо нест"; ба салтанат ва миллат савганд хӯрд, ки туро наёфтанд.

Худованд Илёсро ба бисёр халқҳо ва салтанатҳо фиристод, аммо ӯ ҳеҷ гоҳ ёфт нашуд.

1. Худо ҳамеша моро ҷустуҷӯ мекунад, ҳатто вақте ки мо худро гумшуда ҳис мекунем.

2. Вафодории Худо ҳатто вақте ки имони мо суст мешавад, аён аст.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 139:7-10 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту он ҷо ҳастӣ! Агар Ман болҳои субҳро гирифта, дар ақсои баҳр сокин мешавам, ҳатто дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ хоҳад дошт».

1 Подшоҳон 18:11 Ва акнун ту мегӯй: "Бирав, ба оғои худ бигӯ: инак, Илёс дар ин ҷост".

Илёс ҳозир буд ва хоҳиш карданд, ки рафта ба подшоҳ хабар диҳад.

1. Вақте ки мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо рӯзӣ медиҳад.

2. Таваҷҷӯҳ ба Худо метавонад дар лаҳзаҳои душвор ба мо кӯмак кунад.

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед ва ба Худо таваккал кунед, ки ризқу рӯзӣ медиҳад.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ муҳайё хоҳад кард.

1 Подшоҳон 18:12 Ва ҳангоме ки ман аз ту дур шавам, Рӯҳи Худованд туро ба он ҷое ки ман намедонам, мебарад; ва ҳангоме ки омада, ба Аҳъоб мегӯям, ва ӯ туро наёбад, маро хоҳад кушт; лекин ман бандаи ту аз ҷавониам аз Худованд метарсам.

Илёс ба Убадьё пешгӯй кард, ки Рӯҳи Худованд ӯро мебарад ва агар Аҳъоб ӯро наёбад, Илёс кушта мешавад.

1. Итоати содиқи Илёс бо вуҷуди тарси ӯ

2. Баракатҳои тарс аз Худованд аз ҷавонӣ

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Забур 25:14 - Сирри Худованд бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд; ва аҳди Худро ба онҳо нишон хоҳад дод.

1 Подшоҳон 18:13 Оё ба оғоям нагуфтанд, ки вақте ки Изобал анбиёи Худовандро куштам, чӣ кор кардам, чӣ гуна ман сад нафар аз анбиёи Худовандро панҷоҳ нафар дар ғор пинҳон кардам, ва онҳоро бо нон ва об сер кардам?

Илёс ба шоҳ Аҳъоб дар бораи амалҳояш дар замони ҳукмронии Изобал, вақте ки ӯ 100 анбиёи Худовандро пинҳон карда буд, хотиррасон мекунад.

1. Худо касонеро, ки имон ва тоъат нишон медиҳанд, подош медиҳад.

2. Пайравӣ ба хости Худо метавонад дар лаҳзаҳои душворӣ ҳифозат ва ризқу рӯзӣ диҳад.

1. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

2. Забур 23:1-3 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро барқарор мекунад".

1 Подшоҳон 18:14 Ва алҳол ту мегӯй: «Бирав, ба оғои худ бигӯ: инак, Илёс дар ин ҷост, ва ӯ маро хоҳад кушт».

Аҳъоб, подшоҳи Исроил, бо Илёс рӯ ба рӯ мешавад ва ӯро ба куштани ӯ айбдор мекунад.

1. Аз ҳузури Худо ҳаргиз набояд тарсид, балки ба оғӯш гирифт.

2. Қувваи имон метавонад моро аз замонҳои душвор гузаронад.

1. Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 27:1 "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ тарсам?"

1 Подшоҳон 18:15 Ва Илёс гуфт: «Ба ҳаёти Худованди лашкарҳо, ки ман дар пеши Ӯ истодаам, имрӯз ҳатман худро ба ӯ нишон хоҳам дод».

Илёс ба халқи Исроил сухан ронда, эълон кард, ки худро ба Худованди лашкарҳо нишон хоҳад дод.

1. Худо ҳамеша содиқ аст ва ҳамеша дар ҳаёти мо ҳузур хоҳад дошт.

2. Мо бояд ба Худованд содиқ бошем ва ба ҳузури Ӯ таваккал кунем.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

1 Подшоҳон 18:16 Ва Убадьё ба пешвози Аҳъоб рафт ва ба ӯ хабар дод; ва Аҳъоб ба пешвози Илёс рафт.

Аҳъоб ва Илёс пас аз он ки Убадё ба Аҳъоб дар бораи ҳузури Илёс хабар дод, вомехӯранд.

1. Дар лаҳзаҳои душворӣ ва душвориҳо аз дӯстон ва ҳампаймонони боваринок маслиҳат дарёфт кардан муҳим аст.

2. Худо метавонад тавассути сарчашмаҳои эҳтимолӣ амал кунад, то иродаи Ӯро амалӣ созад.

1. Масалҳо 15:22 Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

2. 1 Қӯринтиён 3:5-9 Охир, Апӯллӯс кист? Ва Павлус кист? Танҳо бандагоне, ки шумо ба воситаи онҳо имон овардаед, чунон ки Худованд ба ҳар кас супориш

додааст. Ман тухмро коштам, Апӯллӯс об дод, аммо Худо онро парвариш карда истодааст. Пас, на кишткунанда ва на обдиҳанда чизест, балки танҳо Худое, ки мерӯёнад. Кишткунанда ва обдиҳанда як ҳадаф доранд ва ҳар яке мувофиқи меҳнати худ мукофот хоҳанд гирифт.

1 Подшоҳон 18:17 Ва ҳангоме ки Аҳъоб Илёсро дид, ба ӯ гуфт: «Оё ту он ки Исроилро изтироб мекунӣ?

Аҳъоб Илёсро дида, аз ӯ мепурсад, ки оё ӯ Исроилро ба изтироб меорад?

1. Худо ҳамеша паёмбаронро мефиристад, то ба қудрат сухани ростро гӯянд.

2. Њатто дар баробари мухолифат, њаќиќати Худо ѓолиб мешавад.

1. Ирмиё 23:22 - Аммо агар онҳо дар шӯрои Ман меистоданд, он гоҳ суханони Маро ба қавми Ман эълон мекарданд, ва онҳоро аз роҳи бади худ ва аз бади аъмоли худ бармегардониданд.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 18:18 Ва ӯ ҷавоб дод: «Ман Исроилро ба ташвиш наовардаам; аммо ту ва хонаи падарат, ки аҳкоми Худовандро тарк карда, Баалро пайравӣ кардаӣ.

Илёс бо Аҳъоб рӯ ба рӯ мешавад ва ӯро ба пайравӣ ба худоёни козиб ва тарк кардани аҳкоми Худованд айбдор мекунад.

1. Каломи Худо возеҳ аст - мо бояд ба он пайравӣ кунем

2. Бутпарастӣ ба муносибати мо бо Худо зарар мерасонад

1. Такрори Шариат 6:4–9

2. Румиён 1:18-25

1 Подшоҳон 18:19 Пас, алҳол бифирист ва тамоми Исроилро ба кӯҳи Кармил назди ман ҷамъ кунед, ва чорсаду панҷоҳ анбиёи Баал ва чорсад нафар анбиёи боғҳоро, ки дар сари суфраи Изобал мехӯранд.

Илёс ба халқи Исроил даъват кард, ки дар кӯҳи Кармил ҷамъ шаванд, то дар байни Худои Исроил ва Баал қарор қабул кунанд. Вай даъват кард, ки 400 пайғамбари Баал ва 450 пайғамбари боғҳо ҳозир шаванд.

1. Даъвати Илёс ба халқи Исроил барои мо ёдрас мекунад, ки новобаста аз он ки ба Худои худ содиқ монем.

2. Мо метавонем ба мисоли далерӣ ва имони Илёс ба Худо барои роҳнамоӣ ва илҳом дар ҳаёти худамон назар кунем.

1. 3 Подшоҳон 18:19 - "Пас, акнун кас фиристода, тамоми Исроилро назди ман ба кӯҳи Кармил ҷамъ кунед, ва чорсаду панҷоҳ анбиёи Баал ва чорсад нафар анбиёи боғҳоро, ки дар сари суфраи Изобал мехӯранд."

2. Яъқуб 5: 17-18 - "Илёс одаме буд, ки табиати мо буд ва ӯ бо ҷидду ҷаҳд дуо мекард, ки борон наборад ва се солу шаш моҳ дар рӯи замин борон наборад. Баъд боз дуо гуфт: ва осмон борон борид, ва замин меваи худро дод.

1 Подшоҳон 18:20 Ва Аҳъоб назди тамоми банӣ-Исроил фиристод, ва анбиёро ба кӯҳи Кармил ҷамъ кард.

Аҳъоб ҳамаи пайғамбаронро ба кӯҳи Кармил даъват кард.

1. Худо мехоҳад, ки мо бо ҳам ҷамъ шавем

2. Аҳамияти тоъату итоати Худо

1. Матто 18:20 - «Зеро ки дар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам».

2. 1 Подшоҳон 15:22 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқор».

1 Подшоҳон 18:21 Ва Илёс назди тамоми мардум омада, гуфт: «То кай дар байни ду ақида истодаед? Агар Худованд Худо бошад, ба ӯ пайравӣ кунед; ва агар Баал, аз ӯ пайравӣ кунед. Ва мардум ба ӯ чизе нагуфтанд.

Илёс аз мардум хоҳиш кард, ки якеро интихоб кунанд, ки ба Худованд пайравӣ кунанд ё ба Баал пайравӣ кунанд, аммо мардум ҷавоб надод.

1. "Интихоби байни ду ақида: пайравӣ ба Худованд ё Баал"

2. "Қудрати савол: Оё шумо ба Худованд пайравӣ мекунед?"

1. Матто 6:24 - "Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад: зеро ки ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад; вагарна ба яке часпида, дигареро нафрат хоҳад кард. Шумо наметавонед ба Худо ва Маммон хизмат кунед."

2. Такрори Шариат 30: 19-20 - "Ман осмон ва заминро даъват мекунам, то ин рӯзро бар зидди шумо бинависам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам; пас ҳаётро интихоб кунед, то худат ва насли ту зинда монед. Худованд Худои худро дӯст бидор, ва ба овози Ӯ итоат намо, ва ба Ӯ часпида бошӣ, зеро ки ӯ ҷони туст ва умри туст, то дар замине ки Худованд ба ту қасам хӯрдааст, сокин шавӣ. ба падарон, ба Иброҳим, ба Исҳоқ ва Яъқуб, ки ба онҳо бидиҳед».

1 Подшоҳон 18:22 Он гоҳ Илёс ба мардум гуфт: «Ман, фақат ман, набии Худованд мемонам; аммо анбиёи Баал чорсаду панҷоҳ нафаранд.

Илёс эълон мекунад, ки ӯ ягона пайғамбари боқимондаи Худованд аст, аммо анбиёи Баал шумораи 450 аст.

1. Нигоҳе ба вафодории Худо дар муқоиса бо бутпарастии ҷаҳон.

2. Қудрати як фард, ки ба Худо содиқона пайравӣ мекунад.

1. Ишаъё 40:28-31, Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати

нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. 1 Юҳанно 5:4-5, Зеро ҳар касе, ки аз Худо таваллуд ёфтааст, ҷаҳонро мағлуб мекунад. Ин ғалабаест, ки ҷаҳонро, ҳатто имони моро мағлуб кардааст. Кист, ки ҷаҳонро мағлуб мекунад? Танҳо касе, ки имон дорад, ки Исо Писари Худост.

1 Подшоҳон 18:23 Пас, бигзор онҳо ба мо ду гов диҳанд; ва як говро барои худ интихоб кунанд, ва онро пора-пора кунанд, ва бар ҳезум бигузоранд, ва зери оташ нагузоранд;

Илёс пайғамбарони Баалро ба озмоиши ибодат даъват мекунад, ки дар он ҷо ҳар як говро қурбонӣ мекунад ва ба худоёни худ дуо мекунад.

1. Қувваи имон: эътимоди Илёс ба Худованд

2. Зарурати эътиқод: устувор будан дар эътиқоди мо

1. 3 Подшоҳон 18:21-24 - Даъвати Илёс

2. Яъқуб 1:2-4 - Садоқатмандии моро месанҷем

1 Подшоҳон 18:24 Ва шумо исми худоёни худро бихонед, ва Ман исми Худовандро хоҳам хонд; ва Худое ки бо оташ ҷавоб медиҳад, бигзор Худо бошад. Ва тамоми мардум дар ҷавоб гуфтанд: «Ин хуб аст».

Ҳама одамон бо даъвати Илёс розӣ шуданд, ки худоёни худро даъват кунанд ва Худое, ки дар оташ ҷавоб дод, Худои ҳақиқӣ эълон карда мешавад.

1.Худованд тавоност ва ќудрату иззати Ӯ ба воситаи мўъљизањояш нишон дода мешавад.

2. Вақте ки мо Ӯро бихонем, Худо ҳамеша ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад.

1. 3 Подшоҳон 18:24 - Ва шумо исми худоёни худро бихонед, ва Ман исми Худовандро хоҳам хонд; ва Худое ки бо оташ ҷавоб медиҳад, бигзор Худо бошад. Ва тамоми мардум дар ҷавоб гуфтанд: «Ин хуб аст».

2. Забур 46:10 - Ӯ мегӯяд: "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд".

1 Подшоҳон 18:25 Ва Илёс ба анбиёи Баал гуфт: «Барои худ як гӯсола интихоб намуда, аввал онро бипӯшонед; зеро ки шумо бисьёред; ва номи худоёни худро бихонед, вале дар зери оташ нагузоред.

Илёс пайғамбарони Баалро даъват кард, ки бе истифода аз оташ дар қурбонгоҳ қурбонӣ кунанд.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр бе истифодаи захираҳои моддӣ мушкилотро бартараф кардан мумкин аст

2. Санҷиши итоаткорӣ: Ҷиддӣ ба Каломи Худо

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Яъқуб 1:22 - «Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед».

1 Подшоҳон 18:26 Ва гӯсоларо, ки ба онҳо дода шуда буд, гирифта, либос пӯшонданд ва аз саҳар то нисфирӯзӣ исми Баалро хонда, гуфтанд: «Эй Баал! Аммо на овозе буд ва на касе ҷавоб дод. Ва онҳо бар қурбонгоҳи сохташуда ҷаҳишиданд.

Ин порча анбиёи бардурӯғи Баалро тасвир мекунад, ки кӯшиш мекунанд, ки худои худ Баалро бе ҷавоб даъват кунанд.

1. Мо набояд дар ҷавоб ба худоёни козиб такя кунем, балки ба ҷои он ба Худои ягонаи ҳақиқӣ, ки ҳамеша ба мо ҷавоб медиҳад, таваккал кунем.

2. Мо набояд ба аъмоли дигарон гирифтор шавем, балки ба эътиқоди худ ба Худо содиқ бошем.

1. 1 Таслӯникиён 5:17 - Бе таваққуф дуо гӯед.

2. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

1 Подшоҳон 18:27 Ва нисфирӯзӣ Илёс онҳоро тамасхур карда, гуфт: «Бо овози баланд фарьёд занед, зеро ки вай худо аст; ё сухан меронад, ё аз паи он аст, ё дар сафар аст, ё шояд хоб рафта бошад ва бояд бедор шавад.

Илёс пайғамбарони Баалро масхара карда, мегуфт, ки худои онҳо ё гап мезанад, таъқиб мекунад, дар сафар аст ё хоб аст ва бояд бедор шавад.

1. Қувваи масхара: Чӣ тавр масхара кардани тарсҳои мо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки аз байн барем

2. Қувваи имон: Чӣ гуна имон ба Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки муборизаҳои худро паси сар кунем

1. Матто 17:20 - "Ӯ ҷавоб дод: "Азбаски шумо имони кам доред. Ба ростӣ ба шумо мегӯям, агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, ба ин кӯҳ гуфта метавонед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед ва он хоҳад буд". ҳаракат кунед, ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Румиён 10:17 - "Бинобар ин, имон аз шунидани паём ба вуҷуд меояд ва паём ба воситаи калом дар бораи Масеҳ шунида мешавад."

1 Подшоҳон 18:28 Ва онҳо бо овози баланд фарьёд зада, худро мувофиқи тарзи худ бо корд ва найзаҳо буриданд, то даме ки хун бар онҳо ҷорӣ шуд.

Халқи Исроил фарьёд зада, худро бо корд ва найза буриданд, то даме ки хун аз онҳо ҷорӣ нашавад, то ба худои козиб Баал саҷда кунанд.

1. Хатари бутпарастӣ - Чӣ гуна ибодати бардурӯғ метавонад ба амалҳои зараровар расонад

2. Қувваи Имон - Чӣ гуна эътиқоди мо амалҳои моро шакл медиҳад

1. Ирмиё 10:2-5 - Тарзи халқҳоро наомӯзед ва аз аломатҳои осмон ҳаросон нашавед, гарчанде ки халқҳо аз онҳо ҳаросонанд.

2. Румиён 1:18-32 - Зеро, гарчанде ки онҳо Худоро мешинохтанд, Ӯро ҳамчун Худо эҳтиром намекарданд ва ба Ӯ шукр намегуфтанд, балки дар тафаккури худ бехуда шуданд ва дилҳои аблаҳии онҳо тира шуд.

1 Подшоҳон 18:29 Ва ҳангоме ки нисфирӯзӣ гузашт, ва онҳо то замони қурбонии шом нубувват карданд, ки на овозе буд, на касе ҷавоб медиҳад ва на касе ба назар мерасад.

Дар ваќти дуову нубувват њељ љавоб набуд ва касе ањамият намедод.

1) Қувваи хомӯшӣ: Омӯзиши гӯш кардани Худо

2) Тарбияи қалби ибодат: Ҷустуҷӯи Худо дар намоз

1) Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2) 1 Вақоеънома 16:11 Худованд ва қуввати Ӯро биҷӯед; ҳамеша ҳузури ӯро биҷӯед!

1 Подшоҳон 18:30 Ва Илёс ба тамоми мардум гуфт: «Ба ман наздик шавед». Ва тамоми мардум ба Ӯ наздик шуданд. Ва қурбонгоҳи Худовандро, ки хароб шуда буд, таъмир кард.

Илёс тамоми мардумро даъват кард, ки назди ӯ биёянд ва сипас қурбонгоҳи Худовандро, ки вайрон шуда буд, барқарор кард.

1. Қувваи барқарорсозӣ: Омӯзиши барқарор кардани он чизе, ки шикаста шудааст.

2. Шодии тоъат: Пайравӣ ба даъвати Худованд.

1. Ишаъё 58:12 - Ва онҳое ки аз ту хоҳанд буд, харобаҳои кӯҳнаро хоҳанд сохт; ва туро «Таъмиркунандаи рахна», Баркароркунандаи пайраҳаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд.

2. Ҳизқиёл 36:26 - Дили навро низ ба ту хоҳам дод, ва рӯҳи навро дар дохили ту хоҳам гузошт, ва дили сангинро аз ҷисми ту дур хоҳам кард, ва ба ту дили ҷисм хоҳам дод.

1 Подшоҳон 18:31 Ва Илёс мувофиқи шумораи сибтҳои банӣ-Яъқуб, ки каломи Худованд ба онҳо нозил шуда, гуфт: "Номи ту Исроил хоҳад буд", дувоздаҳ санг гирифт.

Илёс дувоздаҳ санг гирифт, то ки дувоздаҳ сибти Исроилро намояндагӣ кунад, мувофиқи дастури Худованд.

1. Қудрати тоъат: Иҷрои дастурҳои Худо

2. Вафодории Худо ба халқаш: Пайванди ҷовидонӣ

1. Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Румиён 10:12-13 - Зеро байни яҳудӣ ва юнонӣ фарқият вуҷуд надорад; зеро худи ҳамон Худованд Худованди ҳама аст ва сарвати Худро ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, мебахшад. Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

1 Подшоҳон 18:32 Ва бо сангҳо қурбонгоҳе ба исми Худованд бино кард, ва дар гирду атрофи қурбонгоҳ хандақе сохт, ки андозаи он ду андоза тухм буд.

Илёс қурбонгоҳе барои Худованд сохт ва дар гирди он хандақ кофт, ки барои нигоҳ доштани ду ченак тухмӣ кофӣ аст.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр дар вақти душворӣ ба Худо таваккал кардан мумкин аст

2. Муҳаббат ва тоъат: Маънои ибодати ҳақиқӣ

1. Румиён 12:1-2 Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. 2 Вақоеънома 7:14 Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шаронаи онҳо рӯй гардонанд, он гоҳ Ман аз осмон шунидам, ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам ва шифо хоҳам дод. замини онхо.

1 Подшоҳон 18:33 Ва ҳезумро ба тартиб андохта, гӯсфандро пора-пора карда, бар ҳезум гузошт ва гуфт: «Чор бочка аз об пур карда, бар қурбонии сӯхтанӣ ва бар ҳезум бирезед».

Илёс ба мардум фармуд, ки чор бочкаро аз об пур карда, ба болои ҳезум ва қурбонии сӯхтанӣ бирезанд.

1. Қурбонии тоъат: Чӣ гуна тоат баракат меорад

2. Қувваи имон: Чӣ гуна имон мӯъҷиза меорад

1. Ирмиё 33:3 - "Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва беақлро, ки шумо намедонед, ба шумо мегӯям."

2. Филиппиён 2:13 - "Зеро ки Худо дар шумо амал мекунад, то мувофиқи нияти неки Ӯ бихоҳед ва амал кунед".

1 Подшоҳон 18:34 Ва гуфт: «Инро бори дуюм бикун». Ва бори дуюм ин корро карданд. Ва гуфт: «Ин корро бори сеюм кунед». Ва бори сеюм ин корро карданд.

Илёс ба исроилиён фармуд, ки се маротиба ба Худо қурбонӣ кунанд.

1. Худо касонеро, ки дар имон устуворанд, подош медиҳад.

2. Итоат ба Худо баракатҳои бузург меорад.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

1 Подшоҳон 18:35 Ва об дар гирди қурбонгоҳ ҷорӣ шуд; ва хандакро низ аз об пур кард.

Илёс пеш аз қурбонӣ кардан хандақеро дар атрофи қурбонгоҳ аз об пур кард.

1. Вафодории Худо дар қонеъ кардани ниёзҳои мо

2. Қувваи намоз

1. Яъқуб 5:16-18 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Забур 136:1-3 - Ба Худованд шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

1 Подшоҳон 18:36 Ва дар вақти қурбонии шомгоҳон чунин воқеъ шуд, ки Илёси набӣ наздик омада, гуфт: «Худовандо Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Исроил! ки ман дар Исроил Худо ҳастам, ва ман бандаи Ту ҳастам, ва ҳамаи ин чизҳоро мувофиқи каломи Ту ба ҷо овардаам.

Илёс пайғамбар эълон кард, ки Худо Худованд Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Исроил аст ва Илёс бандаи Ӯст.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр бояд ҳаёти итоаткорӣ дошта бошад

2. Вафодории бепоёни Худои мо: Чӣ тавр дар иродаи Ӯ устувор мондан мумкин аст

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед.

1 Подшоҳон 18:37 Маро бишнав, эй Худованд!

Илёс ба Худо дуо мекунад, ки қавмаш Ӯро бишносанд ва Ӯ дилҳои онҳоро бозгардонад.

1) Қувваи Намоз: Дуъо кардан барои ҳузури Худо

2) Бозгашти дилҳо ба сӯи Худо

1) Ирмиё 29:13: "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2) Забур 51:10: «Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи ростро дар ман нав кун».

1 Подшоҳон 18:38 Ва оташи Худованд фурӯ рехт ва қурбонии сӯхтанӣ ва ҳезум ва сангҳо ва хокро фурӯ бурд, ва оберо, ки дар хандак буд, лесид.

Оташ аз ҷониби Худованд фуруд омада, қурбонӣ, ҳезум, сангҳо ва хокро сӯзонд ва обро дар хандақ нӯшид.

1. Худо тавоност ва ба мӯъҷизаҳо қодир аст.

2. Вақте ки мо ба Худованд таваккал мекунем, Ӯ барои мо хоҳад гузашт.

1. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд рост ва рост аст; дар хар кораш содик аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 18:39 Ва тамоми мардум инро диданд, рӯй ба замин афтоданд ва гуфтанд: «Худовандо! Худованд, Ӯ Худост.

Халқи Исроил шоҳиди намоиши қудрати Илёси Худо буданд ва аз тарс ба зону афтода, эълон карданд, ки Худованд Худои ягона ва ягона аст.

1. Ягонагии Худо: Омузиши қудрат ва бузургии Худованд

2. Вафодории Худо: Таҷлили вафодории Худованд ва таъсири он ба ҳаёти мо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Забур 61:11 - Як бор Худо сухан гуфт; Ман ду бор шунидаам, ки ин қудрат аз они Худост.

1 Подшоҳон 18:40 Ва Илёс ба онҳо гуфт: «Анбиёи Баалро бигиред; бигзор касе аз онҳо гурезад. Ва онҳоро бурданд, ва Илёс онҳоро ба дарёи Қишӯн оварда, дар он ҷо кушт.

Илёс ба мардум фармуд, ки ҳамаи пайғамбарони Баалро дастгир кунанд ва сипас онҳоро ба дарёи Қишӯн бурда, куштанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар имони худ далер бошем ва барои ростӣ истодагарӣ кунем.

2. Мо бояд сарфи назар аз мухолифати онҳое, ки ба як эътиқод шарик нестанд, ба Худо содиқ бимонем.

1. Матто 10:28, "Ва аз ононе, ки ҷисмро мекушанд, вале ба куштан қодир нестанд, натарсед, балки аз он ки қодир аст ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд созад, битарсед".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

1 Подшоҳон 18:41 Ва Илёс ба Аҳъоб гуфт: «Бархез, бихӯр ва бинӯш; зеро ки дар он чо садои борон меборад.

Илёс ба Аҳъоб мегӯяд, ки ба қарибӣ садои борони фаровонро мешунавад.

1. Қувваи имон: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Ҷавоб додан ба Худо ба тоъат: Мисоли Аҳъоб

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Матто 7:7-8 - Бипурс, ба ту дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед ва дари шумо ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ мепурсад, мегирад; ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва касе ки дарро бикӯбад, дар кушода мешавад.

1 Подшоҳон 18:42 Ва Аҳъоб барои хӯрдан ва нӯшидан баргашт. Ва Илёс ба қуллаи Кармил баромад; ва худро бар замин партофта, рӯи худро дар миёни зонуҳои худ гузошт,

Илёс ба қуллаи Кармил рафт ва дуо гуфт, дар ҳоле ки Аҳъоб барои хӯрдану нӯшидан мерафт.

1. Чӣ тавр намунаи дуои Илёс ба мо кӯмак мекунад, ки муносибатамонро бо Худо амиқтар кунем.

2. Қудрати фурӯтании худро дар назди Худо.

1. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Матто 6:6 - Аммо шумо, вақте ки дуо мегӯед, ба ҳуҷраи худ дароед ва дари худро баста, ба Падари худ, ки дар ниҳон аст, дуо гӯед; ва Падари шумо, ки ниҳонбин аст, ба шумо ошкоро мукофот хоҳад дод.

1 Подшоҳон 18:43 Ва ба ғуломи худ гуфт: «Акнун боло рафта, ба сӯи баҳр нигоҳ кун». Ва ӯ баромада, нигарист ва гуфт: «Ҳеҷ чиз нест». Ва гуфт: «Ҳафт бор боз бирав».

Илёс ба ғуломаш фармуд, ки ба сӯи баҳр нигоҳ карда, ҳафт бор ба ӯ хабар диҳад.

1. Вафодории Худо дар таваккал ва итоаткории Илёс ба фармудаҳои Худо зоҳир мешавад.

2. Дар дуо истодагарӣ кунед ва ба Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки ҷавоб он чизе ки шумо интизор нестед.

1. Забур 33:4 Зеро ки каломи Худованд рост аст, ва тамоми кори Ӯ дар вафодорӣ анҷом дода мешавад.

2. Матто 7:7-8 «Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ба рӯятон кушода мешавад. ҳар кӣ онро бикӯбад, кушода мешавад.

1 Подшоҳон 18:44 Ва дар дафъаи ҳафтум ӯ гуфт: «Инак, абри хурде аз баҳр берун меояд, мисли дасти одам». Ва гуфт: «Бирав ва ба Аҳъоб бигӯ: «Аробаи худро тайёр карда, фуровард, то ки борон туро боздорад».

Ба гузаргоҳ Аҳъоб гуфта шуд, ки аробаи худро омода созад, зеро бори ҳафтум абре мисли дасти одам дар баҳр пайдо шуда буд.

1. Абри хурди имон: Қувваи як амали хурди эътиқод

2. Дафъаи ҳафтум: Ҷустуҷӯи оёти Худо дар зиндагии мо

1. Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

1 Подшоҳон 18:45 Ва дар ҳамин ҳол чунин воқеъ шуд, ки осмон аз абрҳо ва шамол сиёҳ шуд, ва борони сахт борид. Ва Аҳъоб савор шуда, ба Изреъил рафт.

Аҳъоб дар миёни тӯфони борон, шамол ва абрҳои тира савор шуда, ба Изреъил рафт.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳама чиз - Масалҳо 16:9

2. Эҳтиёҷоти мо ба ҷавоб додан ба иродаи Худо - Луқо 12:47-48

1. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас, хеле эҳтиёт бошед, ки чӣ гуна шумо на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно зиндагӣ мекунед ва аз ҳар фурсати муносиб истифода баред, зеро айём бад аст.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

1 Подшоҳон 18:46 Ва дасти Худованд бар Илёс буд; ва камари худро баста, пешопеши Аҳъоб то даромадгоҳи Изреъил давид.

Худо ба Илёс қудрат дод, ки пеш аз Аҳъоб то даромадгоҳи Изреъил давад.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Саъй кардан ба адолат дар баробари мусибат

1. Румиён 8:37 Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Ибриён 12:1-2 Аз ин рӯ, азбаски моро абри бузурги шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳама чизеро, ки монеа мешавад ва гуноҳеро, ки ба осонӣ печида

мешавад, дур кунем. Ва биёед бо сабр, ки Худо дар пеши мо гузоштааст, давем.

1 Подшоҳон боби 19 оқибатҳои ғалабаи Илёс дар кӯҳи Кармил ва вохӯрии минбаъдаи ӯ бо Худоро тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо тасвири он оғоз мешавад, ки чӣ тавр малика Изобал баъд аз шунидани ғалабаи ӯ бар пайғамбарони Баал ба Илёс таҳдид мекунад, ки ӯро мекушад. Илёс аз тарси ҷони худ ба Беэр-Шобаи Яҳудо гурехта, ғуломашро дар он ҷо мегузорад (3 Подшоҳон 19:1-3).

Сархати 2: Илёс сафари худро ба биёбон идома медиҳад ва дар он ҷо зери дарахти ҷорӯб нишаста, аз Худо хоҳиш мекунад, ки ҷони ӯро бигирад. Ӯ худро рӯҳафтода, танҳо ҳис мекунад ва боварӣ дорад, ки ӯ ягона пайғамбари содиқ боқӣ мондааст (3 Подшоҳон 19:4-10).

Сархати 3: Худо фариштаеро мефиристад, ки Илёсро ғизо ва об медиҳад ва ӯро ба хӯрдану нӯшидан ташвиқ мекунад. Илёс аз ин ғизо қувват гирифта, чил шабу рӯз тай карда, то ба Ҳӯреб, ки бо номи кӯҳи Сино маъруф аст, мерасад (3 Подшоҳон 19:5-8).

Параграфи 4: Дар ҳикоят тасвир шудааст, ки чӣ тавр Худо дар Ҳӯреб бо Илёс сӯҳбат мекунад. Якум, шамоли сахте ба амал меояд, ки сангҳоро мешиканад; аммо Худо дар шамол нест. Он гоҳ заминҷунбӣ ба вуқӯъ мепайвандад ва баъд аз он оташ мешавад, вале Худо дар онҳо низ зуҳур намекунад. Ниҳоят, як пичирроси нарм ё овози хурде меояд, ки тавассути он Худо бо Илёс муошират мекунад (3 Подшоҳон 19;11-13).

Параграфи 5: Илёс ҳангоми дарк кардани он ки дар ҳузури Худост, чеҳраи худро бо ҷома пӯшида, ҷавоб медиҳад. Дар сӯҳбати онҳо Худо ба ӯ итминон медиҳад, ки ӯ танҳо нест, то ҳол ҳафт ҳазор исроилиёни содиқ ҳастанд ва ба ӯ дастур медиҳад, ки Ҳазоилро подшоҳи Арам ва Еҳуро подшоҳи Исроил тадҳин кунанд (3 Подшоҳон 19;14-18).

Сархати 6: Ин боб бо нақл дар бораи он ки чӣ тавр Элишоъ ҷонишини Илёс ҳамчун пайғамбар мешавад, вақте ки Илёс ӯро бо дувоздаҳ юғи барзагов шудгор мекунад, ба охир мерасонад. Ӯ ҷомаи худро ба Элишоъ ҳамчун рамзи гузаштани қудрати нубувват меандозад (3 Подшоҳон 19;19-21).

Хулоса, боби нуздаҳуми 1 Подшоҳон гурехтани Илёс ва вохӯрии Илёсро бо Худо тасвир мекунад, Изобал ӯро таҳдид мекунад ва ӯ паноҳ меҷӯяд. Худо рӯзӣ медиҳад, Илёс ба Хореб сафар мекунад. Худо ба василаи пичиррос сухан мегӯяд, бандаашро рӯҳбаланд мекунад. Илёс ворисон, аз ҷумла Элишоъро тадҳин мекунад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили устуворӣ дар лаҳзаҳои рӯҳафтодагӣ, ризқу рӯзии Худо барои бандагони содиқаш ва интиқоли масъулияти нубувватро меомӯзад.

1 Подшоҳон 19:1 Ва Аҳъоб ба Изобал ҳар он чи Илёс карда буд ва бо чӣ гуна ӯ ҳамаи анбиёро бо шамшер кушта буд, нақл кард.

Аҳъоб ба Изобал дар бораи кирдори Илёс, аз он ҷумла чӣ гуна ӯ ҳамаи анбиёро бо шамшер куштааст, хабар дод.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна Илёс дар имонаш дар муқобили душвориҳо устувор буд.

2. Ҷанги нек ва бадӣ: Таҳқиқи бархӯрди Илёс ва Изобал.

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

1 Подшоҳон 19:2 Ва Изобал назди Илёс қосиде фиристода, гуфт: «Бигзор худоён бо ман чунин рафтор кунанд ва аз ин ҳам зиёдтар, агар ман то фардо дар ҳамин вақт ҷони туро мисли ҷони яке аз онҳо накунам».

Изобал ба Илёс паёмбаре фиристод, ки бо як хабари таҳдидкунанда.

1. Қувваи суханони мо: Чӣ тавр мо бо дигарон гап мезанем

2. Ғалаба кардани тарс дар баробари душвориҳо

1. Масалҳо 12:18 - "Суханони беандеша мисли шамшер медароянд, вале забони хирадмандон шифо мебахшад".

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қудрат ва муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст».

1 Подшоҳон 19:3 Ва чун дид, бархоста, барои ҷони худ рафт ва ба Беэр-Шобаъ, ки аз они Яҳудо аст, омад ва ғуломи худро дар он ҷо гузошт.

Илёс барои ҷони худ чунон тарсид, ки аз Изобал гурехта, хизматгорашро гузошта, ба Беэр-Шобаи Яҳудо рафт.

1. Худо ҳатто дарториктарин соати мо бо мост

2. Далерї дар баробари тарс

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 19:4 Аммо худи ӯ як рӯз ба биёбон рафта, омада, зери дарахти арча нишаст; ва барои худ хоҳиш кард, ки бимирад; ва гуфт: «Бас аст; алҳол, эй Худованд, ҷони маро бигир; зеро ки ман аз падарони худ беҳтар нестам.

Илёс, пайғамбари Худо, пас аз ғалабаи бузург рӯҳафтода шуд ва аз Худо хоҳиш кард, ки ҷони ӯро бигирад.

1. Руҳафтода нашавед - 3 Подшоҳон 19:4

2. Бартараф кардани рӯҳафтодагӣ - 3 Подшоҳон 19:4

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 19:5 Ва ҳангоме ки ӯ зери дарахти арча хобида, мехобид, инак, фариштае ӯро ламс карда, ба ӯ гуфт: «Бархез ва бихӯр».

Илёс дар зери дарахти арча хоб аст, ки фариштае ба ӯ зоҳир мешавад ва мегӯяд, ки бархез ва бихӯр.

1. "Худо таъмин хоҳад кард: Қиссаи Илёс"

2. «Рӯзи Худо барои мардумаш»

1. Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2. Забур 23:1-3 "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро барқарор мекунад".

1 Подшоҳон 19:6 Ва ӯ нигоҳ кард, ва инак, кулчае бар ангишт пухта шудааст, ва дар сараш коса об аст. Ва хӯрд ва менӯшид ва ӯро боз хобонд.

Ба Илёс ризқу рӯзӣ дар шакли кулчае, ки дар ангишт пухта мешавад ва як кӯза об дода мешуд, ки пеш аз хобиданаш хӯрду менӯшид.

1. Худо фарзандонашро ба таври ғайричашмдошт ризқ медиҳад.

2. Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо бо мост.

1. Матто 6:25-34, Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Магар ту аз онҳо қиматтар нестӣ?»

2. Забур 23:1-4, Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ ҷони маро барқарор мекунад; Ӯ маро ба хотири исми Худ бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад. Гарчи аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; Асои ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд.

1 Подшоҳон 19:7 Ва фариштаи Худованд бори дуюм омада, ӯро ламс карда, гуфт: «Бархез ва бихӯр; зеро ин сафар бароят бузург аст.

Фариштаи Худованд бори дуюм назди Илёс омад ва ӯро ташвиқ кард, ки хӯрок бихӯрад, зеро роҳи пешаш хеле бузург буд.

1. Руҳафтода нашав - Ту танҳо нестӣ

2. Қувват дар сафар - ризқи Худоро қабул кунед

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

2. Забур 23:1-3 - Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад, Дар канори оби сокит мебарад.

1 Подшоҳон 19:8 Ва бархоста, хӯрд ва менӯшид, ва бо қуввати он хӯрок чил рӯзу чил шаб сӯи Ҳӯреб кӯҳи Худо рафт.

Илёс пас аз хӯрдану нӯшидан ба Ҳӯреб, кӯҳи Худо рафт ва чил шабу рӯз дар он ҷо монд.

1. Қувваи устувори қудрати Худо

2. Қувваи имон ва тоъат

1. Забур 121:2 - «Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид».

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

1 Подшоҳон 19:9 Ва дар он ҷо ба ғоре омад ва дар он ҷо иқомат кард; ва инак, каломи Худованд бар ӯ нозил шуд, ва ба вай гуфт: «Эй Илёс, дар ин ҷо чӣ кор мекунӣ?

Илёс ба ғор даромад ва каломи Худованд бар ӯ нозил шуда, аз ӯ пурсид, ки дар он ҷо чӣ кор мекунад.

1. Худо хамеша нигахбон аст - новобаста аз он ки мо ба кучо равем ва чи кор кунем, Худо хамеша бохабар ва хозир аст.

2. Ба Худованд гӯш диҳед - ҳатман бодиққат бошед ва ба иродаи Худованд дар ҳаёти мо кушода бошед.

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардӣ, бо он роҳ рав".

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

1 Подшоҳон 19:10 Ва ӯ гуфт: «Ман ба Худованд Худои лашкарҳо ҳасад бурдам, зеро ки банӣ-Исроил аҳди Туро тарк карда, қурбонгоҳҳои Туро хароб кардаанд, ва анбиёи Туро бо шамшер куштанд; ва танҳо ман боқӣ мондаам; ва онҳо ҷони маро меҷӯянд, то онро бигиранд.

Пас аз он ки исроилиён аҳди Худоро тарк карда, қурбонгоҳҳои ӯро вайрон карданд ва пайғамбарони ӯро куштанд, Илёс худро партофташуда ва танҳо ҳис кард.

1. Қудрати сабр: Ғалаба кардани ноумедӣ ва танҳоӣ дар ҷаҳоне, ки Худоро тарк кардааст

2. Вафодории бепоёни Худо: Чӣ гуна бояд бо вуҷуди эҳсоси танҳоӣ ва партофташуда истодагарӣ кардан мумкин аст

1. Эфсӯсиён 6:10-20 - Зиреҳи Худоро пӯшидан, то дар муқобили душман истодагарӣ кунем.

2. Ишаъё 40:28-31 - Такя ба қудрати Худо дар замонҳои ноумедӣ ва танҳоӣ

1 Подшоҳон 19:11 Ва гуфт: «Бирав ва бар кӯҳ ба ҳузури Худованд биист». Ва инак, Худованд аз он ҷо мегузашт, ва шамоли сахт ва сахт кӯҳҳоро пора-пора кард, ва сангҳоро ба ҳузури Худованд пора-пора кард; лекин Худованд дар бод набуд; ва баъд аз шамол заминҷунбӣ; лекин Худованд дар заминҷунбӣ набуд;

Ильёс пас аз шамоли сахт ва сахт овози Худоро мешунавад, ки кӯҳҳоро шикофт ва сангҳоро ба ҳузури Худованд шикаст.

1. Худо аз табиат бузургтар аст: Баррасии қудрати Худо дар 3 Подшоҳон 19:11

2. Овози ҳанӯз хурди Худованд: Шинохти Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

1. Забур 29:3-9 - Овози Худованд пурқувват аст, овози Худованд пур аз азамат аст.

2. Юҳанно 3:8 - Шамол ба ҷое, ки хоҳад, мевазад, ва шумо садои онро мешунавед, аммо намефаҳмед, ки он аз куҷо меояд ва ба куҷо меравад. Ҳар кӣ аз Рӯҳ таваллуд ёфтааст, ҳамин тавр аст.

1 Подшоҳон 19:12 Ва баъд аз заминҷунбӣ оташ ба амал омад; аммо Худованд дар оташ набуд, ва пас аз оташ овози хурде.

Пас аз заминҷунбӣ ва сӯхтор Худо бо Илёс бо овози ором ва хурд сухан гуфт.

1. Қувваи овози хурд: Омӯзиши 3 Подшоҳон 19:12

2. Сафари Илёс барои шунидани овози Худо

1. 3 Подшоҳон 19:11–13

2. Матто 4:4–7, 11

1 Подшоҳон 19:13 Ва ҳангоме ки Илёс инро шунид, рӯи худро ба ҷомаи худ печонд ва берун рафт ва дар даромадгоҳи ғор истод. Ва инак, овозе ба наздаш расида, гуфт: «Эй Илёс, дар ин ҷо чӣ кор мекунӣ?

Пас аз шунидани шамоли баланд, Илёс рӯи худро бо ҷомааш печонд ва ба ғоре меравад, ки дар он ҷо садои пурсидани "Ту дар ин ҷо, Илёс, чӣ кор карда истодай?".

1. Мақсади сафари мо чист?

2. Мақсади ҳаёти мо чист?

1. Луқо 15:11-32 - Масал дар бораи Писари исроф

2. Забур 139:7-12 - Донистани Худо дар бораи мо ва ба куҷо роҳнамоии Ӯ

1 Подшоҳон 19:14 Ва ӯ гуфт: «Ман ба Худованд Худои лашкарҳо ҳасад бурдам, зеро ки банӣ-Исроил аҳди Туро тарк карда, қурбонгоҳҳои Туро вайрон карданд ва анбиёи Туро бо шамшер куштанд; ва танҳо ман боқӣ мондаам; ва онҳо ҷони маро меҷӯянд, то онро бигиранд.

Илёс пас аз он ки исроилиён Худоро тарк карда, пайғамбарони Ӯро куштанд, худро танҳо ҳис кард.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто вақте ки мо худро танҳо ҳис мекунем.

2. Садоқат ба Худо дар лаҳзаҳои душвор ба мо қувват ва далерӣ мебахшад.

1. Ишаъё 43:1-3 - Натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба исми ту хондаам; ту аз они ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Зеро ки ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Шуморо озмоише нагирифт, магар он чизе ки барои одамизод маъмул аст; балки бо васваса низ роҳи раҳоӣ хоҳад ёфт, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

3 Подшоҳон 19:15 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Бирав ва ба биёбони Димишқ баргард; ва ҳангоме ки меоӣ, Ҳазоилро тадҳин кун, то подшоҳи Сурия шавад.

Гузариш Худо ба Илёс дастур медиҳад, ки ба биёбони Димишқ биравад ва Ҳазоилро барои подшоҳии Сурия тадҳин кунад.

1. Даъватҳои Худо: Чӣ гуна бояд ба ношинос посух гӯем

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба аҳкоми Худо боиси баракат мегардад

Салиб-

1. 1 Подшоҳон 3:10 - "Ва Худованд омада, бархост ва чун пештара гуфт: Самуил, Самуил. Он гоҳ Самуил ҷавоб дод: "Гап кун, зеро бандаи ту мешунавад".

2. Забур 27:14 - "Ба Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард: Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав".

3 Подшоҳон 19:16 Ва Еҳу ибни Нимширо барои подшоҳӣ бар Исроил тадҳин хоҳӣ кард; ва Элишоъ ибни Шофоти Абилмеҳӯлоро тадҳин хоҳӣ кард, ки дар хонаи худ набӣ шавад.

Худо ба Илёс дастур медиҳад, ки Еҳуро ба подшоҳи Исроил ва Элишоъро ба ҷои ӯ пайғамбар таъин кунад.

1. Аҳамияти гузариши машъал: Нақшаи Худо барои идомаи роҳбарӣ.

2. Ҷавоб додан ба даъвати Худо: Иҷрои нақши шумо дар нақшаи Ӯ.

1. Ишаъё 6:8, "Ман низ овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: "Киро бифиристам ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ гуфтам: "Инак, ман ҳастам; маро бифирист".

2. Ирмиё 1:5, "Пеш аз он ки туро дар шикам ба вуҷуд оварам, ман туро медонистам, ва пеш аз он ки ту аз батни берун нашавӣ, туро тақдис кардам ва туро пайғамбаре барои халқҳо таъин кардам".

1 Подшоҳон 19:17 Ва воқеъ хоҳад шуд, ки ҳар кӣ аз шамшери Ҳазоил раҳо ёбад, Еҳу хоҳад кушт, ва ҳар кӣ аз шамшери Еҳу раҳо ёбад, Элишоъ хоҳад кард.

Гузаргоҳ Ҳазоил ва Еҳу барои несту нобуд кардани салтанати Исроил таъин шудаанд ва Элишоъ ҳар касеро, ки аз ҳалокати онҳо раҳо меёбад, мекушад.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд

2. Худо барои анҷом додани кори худ одамони ғайримуқаррариро истифода мебарад

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Доварон 7:2 - Худованд ба Ҷидъӯн гуфт: «Ту мардони зиёде дорӣ, ки ман Мидьёнро ба дасти онҳо супорам». То ки Исроил бо ман фахр накунад, ки қувваи худаш ӯро наҷот додааст,

1 Подшоҳон 19:18 Аммо ман ҳафт ҳазор нафарро дар Исроил гузоштам, ҳамаи зонуҳое ки ба Баал саҷда накардаанд, ва ҳар даҳоне ки ӯро набӯсаанд.

Худо дар Исроил ҳафт ҳазор нафарро, ки ба Баал саҷда накарда буданд ва ӯро набӯсида буданд, раҳм дод.

1. Раҳмат ва муҳаббати Худо: Чӣ гуна Худо мардумашро ҳифз ва таъмин мекунад

2. Қувваи имон: Чӣ гуна бояд дар муқобили душвориҳо тавоно монд

1. Румиён 5:8 - «Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо дар ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд».

2. Забур 45:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

1 Подшоҳон 19:19 Ва аз он ҷо рафта, Элишоъ ибни Шофотро ёфт, ки пешопешаш бо дувоздаҳ юғи гов шудгор мекард, ва ӯ бо дувоздаҳум;

Илёс аз назди Элишоъ, ки деҳқоне, ки дувоздаҳ юғи барзаговро шудгор мекард, гузашта, ҷомаи худро бар ӯ андохт.

1. Худо моро даъват мекунад, ки бо роҳҳои ғайричашмдошт ба Ӯ хизмат кунем.

2. Худо моро барои даъвати худ бо ҳар чӣ лозим аст, муҷаҳҳаз месозад.

1. Матто 4:19 Ва ба онҳо гуфт: «Маро пайравӣ кунед, ва ман шуморо сайёди одамон хоҳам кард».

2. 1 Қӯринтиён 1:27-29 Аммо Худо он чиро, ки дар ҷаҳон нодонист, баргузид, то доноонро шарманда кунад; Худо нотавононро дар ҷаҳон баргузид, то тавоноро шарманда кунад; Худо он чиро, ки дар ҷаҳон паст ва хор аст, баргузид, ҳатто чизҳои нест, то он чиро, ки ҳаст, нест кунад, то ки ҳеҷ инсоне дар ҳузури Худо фахр накунад.

1 Подшоҳон 19:20 Ва ӯ барзаговҳоро гузошта, аз ақиби Илёс давида, гуфт: «Иҷозат диҳед, ки падар ва модарамро бибӯсам, ва он гоҳ ман аз паи ту хоҳам рафт». Ва ба вай гуфт: «Боз баргар; зеро ман ба ту чӣ кардаам?

Ҷавоне аз Илёс хоҳиш кард, ки пеш аз ҳамроҳ шуданаш рафта падару модарашро бибӯсад, аммо Илёс ба ӯ гуфт, ки баргардад ва фикр кунад, ки бо Илёс чӣ карда буд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки аз таҳти дил ба Ӯ пайравӣ кунем ва Ӯ интизор аст, ки мо омода бошем, ки барои ин қурбониҳо кунем.

2. Мо бояд фармудаҳои Худоро эҳтиром кунем ва итоат кунем, ҳатто вақте ки онҳо барои мо фаҳмидан душвор аст.

1. Матто 8:22 - "Лекин Исо ба вай гуфт: "Маро пайравӣ кун ва мурдагон мурдагонро дафн кунанд".

2. Румиён 12:1 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо, илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост".

1 Подшоҳон 19:21 Ва аз ӯ баргашт, ва юғи говро гирифта, онҳоро кушт, ва гӯшти онҳоро бо асбобҳои говҳо пухта, ба мардум дод, ва онҳо хӯрданд. Ва ӯ бархоста, аз ақиби Илёс равона шуд ва ба ӯ хизмат кард.

Илёс бо гурӯҳи одамоне вохӯрд, ки аз гуруснагӣ азоб мекашиданд. Ӯ як юғи барзаговро гирифта, барои таом омода кард ва онро бо мардум тақсим кард. Пас аз он ӯ бо Илёс сафарашро идома дод.

1.Худованд моро дар сахтӣ роҳат ва ризқу рӯзӣ медиҳад.

2. Мо бояд омода бошем, ки дар вақти зарурӣ ба якдигар хизмат кунем.

1. Матто 25:35-40 - Зеро ки ман гурусна будам, ба ман гӯшт додед; ташна будам, ба ман об додед; бегона будам, маро қабул кардед;

2. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст, ки ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ дорад.

1 Подшоҳон боби 20 низоъҳои байни подшоҳи Исроил Аҳъоб ва Бен-Ҳадад, подшоҳи Арам (Сурия) ва дахолати Худо ба ин ҷангҳоро нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Бен-Ҳадад оғоз мешавад, ки лашкари зиёд ҷамъ оварда, Сомарияро муҳосира мекунад ва аз Аҳъоб таслим кардани нуқра, тилло, занон ва фарзандони худро талаб мекунад. Аҳъоб дар аввал розӣ шуд, вале баъд аз машварат бо мушовирони худ рад мекунад (3 Подшоҳон 20:1-11).

Сархати 2: Дар посух ба рад кардани Аҳъоб, Бен-Ҳадад таҳдид мекунад, ки Самарияро комилан несту нобуд мекунад. Аммо, пайғамбар паёми Худоро мерасонад, то ба Аҳъоб итминон диҳад, ки Ӯ бар арамиён ғалаба хоҳад кард (3 Подшоҳон 20:12-14).

Сархати 3: Ҷанг байни Исроил ва Арам оғоз мешавад. Сарфи назар аз шумораи қувваҳои душман ду маротиба зиёдтар буд, Исроил таҳти роҳбарии Аҳъоб ва фармондеҳони ӯ ғалаба мекунад (3 Подшоҳон 20:15-21).

Сархати 4: Ҳикоя бо вохӯрии дигари Бен-Ҳадад ва Аҳъоб идома дорад. Пас аз мағлуб шудан дар ҷанг, Бен-Ҳадад аз Аҳъоб раҳм мехоҳад. Бо роҳнамоии Худо тавассути пайғамбари дигар, Аҳъоб ба ӯ раҳм мекунад ва бо ӯ аҳд баст (3 Подшоҳон 20;22-34).

Параграфи 5:Пайғамбар худро ҳамчун сарбози маҷрӯҳшуда пинҳон мекунад, то паёми Худоро расонад. Ӯ ба марди дигар мегӯяд, ки ӯро занад, аммо пеш аз он ки ниҳоят ин корро кунад, ду маротиба рад мекунад. Пайғамбар худро ҳамчун фиристодаи Худо нишон медиҳад, ки ӯро барои итоат накардан ба фармони Ӯ ҳукм кардааст (3 Подшоҳон 20;35-43).

Хулоса, боби бистуми 1 Подшоҳон муноқишаҳои байни Арам ва Исроилро тасвир мекунад, Бен-Ҳадад Сомарияро муҳосира мекунад, аммо мағлуб мешавад. Вохӯрии дуюм рӯй медиҳад, раҳм дода мешавад. Пайғамбари ниқобшуда бар зидди беитоатӣ ҳукм мебарорад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди дахолати илоҳӣ дар набардҳо, оқибатҳои нофармонӣ ва ташаннуҷ байни шафқат ва адолат дар тасмимҳои сиёсӣ меомӯзад.

1 Подшоҳон 20:1 Ва Бенҳадод подшоҳи Сурия тамоми лашкари худро ҷамъ кард, ва бо ӯ сию ду подшоҳ ва аспҳо ва аробаҳо буданд; ва ӯ баромада, Сомарияро муҳосира кард ва бар зидди он ҷанг кард.

Бинҳадод подшоҳи Сурия лашкари 32 подшоҳ, аспҳо ва аробаҳоро ҷамъ кард, то ба шаҳри Сомария ҳамла кунад ва муҳосира кунад.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна муттаҳид шудан ҳамчун артиш метавонад барои расидан ба ҳадафи умумӣ мусоидат кунад.

2. Муҳимияти омодагӣ ба ҷанг: Барои муваффақият чӣ гуна омода будан ба ҷанг муҳим аст.

1. Эфсӯсиён 6:10-18: Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то шумо бар зидди нақшаҳои иблис истода бошед.

2. Румиён 12:21: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

1 Подшоҳон 20:2 Ва ӯ қосидонро назди Аҳъоб, подшоҳи Исроил, ба шаҳр фиристод, ва ба ӯ гуфт: «Бинҳадод чунин мегӯяд:

Ахаб аз Бенҳадад паёме гирифт, ки ба истиқлолияти Исроил эътироз мекунад.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр дар муқобили мухолифат устувор истодан мумкин аст

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо: Чӣ тавр дар вазъияти душвор қарорҳои оқилона қабул кардан мумкин аст

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Яъқуб 1:5-6 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худо бипурс, ки саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад. Аммо вақте ки мепурсед, бояд бовар кунед ва шубҳа накунед. , зеро касе, ки шак мекунад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол вазида ва партоб мекунад».

1 Подшоҳон 20:3 Нуқра ва тиллои ту аз они ман аст; занони ту ва фарзандони ту, ҳатто некӯтаринашон низ аз они мананд.

Подшоҳи Сурия аз подшоҳи Исроил нуқра, тилло, занҳо ва ҳатто беҳтарини фарзандонро талаб мекунад.

1. "Нархи мағрурӣ: Оқибатҳои рад кардани Каломи Худо"

2. "Қудрати фурӯтанӣ: итоат ба иродаи Худо"

1. Матто 5:5 - «Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд».

2. Забур 25:9 - "Ӯ фурӯтанонро ба ростӣ мебарад ва ба фурӯтанон роҳи худро таълим медиҳад".

1 Подшоҳон 20:4 Ва подшоҳи Исроил ҷавоб дода, гуфт: «Оғоям, подшоҳ, мувофиқи суханони ту: "Ман аз они туст" ва ҳар он чи дорам, ки дорам.

Подшоҳи Исроил ба талаби Подшоҳи Арам дар бораи таслими ӯ ҷавоб дода, эълон кард, ки худ ва ҳама чизеро, ки бояд подшоҳи Арам бошад.

1. Эътимоди Подшоҳи Исроил ба ризқ ва ҳокимияти Худо.

2. Чӣ тавр содиқона ба иродаи Худо итоат кардан мумкин аст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 20:5 Ва қосидон боз омада, гуфтанд: «Бинҳадод чунин мегӯяд: «Гарчанде ки ман назди ту фиристодам ва гуфтам: нуқра ва тилло ва занони худ ва фарзандонатро ба ман хоҳӣ дод;

Фиристодагон аз Бенҳадод аз подшоҳи Исроил Аҳъоб нуқра, тилло, занон ва кӯдакон талаб мекунанд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо дар вақти озмоиш.

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 6:16-17 - Худованд Худои худро наозмоед, чунон ки Ӯро дар Масса озмуда будед. аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту фармудааст, боғайрат риоя намо.

2. 1 Юҳанно 2:15-17 - Ҷаҳон ё чизҳои ҷаҳонро дӯст надоред. Агар касе ҷаҳонро дӯст дорад, муҳаббати Падар дар вай нест. Зеро ҳар он чи дар ҷаҳон аст, ҳавасҳои ҷисм ва ҳавасҳои чашмон ва ғурури зиндагӣ аз Падар нест, балки аз ҷаҳон аст. Ва ҷаҳон бо ҳавасҳои худ мегузарад, аммо ҳар кӣ хости Худоро ба ҷо меоварад, то абад боқӣ мемонад.

1 Подшоҳон 20:6 Бо вуҷуди ин, Ман бандагони Худро ба фардо назди ту хоҳам фиристод, ва онҳо хонаи ту ва хонаҳои навкарони туро тафтиш хоҳанд кард; ва он чи дар назари ту писанд аст, онро ба дасти худ гузошта, бигиранд.

Худо ба подшоҳ Аҳъоб гуфт, ки ӯ хизматгоронро мефиристад, то хонаашро тафтиш кунанд ва ҳар чизеро, ки ба ӯ маъқуланд, бибаранд.

1. Ваъдаҳои Худо иҷро мешаванд - Чӣ тавр садоқатмандии Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ метавонад ба мо осоиштагӣ ва шодӣ оварад

2. Подшоҳии Худо - Чӣ гуна Худо дар ниҳояти кор ҳама чизро идора мекунад

1. Филиппиён 4:7 - Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

2. Забур 103:19 - Худованд тахти худро дар осмон омода кардааст; ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад.

1 Подшоҳон 20:7 Ва подшоҳи Исроил ҳамаи пирони заминро даъват намуда, гуфт: «Эй Марқӯс, аз шумо илтимос мекунам, ва бубинед, ки ин одам чӣ гуна фасод мекунад, зеро ки вай назди ман барои занон ва фарзандонам ва барои нуқраи ман ва барои тиллои ман; ва ман ӯро инкор накардам.

Подшоҳи Исроил бо пирони ин сарзамин машварат кард, то бифаҳмад, ки барои чӣ подшоҳи Сурия Бен-Ҳадад занҳо, фарзандон, нуқра ва тиллоро талаб мекунад.

1. Худо ҳамеша дар дасти худ аст - ҳатто дар вақти тангӣ.

2. Дар ваќти буњронї панд ва хирад љўстан лозим аст.

1. Масалҳо 11:14 - Ҳадафҳои бе маслиҳат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

1 Подшоҳон 20:8 Ва тамоми пирон ва тамоми қавм ба ӯ гуфтанд: «Ба гапаш гӯш надиҳед ва розӣ нашавед».

Пирон ва халқи Исроил Аҳъобро огоҳ карданд, ки ба талабҳои Бен-Ҳадад гӯш надиҳад.

1. "Далер бошед ва барои он чизе ки ба он бовар доред, истодагарӣ кунед"

2. «Қудрати муттаҳид шудан ба ҳадафи умумӣ»

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед".

1 Подшоҳон 20:9 Бинобар ин ӯ ба фариштагони Бенҳадод гуфт: «Ба оғоям подшоҳ бигӯй: ҳар он чиро, ки аввал ба бандаи худ фиристодай, ба ҷо меоварам, аммо ин корро карда наметавонам». Ва қосидон рафта, ба ӯ боз хабар доданд.

Фариштагони шоҳ Бенҳадод аз подшоҳ Аҳъоб хоҳиш карданд, ки коре кунад, аммо Аҳъоб рад кард. Сипас фиристодагон бо ҷавоби Аҳъоб ба Бенҳадод баргаштанд.

1. Мо аз Аҳъоб омӯхта метавонем, ки дар қабули қарорҳоямон оқилона ва оқил бошанд.

2. Мо бояд омода бошем, ки созиш кунем ва дурнамои дигарро баррасӣ кунем.

1. Матто 5:41: Ва ҳар кӣ туро ба рафтани як мил маҷбур кунад, бо ӯ ду маротиба бирав.

2. Масалҳо 14:15: Содда ба ҳар сухан бовар мекунад, вале оқил ба рафтани худ нигоҳ мекунад.

1 Подшоҳон 20:10 Ва Бенҳадод назди ӯ фиристода, гуфт: «Худоён бо ман чунин мекунанд, ва аз ин ҳам зиёдтар, агар ғубори Сомария барои ҳамаи қавме ки аз паси ман меоянд, барои як мушт кифоят кунад».

Бенҳадад ба подшоҳи Сомария Аҳъоб паём мефиристад, ки агар ғубори Сомария барои ҳамаи одамоне, ки ба ӯ пайравӣ мекарданд, барои як мушт кофӣ мебуд, худоён низ ҳамин тавр мекарданд ва бештар аз он.

1. Рӯзи Худо барои мо беш аз кофист.

2. Вафодории Худо аз ҳама монеаҳое, ки мо дучор мешавем, бузургтар аст.

1. Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки хавотир нашавем, зеро Худо моро таъмин хоҳад кард.

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

1 Подшоҳон 20:11 Ва подшоҳи Исроил ҷавоб дода, гуфт: «Ба ӯ бигӯ: «Ҳар кӣ камарбанди худро дар бар мегирад, мисли касе ки онро дарпӯш мекунад, фахр накунад».

Ин порча масали подшоҳи Исроил Аҳъоб аст, ки аз мағрурӣ ва фахр кардан огоҳ мекунад.

1. Мағрурӣ ва фахр: Огоҳӣ аз шоҳ Аҳъоб

2. Хатарҳои эътимоди аз ҳад зиёд ба худ

1. Масалҳо 27:1 - «Бо фардо фахр накун, зеро намедонӣ, ки рӯз чӣ меорад».

2. Яъқуб 4:13-14 - «Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии ту чист, зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад».

1 Подшоҳон 20:12 Ва ҳангоме ки Бен-Ҳадад ин хабарро шунид, вақте ки ӯ ва подшоҳон дар айвонҳо менӯшид, ба навкарони худ гуфт: «Сипас саф кашед». Ва онҳо ба муқобили шаҳр саф кашиданд.

Бен-Ҳадад ҳангоми нӯшидани бо подшоҳони дигар хабаре шунид ва ба хизматгоронаш амр дод, ки ба ҷанг бар зидди шаҳр омода шаванд.

1. Худо моро аз бисёр ҷиҳат меозмояд ва мо бояд ҳатто ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор боғайрат ва содиқ бошем.

2. Амалҳои мо дар лаҳзаҳои душворӣ метавонад бозгӯи бузурги имон ва эътимоди мо ба Худо бошад.

1. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

2. Ибриён 11:6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад".

1 Подшоҳон 20:13 Ва инак, набие назди Аҳъоб, подшоҳи Исроил, омада, гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: «Оё тамоми ин анбӯҳи бузургро дидай?» инак, имрӯз онро ба дасти ту хоҳам дод; ва ту хоҳед донист, ки Ман Худованд ҳастам.

Пайғамбаре назди Аҳъоб, подшоҳи Исроил омада, ба ӯ хабар дод, ки Худованд анбӯҳи зиёдеро ба дасти ӯ хоҳад супурд.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 21:45 - Ҳеҷ чизи неке ки Худованд ба хонадони Исроил гуфта буд, нопадид шуд; хама ба амал омад.

1 Подшоҳон 20:14 Ва Аҳъоб гуфт: «Аз ҷониби кӣ? Ва гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: «Ба воситаи ҷавонони мирони вилоятҳо». Он гоҳ гуфт: «Кӣ ба ҷанг фармон медиҳад? Ва ӯ ҷавоб дод: «Ту».

Аҳъоб пурсид, ки ҷангро кӣ сарварӣ мекунад ва гуфтанд, ки ин ӯ бо фармони Худованд хоҳад буд.

1. Худо моро ба корҳои бузург даъват мекунад ва моро ба роҳҳои ғайричашмдошт ҳидоят мекунад.

2. Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки роҳҳои моро ҳидоят мекунад ва ба мо қувват мебахшад.

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Забур 37:23 "Қадамҳои одами нек аз ҷониби Худованд амр шудааст, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад".

1 Подшоҳон 20:15 Ва ӯ ҷавонони мирони вилоятҳоро шумурд, ва онҳо дусаду сию ду нафар буданд;

Шоҳ Бен-Ҳадад лашкари зиёдеро барои ҷанг бо Исроил фиристод, аммо Худо ба Исроил бар онҳо ғалаба дод. Сипас ӯ мардони мирони вилоятҳоро, ки 232 нафар буданд, ва баъд банӣ-Исроилро, ки 7000 нафар буданд, ҳисоб кард.

1: Худо ҳамеша бо мост ва вақте ки мо ниёз дорем, барои мо мубориза мебарад.

2: Ба мо қувват ва ҷасорат дода шудааст, ки ҳар бузургҷуссаеро, ки дар роҳи мо меистад, қабул кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 20:16 Ва онҳо нисфирӯзӣ баромаданд. Аммо Бенҳадод дар айвонҳо маст буд, худаш ва подшоҳон, ва сӣ ва ду подшоҳ, ки ба ӯ мадад мекарданд.

Бенҳадад ва сию ду подшоҳ нисфирӯзӣ дар айвонҳо менӯшиданд.

1. Хатари зиёдаравӣ: Дарси шаробхӯрии Бенҳадод.

2. Қувваи Ҷамъият: Қувваи муттаҳидшавӣ.

1. Масалҳо 20:1 - "Шароб масхара аст, нӯшокии сахт хашмгин аст; ва ҳар кӣ ба он фирефта шавад, доно нест".

2. Воиз 4:9-10 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтиданд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; вой бар ҳоли танҳоӣ, ки ҳангоми афтода афтодааст; зеро ки вай дигаре надорад, ки ба вай мадад расонад».

1 Подшоҳон 20:17 Ва аввал ҷавонони мири вилоятҳо баромаданд; ва Бенҳадод фиристода, ба вай хабар дода, гуфтанд: «Одамон аз Сомария омадаанд».

Бенҳадад як гурӯҳи ҷавононро аз мирони вилоятҳо мефиристад, то хабари одамоне, ки аз Сомария меоянд, тафтиш кунанд.

1. Худо дар ҳама ҳолатҳои мо мақсад дорад, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки ҳеҷ чиз рӯй намедиҳад.

2. Худо метавонад ҳатто одамони аз эҳтимол дуртарин одамонро истифода барад, то иродаи Худро иҷро кунад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам, шумо навдаҳо: Ҳар кӣ дар Ман бимонад, ва Ман дар вай, меваи фаровон медиҳад, зеро бе Ман ҳеҷ кор карда наметавонед.

1 Подшоҳон 20:18 Ва гуфт: «Оё онҳо барои сулҳ омадаанд, онҳоро зинда бигиред; ё барои ҷанг баромаданд, онҳоро зинда бигиред.

Худованд ба халқи Исроил дастур дод, ки душманони худро, хоҳ онҳо барои сулҳ ё ҷанг меоянд, дастгир кунанд.

1. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки бо душманонамон дучор шавем, ҳатто вақте ки онҳо дар сулҳ меоянд.

2. Худованд ба мо қувват мебахшад, то ҳама монеаҳоеро, ки дар роҳи мо меоянд, паси сар кунем.

1. Эфсӯсиён 6:10-12 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Подшоҳон 20:19 Ва ин ҷавонони мири вилоятҳо ва лашкаре ки аз ақиби онҳо буданд, аз шаҳр берун омаданд.

Як гурӯҳ љавонон аз мири музофотњо аз шањре, ки лашкари њозир буданд, берун рафтанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худованд ба пирӯзӣ мебарад

2. Арзиши ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан қувват мебахшад

1. Эфсӯсиён 6:13-17 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

1 Подшоҳон 20:20 Ва ҳар яке одами худро куштанд; ва арамиён гурехтанд; ва Исроил онҳоро таъқиб карданд, ва Бенҳадод, подшоҳи Сурия, савори асп бо савораҳо раҳо ёфт.

Исроилиён дар ҷанг суриягиҳоро мағлуб карданд ва ҳар як аз мардони онҳоро куштанд ва сурияҳо гурехтанд. Подшоҳи Сурия Бенҳадод савори асп бо саворагон гурехт.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, то душманонро мағлуб кунем.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро дар вақти хатар муҳофизат мекунад.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

1 Подшоҳон 20:21 Ва подшоҳи Исроил берун омада, аспҳо ва аробаҳоро зад, ва арамиёнро бо қатли азим кушт.

Подшоҳи Исроил баромада, лашкари Сурияро дар ҷанги бузург мағлуб кард.

1. Чӣ тавр Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки монеаҳои ба назар ғайриимконро бартараф кунем

2. Қувваи имон дар замони душворӣ

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

1 Подшоҳон 20:22 Ва набӣ назди подшоҳи Исроил омада, ба ӯ гуфт: «Бирав, худро мустаҳкам кун ва нишон деҳ ва бубин, ки чӣ кор мекунӣ, зеро ки дар бозгашти сол подшоҳи Сурия бар ту хоҳад баромад. .

Пайғамбар подшоҳи Исроилро огоҳ кард, ки подшоҳи Сурия соли оянда ба ӯ ҳамла хоҳад кард.

1. Боварӣ ба ризқи Худо дар замонҳои душвор

2. Дар итоъат ба даъвати Худо роҳ рафтан

1 Подшоҳон 20:22

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

1 Подшоҳон 20:23 Ва навкарони подшоҳи Сурия ба ӯ гуфтанд: «Худои онҳо худоёни кӯҳҳо мебошанд; бинобар ин онҳо аз мо пурқувваттар буданд; Аммо бо онҳо дар саҳро биҷангем ва мо аз онҳо тавонотарем.

Хизматгорони подшоҳи Сурия пешниҳод мекунанд, ки бо душманонашон дар дашт ҷанг кунанд, зеро бовар доранд, ки ин ба онҳо бартарӣ медиҳад.

1. Худо аз душманони мо бузургтар аст

2. Қуввати имон дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

1 Подшоҳон 20:24 Ва ин корро кунед: Подшоҳон ҳар касро аз ҷои худ дур кунед, ва сардоронро дар ҳуҷраҳои худ ҷойгир кунед.

Подшоҳон аз вазифаҳояшон дур карда шуданд ва ба ҷои онҳо капитанҳо таъин карда шуданд.

1. Худо назорат мекунад ва ҳамеша одамони дурустро дар ҷойҳои дуруст ҷойгир мекунад.

2. Худо ба мо нишон медиҳад, ки тағирот барои рушд зарур аст.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

1 Подшоҳон 20:25 Ва лашкареро, ки шумо гум кардаед, шумор кунед: асп ба ҷои асп ва аробаро ба ивази ароба; ва мо дар дашт бо онҳо ҷанг хоҳем кард, ва албатта аз онҳо пурзӯртар хоҳем буд. Ва ба овози онҳо гӯш дода, чунин кард.

Подшоҳи Исроил ба маслиҳати халқи худ гӯш дод ва ба нақшаи сохтани лашкар барои ҷангидан бо сурияҳо дар дашт розӣ шуд ва ба исроилиён дар қувва бартарӣ дод.

1. Файзи Худо метавонад ба мо имкониятҳои ғайричашмдошт фароҳам оварад.

2. Имон доштан ба Худо, ҳатто вақте ки ихтилофҳо бар зидди мо ҳастанд, боиси баракатҳои бузург мегардад.

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста

хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Забур 121 - Ман чашмонамро ба теппаҳо боло мекунам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

1 Подшоҳон 20:26 Ва дар охири сол чунин воқеъ шуд, ки Бенҳадод арамиёнро ҳисоб карда, ба Афек баромад, то бо Исроил ҷанг кунад.

Сурияи зери Бенҳадад ба Исроил таҳдид карданд, ки барои ҷанг ба Афек бармегарданд.

1: Худо халқи Худро аз душманонашон муҳофизат мекунад.

2: Мо бояд бо тарс ва изтироби худ ба Худо таваккал кунем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 56:3 - "Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам".

1 Подшоҳон 20:27 Ва банӣ-Исроил шумурда шуда, ҳама ҳозир буданд, ва ба муқобили онҳо баромаданд; вале суриягихо мамлакатро пур карданд.

Исроилиён аз ҷиҳати шумора аз суриягиҳо кам буданд, аммо онҳо бо далерона рӯ ба рӯ шуданд, ки аз ҷониби «ду рамаи хурди кӯдакон» муаррифӣ мешуданд.

1. Худо моро даъват намекунад, ки бо қувваи худ қавӣ бошем, балки бо қувваи худ қавӣ бошем.

2. Далерӣ дар баробари монеаҳои бартарафнашаванда пайдо мешавад, вақте ки Худо дар миёни онҳост.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - "Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қудрати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли хурсандӣ аз заъфҳои худ фахр мекунам, то қудрати Масеҳ бар ман оромӣ».

1 Подшоҳон 20:28 Ва марде аз Худо омада, ба подшоҳи Исроил сухан ронда, гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: зеро ки арамиён гуфтаанд: "Худованд Худои кӯҳҳо аст, аммо Ӯ Худои кӯҳҳо нест". Пас, ҳамаи ин анбӯҳи бузургро ба дасти ту хоҳам дод, ва шумо хоҳед донист, ки Ман Худованд ҳастам.

Марди Худо ба подшоҳи Исроил сухан ронда, ба ӯ гуфт, ки Худованд шумораи зиёди арамиёнро ба дасти подшоҳ хоҳад супурд, то исбот кунад, ки Ӯ Худои кӯҳҳо ва водиҳост.

1. Худо ҳама чизро идора мекунад - 3 Подшоҳон 20:28

2. Худо Подшоҳи Подшоҳон аст - Ваҳй 19:16

1. Ишаъё 45:5-6 - Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест, Худое ҷуз ман нест; Ман туро бастам, гарчанде ки Ту Маро нашинохтай, то ки онҳо аз тулӯи офтоб бидонанд, ва аз ғарб, ки ҷуз ман касе нест. Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест.

2. Забур 95:3-4 - Зеро ки Худованд Худои бузург ва Подшоҳи бузург аз ҳама худоён аст. Дар дасти Ӯ ҷойҳои умқи замин аст: қуввати теппаҳо низ аз они Ӯст.

1 Подшоҳон 20:29 Ва онҳо ҳафт рӯз якдигарро бар муқобили дигаре ӯрду заданд. Ва ҳамин тавр шуд, ки дар рӯзи ҳафтум ҷанг ҳамроҳ шуд, ва банӣ-Исроил дар як рӯз аз арамиён сад ҳазор пиёдаро куштанд.

Исроилиён ва Сурияиён ҳафт рӯз ҷанг карданд ва дар рӯзи ҳафтум исроилиён 100 000 суриягиро куштанд.

1. Адолати Худо: Оқибатҳои амалҳои мо

2. Қувваи имон: Дар баробари мусибат устувор будан

1. Такрори Шариат 32:4 - Ӯ Санг аст, кори Ӯ комил аст, зеро ки ҳама роҳҳои Ӯ доварӣ аст: Худои ростӣ ва бе шарорат, одил ва ҳақ аст.

2. Забур 20:8 - Онҳо сӯи Ту фарёд заданд ва қувват гирифтанд, ба Ту таваккал карданд ва ёрӣ гирифтанд.

1 Подшоҳон 20:30 Аммо боқимонда ба Афек, ба шаҳр гурехтанд; ва дар он ҷо бар бисту ҳафт ҳазор мардони боқимонда девор афтод. Ва Бенҳадод гурехта, ба шаҳр, ба ҳуҷраи дарунӣ омад.

Ба болои 27 000 нафар девор афтод, боқимондаҳо ба Афек гурехтанд ва Бенҳадад ба ҳуҷраи дарунии шаҳр гурехт.

1. Худованд метавонад дар як лаҳза ҳалокати ғайричашмдошт биёрад.

2. Ҳатто бузургтарини мо метавонад дар як лаҳза фурӯтан шавад.

1. Луқо 12:49-53 - Исо дар бораи қудрати доварии Худо сухан мегӯяд.

2. 2 Вақоеънома 7:14 - ваъдаи Худо дар бораи мешунавад ва мебахшад, вақте ки одамон фурӯтанона Ӯро меҷӯянд.

1 Подшоҳон 20:31 Ва навкаронаш ба ӯ гуфтанд: «Инак, мо шунидем, ки подшоҳони хонадони Исроил подшоҳони раҳим ҳастанд; биёед, аз ту илтимос, палос ба камар бипӯшем, ва бар сари худ ресмон бипӯшем, ва назди подшоҳи Исроил бирав: шояд ӯ ҷони туро наҷот диҳад.

Ғуломони Бен-Ҳадад ба ӯ пешниҳод карданд, ки палос ва ресмон пушонда, ба умеди наҷот ёфтан назди Подшоҳи Исроил биравад.

1. Қудрати шафқат

2. Арзиши фурӯтанӣ

1. Луқо 6:36 - Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст.

2. Яъқуб 4:10 - Дар пеши Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

1 Подшоҳон 20:32 Ва онҳо бар камар камар баста, ресмонҳо бар сари худ гузошта, назди подшоҳи Исроил омада, гуфтанд: «Бандаи ту Бенҳадод мегӯяд: "Иҷозат диҳам, зинда бошам". Ва гуфт: «Оё ӯ зинда аст? вай бародари ман аст.

Бенҳадод намояндагонашро назди подшоҳи Исроил фиристод, то ҷони ӯро талаб кунанд. Подшоҳ аз зинда будани Бенҳадод дар ҳайрат монд.

1. Худо Ҳоким аст ва бо роҳҳои пурасрор амал мекунад - 3 Подшоҳон 20:32

2. Мо бояд ҳамеша фурӯтан бошем ва барои бахшидан омода бошем - 3 Подшоҳон 20:32

1. Матто 6:14-15 - Зеро агар шумо гуноҳҳои дигаронро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад.

2. Луқо 6:37 - Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд; маҳкум накунед ва маҳкум нахоҳед шуд; бубахшед ва омурзиш хоҳед шуд.

1 Подшоҳон 20:33 Ва ин одамон бодиққат мушоҳида мекарданд, ки оё чизе аз ӯ меояд, ва шитобон онро дастгир карданд, ва гуфтанд: «Бародарат Бенҳадод». Он гоҳ гуфт: «Биравед ва ӯро биёред». Ва Бенҳадод назди ӯ баромад; ва ӯро водор кард, ки ба ароба барояд.

Мардон аломатҳои подшоҳро мушоҳида карданд ва зуд пай бурданд, ки ӯ бародараш Бенҳадодро дар назар дорад. Подшоҳ ба онҳо фармуд, ки Бенҳадодро назди ӯ биёранд, ва ӯро назди ароба бурданд.

1. Муҳимияти риоя кардан ба аломатҳои Худо ба мо медиҳад.

2. Чӣ тавр Худо метавонад аъзоёни оиларо истифода барад, то моро ба Ӯ наздик созад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

1 Подшоҳон 20:34 Ва Бен-Ҳадад ба ӯ гуфт: «Шаҳрҳоеро, ки падарам аз падарат гирифта буд, барқарор хоҳам кард; ва дар Димишқ барои худ кӯчаҳо хоҳӣ сохт, чунон ки падари ман дар Сомария сохт. Ва Аҳъоб гуфт: «Ман туро бо ин аҳд мефиристам». Пас бо ӯ аҳд баста, ӯро фиристод.

Шоҳ Бен-Ҳадад розӣ шуд, ки шаҳрҳои аз падари Аҳъоб гирифташударо баргардонад ва Аҳъоб ваъда дод, ки бар ивази онҳо дар Димишқ кӯчаҳо бунёд мекунад.

1. Фоидахои сулхнома бо душманонамон

2. Қувваи гуфтушунид

1. Қӯлассиён 3:13-14 - Ба якдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. Матто 5:23-24 - Пас, агар шумо ҳадяи худро дар қурбонгоҳ пешкаш кунед ва дар он ҷо ба ёд ored, ки бародаратон ба шумо зиддият дорад, ҳадяи худро дар он ҷо пеши қурбонгоҳ гузоред ва биравед. Аввал бо бародарат оштӣ кун ва баъд омада туҳфаи худро пешкаш кун.

1 Подшоҳон 20:35 Ва марде аз банӣ-анбиё ба ёри худ бо каломи Худованд гуфт: «Илтимос, маро бизан». Ва он мард аз задани ӯ худдорӣ кард.

Марде аз фарзандони паёмбарон аз ҳамсояш хост, то ӯро бизанад, то амри Худовандро ба ҷо оварад, аммо ҳамсояш ин корро рад кард.

1. Итоати фармудаҳои Худо: Омӯзиши пайравӣ кардан ба иродаи Худо сарфи назар аз мушкилот

2. Вақте ки Худо аз чизҳои ғайричашмдошт мепурсад, чӣ гуна бояд ҷавоб дод

1. Луқо 6:27-30 - «Аммо ба шумо, ки мешунаванд, мегӯям: душманони худро дӯст доред, ба душманони худ некӣ кунед, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, барои дашномдиҳандагон дуо гӯед».

2. Матто 4:1-11 - Исо ба васвасаҳои иблис муқобилат мекунад ва аз рӯи иродаи Худо амал мекунад.

3 Подшоҳон 20:36 Ва ба ӯ гуфт: «Азбаски ба овози Худованд итоат накардӣ, инак, ҳамин ки аз ман дур шавӣ, шер туро хоҳад кушт». Ва чун аз ӯ дур шуд, шер ӯро ёфта, кушт.

Ин порча аҳамияти риояи дастурҳои Худоро нишон медиҳад, зеро онҳое, ки саркашӣ мекунанд, оқибати аъмоли худ хоҳанд дошт.

1. Тоат роҳест ба сӯи баракати Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 28:1-14 - баракатҳои Худо бар итоаткорӣ

2. Румиён 6:23 - Музди гуноҳ мамот аст

1 Подшоҳон 20:37 Он гоҳ ӯ марди дигаре ёфта, гуфт: «Илтимос, маро бизан». Ва он мард ӯро зад, ба тавре ки вай ӯро захмӣ кард.

Марде аз дигаре хоҳиш кард, ки ӯро бизанад ва он мард маҷбур шуд ва ӯро дар ҷараёни ин кор захмӣ кард.

1. Қувваи фидокорӣ

2. Зебоии хоксорӣ

1. Филиппиён 2:7-8 (Аммо худро беобрӯ надод ва ба сурати ғулом ба худ гирифт ва ба одам монанд шуд: Ва чун одамизод пайдо шуд, худро фурӯтан кард ва то мамот, ҳатто ба марги салиб итоаткоранд.)

2. Матто 16:24-25 (Он гоҳ Исо ба шогирдони Худ гуфт: «Ҳар кӣ хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад: ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.)

1 Подшоҳон 20:38 Ва набӣ рафта, дар роҳ мунтазири подшоҳ шуд, ва дар рӯи худ хокистар пӯшид.

Пайғамбаре дар рӯи худ хокистари худро ниқоб карда, дар канори роҳ интизори Подшоҳ шуд.

1. Баргузидагони Худо ҳамеша омодаанд, ки ҳар кори лозимро иҷро кунанд, то ба иродаи Ӯ итоат кунанд.

2. Мо бояд омода бошем, ки худро дар назди Худо фурӯтан кунем ва ҳар он чизеро, ки Ӯ аз мо талаб мекунад, иҷро кунем.

1. Матто 16:24-25 - «Он гоҳ Исо ба шогирдони Худ гуфт: «Ҳар кӣ шогирди Ман шудан мехоҳад, бояд худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. ҳаёт барои ман онро пайдо хоҳад кард ».

2. Филиппиён 2:7-8 - "Баръакс, вай табиати ғуломро гирифта, ба одам монанд шуда, худро ҳеҷ чиз наёфт. Ва дар зоҳир ҳамчун одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард ва то мамот итоаткор шуд. дар салиб!"

1 Подшоҳон 20:39 Ва ҳангоме ки подшоҳ аз он ҷо мегузашт, ба подшоҳ фарьёд зада, гуфт: «Бандаи ту ба миёни ҷанг рафт; ва инак, марде рӯй гардонда, касеро назди ман овард ва гуфт: «Ин одамро нигоҳ дored;

Марде ба миёни ҷанг баромад ва фармуд, ки одамро эмин нигоҳ дорад. Агар он мард бедарак мебуд, ба ҷои он ҷони посбон гирифта мешавад.

1. «Хаёт дар байни чанг».

2. «Итоат дар замони бӯҳрон».

1. 1 Петрус 5:8-9 - Ҳушёр бошед, ҳушёр бошед; зеро ки душмани шумо иблис мисли шери ғуррон гаштугузор мекунад ва меҷӯяд, ки касеро бихӯрад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 20:40 Ва ҳангоме ки бандаи ту дар ин ҷо ва он ҷо банд буд, вай рафт. Ва подшоҳи Исроил ба ӯ гуфт: «Ҳукми ту чунин хоҳад буд; худатон карор додаед.

Подшоҳи Исроил аз ғуломи худ хост, ки ҳукм кунад ва ғулом масъулиятро ба ӯҳда гирифт.

1. Худо моро барои қарорҳо ва оқибатҳои минбаъдаи худ ҷавобгар месозад.

2. Мо бояд бодиққат қарорҳои қабулкардаамон ва оқибатҳои минбаъдаро баррасӣ кунем.

Иқтибосҳо:

1. Яъқуб 4:13-15 "Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, аммо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд нест мешавад, ба ҷои он бояд бигӯй: Агар Худованд хоҳад, зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

2. Масалҳо 16:9 Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

1 Подшоҳон 20:41 Ва ӯ шитоб карда, хокистари рӯи вайро гирифт; ва подшоҳи Исроил вайро фаҳмид, ки вай аз анбиё аст.

Пайғамбаре худро ҳамчун мотамдор пӯшида, ба назди подшоҳи Исроил омада, ӯро аз хатари дар пешистода огоҳ кард.

1. Худо ба мо фариштагон мефиристад, то моро аз хатар огоҳ созанд - 3 Подшоҳон 20:41

2. Худо озмоишҳои моро истифода мебарад, то моро қавӣ гардонад - 3 Подшоҳон 20:13

1. Ишаъё 30:20-21 - Ва гарчанде ки Худованд ба ту нони мусибат ва оби андӯҳро ато кунад, аммо муаллимони ту дигар дар гӯшае дур нахоҳанд шуд, балки чашмони ту муаллимони худро хоҳанд дид:

21 Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки гӯяд: "Роҳ ин аст; вақте ки ба дасти рост ва чап гардӣ, бо он рафтор кун".

2. Ирмиё 6:16-19 - Худованд чунин мегӯяд: «Дар роҳҳо истода бошед, ва бубинед, ва роҳҳои кӯҳнаро бипурсед, ки роҳи нек куҷост, ва дар он роҳ равед, ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт. Вале гуфтанд: «Дар он ҷо намеравем».

18 Ва Ман бар шумо посбононро гузошта, гуфтам: "Ба садои карнай гӯш диҳед". Аммо онҳо гуфтанд: «Гӯш намедиҳем».

19 Пас, эй халқҳо, бишнавед ва бидонед, эй ҷамоат, дар миёни онҳо чӣ аст.

1 Подшоҳон 20:42 Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: "Азбаски ту шахсеро, ки ман ӯро ба ҳалокат расондаам, аз дасти худ раҳоӣ додӣ, бинобар ин ҷони ту барои ҷони ӯ хоҳад рафт, ва қавми ту барои қавми ӯ".

Худованд Аҳъобро огоҳ мекунад, ки азбаски ӯ шахсеро, ки барои ҳалокат таъин шуда буд, озод кард, акнун ба ҷои ӯ ҷони ӯ ва ҷони халқаш гирифта мешавад.

1. Вақте ки Худованд сухан гуфт, мо бояд бидуни дудилагӣ итоат кунем.

2. Қарорҳои мо оқибатҳо доранд, ҳатто агар фикр кунем, ки мо кори дуруст мекунем.

1. Забур 118:105: «Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нурест барои роҳи ман».

2. Матто 7:21: «На ҳар кӣ ба Ман мегӯяд: "Худовандо, Худовандо", ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки он касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меоварад."

1 Подшоҳон 20:43 Ва подшоҳи Исроил вазнин ва ғазаб ба хонаи худ рафт ва ба Сомария омад.

Подшоҳи Исроил ба хона баргашта, худро нороҳат ва бадбахт ҳис кард.

1. Мо метавонем аз шоҳи Исроил ибрат гирем ва нагузорем, ки вазъиятҳои душвор ба мо фишор оваранд ва моро аз пеш рафтан боздоранд.

2. Новобаста аз он ки дилҳои мо гарон бошад ҳам, мо бояд ба Худо таваккал кунем ва Ӯ моро ба роҳи рост ҳидоят кунад.

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қувваи нав хоҳанд ёфт. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо давида, хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва беҳуш намешаванд."